

Vô Tận Thần Công

Contents

Vô Tận Thần Công	16
1. Chương 1 : Phế Vật Không Thể Bảo Vệ Thị Nữ	17
2. Chương 2 : Sau Ba Tháng, Đánh Gãy Chân Của Người	20
3. Chương 3 : Thấp Giai Công Pháp, Độ Phù Hợp	22
4. Chương 4 : Huyền Ứng Kinh, Hoàn Toàn Phù Hợp!	25
5. Chương 5 : Chân Khí Cuồng Tiêu	27
6. Chương 6 : Một Đêm Thăng Một Giai	30
7. Chương 7 : Lại Đột Phá, Hồ Bảo Lôi Âm	33
8. Chương 8 : Hay Cho Cầu Nô!	36
9. Chương 9 : Một Trảo Đánh Chết Đối Thủ Cùng Giai	38
10. Chương 10 : Làm Theo Gia Quy, Đánh Gãy Gân Tay Của Người	41
11. Chương 11 : Sư Thừa Huyền Ứng, Hiệu Suất Lại Tăng Thêm	44
12. Chương 12 : Mười Sáu Huyệt Khiếu Cùng Chấn	46
13. Chương 13 : Vẫn Quá Chậm	49
14. Chương 14 : Liên Hợp Diệt Kẻ Địch	52
15. Chương 15 : Linh Dược Tăng Tốc Độ Tu Luyện Gấp Hai Lần	55
16. Chương 16 : Hấp Thu Khí Huyết, Hóa Thân Hành Long	57
17. Chương 17 : Cuồng Tiêu Khí Huyết	60
18. Chương 18 : Lại Đột Phá, Loa Toàn Ứng Kích	62
19. Chương 19 : Tiểu Súc Sinh Có Rắp Tâm Gì!	65
20. Chương 20 : Ngao Khuyển Như Con Chó Già	68
21. Chương 21 : Ba Chiêu Càng Dễ Tiêu Diệt Con Chó Già Đó	71
22. Chương 22 : Cúc Văn Cương Chủ, Tôi Thề Đan	74
23. Chương 23 : Huyền Ứng Đột Phá	77
24. Chương 24 : Uy Thế Của Thứ Tử Thiếu Gia	79
25. Chương 25 : Dung Hợp Thăng Cấp, Lục Dương Huyền Ứng Kinh	82
26. Chương 26 : Ba Mười Sáu Đại Dương Khiếu	85
27. Chương 27 : Nửa Bước Luyện Khí Đẳng Cấp	87
28. Chương 28 : Linh Quả Ẩn Chứa Nhiều Dương Khí	90
29. Chương 29 : Áp Phục Huyền Ứng Làm Sủng Thú	92
30. Chương 30 : Người Muốn Áp Phục Nó Thì Ta Sẽ Diệt Người!	95
31. Chương 31 : Vượt Hai Bậc Diệt Dương Liệt	98
32. Chương 32 : Không Thân Phục Thì Chết Đi!	101
33. Chương 33 : Cao Thủ Của Trần Quốc Công Phủ Đến.	103
34. Chương 34 : Bắn Người Rớt Xuống	105
35. Chương 35 : Tẩy Trừ Tạp Chất	108
36. Chương 36 : Mãng Xà Màu Xanh Tăng Vọt Thực Lực	111
37. Chương 37 : Lục Dương Chân Khí Đốt Sạch Âm Độc	113
38. Chương 38 : Huyền Ứng, Lại Thấy Huyền Ứng!	116
39. Chương 39 : Ba Mũi Tên Tiêu Diệt Song Ứng	119
40. Chương 40 : Tham Ngộ, Độ Phù Hợp Lại Tăng Lên	121

41. Chương 41: Công Phủ, Trắc Nghiệm Vô Đạo	124
42. Chương 42: Khi Đó Đã Dùng Cái Chân Nào Đá Ta?	126
43. Chương 43: Tập Chung? Đấu Với Dương Tử Hi	129
44. Chương 44: Thấp Giai Công Pháp Đấu Với Thần Công Bí Điển	131
45. Chương 45: Vô Kỹ Thứ Nhất, Toàn Ứng Tam Kích	134
46. Chương 46: Đột Phá, Thiêu Đốt Chân Khí	137
47. Chương 47: Hôm Nay Có Một Cuộc Chiến	139
48. Chương 48: Dập Đầu Ổ Trước Mộ Của Mẫu Thân Ta	142
49. Chương 49: Đốt Cháy Một Cánh Tay Của Dương Tử Hi	144
50. Chương 50: Đến Từ Đường Của Dòng Họ Quý Xuống	147
51. Chương 51: Hắc Y Vệ, Dương Tử Mặc	150
52. Chương 52: Mẹ Cả Ban Thưởng Cho Thị Nữ	152
53. Chương 53: Tốc Độ Hồi Phục Khủng Bó	155
54. Chương 54: Muốn Các Người Ấm Giường Cho Ta!	157
55. Chương 55: Một Tay Áp Đảo Hai Thị Nữ	159
56. Chương 56: Sợ Đến Cực Điểm!	162
57. Chương 57: Bái Tế, Gặp Lại Huyền Ứng	164
58. Chương 58: Huyền Ứng Biết Chấn Động Huyết Khiếu	167
59. Chương 59: Thổ Tức Công Pháp Của Huyền Ứng	169
60. Chương 60: Đại Pháp Môn, Huyết Khiếu Gấp Đôi	171
61. Chương 61: Âm Khiếu Thông, Nửa Bước Luyện Khí Đẳng Cấp	174
62. Chương 62: Thử Uy Lực Của Đốt Cháy Chân Khí	176
63. Chương 63: Giết Ngược Lại, Không Chừa Một Tên!	179
64. Chương 64: Hắc Y Vệ Tự Bạo Huyết Khiếu	181
65. Chương 65: Nam Lâm Tự Ba Ngàn Công Pháp	184
66. Chương 66: Lôi Kéo Người Của Trình Phu Nhân	186
67. Chương 67: Cười Huyền Ứng, Xông Vào Từ Đường!	189
68. Chương 68: Quyết Liệt, Đột Phá Trong Từ Đường	192
69. Chương 69: Phải Phong Cảnh Tự Lập Môn Hộ	194
70. Chương 70: Thịnh Điển Vô Đạo Kéo Dài Hai Năm.	197
71. Chương 71: Đề Giai Vô Kỹ, Độ Phù Hợp Cao!	199
72. Chương 72: Tiên Y Nộ Mã, Hoàn Hành Bá Đạo!	202
73. Chương 73: Ổ Đại Chu Triều Ngoan Ngoãn Nằm Sắp Cho Ta!	204
74. Chương 74: Không Học Luật Pháp Của Đại Chu Triều Ta Sao?	207
75. Chương 75: Vô Bạt Thảm Thiết	209
76. Chương 76: Âm Khiếu Cộng Minh, Nâng Trường Dao!	212
77. Chương 77: Sát Ý, Dao Phong Chỉ Thẳng	214
78. Chương 78: Để Bản Hầu Thử Thực Lực Của Người!	217
79. Chương 79: Từ Cửa Chính Ngang Nhiên Vào Phủ	220
80. Chương 80: Nam Lâm Dũng Tín, Hắc Y Dương Giáp	222
81. Chương 81: Đột Phá, Chân Khí Thành Cương!	225
82. Chương 82: Hai Vòng Bảo Hộ, Sáu Phần Cắt Giảm	227
83. Chương 83: Đệ Thất Danh Sơn Của Đại Chu Triều	229
84. Chương 84: Một Trảo Bóp Nát, Té Thành Thệt Vụn	232
85. Chương 85: Mục Tiêu, Thanh Mãng Động!	234
86. Chương 86: Mãng Điều Đánh Nhau	237
87. Chương 87: Người Xuống Đường Hoàng Tuyền Nói Nhảm Đi	240
88. Chương 88: Thanh Mãng Đại Điều, Đồng Quy Vu Tận	242
89. Chương 89: Uống Huyết Long, Tội Khí Lực, Thông Âm Khiếu	245
90. Chương 90: Da Đại Mãng Màu Xanh Tạo Thành Quần Áo.	247
91. Chương 91: Huyền Ứng Huyết Phi Đột Phá, Độc Huyền Ứng!	250
92. Chương 92: Người Ứng Liên Hợp Hoàn Hành Yển Sơn	252
93. Chương 93: Uy Thế Khủng Bó, Cái Xác Không Trộn Ven.	255
94. Chương 94: Khí Huyết Như Tinh, Bất Tử Bất Hủ!	257

95. Chương 95: Bí Bảo Thượng Cổ Huyền Ưng Để Lại	259
96. Chương 96: Vũ Khí Mạnh Nhất Của Dương Thạc	261
97. Chương 97: Vũ Khí Có Thể Tiến Hóa, Nội Đan Mất Đi	264
98. Chương 98: Mãnh Thú Cường Đại Nhanh Chân Đến Trước	266
99. Chương 99: Lực Lượng Gấp Đôi, Áp Đảo Tuyệt Đối	269
100. Chương 100: Trợ Lực Cường Đại Trong Tương Lai	271
101. Chương 101: Thánh Địa, Đại Du Già Thuật	274
102. Chương 102: Một Trảo Bóp Thành Một Đám Máu Thịt!	276
103. Chương 103: Săn Bắn Đầu Xuân, Cường Giả Ni La	279
104. Chương 104: Chó Dữ Xé Xác, Ân Quân Nô Phế Vật	282
105. Chương 105: Huyết Phi Đột Phá, Bí Pháp Huyền Ưng.	284
106. Chương 106: Tất Cả Đều Nằm Xuống Cho Ta	287
107. Chương 107: Thiên Hạ Thập Đại Yêu Thánh Tính Là Cái Gì?	290
108. Chương 108: Người Xéo Đi, Toàn Bộ Những Người Khác Lưu Lại!	295
109. Chương 109: Tiếng Sấm Mùa Xuân, Khiếu Huyết Kêu, Lại Đột Phá!	298
110. Chương 110: Bí Pháp, Phần Chúc Lôi Điện Cường Khí!	300
111. Chương 111: Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu	303
112. Chương 112: Tát Mạnh Vào Mặt Trình Tử Dương!	306
113. Chương 113: Công Pháp, Thần Binh, Kiên Giáp!	308
114. Chương 114: Bảo Vật Giá Trị Vạn Kim	311
115. Chương 115: Hỏa La Phiên Sơn Thú	314
116. Chương 116: Mọi Việc Dựa Theo Ý Trời, Không Kể Sống Chết!	317
117. Chương 117: Xông Lên! Xông Lên! Xông Lên!	319
118. Chương 118: Hành Trình Yến Sơn, Một Đường Nghiền Ép!	322
119. Chương 119: Khiêu Khiển Từ Xa, Rửa Cổ Chờ Đi!	325
120. Chương 120: Băng Phách Giáp, 3000 Công Pháp	328
121. Chương 121: Công Pháp Thuần Dương	330
122. Chương 122: Cửu Dương Huyền Công, Cửu Dương Chân Thân	333
123. Chương 123: Vũ Kỹ Cửu Ưng Chấn Kích!	336
124. Chương 124: Thuần Dương Kim Thân, Hai Bộ Chân Thân!	338
125. Chương 125: Cửu Ưng Chấn Kích Âm Khiếu Thông!	341
126. Chương 126: Ta Nhường Người Ba Chiêu!	344
127. Chương 127: Đốt Cháy Nội Tạng Của Người	347
128. Chương 128: Đại Chuyển Sinh Thuật! Luyện Hóa Người!	348
129. Chương 129: Phương Pháp Luyện Hóa Khí Huyết	351
130. Chương 130: Dịch Cân, Phạt Tủy, Thông Khiếu	353
131. Chương 131: Khiến Người Hoàn Toàn Biến Mất Khỏi Thế Gian Này	356
132. Chương 132: Toàn Tâm Toàn Lực Luyện Hoá	359
133. Chương 133: Đột Phá, Kim Thân Đại Thành!	362
134. Chương 134: Động Thủ, Vây Tụ, Âm Sát!	365
135. Chương 135: Đại Nhật Như Lai Kim Thân!	368
136. Chương 136: Võ Sư, Võ Tôn Sao? Ta Bóp Chết Hết!	370
137. Chương 137: Thu Chút Tiền Lãi Trước	373
138. Chương 138: Công Pháp Phù Hợp Mười Bốn Phần!	376
139. Chương 139: Thiên Tài Đứng Đầu Thiên Âm Môn	379
140. Chương 140: Chân Thân Có Thể Thoát Ly Thể Xác	382
141. Chương 141: phần Chúc Lôi Đình Thuần Dương Kim Thân	385
142. Chương 142: Chỉ Bằng Đám Lâu La Này Sao?	388
143. Chương 143: Sớm Muộn Gì, Cho Người Đoạn Tuyệt!	391
144. Chương 144: Hai Ngày Tăng Vọt Ba Cấp!	396
145. Chương 145: Huyết Phi Bộc Lộ Tài Năng	398
146. Chương 146 : Tự Mình Đi Hái Quả Hoả Diễm	401
147. Chương 147: Dung Hợp Khí Tức Hỏa Độc	404
148. Chương 148: Thân Thể Vi Mãnh, Luyện Thông Khiếu Dịch!	407

149. Chương 149:	Hắc Hùng Khiêu Khích	410
150. Chương 150:	Đồn Ngộ, Ứng Hùng Hợp Kịch!	412
151. Chương 151:	Ứng Hùng Hợp Kịch, Cửu Trùng Thần Kỳ!	415
152. Chương 152:	Cuộc Chiến Của Đại Tông Sư	418
153. Chương 153:	Nhân Lúc “thứ” Ta Ngụy Cấp!	420
154. Chương 154:	Bạch Văn Cùng Kỳ Con	423
155. Chương 155:	Hoả Độc Cùng Kỳ	426
156. Chương 156:	Trở Lại Tầng Thứ Luyện Khí Trung Giới	428
157. Chương 157:	Hồi Kinh, Lời Mời Của Phụ Chính Vương	431
158. Chương 158:	Không Phục? Nhịn Đi Cho Ta!	433
159. Chương 159:	Người Dám Ra Tay, Bảo Người Nằm Xuống!diễm	436
160. Chương 160:	Khiêu Chiến Đại Châu Đại Vương Mê Vô!	438
161. Chương 161:	Nhân Hoàng Phiền Thiên? Ta Trấn Áp Người!	441
162. Chương 162:	Phiền Thiên Ấn, Công Phá Huyệt Khiếu!	444
163. Chương 163:	Thái Dương Chân Hoả Phần Thiên Âm	446
164. Chương 164:	Tần Cầm? Bảo Tô Quân Ninh Địch Thân Tới Đây!	449
165. Chương 165:	Cả Ngọc Mặt Lâu Phải Bồi Táng Cùng Nàng!	451
166. Chương 166:	Thiên Huỷ Ngọc Mặt Lâu!	454
167. Chương 167:	Giết Trước Mặt Người!	458
168. Chương 168:	Không Đàn Áp Được Ta Đây!	461
169. Chương 169:	Tiên Sư Đạo, Giáng Long Phục Hổ!	465
170. Chương 170:	Đến Nam Tĩnh	469
171. Chương 171:	Kim Linh Điều Xích Hài, Chết!	472
172. Chương 172:	Xá Lợi Tử, Bát Hoang Quyết!	476
173. Chương 173:	Ra Tay Cướp Xá Lợi!	479
174. Chương 174:	Bắn Chết Lý Vi Nghĩa	483
175. Chương 175:	Cửu Dương Đệ Tam Trùng, Xá Lợi Chân Thân!	486
176. Chương 176:	Đây Chính Là Cửu Dương Huyền Công Đệ Nhất Trùng!	490
177. Chương 177:	Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp!	494
178. Chương 178:		497
179. Chương 179:	Sợ Vải Cả Đái!	501
180. Chương 180:	Vượt Nộ Giang	505
181. Chương 181:	Nộ Giang Nhất Chiến	508
182. Chương 182:	Tô Quân Ninh, Người Có Phục Không?	511
183. Chương 183:	Nộ Giang Ấn Giao Vương	515
184. Chương 184:	Giao Vương Kim Thân, Thập Phương Cà Sa	518
185. Chương 185:	Con Châu Châu Trên Sợi Dây	521
186. Chương 186:	Lôi Đình Huỷ Diệt Kim Thân	525
187. Chương 187:	Đoạt Nhục Thử Của Người!	528
188. Chương 188:	Hấp Thụ Âm Khí, Đột Phá!	532
189. Chương 189:	Thiên Âm Môn Vây Giết	536
190. Chương 190:	Thiên Âm Toả Môn, Lôi Điều Vương!	539
191. Chương 191:	Nguy Hiểm Đến Cực Điểm	543
192. Chương 192:	Nhục Thân Vs Kim Thân	547
193. Chương 193:	Cửu Dương Chân Thân Bất Tử Bất Diệt	551
194. Chương 194:	Ra Tay Đoạt Thập Phương Cà Sa	555
195. Chương 195:	Tiên Cạn Khí Huyệt Của Nó	559
196. Chương 196:	Vô Tôn Chân Thân, Vũ Khí Mạnh Nhất	563
197. Chương 197:	Bí Bảo Của Ấn Giao Vương	566
198. Chương 198:	Thần Công Bí Điển, Thần Cấp Khải Giáp	569
199. Chương 199:	Bắt Thị Nữ Của Dương Thạc!	573
200. Chương 200:	Chết Rồi Sao?	577
201. Chương 201:	Gió Lốc Dừng, Lại Đột Phá!	580

202. Chương 202:	Thái Âm Chân Hỏa, Âm Dương Nhiên Mộc Dao!	583
203. Chương 203:	Yến Sơn, Dương Thạc Trở Về	585
204. Chương 204:	Giết! Giết! Giết! Giết! Giết!	588
205. Chương 205:	Hành Hạ Đến Chết, Không Chừa Một Tên	591
206. Chương 206:	Trình Tử Dương Cũng Chết	594
207. Chương 207:	Tám Đẳng Cấp Đại Tông Sư Của Phủ An Vô Hầm	597
208. Chương 208:	Thượng Cổ Thi Thể, Mang Đi!	600
209. Chương 209:	Không Chết? Huyết Mạch Dung Hợp!	603
210. Chương 210:	Thượng Cổ Trần Ấp, Tiếng Thú Rống Dưới Lòng Đất	606
211. Chương 211:	Cho Người Hóa Thành Một Đoàn Lửa	609
212. Chương 212:	Đổi Mặt Tất Cả, Diệt Sát Ba Đẳng Cấp Vô Tôn	614
213. Chương 213:	Dung Hợp, Huyết Mạch Thượng Cổ Hắc Hùng	617
214. Chương 214:	Chân Thân, Dung Hợp Huyết Mạch Thượng Cổ Huyền Ứng	620
215. Chương 215:	Đột Phá, Cứu Dương Huyền Ứng Chân Thân	626
216. Chương 216:	Lại Ra Tay, Đập Thành Đồng Thịt Nát	629
217. Chương 217:	Đại Tông Sư? Chọc Ta Thì Giết Luôn!	634
218. Chương 218:	Bát Hoang Quyết, Thần Hùng Quyết! (2)	637
219. Chương 219:	Đi Xin Lỗi Dương Thạc!	640
220. Chương 220:	Đây Là Cản Trở Đại Kế Của Phụ Thân	646
221. Chương 221:	Bạo Hùng, Lực Lượng Vượt Qua Tam Giai	649
222. Chương 222:	Ba Con Bài Chưa Lật Mạnh Nhất	651
223. Chương 223:	Đánh Tới Ninh Lan Uyển, Giải Quyết Trình Phu Nhân	657
224. Chương 224:	Một Đường Nghiền Ấp, Dao Phong Chỉ Hướng	660
225. Chương 225:	Nhất Thế Kiều Hùng, Lạnh Lùng Không Tình Cảm	663
226. Chương 226:	Quyết Liệt, Cổ Lão Ra Tay!	669
227. Chương 227:	Mặt Thất Nhót Lôi Điều Vương	672
228. Chương 228:	Tự Nghĩ Ra Thần Hùng Quyết	675
229. Chương 229:	Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Thương	681
230. Chương 230:	Đoạt Cô Gái Chân Vô Môn!	683
231. Chương 231:	Để Lại Dấu Hiệu Trên Mặt Người Cho Dương Thạc	686
232. Chương 231:	Để Lại Dấu Hiệu Trên Mặt Người Cho Dương Thạc(2)	689
233. Chương 232:	Ngộ Đạo, Thần Hùng Quyết Thành!	692
234. Chương 233:	Đột Phá, Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng Biến Thân!	695
235. Chương 234:	Phá Tan Trần Quốc Công Phủ, Diệt Sát Chó Săn!	698
236. Chương 235:	Nhất Định Bại Dưới Kiếm Của Ta!	704
237. Chương 236:	Đây Không Phải Nơi Đàn Bà Nên Đến	708
238. Chương 237:	Một Trận Chiến Thần Hùng Quyết Đấu Với Huyền Vũ Quyết	711
239. Chương 237:	Một Trận Chiến Thần Hùng Quyết Đấu Với Huyền Vũ Quyết(2)	714
240. Chương 238:	Lại Đấu, Huyền Ứng Trao Với Phá Thiên Nhất Kiếm	717
241. Chương 241:	Sức Mạnh Tuyệt Đối. Bóp Nát Hai Con Tôm.	720
242. Chương 241:	Sức Mạnh Tuyệt Đối. Bóp Nát Hai Con Tôm. (2)	723
243. Chương 242:	Đại Tông Sư A Mục Đạt Vượng	726
244. Chương 243:	Kịch Chiến A Mục, Đại Phạm Âm Chung.	728
245. Chương 244:	Bắc Vực Bằng Nguyên, Hàn Bằng Loạn Lưu	734
246. Chương 245:	Lôi Âm Vô Thánh Tầng Thứ Năm	737
247. Chương 246:	Khai Quật Bảo Tàng, Hạt Giống Linh Dược	740
248. Chương 247:	Liên Tiếp Đột Phá, Ngộ Ra “thần Ứng Bí Quyết”.	742
249. Chương 247:	Liên Tiếp Đột Phá, Ngộ Ra “thần Ứng Bí Quyết”. (2)	745
250. Chương 248:	Biến Thân Tầng Thứ Hai - Nhân Hình Thần Bình.	748
251. Chương 249:	Nguyên Lực Dung Hợp, Ngộ Hổ Báo Âm	753
252. Chương 250:	Đệ Nhị Yêu Thánh Đại Bằng Kim Sí Vương	756
253. Chương 251 :	Đại Bằng Kim Sí Vương, Sao Lại Là Người!	761
254. Chương 252 :	Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật, Đại Phạm Âm Chưởng!	764
255. Chương 253:	Đại Phạm Âm Chưởng, Bỏ Qua Phòng Ngự, Chấn Tan Thần Hồn!	769

256. Chương 254: Phạm Âm Chưởng Thành, Bắ Vực Dị Biến!	772
257. Chương 255: Bắ Vực Đệ Nhất Cường Giả, Bắ Long Kỳ!	777
258. Chương 256 : Thời Đại Lớn! Kỳ Ngộ Lớn! Địa Sát Đến!	783
259. Chương 257 : Xuất Thế, 3000 Thần Kiếm Của Đạo Hoàng	785
260. Chương 258: Cường Đoạt! Một Chưởng Áp Đảo Vô Thánh!	790
261. Chương 259: Uy Thế Chân Chính Của Đại Năng Thương Cổ!	793
262. Chương 260: Thần Long Bí Kỹ, Hóa Thân Ngàn Vạn!	798
263. Chương 261 : Bảo Vật Thương Cổ U, Càng Nhiều Càng Tốt!	803
264. Chương 262 : Âm Hồn Bất Tán, Đuổi Bắt!	806
265. Chương 263: Đừng Giết Ta! Ta Truyền Cho Người Bí Pháp Thần Long!	811
266. Chương 264: Phân Thần Hóa Niệm, Thân Thể Chân Thân Đánh Hội Đồng!	816
267. Chương 265: Xung Đột Chém Giết Trong Động Đá Vôi Dưới Lòng Đất	819
268. Chương 266 : Cao Thủ Địa Sát Đã Đến	824
269. Chương 267 : Đại Phạm Âm Chưởng Của Ta Có Thể Giết Người Hay Không?	829
270. Chương 268: Lại Đánh Chết Hai Đại Tông Sư Địa Sát	832
271. Chương 268: Lại Đánh Chết Hai Đại Tông Sư Địa Sát (2)	835
272. Chương 269: 99 Đạo Hoàng Kiếm, Pháp Khí Chân Chính!	837
273. Chương 269: 99 Đạo Hoàng Kiếm, Pháp Khí Chân Chính!(2)	840
274. Chương 270: Truy Sát Địa Sát, Bí Bảo Xuất Thế!	843
275. Chương 271 : Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Trở Mặt!	845
276. Chương 272 : Bộ Phận Quan Trọng Nhất	851
277. Chương 273: Dẫn Thần Long Đi Tầm Bảo	853
278. Chương 274: Thăng Cấp Năng Lực Xem Xét Độ Phù Hợp!	858
279. Chương 275: Đại Phạm Âm Chung, Hộ Tâm Giáp, Độ Phù Hợp Chín Phần!	861
280. Chương 276 : Thần Âm Linh Đang. Tàn Sát Hàng Long Phục Hổ	866
281. Chương 277 : Thiên Ma Pháp Thân, Một Kiếm Đánh Tan	872
282. Chương 278: Dương Tử Mặc, Người Muốn Giết Ta?	874
283. Chương 279: Thần Hoàng Giáp, Chống Đỡ Được Công Kích Thần Âm Của Ta Sao?	880
284. Chương 280: Địa Sát Vương Quyền, Sau Khi Xuống Địa Ngục Rồi Thi Triển Nhé!	883
285. Chương 281 : Đan Dương Kiếm, Phun Ra Một Trận Mưa Kiếm	888
286. Chương 282 : Nam Cung Giết Ròng, Cừu Dương Chân Thân Tầng Thứ Hai	893
287. Chương 283: Trao Đổi Cừu Dương Huyền Công	896
288. Chương 284: Thay Nam Cung Phá Thiên Giáo Huấn Người!	901
289. Chương 285: Bốn Tọa Không Chiếm Tiệm Nghi Của Tiểu Bối	904
290. Chương 285: Bốn Tọa Không Chiếm Tiệm Nghi Của Tiểu Bối (2)	906
291. Chương 286 : Bảo Vật Hoàng Thất, Huyền Ứng Chân Thân	909
292. Chương 287: Tầng Thứ Hai Cừu Dương, Luyện Thành Huyền Ứng Chân Thân	914
293. Chương 288: Thần Long Quy Phục	917
294. Chương 289: Xong Thẳng Vào Doanh Trường Cẩm Quân Đại Chu!	922
295. Chương 290: Chỉ Bằng Người Mà Cũng Dám Học Dương Thiên?	927
296. Chương 291: Uy Hiếp, Áp Đảo	930
297. Chương 292	933
298. Chương 293	935
299. Chương 294: Bắ Địa Uy Lực Khải, Độ Phù Hợp Mười Phần!	938
300. Chương 295 : Áo Giáp, Thần Uy, Sức Mạnh	941
301. Chương 296	943
302. Chương 297 : Tất Cả Âm Mưu Quý Kế Có Thể Ngăn Được Ta Sao?	946
303. Chương 298 : Đến Bao Nhiều Ta Giết Bấy Nhiều	949
304. Chương 299: Tàn Sát, Hấp Thu Âm Sát Khí	952
305. Chương 300: Cao Thủ Luyện Khí Chế Tạo Binh Khí Của Tiên Sư Đạo	954
306. Chương 301: Tài Liệu Vô Tận, Thần Binh Hoàn Toàn Mới!	959
307. Chương 302 : Thái Âm, Thái Dương Chân Hoả, Thần Long Nguyên Lực Cùng Tham Gia Luyện Khí	962
308. Chương 303: Trường Dao Thần Long Chém Vỡ Càn Khôn	965

309. Chương 304: Một Dao Chặn Đường Ba Mươi Vạn Đại Quân!	967
310. Chương 305: Chém Giết Người, Âm Mưu Có Mạnh Cũng Đều Vô Ích!	973
311. Chương 306: Dương Dịch Đột Phá, Tông Sư Mạnh Mẽ!	978
312. Chương 307 : Tiễn Người Một Đoạn Đường	981
313. Chương 308 : Tào Tung Chết, Âm Sát Vô Cùng Thê Thảm	986
314. Chương 309: Ở Nhà Lữ Hành, Giết Người Diệt Khẩu!	989
315. Chương 309: Ở Nhà Lữ Hành, Giết Người Diệt Khẩu! (2)	992
316. Chương 310: Cửu Ưng Chấn Kịch, Người Cũng Biết?	995
317. Chương 311: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn, Cửu Âm Huyền Công!	998
318. Chương 312 : Vội Vàng Đi Đầu Thai Hả?	1000
319. Chương 312 : Vội Vàng Đi Đầu Thai Hả? (2)	1003
320. Chương 313 : Thần Long, Giết Cho Thây Chết Đây Đồng!	1006
321. Chương 314: Kiểm Kê Chiến Lợi Phẩm	1009
322. Chương 315: Âm Sát Chân Thân, Thần Hùng Địa Sát Quyền!	1015
323. Chương 316: Độ Phù Hợp Mười Hai Phần, Sáu Phần Bài Xích	1017
324. Chương 317 : Diên Cuồng Giết Mười Vạn Người, Ngưng Tụ Âm Sát Chân Thân	1022
325. Chương 318 : Hiệu Suất Giết Người	1024
326. Chương 318 : Hiệu Suất Giết Người (2)	1027
327. Chương 319: Linh Ngộ Thần Hùng Địa Sát Quyền Pháp!	1030
328. Chương 320: Thảm Án, Sát Khí Ngút Trời!	1035
329. Chương 321: Giết! Giết! Giết! Giết Hết Ác Tặc Thê Gian!	1037
330. Chương 321: Giết! Giết! Giết! Giết Hết Ác Tặc Thê Gian!(2)	1040
331. Chương 322 : Luyện Thành Âm Sát Chân Thân, Dương Tử Mặc Đến	1044
332. Chương 323 : Hôm Nay, Chạy Trời Cũng Không Khỏi Nặng!	1046
333. Chương 324: Còn Muốn Bị Chà Đạp? Thành Toàn Cho Người Vây!	1052
334. Chương 325: Dương Tử Mặc Không Có Sơ Hở!	1055
335. Chương 326: Người Làm Khó Được Ta Sao?	1061
336. Chương 327 : Hiệu Suất Giết Người	1064
337. Chương 327 : Hiệu Suất Giết Người (2)	1066
338. Chương 328 : Cao Thủ Đỉnh Cấp Để Uy Hiếp, Cao Thủ Man Tộc.	1069
339. Chương 329: Hấp Thu Huyết Mạch, Pháp Khí Tiến Hóa!	1072
340. Chương 330: Pháp Khí Diễn Hóa Huyết Nhục, Tự Động Chữa Trị!	1077
341. Chương 331: Mãnh Thú Đại Hành Sơn, Cường Giả Thập Vạn Sơn	1082
342. Chương 332 : Bốn Man Tướng, Sáu Võ Thánh	1084
343. Chương 333 : Giết Dị Thú, Chiêu Thức Mạnh Nhất Của Dương Thạc	1089
344. Chương 334: Dị Thú Địa Thuộc Tính Mạnh Nhất	1092
345. Chương 334: Dị Thú Địa Thuộc Tính Mạnh Nhất (2)	1094
346. Chương 335: Tử Thử Yêu Thánh, Thập Đại Yêu Thánh	1097
347. Chương 335: Tử Thử Yêu Thánh, Thập Đại Yêu Thánh (2)	1100
348. Chương 336: Nhiếp Hồn Thúy Diệu, Dung Hợp Thần Long Dao, Dung Hợp Thần Âm Linh!	1102
349. Chương 337: Bí Pháp Thiên Phú, Nhiếp Hồn!	1105
350. Chương 338 : Pháp Khí Thăng Cấp, Nham Thử Xuất Hiện	1110
351. Chương 339: Mai Phục, Nham Thử Cảnh Giới Võ Thánh.	1115
352. Chương 340: Dao Chém Nham Thử Cấp Độ Võ Thánh!	1118
353. Chương 340: Dao Chém Nham Thử Cấp Độ Võ Thánh! (2)	1121
354. Chương 341: Máu Tươi Cuồng Phun, Bắt Đầu Thăng Cấp!	1123
355. Chương 342: Thiên Phú Thôn Phệ Của Bắc Địa Uy Lực Khải	1126
356. Chương 343: Bốn Đại Cường Giả Võ Thánh Đại Thần Quân!	1131
357. Chương 344 : Thiên Đạo Thần Âm Và Man Hoang Thần Tượng Quyết	1137
358. Chương 345 : Thú Âm, Thiên Âm, Phạm Âm, Đại Thần Âm Linh Đang	1142
359. Chương 346: Thú Triều Đại Hành Sơn	1147
360. Chương 347: Võ Thánh Nham Thử Vs Đóa Tư	1150
361. Chương 348: Thú Âm Linh Đang, Khuất Phục Dị Thú Cấp Độ Võ Thánh!	1155
362. Chương 349: Lại Một Người Muốn Chống Lại Ta Sao...	1158

363. Chương 350 :	Bí Thuật Lĩnh Vực Của Võ Thánh, Hắc Thủy Huyền Xà Âm Sát	1163
364. Chương 351:	Một Dao Chém Chết Hai Võ Thánh	1168
365. Chương 352:	Công Pháp Man Tộc, Bí Bảo Man Tộc!	1171
366. Chương 353:	Dung Hợp Pháp Khí, Hợp Thành Linh Đang Đại Thần Âm!	1177
367. Chương 354:	Hạn Chế Của Thần Âm Linh Đang, Tu La Địa Ngục!	1179
368. Chương 355:	Vũ Kỹ Quần Công, Long Xà Âm Sát Dao!	1185
369. Chương 356:	Bảo Vệ Hay Chém Giết?	1188
370. Chương 357:	Đại Thần Âm, Chém Giết Dương Tử Mặc!	1193
371. Chương 358:	Cường Giả Võ Thánh Thiên Âm Môn Lâm Trận Đào Ngũ!	1199
372. Chương 359:	Đoạt Xá! Thần Long Thượng Cổ Vs Đạo Hoàng Thượng Cổ!	1202
373. Chương 360:	Dung Hợp, Thượng Cổ Long Hoàng, Đoạt Khí Huyết! Đoạt Thần Hồn!	1204
374. Chương 361:	Nguy Cơ Chưa Từng Có Của Dương Thạc!	1210
375. Chương 362:	Quyết Đấu Đỉnh Phong, Dương Thiên Vs Thượng Cổ Long Hoàng!	1212
376. Chương 363:	Tử Thử Yêu Thánh, Người Cũng Tới Nhúng Tay Sao?	1218
377. Chương 364:	Không Gian Tử Tinh, Thiên Bình Chiến Xa Phá Mở Hư Không!	1220
378. Chương 365:	Huyền Thủy Ngưng Thân, Cửu Âm Đệ Nhị Trọng!	1226
379. Chương 366:	Thân Thể Đột Phá, Hắc Hùng Chân Thân!	1231
380. Chương 367:	Công Hiệu Của Nhị Trọng Cửu Âm, Bằng Hữu Của Dương Thạc!	1234
381. Chương 368:	Tinh Quảng, Ngân Diệu, Khoáng Thạch Đỉnh Cấp Tạo Thành Cung Điện!	1239
382. Chương 369:	Mạnh Nhất Khoáng Thạch Huyền Cấp, Ngân Diệu Tinh Phách!	1242
383. Chương 370:	Đại Yêu Thánh Thứ Hai Của Nham Thử Nhất Tộc	1246
384. Chương 371:	Áo Giáp, Nham Thử, Đồng Thời Dung Hợp Tăng Cấp!	1251
385. Chương 372:	Đục Nước Béo Cò, Tiến Vào Kho Tàng Hoàng Thất!	1254
386. Chương 373:	Hoàng Thành, Đánh Một Trận Tại Ngự Thư Phòng!	1259
387. Chương 374:	Bí Kỹ Của Nho Môn, Đại Chu Nho Môn Sơn Hà Đồ.	1264
388. Chương 375:	Tìm Tòi, Vơ Vét Thiên Tài Địa Bảo Tốt Nhất	1267
389. Chương 376:	Hư Không Thạch, Chìa Khóa Bước Vào Hư Không Võ Thánh!	1272
390. Chương 377:	Nhanh Chân Đến Trước, Nho Môn Sơn Hà Đồ Tới Tay!	1275
391. Chương 378:	Phun Ra Hết Cho Ta!	1279
392. Chương 379:	Bí Điển Thánh Hiền Thượng Cổ Nho Môn	1282
393. Chương 380:	Chân Thân Tăng Lên, Thân Thể Linh Ngộ, Long Xà Sơn Hà Đạo	1287
394. Chương 381:	Thú Đạo, Nho Đạo, Đại Nho Âm Chưởng	1292
395. Chương 382:	Liên Tiếp Đột Phá, Thân Thể Hoàn Toàn Mới, Linh Hồn Hoàn Toàn Mới!	1295
396. Chương 383:	Huyết Phi Hắc Hùng Hình Người, Dương Dịch Rút Rề	1300
397. Chương 384:	Ba Cách Truyền Thừa Võ Đạo, Truyền Thừa Huyết Mạch	1302
398. Chương 385:	Huyết Phi Cùng Ngưng Thụy Mãnh Thú Biến Thân!	1307
399. Chương 386:		1310
400. Chương 387		1312
401. Chương 388:	Không Giết Được Man Vương, Giết Man Tướng Người!	1314
402. Chương 389:	Man Kinh Cự Thú, Cẩm Chế Xung Quanh Thiên Âm Môn!	1317
403. Chương 390:	Đừng Lấy Trần Quốc Công Dương Thiên Dọa Chúng Ta!	1319
404. Chương 391:	Ba Cường Giả Võ Thánh Trùng Kích Tự Bạo!	1322
405. Chương 392:	Lôi Điều Vương Vãn Lạc, Thông Thiên Đạo !	1327
406. Chương 393:	Công Kích Sóng Âm Không Có Hiệu Quả? Công Kích Đại Thần Âm Thì Sao?	1330
407. Chương 394:	Vây Công Hay Là Bị Vây Công?	1333
408. Chương 394:	Vây Công Hay Là Bị Vây Công? (2)	1336
409. Chương 395:	Bắt Người Thí Nghiệm Xả Lợi Chân Thân Của Ta!	1339
410. Chương 396:	Ấn Ký Man Văn, Người Hãy Chờ Nam Man Vương Đến!	1344
411. Chương 397:	Man Kinh Mơ Hồ Cảm Thấy Bất An!	1347
412. Chương 398:	Chuyện Cũ Kinh Thành, Hủy Bỏ Môn Quy!	1352
413. Chương 399:	Đạo Hoàng Truyền Thừa, Thiên Âm Môn Thay Máu	1355
414. Chương 400:	Liên Tiếp Đốn Ngộ, Liên Tiếp Đột Phá!	1360
415. Chương 401:	Trước Khi Đột Phá, Nam Man Vương Đến!	1363
416. Chương 402:	Bỏ Chạy, Tạm Lánh Mũi Nhọn!	1368

417. Chương 403:	Cấm Chế Chính Thức Của Thiên Âm Môn!	1370
418. Chương 404:	Tạm Tha Cho Căn Cứ Của Thiên Âm Môn Một Lần	1376
419. Chương 405:	Thế Giới Mới, Dương Thạc Đột Phá	1379
420. Chương 406:	Chân Thân Đề Thăng, Kỳ Hiệu Thần Kinh Mạch Lạc!	1384
421. Chương 407:	Phòng Ngự Mạnh Mẽ Như Đại Bằng Kim Sí Vương!	1390
422. Chương 408:	Xả Lợi Kim Cương Không Gian!	1392
423. Chương 409:	Có Thể Bóp Nát Chân Thân Của Ta Hay Không?	1397
424. Chương 410:	Man Thần Trảo, Át Chủ Bài Của Man Vương, Cùng Nhau Vây Giết	1400
425. Chương 411		1406
426. Chương 412:	Nam Man Vương, Chết Đi!	1408
427. Chương 413:	Ngay Cả Tro Bụi Cũng Không Lưu Lại	1411
428. Chương 414:	Áp Đảo Bạch Sa Vương, Cướp Lấy Man Thần Trảo!	1414
429. Chương 415:	Man Thần Trảo, Xé Mở Hư Không Bỏ Chạy.	1419
430. Chương 416:	Cơ Hội Hiếm Có	1421
431. Chương 417:	Tiềm Tu, Liên Tục Đột Phá, Ứng Hùng Hợp Kích Tầng Thứ Hai	1427
432. Chương 418:	Tứ Thú Kích, Cửu Sắc Quang, Lực Lượng Không Gian!	1429
433. Chương 419:	Huyệt Mộ Mở Ra, Kỳ Ngộ Không Ngừng, Cường Giả Tụ Tập!	1434
434. Chương 420:	Ngay Cả Nó Cũng Xuất Thế Sao???	1439
435. Chương 421:	Bảy Võ Thánh Chân Vũ, Huyền Vũ Thú Trấn Phái!	1442
436. Chương 422:	Hư Không Thạch Trong Hàm Mộ, Nhanh Chân Đến Trước	1447
437. Chương 423:	Trác Tử Dương, Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương, Tôn Hồng Dương Của Chân Vũ Môn	1450
438. Chương 424		1455
439. Chương 425:	Tầng Phòng Hộ Đầu Tiên Của Huyệt Mộ, Trực Chỉ Bản Tâm Áo Giáp!	1457
440. Chương 426:	Dương Tử Mặc, Người Muốn Giết Ta?	1462
441. Chương 427:	Hắc Thủy Huyền Hà, Chư Cường Tụ Tập!	1464
442. Chương 428:	Bí Pháp Song Tu Của Chân Vũ Môn!	1469
443. Chương 429:	Người Là Cái Đinh Rỉ Gì Mà Đòi Dạy Dỗ Ta?	1474
444. Chương 430:	Chém Giết Phật Sống Mật Tông!	1479
445. Chương 431:	Chuyển Sinh? Cho Người Trốn Cũng Không Thể Trốn!	1481
446. Chương 432:	Phạm Âm Bạt, Phật Cốt Châu!	1486
447. Chương 433:	Các Người Còn Chưa Được Vào Huyệt Mộ Nhân Hoàng!	1489
448. Chương 434:	Dương Thạc Muốn Xông Thử!	1494
449. Chương 435:	Sự Tấn Công Của Man Văn Thiên Tượng!	1499
450. Chương 436:	Đại Thần Âm Linh Đang, Điều Khiển Man Thần, Trói Buộc Thiên Tượng!	1501
451. Chương 437:	Phá Thiên Nhất Kiếm! Thánh Hỏa Hùng Hực! Xuất Thủ!	1506
452. Chương 438:	Thực Lực Chân Chính Của Cường Giả Tầng Chiến Lực Thứ Hai!	1509
453. Chương 439:	Môn Chủ Chân Vũ Môn Vs Man Văn Thiên Tượng!	1514
454. Chương 440:	Không Thể Nào Ngăn Cản Dương Thạc!	1519
455. Chương 441:	Cao Tăng Hiến Tông, Thông Thiên Chân Như Nhân!	1522
456. Chương 442:	Bắc Địa Man Vương Cũng Dám Âm Ỉ?	1526
457. Chương 443:	Lực Trảm Bắc Địa Man Vương!	1529
458. Chương 444:	Man Văn Thiên Tượng Vs Bắc Vực Bằng Long Vương!	1534
459. Chương 445:	Nổ Thành Bọt Mịn, Cột Sáng Hư Không Suy Yếu!	1539
460. Chương 446:	Thần Võ Vương, Tử Thử Yêu Thánh Xông Vào Hàm Mộ!	1542
461. Chương 447:	Không Gian Ngân Diệu, Che Mắt Qua Sông	1547
462. Chương 448:	Thân Thế, Thần Long Cùng Đột Phá, Bí Pháp Dung Hợp Của Mật Tông!	1552
463. Chương 449:	Tuyệt Thế Độc Cáp Vương Thôn Phệ Hấp Thu Năng Lượng Hư Không!	1554
464. Chương 450:	Lại Đột Phá, Võ Thánh Cảnh! Hành Động!	1559
465. Chương 451:	Chân Vũ Môn Con Bài Chưa Lật, Trận Pháp, Cơ Quan Cự Thú!	1562
466. Chương 452:	Xông Sơn Môn, Sắc Bén Công Kích Trận Pháp	1567
467. Chương 453:	Cương Thiết Khí Tức, Cơ Giới Lực Lượng, Thần Ngộ Công, Thần Giáp Trùng!	1570
468. Chương 454:	Hai Cơ Quan Cự Thú Đấu Với Hai Thượng Cổ Mạnh Thú	1575
469. Chương 455:	Con Bài Chưa Lật Thật Sự Của Chân Vũ Môn, Hư Không Đẳng Cấp Võ Thánh	1577

470. Chương 456:	Chân Võ Đại Đế?	1580
471. Chương 457:	Chân Võ Đại Đế Hoàn Toàn Mới?	1585
472. Chương 458:	Sức Hấp Dẫn Không Thể Từ Chối	1588
473. Chương 459:	Xông Vào Nhân Hoàng Huyệt	1593
474. Chương 460:	Năng Lực Của Dương Thạc Bài Trừ Mọi Áo Giáp	1595
475. Chương 461:	Hư Không Thạch Thứ Nhất, Tranh Giành	1598
476. Chương 462:	Các Người Không Lấy Được? Để Ta!	1601
477. Chương 463:	Dương Thạc Đấu Với Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh	1606
478. Chương 464:	Như Trước Không Thể Dịch Nổi Thượng Cổ Long Hoàng!	1609
479. Chương 465:	Hai Hư Không Mãnh Thú Đấu Với Thượng Cổ Long Hoàng	1614
480. Chương 466:	Đại Phá Hư, Là Dương Thạc?	1617
481. Chương 467:	Một Đường Nghiền Áp Đến Cung Điện Dưới Đất	1623
482. Chương 468:	Tam Đại Điện Phủ, Thiên Hoàng Điện!	1625
483. Chương 469:	Dẫn Đường Uy Lực Thiên Địa Công Kích	1628
484. Chương 470:	Đại Tẩy Lễ Trong Sinh Tử	1633
485. Chương 471:	Thực Lực Đối Đầu Với Trác Tử Dương	1636
486. Chương 472:	Chỉ Bảo, Hư Không Chi Tinh!	1638
487. Chương 473:	Tự Bạo, Nổ Nát Hư Không Thông Đạo!	1641
488. Chương 474:	Ba Khối Hư Không Thạch, Con Đường Duy Nhất Đó	1644
489. Chương 475:	Lại Hấp Thu, Chân Chính Đốt Chước Lôi Đình Thần Hoang Nguyên Lực!	1647
490. Chương 476:	Đại Kỳ Ngộ Của Tiểu Hỏa, Thời Không Chi Tinh.	1652
491. Chương 477:	Giành Ra Tay Trước, Cướp Đoạt Hư Không Thạch!	1655
492. Chương 478:	Lôi Hỏa Ngăn Diệt Không Gian!	1660
493. Chương 479:	Dịch Thái Không Gian Bí Pháp, Triệt Để Đánh Nát	1663
494. Chương 480:	Đoạt Chỉ Bảo, Cứu Dương Thành	1665
495. Chương 481:	Bất Tử Bất Diệt, Xích Viêm Cùng Kỳ!	1671
496. Chương 482:	Hỏa La Vương Hiểu Lầm	1674
497. Chương 483:	Nê Thạch Chi Hải, Ngăn Diệt Tử Thử!	1679
498. Chương 484:	Không Hề Giữ Lại, Thăng Thần Với Nhau	1682
499. Chương 484:	Không Hề Giữ Lại, Thăng Thần Với Nhau (2)	1684
500. Chương 485:	Huyết Nhục Đại Diễn Hóa, Dương Thành Đột Phá	1687
501. Chương 486:	Liên Tục Đột Phá Trong Thập Phương Cà Sa	1690
502. Chương 487:	Thượng Cổ Thi Thể, Thân Ngoại Hóa Thân!	1692
503. Chương 488:	Hư Không Võ Thánh Cẩn Nuốt Đặc Tính Năng Lượng	1695
504. Chương 489:	Viêm Thú Yêu Thánh, Nhanh Chân Đến Trước!	1697
505. Chương 490:	Thần Thông Của Hư Không Võ Thánh, Thiên Hoàng Điện Chân Chính Hiện Ra	1702
506. Chương 491:	Trận Pháp Cuối Cùng	1705
507. Chương 492:	Nhân Hoàng Bí Bảo, Xuất Thế!	1707
508. Chương 493:	Hiệp Định Quân Tử, Đại Hỏa Diễm Chân Hỏa	1712
509. Chương 494:	Không Biết Tự Lượng Sức Minh, Tan Thành Tro Bụi	1715
510. Chương 495:	Hiện Hiện Ra Nhân Hoàng Công Pháp	1718
511. Chương 496:	Nhìn Lén Công Pháp, Nhân Hoàng Thông Thiên Và Nhân Hoàng Chấn Thiên!	1723
512. Chương 497:	Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh Thứ Hai Của Đại Chu Triều	1727
513. Chương 498:	Dương Thạc, Người Dám Ra Tay Với Ta Không?	1730
514. Chương 499:	Ba Tầng Phòng Ngự Của Nhân Hoàng Cũng Không Ngăn Được!	1734
515. Chương 500:	Phân Phối Chiến Lợi Phẩm.	1738
516. Chương 501:	Truyền Nhân Đại Lâm Tự Xuất Thế Ngang Trời, Kinh Thế Tuyệt Luân! (1)	1742
517. Chương 501:	Truyền Nhân Đại Lâm Tự Xuất Thế Ngang Trời, Kinh Thế Tuyệt Luân! (2)	1744
518. Chương 502:	Thần Quy Vương, Người Cũng Muốn Nhúng Tay Vào Chuyện Nhà Của Ta Sao?	
(1)		1747
519. Chương 502:	Thần Quy Vương, Người Cũng Muốn Nhúng Tay Vào Chuyện Nhà Của Ta Sao?	
(2)		1749
520. Chương 503:	Thần Công Đệ Nhất Phật Môn, Vô Thượng Vi Diệu Pháp!	1752
521. Chương 504:	Nhân Lúc Cháy Nhà Cướp Của, Vây Giết Truyền Nhân Đại Lâm Tự! (1)	1754

522.	Chương 504:	Nhân Lúc Cháy Nhà Cướp Cửa, Vây Giết Truyền Nhân Đại Lâm Tự! (2)	1757
523.	Chương 505:	Ra Tay, Đánh Nát Cẩm Chế Điện Nhân Hoàng!	1759
524.	Chương 506:	Cung Điện Cuối Cùng Hiện Ra! (1)	1762
525.	Chương 506:	Cung Điện Cuối Cùng Hiện Ra! (2)	1765
526.	Chương 507:	Sủng Thú Của Nhân Hoàng, Cường Giả Hư Không Vô Thánh Đích Thực (1) . .	1767
527.	Chương 507:	Sủng Thú Của Nhân Hoàng, Cường Giả Hư Không Vô Thánh Đích Thực (2) . .	1770
528.	Chương 508:	Hư Không Linh Vực, Đánh Một Trận!	1772
529.	Chương 509:	Bí Pháp Mạnh Nhất, Liên Thủ Đuổi Giết!	1775
530.	Chương 510:	Căn Bản Cũng Không Có Chết!	1779
531.	Chương 511:	Không Gian Thập Phương Ca Sa Nứt Vỡ	1783
532.	Chương 512:	Tiếng Nói Từ Trên Chín Tầng Mây	1788
533.	Chương 513:	Thiên Thánh Giới, Nhân Tộc Gặp Nguy Cơ!	1793
534.	Chương 514:	Dương Thiên Đột Phá Đến Cảnh Giới Hư Không Vô Thánh! (1)	1796
535.	Chương 514:	Dương Thiên Đột Phá Đến Cảnh Giới Hư Không Vô Thánh! (2)	1798
536.	Chương 515:	Tiến Vào Thiên Thánh Giới Sao? Ở Lại!	1801
537.	Chương 516:	Chân Vũ Bí Điển Cùng Đám Sủng Thú Của Hư Không Vô Thánh (1)	1803
538.	Chương 516:	Chân Vũ Bí Điển Cùng Đám Sủng Thú Của Hư Không Vô Thánh (2)	1806
539.	Chương 517:	Dùng Cảnh Giới Vô Thánh Tầng Năm, Chống Lại Hư Không Vô Thánh (1) . .	1808
540.	Chương 517:	Dùng Cảnh Giới Vô Thánh Tầng Năm, Chống Lại Hư Không Vô Thánh (2) . .	1811
541.	Chương 518:	Đây... Chẳng Lẽ Chính Là Hư Không Vô Thánh?	1813
542.	Chương 519:	Ngươi Muốn Ngăn Cản Ta? Còn Chưa Có Tư Cách Đó!	1816
543.	Chương 520:	Cửu Dương Huyền Công Tầng Bốn, Tầng Năm!	1821
544.	Chương 521:	Thông Đạo Hư Không Trên Thục Sơn! (1)	1824
545.	Chương 521:	Thông Đạo Hư Không Trên Thục Sơn! (2)	1826
546.	Chương 522:	Mục Tiêu Duy Nhất Chính Là Tu Luyện	1829
547.	Chương 523:	Áp Đảo Lạc Bằng, Khống Chế Đại Thần Quân!	1833
548.	Chương 524:	Thục Sơn Thần Thú, Thiên Kiếm Thú! (1)	1836
549.	Chương 524:	Thục Sơn Thần Thú, Thiên Kiếm Thú! (2)	1838
550.	Chương 525:	Dòng Họ Tấy Lễ Thần Thú Tại Thiên Thánh Giới!	1841
551.	Chương 526:	Xây Dựng Đại Trận Cho Thiên Âm Môn!	1843
552.	Chương 527:	Trong Ba Bộ Huyền Công Bí Điển, Nên Tu Luyện Cái Nào Trước?	1846
553.	Chương 528:	Chí Bảo Hỏa Diễm Mạnh Nhất, Bạch Hỏa Liên!	1850
554.	Chương 529:	Liên Tiếp Đột Phá Vô Thánh Lôi Âm Tầng Bốn!	1852
555.	Chương 530:	Hỏa Diễm Kim Thân, Biến Thân Huyền Ứng Tầng Ba	1857
556.	Chương 531:	Lôi Đình Chí Bảo, Bước Hưởng Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh!	1862
557.	Chương 532:	Ta Tự Nghi Ra Cửu Âm Huyền Công	1867
558.	Chương 533:	Mười Ba Giao Long Trong Đáy Biển Đông	1870
559.	Chương 534:	Một Chiêu Giết Chết Giao Long Lão Đại Trong Nháy Mắt!	1875
560.	Chương 535:	Công Phá Cẩm Chế, Diệt Thiên Âm Môn!	1880
561.	Chương 536:	Lực Lượng Mạnh Mẽ Đánh Nát Vạn Văn Thiên Tượng!	1883
562.	Chương 537:	Lôi Âm Tầng Năm, Giao Long Lão Ngũ, Giết!	1888
563.	Chương 538:	Bí Pháp Cuối Cùng, Đại Giao Long Mạnh Nhất!	1890
564.	Chương 539:	Đánh Bại Tất Cả, Giết Dương Dịch	1895
565.	Chương 540:	Đột Phá Vô Thánh Lôi Âm Tầng Năm, Một Quyền Đánh Bay Ngươi! (1-2) . .	1898
566.	Chương 541:	Mạnh Mẽ Đối Kháng! (1-2)	1903
567.	Chương 542:	Ba Luồng Chân Nguyên Hư Không!	1908
568.	Chương 543:	Áp Lực Ngoại Giới, Chân Nguyên, Áp Súc!	1911
569.	Chương 544:	Ý Chí Vô Đạo, Bán Chân Nguyên!	1914
570.	Chương 545:	Đánh Giết Đệ Nhất Cao Thủ Dưới Cảnh Giới Hư Không Vô Thánh!	1919
571.	Chương 546:	Cơ Hội Phục Sinh, Bí Pháp Phục Sinh....	1921
572.	Chương 547:	Cái Giá Lớn Để Mời Hư Không Vô Thánh Ra Tay	1924
573.	Chương 548:	Lại Một Đại Năng Tọa Trấn Chân Vũ Môn	1927
574.	Chương 549:	Chỉ Một Lời, Diệt Thiết Thủ Môn!	1931
575.	Chương 550:	Công Pháp Của Thiết Thủ Môn, Cửu Dương Tầng Thứ Sáu (1)	1934

576. Chương 551:	Đại Năng Chân Vũ Môn Ra Tay	1939
577. Chương 552:	Tìm Hiểu Chân Võ Bí Điển	1942
578. Chương 553:	Thiên Yêu Tinh Huyết	1947
579. Chương 554:	Dương Thạc? Ta Giúp Người Giết Hắn!	1952
580. Chương 554:	Dương Thạc? Ta Giúp Người Giết Hắn!(2)	1954
581. Chương 555:	Nguy Cơ Cực Hạn	1957
582. Chương 556:	Truy Kích! Bóp Nát! Chém Giết!	1959
583. Chương 557:	Bỏ Chạy	1962
584. Chương 558:	Sinh Môn	1967
585. Chương 559:	Sinh Tử Chí Giao	1972
586. Chương 560:	Huyền Xà Phân Thân	1975
587. Chương 561:	Huyền Thiên Trọng Khí	1979
588. Chương 562:	Ngộ Đạo	1982
589. Chương 562:	Ngộ Đạo(2)	1984
590. Chương 563:	Chạm Đến Cánh Cửa Hư Không Vô Thánh	1987
591. Chương 563:	Chạm Đến Cánh Cửa Hư Không Vô Thánh(2)	1989
592. Chương 564:	Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn	1991
593. Chương 565:	Bảo Tàng Cửa Hư Không Vô Thánh	1994
594. Chương 566:	Không Gian Hỗn Loạn	1996
595. Chương 567:	Lôi Âm Chân Nhân	1998
596. Chương 568:	Lôi Âm Chân Nhân Báo Thù	2003
597. Chương 569:	Thiên Yêu Tinh Huyết	2009
598. Chương 570:	Thiên Nhân Hợp Nhất	2013
599. Chương 571:	Gia Tăng Ngộ Tính	2015
600. Chương 572:	Đồng Thời Đột Phá	2018
601. Chương 573:	Đề Thăng Dung Hợp Áo Nghĩa	2020
602. Chương 574:	Một Thành Áo Nghĩa	2023
603. Chương 575:	Thiên Kiếm Rời Đi	2025
604. Chương 576:	Tứ Đại Áo Nghĩa Dung Hợp	2027
605. Chương 577:	Biến Thân Đệ Tam Trọng	2033
606. Chương 577:	Biến Thân Đệ Tam Trọng(2)	2036
607. Chương 578:	Lưu Lại Huyền Long	2039
608. Chương 578:	Lưu Lại Huyền Long(2)	2041
609. Chương 579:	Tứ Đại Dung Hợp Áo Nghĩa	2044
610. Chương 579:	Tứ Đại Dung Hợp Áo Nghĩa(2)	2046
611. Chương 580:	Thiên Ngoại Chi Địa	2049
612. Chương 581:	Bí Pháp Bác Ly	2054
613. Chương 582:	Một Quyền Đánh Vào Thiên Thánh Giới	2059
614. Chương 583:	Hư Không Vô Thánh Tam Tinh	2062
615. Chương 584:	Đều Bước Vào Hư Không Vô Thánh	2064
616. Chương 585:	Nhục Thân Kiếp, Thần Hồn Kiếp	2069
617. Chương 586:	Tam Nhân Bích Tinh Thiêm	2072
618. Chương 587:	Hẹn Gặp Tại Thiên Thánh Giới	2074
619. Chương 588:	Quang Mang Kiếm Nghiệm Huyết Mạch	2077
620. Chương 589:	Hai Loại Huyết Mạch	2080
621. Chương 590:	Quy Củ Văn Lam Phủ	2085
622. Chương 591:	Thuần Nhân Tộc, Bán Thần Thú Tộc	2090
623. Chương 592:	Ngăn Không Nổi Chúng Ta!	2092
624. Chương 593:	An Bầy Của Lam Viên	2095
625. Chương 594:	Khéo Quá Hóa Vụng	2098
626. Chương 595:	Nhìn Xem Liên Biệt	2103
627. Chương 596:	Nhỏ Cỏ Phải Nhỏ Tận Gốc	2106
628. Chương 597:	Hoàn Toàn Diệt Sát	2111
629. Chương 598:	Một Tên Cũng Không Lưu Lại	2117

630. Chương 599: Một Người Cuối Cùng	2120
631. Chương 600: Quả Trái Cây Thần Bí	2123
632. Chương 601: Thiên Thánh Giới, Một Tinh Cấp Hiểm Địa! Bảy Tinh Cấp Hiểm Địa! (1). . .	2127
633. Chương 601: Thiên Thánh Giới, Một Tinh Cấp Hiểm Địa! Bảy Tinh Cấp Hiểm Địa! (2). . .	2129
634. Chương 602: Mười Hai Thành Tám Áo Nghĩa, Bí Pháp Mới!.	2131
635. Chương 603: Bí Pháp Của Thần Mâu Tộc	2134
636. Chương 604: Xem Lại Phim, Bại Lộ!	2139
637. Chương 605: Muốn Người Làm Thú Nuôi Của Ta!	2142
638. Chương 606: Quy Mô Lùng Bắt!	2146
639. Chương 607: Bí Pháp Áo Nghĩa Mới — Hòa Tan!	2151
640. Chương 608: Bí Pháp Áo Nghĩa Mới — Hòa Tan! (2)	2154
641. Chương 609: Đến Một Đồi, Ta Diệt Một Đồi!	2157
642. Chương 610: Mất Thắt Dưới Lòng Đất, Thôi Diễn Hòa Tan Bí Pháp!	2160
643. Chương 611: Dương Đông Kích Tây, Điều Hổ Ly Sơn!.	2165
644. Chương 612: Bí Pháp Sê Thành! Sau Cùng Diên Cường.	2168
645. Chương 613: Hòa Tan Bí Pháp Oai, Một Phân Thân Diệt Ba Cường Giả! (1)	2173
646. Chương 614: Khí Tức Của Dương Thạc Bại Lộ!.	2176
647. Chương 615: Ba Tinh Chiến Lực, Hai Đại Ảnh Tượng Phân Thân Tới!	2178
648. Chương 616: Bắt Diệt Thân, Oanh Giết Bốn Tinh Cường Giả Phân Thân!	2184
649. Chương 617: Ba Mươi Năm Trước Tạo Thành Cấp Năm Tinh Hiểm Địa!	2187
650. Chương 618: Hiểm Địa, Thập Tử Vô Sinh! (1)	2189
651. Chương 618: Hiểm Địa, Thập Tử Vô Sinh! (2)	2192
652. Chương 619: Thiên Tài Địa Bảo Có Thể Tăng Lên Thần Hồn Cường Độ!	2194
653. Chương 620: Hư Không Vô Thánh Lục Túc Thiên Tinh (1)	2197
654. Chương 620: Hư Không Vô Thánh Lục Túc Thiên Tinh (2)	2200
655. Chương 621: Thôn Thiên Tinh, Tăng Khí Huyết!	2202
656. Chương 622: Thu Thủy Hồ Chúa Tế	2205
657. Chương 623: Cuối Cùng Đột Phá, Lục Trọng Cửu Âm Cửu Dương!	2207
658. Chương 624: Cường Đại Kinh Khủng Ánh Mắt.	2210
659. Chương 625: Nhục Thân Chịu Lôi Kiếp Thứ Chín	2213
660. Chương 626: Chín Lần Tăng Lên	2218
661. Chương 627: Oanh Diệt Lam Đạt, Tâm Cảnh Hoàn Toàn Thông	2220
662. Chương 628: Tâm Cảnh Sơ Hở Một Luồng	2225
663. Chương 629: Độ Kiếp Thành Công, Hôn Mê Sâu.	2228
664. Chương 630: Tám Lần Thần Hồn, Chân Chính Nghiền Ép! (1).	2231
665. Chương 630: Tám Lần Thần Hồn, Chân Chính Nghiền Ép! (2).	2233
666. Chương 631: Thu Thủy Liên Y Hồ Chủ Nhân Cảnh Cáo (1).	2236
667. Chương 631: Thu Thủy Liên Y Hồ Chủ Nhân Cảnh Cáo (2).	2239
668. Chương 632: Mời!.	2241
669. Chương 633: Thực Lực Dương Thạc, Tứ Tinh Cấp	2244
670. Chương 634: Thu Thủy Điện, Chọn Ba Cái Bảo Vật!	2246
671. Chương 635: Nguyên Tổ Chi Tử, Nguyên Tổ Áo Nghĩa Thần Sử! (1).	2249
672. Chương 635: Nguyên Tổ Chi Tử, Nguyên Tổ Áo Nghĩa Thần Sử! (2).	2252
673. Chương 636: Ta Chính Là Sáu Loại Nguyên Tổ Phù Hợp Giả.	2255
674. Chương 637: Hiệu Quả Phòng Ngự Khủng Bố	2257
675. Chương 638: Bí Kỹ, Nguyên Tổ Vũ Sát	2259
676. Chương 639: Tứ Tinh Cấp, Chỉ Đến Như Thế!	2264
677. Chương 640: Vân Lam Phủ Cường Giả, Ai Có Thể Chặn Ta? (1).	2270
678. Chương 641: Vân Lam Phủ Đệ Nhất Thống Lĩnh	2272
679. Chương 642: Đông Hải Phủ, Hải Thanh Thành	2275
680. Chương 643: Vũ Thần Điện, Tứ Tinh Cấp Huy Chương	2277
681. Chương 644: Kiểm Tra, Thuần Sát!	2280
682. Chương 645: Không Cần Lá Bài Tẩy, Chém Giết Tứ Tinh Cấp Hư Ảnh! (1).	2282
683. Chương 645: Không Cần Lá Bài Tẩy, Chém Giết Tứ Tinh Cấp Hư Ảnh! (2).	2285

684. Chương 646: Nhiệm Vụ Hệ Thống, Thu Thập Tin Tức.	2288
685. Chương 647: Tin Tức Năm Ngàn Năm Thuần Nhân Tộc	2290
686. Chương 648: Bán Pháp Khí	2293
687. Chương 649: Hung Hăng Bá Đạo, Chuẩn Ngũ Tinh Cấp Cường Giả! (1).	2298
688. Chương 649: Hung Hăng Bá Đạo, Chuẩn Ngũ Tinh Cấp Cường Giả! (2).	2300
689. Chương 650: Dung Hợp Áo Nghĩa Truyền Thừa Chi Châu!	2303
690. Chương 651: Sự Khủng Bố Của Tộc Thuần Nhân	2308
691. Chương 652: Bùng Phát Sức Chiến Đấu Mạnh Nhất, Giết!	2311
692. Chương 653: Thu Hoạch Nhiều Trung Phẩm Linh Thạch	2313
693. Chương 654: Phòng Ổ Trong Hải Thanh Thành	2316
694. Chương 655: Năm Vạn Một Ngàn Trung Phẩm Linh Thạch	2319
695. Chương 656: Sức Chiến Đấu Của Dương Thạch, Cấp Tứ Tinh	2324
696. Chương 657: Năm Phần Dung Hợp Áo Nghĩa, Bí Pháp Hoàn Toàn Mới	2327
697. Chương 658: Tân Toàn Nguyên Tổ Vũ Sát, Khởi Hành!	2330
698. Chương 659: Không Muốn Mua Bán, Coi Chờng Lỗ Tính Mạng	2332
699. Chương 660: Đến Hải Ninh Thành	2336
700. Chương 661: Tin Tức Từ Bạch Lâm Đảo	2338
701. Chương 662: Hai Cường Giả Cấp Ngũ Tinh, Giết!	2344
702. Chương 663: Ngũ Dương Thương Hội Đề Phòng	2346
703. Chương 664: Bí Pháp Công Kích Thần Hồn Mới	2349
704. Chương 664: Bí Pháp Công Kích Thần Hồn Mới (2)	2351
705. Chương 665: Tự Bảo Vệ Mình	2354
706. Chương 706	2357
707. Chương 707	2359
708. Chương 708	2365
709. Chương 709	2367
710. Chương 710	2371
711. Chương 671: Cự Kinh Vương Bị Dương Thạch Nhìn Trúng	2376
712. Chương 672: Trăm Vạn Linh Thạch, Pháp Khí Mạnh Mẽ.	2379
713. Chương 672: Trăm Vạn Linh Thạch, Pháp Khí Mạnh Mẽ. (2)	2382
714. Chương 672: Ngũ Phẩm Linh Quả, Các Loại Thu Hoạch ... (3)	2385
715. Chương 673: Tát Mặt Cường Giả Cấp Lục Tinh	2388
716. Chương 674: Mệnh Lệnh Của Huỳnh Đệ Ta Mà Dám Không Nghe?	2391
717. Chương 675: Hai Cường Giả Cấp Ngũ Tinh, Chết!	2396
718. Chương 676: Nghiền Ép Giết Chết, Thực Lực Bá Chủ Đẳng Cấp Ngũ Tinh?	2399
719. Chương 677: Giết Tới Bạch Lâm Đảo	2402
720. Chương 678: Tình Cảnh Khó Khăn Của Thuần Nhân Tộc	2405
721. Chương 678: Tình Cảnh Khó Khăn Của Thuần Nhân Tộc (2)	2407
722. Chương 679: Thống Lĩnh Hư Không Vô Thánh Cấp Tam Tinh, Tướng Quân Hư Không Vô Thánh Cấp Tứ Tinh	2410
723. Chương 680: Năm Chủng Tộc, Mười Lăm Trưởng Lão	2412
724. Chương 680: Năm Chủng Tộc, Mười Lăm Trưởng Lão (2)	2415
725. Chương 681: Âm Hiểm, Tử Đạo Hữu Bất Tử Bần Đạo!	2418
726. Chương 682: Dương Thạch Tự Bạo	2423
727. Chương 683: Đại Trận Của Thuần Nhân Tộc Ngăn Cản Ta?	2428
728. Chương 684: Người Không Chế Tô Thanh Như, Chân Vô Đại Đế	2430
729. Chương 685: Liên Tục Bùng Nổ Hai Lần, Lực Lượng Hao Tồn Nhiều.	2436
730. Chương 686: Chân Chính Tự Bạo, Đại Trận Mở Ra!	2441
731. Chương 687: Đè Đầu Chân Vô Đại Đế	2444
732. Chương 688: Nhân Hoàng Bá Chủ Đẳng Cấp Ngũ Tinh	2446
733. Chương 689: Bí Bảo Của Thuần Nhân Tộc, Giá Trị Cống Hiến	2452
734. Chương 690: Giá Trị Cống Hiến Vị Trí Thứ Hai Thuần Nhân Tộc	2454
735. Chương 691: Hy Vọng Hưng Thịnh Của Thuần Nhân Tộc	2459
736. Chương 692: Siêu Cấp Chí Bảo, Áo Giáp Tăng Gấp Vô Số Lần	2462

737. Chương 692: Siêu Cấp Chí Bảo, Áo Giáp Tăng Gấp Vô Số Lần (2)	2465
738. Chương 693: Sức Chiến Đấu Một Trăm Lẻ Bốn Lần	2468
739. Chương 694: Bảng Xếp Hạng Giá Trị Công Hiến Trong Lịch Sử Lệnh Bài Nhà Ở	2471
740. Chương 695: Đồi Thủ Của Dương Thạc, Cửu Thiên Hồng	2473
741. Chương 695: Đồi Thủ Của Dương Thạc, Cửu Thiên Hồng (2)	2476
742. Chương 696: Người Đến Từ Vân Lam Phủ	2479
743. Chương 697: Cường Giả Cấp Thất Tinh Sau Lương Cửu Túc Thú Tộc	2481
744. Chương 698: Thiên Ô Tộc Của Đông Hải	2484
745. Chương 698: Thiên Ô Tộc Của Đông Hải (2)	2486
746. Chương 699: Áp Chế Cùng Nhục Nhã!	2489
747. Chương 699: Áp Chế Cùng Nhục Nhã! (2)	2491
748. Chương 700: Đệ Tử Cường Giả Cấp Thất Tinh Của Thiên Ô Tộc	2494
749. Chương 701: Bảo Khố Của Điệp Y Tộc, Một Trăm Vạn Giá Trị Công Hiến	2497
750. Chương 702: Bí Pháp Thiên Phú Của Điệp Y Tộc	2501
751. Chương Thứ 703: Sức Chiến Đấu Của Hai Cường Giả Đẳng Cấp Lục Tinh	2506
752. Chương Thứ 703: Sức Chiến Đấu Của Hai Cường Giả Đẳng Cấp Lục Tinh (2)	2509
753. Chương Thứ 704: Bí Pháp Của Điệp Y Tộc, Ngộ Đạo Dung Hợp Áo Nghĩa	2511
754. Chương Thứ 704: Bí Pháp Của Điệp Y Tộc, Ngộ Đạo Dung Hợp Áo Nghĩa (2)	2514
755. Chương 705: Huyết Trì, Máu Của Siêu Cấp Cường Giả Thời Thượng Cổ	2517
756. Chương 706: Ba Loại Huyết Mạch Toàn Bộ Bị Kích Phát	2519
757. Chương Thứ 707: Bí Pháp Hoàn Toàn Mới, Nguyên Tổ Hồng Lưu	2522
758. Chương Thứ 708: Đệ Tử Trọng Biến Thân, Sức Chiến Đấu Gấp Một Trăm Lẻ Bảy Lần	2527
759. Chương Thứ 709: Tám Phần Lôi Đình Áo Nghĩa, Tám Phần Đại Địa Áo Nghĩa!	2530
760. Chương Thứ 710: Lôi Quang Chi Trảo, Đại Địa Thủ Hộ, Thiên Phú Bí Pháp!	2533
761. Chương Thứ 710: Lôi Quang Chi Trảo, Đại Địa Thủ Hộ, Thiên Phú Bí Pháp! (2)	2536
762. Chương 711: Phân Thân? Ta Cũng Biết!	2539
763. Chương 712: Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Lục Tinh, Cửu Tử Long	2541
764. Chương Thứ 713: Bốn Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Lục Tinh Dốc Hết Lực Lượng	2546
765. Chương 713: Bốn Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Lục Tinh Dốc Hết Lực Lượng (2)	2549
766. Chương 714: Bí Cảnh Khiến Dương Thạc Tăng Thực Lực	2552
767. Chương 715: Vào Sâu Trong Vòng Xoáy Bảy Sắc Ba Mươi Dặm	2555
768. Chương 716: Cửu Âm Cửu Dương Đệ Thất Trọng!	2557
769. Chương 717: Diệu Nhật Chi Huy, Hắc Động Chi Tinh	2563
770. Chương 718: Đến	2565
771. Chương 719: Dương Thạc Có Sức Chiến Đấu Gấp Một Trăm Lẻ Tám Lần	2570
772. Chương Thứ 720: Dám Đến Thuần Nhân Tộc Của Ta Giương Oai?	2573
773. Chương 720: Dám Đến Thuần Nhân Tộc Của Ta Giương Oai? (2)	2576
774. Chương 721: Cửu Tử Long Chết	2578
775. Chương 722: Làm Sủng Thú Của Ta, Tha Các Ngươi Khỏi Chết	2584
776. Chương 723: Hàng Phục Hai Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Lục Tinh	2586
777. Chương 724: Tin Tức Của Thiên Ô Tộc	2591
778. Chương Thứ 724: Tin Tức Của Thiên Ô Tộc (2)	2593
779. Chương Thứ 725: Tiên Thiên Sinh Linh, Vinh Hằng Vô Thánh, Cao Cấp Huyết Trì!	2596
780. Chương 726: Khôi Lỗi Chi Quả	2599
781. Chương 727: Đại Trưởng Lão Của Thiên Ô Tộc, Ô Bành Văn Xuất Quan	2601
782. Chương 728: Nội Chiến	2603
783. Chương 729: Rải Rác Tin Tức	2608
784. Chương 730: Ai Dám Bảo Vệ Phần Đồ?	2613
785. Chương 731: Không Để Mất Đông Hải Phủ Của Ta?	2616
786. Chương 732: Mười Lăm Thành Thị, Phạm Vi Ngàn Dặm	2621
787. Chương Thứ 733: Một Cường Giả Kéo Theo Một Đại Chung Tộc	2626
788. Chương 734: Đột Phá, Bị Phát Hiện?	2629
789. Chương 735: Cách Không Chém Giết!	2634
790. Chương 736: Bí Pháp Công Kích Thần Hồn Hoàn Toàn Mới	2636

791. Chương Thứ 736: Bí Pháp Công Kích Thần Hồn Hoàn Toàn Mới (2)	2639
792. Chương 737: Đệ Cửu Đạo Kiếp Lôi, Hắc Bạch Luân Phiên	2642
793. Chương 737: Đệ Cửu Đạo Kiếp Lôi, Hắc Bạch Luân Phiên (2)	2645
794. Chương 738: Ô Bành Vân Không Trở Về Được	2647
795. Chương 739: Bí Pháp Thần Vương, Quang Âm Nguyên Tố Niễn Luân	2650
796. Chương 740: Thu Phục Thiên Ô Tộc	2655
797. Chương 740: Thu Phục Thiên Ô Tộc (2)	2658
798. Chương 741: Ba Ngày Trạng Thái Thiên Nhân Hợp Nhất	2660
799. Chương 742: Tâm Cảnh Biến Đổi	2663
800. Chương 742: Tâm Cảnh Biến Đổi (2)	2665
801. Chương 743: Đẳng Cấp Thần Vương, Cấp Vĩnh Hằng Vô Thánh	2668
802. Chương 744: Liên Minh Bảy Chủng Tộc, Huyết Trì Tẩy Lễ	2673
803. Chương 745: Phản Đồ	2675
804. Chương 745: Phản Đồ (2)	2678
805. Chương 746: Độ Phù Hợp Với Huyết Trì	2680
806. Chương 746: Độ Phù Hợp Với Huyết Trì (2)	2683
807. Chương 747: Triệu Tập Cường Giả Đẳng Cấp Thấp Tinh	2685
808. Chương 748: Lại Chờ Hai Ngày!	2688
809. Chương 748: Lại Chờ Hai Ngày! (2)	2690
810. Chương 749: Ngộ Tinh Tăng Lên, Thần Hồn Đặc Biệt	2693
811. Chương 750: Ở Trước Mặt Các Người Bóp Nát Người Của Các Người	2695
812. Chương 751: Nghiền Nát Cường Giả Thần Ngưu Tộc	2701
813. Chương 752: Ba Phân Thân Giết Sáu Cường Giả	2707
814. Chương 753: Âm Dương Nguyên Tố Niễn Luân	2712
815. Chương 753: Âm Dương Nguyên Tố Niễn Luân (2)	2715
816. Chương 754: Ba Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Thất Tinh	2718
817. Chương 755: Dương Thạc Có Hoàn Thành Tẩy Lễ Được Không?	2720
818. Chương 755: Dương Thạc Có Hoàn Thành Tẩy Lễ Được Không? (2)	2722
819. Chương 756: Bí Pháp Thiên Phú Hoàn Toàn Mới	2725
820. Chương 820	2728
821. Chương 758: Tất Cả Đều Là Bí Pháp Cấp Thần Vương?	2733
822. Chương 759: Có Dám Đến Bạch Lâm Đảo Đánh Một Trận!	2735
823. Chương 760: Thi Thể Cường Giả Thượng Cổ Lại Xuất Hiện.	2742
824. Chương 761: Huyết Tinh, Long Sa Thần Vương	2745
825. Chương 762: Linh, Oa	2747
826. Chương 763: Tiết Lộ Tin Tức, Thủy Mẫu Thần Vương!	2753
827. Chương 764: Các Người Sao Biết Được Nơi Đây.	2756
828. Chương 765: Hai Người Không Bằng Lợi Mình?	2761
829. Chương 766: Đốn Ngộ Thần Vương, Thiên Đạo Thần Vương.	2764
830. Chương 767: Thu Thủy Thần Vương Cực Kỳ Có Cơ Hội.	2770
831. Chương 768: Cường Giả 7 Sao Đục Nước Béo Cò.	2773
832. Chương 769: Long Sa Thần Vương Xui Xẻo!	2778
833. Chương 770: Sát Lục Áo Nghĩa Cùng Sinh Mệnh Áo Nghĩa	2781
834. Chương 771: Chiến Lực Tăng Lên Gấp 17 Lần.	2784
835. Chương 771: Chiến Lực Tăng Lên Gấp 17 Lần. (2)	2787
836. Chương 772: Huyết Tinh Xuất Thế.	2789
837. Chương 773: Lôi Vân Trong Biển	2795
838. Chương 774: Nhớ Kỹ Tên Ta, Dương Thạc!	2799
839. Chương 775: Dung Tiếp Dẫn	2803
840. Chương 776: Phong Hào Hỗn Độn, Yên Diệt Đại Quân	2807

Vô Tận Thần Công

Giới thiệu

Một người tư chất thấp, ngộ tính kém, phế vật trên con đường võ tu. Công pháp cùng với các võ giả t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-tan-than-cong>

1. Chương 1 : Phế Vật Không Thể Bảo Vệ Thị Nữ

Vô Tận Thần Công

Chương 1: Phế vật không thể bảo vệ thị nữ

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Đại Chu triều, kinh sư.

Phủ đệ của Trấn Quốc Công Dương Thiên ở ngoài mười dặm thành bắc Đại Chu triều, kinh sư, lưng dựa Yến sơn. Đó là một tòa phủ đệ to lớn, chiếm chừng hơn một ngàn mẫu, điều lan ngọc thể, họa đồng phi manh, như là một tòa tiểu hoàng cung.

Thời tiết cuối mùa xuân, cỏ cây trên Yến sơn phủ một màu xanh biếc. Trấn Quốc Công phủ có trồng một ít cây to lớn, cả Trấn Quốc Công phủ gần như phủ trong một mảnh sắc xanh, chỉ có một số góc là lộ ra mái ngói tường gạch.

Sáng sớm, trong một rừng cây nhỏ đằng sau Trấn Quốc Công phủ.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Trên bầu trời trong rừng núi, một thiếu niên cỡ mười bốn, mười lăm tuổi lửa thân trên, đứng tấn, hai tay không ngừng vung quyền, nắm đấm đánh vào một gốc cây nhỏ phát ra tiếng Bùm bùm bùm bùm bùm!

Mặc dù thiếu niên còn nhỏ, thân mình cũng có chút gấu, nhưng trên khuôn mặt có sự kiên cường.

- Tu luyện!

- Tu luyện!

- Tu luyện!

Trong đầu óc của thiếu niên không ngừng reo hò, lực cánh tay ngày càng lớn, cái cây nhỏ bị thiếu niên đánh rung rinh, lá cây kêu xào xạc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cũng không biết đánh ra bao nhiêu quyền, thiếu niên kiệt sức, thân mình lạnh lẽo ngã về phía trước. Mặc dù không có chút sức lực nhưng thiếu niên không cam lòng ngã xuống, hai tay cố gắng chống trước mặt, thở hồng hộc.

- Cái gì? Ta cố gắng tu luyện như vậy mà tu luyện chỉ có thể dừng lại ở tôi thể sơ giai?

- Nếu như ta có tu vi cỡ luyện khí thì mẹ cả sẽ đối xử với ta như vậy, cắt xén tiền tiêu vật hàng tháng của ta, tùacute; các huynh trưởng khi dễ ta. Tất cả điều này ta nhin được, nhưng tại sao ngay cả thị nữ Tiểu Địch của ta phải bị bán đi? Còn là bán tới ‘Ngọc Mạt Lâu’, làm kỹ xướng, mặc người đùa giỡn.

Cánh tay chống đỡ thân mình, thiếu niên nằm trên mặt đất, ngực không ngừng phập phồng, vẻ mặt không cam lòng và căm hận.

Thiếu niên tên là Dương Thạc, ngân tử của Trần Quốc Công, Dương Thiên, hãy nói đúng hơn là một thứ tử của Dương gia.

Làm thứ tử của Trần Quốc Công phủ, mặc dù địa vị rất thấp nhưng rốt cuộc tốt hơn nô bộc một chút, có thể tu luyện võ học của gia tộc, cũng có hạ nhân, thị nữ hầu hạ, mỗi tháng được cung cấp bạc cho sử dụng. Nếu biểu hiện tiềm lực cực cao ở mặt võ đạo thì địa vị trong gia tộc sẽ bay lên, thậm chí vượt qua cả con trai trưởng.

Nhưng Dương Thạc không gặp may như vậy.

Dương Thạc nhớ kỹ lúc hần sáu tuổi, trong gia tộc trắc nghiệm tư chất võ đạo, tư chất của hần chính là thấp nhất ‘Hạ hạ đẳng’!

Hạ hạ đẳng tư chất, không thích hợp tu luyện võ đạo nhất.

Ở Trần Quốc Công phủ, đệ tử có tư chất cao thì có thể được đến cao giai công pháp tu luyện. Tư chất của Dương Thạc chỉ xứng tu luyện thấp nhất giai công pháp. Cuối cùng Dương Thạc chỉ được đến một bộ thấp giai công pháp ‘Man Ngưu Kính’ để tu luyện.

Tư chất hạ đẳng, công pháp thấp giai, bởi vậy tốc độ tu luyện của Dương Thạc rất chậm.

Võ đạo có lục đại cảnh giới, tôi thể, luyện khí, võ sư, tôn giả, đại tông sư, võ thánh. Dương Thạc tu luyện tám năm vẫn dừng lại ở tôi thể sơ giai thấp nhất. Huynh đệ tỷ muội trong gia tộc ở tuổi như Dương Thạc ít nhất đều đi vào đẳng cấp luyện khí, Dương Thạc cách tôi thể trung giai xa đến không thể với tới. Tiềm lực tư chất như vậy có thể tưởng tượng Dương Thạc có địa vị như thế nào trong gia tộc.

Bình thường Dương Thạc ở trong một tòa tiểu viện hẻo lánh nhất gia tộc, chỉ có một thị nữ ‘Tiểu Địch’ hầu hạ.

Bình thường các huynh trưởng, thậm chí nô bộc hiếp bức Dương Thạc, hần chịu đựng, thỉnh thoảng bị cắt xén tiền tiêu hàng tháng, đối Dương Thạc mà nói cũng không có gì.

Nhưng mà, lần này phụ thân bế quan, mẹ cả chấp chưởng gia vụ, lấy cớ Dương Thạc ‘đã qua mười bốn tuổi không cần thị nữ’ bán thị nữ Tiểu Địch duy nhất của hần ra phủ, còn là thanh lâu nổi danh trong kinh sư, Ngọc Mạt Lâu.

- Tiểu Địch chỉ mới mười hai tuổi, điều giáo trong Ngọc Mạt Lâu hai năm sau sợ là sẽ phải lấy sắc hầu người.

Từ khi mẹ đẻ của Dương Thạc chết bệnh, có khi một năm hần không thấy mặt phụ thân một lần, huynh đệ khác mẹ không thân với hần. Có thể nói thân nhân duy nhất của Dương Thạc là tiểu thị nữ từ nhỏ hầu hạ hần, là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn.

Lứa tuổi mười bốn còn chưa sinh ra cái gì tình yêu nam nữ.

Nhưng ít nhất Dương Thạc xem Tiểu Địch là muội muội ruột.

Bây giờ muội muội bị đưa vào hố lửa.

- Đừng nói là phụ thân đang bế quan, cho dù phụ thân không có bế quan, mẹ cả muốn bán thị nữ của ta thì chắc phụ thân sẽ không ngăn cản. Ở trong mắt của hần thì ta chỉ là một phế vật, ta kém hơn bất cứ ai, ai cũng mạnh hơn ta.

Phụ thân sẽ quan tâm chính mình sao?

Dương Thạc biết ánh mắt của phụ thân vĩnh viễn dừng lại ở các huynh đệ thiên tài của mình, còn hắn thì luôn bị phụ thân khinh thường.

Ở trong mắt cha đẻ thì Dương Thạc là một phế vật, cảm giác rất khó tả.

Mọi thứ chẳng qua bởi vì Dương Thạc có tư chất kém, ngộ tính cũng không cao, tốc độ tu luyện cực chậm. Nếu như Dương Thạc có thể dễ dàng tu luyện đến đẳng cấp luyện khí, biểu hiện ra tiềm lực cực cao, vậy thì sẽ có địa vị nhất định trong gia tộc, cho dù mẹ cả không thích hắn cũng sẽ không đối xử như vậy với hắn.

Ngay cả người thân nhất bên cạnh mình cũng không thể bảo vệ, Dương Thạc thật hận, không chỉ hận mẹ cả, hắn hận chính mình vô dụng.

Cũng không biết qua bao lâu, Dương Thạc hồi phục chút sức lực, miễn cưỡng đứng lên lại, trong ánh mắt trừ bỏ hận ra còn có kiên cường.

- Còn hai năm nữa.

- Ngọc Mạt Lâu là nơi phong nguyệt lớn nhất kinh sư, được nhiều quan quý thường xuyên ra vào. Ca cơ vũ tỷ nhỏ tuổi nhất cũng cỡ mười bốn tuổi, nếu Tiểu Địch bị treo bài trong Ngọc Mạt Lâu thì cũng cần hai năm nữa. Nếu trong hai năm này ta liều mạng tu luyện, đạt tới luyện khí đẳng cấp, thậm chí là võ sư đẳng cấp thì sẽ còn kịp.

Dương Thạc trầm nghĩ, trong đầu óc nảy ra chút hy vọng.

Võ sư đẳng cấp ở trong Đại Chu triều đều xem như là cao thủ, còn tôn giả thì là cao thủ trong cao thủ. Đạt tới đại tông sư chỉ cảnh là có thể khai tông lập phái ở Đại Chu triều, võ thánh thì gần như là truyền thuyết.

Đạt tới võ sư đẳng cấp sẽ có địa vị nhất định, ở trong rất nhiều gia tộc, thế lực đều ở thành khách quý, nếu nhìn trúng cô nương trong Ngọc Mạt Lâu, muốn chuộc thân cho cũng không phải chuyện khó.

- Hai năm, võ sư đẳng cấp có lẽ rất khó.

- Nhưng mặc kệ thế nào, chỉ có thể liều mạng một phen!

Thời gian tám năm chỉ đạt tới tới thể sơ giai đẳng cấp, muốn trong hai năm đi vào võ sư đẳng cấp, Dương Thạc biết đây chẳng khác nào nằm mơ giữa ban ngày.

Nhưng dù chỉ có một phần vạn cơ hội thì Dương Thạc tuyệt đối sẽ không bỏ cuộc, hắn phải liều một lần.

- Lúc trước ta tu luyện công pháp là ‘Man Ngưu Kình’ cấp thấp nhất, dựa vào bộ công pháp này trong hai năm bước vào võ sư đẳng cấp căn bản là không có khả năng. Tàng Thư Các trong gia tộc có rất nhiều loại thấp giai công pháp, nói không chừng có một loại thích hợp cho ta tu luyện, khiến tốc độ tu luyện tăng nhanh.

Dương Thạc phát tiết một lúc trong núi nhỏ đã tỉnh táo lại.

Thiên phú của Dương Thạc thật sự là hạ hạ đẳng sao?

Dương Thạc không tin tào, hắn cho rằng không có tư chất kém cõi nhất, chỉ có công pháp không thích hợp nhất. Cái gọi là tư chất kém của hắn chẳng qua không tìm được công pháp thích hợp, có “Tùy theo tài năng tới đâu mà dạy”.

Trong Tàng Thư Các của Trần Quốc Công phủ có nhiều công pháp.

Mặc dù thân phận của Dương Thạc thấp, không tiếp xúc đến công pháp trung giai hoặc là cao giai. Dù chỉ có thể tiếp xúc thấp giai công pháp nhưng chưa biết chừng Dương Thạc có thể tìm ra công pháp thấp giai thích hợp cho hắn tu luyện. Mặc dù xác suất xa vời nhưng Dương Thạc biết đây là cơ hội duy nhất của hắn, quyết không thể bỏ cuộc!

- Đi Tàng Thư Các tìm công pháp!

Dương Thạc hít sâu một hơi, lập tức đi hướng Trần Quốc Công phủ.

2. Chương 2 : Sau Ba Tháng, Đánh Gãy Chân Của Người

Vô Tận Thần Công

Chương 2: Sau ba tháng, đánh gãy chân của người

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Trần Quốc Công phủ đã có lịch sử trăm năm, cùng tuổi với Đại Chu triều.

Lúc Đại Chu triều lập quốc thì tông tổ của Dương Thạc làm tướng trong quân, Nam chinh bắc chiến, lập công lao vĩ đại, cuối cùng được phong làm thế tập Trần Quốc Công. Đến tổ phụ của Dương Thạc vẫn sống trong quân, trên yên ngựa, tiêu diệt phản loạn, chinh phạt bắc khương nhân, tây nam man tộc ... Có thể nói là quân công hiển hách.

Cũng vì vậy mà ba đời Dương gia vẫn không giảm vinh sủng.

Ba đời tích lũy khiến trong Tàng Thư Các của Dương gia không hề thiếu công pháp bí kỹ.

Khi Dương Thạc tới Tàng Thư Các thì mặt trời đã lên cao.

Tàng Thư Các là một tiểu lâu ba tầng, cửa Tàng Thư Các dù không có ai canh giữ nhưng ở tầng cao nhất có một vị trưởng lão khách khanh của gia tộc canh gác, theo Dương Thạc được biết thì trưởng lão khách khanh này phải là cao thủ đẳng cấp đại tông sư.

Tầng thứ nhất trong Tàng Thư Các tất cả đều là thấp giai công pháp, cho dù là nô bộc, thị nữ trong gia tộc cũng có thể tiến vào tìm chút công pháp thô thiển tu luyện, cường thân kiện thể. Tầng hai, ba là trung giai, cao giai công pháp, chỉ có tinh anh đệ tử trong gia tộc mới vào được, Dương Thạc không có quyền đi vào trong.

Dương Thạc nhìn thoáng qua Tàng Thư Các cách không xa, hần hít sâu một hơi, đi nhanh hướng Tàng Thư Các.

Dương Thạc mới tới cửa Tàng Thư Các thì thấy bên trong có một thanh niên dáng người thon dài, khoảng mười bảy, tám tuổi đi ra Tàng Thư Các.

Dương Thạc và thanh niên liếc nhau, đều sửng sốt.

Dương Thạc vô thức kêu lên:

- Lục ca?

Thanh niên này tên là Dương Thành, cũng là đệ tử của Dương gia, giống như Dương Thạc, là thứ tử trong gia tộc, chẳng qua không cùng mẫu thân với hần. So sánh với phế vật võ đạo Dương Thạc thì Dương Thành xem như là một vị thiên tài, sáu tuổi tu luyện, mười ba tuổi bước vào luyện khí đẳng cấp, nay mới mười bảy tuổi đã tu luyện đến luyện khí cao giai. Tư chất như vậy đều là số một trong đệ tử Dương gia.

Đương nhiên địa vị của Dương Thành trong gia tộc vượt xa Dương Thạc, dù là con trai trưởng của gia tộc thấy Dương Thành đều phải hết sức cung kính. nguồn

Quan hệ giữa Dương Thạc và Dương Thành không tệ.

Dương Thạc còn nhớ lúc hần rất nhỏ thì 'lục ca' đối xử rất tốt với hần, nhưng từ khi gã bắt đầu tu luyện võ đạo rồi hơi xa cách với hần.

Lần này Dương Thạc đến Tàng Thư Các trong gia tộc gặp phải Dương Thành xem như là bất ngờ.

Nghe Dương Thạc kêu mình là 'lục ca', Dương Thành nhẹ gật đầu, vẻ mặt lạnh lùng không có gì thay đổi. Dương Thạc thầm thở ra, lục ca là thiên tài trong gia tộc, còn hần chỉ là một phế vật, hần chào hỏi Dương Thành, gã có thể chú ý chút xem như rất khá rồi.

Đang khi Dương Thạc nghĩ Dương Thành sẽ không nói nhiều với mình thì gã bỗng lên tiếng:

- Tiểu Thạc, nghe nói mẹ cả đã bán thị nữ của người ra phủ?

Dương Thạc nghe Dương Thành nói câu này thì sửng sốt.

Thấy Dương Thạc ngây ra, Dương Thành vẫn không biến sắc mặt, giọng điệu bình thản nói:

- Chẳng qua là một thị nữ, người không cần quá để ý. Chờ ta đi gặp mẹ cả, lấy ra hai người tốt nhất trong số bốn thị nữ của ta phân phối cho người.

Dương Thành bày tỏ lời nói làm lòng Dương Thạc trào dâng nước ăm.

Hoặc nên nói toàn Dương gia chỉ có lục ca để ý cảm giác của Dương Thạc.

- Tóm lại, người không cần nghĩ nhiều, tự lo thân đi.

Không chờ Dương Thạc lên tiếng, Dương Thành vỗ vai hắn, không nói gì nhiều, lướt qua hắn đi xa.

Dương Thành đi thật lâu sau Dương Thạc mới thở ra một hơi, thì thào:

- Tạ, lục ca ...

Đối với Dương Thạc thì Tiểu Địch không chỉ là một thị nữ, nàng là thân nhân của hắn, thị nữ khác không cách nào thay thế, lục ca Dương Thành không hiểu điều này.

Dương Thạc lắc đầu, không suy nghĩ nữa, đi vào Tàng Thư Các.

Bỗng nhiên có thanh âm quái dị mĩa mai vang lên từ sau lưng Dương Thạc:

- Ui dà, đây không phải là tiểu tử Dương Thạc phế vật của nhà chúng ta sao? Thế nào, thị nữ bị bán đi, muốn cố gắng biến cường, đi dạo trong Tàng Thư Các gia tộc?

Thật giống như một chậu nước lạnh đập tắt chút ăm áp cuối cùng trong lòng Dương Thạc, mắt hắn lạnh băng.

Dương Thạc xoay người, thấy một thiếu niên anh tuấn mặc đồ trắng, khoảng mười sáu tuổi đi tới gần hắn, sau lưng thiếu niên có hai nô bộc vẻ mặt kiêu ngạo đi theo.

Dương Tử Hi, đích tử của Dương gia.

Làm con trai trưởng của Dương gia, năm mười bốn tuổi Dương Tử Hi đi vào luyện khí đẳng cấp, nay mới mười sáu tuổi đã đạt tới luyện khí trung giai, tư chất không kém hơn Dương Thành bao nhiêu, địa vị trong gia tộc cao cao tại thượng.

Thậm chí nô bộc của Dương Tử Hi còn có địa vị hơn Dương Thạc trong gia tộc.

Nghe Dương Tử Hi nhắc tới Tiểu Địch, lòng Dương Thạc lạnh băng, siết chặt nắm tay.

- Dương Thạc, thị nữ tên Tiểu Địch người, chắc chắn, thật là không tệ.

- Mới mười hai tuổi, chắc người chưa khai bao cho cô bé đó? thêm hai năm nữa, ta có hứng thú đi Ngọc Mạt Lâu đùa với nàng.

- Nói thật với người, thị nữ của người là do ta đề nghị mẫu thân bán vào Ngọc Mạt Lâu! Chắc chắn, mỹ nhân bại hoại như vậy chỉ có Ngọc Mạt Lâu mới dạy dỗ được, đến lúc đó một đôi tay ngọc ngàn người gối, một chút môi hồng vạn người hôn. Tiếc rằng phế vật Dương gia như người không có cơ hội nếm thử!

Trên mặt Dương Tử Hi đầy trêu chọc, giọng điệu cực kỳ trào phúng, hai nô bộc sau lưng gã cất tiếng cười to.

- Dương Tử Hi, khôn kiếp!

Không ngờ Tiểu Địch bị Dương Tử Hi xúi mẹ cả bán đi Ngọc Mạt Lâu!?

Dương Thạc nghe Dương Tử Hi nói lời này thì không thể kiềm chế cơn giận được nữa, đôi mắt đỏ rực, hét to một tiếng nhào hướng Dương Tử Hi.

- Muốn chết!

Ngay sau đó bùm một tiếng, Dương Thạc đang trong cơn điên cảm thấy ngực đau đớn, người văng ra sau, đập mạnh xuống đất, gáy va chạm với mặt đất.

Tầm mắt tối đen, Dương Thạc gần như không thấy cái gì.

- Dương Tử Hi ... !

Dương Thạc cố gắng vùng dậy nhưng vẫn không thể bò lên, hắn biết mới này là một nô bộc sau lưng Dương Tử Hi đánh văng hắn ra. Dù là nô bộc của Dương Tử Hi thì thực lực cũng đạt tới tới thể cao giai, Dương Thạc thì chỉ mới là tới thể sơ giai, căn bản không có khả năng làm đối thủ của nô bộc này.

Đầu vầng mắt hoa, Dương Thạc chỉ nghe thấy giọng Dương Tử Hi lạnh lùng mà kiêu ngạo nói:

- Hừ! Chẳng qua là một thứ tử đệ tiện cũng muốn ra tay với ta? truyện copy từ

- Nếu không phải đang ở Tàng Thư Các, trọng địa của gia tộc thì hôm nay ta đã khiến nô bộc của mình đánh chết người rồi, là do người tự chuốc lấy!

- Hôm nay tha cái mạng nhỏ nhà ngươi, ba tháng nữa là người tròn mười lăm, khi đó gia tộc sẽ kiểm nghiệm thực lực của ngươi, nếu không đạt được luyện khí đẳng cấp thì sẽ phân phát đến nông trang ngoài kinh sư, đi quản lý nông trang. Trọn đời không thể bước vào Dương gia, trọn đời không thể bước vào kinh sư!

- Đợi sau khi gia tộc kiểm nghiệm thực lực của ngươi rồi ta sẽ chủ động xin đánh gãy hai chân của ngươi rồi đuổi ngươi khỏi Dương gia, cả đời không thể bước vào kinh sư. Tiểu thị nữ của ngươi ở Ngọc Mạt Lâu đành để ta thương nàng thay ngươi ...

- Mặc kệ phế vật này, chúng ta vào Tàng Thư Các đi!

Dương Tử Hi nói xong dẫn theo hai nô bộc bước vào Tàng Thư Các.

- Hừ! Lần này tha cho ngươi, không phải ngươi muốn vào Tàng Thư Các của gia tộc cố gắng biến cường sao? Đáng tiếc, thứ tử đệ tiện như ngươi không tiến vào được cả tầng hai Tàng Thư Các, chỉ có thể ở tầng một tìm công pháp thấp giai xứng với ngươi!

Phía xa vọng lại giọng của Dương Tử Hi.

3. Chương 3 : Thấp Giai Công Pháp, Độ Phù Hợp

Vô Tận Thần Công

Chương 3: Thấp giai công pháp, độ phù hợp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Dương Tử Hi ...

Dương Thạc chỉ cảm thấy cảm thấy toàn thân đau nhức, giống như là xương cốt gãy vài khúc, ngực đau rất, gáy bị một hòn đá nhỏ cắn, rách da, máu chảy đầm đìa. Nhưng so với nỗi đau và cảm giận trong lòng Dương Thạc thì chút đau đớn thể xác căn bản không tính cái gì.

Tiểu Dịch bị bán đi Ngọc Mạt Lâu hóa ra do Dương Tử Hi giở trò!

Dương Thạc nhớ kỹ một tháng trước Dương Tử Hi coi trọng Tiểu Dịch, xin mẹ cả cho nhưng khi đó phụ thân chưa bé quan, trách Dương Tử Hi là “Trâm mê nữ sắc”, cuối cùng chuyện này sống chết mặc bay. Không thể tưởng được Dương Tử Hi độc ác đến mức này.

- Thực lực, thực lực, nếu như ta có thực lực giống lục ca thì ai dám áp bức ta như vậy?

Dương Thạc cắn răng, hai tay nắm chặt kêu răng rắc.

Mặc dù Dương Thạc rất hận Dương Tử Hi nhưng cũng hiểu với thực lực hiện tại của hắn căn bản không cách nào chống lại Dương Tử Hi. Điều hiển giờ Dương Thạc có thể làm là nghĩ hết cách mau chóng tăng thực lực cho mình.

- Trước tiên vào Tầng Thư Các tìm công pháp đã.

Dương Thạc bò dậy, xem xét vết thương của mình.

Ngực bị đá trúng nhất cước, không mấy nghiêm trọng, đau đớn giảm bớt nhiều. Nhưng gáy Dương Thạc bị hòn đá đập vỡ, chảy nhiều máu. Dương Thạc vươn tay sờ gáy, tay ướt đầm, cũng may miệng vết thương không lớn, ấn một lúc thì cầm máu.

Chút vết thương này không là gì với Dương Thạc, hắn ấn miệng vết thương sau gáy, tiếp tục đi hướng Tầng Thư Các của gia tộc.

- Ủa? Kỳ lạ quá.

Dương Thạc sải bước đi, chợt phát hiện thị lực, thính lực của mình mạnh hơn trước rất nhiều, nhìn mọi thứ càng thêm rõ ràng, tiếng chim kêu trùng rít rất nhỏ từ xa truyền tới rõ ràng lọt vào tai Dương Thạc.

- Sao có thể như vậy?

Cảm giác thân thể biến đổi làm Dương Thạc thấy lạ lùng.

Dương Thạc xò xét thực lực của mình, vẫn là tới thể sơ giai, lực lượng không tăng lên chút nào. Mới nãy nô bộc của Dương Tử Hi đá một cước không đem lại nội thương quá nghiêm trọng, Dương Thạc thật sự không rõ là nguyên nhân gì khiến thị lực, thính lực, cảm giác năng lực biến đổi.

Trong đầu óc Dương Thạc toát ra một ý nghĩ:

- Không lẽ mới nãy gáy ta đập vào hòn đá nhỏ, đụng trúng huyết vị nào đó mới khiến thị lực, thính lực của ta tăng mạnh?

Sau đầu con người có nhiều huyết vị.

Huyết vị có công dụng khác nhau, cho dù là cường giả tu luyện võ đạo đến cực điểm võ thánh cũng chỉ có thể hiểu biết một phần nhỏ công dụng huyết vị. Thị lực, thính lực của Dương Tử Hi tăng nhiều, hẳn liền nghĩ ngay tới có phải vì mới nãy bị nô bộc của Dương Tử Hi đá ngã xuống đất, gáy đập xuống đất đụng trúng huyết vị bí ẩn nào nên mới có hiệu quả như vậy.

Thị lực thính lực tăng nhiều là chuyện tốt, tuy nhiên Dương Thạc không quá để ý việc này. Lúc này quan trọng nhất là tìm công pháp. Trong lòng nghĩ vậy, Dương Thạc tiến vào Tầng Thư Các phía trước.

Tầng thứ nhất Tầng Thư Các của gia tộc chỉ có thấp giai công pháp, không cần người trông nom. Bình thường gia nô, thị nữ của Dương gia có thể vào tầng thứ nhất tìm một ít công pháp tu luyện, cường thân kiện thể.

Chỉ có tầng thứ hai, ba gửi cao giai công pháp mới chuyên môn có người trông coi. Nghe nói trông coi tầng ba Tầng Thư Các là một vị trưởng lão khách khanh thực lực đạt tới cảnh giới đại tông sư trong gia tộc.

Tựa như Dương Tử Hi đã nói, Dương Thạc căn bản không thể đi lên tầng thứ hai, ba, điều hắn có thể làm là ở tầng thứ nhất tìm thấp giai công pháp.

- Hy vọng lần này có thể tìm được một bộ công pháp thích hợp cho ta nhất.

Dương Thạc nhìn thoáng qua mấy chục quyển sách thấp giai công pháp bày đầy ở tầng thứ nhất, thăm nhử.

Trần Quốc Công phủ có nội tình trăm năm, bình thường có năm trăm bộ thấp giai công pháp, muốn từ bên trong tìm ra một bộ thích hợp cho mình tu luyện nhất thì khó khăn rất lớn.

Phán đoán một bộ công pháp có thích hợp với mình không thì chỉ có một cách, đó là tu luyện.

Tu luyện một đoạn thời gian, nhìn xem hiệu quả như thế nào. Hiệu quả tốt nói rõ bộ công pháp thích hợp chính mình, hiệu quả cực kém, vậy thì dĩ nhiên bộ công pháp này không hợp với mình.

Nhưng làm cách đó tìm ra công pháp thích hợp cho mình tu luyện thì thật rườm rà. xem chương mới tại (.

Ví dụ như Dương Thạc có tư chất hạ hạ đẳng, ngộ tính cũng không cao, thậm chí không xem như bình thường, tu luyện một bộ thấp giai công pháp sợ là cần phải tu luyện một năm mới miễn cưỡng có điều thành tựu. Sau thời gian đó mới nhìn ra được bộ công pháp này có hợp với mình không.

Không thích hợp chính mình, phải phế trừ công pháp rồi tìm bộ khác tu luyện lại từ đầu.

Tầng thứ nhất Tầng Thứ Các có năm trăm bộ thấp giai công pháp, mỗi bộ tu luyện một năm, muốn luyện hết thì cần năm trăm năm, rõ ràng là Dương Thạc không có nhiều thời gian như vậy.

Bởi thế tìm kiếm công pháp trong Tầng Thứ Các chỉ nhờ vào may mắn.

Dương Thạc cũng là vạn bất đắc dĩ mới lại đây tìm công pháp.

Dù sao ở trong năm trăm bộ công pháp tìm ra bộ thích hợp cho mình tu luyện nhất thì ít nhất có xác suất một phần năm trăm. Nếu không tìm thì Dương Thạc chỉ có thể tiếp tục tu luyện ‘Man Ngưu Kính’, trọn đời không có khả năng bước lên đỉnh võ đạo. Muốn trong vòng hai năm đột phá đến võ sư đẳng cấp, cứu Tiểu Địch ra là điều không thể.

- Lựa chọn công pháp đi, nếu chỉ bằng vào may mắn thì lần này phải dựa vào cảm giác, cảm nhận bộ công pháp nào thích hợp mình thì mượn cái đó.

Dương Thạc nhìn thoáng qua đám thấp giai công pháp, hít một hơi, đi hướng kệ sách gần mình nhất.

- Dương Tức công, hình như không thích hợp với ta.

- Hổ nguyên đại lực quyết, dường như bộ công pháp này cũng không thích hợp ta tu luyện ...

Dương Thạc tiện tay cầm các quyển sách công pháp nhỏ, lật xem.

Không biết sao Dương Thạc cầm quyển sách, chỉ lật xem pháp môn tu luyện thì trong đầu óc của hắn tự động toát ra chút ý nghĩ, suy nghĩ này cho Dương Thạc biết công pháp này căn bản không thích hợp để hắn tu luyện.

Nếu chọn công pháp tùy theo may mắn, Dương Thạc không chút do dự tin tưởng vào trực giác của mình.

Cảm giác không thích hợp thì lập tức bỏ cuộc.

Dương Thạc liên tục xem mấy chục bộ thấp giai công pháp, toàn bộ đều cảm giác không thích hợp chính mình.

Dương Thạc không nản, hít sâu một hơi, khiến tâm tình càng bình tĩnh chút, cầm một bộ công pháp xem xét.

- Ích dương dưỡng nguyên công, độ phù hợp với công pháp ... Ba phần? Có thể miễn cưỡng tu luyện?

Dương Thạc cầm một quyển sách công pháp giở trang đầu xem pháp môn tu luyện, trong đầu óc bỗng toát ra một ý nghĩ.

Độ phù hợp ba phần?

Vậy là sao? Tại sao đầu óc của Dương Thạc toát ra từ ‘độ phù hợp’?

Dương Thạc còn nhớ lúc nhỏ phụ thân dạy cho chút thường thức võ đạo từng nói là công pháp võ đạo có độ phù hợp với kẻ tu luyện. phù hợp cao thì tu luyện sẽ tăng tiến lớn, độ phù hợp đạt tới trình độ nhất định thì mỗi tăng một phần hiệu quả tu luyện sẽ tăng gấp đôi.

Nhưng một cường giả võ đạo rất khó tìm ra công pháp hoàn toàn phù hợp với mình, bình thường độ phù hợp đến bảy phần đã là siêu may mắn.

Thậm chí có võ đạo cường giả vì một bộ thấp giai công pháp có độ phù hợp bảy phần mà trực tiếp từ bỏ bí điển thân công có độ phù hợp năm phần.

Không lẽ trong óc mình mới toát ra ‘độ phù hợp ba phần’ chính là độ phù hợp với công pháp năm xưa phụ thân từng nói?

Trong đầu óc của Dương Thạc đầy nghi hoặc, mau chóng gỡ bộ công pháp khác.

- Luyện dương kính, độ phù hợp với công pháp là bốn phần, có thể tu luyện!

Khi Dương Thạc gỡ quyển sách công pháp thì có ý niệm trôi lên từ đầu óc.

4. Chương 4 : Huyền Ứng Kinh, Hoàn Toàn Phù Hợp!

Vô Tận Thần Công

Chương 4: Huyền Ứng Kinh, hoàn toàn phù hợp!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chính mình có thể trong thời gian ngắn nhất phán đoán ra độ phù hợp của bộ công pháp nào mới mình?

Trong óc toát ra ý nghĩ này, Dương Thạc kinh ngạc há hốc mồm.

Nếu muốn phán đoán một bộ công pháp có phù hợp với mình hay không thì chỉ có tu luyện mới biết được, dù là thiên tài siêu nhất, ngộ tính cao tới đâu thì tu luyện xong công pháp đi đến có chút thành tựu ít nhất cần ba, năm tháng, khi đó mới đại khái biết độ phù hợp giữa công pháp với mình.

Hơn nữa đó chỉ là đại khái biết được.

Hiện tại Dương Thạc chỉ lật xem liền biết ngay độ phù hợp của công pháp với mình?

Còn có thể đo lường cụ thể mỗi phần.

Ích dương dưỡng nguyên công, độ phù hợp là ba phần.

Luyện dương kính, độ phù hợp là bốn phần.

Là bộ công pháp nào càng thích hợp chính mình tu luyện, vừa xem hiểu ngay.

- Sao có thể như vậy? Tại sao ta đột nhiên có năng lực như thế? Không lẽ là ... Mới này?

Trong lòng Dương Thạc kinh ngạc, đột nhiên nghĩ tới lúc trước bị nô bộc của Dương Tử Hi đá té xuống đất, gãy đập mạnh xuống đất bị hòn đá nhỏ đụng trúng huyệt vị nào đó. Sau khi Dương Thạc bò lên thì phát hiện thị lực, thính lực tăng mạnh trên diện rộng. Bây giờ Dương Thạc đột nhiên có thể cảm giác được độ phù hợp của một bộ công pháp với mình, không lẽ sau khi đụng trúng huyệt vị đó thì kích phát năng lực trong đại não của Dương Thạc?

- Dương Tử Hi, lần này phải cảm ơn người rồi.

Dương Thạc nghĩ suốt đêm này, kinh ngạc qua đi, còn lại là vô cùng hưng phấn.

Thu được năng lực này Dương Thạc phải cảm ơn Dương Tử Hi, nếu không có một cước của nô bộc Dương Tử Hi thì hẳn căn bản không có khả năng khai phá năng lực này. Dù sao huyệt vị nào con người rất phức tạp, cho dù là võ thánh cường giả cũng không dám dễ dàng đụng vào huyệt vị. Lần này Dương Thạc đúng là mèo mù gặp cá rán.

Có thể điều tra độ phù hợp của công pháp, năng lực như vậy có thể nói là cực kỳ khủng bố.

Phải biết rằng người khác tu luyện công pháp chỉ có tu luyện đến đẳng cấp nhất định, có chút thành tựu mới mơ hồ biết độ phù hợp của công pháp với mình.

Đôi khi tu luyện một bộ công pháp có độ phù hợp bốn, năm phần, có chút thành tựu rồi, mặc dù biết độ phù hợp không cao nhưng luyện tiếc một lần nữa tìm bộ công pháp khác tu luyện. Dù sao tu luyện công

pháp khác phải hủy đi công pháp vốn có, cả năm khổ tu tan tành trong phút chốc. Hơn nữa dù bỏ đi bộ công pháp có độ phù hợp bốn, năm phần nhưng ai có thể bảo chứng chính mình tu luyện bộ công pháp tiếp theo sẽ có độ phù hợp cao?

Trừ phi tu luyện công pháp có độ phù hợp khoảng một, hai phần, sau một đoạn thời gian phát hiện hiệu suất cực thấp mới nhẫn tâm phế trừ công pháp, một lần nữa tìm công pháp khác để tu luyện.

Hiện tại Dương Thạc có thể trực tiếp điều tra một bộ công pháp có độ phù hợp với mình như thế nào là tiết kiệm nhiều thời gian cùng tinh lực.

Độ phù hợp không cao trực tiếp bỏ cuộc, lựa chọn cái nào có độ phù hợp cao nhất mà tu luyện.

- Nếu có thể tìm được công pháp có độ phù hợp tám, chín phần thì dù ta có tư chất hạ hạ đẳng, cho dù ngộ tính của ta không cao, cho dù công pháp thấp giai thì vẫn có thể đột nhiên tăng mạnh!

Nỗi lòng Dương Thạc kích động gần như không thể đè nén.

Đến độ phù hợp bảy phần thì mỗi tăng một phần hiệu suất tu luyện sẽ tăng gấp đôi.

Từng có võ đạo tiền bối thậm chí vì thấp giai công pháp có độ phù hợp cao mà không thèm ngó thần công bí điển ngay trước mặt.

Phải biết rằng, cho dù là thần công bí điển thì hiệu suất tu luyện so với thấp nhất giai công pháp cao gấp mấy lần. Đại khái tu luyện thần công bí điển bắt đầu từ mười tuổi, hai mươi tuổi đến võ sư đẳng cấp, ba mươi tuổi là tôn giả, bốn mươi tuổi là tông sư, năm mươi là tuổi võ thánh, hiệu suất cực kỳ khủng bố.

Thấp giai công pháp thì là mười tuổi tu luyện, bốn mươi tuổi đến võ sư, bảy mươi tuổi thành tôn giả, khi còn sống khó có thể bước vào tông sư chi cảnh. truyện copy từ

Chênh lệch nhìn như lạch trời nhưng sự thật là vì hiệu suất tu luyện chỉ kém gấp ba lần.

Hơn hai phần độ phù hợp là đủ để bù lại chênh lệch này.

Chênh lệch giữa tư chất, ngộ tính cũng có thể dùng độ phù hợp bù đắp. Thiên tư cao tới đâu, bình thường tốc độ tu luyện cùng lắm là hơn hạ hạ đẳng tư chất gấp hai, ba lần.

Nếu Dương Thạc có thể tìm được công pháp có độ phù hợp tám phần, chẳng sợ hắn có tư chất cực kém, ngộ tính cực thấp, chẳng sợ công pháp thấp giai, hắn tu luyện bộ công pháp này cũng có thể tương đương với một siêu cấp thiên tài tu luyện một bộ thần công bí điển có độ phù hợp năm phần.

- Tiếp tục điều tra thấp giai công pháp của ta, ta không tin trong năm trăm bộ công pháp này không tìm ra độ phù hợp tám, chín phần.

Dương Thạc hít sâu một hơi, miễn cưỡng ổn định nỗi lòng, tiếp tục phê duyệt thấp giai công pháp.

- Độ phù hợp ba phần.

- Độ phù hợp năm phần.

- Độ phù hợp bốn phần.

Dương Thạc liên tục lật bốn mươi mấy bộ công pháp, tìm ra ba, bốn bộ có độ phù hợp ba phần, còn độ phù hợp một, hai phần thì bị ném vào hàng “Không thích hợp tu luyện”.

- Bộ này có độ phù hợp đạt tới sáu phần?

Dương Thạc ở trong độ phù hợp một canh giờ, lật xem gần trăm bộ công pháp, rốt cuộc tìm thấy một bộ công pháp có độ phù hợp sáu phần.

Dương Thạc làm ký hiệu, tiếp tục tra xét, dù sao còn có hơn bốn trăm bộ công pháp, nói không chừng có thể tìm ra công pháp có độ phù hợp cao hơn. Nếu như không tìm ra thì Dương Thạc vòng lại lấy bộ thấp giai công pháp có độ phù hợp sáu phần để tu luyện.

Đến gần chính Ngọ, Dương Thạc không rảnh ăn cơm, tiếp tục lật xem công pháp trong tầng thứ nhất Tầng Thư Các.

Thời gian trôi qua từng phút giây, tốn mất ba canh giờ, tới gần chạng vạng thì Dương Thạc lật xem hơn bốn trăm bộ công pháp, trong đó tìm ra hai bộ có độ phù hợp sáu phần, một bộ công pháp có độ phù hợp bảy phần.

Bảy phần đã làm Dương Thạc khá hài lòng.

Mặc dù đến chạng vạng, nhưng Tầng Thư Các chưa đóng cửa thì Dương Thạc không sốt ruột trở về.

- Còn hơn một trăm bộ, chờ thêm một canh giờ tra xét hết đi. Nếu không tìm ra càng phù hợp thì sẽ tu luyện công pháp có bảy phần độ phù hợp.

Có công pháp bảy phần độ phù hợp làm cơ sở, tâm tình của Dương Thạc nhẹ nhõm hơn, tùy tiện lật xem mấy quyển thấp giai công pháp còn lại.

- Ủa, bộ này, Lục Dương Quyết, độ phù hợp, mười phần?

Đang lúc Dương Thạc không ôm hy vọng vào hơn một trăm bộ công pháp còn lại, hăn giở bộ công pháp tiếp theo thì nhận được niềm vui to lớn.

Độ phù hợp, mười phần!

Không ngờ là một bộ công pháp có độ phù hợp mười phần, từ ban đầu có bảy phần phù hợp lên đến hai tầng. Còn chưa tìm được bộ công pháp có độ phù hợp tám, chín phần mà Dương Thạc đã phát hiện công pháp có độ phù hợp mười phần.

Độ phù hợp mười phần đại biểu cái gì?

Trăm phần trăm hoàn toàn phù hợp, có thể nói là bộ công pháp này tạo ra dành cho Dương Thạc. Dưới tình huống bình thường thì độ phù hợp mười phần gần như không có khả năng xuất hiện, chỉ có một ít cường giả tu luyện đến võ đạo siêu cấp cực hạn tự sáng tạo ra công pháp mới đạt tới mười phần độ phù hợp với mình.

Dương Thạc không thể kiềm nén kích động, máu sôi sục.

Công pháp mười phần độ phù hợp có thể nói là xem nhẹ tư chất. Bởi vì bộ công pháp này gần như là tạo ra riêng cho Dương Thạc. Dương Thạc có tư chất gì thì tư chất đó là tốt nhất thích hợp cho bộ công pháp. Cùng lúc đó cũng xem nhẹ ngộ tính, vì bộ công pháp này đối với Dương Thạc căn bản không tồn tại một chút bình cảnh.

- Chuyển đi tới Tầng Thư Các không tệ.

Lúc này Dương Thạc không muốn lại tra xét công pháp còn thừa, thăm nghĩ lập tức trở lại tiểu viện của mình, bắt đầu tu luyện công pháp có độ phù hợp mười phần này.

Nhưng Dương Thạc ngẫm nghĩ, làm gì cũng phải có cuối, vẫn tiếp tục lật xem.

Dương Thạc thuận tay cầm bộ công pháp có tên là Huyền Ứng Kinh, tùy tiện lật. Dương Thạc nhìn một lần phần đầu tu luyện, khiến hăn ngoài ý muốn là trong đầu óc không lập tức hiện ra độ phù hợp với công pháp này.

Không bày ra độ phù hợp cũng không cho Dương Thạc biết không thích hợp Dương Thạc.

Dương Thạc không lo lắng, tiếp tục lật, xem hết nửa phần đầu bộ công pháp, một chuỗi tin tức hiện ra trong đầu óc của hăn.

- Huyền Ứng Kinh, độ phù hợp, hoàn toàn!

5. Chương 5 : Chân Khí Cuồng Tiếu

Vô Tận Thần Công

Chương 5: Chân khí cuồng tiếu

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Độ phù hợp hoàn toàn?

- Sao có thể như vậy?

Dương Thạc ngơ ngác, vẻ mặt không thể tin nổi.

Phát hiện Lục Dương Quyết có độ phù hợp mười phần đã làm Dương Thạc cực kỳ vui sướng, bây giờ không ngờ thấy được Huyền Ứng Kinh có độ phù hợp hoàn toàn, khiến hắn rất giật mình.

Độ phù hợp mười phần đã là hoàn mỹ nhất, sao lại có độ phù hợp hoàn toàn vượt qua hoàn mỹ nữa?

- Chắc không phải là năng lực của ta ra vấn đề gì đi?

Dương Thạc ôm nghi hoặc nhặt lên Huyền Ứng Kinh, cẩn thận xem xét, vẫn là độ phù hợp hoàn toàn. Dương Thạc xem xét mấy bộ công pháp còn lại, không có bộ nào độ phù hợp vượt qua năm phần, dường như năng lực của hắn không thành vấn đề.

- Không lẽ ... Thật sự là độ phù hợp hoàn toàn?

Dương Thạc nghĩ như vậy người kiểm không được run rẩy. độ phù hợp mười phần đã là cực độ khủng bố, nếu bộ Huyền Ứng Kinh độ phù hợp hoàn toàn là thật thì hiệu suất tu luyện cao hơn Lục Dương Quyết độ phù hợp mười phần gấp bốn lần.

- Có phải thật hay không thử một lần liền biết.

- Vốn ta tu luyện Man Ngưu Kinh độ phù hợp không đến ba phần, đạt tới tôi thể sơ giai mất năm năm, bây giờ đã tu luyện tám năm mà còn chưa đột phá đến tôi thể trung giai. Nếu ta tu luyện công pháp có độ phù hợp bảy phần thì hiệu suất tăng ít nhất gấp mười lần, rất có khả năng trong năm tháng đạt tới tôi thể sơ giai,.

- Tu luyện công pháp độ phù hợp mười phần thì hiệu quả sẽ lại tăng gấp mười lần, trong mười lăm ngày là đến tôi thể sơ giai.

- Nếu bộ Huyền Ứng Kinh này là độ phù hợp hoàn toàn thì hiệu quả sẽ rất cao, thử tu luyện một chút, trong mười lăm ngày không đạt được tôi thể sơ giai thì là giả rồi. Nếu trong mười lăm ngày đạt được tôi thể sơ giai chứng minh nó là thật.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Mười lăm ngày nghiệm chứng một bộ công pháp có độ phù hợp hoàn toàn hay không, Dương Thạc dám cược.

- Trở về tu luyện!

Dương Thạc trầm nghĩ, lập tức cầm Huyền Ứng Kinh rời khỏi Tàng Thư Các.

... ..

Trần Quốc Công phủ, góc hẻo lánh nhất, trong một tiểu viện sơ sài.

Tiểu viện này là chỗ ở của Dương Thạc, hai gian sương phòng. Vốn là Dương Thạc và thị nữ Tiểu Dịch ở, bây giờ chỉ còn lại mình hắn, tiểu viện không lớn càng có vẻ im lặng.

Trong chủ phòng, Dương Thạc ngồi xếp bằng trên giường, trước mặt bày một quyển sách, chính là bộ Huyền Ứng Kinh.

- Ủa, Huyền Ứng Kinh chỉ ghi chép pháp môn tu luyện mười sáu huyết khiếu sao?

Dương Thạc đọc hết Huyền Ứng Kinh một lần, hắn phát hiện bộ công pháp này chỉ ghi chép pháp môn tu luyện mười sáu huyết khiếu.

Tu luyện võ đạo quan trọng nhất chính là đả thông huyết khiếu.

Trong thân thể con người có ngàn vạn huyết khiếu lớn nhỏ, đa số độ phù hợp bé tắc như từng cái khóa trói con người, khiến họ không thể phát huy ra lực lượng mạnh mẽ.

Trong quá trình tu luyện võ đạo chính là không ngừng đả thông huyết khiếu.

Đả thông hai chỗ huyết khiếu là đạt tới tôi thể sơ giai. Đả thông sáu chỗ huyết khiếu là có thể đi vào tôi thể trung giai. Mười hai chỗ huyết khiếu là tôi thể cao giai. Ba mươi sáu huyết khiếu là đi vào đỉnh cảnh tôi thể. Chờ đả thông bảy mươi hai chỗ huyết khiếu trong người thì có thể câu thông thiên chi khí, đi vào luyện khí đẳng cấp ...

Luyện khí, võ sư, tôn giả, đại tông sư, võ thánh đều phải không ngừng đả thông huyết khiếu.

Truyền thuyết nói võ thánh cường giả đả thông trăm vạn huyết khiếu trong người, câu thông thiên địa, uy lực một đám như hồng hoang mãnh thú tái hiện, khủng bố đến cực điểm ...

Trước mặt Dương Thạc đặt bộ Huyền Ứng Kinh chỉ ghi chép pháp môn tu luyện mười sáu huyết khiếu.

Nói đúng ra là tu luyện bộ công pháp này đả thông mười sáu huyết khiếu, Dương Thạc cùng lắm chỉ đi vào tôi thể cao giai, muốn tiến tới đẳng cấp cao hơn thì gần như không thể.

- Quên đi, tôi thể cao giai thì tôi thể cao giai!

- Cùng lắm thì chờ ta đả thông hết mười sáu huyết khiếu sẽ đi tìm công pháp khác tu luyện.

Dương Thạc không quá để ý chuyện này.

Trước tiên tu luyện Huyền Ứng Kinh, chờ đả thông hết mười sáu huyết khiếu lại tìm công pháp khác tu luyện. Chỉ cần độ phù hợp đủ cao thì chân khí của Huyền Ứng Kinh trong người Dương Thạc có thể hoàn mỹ phù hợp với công pháp mới, sẽ không bài xích lẫn nhau. Khi đó Dương Thạc không cần phế chân khí Huyền Ứng Kinh, có thể trực tiếp tu luyện tân công pháp.

Nhưng hiện giờ Dương Thạc muốn tu luyện Huyền Ứng Kinh thì điều đầu tiên phải làm là phế chân khí Man Ngưu Kính trong người.

- Phế Man Ngưu Kính, tu luyện Huyền Ứng Kinh.

Trong lòng làm ra quyết định, Dương Thạc hít sâu một hơi, khoan chân ngồi.

Dương Thạc điều động chân khí Man Ngưu Kính trong người, vận chuyển mấy chu thiên xong xoay người quát khẽ một tiếng, khổng chế chân khí tràn ra từ kinh mạch trong người.

Chân khí tán đi, làm kinh mạch của Dương Thạc phình lên nứt ra khe hở, đau nhức vô cùng lan khắp kinh mạch toàn thân.

- Phụt.

Không chịu đựng nổi trùng kích, Dương Thạc học ngụm máu.

Ngay sau đó, Dương Thạc cảm thấy lực lượng toàn thân bị bỏ hơn phân nửa, chân khí tản ra ngoài, thực lực của hắn trượt nhanh, không tới cả tôi thể sơ giai.

Mặc dù chân khí đã biến mất nhưng Dương Thạc không buồn chút nào, lau máu dính nơi khóe miệng, hắt thở hỗn hển, cố rắn chống ngồi dậy trên giường.

- Ta chỉ là tôi thể sơ giai, tự phế công pháp đã học ngụm máu, kinh mạch bị tổn thương. Nếu như võ sư, tôn giả tự phế công pháp thì sẽ trả cái giá càng lớn nữa. Hèn chi cường giả võ đạo sẽ không dễ dàng thay đổi tu luyện công pháp.

Dương Thạc dò xét thương thế kinh mạch, không tính nghiêm trọng, không ảnh hưởng tu luyện Huyền Ứng Kinh.

- Hiện tại bắt đầu tu luyện Huyền Ứng Kinh.

Dương Thạc đại khái ghi nhớ nội dung Huyền Ứng Kinh rồi.

Bộ công pháp này chỉ có hai thức, thức thứ nhất “Ứng Phục Thức”, thức thứ hai “Ứng Kích Thức”. Ứng Phục Thức là trạng thái Huyền Ứng rình mồi, thu cánh lại, hít thở đều Ứng Kích Thức là trạng thái Huyền Ứng bắt mồi, từ trên trời giáng xuống, thể cửu thiên nhất kích tất sát!

- Ứng Phục Thức là tu luyện pháp môn, mà Ứng Kích Thức là bác sát pháp môn. Bây giờ ta chủ yếu là tu luyện, phải tu ‘Ứng Phục Thức’.

Dương Thạc thầm nghĩ, vẫn khoanh chân ngồi, mặt rơi cúi xuống, dựa theo tu luyện pháp môn Huyền Ứng Kinh bắt đầu phun nập.

Một lần hô hấp ... Hai lần hô hấp ...

Phù phù phù!

Liên tiếp phun nập hô hấp ba lượt, Dương Thạc cảm giác tần suất hô hấp của mình tiến vào hoàn cảnh kỳ diệu. Mỗi lần Dương Thạc hít thở thì ở giữa ngực và bụng, trong tứ chi, mười sáu huyết khiếu đều bị hít thở chấn rung rinh, ma ma dường dường, hết sức thoải mái.

Không đến nửa canh giờ, Dương Thạc lơ mơ cảm giác trong kinh mạch của mình xuất hiện một tia chân khí.

Dương Thạc nhớ kỹ lúc hắn tu Man Ngưu Kinh thì khoảng một tháng mới có khí cảm. Giờ phút này, mới tu luyện nửa canh giờ đã tu ra một tia chân khí, có thể thấy Huyền Ứng Kinh đúng là hợp với hắn.

Đang khi Dương Thạc nghĩ như vậy thì sau khi kinh mạch xuất hiện tia chân khí thứ nhất lại mau chóng xuất hiện tơ chân khí thứ hai, rồi thứ ba, bốn, tốc độ càng lúc càng mau ... Vô số tơ chân khí hóa thành một lũ chân khí, rồi hai lũ, ba lũ, vô số lũ. Tốc độ tu luyện chân khí cực nhanh, chớp mắt đã lên đến cực hạn.

6. Chương 6 : Một Đêm Thăng Một Giai

Vô Tận Thần Công

Chương 6: Một đêm thăng một giai

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Tia nắng sớm thứ nhất chiếu vào Trần Quốc Công phủ.

Trong tiểu viện của Dương Thạc vang tiếng hú dài.

Trong tiểu viện có hai cây thấp bị tiếng hú chấn run run.

Rúu rít!

Hai con chim sẻ bị giật mình vỗ cánh bay khỏi cây thấp, kêu rúu rít, hoảng hốt bay xa.

Trong chủ phòng.

Dương Thạc một tay chống giường, bước xuống giường. Dương Thạc ngồi khoanh chân cả đêm làm gân cốt có chút cứng ngắc. Dương Thạc xuống giường, miệng thở ra hơi dài, thông thả nhúc nhích.

Dương Thạc duỗi tay, cơ thể vang tiếng xương cốt ma sát như tiếng đảo đậu. Lúc này tinh thần Dương Thạc sáng láng, ngày hôm nay còn hơn cả ngày hôm qua, căn bản không giống dáng vẻ vừa mới phế công pháp, kinh mạch bị tổn thương.

Nguyên nhân rất đơn giản, bây giờ Dương Thạc lại lần nữa đạt tới tôi thể sơ giai!

Một buổi tối tu luyện, trở lại tôi thể sơ giai!

Cùng lúc đó, Dương Thạc lại tu luyện ra chân khí Huyền Ứng Kinh uẩn dưỡng, lúc trước bởi vì phế trừ võ công mà tổn thương kinh mạch đã hồi phục lại hết.

- Một buổi tối tu luyện ra chân khí tương đương với tu luyện tám năm.

Dương Thạc siết chặt nắm tay, có thể rõ ràng cảm giác được lực lượng ẩn chứa trong người.

Dương Thạc cảm thán rằng:

- Mặc dù lúc trước ta sớm đã thông hai huyết khiếu, bây giờ sửa đổi tu Huyền Ứng Kinh chỉ cần tích lũy chân khí, không cần đã thông huyết khiếu cũng có thể đi vào tới thể sơ giai. Nhưng qua một một đêm tu luyện chân khí lại tương đương với tu luyện tám năm trời, hiệu suất như vậy thật là quá khủng bố.

Tu luyện võ đạo, muốn đi vào tới thể sơ giai cần đã thông hai huyết khiếu.

Hai huyết khiếu này ở hai bên xương sống, xương sống là nơi võ giả phát lực, chỉ khi đã thông hai huyết khiếu này khiến hai kinh mạch chủ yếu ở xương sống xuyên suốt mới xem như đi vào hàng ngũ võ giả.

Lúc trước Dương Thạc tu luyện tám năm, dùng chân khí của Man Ngưu Kính đã thông hai huyết khiếu này, cho nên hiện tại sửa tu Huyền Ứng Kinh dù trở về tới thể sơ giai cũng không cần rắc rối như vậy. Tuy nhiên, dù là vậy thì Dương Thạc không ngờ có thể trong một buổi tối đã tu luyện lại chân khí lúc trước đánh tan. Hiệu suất như vậy chỉ có thể dùng “Khủng bố” để hình dung.

- Xem ra độ phù hợp hoàn toàn của Huyền Ứng Kinh là thật! Tu luyện bộ công pháp này có hiệu suất cực cao!

Mắt Dương Thạc sáng ngời, hai tay siết chặt.

- Hai năm, đẳng cấp võ sư. Tiểu Địch, không lâu sau ta chắc chắn sẽ cứu người ra!

Mặc dù có tin tưởng nhưng Dương Thạc sẽ không vì tự tin mà mù quáng.

Một buổi tối tu luyện đến tới thể sơ giai, vậy chẳng phải là ba ngày đến trung giai, mười ngày đến cao giai, một tháng đến đỉnh cao, hai tháng là đẳng cấp luyện khí.

Dương Thạc biết không đơn giản như vậy, lần này hẳn trong một đêm nhảy lên một cấp chủ yếu là vì vốn đã thông hai huyết khiếu sẵn rồi, mặc dù đánh tan chân khí Man Ngưu Kính nhưng trụ cột còn đó, một lần nữa tu luyện trở về thì khó khăn không lớn.

Nhưng từ nay về sau tu luyện tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy. nguồn

Huống chi Dương Thạc đã lãng phí rất nhiều thời gian.

Từ sáu tuổi đến bây giờ, thời gian tám năm mới là tới thể sơ giai. Tiếp theo trong hai năm này phải đạt tới võ sư đẳng cấp, không thì Dương Thạc không thể cứu ra Tiểu Địch, nàng sẽ bị người làm nhục.

Tựa như lục ca Dương Thành, tư chất siêu tuyệt, tu luyện hơn mười năm cũng cách đẳng cấp võ sư nửa bước.

Dương Thạc chỉ có hai năm, dù là công pháp có độ phù hợp cực cao cũng tuyệt đối không thể lơ lửng chút nào.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Ăn cơm sáng xong không ngừng lại, tiếp tục tu luyện.

Từ trưa ngày hôm qua đến giờ Dương Thạc chưa ăn hột cơm nào.

Mặc dù có thể miễn cưỡng chống được nhưng Dương Thạc biết nếu không ăn thì việc tu luyện sẽ bị ảnh hưởng.

Đẳng cấp tới thể, tu luyện cần năng lượng phải là lấy từ trong thực vật, cho nên cần ăn nhiều. Trừ phi đạt tới luyện khí đẳng cấp, đã thông toàn thân bảy mươi hai đại huyết khiếu, có thể câu thông thiên chi khí do đó thu hoạch năng lượng, khi ấy Dương Thạc không cần ăn nhiều thực vật nữa. Nhưng nhiên, nếu có cái gì thiên tài địa bảo để ăn thì càng tốt.

- Đi ăn cơm sáng trước, lúc trước cơm của ta đều do Tiểu Địch lấy từ phòng bếp, bây giờ Tiểu Địch bị bán rồi, sợ rằng ta phải tự mình đi phòng bếp lấy đồ ăn.

Dương Thạc nghĩ tới Tiểu Dịch thì lòng buồn bã.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc chuẩn bị đi lấy cơm, bỗng có tiếng đập cửa dồn dập từ ngoài phòng.

Ngay sau đó là tiếng tiểu tư mắng chửi vang lên:

- Bà nội nó, chỉ là thứ tử ti tiện, thị nữ bị bán đi còn muốn tuyệt thực sao? Từ giữa trưa hôm qua chỉ đến nhà bếp một lần lĩnh đồ ăn, nếu không sợ người đói chết thì gia cũng không muốn tới đưa cơm cho người!

Tiếp theo tiểu tử cao giọng quát:

- Dương Thạc thiếu gia, cơm của người đặt ở cửa, muốn ăn thì tự mình đi lấy, nếu không mau bưng đi, để đó cho con chó mèo gì ăn mất thì đừng trách hạ nhân chúng ta!

- Phải rồi, Dương Thạc thiếu gia, đây là tiền tiêu vặt tháng này của người, đặt ở đây, nếu không lấy thì đừng nói là hạ nhân ta đây nuốt của người!

Tiểu tư nói xong mặc kệ Dương Thạc có ở trong phòng không, quăng một khối bạc rồi xoay người đi, phất vạt áo huỳnh hoang đi.

- Tường đổ mọi người cùng đẩy, Tiểu Dịch bị bán đi, một tiểu tư ở nhà bếp cũng dám vô lễ như vậy với ta!

Dương Thạc nhú chặt mày, có chút khó chịu.

Vốn trong Trần Quốc Công phủ thì Dương Thạc không được ai xem trọng, nhưng bình thường hạ nhân thấy hắn vẫn hành lễ. Từ ngày thị nữ duy nhất của Dương Thạc, Tiểu Dịch bị bán ra phủ thì hạ nhân càng đối xử vô lễ với Dương Thạc hơn.

Bỏ đá xuống giếng!

Trước kia có người còn ngại thân phận thiếu gia của Dương Thạc, hiện tại hạ nhân thấy hắn không thể bảo hộ được một thị nữ nho nhỏ, càng khinh thường hắn hơn. Đám hạ nhân cảm thấy phẫn vật võ đạo này căn bản không xứng làm thiếu gia của Dương gia.

- Không có thực lực thì chỉ có thể bị người áp bức, bị người khinh thường!

Dương Thạc siết chặt nắm tay, khớp xương trắng bệch.

Dương Thạc kiềm nén lửa giận trong lòng, lắc người xuống giường, mở cửa ra. Chỉ thấy ngoài cửa đặt một cái hộp nhỏ, bên cạnh đặt một khối bạc vụn, cỡ một lượng, hiển nhiên là tiền tiêu vặt tháng này của Dương Thạc.

Dương Thạc nhú mày nói:

- Tiền tiêu tháng này chỉ có một lượng?

Dương Thạc tiện tay mở cái hộp ra, chỉ thấy bên trong đặt bốn cánh bao đen, một chén cháo, một đĩa đậu phộng và đĩa nhỏ đậu hủ, có thể nói là cực kỳ thô sơ.

Dương Thạc nhìn thấy thực vật bên trong hộp thì sắc mặt âm trầm.

- Thứ tử trong gia tộc rõ ràng có bốn món ăn một canh, ít nhất có hai món thịt, lần này chỉ có bấy nhiêu? Trước kia Tiểu Dịch đi nhà bếp lĩnh cơm, hạ nhân làm khó nài đủ điều, lần này chỉ cho ta đồ ăn thô sơ, dù là bữa cơm của hạ nhân đề tiển nhất cũng tốt hơn ta nhiều!

- Còn nữa, tiền tiêu vặt vốn là thứ tử được năm lượng hàng tháng, trưởng phòng luôn xén bớt hai lượng chỉ cho ta ba lượng, bây giờ chỉ còn có một lượng?

Dương Thạc rất tức giận, không thể kiềm nén được.

Mẹ cả áp bức chính mình, huynh trưởng đè đầu mình, bây giờ ngay cả hạ nhân bình thường trong phủ cũng dám ăn hiếp mình đến thế sao?

Dương Thạc hét lên: truyện copy từ

- Khinh người quá đáng!

Dương Thạc mạnh vung một đấm, hộp cơm vỡ vụn.

7. Chương 7 : Lại Đột Phá, Hồ Báo Lôi Âm

Vô Tận Thần Công

Chương 7: Lại đột phá, hồ báo lôi âm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Khinh người quá đáng, thật tại khinh người quá đáng!

Một đấm đánh nát hộp cơm, Dương Thạc cảm giác nổi bực tức trong lòng không chút giảm sút.

Bữa cơm của thứ tử là bốn món một canh, mỗi tháng có năm lượng tiêu vật, đối với Dương Thạc thì mấy thứ này chẳng là gì, khiến hắn tức nhất là hạ nhân trong Trấn Quốc Công phủ ăn hiếp phần nặng hơn.

Dương Thạc biết để nổi bực tức này dồn trong người thì sẽ ảnh hưởng tâm tính, thời gian dài không phóng thích thì cuối cùng sẽ cản trở tu luyện. Dương Thạc phải tìm một thời cơ hoàn toàn thả ra nổi hậm hực này.

- Trước kia ta không có thực lực, bị áp bức chỉ có thể nhịn!

- Bây giờ nếu ai áp bức thì ta sẽ trả lại gấp mười lần!

Dương Thạc nghĩ vậy, siết chặt hai nắm tay.

- Oan có đầu, nợ có chủ, nắm giữ tiền tiêu vật của thứ tử, cắt xén tiền hàng tháng của ta hình như là quản gia trưởng phòng tên gọi là Lý Nghĩa, thực lực của hắn là tôi thể trung giai.

Dương Thạc nheo mắt nói:

- Tôi thể trung giai sao?

Mặc dù bây giờ Dương Thạc chỉ là tôi thể sơ giai nhưng tu luyện Huyền Ứng Kinh có độ phù hợp hoàn toàn khiến hắn tiến bộ thần tốc.

Có thể trong một đêm đạt tôi thể sơ giai thì đến tôi thể trung giai chỉ là ba, năm ngày. Đợi khi Dương Thạc tu luyện đến tôi thể trung giai, cùng đẳng cấp thực lực với quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa rồi thì hắn sẽ trả lại hết những gì Lý Nghĩa đã áp bức hắn.

- Trước tiên tu luyện đã!

- Nhà bếp đưa tới đồ ăn quá kém, không ăn thì thôi. Trấn Quốc Công phủ dựa vào Yến sơn, có chim muông làm món ăn. Không có cơm nhà bếp, Dương Thạc ta có thể làm nhiều món ăn thôn dã cũng đủ cung ứng năng lực cho ta tu luyện rồi.

Dương Thạc lạnh lùng nhìn thoáng qua hộp cơm bị đánh nát, đồ ăn đổ rải rác ra đất. Dương Thạc mặt không biểu tình đi mất.

... ..

Yến sơn, trong một rừng núi cách Trấn Quốc Công phủ không xa.

Mới sáng sớm Dương Thạc đã ở trong rừng.

Bên trên có dấu vết lửa trại, xương cốt của gà rừng, thỏ hoang. Sáng sớm Dương Thạc đi vào Yến sơn bắt lấy hai con gà rừng, một con thỏ hoang, nướng ăn xong lập tức bắt đầu tu luyện.

Đây là ngày thứ năm Dương Thạc tu luyện Huyền Ứng Kinh.

Dương Thạc im lặng đứng trong rừng núi này, hai tay hư che vị trí đan điền, nhắm mắt tu luyện “Ứng Phục Thức” .

Ứng Phục Thức vốn cần khoan chân lại tu luyện, nhưng Dương Thạc phát hiện bởi vì hắn có độ phù hợp rất cao cùng công phá phuyền Ứng Kinh, hơi thay đổi cách tu luyện cũng được. Trong trạng thái đứng thẳng, chỉ cần Dương Thạc giữ được thần vận Huyền Ứng rình mỗi thì tốc độ tu luyện chân khí sẽ cực nhanh.

Ừng ục ừng ục.

Dương Thạc vừa tu luyện vừa cảm nhận chân khí menh mông trong người.

Lúc trước tu luyện một buổi tối, tích súc chân khí tương đương với thành quả tu luyện tám năm. Gần năm ngày Dương Thạc tu luyện khiến chân khí trong người hắn tăng gấp ba, bốn lần, đạt tới độ cao hoàn toàn mới.

Chỉ tiếc là trừ hai huyết khiếu ở xương sống ra thì Dương Thạc không đả thông huyết khiếu khác nữa, bởi vậy dù lượng chân khí tăng lên nhưng hắn vẫn không bước vào tới thể trung giai..

- Huyền Ứng Kinh có hai thức, Ứng Phục Thức tu luyện chân khí, còn đả thông huyết khiếu thì phải dựa vào Ứng Kích Thức!

Dương Thạc hét lên:

- Grao!

Dương Thạc đang tu luyện chợt mở mắt ra, một tay hình trảo như sấm sét trảo tới trước.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Lực lượng một trảo cực lớn, gần như đánh ra tiếng sấm.

Khi Dương Thạc đánh ra một trảo này thì khí thể cũng biến đổi nhiều. Lúc trước trạng thái rình mỗi thì hơi thở thu lại, bây giờ thì lộ rõ mũi nhọn, gần như muốn phát huy tất cả uy thế của mình vào một trảo.

Ứng kích trường không, huê cửu thiên chi thể, nhất kích tất sát!

Đây là một kích của ưng!

Vù vù vù vù! xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

Vù vù vù vù!

Một trảo đánh ra, chân khí trong người Dương Thạc dao động, cộng minh với mười sáu huyết khiếu trong cơ thể. Dương Thạc cảm giác rõ ràng lúc hắn đánh ra một chiêu Ứng Kích Thức thì mười sáu huyết khiếu trong người có cảm giác tê dại, nhất là hai đốt cùi nhỏ, hai đốt phần đùi, bốn huyết khiếu chấn động rõ ràng.

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc liên tục quát, từng trảo đánh tới trước, mỗi lần đánh ra một trảo Ứng Kích Thức là huyết khiếu trong người lại rung lên một lần, liên tiếp rung động trùng kích vào các huyết khiếu. Sau ba mươi trảo, Dương Thạc cảm giác hai cùi chỏ, hai chân, bốn huyết khiếu như chiếc thuyền con trong sóng biển lắc lư sắp chìm.

- Phá cho ta!

Dương Thạc lại đánh ra trăm trảo, mạnh mẽ quát lớn một tiếng, song trảo cùng vung, thần vận Ứng Kích Thức bùng phát.

Vù vù vù vù!

Liên tục vang bốn tiếng nổ, hai cùi nhỏ, hai đùi của Dương Thạc vang tiếng nổ. Ngay sau đó, Dương Thạc cảm thấy dường như vùng thoát khỏi bốn xiềng xích, người nhẹ nhàng, lực lượng hai tay, hai đùi tăng mạnh. Uy lực một quyền, một cước hơn lúc trước ít nhất năm phần.

- Hai tay, hai đùi, bốn huyết khiếu đã thông rồi, ta đã đã thông tổng cộng sáu chỗ huyết khiếu, đi vào tôi thể trung giai!

Dương Thạc cảm giận trong người biến đổi, kiềm không được hưng phấn ngửa mặt lên trời hú dài.

Dương Thạc lại đã thông bốn huyết khiếu, bao gồm hai huyết khiếu ở xương sống trước đó, tổng cộng đã thông sáu chỗ huyết khiếu, hoàn toàn bước vào tôi thể trung giai đẳng cấp.

- Trong một đêm đi vào tôi thể sơ giai, năm ngày đột phá tôi thể trung giai, cho dù là ở kinh thành các đại thể gia tuyệt thể thiên tài cũng không có tốc độ tu luyện khủng bố giống như ta!

Đi vào tôi thể trung giai khiến áp lực trong lòng Dương Thạc giảm bớt nhiều, hẳn không thể đè nén sự hưng phấn, bất giác vung tay múa chân, cảm nhận lực lượng tăng mạnh.

Ầm ầm ầm ầm ầm! đọc truyện mới nhất tại .

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Khi Dương Thạc vung tay múa chân, cơ thịt ma sát, chân khí lan khắp kinh mạch huyết khiếu bùng phát ra tiếng như sấm đánh, giống như thú rống. Nghe gân cốt, kinh mạch phát ra tiếng sấm sét, thú rống, Dương Thạc hơi biến sắc mặt.

Trong mắt Dương Thạc đầy chấn kinh:

- Đây là hổ báo lôi âm?

Hổ báo lôi âm? Một loại bí thuật võ đạo trong truyền thuyết.

Truyền thuyết võ đạo cao thủ có thể tu luyện ra “Hổ báo lôi âm”, khi thân thể hoạt động thì gân cốt ma sát phát ra tiếng sấm trầm đục, kinh mạch giãn truyền ra tiếng thú rống. Cường giả tu luyện ra hổ báo lôi âm uy lực một đấm mạnh hơn cường giả bình thường thực lực ngang nhau ba phần.

Nắm giữ hổ báo lôi âm bí pháp, có thể thoải mái áp chế địch thủ cùng cấp.

Nhưng bình thường võ đạo cường giả chỉ có đạt tới tôn giả chi cảnh mới có thể nắm giữ hổ báo lôi âm bí pháp.

Dương Thạc chỉ là tôi thể trung giai không lẽ đã có thể phát ra hổ báo lôi âm?

Nếu thật là vậy đó tuyệt đối là đánh vỡ thường thức võ đạo.

- Mới nãy ta nghe được hổ báo lôi âm chắc không phải là ảo giác đi?

Dương Thạc vung tay múa chân, lại tuôn ra hổ báo lôi âm, điều này khiến hẳn không thể tin nổi. Dương Thạc ôm nghi hoặc lại từ đánh một đấm tới trước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao!

Một đấm đánh ra, tiếng sấm đánh thú gầm lại vang lên, Dương Thạc cảm giác uy lực nắm đấm này về mặt lực lượng tuyệt đối mạnh hơn bình thường ra nắm đấm gấp phai, ba phần.

Giờ phút này, Dương Thạc đã khẳng định hẳn đúng là nắm giữ hổ báo lôi âm bí pháp.

8. Chương 8 : Hay Cho Cầu Nô!

Vô Tận Thần Công

Chương 8: Hay cho cầu nô!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đột phá tôi thể trung giai, không ngờ nó mang đến cho Dương Thạc hổ báo lôi âm bí pháp?

Dương Thạc không thể không thừa nhận đây là niềm vui quá lớn.

Thức giục hổ báo lôi âm bí pháp có thể cho Dương Thạc tăng ba phần uy lực quyền đâm cước đá, khi đối mặt cường giả cùng giai thì hẳn chiếm ưu thế tuyệt đối.

Đây mới chỉ là thứ nhất trọng hổ báo lôi âm.

Nghe nói, hổ báo lôi âm chia thành tam trọng.

Thứ nhất trọng, nhất kích uy lực, tăng lên ba phần!

Thứ hai trọng, nhất kích uy lực, tăng lên sáu phần!

Đệ tam trọng hổ báo lôi âm, nhất kích uy lực, trực tiếp gấp đôi!

Bình thường thì chỉ có võ đạo tôn giả mới thức giục được thứ nhất trọng hổ báo lôi âm. Đại tông sư cao thủ mới thức giục được thứ hai trọng hổ báo lôi âm. Còn về đệ tam trọng hổ báo lôi âm bí pháp thì chỉ có võ thánh cường giả mới nắm giữ được.

Trừ bỏ tăng phúc lực lượng, thức giục phát ra hổ báo lôi âm, sấm sét ầm ầm, thú rống liên tục, ở trình độ nhất định cũng có thể chấn nhiếp tinh thần đối thủ. Truyền thuyết nói võ thánh cường giả đệ tam trọng hổ báo lôi âm, một khi thức giục thì sẽ giống như thần lôi thiên hàng, hồng hoang cự thú trọng sinh, uy thế khủng bố vô cùng.

Hôm nay Dương Thạc chỉ mới là tôi thể trung giai, cách võ đạo tôn giả còn có một đoạn khoảng cách. Dương Thạc có thể nắm giữ hổ báo lôi âm được hiển nhiên là nhờ Huyền Ứng Kinh.

Độ phù hợp công pháp cao thì trong quá trình tu luyện rất có thể sẽ xúc phát một ít võ đạo bí pháp, khiến người tu tăng nhiều thực lực. Đây cũng là vì sao một số cường giả võ đạo thà chọn thấp giai công pháp có độ phù hợp cao chứ không muốn tu luyện thần công bí điển có độ phù hợp hơi thấp.

- Lần này đột phá xúc phát thứ nhất trọng hổ báo lôi âm, không biết tiếp theo đột phá có thể xúc phát ra bí pháp gì.

Dương Thạc rất mong chờ vào Huyền Ứng Kinh này.

Mặc dù Huyền Ứng Kinh chỉ có thể cho Dương Thạc tu luyện đến tôi thể cao giai, nhưng chỉ dựa vào ưu điểm nhất trọng hổ báo lôi âm bí pháp, giá trị của Huyền Ứng Kinh với Dương Thạc đã vượt xa thần công bí điển bình thường.

Nắm giữ hổ báo lôi âm bí pháp, lực lượng tăng lên ba phần khiến Dương Thạc có tự tin trở lại Trần Quốc Công phủ. Trước kia những người áp bức Dương Thạc, nhất là quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa tôi thể trung giai, Dương Thạc phải lấy lại công bằng.

- Lý Nghĩa đó chẳng qua là tôi thể trung giai, chỉ dẫn thông sáu huyết khiếu, rốt cuộc thì lực lượng có hạn. xem chương mới tại (.

- Ta nắm trong tay thứ nhất trọng hổ báo lôi âm, lực lượng gia tăng ba phần, so sánh với Lý Nghĩa thì tuyệt đối hơn hẳn.

Trong đầu óc của Dương Thạc suy nghĩ nhiều chuyện.

Cùng là tôi thể trung giai, cùng là đả thông sáu huyết khiếu, chẳng sợ Dương Thạc mới đột phá nhưng lực lượng trong người không kém hơn quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa bao nhiêu. Hơn nữa có hổ báo lôi âm tăng phúc, thực lực của Dương Thạc so với quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa thì chỉ hơn chứ không kém.

- Trong vòng năm ngày đột phá đến tôi thể trung giai, lại nắm giữ hổ báo lôi âm bí pháp, kỳ ngộ như vậy làm tán đi khí hãm hực trong người ta nhiều. Nhưng chưa báo mối thù bị ăn hiếp thì khí hãm hực này không thể hoàn toàn tan, tâm tình của ta không cách nào thông thuận. Thôi, hôm nay tìm tên Lý Nghĩa, trả lại gấp đôi những gì hắn đã áp bức ta!

Dương Thạc thở ra một hơi, siết chặt hai nắm đấm, lập tức ra quyết định.

...

Trần Quốc Công phủ có hai khổ phòng lớn nhỏ.

Đại khổ phòng cung ứng ẩm thực, được liệu cho các nhân vật quan trọng như Trần Quốc Công, phu nhân của Trần Quốc Công, trưởng nữ, trưởng tử, trưởng lão của Dương gia. Tiểu khổ phòng thì cung ứng thứ tử, thứ nữ, hạ nhân nô bộc trong phủ. Tiền tiêu vật mỗi tháng của thứ tử, thứ nữ là linh từ tiểu khổ phòng.

Tiền tiêu tháng này của thứ tử, thứ nữ đã sớm phát xong, nên tiểu khổ phòng rất trống trải.

Trong tiểu khổ phòng, trên ghế gỗ nằm một nam nhân hơn ba mươi tuổi, diện mạo bĩ ỉ, để chòm râu. Nam nhân để râu nằm chéo chân, miệng ngâm nga, nằm trên ghế nhắm mắt.

Nam nhân để râu này là quản gia của tiểu khổ phòng, Lý Nghĩa.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Một chuỗi tiếng đập cửa vang từ bên ngoài tiểu khổ phòng.

- Đứa nào mất mùa dám đập lung tung cửa lớn khổ phòng?

Nghe tiếng đập cửa bên ngoài, quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa nhú mày, bực mình đi xuống ghế, mở cửa tiểu khổ phòng ra. Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa mới mắng thì thấy một nữ nhân áo đỏ chui vào.

Một giọng nữ nhân trong trẻo vang bên tai quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa:

- Lý Nghĩa, điểm tâm sáng hôm nay của phu nhân muốn dùng đến tam diệp linh chi, nhưng tam diệp linh chi trong địa khổ phòng đã dùng hết, phu nhân sai ta đến tiểu khổ phòng nhìn xem bên này còn không.

- Là Hồng Phi cô nương?

Lúc này quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa mới nhận ra nữ nhân áo đỏ là thiếp thân thị nữ của phu nhân Trần Quốc Công, tên là Hồng Phi. Thấy là thiếp thân thị nữ của phu nhân Trần Quốc Công thì mặt quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa lộ vẻ nịnh nọt.

Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa hỏi:

- Hồng Phi cô nương, phu nhân muốn dùng tam diệp linh chi? Tiểu nhân lập tức đi tìm!

Nữ nhân tên là Hồng Phi chỉ khoảng mười ba, bốn tuổi.

Mặc dù nàng chẳng qua là thị nữ dưới tay phu nhân Trần Quốc Công, một hạ nhân nhưng rất cuộc làm việc bên cạnh phu nhân Trần Quốc Công, ngay cả quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa cũng phải nịnh bợ Hồng Phi.

Thị nữ bên người phu nhân Trần Quốc Công không có ai đơn giản.

Đừng nhìn tuổi của Hồng Phi nhỏ nhưng đã đả thông toàn thân ba mươi sáu huyết khiếu, trên đường võ đạo đi vào đỉnh tối thể, vượt xa quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa mới chỉ là cảnh giới tôi thể trung giai.

Đỉnh tôi thể mặc dù so với thiên tài thiếu gia, tiểu thư mới mười ba, bốn tuổi liền đi vào luyện khí đẳng cấp là không thể sánh bằng, nhưng dù sao Hồng Phi là thị nữ, không có tư cách tu luyện công pháp cao nhất, cho nên mới thành tựu hữu hạn. Chỉ bàn về thiên phú thì Hồng Phi không kém hơn mấy thiên tài thiếu gia tiểu thư.

- Hồng Phi cô nương chờ chút, tiểu nhân lập tức vào tiểu khố phòng coi có tam điệp linh chi không.

Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa gật đầu, cúi người, rất là nịnh nọt nói.

Hồng Phi lạnh lùng nói:

- Không cần, bốn cô nương tự mình vào trong khố phòng tìm. Nếu trải qua tay người sợ là sẽ làm bẩn cây tam điệp linh chi, phu nhân sẽ trách tội ta.

Hồng Phi bước vào chỗ tồn trữ dược vật trong khố phòng.

- Hồng Phi cô nương nói đúng, nếu vậy thì làm phiền Hồng Phi cô nương ...

Nụ cười vẫn treo trên mặt quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, giống như Hồng Phi nói tay gã dơ là đang khen gã.

Chính lúc, bên ngoài tiểu khố phòng bỗng vang tiếng hừ lạnh:

- Hay cho cậu nô!

Một giọng thiếu niên lạnh lùng nói:

- Đối với thứ tử, thứ nữ trong nhà thì khó xử đủ bề, đối với thị nữ nhỏ của phụ nhân thì nịnh như chó. Lý Nghĩa, bản lĩnh thấy gió chiều nào ngã chiều nấy của người thật là tu luyện đến tình trạng xuất thần nhập hóa.

- Là ai?

Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa nghe thấy thanh âm, gã sửng sốt, bất giác nhìn ra ngoài tiểu khố phòng.

Bên ngoài hạ nhân có một thiếu niên mặc quần áo vải thô, khí thế sắc bén bước tới.

Ánh mắt thiếu niên nhìn chăm chăm vào quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, quát to:

- Là ai? Người đến đòi nợ! Lý Nghĩa, thứ hạ nhân ti tiện như người lại dám cắt xén tiền tiêu vật của thứ tử Dương gia ta một lần nữa, lấp đầy túi riêng. Lấy nô khi chủ, lấy hạ phạm thượng, gan to bằng trời đến mức này, hay là người đã quên bên trong Trấn Quốc Công phủ rốt cuộc ai là chủ tử, ai là nô tài sao?

9. Chương 9 : Một Trảo Đánh Chết Đối Thủ Cùng Giai

Vô Tận Thần Công

Chương 9: Một trảo đánh chết đối thủ cùng giai

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

- Dương Thạc, là người?

Khi thiếu niên đến gần thì quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa lập tức nhận ra thiếu niên đúng là Dương Thạc.

Không ngờ là thiếu gia thứ tử phế vật nhất trong Trấn Quốc Công phủ, Dương Thạc?

Đương nhiên quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa nhận ra Dương Thạc.

Dương Thạc nổi danh là thiếu gia thứ tử phế vật nhất trong Trấn Quốc Công phủ, bình thường điệu thấp nhẩn nhai, quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa mấy lần cắt xén tiền tiêu vật của Dương Thạc mà hắn chỉ có thể im hơi lặng tiếng.

Lần này thiếp thân thị nữ duy nhất của Dương Thạc bị bán vào trong Ngọc Mạt Lâu nhưng hắn không có bản lĩnh ngăn lại.

Chính là Dương Thạc, mới này quát lớn với quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa?

Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa kinh ngạc, gã không ngờ thiếu gia thứ tử phế vật nhất trong Trần Quốc Công phủ lúc trước điệu thấp, nhần nhịn thế nhưng chạy tới bên này, ở trước mặt Hồng Phi, thị nữ thiếp thân của phu nhân quát lớn gã. Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị một phế vật quát lớn làm gã tức giận.

Nhưng Hồng Phi đứng ngay bên cạnh, quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa không tiện nổi giận, chỉ đành tạm đè nén cơn tức.

- Ta cứ nghĩ là ai, hóa ra là Dương Thạc thiếu gia.

Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa âm trầm cười, giọng điệu quái dị nói với Dương Thạc:

- Thế nào? Dương Thạc thiếu gia tu luyện tám năm cũng không đạt tới tới thể trung giai, có phải quá lo nên muốn tới tiểu khố phòng của ta lấy chút linh đan diệu dược, thiên tài địa bảo giúp đỡ người đột phá.

- Tiểu khố phòng của người lấy chút linh đan diệu dược, thiên tài địa bảo?

Dương Thạc đi tới trước mặt quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, mặt lộ nụ cười kỳ lạ.

Ngay sau đó, sắc mặt của Dương Thạc biến âm trầm.

- Lý Nghĩa, người thật to gan, tiểu khố phòng của Trần Quốc Công phủ là của Dương gia ta, từ khi nào trở thành khố phòng của người? Ta là thứ tử của Dương gia, là chủ tử, ta muốn dùng linh đan diệu dược, thiên tài địa bảo còn cần cầu xin thứ nô tài chó nhà người sao?

- Bữa cơm của thứ tử Dương gia đều là hai mặn hai chay, tiền tiêu hàng tháng luôn là năm lượng bạc, người luôn cất xén. Lúc trước người xén hai lượng, ta không so đo với người. Không ngờ người càng làm trầm trọng hơn, xén tới bốn lượng. Lấy nô khi chủ, lấy hạ phạm thượng, cứng đầu đến mức này, chẳng lẽ đã quên hết gia quy của Dương gia sao? Hoặc là người muốn xoay người làm chủ tử, muốn tạo phản sao?

Dương Thạc phát ra khí thế sắc bén, thanh âm như tiếng sấm vang bên tai quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa.

- Người!

Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị Dương Thạc luyện iên tục quát to, hoàn toàn biến sắc mặt.

- Hay, hay, một phế vật cũng dám quát lớn với ta?

- Thứ tử ti tiện không bằng cả nô bộc cũng cho rằng mình là chủ tử sao? Cho người biết, chủ tử của ta là quốc công, là phu nhân, là đích thân thiếu gia, tiểu thư mà phu nhân sinh ra, không phải tiểu súc sinh đã chúng không ai nuôi dạy!

- Xem ra thiếp thân thị nữ của người bị bán ra ngoài, trong lòng người có oán giận nên điên rồi, không nhận rõ thân phận của mình. Phu nhân là mẹ cả của người, bán thiếp thân thị nữ của người thì người phải ngoan ngoãn chịu. Dám ôm lòng oán hận chính là đại bất hiếu, đại bất kính! Cũng đúng, tiểu súc sinh như người nếu không nhận rõ thân phận mình thì ta sẽ dạy cho người bài học thay phu nhân. Chờ chút nữa lại để Hồng Phi cô nương bẩm báo phu nhân cho người ném mùi gia pháp!

Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa nhanh tranh cười, xoay người đi tới trước một bước, tay phải chộp hướng cổ Dương Thạc.

Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa bắt lấy Dương Thạc định quăng hắn té xuống đất, nhục nhã hắn, dù phu nhân đã biết việc này cũng sẽ không vì thứ tử phế vật trách phạt gã.

Trong lòng quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa nghĩ như vậy không chút nương tay, tay phải chộp tới trước mặt Dương Thạc.

- Ra tay sao?

Chỉ trong chớp mắt, đôi mắt Dương Thạc lóe tia sáng.

- Tốt thôi, ta chờ giây phút này, muốn buộc ngươi ra tay!

Dương Thạc quát to:

- Ứng Kích Thức!

Đối mặt một kích của quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa, Dương Thạc không né tránh, giơ tay phải cũng nghênh một trảo.

Ứng Kích Thức!

Trạng thái rình rập rồi bùng nổ, một trảo của Dương Thạc triển khai thần vận Ứng Kích Thức thật đầy đủ.

Giống như cửu thiên Huyền Ứng từ trên bầu trời vận trượng sà xuống, huê thiên địa uy thế, nhất kích tất sát!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Một trảo đánh ra, hổ báo lôi âm nổ tung, tiếng sầm trầm đục, thú rống liên miên ập tới trước mặt quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa. Quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa cảm thấy tinh thần run lên, ngay sau đó gã như ở trong thiên địa mênh mông, tia sét chớp lóe, ác diệu Huyền Ứng to mười trượng nhào tới trước mặt gã.

Người quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa run lên, biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chỉ trong chớp mắt tay phải của Dương Thạc va chạm mạnh với trảo phải của quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa.

Xệt!

Một tiếng trong trảo, cánh tay phải của quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa đứt gãy.

- a!!!

Từ miệng quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa phát ra tiếng hét thảm chưa từng có, thể trảo của Dương Thạc không giảm, đánh gãy cánh tay phải của gã xong lực lượng không bớt nửa phần, vẫn là thể sét đánh không kịp bưng tai đập mạnh vào ngực gã.

Xệt xệt!

Xương sườn của quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị đánh gãy ba cây, miệng há ra.

- Phụt.

Quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa phun ngum máu, người văng ra đùng nát ghế nằm, bàn gỗ, cuối cùng bùm một tiếng đập vào vách tường khổ phòng, lúc này mới ngã xuống đất.

- Sao có thể như vậy? Sao có thể ...

Quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị Dương Thạc một kích đánh bay, dù gân cốt gãy, cánh tay phải, ngực đau nhức nhưng nội thương không nặng, chưa xui. Quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa nhìn Dương Thạc đứng trước mặt, mắt đầy giật mình và kinh sợ.

Một trảo kia làm cường giả tôi thể trung giai quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị trọng thương.

Không chỉ có quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa kinh sợ, Hồng Phi đứng bên cạnh cũng kinh sợ vì chuyện đã xảy ra.

Dương Thạc, thiếu gia phé vật tám năm chưa bước vào tôi thể trung giai thể nhưng chỉ dùng một trảo đánh trọng thương quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa?

Mới đầu khi Dương Thạc đến thì Hồng Phi căn bản không thèm để ý, thậm chí nhìn hẩn nửa con mắt. Chờ khi quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa ra tay, Hồng Phi nghĩ có nên ngăn cản một chút không, Dương Thạc dù gì là thiếu gia thứ tử của Trần Quốc Công phủ, bị hạ nhân đánh bị thương không tốt lắm.

Hồng Phi không ngờ không đợi nàng ra tay ngăn cản thì quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị đánh trọng thương vắng trở về.

Hồng Phi kinh ngạc. Dương Thạc bước tới trước mặt quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa.

Dương Thạc lệnh lùng liếc quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa, quay sang nhìn Hồng Phi.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Người là thiếp thân thị nữ của mẹ cả, Hồng Phi? Cũng tốt, chuyện hôm nay xin hãy bẩm cho phu nhân, quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa khi thượng man hạ, lấy hạ phạm thượng, dựa theo gia quy của Dương gia thì phạt đánh tám mươi hèo, trục xuất khỏi Trần Quốc Công phủ. Mới này ta dạy dỗ hẩn rồi, sau này thì xin mẹ cả xử lý theo công bằng.

Hồng Phi kinh ngạc, bắt giác đồng ý:

- Tuân lệnh thiếu gia!

Hồng Phi nói xong mới kịp phản ứng lại, Dương Thạc chỉ là thứ tử, dựa vào cái gì sai bảo nàng? Dù Dương Thạc đánh lui quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa thì sao? Mới này Dương Thạc biểu hiện ra thực lực chỉ cao hơn tôi thể trung giai một chút, không bằng cả nàng.

Hồng Phi thầm hừ lạnh một tiếng:

“Lúc trước tu luyện tám năm chỉ là tôi thể sơ giai, lần này không biết mèo mù vớ hải cá rán nào đột phá. Đáng tiếc phé vật chính là phé vật, cho dù liên tục đột phá lưỡng giai, tới tôi thể cao giai lại như thế nào? So với đích thân thiếu gia, tiểu thư của phu nhân thì không bằng.”

Dương Thạc mặc kệ Hồng Phi có phản ứng gì, xoay người chuẩn bị đi.

Khi Dương Thạc xoay người đi, quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị hẩn đánh ngã xuống đất lộ vẻ mặt dữ tợn.

Quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa hét to một tiếng:

- Tiểu súc sinh, dám bị thương ta, còn muốn báo cho phu nhân đánh phạt ta sau đó đuổi ra Trần Quốc Công phủ? Tốt, tốt, người muốn đối phó ta thì ta sẽ cho người chết!

Tay trái của quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa có thanh chủy thủ, nhảy vọt lên đâm vào lưng của Dương Thạc.

10. Chương 1 0: Làm Theo Gia Quy, Đánh Gãy Gân Tay Của Người

Vô Tận Thần Công

Chương 10: Làm theo gia quy, đánh gãy gân tay của người

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa bỗng nhiên ra tay, Hồng Phi đứng bên cạnh không ngờ tới.

Hồng Phi bắt giác hét to:

- A, cẩn thận!

Trong một giây Dương Thạc cảm giác mình như là bị độc xà theo dõi, toàn thân dựng đứng lông tơ, xương sống, tứ chi đã thông sáu huyết khiếu cảm ứng đến cực độ nguy hiểm rung động.

Dương Thạc cảm ứng bản năng né sang bên.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Chủ thủy xẹt qua người Dương Thạc, rạch một vết máu trên cánh tay của hắn.

- Cậu nó giỏi thật, dám thích sát ta?

Quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa lại dám cầm chủ thủy thích sát, cái này hoàn toàn chọc giận Dương Thạc.

Một tay chop lấy tay trái của quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, rắc một tiếng, Dương Thạc bẻ gãy tay của gã.

Thanh âm lạnh băng phát ra từ miệng Dương Thạc:

- Gia quy của Dương gia, giấu hung khí, ẩn chứa họa tâm lập tức đánh gãy gân chân tay. Lý Nghĩa, người không để mắt gia pháp của Dương gia ta? Cũng được. Mẹ cả nhân từ, hoặc là sẽ không xử lý người bằng gia quy. Hôm nay để ta chấp pháp thay mẹ cả, trước đánh gãy gân tay của ngươi rồi nói sau!

Ánh sáng chột lóe, chủ thủy trong tay quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị Dương Thạc cướp đi, rạch cổ tay trái của gã. Huyết quang chột lóe, gân tay trái của quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị cắt đứt. Chủ thủy rạch tay phải của quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, gân tay phải đứt.

Xương hai tay bị bẻ gãy, rồi hai gân tay cũng bị cắt đứt, đau đớn nhức nhối làm quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa la hét liên tục, gào gào xỉu.

- Dương Thạc, dừng tay!

Chớp mắt Dương Thạc cắt đứt hai gân tay của quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, dù là Hồng Phi có thực lực đỉnh tột thể cũng chưa từng thấy cảnh tượng máu me như vậy. Hồng Phi định ngăn lại Dương Thạc.

Chính lúc này, ánh mắt Dương Thạc lạnh băng liếc Hồng Phi, hét to:

- A? Hồng Phi, ngươi cũng bắt chước Lý Nghĩa lấy hạ phạm thương sao?

Hồng Phi ngẩn ra, đứng lại.

Dương Thạc trở tay phẩy tạt thể trung giai cường giả; một tiếng quát mắng dọa nạt cường giả đỉnh tột thể.

Dương Thạc hừ lạnh, không để ý tới Hồng Phi và quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa hét thảm thiết, một chuỗi tiếng đỉnh, chủ thủy bị vứt xuống đá lót đường, xoay người rời đi.

... ..

Gần giữa trưa, tiết trời oi bức, mặt trời nóng cháy.

Trần Quốc Công phủ, Ninh Lan Uyển.

Trong Ninh Lan Uyển kiến trúc hoa lệ đại khí, cảnh trí tú lệ, xem như là viên lâm hoa quý, tinh xảo nhất Trần Quốc Công phủ. Ninh Lan Uyển nay là chỗ ở của phu nhân Trần Quốc Công, mẹ cả của Dương Thạc.

Một lão nhân hơn sáu mươi tuổi, mặc đồ nô bộc, người gầy gò đang quỳ ở bên ngoài Ninh Lan Uyển, ánh mặt trời nóng cháy chiếu rọi, lão không nhúc nhích chịu nào.

Từ trong Ninh Lan Uyển phát ra tiếng bước chân không nhanh không chậm.

Ngay sau đó, thiếp thân thị nữ của phu nhân Trần Quốc Công, Hồng Phi đã xuất hiện trước mặt lão nhân khô gầy.

Hồng Phi lạnh lùng liếc lão nhân Lý Trung, chậm rãi nói:

- Lý Trung, phu nhân có lệnh, ngân tử của ngươi, Lý Nghĩa cắt xén tiền tiêu vặt của thứ tử Dương gia, lén giấu hung khí, lấy hạ phạm thượng, tội không thể tha thứ. Lần này hắn đã bị trọng thương nên không phạt

ngay, chờ thương thể hơi lành lại đến linh phạt. Khi đó Chấp Công đường của gia tộc sẽ lại chặt đứt gân chân của hân! nguồn

Lý Trung nghe Hồng Phi nói vậy thì người khẽ run.

Hồng Phi tiếp tục bảo:

- Còn nữa, phu nhân nói là Lý gia của người ở Trấn Quốc Công phủ làm nô ba đời, trung thành và tận tâm. Phu nhân luôn luôn thưởng phạt rõ ràng, sẽ không bởi vì việc này mà tiêu trừ công lao của lý gia người, ba viên tột thể đan này là phu nhân thưởng cho người, giúp người tôi luyện thân thể, đả thông huyết khí, đột phá đến đỉnh tột thể.

- Còn về Dương Thạc.

Hồng Phi ngừng một chút, nói:

- Phu nhân nói là tùy người xử lý, không cần bẩm báo với phu nhân nữa.

- Lão nô bái tạ phu nhân ban cho ân điển!

Trên mặt lão nhân hiện vẻ kích động, cúi gập đầu.

... ..

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng trong trẻo, cửa tiểu viện của Dương Thạc bị đánh nát, Lý Trung sắc mặt âm trầm hai tay chấp sau lưng bước vào trong tiểu viện của Dương Thạc.

- Hay cho tiểu súc sinh, cũng dám đánh bị thương ngận tử của ta. Ngận tử của ta bị đứt gân tay, tương lai gân chân cũng bị đứt, triệt để trở thành một phế nhân ... Lý gia ta làm nô ba đời trong phủ, trung thành và tận tâm, một tiểu súc sinh đê tiện cũng dám ăn hiếp ngận tử của ta. Tốt, tốt, hôm nay lão phu cũng sẽ cắt đứt gân chân của người, đánh nát đôi tay, hai chân của người để người nằm liệt một năm rưỡi, dù tương lai xương gãy khớp lại cũng biến người trở thành người què tàn phế!

Trong lòng Lý Trung suy nghĩ, đi thẳng hướng căn phòng của Dương Thạc.

Lý Trung mới tới cửa phòng thì ngăn ra, trên cửa phòng Dương Thạc dán một tờ giấy, mặt trên viết hai hàng chữ.

[Bản thiếu gia đã đi Yến sơn tiềm tu, trong vòng một tháng sẽ không trở về. Hạ nhân các người không cần đưa cơm, nước tới nữa.]

Con người Lý Trung co rút:

- Vào Yến sơn tiềm tu?

- Hay cho tiểu súc sinh, lại trốn vào trong Yến sơn. Yến sơn to như vậy lão phu không tiện tìm ra người, nhưng người tránh được mồng một nhưng có tránh được mười lăm không? Ta không tin tiểu súc sinh nhà người sẽ không trở về. Một khi người về phủ thì lão phu sẽ lấy lại cả gốc lẫn lời!

Lý Trung cảm hận nghĩ, bùm một tiếng đánh nát cửa phòng Dương Thạc.

... ..

Lúc chạng vạng, sắc trời tối đen.

Tiếng ừ ừ sấm đánh, hạt mưa lớn rơi xuống.

Trong một sơn động ẩn khuất ở Yến sơn, Dương Thạc khoanh chân ngồi, nhắm mắt lại.

- Một chiêu áp phục Lý Nghĩa, đánh gãy hai gân tay của hân, sáng khoái, sáng khoái!

Bây giờ Dương Thạc cảm thấy buồn bực trong lòng đã không còn, tâm tình thư sướng đến cực điểm, tốc độ chân khí vận chuyển trong kinh mạch cũng nhanh hơn nửa phần.

- Tiếc rằng không ngờ lần này đi đối phó với Lý Nghĩa, tiểu thị nữ của mẹ cả cũng có mặt.

Dương Thạc lộ thực lực trước mặt Hồng Phi, chắc chắn mẹ cả sẽ biết. Để mẹ cả biết thực lực của Dương Thạc tăng lên nói không chừng sẽ tìm cách đề đầu hấn, gây cản trở việc tu luyện. Cũng vì lý do này nên Dương Thạc mới quyết định vào Yến sơn tiềm tu, tạm tránh mũi nhọn.

- Hơn nữa Lý Nghĩa có một thúc thúc tên Lý Trung, nghe nói là lão nô của Dương gia, thực lực dừng ở tôi thể cao giai đã hai mươi năm, bởi vì một huyết khiếu trở ngại nên chưa thể bước vào đỉnh tôi thể.

- Ta đánh gãy gân tay của Lý Nghĩa, chắc chắn Lý Trung sẽ đứng ra bênh vực.

Lý Trung là tôi thể cao giai, chỉ kém nửa bước có thể đột phá đến đỉnh tôi thể.

Dương Thạc biết dù hấn đã nắm trong tay hổ báo lôi âm, nhưng đối mặt cường giả tôi thể cao giai hơn mình một giai thì không có chút phần thắng.

- Cũng may, Huyền Ứng Kinh khiến ta tu luyện đến tôi thể cao giai. Đợi tu luyện đến tôi thể cao giai rồi lại quay về gia tộc, lần nữa tìm công pháp có độ phù hợp cực cao để tu luyện.

- Ta đột phá đến tôi thể trung giai, thu được thứ nhất trọng hổ báo lôi âm bí pháp. Không biết đột phá đến tôi thể cao giai thì có thể lại thu được một loại bí pháp khác không. Nếu có song trọng bí pháp kết hợp, sau này không còn địch thủ cùng cấp. Dù là Lý Trung gây chuyện, ta đột phá tới đỉnh tôi thể rồi có tin tưởng vượt cấp giết hấn!

11. Chương 11 : Sư Thừa Huyền Ứng, Hiệu Suất Lại Tăng Thêm

Vô Tận Thần Công

Chương 11: Sư thừa Huyền Ứng, hiệu suất lại tăng thêm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc sáng sớm.

Sâu trong Yến sơn, sườn núi cách Trấn Quốc Công phủ xa nhất, khoảng tám mươi dặm.

Dương Thạc khoanh chân ngồi trên tảng đá to ở sườn núi, tu luyện Ứng Phục Thức. Chân khí Huyền Ứng Kinh trong người Dương Thạc không ngừng vận chuyển, điên cuồng tăng tốc. Chỉ nói về tốc độ tăng chân khí thì Dương Thạc tu luyện Huyền Ứng Kinh đủ vượt xa bất cứ cao thủ võ đạo cùng đẳng nào.

Dương Thạc vào Yến sơn đã được mười ngày.

Trong thời gian mười ngày này trừ tu luyện, săn bắt ra Dương Thạc còn liên tục vào sâu trong Yến sơn.

Yến sơn liên miên vài ngàn dặm, địa thế phức tạp, núi rừng rậm rạp. Trong đó có khá nhiều chim muông, ở mép ranh Yến sơn chỉ có một ít chim muông bình thường, càng vào sâu thì mãnh thú như sơn báo, mãnh hổ vân vân tăng lên nhiều.

Nếu vào sâu trong Yến sơn khoảng ngàn dặm, đến khu trung tâm thì sẽ gặp được một số kỳ trân dị thú.

Kỳ trân dị thú này có một số thậm chí có viễn cổ hồng hoang cự thú huyết mạch, sau khi trưởng thành thì huyết khí hùng hồn, thể phách cường đại, có thể so sánh với võ đạo tôn giả, thậm chí là cao thủ võ đạo cảnh giới đại tông sư. Có dị thú hiếm hoi có thực lực bằng với cường giả võ thánh.

Xuyên qua Yến sơn, lại đi hướng bắc là khu vực của người Bắc Khương, vùng hoang sơ chưa khai hóa.

Lần này Dương Thạc vào sâu trong Yến sơn một là vì tiềm tu, hai là trốn khỏi tai mắt của mẹ cả, tạm thời không thể để lão nô cả Trấn Quốc Công phủ, Lý Trung tìm được, bởi vậy Dương Thạc vẫn tiếp tục vào sâu trong Yến sơn hơn tám mươi dặm.

Chỗ Dương Thạc đang ở xem như là khu vực giáp ranh Yến sơn.

Xác suất gặp được dị thú khá nhỏ, thỉnh thoảng cho dù là gặp được một ít mảnh hổ, gấu chó vân vân thì Dương Thạc miễn cưỡng ứng đối được.

Mảnh hổ, gấu chó trưởng thành chỉ nói về lực lượng khí huyết, thực lực thì có thể so với cường giả võ đạo đỉnh tôi thể.

Mặc dù thực lực của chúng nó không tệ nhưng bình thường sẽ không chủ động công kích nhân loại, bởi vì nhân loại âm hiểm gian xảo, giỏi dùng kỳ quan cạm bẫy, hơn nữa có thể sử dụng cường cung lợi nỏ, trường đao đoản nhãn, tổng hợp lại với nhau thì cường giả võ đạo trung giai tôi thể của nhân loại có thể lợi dụng vũ khí, trang bị trảm sát mảnh hổ gấu chó. Cho nên bình thường thì mảnh thú, gấu chó sẽ không hội chủ động treu chọc nhân loại, gặp phải thì sẽ đi đường vòng. Nói tóm lại là xâm nhập vào Yến sơn tám mươi dặm đối với Dương Thạc xem như an toàn.

Đến vị trí này rồi thì Dương Thạc không chuẩn bị lại vào sâu hơn nữa.

Bởi vì ngày hôm qua Dương Thạc đến sườn núi này, thấy trên bầu trời có một con Huyền Ưng.

Huyền Ưng là ác đế cùng cấp với mảnh hổ, gấu chó.

Dương Thạc tu luyện Huyền Ưng Kinh là một vị võ đạo tiền bối quan sát trạng thái Huyền Ưng rình, bắt mỗi sáng tạo ra một bộ thấp giai võ đạo công pháp.

Ở trong Yến sơn Dương Thạc thấy con Huyền Ưng kia, quan sát trạng thái Huyền Ưng tung cánh bay, hẳn phát hiện lòng mình lộ ra, càng hiểu sâu hơn chút về thần vận của Huyền Ưng Kinh.

- Năm đó vị tiền bối võ đạo kia quan sát Huyền Ưng rình, bắt mỗi mà lĩnh lộ ra Huyền Ưng Kinh. Bây giờ ta quan sát kỹ Huyền Ưng rình, bắt mỗi, chắc chắn có ích lợi cho ta cảm nhận thần vận của Huyền Ưng.

Trong lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc quyết định ở lại lâu một lúc, con Huyền Ưng sẽ thành sư phụ của hắn, để hắn lĩnh lộ Huyền Ưng Kinh càng tinh thâm thêm, lại tăng lên tốc độ tu luyện cho mình.

- Ngày hôm qua ta theo con Huyền Ưng suốt cả ngày.

- Mặc dù không thấy Huyền Ưng lộ mỗi nhưng may là từ sau chạng vạng, theo con Huyền Ưng đi tới ổ của nó, quan sát trạng thái Huyền Ưng rình mỗi.

Sau khi thấy Huyền Ưng thì Dương Thạc muốn xem nhất là cảnh Huyền Ưng lộ mỗi.

Cả ngày hôm qua Dương Thạc lẻo đẻo đi theo Huyền Ưng, nhưng cố tình nó chẳng hề lộ con mỗi nào. May là lúc xế chiều Huyền Ưng quay về ổ, Dương Thạc đi theo tới tận ổ của nó, trên một vách núi.

Trong tình huống không quấy rầy đến Huyền Ưng, Dương Thạc cách cự ly mười trượng quan sát Huyền Ưng ở trạng thái rình mỗi suốt một đêm.

Quan sát một đêm khiến Dương Thạc càng hiểu sâu hơn về Ưng Phục Thức.

Sáng sớm hôm nay, Dương Thạc tiêu hóa thứ ngày hôm qua mình hiểu được, ứng dụng vào Ưng Phục Thức mình tu luyện.

Trong thời gian một buổi sáng, Dương Thạc vận chuyển chân khí Huyền Ưng Kinh bảy chu thiên.

Trải qua vận chuyển bảy chu thiên, Dương Thạc rõ ràng phát hiện tốc độ tích lũy chân khí dường như tăng hơn trước một phần.

Ưng Phục Thức chính là pháp môn tu luyện chân khí, chỉ quan sát Huyền Ưng ở trạng thái rình mỗi cả đêm mà đã cho Dương Thạc cảm ngộ càng tinh thâm hơn về Ưng Phục Thức, hiệu suất tu luyện tăng lên một phần, thành quả như vậy làm Dương Thạc không thể không giật mình.

Nhưng Dương Thạc rất cuộc thì có độ phù hợp hoàn toàn với Huyền Ưng Kinh, có thành quả như vậy cũng rất bình thường.

Độ phù hợp hoàn toàn có ý nghĩa gì?

Ý nghĩa Dương Thạc càng thích hợp tu luyện bộ công pháp này hơn là vị tiền bối võ đạo lúc trước sáng tạo ra Huyền Ưng Kinh.

Vị tiền bối kia quan sát Huyền Ứng, có thể sáng tạo ra một bộ công pháp, mặc dù ngộ tính của Dương Thạc kém chút nhưng quan sát Huyền Ứng rình mò làm tốc độ tu luyện của hắn tăng lên một phần là chuyện không có gì lạ.

- Quan sát một buổi tối cho ta tăng tốc độ tu luyện lên một phần!

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Tối hôm qua ta quan sát Huyền Ứng rình mò, thật ra thì còn rất nhiều chỗ không cảm ngộ quá rõ ràng, nếu có thể quan sát thêm vài buổi tối nữa, cảm ngộ càng sâu hơn thì tốc độ tu luyện của ta sẽ tăng猛 lớn, cuối cùng muốn tăng tốc độ tu luyện lên ba phần cũng không thành vấn đề.

Đến lúc đó hiệu suất Dương Thạc tu luyện Huyền Ứng Kinh ít nhất tăng gấp ba lần.

- Ngày hôm qua cảm ngộ Huyền Ứng rình mò khiến ta tăng nhiều tốc độ tu luyện.

- Không biết hôm nay có thể không quan sát đến Huyền Ứng vô tình hay không, cho ta cảm ngộ sâu hơn về Ứng Kích Thức.

Tu luyện chân khí tất nhiên là quan trọng.

Nhưng tích lũy chân khí cuối cùng vẫn là vì đả thông huyết khiếu, đi vào tầng càng cao hơn. Ứng Kích Thức chính là chấn đả huyết khiếu, pháp môn tu luyện đả thông huyết khiếu. Dương Thạc càng chú trọng vào Ứng Kích Thức hơn.

Trải qua vài ngày tu luyện, Dương Thạc cảm thấy tốc độ tích lũy chân khí của mình cực nhanh, khoảng chừng một tháng nữa là tổng số chân khí trong người Dương Thạc có thể sánh bằng cường giả cao giai. Cho nên nói Dương Thạc phải trong vòng một tháng đả thông mười hai đại huyết khiếu, đến lúc đó tự nhiên sẽ đi vào tới thể cao giai.

Quan sát Huyền Ứng sẵn sẵn, thể ngộ Ứng Kích Thức có ích lợi rất lớn cho đả thông huyết khiếu.

- Gru!

- Gru!

- Gru! truyện copy từ

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ thì trên bầu trời có tiếng hú chói tai, một con ác diệu chim ưng màu xanh đen to lớn xuất hiện ở trên không trung.

- Là con Huyền Ứng kia, nó đang muốn đi săn ư? Chạy theo xem!

Thấy Huyền Ứng này thì mắt Dương Thạc sáng ngời, lập tức đứng dậy đi theo sát phía sau.

12. Chương 12 : Mười Sáu Huyết Khiếu Cùng Chấn

Vô Tận Thần Công

Chương 12: Mười sáu huyết khiếu cùng chấn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Huyền Ứng bay trên không trung, tốc độ cực mau, dù Dương Thạc có thúc ngựa đi cũng không đuổi kịp.

Cũng may là trong Yến sơn có nhiều rừng cây.

Chỉ có sườn núi nơi Dương Thạc ở là ít cây cối hơn, cỏ dại tươi tốt. Huyền Ưng muốn săn bắn chủ yếu là bắt giữ con mồi ở trên mặt cỏ chứ không phải chui vào rừng. Bởi vậy Huyền Ưng chủ yếu là xoay quanh trên không trung sườn núi, không bay ra khỏi tầm mắt của Dương Thạc.

- Huyền Ưng này xoay quanh chắc đang tìm mồi săn.

- Chờ ngay tại đây, đợi khi Huyền Ưng tìm ra con mồi thì dĩ nhiên sẽ sà xuống bắt lấy.

Dương Thạc ở trên cao sườn núi tìm một tảng đá to, khoanh chân ngồi, đôi mắt nhìn chăm chăm vào Huyền Ưng bay trên trời.

Huyền Ưng muốn săn bắn thì cuối cùng sẽ phải sà xuống sườn núi này.

Dương Thạc chờ trên cao, cả sườn núi đều nằm trong tầm mắt của hắn. Quá trình Huyền Ưng săn bắn sẽ không trốn thoát khỏi pháp nhãn của Dương Thạc.

Lần trước Dương Thạc bị nô bộc của Dương Tử Hi đá một cước, gáy đập xuống đất trúng huyết khiếu nào đó, từ đấy hắn có được năng lực điều tra độ phù hợp của công pháp, thị lực và thính lực cũng tăng vọt, dù cách xa mười, trăm trượng cũng thấy rõ quá trình Huyền Ưng săn bắn.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng ở trên không trung sườn núi xoay quanh khoảng hai khắc.

- Không lẽ con Huyền Ưng này không phải muốn đi săn?

Trong hai khắc này Dương Thạc nhìn thấy có ít nhất hai con thỏ mập béo chạy nhảy trên sườn núi nhưng Huyền Ưng không hành động. Lấy ánh mắt của Huyền Ưng thì nó không có khả năng không phát hiện ra hai con thỏ, nhưng nó không hành động. Điều này làm Dương Thạc nghi ngờ Huyền Ưng rốt cuộc có muốn săn bắn không.

- Gru gru gru gru gru!

Khi Dương Thạc nắacute; nghi ngờ thì Huyền Ưng rung cánh.

Phạch!

Hai cánh thu lại, Huyền Ưng như mũi tên từ trên trời lao vút xuống, xé gió phát ra tiếng nổ bùm bùm trầm đục.

Chỉ một giây Huyền Ưng đã cách Dương Thạc ba mươi trượng, đến vùng trời rậm rạp cỏ. Hai cánh ‘phạch’ giương ra, ổn định thân hình. Hai móng vuốt của Huyền Ưng lấy thế sét đánh không kịp bưng tai chộp xuống, từ trong cỏ rậm bắt lấy con mãng xà to lớn dài một trượng có hoa văn xanh trắng.

Cả quá trình liên mạch.

Con mãng xà to lớn dài một trượng có hoa văn xanh trắng chỉ nói về thực lực đủ ngang ngửa với mãnh thú mãnh hổ, gấu chó vân vân, nhưng bị Huyền Ưng vồ xuống thì không có chút sức phản kháng, lập tức bị nắm đến giữa không trung.

Dương Thạc nhìn cả quá trình săn bắn, lòng máy động, dường như hiểu được điều gì.

Ngay sau đó, Huyền Ưng nắm con mãng xà to lớn có hoa văn xanh trắng bay lên trời tới độ cao mười trượng.

- Gri gri ... Gri gri!

Dù con mãng xà to lớn có hoa văn xanh trắng bị Huyền Ưng bắt lấy nhưng hiển nhiên nó không bó tay chịu trói, thè lưỡi rít, vặn vẹo xoay người, dường như muốn tránh thoát khỏi vuốt nhọn của Huyền Ưng.

Nhưng giờ phút này Dương Thạc thấy rõ ràng hai vuốt của Huyền Ưng rung lắc tiết tấu cực kỳ huyền diệu theo con mãng xà to lớn có hoa văn xanh trắng vùng vẫy. Mỗi lần lắc lư là sẽ đánh tan một nửa sức vùng vẫy của con mãng xà to lớn có hoa văn xanh trắng, khiến nó không tránh thoát được.

Dương Thạc thấy tình cảnh đó thì lòng rung động.

- Đây chính là Huyền Ung sẵn bắn sao?

- Ung Kích Thức, không phải đánh ra một trảo là hoàn thành. Tung vuốt bắt lấy kẻ địch rồi còn phải dùng tiết tẩu huyền diệu rung lắc đánh tan sức vùng vẫy của kẻ địch.

Trong Ung Kích Thức phải thêm vào tiết tẩu rung lắc.

Dương Thạc nghĩ tới đây lập tức khoanh chân ngồi, nhắm mắt lại, nhớ tới cách làm sao chấn động hai vuốt, đánh tan lực con mãng xà to lớn có hoa văn xanh trắng vùng vẫy.

Khoảng một canh giờ sau, Dương Thạc mạnh mẽ mở mắt ra.

- Đường như đã hiểu được đôi chút quy luật.

Nghĩ như vậy, Dương Thạc nhanh chóng đứng thành ‘Ung Phục Thức’, dùng kiểu ‘Ung Kích Thức’ đánh ra một trảo tới trước.

Chân khí trong người Dương Thạc chuyển động, có nhiều huyết khiếu bị chấn rung động, hơi tê dại.

Sau khi đánh ra một trảo rồi Dương Thạc không thu chiêu ngay mà tham khảo quy luật hai trảo Huyền Ung chấn động bắt đầu rung lắc gân cốt thân thể mình.

Vù vù vù vù!

Vù vù vù vù!

Vừa mới chấn động Dương Thạc lập tức phát hiện chân khí Huyền Ung Kinh trong người mình vận chuyển nhanh hơn rất nhiều. Chân khí trùng kích huyết khiếu, huyết khiếu trong người chấn động càng rõ ràng hơn. Trừ đả thông hai huyết khiếu chỗ xương sống, bốn huyết khiếu ở tứ chi ra, hai tay, hai chân, hai vai, hai bên hông, tám huyết khiếu cộng với thiên trung huyết ở ngực, đan điền ở bụng, tổng cộng mười huyết khiếu đều ong ong cùng rung động.

Mười huyết khiếu cộng với sáu huyết khiếu đã đả thông, tổng cộng là mười sáu huyết khiếu. Trong Huyền Ung Kinh ghi chép pháp môn tu luyện mười sáu huyết khiếu này.

Bây giờ mười sáu huyết khiếu cùng rung động?

Dương Thạc cảm giác cứ tiếp tục chấn động như vậy thì chờ lúc hần tích lũy đủ chân khí sẽ một hơi đả thông hết mười huyết khiếu khác, một hơi đi vào tôi thể cao giai!

Đi vào tôi thể cao giai trên thực tế chỉ cần đả thông mười hai đại huyết khiếu là đến nơi.

Nhưng bốn huyết khiếu ở hai vai, hai bên hông của Dương Thạc thật ra không cần đả thông. Bình thường cường giả võ đạo muốn tu luyện đến đỉnh tôi thể, đả thông bao nhiêu chỗ huyết khiếu mới đả thông được bốn huyết khiếu này.

- Người khác đả thông mười hai chỗ huyết khiếu đi vào tôi thể cao giai.

- Đợi khi ta đi vào tôi thể cao giai thì bởi vì có mười sáu huyết khiếu cùng cộng hưởng lẫn nhau có thể đả thông hết mười huyết khiếu còn lại.

- So với cường giả tôi thể cao giai bình thường thì đả thông nhiều hơn bốn huyết khiếu, sau này thực lực của ta tuyệt đối vượt xa cường giả tôi thể cao giai bình thường.

Dương Thạc cảm nhận mười sáu huyết khiếu cộng mình, thâm nghĩ.

Quy luật bình thường của võ đạo chính là đẳng cấp càng cao, cần đả thông càng nhiều huyết khiếu, thực lực cũng càng mạnh hơn. Ở tôi thể cao giai đẳng cấp, người khác đều đả thông mười hai chỗ huyết khiếu, Dương Thạc đả thông thêm bốn huyết khiếu, chỉ tính lực lượng thì hần tuyệt đối vượt qua cường giả tôi thể cao giai bình thường khác.

- Không ngờ chỉ quan sát Huyền Ung đã mang tới công hiệu mạnh như vậy.

Bây giờ Dương Thạc rất là vui vẻ.

Quan sát Huyền Ưng rình mồi, tốc độ tu luyện chân khí tăng lên một phần, cuối cùng thậm chí có thể tăng lên ba phần.

Quan sát Huyền Ưng sẵn bản, lĩnh ngộ “Ưng Kích Thức”, pháp môn chấn động huyết khiếu khiến mười sáu huyết khiếu cùng cộng hưởng, cuối cùng đã thông thêm bốn huyết khiếu so với cường giả tột thể cao giai bình thường.

Có thể nói con Huyền Ưng này là sư phụ tốt nhất của Dương Thạc.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Tiếp theo quan sát từng hành động của Huyền Ưng, hiểu nhiều hơn để Ưng Phục Thức, Ưng Kích Thức của ta càng thêm hoàn thiện! Trong vòng một tháng ta sẽ hoàn toàn đã thông mười sáu huyết khiếu này, đi vào tột thể cao giai.

13. Chương 13 : Vẫn Quá Chậm

Vô Tận Thần Công

Chương 13: Vẫn quá chậm

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Bên mép Yến sơn, Trần Quốc Công phủ.

Dương Thạc rời khỏi Trần Quốc Công phủ, đi Yến sơn tiềm tu đã trôi qua mười ba ngày.

Tiểu khố phòng của Trần Quốc Công phủ thay quần gia khác. Quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị một Dương Thạc đánh một kích trọng thương, tin tức này sớm truyền khắp Trần Quốc Công phủ. Một số thứ tử, thứ nữ cũng bị quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa áp bức nghe nói về chuyện này cảm thấy rất thích. Đích tử, đích nữ của Dương gia thì chỉ xem chuyện này là giải trí lúc rảnh rỗi.

Dù sao tuy Dương Thạc đánh bị thương quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa nhưng biểu hiện ra thực lực chỉ cao hơn tột thể trung giai đôi chút.

Đích tử, đích nữ của Dương gia ở vào tuổi Dương Thạc có ai không đạt tới đẳng cấp luyện khí?

Dương Thạc tu luyện tám năm chỉ dừng lại là tột thể sơ giai, là phế vật. Chẳng sợ bây giờ Dương Thạc đột phá đến tột thể trung giai thì cũng chỉ là phế vật.

Hơn nữa Dương Thạc rời khỏi Trần Quốc Công phủ, tiến vào Yến sơn tiềm tu. Thúc thúc của quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa, Lý Trung cũng bề quan tu luyện. Mấy người đương sự không xuất hiện trong Trần Quốc Công phủ, bởi vậy mọi người bàn tán chuyện này vài ngày rồi bỏ quên.

Trần Quốc Công phủ, trong một tiểu viện người hầu ở lại.

Trong một căn phòng của hạ nhân truyền ra tiếng đảo hạt đậu, gân cốt ma sát kêu xèo xèo.

Trong căn phòng truyền ra tiếng hú dài.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Ngay sau đó, cửa phòng bị đá ra, từ trong bước ra một lão nhân hơi gầy, khoảng sáu mươi tuổi. Lão nhân này đúng là Lý Trung.

Mắt Lý Trung bắn ra tia sáng rực rỡ, có tu vi cực kỳ tinh thâm.

- Đột phá, lão phu rốt cuộc đột phá!

- Tu luyện mười ba ngày ta rút cuộc đột phá, phu nhân ban cho tôi thể đan quả nhiên là thứ tốt. Lúc trước ta vốn đã đả thông toàn thân ba mươi lăm huyết khiếu, chỉ còn một huyết khiếu cuối cùng là sẽ tới đỉnh tôi thể. Đáng tiếc khổ tu hai mươi năm vẫn không thể đả thông huyết khiếu này, ta vẫn kẹt ở tôi thể cao giai.

- Phu nhân ban tặng tôi thể đan, ăn vào rồi thì tôi luyện thể phách, bảo hộ kinh mạch, ta có thể vận chuyển chân khí, mạnh mẽ đả thông huyết khiếu cuối cùng, đi vào cảnh giới đỉnh tôi thể. Chỉ tiếc, dựa vào đan được mạnh mẽ đột phá thì rút cuộc căn cơ không ổn, Lý Trung ta đây sẽ không còn cơ hội bước vào đẳng cấp luyện khí.

Lý Trung hưng phấn rồi bất đắc dĩ thở dài.

Trên mặt Lý Trung lộ vẻ độc ác:

- Vốn ở ta Lý gia, ngân nhi Lý Nghĩa của ta có cơ hội vào đẳng cấp luyện khí nhất, tiếc rằng ... Dương Thạc, không phệ đi người thì Lý Trung thể không làm người!

- Lý quân gia, ngài đã đột phá rồi? Chúc mừng chúc mừng ...

Đang lúc Lý Trung suy nghĩ chuyện này thì bỗng có mấy hạ nhân ủa vào trong tiểu viện.

Đám hạ nhân nghe Lý Trung hú dài, biết lão đã xuất quan nên mới chạy tới nịnh hót lão.

Lý Trung nghiêm nghị gật đầu với đám hạ nhân, cũng lên tiếng:

- Ủm! Các vị, lão phu bế quan mười ba ngày này không biết trong phủ có xảy ra chuyện gì không?

Lý Trung bế quan mười ba ngày, muốn biết nhất là Dương Thạc có về phủ hay không.

Nhưng làm Lý Trung thất vọng rồi.

Chỉ nghe một hạ nhân nói với Lý Trung:

- Lý quân gia, trong mấy ngày này trong phủ không xảy ra chuyện gì lớn.

Hạ nhân kia nói:

- Trong phủ của chúng ta thủ lĩnh thợ săn Dương Liệt cũng bế quan. Dương đầu lĩnh vốn là đỉnh tôi thể, lần này bế quan trùng kích luyện khí đẳng cấp. Dương đầu lĩnh bế quan, sau mười ngày thợ săn trong phủ muốn đi Yến sơn săn bắt đánh bắt món ăn cho phu nhân. Sợ là chuyến đi săn này sẽ lại phải tuyển ra người dẫn đội mới.

Nghe hạ nhân kia nói, lòng Lý Trung máy động:

- Dương Liệt bế quan?

Trong Trấn Quốc Công phủ có nuôi dưỡng một số thợ săn, mỗi qua một đoạn thời gian là sẽ vào trong Yến sơn đi săn, săn bắt món ăn dân dã cho các phu nhân, thiếu gia, tiểu thư trong phủ hưởng dụng.

Dương Liệt là thủ lĩnh trong đoàn thợ săn này, gần như mỗi lần đến Yến sơn đi săn là Dương Liệt sẽ dẫn đội đi.

Trong óc Lý Trung toát ra một ý nghĩ:

- Dương Liệt bế quan, chuyến đi săn tiếp theo không có ai dẫn đội, vừa lúc ta bẩm báo phu nhân do ta dẫn đội vào núi đi. Tới lúc đó nếu phát hiện trong Yến sơn có Dương Thạc thì nhân dịp đó chém chết hắn, sẽ không ai hay biết.

Ở Trấn Quốc Công phủ, dù Lý Trung dạy dỗ Dương Thạc thì cũng không dám làm hắn bị thương.

Nếu ở trong Yến sơn thì không nhất định.

Lý Trung lập tức ra quyết định:

- Phải đi bẩm báo cho phu nhân, mười ngày sau vào Yến sơn!

... ..

Vực thăm Yến sơn, Dương Thạc ở trên một ngọn đồi nhỏ.

Từ ngày Dương Thạc bắt gặp huyền Ứng kia đã trôi qua hơn mười ngày.

Trong mười ngày này Dương Thạc gần như ở chung một chỗ với Huyền Ứng. Huyền Ứng bay tới nơi nào là Dương Thạc đi theo đến đó, quan sát Huyền Ứng vô mỗi, nghỉ ngơi.

Trong mười ngày này có bảy lần Dương Thạc thấy Huyền Ứng vô mỗi.

Mỗi một lần quan sát Huyền Ứng vô mỗi là Dương Thạc sẽ có hiểu biết mới, tu luyện “Ứng Kích Thức” cũng càng tăng tiến hơn.

Mỗi khi đến ban đêm là Dương Thạc theo Huyền Ứng đến vách núi nơi nó nghỉ ngơi, từ xa quan sát trạng thái nghỉ của nó, cảm ngộ thần vận của ‘Ứng Phục Thức’. Qua mười ngày quan sát, hiệu suất tu luyện của Dương Thạc lại tăng lên gấp ba lần.

Ngoài ra tiếp xúc hơn mười ngày khiến Dương Thạc và Huyền Ứng quen nhau.

Ban đầu khi Huyền Ứng thấy Dương Thạc thì rất cảnh giác, giờ hoàn toàn thả lỏng. Có khi nghỉ ngơi buổi tối Dương Thạc đi tới vách núi, cách ba, năm trượng quan sát nó, con Huyền Ứng không thêm để ý. Buổi sáng mỗi ngày Huyền Ứng sẽ kêu chào hỏi Dương Thạc, hần cũng hú dài đáp lại.

Một buổi sáng nọ, Dương Thạc ngồi khoanh chân trên khối đá to bên dưới vách núi nơi Huyền Ứng nghỉ ngơi, tu luyện Ứng Phục Thức, tích súc chân khí.

Dương Thạc vừa tu luyện vừa thầm nghĩ:

- Tu luyện mười ngày, chân khí đã tích lũy khá nhiều trong người ta, nhưng cách tôi thể cao giai dường như phải qua đoạn thời gian dài, cứ tiếp tục tốc độ này thì khoảng hai mươi ngày nữa ta không tích đủ chân khí để trùng kích tôi thể cao giai.

Dương Thạc tu luyện Huyền Ứng Kinh, độ phù hợp hoàn toàn, hiệu suất đã cực cao.

Hơn nữa Dương Thạc quan sát Huyền Ứng, cảm ngộ “Ứng Phục Thức”, tu luyện tăng hiệu quả gấp ba lần. Tốc độ tu luyện như vậy gần như vượt qua thiên tài bình thường gấp bốn, năm lần.

Vốn Dương Thạc nghĩ rằng cứ tiếp tục tu luyện như vậy thì trong một tháng sẽ dễ dàng bước vào tôi thể cao giai. Nhưng chân chính tu luyện thì Dương Thạc phát hiện không hề đơn giản như vậy. Trong mười ngày tu luyện, Dương Thạc cách tôi thể cao giai có cự ly rất lớn. Dương Thạc dự đoán tính từ lúc hần mới đi vào tôi thể trung giai chắc cần năm mươi ngày mới đi vào tôi thể cao giai mới được.

- Tốc độ như vậy quá chậm.

- Năm mươi ngày đi vào tôi thể cao giai, nếu đi vào đỉnh tôi thể thì chẳng phải là cần ba, bốn tháng? Sau này còn có bốn cấp luyện khí, dựa theo tốc độ tu luyện trung bình thể này thì sợ là đến võ sư đẳng cấp phải chờ tới năm, sáu năm.

Dương Thạc nhíu chặt mày, không mấy hài lòng hiệu quả tu luyện của mình.

Thời gian năm, sáu năm đi vào võ sư đẳng cấp? Dương Thạc chờ được nhưng Tiểu Địch thì không.

- Lục ca là kỳ tài ngút trời, tu luyện công pháp cao nhất trong gia tộc, hao tổn nhiều thiên tài địa bảo đến bây giờ tổng cộng tu luyện mười một năm, cách võ sư đẳng cấp chỉ nửa bước.

- Mặc dù ta có Huyền Ứng Kinh độ phù hợp hoàn toàn bù đắp chênh lệch tư chất, ngộ tính nhưng không có thiên tài địa bảo duy trì, muốn trong vòng hai năm đi vào võ sư đẳng cấp thật đúng như nằm mơ giữa ban ngày. Thiên tài địa bảo ... Thiên tài địa bảo trong gia tộc thì ta không có tư cách hưởng dụng. Không biết trong Yến sơn có thiên tài địa bảo gì không, nhưng bình thường chúng nằm ở nơi cực kỳ bí ẩn, dù là cường giả đại tông sư cũng chưa chắc tìm ra được.

Trong óc Dương Thạc suy nghĩ nhiều chuyện.

Dương Thạc khẽ thở dài, biết rằng mình không phải là ‘địa đầu xà’ trong Yến sơn, muốn tìm được thiên tài địa bảo là rất khó khăn.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Khi Dương Thạc nghĩ như vậy thì trên đầu có tiếng Huyền Ưng hú.

Lúc sáng sớm con Huyền Ưng lại đi ra hoạt động.

14. Chương 14 : Liên Hợp Diệt Kẻ Địch

Vô Tận Thần Công

Chương 14: Liên hợp diệt kẻ địch

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Dương Thạc tiếp xúc với Huyền Ưng hơn mười ngày, đại khái hiểu biết quy luật hoạt động của nó.

Bình thường thì buổi sáng Huyền Ưng bắt mồi, giữa trưa trở lại vách núi nghỉ ngơi một lát, buổi chiều thì bay khỏi núi dạo vòng vòng sâu trong Yến sơn. Đợi đến tối Huyền Ưng bay trở về, nghỉ ngơi ở một góc trên vách núi gần đó.

Trừ bỏ buổi chiều ra, thời gian còn lại Dương Thạc và Huyền Ưng đều ở cùng nhau.

Bây giờ mới chỉ là sáng sớm, Huyền Ưng bay đi hiển nhiên là muốn vồ mồi.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Thấy Dương Thạc, Huyền Ưng thân thiện kêu hai tiếng.

Dương Thạc cũng hú dài hướng Huyền Ưng, chào hỏi nó.

Huyền Ưng sắp đi bắt mồi, Dương Thạc thì muốn tu luyện, một người một ưng không quấy rầy nhau. Huyền Ưng xoay quanh trên sườn núi khoảng một canh giờ mới bắt được một con thỏ hoang to mập, ăn xong Huyền Ưng trở lại trên vách núi nghỉ ngơi trong chốc lát, tới buổi chiều lại bay đi.

Lần này Huyền Ưng bay đi không dừng lại ở sườn núi nơi Dương Thạc đứng mà giương đôi cánh bay sâu vào Yến sơn.

Dương Thạc biết lúc chạng vạng thì Huyền Ưng sẽ bay trở về nên mặc kệ nó, tự mình ăn cơm trưa. Dương Thạc tìm khối đá to dưới vách núi Huyền Ưng nghỉ ngơi, khoanh chân ngồi, tu luyện.

Dương Thạc tu luyện mất ba canh giờ.

Sắc trời dần tối xuống, Dương Thạc nghe tiếng ưng hú, con Huyền Ưng đã trở về.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Nhưng khiến Dương Thạc lấy làm lạ là Huyền Ưng bay về tư thế xiêu vẹo, không có sự linh hoạt, hơi chật vật.

Huyền Ưng xoay quanh trên đầu Dương Thạc một lát, kêu rừ rừ, trong thanh âm có sự lo lắng và cầu xin. Sau đó Huyền Ưng không đáp xuống mà vỗ đôi cánh bay hướng bắc. Huyền Ưng bay một khoảng rồi lại lượn trở về, kêu rừ rừ với Dương Thạc, sau đó bay hướng bắc.

Lòng Dương Thạc máy động, chợt hiểu ra ý của Huyền Ưng:

- Huyền Ưng này muốn gọi ta theo nó đến hướng bắc?

Dương Thạc nhíu mày, hẳn biết là càng hướng bắc thì càng vào sâu trong Yến sơn, xác suất gặp dị thú cường đại càng lớn hơn. Bây giờ đã là hoàng hôn, Dương Thạc theo Huyền Ứng đi hướng bắc thì sẽ tăng lớn mức độ gặp nguy hiểm.

Nhưng thấy vẻ lo lắng của Huyền Ứng, Dương Thạc cảm thấy nó muốn mnag hẳn đi phương bắc chắn chắn là có chuyện quan trọng.

Huyền Ứng tốt xấu cũng là ác quỷ, nó có sự kiêu ngạo, dù khá quen với Dương Thạc nhưng sẽ không dễ dàng xin giúp đỡ. Lần này Huyền Ứng xin Dương Thạc giúp đỡ, trừ phi hướng bắc có thứ gì tốt, nó không lấy được nên cần hẳn giúp đỡ.

- Thực lực của Huyền Ứng này có thể so với cường giả võ đạo tôi thể cao giai, nếu hướng bắc sâu trong Yến sơn thật sự có thứ gì tốt hấp dẫn nó, có ích với nó thì chắc cũng rất giúp ích cho ta.

Trong lòng nổi lên suy nghĩ này, Dương Thạc lập tức quyết định đi theo Huyền Ứng nhìn thử xem.

Dương Thạc tu luyện Huyền Ứng Kinh, hiệu suất rất cao, nhưng chỉ dựa vào bộ công pháp này muốn trong vòng hai năm đi vào võ sư đẳng cấp gần như là chuyện không thể nào, trừ phi có thiên tài địa bảo phụ trợ.

Nếu Dương Thạc theo Huyền Ứng xâm nhập huyền Ứng Kinh có thể tìm được một ít thiên tài địa bảo giúp ích cho hắn tu luyện, vậy thì chuyến đi này không uổng công.

Mặc dù không thể khẳng định trăm phần trăm đi theo Huyền Ứng thì chắc chắn có thể tìm được thiên tài địa bảo, nhưng chỉ cần có một phần hy vọng đã khiến Dương Thạc phải đi thử một lần.

- Cùng đi đi!

Dương Thạc trầm nghĩ, lắc người lao nhanh hướng bắc.

Huyền Ứng bay trên trời, Dương Thạc đi trong núi. Suốt cả đêm một người một ức tiến hướng bắc hơn ba mươi dặm.

Lúc bình minh Huyền Ứng rốt cuộc dừng lại ở trên bầu trời một sơn cốc, hiển nhiên chỗ này chính là mục đích của Huyền Ứng.

- Đi theo Huyền Ứng liên tục chạy cả đêm, thật là mệt.

Dương Thạc tiến vào sâu trong sơn cốc, đầu đầy mồ hôi, thở hồng hộc, mới khiến hồi phục thể lực một chút.

Sơn cốc này không tính lớn, ở mép sơn cốc có một cái hang, rộng một trượng chứa được ba, năm người cùng tiến vào một lúc. Cửa động tối đen, không biết bao sâu.

Khi Dương Thạc nhìn thấy cái hang thì con Huyền Ứng vỗ cánh đáp xuống cửa hang, ngồi xổm ở cửa hang, thì thầm kêu Dương Thạc đứng gần đó.

- Nó là muốn ta tiến vào hang này?

Dương Thạc hiểu được ý của Huyền Ứng, lập tức không chút do dự bước đến cửa hang. Thấy Dương Thạc chạy lại, Huyền Ứng hưng phấn đập cánh, giờ hai cái móng vuốt to, lắc lư chui vào trong hang trước.

Dương Thạc lập tức đi theo Huyền Ứng vào hang.

Ở trong hang đi khoảng mấy chục trượng thì trước mắt sáng hẳn lên, Dương Thạc phát hiện mình đứng ở hang ngầm cực kỳ rộng rãi, vì tia sáng u ám, dù hắn có thị lực rất mạnh nhưng chỉ có thể mơ hồ thấy đại khái tình huống trong hang. Hang có tiếng nước rơi tí tách bên tai Dương Thạc.

- Không biết Huyền Ứng này rốt cuộc muốn tìm cái gì trong hang đây.

Dương Thạc, Huyền Ứng cách nhau nửa trượng, sóng vai cẩn thận đi từng bước.

- Gri gri!

Dương Thạc mới đi được hai bước thì tai nghe tiếng rào rào vang bên tai.

Dương Thạc lập tức cảm giác như bị rắn độc nhìn chăm chăm sau lưng, da đầu tê rần, cảm giác cực kỳ nguy hiểm sinh ra từ đáy lòng.

Cùng lúc đó, Huyền Ưng cảnh báo kêu một tiếng:

- Gru gru gru gru!

Ngay sau đó, một luồng sáng xanh bắn nhanh hướng Dương Thạc, chớp mắt đã tới trước mặt hắn. Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được trong luồng sáng xanh ẩn chứa lực lượng khí huyết cường đại, thật giống như là võ đạo cảnh giới tôi thể trung giai dốc sức đánh ra một đấm.

Ưng Kích Thức!

Dương Thạc lập tức giơ vuốt hướng luồng sáng xanh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao!

- Grao!

- Grao! nguồn

Hồ báo lôi âm ầm vang, khí thể một trảo của Dương Thạc như nước lũ bùng đánh vào luồng sáng xanh. Một trảo kia đánh tan lực lượng khí huyết ẩn chứa trong luồng sáng xanh. Ngay sau đó, ánh sáng xanh rơi xuống đất, vụn vụn vùng vẫy. Dương Thạc thấy rõ ràng đó mảng xà màu đen dài gần một trượng.

- Đại mảng xà lực lượng khí huyết có thể so với tôi thể trung giai cường giả?

Dương Thạc thấy đại mảng xà màu xanh, lại nhìn Huyền Ưng cách không xa.

- Thực lực của con mảng xà màu xanh này có thể so với tôi thể trung giai cao thủ. Nhất là trong cái hang động rộng rãi này, nó chiếm ưu thế địa lợi, không dễ đối phó. Huyền Ưng có thực lực tôi thể cao giai, từ trên cao đánh xuống, dốc hết sức có thể so với một kích của cường giả đỉnh tôi thể. Tiếc rằng hang này khá rộng, hai trảo của Huyền Ưng không đi vững vàng, thực lực mười phần không thể phát huy ra một, dĩ nhiên không phải là đối thủ của mảng xà xanh.

Từ lúc này Dương Thạc rốt cuộc hiểu tại sao Huyền Ưng muốn hắn hỗ trợ nó, cùng nhau tiến vào hang động rộng lớn.

Hồ lạc bình dương bị khuấy khi, Huyền Ưng ở trong hang động rộng lớn này không phải là đối thủ của mảng xà xanh tôi thể trung giai.

Dương Thạc thì mặc dù cũng chỉ là tôi thể trung giai, nhưng hắn nắm trong tay thứ nhất trọng hồ báo lôi âm, đánh một vuốt hết sức có thể đánh tan khí của mảng xà tôi thể trung giai.

Đây là lý do Huyền Ưng khiến Dương Thạc tới trợ giúp nó.

- Gri gri ... Gri gri ...

Đang khi Dương Thạc suy nghĩ thì tiếng rào rào khe khẽ lại vang lên.

- Không chỉ có một con mảng xà?

Da đầu Dương Thạc mát lạnh, lòng thít chặt.

Trong hang động rộng rãi tối như mực, thị lực của Dương Thạc có hạn, mặc dù biết xung quanh có nhiều mảng xà bao vây nhưng cụ thể ở vị trí nào, tấn công hắn từ bên nào thì không thể đoán được.

Lúc này lại vang tiếng Huyền Ưng kêu:

- Gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru!

Huyền Ưng dựa vào năng lực nhìn bóng đêm siêu mạnh của nó cảnh báo cho Dương Thạc.

15. Chương 15 : Linh Được Tăng Tốc Độ Tu Luyện Gấp Hai Lần

Vô Tận Thần Công

Chương 15: Linh được tăng tốc độ tu luyện gấp hai lần

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Khi Huyền Ứng kêu cảnh báo thì lại một luồng sáng xanh bắn nhanh tới sau gáy Dương Thạc.

Lại một con mãng xà màu xanh.

Xung quanh Dương Thạc có ít nhất mười con mãng xà màu xanh, dù hắn có cẩn thận hơn nữa cũng không thể phòng ngự bốn phương tám hướng, nhất là mãng xà màu xanh tấn công từ đằng sau, hắn không thể phát hiện ngay được.

May là có Huyền Ứng cảnh báo cho Dương Thạc.

Huyền Ứng hú một tiếng, thân hình Dương Thạc nhúc nhích, chuyển người, đánh ra một vuốt, một kích đập vào người của mãng xà màu xanh. Hổ báo lôi âm bùng phát, vèo một tiếng, một đốt xương sống của mãng xà màu xanh bị Dương Thạc đánh một kích vỡ thành mấy khúc, nổ lớn rơi xuống đất.

- Gri gri ... Gri gri ...

Mãng xà màu xanh bị đánh bay đi, lại có mấy mãng xà màu xanh nhanh chóng nhảy lên lao hướng Dương Thạc.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ứng lại vội vàng kêu lên cảnh báo.

Bốn năm con mãng xà màu xanh cùng phát động công kích, Dương Thạc cảm thấy có lực lượng khí huyết cường đại từ bốn phía ủa tới, như bốn, năm tôi thể trung giai cường giả liên hợp lại công kích hắn. Trong chớp mắt Dương Thạc tăng lớn áp lực nhiều.

- Xuất thảo!

Lúc này Dương Thạc không có thời gian suy nghĩ cái gì khác, chỉ bản năng liên tục ra thảo.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Các thảo liên tục oanh kích, mãng xà màu xanh công kích Dương Thạc liên tục rút xuống đất, mãng xà màu xanh dài nhất cũng chưa tới một trượng, có thể so với cường giả võ đạo tôi thể trung giai. Có một số chỉ dài nửa trượng, thực lực là tôi thể sơ giai, bị thảo của Dương Thạc công kích chỉ một chút đã bị chấn gãy xương sống, đánh tan khí kinh, không còn sức sống.

- Gri gri ... Gri gri ...

Chính lúc này, mãng xà màu xanh tụ tập ngày càng nhiều. Cái hang lớn tối đen, Dương Thạc không thấy xa được, chỉ cảm giác trên mặt đất trong tầm mắt đều là mãng xà màu xanh, có ít nhất trăm con. Trong đó một số mãng xà màu xanh liên tục nhảy lên công kích Dương Thạc, một vài mãng xà màu xanh khác thì công kích Huyền Ứng. Bây giờ trên người Huyền Ứng quanh bốn, năm con mãng xà màu xanh. Huyền Ứng hét to, đập cánh hất văng đám mãng xà màu xanh, dù vậy thì có càng nhiều mãng xà màu xanh quần lấy nó.

- Cứ công kích từng thảo như vậy không được.

Dương Thạc liên tục đánh ra mấy chục trảo, đánh bay mấy chục con mãng xà màu xanh, hắn phát hiện mình hết sức, thở hổn hển.

Cứ tiếp tục như vậy, công kích chừng hai mươi mãng xà màu xanh nữa là Dương Thạc sẽ kiệt sức, khi đó đám mãng xà màu xanh cùng ủa lên, hắn không có một chút khả năng chạy thoát được.

- Đám mãng xà này đều bò trên mặt đất, trực tiếp công kích mặt đất vậy!

Dương Thạc suy nghĩ mau chóng, lắc người, chân trái mạnh đạp một bước tới trước.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Chân trái đạp trên mặt đất, đất rung rinh.

Chính lúc này, Dương Thạc đột nhiên sử dụng ra “Ứng Kích Thức”, pháp môn chấn động huyết khiếu, chấn động gân cốt toàn thân. Mượn lực đạp này khiến mặt đất xung quanh bàn chân đều lấy cách “Ứng Kích Thức” chấn động.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Mặt đất chấn động, trong phạm vi một trượng, bốn, năm mãng xà màu xanh bị chấn văng lên, ở giữa không trung vang tiếng xương sống kêu răng rắc, bị đánh tan nát.

Lực lượng một bước chấn động mặt đất, khiến Huyết Tinh Thạch Nhũ trong phạm vi một trượng bắn lên, xương sống tan nát.

- Có hiệu quả?

Dương Thạc thấy một bước của mình có hiệu quả thì mắt sáng lên.

Tâm tình Dương Thạc ổn định, hai chân liên tục đạp, mạnh giẫm mặt đất.

- Chấn cho ta, chấn, chấn!

Mỗi khi Dương Thạc bước ra một bước thì mặt đất sẽ bị chấn kêu ong ong, như là xảy ra động đất. Mãng xà màu xanh ở xung quanh bị chấn bay lên, trong thanh âm xương sống của chúng bị đánh nát, lại rơi xuống đất, mặc dù sự sống không hoàn toàn cắt đứt nhưng đã mất đi năng lực công kích.

Mỗi một bước đều có thể đánh chết bốn, năm mãng xà màu xanh.

Thỉnh thoảng có mấy con mãng xà màu xanh nhảy lên mặt đất, đám mãng xà màu xanh may mắn trốn khỏi chấn động cũng bị một vuốt oanh sát.

Tâm tình máy động, Dương Thạc trầm nghĩ:

- Lúc đó Huyền Ứng sử dụng cách chấn động, mãng xà màu xanh tôi thể cao giai cũng không thể vùng vẫy, bây giờ ta dùng cách này sử dụng ở chân, chấn động mặt đất. Mãng xà màu xanh từ tôi thể trung giai trở xuống bị đánh nát xương sống. Truyền rằng văn võ thánh cường giả ở chiến trường giẫm một cước thì lực lượng chấn động khiến vài ngàn binh tốt không đứng thẳng được, có tác dụng ‘Đạp cước chấn Càn Khôn’. Pháp môn giẫm chân của ta gọi là ‘Đạp Càn Khôn’ vậy.

Dương Thạc liên tục đạp mấy chục bước, hàng trăm con mãng xà màu xanh bị hắn tiêu diệt.

Dương Thạc liếc khoé mắt thấy Huyền Ứng vẫn đang bị mấy chục con mãng xà màu xanh quần quýt, cắn xé. Lông chim toàn thân Huyền Ứng rối loạn, bị cắn miệng vết thương đầy rẫy. May mà mãng xà màu xanh không có độc, cho nên Huyền Ứng không bị nguy hiểm sinh mạng.

Dương Thạc hét to:

- Đám sâu này mau rút ra!

Dương Thạc đạp bước tới trước mặt Huyền Ứng, bùm bùm hai chân giẫm mặt đất. Huyền Ứng và mấy con mãng xà màu xanh bị chấn lắc lư. Đám mãng xà màu xanh rốt cuộc không siết Huyền Ứng được nữa, rơi xuống đất.

Dương Thạc sải bước bùm một tiếng giẫm nát mình một con mãng xà màu xanh, máu thịt nhảy nhụa.

Thấy Dương Thạc nhẹ nhàng đối phó măng xà màu xanh, Huyền Ưng hưng phấn đập cánh, hét to:

- Gru gru gru gru gru!

Trong hang to này tuy có nhiều măng xà màu xanh nhưng không phải vô cùng vô tận.

Bị Dương Thạc liên tục giết trăm con, còn thừa ba, năm chục măng xà màu xanh không dám công kích hắn và Huyền Ưng nữa. Chúng nó thè lưỡi bỏ chạy ra xa.

Huyền Ưng hưng phấn nói:

- Gru gru gru gru gru!

Vuốt nhọn nhanh như chớp vạch xác một con măng xà màu xanh, mổ bụng lấy ra mật rắn, nuốt cái ực.

- Má ơi, Huyền Ưng đến hang to này chắc không phải là vì giết măng xà màu xanh, lấy mật rắn ăn đi?

Dương Thạc thấy Huyền Ưng ăn mật rắn thì nhức đầu, vốn tưởng đi theo nó tới có thể tìm được thiên tài địa bảo gì đó, không ngờ Huyền Ưng muốn ăn mật rắn. Mặc dù mật rắn cũng là thứ siêu bổ nhưng so với thiên tài địa bảo còn kém mười vạn tám ngàn dặm.

May là Huyền Ưng nuốt vào ba cái mật rắn xong thì ngừng ăn tiếp.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng nuốt vào mật rắn, bổ sung thể lực xong lắc lư đi sâu vào hang.

Dương Thạc theo sát sau lưng.

Lại đi xa mấy chục trượng, Dương Thạc bỗng phát hiện đằng trước xuất hiện chút luồng sáng đỏ.

Huyền Ưng dẫn theo Dương Thạc ôm mối nghi hoặc đi hướng ánh sáng đỏ. Khi tới gần Dương Thạc mới phát hiện ánh sáng đỏ này phát ra từ nhũ thạch trên nóc hang. Các nhũ thạch như lưỡi kiếm đảo ngược, mỗi một nhũ thạch có màu đỏ sậm, óng ánh lóng lánh.

Dương Thạc cũng cảm giác được trong nhũ thạch đỏ toát ra mùi máu đậm đặc.

- Nhũ thạch đỏ toát ra mùi máu đậm đặc?

Chớp mắt Dương Thạc nghĩ rằng nhũ thạch này rất có thể là một loại thiên tài địa bảo.

- Linh dược này ... Không lẽ là Huyết Tinh Thạch Nhũ trong truyền thuyết? Huyết Tinh Thạch Nhũ, linh dược cực phẩm của võ đạo, cường giả dưới đẳng cấp võ sư dùng Huyết Tinh Thạch Nhũ thì tăng tốc độ tu luyện gấp đôi. Huyết Tinh Thạch Nhũ kia chắc không phải là thứ đó đi?

Đầu óc Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ, hắn chợt nhớ tới một loại linh dược chí bảo.

16. Chương 16 : Hấp Thu Khí Huyết, Hóa Thân Hành Long

Vô Tận Thần Công

Chương 16: Hấp thu khí huyết, hóa thân hành long

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Huyết Tinh Thạch Nhũ!

Khi Dương Thạc thấy nhũ thạch màu đỏ này thì nghi ngờ ngay, nhũ thạch đỏ sẫm rất có thể là một loại thiên tài địa bảo tăng hiệu suất tu luyện võ đạo, Huyết Tinh Thạch Nhũ.

- Điển tịch ghi chép, Huyết Tinh Thạch Nhũ chính là một loại thạch nhũ chứa lực lượng khí huyết rất cường đại, khá giống với nhũ thạch màu đỏ sậm này.

Dương Thạc cảm nhận từ nhũ thạch đỏ sậm phát ra lực lượng khí huyết, hơi kích động.

Nếu thật sự là Huyết Tinh Thạch Nhũ thì đó tuyệt đối là chí bảo vô giá với Dương Thạc.

Huyết Tinh Thạch Nhũ, có thể trên diện rộng tăng tốc độ tu luyện võ đạo.

Cường giả từ võ thánh trở xuống dùng Huyết Tinh Thạch Nhũ thì tốc độ tu luyện tăng theo độ nhất định. Huyết Tinh Thạch Nhũ đối với cường giả từ đẳng cấp võ sư trở xuống càng có hiệu quả rõ rệt, rất có thể tăng gấp đôi tốc độ tu luyện.

Vốn tu luyện mười năm có thể đi vào võ sư đẳng cấp, nếu dùng Huyết Tinh Thạch Nhũ thì chỉ cần năm năm liền có thể đột phá.

- Ta muốn đi vào võ sư đẳng cấp trong vòng hai năm. Dù có công pháp độ phù hợp hoàn toàn tu luyện vẫn khó như lên trời. Nếu cái này thật sự là Huyết Tinh Thạch Nhũ, có nó phụ trợ tu luyện, hiệu suất tăng gấp đôi, ngày đi vào võ sư đẳng cấp liền sắp tới rồi!

Mắt Dương Thạc sáng ngời nhìn chăm chăm vào nhũ thạch đỏ sậm trên hang động.

Dương Thạc suy nghĩ, chợt nghe tiếng kêu hưng phấn của Huyền Ứng:

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Hai cánh rung lên, Huyền Ứng lập tức bay tới đỉnh hang cao một trượng, cái mỏ nhọn mổ ra một khối nhũ thạch đỏ sậm cỡ bàn tay.

Dương Thạc đi tới, nhặt nhũ thạch đó lên.

Dương Thạc nắm nhũ thạch màu đỏ sậm này, cảm thấy bên trong ẩn chứa lực lượng khí huyết hùng hồn, lực lượng này cực kỳ cuộn trào, như là trái tim động vật đập thành thịch.

Dương Thạc nhìn kỹ nhũ thạch thì phát hiện bên trong khối nhũ thạch nhỏ này có hoa văn như là mạch máu, hình như là mạch máu sinh ra ở bên trong nhũ thạch. Trong nhũ thạch này ẩn chứa lực lượng khí huyết dọc theo kinh mạch nhẹ nhàng chảy xuôi.

- Là Huyết Tinh Thạch Nhũ! Tuyệt đối là Huyết Tinh Thạch Nhũ, trừ bỏ Huyết Tinh Thạch Nhũ ra thì nhũ thạch khác không có khả năng sinh ra kinh mạch như vậy!

Khi thấy kinh mạch trong nhũ thạch thì Dương Thạc gần như có thể khẳng định nhũ thạch đỏ sậm này đúng là Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Trước kia Dương Thạc có đọc vài quyển sách ghi chép về Huyết Tinh Thạch Nhũ, Huyết Tinh Thạch Nhũ trừ bỏ ẩn chứa lực lượng khí huyết cường đại ra còn có đặc điểm lớn nhất là bên trong sẽ nảy sinh một ít huyết mạch kinh lạc.

- Huyết Tinh Thạch Nhũ được cho là chí bảo cao nhất võ đạo, rất nhiều cao thủ đại tông sư đẳng cấp chưa chắc thấy được một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ. Không ngờ ta tại đây trông thấy Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Bây giờ Dương Thạc không thể kiềm nén nổi lòng kích động.

Tìm được Huyết Tinh Thạch Nhũ nói đến thì không xem như là công của Dương Thạc. Nếu không có Huyền Ứng dẫn đường thì Yến sơn lớn như vậy, dù Dương Thạc tồn mấy chục năm cũng chưa chắc tìm ra hang đá to này.

Dù Huyền Ứng có thể tìm được hang này nhưng ở trong hang nếu không có Dương Thạc giúp đỡ thì nó căn bản không có khả năng là đối thủ của măng xà màu xanh. Huyền Ứng muốn có được Huyết Tinh Thạch Nhũ, gần như là không có khả năng. Có thể nói Dương Thạc và Huyền Ứng đôi bên cùng có lợi.

- Chỗ này có mười mấy khối Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Dương Thạc ngẩng đầu nhìn đỉnh hang, tổng cộng thấy được mười ba, bốn khối Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Huyết Tinh Thạch Nhũ nhỏ nhất cỡ bàn tay, lớn nhất thì dài cỡ hai thước, rộng một tấc, treo trên nóc hang như một thanh kiếm sắc bén.

Dương Thạc suy tính, có nhiều Huyết Tinh Thạch Nhũ như vậy, chia cho Huyền Ứng một nửa, số còn thừa cũng đủ để cung ứng cho hắn tu luyện đến võ đạo tôn giả cảnh giới.

- Phải lấy hết Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Lòng máy động, Dương Thạc sải bước nhanh tới trước, nghĩ cách hái xuống Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Hang này cao một trượng, nhưng Dương Thạc dù gì cũng là tôi tớ trung gian võ đạo cao thủ, dốc hết sức nhảy lên có thể nhẹ nhàng chạm tới một trượng. Huống chi có Huyền Ứng giúp đỡ, Dương Thạc muốn lấy các Huyết Tinh Thạch Nhũ cơ bản không có cái gì khó khăn.

Dương Thạc đi tới bên dưới một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ lớn nhất, hít sâu một hơi, hai chân giẫm mạnh vọt lên.

- Rớt xuống cho ta!

Dương Thạc bay lên cao nửa trượng, đánh ra một đám thẳng hướng góc một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Huyền Ứng có thể mở một cái lấy ra một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ đã nói lên Huyết Tinh Thạch Nhũ không cứng chắc, uy lực một đám của Dương Thạc nên đánh rơi khối Huyết Tinh Thạch Nhũ này.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ đéng tai, Huyết Tinh Thạch Nhũ từ phần gốc bị Dương Thạc đánh gãy rớt xuống mặt đất nhưng không vỡ ra.

Dương Thạc đáp xuống đất lấy khối Huyết Tinh Thạch Nhũ này.

- Gri gri!

- Gri gri!

Khi tay phải của Dương Thạc sắp chạm vào Huyết Tinh Thạch Nhũ thì bỗng vang tiếng rào rào.

Trong khoảnh khắc Dương Thạc thật giống như là bị hồng hoang mãnh thú nhìn chăm chăm, cảm giác cực kỳ nguy hiểm dâng lên từ đáy lòng hắn, tóc gáy toàn thân hắn dựng đứng.

- Có nguy hiểm!

Trong óc hiện lên ý nghĩ này, Dương Thạc vẫn cố lấy đi khối Huyết Tinh Thạch Nhũ, lăn ra bốn, năm trượng.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cùng lúc đó, một cái đuôi mãnh thú như roi dài quất tới, vị trí ban đầu Dương Thạc đứng liên tục bị đập ba lượt, trong tiếng nổ đá vụn bay đầy, nơi đó bị đập ra ba cái hố sâu nửa thước.

Huyền Ứng hét to:

- Gru gru gru gru gru!

Dương Thạc nhìn lại chỗ ban đầu mình ở, chỉ liếc một cái hắn thấy da đầu mát lạnh, hút ngụm khí lạnh.

Một mãnh thú dài khoảng hai trượng, như con rắn to xuất hiện ở vị trí ban đầu Dương Thạc đứng.

Mãnh thú dài hai trượng, to như cái lu, cả người màu xanh, rất giống với măng xà màu xanh lúc trước bị Dương Thạc giết. Chẳng qua khác với măng xà màu xanh là trên người mãnh thú có từng kinh mạch màu đỏ, dưới bụng nó sinh ra hai cái chân nhỏ xíu, ở trán nhô ra hai cục màu đỏ nhỏ.

Trong người mãnh thú toát ra lực lượng khí huyết cường đại, vượt xa cường giả đỉnh tôi tớ. Dương Thạc đoán mãnh thú ít nhất đạt tới luyện khí sơ giai đẳng cấp!

- Mãnh thú này ... Là chủng loại mãnh xà màu xanh trước kia!

Lòng máy động, một suy nghĩ toát ra từ óc Dương Thạc.

- Không đúng, nên nói rằng mãnh thú là từ mãnh xà màu xanh tiến hóa thành. xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

- Chỗ này không thiếu Huyết Tinh Thạch Nhũ, nó là căn nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ, hấp thu lực lượng khí huyết ở bên trong. Khí huyết trong người đậm đặc thì thậm chí có thể giống như thần lằn, tái sinh tay chân bị gãy. Không ngờ mãnh xà màu xanh này có chân sau, đỉnh đầu cũng mọc ra hai sừng, không lẽ nó muốn dựa vào lực lượng khí huyết cường đại hóa thân uy long sao?

17. Chương 17 : Cuồng Tiêu Khí Huyết

Vô Tận Thần Công

Chương 17: Cuồng tiêu khí huyết

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mãnh xà màu xanh có hai cái chân sau này vừa xuất hiện thì Dương Thạc cảm thấy lực lượng khí huyết đậm đặc phát ra từ người nó, như tiếng sấm trầm đục chớp mắt đập vào mặt hắn.

Lực lượng khí huyết này ít nhất đủ để so với luyện khí sơ giai cường giả. Bây giờ Dương Thạc chỉ là tôi thể trung giai, so với luyện khí sơ giai thì kém tới ba đẳng cấp. Dương Thạc cảm giác lấy thực lực hiện tại của mình căn bản không cách nào chống đỡ mãnh xà màu xanh này.

- Lực lượng khí huyết thật cường đại!

- Lui!

Dương Thạc lập tức bay lùi ra sau, thân hình vèo một tiếng đã vọt tới vài chục trượng.

Dương Thạc liếc nhìn mười mấy khối Huyết Tinh Thạch Nhũ, trong mắt có sự lưu luyến.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Huyết Tinh Thạch Nhũ này mỗi một khối ẩn chứa lực lượng khí huyết cường đại, có lẽ sau khi nuốt mãnh xà màu xanh Huyết Tinh Thạch Nhũ thì tăng vọt huyết khí, mới sinh ra hai chân sau.

Khí huyết cường đại, sinh mệnh lực cũng cường đại theo!

Nếu như khí huyết cường đại tới trình độ nhất định gần như có thể chết mà sống lại, xương cốt sinh thịt. Trong truyền thuyết có một loại sinh vật có khí huyết mạnh nhất, có tên là Thiên Tinh ở trong Đông Hải, hình dạng như sao năm cánh. Xé rách Thiên Tinh xé rách thành bốn năm đoạn, mỗi một đoạn đều có thể sinh trưởng thành một tân “Thiên Tinh” . Lực lượng khí huyết như vậy dù là đỉnh võ thánh cường giả cũng không thể so sánh bằng.

Mãnh xà màu xanh nuốt vào Huyết Tinh Thạch Nhũ, thu được lực lượng khí huyết cường đại, sinh ra chân sau, tiến hóa theo hướng giao long.

Chỉ một điểm này đủ nói lên tác dụng cường đại của mãnh xà màu xanh.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng thấy con mãnh xà màu xanh thì vỗ cánh, bay lướt hướng cửa hang.

- Gri gri ... Gri gri ...

Mãng xà màu xanh thè lưỡi, hai chân sau mạnh nhún bay vọt lên trời, khoảng cách mười trượng chớp mắt tới nơi. Mãng xà màu xanh như tia chớp chạy tới trước mặt Dương Thạc, Huyền Ứng. Đuôi to vung mạnh đập hướng Dương Thạc, Huyền Ứng.

Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Tốc độ nhanh quá!

Dương Thạc không rảnh né tránh, lắc người lặn ra bay, tám trượng mới miễn cưỡng trốn thoát cái đuôi của mãng xà màu xanh công kích. Huyền Ứng liên tục đổi hướng mới không bị đuôi của mãng xà màu xanh quất trúng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, cái đuôi của mãng xà màu xanh quất mạnh vào mặt đất, đá vụn bay đầy. Đất bằng đá bị nó đập ra cái khe dài năm thước, sâu một thước.

Mãng xà màu xanh có uy thế như vậy, lực lượng ít nhất là luyện khí sơ giai đẳng cấp, làm Dương Thạc, Huyền Ứng không thể chống lại, thậm chí không thể ngăn cản một kích của mãng xà màu xanh.

- Mau lui lại!

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Dương Thạc và Huyền Ứng liếc nhau, cùng lùi lại tránh né.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mãng xà màu xanh một đường nghiền áp, dù gặp được một số cột đá trong hang lớn cản đường cũng bị nó đánh nát. Trong tiếng nổ ầm ầm, cột đá vỡ nát, đá vụn bắn tứ tung đập vào lưng Dương Thạc, hắn cảm thấy lưng đau rất.

- Đằng trước là lối ra cái hang!

May là hang không sâu, Dương Thạc, Huyền Ứng chỉ xâm nhập hơn trăm trượng, mới mấy giây thì một người một ưng đã chạy tới lối ra hang động. Một chút ánh sáng hiện ra trong tầm mắt của Dương Thạc.

Dương Thạc nhảy vọt lên chui ra khỏi hang.

Huyền Ứng cũng bay sát theo sau, lướt qua đầu Dương Thạc, duỗi hai móng vuốt cấp hai tay của hắn, mạnh vỗ hai cánh, kéo hắn bay lên.

Cùng lúc đó, mãng xà màu xanh cũng vèo một tiếng vọt ra khỏi hang, người rớt xuống vị trí ban đầu Dương Thạc đứng, dấy lên bụi đất. Mãng xà màu xanh thấy Dương Thạc, Huyền Ứng bay lên cao hơn mười trượng thì nó rít gào, cái đuôi vung vẩy. Vang tiếng nổ ầm ầm, cửa hang bay đầy đá vụn, hỗn độn.

Dương Thạc từ xa nhìn mãng xà màu xanh ở trên mặt đất phát điên, thở ra một hơi.

- Thật là nguy hiểm!

- Ban đầu cứ nghĩ trong hang chỉ có mãng xà màu xanh bình thường, thực lực chỉ là tôi thể trung giai, ai dè chỗ này còn có một mãng xà màu xanh thực lực đạt tới luyện khí đẳng cấp, thậm chí sinh ra chân sau.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Nhưng nghĩ kỹ lại thì trong hang lớn có cực phẩm chí bảo Huyết Tinh Thạch Nhũ, dù ban đầu chỉ có mãng xà màu xanh bình thường nhưng nếu có một con nuốt một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ, thực lực nó tăng vọt, từng bước đi vào đến tôi thể cao giai, đỉnh, luyện khí đẳng cấp, thậm chí là đẳng cấp càng cao.

- Thực lực của mãng xà màu xanh rất mạnh, xem ra trừ phi ta đi vào luyện khí đẳng cấp mới có lực lượng chống lại mãng xà màu xanh, nếu không thì căn bản không có khả năng lấy hết Huyết Tinh Thạch Nhũ trong hang.

Dương Thạc xem như tự lượng sức mình, lần này vào trong hang có thể sống sót chạy ra xem như may mắn rồi, nếu muốn lấy hết Huyết Tinh Thạch Nhũ thì phải có thực lực luyện khí đẳng cấp, đè ép thậm chí giết chết măng xà màu xanh mới được.

Đường như luyện khí đẳng cấp không khó đạt tới.

Lấy thực lực hiện tại của Dương Thạc, đi vào luyện khí đẳng cấp là chuyện sớm hay muộn, huống chi trong tay hắn có một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ to cỡ bàn tay.

Khối Huyết Tinh Thạch Nhũ này là ban đầu Huyền Ứng mổ ra, Dương Thạc vẫn nắm lấy nó, cho dù mới này bị măng xà màu xanh truy kích vẫn không vứt bỏ. Có khối Huyết Tinh Thạch Nhũ này hỗ trợ thì tốc độ tu luyện tăng lên gấp đôi, Dương Thạc có tự tin trong vòng đi vào luyện khí đẳng cấp!

- Đợi khi ta đi vào luyện khí đẳng cấp thì sẽ lại đến nữa!

Dương Thạc nhìn Huyết Tinh Thạch Nhũ trong tay, trầm nghĩ.

... ..

Yến sơn, trên vách núi Huyền Ứng nghỉ ngơi.

Dương Thạc khoanh chân ngồi, Huyền Ứng thì ngồi xổm trước mặt hắn. Mặt đất giữa một người một ưng đặt một khối tinh thạch màu đỏ nhạt to cỡ bàn tay.

- Không biết công hiệu của Huyết Tinh Thạch Nhũ có cường đại như trong truyền thuyết không.

Dương Thạc lấy ra một thanh chủy thủ, nhẹ vạch một đường trên tinh thể đỏ, lấy ra một khối cỡ đốt ngón tay. Dương Thạc đưa khối tinh thể này cho Huyền Ứng trước, chờ nó nuốt rồi hắn mới cắt một khối kích cỡ tương tự bỏ vào miệng mình.

Huyết Tinh Thạch Nhũ vào miệng nhanh chóng hòa tan, biến thành lực lượng khí huyết đậm đặc dung nhập vào mạch máu của Dương Thạc.

Thình thịch thình thịch!

Ngay sau đó, Dương Thạc cảm thấy toàn thân máu chạy rần rần, mỗi một tác cơ thể, mạch máu như biến thành từng trái tim đập thình thịch. nguồn

Mỗi lần cơ bắp, mạch máu của Dương Thạc nhảy là hắn cảm giác được lực lượng khí huyết trong người biến đổi kịch liệt, tăng vọt. Gấp đôi, gấp hai, gấp ba, chỉ chớp mắt tổng số lượng khí huyết trong người Dương Thạc tăng gấp ba lần, lực lượng khí huyết vẫn đang tăng lên.

18. Chương 18 : Lại Đột Phá, Loa Toàn Ứng Kích

Vô Tận Thần Công

Chương 18: Lại đột phá, loa toàn ứng kích

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Gấp ba, gấp bốn, gấp năm.

Lực lượng khí huyết của Dương Thạc tăng từng bước.

Nửa canh giờ sau, Dương Thạc cảm giác lực lượng khí huyết trong người không tăng lên nữa. Từ khi Dương Thạc ăn vào Huyết Tinh Thạch Nhũ cho đến bây giờ thì lực lượng khí huyết của hắn tăng lên tám phần, gần như gấp vô số lần.

Bây giờ Dương Thạc cảm giác mỗi một cơ bắp, mỗi một mạch máu trong người như là trái tim đập thành thịch.

Khí huyết cường đại, sinh mệnh lực cũng cường đại theo.

Một số loài thú cường đại bị moi tìm thì trái tim vẫn đập thành thịch, một, hai canh giờ không ngừng đập. Bây giờ khí huyết của Dương Thạc tràn đầy, sinh mệnh lực cường đại không kém gì loài thú.

Mặc dù khí huyết gia tăng, không có trực tiếp tăng phúc cho lực lượng nhưng Dương Thạc đã thấy đủ, lấy khí huyết cường đại như vậy làm cơ sở tu luyện thì hiệu suất to lớn. Hơn nữa cơ bắp, mạch máu của Dương Thạc nhảy thành thịch kéo dài mười sáu huyết khiếu chấn động, tạo thành trùng kích huyết khiếu. Chờ khi Dương Thạc tích súc đủ chân khí rồi thì muốn một hơi đả thông những huyết khiếu cũng dễ hơn.

- Tu luyện!

- Sớm ngày tu luyện đến luyện khí đẳng cấp thì càng sớm đoạt lại hết Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Dương Thạc biết là khối Huyết Tinh Thạch Nhũ nhỏ trong tay hắn không đủ cung ứng tu luyện thời gian dài.

Dương Thạc phải mau chóng đạt tới luyện khí đẳng cấp rồi quay về trong động, cướp lấy Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Nếu như không có Huyết Tinh Thạch Nhũ thì hiệu quả tu luyện của Dương Thạc sẽ giảm mạnh, muốn trong vòng hai năm đi vào võ sư đẳng cấp gần như là chuyện mơ tưởng viễn vông.

Dương Thạc khoanh chân ngồi, nhắm mắt lại, vận chuyển chân khí trong người, tu luyện “Ứng Phục Thức”.

Mới bắt đầu tu luyện Dương Thạc liền cảm giác được mỗi lần hắn vận chuyển chân khí, trong người tồn trữ nhiều lực lượng khí huyết liền trực tiếp chuyển hóa thành chân khí, mau chóng dung nhập vào kinh mạch. Hiệu suất chuyển hóa cực nhanh, gấp hai lần trước kia hắn tu luyện.

Vốn tu luyện Huyền Ứng Kinh chính là chuyển hóa lực lượng khí huyết trong người khiến nó biến thành chân khí, bởi vậy Dương Thạc mới cần ăn nhiều để bảo đảm cung ứng khí huyết.

Bây giờ trong người Dương Thạc tồn trữ nhiều lực lượng khí huyết, trực tiếp chuyển hóa là được, hiệu suất rất cao.

- Dựa theo tốc độ này, nhiều nhất thêm năm ngày là ta có thể đi vào tới thể cao giai. đọc truyện mới nhất tại .

Cảm nhận tốc độ tu luyện của mình tăng rõ rệt, Dương Thạc tràn đầy tự tin.

... ..

Trần Quốc Công phủ, phía bắc năm mươi dặm, trong rừng núi Yến sơn.

Một tiểu đội sáu người lao nhanh trong rừng.

Trong sáu người này có năm người khoảng ba mươi tuổi, thân hình vạm vỡ, mặc đồ dày, hông giắt trường đao, rìu, lưng công vũ khí trường cung, lợi nỏ, bộ dạng như thợ săn. Còn một người khác là lão nhân hơn sáu mươi tuổi, hơi gầy, cũng mặc đồ dày, eo treo một thanh trường đao. Nếu Dương Thạc có ở đây thì chắc chắn sẽ nhận ra lão nhân chính là thúc thúc của quần gia trưởng phòng Lý Nghĩa, Lý Trung.

Sáu người này là tiểu đội thợ săn của Trần Quốc Công phủ vào trong Yến sơn đi săn, Lý Trung là thủ lĩnh của tiểu đối.

Lý Trung là đỉnh tới thể, còn năm tên thợ săn đều có tu vi tới thể cao giai.

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

Đứng trước tiểu đội, hai thợ săn dắt mỗi con ngao khuyến khổng lồ. Ngao khuyến khí huyết chi tràn đầy, so với mãnh hổ, gấu chó cũng không kém là bao, có tu vi ngang ngửa cường giả tới thể cao giai.

- Lý quản gia, người mang chúng ta xâm nhập vào Yến sơn là muốn đi đâu?

- Sâu trong Yến sơn có nhiều mãnh thú, lại vào sâu bên trong nói không chừng sẽ gặp nguy hiểm gì, ta thấy chúng ta mau chóng quay về đi, tìm con mồi bình thường trở về báo cáo kết quả công tác là được.

Mặc dù đám thợ săn theo sau Lý Trung nhưng rõ ràng không muốn vào sâu trong Yến sơn.

- Con mồi bình thường?

Lý Trung mỉm cười nói:

- Các vị, các phu nhân, công tử không có hứng thú với mấy gà rừng, thỏ hoang. Theo lão phu thấy thì chúng ta cứ vào sâu bên trong, tìm dị thú quý hiếm mang về thì phu nhân mới vừa lòng, không chừng sẽ ban thưởng hậu hĩnh cho chúng ta.

- Lý quản gia, theo ta thấy người không thật lòng nghĩ như vậy.

Lý Trung mới dứt lời thì một thợ săn hừ lạnh một tiếng:

- Lần trước đại công tử từ nam tỉnh đưa về một con khỉ sống, phu nhân hưởng dụng óc khỉ xong khen không ngớt, kêu chúng ta vào núi đi săn chú ý con khỉ. Mới này chúng ta đã bắt được một con, người kêu chúng ta bỏ qua muốn vào sâu trong Yến sơn, ta thấy Lý quản gia người là ý không ở trong lời nói!

Bị thợ săn nói trúng điểm yếu, Lý Trung biến sắc mặt nói:

- Câm mồm!

Lý Trung lạnh lùng liếc thợ săn kia, trầm giọng nói:

- Lần này vào núi do lão phu lĩnh đội, tất cả nghe theo lão phu. Các người cãi lời, chẳng lẽ muốn tạo phản sao?

Bị Lý Trung quát to, mấy thợ săn hơi run lên, không dám nói gì nữa.

Mấy người tiếp tục tiến lên, chỉ một lát sau trong rừng núi đằng trước có khoảng đất trống, có đồng tro tàn.

- Lửa trại? Có người từng đến đây, tám phần là tiểu súc sinh Dương Thạc kia?

Trông thấy lửa trại thì mắt Lý Trung sáng lên.

- Tiểu súc sinh này đi tới đâu thì chắc chắn để lại hơi thở, khiến ngao khuyển theo mùi truy đuổi, nhiều nhất là ba, năm ngày sau chắc chắn có thể tìm được tiểu súc sinh nhà người!

... ..

Dương Thạc tu luyện trôi qua năm ngày.

Bởi vì khí huyết trong người dư thừa nên hắn không ăn cái gì, chỉ trông vào lực lượng khí huyết kéo dài tu luyện. Trong thời gian năm ngày này Dương Thạc tích súc nhiều chân khí, mười chỗ huyết khiếu chưa được đả thông cũng bị chắn lỏng lẻo, gần như chạm vào liền vỡ.

Giữa trưa ngày thứ năm, Dương Thạc hết sức trùng kích mười chỗ huyết khiếu này.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc liên tục đánh ra Ứng Kích Thức.

Chân khí trong người Dương Thạc trùng kích huyết khiếu, mỗi một lần chân khí trùng kích thì hắn cảm thấy huyết khiếu kêu ù ù, chỉ còn một tầng màng bị đâm thủng là sẽ đả thông huyết khiếu ngay.

- Tăng mạnh mức độ trùng kích chân khí.

- Mấy ngày nay ta liên tục chấn động tôi luyện huyết khiếu, khiến huyết khiếu trở nên mềm mỏng mà dai, tăng mạnh mức độ chân khí trùng kích cũng sẽ không tổn thương huyết khiếu.

Trong lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc tăng mức độ trùng kích chân khí.

Gấp một lần, hai lần, ba lần.

Khi Dương Thạc tăng lớn chân khí đến gấp ba lần thì cảm giác người vang tiếng nổ bùm bùm, mười chỗ huyết khiếu rốt cuộc không chịu nổi trùng kích, tấm bình phong cuối cùng bị oanh phá. Chân khí trong người Dương Thạc trùng kích huyết khiếu này, chảy xuôi đến hai vai, hai bên hông, thậm chí là hai tay, hai chân.

- Ứng Kích Thức!

Mười chỗ huyết khiếu đã thông, Dương Thạc cảm như thoát khỏi dây thừng trói buộc mình, rất thoải mái. Dương Thạc bắt giác quát khẽ, đánh ra một chiêu Ứng Kích Thức.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao!

- Grao!

Một chiêu Ứng Kích Thức đánh ra, tiếng hổ báo lôi âm vang vọng.

Vù vù vù vù!

Vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, Dương Thạc còn cảm giác đánh ra chiêu Ứng Kích Thức này chân khí trong người dọc theo kinh mạch vọt nhanh tới vuốt phải hân đánh ra. Chân khí có hình dạng xoắn ốc, vù một tiếng từ bàn tay xuyên thấu ra ngoài.

Đánh ra một chiêu Ứng Kích Thức còn mang theo khí kinh xoắn ốc?

Dương Thạc cảm giác rõ ràng chân khí tụ tập hình thành khí kinh xoắn ốc, khiến uy lực nắm đấm của hân lại tăng lên gấp ba. Có khí kinh xoắn ốc kèm theo, lực xuyên thấu của chiêu Ứng Kích Thức này cũng mạnh hơn.

19. Chương 19 : Tiểu Súc Sinh Có Rắp Tâm Gì!

Vô Tận Thần Công

Chương 19: Tiểu súc sinh có sắp tâm gì!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Chân khí phóng ra ngoài, loa toàn ứng kích?

Một chiêu Ứng Kích Thức của Dương Thạc khiến chân khí phóng ra ngoài, đánh ra khí kinh xoắn ốc, đây là điều hân không ngờ tới. Có chân khí xoắn ốc tăng phúc, uy lực một kích lại tăng gấp ba, đạt tới cảnh giới cực kỳ khủng bố.

Từ tôi thể trung giai đột phá đến tôi thể cao giai, trong người Dương Thạc tổng cộng đã thông mười sáu huyết khiếu, so với cao thủ võ đạo bình thường tôi thể cao giai thì hơn bốn huyết khiếu. Bởi vậy thực lực của Dương Thạc vượt xa cường giả võ đạo tôi thể cao giai bình thường.

Bình thường thì từ tôi thể trung giai đột phá đến tôi thể cao giai tăng phúc lực lượng gấp năm lần.

Dương Thạc cảm giác được sau khi mình đột phá, so sánh với tôi thể trung giai thì lực lượng tăng gấp tám lần. Bây giờ lực lượng của Dương Thạc so với cường giả tôi thể cao giai bình thường hơn hai phần.

Huống chi Dương Thạc còn có thứ nhất trọng hổ báo lôi âm bí pháp, uy lực một kích tăng gấp ba lần. xem chương mới tại (.

Bây giờ cộng thêm khí kinh xoắn ốc tăng phúc, uy thế lại thêm ba lần. Mười sáu huyết khiếu, hổ báo lôi âm, khí kinh xoắn ốc, ba tầng tăng phúc, có thể nói chỉ tính lực lượng thì Dương Thạc đánh ra một đám uy lực so với đồng giai cường giả thì gần như gấp đôi. Dù so với cường giả đỉnh tột thể thì Dương Thạc chỉ mạnh hơn chứ không kém cạnh gì.

- Khí kinh xoắn ốc, chân khí phóng ra ngoài, đây là bí pháp chỉ luyện khí đẳng cấp mới nắm giữ được.

Một nắm tay siết chặt, Dương Thạc nhìn chăm chăm vào nắm đấm của mình, không thể kiềm nén nổi lòng kích động.

Chân khí phóng ra ngoài là pháp môn chỉ luyện khí đẳng cấp cường giả mới nắm giữ được.

Luyện khí đẳng cấp cường giả đã thông toàn thân bảy mươi hai huyết khiếu, có thể khống chế lỗ chân lông khép mở, câu thông với thiên địa chi khí. Chỉ khi đạt tới đẳng cấp này mới có thể đánh ra chân khí trong người, phát huy ra uy lực cường đại.

Còn về phát huy ra uy lực chân khí như thế nào thì thuộc phạm trù võ kỹ.

Dương Thạc chỉ tột thể cao giai nhưng cũng có thể phóng ra chân khí, đánh ra khí kinh xoắn ốc khiến uy lực của Ứng Kích Thức tăng gấp ba lần. Dương Thạc không cần tưởng tượng cũng biết đó là do hắn tu luyện Huyền Ứng Kinh có độ phù hợp hoàn toàn, sau khi đột phá xúc phát tầng bí pháp này.

Lần trước đột phá đến tột thể trung giai, xúc phát thứ nhất trọng hổ báo lôi âm.

- Lần này đột phá đến tột thể cao giai, lại xúc phát xoắn ốc ứng kích khí kinh!

Độ phù hợp hoàn toàn thật không giống bình thường, Dương Thạc chỉ biết chép miệng tán thán.

Chỉ tính tới xúc phát hai bí pháp này thì giá trị của bộ Huyền Ứng Kinh đã vượt qua thần công bí điển bình thường. Thấp giai công pháp? Cho dù có thấp hơn thì sao? Nó ở trong tay Dương Thạc phát huy ra công hiệu lớn như vậy thì nó chính là đứng đầu tuyệt thế thần công!

- Tiếc rằng bộ công pháp này chỉ có thể tu luyện mười sáu huyết khiếu, ta muốn tu luyện ba mươi sáu huyết khiếu, đi vào đỉnh tột thể đẳng cấp thì phải tìm một bộ công pháp có độ phù hợp cao.

Dương Thạc không biết nên chọn lựa thế nào.

May là trong Tàng Thư Các của Trấn Quốc Công phủ có vô số công pháp.

Trừ bỏ năm trăm bộ thấp giai công pháp ra còn có hàng trăm bộ trung giai công pháp, ba mươi bộ cao giai công pháp, thậm chí là vài bộ tuyệt đỉnh công pháp. Cho dù trong thấp giai công pháp này không có thứ phù hợp Dương Thạc thì hắn nghĩ cách tìm kiếm trung giai, cao giai công pháp.

Đương nhiên không đến lúc bắt đầu dĩ thì Dương Thạc không nghĩ tiếp xúc với trung giai, cao giai công pháp.

Lấy tiềm lực của Dương Thạc là không có tư cách tiếp xúc với trung giai, cao giai công pháp, cũng không phải không thể chạm vào nhưng hắn cần lộ ra thực lực của mình, được đến gia tộc tán thành mới có tư cách tiến vào tầng thứ hai, ba Tàng Thư Các.

Bây giờ Dương Thạc dù gì chỉ là tột thể cao giai.

Thực lực như vậy hơi kém, không bằng cả đệ tử cùng tuổi của Dương Thạc có tư chất bình thường tại Dương gia. Lộ ra thực lực của mình quá sớm là tai hại, vô ích với Dương Thạc.

- Cho dù không đi tìm trung giai, cao giai công pháp thì trong số năm trăm bộ thấp giai công pháp chưa chắc không có vượt qua độ phù hợp hoàn toàn.

Một tháng trước Dương Thạc ở trong Tàng Thư Các tìm công pháp đúng là không thấy có độ phù hợp vượt qua hoàn toàn.

Nhưng tình huống hiện giờ không giống với lúc đó.

Trên thực tế thì độ phù hợp giữa công pháp và võ giả có rất nhiều nhân tố ảnh hưởng.

Ví dụ như một võ giả cùng với một bộ công pháp đặc tính băng có độ phù hợp là bảy phần, khi hần tu luyện một bộ công pháp đặc tính hỏa, trong người có nhiều chân khí đặc tính hỏa thì thể chất đã bị cải tạo, sau đó hần muốn chuyển sang tu bộ công pháp đặc tính băng thì có lẽ độ phù hợp cũng chỉ còn lại một phần ...

Trước kia Dương Thạc chỉ có thực lực tôi thể sơ giai, tu luyện là Man Ngưu Kính.

Bây giờ thực lực của Dương Thạc đến tôi thể cao giai, tu luyện công pháp cũng biến thành Huyền Ưng Kinh, lại đi điều tra độ phù hợp của thấp giai công pháp thì sẽ được đến kết quả khác biệt.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Tóm lại là về Trần Quốc Công phủ trước, đi xem trong thấp giai công pháp có thứ phù hợp với ta nhất không.

Dương Thạc nghĩ như vậy, chuyển ánh mắt qua người Huyền Ưng.

Dương Thạc nuốt vào Huyết Tinh Thạch Nhũ, tu luyện năm ngày, đi vào đến tôi thể cao giai. Trong đoạn thời gian này Huyền Ưng cũng giống như Dương Thạc, nuốt vào Huyết Tinh Thạch Nhũ, tiến hành tu luyện.

Trong thời gian năm ngày này Huyết Tinh Thạch Nhũ cỡ ngón tay cái đã bị Huyền Ưng tiêu hao sạch, nó khác với trước rất nhiều, lông chim màu xanh đen càng sáng hơn, mỡ nhờn, trên vuốt bén chớp lóe tia sáng, hiển nhiên thực lực của Huyền Ưng tăng lớn trên diện rộng.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng kêu rừ rừ với Dương Thạc mới đột phá xong.

Huyền Ưng vỗ cánh, hai mắt nhìn chăm chăm vào khối Huyết Tinh Thạch Nhũ trước mặt Dương Thạc, hình như muốn khiến hần cất một khối nữa cho nó nuốt vào, hấp thu khí huyết bên trong để tu luyện.

- Đừng gấp, cất cho người đây.

Dương Thạc mỉm cười lấy chủy thủ ra, chuẩn bị cất Huyết Tinh Thạch Nhũ cho Huyền Ưng.

- Gâu gâu gâu!

- Gâu gâu gâu!

Chính lúc này chợt có tiếng chó sủa dữ dội từ xa nhanh chóng lan tới gần.

- A? truyện copy từ

Dương Thạc kinh ngạc, nhíu mày, đứng bật dậy.

Chính lúc này, Dương Thạc trông thấy đường dốc vách núi nơi hần và Huyền Ưng ở có hai ngao khuyển to lớn, khí huyết tràn đầy cất tiếng sủa, phóng tới đỉnh vách núi. Hai con ngao khuyển như phát điên, hình như muốn xông lên vách núi một hơi nuốt Dương Thạc vào.

Nhìn thấy hai con ngao khuyển này, lòng Dương Thạc giật thót:

- Có người đến!

Hai con ngao khuyển thể hình to lớn, lông sáng bóng, khí huyết có thể so với tôi thể trung giai cường giả, hiển nhiên không phải người bình thường nuôi được. Sau lưng chúng nó tuyệt đối còn có người khác!

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

Trong lòng Dương Thạc nghĩ như vậy, hai con ngao khuyển đã nhảy lên vách núi nhào hướng Dương Thạc.

Dương Thạc đối mặt hai con ngao khuyển, khê quát:

- Muốn chết!

Dương Thạc không thèm tránh né, đánh ra một đấm vào óc một con ngao khuyển.

Kết!

Một tiếng giòn vang, vỏ não ngao khuyển bị Dương Thạc đánh nát, óc văng ra. Ngao khuyển té xuống, người co giật hai cái rồi không còn sự sống.

Cùng lúc đó, Huyền Ưng cũng kêu lên:

- Gru gru gru gru!

Huyền Ưng vỗ đôi cánh, cực nhanh nhào tới trước mặt một con ngao khuyển, hai vuốt bắt lấy nó. Không chờ ngao khuyển vùng vẫy thì Huyền Ưng đã quăng nó xuống vách núi. Ngao khuyển thảm kêu ngã xuống sườn núi, té tan xương nát thịt.

- Hay cho tiểu súc sinh!

Trong khi Dương Thạc, Huyền Ưng giết hai con ngao khuyển nhanh như tia chớp thì có tiếng diệc tai vang lên.

- Dương Thạc, lão phu phụng mệnh của phu nhân mang thợ săn trong phủ ra ngoài đi săn, vốn định bắt vài con mồi hiếu kính phu nhân, không thể ngờ rằng người giết hai con ngao khuyển lão phu mang đi. Người quấy rầy chúng ta đi săn, không lẽ là vì oán giận phu nhân nên muốn báo thù? Tiểu súc sinh, người rút cuộc có rắp tâm gì? Người không để phu nhân vào mắt sao?

Thanh âm từ xa đến gần, ngay sau đó có một lão nhân mặc đồ dày nhảy tới vách núi.

20. Chương 20: Ngao Khuyển Như Con Chó Già

Vô Tận Thần Công

Chương 20: Ngao khuyển như con chó già

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Lý Trung?

Thấy lão nhân khô gầy làm Dương Thạc nhíu mày.

Lão nhân khô gầy này không phải là ai khác, đúng là thúc thúc của quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, lão nô của Trần Quốc Công phủ, Lý Trung. Từ lúc Dương Thạc đánh bị thương quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, chặt đứt gân tay, chân của gã, hắn biết chắc Lý Trung sẽ đi tìm hắn báo thù. Nhưng Dương Thạc không ngờ Lý Trung theo tới sâu trong Yến sơn.

Không cần tưởng tượng Dương Thạc cũng biết chắc chắn Lý Trung đuổi theo dấu vết của hắn, chuyên môn đến tìm hắn.

Bây giờ Lý Trung đứng ở đường dốc vách núi, cách ba, bốn trượng, mắt nhìn chằm chằm vào Dương Thạc. Từ trên người Lý Trung toát ra khí thế cường đại, dù Dương Thạc đã vào tột đỉnh cao giai nhưng khi đối mặt lão thì cảm thấy hơi bị áp lực.

- Đỉnh tột thế? Lý Trung này đã đạt thông huyết khiếu cuối cùng, đi vào cảnh giới đỉnh tột thế sao?

Lấy tu vi hiện tại của Dương Thạc, cường giả tột đỉnh cao giai bình thường căn bản không thể khiến hắn thấy áp lực.

Rõ ràng là Lý Trung đã vào đỉnh tột thế.

Vù vù vù vù!

Vù vù vù vù!

Khi Lý Trung tới thì trên đường núi lại vang mấy tiếng, năm tên đàn ông vạm vỡ có mặt.

Năm nam nhân này hoặc là nắm đoản nhẫn, hoặc là vác trường đao, có khi xách trường cung, lợi nỏ. Năm người bày thế hình quạt đứng cách sau lưng Lý Trung không xa, đứng chặt một bên đường núi. Dương Thạc, Huyền Ứng ở vị trí vách núi một bên là vực thẳm, bên kia là đường dốc. Lúc trước có ngao khuyển, hiện tại có Lý Trung, năm gã đàn ông đều ở chỗ đường dốc này. Năm gã đàn ông và Lý Trung đứng đầy đường dốc, gần như chặn đứt đường lui của Dương Thạc.

- Thợ săn của Trấn Quốc Công phủ?

Dương Thạc thấy năm gã đàn ông vạm vỡ liền nhận ra họ chính là thợ săn của Trấn Quốc Công phủ.

Hiển nhiên Lý Trung lấy danh nghĩa đi săn dẫn năm tên thợ săn tiến vào Yến sơn.

Đầu tiên là Lý Trung khiến ngao khuyển nhảy lên vách núi công kích Dương Thạc, tiếp theo dẫn năm tên thợ săn lên theo, rõ ràng dùng việc công báo thù riêng!

- Ui, thủ đoạn thật độc ác!

Năm tên thợ săn đi tới sau lưng Lý Trung mới thấy một con ngao khuyển lúc trước lên núi xương đầu vỡ vụn, chết dưới chân Dương Thạc. Con ngao khuyển khác thì không biết đi đâu, hiển nhiên dữ nhiều lành ít. Năm tên thợ săn hút ngậm khí lạnh.

Mấy tên thợ săn nhìn Dương Thạc, ánh mắt tăng phần kiêng dè.

Dương Thạc cup mắt xuống, không thèm nhìn đám người. Huyền Ứng thì bay lên trời cao ngàn thước, vừa nhìn đám người Lý Trung vừa xoay quanh.

Lý Trung nhìn chằm chằm vào Dương Thạc, giọng điệu âm trầm:

- Các vị, tiểu súc sinh này giết hai ngao khuyển của Trấn Quốc Công phủ ta, ý định quấy nhiễu chúng ta đi săn. Thiếu hai con ngao khuyển thì chúng ta không bắt được mồi săn làm phu nhân vừa lòng, sau khi trở về chắc chắn chúng ta sẽ bị phu nhân trách phạt. Huống chi hai con ngao khuyển là loài chó thượng đẳng, một con ít nhất giá trị mười kim, hiện tại có hai con chết, chúng ta không đền nổi.

Lý Trung ra lệnh với năm tên thợ săn sau lưng mình:

- Các vị còn không mau ra tay bắt giữ tiểu súc sinh này?

Năm tên thợ săn mặc dù không chính mắt thấy Dương Thạc giết chết ngao khuyển, nhưng một con chết dưới chân hắn, họ biết là tình huống gì. Bây giờ Lý Trung kêu năm thợ săn bắt giữ Dương Thạc, bọn họ bản năng định ra tay.

Chính lúc này, Dương Thạc hét to:

- Lý Trung, con chó già nhà ngươi cũng mơ sai người bắt bốn thiếu gia?

Dương Thạc hí mắt chợt trợn to, hai luồng sáng bắn ra nhốt chặt Lý Trung.

- Hay cho con chó già này, ta là thiếu gia thứ tử của Dương gia Trấn Quốc Công phủ, là thứ người như ngươi có thể bắt giữ sao? Ngạn tử Lý Nghĩa của ngươi lấy hạ phạm thượng, bị ta chặt đứt gân tay, gân chân, không lẽ ngươi muốn nối gót theo ngạn tử của ngươi sao?

- Hừ, bởi vì bản thiếu gia giết hai con ngao khuyển là người dám bắt giữ ta? Cho ngươi biết, cho dù hai con ngao khuyển này có hung mãnh hơn, dù quý giá hơn nữa cũng chỉ là hai con chó của Dương gia. Chó muốn cắn chủ sẽ bị giết ngay, đừng nói là hai con ngao khuyển này, cho dù là Lý Trung ngươi chỉ là con chó già của Dương gia ta. Chó chỉ là chó, muốn sủa trước mặt bản thiếu gia sao? Lại còn dám ra lệnh cho thợ săn của Dương gia ta không lẽ con chó già nhà ngươi muốn xoay người làm chủ tử sao?

Dương Thạc liên tục phun lời lật ngược lại bản án.

- Ngươi!

Nghe Dương Thạc nói hàng loạt lời, người Lý Trung run lên, mặt lúc xanh lúc trắng.

Năm tên thợ săn cùng ngừng bước, liếc nhau, không đi tới tiếp.

Thiếu niên này lại là thứ tử thiếu gia của Trần Quốc Công phủ? Vốn năm tên thợ săn gần như không tiếp xúc gì với thứ tử thiếu gia nên không nhận ra Dương Thạc, nhưng khi hắn nói thẳng ra thì năm tên hiểu ngay. Thiếu niên mười bốn, năm tuổi trước mắt chính là Dương Thạc cắt đứt gân tay của quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, có mối thù sâu nặng với Lý Trung.

Lý Trung và Dương Thạc có thù oán, mà năm tên thợ săn thì không có mối hận gì với hắn.

Dù lần này vào Yên sơn thì Lý Trung là thủ lĩnh dẫn đội, nhưng năm tên thợ săn không phải là thuộc hạ dưới tay của lão, không cần bán mạng cho lão.

Thấy năm tên thợ săn dừng bước, Lý Trung lớn tiếng trách mắng:

- Các vị, sao không mau ra tay bắt giữ tiểu súc sinh này!

Một tên thợ săn hừ lạnh một tiếng, ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Hừ! Lý Trung, ngân tử của người bị thiếu gia Dương Thạc phế, người và thiếu gia Dương Thạc có thù riêng thì tự mình báo đi, cần gì dính đến chúng ta?

Lý Trung nhú mày, hung tợn trừng năm tên thợ săn:

- Các người ... !

- Tốt, tốt!

Lý Trung lạnh lùng cười:

- Các người không ra tay chứ gì?. Cũng được, vậy thì để lão phu tự bắt giữ tiểu súc sinh này! Phu nhân đã sớm dặn dò là sau khi bắt giữ tiểu súc sinh thì mặc cho lão phu xử lý, nếu các vị không muốn nhúng tay thì hãy ngoan ngoãn đứng im như tượng đi!

Lý Trung nói xong liếc Dương Thạc, lắc người vọt tới trước mặt hắn.

Lý Trung cảm thấy dù Dương Thạc có lợi hại tới đâu, có thể dễ dàng bị thương ngân tử của lão nhưng cùn lắm chỉ là tòi thể cao giai. Giờ phút này, Lý Trung đã đột phá tới đỉnh tòi thể, muốn bắt Dương Thạc là chuyện cực kỳ đơn giản.

Dương Thạc thấy Lý Trung bay nhanh tới thì hơi nheo mắt lại.

Mẹ cả sai Lý Trung bắt giữ mình? Mặc lão xử lý?

Không ngờ mẹ cả tàn nhẫn đến mức này, tiếc rằng bà ta tưởng Lý Trung nho nhỏ có thể dễ dàng áp chế mình sao?

- Tiểu tử, ngoan ngoãn chịu trời đi, để lão phu cắt đứt gân tay, chân của người, rồi đánh gãy tứ chi của người ném xuống vách núi. Nếu may mắn thì nói không chừng người còn có thể nhặt lại sinh mạng, nếu phản kháng thì lão phu sẽ thay phu nhân diệt người ngay tại chỗ!

Huyền Ưng bay nhanh đi, chớp mắt đã tới trước mặt Dương Thạc.

- Ủa, đó là cái gì ... ?

Lý Trung bay tới cách Dương Thạc không xa thì khóe mắt liếc thấy sau lưng hắn có một tảng đá to, bên trên đặt một tinh thể màu đỏ. Trong tinh thể đỏ toát ra lực lượng khí huyết.

Người Lý Trung mạnh rung lên, gã không để ý tới việc bắt giữ Dương Thạc nữa, bật thốt:

- Huyết Tinh Thạch Nhũ!

- Không ngờ là Huyết Tinh Thạch Nhũ? Sao có thể ... Sao người có thể tìm được chỉ bảo này?

Mắt Lý Trung lóe tia sáng kỳ dị, khó tin nhìn Huyết Tinh Thạch Nhũ nằm trên tảng đá to.

Khi Lý Trung thốt lời thì lòng Dương Thạc chìm xuống.

“Con chó già này nhận ra Huyết Tinh Thạch Nhũ?”

21. Chương 21 : Ba Chiêu Càng Dễ Tiêu Diệt Con Chó Già Đó

Vô Tận Thần Công

Chương 21: Ba chiêu càng dễ tiêu diệt con chó già đó

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Là Huyết Tinh Thạch Nhũ!

Lý Trung thấy trên tảng đá bên cạnh Dương Thạc đặt Huyết Tinh Thạch Nhũ thì nhận ra ngay.

- Sao có thể, tại sao súc sinh nhà ngươi có được chỉ bảo này?

- Huyết Tinh Thạch Nhũ là linh dược khiến tốc độ tu luyện võ đạo tăng gấp hai lần, thiên tài địa bảo vạn kim khó cầu. Trần Quốc Công phủ chúng ta, thậm chí là hoàng cung đại nội đều không có chỉ bảo như vậy. Năm đó Quốc Công gia ở tởng mười vạn đại sơn man hoang tìm được một khối nhỏ Huyết Tinh Thạch Nhũ, cho đại thiếu gia ăn vào khiến đại thiếu gia trong vòng một năm từ tới thể trung giai đột phá đến luyện khí trung giai, lúc này mới thành tựu danh hiệu 'Kinh sư đệ nhất thiên tài' của đại thiếu gia.

- Tại sao chỗ của ngươi có Huyết Tinh Thạch Nhũ?

Mắt Lý Trung sáng quắc, nhìn chăm chăm vào Huyết Tinh Thạch Nhũ, kinh ngạc hỏi.

Năm đó Trần Quốc Công, Dương Thiên từng được một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ nhỏ.

Khối Huyết Tinh Thạch Nhũ này cho đích trưởng tử của Trần Quốc Công phủ ăn vào, Lý Trung từng trông thấy, nếu không thì lão không thể nào liếc mắt liền nhận ra Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Lý Trung nói một phen khiến lòng Dương Thạc trầm xuống.

Giờ phút này, Dương Thạc thấy rõ trừ Lý Trung ra thì năm tên thợ săn khác cũng mắt sáng rỡ, toàn bộ ánh mắt tập trung vào khối Huyết Tinh Thạch Nhũ đó.

- Võ đạo chỉ bảo linh dược?

- Tốc độ tu luyện tăng gấp hai lần?

Năm tên thợ săn không hề che giấu sự khát vọng Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Vốn năm tên thợ săn không muốn nhúng tay vào cuộc tranh đấu giữa Lý Trung và Dương Thạc, nhưng bây giờ biết bên người hãn có linh dược chỉ bảo Huyết Tinh Thạch Nhũ, năm tên thợ săn không thể nào không động lòng.

Giọng Lý Trung lại vang lên:

- Tốt, tốt, không ngờ lão phu gặp Huyết Tinh Thạch Nhũ tại đây. Dương Thạc, hãy ngoan ngoan giao ra Huyết Tinh Thạch Nhũ thì lão phu có thể tha cho ngươi một mạng. Huyết Tinh Thạch Nhũ này chỉ có thiếu gia, tiểu thư của phu nhân chính mới có tư cách hưởng dụng, ngươi là thứ tử tiện cũng mơ chiếm giữ Huyết Tinh Thạch Nhũ sao? Nếu lão phu mang Huyết Tinh Thạch Nhũ quay về Trần Quốc Công phủ thì phu nhân sẽ ban thưởng hậu hĩnh cho ta trăm lượng hoàng kim, thần binh lợi khí, thậm chí là cao giai công pháp. Khi đó lão phu mới là một bước lên trời.

Lý Trung nói với năm tên thợ săn ở đằng sau:

- Các vị, Huyết Tinh Thạch Nhũ này không phải người như chúng ta có thể hưởng dụng. Tư chất của chúng ta không cao, tu là thấp giai công pháp, cho dù dùng Huyết Tinh Thạch Nhũ, cho dù tăng tốc độ tu luyện

lên gấp đôi thì sao? Không bằng hiến cho phu nhân, khi đó phu nhân tùy tiện ban cho vài viên đan dược đủ để chúng ta đột phá.

Người năm tên thợ săn run lên, lập tức hiểu được Huyết Tinh Thạch Nhũ có thể tăng tốc độ tu luyện lên gấp đôi thì sao? Đối với bọn họ thì không thực tế bằng Trần Quốc Công phủ ban thưởng.

- Các vị, các người bắt giữ Dương Thạc, ta đi lấy Huyết Tinh Thạch Nhũ!

Lý Trung quát khẽ, lắc người, mặc kệ Dương Thạc lao thẳng tới tảng đá gần đó đặt Huyết Tinh Thạch Nhũ.

- Hiệp trợ Lý lão quản gia, lấy đến Huyết Tinh Thạch Nhũ!

Năm tên thợ săn lập tức lắc người lao hướng Dương Thạc.

Keng keng!

Hai tên thợ săn đi trước rút ra lợi nhẫn giắt bên hông mạnh chém vào hai vai Dương Thạc, rõ ràng là muốn kiềm chế hắn.

- Tất cả đều ra tay sao?

Lý Trung cùng năm tên thợ săn ra tay, một vị cường giả đỉnh tột thể cướp đoạt Huyết Tinh Thạch Nhũ, năm tên tột thể cao giai cường giả liên hợp công kích Dương Thạc, tất cả dù xảy ra vội vàng nhưng không ra ngoài dự đoán của hắn.

- Muốn cướp đoạt Huyết Tinh Thạch Nhũ hiến cho chủ tử của các người, vậy đuôi xin ăn sao? Các người quá xem trọng chính mình, hôm nay đừng nói là không cướp được Huyết Tinh Thạch Nhũ, các người đừng hòng rời đi được!

Lý Trung nói và làm đã chọc giận Dương Thạc hơn cả năm tên thợ săn.

- Cũng được, các người đã thấy Huyết Tinh Thạch Nhũ rồi, nếu tha cho về thì các người sẽ bẩm báo cho mẹ cả, khi đó mẹ cả phái cao thủ lại đây, sưu tầm xung quanh thì khó giữ được tất cả Huyết Tinh Thạch Nhũ trong hang lớn kia.

- Một khi đã như vậy, thế thì các người đều ở lại đây đi!

Dương Thạc quát khẽ, đối mặt công kích từ hai tên thợ săn trước mắt, hắn không thềm né tránh, đón đỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Song quyền đánh ra, thẳng đánh hướng ngực của hai tên thợ săn.

Thấy Dương Thạc không chút né tránh mà còn nghênh kích, hai tên thợ săn hừ lạnh một tiếng:

- Muốn chết!

Trường đao dài hơn cánh tay Dương Thạc, không chờ nắm đấm của hắn công kích bọn họ thì trường đao sẽ cắt hắn thành mấy khúc.

Nhưng tình huống trong tưởng tượng đã không xảy ra.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Không chờ trường đao của hai thợ săn chạm tới người Dương Thạc thì nắm đấm của hắn bắn ra hai khí kình xoắn ốc hùng hồn, cách ba, bốn thước đập trúng ngực của họ. Xoẹt một tiếng, ngực áo của hai tên thợ săn bị khí kình xoắn ốc nghiền nát, xé rách. Cùng lúc đó, khí kình xoắn ốc nhanh chóng chui vào ngực của hai người. Mặt hai thợ săn trắng bệch.

- Phụt.

- Phụt.

Máu phun ra, hai tên thợ săn té xuống đất.

Cùng lúc đó, thợ săn thứ ba đã tới trước mặt Dương Thạc, chủy thủ trong tay chưa đâm vào người hắn đã bị một trảo bắt lấy cánh tay. Xẹt một tiếng, nguyên cánh tay bị xé rách, thợ săn này phát ra tiếng hét thảm. đọc truyện mới nhất tại .

Hai tên thợ săn còn lại cầm cung nỏ chuẩn bị trợ giúp áp chế Dương Thạc, giờ thấy hắn trong chớp mắt trọng thương ba người thì hai tên thợ săn này cùng biến sắc mặt, thân hình rung lên, cung nỏ suýt rớt xuống đất.

Giờ phút này, Dương Thạc mặc kệ hai tên thợ săn.

Lý Trung sớm tới bên trên tảng đá, bàn tay chộp lấy muốn bắt đi khối Huyền Tinh Thạch Nhũ.

- Đám thợ săn này không đáng lo, đối phó với Lý Trung trước đã.

Cùng lúc đó, Dương Thạc vọt hướng Lý Trung.

Mắt thấy tay phải của Lý Trung chạm hướng Huyền Tinh Thạch Nhũ thì nghe thấy trên bầu trời vang tiếng ưng kêu.

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng lao xuống, hai trảo công kích Lý Trung.

Phát hiện đến Huyền Ưng công kích, Lý Trung biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Lý Trung từ bỏ bắt Huyền Tinh Thạch Nhũ, chớp mắt lùi ra sau, miễn cưỡng trốn khỏi Huyền Ưng công kích. Chính lúc này Dương Thạc tới sau lưng Lý Trung, vuốt phải mạnh cào vào lưng của lão.

- Tiểu súc sinh dám đánh lên lão phu?

Lý Trung nhanh tranh cười, vội xoay người, đánh một đấm đỡ vuốt của Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Quyền trảo va chạm, Lý Trung xoay người biến sắc mặt.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Khí kinh xoắn ốc phát ra từ bàn tay của Dương Thạc, chớp mắt quán vào cánh tay Lý Trung. Vang tiếng xèo xèo, nguyên ống tay áo của Lý Trung bị khí kinh xoắn ốc xé rách, quan trọng nhất là khí kinh xoắn ốc xâm nhập vào trong tay của lão, nghiền nát mạch máu, kinh mạch.

Mặt Lý Trung lộ vẻ cực kỳ khó tin:

- Không thể nào!

Nhưng ngay sau đó, Dương Thạc hút dài, tay trái đánh ra một đấm trúng ngực Lý Trung. Lúc này Lý Trung không dám cứng rắn chống đỡ, bản năng giờ cánh tay phải lạnh lặn, muốn ngăn cản nắm đấm của Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! truyện copy từ

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Chính lúc này, tiếng sấm sét thú rống vang lên, Lý Trung cảm thấy như bị một con hồng hoang Huyền Ưng ác diệu đè ép. Hồng hoang ác diệu hơi động móng vuốt là Lý Trung sẽ bị xé rách, lão trợn to mắt.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

vang tiếng nổ điếc tai, Dương Thạc đánh một đấm vào cánh tay phải của Lý Trung. Cánh tay phải lành lặn của Lý Trung kêu kết một tiếng vỡ ra, trên nắm đấm của hắn còn sót sức mạnh đấm vào ngực lão. Hai tiếng nổ, ngực Lý Trung vỡ ra, liên tục lùi mấy bước, kiếng hộc ngum máu.

- Phụt.

- Khí kinh xoắn ốc ... Hồ báo lôi âm ... Sao có thể, sao có thể ...

Lý Trung trợn to mắt nhìn chăm chăm vào Dương Thạc, trong mắt tràn đầy khó tin.

Nhưng giây tiếp theo mặt Dương Thạc lạnh lùng không nói một lời như tia chớp lao tới trước mặt Lý Trung, giơ cước đá vào bụng gã. Thân hình khô gầy của Lý Trung bị đá văng tới mép vách núi, sau đó người rớt xuống. Lý Trung chưa rơi xuống đáy vực thì đập vào vách đá núi, thành thịt nát.

Một trảo, một quyền, một cước, trong ba chiêu cường giả đỉnh tột thể chết.

22. Chương 22 : Cúc Văn Cương Chủ, Tội Thể Đan

Vô Tận Thần Công

Chương 22: Cúc văn cương chủ, tội thể đan

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngay lập tức trọng thương ba cường giả tội thể cao giai.

Trong ba chiêu, Lý Trung cường giả đỉnh tột thể đẳng cấp bị giết chết.

Từ khi Dương Thạc bắt đầu hành động, trong toàn quá trình chỉ có mấy giây. Mặc dù trong đó có nhân tố nằm tên thợ săn và Lý Trung khinh địch, nhưng có thể trong thời gian cực ngắn trọng thương, giết chết bốn cao thủ thì Dương Thạc biểu hiện ra thực lực cực kỳ khủng bố.

- Ui!

Hai tên thợ săn còn sống sót cùng hút ngum khí lạnh, bản năng thụt lùi bốn, năm bước, tay cầm cường cung, lợi nõ run run.

- Không thể nào! Dương Thạc này chẳng phải là thứ tử nổi danh phế vật trong Trấn Quốc Công phủ sao?

- Một tháng trước hắn chỉ là miễn cường trấn áp được Lý Nghĩa tội thể trung giai, sao lần này giết luôn Lý Trung đỉnh tội thể? Thợ săn chúng ta là tội thể cao giai ở trước mặt hắn không có chút sức chống cự.

Hai tên thợ săn nhìn chăm chăm vào Dương Thạc, trên mặt đầy sự kinh sợ.

Giờ phút này, Dương Thạc không để ý tới hai tên thợ săn.

Dương Thạc đứng trên vách núi nhìn xuống, mặc dù vách núi không cao nhưng cũng khoảng trăm trượng, mới này khi Lý Trung rớt xuống đập vào vách đá để lại vết máu, cuối cùng rơi xuống vực thẳm, dù lão có chín cái mạng cũng tuyệt đối không sống nổi ...

Chỉ dùng ba chiêu vượt cấp giết Lý Trung đỉnh tội thể đẳng cấp, bây giờ tâm tình của Dương Thạc hơi dao động.

Nói đến thì đây là lần đầu tiên Dương Thạc ra tay giết người, lúc trước đánh quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa bị thương, thậm chí là bị thương ba tên thợ săn mới này, sự thật là hắn không hề giết họ. Lý Trung là người đầu tiên bị Dương Thạc giết từ khi hắn sinh ra đến giờ.

Dương Thạc hít sâu một hơi, bình ổn tâm tình dao động:

- Người không muốn giết chó, là chó có lòng hại người. Khi đó ta đánh bị thương Lý Nghĩa là hắn tự làm tự chịu. Lần này ngươi không tiếc xâm nhập vào trăm dặm Yến sơn tới giết ta, có chết cũng đáng tội!

- Ủa, Dương Thạc này thất thần?

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ chuyện này thì hai tên thợ săn chưa ra tay mắt chợt sáng lên.

Nhìn Huyết Tinh Thạch Nhũ cách người Dương Thạc không xa, hai tên thợ săn nuốt nước bọt khan.

Hai tên thợ săn liếc nhau, lập tức đặt quyết tâm, cẩn thận giờ cung nỏ chĩa vào Dương Thạc.

- A?

Chính lúc này, cung nỏ chĩa vào người dẫn động khí kinh quanh thân Dương Thạc, tóc gáy dựng đứng, hần vệt xoay người, mắt như đao nhìn chăm chăm vào hai tên thợ săn.

Bị ánh mắt Dương Thạc tấn công, người hai tên thợ săn run lên, tay chân luống cuống buông cung nỏ.

Hai tên thợ săn cười nhỉnh với Dương Thạc:

- Dương ... Dương Thạc thiếu gia, Lý Trung này công báo thù riêng, ý đồ làm điều xấu với thiếu gia, bị ngài giết là do hần tự làm tự chịu. Chuyện, chuyện này xảy ra, chúng ta sẽ trở về nói cho phu nhân, tuyệt đối không trách phạt Dương Thạc thiếu gia.

Hai tên thợ săn vừa nói vừa bản năng thụt lùi.

Trong đầu hai tên thợ săn toát ra suy nghĩ.

“Sau khi trở về báo chuyện này cho bẩm báo phu nhân, phu nhân phái cao thủ lại đây, chiếm được Huyết Tinh Thạch Nhũ rồi vẫn sẽ ban thưởng cho chúng ta.”

Dương Thạc nhìn hai tên thợ săn, giọng trầm thấp từ từ nói:

- Còn muốn trở về sao? Nếu để các người trở về, báo chuyện này lên mẹ cả thì chẳng những không giữ được Huyết Tinh Thạch Nhũ, bản thân ta cũng ở trong tình cảnh nguy hiểm. Mới này các người muốn lên tập sát ta, làm sao ta có thể bỏ qua cho các người được?

Nghe Dương Thạc nói vậy thì hai tên thợ săn hoàn toàn biến sắc mặt nói:

- Trốn!

Hai tên thợ săn biết là nếu không chạy trốn thì Dương Thạc sẽ trước tiên giết họ.

Hai tên thợ săn nhúc nhích, định lùi xuống vách núi.

- Gru gru gru gru gru!

Chính lúc này, một cái bóng màu đen lao xuống, vươn ra hai vuốt đánh ngã một tên thợ săn. Tên thợ săn lăn lông lốc xuống vách núi, hét thảm liên tục.

Tên thợ săn khác biến sắc mặt, định rút ra chủy thủ mang theo bên người chống cự.

Phập!

Một móng vuốt sắc bén đâm vào ngực tên thợ săn xuyên qua bên kia.

Huyền Ưng ra tay, chớp mắt giết hai tên thợ săn.

Huyền Ưng vốn có Trần Quốc Công phủng tội thể cao giai, nuốt xong khối Huyết Tinh Thạch Nhũ mặc dù không có đột phá nhưng thực lực tăng nhiều. Đấu trên vách núi thì Huyền Ưng chiếm địa lợi, thợ săn tội thể cao giai ở trước mặt nó không có chút sức phản kháng.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng kêu hai tiếng, bay tới trước mặt ba tên thợ săn trongj thương, hôn mê, vuốt nhọn vung, cắt vỡ cổ họng của ba người, chỉ chốc lát sau họ tắt thở.

Tiếp theo Huyền Ưng đập cánh bay xuống vách núi, tìm tên thợ săn đã té xuống và Lý Trung bị Dương Thạc giết, hiển nhiên nó hiểu được đạo lý nhỏ cỏ phải tận gốc, không cho đám người này có chút cơ may sống sót.

Huyền Ưng rời đi, Dương Thạc nhìn xác của bốn tên thợ săn, ngao khuyển trên vách núi, thở dài thườn thượt.

Tiểu đội đi săn lần này của Trần Quốc Công phủ đều chết trong tay Dương Thạc.

Giết năm ngoài, hai con chó, cộng thêm con chó già Lý Trung đối với Dương Thạc không tính là gì, nhưng Trần Quốc Công phủ có quy tắc nghiêm ngặt, sáu người này đi ra ngoài săn bắn một thời gian dài không trở về sẽ khiến vài người trong Trần Quốc Công phủ nghi ngờ. Khi đó nếu lại phải cao thủ vào núi tìm kỹ càn, Dương Thạc có thể đi nhưng Huyết Tinh Thạch Nhũ trong hang lớn thì không mang đi được.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thôi, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, dù Trần Quốc Công phủ có phái người tới cũng cần mười ngày, nửa tháng. Ta về Trần Quốc Công phủ trước, tìm công pháp có độ phù hợp cao hơn, cố gắng tu luyện rồi nói sau. Sớm một ngày đạt tới luyện khí đẳng cấp là có thể lấy đi Huyết Tinh Thạch Nhũ, cũng không cần phập phồng lo sợ nữa.

Dương Thạc liếc một khối xác thợ săn, đi tới gần, lấy cung nỏ trên cái xác.

Dương Thạc nhẹ nhàng bấm cò, mũi tên vèo một tiếng bay ra, cắm vào khối đá to gần đó, cắm sâu cỡ một tấc.

- Cung nỏ thật bá đạo!

Dương Thạc thử lực của cung nỏ thì hút ngụm khí lạnh.

Dương Thạc trầm mừng rỡ:

- Tiếc là hai tên thợ săn cuối cùng bị ta hù vỡ mật, không dám ra tay với ta, nếu không thì hai mũi tên cùng bắn, ta có muốn trốn cũng không thể nào.

Cung nỏ trên người đám thợ săn cường đại, binh khí cũng rất sắc bén nhưng Dương Thạc không thể lấy đi, dù sao thứ này đặt ở trên người quá bắt mắt, nếu bị người phát hiện thì dù là đồ ngu cũng biết Lý Trung và đám thợ săn bị Dương Thạc giết.

- Đáng tiếc.

Dương Thạc thở dài, rút cung nỏ đi.

- Gru gru gru gru gru!

Chính lúc này, Huyền Ưng bay lên từ bên dưới vực.

Khi Huyền Ưng bay lên thì hai móng vuốt bầu thanh chủ thủ cỡ một thước cùng với một bình ngọc nhỏ. Huyền Ưng bay tới trước mặt Dương Thạc, nó quăng chủ thủ, bình ngọc trên mặt đất.

- Ủa? Thứ tùy thân của Lý Trung? Thanh chủ thủ này là cục văn cương chủ, nổi danh thần binh lợi khí trong Đại Chu triều. Tại Trần Quốc Công phủ chỉ có thiếp thân thị vệ của phụ thân mới có tư cách đeo. Lý Trung làm nô bộc cho Dương gia vài chục năm, ban cho hắn một thanh cục văn cương chủ cũng là bình thường!

Dương Thạc rút chủ thủ ra, ánh sáng lạnh bắn ra bốn phía, thân đao trải rộng hoa văn như hoa cúc. Dương Thạc lập tức phán đoán thanh chủ thủ này đúng là cục văn cương chủ.

Cục văn cương chủ có thể tích nhỏ, Dương Thạc cất vào được, chỉ cần cẩn thận một chút là sẽ không bị người phát hiện.

Dương Thạc mở ra bình ngọc nhỏ, mùi hương đan được thoang thoảng.

- Đây là ... Tôi thể đan?

Dương Thạc đổ hai viên đan dược ra, đúng là tôi thể đan!

23. Chương 23 : Huyền Ứng Đột Phá

Vô Tận Thần Công

Chương 23: Huyền Ứng đột phá

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc cầm hai viên đan dược ngửi, lập tức đoán ra hai viên đan dược đúng là tôi thể đan.

Tôi thể đan không tính là đan dược quý giá gì.

Dương Thạc ở trong Trấn Quốc Công phủ từng thấy tôi thể đan hai lần, công hiệu lớn nhất của đan dược đó chính là tôi luyện thân thể, bảo hộ kinh mạch, khiến võ giả có thể mạnh mẽ vận chuyển chân khí trùng kích huyết khiếu. Một viên tôi thể đan có thể giúp cho một võ giả đánh mở một huyết khiếu.

Tuy nhiên, dù công hiệu rõ rệt nhưng tác dụng phụ của tôi thể đan cũng rất lớn.

Sau khi ăn vào tôi thể đan sẽ có nhiều cặn đan dược sót lại trong người, ảnh hưởng sau này tu luyện, đột phá, muốn rửa sạch cặn đan dược thì hơi rắc rối.

- Lý Trung có tôi thể đan? Hèn chi hắn có thể xông mở huyết khiếu cuối cùng, đi vào đỉnh tôi thể.

Dương Thạc thấy hai viên tôi thể đan liền hiểu tại sao Lý Trung có thể đi vào đỉnh tôi thể.

Lý Trung sớm đã thông ba mươi lăm chỗ huyết khiếu trong người, chỉ kém một cái cuối là có thể đi vào đỉnh tôi thể. Tiếc rằng huyết khiếu cuối cùng làm Lý Trung hao tổn hai mươi năm vẫn không đã thông được. Nếu như có tôi thể đan, lợi dụng tôi thể đan mạnh mẽ đã thông huyết khiếu cuối cùng thì đương nhiên đơn giản nhiều.

- Tôi thể đan này chắc là mẹ cả ban thưởng cho Lý Trung.

- Dương Thạc lấy hai viên tôi thể đan, sắc mặt âm trầm.

Mẹ cả ban thưởng tôi thể đan cho Lý Trung vào lúc này, giúp đỡ lão đã thông huyết khiếu, đi vào đỉnh tôi thể, ý định gì không cần đoán cũng biết.

- Tôi thể đan này không có tác dụng với ta, cất vào đã.

Dù tôi thể đan có thể cho võ giả mạnh mẽ đã thông huyết khiếu nhưng đối với Dương Thạc thì không có tác dụng gì.

Dương Thạc phát hiện hẳn tu luyện công pháp có độ phù hợp cao thì gần như không gặp bình cảnh. Chỉ cần tích lũy đủ chân khí để chấn động, trùng kích huyết khiếu thì sau một đoạn thời gian, huyết khiếu trong người sẽ được đã thông suôn sẻ, không có tình huống huyết khiếu thông. Bởi vậy tôi thể đan đối với Dương Thạc gần như là không có tác dụng gì. Nếu ăn vào tôi thể đan, cặn đan dược ở lại trong người sẽ tạo thành trở ngại không cần thiết cho Dương Thạc tu luyện.

Đối với Dương Thạc thì giá trị của tôi thể đan thậm chí không bằng cục văn cương chủ.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Đang lúc Dương Thạc định cất đi hai viên tôi thể đan thì nghe Huyền Ứng kêu.

Huyền Ứng đập cánh, đôi mắt nhìn chăm chăm vào hai viên tôi thể đan.

Thấy bộ dạng của Huyền Ứng thì Dương Thạc lập tức hiểu được ý của nó:

- A? Người muốn hai viên tôi thể đan này?

Huyền Ưng vội gật đầu, cổ duỗi ra mổ một viên tôi thể đan trong tay Dương Thạc, lại mổ một cái, nó nuốt luôn viên tôi thể đan còn lại.

Nuốt xong hai viên tôi thể đan, Huyền Ưng thu cánh lại, rúc cổ, nheo đôi mắt, bắt đầu tu luyện.

Dương Thạc thấy tình hình này thì hơi kinh ngạc:

- Huyền Ưng này muốn mượn tôi thể đan để tu luyện?

- Cũng đúng, loài ưng có thể chất cường đại, dù nuốt rắn độc cũng có thể xếp độc ra ngoài người, không chịu ảnh hưởng gì. Tạp chất bên trong tôi thể đan đối với cường giả võ đạo là rắc rối bông bong, nhưng với Huyền Ưng thì không tính là gì. Huyền Ưng dễ dàng bài xích ra chút tạp chất này, sẽ không tạo thành ảnh hưởng với nó.

Dương Thạc nghĩ tới thể chất đặc biệt của loài ưng thì cảm thấy cho Huyền Ưng nuốt vào hai viên tôi thể đan là thích hợp nhất.

Vốn sau khi đột phá tôi thể cao giai thì Dương Thạc muốn trở về Trấn Quốc Công phủ, lựa chọn công pháp tu luyện.

Tiếc rằng sau khi đột phá thì Dương Thạc gặp gỡ Lý Trung.

Bây giờ Huyền Ưng nuốt vào tôi thể đan, bắt đầu tu luyện, bây giờ Dương Thạc không tiện bỏ mặc nó rời đi.

- Cũng được, tại đây canh giữ hai ngày, chờ người tu luyện xong ta lại về phủ.

Dương Thạc nghĩ như vậy, dứt khoát khoanh chân ngồi bên cạnh Huyền Ưng, hộ pháp ch ốn.

Huyền Ưng tu luyện liên tục ba ngày.

Trong ba ngày này Huyền Ưng xảy ra biến đổi nghiêng trời lệch đất. Đầu tiên là hình thể, vốn khi Huyền Ưng nằm sấp thì độ cao chỉ tới eo Dương Thạc, giường canh rộng khoảng một trượng. Bây giờ Huyền Ưng tăng vọt thể hình, cao cỡ vai Dương Thạc. Nếu giường đôi cánh thì cao ít nhất một trượng rưỡi.

Thêm nữa lông chim Huyền Ưng biến đổi rõ ràng, từ xanh đen chuyển biến thành đen như mực, không còn nữa cọng lông màu hỗn độn.

Mỏ nhọn, vuốt bén biến giống như tinh cương tạo ra, ánh sáng chớp lóe.

Quan trọng nhất là khí thể của Huyền Ưng mạnh hơn lúc trước nhiều. Thực lực tôi thể cao giai, Dương Thạc ở trước mặt Huyền Ưng mà chẳng thấy chút áp lực. Bây giờ Huyền Ưng phát ra khí thể không kém gì Lý Trung, làm Dương Thạc thấy tim đập nhanh. Không cần nghĩ cũng biết, một khi Huyền Ưng tu luyện xong, có chút thực lực thì sẽ từ tôi thể cao giai một hơi đột phá tới đỉnh tôi thể.

Lý Trung ăn một viên tôi thể đan đột phá tới đỉnh tôi thể, bây giờ Huyền Ưng ăn hai viên tôi thể đan thì cũng đi vào đỉnh tôi thể.

Hoàng hôn ngày thứ ba Huyền Ưng tu luyện, Dương Thạc cảm giác trên người nó phát ra khí thể hùng hồn.

Ngay sau đó, Huyền Ưng chợt mở mắt ra.

- Gru gru gru gru!

Một tiếng hú hưng phấn vang lên, Huyền Ưng rút cổ, duỗi người, hai cánh phạch giương ra, các cơ trên người ma sát phát ra tiếng vù vù.

Vù vù vù vù!

Hai cánh rộng vỗ đập, đẩy lên cuồng phong trên vách núi, sau đó Huyền Ưng bay lên trời.

- Gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng xoay quanh trên trời, hưng phấn hú.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Trong rừng cây gần đó, một số loài chim bị tiếng kêu của Huyền Ưng chấn nhiếp, hoảng loạn rít, đập cánh bay ra xa.

Dương Thạc ngẩng đầu nhìn Huyền Ưng trên bầu trời, mừng cho nó:

- Huyền Ưng đã đột phá tới đỉnh tôi thể?

Mấy ngày nay tiếp xúc, lần hợp tác trong hang lớn, một người một ưng đã thành lập tình hữu nghị thâm sâu. Bây giờ Huyền Ưng đột phá, Dương Thạc cảm thấy là chuyện đáng hân hoan.

Huyền Ưng xoay quanh nửa canh giờ mới lại đáp xuống vách núi.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng ngồi xổm trước mặt Dương Thạc, kêu lên, dùng mỏ nhọn chìa vào lưng mình.

- Huyền Ưng kêu ta đi lên?

Dương Thạc ôm nghi hoặc leo lên lưng rộng của Huyền Ưng, chính lúc này, đôi cánh nó mạnh rung lên, bay lên trời, lao nhanh hướng Trấn Quốc Công phủ phía nam.

- Huyền Ưng muốn đưa ta về Trấn Quốc Công phủ?

Dương Thạc ngồi trên tấm lưng rộng của Huyền Ưng, hai tay ôm cổ nó, lòng rất hưng phấn, dù gì đây là lần đầu tiên hắn bay trên trời.

- Tốc độ nhanh quá, cứ tiếp tục như vậy thì cùng lắm nửa ngày sau là ta sẽ trở về Trấn Quốc Công phủ. Nếu ta đi trong núi rừng thì cần ít nhất năm ngày mới về được.

Mặc dù ở trên vách núi ba ngày nhưng Dương Thạc có thể trước một ngày chạy trở về Trấn Quốc Công phủ, không bỏ lỡ chút thời gian.

24. Chương 24 : Uy Thế Của Thứ Tử Thiếu Gia

Vô Tận Thần Công

Chương 24: Uy thế của thứ tử thiếu gia

Nguồn: Vipvanda đọc truyện mới nhất tại .

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc sáng sớm, phía bắc Trấn Quốc Công phủ, trên bầu trời cách năm dặm xuất hiện một Huyền Ưng to lớn.

Thân hình Huyền Ứng to vô cùng, đôi cánh giương ra cỡ gần hai trượng. Trên lưng Huyền Ứng có một thiếu niên mười bốn, lăm tuổi khoanh chân ngồi, thiếu niên này chính là Dương Thạc.

Nửa buổi tối Dương Thạc cưỡi Huyền Ứng xuyên qua khoảng cách trăm dặm đến gần Trấn Quốc Công phủ.

- Chỗ này cách Trấn Quốc Công phủ chỉ khoảng năm dặm.

- Nếu lại tới gần thì rất có thể Huyền Ứng sẽ bị cao thủ trong Trấn Quốc Công phủ phát hiện, nếu lỡ cả đám cao thủ muốn bắt giết Huyền Ứng thì nó sẽ bị nguy hiểm. Nếu, bây giờ đáp xuống khoảng cách năm dặm, ta tự mình trở về là được rồi.

Dương Thạc kêu Huyền Ứng đáp xuống đất, chuẩn bị tự mình đi về.

Chỗ này cách Trấn Quốc Công phủ chỉ có năm dặm, gần như có thể xem là phạm vi hậu sơn của Trấn Quốc Công phủ. Đường năm dặm này bằng phẳng, so với địa thế phức tạp sâu trong Yến sơn thì rất dễ đi. Chưa tới nửa canh giờ thì Dương Thạc đã có thể đi trở về Trấn Quốc Công phủ.

Huyền Ứng mới đáp xuống đất thì Dương Thạc đã nhảy xuống lưng nó.

Dương Thạc vỗ đầu Huyền Ứng, nói chuyện với nó:

- Huyền Ứng, ta muốn quay về Trấn Quốc Công phủ, chúng ta chia tay đi, sau này gặp lại.

Dương Thạc trở về Trấn Quốc Công phủ, không thể dẫn theo Huyền Ứng.

Nói đến cùng thì Huyền Ứng là ác quỷ trong Yến sơn, nếu Dương Thạc có địa vị cao trong Trấn Quốc Công phủ, mang một sủng vật Trấn Quốc Công phủ cũng là không có gì. Đáng tiếc là Dương Thạc không có địa vị gì trong Dương Thạc, bản thân hắn trở về còn phải cẩn thận từng chút một, làm việc điệu thấp, dưới tình huống này sao có thể mang theo Huyền Ứng trở về.

Huống chi Huyền Ứng là bằng hữu của Dương Thạc, không phải sủng vật hắn nuôi.

Võ đài của Huyền Ứng là thiên địa rộng lớn, tuyệt đối không phải là Trấn Quốc Công phủ nho nhỏ. Bây giờ Dương Thạc cần về Trấn Quốc Công phủ tìm công pháp, chỉ có thể tạm thời chia tay Huyền Ứng. Nếu như có duyên thì một người một ưng sẽ có ngày gặp lại, huống chi sớm muộn gì Dương Thạc phải trở về Yến sơn, vào trong hang lớn lấy đi Huyết Tinh Thạch Nhũ, khi đó cần hợp tác với Huyền Ứng.

Huyền Ứng kêu lên:

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ứng lưu luyến cọ đầu vào cánh tay Dương Thạc.

- Không phải là sinh lý tử biệt, không cần như vậy. Đôi khi ta tìm được công pháp có độ phù hợp cao thì lập tức trở về Yến sơn tu luyện ngay.

Dương Thạc mỉm cười lấy ra Huyết Tinh Thạch Nhũ cỡ nắm tay, dùng cục văn cương chủy vạch nhẹ mặt trên, cắt Huyết Tinh Thạch Nhũ thành hai nửa. Dương Thạc cất đi một nửa, còn nửa kia để Huyền Ứng ngậm.

- Được rồi, đi đi.

Làm xong Dương Thạc lập tức xoay người rời đi.

Huyền Ứng nhìn theo Dương Thạc, đập cánh bay lên, bay trở về sâu trong Yến sơn.

Nửa canh giờ sau, cửa sau Trấn Quốc Công phủ xuất hiện trong tầm mắt Dương Thạc.

- Về phủ!

Dương Thạc bước nhanh đi hướng cửa sau Trấn Quốc Công phủ.

- A? Là ai? Hãy báo tên ra, có chuyện gì đến Trấn Quốc Công phủ của ta?

Gần như khi Dương Thạc đi tới cửa sau Trấn Quốc Công phủ thì hai bên đứng hai gia nô giữ cửa Dương gia nhướng mày, vươn tay ngăn cản hẳn.

Dương Thạc tiềm tu trong Yến sơn một tháng, dù thực lực không tăng lên thì khí chất cũng biến đổi nhiều. Huống chi trong một tháng này Dương Thạc cao nhiều, phôi nắng đen da, bởi vì cuộc sống trong rừng núi nên quần áo hơi rách rưới. Hai tên gia nô thủ môn không lập tức nhận ra Dương Thạc ngay.

Dương Thạc thấy hai tên gia nô thủ môn ngăn mình lại thì nhướng mày nói:

- A? Các người dám ngăn cản ta?

Mặt Dương Thạc trầm xuống, quát to:

- To gan, ta là thứ tử thiếu gia của Dương gia, Dương Thạc, bây giờ môn vào Trấn Quốc Công phủ còn cần thông báo thân phận với các người sao? Mắt chó bị mù sao? Không nhận ra cả bản thiếu gia?

- Cái gì? Dương Thạc thiếu gia?

Nghe tiếng Dương Thạc quát to, hai tên gia nô thủ môn đều sửng sốt.

Hai tên gia nô thủ môn nhìn kỹ Dương Thạc mới nhận ra, thiếu niên quần áo rách rưới như ăn mày đúng là thứ tử thiếu gia phế vật của Dương gia, Dương Thạc.

Một tháng trước Dương Thạc từ cửa sau ra khỏi Trấn Quốc Công phủ, tới Yến sơn tu luyện, nên hai tên gia nô thủ môn này chắc chắn nhận ra hẳn. Tuy nhiên, hai tên gia nô thủ môn không ngờ khi Dương Thạc quay về Trấn Quốc Công phủ thì bề ngoài, khí chất, ăn mặc đều có điều biến đổi, không lập tức nhận ra Dương Thạc ngay cũng bình thường.

- Dương Thạc thiếu gia trở về?

- Không phải hẳn đánh bị thương Lý Nghĩa nên trốn vào Yến sơn sao? Mấy ngày trước Lý lão quản gia Lý Trung mang theo thợ săn vào núi, vậy mà không tìm thấy Dương Thạc trong Yến sơn?

Hai tên gia nô thủ môn nhìn Dương Thạc, thâm kinh ngạc.

Nhưng dù kinh ngạc thì hai tên gia nô thủ môn không dám tỏ vẻ bất kính với Dương Thạc, lúc trước quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa cắt xén tiền hàng tháng của hắn, cuối cùng rơi vào kết cục bị cắt đứt gân tay, chân. Địa vị, thực lực của hai tên gia nô thủ môn này không bằng quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa, sao dám trêu chọc Dương Thạc?

Hai tên gia nô thủ môn liên tục lặp lại giải thích với Dương Thạc:

- Thì ra là Dương Thạc thiếu gia trở về, mắt tiểu nhân vụng về, không nhận ra thiếu gia, thật đáng chết!

- Ủm! Sau này trợn to mắt chút, bảo vệ tốt Trấn Quốc Công phủ. Người lạ nào đó thì đương nhiên không để bọn hắn vào, nhưng đừng ngăn cản người không nên ngăn.

Dương Thạc không thèm liếc hai tên gia nô thủ môn cái nào, lạnh lùng bỏ một câu rồi bước vào trong Trấn Quốc Công phủ.

Mãi đến khi Dương Thạc đi xa thì hai tên gia nô thủ môn mới đứng dậy, từ xa liếc bóng dáng hắn, trong mắt đầy khinh thường.

Một phế vật thiếu gia mà vênh váo như vậy.

Chẳng qua là Dương Thạc may mắn không gặp Lý Trung trong núi, nếu không thì sợ là muốn về cũng không được, còn có thể tỉnh táo chỉ huy, huênh hoang như vậy?

... ..

Dương Thạc đi nhanh trong Trấn Quốc Công phủ, thâm nghĩ:

- Lần này ta trở lại Trấn Quốc Công phủ dĩ nhiên cần điều thấp nhưng quá đáng thì không bình thường. Lúc trước ta ở trước mặt thị nữ Hồng Phi của mẹ cả dám cắt đứt hai gân tay của Lý Nghĩa, sau khi trở về

đương nhiên cũng không cần sợ đầu sợ đuôi. Ở trước mặt hạ nhân bình thường thì ta phải lộ ra uy phong thứ tử thiếu gia.

Trước kia quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa cắt xén tiền tiêu hàng tháng, hiếp bức Dương Thạc, đám gia nô bình thường cũng không để mắt tới hắn.

Bây giờ là lúc Dương Thạc nhắc nhở cho những hạ nhân này, khiến họ biết dù là thứ tử của Dương gia cũng không phải dễ khi dễ!

Dương Thạc liếc quần áo rách rưới trên người mình, thầm nghĩ:

- Bộ dạng hiện tại của ta không nên trực tiếp đi Tàng Thư Các của gia tộc, về tiểu viện tắm rửa một chút, đổi đồ sạch rồi đi.

Dương Thạc trở lại tiểu viện, phát hiện dường như cửa phòng bị ai đập nát rồi tu sửa lại. Dương Thạc không thèm để ý, bưng chậu nước chui vào phòng tắm rửa, lấy ra quần áo vải thô sạch sẽ mặc vào.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc mới thay đồ xong thì ngoài phòng có tiếng gõ cửa.

- A? Ta mới về phủ, chỉ tắm một chút đã có người đến tìm?

Dương Thạc nhướn mày nói:

- Hừ! xem ra trong Trấn Quốc Công phủ có một số người luôn chú ý hướng đi của ta.

25. Chương 25: Dung Hợp Thăng Cấp, Lục Dương Huyền Ứng Kinh

Vô Tận Thần Công

Chương 25: Dung hợp thăng cấp, lục dương Huyền Ứng Kinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Là ai gõ cửa?

Dương Thạc nghe tiếng gõ cửa, không lập tức mở ngay mà là thấp giọng hỏi.

Tiết tấu gõ cửa nhẹ nhàng chứ không mạnh bạo, hiển nhiên người ngoài phòng có vẻ cung kính với Dương Thạc. Dương Thạc đoán người tới là gia nô, hạ nhân của Dương gia.

Quả nhiên, Dương Thạc mới hỏi xong thì bên ngoài ngừng gõ cửa.

Ngoài phòng vang tiếng tiểu tử:

- Bẩm báo thiếu gia, tiểu nhân là hạ nhân tiểu khố phòng của Trấn Quốc Công phủ, nghe nói thiếu gia về phủ nên đặc biệt đưa tiền tiêu vật hàng tháng lại đây.

- Đưa tiền tiêu vật hàng tháng lại đây?

Dương Thạc rời khỏi Trấn Quốc Công phủ khoảng một tháng, cũng tới lúc đưa tiền tiêu vật hàng tháng.

Dương Thạc không ngẩng đầu, trầm giọng nói:

- Vào đi.

Két một tiếng, cửa phòng bị đẩy ra, một tiểu tử khoảng mười tuổi, cúi mặt cẩn thận đi vào, từ trong túi tiền lấy ra một đỉnh ngân nguyên bảo, cung kính đưa tới trước mặt Dương Thạc.

- Thiếu gia, đây là tiền tiêu vật tháng này của ngài, xin hãy nhận lấy.

- Ủa? Tiền tiêu vật của ta tăng đến mười lượng?

Dương Thạc liếc mặt đĩnh bạc, phát hiện là mười lượng ngân nguyên bảo.

Dương Thạc vốn là thứ tử có địa vị thấp nhất Dương gia, mỗi tháng tiền tiêu vật chỉ có năm lượng bạc, dù là vậy vẫn bị ác nô như quản gia trưởng phòng Lý Nghĩa trừ hơn phân nửa. Không ngờ một tháng ngắn ngủi qua đi, tiền tiêu vật của Dương Thạc tăng lên mười lượng bạc, còn là tiểu tư từ tiểu khố phòng cung kính đưa vào phòng mình.

- Quả nhiên là con nít biết khóc mới có sữa ăn, lúc trước ta nhẫn nhục chịu đựng vẫn bị người pá bức, bây giờ ta cắt đứt gân tay của Lý Nghĩa, tiền tiêu vật tự đưa tới.

Mặc dù Dương Thạc không quan tâm tiền tiêu vật có nhiều hay ít, nhưng tặng bạc tới thì không sẽ nhận.

Dương Thạc liếc tiểu tư, nói:

- Bỏ bạc xuống, người về trước đi.

- Vâng!

Tiểu tư cung kính bỏ bạc xuống, định rời đi thì bỗng như nhớ tới điều gì, dừng bước nói:

- Thiếu gia, lần trước Lục thiếu gia bẩm báo phu nhân nói là muốn chọn hai thị nữ đưa đi hầu hạ thiếu gia. Phu nhân nói không cần từ chối Lục thiếu gia điều người, đợi khi thiếu gia hồi phủ thì có thể tự mình chọn hai thị nữ.

Nghe tiểu tư nói vậy thì Dương Thạc nhú mày.

Lục ca Dương Thành thật sự đi bẩm báo cho mẹ cả muốn phân phối hai thị nữ cho hắn?

Mặc dù Dương Thành cũng là thứ tử trong gia tộc nhưng thiên tư siêu tuyệt, trong đệ tử Dương gia chỉ kém hơn trưởng tử Dương gia làm tướng quang quân ở tỉnh Chu Nam, bởi vậy Dương Thành có địa vị tối cao tại Trấn Quốc Công phủ. Dương Thành cầu tình mẹ cả thì mẹ cả không tiện gió thoảng bên tai, dĩ nhiên nàng không có khả năng thật sự điều thị nữ của Dương Thành cho Dương Thạc. Nếu Dương Thành đã cầu tình cho Dương Thạc thì để hắn lựa chọn hai thị nữ trong phủ là được rồi.

Dương Thạc không cần thị nữ, bởi vậy đành ghi nhớ lý tốt của lục ca Dương Thành.

Dương Thạc nói với tiểu tư:

- Gần đây bản thiếu gia phải tiềm tâm tu luyện, không nghĩ có người quấy nhiễu, bởi vậy không cần thị nữ hầu hạ. Người đi hỏi bẩm phu nhân, nói là Dương Thạc ghi nhớ ân tình của phu nhân, còn lục ca thì ta sẽ tự cảm ơn sau.

Tiểu tư truyền lời xong thì cung kính rời đi.

Dương Thạc không ở trong phòng, tiểu tư mới đi thì hắn lập tức đi Tàng Thư Các của gia tộc.

- Ở trong Trấn Quốc Công phủ này đến đâu cũng có tai mắt của mẹ cả, cảm giác bị giám thị từng giây phút không tự do bằng trong Yến sơn.

- Đợi khi tìm ra công pháp có độ phù hợp đủ cao trong Tàng Thư Các của gia tộc thì lập tức rời khỏi Trấn Quốc Công phủ, trở về Yến sơn.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Ở Dương gia không thoải mái bằng Yến sơn.

So sánh với ứng phó gia nô của Dương gia thì Dương Thạc càng muốn vào Yến sơn, ở chung với ác điều bằng hữu Huyền Ưng.

- Tiếc rằng thời gian dài Lý Trung không trở về phủ thì chắc chắn mẹ cả sẽ phái cao thủ vào Yến sơn tìm kiếm. Nếu ta rời khỏi Trấn Quốc Công phủ đi vào Yến sơn thì không nắm bắt chính xác tình hình trong phủ được. Ta khó thể biết mẹ cả phái cao thủ nào đi, lúc nào vào Yến sơn.

- Bây giờ không thể được, chờ trong hậu sơn Trấn Quốc Công phủ một đoạn thời gian, người Trấn Quốc Công phủ muốn vào Yến sơn thì phải đi qua hậu sơn, ta ở hậu sơn sẽ bắt gặp cao thủ trong Trấn Quốc Công phủ đi Yến sơn.

Dương Thạc mau chóng quyết định, tìm được công pháp có độ phù hợp cao xong đi hậu sơn tiềm tu ngay.

...

Trần Quốc Công phủ, Tầng Thư Các.

Dương Thạc không ngừng lật thấp giai công pháp ở tầng thứ nhất Tầng Thư Các.

- Độ phù hợp ba phần? Không thích hợp tu luyện.

- Độ phù hợp bốn phần? Hơi kém ...

Dương Thạc lật thấp giai công pháp, phát hiện độ phù hợp của công pháp với hãn hơi biến đổi so với một tháng trước. Có công pháp tăng độ phù hợp lên một, hai phần, có công pháp giảm một, hai phần.

Công pháp có độ phù hợp sáu, bảy phần thì rất hiếm, chỉ có một bộ một tháng trước là công pháp độ phù hợp bảy phần bây giờ thành tám phần, tăng lên một phần. Nhưng Dương Thạc lật tìm hết năm trăm bộ công pháp vẫn không tìm được công pháp có độ phù hợp chín phần.

Không có cả chín phần thì càng đừng nói với giống như Huyền Ứng Kinh có độ phù hợp đạt tới hoàn toàn.

- Bây giờ không được thì chỉ đành tu luyện bộ Lục Dương Quyết.

Dương Thạc thở dài đi tới một giá sách, cầm lấy bộ Lục Dương Quyết một tháng trước hãn từng xem. Lục Dương Quyết có độ phù hợp mười phần, bây giờ Dương Thạc lật xem thì thấy độ phù hợp vẫn không biến đổi.

Công pháp có độ phù hợp mười phần đối với người khác đã là mức độ cực kỳ hiếm có, nhưng so sánh với Huyền Ứng Kinh độ phù hợp hoàn toàn thì kém rất nhiều. Từ Huyền Ứng Kinh chuyển sang tu Lục Dương Quyết thì hiệu suất tu luyện của Dương Thạc sẽ giảm mạnh, cho dù có Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ hiệu suất vẫn kém hơn Huyền Ứng Kinh.

- Tiếc rằng công pháp có độ phù hợp hoàn toàn chỉ gặp chứ không cầu được. Lần này e rằng ta đành tu luyện bộ Lục Dương Quyết.

Dương Thạc lật mấy bộ thấp giai công pháp cuối cùng vẫn không tìm ra công pháp nào có độ phù hợp hơn mười phần.

Dương Thạc bắt đầu đành tu luyện Lục Dương Quyết.

...

Trần Quốc Công phủ, trong căn phòng của Dương Thạc.

Dương Thạc khoanh chân ngồi trên giường, chuẩn bị tu luyện Lục Dương Quyết.

Nhưng mới này Dương Thạc lật xem Lục Dương Quyết từ đầu tới cuối, bộ Lục Dương Quyết tu luyện là chân khí đặc tính dương, có thể tôi luyện quanh thân ba trăm sáu mươi sáu chỗ huyết khiếu, đủ để cung ứng cho Dương Thạc tu luyện đến luyện khí cao giai. Thấp giai công pháp, số lượng tôi luyện huyết khiếu rất có hạn, nhiều nhất chỉ là tôi luyện quanh thân một ngàn một trăm năm mươi hai chỗ huyết khiếu, khiến cường giả vô đạo bước vào cảnh giới tôn giả vô đạo.

- Thấp giai công pháp thì có điểm cực hạn.

- Nhưng trên bộ Lục Dương Quyết còn có một bộ Thuần Dương Vô Cực Công trung gia, sau nó lại đến từ Cửu Dương Huyền Công. Nếu có được Cửu Dương Huyền Công là có thể tôi luyện càng nhiều huyết khiếu, đi vào đẳng cấp càng cao hơn. Tiếc rằng trước khi Đại Chu triều lập quốc thì Cửu Dương Huyền Công đã thất lạc, muốn tìm được bộ công pháp này khó như lên trời.

Trong Lục Dương Quyết có giới thiệu về bộ công pháp này. Công pháp này liên quan đến Cửu Dương Huyền Công.

Dương Thạc và Lục Dương Quyết có độ phù hợp mười phần, cho nên độ phù hợp với Cửu Dương Huyền Công sẽ không quá thấp.

- Thôi đi, tu luyện bộ Lục Dương Quyết này trước rồi tính tiếp.

Dương Thạc khoanh chân ngồi, bắt đầu dựa theo con đường tu luyện Lục Dương Quyết vận chuyển chân khí trong người.

Một chu thiên, hai chu thiên.

Sau khi vận chuyển bảy chu thiên thì Dương Thạc cảm giác trong chân khí cơ thể mang theo một tia hơi thở chí dương. Chân khí vận chuyển trong người, Dương Thạc cảm giác kinh mạch ấm áp, dễ chịu.

Lúc mới bắt đầu tu luyện thì Dương Thạc cảm giác tốc độ chỉ khoảng ba phần tu luyện Huyền Ứng Kinh.

Nhưng lần lượt tu luyện làm Dương Thạc phát hiện tốc độ tu luyện ngày càng mau. Ba phần, năm phần, tám phần, cuối cùng so sánh với Huyền Ứng Kinh thì tốc độ tu luyện không chậm hơn chút nào.

- Chân khí của Lục Dương Quyết hoàn mỹ dung hợp cùng chân khí của Huyền Ứng Kinh?

Dương Thạc sửng sốt, ngừng tu luyện, bản năng giữ quyển sách Lục Dương Quyết đặt trước mặt.

- Lục Dương Quyết, độ phù hợp, hoàn toàn.

26. Chương 26: Ba Mươi Sáu Đại Dương Khiếu

Vô Tận Thần Công

Chương 26: Ba mươi sáu đại dương khiếu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lục Dương Quyết có độ phù hợp với mình đã biến thành hoàn toàn?

Dương Thạc nhìn quyển sách nhỏ Lục Dương Quyết trong tay, hơi kinh ngạc.

Vốn độ phù hợp giữa Lục Dương Quyết và Dương Thạc chỉ có mười phần, mặc dù coi như là hoàn mỹ phù hợp nhưng so với Huyền Ứng Kinh độ phù hợp hoàn toàn thì kém hơn nhiều. Độ phù hợp kém hai phần, hiệu quả tu luyện Lục Dương Quyết cũng giảm xuống gần tám phần!

Đối với điều này thì Dương Thạc hơi bất mãn.

Nhưng Lục Dương Quyết đã là công pháp có độ phù hợp cao nhất mà Dương Thạc có thể tìm được, hẳn không thể không tu luyện.

Vốn Dương Thạc xem Lục Dương Quyết là một bộ công pháp tu luyện tạm, định tìm công pháp khác nữa. Nếu tìm được công pháp có độ phù hợp cao hơn thì Dương Thạc lập tức thay đổi Lục Dương Quyết ngay.

Nhưng Dương Thạc không ngờ rằng tu luyện bộ Lục Dương Quyết, người tu luyện ra lục dương chân khí xong lại hoàn mỹ dung hợp cùng Huyền Ứng Kinh, tương đương với tăng một chút đặc tính chí dương cho Huyền Ứng chân khí. Hai loại chân khí hoàn mỹ dung hợp, độ phù hợp giữa Lục Dương Quyết và Dương Thạc lập tức tăng lên, ngang ngửa với Huyền Ứng Kinh.

- Đây là ưu điểm của độ phù hợp cao sao?

Dương Thạc cảm nhận lục dương, Huyền Ứng chân khí mệnh môn trong người, hẳn không thể kiềm nén sự hưng phấn.

Độ phù hợp đủ cao, có hai chân khí thì dung hợp càng trở nên vô cùng đơn giản.

Sau khi dung hợp, mặc dù “Lục dương thực khí” và độ phù hợp với Dương Thạc không tính cao cũng sẽ dựa vào Huyền Ứng chân khí cuối cùng giống như Huyền Ứng chân khí đạt tới độ phù hợp hoàn toàn khủng bố.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Tu luyện bộ Lục Dương Quyết này chẳng những không làm tốc độ tu luyện chậm lại mà còn tăng mấy phần.

Mỗi một bộ công pháp đều có cách tu luyện riêng.

Tựa như Huyền Ứng Kinh lấy Ứng Phục Thức tích súc chân khí, lấy Ứng Kích Thức dẫn thông huyết khiếu. Lục Dương Quyết thì hấp thu thiên địa chí dương chi khí, dung nhập kinh mạch, hóa thành lục dương chân khí. Cùng lúc đó, dương chi khí tôi luyện huyết khiếu.

Bây giờ Dương Thạc dung hợp hai loại chân khí không những làm cho Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh đạt tới độ phù hợp hoàn toàn, quan trọng nhất là hắn có thể cùng lúc được hai bộ công pháp phụ trợ tu luyện, vừa có thể tu luyện Ứng Phục Thức Ứng Kích Thức, cũng có thể hấp thu thiên địa chí dương chi khí, tốc độ tu luyện nhanh hơn đơn thuần tu luyện Huyền Ứng Kinh gấp mấy lần.

Ngoài ra Dương Thạc phát hiện một ích lợi khi dung hợp Lục Dương Quyết.

Lục Dương Quyết này tôi luyện huyết khiếu đều là đặc tính dương.

Huyết khiếu trong người có chia ra hai đặc tính âm dương, như là Dương Thạc dẫn thông mười sáu huyết khiếu có tám chỗ là huyết khiếu đặc tính dương, tám chỗ là huyết khiếu đặc tính âm.

Công pháp bình thường đều là âm dương cùng nhau, hai loại huyết khiếu đặc tính cùng tu luyện, dẫn thông.

Lục Dương Quyết thì xem nhẹ huyết khiếu đặc tính âm trong người, bộ công pháp này chỉ dẫn thông huyết khiếu đặc tính dương.

Người ta đi vào đỉnh tôi thể dẫn thông ba mươi sáu huyết khiếu, trong đó có mười tám chỗ là huyết khiếu đặc tính âm, mười tám huyết khiếu đặc tính dương. Tu luyện Lục Dương Quyết, đi vào đỉnh tôi thể thì trực tiếp dẫn thông ba mươi sáu huyết khiếu đặc tính dương, mặc kệ huyết khiếu đặc tính âm.

- Nếu như ta tu luyện Lục Dương Quyết cũng sẽ phải cùng dẫn thông ba mươi sáu huyết khiếu đặc tính dương.

- Nhưng lúc trước ta tu luyện Huyền Ứng Kinh đã dẫn thông mười sáu huyết khiếu, trong đó có tám huyết khiếu đặc tính âm. Đợi khi ta tu luyện Lục Dương Quyết, đi vào đỉnh tôi thể rồi thì dẫn thông ba mươi sáu huyết khiếu đặc tính dương cộng với tám huyết khiếu đặc tính âm trước đó, khi ấy ta dẫn thông tổng cộng bốn mươi bốn huyết khiếu, vượt xa cao thủ đỉnh tôi thể bình thường.

Nghĩ tới đây Dương Thạc hút ngụm khí lạnh.

Vốn Dương Thạc lợi dụng mười sáu huyết khiếu cộng minh, khi đi vào tôi thể cao giai thì hắn dẫn thông mười hai huyết khiếu, so với cao thủ cùng giai bình thường dẫn thông thêm bốn huyết khiếu.

Bây giờ Dương Thạc tu luyện Lục Dương Quyết, đợi khi đi vào huyết khiếu thì sẽ dẫn thông thêm tám chỗ huyết khiếu hơn cao thủ cùng giai.

Khi Dương Thạc đối mặt cường giả cùng đẳng thì có ưu thế lớn hơn.

Ưu thế huyết khiếu, thứ nhất trọng hồ bảo lôi âm, khí kinh xoắn ốc. Có nhiều tầng tầng phục, dù ngay mặt đầu với cường giả hơn Dương Thạc một giai thì hắn cũng không sợ.

- Phù, thật đập phá thiết hại vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu ...

Dương Thạc thở ra một hơi, ổn định tâm tình.

Dương Thạc vốn tưởng Lục Dương Quyết không được trọng dụng, phải vất vả tìm công pháp có độ phù hợp cao khác nhưng không ngờ sau khi dung hợp đã đúng chỗ, ít nhất trước khi luyện khí cao giai thì không cần tìm công pháp khác để tu luyện.

- Lần này mục đích trở về Trấn Quốc Công phủ đã đạt thành.

- Có ở lại đây cũng không thú vị, có thể bị lộ thực lực và gặp rắc rối không cần thiết. Thôi, giờ rời khỏi Trấn Quốc Công phủ đi tới hậu sơn, tìm nơi tiềm tu.

Dương Thạc trầm nghĩ, quyết định rời khỏi Trấn Quốc Công phủ ngay.

... ..

Trấn Quốc Công phủ, Ninh Lan Uyển.

Lúc hoàng hôn, phu nhân Trấn Quốc Công mới dùng bữa tối xong, đang uống trà.

Phu nhân Trấn Quốc Công vốn có họ Trịnh, là hào môn quan lại Đại Chu triều. Trình phu nhân năm nay khoảng năm mươi, nhưng thoát nhìn chỉ hơn ba mươi tuổi, ung dung hoa quý, khí độ bất phàm, dù là quý phi, công chúa trong hoàng cung Đại Chu triều nếu bàn về khí độ cũng chưa chắc sánh bằng Trình phu nhân.

Tám thị nữ cỡ mười lăm, sáu tuổi cúi đầu ngoan ngoãn hầu hạ bên người Trình phu nhân.

Trình phu nhân nhấpphớp trà, buông chén trà xuống, thản nhiên hỏi một nữ nhân áo đỏ:

- Hồng Phi, chuyện sắp xếp thị nữ cho Dương Thạc làm sao rồi? Dương Thạc có chọn được ai chưa?

Nữ nhân áo đỏ ngập ngừng nói:

- Bẩm báo phu nhân, Dương Thạc, Dương Thạc nói là gần đây hắn phải tiềm tâm tu luyện, không cần thị nữ hầu hạ. Hơn nữa ...

Nữ nhân liếc Trình phu nhân một cái, tiếp tục bảo:

- Dương Thạc thiếu gia có nói là ghi nhớ ân đức của phu nhân.

Hồng Phi vừa nói xong thì nghe một tiếng giòn vang, nắp trà trong tay Trình phu nhân rớt xuống đất thành mảnh nhỏ.

Hồng Phi và mấy thị nữ khác run lên, không dám nói chuyện.

Biểu tình Trình phu nhân bình tĩnh, không lộ ra tình cảm.

Qua một lúc sau, Trình phu nhân thản nhiên nói:

- Hồng Phi, hình như Lý Trung mang thợ săn trong gia tộc vào núi đã hơn mười ngày?

- Hơn mười ngày còn chưa trở về, không lẽ đã xảy ra chuyện gì? Gần đây thủ lĩnh thợ săn Dương Liệt bế quan chắc cũng sắp xuất quan, chờ sau khi hắn xuất quan nếu Lý Trung còn chưa trở về thì kêu hắn đi Yến sơn một chuyến, tìm ra Lý Trung. Sống phải thấy người, chết phải thấy xác.

27. Chương 27: Nửa Bước Luyện Khí Đẳng Cấp

Vô Tận Thần Công

Chương 27: Nửa bước luyện khí đẳng cấp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thời gian trôi nhanh, lại qua mười ngày, đám người Lý Trung vẫn không về phủ.

Vốn thợ săn của Trấn Quốc Công phủ vào núi nhiều nhất là chỉ ở trong Yến sơn mười ngày mà lần này hơn hai mươi ngày không trở về, hạ nhân trong Trấn Quốc Công phủ đều suy đoán có phải là đám người Lý Trung tại Yến sơn xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Mười ngày trước Dương Thạc đã thương ngân tử của Lý Trung có về phủ một chuyến rồi rất nhanh rời khỏi Trấn Quốc Công phủ.

Gần như không ai liên hệ chuyện đám người Lý Trung mất tích ở Yên sơn và Dương Thạc cùng một chỗ, dù sao thực lực của Lý Trung đã đạt tới đỉnh tột thể đẳng cấp, năm tên thợ săn kia đều là tột thể cao giai, dù là hai con ngao khuyển cũng có Trần Quốc Công phủ tột thể trung giai. Lúc trước Dương Thạc chỉ là tột thể sơ giai, bị thương quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa rồi mới đi vào tột thể trung giai. Dương Thạc muốn khiến đám người Lý Trung ở lại Yên sơn hết thì gần như là chuyện không thể.

Trong mười ngày này Trần Quốc Công phủ không phái cao thủ vào Yên sơn tìm Lý Trung.

Chính lúc này, thủ lĩnh thợ săn của Trần Quốc Công phủ, Dương Liệt xuất quan.

Lúc trước Dương Liệt đã là đỉnh tột thể, lần này bế quan chính là vì trùng kích luyện khí đẳng cấp, hiện tại xuất quan, rõ ràng Dương Liệt đã vào đến luyện khí sơ giai ...

Trần Quốc Công phủ, trong một tiểu viện hẻo lánh.

Tòa tiểu viện này là của Dương Liệt, gã là thủ lĩnh thợ săn của Trần Quốc Công phủ, ở trong phủ ít nhiều cũng có chút địa vị, có tiểu viện của mình, đãi ngộ so với thứ tử Dương gia như Dương Thạc không kém là bao.

Giờ phút này, trong căn phòng của Dương Liệt.

Trên giường lớn, một nam nhân trung niên khoảng ba mươi tuổi nhắm mắt lại, khoan chân ngồi trên giường, đúng là Dương Liệt.

Vóc dáng của Dương Liệt không tính cao lớn nhưng xem như vạm vỡ, cánh tay trần nổi cơ bắp cục cục, làn da như đồng cổ, cho người cảm giác siêu mạnh. Ngoài ra bên mặt trái của Dương Liệt có một vết sẹo dài làm gã có vẻ nanh tranh, tà dị.

Hộc ... Hộc ... Hộc ... Hộc ...

Dương Liệt ngồi trên giường, hít thở đều đều, ngực bụng thông thả phập phồng.

Mỗi lần Dương Thạc thở ra thì lỗ chân lông toàn thân sẽ giãn nở, mỗi khi hút vào thì lỗ chân lông khép lại. Cứ thế hít vào thở ra, lỗ chân lông cả người Dương Liệt cũng hô hấp.

Hộc ...

Thật lâu sau, Dương Liệt thở ra hơi dài, ngừng tiết tấu hô hấp.

Dương Liệt mở mắt ra, thấp giọng nói:

- Vẫn không được, lần này bế quan gần một tháng dù ta may mắn đột phá đến luyện khí đẳng cấp, nhưng cảnh giới không củng cố, muốn lỗ chân lông toàn thân khép mở tự nhiên thì kém rất xa, cứ tiếp tục như vậy thì ta cần ít nhất một tháng nữa mới củng cố cảnh giới luyện khí sơ giai.

Đi vào luyện khí đẳng cấp, dẫn thông toàn thân bảy mươi hai huyết khiếu là lỗ chân lông sẽ tự nhiên khép mở, hấp thu thiên địa chi khí.

Nhưng Dương Liệt vừa mới đi vào luyện khí đẳng cấp, cảnh giới chưa được củng cố.

Mặc dù lỗ chân lông toàn thân có thể khép mở nhưng phải theo lần hít thở, có tiết tấu, muốn tùacute; mở lỗ chân lông hoặc khép lại thì còn kém xa.

Nói đúng ra thì Dương Liệt còn chưa thể được gọi là luyện khí đẳng cấp, chẳng qua là “Nửa bước luyện khí đẳng cấp”.

- Tiếc rằng thân phận của ta tiện, không chiếm được linh đan diệu dược trong kho phòng gia tộc. Đệ tử Dương gia chỉ cần đột phá đến luyện khí đẳng cấp liền có đan dược cung ứng. ăn vào đan dược, trong ba ngày ngắn ngủi là có thể củng cố cảnh giới, hơn nữa không có chút tác dụng phụ. Dương Liệt ta khổ tu gần hai mươi năm mới đi vào luyện khí đẳng cấp, không có đan dược thì cần một tháng mới củng cố cảnh giới được. Quả nhiên, người và người là không thể so sánh.

Đệ tử Trần Quốc Công phủ, dù là thứ tử của Dương gia nếu đi vào luyện khí đẳng cấp cũng sẽ được gia tộc cung cấp đan dược trợ giúp củng cố cảnh giới.

Điều này khiến Dương Liệt rất ghen tỵ.

Nhưng Dương Liệt chỉ là thủ lĩnh thợ săn, cùng lắm coi như là một gia nô cao cấp, có như thế nào cũng không thể sánh ngang với đệ tử Dương gia.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Trong khi Dương Liệt suy nghĩ chuyện này thì ngoài cửa phòng có tiếng gõ cửa.

Két một tiếng, cửa phòng từ từ bị đẩy ra, một nữ nhân áo đỏ xuất hiện ở cửa phòng Dương Liệt. Đó là thiếp thân thị nữ của Trình phu nhân Trần Quốc Công phủ, Hồng Phi.

Hồng Phi từng bước đi vào phòng Dương Liệt, nhìn gã, mặt không biểu tình nói:

- Dương Thạc, người rút cuộc đột phá đến luyện khí đẳng cấp.

- A? Dương Liệt mới xuất quan một canh giờ trước, tin tức ta đột phá vừa lan ra thì Hồng Phi cô nương lập tức tìm lại đây, không lẽ là Hồng Phi cô nương có ý với ta, muốn cùng ta kết duyên sao?

Thấy Hồng Phi vào phòng mình, mặt Dương Liệt lộ nụ cười dâm tà.

Hồng Phi nhú mày nói:

- Dương Liệt, là phu nhân bảo ta tìm người. Gần một tháng trước, lão bộc Lý Trung của Trần Quốc Công phủ ta mang theo đội thợ săn vào trong núi đi săn, mãi đến bây giờ không thấy trở về. Phu nhân nói chờ người đột phá thì tự mình vào núi tìm đám người Lý Trung. Nếu như họ còn sống thì lập tức mang về, nếu đã chết phải điều tra rõ nguyên nhân, cố gắng mau chóng trở về bẩm báo.

“Là con chó già Lý Trung?”

Nghe Hồng Phi nói, Dương Liệt nhướng mày.

“Lần trước ta ở Xuân Ý Lâu trong kinh sư coi trọng đứa bé mười ba tuổi, con chó già đó tranh đoạt với ta, làm hại ta mất thêm năm mươi lượng bạc mới giành đứa bé đó vào tay. Tội nghiệp con bé đó bị chó già Lý Trung hù dọa, ta mua về chơi hơn mười ngày đã mất mạng. Chó già Lý Trung vào núi còn cần ta đi nhặt xác giùm sao?”

- Hồng Phi cô nương, ta vừa mới đột phá, cảnh giới không ổn, chỉ sợ không làm được chuyện phu nhân dặn, nếu gặp chuyện thì ...

Dương Liệt không muốn vào núi tìm kiếm Lý Trung.

Hồng Phi nhú mày nói:

- Phu nhân biết người vừa đột phá, cần củng cố cảnh giới, cho nên cố ý kêu ta lấy một quả thông khí đan cho người, dùng thông khí đan là cảnh giới của người có thể củng cố rồi.

Hồng Phi vừa nói vừa đưa một bình sứ nhỏ cho Dương Liệt.

- Thông khí đan?

Mắt Dương Liệt sáng lên, lập tức nhận lấy bình sứ nhỏ, mở nắp ra.

- Quả nhiên là thông khí đan, cho dù là đệ tử Dương gia thì chỉ khi đột phá đến luyện khí đẳng cấp thì mới được đến một quả thông khí đan củng cố cảnh giới.

- Phu nhân sai bảo, Dương Liệt không dám không nghe theo, bây giờ Dương Liệt vào núi tìm tung tích của Lý Trung, cùng lắm là năm ngày sẽ mang Lý Trung trở về. Viên thông khí đan này đợi ta làm xong chuyện cho phu nhân rồi mới dùng cũng.

Dương Liệt cất bình sứ, nhảy xuống giường.

Dương Liệt chạy ra khỏi gian phòng, hú một tiếng, sau đó có tiếng chó sủa, một ngao khuyển to cỡ ghé con, toàn thân màu lửa đỏ, cực kỳ to lớn xuất hiện trong tiểu viện của gã.

Ngao khuyển này tên là “Đạp Hỏa Ngao”, có thực lực tôi thể cao giai, có thể liều đấu với sư hổ, có thể nói là vương giả trong ngao khuyển.

- Đi!

Dương Liệt ra lệnh cho Đạp Hỏa Ngao Khuyển một tiếng, một người một chó đi ra khỏi tiểu viện.

...

Hậu sơn Trần Quốc Công phủ, Dương Thạc khoan chân ngồi trên đỉnh sườn núi, nhắm mắt tu luyện.

Dương Thạc vừa tu luyện vừa trầm nghĩ:

- Tu luyện mấy chục ngày, ta cách đỉnh tôi thể còn một khoảng dài nhưng đã dùng hết mãng xà màu xanh.

Lúc trước ăn một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ cỡ móng tay có thể cho Dương Thạc tu luyện năm ngày.

Không ngờ sau khi đột phá đến tôi thể cao giai, tu luyện dung hợp Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh thì tiêu hao Huyết Tinh Thạch Nhũ tăng gấp mấy lần. Huyết Tinh Thạch Nhũ cỡ nửa nắm tay chỉ được hơn mười ngày là đã hết.

28. Chương 28: Linh Quả Ẩn Chứa Nhiều Dương Khí

Vô Tận Thần Công

Chương 28: Linh quả ẩn chứa nhiều dương khí

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hiện tại Dương Thạc cùng lúc tu luyện Lục Dương Quyết và Huyền Ứng Kinh.

Tu luyện Lục Dương Quyết chủ yếu nhất là thu chí dương khí trong thiên địa cho mình dùng, bây giờ Dương Thạc còn chưa đạt tới luyện khí đẳng cấp, toàn thân lỗ chân lông không thể tự do khép mở, không cách nào câu thông thiên chi khí, nhưng hắn có thể hấp thu chí dương khí trong thiên địa.

Cách đơn giản nhất là tu luyện dưới mặt trời.

Dương Thạc cảm giác được khi tu luyện dưới ánh mặt trời thì tốc độ tu luyện sẽ tăng gấp hai lần.

Ngoài ra khi Dương Thạc tu luyện Lục Dương Quyết thì cũng không quên tu luyện Huyền Ứng Kinh, khoan chân ngồi dưới mặt trời, hắn vẫn cảm ngộ được thần vận Huyền Ứng, lấy Ứng Phục Thức tu luyện.

Hai loại cách cùng tu luyện, tốc độ của Dương Thạc cực nhanh.

Nhưng tốc độ tu luyện nhanh cũng tiêu hao Huyết Tinh Thạch Nhũ không chậm, trong mười ngày gần gũi Dương Thạc gần như tiêu hao hết Huyết Tinh Thạch Nhũ cỡ nửa nắm đấm. Cứ tiếp tục tu luyện, không có Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ thì tốc độ sẽ giảm, Dương Thạc không muốn thấy tình huống đó.

- Xem ra phải nghĩ cách lại lấy một ít Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Mặc dù có mãng xà màu xanh kỳ dị canh giữ, Dương Thạc không có khả năng dọn sạch hết Huyết Tinh Thạch Nhũ trong hang lớn. Nhưng nếu cẩn thận một ít, lén vào trong hang trộm chút Huyết Tinh Thạch Nhũ thì không phải không thể.

Lần trước Dương Thạc và Huyền Ứng đã lấy một khối nhỏ Huyết Tinh Thạch Nhũ rồi, đương nhiên đó là vì mãng xà màu xanh kỳ dị chưa chuẩn bị nên họ mới thành công. Bây giờ mãng xà màu xanh kỳ dị cực kỳ cảnh giác, muốn lại trộm đi Huyết Tinh Thạch Nhũ sợ rằng không dễ như vậy.

Nhưng không có chuyện gì là tuyệt đối, măng xà màu xanh kỳ dị mặc dù sẽ càng thêm cảnh giác, nhưng thực lực của Dương Thạc, Huyền Ứng cũng tăng mạnh hơn. Thực lực của một người một ứng đều tăng lên một bậc, dù không thể ngay mặt chống lại măng xà màu xanh nhưng tiến vào hang, cầm Huyết Tinh Thạch Nhũ xong bỏ chạy ngay thì chưa chắc măng xà màu xanh có thể làm gì được Dương Thạc, Huyền Ứng.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Chờ khi giải quyết chuyện bên Trấn Quốc Công phủ xong lập tức tới gần hang tìm Huyền Ứng, liên hợp với nó rồi lại đi ăn cắp Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Bây giờ Dương Thạc chưa thể rời khỏi Trấn Quốc Công phủ quá xa, ở bên này hẳn có chuyện càng quan trọng hơn.

- Lý Trung ra phủ gần một tháng không trở về, chắc đã sớm làm ai đó trong phủ nghi ngờ, nhưng không biết tại sao không phái ra cao thủ điều tra.

Trấn Quốc Công phủ có vô số cao thủ, trong đó có không ít người sở trường truy tìm tung tích. Nếu đám người đó ra phủ tìm Lý Trung thì nói không chừng sẽ lần tìm tới gốc rễ, tìm được vách núi nơi Lý Trung vùi thân.

Dương Thạc không ngại đám người đó.

Cho dù họ tìm được vách núi nơi Lý Trung táng thân, thấy xác của lão cũng không sao, dù gì không ai chứng minh được Lý Trung do Dương Thạc giết.

Dương Thạc lo là một số chim muông mà đám người nuôi.

Những người giỏi truy tìm tung tích thường dựa vào chim muông họ nuôi, chúng có cái mũi cực kỳ nhạy, có thể ngửi thấy các loại mùi, bao gồm ... Mùi máu.

Đến vách núi kia, lỡ như chim muông nào ngửi được mùi huyết khí của Huyết Tinh Thạch Nhũ, lần theo đó tìm ra cái hang có Huyết Tinh Thạch Nhũ, một khi lộ ra cái hang thì Trình phu nhân sẽ lập tức phái cao thủ đi giết măng xà màu xanh, lấy hết Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Khi đó Dương Thạc chỉ là thứ tử ti tiện, muốn sử dụng Huyết Tinh Thạch Nhũ gần như là không thể.

Bởi vậy Dương Thạc phải từng giây từng phút quan sát tình hình trong Trấn Quốc Công phủ.

Nếu đám người ra Trấn Quốc Công phủ, tiến vào Yến sơn sẽ tìm tới, khiến bọn họ không thể tìm thấy cái hang.

- Lúc cần thiết sẽ ra tay giết đám người này.

Dương Thạc biết lúc này đành phụ người.

- Tiếc rằng trong Trấn Quốc Công phủ cho đến bây giờ vẫn không có ai tiến vào Yến sơn.

Dương Thạc đứng trên đỉnh đồi, xa xa nhìn hướng Trấn Quốc Công phủ.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ thì phía xa nghe tiếng ưng kêu vang bên tai.

- Là Huyền Ứng?

Dương Thạc rất quen thuộc tiếng ưng kêu này, lập tức ngẩng đầu nhìn chân trời hướng bắc.

Phía xa có con ác điều hình chim ưng xuất hiện ở chân trời phương bắc.

Dương Thạc hú dài khiến ác điều hình chim ưng chú ý. Ác điều xa xa thấy Dương Thạc, hưng phấn kêu lên:

- Gru gru gru gru gru!

Ác điều lao nhanh hướng Dương Thạc.

Trong phút chốc ác diệu đã đáp xuống núi nhỏ nơi Dương Thạc đứng, đúng là hảo hữu của hắn, con Huyền Ứng kia.

Mười ngày không thấy, Dương Thạc phát hiện thân hình của Huyền Ứng lại tăng lớn một vòng, lông chim cũng càng thêm đen bóng, hơn nữa trong lông chim có nhúm lông màu đỏ rực. Nhúm lông chim hình thành hoa văn đỏ tươi trên người Huyền Ứng, trông nó có vẻ càng phần chân hơn.

Rất rõ ràng, trong mười ngày này thực lực của Huyền Ứng có tăng tiến.

- Gru gru gru gru!

Lần nữa trông thấy Dương Thạc, Huyền Ứng hưng phấn đập cánh kêu to. Huyền Ứng vừa kêu vừa vươn vuốt đưa một thân cây tới trước mặt hắn. Cây dài ba thước, mặt trên có bảy, tám trái cây màu đỏ nhỏ như long nhãn, trái cây tỏa mùi hương kỳ dị.

- Sao ngươi chạy tới đây? Trái cây này là lễ vật ngươi mang đến cho ta?

Dương Thạc và Huyền Ứng đã sớm có ăn ý, mặc dù nghe không hiểu Huyền Ứng nếu, nhưng Dương Thạc vẫn biết nó mang trái cây tới là đưa cho hắn.

Huyền Ứng gật đầu, kêu hai tiếng, đẩy trái cây tới trước mặt Dương Thạc.

Dương Thạc mỉm cười nói với Huyền Ứng:

- Đa tạ!

Huyền Ứng thật là nghĩa khí, chiếm được thứ tốt nghĩ đến người thứ nhất là Dương Thạc, hắn thấy cảm động. Lần này Huyền Ứng lại đây tìm Dương Thạc cũng là mạo hiểm rất lớn. May mắn Dương Thạc chặn Huyền Ứng tại đây, chứ nếu nó đến gần Trấn Quốc Công phủ, bị mấy cao thủ trong phủ phát hiện thì khó tránh khỏi vận mệnh bị bắn giết.

- Huyền Ứng có năng lực bay, ở trong Yến sơn dễ dàng tìm được một ít thiên tài địa bảo, không biết trái cây đỏ này có diệu kỳ gì.

Dương Thạc nhìn trái cây đỏ trước mặt, lập tức hái một quả xuống bỏ vào miệng.

Trái cây vào miệng liền tan, biến thành chất lỏng chảy vào bụng Dương Thạc.

Sau đó Dương Thạc cảm thấy chất lỏng trái cây đỏ chảy qua trong người mình như là bị lửa cháy, đau đớn. Nhất là bụng như có lửa, khí nóng cháy bỏng lan tràn.

- Đây là ... Hỏa diễm quả? Linh quả kỳ dị ẩn chứa nhiều dương khí?

Dương Thạc cảm nhận khí nóng tràn ngập trong người, lập tức nhận ra trái cây đỏ là thứ gì.

- Dương khí thật hùng hồn!

Mắt Dương Thạc lóe tia hưng phấn, bản năng khoan chân ngồi, vận chuyển Lục Dương Quyết hấp thu chí dương chi khí trong hỏa diễm quả.

29. Chương 29: Áp Phục Huyền Ứng Làm Sủng Thú

Vô Tận Thần Công

Chương 29: Áp phục Huyền Ứng làm sủng thú

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hỏa diễm quả không tính là thiên tài địa bảo mạnh mẽ gì.

Trái cây này dù ẩn chứa dương khí hùng hồn nhưng thật là hơi bá đạo, nếu thực lực dưới tôi thể cao giai nuốt vào hỏa diễm quả thì không cách nào chịu đựng dương khí cuồng bạo bên trong, cuối cùng sẽ bị đốt cháy kinh mạch trong người. Không chiếm được ích lợi gì, ngược lại tổn thương bản thân.

Chẳng sợ thực lực đạt tới tôi thể cao giai, ăn vào hỏa diễm quả cũng chưa chắc được tới ích lợi.

Đầu tiên là cường giả võ đạo tu luyện công pháp đặc tính âm căn bản không cách nào luyện hóa dương khí cuồng bạo bên trong.

Chỉ có giống như Dương Thạc tu luyện Lục Dương Quyết mới trên diện rộng hấp thu luyện hóa dương khí trong đó cho mình sử dụng.

Lúc trước Dương Thạc tu luyện Huyền Ứng Kinh sự thật thì cũng là thiên hướng dương tính, bởi vậy sau khi chiếm được hỏa diễm quả thì Huyền Ứng mới đem tới cho Dương Thạc dùng.

Dương Thạc khoanh chân ngồi tu luyện, chớp mắt một khắc trôi qua.

Cảm giác nóng cháy trong người biến mất, Dương Thạc chợt mở mắt ra, thở ra một hơi.

- Dương khí thật cường đại, ta chỉ hút ba phần dương khí bên trong hỏa diễm quả, còn lại bảy phần tán đi mất. Cho dù chỉ hấp thu ba phần dương khí thì cũng tương đương với ba ngày ta khổ tu.

Lục Dương Quyết là một loại chí cương chí dương trong thấp giai công pháp, thoát thai từ Cửu Dương Huyền Công, cho nên hiệu suất chuyển hóa dương khí của Lục Dương Quyết thậm chí vượt qua đa phần thấp giai công pháp, đủ để so sánh với cao giai công pháp. đọc truyện mới nhất tại .

Nhưng dù là vậy thì Dương Thạc vận chuyển Lục Dương Quyết chỉ mới hấp thu ba phần dương khí bên trong hỏa diễm quả.

Nếu như Dương Thạc không tu luyện Lục Dương Quyết mà chỉ có Huyền Ứng Kinh, có thể hấp thu một phần dương khí bên trong hỏa diễm quả đã là rất khó.

- Ăn một viên hỏa diễm quả tương đương với ta khổ tu ba ngày, chỗ này có tám viên hỏa diễm quả, nếu ăn hết thì tương đương với thành quả khổ tu hai mươi bốn ngày.

Mặc dù hỏa diễm quả kém hơn Huyết Tinh Thạch Nhũ nhưng tích tiểu thành đại, hiệu quả rất rõ ràng.

Tám viên hỏa diễm quả tương đương với hai mươi bốn ngày khổ tu. Lúc trước Dương Thạc mất một tháng bước vào đến tôi thể cao giai, hiện tại tiến tới đỉnh tôi thể. Dương Thạc cảm thấy mình cần ít nhất năm tháng mới tiến vào đỉnh tôi thể, chẳng sợ có Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ cũng cần hai tháng rưỡi.

Có tám hỏa diễm quả tiết kiệm hai mươi bốn ngày khổ tu, không tới hai tháng là Dương Thạc có thể đi vào đỉnh tôi thể.

- Huyền Ứng, lần này đa tạ người!

Dương Thạc vươn tay sờ đầu Huyền Ứng, nói cảm ơn.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ứng vỗ cánh, kêu lên, liếc ngao khuyến, lại nhìn sâu trong Yến sơn, hướng bắc, kêu rừ rừ.

Dương Thạc nhanh chóng hiểu ý Huyền Ứng:

- A? Người nói là người dùng hỏa diễm quả không có tác dụng lớn. Người tiêu hao hết Huyết Tinh Thạch Nhũ rồi, kêu ta cùng người trộm chút Huyết Tinh Thạch Nhũ nữa?

Thời gian mười ngày này không chỉ có Dương Thạc tiêu hao một nửa Huyết Tinh Thạch Nhũ của mình, Huyền Ứng cũng dùng hết sạch. Huyền Ứng không dám đi chọc mắng xà màu xanh đành tìm thiên tài địa bảo khác, tiếc rằng tìm nửa ngày chỉ có được một gốc cây hỏa diễm quả.

Huyền Ưng và Dương Thạc khác nhau, nó không tu luyện Lục Dương Quyết, dùng hỏa diễm quả có hiệu quả rất kém, ngược lại bị cuồng bạo dương khí làm cực kỳ khó chịu. Huyền Ưng dứt quất cấp Hỏa diễm quả tìm tới Dương Thạc, hy vọng hắn giúp nó đi ăn cấp Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Dương Thạc nhíu mày hỏi:

- Phải đi bây giờ sao?

- Nếu đi ngay thì lỡ như Trần Quốc Công phủ phái cao thủ vào núi, ta không thể nắm giữ hành động có họ, sẽ bị động.

- Như vậy đi, Huyền Ưng, ta ở đây thêm ba ngày, nếu trong phủ vẫn không phái người đi thì ta sẽ cùng người đi trộm Huyết Tinh Thạch Nhũ!

- Gru gru gru gru!

Huyền Ưng nghe hiểu lời Dương Thạc nói, dù không muốn nhưng vẫn đập cánh tỏ vẻ đồng ý.

- Bây giờ trước tiên ăn hỏa diễm quả tích súc lục dương chân khí đã.

Dương Thạc lại gặm một trái hỏa diễm quả định nuốt vào.

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

Chính lúc này, phía xa có tiếng chó sủa diếc tai vọng tới.

Dương Thạc kinh ngạc, không dùng hỏa diễm quả nữa, nhìn hướng có tiếng chó sủa.

Chỉ thấy bên Trần Quốc Công phủ có đoàn lửa đỏ lao nhanh tới sườn núi bên này. Bóng đỏ cực kỳ nhanh, chớp mắt đã lên sườn núi, cách Dương Thạc hai mươi trượng.

- Đây là ... Đạp Hỏa Ngao Khuyến?

Dương Thạc thấy rõ bóng đỏ kia đúng là một con ngao khuyến to lớn, mặt nanh tranh, mắt lóe tia hung ác, màu lửa đỏ. Ngao khuyến to như nghé con, chân trước còn thô hơn cả cánh tay Dương Thạc, khí huyết hùng hồn. Đạp Hỏa Ngao Khuyến đứng cách hai mươi trượng sủa, thanh âm chấn lỗ tai Dương Thạc kêu ù ù, mồm to phun ra khí lăng như muốn đập vào mặt hắn.

- Đạp Hỏa Ngao Khuyến, đây là vương giả trong ngao khuyến, người ẩn chứa nhiều dương khí cuồng bạo. Đạp Hỏa Ngao Khuyến ngửi thấy mùi hỏa diễm quả mới chạy tới đây.

Suy nghĩ xoay chuyển, Dương Thạc biết ngay tại sao Đạp Hỏa Ngao Khuyến đi lên đồi núi này.

Đạp Hỏa Ngao Khuyến cách hai mươi trượng sủa hướng Dương Thạc, Huyền Ưng rất tức giận.

Huyền Ưng vỗ cánh rít chói tai:

- Gru gru gru gru!

Huyền Ưng là đỉnh tội thể, uy thế mạnh hơn Đạp Hỏa Ngao Khuyến mấy bậc. Huyền Ưng hú một tiếng hoàn toàn lấn át tiếng Đạp Hỏa Ngao Khuyến sủa. Đạp Hỏa Ngao Khuyến bị uy thế của Huyền Ưng uy hiếp liên tục lùi mấy bước, thanh thể giảm đi nhiều. xem tại

- Huyền Ưng, đừng kêu.

Khi Huyền Ưng vừa phát ra tiếng thì Dương Thạc hơi biến sắc mặt, lập tức lên tiếng ngăn lại.

Nhưng đã chậm.

Ngay sau đó, trên sườn núi, sau lưng Đạp Hỏa Ngao Khuyến xuất hiện một nam nhân mặc áo xanh lao nhanh tới. Nam nhân đi trên sườn núi mà nhanh hơn cả đi trên đất bằng, mới mấy giây đã tới sau lưng Đạp Hỏa Ngao Khuyến. Bàn tay to nắm đầu Đạp Hỏa Ngao Khuyến, con chó lập tức ngoan ngoãn im miệng.

Vóc dáng của nam nhân không cao nhưng rất vạm vỡ, trên má trái có vết sẹo tăng phần tà khí cho gã.

- Thủ lĩnh thợ săn của Trấn Quốc Công phủ, Dương Liệt?

Vết sẹo trên mặt nam nhân quá bắt mắt, Dương Thạc lập tức nhận ra ngay. Nam nhân chính là thủ lĩnh thợ săn của Trấn Quốc Công phủ, Dương Liệt.

- Liệt Hỏa, đừng quậy!

Dương Liệt trấn an Đạp Hỏa Ngao Khuyển tên 'Liệt Hỏa', nhanh chóng quét mắt Dương Thạc.

Sau đó Dương Liệt dời tầm mắt vào hỏa diễm quả bên cạnh Dương Thạc.

- Ủa? Quả nhiên là hỏa diễm quả, hèn chi Liệt Hỏa không thèm nghe lệnh ta, cứng rần muốn lên núi.

Dương Liệt vừa nói vừa nhìn hướng Huyền Ứng, thấy nó thì mắt gã sáng lên.

- Không ngờ là Huyền Ứng, còn là Huyền Ứng có đỉnh tôi thể đẳng cấp? Tốt, tốt, ta sớm muốn có một con Huyền Ứng, trấn áp nó, làm sủng thú của ta, săn bắn cho ta. Vừa lúc con Huyền Ứng này rất khá, để nó làm sủng thú cho Dương Liệt ta.

Miệng Dương Liệt nói vậy, chân cất bước, chớp mắt đã tới trước mặt Dương Thạc, Huyền Ứng.

Bàn tay to duỗi ra bắt lấy Huyền Ứng.

Dương Liệt vừa ra tay đã muốn bắt giữ Huyền Ứng, áp chế nó. Còn về Dương Thạc đứng cạnh Huyền Ứng thì hoàn toàn bị Dương Liệt bỏ qua.

30. Chương 30: Người Muốn Áp Phục Nó Thì Ta Sẽ Diệt Người!

Vô Tận Thần Công

Chương 30: Người muốn áp phục nó thì ta sẽ diệt người!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thân hình Dương Liệt cực nhanh, chớp mắt đã tới trước mặt Dương Thạc, Huyền Ứng.

Đổi mặt Huyền Ứng hình thể to lớn thì Dương Liệt giơ tay to ra, mạnh Chop hướng cổ nó. Dương Liệt muốn bắt giữ Huyền Ứng, thuần phục nó, để nó trở thành sủng thú của gã.

Trảo Chop tới, Dương Thạc cảm thấy lực lượng khí huyết đậm đặc ập vào mặt.

- Luyện khí đẳng cấp?

Trong giây lát Dương Thạc đã đoán ra thực lực của Dương Liệt.

Dù là Lý Trung, cường giả đỉnh tôi thể đẳng cấp thì lực lượng khí huyết cũng kém xa Dương Liệt. rõ ràng là Dương Liệt đã đến luyện khí sơ giai đẳng cấp, đã thông bảy mươi hai đại huyết khiếu, câu thông thiên địa, có lực lượng vượt xa cường giả tôi thể đẳng cấp.

Dương Thạc nhíu mày, lòng trầm nghĩ.

“Hèn chi không thèm đếm xỉa sự tồn tại của ta, muốn thuần phục Huyền Ứng ngay. Dương Liệt này đột phá đến luyện khí đẳng cấp, xem ra điều này cho hẳn sự tự tin.”

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng nổ lớn, Dương Liệt đã vươn vút tới trước mặt Huyền Ứng.

Huyền Ứng rít chói tai:

- Gru gru gru gru!

Hai cánh rung lên, thân mình bênh bồng, dùng hai vuốt sắc bén đánh tới trảo của Dương Liệt.

Bùm bùm bùm bùm!

Vang tiếng trầm đục, người Dương Liệt khựng lại.

Huyền Ứng bị một trảo của Dương Liệt công kích, thân hình té ngã ra sau, bay ra hơn mười trượng, hai cánh đập phình phịch mới lại ổn định thân hình.

Một lần giao đấu đã quyết định cao thấp, dù Huyền Ứng đã ổn định bước vào đỉnh tột đỉnh nhưng so với Dương Liệt đã đạt tới luyện khí đẳng cấp thì không có chút ưu thế.

- Ứng nhi thật cường cường, cũng tốt, càng cứng rắn thì càng hợp ý ta. Hãy ngoan ngoãn để tay bắt lấy, thuần phục, làm sủng thú của ta đi!

Mặc dù Huyền Ứng phản kháng nhưng Dương Liệt không chút tức giận, ngược lại càng thêm hưng phấn. Chân Dương Liệt liên tục động, chớp mắt đã lao ra hơn mười trượng, lại tới trước mặt Huyền Ứng. Bàn tay to duỗi ra, bắt lấy Huyền Ứng.

Thân hình, tốc độ của Dương Liệt cực nhanh, đánh lui Huyền Ứng gần như trong chớp mắt. Không đợi Huyền Ứng ổn định thân hình, Dương Liệt lại lao tới trước mặt nó. Huyền Ứng không kịp vỗ cánh bay lên trời tránh né.

Lúc trước Huyền Ứng cản một trảo của Dương Liệt đã sớm khí huyết cuộn trào, giờ gã lại đến nữa, giờ trảo công kích, nó gần như không cách nào chống lại.

Huyền Ứng hoảng hốt rít chói tai:

- Gru gru gru gru!

- Xuống đây!

Trảo của Dương Thạc sắp chụp cần cổ của Huyền Ứng.

Đúng lúc này, có tiếng quát lớn vang bên tai Dương Liệt:

- Dương Liệt, con Huyền Ứng này là sủng thú của bản thiếu gia Dương Thạc, người chỉ là một hạ nhân của Dương phủ ta, dám lờ đi bản thiếu gia, muốn bắt lấy sủng thú của bản thiếu gia. Xem ra người cũng muốn giống như ác nô Lý Nghĩa, lấy nô khi chủ, lấy hạ phạm thượng. Người không sợ bị gia pháp xử trí, cắt đứt gân tay, chân sao?

Ngay sau đó, Dương Liệt cảm giác sau gáy có tiếng xé gió, một bàn tay chụp tới cổ gã.

Là thiếu niên bên cạnh Huyền Ứng.

Trong đầu Dương Liệt vội toát ra suy nghĩ trên.

Bình thường Dương Thạc điệu thấp, dù hắn nhận ra Dương Liệt nhưng gã thì không nhận ra hắn. Mới này dù Dương Liệt thấy Dương Thạc đứng cạnh Huyền Ứng nhưng xem hắn trở thành thiếu niên bình thường có quan hệ không tệ với Huyền Ứng. Dương Liệt cảm giác thực lực của thiếu niên chưa đạt tới luyện khí đẳng cấp, căn bản không đáng lo.

Một thiếu niên có quan hệ tốt với Huyền Ứng, dù nó có là sủng thú của hắn thì sao? Dương Liệt muốn cướp đi Huyền Ứng.

Nhưng Dương Liệt không bao giờ ngờ thiếu niên này là thứ tử thiếu gia của Trần Quốc Công phủ, một chiêu đánh bị thương quân gia trưởng phòng Lý Nghĩa, Dương Thạc!

Dương Liệt càng không ngờ Dương Thạc sẽ ra tay với gã.

Dương Thạc tung trảo tới gần cổ Dương Liệt, gã cảm giác như bị rắn độc nhắm trúng, dựng đứng tóc gáy.

Dương Liệt bỏ qua Huyền Ưng, mau chóng xoay người né một kích của Dương Thạc, cánh tay phải động, bùm một tiếng tay va chạm với trán của Dương Thạc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Trong cuộc đụng độ, thân hình Dương Liệt không nhúc nhích, Dương Thạc cảm giác từ bàn tay có sức lực mạnh mẽ làm hắn liên tục lùi bảy, tám bước, tay phải tê rần.

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng thừa dịp này đập cánh bay lên cao mấy chục trượng, Dương Liệt muốn tay không bắt giữ Huyền Ưng gần như là chuyện không thể.

Mắt Dương Liệt sáng ngời lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Thạc:

- Dương Thạc? Người chính là Dương Thạc phế vật? Không ngờ Huyền Ưng là sủng thú của ngươi, nhưng vậy thì sao? Ta muốn bắt Huyền Ưng này, ngươi nghĩ mình có thể ngăn cản sao? Đừng xem Dương Liệt ta thành phế vật như Lý Nghĩa. Ta muốn làm cái gì, chỉ dựa vào ngươi chưa thể ngăn được ta!

Mặc dù Dương Liệt đã biết thân phận của Dương Thạc nhưng gã không thèm để mắt tới hắn.

- Quả nhiên đủ cuồng, đã biết thân phận ta mà vẫn muốn bắt sủng thú của ta.

Dương Thạc nhẹ vung tay giảm bớt cảm giác tê, vẻ mặt bình tĩnh đối diện Dương Liệt cực kỳ cuồng vọng.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Ngươi nghĩ mình khác với Lý Nghĩa sao? Làm thủ lĩnh thợ săn của Trấn Quốc Công phủ chẳng phải là gia nô, hạ nhân của Dương gia ta sao? Lý Nghĩa, Lý Trung là con chó của Dương gia ta, Dương Liệt nhà ngươi cùng lắm là một con ưng của Dương gia. Thử ưng khuyến cũng dám la hét trước mặt chủ nhân? Huyền Ưng còn không dám ra tay với ta, ác ưng Dương gia nhà ngươi lại dám cướp đoạt thứ của chủ nhân?

Dương Liệt nghe lời Dương Thạc thì nhú mày hỏi:

- A? Nói ta ưng khuyến của Dương gia?

Dương Liệt lộ nụ cười tà nói:

- Ta là ưng khuyến của Dương gia thì sao? Ta làm việc cho phu nhân, là ưng khuyến của phu nhân chứ không phải thứ tử phế vật nhà ngươi. Một ti tiện phế vật, không thể che chở cho thị nữ của mình. Nghe nói thị nữ của ngươi bị bán đi Ngọc Mạt Lâu? Chờ lần này ta làm xong việc cho phu nhân, được phu nhân ban thưởng rồi sẽ đi Ngọc Mạt Lâu chơi thị nữ của ngươi!

- Ta muốn bắt con Huyền Ưng kia, ngươi nghĩ mình có thể ngăn cản được ta?

- Cũng vừa lúc, ta bắt lấy Huyền Ưng rồi báo lên phu nhân, nói là ngươi mượn sức Huyền Ưng giết chó già Lý Trung, khi đó phu nhân trách phạt trục xuất ngươi ra khỏi Trấn Quốc Công phủ, trọn đời không thể bước vào kinh sư nữa bước. Huyền Ưng của ngươi là của ta, thị nữ của ngươi tương lai sẽ bị ta chơi đùa trên giường!

- Bay lên trời thì sao? Ngươi không xuống thì ta bắn ngươi rớt xuống, để xem ngươi bị trọng thương thì còn chống cự được không!

Dương Liệt vụt ngừng đầu liếc Huyền Ưng, nheo mắt.

Tay phải Dương Liệt rung lên, lưng cung cây cung gỗ to đã nằm trong tay. Dương Liệt lắp tên, kéo dây, mấy động tác liền mạch. Trong phút chốc cung tiễn trong tay Dương Liệt chĩa hướng Huyền Ưng ở trên trời cao.

Dương Thạc thấy Dương Liệt kéo cung tên thì hơi biến sắc mặt nói:

- Ô mợ phá vãn cung?

- Ngươi muốn bắn rớt Huyền Ưng?

Mặt Dương Thạc biến lạnh lùng nói:

- Người muốn thuần phục Huyền Ưng của ta, khiến nó làm sủng thú của người. Vậy ta đây đành phải động thủ, diệt ứng khuyển Dương gia nhà người!

Khi Dương Liệt chuẩn bị bắn ra mũi tên hướng tới Huyền Ưng thì Dương Thạc lao nhanh tới, chớp mắt đã đến sau lưng Dương Liệt. Trong tay Dương Thạc lóe tia sáng lạnh, cú văn cương chuyển nằm trong tay. Dương Thạc hét to đâm vào lưng Dương Liệt.

31. Chương 31: Vượt Hai Bậc Diệt Dương Liệt

Vô Tận Thần Công

Chương 31: Vượt hai bậc diệt Dương Liệt

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một kích đánh ra, khí thế cả người Dương Thạc đều tập trung vào thanh cú văn cương chủ này

- Giết!

Sát khí tựa như mũi kim đâm vào lưng Dương Liệt.

Trong phút chốc Dương Liệt cảm thấy một kích của Dương Thạc mạnh gấp mấy lần lúc này hấn tung trào căn gã bắt Huyền Ưng. Mới này Dương Thạc công kích thì Dương Liệt còn có thể nhẹ nhàng ứng phó, nhưng lần này gã cảm thấy nếu không tập trung ứng đối thì e rằng sẽ bị giết ngay tại chỗ.

- Sát khí thật mạnh. Tiểu tử, người dám động sát tâm với ta?

Giây phút này Dương Liệt không dám dùng cung tên bắn Huyền Ưng ở trên bầu trời, hai tay động, mũi tên nhón trên cung to đều thu về.

Chân đạp nhanh, Dương Liệt nghiêng người đối mặt Dương Thạc.

Vù vù vù vù!

Chính lúc này, Dương Thạc cầm cú văn cương chủ mạnh mẽ đâm tới trước mặt Dương Liệt.

- A? Cú văn cương chủ? Phế vật tôi thể đẳng cấp chỉ bằng vào một thanh chủ thủ cũng mơ tưởng thích sát ta?

Khi cú văn cương chủ trong tay Dương Thạc đâm tới trước mặt Dương Liệt thì thấy gã duỗi tay to ra lao hướng cú văn cương chủ. Một tiếng giòn vang, Dương Liệt bằng vào tay trần bắt lấy lưỡi dao cú văn cương chủ.

Vù vù vù vù!

Cú văn cương chủ bị Dương Liệt bắt lấy, Dương Thạc cảm giác chủ thủ như đâm vào khối đá to, lực phản chấn làm hai tay hấn hơi tê dại. Mặc kệ Dương Thạc có dùng sức cỡ nào, muốn khiến cú văn cương chủ đâm sâu hơn chút cũng không thể được.

Trong chớp mắt, Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Lực lượng thật mạnh, cường giả luyện khí đẳng cấp là có uy thế như vậy sao? Mặc dù ta là tôi thể cao giai nhưng lực lượng có thể so với cường giả đỉnh tôi thể, cảm thần binh lợi khí cú văn cương chủ thích sát Dương Liệt vậy mà dễ dàng bị bắt lấy?

Mặc dù Dương Thạc chỉ là tôi thể cao giai nhưng hấn từng giết Lý Trung có đỉnh tôi thể đẳng cấp.

Mười sáu huyết khiếu cùng rung, hổ báo lôi âm, khí kinh xoắn ốc bùng phát, chẳng sợ Lý Trung đề phòng từ trước, Dương Thạc có tự tin lực lượng sẽ không thua gã.

Bây giờ đối mặt Dương Liệt chỉ cao hơn Lý Trung một bậc, Dương Thạc có cảm giác gần như bất lực chỉ tính điều này đã thấy được luyện khí sơ giai so với đỉnh tôi thể tồn tại khe rãnh cực lớn, là trời đất cách biệt.

- Cúc văn cương chủ, thứ tử phế vật như ngươi vì sao có cúc văn cương chủ?

- Phải rồi, chó già Lý Trung kia có một thanh cúc văn cương chủ, ngươi đã giết Lý Trung cướp lấy chủ thủ này đúng không?

Dương Liệt chộp cúc văn cương chủ trong tay Dương Thạc, mắt sáng ngời.

- Phu nhân bảo ta tiến vào Yến sơn tìm chó già Lý Trung, không ngờ mới vào núi đã cho ta gặp phế vật Dương gia nhà ngươi. Đúng là đập phá thiết hại vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu lúc trước ta đã đoán đúng, ngươi mượn lực lượng Huyền Ứng giết chết chó già Lý Trung.

- Tốt, tốt, tốt, bắt ngươi thì ta có thể trở về báo cáo kết quả công tác với phu nhân.

Dương Liệt cười tà, tay phải bắt chặt chủ thủ của Dương Thạc, tay trái thì chộp vào đầu hắc, muốn không chế hắc bắt về Trấn Quốc Công phủ.

- Dương Liệt, ngươi nghĩ rằng ta không tập kích được ngươi thì sẽ bó tay chờ chết sao?

Giây phút tay Dương Liệt chộp xuống đầu Dương Thạc thì một thanh âm lạnh băng phát ra từ miệng hắc.

Giờ phút này, Dương Thạc thả ra cúc văn cương chủ bị Dương Liệt nắm bắt.

Giây tiếp theo, Dương Thạc quát khê nhào vào ngực Dương Liệt, hai tay thành trảo mạnh đánh vào ngực gã.

Ứng Kích Thức!

Hai trảo đánh ra cực kỳ nhanh, cả quá trình chỉ trong giây lát. Dương Liệt một tay cầm lưỡi dao cúc văn cương chủ phòng ngừa Dương Thạc dùng sức thích sát, tay kia chụp vào đầu hắc, chỗ ngực bụng mở rộng. Dương Thạc phát động công kích, Dương Liệt có muốn trốn cũng không được.

Dương Liệt biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi! nguồn

Dương Liệt bản năng lùi nhanh, muốn thoát khỏi một kích của Dương Thạc.

Nhưng đã chậm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ diếc tai, hai trảo của Dương Thạc đã chộp tới ngực Dương Liệt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Ngay sau đó có tiếng hổ báo lôi âm, Dương Liệt cảm giác như không phải Dương Thạc công kích gã mà là Huyền Ứng hồng hoang vượn hai vuốt nhọn đánh tủng gã. Đối mặt hồng hoang Huyền Ứng ác diệu, Dương Liệt kiềm không được tinh thần rung động.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Khi tinh thần Dương Liệt rung động thì hai trảo của Dương Thạc phát động khí kinh xoắn ốc, tiếng vải ngực áo bị xé rách. Dương Thạc nhân dịp tinh thần Dương Liệt không ổn định, hai khí kinh xoắn ốc cường đại chui vào người gã, chạy nhảy trong kinh mạch, nghiền nát.

Dương Liệt cảm nhận khí kinh xoắn ốc chui vào người, hoàn toàn biến sắc mặt, mặt đầy khó tin:

- Phóng khí kinh ra ngoài? Sao có thể? Người không đạt tới luyện khí đẳng cấp, làm sao phóng khí kinh ra được? Còn nữa, tiếng thú rống sấm sét rất cuộc là âm thanh gì? Người nhưng lại ... Nắm giữ huyền thuật?

Khí kinh xoắn ốc chui vào người Dương Liệt chính là chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng, ẩn chứa lực lượng chí cương chí dương. Chân khí tới đâu là kinh mạch của Dương Liệt bị nghiền nát, đau rất vô cùng.

“Mau lên, mở hết lỗ chân lông toàn thân, bài trừ chân khí ra ngoài!”

Trong phút chốc đầu óc Dương Liệt nổi lên ý nghĩ này. Chỉ cần gã mở hết toàn thân lỗ chân lông, câu thông thiên chi khí thì khí kinh xoắn ốc xâm nhập vào người sẽ bị bài trừ ra. Nhưng Dương Liệt đã quên gã chỉ vừa mới đi vào luyện khí sơ giai, chưa từng ăn vào thông khí đan, cảnh giới không ổn, toàn thân lỗ chân lông căn bản không thể tự nhiên khép mở. Mới nãy bị Dương Thạc công kích, Dương Liệt cảm ứng đến nguy hiểm, toàn thân lỗ chân lông tự động khép lại, tóc gáy dựng đứng. Bây giờ Dương Liệt muốn mở ra lỗ chân lông bài trừ khí kinh xoắn ốc là chuyện không thể.

Dương Liệt há mồm phun búng máu:

- Phụt.

Mặt Dương Liệt tái nhợt.

- Tiểu súc sinh, người ... Có thể làm ta bị thương? Không có khả năng, tuyệt không có khả năng..

- Cút đi!

Dương Liệt nổi giận vung cánh tay, đánh bay Dương Thạc ra.

Dương Thạc bị cánh tay Dương Liệt đập trúng, văng ra mấy trượng, cổ họng dâng ngụm máu sắp phun ra.

- Gru gru gru gru gru!

Dương Liệt đánh văng Dương Thạc, không chờ gã có hành động thì nghe tiếng Huyền Ứng rít chói tai vang từ sau gáy Dương Liệt.

Huyền Ứng từ trên chín tầng trời đáp xuống, chớp mắt công kích tới sau lưng Dương Liệt.

Ầm ầm ầm ầm ầm! xem tại

Vuốt nhọn của Huyền Ứng rạch phá không khí phát ra tiếng bùm bùm.

Dương Liệt không quay đầu lại đã cảm thấy có cuồng phong thổi từ sau gáy, tiếp theo có hai tiếng xoẹt xoẹt, vuốt nhọn của Huyền Ứng như búa tạ đập vào lưng Dương Liệt, xuyên thấu qua trước ngực. Bị lực lượng mạnh mẽ của Huyền Ứng tấn công, Dương Liệt nhào tới trước xa bốn, năm trượng, nếu không phải bị Huyền Ứng cấp lấy thì gã sớm té xuống đất.

Dương Liệt nhìn ngực mình bị móng vuốt Huyền Ứng đâm thủng, mắt gã tràn đầy khó tin:

- Không thể nào!

Dương Liệt định nói chuyện bỗng há mồm phun ra ngụm máu đỏ sẫm.

Dương Liệt nhìn chăm chăm và Dương Thạc, cười tà, khàn giọng khó nhọc nói:

- Người ... Người có thể giết ta ... Trước tiên giết Lý Trung rồi lại giết Dương Liệt ta. Phu nhân ... Phu nhân tuyệt sẽ không bỏ qua cho người ... Thiếu ... Thiếu gia cũng sẽ báo thù cho ta! Người ... Giết ta cũng sẽ không sống được! Sau một tháng người không vào luyện khí đẳng cấp được sẽ phải cút ra kinh sư ... Thị nữ của người ... Sẽ bị người chơi ...

- Nói nhảm nhiều quá!

Dương Thạc nhướng mày, vọt tới trước mặt Dương Liệt, đánh một đấm vào họng gã.

Két một tiếng, xương cổ Dương Liệt vỡ vụn, rốt cuộc nói không nên lời. Dương Liệt trợn to mắt, tia sáng cuối cùng biến mất, không còn sự sống.

32. Chương 32: Không Thần Phục Thì Chết Đi!

Vô Tận Thần Công

Chương 32: Không thần phục thì chết đi!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Huyền Ứng rút móng vuốt khỏi người Dương Liệt, gã ngã xuống đất.

Cường giả võ đạo luyện khí sơ giai đã chết.

Dù Dương Liệt chết có phần lớn là vì một kích của Huyền Ứng, nhưng nếu không phải Dương Thạc dùng khí kinh xoắn ốc công kích gã, nghiền nát kinh mạch làm gã trọng thương thì Huyền Ứng muốn công kích gã gần như là không thể. Thêm nữa nếu không có Dương Thạc thì Huyền Ứng sớm bị Dương Liệt một mũi tên bắn rớt rồi.

Có thể nói Dương Liệt chết là do Dương Thạc vượt hai bậc chém chết.

- Dương Liệt này vừa mới bước vào luyện khí đẳng cấp, cảnh giới võ đạo chưa ổn định, nhất là toàn thân lỗ chân lông không thể khép mở tự nhiên, không cách nào bài trừ khí kinh xoắn ốc của ta ra ngoài người, bởi vì vậy ta mới miễn cưỡng đã thương được hắn.
- Nếu đổi lại cường giả củng cố cảnh giới luyện khí đẳng cấp thì dù ta đánh lên thành công cũng lắm chỉ bị thương nhẹ, không thể giết chết được.

Dù Dương Thạc đã giết Dương Liệt nhưng hắn biết cường giả luyện khí không có chất lượng cao.

Dương Thạc tu luyện Lục Dương Quyết, bên trong có một sổ ghi chép thường thức về võ đạo, bên trong có nhắc tới một võ đạo cường giả vừa mới bước vào luyện khí cảnh giới cần có thời gian nhất định để củng cố cảnh giới. Nếu cảnh giới không củng cố, nhiều nhất xem như là “Nửa bước luyện khí đẳng cấp”, lúc này cường giả luyện khí dù mạnh hơn cường giả tôi thể rất nhiều nhưng chưa chắc không thể đánh thắng.

Dương Thạc lợi dụng cảnh giới của Dương Liệt không ổn định, lỗ chân lông không thể tự nhiên khép mở đánh trọng thương gã.

- Dương Liệt này sắp chết vẫn nói lời đó với ta.

Dương Thạc nhìn xác Dương Liệt, nhớ lời gã nói trước khi chết.

Giết Lý Trung, Dương Liệt thì sao?

Bây giờ tình huống của Dương Thạc không tốt bao nhiêu.

Tiểu Dịch bị bán đi Ngọc Mạt Lâu, cái này thì Dương Thạc không quá lo. Ngọc Mạt Lâu không chỉ đơn giản là thanh lâu, thật ra nó là nơi phong nhã trong kinh sư, rất nhiều quan to quý nhất trong kinh gặp gỡ tại đó. Thiếu gia, tiểu thư công phủ, hầu phủ Đại Chu triều cũng thường hay tổ chức hội tại đó. Khi đương kim hoàng đế của Đại Chu triều còn là thái tử từng ở trong Ngọc Mạt Lâu cùng một vị tài tử dân gian lấy thi hội hữu, được truyền tụng thành giai thoại.

‘Thanh lâu’ như vậy tuyệt đối sẽ không giống một sổ xxy viện tam lưu khác, khiến Tiểu Dịch mới có mười hai tuổi tiếp khách.

Nhưng dù là vậy thì nếu trong vòng hai năm Dương Thạc không thể đến võ sư đẳng cấp, Tiểu Dịch cuối cùng khó tránh kết cục bị người làm nhục.

Ngoài ra trước mắt Dương Thạc gặp vấn đề lớn nhất là còn một tháng rưỡi nữa hắn sẽ tròn mười lăm tuổi, khi đó gia tộc sẽ trải nghiệm thực lực của hắn. Đạt tới luyện khí đẳng cấp mới được ở lại Trấn Quốc Công

phủ, kinh thành, nếu như không sẽ bị phát đến nông thôn quản lý trang viên, trọn đời không thể bước vào kinh sư nữa bước.

Không thể bước vào kinh sư, vậy cho dù trong hai năm Dương Thạc tu luyện đến võ sư đẳng cấp thì làm sao cứu Tiểu Địch ra được?

- Còn một tháng rưỡi nữa, tiếc rằng bây giờ ta thậm chí không đạt tới đỉnh tôi thể chứ đừng nói là luyện khí đẳng cấp.

Giờ phút này, Dương Thạc chỉ là tôi thể cao giai, muốn trong vòng một tháng rưỡi đi vào đỉnh tôi thể thì sẽ có khó khăn rất lớn. Muốn trong thời gian ngắn đi vào luyện khí đẳng cấp gần như là không thể.

- Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, chuyện sau một tháng rưỡi thì chờ tới lúc đó tính. Chỉ cần ta không ngừng cố gắng khổ tu thì tốt rồi. Mặc kệ như thế nào, ít nhất ta có cơ hội.

Dương Thạc nghĩ vậy, liếc xác Dương Liệt.

- Còn người thì vĩnh viễn không có khả năng có cơ hội. xem chương mới tại (.

Trước khi chết còn múa mép khua môi, Dương Thạc khinh thường Dương Liệt.

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

Suy nghĩ mới nổi lên trong đầu Dương Thạc thì bỗng có tiếng ngao khuyến sủa vang bên tai hắn.

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

- Gâu gâu gâu gâu gâu! truyện copy từ

Thấy chủ nhân của mình bị Dương Thạc giết chết cực mau, Đạp Hỏa Ngao Khuyến đi theo Dương Liệt tiến đến mất đồ rục, sủa liên tục, vọt tới gần Dương Thạc, như muốn xé hắn thành mảnh nhỏ.

- A? Người muốn báo thù cho chủ nhân sao?

Thấy Đạp Hỏa Ngao Khuyến nhào tới thì Dương Thạc nhướng mày, lắc người né tránh Đạp Hỏa Ngao Khuyến vọt tới.

- Nằm xuống cho ta!

Dương Thạc tránh khỏi Đạp Hỏa Ngao Khuyến nhào tới, mạnh đạp bước chuyển tới bên cạnh Đạp Hỏa Ngao Khuyến, tay phải thành trảo tóm cổ nó. Dương Thạc hơi dùng sức, thân hình to lớn của Đạp Hỏa Ngao Khuyến bùm một tiếng bị hắn ấn xuống đất, bốn móng vuốt tiếp xúc mặt đất dấy lên đồng bụi đất.

Mặc dù Đạp Hỏa Ngao Khuyến là vương trong ngao khuyến nhưng chỉ có thực lực tôi thể cao giai. Dù Dương Thạc cũng là tôi thể cao giai nhưng hắn đã thông mười tám huyết khiếu, khí huyết hùng hồn, vượt hơn Đạp Hỏa Ngao Khuyến một bậc. Dù mới này Dương Thạc liều đấu với Dương Liệt có bị thương đôi chút nhưng muốn áp chế con Đạp Hỏa Ngao Khuyến này là cực kỳ dễ dàng.

- Đạp Hỏa Ngao Khuyến dù gì cũng là vương giả trong ngao khuyến, nếu thu phục nó ch ota sử dụng thì cũng được ...

Dương Thạc một chiêu áp chế Đạp Hỏa Ngao Khuyến, trong đầu toát ra ý nghĩ.

Đạp Hỏa Ngao Khuyến là dị chủng trong ngao khuyến, cơ thể ẩn chứa nhiều dương khí cuồng bạo. Loại ngao khuyến đó chỉ có công ngao, không có mẫu ngao, công ngao cần chủng loại ngao khuyến tốt hơn giao phối mới sinh ra một đồng hỏa ngao. Nhưng Đạp Hỏa Ngao Khuyến có dương khí rất mạnh, khó thành công giao chủng với mẫu ngao. Cho dù thành công sinh ra tiểu ngao thì xác suất là Đạp Hỏa Ngao Khuyến không tới một phần. Bởi vậy nên loại ngao khuyến cực kỳ quý giá, Dương Thạc giết chết Dương Liệt, muốn thu phục Đạp Hỏa Ngao Khuyến của gã vào túi mình.

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

- Gâu gâu gâu gâu gâu!

Tiếc rằng con ngao khuyến này bị Dương Thạc túm cổ nhưng chết không thần phục, không ngừng gằm gừ vùng vẫy, bốn móng vuốt cào mặt đất bốc bụi đất bốn phía.

- Không chịu thần phục sao?

Dương Thạc nhìn thấy trong mắt Đạp Hỏa Ngao Khuyến không có chút gì là thần phục.

- Truyền thuyết nói Đạp Hỏa Ngao Khuyến mặc dù có khí huyết khổng lồ, thực lực siêu quần, nhưng trí lực rất thấp, cả đời chỉ nhận một chủ nhân. Xem ra ta muốn thu phục nó là chuyện không thể.

Dương Thạc liếc Đạp Hỏa Ngao Khuyến, thấy đáng tiếc.

- Nếu người không chịu thần phục thì thôi, để người đi theo chủ nhân của mình vậy.

Bàn tay Dương Thạc dùng sức, bùm một tiếng hấn ấn cổ con chó vùi xuống mặt đất rồi bẻ một cái. Cần cổ thô to của Đạp Hỏa Ngao Khuyến bị Dương Thạc bẻ gãy. Đạp Hỏa Ngao Khuyến hét, rên rĩ mấy tiếng, tứ chi run rẩy một chốc sau đó lặng im không tiếng động.

- Con chó có khí huyết khổng lồ thường thì bên trong người có cầu bảo ẩn chứa nhiều dương khí. Dương khí của Đạp Hỏa Ngao Khuyến cực kỳ tràn đầy, chắc trong người ọc cầu bảo.

Dương Thạc lấy lại cốc văn cương chủy từ xác của Dương Liệt, hấn một đao mổ bụng của Đạp Hỏa Ngao Khuyến ra.

Cầu bảo của Đạp Hỏa Ngao Khuyến mặc dù không tính là cái gì thiên tài địa bảo, nhưng Dương Thạc dự đoán bên trong ẩn chứa dương khí tuyệt đối mạnh hơn cả hỏa diễm quả, đối với hấn thì cũng là báu vật hiếm có.

Giờ phút này, Dương Thạc muốn cố gắng dùng hết cách tăng nhanh tốc độ tu luyện, dĩ nhiên sẽ không bỏ qua cầu bảo của Đạp Hỏa Ngao Khuyến.

33. Chương 33: Cao Thủ Của Trấn Quốc Công Phủ Đến.

Vô Tận Thần Công

Chương 33: Cao thủ của Trấn Quốc Công phủ đến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cốc văn cương chủy cực kỳ sắc bén, dù đối phó với luyện khí đẳng cấp cường giả như Dương Liệt không có hiệu quả tốt nhưng muốn mổ ngực bụng của Đạp Hỏa Ngao Khuyến đã chết thì rất đơn giản.

Chỉ chốc lát sau Dương Thạc moi ra từ bụng Đạp Hỏa Ngao Khuyến một khối đá màu vàng.

Thứ này đúng là cầu bảo của Đạp Hỏa Ngao Khuyến.

Khối cầu bảo to cỡ nắm tay, Dương Thạc nắm nó trong tay, có thể rõ ràng cảm giác được trong đó ẩn chứa lực lượng khí huyết hùng hồn. Dương Thạc còn có thể cảm giác được cầu bảo ở trong tay hấn như là trái tim đập theo tiết tấu.

- Đạp Hỏa Ngao Khuyến đã tắt thở từ sớm không ngờ trong cầu bảo vẫn còn ẩn chứa sự sống.

Dương Thạc cầm viên cầu bảo, thăm tặc lưỡi lấy làm kỳ.

Một số động vật như loài rắn khi mổ bụng nó đào ra trái tim thì tim sẽ tự nhảy một lát rồi mới hoàn toàn ngừng đập. Cầu bảo này là tinh hoa trong cơ thể Đạp Hỏa Ngao Khuyến, ẩn chứa sự sống cường đại là chuyện rất bình thường.

Nhưng Dương Thạc rõ ràng cảm giác được trong chứa lực lượng khí huyết không thể so sánh với Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Lượng dương khí còn không bằng hỏa diễm quả.

Cầu bảo cỡ nắm tay ẩn chứa tổng số dương khí chỉ tương đương với ba viên hỏa diễm quả.

- Cầu bảo này có thể cắt nhỏ rồi từ từ ăn, vậy thì hiệu suất hấp thu cao hơn chút. Giá trị của nó chắc tương đương với tám trái hỏa diễm quả.

Dù dương khí trong cầu bảo không tính nhiều nhưng nó có ưu thế riêng.

Cầu bảo giống như khối đá, có thể cắt nát, ăn nhiều lần. Không giống hỏa diễm quả nếu cắt ra thì lập tức hóa thành chất lỏng, dương khí tán đi mất, phải ăn hết nguyên trái. ăn vào một viên hỏa diễm quả, thật nhiều dương khí không kị pháp thu sẽ tán mất hơn phân nửa. Cầu bảo thì cắt khối nhỏ ăn vào, chậm rãi hấp thu, hiệu suất tuyệt đối cao hơn hỏa diễm quả. Bởi vậy dù dương khí trong cầu bảo chỉ tương đương với ba hỏa diễm quả nhưng giá trị thì sánh bằng tám trái hỏa diễm quả.

Dương Thạc vung cước văn cương chủy, cắt một khối nhỏ cầu bảo.

Dương Thạc đặt khối nhỏ cầu bảo tới trước mặt Huyền Ứng, nó lắc đầu không nuốt vào.

- Hình như Huyền Ứng này không đặc biệt thích thứ có dương khí nhiều.

Huyền Ứng không cần, Dương Thạc cắt lại cầu bảo. Huyền Ứng không quá thích thứ có nhiều dương khí, dù là hỏa diễm quả hay cầu bảo.

Vậy cũng tốt, sau này tìm được thiên tài địa bảo, nếu là dương tính thì thuộc về Dương Thạc, âm tính liền cho Huyền Ứng, vừa lúc không xung đột nhau.

- Lần này Dương Liệt vào núi chắc sẽ mang đi ít thứ tốt, để tìm xem.

Dương Thạc lấy cầu bảo sau dời mắt tới xác Dương Liệt.

Đầu tiên là ô mộc phá vân cung của Dương Liệt.

Ô mộc phá vân cung giống như cước văn cương chủy, đều xem như là thần binh lợi khí. ô mộc phá vân cung chế tạo từ ô mộc trăm năm ở Mang sơn, dây cung là đại cân của Bạch Sa vùng đông hải, bốn mươi chín khâu lắp ráp đặc chế thành, cần có bát thạch lực mới kéo căng được, một mũi bắn ra xa đến ngàn trượng. Cái gọi là “Phá vân” chính là chỉ cung này kéo căng bắn lên trời đủ bắn ra cái lỗ sâu ngàn trượng thủng tầng mây.

Cây cung như vậy là người bình thường không có được, trang bị đặc biệt của ngự lâm quân “Thiên cung doanh” trong Đại Chu triều. Dương Liệt là thủ lĩnh thợ săn của Trấn Quốc Công phủ mới có được một cây.

Dương Thạc cầm ô mộc phá vân cung, tay cầm thân cung, một tay nắm dây cung, mạnh dùng chút sức kéo cung thành hình vầng trăng.

Bằng!

Dương Thạc thả lỏng tay, dây cung bắn ngược lại, kêu ong ong.

Dương Thạc chỉ kéo căng một lần mà đã thấy cánh tay tê, thở hồng hộc. Lấy lực lượng hiện tại của Dương Thạc thì nhiều nhất chỉ kéo cung được ba lần, nếu hơn nữa thì không thể.

- Cắt ô mộc phá vân cung đi, trong Yến sơn sẽ có lúc cần nó.

Dù cầm ô mộc phá vân cung thì hơi bất tiện nhưng Dương Thạc luyện tiếu ném thần binh như vậy.

Cùng lắm thì Dương Thạc chỉ dùng nó trong Yến sơn, sau khi về Trấn Quốc Công phủ sẽ tìm chỗ giấu nó đi.

Dương Thạc lấy ô mộc phá vân cung, lại tìm tòi trên người Dương Liệt, moi ra bảy, tám bình sứ nhỏ màu trắng.

Dương Thạc mở nắp che ra, mùi thơm đan dược phát vào mũi. Dương Thạc ngửi mùi, biết là viên đan dược quý giá hơn tòi thể đan rất nhiều.

- Không lẽ đây là thông khí đan? Đan được quý giá hơn cả tôi thể đan thì chính là thông khí đan rồi. Thông khí đan là đan được dùng để củng cố cảnh giới sau khi đạt tới luyện khí đẳng cấp. Dương Liệt mới bước vào luyện khí đẳng cấp, đúng là cần có thông khí đan củng cố cảnh giới.

Dù chưa thấy qua thông khí đan nhưng Dương Thạc lập tức nhận ra viên đan được này.

- Sau khi ăn vào thông khí đan sẽ hóa thành được lực khơi thông kinh mạch con người, bài trừ tạp chất ra ngoài, hoàn toàn củng cố luyện khí đẳng cấp. Nhưng phải tu luyện đến luyện khí đẳng cấp, chân khí phóng ra ngoài mới dùng đan được này được.

Sử dụng thông khí đan cũng cần có điều kiện.

Phải đến luyện khí đẳng cấp, chân khí phóng ra ngoài mới dùng được. Nếu chân khí không thể phóng ra ngoài, ăn vào thông khí đan, không thể bài trừ được lực ra ngoài, không thể tẩy trừ tạp chất.

- Dù ta chưa đạt tới luyện khí đẳng cấp, nhưng đã có thể làm được phóng chân khí ra, hình như cũng có thể sử dụng viên thông khí đan này.

Dương Thạc nhìn thông khí đan trong tay, tâm tình hơi kích động.

Nhưng bây giờ không phải là lúc sử dụng thông khí đan, Dương Thạc cất đan được này đi.

Dương Thạc mở mấy bình sứ khác ra, ngửi một hơi, mùi gay mũi làm hấn nhú mày.

Nhưng rồi mắt Dương Thạc sáng lên.

- Thứ này là được vật bôi trên người sẽ che giấu hơi thở?

Dương Liệt là thủ lĩnh thợ săn của Dương gia, bản lĩnh truy tung trong rừng núi cực mạnh, gã có vài bản lĩnh che giấu hơi thở của mình, phòng ngừa người khác truy tung. Được vật này là để che giấu hơi thở trên người Dương Liệt.

- Ta muốn vào hang lớn kia ăn cắp Huyết Tinh Thạch Nhũ, vốn không có cơ hội lớn bao nhiêu, giờ có được vật này che giấu hơi thở trên người ta, muốn tiến vào hang lớn trộm Huyết Tinh Thạch Nhũ thì có thể tăng lớn cơ hội gấp vài lần.

Giá trị của được vật này kém xa thông khí đan nhưng đối với Dương Thạc thì cũng có tác dụng cực kỳ quan trọng.

Lần này giết Dương Liệt có thu hoạch thật lớn.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Bây giờ lập tức vào sâu trong Yến sơn, chỗ hang lớn kia trộm Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Khi Dương Thạc nghĩ vậy thì nghe hai tiếng hú dài phát ra từ Trần Quốc Công phủ.

Trong tiếng hú ẩn chứa ý cảnh cáo.

Nghe tiếng hú ngày càng gần, Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi, mới này Huyền Ứng đấu với Dương Liệt, tiếng hú của Huyền Ứng khiến cho cao thủ Trần Quốc Công phủ chú ý.

- Đi!

Dương Thạc xoay người leo lên lưng Huyền Ứng.

34. Chương 34: Bắn Ngươi Rớt Xuống

Vô Tận Thần Công

Chương 34: Bắn ngươi rớt xuống

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sườn núi nơi Dương Thạc ở cách Trấn Quốc Công phủ chỉ khoảng năm dặm.

Mới nãy Huyền Ứng đấu với Dương Liệt cứ hú liên tục sớm khiến cao thủ bên Trấn Quốc Công phủ chú ý. Mặc dù ác diệu Huyền Ứng có thực lực đỉnh tột thế không khiến siêu cấp cao thủ trong Trấn Quốc Công phủ chú trọng, nhưng bên trong vẫn phải ra hai cao thủ tới xem.

Hai cao thủ tới gần sườn núi, phát ra tiếng hú.

Nếu trên đồi núi này có ai đấu với Huyền Ứng thì chắc chắn sẽ lên tiếng đáp lại.

Nhưng hai tên cao thủ không thể ngờ là mặc dù đồi núi có người nhưng là Dương Thạc đồng minh với Huyền Ứng. Dương Thạc nghe hai tên cao thủ hú thì biết ngay có người tới.

- Cao thủ của Trấn Quốc Công phủ sắp đến, nếu để họ trông thấy ta thì sẽ gặp rắc rối.

Dương Liệt và Đạp Hỏa Ngao Khuyển đã chết tại đây.

Nếu để người ta thấy Dương Thạc ở kế bên thì dù là đồ ngốc cũng đoán được Dương Thạc có liên quan đến cái chết của Dương Liệt.

- Đi!

Thân hình nhích động, Dương Thạc nằm trên tấm lưng rộng của Huyền Ứng.

Dương Thạc nhẹ vỗ Huyền Ứng, nó kêu lên:

- Gru gru gru gru!

Huyền Ứng vỗ cánh bay lên trời.

Dương Thạc ngồi trên lưng Huyền Ứng bay lên trời cao mấy trăm trượng, nhìn xuống thấy trên sườn núi có hai nam nhân khoảng ba mươi tuổi đã tới.

Thân hình hai nam nhân dù không cao to nhưng cũng giống Dương Liệt, rất vạm vỡ, trừ bộ đồ xanh ra còn mặc tầng thiết giáp sắc xanh đen. Hai nam nhân này khí thế phi thường, mạnh hơn Dương Liệt gấp mấy lần. Dù Dương Thạc bay trên trời cao vài trăm trượng cũng cảm giác được khí thế toát ra từ người họ.

- Đây là Huyền Giáp Vệ, thiếp thân thị vệ của phụ thân. Bình thường phụ thân ở trong quân bên cạnh có ba trăm Huyền Giáp Vệ, là thân binh của phụ thân. Giờ phụ thân bế quan trong phủ cũng có năm mươi Huyền Giáp Vệ ở trong phủ hộ vệ. Mỗi một Huyền Giáp Vệ, đều có tu vi đỉnh luyện khí. Hai tên huyền giáp vệ hợp sức thì dù là cường giả võ sư cũng sẽ bị giết cực kỳ dễ.

Dương Thạc nhìn hai nam nhân, thầm nghĩ.

Trấn Quốc Công, Dương Thiên là thứ nhất võ tướng của Đại Chu triều, ở trong quân tựa như định hải thần châm. Ba trăm thân binh thị vệ của Trấn Quốc Công, Dương Thiên đều có đỉnh luyện khí đẳng cấp.

Phải biết rằng đám thân binh đều ở tuổi ba mươi, đúng lúc tráng niên, khí huyết tràn đầy. Cường giả đỉnh luyện khí ba mươi tuổi thì ít nhất trước hai mươi tuổi đã bước vào luyện khí đẳng cấp. Dù thiên phú của Huyền Giáp Vệ không ưu tú nhất nhưng cũng mạnh hơn võ giả bình thường rất nhiều.

Hơn nữa mỗi một tên Huyền Giáp Vệ đều trải qua mấy chục lần sát phạt trên chiến trường, thân kinh bách chiến, khí thế lăng lẹ. Một tên Huyền Giáp Vệ liều mạng thậm chí có thể giết võ giả đẳng cấp võ sư bình thường.

Mặc dù Dương Thạc ở trên trời cao trăm trượng, cách Huyền Giáp Vệ rất xa nhưng khi thấy hai tên Huyền Giáp Vệ thì vẫn cảm giác hơi áp lực.

- Ủa? Là người của Trấn Quốc Công phủ ta.

- Là thủ lĩnh thợ săn Dương Liệt!

Hai tên Huyền Giáp Vệ tới đồi núi lập tức thấy xác của Dương Liệt.

Một Huyền Giáp Vệ vội tiến lên xem xét tình trạng của Dương Liệt.

- Ui, Dương Liệt bị vuốt của ác điều tử sau lưng đâm xuyên ra trước ngực đánh trọng thương, lại bị thứ gì bóp nát xương cổ mới chết.

Huyền Giáp Vệ kiểm tra sơ lập tức dò xét nguyên nhân cái chết của Dương Liệt.

- Ác điều thật lợi hại, dù gì Dương Liệt cũng là vừa mới bước vào luyện khí đẳng cấp, vậy mà ác điều dễ dàng giết chết hắn, sợ là ác điều này ít nhất cũng có thực lực luyện khí đẳng cấp. Bình thường Huyền Ứng là vương giả trong ác điều, thực lực cao nhất chỉ là đỉnh tội thể, hiếm có bước vào luyện khí đẳng cấp ... Không lẽ hung thủ giết Dương Liệt là đệ tử, ác điều sâu trong Yến sơn?

Mắt Huyền Giáp Vệ chớp lóe đầy nghi ngờ.

Một Huyền Giáp Vệ khác lắc đầu, trầm giọng nói:

- Không thể nào! Đệ tử, ác điều sâu trong Yến sơn có trí lực phi phàm, chúng nó tuyệt đối không dám tới gần kinh sư, không dám tới gần Trấn Quốc Công phủ của ta.

- Ủa, nhìn kia, trên bầu trời còn có một con Huyền Ứng.

Ngay sau đó Huyền Giáp Vệ ngẩng đầu lên, lập tức phát hiện Huyền Ứng ở trên bầu trời mấy trăm trượng.

Huyền Giáp Vệ nhìn chăm chăm Huyền Ứng, nhíu mày nói:

- Chắc là con Huyền Ứng đó. ủa, hình như trên lưng Huyền Ứng có bóng người.

- Có người hoặc không thì chờ ta bắn nó rơi xuống là biết ngay.

Huyền Giáp Vệ khác vừa nói vừa tháo xuống cây cung to gỗ đàn treo trên lưng, đặt mũi tên lên dây cung nhẹ nhàng kéo, dây căng ra, mũi tên chỉ hướng Huyền Ứng trên bầu trời.

- Nguy rồi!

Dương Thạc ở giữa không trung, bị mũi tên của Huyền Giáp Vệ nhắm trúng bắn năng căng cứng cơ bắp, toàn thân lông tơ dựng thẳng, cảm giác cực kỳ nguy hiểm nảy lên trong lòng.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ứng cũng cảm nhận vô cùng nguy hiểm, thì thầm kêu, vội bay lên cao, lần nữa lướt tới mấy trăm trượng, ngàn trượng.

- Bay cao như vậy?

Huyền Giáp Vệ trên đồi núi hơi nhíu mày, tăng lên lực tay. Cây cung phát ra tiếng khe khẽ, một tiếng giòn vang, thân cung gỗ đàn to cỡ cánh tay con nít bị Huyền Giáp Vệ kéo gãy.

- Cây cung gỗ mộc này giòn quá, không chống được chỉ mười hai thạch lực lượng?

Huyền Giáp Vệ kéo gãy cây cung, nhíu mày, tiếc nuối nhìn.

Huyền Giáp Vệ khẽ thở dài:

- Huyền Ứng bay quá cao, cần ít nhất mười hai thạch lực lượng mới bắn trúng nó được. Tiếc rằng cây cung gỗ đàn này nhiều nhất là chịu được mười thạch lực lượng thôi, đến mười hai thạch thì cây cung gỗ đàn gãy ngay. Nếu như có một cây ô mộc phá vân cung, cần bất thạch lực lượng mới kéo được, chịu được nhiều nhất là mười sáu thạch lực lượng, muốn bắt rơi Huyền Ứng này cực kỳ đơn giản.

Huyền Giáp Vệ khác nói:

- Hình như Dương Liệt có một cây ô mộc phá vân cung.

Hai tên Huyền Giáp Vệ dù là thiếp thân thị vệ của Trấn Quốc Công, Dương Thiên, có thực lực đỉnh luyện khí nhưng được trang bị cung to so với ngự lâm quân thiên cung doanh có ô mộc phá vân cung thì cách biệt rất xa. Dù thực lực của Dương Liệt không cao nhưng dù gì là thủ lĩnh thợ săn của Trấn Quốc Công phủ, sở trường săn bắn, cung của gã tốt hơn Huyền Giáp Vệ là chuyện bình thường.

- A? Hình như lần này Dương Liệt đi không mang theo một cây ô mộc phá vân cung?

Huyền Giáp Vệ khác nói:

- Thôi bỏ đi, Huyền Ưng kia bay xa như vậy, dù là ô mộc phá vân cung cũng không bắn trúng được. Chúng ta trở về đi. Bẩm báo cho phu nhân, nói là Dương Liệt bị một con Huyền Ưng giết là được.

- Chỉ báo như vậy với phu nhân?

Một Huyền Giáp Vệ khác nhíu mày nói:

- Nhưng mới này trên lưng Huyền Ưng óc bóng người ...

Huyền Giáp Vệ lúc này thản nhiên nói:

- Trên lưng Huyền Ưng thật sự có bóng người? Người thật sự thấy rõ? Lão ngũ, chúng ta là thân binh vệ của Công gia, bảo vệ an toàn của Công gia là được. Lần này Công gia bề quan, chúng ta ít gây chuyện thị phi đi, một số chuyện không cần thiết thì không phải lo. Chúng ta chỉ cần nói điều mình đã thấy cho phu nhân biết là được.

35. Chương 35: Tẩy Trừ Tạp Chất

Vô Tận Thần Công

Chương 35: Tẩy trừ tạp chất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Lão ngũ, còn Huyền Ưng kia chỉ là luyện khí đẳng cấp, cho dù trên lưng nó có người thì cùng lắm chỉ là luyện khí sơ giai.

Mắt Huyền Giáp Vệ sáng ngời, cười khê, trầm giọng nói:

- Luyện khí sơ giai võ giả không có chút uy hiếp với Công gia, chúng ta cần gì để ý hần. Hiện tại không cần phức tạp, trở về bẩm báo phu nhân Huyền Ưng giết Dương Liệt là được. Chúng ta tới Trấn Quốc Công phủ chủ yếu là bảo hộ an toàn của Công gia, không phải giúp phu nhân điều tra chuyện lông gà vỏ tỏi nhỏ nhặt này. Dương Liệt chết có liên quan gì đến chúng ta?

Huyền Giáp Vệ là thân binh thị vệ của Trấn Quốc Công, Dương Thiên, không phải gia nô của Dương gia.

Lần này Trấn Quốc Công, Dương Thiên bề quan, năm mươi tên Huyền Giáp Vệ canh giữ ở Trấn Quốc Công phủ là vì bảo vệ an toàn cho gã, Huyền Giáp Vệ không muốn dính dáng đến chuyện khác.

- Đi, trở về.

- Lát nữa bẩm báo phu nhân thì nói là Huyền Ưng bay cao ngàn trượng, chúng ta không đuổi kịp, chuyện này đành cho qua. Chúng ta mang xác Dương Liệt về, không khiến hần phơi thây hoang dã là đã tốt lắm rồi.

Huyền Giáp Vệ vác xác Dương Liệt đi nhanh theo Huyền Giáp Vệ khác.

... ..

Trên bầu trời cao, cách mấy ngàn trượng, Dương Thạc thở phào một hơi.

- Khí thế thật sắc bén, cường giả đỉnh luyện khí đẳng cấp có uy thế như vậy, nếu ta ngay mặt đầu với họ thì không có khả năng là đối thủ.

Huyền Giáp Vệ một mũi tên từ xa tủa định Huyền Ứng làm Dương Thạc dựng đứng tóc gáy, cảm thấy cực kỳ nguy hiểm.

Nếu trực diện với Huyền Giáp Vệ, Dương Thạc biết e rằng không thể đỡ được nửa chiêu của Huyền Giáp Vệ.

- Nhưng Huyền Giáp Vệ này là cường giả đỉnh luyện khí.

- Còn ta chỉ là tôi thể cao giai, chưa tới đỉnh tôi thể, so sánh với họ thì kém một mảng lớn đẳng cấp, không phải là đối thủ của họ cũng bình thường.

Dương Thạc là tôi thể cao giai không phải đối thủ của Huyền Giáp Vệ đỉnh luyện khí không phải chuyện mất mặt gì.

- Chỉ cần ta kiên trì không ngừng cố gắng tu luyện, trong vòng hai năm muốn vượt qua đám Huyền Giáp Vệ các người là chuyện dễ như trở bàn tay.

Dương Thạc nằm trên lưng Huyền Ứng, mắt đầy kiên quyết.

... ..

Trần Quốc Công phủ, Ninh Lan Uyển.

Trình phu nhân ngồi trong đại ảnh đại khách ở Ninh Lan Uyển, sau lưng đứng mấy thiếp thân thị nữ Hồng Phi. Trước mặt Trình phu nhân có hai nam nhân mặc huyền giáp nửa quỳ báo cáo điều họ thấy trong Yến sơn. Hai nam nhân mặc huyền giáp này đúng là Huyền Giáp Vệ.

- Là một con Huyền Ứng sao?

Trình phu nhân nghe hai tên Huyền Giáp Vệ bẩm báo, mắt chớp lóe, không biết suy nghĩ cái gì.

Hai tên Huyền Giáp Vệ bất giác ngẩng đầu liếc Trình phu nhân.

Không lẽ Trình phu nhân không tin lời hai Huyền Giáp Vệ nói?

Dù Trình phu nhân không tin thì sao? Hai người là Huyền Giáp Vệ, đầu tiên là nghe hoàng mệnh, thứ hai nghe quân lệnh, thứ ba nghe Trần Quốc Công, Dương Thiên điều khiển. Cho dù Trình phu nhân không tin hai người thì làm sao? Không lẽ có thể mệnh lệnh hai người lại đi vào Yến sơn điều tra sao?

Thật lâu sau, Trình phu nhân lên tiếng:

- Nói vậy là Dương Liệt bị Huyền Ứng giết, đám Lý Trung cũng như vậy?

Giọng điệu Trình phu nhân lạnh nhạt hỏi hai tên Huyền Giáp Vệ.

Một Huyền Giáp Vệ lên tiếng:

- Bẩm phu nhân, Dương Liệt là luyện khí đẳng cấp còn bị giết, mấy người Lý Trung cao nhất chỉ là đỉnh tôi thể, không phải là đối thủ của Huyền Ứng này.

- Tốt lắm, nếu chuyện đã như vậy thì các người đi xuống đi.

Trình phu nhân không nói gì nữa, ra lệnh hai tên Huyền Giáp Vệ đi xuống.

Hai tên Huyền Giáp Vệ kêu lên, cung kính lùi xuống. Khi hai tên Huyền Giáp Vệ rời khỏi Ninh Lan Uyển thì Trình phu nhân biến sắc mặt, rắc một tiếng, bóp nát chén trà trong tay.

Mấy thị nữ đứng sau lưng Trình phu nhân run lên.

Trình phu nhân dựa vào được Trình phu nhân yêu thương, can đảm can thận hỏi:

- Phu nhân, hai tên Huyền Giáp Vệ này ...

- Huyền Giáp Vệ sao?

Trình phu nhân thở ra một hơi, vẻ mặt trở về như cũ.

Trình phu nhân trầm giọng nói:

- Mặc dù Huyền Giáp Vệ là thân binh của Công gia nhưng vẫn thuộc quân đội Đại Chu triều, người nghĩ bọn họ ở trong Trấn Quốc Công phủ là vì bảo hộ an toàn cho lão gia sao? Lão gia thần công thông huyền, võ thánh đẳng cấp, còn cần bọn họ bảo hộ? Hừ, Dương gia ta ở Đại Chu triều ba đời làm tướng, có uy danh hiển hách. Lão gia được gọi là 'quân thần', giờ lão gia đã là quốc công, là nhân thần, lại lên trên nữa sẽ phong làm vương khác họ. Xem ra có một số người e ngại lão gia chúng ta.

Huyền Giáp Vệ và Trấn Quốc Công không phải một lòng, Trình phu nhân không muốn nói nhiều ẩn ý trong đó.

Hồng Phi nhỏ giọng hỏi:

- Vậy phu nhân có muốn lại phái cao thủ vào Yến sơn điều tra không?
- Không cần.

Trình phu nhân nhẹ lắc đầu, nói:

- Chỉ là một đối thủ luyện khí sơ giai, không đáng lo, cứ để hần thông dong một lúc đi.

... ..

Phía bắc cách Trấn Quốc Công phủ tám mươi dặm, sâu trong Yến sơn, trên vách núi nơi Huyền Ưng nghỉ ngơi.

Dương Thạc lấy ra một bình sứ nhỏ, cẩn thận đổ ra một ít bột phấn màu đen rải xuống đất. Bột phấn màu đen rớt xuống đất, mùi hôi thối nồng nặc tản ra, làm Dương Thạc phải bịt mũi. Huyền Ưng kêu rừ rừ, bay lên trời cách mấy chục trượng né mùi hôi.

- Xú khí tán này là kỳ dược che mùi, ta ở ven đường rắc nó, bây giờ dù Trình phu nhân có phái ra một trăm con Đạp Hỏa Ngao Khuyển cũng không thể nào theo mùi truy tung tới đây.

Lúc trước Dương Thạc sợ nhất là cao thủ của Trấn Quốc Công phủ truy tung đến nơi, thậm chí tìm được cái hang có Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Giờ phút này, Dương Thạc rắc xú khí tán ở ven đường, các loại mùi bị phá hoại, cao thủ trong Trấn Quốc Công phủ muốn truy tung tới đây gần như không có khả năng.

- Xú khí tán là kỳ dược phá hoại khứu giác của chim muông.
- Ta còn lục được một lọ nặc khí tán từ người Dương Liệt, thứ đó đơn thuần che mùi thân thể người. Dùng nặc khí tán vào trong hang trộm Huyết Tinh Thạch Nhũ có xác suất thành công cực lớn.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nhưng trước khi vào hang phải hần thông khí đan, khơi thông kinh mạch toàn thân, trừ đi tạp chất rồi ăn hết hỏa diễm quả, cầu bảo tăng lên chút thực lực thì cơ hội càng lớn hơn chút.

Đợi xú khí tán bay mùi trên vách núi, Dương Thạc khoanh chân ngồi lấy ra viên thông khí đan.

Dương Thạc bỏ thông khí đan vào miệng, nuốt xuống. Thông khí đan giống như hỏa diễm quả vào miệng liền tan, không rơi vào cổ họng đã biến thành chân khí cùng kỳ tinh thuần dung nhập vào các kinh mạch trong người Dương Thạc.

Ngay sau đó, Dương Thạc cảm thấy trong kinh mạch toàn thân toát ra lạnh lẽo.

Thông khí đan biến thành chân khí thuần khiết như là nước trong liên tục xông vào kinh mạch của Dương Thạc, tẩy hết dơ bẩn bên trong.

Liên tục tẩy bảy, tám lần, tạp chất trong kinh mạch Dương Thạc đã bị tiêu trừ hết.

Thông khí đan hóa thành chân khí vẫn đang đánh vào người Dương Thạc, dù chân khí này khá bình thản nhưng nếu không phóng nó ra thì hần sẽ không thể vận chuyển chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ưng.

Một khi vận chuyển, hai loại chân khí xung đột, nhẹ thì kinh mạch rách nát, hộc máu, nặng thì có thể làm đứt hết kinh mạch của Dương Thạc, khiến hắn tẩu hỏa nhập ma, người bị trọng thương, thậm chí có nguy hiểm sinh mệnh.

- Bài trừ thông khí đan chân khí ra ngoài.

Dương Thạc hít sâu, lòng máy động, chỗ hai tay hai chân mở ra lỗ chân lông.

Xì xì xì xì!

Như suối phun, thông khí đan hóa thành chân khí dẫn theo tạp chất trong kinh mạch của Dương Thạc tuôn ra từ lỗ chân lông.

36. Chương 36: Mãng Xà Màu Xanh Tăng Vọt Thực Lực

xem chương mới tại (.

Vô Tận Thần Công

Chương 36: Mãng xà màu xanh tăng vọt thực lực

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc gần như có thể thấy từng tia chân khí phun ra từ hai tay.

Một số chân khí từ thông khí đan biến thành vốn cực kỳ tinh thuần nhưng khi phun ra khỏi cơ thể thì hơi đục. Dương Thạc ngửi thấy trong chân khí có mùi tanh.

Mùi tanh là do tạp chất trong kinh mạch của Dương Thạc.

Một lát sau, thông khí đan chân khí trong người Dương Thạc đã hoàn toàn bị trừ khỏi thân thể.

Thông khí đan chân khí bị bài trừ xong Dương Thạc cảm giác chân khí trong người dù không tăng lên chút nào, thậm chí lực lượng thân thể không được tăng phúc nhưng hiện tại hắn cảm giác như mới tắm nước nóng xong, người nhẹ nhõm.

Dương Thạc thử vận chuyển chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ưng. Chân khí vận chuyển thông thuận nhiều.

- Khí kinh xoắn ốc!

Nắm đấm tay phải giơ trước mặt, Dương Thạc động tâm niệm, phát động khí kinh xoắn ốc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ưng biến thành khí kinh xoắn ốc xuyên thấu nắm tay bắn ra ngoài người, rạch phá không khí phát ra tiếng xèo xèo.

Dương Thạc đã có thể tự nhiên khống chế khí kinh xoắn ốc.

Nên biết rằng Dương Thạc chỉ là tới thể cao giai đẳng cấp, mặc dù miễn cưỡng cũng có thể đạt tới phóng chân khí ra ngoài nhưng cần lấy thần vận Ưng Kích Thức hết sức đánh ra một đấm mới khiến khí kinh xoắn ốc thoát ra ngoài. Giờ phút này, Dương Thạc động tâm niệm, nhanh chóng phát động khí kinh xoắn ốc, chỉ tính điểm này đã đủ nói rõ năng lực khống chế chân khí của hắn đạt tới độ cao hoàn toàn mới.

Ngoài ra bài trừ hết tạp chất trong người khiến tâm tình của Dương Thạc tăng vọt, ít nhất bây giờ đối mặt cường giả luyện khí đẳng cấp thì hắn sẽ không nảy ra ý nghĩ không thể địch lại.

Cảm nhận biến đổi trong kích mạch, Dương Thạc hưng phấn nói:

- Bây giờ ta chỉ là tôi thể cao giai, ăn vào thông khí đan bài trừ tạp chất trong kinh mạch có ích lợi nhiều hơn. Theo suy đoán thì sau này ta đột phá luyện khí đẳng cấp thì sẽ không gặp bình cảnh gì quá gay go.

Đột phá luyện khí đẳng cấp gặp cửa ải lớn nhất là làm sao tăng năng lực khống chế chân khí, khống chế chân khí chặt chẽ thì có thể toàn thân lỗ chân lông. Hiện giờ tạp chất trong kinh mạch của Dương Thạc đã trừ hết, tăng mạnh quyền khống chế chân khí, đợi khi đả thông bảy mươi hai đại dương khiếu rồi là có thể trùng kích toàn thân lỗ chân lông, lập tức đi vào luyện khí đẳng cấp, sẽ không gặp bình cảnh gì nữa.

- Ăn vào hỏa diễm quả, cầu bảo rồi mới đi trộm Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Dương Thạc lấy ra hỏa diễm quả bỏ vào miệng, nuốt vào.

Dương khí trong hỏa diễm quả là có hạn, có thể hấp thu bao nhiêu phần trăm thì đã định sẵn rồi. Mặc dù bây giờ Dương Thạc dùng Huyết Tinh Thạch Nhũ cũng không thể tăng gấp đôi hiệu suất chuyển hóa dương khí trong hỏa diễm quả.

Bởi vậy dù Dương Thạc không có Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ vẫn dùng được hỏa diễm quả như thường.

Hỏa diễm quả nhập vào người, hóa thành một luồng dương khí cuồng bạo, Dương Thạc lập tức bắt đầu luyện hóa.

Không đến một khắc, dương khí trong hỏa diễm quả đã bị luyện hóa một phần, có một phần tán đi. Dương Thạc phát hiện lần này bởi vì hần khống chế chân khí càng quen tay hơn, hiệu suất luyện hóa dương khí của hỏa diễm quả tăng lớn, bốn phần dương khí đều bị luyện hóa, chỉ có sáu phần tản đi.

Ăn một trái hỏa diễm quả tương đương với khổ tu bốn ngày.

Sắc trời dần tối, Dương Thạc lại lấy ra một viên hỏa diễm quả, nuốt vào.

- Đêm nay luyện hóa hết hỏa diễm quả và một viên cầu bảo.

Trong một buổi tối Dương Thạc nuốt vào bảy trái hỏa diễm quả.

Bảy trái hỏa diễm quả, mỗi một trái tương đương với ba ngày Dương Thạc khổ tu, cộng thêm lúc trước hần nuốt vào một trái, gần bằng một tháng khổ tu. truyện copy từ

Còn cầu bảo thì bị Dương Thạc cắt vụn ăn vào, lại tương đương với khổ tu một tháng. Hai báu vật cho Dương Thạc bớt mắc công khổ tu hai tháng, bây giờ chân khí trong người hần cao hơn gấp đôi lúc vừa mới bước vào tôi thể cao giai.

Chẳng qua Dương Thạc phát hiện mặc dù hấp thu nhiều dương khí như vậy nhưng cách đỉnh tôi thể vẫn có một khoảng.

E rằng Dương Thạc phải tu luyện thêm một tháng mới đi vào cảnh giới đỉnh tôi thể.

Muốn từ tôi thể cao giai đi vào đỉnh tôi thể cần ít nhất ba tháng.

Dương Thạc ở bên ngoài Trấn Quốc Công phủ đã khổ tu mười ngày, bây giờ nuốt vào hỏa diễm quả, cầu bảo tương đương với khổ tu hai tháng. Nhưng hỏa diễm quả, cầu bảo chỉ có thể tăng chân khí cho Dương Thạc, không thể tôi luyện huyết khiếu. Bởi vậy 'hai tháng khổ tu' lại bị trừ bớt, Dương Thạc còn cần khổ tu hơn một tháng nữa mới có thể vào đỉnh tôi thể.

Đương nhiên đây là nhờ Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ mới hoàn thành.

- Trời đã sáng.

Một đêm khổ tu, phía đông chân trời đã có mảng trắng.

Dương Thạc nói với Huyền Ưng bên cạnh mình:

- Cũng tới lúc đi tới cái hang kia trộm chút Huyết Tinh Thạch Nhũ rồi. Huyền Ưng, ngươi mang ta bay đi, chờ chút nữa một mình ta vào hang để ẩn núp hơn.

Huyền Ưng kêu lên:

- Gru gru gru gru!

Huyền Ứng nhẹ gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Gần hai khắc sau, Dương Thạc và Huyền Ứng lại đến sơn cốc có hang rộng kia, Huyền Ứng đặt hần xuống cửa hang, lặng lẽ bay lên trời cao trăm trượng, xoay quanh, chuẩn bị tùy thời tiếp ứng cho hần.

Trước khi vào hang, Dương Thạc lấy ra bình nặc khí tán rắc khắp người. Nặc khí tán này không mùi không màu, tựa như bột phấn nham thạch, có mùi nham thạch. Dương Thạc rắc nặc khí tán lên người, chìm muông bình thường chỉ ngửi thấy mùi nham thạch chứ không có mùi người.

Nhưng dù Dương Thạc có nặc khí tán thì muốn vào động vẫn phải rất cẩn thận, không thể đi quá nhanh. Dù sao mùi nham thạch đến đến đi vội vàng vẫn sẽ bị mãng xà màu xanh phát hiện.

Dương Thạc cẩn thận vào hang, đi tới trước gần trăm trượng.

- Gri gri ... gri gri!

Trong hang vẫn có nhiều mãng xà màu xanh nhưng hình như chúng nó không phát hiện ra Dương Thạc.

Trong hang to cực kỳ tối, mãng xà màu xanh quanh năm ở đây nên thị lực thoái hóa, chúng nó dựa vào cái mũi và nhiệt độ trên người sinh vật mới cảm giác được. Trong hang này Dương Thạc che giấu hơi thở, cơ bắp căng cứng, tóc gáy dựng đứng, lỗ chân lông khép lại, cố gắng không toát ra nhiệt độ. Bởi vậy chỉ cần Dương Thạc không tới gần mãng xà màu xanh quá thì chúng sẽ không phát hiện ra hần.

Dương Thạc đi tới trước, chỉ một lát đã đến chỗ Huyết Tinh Thạch Nhũ.

- Ui!

Dương Thạc tới nơi, nhìn thoáng qua, hút ngụm khí lạnh. Dương Thạc không cần căng cứng, tóc gáy đã dựng đứng rồi.

Mãng xà màu xanh kỳ dị có chân sau, thân dài hai trượng khoanh người ở bên dưới Huyết Tinh Thạch Nhũ. Bên cạnh nó là khối Huyết Tinh Thạch Nhũ dài ba thước lúc trước Dương Thạc đập vỡ nhưng giờ đã bị mãng xà màu xanh ăn hơn một nửa, chỉ còn cỡ một thước.

Ngoài ra thân hình của mãng xà màu xanh dường như tăng lớn lên, khí huyết càng thêm tràn đầy, mặc dù khoanh người nằm im không nhúc nhích nhưng nó gây ra chút áp lực cho Dương Thạc. Ở trước mặt nó, Dương Thạc tựa như đối mặt một kích hết sức của Dương Liệt, cảm giác tùy thời gặp nguy hiểm.

Chắc con mãng xà màu xanh này đã đi vào luyện khí trung giai!

“Không thể đánh thức nó!”

“Bỏ qua Huyết Tinh Thạch Nhũ ở bên trên, trước tiên trộm nửa khối bên cạnh nó đã.”

Dương Thạc trầm nghĩ, cẩn thận đến gần mãng xà màu xanh.

37. Chương 37: Lục Dương Chân Khí Đốt Sạch Âm Độc

Vô Tận Thần Công

Chương 37: Lục dương chân khí đốt sạch âm độc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nặc khí tán

Mãng xà màu xanh khoanh người ở trong hang to, mắt khép, cái lỗ mũi to lớn thỉnh thoảng thở ra mùi tanh hôi. Dương Thạc ngửi mùi tanh này cảm thấy đầu hơi choáng, vội nín thở mới thấy đỡ hơn.

Thực lực của măng xà màu xanh đạt tới luyện khí trung giai, nếu ngay mặt chống lại thì e rằng Dương Thạc không đỡ được cả nửa hiệp, sẽ bị tiêu diệt ngay tại chỗ. Cho dù Dương Thạc muốn chạy trốn thì ở trước mặt măng xà màu xanh này, thuận lợi trốn thoát đều là hy vọng xa vời.

Cho nên Dương Thạc chỉ có thể thừa dịp măng xà màu xanh nhắm mắt nghỉ ngơi thì ăn cắp Huyết Tinh Thạch Nhũ!

Dương Thạc cẩn thận tới gần măng xà màu xanh.

Năm trượng, ba trượng, hai trượng ...

Càng tới gần măng xà màu xanh thì Dương Thạc càng cảm giác trên người nó phát ra áp lực cường đại.

- Chắc con măng xà màu xanh này nuốt vào Huyết Tinh Thạch Nhũ, đang tiềm tu.

Dương Thạc nhìn chăm chăm vào măng xà màu xanh, vừa đến gần vừa nghĩ.

Mãnh thú giống như măng xà màu xanh bình thường gần như không cần nghỉ ngơi, suốt ngày đều có thể tinh thần sáng láng. Hiện giờ măng xà màu xanh khoan người ở đây, nhắm mắt lại, rõ ràng là trong trạng thái tu luyện. Ở trạng thái này thì tính cảnh giác của măng xà màu xanh giảm mạnh.

Khối Huyết Tinh Thạch Nhũ chỉ còn lại hơn một nửa, rõ ràng là trong đoạn thời gian này măng xà màu xanh liên tục cắn nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ, tiến hành tu luyện. Nếu không thì măng xà màu xanh không có khả năng mau chóng bước vào luyện khí trung giai như vậy.

Khoảng cách một trượng!

Dương Thạc vừa suy nghĩ vừa đến gần măng xà màu xanh trong phạm vi một trượng.

Nửa khối Huyết Tinh Thạch Nhũ đã là gần trong gang tấc, Dương Thạc nín thở, vươn tay, cực kỳ chậm rãi khom lưng cầm lấy Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Dương Thạc cẩn thận cầm lấy, cả quá trình hẩn không để Huyết Tinh Thạch Nhũ tiếp xúc đến một hạt cát, không phát ra chút thanh âm.

Dương Thạc lấy được Huyết Tinh Thạch Nhũ thì thầm thở phào, vẫn cẩn thận, cực kỳ thông thả lùi ra sau. Bởi vì người Dương Thạc rắc nặc khí tán, hoàn toàn che giấu mùi của mình, bởi vậy măng xà màu xanh chửi ngửi thấy mùi bùn đất nham thạch. Theo suy đoán thì nó hẳn rằng không để ý cái mùi cực kỳ bình thường này.

Một trượng ... Hai trượng ... Ba trượng ...

Rất nhanh, Dương Thạc cầm khối Huyết Tinh Thạch Nhũ lùi cách măng xà màu xanh năm trượng.

Chính lúc này, lỗ mũi măng xà màu xanh nhẹ nhúc nhích, hít một hơi.

Dương Thạc thấy mũi măng xà màu xanh hút khí thì tim rút cái bịch:

- Nguy rồi, măng xà màu xanh ... Ta lấy đi Huyết Tinh Thạch Nhũ, rốt cuộc vẫn bị nó ngửi được.

Tuy Dương Thạc mượn dùng nặc khí tán ẩn giấu hơi thở của mình, khiến măng xà màu xanh không phát hiện ra nhưng bản thân hẩn lấy đi Huyết Tinh Thạch Nhũ, măng xà màu xanh không ngửi được mùi của Huyết Tinh Thạch Nhũ thì sẽ phát hiện ra vấn đề.

- Lui!

Dương Thạc không rảnh để ý có đánh thức măng xà màu xanh không, lách người vội lùi nhanh ra sau.

Giây sau măng xà màu xanh trợn to đôi mắt như chuông đồng màu xanh.

- Grao!

Măng xà màu xanh trợn mắt lập tức thấy Dương Thạc, cũng thấy tay hẩn cầm nửa khối Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Lại có người tới đây trộm đi Huyết Tinh Thạch Nhũ?

Mãng xà màu xanh rống gầm, mạnh lắc người, tốc độ cực nhanh như tia chớp lao hướng Dương Thạc. Mỗi lần nó lắc người là sẽ vượt lên năm, sáu trượng. Dù Dương Thạc đã lập tức đi ngay, kéo khoảng cách mười trượng với mãng xà màu xanh nhưng nó lắc người chừng hai, ba lần là lập tức chạy tới ngay.

Mãng xà màu xanh há to mồm tá phướng Dương Thạc, hấn cảm giác từ miệng mãng xà màu xanh tỏa mùi tanh hôi.

- Muốn công kích ta sao? Quay về cho ta!

Chính lúc này, tay trái Dương Thạc động, một bình sứ nhỏ xuất hiện trong tay đập mạnh xuống đất, bình sứ vỡ vụn.

Một chùm bột phấn màu đen nổ tung ở trước mặt Dương Thạc.

Đầu mãng xà màu xanh đã tới trước mặt Dương Thạc, há to mồm nuốt vào bột phấn màu đen. Mãng xà màu xanh nuốt phải bột phấn đen thì thân hình chợt co giật.

Xú khí tán!

Mùi hôi đậm đặc làm mãng xà màu xanh khó thể thích ứng.

Thừa dịp mãng xà màu xanh nuốt vào xú khí tán, thân hình bất giác run rẩy thì Dương Thạc lùi ra sau ngay, chớp mắt đã cách vài chục trượng.

Vị trí Huyết Tinh Thạch Nhũ là sâu trong hang trăm trượng, Dương Thạc và mãng xà màu xanh một chạy một đuổi trong giây lát hấn đã đi bảy, tám chục trượng. Mấy giây sau Dương Thạc có thể chạy ra khỏi hang, một khi chạy ra khỏi hang có Huyền Ứng trợ giúp Dương Thạc, dù mãng xà màu xanh có thực lực vô đạo tôn giả cũng không thể làm gì được hấn.

- Grao!

- Grao!

Mãng xà màu xanh nuốt vào xú khí tán liên tục rống gầm.

Chỉ một lát sau Dương Thạc đã rời khỏi mấy chục trượng, mãng xà màu xanh muốn đuổi kịp phần thì hơi khó khăn.

- Gri gri ... gri gri!

Chính lúc này, mãng xà màu xanh không lập tức truy kích Dương Thạc mà há to mồm, luồng sương khói đỏ nhạt bắn ra nhanh như chớp, tựa mũi tên nhọn xuyên qua khoảng cách mấy chục trượng, bao trùm Dương Thạc.

- Là độc khí!

Sương khói đỏ này không cần tưởng tượng cũng biết chắc chắn là độc khí mãng xà màu xanh phun ra. Bình thường mãng xà màu xanh không có độc, lần trước Dương Thạc và Huyền Ứng vào hang gặp được con mãng xà màu xanh này thì nó không phun ra độc khí công kích, lần này nó có thể phun độc khí thì rõ ràng là tại nó mới thu được năng lực mới.

Dương Thạc kinh sợ nín thở, sương đỏ này không chỉ thông qua miệng mũi nhập vào người, nhưng vì hấn bị sương độc bao trùm, độc khí len vào lỗ chân lông nhanh chóng chui vào cơ thể.

Trong một giây Dương Thạc cảm giác hành động của mình biên động nhiều, ngay cả suy nghĩ cũng ù lì.

- Độc khí ... Thật mạnh. Thực lực của ta ... Chưa tới luyện khí đẳng cấp, toàn thân lỗ chân lông ... Không thể tự nhiên khép mở, hút vào độc khí e rằng sẽ gặp rắc rối.

Cảm nhận thân thể biến đổi, lòng Dương Thạc run sợ.

Không ngờ hấn chuẩn bị sung túc như vậy, mang theo xú khí tán, nặc khí tán nhân dịp mãng xà màu xanh tu luyện thì ăn cắp Huyết Tinh Thạch Nhũ, cuối cùng vẫn bị phát hiện, thậm chí bị độc khí xâm nhập cơ thể, hành động chậm chạp. Nếu Dương Thạc muốn thoát khỏi mãng xà màu xanh là chuyện không thể.

- Gri gri ... gri gri!

Khi đầu óc Dương Thạc nảy ra ý nghĩ này thì bỗng cảm giác chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng trong người nhanh chóng vận chuyển.

- Ủa?

Dương Thạc khá kinh ngạc chân khí tự động vận chuyển.

Chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng vận chuyển trong kinh mạch của Dương Thạc, độc khí đỏ nhạt xâm nhập vào người hắn mới tiếp xúc với chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng thì như bị lửa đốt trọi.

Ngay lập tức Dương Thạc cảm giác lại cử động bình thường, đầu óc xoay chuyển mau.

- Chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng có thể khắc chế độc khí?

Trong đầu Dương Thạc nhanh chóng toát ra suy nghĩ:

- Phải rồi, Lục Dương Quyết thoát thai từ Cửu Dương Huyền Công. Chân khí của Cửu Dương Huyền Công được gọi là có thể đốt cháy tất cả âm độc, từng có một vị tiền bối võ đạo lúc nhỏ bị âm độc quán thân, tu luyện Cửu Dương Huyền Công, âm độc tự động tiêu tán ... Lục dương chân khí của ta cũng có thể khắc chế âm độc ma sao ...

Lại có thể hành động bình thường, Dương Thạc lập tức tăng tốc độ đến cực hạn, không để mãng xà màu xanh đuổi theo, chạy vội ra cửa hang to.

38. Chương 38: Huyền Ứng, Lại Thấy Huyền Ứng!

Vô Tận Thần Công

Chương 38: Huyền Ứng, lại thấy Huyền Ứng!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai, ba giây sau Dương Thạc đã lùi tới cửa hang lớn.

Mãng xà màu xanh tuyệt đối không ngờ là nó phun ra độc khí không có chút tác dụng với Dương Thạc. Giờ phút này, mãng xà màu xanh tức giận rống gầm, thanh âm chấn vách đá kêu bần bật, chân sau mạnh giẫm mặt đất, mãng xà màu xanh như tia chớp vọt hướng Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng nổ vang, thân hình mãng xà màu xanh mạnh đập xuống mặt đất gần Dương Thạc.

Mặt đất cửa hang bị đập đá vụn bay đầy, chỉ kém một chút là mãng xà màu xanh đập trúng Dương Thạc rồi, tiếc rằng trong giây lát hắn vội bay thụt lùi ra sau, nhảy ra khỏi hang.

- Gru gru gru gru gru!

Khi Dương Thạc chạy ra khỏi hang thì trên đầu hắn có tiếng Huyền Ứng kêu.

Ngay sau đó, Dương Thạc cảm thấy hai vai bị vuốt Huyền Ứng cấp bay lên trời, chớp mắt đã lên cao mấy chục trượng.

Giờ phút này, con mãng xà màu xanh chạy ra theo, thấy Dương Thạc được Huyền Ứng cấp bay lên trời, nó ngửa đầu gầm rống. Mãng xà màu xanh há to mồm máu, hai chân nhún một cái, đuôi mạnh quất mặt đất, thân thể bay lên trời. Mãng xà màu xanh há to mồm tá phượng Dương Thạc ở giữa không trung.

- Mãng xà thật là hung mãnh!

Mãng xà màu xanh bay lên trời, Dương Thạc thấy vậy thì biến sắc mặt.

Da đầu Dương Thạc tê rần, lông tơ dựng đứng.

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ứng bị hù nhảy dựng, hú chói tai, vội đập cánh cấp theo Dương Thạc bay lên cao bảy, tám trượng.

Mãng xà màu xanh vọt lên trời, bay tới gần hai mươi trượng, cách Dương Thạc, Huyền Ứng rất gần. Dương Thạc thậm chí có thể rõ ràng cảm giác được hơi thở phun ra từ miệng mãng xà màu xanh. May mà hai trượng là khả năng nhảy cao nhất của mãng xà màu xanh, chưa với tới Dương Thạc được. Ngay sau đó mãng xà màu xanh rút xuống, đập cái rầm trên mặt đất, dấy lên bụi mịt mù.

- Không ngờ mãng xà màu xanh này có thể nhảy lên vị trí cao như vậy.

Mãi đến khi mãng xà màu xanh đáp xuống đất, Huyền Ứng cấp Dương Thạc bay lên thêm vài chục trượng thì hẳn mới thở ra hơi dài.

Mãnh thú loài rắn mặc dù chỉ có thể bò trên mặt đất nhưng có góc đầu được, bay lên không trung công kích kẻ địch. Bình thường con rắn nhỏ dài khoảng hai thước góc đầu có thể bay lên gần một trượng.

Mãng xà màu xanh này ở trong hang to bởi vì độ cao của hang có hạn, nó nhảy lên cũng có hạn độ. Không ngờ ra khỏi hang, mãng xà màu xanh không bị trói buộc nữa, có thể tạo uy hiếp cho Dương Thạc, Huyền Ứng ở trên trời.

- Lần này ăn cắp Huyết Tinh Thạch Nhũ hơi mạo hiểm, nếu không phải lực dương chân khí có thể đốt cháy nọc rắn thì sợ là ta đã vĩnh viễn ở lại trong hang.

- Dù chạy ra khỏi hang nhưng mới này sơ suất một cái là đã bị con mãng xà này bay lên cắn trúng rồi.

Nghĩ tới đây lòng Dương Thạc còn lo sợ.

Lần đầu tiên đến hang, mãng xà màu xanh sơ sẩy bị Dương Thạc, Huyền Ứng lấy đi một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Lần này thực lực của mãng xà màu xanh tăng lên một bậc, canh giữ bên Huyết Tinh Thạch Nhũ. Dương Thạc, Huyền Ứng có tăng lên một cấp, lại có được vật như xú khí tán, nặc khí tán nhưng trộm ra khỏi Huyết Tinh Thạch Nhũ vẫn rất mạo hiểm.

Dương Thạc khẳng định là sau lần này mãng xà màu xanh sẽ trộn to mắt canh chừng Huyết Tinh Thạch Nhũ, không cho ai có cơ hội nữa.

- Một lần, hai lần, việc không tái lại ba lần. Tiếp theo sẽ giết mãng xà nhà người, mang đi tất cả Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Dương Thạc nhìn phía dưới mãng xà màu xanh vẫn đang rổng găm, thâm nghĩ.

Muốn giết mãng xà màu xanh này thì Dương Thạc phải tăng tốc độ tu luyện, mãng xà màu xanh lấy Huyết Tinh Thạch Nhũ tăng tiến quá nhanh. Nếu lại qua ba, năm năm thì e rằng mọc ra chân trời, nó nuốt hết Huyết Tinh Thạch Nhũ dù không thể hóa thành long nhưng có thể sinh ra tứ chi, trở thành địa long.

Muốn giết nó thì phải nhanh.

- May là ta tu hai bộ công pháp có độ phù hợp hoàn toàn, tiến bước nhanh chóng, hơn nữa hổ báo lôi âm, khí kinh xoắn ốc, các loại bí pháp khác nhau, nếu như lại tăng một, hai bậc thì vẫn có cơ may chém chết mãng xà màu xanh.

Dương Thạc rất tin tưởng việc giết chết mãng xà màu xanh.

Mãng xà màu xanh không đáng lo, chẳng qua là nó cần nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ, tăng cường thực lực. Mà Dương Thạc nếu không có Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ còn có thể tu luyện Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh.

Thứ nhất trọng hổ báo lôi âm, khí kinh xoắn ốc, các bí pháp khác.

Mặc dù thực lực của măng xà màu xanh rất mạnh chỉ có thể dựa vào lực lượng của bản thân để chiến đấu, không cách nào ngang bằng với Dương Thạc có nhiều bí pháp. Hơn nữa lực dương chân khí thoát thai từ Cửu Dương Huyền Công, khắc chế nọc rắn, Dương Thạc đoán trễ nhất thì ngày hắn đi vào luyện khí đẳng cấp cũng là lúc măng xà màu xanh mất mạng.

- Trước tiên nhìn xem thu hoạch lần này.

Huyền Ưng bay lên cao cả ngàn thước, Dương Thạc mặc kệ măng xà màu xanh bên dưới, xem xét khối Huyết Tinh Thạch Nhũ đã trộm được.

Huyết Tinh Thạch Nhũ dài ba thước nay chỉ còn lại một thước hai tấc nhưng cũng tương đương với mười khối Huyết Tinh Thạch Nhũ cỡ nắm tay.

Ít nhất có thể cung ứng cho Dương Thạc, Huyền Ưng tu luyện ba tháng.

- Đi, đi về tiềm tu.

Dương Thạc nhét Huyết Tinh Thạch Nhũ vào ngực, giữ chặt không để nó rớt xuống, nắm móng vuốt của Huyền Ưng, lắc người leo lên lưng nó.

Dương Thạc vỗ đầu Huyền Ưng, cùng nhau quay về.

- Gru gru gru gru gru!

Bỗng nhiên Huyền Ưng kêu một tiếng, thanh âm tràn ngập cảnh giác thậm chí là hốt hoảng.

Dương Thạc kinh ngạc, trên không trung thì Huyền Ưng tuyệt đối là bá chủ, tại sao lại cảnh giác, hoảng hốt? Không lẽ măng xà màu xanh cũng mọc hai cánh, biết bay lên trời đuổi theo sao?

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Dương Thạc đang muốn hỏi thì nghe phía xa trên trời có hai tiếng ưng kêu.

- A?

Dương Thạc kinh ngạc, bản năng nhìn ra sau.

Chỉ thấy trong bầu trời trừ đồng bạn Huyền Ưng của Dương Thạc ra xuất hiện hai con ưng to. Hai ưng to này một con to cỡ Huyền Ưng, con khác thì lớn hơn Huyền Ưng gấp đôi. Hai con ưng có hình thể gần như hoàn toàn giống với Huyền Ưng, chẳng qua Huyền Ưng cắn nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ, giống như măng xà màu xanh trên người có vằn lộ lông chim đỏ. Hai con ưng to kia thì hoàn toàn là màu xanh đen.

- Lại là hai con Huyền Ưng?

Dương Thạc lập tức nhận ra hai con ưng to này cũng là Huyền Ưng, và giống với Huyền Ưng dưới thân hắn, đều là đi vào đỉnh tôi thể, Huyền Ưng cường đại.

Chẳng qua Huyền Ưng cắn nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ tiến hóa, hai con Huyền Ưng thì thông qua không ngừng tu luyện, tiến vào đỉnh tôi thể. Bởi vậy chúng hơi khác với Huyền Ưng của Dương Thạc.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng dưới thân Dương Thạc kêu vài tiếng.

Dương Thạc và Huyền Ưng tâm ý tương thông, ăn ý vô cùng, lập tức nghe hiểu ý của nó.

- Hai con Huyền Ưng bay ra từ sâu trong Yến sơn vừa mới bay qua hang này, hình như muốn tiến vào hang cướp Huyết Tinh Thạch Nhũ, bây giờ chúng nó muốn giật đi khối của chúng ta?

39. Chương 39: Ba Mũi Tên Tiêu Diệt Song Ưng

Vô Tận Thần Công

Chương 39: Ba mũi tên tiêu diệt song ưng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai con Huyền Ưng từ sâu trong Yển sơn bay ra, vừa mới phát hiện hang lớn?

Điều này dù khiến Dương Thạc bất ngờ nhưng nghĩ kỹ thì thấy rất bình thường.

Hang này vốn là con Huyền Ưng dưới thân Dương Thạc phát hiện mới dẫn hấn tới đây, vào hang ăn cắp Huyết Tinh Thạch Nhũ. Nó có thể phát hiện ra cái hang thì Huyền Ưng cũng có thể. Thực lực của hai con Huyền Ưng đạt tới đỉnh tột thể, trừ bỏ khu vực trung tâm Yển sơn ra, nơi khác đều mặc chúng đi ngang. Nay hai Huyền Ưng phát hiện hang này là chuyện rất bình thường.

Nhưng hai con Huyền Ưng cũng không dám bay xuống, chui vào hang cướp Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Ở trong hang thì hai Huyền Ưng nhiều nhất là phát huy ra thực lực tột thể cao giai.

Đối phó với măng xà màu xanh bình thường thì còn đỡ nhưng đối mặt măng xà màu xanh luyện khí trung giai đẳng cấp, chẳng những không cướp được Huyết Tinh Thạch Nhũ còn bị trở thành thực vật nuốt mất.

Cũng là vì thế nên hai con Huyền Ưng phát hiện hang này đã xoay quanh trên bầu trời một lúc, không xung đột cùng Dương Thạc, Huyền Ưng.

Nhưng khi Dương Thạc chạy ra khỏi hang, cầm một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ to lớn để Huyền Ưng cắp bay lên trời, lúc này hai con Huyền Ưng liền theo dõi khối Huyết Tinh Thạch Nhũ trong tay hấn.

Vì thế hai con Huyền Ưng vội bay nhanh đuổi theo.

- Hai con Huyền Ưng này là một thư một hùng, vừa lúc là một đôi?

Từ xa Dương Thạc thấy hai con Huyền Ưng một lớn một nhỏ, hình dạng hơi khác biệt, hiển nhiên một con là thư ưng, một con là hùng ưng.

Hai con Huyền Ưng đều là thực lực đỉnh tột thể, trên bầu trời hiếm có địch thủ. Bên Dương Thạc chỉ có một con Huyền Ưng đỉnh tột thể lại phải dẫn theo hấn bay đi, muốn chống lại hai con Huyền Ưng gần như là chuyện không thể.

Hai con Huyền Ưng này muốn cướp đoạt Huyết Tinh Thạch Nhũ nên lập tức kêu hai tiếng bay nhanh tới.

Mặc dù Dương Thạc không tính vạm vỡ nhưng thể trọng cũng tới một trăm cân, Huyền Ưng cắp theo hấn không bay nhanh như được, chớp mắt hung ưng hình thể hơi lớn đã chạy tới sau lưng Dương Thạc.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Hùng ưng đuổi kịp, phát động công kích.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Trên bầu trời hai con Huyền Ưng kêu to, chớp mắt đã giao kích bảy, tám lần. Con hùng ưng kia ổn định, đồng bạn Huyền Ưng của Dương Thạc thì lắc lư sắp rớt. Huyền Ưng cắp theo Dương Thạc nên không là đối thủ của hùng ưng hình thể vạm vỡ.

Trong phút chốc thư ưng khác cũng chạy theo. Một đôi Huyền Ưng liên hợp công kích Huyền Ưng đồng bạn của Dương Thạc. Ba con Huyền Ưng ở trên không trung không ngừng giao kích, trong khoảnh khắc ba con Huyền Ưng rút đầy lông chim, nhất là Huyền Ưng đồng bạn của Dương Thạc cực kỳ chật vật, không ổn định trong không trung được, thỉnh thoảng rớt xuống mấy chục trượng.

Trên bầu trời bay đầy lông chim màu xanh đen, chẳng qua Dương Thạc phát hiện con Huyền Ưng của hắn dù hơi chật vật nhưng không bị bắt đứt cộng lông chim nào. Hiển nhiên sau khi cắn nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ thì lực lượng khí huyết của Huyền Ưng tăng nhiều, huyết nhục lông chim cường đại hơn mấy phần, không dễ dàng bị bắt đứt lông chim.

- Bay xuống đi, sau khi đáp xuống đất thì ta đối phó hai con Huyền Ưng giúp ngươi.

Dương Thạc bắt chặt cổ Huyền Ưng mới không té xuống. Trong cuộc đại chiến trên bầu trời này Dương Thạc không thể ra tay giúp huyền Ưng được.

Huyền Ưng kêu lên:

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng không dây dưa với hai con Huyền Ưng kia, lao nhanh xuống dưới.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Hai con Huyền Ưng theo sát phái sau.

Huyền Ưng đồng bạn của Dương Thạc bởi vì mắc công hắn, bình thường tốc độ bay bị giảm mạnh nhưng khi lao xuống thì không hề chậm hơn chút nào. Hai con Huyền Ưng đuổi theo sau lưng, căn bản không có cơ hội phát động công kích.

- Hai con Huyền Ưng đúng là trực tiếp, đi lên mạnh mẽ cướp giật. Nhưng quy tắc của rừng rậm luôn là mạnh ăn thịt yếu, chúng nó đến cướp khối Huyết Tinh Thạch Nhũ này cũng là bình thường.

- Sự thật thì giữa nhân loại với nhau sao không có mạnh ăn kẻ yếu được? Trần Quốc Công phủ nho nhỏ đều có đẳng cấp nghiêm ngặt, thiên tài mạnh như lục cả làm ẹ cả phải kiêng dè, như ta thì chỉ có nước chịu hiếp bức. Chẳng qua nhân loại không trực tiếp như Huyền Ưng, làm chuyện gì đều phủ thêm ‘Nhân nghĩa đạo đức’ nguy trang.

Dương Thạc vừa theo Huyền Ưng lao xuống vừa suy nghĩ.

Giữa nhân loại cần đề cập tới nhân nghĩa đạo đức, nhưng với hai con Huyền Ưng thì không cần thiết.

- Các người cướp Huyết Tinh Thạch Nhũ của ta thì phải có giáic ngộ bị ta chém lại.

- Cũng được, nếu hôm nay để các người trốn thoát thì không chừng một ngày nào đó các người liên hợp mãnh thú có thực lực cường đại giết chết măng xà màu xanh, lấy đi Huyết Tinh Thạch Nhũ. Một khi đã như vậy, các người gục ngã tại đây luôn đi!

Trong lòng Dương Thạc nổi lên sát khí với hai con Huyền Ưng.

Mấy giây sau Dương Thạc, Huyền Ưng đã lao xuống một đồi núi, cách mặt đất chỉ khoảng ba, bốn trượng. Chính lúc này, trong hai con Huyền Ưng ở phía sau có con thư ưng chạy tới gần.

Thư ưng kêu lên:

- Gru gru gru gru gru!

Hai vuốt của thư ưng vươn ra công kích sau lưng Huyền Ưng.

Dương Thạc ở trên lưng Huyền Ưng.

Dương Thạc đối mặt thư ưng tấn công thì nhú mày nói:

- Muốn công kích ta? Muốn chết!

Nếu là ở trên bầu trời ngàn trượng thì Dương Thạc cần bắt chặt Lý Trung, không rảnh đối phó với thư ưng, sợ là sẽ bó tay chịu trói. Nhưng bây giờ Dương Thạc cách mặt đất chỉ khoảng ba, bốn trượng, bớt kiêng dè nhiều. Thấy thư ưng muốn công kích mình, Dương Thạc sắc mặt âm trầm, lật lại tay phải, cúc văn cương chủ đã nằm trong tay.

Dương Thạc ở trên lưng Huyền Ưng nhún một cái bay lên trời, cúc vắn cương chủy đâm vào bụng thư ưng. Phập!

Huyết quang chợt lóe, thư lưng hét chói tai:

- Gru gru gru gru gru!

Bụng thư ưng có vết thương dài hai thước.

Dương Thạc đánh bị thương thư ưng xong cũng té lăn quay xuống đất, đánh tan xung lực, không hề bị thương.

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Thư ưng bị thương, Huyền Ưng đồng bạn của Dương Thạc lập tức xoay người vòng về, ở giữa không trung đấu với thư ưng. Thư ưng bị trọng thương không phải là đối thủ của Huyền Ưng. Vài lần giao đấu vết thương ở bụng bị xé ra cái hố to, tim gan rớt đầy.

- Gru gru gru gru gru!

Thấy thư hùng bị đâm, hùng ưng bị thương kêu lên, phát thần uy túm lông chim trên lưng Huyền Ưng, đề đầu đánh.

Vù vù vù vù!

Chính lúc này, tiếng dây cung vang lên.

Ngay sau đó, một mũi tên nhọn xé gió đâm vào cái đầu thư ưng bị trọng thương, vào tai trái ra tai phải, bắn thủng đầu thư ưng. Thư ưng không kịp phát ra tiếng kêu thân hình đã rớt xuống, đập vào mặt đất.

Cách sáu, bảy trượng Dương Thạc cầm cung đứng, lúc trước lưng công ô mọc phá vân cung giờ đã nằm trong tay hắn.

Một tên giết chết thư ưng, mặt Dương Thạc không biểu tình vội lấy một mũi tên đặt trên ô mọc phá vân cung, kết một tiếng dặc sức kéo căng dây cung.

- Gru gru gru gru gru!

Hùng ưng cảm giác cực kỳ nguy hiểm, không rảnh công kích Huyền Ưng nữa, hú chói tai vỗ cánh bay lên.

Vù vù vù vù!

Dây cung lại căng, bằng một tiếng, một mũi tên nhọn bắn vào cánh phải của hùng ưng. Cánh phải bị tổn hại, người hùng ưng lắc lư, không bay ổn định được, sắp rớt xuống, tốc độ bay cũng giảm mạnh. Chỉ hai, ba giây sau lại ồng một tiếng dây cung, một mũi tên nhọn đâm vào bụng hùng ưng. Ngay sau đó mũi tên xuyên qua cổ hùng ưng, mang theo chùm huyết quang.

Ô mọc phá vân cung, ba tên, song ưng bị giết sạch.

40. Chương 40: Tham Ngộ, Độ Phù Hợp Lại Tăng Lên

Vô Tận Thần Công

Chương 40: Tham ngộ, độ phù hợp lại tăng lên

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dùng ô mọc phá vân cung liên tục bắn ba mũi tên, hai con Huyền Ưng dính tôi thể đều chết.

Liên tục bắn ba mũi tên, kéo căng dây cung ba lần, Dương Thạc gần như tiêu hao sạch thể lực. Sau khi bắn ra mũi tên thứ ba, Dương Thạc thở hổn hển, đổ mồ hôi như mưa, cánh tay phải kéo dây cung tê rần, gần như không nghe theo điều khiển.

- Hai con Huyền Ưng này là đẳng cấp đỉnh tôi thể, nếu không phải dựa vào ô mộc phá vân cung thì ta có muốn giết chúng nó cũng khó như lên trời. Dù có dùng ô mộc phá vân cung, nếu không phải Huyền Ưng ở giữa không trung kiểm chế chúng nó thì ta cũng không khả năng dễ dàng bắn chết chúng nó.

Dương Thạc xoa cánh tay phải tê dại, thầm nghĩ.

Dù Dương Thạc chỉ là thực lực tôi thể cao giai nhưng chỉ bàn luận lực lượng, dựa vào các bí phá phổ báo lời âm, hẳn có thể so với cường giả đỉnh tôi thể.

Hơn nữa có ô mộc phá vân cung, dựa vào thần binh lợi khí bắn chết Huyền Ưng đỉnh tôi thể cũng là bình thường.

Nhưng Dương Thạc không tài bắn cung chính thức, nếu hai con Huyền Ưng cách xa nhau thì hẳn muốn bắn chết chúng nó cũng là chuyện không thể. Chính vì có Huyền Ưng đồng bạn của Dương Thạc kiểm chế, chúng nó đấu với nhau giữa không trung bảy, tám trượng, với khoảng cách này Dương Thạc mới thành công.

- Gru gru gru gru gru! nguồn (.)

Thấy Dương Thạc bắn chết hai con Huyền Ưng, nó kêu rì rầm, cực kỳ hưng phấn.

Huyền Ưng lấy một chọi hai, lông chim rối xù, rất chật vật. May mà Huyền Ưng không có vết thương nghiêm trọng.

Dương Thạc liếc xác hai con Huyền Ưng, trầm giọng nói:

- Kẻ giết người phải bị người giết. Các người đến cướp Huyết Tinh Thạch Nhũ, bị ta chém chẳng trách được ai!

Huyền Ưng đáp xuống đất, kêu lên:

- Gru gru gru gru gru!

Huyền Ưng bay tới trước xác con thư ưng, vươn vuốt nhọn mổ bụng của thư ưng, moi từ bên trong ra một hạt châu nhỏ màu đỏ cỡ long nhãn. Huyền Ưng há mồm nuốt hạt châu nhỏ màu đỏ vào miệng.

Dương Thạc thấy tình cảnh này thì kinh ngạc há hốc mồm:

- Cái này ... Là nội đan trong người Huyền Ưng?

Truyền thuyết rằng một số dị thú có thực lực cường đại trong người có nội đan, bên trong ẩn chứa khí huyết hùng hồn, cường đại, là thứ siêu bổ. Huyền Ưng chỉ là đỉnh tôi thể, không tính là dị thú gì, vì sao trong người có nội đan?

Nhưng Dương Thạc nghĩ lại liền hiểu ra, không chỉ là dị thú, một ít chim muông bình thường chỉ cần khí huyết cường đại thì trong người có thể hình thành vật chất giống như 'nội đan', tựa như cầu bảo trong người Đạp Hỏa Ngao Khuẩn. Ngoài ra trong người loài ngư sẽ có ngư hoàng, ở trong người heo rừng có lẽ sẽ tìm được chu sa. Sự thật thì tất cả đều là do khí huyết ngưng kết ra, nói nghiêm túc thì không tính là nội đan.

Huyền Ưng nuốt vào nội đan của thư ưng, thoải mái kêu một tiếng, lại bay đi, mổ ra một viên nội đan trong xác hùng ưng.

Huyền Ưng không nuốt vào viên nội đan này mà ngậm tới đặt trước mặt Dương Thạc.

- Người không ăn sao?

Dương Thạc kinh ngạc nhưng lập tức hiểu được.

- Huyền Ưng này chỉ thích thứ âm tính, không ăn hỏa diễm quả, cầu bảo. Nội đan trong người thư ưng là âm tính, hùng ức thì tức là dương tính. Huyền Ưng không ăn viên nội đan này.

Huyền Ứng không ăn viên nội đan này thì Dương Thạc nuốt vào bụng.

Trong nội đan ẩn chứa lực lượng khí huyết không quá nhiều, so với cầu bảo thì thiếu gấp mấy chục lần.

Không phải thực lực càng mạnh thì nội đan trong người ẩn chứa càng nhiều khí huyết.

Như là một số con chó bệnh ủ rũ, có lẽ trong người có cầu bảo, một số con chó bình thường mạnh mẽ ngược lại không có. Ngưu hoàng cũng dễ tìm thấy trên người ngưu bị bệnh.

Nội đan trong người hùng ứng ẩn chứa lực lượng khí huyết rất ít, sau khi Dương Thạc nuốt vào nhiều nhất là tương đương với hai ngày khổ tu. Cho nên Dương Thạc không quá để ý, không cắt nhỏ mà nuốt luôn.

Sau khi nuốt vào, Dương Thạc lập tức cảm giác được viên nội đan biến thành chân khí cực kỳ tinh thuần nhanh chóng dung nhập vào kinh mạch.

Mặc dù ẩn chứa lực lượng khí huyết thiếu thốn nhưng cũng vô cùng tinh thuần.

- Ủa? Trong nội đan này ẩn chứa chân khí rất giống với chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng của ta.

Đội chân khí trong nội đan của hùng ứng dung nhập vào kinh mạch, Dương Thạc phát hiện chân khí này gần như giống hệt với chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng, không cần luyện hóa, có thể trực tiếp hấp thu.

Chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng là dung hợp giữa chân khí từ Lục Dương Quyết và chân khí trong Huyền Ứng Kinh.

Bên trong ẩn chứa một phần đặc tính dương khí, cũng có chứa một phần chân khí Huyền Ứng. Nội đan của Huyền Ứng hóa thành chân khí dương nhiên ẩn chứa hơi thở Huyền Ứng, bởi vì là hùng ứng nên ẩn chứa một phần đặc tính dương, rất giống với chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng của Dương Thạc.

- Chân khí này giống như là ... Hoàn mỹ dung hợp hơi thở đặc tính dương với Huyền Ứng.

Dương Thạc tra xét chân khí, thâm nghĩ.

- Lúc trước ta đã dung hợp Lục Dương Quyết và Huyền Ứng Kinh.

- Nhưng ngộ tính của ta khá kém, chỉ miễn cưỡng dung hợp, điểm huyền diệu của hai loại chân khí không phù hợp hoàn mỹ được. Nội đan của hùng ứng hóa thành chân khí thì là hơi thở dương khí cùng hơi thở Huyền Ứng hoàn mỹ kết hợp. Ta tham khảo chân khí này hoàn toàn có thể dung hợp sâu hơn giữa chân khí lục dương và chân khí Huyền Ứng.

Chân khí trong nội đan của hùng ứng là hơi thở dương khí, hoàn mỹ dung hợp với loại hơi thở thiên nhiên Huyền Ứng.

Mức độ dung hợp cao vượt xa chân khí lục dương, chân khí Huyền Ứng của Dương Thạc.

Trong đầu toát ra ý nghĩ này, Dương Thạc quyết định tham khảo chân khí tiến thêm một bước dung hợp chân khí lục dương, chân khí Huyền Ứng.

Dương Thạc lập tức khoanh chân ngồi, vận chuyển chân khí, thử dung hợp thêm một bước.

Huyền Ứng thấy Dương Thạc bồng khoanh chân ngồi, nhắm mắt tu luyện thì nghi hoặc kêu lên:

- Gru gru gru gru!

Nhưng Huyền Ứng không quấy rầy Dương Thạc, nếu hắn tu luyện thì hắn ở bên cạnh canh giữ.

Một ngày, hai ngày, ba ngày.

Suốt ba ngày Dương Thạc vẫn đang tu luyện cảm ngộ, dung hợp chân khí. Mức độ khí huyết hiện tại của Dương Thạc trong vòng ba ngày không ăn không uống cũng chẳng có vấn đề gì lớn.

Hoàng hôn ngày thứ ba, Dương Thạc chợt mở mắt ra.

- Thành công dung hợp!

- Mặc dù không đạt tới đẳng cấp dung hợp hoàn mỹ nhưng so với lúc trước đơn giản dung hợp thì cao hơn rất nhiều. Bây giờ chân khí lục dương, chân khí Huyền Ứng trong người ta xem như chân chính hòa thành một thể. Trong dương khí có hơi thở Huyền Ứng, trong hơi thở Huyền Ứng ẩn chứa dương khí.

Dương Thạc cảm nhận chân khí vận chuyển trong người càng suôn sẻ thì rất vui vẻ.

Lòng máy động, Dương Thạc lấy ra hai quyển sách từ trong ngực áo.

- Lục Dương Quyết, độ phù hợp mười ba phần. Huyền Ứng Kinh, độ phù hợp mười ba phần.

Dương Thạc lật sơ hai quyển sách, phát hiện độ phù hợp của mình với hai bộ công pháp lại tăng một phần, đại tới mức mười ba khùng bố.

41. Chương 41: Công Phủ, Trắc Nghiệm Võ Đạo

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 41: Công phủ, trắc nghiệm võ đạo

Chân khí lục dương và chân khí Huyền Ứng càng dung hợp sâu hơn, độ phù hợp giữa hai bộ công pháp và Dương Thạc tăng thêm một phần.

Độ phù hợp đạt tới mười ba phần khùng bố.

Thấy kết quả này thì Dương Thạc kinh ngạc há hốc mồm.

Độ phù hợp, không biết cao nhất là bao nhiêu tầng, nhưng chắc chắn là độ phù hợp mười ba phần đã vượt qua sự thừa nhận của Dương Thạc. Vốn độ phù hợp hoàn toàn đã khiến Dương Thạc cực kỳ giật mình, giờ tăng lên một tầng khiến hắn không thể tưởng tượng.

- Không biết Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh có độ phù hợp mười ba phần sẽ có hiệu quả đặc biệt gì.

Mặc dù không thể tưởng tượng ra cảm giác nhưng Dương Thạc biết nếu độ phù hợp tăng một phần thì sẽ khác biệt với độ phù hợp hoàn toàn lúc trước.

Không lẽ hiệu suất tu luyện tăng thêm gấp đôi?

Bây giờ tốc độ tu luyện của Dương Thạc cực kỳ khùng bố, lại tăng gấp đôi thì là cảnh giới thần tốc rồi.

- Mặc kệ, thử tu luyện liền biết hiệu quả độ phù hợp mười ba phần.

Dương Thạc nghĩ như vậy, dứt khoát khoanh chân ngồi tu luyện.

Dương Thạc vận chuyển chân khí, phát hiện vận chuyển chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng trong người càng tự nhiên hơn.

Vốn Dương Thạc ăn vào thông khí đan, năng lực khống chế chân khí tăng lên nhiều, lần này lại tăng thêm nữa. Chân khí theo Dương Thạc điều động tựa như ngón tay của hắn, cực kỳ lanh lẹ, muốn chân khí tới vị trí nào là tới ngay chỗ đó.

Tăng mạnh năng lực khống chế chân khí, trước mắt dường như không có tác dụng lớn.

Nhưng đợi khi Dương Thạc bắt đầu học tập một ít võ kỹ thì sẽ thể hiện ra ngay.

Võ kỹ là điều động chân khí trong người dùng cách đặc biệt vận chuyển, phát huy ra tác dụng cường đại. Tăng năng lực khống chế chân khí, học tập võ kỹ sẽ càng tiện tay hơn.

Còn tốc độ tu luyện, Dương Thạc phát hiện Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh có độ phù hợp mười ba phần so với độ phù hợp hoàn toàn thì không có tăng tiến gì, trên cơ bản tốc độ vẫn như cũ, không có tình huống 1kc tăng vọt.

Nhưng Dương Thạc phát hiện khi hẩn tu luyện, chân khí vận chuyển mỗi một chu thiên sẽ có một phần thấm thấu vào thân thể, uẩn dưỡng gân cốt, kinh mạch, huyết khiếu cho Dương Thạc.

Hoặc nên nói độ phù hợp mười ba phần này có tăng tốc độ tu luyện nhưng trong quá trình thêm phần chân khí là dùng để dưỡng bản thân, bởi vậy nhìn từ mặt ngoài thì hiệu suất không tăng lên.

- Là cơ sở võ giả, nếu nền móng không vững thì không có chân khí hùng hồn, bản thân không chịu đựng được thì sao có thể lợi dụng chân khí đó bị thương kẻ địch? Độ phù hợp mười ba phần mặc dù không tăng nhanh tốc độ chân khí nhưng không ngừng nuôi dưỡng thân thể vậy thì cũng khá rồi.

Dương Thạc rất vừa lòng hiệu quả của độ phù hợp mười ba phần.

Dương Thạc phát hiện trước độ phù hợp hoàn toàn mỗi tăng một phần thì hiệu suất tu luyện chân khí sẽ là gấp đôi.

Đến hoàn toàn rồi, mỗi tăng một phần sẽ tăng lên hiệu quả tôi luyện thể phách.

Độ phù hợp vẫn tiếp tục gia tăng thì thực khí, thể phách, huyết khiếu đồng bộ tăng cường, đây mới là con đường võ đạo chân chính. Nếu chỉ mau chóng tu luyện chân khí, không tôi luyện thể phách thì dù đột phá nhanh cũng sẽ không ổn định cảnh giới.

Cứ tiếp tục tu luyện sẽ không dư bao nhiêu chân khí để tôi luyện thể phách. Độ mạnh của thể phách Dương Thạc cao hơn cường giả cùng cấp hai, ba phần.

Độ mạnh thể phách cao hơn hai, ba phần.

Đã thông nhiều hơn bốn huyết khiếu là thực lực của Dương Thạc vượt qua đối thủ cùng giai ba phần.

Thứ nhất trọng hồ bảo lôi âm bí pháp, khí kinh xoắn ốc bí pháp tăng ba phần uy lực công kích. Bây giờ có thể nói là Dương Thạc đối mặt địch thủ cao hơn mình một giai một vẫn có thể ổn định áp chế.

- Cứ tiếp tục tu luyện, nếu đột phá đỉnh tôi thể thì còn có thể xúc phát bí pháp, vậy thì dù đối mặt địch thủ cao hơn ta hai giai cũng có sức chiến đấu một phen.

Dương Thạc biết bây giờ hẩn có thể phách cường, nhiều huyết khiếu, giữ bí pháp.

Nhưng nền móng của hẩn quá yếu, dốc hết sức tu luyện chỉ mới là tôi thể cao giai. Nền móng yếu kém thì dù có nhiều bí pháp gia cố cũng không phải là đối thủ của cường giả luyện khí trung giai, cao giai. Bây giờ Dương Thạc vẫn phải tiềm tu tiếp, cố gắng tăng cảnh giới võ đạo ỉnh.

...

Dương Thạc tiềm tu ở Yến sơn, một tháng trôi qua.

Trong một tháng này Dương Thạc ở chỗ vách núi của Huyền Ứng, trừ mỗi ngày bắt thức ăn ra thì thời gian còn lại hẩn chìm trong trạng thái tu luyện.

Ngày đêm không ngủ không nghỉ.

Mỗi ngày Huyền Ứng chỉ cần thời gian ngủ cực ít là sẽ hồi phục sức sống, Dương Thạc không làm được như vậy.

Nhưng Dương Thạc phát hiện khoan chân ngồi, điều động chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng khiến nó vận chuyển năm, sáu chu thiên, mặc dù hẩn không cố ý điều động chân khí thì chân khí vẫn sẽ theo con đường cố định vận chuyển, chẳng qua tốc độ chậm hơn chút ít.

Bởi vậy mỗi ngày Dương Thạc nghỉ bốn canh giờ, sự thật là trong thời gian đó hẩn chỉ khoan chân ngồi, khiến chân khí tự động vận chuyển tu luyện.

Cứ thế một tháng này không uống phí một khắc nào, hơn nữa sử dụng Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ, hiệu suất tu luyện tăng gấp đôi. Nhưng dù là vậy thì Dương Thạc phát hiện cách đỉnh tôi thể đẳng cấp còn kém một chút.

Chân khí trong người Dương Thạc đã đủ rồi, huyết khiếu cũng tôi luyện cứng mà dẻo, nhưng hẩn thử trùng kích hai mươi tám dương khiếu trong người thì vẫn không thể đánh phá nó được.

Võn Dương Thạc đoán là lại tiềm tu bảy, tám ngày chắc sẽ thuận lợi đả thông hai mươi tám dương khiếu. Đến khi đó Dương Thạc đả thông ba mươi sáu dương khiếu, trực tiếp đi vào đỉnh tột thể, còn có tám âm khiếu đã sớm đả thông. Dương Thạc đi vào đỉnh tột thể thực lực sẽ tăng猛 lớn.

Nhưng không có thời gian.

- Ba ngày nữa là sinh nhật mười lăm tuổi của ta, trước đó không trở về Trấn Quốc Công phủ, hoàn thành trắc nghiệm võ đạo thì ta sẽ bị trục xuất ra khỏi Trấn Quốc Công phủ ngay, phân phát đi nông trang ngoài kinh sư, trông giữ nông trang, trọn đời không thể bước vào kinh sư nữa bước!

- Hết cách rồi, bây giờ phải về Trấn Quốc Công phủ trước.

Mặc dù Dương Thạc chưa đột phá đến đỉnh tột thể, cách luyện khí đẳng cấp còn rất xa, nhưng bây giờ hẳn phải trong vòng ba ngày quay về Trấn Quốc Công phủ.

Thông qua trắc nghiệm võ đạo đạt tới luyện khí đẳng cấp là có thể ở lại Trấn Quốc Công phủ.

Không thông qua thì sẽ chịu rắc rối lớn.

Nếu như Dương Thạc thật sự bị phân phối đi nông trang bên ngoài kinh sư, muốn quay về lại là muôn vàn khó khăn, khi đó e rằng sẽ hoàn toàn trở mặt với Trấn Quốc Công phủ.

- Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, về Trấn Quốc Công phủ rồi nói sau. Mặc dù ta không đạt tới luyện khí đẳng cấp nhưng lần trắc nghiệm võ đạo này sẽ không có vấn đề gì.

- Cưỡi Huyền Ưng đi về trước.

42. Chương 42: Khi Đó Đã Dùng Cái Chân Nào Đá Ta?

Vô Tận Thần Công

Chương 42: Khi đó đã dùng cái chân nào đá ta?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tunhoanh

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc tìm chỗ cất ô mộc phá vân cung, cúc văn cương chủ xong cưỡi Huyền Ưng quay về Trấn Quốc Công phủ.

Cách Trấn Quốc Công phủ khoảng mười dặm thì Dương Thạc kêu Huyền Ưng đáp xuống, đoạn thời gian còn lại hẳn phải tự mình trở về. Dù sao lúc trước giết Dương Liệt thì Huyền Ưng đã lộ ra, lỡ như tới gần Trấn Quốc Công phủ quá rất có thể bị cao thủ của Trấn Quốc Công phủ bắn chết ngay tại chỗ.

- Được rồi, Huyết Phi trở về đi, lần sau ta về Yến sơn sẽ lại liên hợp với người giết chết mãng xà màu xanh kia, giành lại Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Dương Thạc đáp xuống đất, kêu Huyền Ưng trở về.

Trong đoạn thời gian tiềm tu ở Yến sơn, Dương Thạc đặt tên cho Huyền Ưng là Huyết Phi.

Cái tên này lấy từ thiếp thân thị nữ của mẹ cả Trình phu nhân, Hồng Phi.

Từ lúc giết đôi Huyền Ưng thư, hùng xong, Dương Thạc phát hiện trên đầu Huyền Ưng giống đực có một đốm lông trắng, Huyền Ưng của hắn không có, thể hình cũng nhỏ hơn hùng ưng một chút, rõ ràng là thư ưng.

Kết quả Dương Thạc bị cái tên Hồng Phi ảnh hưởng, vì trên người Huyền Ưng có hoa văn lông chim đỏ nên đặt tên cho nó là Huyết Phi.

Nghe Dương Thạc kêu mình trở về, Huyết Phi đập cánh, kêu lên:

- Gru gru gru gru gru!

- Gru gru gru gru gru!

Huyết Phi từ biệt Dương Thạc, vỗ cánh bay đi.

Một tháng nay tu luyện, thực lực của Huyết Phi tăng rất nhiều, dù cách luyện khí đẳng cấp còn có một đoạn cự ly, nhưng lần này Dương Thạc và Huyết Phi tách ra, khi gặp lại nói không chừng nó ở trong Yến sơn tìm được kỳ ngộ gì, sẽ đột phá.

Dương Thạc nhìn sắc trời, bây giờ cách giữa trưa còn có một canh giờ, trước lúc đó hẳn có thể về Trấn Quốc Công phủ rồi.

Giữa trưa, Dương Thạc đã tới cửa sau Trấn Quốc Công phủ, lần này hai tên gia nô thủ môn nhận ra hẳn ngay, cung kính để hắn đi vào.

Dương Thạc cảm nhận thái độ của hai tên gia nô thủ môn đối với mình đã thay đổi, hẳn thâm lạnh lùng cười:

- Trước thì cự nự sau thì cung kính, vốn ta bị thương Lý Nghĩa, đắc tội Lý Trung, bọn họ đều muốn nhìn trò cười, bây giờ Lý Trung ở trong Yến sơn hai tháng chưa trở về, ai đều biết đã dữ nhiều lành ít, không dám xem kịch vui nữa.

Muốn khiến người cung kính người thì đầu tiên phải làm bọn họ kinh sợ người đã.

Lúc trước Dương Thạc che giấu thực lực của mình, hai lần đột phá đều cố gắng không để mẹ cả biết.

Nhưng lần này về Trấn Quốc Công phủ, Dương Thạc bị buộc đến đường cùng, một là hoàn toàn lộ ra thực lực, một phen dương danh, không thì xám xịt lẫn ra khỏi Trấn Quốc Công phủ, trọn đời không thể bước vào kinh sư.

Dĩ nhiên Dương Thạc lựa chọn cái đầu.

Trong lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc bước nhanh đi vào trong Trấn Quốc Công phủ.

Trước tiên tắm rửa đã, đổi bộ đồ. Trắc nghiệm võ đạo ở Tàng Thư Các Trấn Quốc Công phủ, chờ sửa soạn xong thì buổi chiều đi.

Dương Thạc không lập tức trắc nghiệm võ đạo mà về tiểu viện của mình trước.

Dương Thạc trở về, chưa tắm rửa xong thì có một tiểu tư đưa đồ ăn lên, sáu món một canh, thật đầy đủ. Cách một tháng sau Dương Thạc trở về, hạ nhân trong phủ vẫn có thể nắm giữ hành động của hắn mau chóng, Dương Thạc đã quen với điều này.

Ăn cơm xong nghỉ ngơi một lúc, buổi trưa qua đi, Dương Thạc đi ra tiểu viện, hướng tới Tàng Thư Các của gia tộc.

Bên ngoài Tàng Thư Các của Trấn Quốc Công phủ đặt một khối trắc võ thạch.

Sự thật thì trắc võ thạch chẳng qua là một tảng đá hơi mềm, rất dễ thấy nó trong Yến sơn. Võ đạo cường giả có thể vung quyền, múa chưởng để lại dấu ấn trên trắc võ thạch, thông qua độ sâu cạn phán đoán thực lực của bản thân. Một khối trắc võ thạch để lại chừng vài chục dấu ấn thì đã hỏng, sau đó sẽ bị vứt bỏ, lại đi Yến sơn tìm khối trắc võ thạch mới.

Trắc võ thạch trong Trấn Quốc Công phủ cao khoảng một trượng, có thể để lại khoảng hai trăm dấu ấn.

Bình thường thì một số hạ nhân của Trấn Quốc Công phủ có thể để lại ấn ký trên trắc võ thạch, đoán đại khái thực lực của mình.

Dương Thạc tiến hành trắc nghiệm võ đạo không cần quá rắc rối, chỉ cần để lại ấn ký trên trắc võ thạch, chứng tỏ thực lực của mình đạt tới luyện khí đẳng cấp là đủ rồi. Dương Thạc khi để lại dấu ấn thì phải có trưởng bối gia tộc đứng chứng minh.

Nếu để lại dấu ấn mà không cách nào chứng tỏ chính mình đạt tới luyện khí đẳng cấp cũng không sao.

Trần Quốc Công phủ sẽ ột cơ hội nữa, chọn chiến đấu với cường giả luyện khí đẳng cấp, nếu có thể chứng tỏ mình có thực lực luyện khí đẳng cấp thì có thể ở lại Trần Quốc Công phủ.

Dương Thạc bước nhanh đi hướng Tàng Thư Các.

Cách Tàng Thư Các còn khoảng trăm trượng, Dương Thạc trông thấy đằng trước khối trắc vô thạch đứng mười mấy người.

- Lục ca, Dương Tử Hi?

Từ ánh mắt đầu tiên Dương Thạc đã trông thấy lục ca Dương Thành của mình, và đích thứ tử Dương gia, Dương Tử Hi.

Lục ca Dương Thành đến một mình, Dương Tử Hi thì dẫn theo hai nô bộc. Trừ bọn họ ra, bên cạnh trắc vô thạch có thiếp thân thị nữ của mẹ cả Trình phu nhân Hồng Phi, còn lại là một số hạ nhân, gia nô xem náo nhiệt.

Thấy đám người này, Dương Thạc thầm lạnh lùng cười:

- Biết ta về Trần Quốc Công phủ sẽ lập tức tiến hành trắc nghiệm, mọi người tới xem náo nhiệt sao?

Trừ bỏ lục ca Dương Thành, những người đó lại đây hiển nhiên không ôm ý tốt.

Dương Thạc sải bước đi qua, chào hỏi Dương Thành:

- Lục ca!

Dương Thành trầm giọng nói:

- Ủm! Lần này thế nào?

Dương Thạc biết là Dương Thành hỏi thành quả tu luyện võ đạo của mình, hắn chỉ mỉm cười không nói gì nhiều.

Ngay sau đó, Dương Tử Hi cười lạnh đi hướng Dương Thạc:

- Dương Thạc, thế nào rồi? Khổ tu ba tháng, thực lực có tăng mạnh lớn không? A, nghe nói vì tu luyện mà người chạy vào sâu trong Yến sơn, không bị dị thú ăn xem như người may mắn.

- Lần trắc nghiệm này nếu người không đạt được luyện khí đẳng cấp thì hãy ngoan ngoãn cuốn gói khỏi Trần Quốc Công phủ của ta, trọn đời không bước vào kinh sư. Nếu người ý định chiến đấu với cường giả luyện khí đẳng cấp thì coi chừng bị đánh gãy tay chân, lúc đó bị nâng nông trang ở nông thôn thì không hay.

Dương Thạc đi tới gần sát Dương Thạc, cách hắn chỉ hai thước, quái dị nói:

- Nghe nói nông trang ở nông thôn không thiếu ác bộc, nếu như người bị phân phối đến nông trang này thì ác bộc muốn khó xử người, tay chân của người sẽ bị đánh gãy, không đối phó được ác bộc sẽ phải chịu khổ. Khi đó đừng trách nhị ca ta đây không nhắc nhở người!

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Chuyện này không cần nhị ca lo lắng!

- Ác bộc ở nông thôn ít nhất bây giờ không cần ta lo lắng.

- Bây giờ ta là thứ tử thiếu gia của Dương gia, muốn xen vào cũng là ác bộc trong Trần Quốc Công phủ thuộc ta cai quản.

Khi nói chuyện thì Dương Thạc tiến lên, bùm một tiếng vai phải đụng mạnh vào vai trái của Dương Tử Hi. Dương Tử Hi bất ngờ bị đụng mạnh, đang muốn nổi giận thì hắn đã lướt qua người gã, đi tới trước mặt hai nô bộc đứng sau lưng gã.

- Ba tháng trước, bên ngoài Tàng Thư Các là các người đá ta một cước đúng không? Lấy hạ phạm thượng, lấy nô khi chủ, vì điều này mà Lý Nghĩa bị cắt đứt gân tay, chân, trục xuất khỏi Trấn Quốc Công phủ. Nói đi, các người dùng chân nào đá ta?

Dương Thạc rũ mắt xuống, không thèm nhìn hai tên nô bộc, giọng âm trầm.

43. Chương 43: Tạt Chủng? Đấu Với Dương Tử Hi

Vô Tận Thần Công

Chương 43: Tạt chủng? Đấu với Dương Tử Hi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tunhoanh

Dịch: Nhóm dịch black

- A? Tiểu tử, người hỏi cái này không lẽ là muốn báo thù?

Hai tên nô bộc của Dương Tử Hi nghe Dương Thạc hỏi thì sững sốt.

Sau đó hai tên nô bộc cười dữ tợn.

Một nô bộc lạnh lùng cười:

- Tiểu tử, ba tháng trước là ta đá người đây, dùng cái chân này. Thế nào? Muốn trả thù? Hừ, ba tháng trước, ta có thể đá ngã người, bây giờ ta cũng có thể đánh gãy hai tay, hai chân của người ...

- Tốt, ta đang chờ người nói câu này!

Nô bộc đang nói thì thấy mặt Dương Thạc lạnh lùng, khí thế lạnh như băng bùng phát từ người hắn, chớp mắt phủ trùm nô bộc.

Nô bộc như rơi vào hầm băng, thân hình run lên, biến sắc mặt.

Dương Thạc quát to:

- Ác nô, ta là thứ tử thiếu gia của Dương gia, là người có thể tùy tiện khi dễ sao? Ta có thể áp phục được Lý Nghĩa thì cũng trấn được người!

Dương Thạc mạnh duỗi tay ra tóm lấy nô bộc của Dương Tử Hi.

- Nguy rồi!

Nô bộc bản năng giơ hai tay cản.

Bùm bùm bùm bùm bùm! đọc truyện mới nhất tại .

Một tiếng trầm đục, bàn tay của Dương Thạc chụp vào đôi tay tên nô bộc.

Dương Thạc lại quát to:

- Quỳ xuống cho ta!

Dương Thạc mạnh dùng sức đè nô bộc quỳ xuống.

Thực lực của nô bộc không kém, khoảng tới thể cao giai đẳng cấp, cùng bậc với Dương Thạc. Nhưng đối mặt một trảo của Dương Thạc mà nô bộc không có chút sức phản kháng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Người nô bộc bị nhấn xuống, sắp quỳ trước mặt Dương Thạc.

Nhưng nô bộc này cũng cứng đầu, dù chân trái bị đè quỳ rồi, đùi phải cứng rắn giẫm đất, đầu rớt không cong, chỉ nửa quỳ.

Nô bộc hét to:

- Ta là nô bộc của nhị thiếu gia, dù phạm vào sai lầm lớn thì có nhị thiếu gia trách phạt, người là cái thá gì cũng dám áp phục ta?

Chỉ mới giao đầu nô bộc đã cảm giác được Dương Thạc hoàn toàn khác với ba tháng trước. Nô bộc ở trước mặt Dương Thạc không có chút sức phản kháng, gã liền kéo ra Dương Tử Hi, ý định dùng Dương Tử Hi trấn lại Dương Thạc.

- A? Cứng đầu như vậy?

Dương Thạc đem lời nô bộc nói như gió thoảng bên tai.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Ba tháng trước là cái chân phải của người đá ta? Cũng tốt, nếu chân phải của người không muốn quỳ xuống thì để nó hoàn toàn bị phế đi!

Dương Thạc lạnh mạnh nhấn, bắt chặt hai vai nô bộc ấn mạnh xuống dưới. Nô bộc cảm thấy từ đôi tay phát ra sức mạnh lan tới, lực lượng không tác dụng vào đôi tay mà lấy cánh tay làm môi giới rót vào cơ thể, tác động vào đùi phải.

!

Vang tiếng giòn gãy.

Lực lượng khổng lồ làm đùi phải của nô bộc đó không chống đỡ nổi, xương đùi gãy ngang.

Nô bộc quát to:

- A!

Đùi phải bị gãy, nô bộc không quỳ nổi nữa, ngã xuống đất, ôm chân lăn lộn.

Một trảo này hoàn toàn đè ép nô bộc tới thể cao giai, cả quá trình chỉ mất hai, ba giây. Nô bộc bên cạnh gã thậm chí không kịp ra tay giúp đỡ, chờ khi xương đùi của gã nô bộc bị bẻ gãy, ngã xuống đất lăn lộn thì nô bộc đứng cạnh vẻ mặt kinh sợ không dám nhúc nhích.

Một tràng chất vấn, ra tay khiến mọi người bất ngờ. Đám người Dương Thành, Hồng Phi đều kinh ngạc há hốc mồm.

- Dương Thạc, người dám bị thương nô bộc của ta, muốn chết!

Trong phút chốc Dương Thạc trọng thương một nô bộc của Dương Tử Hi, gã không thể nào bỏ mặc. Dương Tử Hi quát to, chớp hướng Dương Thạc.

- Dừng tay!

Một bóng người lách nhanh tới bên cạnh Dương Thạc, ra tay.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Người đó giao đấu với Dương Tử Hi, thân hình người này nhẹ run, Dương Tử Hi thì liên tục lui ba, bốn bước, miễn cưỡng ổn định thân hình.

Dương Tử Hi sắc mặt âm trầm nói:

- Dương Thành?

Bóng người ra tay ngăn cản Dương Tử Hi đúng là thứ tử của Dương gia, Dương Thành.

Dương Thành trầm giọng nói:

- Dương Tử Hi, lần này Dương Thạc về phủ là để tiến hành trắc nghiệm võ đạo, bây giờ người muốn đánh bị thương Dương Thạc là có ý định gì? Đích thứ tử Dương gia nhà người áp bức thứ tử chúng ta như vậy sao?

Dương Tử Hi nheo mắt, quái dị nói:

- Tiến hành trắc nghiệm võ đạo? Hừ, dù có trắc nghiệm thì sao? Phế vật này có thể đi vào luyện khí đẳng cấp, ở lại Dương gia ta sao? Tỳ nữ sinh ra tạp chủng không có chút thiên phú mà cũng muốn ở lại Trần Quốc Công phủ làm thiếu gia?

Tỳ nữ, tạp chủng, những lời thốt ra từ miệng Dương Tử Hi làm người Dương Thạc khê run, mắt hấn lạnh như băng.

Mẫu thân của Dương Thạc có thân phận, địa vị rất thấp, vốn là một tỳ nữ của Trần Quốc Công phủ.

Trần Quốc Công, Dương Thiên trong một lần say rượu đã nhúng chàm mẫu thân của Dương Thạc. Vốn mẫu thân của Dương Thạc sinh ra hấn sẽ bị nâng lên thành ‘thiếp’, đáng tiếc bị mẹ cả Trình phu nhân ngăn cản, cho đến khi Dương Thạc năm tuổi, mẫu thân chết bệnh vẫn chỉ là thân phận tỳ nữ, ở trong Dương Thạc cực kỳ thấp hèn.

Lần này Dương Thạc nghe hai chữ tỳ nữ, tạp chủng, trong lòng nổi lên sát ý với Dương Tử Hi.

Khí lạnh thấu xương toát ra, nhiệt độ xung quanh giảm vài độ.

Dương Thạc cảm nhận người Dương Thạc toát ra khí lạnh, bản năng nhìn hướng hấn.

Dương Thành liếc Dương Thạc rồi nhanh chóng dời sang người Dương Tử Hi, cao giọng quát:

- Dương Tử Hi, người nói Dương Thạc là tạp chủng, không lẽ Dương Thạc không phải là ruột thịt của phụ thân đại nhân sao? Hấn là tạp chủng thì không lẽ phụ thân đại nhân là dã hấn tử? Dám nói ra lời như vậy người thật là đại nghịch bất đạo, nếu ta bầm báo chuyện này lên phu nhân, có các nàng Hồng Phi cô nương làm chứng, dù người có được phu nhân yêu thương bao nhiêu cũng sẽ bị gia pháp trừng phạt, đánh đòn mấy trăm cái!

Dương Tử Hi cảm nhận người Dương Thạc toát ra khí lạnh nên hiềm khi không mở miệng phản bác.

Dương Thạc lên tiếng:

- Lục ca đừng nói nữa.

Dương Thạc chậm rãi đi tới đằng trước trắc võ thạch, giờ nắm đấm đánh vào trắc võ thạch. Trên khối trắc võ thạch mềm mọng để lại quyền ấn sâu một, hai tấc, gọn gàng.

Dương Thành nhíu mày nhìn Dương Thạc:

- Quyền ấn sâu hai tấc trong trắc võ thạch, đỉnh tôi thể đẳng cấp?

Dương Thạc thu lại nắm đấm, thản nhiên nói:

- Thực lực của ta chưa đi vào luyện khí đẳng cấp, lần trắc nghiệm này không cần trường bối gia tộc làm chứng đi?

Sau đó Dương Thạc chuyển sang nhìn Dương Tử Hi, ánh mắt lạnh băng nói:

- Dựa theo quy tắc của gia tộc, trước sinh nhật mười lăm tuổi trắc nghiệm võ đạo không đạt tới luyện khí đẳng cấp thì có thể sau ba ngày lựa chọn chiến đấu với một võ giả luyện khí trong gia tộc. Thắng thì ở lại Trần Quốc Công phủ, thua thì bị trục xuất ra.

- Ba ngày sau ta chọn đấu với Dương. Tử. Hi!

44. Chương 44: Thấp Giai Công Pháp Đấu Với Thần Công Bí Điển

Vô Tận Thần Công

Chương 44: Thấp giai công pháp đấu với thần công bí điển

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Chọn đấu với Dương Tử Hi?

Nghe Dương Thạc thốt lời, mọi người có mặt, Dương Thành, Hồng Phi, và đám gia nô của Dương gia đứng xem náo nhiệt đều lộ vẻ mặt giật mình.

Mới nãy Dương Thạc một trảo áp phục nô bộc của Dương Tử Hi, để lại quyền ẩn sâu hai tấc trên trảo võ thạch lộ ra thực lực đỉnh tôi thể đủ làm người giật mình rồi. Dù sao ba tháng trước Dương Thạc chỉ là tôi thể sơ giai, lúc hấn bước vào tôi thể trung giai, trảo thù là bình thường, nhưng trong vòng ba tháng liên tục đột phá tôi thể cao giai, đỉnh tôi thể, tốc độ tu luyện như vậy chỉ có thể dùng hai chữ khủng bố để hình dung.

Giờ phút này, Dương Thạc lại chọn đấu với Dương Tử Hi càng khiến mọi người kinh ngạc.

Trong ba tháng đến đỉnh tôi thể, đúng là Dương Thạc tu luyện thần tốc.

Nhưng Dương Tử Hi chính là cường giả luyện khí trung giai.

Bàn về đẳng cấp võ đạo thì Dương Tử Hi cao hơn Dương Thạc hai bậc, chênh lệch hai bậc có thể nói là hấn ở trước mặt gã không có một chút khả năng thắng.

Dĩ nhiên nếu để đám Dương Thành biết bây giờ Dương Thạc còn chưa bước vào đỉnh tôi thể thì e rằng họ cảm thấy hấn điên rồi.

Các đời Dương gia từng có một số đệ tử trong mười lăm tuổi không bước vào luyện khí đẳng cấp, vượt cấp đấu với cường giả luyện khí đẳng cấp, chiến thắng ở lại Trấn Quốc Công phủ.

Nhưng ví dụ chiến đấu vượt cấp thành công gần như đều là đỉnh tôi thể đấu với luyện khí sơ giai, thậm chí còn có tình huống đấu với cường giả 'nửa bước luyện khí đẳng cấp'.

Không có ai vượt hai cấp chiến đấu với cường giả luyện khí trung giai.

Giờ phút này, Dương Thạc chọn đấu một phen.

Dương Thành bản năng muốn khuyên Dương Thạc:

- Dương Thạc ...

Không chờ Dương Thành dứt lời, Dương Thạc lên tiếng trước:

- Lục ca đừng nói nữa!

Dương Thạc hít sâu, mắt lộ vẻ kiên quyết. Mẫu thân là nghịch lân của Dương Thạc, là nỗi đau hấn giấu dưới đáy lòng không muốn nhớ lại, bây giờ Dương Tử Hi đụng vào nghịch lân, dù hấn có liều cái mạng này cũng muốn đấu với họ một trận.

Dương Thạc biết chọn đấu cùng Dương Tử Hi là hấn mạo hiểm rất lớn.

Nhưng tu luyện võ đạo nếu cứ đạp bước vững chắc, lo sợ pháp phòng như đi trên miếng băng mỏng thì e rằng thành tựu rất có hạn. Các đời võ đạo tông sư, võ thánh cường giả có ai chưa từng điên cuồng một lần? Có ai chưa từng chết rồi sống lại? Có thể nói không dám mạo hiểm thì cả đời không thể bước vào đỉnh tôi thể.

Bị chạm nghịch lân, nếu giờ Dương Thạc còn muốn nhẫn nhịn thì không lẽ sẽ uất ức cả đời sao?

Mắt Dương Thạc sáng ngời nhìn chằm chằm vào Dương Tử Hi, gần từng chữ:

- Dương Tử Hi, ba ngày sau ở đằng trước Tàng Thư Các, Dương Thạc ta đấu một trận với người!

- Tốt, tốt, tốt! Đã bao nhiêu năm trong Dương gia chưa thấy tiểu bối cương cường như thế.

Khi Dương Thạc mới dứt lời thì một thanh âm xa xôi chợt vọng tới, ngay sau đó có lão nhân râu tóc bạc trắng, mặc đồ thô màu trắng xuất hiện đằng trước trảo võ thạch Tàng Thư Các.

Khuôn mặt lão nhân già nua không biết bao nhiêu tuổi, vóc dáng trung đẳng, mặc vải thô màu trắng rách nhiều lỗ thủng nhưng trắng tinh, sạch sẽ. Ngoài ra ống tay áo phải của lão nhân trông trơn đường như thiếu một cánh tay phải.

Lão nhân xuất hiện, thân hình không phát ra khí thể cường đại, hùng hồn nhưng như là cái hang không đầy hấp thu hết khí thể xung quanh vào mình.

Lúc trước từ người Dương Thạc phát ra khí thể lạnh băng bị đánh tan theo sự xuất hiện của lão nhân.

- Cổ lão?

- Là khách khanh trưởng lão thủ hộ tầng ba Tầng Thư Các, Cổ lão.

Lão nhân này vừa xuất hiện thì đám người Dương Thành lập tức nhận ra thân phận của lão ngay.

Tầng Thư Các của Trần Quốc Công phủ, trưởng lão canh giữ tầng thứ ba, Cổ lão, siêu cấp cường giả cảnh giới võ đạo đại tông sư.

- Không ngờ là trưởng lão thủ hộ Tầng Thư Các.

Thấy lão nhân xuất hiện, Dương Thạc nghe đám người Dương Thành kêu ra thân phận của lão làm hắn kinh ngạc.

Tầng Thư Các của Dương gia thì Dương Thạc chỉ đến tầng thứ hai, ba, hiểu biết rất ít về trưởng lão thủ hộ tầng ba. Dương Thạc chỉ biết lão nhân không phải là đệ tử Dương gia, canh giữ Tầng Thư Các quan trọng nhất Dương gia, thực lực của lão từ lâu đi vào đến đại tông sư chi cảnh.

Võ đạo đại tông sư, mặc dù tìm khắp Đại Chu triều cũng là nhân vật mạnh mẽ khai tông lập phái.

Nhưng Cổ lão này cam tâm tình nguyện canh giữ trong Tầng Thư Các ở Trần Quốc Công phủ, gần như vài chục năm chưa đi ra nửa bước.

Dương Thành nhỏ giọng giới thiệu Cổ lão cho Dương Thạc nghe:

- Dương Thạc, vị này là khách khanh trưởng lão của Dương gia ta, Cổ lão. Nghe nói năm đó Cổ lão là thiếp thân thị vệ của tổ phụ, đi theo tổ phụ nam chinh bắc chiến, nhiều lần cứu tổ phụ trong nguy hiểm, đương nhiên tổ phụ cũng nhiều lần cứu Cổ lão. Sau này Cổ lão mất một cánh tay, kinh mạch bị tổn thương không cách nào tham ngộ huyết khiêu, trọn đời không thể bước vào võ thánh chi cảnh, cuối cùng ở Dương gia chúng ta làm một khách khanh trưởng lão.

Cường giả võ đạo cùng bậc với tổ phụ của Dương Thạc, bối phận cao hơn cả đương kim Trần Quốc Công, Dương Thiên? Nghe Dương Thành giới thiệu, Dương Thạc thấy tôn kính Cổ lão này.

Cổ lão xuất hiện, đầu tiên là nhìn Dương Thạc, hỏi:

- Tiểu tử, tên ngươi là gì, tu công pháp gì?

Dương Thạc không chút giấu giếm, cung kính đáp:

- Văn bối tên Dương Thạc, tu Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh.

Cổ lão nhìn Dương Thạc, khen rằng:

- Lục Dương Quyết và Huyền Ứng Kinh? Hai bộ này đều là thấp giai công pháp cực thấp. Tu luyện hai bộ công pháp đến trình độ này thì ngươi cũng giỏi lắm rồi.

Cổ lão nhìn hướng Dương Tử Hi, hỏi:

- Còn người?

Dương Tử Hi vội đáp:

- Hồi bẩm tiền bối, văn bối tên là Dương Tử Hi, tu huyền công của gia tộc, văn hoang đập lãng quyết.

Cổ lão gật đầu khen:

- A? Vân hoang đập lãng quyết? Đây là thần công bí điển cao cấp nhất Dương gia, dù so sánh với bsi điển tối ột số thánh địa võ đạo cũng không kém bao nhiêu. Người tuổi ocnf nhỏ mà có thể tu luyện bộ công pháp này, xem ra thiên phsu của người cũng không tệ. Luyện khí trung giai, ừm, có thể đạt tới đẳng cấp này, cũng coi như đạt tiêu chuẩn.

Dương Tử Hi nghe Cổ lão khen thì lộ vẻ mặt đắc ý. Vân hoang đập lãng quyết là bí điển võ đạo thứ nhất Dương gia, không phải Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh thấp giai công pháp có thể so sánh. Dương Tử Hi không nghĩ rằng Dương Thạc bằng cái gì nhờ vào thấp giai công pháp rác rưởi đến cực điểm có thể chống lại gã được?

- Dương Thạc, đỉnh tôi thể, tu Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh.

- Dương Tử Hi, luyện khí trung giai, tu vân hoang đập lãng quyết.

Cổ lão liếc đám người có mặt, chậm rãi nói:

- Ba ngày sau ở trước Tàng Thư Các, Dương Thạc khiêu chiến với Dương Tử Hi, cuộc so đấu này do lão phu chủ trì. Nếu các người không có ý kiến thì giải tán, ba ngày sau có thể đến Tàng Thư Các xem Dương Thạc và Dương Tử Hi so đấu. Lão phu muốn nhìn Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh đấu với vân hoang đập lãng quyết có bao nhiêu phần thắng.

45. Chương 45: Võ Kỹ Thứ Nhất, Toàn Ứng Tam Kích

Vô Tận Thần Công

Chương 45: Võ kỹ thứ nhất, toàn ứng tam kích

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trần Quốc Công phủ, trong Ninh Lan Uyển.

Lúc này không chỉ có Hồng Phi quay về Ninh Lan Uyển mà còn có Dương Tử Hi, gã cung kính đứng trước mặt Trình phu nhân.

Dương Tử Hi đứng trước mặt Dương Tử Hi, trầm giọng nói:

- Mẫu thân, không ngờ tiểu súc sinh Dương Thạc đột phá đến đỉnh tôi thể, trong ba tháng này từ tôi thể sơ giai liên tục đột phá đến đỉnh tôi thể, chỉ sợ tiểu súc sinh này tiềm tu trong Yến sơn chiếm được thiên tài địa bảo gì mới mau đột phá như vậy.

Dương Tử Hi vừa nói vừa lộ vẻ mặt tham lam.

- Tư chất của tiểu súc sinh này ngộ tính đều là hạ hạ đẳng, trong ba tháng này liên tục đột phá, hẳn thu được thiên tài địa bảo tuyệt đối không đơn giản.

- Nếu như ta có thiên tài địa bảo như vậy thì tuyệt đối sẽ giống như đại ca lúc trước, trong ba năm tiến vào võ sư đẳng cấp, trở thành kinh sư đệ nhất thiên tài!

Dương Tử Hi rất ghen tỵ Dương Thạc.

Mặc dù Dương Tử Hi không biết Dương Thạc có kỳ ngộ gì trong Yến sơn nhưng rất rõ ràng gã cảm thấy hẳn mau chóng đột phá như vậy chắc chắn là vì thu được thiên tài địa bảo cực kỳ quý giá. Thiên tài địa bảo là thứ chỉ ngộ chứ cầu không được, dù là trong Trần Quốc Công phủ cũng không lưu trữ.

Năm đó đích trưởng tử Trần Quốc Công phủ bởi vì Dương Thiên có được khối Huyết Tinh Thạch Nhũ, tu luyện thần tốc, trước mười bảy đi vào võ sư đẳng cấp, được gọi là đệ nhất thiên tài Đại Chu triều.

Dương Tử Hi tự nhận có thiên phú không kém gì đại ca, nếu chiếm được thiên tài địa bảo thì cũng có thể trong thời gian ngắn nhất xông lên cảnh giới võ sư, tiếc rằng gã không có được thiên tài địa bảo mà là Dương Thạc, trong tình huống này làm sao gã không ghen tỵ cho được?

Nghe Dương Tử Hi kể, Trình phu nhân nhíu mày nói:

- Thiên tài địa bảo sao?

Trên mặt Trình phu nhân không có biểu tình.

- Trong vòng ba tháng khiến Dương Thạc từ tôi thể sơ giai tăng lên đến đỉnh tôi thể, thiên tài địa bảo như vậy có hiệu quả quá mạnh không hẳn là chuyện tốt.

Trình phu nhân thản nhiên nói:

- Lúc đó dù đại ca của người dùng Huyết Tinh Thạch Nhũ, tốc độ tu luyện tăng gấp đôi nhưng khi đột phá võ sư đẳng cấp thì gặp bình cảnh, ăn một viên nội đan của dị thú mới mạnh mẽ đột phá. Tiếc rằng đột phá quá nhanh, cảnh giới không ổn, trong tám năm nay vẫn không đi vào tôn giả chi cảnh. Tử Hi, người không cần có ý định lấy thiên tài địa bảo, chỉ có tự mình cố gắng tu luyện mới là cứng cổ nhất ...

Dương Tử Hi nhíu mày muốn nói cái gì:

- Nhưng mà ...

- A? Tử Hi không nghe lời của mẫu thân sao?

Không chờ Dương Tử Hi nói dứt câu thì Trình phu nhân đã trầm giọng, mắt lạnh lùng liếc gã.

Cảm giác ánh mắt sắc bén của Trình phu nhân, Dương Tử Hi run lên, vội cúi đầu, cung kính nói:

- Hai nhi không dám, nhưng mà ...

- Người không cần nói nữa, lần này Dương Thạc khiến Cổ lão hứng thú, ba ngày sau so đấu do Cổ lão tự chủ trì. Trong tình huống này người còn muốn ra tay với Dương Thạc, cướp đi thiên tài địa bảo trên người hắn sao? Đừng nói là người, dù là phụ thân của người thì Cổ lão cũng sẽ không nể mặt.

Trình phu nhân nói xong không nói gì thêm, bưng lên tách trà đặt trên bàn, chậm rãi uống.

Nghe mẫu thân nói, Dương Tử Hi neho mắt, bên trong chất chứa hận thù.

- Dương Thạc, người thật may mắn, khiến Cổ lão chú ý.

- Bây giờ tạm thời không đụng vào người, đợi ba ngày sau, trước Tầng Thư Các ta sẽ đánh gãy hai tay hai chân của người, trục xuất người ra khỏi Trấn Quốc Công phủ của ta. Một khi người rời khỏi Trấn Quốc Công phủ, rời khỏi kinh sư thì ta sẽ phái người giết người trên đường, thiên tài địa bảo của người rồi sẽ về tay ta.

Trong đầu Dương Tử Hi liên tục suy nghĩ xấu xa.

... ..

Trong tiểu viện của Dương Thạc, trong phòng, hắn khoanh chân ngồi.

- Còn ba ngày nữa, trong vòng ba ngày phải đột phá đến đỉnh tôi thể mới có đường sống. Nếu không thì lấy thực lực của ta căn bản không có khả năng là đối thủ của Dương Tử Hi.

Dương Thạc không ngừng vận chuyển chân khí trong người, từng kích hai mươi tám dương khiếu. đọc truyện mới nhất tại .

Võ đạo đẳng cấp ột tầng thì cách biệt một trời một vực. Bây giờ Dương Thạc và Dương Tử Hi kém nhau ba bậc, nếu không đột phá thì không có chút phần thắng.

Chỉ khi đột phá, giảm nhỏ chênh lệch thành hai bậc, lại có các bí pháp như hồ báo lôi âm phụ trợ thì lại bớt chênh lệch một bậc. Chênh lệch ba bậc biến thành một, từ đó Dương Thạc mới nắm chắc một đường sự sống.

Không ngừng trùng kích huyết khiếu, áp lực nặng nề, Dương Thạc cảm giác hai mươi tám chỗ huyết khiếu của hắn ngày càng thả lỏng. Trong vòng ba ngày rất có thể hoàn toàn đả thông chúng.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Trong khi Dương Thạc tu luyện thì có tiếng gõ cửa theo tiết tấu vang lên.

Két một tiếng, cửa phòng bị mở ra, chỉ thấy lục ca Dương Thành đi vào phòng Dương Thạc.

- Lục ca?

Thấy lục ca Dương Thạc tới, Dương Thạc vội vàng thoát khỏi trạng thái tu luyện.

Thấy Dương Thạc khoanh chân tu luyện thì mắt Dương Thành chợt lóe sáng, giọng điệu lạnh nhạt nói:

- A? Người đang tu luyện? Trong ba ngày này người muốn từ đỉnh tôi thể đi vào luyện khí đẳng cấp thì sợ rằng khó khăn không nhỏ.

Dương Thạc cười khở, nói với Dương Thành:

- Tu luyện, không nhất định có thể đột phá, nhưng nếu không tu luyện thì càng không có chút cơ hội đột phá.

Dương Thành thản nhiên nói:

- Người đang tu luyện thì ta sẽ không quấy rầy. Bộ Huyền Ứng Tam Kích là võ kỹ trung giai, vốn cần đạt tới luyện khí đẳng cấp mới lấy từ tầng thứ hai Tầng Thư Các của gia tộc. Ta biết người tu luyện Huyền Ứng Kinh, bởi vậy đi Tầng Thư Các cầm bộ Huyền Ứng Tam Kích. Mặc dù người không đạt tới luyện khí đẳng cấp, chưa thể hoàn toàn tham ngộ võ kỹ nhưng thử tu luyện Huyền Ứng Tam Kích đi, có lẽ sẽ giúp ích một chút cho người đột phá.

- Huyền Ứng Tam Kích, Huyền Ứng Tam Kích?

Dương Thạc không bao giờ ngờ được lần này lục ca Dương Thành đến là đưa võ kỹ cho hắn.

Huyền Ứng Tam Kích đặt ở tầng thứ hai Tầng Thư Các, Dương Thạc không có tư cách tiến vào.

Bộ Huyền Ứng Tam Kích này cần là luyện khí đẳng cấp mới tu luyện được, nhưng Dương Thành biết Dương Thạc tu luyện Huyền Ứng Kinh, vẫn mang đi bộ võ kỹ giao cho hắn tham ngộ.

Dương Thạc lập tức xuống giường cầm lấy quyển sách nhỏ, lật xem.

- Huyền Ứng Tam Kích, võ kỹ này là pháp môn chia lực lượng khí kinh thành ba đoạn?

Lúc trước Dương Thạc sử dụng Ứng Kích Thức phát động công kích là dốc hết sức đánh ra một lần.

Huyền Ứng Tam Kích thì phải chia khí kinh ba đoạn, khi công kích thì từng bước đánh ra ba đoạn khí kinh, uy lực tiến tầng tầng.

Đánh ra khí kinh thứ nhất tương đương với uy lực ba phần dốc hết sức. Khí kinh đoạn thứ hai tương đương với năm phần uy lực dốc hết sức. Khí kinh thứ ba tương đương với bảy phần uy lực dốc hết sức.

Ba đoạn khí kinh chồng chất, uy lực một kích so với công kích bình thường cao hơn năm phần.

- Chia khí kinh thành ba đoạn, uy lực tăng năm phần? Võ kỹ thật mạnh.

Dương Thạc nghĩ tới uy lực của Huyền Ứng Tam Kích thì hút ngụm khí lạnh.

Trong đầu Dương Thạc nổi lên suy nghĩ.

“Nhưng không biết Huyền Ứng Tam Kích này có xung đột với khí kinh xoắn ốc của ta không, nếu không có thì dùng khí kinh xoắn ốc phát động ba lần công kích, uy lực lại tăng ba phần sẽ càng khủng bố hơn. Võ kỹ này sẽ không là Huyền Ứng Tam Kích nữa mà là Toàn Ứng Tam Kích.”

- Trước tiên thử nghiệm uy lực của võ kỹ này đã rồi tính.

Dương Thạc nhìn kỹ cách vận lực pháp môn Huyền Ứng Tam Kích, chuẩn bị thử nghiệm võ kỹ này.

46. Chương 46: Đột Phá, Thiêu Đốt Chân Khí

Vô Tận Thần Công

Chương 46: Đột phá, thiêu đốt chân khí

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Huyền Ứng Tam Kích so sánh với Ứng Kích Thức thì chỉ hơi khác pháp môn vận kinh.

Mặc dù tư chất, ngộ tính của Dương Thạc không cao nhưng trí tuệ không thấp, hơn nữa năng lực khống chế chân khí vượt xa cường giả cùng giai, khiến hắn chỉ nhìn pháp môn vận kinh Huyền Ứng Tam Kích một lần, đầu óc suy nghĩ một chút là có thể phát động võ kỹ này.

- Ứng kích!

Đầu tiên là ở trạng thái ứng rình mồi, sau đó Dương Thạc mạnh đánh một trảo tới trước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí kinh thứ nhất mạnh bắn ra khỏi trảo đánh vào không khí.

Uy lực khí kinh chỉ tương đương với ba phần một kích bình thường Dương Thạc đánh ra, lực sát thương không mạnh bao nhiêu, nhiều nhất là miễn cưỡng đánh bị thương một cường giả võ đạo tới thể trung giai.

Giây tiếp theo, khí kinh thứ hai, thứ ba theo sát bắn ra từ trảo của Dương Thạc. Hai tiếng nổ ầm vang, uy lực chân khí thứ hai đã tăng lên năm phần Dương Thạc hết sức đánh ra. Chân khí thứ ba đạt tới tám phần hiệu quả.

Ba chân khí tầng tầng thêm vào, uy thế tổng thể cao hơn năm phần bình thường Dương Thạc dốc sức đánh ra.

- Thành công!

Đây là lần đầu tiên Dương Thạc thử đánh ra Huyền Ứng Tam Kích đã thành công ngay.

Dương Thạc rất là bất ngờ, hân hoan.

Mặc dù Huyền Ứng Tam Kích là võ kỹ chỉ cường giả luyện khí đẳng cấp mới sử dụng được nhưng hai tay, hai chân của hắn có thể phóng chân khí ra, gần bằng cường giả luyện khí đẳng cấp. Ngoài ra ăn thông khí đan, bài trừ tạp chất trong người, hơn nữa sau khi dùng nội đan của Huyền Ứng thì chân khí lực dương, chân khí Huyền Ứng đã dung hợp thêm, khống chế chân khí thật tự nhiên. Dưới tình huống này, Dương Thạc có thể rất nhanh nắm giữ Huyền Ứng Tam Kích cũng là chuyện cực kỳ bình thường.

- Tiếc rằng lần đầu thử nghiệm ta chưa thể dung nhập khí kinh xoắn ốc vào Huyền Ứng Tam Kích, sáng tạo ra Toàn Ứng Tam Kích cường đại.

Dương Thạc hít sâu, ổn định tâm tình, bắt đầu lại lần nữa phát động võ kỹ Huyền Ứng Tam Kích, còn thử dung nhập vào khí kinh xoắn ốc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc liên tục vung trảo đánh ra ba khí kinh.

Thử lần thứ nhất, thứ hai mà Dương Thạc không tìm ra pháp môn dung nhập khí kinh xoắn ốc vào Huyền Ứng Tam Kích, nhưng hắn không tức giận, bình tĩnh tiếp tục thử.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc lại đánh ra một chiêu Huyền Ứng Tam Kích, chân khí thứ nhất rạch phá không khí phát ra tiếng trầm đục.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Tiếp theo hai chân khí tiếp tục đánh ra, ba tầng chân khí chồng chất, thanh thế lớn hơn mấy phần.

Vù vù vù vù!

Khi Dương Thạc đánh ra chân khí thứ ba thì Dương Thạc cảm thấy nó xoay tròn như ốc xoáy, phá vỡ không khí đằng trước, phát ra tiếng phụt phụt.

Chân khí thứ ba đánh ra trạng thái xoắn ốc mang theo cái hang, hai chân khí trước đó chồng chất lại với nhau, xoay tít.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

vang tiếng nổ điếc tai

Ba luồng khí kinh xoắn ốc cùng nhau rạch phá không khí, phát ra tiếng giống giấy trắng bị xé rách.

Tựa như mảnh nhỏ hư không phía trước bị xé rách ra.

Dương Thạc rõ ràng cảm giác được uy lực một kích của mình so với bình thường dốc hết sức càng có uy lực lớn hơn gấp đôi. Tầng gấp đôi uy lực gần như đủ để biến đổi về chất lượng công kích.

- Toàn Ứng Tam Kích này luồng chân khí thứ nhất không có hiệu quả xoắn ốc, luồng chân khí thứ hai cũng vậy. Hai chân khí chồng lên nhau nhưng chỉ có tám phần uy lực một kích bình thường. Đợi khi chân khí thứ ba đánh ra, cùng phát động hiệu quả xoắn ốc, mang theo hai chân khí xoay chuyển, uy lực tăng lên gấp đôi một kích bình thường.

Dương Thạc liên tục đánh ra Toàn Ứng Tam Kích, phát hiện Toàn Ứng Tam Kích này hai cái đầu không có hiệu quả xoắn ốc, đến chân khí thứ ba thì có hiệu quả xoắn ốc.

Cứ thế hai chân khí đầu có hiệu quả tám phần, đến chân khí thứ ba thì uy lực tăng lên gấp đôi, khi phát động thì không thể đề phòng được.

- Hai chân khí đầu có hiệu quả rất bình thường, có thể mê hoặc kẻ địch, làm họ khi dễ. Rồi phát động chân khí thứ ba, uy lực gấp đôi, vậy thì một kích kia sẽ thành công.

Mắt Dương Thạc sáng ngời, Toàn Ứng Tam Kích thật là võ kỹ kỳ diệu dễ dùng. Nếu nói lúc trước Huyền Ứng Tam Kích là võ kỹ trung giai thì Toàn Ứng Tam Kích tuyệt đối là đẳng cấp võ kỹ cao giai.

- Ba ngày này nhất định phải luyện quen tay Toàn Ứng Tam Kích!

Dương Thạc nghĩ như vậy, tiếp tục phát động Toàn Ứng Tam Kích.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc đánh ra Toàn Ứng Tam Kích, phát hiện huyết khiếu bị chấn động, tôi luyện.

Ứng Kích Thức, trừ bỏ là pháp môn công kích ra còn là loại trùng phá huyết khiếu. Lúc trước Dương Thạc đánh ra Ứng Kích Thức đều có từng luồng chân khí trùng kích vào huyết khiếu của mình.

Giờ phút này, Ứng Kích Thức đổi thành Huyền Ứng Tam Kích, , mỗi phát động một lần là sẽ có ba luồng chân khí liên tục trùng kích huyết khiếu. Nhất là chân khí thứ ba có hiệu quả xoắn ốc, xuyên thấu cực mạnh, một khí phát động sẽ mãnh liệt từng kích huyết khiếu trong người Dương Thạc sắp tan tác.

Dương Thạc cảm giác cứ luyện tập Toàn Ứng Tam Kích thì hai mươi tám dương khiếu sớm muộn gì sẽ hoàn toàn bị đả thông.

Ba lần, tám lần, mười lăm lần luyện tập.

Khi Dương Thạc luyện tập Toàn Ứng Tam Kích đến lần thứ mười hai, mười ba thì phát động chân khí thứ ba, khí kinh xoắn ốc ở trong kinh mạch chảy xuôi. Dương Thạc cảm giác hai mươi tám huyết khiếu cùng bị trùng kích. đọc truyện mới nhất tại .

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ không dứt, hai mươi tám huyết khiếu ở cùng lúc bị đả thông.

Chân khí hùng hồn ủa ra từ hai tay, hai chân Dương Thạc. Trong phút chốc lực lượng toàn thân Dương Thạc tăng phúc năm phần, tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Dương Thạc kiểm không được ngửa mặt cười dài.

- Đỉnh luyện khí, rốt cuộc đi vào đỉnh luyện khí.

- Hơn nữa hồ báo lôi âm, thêm tám huyết khiếu, thực lực của ta có thể so với cường giả luyện khí sơ giai, lại mượn Toàn Ứng Tam Kích, mặc dù đấu với Dương Tử Hi luyện khí trung giai thì ta cũng có cơ hội.

Trước kia nếu Dương Thạc đối kháng cùng Dương Tử Hi thì tuyệt đối là mười tử vô sinh, lần này đột phá dù đối địch vượt hai cấp thì vẫn là cử tử nhất sinh, nhưng cho Dương Thạc một đường sống. Có đường sống này, cuối cùng ai thắng ai thua còn chưa quyết định.

- Toàn Ứng Tam Kích!

Sau khi đột phá, Dương Thạc cảm nhận chân khí hùng hồn trong người, lại đánh ra Toàn Ứng Tam Kích.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Ba luồng chân khí liên tục đánh ra hình thành xoắn ốc, xé rách không khí.

Ba chân khí đánh ra, Dương Thạc cảm giác bên trong chân khí có khí thể nóng cháy, giống như là xé rách mảnh nhỏ hư không đốt cháy hết.

Trong đầu Dương Thạc toát ra một suy nghĩ:

- Chân khí của ta có hiệu quả đốt cháy, đây là sau khi đột phá đỉnh tôi thể thì xúc phát bí pháp?

47. Chương 47: Hôm Nay Có Một Cuộc Chiến

Vô Tận Thần Công

Chương 47: Hôm nay có một cuộc chiến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong chân khí Lục Dương, chân khí Huyền Ứng của mình có hiệu quả đốt cháy?

Dương Thạc cảm nhận chân khí biến đổi thì hút ngậm khí lạnh, lòng rất là kinh ngạc.

Hai lần trước đột phá thì Dương Thạc đều thu được bí pháp đặc biệt.

Lần đầu tiên là thứ nhất trọng hồ báo lôi âm, chấn động huyết khiếu kinh mạch, gia tăng lực lượng cường đại. Thứ nhất trọng hồ báo lôi âm, tăng thêm ba phần lực lượng, bình thường chỉ võ đạo tôn giả mới nắm giữ bí pháp được. Khi Dương Thạc đột phá tôi thể trung giai thì đã nắm giữ nó.

Khi Dương Thạc đột phá tôi thể cao giai lại nắm giữ bí pháp khí kinh xoắn ốc.

Khí kinh xoắn ốc cũng là công kích tăng phúc, chẳng qua so với hồ báo lôi âm thì kém chút.

Dù sao khí kinh xoắn ốc là một loại pháp môn vận dụng chân khí, đợi khi Dương Thạc đạt tới luyện khí đẳng cấp, có thể học tập võ kỹ thì tự nhiên sẽ học được loại võ kỹ vận dụng chân khí, tăng phúc công kích.

Lần này Dương Thạc tu luyện Huyền Ứng Tam Kích, khí kinh xoắn ốc và Huyền Ứng Tam Kích dung hợp trở thành Toàn Ứng Tam Kích mới tăng lên giá trị của bí pháp một chút.

Giờ phút này, Dương Thạc lại đột phá đến đỉnh tôi thể.

Lúc trước Dương Thạc sớm nghĩ ra lần này đột phá hẳn có khả năng rất lớn sẽ lại thu được một bí pháp, nhưng hẳn không ngờ lần này thu được bí pháp sẽ là đốt cháy chân khí.

- Hơi thở thật nóng.

- Không biết đốt cháy chân khí có hiệu quả như thế nào.

Dù Dương Thạc cảm giác trong chân khí đánh ra có hơi thở nóng cháy nhưng cụ thể dùng như thế nào thì hẳn còn chưa biết.

- Thử nghiệm một chút xem.

Dương Thạc nghĩ như vậy, hít sâu, nhắm trúng cái bàn gỗ mộc trong phòng mình đánh ra võ kỹ Toàn Ứng Tam Kích.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Ba luồng chân khí liên tục đánh ra, sức nóng chớp mắt bao trùm cái bàn này.

Chân khí thứ ba đánh ra hình thành xoắn ốc, ba khí kinh xoắn ốc chồng lên nhau vang tiếng phụt phụt. Cái bàn gỗ mộc bị nghiền nát thành gỗ vụn bay đầy trong không trung.

Vù vù vù vù!

Ngay sau đó, gỗ vụn bị chân khí đốt cháy tác động cháy thành tro, ở không trung hình thành từng đoàn lửa. Mấy giây sau gỗ vụn bị đốt thành tro bụi, từng đoàn lửa tán ra, trong không khí còn sót lại mùi than củi đốt cháy.

- Chân khí đốt cháy thật bá đạo.

Dương Thạc thấy uy lực cường đại của chân khí đốt cháy thì rất giật mình.

Bí pháp mới thu được, chân khí đốt cháy dường như hoàn mỹ dung hợp hơi thở bá đạo của chân khí lục dương, chân khí Huyền Ứng với nhau, hình thành chân khí có tính chất thiêu đốt chí dương chí liệt như vậy.

Lục Dương Quyết thoát thai từ Cửu Dương Huyền Công, tu luyện ra chân khí có dương khí rất nặng, chẳng qua dương khí này khá là ôn hòa, chủ yếu là ôn dưỡng, không tính bạo liệt.

Huyền Ứng Kinh thì là công pháp có tính công kích chí cương chí cường. Một kcihs của Huyền Ứng cùng thể cửu thiên, hung mãnh bạo liệt, thậm chí có thể vượt cấp bị thương địch thủ.

Bây giờ chân khí đốt cháy này có hai loại đặc tính chân khí chí dương, bạo liệt kết hợp hoàn mỹ.

- Lúc trước ta nuốt vào Huyền Ứng nội đan, khiến hai chân khí dung hợp hoàn toàn.

- Lần này thu được chân khí đốt cháy hung hãn đến vậy chắc là kết quả từ lần dung hợp chân khí lúc trước, nếu không thì cho dù ta có thể thu được bí pháp, cũng không khả năng bá đạo như vậy.

Dương Thạc biết bây giờ mình có thể dung hợp hai chân khí sáng tạo ra chân khí đốt cháy bá đạo, cái này có quan hệ rất lớn đến việc hắn nuốt vào Huyền Ứng nội đan, dung hợp hai chân khí.

Nhưng dù là nguyên nhân gì thì thu được bí pháp như vậy có lợi cho Dương Thạc.

Vốn sau khi Dương Thạc đột phá tới đỉnh tôi thể thì lực lượng tăng mạnh trên diện rộng, cộng thêm các bí pháp như hổ báo lôi âm, tám âm khiêu khiến hắn dù đối mặt Dương Tử Hi luyện khí trung giai thì cũng có đường sống.

Lần này lại thu được luyện khí trung giai, dù không khiến Dương Thạc trở thành siêu cấp cường giả trấn áp được Dương Tử Hi nhưng ít ra khi đối mặt với gã khuếch trương đường sống này.

- Còn ba ngày nữa.

- Ba ngày này quen thuộc thân thể, khiến Huyền Ứng Tam Kích và chân khí đốt cháy có thể vận dụng tự nhiên, sau đó lại ra ngoài Tàng Thư Các khiêu chiến cùng Dương Tử Hi.

Dương Thạc mới đột phá, chưa hoàn toàn thích ứng lực lượng tăng vọt.

May là còn có ba ngày Dương Thạc mới so đấu cùng Dương Tử Hi, trong thời gian này đủ quen thuộc thân thể rồi.

... ..

Ba ngày trôi nhanh.

Ngày thứ tư, tức là ngày Dương Thạc cùng Dương Tử Hi ước định so đấu, lúc giữa trưa bên ngoài Tàng Thư Các Trấn Quốc Công phủ đã tụ tập không ít người.

Tất cả thứ tử, thứ nữ của Dương gia, hạ nhân, nô bộc không có việc gì quan trọng gần như đều tới bên này, quan sát cuộc chiến giữa Dương Thạc và Dương Tử Hi.

Dù bọn họ cảm thấy Dương Thạc chỉ là thực lực đỉnh tột thể tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Dương Tử Hi luyện khí trung giai. Nhưng Dương Thạc trong thời gian ngắn đột phá tới đỉnh tột thể, điều này làm cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng. Bọn họ tới đây là muốn nhìn xem Dương Thạc có giống như lời đồn thật sự đạt tới thực lực đỉnh tột thể không.

Trong một số người chỉ có mình Dương Thành là thật sự lo lắng cho Dương Thạc.

Dương Thành hít sâu, trầm nghĩ:

- Hy vọng lần này hắn có thể vượt qua. Dương Tử Hi là luyện khí trung giai, chỉ cần đỡ được thể công của hắn, dù cuối cùng có thua thì Cổ lão sẽ phán định thực lực của Dương Thạc đạt tới luyện khí đẳng cấp, có tư cách ở lại Dương gia.

Từ một khắc trước, đối thủ của Dương Thạc, đích thứ tử của Trấn Quốc Công phủ, Dương Tử Hi đã vào chỗ.

Nhưng làm người ta bất ngờ là mọi người đợi nửa ngày mà không thấy Dương Thạc tới.

Đang lúc mọi người kiếm không được thì thấy luồng sáng trắng lao nhanh ra khỏi Tàng Thư Các, sau đó chủ trì cuộc so đấu, Cổ lão đã xuất hiện trong sân.

Cổ lão quét trong sân không thấy Dương Thạc, kinh ngạc hỏi:

- Ủa? Tiểu tử tên Dương Thạc còn chưa đến? Không lẽ hắn tự biết không có hy vọng thắng nên không dám đến? Không thể nào, dù tiểu tử này chỉ có thực lực đỉnh tột thể nhưng đánh ra quyền ẩn ở trắc vô thạch rất là chỉnh chu, có thể thấy hắn khổng chế khí kinh đạt tới mức không bình thường, đối mặt Dương Tử Hi chưa chắc không có cơ may thắng.

Thấy Cổ lão đến, Dương Tử Hi vội đi lên hành lễ:

- Cổ lão, ngài đã tới.

Khóe môi Dương Tử Hi lộ vẻ khinh thường nói:

- Tiểu tử Dương Thạc tới bây giờ còn không xuất hiện, chắc đã nổi lòng sợ hãi, gặp trận chạy trốn rồi.

Dương Tử Hi mới dứt câu thì từ xa vọng tới thanh âm sang sảng:

- Gặp trận chạy trốn?

- Nếu ta đã đưa ra khiêu chiến với ngươi thì không có chuyện gặp trận chạy trốn.

- Dương Tử Hi, hôm nay ngươi và ta sẽ có một người ngã xuống, một người rời đi.

Thanh âm từ xa đến gần nhanh chóng vọng tới, chớp mắt đã tới Tàng Thư Các, đúng là Dương Thạc.

48. Chương 48: Dập Đầu Ở Trước Mộ Của Mẫu Thân Ta

Vô Tận Thần Công

Chương 48: Dập đầu ở trước mộ của mẫu thân ta

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Hấn tới rồi!

- Dương Thạc này còn dám đến? Hấn không muốn sống sao?

Gần như khi Dương Thạc xuất hiện thì xung quanh một số thứ tử, thứ nữ của Dương gia, gia nô, hạ nhân lộ vẻ mặt kinh ngạc.

Dù đám người tới đây là vì xem Dương Thạc, Dương Tử Hi so đấu nhưng bọn họ cảm thấy trừ phi Dương Thạc bị điên, nếu không thì hấn tuyệt đối sẽ không thật sự đến. Dù sao Dương Thạc chỉ là cường giả đỉnh tột thể, Dương Tử Hi thì là cao thủ luyện khí trung giai, giữa hai người kém hai bậc.

Hơn nữa Dương Thạc tu luyện là Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh, đều là thấp giai công pháp rác rưởi.

Dương Tử Hi tu luyện là vân hoang đập lãng quyết, thần công bí điển thứ nhất của Dương gia.

Hai bên chênh lệch không chỉ là cảnh giới, còn có bí pháp, bên trong thần công bí điển có kèm theo bí pháp, thấp giai công pháp không cách nào so sánh.

Có thể nói là Dương Thạc không có chút phần thắng.

Bây giờ Dương Thạc tới đây, mọi người cảm thấy hấn thật sự điên.

Thấy Dương Thạc xuất hiện, Dương Tử Hi nheo mắt lại, khóe môi cong lên nụ lạnh lùng cười:

- Dương Thạc, ngươi thật sự dám đến?

Dương Tử Hi lạnh lùng trừng Dương Thạc, trầm giọng nói:

- Xem ra lá gan của ngươi không nhỏ, không uổng là người của Dương gia ta. Tiếc rằng ngươi có can đảm nhưng không đủ thực lực. Ngươi yên tâm, trong cuộc đấu này ta sẽ không lấy mạng ngươi. Ba ngày trước tại Tàng Thư Các ngươi đánh gãy một chân của nô bộc của ta, hôm nay ta sẽ đánh gãy hai chân ngươi lấy lại công bình cho hấn.

- Không cần múa mép khua môi. Cổ lão, cuộc chiến giữa ta và Dương Tử Hi bắt đầu được chưa?

Sắc mặt Dương Thạc lạnh nhạt, miệng nói mà không thèm liếc Dương Tử Hi cái nào, chuyển tầm mắt vào người Cổ lão.

- Ừm! Có thể bắt đầu.

Cổ lão gật đầu, nói:

- Các ngươi tránh ra xa chút, chừa không gian để họ so đấu. Tay chân không có mắt, nếu đứng quá gần bị thương tới các ngươi cũng đừng trách người.

Xung quanh một số người nhanh chóng tách ra, để lại khoảng sân mấy chục trượng.

Trong sân chỉ có hai người, một là Dương Thạc, người khác dĩ nhiên là Dương Tử Hi, ngay cả vân hoang đập lãng quyết cũng lùi ra mười trượng. Lần này Cổ lão tự mình chủ trì so đấu nhưng nếu không có tình huống gì bất ngờ xảy ra thì lão sẽ không nhúng tay, xa xa nhìn.

Dương Tử Hi trừng Dương Thạc, lạnh lùng cười:

- Dương Thạc, sau cuộc so đấu này người thua thì sẽ bị trục xuất khỏi Trấn Quốc Công phủ, trọn đời không thể bước vào kinh sư, ta khuyên người hãy hưởng thụ chút thời gian cuối cùng ở Trấn Quốc Công phủ đi.

Dương Tử Hi tiếp tục bảo:

- Đơn thuần so đấu thì không thú vị, Dương Thạc, người có dám đánh cược với ta không? Nếu như người thua thì không chỉ phải rời khỏi Trấn Quốc Công phủ, mọi thứ trên người của người đều thuộc sở hữu của ta, như thế nào? Đương nhiên, nếu người không dám cược thì thôi.

Giờ phút này, Dương Tử Hi bắt đầu tính kế thiên tài địa bảo của Dương Thạc.

Nếu đánh bị thương Dương Thạc, trục xuất hẳn ra khỏi Trấn Quốc Công phủ thì vẫn có thể ở trên đường giết hắn, cướp đi thiên tài địa bảo.

Nhưng làm vậy thì sẽ có người đoán được Dương Tử Hi làm chuyện này, gã, thậm chí là Trình phu nhân của Trấn Quốc Công phủ đều khó tránh khỏi cái danh ‘áp bức thứ tử’.

Nếu có thể một cuộc chiến giải quyết vấn đề, không cần ám sát Dương Thạc thì càng tốt.

Dương Tử Hi cảm thấy giết Dương Thạc thì quá tốt cho hắn, đánh gãy hai chân hắn, để hắn chịu khổ trong trang viên ở nông thôn, thị nữ của hắn thì bị người đùa chơi ở kinh sư mới là tốt nhất. Chờ qua tám, mười năm thị nữ Tiểu Dịch sớm thành tàn hoa bại liễu, Dương Tử Hi sẽ tốt bụng chuộc nàng ra đưa cho Dương Thạc tàn phế ở nông thôn, để họ làm đôi uyên ương số khổ.

- Người có cược không?

Nghe Dương Tử Hi nêu đề nghị, lòng Dương Thạc máy động.

Không cần nghĩ cũng biết, Dương Tử Hi đoán trên người Dương Thạc có thiên tài địa bảo nên muốn chiếm lấy.

Dương Thạc thản nhiên nói:

- Muốn cược cũng được, nếu như hôm nay người thua thì sao?

Dương Tử Hi lạnh lùng cười:

- Ta sẽ thua? Hừ, nếu như ta thua thì người muốn cái gì cứ nói.

- Tốt lắm, nếu người thua thì ta chỉ cần người tới trước mộ của mẫu thân ta, dập đầu ba cái. xem tại

Dương Thạc gần từng chữ đầy khí phách.

Dương Tử Hi thua sẽ phải dập đầu trước mộ mẫu thân của Dương Thạc.

Dương Thạc nói câu này làm Dương Tử Hi biến sắc mặt.

- Hay cho tiểu súc sinh, ta là đích tử của Dương gia mà phải dập đầu ột tỷ nữ tì tiện sao? Người thật là không biết phân biệt tôn ti, súc sinh đại nghịch bất đạo. Người muốn ta dập đầu? Hôm nay ta sẽ trấn áp người chỉ trong một chiêu, để xem người làm sao khiến ta dập đầu trước mộ mẹ đẻ tì tiện của người!

Dương Tử Hi lộ vẻ mặt dữ tợn, quát to một tiếng, nhấc chân sải bước hướng Dương Thạc. Giấy lát Dương Tử Hi đã tới trước mặt Dương Thạc, duỗi tay to mạnh đập xuống đầu hắn.

Giống hệt như chiêu thức ba ngày trước Dương Thạc bắt lấy nô bộc của Dương Tử Hi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một chảo chụp xuống, Dương Thạc cảm thấy mình như ở trong biển cả, sóng thần vỗ vào người, thanh thế chấn thiên, không cách nào né tránh.

Dương Tử Hi bước ra vài bước chấn động mặt đất, Dương Thạc cảm giác mình như không đứng trên mặt đất mà là ở mặt biển dậy sóng, dập đầu sóng phập phồng, không đứng vững được.

Trong phút chốc Dương Thạc nổi lên suy nghĩ:

- Vân hoang đập lãng quyết bí pháp?

Lui!

Thân hình liên tục lùi, hai chân của Dương Thạc liên tục đập mặt đất.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc liên tục giẫm mấy lần, hấn dùng bí pháp ‘Đạp Càn Khôn’ lĩnh ngộ trong hang măng xà màu xanh, mặc dù không thể chống lại vân hoang đập lãng bí pháp nhưng trong phạm vi một trượng quanh thân không bị vân hoang đập lãng bí pháp ảnh hưởng. Dương Thạc như là mọc rễ bầu chặt mặt đất, thân hình không lắc lư chút nào.

- Ứng phục!

Trong khoảnh khắc người Dương Thạc co rụt, hai cánh tay giơ lên như Huyền Ứng rình mồi, bảo vệ điểm yếu toàn thân.

Chính lúc này, một trảo của Dương Tử Hi tới gần.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai tay Dương Thạc mạnh đụng vào một trảo của Dương Tử Hi.

Vang tiếng nổ điếc tai, Dương Thạc cảm thấy hai tay truyền đến lực lượng cực lớn, lớn hơn Dương Liệt nửa bước luyện khí đẳng cấp gấp mấy lần. Dù Dương Thạc sớm có chuẩn bị nhưng đôi tay vẫn đau đớn vô cùng, tựa như xương cốt nứt rạn. Lực lượng mạnh mẽ ulla vào ngực, bụng của hắn, khiến cổ họng chảy ngược máu tràn ra khóe miệng.

- Muốn ta đập đầu quỳ trước mộ của mẫu thân người? Người quỳ trước ta đã!

Tay Dương Tử Hi đặt trên đôi tay Dương Thạc, dùng sức, muốn bắt chước ba ngày trước hắn đã làm với nô bộc của gã, đè hắn nằm sấp.

- Muốn ta quỳ xuống? Nằm mơ!

Ngay sau đó, Dương Tử Hi cảm giác từ đôi tay Dương Thạc truyền đến lực lượng chấn động.

Chỉ nhẹ nhàng chấn thể nhưng trảo của Dương Tử Hi không bắt được tay Dương Thạc, làm hắn bay ngược ra xa hai, ba trượng.

Huyền Ứng chấn đảng bí pháp!

49. Chương 49: Đốt Cháy Một Cánh Tay Của Dương Tử Hi

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 49: Đốt cháy một cánh tay của Dương Tử Hi

Bí pháp này là Dương Thạc thông qua cách Huyền Ứng bắt rắn dùng chấn động giảm bớt lực lượng. Huyền Ứng bắt lấy măng xà, măng xà không ngừng vùng vẫy, lực lượng cường đại, Huyền Ứng thông qua hai trảo chấn động làm tan sức lực, khiến măng xà không thể tránh thoát khỏi tay nó.

Dương Thạc lợi dụng bí pháp này sáng tạo ra bí pháp ‘Đạp Càn Khôn’.

Giờ phút này, Dương Thạc lại lợi dụng bí pháp chấn động đôi tay, chớp mắt đã thoát khỏi trảo của Dương Tử Hi.

Bí pháp chấn động của Huyền Ứng có thể chấn động bản thân, đánh tan lực lượng khiến kẻ địch không thể trốn thoát khỏi tay mình, cũng có thể làm ngược lại, khiến kẻ địch không bắt được mình.

Dương Thạc nhanh chóng tách ra hai, ba trượng, thở hồng hộc.

Chênh lệch hai cấp quả nhiên là khủng bố, ở trước mặt Dương Tử Hi thì Dương Thạc cảm giác vô cùng áp lực.

- A? Không bắt được?

- Còn muốn trốn sao? Hôm nay sẽ đánh gãy hai chân của ngươi, khiến ngươi bò lê ra khỏi Trấn Quốc Công phủ!

Dương Tử Hi vốn định làm như ba ngày trước Dương Thạc đã đè ép nô bộc của gã, một chiêu trấn á phần. Nhưng không ngờ Dương Thạc có thể trốn thoát khỏi trảo của gã, khiến kế hoạch thất bại, Dương Tử Hi sắc mặt âm trầm. Dương Tử Hi nhắc chân chớp mắt đi tới trước mặt Dương Thạc, đánh ra một đấm.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Một quyền đánh ra, giống như sóng to vỗ bờ phát ra tiếng nổ bùm bùm.

Vận chuyển chân khí vân hoang đập lảng, cú đấm của Dương Tử Hi đã dùng hết sức.

Thật nhiều chân khí tuôn trào từ thân thể của Dương Tử Hi, chớp mắt tới trước mặt Dương Thạc. Cường giả luyện khí trung giai có tổng lượng chân khí gần như là gấp mười lần lượng chân khí của Dương Thạc. Rất rõ ràng, Dương Tử Hi muốn đánh ra một kích mạnh nhất, một chiêu giải quyết Dương Thạc.

- Muốn giải quyết ta trong một chiêu sao?

- Cũng tốt, ta đây cũng dùng một chiêu xử ngươi!

Đối mặt một đấm của Dương Tử Hi, chân khí vân hoang đập lảng hùng dũng, Dương Thạc cảm giác như sắp nghẹt thở.

Dương Thạc hét to một tiếng:

- Toàn Ứng Tam Kích!

Lúc này Dương Thạc không thềm né tránh, cũng đánh ra một đấm đỡ cú đấm của Dương Tử Hi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Tiếng sấm sét thú rống vang lên.

Thứ nhất trọng hổ báo lôi âm bùng phát từ chân khí thứ nhất của Toàn Ứng Tam Kích của Dương Thạc.

Nhưng chân khí thứ nhất của Toàn Ứng Tam Kích của Dương Thạc quá yếu ớt, chỉ là ba phần lực lượng, mặc dù đánh ra hổ báo lôi âm, nhưng trước vân hoang đập lảng quyết của Dương Tử Hi thì nhỏ đến bị bỏ qua. Ngay cả cường giả đại tông sư Cổ lão cách mười trượng cũng không chú ý tới hổ báo lôi âm này.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Chân khí thứ nhất của Toàn Ứng Tam Kích như dóm lửa chìm trong biển lớn, bị chân khí vân hoang đập lảng quyết của Dương Tử Hi nhanh chóng triệt tiêu.

Cũng trong chớp mắt này, chân khí thứ hai Toàn Ứng Tam Kích đánh ra.

Và tựa như thiêu thân lao đầu vào lửa, chưa tới gần nắm đấm của Dương Tử Hi đã bị đánh tan tác.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc nắm đấm của Dương Thạc và cú đấm của Dương Tử Hi va nhau.

Lực lượng cực kỳ hùng hồn ủa vào trong cánh tay của Dương Thạc, hấn cảm giác như đâm vào tảng đá cực kỳ cứng rắn. Cả cánh tay đau đớn kịch liệt, tiếng giòn vang rền rắc. Xương tay của Dương Thạc đã gãy từng khúc.

Ngay sau đó, lực lượng còn thừa từ cú đâm của Dương Tử Hi mạnh đập vào phần giữa bụng của Dương Thạc.

Tim gan rung động mạnh, Dương Thạc học ra ngụm máu:

- Phụt.

Một đám của Dương Tử Hi ném văng Dương Thạc ra ngoài, té ra xa bảy, tám trượng.

- Tiểu tử, dám đối đầu với ta ...

Mặt Dương Tử Hi lộ nụ cười.

Không chờ Dương Tử Hi nói câu gì chợt biến sắc mặt nói:

- Ủa, còn có một chân khí!

Dương Tử Hi rõ ràng cảm giác được gã đánh gãy cánh tay của Dương Thạc, đánh bay hấn đi, trong cú đâm của hấn còn một luồng chân khí Toàn Ứng Tam Kích cuối cùng cũng đánh ra.

Luồng chân khí này lạng lẽ quần quanh cánh tay phải của Dương Tử Hi.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Ngay sau đó, chân khí thứ ba của Toàn Ứng Tam Kích xoay tít, tiếng xèo xèo vang lên, ống tay áo phải của Dương Tử Hi bị xé vụn. Khí kinh xoắn ốc muốn chui vào kinh mạch cánh tay phải của Dương Tử Hi, nghiền nát nó ra.

Dương Tử Hi nhú mày nói:

- Súc sinh thật âm hiểm!

Dương Tử Hi bản năng thúc giục chân khí của vân hoang đập lạng quyết, chuẩn bị bảo hộ kinh mạch cánh tay phải.

Vù vù vù vù!

Trong phút chốc hơi thở cực nóng cháy từ chân khí thứ ba của Toàn Ứng Tam Kích ủa vào, chân khí vân hoang đập lạng quyết vây quanh cánh tay phải của Dương Tử Hi mới tiếp xúc chân khí đốt cháy thì giống như mùi rượu lập tức bị đốt cháy. Nguyên cánh tay phải của Dương Tử Hi bị ngọn lửa nóng cháy bao trùm.

- Nguy rồi!

Dương Tử Hi hoàn toàn biến sắc mặt, gã cảm giác rõ ràng chân khí vân hoang đập lạng quyết bị đốt cháy không chịu theo gã khổng chế.

Chẳng những không theo Dương Tử Hi khổng chế, chân khí vân hoang đập lạng quyết còn bị chân khí đốt cháy thứ ba của Dương Thạc dẫn động, xoay tít. Trong tiếng xèo xèo, chân khí đốt cháy điên cuồng chui vào tay phải của Dương Tử Hi, chớp mắt nghiền nát kinh mạch cánh tay phải, đốt cháy hết kinh mạch.

Chân khí đốt cháy xoay tròn dọc theo năm đám của Dương Tử Hi tiến tới trước, chớp mắt đã đến phần khuỷu tay.

Chân khí đốt cháy đi tới đâu là nắm tay, cổ tay, cánh tay của Dương Tử Hi khét đen, đốt tới cẳng tay của gã, chân khí đốt cháy vẫn tiếp tục tiến tới, muốn đốt trụi nguyên cánh tay.

- A! xem tại

Dương Tử Hi hét thảm thiết, đau nhức vì cánh tay bị đốt cháy, gã không chịu đựng nổi ngã lăn ra đất.

- Đốt cháy tất cả? Chân khí thật bá đạo.

Trong khoảnh khắc, Cổ lão đứng cách xa mười trượng biến sắc mặt, lắc người. Cổ lão tới trước mặt Dương Tử Hi, tay trái thành chưởng nhanh chóng rạch cánh tay phải của gã, cắt đứt nguyên cánh tay từ bả vai trở xuống. Xèo một tiếng, cánh tay phải bị cắt rời của Dương Tử Hi bị chân khí đốt cháy đốt cháy thành tro tàn.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cổ lão mau chóng đóng lại huyết khiếu vai phải của Dương Tử Hi, cầm máu cho gã.

Giờ phút này, Dương Tử Hi đã bị đau đớn đến ngất xỉu.

Thấy tình cảnh này, mọi người đứng xem đều há hốc mồm, trợn to mắt, không thể tưởng tượng điều mình trông thấy. Dương Tử Hi vốn một đám đánh bay Dương Thạc thế nhưng chớp mắt vứt bỏ nguyên cánh tay phải. Nếu không phải Cổ lão kịp lúc ra tay thì e rằng Dương Tử Hi đã mất mạng rồi.

Lúc này, cách mấy chục trượng, Dương Thạc bị Dương Tử Hi đánh bay đi khê rên:

- A ...

Cánh tay phải bị gãy, nội tạng chấn động, Dương Thạc mới nhúc nhích thì miệng lại trào máu, nhưng dù là vậy thì hắn vẫn dùng tay trái chống mặt đất, chậm rãi đứng lên.

Cuộc chiến này Dương Tử Hi, Dương Thạc, một người ngã xuống đất hôn mê, một người vẫn đứng thẳng trong sân.

50. Chương 50: Đến Từ Đường Của Dòng Họ Quỷ Xuống

Vô Tận Thần Công

Chương 50: Đến từ đường của dòng họ quỷ xuống

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm”

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc đứng thẳng, còn Dương Tử Hi thì đã hôn mê té xuống đất.

Kết quả cuộc so đấu này xem liền hiểu ngay, nhưng kết quả như vậy làm mọi người có mặt không dám tin.

Dương Thạc đỉnh tội thể đẳng cấp thể nhưng đánh bại Dương Tử Hi luyện khí trung giai? Tu luyện công pháp cấp thấp nhất Huyền Ứng Kinh, Lục Dương Quyết lại đánh bị thương cường giả tu luyện thần công bí điển vân hoang đạp lăng quyết? Thậm chí ... Còn có thể trực tiếp đốt cháy một cánh tay của đối phương, làm người đó trọng thương?

Có thể nói trước khi so đấu bắt đầu không ai nghĩ tới kết quả này.

Lúc mới bắt đầu so đấu Dương Thạc ở vào thế yếu hoàn toàn.

Dương Tử Hi đánh một đám làm Dương Thạc văng ra xa bảy, tám trượng, khiến cho xương tay đứt gãy, nội tạng chấn động, miệng hộc máu. Có thể nói Dương Tử Hi chỉ kém nửa bước là đánh bại Dương Thạc, thậm chí dễ dàng giết chết hắn.

Nhưng kết quả luôn nằm ngoài dự đoán của mọi người, Dương Thạc không thua mà là Dương Tử Hi. Nếu không phải Cổ lão ra tay thì Dương Tử Hi sớm bị chân khí đốt cháy đốt sạch sẽ.

- Sao Dương Thạc mạnh dữ vậy?

- Sao thấp giai công pháp có uy lực đến thế?

Trong đầu mọi người toát ra nghi hoặc.

Dương Thạc miễn cưỡng đứng dậy, chỗ cánh tay phải và bụng truyền đến đau đớn làm hắn toát mồ hôi lạnh.

Nhưng Dương Thạc vẫn cắn chặt răng kiên trì đứng vững.

Thắng rồi sao?

Cách Dương Thạc không xa là Dương Tử Hi nằm hôn mê, dù bây giờ hắn cũng là nỏ đã hết đà nhưng ít nhất vẫn đứng thẳng, Dương Tử Hi thì đã ngã xuống đất hôn mê, vậy là Dương Thạc thắng rồi.

Một đường sự sống rốt cuộc bị Dương Thạc nắm chắc.

Giờ phút này, Cổ lão nhìn Dương Thạc, cảm thán rằng:

- Tiểu tử giỏi lắm, không ngờ, Cổ lão cũng không ngờ người có thể làm được bước này. Vốn tưởng người chống được vài hiệp trong tay Dương Tử Hi thì dù có thua lão phu cũng sẽ phản thực lực của người đạt tới luyện khí đẳng cấp, giữ người lại. Không ngờ người có thể bị thương hẳn.

Cổ lão nhìn Dương Tử Hi, biểu tình tiếc nuối nói:

- Một cánh tay của tiểu tử này bị đốt gãy, kinh mạch, huyết khiếu đều có thương tổn, sau này muốn đi vào võ thánh đẳng cấp gần như là không có khả năng, cho dù muốn vào đại tông sư đẳng cấp cũng muôn vàn khó khăn. Tiểu tử này đã bị người phế.

Dương Tử Hi ở Dương gia coi như là tuyệt đối thiên tài, bàn về thiên phú thì chỉ thấp hơn Dương Thành. Tương lai không nói đi vào võ thánh đẳng cấp nhưng Dương Tử Hi rất có khả năng bước vào cảnh giới đại tông sư.

Nhưng bây giờ nguyên cánh tay của Dương Tử Hi bị đốt cháy, gần như không có khả năng hồi phục, huyết khiếu kinh mạch bị tổn thương, sau này tu luyện sẽ gian nan gấp trăm lần. Cho dù Dương Tử Hi còn có thể bước vào cảnh giới đại tông sư nhưng ít nhất phải tốn mười năm khổ công.

Cổ lão canh giữ trong Tầng Thư Các của Dương gia vài chục năm, thấy rất nhiều loại thiên tài, dù Dương Tử Hi có bị phế đi nhưng Cổ lão chỉ hơi tiếc nuối. Cổ lão dời mắt lên người Dương Thạc.

- Tiểu tử nhà người tu luyện thấp giai công pháp mà có thành tựu như vậy, không lẽ người có độ phù hợp cực cao với hai bộ chân khí?

- Đáng tiếc, rốt cuộc là thiên phú quá kém!

- Hai bộ công pháp này có độ phù hợp cao tới đâu thì sao? Lục Dương Quyết cùng lắm là cho đến khi người tu luyện tới luyện khí cao giai, sau này thành tựu của người sẽ bị giới hạn.

Cổ lão là cường giả đại tông sư, ánh mắt siêu phàm, lập tức nhìn ra căn bản tu vi hôm nay của Dương Thạc.

Cổ lão cảm thấy Dương Thạc tu luyện thấp giai công pháp có độ phù hợp cực cao chỉ là may mắn.

Sự may mắn của một người sẽ kéo dài mãi ao? Bây giờ Dương Thạc có thể tu luyện công pháp có độ phù hợp cực cao, tiến bước thần tốc, nhưng Lục Dương Quyết bẩm sinh có khiếm khuyết khiến Dương Thạc chỉ có thể tu luyện bộ công pháp này đến luyện khí cao giai, về sau ai bảo đảm hắn sẽ tìm được công pháp có độ phù hợp cao để tu luyện?

Cổ lão đành thở dài.

Mặc dù Cổ lão là cường giả đại tông sư nhưng không thể phán đoán một bộ công pháp có độ phù hợp bao nhiêu với một người, muốn giúp Dương Thạc cũng bất lực.

- Chỗ này có ai là hạ nhân thuộc hạ của Trình phu nhân ở Ninh Lan Uyển không? Diu Dương Tử Hi về Ninh Lan Uyển đi.

- Nói cho Trình phu nhân biết, cuộc so đấu hôm nay là Dương Tử Hi kỹ không bằng người, đã thua. Dương Thạc đánh bại Dương Tử Hi, thực lực đi vào luyện khí đẳng cấp, có thể ở lại Trấn Quốc Công phủ. đọc truyện mới nhất tại .

Biểu tình Cổ lão nghiêm túc lớn tiếng tuyên bố kết quả cuộc so đấu.

Khi Cổ lão tuyên bố ra kết quả, Dương Thạc bị trọng thương rốt cuộc không chịu được nữa, hai chân mềm nhũn ngã xuống đất.

Trên mặt Dương Thạc tràn đầy vui sướng và nhẹ nhõm.

Dương Thạc phát ra tiếng hú dài.

Dương Thạc bị thương hét to: nguồn

- Mẫu thân, người có trên trời có linh thiêng trông thấy không? Hôm nay hài nhi đánh bại Dương Tử Hi, có tư cách đứng trong Trấn Quốc Công phủ này. Hài nhi chứng minh ta không phải là tạp chủng, ta là thứ tử thiếu gia đường đường chính chính!

Xung quanh đứng một số thứ tử, thứ nữ của Dương gia đều run lên.

Thứ tử thiếu gia, không phải là tạp chủng, cũng có thể đứng trong Trấn Quốc Công phủ sao? Đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia dù có thiên phú mạnh hơn Dương Thạc một chút nhưng không tính cao. Bọn họ không có thân phận đích tử như Dương Tử Hi, không có thiên phú giống lục ca Dương Thành, không biết tương lai sẽ ra sao, gần như nhất định trở thành loại người bị bỏ thí. Bọn họ tu luyện, sống trong Dương phủ như người mất hồn.

Nhưng hôm nay Dương Thạc dùng thực lực đỉnh tột thể đánh bại Dương Tử Hi luyện khí trung giai đem đến xúc động cực lớn cho họ.

Mấy thứ tử, thứ nữ siết chặt nắm tay.

... ..

Trấn Quốc Công phủ, Ninh Lan Uyển.

Chủ phòng của Trình phu nhân đóng chặt.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Tiếng đồ sứ bị đập vỡ, tiếng gỗ bị ngã phát ra từ chủ phòng. Sáu, bảy thị nữ Hồng Phi đứng trước cửa, tim đập chân run. Trình phu nhân đã sớm dặn dò nên các nàng không dám đi vào trong chủ phòng.

Không biết qua bao lâu, trong chủ phòng ngừng tiếng động.

Sau đó kết một tiếng, cửa phòng mở ra, Trình phu nhân đầy khí độ, mặt không biểu tình ung dung bước ra.

Trình phu nhân thản nhiên nói:

- Hồng Phi, các ngươi đi vào dọn dẹp căn phòng, cẩn thận chút, không cần quấy rầy nhị thiếu gia nghỉ dưỡng trong phòng. Phải rồi, Hồng Phi, ngươi không cần vào, đi tìm Dương Thành hỏi hắn là ai cho hắn tự tiện lấy ra võ kỹ tầng thứ hai Tầng Thư Các giao cho Dương Thạc tu luyện? Kêu hắn đến từ đường dòng họ quỳ đi, không có lệnh của ta thì không được đứng dậy!

Trình phu nhân nhấc chân rời đi.

Mấy thị nữ Hồng Phi ngoan ngoãn lên tiếng:

- Tuân lệnh phu nhân!

Đám thị nữ Hồng Phi xuyên qua cửa phòng khe phờ thấy trong chủ phòng một mảnh hỗn độn, thứ gì có thể đập vỡ gần như đều nát. Mấy thị nữ thấy rõ con mèo ba tư lúc trước đại công tử sai người mang về từ nam tỉnh, luôn được phu nhân yêu thương đã bị xé thành mảnh nhỏ.

51. Chương 51: Hắc Y Vệ, Dương Tử Mặc

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 51: Hắc Y Vệ, Dương Tử Mặc

Trần Quốc Công phủ, trong mẹ cả, một khu rừng trúc u ám.

Biểu tình của Trình phu nhân nghiêm túc chạy bộ trong rừng trúc. Dương Tử Hi bị Dương Thạc đánh trọng thương, bị đốt cháy nguyên một cánh tay, dĩ nhiên Trình phu nhân rất tức giận. Nhưng Dương gia có quy tắc của nó, lần này là Dương Tử Hi bị thương trong quá trình so đấu, Trình phu nhân không thể làm gì được.

Trần Quốc Công phủ to lớn có quy tắc nghiêm ngặt của nó.

Dù là Trình phu nhân cũng không thể không tuân theo.

Trần Quốc Công, Dương Thiên trừ bỏ Trình phu nhân là chính thể ra còn có ba bình thê, bốn, năm tiểu thiếp. Nếu Trình phu nhân vô cớ làm khó Dương Thạc thì chính là “Thất đức”, đám bình thê ước gì Trình phu nhân làm sai để họ được lợi.

Bởi vậy Trình phu nhân đành tạm nhẫn nhịn, không thể xuống tay với Dương Thạc, ít nhất không làm ngoài sáng.

Rừng trúc u ám, gió nhẹ thổi, lá trúc đong đưa xào xạc.

Sau lưng Trình phu nhân, giữa bóng trúc có vài bóng người xẹt qua, gần như không ai phát hiện được.

Trình phu nhân chậm rãi bước tới vài bước chợt khựng lại, không ngoái đầu, thản nhiên nói:

- Hắc Y Vệ, các người đều đi đi!

Trình phu nhân nói xong đằng sau rừng trúc có bốn bóng người xẹt nhanh đi. Bốn người mặc đồ đen, vóc dáng hơi gầy, nhìn diện mạo thì là nam nhân trẻ tuổi khoảng hai mươi.

Bốn nam nhân đều khí nội liễm, lúc trước họ giấu mình trong rừng trúc người thường rất khó phát hiện sự tồn tại của họ. Có thể làm đến khí thể hoàn toàn nội liễm hiển nhiên là đạt tới luyện khí đẳng cấp, toàn thân lỗ chân lông có thể tự nhiên khép mở. Bốn nam nhân cỡ hai mươi tuổi này thể nhưng toàn bộ đều là cường giả luyện khí đẳng cấp.

Bốn nam nhân trẻ tuổi áo đen đi đến sau lưng Trình phu nhân, nửa quỳ xuống.

Trong đó một nam nhân áo đen có vẻ là thủ lĩnh trầm giọng nói:

- Hắc Y Vệ bái kiến phu nhân, chúng không thể bảo vệ nhị thiếu gia, khiến cho nhị thiếu gia người bị trọng thương, trách nhiệm nặng nề, xin phu nhân giáng tội trách phạt!

Thật lâu sau, Trình phu nhân không có lên tiếng, cũng không ngoái đầu lại.

Bốn Hắc Y Vệ vẫn nửa quỳ, không nhúc nhích chút nào, nếu là nô bộc khác thì đã run rẩy từ lâu. Biểu tình của bốn Hắc Y Vệ vẫn kiên định, không lộ ra chút hoảng loạn nào.

Lại qua một lát, Trình phu nhân rốt cuộc chậm rãi lên tiếng:

- Các người là người bên cạnh đại công tử, là đại công tử phái các người đến bảo hộ nhị công tử. Lần này mặc dù xảy ra sự việc nhưng phải do đại công tử trách phạt các người. Huống chi nhị công tử xảy ra chuyện trong Trần Quốc Công phủ, các người không thể đoán trước, cho dù có dự đoán được thì tình huống lúc đó có Cổ lão ở, các người không thể ra tay.

Bốn Hắc Y Vệ này tên là Hắc Y Vệ, là lực lượng tuyệt đối ở Dương gia, nói đúng hơn là thuộc hạ của đại công tử Dương gia, Dương Tử Mặc.

Đích trưởng tử của Dương gia cũng chính là tiểu công giá Trần Quốc Công phủ, Dương Tử Mặc năm nay hai mươi bảy tuổi.

Dù tuổi không lớn nhưng Dương Tử Mặc ở trong Đại Chu quân dốc sức làm gần mười năm, năm năm tại Nam tỉnh tiêu diệt có công, phong phá lỗ hiệu úy, nhậm chức ở đó.

Hắc Y Vệ là Dương Tử Mặc dựa theo năm trăm Huyền Giáp Vệ của Trần Quốc Công, Dương Thiên thành lập một hệ lực lượng.

Chẳng qua dù Huyền Giáp Vệ là thân binh thị vệ của Trần Quốc Công, Dương Thiên nhưng trong năm trăm Huyền Giáp Vệ đa phần xuất thân từ ngũ lâm quân, không tính là lực lượng của riêng Dương Thiên.

Hắc Y Vệ thì khác, từ đầu do Dương gia lựa chọn trong đám con nít số khổ, cố ý huấn luyện trở một hệ lực lượng. Hắc Y Vệ không lớn tuổi nhưng thực lực ít nhất là đỉnh tột thể, mặc dù không tính là thiên tài nhưng thiên phú cũng tương đương không tệ.

Đám Hắc Y Vệ rèn luyện thêm mười năm nữa thì thực lực còn có thể tiến bộ, hoàn toàn có thể đi vào luyện khí đẳng cấp, thậm chí là luyện khí trung giai, cao giai.

Lúc đó Hắc Y Vệ có lực lượng khủng bố không kém gì Huyền Giáp Vệ.

So sánh với Huyền Giáp Vệ thì Hắc Y Vệ càng trung thành với Trần Quốc Công phủ hơn.

Hôm nay trong Hắc Y Vệ có mười một người tư chất cao nhất đã đến luyện khí đẳng cấp.

Trong mười một người có bảy người ở lại Nam tỉnh quân bảo hộ Dương Tử Mặc, bốn người khác bị gã phái trở về Trần Quốc Công phủ âm thầm bảo hộ an toàn cho Dương Tử Hi.

Bình thường Dương Tử Hi ra phủ tất nhiên bốn Hắc Y Vệ theo sát như bóng với hình, gã gần như không có khả năng gặp nguy hiểm gì, bởi vậy họ hơi lơ là.

Không ai ngờ lần này Dương Tử Hi so đấu với Dương Thạc lại bị đốt cháy một cánh tay, gần như phế.

Đừng nói lúc đó bốn Hắc Y Vệ không kịp ra tay, cho dù kịp nhưng Dương Tử Hi so đấu công bình với Dương Thạc, có cường giả đại tông sư Cổ lão chủ trì, bốn Hắc Y Vệ không cách nào nhúng tay.

Trình phu nhân cũng biết điểm này nên dù lòng rất giận dữ cũng không trách phạt bốn Hắc Y Vệ.

Biết Trình phu nhân không có ý định trách phạt, bốn bốn Hắc Y Vệ vội vàng tạ ơn:

- Tạ phu nhân!

Trình phu nhân nói, chậm rãi khép mắt:

- Bây giờ nhị công tử đang tu dưỡng trong Ninh Lan Uyển của ta, không cần các người bảo hộ. Mấy ngày các người chú ý bảo hộ Dương Thạc công tử, ở Trần Quốc Công phủ thì đừng để hấn xảy ra chuyện gì.

Ở Trần Quốc Công phủ đừng xảy ra chuyện? Vậy nếu rời khỏi Trần Quốc Công phủ ... nguồn (.)

Bốn Hắc Y Vệ liếc nhau, lòng ngầm hiểu.

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ trầm giọng nói:

- Phu nhân yên tâm, chúng ta sẽ hoàn thành phó thác của phu nhân.

Bốn Hắc Y Vệ đều là luyện khí sơ giai đẳng cấp, Dương Thạc bị thương Dương Tử Hi luyện khí trung giai, bình thường đối phó cường giả luyện khí sơ giai thì không thành vấn đề. Nhưng bốn Hắc Y Vệ đều biết Dương Thạc đánh bị thương Dương Tử Hi chỉ do may mắn, bản về thực lực thì hẳn không phải đối thủ của gã, cùng lắm chỉ là luyện khí sơ giai đẳng cấp, ngang ngửa với Hắc Y Vệ.

Huống chi bốn Hắc Y Vệ luyện tập thuật sát phạt chiến trường, cường giả luyện khí sơ giai bình thường kém rất xa. Nếu bốn Hắc Y Vệ liên hợp lại, dựa vào lực lượng binh khí đánh lên thì dù là cường giả luyện khí trung giai cũng sẽ bị chém chết.

Huống chi dù Dương Thạc đánh bị thương Dương Tử Hi nhưng bản thân hẳn cũng trọng thương, trong thời gian ngắn khó thể hồi phục, nếu ra tay trước khi hẳn lành vết thương.

Trình phu nhân chậm rãi mở mắt ra, thản nhiên nói:

- Tốt lắm, các người không có việc gì thì lui ra đi.

Bốn Hắc Y Vệ vừa định đi chợt nghĩ ra cái gì, khựng lại, bẩm báo với Trình phu nhân:

- Phải rồi, bẩm phu nhân, lúc trước đại công tử vừa phái người từ Nam tỉnh đến.

Trình phu nhân nhíu mày, hỏi ngay:

- A? Tử Mặc phái người trở về sao? Hắn ở Nam tỉnh xảy ra chuyện?

Dù Trình phu nhân là chính thê của Trần Quốc Công, Dương Thiên nhưng chỉ sinh ra hai nhi tử, hôm nay Dương Tử Hi bị Dương Thạc phế, dĩ nhiên Trình phu nhân sẽ càng lo lắng cho đích trưởng tử Dương Tử Mặc.

52. Chương 52: Mẹ Cả Ban Thưởng Cho Thị Nữ

Vô Tận Thần Công

Chương 52: Mẹ cả ban thưởng cho thị nữ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Khởi bẩm phu nhân, đại công tử ở Nam tỉnh mạnh khỏe, không có gì quan trọng. Lúc này đại công tử phái người trở về là vì nửa tháng sau Đại Chu triều ta chọn lựa võ đạo.

- Đại công tử kết giao thân thiết với phương trượng của Nam Lâm tự, xin ba viên Tiểu Hồi Thiên Đan. Vốn nhị công tử sẽ tham gia chọn lựa võ đạo lần này, đại công tử đề phòng bất trắc đặc biệt phái người đưa ba viên Tiểu Hồi Thiên Đan quay về giao cho nhị công tử.

Hắc Y Vệ nói xong đưa ra một bình sứ nhỏ, giơ lên cao quá đầu, bên trong bình sứ đúng là Tiểu Hồi Thiên Đan.

Trình phu nhân nhíu mày nói:

- Nửa tháng sau là chọn lựa võ đạo sao.

Mỗi cách năm năm là Đại Chu triều sẽ có chọn lựa võ đạo một lần, trong phạm vi toàn quốc. Chọn lựa cao thủ võ đạo sung vào quân đội, giúp ích cho nước nhà. Dù là công hầu vương tôn của Đại Chu triều muốn vào quân đội rèn luyện thử vàng cũng chỉ có thể đi con đường chọn lựa võ đạo. Chọn lựa võ đạo và khoa cử văn nhân cùng địa vị cấp bậc tại Đại Chu triều, được gọi là ‘văn cử võ bạt’.

Trưởng tử của Trần Quốc Công phủ, Dương Tử Mặc ở trong lần chọn lựa võ đạo mười năm trước trở hết tài năng mới được vào quân, mười năm ngắn ngủi làm được vị trí phá lỗ hiệu úy.

Nửa tháng sau Đại Chu triều sẽ tổ chức chọn lựa võ đạo.

Vốn chọn lựa võ đạo lần này Dương Tử Hi phải tham gia, gã đã mười sáu tuổi, luyện khí trung giai, xem như rất hiếm có ở toàn Đại Chu triều. Chọn lựa võ đạo lần này không dám nói đoạt giải nhất, nhưng ít nhất cũng có thể lấy được thành tích khá tốt.

Tiếc rằng Dương Tử Hi so đấu với Dương Thạc bị trọng thương.

Trình phu nhân thản nhiên nói:

- Nam Lâm Tự ở Nam tỉnh là chi nhánh thánh địa võ đạo năm xưa Đại Lâm Tự, Tiểu Hồi Thiên Đan thoát thai từ thánh dược của Đại Lâm Tự, Đại Hồi Thiên Đan có công hiệu khởi tử hồi sinh, được cho là thánh

được trị thương. Nếu bị nội thương bình thường, dùng Tiểu Hồi Thiên Đan sẽ mau chóng hồi phục. Đáng tiếc nhị công tử là bị đứt rớt một cánh tay, đừng nói là Tiểu Hồi Thiên Đan, dù có Đại Hồi Thiên Đan cũng không thể hồi phục.

Mặt Trình phu nhân có vẻ buồn nói:

- Thôi, các người cứ giữ lại Tiểu Hồi Thiên Đan, thánh dược trị thương thì sao? Không thể đổi lại một cánh tay cho Tử Hi.

Hắc Y Vệ kia vội khom người tạ ơn:

- Đa tạ phu nhân ban cho!

- Chọn lựa võ đạo ... Trước khi lão gia bế quan từng dặn ta, lần này Đại Chu triều tổ chức chọn lựa võ đạo, Dương gia ta phải phải ra đệ tử tốt nhất ra mặt, thể hiện uy thế của Dương gia ta. Đáng tiếc, Tử Hi trọng thương, ta cần suy nghĩ nhiều về chuyện này.

Trình phu nhân khẽ thở ra, thản nhiên nói:

- Được rồi, không còn chuyện của các người, đi xuống trước đi.

- Tuân lệnh!

Hắc Y Vệ lùi lại mấy bước, lắc người biến mất trong rừng trúc.

Qua thật lâu sau Trình phu nhân nhấc chân rời khỏi rừng trúc.

Trình phu nhân trở về Ninh Lan Uyển, đi vào phòng mình. Trình phu nhân phát hiện hp đã trở lại, cung kính đứng ngoài phòng ngủ chờ nàng.

Trình phu nhân đi hỏi thăm Hồng Phi:

- Đã tìm Dương Thành chưa?

Hồng Phi nói:

- Phu nhân, tỳ nữ đi tìm Lục công tử, biết được Lục công tử sớm đã quỳ trong từ đường dòng họ. Tỳ nữ chưa nói chuyện với Lục công tử, vội trở về chuẩn bị báo cho phu nhân.

Mắt Trình phu nhân chợt lóe:

- A? Sớm đã quỳ trong từ đường dòng họ sao?

Trình phu nhân thản nhiên nói:

- Khiến hắn tiếp tục quỳ trong đó đi.

Dương Thành ở trong số đệ tử Dương gia xem như có thiên phú cao nhất, thực lực mạnh nhất hiện nay. Đăng cấp đỉnh luyện khí, chỉ kém một bước là vào đẳng cấp võ sư, so với trưởng tử Dương Tử Mặc của Dương gia không kém là bao. Nếu Dương Thành có thiên tài địa bảo như Huyết Tinh Thạch Nhũ hỗ trợ thì có thể đi vào võ sư đẳng cấp, sánh vai với Dương Tử Mặc.

Thực lực như vậy quỳ vài ngày trong từ đường của dòng họ không đáng kể chút nào.

Cho dù là không ăn không uống thì Dương Thành có thể chống hơn mười ngày.

Tạm thời gác chuyện Dương Thành, Trình phu nhân hỏi Dương Thạc:

- Phải rồi, Dương Thạc kia bây giờ sao rồi?

Hồng Phi trả lời:

- Hồi bẩm phu nhân, sau khi Dương Thạc đánh bị thương nhị công tử thì quay về tiểu viện của mình, hình như là dưỡng thương, tới bây giờ đã hai ngày vẫn chưa xuất hiện.

Trình phu nhân thì thào, mặt không biểu tình:

- Vẫn không xuất hiện sao?

- Dương Thạc chỉ bị thương cánh tay, nội tạng chấn động, không bị nguy hiểm sinh mạng. Nhưng Dương Thạc rất cuộc trọng thương, hành động không tiện.

- Lần trước thị nữ của Dương Thạc bị bán ra phủ, hẳn không có thị nữ hầu hạ rất bất tiện. Dương Thành từng nhắc với ta phân phối hai thị nữ của hắn cho Dương Thạc, nhưng lúc đó ta khiến Dương Thạc chọn thị nữ, hắn không biết ơn lấy lý do muốn vào Yên sơn tiềm tu không tiện mang theo thị nữ từ chối ta.

Trình phu nhân nói, mắt chợt lóe.

Trình phu nhân chậm rãi nói:

- Bây giờ Dương Thạc bị trọng thương, cần người hầu hạ, không thể lại vào Yên sơn tiềm tu, là lúc thưởng hai thị nữ cho hắn.

Hồng Phi hỏi:

- Phu nhân, Trấn Quốc Công phủ của chúng ta mới mua một số tiểu nha đầu, chọn ra hai người cho Dương Thạc sao?

Trình phu nhân lắc đầu, nói:

- Không cần.

Trình phu nhân đặt ánh mắt lên người Hồng Phi.

Trình phu nhân hỏi:

- Hồng Phi, ngươi là thị nữ ta yêu thương nhất, chuyện ta muốn ngươi làm chắc ngươi sẽ vâng theo?

Người Hồng Phi run lên, dường như nghĩ đến điều gì, vội cúi đầu nói:

- Tỷ nữ xin vâng theo phu nhân sai bảo.

Trình phu nhân trầm giọng lạnh lùng nói:

- Ủm! Lúc này ngươi và Lục Thúy đi đến cạnh Dương Thạc, hầu hạ hắn. Nhất định phải chăm sóc Dương Thạc sinh hoạt hàng ngày, hắn trọng thương, cánh tay phải bị gãy, nếu các ngươi không chăm sóc tốt, bị tàn tật thì ta sẽ hỏi tội các ngươi!

Hồng Phi giật nảy mình, tuy rằng trong lòng sớm có chuẩn bị nhưng nàng không bao giờ ngờ Trình phu nhân phân phối nàng và Lục Thúy cho Dương Thạc.

Hồng Phi, Lục Thúy là hai thị nữ đắc lực nhất bên cạnh Trình phu nhân.

Thiên phú, thực lực của Hồng Phi, Lục Thúy rất khác, trước đó đã đi vào tột đỉnh cao giai, gần nhất trong một tháng lại liên tiếp đột phá, nay đã là cường giả đỉnh tột đỉnh. Mười bốn, năm tuổi, đỉnh tột đỉnh, thiên phú có thể so với một số tiểu thư, thiếu gia của Dương gia. Bình thường thì Hồng Phi, Lục Thúy nên ở bên người Trình phu nhân, được bồi dưỡng thành tâm phúc nhất của Trình phu nhân.

Không ngờ lúc này Trình phu nhân phân phối Hồng Phi, Lục Thúy làm thị nữ bên cạnh Dương Thạc.

Dù trong lòng giật mình nhưng Hồng Phi vẫn ngoan ngoãn vâng theo:

- Tỷ nữ tuân mệnh!

Trình phu nhân rũ xuống mi mắt, từ từ nói:

- Hồng Phi, ngươi và Lục Thúy đã vào đỉnh tột đỉnh, dù cùng đẳng cấp với Dương Thạc nhưng thực lực còn hơi kém. Các ngươi đi đại khổ phòng của Trấn Quốc Công phủ lĩnh một số tài nguyên, đan dược để tu luyện, đi tặng thư các lĩnh hai bộ cao giai công pháp, hai viên thông khí đan.

53. Chương 53: Tốc Độ Hồi Phục Khủng Bố

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 53: tốc độ hồi phục khủng bố

Trần Quốc Công phủ, trong tiểu viện của Dương Thạc.

Trong phòng ngủ, Dương Thạc ngồi xếp bằng ở trên giường, hai mắt khép kín, không ngừng vận chuyển Lục Dương Huyền Ứng chân khí hồi phục vết thương trong người. nguồn (.)

Dương Thạc vừa hồi phục vừa nghĩ:

- Lần này liều đấu với Dương Tử Hi tuy hơi mạo hiểm nhưng rốt cuộc ta đã thắng, đốt cháy cánh tay phải của hắn, xem như trút giận. Lần này coi như tranh lại mặt mũi ầu thân, Tiểu Địch.

Dương Thạc đấu với Dương Tử Hi nguyên nhân chủ yếu là vì gã vũ nhục Dương Thạc và mẫu thân của hắn, đụng vào nghịch lân của hắn.

Cộng thêm Tiểu Địch bị bán vào Ngọc Mạt Lâu cũng do Dương Tử Hi một tay bày ra. Tuy rằng hiện tại Tiểu Địch tạm an toàn, nhưng trong Ngọc Mạt Lâu theo tú bà dạy dỗ, bị bắt buộc học cầm kỳ thư họa, ngày tháng khổ sở. Đốt một cánh tay của Dương Tử Hi coi như thu chút tiền lợi vì nỗi khổ Tiểu Địch phải chịu.

- Nhưng ta đốt một cánh tay của Dương Tử Hi chắc chắn mẹ cả sẽ không bỏ qua, ngày tháng ta sống trong Trần Quốc Công phủ khổ rồi đây.

Dù trước kia Dương Thạc là một phế vật, nhận hết ức hiếp, nhưng Trình phu nhân không đến nỗi hãm hại hắn.

Dù sao một thứ tử phế vật có thể gây sóng gió gì.

Bây giờ thì khác, Dương Thạc thể hiện ra thực lực rất mạnh, còn đánh trọng thương Dương Tử Hi, khiến gã gần như hoàn toàn bị phế bỏ. Thâm cừ đại hận như vậy Dương Thạc không tin Trình phu nhân sẽ thờ ơ.

Dương nhiên mặt ngoài chắc Trình phu nhân không làm cái gì.

Tuy nhiên, Dương Thạc phải cẩn thận Trình phu nhân âm thầm đánh lén.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Lần này so đấu ta thương không nhẹ, phải mau chóng khôi phục lại. Chỉ có lành lại, luôn giữ trạng thái đỉnh ới ứng đối tình huống đột phát được.

Đấu với Dương Tử Hi, vết thương chủ yếu của Dương Thạc là xương cánh tay phải bị gãy. Một đấm của Dương Tử Hi chứa lực lượng mạnh hơn của Dương Thạc gấp mấy lần. Đối lập lực lượng cách xa như vậy khiến cú va chạm làm cánh tay phải của hắn gãy xương bốn, năm chỗ, vô số vết rạn nhỏ. Gần như nguyên xương cánh tay phải hoàn toàn nứt vỡ. Bây giờ Dương Thạc miễn cưỡng nối lại xương tay nhưng chưa thể hoạt động tự nhiên.

Ngoài ra Dương Thạc bị nội thương, một đấm của Dương Tử Hi chấn động nội tạng làm hắn hộc vài ngụm máu, vết thương không lạc quan.

Sau khi trở về Dương Thạc cảm giác nội tạng đau đớn, nóng rất.

May mà khi Dương Thạc vận chuyển Lục Dương Huyền Ứng chân khí, chân khí đi đến đâu thì vết thương nội tạng giảm bớt. Những chân khí biến thành dòng nước ấm chảy trong người Dương Thạc, khiến hắn cảm giác miệng vết thương ấm áp, hơi ngứa, hình như nhanh chóng chữa trị.

Lục Dương Huyền Ứng chân khí thế nhưng có kỳ hiệu ở mặt chữa trị vết thương?

Dương Thạc khá kinh ngạc về điều này, giây lát sau bình thường trở lại.

Lục Dương Quyết thóa thai từ Cửu Dương Huyền Công. Cửu Dương Huyền Công bao gồm toàn diện, không chỉ có thể đốt cháy mọi âm độc mà còn là một bộ thần công hộ thể, hồi phục. Truyền thuyết có một vị đại năng võ đạo thượng cổ tu luyện bộ công pháp này có thể đối kháng ba chương của một chương môn thánh địa một trong lục đại thánh địa võ đạo. Sau khi đỡ ba chương, vị đại năng võ đạo thượng cổ kia còn có sức chiến đấu một phen, chỉ dựa vào điểm này đủ nói lên uy lực hộ thể, hồi phục của Cửu Dương Huyền Công.

Dù Lục Dương chân khí không thể so sánh với Cửu Dương chân khí nhưng dùng để hồi phục thì cũng đã rất cường đại.

- Lúc trước ta liên tục học ba ngưng máu, hao tổn khí huyết, dù có Lục Dương Huyền Ưng chân khí hồi phục nhưng tốc độ hữu hạn. May mắn ta có Huyết Tinh Thạch Nhũ có thể mau chóng bổ sung khí huyết. Ăn vào Huyết Tinh Thạch Nhũ, năng lực hồi phục của ta chắc có thể mau hơn chút nữa.

Lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc móc ra một khối nhỏ Huyết Tinh Thạch Nhũ trong túi áo, cắt một miếng, nuốt vào trong miệng.

Huyết Tinh Thạch Nhũ vào người lập tức biến thành lực lượng khí huyết đậm đặc chảy dọc theo kinh mạch của Dương Thạc.

Lúc lực lượng khí huyết chạy tới nội tạng bị thương của Dương Thạc thì nó nhanh chóng rót vào miệng vết thương, chữa trị cho hẳn.

Phần lực lượng khí huyết khác tới cổ gãy xương ở cánh tay phải của Dương Thạc, trị xương gãy.

Xương bị gãy không dễ trị.

Nhưng những lực lượng khí huyết này biết thành vật chất dính tạm thời dính các chỗ xương gãy của Dương Thạc lại, các huyết mạch nhỏ bé bên ngoài khúc xương cũng được nối.

Dương Thạc cảm giác tác dụng của lực lượng khí huyết Huyết Tinh Thạch Nhũ khiến chỗ gãy xương nhanh chóng sinh ra xương mới, tiến hành chữa trị.

- Tốc độ trị nhanh quá, cứ tiếp tục như vậy thì không tới một ngày là cánh tay phải của ta có thể miễn cưỡng hoạt động, không quá mười ngày xương gãy có thể hoàn toàn khép lại.

Dương Thạc cảm nhận tốc độ chữa trị khủng bố, hẳn kinh ngạc há hốc mồm. nguồn

Dương Thạc cẩn thận nghĩ lại, sau khi ăn vào Huyết Tinh Thạch Nhũ, bổ sung lực lượng khí huyết, tốc độ hồi phục mau cũng rất bình thường.

Khí huyết có tràn đầy hay không quyết định tốc độ lành miệng vết thương của một người.

Con nít đứt tay chỉ hai, ba ngày là hồi phục, người già thì cần mười ngày, nửa tháng, bởi vì lực lượng khí huyết của con nít tràn đầy hơn người già. Ngoài ra miệng vết thương mùa hè lành nhanh hơn mùa đông, yếu là bởi vì mùa hè nhiệt độ không khí cao, khí huyết hoạt động tràn đầy.

Một số sinh vật có khí huyết cường như thần lân đứt đuôi, tứ chi đều có thể sinh trưởng lại.

Đại Mãng xà màu xanh nuốt vào Huyết Tinh Thạch Nhũ, vốn không có tứ chi thể nhưng mọc ra, đủ thấy lực lượng khí huyết của Huyết Tinh Thạch Nhũ cường đại cỡ nào. Dù Dương Thạc bị thương cánh tay nhưng chỉ gãy xương, cánh tay phải không bị chặt xuống, với tác dụng lực lượng khí huyết cường đại của Huyết Tinh Thạch Nhũ, tốc độ hồi phục mau là chuyện rất bình thường.

Dương Thạc rất vui với kết quả này.

Ở trong Trấn Quốc Công phủ phải từng giây từng phút phòng ngừa Trấn Quốc Công phủ ám toán, có thể sớm một ngày hồi phục thực lực thì tăng một phần bảo đảm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc đang suy nghĩ thì ngoài phòng ngửi vang tiếng đập cửa rầm rầm.

Dương Thạc kinh ngạc, cho người gõ cửa đi vào:

- Ai đó, vào đi.

Kết!

Cửa phòng mở ra, hai nữ nhân mười bốn, lăm tuổi đi vào. Hai nữ nhân một người mặc đồ đỏ, một người mặc áo xanh, diện mạo rất đẹp, nếu ở trong gia đình nghèo, trung bình thì cũng là cỡ đại gia tiểu thư. Bây giờ các nàng đi vào phòng Dương Thạc, mặt có vẻ miễn cưỡng.

- Là Hồng Phi?

Dương Thạc liếc nữ nhân áo đỏ, lập tức nhận ra người quen, còn nữ nhân khác dù hẳn không quen nhưng xem quần áo, khí chất, lập tức đoán ra nàng là một thị nữ được Trình phu nhân yêu thương khác tên là Lục Thúy.

Hai tiểu thị nữ tiến vào hành lễ với Dương Thạc, buồn bực nói:

- Dương Thạc thiếu gia, phu nhân có dặn sau này chúng ta ở lại bên cạnh thiếu gia, hầu hạ thiếu gia sinh hoạt hàng ngày.

54. Chương 54: Muốn Các Người Ấm Giường Cho Ta!

Vô Tận Thần Công

Chương 54: Muốn các người ấm giường cho ta!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe Hồng Phi nói, Dương Thạc kinh ngạc hỏi:

- A? Mẹ cả ban Hồng Phi, Lục Thúy làm thị nữ cho ta?

Hơn một tháng trước bởi vì lục ca Dương Thành cầu tình nên mẹ cả chuẩn bị ban hai thị nữ cho Dương Thạc, nhưng khi đó hắn lấy cớ không cần đã từ chối.

Không ngờ lúc này mẹ cả trực tiếp phân phối hai thị nữ tới, còn không phải người bình thường, chính là hai thị nữ mà mẹ cả Trình phu nhân yêu thương nhất, Hồng Phi, Lục Thúy.

Hai thị nữ Hồng Phi, Lục Thúy có thiên phú rất khá.

Chỉ mới mười bốn, lăm tuổi đã vào đẳng cấp đỉnh tột thế, so với một số thiếu gia, tiểu thư trong gia tộc không hề kém cạnh.

Dù sao hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục chỉ tu luyện công pháp trung giai, nếu như tu luyện cao giai công pháp, có nhiều thiên tài địa bảo phụ trợ thì chắc bây giờ các nàng đã sớm đi vào đẳng cấp luyện khí.

Dương Thạc liếc hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, thầm nghĩ.

“Mẹ cả phái hai nàng tới đây đúng là bỏ được vốn gốc.”

Chỉ là đơn thuần ban cho chính mình thị nữ sao?

Dương Thạc biết, mẹ cả tuyệt đối không có lòng tốt như vậy. Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đến chỗ Dương Thạc e rằng không phải hầu hạ mà là giám thị, tìm rắc rối cho hắn.

Bình tĩnh ngẫm lại, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đều xinh đẹp đáng yêu, so sánh với thị nữ Tiểu Dịch cũ của Dương Thạc không kém hơn.

Làm chủ mẫu của Dương gia, thị nữ bên cạnh Trình phu nhân đều trải qua sàng lọc nghiêm khắc, nếu không thông minh lanh lợi thì diện mạo tuyệt đối không thể quá kém. Thị nữ cỡ như thứ tử thiếu gia thì tùy tiện

chọn người là được, chẳng qua thị nữ Tiểu Dịch lúc bị sai tới thì chỉ có sáu, bảy tuổi, tiểu nha đầu tay chân vụng về, gần hai năm nay mới trở mã thành đại cô nương trong veo như nước.

Bên người có hai tiểu thị nữ xinh đẹp thì cũng mát mắt.

Dương Thạc giương mắt nhìn hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, thuận miệng nói:

- Nếu là mẹ cả đại nhân ban các người cho bổn thiếu gia, thì bổn thiếu gia đa tạ mẹ cả đại nhân, nhận các người vậy.

Dù Dương Thạc hiểu mục đích mẹ cả đưa đến hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không thuần khiết nhưng hẳn biết, mẹ cả cứng rắn đưa hai thị nữ tới, hẳn không thể từ chối thế là dứt khoát nhận.

- Trong phòng không có ghế, dù có cũng không có vị trí cho hai thị nữ các người. Các người ở bên cạnh mẹ cả đại nhân đã quen đứng rồi, cứ tiếp tục đứng trong chốc lát chắc không sao, đừng quấy rầy ta tu luyện.

Dương Thạc nói với hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục xong mặc kệ họ, lại nhắm mắt, bắt đầu tu luyện.

Lục Thúy thấy thái độ lạnh nhạt của Dương Thạc với hai người thì tức giận, há mồm mắng:

- Người...!

Hồng Phi đứng cạnh nhẹ kéo Lục Thúy, ra hiệu với nàng:

- Lục Thúy! nguồn (.)

Lần này hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục tới đây dù đúng là không có lòng tốt nhưng không thể đường hoàng ra tay với Dương Thạc.

Huống chi đối với Dương Thạc, trong lòng Hồng Phi có cảm giác sợ hãi. Lần đầu tiên Hồng Phi thấy mặt Dương Thạc là ở tiểu khố phòng trong gia tộc, nàng cảm thấy hắn chỉ là một phế vật thứ tử. Chờ Dương Thạc trong khoảnh khắc áp đảo Lý Nghĩa, đánh gãy hai gân tay của gã thì Hồng Phi hơi e ngại khí thế sát phát của hắn.

Nhưng dù sao khi đó Dương Thạc chỉ có thực lực tới thể trung giai, Hồng Phi là đỉnh tới thể, không thấy hắn có điểm nào đặc biệt hơn người.

Nhưng không đến ba tháng sau, bây giờ Dương Thạc bày ra thực lực có thể so với cường giả đẳng cấp luyện khí.

Dương Thạc còn đốt cháy một cánh tay của Dương Tử Hi, thứ tử Dương gia, khiến Trình phu nhân cực kỳ tức giận rồi lại không làm gì được hắn.

Tốc độ tu luyện khủng bố vượt xa thực lực cường giả cùng cấp khiến Hồng Phi không thể không kiêng dè Dương Thạc, cho dù bây giờ hắn bị trọng thương.

Lục Thúy bị Hồng Phi níu lại, bấu môi, hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Chỉ là một hồ giấy trọng thương, sợ gì hắn?

- Thật đúng là đem chính mình trở thành thiếu gia của Dương gia, cho rằng chúng ta là tỷ nữ, hạ nhân sao? Lần này phu nhân khiến chúng ta lại đây, tuy rằng không có nói rõ chúng ta làm cái gì nhưng tuyệt đối không phải làm cho chúng ta đến hầu hạ thứ phế vật nhà người.

Dù Lục Thúy không dám nói rõ nhưng không coi Dương Thạc ra gì.

“Không quấy rầy người tu luyện? Tà quấy rầy người tu luyện, tốt nhất cho người tẩu hỏa nhập ma luôn!”

Lòng nghĩ như vậy, Lục Thúy sải cặp chân dài đi tới đi lui trong phòng Dương Thạc, đi tới bên cái bàn gỗ làm bộ không cẩn thận đá trúng chân bàn, phát ra tiếng trầm đục, sau đó cầm chén trà va chạm âm trà kêu keng keng.

Dương Thạc phát hiện động tác nhỏ của Lục Thúy, thầm cười trong bụng.

Dương Thạc tu luyện Lục Dương Huyền Ứng Kinh có độ phù hợp cực cao, Lục Dương Huyền Ứng chân khí trong người bởi vì có độ phù hợp đạt tới mười ba phần, tương đương với một phần thân thể Dương Thạc.

Chân khí trong kinh mạch tựa như máu trong mạch máu, dù Dương Thạc không điều động chúng nó thì chúng tự chạy dọc theo kinh mạch không có khả năng làm lỗi. Dù Lục Thúy có quấy rầy cỡ nào cũng sẽ không khiến Dương Thạc tu luyện xảy ra sự cố, tẩu hỏa nhập ma.

Cứ thế Dương Thạc tu luyện một canh giờ.

Lục Thúy quấy một canh giờ phát hiện không có hiệu quả gì, sớm mệt mỏi.

“Mẹ cả phái các nàng lại đây hiển nhiên là vì giám thị ta, gây rắc rối cho ta. Dù ta không thể đuổi các nàng đi nhưng không thể tùy ý cho các nàng tiếp tục quấy phá. Nếu các nàng đến đây, cũng được, đơn giản áp đảo các nàng, làm cho các nàng chân chính trở thành thị nữ của ta.”

“Không trông cậy vào các nàng hoàn toàn trung với ta, ít nhất phải làm các nàng sợ hãi, không thể để các nàng cứ không kiêng nể gì như vậy.”

Bị Lục Thúy náo động một canh giờ, dù Dương Thạc không bị ảnh hưởng nhưng cảm thấy phiền.

Nếu mẹ cả phái các nàng tới bên cạnh mình vậy sẽ khiến các nàng sợ hãi, khiến các nàng chỉ dám ngoan ngoãn làm thị nữ, không dám có động tác khác.

Dương Thạc nghĩ như vậy, mở mắt ra.

Dương Thạc liếc hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, thản nhiên nói:

- Hiện tại sắc trời đã tối muộn, các người là thị nữ của ta nên ở trong tiểu viện này, tùy thời chuẩn bị hầu hạ ta.

- Tiếc rằng tiểu viện của ta có ít phòng, càng thiếu giường. Các người là tỳ nữ của ta, phải hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của ta. Vừa lúc ta cần hai thị nữ thị tẩm, các người sẽ ở trong phòng ta làm tỳ nữ thị tẩm, ấm giường cho ta đi.

Cùng lúc đó, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục sửng sốt quát to:

- Cái gì? Khiến chúng ta làm tỳ nữ thị tẩm của người, ấm giường cho người?

Lục Thúy tức giận quát:

- Không biết xấu hổ, không nhìn xem người là ai, muốn bốn cô nương ấm giường cho người?

- Muốn bốn cô nương ấm giường cho người liền xuống dưới, người ngủ dưới đất đi!

Lục Thúy khê quát, lắc người chớp hướng cổ áo Dương Thạc.

55. Chương 55: Một Tay Áp Đảo Hai Thị Nữ

Vô Tận Thần Công nguồn

Chương 55: Một tay áp đảo hai thị nữ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

>

Lục Thúy chớp hướng Dương Thạc, nàng nhướn mày nói:

- A? Muốn đánh nhau với ta?

- Tiểu nha đầu đẳng cấp đỉnh tôi thể cũng dám ra tay với ta? Xem ra muốn khi dễ trong khi ta bị trọng thương, hành động không tiện, dám liều võ dương oai trước mặt ta.

- Chỉ tiếc tiểu nha đầu như ngươi muốn kéo ta xuống giường thì đúng là mơ tưởng viễn vông. Tiểu nha đầu đẳng cấp đỉnh tôi thể còn quá non.

Mặt Dương Thạc lạnh lùng, không nhúc nhích đối diện Lục Thúy chộp tới, thậm chí tư thế ngồi khoanh chân không thay đổi. Cánh tay trái nhúc nhích, cũng trào nhưng vươn hướng tay Lục Thúy, tốc độ nhanh hơn nàng gấp mấy lần, phát sau mà đến trước, trong phút chốc va chạm với trào của nàng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng trầm đục nổ tung.

Giờ phút này, Lục Thúy cảm thấy có lực lượng cường đại đến cực điểm phát ra từ trào của mình.

Dù cùng là cường giả đẳng cấp đỉnh tôi thể nhưng bàn về lực lượng thì Dương Thạc lớn hơn Lục Thúy không chỉ gấp đôi.

Với tác dụng lực lượng mạnh mẽ, Lục Thúy kiềm không được liên tục lùi hai bước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Ngay sau đó, thứ nhất trọng hổ báo lôi âm phát ra.

Không chờ Lục Thúy ổn định thân hình, nàng cảm giác có khí thể khủng bố đến cực điểm mạnh mẽ ủa hướng mình, trong phút chốc bao phủ chính mình. Lúc này Lục Thúy cảm giác mình như ở trong hồng hoang mênh mang, thiên địa huyền hoàng, bên tai vang sấm ầm ầm, tiếng chim ưng sắc nhọn liên tiếp vang lên. Chớp mắt, Lục Thúy biến sắc mặt.

Lục Thúy sợ hãi kêu lên:

- A!

Chỉ là tiểu nha đầu mười bốn, năm tuổi, trong thứ nhất trọng hổ báo lôi âm nếu là Lý Trung đẳng cấp đỉnh tôi thể thì có lẽ còn có thể ra sức phản kháng. Lục Thúy bị hù vỡ tim, chỉ biết kêu sợ hãi liên tục lùi ra sau.

- Lục Thúy!

Thấy Lục Thúy trong một chiêu đã bị Dương Thạc đánh lui trở về, Hồng Phi biến sắc mặt bản năng lác người đánh hướng hấn, hiển nhiên muốn vây Nguy cứu Triệu, thông qua công kích Dương Thạc giảm bớt áp lực cho Lục Thúy.

Ngay lập tức Hồng Phi đã lao tới gần Dương Thạc.

- A? Người cũng muốn đánh với ta?

Thấy Hồng Phi cũng định ra tay thì mặt Dương Thạc trầm xuống, khí thể cường đại áp lên người Lục Thúy lập tức thu trở về.

Dù Hồng Phi sắp đánh tới nhưng Dương Thạc không chờ nàng ra tay với mình, tay trái vung lên công kích Hồng Phi, thứ nhất trọng hổ báo lôi âm lại phát ra. Tiếng sấm đánh, ưng rít phút chốc hoàn toàn bao phủ Hồng Phi.

Khác với Lục Thúy, lúc này Dương Thạc ra tay, uy thế thứ nhất trọng hổ báo lôi âm bao phủ Hồng Phi hoàn toàn.

Tinh thần rung động, Hồng Phi cảm thấy mình cũng ở trong mảnh đất man hoang, một con Huyền Ưng hình thể khổng lồ từ trên chín tầng trời đáp xuống, móng vuốt to cấp lấy lưng nàng, Hồng Phi không thể vùng vẫy. Bùm một tiếng, Hồng Phi bị đè nằm úp sấp.

Một trảo đánh lui Lục Thúy, lại một trảo áp đảo Hồng Phi, chỉ hai chiêu, hai thị nữ đỉnh tôi thể đều bị giải quyết.

Tay trái đè Hồng Phi, trong lòng Dương Thạc sinh ra tia cảm ngộ.

Trong đầu Dương Thạc toát ra một ý nghĩ.

“Truyền thuyết thượng cổ đại năng, tu thành ‘Chân như đại thủ ấn thần công’, một chương có thể áp đảo quân đội mấy ngàn người. Xem ra đại thủ ấn thần công là một loại bí kỹ công pháp lấy thể áp người.”

Sức người có hạn, sao có thể trong một chương áp đảo mấy ngàn người? Rất rõ ràng, đại thủ ấn thần công chính là thần thông cường đại lấy thể đè người.

Sức người đúng là có cực hạn nhưng thiên địa thì bao la vô cùng.

Người tu võ đạo rèn luyện huyết khí, đợi cho đủ thông bảy mươi hai đại huyết khí, đi vào luyện khí đẳng cấp là có thể cầu thông thiên địa dẫn thiên địa chi khí rèn luyện bản thân, ở trình độ nhất định dẫn động thiên địa chi thể.

Đợi cho tu luyện đến võ sư, tôn giả, thậm chí là đại tông sư, Võ Thánh chi cảnh, đủ thông càng nhiều huyết khí, đánh ra một chiêu thì huyết khí trong người thậm chí có thể dẫn phát thiên địa cộng minh, đưa tới uy nhiếp thiên địa công kích đối thủ. Đại thủ ấn thần công thuộc loại bí pháp thần thông như vậy đấy.

Dù Dương Thạc không bước vào đẳng cấp luyện khí nhưng huyết khí cộng minh lại có thể dẫn động thứ nhất trọng hồ báo lôi âm.

Lôi âm, thú rừng, kỳ thật chính là uy lực thiên địa.

Lợi dụng uy thế hồ báo lôi âm, chỉ một bàn tay đã áp đảo được hai tiểu thị nữ cùng giai là chuyện rất bình thường.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục vốn tưởng Dương Thạc và Dương Tử Hi đánh nhau chết sống, bản thân bị trọng thương, hiện tại khó tự mình hành động nên mới hơi cần đỡ, thậm chí dám xuống tay với hắn. Nhưng hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không ngờ dù Dương Thạc trong trạng thái trọng thương vẫn khủng bố đến mức này, khiến hai thị nữ trầm kinh sợ.

Tay trái của Dương Thạc bắt Hồng Phi nhẹ nhàng vung, quăng nòng ra ba, bốn trượng.

- Làm thị nữ của Dương Thạc ta còn muốn ra tay với ta? Nếu các người đã không muốn thị tẩm thì gian phòng đó không có vị trí của các người, ra ngoài quỳ suốt đêm cho ta!

- Còn lấy hạ phạm thượng, ra tay với ta nữa thì kết cục của các người sẽ như cái bàn này!

Dương Thạc lạnh lùng nói xong, tay trái vung, lòng bàn tay phát ra ba chân khí nóng cháy. Trong phút chốc ba chân khí bắn tới cái bàn nhỏ, xoay tròn, tiếng phụt phụt vang lên, nghiền cái bàn thành gỗ vụn, chớp mắt thành tro bụi.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục run lên.

Giờ phút này, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không dám xúc phạm quyền uy của Dương Thạc nữa, tất cả đều biết vâng lời, không dám nhìn ngang ngó dọc ngoan ngoãn ra khỏi phòng.

Dương Thạc mặc kệ hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, chờ hai nàng đi thì không gian tĩnh lặng lại, hắn nhắm mắt tiếp tục tu luyện. Còn về hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ra khỏi phòng rồi có quỳ gối không hay bỏ chạy thì Dương Thạc không quan tâm.

Trong đầu Dương Thạc có một suy nghĩ xoay quanh.

- Trở lại Trần Quốc Công phủ đã ba, bốn ngày, hình như ngày mai là sinh nhật của ta. Trước đây mỗi khi đến sinh nhật của ta thì mẫu thân sẽ tự mình đến phòng bếp làm món ăn ta thích nhất. Sau này mẫu thân lìa đời, Tiểu Địch vẫn luôn bên ta, giờ còn mỗi mình ta cô đơn chiếc bóng.

Khi Dương Thạc quay về Trần Quốc Công phủ thì chỉ ba, bốn ngày sau là tới sinh nhật mười lăm tuổi của hắn.

Dương Thạc đã ở trong Trấn Quốc Công phủ ba, bốn ngày, tính thời gian thì ngày mai là sinh nhật của hắn.

- Lúc trước mẫu thân ra đi, điều lo lắng duy nhất là ta không thể sống yên trong Trấn Quốc Công phủ. Bây giờ ta đánh bại Dương Tử Hi, đứng vững gót chân ở Trấn Quốc Công phủ, coi như hoàn thành nguyện vọng của mẫu thân.

- Ngày mai là sinh nhật của ta, chuẩn bị một ít đồ cùng đi mộ phần của mẫu thân tế bái.

56. Chương 56: Sợ Đến Cực Điểm!

Vô Tận Thần Công

Chương 56: Sợ đến cực điểm!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

>

Ban đêm mưa hè hơi oi bức.

Chưa đến nửa đêm mà kinh sư của Đại Chu triều, trong Ngọc Mạt Lâu đã ồn ào náo động.

Ngọc Mạt Lâu là nơi phong nhã thứ nhất kinh sư Đại Chu triều, hơn xa kỹ viện, thanh lâu bình thường. Dù quy luật Đại Chu triều đã định ra là quan viên không thể vào tghanh lâu, nhưng bình thường Ngọc Mạt Lâu đưa rước toàn là quan to quý nhân.

Dĩ nhiên đám quan to quý nhân đến Ngọc Mạt Lâu không phải vì tầm hoan, đa số là cùng thanh quan trò chuyện về thơ văn, nghe hát, âu cũng là việc phong nhã.

Hậu viện Ngọc Mạt Lâu, trong một căn phòng.

Một nữ hài tử khoảng mười ba, bốn tuổi đang ngồi trước đàn cổ bình tâm đàn, dường như tiếng ồn ào bên ngoài không thể ảnh hưởng đến nàng. Dù tuổi của nàng còn nhỏ nhưng dung nhan cực kỳ thanh tú, non nớt búng ra sữa. Hoàn toàn khác với nữ nhân thanh lâu bình thường quyến rũ, bần về diện mạo, khí chất thì toàn Ngọc Mạt Lâu dù là thanh quan mười sáu, mười bảy đã trưởng thành cực kỳ được ưa thích cũng không thể sánh bằng nữ hài tử này.

Khúc nhạc nữ hài tử đàn cũng thanh thoát như không cóc u lan, nhưng dù nàng đánh đàn thì chân mày thỉnh thoảng nhíu lại, dường như có tâm sự.

“Ngày mai là sinh nhật của thiếu gia.”

“Không biết những ngày này thiếu gia sống sao rồi. Lúc trước ngày sinh nhật thiếu gia luôn đi Yến sơn đánh bắt dã thú, mỗi lần bắt được con thú, ta không nỡ giết chúng nó thì thiếu gia sẽ cho ta nuôi.”

“Dù thiên phú của thiếu gia kém nhưng rất cố gắng, tuy nhiên tại Trấn Quốc Công phủ chắc chắn sẽ bị khi dễ. Ta phải cố gắng chút, nếu lần này được chọn thì tương lai sẽ có thành tựu cao trên võ đạo, khi đó ta có thể bảo hộ thiếu gia, không cho thiếu gia bị người khi dễ!” Nữ hài tử cắn môi thầm nghĩ.

Keng!

Khi nữ hài tử suy nghĩ những điều này, sức ngón tay hơi mạnh chút, một tiếng vang, dây đàn đứt đoạn.

- A!

Dây đàn đứt rạch bị thương ngón tay nữ hài tử, nàng khẽ run lên, vội bỏ tay vào miệng mút.

- Tiểu Dịch, người có tâm sự quá nặng, dưới loại tình huống này nếu tu luyện nội công của bổn môn sẽ có kết quả rất kém, uống công thôi.

Không biết từ khi nào trong phòng xuất hiện một nữ nhân khoảng hai mươi tuổi, cực kỳ xinh đẹp nhưng lạnh tựa băng giá. Nữ nhân liếc nữ hài tử, lắc đầu thở dài.

Nữ hài tử tròn tròn mắt liếc nữ nhân, vội cúi đầu, tội nghiệp thỏ thẻ:

- Sư tỷ, Tiểu Dịch sẽ không như vậy nữa.

.....

Thời gian một đêm qua nhanh.

Sáng sớm, Dương Thạc ngồi xếp bằng trên giường, nhắm mắt tu dưỡng chợt mở mắt ra.

Dương Thạc mở mắt, nheo mắt nói:

- Phù!

Ngực bụng của Dương Thạc bị nội thương nay dường như tốt lên nhiều, lúc trước bị Dương Tử Hi đánh thương, nội tạng của hắn hơi đau, bây giờ không đau đớn chút nào, ngược lại ngứa ngứa tê tê, dường như gan bị thương đang nhanh chóng hồi phục.

Dương Thạc cảm nhận thân thể biến đổi, thâm cảm thán rằng:

- Lục Dương Huyền Ứng chân khí cộng thêm Huyết Tinh Thạch Nhũ, quả nhiên hiệu quả hồi phục không tầm thường.

Ngày hôm qua Dương Thạc đi về tiểu viện được toàn nhờ lục ca Dương Thành giúp đỡ.

Qua hai, ba canh giờ hồi phục, Dương Thạc có thể dùng tay trái áp đảo hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, đến bây giờ một buổi tối đi qua, tuy rằng thương thể chưa hoàn toàn lành hẳn nhưng Dương Thạc cảm giác đã có thể cử động bình thường, chẳng qua cánh tay phải không thể cử động quá mạnh.

- Hôm nay chuẩn bị chút đồ cúng, qua chính Ngọ phải đi tế bái mẫu thân!

Trong lòng nghĩ thầm, Dương Thạc lắc người nhảy xuống giường, duỗi tay phải ra, chỗ xương gãy hơi đau nhưng không quá lớn.

Kết!

Dương Thạc đẩy cửa phòng ra, kinh ngạc nhìn.

Chỗ cửa phòng có hai nữ hài tử quỳ gối, đúng là hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục.

Dù Lục Thúy đang quỳ nhưng bởi vì mệt mỏi, nửa người tựa vào cửa khung phòng Dương Thạc, nghẹo đầu, đã ngủ.

Hồng Phi thì cố chống quỳ thẳng, nàng là nữ hài tử, quỳ cả đêm đã rất mệt mỏi. Hồng Phi cúi đầu, hốc mắt đỏ ửng, cổ nén trước mới không rơi lệ, cái mũi nhỏ đỏ ửng thỉnh thoảng sụt sịt phát ra thanh âm nhỏ nhỏ, trông ngoan ngoãn đáng yêu.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục thật sự làm theo lời Dương Thạc, quỳ ngoài cửa một đêm?

Dù Hồng Phi, Lục Thúy là thị nữ bên cạnh Trần Quốc Công phủ nhưng ở trong Trần Quốc Công phủ rất có địa vị, Trình phu nhân chưa từng khiến các nàng chịu khổ bao nhiêu. Tối hôm qua Dương Thạc kêu các nàng đi bên ngoài quỳ xuống, không ngờ các nàng thật sự làm, đây là điều hắn không tưởng tượng được.

"Xem ra Trình phu nhân dặn các nàng ở bên cạnh giám sát hành động của ta, dù có chịu uất ức cũng không dám trở về ... "

Dương Thạc nghĩ sơ liền hiểu ngọn ngành.

Hai tiểu thị nữ dù hơi kiêu ngạo nhưng chưa từng ăn hiếp Dương Thạc, hắn không quá bài xích các nàng. Dù ngày hôm qua hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ra tay với Dương Thạc nhưng sự thật là tại vì hắn ăn nói lỗ mãng trước, bảo các nàng thị tẩm âm giường mới đưa đến loại tình huống này. Hiện tại làm cho các nàng quỳ suốt một đêm, trừng phạt như vậy đã đủ rồi.

Dương Thạc liếc hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, trầm giọng nói:

- Hồng Phi, Lục Thúy, các người đều đứng lên đi, nếu đã là thị nữ của ta thì nên có bộ dáng của thị nữ, không thể quá đáng, có biết chưa?

Dương Thạc vừa lên tiếng, người Lục Thúy run lên, giật mình tỉnh dậy:

- A?

Rõ ràng là ngày hôm qua Dương Thạc biểu hiện ra mạnh mẽ làm nha đầu này sợ hãi đến cực điểm, nghe giọng của hắn liền sợ hãi tỉnh dậy ngay.

Hồng Phi xoe tròn mắt nhìn Dương Thạc, ngoan ngoãn nói:

- Cảm ơn thiếu gia. (.

Hồng Phi kéo lên Lục Thúy còn đang mơ hồ. Hai nữ hài tử muốn đứng dậy nhưng quỳ một đêm, dù có thực lực đỉnh trời thể khó tránh khỏi đôi chân tê rần, mới đứng dậy đã lão đảo.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục sợ hãi kêu lên: xem tại

- A!

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục suýt té.

Chính là lúc này, một cánh tay vươn ra đỡ hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục.

Dương Thạc thấy hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đi đứng không vững, nhíu mày nói:

- Thôi, vốn muốn các người đi phòng bếp một chuyến, lấy chút cơm canh, thuận tiện nói cho phòng bếp chuẩn bị mấy thứ đồ ăn để buổi chiều ta đi tế bái mẫu thân. Hiện tại xem ra ta phải tự mình đi phòng bếp.

57. Chương 57: Bái Tế, Gặp Lại Huyền Ứng

Vô Tận Thần Công

Chương 57: Bái tế, gặp lại Huyền Ứng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe Dương Thạc nói, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục kinh ngạc hỏi:

- Thiếu gia, ngài muốn ra phủ bái tế mẫu thân?

Hồng Phi ngoan ngoãn nói với Dương Thạc:

- Thiếu gia, để chúng ta đi phòng bếp lĩnh cơm canh, ngài còn bị thương, nên ở trong phòng nghỉ ngơi.

- Không cần, ta tự đi một chuyến, nếu các người không có chuyện gì cần làm thì theo ta đi.

Dương Thạc ngẫm nghĩ, dù hắn muốn đi bái tế mẫu thân nhưng cần chuẩn bị vật gì thì hắn không rõ ràng, khiến hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục theo bên cạnh để tiện nhắc nhở.

Ngoài ra Dương Thạc biết chuyện hắn muốn đi ra ngoài bái tế mẫu thân chắc chắn không giấu giếm được Trình phu nhân.

Cho dù hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không bẩm báo cho Trình phu nhân biết thì nàng có thể thông qua cách khác biết được. Toàn bộ Trần Quốc Công phủ đều nằm trong tay Trình phu nhân, Dương Thạc biết khi nào hắn rời khỏi tiểu viện, khi nào thì ra phủ e rằng đều bị Trình phu nhân biết hết.

Một khi đã như vậy, Dương Thạc cũng không nghĩ cố ý giấu diếm.

Bây giờ Dương Thạc vừa đánh Dương Tử Hi bị thương, dù Trình phu nhân muốn ra tay với hắn cũng không tiện làm ngay.

Dương Thạc mang theo hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ra khỏi tiểu viện.

Phòng bếp cũng không tính xa, chốc lát sau ba người đã tới tiểu phòng bếp của Trần Quốc Công phủ.

Tiểu phòng bếp này chỉ phụ trách cơm canh cho thứ tử, thứ nữ, dù không to bằng đại phòng bếp của Trần Quốc Công phủ nhưng tuyệt đối không tính nhỏ. Dù sao Trần Quốc Công phủ có mười mấy thứ tử, thứ nữ, cộng thêm tôi tớ, hạ nhân, mỗi ngày phải làm nhiều bữa cơm.

Dương Thạc đi tới tiểu phòng bếp, hạ nhân bên trong đều cung kính hành lễ.

- Dương Thạc thiếu gia!

- Thiếu gia!

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ủm!

Dương Thạc thấy sự sợ hãi trong mắt đấm hạ nhân tiểu phòng bếp.

“Ta vừa mới đánh bị thương Dương Tử Hi, đốt cháy một cánh tay của hắn, đấm hạ nhân này vì vậy mới sợ ta. Thế giới này chính là như thế, một Trần Quốc Công phủ nho nhỏ tựa như tòa Yến sơn to lớn, cấp bậc rõ ràng, mạnh ăn thịt yếu. Dị thú cường đại ở vị trí trung tâm, mãnh thú bình thường chỉ có thể sinh hoạt tại bên ngoài”

“Lúc trước ta ở Trần Quốc Công phủ tựa như tiểu thú bên ngoài, tùy tiện một con mãnh thú đều có thể khi dễ ta. Hiện tại ta đánh bị thương Dương Tử Hi, hoàn toàn đứng ở vị trí trung tâm Trần Quốc Công phủ, đấm hạ nhân trở nên sợ hãi trước mặt ta.”

Nếu muốn khiến ta kính mình thì phải khiến họ sợ mình đã, Dương Thạc hiểu đạo lý này.

Đấm hạ nhân bình thường ở trong Trần Quốc Công phủ không tiếp xúc nhiều với Dương Thạc, hắn không cần bọn họ kính, chỉ cần bọn họ sợ hắn là đủ rồi.

Dương Thạc lĩnh tám món một canh từ tiểu phòng bếp, khiến hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục bưng đi, hắn nói điều mình cần cho quản sự của tiểu phòng bếp nghe. Dương Thạc sai quản sự của tiểu phòng bếp chuẩn bị thức ăn chín, hoa quả các loại, điểm tâm vân vân, tóm lại mọi thứ cho việc cúng bái, chờ qua chính Ngọ là Dương Thạc sẽ cùng hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục tới lấy, đi mộ phần của mẫu thân hắn. đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thạc ăn điểm tâm xong ở trong phòng lại khoan chân ngồi, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Chân khí vận chuyển vài cái chu thiên, Dương Thạc lập tức cảm giác bốn mươi bốn chỗ huyết khiếu đã đã thông kêu bùm bùm như là từng trái tim đang đập, lực lượng khí huyết trong đó cường đại hơn lúc trước nhiều.

- Bây giờ lực lượng khí huyết của ta mạnh hơn lúc mới đột phá đỉnh tôi thể nhiều?

Trên người còn có vết thương nhưng khí huyết cơ thể Dương Thạc cường đại hơn cả lúc chưa bị thương, điều này khiến hắn khá là nghi hoặc.

Nhưng Dương Thạc nghĩ một lúc liền hiểu tại sao.

Lúc trước Dương Thạc hấp thu lực lượng khí huyết trong Huyết Tinh Thạch Nhũ là thông qua hấp thu kinh mạch, hiệu quả hữu hạn.

Bây giờ xương cốt, nội tạng, thậm chí kinh mạch ở cánh tay phải vì bị thương mà gãy nát, lực lượng khí huyết trong Huyết Tinh Thạch Nhũ trực tiếp dung nhập vào xương cốt, nội tạng, chỗ gãy, chữa trị những phần bị hư tổn. Dưới loại tình huống này hấp thu lực lượng khí huyết dĩ nhiên là tăng vọt hiệu quả.

- Truyền thuyết có một số đan được nuốt bằng miệng thì hiệu quả cực kém, cần xé ra thân thể nhét đan được vào người mới hấp thu được lực ở mức lớn nhất. Dù bây giờ thân thể của ta bị thương nhưng tăng lớn hiệu suất hấp thu Huyết Tinh Thạch Nhũ, cái này coi như là phá trước rồi lập, tác dụng giống như sử dụng loại đan được đó.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Nhưng dưới tình huống bình thường Dương Thạc không hy vọng mình bị thương.

Dù hiệu quả hấp thu cao hơn một chút rồi sao? Ở trạng thái bị thương thì giảm mạnh sức cheines đầu, nếu gặp nguy hiểm thì đó là vạ kiếp bất phục.

Không có sinh mệnh thì dù có hiệu quả hấp thu Huyết Tinh Thạch Nhũ cao tới đâu cũng giúp ích được gì?

Một buổi sáng dành cho tu luyện, hồi phục, Dương Thạc cảm giác tình trạng thân thể tốt hơn chút, vết thương trong nội tạng đã không có vấn đề lớn, hoạt động cánh tay phải một chút gần như không cảm giác đau đớn, hẳn có thể để cánh tay cầm đồ vật không nặng.

Qua giờ cơm trưa khoảng một canh giờ, Dương Thạc mang theo hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đi tiểu phòng bếp cầm các loại đồ cúng, dùng ba cái hộp to chứa, rời khỏi Trấn Quốc Công phủ. nguồn

Mộ của mẫu thân Trấn Quốc Công phủ cách Trấn Quốc Công phủ mười dặm hướng tây, trên một ngọn đồi nhỏ bên cạnh Yến sơn. Chỉ có một nắm mồ cô đơn, đó là vì thị thiếp Dương gia chết đi đều không có tư cách vào tổ phần Dương gia, được hậu nhân con cháu cung phụng, càng đừng nói tới mẫu thân của Dương Thạc chỉ là tỳ nữ hèn mọn.

Gần một canh giờ sau Dương Thạc mới mang theo hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục tới trước mộ của mẫu thân.

Nắm mồ nhỏ đã mọc đầy cỏ dại, Dương Thạc tự mình nhổ hết cỏ đi, lộ ra nắm mồ cao năm, sáu thước, phạm vi chỉ khoảng một trường. Nắm mồ thậm chí không có hoa.

Dương Thạc quỳ trước nắm mồ, cung kính dập đầu ba cái.

- Mẫu thân, hài nhi đến thăm người!

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục giúp đỡ dọn ra đồ cúng, đốt tiền giấy.

- Mẫu thân năm đó cũng giống như các người, là thị nữ của Dương gia, chết đi không có tư cách vào tổ phần Dương gia. Nếu không phải trước khi chết để lại con cái thì e rằng nắm mồ nhỏ này hoàn toàn hoang vu, không quá ba năm sẽ biến mất trên thế gian, không còn chút dấu vết.

Bái tế mẫu thân xong, Dương Thạc liếc hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, thản nhiên nói:

- Các người là thị nữ bên cạnh mẹ cả, nếu vẫn đi theo mẹ cả thì dù là mười, hai mươi năm sau cũng không có khả năng ra phủ lập gia đình, chỉ có thể tiếp tục hầu hạ bên cạnh mẹ cả. Cho dù lúc còn sống có phong cảnh đến đâu, khi chết rồi e rằng cảnh ngộ còn tệ hơn mẫu thân của ta gấp trăm lần, ngàn lần.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục khẽ run, nhìn nắm mồ nhỏ của mẫu thân Dương Thạc, mắt hiện ra tia mờ mịt.

- Đi, quay về Trấn Quốc Công phủ.

Dương Thạc không nói thêm, tay trái chống mặt đất định đứng dậy.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục tỉnh táo lại, vội thu gom đồ cúng, chuẩn bị trở về.

Chính lúc này, trên trời cao có tiếng ưng kêu:

- Gru! Gru! Gru!

- Là Huyết Phi? Sao nó chạy tới Yến sơn?

Dương Thạc nghe tiếng ưng kêu lập tức đoán ra, tiếng kêu đó là đồng bạn Huyền Ưng, Huyết Phi của hắn. Huyết Phi lại đi tới bên cạnh Yến sơn, gần Trấn Quốc Công phủ.

58. Chương 58: Huyền Ưng Biết Chấn Động Huyết Khiếu

Vô Tận Thần Công

Chương 58: Huyền Ưng biết chấn động huyệt khiếu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Huyền Ưng Huyết Phi lại xuất hiện ở bên cạnh Yến sơn, cần Trần Quốc Công phủ sao?

Quan hệ của Huyền Ưng Huyết Phi với Dương Thạc rất tốt, gần như là sinh tử có nhau. Xảy ra chuyện gì thì Huyền Ưng Huyết Phi thường trực tiếp đến tìm Dương Thạc, như lần trước nó dùng xong Huyết Tinh Thạch Nhũ, tìm được Hỏa Diễm quả đã mạo hiểm bay tới gần Trần Quốc Công phủ kiếm Dương Thạc. Huyền Ưng Huyết Phi đưa Hỏa Diễm quả cho Dương Thạc, khiến hắn giúp đỡ lại đi trộm Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Lần trước Dương Thạc và Huyền Ưng Huyết Phi liên hợp giết chết Dương Liệt.

Sau đó Huyền Giáp Vệ của Trần Quốc Công phủ xuất hiện, gần như bắn chết Huyền Ưng Huyết Phi, Dương Thạc.

Từ lần đó Dương Thạc cảm Huyền Ưng Huyết Phi không được bay tới gần Trần Quốc Công phủ.

Bây giờ Huyền Ưng Huyết Phi lại xuất hiện ở bên cạnh Yến sơn, cách Trần Quốc Công phủ chỉ hơn mười dặm, rõ ràng nó lại đây tuyệt đối là có chuyện rất quan trọng.

Dương Thạc biết Huyền Ưng Huyết Phi đến lập tức ngửa mặt lên trời thét dài.

- Gru! Gru! Gru!

Nghe tiếng Dương Thạc huyết sáo, Huyền Ưng Huyết Phi hưng phấn kêu đáp lại.

Huyền Ưng thân hình to lớn xuất hiện ở trên bầu trời gần đó, nó thấy Dương Thạc thì vỗ cánh bay hướng hắn.

Thấy một con Huyền Ưng to lớn sà xuống chỗ Dương Thạc, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục biến sắc mặt vội ra tiếng nhắc nhở:

- A! Thiếu gia cẩn thận, hình như đây là Huyền Ưng, một loại ác diệu cực kỳ lợi hại trong Yến sơn!

Giây tiếp theo Huyền Ưng đã vèo một tiếng bay tới gần Dương Thạc, thu cánh lại, đáp xuống trước mặt hắn. Huyền Ưng kêu rừ rừ, cọ đầu vào Dương Thạc, biểu hiện rất thân thiết.

Dù chỉ mới bốn, năm ngày không gặp nhưng Huyền Ưng Huyết Phi hoàn toàn khác với lúc trước. Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được cái đầu Huyền Ưng Huyết Phi không lớn bao nhiêu nhưng lực lượng khí huyết trên người càng thêm tràn đầy, vẫn đỏ như máu càng rõ hơn. Trừ những điều này ra, Dương Thạc mơ hồ cảm giác Huyền Ưng Huyết Phi có biến đổi hoàn toàn khác với trước về mặt tu luyện

Huyền Ưng Huyết Phi dựa sát vào Dương Thạc, hưng phấn kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Dương Thạc cảm giác Huyền Ưng Huyết Phi biến đổi, nó cũng cảm giác được hắn thay đổi. Bốn, năm ngày trước một người một ưng chia cách, Dương Thạc chỉ là đỉnh tôi thể, bây giờ hắn đột phá đỉnh tôi thể, không chế chân khí thiêu đốt, thậm chí có thể trọng thương Dương Tử Hi là luyện khí trung giai đẳng cấp, thực lực hơn xa phía trước. Dương Thạc có thể đột phá, Huyền Ưng Huyết Phi vui mừng thay cho hắn.

Nhìn thấy Huyền Ưng Huyết Phi và Dương Thạc thân thiết như vậy, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

- Con, con Huyền Ưng này là sủng vật của thiếu gia?

Lúc Huyền Ưng Huyết Phi xuất hiện thì hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục như gặp đại địch, dù sao khí thế của con Huyền Ưng quá kinh người, thực lực ít nhất là đỉnh tột thể. Nếu Huyền Ưng từ trên cao lao xuống công kích thì dù là cường giả đẳng cấp luyện khí chưa chắc có thể nhẹ nhàng ngăn cản. Dù là Hồng Phi hay Lục Thúy, hoặc Dương Thạc bị thương đều không phải là đối thủ của con Huyền Ưng.

Nhưng khiến Hồng Phi, Lục Thúy không ngờ là chẳng những Huyền Ưng không công kích Dương Thạc mà còn rất thân với hắn.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục liếc nhau, mắt đầy khó tin:

- Huyết Phi đẳng cấp đỉnh tột thể mà là sủng vật của thiếu ... Thiếu gia?

Bình thường ác diệu, mãnh thú đều có sự kiêu ngạo của mình, thà chết không thần phục nhân loại.

Huyền Ưng đẳng cấp đỉnh tột thể như thế này dù là cao thủ võ đạo luyện khí trung giai cũng chưa chắc dễ dàng bắt lấy nó.

Dù Huyền Ưng có bị bắt thì cũng sẽ tự mình hại mình tự sát, trừ phi thực lực đi vào luyện khí cao giai, hơn Huyền Ưng ba cấp bậc mới hoàn toàn áp đảo nó, không cho nó có cơ hội tự sát.

Nhưng dù có áp đảo Huyền Ưng thì muốn thu phục nó cũng rất khó.

Bây giờ Dương Thạc lại có một con Huyết Phi đỉnh tột thể làm sủng vật, chỉ tính điểm này, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục phát hiện họ đã xem thường hắn.

Một phế vật võ đạo của Dương gia trong ba tháng từ tột thể sơ giai đột phá đến cảnh giới đỉnh tột thể, không chế chân khí đốt cháy, có thể đánh trọng thương Dương Tử Hi luyện khí trung giai, biểu hiện như vậy có thể nói là cực độ kinh người. Bây giờ Dương Thạc có sủng vật Huyền Ưng đẳng cấp đỉnh tột thể, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục nghi ngờ trên người Dương Thạc rốt cuộc còn có bao nhiêu bí mật ...

Dương Thạc vuốt đầu Huyền Ưng Huyết Phi, hỏi thẳng:

- Huyết Phi, ngươi đến gần Yến sơn làm gì? Có phải là có chuyện gấp gì không?

Huyền Ưng Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi gật đầu rồi lại lắc đầu.

Dương Thạc nghi hoặc, nhưng xem bộ dáng của Huyền Ưng Huyết Phi thì dường như chuyện không nghiêm trọng.

Huyền Ưng Huyết Phi kêu hai tiếng:

- Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi chia mở ra sau lưng, dường như ý bảo Dương Thạc leo lên lưng của nó, muốn dẫn hắn đi đâu.

Dương Thạc không leo lên lưng Huyền Ưng Huyết Phi, nói với nó:

- Huyết Phi, lúc này ta đến đây là vì tế bái mẫu thân của ta. Bên người còn mang theo hai thị nữ, không tiện lắm, có chuyện gì chúng ta tìm nơi gần đây thảo luận đi.

Dương Thạc ở Trấn Quốc Công phủ đánh bại Dương Tử Hi, xem như đã đứng vững gót chân, dù có rời khỏi Trấn Quốc Công phủ một đoạn thời gian cũng không sao.

Nhưng hôm nay để hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục gặp được Huyền Ưng Huyết Phi, nếu bây giờ Dương Thạc theo nó rời đi thì hai tiểu thị nữ sẽ trở về bẩm báo chuyện này cho Trình phu nhân biết. Nếu để Trình phu nhân biết sự tồn tại của Huyền Ưng Huyết Phi thì Dương Thạc sẽ thiếu đi một lá bài tẩy.

Huống chi bây giờ Dương Thạc rời đi thì qua một thời gian lại trở về Trấn Quốc Công phủ, Hồng Phi, Lục Thúy vẫn sẽ ở bên cạnh hắn, làm gián điệp cho Trình phu nhân ở bên hắn, đây là điều Dương Thạc không

chấp nhận. Tốt nhất là trong mấy ngày này hoàn toàn thu phục hai tiểu thị nữ, khiến các nàng trung thành với hắn. Vì điều này, Dương Thạc tạm thời không thể rời khỏi Trấn Quốc Công phủ.

Thấy Dương Thạc không theo mình đi, Huyền Ứng Huyết Phi hơi thất vọng kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ứng Huyết Phi kêu hai tiếng, dường như nói cái gì với Dương Thạc.

- Ủa? Huyết Phi, người nói là mấy ngày nay người ở sâu trong Yến sơn chiếm được một loại truyền thừa?

Dương Thạc hiểu được ngôn ngữ của Huyền Ứng Huyết Phi, mới nãy nó nói ở sâu trong Yến sơn chiếm được một loại truyền thừa, học được một số pháp môn tu luyện.

Huyền Ứng Huyết Phi gật đầu, sau đó nằm rạp xuống, thu cánh lại, đầu co rút đứng trước mặt Dương Thạc, trong miệng mũi phát ra tiếng vang rắc rắc, các đốt ngón tay phát ra tiếng rung khê, dường như biểu thị pháp môn tu luyện cho Dương Thạc.

- Đây là ... Pháp môn chấn động huyết khiếu, cầu thông thiên địa? Sao Huyền Ứng học được pháp môn chấn động huyết khiếu?

Huyền Ứng Huyết Phi mới tu luyện thì Dương Thạc lập tức nhận ra trong người nó có hơn mười chỗ huyết khiếu rung động.

Huyền Ứng học được pháp môn tu luyện là pháp môn Huyền Ứng chấn động huyết khiếu?

59. Chương 59: Thổ Tức Công Pháp Của Huyền Ứng

Vô Tận Thần Công

Chương 59: Thổ tức công pháp của Huyền Ứng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Không ngờ Huyền Ứng Huyết Phi có thể thông qua chấn động huyết khiếu để tu luyện.

Giờ phút này, Huyền Ứng Huyết Phi biểu hiện cách tu luyện khiến Dương Thạc kinh sợ đến ngây như phỗng.

Ở thế giới này, dù cao thủ võ đạo cường đại nhưng trừ cao thủ võ đạo ra, một ít ác quỷ mãnh thú, thậm chí là dị thú đẳng cấp, thú loại cầm loại đều có thực lực cường đại. Một cường giả thú loại, cầm loại cường đại thậm chí có thực lực khủng bố bằng đẳng cấp Võ Thánh hoặc hơn nữa.

Nhưng cường giả võ đạo nhân loại chủ yếu dựa vào tu luyện, đi bước một bước lên đỉnh.

Cường giả thú loại, cầm loại sở hữu thực lực khủng bố bình thường dựa vào thiên phú.

Ví dụ trong truyền thuyết trong man hoang mười vạn đại sơn “Man văn thiên tượng”, thiên phú cường đại, sau nó trưởng thành là đẳng cấp Võ Thánh, trạng thái cao nhất thậm chí vượt qua thực lực Võ Thánh đỉnh cao, cực kỳ khủng bố.

Mặc dù thú loại cầm loại chủ yếu dựa vào thiên phú, nhưng phần lớn có thể thông qua tu luyện, tiến hóa vân vân để tăng lên thực lực mình.

Ví dụ Huyền Ứng Huyết Phi từ tôi thể cao giai đột phá đến đỉnh tôi thể chủ yếu dựa vào tu luyện.

Giống như địa mãng màu xanh, thực lực của nó tăng lên là dựa vào cắn nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ không ngừng biến đổi.

Nhưng dù là cách tăng tiến thế nào thì thực lực thú loại cầm loại tăng lên không quan hệ gì tới huyết khiếu. Chúng nó tăng lên thực lực chỉ hướng tới tăng sức mạnh thân thể, chúng sẽ không tu luyện chân khí, tự nhiên cũng sẽ không rèn luyện huyết khiếu.

Có thể nói, rèn luyện huyết khiếu tu luyện riêng của cường giả võ đạo nhân loại.

Thiên phú của thú loại cầm loại thường vượt xa nhân loại, ví dụ như Huyền Ưng Huyết Phi có thể nuốt vào đủ loại đan dược, độc tố, hấp thu phần có ích, phân giải phần có hại, không có cặn đan dược ở trong người có hại cho sức khỏe. Ví dụ như Đại Mãng xà màu xanh, sức sống của nó vượt xa nhân loại, nuốt vào Huyết Tinh Thạch Nhũ có thể trực tiếp tiến hóa ra tứ chi. Nhân loại không cách nào sánh bằng thiên phú những thú loại này.

Cũng vì vậy nên nhân loại cần nắm giữ bí pháp tu luyện huyết khiếu, thông qua rèn luyện đả thông huyết khiếu, khiến cho chân khí thông, cầu thông thiên địa khí mới có thực lực chống đỡ cường giả thú loại, cầm loại.

Huyền Ưng Huyết Phi ở trước mắt Dương Thạc bày ra năng lực tu luyện huyết khiếu, cái này sao không khiến hắn giật mình cho được?

Thân thể, tổ chất của Huyền Ưng Huyết Phi vốn vượt xa nhân loại.

Bây giờ cách tu luyện đả thông huyết khiếu của nhân loại bị Huyền Ưng Huyết Phi nắm giữ.

Nếu khiến Huyền Ưng Huyết Phi đẳng cấp đỉnh tột thể đả thông ba mươi sáu huyết khiếu thì lấy tổ chất thân thể mạnh mẽ của nó, ưu thế bay, nhân loại cùng cấp không là đối thủ của nó.

Tuy lòng kinh ngạc nhưng phần lớn là vui sướng, Dương Thạc hỏi:

- Huyết Phi, thế này là sao? Người ở sâu trong Yến sơn tìm được pháp môn rèn luyện huyết khiếu?

Huyền Ưng Huyết Phi dù gì là đồng bạn của Dương Thạc, thực lực nó tăng cường tất nhiên khiến hắn vui lây, kiểu tăng cường thực lực như thế này hơi khó tưởng tượng.

Huyền Ưng Huyết Phi biểu thị pháp môn tu luyện huyết khiếu cho Dương Thạc biết, sau đó thoát khỏi trạng thái tu luyện, đập cánh kêu rì rầm với hắn.

- Gru! Gru! Gru!

Nghe tiếng kêu của Huyền Ưng Huyết Phi, Dương Thạc lập tức đoán ra ý của nó, hỏi:

- Người muốn truyền cách rèn luyện huyết khiếu này cho ta?

Phải học pháp môn rèn luyện huyết khiếu của Huyền Ưng Huyết Phi sao?

Dương Thạc mơ hồ cảm giác dù Huyền Ưng Huyết Phi cũng luyện huyết khiếu nhưng pháp môn rèn luyện huyết khiếu nó học được chắc có khác biệt rất lớn với công pháp pháp môn rèn luyện huyết khiếu võ đạo bình thường của nhân loại.

Học pháp môn rèn luyện huyết khiếu của Huyền Ưng Huyết Phi là việc tốt cho Dương Thạc.

Dương Thạc không chút do dự, lập tức làm ra quyết định: truyền cập nhật nhanh nhất tại chỗ

- Học!

- Hồng Phi, Lục Thúy, các người theo ta vào Trấn Quốc Công phủ, tìm một chỗ góc khuất, ta muốn tu luyện với Huyết Phi một đoạn thời gian. Trong khoảng thời gian ta tu luyện thì các người có thể đi theo ta, tùy thời hầu hạ ta và Huyết Phi sinh hoạt hàng ngày.

Dù Dương Thạc đã quyết định theo Huyền Ưng Huyết Phi học tập pháp môn rèn luyện huyết khiếu nhưng hắn không chuẩn bị thả hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đi.

Dương Thạc và Huyền Ưng Huyết Phi phải vào Yến sơn tìm một chỗ tu luyện, vậy cứ để cho các nàng đi theo.

Dù sao các nàng không tu luyện Huyền Ưng Kinh, chân khí trong người và chân khí của Huyền Ưng Kinh hoàn toàn khác biệt. Dương Thạc có thể đi theo Huyền Ưng Huyết Phi học pháp môn rèn luyện huyết khiếu nhưng chưa chắc các nàng học được.

Nghe Dương Thạc nói, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đều kinh ngạc hỏi:

- Muốn vào Yến sơn, tu luyện cùng con Huyền Ưng này?

Hai cái nha đầu nhìn nhau, cuối cùng ngoan ngoãn nói.

Lúc trước các nàng theo lệnh của Dương Thạc quỳ suốt đêm ngoài cửa phòng còn được, bây giờ chỉ khiến các nàng cùng đi vào Yến sơn, tất nhiên các nàng sẽ không có ý định phản đối.

Lần lượt kiến thức đến Dương Thạc cường đại, trong lòng hai nha đầu sớm nổi lên lòng kính sợ hần, dù chưa hoàn toàn xem hần thành thiếu gia, chủ nhân nhưng bản năng nghe theo lệnh của hần chứ không phải phản đối.

Thấy hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không phản đối, Dương Thạc nói thẳng:

- Đi, bây giờ vào Yến sơn tìm chỗ thích hợp tu luyện.

.....

Yến sơn, trên một ngọn đồi nhỏ, trong một cái hang khuất.

Đêm khuya, trong hang có đồng lửa trại. Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục dùng nhánh cây xiên hai con thỏ hoang to mọng bị lột xa đặt trên lên nướng. Dầu mỡ trên người thỏ hoang bị nướng kêu xèo xèo, toát ra mùi hương đậm đặc.

Dương Thạc ngồi khoanh chân ở sâu nhất trong động, bên cạnh hần ngồi Huyền Ưng Huyết Phi.

Huyền Ưng Huyết Phi ngồi xổm bên cạnh Dương Thạc, thu cánh lại, rụt đầu, nhắm mắt, miệng hơi mở ra chậm rãi hít vào, thở ra. Mỗi lần hô hấp thì không khí đi vào phổi Huyền Ưng Huyết Phi phát ra tiếng kêu ùng ục khe khẽ.

Dương Thạc phát hiện rõ ràng Huyền Ưng Huyết Phi rèn luyện huyết khiêu là thông qua hô hấp sinh ra dòng khí đến chấn động huyết khiêu, đạt tới mục đích rèn luyện huyết khiêu.

Hít vào, thở ra, trong cơ thể Huyền Ưng Huyết Phi, mười hai huyết khiêu chấn động ù ù.

Huyền Ưng đẳng cấp đỉnh tột thể chỉ chấn động mười hai chỗ huyết khiêu, so sánh với nhân loại có thể chấn động, tu luyện bảy mươi hai chỗ huyết khiêu thì kém rất xa. Nhưng Huyền Ưng Huyết Phi khác với người thường, Dương Thạc cảm giác nếu nó hoàn toàn đả thông mười hai chỗ huyết khiêu thì thực lực sẽ đi vào đẳng cấp luyện khí, tương đương với võ giả võ đạo nhân loại đã đả thông bảy mươi hai chỗ huyết khiêu.

“Thông qua hô hấp đến chấn động huyết khiêu sao? Bình thường cường giả võ đạo thông qua vận chuyển chân khí đến chấn động huyết khiêu, chỉ có thú loại cầm loại, là thông qua hô hấp chấn động huyết khiêu.”

“Ngoài ra có một số công pháp võ đạo dường như thông qua bắt chước thú loại cầm loại hô hấp đạt tới mục đích rèn luyện huyết khiêu.”

Dương Thạc biết công pháp như linh xà phun tức công, quý tức công đều cùng loại, pháp môn dùng hô hấp đến chấn động huyết khiêu.

Còn thổ tức công pháp của Huyền Ưng thì Dương Thạc chưa từng nghe nói qua.

60. Chương 60: Đại Pháp Môn, Huyết Khiêu Gấp Đôi

Vô Tận Thần Công

Chương 60: Đại pháp môn, huyết khiêu gấp đôi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thông qua hô hấp rèn luyện huyết khiêu, Dương Thạc có biết vài công pháp như vậy.

Cái này không phải vì Dương Thạc học rộng biết nhiều, nhân tố chủ yếu là pháp môn dùng hô hấp rèn luyện huyết khiếu đều là một số công pháp rất thấp giai, chỉ cần Dương Thạc ở trong Tàng Thư Các của Trấn Quốc Công phủ là sẽ tìm được bốn, năm loại công pháp như vậy.

Ví dụ như quy tức công gần như là công pháp thấp giai nhập môn võ đạo, chỉ có thể rèn luyện huyết khiếu xung quanh.

Linh xà thổ tức công tốt nhất chẳng qua là rèn luyện một trăm lẻ sáu chỗ huyết khiếu, nhiều nhất làm cho người ta tu luyện đến luyện khí sơ giai, không thoát khỏi phạm trù đệ giai công pháp.

Đều là đệ giai công pháp, như là Lục Dương Quyết rèn luyện ba trăm sáu mươi sáu chỗ dương khiếu, có thể cho tu luyện giả bước vào luyện khí cao giai, mạnh hơn linh xà phun tức công rất nhiều.

Cùng loại thông qua hô hấp rèn luyện huyết khiếu, công pháp đều rất thấp.

Lúc trước Dương Thạc xem xét đột phù hợp của mấy công pháp đó với mình nhưng mức độ không hơn ba phần, hiển nhiên rất không thích hợp cho tu luyện.

Bây giờ không ngờ Huyền Ứng Huyết Phi cũng có một loại pháp môn thông qua phun tức rèn luyện huyết khiếu.

Không biết thổ tức công pháp của Huyền Ứng có độ phù hợp bao nhiêu với Dương Thạc.

Nhưng Dương Thạc biết một điều là dù pháp môn này thích hợp cho hắn tu luyện, tuy nhiên thổ tức công pháp của Huyền Ứng trước mặt chỉ có thể rèn luyện mười hai chỗ huyết khiếu, không thể so với Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh.

- Mười hai chỗ cũng kệ nó, có còn hơn không.

- Nói không chừng trong mười hai huyết khiếu này có mấy chỗ là huyết khiếu mà Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh không rèn luyện được.

Lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc bắt đầu cùng Huyền Ứng Huyết Phi học tập loại hô hấp này.

Huyền Ứng Huyết Phi phun ra hít vào, miệng phát ra tiếng kêu:

- Gru! Gru! Gru!

- Gru! Gru! Gru!

Dương Thạc hô hấp theo Huyền Ứng Huyết Phi, miệng mũi phát ra tiếng vang hòa cùng.

- Ủa? Loại pháp môn hô hấp chấn động huyết khiếu này, hình như ... Ta không dễ dàng thành công.

Liên tục hít thở hơn mười lần, Dương Thạc phát hiện mình hít vào thở ra không giống như Huyền Ứng Huyết Phi, không thể chấn động huyết khiếu trong người.

- Ngực phổi của loài chim khác với nhân loại.

- Phổi loài chim còn liên thông với khí nang, khí nang xâm nhập vào nội tạng, cơ, xương của nó. Một lần Huyền Ứng Huyết Phi hút khí thì hơi thở thẳng tới khí nang, có thể trực tiếp chấn động đến nội tạng, cơ, xương có huyết khiếu. Điểm này thì ta không làm được.

Dương Thạc ngẫm nghĩ một chốc liền hiểu điểm khác nhau giữa mình và Huyền Ứng Huyết Phi. Huyền Ứng Huyết Phi có được khí nang, có thể thoải mái làm cho hơi thở thẳng hướng xương, cơ, nội tạng, chấn động huyết khiếu trong đó. Dương Thạc không có khí nang, khi hít thở chỉ lên tới phổi, không thể chấn động huyết khiếu ở vị trí khác.

- Không cần hít thở ở phổi.

- Trực tiếp nuốt hơi thở vào bụng rồi đẩy nó vào cân màng.

Dương Thạc ngẫm nghĩ một chút, quyết định không hít vào phổi mà nuốt vào, chấn động cân màng.

Cơ thể con người tồn tại cân màng, bên trong có khí nang giống như thân thể loài chim, tràn ngập không khí.

Ví dụ người thường có tình huống ‘đau sốc hông’ là vì không cẩn thận nuốt vào hơi thở đẩy tới cân màng, khiến cân màng phồng lên sinh ra đau nhức dữ dội. Nói cách khác có một loại hơi thở không thông thuận làm các cơ co rút, run rẩy.

Dù không có cân màng của loài chim nhưng thân thể người nuốt vào hơi thở vẫn tiến vào cân màng được, chấn động huyết khiếu.

Như loài rùa, rắn, chúng nó không có khí nang như loài chim nhưng vẫn có thể thông qua hô hấp chấn động huyết khiếu, do đó tạo ra công pháp quy tức công, linh xà thổ tức công vân vân đó sao?

Dương Thạc thử nuốt vào không khí, đẩy thẳng tới cân màng trong người.

- Ui!

Dương Thạc thử một chút liền cảm giác cân màng đau nhức, kiềm không được hút ngụm khí lạnh.

cân màng con người đều dính cùng nhau, cứng rắn nhồi vào không khí, bóc cân màng ra thì dĩ nhiên vô cùng đau đớn.

Nhưng sau khi bóc ra cân màng, Dương Thạc phát hiện hơi thở mình nuốt vào có thể tự do đi qua chỗ cân màng, cảm giác sáng khoái này giống như đã thông huyết khiếu.

- Ta bóc hết cân màng toàn thân luôn!

Dương Thạc trầm nghĩ, cắn chặt răng, tiếp tục bóc ra cân màng.

- Gru! Gru! Gru!

Lần lượt hút khí, cân màng khắp người phát ra đau đớn khiến trán Dương Thạc toát mồ hôi lạnh. Gần như mỗi khi bóc ra một chỗ cân màng là sẽ một lần đau sốc hông, mức độ đau đớn rất tra tấn người.

- Phù.

Không biết qua bao lâu, chỗ cân màng cuối cùng trong người Dương Thạc đã bị hấn bóc ra, đã thông. Bây giờ Dương Thạc gần như sinh ra khí nang giống như loài chim, hít một hơi có thể đẩy nó đi thông khắp người, chân động một số huyết khiếu bên trong.

- Gru! Gru! Gru!

- Gru! Gru! Gru!

Bây giờ Dương Thạc mới bắt đầu chính thức tu luyện thổ tức công pháp của Huyền Ưng.

Vù vù vù vù vù!

Hơi thở nuốt vào đi đến cơ thể Dương Thạc, huyết khiếu các nơi chấn động.

Hít vào, thở ra, Dương Thạc phát hiện lợi dụng thổ tức công pháp của Huyền Ưng, trong người hần có hai mươi tám huyết khiếu đều run lên, kêu ong ong.

Trong đầu Dương Thạc nổi lên nghi hoặc:

- Hai mươi tám huyết khiếu? Huyết Phi dùng cách này tu luyện tại sao chỉ có thể rèn luyện mười hai chỗ huyết khiếu, tại sao của ta lại là hai mươi tám huyết khiếu? Nhiều hơn Huyết Phi gấp đôi?

Dương Thạc vừa nghĩ vừa ra xét hai mươi tám huyết khiếu.

- Ủa? Hai mươi tám huyết khiếu đều là ... âm khiếu? Hai mươi tám huyết khiếu âm khiếu cộng thêm tám âm khiếu ta đã đã thông vừa lúc là ba mươi sáu chỗ. Cùng ba mươi sáu dương khiếu ta dùng Lục Dương Quyết định thì thể đã thông đối ứng nhau.

Dương Thạc nhanh chóng phát hiện chỗ kỳ dị của thổ tức công pháp của Huyền Ưng chấn động huyết khiếu.

Thổ tức công pháp của Huyền Ưng là một loại pháp môn hô hấp chấn động huyết khiếu. Hoàn toàn khác với pháp môn vận chuyển chân khí chấn động huyết khiếu.

Vận chuyển chân khí, toàn là đã thông dương khiếu.

Thổ tức công pháp của Huyền Ưng đã thông âm khiêu đối ứng với dương khiêu.

- Lục Dương Huyền Ưng Kinh có thể đã thông ba trăm sáu mươi sáu chỗ dương khiêu, nếu ta kiên tu loại thổ tức công pháp của Huyền Ưng này thì chẳng phải là đã thông ba trăm sáu mươi sáu chỗ dương khiêu đồng thời lại đã thông ba trăm sáu mươi sáu chỗ âm khiêu, cuối cùng đạt tới âm dương đều nhau sao?

- Người khác bước vào luyện khí đẳng cấp là đã thông bảy mươi hai chỗ huyết khiêu. Ta bước vào luyện khí đẳng cấp cần Lục Dương Huyền Ưng Kinh đã thông bảy mươi hai chỗ dương khiêu, lại dùng thổ tức công pháp của Huyền Ưng đã thông bảy mươi hai chỗ âm khiêu. Hai loại pháp môn hoàn toàn khác nhau đã thông bảy mươi hai chỗ huyết khiêu, tổng cộng đã thông huyết khiêu nhiều cấp hai cao thủ luyện khí bình thường?

Dương Thạc nghĩ tới đây rất là kinh ngạc, bản năng hút ngậm khí lạnh.

61. Chương 61: Âm Khiêu Thông, Nửa Bước Luyện Khí Đẳng Cấp

Vô Tận Thần Công

Chương 61: Âm khiêu thông, nửa bước luyện khí đẳng cấp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lục Dương Huyền Ưng chân khí, thổ tức công pháp của Huyền Ưng, bây giờ Dương Thạc đã nắm giữ hai loại pháp môn rèn luyện huyết khiêu.

Trong đó vận chuyển luyện khí đánh sâu vào huyết khiêu, xem như là pháp môn chính yếu.

Lợi dụng thổ tức công pháp của Huyền Ưng đã thông huyết khiêu là cách phụ trợ.

Hai loại kết hợp, hỗ trợ lẫn nhau. Lục Dương Huyền Ưng chân khí đã thông bao nhiêu dương khiêu, tiếp theo thổ tức công pháp của Huyền Ưng có thể đã thông bao nhiêu âm khiêu.

- Bây giờ ta đã đã thông ba mươi sáu chỗ dương khiêu.

- Nếu lợi dụng thổ tức công pháp của Huyền Ưng đã thông ba mươi sáu chỗ âm khiêu, tổng thể con số đã thông huyết khiêu đạt tới bảy mươi hai chỗ, không biết có thể vào đẳng cấp luyện khí không.

Dương Thạc vừa tu luyện vừa thắc mắc.

- Kệ nó, thử rồi nói sau.

Dương Thạc phát hiện hần tu luyện thổ tức công pháp của Huyền Ưng muốn đánh thông ba mươi sáu chỗ âm khiêu không quá khó. xem tại

Tu luyện Lục Dương Huyền Ưng chân khí, đã thông dương khiêu còn cần trước tiên không ngừng tích tụ chân khí, lợi dụng chân khí đánh sâu vào huyết khiêu. Chân khí không đủ tổng sản lượng thì đương nhiên khó đã thông các huyết khiêu.

Thổ tức công pháp của Huyền Ưng có đặc điểm lớn nhất chính là không cần chân khí.

Trực tiếp nuốt vào một hơi là có thể thông qua hít thở chấn động huyết khiêu trong người, đã thông chúng.

Nếu không cần tích tụ chân khí, vậy là tốt rồi. Đầu tiên Dương Thạc ra lệnh cho hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục trong hai ngày này canh giữ hang núi, sau đó hần chìm trong tiềm tu, tập trung tinh thần, thông qua hít thở chấn động ba mươi sáu chỗ âm khiêu trong người.

- Gru! Gru! Gru!

Trong hang thỉnh thoảng vang lên tiếng Dương Thạc và Huyền Ưng Huyết Phi hít thở.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ở trong hang nhìn Dương Thạc tu luyện, cảm thấy kinh ngạc.

Dương Thạc cùng Huyền Ứng tu luyện? Một người một ứng đường như tu luyện cùng một loại pháp môn?

Không lẽ Dương Thạc tham chiếu Huyền Ứng tu luyện sáng tạo ra một bộ pháp môn hoàn toàn thích hợp ỉnh tu luyện? Nghe nói một số thượng cổ đại năng tham chiếu thú loại cầm loại tu luyện, sáng tạo ra pháp môn tu luyện, nhưng những thượng cổ đại năng đều là người có tư chất, ngộ tính rất tốt, Dương Thạc thì tư chất kém, ngộ tính thấp, sao có thể tự nghĩ ra pháp môn tu luyện?

Dù lòng nghi hoặc nhưng hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không dám quấy rầy Dương Thạc, ngoan ngoãn canh giữ trong hang, cùng lắm là mỗi ngày ra ngoài bắt dã thú ăn đồ đổi.

Liên tục năm ngày trôi qua.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc đang tu luyện, người liên tục phát ra tiếng nổ lộp bộp.

Tiếng nổ tổng cộng vang lên ba mươi sáu lần, sau đó Dương Thạc nhắm mắt tu luyện chợt mở ra, trong mắt tràn đầy hưng phấn, kiểm lòng không được mặt lên trời thét dài một tiếng.

- Ba mươi sáu chỗ âm khiêu bị ta đã thông hết!

- Ba mươi sáu chỗ dương khiêu, cộng thêm ba mươi sáu chỗ âm khiêu, ta đã thông bảy mươi hai huyết khiêu rồi, giống với cường giả sơ giai luyện khí bình thường. Tiếc rằng dù đã thông ba mươi sáu chỗ âm khiêu nhưng đẳng cấp võ đạo của ta vẫn không bước vào đẳng cấp luyện khí.

- Cùng lắm xem như nửa bước luyện khí đẳng cấp.

Dương Thạc cảm nhận biến đổi trong người, thâm nghĩ.

Lợi dụng thổ tức công pháp của Huyền Ứng, Dương Thạc thông ba mươi sáu chỗ âm khiêu, trong cơ thể đã có bảy mươi hai huyết khiêu đã thông.

Nhưng Dương Thạc phát hiện dù con số đã thông huyết khiêu đạt tới bảy mươi hai nhưng đẳng cấp võ đạo không đi vào đẳng cấp luyện khí.

Muốn đi vào đẳng cấp võ đạo càng cao không chỉ đã thông đủ số lượng huyết khiêu là được.

Điều kỳ quan trọng là những huyết khiêu đã thông phải có liên hệ với nhau, chân khí chấn động, những huyết khiêu có thể sinh ra cộng minh, kể từ đó mới phát huy ra uy lực cường đại được.

Bây giờ Dương Thạc đã thông bảy mươi hai chỗ huyết khiêu, ba mươi sáu chỗ dương khiêu, ba mươi sáu chỗ âm khiêu, hoàn toàn thuộc hai hệ thống khác nhau.

Chân khí chấn động chỉ có ba mươi sáu chỗ dương khiêu cộng minh.

Sử dụng thổ tức công pháp của Huyền Ứng thì chỉ có ba mươi sáu chỗ âm khiêu cộng minh.

Tổng cộng bảy mươi hai chỗ huyết khiêu chia hai hệ thôngs khác nhau, không thể cùng cộng minh.

Cho nên dù bây giờ Dương Thạc đã đã thông bảy mươi hai chỗ huyết khiêu, nhưng cách luyện khí đẳng cấp vẫn kém một bước, cùng lắm chỉ tính nửa bước luyện khí đẳng cấp.

Dương Thạc thở hắt ra, thâm nghĩ:

- Xem ra chỉ có luyện khí hoàn toàn đã thông bảy mươi hai chỗ dương khiêu mới hoàn toàn bước vào đẳng cấp luyện khí.

Nhưng dù đã thông ba mươi sáu chỗ âm khiêu không thể cho Dương Thạc đi vào đẳng cấp luyện khí thì hẳn vẫn rất vừa lòng thổ tức công pháp của Huyền Ứng. Dù sao đã thông thêm ba mươi sáu chỗ huyết khiêu khí huyết, thể lực của Dương Thạc vượt xa cường giả đỉnh tới thể bình thường. Nếu cộng thêm các bí pháp như hồ bảo lôi âm, đốt cháy chân khí vân vân thì dù là cường giả đẳng cấp luyện khí cũng sẽ bị Dương Thạc hoàn toàn áp chế.

Dương Thạc vừa đã thông ba mươi sáu chỗ âm khiêu trong người thì Huyền Ứng Huyết Phi ở kế bên xoay mình kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

- Ủa? Huyền Phi cũng đã thông mười hai chỗ huyết khiêu, đi vào luyện khí đẳng cấp?

Dương Thạc bản năng nhìn hướng Huyền Ưng Huyết Phi, phát hiện lúc này nó đã hoàn toàn khác với trước.

Dù hình thể của Huyền Ưng Huyết Phi không biết lớn rõ ràng nhưng khí thể càng mạnh, hành động như có thể dẫn động hơi thở thiên địa xung quanh. Dương Thạc không cần nghĩ cũng biết Huyền Ưng Huyết Phi lúc này đã thông mười hai chỗ huyết khiêu trong người, có thể câu thông thiên địa hoàn toàn đi vào đẳng cấp luyện khí.

Một người một ưng gần như cùng đột phá.

Dù Dương Thạc không đột phá đẳng cấp luyện khí nhưng đã thông ba mươi sáu chỗ âm khiêu, là nửa bước luyện khí đẳng cấp, thực lực hơn xa lúc trước.

Huyền Ưng Huyết Phi lại trực tiếp đột phá đến luyện khí đẳng cấp, thực lực tiến nhanh!

Trong đầu Dương Thạc nổi lên nghi hoặc:

- Thổ tức công pháp của Huyền Ưng này quả nhiên có công hiệu lớn, nhưng không biết Huyền Phi làm sao có được thứ này. Theo như nó nói thì ở sâu trong Yến sơn đạt được kỳ ngộ, được đến pháp môn này. Không biết sâu trong Yến sơn rốt cuộc tồn tại cái gì.

Dương Thạc biết rằng sâu trong Yến sơn tồn tại một số dị thú cường đại, không dễ đi tới đó được.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu có cơ hội nhất định phải đi theo Huyền Ưng tới sâu trong Yến sơn tra xét một phen.

Khi Dương Thạc đang suy nghĩ thì Huyền Ưng Huyết Phi ở bên cạnh cảnh giác kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

- Ủa? Có người đến sao?

Nghe Huyền Ưng Huyết Phi kêu, Dương Thạc nhú mào, vội tập trung tinh thần lắng nghe.

Sau đó Dương Thạc nghe thấy bên ngoài cái hang hắc và Huyền Ưng Huyết Phi ở có tiếng bước chân ào ào khê vang, dường như có năm, sáu người cách vài chục trượng lao nhanh tới cái hang.

62. Chương 62: Thử Uy Lực Của Đốt Cháy Chân Khí

Vô Tận Thần Công

Chương 62: Thử uy lực của đốt cháy chân khí

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm :

Dịch: Nhóm dịch black

- Một, hai, ba, bốn, năm.

- Là năm người, tất cả đều là cao thủ đẳng cấp luyện khí.

Dù giác quan của Dương Thạc không nhạy bén như Huyền Ưng Huyết Phi nhưng tuyệt đối không kém, cơ hồ là ngay lập tức phán đoán ra số lượng nhóm người và thực lực.

Năm cao thủ đẳng cấp luyện khí hướng tới cái hang của Dương Thạc?

- Hồng Phi, Lục Thúy, theo ta đi ra xem sao.

Dù Dương Thạc không biết năm tên cao thủ đẳng cấp luyện khí đến cái hang này làm gì nhưng hắn không thể để họ che trong hang. Dương Thạc kêu gọi hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, nhảy ra khỏi hang.

Dương Thạc mới ra khỏi hang liền thấy trên ngọn đồi, cách hai mươi trượng, năm nam nhân mặc đồ đen, đeo khăn bịt mặt lao nhanh tới gần. Năm nam nhân cầm lợi nhãn, khí thế sắc bén, toàn thân toát ra sát khí. truyện copy từ

- Ở chỗ này!

- Quả nhiên ở chỗ này!

Khi Dương Thạc nhảy ra khỏi hang thì năm tên áo đen cũng trông thấy hắn, mắt họ sáng lên.

Hiển nhiên mục tiêu của năm tên cao thủ đẳng cấp luyện khí chính là Dương Thạc.

Thấy năm tên áo đen lao nhanh tới gần, Dương Thạc rũ xuống mi mắt, đầu óc nhanh chóng suy nghĩ.

- Là hướng về ta sao?

- Người của Trình phu nhân? Ta vừa đánh bị thương Dương Tử Hi, nếu Trình phu nhân ngay mặt đối phó ta thì e rằng sẽ bị ba vị bình thê phu nhân của phụ thân làm khó dễ Trình phu nhân, sẽ bị phế bỏ thân phận chủ mẫu của Dương gia. Tuy nhiên, dù không dám ngay mặt đối phó ta nhưng nếu Trình phu nhân phải lực lượng trong bóng tối xử lý ta cũng không phải không thể.

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ.

Trình phu nhân đúng là không dám ngay mặt đối phó Dương Thạc, dù nàng phải Hồng Phi, Lục Thúy tới đây, hai nha đầu thị nữ phải ngoan ngoãn nghe theo lệnh của hắn. Dương Thạc kêu các nàng quỳ gối ngoài phòng một đêm, các nàng không dám cãi lời.

Nhưng ngoài sáng không dám đụng Dương Thạc thì có thể núp trong bóng tối ra tay, chỉ cần không bị người ta bắt được điểm yếu là ổn.

- Lực lượng trong bóng tối của Trình phu nhân sao, không lẽ là người của Dương Tử Mặc ở Nam tỉnh?

Lòng máy động, Dương Thạc lập tức đoán ra thân phận đại khái của năm tên áo đen.

Dương Thạc mặt không biểu tình lạnh lùng liếc năm tên áo đen lao nhanh tới.

- Các người đến đây giết ta?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Thuộc hạ của Dương Tử Mặc làm việc không cần đầu óc sao? Ta vừa mới bị thương Dương Tử Hi, các người đã sốt ruột xuống tay với ta? Nếu như ta bị giết thì Trình phu nhân tình ngay lý gian, sẽ thoát khỏi hiểm nguy sao?

- Ủa? Nhận ra chúng ta?

Nghe Dương Thạc nói thẳng ra thân phận của mình, năm tên áo đen, cũng tức là năm Hắc Y Vệ dưới tay Dương Tử Mặc lộ vẻ mặt kinh ngạc.

Năm tên Hắc Y Vệ như tia chớp tới gần Dương Thạc, bao vây hắn, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục lại.

Trong đó một Hắc Y Vệ thủ lĩnh cười lạnh, thừa nhận thân phận của mình:

- Tiểu tử khá lắm, không ngờ, nhanh như vậy đã đoán ra thân phận của chúng ta.

- Đánh nhị công tử trọng thương, người cho là người có thể bình yên sống trong Trấn Quốc Công phủ? Vốn phu nhân có lệnh chỉ cần người còn ở trong Trấn Quốc Công phủ thì chúng ta sẽ không xuống tay nhanh như vậy. Không ngờ người đi ra bái tế mẹ đẻ ti tiện của người, còn liên tục năm ngày không trở về, đây là chính người muốn chết!

- Tiểu tử yên tâm, giết người xong chúng ta sẽ giá họa cho người khác, sẽ không liên lụy phu nhân.

- Trong quân Đại Chu triều Trì Ninh Hầu, Tây Dương Hầu luôn bất hòa với công gia, sau khi chúng ta giết chết người sẽ để lại chứng cứ giá họa mấy vị Hầu gia này.

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ nhe răng cười nói:

- Mười ngày sau là chọn lựa võ đạo quân đội Đại Chu triều, cứ nói bọn họ thừa dịp công gia bế quan, phái người giết đệ tử của Trần Quốc Công phủ ta, dọn sạch chướng ngại cho đệ tử Hầu phủ của họ. Thế là vừa giết được tiểu súc sinh như người, cũng có thể giá họa Trì Ninh Hầu, Tây Dương Hầu, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện! (.

Hiển nhiên đám Hắc Y Vệ không phải loại lỗ mãng, ngược lại hành động chu đáo.

Chọn lựa võ đạo Đại Chu triều, khắp nơi công hầu đệ tử tranh đấu gay gắt, đúng là mạch nước ngầm mãnh liệt, lúc này Trần Quốc Công phủ chết một thứ tử nhỏ nhỏ thì có ai quan tâm?

Dù có người nghi ngờ Trình phu nhân, không có chứng cứ thì làm gì được?

Dương Thạc nghe thủ lĩnh Hắc Y Vệ nói mặt không đổi sắc, hai tiểu nha đầu Hồng Phi, Lục Thúy thì kinh ngạc há hốc mồm.

Trình phu nhân, thế nhưng phái người đi giết Dương Thạc?

Dù lúc trước Dương Thạc đánh bị thương Dương Tử Hi khiến hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục hơi khó chịu nhưng các nàng cảm thấy Trình phu nhân cũng lắm là tìm cái cớ thực hiện gia pháp với Dương Thạc, rồi đuổi hẳn ra khỏi Trần Quốc Công phủ. Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không ngờ được Trình phu nhân độc ác đến mức này, phái người lấy mạng Dương Thạc.

Nói đến cùng dù Hồng Phi, Lục Thúy là thị nữ bên cạnh Trình phu nhân nhưng chỉ hầu hạ nàng sinh hoạt hàng ngày, các nàng không tiếp xúc đến mặt tối.

Chính lúc hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ngây ngẩn, giọng Dương Thạc vang bên tai các nàng:

- Hồng Phi, Lục Thúy, các người đã ghen thấy lời hắn nói chưa? Bây giờ ta bám chân chúng, các người mau chóng về phủ báo chuyện này cho nhị phu nhân, tam phu nhân, để các nàng phân xử cho ta!

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục run elen, lập tức tỉnh táo lại nhưng hơi do dự, không hành động ngay.

- A? Muốn mật báo?

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ mặt vắn vẹo nói:

- Lão tứ, lão bát, cần hai nha đầu này lại, chờ giết chết tiểu súc sinh Dương Thạc rồi không thể cho hai nha đầu sống sót. Nếu các nàng không chết thì không thể giá họa cho Trì Ninh Hầu, Tây Dương Hầu. Hắc hắc, giết Dương Thạc xong huynh đệ ta hưởng dụng hai nha đầu rồi mới khiến các nàng chết thảm chút, khi đó cái chết của Dương Thạc sẽ không khiến phu nhân bị nghi ngờ.

- Lão thất, lão cửu, chúng ta ra tay, trước làm thịt Dương Thạc rồi tính.

- Tiểu súc sinh bị nhị công tử đánh bị thương, bây giờ không thể ra sức, thủ đoạn nhanh chút cắt hẳn thành mảnh vụn.

- Giết! Giết! Giết!

Ba tên Hắc Y Vệ nhanh như chớp ra tay với Dương Thạc.

Ba thanh lợi nhận từ ba góc độ che lại yếu điểm toàn thân Dương Thạc, tốc độ nhanh đến cực hạn, cơ hồ như tia chớp. Trong phút chốc đến gần hắn.

Vù vù vù vù vù!

Ba cường giả sơ giai luyện khí liên hợp vây sát, dựa vào binh khí không ekms gì Dương Tử Hi trung giai luyện khí hết sức ra một kích. Binh khí rạch không khí phát ra tiếng nổ lộp bộp. Lợi nhận gia thân, đầy lòng Dương Thạc tràn ngập cảm giác cực kỳ nguy hiểm, tóc gáy dựng đứng toàn thân.

Nhưng sắc mặt Dương Thạc vẫn lạnh nhạt như trước, không hề thay đổi.

- Muốn chém giết ta ...

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Chẳng lẽ các người nghĩ rằng ta sẽ khoanh tay chịu chết sao? Thôi được, nếu dám ra tay với ta thì hãy thử uy lực đốt cháy chân khí đi!

Dương Thạc nheo mắt, khí thể sắc bén bao phủ ba tên Hắc Y Vệ.

63. Chương 63: Giết Ngược Lại, Không Chừa Một Tên!

Vô Tận Thần Công

Chương 63: Giết ngược lại, không chừa một tên!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm :

Dịch: Nhóm dịch black

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cùng với tiếng quát khê, Dương Thạc đánh ra năm đấm trái, nhanh hơn cả lợi nhận của ba tên Hắc Y Vệ, phát sau mà đến trước, trong phút chốc đã tới trước mặt một tên Hắc Y Vệ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Uy lực năm đấm như sấm đánh ầm ầm hướng tới Hắc Y Vệ này.

- Còn có thể phản kháng? Nguy rồi!

Hắc Y Vệ này vốn tưởng Dương Thạc bị Dương Tử Hi đánh thương, trong năm sáu ngày không thể hồi phục lại. Giờ phút này, Dương Thạc đối mặt ba Hắc Y Vệ sơ giai luyện khí công kích không có chút sức phản kháng, nhưng mới giao đầu hấn đánh ra cú đấm thể hiện thực lực siêu mạnh. Hắc Y Vệ kinh sợ biến chiêu, chém ngang lợi nhận muốn dùng lưỡi dao ngăn cản cú đấm từ Dương Thạc.

Keng!

Cú đấm trái của Dương Thạc đập mạnh vào thân đao của Hắc Y Vệ.

Một tiếng trong trẻo vang lên, Hắc Y Vệ cảm thấy lợi nhận trong tay tràn ngập sức mạnh cường đại, thân hình Hắc Y Vệ lao đảo liên tục lùi bốn, năm bước mới giảm bớt lực lượng.

- Tiểu súc sinh khá lắm, cánh tay phải trọng thương, chỉ trông vào một tay trái mà đã có uy lực như vậy?

- Công kích mặt phải của hấn.

Ba người cùng đánh, thế nhưng bị cú đấm tay trái của Dương Thạc phá vỡ, thủ lĩnh Hắc Y Vệ biểu tình nghiêm túc.

Chỉ dựa vào một tay trái đã có uy lực như vậy? Nếu thế thì tấn công bên phải của người, không tin cánh tay phải đã bị Dương Tử Hi đánh gãy có thể hoạt động được!

- Giết!

- Giết!

Hai tên Hắc Y Vệ bỗng chuyển tới bên phải Dương Thạc, quát một tiếng, đao phong tấn công vai phải.

- Muốn tấn công mặt phải của ta? Tốt, để các người kiến thức uy thế tay phải của ta!

Hai Hắc Y Vệ vòng sang bên phải nhưng Dương Thạc không có vẻ gì bối rối, ngay khi hai đao phong sắc bén sắp chạm vào vai phải thì hấn mạnh vùng tay phải lên.

Két két két!

Cánh tay phải nâng lên, cơ xương ma sát kịch liệt phát ra tiếng lộp bộp.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Toàn ứng tam kích!

Ba tầng lực lượng gần như cùng lúc đánh ra từ tay phải của Dương Thạc, tiếng sấm nổ ầm ầm nổi lên, tiếng ác diệu bén nhọn hét to ập tới trước mặt hai Hắc Y Vệ.

Thúc đẩy bí pháp thứ nhất trọng hổ báo lôi âm, tinh thần hai Hắc Y Vệ run lên, cảm thấy một ác diệu Huyền Ứng thân hình to đến cực điểm từ cửu thiên lao xuống dưới, trong phút chốc đã tới trước mặt hai người.

- Đây là công pháp đệ giai trong Trấn Quốc Công phủ, Huyền Ứng Kinh? Tại sao có thể? Sao hán có thể đánh ra uy lực như vậy?

Hai Hắc Y Vệ ở trong hổ báo lôi âm chân thật cảm nhận uy thế cường đại đến cực điểm của nó.

Hai Hắc Y Vệ biến sắc mặt, bản năng giơ ngang lợi nhận trước mặt.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, Dương Thạc đánh ra toàn ứng tam kích chân khí xoay tít.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Một chùm ngọn lửa bốc lên từ chân khí xoay tròn.

Hai Hắc Y Vệ cảm thấy con Huyền Ứng to lớn tấn công đến trước mặt mình hóa thành một con hỏa phượng hoàn toàn bao phủ hai người, trong tiếng vang bùm bùm, quần áo của hai Hắc Y Vệ bị cắt nát thành vãi rách, rồi bị đốt thành tro bụi.

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ quát to:

- Lui!

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ vội lùi ra sau, lăn lộn cách ra xa bảy, tám trượng.

Một tên Hắc Y Vệ khác né không kịp bị đốt cháy chân khí của Dương Thạc bao phủ. Hắc Y Vệ sợ quá bản năng toát ra chân khí muốn chống cự với đốt cháy chân khí, nhưng không ngờ chân khí của mình vừa tiếp xúc đốt cháy chân khí thì như bó củi dính dầu lửa, đốt cháy hừng hực. Đốt cháy chân khí xuyên thấu lỗ chân lông toàn thân Hắc Y Vệ chui vào cơ thể của gã.

Hắc Y Vệ phát ra tiếng hét thê lương:

- A!

Giây tiếp theo tiếng hét ngừng bật, vèo một tiếng, đốt cháy chân khí đốt Hắc Y Vệ thành tro.

Uy lực một đám, đốt cháy chân khí bùng nổ, một Hắc Y Vệ sơ giai luyện khí bị tiêu diệt.

Bên phải Dương Thạc, phạm vi hai, ba trượng cháy đen, cỏ dại bị đốt sạch, đất đá khô vàng.

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ nhìn chằm chằm cánh tay phải của Dương Thạc, vẻ mặt khó tin:

- Sao có thể như vậy? Tại sao cánh tay phải của ngươi hồi phục nhanh như vậy?

- Không lẽ ... Nhị thiếu gia không hề làm ngươi bị thương? Ngươi, đã bị tiểu súc sinh nhà ngươi tính kế, mau lùi lại!

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ liên tục biến sắc mặt, không dám tấn công Dương Thạc nữa, gã khẽ quát một tiếng, nhanh chóng lùi ra sau.

Lúc trước Hắc Y Vệ bị Dương Thạc đánh lùi cùng với hai Hắc Y Vệ khác muốn khống chế hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đều làm vẻ mặt sợ hãi muốn rút đi.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Nếu đã đến đây còn muốn đi được sao?

- Trình phu nhân phải các người giết ta là đã xé rách da mặt, nếu vậy thì giữ lại sinh mạng các người có ích lợi gì? Tất cả ở lại đây cho ta!

Dương Thạc lắc người, tốc độ nhanh hơn đám Hắc Y Vệ vài lần, tia chớp tới trước mặt gã.

- Ở lại đi!

Trảo trái vung ra, thẳng hướng mặt Hắc Y Vệ.

Tiếng sấm đánh ứng kêu chợt phát ra, hoàn toàn bao phủ Hắc Y Vệ. Hắc Y Vệ biến sắc mặt, tinh thần chấn động, không chút phản kháng bị một trảo của Dương Thạc cào túng ngực, phụt phụt vài cái cắt đứt tâm mạch của gã. Hắc Y Vệ hộc búng máu, sự sống trong mắt nhanh chóng vụt tắt.

Dương Thạc một trảo đánh gục Hắc Y Vệ chỉ tốn hai, ba giây. Trong thời gian này ba Hắc Y Vệ khác đã lùi ra hai mươi trượng.

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ chạy ra hai mươi mấy trượng, cho rằng Dương Thạc không thể đuổi kịp, lòng thả lỏng, mặt vắn vẹo nói:

- Tiểu súc sinh, người giết Hắc Y Vệ chúng ta, thống lĩnh Hắc Y Vệ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người, đại công tử cũng không tha người. Hôm nay ta có thể trốn thoát, sau này chắc chắn sẽ nghiền xương người thành tro!

- Sau khi người trốn ra ngoài sau này sẽ nghiền xương ta thành tro?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Tiếc rằng người không có cơ hội. Bởi vì hôm nay, các người căn bản không thể trốn thoát!

- Gru! Gru! Gru!

Dương Thạc vừa dứt lời, trong hang động sau lưng hắn có một bóng đen lẫn màu đỏ bắn ra nhanh như tia chớp, đập cánh bay lên cao, giây lát đã tới trước mặt thủ lĩnh Hắc Y Vệ.

Đó đúng là Huyền Ưng Huyết Phi!

(.

64. Chương 64: Hắc Y Vệ Tự Bạo Huyết Khiếu

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 64: Hắc Y Vệ tự bạo huyết khiếu

Huyền Ưng Huyết Phi đột ngột xuất hiện, đám Hắc Y Vệ không đoán trước được.

Dù tốc độ của đám Hắc Y Vệ có nhanh hơn, so với Huyền Ưng biết bay thì kém vài bậc. Huyền Ưng Huyết Phi bay ra khỏi cái hang sau lưng Dương Thạc, trong giây lát đã tới trước mặt thủ lĩnh Hắc Y Vệ.

Huyền Ưng Huyết Phi hét chói tai:

- Gru! Gru! Gru!

Hai vuốt cào đầu thủ lĩnh Hắc Y Vệ.

Thấy Huyền Ưng Huyết Phi bay đến, thủ lĩnh Hắc Y Vệ biến sắc mặt nói:

- Là Huyền Ưng!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vuốt nhọn của Huyền Ưng Huyết Phi tấn công thủ lĩnh Hắc Y Vệ, như sấm sét mượn tốc độ khủng bố tăng uy lực hai vuốt đến cực hạn, dù thủ lĩnh Hắc Y Vệ đạt tới đẳng cấp luyện khí cũng không dám cứng rắn đỡ đòn.

- Cút ngay cho ta!

Keng!

Đôi mắt Huyền Ưng Huyết Phi, thủ lĩnh Hắc Y Vệ nhanh chóng chém ra lợi nhãn, ý định ngăn cản công kích.

Keng!

Một tiếng giòn vang, lợi nhãn trong tay thủ lĩnh Hắc Y Vệ va chạm mạnh với vuốt nhọn của Huyền Ưng Huyết Phi. Tiếng sắt thép va nhau vang lên. Lợi nhãn cực kỳ sắc bén của thủ lĩnh Hắc Y Vệ chỉ để lại một vết trắng trên hai vuốt Huyền Ưng Huyết Phi, không thể tổn thương nó chút gì.

Huyền Ưng Huyết Phi hét chói tai:

- Gru! Gru! Gru!

Thế đi của hai vuốt không giảm, bùm một tiếng cào ngực thủ lĩnh Hắc Y Vệ. Trong tiếng két két, không biết xương sườn của thủ lĩnh Hắc Y Vệ đứt vài cái, người gã lão đảo thụt lùi mấy chục bước, há mồm hộc búng máu, mặt xám xịt.

Giờ phút này, Dương Thạc đang truy kích một Hắc Y Vệ khác, thấy Huyền Ưng Huyết Phi thoái mái đánh trọng thương thủ lĩnh Hắc Y Vệ thì vội kêu nó giúp đỡ mình.

- Huyền Ưng Huyết Phi, giúp ta giữ lại hai tên Hắc Y Vệ!

Huyền Ưng Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi lách người tới gần tên Hắc Y Vệ mà Dương Thạc truy đuổi, hai móng chộp hướng gã. Hắc Y Vệ bị Huyền Ưng Huyết Phi công kích, bối rối chống cự, tay vung lợi nhãn chém hướng nó. Chính lúc này, Dương Thạc tới gần Hắc Y Vệ, một đấm đánh vào ngực gã, đốt cháy chân khí bùng nổ, phụt một tiếng đốt cháy gã thành tro.

Chỉ còn một Hắc Y Vệ cuối cùng còn lạnh lặn. Huyền Ưng Huyết Phi vỗ cánh, trong phút chốc đuổi tới gần Hắc Y Vệ, áp đảo gã ngã ra đất.

Dù Hắc Y Vệ cầm lợi nhận nhưng không ngờ độ cứng móng vuốt, mỏ của Huyền Ưng Huyết Phi có thể so với tinh cương, ngay cả lông chim ngoài thân thể cũng cực kỳ mềm dẻo, một đao chém xuống cùng lắm là rụng hai cọng lông, không thể bị thương Huyền Ưng Huyết Phi. Hai vuốt sắc của Huyền Ưng Huyết Phi liên tục cào người Hắc Y Vệ, vài tiếng xẹt xẹt, chốc lát sau Hắc Y Vệ nằm ngay đơ.

Bốn Hắc Y Vệ đã chết.

Trong đó có ba Hắc Y Vệ bị Dương Thạc dùng đốt cháy chân khí đốt thành tro bụi, một Hắc Y Vệ khác bị Huyền Ưng Huyết Phi giết.

Năm Hắc Y Vệ đẳng cấp luyện khí chỉ còn lại có mình thủ lĩnh Hắc Y Vệ.

- Huyền Ưng đẳng cấp luyện khí?

- Tiểu súc sinh giỏi thật, không ngờ ngươi chiếm được sủng vật Huyền Ưng đẳng cấp luyện khí, hèn chi không sợ.

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ vùng vẫy muốn trốn, nhưng gã chưa kịp đứng lên thì trong miệng mũi tràn ra nhiều máu, lực lượng khí huyết hao tổn nhiều, không có khả năng chạy thoát được.

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ nhìn chằm chằm vào Dương Thạc, mắt đầy mối hận.

- Không ngờ tiểu súc sinh nhà người che giấu thực lực.

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ nhe răng cười nói:

- Có được sủng thú Huyền Ưng đẳng cấp luyện khí, tiểu súc sinh có thủ đoạn giỏi thật. Tiếc rằng dù người có thủ đoạn hơn nữa, tu luyện mau nữa thì sao? Cùng lắm là người may mắn, lúc này tìm được công pháp có độ phù hợp cực cao tu luyện. Chờ khi người tu luyện xong những đề giai công pháp, không có công pháp độ phù hợp cao khác tu luyện thì người chỉ là hạng tầm thường.

Dương Thạc bày ra thực lực mạnh mẽ, trong ba tháng đi vào đỉnh tội thể, lúc trước hẳn so đấu với Dương Tử Hi thì Cổ lão đã nói ra lý do. Bởi vậy thủ lĩnh Hắc Y Vệ biết Dương Thạc có thể tu luyện nhanh chóng đều nhờ công pháp đề giai có độ phù hợp cao.

Nhưng công pháp đề giai chỉ là đề giai.

Độ phù hợp cao tới đâu chỉ có thể cho Dương Thạc tu luyện đến luyện khí cao giai, về sau nếu không tìm được công pháp có độ phù hợp cao khác thì Dương Thạc chỉ là hạng tầm thường.

- Huyền Ưng đẳng cấp luyện khí thì sao? Đại công tử ở Nam tỉnh sớm thuần dưỡng Kim Linh đềiêu, Mục Hồ Khuyển đẳng cấp võ sư, tiểu phế vật nhà người cả đời cũng không khả năng so được với đại công tử ...

- Hôm nay người có thể dựa vào Huyền Ưng giết chúng ta, tương lai đại công tử sẽ lấy mạng người!

- Chờ ta chết rồi đại công tử sẽ lập tức biết ngay, tiểu súc sinh, người chờ xem!

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ cười khùng khục, giơ tay lên, một con chim bồ câu bay ra khỏi ống tay áo của gã, vỗ cánh bay hướng nam.

Dương Thạc nhìn bồ câu bay nhanh ra, nhíu mày nói:

- A? Bồ câu đưa tin?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Muốn thông qua bồ câu đưa tin báo cho Dương Tử Mặc là các người bị ta giết sao? Tiếc rằng con bồ câu của người chưa chắc bay tới Nam tỉnh.

- Gru! Gru! Gru!

Dương Thạc vừa dứt lời, Huyền Ưng Huyết Phi vỗ đôi cựa vọt lên cao, lao hướng bồ câu đưa tin. Tốc độ của Huyền Ưng Huyết Phi nhanh hơn bồ câu gấp mấy lần, vài giây sau đã theo sát đuôi bồ câu. Vuốt sắc vươn ra, bóp nát bồ câu.

- Tiểu súc sinh, người cho là bắt được bồ câu đưa tin thì đại công tử sẽ không biết chúng ta bị giết sao?

Thủ lĩnh Hắc Y Vệ cười to bảo:

- Tiếc rằng người đã nghĩ sai rồi!

Mặt thủ lĩnh Hắc Y Vệ trầm xuống, hét lên:

- Bạo!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sau đó bảy mươi hai huyết khiếu trên người thủ lĩnh Hắc Y Vệ liên tục nổ phát ra tiếng trầm đục.

Bảy mươi hai huyết khiếu nổ tung, người thủ lĩnh Hắc Y Vệ lão đảo, miệng mũi chảy máu. Thủ lĩnh Hắc Y Vệ há to mồm, máu ọc ra như suối. Trong mắt thủ lĩnh Hắc Y Vệ một chút sự sống cuối cùng tán đi.

- Tự bạo huyết khiếu mà chết sao? Hắc Y Vệ thuộc hạ của Dương Tử Mặc cũng khá cường liệt.

Dương Thạc thản nhiên liếc thủ lĩnh Hắc Y Vệ tự bạo huyết khiếu chết, thâm nghĩ.

- Ủa, không đúng!

Dương Thạc nghĩ tới đây lòng máy động, nhíu mày nói:

- Hắc tự bạo huyết khiêu chết là vì báo cho Dương Tử Mặc!
 - Truyền thuyết trong quân đội có một loại pháp môn hợp tu, mấy ngàn quân sĩ tu luyện công pháp cùng loại, rèn luyện huyết khiêu giống nhau, năm rộng tháng dài, huyết khiêu của các quân sĩ sẽ cộng minh. Một quân sĩ ở ngoài ngàn dặm tự bạo huyết khiêu thì quân sĩ khác sẽ cảm giác được.
 - Chắc Hắc Y Vệ thuộc hạ của Dương Tử Mặc tu luyện loại pháp môn này, Hắc Y Vệ này tự bạo huyết khiêu thì Hắc Y Vệ khác ở cạnh Dương Tử Mặc tại Nam tỉnh chắc chắn sẽ cảm ứng được.
- Lòng Dương Thạc trầm xuống, đám Hắc Y Vệ chết đi vẫn không thể ngăn cản Dương Tử Mặc tại Nam tỉnh cách xa vạn năm hay biết.

65. Chương 65: Nam Lâm Tự Ba Ngàn Công Pháp

Vô Tận Thần Công

Chương 65: Nam Lâm Tự ba ngàn công pháp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nam tỉnh Đại Chu triều, Huyền Di sơn.

Huyền Di sơn là đệ nhất sơn của Nam tỉnh Đại Chu triều, chiều rộng hai ngàn dặm, chiều dài ước chừng hơn năm ngàn dặm, kéo dài qua hai tỉnh Đại Chu triều, lớn hơn Yến sơn phương bắc 1kc rất nhiều.

Nam tỉnh có vô số môn phái võ đạo đều cư trú trong Huyền Di sơn. Bởi vì vậy nên mãnh thú, ác quỷ trong Nam tỉnh ít hơn Yến sơn, đương nhiên sâu trong Huyền Di sơn, nơi thừa thốt dấu chân người thì vẫn tồn tại một số dị thú cường đại không ai biết.

Vùng biên duyên Huyền Di sơn đang dựng một tòa quân doanh cực lớn.

Quân doanh này chính là quân doanh phá lỗ quân ở Nam tỉnh. Ba ngày trước phá lỗ quân Nam tỉnh tiến vào Huyền Di sơn diễn tập thao luyện, đã đóng quân tại đây.

Lúc chạng vạng, chính giữa quân doanh phá lỗ quân, trong một doanh trướng lớn nhất.

Một nam nhân áo đen khoanh chân ngồi.

Nam nhân áo đen khoảng hai mươi tuổi, khí thể giấu kín, ngồi xếp bằng hít thở, có lực lượng khí huyết dày đặc toát ra từ miệng mũi. Chỉ dựa vào lực lượng khí huyết liền đoán được thực lực của nam nhân áo đen này cỡ trung giai luyện khí.

Vù vù vù vù vù!

Nam nhân áo đen vốn tĩnh tâm tu luyện, không biết tại sao huyết khiêu toàn thân gã mạnh rung lên.

- Phụt.

Nam nhân há to mồm phun ra búng máu, chọt mở mắt ra.

Nam nhân áo đen hộc máu xong nhú mày nói:

- Sao có thể như vậy?

- Đại ca!

- Cại ca!

Trong quân doanh, vài góc tối có bốn, năm nam nhân cũng mặc áo đen nhanh chóng xuất hiện. Khóe miệng mấy nam nhân áo đen đều có vết máu, hiển nhiên lúc nam nhân áo đen khoanh chân ngồi thì mấy nam nhân áo đen khác cũng hộc máu.

- Là lão tam, lão tam tự bạo huyết khiêu rồi. Mười hai huynh đệ chúng ta tu luyện cùng một loại công pháp, ở chung mười mấy năm, lão tam bạo huyết khiêu, chúng ta lập tức có thể cảm ứng được. Chẳng phải đám lão tam, lão tứ ở kinh sư bảo hộ nhị công tử sao? Rốt cuộc là loại người nào buộc hẳn tự bạo huyết khiêu cảnh báo? Chẳng lẽ nhị công tử có nguy hiểm?

- Đại công tử, lão tam tự bạo huyết khiêu, rất có thể là gặp chuyện bất trắc, e rằng nhị công tử gặp nguy hiểm gì, chúng ta có cần đi kinh sư một chuyến điều tra tình huống không?

Nam nhân áo đen vừa nói vừa nhìn chỗ sâu nhất doanh trường, góc tối tăm.

- Đến kinh sư điều tra?

Ngay sau đó, góc tối tăm trong doanh trường có một nam nhân áo trắng bước ra.

Biểu tình thanh niên lạnh nhạt, có khí chất nho nhã, bình thản. Cổ tình nam nhân cho người cảm giác nguy hiểm hơn nam nhân áo đen có khí thế sắc bén gấp trăm, ngàn lần.

Đích trưởng tử của Trần Quốc Công phủ Đại Chu triều, thực lực đỉnh võ sư, phá lỗ hiệu úy Dương Tử Mặc.

Dương Tử Mặc chậm rãi bước ra, suy tư, trầm giọng nói:

- Nhị đệ đang ở kinh sư, cách xa ngàn dặm, dù có gặp nguy hiểm, chờ các người đi điều tra cũng muộn rồi.

- Dù phụ thân bề quan nhưng không ai dám ra tay với nhị đệ. Tiểu tam chết tự bạo huyết khiêu chắc là có tình huống khác. Trước bình tĩnh đã, có lẽ qua hai ngày, mẫu thân ở kinh sư sẽ truyền tin đến, chờ khi đó nói sau.

Dương Tử Mặc nói xong đi tới bên cạnh nam nhân áo đen, tay phải nhẹ nhàng đặt lên vai gã.

- Ta biết mười hai huynh đệ các người từ nhỏ luôn cùng nhau, tình cảm thâm hậu.

- Đám tiểu tam gặp bất trắc, người là đại ca của họ, thực lực lại cao hơn họ một giai, không ngồi yên được.

Dương Tử Mặc trầm giọng nói với nam nhân áo đen:

- Nhưng kinh sư xa vạn dặm, dù bây giờ người có đi, ra roi thúc ngựa cũng phải hai, ba mươi ngày mới đến được. Vậy đi, Kim Linh Điều của ta vào núi tra xét, mấy ngày nữa có thể trở về, đến lúc đó người cười Kim Linh Điều tới kinh sư. Đám lừa đầu trọc Nam Lâm Tự gần đây có hành động, muốn tại kinh thành phát lực, thượng đạt thiên thính. Người đi kinh thành có thể tùy thời nắm giữ hướng đi của kinh sư, khi cần thiết có thể xin phụ nhân Ợn người, khống chế thực lực của đám lừa đầu trọc này ở kinh thành.

Mắt nam nhân áo đen sáng lên hỏi:

- Cười Kim Linh Điều đến kinh thành?

Từ Nam tỉnh đến kinh sư xa vạn dặm, dù cưỡi ngựa có mau hơn cũng phải tốn hai, ba mươi ngày mới đến.

Nếu cười Kim Linh Điều thì chỉ cần bốn, năm ngày mới có thể tới.

Nam nhân áo đen lạnh lùng cười, trầm giọng nói:

- Đa tạ công tử, đám lừa đầu trọc Nam Lâm Tự muốn giở trò ở kinh thành, mưu toan trở quẻ đúng là mơ mộng viễn vông.

Huyền Di sơn, Nam Lâm Tự, hơn một tháng trước Dương Tử Mặc còn cùng phương trượng Nam Lâm Tự chơi cờ, uống trà. Phương trượng Nam Lâm Tự tặng ba viên Tiểu Hồi Thiên Đan cho Dương Tử Mặc.

Nhưng lúc này hai vạn phá lỗ quân tiến vào Huyền Di sơn diễn tập thao luyện, mục tiêu thật sự đúng là Nam Lâm Tự. Chẳng qua Dương Tử Mặc e ngại võ tăng trong Nam Lâm Tự, chưa biết khi nào thì ra tay.

.....

Kinh sư, bên cạnh Yến sơn, trên ngọn đồi năm tên Hắc Y Vệ bị giết.

Dương Thạc đang lục lọi xác của năm tên Hắc Y Vệ.

- Ba tên Hắc Y Vệ này bị ta dùng đốt cháy chân khí đốt thành tro bụi, dù trên người có thứ gì cũng bị đốt hết rồi.

Dương Thạc lục tìm ba đồng tro tàn, chỉ kiếm được vài bình sứ. Dương Thạc mở ra nhìn, là đan dược trị thương, dù nó ở trong bình sứ nhưng bị cháy đen, mất đi tác dụng.

- Ủa, trên người thủ lĩnh Hắc Y Vệ có thứ tốt?

Dương Thạc lục lại xác thủ lĩnh Hắc Y Vệ, tìm ra một cái bình ngọc nhỏ.

Bình ngọc mịn màng, hiển nhiên ngọc chất vô cùng tốt, mặc kệ đan dược chứa bên trong như thế nào, chỉ là bình ngọc nhỏ cũng có giá trị xa xỉ.

- Tiểu Hồi Thiên Đan?

Dương Thạc cầm bình ngọc nhỏ, trông thấy trên bình có khắc một hàng chữ tiểu triện, đúng là ba chữ Tiểu Hồi Thiên Đan.

- Không ngờ là Tiểu Hồi Thiên Đan, thánh dược trị thương của Nam Lâm Tự Huyền Di sơn, Tiểu Hồi Thiên Đan? Trên người Hắc Y Vệ này lại có thánh dược trị thương? Không lẽ Dương Tử Mặc chiếm được Tiểu Hồi Thiên Đan, khiến bọn họ cầm đi kinh sư giao cho Trình phu nhân?

Mặt Dương Thạc có vẻ hưng phấn, nhanh chóng mở ra bình Tiểu Hồi Thiên Đan.

Mùi thảo dược thơm mát bay ra từ bình nhỏ, chỉ cần ngửi một chút hân đã cảm giác vui vẻ thoải mái, toàn thân thư giãn nhiều.

Người tập võ không ai không biết Tiểu Hồi Thiên Đan.

Đại Chu triều, Nam tỉnh, Huyền Di sơn, Nam Lâm Tự là chi nhánh của Đại Lâm Tự, thánh địa võ đạo xưa kia. Tiểu Hồi Thiên Đan là thoát thai từ Đại Hồi Thiên Đan, thánh dược của Đại Lâm Tự. Đại Hồi Thiên Đan có công hiệu cứu sống người chết, xương mọc thịt. Sau khi ăn vào có thể trị hết nội thương, thậm chí mạnh mẽ đả thông hai mạch nhâm đốc, bốn mươi tám huyết khiếu, rất có ích cho tu luyện võ đạo.

Tiểu Hồi Thiên Đan thì hiệu quả kém chút nhưng cũng vào hàng linh đan diệu dược, giá trị vượt xa thông khí đan.

- Bài thuốc đan dược, công pháp của Nam Lâm Tự đều truyền thừa từ Đại Lâm Tự, nghe nói trong Tàng Thư Các của Nam Lâm Tự có ba ngàn bộ công pháp, nội tình cực kỳ thâm hậu. Một tòa Nam Lâm Tự sánh bằng một kho báu.

Dương Thạc cầm ba viên Tiểu Hồi Thiên Đan, trầm nghĩ.

66. Chương 66: Lôi Kéo Người Của Trình Phu Nhân

Vô Tận Thần Công

Chương 66: Lôi kéo người của Trình phu nhân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: đọc truyện mới nhất tại .

Dịch: Nhóm dịch black

- Có Tiểu Hồi Thiên Đan này thì vết thương của ta sẽ mau lành hơn.

Tiểu Hồi Thiên Đan rất có ích cho Dương Thạc bây giờ.

Lúc trước Dương Thạc bị Dương Tử Hi đánh bị thương, xương tay phải bị gãy, vết thương như vậy dù hân có Huyết Tinh Thạch Nhũ, Lục Dương chân khí hỗ trợ nhưng muốn lành lại trong thời gian ngắn gần như là chuyện không thể. Năm ngày này Dương Thạc chỉ miễn cưỡng dùng chút sức cánh tay phải.

Mới rồi một kích tay phải phát động toàn ưng tam kích, diệt sát một gã Hắc Y Vệ.

Đó là cực hạn của Dương Thạc, sau này giết hai tên Hắc Y Vệ hẳn đều dùng tay trái.

Cho đến bây giờ, bởi vì lúc trước miễn cưỡng phát động toàn ứng tam kích, xương tay phải của Dương Thạc đau âm ỉ, không chừng xương gãy mới khép lại nay vỡ ra rồi.

Muốn hoàn toàn lành lặn không mất mười ngày, nửa tháng là không được.

Bây giờ có Tiểu Hồi Thiên Đan thánh dược trị thương, vết thương sẽ dễ lành hơn.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Vậy đi, ăn một viên Tiểu Hồi Thiên Đan chữa lành vết thương đã.

Dương Thạc lục tìm trên người thủ lĩnh Hắc Y Vệ nhưng không thấy có thứ gì giá trị.

- Hồng Phi, Lục Thúy, đi vào hang núi đi.

Dương Thạc liếc hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đứng ngây như phỗng, vào hang trước, Huyền Ưng Huyết Phi theo sau.

Dương Thạc trở vào hang, khoanh chân ngồi, bỏ một viên Tiểu Hồi Thiên Đan vào miệng. Tiểu Hồi Thiên Đan vào cổ họng biến thành khí thể lạnh lẽo dung vào kinh mạch Dương Thạc, vòng quanh kinh mạch hai vòng, tới chỗ gãy xương tay phải, nhanh chóng tẩm bổ.

Hai nha đầu Hồng Phi, Lục Thúy theo Dương Thạc vào trong hang núi, thấy hắn đang tu luyện, trị thương, lòng có điều muốn nói, ngập ngừng do dự.

Dương Thạc cảm giác được lực Tiểu Hồi Thiên Đan bắt đầu tự động tẩm bổ chỗ gãy xương, cứ tiếp tục thì cùng lắm một ngày sau chỗ gãy xương sẽ hoàn toàn lành lặn. Dương Thạc thở phào, mở mắt ra.

Dương Thạc lạnh nhạt liếc hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, trầm giọng nói:

- Hồng Phi, Lục Thúy, ta biết các ngươi vốn là thị nữ bên cạnh Trình phu nhân, trung thành và tận tâm với bà ta. Hiện tại ta đã xé rách da mặt với Trình phu nhân, các ngươi hiện là thị nữ của ta, kẹt ở bên trong rất khó sinh tồn. Hiện tại cho các ngươi một lựa chọn, trở lại bên cạnh Trình phu nhân hoặc là tiếp tục theo ta, hoàn toàn trung với ta.

- Nếu là trung với Trình phu nhân thì các ngươi đi ngay đi, ta sẽ không miễn cưỡng giữ lại, cũng không xuống tay với các ngươi, coi như trọn vẹn tình chủ tớ của chúng ta.

- Nếu như ở lại bên ta, làm chọn lựa võ đạo của ta thì chỉ cần các ngươi không sinh dị tâm, lúc trước ta đối với Tiểu Địch như thế nào bây giờ đối xử với các ngươi như vậy.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Lúc trước ta chỉ là một phế vật, Tiểu Địch bị bán ra phủ, dù ta có liều mạng cũng không thể cứu nàng ra. Ta không chừng khổ tu, không ngừng tăng lên thực lực, muốn sớm ngày cứu nàng thoát khỏi hổ lửa. Hôm nay, ta đã có thực lực, các ngươi là thị nữ của ta, nếu ai bất lợi với các ngươi thì dù phải liều mạng ta cũng đấu với kẻ đó.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục nghe Dương Thạc nói bị xúc động, người run lên.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục liếc nhau, trong mắt có kiên quyết.

Hồng Phi cắn môi, kéo Lục Thúy xoay người hành lễ với Dương Thạc:

- Thiếu gia, chúng ta nguyện ý ở bên cạnh người, làm thị nữ của người.

Hai tiểu nha đầu Hồng Phi, Lục Thúy có thể trở thành thị nữ theo hầu bên Trình phu nhân thì tất nhiên không là loại người cổ hủ.

Trình phu nhân và Dương Thạc, nên chọn bên nào, các nàng có thể tự làm ra quyết định.

Lúc trước các nàng là thị nữ bên người Trình phu nhân, nàng rất sủng ái hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục. Nhưng dù có yêu thương tới đâu thì Hồng Phi, Lục Thúy chỉ là một nha đầu dưới tay Trình phu nhân, nàng

đối với hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục chỉ là thi ơn bé nhỏ, một chút này là các nàng vất vả khổ sở hầu hạ Trình phu nhân đổi lấy.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ở trong mắt Trình phu nhân chỉ là hai thị nữ tiện, chẳng phải vì đối phó Dương Thạc mà các nàng bị phái đến bên cạnh hắn đây sao?

Lúc có giá trị lợi dụng thì Trình phu nhân còn chú ý các nàng, nếu như không có giá trị lợi dụng ...

Lúc năm tên Hắc Y Vệ đấu với Dương Thạc, vì không để Trình phu nhân bị liên lụy đã định lẳng nhục các nàng rồi giết chết, sinh mạng của các nàng chỉ là lông gà vỏ tỏi trong mắt Trình phu nhân.

Dương Thạc dù không tốt với các nàng bao nhiêu nhưng dù gì đó là tại thân phận của các nàng, nếu các nàng thật lòng thật tình làm người hầu của hắn, Dương Thạc không bạc đãi các nàng. Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không trông chờ sẽ có địa vị ngang với Tiểu Địch trong lòng Dương Thạc nhưng ít nhất hắn sẽ không tùy tiện khiến các nàng mất mạng.

Huống chi hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục là được Trình phu nhân phái tới bên cạnh Dương Thạc, giờ nửa đường quay về sẽ bị trách phạt.

Vì các loại nguyên nhân, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục quyết định chọn Dương Thạc.

Dương Thạc mỉm cười nói với hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục:

- Các người đã lựa chọn ta thì ta sẽ đối xử với các người như muối muối, được đến cái gì thiên tài địa bảo, công pháp bí điển, cũng sẽ cho các người sử dụng tu luyện!

Dương Thạc nói rồi lấy hai khối Huyết Tinh Thạch Nhũ nhỏ từ trong ngực ra đưa cho Hồng Phi:

- Hai khối này là Huyết Tinh Thạch Nhũ, dùng nó sẽ tăng mạnh tốc độ tu luyện, các người cầm dùng trước đi.

Mặc dù Huyết Tinh Thạch Nhũ quý giá nhưng giờ phút này cần dùng nó thu mua lòng người, Dương Thạc không đến mức keo kiệt. Huống chi hai tiểu thị nữ này đúng là có tư chất siêu tuyệt, có thiên tài địa bảo phụ trợ trong lời nói, tốc độ tu luyện không kém hơn thiếu gia, tiểu thư trong Trấn Quốc Công phủ, mạnh hơn Hắc Y Vệ rất nhiều. Dương Tử Mặc có thể nuôi dưỡng Hắc Y Vệ, Dương Thạc cũng có thể bồi dưỡng thể lực dưới tay mình.

Tương lai Trình phu nhân thấy Dương Thạc bồi dưỡng ra hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đối nghịch với nàng không biết sẽ có biểu tình gì.

- Huyết Tinh Thạch Nhũ?

- Không lẽ là Huyết Tinh Thạch Nhũ mà lúc trước đại công tử từng dùng?

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục thấy Dương Thạc lấy ra thiên tài địa bảo quý giá như vậy inh thì kinh ngạc há hốc mồm.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục vội vàng xoay người hành lễ nói:

- Thiếu gia, vật quý giá như vậy chúng ta không dám nhận.

Dương Thạc đặt hai khối nhỏ Huyết Tinh Thạch Nhũ trước mặt, nói:

- Cho các người thì cứ lấy đi, ta có Huyết Phi hỗ trợ, muốn phát hiện thiên tài địa bảo là chuyện dễ dàng. Không chừng sau này có thứ càng quý giá hơn.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục vội tạ ơn:

- Đa tạ thiếu gia!

Mặt hai tiểu nha đầu đầy hưng phấn, có Huyết Tinh Thạch Nhũ thì các nàng muốn trùng kích đẳng cấp luyện khí không phải chuyện khó.

- Thiếu gia, lần này Trình phu nhân phái chúng ta đến bên cạnh ngài có khiến chúng ta đi Tàng Thư Các chọn lựa hai bộ cao giai công pháp, còn ban cho chúng ta hai viên thông khí đan.

Hồng Phi nói xong lấy ra công pháp, thông khí đan của mình, bây giờ các nàng đã là người của Dương Thạc, tất nhiên không có gì giấu giếm.

Dương Thạc nói:

- Cao giai công pháp, thông khí đan? Trình phu nhân thật là bỏ vốn gốc. Các người tự giữ đi, không cần giao cho ta.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục lại cảm ơn:

- Đa tạ thiếu gia!

Hồng Phi nói với Dương Thạc:

- Đúng rồi thiếu gia, lần trước người đánh bị thương nhị thiếu gia, Trình phu nhân tra được là lục thiếu gia cầm trung giai vũ kỹ cho người, phạt lục thiếu gia quỳ gối trong từ đường gia tộc, không biết bây giờ....

- Cái gì? Lục ca bị phạt quỳ từ đường?

Dương Thạc nghe tin người run rẩy, mặt âm trầm.

67. Chương 67: Cưỡi Huyền Ưng, Xông Vào Từ Đường!

Vô Tận Thần Công

Chương 67: Cưỡi Huyền Ưng, xông vào từ đường!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe Hồng Phi kể, Dương Thạc nhíu mày hỏi:

- Cái gì? Lục ca bị trình phu nhân trách phạt, quỳ trong từ đường dòng họ?

Lục ca Dương Thành vì sao bị Trình phu nhân trách phạt, Dương Thạc biết rõ nguyên nhân hơn ai hết.

Trần Quốc Công phủ có quy tắc nghiêm ngặt, vốn lấy thiên phú của Dương Thạc là không có tư cách vào tầng hai Tàng Thư Các trong gia tộc, lựa chọn một bộ võ kỹ công pháp cao giai để tu luyện. Nhưng trước khi Dương Thạc so đấu với Dương Tử Hi, Dương Thành đã lấy trong Tàng Thư Các của gia tộc bộ võ kỹ Huyền Ưng tam kình cho Dương Thạc tu luyện, khiến hắn tăng nhanh thực lực, dễ dàng đi vào đỉnh tột thể, cuối cùng dựa vào bí pháp đốt cháy chân khí trọng thương Dương Tử Hi.

Có thể nói Dương Thạc được như hôm nay toàn nhờ lục ca Dương Thành ban cho.

Nếu không có bộ Huyền Ưng tam kình của Dương Thành thì dù Dương Thạc miễn cưỡng trong vòng ba ngày đi vào đỉnh tột thể nhưng đối mặt Dương Tử Hi không có nửa phần thắng.

Tuy nhiên, Dương Thành lấy võ kỹ trung giai trong Tàng Thư Các của gia tộc đưa cho Dương Thạc tu luyện là đã xúc phạm gia quy.

Bởi vì vậy Trình phu nhân mới phạt Dương Thành quỳ trong từ đường dòng họ ăn năn.

- Cách ngày ta bị thương Dương Tử Hi đã qua sáu ngày.

- Chắc lục ca quỳ ở từ đường dòng họ sáu ngày rồi.

Nghĩ tới đây sắc mặt của Dương Thạc âm trầm.

Nếu sáu ngày không ăn cơm uống nước, dù là đàn ông làm bằng sắt cũng chưa chắc chịu được. Dù lúc trước Dương Thạc và Huyền Ưng Huyết Phi cùng nhau tiềm tu thường hơn mười ngày không ăn cơm, nhưng một người một ưng dù gì có Huyết Tinh Thạch Nhũ tùy thời bổ sung khí huyết, tu luyện có lâu hơn cũng không thành vấn đề.

Lục ca Dương Thạc căn bản không có Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ, quỳ trong từ đường dòng họ sáu ngày, dù không nguy hiểm tính mạng thì e rằng thân thể suy sụp.

Lòng Dương Thạc tràn ngập tức giận:

- Hay cho Trình phu nhân, không dám ngay mặt đối phó ta thì giận chó đánh mèo lục ca sao?

Rất rõ ràng, lục ca Dương Thành thay Dương Thạc chịu khổ, hẳn không thể thờ ơ được.

Dương Thạc lập tức quyết định:

- Bây giờ trở về Trấn Quốc Công phủ, mang lục ca ra khỏi từ đường dòng họ. Nếu Trình phu nhân khiến người ngăn cản thì ... Ai cản đường liền giết ai!

.....

Mặt trời lặn xuống núi, sắc trời nhanh chóng tối sầm. Lúc này đã là đầu thu, đêm lạnh lẽo, tiếng côn trùng, ếch kêu không dứt.

Trong Trấn Quốc Công phủ đèn đuốc sáng trưng, vào lúc này trên đến thiếu gia, tiểu thư, hạ đến thị nữ, gia nô đều chưa đi ngủ. Toàn Trấn Quốc Công phủ thỉnh thoảng vang tiếng người, khá náo nhiệt.

Chỉ có một nơi yên tĩnh, đó là từ đường dòng họ của Dương gia.

Từ đường dòng họ của Dương gia là một điện phủ không lớn không nhỏ, bên trong thờ phụng liệt tổ liệt tông của Dương gia, bình thường có bốn gia nô khoảng ba mươi tuổi, thực lực sơ giai luyện khí trông coi. Đó là ban ngày, bình thường không ai dám tới gần đây ồn ào, tới buổi tối thì bên này càng thêm yên tĩnh.

Bốn gã gia nô trông coi từ đường dòng họ của Dương gia dù đứng thẳng tắp nhưng mặt hơi buồn ngủ.

- Lục thiếu gia ở trong từ đường dòng họ đã sáu ngày sáu đêm đúng không?

- Hình như là lục thiếu gia cầm võ kỹ trung giai trong Tàng Thư Các giao cho Dương Thạc thiếu gia tu luyện, xúc phạm gia quy. Không đợi phu nhân lên tiếng trách phạt, hẳn liền chủ động lại đây quỳ. Nếu phu nhân không cho đứng lên thì sợ là hẳn sẽ còn tiếp tục quỳ trong từ đường dòng họ. Dù lục thiếu gia là cảnh giới đỉnh luyện khí nhưng cứ tiếp tục như vậy e rằng sẽ bị suy sụp.

- Hừ! Lần này Dương Thạc trọng thương nhị thiếu gia, phu nhân tức giận nhưng không tiện trút lên người Dương Thạc, giận chó đánh mèo lục thiếu gia cũng là bình thường. Chỉ trách lục thiếu gia gặp phải Dương Thạc.

Bốn gã gia nô cố nén buồn ngủ, nhỏ giọng tán gẫu.

Nội dung cuộc trò chuyện là Dương Thành hiện đang quỳ trong từ đường dòng họ.

Bốn gã gia nô đang nói chuyện thì bỗng trên trời vang tiếng ưng kêu:

- Gru! Gru! Gru!

- A? Cái gì vậy?

- Hình như là ác điều loại ưng, là con ưng nào dám bay tới bên trên Trấn Quốc Công phủ? Không lẽ không sợ cao thủ trong Trấn Quốc Công phủ bắn chết sao?

Bốn gã gia nô cùng lúc nhìn lên trời, mơ hồ thấy trong bầu trời đêm màu xanh đen có một ác điều loài ưng to lớn.

- Hay cho súc sinh, dám đến Trấn Quốc Công phủ?

Ác điều bay tới gần, bỗng có vài tiếng vèo vèo khe khẽ. Mấy thị vệ của Dương phủ nhảy lên nóc, kéo cung, định bắn ác điều xuống.

Chính lúc này, trên người ác diệu vang thanh âm lạnh băng.

- Ta là thiếu gia thứ tử của Trần Quốc Công phủ, Dương Thạc, Huyền Ứng này là sủng thú của ta. Các người là thị vệ của Dương phủ, là gia nô của Dương gia, không lẽ muốn bắn chết sủng thú của Dương Thạc sao?

Thanh âm vang dội, trong phút chốc rơi vào tai đám thị vệ.

- Cái gì? Huyền Ứng này là sủng thú của Dương Thạc thiếu gia?

- Hình như lưng con Huyền Ứng có người, là Dương Thạc thiếu gia!

Thị vệ Dương phủ nghe thanh âm, sau đó thấy trên lưng ác diệu có một thiếu niên ngồi ngay ngắn, đúng là Dương Thạc. Bên cạnh Dương Thạc có hai tiểu nha đầu mười bốn, năm tuổi, là Hồng Phi và Lục Thúy.

- Thật sự là Dương Thạc thiếu gia? Huyền Ứng là sủng thú của hắn? Sao có thể, Dương Thạc thiếu gia thể nhưng có Huyền Ứng đẳng cấp luyện khí làm sủng thú?

Dương Thạc ở trên không trung hét to vang hơn một nửa Trần Quốc Công phủ. Giờ phút này, trong Trần Quốc Công phủ, vô số người ngẩng đầu nhìn và Huyền Ứng Huyết Phi trên trời. Họ cảm ứng uy thế có thể so với cường giả luyện khí phát ra từ người Huyền Ứng Huyết Phi, người trong Trần Quốc Công phủ làm vẻ mặt kinh ngạc.

Trong Ninh Lan Uyển, hai nha đầu mười bốn, năm tuổi mặc đồ màu lam, tím vẻ mặt kinh ngạc nhìn Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi bay bên trên Trần Quốc Công phủ.

- Ủa? Hình như Dương Thạc thiếu gia cười con Huyền Ứng bay tới từ đường dòng họ.

- Mau, đi bẩm báo phu nhân!

Hai tiểu nha đầu thấy Dương Thạc cười Huyền Ứng lao hướng từ đường dòng họ của Dương gia thì giật mình vội đi báo cho Trình phu nhân.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Lúc này Huyền Ứng Huyết Phi đã bay tới trước từ đường dòng họ.

Huyền Ứng Huyết Phi bình bồng trên ười thượng, Dương Thạc nhảy xuống, bùm một tiếng đáp xuống sân trống dưới từ đường dòng họ. Dương Thạc nhìn chăm chăm con đường đằng trước có từ đường dòng họ, sải bước đi tới.

- Dương Thạc thiếu gia?

- Thiếu gia, từ đường dòng họ là trọng địa của Dương gia, nếu không có chuyện gì thì xin Dương Thạc thiếu gia hãy dừng bước.

Thấy Dương Thạc chạy nhanh tới, bốn gã gia nô thủ hộ từ đường dòng họ liếc nhau, hai người đứng đằng trước duỗi tay ra muốn ngăn Dương Thạc đi tới.

Dương Thạc không thèm nhìn hai tên gia nô, sắc mặt âm trầm nói:

- A? Các người muốn ngăn cản ta sao?

- Trọng địa của Dương gia thì sao? Ta là thứ tử Trần Quốc Công phủ, trên người có huyết mạch của Dương gia, chẳng lẽ ta không được vào từ đường Dương gia? Gia nô các người muốn ngăn cản bốn thiếu gia, không cho bốn thiếu gia bá tể liệt tổ liệt tông của Dương gia sao?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Tránh ra cho ta!

68. Chương 68: Quyết Liệt, Đột Phá Trong Từ Đường

Vô Tận Thần Công

Chương 68: Quyết liệt, đột phá trong từ đường

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Phu nhân có lệnh chúng ta canh giữ từ đường, nghiêm cấm mọi người tiến vào!
- Dương Thạc thiếu gia, đừng khiến hạ nhân chúng ta khó xử!

Nghe Dương Thạc nói, mấy tên gia nô biến sắc mặt. Hai gia nô ngăn cản Dương Thạc liếc nhau, cứng rắn nói với hắn.

Nghe bốn gã gia nô nói, mặt Dương Thạc âm trầm hỏi:

- A? Trình phu nhân ra lệnh cho các người không cho phép ai đi vào từ đường?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Trình phu nhân thật là có uy phong, không nằng đã quên Trần Quốc Công phủ là Dương gia làm chủ sao? Nàng chỉ là một phu nhân chủ mẫu nhỏ nhọ cai quản gia vụ công phủ. Trong từ đường dòng họ Dương gia ta cung phụng liệt tổ liệt tông Dương gia, nàng vươn xúc tua đến đây, đệ tử Dương gia ta muốn bái tế tổ tông phải xem sắc mặt của nàng? Đại nghịch bất đạo như vậy cũng xứng làm chủ mẫu Dương gia ta sao?

Bốn gã gia nô biến sắc mặt, không ngờ Dương Thạc dám trực tiếp công kích phu nhân chính thê của Trần Quốc Công phủ.

Bốn gã gia nô nuốt nước bọt khan, không dám nói tiếp.

Dương Thạc quát to:

- Các người ngăn ở đây không lẽ muốn cùng Trần Quốc Công phủ trở thành cá mè một lứa, vẽ đường cho hươu chạy, trợ Trụ làm bậy sao?

Dương Thạc quát to hùng hồn, chớp mắt bốn gã gia nô có cảm giác giống như người đứng trước mặt rắn dạy bọn họ không phải thiếu gia thứ tử của Dương gia, Dương Thạc mà là gia chủ Dương Thạc, Trần Quốc Công, Dương Thiên.

Bốn gã gia nô bản năng tinh thần run lên.

- Cút ngay!

Dương Thạc hành động, chân liên tục giẫm, mặc kệ hai gia nô cản trở lao tới trước, thẳng hướng cửa chính từ đường dòng họ của Dương gia.

- Nguy rồi!

Hai tên gia nô tỉnh táo lại, Dương Thạc đã đến gần bọn họ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mỗi một bước chân của Dương Thạc là chấn động mặt đất, giống như gây ra động đất. Hai gia nô đẳng cấp luyện khí ở trước mặt Dương Thạc có cảm giác đứng không vững.

Bí pháp Bộ Càn Khôn! Trong bước chân của Dương Thạc dùng tới chấn động bốn gã gia nô. Lúc trước Dương Thạc là đẳng cấp đỉnh tột thể dùng bí pháp Bộ Càn Khôn có thể ảnh hưởng bộ pháp vân hoang đập lảng quyết của Dương Tử Hi, bây giờ hắn đã thông ba mươi sáu chỗ âm khiêu, nửa bước luyện khí đẳng cấp, dưới chân thi triển bí pháp Bộ Càn Khôn, đám gia nô của Dương gia mới là sơ giai luyện khí tất nhiên bị ảnh hưởng mạnh.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Hai gia nô tinh thần kích động không đứng vững, Dương Thạc vọt tới. Vang tiếng nổ, hai gia nô văng ra xa ba, bốn trượng, đập mạnh xuống đất, dù chưa bị thương nhưng mặt họ đầy kinh sợ.

- Dương Thạc thiếu gia dừng bước, người thật sự không thể vào từ đường dòng họ!

Thấy Dương Thạc lao tới trước, hai tên gia nô không thể ngăn cản. Còn lại hai gia nô đứng trước từ đường dòng họ cắn răng, lao nhanh che trước mặt hần.

Hai gia nô vừa buông lời cảnh cáo vừa duỗi tay ra chộp hướng hai vai Dương Thạc, hiển nhiên chúng muốn bắt giữ hần, không cho hần đi tiếp.

Hai tên gia nô ra tay, Dương Thạc nheo mắt:

- A? Xuống tay với ta?

Dương Thạc quát to:

- Nanh vuốt thuộc hạ của Dương Tử Mặc, năm tên Hắc Y Vệ ra tay với ta còn chưa thể khống chế được ta, chỉ bằng vào hai người cũng muốn bắt giữ ta sao? Điều cốt ngay cho ta, nếu không thì đốt cháy chân khí không thiếu hai oan hồn!

Lục Dương chân khí phát ra từ người Dương Thạc.

Vù vù vù vù vù!

Lục dương chân khí trào ra khỏi người Dương Thạc, bốc cháy hừng hực.

Trảo của hai gia nô mới tới trước mặt Dương Thạc liền cảm giác hơi thở nóng cháy.

- Nguy rồi!

Hai tên gia nô biến sắc mặt, như mèo bị đập đuôi sợ hãi kêu lên, vọt ra sau.

- Cút ngay!

Không đợi hai tên gia nô lùi lại, tay trái Dương Thạc co thành nắm đấm đánh hướng một tên. Gia nô bối rối giờ hai chưởng ngăn cản, bị Dương Thạc một đấm đánh bay. Tay phải Dương Thạc trảo, bắt một gã gia nô đập mạnh xuống đất, gia nô nằm ngửa ngửa.

Trên người hai tên gia nô chỗ này bị Dương Thạc đụng vào thì đốt cháy chân khí khiến phần đó cháy đen.

Bốn gã gia nô căn bản không thể ngăn cản Dương Thạc.

Khi Dương Thạc đánh lùi bốn gã gia nô, bước vào từ đường dòng họ thì sau lưng hần có hai tiếng khê kêu:

- Dừng tay!

- Dương Thạc thiếu gia, mời người lập tức dừng tay. Phu nhân đã dặn là không cho phép kẻ nào tiến vào từ đường dòng họ. Lục thiếu gia gây ra gia quy nên bị phạt trong từ đường, người xông vào từ đường của Dương gia không lẽ muốn tạo phản sao?

Hai nữ nhân mười bốn, năm tuổi chạy tới cách sau lưng Dương Thạc không xa, đều là nha đầu hầu hạ Trình phu nhân. Một nàng mặc áo xanh, một mặc áo tím, diện mạo xinh đẹp đáng yêu nhưng giờ thì trợn mắt hạnh trừng Dương Thạc.

- Là Lam Tinh, Tử Ngọc, thị nữ của Trình phu nhân sao?

Dương Thạc không cần quay đầu lại cũng biết hai nữ nhân đứng là hai thị nữ dưới tay Trình phu nhân, mức độ được yêu thương không thua gì hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, hai nàng này tên là Lam Tinh, Tử Ngọc.

- Trình phu nhân phái các người đến ngăn cản ta, đáng tiếc nàng quá xem thường ta.. Chỉ bằng vào các người muốn ngăn cản ta không có chút khả năng.

Dương Thạc mặc kệ hai thị nữ Lam Tinh, Tử Ngọc, tiếp tục đi hướng từ đường dòng họ.

- Dương Thạc, đứng lại cho ta!

Thấy Dương Thạc tiếp tục đi tới, Lam Tinh, Tử Ngọc rất tức giận, bay lên ngăn cản. Bỗng nhiên nghe trên bầu trời có tiếng Huyền Ứng hét to.

- Gru! Gru! Gru!

Ngay sau đó hai bóng dáng màu đỏ, màu xanh từ trên lưng Huyền Ứng bay xuống, đứng trước mặt Lam Tinh, Tử Ngọc.

- Hồng Phi, Lục Thúy, các người ...

Lam Tinh, Tử Ngọc thấy hai người che trước mặt mình là Hồng Phi, Lục Thúy thì kinh ngạc há hốc mồm.

Lam Tinh, Tử Ngọc muốn thoát khỏi Hồng Phi, Lục Thúy quấy rối ngăn cản Dương Thạc đã là chuyện không thể.

Lam Tinh quá sốt ruột, lớn tiếng hét lên:

- Dương Thạc, người không nghe theo lệnh phu nhân, muốn xông vào từ đường dòng họ, không lẽ người muốn hoàn toàn quyết liệt với Trấn Quốc Công phủ sao?

- Quyết liệt?

Nghe Lam Tinh nói, Dương Thạc hơi ngừng lại.

Dương Thạc thản nhiên nói:

- Vì lục ca, dù phải quyết liệt với Trấn Quốc Công phủ thì sao?

Dương Thạc lại cất bước đi hướng từ đường dòng họ.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Khi Dương Thạc đi tới cửa từ đường dòng họ thì có tiếng trầm đục phát ra từ bên trong.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Trong từ đường dòng họ liên tiếp nổ như pháo.

Đám hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, Lam Tinh, Tử Ngọc đều kinh ngạc, bản năng nhìn hướng từ đường dòng họ không biết bên trong xảy ra chuyện gì.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Tiếng nổ liên tục truyền ra, một trăm lần, ba trăm lần, tám trăm lần, vãn vang lên một ngàn năm trăm sáu mươi hai lần mới hoàn toàn ngừng lại.

Tiếp theo có tiếng hét dài phát ra từ từ đường dòng họ.

- Đây là ...

Dương Thạc nghe tiếng hú, mắt sáng ngời.

- Một ngàn năm trăm sáu mươi hai lần nổ, đó là đã thông một ngàn năm trăm sáu mươi hai huyết khiếu, dấu hiệu đi vào đẳng cấp võ sư. Không lẽ lục ca quý trong từ đường dòng họ từ đỉnh luyện khí đột phá tới đẳng cấp võ sư sao?

69. Chương 69: Phải Phong Cảnh Tự Lập Môn Hộ

Vô Tận Thần Công

Chương 69: Phải phong cảnh tự lập môn hộ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đã thông một ngàn năm trăm sáu mươi hai huyết khiêu, đi vào võ sư đẳng cấp?

Giờ phút này, không chỉ Dương Thạc, bao gồm hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, Lam Tinh, Tử Ngọc, bốn gã gia nô đều thấy rõ ràng dị tượng xảy ra trong từ đường dòng họ Dương gia.

Đột phá?

Có người ở trong từ đường dòng họ đột phá đến võ sư đẳng cấp?

Từ đường dòng họ là trọng địa cung phụng tổ tông gia tộc Dương gia, bình thường không ai tiến vào, bây giờ trong từ đường dòng họ chỉ có một người, đúng là thứ tử Dương Thành vì lên đưa võ kỹ trung giai cho Dương Thạc mà bị phạt quỳ trong từ đường dòng họ sám hối.

Lúc trước Dương Thành là đẳng cấp đỉnh luyện khí, chỉ kém nửa bước là có thể bước vào cảnh giới võ sư, bây giờ gã ở trong từ đường dòng họ đột phá, dù khiến người kinh ngạc nhưng cũng nằm trong tình lý.

Từ đường dòng họ có tiếng hét dài gần như chấn động toàn Trấn Quốc Công phủ.

Mọi người đều dời mắt về vị trí từ đường dòng họ của Dương gia, nếu không phải đây là nơi trọng địa gia tộc, những người không quan trọng không được vào thì e rằng bây giờ bên ngoài đã bao vây nhiều hạ nhân, gia nô xem náo nhiệt.

Mắt Dương Thạc tỏa sáng nhìn chăm chăm vào từ đường dòng họ:

- Không ngờ lục ca đột phá!

Trong Trấn Quốc Công phủ này Dương Thành xem như là thứ huynh trưởng Dương Thạc nhất, gã vì hấn thậm chí không tiếc xúc phạm gia quy, bị phạt quỳ trong từ đường dòng họ.

Vì Dương Thành, Dương Thạc dám xông vào trọng địa từ đường dòng họ, thậm chí không tiếc quyết liệt cùng Dương gia.

Bây giờ Dương Thành từ đỉnh luyện khí đột phá bước vào đẳng cấp võ, trong lòng Dương Thạc thầm mừng thay cho lục ca.

- Dương Thạc thiếu gia, hiện tại lục thiếu gia đã đột phá, ở Dương gia tiền đồ vô lượng, bây giờ người xông vào từ đường dòng họ, quyết liệt với Dương gia thì đây lục thiếu gia đi đâu?

Ngay sau đó, hai tiểu thị nữ Huyền Ưng Huyết Phi phản ứng lại, lớn tiếng nói với nói:

- Xin thiếu gia dừng lại, không cần hại người hại mình!

- A? Hai tiểu nha đầu này cũng lạnh mồm lạnh miệng quá chứ.

Dương Thạc nghe Lam Tinh, Tử Ngọc nói hai câu này thì khựng lại.

Lúc trước Dương Thạc có thể liều mạng, dám kéo hoàng đế xuống ngựa, gần như không kiêng nể gì. Dù Dương Thạc có phải quyết liệt với Trình phu nhân, cùng lắm là cưới Huyền Ưng bay sâu vào Yến sơn, không chút dính dáng gì với Trấn Quốc Công phủ nữa. Cũng vì điều này Dương Thạc mới dám xông vào từ đường dòng họ.

Nhưng bây giờ lục ca Dương Thành đột phá đến võ sư đẳng cấp, địa vị trong Trấn Quốc Công phủ tăng vọt, bây giờ nếu Dương Thạc hành động thiếu úy nghi thì sợ là sẽ ảnh hưởng đến tiền đồ của lục ca.

Đang khi Dương Thạc suy tư, do dự thì trong từ đường dòng họ vang thanh âm.

- Dương Thạc, người không cần vào, bây giờ ta ra ngay!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Một tiếng giòn vang, cửa từ đường dòng họ mở, một bóng dáng thon dài bước ra.

Bóng dáng ấy là nam nhân thanh niên mười sáu, bảy tuổi, vóc dáng hơi gầy, khí thế cực mạnh, mỗi bước ra một bước là đám người Dương Thạc cảm giác khí huyết của nam nhân ồ ạt như trái tim đập, phát ra tiếng thình thịch thình thịch trầm đục.

Nam nhân thanh niên này đúng là Dương Thành.

- Lục ca!

Dương Thạc thấy lục ca Dương Thành đã đột phá, đi ra khỏi từ đường dòng họ, mặt hần nở nụ cười. Dương Thành cười đáp lại nhưng không nói gì thêm.

Thấy Dương Thành tự mình ra khỏi từ đường dòng họ thì Lam Tinh, Tử Ngọc kinh ngạc nói:

- Lục thiếu gia, ngài ...

Dương Thành liếc hai tiểu thị nữ Lam Tinh, Tử Ngọc, thản nhiên nói:

- A? Bây giờ ta muốn rời khỏi từ đường, có cái gì không ổn sao?

Dương Thành lạnh lùng nói:

- Gia quy của Dương gia, hễ là đệ tử Dương gia đi vào võ sư đẳng cấp là có thể khai môn lập hộ thoát khỏi Dương phủ, không chịu Dương phủ ước thúc. Không lẽ Trình phu nhân muốn ta ở lại trong từ đường dòng họ? Lúc trước ta xúc phạm gia quy, muốn phạt thì phải là phụ thân làm. Trình phu nhân chỉ là tạm quản gia vụ, muốn nhúng tay vào chuyện tông tộc Dương gia ta sao?

Đi vào võ sư đẳng cấp, dựa theo gia quy của Dương gia thì có thể rời khỏi Trấn Quốc Công phủ, khai môn lập hộ.

Cũng vì vậy Trấn Quốc Công phủ không ước thúc mạnh mẽ với đệ tử võ sư đẳng cấp. (.

Dương gia bốn đời có vô số đệ tử, sự thật là trừ bỏ một phần thiên phú quá kém bị chuyển đi nông trang ở nông thôn ra gần như sau khi đi vào đẳng cấp võ sư thì rời khỏi Trấn Quốc Công phủ, khai môn lập hộ.

Đồng lứa tổ phụ của Dương Thạc có một vị thứ tử rời khỏi Trấn Quốc Công phủ ở trong quân dốc sức làm, cuối cùng được phong hầu tước, mặc dù không phải thừa kế hầu tước nhưng rất vinh quang.

Bây giờ Dương Thành đi vào võ sư đẳng cấp, đã có tư cách đứng ngang hàng với Trình phu nhân.

- Dương Thạc, chúng ta đi tiểu viện của ta nói chuyện.

Dương Thành nói xong ngẩng đầu, mau chóng rời khỏi từ đường dòng họ. Lúc Dương Thành đi ngang qua Lam Tinh, Tử Ngọc, hai tiểu thị nữ ngoan ngoãn cúi đầu, không dám ngăn cản.

Mãi khi huynh đệ Dương Thành, Dương Thạc, Lam Tinh, Tử Ngọc, Huyền Ung Huyết Phi rời đi, Lam Tinh, Tử Ngọc mới ngẩng đầu liếc nhau.

- Lục thiếu gia đột phá? Còn có các nàng Hồng Phi, Lục Thúy thật sự đi theo Dương Thạc? Mau trở về báo chuyện này cho phu nhân!

.....

Đêm lạnh lẽo.

Trấn Quốc Công phủ, Dương Thạc, Dương Thành, Huyền Ung Huyết Phi đứng trong một tiểu viện coi như rộng rãi, đại khí.

Tay Dương Thạc cầm một bầu hồ lô rượu, thỉnh thoảng uống hai hớp, sung sướng ngửa mặt lên trời thét dài:

- Võ sư đẳng cấp, rốt cục đi vào võ sư đẳng cấp!

- Đi vào võ sư đẳng cấp là ta có thể tham gia chọn lựa võ đạo, một hơi đoạt giải nhất. Khi đó có thể phong cảnh khai phủ lập hộ, có thể ở trong phủ cung phụng linh vị của mẫu thân. Mẫu thân, ngài trên trời có linh thiên hãy chờ xem, có một ngày ta sẽ đưa địa vị của ngài lên cao, cao hơn tiện nhân Trình phu nhân!

Dương Thành như người điên, mắt sáng như đuốc bắn ánh sáng hận thù.

Dương Thạc nhìn lục ca, nhú mày, lẩm bẩm nhắc lại lời Dương Thành nói:

- Phong cảnh khai phủ lập hộ?

Dương Thành và Dương Thạc giống nhau, đều là thứ tử Dương gia, chẳng qua hắn nhỏ hơn gã hai tuổi. Dương Thạc không biết chuyện quá khứ của Dương Thành, chỉ biết từ lúc hắn nhớ chuyện dường như không thấy mẹ đẻ của gã, rõ ràng là mẫu thân của Dương Thành ở trong Trần Quốc Công phủ cũng rất khốn khổ.

Bình thường Dương Thành điệu thấp, nội liễm, trầm ổn, hôm nay gần như điên cuồng, Dương Thạc biết đó là tại vì lục ca áp lực lâu lắm, muốn triệt để phát tiết một phen.

Uống hết nguyên bình rượu hồ lô, Dương Thành máu nóng dồn lên não.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Lực lượng khí huyết trong người như sắp nổ tung.

Dương Thạc nhìn bộ dáng của Dương Thành, nhú mày.

“Lục ca vừa mới bước vào võ sư đẳng cấp, cảnh giới không xong, không thể khí huyết nội liễm được, còn uống nữa chỉ sợ sẽ nguy hiểm.”

Khi Dương Thành lại cầm hồ lô rượu rót vào miệng, Dương Thạc lắc người tới gần gã, ghì lại hồ lô.

- Lục ca, đừng uống nữa.

70. Chương 70: Thịnh Điển Võ Đạo Kéo Dài Hai Năm.

Vô Tận Thần Công

Chương 70: Thịnh điển võ đạo kéo dài hai năm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Dương Thạc, người mặc kệ ta!

Dương Thành giật nhẹ lại, tiếp tục rót hồ lô rượu vào miệng.

Nhưng hồ lô đến bên môi không có rượu chảy ra, rõ ràng mới nãy Dương Thạc đã uống hết nguyên bình.

Dương Thành cười khở, tùy tay quăng đi, hồ lô rượu leng keng rơi xuống đất, lăn ra xa.

- Dương Thạc, mới nãy ... Ta đã thất thố.

Dương Thành hít sâu, đã bình tĩnh tâm tình, trở về khí chất trầm ổn, khí huyết vốn cực kỳ dao động dần bình ổn lại.

Dương Thạc không nói gì, hắn biết giờ phút này lục ca có lời muốn nói.

Quả nhiên, ngay sau đó Dương Thành lắc đầu để đầu óc tỉnh táo lại, nói:

- Mười bảy năm trước mẫu thân của ta cũng là một tỳ nữ Dương gia, sau khi sinh ra ta mới trở thành tiểu thiếp của phụ thân. Phụ thân rất yêu thương mẫu thân, thường ở lại chỗ mẫu thân. Khi ta lên hai tuổi thì mẫu thân lại mang thai.

- Chỉ tiếc, tiểu thiếp rốt cuộc chính là tiểu thiếp, mặc dù có thai thì mỗi ngày phải đến chỗ Trình phu nhân phu nhân thỉnh an, nghe lời dạy bảo. nguồn (.)

- Khi mẫu thân có thai bảy tháng, một ngày thân thể không khỏe, không thảnh an Trình phu nhân. Không ngờ bị Trình phu nhân bắt nhược điểm, đánh ba mươi gậy. Mẫu thân chỉ là một nữ nhân yếu đuối, chịu ba mươi gậy, tối hôm đó đẻ non, gần một tháng sau mất.

Dương Thành chậm rãi nói xong, siết chặt nắm tay kêu răng rắc.

Hai sinh mạng chí thân đều tính lên người Trình phu nhân. xem tại

Dương Thạc im lặng, so với lục ca thì tình cảnh của hắn trong Trấn Quốc Công phủ xem như khá tốt.

Ánh mắt Dương Thành kiên quyết, lạnh lùng nói:

- Lần này chọn lựa võ đạo Đại Chu triều chỉ cần ta đoạt được giải nhất là có thể giành được danh phận phu nhân ầu thân. Tương lai ta khai phủ lập hộ, là có thể danh chính ngôn thuận cung mẫu thân ở chính đường, nhận hương khói của con cháu ta! Chỉ cần ta ở trong quân không ngừng lập công, mẫu thân có thể không ngừng gia phong, rất có thể vượt qua Trình phu nhân.

Dương Thạc cup mi mắt, thản nhiên nói:

- Trấn Quốc Công phủ to như vậy cấp bậc nghiêm ngặt, nhiều quy tắc nhưng thiếu đi phần tình người, rời khỏi Trấn Quốc Công phủ cũng tốt.

Giờ phút này, Dương Thạc hâm mộ lục ca Dương Thành. Đi vào võ sư đẳng cấp, tham gia chọn lựa võ đạo Đại Chu triều, sau khi đoạt giải nhất là có thể phong cảnh tự lập môn hộ. Ở trong Trấn Quốc Công phủ khắp nơi bị người ước thúc, không hoàn toàn tự do.

Đầu óc Dương Thạc nhanh chóng xoay chuyển.

“Chọn lựa võ đạo Đại Chu triều sao. Tham gia chọn lựa võ đạo cũng được đấy, dù không thể đoạt giải nhất, nhưng chỉ cần có biểu hiện tốt trong chọn lựa võ đạo thì cũng sẽ nổi tiếng kinh sư. Nếu lập nên danh tiếng to lớn, các thế lực, gia tộc đều mượn sức thì khi đó muốn cứu Tiểu Địch khỏi Ngọc Mạt Lâu dễ dàng hơn nhiều.”

Dương Thạc thở hắt ra, nói:

- Lục ca, người muốn tham gia chọn lựa võ đạo, ta cũng muốn đi theo rèn luyện một phen. Tiếc rằng thực lực của ta chỉ là đỉnh tôi thể, e rằng không lấy được thành tích gì.

Dương Thành nhẹ lắc đầu, nói:

- Đỉnh tôi thể không phải không thể nổi danh trong chọn lựa võ đạo.

- Dương Thạc, người cho rằng chọn lựa võ đạo Đại Chu triều chỉ cần hai, ba tháng là hoàn thành sao? Chọn lựa võ đạo này năm năm một lần, mà mỗi một lần, đều phải trải qua ‘Sơ bạt’, ‘Võ cử’, ‘Giáo trường diễn võ so đấu’. Ba giai đoạn liên tục kéo dài hai năm.

Dương Thành giải thích với Dương Thạc:

- Chọn lựa võ đạo Đại Chu triều cần võ giả dưới hai mươi tuổi, tôi thể trung giai trở lên. Bình thường thực lực sơ giai luyện khí có thể dễ dàng thông qua sơ bạt, nửa năm sau mới có thể tiến hành võ cử, về phần giáo trường diễn võ so đấu thì cần hơn một năm. Bây giờ dù người chỉ có thực lực đỉnh tôi thể nhưng thông qua sơ bạt không phải việc khó, chỉ cần trong nửa năm đi vào luyện khí trung giai thì sẽ vào võ cử được. Còn phần cuối cùng giáo trường diễn võ so đấu cần có võ sư đẳng cấp mới trở hết tài năng được.

Nghe Dương Thành giải thích, Dương Thạc kinh ngạc hỏi:

- Chọn lựa võ đạo kéo dài tới hai năm?

Lúc trước bởi vì tư chất của Dương Thạc quá kém, vẫn không thể đột phá tôi thể trung giai, cho nên hắn không quan tâm chọn lựa võ đạo Đại Chu triều.

Bây giờ Dương Thạc hiểu biết sơ về chọn lựa võ đạo Đại Chu triều rồi.

Dương Thạc trầm nghĩ.

“Nói vậy là ta có thể tham gia chọn lựa võ đạo.”

Bây giờ thực lực của Dương Thạc so với thiên tài cùng tuổi thì chênh lệch rất lớn.

Nhưng Dương Thạc có Lục Dương Huyền Ưng chân khí để tu luyện, ít nhất có thể cam đoan trong vòng nửa năm thực lực sẽ tăng vọt, thông qua võ cử không thành vấn đề.

- Đường như qua bảy, tám ngày nữa là sơ bạt chọn lựa võ đạo, không biết sẽ thử thách cái gì. ừm, mấy ngày nay có thời gian thì đi Tàng Thư Các trong gia tộc xem sao, thân phận bây giờ của ta đã thể tiến vào tầng thứ hai. Không cần công pháp nhưng võ kỹ linh tinh thì cần nghiên cứu vài bộ.

Lúc này Dương Thạc đã quyết định đấu một phen trên võ đài chọn lựa võ đạo Đại Chu triều.

.....

Trần Quốc Công phủ, trong Ninh Lan Uyển.

Sắc mặt Trình phu nhân ngồi trên chủ vị, hai thị nữ Lam Tinh, Tử Ngọc đứng hầu hai bên.

Dưới tay Trình phu nhân ngồi một nữ nhân, mặc quần áo thanh linh, khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp, thoát trông chừng hai mươi bốn, năm tuổi.

Nữ nhân này là nhị phu nhân của Trần Quốc Công phủ, bình thê của Dương Thiên, Lạc phu nhân.

- Tỷ tỷ, trước khi công gia bế quan từng nói tỷ tỷ cai quản gia vụ, việc ưu tiên là chọn lựa võ đạo lần này khiến đệ tử Dương gia ta tổ hết tài năng, đừng để hầu môn công phủ khác xem thường. Bây giờ nếu tỷ tỷ so đo với hai tiểu tử Dương Thạc, Dương Thành thì ...

Lạc phu nhân nói rồi cười khê.

- Phải rồi, muội muội quên mất, chọn lựa võ đạo lần này trong Trình Hầu phu cũng có một vị đệ tử thiên tài sẽ tham gia. Dương Thành đột phá đến võ sư đẳng cấp, không biết thiên tài trong Trình Hầu Phủ có thực lực gì, có vượt hơn Dương Thành đoạt giải nhất không.

Trình phu nhân là phu nhân của Trần Quốc Công phủ, địa vị gia tộc của mình không bình thường, nhà mẹ đẻ của Trần Quốc Công phủ là hầu môn Đại Chu triều. Lần này chọn lựa võ đạo, trong số cháu nhà mẹ đẻ của Trình phu nhân có một vị thiên tài thiên phú siêu tuyệt, có hy vọng đoạt giải nhất.

Lạc phu nhân ẩn ý là Trình phu nhân sợ Dương Thành áp đảo thiên tài Trình phủ nên mới chèn ép gã.

Mặt Trình phu nhân lạnh băng, trầm giọng nói:

- Hừ! Tiểu tử Trình gia có thể đoạt giải nhất hay không là dựa vào bản lĩnh của hắn, liên quan gì Dương Thành?

Trình phu nhân ra lệnh cho Lam Tinh:

- Lam Tinh, sáng sớm mai người đi bảo cho Dương Thành, Dương Thạc lần này họ tham gia chọn lựa võ đạo, đừng bôi nhọ danh vọng của Dương gia!

Lam Tinh nhẹ giọng lên tiếng:

- Tuân lệnh phu nhân!

Lạc phu nhân liếc sắc trời bên ngoài, đứng dậy nói với Trình phu nhân:

- Tỷ tỷ trí tuệ rộng lớn, muội muội bội phục vô cùng. Thời gian không còn sớm, muội muội đi về trước, tỷ tỷ cũng sớm nghỉ ngơi đi.

71. Chương 71: Đê Giai Võ Kỹ, Độ Phù Hợp Cao!

nguồn

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 71: Đê giai võ kỹ, độ phù hợp cao!

Trần Quốc Công phủ, Tầng Thư Các.

Dương Thạc đi vào trong Tầng Thư Các, không ngừng lại ở tầng thứ nhất, lập tức leo lên lầu đi vào tầng thứ hai.

Đây là lần đầu tiên Dương Thạc đi vào tầng thứ hai Tầng Thư Các, lúc trước lấy thiên phú của hắn không được phép đi vào đây lựa chọn công pháp võ kỹ tu luyện. Cũng may quy định gia quy của Dương gia là để đạt tới luyện khí đẳng cấp, cho dù thiên phú có kém đến mấy cũng được quyền đi tầng thứ hai Tầng Thư Các lựa chọn công pháp võ kỹ tu luyện.

- Ủa, tầng thứ hai Tầng Thư Các này cũng bằng tầng một.

Chốc lát sau Dương Thạc đã tới tầng thứ hai Tầng Thư Các.

Mắt liếc toàn bộ tầng thứ hai, Dương Thạc thấy tổng diện tích của tầng thứ hai Tầng Thư Các ngang ngửa với tầng một.

Hàng loạt giá sách đặt nhiều võ kỹ công pháp.

Đê giai võ kỹ ở đây không ít hơn đê giai công pháp ở tầng một, khoảng năm trăm bộ hoặc nhiều hơn.

Dương Thạc tùy tiện đi tới một loạt giá sách, lấy bộ công pháp ra nhìn.

- Đây là trung giai công pháp? Tầng thứ hai Tầng Thư Các này đặt trung giai công pháp ở ba, bốn giá sách gần đây, tổng cộng hai trăm bộ. Các giá sách còn lại trong tầng thứ hai Tầng Thư Các đặt đê giai, trung giai võ kỹ.

Trung giai công pháp trong Tầng Thư Các Trần Quốc Công phủ số lượng ít hơn đê giai công pháp, khoảng hai trăm bộ là cùng. Ngoài ra tầng thứ hai so sánh với tầng thứ nhất hơn mấy trăm bộ võ kỹ đê giai, trung giai, công pháp trung giai cộng lại tổng số lượng hơn năm trăm bộ công pháp ở tầng thứ nhất.

- Nếu đến tầng thứ hai Tầng Thư Các thì lật xem hết trung giai công pháp luôn.

Trung giai công pháp bình thường khines võ giả đã thông một, hai huyết khiếu, đi vào võ sư đẳng cấp.

Lục Dương Huyền Ứng chân khí chỉ có thể giúp Dương Thạc tu luyện đến luyện khí cao giai, lúc này hắn cần tìm kiếm công pháp đẳng cấp cao, có độ phù hợp cao.

Bây giờ lên tầng thứ hai Tầng Thư Các, Dương Thạc quyết định nhìn xem độ phù hợp hai trăm bộ đê giai công pháp này.

- Độ phù hợp bốn phần?

- Độ phù hợp hai phần, không thích hợp tu luyện ...

Dương Thạc mất cả buổi sáng lật xem hết hai trăm bộ trung giai công pháp.

Tiếc rằng trong hai trăm bộ công pháp này không có cái nào được độ phù hợp cao với Dương Thạc, bộ cao nhất chỉ khoảng sáu phần. Giống như lúc trước Dương Thạc ở tầng thứ nhất Tầng Thư Các liên tục tìm được Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh đã xài hết may mắn.

Dương Thạc buông ra bộ đê giai công pháp cuối cùng, khẽ thở dài:

- Nội tình của Trần Quốc Công phủ quá nhỏ. Năm trăm bộ đê giai công pháp, hai trăm bộ trung giai công pháp, quá ít. Môn phái võ đạo như Nam Lâm Tự Huyền Di sơn Nam tỉnh, Tầng Thư Các có ba ngàn công pháp, nội tình sâu dày, hơn xa Trần Quốc Công phủ.

Trần Quốc Công phủ chỉ có lịch sử trăm năm, nội tình quá nhỏ bé.

Môn phái võ đạo như Nam Lâm Tự Huyền Di sơn Nam tỉnh có lịch sử ba trăm năm thì nội tình thâm sâu hơn Trần Quốc Công phủ.

Huống chi Nam Lâm Tự vốn là Đại Lâm Tự, thánh địa võ đạo. Đại Lâm Tự có hai ngàn năm uẩn dưỡng thánh địa võ đạo, gần như mỗi đời đều có Võ Thánh cường giả, các đời tổ sư chăm lo việc nước, sáng tạo ra nhiều công pháp võ đạo. Chỉ cần là công pháp. Võ kỹ cấp bậc thần công bí điển đã có mười hai bộ, cơ hồ võ học trong thiên hạ đều nhập vào Đại Lâm Tự.

Tiếc rằng Đại Lâm Tự mạnh như vậy từ trăm năm trước, khi Đại Chu triều chưa lập quốc đã bị giết, Dương Thạc biết rất ít về nguyên nhân.

Nhưng dù Đại Lâm Tự bị giết, thu hẹp lại, chỉ cần thông qua ba ngàn công pháp của Nam Lâm Tự liền hiểu sự khủng bố năm xưa của thánh địa võ đạo Đại Lâm Tự.

- Năm đó Đại Lâm tự bị giết, không biết công pháp bên trong lưu lạc tới đâu?
- Nếu ta lấy được những công pháp đó, trong trăm ngàn bộ sẽ tìm ra vài bộ phù hợp với ta.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Dương Thạc chỉ tưởng tượng mơ ước công pháp của Đại Lâm Tự, Đại Chu triều lập quốc trăm năm mà không ai được đến di bảo Đại Lâm Tự, hẳn muốn có được công pháp Đại Lâm Tự làm gì dễ như vậy.

- Thôi, không nghĩ những chuyện này, trước tiên tìm vài bộ võ kỹ tu luyện đã.

Dương Thạc nhẹ lắc đầu vứt bỏ ý nghĩ không thực tế, bắt đầu tìm kiếm võ kỹ ở tầng thứ hai Tầng Thư Các.

- Võ kỹ loại công kích, ta đã có toàn ưng tam kích rồi nên tạm bỏ qua.

Dương Thạc hiểu đạo lý tham nhiều ăn tạp. Toàn ưng tam kích cộng đốt cháy chân khí, một chiêu ăn khắp, đủ dùng cho Dương Thạc bây giờ.

Hiện tại Dương Thạc thiếu là võ kỹ loại hình phòng ngự.

Lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc đi tới giá sách đặt võ kỹ loại phòng ngự. Tầng thứ hai Tầng Thư Các, võ kỹ loại phòng ngự xếp ba giá sách, khoảng một trăm năm mươi bộ, đề giai, trung giai đều có, nhưng không có võ kỹ hơn cao giai. Bình thường võ kỹ cao giai chỉ tìm thấy ở tầng thứ ba.

Dương Thạc tùy tay cầm một bộ võ kỹ trung gian phòng ngự, mở ra xem.

- Thiết Y Tráo, võ kỹ trung giai, độ phù hợp ... Ba phần? Ủa, võ kỹ này cũng có thể thấy độ phù hợp?

Dương Thạc lật thoáng qua, trong đầu lập tức hiện ra độ phù hợp giữa bộ võ kỹ này với mình.

Công pháp cần tu giả vận chuyển chân khí tu luyện, võ kỹ cũng cần tu giả vận chuyển chân khí thúc đẩy, bởi thế Dương Thạc có thể nhìn ra độ phù hợp giữa công pháp với mình thì cũng nhìn ra được độ phù hợp với người khác. Lúc trước Huyền Ưng tam kích bởi vì là võ kỹ có độ phù hợp cao cùng Huyền Ưng Kinh nên Dương Thạc không nhìn độ phù hợp lập tức tu luyện. Lúc này Dương Thạc muốn tìm võ kỹ phòng ngự, cần xem kỹ càng độ phù hợp.

- Bộ này độ phù hợp bốn phần.
- Bộ này độ phù hợp năm phần, ưm, không đặc biệt thích hợp tu luyện.

Dương Thạc buông xuống võ kỹ Thiết Y Tráo, lật xem vài bộ võ kỹ phòng ngự, độ phù hợp không quá cao.

Chỉ chốc lát sau, võ kỹ phòng ngự trung giai khoảng năm, sáu chục bộ đã bị Dương Thạc lật hết, độ phù hợp cao nhất chỉ sáu phần.

Tiếp theo Dương Thạc tra võ kỹ phòng ngự đề giai, so sánh với võ kỹ trung giai thì võ kỹ đề giai chỉ kém một đẳng cấp, chỉ cần độ phù hợp cao hơn một phần, đạt tới bảy phần thì giá trị cao hơn võ kỹ trung giai sáu phần.

- A? Bộ Hỗn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh này có độ phù hợp ... là chín phần?

Dương Thạc mới lật ba, bốn bộ đề giai võ kỹ thì đụng phải đề giai võ kỹ phòng ngự độ phù hợp đạt tới chín phần, Hỗn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh.

Dương Thạc lật xem kỹ Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh, nhúu mày nói:

- Bộ võ kỹ này vận chuyển khí kinh hộ thể, ở trong cơ thể hình thành khí lốc xoáy. Theo võ kỹ miêu tả thì đường như rất thích hợp cho người đã tu luyện công pháp Lục Dương Quyết.

72. Chương 72: Tiên Y Nộ Mã, Hoành Hành Bá Đạo!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 72: Tiên y nộ mã, hoành hành bá đạo!

Lực chú ý của Dương Thạc cơ bản bị Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh hấp dẫn hết.

Độ phù hợp chín phần đã rất cao rồi. Dù Lục Dương Quyết, Huyền Ứng Kinh của Dương Thạc đều là công pháp độ phù hợp mười ba phần, nhưng sự thật là ban đầu Lục Dương Quyết chỉ có độ phù hợp hoàn toàn, cơ duyên dung hợp với Huyền Ứng Kinh, Dương Thạc ăn vào nội đan Huyền Ứng, dung hợp tiến một bước mới đạt tới độ phù hợp cao lên mười ba phần.

Bình thường thì công pháp độ phù hợp mười phần làm gì dễ dàng có được.

Có người cả đời chưa từng thấy một bộ công pháp độ phù hợp mười phần.

Độ phù hợp đạt tới chín phần đã rất thích hợp tu luyện, gần như tạo ra vì Dương Thạc.

Huống chi Dương Thạc phát hiện bộ võ kỹ này rất thích hợp cho võ giả tu luyện Lục Dương Quyết, sử dụng dương thuộc tính chân khí thúc dục, hiệu quả rất tốt ...

- Nhìn võ kỹ khác xem sao, nếu không có nữa thì dùng bộ Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh này.

Dương Thạc cẩn thận nhìn kỹ bộ võ kỹ này, trầm nghĩ.

Dương Thạc cảm thấy dù tìm được võ kỹ có độ phù hợp cao hơn thì hẳn không định từ bỏ Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh.

Xùng lắm thì tìm được võ kỹ độ phù hợp cao hơn cùng tu luyện luôn.

Công pháp và võ kỹ khác nhau. Công pháp bình thường một người rất khó tu luyện hai bộ, nhưng võ kỹ thì một người có được rất nhiều thứ. Dù nói tham thì tham nhưng độ phù hợp đủ cao, đạt tới hơn mười phần, tu luyện nắm giữ càng dễ, dù Dương Thạc có ngộ tính thấp cũng không đến mức ‘ăn tạp’.

Không phải ngộ tính cao thì lĩnh ngộ một bộ công pháp, võ kỹ sẽ càng mạnh.

Từng có một thượng cổ đại năng thiên tính không tốt, như con nít sáng tạo ra một bộ võ kỹ tay trái tay phải đánh nhau. Bộ võ kỹ này người có ngộ tính cao không học được, chỉ người tư chất ngu dốt mới có thể học.

Mặc dù ngộ tính của Dương Thạc kém, chỉ cần tìm được võ kỹ, công pháp thích hợp chính mình tu luyện thì lĩnh ngộ rất lớn.

Dương Thạc tiếp tục tìm tòi võ kỹ, làm hắn thất vọng là trong số võ kỹ không thấy cái nào độ phù hợp tới chín phần, bộ cao nhất chỉ có bảy phần.

- Thôi, tập trung tu bộ Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh này đi.

Lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc cầm bộ công pháp rời khỏi Tàng Thư Các, trở về tiểu viện của mình.

Dương Thạc mới quay về tiểu viện thì thấy Hồng Phi chạy tới, nói:

- Thiếu gia, lúc sáng Lam Tinh nói là phu nhân có lệnh cho người đi tham gia chọn lựa võ đạo Đại Chu triều lần này.

Trình phu nhân khiến mình tham gia chọn lựa võ đạo?

Dương Thạc nhíu mày, bản năng cảm thấy Trình phu nhân có âm mưu gì, nhưng nghĩ lại chọn lựa võ đạo Đại Chu triều là thịnh điển võ đạo toàn Đại Chu triều, dù không nói đến tuyệt đối công bình nhưng vương công hầu tước Đại Chu triều không thể nhúng tay vào, Trình phu nhân muốn làm tay chân gì trong chọn lựa võ đạo cũng chịu bó tay.

Dương Thạc thầm lạnh lùng cười:

- Quên đi, mặc kệ nàng, muốn ta tham gia thì ta tham gia. Nếu như ta có thể giống lục ca, cuối cùng trong so đấu trên giáo trường trở hết tài năng, không biết khi đó Trình phu nhân sẽ có biểu tình gì.

Dương Thạc ở trong Tàng Thư Các cả ngày trời, bây giờ đã là buổi tối. Dương Thạc ăn cơm chiều xong bắt đầu tu luyện bộ Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh.

Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh là ở trong người hình thành lõi xoáy khí bảo hộ ngũ tạng lục phủ.

Thân thể con người quan trọng nhất là nội tạng.

Võ giả so đấu, bị thương cánh tay, cẳng chân thì vẫn có sức chiến đấu, nếu bị thương nội tạng sẽ học máu, suy sụp, thân thể ít phát lực hơn. Cho nên ngũ tạng lục phủ cần bảo hộ nhất, cần đề phòng chân khí của kẻ địch công kích. Nếu bị chân khí của đối thủ vào người sẽ nghiêm trọng phá hỏng nội tạng.

Ví dụ đốt cháy chân khí của Dương Thạc có hiệu quả đặc biệt, một khi vào người sẽ đốt cháy ngũ tạng lục phủ.

Bị đốt một cánh tay còn có thể sống sót, thậm chí tương lai cố gắng tu luyện vẫn sẽ đạt tới cảnh giới tông sư cụt tay như Cổ lão, nhưng bị đốt cháy ngũ tạng lục phủ thì không còn sự sống, ăn vào Đại Hội Thiên Đan cũng chịu thua.

- Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh này cũng dễ tu luyện.

Dương Thạc thử một lần, trong người liền nổi lên tiếng vù vù, một đoàn khí kinh hộ ở giữa ngực bụng, như là cái chuông to bao bọc thân thể Dương Thạc.

Tâm niệm động, khí kinh hộ thể xoay tít.

- Ta đã sớm nắm giữ khí kinh xoắn ốc, làm cho khí kinh hộ thể xoay tít thì lực phòng ngự càng mạnh, dù kẻ địch công kích chân khí thì đến khí kinh hộ thể xoắn ốc sẽ bị nó xoay tròn nghiền nát.

Giờ phút này, Dương Thạc dung nhập khí kinh xoắn ốc vào Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh.

Dương Thạc lại lôi ra quyển Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh nhìn, phát hiện có độ phù hợp mười phần với hắn.

- Công thì có toàn ưng tam kích, đốt cháy chân khí.

- Thủ có Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh, bây giờ chắc ta đã có thể vững vàng áp chế cường giả luyện khí sơ giai. Gặp lại Dương Tử Hi sẽ không chật vật như lúc trước.

Dương Thạc khá vừa lòng trạng thái hiện giờ của mình.

Ít nhất, ứng phó với sơ bạt chọn lựa võ đạo Đại Chu triều không phải chuyện khó.

Sáu, bảy ngày tiếp theo Dương Thạc đều ở trong Trấn Quốc Công phủ, tập trung tu luyện, trùng kích đẳng cấp luyện khí, quen thuộc võ kỹ Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh.

Tới ngày thứ bảy cũng là lúc khai mạc khí kinh xoắn ốc.

Dương Thạc không đồng hành với lục ca Dương Thành, mới sáng sớm đã khiến Huyền Ứng Huyết Phi mang theo hắn, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục bay tới ngoài kinh thành. Đáp xuống đất, Dương Thạc khiến Huyền Ứng Huyết Phi bay về Yên sơn, hắn cùng hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục vào kinh thành.

Dương Thạc vừa vào kinh thành liền cảm nhận sự phồn hoa.

Đường rộng vài chục trượng, ngựa xe như nước, bên đường các cửa hàng san sát nhau, vô số cửa hàng buôn bán nhỏ. Bởi vì hôm nay là ngày khai mạc khí kinh xoắn ốc, trên đường kinh thành đều có người giang hồ

đeo đao kiếm đi ngang, còn có thể thấy từng đội quân sĩ mặc giáp vàng cầm đại kích, là Ngự Lâm quân phụ trách thủ kinh thành. Khí kinh xoắn ốc, đám Ngự Lâm quân bị xuất động hết, mỗi một quân sĩ đều có khí huyết đậm đặc, là cường giả đẳng cấp đỉnh tột thể.

Dương Thạc quan sát đám người võ lâm tham gia chọn lựa võ đạo và Ngự Lâm quân, hai tiểu nha đầu Hồng Phi, Lục Thúy thì nhìn chăm chăm vào các tiệm nhỏ bên đường.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục chỉ là tiểu nha đầu mười bốn, năm tuổi, lúc trước ở trong Trấn Quốc Công phủ hầu hạ Trình phu nhân hiếm có cơ hội ra phủ, gần như chưa tới kinh thành, giờ nhìn thấy kinh thành phồn hoa náo nhiệt, các nàng xem mê mẩn.

Dương Thạc mặc kệ hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, chỉ cần các nàng không đi đâu thì tốt rồi.

- Sơ bạt khí kinh xoắn ốc ở quảng trường trước thiên võ môn, đến bên kia nhìn xem.

Dương Thạc nói xong mang theo hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đi hướng hoàng thành.

Chính lúc này, trên đường vang tiếng vó ngựa và tiếng quát:

- Giá! Giá! Tránh ra! Tránh ra!

Người đi đường đều tránh né, một đám người lao nhanh tới, phương hướng cũng là hoàng thành thiên võ môn. Bốn con tuấn mã đi đằng trước đều là cao lớn thần tuấn, kỵ sĩ quần áo ngắn nắp, trên đầu cắm lông chim công như là người ngoại quốc. Nhìn kỹ thì đám kỵ sĩ tóc vàng, mắt xanh, da trắng. đọc truyện mới nhất tại .

- Tránh ra, tránh ra! Hỏa La công chúa muốn xem chọn lựa võ đạo, đều tránh đường!

Bốn gã kỵ sĩ vừa cưỡi ngựa chạy vừa ngọng nghịu nói tiếng Đại Chu triều.

Đằng sau bốn gã kỵ sĩ có một chiếc xe ngựa hao quý, hiển nhiên bên trong chính là Hỏa La công chúa.

Dương Thạc thấy đám người Hỏa La quốc, rù mi mắt thâm nghĩ:

- Tiên y nộ mã, hoành hành bá đạo, luật pháp Đại Chu triều quy định không có chiến sự thì không thể cưỡi ngựa trong kinh thành Đại Chu triều. Luật pháp này có hiệu quả với người Đại Chu triều nhưng với đám ngoại quốc thì chỉ là lời nói suông! Bên này là đặc quyền, người ngoại quốc ở Đại Chu triều thượng quốc đều có đặc quyền này.

73. Chương 73: Ở Đại Chu Triều Ngoan Ngoãn Nằm Sấp Cho Ta!

Vô Tận Thần Công

Chương 73: Ở Đại Chu triều ngoan ngoãn nằm sấp cho ta!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Luật pháp Đại Chu triều quy định không có chiến sự thì không thể cưỡi ngựa trong kinh thành, đây là luật sắt.

Luật pháp này không phải mình Đại Chu triều có, là trước khi Đại Chu triều lập quốc, tiền triều đã có quy tắc này, tiền triều tiền triều cũng giống như vậy. Cho dù là vương công quý tộc, nếu trái với luật sắt sẽ bị hoàng đế quát lớn trách phạt, nghiêm trọng thì sẽ bị trở thành “Đại bất kính”, là tội mưu phản.

Nhưng thiết luật này ở trước mặt người Hỏa La quốc thành thùong rỗng.

Hỏa La quốc ở kinh thành Đại Chu triều hoành hành ngang ngược, Ngự Lâm quân ở cách đó không xa cũng chẳng dám hó hé.

Đây là quốc sách của Đại Chu triều.

Đối nội khắc nghiệt, đối ngoại là khoan dung rộng lượng, vì biểu hiện khí độ Đại Chu triều thiên hướng thượng quốc. Đừng nói là người Hỏa La công chúa, dù là thương nhân Hỏa La quốc bình thường ở kinh sư Đại Chu triều xảy ra mâu thuẫn tranh chấp, cuối cùng quyết định sẽ có lợi cho người Hỏa La quốc, dù giết người cũng không cần đền mạng ...

Mặt Dương Thạc âm trầm thâm nghĩ:

- Quốc sách như vậy khiến đám người ngoại quốc này được một tác lại muốn tiến một thước.

Dương Thạc không kỳ thị người Hỏa La quốc, nhưng người nước ngoài ở Đại Chu triều được ưu đãi như vậy trong khi con dân Đại Chu triều thì không, điều này khiến hắn rất khó chịu.

Tuy nhiên, đây là chuyện Dương Thạc không thể trông nom.

- Né sang bên đường đi.

Dương Thạc nhẹ nhàng kéo hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đi sang vỉa hè.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục kịp phản ứng lại, nhìn hướng người Hỏa La quốc.

- Hỏa La công chúa là con gái duy nhất của Hỏa La quốc chủ Tây Vực. Hình như mẫu thân của Hỏa La công chúa là nữ nhân Đại Chu triều, Hỏa La quốc chủ xưng thần với Đại Chu triều, được phong làm Hỏa La vương. Tên của Hỏa La công chúa là Đại Lâm Nhi, mười ba tuổi được đưa đến Đại Chu triều, học văn hóa nước ta, đến giờ đã năm năm. Hồi cuối năm vừa rồi Hỏa La công chúa còn tới Trấn Quốc Công phủ, bái phỏng công gia và phu nhân.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục giải thích.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục hầu hạ bên cạnh Trình phu nhân, biết chuyện nhiều hơn Dương Thạc, thấy đội ngũ Hỏa La công chúa thì lập tức nói ra thân phận.

Khi họ nói chuyện thì đội ngũ Hỏa La công chúa đã tới gần.

Nhìn thoáng qua xe ngựa chạy đằng sau bốn gã kỵ sĩ Hỏa La. Xe ngựa ung dung hoa quý, quy cách gần giống với xe của công chúa Đại Chu triều, không có cửa trước, chỉ có vải màu vàng che lại. Bởi vì Hỏa La công chúa vội vàng muốn đi thiên võ môn quan sát chọn lựa võ đạo nên xe ngựa chạy khá nhanh, gió thổi bay mảnh xe ngựa, mớ hồ lộ ra nữ nhân tuổi thanh xuân ngồi trong xe.

Dương Thạc liếc một cái thấy võ sư dáng, diện mạo của nữ nhân.

Mười bảy, tám tuổi, ngũ quan tinh xảo, làn da như sữa, trắng hơn nữ nhân Đại Chu triều nhiều, đôi mắt lam nhạt tựa thu thủy, diện mạo đẹp hơn hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục một bậc.

Quan trọng là nữ nhân này mười bảy, tám tuổi, vóc người hoàn toàn trưởng thành, trước nhô sau vêu, rung động hồn người.

- Hay cho Hỏa La công chúa Đại Lâm Nhi!

Nữ nhân như vậy làm Dương Thạc kiềm không được thầm khen.

Cộc cộc cộc cộc!

Đang khi Dương Thạc cảm thán thì bốn gã kỵ sĩ đi đầu đội ngũ Hỏa La công chúa đã chạy tới gần Dương Thạc.

- Tránh ra! Tránh ra!

Một gã kỵ sĩ xua đuổi người đi đường, liếc thấy hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục bên cạnh Dương Thạc.

Kỵ sĩ này thấy hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục thì mắt sáng lên:

- Ủa, hai nữ hài tử thật đẹp!

Hỏa La kỵ sĩ khê quát:

- Hu!

Con tuần mã ngừng lại, Hỏa La kỵ sĩ cười càn rỡ nhìn hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, đưa tay lên miệng huýt sáo.

- A? Hỏa La kỵ sĩ trêu chọc thị nữ của ta? Dân phong Hỏa La quốc tự do, nam nhân ở trên đường thấy nữ nhân xinh đẹp sẽ chủ động cầu yêu, nhưng chuyện này ở Đại Chu triều ta quá sức tưởng tượng. Hỏa La kỵ sĩ làm vậy tương đương là đùa giỡn đàng hoàng phụ nữ!

Dương Thạc có chút khó chịu nhưng không phát tác.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không ngờ mình bị Hỏa La kỵ sĩ, trêu chọc mất gã.

Hỏa La kỵ sĩ huýt sáo xong không chịu dừng, nhường mảy khiêu khích với hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục:

- Hai vị tiểu thư xinh đẹp, các nàng là thê tử của nam nhân này sao? Ta thấy trượng phu của các nàng nhu nhược như vậy chắc không thể thỏa mãn, không bằng các nàng đi theo ta, làm thê tử của ta đi. Cơ thể của ta rất vạm vỡ, chắc chắn sẽ khiến các nàng thỏa mãn.

Nếu là nữ nhân Hỏa La quốc có thể cười ứng đối khiêu khích này, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục chỉ là hai tiểu nha đầu không hiểu chuyện phòng the, nghe Hỏa La kỵ sĩ nói vậy thì mặt đỏ ửng, tức giận, rất uất ức.

- A? Được một tác lại muốn tiến một thước sao?

Giờ phút này, mặt Dương Thạc trầm xuống.

Dương Thạc vốn nghĩ Hỏa La kỵ sĩ hù dọa xong sẽ đi, không ngờ gã được một tác lại muốn tiến một thước.

Hồng Phi, Lục Thúy là thị nữ của Dương Thạc, thị nữ bị người khi dễ, lúc này hẳn không thể thờ ơ.

- Người Hỏa La quốc cũng dám ở kinh sư Đại Chu triều ta đùa giỡn đàng hoàng nữ tử?

Dương Thạc lắc người lao tới trước mặt Hỏa La kỵ sĩ.

- Hôm nay nếu ngươi không xin lỗi hai thị nữ của ta thì đừng mơ rời đi!

Dương Thạc duỗi một tay ra tóm cổ tuần mã dưới thân Hỏa La kỵ sĩ.

Hỏa La kỵ sĩ giật mình, không ngờ Dương Thạc ra tay với mình, không đúng lúc khống chế tuần mã né tránh, cổ con ngựa bị Dương Thạc bắt trúng.

- Hí hí hí!

Tuần mã bị Dương Thạc bắt giữ kinh sợ, bản năng giơ móng trước. Nhưng sức của Dương Thạc quá mạnh, hắn tóm dây cương, lực lượng con tuần mã không cách nào giơ lên móng trước.

- Tiểu tử, ta là thị vệ của Hỏa La công chúa, ngươi dám ngăn cản ta?

- Ta phải hộ tống Hỏa La công chúa đi thiên võ môn nhìn diễn võ, mau buông ra cho ta!

Dễ dàng bị Dương Thạc bắt giữ con ngựa, Hỏa La kỵ sĩ cực kỳ kinh sợ, vụt giơ roi ngựa quát hướng hắn.

Thấy Hỏa La kỵ sĩ ra tay, mặt Dương Thạc lạnh lùng nói:

- A? Còn muốn xuống tay với ta? Lần này ta tham gia thử thách chọn lựa võ đạo Đại Chu triều, thân phận cùng cấp với cử tử khoa cử. Ngươi ở trong kinh sư Đại Chu triều phóng ngựa hành hung, ấu đả cử tử, chó không lẽ muốn bị lưu đầy tám ngàn dặm, cắt ra khỏi Đại Chu triều ta sao?

- Người Hỏa La quốc ở Đại Chu triều ta hoành hành, kiêu ngạo đến mức này. Nói cho ngươi biết, kinh sư Đại Chu triều không phải chỗ cho các ngươi càn rỡ, ngoan ngoãn nằm úp sấp cho ta!

Dương Thạc quát, mạnh dùng sức. Tuần mã Hỏa La rống to, chân trước cong lại quỳ xuống, Hỏa La kỵ sĩ không kịp đề phòng lăn xuống lưng ngựa.

- Cút!

Một tay Dương Thạc vỗ cổ tuần mã, con ngựa to bị hắn chụp bay bốn vó, chổng ngược giữa đường.

- Hí hí hí!

Xe ngựa Hỏa La công chúa đang định lướt qua không ngờ có con tuần mã đột nhiên bay tới, chặn ngang giữa đường. Mã phu đánh xe sợ quá vội ghìim dây cương, xe ngựa chợt dừng lại.

74. Chương 74: Không Học Luật Pháp Của Đại Chu Triều Ta Sao?

Vô Tận Thần Công

Chương 74: Không học luật pháp của Đại Chu triều ta sao?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Xe ngựa của Hỏa La công chúa dừng lại, Hỏa La công chúa ở bên trong nghiêng người tới trước, suýt lao ra khỏi xe ngựa.

Biến cố đột ngột khiến Hỏa La công chúa hét chói tai:

- A!

Hỏa La công chúa hét thất thanh nhưng không khiến bao nhiêu người chú ý.

Vì lực chú ý đều bị Dương Thạc cùng con tuần mã bị ném văng ra hấp dẫn đi.

Dù là mấy Hỏa La kỵ sĩ còn lại hay người đi đường hai bên trông thấy Dương Thạc bỗng ra tay, chớp mắt ném Hỏa La kỵ sĩ và con ngựa đi, tuần mã to lớn bị một chưởng đánh bay ... Dưới loại tình huống này, làm sao bọn họ không sợ hãi cho được?

- Lực lượng của người này thật cường đại.

- Không lẽ là cao thủ tham gia chọn lựa võ đạo? Lực lượng mạnh như vậy chắc chắn là từ đẳng cấp luyện khí trở lên.

- Ui chà, mười bốn, lăm tuổi luyện khí, không lẽ là công tử trong phủ vương công nào đó? Có hai tiểu thị nữ xinh đẹp như vậy, lại không sợ người Hỏa La quốc, chắc là thiếu gia, công tử trong phủ vương công rồi. Người Hỏa La quốc đụng phải tiểu vương công cải trang xuất hành thì đã đụng trúng vách sắt rồi đây.

Đám người xung quanh thầm đoán thân phận của Dương Thạc.

Ba Hỏa La kỵ sĩ ngây như phỗng, không biết làm sao.

Bọn họ ở Đại Chu triều năm năm trời, thường đi như vậy trong kinh sư, dù gặp phải xe của quan to nhất phẩm Đại Chu triều cũng không cần tránh né.

Cho tới bây giờ không ai dám đẩy họ xuống ngựa, ném đi.

Ba Hỏa La kỵ sĩ bản năng muốn ra tay nhưng lời Dương Thạc vừa nói còn vọng bên tai, bọn họ đang ở kinh sư, bình thường hoành hành không ai trông nom thì thôi, bây giờ có người ra tay, không biết thân phận của đối phương, đám Hỏa La kỵ sĩ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hỏa La kỵ sĩ không dám lỗ mãng, con dân Đại Chu triều trên đường sợ hãi vội tay hò reo.

Một vài con dân kinh sư thói quen nhìn người Hỏa La quốc hoành hành, giờ thấy Dương Thạc làm chúng ăn trái đắng thì dĩ nhiên muốn to tiếng hoan hô.

Trong xe ngựa của Hỏa La công chúa vang giọng nữ nhân:

- Có chuyện gì? Tại sao xe ngựa đứng lại?

Giọng nữ nhân này cực kỳ thanh nhã, như không có chút oanh, nói tiếng Đại Chu triều trôi chảy hơn Hỏa La kỵ sĩ. Rõ ràng nữ nhân nói chuyện là Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi từ mười ba tuổi đã tới Đại Chu triều.

Mẫu thân của Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi là người Đại Chu triều, dĩ nhiên nàng thông hiểu ngôn ngữ Đại Chu triều. Từ nhỏ Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi học tiếng Đại Chu triều cho nên nói chuyện rất trôi chảy.

Bên trong xe ngựa có hai nha đầu hầu hạ Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi, chuyện xảy ra đột ngột, hai nha đầu vội vén rèm nhìn tình hình bên ngoài.

Các nàng quay đầu lại bấm báo cho Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi:

- Bấm báo công chúa, hình ... Hình như phía trước có người cản xe ngựa của chúng ta, đánh bại kỵ sĩ của chúng ta.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, màn xe bị xóc lên, Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi mặt lạnh băng nhảy xuống xe ngựa.

- Ui!

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi nhảy ra khỏi xe ngựa, người xung quanh thấy diện mạo của nàng thì hút nệm khí lạnh, một số người nhìn ngây ngốc.

- Là ai, dám ở kinh sư cản xe của ta?

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi nóng nảy, mắt đẹp tóe lửa liếc đám người xung quanh, cuối cùng đặt ánh mắt lên người Dương Thạc.

Dương Thạc không trốn tránh, thần nhiên liếc Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi, nói thẳng:

- Người cản xe ngựa của nàng chính là ta!

- Công chúa điện hạ, ta ở bên đường chưa từng cản trở xe của các người, nhưng người của công chúa đùa giỡn thị nữ của ta, nói năng lỗ mãng, còn giơ roi muốn đánh ta. Không lẽ thuộc hạ của công chúa điện hạ vô pháp vô thiên, không có quy tắc như vậy sao? nguồn

- Cưỡi ngựa trong kinh thành Đại Chu triều nói đại bất kính thì lập tức trục xuất khỏi kinh sư, trọn đời không thể bước vào kinh sư nữa bước. Đánh cử tử vào kinh đi thi lưu đầy tám ngàn dặm, làm nô bộc cho người phi giáp. Đây là luật pháp của Đại Chu triều ta, nơi này là ks Đại Chu triều, không lẽ bởi vì người của công chúa điện hạ là Hỏa La quốc nên không tuân theo luật pháp Đại Chu triều sao?

Đôi mắt Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi, Dương Thạc không hề sợ hãi, đôi mắt nhìn thẳng vào nàng, trầm giọng nói:

- Hay là công chúa điện hạ đến Đại Chu triều ta chỉ học được cảm kỳ thư họa, không học luật pháp Đại Chu triều sao?

Nghe Dương Thạc nói, khiến mọi người bất ngờ là Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi không tức giận, nhướng mày nói:

- Thị vệ của ta ở giữa đường đùa giỡn thị nữ của người?

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi ra lệnh cho tiểu thị nữ đi theo sau lưng mình:

- Tiểu Nhã, hỏi thăm xem là thị vệ nào đùa giỡn thị nữ của hã.

Tiểu thị nữ lên tiếng:

- Tuân lệnh!

Thị nữ dùng tiếng Hỏa La quốc lớn tiếng quát hỏi, sau đó thấy Hỏa La kỵ sĩ bị Dương Thạc kéo xuống ngựa, mặt xám mày tro vội chạy lại quỳ trước mặt Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi.

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi lạnh lùng nói:

- Là người đùa giỡn thị nữ của vị công tử này? Sang bên kia nhận một trăm gậy đi, đánh xong rồi đến thiên võ môn tìm ta. Tiểu Nhã, đi lấy mười hai kim tử lại đây đưa cho công tử này.

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi lại đưa mắt nhìn Dương Thạc, nói:

- Vị công tử này, chúng ta vội vã đi thiên võ môn xem chọn lựa võ đạo Đại Chu triều, có đụng chạm công tử thì xin thứ lỗi cho. Ta nguyện ý dâng mười mai kim bính xin lỗi tiên sinh.

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi thẳng thắn thừa nhận bên mình có lỗi khiến Dương Thạc bất ngờ.

Thái độ của Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi chân thành, thị vệ của nàng có lỗi nay đã bị phạt, Dương Thạc không thể cắn chết không nhả.

Dương Thạc chấp tay hướng Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi:

- Quà nhận lỗi thì không cần, thị vệ của công chúa điện hạ trên đầu thị nữ của ta, mười hai kim bính này cho thị nữ của ta đi, Dương Thạc thay các nàng tạ ơn công chúa điện hạ ban cho.

Sau đó Dương Thạc tiếp tục bảo:

- Nhưng công chúa điện hạ là người Hỏa La quốc, ở kinh sư Đại Chu triều nên ước thúc thuộc hạ, đừng làm Hỏa La quốc mất mặt.

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi hỏi tên Dương Thạc, gật đầu, nói:

- Người tên Dương Thạc đúng không? Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi ghi khắc trong lòng lời công tử đã nhắc nhở, sau này sẽ ước thúc thuộc hạ nghiêm khắc.

Giờ phút này, thị nữ Tiểu Nhã của Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi cầm mười mai kim bính đi ra. Dương Thạc không khách sáo, khiến hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục nhận lấy.

- Giá! Giá!

Sau đó trên đường đằng trước có hai quân sĩ thiết giáp Đại Chu triều cưỡi tuấn mã chạy chậm tới bên này, khi đến gần thì “Hu” một tiếng dừng lại, xoay người xuống ngựa.

Hai gã hành lễ với Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi, lên tiếng:

- Đằng trước là xa giá của Hỏa La công chúa đúng không? Tiểu Hưu gia nhà ta đã ở thiên võ môn chờ công chúa nhưng không thấy công chúa đến, tiểu Hưu gia sợ có gì sơ xuất nên lệnh chúng ta lại xem.

- Đã khiến tiểu Hưu gia chờ lâu, chúng ta đi.

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi gật đầu với Dương Thạc, lên xe ngựa tiếp tục đi hướng thiên võ môn.

Dương Thạc nhìn theo xe ngựa chở Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi rời đi, trầm nghĩ:

- Tiểu Hưu gia? Không biết là vị công tử Hưu gia nào mời Hỏa La công chúa xem chọn lựa võ đạo.

75. Chương 75: Võ Bạt Thảm Thiết

Vô Tận Thần Công

Chương 75: Võ bạt thảm thiết

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bên ngoài thiên võ môn hoàng thành Đại Chu triều có một quảng trường to lớn phạm vi ngàn trượng.

Bình thường Đại Chu triều hoàng đế tiếp kiến ngoại quốc sứ ở quảng trường thiên võ môn nhìn Ngự Lâm quân tập võ, lộ rõ võ uy của Đại Chu triều. Chọn lựa võ đạo Đại Chu triều năm năm một lần cũng tại quảng trường thiên võ môn này.

Cách chính ngọ còn khoảng một cách giờ.

Trên quảng trường thiên võ môn sớm tụ tập nhiều dân chúng Đại Chu triều.

Trung tâm quảng trường thiên võ môn, trong khu vực hai, ba trăm trượng tụ tập ba, bốn ngàn nam nhân trẻ chỉ mới hai mươi tuổi, số ít người này chính là võ giả tham gia sơ bạt chọn lựa võ đạo Đại Chu triều. Bên ngoài khu vực này, ba ngàn Ngự Lâm quân cầm đại kích đứng duy trì trật tự bên này, lại ra xa nữa là dân chúng kinh sư đứng xem.

- Chọn lựa võ đạo không uống là thịnh điển võ đạo lớn nhất Đại Chu triều. Mới là ngày thứ nhất đã có ba ngàn võ giả trẻ tuổi tham gia, sơ bạt võ đạo diễn ra tới mười ngày, trong thời gian này e rằng có năm, sáu vạn người tham gia.

Trên thành lầu thiên võ môn, hai thanh niên một nam một nữ bị đám đông vây quanh, quan sát sơ bạt võ đạo trong quảng trường bên dưới.

Hai người khoảng mười bảy, tám tuổi, mặc quần áo hoa quý.

Có thể trong lúc chọn lựa võ đạo Đại Chu triều lên thành lầu thiên võ môn quan sát, hiển nhiên thân phận, địa vị của một nam một nữ này không bình thường, ít nhất cũng là công hầu vương tôn.

- Năm năm trước ta đến Đại Chu triều vừa lúc sơ bạt võ đạo chấm dứt.

- Sau này võ cử, giáo trường so đấu, nhiều nhất chỉ khoảng hai, ba ngàn người tham gia, kém xa hiện tại mấy vạn người hoạt động rầm rộ.

Nữ nhân trên thành lầu thiên võ môn tóc vàng, mắt xanh, vóc dáng cao kiêu, diện mạo kiêu diễm, đúng là Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi.

Thanh niên ở bên cạnh Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi chậm rãi nói:

- Chọn lựa võ đạo là việc trọng đại khó gặp, một lần chọn lựa võ đạo đủ cho Đại Chu triều tuyển ra mấy trăm nhân tài võ đạo. Nếu có thể đoạt giải nhất trong chọn lựa võ đạo là được vào thẳng trong quân, được trọng dụng, chịu khó qua vài năm kinh nghiệm liền thành đô úy, hiệu úy, thống lĩnh một quân đội kiến công lập nghiệp, cho đến phong hầu bá tước, hưởng vinh quang tối cao.

Thanh niên kiêu ngạo nói:

- Tầng tổ Trình gia ta trở tài vượt trội trong lần chọn lựa võ đạo Đại Chu triều đầu tiên, tiến vào trong quân, theo thái tổ Đại Chu triều chinh phạt nam man, bắc khương, lập công lao hãn mã, cuối cùng phong thừa kế ‘An Võ Hầu’. Chỉ tính công lao thì tầng tổ Trình gia ta không thua một vị quốc công. Chỉ tiếc, quốc công Đại Chu triều chỉ lúc khai quốc có công mới được phong, điểm này là hoàn cảnh xấu tầng tổ Trình gia ta không thể bù lại.

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi nhìn quảng trường thiên võ môn bên dưới, thuận miệng hỏi thanh niên:

- Trình gia các người từ khi Đại Chu triều khai quốc đã kế thừa An Võ Hầu, ở trong quân thâm căn cố đế, uy vọng cực cao. Nhưng so với Trần Quốc Công Dương gia thì sao?

Nghe Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi hỏi, thanh niên mỉm cười nói:

- Trần Quốc Công, Dương Thiên được gọi là đệ nhất tướng đương kim Đại Chu triều, dĩ nhiên uy thế trong quân rất cao.

Thanh niên nói:

- Nhưng không cần thiết so sánh Trình gia ta và Dương gia, cô cô của ta là phu nhân chính thê của Trần Quốc Công, bây giờ hai nhà nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Toàn bộ quân Đại Chu triều chỉ có Thần Võ Vương Càn Ngọc Long có thể ngang ngửa với chúng ta.

Thanh niên này là trưởng công tử của An Võ Hầu Trình gia, Trình Tử Dương.

An Võ Hầu Trình gia đúng là nhà mẹ đẻ của Trình phu nhân Trần Quốc Công, Trình phu nhân là thân cô cô của Trình Tử Dương.

Trần Quốc Công, An Vô Hầu, hai thế lực lớn trong quân, hiện nay hai nhà đám hỏi, uy thế trong quân càng đạt tới đỉnh.

Dù Trình Tử Dương rất tự hào về điều này nhưng không muốn nói nhiều với Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi.

Trình Tử Dương chuyển đề tài hỏi Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi:

- Lâm nhi công chúa, chúng ta vốn ước hẹn giờ thìn đến thiên vô môn, tại sao nàng trễ lâu như vậy?

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi thản nhiên nói:

- Không có gì, không ngờ chọn lựa võ đạo diễn ra thì có nhiều người đến kinh thành vậy, khiến đường hơi chật. Ta gọi bốn thị vệ đi phía trước mở đường, không ngờ gặp một vị công tử nói là thị vệ của ta hoành hành ngang ngược, đùa giỡn thị nữ của hân.

Trình Tử Dương nhướng mày nói:

- A? Là ai dám ngăn đón xa gái của công chúa?

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi nói:

- Ta không hỏi, nhưng xem khí độ thì chắc là thế gia công tử. Ta khiến Tiểu Nhã bồi thường mười hai kim bính cho thị nữ của hân, giải quyết xong chuyện này. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Thì ra là vậy.

Trình Tử Dương không hỏi nhiều:

- Dù công chúa chậm đôi chút nhưng vẫn kịp chạy tới đây vào giờ thìn, không tính muộn.

- Lâm nhi công chúa, chúng ta quan sát chọn lựa võ đạo đi. Tại sơ bạt võ đạo, cường giả luyện khí trực tiếp thăng cấp, còn cường giả dưới đẳng cấp luyện khí thì phải tham gia sơ bạt võ đạo, lấy thực lực luận anh hùng!

Trình Tử Dương nói xong cùng Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi xem sơ bạt võ đạo.

- Mời công chúa xem, chỗ sân sơ bạt võ đạo có tổng cộng ba giá đao, mỗi một giá để một thanh trường đao. Thanh thứ nhất nặng hai trăm hai mươi ba cân, thanh thứ hai nặng ba trăm bốn mươi hai cân, thanh thứ ba nặng năm trăm lẻ bảy cân. Có thể nâng lên trường đao thứ nhất thì xem như thông qua tuyển chọn.

Trình Tử Dương nói:

- Nếu nâng lên thanh thứ hai là có lực lượng mạnh hơn cả võ giả sơ giai luyện khí, còn nâng thanh thứ ba ... Ha ha, từ chọn lựa võ đạo thứ nhất chưa ai làm được.

Trên sân quảng trường quảng trường thiên vô môn bên dưới có ba cái giá đao.

Ba thanh trường đao, cái ngắn nhất là ngũ thước, cái dài nhất là bảy thước, dày hai ngón tay, do tinh cương tạo ra, nặng mấy trăm cân. Ba thanh trường đao từ hồi chọn lựa võ đạo Đại Chu triều thứ nhất đã sử dụng tới nay qua trăm năm mà thân đao không chút loang lổ.

Bây giờ võ giả tham gia sơ bạt võ đạo đang thử nâng đao lên.

Ba thanh trường đao nặng nhất chỉ năm trăm cân, đám võ giả ôm sức nặng năm trăm cân rất dễ.

Nhưng cần cầm chuôi trường đao, giơ thân đao dài năm, sáu thước thì khó khăn gấp mười, trăm lần. Không có bắp thịt, lực cánh tay phi phạm thì căn bản không thể làm được!

Một võ giả đang thử giơ lên trường đao thứ nhất:

- Gao!

Võ giả này chỉ là trung giai tới thể, sức mạnh chênh lệch, hai tay cầm chuôi đao dốc hết sức, xương kêu kết kết nhưng không thể nâng lên trường đao một li.

Không nâng được trường đao là thất bại sơ bạt võ đạo.

Võ giả toát mồ hôi trán đầm đìa, mắt thấy không thể thành công, cắn chặt răng dốc hết sức. Két một tiếng, gã nâng trường đao lên ba thước.

Lòng võ giả vui mừng, đang định tiếp tục giơ đao lên thì chợt nghe một tiếng rầm rắc giòn vang. Áp lực thân đao quá lớn, cổ tay võ giả không chống đỡ được bị áp gãy. Võ giả phát ra tiếng hét thê lương.

Con dân kinh sư Đại Chu triều đứng xem phát ra tiếng hét sợ hãi.

- Sơ bạt võ đạo mà thâm thiết đến mức này?

Không biết khi nào thì Dương Thạc đã lẩn vào đám người đứng xem.

Dương Thạc nhìn ba thanh trường đao, trầm nghĩ:

- Thực lực của ta chưa vào đẳng cấp luyện khí, muốn thông qua sơ bạt võ đạo cần giơ lên trường đao, không biết trong ba cái này ta có thể nâng lên cái nào.

76. Chương 76: Âm Khiếu Cộng Minh, Nâng Trường Đao!

Vô Tận Thần Công

Chương 76: Âm khiếu cộng minh, nâng trường đao!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc mới chỉ tới quảng trường thiên võ môn.

Mới này Dương Thạc xung đột với người của Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi ở trên đường, dù cuối cùng giải quyết sự việc viên mãn, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục mỗi người được năm kim bính tử bồi thường nhưng Dương Thạc vẫn bị giảm hứng thú, không du lịch trong kinh thành nữa mà đi thẳng tới quảng trường thiên võ môn.

Vốn hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không dám nhận mười kim bính tử của Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi, định giao cho Dương Thạc.

Kim bính tử là loại tiền tài đặc biệt của Đại Chu triều, mỗi một thỏi tương đương với năm mươi lượng bạc, mười mai kim bính tử là năm trăm lượng bạc trắng!

Vừa ra tay chính là năm trăm lượng bạc trắng, chỉ sợ giàu như Hỏa La công chúa mới rộng rãi như vậy.

Bạc tiêu hàng tháng của Dương Thạc ban đầu là năm lượng, hiện tại cũng chỉ có mười hai.

Bạc hàng tháng của hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục mỗi người năm lượng cộng lại chưa tới mười hai, tiền hàng tháng của chủ tử phải để dành hai năm mới đến năm trăm lượng.

Món tiền kén sù như vậy tất nhiên hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không thể nhân.

Bình thường Dương Thạc không xài bao nhiêu tiền, nhưng nếu hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đã không lấy thì hẳn giữ giùm, cùng lắm chờ tương lai Hồng Phi, Lục Thúy lập gia đình hẳn sẽ dùng mớ kim bính tử này làm đồ cưới cho các nàng.

Cắt kim bính tử xong ba người thẳng hướng thiên võ môn.

Bởi vì đoàn xe của Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi không dám phóng ngựa chạy như điên, bởi vậy dù ba người Dương Thạc đi bộ nhưng chỉ trễ hơn đoàn xe của nàng một chút.

Dương Thạc mới tới thiên võ môn liền thấy sơ bạt võ đạo, thảm cảnh có người bị bẻ gãy cổ tay.

Dương Thạc vừa nhìn vừa nghĩ:

- Sơ bạt võ đạo này cường giả đẳng cấp luyện khí trực tiếp thông qua, dưới luyện khí cần phải giơ lên trường đao tinh cương. Xem ra sơ bạt võ đạo chủ yếu thí nghiệm lực lượng, sức mạnh cơ thể của võ giả.

Dương Thạc cũng chưa đi vào đẳng cấp luyện khí.

Bên này kiểm nghiệm có đạt tới đẳng cấp luyện khí hay không là cần xem cường giả có tự nhiên khép mở lỗ chân lông. Võ giả đạt tới đẳng cấp luyện khí cần ở trong sự giám sát của năm võ sư quân đội Đại Chu triều bày ra năng lực khép mở lỗ chân lông tự nhiên mới được thông qua thí nghiệm. Dù lực lượng thân thể Dương Thạc đạt tới đẳng cấp luyện khí nhưng không thể khép mở lỗ chân lông, hiển nhiên không thể thông qua thí nghiệm, chỉ đành đi vác ba thanh trường đao tinh cương.

- Chờ lát nữa không biết ta có thể giơ lên thanh trường đao tinh cương nào.

- Quan chủ khảo bên kia dường như là Tây Dương Hầu, An Võ Hầu, còn có Binh bộ thượng thư. Chỉ là sơ bạt võ đạo đã khiến ba vị chủ trì, có thể thấy được Đại Chu triều chú trọng chọn lựa võ đạo.

Bên cạnh sân có một mái che nắng, bên trong có ba người ngồi, Dương Thạc nhìn quần áo của họ đại khái đoán ra thân phận.

Trong đó nam nhân hơn bốn mươi tuổi, tư thế oai hình, hơi giống Trình phu nhân chính là An Võ Hầu, Trình Ngọc.

Sơ bạt võ đạo lại khiến ba vị chủ trì, có thể thấy được Đại Chu triều chú trọng chọn lựa võ đạo như thế nào.

Ngoài ra Dương Thạc biết là nếu phụ thân Dương Thiên không bệ quan thì e rằng quan chủ khảo đổi thành thần tượng đệ nhất Đại Chu triều, Trần Quốc Công.

Võ giả lúc trước thử giơ lên trường đao tinh cương đã bị gãy tay.

Võ giả lượt tiếp theo bị hù võ gan, không dám nếm thử. Có mấy người thử nhưng vì sợ hãi, căng thẳng nên phát huy không tốt, không có giơ lên thanh trường đao tinh cương nào.

- Người tiếp theo! A? Không có ai sao?

Liên tiếp ba, bốn võ giả thất bại, không ai dám thử nữa. Dù họ tự tin vào mình cũng muốn chờ đẳng sau ổn định rồi mới lên.

- Đám võ giả này có lẽ thực lực không tệ nhưng rốt cuộc tuổi quá nhỏ, tâm trí không kiên cường, bị tình hình võ giả gãy tay ảnh hưởng. Tâm trí không kiên định thì làm sao bước lên đỉnh võ đạo? Nếu sợ gãy tay thì dứt khoát đừng thử thách nữa, đi về nhà luôn đi!

Dương Thạc thầm hừ lạnh, không đồng ý hành động của đám võ giả.

- Chắc Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi ở góc nào đó quan sát sơ bạt võ đạo.

- Bây giờ không có võ giả dám lên đi thí nghiệm, không chừng sẽ khiến Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi khinh thường võ giả Đại Chu triều ta. Thôi, để ta lên thử nghiệm, tăng niềm tin cho đám võ giả.

Dương Thạc xoay chuyển suy nghĩ.

- Để ta!

Dương Thạc đã ra quyết định, dứt khoát sải bước ra khỏi đám người.

Ngự Lâm quân đẳng trước tự động tách ra con đường để Dương Thạc vào trong sân thí nghiệm.

Dương Thạc hành lễ võ giả chấp tay hướng ba vị quan chủ khảo ở phía xa, sải bước đi nhanh tới ba giá đao.

Ba giá gác ba thanh trường đao tinh cương, cái thứ nhân bị Dương Thạc phớt lờ đi, ánh mắt hắn đặt ở thanh thứ hai.

Trường đao tinh cương thì cường giả tối thể cao giai có thể miễn cưỡng nâng lên, đối với Dương Thạc gần như không khó khăn. Thanh thứ hai, thứ ba thì hắn không biết nên chọn làm sao, hắn không dám cam đoan mình có thể thoải mái nâng nó.

- Thanh niên này đang nhìn thanh trường đao tinh cương thứ hai, thứ ba?

- Hẳn có thực lực nâng trường đao tinh cương thứ hai không? Nhìn tuổi của hắn chỉ cỡ mười lăm, mười sáu, làm sao có thực lực như vậy được?

Dân chúng Đại Chu triều đứng xem tập trung ánh mắt vào Dương Thạc, thậm chí là ba vị quan chủ khảo cũng đầy hứng thú nhìn hắn.

Trên thành lầu thiên võ môn, Trình Tử Dương, Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi đặt tầm mắt vào người Dương Thạc, nhưng cách khá xa, góc độ không đúng nên Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi không nhận ra hắn.

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi nhìn Dương Thạc, trầm giọng nói:

- Xem ra liên tục ba, bốn người không giơ lên trường đao, lần này đến cao thủ rồi.

Trình Tử Dương mỉm cười nói:

- Đại Chu triều ta đông đúc nhân tài, liên tục ba, bốn không thông qua, tự nhiên sẽ có người nhìn không được, đi ra gỡ gạc. Lâm Nhi công chúa, nàng nghĩ xem người này có thể giơ lên trường đao tinh cương thứ hai không?

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi chớp mắt, nói với Trình Tử Dương:

- Có thể giơ thanh thứ hai không? Tiểu Hầu gia dám khẳng định hắn không nâng nổi thanh thứ ba sao?

- Thanh thứ ba?

Trình Tử Dương cười to, không đáp.

.....

- Thanh thứ ba, lúc trước ta cười nhạo đám võ giả kia tâm trí không kiên định, giờ đến lượt ta đối mặt trường đao tinh cương thứ ba thì sợ đầu sợ đuôi sao?

- Dù hôm nay ta không giơ lên nổi thanh thứ ba nhưng chỉ cần ta dám ném thử, sớm muộn gì cũng có thể giơ nó lên!

Dương Thạc thầm nghĩ, tập trung ánh mắt vào trường đao tinh cương thứ ba.

Dương Thạc đi tới giá đao gác trường đao thứ ba, hai tay bắt lấy chuôi đao.

Dương Thạc quát to: truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

- Lên cho ta!

Dương Thạc gồng hai tay.

Răng rắc Kết kết kết!

Tiếng gân cốt ma sát, trường đao tinh cương ma sát giá đao cùng vang lên. Dương Thạc phát hiện trường đao tinh cương cực kỳ nặng, khó thể giơ lên.

- Lại dùng sức!

Giờ phút này, Dương Thạc không từ bỏ, hít sâu, hai tay dùng sức.

Vù vù vù vù vù!

Khi Dương Thạc dùng sức thì trong cơ thể, ba mươi sáu âm khiếu cùng kêu vù vù. Ngay sau đó, Dương Thạc cảm thấy đôi tay ứa vào lực lượng vô cùng. Dương Thạc quát to, chuôi trường đao tinh cương nặng năm trăm lễ bẩy cân rắc một tiếng rời khỏi giá đao, bị giơ lên.

77. Chương 77: Sát Ý, Đao Phong Chỉ Thăng

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 77: Sát ý, đao phong chỉ thẳng

Trường đao thứ ba, nặng năm trăm lẻ bảy cân thể nhưng bị Dương Thạc giơ lên.

Dương Thạc giơ trường đao tinh cương này lên, cảm thấy ba mươi sáu âm khiếu trong thân thể không ngừng kêu, lực lượng vô tận khởi động đến đôi tay. Dương Thạc nắm chuôi trường đao tinh cương thể nhưng chẳng hề thấy mệt mỏi.

Ngoài ra cánh tay, cổ tay của Dương Thạc vững vàng chịu đựng áp lực từ trường đao tinh cương.

Giờ phút này, óc Dương Thạc lóe tia sáng.

“Ba mươi sáu chỗ âm khiếu cộng minh, trên diện rộng tăng lên lực lượng, tăng cường khí lực sao?”

Dương khiếu cộng minh, chân khí chấn động

Âm khiếu cộng minh thì trực tiếp tăng lên lực lượng, tăng cường khí lực.

Vốn lấy thể lực của Dương Thạc chỉ miễn cưỡng giơ thanh trường đao tinh cương thứ hai, trường đao tinh cương thứ ba thì hẳn bắt lực.

Nhưng ba mươi sáu âm khiếu cộng minh, lực lượng của Dương Thạc tăng độ rộng, có thể nhắc lên trường đao tinh cương nặng năm trăm lẻ bảy cân. Dương Thạc có cảm giác cho dù khiến hắn cầm trường đao tinh cương vung một phen cũng không khí.

Khí lực cũng tăng mạnh.

Nếu không thì dù có đủ lực lượng, cổ tay, cánh tay không chịu nổi sẽ bị gãy tay giống như võ giả trước đó.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Dương khiếu, âm khiếu đều có công dụng riêng, không có cái nào vô dụng.

Lúc ban đầu, đã thông ba mươi sáu chỗ âm khiếu là Dương Thạc tổng cộng thông huyết khiếu bảy mươi hai chỗ, nhưng như vậy chưa lên tới đẳng cấp luyện khí, chỉ hơi tăng lực lượng và khí lực, không xúc phát bí pháp gì. Lúc ấy Dương Thạc cảm thấy đã thông ba mươi sáu chỗ âm khiếu tác dụng không lớn, chỉ như có còn hơn không.

Bây giờ ba mươi sáu chỗ âm khiếu cộng minh, tác dụng của nó hiện ra.

Dương khiếu, chủ yếu tăng phúc chân khí; âm khiếu thì tăng khí lực, gia tăng thể lực.

Người bình thường tu luyện đều là nặng dương khiếu, nhẹ âm khiếu. Trong bảy mươi hai huyết khiếu đã thông thì năm mươi chỗ dương khiếu, âm khiếu chỉ khoảng hai mươi cái. Dựa vào dương khiếu tăng phúc chân khí vừa lúc đột phá đẳng cấp luyện khí.

Dương Thạc thì là dương khiếu, âm khiếu đủ ba mươi sáu chỗ, chân khí, khí lực đồng bộ tăng phúc. Tuy rằng ba mươi sáu chỗ dương khiếu chưa đủ để Dương Thạc đi vào đẳng cấp luyện khí nhưng ít ra ở đẳng cấp đỉnh tôi thể thì chân khí của Dương Thạc vượt trội, ở khí lực cũng vượt qua cường giả sơ giai luyện khí bình thường.

Dương Thạc trầm hiểu ra.

- Dưới loại tình huống này, thực lực của ta không khác gì cấp bậc võ đạo cao hơn một giai.

Đẳng cấp đỉnh tôi thể có thể so với đẳng cấp luyện khí, đỉnh luyện khí có thể bằng đẳng cấp võ sư.

Có lẽ Dương Thạc không cần đi vào đẳng cấp võ sư, chỉ cần là đỉnh luyện khí là có thực lực đến Ngọc Mạt Lâu cứu Tiểu Địch ra.

Đương nhiên Dương Thạc biết muốn dùng đỉnh luyện khí được đãi ngộ của võ sư thì cần người khác cũng tán thành thực lực của chính mình. Chọn lựa võ đạo lần này đúng là cơ hội tốt nhất để cho người khác tán thành thực lực của chính mình.

Dương Thạc không biết là không cần hấn đi vào đỉnh luyện khí, chỉ cần hấn giờ lên trường đao thứ ba thì đủ làm mọi người kinh sợ.

Dân chúng kinh sư Đại Chu triều đứng xem tròn tròn mắt, bộ dáng không thể tin.

Trường đao thứ ba bị thanh niên này giờ lên?

Nên biết rằng Đại Chu triều có trăm năm lịch sử, gần hai mươi lần chọn lựa võ đạo, bên dưới đẳng cấp luyện khí không có một ai giờ lên trường đao thứ ba được.

Dương Thạc là người duy nhất.

Dưới loại tình huống này, đám dân chúng Đại Chu triều xung quanh thậm chí nghi ngờ có phải mình đã nhìn lầm không.

Cùng lúc đó, trên thành lầu thiên võ môn, Trình Tử Dương, Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi đều giật mình, họ không ngờ võ giả bên dưới thật sự giờ lên trường đao thứ ba nặng nhất.

- Ủa? Người này giờ lên trường đao thứ ba được?

Nhất là Trình Tử Dương, mới nãy Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi hỏi tại sao gã cảm thấy võ giả kia không giờ lên trường đao thứ ba được, gã còn cười mỉm chi, cảm thấy đây là nói nhảm. Nhưng bây giờ võ giả bên dưới giờ lên trường đao thứ ba, cái này như tát Trình Tử Dương mấy bạt tai, khiến gã biến sắc mặt.

Trình Tử Dương quát to:

- Không thể nào, tuyệt đối không có khả năng, lúc trước chọn lựa võ đạo Đại Chu triều lần đầu tiên thì tầng tổ của ta cũng không đến đẳng cấp luyện khí, khi đó chỉ giờ An Vô Hầu, Trình Ngọc thứ hai vùng một lát, sao người này có thể giờ lên trường đao thứ ba?

Trình Tử Dương cảm thấy không ai có thể vượt qua tầng tổ Trình gia giờ lên trường đao thứ ba. (.

So với Trình Tử Dương thì Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi biểu tình bình tĩnh:

- Đúng vậy, là trường đao thứ ba.

- Hai thanh trường đao tinh cương khác hẳn hơn cái này nhiều, tuyệt đối là thanh thứ ba. ủa? Hình như ta biết người này, lúc trước chính là hấn ngăn cản xe ngựa của ta.

Lúc trước Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi không cẩn thận nhìn Dương Thạc, lúc này nàng phát hiện ra võ giả bên dưới dường như là Dương Thạc lúc trước cản đầu xe.

Trình Tử Dương bản năng hỏi lại:

- A? Là hấn? Tên hấn là gì?

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi nói:

- Hình như tên là Dương Thạc, cụ thể có thân phận gì thì ta không rõ ràng, nhưng hấn họ Dương, công hầu trong kinh sư Đại Chu triều chỉ có Trần Quốc Công họ Dương, không lẽ hấn là đệ tử của Trần Quốc Công phủ? Người có quan hệ thông gia với Trần Quốc Công, chắc có biết hấn?

Nghe Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi nói, mặt Trình Tử Dương lạnh lùng hỏi:

- Cái gì? Dương Thạc?

- Không ngờ là Dương Thạc, thứ tử Dương gia ti tiện đánh biểu đệ Dương Tử Hi bị thương, hấn cũng tham gia chọn lựa võ đạo? Hay cho Dương Thạc, biểu đệ Tử Hi tàn phế vì người, cô mẫu nhân từ đối phó người, đặt ở trong nhà người khác thì người đã sớm chết không toàn thây. Hiện tại thể nhưng còn dám xuất đầu lộ diện, muốn lập uy trong chọn lựa võ đạo sao?

Mắt Trình Tử Dương bắn ra sát khí thẳng hướng Dương Thạc.

- A? Sát ý thật mãnh liệt.

Cùng lúc Trình Tử Dương phát ra sát ý thì Dương Thạc cảm ứng được ngay.

Dương Thạc cảm giác như bị rần độc nhìn túng, dựng đứng lông tơ, hần xoay người đối diện thành lầu thiên võ môn.

- Sát ý đến từ thành lầu thiên võ môn? Không biết là hạng ác ôn nào giấu mặt?

Dương Thạc từ dưới nhìn lên chỉ thấy lơ mờ vài bóng người trên thành lầu thiên võ môn.

Dù Dương Thạc không biết là ai phát ra sát ý này nhưng dù là người nào thì hẳn không hề e sợ.

- Muốn giết ta, chẳng lẽ không sợ bị ta giết lại sao?

Đối mặt sát ý dày đặc này, Dương Thạc không chút nào nao núng, mạnh mẽ đạp một bước tới trước, trường đao tinh cương mạnh xoay, mũi đao giờ lên.

Vù vù vù vù vù!

Tiếng chấn động, mũi đao chỉ hướng Trình Tử Dương đứng trên thành lầu thiên võ môn.

78. Chương 78: Để Bản Hầu Thử Thực Lực Của Người!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 78: Để bản hầu thử thực lực của người!

- Hay cho tiểu súc sinh!

Khi đao phong của Dương Thạc chỉ honwgs Trình Tử Dương, sát ý lộ ra rõ ràng.

Trình Tử Dương cảm giác sát ý từ người Dương Thạc không kém gì của gã. Đỉnh tôi thể lại có thể đối đầu với Trình Tử Dương đỉnh luyện khí, chỉ tính điều này đủ chứng minh Dương Thạc có lá gan không bình thường.

- Lá gan của tiểu súc sinh này cao thật.

- Tiếc rằng một võ giả có gan thôi chưa đủ. Thực lực cường đại mới là có gan, thực lực không đủ cường đại thì gọi là càn rỡ. Đỉnh tôi thể còn dám như vậy thì tiểu súc sinh này quá càn rỡ.

Bây giờ Trình Tử Dương không thèm nhìn Dương Thạc cái nào, rũ xuống mi mắt, nheo mắt lại.

Trình Tử Dương là tiểu Hầu gia của An Võ Hầu Trình gia, thực lực đạt tới đỉnh tôi thể, lúc còn nhỏ là vượt lên đỉnh cao nhất, dĩ nhiên vài phần khí độ, không đến mức bởi vì Dương Thạc toát ra sát ý khiêu khích mà thiếu kiên nhẫn.

Bây giờ Dương Thạc càn rỡ thì có ích gì?

Tương lai vô cử, giáo trường diễn võ so đấu, giữa Trình Tử Dương và Dương Thạc sẽ có trận chiến, lúc đó để xem Dương Thạc có càn rỡ được không.

.....

- Ủa? Sát ý đã biến mất.

Chính lúc này, Dương Thạc ở phía dưới cảm giác rõ ràng sát ý từ thành lầu thiên võ môn đã biến mất.

Dù không biết người trên thành lầu thiên võ môn nhằm vào Hỏa La quốc là ai nhưng Dương Thạc không ngốc, đại khái đoán ra thân phận của đối phương.

Người không oán không cừu thì ai sẽ phát ra sát ý với mình?

Bình thường xem như Dương Thạc điệu thập, dù hấn đánh bị thương Dương Tử Hi, nổi tiếng trong Trần Quốc Công phủ nhưng ở kinh sư Đại Chu triều thì vẫn là không có tiếng tăm gì, cũng không đắc tội với người. Người có địch ý với Dương Thạc chỉ có Trình phu nhân, sau lưng nàng là An Võ Hầu Trình gia.

- Dương Tử Hi còn bị ta đánh trọng thương, Hắc Y Vệ của Dương Tử Mặc chết trên tay ta, lại đến vài người Trình gia có ngại gì?

thành lâu thiên võ môn thu lại sát ý, Dương Thạc cũng đánh tan sát ý, thả lỏng sức cổ tay. Trường đao tinh cương nặng năm trăm lễ bảy cần ầm ầm rút xuống đất bốc lên bụi mù.

Tới lúc này võ sư trong quân Đại Chu triều phụ trách thí nghiệm mới hồi phục tinh thần lại, lớn tiếng tuyên bố:

- Vị ... Vị công tử này ... Giờ lên trường đao thứ ba, thông qua thí nghiệm.

Võ sư mới tuyên bố xong, dân chúng kinh sư Đại Chu triều đứng xem như pháp nổ thảo luận, khen nức nở việc Dương Thạc giờ lên trường đao thứ ba.

Chọn lựa võ đạo Đại Chu triều hai mươi quý, chỉ có một mình hấn giờ lên trường đao thứ ba.

Dân chúng kinh sư Đại Chu triều đứng xem coi như là người chứng kiến Dương Thạc thành công nâng trường đao thứ ba, tương lai ở trước mặt thân thích bằng hữu có tư cách khoác lác. Bởi vậy đám người đứng xem cực kỳ hưng phấn, trong đó có người lớn tiếng khen.

- A? Giờ được trường đao thứ ba? Đây là hành động vĩ đại từ khi Đại Chu triều khai quốc đến nay chưa từng có! Hay! Hay! Hay! Tiểu tử, ngươi tên là gì? Là người ở nơi nào?

Không chỉ là người xem hưng phấn, ba vị chủ khảo cũng mắt sáng rỡ.

Nhất là Binh bộ thượng thư liên tục kêu ba tiếng hay, mở miệng cao giọng hỏi tên tuổi, quê quán của Dương Thạc. Binh bộ thượng thư làm chủ khảo lần này ra nhân vật như Dương Thạc, gã làm Binh bộ thượng thư để lại một nét đậm trên lịch sử chọn lựa võ đạo Đại Chu triều.

Đối mặt Binh bộ thượng thư đặt câu hỏi, Dương Thạc chấp tay hành lễ, không kiêu ngạo không siểm nịnh đáp:

- Hồi bẩm đại nhân, tiểu nhân tên Dương Thạc, là người kinh sư, đệ tử của Trần Quốc Công phủ.

Nghe Dương Thạc trả lời, Binh bộ thượng thư kinh ngạc nói:

- Cái gì? Đệ tử của Trần Quốc Công phủ?

Binh bộ thượng thư khá hiểu biết về Trần Quốc Công phủ, phản xạ nói:

- Trần Quốc Công phủ có hai vị con trai trưởng, trong đó một vị tên Dương Tử Mặc đoạt giải nhất tại quý chọn lựa võ đạo mười năm trước, làm tướng trong quân Nam tỉnh? Thứ tử của Trần Quốc Công hình như tham gia võ bạt lần này, nhưng hấn đã sớm đạt tới đẳng cấp luyện khí thì phải, không tên là Dương Thạc.

Binh bộ thượng thư nói rồi nghi hoặc liếc An Võ Hầu, Trình Ngọc.

Giờ phút này, khi An Võ Hầu, Trình Ngọc nghe Dương Thạc báo tên thì sắc mặt âm trầm, mắt lạnh băng nhìn chằm chằm vào hấn.

Hiển nhiên An Võ Hầu, Trình Ngọc sớm biết chuyện Dương Thạc đánh bị thương Dương Tử Hi, giống như Trình Tử Dương, sâu trong lòng gã đầy sát ý với hấn. Chẳng qua thực lực của An Võ Hầu, Trình Ngọc càng mạnh, có thể hoàn toàn che lấp sát ý, nhưng dù là vậy thì sắc mặt của gã khá khó xem.

Chính lúc này, một chủ khảo khác, Tây Dương Hầu cười to bảo:

- Không phải là Dương Tử Mặc, cũng không phải đích thứ tử? Xem ra tiểu tử này là thứ tử của Dương gia!

- Trình Hầu, ngươi có quan hệ thông gia với Trần Quốc Công, tiểu tử này là ngoại sanh của ngươi, ngươi có nhận ra không?

Tây Dương Hầu thân thể to lớn, mặt râu quai nón, trông liền biết là người thô lỗ. Dù khuôn mặt tục tũn nhưng đã được phong hầu thì rõ ràng gã là người có tâm tư nhạy bén, lập tức nghĩ ra Dương Thạc là thứ tử Trần Quốc Công phủ.

Hơn nữa nhìn vẻ mặt của An Võ Hầu, Trình Ngọc là biết, vị thứ tử này chắc không thân gì với Trình phu nhân chính thê của Trần Quốc Công.

Thứ tử dương oai, đối với Trình phu nhân chính thê của Trần Quốc Công chẳng khác nào bôi tro trát trấu vào mặt.

Tây Dương Hầu có thể lực không nhỏ trong quân, thường bất hòa với Trần Quốc Công, Dương Thiên. An Võ Hầu, Trình Ngọc và Dương Thành là quan hệ thông gia, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Hiện tại Dương Thạc là thứ tử Trần Quốc Công phủ kể ở giáo trường dương oai, Tây Dương Hầu muốn lấy Dương Thạc làm mối chèn ép An Võ Hầu, Trình Ngọc và Trần Quốc Công phủ.

Tây Dương Hầu nghiêng đầu nói với Binh bộ thượng thư:

- Mã đại nhân, Dương Thạc giờ lên trường đao thứ ba là hành động vĩ đại nhất từ trước tới nay trong sơ bạt võ đạo, có thể nói là đoạt giải nhất trong sơ bạt. Theo quy tắc thì nên có hoa đỏ, cưỡi ngựa cao to, phái một trăm Ngự Lâm quân khuê chiêng gõ trống hộ tống đến Trần Quốc Công phủ mới thể hiện Đại Chu triều ta coi trọng chọn lựa võ đạo như thế nào đi?

Binh bộ thượng thư, Mã đại nhân liếc sắc mặt của An Võ Hầu, Trình Ngọc, gã cũng là loại người thông minh sắc sảo, lập tức hiểu lợi hại trong đó. Giờ phút này, Binh bộ thượng thư, Mã đại nhân kẹt giữa Tây Dương Hầu và An Võ Hầu, Trình Ngọc, thật khó ăn nói.

- Cái này ...

Không chờ Binh bộ thượng thư, Mã đại nhân lên tiếng, An Võ Hầu, Trình Ngọc hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

An Võ Hầu, Trình Ngọc lạnh lùng nói:

- Chỉ là một lần sơ bạt võ đạo, có cần phô trương như vậy không?

- Trình Hầu nói sai rồi.

Tây Dương Hầu biểu tình nhú mày nói:

- Trong chọn lựa võ đạo, giáo trường đoạt giải nhất, ba trăm Ngự Lâm quân hộ tống, vòng quanh kinh sư ba vòng làm vinh quang. Võ cử đoạt giải nhất, hai trăm Ngự Lâm quân hộ tống, vòng kinh thành một vòng. Sơ bạt đoạt giải nhất, một trăm Ngự Lâm quân hộ tống. Đây là Đại Chu triều đã định ra, chắc không phải Trình Hầu muốn làm trái, chèn ép vị tiểu công tử của Trần Quốc Công phủ này đi?

Mặt An Võ Hầu, Trình Ngọc lạnh lùng hỏi:

- Chèn ép?

- Ta đường đường là Võ An Hầu sẽ chèn ép một tiểu tử không là đẳng cấp luyện khí sao?

- Nhưng theo ta được biết, dựa vào thông lệ của Trần Quốc Công phủ, đệ tử trong phủ mười lăm tuổi không đạt được luyện khí đẳng cấp sẽ bị trục xuất ra khỏi xuất phủ, trọn đời không thể bước vào kinh thành. Ta thấy Dương Thạc đã mười lăm, sáu tuổi mà chưa tới đẳng cấp luyện khí, phải tiến hành sơ bạt võ đạo, đây rõ ràng là khi quân phạm thượng!

- Bây giờ bản hầu phải thử xem thực lực của hắn có phải là lấy đẳng cấp tôi thể giờ trường đao thứ ba không!

An Võ Hầu, Trình Ngọc quát khê, lắc người lao tới trước mặt Dương Thạc, duỗi tay ra chụp xuống đầu hắn.

79. Chương 79: Từ Cửa Chính Ngang Nhiên Vào Phủ

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 79: Từ cửa chính ngang nhiên vào phủ

An Võ Hầu, Trình Ngọc ra tay.

Dù là Tây Dương Hầu hay Binh bộ thượng thư, Mã đại nhân, hoặc chính Dương Thạc đều không bao giờ ngờ An Võ Hầu, Trình Ngọc nói là ra tay ngay.

Trong khoảnh khắc, An Võ Hầu, Trình Ngọc đã tới trước mặt Dương Thạc, duỗi tay to ra như che trời, bao phủ Dương Thạc. Giờ phút này, Dương Thạc cảm giác như một ngọn núi lớn mạnh đè ép mình, áp lực cực lớn, khiến hắn không thở nổi.

Dù là cường giả đẳng cấp võ sư cũng không có uy thế như vậy.

Thực lực của An Võ Hầu, Trình Ngọc ít nhất đã đạt tới võ đạo tôn giả chi cảnh, thậm chí rất có thể đến đẳng cấp đại tông sư. Ở trước mặt An Võ Hầu, Trình Ngọc, Dương Thạc giống như con kiến, không có một chút sức phản kháng. An Võ Hầu, Trình Ngọc nhẹ nhàng nhấn một cái là có thể bóp nát Dương Thạc.

- Nguy rồi!

Người Dương Thạc dựng đứng lông tơ.

Áp lực hùng hồn khiến tinh thần Dương Thạc thác loạn.

Loại cảm giác sống chết nằm trong tay người khác khiến Dương Thạc cực kỳ khó chịu.

- Lui!

Dương Thạc cắn mạnh đầu lưỡi, đau nhức thấu xương khiến hắn lấy lại tinh thần. Đối mặt công kích từ An Võ Hầu, Trình Ngọc, Dương Thạc nhích chân lùi nhanh ra sau, hai tay giơ lên muốn ngăn cản một kích của gã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng nổ đéng tai, hai tay Dương Thạc va chạm với bàn tay An Võ Hầu, Trình Ngọc.

Lực lượng mạnh mẽ truyền đến từ đôi tay, không chỉ như vậy, Dương Thạc cảm giác nửa người trên tê rần, dưới chân lại mềm nhũn, cơ hồ sẽ quỵ rạp xuống đất. Nội tạng dâng trào khí huyết, Dương Thạc kiểm không được há mồm hộc ra búng máu, hai tay, hai mắt, lỗ mũi chảy vệt máu.

Một kích nhẹ nhàng đã khiến mũi Dương Thạc chảy máu, đối mặt An Võ Hầu, Trình Ngọc, hắn hoàn toàn không thể chống lại.

Vù vù vù vù vù!

Chính lúc này, trong người Dương Thạc, ba mươi sáu chỗ dương khiếu bị cưỡng ép kích phát, nổ vang. Dương khiếu nổ, Lục Dương Huyền Ứng chân khí trong người Dương Thạc điên cuồng vận chuyển.

Chân khí vận chuyển khiến Dương Thạc hồi phục lại chút lực lượng, nghiêng răng đập mặt đất, phút chốc trượt ra bốn, năm trượng.

- Ủa? Tiểu súc sinh này có thể thoát khỏi chưởng của ta?

Một chưởng An Võ Hầu, Trình Ngọc đánh ra vốn không định lấy mạng Dương Thạc, bởi vậy gã chưa dùng hết sức. Tuy nhiên, một chưởng này có thể khiến cường giả sơ giai luyện khí bị gãy gân xương, nội tạng bị thương, trong vòng ba, năm tháng không lành lại được. Không ngờ Dương Thạc đỡ một chưởng của An Võ Hầu, Trình Ngọc, tuy bị thương nhưng rõ ràng không nghiêm trọng lắm, có sức trốn thoát ra, điều này vượt xa dự đoán của An Võ Hầu, Trình Ngọc.

Đang lúc An Võ Hầu, Trình Ngọc định tiến lên thì nghe sau đầu có tiếng quát to:

- Trình Hầu, người dám động thủ?

Thân hình mập mập của Tây Dương Hầu đã tới sau lưng An Võ Hầu, Trình Ngọc, bàn tay to chộp vai gã, dường như muốn ngăn cản. Tuy nhiên, ngón trở đeo nhẫn lóe mũi nhọn màu lam, hiển nhiên là độc châm. Nếu An Võ Hầu, Trình Ngọc bị Tây Dương Hầu chụp trúng, độc châm đâm vào trong cơ thể thì gã sẽ dữ nhiều lành ít.

Giờ phút này, dù An Võ Hầu, Trình Ngọc có thực lực siêu mạnh nhưng nảy ra cảm giác nguy hiểm vì một trào của Tây Dương Hầu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

An Võ Hầu, Trình Ngọc vung tay áo giao kích với bàn tay Tây Dương Hầu. An Võ Hầu, Trình Ngọc, Tây Dương Hầu cùng lùi hai bước.

- Hừ! Trình Ngọc, người là Võ An Hầu vậy mà ra tay với võ giả chọn lựa võ đạo Đại Chu triều ta, ý đồ gây rối, còn dám nói người không phải chèn ép hần?

- Trình Ngập, năm đó Đại Chu triều ta lập quốc, tổ phụ của người xuất thân từ sơ bạt võ đạo, đoạt giải nhất sơ bạt võ đạo, chưa đến trăm năm mà người dám ra tay với người dẫn đầu sơ bạt võ đạo, không lẽ đã quên nguồn quên gốc? Mới nãy mọi người đều thấy tiểu tử Dương Thạc đối mặt đòn công kích của người thì toàn thân lỗ chân lông không thể tự nhiên khép mở, rõ ràng là không đến luyện khí đẳng cấp. Người ra tay với hần, sau này ở trước mặt thánh thượng bản hầu nhất định tham tấu người một quyển, khiến người bị phế tước vị Võ An Hầu!

Tây Dương Hầu nhẹ vuốt chiếc nhẫn ở ngón giữa tay phải, lớn tiếng quát.

An Võ Hầu, Trình Ngọc chấp hai tay sau lưng, mặt không chút thay đổi nói:

- Người muốn tham ta? Cứ làm đi!

An Võ Hầu, Trình Ngọc nói với Binh bộ thượng thư, Mã đại nhân:

- Mã đại nhân, bản hầu cảm thấy thân thể có chút không khỏe, sơ bạt võ đạo này từ người và Tây Dương Hầu trông nom đi. Bản hầu nghỉ ngơi nửa ngày, ngày mai lại đến!

An Võ Hầu, Trình Ngọc nói xong xoay người đi ngay.

Tây Dương Hầu nhìn bóng dáng An Võ Hầu, Trình Ngọc rời đi, nheo mắt lại.

Chờ An Võ Hầu, Trình Ngọc đi khuất, Tây Dương Hầu nói với Binh bộ thượng thư, Mã đại nhân:

- Mã đại nhân, tìm y sư nhìn xem vết thương của Dương Thạc công tử ra sao, lại khiến thống lĩnh Ngự Lâm quân lựa chọn một trăm quân sĩ hộ tống Dương Thạc công tử về phủ!

..... (.

- Thực lực của An Võ Hầu, Trình Ngọc quả nhiên cường đại, chắc là cảnh giới võ đạo tôn giả thậm chí là đại tông sư. Nếu lúc trước hần dốc sức ra tay thì dù ta tăng thực lực lên gấp mười lần cũng không thể an toàn tránh thoát.

Trên đường kinh thành Đại Chu triều, Dương Thạc mặc cẩm bào, khoác lụa hồng mang lục, trông như rước dâu, ngực có đóa hoa đỏ, dưới thân cưỡi con ngựa cao to, được một trăm Ngự Lâm quân hộ tống đi hướng ngoài thành. Người đi đường dừng chân đứng xem, quân sĩ Ngự Lâm quân hai bên lớn tiếng tuyên truyền, nói Dương Thạc đoạt giải nhất sơ bạt võ đạo lần này. Ánh mắt dân chúng kinh sư Đại Chu triều nhìn Dương Thạc có sự hâm mộ.

Mới nãy Dương Thạc bị An Võ Hầu, Trình Ngọc đánh một kích tuy bị thương nhưng không quá nghiêm trọng.

An Võ Hầu, Trình Ngọc không dám giết Dương Thạc nên không dùng hết sức, bản thân hần có khí lực cường đại, nội kinh không yếu, hơn nữa thúc dục hỗn nguyên hộ thể khí kinh bảo vệ nội tạng, bởi vậy bị thương không tính nghiêm trọng.

Tuy nhiên, bị một kích của An Võ Hầu, Trình Ngọc chấn động ba mươi sáu chỗ dương khiếu, đến bây giờ trong người Dương Thạc vẫn kêu vù vù không ngừng.

Bao gồm ba mươi sáu chỗ dương khiếu khác cũng kêu.

Dương Thạc có cảm giác bảy mươi hai chỗ dương khiếu cộng minh, chân khí không ngừng đánh sâu vào, không lâu sau hẳn có thể đả thông hết bảy mươi hai chỗ dương khiếu, đi vào luyện khí đẳng cấp!

Vốn Dương gia tích tụ chân khí, muốn đánh thông bảy mươi hai chỗ dương khiếu thì rất gian nan.

Nhưng lúc trước Dương Thạc đả thông ba mươi sáu âm khiếu rồi, đã là nửa bước luyện khí đẳng cấp. Hơn nữa từng dùng thông khí đan, trong kinh mạch không có chút tạp chất, chân khí cực kỳ tinh thuần. Dương Thạc không chế chân khí gắt gao, lần này bị An Võ Hầu, Trình Ngọc kích thích chấn động, thừa dịp đột phá đẳng cấp luyện khí cũng không tính lạ.

Dương nhiên có đột phá hay không thì chưa biết.

- Bây giờ yên tâm tu luyện, hy vọng mượn cơ hội này có thể đột phá.

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc tập trung tinh thần ngồi trên tuần mã nhắm mắt tu luyện.

Khoảng một canh giờ sau.

Đoàn người đã tới trước cổng Trấn Quốc Công phủ, thủ vệ gia nô thấy bộ dạng của Dương Thạc được một trăm Ngự Lâm quân hộ tống đến thì vẻ mặt nghi hoặc, không biết có chuyện gì.

Một gã Ngự Lâm quân chạy ra, lớn tiếng kêu lên:

- Môn nhân Trấn Quốc Công phủ nghe đây, công tử Dương Thạc của quý phủ đoạt giải nhất sơ bạt võ đạo, từ Ngự Lâm quân hộ tống hồi phủ. Còn không mở ra cửa chính, nghênh đón Dương Thạc công tử sao?

80. Chương 80: Nam Lâm Dũng Tín, Hắc Y Dương Giáp

Vô Tận Thần Công

Chương 80: Nam lâm dũng tín, hắc y dương giáp truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe tiếng Ngự Lâm quân quát, Dương Thạc đang nhắm mắt tu luyện chợt mở ra.

- Đến Trấn Quốc Công phủ rồi?

- Theo cửa chính vào Trấn Quốc Công phủ? Phải rồi, bây giờ ta đoạt giải nhất sơ bạt võ đạo, đại biểu mặt mũi đế vương. Hoàng đế Đại Chu triều muốn biểu hiện ra chú trọng với võ đạo, không thể khiến đệ nhất nhân sơ bạt võ đạo ta đây đi cửa hông vào Trấn Quốc Công phủ.

- Cửa chính Trấn Quốc Công phủ chỉ mở ra khi tiếp đãi một ít vương công quý tộc. Lần trước là Hỏa La công chúa đến viếng Trấn Quốc Công phủ, lần trước nữa là Dương Tử Mặc từ Nam tỉnh về phủ. Đừng nói là thứ tử nhỏ nhỏ như ta, dù là Dương Tử Hi bình thường ra vào không có tư cách mở ra cửa chính.

Dương Thạc biết lần này hẳn về phủ muốn mở cửa chính tức là giống trống khua chiêng!

Quy định của Dương phủ là thứ tử không thể đi cửa chính.

Đoạt giải nhất tại sơ bạt võ đạo theo quy tắc của Đại Chu triều đương nhiên phải đi cửa chính hồi phủ!

Quy định của Dương phủ đương nhiên kém hơn của Đại Chu triều, đừng nói là Trình phu nhân, dù là Dương Thành phụ thân của Dương Thạc cũng tuyệt đối sẽ không trái lệnh.

Dương Thạc ngồi ngay thẳng trên tuần mã, rũ mi mắt xuống, thầm nghĩ:

- Lát nữa Trình phu nhân biết ta đoạt giải nhất tại sơ bạt Đại Chu triều, phải mở ra cửa chính nghênh đón ta thì sẽ có biểu tình gì?

Vài gia nô thủ vệ Trần Quốc Công phủ nhìn Dương Thạc ngồi trên tuần mã đều lộ vẻ mặt kinh sợ.

- Đúng thật là Dương Thạc thiếu gia!

- Dương Thạc thiếu gia đoạt giải nhất tại sơ bạt Đại Chu triều? Ngự Lâm quân hộ tống hồi phủ, đây là phải mở ra cửa chính nghênh đón. Mau, mau đi bẩm báo phu nhân!

Mấy gia nô vội vào phủ theo cửa hông, chạy đi báo cho Trình phu nhân.

Dương Thạc không sốt ruột, lại nhắm mắt tu luyện, từ từ chờ.

Qua nửa ngày sau, Ngự Lâm quân mất hết kkiene nhần chờ đợi. Cửa lớn Trần Quốc Công phủ kết một tiếng mở ra.

Một lão quản gia xuất hiện ở cửa, cung kính nói:

- Nhị phu nhân có mệnh, thỉnh Dương Thạc thiếu gia vào phủ. Xin các vị quân gia nghỉ ngơi ở môn phòng, nhị phu nhân sẽ đưa chút hồng bao.

Nghe quản gia nói, Dương Thạc mở mắt ra, nhú mày.

- A? Là nhị phu nhân ra lệnh mở cửa chính chứ không phải Trình phu nhân?

- Việc lớn như vậy vốn nên là Trình phu nhân làm chủ, dù nhị phu nhân là bình thê của phụ thân nhưng không có quyền lợi đó. Lần này nhị phu nhân sai người mở ra cửa chính rõ ràng là Trình phu nhân kêu nằng làm như vậy. Ta đoạt giải nhất tại sơ bạt Đại Chu triều khiến Trình phu nhân mất hết mặt mũi, không ngờ Trình phu nhân có lòng dạ hẹp hòi đến vậy, không muốn chấp nhận sự thật. Tương lai ta ở chọn lựa võ đạo lấy được thành tựu cực cao, hoặc là lục ca đoạt giải nhất ở vòng cuối thì chẳng phải là Trình phu nhân sẽ phát điên?

- Thôi kệ Trình phu nhân, Hỏa La công chúa không chọc đến ta cũng tốt. Lần này về phu lập tức bế quan, trước tiên nghĩ cách đột phá đến đẳng cấp luyện khí rồi tính sau.

Lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc nhẹ vung dây cương.

Dương Thạc kêu lên:

- Giá!

Dương Thạc cười tuần mã từ cửa chính đi vào Trần Quốc Công phủ.

.....

Ninh Lan Uyển, trong phòng khách, mặt Trình phu nhân âm trầm đến đáng sợ.

Mấy tiểu thị nữ Lam Tinh, Tử Ngọc đứng hầu hai bên, cảm như hén, không dám phát ra chút thanh âm, sợ chọc đến Trình phu nhân.

- Tiểu súc sinh này tham gia sơ bạt võ đạo, mơ tưởng làm ta mất mặt, tát mặt ta sao?

- Không biết tôn ti, thứ chó chết bất trung bất hiếu. Ta là mẹ cả của hần, hần bất hiếu với ta như thế, một tiểu súc sinh nuôi hần có ích lợi gì? Lúc trước hần là phế vật, Dương gia uống công nuôi dưỡng hần, bây giờ thực lực của hần tiến nhanh thì muốn lật trời đổ nước sao? (.

Trình phu nhân xoay chuôi phật châu gỗ đàn, trong tiếng kết kết, một nửa chuôi phật châu bị bóp nát.

Kết!

Trình phu nhân bóp nát viên phật châu cuối cùng, trầm giọng quát:

- Dương Giáp ra đây!

- Phu nhân!

Lập tức có nam nhân áo đen khoảng hai mươi mấy tuổi xuất hiện ở trước mặt Trình phu nhân. Nam nhân áo đen không phải ai khác, là thống lĩnh Hắc Y Vệ bên cạnh Dương Tử Mặc lúc trước xuất hiện trong quân doanh Nam tỉnh.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ là người có thiên phú cao nhất trong Hắc Y Vệ, thực lực đi vào luyện khí trung giai, là thân tín của Dương Tử Mặc, thậm chí được gả ban cho cái tên Dương Giáp. Dù đây là một cái tên rất bình thường, nhưng đối với Hắc Y Vệ là vinh quang cực lớn.

Bây, tám ngày trước thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp còn ở quân danh Nam tỉnh bây giờ đã trong Trấn Quốc Công phủ.

Biểu tình Trình phu nhân dịu lại, nhìn thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp trước mặt, thản nhiên nói:

- Dương Giáp, lần này người đến kinh sư một là vì giám thị hướng đi của tăng nhân Nam Lâm Tự, hai là phụng mệnh của Tử Mặc điều tra xem Tử Hi có gặp nguy hiểm không. Bây giờ người đã rõ chuyện của Tử Hi, từ lâu ta có dùng bồ câu thông báo cho Tử Mặc. Có điều tra rõ chuyện tăng nhân Nam Lâm Tự chưa?

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp trầm giọng nói:

- Bẩm báo phu nhân, Dững Tín hòa thượng Nam Lâm Tự gần đây không có gì khác lạ, không cần giám thị.

- Đại công tử và phương trượng Nam Lâm Tự đến hiện nay vẫn là chí giao hảo hữu, phá lỗ quân tiến vào Huyền Di sơn chỉ là diễn tập thao luyện, vẫn chưa vây quanh Nam Lâm Tự, dĩ nhiên Dững Tín hòa thượng sẽ không có hành động gì. Dững Tín hòa thượng không có thành tựu lớn trên đường võ đạo nhưng ở kinh thương thì có thiên phú rất cao. Toàn Nam Lâm Tự nhờ Dững Tín hòa thượng hết sức giúp đỡ. Dững Tín hòa thượng ở kinh sư Đại Chu triều có nhân mạch rất rộng, một khi đại công tử mang binh vây quanh Nam Lâm Tự e rằng Dững Tín hòa thượng sẽ có hành động.

- Tuy nhiên ...

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp lạnh lùng cười:

- Nam Lâm Tự từng có ý đồ mưu phản lúc Đại Chu triều mới lập quốc, chẳng qua không bị bắt được chứng cứ. Lần này đại công tử ra tay với Nam Lâm Tự, dù Dững Tín hòa thượng có nhân mạch thông thiên, cao đến trời nghe thì e rằng không thể thay đổi thế cục.

- Vậy sao ...

Nghe thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp nói, Trình phu nhân rũ xuống mi mắt, trầm ngâm.

Trình phu nhân lên tiếng:

- Nếu tạm thời không cần giám thị Dững Tín hòa thượng thì thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, ta có chuyện muốn người làm một, người có bằng lòng hay không?

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp kinh ngạc, dường như nghĩ tới điều gì, trầm giọng nói:

- Thuộc hạ nguyện vì phu nhân cùng đại công tử, nhị công tử vượt lửa qua sông!

Trình phu nhân nhắm mắt, từ từ nói:

- Người phải làm tốt chuyện này, đảm bảo không có gì sơ sót, tất nhất là thực hiện khi hấn đi vào Yến sơn. Người này rất tà, dù thực lực của người cao hơn một bậc cũng không thể lơ là, ngoài ra hấn có ác diệu trợ giúp, người muốn truy tung hấn trong Yến sơn thì ...

Khóe môi thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp cong lên:

- Phu nhân yên tâm!

- Lần này thuộc hạ cưới Kim Linh Điều của đại công tử đến. Kim Linh Điều có thực lực đẳng cấp võ sư, dù thuộc hạ bị người kia ám toán thì hấn không đối phó được Kim Linh Điều.

81. Chương 81: Đột Phá, Chân Khí Thành Cường!

Vô Tận Thần Công

Chương 81: Đột phá, chân khí thành cường!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc trở lại Trấn Quốc Công phủ lập tức vào phòng tu luyện.

Dương Thạc ra lệnh cho hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục bảo vệ cửa nhà, không cho ai quấy rầy mình.

Dương Thạc đoạt giải nhất tại sơ bạt Đại Chu triều, từ Ngự Lâm quân hộ tống, phong cảnh về phủ. Trình phu nhân tránh nặng tìm nhẹ, kêu nhị phu nhân của Trấn Quốc Công phủ phái người mở cửa chính nghênh đón Dương Thạc. Dương Thạc đoán Trình phu nhân đã hận hấn thấu xương, rất có thể tìm cách giết đốip hó hấn.

Dương Thạc cũng học Trình phu nhân, tránh nặng tìm nhẹ, không tiếp chiêu!

Dương Thạc bế quana tiềm tu trong Trấn Quốc Công phủ, không gặp ai, chắc Trình phu nhân không đến nổi phái người mạnh mẽ xông vào tiểu viện đối phó đi?

Thời gian năm ngày trôi nhanh qua.

Trong năm ngày này Dương Thạc có Huyết Tinh Thạch Nhũ hỗ trợ bế quan tu luyện. Trong quá trình lục ca Dương Thành có tới một lần chúc mừng nhưng hấn không gặp.

Dương Thành thông cảm cho Dương Thạc.

Bây giờ thực lực của Dương Thạc không mạnh, dĩ nhiên phải chú trọng vào tu luyện. truyện copy từ

Đợi khi Dương Thạc tu luyện có thành, tương lai hai huynh đệ dương oai thiên hạ trong giáo trường diễn võ chọn lựa võ đạo, khi đó lại ăn mừng không muộn. Hiện tại một đoạt giải nhất tại sơ bạt Đại Chu triều nho nhỏ chưa đến mức giống trống khua chiêng chúc mừng.

Năm ngày này Dương Thạc liên tục chấn động bảy mươi hai dương khiếu trong người mình.

Tổng sản lượng chân khí vững vàng tăng lên.

Bây giờ cách ngày Dương Thạc đi vào đỉnh tôi thể chỉ có hai mươi ngày, vốn lấy tốc độ tu luyện của hấn dù có luyện công pháp độ phù hợp mười ba phần cũng tuyệt đối không có khả năng trong hai mươi ngày đi vào đẳng cấp luyện khí.

Nhưng hai mươi ngày này Dương Thạc liên tục bị thương hai lần.

Lần đầu tiên bị Dương Tử Hi đánh bị thương, vết thowng hơi nặng. Nhờ bị thương khiến hiệu quả hấp thu Huyết Tinh Thạch Nhũ tăng lớn, thật nhiều khí huyết vào trong người, một phần tẩm bổ khí lực cho Dương Thạc, mặc khác trực tiếp hóa thành chân khí, khiến hiệu quả tu luyện chân khí của Dương Thạc tăng mạnh.

Huống chi Dương Thạc lại ăn vào một viên Tiểu Hồi Thiên Đan.

Tiểu Hồi Thiên Đan đúng linh đan diệu dược, không những mau chóng lành vết thương mà rất có ích cho tu luyện. Truyền thuyết Đại Hồi Thiên Đan của Đại Lâm Tự sau khi ăn vào có thể trực tiếp đả thông vài kinh mạch, thậm chí có thể cho võ giả lập tức nhảy lên một bậc. Hiệu quả của Tiểu Hồi Thiên Đan kém hơn chút nhưng có thể gia tăng chân khí, chấn động huyết khiếu, tương đương với thành quả khổ tu một tháng.

Trên quảng trường thiên võ môn, Dương Thạc bị An Vô Hầu, Trình Ngọc đánh bị thương.

Vết thương lần này không quá nặng nhưng khiến bảy mươi hai chỗ dương khiếu chấn động vù vù, có dấu hiệu đột phá.

Dương Thacquay về Trấn Quốc Công phủ tiềm tụ, lại ăn một viên Tiểu Hồi Thiên Đan.

Trong năm ngày này, được lực của viên Tiểu Hồi Thiên Đan đã bị Dương Thạc hấp thu sạch sẽ.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc khoanh chân ngồi trên giường, cảm giác rõ ràng bảy mươi hai chỗ dương khiếu trong người chấn động kịch liệt, như là trái tim đang nhảy.

- Hình như ... Sắp trùng kích.

Dương Thạc mơ hồ cảm giác dương khiếu sắp bị phá tan.

Nín thở, tập trung, Dương Thạc tiếp tu luyện. Đến giây phút mấu chốt càng không thể sót ruột, Dương Thạc không có ngộ tính nghịch thiên, không lập tức tăng ngộ đạo nhưng chỉ cần bình tâm tu luyện, một ngày không được thì hai ngày, hai ngày không được thì ba ngày, rồi sẽ có lúc nước chảy thành sông, đột phá cảnh giới.

May là Dương Thạc không chờ quá lâu.

Buổi chiều ngày bế quan thứ năm, Dương Thạc đang tu luyện chợt cảm giác trong người có tiếng sấm nổ đi đùng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Liên tục ba mươi sáu chỗ bạo vang, ba mươi sáu chỗ dương khiếu đều quán thông.

Lúc trước Dương Thạc đã đả thông ba mươi sáu chỗ dương khiếu rồi, tổng cộng bảy mươi hai chỗ dương khiếu, trong phút chốc toàn bộ bị đả thông!

Ngay sau đó, Dương Thạc cảm giác toàn thân lỗ chân lông khép mở từng chút một theo hô hấp. Mỗi lần hít vào thở ra là toàn thân lỗ chân lông đều mở ra, cũng hô hấp theo.

Hơi thở mát lạnh xuyên qua lỗ chân lông tiến vào cơ thể Dương Thạc.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Lực lượng của ta tăng năm phần?
- Hơn nữa sức bật cường đại rất nhiều.

Dương Thạc chợt mở mắt ra, bản năng đánh một đám tới trước, tiếng nổ sấm sét vang lên, sức bật cú đâm mạnh hơn gấp đôi trước khi đột phá.

- Đây là lỗ chân lông khép mở, mỗi một cái lỗ chân lông đều có thể hô hấp sao? Lúc trước ta chưa đi vào đẳng cấp luyện khí chỉ có thể dựa vào miệng mũi hô hấp. Hút vào không khí trước tiên đi vào phổi, rồi thông qua mạch máu đi khắp người, hiệu quả hô hấp không cao. Bây giờ đi vào đẳng cấp luyện khí, lỗ chân lông khép mở tự nhiên, tương đương mỗi một tác máu thịt có thể trực tiếp thông qua lỗ chân lông hô hấp, trong thời gian ngắn bộc phát ra lực lượng lớn nhất. Dưới loại tình huống này, sức bật của ta tự nhiên cường đại hơn nhiều.

Chỉ trông vào miệng mũi hô hấp thì hiệu suất không cao, nếu dùng sức quá mạnh các cơ sẽ đau nhức. Hiện tại trực tiếp thông qua lỗ chân lông hô hấp, thiên địa linh khí trước tiên tiến vào trong cơ thể, cho cơ thịt bùng nổ. Trong tình huống đó thì hiệu quả hô hấp tăng lên, sức bật cũng tăng theo diện rộng.

- Người khác vừa mới đi vào luyện khí đẳng cấp không hoàn toàn khống chế chân khí được, lỗ chân lông chưa thể tự nhiên khép mở, chỉ có thể tính nửa bước luyện khí đẳng cấp!
- Ta khống chế chân khí gắt gao, thêm nữa tạp chất trong kinh mạch bị tẩy hết, chắc có thể trong thời gian ngắn nhất làm cho lỗ chân lông tự nhiên khép mở, hoàn toàn đi vào luyện khí đẳng cấp!

Lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc hít sâu một hơi, chuẩn bị ném thử khống chế lỗ chân lông khép mở.

- Khai!
- Hợp!
- Khai!

- Hợp!

Mới bắt đầu Dương Thạc không quen tay, nhưng liên tục thử sau một canh giờ thì trong đầu hẳn hiện lên một ý niệm là lỗ chân lông có thể tự nhiên khép mở.

- Khai!

Khi Dương Thạc làm cho toàn thân lỗ chân lông mở ra thì bỗng cảm giác Lục Dương Huyền Ứng chân khí trong người toát ra.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Chân khí tràn ra như thanh đao nhỏ cắt quần áo trên người Dương Thạc.

Sau đó chân khí xoay tít ngoài người Dương Thạc, quay quanh hẳn hình thành một tầng chân khí.

- Ủa, cái này ... Không lẽ là ... Cương khí?

Dương Thạc nhíu mày, mắt sáng ngời.

- Cương khí, không ngờ là cương khí.

- Tu luyện võ đạo, luyện khí đẳng cấp, chân khí ngoại phóng; võ sư đẳng cấp, toàn thân chỗ nào cũng có thể thả ra chân khí gọi là 'Hóa kinh'; tôn giả đẳng cấp, hóa kinh như mũi nhọn có tính xuyên thấu và công kích rất mạnh. Cảnh giới đại tông sư mới là chân khí thành cương, ngoại phóng chân khí như tiểu đao cắt nát tứ gi. Bây giờ ta mới vào đẳng cấp luyện khí mà sao xuất hiện cương khí?

Trong đầu Dương Thạc nhanh chóng nổi lên suy nghĩ:

- Không lẽ khi vào đẳng cấp luyện khí thì đạt được bí pháp?

82. Chương 82: Hai Vòng Bảo Hộ, Sáu Phần Cắt Giảm

Vô Tận Thần Công nguồn (.)

Chương 82: Hai vòng bảo hộ, sáu phần cắt giảm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chân khí ngoại phóng, hóa thành cương khí, đây là đại tông sư cảnh giới mới có thần thông!

Dương Thạc không bao giờ ngờ bây giờ hẳn cũng có thể phát ra cương khí. Dù Dương Thạc biết Lục Dương Huyền Ứng Kinh độ phù hợp mười ba phần này khi hẳn đột phá thì mang đến bí pháp nhưng đem lại bí pháp cường đại thế này đã vượt qua suy đoán của hắn.

Lúc trước đột phá Lục Dương Huyền Ứng Kinh không chỉ một lần gây ra bí pháp.

Nhưng mạnh nhất chỉ là thứ nhất trọng hổ báo lôi âm.

Thứ nhất trọng hổ báo lôi âm là bí pháp hạng nhất chỉ đẳng cấp tôn giả võ đạo mới gây ra được. Khi Dương Thạc là đỉnh tội thể có thể xúc phát bí pháp hạng nhất này, uy lực một đám tăng ba phần đã là cực kỳ khủng bố.

Sau này khí kinh xoắn ốc, đốt cháy chân khí dù cực kỳ cường đại nhưng bàn về đẳng cấp thì kém hơn thứ nhất trọng hổ báo lôi âm.

Khí kinh xoắn ốc chỉ là một loại pháp môn vận dụng chân khí, cường giả đẳng cấp luyện khí có thể đạt tới chân khí ngoại phóng là sẽ tu luyện một số võ kỹ đạt tới hiệu quả tương tự như khí kinh xoắn ốc, không quá quan trọng. Còn đốt cháy chân khí dù cực kỳ mạnh mẽ nhưng nó chỉ là đặc tính chân khí, tu luyện vài công pháp đặc biệt, đạt tới đẳng cấp luyện khí thì cũng có chân khí đặc biệt như vậy.

Ví dụ một loại công pháp cao giai tên là hàn băng chân quyết có thể tu luyện ra hàn băng chân khí.

Dù là hàn băng chân khí hay đốt cháy chân khí chỉ khi chống lại cường giả đẳng cấp ngang ngửa với mình mới phát huy ra hiệu quả vô cùng khủng bố.

Chống lại cường giả đẳng cấp cao hơn mình rất nhiều thì gần như vô dụng.

Ví dụ Dương Thạc dùng đốt cháy chân khí có thể đốt cháy một cánh tay của Dương Tử Hi, đốt ba gã Hắc Y Vệ thành tro, nhưng đối mặt An Vô Hồn, Trình Ngọc thì không có ích gì. Trừ phi Dương Thạc đi vào võ đạo tôn giả chi cảnh, đại tông sư chi cảnh thì đốt cháy chân khí của hắn mới ảnh hưởng tới cường giả đẳng cấp như An Vô Hồn, Trình Ngọc.

Nói đến cùng thì đốt cháy chân khí chỉ là mưu lợi.

Bây giờ Dương Thạc xúc phát ra bí pháp cương khí thật sự là bí pháp đại tông sư.

Một khi sử dụng thì cường giả đẳng cấp như An Vô Hồn, Trình Ngọc tuyệt đối không dám khinh thường!

Bí pháp đại tông sư cao hơn bíp háp tôn giả võ đạo như thứ nhất trọng hồ báo lôi âm một tầng. Dương Thạc có thể đạt được này bí pháp, bản thân hắn thấy khiếp sợ.

- Cương khí cũng tốt, bí pháp đẳng cấp càng cao thì uy lực càng mạnh, thế này tốt hơn là có được bí pháp đề giai.

Khiếp sợ qua đi, còn lại là hưng phấn.

Không ai ghét bỏ mình có bí pháp mạnh mẽ.

Dương Thạc kêu lên:

- Cương khí!

Dương Thạc lại phóng chân khí ra, ở bên ngoài thân hình thành một tầng cương khí.

- Đốt chức cương khí!

Chân khí ra khỏi cơ thể dính vào một tầng hơi thở nóng cháy, Dương Thạc như ở trong ngọn lửa, tầng tầng sóng nhiệt lấy hắn làm trung tâm dạt ra bốn phía.

- Dung nhập đốt cháy chân khí vào cương khí, bây giờ dù An Vô Hồn, Trình Ngọc đứng trước mặt ta, ta mang theo đốt chức cương khí va chạm với hắn thì hắn chỉ có thể tránh né. Nếu ngay mặt chống lại sẽ bị đốt chức cương khí của ta đốt thành mặt xám mày tro.

Khóe môi Dương Thạc cong lên.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc lắc người nhảy xống giường, mạnh đung vào tủ gỗ trong phòng.

Vang tiếng nổ đieếc tai, toàn bộ tủ gỗ bị đốt chức cương khí bao quanh thân Dương Thạc đập nát. Vụn gỗ bay tán loạn, đều bị đốt thành tro bụi, quần áo trong ngăn tủ tán loạn, đa số bị cương khí ngoài người Dương Thạc đốt cháy sạch.

- Thiếu gia, đã xảy ra chuyện gì?

Nghe tiếng tủ gỗ trong phòng vỡ, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục canh giữ ở bên ngoài kinh sợ lắc người chạy vào phòng ngủ của Dương Thạc.

Giờ phút này, Dương Thạc đã thu lại đốt chức cương khí, kéo trường bào rách rưới bọc quanh người, không lộ ra cảnh xuân.

Dương Thạc quay lưng về phía hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, thản nhiên nói:

- Không sao, chỉ là vỡ một cái tủ. Sáng mai các nàng đi kho hàng trong gia tộc lĩnh vài tủ gỗ mới, ngoài ra lĩnh vài bộ quần áo cho ta. Chỗ này hết chuyện rồi, các nàng ra ngoài trước đi.

.....

Sáng sớm.

Dương Thạc ngồi khoanh chân trên giường mở mắt ra, thở hơi dài.

Trải qua một buổi tối tu luyện, Dương Thạc đã hoàn toàn củng cố cảnh giới sơ giai luyện khí, có thể khống chế tự nhiên lỗ chân lông khắp người.

Bây giờ Dương Thạc dưới thân mặc quần, thân trần. ý niệm động, trên thân các nơi lỗ chân lông mạnh mẽ mở ra, đốt chước cương khí lập tức lan tràn vòng quanh thân trên.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Cương khí này quá bá đạo, sau khi phát ra thì quần áo của ta bị cắt hết. Xem ra sau này phải tìm chút thiên tài địa bảo dệt thành quần áo mặc, nếu không thì mỗi lần chiến đấu đánh nhau, phát động cương khí, toàn thân quần áo rách hết thì quá chật vật. Phải rồi, hình như dùng thiên tâm ti làm quần áo thì không sợ cương khí.

Vải dệt thiên tâm ti dĩ nhiên không sợ cương khí.

Nhưng thiên tâm ti hiếm hoi, quý giá cỡ nào. Từng có một bộ bao tay tôi dệt thiên tâm ti được cho là chỉ bảo võ đạo, khiến cho không ít tôn giả, đại tông sư cướp đoạt. Bình thường Dương Thạc mặc vải bông, vải bố, thậm chí không mặc cả tơ lụa chứ đừng nói là quần áo thiên tâm ti.

Dương Thạc nghĩ:

- Tương lai có thể được đến một miếng vải thiên tâm ti làm thành cái khố bảo vệ chỗ yếu hại là được.

Dương Thạc biết lấy tình hình trước mắt thì đó là ước mơ xa vời.

- Ngoài ra cương khí ngoại phóng tiêu hao chân khí quá lớn.

Dương Thạc phát hiện nếu e vẫn phóng cương khí ra ngoài thì chỉ chừng mười mấy giây sau chân khí trong cơ thể sẽ tiêu hao sạch.

Hiển nhiên không phải lúc nào cũng sử dụng cương khí được.

Cùng lắm là ở phút mấu chốt thả ra cương khí công kích người khác, hoặc là phòng ngự người khác công kích.

- Cương khí ngoại phóng, ở bên ngoài thân hình thành vòng cương khí có thể phòng ngự công kích của kẻ địch.

Dương Thạc phát hiện cương khí ngoại phóng, ở bên ngoài thân hình thành vòng cương khí như hộ giáp. Kẻ địch công kích chân khí tới gần vòng cương khí sẽ bị tiêu hao nhiều, cùng lắm là sáu phần xuyên qua vòng cương khí công kích Dương Thạc.

Ngoài ra trong người Dương Thạc có Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh, có thể triệt tiêu một phần công kích chân khí.

Bên ngoài có vòng cương khí, bên trong có hồn nguyên hộ thể khí kinh, thời khắc mấu chốt cùng phát động hai vòng bảo hộ thì dù là cường giả như An Vô Hầu, Trình Ngọc công kích Dương Thạc, đánh ra chân khí sẽ bị tiêu hao sáu phần, cuối cùng chỉ có bốn phần chân khí tiến vào người Dương Thạc, tạo thành tổn thương.

83. Chương 83: Đệ Thất Danh Sơn Của Đại Chu Triều

Vô Tận Thần Công

Chương 83: Đệ thất danh sơn của Đại Chu triều

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vòng bảo hộ cương khí, hỗn nguyên chân khí, một trong một ngoài, hai vòng bảo hộ có thể cắt giảm sáu phần công kích chân khí.

Sáu phần đã là con số cực kỳ khủng bố.

Phải biết rằng chân khí công kích cực kỳ nguy hiểm, độ mạnh cực kỳ bậc thì chân khí bảo hộ có thể tạo thành tổn thương cực kỳ nghiêm trọng cho nội tạng kẻ địch. Bây giờ Dương Thạc có hai tầng vòng bảo hộ, có thể bảo vệ nội tạng vô cùng quan trọng, tương lai đánh nhau với người khác sẽ chiếm ưu thế tuyệt đối.

- Lần này đột phá thu hoạch lớn quá.

Dương Thạc cực kỳ vừa lòng lần này gây ra bí pháp cương khí.

- Ta ở chỗ này tu luyện suốt năm ngày, không biết bên ngoài có tình huống gì.

Nghĩ như vậy, Dương Thạc tùy ý phụ thêm quần áo, nhảy xuống giường.

Kết!

Dương Thạc mở cửa phòng bước ra. Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục canh giữ ở bên ngoài, thấy Dương Thạc đi ra thì vội hành lễ với hần.

Dương Thạc hỏi hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục:

- Sau này không cần hành lễ, chỗ chúng ta không có nhiều quy tắc. Phải rồi, mấy ngày nay Huyết Phi có tới không?

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục cung kính nói:

- Hồi bẩm thiếu gia, Huyết Phi không tới, chỉ có lục thiếu gia đã tới một lần, nghe nói thiếu gia đang bế quan tu luyện thì lục thiếu gia không cho chúng ta quấy rầy ngài, đi về trước.”

Ở trước mặt Dương Thạc thì hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục có vẻ cực sức bất an, không thể giống thị nữ Tiểu Địch thoải mái được.

Dương Thạc không quá để ý.

Dù sao hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục khác với Tiểu Địch.

Tiểu Địch là thị nữ tử nhỏ ở bên cạnh hầu hạ Dương Thạc, từ sáu tuổi đã ở chung với hần, thân thiết thật tình.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục là trước kính sợ Dương Thạc rồi mới phụ thuộc hần. Muốn cho người ta yêu mình thì phải khiến họ kính, muốn người ta kính thì phải khiến họ sợ mình. Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục cùng lắm là ở mức ‘kính’ Dương Thạc, nên trước mặt hần không quá tự nhiên.

Dương Thạc không bắt ngờ việc lục ca Dương Thành đã đến:

- Lục ca có tới?

- Lục ca thật quan tâm ta, nhưng trong tình thế hiện nay ta không tiện tiếp xúc nhiều với lục ca. Chờ khi chọn lựa võ đạo lần này chấm dứt, lục ca đoạt giải nhất, thoát khỏi Trần Quốc Công phủ, tậ lập môn hộ thì ta sẽ tìm lục ca uống rượu chúc mừng.

Dương Thạc biết lục ca thân thiết với hần khiến Trình phu nhân chú ý, lúc trước vì hần khiến lục ca bị phạt quỳ gối trong từ đường dòng họ. Nói đến cùng bây giờ lục ca chưa hoàn toàn tách khỏi Trần Quốc Công phủ, hai người ít tiếp xúc là hơn.

Dương Thạc liếc hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, hỏi:

- Hồng Phi, Lục Thúy, ta muốn đi Yến sơn tìm thị nữ, hai nàng đi theo ta hay ở lại trong phủ?

Thêm hai thị nữ thật là rắc rối.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục phản bội Trình phu nhân đầu vào Dương Thạc, nói vậy là Trình phu nhân rất hận các nàng.

Dương Thạc có thể tùy thời đi Yến sơn tiềm tu, để lại hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ở Trấn Quốc Công phủ thì hơi nguy hiểm. Trình phu nhân không dám ngay mặt đối phó Dương Thạc nhưng muốn trút lên hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục là chuyện cực kỳ đơn giản.

Trình phu nhân có thể bán Tiểu Địch vào Ngọc Mạt Lâu chẳng lẽ không thể làm vậy với hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục sao?

Lúc trước khi Trình phu nhân bán đi Tiểu Địch chưa có hận thù gì với Dương Thạc, chẳng qua Dương Tử Hi docks xúi. Tiểu Địch chỉ bị bán vào Ngọc Mạt Lâu là nơi phong nhã, cần dạy dỗ một đoạn thời gian, mới có thể treo biển hành nghề tiếp khách. Thậm chí nếu tài nghệ xuất chúng sẽ làm thanh quan vài năm, ngâm thơ đánh đàn với các công tử kinh thành. Nếu may mắn, cuối cùng Tiểu Địch sẽ được công tử nào đó coi trọng, chuộc thân hoàn lương, dù không thể làm chính thể cũng có thể làm tiểu thiếp, sinh con trai gái, xem như tuổi già có chỗ dựa.

Bây giờ nếu Trình phu nhân muốn bán hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục thì sợ là sẽ bán các nàng vào kỹ viện nông thôn, trước tiên bị quy công hư thân, tiếp theo sẽ đi ra tiếp khách, nhận hết lăng nhục ...

Bởi vậy Dương Thạc không yên tâm để hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục tại Trấn Quốc Công phủ.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục thông minh sắc sảo, điều Dương Thạc nghĩ được thì các nàng cũng nghĩ ra.

Nhẹ cắn môi, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục lập tức nói với Dương Thạc:

- Thiếu gia, dù thiếu gia đi đâu thì chúng ta nguyện ý tùy tùng thiếu gia, hầu hạ thiếu gia sinh hoạt hàng ngày.

Dương Thạc lên tiếng:

- Cũng được, lần này các người theo ta vào núi đi.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục có thực lực đỉnh tột thể, chỉ kém một bước là vào đẳng cấp luyện khí, ở trong rừng chỉ cần không gặp dị thú thì không đến nỗi bị nguy hiểm.

Khi Dương Thạc và Huyền Ưng Huyết Phi tu luyện có thể khiến hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục bắt dã thú cung cấp thực vật. Quần áo dơ hay rách có thể khiến hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục đi giặt, vá lại. Có hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ở, Dương Thạc không giống lần đầu tiên về phủ như vậy, cả người rách nát, bị thủ vệ gia nô xem thành dã nhân.

- Đi!

Dương Thạc mang theo hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục rời khỏi Trấn Quốc Công phủ, vào Yến sơn.

Hai canh giờ sau, ba người vào sâu trong Yến sơn khoảng hai mươi dặm. Trên bầu trời có tiếng ưng kêu, một Huyền Ưng to lớn lao nhanh xuống, đứng là Huyết Phi. Năm, sáu ngày không gặp, Huyền Ưng Huyết Phi lại tăng thực lực, dù chưa đi vào trung giai luyện khí nhưng hoàn toàn củng cố tại cảnh giới sơ giai luyện khí, cường đại hơn trước nhiều.

- Đi, cưỡi Huyết Phi, chúng ta vào núi!

Dương Thạc nói với hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục xong nhảy người lên lưng rộng của Huyền Ưng Huyết Phi.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục vội leo lên, Huyền Ưng Huyết Phi kêu một tiếng, đập cánh bay lên cao.

Dương Thạc ngồi trên lưng Huyền Ưng Huyết Phi, trầm nghĩ:

- Lúc trước Huyết Phi tới tìm ta dường như nói sâu trong Yến sơn có kỳ ngộ gì, muốn ta cùng nó đi xem. Chhirs tiếc lúc đó ta muốn về phủ cứu lục ca, sau này có chọn lựa võ đạo Đại Chu triều nên không thời gian. Bây giờ quảng trường thiên võ môn chấm dứt, võ cử ở nửa năm sau, vào đầu xuân mới cử hành được. Giờ có đủ thời gian, có thể theo Huyết Phi vào trung tâm Yến sơn nhìn xem.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục được Huyền Ưng Huyết Phi chở lên cao ngàn trượng, nhìn xuống dưới vẫn là không thấy điểm cuối của Yến sơn.

Hai tiểu nha đầu cảm thán Yến sơn to lớn:

- Yến sơn thật lớn.
- Yến sơn này có phạm vi ngàn dặm, xem như là một tòa sơn mạch khá lớn.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Nhưng địa vực của Đại Chu triều ta mở mang, vô số danh sơn đại xuyên. Dù Yến sơn tiếp giáp với kinh thành nhưng không phải lớn nhất. Trong Đại Chu địa lý chỉ có ghi Yến sơn ở trong toàn danh sơn Đại Chu triều chỉ xếp thứ bảy, đó là chưa tính man hoang thập vạn đại sơn. Hình như hạng sáu xếp trước Yến sơn là Huyền Di sơn mạch tại Nam tỉnh.

Dương Thạc tiếp tục bảo:

- Dù Yến sơn lớn nhưng tốc độ bay của Huyết Phi rất nhanh, bay hết mức thì cùng lắm hai ngày là có thể đi ngang qua Yến sơn. Dĩ nhiên sâu trong Yến sơn có nhiều dị thú, nói không chừng có ác điều cường đại nào, Huyết Phi không dám ngang nhiên đi ngang qua Yến sơn.

Khi Dương Thạc nói chuyện thì Huyền Ưng Huyết Phi ở dưới thần kêu to:

- Gru! Gru! Gru!
- A? Có nguy hiểm?

Dương Thạc nghe ra Huyền Ưng Huyết Phi cảnh báo.

- Bên này vẫn nằm trong biên duyên Yến sơn, chắc không có dị thú gì, Huyền Ưng Huyết Phi bay trên cao ngàn trượng, theo lý thì không có thứ gì có thể uy hiếp đến nó. Vậy tại sao nó kêu to cảnh báo?

Dương Thạc nhướng mày, bản năng nhìn bốn phía.

84. Chương 84: Một Trảo Bóp Nát, Té Thành Thịt Vụn

Vô Tận Thần Công

Chương 84: Một trảo bóp nát, té thành thịt vụn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giờ phút này, ba người Dương Thạc, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục, Huyền Ưng Huyết Phi đã bay cao lên ngàn trượng, khi hắn nhìn bốn phía thì thấy xung quanh đầy mây, không nhìn ra có tình huống gì xảy ra.

Dù không thấy có nguy hiểm gì nhưng Dương Thạc bản năng cảm giác không ổn.

Dương Thạc rống to:

- Huyền Ưng Huyết Phi, giảm xuống trăm trượng, trước thoát khỏi tầng mây này đã.

Huyền Ưng Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi quay ngược người xuống, nhanh chóng giảm xuống trăm trượng, thoát khỏi tầng mây dày.

Khi Huyền Ưng Huyết Phi mới lao xuống thì một tiếng kêu ác diệu chói tai vang bên trên.

- Gru! Gru! Gru!

Tiếng ác diệu chói tai to hơn Huyền Ứng Huyết Phi sơ giai luyện khí gấp đôi, sóng âm như thực chất phút chốc tới bên người Dương Thạc. Dương Thạc cảm giác cơ thể bị sóng âm chân động run rẩy, trong phút chốc tứ chi bị sóng âm làm run lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trên tầng mây trên trời có tiếng chấn động diếc tai lại như sấm rền ì ùng.

Mây dày quay quay cuồng ma sát, càng ngày càng dày, sắp đổ mưa.

- Là dị thú ác diệu!

- Sao bên cạnh Yến sơn sẽ xuất hiện dị thú ác diệu cường đại như vậy?

Trong đầu Dương Thạc nhanh chóng nổi lên các suy nghĩ.

Rất rõ ràng, bên trên Dương Thạc và Huyền Ứng Huyết Phi xuất hiện một vị thú ác diệu cường đại, lúc trước hắn và nó cảm giác ra nguy hiểm là đến từ dị thú ác diệu này. Ác diệu rít chói tai dẫn động sấm rền, thế nhưng khiến người Dương Thạc chấn động hơi run. Chỉ nhìn từ điều này đã thấy thực lực của dị thú ác diệu hơn xa Huyền Ứng Huyết Phi, thậm chí cao hơn nó bốn, năm đẳng cấp, đã đi vào võ sư đẳng cấp!

Dương Thạc quát to:

- Huyết Phi, bay xuống chút nữa. Hồng Phi, Lục Thúy, nắm chặt!

Dương Thạc, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục nắm chặt lông chim trên lưng Huyền Ứng Huyết Phi. Huyền Ứng Huyết Phi hét to, bay nhanh đảo lại, hai cánh chấn động không khí phát ra tiếng phụt phụt, trong phút chốc lại lần nữa rơi xuống trăm trượng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay lúc này vang tiếng nổ diếc tai, trên bầu trời, trong tầng mây có con ác diệu màu vàng to lớn phá tan tầng mây lao thẳng xuống.

Thân hình ác diệu vàng cực kỳ lớn, khoảng ba, bốn Huyền Ứng Huyết Phi cộng lại. Cánh rộng lớn, lông chim màu vàng óng ánh, nhìn từ ngoại hình là ác diệu loài ưng. Ác diệu từ trên cao hạ xuống, lực lượng khí huyết đậm đặc đè ép hướng Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi. Dương Thạc cảm giác như có núi to đè đầu, sắp ngộp thở, rõ ràng là khí huyết của ác diệu vàng khổng lồ, tràn đầy đến cực hạn!

Khi ác diệu lao ra khỏi đám mây, lộ thân hình, Dương Thạc liếc mắt một cái lập tức nhận ra ngay:

- Đây là ... Kim Linh Diệu?

Dương Thạc ở Trấn Quốc Công phủ không chỉ tu luyện võ đạo. Lý chí, dị thú chi, các loại bộ sách đều được hắn lướt qua. Kim Linh Diệu không phải là ác diệu kỳ dị gì nên Dương Thạc có nhận biết.

- Kim Linh Diệu là một loài ác diệu đặc biệt trên Bát Xuyên Nguyên tại Nam tỉnh, trong Yến sơn không thể nào xuất hiện loại Kim Linh Diệu này.

Loài ưng diệu bình thường sinh tồn trên thảo nguyên.

Dù trong Yến sơn có vài chỗ có bãi cỏ nhưng không mở mang, cùng lắm là miễn cưỡng cho ác diệu như Huyền Ứng sinh tồn. Kim Linh Diệu trưởng thành bình thường là thực lực đẳng cấp võ sư, cần càng nhiều thực vật, vô nhiều loài thú cường đại. Trong Yến sơn chút bãi cỏ không thể cho Kim Linh Diệu sinh tồn.

Bình thường Kim Linh Diệu sống trong Bát Xuyên nguyên Nam tỉnh.

Bát Xuyên nguyên gần sát Huyền Di sơn Nam tỉnh, có tám sông ngòi lớn nhỏ chảy qua, hình thành thảo nguyên rậm rạp mà rộng lớn. Nam tỉnh có ức vạn dân cư, không ngừng đào hoang cuộc đất chỉ mới đào một phần mười Bát Xuyên nguyên. Chỉ có thảo nguyên mở mang như Bát Xuyên nguyên mới thích hợp Kim Linh Diệu sinh tồn.

Tại sao bây giờ Kim Linh Diệu chạy vào Yến sơn?

- Trừ phi ... Là Kim Linh Diệu nhân loại thuần dưỡng?

- Hơn mười ngày trước ta giết Hắc Y Vệ, từ đường dòng họ từng nói Dương Tử Mặc có ưng khuyến như Kim Linh Điều, Mục Hồ Khuyến đẳng cấp võ sư, không lẽ ...

Suy nghĩ trong đầu xoay nhanh, Dương Thạc nhìn hướng Kim Linh Điêu trên trời.

Chỉ thấy trên lưng Kim Linh Điều quả nhiên có một bóng người áo đen đứng, nhưng so với Kim Linh Điều khí huyết khổng lồ thì nam nhân áo đen không quá bắt mắt, cùng lắm là thực lực trung giai luyện khí, thấp hơn Kim Linh Điều ba, bốn đẳng cấp.

- Quả nhiên là Hắc Y Vệ!

Dương Thạc nhìn thấy quần áo của nam nhân áo đen lập tức đoán ra người áo đen chính là một gã Hắc Y Vệ.

- Hắc Y Vệ, Kim Linh Điều, dù sự xuất hiện của chúng ngoài dự đoán của Dương Thạc nhưng là chuyện tất nhiên. Dương Tử Mặc là người có thù sẽ trả, Dương Thạc đốt hồng một cánh tay của đệ đệ gã, giết năm tên Hắc Y Vệ của hắn, Dương Tử Mặc không thể nào bỏ qua. Lần này Dương Tử Mặc phái Kim Linh Điều tới rõ ràng muốn giải quyết Dương Thạc dứt điểm.

- Dương Tử Mặc thật là dễ mất ta. Ta với Huyền Ứng Huyết Phi chỉ là sơ giai luyện khí, vốn nghĩ hẳn sẽ phải cường giả luyện khí trung giai, luyện khí cao giai đến đối phó chúng ta, đến rèn luyện chúng ta, tăng kinh nghiệm đánh nhau cho chúng ta. Không ngờ Dương Tử Mặc phái tới Kim Linh Điều đẳng cấp võ sư.

Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi đều là luyện khí sơ giai, nhưng cao thủ trung giai luyện khí thì một người, một ưng liên hợp vẫn vững vàng giết được, dù đối mặt cường giả luyện khí cao giai thì Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi có sức chiến đấu dư thừa.

Nếu Trình phu nhân, Dương Tử Mặc phái luyện khí trung giai, cao giai cường giả lại đây đối phó Dương Thạc, kết quả cuối cùng chỉ có thể là tăng kinh nghiệm cho hắn.

Trình phu nhân, Dương Tử Mặc không ngốc.

Nhất là Trình phu nhân, biết Dương Thạc rất tà, nắm tên Hắc Y Vệ, thậm chí là Lý Trung, Dương Liệt đều bị hấn vượt cấp giết chết. Sư tử vô thỏ cũng dùng hết sức, lần này Trình phu nhân phải điều động lực lượng mạnh nhất giải quyết Dương Thạc.

- Gru! Gru! Gru!

Khi Dương Thạc suy nghĩ những điều này thì Kim Linh Điều ở trên trời lao nhanh xuống.

Àm àm àm àm àm!

Một tiếng nổ vang, Kim Linh Điều rạch phá không gian, phát ra tiếng nổ đì đùng.

Trong phút chốc Kim Linh Điều tới trên đầu Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi. Dương Thạc cảm thấy có cuồng phong từ bên trên thổi tới, khiến Huyền Ưng Huyết Phi lắc lư bay không vững.

Ngay sau đó, Kim Linh Điều vung ra một móng vuốt, như điều hâu bắt gà con mạnh cào hương lưng Huyền Ứng Huyết Phi. Không cần tưởng tượng cũng biết nếu bị Kim Linh Điều bắt giữ thì dù Huyền Ứng Huyết Phi đạt tới thực lực luyện khí cũng sẽ bị bóp nát. Lúc đó không cần Kim Linh Điều công kích, Dương Thạc, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ở trên lưng Huyền Ứng Huyết Phi sẽ té từ bảy, tám trượng xuống. Dù ba người có thực lực đại tông sư cũng sẽ rất thành thịt vụn.

85. Chương 85: Mục Tiêu, Thanh Mãng Động!

Vô Tận Thần Công

Chương 85: Mục tiêu, thanh mãng động!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vuốt sắc của Kim Linh Điều trong phút chốc đã tới sau lưng Huyền Ưng Huyết Phi.

Cảm giác cực kỳ nguy hiểm dâng lên từ đáy lòng Dương Thạc, toàn thân lỗ chân lông nháy mắt khép kín, tóc gáy dựng đứng.

Huyền Ưng Huyết Phi hét lên:

- Gru! Gru! Gru!

Ngay sau đó, Huyền Ưng Huyết Phi mau chóng xoay người, cái bụng hướng lên trời, hai móng vuốt đánh nhanh ra, dùng hai vuốt đỡ vuốt sắc của Kim Linh Điều.

Ầm ầm ầm ầm ầm! xem tại

Vuốt va chạm, vang tiếng nổ điếc tai.

Lực lượng của Kim Linh Điều lợi hại cỡ nào, cao hơn lực lượng của Huyền Ưng Huyết Phi gấp mười lần. Một trào truyền đến lực lượng vô cùng hùng hồn tác động lên người Huyền Ưng Huyết Phi. Huyền Ưng Huyết Phi như điều đứt dây té xuống cỡ trăm trượng, rớt ra khoảng cách với Kim Linh Điều.

- Gru! Gru! Gru!

Sau đó Huyền Ưng Huyết Phi nương thế mạnh vỗ cánh, lao nhanh xuống Yến sơn.

Dương Thạc ở trên lưng Huyền Ưng Huyết Phi níu chặt lông chim, lớn tiếng nói với hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục: truyện copy từ

- Huyền Ưng Huyết Phi sắp bay xuống, nắm chặt!

Ở trên trời, Huyền Ưng Huyết Phi không địch nổi Kim Linh Điều đẳng cấp võ sư, ba người Dương Thạc, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không thể giúp cho nó, chỉ có thể trở thành trói buộc. Có thể nói, nếu tiếp tục bay trên trời thì ba người một ưng khó thoát khỏi kết cục bị giết, thậm chí té từ trên cao xuống thành thịt nát, chết không toàn thây!

Vì vậy chỉ có thể mau chóng bay đến mặt đất, khiến Dương Thạc, hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục phát huy ra sức chiến đấu nhất định. Kim Linh Điều ở mặt đất bị giảm mạnh thực lực mới khiến Dương Thạc liêu một đường sự sống.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục không nói gì thêm, cắn chặt răng, nắm chặt lông chim sau lưng Huyền Ưng Huyết Phi.

- Gru! Gru! Gru!

Một tiếng hú chói tai, tiếp theo Kim Linh Điều lại đuổi tới. Tốc độ của Kim Linh Điều hơn xa Huyền Ưng Huyết Phi, ở trước mặt nó thì Huyền Ưng Huyết Phi giống như một con chim sẻ bình thường, yếu ớt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vuốt nhọn đánh tan không khí, thẳng hướng Huyền Ưng Huyết Phi.

Chính lúc này, Huyền Ưng Huyết Phi không đánh bừa mà né sang hai bên, tránh đòn công kích từ Kim Linh Điều. Dù thân hình Huyền Ưng Huyết Phi nhỏ hơn rất nhiều nhưng càng lanh lẹ hơn, trong khoảng thời gian ngắn Kim Linh Điều không bắt được nó. Hai ác điều bên truy bên đuổi nhanh chóng bay hướng mặt đất.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ Dương Giáp đứng trên lưng Kim Linh Điều trông thấy Dương Thạc cười Huyền Ưng Huyết Phi bay xuống dưới thì nhường mày nói:

- A? Muốn tới mặt đất?

Nhưng ngay sau đó khóe môi thống lĩnh Hắc Y Vệ cong lên nụ cười lạnh.

- Nghĩ rằng tới mặt đất là có thể trốn thoát sao? Kim Linh Điều có thực lực đẳng cấp võ sư, dù ở trên mặt đất thì cũng là thực lực đỉnh luyện khí. Dù tiểu súc sinh nhà ngươi có tà tới đâu chẳng lẽ có thể vượt qua tam giai chém chết Kim Linh Điều của đại công tử sao?

- Nhưng trong Yến sơn có nhiều mãnh thú, không thiếu dị thú. Tiểu tử này ở trên mặt đất lỡ như gặp phải mãnh thú, dị thú gì thì rắc rối.

- Kệ nó, dù có gặp dị thú cường đại thì ta cưới Kim Linh Điều trong thời gian nhanh chóng bay lên. Dị thú có mạnh tới đâu cũng không uy hiếp được ta, nhưng nếu Dương Thạc gặp dị thú thì sẽ dữ nhiều lành ít.

- Đuổi theo!

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp lập tức khống chế Kim Linh Điều tiếp tục truy đuổi Huyền Ưng Huyết Phi, Dương Thạc.

Chỉ một lúc Dương Thạc cưới Huyền Ưng Huyết Phi cách mặt đất chỉ hơn ba mươi trước, phái dưới là khu rừng rậm trong Yến sơn. Cây cối cao lớn cỡ hai mươi trượng, rất là sum xuê.

- Đi vào rừng rậm!

Trông thấy cánh rừng, mắt Dương Thạc sáng lên, ra lệnh cho Huyền Ưng Huyết Phi chui ngay vào rừng.

Huyền Ưng Huyết Phi chui vào rừng rậm ngay, thân hình to lớn làm rơi rụng nhiều lá cây, trong phút chốc đã vào trong rừng sâu.

Dương Thạc nói với hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục:

- Hồng Phi, Lục Thúy, kẻ truy kích chúng ta là Hắc Y Vệ của Dương Tử Mặc. Nục tiêu của Dương Tử Mặc là ta, các nàng xuống ở đây đi, trốn trong Yến sơn một đoạn thời gian. Chờ chúng ta giết chết Hắc Y Vệ, Kim Linh Điều này thì sẽ nghĩ cách đến tìm các nàng.

Hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục vội gật đầu, nhảy xuống khỏi lưng Huyền Ưng Huyết Phi, nói với Dương Thạc:

- Thiếu gia hãy cẩn thận chút.

- Các nàng cũng cẩn thận, cái này còn ở ngoài rìa Yến sơn, không có dị thú gì, chắc không đến nỗi gặp nguy hiểm. Huyết Phi, đi!

Dương Thạc nói xong vỗ cổ Huyền Ưng Huyết Phi. Huyền Ưng Huyết Phi đập cánh nhanh chóng bay lên, xuyên qua rừng cây.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp cười Trác Tử Dương nhướng mày nói:

- Vào trong rừng cây sao?

Rừng cây bên dưới quá rậm rạp, Dương Thạc cưới Huyền Ưng Huyết Phi xuyên qua cây cối, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp không thể nắm bắt vị trí cụ thể của họ.

- Vào trong rừng, dù có ở trong rừng thì tốc độ của các người không thể bằng Kim Linh Điều!

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp hừ lạnh một tiếng, khống chế Kim Linh Điều lao vào rừng rậm.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Thân thể Kim Linh Điều quá khổng lồ, bay trong rừng rậm không tiện, mặc dù cẩn thận trốn tránh nhưng hai cánh không ngừng va chạm đến một ít nhánh cây, đụng gãy chúng nó.

Dù có thể nghiền nát mọi thứ cản đường nhưng bị nhánh cây cản trở làm tốc độ của Kim Linh Điều giảm mạnh, chỉ miễn cưỡng bám đuôi Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi.

- Muốn bắt đuôi Kim Linh Điều này không dễ.

Dương Thạc bay một lúc sau vẫn cảm giác lực lượng khí huyết hùng hồn từ sau ập đến, hiển nhiên Kim Linh Điều đẳng cấp võ sư đuổi theo sát Huyền Ưng Huyết Phi, trong một lúc khó thể bắt đuôi.

Dương Thạc rũ xuống mi mắt, trong đầu hiện ra ý tưởng điên cuồng.

- Nếu các người đã theo đuổi không bỏ, cũng được, hôm nay bỏ lại các người lạc trong Yên sơn!

Chỉ bằng vào thực lực của Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi muốn giết Kim Linh Điều cùng Hắc Y Vệ kia là nói nhảm. Nhưng trong Yên sơn có nhiều mãnh thú kỳ dị, thực lực đạt tới võ sư đẳng cấp, thậm chí có một ít là tôn giả đẳng cấp, đại tông sư đẳng cấp. Mượn lực lượng chúng nó giết chết Kim Linh Điều là chuyện đơn giản.

Dương nhiên nếu gặp phải dị thú có thực lực tôn giả, đại tông sư thực thì Dương Thạc khó sống sót.

- Không cần dị thú có đẳng cấp tôn giả, đại tông sư, dị hủ đẳng cấp võ sư hay đẳng cấp luyện khí cũng đủ rồi, chỉ cần đừng để chúng dễ dàng trốn thoát.

Mắt Dương Thạc chợt lóe, trong lòng đặt một quyết định.

- Huyền Ứng Huyết Phi, mau chóng bay tới hang lớn có Đại Mãng màu xanh đi.

- Không biết Đại Mãng màu xanh kia có thực lực gì, dẫn Kim Linh Điều tới hang to đó để nó đấu cùng Đại Mãng màu xanh. Dù Đại Mãng màu xanh không giết được Kim Linh Điều nhưng ít nhất khiến nó bị thương nặng, khi đó lấy thực lực của ta và Huyền Ứng Huyết Phi đủ giết chết nó cùng Hắc Y Vệ.

- Nếu có thể nhân cơ hội giải quyết luôn Đại Mãng màu xanh thì càng tốt.

Lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc vỗ cổ Huyền Ứng Huyết Phi. Huyền Ứng Huyết Phi lập tức đổi hướng, mục tiêu là hang Đại Mãng màu xanh.

86. Chương 86: Mãng Điều Đánh Nhau

Vô Tận Thần Công

Chương 86: Mãng điều đánh nhau

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Huyền Ứng Huyết Phi bay nhanh hướng hang Đại Mãng màu xanh.

Cùng lúc đó, Dương Thạc vội lấy ra vài bình sứ nhỏ, đổ ra chút thuốc bột rắc vào người mình và Huyền Ứng Huyết Phi. Những thuốc bột này che đi hơi thở của Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi, đó là Nặc Khí Tán lúc trước hẩn lặc từ người Dương Liệt.

- A? Dùng thuốc bột che dậy hơi thở?

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp tủy kích sau đuôi ngửi được mùi nham thạch của Nặc Khí Tán.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp lạnh lùng cười:

- Hừ! Nghĩ rằng che đi hơi thở thì chúng ta không đuổi theo kịp các người sao? Kim Linh Điều có khứu giác nhạy bén, chỉ cần ngửi được chút mùi nham thạch trên người các người là nó sẽ luôn truy tung theo.

Hai ác quỷ một chạy một đuổi, chỉ chốc lát sau đã xâm nhập vào gần hai trăm dặm Yên sơn.

Đằng trước xuất hiện một sơn cốc, là hang lớn của Đại Mãng màu xanh.

- Nhìn thấy cửa hang rồi!

Dương Thạc từ một bên rừng cây vọt ra, thấy cửa hang tối om.

- Vào động!

Dương Thạc lập tức cười Huyền Ứng Huyết Phi chui vào trong hang.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp theo sát nút nhú mào nói:

- Ủa? Vào hang?

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp không biết tình hình bên trong hang là gì, nhưng thấy Dương Thạc liều lĩnh chui vào trong thì chắc không có mãnh thú gì cường đại. Nhưng dù không có mãnh thú cường đại, lỗ như hoàn cảnh trong hang phức tạp thì không tốt cho Kim Linh Điều, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp. Dù sao hình thể của Kim Linh Điều quá lớn, lỗ như hang này thông bốn hướng, Dương Thạc và Huyền Ứng Huyết Phi chui ra từ lỗ nhỏ nào đó thì Kim Linh Điều không thể truy kích tiếp.

- Kệ nó, vào hang trước rồi tính. Nếu Dương Thạc may mắn chạy đi, coi như mạng hắc lớn, lần sau hắc sẽ không may mắn như vậy.

Lòng nghĩ như vậy, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp lập tức khống chế Kim Linh Điều vào trong hang.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp mới vào hang liền thấy trước mắt tối sầm, khắp nơi đều là mùi nham thạch, không thấy Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi ở đâu.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp lạnh lùng nói:

- Kim Linh Điều, đập nát nham thạch xung quanh, trước cửa hang rồi tính. Cho dù không phát hiện ra hơi thở của các người, chỉ cần hang này không có lối ra khác thì sẽ là bắt cá trong thúng!

Kim Linh Điều kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Hai vuốt liên tục vươn ra đập vào vách cửa hang.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vài tiếng trầm đục vang lên, mấy khối đá to bị đập xuống chặn cửa hang.

Dương Thạc núp trong bóng đêm trầm nghĩ:

- A? Cửa hang? Cũng tốt, xem ra hôm nay chúng ta không chết không ngừng!

- Dẫn bọn chúng vào sâu trong hang.

Huyền Ứng Huyết Phi kêu một tiếng hấp dẫn thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp chú ý, một người một ưng bay nhanh vào hang lớn.

- A? Ở bên kia? Đuổi theo!

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, Kim Linh Điều vội đuổi theo. Thân hình Kim Linh Điều to lớn, không bay trong hang được. Thân hình khổng lồ lắc lư va đập vào nham thạch trên vách hang, vang bùm bùm vỡ vụn.

Khoảng cách hai trăm trượng nhanh chóng rút ngắn, Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi đã tới chỗ Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Đại Mãng màu xanh cuộn tròn người lại, trợn to mắt canh giữ bên dưới Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Dương Thạc nhìn Đại Mãng màu xanh, hút ngụm khí lạnh:

- Ui, Đại Mãng màu xanh lại tăng thực lực nữa?

Giờ phút này, lực lượng khí huyết của Đại Mãng màu xanh càng hùng hồn hơn, thực lực lại tăng lên, ít nhất đã tới luyện khí cao giai đẳng cấp. Đại Mãng màu xanh canh giữ Huyết Tinh Thạch Nhũ, không ngừng cắn nuốt, tốc độ tăng thực lực của nó nhanh hơn cả Dương Thạc. Cứ tiếp tục như vậy e rằng Dương Thạc mãi mãi không có thực lực cướp đoạt Huyết Tinh Thạch Nhũ.

- Luyện khí cao giai sao? Thực lực càng mạnh càng tốt, nếu chỉ có thực lực luyện khí trung giai thì e rằng không đối phó Kim Linh Điều kia được.

Đại Mãng màu xanh lại tăng thực lực càng hợp ý Dương Thạc.

- Grao!

Khi Dương Thạc trông thấy Đại Mãng màu xanh thì nó cũng thấy hấn.

Đại Mãng màu xanh thấy kẻ thù cũ thì rất giận, há to mồm máu gầm rống. Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi liên tục khiêu khích đã chọc Đại Mãng màu xanh gần như nổ tung.

Chính lúc này, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, Kim Linh Điều chạy tới.

- Ủa? Đây là ... Huyết Tinh Thạch Nhũ nhiều như vậy? Trong hang này lại có Huyết Tinh Thạch Nhũ?

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp mới chạy tới ánh mắt liền bị Huyết Tinh Thạch Nhũ ở trên hang toát ra ánh sáng đỏ hấp dẫn. Năm đó Dương Tử Mặc từng dùng Huyết Tinh Thạch Nhũ, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp đi theo bên cạnh gã, chưa ăn thịt heo cũng thấy heo chạy rồi, lập tức nhận ra Huyết Tinh Thạch Nhũ ngay.

Trong mắt thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp tràn ngập tham lam:

- Sao lại có nhiều như vậy? Năm đó công gia chỉ được một khối nhỏ cho đại công tử dùng. Các Huyết Tinh Thạch Nhũ này nhiều hơn khối của đại công tử gấp hục lần, trăm lần.

Kim Linh Điều hưng phấn hét lên:

- Gru! Gru! Gru!

Tiếng gầm của Đại Mãng màu xanh lại vang lên:

- Grao!

Đại Mãng màu xanh không ngờ Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi tới đây còn mang theo ‘viện binh’, còn là đẳng cấp võ sư. Trong phút chốc Đại Mãng màu xanh cảm thấy cực kỳ uy hiếp, gầm một tiếng, nó bắt chập Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi, lao tới địch thủ lớn nhất, Kim Linh Điều đẳng cấp võ sư.

Lực lượng khí huyết hùng hồn, trong phút chốc Đại Mãng màu xanh đã tới gần Kim Linh Điều.

Đại Mãng màu xanh nhảy lên, Dương Thạc phát hiện trên người nó không chỉ có hai chân sau, còn tiến hóa hai chân trước. Nếu cho Đại Mãng màu xanh đủ thời gian thì e rằng nó thật sự sinh ra bốn cái chân, hóa thành giao long.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Một tiếng nổ vang, thân thể Đại Mãng màu xanh mạnh va chạm với Kim Linh Điều. Một điều một mãng lẫn quay, đập đá vụn trên vách bay tán loạn. Vang tiếng nổ điếc tai, toàn bộ hang kịch liệt chấn động như có động đất.

Đại Mãng màu xanh vắn vẹo người quần lấy Kim Linh Điều.

Kim Linh Điều hét chói tai:

- Gru! Gru! Gru!

Kim Linh Điều là đẳng cấp võ sư bị Đại Mãng màu xanh luyện khí cao giai khiêu khích khiến nó cực kỳ tức giận, vung vuốt mổ nhọn công kích Đại Mãng màu xanh.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Đại Mãng màu xanh, Kim Linh Điều điên cuồng đánh nhau, bốn phía hòn đá bay tán loạn. Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp ở gần đó thành cá trong chậu, đá vụn đập vào người hơi đau. Quan trọng hơn là Đại Mãng màu xanh, Kim Linh Điều quần lấy nhau, cánh, đuôi quét lung tung. Đám Dương Thạc bị đánh trúng thì sẽ trọng thương ngay.

- Lui! Lui!

Dương Thạc, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, Huyền Ưng Huyết Phi lập tức lác người chạy tới cửa hang lớn.

87. Chương 87: Người Xuống Đường Hoàng Tuyền Nói Nhảm Đi

Vô Tận Thần Công

Chương 87: Người xuống đường hoàng tuyền nói nhảm đi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đại Mãng màu xanh, luyện khí cao giai. Kim Linh Điều, ác điều đẳng cấp võ sư.

Hai đại ác điều mãnh thú đánh nhau, bùng phát ra uy thế đại đến cực hạn, đừng nói là Dương Thạc, dù là thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp luyện khí trung giai đẳng cấp cũng không dám ở gần Đại Mãng màu xanh, Kim Linh Điều. Chúng nó đánh nhau trong hang lớn, Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp chỉ có thể tạm tránh ra.

Tốc độ của hai người một ứng cực nhanh, trong phút chốc rời khỏi hơn trăm trượng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giây phút tới cửa hang, hai người một ứng vẫn cảm giác được uy thế từ cuộc đánh nhau giữ mãng điều.

Tiếng ứng kêu, tiếng Đại Mãng màu xanh gầm rống không ngừng đan xen, hiển nhiên nhất mãng nhất điều đánh nhau hết sức thảm thiết, cơ hồ là thế lực ngang nhau!

- Cửa hang đã bị chặn, không thể lui!

Đại Mãng màu xanh, Kim Linh Điều đánh nhau sâu trong hang, Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp lùi tới cửa hang.

Cửa hang bị một đồng hòn đá ngăn chặn, Đại Mãng màu xanh, Kim Linh Điều đánh nhau chấn nguyên hang rung lắc như động đất. Những hòn đá chặn cửa động run run, có vài hòn đá lăn ra. Nhưng vẫn có vài hòn đá khá to chặn kín cửa hang, muốn kéo chúng để ra khỏi hang phải tốn sức.

Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp cùng lúc đứng lại trước cửa hang.

Bây giờ điều quan trọng nhất không phải đẩy đá to chạy ra khỏi hang mà phải giải quyết đối phương trước.

Mắt Dương Thạc sáng ngời nhìn chăm chăm vào thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp:

- Người là người của Dương Tử Mặc?

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp lạnh lùng cười:

- Đúng vậy. Ta là thống lĩnh Hắc Y Vệ dưới tay đại công tử, Dương Giáp. Năm tên Hắc Y Vệ thuộc hạ của ta bị người giết đúng không? Hừ, dám giết huynh đệ Hắc Y Vệ của ta, không sợ đại công tử trả thù sao?

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp nhìn chăm chăm vào Dương Thạc:

- Nhưng tiểu tử, không thể không nói đại công tử cùng phu nhân đã xem thường người, không ngờ người có thể tìm ra thiên tài địa bảo như Huyết Tinh Thạch Nhũ, có thể dẫn ta và Kim Linh Điều tới đây, khiến Đại Mãng kia cuốn lấy Kim Linh Điều. Nhưng dù Kim Linh Điều bị cuốn lấy thì sao? Đại Mãng màu xanh chỉ là luyện khí cao giai, dù có chiếm địa lợi cũng không phải đối thủ của Kim Linh Điều, không bao lâu sau Đại Mãng màu xanh sẽ bị Kim Linh Điều giết chết.

- Huống chi không cần Kim Linh Điều ra tay, Dương Giáp ta đủ giết được người!

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp nhe răng cười nói:

- Giết chết người, mang httu vi về phủ, chắc chắn phu nhân, đại công tử sẽ thưởng cho ta hậu hĩnh. Còn người thì vĩnh viễn ngủ trong hang này đi!

Nghe thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp lải nhải, Dương Thạc rũ mi mắt xuống:

- A? Thuộc hạ của Dương Tử Mặc nói nhảm nhiều như vậy sao?

Có võ giả trước khi đánh nhau thích nói dài dòng, chủ yếu là vì chèn ép, chọc giận đối thủ, làm cho tinh thần đối thủ dao động, khi đánh nhau giảm mạnh thực lực. Nhưng tâm trí của Dương Thạc kiên định, vài lời nói không thể ảnh hưởng đến tâm tình. Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp nói một đồng chỉ xem như nhảm nhí.

- Người cho là người có thể giết ta? Người khiến Kim Linh Điều ngăn cửa hang, dù ta khó thể chạy đi nhưng người là tự chui đầu vào rọ, hôm nay người hãy ở trong hang này đi!

Dương Thạc khề quất, khí thế bùng phát, Lục Dương Huyền Ứng chân khí trong người vận chuyển nhanh.

- Bớt nói nhảm đi, giết!

- Giết!

Dương Thạc, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp gần như hành động cùng lúc.

Hai người đều là bàn tay trần lao hướng đối thủ, gần sát đến một trượng thì chớp mắt Dương Thạc, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp đánh ra cú đấm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lực lượng khí huyết hùng hồn khởi động từ người thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, như thủy triều chớp mắt bao phủ Dương Thạc.

Thực lực luyện khí trung giai cao hơn Dương Thạc một giai.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp bước vào luyện khí trung giai không phải một ngày hai ngày, tích lũy lực lượng khí huyết, chân khí khổng lồ. Dù Dương Thạc đột phá thần tốc, nhưng rốt cuộc mới vào luyện khí đẳng cấp, hơn nữa đột phá đến luyện khí đẳng cấp đã là rất miễn cưỡng. Chân khí trong người thậm chí không tích lũy đến trình độ luyện khí sơ giai. Một lần giao kích, chân khí, lực lượng khí huyết của Dương Thạc đều yếu hơn người ta.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp cười nanh tranh:

- Chết đi!

Nắm đấm đánh hướng ngực Dương Thạc. nguồn (.)

Cú đấm này nếu Dương Thạc giờ hai chưởng cản thì sẽ đánh gãy tay hắn, nếu không ngăn cản bị đấm tủng ngực thì sẽ đánh nát phần ngực, chân khí cuồng bạo trong phút chốc cản nát nội tạng.

Đối mặt cú đấm của thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, mặt Dương Thạc không biểu tình, không tránh không né, cũng ra một đấm đánh vào ngực gã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng trầm đục vang lên, nắm đấm của thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp trúng ngực Dương Thạc.

Chính lúc này, chỉ thấy ngực Dương Thạc tuôn ra chân khí như đao, tiếng xẹt xẹt vang lên, cắt nát quần áo của hắn, xoay tít. Nắm đấm của thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp tiếp xúc tầng chân khí thì chân khí của gã nhanh chóng bị tiêu hao, nắm đấm bị chân khí như đao rạch trúng, trong tiếng xẹt xẹt cắt nát thịt trên tay, chỉ còn khúc xương trắng.

Trong phút chốc thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Mặt thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp tràn đầy vẻ khó tin:

- Đây là ... Cương khí hộ thể? Sao có thể ... Chỉ là võ giả luyện khí sao có cương khí hộ thể được?

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp nhớ rõ hơn mười năm trước gã vừa tới Trấn Quốc Công phủ có ba gã thích khách ám sát Trấn Quốc Công, Dương Thiên, chủ thủ đấm sau lưng Dương Thiên thì bị cương khí của gã đánh nát cùng với cánh tay. Khi đó Trấn Quốc Công, Dương Thiên có thực lực đỉnh đại tông sư,

cương khí hộ thể mạnh mẽ đến mức tận cùng, có thể cắt nát cương khí. Bây giờ Dương Thạc chỉ là đẳng cấp luyện khí mà đã nắm giữ cương khí hộ thể chỉ đại tông sư mới làm được, dưới loại tình huống này làm sao thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp không sợ cho được?

Nhưng ngay sau đó, vẻ khiếp sợ đọng lại trên mặt thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp.

Nắm đấm của Dương Thạc trunks ngực gã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao!

- Grao! truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

- Grao!

Hồ báo lôi âm chợt phát ra, một kích của Dương Thạc, lực lượng cuồng bạo, rắc một tiếng, đấm nát xương sườn ngực thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Đốt cháy chân khí xoắn ốc bay ra, trong phút chốc nhập vào ngực thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, đập nát nội tạng.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp ói ra ngụm máu đen, bên trong ẩn chứa mảnh vụn nội tạng bị đốt trụi. Nội tạng vỡ, bị đốt cháy, giờ đây thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp bị cắt đứt sự sống, dù ăn vào Đại Hồi Thiên Đan cũng không hồi thiên được.

Dù đã đứt sự sống nhưng thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp chưa chết ngay, mắt nhìn chằm chằm Dương Thạc, yết hầu lặn lộn như có gì muốn nói.

- Lúc trước ngươi nói nhảm nhiều, câu cuối cùng này chắc là muốn uy hiếp ta? Ta đã nghe nhầm tai lời uy hiếp rồi, ngươi không cần nói thêm.

Dương Thạc mạnh giẫm chân tới trước mặt thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, duỗi tay trái bóp cổ gã, rắc một tiếng, bẻ gãy cổ. Câu nói cuối cùng treo bên miệng thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp không thể thốt ra.

88. Chương 88: Thanh Mãng Đại Điều, Đồng Quy Vu Tận

Vô Tận Thần Công

Chương 88: Thanh mãng đại điều, đồng quy vu tận

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chỉ trong một chiêu, thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp luyện khí trung giai bị Dương Thạc dễ dàng xử lý. Thậm chí không kịp tự bạo huyết khiếu.

Trước khi chết, câu uy hiếp cuối nghẹn lại trong họng thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp.

Dương Thạc vượt cấp giết thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp không chút áp lực, công kích của gã không tạo thành vết thương gì cho hắn. Đương nhiên toàn nhờ vào cương khí hộ thể, xoắn ốc đốt cháy cương khí, hồ báo lôi âm mạnh mẽ.

Nhất là cương khí hộ thể, bí pháp đẳng cấp đại tông sư phát huy tác dụng rất lớn.

Dù thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp cao hơn Dương Thạc một đẳng cấp nhưng công kích chân khí bị vòng bảo vệ cương khí hộ thể của Dương Thạc tiêu hao lớn. Sau khi đụng phải Hỗn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh của Dương Thạc, gần như mười phần chỉ còn sót một phần, tạo thành tổn thương cho hắn có hạn.

Bí pháp cương khí đại tông sư dù là tôn giả giống An Vô Hầu, Trình Ngọc, cao thủ đẳng cấp đại tông sư thì uy lực một đám sẽ bị giảm sáu phần. Bây giờ thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp còn chưa phải là đẳng cấp võ sư, đòn công kích bị Dương Thạc hoàn toàn miễn dịch, thậm chí có thể dùng cương khí hộ thể tổn thương ngược lại.

- Lợi dụng cương khí, xuất kỳ bất ý có thể tạo ra hiệu quả tốt nhất.

Dương Thạc biết vận dụng chân khí chủ yếu là xuất kỳ bất ý.

Dù có được bí pháp cương đại nhưng so sánh với thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp thì hắn kém hơn một bậc.

Nếu thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp sớm biết chi tiết của Dương Thạc, không đánh bừa với hắn mà chạy đi công kích thì dù là cương khí, hay đốt cháy chân khí mang đến tác dụng rất hữu hạn với gã.

Dù cương khí mạnh nhưng tiêu hao chân khí quá lớn, Dương Thạc không thể kéo thời gian dài.

Thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp cố ý muốn trốn thì chưa chắc đốt cháy chân khí đánh trungs gã được.

Nhưng chuyện gì không có nếu, tóm lại là bây giờ thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp bị đánh chết mà Dương Thạc vẫn còn sống.

Một chiêu giải quyết thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, Dương Thạc thở phào.

- Bây giờ đi xem kết quả đánh nhau của Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh.

Dương Thạc trầm nghĩ, dời mắt vào sâu trong hang.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Gru! Gru! Gru!

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Sâu trong hang, Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh vẫn đang đánh nhau, tiếng gầm rống, rít chói tai liên tục vang lên. Nguyên cái hang rung động ừ ừ.

Dưới loại tình huống này, một số Đại Mãng màu xanh bình thường sống trong hang không dám đi ra hoạt động. Cho dù trốn đi nhưng vài Đại Mãng bị dính chương, đập nát xương sống, đứt hơi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sau khi Dương Thạc giải quyết thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp, hơn mười giây sau chỉ nghe tiếng đánh nhau của Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh ngày càng gần, hình như một điều một mãng vừa đánh vừa di chuyển về cửa hang.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Sắp đi ra?

- Gru! Gru! Gru!

Ngay sau đó, chỉ thấy Kim Linh Điều lác lác lao ra trước.

Lông chim tán loạn, Kim Linh Điều cực kỳ chật vật, trên người bị xé rách đầy vết thương. Ở ngực trái có một miếng vết thương dài sáu, bảy thước, sâu thấy xương. Ngoài ra khi Kim Linh Điều lao tới thì trên người có mùi tanh hôi, bị mùi ảnh hưởng, tia sáng trong mắt nó ảm đạm nhiều.

- Là kịch độc của Đại Mãng màu xanh!

Rõ ràng Kim Linh Điều túng kịch độc của Đại Mãng màu xanh.

Kim Linh Điều sống ở Bát Xuyên nguyên, có thử bắt giết vài mãnh thú loài rắn làm thức ăn, có chất đề kháng mạnh với nọc độc. Nhưng độc tính của rắn độc Nam tỉnh cách biệt rất lớn với bên Yến sơn. Đại Mãng màu xanh là dị chủng cắn nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ, kịch độc của nó ảnh hưởng Kim Linh Điều rất lớn.

Dù không tới mức lập tức trúng độc chết nhưng lúc này Kim Linh Điều bị nọc rắn ảnh hưởng, giảm mạnh thực lực.

- Grao!

- Grao!

Kim Linh Điều chạy ra, Đại Mãng màu xanh đuổi theo sát.

Đại Mãng màu xanh càng chặt vật hơn Kim Linh Điều.

Trên người Đại Mãng màu xanh có từng vết thương do vuốt nhọn cào, nghiêm trọng nhất là chỗ bầy tác sâu thấy xương. Một chân trước mới sinh ra bị Kim Linh Điều cắt tận gốc, nếu không phải ở phút mấu chốt Đại Mãng màu xanh phun ra kịch độc thì không mười giây sau đã bị Kim Linh Điều giết.

Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, Kim Linh Điều là ác quỷ đẳng cấp võ sư, dù ở trong hang to chỉ phát huy ra thực lực đỉnh luyện khí nhưng mạnh hơn Đại Mãng màu xanh luyện khí cao giai nhiều.

Đại Mãng màu xanh nhanh chóng truy kích, há to mồm, lại phun ra chùm độc khói đen bao phủ Kim Linh Điều.

- Gru! Gru! Gru!

Kim Linh Điều không dám tiếp xúc khói độc, bay nhanh hướng cửa hang, hai cánh rung lên, thân mình lao lên, bùm một tiếng đụng vào hòn đá to che cửa hang. Vài tiếng vang, hòn đá lăn xuống lộ ra cái lỗ to sáu, bảy thước.

- Không thể cho Kim Linh Điều này chạy đi!

Đang lúc Kim Linh Điều chuẩn bị phá mở hòn đá còn lại chạy ra khỏi hang thì Dương Thạc lắc người vọt hướng Kim Linh Điều.

Cương khí hộ thể phát ra bao phủ quanh người Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Dương Thạc và Kim Linh Điều mạnh va chạm, lực phản chấn to lớn khiến hấn văng ra xa, ở giữa không trung khóe miệng trào máu. Kim Linh Điều bị Dương Thạc va chạm khựng lại, đốt chức cương khí của hấn cắt nát lông chim trước ngực nó, để lại từng vết máu khét đen.

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi lao nhanh tới ngăn cản Kim Linh Điều, không cho nó dễ dàng chạy đi.

Một người một ưng chỉ ngăn cản Kim Linh Điều chốc lát, giây sau Đại Mãng màu xanh đã đuổi tới, phun ra khói độc màu đen bao phủ Kim Linh Điều. Đại Mãng màu xanh đuổi chân sau, phút chốc vọt tới trước mặt Kim Linh Điều, vạn vẹo cuốn lấy nó.

Sức quần của Đại Mãng màu xanh dù Kim Linh Điều có là đẳng cấp võ sư cũng khó thể ngăn cản. Kim Linh Điều bị Đại Mãng màu xanh quần quanh kiềm không được há mồm hút vào khí độc.

- Gru! Gru! Gru!

Kim Linh Điều nổi máu hung ác, không giẫy dụa Đại Mãng màu xanh, mạnh vùng vuốt nhọn, xẹt một tiếng tước một chân sau của Đại Mãng màu xanh.

Mỏ nhọn mạnh mổ, mổ mù một con mắt của Đại Mãng màu xanh.

Đại Mãng màu xanh mặc kệ Kim Linh Điều công kích, cuốn chặt nó không chút thả lỏng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại Mãng màu xanh cuốn Kim Linh Điều, mãng nhất điều không ngừng quay cuồng, đập ra hố to trên vách tường trong hang.

Đại Mãng màu xanh rít gào, Kim Linh Điều hét chói tai ngày càng yếu, động tác cũng nhỏ dần, hiển nhiên thể lực của Kim Linh Điều bị tiêu hao nhiều. Đại Mãng màu xanh, Kim Linh Điều quần quýt lấy nhau khít khao khoảng mười phút sau đều không nhúc nhích.

- Đã chết rồi?

Dương Thạc đánh gần đó cảm giác rõ ràng sức sống trên người Đại Mãng màu xanh, Kim Linh Điều tụt xuống thấp nhất, khí huyết không còn khởi động, đã đồng quy vu tận.

89. Chương 89: Uống Huyết Long, Tội Khí Lực, Thông Âm Khiếu

Vô Tận Thần Công

Chương 89: Uống huyết long, tội khí lực, thông âm khiếu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh đồng quy vu tận?

Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi liếc nhau. Dù không cảm giác được khí huyết trên người Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh chảy nhưng Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi không vội chạy đi xem. Dù sao uy thế của Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh quá mạnh mẽ, dù là hồi quang phản chiếu, sắp chết tung một kích đủ khiến Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi trọng thương, thậm chí giết một người một ưng.

Đã tới nước này rồi, cẩn thận vẫn hơn.

Dù Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh chưa chết hẳn nhưng bản thân chúng nó bị trọng thương, khí huyết không ngừng xói mòn, tiếp theo qua một đoạn thời gian, chúng nó muốn hồi quang phản chiếu đều bất lực.

Trên người Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh có ít nhất mấy chục miệng vết thương.

Vết thương trí mạng của Đại Mãng màu xanh là miệng vết thương chỗ bẫy tắc, bị chặt hai chân và mổ mù mắt. Nếu Đại Mãng màu xanh không chết nhưng bị giảm mạnh thực lực, Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi hợp sức giết nó không khó.

Còn Kim Linh Điều, mặt ngoài không bị thương nặng bao nhiêu.

Nhưng Kim Linh Điều bị Đại Mãng màu xanh cuốn lấy, nội tạng như bị bóp nát, miệng mũi chảy ra máu đậm đặc.

Hơn nữa Kim Linh Điều trúng kịch độc của Đại Mãng màu xanh, tuyệt đối không có khả năng còn sống.

Nửa canh giờ qua đi, Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh vẫn không nhúc nhích.

- Xem ra thật sự đồng quy vu tận, đều chết hết.

Dương Thạc thở phào nhẹ nhõm.

- Đi qua nhìn thử.

Hai mãnh thú ác diệu đã chết nên Dương Thạc không sợ, lập tức cùng Huyền Ưng Huyết Phi xem xét xác của Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh.

Dù Đại Mãng màu xanh bị thương nặng nhưng vẫn quần chết Kim Linh Điều, bản thân kiệt sức, hơn nữa vết thương quá nặng, xói mòn nhiều khí huyết mới chết. Đại Mãng màu xanh cao giai đẳng cấp luyện khí

lại giết chết Kim Linh Diệu đẳng cấp võ sư, dù nó vốn chiếm ưu thế lớn nhưng cũng chứng minh Đại Mãng màu xanh khủng bố tới mức nào.

Huyền Ưng Huyết Phi đập cánh tay tới xác Kim Linh Diệu, hưng phấn kêu to một tiếng:

- Gru! Gru! Gru!

Ngay sau đó, Huyền Ưng Huyết Phi vung vuốt nhọn rạch mở bụng Kim Linh Diệu, từ bên trong moi ra hạt châu cỡ long nhãn màu xanh nhạt. Huyền Ưng Huyết Phi há mồm nuốt hạt châu vào bụng, nó là nội đan khí huyết của Kim Linh Diệu.

Kim Linh Diệu đẳng cấp võ sư trong bụng tồn tại nội đan là chuyện bình thường.

Nuốt vào nội đan của Kim Linh Diệu xong Huyền Ưng Huyết Phi bay tới xác Đại Mãng màu xanh, làm y như vậy, moi bụng nó lấy ra một viên mật rắn cực to, nuốt một hơi mật rắn là chỗ khí huyết của mãnh thú loài rắn, thường tương đương với nội đan khí huyết của mãnh thú ác diệu.

Dương Thạc thấy Huyền Ưng Huyết Phi nuốt nội đan của Kim Linh Diệu, mật rắn của Đại Mãng màu xanh thì lắc đầu cười khổ:

- Thứ tốt đều bị người nuốt mất, không chừa cho ta một chút.

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi kêu to, tiếp tục xé bụng Đại Mãng màu xanh đào ra trái tim, cấp đến trước mặt Dương Thạc.

Thân hình Đại Mãng màu xanh vô cùng khổng lồ, khoảng ba trượng, một trái tim cũng rất to, cỡ tim heo.

Dương Thạc tùy tay cầm tim rắn, nhìn:

- Một viên tim rắn xem như là báu vật sao?

Khi Dương Thạc cầm tim rắn thì cảm giác bên trong có lực lượng khí huyết cuộn cuộn.

Thành thịnh thành thịnh!

Tiếng đập như nhịp tim nhảy lên, dù nhỏ bé nhưng Dương Thạc nghe ra.

Dương Thạc kinh ngạc há hốc mồm:

- Đại Mãng màu xanh đã chết nửa canh giờ mà trái tim chưa hoàn toàn mất sự sống, cái này ... Cũng quá khủng bố đi?

Mãnh thú loài rắn bị moi tim ra, bởi vì khí huyết quá mức cường đại, trái tim có thể nhảy thêm mười phút.

Nhưng dù khí huyết có mạch đến đâu, trái tim bị đào không thể luôn luôn đập được. Trái tim Đại Mãng màu xanh trong tay Dương Thạc là sau khi Đại Mãng màu xanh chết một canh giờ vẫn có khí huyết nhảy, đã rất khủng bố. Dương Thạc cảm giác theo năng lượng khí huyết trong trái tim này cứ giữ trạng thái đập nhẹ thế này thì ba, bốn canh giờ chưa mất sự sống.

Khí huyết bắt đầu khởi động, sinh cơ không ngừng, còn có khả năng vô hạn!

Có thể nói là nếu mới rồi đút cho Đại Mãng màu xanh mười, hai mươi viên Đại Hồi Thiên Đan, che lại huyết mạch, không ấu xói mòn thì không chừng nó thật sự khởi tử hồi sinh, lần nữa sống lại! Thậm chí cho nó nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ, tứ chi đứt, mắt mù có thể hồi phục.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Hèn chi có thể vượt hai cấp giết Kim Linh Diệu, chỉ tính khí huyết thì Đại Mãng màu xanh không kém hơn Kim Linh Diệu.

Dương Thạc không biết rằng Đại Mãng màu xanh vốn là mãnh thú sinh ra cùng Huyết Tinh Thạch Nhũ, khí huyết cực kỳ khổng lồ.

Chỗ nào có Huyết Tinh Thạch Nhũ thì rắn bình thường sẽ tiến hóa thành Đại Mãng màu xanh, trong Đại Mãng màu xanh sẽ có một măng vuốt cắn nuốt Huyết Tinh Thạch Nhũ, không ngừng biến đổi.

Một tháng đi vào luyện khí đẳng cấp, ba tháng có thể từ luyện khí đẳng cấp đi vào võ sư đẳng cấp, một năm bước vào tôn giả đẳng cấp. Lúc này Huyết Tinh Thạch Nhũ đã bị măng vương hao hết, măng vương có thể sinh ra tứ chi, tiến hóa trở thành giao long.

Dù chỉ có thực lực tôn giả võ đạo nhưng khí huyết của giao long có thể so với đại tông sư!

Mười năm tiếp theo giao long đẳng cấp tôn giả sẽ không ngừng tăng lên, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, có thể thoải mái bước vào cảnh giới đại tông sư, nếu may mắn gặp kỳ ngộ thì cuối cùng còn có thể đi vào Đẳng cấp Võ Thánh. Giao long Đẳng cấp Võ Thánh mới là long thật sự.

Tiếc rằng măng vương này quá xui, mấy tháng trước khi tới đẳng cấp võ sư cũng không chờ được.

- Ủa, trong trái tim rắn dường như có tinh huyết của Đại Mãng màu xanh.

Trên trái tim rắn có tổng cộng bốn tâm khiếu liên thông bốn huyết mạch, bây giờ bốn khiếu đều đóng kín, trong tim rắn tồn tại chút tinh huyết.

Mở ra một tâm khiếu, hơi thở khí huyết đậm đặc tràn ra. Tinh huyết lưu trữ trong tim rắn độ đậm đặc vượt qua Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Những tinh huyết này mới là thiên tài địa bảo thật sự, không kém gì nội đan của Kim Linh Điều, mặt rắn Đại Mãng màu xanh.

Lòng Dương Thạc vui vẻ.

Xem ra Huyền Ứng Huyết Phi không tệ, dù nó nuốt nội đan, mặt rắn nhưng để lại tinh huyết cho Dương Thạc.

- Tinh huyết Đại Mãng màu xanh chắc có thể so với long huyết, không biết ăn vào rồi sẽ có hiệu quả gì.

Dương Thạc thầm nghĩ, lập tức đưa tim rắn đến bên môi, uống tinh huyết. Tim rắn không lớn, tinh huyết chỉ có một hớp.

Dương Thạc nuốt vào tinh huyết của Đại Mãng màu xanh, lập tức cảm giác tinh huyết biến thành lực lượng khí huyết cường đại hùng hồn, nhanh chóng hòa vào các cơ, xương cốt, huyết mạch, kinh mạch khắp người.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lực lượng khí huyết khổng lồ kích thích, bảy mươi hai âm khiếu trong người Dương Thạc nổ ầm vang.

90. Chương 90: Da Đại Mãng Màu Xanh Tạo Thành Quần Áo.

Vô Tận Thần Công

Chương 90: Da Đại Mãng màu xanh tạo thành quần áo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tinh huyết trong tim rắn ẩn chứa lực lượng khí huyết không giống với lực lượng khí huyết trong Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Lực lượng khí huyết trong Huyết Tinh Thạch Nhũ là lực lượng khí huyết đơn thuần, dù rất tinh thuần nhưng sau khi vào cần luyện hóa hấp thu.

Lực lượng khí huyết trong tinh huyết có đặc điểm lớn nhất là ẩn chứa sự sống.

Khí huyết ẩn chứa sự sống tiến vào thân thể Dương Thạc không cần luyện hóa, trực tiếp dung nhập vào các cơ, xương cốt, huyết mạch, kinh mạch, tẩm bổ khí lực cho Dương Thạc. Trong chớp mắt, Dương Thạc cảm giác sức mạnh thân thể tăng lên một khúc.

Bao gồm bảy mươi hai chỗ âm khiêu trong người chân động.

Dương Thạc đi vào đẳng cấp luyện khí đã đả thông bảy mươi hai chỗ dương khiêu.

Tác dụng chủ yếu của dương khiêu là tăng lên lực lượng chân khí, âm khiêu là tôi luyện khí lực của võ giả.

Lúc trước Dương Thạc đả thông bảy mươi hai chỗ dương khiêu, chỉ cần tu luyện thổ tức công pháp của Huyền Ứng, muốn đả thông toàn thân bảy mươi hai chỗ âm khiêu không quá khó khăn. Chẳng qua Dương Thạc vừa đột phá, chưa kịp tu luyện thổ tức công pháp của Huyền Ứng để đả thông bảy mươi hai chỗ âm khiêu.

Bây giờ Dương Thạc nuốt tinh huyết của Đại Mãng màu xanh, độ mạnh cơ thể tăng vọt, bao gồm bảy mươi hai chỗ âm khiêu chân động, gần như bị đả thông ngay lập tức.

- Tác dụng thật mạnh mẽ.

Dương Thạc không bao giờ ngờ một hóp tinh huyết sẽ có công dụng như vậy.

Độ mạnh khí lực không ngừng tăng lên, Dương Thạc vội tập trung tinh thần, khoanh chân ngồi xong, hai mắt khép kín, tiến vào trạng thái tu luyện.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mới mười phút ngắn ngủi Dương Thạc đã cảm giác trong bảy mươi hai chỗ âm khiêu, ba mươi sáu chỗ chưa được đả thông đều mở ra hết. Bảy mươi hai chỗ âm khiêu toàn bộ quán thông, khiến lực lượng thân thể của Dương Thạc lại tăng vọt. Bây giờ đơn thuần so về lực lượng thì Dương Thạc không kém hơn thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp là đẳng cấp luyện khí bao nhiêu, thậm chí còn hơn.

Bây giờ Dương Thạc có thể xưng là “Nửa bước luyện khí trung giai.”

Muốn đi vào luyện khí trung giai cần đả thông một trăm năm mươi sáu chỗ huyết khiêu, đối với Dương Thạc thì cần đả thông một trăm năm mươi sáu chỗ dương khiêu. Nếu không có kỳ ngộ gì, sợ là tu luyện nửa năm mới hoàn thành mục tiêu được, dù có kỳ ngộ, được Huyết Tinh Thạch Nhũ hỗ trợ, nhưng phải mất ba, mới có khả năng tiến vào luyện khí trung giai đẳng cấp ...

Lúc đó đã là mùa xuân năm sau, chọn lựa võ đạo tới giai đoạn thứ hai, võ cử.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Tranh thủ lúc võ cử đi vào luyện khí trung giai đi. Nếu được như vậy thì ta thông qua võ cử chắc không khó.

Bảy mươi hai chỗ âm khiêu toàn bộ quán thông, năng lượng khí huyết trong tinh huyết liên tục rèn luyện cơ thể Dương Thạc. Nhưng dù gì đẳng cấp của Dương Thạc quá thấp, rèn luyện khí lực đến trình độ nhất định rồi không thể tăng lên nữa. Lực lượng khí huyết trong tinh huyết không có chỗ dùng, tán loạn trong huyết mạch, kinh mạch của Dương Thạc. Khí huyết hùng hồn chạy chồm trong kinh mạch làm mấy huyết mạch của Dương Thạc bị phình lên vỡ toác ra, kinh mạch bị hao tổn nghiêm trọng!

- Nguy rồi!

- Tốt quá thành xấu, dù tinh huyết này mạnh nhưng ta không chịu nổi, sẽ tạo thành tổn thương thân thể.

Dương Thạc đang tu luyện chợt mở mắt ra, hộc ngụm máu.

Dương Thạc không chịu nổi năng lượng khí huyết trong tinh huyết nên hộc máu, Huyền Ứng Huyết Phi cũng gặp rắc rối không nhỏ.

Huyền Ứng Huyết Phi nuốt vào nội đan thuộc về Kim Linh Điều đẳng cấp võ sư, mật rắn là của Đại Mãng màu xanh luyện khí cao giai. Cộng thêm khí huyết của Đại Mãng màu xanh cường đại, mật rắn tương đương với nội đan mãnh thú đỉnh luyện khí.

Một viên nội đan, mặt rần rần chứa lực lượng khí huyết khổng lồ, Huyền Ưng Huyết Phi nuốt vào hết giờ khí huyết phát ra làm huyết mạch vỡ tung, phình ra. Huyền Ưng Huyết Phi hoảng hốt, kêu liên tục.

- Vui hóa quá buồn.

- Không ngờ lần này mới giải quyết Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh có được nhiều ích lợi, ta và Huyền Ưng Huyết Phi vui quá hóa buồn.

Dương Thạc chỉ biết cười khổ.

Một tay nhúc nhích, một bình ngọc nhỏ xuất hiện trong tay Dương Thạc. Dương Thạc mau chóng rút nắp bình, đổ ra một viên đan dược.

Dương Thạc cắn một nửa đan dược, còn một nửa quăng cho Huyền Ưng Huyết Phi.

- Huyết Phi, nuốt đan dược này vào.

Đan dược là Tiểu Hồi Thiên Đan, thánh dược trị thương của Nam Lâm Tự.

Dương Thạc nuốt nửa viên Tiểu Hồi Thiên Đan liền cảm giác được lực nhanh chóng dung nhập vào thân thể, mau chóng chữa trị một kinh mạch bị khí huyết trong tinh huyết của Đại Mãng màu xanh chống đỡ sắp nứt.

Phá hư, chữa trị, lại phá hư, lại chữa trị. Trong quá trình thân thể Dương Thạc như khối sắt liên tục được rèn, dù không tăng thêm lực lượng khí huyết nhưng khí lực càng ngày càng mạnh.

Huyền Ưng Huyết Phi nuốt vào một nửa Tiểu Hồi Thiên Đan cũng gặp tình hình tương tự.

Một người một ưng ăn vào một viên Tiểu Hồi Thiên Đan cuối cùng, không còn nguy hiểm gì. Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi nhắm mắt lại, bắt đầu tiềm tu.

Một canh giờ qua đi, Dương Thạc mở mắt ra.

- Lực lượng khí huyết trong tinh huyết của Đại Mãng màu xanh đã bị luyện hóa hết? Tiểu Hồi Thiên Đan này có thể kéo dài hai, ba ngày.

Dù lực lượng khí huyết trong tinh huyết của Đại Mãng màu xanh mạnh nhưng không phải vô cùng vô tận, giờ phút này đã bị luyện hóa hết. Thân thể Dương Thạc lạnh lặn như thường, sức mạnh cơ thể tăng lên nhiều. Bây giờ Dương Thạc nhẹ nhàng co tay lại, cảm giác lực lượng mệnh môn trong thân thể.

Còn Huyền Ưng Huyết Phi cũng nhắm mắt tu luyện, hiển nhiên không thể tu luyện xong trong phút chốc. xem tại

- Lần này giết Dương Giáp kia khiến Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh đồng quy vu tận, thu hoạch thật sự không nhỏ!

Dương Thạc đứng dậy, nhìn thoáng qua sâu trong hang, chỗ kia còn có nhiều Huyết Tinh Thạch Nhũ đủ để cung ứng cho hắn, Huyền Ưng Huyết Phi tu luyện đến đẳng cấp võ sư. Còn dư có thể chia cho hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục một ít, để các nàng trong thời gian ngắn nhất đi vào võ sư cảnh giới.

Dương Thạc vào sâu trong hang lấy xuống hết Huyết Tinh Thạch Nhũ đặt bên cạnh Huyền Ưng Huyết Phi.

Dương Thạc lấy xong Huyết Tinh Thạch Nhũ, Dương Thạc hộ pháp cho Huyền Ưng Huyết Phi, đợi nó tu luyện xong thì một người một ưng sẽ mang Huyết Tinh Thạch Nhũ rời đi.

- Lúc trước phát động cương khí hộ thể hai lần, quần áo trên người bị cắt nát hết.

Dương Thạc nhìn thân thể treo vài sợi vải, không thể che đi chỗ hiểm.

Dù trong Yến sơn bình thường Dương Thạc không gặp ai nhưng hắn không thể như người rừng trần truồng chạy lung tung đi?

- Phải rồi, da của Đại Mãng màu xanh có thể làm thành quần áo.

Dương Thạc động ý niệm, đưa mắt nhìn xác Đại Mãng màu xanh.

91. Chương 91: Huyền Ưng Huyết Phi Đột Phá, Độc Huyền Ưng!

Vô Tận Thần Công

Chương 91: Huyền Ưng Huyết Phi đột phá, độc Huyền Ưng!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Quần áo bị cắt nát, Dương Thạc muốn ở trong Yến sơn tìm quần áo, điều đầu tiên nghĩ tới là dùng da động vật.

Bây giờ bên cạnh Dương Thạc có xác hai ác điều, mãnh thú.

Dương Thạc bỏ qua xác Kim Linh Điều, nghe nói dùng da động vật làm quần áo chỉ nghe nói dùng lông chim làm cần đệm, có loại đông cừu dùng lông chim hoàng yến dệt thành, rất hoa quý. Nhưng Dương Thạc chưa từng nghe nói dùng da chim làm áo.

Trừ xác Kim Linh Điều chỉ còn xác Đại Mãng màu xanh.

Mặc dù dùng da rắn làm áo không thông thường nhưng ít ra có người làm rồi.

Người xã hội thượng lưu kinh sư, thương nhân có nhiều tài sản đều có túi gấm làm bằng da rắn để giữ ngân lượng, ngân phiếu. Có được một chiếc túi gấm da rắn gần như là tượng trưng thân phận. Da rắn có thể làm thành giày, trong trang phục quan viên Đại Chu triều, quan lớn nhất phẩm có 'Mãng mang', là đai lưng trang sức chế từ da rắn.

Da rắn có thể làm mấy thứ này, tự nhiên cũng có thể làm thành quần áo bình thường.

- Cắt một khối da rắn để xem có thể làm cái khó không.

Quần áo Dương Thạc rách rưới, đầu tiên cần che đậy là phần dưới rún hai tác.

Chỗ này không phải là điểm xấu hổ nhất trong thân thể con người nhưng cần bảo vệ kỹ nhất. Huyết khiêu ở đây song song với trên đỉnh đầu là khso tu luyện nhất, thường là mệnh môn yếu hại, nếu bị công kích trúng thì rất có thể sẽ chết. Chỗ như vậy nếu lộ ra bên ngoài thì Dương Thạc không yên lòng, nếu có thể dùng da rắn che lấp một chút, cho dù không có hiệu quả phòng hộ gì nhưng khi Dương Thạc đánh nhau với kẻ địch nhiều ít yên lòng chút.

Dương Thạc không biết may, kêu hần may trộn vện da rắn thành cái áo gần như là chuyện không tưởng.

Bởi vậy Dương Thạc lùi một bước, chỉ cần làm cái khó là được.

- Cúc văn cương chủ, phá văn cung của ta chôn ở gần đây, giờ đào cúc văn cương chủ ra cắt da Đại Mãng màu xanh.

Lúc trước khi Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi bay về Trấn Quốc Công phủ thì chôn cúc văn cương chủ, phá văn cung đi, nhưng vì nghĩ tới trở về đối phó với Đại Mãng màu xanh, cướp đoạt Huyết Tinh Thạch Nhũ nên hần chôn hai loại binh khí này gần hang để tiện lấy dùng. Bây giờ Dương Thạc muốn cắt da Đại Mãng màu xanh, vừa lúc đào cúc văn cương chủ lên sử dụng.

Chỗ cửa hang còn chất đồng đá to nhưng có cái lỗ hổng lớn sáu, bảy thước đã bị Kim Linh Điều đục nát. Dương Thạc xoay người chui ra khỏi hố to.

Chỉ chốc lát sau, Dương Thạc mang theo cúc văn cương chủ, phá văn cung trở về hang.

Đại Mãng màu xanh có chiều cao ba trượng, chỗ thô nhất còn lớn hơn eo Dương Thạc, da rắn dư dả.

Dương Thạc lựa chọn một khối da rắn ở bụng Đại Mãng màu xanh, cầm cúc văn cương chủ cắt xuống, ở mép da đâm lỗ nhỏ, dùng xà cân chẻ thành tơ nhỏ khâu lại. Mất cả ngày trời Dương Thạc mới làm ra cái khó da rắn trông khá được.

Da rắn co gian, Dương Thạc mặc khổ trên người rất vừa. Từ eo trở xuống, vị trí hiểm yếu từ bắp đùi lên trên đều được da Đại Mãng màu xanh bao kín, không lộ ra chút gì.

- Nhưng không biết khổ da rắn này có chịu được cương khí hộ thể của ta không.

Lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc thử thăm dò, từ vị trí đan điền dưới bụng toát ra một tia cương khí.

Vù vù vù vù vù!

Một tia cương khí vừa phát ra, khổ da rắn ở vị trí đan điền chấn động, vẫy dưng đứng.

Vẫy dưng thẳng, dưới vẫy, trên da rắn mở lỗ hồng nhỏ. Cương khí hộ thể của Dương Thạc toát ra từ lỗ nhỏ, không tổn thương khổ da rắn.

- Dưới vẫy da rắn có lỗ chân lông?

- Những lỗ chân lông này vừa lúc cho cương khí hộ thể của ta thông qua. Khi không sử dụng cương khí hộ thể thì vẫy trên khổ da rắn khép kín, như là khổ màu xanh bình thường. Khi sử dụng cương khí hộ thể thì vẫy dưng đứng, lỗ chân lông trên da rắn mở ra khiến cương khí xuyên thấu qua.

Dương Thạc cảm nhận chỗ đặc biệt từ khổ da rắn, hẳn rất vui vẻ.

Dương Thạc khẽ quát:

- Cương khí hộ thể!

Quanh người Dương Thạc phát ra cương khí hộ thể.

Vù vù vù vù vù!

Trừ bỏ khổ da rắn, chút vải dệt cuối cùng trên người Dương Thạc bị cương khí hộ thể cắt nát, đốt thành tro.

Khổ da rắn thì dưng đứng vẫy, cương khí hộ thể của Dương Thạc xuyên thấu qua lỗ chân lông bên trên, chui ra khỏi cơ thể, không phá hư khổ chút nào.

- Da Đại Mãng màu xanh này quả nhiên là thứ tốt, cắt xuống hết mang đi, nói không chừng trong kinh thành bán được da Đại Mãng màu xanh với ón tiền kha khá.

Dương Thạc lập tức cắt hết da Đại Mãng màu xanh.

Tiếc rằng trên người Kim Linh Điều không có thứ giá trị gì, nếu không thì Dương Thạc sẽ cắt luôn, khiến nó chết không toàn thân.

Dương Thạc làm ra khổ da rắn mất một ngày, Huyền Ứng Huyết Phi vẫn đang nhắm mắt, tu luyện.

Dương Thạc trực giác lúc này Huyền Ứng Huyết Phi nuốt vào nội đan Kim Linh Điều đẳng cấp võ sư, mật rắn Đại Mãng màu xanh luyện khí cao giai, nếu hoàn toàn luyện hóa lực lượng khí huyết trong đó thì không chừng Huyền Ứng Huyết Phi sẽ tăng lên một tầng, theo luyện khí sơ giai đi vào luyện khí trung giai.

Không biết Huyền Ứng Huyết Phi cần bao nhiêu ngày mới luyện hóa xong khí huyết, Dương Thạc cần một khối nhỏ Huyết Tinh Thạch Nhũ, khoanh chân ngồi cạnh nó, bắt đầu tu luyện.

Bây giờ Dương Thạc đã đả thông bảy mươi hai chỗ dương khiêu, đi vào đẳng cấp luyện khí. Đả thông bảy mươi hai chỗ âm khiêu khiến Dương Thạc hoàn toàn củng cố cảnh giới, tiếp tục tiến hướng luyện khí trung giai. Muốn đi vào luyện khí trung giai, cần đả thông một trăm năm mươi sáu chỗ dương khiêu, khó khăn vô cùng.

Bây giờ Dương Thạc dựa theo pháp môn Lục Dương Huyền Ứng Kinh tu luyện, tích lũy chân khí.

Chủ yếu tích lũy chân khí, còn trùng kích huyết khiêu thì Dương Thạc tạm gác lại. Mài dao không muộn giờ đồn củi, có đủ chân khí mới trùng kích huyết khiêu tốt hơn.

Ba ngày trôi nhanh qua.

Sáng sớm ngày thứ tư, Huyền Ứng Huyết Phi đang tu luyện trong hang to chợt mở mắt ra.

Huyền Ưng Huyết Phi hưng phấn kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Lực lượng khí huyết hùng hồn lấy thân thể Huyền Ưng Huyết Phi làm trung tâm điên cuồng tràn ra. Dương Thạc tu luyện ở bên cạnh biết ngay lúc này khí huyết của Huyền Ưng Huyết Phi tăng mạnh lớn, theo luyện khí sơ giai tăng lên tới luyện khí trung giai. Khí huyết của Huyền Ưng Huyết Phi cường đại đến nỗi vượt qua thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp lúc trước là luyện khí trung giai.

Huyền Ưng Huyết Phi đột phá, Dương Thạc rất vui mừng:

- Đột phá rồi?

Huyền Ưng Huyết Phi hưng phấn hét lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi há mồm, một đoàn sương mù đen bắn ra, mùi tanh hôi lan tỏa.

Thấy tình cảnh này, Dương Thạc kinh ngạc mở to mắt:

- Đây là ... Năng lực khói độc của Đại Mãng màu xanh?

92. Chương 92: Người Ưng Liên Hợp Hoành Hành Yên Sơn

Vô Tận Thần Công

Chương 92: Người ưng liên hợp hoành hành Yên sơn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc thấy miệng Huyền Ưng Huyết Phi phun ra khói độc thì kinh ngạc há hốc mồm.

- Không ngờ Huyết Phi học được bí pháp phun khói độc của Đại Mãng màu xanh?

Đầu Dương Thạc nhanh chóng nổi lên suy nghĩ.

Miệng Huyền Ưng Huyết Phi phun ra khói độc có hơi thở giống hệt như Đại Mãng màu xanh phun ra. Dương Thạc bất cẩn hít một chút liền cảm giác đầu óc choáng váng, thân thể mệt mỏi, vội vàng dùng Lục Dương chân khí đốt sạch độc tố trong người mới đỡ một ít.

Rõ ràng pháp môn phun khói độc của Huyền Ưng Huyết Phi là một loại bí pháp của Đại Mãng màu xanh trước kia.

Mãnh thú ác diệu học tập bí pháp khác với nhân loại. Bí pháp của nhân loại đa số đến từ công pháp tu luyện, bí pháp của mãnh thú ác diệu là thực lực đột phá thì bỗng lĩnh ngộ, không thì dựa vào nuốt nội đan của mãnh thú ác diệu khác sẽ có xác suất nhất định học được bí pháp của nó.

Trong nội đan thường ẩn chứa năng lượng tinh thuần nhất của ác diệu mãnh thú.

Ví dụ có một loại hỏa diệu, trong nội đan có lực lượng hỏa diễm rất mạnh, nuốt nội đan của nó là sẽ thu được lực lượng hỏa diễm nhất định, có năng lực không chế lửa.

Dù là ác diệu có ngộ tính kém đến đâu, chỉ cần có thể nuốt vào tám, mười viên 3Thuần Dương Vô Cực Công hỏa diệu vẫn có được bí pháp không chế lửa của hỏa diệu.

Ngộ tính của Huyền Ưng Huyết Phi không kém, nuốt một viên mật rắn Đại Mãng màu xanh học được bí pháp khói độc của nó cũng là chuyện hợp lý.

Dương Thạc nhìn Huyền Ưng Huyết Phi, thở hắt ra, lòng thầm than:

- Đột phá đến luyện khí trung giai, lại học được năng lực khói độc, xem ra Huyết Phi ở trong ác điều Yến sơn đã không có đối thủ.

Khói độc của ha ha ha ha ha ha! Tuyệt đối là bí pháp mạnh mẽ hạng nhất.

Dương Thạc có được Lục Dương chân khí đốt cháy hết độc tố, nên khói độc không có hiệu quả với hắn, nhưng điều này không giảm giá trị của bí pháp. nguồn

Nên biết rằng khói độc Đại Mãng màu xanh có thể ảnh hưởng Kim Linh Điều đẳng cấp võ sư, dùng luyện khí cao giai giết chết Kim Linh Điều, Đại Mãng màu xanh dựa vào khói độc mà ra. Dù sao Kim Linh Điều ở trong hạng ít nhất có thực lực đỉnh luyện khí, hơn nữa thân thể cứng cỏi, lực lượng cường đại, vốn nên chiếm ưu thế. Sau khi Đại Mãng màu xanh phun khói độc thì Kim Linh Điều giảm mạnh thực lực, không đến đỉnh luyện khí, cuối cùng bị nó giết chết.

Khói độc này ít nhất có thể khiến cường giả từ đẳng cấp võ sư trở xuống giảm thực lực một bậc.

Bản thân Huyền Ưng Huyết Phi là luyện khí trung giai, Dương Thạc là luyện khí sơ giai, một người một ưng không sợ khói độc. Sử dụng khói độc dùng phải cường giả đẳng cấp đỉnh luyện khí, giảm thực lực xuống đẳng cấp chưa tới đỉnh luyện khí, một người một ưng hợp tác có thể giết kẻ đó.

Dù dùng phải cường giả đẳng cấp võ sư thì một người một ưng ít nhất có sức chiến đấu một trận.

Cho dù không thể thắng, phun ra khói độc ngăn cản kẻ địch, Dương Thạc có cơ hội cười Huyền Ưng Huyết Phi bay lên trời, lập tức bỏ trốn.

Trong Yến sơn, Huyền Ưng là bá chủ không trung.

Huyền Ưng bình thường là đẳng cấp đỉnh tôi tớ, rất hiếm đạt tới đẳng cấp luyện khí. Bây giờ Huyền Ưng Huyết Phi đạt tới luyện khí trung giai, lại có được khói độc, có thể hoành hành trên không trung toàn Yến sơn.

- Nếu ta cười Huyết Phi cầm phá vân cung đánh thương kẻ địch, dù ra một vài mảnh thú bá chủ lục địa, đẳng cấp võ sư thì e rằng ...

Dương Thạc nhìn phá vân cung bên cạnh mình, mắt sáng rỡ.

Huyền Ưng Huyết Phi bay trên trời gần như bất bại.

Nhưng Huyền Ưng Huyết Phi thiếu thủ đoạn công kích xa mãnh thú trên đất bằng, bởi vậy dù không bị các mãnh thú uy hiếp đến, nhưng nó không thể bị thương mãnh thú lục địa.

Nhưng nếu Dương Thạc cười Huyền Ưng Huyết Phi, cầm phá vân cung đối phó mãnh thú trên đất bằng thì e rằng mãnh thú gì cũng sẽ gặp tai họa.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Vừa lúc bây giờ ta cần săn giết một số dị thú quý hiếm lấy da lông, tài liệu bán đi đổi tiền. Ta và Huyết Phi liên hợp muốn giết dị thú chắc rất dễ.

Lúc ở Trấn Quốc Công phủ thì Dương Thạc không cần tiền.

Nhưng khi Dương Thạc đi ra kinh thành, hắn phát hiện phải có tiền.

Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi có vô số của cải nên bồi thường cho hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục mười kim bính, thể hiện năng lực rộng lượng, có năng lực thu hoạch hảo cảm của Dương Thạc, nhất cử lưỡng tiện.

Nếu tôi tớ, thị nữ của Dương Thạc không cần thận gây chuyện với người khác mà trong tay hắn không có tiền thì sao?

Sẽ giao ra tôi tớ, thị nữ của mình sao?

Từ đó sẽ mất lòng người, hơn nữa tính Dương Thạc bao che khuyết điểm, không làm được chuyện đó, nếu làm thế thì sẽ ảnh hưởng lớn đến tâm cảnh của hắn, trở ngại tu luyện.

Nhưng không giao ra thị nữ, lại không có của cải bồi thường, chẳng phải là trở mặt với đối phương?

Có thể nói giao tiếp với người không thể thiếu tiền, Dương Thạc phải thừa nhận điều này.

Cho dù không có vụ giao tiếp với người, Dương Thạc muốn thoát khỏi Trấn Quốc Công phủ, tự lập môn hộ, khi đó mua bất động sản, điền sản cần món tiền lớn. Mua tôi tớ, hạ nhân, mỗi tháng trả lương là chi phí lớn. Không thể khiến Dương Thạc mang theo hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục chạy vào Yến sơn lấy trời làm chăn, đất làm giường, sống một nghèo hai trắng đi?

Cho nên nói Dương Thạc cần kiếm tiền gấp.

Muốn kiếm tiền nhanh nhất là hợp tác với Huyền Ứng Huyết Phi giết mãnh thú trong Yến sơn, lấy da lông, đó là cách thực lực.

- Đúng lúc phải đi cùng Huyết Phi vào sâu trong Yến sơn một chuyến.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Dọc theo đường đi gặp mãnh thú lục địa nào cường đại thì cùng Huyết Phi giết chết, lấy da lông.

Còn hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục ở ngoài rìa Yến sơn, không đến nỗi gặp nguy hiểm nên Dương Thạc tạm lơ đi. Một là vào sâu trong Yến sơn không chừng sẽ gặp nguy hiểm gì, không tiện mang theo các nàng. Thứ hai, Dương Thạc muốn thử lòng trung tâm của hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục. Hơn mười ngày Dương Thạc không trở về, chắc chắn hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục sẽ nghĩ hắn đã bị giết, khi đó chờ xem các nàng tiếp tục ở Yến sơn hay chạy trở về bên cạnh Trình phu nhân ở Trấn Quốc Công phủ. Nếu hai thị nữ Hồng Phi, Thúy Lục tiếp tục ở Yến sơn, hơn mười ngày sau khi các nàng lo lắng hãi hùng thì Dương Thạc xuất hiện, chắc chắn sẽ để lại ấn tượng sâu trong lòng các nàng, khi đó các nàng sẽ càng trung thành với hắn hơn.

Dương Thạc nói với Huyền Ứng Huyết Phi:

- Đi, Huyết Phi, vào sâu trong Yến sơn!

Dương Thạc nhảy ra hang trước.

.....

Yến sơn, một buổi cỏ cách Trấn Quốc Công phủ năm trăm dặm.

Một Độc Giác Man Ngưu to lớn dài hai trượng đang nhàn nhã ăn cỏ xanh, chợt có tiếng xé gió, liên tục hai mũi tên nhọn bắn hướng Độc Giác Man Ngưu, cắm vào lưng nó.

Độc Giác Man Ngưu bị đau gầm lên:

- Grao!

Độc Giác Man Ngưu ngửa mặt lên nhìn hướng phóng mũi tên nhọn, chỉ thấy trên bầu trời trăm trượng một con Huyền Ứng xoay quanh, trên lưng nó có bóng người khoanh chân ngồi.

Độc Giác Man Ngưu rống gầm:

- Grao!

- Grao!

- Gru! Gru! Gru!

Ngay sau đó, chỉ thấy trên đầu Độc Giác Man Ngưu có một con chim nhỏ màu xám rất nhỏ bé, tốc độ nhanh đến cực hạn, cơ hồ trong phút chốc đã tới gần Huyền Ứng.

Dương Thạc ngồi trên lưng Huyền Ứng Huyết Phi thấy chim nhỏ lao nhanh tới thì nhú mày nói:

- Ủa? Đây là đồng bạn của Độc Giác Man Ngưu, Độc Giác Man Điểu sơ giai đẳng cấp luyện khí?

93. Chương 93: Uy Thế Khủng Bố, Cái Xác Không Trọn Vẹn.

Vô Tận Thần Công

Chương 93: Uy thế khủng bố, cái xác không trọn vẹn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Độc Giác Man Ngưu là một loại dị thú trong Yến sơn.

Độc Giác Man Ngưu bình thường có thực lực ít nhất là đẳng cấp luyện khí cao giai, cường địa hơn chút có thể đạt tới đỉnh luyện khí. Vua trong Độc Giác Man Ngưu thậm chí có thể đi vào võ sư đẳng cấp, xem như là mãnh thú tương đương cường đại.

Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi đối phó Độc Giác Man Ngưu có thực lực tới đẳng cấp đỉnh luyện khí.

Độc Giác Man Ngưu không phải là mãnh thú quần cư nhưng nó không hành động một mình. Gần như mỗi một con Độc Giác Man Ngưu đều có một đồng bạn, đó là Độc Giác Man Điểu, một loài chim có hình thể khá nhỏ.

Thực lực của Độc Giác Man Điểu thường thấp hơn Độc Giác Man Ngưu ba, bốn giai, sức chiến đấu khá yếu nhưng có thể sống chung hòa bình với Độc Giác Man Ngưu. Bình thường Độc Giác Man Điểu sống trên cái đầu to của Độc Giác Man Ngưu, giúp Độc Giác Man Ngưu ăn ký sinh trùng trên người nó. Ngẫu nhiên Độc Giác Man Ngưu đập chết một số từng thú là thực vật của Độc Giác Man Điểu, hai con thú một ăn chay, một ăn thịt lại không xung đột với nhau.

Độc Giác Man Ngưu vui vẻ cho con chim nhỏ làm bạn với mình.

Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi đối phó Độc Giác Man Ngưu, đồng bạn của nó có thực lực tới sơ giai luyện khí.

Độc Giác Man Điểu sơ giai luyện khí đã rất hiếm có.

- Không ngờ một Độc Giác Man Ngưu có Độc Giác Man Điểu đẳng cấp luyện khí tùy tùng, nhưng Độc Giác Man Điểu này không tạo thành uy hiếp.

Độc Giác Man Điểu khiến Dương Thạc nhíu mày.

Tốc độ của Độc Giác Man Điểu cực nhanh, bay tới bên cạnh Huyền Ưng Huyết Phi, không ngừng lại mà xuyên qua, thỉnh thoảng công kích nó. Huyền Ưng Huyết Phi không nhanh nhẹn bằng Độc Giác Man Điểu, trong thời gian ngắn bị công kích vài lần.

Bị Độc Giác Man Điểu công kích dù không bị thương nhưng Huyền Ưng Huyết Phi nổi giận:

- Gru! Gru! Gru!

Mỏ nhọn há ra, một đoàn khói độc màu đen phun ra, bị gió thổi, khói độc nhanh chóng khuếch tán bao phủ Độc Giác Man Điểu.

Độc Giác Man Điểu hút vào khói độc, ngừng cứng ngắc, không thể bay tốc độ cao, té xuống.

Huyền Ưng Huyết Phi vung móng vuốt, phập một tiếng mổ Độc Giác Man Điểu thành hai nửa.

Giải quyết xong Độc Giác Man Điểu càng dễ đối phó Độc Giác Man Ngưu bên dưới. Dương Thạc ở trên lưng Huyền Ưng Huyết Phi, khiến nó sà xuống hai hai mươi trượng, liên tục bắn tên hướng Độc Giác Man Ngưu. Độc Giác Man Ngưu hành động chậm chạp, cộng thêm khoảng cách rất gần, dù tài bắn tên của Dương Thạc không cao nhưng mỗi mũi đều trúng.

Chỉ năm phút sau Độc Giác Man Ngưu đã bị bắn thành con nhím. Nhưng Độc Giác Man Ngưu da thô thịt dày, bị bắn thành như vậy nhưng không trúng chỗ yếu, vẫn gầm hướng Dương Thạc cười Huyền Ưng Huyết Phi ở trên trời.

- Nổ mạnh hết đà mà dám hung hăng?

Dương Thạc khiến Huyền Ứng Huyết Phi bay lên cao bốn, năm trước, tay cầm cung tên, bắn một mũi vào mắt trái của Độc Giác Man Ngưu, tên xuyên thấu ra mắt phải.

Người Độc Giác Man Ngưu đổ cái rằm xuống đất.

Hai mắt bị xuyên qua, Độc Giác Man Ngưu chết ngắc. Dương Thạc cười Huyền Ứng Huyết Phi sà nhanh xuống, đáp xuống cạnh xác Độc Giác Man Ngưu. Dương Thạc rút tên từ người Độc Giác Man Ngưu ra, dù hắn có phá vụn cung nhưng không nhiều mũi tên, cái nào bắn ra phải lấy về dùng tiếp.

Phụt!

Dương Thạc rút mũi tên ra khỏi mắt Độc Giác Man Ngưu, hắn lấy cục văn cương chủy mỗ sừng dài trên trán nó.

Chỗ quý nhất trên người Độc Giác Man Ngưu là một sừng.

Sừng này là một loại dược vật cực kỳ quý giá, nhất là sừng của Độc Giác Man Ngưu đỉnh luyện khí trở lên là vật vạn kim khó cầu.

Không phải nói Độc Giác Man Ngưu hết sức cường đại, khó lấy được sừng, chủ yếu vì số lượng Độc Giác Man Ngưu quá thưa thớt, đa số là luyện khí cao giai, chỉ có Dương Thạc cười Huyền Ứng Huyết Phi bay khắp nơi trong Yến sơn mới tìm ra một Độc Giác Man Ngưu đỉnh luyện khí.

Dương Thạc hái xuống sừng của Độc Giác Man Ngưu lại mổ lớp da dày của nó.

Da Độc Giác Man Ngưu không quá đáng giá nhưng cực kỳ cứng cõi, làm áo da cho Dương Thạc cũng tốt.

Huyền Ứng Huyết Phi moi ra nội đan trong người Độc Giác Man Ngưu, nuốt xuống.

Làm xong hết, Dương Thạc lại leo lên lưng Huyền Ứng Huyết Phi, nhẹ vỗ cổ nó, nói:

- Đi thôi, bây giờ cách trung tâm Yến sơn không xa, qua bên kia đi.

Mục đích của Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi là trung tâm Yến sơn.

Chính là nơi lần trước Huyền Ứng Huyết Phi đạt được kỳ ngộ, ngẫu nhiên trên đường giết vài con mãnh thú chỉ là tiện tay.

Huyền Ứng Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ứng Huyết Phi phóng lên cao, mang theo Dương Thạc lao đi trung tâm Yến sơn.

Yến sơn lan tràn một ngàn hơn dặm, hiện tại Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi cách trung tâm khá gần. Càng đến gần trung tâm Yến sơn thì Dương Thạc càng nghe rõ tiếng mãnh thú gầm rống. Chỉ là một tiếng rống đã khiến Dương Thạc ở trên cao ngàn trượng chấn động tinh thần, hiển nhiên mãnh thú bên dưới có thực lực ít nhất là đẳng cấp tôn giả.

May mà đám mãnh thú không có năng lực bay, không thể tạo thành chút uy hiếp cho Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi.

Nhưng dù là vậy thì tại trung tâm Yến sơn, tốc độ bay của Huyền Ứng Huyết Phi chậm rất nhiều, nó có vẻ cẩn thận.

Lại bay khoảng tám canh giờ, gần như tới trung tâm Yến sơn, Dương Thạc phát hiện đằng trước xuất hiện một khe sâu, núi xung quanh ấy trăm trượng. Toàn bộ khe sâu không tính rộng, hơi tối.

Huyền Ứng Huyết Phi bay vào phạm vi khe sâu, Dương Thạc bất giác cảm thấy có khí thế khủng bố đến cực điểm bao phủ lấy hắn và Huyền Ứng Huyết Phi. Dưới khí thế này, Dương Thạc dựng đứng lông tơ, khí huyết toàn thân như đông lại, thậm chí không thể hô hấp!

Ngay cả An Võ Hầu, Trình Ngọc cũng chưa tạo áp lực với Dương Thạc bằng một phần trăm khí thế này, hắn nghi ngờ dù là cường giả Võ Thánh cũng không có khí thế như vậy.

- Gru! Gru! Gru!

Trong khí thế khổng lồ, Huyền Ưng Huyết Phi không thể bay tới trước chút nào.

Nhưng ngay sau đó, Dương Thạc chợt cảm giác Lục Dương Huyền Ưng chân khí trong người mình tự động vận chuyển. Hơn nữa vận chuyển quy luật, là dựa theo con đường Huyền Ưng Kinh nguyên thủy chứ không phải Lục Dương Huyền Ưng Kinh sau này dung hợp lại.

Sau khi vận chuyển Huyền Ưng Kinh, khí thế hùng hồn không còn tạo áp lực.

Huyền Ưng Huyết Phi vận chuyển hơi thở trong người hoàn toàn tiêu trừ áp lực này.

Tiếp tục bay tới trước, chỉ chốc lát sau một người một ưng đã vào chính giữa hiệp cốc, Huyền Ưng Huyết Phi không ngừng hạ thấp xuống. Dương Thạc nhìn xuống dưới, chợt hút ngụm khí lạnh.

Trên mặt đất hiệp cốc nằm hai cái xác cực kỳ khổng lồ, trong đó một cái dường như là ác quỷ màu xanh đen to lớn, con kia là gấu đen có thể nhảy vọt lên cao bốn, năm trượng. Dù là ác quỷ hay gấu đen thì cái xác không hoàn chỉnh, chia mấy khúc rải rác trong hiệp cốc.

94. Chương 94: Khí Huyết Như Tinh, Bất Tử Bất Hủ!

Vô Tận Thần Công

Chương 94: Khí huyết như tinh, bất tử bất hủ!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai cái xác khổng lồ rải rác trong hiệp cốc.

Dương Thạc cảm giác rõ ràng áp lực trước đó phát ra từ hai cái xác này, trong đó xác ác quỷ hình như là con Huyền Ưng khổng lồ. Nó toát ra khí thế thuộc về Huyền Ưng, hắc hùng thì là khí thế hắc hùng.

Chỉ là khí thế phát ra từ xác hai mãnh thú ác quỷ đã khiến Dương Thạc ngẹt thở.

Uy thế cường đại như vậy!

Mây là Dương Thạc tu luyện Huyền Ưng Kinh, sau khi vận chuyển Huyền Ưng Kinh thì khí thế xác Huyền Ưng khổng lồ chẳng có tác dụng với hắn, còn giúp hắn ngăn cản khí thế từ hắc hùng nên mới không có áp lực.

Huyền Ưng Huyết Phi cũng vậy, nó dựa vào khí thế từ xác Huyền Ưng khổng lồ giúp đỡ mới không bị khí thế từ hắc hùng ảnh hưởng.

Dương Thạc nhìn hai cái xác bên dưới, hút ngụm khí lạnh:

- Huyền Ưng bên dưới và hắc hùng kia rốt cuộc là ác quỷ mãnh thú có đẳng cấp gì? Chỉ là xác mà có khí thế khủng bố như vậy, nếu còn sống thì chẳng phải là càng mạnh? Không lẽ khi còn sống thực lực của chúng nó vượt xa đẳng cấp Vô Thánh?

Hai cái xác đều không trọn vẹn.

Trong đó xác Huyền Ưng có một cánh bị xé ra rải rác ngoài trăm trượng, một móng vuốt bị chém đứt, nhưng vết thương trí mạng của Huyền Ưng là ngực có cái lỗ to.

Xác hắc hùng thì đuôi phải đứt tận gốc cách xa trăm trượng, một con mắt đã mù, không chỉ thế, tròng mắt bị moi ra để lại lỗ máu đen như mực. Vết thương trí mạng của nó là vết máu dài một trượng ở bụng, một số nội tạng lòi ra.

Nhìn tình hình cái xác bị tổn hại liền biết lúc trước cuộc đánh nhau thảm thiết cỡ nào.

Dương Thạc phồng chừng xác Huyền Ứng, xác hắc hùng đánh nhau, cuối cùng lưỡng bại câu thương, song song chết thảm tại hiệp cốc này.

- Hạ xuống đi, nhìn xem hai cái xác.

Dương Thạc lập tức cười Huyền Ứng Huyết Phi nhanh chóng đáp xuống hiệp cốc.

Dương Thạc mới đáp xuống thì lòng thít chặt, cảm giác như bị mãnh thú theo dõi, cực kỳ nguy hiểm. Dương Thạc bản năng ngoái đầu lại, phát hiện đôi mắt xác Huyền Ứng nhìn chăm chăm vào hắn.

Bị một cái xác nhìn chăm chú đã làm Dương Thạc có cảm giác này, đủ thấy thực lực của xác Huyền Ứng mạnh mẽ tới đâu.

Dương Thạc nhú mày trầm nghĩ:

- Sao cái xác này giống như vật sống?

Dương Thạc trầm nghĩ, bản năng đi hướng xác Huyền Ứng. Lúc tới gần xác Huyền Ứng, Dương Thạc phát hiện từ cái xác ẩn chứa lực lượng khí huyết hùng hồn, như là tinh thể ngưng mà không tan. Không tới gần phạm vi mười trượng thì không thể nhận ra lực lượng khí huyết này.

- Khí huyết như tinh, ít nhất là cảnh giới đẳng cấp Võ Thánh.

Không phải tràn ra lực lượng khí huyết càng mạnh thì thực lực càng cường. Đạt tới đẳng cấp Võ Thánh, khí huyết trong người có thể đạt tới cảnh giới ngưng mà không tán, như tinh thể. Khí huyết xác Huyền Ứng là như vậy, hiển nhiên thực lực của nó trên mãnh thú ác điều.

Huyền Ứng đẳng cấp Võ Thánh?

Còn xác hắc hùng kia ít nhất là cảnh giới đẳng cấp Võ Thánh?

Nếu không phải chính mắt trông thấy thì Dương Thạc không thể tin.

Huyền Ứng xem như là ác điều có thực lực chênh lệch, bình thường Huyền Ứng trưởng thành chỉ là đỉnh tột thể, tới đẳng cấp luyện khí đã là cực mạnh. Luyện khí trung giai, tuyệt đối là thiên tài Huyền Ứng trăm năm khó gặp. Huyền Ứng Huyết Phi nuốt nhiều nội đan, Huyết Tinh Thạch Nhũ, gặp kỳ ngộ liên tục nhưng hiện tại chỉ mới là trung giai luyện khí.

Hắc hùng là mãnh thú bình thường, sau khi thành niên dù có thực lực đỉnh tột thể nhưng tu luyện càng khó, đi vào đẳng cấp luyện khí xem như là gặp may.

Hai ác điều mãnh thú đẳng cấp thấp lại có thể đi vào đẳng cấp Võ Thánh, có thể tưởng tượng mức độ khó khăn của chúng.

- Thiên phú của chúng nó rất kém nhưng đều đứng ở đỉnh cao nhất, thiên phú kém chưa chắc không thể bước lên đỉnh.

Dương Thạc nhìn xác hai mãnh thú ác điều, trầm lĩnh ngộ ra.

Thiên phú kém, thực lực thấp, bình thường nhưng cũng đại biểu cho tiềm lực vô hạn. Huyền Ứng không thể từng bước tu luyện đến đẳng cấp cao nhưng có thể thông qua không ngừng cắn nuốt nội đan của mãnh thú ác điều khác liên tục tiến hóa, thậm chí có thể thu hoạch bí pháp từ mãnh thú ác điều khác.

Dương Thạc cũng vậy, dù thiên phú kém nhưng đi trên con đường võ đạo thích hợp mình nhất cũng có thể thu hoạch nhiều bí pháp, thực lực vượt xa cao thủ cùng cấp.

Đang khi Dương Thạc lĩnh ngộ thì Huyền Ứng Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Sau khi Huyền Ứng Huyết Phi đáp xuống, nó không sợ đầu sợ đuôi như Dương Thạc, bay nhanh hướng xác Huyền Ứng. Huyền Ứng Huyết Phi tới dưới xác xác Huyền Ứng, kêu hai tiếng với Dương Thạc, ý bảo hắn đi tới gần.

Giờ phút này, Dương Thạc phát hiện hắn cẩn thận quá đáng.

- Huyết Phi không phải lần đầu tiên lại đây, nó nên biết chỗ này không có nguy hiểm gì.

Chỗ này có xác Huyền Ưng, Cùng Kỳ không ngừng toát ra áp lực, dù là mãnh thú cảnh giới đại tông sư cường đại nhất trong Yến sơn thì e rằng không dám đặt chân tới đây. Bởi vậy nên đây là an toàn nhất, tại đây hoàn toàn không cần bó tay bó chân.

Dương Thạc thả lỏng tâm tình, tới gần xác Huyền Ưng.

Dương Thạc đến gần xác Huyền Ưng hai, ba trượng thì càng cảm nhận lực lượng khí huyết trên người nó. Chỉ nói về khí huyết thì cắt mỗi một tác thịt của xác Huyền Ưng có thể sánh bằng Huyết Tinh Thạch Nhũ.

Đương nhiên xác Huyền Ưng là đẳng cấp Vô Thánh, khí huyết như tinh, cô đọng đến cực điểm, giống như tảng đá, cắt một khối nuốt vào chưa thể luyện hóa ra lực lượng khí huyết bên trong. Bởi vậy khí huyết khổng lồ của xác Huyền Ưng chỉ có thể nhìn chứ không sử dụng được.

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi lắc người nhảy tới trên xác Huyền Ưng, hai vuốt bầu vào vai xác Huyền Ưng.

Dương Thạc cũng lắc người leo lên theo.

- Ủa?

Khi tiếp xúc xác Huyền Ưng, Dương Thạc mơ hồ cảm giác bên trong như có khí huyết cuộn cuộn, tựa như trái tim Đại Mãng màu xanh, chưa hoàn toàn dứt sự sống.

Dương Thạc cẩn thận cảm giác, biến sắc mặt.

Bởi vì Dương Thạc rõ ràng cảm nhận hấn đập lên xác Huyền Ưng không chỉ có khí huyết trong người chảy xuôi mà nội tạng đều có sức sống, phổi thông thả phình ra lại rút vào, hiển nhiên đang hô hấp.

Có thể hít thở, khí huyết trong người chảy xuôi, xác Huyền Ưng này rõ ràng chưa chết.

95. Chương 95: Bí Bảo Thượng Cổ Huyền Ưng Để Lại

Vô Tận Thần Công

Chương 95: Bí bảo thượng cổ Huyền Ưng để lại

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Huyền Ưng to đến tận cùng, thực lực cũng cường đại đến mức tận cùng căn bản không chết?

Dương Thạc cảm giác xác Huyền Ưng hít thở, khí huyết chảy xuôi, trong phút chốc cảm thấy lòng sợ hãi, dựng đứng lông tơ, tóc gáy dựng thẳng.

Thực lực của xác Huyền Ưng ít nhất đạt tới Đẳng cấp Vô Thánh, không cần động tác gì, một ánh mắt, phát ra uy thế liền đủ khiến võ giả đẳng cấp luyện khí như Dương Thạc tinh thần hognr mất. Mãnh thú to như vậy lại bị Dương Thạc đạp dưới chân.

Dương Thạc không trông chờ xác Huyền Ưng sẽ giống Huyền Ưng Huyết Phi thân thiết với mình.

Nếu con Huyền Ưng này thật sự còn sống thì cho Dương Thạc mười cái mạng hôm nay đừng mong bước ra khỏi sơn cốc.

Dương Thạc nghĩ như vậy thì đánh rùng mình, khó thể kiềm chế.

- Không đúng! Tuyệt đối không đúng!

- Con Huyền Ưng này không có khả năng còn sống, nếu như nó còn sống thì tại sao ở trong cơn cốc hoài không trị lành vết thương?

- Huống chi nếu nó còn sống thì hắc hùng kia không chết, hai đại mãnh thú còn muốn tiếp tục đánh nhau mãi đến phân ra thắng bại. Cho nên ... Chắc chắn Huyền Ưng này đã chết.

Dương Thạc cảm giác tinh thần rung động gờ tay ấn trán, ổn định tâm tình, đầu óc nhanh chóng suy tư phân tích, cuối cùng ra kết luận Huyền Ưng đã chết. Có kết luận này, tinh thần Dương Thạc miễn cưỡng bình tĩnh lại.

Tinh thần ổn định, Dương Thạc thở ra một hơi, đổ mồ hôi lạnh.

Trong đầu Dương Thạc nổi lên suy nghĩ:

- Thật lợi hại.

- Suýt chút khiến tinh thần của ta lạc lối. Khi còn sống chắc chắn thực lực của Huyền Ưng này xuất thần nhập hóa, tuyệt đối vượt qua đẳng cấp Võ Thánh, phỏng chừng Huyền Ưng này có thể là thượng cổ ác điều, tóm lại sau nhân đạo văn minh, trước Đại Chu triều còn có mười mấy vương triều Đại Hạ, Đại Thương, Đại Ngụy, Đại Yến vân vân, có lịch sử nhân đạo trên vạn năm. Trong điển tịch lịch sử chưa từng ghi chép về Huyền Ưng cường đại như vậy.

Nhân đạo văn minh tới nay cường giả nhân loại xuất hiện lớp lớp, cường giả loại mãnh thú ác điều ngày càng ít.

Ngẫu nhiên xuất hiện một dị thú đẳng cấp Võ Thánh sau khi bị cường giả nhân loại phát hiện sẽ bị ghi chú vào sách đặt biệt. Nếu ai có thể giết dị thú đẳng cấp Võ Thánh thì sẽ để lại một nét đậm trên sách sử, được đời sau kính ngưỡng. Nhân đạo văn minh tới nay, mãnh thú ác điều đẳng cấp Võ Thánh từng xuất hiện đều có ghi chép, trong đó không có Huyền Ưng.

Ngược lại thời kì thượng cổ lưu truyền chút truyền thuyết tồn tại mãnh thú ác điều cường đại đến cực điểm.

Mãnh thú ác điều đẳng cấp Võ Thánh còn yếu, có truyền thuyết kim bằng sí điều cường đại giương đôi cánh khoảng mấy ngàn dặm, khí huyết chi tràn đầy, thậm chí đến mức thiên biến vạn hóa.

Khí huyết cường như thần lần chỉ là tái sinh tứ chi bị gãy, mạnh mẽ như Thiên Tinh trong Đông Hải bị xé thành vài miếng, một đoàn thịt lại có thể sinh trưởng thành thân thể hoàn toàn mới. Nhưng so với thượng cổ đại bằng kim sí điều “Thiên biến vạn hóa” thì tất cả đều kém cỏi.

Truyền thuyết Kim Linh Điều có huyết mạch của đại bằng kim sí điều.

Đương nhiên thời kỳ thượng cổ nhân đạo văn minh suy nhược, không có cả chữ, một ít sự thật lịch sử không thể ghi lại, chỉ có thể dựa vào truyền miệng, khó tránh khỏi có thành phần hư cấu khuếch trương.

Ví dụ Dương Thạc cảm thấy truyền thuyết thời thượng cổ là thần thoại.

Bây giờ tiếp xúc xác Huyền Ưng, Dương Thạc mơ hồ cảm giác truyền thuyết thượng cổ chưa chắc vô căn cứ.

Ở trước mặt xác Huyền Ưng, Dương Thạc bị hù, suýt lạc tinh thần, không phải tâm trí của hắn không vững vàng. Sự thật là tâm trí của Dương Thạc mạnh hơn một số cường giả võ sư, nhưng xác Huyền Ưng quá cường đại, cho dù là đại tông sư cường giả trông thấy xác Huyền Ưng, phát hiện khí huyết của nó chảy xuôi, thậm chí có hít thở thì sẽ bị hù toát mồ hôi lạnh.

- Chắc Huyền Ưng này đã sớm chết rồi.

Dương Thạc thổn thức cảm thán rằng:

- Nhưng thực lực của nó thật sự là quá mức cường đại, khí huyết như tinh, thân thể bất hủ, đây gần như là cảnh giới bất tử.

Thực lực càng mạnh lại càng là tiếp cận bất tử bất hủ!

Chẳng qua, khí huyết của Đẳng cấp Võ Thánh cường giả không đủ cô đọng, dù chết đi thân thể không hư thối, cơ cũng sẽ héo rút, biến thành màu đen, cuối cùng như cây khô, mấy ngàn năm sau nhẹ gồ có thể vỡ nát.

Thượng cổ Huyền Ứng này thực lực vượt qua Vô Thánh một bậc, chết thời gian dài như vậy mà huyết nhục không hủ, thậm chí còn có thể bảo trì sinh cơ, đây gần như là kỳ tích.

- May mắn trong Yến sơn không có dị thú quá mạnh, nếu không thì hai cái xác này khso giữ lại.

Dương Thạc biết nếu cường giả nhân loại, dị thú biết kỳ tích này thì chắc chắn sẽ tranh giành hai cái xác, thậm chí cắt da hắc hùng kia mang đi. Xác mãnh thú ác điều đẳng cấp cỡ này cho dù là một sợi lông cũng có tác dụng. xem tại

Nhưng dị thú trong Yến sơn cao nhất chỉ là đại tông sư cảnh giới, không chịu nổi áp lực phát ra từ hai cái xác.

Thậm chí là cường giả Vô Thánh trong kinh sư chưa chắc chịu được áp lực như vậy. Dù cường giả Vô Thánh cười tọa kỵ ác điều có thể tới đây nhưng một là bọn họ không thể chịu được áp lực, thứ hai, cường giả Vô Thánh sẽ không làm ra một Huyền Ứng đẳng cấp luyện khí làm tọa kỵ. Tọa kỵ ác điều của cường giả Vô Thánh không dám bay tới trước.

Vì các loại nguyên nhân, chỉ có Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi bay tới đây.

Mắt Dương Thạc sáng ngời nhìn chằm chằm xác Huyền Ứng.

- Xác Huyền Ứng, xác hắc hùng một cọng lông cũng là thứ tốt, bây giờ ta và Huyết Phi tới bảo sơn, không thể nào tay không mà về.

Thật ra Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi đã được ích lợi, cách thổ tức công pháp của Huyền Ứng là Huyền Ứng Huyết Phi học được từ quy luật xác Huyền Ứng hít thở.

Tay lật lại, cục văn cương chủ xuất hiện. Dương Thạc vung chủy thủ chém vào người xác Huyền Ứng.

Keng!

Một tiếng giòn vang, lông chim không rớt cái nào, chỉ để lại một vết trắng mờ trên xác Huyền Ứng.

- Cứng như vậy?

Dương Thạc nhướn mày nói:

- Cứng rắn như vậy e rằng ta chém mấy chục cái cũng không đứt một cọng lông.

Dù xác Huyền Ứng một cọng lông cùn là báu vật nhưng Dương Thạc không thể nào chỉ mang vài cọng lông đi.

Dương Thạc nhìn xác Huyền Ứng, buồn rầu nói:

- Rắc rối đây, lông chim đã cứng như vậy thì mổ, vuốt càng cứng rắn hơn, phỏng chừng không khác gì thần binh lợi khí. Tiếc rằng lấy thực lực của ta không thể cắt đứt gì từ người nó xuống mang đi.

- Ủa, phải rồi, chẳng phải Huyền Ứng bị chém rớt một móng vuốt sao? Hình như cách trăm trượng.

Dương Thạc liếc xác Huyền Ứng, thấy vuốt phải không trọn vẹn của nó, mắt sáng lên.

96. Chương 96: Vũ Khí Mạnh Nhất Của Dương Thạc

Vô Tận Thần Công

Chương 96: Vũ khí mạnh nhất của Dương Thạc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Xác thượng cổ Huyền Ứng và xác hắc hùng thượng cổ không đầy đủ.

Trong đó một cánh của thượng cổ Huyền Ứng bị chặt tận gốc, vuốt bị tước một cái. Xác hắc hùng cũng bị chặt đứt một chân sau. Dương Thạc dùng cù vờn cương chủ không thể mở người hai thượng cổ mãnh thú ác điều lấy tài liệu, tập trung vào tay chân đứt rời của hai cái xác.

Cánh của thượng cổ Huyền Ứng giãn ra khoảng ba trượng, Dương Thạc khso thể lấy đi cánh to như vậy.

Dù Dương Thạc có thể mang về kinh thành nhưng quá rêu rao rồi.

Nếu như bị một số cao thủ phát hiện, chỉ sợ đem lại rắc rối không cần thiết. Dù là trọng địa kinh sư nhưng khó tránh khỏi xuất hiện tình huống giết người đoạt bảo. đọc truyện mới nhất tại .

Chân sau của hắc hùng thì ngắn nhỏ hơn chút.

Nhưng xác hắc hùng to lớn dài hai trượng, chân sau cỡ bảy, tám thước, đứng thẳng cao hơn Dương Thạc nửa phần.

Quan trọng là chân sau của xác hắc hùng rất to lớn, hắc hùng có khí huyết như tinh, mỗi một tắc huyết nhục nặng hơn cả nham thạch. Một chân sau lớn như vậy nặng khoảng ba, bốn ngàn cân, dù Huyền Ứng Huyết Phi đã đi vào luyện khí trung giai nhưng công một cái chân sau như vậy sợ là không thể đi chứ nói gì bay.

Dương Thạc không thể lấy mấy thứ này.

Hy vọng duy nhất mang đi được chỉ có một móng vuốt bị đứt của thượng cổ Huyền Ứng.

Móng vuốt bị đứt của thượng cổ Huyền Ứng không phải đứt tận gốc mà bị chặt một nửa, móng vuốt dài hơn chút, trong năm vuốt thì ngón giữ dài nhất khoảng ba thước, khóc trên móng vuốt thì chỉ dài một thước, ngắn hơn tay Dương Thạc.

Huống chi vuốt chim rất gầy, chỉ tính thể tích thì nhỏ hơn chân au của xác hắc hùng mấy chục lần.

- Chắc ta lấy được vuốt gầy đó.

Dương Thạc trầm nghĩ, lách người lao nhanh tới chỗ vuốt gầy, vài giây sau đã tới nơi.

Vuốt gầy cỡ nửa thước, màu đen thui, chỗ bị chặt đứt lộ ra xương khoảng ba, bốn tắc, bên ngoài có tầng gân màng, cộng thêm lớp da cứng rắn, không có bao nhiêu thịt.

Nhìn từ chỗ đứt thì xương vuốt gầy trống rỗng.

Xương loài cầm đều trống không, vì giảm sức nặng, có lợi cho bay. Trong xương rỗng, trọng lượng vuốt gầy chắc là càng nhẹ, muốn mang nó đi không khó.

Dương Thạc nghĩ như vậy, duỗi tay bắt lấy vuốt gầy, muốn cầm lên vuốt gầy dài chưa tới năm thước.

- Ủa?

Dương Thạc cầm vuốt gầy giơ lên trên, nhú mảy.

Bởi vì Dương Thạc cảm giác sức nặng của vuốt gầy vượt xa sự tưởng tượng của hắn, dùng năm phần sức mạnh vẫn không nâng nó lên được.

Dương Thạc vươn tay tăng tám phần sức mới miễn cưỡng cầm lên vuốt gầy.

- Vuốt gầy nặng ít nhất hơn ba trăm cân.

Lấy lực lượng của Dương Thạc từ lúc không có đột phá đến luyện khí đẳng cấp đã có thể giơ lên trường đao tinh cương nặng năm trăm lễ bảy cân. Bây giờ Dương Thạc đột phá đến luyện khí sơ giai, bảy mươi hai chỗ âm khiếu cộng minh, lực lượng cơ hồ gia tăng gấp đôi, nhưng một tay cầm lấy vuốt gầy vẫn khiến hắn tổn nhiều sức, hiển nhiên vuốt gầy này nặng khoảng ba trăm cân.

- Trng vuốt gầy không có khí huyết chảy xuôi.

Phần chủ thể thượng cổ Huyền Ứng thượng cổ có khí huyết chảy xuôi, thậm chí là chậm rãi hít thở.

Nhưng vuốt gầy này không có thần thông mạnh như vậy.

Nhưng ngàn vạn năm trôi qua mà vuốt gãy không mục chút nào, vẫn vô cùng cứng rắn và nặng, điểm này mạnh hơn thân thể bất hủ của cường giả Vô Thánh nhiều.

- Thử độ cứng của vuốt gãy xem.

Dương Thạc thầm nghĩ, cầm cục văn cương chủ mạnh chém vào vuốt gãy.

Keng!

Một tiếng giòn vang, trên vuốt gãy thậm chí không để lại vết trắng, cục văn cương chủ uốn cong lưỡi dao.

Dương Thạc kinh ngạc há hốc mồm:

- Cứng như vậy?

Cục văn cương chủ xem như là tinh cương bình thường tốt nhất rồi, là binh khí chế tác cho Ngự Lâm quân ở kinh sư, cương đao bình thường bị cục văn cương chủ sượt nhẹ sẽ có nhiều lỗ hỏng. Thiết đao, thiết kiếm bình thường va chạm với cục văn cương chủ một chút thì sẽ gãy ngay. Nói cục văn cương đao chém sắt như chém bùn không khuếch đại.

Mặc dù trong Đại Chu triều có thần binh càng sắc bén, cứng cỏi hơn, nhưng thần binh dùng tài liệu cực kỳ quý giá, không thể sản xuất số lượng lớn.

Cho dù là huân tước Đại Chu triều có được một thanh thần binh như vậy cũng dùng làm báu vật gia truyền.

Vuốt của thượng cổ Huyền Ưng khiến cục văn cương chủ cong lưỡi, độ cứng rắn của nó đủ để so với đám thần binh lợi khí.

Dù sao vuốt, mổ là thứ cứng nhất trên người thượng cổ Huyền Ưng.

- Một vuốt gãy nếu dùng làm binh khí thì không tệ.

Dương Thạc biết vuốt của thượng cổ Huyền Ưng là chỉ ngộ chứ cầu không được. Mạnh như phụ thân của Dương Thạc, Trần Quốc Công, Dương Thiên đẳng cấp Vô Thánh muốn có được một thanh thần binh lợi nhận cần kỳ ngộ rất lớn. Bây giờ Dương Thạc có được một vuốt gãy, suy nghĩ đầu tiên là ỉnh sử dụng.

Vô giả Đại Chu triều có các loại binh khí tu luyện, trong số đó có người sử dụng thiết trảo, nếu Dương Thạc dùng vuốt gãy làm vũ khí cũng không có gì lạ.

Nhưng vuốt gãy này rất thô, cỡ nửa thước, không tiện cầm.

Dương Thạc lật xem vuốt gãy hai lần, đưa mắt nhìn lỗ hỏng xương gãy, lòng máy động.

- Phải rồi, vuốt gãy rất thô không tiện cầm, nhưng chỗ xương gãy bị rỗng, rộng ba bốn tấc, ta bỏ tay vào xương vuốt gãy, biến nó thành cái bao tay để sử dụng.

Dương Thạc thầm nghĩ, lập tức đưa tay vào trong xương rỗng.

Vuốt gãy vừa lúc bao bọc cánh tay của Dương Thạc.

Ngoài ra ngón tay Dương Thạc vươn tới xương năm ngón vuốt gãy.

Xương loài chim không hoàn toàn đóng kín, vì có khí nang xuyên qua các xương nên mỗi khối sẽ có vài lỗ thủng. Ngón tay Dương Thạc theo lỗ thủng khí nang đâm vào xương ngón tay vuốt gãy.

- Thế này cầm vuốt gãy rất thích hợp.

Dương Thạc cầm vuốt gãy múa may.

Ngay sau đó, xảy ra chuyện Dương Thạc không tưởng tượng được. Trong vuốt gãy trên tay Dương Thạc sinh ra lực hút, điên cuồng hấp thu Lục Dương Huyền Ưng chân khí trong người hắn.

Vuốt gãy hấp thu Lục Dương Huyền Ưng chân khí dường như tỏa sáng sức sống, trong gân màng chảy xuôi chút khí huyết.

- Ủa? Thế này là sao?

Dương Thạc nhíu mày, bản năng co giật ngón tay phải.

Vang tiếng kết kết khe khẽ, Độc Giác Man Ngưu thượng cổ Huyền Ứng, năm ngón tay cứng nhúc nhích một chút theo động tác ngón tay của Dương Thạc.

97. Chương 97: Vũ Khí Có Thể Tiến Hóa, Nội Đan Mất Đi

Vô Tận Thần Công

Chương 97: Vũ khí có thể tiến hóa, nội đan mất đi

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Vuốt gậy này bắt đầu hấp thu Lục Dương Huyền Ứng chân khí trong người Dương Thạc.

Dù việc này khiến Dương Thạc bất ngờ nhưng ngẫm lại là chuyện bình thường. Vuốt gậy này thuộc về thượng cổ Huyền Ứng, Dương Thạc lại tu luyện Huyền Ứng Kinh. Huyền Ứng Kinh chân khí và vuốt gậy có độ phù hợp rất cao, vuốt gậy hấp thu chút Huyền Ứng chân khí cũng không có gì lạ.

Khiến Dương Thạc kinh ngạc là sau khi hấp thu Huyền Ứng chân khí thì vuốt gậy như biến thành một phần thân thể Dương Thạc, khiến động tác ngón tay vuốt gậy cũng hành động theo.

Ngón tay Dương Thạc thông qua lỗ thủng xương trên vuốt gậy tiến vào xương năm ngón.

Lỗ thủng này vốn là chỗ khí nang thông qua.

Những nơi đó cực kỳ phức tạp, trừ khí nang ra còn có chút cân màng. Giờ phút này, Dương Thạc cảm giác rõ ràng những cân màng dán sát ngón tay của mình.

Ngón tay hoạt động kéo theo cân màng, năm ngón vuốt gậy cũng hoạt động.

Kết kết kết!

Chẳng qua lúc mới bắt đầu rất trúc trắc.

Tựa như ngồi khoanh chân lâu hai chân tê rần, khổng chế đùi khó khăn hơn. Vuốt gậy đối với Dương Thạc là một phần cơ thể bị tê.

Nhìn thấy tình huống này xuất hiện thì Dương Thạc rất kinh ngạc, mắt sáng lên.

- Vuốt gậy bởi vì hấp thu Huyền Ứng chân khí của ta nên rất hòa hợp với cơ thể ta?

Thượng cổ Huyền Ứng vuốt gậy không ngừng hấp thu Lục Dương Huyền Ứng chân khí trong người Dương Thạc, mỗi khi hấp thu một chút là dấu hiệu khí huyết chảy xuôi trên vuốt gậy càng rõ ràng hơn, Dương Thạc khổng chế nó càng chặt chẽ. Nếu cứ tiếp tục thì đợi khi vuốt gậy hấp thu đủ chân khí, Dương Thạc phỏng chừng vuốt gậy sẽ như một phần thân thể, tùy ý khiến nó hoạt động.

- Chân khí của ta tùy ý người hấp thu đi.

Ban đầu Dương Thạc phát hiện vuốt gậy hấp thu chân khí của mình thì hơi sợ, theo bản năng vận chuyển chân khí ngăn cản nó hấp thu.

Bây giờ Dương Thạc hoàn toàn buông ra chân khí, tùy ý vuốt gậy hấp thu.

Chân khí vốn là thứ tiêu hao, sau khi tiêu hao sẽ nhanh chóng hồi phục. Nếu tiêu hao chân khí có thể hoàn toàn kích phát thượng cổ Huyền Ứng vuốt gậy thì Dương Thạc nguyên ý tiêu hao sạch chân khí trong người.

Cho dù tiêu hao chân khí khiến Dương Thạc rớt xuống đỉnh tôi thể, thậm chí là sơ giai tôi thể thì hắn vẫn không ngại.

Dù sao Dương Thạc đã thông hết huyết khiêu rồi, tiêu hao hết chân khí xong chỉ cần kinh mạch không héo rút, có Huyết Tinh Thạch Nhũ, có thể trong thời gian ngắn nhất bù lại chân khí.

Tốc độ vuốt gãy hấp thu chân khí cố định, không nhanh nhưng cũng không chậm.

Khoảng một canh giờ sau, dường như vuốt gãy hấp thu đủ chân khí, tốc độ giảm chậm nhiều, thậm chí không bằng tốc độ Dương Thạc tu luyện chân khí.

Cùng lúc đó, Dương Thạc cảm giác mình không chế vuốt gãy càng nhanh nhẹn hơn, ngón tay muốn cử động thế nào là vuốt gãy sẽ làm ra thứ tương tự. Dù không nhanh lẹ bằng bàn tay của mình nhưng mức độ như vậy đã là rất khủng bố.

- Thử uy lực của vuốt gãy xem.

Tay phải động, năm ngón vuốt gãy kết một tiếng co lại với nhau, tựa như bàn tay nhân loại.

- Phá!

Dương Thạc vùng vuốt gãy hướng một hòn đá to phạm vi một trượng trước mặt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ diếc tai, khối đá to bị vuốt gãy của Dương Thạc nổ nát, đá vụn bay tứ tung.

Huyền Ưng Huyết Phi còn ngồi trên người xác Huyền Ưng thượng cổ bị một kích của Dương Thạc làm giật mình, kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi vỗ cánh mau chóng bay tới bên cạnh Dương Thạc, mắt nhìn chăm chăm vào vuốt gãy của hắn, trong mắt tràn đầy hâm mộ.

Dương Thạc vươn tay trái vỗ đầu Huyền Ưng Huyết Phi, nói:

- Vuốt gãy xem như là tổ tiên của người, nhưng người chưa thể dùng nó. Cho ta dùng vuốt gãy trước đi, chờ sau này tìm được thứ các tốt sẽ trả lại người được không?

Dù hình thể Huyền Ưng Huyết Phi to lớn nhưng móng vuốt không thô bằng cánh tay Dương Thạc, vươn đến vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng có vẻ quá nhỏ, không thể bắt được.

Hướng chi vuốt, mỏ nhọn của Huyền Ưng Huyết Phi đã là vũ khí hiếm có. Làm một con ác điểu, quan trọng nhất không phải sử dụng ngoại vật mà là ngưng luyện ra vũ khí thân thể của mình. Chỉ cần Huyền Ưng Huyết Phi liên tục tiến hóa, không ngừng tăng lên, vuốt sắc, mỏ nhọn của nó sẽ biến cứng cỏi, cường đại như của thượng cổ Huyền Ưng.

- Phải rồi, hãy thử xem vuốt gãy có thể rạch mở da lông của hắc hùng kia không.

Dương Thạc an ủi Huyền Ưng Huyết Phi xong lòng máy động, vọt tới xác hắc hùng, vùng vuốt gãy muốn xé da hắc hùng ra. Nhưng chỉ nghe keng một tiếng, da lông xác hắc hùng không chút tổn thương.

Dương Thạc nhướn mày nói:

- Không đủ cứng?

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Chắc là vuốt gãy trải qua vạn năm, năng lượng khí huyết bị xói mòn, không cứng như lúc đầu. (.

Thời gian vạn năm dù là di thể của cường giả Võ Thánh thì khí huyết xói mòn nhiều biến thành gỗ khô. Khí huyết của vuốt gãy dù không hoàn toàn xói mòn nhưng tổn thất lớn, không cnwgs như trước, không thể rạch phá da lông của xác hắc hùng.

- Luôn mang theo vuốt gãy này, không ngừng dùng khí huyết của ta uần dưỡng nó, có lẽ cuối cùng có thể trở lại đẳng cấp cũ.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không ngừng nuôi dưỡng, vuốt gãy sẽ liên tục biến mạnh.

Dương Thạc không tiện luôn đeo vuốt gãy trên tay.

Dương Thạc ngẫm nghĩ, lòng máy động, không chế vuốt gãy kề sát lưng, ngón giữa dán vào xương cổ, chỗ tay cụt dán vào thắt lưng, bốn ngón tay thì bấu vào sau lưng.

Thế là vuốt gãy trở thành một bộ tám chắn, người bình thường dùng lợi nhận chém vào lưng Dương Thạc sẽ không thể tổn thương được hắn.

- Gru! Gru! Gru!

Trong khi Dương Thạc loay hoay thì chạy tới bên xác Huyền Ưng thượng cổ, xuyên qua miệng vết thương to lớn trên cái xác, chui vào người thượng cổ Huyền Ưng.

Chốc lát sau Huyền Ưng Huyết Phi chui ra, kêu hai tiếng, lại chui từ miệng vết thương vào người xác hắc hùng.

Lát sau Huyền Ưng Huyết Phi lại chui ra thì thầm với Dương Thạc:

- Gru! Gru! Gru!

Dương Thạc nghe Huyền Ưng Huyết Phi kêu to liền hiểu ý của nó:

- Cái gì? Người nói là trong xác Huyền Ưng, xác hắc hùng vốn có một viên nội đan nhưng bây giờ không thấy đâu?

Trong người thượng cổ Huyền Ưng, hắc hùng vốn có nội đan?

Không biết là người nào hay mãnh thú đã cắp đi nội đan, nghĩ tới đây Dương Thạc nhướng mày.

98. Chương 98: Mãnh Thú Cường Đại Nhanh Chân Đến Trước

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 98: Mãnh thú cường đại nhanh chân đến trước

Đây không phải là lần đầu tiên Huyền Ưng Huyết Phi vào trong hiệp cốc. truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

Rõ ràng là lần đầu tiên tới thì Huyền Ưng Huyết Phi tỉ mỉ tìm tòi xác hai mãnh thú ác điều, khi đó nó vốn không thấy nội đan của hai mãnh thú ác điều. Mới rồi Huyền Ưng Huyết Phi chui vào xác Huyền Ưng, xác hắc hùng lục tìm chỉ là làm bộ dáng trước mặt Dương Thạc.

Dương Thạc nhíu mày hỏi:

- Hai viên nội đan bị người lấy đi rồi?

Trong xác thượng cổ Huyền Ưng, thượng cổ hắc hùng quý giá nhất chính là nội đan.

Nội đan bị võ giả hoặc mãnh thú lấy đi, dưới loại tình huống này, cho dù Dương Thạc chiếm được thần binh lợi khí vuốt gãy thượng cổ Huyền Ưng nhưng chuyển đi vào trung tâm Yến sơn để lại tiếc nuối.

Nhưng cũng hết cách.

Xác thượng cổ Huyền Ưng, thượng cổ hắc ở đây đã có lịch sử vạn năm.

Nếu gần đây có võ giả, mãnh thú phát hiện hai cái xác, lấy đi nội đan thì Dương Thạc còn có thể nghĩ cách giành lại hai viên nội đan. Nhưng lỡ như từ mấy ngàn năm trước có võ giả, mãnh thú phát hiện hai cái xác, lấy đi nội đan thì Dương Thạc không thể rạch phá hư không, trở lại mấy ngàn năm trước giành giật hai viên nội đan đi?

Huống chi nếu nội đan bị lấy đi trong thời gian gần đây thì sao?

Có thể vào trung tâm Yến sơn, hiệp cốc này, chịu đựng uy nhiếp từ hai mãnh thú ác điều thì ít nhất là võ giả, hoặc đệ tử đẳng cấp Võ Thánh.

Cho dù thực lực của Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi tăng cường gấp trăm lần cũng không khả năng cướp đi hai viên nội đan từ tay cường giả Võ Thánh.

Đang khi Dương Thạc tiếc nuối thì Huyền Ứng Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Dương Thạc và Huyền Ứng Huyết Phi lòng có linh tê, lập tức hiểu ý nghĩa trong tiếng kêu của nó:

- A? Người nói là hai viên nội đan mới bị lấy đi, người biết ai đã lấy?

Huyền Ứng Huyết Phi vội gật đầu, nói:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ứng Huyết Phi dùng mỏ nhọn chỉ vào sau lưng mình, ý bảo Dương Thạc đi lên, dường như muốn mang hắn đi tìm võ giả hay mãnh thú lấy hai viên nội đan. Huyền Ứng Huyết Phi có vẻ biết rõ hai viên nội đan đi đâu.

- Đi tìm hai viên nội đan?

Lòng Dương Thạc nghi hoặc, xem bộ dạng của Huyền Ứng Huyết Phi dường như muốn giành lại hai viên nội đan, nhưng bằng vào hai cường giả luyện khí như Dương Thạc và Huyền Ứng Huyết Phi có thể giành lại không?

Dù lòng nghi hoặc nhưng Dương Thạc vẫn leo lên lưng Huyền Ứng Huyết Phi.

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ứng Huyết Phi kêu to phóng lên cao, bay nhanh hướng bắc.

Nhưng một lát sau, Huyền Ứng Huyết Phi mang theo Dương Thạc rời khỏi hiệp cốc, uy nhiếp trên người thượng cổ Huyền Ứng, hắc hùng đã hoàn toàn biến mất.

Dương Thạc mới rời khỏi hiệp cốc liền cảm giác bên dưới Yến sơn có khí thế hùng hồn bốc lên chân trời, hiển nhiên đây là mãnh thú cường đại có thực lực rất mạnh.

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Có lẽ vì cảm giác sự tồn tại của Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi, từng tiếng rống hát ra từ khu đất trống.

Ngay sau đó, Dương Thạc thấy trong rừng Yến sơn có một mãnh hổ màu trắng vằn đen nhảy lên. Lưng bạch hổ có hai cánh thịt, cánh vỗ khiến mãnh hổ lướt trên cao bảy, tám trượng. Mãnh hổ thấy Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi trên cao ngàn trượng thì gầm rống liên hồi.

Dương Thạc trông thấy mãnh hổ liền nhận ra ngay:

- Sau lưng có cánh thịt? Đây là Bạch Văn Cùng Kỳ. Là vương giả tuyệt đối trong Yến sơn, đệ tử đẳng cấp đại tông sư cao giai.

- Tiếc rằng Bạch Văn Cùng Kỳ tuy là Cùng Kỳ nhưng có thực lực kém nhất trong số Cùng Kỳ. Truyền thuyết Cùng Kỳ là thần thú, Cùng Kỳ trưởng thành có hoa văn đen là đẳng cấp Võ Thánh. Cùng Kỳ hoa văn tím thì thực lực càng mạnh. Còn Bạch Văn Cùng Kỳ chỉ là tạp giao giữa Cùng Kỳ với và bạch hổ, thực lực kém rất xa.

Dương Thạc liếc Bạch Văn Cùng Kỳ bên dưới, không để nó vào mắt.

Nếu là Cùng Kỳ hoa văn đen, tím thì võ cánh một cái liền vọt lên cao, có thể dễ dàng diệt sát Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi. Bạch Văn Cùng Kỳ cùng lắm là lướt đi trên không trung vài chục trượng, không thể uy hiếp Dương Thạc.

Huyền Ứng Huyết Phi không để ý tới Bạch Văn Cùng Kỳ, mặc nó gầm rống, Huyền Ứng Huyết Phi tiếp tục bay đi.

Bạch Văn Cùng Kỳ không thể công kích Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi bay trên trời, liên tục gầm gừ, không chịu buông tha, võ cánh thật lướt dưới đất truy kích.

Lại bay một lát, trước mặt có một ngọn đồi.

Bạch Văn Cùng Kỳ chạy tới gần ngọn đồi thì chợt ngừng lại, hơi sợ hãi liếc ngọn đồi, không dám đến gần hơn.

- Bạch Văn Cùng Kỳ là vương giả trong 4y, toàn bộ Yến sơn có nơi nào nó không dám đi?

Dương Thạc dời ánh mắt về phía ngọn đồi.

Huyền Ứng Huyết Phi bay vào phạm vi ngọn đồi, lúc này Dương Thạc cảm giác có hai uy nhiếp cường đại, hùng hồn đến cực hạn bao phủ chính mình. Trong đó một khí thể hình như là hơi thở Huyền Ứng, khí thể khác cùng loại với uy nhiếp thượng cổ hắc hùng mà Dương Thạc từng cảm nhận trong hiệp cốc.

- Khí thể thật cường, đại không lẽ là mãnh thú ác điều từ đẳng cấp Vô Thánh trở lên sao?

Trong đầu Dương Thạc nhanh chóng hiện lên các suy nghĩ:

- Ủa? Không đúng, trong hai khí thể uy nhiếp không ẩn chứa lực lượng khí huyết cường đại, kém hơn xác thượng cổ Huyền Ứng, thượng cổ hắc hùng rất nhiều. Chắc không phải là mãnh thú cường đại, hai uy nhiếp này rất có thể phát ra từ nội đan thượng cổ Huyền Ứng, hắc hùng, cùng lắm là hù dọa người.

Dương Thạc không ngốc, lúc trước ban đầu bị khí huyết từ xác thượng cổ Huyền Ứng hù sợ, bây giờ chỉ có uy nhiếp khí thể, không có lực lượng khí huyết, căn bản không thể hù Dương Thạc.

- Gru! Gru! Gru!

Dương Thạc kêu to, đáp xuống mặt đất. Chân núi ngọn đồi phía trước có một cái hang núi ột trượng, hai uy nhiếp hùng hồn kia phát ra từ hang núi.

Mắt Dương Thạc sáng ngời nhìn chằm chằm cái hang hơi tối này:

- Nội đan của thượng cổ Huyền Ứng, thượng cổ hắc hùng chắc chắn nằm trong hang.

Chỉ là khí thể uy áp, lại không có lực lượng khí huyết đã khiến Bạch Văn Cùng Kỳ đại tông sư cao giai, vua trong Yến sơn sợ đến không dám tới gần, rõ ràng hai uy nhiếp này phát ra từ nội đan của thượng cổ Huyền Ứng, thượng cổ hắc hùng.

Huyền Ứng Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ứng Huyết Phi lập tức chui vào hang.

Dương Thạc thâm nghĩ:

- Không biết trong hang núi này tồn tại mãnh thú gì, Chỉ cần không phải mãnh thú vô sư đẳng cấp trở lên thì ta và Huyết Phi có sức đấu.

Dương Thạc lấy ra vuốt gậy Huyền Ứng đeo trên lưng, trông vào tay phải, đi theo Huyền Ứng Huyết Phi chui vào hang.

99. Chương 99: Lực Lượng Gấp Đôi, Áp Đảo Tuyệt Đối

Vô Tận Thần Công

Chương 99: Lực lượng gấp đôi, áp đảo tuyệt đối

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giây phút Dương Thạc mới chui vào hang núi thì nghe thấy tiếng động mãnh thú đánh nhau.

Cái hang này không quá sâu, dài lắm là ba, bốn trượng. Dương Thạc nhìn vào trong hang, liền thấy Huyền Ứng Huyết Phi cùng một mãnh thú đen tuyền đánh sập lá cà. Thân hình mãnh thú đen khổng lồ cao khoảng một trượng, dù khí huyết không quá dồi dào nhưng cũng rất hùng hậu.

Dương Thạc thấy rõ hình dạng mãnh thú thì trợn to mắt:

- Đây là một con ... Hắc hùng?

Mãnh thú đen tuyền này rõ ràng là hắc hùng thân thể hơi cồng kềnh. Chỉ nhìn độ mạnh khí huyết phát ra từ người hắc hùng thì nó mới chỉ là sơ giai luyện khí.

Nhưng mãnh thú như hắc hùng bình thường linh trí thấp, có thể tu luyện đến sơ giai luyện khí đã rất khá rồi.

Thêm nữa dù là hắc hùng có sơ giai luyện khí thì lực lượng vô cùng khổng lồ. Trong hang này Huyền Ứng Huyết Phi không thể bay, chỉ phát huy ra thực lực sơ giai luyện khí, đánh nhau với con hắc hùng không chiếm chút lợi ích. Mỗi lần giao kích là hắc hùng sẽ đứng vững vàng, Huyền Ứng Huyết Phi thì lắc lư, bị hắc hùng tát một cái liền lão đảo.

Dương Thạc thấy đằng sau hắc hùng có hai quả cầu màu xanh đen cỡ nắm tay.

Lúc trước uy nhiếp thượng cổ Huyền Ứng. Thượng cổ hắc hùng phát ra từ hai viên cầu này.

- Đây là hai viên ... Nội đan?

Rõ ràng hai viên cầu này chính là nội đan của thượng cổ Huyền Ứng, thượng cổ hắc hùng.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Hóa ra chính là con hắc hùng này lấy đi hai viên nội đan, nếu như nó vào hiệp cốc thì uy nhiếp thượng cổ hắc hùng không có tác dụng gì với nó, còn giúp nó ngăn cản uy nhiếp từ thượng cổ Huyền Ứng, bởi vậy nó có thể thoải mái lấy đi hai viên nội đan.

Trừ bỏ hắc hùng này ra, sợ là vua trong Yến sơn, đại tông sư cảnh giới Bạch Văn Cùng Kỳ cũng không thể vào hiệp cốc lấy nội đan đi.

- Con hắc hùng này thật là may mắn.

Hắc hùng đi vào hiệp cốc lấy đi nội đan rất dễ dàng.

Nhưng nên biết hắc hùng không phải là Huyền Ứng, nó không thể bay tới trung tâm Yến sơn, là từng bước một đạp đất đi tới. Một hắc hùng thực lực thấp kém muốn đi tới trung tâm Yến sơn, trải qua lãnh địa mãnh thú đẳng cấp Vô Thánh, đẳng cấp tôn giả rồi lại là lãnh địa của Bạch Văn Cùng Kỳ đại tông sư, cuối cùng an toàn tới đây, bản thân đã có kỳ ngộ rất lớn.

Trong khi Dương Thạc suy nghĩ lugn tuyn thì Huyền Ứng Huyết Phi, hắc hùng đánh nhau đã có kết quả.

- Gru! Gru! Gru!

Lực lượng của hắc hùng rất lớn, một tát đập vào người Huyền Ưng Huyết Phi, nó hét thảm văng ra ngoài, té xuống trước mặt Dương Thạc.

Con hắc hùng này không đuổi theo, đánh bay Huyền Ưng Huyết Phi xong hưng phấn ngửa mặt lên trời hét dài, chân trước to khỏe liên tục vỗ ngực. Hắc hùng đi vào sâu trong hang, ngồi bên nội đan của thượng cổ Huyền Ưng, thượng cổ hắc hùng nghỉ ngơi.

- Học ... Học ...

Hắc hùng thở hồng hộc. Dương Thạc mơ hồ cảm giác trong nội đan hắc hùng có một tia linh khí tinh thuần bị hút vào phổi, dung nhập vào thân thể của nó.

Huyền Ưng Huyết Phi bị đánh bại, tức giận thì thầm kêu to:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi hít thở, trong nội đan Huyền Ưng phía xa có một tia linh khí tinh thuần nhập vào phổi của nó.

Trong nội đan mãnh thú bình thường tồn tại lực lượng khí huyết, trong nội đan của thượng cổ Huyền Ưng, thượng cổ hắc hùng không có lực lượng khí huyết nữa, thay thế là linh khí. Dương Thạc mơ hồ cảm giác hút vào linh khí giúp ích lớn cho Huyền Ưng Huyết Phi, con hắc hùng kia.

Nội đan thượng cổ giống như là một loại truyền thừa.

Theo linh khí bị hút vào, thân thể Huyền Ưng Huyết Phi, hắc hùng có chút uy nhiếp khí chất của mãnh thú thượng cổ.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Truyền thừa nội đan sao? Nếu thật sự là truyền thừa, đợi khi Huyết Phi, hắc hùng hoàn toàn hấp thu lực lượng trong nội đan, nói không chừng mai sau có khí chất Dương Thạc, uy nhiếp của mãnh thú thượng cổ, thậm chí kế thừa bí pháp của mãnh thú thượng cổ.

Nội đan thượng cổ Huyền Ưng, vì Huyền Ưng Huyết Phi, Dương Thạc phải lấy nó.

Dương Thạc khẽ quát:

- Huyết Phi, người ra sau lưng ta, để ta xem thử đại bổn hủn này!

Dương Thạc lắc người vọt nhanh hướng hắc hùng.

Tốc độ của Dương Thạc rất nhanh, hắc hùng thì hành động chậm chạp. Hắc hùng mới đứng lên thì Dương Thạc đã tới trước mặt nó, đánh ra cú đấm tay trái. Thứ nhất trọng hủn báo lôi âm chọt bùng nổ, xoắn ốc khí kinh trút ra, trong cú đấm này bùng phát ra lực lượng mạnh nhất của Dương Thạc.

Hắc hùng gầm lên:

- Grao! Gru!

Hắc hùng cũng giơ một chưởng mạnh vỗ hướng Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ đéng tai, nắm đấm của Dương Thạc mạnh va chạm vào bàn tay của hắc hùng.

Dương Thạc cảm thấy có lực phản chấn cực kỳ cường đại vọt tới, nửa người bị chấn tê rần, lực lượng đánh ra bị hắc hùng dễ dàng đỡ lấy.

Dương Thạc đánh ra xoắn ốc đốt cháy chân khí tới trong người hắc hùng liền gấp hơi thở hùng hồn như biển rộng, không thấy bóng dáng đau, không tạo ra chút tổn thương gì cho nội đan.

- Lực lượng thật cường đại!

Lần giao kích thứ nhất, Dương Thạc cảm giác lực lượng của hắc hùng mạnh hơn thống lĩnh Hắc Y Vệ, Dương Giáp luyện khí trung giai rất nhiều, sợ là chỉ có cường giả nhân loại luyện khí cao giai mới so sánh

được ... cường đại, phòng ngự vô cùng dày chắc, mãnh thú loài hắc hùng này có thiên phú thần thông như vậy đấy.

Hắc hùng một chưởng đánh lui Dương Thạc, hưng phấn hét lớn một tiếng:

- Grao! Gru!

Một móng vuốt khác mạnh đập tới, hiển nhiên muốn xen vào đánh bay Dương Thạc đi.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Chính lúc này, Dương Thạc mạnh giơ lên tay phải.

Keng!

Một tiếng giòn vang, bàn tay phải của hắc hùng đập vào vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng trên cổ tay phải của Dương Thạc. Dương Thạc lão đảo nhưng nhanh chóng ổn định lại, không lùi nửa bước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, lực lượng cường đại của hắc hùng kích phát ra, vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng trên tay phải Dương Thạc liên tiếp vang tiếng nổ, hình như có mấy chục Huyền Ưng ngâm nga, sắp bị kích phát nổ vang. Giây tiếp theo, Dương Thạc cảm giác lực lượng ở cánh tay phải tăng lên hơn gấp đôi.

Lòng Dương Thạc máy động:

- Vuốt gãy có thể tăng phúc lực lượng?

- Grao! Gru!

Giờ phút này, hắc hùng lại vươn bàn tay to đập xuống Dương Thạc.

- Bình thường lực lượng của ta như vậy thì người có thể đánh lui ta, bây giờ lực lượng tăng gấp đôi, để ta nhìn xem là ai áp đảo ai.

Đối mặt bàn tay to của hắc hùng, lòng Dương Thạc máy động, năm ngón tay vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng mở ra mạnh chộp hướng bàn tay hắc hùng. Chỉ nghe một tiếng nổ tung, Dương Thạc không nheus nhích, hắc hùng mạnh thụt lùi, trong đôi mắt to tràn ngập kinh ngạc.

Dùng vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng tăng phúc, một trảo có thể áp đảo hắc hùng có thiên phú cực cao.

100. Chương 100: Trợ Lực Cường Đại Trong Tương Lai

Vô Tận Thần Công

Chương 100: Trợ lực cường đại trong tương lai

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Grao! Gru!

Bị Dương Thạc một trảo đánh lui, gấu chó giận dữ, dưới chân cất bước, trong tiếng rầm rầm lại vọt hướng hắc hùng. Hai hùng chưởng to lớn cùng chém ra, như núi to đè đầu đánh hướng Dương Thạc.

Hai chưởng đánh ra, gấu chó không hề giữ lại bùng phát lực lượng mạnh nhất của mình. Đừng nói Dương Thạc là xác phạm, dù là người đá đặt ở trước mặt con hắc hùng này cũng bị hai chưởng đập nát, tuyệt đối không may mắn thoát khỏi.

- Tới vừa lúc!

Đôi mắt hai chướng của hắc hùng, khí huyết toàn thân Dương Thạc bị kích phát ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bảy mươi hai chỗ âm khiêu nổ tung, khiến lực lượng thân thể Dương Thạc lại tăng ba phần.

Ngay sau đó, Dương Thạc khẽ quát một tiếng, tay phải cầm vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng đánh hướng hắc hùng. Năm vuốt nhọn thượng cổ Huyền Ưng dài ngắn cỡ ba thước như cái lướt to hoàn toàn bao phủ hắc hùng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bàn tay to của hắc hùng va chạm với vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng, phát ra tiếng nổ như sấm đánh. đọc truyện mới nhất tại .

Ngay sau đó, Dương Thạc không nhúc nhích, người hắc hùng lắc lư, hai vuốt sau dẫm nát mặt đất, lùi lại hai bước. Rõ ràng là bảy mươi hai chỗ âm khiêu của Dương Thạc cùng ngân phát ra lực lượng mạnh nhất. Huyết khiêu trên vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng cùng ngân, tăng phúc gấp đôi, lực lượng của Dương Thạc đã vượt xa con hắc hùng.

- Nằm sấp xuống cho ta!

Một chiêu đắc thế, Dương Thạc thừa thắng xông lên, mạnh đạp một bước, tay phải khống chế vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng cào hướng hắc hùng.

Hắc hùng giật nảy mình, bản năng giờ hai tay cản lại. Vang tiếng nổ đieếc tai, vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng mạnh cào vào đôi tay hắc hùng, khiến nó lại lảo đảo. Ngay sau đó, lòng Dương Thạc máy động, năm ngón tay vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng co rút lại, như kiềm sắt nắm chặt đôi tay vạm vỡ của hắc hùng, mạnh kéo xuống dưới. Vang tiếng nổ đieếc tai, thân hình to lớn như hắc hùng quỳ xuống đất.

- Lực lượng thật tuyệt, lực lượng hùng hồn. Vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng này tăng phúc lực lượng gấp đôi, chỉ tính điểm này thì giá trị của nó đã vượt qua mọi thần binh lợi khí trên thế gian này.

Một trào áp đảo hắc hùng nổi tiếng về lực lượng, Dương Thạc cực kỳ hưng phấn.

Thiên phú của hắc hùng chính là lực lượng, luyện khí sơ giai có được lực lượng mạnh hơn luyện khí cao giai. Nếu không có lực lượng từ vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng tăng phúc, Dương Thạc muốn hơn hắc hùng gần như là chuyện không thể.

Vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng tăng phúc lực lượng gấp đôi, đặc tính như vậy đã đủ cường đại. Bình thường thì trừ phi một số thần binh lưu truyền từ thời thượng cổ, nếu không thì cái gọi là thần binh lợi khí bình thường dùng trân quý khoáng thạch tạo ra, chém sắt như chém bùn không thể đánh đồng với vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng.

Dùng lực lượng tuyệt đối áp đảo đối thủ, loại cảm giác này rất kỳ lạ.

Cảm giác khác với dùng đốt cháy chân khí đốt sạch đối thủ.

- Grao! Gru!

Hắc hùng bị vuốt gãy của thượng cổ Huyền Ưng của Dương Thạc nắm chặt, cố sức vùng vẫy nhưng không được nên rống to.

- Còn muốn phản kháng? Tiếp tục nằm xuống đi!

Tay phải của Dương Thạc lại dùng sức, ầm một tiếng, hắc hùng từ ngồi xổm bị đè ép tới mặt đất, có vùng vẫy cỡ nào cũng không thoát khỏi.

Thấy Dương Thạc thoải mái áp đảo hắc hùng thì Huyền Ưng Huyết Phi hưng phấn kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi bay nhanh ra sau lưng hắc hùng, vươn vuốt phải muốn chop thượng cổ Huyền Ưng để lại nội đan vào tay mình. Một móng vuốt cầm nội đan thượng cổ Huyền Ưng, Huyền Ưng Huyết Phi cúi đầu, mỏ nhọn tới gần nội đan hít một hơi sâu. Linh khí trong nội đan thông qua hô hấp của Huyền Ưng Huyết Phi tiến vào cơ thể, làm nó thoải mái híp mắt.

Nội đan này đã không chỉ là một nội đan khí huyết, nó là loại truyền thừa của thượng cổ Huyền Ưng.

Truyền thừa từ ác điều từ đẳng cấp Vô Thánh trở lên.

Chỉ khi lấy đi viên nội đan này thì hành trình đi trung tâm Yển sơn của Huyền Ưng Huyết Phi, Dương Thạc xem như viên mãn. Dương Thạc được đến vuốt gầy của thượng cổ Huyền Ưng, Huyền Ưng Huyết Phi có được nội đan thượng cổ Huyền Ưng, coi như là theo nhu cầu.

Huyền Ưng Huyết Phi chỉ lấy nội đan thượng cổ Huyền Ưng, không đụng vào nội đan hắc hùng. Huyền Ưng Huyết Phi hít một hơi sâu rồi ngẩng đầu kêu với Dương Thạc:

- Gru! Gru! Gru!

- Gru! Gru! Gru!

Nghe tiếng kêu của Huyền Ưng Huyết Phi, Dương Thạc kinh ngạc hỏi lại:

- A? Người muốn ta thả con hắc hùng này đi?

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Bây giờ dù hắc hùng là đối thủ của ta với Huyền Ưng Huyết Phi nhưng nó không có thâm cừu đại hận gì với chúng ta. Lúc trước hắc hùng đánh lui Huyền Ưng Huyết Phi nhưng không thừa cơ truy kiếp. Hắc hùng và Huyền Ưng Huyết Phi đánh nhau càng giống luận bàn, trên người không có sát khí, muốn thả hắc hùng đi cũng không thành vấn đề.

Hắc hùng thấy Dương Thạc buông ra thì không công kích hấn hay Huyền Ưng Huyết Phi, cúi đầu, như con gà trống bị thua trận.

- Gru! Gru! Gru!

Huyền Ưng Huyết Phi kêu vài tiếng với hắc hùng, móng vuốt lay nội đan của hắc hùng, đẩy nội đan tới trước mặt hắc hùng. Rõ ràng là Huyền Ưng Huyết Phi chừa một viên nội đan lại cho hắc hùng.

Thượng cổ hắc hùng, nội đan thượng cổ Huyền Ưng không chỉ là nội đan huyết khí, nó không chứa năng lượng khí huyết, chỉ có chút linh khí đặc biệt. Những linh khí này trừ bỏ có ích cho Huyền Ưng, hắc hùng ra, đối với người khác thì không chút tác dụng. Dù gì Dương Thạc, Huyền Ưng Huyết Phi không dùng được nội đan của hắc hùng, hể là Huyền Ưng Huyết Phi quyết định thuận nước đẩy thuyền.

Nghe tiếng Huyền Ưng Huyết Phi kêu, mắt hắc hùng chợt lóe sáng.

Hắc hùng hét to:

- Grao! Gru!

- Grao! Gru!

Hắc hùng nhúc nhích thân hình công kênh tới trước mặt Huyền Ưng Huyết Phi, vươn hai tay ôm nó.

Một ưng một gấu không giống như đối thủ, ngược lại càng giống đôi hảo huynh đệ hoặc là nói hảo tỷ muội. Bởi vì khi nội đan của thượng cổ Huyền Ưng, thượng cổ hắc hùng đứng lên, Dương Thạc vô tình liếc bụng nó, dường như không thấy vật tượng trưng cho giống đực.

Dương Thạc nhìn bộ dạng hắc hùng hưng phấn, trầm nghĩ:

- Hắc hùng này có thể đến hiệp cốc lấy được nội đan xem như có kỳ ngộ rất lớn. Thậm chí có thể nói là thiên ý! Bây giờ ta có giết chết nó, cầm nội đan không tác dụng gì, chẳng bằng để lại nội đan cho hắc hùng, khiến nó tiếp tục tu luyện tại đây, coi như kết thiện duyên.

Trong khoảng thời gian này sát tâm của Dương Thạc quá nặng, giờ thả cho hắc hùng một đường sống coi như là làm việc thiện tích đức.

Hắc hùng có được nội đan có thể chiếm một ngọn đồi ở trung tâm Yên sơn, ngay cả Bạch Văn Cùng Kỳ cũng không dám chọc vào nó. Có lẽ mấy chục năm sau, hắc hùng tu luyện có thành tựu sẽ trở thành tân vương giả của Yên sơn. Lúc đó Dương Thạc, Huyền Ứng Huyết Phi nếu như có dịp lại tới thì hắc hùng ân báo đáp, nói không chừng sẽ giúp ích nhiều cho Dương Thạc, Huyết Phi.

101. Chương 101: Thánh Địa, Đại Du Già Thuật

Vô Tận Thần Công

Chương 101: Thánh địa, Đại Du Già thuật

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: nguồn

Dịch: Nhóm dịch black

Mặc dù con Hắc Hùng kia thân thiết với Huyết Phi nhưng vẫn còn sợ hãi Dương Thạc, nên chỉ dám đứng từ xa nhìn Dương Thạc chứ không dám tới gần.

Hắc Hùng sợ Dương Thạc cũng là chuyện tốt. Nếu không Dương Thạc cũng không thể chịu được một cái ôm gấu của nó.

- Huyết Phi, đi thôi.

Huyết Phi cùng Hắc Hùng lại lưu luyến với nhau một lát, Dương Thạc mới nói với Huyết Phi.

Quác!

Huyết Phi đáp một tiếng, rồi quay lại kêu hai tiếng với Hắc Hùng chào tạm biệt, sau đó mới vỗ cánh đi tới cạnh Dương Thạc, cùng Dương Thạc ra khỏi sơn động, để Dương Thạc leo lên lưng của nó. Một người một ứng chuẩn bị rời đi. Còn viên nội đan của thượng cổ Huyền Ứng thì để Dương Thạc cầm hộ.

Ô ô... Ô ô...

Hắc Hùng tiến ra khỏi sơn động, kêu nhỏ hai tiếng ai oán, giống như cũng muốn chào tạm biệt Huyết Phi.

Quác!

Huyết Phi kêu to một tiếng, rồi phóng lên trời cao, nháy mắt đã lên đến mấy trăm trượng trên bầu trời, và bắt đầu bay về phía Nam.

Bay được một lát, Dương Thạc cùng Huyết Phi đã đến lãnh địa của Bạch Văn Cùng Kỳ, vương giả trong Yên Sơn.

Grào! Grào!

Cảm thấy Dương Thạc cùng Huyết Phi lại đến, Bạch Văn Cùng Kỳ liền gào rống lên. Nó đang định phóng lên trời đuổi theo Dương Thạc cùng Huyết Phi thì đột nhiên, nó cảm nhận được một luồng khí thể Huyền Ứng mạnh mẽ và mệnh mông đè ép tới mình. Dưới luồng khí thể cường đại này, Bạch Văn Cùng Kỳ có một cảm giác, chỉ cần mình hơi hành động một chút thì sẽ lập tức bị giết chết. Bởi vậy, con Bạch Văn Cùng Kỳ này không dám nhúc nhích nữa, mà ngoan ngoãn im lặng.

- A, nội đan của thượng cổ Huyền Ứng còn có tác dụng này nữa sao? Nhờ vào uy áp từ nội đan của thượng cổ Huyền Ứng thì gần như có thể tung hoành trong Yên Sơn rồi. Dù là đến các danh sơn, sông lớn khác của Đại Chu, chỉ cần không gặp được mãnh thú ác diệu cấp độ Vô Thánh thì dựa vào khí thể từ nội đan của thượng cổ Huyền Ứng này cũng có thể tung hoành đây.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Trong chớp mắt, một người một ưng đã bay qua lãnh địa của Bạch Văn Cùng Kỳ.

- Đi tìm Hồng Phi và Lục Thuý trước. Sau khi tìm được các nàng sẽ tìm tu ngay trong Yến Sơn. Cách Vũ Cử năm sau chỉ còn năm tháng nữa thôi, trong năm tháng này, nếu có thể đột phá lên Luyện Khí trung kỳ thì có thể dương danh trong Vũ Cử, tên tuổi của mình cũng sẽ được biết đến.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Trong lòng nghĩ đến những việc này, Dương Thạc vẫn cười Huyết Phi tiếp tục bay về hướng nam.

Gần như cùng lúc đó, ở Nam Tinh bên trong Huyền Di sơn, một con bồ câu màu xám cũng nhanh chóng bay đi.

Quác! Quác!

Phía sau nó còn có một con chim ưng hoang dã rất lớn đuổi theo. Tốc độ của con chim ưng này cũng rất nhanh, có mấy lần suýt bắt được bồ câu rồi.

Con bồ câu cố gắng bay nhanh, chỉ một lát sau, trước mắt nó xuất hiện một cái sơn cốc, trong sơn cốc này có mấy trăm doanh trường nằm rậm rạp chằng chịt với nhau. Đây đúng là một cái quân doanh. Khi con bồ câu thấy quân doanh này, hai mắt nó liền sáng lên, càng cố gắng bay nhanh về hướng quân doanh hơn.

Chú! Chú!

Tiếng kêu của bồ câu làm kinh động đến một số binh sĩ.

- Lạ quá, trong quân doanh của chúng ta có sát khí ngút trời mà vẫn có chim thú dám tới gần sao?
- Không phải, đây là chim bồ câu đưa tin của phủ Trấn Quốc Công, là phu nhân gửi tin cho đại công tử. Đằng sau nó còn có một con chim ưng hoang dã nữa à? Bắn rơi con chim ưng này đi.

Một số binh sĩ đi tuần trong quân doanh này là chính người trong 300 Hắc Y Vệ.

Những Hắc Y Vệ này nhìn thấy chim ưng hoang dã đuổi theo bồ câu liền lập tức giương cung tên, vút...vút... hai tiếng, con chim ưng hoang dã này đã bị bắn rơi.

Còn con chim bồ câu kia thì chui ngay vào trong doanh trường lớn nhất.

Trong doanh trường, một người thanh niên mặc áo gấm khoảng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi đang khoan chân ngồi nhắm mắt dưỡng thần giữa doanh trường. Bên cạnh hắn có bảy tám tên Hắc Y Vệ đứng xung quanh. Tên thanh niên này chính là Đại công tử của phủ Trấn Quốc Công, Phá Lỗ giáo uỷ của nam quân, Dương Tử Mặc.

- Chuyện gì vậy?

Chim bồ câu đưa tin bay đến đậu trên vai Dương Tử Mặc. Dương Tử Mặc mở hai mắt ra, vươn tay bắt lấy con chim bồ câu rồi rút tờ giấy nhỏ buộc ở trên đuôi nó ra.

- Cái gì? Dương Giáp cùng Kim Linh Điều đuổi giết Dương Thạc nhưng lại bị mất tích trong Yến Sơn, còn Dương Thạc thì không rõ sống chết sao?

Dương Tử Mặc mở ra tờ giấy nhỏ, đọc hết nội dung trong đó liền nhíu hai hàng lông mày lại.

- Dương Giáp trung thành và tận tâm với Dương gia ta, Kim Linh Điều là ác đồ thuần phục được, nếu không có chuyện bất ngờ thì sau khi bọn hắn giết chết Dương Thạc sẽ lập tức trở về ngay. Bây giờ, bọn hắn đã mất tích trong Yến Sơn, vậy chỉ sợ là dữ nhiều lành ít rồi.

- Đại công tử, xin Đại công tử báo thù cho đại ca cùng các huynh đệ đã chết của chúng tôi.

Mấy tên Hắc Y Vệ đứng xung quanh nghe thấy Dương Giáp dữ nhiều lành ít, vẻ mặt liền tức giận, quỳ rạp xuống trước mặt Dương Tử Mặc, khẩn cầu Dương Tử Mặc.

- Báo thù sao?

Mà lúc này, Dương Tử Mặc lại nhắm hai mắt lại.

- Mẫu thân là lòng dạ đàn bà nên mới không cho phép Dương Thạc làm vậy, nhưng thật ra, đâu cần thiết phải phái Dương Giáp đi đối phó hắn. Cổ Lão nói đúng, hắn tu luyện nhanh như vậy hoàn toàn là do có độ phù hợp cao với công pháp. Cứ chờ khi hắn tu luyện đến Luyện Khí hậu kỳ thì cũng không có cách nào có thể tiến thêm, khi đó sẽ có rất nhiều phương pháp để đối phó với hắn.

Dương Tử Mặc nói xong, mở hai mắt ra nhìn lướt qua đám Hắc Y Vệ xung quanh.

- Ta biết các người đều muốn giết Dương Thạc báo thù cho bọn Dương Giáp. Nhưng bây giờ đang là thời kỳ quan trọng nhất, chúng ta phải đi tiêu diệt Nam Lâm Tự. Nam Lâm Tự có truyền thừa từ Đại Lâm Tự. Trong đó có không ít công pháp Luyện Thể cường đại, ví dụ như 800 La Hán công. Nếu chúng ta lấy được nó để dùng trong quân đội thì nhất định sẽ tạo nên một cánh quân khủng bố như lang hổ. Việc này có tác dụng rất lớn đối với kế hoạch của Dương gia ta. Nam Lâm Tự bắt buộc phải là của Dương gia ta rồi.

- Chẳng qua, muốn tiêu diệt được Nam Lâm Tự sẽ rất khó.

- Hơn một trăm năm trước, không biết vì chuyện gì mà Đại Yến triều trước lại muốn tiêu diệt Đại Lâm Tự, và đã phái ra mấy chục vạn đại quân cùng hơn mười cao thủ Đại Tông Sư trở lên. Tuy cuối cùng, Đại Yến đã tiêu diệt được thánh địa võ đạo Đại Lâm Tự nhưng họ cũng bị tổn thất vô cùng nghiêm trọng, hầu như toàn bộ cao thủ Đại Tông Sư đã bị chết hết. Vì như thế mà sau khi thái tổ Đại Chu ta khởi binh mới có thể như thế chẻ tre, tiêu diệt được Đại Yến, giành lấy thiên hạ chỉ trong vòng mười năm.

- Tuy Nam Lâm Tự không thể sánh bằng Đại Lâm Tự nhưng dù sao nó cũng là môn phái võ đạo, muốn tiêu diệt nó thì còn phải sử dụng tới tất cả quân đội Nam Tĩnh.

Dương Tử Mặc bình tĩnh nói.

- Còn về tên Dương Thạc...

Dương Tử Mặc đột nhiên xoay sang chuyện khác.

- Dù cây có mọc thành rừng thì gió vẫn có thể thổi bật rễ. Dương Thạc đoạt giải nhất trong cuộc thi Sơ Bạt của Đại Chu chưa chắc là chuyện tốt.

- Mấy năm gần đây, Hoả La quốc, Ni La Quốc, Nam Sa Quốc đều phái không ít người đến kinh thành Đại Chu, học tập văn hoá và võ đạo Đại Chu. Thậm chí, một số người trong đó cũng tham gia cuộc thi tuyển chọn cao thủ võ đạo, luận bàn tài nghệ với người Đại Chu. Bọn hắn ở Đại Chu, tất nhiên là muốn tranh giành thể diện cho quốc gia của mình. Mà Dương Thạc là người đoạt giải nhất vòng thi Sơ Bạt, nếu có thể đánh bại hay giết được Dương Thạc thì...

- Nghe nói một đệ tử của thánh địa võ đạo Kim Phật tự của Ni La Quốc cũng đã đến kinh thành Đại Chu. Đại Du Già thuật của Kim Phật Tự trong Ni La Quốc là công pháp cấp thần công bí điển. Nếu có thể để hắn đối đầu với Dương Thạc trong Vũ Cử thì Dương Thạc chỉ có đỡ nhiều lạnh ít mà thôi.

Dương Tử Mặc híp lại hai mắt, trầm giọng nói.

102. Chương 102: Một Trảo Bóp Thành Một Đám Máu Thịt!

Vô Tận Thần Công

Chương 102: Một trảo bóp thành một đám máu thịt!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong Yến Sơn.

Hai cô gái khoảng mười bốn mười lăm tuổi đang nhanh chóng đi trong núi rừng Yến Sơn. Hai cô gái này, một người mặc áo màu đỏ, một người mặc áo màu xanh, quần áo của hai người đã bị rách đôi chỗ. Hai người đang đi về hướng bắc, có thể thấy họ muốn đi vào sâu trong Yến Sơn.

Hai cô gái này không phải ai khác mà chính là hai thị nữ của Dương Thạc là Hồng Phi cùng Lục Thuý.

Lúc này, vẻ mặt của hai cô gái đều hơi âm trầm.

- Nhanh lên, mười ngày trước, thiếu gia bị tên Hắc Y Vệ kia đuổi theo hướng này đi vào Yến Sơn đấy.

Hồng Phi vừa đi vừa nói. Vẻ mặt cô tràn đầy kiên nghị.

Dương Thạc cùng Huyết Phi bị Dương Giáp và Kim Linh Điều đuổi giết, đã đi vào sâu trong Yến Sơn được mười ngày rồi. Trong mười ngày này, Dương Thạc cùng Huyết Phi vẫn chưa về, nên hai người thị nữ Hồng Phi cùng Lục Thuý đều rất lo lắng cho an nguy của Dương Thạc. Đợi suốt thời gian dài như vậy, hai người không muốn đợi nữa, liền quyết định tiến vào trong Yến Sơn, đi tìm Dương Thạc và Huyết Phi.

- Tỷ tỷ, tỷ nói xem... thiếu gia... hắn không phải bị tên Hắc Y Vệ kia giết chứ?

Lục Thuý theo sát phía sau Hồng Phi, khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên sự lo lắng.

Hồng Phi nghe được lời này của Lục Thuý, lông mày không khỏi nhú lại một cái. Chẳng qua, Hồng Phi vẫn lập tức lắc đầu:

- Chắc có lẽ không đâu. Trước khi thiếu gia vào Yến Sơn, vẻ mặt của hắn như đã có tính trước rồi. Có lẽ thiếu gia nắm chắc có thể giết chết tên Hắc Y Vệ cùng con Kim Linh Điều kia. Hơn thế nữa, trong mười ngày này, tên Hắc Y Vệ cùng con Kim Linh Điều kia cũng không ra khỏi Yến Sơn. Có thể là thiếu gia đã giết chết bọn chúng nhưng bản thân bị thương nên mới ở trong Yến Sơn tu dưỡng đấy.

- Nhưng... tỷ tỷ, con Kim Linh Điều kia có thực lực của Võ Sư mà...

Lục Thuý vẫn lo lắng như trước.

- Chẳng may thiếu gia dẫn tên Hắc Y Vệ cùng con Kim Linh Điều kia vào sâu trong Yến Sơn và gặp được dị thú lợi hại nào đó, tuy Hắc Y Vệ cùng Kim Linh Điều bị giết chết nhưng thiếu gia...

Theo như Lục Thuý nghĩ, khả năng Dương Thạc còn sống là cực kỳ nhỏ bé.

Hồng Phi im lặng một lát, không nói gì. Tất nhiên, cô biết Lục Thuý nói rất có đạo lý, không có dị thú trong Yến Sơn hỗ trợ thì Dương Thạc không thể nào giết chết được kim linh điều. Nhưng nếu Dương Thạc nhờ lực lượng của dị thú thì cơ hội chạy trốn cũng rất ít.

- Đừng nói nữa, cho dù thiếu gia lành ít dữ nhiều thì chúng ta cũng phải lên núi tìm thử.

Một lúc lâu sau, Hồng Phi mới tiếp tục nói.

- Như vậy đi, chúng ta tiếp tục đi vào sâu trong Yến Sơn, nếu gặp được dị thú mà chúng ta không đối phó được thì chúng ta sẽ trở về. Đây cũng coi như làm một việc cho thiếu gia. đọc truyện mới nhất tại .

- Thiếu gia đã cho chúng ta hai viên Huyết Tinh Thạch Nhũ. Dùng hai viên Huyết Tinh Thạch Nhũ này thì chúng ta có thể tu luyện tới cấp độ Luyện Khí. Đến lúc đó, chúng ta rời đi kinh thành, tìm một nơi mai danh ẩn tích sinh sống. Mà tư chất của chúng ta cũng không kém, lại có thêm công pháp đẳng cấp cao để tu luyện thì trước ba mươi tuổi chúng ta có thể đột phá cấp độ võ Sư và có thể có được địa vị nhất định. Khi đó, chúng ta sẽ lập bài vị cho thiếu gia, mỗi ngày thờ cúng, coi như chúng ta không quên ân đức của thiếu gia.

Hồng Phi nói.

Dương Thạc đoạn tuyệt với Trình phu nhân, nên Hồng Phi và Lục Thuý đi theo Dương Thạc.

Nếu Dương Thạc thật sự đã chết thì hai người các nàng cũng không thể quay lại phủ Trần Quốc Công, mà chỉ có thể rời đi kinh thành, mai danh ẩn tích, bắt đầu cuộc sống mới.

- Ừ.

Lục Thuý liên tục nhẹ gật đầu.

Hai người tiếp tục đi về phía trước, vừa mới đi vào một mảnh núi rừng, tiến vào một sơn cốc liền thấy ở trong sơn cốc này có một cái hang rất lớn.

Tại cửa hang là một đồng hồ tròn, mùi máu tươi thoang thoảng từ trong hang động này tán ra.

- Hình như ở đây có dấu vết đánh nhau.

- Có phải là...

Hồng Phi và Lục Thuý nhìn nhau, trong lòng hơi động.

- Đi, vào hang nhìn xem.

Hai người không hề do dự, lập tức đi vào trong cái hang này.

Hai người vừa đi tới gần cửa hang liền thấy ở cửa hang có hai cái thi thể thật lớn. Trong đó, một cái chính là Kim Linh Điều, còn một cái khác là của một con rắn lớn, dài hơn ba trượng. Chẳng qua, hình như da con rắn lớn này đã bị lột một mảng lớn, mơ hồ còn thấy được máu thịt bên trong.

- Là Kim Linh Điều.

- Tỷ tỷ, mau nhìn xem, hình như bên kia là thi thể của Hắc Y Vệ.

Hồng Phi cùng Lục Thuý lập tức nhận ra thi thể của Kim Linh Điều, và rất nhanh sau đó cũng nhìn thấy thi thể của tên Hắc Y Vệ Dương gia.

- Kim Linh Điều và tên Hắc Y Vệ đều chết hết rồi sao?

Hai người thị nữ mở to mắt nhìn, vẻ mặt không thể tin.

- Sao không thấy thiếu gia cùng Huyết Phi đâu nhỉ? Chẳng lẽ, sau khi bọn họ giết chết Hắc Y Vệ và kim linh điều liền rời đi rồi? Không thể nào, bọn họ giết kim linh điều và Hắc Y Vệ xong, không thể không bị thương. Chẳng lẽ, bọn họ ở sâu bên trong hang này sao?

Trong lòng hai người thị nữ nghĩ như vậy liền nhìn về phía trong hang động này.

Gừ gừ gừ! Gừ gừ gừ!

Mà đúng lúc các nàng muốn đi vào trong hang động đá vôi này để xem xét thì chợt nghe từ trong hang truyền ra mấy tiếng kêu chói tai. Ngay sau đó, mấy thanh âm ‘bang bang’ truyền ra, rồi một con nhím cao khoảng năm thước, dài hơn một trượng từ sâu trong hang động đá vôi lao vọt ra, vừa kêu vừa xông về phía Hồng Phi và Lục Thuý.

- Là một con nhím mãnh thú Tôi Thể đỉnh phong, mau chạy ra ngoài.

Khi Hồng Phi, Lục Thuý nhìn thấy con nhím này thì đều biến sắc.

Trong Yến Sơn, nhím là một loại mãnh thú bình thường. Nó thường có thực lực của Tôi Thể đỉnh phong, rất ít con có thể đi vào cấp độ Luyện Khí. Nhím cũng giống như Hắc Hùng, đều có khí huyết khổng lồ. nhím Tôi Thể đỉnh phong cũng đủ để sánh bằng cường giả Luyện Khí rồi.

Khi con nhím này xông thẳng tới, Hồng Phi, Lục Thuý chỉ có thể tránh né thôi.

Hai người cùng di chuyển một chút, đã ra khỏi hang động này.

Oanh! Oanh!

Đúng lúc này, con nhím kia cũng nhanh chóng phá vỡ hai tảng đá lớn ở cửa hang, rồi vọt ra ngoài, mang theo lực lượng khí huyết khổng lồ, nháy mắt đã lao tới trước mặt Hồng Phi cùng Lục Thuý.

Tuy thực lực của Hồng Phi và Lục Thuý cũng khá tốt nhưng kinh nghiệm thực chiến quá ít nên đã sớm sợ hãi, chỉ biết tránh né thôi.

Nếu bị con nhím đâm trúng thì hai người khó tránh khỏi kết cục gân cốt bị gãy hết.

Ầm!

Khi con nhím này sắp va vào hai người, một luồng khí thể uy áp mạnh mẽ từ trên trời giáng mạnh xuống, nháy mắt đã bao phủ con nhím. Dưới uy áp của khí thể kia, con nhím này không thể di chuyển được chút nào.

- Hừ, là một con nhím sao? Lúc con măng xà màu xanh kia ở đây thì người không dám đến hang động đá vôi này. Bây giờ, măng xà màu xanh chết rồi thì người lại muốn tới đây kiếm lợi hả?

- Thị nữ của Dương Thạc ta là để súc sinh nhà người bắt nạt sao?

Giọng nói lạnh lùng từ trên không trung truyền đến.

Một khắc sau lại nghe thấy tiếng Huyền Ứng kêu to ‘quác’, rồi một con Huyền Ứng cực lớn bay nhanh đến đỉnh đầu con nhím. Tiếp đó, một bóng người màu đen từ trên lưng Huyền Ứng nhanh chóng nhảy xuống.

Hắn vươn tay phải ra, một móng vuốt sắc bén cực lớn màu đen lập tức bao trùm con nhím này. Một lát sau, năm ngón của móng vuốt sắc bén kia cụp lại, hung hăng tung ra một trảo, chỉ nghe ‘rầm rầm’ mấy tiếng, xương cốt của con nhím da thô thịt dày đã bị bẻ gãy. Thế là, nó đã bị bóp nát, hoá thành một đồng máu thịt.

Con nhím cấp độ Tôi Thể đỉnh phong lại bị một trảo bóp thành một đồng máu thịt.

103. Chương 103: Săn Bắn Đầu Xuân, Cường Giả Ni La

Vô Tận Thần Công

Chương 103: Săn bắn đầu xuân, cường giả Ni La

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Thiếu gia!

- Là thiếu gia!

Mãi cho đến khi con nhím Tôi Thể đỉnh phong này bị một trảo bóp nát, trở thành một đồng thịt nát, Hồng Phi Lục Thúy mới phản ứng lại. Đồng thời hai nàng cũng nhìn thấy người vừa từ trên trời giáng xuống, nhanh chóng ra tay chém giết con nhím này đúng là Dương Thạc.

Quác!

Kêu to một tiếng, Huyết Phi cũng hạ xuống mặt đất, đứng ở bên cạnh Dương Thạc.

Dương Thạc đã làm cái dây, buộc viên nội đan Huyền Ứng thượng cổ kia lên cổ Huyết Phi. Sau khi hấp thu nội đan Huyền Ứng thượng cổ, Huyết Phi có thể điều khiển viên nội đan này tự nhiên. Muốn nó phát tán ra uy áp khí thể, nó có thể phát tán ra uy áp siêu việt của cường giả Vô Thánh. Lúc không muốn để nó tản mát ra uy áp, nó chính là một quả cầu bình thường, không có bất kỳ chỗ nào kỳ dị.

Vừa rồi Dương Thạc chém giết con nhím kia chính là do Huyết Phi tản mát ra uy áp Huyền Ứng thượng cổ, khiến con nhím không thể hoạt động được.

Hiện tại đối mặt với Hồng Phi Lục Thúy, uy áp này đã bị thu lại.

- Bảo các người ngoan ngoãn chờ ở biên giới Yến Sơn, sao các người lại chạy đến đây rồi? Nếu không phải lần này ta chạy đến kịp thời, chỉ sợ các người đã ăn phải thiệt thòi lớn với con nhím này rồi!

- Đây mới chỉ là một con nhím, là mãnh thú ăn cỏ. Nếu đổi lại là mãnh thú ăn thịt, các người dứt khoát trở thành đồ trong bụng nó rồi đấy!

Một trảo bóp nát con nhím, Dương Thạc giống như vừa làm một chuyện không có ý nghĩa. Thu hồi Huyền Ung Trảo, Dương Thạc liền trách cứ Hồng Phi, Lục Thúy.

- Thiếu gia...

Hồng Phi Lục Thúy cúi đầu xuống.

Môi mím lại, đôi mắt hai tiểu thị nữ này đều đỏ hồng, mắt thấy sắp rơi lệ.

Các nàng tiến vào sâu trong Yến Sơn, chẳng qua là lo lắng cho an nguy của Dương Thạc nên mới tiến vào xem xét. Hiện tại bị Dương Thạc trách cứ, các nàng tự nhiên thấy hơi tủi thân.

Nhưng tuy tủi thân, các nàng vẫn cảm thấy trong lòng ấm áp.

Các nàng vốn cho rằng Dương Thạc đã chết, trong lòng lạc lõng đến tận cùng. Ngay sau đó lại gặp phải con nhím này, bị con nhím lao tới, đã sợ hãi đến cực hạn. Dưới tình huống này, Dương Thạc từ trên trời giáng xuống, một chiêu chém giết con nhím. Lúc này, Dương Thạc đã in dấu rất sâu trong lòng các nàng. Đối với Dương Thạc, các nàng cũng hoàn toàn trung thành.

- Tốt rồi. Đã tìm được các người, vậy sau này chúng ta tiềm tu luôn trong động đá vôi này vậy. Ta đuổi mấy con rắn lục bình thường đi đã.

Thấy dáng vẻ ủy khuất của Hồng Phi Lục Thúy, Dương Thạc cũng không nói thêm gì nữa.

- Hai khối Huyết Tinh Thạch Nhũ này, các người cầm lấy mà dùng đi, đủ cho các người tu luyện tới cảnh giới Võ Sư rồi.

Đồng thời, Dương Thạc cũng lấy ra hai khối Huyết Tinh Thạch Nhũ loại to cho Hồng Phi Lục Thúy.

Huyết Tinh Thạch Nhũ tự nhiên là chí bảo vô đạo nhưng chỉ có hiệu quả với cường giả dưới cấp độ Võ Sư. Dương Thạc vốn muốn phân mấy khối Huyết Tinh Thạch Nhũ này cho Lục ca Dương Thành một chút nhưng Dương Thành đã đột phá tới cấp độ Võ Sư, cũng không cần nữa. Dương Thạc liền dứt khoát đưa Huyết Tinh Thạch Nhũ cho Hồng Phi Lục Thúy, toàn lực bồi dưỡng các nàng.

Nhìn thấy Dương Thạc cho các nàng Huyết Tinh Thạch Nhũ, Hồng Phi Lục Thúy đều kinh ngạc đến mức há to miệng.

Một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ lớn như vậy, chỉ sợ trong hoàng cung Đại Chu cũng không có đâu?

Nếu mang chúng đến bán ở kinh sư, hai khối Huyết Tinh Thạch Nhũ này tuyệt đối có thể bán được với giá trên trời!

Mà hai khối Huyết Tinh Thạch Nhũ có giá trên trời này lại bị Dương Thạc dễ dàng đưa cho hai tiểu thị nữ của hắn. Giờ phút này, Hồng Phi Lục Thúy đều cảm giác Dương Thạc không coi các nàng là thị nữ ti tiện mà là thân nhân chính thức...

Một tháng sau đó, Dương Thạc, Hồng Phi, Lục Thúy và Huyết Phi đều tiềm tu trong động đá vôi.

Tu luyện một tháng, thực lực của Dương Thạc và Huyết Phi không tăng lên rõ rệt.

Nhưng hai thị nữ Hồng Phi Lục Thúy còn tu luyện anh dũng hơn, không đồng thời đột phá vào Luyện Khí sơ giai, sau khi nuốt Thông Khí Đan này, hoàn toàn vững chắc cảnh giới.

Tư chất của các nàng đều không yếu hơn Dương Tử Hi!

Chỉ có điều bởi vì trong khi tu luyện công pháp lúc trước, các nàng không có nhiều thiên tài địa bảo cung ứng, nên tốc độ tu luyện có hạn.

Hiện tại đã chiếm được công pháp tu luyện đẳng cấp cao, cộng thêm Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ, có thể nhanh chóng tiến vào Luyện Khí sơ giai như vậy cũng là chuyện rất bình thường. Tu luyện thêm một năm nữa, tiến vào Luyện Khí trung giai cũng là chuyện có thể.

Trôi qua một tháng, Đại Chu cũng bắt đầu vào đông!

Chỗ phương bắc Yên Sơn, xa hơn về phía bắc chính là Bắc Vực Băng Nguyên, chính là vùng đất man di thiếu văn minh. Chẳng qua là có Yên Sơn ngăn chặn cách, hàn khí ở Bắc Vực Băng Nguyên mới không ảnh hưởng đến kinh sư thôi. Dù vậy, sau khi bắt đầu mùa đông, kinh sư cũng vô cùng rét lạnh. Sau một trận tuyết rơi dày đặc, từ kinh sư đến Yên Sơn đều như được dát bạc phủ tơi.

Bởi vì động đá vôi thanh măng xà Yên Sơn kia ở dưới lòng đất nên cũng không tính là quá lạnh.

Dương Thạc, Hồng Phi, Lục Thúy đều dùng da Man Ngưu làm áo da, vô cùng lạnh lẽo. Về phần Huyết Phi, thời tiết lạnh lẽo, nó dứt khoát không ăn không uống, mỗi ngày đều chỉ ngồi xồm, nhắm mắt nghỉ ngơi, hô hấp không ngừng hút vào linh khí trong nội đan Huyền Ưng thượng cổ, giống như đã rơi vào trạng thái ngủ đông.

Mùa đông ở Đại Chu giằng co ba tháng.

Đã qua cuối năm, chưa đầy nửa tháng nữa là đầu tiết xuân, cách thời gian Vũ Cử, tuyển chọn võ đạo Đại Chu giai đoạn hai còn hơn một tháng! (.

Hai mươi tám tháng giêng, tiết trời ấm lại hiếm thấy, cỏ cây đã sớm nảy mầm. Trong Yên Sơn dạt dào sinh cơ!

Giá! Giá! Giá!

Tiếng vó ngựa vang lên, một đoàn người hơn trăm người tiến vào trong Yên Sơn.

Trong nhóm người này có khoảng bốn năm người trẻ tuổi đang mặc áo giáp hoa lệ. Những người khác đều mặc áo giáp bình thường, hình như là thị vệ. Ngoài ra, những người đi đường này còn dẫn theo hơn mười con chó lớn như con nghé con. Mấy con chó ngao màu lửa đỏ đứng là Đạp Hỏa Ngao. Còn một số con chó khác, hình thể hơi thon dài, tổng thể còn lớn hơn Đạp Hỏa Ngao một chút, sau lưng mọc Hồ Vãn, đúng là một loại chó cường đại khác ở Đại Chu, Mục Hồ Khuyển!

Mấy người này hiển nhiên là muốn vào trong Yên Sơn, tiến hành săn bắn đầu xuân.

Trong bốn năm người trẻ tuổi kia có một nữ tử mười sáu mười bảy tuổi, đôi mắt màu lam nhạt, hình như có huyết thống Hỏa La Quốc, đúng là công chúa Hỏa La, Đại Lâm Nhi.

Bên cạnh Đại Lâm Nhi đứng là Tiểu hầu gia ở An Võ Hầu Phủ, Trình Tử Dương.

Ngoài ra còn có hai ba người khác, thân phận cũng vô cùng hiển quý. Một nữ tử trong đó có thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, dung mạo dịu dàng, dường như là nữ tử phía nam. Bên cạnh nàng là một nam tử trẻ tuổi làn da ngăm đen, vóc người không cao, tính khí nội liễm. Về mặt nam tử này bướng bỉnh, thậm chí cũng không thèm để công chúa Hỏa La, Đại Lâm Nhi vào trong mắt.

- Lâm Nhi công chúa, Chí Thúy công chúa, phía trước chính là Yên Sơn rồi. Hiện tại là đầu xuân, một số chim thú cũng bắt đầu hoạt động. Lúc này, một số loài vật ngủ đông cũng đã tỉnh dậy, tuy không mập nhưng trong thịt có mùi thơm cây cỏ, vô cùng mỹ vị. Đây đúng là thời tiết tốt để săn bắn!

Trình Tử Dương lập tức giơ roi lên, chỉ hướng Yên Sơn phía trước, nói với Đại Lâm Nhi và nữ tử kiều diễm kia.

Nữ tử kiều diễm kia chính là con gái quốc chủ Nam Sa Quốc Lữ Tân Thượng, tên là Lữ Chí Thúy, cũng giống như Đại Lâm Nhi, đều là thân phận hiển quý.

Về phần nam tử cạnh nàng, cũng không phải người Nam Sa Quốc, càng không phải người Đại Chu, hẳn là đệ tử thánh địa võ đạo Ni La Quốc Kim Phật Tự, tên là Già La Minh, cường giả võ đạo Luyện Khí cao giai!

104. Chương 104: Chó Dữ Xé Xác, Ăn Quân Nô Phế Vật

Vô Tận Thần Công

Chương 104: Chó dữ xé xác, ăn Quân nô phế vật

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tuổi của Già La Minh nhiều nhất chỉ trên dưới mười lăm mười sáu tuổi.

Mười lăm mười sáu tuổi tiến vào Luyện Khí cao giai, đây đã tuyệt đối được coi là thiên tài. Trong kinh sư Đại Chu, Trình Tử Dương thiên tư trác tuyệt cũng chỉ là Luyện Khí đỉnh phong mà thôi. Huống hồ Trình Tử Dương kia còn lớn hơn Già La Minh hai tuổi. Hiển nhiên mặc dù ở Ni La Quốc Kim Phật Tự, Già La Minh tuyệt đối cũng được coi là đệ tử thiên tài.

Ni La Quốc Kim Phật Tự tuyệt đối là thánh địa võ đạo!

Thậm chí thánh địa võ đạo Đại Lâm Tự đều là truyền thừa từ Ni La Quốc Kim Phật Tự.

Mặc dù nói võ học Địa Lâm Tự đều do về sau sư tổ các thời kỳ Đại Lâm Tự sáng tạo ra. Nhưng chỉ cần Đại Lâm Tự vốn ở trong Kim Phật Tự, điểm này cũng đủ để nói rõ nội tình võ học Kim Phật Tự rồi.

Già La Minh thân là đệ tử thiên tài của Kim Phật Tự, Trường Đại Du Già Thuật, Ni La Quyền, mặc dù thực lực chỉ là Luyện Khí cao giai, nhưng cho dù là Trình Tử Dương đạt tới Luyện Khí đỉnh phong thì cũng đều chưa hẳn dám nói có thể dễ dàng đánh thắng Già La Minh!

- Tiết đầu xuân đúng là lúc chim thú rời tổ!

- Lúc này chim thú nhanh nhạy nhất, cũng không dễ bắn chết. Nhưng Lâm Nhi công chúa là người Hỏa La Quốc, tinh thông cưỡi ngựa bắn cung. Chí Thúy công chúa cũng là tiền nghệ tuyệt luân. Già La huynh càng là cao thủ võ đạo Kim Phật Tự. Chắc hẳn mấy con mồi kia cũng không thể chạy thoát khỏi tay ba vị đầu!

Trình Tử Dương mỉm cười, tiếp tục nói.

- Lần này chúng ta lên núi săn bắn, không bằng chia làm hai đội, so xem ai săn được nhiều con mồi hơn, trân quý hơn. Như thế nào? Như vậy đi, ta và Lâm Nhi công chúa một đội, Già La huynh và Chí Thúy cùng một đội!

Trình Tử Dương đề nghị.

- Chúng ta đồng ý, xem ý kiến của Già La huynh thế nào!

Công chúa Lữ Chí Thúy cầm một chiếc cung tinh xảo trong tay, tự nhiên cười nói, nhìn về phía Già La Minh.

- Nhập gia tùy tục, cứ theo như lời Trình huynh đi!

Sắc mặt Già La Minh vẫn cứng nhắc như trước, khẽ gật đầu, dùng giọng nói hơi khàn khàn đáp.

Ngôn ngữ Đại Chu của hắn tốt hơn mấy tên thị vệ của Đại Lâm Nhi rất nhiều, nhưng hắn nói ra vẫn khiến người ta có cảm giác vô cùng không thoải mái.

- Lần này Già La huynh lên núi hình như không mang theo bao nhiêu thị vệ tôi tớ. Như vậy đi, thị vệ của ta đưa cho Già La huynh mười người. Nghe nói lúc ở Ni La Quốc, Già La huynh dùng Quân nô tốt để hầu hạ, hiện tại đến Đại Chu nhưng lại không chiêu mộ Quân nô. Vừa vặn phủ Trấn Quốc Công có tên hạ nhân, là thực lực Tội Thủ trung giai, đáng tiếc bị người ta phế đi. Trấn Quốc Công phu nhân muốn ta chuyển giao hắn cho Già La huynh, làm Quân nô hầu hạ cho Già La huynh!

Trình Tử Dương chợt nói thêm.

- Trần Quốc Công phu nhân đưa cho sao?

Hai hàng lông mày của Già La Minh hơi nhíu lại một cái.

- Trình huynh, ta đã đáp ứng chuyện kia với Trần Quốc Công phu nhân, tự nhiên là sẽ làm. Huống hồ ta cũng muốn mở mang kiến thức, xem thực lực của người đoạt giải nhất Sơ Bạt võ đạo Đại Chu. Trần Quốc Công phu nhân cũng không cần đưa ta thứ gì để lôi kéo ta đâu!

Già La Minh trầm giọng nói.

- Ha ha, Già La huynh, người này đã bị đánh gãy gân tay gân chân, ngoại trừ làm Quân nô thì chỉ sợ cũng không còn con đường khác. Già La huynh thu nhận hẳn coi như là đã có ân tái tạo với hẳn, kính xin Già La huynh đừng từ chối!

Trình Tử Dương cười ha ha, chợt vỗ tay một cái:

- Dẫn hẳn tới!

- Vâng!

Thị vệ đằng sau đáp ứng một tiếng, nhanh chóng dẫn tới một nam tử hơn ba mươi tuổi.

Nam tử này hoạt động chân tay cũng không linh hoạt, hiển nhiên là bị đánh gãy gân tay gân chân. Đây không phải ai khác, đúng là hạ nhân của phủ Trần Quốc Công, người vốn là tiểu quản gia kho phủ nhưng đã bị Dương Thạc đả thương, Lý Nghĩa!

- Tiểu nhân bái kiến thiếu gia!

Lý Nghĩa tiến đến trước mặt Trình Tử Dương, nhanh chóng quỳ rạp xuống mặt đất, nói ra.

- Ủm.

Trình Tử Dương khẽ gật đầu.

- Lý Nghĩa, người đã bị trục xuất khỏi phủ Trần Quốc Công. Với trình trạng hiện tại của người, cho dù bị đẩy đến nông trường thì cũng chỉ là một phế nhân. Hiện tại cô đưa người cho Già La huynh làm Quân nô. Người hầu hạ Già La huynh tốt, chắc hẳn Già La huynh cũng sẽ không bạc đãi người.

- Tiểu nhân tuân mệnh!

Lý Nghĩa dập đầu với Trình Tử Dương một cái, lúc này mới đứng dậy, nhìn thoáng qua Già La Minh rồi tiến sát đến phía sau Già La Minh.

- Tốt rồi, Lâm Nhi công chúa, Chí Thúy công chúa, Già La huynh, hiện tại chúng ta liền lên núi thôi!

Thấy Già La Minh xem như nhận Lý Nghĩa, Trình Tử Dương mỉm cười, nói ra.

- Giá!

- Giá!

Mấy người không chút chần chờ, vung roi, xuất phát vào trong Yến Sơn.

Mặc dù Lý Nghĩa không cưỡi ngựa, nhưng ra sức chạy bộ thì cũng đuổi kịp Già La Minh.

- Hả?

Mà đúng lúc này, lại thấy Già La Minh nhướng mày, nhanh chóng siết dây cương dừng lại.

- Quân nô Ni La Quốc ta, trước mặt chủ nhân phải bò đi! Quân nô không bò thì sao có thể gọi là Quân nô? Người còn muốn đứng chạy đi như người bình thường sao?

Ánh mắt lạnh như băng đảo qua người Lý Nghĩa, Già La Minh trầm giọng quát.

- Ngoan ngoãn gục xuống cho ta!

Sau một khắc, Già La Minh điều khiển ngựa dưới chân, trong chốc lát đã lùi lại đến bên cạnh Lý Nghĩa. Hẳn vẫn ngồi trên ngựa, cánh tay phải mạnh mẽ duỗi ra, bàn tay phải chộp xuống, bắt được đầu Lý Nghĩa.

Cánh tay phải mạnh mẽ dùng sức, ấn mạnh một cái. Chỉ nghe Lý Nghĩa hét thảm “A...” một tiếng, căn bản không chống đỡ được, thân thể ngã thẳng xuống. Già La Minh ngồi trên lưng ngựa, cánh tay phải vốn không có khả năng ấn Lý Nghĩa xuống mặt đất. Nhưng không biết đã xảy ra chuyện gì, đã thấy thân thể Già La Minh trên lưng ngựa cúi xuống, cánh tay trái ngấn lại một xích, cánh tay phải dài thêm một xích chỉ trong chốc lát. Người ở trên lưng ngựa, cánh tay phải hầu như có thể chạm xuống mặt đất rồi. Chỉ ấn một cái, Lý Nghĩa đã nằm ngã sấp xuống đất!

- Kim Phật Tự Đại Du Già Thuật?

Thấy cánh tay trái của Già La Minh ngấn đi, cánh tay phải lại dài ra, Trình Tử Dương đứng cách đó không xa, đầu lông mày khẽ nhíu lại.

- Cứ bò như vậy đuổi theo ta!

Lạnh lùng nói với Lý Nghĩa, Già La Minh khẽ vung roi ngựa, không quản Lý Nghĩa này nữa, tiếp tục tiến về phía Yên Sơn.

Lý Nghĩa kinh hồn bạt vía, muốn bò theo chủ nhân nhưng rốt cục do tốc độ bò quá chậm, chỉ trong chốc lát đã bị cách xa nửa dặm.

- Một tên phế vật! Quân nô không thể hầu hạ bên cạnh chủ nhân mọi lúc thì dùng người làm gì? Gân tay gân chân người bị đánh gãy, chắc là kiệt tác của Dương Thạc kia đúng không? Trần Quốc Công phu nhân đưa người cho ta là vì muốn chúng ta cùng chung mối thù sao? Đáng tiếc, phế vật như người, lại là bại tướng dưới tay Dương Thạc, muốn người hầu hạ ta đúng là vũ nhục ta! Nếu người đã là một tên phế vật, vậy thì cũng không cần phải sống rồi!

Âm thanh lạnh như băng truyền ra từ phía Già La Minh.

Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu!

Sau một khắc, đã thấy bốn năm con chó Đạo Hỏa Ngao bên cạnh Già La Minh sủa điên cuồng, lao về phía Lý Nghĩa đang bò đằng sau. Không đợi Lý Nghĩa kịp phản ứng, bốn năm con Đạo Hỏa Ngao đã sớm lao lên người Lý Nghĩa, điên cuồng cắn xé!

- A...

Tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền ra từ trong miệng Lý Nghĩa.

Chỉ trong một lát, Lý Nghĩa này đã sớm bị mấy con chó Đạo Hỏa Ngao xé thành mảnh nhỏ, nuốt vào trong bụng!

Nhìn thấy tình cảnh này, sắc mặt công chúa Hỏa La Quốc Đại Lâm Nhi, công chúa Trường Sa Quốc Lữ Chí Thúy đều biến hóa, gần như sắp nôn mửa.

Mà sắc mặt Trình Tử Dương cũng lập tức trở nên lạnh lẽo

105. Chương 105: Huyết Phi Đột Phá, Bí Pháp Huyền Ưng.

Vô Tận Thần Công

Chương 105: Huyết Phi Đột Phá, Bí Pháp Huyền Ưng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Kiêu ngạo đến cực điểm, quả thật là kiêu ngạo đến cực điểm!

Trình Tử Dương nắm chặt roi ngựa, cả người run lên, trong lòng đã tức giận tới cực hạn.

- Tên Già La Minh này thật quá khoa trương. Cô cô của Trình Tử Dương, phu nhân của Trần Quốc Công đã đưa người tới. Đừng nói là một nô tài, cho dù đó chỉ là một con chó thì Già La Minh cũng phải nuôi dưỡng cho tốt. Không thể tưởng được, tên Già La Minh này thật sự coi Lý Nghĩa là quân nô. Chỉ cần bất mãn một chút là lập tức muốn chém giết!

Hơn nữa, hẳn lại để những con chó dữ kia cắn xé, xé xác ăn!

Hành động này giống như là hung hăng đánh vào mặt Trình phu nhân, đánh vào mặt Trình Tử Dương!

- Quả nhiên người man di tại vùng thiếu văn minh không biết lễ nghi phép tắc. Một kẻ dã man như thế này, cho dù tu vi võ đạo thông thiên thì có làm sao?

Sau khi hít một hơi thật sâu, Trình Tử Dương mới miễn cưỡng bình phục được tâm cảnh.

- Chẳng qua lần này ta muốn lợi dụng người chém giết Dương Thạc. Nếu không thì ai sẽ làm bạn với ngươi?

- Chỉ là Luyện Khí cao kỳ mà cũng dám dương uy ở trong Đại Chu ta sao? Thật sự cho rằng ở Đại Chu không còn người nào sao? Lần này chờ người chém giết Dương Thạc, sau khi con vợ kế Dương gia là Dương Thành biết được, chắc chắn sẽ hận ngươi tới tận xương tủy. Dương Thành là cấp độ Võ Sư, muốn giết người là chuyện vô cùng đơn giản. Tốt nhất là để Dương Thành giết chết ngươi, bản thân hẳn cũng bị thương, vừa vặn để cho ta thành ngư ông đắc lợi...

Trình Tử Dương trầm nghĩ trong lòng.

Trình Tử Dương đạt tới Luyện Khí đỉnh phong, đã là thiên tài cực kỳ hiếm thấy. Trong cuộc tuyển chọn võ đạo Đại Chu lần này, hẳn có rất nhiều cơ hội đoạt được giải nhất.

Mà Trình Tử Dương muốn đoạt giải nhất thì hai chướng ngại lớn nhất chính là Già La Minh và Dương Thành.

Nhất là Dương Thành. Trước khi bắt đầu Võ Bạt, hẳn đã đột phá đến cấp độ Võ Sư. Với thực lực của hẳn bây giờ thì ở dưới tình huống bình thường, vốn là không có đối thủ. Nếu như Già La Minh chém giết Dương Thạc, Dương Thành sẽ vô cùng tức giận, sẽ chém giết một trận sống còn cùng với Già La Minh. Nếu như hẳn bị thương một chút thì... Trình Tử Dương mới có thể giành được giải nhất!

Trình Tử Dương hoàn toàn lợi dụng Già La Minh!

Nếu không chém giết một kẻ càn rỡ tới cực điểm như vậy thì sự tức giận trong lòng Trình Tử Dương rất khó tiêu tan...

Già La Minh để cho con chó ngao Đạp Hỏa cắn xé Lý Nghĩa. Việc này cũng khiến cho hai vị công chúa Đại Lâm Nhi và Lữ Chí Thúy cảm thấy chán ghét tới cực điểm. Đại Lâm Nhi là công chúa của Hỏa La Quốc. Tuy Hỏa La Quốc cũng bị một số người Đại Chu gọi là “Man di”, nhưng trình độ văn minh của họ cũng khá cao, cho nên họ biết tới triều đình, luật pháp. Chấn chấn họ sẽ không lạm dụng tử hình, không thể xảy ra chuyện cho chó ngao cắn xé người. Thậm chí là Nam Sa Quốc, năm trăm năm trước vẫn là một quốc nhỏ tại Nam Hải. Người ở đây vốn ăn tươi nuốt sống, nhưng hiện nay cũng đã không còn hành động dã man như vậy rồi!

Nhưng người mà Già La Minh giết chính là người của phủ Trần Quốc Công. Thiếu gia Trình Tử Dương đã không nói gì, vậy thì dĩ nhiên Đại Lâm Nhi và Lữ Chí Thúy cũng sẽ không lên tiếng.

- Ha ha, hạng cẩu nô tài này thật đáng chết. Già La huynh, bắt đầu săn bắn đi!

Trình Tử Dương vừa cười lớn vừa đổi ngựa. Sau đó hẳn và Đại Lâm Nhi dẫn theo mười mấy hộ vệ, năm sáu con chó săn tiến vào Yên Sơn.

Già La Minh và Lữ Chí Thúy cũng tiến vào Yên Sơn. Nhưng lúc này, Lữ Chí Thúy hết sức kéo xa khoảng cách với Già La Minh.

Sau hơn trăm dặm tại Yên Sơn, bên trong nham động của Thanh Mãng Xà.

Dương Thạc đang khoanh chân ngồi ở chính giữa hang, tu luyện chân khí Lục Dương Huyền Ưng.

- Hơn bốn tháng này, dường như ta vẫn còn cách Luyện Khí trung kỳ một khoảng. Nếu không gặp kỳ ngộ đặc thù thì quả thật là rất khó có thể tu luyện đột phá một kỳ...

Dương Thạc đã tiềm tu hơn bốn tháng ở trong nham động này. Mùa đông đã trôi qua, sắp tới lúc Vũ Cử Đại Chu, nhưng Dương Thạc vẫn còn kém một chút nữa mới có thể đột phá tới Luyện Khí trung kỳ. Nguyên nhân là do tư chất của Dương Thạc quá kém. Dù sao thì công pháp mà Dương Thạc đang tu luyện cũng có độ phù hợp tới mười ba phần, hơn nữa lại có Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ, vậy mà Dương Thạc vẫn không thể đột phá. Điều này cũng đủ để nói tu luyện võ đạo khó khăn tới mức nào. đọc truyện mới nhất tại .

Hồng Phi và Lục Thúy có thiên tư không tệ, đã đột phá đến cấp độ Luyện Khí. Nhưng muốn đạt tới Luyện Khí trung kỳ thì cũng vẫn còn một khoảng cách rất dài.

Nhưng dường như Huyết Phi đã tu luyện đến thời khắc mấu chốt!

Trước khi mùa đông bắt đầu, Huyết Phi đã nuốt vào một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ lớn, sau đó tiến vào trạng thái ngủ đông tiềm tu.

Hôm nay là đầu mùa xuân, cây cỏ đâm chồi nảy lộc. Ngay cả một ít rắn lục cũng đã kết thúc kỳ ngủ đông, đi ra ngoài hoạt động. Nhưng Huyết Phi vẫn không tỉnh lại. Dương Thạc đoán rằng rất có thể Huyết Phi đã tu luyện đến thời khắc mấu chốt, cần đột phá xong mới có thể đã tỉnh lại!

Phù... Phù...

Dương Thạc vừa nghĩ như vậy thì Huyết Phi trong tiềm tu bỗng hô hấp kịch liệt.

Linh khí đất trời xung quanh, nhất là linh khí trong nội đan Huyền Ưng thượng cổ ở trên cổ Huyết Phi, đều bị hút vào trong cơ thể nó với tốc độ cực nhanh!

- Hả? Đây là Huyết Phi muốn trùng kích cửa ải, chuẩn bị đột phá sao?

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc vội vàng thoát khỏi trạng thái tu luyện, chuyên tâm bảo vệ Huyết Phi.

- Hồng Phi, Lục Thúy, các người ra ngoài hang động đá vôi trông coi, đừng để ảnh thú Yến Sơn quấy rầy Huyết Phi đột phá. Ta đoán lúc Huyết Phi đột phá sẽ dẫn động khí tức đất trời, nhất định sẽ khiến ột số mãnh thú Yến Sơn chú ý. Nếu như có mãnh thú mạnh mẽ đến, muốn thừa dịp cháy nhà cướp của thì phải lập tức vào động báo cho ta biết!

Dương Thạc nói với Hồng Phi, Lục Thúy.

Trong ba ngày tiếp theo, Huyết Phi luôn ở trong trạng thái hô hấp kịch liệt. nguồn (.)

Vào giữa trưa ngày thứ ba, Huyết Phi ngừng hô hấp kịch liệt!

Cảm nhận được trạng thái Huyết Phi biến hóa, Dương Thạc sững sờ, vô thức nhìn về phía Huyết Phi.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Trong tích tắc, mấy trăm huyết khiếu trong cơ thể Huyết Phi mạnh mẽ nổ vang. Bị tiếng huyết khiếu nổ vang dẫn động, ở trên bầu trời cũng phát ra tiếng sét ầm ầm. Sau một khắc, hai mắt của Huyết Phi mở mạnh ra, kêu kéc lên một tiếng đầy hưng phấn. Một luồng khí thể khổng lồ menh mông tỏa ra từ trong cơ thể Huyết Phi.

- Khí thể thật mạnh, khí thể kia... không khác lắm so với khí thể phát ra từ thi thể Huyền Ưng thượng cổ. Nhưng... luồng khí thể này phát ra từ trên người Huyết Phi đấy, không phải là từ viên nội đan kia. Chẳng lẽ... Sau khi Huyết Phi đột phá, đạt được bí pháp, bản thân đã có được khí thể của Huyền Ưng thượng cổ sao?

Tâm niệm vừa động, lập tức trong đầu Dương Thạc toát ra một ý nghĩ như vậy.

Huyết Phi tu luyện là do đạt được truyền thừa của Huyền Ưng thượng cổ đấy. Chắc chắn trên người Huyền Ưng thượng cổ không chỉ có một bí pháp. Lúc Huyết Phi tu luyện, có thể xuất hiện một bí pháp lớn, đó cũng là chuyện rất bình thường.

Bí pháp xuất hiện, có được luồng khí thể uy áp của Huyền Ưng thượng cổ. Điều này đối với Huyết Phi mà nói, tuyệt đối là rất tốt!

Cho nên Dương Thạc cũng vô cùng cao hứng!

Trong vòng hơn mười dặm bên ngoài hang động đá vôi của Thanh Mãng Xà.

Đám người Trình Tử Dương chia làm hai đội, nhưng chỉ cách xa nhau ba, bốn dặm mà thôi. Sau một khắc Huyết Phi đột phá, đám người này đều nhướn mày, nhìn về phía hang đá vôi của Thanh Mãng Xà.

- Có mãnh thú đột phá sao?

Trình Tử Dương và Đại Lâm Nhi nhìn nhau, trong lòng thầm nghĩ.

- Mãnh thú đột phá có thể dẫn động đất trời, sinh ra sấm sét. Đây ít nhất cũng là mãnh thú đột phá cấp độ Luyện Khí. Hơn nữa đoán chừng đây là mãnh thú cấp độ Luyện Khí đỉnh phong trở xuống. Ta là Luyện Khí cấp độ đỉnh phong, công chúa Lâm Nhi cũng là Luyện Khí trung kỳ, cộng thêm vài chục tên hộ vệ, cường cung lợi nỏ. Nếu liên thủ lại, e rằng mãnh thú cấp độ Võ Sư cũng phải tạm lánh mũi nhọn... Nếu giết được con mãnh thú chỉ vừa mới đột phá này thì chắc chắn thành quả đi săn của ta và công chúa Lâm Nhi sẽ cao hơn đội Già La Minh. Đến lúc đó có thể chèn ép tính kiêu ngạo của tên Già La Minh kia một chút!

Trong lòng vừa nghĩ vậy, Trình Tử Dương lập tức vung lên roi ngựa, nhanh chóng đi về phía hang của Thanh Mãng Xà.

106. Chương 106: Tất Cả Đều Nằm Xuống Cho Ta

Vô Tận Thần Công

Chương 106: Tất cả đều nằm xuống cho ta

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

:

- Đi thôi, công chúa Lâm Nhi, đi đến đó săn giết mãnh thú vừa mới đột phá.

Trình Tử Dương xung phong lên ngựa trước, đi nhanh về phía hang động của con mãng xà màu xanh, đồng thời nói với Đại Lâm Nhi một tiếng.

- Được.

Đại Lâm Nhi đáp một tiếng rồi cũng đuổi sát theo.

- Tên Già La Minh này quá kiêu ngạo, càn rỡ. Nếu chúng ta có thể săn được con mãnh thú kia trước thì có thể chèn ép bớt ngạo khí của Già La Minh. Chẳng qua, mấy người Già La Minh cùng công chúa Nam Sa cũng ở gần đây, nếu bọn họ tìm được mãnh thú kia trước thì chỉ sợ chúng ta không dễ tranh giành với bọn họ được.

Đại Lâm Nhi vừa nhanh chóng đuổi theo, vừa nói với Trình Tử Dương.

- Việc này thì cần xử lý một chút.

Khoé miệng Trình Tử Dương cong lên.

- Bên cạnh Già La Minh chỉ có năm sáu con chó ngao Đạp Hoả. Tuy khứu giác của loài chó ngao Đạp Hoả này cực kỳ linh mẫn nhưng trí lực không quá cao, còn kém xa Mục Hổ khuyển. Chỗ ta có một viên nội đan của Hắc Văn Bạch Hổ cấp độ Võ sư, có thể tản ra khí tức khí huyết của cao thủ Luyện Khí. Nếu để Mục

Hổ khuyến nghị nó đi lừa những con chó ngao Đạp Hoả kia thì chắc chắn có thể đánh lạc hướng đám người Già La Minh.

Trình Tử Dương nói xong liền lấy một viên nội đan màu vàng nhạt to khoảng nửa tắc ra ném đi. Một con Mục Hổ khuyến nghị bên cạnh hắn chạy theo, rồi nuốt viên nội đan kia vào miệng. Con Mục Hổ khuyến nghị này kêu lên mấy tiếng, ngay sau đó nhanh chóng chạy về hướng đám người Già La Minh.

Cùng lúc đó, Già La Minh cùng Lữ Chí Thuý cũng nhanh chóng giục ngựa chạy về phía hang động của măng xà màu xanh.

Đối với con mãnh thú vừa mới đột phá kia, Già La Minh cũng bắt buộc phải có nó.

- Ở phía trước, sắp đến rồi.

Đi được một lúc, Già La Minh cùng Lữ Chí Thuý chỉ còn cách hang động đá vôi của măng xà màu xanh một dặm nữa thôi, đi xuyên qua khu rừng cây kia là có thể đến hang động đá vôi đó rồi.

Năm sáu con chó ngao Đạp Hoả phía trước hai người vừa chạy nhanh đi vừa sửa âm lên.

Gâu gâu!

Đột nhiên, con chó ngao Đạp Hoả đi đầu dừng lại, vươn cái mũi ngửi ngửi, rồi bất chợt thay đổi phương hướng, chạy như điên về phía bên trái.

- Cái gì? Con mãnh thú vừa mới đột phá đang đi về hướng kia sao. Đuổi theo.

Già La Minh giục ngựa dưới chân, đi theo sát mấy con chó ngao Đạp Hoả, chạy về hướng bên trái.

Cùng lúc đó, chỗ hang động đá vôi của con măng xà màu xanh cũng xuất hiện một con nhím cấp độ Tôi Thể đỉnh phong.

Ở chỗ giáp ranh với Yến Sơn, nhím là một loại thú thường gặp nhất. Lúc trước, Hồng Phi, Lục Thuý cũng gặp được một con nhưng bị một trảo của Dương Thạc bóp chết. Bây giờ, con nhím cấp độ Tôi Thể đỉnh phong này cảm nhận được Huyết Phi đột phá trong hang động đá vôi của con măng xà màu xanh, nên muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của đây.

Chẳng qua, con nhím này không dám tiến vào trong hang động đá vôi. Bởi vì, nó có thể cảm giác rõ ràng được, ở cửa động có hai luồng khí tức Luyện Khí. Từ đó có thể thấy, trong hang động đá vôi này có hai cao thủ Luyện Khí. Tuy lực lượng khí huyết của con nhím này mạnh mẽ nhưng khi đối đầu với cao thủ Luyện Khí thì nó cũng không thể nào thắng được.

- Là một con nhím à.

Trong nham động, gần cửa hang, Hồng Phi cùng Lục Thuý ẩn nấp trong đó nhìn ra phía ngoài.

- Chỉ là một con nhím Tôi Thể đỉnh phong mà thôi. Chúng ta có thể giải quyết nó dễ dàng. Nó sẽ không thể uy hiếp được thiếu gia và Huyết Phi. Mặc kệ nó đi. Đợi sau này có mãnh thú mạnh hơn đến rồi hãy bắt bớ thiếu gia.

Hồng Phi nhìn thoáng qua con nhím này, nói.

Vút...t...t!

Mà đúng lúc này, một mũi tên nhọn từ trong rừng rậm cách đó không xa bắn tới.

Phập!

Mũi tên nhọn này cực kỳ chuẩn xác, phập một tiếng, từ mắt trái con nhím xuyên qua mắt phải nó, và bắn thủng đầu của nó.

Đồng thời, mũi tên nhọn này cũng có răng cưa, đã xoắn nát bộ não của con nhím. Con nhím này chưa kịp kêu một tiếng thảm thiết đã ngã xuống đất âm âm, làm bụi đất bay lên một mảng.

- Nguy rồi, có người đến.

Hồng Phi, Lục Thuý biến sắc, đều vô thức lui về phía sau mấy bước, ẩn trong chỗ tối trong hang động, để người phía ngoài không nhìn thấy hai người bọn họ.

- Cộp ,cộp!

Một lát sau, một nhóm hơn mười người lao ra từ rừng cây, đi tới trước hang động đá vôi trong sơn cốc này.

- Không tốt, là công chúa Hoả La quốc, còn có cháu trai của Trình phu nhân, Tiểu Hầu gia của An Võ hầu, Trình Tử Dương. Mau, mau vào động báo cho thiếu gia.

Trước kia, Hồng Phi, Lục Thuý là thị nữ của Trình phu nhân nên tất nhiên hai người đã từng gặp cháu trai Trình Tử Dương của Trình phu nhân. Lúc này, hai nàng thấy Đại Lâm Nhi và Trình Tử Dương cùng đến liền giật mình, vội vàng chạy vào động báo cho Dương Thạc.

- Quả nhiên, tài bắn cung của công chúa Lâm Nhi thật giỏi, vừa cưỡi ngựa chạy nhanh vừa bắn ra một mũi tên mà vẫn có thể bắn trúng mắt con nhím ở cách xa hơn mười bước như vậy. Chỉ e, tài bắn cung của xạ thủ trong quân Đại Chu ta cũng chỉ ngang bằng với công chúa thôi.

Lúc đến trước cửa hang động đá vôi, Trình Tử Dương nhìn thoáng qua con nhím kia, nín nọt Đại Lâm Nhi.

- Việc này đâu có đáng gì.

Đại Lâm Nhi nhẹ lắc đầu.

- Kỵ binh của Hoả La quốc ta tinh thông cưỡi ngựa bắn cung, dù là chim nhạn đang bay cũng sẽ bị bắn xuống. Còn con nhím này hành động chậm chạp, nên muốn bắn trúng mắt nó cũng không khó gì. Chẳng qua...

Đại Lâm Nhi đột nhiên nói:

- Con nhím này chỉ có thực lực Tội Thể đỉnh phong, chắc không phải con mãnh thú vừa mới đột phá kia. Có lẽ, con mãnh thú kia ở trong hang động này.

- Công chúa nói có lý. Chẳng qua, bên trong hang động này rất tối, còn chưa rõ hoàn cảnh như thế nào thì cũng không nên tùy tiện xông vào. Hay là cứ để Mục Hổ khuyến đi vào trước.

Trình Tử Dương nói xong, liền huýt sáo một cái, lập tức, bốn năm con Mục Hổ khuyến chuẩn bị xông vào động.

- Đợi đã.

Đúng lúc này, một tiếng quát lớn từ phía sau truyền đến.

Trình Tử Dương cùng Đại Lâm Nhi vô ý thức quay đầu lại, đã thấy Già La Minh tức giận phi ngựa chạy tới. Trong tay hắn còn cầm thi thể của một con Mục Hổ khuyến. Đó chính là con Mục Hổ khuyến mà Trình Tử Dương phái đi để đánh lạc hướng đám người Già La Minh nhưng lại bị Già La Minh giết chết.

- Trình huynh, người dùng con Mục Hổ khuyến này để đánh lạc hướng chúng ta, không phải là quá bí ối hay sao? Vốn chúng ta phát hiện con mãnh thú trong hang động này trước nhưng người lại sử dụng thủ đoạn hèn hạ này để đến đây trước. Bây giờ, người còn muốn ra lệnh cho Mục Hổ khuyến xông vào hang động đá vôi này trước hả? Con Mục Hổ khuyến nào của người dám vào động ta liền bắn chết con đấy.

Già La Minh vừa nói vừa ném mạnh thi thể của con Mục Hổ khuyến xuống đất, kéo dài cung tên, nhắm hướng cửa hang động đá vôi, lộ ra sát khí. Những con Mục Hổ khuyến kia cảm nhận được sát khí của Già La Minh đều kêu ư ử một tiếng, không dám đi vào.

Sắc mặt của Trình Tử Dương đã cực kỳ tái nhợt.

Vốn sẵn bản tính chỉ là một cuộc vui đùa, thắng bại không quan trọng. Bình thường, nếu có ai sử dụng một ít thủ đoạn nhỏ để chiến thắng thì người thua cũng chấp nhận chịu thua.

Nhưng tên Già La Minh này lại vạch trần thủ đoạn của Trình Tử Dương, thậm chí còn giết chết Mục Hồ khuyến của Trình Tử Dương, công khai cướp đoạt con mồi. Đây đâu chỉ là không nề mặt, mà chính là tát thẳng vào mặt Trình Tử Dương mấy cái rồi.

- Đạp Hoả ngao, chúng mày đi vào, bức mãnh thú ra ngoài.

Già La Minh không hề để ý đến sắc mặt Trình Tử Dương, quát khê một tiếng.

Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu!

Năm sáu con chó ngao Đạp Hoả từ phía sau xông lên phía trước vào hang động đá vôi.

Cùng lúc đó, trong hang động đá vôi, Dương Thạc cùng Huyết Phi đã đi tới gần cửa hang, nghe được lời nói của Già La Minh. Hai hàng lông mày của Dương Thạc không khỏi nhíu lại.

- Đó là kẻ nào mà kiêu ngạo đến vậy? Nếu Đạp Hoả ngao của người dám xông vào thì được thôi. Huyết Phi, toả ra uy áp, khiến cho tất cả chúng nó nằm xuống cho ta.

107. Chương 107: Thiên Hạ Thập Đại Yêu Thánh Tính Là Cái Gì?

Vô Tận Thần Công

Chương 107: Thiên Hạ Thập Đại Yêu Thánh tính là cái gì?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

:

- Tên này không phải là người Đại Chu sao? Không biết hắn đến từ vùng man di thiếu văn hoá nào, chẳng có chút lễ nghĩa nào cả hả?

Dương Thạc cực kỳ chán ghét Già La Minh.

Dương Thạc đối đầu với Trình phu nhân, nên tự nhiên hắn không có ấn tượng tốt gì với cháu trai của Trình phu nhân, tiểu An vô hủ Trình Tử Dương. Nhưng dù sao, tên Già La Minh này lại dám vô lễ như vậy với Trình Tử Dương và Đại Lâm Nhi vẫn khiến Dương Thạc cực kỳ tức giận.

Nói tóm lại, một tên man di ở trong quốc gia của người ta lại dám vô lễ với người Đại Chu thì tất nhiên Dương Thạc sẽ tức giận.

- Hắn vô lễ như vậy mà Trình Tử Dương cũng không dám trở mặt với hắn. Chẳng lẽ, đây chính là khí phách của nước lớn sao?

- Người giương cung cài tên, uy hiếp mấy con Mục Hồ khuyến kia. Chẳng lẽ, người cho rằng, như vậy thì chó ngao Đạp Hoả của người có thể dễ dàng xông vào hang động đá vôi này sao?

- Trình Tử Dương không trở mặt với người nên người kiêu căng. Nhưng Dương Thạc ta không phải kẻ chịu uất ức. Người muốn chó ngao Đạp Hoả xông vào để bức chúng ta ra khỏi hang động này sao? Đáng tiếc, chỉ bằng mấy con chó ngao Đạp Hoả cấp độ Tôi Thề đó còn chưa thể bức chúng ta ra khỏi hang động này được. Mấy con chó ngao Đạp Hoả này ngoan ngoãn nằm ngoài cửa hang đi.

Trong lòng Dương Thạc nghĩ như vậy thì Huyết Phi đã sớm toả ra khí thế của mình rồi.

Ầm!

Rầm rầm! Rầm rầm!

Khí thế của Huyết Phi toả ra giống như mãnh thú thượng cổ Huyền Ưng đích thân đến vậy. Nháy mắt, uy áp mệnh môn này áp đến trên người mấy con chó ngao Đạp Hoả, hoàn toàn bao phủ lấy mấy con chó ngao Đạp Hoả này.

NGAO...OOO... NGAO...OOO...

Dưới uy áp mạnh mẽ của khí thế này, mấy con chó ngao Đạp Hoả nhao nhao kêu nhỏ mấy tiếng, căn bản không dám tiến lên. Toàn bộ chúng đều nằm rạp trên đất, đầu dán chặt trên nền mặt đất, cả người run rẩy, không dám nhúc nhích nửa bước.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

- Thế này là thế nào? Khí thế bên kia có uy áp thật mạnh mẽ, mấy con chó ngao Đạp Hoả này đều bị áp đảo phải nằm rạp trên mặt đất, không dám nhúc nhích sao?

Khi thấy năm sáu con chó ngao Đạp Hoả này nhanh chóng phải nằm sấp xuống, dù là Già La Minh hay Trình Tử Dương, Đại Lâm Nhi, cùng công chúa Nam Sa Lữ Chí Thuý đi theo Già La Minh vừa đi ra khỏi khu rừng rậm đều mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tin.

- Đây là khí thế bậc nào vậy? Dù sao chó ngao Đạp Hoả cũng là loài chó ngao có cấp độ Tội Thể đỉnh phong, dù là uy áp mạnh mẽ như cao thủ Vô Sư cũng không thể khiến chúng nó ngoan ngoãn nằm sấp xuống, không dám nhúc nhích như vậy được. Rốt cuộc, con mãnh thú trong hang động đá vôi kia có cấp bậc gì đây?

Trong đầu đám người này đều đặt ra câu hỏi như vậy.

- Chẳng lẽ là mãnh thú cấp độ Tôn Giả sao?

Già La Minh không thể tin, quát to một tiếng.

- Cấp độ Tôn Giả ư? Chính người thử xem sẽ biết. Huyết Phi, toả uy áp ra khiến cho toàn bộ ngựa dưới chân bọn chúng quỳ xuống cho ta.

Trong động đá vôi, Dương Thạc nói nhỏ.

Huyết Phi nhẹ gật đầu, rồi lại bắt đầu tràn ra uy áp khí thế của mình, hoàn toàn bao phủ đám người Già La Minh, Trình Tử Dương.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Tê tê tê híz-khà-zzz...

Khí thế của Huyết Phi nhanh chóng tràn ra. Ngay sau đó, ngựa dưới chân đám người Già La Minh, Trình Tử Dương thi nhau gào rú một tiếng, căn bản không chịu đựng nổi, ngoan ngoãn quỳ rạp xuống đất.

Đại Lâm Nhi biến sắc, ngựa dưới chân mình quỳ xuống chính là ‘Quỳ mã lễ’ trên thảo nguyên của Hoả La quốc, đại biểu cho sự thần phục tuyệt đối. Thực hiện quỳ mã lễ tức là đem mọi thứ của mình giao cho đối phương. Đối phương muốn thứ nào sẽ được lấy thứ đó, thậm chí có thể tuỳ ý làm nhục người.

Thân phận của Đại Lâm Nhi ở Hoả La quốc rất cao. Thậm chí, nàng cũng không cần thực hiện quỳ mã lễ đối với phụ vương của nàng. Vậy mà, bây giờ, nàng lại phải thực hiện cái nghi lễ này đối với con ‘mãnh thú’ trong hang động đá vôi kia.

- Khốn kiếp.

Tuy Già La Minh không biết quỳ mã lễ, nhưng nếu ngựa dưới chân mình quỳ xuống cũng là một sự sỉ nhục lớn đối với hắn.

Già La Minh quát xong một tiếng, liền vô ý thức muốn nhảy xuống khỏi lưng ngựa.

Nhưng ngay sau đó, Già La Minh mới phát hiện, dưới uy áp mạnh mẽ của luồng khí thế kia, mình căn bản không thể nhúc nhích mấy may.

- Uy áp cấp độ Vô Thánh, đây chắc chắn là uy áp của cấp độ Vô Thánh. Không thể ngờ rằng, ở đây còn có cường giả siêu cấp cấp độ Vô Thánh của Thú Tộc

Sắc mặt Già La Minh biến đổi, vô ý thức nói.

Đám người Trình Tử Dương, Đại Lâm Nhi nghe được lời này của Già La Minh cũng đều biến sắc.

Trong Yến Sơn, mãnh thú ác diệu tối đa chỉ có cấp độ Đại Tông Sư mà thôi. Vậy mà bây giờ, bọn hắn lại gặp được cường giả Thú Tộc cấp độ Vô Thánh. Chẳng lẽ, tên cường giả Thú Tộc cấp độ Vô Thánh này là từ nơi khác đến Yến Sơn sao? Rốt cuộc, cường giả Thú Tộc cấp độ Vô Thánh đến Yến Sơn, nơi gần với kinh thành Đại Chu để làm gì?

- Tiền bối.

Lúc đám người Trình Tử Dương, Đại Lâm Nhi nghĩ đến việc này thì Già La Minh lại nói tiếp.

- Không biết tiền bối là vị nào trong thiên hạ mười Đại Yêu Thánh? Ta chính là Già La Minh, đệ tử của Kim Phật Tự ở Ni La Quốc. Thần Thú trấn tộc của Kim Phật tự chúng ta chính là vị thứ ba trong thiên hạ mười Đại Yêu Thánh, Đại Bằng Kim Sí Vương. Văn bối cũng được Đại Bằng Kim Sí Pháp Vương coi trọng, có lẽ có chút quan hệ nguồn gốc với tiền bối...

Già La Minh nói.

- Cái gì? Nghĩ ta là một vị trong thiên hạ mười Đại Yêu Thánh hả?

Dương Thạc nghe được lời này của Già La Minh, trong lòng liền hơi động.

Nghe đồn, trong trời đất, có mười vị cường giả Thú Tộc có cấp độ Vô Thánh, được gọi là thiên hạ mười Đại Yêu Thánh. Chẳng qua, thiên hạ mười Đại Yêu Thánh là cách nói của trăm năm trước, nói về mười vị cường giả Vô Thánh nổi danh nhất của Thú Tộc. Nhưng trên thực tế, hiện nay, trong Thú Tộc không chỉ có mười vị cường giả Vô Thánh này.

- Muốn bắt quan hệ với ta sao?

Dương Thạc hừ lạnh một tiếng.

- Già La Minh, ngươi không cần bắt quan hệ với bốn toạ.

- Mười Đại Yêu Thánh cái gì? Bốn toạ chưa từng nghe nói tới. Thần Thú trấn tự của Kim Phật Tự là Đại Bằng Kim Sí Vương sao? Cũng chỉ có thánh địa võ đạo của các vùng蛮地 thiểu văn minh như các người mới dùng cường giả Thú Tộc làm Thần Thú trấn tự thôi. Thần Thú ư... hừ, có thể hơn Man Văn Thiên Tượng, Thần Thú trấn tộc của Man Tộc trong Ma Hoang Thập Vạn Đại Sơn sao? Nếu hắn kém nó thì cũng đừng tự xưng là Thần Thú nữa. truyện copy từ

Giọng nói lạnh lùng từ trong miệng Dương Thạc truyền ra.

- Không phải một vị trong thiên hạ mười Đại Yêu Thánh sao?

Già La Minh thật không ngờ, Dương Thạc căn bản không nể mặt mình.

Mặc dù đối phương không phải một vị trong thiên hạ mười Đại Yêu Thánh, nhưng chỉ cần là cường giả Vô Thánh của Thú Tộc thì khi nghe tới vị thứ ba trong thiên hạ mười Đại Yêu Thánh, Đại Bằng Kim Sí Vương, cũng sẽ nể mặt mà thả Già La Minh đi.

Nhưng, Già La Minh thật không ngờ, người ta căn bản coi thường cái gọi là thiên hạ mười Đại Yêu Thánh này.

- Chẳng lẽ, cường giả Thú Tộc trong hang động đá vôi này là cường giả siêu cấp thời thượng cổ sao?

- Hắn nhắc đến Man Văn Thiên Tượng. Man Văn Thiên Tượng chính là Thần Thú trấn tộc của Man tộc. Nó đã vượt qua cấp độ Vô Thánh. Lúc trước, khi Đại Chu chinh phạt Nam Man, đã chịu không ít thiệt thòi từ nó, cuối cùng cũng không thể giết chết được nó mà chỉ khiến nó trốn vào trong Ma Hoang Thập Vạn Đại Sơn. Từ đó về sau, Đại Chu kết thù cùng Man Văn Thiên Tượng. Hắn... không phải là con Man Văn Thiên Tượng kia đến kinh thành Đại Chu để tìm kẻ thù chứ?

Lúc này, trong đầu Già La Minh hay đám người Trình Tử Dương đều không khỏi nghĩ đến ý nghĩ khủng bố này

Vô Tận Thần Công

Chương 108: Người xéo đi, toàn bộ những người khác lưu lại!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvanda :

- Trong động đá vôi này chẳng lẽ là Man Văn Thiên Tượng kia?

Trong lòng đám người Già La Minh, Trình Tử Dương đều xuất hiện một ý niệm như vậy.

Man Văn Thiên Tượng chính là cường giả siêu cấp Thú tộc vượt qua cấp độ Vô Thánh. Nếu Man Văn Thiên Tượng thật sự đã đến Yến Sơn, muốn trả thù kinh sư Đại Chu thì chỉ sợ toàn bộ kinh sư đều phải chấn động. Cho dù tất cả đại cao thủ mạnh mẽ ở kinh sư có đồng loạt ra tay, có thể đối phó Man Văn Thiên Tượng này hay không cũng là chuyện chưa biết!

- Không thể nào, tuyệt đối không phải Man Văn Thiên Tượng!

Nhưng sau một khắc, đám người Già La Minh Trình Tử Dương lại bác bỏ suy nghĩ trong nội tâm.

- Tuy thực lực Man Văn Thiên Tượng rất mạnh mẽ, nhưng hình thể của nó rất lớn, cao hai trượng, nặng đến mấy chục vạn cân. Hang động đá vôi này quá nhỏ, không thể là Man Văn Thiên Tượng được!

- Hơn nữa, tuy thực lực Man Văn Thiên Tượng đủ mạnh nhưng nó là dị thú thượng cổ, tâm trí không được hoàn chỉnh, không thể mở miệng nói tiếng người được. Trong động đá vôi này tuyệt đối là những cường giả Vô Thánh Thú Tộc khác!

Thực lực Man Văn Thiên Tượng tuyệt cường chính là dị thú thượng cổ.

Tuy thực lực của dị thú thượng cổ mạnh mẽ nhưng tâm trí không được hoàn chỉnh, không có trí lực cao siêu như nhân loại, càng không có khả năng mở miệng nói ngôn ngữ nhân loại. Chỉ khi văn minh nhân đạo trải qua vạn năm, những cường giả Vô Thánh trong Thú tộc kia mở ra linh trí mới có thể có trí lực cao siêu đủ so sánh với nhân loại.

Man Văn Thiên Tượng là dị thú thượng cổ, tự nhiên cũng không nói tiếng người!

Chính bởi vì như thế, Già La Minh, Trình Tử Dương mới đoán cường giả Thú tộc cấp độ Vô Thánh trong động đá vôi này không phải Man Văn Thiên Tượng!

Nhưng mặc dù không phải Man Văn Thiên Tượng, theo khí thế mà hấn tràn ra, khẩu khí nói chuyện thì xem ra thực lực của hấn cũng đã đạt tới cấp độ đám người Già La Minh không thể sánh bằng.

- Không quản tiền bối là người nào, có phải người trong Thập Đại Yêu Thánh không? Tóm lại tiền bối dám đến Yến Sơn này, chẳng lẽ không sợ cường giả kinh sư Đại Chu ta sao?

Biết rõ trong động đá vôi không phải Man Văn Thiên Tượng, Trình Tử Dương cũng có chút lực lượng, lạnh giọng nói ra.

Trong lời nói của hấn mơ hồ mang theo một tia uy hiếp!

- Cường giả kinh sư Đại Chu?

Trong động đá vôi, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

- Trong kinh sư Đại Chu, ngoại trừ Trần Quốc Công Dương Thiên kia, nửa tên cường giả Vô Thánh đều không có, bốn tọa phải sợ sao? Nghe nói Dương Thiên đang bế quan, không biết hấn có đột phá không. Nếu hấn đột phá thì còn có thể nói với bốn tọa như vậy. Về phần người, còn không có tư cách kiêu ngạo trước mặt bốn tọa!

Dương Thạc nói xong, Huyết Phi tâm đầu ý hợp, sớm đã tập trung uy áp lên người Trình Tử Dương. Dưới uy áp kia, Trình Tử Dương biến sắc, mồ hôi lạnh bỗng nhiên rơi xuống!

- Tiền bối biết được của ta Dương Thiên sao? Dương của ta đã xuất quan từ một tháng trước rồi. Chẳng qua là sau khi dưỡng xuất quan, hấn đã lập tức tiến vào Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn, hiện tại cũng không

ở kinh thành. Nếu như thuận tiện, văn bối còn muốn thỉnh giáo danh tính của tiền bối một chút, tương lai khi dương trở về, văn bối cũng có thể chuyển cáo với dương, nói tiền bối ngài đã tới...

Tuy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên người nhưng Trình Tử Dương vẫn kiên trì, nói.

- Phụ thân đã xuất quan, đi Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn?

Trong động đá vôi, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

- Những năm gần đây, phụ thân đều rất ít ở nhà, bình thường đều ở trong quân, lúc này vừa xuất quan lại lập tức đi Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn. Chuyện xảy ra trong nhà mấy tháng này, không biết phụ thân có biết được không...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Hắn mơ hồ nhớ đến thực tế trong sáu bảy năm gần đây, phụ thân Dương Thiên đã rất ít khi nhúng tay vào chuyện trong phủ Trấn Quốc Công, mà ngay cả đệ tử trong nhà cũng đều không có nhiều thời gian chỉ đạo. Trong Dương gia cũng chỉ có trưởng tử Dương Tử Mặc khi còn bé đã tiếp xúc với Dương Thiên nhiều nhất, cũng rất được Dương Thiên coi trọng. Về phần những đệ tử khác, ngay cả con thứ Dương Tử Hi, thiên tài Dương Thành cũng đều tiếp xúc với Dương Thiên vô cùng có hạn.

Lần này Dương Thạc gây ra động tĩnh lớn như vậy trong nhà, không biết sau khi phụ thân biết được sẽ nghĩ gì...

Có lẽ sau khi phụ thân xuất quan, lập tức tiến về Thập Vạn Đại Sơn, hắn cũng chưa kịp biết được những chuyện này!

Lắc lắc đầu, Dương Thạc tạm thời loại bỏ những ý nghĩ này ra khỏi đầu.

- Muốn hỏi danh tính bốn tọa sao?

- Không cần, nếu Dương Thiên không ở kinh sư rồi, bốn tọa cũng không muốn làm bọn tiểu bối các người khó xử. Đều rút đi cho bốn tọa! Nhưng mấy con chó ngao kia lao tới bốn tọa, phải lưu lại cho bốn tọa, cho các người đi bộ rời khỏi Yến Sơn!

Dương Thạc nói ra.

Những người phía ngoài, Già La Minh, Trình Tử Dương theo thứ tự là cường giả Luyện Khí cao giai, cường giả Luyện Khí đỉnh phong.

Quan trọng nhất là phía sau bọn hắn, hơn mười tên hộ vệ kia đều là cường giả Tội Thể đỉnh phong, khí huyết cường thịnh, thân kinh bách chiến, trên người đeo cường cung lợi nỏ. Thực sự muốn chém giết với đám người này, cho dù thực lực Dương Thạc và Huyết Phi có cao hơn gấp đôi thì chỉ sợ cũng khó có thể may mắn thoát khỏi!

Uy áp khí thể của Huyết Phi chỉ có thể tạo tác dụng uy hiếp. Thật sự muốn chém giết, bọn hắn sẽ phát hiện ra là Dương Thạc. Không còn chỗ cố kỵ nữa, uy áp khí thể cũng không còn tác dụng gì rồi.

Huống hồ Dương Thạc cũng không biết Trình Tử Dương hận hắn đến tận xương, Già La Minh cũng đều muốn đối phó hắn. Đối với Dương Thạc, hắn và bọn hắn không có thù hận gì, nhiều nhất là thấy bọn hắn khó chịu mà thôi, còn chưa đến mức chém giết sinh tử với bọn hắn. Đối với công chúa Hỏa La Quốc Đại Lâm Nhi bên cạnh bọn hắn, Dương Thạc cũng rất có hảo cảm. Chính bởi vì đủ loại chuyện như vậy, cuối cùng Dương Thạc mới quyết định thả bọn hắn rời đi!

Nhưng mấy con chó ngao kia đều phải lưu lại!

Kể từ đó bọn hắn đi bộ rời khỏi Yến Sơn, nhanh nhất cũng phải ba ngày mới có thể trở lại kinh sư. Đến lúc đó bọn hắn bẩm báo cho trưởng bối gia tộc, phái cao thủ tới đây dò xét, Dương Thạc cũng có đủ thời gian rời đi.

- Tiền bối muốn thả chúng ta rời đi?

Nghe thấy Dương Thạc nói những lời này, hai mắt bọn người Già La Minh, Trình Tử Dương đều sáng ngời.

- Như vậy liền đa tạ tiền bối!

Già La Minh và Trình Tử Dương nhanh chóng cảm tạ Dương Thạc.

Ngay một khắc sau đó, Huyết Phi lập tức rút hết khí thể uy áp trên người trở về. Không còn khí thể uy áp, đám người Già La Minh, Trình Tử Dương đều thở dài một hơi.

Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu!

Mà đúng lúc Huyết Phi rút uy áp về, đã thấy mấy con Đạp Hỏa Ngao kia sủa vài tiếng, mạnh mẽ lao vào trong động đá vôi!

Mấy con Đạp Hỏa Ngao này có trí lực cực thấp, Già La Minh vừa ra lệnh để chúng tiến vào động đá vôi bức Dương Thạc ra. Bị uy áp của Huyết Phi trấn nhiếp, chúng không thể nào hành động. Hiện tại khôi phục hành động, bọn chúng tự nhiên muốn chấp hành mệnh lệnh của Già La Minh, tiếp tục chạy vào trong động đá vôi.

Già La Minh muốn ngăn cản, dĩ nhiên đã muộn!

Mấy con Đạp Hỏa Ngao xông vào động đá vôi, nếu xông tới cường giả Thú tộc cấp độ Võ Thánh trong động kia, chọc giận hần thì...

- Hả?

Đúng lúc Già La Minh nghĩ đến những điều này, trong động đá vôi liền truyền ra một tiếng hừ lạnh.

- Chỉ là mấy con súc sinh, hiện tại còn muốn tới đây chọc ta? Đều trở về cho ta!

Sau một khắc, một tiếng quát lạnh truyền ra từ trong động đá vôi. Ngay sau đó là vài tiếng âm âm vang lên, chỉ thấy mấy con chó ngao kia nhanh chóng bay ngược ra khỏi động, lẩn lẩn vài vòng, sớm mất hết khí tức.

Lúc nhìn kỹ, mấy con chó ngao này đều là huyết nhục bạo liệt, gân cốt đứt đoạn. Đúng là toàn bộ đều đã biến thành một đồng huyết nhục!

108. Chương 108: Người Xéo Đi, Toàn Bộ Những Người Khác Lưu Lại!

Vô Tận Thần Công

Chương 108: Người xéo đi, toàn bộ những người khác lưu lại!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Trong động đá vôi này chẳng lẽ là Man Văn Thiên Tượng kia?

Trong lòng đám người Già La Minh, Trình Tử Dương đều xuất hiện một ý niệm như vậy. nguồn (.)

Man Văn Thiên Tượng chính là cường giả siêu cấp Thú tộc vượt qua cấp độ Võ Thánh. Nếu Man Văn Thiên Tượng thật sự đã đến Yên Sơn, muốn trả thù kinh sư Đại Chu thì chỉ sợ toàn bộ kinh sư đều phải chấn động. Cho dù tất cả đại cao thủ mạnh mẽ ở kinh sư có đồng loạt ra tay, có thể đối phó Man Văn Thiên Tượng này hay không cũng là chuyện chưa biết!

- Không thể nào, tuyệt đối không phải Man Văn Thiên Tượng!

Nhưng sau một khắc, đám người Già La Minh Trình Tử Dương lại bác bỏ suy nghĩ trong nội tâm.

- Tuy thực lực Man Văn Thiên Tượng rất mạnh mẽ, nhưng hình thể của nó rất lớn, cao hai trượng, nặng đến mấy chục vạn cân. Hang động đá vôi này quá nhỏ, không thể là Man Văn Thiên Tượng được!

- Hơn nữa, tuy thực lực Man Văn Thiên Tượng đủ mạnh nhưng nó là dị thú thượng cổ, tâm trí không được hoàn chỉnh, không thể mở miệng nói tiếng người được. Trong động đá vôi này tuyệt đối là những cường giả Võ Thánh Thú Tộc khác!

Thực lực Man Văn Thiên Tượng tuyệt cường chính là dị thú thượng cổ.

Tuy thực lực của dị thú thượng cổ mạnh mẽ nhưng tâm trí không được hoàn chỉnh, không có trí lực cao siêu như nhân loại, càng không có khả năng mở miệng nói ngôn ngữ nhân loại. Chỉ khi văn minh nhân đạo trải qua vạn năm, những cường giả Võ Thánh trong Thú tộc kia mở ra linh trí mới có thể có trí lực cao siêu đủ so sánh với nhân loại.

Man Văn Thiên Tượng là dị thú thượng cổ, tự nhiên cũng không nói tiếng người!

Chính bởi vì như thế, Già La Minh, Trình Tử Dương mới đoán cường giả Thú tộc cấp độ Võ Thánh trong động đá vôi này không phải Man Văn Thiên Tượng!

Nhưng mặc dù không phải Man Văn Thiên Tượng, theo khí thế mà hần tràn ra, khẩu khí nói chuyện thì xem ra thực lực của hần cũng đã đạt tới cấp độ dám người Già La Minh không thể sánh bằng.

- Không quản tiền bối là người nào, có phải người trong Thập Đại Yêu Thánh không? Tóm lại tiền bối dám đến Yến Sơn này, chẳng lẽ không sợ cường giả kinh sư Đại Chu ta sao?

Biết rõ trong động đá vôi không phải Man Văn Thiên Tượng, Trình Tử Dương cũng có chút lực lượng, lạnh giọng nói ra.

Trong lời nói của hần mơ hồ mang theo một tia uy hiếp!

- Cường giả kinh sư Đại Chu?

Trong động đá vôi, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

- Trong kinh sư Đại Chu, ngoại trừ Trần Quốc Công Dương Thiên kia, nửa tên cường giả Võ Thánh đều không có, bốn tọa phải sợ sao? Nghe nói Dương Thiên đang bế quan, không biết hần có đột phá không. Nếu hần đột phá thì còn có thể nói với bốn tọa như vậy. Về phần người, còn không có tư cách kiêu ngạo trước mặt bốn tọa!

Dương Thạc nói xong, Huyết Phi tâm đầu ý hợp, sớm đã tập trung uy áp lên người Trình Tử Dương. Dưới uy áp kia, Trình Tử Dương biến sắc, mồ hôi lạnh bỗng nhiên rơi xuống!

- Tiền bối biết dưỡng của ta Dương Thiên sao? Dưỡng của ta đã xuất quan từ một tháng trước rồi. Chẳng qua là sau khi dưỡng xuất quan, hần đã lập tức tiến vào Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn, hiện tại cũng không ở kinh thành. Nếu như thuận tiện, văn bối còn muốn thỉnh giáo danh tính của tiền bối một chút, tương lai khi dưỡng trở về, văn bối cũng có thể chuyển cáo với dưỡng, nói tiền bối ngài đã tới...

Tuy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên người nhưng Trình Tử Dương vẫn kiên trì, nói.

- Phụ thân đã xuất quan, đi Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn?

Trong động đá vôi, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

- Những năm gần đây, phụ thân đều rất ít ở nhà, bình thường đều ở trong quân, lúc này vừa xuất quan lại lập tức đi Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn. Chuyện xảy ra trong nhà mấy tháng này, không biết phụ thân có biết được không...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Hần mơ hồ nhớ đến thực tế trong sáu bảy năm gần đây, phụ thân Dương Thiên đã rất ít khi nhúng tay vào chuyện trong phủ Trần Quốc Công, mà ngay cả đệ tử trong nhà cũng đều không có nhiều thời gian chỉ đạo. Trong Dương gia cũng chỉ có trưởng tử Dương Tử Mặc khi còn bé đã tiếp xúc với Dương Thiên nhiều nhất, cũng rất được Dương Thiên coi trọng. Về phần những đệ tử khác, ngay cả con thứ Dương Tử Hi, thiên tài Dương Thành cũng đều tiếp xúc với Dương Thiên vô cùng có hạn.

Lần này Dương Thạc gây ra động tĩnh lớn như vậy trong nhà, không biết sau khi phụ thân biết được sẽ nghĩ gì...

Có lẽ sau khi phụ thân xuất quan, lập tức tiến về Thập Vạn Đại Sơn, hẳn cũng chưa kịp biết được những chuyện này!

Lắc lắc đầu, Dương Thạc tạm thời loại bỏ những ý nghĩ này ra khỏi đầu.

- Muốn hỏi danh tính bốn tọa sao?

- Không cần, nếu Dương Thiên không ở kinh sư rồi, bốn tọa cũng không muốn làm bọn tiểu bối các người khó xử. Đều rút đi cho bốn tọa! Nhưng mấy con chó ngao kia lao tới bốn tọa, phải lưu lại cho bốn tọa, cho các người đi bộ rời khỏi Yến Sơn!

Dương Thạc nói ra.

Những người phía ngoài, Già La Minh, Trình Tử Dương theo thứ tự là cường giả Luyện Khí cao giai, cường giả Luyện Khí đỉnh phong.

Quan trọng nhất là phía sau bọn hắn, hơn mười tên hộ vệ kia đều là cường giả Tội Thể đỉnh phong, khí huyết cường thịnh, thân kinh bách chiến, trên người đeo cường cung lợi nỏ. Thực sự muốn chém giết với đám người này, cho dù thực lực Dương Thạc và Huyết Phi có cao hơn gấp đôi thì chỉ sợ cũng khó có thể may mắn thoát khỏi!

Uy áp khí thế của Huyết Phi chỉ có thể tạo tác dụng uy hiếp. Thực sự muốn chém giết, bọn hắn sẽ phát hiện ra là Dương Thạc. Không còn chỗ cựa cựa nữa, uy áp khí thế cũng không còn tác dụng gì rồi.

Hướng hồ Dương Thạc cũng không biết Trình Tử Dương hận hắn đến tận xương, Già La Minh cũng đều muốn đối phó hắn. Đối với Dương Thạc, hắn và bọn hắn không có thù hận gì, nhiều nhất là thấy bọn hắn khó chịu mà thôi, còn chưa đến mức chém giết sinh tử với bọn hắn. Đối với công chúa Hỏa La Quốc Đại Lâm Nhi bên cạnh bọn hắn, Dương Thạc cũng rất có hảo cảm. Chính bởi vì đủ loại chuyện như vậy, cuối cùng Dương Thạc mới quyết định thả bọn hắn rời đi!

Nhưng mấy con chó ngao kia đều phải lưu lại!

Kể từ đó bọn hắn đi bộ rời khỏi Yến Sơn, nhanh nhất cũng phải ba ngày mới có thể trở lại kinh sư. Đến lúc đó bọn hắn bẩm báo cho trưởng bối gia tộc, phải cao thủ tới đây dò xét, Dương Thạc cũng có đủ thời gian rời đi.

- Tiền bối muốn thả chúng ta rời đi?

Nghe thấy Dương Thạc nói những lời này, hai mắt bọn người Già La Minh, Trình Tử Dương đều sáng ngời.

- Như vậy liền đa tạ tiền bối!

Già La Minh và Trình Tử Dương nhanh chóng cảm tạ Dương Thạc.

Ngay một khắc sau đó, Huyết Phi lập tức rút hết khí thế uy áp trên người trở về. Không còn khí thế uy áp, đám người Già La Minh, Trình Tử Dương đều thở dài một hơi.

Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu!

Mà đúng lúc Huyết Phi rút uy áp về, đã thấy mấy con Đạp Hỏa Ngao kia sủa vài tiếng, mạnh mẽ lao vào trong động đá vôi!

Mấy con Đạp Hỏa Ngao này có trí lực cực thấp, Già La Minh vừa ra lệnh để chúng tiến vào động đá vôi bức Dương Thạc ra. Bị uy áp của Huyết Phi trấn nhiếp, chúng không thể nào hành động. Hiện tại khôi phục hành động, bọn chúng tự nhiên muốn chấp hành mệnh lệnh của Già La Minh, tiếp tục chạy vào trong động đá vôi.

Già La Minh muốn ngăn cản, dĩ nhiên đã muộn!

Mấy con Đạp Hỏa Ngao xông vào động đá vôi, nếu xông tới cường giả Thú tộc cấp độ Võ Thánh trong động kia, chọc giận hẳn thì...

- Hả?

Đúng lúc Già La Minh nghĩ đến những điều này, trong động đá vôi liền truyền ra một tiếng hừ lạnh.

- Chỉ là mấy con súc sinh, hiện tại còn muốn tới đây chọc ta? Đều trở về cho ta!

Sau một khắc, một tiếng quát lạnh truyền ra từ trong động đá vôi. Ngay sau đó là vài tiếng ầm ầm vang lên, chỉ thấy mấy con chó ngao kia nhanh chóng bay ngược ra khỏi động, lẩn lẩn vài vòng, sớm mất hết khí tức.

Lúc nhìn kỹ, mấy con chó ngao này đều là huyết nhục bạo liệt, gân cốt đứt đoạn. Đúng là toàn bộ đều đã biến thành một đồng huyết nhục!

109. Chương 109: Tiếng Sấm Mùa Xuân, Khiếu Huyết Kêu, Lại Đột Phá!

Vô Tận Thần Công

Chương 109: Tiếng sấm mùa xuân, khiếu huyết kêu, lại đột phá!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mấy con chó ngao cấp độ Tội Thể đỉnh phong lại bị bóp nát trong khoảnh khắc?

Nhìn mấy con chó ngao bị bóp nát thành một đồng huyết nhục này, bọn người Già La Minh Trình Tử Dương đều hít vào một hơi khí lạnh, ánh mắt nhìn vào động đá vôi lại tăng thêm vài phần sợ hãi.

- Quả nhiên là cường giả Thú tộc Vô Thánh!

- Nếu không phải cường giả Thú tộc, căn bản không thể nào nhẹ nhàng đánh mấy con chó ngao này một đồng được!

Già La Minh, Trình Tử Dương đều trầm nghĩ trong lòng.

Mấy con chó Đạp Hỏa Ngao này chỉ là cấp độ Tội Thể đỉnh phong. Với thực lực của Già La Minh và Trình Tử Dương, muốn chém giết mấy con chó ngao này đều đơn giản đến cực điểm. Đừng nói là Đạp Hỏa Ngao, cho dù là Mục Hồ Khuyến cấp độ Luyện Khí sơ giai, muốn chém giết bọn chúng cũng đều vô cùng đơn giản. Lúc trước Già La Minh cũng đã chém giết một đầu Mục Hồ Khuyến.

Một đao là đủ!

Thậm chí dưới một quyền cũng có thể nổ nát đầu Đạp Hỏa Ngao, Mục Hồ Khuyến!

Nhưng bọn hắn muốn thoát cái bóp nát Đạp Hỏa Ngao, bóp nát toàn bộ xương cốt, bạo liệt toàn bộ huyết nhục thì đây tuyệt đối là chuyện không thể nào.

Chỉ có cường giả Thú tộc siêu cấp có móng vuốt sắc bén vô cùng lớn thì mới có thể một trảo bóp nát Đạp Hỏa Ngao, dễ dàng giống như bọn Già La Minh Trình Tử Dương bóp nát một con Ma Tước vậy...

- Đi thôi!

Nhìn thoáng qua thi thể mấy con Đạp Hỏa Ngao, trên mặt Già La Minh, Trình Tử Dương hiện lên vẻ sợ hãi, không chần chờ nữa, vội vàng rời đi.

Công chúa Nam Sa Quốc Lữ Chí Thúy, những tên hộ vệ khác cũng đều theo sát rời đi.

Chỉ có công chúa Hòa La Quốc Đại Lâm Nhi, chẳng những không rời đi, ngược lại còn nhìn về phía động đá vôi, đầu hơi nghiêng, không biết đang nghĩ gì. Sau một lúc lâu, lúc này Đại Lâm Nhi mới nói nhỏ “Đi thôi”, dẫn theo mấy tên thị vệ của nàng rời khỏi sơn cốc này, đi về phía kinh sư. (.

- Hả? Bị Đại Lâm Nhi phát hiện ra?

Lúc trước Đại Lâm Nhi không lập tức rời đi, ngược lại còn xem xét hang động. Điều này đã khiến trong lòng Dương Thạc khẽ động, suýt chút nữa cho rằng đã bị Đại Lâm Nhi phát hiện ra.

Vừa rồi Dương Thạc cũng không hết sức thay đổi âm thanh của hắn.

Nhưng Dương Thạc và Đại Lâm Nhi mới chỉ gặp qua một lần, nói năm ba câu mà thôi. Cộng thêm khí thế uy áp của Huyết Phi phủ xuống, tâm thần bọn người Đại Lâm Nhi chịu ảnh hưởng, nghe thấy âm thanh hơi khác biệt, chắc không bị Đại Lâm Nhi nhận ra đâu?

- Cho dù bị nhận ra thì sao? Chắc hẳn Đại Lâm Nhi cũng chỉ hoài nghi, không dám xác nhận.

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ.

Hiện tại Đại Lâm Nhi rốt cục đã rời đi, cũng không cần quản những chuyện này nữa.

- Thiếu gia, công chúa Hỏa La Quốc và bọn người Trình Tử Dương đều bị ngài dọa rời đi rồi?

Đám người Già La Minh và Trình Tử Dương rời đi, Hồng Phi Lục Thúy cũng âm thầm thở dài một hơi, nói với Dương Thạc.

- Ừm. Bọn hắn đã rời đi nhưng cuối cùng chúng ta vẫn bị bại lộ. Hiện tại bọn hắn đi bộ, dưới tình huống toàn lực chạy đi, nhiều nhất ba ngày là có thể trở lại kinh sư. Lúc đó kinh sư nhất định sẽ phái cao thủ tiến vào Yến Sơn dò xét. Cho nên chúng ta không thể tiếp tục ở lại đây chờ đợi được, phải mau chóng nghĩ cách chuyển đến nơi khác!

Dương Thạc nói ra.

- Vừa vặn chưa đầy một tháng nữa chính là Vũ Cử Đại Chu rồi. Chúng ta cũng tích góp từng chút tài liệu trên người dị thú, đến kinh sư bán đi thì mới có thể đạt được không ít tiền tài. Dùng số tiền này thuê mấy gian phòng trong kinh thành, đợi đến lúc Vũ Cử Đại Chu kết thúc rồi tính tiếp!

Dương Thạc nhanh chóng quyết định.

- Về phần Huyết Phi kia, để nó tiến vào sâu trong Yến Sơn, đi tìm Hắc Hùng kia làm bạn là được rồi!

Bất kể là nhóm người hay là Huyết Phi, Dương Thạc đều sắp xếp thật kỹ.

- Được. Thiếu gia, chúng ta thu thập cái này một chút. Thu thập xong rồi, lúc nào cũng có thể lên đường!

Hồng Phi Lục Thúy khẽ gật đầu, tiến vào trong động đá vôi thu thập.

Sinh hoạt mấy tháng trong Yến Sơn, mấy người Dương Thạc đã thu thập được không ít tài liệu dị thú quý báu. Những tài liệu này thu thập lại cũng phải được một bao lớn, có thể để Huyết Phi chở đến bên ngoài kinh thành, lại vác trên lưng mang đến kinh thành bán đi.

Hồng Phi Lục Thúy đi thu thập, ánh mắt Dương Thạc lại rơi vào trên người mấy con ngựa, Mục Hồ Khuyến bên ngoài hang động đá vôi kia.

Mấy con ngựa kia đều thông linh hết, cho dù Huyết Phi đã thu khí thể lại nhưng chúng vẫn nằm rạp trên mặt đất, không dám nhúc nhích.

Mục Hồ Khuyến cũng thông minh hơn Đạp Hỏa Ngao gấp trăm lần. Giờ phút này, một loạt mảnh khuyến cỡ lớn đều không dám tùy ý hành động.

- Mấy con ngựa, Mục Hồ Khuyến này không oán không cừ với ta, cũng không thể chém giết toàn bộ bọn chúng. Như vậy đi, Huyết Phi, người dùng khí thể uy áp xua đuổi mấy con ngựa này vào sâu trong trung tâm Yến Sơn, đừng để bọn người Trình Tử Dương tìm thấy bọn chúng, để bọn chúng tự sinh tự diệt trong Yến Sơn là được rồi!

Dương Thạc dẫn dò Huyết Phi.

- Về phần mấy con Mục Hồ Khuyến này...

Dương Thạc nhìn thoáng qua mấy con Mục Hồ Khuyến này.

Đạp Hỏa Ngao đã là một loại chó ngao vô cùng trân quý. Mỗi một đầu Đạp Hỏa Ngao đều có giá trị cao hơn binh khí trân quý như Cúc Văn Cương Chủy. Mà giá trị của Mục Hồ Khuyển lại cao hơn Đạp Hỏa Ngao gấp mười lần. Mấy con Mục Hồ Khuyển ở đây, ba con là của phủ An Võ Hầu, hai con khác là của Đại Lâm Nhi đây.

- Toàn bộ mấy con Mục Hồ Khuyển này đều linh thông nhân tính, hơn nữa tiềm lực cực lớn. Cho chúng nó một chút thiên tài địa bảo, chúng có thể không ngừng đột phá. Dưới tay Dương Tử Mặc hình như cũng có một đầu Mục Hồ Khuyển cấp độ Võ Sư...

Dương Thạc có thể tùy ý vứt bỏ mấy con ngựa kia, nhưng vứt bỏ mấy con Mục Hồ Khuyển này thì không khỏi hơi phí của trời rồi.

- Được rồi, để Huyết Phi đuổi bọn chúng đến một hơi ả núp trước đã. Chờ sau khi ta đến kinh sư, lại để Huyết Phi dẫn bọn chúng tiến vào sâu trong Yến Sơn, sống với Hắc Hùng. Cho bọn chúng một chút Huyết Tinh Thạch Nhũ, tương lai bọn chúng có thể tiến hóa đến trình độ nào thì đành trông vào tạo hóa của bọn chúng vậy!

Dương Thạc nhanh chóng quyết định.

Huyết Phi đi đuổi mấy con ngựa, Mục Hồ Khuyển, Dương Thạc quay về động giúp thu dọn đồ đạc.

Lúc chàng vạng tối, Huyết Phi đã trở về, đồ cũng đã thu thập xong, ba người một ứng chuẩn bị rời đi.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Vừa mới rời khỏi động đá vôi, Dương Thạc chợt nghe thấy tiếng sấm vang lên trên bầu trời.

- Sấm mùa xuân nổ à? Trong tình huống này cũng không thể phi hành trên trời.

Lông mày Dương Thạc hơi nhíu lại một cái.

Sấm mùa xuân nổ vô cùng lợi hại. Trong tình huống này, Dương Thạc cũng không dám để Huyết Phi phi hành trên không trung. Đừng nói là Huyết Phi, cho dù là ác quỷ cấp độ Võ Tôn, cấp độ Đại Tông Sư, dám phi hành trên không trung vào lúc này thì cũng bị đánh thành tro.

- Sấm mùa xuân sẽ không nổ quá lâu. Được rồi, cứ đợi một buổi tối, ngày mai sẽ rời đi!

Dương Thạc nói ra.

Trên trời, tiếng sấm không ngừng theo nhau mà đến.

Tiếng sấm vang lên vài cái, Dương Thạc chợt cảm giác được khiêu huyết trong thân thể hần cũng mơ hồ chấn động ầm ầm, phát ra tiếng sấm sét. Trong thân thể, một trăm năm mươi sáu huyết dương khiêu đều cộng minh dưới tiếng sấm mùa xuân.

Dương Thạc có cảm giác bị tiếng sấm mùa xuân này dẫn động, một trăm năm mươi sáu huyết dương khiêu mà hần một mực không thể đả thông được nay lại buông lỏng trên phạm vi lớn! Dưới tình huống này, nếu hần vận chuyển chân khí, toàn lực trùng kích những khiêu huyết này thì rất có thể sẽ giải khai toàn bộ khiêu huyết, nhất cử tiến vào Luyện Khí trung giai!

110. Chương 110: Bí Pháp, Phần Chúc Lôi Điện Cương Khí!

Vô Tận Thần Công

Chương 110: Bí Pháp, Phần Chúc Lôi Điện Cương Khí!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Sấm mùa xuân cuộn cuộn này lại có thể dẫn động khiêu huyết của ta cộng minh sao?

Tiếng sấm mùa xuân vừa vang lên, lập tức một trăm năm mươi sáu khiếu huyết trong cơ thể Dương Thạc bị dẫn động, cũng ơng ơng nổ vang. Thậm chí trong mơ hồ, dường như toàn bộ những khiếu huyết này đều muốn quán thông. Ở bên ngoài, sấm mùa xuân cuộn cuộn, mà khiếu huyết ở bên trong kinh mạch Dương Thạc cũng tuôn ra lôi âm cuộn cuộn. Chuyện này khiến cho Dương Thạc có chút kinh ngạc.

Nhưng chỉ cần tưởng tượng một chút là Dương Thạc đã có thể hiểu ra.

Sấm mùa xuân đã dẫn động Hồ Bảo Lôi Âm trong cơ thể Dương Thạc!

Hồ Bảo Lôi Âm là một loại bí pháp. Ngoài chuyện biên độ lực lượng tăng lên thì nó còn có một tác dụng khác vô cùng quan trọng, đó chính là tu luyện khí lực, quán thông khiếu huyết kinh mạch, phụ trợ đột phá.

Hồ bảo âm được phát ra do gân cốt xung đột.

Mà lôi âm tức là nguồn chân khí lay động kinh mạch, lao tới khiếu huyết vọng lại tiếng vang. Lôi âm trong cơ thể con người vốn có chút liên quan với lôi âm trời đất. Lúc này, sấm mùa xuân vừa vang lên, lôi âm trong cơ thể Dương Thạc cũng bắt đầu chuyển động, bắt đầu điên cuồng trùng kích kinh mạch. Đây cũng là chuyện vô cùng bình thường.

Dưới luồng lôi âm trùng kích mãnh liệt như vậy, Dương Thạc có cảm giác rằng mình có thể quán thông rất nhanh một trăm năm mươi sáu chỗ dương khiếu, đạt tới cấp độ Luyện Khí trung kỳ!

- Tu luyện trước đã!

Dường như Dương Thạc không cần phải suy nghĩ nhiều, lập tức khoanh chân ngồi xuống. Hắn bắt đầu nhắm mắt tu luyện ở trước cửa hang động đá vôi này.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Sấm chớp ở trên bầu trời càng lúc càng nhiều hơn. Uỳnh một tiếng, từ trên bầu trời đánh xuống một tia sét.

Tia sét này vừa đánh xuống, lập tức Dương Thạc cảm thấy luồng chân khí trong kinh mạch toàn thân bỗng di chuyển kịch liệt, hung hăng đánh thẳng vào một trăm năm mươi sáu chỗ dương khiếu.

Những dương khiếu kia vẫn chưa quán thông, nhưng dưới luồng chân khí trùng kích đã buông lỏng hơn rất nhiều. . .

Bầu trời tối dần.

Ầm ầm! Uỳnh!

Tiếng sấm chớp càng lúc càng dày đặc. Mỗi một tia sét đánh xuống đều chiếu rọi sáng ngời một góc đất trời. Thậm chí, ngay cả trong động đá vôi đen kịt, giờ phút này cũng vô cùng sáng sủa. Những tia chớp này vừa đánh xuống, luồng chân khí trong cơ thể Dương Thạc cũng bị dẫn động, điên cuồng trùng kích tới những dương khiếu chưa quán thông. Sau mỗi lần bị chân khí trùng kích như vậy, những khiếu huyết này lại buông lỏng hơn rất nhiều. Nhưng những dương khiếu này sau khi bị trùng kích không ngừng, lại trở nên vững chắc như trước, không bị phá vỡ. . .

Chỉ cần thông qua điểm này là có thể biết được, muốn trùng kích khiếu huyết, đột phá một tầng nữa khó khăn tới mức nào. Ngay cả một cường giả võ đạo có tư chất trác tuyệt, ngộ tính cao siêu, muốn đột phá một tầng nữa thì cũng phải cần tới hơn mười ngày, thậm chí là một tháng hoặc là mấy tháng.

Đã đến nửa đêm, mưa xuân tí tách rơi xuống, tiếng sấm vẫn xen lẫn trong mưa xuân, vang vọng không ngừng.

Trời mưa suốt đêm, sấm chớp cũng vang vọng suốt đêm. Lúc bình minh, tuy mưa vẫn không hoàn toàn dừng lại nhưng tiếng sấm đã nhỏ hơn trước. Tầng mây mù ở trên bầu trời cũng đã mỏng đi rất nhiều. Nếu cứ tiếp tục như vậy thì nhiều nhất là đến giữa trưa, trận mưa xuân này sẽ có thể hoàn toàn dừng lại.

Lẽ ra lúc này, đám người Dương Thạc phải rời khỏi hang động đá vôi, tiến vào kinh thành Đại Chu. Nhưng Dương Thạc vẫn đang tu luyện.

Hồng Phi và Lục Thúy liếc sang, nhìn thấy Dương Thạc vẫn đang tu luyện, cho nên hai cô cũng không tới quấy rầy.

Lúc này, Dương Thạc vẫn đang không ngừng đánh thẳng vào khiếu huyết. Trải qua một buổi tối, Dương Thạc cảm thấy mình chỉ còn kém một chút nữa thôi là có thể phá mở một trăm năm mươi sáu chỗ dương khiếu trong cơ thể rồi. Nhưng thật sự, muốn phá tan một tia trở ngại cuối cùng này cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Còn cần phải mất hai, ba ngày tu luyện nữa mới có thể phá mở!

Dù sao thì đám người Già La Minh, Trình Tử Dương cũng không thể trở lại kinh thành nhanh chóng. Nếu trong hai, ba ngày này không có cao thủ kinh thành đến thì Dương Thạc quyết định dứt khoát rằng sẽ an tâm tu luyện, trong ba ngày này phải đột phá!

Đến giữa trưa, mưa mới ngừng lại, tiếng sấm cũng hoàn toàn biến mất.

Nhưng Dương Thạc vẫn vận chuyển chân khí. Hổ Báo Lôi Âm hình thành ở trong cơ thể hắn vẫn dựa vào lôi âm đi trùng kích khiếu huyết.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Lôi âm không ngừng vang vọng trong kinh mạch cơ thể Dương Thạc...

Hai ngày trôi qua rất nhanh. Vào sáng sớm ngày thứ ba, Dương Thạc đang lợi dụng Hổ Báo Lôi Âm trùng kích khiếu huyết thì bỗng nhiên cảm thấy thân thể mình chấn động mạnh. Dưới luồng chân khí trùng kích, tia trở ngại ngăn cản tám mươi bốn chỗ dương khiếu chưa quán thông kia đã bị đánh vỡ!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Tám mươi bốn khiếu huyết này được quán thông, cộng thêm lúc trước Dương Thạc đã thông được bảy mươi hai khiếu huyết, tổng cộng là một trăm năm mươi sáu khiếu huyết. Trong nháy mắt, một trăm năm mươi sáu khiếu huyết này bắt đầu ầm ầm cộng minh...

Dương Thạc cảm thấy trong tích tắc, rất nhiều năng lượng khí lực trào vào trong thân thể của mình. Đường như trong nháy mắt, lực lượng của hắn đã tăng lên hơn năm lần.

- Đột phá!

Đúng lúc này, Dương Thạc nhin không được, liền ngửa mặt lên trời thét dài.

Say khi Dương Thạc đứng dậy, quát khẽ một tiếng, lập tức đánh ra hai đấm mạnh mẽ về phía trước!

Rầm rầm rầm! Hống hống hống!

Hổ Báo Lôi Âm lập tức bắn ra!

Giờ phút này, uy thế của Hổ Báo Lôi Âm của Dương Thạc đã mạnh hơn một tầng so với lúc trước.

- Sao? Tuy uy thế của Hổ Báo Lôi Âm mạnh mẽ, nhưng vẫn dừng lại tại tầng thứ nhất, không tiến vào tầng thứ hai sao?

Cảm nhận được uy thế của Hổ Báo Lôi Âm, Dương Thạc khẽ chau mày.

Lúc trước, Dương Thạc tu luyện là dựa vào sấm mùa xuân dẫn động. Dương Thạc mơ hồ cảm giác được rằng lần này, sau khi mình đột phá, đạt được bí pháp, rất có thể sẽ đạt tới Hổ Báo lôi âm tầng thứ hai. Bởi vậy cho nên sau khi vừa đột phá, Dương Thạc lập tức đứng dậy, đánh ra hai quyền. Hắn muốn xem có phải Hổ Báo Lôi Âm đã đạt tới cảnh giới thứ hai hay không. Nhưng lại khiến cho Dương Thạc thất vọng chính là, tuy dưới sấm mùa xuân dẫn động, uy thế của Hổ Báo Lôi Âm tăng lên một chút, ước chừng biên độ lực lượng tăng lên bốn phần, mạnh mẽ hơn trước một phần. Nhưng vẫn chênh lệch rất lớn so với Hổ Báo Lôi Âm tầng hai, biên độ tăng trưởng lực lượng sáu phần.

- Bí pháp đạt được lần này không phải là Hổ Báo Lôi Âm tầng hai sao?

Dương Thạc cảm thấy hơi thất vọng.

Hổ Báo Lôi Âm tầng hai giống với cương khí, đều là bí pháp cấp bậc Đại Tông Sư. Nhưng nếu có bí pháp Hổ Báo Lôi Âm tầng hai, cộng thêm bí pháp Cương Khí, thì Dương Thạc sẽ có hai bí pháp cấp bậc Đại Tông Sư. Nếu hai bí pháp lớn này đồng thời phát ra thì... e rằng ngay cả cường giả võ đạo Tôn Giả cũng phải tạm lánh mũi nhọn. . .

Chỉ tiếc rằng không phải là Hổ Báo Lôi Âm tầng hai. . .

- Được rồi, không phải thì không phải, nhìn xem bí pháp này rốt cuộc là gì!

Trong lòng nghĩ vậy, lập tức Dương Thạc thúc giục chân khí, đánh ra hai quyền. Ý niệm của hắn khẽ động, cương khí tràn vào trong cơ thể.

Luồng chân khí đánh ra vẫn là chân khí đỉnh ốc, cương khí nhập vào trong cơ vẫn là cương khí Phần Chức. . . Dường như tất cả cũng không có biến hóa gì đặc biệt.

- Chẳng lẽ. . . Lần đột phá này không đạt được bí pháp sao?

Dương Thạc nhướn mày.

Đột phá thành công cũng chưa chắc đã đạt được bí pháp. Có người đột phá bảy, tám lần, từ cấp độ Tội Thể sơ kỳ đến cấp độ Vô Sư cũng chưa hẳn đã có thể đạt được một loại bí pháp. Cho nên đột phá không đạt được bí pháp cũng là chuyện bình thường. Nhưng bởi vì mấy lần trước đột phá đều có bí pháp, lần này lại không có, cho nên Dương Thạc vẫn cảm thấy hơi thất vọng đấy.

Xoẹt! Xoẹt!

Đúng lúc Dương Thạc thất vọng thì đột nhiên một luồng cương khí xung quanh người hắn bỗng biến hóa!

Bên trong cương khí này, ngoài khí tức sáng như đốt lửa ra thì dường như. . . còn có điện quang chớp động!

111. Chương 111: Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 111: Thiên hạ đệ nhất lâu

Xoẹt! Xoẹt!

Điện quang bên trong cương khí hộ thể lóe lên, nháy mắt đã bao phủ khắp người Dương Thạc, tạo thành một vòng bảo hộ bằng điện quang. Điện quang này xen lẫn cùng Phần Chức chân khí trong cương khí hộ thể của Dương Thạc. Một luồng ý hủy diệt đậm đặc phát tán từ trong cương khí hộ thể này ra ngoài.

- Đây là bí pháp mà mình đạt được khi đột phá cảnh giới Luyện Khí trung giai hay sao?

Khi Dương Thạc thấy điện quang bên trong cương khí hộ thể ngoài thân của mình liên kinh ngạc tới mức há to miệng.

Dương Thạc đã quá quen với việc đạt được bí pháp khi đột phá rồi. Chẳng qua lần này, hắn lại đạt được bí pháp là cương khí điện quang nên khiến hắn hơi bất ngờ một chút. (.

Không phải hổ báo lôi âm tầng thứ hai mà là cương khí điện quang sao?

Lần này Dương Thạc đột phá là mượn sấm sét mùa xuân để dẫn động khiếu huyết của bản thân cộng minh, dùng lôi âm để đột phá. Vậy nên theo như bình thường, nếu hắn đạt được bí pháp thì nhất định sẽ có liên quan đến lôi điện. Dựa theo dự đoán của Dương Thạc thì có lẽ sẽ đạt được bí pháp hổ báo lôi âm tầng thứ hai.

Nhưng bây giờ, Dương Thạc lại đạt được cương khí điện quang, tuy không giống như dự đoán của Dương Thạc nhưng cũng là hợp lý.

- Không biết tác dụng của cương khí điện quang này như thế nào?

Xoẹt!

Một âm thanh nhỏ vang lên. Dương Thạc vừa hơi suy nghĩ một chút liền khổng chế cương khí điện quang này đánh tới một bức tường đá.

Phập! Phập!

Bản thân cương khí làm cho tường đá xước nhẹ một chút. Còn điện quang trong cương khí chỉ chuyển động ở mặt ngoài của bức tường đá một lúc, rồi ngay sau đó liền ẩn vào bên trong tường đá, không thấy tung tích, giống như không có bất kỳ tác dụng gì vậy.

- Điện quang có thể gây tổn thương tới đồ vật có sức sống, còn đối với loại tường đá là vật chết này thì lại không có tác dụng gì. Ra ngoài thử một chút xem sao.

Trong lòng Dương Thạc vừa nghĩ như vậy, liền nhảy ra khỏi hang động đá vôi, đến mảnh rừng ở gần đó. Cương khí điện quang hơi động, đánh tới trên thân một cây to.

Phập! Phập! Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!

Cái cây to này bị trận mưa xuân trong hai ngày trước làm ướt, nên khi cương khí điện quang của Dương Thạc đánh tới, liền hình thành từng tia điện quang xung quanh cây to này. Mấy tiếng xoẹt xoẹt vang lên, trong phạm vi một trượng quanh cây to này lập tức bị cương khí điện quang của Dương Thạc đốt thành tro bụi.

- Uy lực mạnh thật. Cương khí điện quang cũng có tác dụng đốt cháy giống như Phần Chức chân khí vậy. Chẳng qua, đây chỉ coi như là sự bổ sung mà thôi. Gặp phải một số tình huống đặc biệt thì vẫn có thể phát huy ra tác dụng lớn đấy.

Dương Thạc cũng khá hài lòng với bí pháp này.

Tuy Phần Chức chân khí đủ mạnh mẽ nhưng dù sao cũng là bí pháp đã bị lộ rồi. Đối thủ của Dương Thạc có thể thông qua một số phương pháp để tránh né nó.

Ví dụ như, có một loại áo giáp làm từ Băng Phách Cương có tác dụng làm cho nước hoặc lửa đều không thể xâm nhập được. Nếu đối thủ của Dương Thạc mặc áo giáp này mà đánh nhau với Dương Thạc thì uy lực của Phần Chức chân khí của Dương Thạc sẽ bị giảm mạnh.

Bây giờ, Dương Thạc đã có thêm chân khí điện quang, cũng coi như là thêm một con át chủ bài, một đòn sát thủ mạnh mẽ nữa,

Quác!

Dương Thạc đang ở ngoài động thử nghiệm tác dụng của cương khí điện quang thì chợt nghe thấy trong động truyền ra một tiếng kêu 'quác' chói tai. Ngay sau đó, Dương Thạc liền thấy Huyết Phi chở Hồng Phi, Lục Thuý và còn mang theo một ba lô lớn, vội vàng bay ra khỏi hang động đá vôi.

Quác quá! Quác..quác..c..!

Chỉ mấy nhịp thở, Huyết Phi đã bay đến bên người Dương Thạc, kêu nhỏ mấy tiếng.

- Cái gì? Người nói người cảm ứng được có vài luồng khí tức mạnh mẽ đang đi nhanh về hướng này sao? Đây... chắc là cao thủ từ kinh thành Đại Chu tới đấy.

Dương Thạc nghe được tiếng kêu của Huyết Phi, đã hiểu ý của Huyết Phi liền thay đổi sắc mặt, hàng lông mày nhíu lại.

- Không ngờ bọn chúng lại tới nhanh như vậy. Đám người Trình Tử Dương mới về kinh thành Đại Chu được ba ngày mà cao thủ trong kinh thành đã lập tức đến đây rồi.

Dương Thạc rất kinh ngạc đối với hiệu suất của cao thủ trong kinh thành Đại Chu.

Chẳng qua, cao thủ kinh thành Đại Chu có hiệu suất làm việc cao như vậy cũng là chuyện tốt. Nếu cao thủ kinh thành Đại Chu phản ứng chậm chạp thì bất cứ một cao thủ Võ Thánh Thú Tộc nào cũng dám chạy đến kinh thành Đại Chu khiêu khích đấy.

- May mắn là sau khi Huyết Phi đột phát, bản thân nó có được uy áp khí thế của thượng cổ Huyền Ứng nên cũng có thể cảm ứng được uy áp của cao thủ khác dễ dàng được.

- Nếu bọn hắc đã đến thì chúng ta lập tức trở về kinh thành thôi.

Thân thể Dương Thạc di chuyển nhoáng lên, thoát cái đã treo lên lưng Huyết Phi. Huyết Phi kêu lên một tiếng chói tai rồi phóng lên trời cao.

Sau khi bọn họ bay về hướng nam được ba bốn dặm, Dương Thạc mới cảm ứng được, trong rừng rậm Yến Sơn có năm luồng khí tức mạnh mẽ đang chạy nhanh về hướng hang động đá vôi của măng xà màu xanh.

Đám người này chính là cao thủ của kinh thành Đại Chu.

Nhưng đáng tiếc, bọn hắc không thể cảm ứng được Huyết Phi cùng Dương Thạc đang ở trên độ cao ngàn trượng trên không trung. Bọn hắc sẽ không ngờ tới, mục tiêu mà bọn hắc muốn tìm lần này lại vừa mới đi sát qua người bọn hắc, đi về hướng kinh thành Đại Chu.

Một lát sau, bốn gã đàn ông cùng một người phụ nữ xuất hiện trước cửa hang động đá vôi của măng xà màu xanh.

Bốn người đàn ông đều khoảng bốn năm mươi tuổi, mặc áo bào, trên người bọn họ đều lộ ra một sự uy nghiêm. Còn người phụ nữ kia thoát nhìn chỉ mới hơn hai mươi tuổi, khuôn mặt thanh lệ. Người bình thường nhìn về phía nàng thì lập tức sẽ cảm giác như được tắm gió xuân vậy. Chẳng qua, dù là trên người bốn gã đàn ông hay người phụ nữ kia đều toả ra khí tức khí huyết đậm đặc. Năm người này đều là cao thủ Đại Tông Sư.

Một người trong đó chính là An Vô Hồn của Đại Chu, cha của Trình Tử Dương, người đã từng ra tay đối phó với Dương Thạc, Trình Ngọc.

- Hả? Tên cường giả Vô Thánh Thú Tộc kia không ở đây sao?

- Trong hang động đá vôi này không có khí tức của Vô Thánh Thú Tộc. Chắc hẳn không có ở đây rồi. Không biết đó là vị Vô Thánh Thú Tộc nào. Chắc hẳn biết chúng ta sẽ tới nên mới tạm thời rời khỏi đây để tránh đi rồi.

Mấy người này đều suy đoán như vậy.

- Có lẽ, hẳn chỉ là có việc đi ngang qua đây và trùng hợp bị bọn Trình Tử Dương phát hiện nên mới ra tay cảnh cáo bọn Trình Tử Dương thôi.

Trình Ngọc suy đoán nói.

- Có thể là như vậy. Lần cao thủ Vô Thánh của Thú Tộc đến kinh thành gần đây nhất chính là vị thứ tám trong thiên hạ mười Đại Yêu Thánh, Kim Hồ yêu thánh tới đây để khiêu chiến với ta. Đó là chuyện của hai mươi năm trước rồi. Từ khi Kim Hồ yêu thánh thất bại thảm hại chạy về, và thiếu chút nữa bị cao thủ kinh thành của chúng ta ngằm giết chết liền không có yêu thánh nào dám đến kinh thành của chúng ta nữa.

Một ông già mặc áo bào màu xanh trong năm người hơi kiêu ngạo nói.

- Đi thì cũng đã đi rồi. Bây giờ, chúng ta đi vào hang động đá vôi này xem có chuyện gì đặc biệt hay không để còn trở về kinh thành nữa.

Năm người không tìm thấy cường giả của Thú Tộc ở đây nhưng họ cũng không thể đi sâu vào trong Yến Sơn tìm kiếm khắp mọi nơi được. Nếu họ không tìm thấy ở đây, vậy họ liền quyết định đi vào hang động đá vôi xem thử một lần, rồi trở về thôi.

Năm người không biết rằng, lúc này, mục tiêu của bọn hắc đã về đến kinh thành Đại Chu rồi.

Lúc này, Dương Thạc đang đứng ở khu vực phồn hoa nhất trong kinh thành, nhìn chăm chăm vào một toà nhà trắng lộng lẫy trước mắt.

- Thiên hạ Đệ Nhất Lâu sao?

- Thật không ngờ được Ngọc Mạt lâu này còn có một bằng hiệu như vậy. Một chỗ phong lưu mà cũng dám treo cái bằng hiệu như thế. Chỉ điều này cũng đã chứng tỏ Ngọc Mạt lâu không phải loại tầm thường rồi. Tiểu Dịch ở trong Ngọc Mạt lâu này chắc sẽ không bị đánh chửi như trong thanh lâu, kỹ viện bình thường đâu.

- Chẳng qua, nàng ở trong Ngọc Mạt lâu, bị người ta quản, dù sao cũng không được tự do.

- Không lâu nữa, nếu mình có thể đoạt giải nhất trong lần Vũ Cử này thì mình sẽ đích thân đến Ngọc Mạt lâu đòi lại Tiểu Dịch.

112. Chương 112: Tát Mạnh Vào Mặt Trình Tử Dương!

Vô Tận Thần Công

Chương 112: Tát mạnh vào mặt Trình Tử Dương!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc này, Dương Thạc mặc một bộ quần áo bằng da rắn, phía sau có hai thị nữ xinh đẹp là Hồng Phi cùng Lục Thuý đi theo, lại còn đeo một ba lô cực lớn. Vì thế ba người đứng giữa chốn phồn hoa nơi kinh thành, trước cửa Ngọc Mạt lâu lại tạo cho người ta cảm giác lạc lõng với cảnh vật xung quanh.

Chẳng qua bởi vì không đến một tháng nữa sẽ diễn ra Đại Chu Vũ Cử nên trong kinh thành Đại Chu có đủ loại người. Bởi vậy, tuy mấy người Dương Thạc ăn mặc hơi khác người nhưng cũng không quá gây chú ý.

- Đi thôi, đến gần khu quảng trường Thiên Vũ Môn, tìm cửa hàng lớn nhất, bán đi những con mèo mà chúng ta bắt được trong Yến Sơn. truyện cập nhật nhanh nhất tại chàm

Dương Thạc nhìn Ngọc Mạt lâu một lát rồi lập tức dẫn Hồng Phi và Lục Thuý đến khu vực gần quảng trường Thiên Vũ Môn.

Nơi phồn hoa nhất kinh thành chính khu vực gần quảng trường Thiên Vũ Môn.

Tính ra, Ngọc Mạt lâu cách Thiên Vũ Môn cũng không quá xa, chỉ cần đi bộ nửa khắc đồng hồ là tới nơi.

Gần quảng trường Thiên Vũ Môn, các cửa hàng mọc lên san sát như rừng, bán đủ các loại vật phẩm. Trong đó, có rất nhiều cửa hàng bán công pháp, binh khí, áo giáp. Tất nhiên, những cửa hàng này mua bán công pháp thường là loại cấp thấp hoặc trung giai mà thôi, còn công pháp đẳng cấp cao thì rất hiếm, chứ đừng nói là loại thần công bí điển rồi.

Còn về binh khí, áo giáp thì tới đây cũng chỉ có cấp độ như loại đao ngắn Cúc Văn thôi. Không những thế, mỗi một chiếc đều có giá trị trăm lượng vàng.

Người bình thường căn bản là không mua nổi.

Ngoài ra, những cửa hàng này cũng thu mua các loại tài liệu, da thú, khoáng thạch, mà giá cả họ đưa ra cũng rất hợp lý. Chính vì như thế, nên các cửa hàng này mới vô cùng phồn hoa.

Đám người Dương Thạc đang định đi về phía Thiên Vũ Môn thì bất chợt xuất hiện mấy chiếc xe ngựa đẹp đẽ, quý giá đi tới trước mặt.

Một công tử mặc quần áo đẹp đẽ cưỡi ngựa đi trước xe. Hắn vừa cưỡi ngựa đi về phía Dương Thạc, vừa nói chuyện với người ngồi trong xe.

- Công chúa Lâm Nhi, ngày hôm qua, chúng ta về tới kinh thành đã là giờ Tuất, lại đợi đến khi mở cửa thành mới về phủ chắc cũng tới giờ Hợi rồi. Đêm qua về muộn như vậy, công chúa nghỉ ngơi tốt chứ?

Tên công tử phong lưu này không phải ai khác mà chính là người mà Dương Thạc đã nhìn thấy khi ở ngoài hang động của măng xà màu xanh, Trình Tử Dương.

Còn người trong xe ngựa, tất nhiên là công chúa Đại Lâm Nhi rồi.

Trình Tử Dương nói chuyện với Đại Lâm Nhi nên Đại Lâm Nhi không thể thất lễ, đành để thị nữ của mình kéo một góc màn xe lên.

- Tối hôm qua, ta về phủ nghỉ ngơi rất tốt. Tiểu Hầu gia lại quan tâm quá rồi, sáng sớm hôm nay đã mời chúng ta đến Ngọc Mạt lâu nghe đàn. Nghe nói, tiếng đàn của cô nương Thiên Hương ở Ngọc Mạt lâu có tác dụng tĩnh tâm, an thần. Tuy lần này chúng ta bình an trở về, nhưng mỗi lần Lâm Nhi nghĩ đến uy áp của vị Võ Thánh Thú Tộc kia liền sợ hãi. Có lẽ, nghe tiếng đàn của cô nương Thiên Hương một chút thì sẽ khá hơn.

Đại Lâm Nhi mỉm cười, nói.

- A!

Đại Lâm Nhi đang nói, chợt nhìn thấy ba người Dương Thạc, Hồng Phi, Lục Thuý đi về phía này. Lập tức, Đại Lâm Nhi nhận ra Dương Thạc, người mà nàng mới chỉ gặp một lần.

- Dừng xe.

Đại Lâm Nhi chợt ra lệnh dừng xe lại.

- Tiểu Hầu gia, Lâm Nhi vừa mới thấy một người bạn cũ, muốn nói với hấn vài lời. Xem ra phải để lần sau ta mới có thể thưởng thức tài đánh đàn của cô nương Thiên Hương rồi. Bây giờ, Tiểu Hầu gia nên chuyển tâm đi an ủi công chúa Chí Thuý đi.

Đại Lâm Nhi nói xong, liền vén rèm xe lên, trực tiếp xuống xe, đi về phía đám người Dương Thạc.

- Công chúa, việc này...

Trình Tử Dương thấy Đại Lâm Nhi đột nhiên xuống xe, không khỏi nhíu mày.

Lần này, hấn mời Đại Lâm Nhi cùng Lữ Chí Thuý đến Ngọc Mạt lâu nghe đàn nhưng chủ yếu là muốn mời Đại Lâm Nhi.

Tuy Hoả La quốc xưng thần với Đại Chu nhưng đất đai Hoả La quốc mênh mông rộng lớn, kéo dài đến vài vạn dặm trên thảo nguyên, dân số cũng có mấy trăm triệu dân, quốc lực hùng mạnh. Trên danh nghĩa, Hoả La quốc xưng thần với Đại Chu nhưng đó cũng là một quốc gia độc lập. Vậy nên địa vị của Đại Lâm Nhi, công chúa Hoả La quốc cũng rất cao.

Còn về Nam Sa Quốc, mấy trăm năm trước vẫn là man di ăn tươi nuốt sống. Tuy bây giờ họ đã thành lập đất nước nhưng cũng chỉ là một hòn đảo nhỏ. Lữ Chí Thuý, công chúa Nam Sa Quốc cũng chỉ là kẻ làm nền cho Đại Lâm Nhi mà thôi.

Bây giờ, Đại Lâm Nhi phải rời đi, chẳng lẽ Trình Tử Dương lại muốn đi nghe hát cùng Lữ Chí Thuý hay sao?

Vậy nên, Trình Tử Dương cũng thúc ngựa đi tới.

- Gì thế? Đại Lâm Nhi cùng Trình Tử Dương đều đi tới đây hả?

Đại Lâm Nhi xuống xe, đi về phía Dương Thạc, làm cho Dương Thạc nhíu mày.

Chẳng qua, Dương Thạc không hề sợ hãi mà tránh né. Nếu Đại Lâm Nhi muốn tới tìm hấn thì hấn liền đi nhanh tới.

- Công chúa Lâm Nhi, chúng ta lại gặp nhau.

Khi đi đến trước mặt Đại Lâm Nhi, Dương Thạc tùy ý thi lễ theo kiểu của một võ giả.

- Công tử Dương Thạc, từ vòng thi Sơ Bạt trước trong cuộc thi võ đạo của Đại Chu, chúng ta đã không gặp nhau được năm tháng rồi. Lần lễ cuối năm vừa rồi, ta có đến phủ Trần Quốc Công thăm Trình phu nhân, còn hỏi bà về công tử Dương Thạc nữa, nhưng nghe nói công tử đã đi vào trong Yên Sơn tiếm tu, chỉ gặp được công tử Dương Thành một lần. Lần này, chúng ta lại vô tình gặp nhau trong kinh thành, cũng coi như là có duyên rồi.

Đại Lâm Nhi thản nhiên cười, nói với Dương Thạc.

- Gì cơ? Công chúa Lâm Nhi đến phủ Trấn Quốc Công rồi à?

Dương Thạc nhẹ nhõu lông mày, hỏi tin tức của mình từ chỗ Trình phu nhân thì liệu có kết quả sao?

Chẳng qua, nàng thông qua Trình phu nhân đã biết Dương Thạc đi vào Yến Sơn, nên thảo nào suýt chút nữa thì nàng nhận ra giọng nói của Dương Thạc khi ở trước hang động đá vôi của măng xà màu xanh rồi.

- Lúc hết năm, ta tiềm tu ở trong Yến Sơn. Hôm qua, ta mới ra khỏi Yến Sơn. Bởi vì khi ở Yến Sơn, ta đã sẵn được một ít mảnh thú, lấy được một ít tài liệu nên muốn đến kinh thành bán đi.

Dương Thạc thuận miệng nói với Đại Lâm Nhi.

- Cái gì? Công tử muốn bán tài liệu sao? Vừa may, ta rất quen thuộc với các cửa hàng ở kinh thành, hay là ta cùng công tử đi bán nhé.

Hai mắt Đại Lâm Nhi sáng ngời, nói.

Dương Thạc nghe Đại Lâm Nhi nói vậy liền nhíu mày. Hắn và Đại Lâm Nhi chỉ như bèo nước gặp nhau, còn chưa tính là bạn bè, vậy mà Đại Lâm Nhi lại nhiệt tình như vậy, nên theo bản năng, Dương Thạc muốn từ chối.

- Công chúa Lâm Nhi, chúng ta đã nói lần này muốn đến Ngọc Mạt lâu nghe đàn. Cô nương Thiên Hương cũng muốn làm quen với công chúa mà.

Lại đúng lúc này, Trình Tử Dương đột nhiên lên tiếng, nói.

- Gì vậy? Trình Tử Dương hẹn Đại Lâm Nhi sao?

Dương Thạc nghe Trình Tử Dương nói vậy, bỗng nhiên thay đổi ý định.

Trình Tử Dương là cháu trai của Trình phu nhân, nên tất nhiên Dương Thạc không có ấn tượng tốt với hắn.

- Vừa may, ta lại không quen với các cửa hàng ở kinh thành, không biết cửa hàng nào mới đưa ra giá hợp lý. Ngoài ra, ta còn muốn mua một số công pháp võ kỹ để chuẩn bị cho Đại Chu Vũ Cử trong tháng sau. Nếu công chúa Lâm Nhi quen thuộc các cửa hàng ở kinh thành, vậy liền làm phiền công chúa Lâm Nhi làm người dẫn đường một lần rồi.

Trình Tử Dương vừa nói xong, chợt nghe thấy Dương Thạc nói như vậy.

Hiện tại, điều Dương Thạc muốn làm nhất chính là làm cho Trình Tử Dương mất mặt, tát mạnh vào mặt Trình Tử Dương.

Dương Thạc mơ hồ đoán ra, lúc diễn ra vòng Sơ Bạt trong cuộc thi võ đạo của Đại Chu, kẻ đứng trên cổng thành Thiên Vũ Môn toả ra sát ý với mình chính là Trình Tử Dương.

Trình Tử Dương chỉ phát ra sát ý, còn Trình Ngọc lại trực tiếp ra tay với mình. Hai cha con bọn chúng đã làm đến mức này, vậy thì Dương Thạc cũng không cần nể mặt bọn chúng.

- Sau này còn nhiều cơ hội nghe đàn. Nhưng công tử Dương Thạc muốn mua công pháp võ kỹ để chuẩn bị cho Vũ Cử mới là việc lớn.

Đại Lâm Nhi mỉm cười.

- Tiểu Hầu gia, lúc này ta muốn đi với công tử Dương Thạc một chuyến.

Đại Lâm Nhi vừa nói xong câu này, sắc mặt Trình Tử Dương liền trầm xuống, cực kỳ khó coi.

113. Chương 113: Công Pháp, Thần Binh, Kiên Giáp!

Vô Tận Thần Công

Chương 113: Công pháp, thần binh, kiên giáp!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lại là con vợ kế phũ Trần Quốc Công, Dương Thạc kia!

Trình Tử Dương tuyệt đối không ngờ hắn làm thiết yến ở Ngọc Mạt Lâu để an ủi Đại Lâm Nhi, nửa đường rõ ràng lại xuất hiện một tên Dương Thạc. Mà giữa hắn và Dương Thạc, công chúa Hỏa La Quốc Đại Lâm Nhi lại chọn Dương Thạc. Trong tình huống này, sắc mặt Trình Tử Dương tự nhiên không thể đẹp dễ được!

- Lâm Nhi công chúa!

Trình Tử Dương hít sâu một hơi, miễn cưỡng khôi phục tâm cảnh bình thường.

Hai con mắt nhìn chăm chăm Đại Lâm Nhi, chỉ nghe Trình Tử Dương trầm giọng nói:

- Lâm Nhi công chúa, ngươi là công chúa Hỏa La Quốc, thân phận tôn quý. Dù ngươi đến phũ Trần Quốc Công thì cũng do Trình phu nhân đích thân ra nghênh tiếp. Hiện tại công chúa lại muốn đi cùng một đứa con vợ kế ti tiện trong phũ Trần Quốc Công, chỉ sợ sẽ không tốt cho danh dự của công chúa!

- Là người biết rõ công chúa nên mới biết đây là do công chúa nhiệt tình vì lợi ích chung. Nếu không biết rõ công chúa thì nói không chừng sẽ nói luyên thuyên sau lưng công chúa, nói công chúa tự hạ tư thái, tự cam đoạ lạc. Đến lúc đó chỉ sợ còn muốn mất mặt Hỏa La Quốc!

Trình Tử Dương lạnh lùng lườm Dương Thạc, vẻ mặt hơi quái gở, trầm giọng nói ra.

- Hả? Người nói cái gì?

Trình Tử Dương nói ra những lời này, khác với phản ứng của Dương Thạc, đã thấy công chúa Hỏa La Quốc Đại Lâm Nhi giương mi lên, sắc mặt lạnh như băng sương chỉ trong chốc lát. nguồn

- Thế nào là ta tự cam đoạ lạc? Thế nào là con vợ kế ti tiện?

- Đại Chu người có phân chia con trai trưởng và con trai vợ kế nhưng Hỏa La Quốc ta lại không phân chia chi chính chi thứ. Muốn nói con vợ kế sao? Đại Lâm Nhi ta chính là một đứa con vợ kế của phụ vương đấy. Thân phận Tiểu Hầu Gia An Vô Hầu người là con trai trưởng, Đại Lâm Nhi chỉ sợ không xứng được làm bạn với người rồi. Tiểu Hầu Gia tự nhiên đi. Bằng hữu như ngài, Đại Lâm Nhi không trèo cao được. Đại Lâm Nhi chỉ xứng làm bằng hữu với Dương Thạc cũng là con vợ kế ti tiện thôi!

Ngôn từ Đại Lâm Nhi sắc bén, nói ra một tràng, mặc kệ sắc mặt Trình Tử Dương khó coi, chột kéo tay Dương Thạc lại, buồn bực lên tiếng:

- Dương Thạc công tử, chúng ta đi!

- Được!

Giờ phút này, trong lòng Dương Thạc cũng không khỏi kêu lên một tiếng “được”.

Vị công chúa Hỏa La Quốc này thật sự nhanh gọn, không dây dưa dài dòng chút nào, phát huy hết tính tình hào phóng của nữ tử Tây Vực.

Về phần Trình Tử Dương này, ngược lại là tự chịu thôi!

Chỉ nghĩ đến việc nói ra thân phận con vợ kế để làm thấp Dương Thạc, hắn lại quên văn hóa truyền thống của Tây Vực Hỏa La Quốc.

Trong Hỏa La Quốc không phân chia con trai trưởng hay con vợ kế, thậm chí ngay cả trong vương thất cũng không phân chia chi chính chi thứ. Mấy nhi tử của Quốc vương Hỏa La Quốc, ai có thể kế thừa Vương vị hoàn toàn dựa vào năng lực. Năng lực cao, cho dù là con vợ kế thì vẫn có thể lên ngôi. Năng lực thấp, cho dù là trưởng tử thì cũng phải ngoan ngoãn nhường lại vương vị!

Chính bởi vì như thế nên Hỏa La Quốc luôn mạnh mẽ, thường có quân vương tại vị chăm lo việc nước, ngay cả Đại Chu cũng không dám khinh thường.

Đương nhiên Hỏa La Quốc có chế độ này chủ yếu vẫn là bởi vì nó ở thảo nguyên, không dễ dàng chinh phạt. Cho dù có chiến tranh tranh đoạt giữa chính thứ với nhau, nội loạn Hỏa La Quốc, những quốc gia khác vẫn khó đem quân vào thảo nguyên, tiêu diệt địa vực bao la của Hỏa La Quốc. Đợi đến khi Hỏa La Quốc chấm dứt nội loạn, người có năng lực lên làm Quốc vương vẫn có thể thu hồi từng mảnh đất bị cướp trong lúc nội loạn.

Đại Chu thì khác. Vạn nhất vì tranh đoạt chính thứ mà dẫn đến nội loạn trong Đại Chu, lập tức sẽ có Dị tộc xâm lấn, đánh chiếm Trung Nguyên.

Chính bởi vì như thế, Đại Chu phải là lấy chi chính để lập trường, tuyệt không có tâm tư khác.

Công chúa Hỏa La Quốc Đại Lâm Nhi mặc dù có phụ thân là Quốc vương Hỏa La Quốc nhưng mẫu thân lại là nữ tử Đại Chu, chẳng qua chỉ là một phi tần Hỏa La Quốc. Tính toán ra, Đại Lâm Nhi cũng coi như là một con vợ kế điển hình rồi.

Trình Tử Dương hạ thấp con vợ kế trước mặt nàng hiển nhiên là tự rước lấy nhục!

- Đi thôi!

Đại Lâm Nhi giữ chặt tay hắn, Dương Thạc tự nhiên cũng không chậm trễ, gọi Hồng Phi Lục Thúy một tiếng, cũng mặc kệ Trình Tử Dương, trực tiếp rời đi.

Trình Tử Dương lấy đá tự đập chân mình, giờ phút này sắc mặt khó coi tới cực điểm, cứng ngắc lại.

Đi hết mấy trăm trượng, vòng qua một con đường, lúc này Đại Lâm Nhi mới ý thức được cái gì không đúng, dừng chân lại, cuống quýt buông lỏng tay Dương Thạc ra, sắc mặt hơi đỏ hồng.

Mặc dù nàng là nữ tử Hỏa La Quốc nhưng mười ba tuổi đã đến Đại Chu, học tập văn hóa Đại Chu, cũng tuân theo lễ nghi của nữ tử Đại Chu. Mới vừa rồi là do bức tức nên nàng mới kéo tay Dương Thạc lại. Hiện tại phản ứng, một thiếu nữ giữ chặt tay một nam tử không lịch sự lắm, lúc này nàng mới lập tức buông tay ra.

- Lâm Nhi công chúa, Nam Lâm Trai này hình như là một cửa hàng rất tốt, chúng ta vào bên trong xem một chút đi!

Dương Thạc giả bộ điềm nhiên như không có chuyện gì, tùy ý nhìn lướt qua hai bên đường, chứng kiến cửa hàng Nam Lâm Trai lớn nhất, liền lên tiếng nói.

- Hả? Công tử nhìn trúng cửa hàng Nam Lâm Trai này?

Đại Lâm Nhi khẽ hít hai hơi, vẻ ửng đỏ trên mặt nhanh chóng biến mất.

Nhìn thoáng qua Nam Lâm Trai này, Đại Lâm Nhi dùng ánh mắt hơi cổ quái nhìn Dương Thạc.

- Dương Thạc công tử, Nam Lâm Trai này là một cửa hàng do Nam Tĩnh Nam Lâm Tự xây dựng ở kinh thành, kinh doanh vô cùng hỗn tạp. Trong toàn bộ kinh thành, cửa hàng này có thể xem như là một trong những cửa hàng lớn nhất rồi. Hơn nữa tài sản trong Nam Lâm Trai, hoàng thất Hỏa La Quốc chúng ta cũng đã chiếm ba phần, cho nên ta cũng coi như là một ông chủ của Nam Lâm Trai này!

Đại Lâm Nhi nói.

- Hả? Cửa hàng do Nam Lâm Tự và hoàng thất Hỏa La Quốc hợp tác sao?

Nghe Đại Lâm Nhi giới thiệu, Dương Thạc không khỏi sửng sốt.

Không thể tưởng tượng được hắn chỉ tùy ý chỉ một cửa hàng, lại chính là cửa hàng do Đại Lâm Nhi làm chủ.

Nhưng chuyện này cũng rất bình thường. Dù sao Nam Lâm Tự cũng là môn phái võ đạo lớn nhất Nam Tĩnh, nội tình thâm hậu. Cửa hàng do Nam Lâm Tự hợp tác kinh doanh với hoàng thất Hỏa La Quốc tự nhiên là một trong những cửa hàng lớn chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay trong kinh thành. Dương Thạc chọn đúng một cửa hàng lớn, tiện tay lại chọn đúng cửa hàng Nam Lâm Trai thôi.

- Đi thôi, chúng ta qua xem đi. Dương Thạc công tử muốn bán gì thì Nam Lâm Trai đều có thể đưa ra một giá tiền hợp lý đấy. Nếu công tử muốn mua thứ gì thì cũng có thể chiết khấu cho công tử hai phần!

Đại Lâm Nhi nói xong, bản thân cũng đi tới Nam Lâm Trai phía trước.

Cửa hàng Nam Lâm Trai rất lớn, mặc dù hiện tại mới chỉ là sáng sớm nhưng vẫn hối hả như trước. Người đến đều là một số võ giả. Sắp tới Vũ Cử Đại Chu, võ giả trong kinh sư cũng nhiều hơn, cửa hàng như Nam Lâm Trai cũng buôn bán tốt hơn nhiều.

- Trong cửa hàng Nam Lâm Trai này chủ yếu là kinh doanh công pháp, vũ khí, binh khí, áo giáp, mấy đồ cần thiết cho võ giả. Võ giả có thực lực cường đại, trên tay có nhiều tiền tài, ra tay cũng xa xỉ. Từ trước đến nay, lấy tiền từ tay võ giả đều là dễ kiếm nhất đấy!

Vừa đi vào Nam Lâm Trai, Đại Lâm Nhi vừa nói.

Dương Thạc gật gù đầu, vô cùng chấp nhận.

Buôn bán một đơn hàng với võ giả, bán đi một thanh binh khí trị giá trăm kim tệ có thể lợi nhuận ít nhất mười kim tệ.

Những cửa hàng buôn bán nhỏ khác, dù có mấy trăm ngàn đơn hàng thì cũng không nhất định có thể kiếm được mười kim tệ.

Vừa sải bước vào Nam Lâm Trai, Dương Thạc lập tức bị hấp dẫn bởi dãy mấy giá sách, khung để binh khí trong đại sảnh Nam Lâm Trai.

Trên giá sách bày đặt chính là công pháp vũ kỹ. Từng cái đều dùng chỉ tốt buộc lại, đặt ở trong hộp.

Về phần những binh khí kia, toàn bộ đều có hàn quang bắn ra bốn phía, hiển nhiên đều là tinh phẩm. Áo giáp cũng được chế tác tinh xảo, hiệu quả phòng ngự hiển nhiên cũng đều rất tốt!

- Đi thôi, chúng ta trực tiếp tiến vào trong phòng trang nhã xem đi. Bên ngoài đại sảnh này chỉ bán công pháp binh khí bình thường. Vào phòng trang nhã, chúng ta có thể thấy thần binh lợi khí, công pháp cao thâm, thậm chí còn thiên tài địa bảo đặc biệt, linh đan diệu dược. Chỉ cần có tiền, cái gì cũng có thể mua được!

Đại Lâm Nhi nói xong, dẫn Dương Thạc tiếp tục đi vào bên trong.

114. Chương 114: Bảo Vật Giá Trị Vạn Kim

Vô Tận Thần Công

Chương 114: Bảo vật giá trị vạn kim

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Chưởng quầy, cho chúng ta một gian phòng trang nhã, tìm một gã sai vặt lạnh lợi hầu hạ đến đây. Ngoài ra hãy mời lão chưởng quầy ra ngoài, vị Dương Thạc công tử này muốn bán một chút tài liệu!

Đại Lâm Nhi trực tiếp đi đến trước quầy hàng, cầm ra một tấm lệnh bài màu vàng, quơ quơ trước mặt vị chưởng quầy hơn năm mươi tuổi kia, nói.

- Thì ra là Lâm Nhi tiểu thư!

Thấy rõ lệnh bài, đồng thời trên mặt trưởng quầy này lập tức hiện ra vẻ nịnh nọt vui vẻ.

- Sao Lâm Nhi tiểu thư lại rảnh rỗi vào tiệm này? Tiểu nhân sẽ kêu người đi tìm lão chủồng quầy đến ngay. Mời Lâm Nhi tiểu thư vào ngồi trong gian nhà chữ Thiên số một, lão chủồng quầy sẽ lập tức tới ngay!

Vị chủồng quầy trung niên này nói xong liền đi ra khỏi quầy hàng, dẫn đám người Đại Lâm Nhi và Dương Thạc vào gian phòng trang nhã cao cấp nhất.

- Ăn cơm ở trọ có phòng chữ Thiên. Không thể tưởng tượng được trong Nam Lâm Trai này cũng có phòng chữ Thiên trang nhã. Xem ra bất kể là làm cái gì, không phải phú thì cũng là quý, tóm lại là có chút đặc quyền đây!

Vừa đi theo Đại Lâm Nhi đi vào phòng chữ Thiên trang nhã, Dương Thạc vừa thầm cảm thán.

Trong đại sảnh bên ngoài Nam Lâm Trai chỉ bán một số công pháp, binh khí, áo giáp bình thường. Muốn mua công pháp cao đẳng, thần binh lợi khí, thiên tài địa bảo thì cần phải tiến vào trong phòng chữ Thiên trang nhã. Đến lúc đó, những thứ tốt trong Nam Lâm Trai này đều xếp danh sách trong phòng trang nhã chữ Thiên, muốn xem cái gì cũng đều có sẵn vật lấy đến trong thời gian nhanh nhất.

Chỉ một lát sau, mấy người đã đến bên ngoài gian phòng chữ Thiên số một.

- Lâm Nhi tiểu thư, mời! Dương công tử, mời!

Chủồng quầy trung niên kia cúi người xuống, mời Đại Lâm Nhi và Dương Thạc vào gian phòng trang nhã.

Gian phòng trang nhã chữ Thiên này vô cùng rộng rãi. Đại Lâm Nhi chỉ dẫn theo hai thị vệ, một thị nữ tiến vào. Dương Thạc cũng chỉ dẫn theo Hồng Phi Lục Thúy. Tiến vào trong gian phòng trang nhã này, sau khi ngồi xuống, những thị vệ thị nữ đều cung kính đứng ở đằng sau. Chủồng quầy trung niên kia tự dâng trà thơm cho Đại Lâm Nhi và Dương Thạc.

- Đúng rồi! Chủồng quầy, đại sư Dững Tín còn trong tiệm không?

Đại Lâm Nhi nhẹ nhàng uống một ngụm nước trà nhỏ, thuận miệng hỏi chủồng quầy trung niên này.

- Bẩm báo Lâm Nhi tiểu thư, các vị đại sư Nam Lâm Tự đã đến. Tổng chủồng quầy Dững Tín đã đi tiếp đãi trước, hôm nay cũng không ở trong tiệm.

Chủồng quầy trung niên trả lời.

Nghe Đại Lâm Nhi và chủồng quầy trung niên này một hỏi một đáp, Dương Thạc cảm thấy hiếu kỳ, không biết người gọi là Dững Tín, lại gọi là Tổng chủồng quầy là người như thế nào...

Khác với câu hỏi của Dương Thạc, Đại Lâm Nhi giới thiệu với Dương Thạc:

- Nhà này là Nam Lâm Trai, tổng chủồng quầy là đại sư Dững Tín ở Nam Lâm Tự. Ngoài ra, chi nhánh ở các tỉnh của Nam Lâm Trai đều do đại sư Dững Tín một tay kinh doanh. Đại sư Dững Tín không chỉ có Phật hiệu thâm hậu mà bản lĩnh buôn bán cũng là thiên hạ vô song. Một Nam Lâm Tự to như vậy mà lại không thu tiền nhang đèn của dân chúng, lại cho dân chúng phí ăn mặc, hương khói dầu thắp Phật tổ. Tất cả đều do một tay đại sư Dững Tín duy trì đây.

Dương Thạc khẽ gật đầu, cũng ấn tượng tốt hơn với Nam Lâm tự, với đại sư Dững Tín.

Nam Lâm Tự rất cực là môn phái võ đạo lớn, tuy tăng nhân không ăn mặn nhưng tập luyện võ công, chế độ dinh dưỡng và chi phí ăn mặc đều không phải số lượng nhỏ.

Cộng thêm phải dầu vừng cung phụng Phật tổ, chùa miếu lúc nào cũng có thể phải tu sửa. Trong tình huống này, không dựa vào tiền nhang đèn của dân chúng mà chỉ dựa vào đại sư Dững Tín kinh doanh để duy trì Nam Lâm Tự, cách làm lợi cho dân chúng này thật đáng để tôn sùng.

- Ô? Lão chủồng quầy đến rồi!

Đúng lúc trong lòng Dương Thạc nghĩ đến những điều này, một lão giả mặc hoa phục mang theo cái bàn tính nhỏ màu vàng liền đi vào phòng trang nhã.

Đại Lâm Nhi liền vội vàng đứng dậy nghênh đón, Dương Thạc cũng đứng lên theo.

- Lão lộc bái kiến tiểu thư!

Lão chương quây này tiến vào phòng trang nhã, muốn hành đại lễ với Đại Lâm Nhi.

- Lão chương quây không cần đa lễ. Ngài là lão nhân bên cạnh phụ vương rồi, Lâm Nhi mới nên hành lễ với ngài đấy!

Đại Lâm Nhi liền vội vàng tiến lên, kéo lão chương quây này lại.

Dương Thạc nhìn thấy mày râu lão chương quây này đều trắng, trên mặt loang lổ vết đồi mồi, chỉ sợ ít nhất cũng phải hơn tám mươi tuổi. Bởi vì quá già nên hẳn cũng không nhìn ra là người Đại Chu hay là người Hỏa La Quốc. Nhưng nghe thấy lời nói vừa rồi của Đại Lâm Nhi, vị chương quây này là lão nhân bên cạnh quốc chủ Hỏa La Quốc, hẳn là người Hỏa La, cũng có thể là con lai của người Đại Chu và người Hỏa La rồi.

- Là vị công tử này muốn bán tài liệu? Có thể lấy ra để lão phu nhìn một chút chứ?

Chào Đại Lâm Nhi xong, lão chương quây cầm một thấu kính hình tròn đeo lên mắt phải, ánh mắt dời về phía Dương Thạc, hỏi.

Dương Thạc khẽ gật đầu:

- Hồng Phi, mang thứ mà chúng ta đã thu dọn cho lão tiên sinh xem xét đi!

Trong gian phòng trang nhã có một cái bàn lớn. Hồng Phi liền đặt bao tải lên bàn rồi mở ra, lộ ra một số tài liệu mảnh thú loại tốt đã được xử lý sơ bộ.

- Ô? Đây là Độc Giác Man Ngưu Giác cấp độ Luyện Khí đỉnh phong? Không tệ, không tệ. Trong đơn thuốc Tiểu Hồi Thiên Đan của Nam Lâm Tự có một loại tễ được như vậy. Độc Giác này trị giá ba mươi tám kim tệ!

- Gân thanh măng xà? Đây là tài liệu tuyệt hảo để chế tạo dây cung. Dùng thép tôi than đánh thành hình cung, có thể chế thành Truy Phong Cung trị giá bảy mươi lăm kim. Giá trị của gân thanh măng xà này khoảng hai mươi kim tệ...

Lão chương quây này vừa quan sát tài liệu, vừa cầm lấy bàn tính nhỏ bên cạnh, cạch cạch tính ra số tiền.

Lão chương quây này liếc mắt là có thể nhận ra một số tài liệu này, lập tức nói ra giá trị. Chỉ cần nhận lực bậc này, không có mấy chục năm lịch duyệt thì không thể làm được.

- Tổng giá trị của những tài liệu này khoảng chừng hai ba trăm kim tệ, có thể đủ cho công tử mua một món binh khí thật tốt, còn có áo giáp toàn thân.

Đại Lâm Nhi nhìn lão chương quây tính toán, nói nhỏ:

- Đáng tiếc đại sư Dững Tín không ở đây. Một số công pháp vũ kỹ ở đây, nhất định phải có đại sư Dững Tín thì mới có thể lấy ra bán.

- Vũ Cử Đại Chu cũng không cử hành ở quảng trường Thiên Vũ Môn mà cử hành trong Yến Sơn. Quan chủ khảo đã thiết lập một cái đích ở hai trăm dặm trong Yến Sơn. Võ giả xuất phát từ biên giới, đến đích trong thời gian ngắn nhất sẽ đoạt giải nhất. Đây là khảo nghiệm thực lực tổng hợp của võ giả. Võ giả có được cường cung, thần binh, khiên giáp tốt, tọa kỵ tốt sẽ được ưu thế lớn! Ngoài ra, sau khi đi ra, võ giả xếp hạng sau có một lần khiêu chiến võ giả xếp phía trước. Sau khi thắng thì có thể thay đổi, sắp xếp lên trước!

Đại Lâm Nhi giải thích nhỏ quy tắc Vũ Cử cho Dương Thạc.

Đại Lâm Nhi đã đến Đại Chu năm năm trước, trùng hợp gặp được một lần Vũ Cử nên có lý giải khác về Vũ Cử.

- Hả? Như vậy sao?

Dương Thạc nhướng mày.

- Từ đó thì có chút phiền phức. Những võ giả có ngựa tương đối tốt thì tốc độ nhanh hơn rất nhiều. Ngựa tốt một chút cũng phải có giá trị cả trăm kim tệ. Về phần một số thiên lý mã thì càng là vạn kim khó cầu. Tuy những tài liệu này của ta có thể bán được mấy trăm kim tệ, nhưng chỉ sợ cũng không mua được con ngựa nào tốt... nguồn (.)

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Tốt rồi, đã tính toán xong. Tổng giá trị những thứ này của công tử là ba trăm mười ba kim tệ, cộng thêm hai mươi ba lượng bạc. Công tử là bằng hữu của tiểu thư, tính thành ba trăm hai mươi kim tệ!

Đúng lúc này, lão chủ quầy cũng nói ra tổng giá trị của đám tài liệu kia.

Không ngoài dự liệu, chỉ hơn ba trăm kim mà thôi.

- Nhưng...

Lão chủ quầy nói xong, xoay chuyển lời nói:

- Trên công tử có một món đồ vật, nếu lấy ra bán thì đừng nói là mấy trăm kim tệ, chỉ sợ là cả vạn kim tệ thì cũng đều có thể bán được. Không biết công tử có ý bán không?

115. Chương 115: Hỏa La Phiên Sơn Thú

Vô Tận Thần Công

Chương 115: Hỏa La Phiên Sơn Thú

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Hả? Tầm nhìn của lão chủ quầy này thật là lợi hại!

Nghe lão chủ quầy nói vậy, lập tức nổi lòng Dương Thạc khê động.

Một đồ vật quý báu nhất ở trên người Dương Thạc lúc này, rất rõ ràng đó chính là thứ mà Dương Thạc đang đeo ở sau lưng, Huyền Ưng đoạn trảo. Huyền Ưng Đoạn Trảo là một phần thân thể Huyền Ưng thượng cổ. Bản thân nó đã cứng rắn đến cực hạn, một số thần binh lợi khí không thể so sánh cùng. Nếu bán đi chắc chắn có thể có giá trị Vạn Kim.

Chỉ có điều Huyền Ưng đoạn trảo này tương thông cùng với khí huyết của Dương Thạc, trở thành vũ khí có uy lực cực lớn. Dương Thạc không thể nào bán đi.

- Lão chủ quầy, ta phải dùng vật này, e rằng không thể bán đi!

Dương Thạc mỉm cười, nhẹ nhàng từ chối.

- Không bán sao? Nhưng có thể cho lão phu xem qua một chút được không?

Lão chủ quầy khê nhíu mày, vẫn hy vọng nói.

Giờ phút này, Đại Lâm Nhi cũng hơi kinh ngạc nhìn Dương Thạc. Cô không có tầm nhìn như lão chủ quầy, cho nên dĩ nhiên cô không biết trên người Dương Thạc cất giấu vật gì tốt.

- Được thôi. Nhưng vật này là đồ quan trọng của ta, lấy ra ở chỗ này cũng không được tiện lắm.

Dương Thạc suy nghĩ một chút. Hắn thấy rằng mình cũng muốn nhìn xem rốt cuộc Huyền Ưng đoạn trảo này đạt đến cấp độ gì, lấy ra cho lão chủ quầy này xem xét một chút cũng tốt. Chỉ có điều lúc này thị vệ, thị nữ của Đại Lâm Nhi đều ở đây, tốt xấu lẫn lộn. Dương Thạc không muốn bại lộ tấm áo chủ bài này ở trước mặt nhiều người như vậy.

- Các người đều đi xuống đi!

Nhìn thấy thần sắc của Dương Thạc, Đại Lâm Nhi ngầm hiểu, lại để cho tất cả tùy tùng, nữ thị vệ đều rời khỏi căn phòng trang nhã.

Trong gian phòng trang nhã chỉ còn lại Dương Thạc, Đại Lâm Nhi, lão chủ quầy và đám người Hồng Phi, Lục Thúy. Tuy Dương Thạc với Đại Lâm Nhi chỉ là bạn bè bình thường, nhưng hắn tin rằng cô có thể

giữ kín bí mật. Về phần lão chưởng quầy thì không cần nghi ngờ, chuyện mua bán hán cũng muốn bí mật. Không còn phải e ngại điều gì nữa, Dương Thạc liền cởi áo, nới dây lưng, cởi áo ra, quay người lại, đưa lưng về phía lão chưởng quầy, để Huyền Ưng đoạn trảo hiện ra.

-Ồ! Đây là đoạn trảo của ác diệu thượng cổ!

Vừa nhìn thoáng qua, lập tức thân thể của lão chưởng quầy chấn động mạnh, vội vàng hít vào một hơi khí lạnh.

- Tại sao đoạn trảo của ác diệu này lại ở trên người của ngươi? Hơn nữa lại phù hợp với thân thể của ngươi?

Nhìn thấy sau lưng Dương Thạc đeo Huyền Ưng đoạn trảo, lão chưởng quầy hết sức kinh ngạc và nghi ngờ.

Tay phải của Dương Thạc khẽ động, xâm nhập vào bên trong, điều khiển Huyền Ưng đoạn trảo. Hán mỗ nắm ngón tay ra, cầm Huyền Ưng đoạn trảo từ sau lưng mình xuống.

- Đây là huyết mạch tương thông sao? Ngươi có thể tương thông cùng huyết mạch đoạn trảo này, có thể điều khiển nó. Thảo nào ngươi sẽ không bán nó đi. Quả thật ở trên tay của ngươi, nó mới có thể phát huy ra công dụng lớn nhất. Chắc chắn một đoạn trảo của ác diệu như vậy sẽ không thua kém bất kỳ thần binh lợi khí gì. . .

Lão chưởng quầy vươn tay ra, run rẩy sờ một chút vào Huyền Ưng đoạn trảo ở trên tay phải Dương Thạc.

- Trong gian phòng trang nhã này có Hoa Mặc Thạch, có thể thử nghiệm độ sắc bén của binh khí đấy. Không biết Dương công tử có muốn kiểm tra độ sắc bén của đoạn trảo này một chút không?

Lão chưởng quầy ngẩng đầu lên, hỏi Dương Thạc.

- Hoa Mặc Thạch hả? Kiểm tra một chút cũng tốt!

Dương Thạc gật nhẹ đầu.

Lần này hán mang Huyền Ưng đoạn trảo ra, mục đích chính vẫn là kiểm tra độ sắc bén của Huyền Ưng đoạn trảo này một chút. Lúc này lão chưởng quầy chủ động nói muốn thử nghiệm, cho nên dĩ nhiên Dương Thạc sẽ không từ chối.

Chỉ trong chớp lát, lão chưởng quầy đã lấy ra một khối Hoa Mặc Thạch. nguồn

Hoa Mặc Thạch có năm màu, là màu đỏ, vàng, lục, lam, tím, có chút huyền lệ.

- Thần binh trong thiên hạ được chia làm năm tầng. Tầng một là cao nhất, tầng năm là kém cõi nhất. Ví dụ như Cúc Văn Cương Dao của Ngự Lâm quân kinh thành Đại Chu, chính là thần binh tầng năm, có thể để lại dấu vết trên Mặc thạch màu đỏ. Thần binh tầng một có thể để lại dấu vết trên Mặc Thạch màu tím. Ngoài ra còn có những thần binh tuyệt phẩm, cứng rắn thì ngay cả Mặc thạch màu tím cũng bị chém vỡ. Nhưng lão phu chưa bao giờ nhìn thấy thần binh tuyệt phẩm. . .

Lão chưởng quầy nói.

- Cúc Văn Cương Dao là thần binh tầng năm, vậy thì ít nhất Huyền Ưng đoạn trảo của ta cũng là thần binh tầng bốn đấy!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng. Sau đó hán điều khiển Huyền Ưng đoạn trảo, rạch một phát ở trên Mặc thạch màu vàng.

Lập tức một vết cắt sâu nửa tấc hiện ra!

- Thử Mặc thạch màu xanh lá này xem!

Nhìn thấy Huyền Ưng đoạn trảo có thể dễ dàng tạo ra vết cắt sâu nửa tấc trên Mặc thạch màu vàng, hai mắt của lão chưởng quầy lập tức sáng ngời.

Huyền Ưng đoạn trảo lại rạch một phát lên trên Mặc thạch màu xanh lá, tạo nên một vết cắt nông hơn.

- Trình độ thần binh cấp ba! Ngay cả thần binh mạnh nhất của Nam Lâm Trai ta cũng không vượt qua cấp ba. Dương công tử có một đoạn trảo như vậy thì không cần tới các binh khí khác rồi!

Lão chương quỳ nói.

- Đoạn trảo này có thể so với thần binh cấp ba sao? Đây là đoạn trảo của ác điều có thực lực như thế nào? Ngay cả ác điều cấp độ Võ Thánh cũng không có móng vuốt sắc bén như vậy đấy!

Nhìn thấy Huyền Ứng đoạn trảo mạnh mẽ như thần binh tầng ba, Đại Lâm Nhi mở to hai mắt, bộ dáng khó tin.

- Xem ra trong Vũ Cử Đại Chu lần này, ngươi lại có hi vọng đoạt giải nhất rồi!

- Nhưng ta nghe nói Trình Tử Dương bàn bạc cùng với Già La Minh. Nếu ngươi tới gần bài vị Vũ Cử thì Già La Minh sẽ khiêu chiến ngươi. Già La Minh là cao thủ của Kim Phật tự Ni La Quốc, tu thuật Đại Du Già, Ni La quyền. Thực lực của hắn rất mạnh, ngươi phải cẩn thận. . .

Đại Lâm Nhi nói thêm.

- Già La Minh sao? Gã man di kiêu ngạo đến cực điểm ấy hả?

Nghe được lời nói này của Đại Lâm Nhi, lông mày Dương Thạc nhíu lại.

- Hắn muốn khiêu chiến ta, thể hiện võ uy của Ni La Quốc sao?

- Có lẽ mọi chuyện không đơn giản như vậy. Chắc chắn Trình phu nhân đã giở trò quỷ, để cho hắn tới khiêu chiến, hoàn toàn phớt bỏ ta! Đã như vậy thì cứ việc đến đây đi, nhìn xem rốt cuộc là ai phớt bỏ ai!

Hai mắt Dương Thạc bắt đầu híp lại.

- Binh khí đã có rồi, Dương Thạc ngươi còn thiếu một bộ khôi giáp nữa. Ta sẽ sai người Nam Lâm Trai lấy ra mấy bộ khôi giáp tốt nhất để cho ngươi lựa chọn một chút. Ừ, nếu muốn đoạt giải nhất Vũ Cử thì cũng nhất định phải có một con ngựa tốt. Đúng lúc ta có một con Hỏa La Phiến Sơn Thú, tính tình nóng nảy vô cùng. Lần trước lúc đi săn bắn tại Yên Sơn cũng không dám cưỡi đi. Nếu như Dương Thạc ngươi có thể thu phục nó thì... ta sẽ tặng nó cho ngươi!

Đại Lâm Nhi nói.

- Con Hỏa La Phiến Sơn Thú này được nuôi dưỡng ở hậu viện Nam Lâm Trai. Ta sẽ sai người đến dẫn chúng ta đi qua xem!

Đại Lâm Nhi nói. Sau đó cô liền đi ra ngoài gian phòng trang nhã.

- Hỏa La Phiến Sơn Thú sao? Không biết con ngựa đó như thế nào. . .

Dương Thạc vừa nghĩ vừa đi theo Đại Lâm Nhi tới hậu viện.

Đến hậu viện, Đại Lâm Nhi sai thủ hạ dắt Hỏa La Phiến Sơn Thú tới.

Hí hí hí!

Trong chốc lát, một tiếng gào thét dài của con tuần mã truyền đến.

Thị vệ thủ hạ của Đại Lâm Nhi đã dẫn ra một con tuần mã màu lửa đỏ.

Con tuần mã này rất cao, tầm tám thước, có thần thái vô cùng. Bộ lông của nó đỏ như lửa, toàn thân tràn ra luồng khí tức khí huyết nồng đậm. Khiến cho Dương Thạc kinh ngạc nhất chính là dưới bốn đùi của con tuần mã này không phải là móng ngựa, mà là bốn cái móng vuốt vô cùng lớn. Dường như nó mạnh mẽ giống với bộ móng vuốt của mãnh hổ, sư tử vậy!

Nó gào rú ầm ỉ, lộ ra hàm răng. Nhưng hàm răng của nó cũng không giống như những con ngựa bình thường mà là cao thấp không đều, như răng nhọn của mãnh thú vậy. Từng luồng hơi thở tanh hôi tỏa ra từ trong miệng lớn của nó. . .

Đây không phải là ngựa ăn cỏ. Nó chính là một con mãnh thú ăn thịt!

116. Chương 116: Mọi Việc Dựa Theo Ý Trời, Không Kể Sống Chết!

Vô Tận Thần Công

Chương 116: Mọi việc dựa theo ý trời, không kể sống chết!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Ngựa tốt

Dương Thạc mới chỉ nhìn thoáng qua Hoả La Phiên Sơn Thú một chút mà đã không nhận được, lập tức hô to một tiếng.

Con Hoả La Phiên Sơn Thú này không chỉ có móng vuốt và hàm răng sắc bén như của mãnh thú. Mà quan trọng nhất là, nó có khí huyết rất lớn, đã đạt đến cấp độ Luyện Khí trung giai, cùng một cấp độ với Huyết Phi.

Những con ngựa bình thường, tối đa chỉ có thể đạt tới cấp độ Tội Thể cao giai mà thôi. Vậy mà, Hoả La Phiên Sơn Thú lại đạt tới cấp độ Luyện Khí trung giai, hơn những ba cấp, nên dù xét về khí thể hay thể lực đều hơn hẳn ngựa bình thường,

- Một con ngựa như vậy không thể tính là ngựa, mà có thể được xem như mãnh thú rồi.

- Nếu nó xuất hiện trên chiến trường, và rống lên một tiếng thì những con ngựa khác sẽ phải lập tức nhượng bộ, lui lại, không dám tiến lên. Nếu toàn bộ kỵ binh của Hoả La Quốc đều dùng loại ngựa Hoả La Phiên Sơn Thú này thì chỉ sợ họ sẽ tung hoành trên chiến trường, việc tiêu diệt Đại Chu cũng không phải việc khó nữa.

Đột nhiên, trong đầu Dương Thạc hiện lên ý nghĩ này.

Tất nhiên, Dương Thạc cũng biết, chắc số lượng Hoả La Phiên Sơn Thú như vậy cũng rất ít. Mỗi một con đều có giá trị vạn lượng vàng. Muốn toàn bộ kỵ binh của Hoả La Quốc dùng loại ngựa này là chuyện khó có thể xảy ra.

Hơn thế nữa, Hoả La Phiên Sơn Thú có móng vuốt, nên chạy đường dài và tính linh hoạt cũng kém rất nhiều so với ngựa bình thường, không thể coi là tung hoành vô địch được.

- Con Hoả La Phiên Sơn Thú này của ta chính là do Xích Vân Mã của Hoả La Quốc giao phối với Bạch Hổ của Tây Vực mà thành. Tuy tốc độ của nó khi ở trên đồng bằng kém xa so với thiên lý mã, nhưng tốc độ trèo đồi, lội suối còn nhanh gấp đôi so với thiên lý mã. Đại Chu Vũ Cử lần này lại muốn so đấu tốc độ ở trong Yên Sơn. Dương Thạc, người có con Hoả La Phiên Sơn Thú này thì sẽ có nhiều cơ hội đoạt giải nhất hơn.

Đại Lâm Nhi nói với Dương Thạc.

- Bạch Hổ giao phối với Xích Vân Mã ư?

Dương Thạc kinh ngạc:

- Bạch Hổ và Xích Vân Mã là hai loài động vật hoàn toàn khác nhau mà cũng có thể giao phối sao?

- Sao lại không được?

Đại Lâm Nhi nhìn Dương Thạc, nói:

- Với hoàn cảnh bình thường thì Bạch Hổ không thể nào giao phối với Xích Vân Mã được, dù giao phối được cũng sẽ sinh ra quái thai, không thể sống sót. Chẳng qua, Hoả La Quốc chúng ta có một bí pháp, có thể truyền lượng lớn khí huyết vào trong cơ thể Xích Vân Mã, rồi lại dùng Bạch Hổ lai giống thụ tinh, từ đó sinh sản ra Hoả La Phiên Sơn Thú. Chẳng qua, xác suất thành công của phương pháp này không cao, trong mười lần cũng chưa chắc có một lần thành công tạo ra được một con Hoả La Phiên Sơn Thú.

- Còn nữa, loại bí pháp này là từ trong Nam Man Thập Vạn Đại Sơn truyền lưu ra đấy. Man tộc có cao thủ cổ thuật, có thể làm cho rắn độc, Thiềm Thừ, Ngô Công, Hạt Tử giao phối với nhau để tạo ra loài vật cực độc, có thể gây nguy hiểm với cường giả Võ Thánh. So với loại thần thông bậc này, bí pháp giao phối của Hoả La Quốc chúng ta vẫn còn kém rất xa.

Đại Lâm Nhi nói.

- Cổ thuật tạp giao của Man tộc sao?

Trong lòng Dương Thạc máy động.

Tuy Dương Thạc chưa từng gặp cổ thuật của Man tộc, nhưng đã từng nghe nói rồi.

Xích Vân Mã tạp giao với Bạch Hổ cũng coi như cùng là thú giao phối với nhau. Còn cổ thuật của Man tộc lại có thể làm cho các loại quái trùng, quái thú tạp giao với nhau để hình thành giống mới. Đây mới là phương pháp hoàn toàn cao siêu hơn.

Nhìn bề ngoài, phương pháp này không hợp với lẽ thường. Nhưng Dương Thạc biết, chỉ cần khí huyết mạnh mẽ đến một mức độ nào đó thì loại tạp giao này cũng có thể xảy ra.

Nếu mãng xà màu xanh có khí huyết đủ mạnh thì nó có thể mọc ra tứ chi, tiến hoá thành rồng. Thậm chí, nếu khí huyết cực kỳ mạnh mẽ, thì có thể thiên biến vạn hoá, muốn trở thành Ngô Công thì sẽ thành Ngô Công, muốn trở thành độc xà thì sẽ thành độc xà. Khi khí huyết mạnh mẽ đến một mức độ nào đó thì dù là giống loài gì cũng có thể tạp giao với nhau.

Cổ thuật của Man tộc được coi như một loại pháp môn thần thông thần kỳ khác ngoài võ đạo rồi.

Trong thiên hạ, ngoại trừ võ đạo Đại Chu thì còn có rất nhiều các loại thần thông, pháp môn khác như Đại Du Già thuật của Kim Phật tự cũng rất khác so với võ đạo Đại Chu.

Nếu có cơ hội, Dương Thạc cũng muốn mở mang kiến thức, tìm hiểu một số bí pháp thần thông đó.

Hí hí hí hí! Hí hí hí hí!

Khi con Hoả La Phiên Sơn Thú này được thị vệ dẫn đến, nó liền rống lên. Khí huyết nó sôi trào, vậy mà ba bốn thị vệ cũng không giữ được nó. Dưới uy thế của nó, Đại Lâm Nhi cùng Hồng Phi, Lục Thuý đều thay đổi sắc mặt, lui lại mấy bước nhỏ. Chỉ có Dương Thạc vẫn đứng lù lù bất động.

- Con ngựa này thật hung hãn.

- Chẳng qua, dù ngựa hung hãn đến cỡ nào thì cũng để cho người cưỡi. Trước mặt chủ nhân, nó cũng không được diễu võ giương oai.

Dương Thạc nhìn chằm chằm vào con Hoả La Phiên Sơn Thú này.

Một luồng khí tức mênh mông từ trong thân thể Dương Thạc bắt đầu tràn ra, mạnh mẽ đè xuống người Hoả La Phiên Sơn Thú. Con Hoả La Phiên Sơn Thú này chỉ cảm thấy như có một con thượng cổ Huyền Ung đang mạnh mẽ lao tới chỗ mình. Theo bản năng, Hoả La Phiên Sơn Thú kinh sợ kêu lên một tiếng, bốn vó tung lên, liên tục đá văng mấy tên thị vệ của Đại Lâm Nhi đứng xung quanh, muốn chạy trốn chết.

- Còn muốn chạy sao?

Không biết Dương Thạc đã đến sau lưng con Hoả La Phiên Sơn Thú này lúc nào. Hắn vung Huyền Ung đoạn trảo trong tay lên, túm mạnh vào lưng Hoả La Phiên Sơn Thú, rồi ấn mạnh một cái. Ầm một tiếng, con Hoả La Phiên Sơn Thú này đã ngã sấp xuống mặt đất. Cả người Dương Thạc hơi di chuyển, nháy mắt đã trèo lên lưng Hoả La Phiên Sơn Thú, cầm lấy dây cương trên người nó.

- Ngựa tốt, ngựa tốt. Công chúa Lâm Nhi, Dương Thạc ta xin nhận quà tặng này. Đã có nó thì cũng không cần áo giáp hay những thứ khác nữa. Bên kia là cửa sau của Nam Lâm Trai sao? Đi thôi. Hồng Phi, Lục Thuý, các người lên ngựa đi, chúng ta phải rời đi đây. Đúng rồi, vô công bất thụ lộc. Hình như công chúa Lâm Nhi còn chưa đột phá cảnh giới Võ Sư nhỉ, tặng vật này cho công chúa Lâm Nhi, coi như quà đáp lễ của tôi đi.

Dương Thạc cười lên người Hoả La Phiên Sơn Thú xong liền bảo Hồng Phi, Lục Thuý lên ngựa, đồng thời vươn tay, ném một viên đá to chừng nắm đấm về phía Đại Lâm Nhi.

Ngay sau đó, Dương Thạc cười Hoả La Phiên Sơn Thú đi từ cửa sau Nam Lâm Trai rồi đi.

- Hừ, tên Dương Thạc này thật không lịch sự gì cả. Công chúa đưa cho hắc Hoả La Phiên Sơn Thú giá trị vạn lượng vàng, vậy mà hắc cũng không từ chối một tiếng, lập tức cười nó đi, lại chỉ đưa cho công chúa một viên đá vụn coi như quà đáp lễ.

Một thị nữ tên Tiểu Nhã bên cạnh Đại Lâm Nhi nhăn mũi, hừ hừ nói.

- Công chúa, có thể cho lão nô xem thử hòn đá kia sao?

Đúng lúc này, lại thấy hai mắt lão chưởng quầy già của Nam Lâm Trai sáng lên, nhìn chăm chăm vào ‘hòn đá’ trong tay Đại Lâm Nhi.

- Đây là Huyết Tinh Thạch Nhũ, là Huyết Tinh Thạch Nhũ mà vạn lượng vàng cũng khó mua được. Năm đó, Trần Quốc Công Dương Thiên tìm được một viên cũng to như thế này, chưởng quầy Dĩnh Tín đi xin một ít mà còn bị từ chối ngay ngoài cửa. Thật không ngờ được, Dương Thạc lại lấy Huyết Tinh Thạch Nhũ làm quà đáp lễ cho công chúa.

Lúc thấy ‘Hòn đá’ này, sắc mặt ông chưởng quầy già liền lập tức thay đổi.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chớp mắt mà đã qua hơn hai mươi ngày.

Đi sâu vào khoảng hai trăm dặm trong Yến Sơn, trên một sườn núi nhỏ, năm người gồm bốn nam một nữ đang đứng ở đây. Năm người này chính là năm người đã đi vào hang động của măng xà màu xanh trong Yến Sơn để tìm ‘Vô Thánh Thú Tộc’ cách đây hơn hai mươi ngày.

An Vô Hầu Trình Ngọc mặc áo bào gấm đứng ở đó, nghiêm nhiên trở thành người đứng đầu trong năm người.

- Các vị đã đến rồi.

Trình Ngọc nhìn lướt qua bốn người còn lại.

- Đại Chu Vũ Cử lần này rất quan trọng, cần chúng ta trông coi ở trong Yến Sơn. Nhất là vài ngày trước, tên cường giả Vô Thánh của Thú Tộc đã xuất hiện ở trong Yến Sơn nên không thể không đề phòng. Đáng tiếc lần này, Trần Quốc Công không ở kinh thành. Nếu không, chỉ cần một mình ông ấy tọa trấn ở đây thì bọn trộm cắp sẽ phải lập tức rời đi, không dám ở gần đây.

Trình Ngọc trầm giọng nói.

- Vân tướng quân, người là thống lĩnh Ngự Lâm quân, có thể điều động cao thủ đi xua những mãnh thú trong Yến Sơn đến đây để tăng một chút độ khó cho những võ giả kia.

- Hoàng thượng có chỉ, trong Vũ Cử lần này, không kể sống chết của những võ giả kia khi ở trong Yến Sơn, mọi việc đều dựa theo ý trời. Xem ra, lần này sẽ còn thê thảm hơn những lần trước nhiều.

Trình Ngọc nói xong, từ từ nhắm hai mắt lại.

117. Chương 117: Xông lên! Xông lên! Xông lên!

Vô Tận Thần Công

Chương 117: Xông lên! Xông lên! Xông lên!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngày hai mươi tám tháng hai đúng là ngày Vũ Cử Đại Chu!

Hiện tại võ giả tham gia Vũ Cử Đại Chu có khoảng chừng tám trăm sáu mươi ba người. Trong tám trăm sáu mươi ba người này, cuối cùng chỉ có sáu mươi bốn người có thể tiến vào võ đài cuối cùng. Sáu mươi bốn người này chính là Võ Tiến Sĩ, có thể trực tiếp tiến thẳng vào quân đội làm chức quan quân nhỏ, từng bước kiểm quân công tấn chức.

Đương nhiên một số người trong Vũ Cử không muốn tiến vào quân đội, ra sức vì nước, Đại Chu cũng không miễn cưỡng.

Ví dụ như một số người Hỏa La Quốc, Ni La Quốc cũng tham gia Vũ Cử Đại Chu chẳng qua là vì muốn tranh thủ một chút thanh danh, khoe khoang võ uy của quốc gia bọn hắn mà thôi.

Nhưng tuy nhiều lần Vũ Cử Đại Chu đều có người Hỏa La Quốc, Ni La Quốc tham gia nhưng nổi trội trong đó thì hầu như không có một người nào. Toàn bộ hào quang của bọn hắn đều bị võ giả Đại Chu che hết...

Lúc sáng sớm, hơn tám trăm võ giả đã đến biên giới Yến Sơn.

Bọn hắn đã sớm nhận được thông báo về lần Vũ Cử này, biết rõ chương trình tuyển chọn thế nào.

Sáng sớm xuất phát từ biên giới Yến Sơn, tiếp đó đi vào trong Yến Sơn hai trăm dặm. Sáu mươi bốn người tới đích đầu tiên sẽ là sáu mươi bốn gã Võ Tiến Sĩ thông qua Vũ Cử.

Hiện tại, trong tay mỗi võ giả đều cầm một tấm bản đồ địa hình Yến Sơn.

Từ biên giới Yến Sơn đi sâu vào Yến Sơn hai trăm dặm phải đi qua nào là núi dốc, nào là hạp cốc, nào là rừng rậm, tất cả đều được biểu thị rõ ràng trong bản đồ. Thậm chí trong địa đồ còn biểu thị những nơi nào có thể sẽ xuất hiện mãnh thú. Đối với những võ giả này, quan trọng nhất chính là tránh né những mãnh thú kia dây dưa, thuận lợi tới đích.

Hí hí hí hí! Hí khà...!

Cách lúc Vũ Cử bắt đầu còn một khắc nữa.

Những võ giả này đều cưỡi ngựa tới. Nhiều võ giả tập trung cùng một nơi như vậy, khí thế xông lên khiến ngựa xao động bất an, hí hí hí gầm loạn.

Nhưng khu vực Yến Sơn này đã bị ba ngàn Ngự Lâm Quân vây quanh. Ba ngàn Ngự Lâm Quân này đều có thực lực Tội Thể đỉnh phong, mặc Kiên Giáp hoàng kim, trong tay cầm Hồn Thiên Đại Kích, eo đeo Cúc Văn Cương Dao, đứng thẳng như một cây trường thương vây quanh khu vực này. Tuy những con ngựa của đám võ giả kia xao động bất an nhưng bị khí thế của ba ngàn Ngự Lâm Quân trấn nhiếp, chỉ dám gào rú, cũng không dám hành động gì.

- Hừ, là ngựa sao? Mấy người Đại Chu này thật cổ hủ. Nếu đi trên đất bằng thì tốc độ của mấy con ngựa này sẽ rất nhanh. Nhưng nếu đi giữa núi rừng, mấy con ngựa này có thể phát huy được tốc độ vốn có sao?

Đám võ giả đang đợi Vũ Cử bắt đầu, một nam tử mặc hắc y nhìn có vẻ hơi nhỏ gầy liền tiến đến.

Về mặt nam tử này kiêu ngạo, không phải ai khác mà chính là đệ tử Ni La Quốc Kim Phật Tự, cường giả Luyện Khí cao giai, Già La Minh. Dưới thân hắn cũng không phải ngựa mà là một con Hắc Hổ!

Hắc Hổ này có khí huyết khổng lồ, hai mắt sáng ngời, lúc đến đồng thời còn hung hăng liếc nhìn mấy con ngựa của võ giả Đại Chu. Mấy con ngựa kia lập tức kêu hí hí hí, lùi về sau bốn năm bước, kéo giãn khoảng cách với Hắc Hổ.

Hắc Hổ này rõ ràng là mãnh thú Tội Thể đỉnh phong!

Ngựa bình thường chỉ là Tội Thể trung giai, cho dù có là Thiên Lý Mã vô cùng uy mãnh thì nhiều nhất cũng chỉ là Tội Thể cao giai mà thôi. Cộng thêm sợ hãi bản năng, bọn chúng tự nhiên không dám đứng gần.

Hắc Hổ này liền đứng trước tất cả võ giả, Già La Minh khoanh chân ngồi trên lưng nó, nhắm mắt dưỡng thần.

- Già La huynh đã đến rồi sao?

Trình Tử Dương cười một con ngựa lớn màu vàng nhạt cao thước bảy thước tám, chậm rãi đi tới bên cạnh Già La Minh, mỉm cười chào hỏi Già La Minh. Trên trán con ngựa màu vàng nhạt dưới thân hắc mọc lên một cái Độc Giác dài hơn một tấc. Đây là Nga Hoàng Độc Giác Câu có huyết thống Tây Vực Độc Giác Thú, cũng có cấp độ Tội Thể đỉnh phong nên cũng không e ngại Hắc Hồ Thú.

- Ủm. Trình huynh, hình như Dương Thạc kia không đến thì phải. Không phải là trong lòng hắc cảm thấy sợ hãi nên không dám đến chứ?

Già La Minh khẽ gật đầu, lên tiếng nói.

- Chắc là không đâu.

Trình Tử Dương lắc đầu.

- Hắc nhất cử đoạt giải nhất trên Sơ Bạt võ đạo không phải là có ý thị uy với cô cô của ta, Trình phu nhân sao. Chắc hẳn cũng muốn đoạt giải nhất trong lần Vũ Cử này, không có khả năng không đến!

- Vốn là chuẩn bị sau khi hắc vượt qua Vũ Cử, Già La huynh sẽ khiêu chiến hắc rồi chém giết hắc. Nhưng trong Vũ Cử này, tất cả mọi người trong Yến Sơn đều do số trời an bài, không luận sinh tử. Già La huynh tìm được một cơ hội chém giết hắc là được, sẽ giảm bớt không ít phiền toái... Đợi chút đi, hắc sẽ đến đấy!

Trình Tử Dương nói xong, cũng nhắm mắt dưỡng thần trên lưng ngựa.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh liền nhanh chóng bay vụt ra từ sâu trong Yến Sơn, tiến đến trước mặt tất cả võ giả chỉ trong chớp lát.

Đám võ giả này đều cảm giác được giống như là một quả cầu chì thủy ngân lăn qua đây, lực lượng khí huyết vô cùng mênh mông. Người này rõ ràng đã đạt tới cảnh giới Đại Tông Sư, máu như dịch thủy ngân. Người này có dáng vẻ hơn bốn mươi tuổi, một thân cảm ỳ, khí vũ hiên ngang, đúng là An Võ Hầu Đại Chu, Trình Ngọc.

- Dương Thành đã tới chưa?

Đến trước mặt những người này, hai mắt Trình Ngọc nhìn quét qua đám võ giả, nhỏ giọng nói.

- Dương Thành ở đây. Không biết Hầu gia có gì dặn dò?

Trong đám võ giả, một người một ngựa chậm rãi đi ra chấp tay hành lễ với Trình Ngọc, hồ hững nói.

Đúng là Dương Thành!

Dương Thành ở trong đám võ giả này nhưng khí tức nội liễm, không nhìn thấy được, rõ ràng đã vững chắc ở cảnh giới Võ Sư, khí thể hoàn toàn thu vào trong thân thể, đạt tới cảnh giới bất hiển sơn, bất lộ thủy.

Ngoài ra con ngựa dưới thân hắc cũng là lương câu không tầm thường, thực lực không quá Tội Thể đỉnh phong nhưng bị Dương Thành điều khiển, tự nhiên tiến lên đi sát qua người Hắc Hồ của Già La Minh mà mặt không đổi sắc, dường như không thấy Hắc Hồ kia.

- Người là Dương Thành? Tốt! Tốt! Tốt! Quả nhiên là khí thể nội liễm, cấp độ Võ Sư! truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

Nhìn thấy Dương Thành, Trình Ngọc liền tiếp nói ba tiếng “Tốt!”.

- Thực lực tư chất của người cũng không kém Tử Mặc năm đó. Hiện tại trong đám đệ tử phủ Trần Quốc Công, người thật đáng mong chờ, chắc hẳn Trình phu nhân cũng sẽ cố gắng bồi dưỡng người. Cường giả cấp độ Võ Sư trở lên có thể trực tiếp thông qua Vũ Cử Đại Chu. Người đừng tham dự, trở về tu luyện cho tốt, thân cận với mẹ cả nhiều vào, đừng tự chặt đứt tiền đồ!

Trình Ngọc dặn dò nói.

Dương Thành hơi cay màu.

- Đa tạ Hầu gia dạy bảo!

Dương Thành chấp tay, lên tiếng nói.

- Ha ha, về sau đừng gọi là Hầu gia, gọi ta một tiếng cậu thôi!

Trình Ngọc cười ha ha, nhẹ nhàng vuốt chòm râu dưới cằm, lên tiếng nói.

- Hay ột người cậu, hay ột câu tự chặt đứt tiền đồ! Đối với ta, Trình Ngọc này đúng là chỉ cây dâu mà mắng cây hòe. Còn muốn lôi kéo Lục ca? Hẳn thật sự cho rằng hẳn tự hạ mình chủ động lôi kéo thì Lục ca sẽ luôn trung thành với hẳn, với Trình phu nhân sao!

Mà đúng lúc này, chỉ nghe tiếng vang đằng sau, khí huyết bắt đầu lan tràn đến, một người một ngựa nhanh chóng đi đến từ phía sau!

Đúng là Dương Thạc!

Hỏa La Phiên Sơn Thú dưới thân di chuyển bốn chân, khí thế như hổ, liên tiếp gào thét hí hí. Vừa bước vào trong đám võ giả Vũ Cử, mấy con ngựa của võ giả kia đều liên tục né tránh, nhường ra một con đường cho Hỏa La Phiên Sơn Thú. Dương Thạc điều khiển Hỏa La Phiên Sơn Thú lao thẳng tới phía tất cả võ giả phía trước. Đối mặt với Hỏa La Phiên Sơn Thú, ngay cả Hắc Hổ của Già La Minh, Nga Hoàng Độc Giác Câu của Trình Tử Dương cũng đều vô thức tránh ra, để Hỏa La Phiên Sơn Thú lao tới phía trước, đối mặt với Trình Ngọc phía xa xa!

- Dương Thạc?

Nhìn thấy Dương Thạc, lông mày Trình Ngọc khẽ run lên, sắc mặt bỗng nhiên âm trầm lại.

Ừ ừ ừ... Ừ ừ ừ...

Mà đúng lúc này, một hồi kèn chợt vang lên.

- Vũ Cử Đại Chu bắt đầu!

Trong lòng tất cả võ giả ở đây đều khẽ động.

- Xông lên! Xông lên! Xông lên!

- Xông lên! Xông lên! Xông lên!

Tiếng kèn vang lên, Vũ Cử bắt đầu, tất cả Võ Giả đều bắt chước thứ khác, thúc mạnh ngựa dưới thân, nhanh chóng xông tới Yến Sơn

118. Chương 118: Hành Trình Yến Sơn, Một Đường Nghiền Ép!

Vô Tận Thần Công

Chương 118: Hành trình Yến Sơn, một đường nghiền ép!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Xông lên! Xông lên! Xông lên!

Những võ giả phía trước kia, về mặt Già La Minh và Trình Tử Dương vốn đã đầy địch ý nhìn chằm chằm Dương Thạc. Giờ phút này khi tiếng kèn vang lên, Vũ Cử Đại Chu bắt đầu, hai người này cũng bắt chước thứ khác, mạnh mẽ thúc giục ngựa, Hắc Hổ dưới thân, nhanh chóng lao về phía Yến Sơn. Hiển nhiên bọn hắn cũng không cam lòng bị rút lại phía sau, muốn một lần dẫn đầu trong Vũ Cử này.

- Xông lên!

Chỉ có điều Dương Thạc nhanh hơn bọn hần!

Đứng đằng trước tất cả võ giả, Dương Thạc mạnh mẽ thúc giục Hỏa La Phiên Sơn Thú dưới thân. Hần nhảy lên một cái giống như tên dờn dây cung vậy, ụp một tiếng nhảy lên bay ra ngoài, trong chớp mắt đã tiến vào trong Yến Sơn.

Yến Sơn chính là một mảnh núi rừng rậm rạp. Bốn chân Hỏa La Phiên Sơn Thú di chuyển bịch bịch giống như đi trên đất bằng vậy. Hầu như chỉ một lát, nó đã nhảy lên sườn núi của một đỉnh núi nhỏ. Già La Minh, Trình Tử Dương đều bị Dương Thạc cách xa đằng sau, muốn đuổi theo nhưng lực chưa đủ.

- Không tốt!

- Dưới thân Dương Thạc chính là Hỏa La Phiên Sơn Thú, là tọa kỵ của công chúa Hỏa La Quốc!

Nhìn thấy Dương Thạc vượt xa lên dẫn đầu, Già La Minh và Trình Tử Dương đều biến sắc.

- Hỏa La Phiên Sơn Thú này chính là tạp giao giữa Tây Vực Bạch Hổ và Xích Vân Mã, di chuyển trong Tây Vực Đại Tuyết Sơn cũng như giẫm trên đất bằng. Đây chỉ là Yến Sơn, căn bản như dạo chơi thôi!

Già La Minh và Trình Tử Dương có kiến thức cực lớn, trong chớp lát đã nhận ra Hỏa La Phiên Sơn Thú dưới chân Dương Thạc.

Ở trong Đại Tuyết Sơn Tây Vực, Hỏa La Phiên Sơn Thú vẫn có thể qua lại tự nhiên giống như giẫm trên đất bằng.

Tây Vực Hỏa La Quốc cũng không chỉ có một mảnh đại thảo nguyên, cũng có núi, nổi tiếng nhất chính là Đại Tuyết Sơn, nổi danh cùng Thiên Vân Sơn của Đại Chu. Thiên Vân Sơn là đệ tứ danh sơn Đại Chu, hùng vĩ hơn Yến Sơn không ít. Đại Tuyết Sơn ở Hỏa La Quốc có thể nổi danh cùng Thiên Vân Sơn, tự nhiên cũng là một ngọn danh sơn hùng vĩ. Hỏa La Phiên Sơn Thú có thể dễ dàng lướt qua Đại Tuyết Sơn, muốn đi qua Yến Sơn này gần như là đơn giản đến cực điểm.

Hắc Hổ Thú dưới thân Già La Minh căn bản không thể đuổi kịp!

- Hừ, cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rẽ. Hần đi nhanh thì sao chứ? Võ giả đằng sau sẽ nghĩ cách quấy nhiễu hần. Hơn nữa trong Yến Sơn này có đông đảo mãnh thú. Hần là người đầu tiên lên núi, sẽ là người đầu tiên gặp phải mãnh thú. Thừa dịp hần chém giết đám mãnh thú kia, chúng ta liền ra tay chém giết!

Trình Tử Dương hừ lạnh một tiếng, lên tiếng nói.

Nga Hoàng Độc Giác Câu của hần có huyết thống Tây Vực Độc Giác Thú. Độc Giác Thú cũng là bá chủ núi rừng, thích ở trong rừng trong ốc đảo Tây Vực. Hiện tại xem ra tốc độ của Nga Hoàng Độc Giác Câu cũng không kém Hắc Hổ Thú của Già La Minh.

Vút!! Vút!!

Trình Tử Dương vừa dứt lời, chợt nghe thấy tiếng mũi tên nhọn xé gió vang lên từ phía sau.

Là hai gã võ giả cuối tuần mã đang kéo cung cài tên, bắn về phía Dương Thạc dẫn đầu, gần như sắp trèo lên đỉnh sườn núi cao nhất!

- Có người bắn lên sau lưng?

Dương Thạc vừa mới trèo lên đỉnh liền nghe thấy tiếng mũi tên nhọn xé gió vang lên sau đầu, lông mày nhanh chóng nhăn lại.

Bị hai mũi tên nhọn bắn tới, Dương Thạc nhin không được mà dựng tóc gáy lên, cảm ứng được nguy hiểm mãnh liệt. Hiển nhiên võ giả bắn hai mũi tên phía sau cũng không phải kẻ tầm thường, ít nhất cũng là cao thủ Luyện Khí trung giai.

Dưới hai mươi tuổi đã đạt tới Luyện Khí trung giai, đưa mắt nhìn toàn bộ Đại Chu thì cũng là thiên tài khó có được. Thứ tử Trấn Quốc Công Dương Tử Hi, công chúa Hỏa La Quốc Đại Lâm Nhi cũng chỉ là Luyện

Khí trung giai mà thôi. Võ giả như vậy sẽ có cơ hội lớn vượt qua Vũ Cử, trở thành một trong sáu mươi bốn tên Võ Tiến Sĩ. Toàn bộ bọn hắc đều là hạng người tâm cao khí ngạo, mắt thấy bị Dương Thạc vượt lên đầu, tự nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ.

- Tránh thôi!

Dương Thạc theo bản năng muốn nghiêng người tránh né mũi tên này.

Vút vút vút!

Đúng lúc này, Hỏa La Phiên Sơn Thú dưới thân Dương Thạc cũng cảm ứng được nguy hiểm, bốn trảo nhún một cái trên mặt đất rồi nhảy mạnh lên, đã nhảy ra xa bốn năm trượng.

Nháy một cái, hai mũi tên phía sau lập tức lệch hướng, phập phập hai tiếng liền bắn vào hai cây đại thụ.

Lần nhảy này, Dương Thạc và Hỏa La Phiên Sơn Thú cũng bay ra một sườn núi.

Rống rống! Rống rống!

Hai con mãnh hổ lớn bằng con nghé con dưới sườn núi nhìn thấy Dương Thạc và Hỏa La Phiên Sơn Thú đến đều gào rú một tiếng, mãnh liệt đánh tới phía Dương Thạc.

Tê tê tê hí! Tê tê tê hí!

Hỏa La Phiên Sơn Thú mở rộng miệng ra, trong lỗ mũi liên tiếp tuôn ra mấy tiếng rít.

Hai con mãnh hổ ngẩn ngơ, vô thức lùi lại mấy bước, không dám tiến lên!

- Tốt! Hỏa La Phiên Sơn Thú có huyết mạch Tây Vực Bạch Hổ, trên người mang theo khí thể Bạch Hổ, mãnh thú dưới cấp bậc Luyện Khí đều bị nó uy hiếp không dám tiến lên. Do đó, mấy con mãnh hổ này sẽ không dám ngăn cản ta, chỉ biết ngăn cản những võ giả khác. Già La Minh, Trình Tử Dương, xem bọn người sẽ đuổi theo ta thế nào. Ngoan ngoan đi theo sau ta ăn bụi đất đi!

Khóe miệng Dương Thạc hiện lên một tia cười lạnh.

- Già La Minh và Trình Tử Dương muốn ngằm mưu quỷ kế trong Yến Sơn? Nhưng ta sẽ không cho người cơ hội này!

- Chặn đánh giết ta sao? Đến đến lúc Vũ Cử kết thúc lại khiêu chiến ta? Đến lúc đó có thể đánh chết các người trước mặt mọi người, cũng có thể áp chế nhục khí võ đạo của Ni La Quốc các người!

Dương Thạc trầm nghĩ, tiếp tục thúc ngựa tiến lên.

Mãnh thú Yến Sơn trên đường nhìn thấy Dương Thạc và Hỏa La Phiên Sơn Thú tiến đến đều liên tục né tránh, nhường ra một con đường. Rồi sau đó Già La Minh và Trình Tử Dương tiến đến gặp phải trở ngại. Mặc dù có thể một đao chém giết những mãnh thú kia nhưng bọn hắc vẫn chậm trễ. Vừa mới bay qua hai đỉnh núi, Dương Thạc phía trước đã không thấy tung tích tăm hơi đâu.

- Hừ, không thể tưởng tượng được! Công chúa Hỏa La Quốc lại chặn ngang một chân, đưa Hỏa La Phiên Sơn Thú cho hắc khiến chúng ta không có cơ hội động thủ. Vừa vặn hắc được giải nhất Vũ Cử, Già La huynh có thể khiêu chiến hắc, công khai chém giết hắc. Đi thôi, hắc có thể sẽ đoạt giải nhất Vũ Cử, chúng ta cũng không thể quá chậm trễ được!

Trình Tử Dương hừ lạnh một tiếng, lên tiếng nói.

Khệch khệch!

Dương Thạc phía trước đã tiến lên hơn trăm dặm, trong núi rừng liên truyền đến tiếng kêu to vang của một loại thú.

Sau một khắc, đã thấy mấy Viên Hầu lông xám hình thể to lớn, khí huyết cường hãn nhảy từ trên cây xuống, mãnh liệt đánh tới Dương Thạc trên người Hỏa La Phiên Sơn Thú.

Mỗi con Viên Hầu này đều cao bảy tám xích, khí huyết nồng đậm, là mãnh thú Luyện Khí trung giai, cũng không úy kỵ Hỏa La Phiến Sơn Thú. Lần này đánh mạnh xuống, ngay cả Dương Thạc cũng đều cảm thấy áp lực lớn lao

- Muốn chết!

Quát lạnh một tiếng, Huyền Ứng Đoạn Trảo chợt xuất hiện trong tay Dương Thạc.

Uỳnh!

Một trảo lăng không, Dương Thạc dĩ nhiên đã cầm chặt một con Viên Hầu lớn, mạnh mẽ bóp nát. Phịch một tiếng, Viên Hầu này đã nổ tung thành một đồng huyết nhục!

Nhẹ nhàng vung Huyền Ứng Đoạn Trảo lên, xoẹt xoẹt vài tiếng, Huyền Ứng Đoạn Trảo có thể so với Thần binh cấp ba, dĩ nhiên đã chém ba con Viên Hầu khác thành hai ba đoạn!

Khếch khếch!

Viên Hầu Luyện Khí cao giai kia giận dữ hét lên một tiếng, lao tới trước mặt Dương Thạc.

- Chết đi!

Huyền Ứng Đoạn Trảo trong tay Dương Thạc mở ra, đánh ra một trảo chính diện. Cả thân thể Viên Hầu này đều bị Dương Thạc nắm trong lòng bàn tay, hung hăng bóp nát. Tiếng răng rắc vang lên, Viên Hầu Luyện Khí cao giai này liền đứt gãy xương cốt. Ngực bụng, nội tạng đều vỡ vụn ra, miệng mũi thất khiếu đều chảy máu tươi rùng rùng. Viên Hầu Luyện Khí cao giai lại không phải là đối thủ của Dương Thạc!

Vũ Cử Đại Chu, hành trình Yến Sơn hoàn toàn bị Dương Thạc nghiền nát mà tiến lên!

119. Chương 119: Khiêu Khiển Từ Xa, Rửa Cổ Chờ Đi!

Vô Tận Thần Công

Chương 119: Khiêu khiển từ xa, rửa cổ chờ đi!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc này, trên một sườn núi nhỏ trong Yến Sơn đã dựng lên một gian lương đình.

Giờ phút này, trong lương đình có bốn năm người đang đứng thẳng. Trong đó có đám người Thượng Thư Bộ Binh Đại Chu Mã đại nhân, Tây Dương Hầu thỉnh thỉnh xuất hiện. Ngoài ra còn có ba người khác, một lão giả áo lam, một đạo sĩ áo bào xám, một người khác lại là một nữ tử trẻ tuổi khoảng chừng hai mươi hai tuổi. Ba người này đúng là ba trong năm người đã tiến vào Yến Sơn dò xét cường giả Võ Thánh Thú tộc vào hơn hai mươi ngày trước.

Trong năm người đây còn có một vị An Vô Hầu Trình Ngọc, một vị thống soái ngự lâm quân Đại Chu. Giờ phút này, hai người kia cũng đều không ở đây.

Mà ba người này rõ ràng đều có thân phận không tầm thường!

Chỉ có điều giờ phút này, ba người đứng ở đây dường như cũng không hòa thuận thân mật, phân biệt chiếm ba góc trong lương đình, không liếc nhìn nhau.

- Ha ha ha, vừa rồi bản Hầu nghe thấy tiếng kèn truyền từ đến bên ngoài Yến Sơn, chắc hẳn Vũ Cử đã sớm bắt đầu. Trương đại nhân, Âu đạo trưởng, Tô tiểu thư, các người đều là cường giả cấp độ Đại Tông Sư, nhân lực phi phàm, chắc hẳn đều chọn lựa được người rồi. Không biết các người cảm thấy Vũ Cử Đại Chu lần này, vị nào có thể đoạt giải nhất?

Tây Dương Hầu đứng chính giữa lương đình này, trên mặt mang theo nét vui vẻ, phân biệt hỏi ba người này.

Trong ba người, lão giả áo lam kia chính là Đại học sĩ đương triều Đại Chu, Đại Tông Sư Nho môn Trương Chu Chính, không chỉ tinh thâm nho học mà tu vi võ đạo cũng đã tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư. Thậm chí ba năm trước, người này vẫn là Tể tướng Đại Chu, quyền cao chức trọng. Chỉ có điều ba năm trước Tân hoàng đăng cơ, không biết vì lý do gì mà bãi miễn chức vị Tể tướng của Trương Chu Chính. Hiện tại hắn không nắm chức quan, chuyên nghiên cứu học vấn ở kinh sư. Lần này Vũ Cử Đại Chu là quốc gia đại sự, sợ Võ Thánh Thú tộc lần trước tới quấy rối nên mới mời hắn ra, cùng trấn thủ ở đây với mấy người khác.

Lão giả áo bào xám là trưởng môn Tiên Sư Đạo, tên là Âu Tử Hồng, cũng là nhân vật cấp độ Đại Tông Sư!

Tiên Sư Đạo coi như một môn phái võ đạo đặc thù, luyện chế đan dược Chì Thủy Ngân. Sau khi phục dụng, khí tức Chì Thủy Ngân sẽ lập tức dung nhập vào trong khí huyết, khiến khí huyết cô đọng khổng lồ, càng dễ dàng trùng kích khiếu huyết toàn thân.

Tính ra đây cũng là pháp môn võ đạo đặc thù nhất!

Tiên Sư Đạo đời trước là môn đạo thượng cổ Hàng Long Phục Hổ Đạo, cũng có nội tình hơn vạn năm.

Hai mươi năm trước Kim Hồ Yêu Thánh đứng vị trí thứ tám trong Thập Đại Yêu Thánh của thiên hạ đến kinh sư Đại Chu khiêu chiến Tiên Sư Đạo, cuối cùng lại bị Âu Tử Hồng dùng Hàng Long Phục Hổ Thuật đánh lui. Âu Tử Hồng vẫn thường lấy chuyện này làm kiêu ngạo.

Về phần nữ tử thoát nhìn mới chỉ hơn hai mươi tuổi kia thì hơi thần bí. Ngay cả Tây Dương Hầu cũng không biết thân phận chân chính của nàng, chỉ biết nàng tên là Tô Thanh Như, kinh doanh Ngọc Mạt Lâu trong kinh sư. Tuổi còn nhỏ nhưng tu vi của nàng đã đạt đến cấp độ Đại Tông Sư, tư chất thiên phú có thể nói là khủng bố đến cực hạn!

- Vũ Cử Đại Chu lần này, Dương Thành phủ Trần Quốc Công đã tiến vào cấp độ Võ Sư. Nếu có thể tham gia Vũ Cử, hắn tất nhiên sẽ đoạt giải nhất!

Nghe thấy Tây Dương Hầu hỏi, nàng đoan chính mở miệng trả lời trước.

- Chỉ tiếc là Dương Thành rốt cục cũng không phải do chính thê của Trần Quốc Công sinh ra. Danh bất chính ngôn bất thuận, cho dù hắn có đoạt giải nhất thì cũng không phải phúc của phủ Trần Quốc Công, có lẽ lại là một mối họa.

Trương Chu Chính khẽ lắc đầu thở dài.

- Dương Thành là cấp độ Võ Sư. Hắn đương nhiên sẽ không tham dự Vũ Cử lần này!

Sau một khắc, lại nghe Âu Tử Hồng mở miệng.

- Ngược lại, tiểu công tử nhà An Võ Hầu Trình Tử Dương kia có tu vi cao thâm, cũng đã đạt đến cấp độ Luyện Khí đỉnh phong. Với thực lực của hắn, muốn trở hết tài năng trong lần Vũ Cử lần này thì chắc hẳn không phải việc khó.

Âu Tử Hồng nói ra.

- Chỉ sợ các vị tiền bối đã quên. Vũ Cử lần này cũng có một vị đệ tử Kim Phật Tự tham gia. Trình Tử Dương muốn đoạt giải nhất chỉ sợ cũng không đơn giản!

Đúng lúc này, chỉ nghe chủ nhân Ngọc Mạt Lâu Tô Thanh Như kia cười nói tự nhiên, lên tiếng nói.

- Hả? Đệ tử Kim Phật Tự sao? Hừ, Kim Phật Tự được xưng là thánh địa võ đạo nhưng chỉ là thánh địa của quốc gia man di, giáo hóa không thông, sao có thể so với võ đạo chính tông của Đại Chu ta? Từ khi Đại Chu ta lập quốc đến nay, những lần tuyển chọn võ đạo trước đều có mấy tên man di Hỏa La Quốc, Ni La Quốc tham dự. Đừng nói là đoạt giải nhất cuối cùng, ngay cả Sơ Bạt, Vũ Cử cũng đã có tên man di nào đoạt giải nhất chưa?

Chỉ nghe thấy Trương Chu Chính hừ lạnh một tiếng, cao giọng nói.

Trong lời nói của Trương Chu Chính có chút khinh thường Tô Thanh Như.

Nghe thấy Trương Chu Chính nói những lời này, sắc mặt Tô Thanh Như hơi đổi.

- Mấy đại thánh địa võ đạo trong thiên hạ, có cái nào mà không là kỳ danh chứ? Trương Chu Chính, uống cho người là Đại Tông Sư Nho môn. Nhân vật được thiên hạ kính ngưỡng mà lại nói ra những lời này. Không biết ai mới kiến thức thiển cận đây!

Tô Thanh Như lạnh lùng nói.

- Người...

Trương Chu Chính giận dữ, muốn phát tác.

- Trương đại nhân, xin ngài bớt giận! Tô tiểu thư cũng đừng nói nhiều lời. Mọi người đừng tổn thương hòa khí!

Đúng lúc này, Tây Dương Hầu lại lên tiếng nói.

- Mấy vị nói đều có đạo lý. Nhưng trong lần Sơ Bạt võ đạo trước, một người con vợ kế trong phủ Trần Quốc Công tên là Dương Thạc đã nhất cử đoạt giải nhất, không biết lần này hắn có thể vượt qua Vũ Cử không... Tốt rồi, tất cả mọi người hãy tập trung chờ xem. Chắc hẳn nhiều nhất một khắc nữa thì sẽ có võ giả dẫn đầu đến đây thôi!

Tây Dương Hầu nói.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Tây Dương Hầu vừa nói xong những lời này, lại nghe thấy trong rừng rậm phía trước có một luồng khí huyết mạnh mẽ cuộn cuộn tiến đến, trong đó có xen lẫn tiếng thú rống liên tục, hình như là có mãnh thú gì đó đang muốn lao ra khỏi rừng rậm!

- Ô? Ở phía chúng ta có ba Đại Tông Sư trấn thủ, mãnh thú bình thường dám xông vào đây sao?

Tây Dương Hầu nhướng mày, lập tức nhìn về phía rừng rậm đằng trước.

Bịch bịch bịch! Bịch bịch bịch!

Sau một khắc, chỉ thấy một con ngựa màu lửa đỏ mạnh mẽ lao ra khỏi rừng. Trên lưng ngựa là một thiếu niên toàn thân đầm máu, trong tay đeo móng vuốt ác diệu sắc bén. Phía trên móng vuốt sắc bén còn dính vô số mảnh vụn huyết nhục mãnh thú. Bọn hắn cứ như vậy lao nhanh tới. Vừa mới lao ra khỏi rừng rậm, một luồng sát khí đậm đặc đến mức tận cùng đã bắt đầu lan tràn tới đây. Cảm nhận được luồng sát khí đậm đặc này, ngay cả Tây Dương Hầu cũng không nhịn được mà nhíu chân mày.

- Đây là người nào? Là võ giả tham gia Vũ Cử sao? Sát khí thật mạnh... Hắn lao ra từ trong rừng rậm, chỉ sợ ít nhất cũng có hơn trăm đầu mãnh thú chết trên tay hắn!

Trong lòng Tây Dương Hầu vô cùng kinh ngạc.

- Ô? Người này hình như là người đã đoạt giải nhất trong Sơ Bạt võ đạo lần trước, Dương Thạc. Sao hắn lại là người đầu tiên đến đây? Hắn cũng đoạt giải nhất Vũ Cử Đại Chu sao?

Lấy lại bình tĩnh, Tây Dương Hầu liếc nhìn Dương Thạc, lập tức nhận ra Dương Thạc.

- Sáu tháng trước, người này còn chưa tiến vào cấp độ Luyện Khí mà đã một lần đoạt giải nhất trên Sơ Bạt võ đạo Đại Chu. Hiện tại là Vũ Cử Đại Chu, hắn ta rõ ràng cũng có thể trở hết tài năng trong đông đảo võ giả Luyện Khí sao?

Tây Dương Hầu đương nhiên vô cùng kinh ngạc với Dương Thạc.

- Phía trước là đích rồi. Đến đó báo danh với chủ khảo, ta chính là người đứng đầu Vũ Cử Đại Chu lần này!

Thoảng một phát lao ra khỏi rừng rậm, trong lòng Dương Thạc thầm thở ra, tay phải khẽ nhoáng lên, để Huyền Ưng Đoạn Trảo đằng sau lưng. Thúc giục Hỏa La Phiến Sơn Thú dưới thân, Dương Thạc không nhanh không chậm tiến về phía lương đình kia.

- Dương Thạc, không thể tưởng tượng được người thật sự có thể đoạt giải nhất Vũ Cử. Nhưng người hãy nghe cho kỹ, cho dù người là người đứng đầu Vũ Cử, Già La Minh ta cũng muốn khiêu chiến với người, chém giết người. Ta chính là người đứng đầu Vũ Cử!

Không đợi Dương Thạc thúc ngựa đi đến lương đình, lại nghe thấy cách xa vài dặm phía sau truyền đến tiếng gầm cuộn cuộn của Già La Minh, trong chốc lát đã truyền vào tai Dương Thạc. Lúc Vũ Cử chưa kết thúc, Già La Minh này đã phát ra khiêu chiến với Dương Thạc từ xa, muốn đoạt lấy danh hiệu đứng đầu Vũ Cử!

- Khiêu chiến ta sao?

Mặt Dương Thạc không đổi sắc, cũng không quay đầu lại.

- Vậy thì rửa sạch cổ mà chờ đi!

Dương Thạc thúc giục Hỏa La Phiên Sơn Thú dưới thân, dĩ nhiên đã đến lương đình, đi đến trước mặt hai vị chủ khảo Tây Dương Hầu, Thượng Thư Bộ Binh.

120. Chương 120: Băng Phách Giáp, 3000 Công Pháp

Vô Tận Thần Công

Chương 120: Băng Phách Giáp, 3000 Công Pháp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong một tiểu viện bỏ hoang tại kinh thành Đại Chu.

Tiểu viện này chỉ có hai gian nhà giữa, hai gian nhà kè, không rộng lắm, nhiều nhất cũng chỉ đủ cho năm người ở. Lúc này, có ba người ở trong tiểu viện, gồm một chủ và hai người hầu. Không ai khác, đó chính là ba chủ tử Dương Thạc và Hồng Phi, Lục Thúy.

Trong phòng ngủ nhà giữa.

Dương Thạc ngồi xếp bằng ở trên giường, nhắm mắt dưỡng thần. Luồng chân khí Lục Dương Huyền Ưng đang vận chuyển chậm chạp, ổn định ở trong thân thể hắn. Đột nhiên Dương Thạc hít vào một hơi, dùng pháp môn Huyền Ưng Thổ Tức để chấn động một trăm năm mươi sáu âm khiếu toàn thân.

- Ta đã đã thông một trăm năm mươi sáu dương khiếu, đã đi vào Luyện Khí trung kỳ nhiều ngày rồi. Nhưng hình như một trăm năm mươi sáu âm khiếu này vẫn khó có thể đã thông dễ dàng được...

Vừa tu luyện, Dương Thạc vừa nói.

- Ba ngày nữa chính là ngày Già La Minh khiêu chiến ta!

- Lần khiêu chiến này không diễn ra trong Vũ Cử Đại Chu mà là ở quảng trường Thiên Vũ Môn, vạn dân chú ý. Cao thủ trẻ tuổi của Kim Phật Tự Ni La Quốc khiêu chiến với người đứng đầu Vũ Cử Đại Chu. Điều này liên quan tới chuyện hai nước so đấu võ đạo, không phải là chuyện tầm thường. Nếu như ta thua thì... e rằng tất cả con dân Đại Chu đều chửi rủa, khinh bỉ ta...

Dương Thạc biết rõ trận đấu giữa hắn và Già La Minh không mang ý nghĩa tầm thường.

Nếu hắn thua, đừng nói là sẽ bị vạn dân chửi rủa, e rằng chính mình cũng bị Già La Minh chém giết, vạn kiếp bất phục!

Cho nên trận này thi đấu, phải thắng!

Già La Minh là đệ tử của Kim Phật Tự, trong thánh địa võ đạo Ni La Quốc. Hắn tu luyện thuật Đại Du Già, Ni La quyền, đã đạt tới cấp độ Luyện Khí cao kỳ. Quả thật không thể dễ dàng đối phó đây.

Hiện tại, Dương Thạc mới là Luyện Khí trung kỳ, còn thấp hơn một cấp so với Già La Minh. Mặc dù Dương Thạc có rất nhiều bí pháp nhưng cũng không nắm chắc phần thắng trong trận chiến với Già La Minh. Bởi vậy cho nên lúc này Dương Thạc vẫn tiếp tục dốc lòng tu luyện, muốn đánh thông một trăm năm mươi sáu âm khiếu, rèn luyện thân thể trở nên vô cùng cứng cỏi. Có như vậy thì khi chống lại Già La Minh, thân thể sẽ không bị chịu thiệt quá nhiều.

Chỉ có điều, tuy Dương Thạc đã bước vào Luyện Khí trung kỳ từ hơn hai mươi ngày trước, hơn nữa lúc này cảnh giới đã hoàn toàn vững chắc nhưng thật sự vẫn khó có thể đả thông tiếp một trăm năm mươi sáu âm khiếu trong khoảng thời gian ngắn.

Cộc cộc cộc! Cộc cộc cộc! nguồn

Đúng lúc Dương Thạc nghĩ như vậy thì bỗng một tràng tiếng gõ cửa truyền đến từ cổng lớn.

Hồng Phi đang dọn dẹp tiểu viện, sau khi thừa một tiếng, liền mở cửa ra.

Một lúc lâu sau, Hồng Phi chợt đi tới phòng ngủ của Dương Thạc:

- Thiếu gia, thị vệ của công chúa Hỏa La tới đây gửi cho thiếu gia một tấm thiệp mời, muốn mời thiếu gia đến Nam Lâm Trai một chuyến. Hắn còn nói Dũng Tín đại sư cũng đang ở trong Nam Lâm Trai, muốn gặp mặt thiếu gia để mở mang kiến thức một chút về phong thái thiếu gia.

- Đại Lâm Nhi mời ta tới Nam Lâm Trai sao?

Nổi lòng Dương Thạc khẽ động.

Từ sau khi Đại Lâm Nhi và Dương Thạc tặng nhau Hỏa La Phiên Sơn Thú, Huyết Tinh Thạch nhũ, coi như mình và Đại Lâm Nhi đã là hảo hữu rồi. Nàng đã có lời mời, mình cũng không thể không đi.

Hướng hồ, ở trong Nam Lâm Trai lại có rất nhiều binh khí, áo giáp, công pháp. Thậm chí là linh đan hay diệu dược gì cũng đều có. Nếu như Dương Thạc có thể lấy được một ít gì đó với tư cách phụ trợ thì sẽ nắm chắc phần thắng hơn trong trận chiến với Già La Minh diễn ra sau ba ngày nữa.

Nghĩ như vậy, Dương Thạc lập tức nói:

- Nói với thị vệ của công chúa Hỏa La rằng chúng ta sẽ qua ngay!

Sau khi sắp xếp một chút, Dương Thạc và Hồng Phi, Lục Thúy lập tức lên đường. Tiểu viện của Dương Thạc cách Nam Lâm Trai không xa lắm. Chỉ hơn nửa canh giờ, ba người Dương Thạc đã đến Nam Lâm Trai.

Đại Lâm Nhi cùng với một vị Đại hòa thượng hơn bốn mươi tuổi, thân thể mập mạp, có nụ cười hiền từ giống như phật Di Lặc đã đợi ở bên ngoài Nam Lâm Trai. Không cần phải nói Dương Thạc cũng biết rõ vị Đại hòa thượng này chính là cao tăng tại Nam Lâm Tự, đồng thời cũng là tổng chương quầy Nam Lâm Trai, đại sư Dũng Tín!

- Văn bối bái kiến đại sư Dũng Tín!

Đại sư Dũng Tín không thu tiền nhang đèn của dân chúng, chỉ dựa vào buôn bán, kinh doanh của mình để duy trì chi tiêu của Nam Lâm Tự. Cho nên ấn tượng của Dương Thạc đối với Đại sư Dũng Tín vô cùng tốt. Hắn lập tức chấp tay trước ngực, hướng đại sư Dũng Tín hành lễ.

- Ha ha, Dương công tử không cần đa lễ!

Đại sư Dũng Tín cười lớn, cũng chấp tay hướng Dương Thạc hành lễ.

- Bần tăng thường nghe công chúa Lâm Nhi nói Dương công tử tuổi trẻ tài cao, đã đoạt giải nhất võ đạo Sơ Bạt, đang muốn đoạt giải nhất Vũ Cử. Ngay cả cao thủ nhuệ khí của Ni La Quốc cũng đều bị Dương công tử áp chế. Phong thái này của Dương công tử khiến cho bần tăng cũng cảm thấy vô cùng bội phục...!

- Dương công tử, mời vào. Chúng ta vào trong phòng Nam Lâm Trai từ từ nói chuyện!

Nói xong, đại sư Dũng Tín mời Dương Thạc vào bên trong Nam Lâm Trai.

- Dương Thạc, trong lần khiêu chiến này, ngươi nắm chắc mấy phần thắng?

Trên đường đi vào bên trong Nam Lâm Trai, sắc mặt của Đại Lâm Nhi nghiêm trọng, hỏi Dương Thạc.

- Già La Minh là cao thủ của Kim Phật Tự. Thuật Đại Du Già, Ni La quyền đều là công pháp cấp thần công bí điển. Võ học của Ni La Quốc không chỉ tu chân khí mà còn rèn luyện thân thể, đả thông khiếu huyết, cô đọng Phật Đà Kim Thân, cũng có thể thành tựu Võ Thánh. Khí lực của Già La Minh rất mạnh, ngay cả cường giả cấp độ Luyện Khí đỉnh phong cũng không thể so sánh được với hắn. Lúc chiến đấu với hắn, người phải vô cùng cẩn thận!

- Hơn nữa ta nghe nói, hôm nay hắn đã hao phí vạn kim tại phường rèn trong kinh thành, mua một bộ Băng Phách Ngân Lân giáp. Bộ áo giáp này bao phủ toàn thân, có thể ngăn cản Phần Chước chân khí của người. Đến lúc đó, công hiệu của chân khí người giảm mạnh, khí lực của hắn lại có thể phát huy được ưu thế. Như vậy e rằng phần thắng của người sẽ bị giảm xuống vài lần!

Đại Lâm Nhi trầm giọng nói.

Hiển nhiên, sau khi Đại Lâm Nhi biết chuyện Già La Minh mua Băng Phách Ngân Lân giáp để khắc chế Dương Thạc. Nàng lo lắng cho Dương Thạc khó có thể thắng được trong cuộc thi đấu sau ba ngày nữa. Cho nên nàng mới sai người gọi Dương Thạc đến đây để bàn bạc đối sách đấy.

- Băng Phách Ngân Lân giáp sao?

Lông mi của Dương Thạc nhẹ nhàng giương lên.

- Sư tử vô thỏ cũng dùng toàn lực. Tuy tên Già La Minh này ngang ngược càn rỡ nhưng cũng không phải là hạng ngốc nghếch. Xem ra hắn cũng tìm hiểu về ta khá kỹ, biết được ta có bí pháp Phần Chước chân khí cho nên mới cố ý mua Băng Phách Ngân Lân giáp để khắc chế ta. Rất may là ta còn có tuyệt chiêu khác, cũng không sợ Băng Phách Ngân Lân Giáp của hắn...

- Hắn khiêu chiến ta trong Vũ Cử, khí thế mạnh mẽ. Nhưng bây giờ hắn sợ hãi Phần Chước chân khí của ta nên phải mua Băng Phách giáp, khí thế đã yếu đi ba phần. Người như thế sao có thể là đối thủ của ta!

Biết Già La Minh mua Băng Phách Ngân Lân giáp, Dương Thạc không những không lo lắng mà lại còn thêm tin tưởng.

- Công chúa Lâm Nhi không cần lo lắng. Lần này ta nắm chắc chín phần chém giết Già La Minh! đọc truyện mới nhất tại .

Thần sắc Dương Thạc kiên nghị, chậm rãi nói.

- Tên Già La Minh này dễ dàng đối phó, chỉ cần ta không khinh thường quá mức!

- Đúng lúc lần này đến Nam Lâm Trai, ta nghe nói ba ngàn công pháp của Nam Lâm Tự, nội tình võ học thâm hậu đến cực hạn. Bên trong Nam Lâm Trai này cũng bán không ít công pháp, đều là từ Nam Lâm Tự. Lần trước ta đến Nam Lâm Trai, đại sư Dũng Tín không có ở đây, cho nên không được mở mang kiến thức về công pháp của Nam Lâm Tự. Lúc này đã tới đây, dĩ nhiên ta muốn học tập một chút...

Lục Dương Quyết của Dương Thạc chỉ có thể tu luyện tới Luyện Khí cao kỳ.

Lúc này Dương Thạc đã là Luyện Khí trung kỳ, còn thiếu một bước nữa là đạt tới Luyện Khí cao kỳ. Đến lúc đó cũng sẽ không có công pháp để tu luyện.

Dương Thạc không hy vọng vào các công pháp trong Tàng Thư Các tại phủ Trấn Quốc Công. So với Tàng Thư Các tại phủ Trấn Quốc Công thì Tàng Kinh Các của Nam Lâm Tự có tới 3000 công pháp, nội tình càng sâu. Không thể nghi ngờ, Dương Thạc có thể tìm kiếm được một công pháp tuyệt hảo từ nơi đây!

121. Chương 121: Công Pháp Thuần Dương

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 121: Công pháp thuần dương

- Dương công tử muốn xem ba ngàn công pháp vũ kỹ của Nam Lâm Tự chúng ta sao?

Đại sư Dũng Tín nghe được lời này của Dương Thạc, lông mày nhú lại, nhưng nụ cười vẫn như trước.

- Nam Lâm Tự đúng là có rất nhiều công pháp vũ kỹ, nhưng nếu nói có ba ngàn công pháp vũ kỹ thì là hơi nói quá một chút. Năm đó, Đại Lâm Tự bị tiêu diệt, tổ sư của Nam Lâm Tự ta mang theo năm trăm năm trăm công pháp vũ kỹ chạy đi, sau đó, sáng lập Nam Lâm Tự trong Huyền Di sơn tại Nam Tỉnh. Vậy nên, công pháp của Nam Lâm Tự ta đều thuộc trong năm trăm năm trăm công pháp lấy từ Đại Lâm Tự này.

Đại sư Dũng Tín giải thích.

- Tính đến nay, Nam Lâm Tự đã trải qua tổng cộng năm đời. Nam Lâm Tự hiện do sư huynh Dũng Trí của bản tăng làm phương trưởng. Sư tổ ở các đời đều mong muốn có thể tái tạo lại thịnh thế như thời kỳ Đại Lâm Tự với ba ngàn công pháp vũ kỹ trước đây.

- Chỉ tiếc, lúc trước, sư tổ Nam Lâm Tự của ta mang công pháp vũ kỹ từ Đại Lâm Tự ra ngoài đều là một số loại công pháp vũ kỹ bình thường, còn loại đẳng cấp cao chỉ có mười mấy bộ mà thôi.

- Lấy những công pháp vũ kỹ này làm cơ sở, Nam Lâm Tự ta đúng là đã sáng tạo ra ba ngàn công pháp, vũ kỹ. Chẳng qua, phần lớn trong số đó là các vũ kỹ cấp thấp hoặc trung giai, cũng có một ít chỉ là làm cho đủ số. Nếu tính toán kỹ càng, trong Nam Lâm Tự ta chỉ có bảy trăm sáu mươi ba bộ công pháp, một nghìn một trăm bốn mươi hai bộ vũ kỹ, tổng cộng gồm một nghìn chín trăm linh năm bộ mà thôi.

Đại sư Dũng Tín nói.

- Chỉ được truyền thừa năm trăm năm trăm bộ công pháp từ Đại Lâm Tự thôi sao?

Dương Thạc nhíu mày.

Trong ba ngàn công pháp của Đại Lâm Tự, công pháp vũ kỹ đẳng cấp cao trở lên chiếm đến hơn ba phần.

Công pháp vũ kỹ cấp độ thần công bí điển cũng có hơn một trăm bộ.

Gia tài như vậy đúng là cực kỳ phong phú, gần như khắp nơi đều có thần công bí điển. Tuy thánh địa võ đạo Kim Phật Tự cũng được coi là thánh địa, nhưng hai ba cái Kim Phật Tự cộng lại cũng không thể có gia tài phong phú như Đại Lâm Tự được.

Chỉ tiếc, Đại Lâm Tự đã bị diệt. Tổ sư Nam Lâm Tự chỉ mang ra ngoài được năm trăm bộ công pháp vũ kỹ. Trong đó, loại đẳng cấp cao trở lên chỉ có hơn mười bộ. Từ đó có thể thấy, Nam Lâm Tự không chỉ kém một hai bậc so với Đại Lâm Tự đâu. Tất nhiên, dù là như vậy, nhưng Nam Lâm Tự đã dùng năm trăm bộ công pháp vũ kỹ của Đại Lâm Tự để sáng chế ra hơn một nghìn chín trăm bộ công pháp vũ kỹ, cũng đã làm cho gia tài của Nam Lâm Tự trở nên phong phú rồi. Dù sao, như phủ Trần Quốc Công là gia đình quan lại quyền quý, cũng có lịch sử trăm năm, nhưng công pháp vũ kỹ mới chỉ có ngàn bộ, còn kém Nam Lâm Tự xa.

- Trong Nam Lâm Trai có ba trăm hai mươi hai bộ công pháp vũ kỹ thuộc một nghìn chín trăm linh năm bộ công pháp vũ kỹ của Nam Lâm Tự là có thể mang ra mua bán.

Đại sư Dũng Tín mỉm cười, nói.

- Dương công tử muốn xem công pháp của Nam Lâm Tự thì có thể theo bản tăng đến mật thất.

Đại sư Dũng Tín nói xong liền dẫn đám người Dương Thạc, Đại Lâm Nhi đi về phía mật thất của Nam Lâm Trai.

Nam Lâm Tự không quá coi trọng việc giữ công pháp ối mình. Mà một bộ phận công pháp đều có thể lấy ra bán. Trước đây, Đại Lâm Tự cũng giống như vậy. Ngoài một số thần công bí điển trong ba ngàn công pháp, Đại Lâm Tự cũng đem số còn lại truyền lưu ra ngoài. Bởi vậy, Đại Lâm Tự mới có tiếng thơm là ‘thiên hạ võ học xuất Đại Lâm’.

Ba trăm hai mươi hai bộ công pháp trong Nam Lâm Trai được cất trong một gian mật thất. Chỉ có đại sư Dũng Tín mới có chìa khoá mật thất.

Còn một số công pháp vũ kỹ bên ngoài đại sảnh chỉ có một phần của bản gốc hoặc thật giả lẫn lộn, không được tính là chân truyền của Nam Lâm Tự.

Sau khi đến trước mật thất, đại sư Dũng Tín lấy ra chìa khoá, mở ra mật thất. Chỉ có Dương Thạc cùng Đại Lâm Nhi đi theo đại sư Dũng Tín vào trong mật thất. Thị nữ cùng tùy tùng của hai người đều ở bên ngoài.

Trong mật thất này có ba giá sách. Mỗi giá sách lại được chia thành ba tầng. Trên mỗi tầng đều đặt mấy chục quyển sách nhỏ mang phong cách cổ xưa.

- Đây chính là ba trăm hai mươi hai bộ công pháp của Nam Lâm Tự ta.

Đại sư Dũng Tín nói.

- Dương công tử có thể thoải mái đọc qua những công pháp này. Bình thường, nếu ai thích bộ công pháp nào thì có thể bỏ tiền ra để được sao chép một phần mang đi. Nếu Dương công tử có khả năng nhìn một lần là không thể quên thì có thể đọc hết những công pháp này một lần, nhớ hết toàn bộ, rồi về viết lại thì không cần phải bỏ nhiều tiền ra nữa.

Đại sư Dũng Tín cười ha hả nói.

- Có thể nhìn qua là không thể quên, nhớ hết toàn bộ được sao?

Dương Thạc cười cười: đọc truyện mới nhất tại .

- Đại sư nói đùa rồi. Dù có người có khả năng đã gặp là không thể quên nhưng cũng không thể nhớ hết được nhiều công pháp như vậy chứ?

- Đúng là không có ai ghi nhớ hết được toàn bộ ba trăm hai mươi hai bộ công pháp.

Đại sư Dũng Tín nói xong, liền thay đổi giọng điệu.

- Chẳng qua, mười tám năm trước, có một nha đầu họ Tô, thông minh tuyệt đỉnh, có khả năng đã gặp là không thể quên, đến trong mật thất này của bản tăng, đọc sách ở đây một ngày một đêm, cho đến khi đầu choáng, mắt hoa mới dừng lại. Nàng ta đã ghi nhớ được tổng cộng một trăm ba mươi một bộ công pháp vũ kỹ. Lần đó đã khiến Nam Lâm Trai của ta tổn thất nghiêm trọng.

Đại sư Dũng Tín nói.

- Ghi nhớ được một trăm ba mươi một bộ công pháp vũ kỹ sao?

Dương Thạc nghe được lời nói của đại sư Dũng Tín liền kinh ngạc há to miệng.

- Cái nha đầu họ Tô đó đúng là thông minh tuyệt đỉnh. A, mười tám năm trước, nàng là một tiểu nha đầu, vậy hiện tại, chắc nàng đã thành thiếu nữ hơn hai mươi tuổi rồi.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Dương Thạc muốn hâm mộ thiên phú như vậy cũng không được.

Dương Thạc không cần tới một trăm ba mươi một bộ công pháp như vậy, mà chỉ cần tìm được một bộ công pháp phù hợp ình tu luyện là đủ rồi.

Dương Thạc đi đến trước một giá sách, tùy ý cầm một bộ công pháp lên xem.

- Độ phù hợp: ba phần, không thích hợp tu luyện.

Dương Thạc mới chỉ xem vài trang mà không cần xem hết toàn bộ đã bỏ qua bộ công pháp kia rồi.

- Bộ công pháp này có độ phù hợp với mình là một phần, càng không thích hợp tu luyện...

Dương Thạc xem mấy bộ liền mà vẫn chưa tìm được bộ thích hợp. Tuy Dương Thạc có kiên nhẫn để xem tiếp nhưng muốn Đại Lâm Nhi cùng đại sư Dũng Tín đợi mình ở đây thì không được tốt cho lắm.

Dương Thạc suy nghĩ một chút, liền dứt khoát hỏi với đại sư Dũng Tín:

- Đại sư, ta tu luyện hai bộ công pháp là Lục Dương Quyết và Huyền Ứng Kinh. Hai bộ công pháp này có độ phù hợp rất cao với ta. Cho nên, ta muốn tìm một số công pháp vũ kỹ có thuộc tính dương và có quan hệ với Huyền Ứng. Không biết đại sư có thể giới thiệu cho ta mấy bộ không?

Dương Thạc nghĩ, mình có độ phù hợp rất cao với Lục Dương Quyết nên theo lẽ thường thì những công pháp có thuộc tính dương khác cũng sẽ có độ phù hợp không quá thấp với mình. Dương Thạc nhớ, khi mình còn ở phủ Trần Quốc Công, hầu như những công pháp trong Tàng Thư các có độ phù hợp tương đối cao với mình đều thiên hướng thuộc tính dương, chỉ là không cao như Lục Dương Quyết mà thôi.

- Cậu tu luyện Lục Dương Quyết à?

Đại sư Dũng Tín nghe được lời này của Dương Thạc, liền suy nghĩ một chút.

- Trong công pháp của Nam Lâm Tự chúng ta có một bộ là Thuần Dương Đồng Tử Công, cũng coi như cùng một nguồn gốc với Lục Dương Quyết. Bộ công pháp kia có thể dẫn thông tới một nghìn năm trăm sáu mươi hai khiếu huyết, giúp võ giả đi vào cấp độ Võ Sư. Nhưng, bình thường bộ công pháp kia không được bán mà chỉ có đệ tử của Nam Lâm Tự mới được phép tu luyện thôi.

Đại sư Dũng Tín suy nghĩ một lát rồi nói.

- Tuy Thuần Dương Đồng Tử Công không được coi là công pháp đẳng cấp cao, nhưng trong Đại Lâm Tự trước đây thì nó là bí mật không được truyền ra ngoài.

- Chẳng qua, nếu Dương công tử muốn tu luyện bộ công pháp Thuần Dương Đồng Tử Công này thì có thể gia nhập vào Nam Lâm Tự chúng ta. Chỉ cần công tử làm đệ tử ký danh là được, không biết Dương công tử nghĩ như thế nào?

Đại sư Dũng Tín nói.

122. Chương 122: Cửu Dương Huyền Công, Cửu Dương Chân Thân

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 122: Cửu Dương Huyền Công, Cửu Dương Chân Thân

- Phải là đệ tử của Nam Lâm Tự mới có thể tu luyện Thuần Dương Đồng Tử Công sao?

Dương Thạc nhíu mày, suy nghĩ, vì một bộ Thuần Dương Đồng Tử Công mà phải trở thành đệ tử Nam Lâm Tự thì có đáng giá hay không?

Dù sao, bộ Thuần Dương Đồng Tử Công này cũng chỉ có thể giúp mình dẫn thông được một nghìn năm trăm sáu mươi hai khiếu huyết và giúp mình đột phá cảnh giới Võ Sư mà thôi. Đợi sau khi mình đột phá được Võ Sư thì lại phải đi tìm công pháp cao siêu hơn để tu luyện. Chẳng qua là từ Luyện Khí hậu kỳ thăng cấp lên Võ Sư, tăng được hai cấp, mà phải trở thành đệ tử của Nam Lâm Tự thì có phải hơi giống chuyện bé xé ra to không?

- Chỉ là đệ tử ký danh thôi, không sao đâu.

Lúc Dương Thạc đang do dự, Đại Lâm Nhi chợt nói.

- Đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự trải rộng khắp thiên hạ. Ở Nam Tĩnh, tùy tiền tìm người tập võ là sẽ tìm được ngay đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự. Đệ tử ký danh không có quy định gì quá thúc, cũng không cần làm gì cho Nam Lâm Tự, mà chỉ đơn giản là thêm một danh hiệu thôi.

- Thực tế, ngay cả ta cũng là đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự.

Đại Lâm Nhi mỉm cười nói.

- Như vậy sao?

Dương Thạc nghe Đại Lâm Nhi giải thích như vậy, liền thở phào một hơi.

Đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự không cần làm gì, chỉ đơn giản là thêm một cái tên mà thôi.

Nhờ vậy mà mình có thể tu luyện công pháp của Nam Lâm Tự, thậm chí, lúc cần thiết, cũng có thể lấy danh nghĩa Nam Lâm Tự làm việc. Tính ra, việc này chỉ có trăm lợi mà không một hại rồi.

Còn về phía Nam Lâm Tự, họ tuyển nhận nhiều đệ tử như vậy thì mới có lợi cho họ. Ít nhất, đệ tử của Nam Lâm Tự trải rộng khắp thiên hạ thì nó sẽ được coi như thâm căn cố đế. Trong các gia đình giàu sang phú quý hay trong quân đội ở các tỉnh mà có đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự thì nếu có người dám động vào Nam Lâm Tự sẽ phải kiêng kỵ họ.

Ví dụ như Đại Lâm Tự trước đây, tuy họ bị diệt nhưng vì có rất nhiều đệ tử ký danh như Nam Lâm Tự mang theo truyền thừa rời đi rồi phát triển, nên coi như họ không bị biến mất hoàn toàn.

- Nếu vậy, vậy thì xin đại sư Dũng Tín nhận văn bói làm đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự.

Dương Thạc gần như không chút do dự, lập tức nói với đại sư Dũng Tín.

- Ha ha, việc này dễ thôi. Bần tăng là đệ tử đời thứ năm của Nam Lâm Tự. Nếu Dương công tử muốn làm đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự thì liền làm môn hạ của bần tăng đi. Tên đệm sau chữ Dũng là chữ Nguyên, vậy pháp danh của Dương công tử liền là Nguyên Thạc đi. Chẳng qua, Dương công tử không xuất gia nên bình thường sẽ không dùng đến pháp danh này. Ngoài ra, đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự còn phải tuân theo một quy định là, nếu làm việc ác ở bên ngoài thì không thể lấy danh nghĩa của Nam Lâm Tự. Dương công tử có thể làm được điều đó hay không?

Đại sư Dũng Tín nghiêm mặt hỏi Dương Thạc.

- Tất nhiên ta có thể làm được việc này.

Dương Thạc nhẹ gật đầu. Nếu hắn làm đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự mà không phải làm gì đã coi như tốt lắm rồi, nếu còn lấy danh nghĩa của Nam Lâm Tự làm điều ác thì thật không ra gì.

- Không thể bỏ lễ nghĩa. Sư phụ ở trên, xin nhận cái quỳ lạy này của Dương Thạc.

Tính ra thì hắn cũng bái đại sư Dũng Tín, làm đệ tử của ông, nên cũng phải quỳ lạy một cái chứ.

Dương Thạc quỳ xuống đất, sắc mặt của đại sư Dũng Tín liền nghiêm túc lên.

- A di đà phật. Nếu Dương công tử đã lạy bần tăng, tức là trong lòng công tử đã coi bần tăng là sư phụ rồi. Mặc dù Dương công tử không phải đệ tử nội môn của Nam Lâm Tự, nhưng bần tăng cũng muốn đối đãi công tử như đệ tử nội môn.

Đại sư Dũng Tín chấp tay trước ngực, nói.

Dương Thạc kính trọng đại sư Dũng Tín, thì tất nhiên, đại sư Dũng Tín cũng muốn làm tốt một chữ 'sư phụ' của Dương Thạc.

- Bần tăng đã sớm ghi nhớ khẩu quyết của công pháp Thuần Dương Đồng Tử Công trong đầu. Bây giờ, bần tăng sẽ viết nó ra ngay.

Đại sư Dũng Tín nói xong liền đi lấy giấy bút, trực tiếp viết ra khẩu quyết của bộ công pháp Thuần Dương Đồng Tử Công.

Đại sư Dũng Tín có thể nhớ rõ khẩu quyết của bộ công pháp Thuần Dương Đồng Tử Công thì tức là đại sư Dũng Tín cũng đã tu luyện bộ công pháp này rồi. Khí huyết toàn thân ông ta thu liễm, không nhìn rõ tu vi gì nhưng ít ra cũng có thể đoán được, ít nhất ông ta cũng đã đạt tới cảnh giới Võ Sư rồi. Tất nhiên, đại sư Dũng Tín đã là thiên hạ tuyệt đỉnh về kinh thương thì cũng không cần quá giỏi về phương diện võ học nữa.

Chẳng qua, mới được một lúc, mà đại sư Dũng Tín đã viết xong khẩu quyết của bộ công pháp Thuần Dương Đồng Tử Công gồm mấy ngàn chữ rồi.

- Thuần Dương Đồng Tử Công có độ phù hợp: mười phần.

Dương Thạc mới chỉ nhìn thoáng qua bộ công pháp kia mà đã biết được độ phù hợp của nó với mình rồi.

Độ phù hợp tới mười phần là quá tốt rồi.

Đợi khi Dương Thạc tu luyện bộ công pháp kia, rồi để nó dung hợp với Lục Dương Huyền Ứng Kinh thì sẽ không khó để nó đạt được độ phù hợp mười ba như hiện nay đâu.

- Bộ Thuần Dương Đồng Tử Công này bắt nguồn từ bộ Cửu Dương Huyền Công. Trong thời Đại Lâm Tự trước đây, khi Không đại sư viên tịch, ông đã từng tụng kinh thư Ni La và vô tình đọc ra một bộ Cửu Dương Huyền Công. Lúc ấy, Không đại sư có hai vị đệ tử ký danh và một vị đệ tử nội môn đều có ngộ tính rất cao. Họ đã nhớ được một đoạn khẩu quyết của Cửu Dương Huyền Công.

- Trong đó, đệ tử nội môn là đại sư Huệ Chân, đã dựa vào đoạn khẩu quyết mà mình nhớ được để sáng chế ra bộ Thuần Dương Đồng Tử Công. Sau đó, một vị đệ tử ký danh rời đi Đại Lâm Tự, đã sáng chế ra Cửu Dương Thiên Kiếm Quyết và sáng lập Thiên Kiếm Môn ở Thục Sơn. Còn một vị đệ tử ký danh khác có ngộ tính cao nhất, và cũng là người nhớ được nhiều khẩu quyết nhất. Sau đó, hắn đã sáng chế ra một bộ Thuần Dương Vô Cực Công. Đây chính là bộ công pháp thuộc loại thần công bí điển. Vị đệ tử ký danh này chính là tổ sư đời thứ nhất của thánh địa võ đạo Chân Vũ môn.

Sau khi đại sư Dũng Tín đưa khẩu quyết của Thuần Dương Đồng Tử Công cho Dương Thạc xong, lại giải thích nguồn gốc của Thuần Dương Đồng Tử Công cho Dương Thạc nghe một lần.

- Tổ sư đời thứ nhất của thánh địa võ đạo Chân Vũ môn lại là đệ tử ký danh của Đại Lâm Tự sao?

Dương Thạc không khỏi kinh hãi.

- Thuần Dương Vô Cực Công của Chân Vũ môn tuyệt đối là một bộ thần công bí điển mạnh mẽ, còn cao hơn nữa bậc so với Vân Hoang Đạp Lăng Quyết của Dương gia ta.

- Thế mà bộ công pháp kia lại bắt nguồn từ Cửu Dương Huyền Công. Vậy không biết, bộ Cửu Dương Huyền Công này là một bộ thần công bí điển mạnh mẽ đến mức nào?

Dương Thạc cảm thán.

- Ha ha, Dương Thạc, người nghĩ vậy là sai rồi.

Đúng lúc này, đại sư Dũng Tín lại cười to lên.

- Người đời đều cho rằng, Cửu Dương Huyền Công là một bộ thần công bí điển tuyệt thế. Nhưng trên thực tế, bộ công pháp kia chỉ là một bộ công pháp cấp thấp của Ni La Quốc mà thôi.

- Thực ra, Cửu Dương Huyền Công cũng có thể giúp ta tu luyện tới trình độ cao thâm. Chẳng qua, bộ công pháp kia là điển hình cho công pháp của Ni La Quốc, cần cô đọng Cửu Dương Chân Thân, cần có chín loại thiên tài địa bảo chí cương chí dương để phụ trợ cho việc tu luyện. Người bình thường mà có thể tìm được một trong số chín loại thiên tài địa bảo này đã coi như rất may mắn rồi, chứ muốn tìm được cả chín loại là chuyện gần như không thể xảy ra.

Đại sư Dũng Tín nói.

- Lúc trước, khi đại sư Huệ Chân sáng chế ra Thuần Dương Đồng Tử Công, còn ghi lại nguyên văn một bộ phận của Cửu Dương Huyền Công. Hiện nay, bộ phận Cửu Dương Huyền Công này đang ở trong Tầng Kinh Các của Nam Lâm Tự ta. Bộ phận Cửu Dương Huyền Công này ghi lại phương pháp cô đọng Cửu Dương Chân Thân tầng thứ nhất và nói rõ cần phải dùng đến chí bảo Huyết Tinh Thạch Nhũ để cô đọng.

- Đáng tiếc, Nam Lâm Tự đã thành lập được trăm năm mà cũng chưa từng tìm được một viên Huyết Tinh Thạch Nhũ. Thực ra, hơn mười năm trước, Trấn Quốc Công Dương Thiên đã từng tìm được một viên. Ta đã đích thân đến đó cầu mà không được.

Đại sư Dũng Tín than nhẹ.

- Cửu Dương Huyền Công... Cửu Dương Chân Thân...

Dương Thạc biết, võ học Ni La Quốc đúng là một loại võ đạo kỳ lạ chuyên rèn luyện khiêu huyệt và cô đọng chân thân.

Ví dụ như Già La Minh tu luyện Đại Du Già thuật, chính là cô đọng Đại Du Già chân thân.

Thật không thể ngờ, bộ Cửu Dương Huyền Công này lại là một bộ công pháp của Ni La Quốc dùng để cô đọng Cửu Dương Chân Thân.

- Hoá ra lúc trước, đại sư Dũng Tín đến xin phụ thân Huyết Tinh Thạch Nhũ là để tu luyện tầng thứ nhất của Cửu Dương Chân Thân sao!

Cửu Dương Chân Thân tầng thứ nhất cần Huyết Tinh Thạch Nhũ để tu luyện là việc mà Dương Thạc không thể đoán ra được.

123. Chương 123: Vũ Kỹ Cửu Ưng Chấn Kịch!

Vô Tận Thần Công

Chương 123: Vũ kỹ Cửu Ưng Chấn Kịch!

Nguồn: Vipvanda

SƯu tâm:

Dịch: Nhóm dịch black

Năm đó khi Trần Quốc Công Dương Thiên đạt được khối Huyết Tinh Thạch Nhũ kia, đại sư Dũng Tín đã từng đích thân đến nhà, cầu Dương Thiên một phần Huyết Tinh Thạch Nhũ, chỉ có điều lại bị Dương Thiên dứt khoát từ chối.

Dương Thạc cũng có nghe nói đến chuyện này.

Hiện tại Dương Thạc mới hiểu được thì ra đại sư Dũng Tín đi cầu Huyết Tinh Thạch Nhũ là vì tu luyện Cửu Dương Huyền Công, cô đọng Cửu Dương Chân Thân tầng thứ nhất.

Cô đọng Cửu Dương Chân Thân cần chín loại thiên tài địa bảo phối hợp với nhau thì mới có thể làm được. Chín loại thiên tài địa bảo này, hầu như mỗi loại đều là vạn kim khó cầu. Mặc dù có đại năng thượng cổ cũng từng luyện thành Cửu Dương Chân Thân nhưng vị đại năng thượng cổ kia là bị đánh rơi xuống vách núi, tìm được Cửu Dương Chân Thân trong vách núi, hơn nữa lại tìm được đại lượng thiên tài địa bảo, dưới cơ duyên xảo hợp thì mới luyện thành.

Sau khi nhân đạo văn minh, thiên tài địa bảo trong thiên hạ càng ngày càng ít.

Không có đại kỳ ngộ, đạt được một trong chín loại thiên tài địa bảo Cửu Dương Chân Thân gần như là chuyện không thể nào.

- Sư phụ, ở đây đồ nhi cũng không thiếu Huyết Tinh Thạch Nhũ. Nếu sư phụ cần thì cũng có thể cầm lấy một ít để sử dụng!

Dương Thạc hầu như không chút do dự, lập tức nói với đại sư Dũng Tín.

Tuy Dương Thạc chỉ là đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự, không cần cống hiến cái gì cho Nam Lâm Tự nhưng Dương Thạc cũng không thiếu Huyết Tinh Thạch Nhũ này, cho đại sư Dũng Tín một chút cũng không sao.

- Tốt, tốt! Bảo vật như Huyết Tinh Thạch Nhũ mà Dương Thạc người lấy ra không chút do dự. Tầm lòng thành này, coi như hòa thượng Dũng Tín ta đã thu được một đồ đệ tốt rồi... Không thể tưởng tượng được, năm đó vì sư đến phủ Trần Quốc Công, ăn nói khép nép cầu Dương Thiên một chút Huyết Tinh Thạch Nhũ mà không được. Mười năm sau, con vợ kế của Dương Thiên lại có thể không chút do dự lấy ra Huyết Tinh Thạch Nhũ...

- Thiên đạo khó lường, a di đà phật!

Đại sư Dũng Tín chấp tay trước ngực, cảm thán nói.

- Nhưng không cần nữa. Hiện tại Nam Lâm Tự ta đang gặp một trận họa kiếp lớn. Cho dù vì sư có chiếm được Huyết Tinh Thạch Nhũ thì cũng không thể nào về chùa tu luyện Cửu Dương Chân Thân tầng thứ nhất.

- Vì sư muốn tu luyện Cửu Dương Chân Thân tầng thứ nhất chẳng qua là vì muốn nghiệm chứng xem Cửu Dương Huyền Công này là thật hay giả mà thôi, cũng không phải vì muốn tu thành tuyệt thể thần công, vô địch thiên hạ. Nếu Dương Thạc người có cơ hội thì có thể đến Nam Lâm Tự, lấy công pháp Cửu Dương Huyền Công tầng thứ nhất trong đó rồi tu thành Cửu Dương Chân Thân tầng thứ nhất, thử nghiệm sự ảo diệu của bộ Huyền Công thượng cổ này.

Đại sư Dũng Tín nói ra.

- Nam Lâm Tự gặp đại họa kiếp?

Nghe thấy đại sư Dũng Tín nói những lời này, Dương Thạc hơi nghi hoặc nhíu mày.

- Vài ngày trước đó có mấy vị sư diệt Nam Lâm Tự đến kinh thành, nói cho bản tăng biết hiện tại Nam Lâm Tự đã bị ba ngàn đại quân của Dương Tử Mặc bao vây!

Đại sư Dũng Tín trầm giọng nói.

- Cái gì?

- Dương Tử Mặc dẫn ba ngàn đại quân vây quanh Nam Lâm Tự?

Dương Thạc chau mày:

- Không đúng, lần trước Hắc Y Vệ của Dương Tử Mặc còn có ba viên Tiểu Hối Thiên Đan của Nam Lâm Tự. Có thể lấy được Tiểu Hối Thiên Đan của Nam Lâm Tự, chứng tỏ Dương Tử Mặc và phương trượng Nam Lâm Tự tương giao tâm đầu ý hợp... Hiện tại sao hắn có thể dẫn quân bao vây Nam Lâm Tự?

Dương Thạc tự nhiên có chút không thể tin tưởng những lời này của đại sư Dũng Tín.

- Tương truyền trong Nam Lâm Tự ta có truyền thừa Bát Bách La Hán Công từ Đại Lâm Tự. Bộ công pháp kia không giới hạn tư chất, không giới hạn ngộ tính, mỗi người tu luyện đều có cơ hội tiến vào cấp độ Vô Sư. Bộ công pháp kia dùng trong quân đội thì có thể chế tạo một đội hùng binh bách chiến. Dương Thiên đã sớm thêm chảy nước miếng với bộ công pháp kia. Lần này Dương Tử Mặc dẫn binh vây quanh Nam Lâm Tự đương nhiên là vì muốn đoạt được bộ Bát Bách La Hán Công này!

Đại sư Dũng Tín trầm giọng nói.

- Dương Thiên này toan tính không nhỏ... Đáng tiếc Tân hoàng Đại Chu ta mới đăng cơ ba năm, tuy vững chắc trong triều chính nhưng vẫn chưa nhúng tay vào quân đội được. Trấn Quốc Công có quyền hành quá lớn trong quân đội, toàn bộ Nam Tỉnh đều là thế lực của hắn. Dương Tử Mặc ra tay với Nam Lâm Tự, cho dù bản tăng vận tác từ kinh thành, chạy suốt ngày đêm thì chỉ sợ cũng không thể nào gây áp lực với Trấn Quốc Công, vô lực xoay chuyển trời đất...

Đại sư Dũng Tín lắc đầu, nhỏ giọng cảm thán.

- Thì ra phụ thân còn có chí hướng bậc này?

Mỉm cười Dương Thạc hơi rũ xuống, vẻ mặt bình tĩnh nhưng trên thực tế, trong lòng hắn như sóng to gió lớn.

Sau sáu tuổi, Dương Thạc rất ít khi tiếp xúc với phụ thân.

Cũng không phải do phụ thân lãnh đạm với Dương Thạc, chỉ là phụ thân rất ít khi ở trong phủ Trấn Quốc Công, giống như luôn bề bộn nhiều việc. Hiện tại Dương Thạc cũng mơ hồ hiểu ra phụ thân đang bận làm gì.

- Đế vương Đại Chu đang tại vị, cho dù phụ thân có thế lực cường đại trong quân đội nhưng chống lại Đế vương Đại Chu thì cũng hầu như không có chút cơ hội!

- Nếu là ba năm trước đây Tân hoàng đăng cơ, phụ thân thừa dịp hắn đặt chân chưa vững, bắt đầu hành động...

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Trấn Quốc Công có thánh địa võ đạo Thiên Âm Môn ủng hộ, cơ hội lần này cũng không nhỏ. Đệ tử kiệt xuất nhất Thiên Âm Môn đương thời chính là chủ nhân Ngọc Mạt Lâu Tô Thanh Như. Mọi người của

nàng là Tô Quân Ninh, là tiểu nha đầu mà năm đó ở trong Nam Lâm Trai ta, một ngày một đêm đã nhớ hết một trăm ba mươi một bộ công pháp vũ kỹ...

Đại sư Dững Tín còn nói thêm.

- Thiên Âm Môn, Ngọc Mạt Lâu... Thảo nào... Thì ra Ngọc Mạt Lâu và phủ Trấn Quốc Công ta còn có nguồn gốc bậc này. Khó trách Trình phu nhân cứ muốn dẫn Tiểu Địch đến Ngọc Mạt Lâu.

Nghe thấy đại sư Dững Tín nói những lời này, Dương Thạc hơi hiểu ra.

- Nhưng chuyện tranh đoạt thiên hạ rắc rối phức tạp như vũng nước đục, một khi tiến vào rồi thì không thể thoát ra. Nếu có cơ hội, vẫn nên cứu Tiểu Địch ra!

Đính vào chuyện tranh đoạt thiên hạ tuyệt đối rắc rối phức tạp như một vũng nước đục.

Trấn Quốc Công Dương Thạc có thánh địa võ đạo Thiên Âm Môn ủng hộ, chẳng lẽ Đại Chu cũng không có thánh địa võ đạo duy trì sao?

Mà ngay cả Nam Lâm Tự cũng đều có liên hệ mật thiết với Quốc vương Hỏa La Quốc.

Hiện tại Trấn Quốc Công Dương Thạc muốn đối phó Nam Lâm Tự, đại sư Dững Tín và Đại Lâm Nhi lại tới lôi kéo con vợ kế của Dương Thiên là Dương Thạc, chỉ sợ cũng có một chút tâm tư của nó.

Nhưng Dương Thạc cũng mặc kệ mấy thứ này!

Đại Lâm Nhi tặng hắc Hỏa La Phiên Sơn Thú, Dương Thạc liền lấy Huyết Tinh Thạch Nhũ báo đáp. Đại sư Dững Tín thu nhận hắc làm đồ đệ, cho hắc Thần Dương Đồng Tử Công, hắc sẽ coi người này là ân sư của hắc. Tương lai đại sư Dững Tín gặp nạn, Dương Thạc cũng sẽ dốc toàn lực trợ giúp.

Thậm chí cho dù phải chống lại Dương Tử Mặc thì cũng không tiếc!

Ai tốt với hắc, ai tệ bạc với hắc, Dương Thạc đều nhìn thấy tận mắt. Trình phu nhân, Dương Tử Mặc có thể phái người chặn giết hắc, hắc cần gì phải nghĩ đến tình nghĩa huynh đệ?

- Sư phụ, nếu có cơ hội thì ta sẽ đi Nam Tinh Nam Lâm Tự một chuyến, lấy Cửu Dương Huyền Công tăng thứ nhất để tu luyện!

Dương Thạc nói xong những thứ này, mí mắt rũ xuống, không nói thêm gì nữa.

- Ha ha ha, tuy tu luyện Cửu Dương Huyền Công tăng thứ nhất rất tinh diệu nhưng chỉ dẫn thông bảy trăm sáu mươi sáu điểm khiêu huyết, tiến vào Luyện Khí đỉnh phong mà thôi. Người cũng không cần để tâm nhiều!

Đại sư Dững Tín cười ha ha, lên tiếng nói.

- Hiện tại tuy ngươi không thể tu luyện pháp môn Cửu Dương Huyền Công nhưng ở đây vì sư có một bộ công pháp tên là Cửu Ứng Chấn Kích, tương truyền là bộ công pháp bổ sung của Cửu Âm Huyền Công. Trùng hợp người cũng có Huyền Ứng Kinh cùng loại với Cửu Ứng Chấn Kích. Không biết ngươi có thể tu luyện không.

Đại sư Dững Tín nói.

- Cửu Âm Huyền Công? Cửu Ứng Chấn Kích?

Nghe thấy đại sư Dững Tín nói những lời này, lòng mi Dương Thạc không khỏi khẽ giật giật.

124. Chương 124: Thuần Dương Kim Thân, Hai Bộ Chân Thân!

Vô Tận Thần Công

Chương 124: Thuần Dương Kim Thân, hai bộ chân thân!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Cửu Âm Huyền Công? truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Nghe thấy đại sư Dũng Tín nói những lời này, Dương Thạc không khỏi cau mày.

Có thể xưng là huyền công thì bình thường đều là công pháp tu luyện được lưu truyền xuống từ thời thượng cổ. Lúc trước, huyền công nổi danh nhất, cường đại nhất không thể nghi ngờ chính là Cửu Dương Huyền Công được xưng là bí điển thần công đứng đầu thiên hạ. Nhưng theo như lời đại sư Dũng Tín nói, Cửu Dương Huyền Công cần dùng chín loại thiên tài địa bảo phụ trợ thì mới có thể luyện thành, không tính là bí điển thần công.

Huống hồ Cửu Dương Huyền Công đã sớm thất truyền!

Nam Lâm Tự có công pháp cô đọng Cửu Dương Chân Thân tầng thứ nhất. Ngoài ra Thiên Kiếm Môn cũng được truyền thừa một bộ phận Cửu Dương Huyền Công. Mà truyền thừa Cửu Dương Huyền Công nhiều nhất không thể nghi ngờ chính là thánh địa võ đạo Đại Chu Chân Vũ Môn...

Cho dù ba đại môn phái này có gom hết truyền thừa lại thì đều chưa hẳn đã có được một bộ Cửu Dương Huyền Công nguyên vẹn!

Mà hiện tại đại sư Dũng Tín lại nói ra một bộ Cửu Âm Huyền Âm.

- Cửu Dương Huyền Công rèn luyện dương khiêu, ngưng tụ Cửu Dương Chân Thân. Cửu Âm Huyền Công rèn luyện âm khiêu, ngưng tụ Cửu Âm Chân Thân. Nhưng Cửu Âm Huyền Công hư vô mờ mịt, không có bất kỳ truyền thừa nào, chỉ để lại mấy bộ vũ kỹ. Cửu Ứng Chấn Kích này chính là vũ khí hàng đầu trong đó.

Đại sư Dũng Tín nói.

Tuy Cửu Dương Huyền Công đã thất truyền nhưng Nam Lâm Tự, Thiên Kiếm Môn, Chân Vũ Môn đều có lưu lại truyền thừa.

Thậm chí Thuần Dương Vô Cực Công của Chân Vũ Môn càng là tuyệt học võ đạo cấp bậc bí điển thần công, xem như truyền thừa hoàn mỹ của Cửu Dương Huyền Công.

Mà bộ Cửu Âm Huyền Công lại hư vô mờ mịt, căn bản không lưu truyền cho hậu thế.

- Cửu Âm Chấn Kích này và Tồi Tâm Trảo đều là vũ kỹ trong Cửu Âm Huyền Công. Nếu có thể phối hợp với Cửu Âm Chân Thân thì triển ra, hai bộ vũ kỹ này cũng đều là tuyệt học cấp bậc thần công bí điển!

- Đáng tiếc là Cửu Âm Huyền Công thất truyền, tuy vẫn có thể thi triển hai bộ vũ kỹ này nhưng uy lực cũng chỉ như vũ kỹ cấp độ trung giai mà thôi.

- Năm đó Đại phương tượng thứ ba mươi lăm của Đại Lâm Tự trong lúc vô tình đã đạt được quyền Cửu Âm Huyền Công thứ năm, trong đó chỉ có vũ kỹ Cửu Ứng Chấn Kích và Tồi Tâm Trảo. Trong đó Cửu Âm Chấn Kích dùng chấn kích làm chủ, luyện đến tầng cao nhất phát động chín lần chấn kích thì có thể chấn bay địch nhân ra xa khoảng hơn mười trượng. Mà Tồi Tâm Trảo lại là trảo tồi tâm, là vũ kỹ sát phạt, sát ý quá nặng, cuối cùng bị phương tượng Đại Lâm Tự niêm phong cất vào trong kho.

- Trăm năm trước Đại Lâm Tự bị diệt, Cửu Ứng Chấn Kích được sư tổ đời thứ nhất của Nam Lâm Tự ta mang ra ngoài, Tồi Tâm Trảo bị niêm phong trong kho đã thất lạc rồi...

Đại sư Dũng Tín nói từ đầu đến đuôi lai lịch của Cửu Ứng Chấn Kích.

- Phần Cửu Ứng Chấn Kích này ở trong mật thất này, người hãy lấy về tu luyện. Tu luyện xong, người trả lại là được!

Đại sư Dũng Tín nói xong, trực tiếp tìm Cửu Ứng Chấn Kích rồi giao cho Dương Thạc.

- Tốt rồi! Dương Thạc, hiện tại người đã có công pháp vũ kỹ, lại chọn một bộ khôi giáp, chắc hẳn Già La Minh cũng không phải đối thủ của người.

Nhìn thấy Dương Thạc đạt được Thuần Dương Đồng Tử Công và Cửu Ưng Chấn Kích, Đại Lâm Nhi tự nhiên cười nói với Dương Thạc.

- Áo giáp sao? Không cần đâu!

Dương Thạc thoáng tưởng tượng, vẫn lắc đầu một cái.

- Lần này Già La Minh khiêu chiến ta cũng coi như là võ đạo Ni La Quốc khiêu khích võ đạo Đại Chu ta. Nếu ta dùng áo giáp thì cũng không khỏi quá không phóng khoáng. Mặc dù Già La Minh đã có được Bằng Phách Ngân Lân Giáp phòng ngự được chân khí Phần Chúc của ta, nhưng bộ khôi giáp này của hắc hủ chưa hẳn có thể cứu được hắc!

Hai mắt Dương Thạc hơi nheo lại, nói nhỏ.

Kính sư Đại Chu, trong tiểu viện của Dương Thạc.

Dương Thạc khoanh chân ngồi trong phòng ngủ, tu luyện Thuần Dương Đồng Tử Công vừa mới lấy được.

- Ồ? Thuần Dương Đồng Tử Công này phải cần thân là đồng tử thì mới có thể tu luyện, cũng may sau khi tu thành thì cũng không cần giữ thân đồng tử. Hiện tại ta mới chỉ mười tám tuổi, cũng không thích ai, có thể giữ được thân đồng tử trong thời gian tương đối. Chỉ cần tu luyện tới cấp độ Võ Sư thì coi như là tu luyện thành Đồng Tử Công, khi đó ta cũng không cần giữ thân đồng tử nữa...

Hiện tại Dương Thạc đã là Luyện Khí trung giai, chỉ kém cấp độ Võ Sư ba cấp mà thôi.

Cho dù hắc có tu luyện chậm, thời gian ba năm cũng đủ rồi.

Đến lúc đó hắc chỉ mới mười tám tuổi. Giữ thân đồng tử trước mười tám tuổi cũng không phải việc khó!

- Mặc dù Thuần Dương Đồng Tử Công xuất phát từ Cửu Dương Huyền Công nhưng cách vận chuyển chân khí...

Dương Thạc đọc cẩn thận Thuần Dương Đồng Tử Công một lần, bắt đầu tu luyện.

Dùng công pháp Thuần Dương Đồng Tử Công vận chuyển chân khí bảy bảy bốn mươi chín chu thiên, Dương Thạc đột nhiên cảm giác chân khí Thuần Dương mà hắc vừa tu luyện ra lại dung hợp với chân khí Lục Dương Huyền Ưng của hắc!

Chân khí hiện tại chắc hắc gọi là chân khí Thuần Dương Huyền Ưng!

- Thuần Dương Đồng Tử Công, độ phù hợp mười ba phần! Quả nhiên là dung hợp!

Xem xét Thuần Dương Đồng Tử Công này, Dương Thạc bỗng nhiên phát hiện ra độ phù hợp giữa công pháp với hắc đã đạt tới mười ba phần!

- Về sau liền lấy Thuần Dương Đồng Tử Công vận chuyển chân khí là được.

Trong lòng nghĩ vậy, Dương Thạc lại vận chuyển mấy chu thiên để quen thuộc cách vận chuyển chân khí bằng Thuần Dương Đồng Tử Công.

- Ồ?

Dương Thạc đang vận chuyển chân khí. Hắc chợt phát hiện ra chân khí Thuần Dương Huyền Ưng trong thân thể đã đi theo kinh mạch, tản mát vào cơ bắp xương cốt toàn thân, hoàn toàn bám vào bên ngoài cơ bắp xương cốt tạo thành một lớp chân khí màu vàng kim nhàn nhạt!

Dưới làn da khắp thân thể Dương Thạc đều có một lớp chân khí Thuần Dương Huyền Ưng, hầu như hoàn toàn bao vây Dương Thạc lại.

- Đây là... vòng bảo vệ chân khí?

Dương Thạc còn cảm giác được trong lớp chân khí này, chân khí trong đó chậm rãi di chuyển, dường như có hiệu quả phòng ngự rất mạnh. Bên ngoài muốn công kích tổn thương tới thân thể Dương Thạc thì nhất định phải đột phá lớp chân khí này trước.

Cái này cũng không khác kinh khí Hồn Nguyên hộ thể lắm!

Chỉ có điều kinh khí Hồn Nguyên hộ thể là một lớp chân khí hình cái chuông lớn, chuyên bảo vệ phủ tạng trong thân thể Dương Thạc. Mà lớp chân khí Thuần Dương Huyền Ứng này lại là một lớp chân khí hoàn toàn hình người. Thân thể Dương Thạc có hình dạng gì, nó chính là hình dạng đấy, hoàn toàn bao vây Dương Thạc lại.

- Đây không phải là vòng bảo vệ chân khí, hẳn là Thuần Dương Kim Thân!

Dương Thạc trầm nghĩ, trong đầu chợt xuất hiện một ý niệm như vậy.

- Thuần Dương Đồng Tử Công xuất phát từ Cửu Dương Huyền Công, Cửu Dương Huyền Công cô động Cửu Dương Chân Thân. Tu luyện Thuần Dương Đồng Tử Công này tới cực hạn là có thể cô động ra một lớp Thuần Dương Kim Thân bên ngoài cơ bắp xương cốt. Nhưng đây là ở cấp độ Vô Sư, sau khi hoàn toàn tu thành Thuần Dương Đồng Tử Công thì mới có thể ngưng tụ ra được. Sao ta vừa mới tu luyện bộ công pháp kia mà đã cô động ra Thuần Dương Kim Thân rồi?

Trong lòng Dương Thạc thấy hơi kinh ngạc.

Tu luyện Thuần Dương Đồng Tử Công, dùng chân khí cô động Thuần Dương Kim Thân. Cách làm này và cách làm của võ học Ni La Quốc hoàn toàn là hai loại thần thông khác biệt nhưng cho kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu!

Chính xác mà nói, võ học Ni La Quốc là dùng huyết nhục bản thân cô động thành chân thân.

Mà Thuần Dương Kim Thân lại là dùng chân khí cô động!

- Chân khí cô động Kim Thân, thân thể cũng có thể cô động chân thân. Hiện tại ta đã có Thuần Dương Kim Thân, nếu tu luyện một bộ võ học Ni La Quốc nữa thì chẳng phải là có thể cô động ra hai chân thân sao?

Trong đầu Dương Thạc xuất hiện một ý nghĩ như vậy.

125. Chương 125: Cửu Ứng Chấn Kích Âm Khiếu Thông!

Vô Tận Thần Công

Chương 125: Cửu Ứng Chấn Kích Âm Khiếu Thông!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nếu tu luyện Thuần Dương Đồng Tử Công tới cực hạn, có thể cô động Thuần Dương Kim Thân.

Nhưng lúc này, Dương Thạc mới chỉ đạt tới cấp độ Luyện Khí trung kỳ, còn cách một khoảng rất xa nữa thì hẳn mới có thể tu luyện được tới mức tận cùng của Thuần Dương Đồng Tử Công, đến cấp độ Vô Sư. Có thể ngưng tụ ra Thuần Dương Kim Thân, điều này nói rõ rằng đây chắc chắn là hiệu quả của công pháp có độ phù hợp mười ba phần.

Đương nhiên, Dương Thạc có thể cảm giác được mình khó có thể tiến vào Thuần Dương Kim Thân.

Mặc dù phía dưới làn da toàn thân Dương Thạc đã ngưng tụ tầng chân khí thuần dương nhưng hiệu quả phòng ngự của tầng chân khí thuần dương này còn chênh lệch khá lớn so với kinh khí Hồn Nguyên hộ thể hình chuông.

Nhưng Dương Thạc biết rõ rằng chỉ cần tu vi của mình tăng thì số lượng chân khí cũng sẽ tăng lên. Đến lúc đó, Thuần Dương Kim Thân này sẽ càng ngày càng mạnh!

Khi đạt tới cấp độ Vô Sư, chắc chắn Thuần Dương Kim Thân có thể đại thành!

Tới lúc đó, chắc chắn hiệu quả phòng ngự của nó có thể so sánh với Hồn Nguyên hộ thể kinh khí, thậm chí còn hơn thế.

Khi đó Dương Thạc sẽ có được ba tầng phòng hộ là Cương Khí hộ thể, Thuần Dương Kim Thân, Hồn Nguyên hộ thể. Cho dù hẳn phải đối mặt với một kích toàn lực của cường giả cao hơn mình hai cấp thì cũng có thể chống đỡ được một chút!

- Không phải là một sớm một chiều có thể ngưng tụ được hoàn toàn Thuần Dương Kim Thân đâu!

- Lúc này phải tu luyện công pháp Cửu Ưng Chấn Kịch trước đã!

Nhanh nhất thì Dương Thạc cũng phải mất gần một năm mới có thể đạt tới cấp độ Vô Sư, hoàn toàn ngưng tụ Thuần Dương Kim Thân.

Mà ba ngày nữa Dương Thạc đã phải nghênh chiến cao thủ Già La Minh của Kim Phật Tự Ni La Quốc ở quảng trường Thiên Vũ Môn. Lúc này, việc quan trọng nhất chính là phải vừa tu luyện Thuần Dương Đồng Tử Công, vừa chuyên tu công pháp Cửu Ưng Chấn Kịch.

Trong lòng vừa nghĩ như vậy, Dương Thạc lập tức mở Cửu Ưng Chấn Kịch ra, đọc cẩn thận.

- Độ phù hợp của Cửu Ưng Chấn Kịch này đối với ta đạt đến vô cùng sao?

Rất nhanh, Dương Thạc đã biết độ phù hợp của phần công pháp này đối với mình.

Độ phù hợp mười phần, tuyệt đối không thể nói là thấp. Sau khi kinh khí Hồn Nguyên hộ thể của Dương Thạc dung hợp với kinh khí Loa Toàn cũng mới chỉ là hết sức phù hợp mà thôi.

- Cửu Ưng Chấn Kịch liên tục phát lực chín lần, pháp môn chấn động. Bộ công pháp này không khác với bộ pháp Chấn Động Càn Khôn của ta lắm. Nhưng nó tinh diệu hơn rất nhiều so với bộ pháp Chấn Động Càn Khôn của ta. Nếu như ta luyện thành Cửu Ưng Chấn Kịch thì chỉ cần đạp xuống một cước, lập tức chín đoạn lực có thể chạy suốt hơn mười trượng, đánh bay cao thủ cùng cấp độ. Thần công bí điển này không hổ danh là công pháp cấp độ tuyệt thế..

Đọc xong Cửu Ưng Chấn Kịch, Dương Thạc có thể hiểu được một chút về bộ công pháp kia.

Nhưng việc đánh bay cao thủ cùng cấp cách xa nhau hơn mười trượng thì phải có sự phối hợp của Cửu Âm Chân Thân mới có thể đạt tới.

Nếu Dương Thạc tu luyện Cửu Ưng Chấn Kịch mà lại không phối hợp cùng với Cửu Âm Huyền Công thì sẽ không thể ngưng tụ thành Cửu Âm Chân Thân. Như vậy thì hiệu quả của Cửu Ưng Chấn Kịch sẽ giảm đi rất nhiều. Đương nhiên, nếu như luyện thành thì việc đẩy lui cao thủ cùng cấp trong khoảng cách bốn, năm trượng cũng không phải là việc gì khó.

Bộ công pháp này không chỉ mạnh hơn một bậc so với bộ pháp Chấn Động Càn Khôn của Dương Thạc.

Nói cho cùng thì Chấn Động Càn Khôn là do Dương Thạc tự nghĩ ra. Chẳng qua Dương Thạc dùng ngộ tính của mình và độ phù hợp cực cao với Huyền Ưng để sáng chế ra vũ kỹ sơ kỳ mà thôi. Mà cho dù Cửu Ưng Chấn Kịch này thiếu đi sự phối hợp của Cửu Âm Chân Thân thì nó vốn đã là công pháp đẳng cấp cao. Cho nên dĩ nhiên uy lực của nó vượt xa Chấn Động Càn Khôn!

- Thử tu luyện xem!

Vừa nghĩ như vậy, Dương Thạc lập tức ngồi xuống giường, bắt đầu tu luyện Cửu Ưng Chấn Kịch.

Tuy Cửu Ưng Chấn Kịch dùng chấn động tự quyết làm chủ, nhưng trên thực tế, cho dù là một loại pháp môn công kích, chia chân khí thành chín đoạn lực thì khi chín đoạn lực này kết hợp với nhau vẫn có thể có uy thế gấp mấy lần một kích bình thường.

Điểm này không khác lắm so với Toàn Ưng Tam Kích của Dương Thạc.

- Chấn kích!

Khẽ quát một tiếng, Dương Thạc mạnh mẽ tung một trảo về phía trước. Hắn vận chuyển chân khí dựa theo pháp môn Cửu Ưng Chấn Kịch, chia làm chín đoạn đánh ra.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Luồng chân khí lay động trước không khí, phát ra những tiếng trầm đục.

Tuy lúc này Dương Thạc hết sức thi triển Cửu Ưng Chấn Kịch, nhưng chỉ đánh được ra bốn đoạn chân khí mà thôi. Những chân khí mờ mờ kia cũng không thể tính...

- Không được thuận thực lắm. Ta sẽ thử lại một lần xem có thể đánh thêm được đoạn chân khí nào không!

Dương Thạc biết tư chất, ngộ tính của mình không cao, không thể đánh ra được chín đoạn chân khí ngay trong lần đầu tiên đấy. Đánh ra được bốn đoạn chân khí đã là không tệ rồi, so với Toàn Ưng Tam Kịch lúc trước là đã nhiều hơn được một đoạn. Dương Thạc cảm thấy lực công kích của bốn đoạn chân khí cấp độ Cửu Ưng Chấn Kịch này hoàn toàn ngang ngửa với Toàn Ưng Tam Kịch.

Hơn nữa nó còn có hiệu quả chấn động. Điều này khiến cho Dương Thạc cảm thấy khá hài lòng rồi. truyện cập nhật nhanh nhất tại chàm

Nếu như tập đi tập lại mấy lần thì có lẽ Dương Thạc sẽ đánh ra được nhiều đoạn chân khí hơn!

- Phù!

Sau khi thở thật dài một hơi, cánh tay của Dương Thạc vung lên, lại đánh ra Cửu Ưng Chấn Kịch ...

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Ở trong tiểu viện của mình, Dương Thạc liên tục tu luyện công pháp Cửu Ưng Chấn Kịch. Suốt cả một buổi tối đều không ngừng lại.

Mãi cho tới sáng sớm, Dương Thạc mới cảm thấy hơi mệt mỏi. Sau khi hít sâu một hơi, Dương Thạc quyết định đánh tiếp ra Cửu Ưng Chấn Kịch một lần cuối cùng, sau đó sẽ nghỉ ngơi một chút, tĩnh tâm thể ngộ công pháp này một phen. Tu luyện liên tiếp như vậy cũng không phải là tốt. Mặc dù ngộ tính của mình chênh lệch nhưng dừng lại thể ngộ một chút cũng sẽ có hiệu quả.

- Chấn kích!

Khẽ quát một tiếng, Dương Thạc lại đánh ra Cửu Ưng Chấn Kịch.

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Sau tiếng nổ tung vang lên liên tục. Dương Thạc vừa ra tay, lập tức đánh ra được sáu đoạn chân khí!

Suốt cả một buổi tối vừa rồi, tại thời điểm tốt nhất, Dương Thạc cũng chỉ đánh ra được năm đoạn chân khí mà thôi. Nhưng lúc này đã đánh ra được sáu đoạn chân khí. Tiến bộ như vậy khiến cho Dương Thạc cũng cảm thấy ngạc nhiên, không khỏi sửng sốt.

Mèo mù đụng vào chuột chết. Cứ luyện tập không ngừng như vậy, rõ ràng là cũng có chút hiệu quả...

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Càng làm cho Dương Thạc không ngờ chính là đúng lúc mình đánh ra sáu đoạn chân khí này thì lập tức một trăm năm mươi sáu âm khiêu trong cơ thể mình cũng bị chấn động, bắt đầu ong ong cộng minh... Thậm chí giờ phút này, một trăm năm mươi sáu âm khiêu lúc trước chưa được đả thông đã có dấu hiệu quán thông hoàn toàn!

- Lúc trước ta đả thông âm khiêu là dựa vào pháp môn Huyền Ưng thổ tức. Cửu Ưng Chấn Kịch này cũng là một loại chấn động của pháp môn Huyền Ưng, có lẽ cách làm khác pháp môn Huyền Ưng thổ tức nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Mặt khác, Cửu Ưng Chấn Kịch là một phần trong công pháp Cửu Âm Huyền Công, Cửu Dương Huyền Công Thông Dương Khiếu, Cửu Âm Huyền Công Thông Âm Khiếu. Tu luyện Cửu Ưng Chấn Kịch đả thông âm khiêu, đây cũng là chuyện bình thường...

Cửu Âm Chấn Kịch có thể thông âm khiêu. Mặc dù là ngoài dự tính nhưng khi suy nghĩ cẩn thận thì lại thấy đó cũng là chuyện hợp lý.

Nếu toàn bộ một trăm năm mươi sáu âm khiêu đều được quán thông thì khí lực của Dương Thạc sẽ còn có thể tăng mạnh lên!

Già La Minh tu thuật Đại Du Già, dùng khí lực mạnh mẽ trừ danh. Một trăm năm mươi sáu âm khiêu của Dương Thạc được quán thông, khí lực sẽ mạnh mẽ hơn so với cường giả Luyện Khí trung kỳ bình thường. Đến lúc đó, Dương Thạc muốn nhìn xem khí huyết của ai mạnh hơn! Khí lực ai mạnh hơn!

- Bây giờ phải dùng toàn lực đả thông âm khiêu!

Vừa nghĩ như vậy, tinh thần của Dương Thạc trở nên hưng phấn, không nghĩ tới việc nghỉ ngơi, lại thi triển Cửu Ưng Chấn Kích...

126. Chương 126: Ta Nhường Người Ba Chiêu!

Vô Tận Thần Công

Chương 126: Ta nhường người ba chiêu!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ba ngày ngắn ngủi nhanh chóng trôi qua.

Mới sáng sớm, trước quảng trường Thiên Vũ Môn ở kinh thành Đại Chu, người ta đã tấp nập qua lại. Rất nhiều con dân kinh thành Đại Chu cùng võ giả từ các nơi đều tụ tập về đây.

Đa số các võ giả này đều là người tới tham gia Đại Chu Vũ Cử.

Mặc dù Đại Chu Vũ Cử đã kết thúc được ba ngày rồi, và rất nhiều võ giả ở đây cũng không đỡ vòng Đại Chu Vũ Cử, nhưng bọn họ vẫn chưa rời đi kinh thành. Mà bọn họ chờ ở đây để được xem trận quyết đấu hôm nay giữa Già La Minh, cao thủ Kim Phật Tự của Ni La Quốc, khiêu chiến với người đoạt giải nhất trong Đại Chu Vũ Cử, Dương Thạc.

Trận thi đấu diễn ra ngay hôm nay.

Trên quảng trường Thiên Vũ Môn, một võ đài rất lớn đã được dựng lên. Trận đấu giữa Già La Minh và Dương Thạc sẽ được diễn ra ở đó.

Bên cạnh võ đài, một lương đình lớn được dựng lên tạm thời. Bên trong đình đặt ba cái ghế dựa lớn làm bằng gỗ mun. Trận quyết đấu này không chỉ vì cao thủ Ni La Quốc khiêu chiến Dương Thạc mà còn quyết định người đứng đầu Đại Chu Vũ Cử nữa. Ba người An võ hầu Trình Ngọc, Tây Dương Hầu và binh bộ thượng thư Mã đại nhân đều là quan giám khảo trong cuộc thi tuyển chọn võ giả Đại Chu nên phải đích thân tới tham gia.

Ngoài ra, lúc này, trên cổng thành Thiên Vũ Môn cũng có rất nhiều người tụ tập.

Trong đó, người đến sớm nhất không ai khác chính là Đại Lâm Nhi.

Về mặt Đại Lâm Nhi hơi lo lắng. Mặc dù Dương Thạc nói rất tin tưởng vào trận đấu này, nhưng dù sao Già La Minh cũng là đệ tử của thánh địa võ đạo Kim Phật Tự. Thực lực của hắn còn cao hơn Dương Thạc một cấp. Với tình huống như vậy, không ai dám cam đoan, Dương Thạc có thể trăm phần trăm đánh thắng được Già La Minh.

- Lúc này, hy vọng Dương Thạc có thể đánh bại Già La Minh một cách thuận lợi.

Đại Lâm Nhi hơi rũ mắt xuống, nghĩ thầm trong lòng.

- Công chúa Lâm Nhi đến sớm vậy?

Mà đúng lúc Đại Lâm Nhi đang âm thầm cầu nguyện thì phía sau nàng có một giọng nói vang lên.

- Là Trình Tử Dương sao?

Người tới không phải ai khác mà chính là tiểu An võ hầu Trình Tử Dương.

- Công chúa Lâm Nhi cũng có hứng thú với trận tỷ thí này à? Đúng rồi. Hình như công chúa tặng Hoả La Phiên Sơn Thú cho Dương Thạc mà. Nhờ có Hoả La Phiên Sơn Thú mà Dương Thạc mới trở thành người đứng đầu trong Đại Chu Vũ Cử. Nhưng thật không ngờ, dù cây có mọc thành rừng thì vẫn bị gió thổi bật rễ, khiến cho tên Già La Minh kia ghen ghét, khiêu chiến với Dương Thạc. Xem ra, Già La Minh bắt buộc phải chiến thắng trong trận đấu này rồi. Hy vọng Dương Thạc có thể ngăn cản được hai chiêu của hắn, chứ đừng làm cho võ đạo Đại Chu ta mất mặt.

Trình Tử Dương cười lạnh, nói.

Đại Lâm Nhi nhú mày. Nàng đang định nói gì nhưng lại nghe tiếng người huyền náo ồn ào. Tiếp đó, một ông già khoảng chừng hơn năm mươi tuổi mặc áo gấm xuất hiện trên cổng thành.

- Là Trương Chu Chính, Trương đại nhân sao?

Ông già này chính là Đại học sĩ đương triều, là người đứng đầu phủ nội các Đại Chu ba năm trước, Tế Tướng, Trương Chu Chính.

Tuy Trương Chu Chính nghỉ ở nhà, chuyên tâm nghiên cứu học vấn, nhưng ông vẫn còn là Đại học sĩ, và chủ trì tu sửa điển tịch Nho đạo 'chu thiên đại điển'. Cho nên, người đời vẫn gọi Trương Chu Chính là Trương đại nhân.

- A, Tiểu công chúa Lâm Nhi và Tiểu Hầu gia Tử Dương đã đến rồi à?

Khi Trương Chu Chính lên đến cổng thành, nhìn thấy Đại Lâm Nhi và Trình Tử Dương thì nhẹ vuốt cằm, chào hỏi.

- Lão phu thật không ngờ, anh bạn trẻ Dương Thạc này lại có thể trở thành người đứng đầu Đại Chu Vũ Cử. Trong phủ Trấn Quốc Công, nhân tài xuất hiện lớp lớp, trước đây thì có Dương Thành. Chẳng qua, Dương Thạc này... Dù sao Dương Thạc cũng là người Đại Chu, đại biểu cho thể diện của Đại Chu. Hy vọng hắn có thể đánh thắng được Già La Minh.

Trương Chu Chính nói.

Đại Lâm Nhi cùng Trình Tử Dương nhường một vị trí để Trương Chu Chính đứng ở phía trước, còn hai người cung kính đứng hầu ở phía sau.

- Hắc hắc, Trương đại nhân, lúc trước không phải ông nói con vợ kế nổi bật chưa phải là chuyện may mắn sao? Sao lúc này ông lại ủng hộ tên Dương Thạc này vậy?

Lại đúng lúc này, giọng nói của một ông già khác vang lên.

Một ông già mặc áo bào màu xám xuất hiện trên cổng thành.

- Là Âu Tử Hồng à?

Trương Chu Chính khẽ nhú mày, chợt lại hừ lạnh một tiếng:

- Xa rời kinh sư, trái với đạo lý không phải là chính thống. Âu Tử Hồng, người là chủ môn của chính đạo Huyền Môn mà lại nói ra lời nói như vậy hả?

- Hừ, Trương Chu Chính, người không cần phải giáo huấn ta. Đại Chu chúng ta cũng không cấm tự do ngôn luận, người quân ta làm gì? Trong trận đấu này, Tô cô nương cho rằng Già La Minh có nhiều phần thắng hơn. Người có bản lĩnh thì người đi giáo huấn nàng đi.

Âu Tử Hồng hừ lạnh một tiếng, nói.

- Đồ hạ lưu kia cũng tới hả?

Trương Chu Chính nhú chặt lông mày.

- Nàng ta là kỹ nữ, là kẻ ti tiện, không đến được nơi thanh nhã, không có tư cách làm bạn với Trương đại nhân người. Hiện tại, chắc tại hạ cũng đến trong đám người xem trận đấu này thôi.

Âu Tử Hồng nói.

Trương Chu Chính đang định nói gì nữa thì thấy Âu Tử Hồng nghiêm mặt lại.

- Ô, An vô hầu, Tây Dương Hầu cùng Mã đại nhân đã đến rồi.

- Chắc trận đấu này sắp bắt đầu rồi.

Ánh mắt của mọi người ở xung quanh đều đã nhìn về phía trên quảng trường.

- Đến rồi.

- Là Già La Minh.

An vô hầu, Tây Dương Hầu, binh bộ thượng thư vừa mới vào chỗ ngồi, đã thấy trên võ đài đá xuất hiện một bóng người. Người thanh niên này không cao lớn, mặc một bộ ngân lân giáp, sắc mặt âm trầm, trên người toả ra sát ý nồng đậm. Người này không phải ai khác mà chính là võ giả của Ni La Quốc, cao thủ Luyện Khí hậu kỳ của Kim Phật Tự, Già La Minh.

- Là Già La Minh phải không? Trên người hắn toả ra khí tức băng hàn, chắc là do bộ Băng Phách ngân lân giáp trên người hắn rồi. Giới cho tên Già La Minh kia. Hắn biết Dương Thạc có Phần Chúc chân khí nên liền mặc Băng Phách ngân lân giáp. Dương Thạc dùng Phần Chúc chân khí đốt cháy cánh tay của huynh trưởng, lấy thứ áp trường, làm trái với lẽ thường. Chỉ sợ hôm nay, hắn sẽ gặp phải báo ứng rồi.

Trương Chu Chính than nhỏ, lắc đầu, chậm rãi nhắm mắt lại.

Khi Đại Lâm Nhi thấy Già La Minh, trong lòng cũng khẩn trương, lo lắng cho Dương Thạc.

- Hừ, Dương Thạc, trận đấu đã bắt đầu mà ngươi không dám đến sao? Ha ha ha ha, người đứng đầu Đại Chu Vũ Cử cũng chỉ như vậy mà thôi. Hay là, võ đạo Đại Chu không có ai nên ngươi mới trở thành người đứng đầu Vũ Cử hả?

Già La Minh đứng ở giữa võ đài bằng đá, nhìn quanh bốn phía, nhưng không thấy bóng dáng Dương Thạc, liền hừ lạnh một tiếng, quát to lên. Tiếng quát của hắn cuộn cuộn, truyền khắp quảng trường Thiên Vũ Môn. Các võ giả Đại Chu gần quảng trường nghe được lời của hắn, cực kỳ phẫn nộ.

- Hừ.

Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh vang lên.

Ong ong! Ong ong!

Tiếng quát của Già La Minh gặp được tiếng hừ lạnh này liền chấn động ong ong, đột nhiên im bặt.

Cách đó không xa, một người thanh niên trẻ tuổi mặc bộ quần áo màu đen, không nhanh không chậm, đi về hướng võ đài bằng đá.

- Già La Minh, ngươi đừng khoe miệng lưỡi lợi hại.

- Võ đạo Đại Chu không có người hả? Ngươi đừng quên, trong Đại Chu Vũ Cử, ngươi đã thua bởi ta. Cho dù võ đạo Đại Chu ta không người thì vẫn có thể áp chế được võ đạo Ni La Quốc ngươi dễ dàng. Dù thực lực Dương Thạc ta kém cỏi thì vẫn có thể đánh bại Già La Minh ngươi. Ba ngày trước, trong Đại Chu Vũ Cử, ta có thể thắng ngươi, thì trong trận đấu hôm nay, ta vẫn có thể thắng ngươi như cũ.

- Ngươi mặc Băng Phách ngân lân giáp, chứng tỏ ngươi sợ Phần Chúc chân khí của ta.

- Chưa chiến mà đã sợ. Hoá ra, võ đạo Ni La Quốc cũng chỉ như vậy thôi. Được rồi, Đại Chu ta là thượng quốc, vậy liền nhường cho võ giả Ni La Quốc ngươi đi. Hôm nay, Dương Thạc ta đứng ở chỗ này, cho ngươi tấn công ba chiêu trước, để thể hiện khí phách của võ đạo Đại Chu ta.

Tiếng nói của Dương Thạc càng lúc càng lớn. Khi hắn vừa nói xong lời cuối cùng, từng chữ đều vang lên như sấm. Khi nói xong mấy câu này, Dương Thạc đã sớm lên trên võ đài, chấp hai tay sau lưng, ngạo nghễ

mà đứng thẳng ở đó.

127. Chương 127: Đốt Cháy Nội Tạng Của Người

Vô Tận Thần Công

Chương 127: Đốt cháy nội tạng của người

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Nường ta ba chiêu sao? Người nói khoác mà không biết ngượng hả?

Dương Thạc vừa nói xong những lời này, sắc mặt Già La Minh liền trầm xuống.

Lúc này, những con dân kinh thành Đại Chu vây xem xung quanh, cùng các võ giả đến từ mọi nơi để tham gia Vũ Cử đều xôn xao hẳn lên. Thậm chí, đám người Đại Lâm Nhi và Trương Chu Chính đứng trên cổng thành Thiên Vũ Môn cũng không khỏi nhú mày lại. Bọn họ thật không ngờ, Dương Thạc đối mặt với Già La Minh như vậy mà còn dám nói nường hấn ba chiêu.

- Đồ nói khoác mà không biết ngượng, quá kiêu ngạo, cuồng vọng.

Sắc mặt Trình Tử Dương âm trầm, hừ lạnh trong lòng.

- Tốt! Tốt! Tốt!

Mà giờ phút này, Trương Chu Chính lại liên tục khen mấy tiếng tốt.

- Không ngờ con vợ kế này của Trần Quốc Công lại cam đảm như vậy. Phải đối mặt với Già La Minh mà hấn cũng dám nường Già La Minh ba chiêu. Như vậy, dù hấn thắng hay thua trong trận đấu này thì cũng sẽ không làm võ đạo Đại Chu ta mất mặt.

Trương Chu Chính là người cực kỳ chú trọng lễ nghĩa Nho gia. Vốn ông ta không thích con vợ kế phũ Trần Quốc Công giương oai. Nhưng bây giờ, Dương Thạc lại không bị thua khí thế trước Già La Minh, nên đã khiến cho Trương Chu Chính không nhịn được mà tán thưởng.

- Vì không muốn Đại Chu mất thể diện mà làm cho chính mình lâm vào nguy hiểm sao? Tên Dương Thạc này thật là ngốc.

So với Trương Chu Chính liên tục tán thưởng, thì Đại Lâm Nhi lại nhú lông mày, trong lòng thầm mắng Dương Thạc.

- Ra tay đi.

- Ra tay đi.

Mà đúng lúc trong lòng mọi người đang suy nghĩ khác nhau, thì trên võ đài bằng đá ở phía dưới, Dương Thạc chợt quát to một tiếng.

Ầm ầm!

Một tiếng quát lớn của hấn nghe như tiếng sấm vậy, làm cho toàn bộ phía chân trời chấn động ầm ầm. Khi đối mặt với Già La Minh, Dương Thạc chắp hai tay sau lưng, hai mắt hơi khép hờ, cực kỳ khinh thường tên Già La Minh kia.

- Được, được lắm. Người đã muốn chết thì cũng đừng trách ta. Một chiêu này sẽ đuổi giết người.

Về mặt Già La Minh vô cùng dữ tợn. Hãn hơi di chuyển, giống như cá bơi, gần như chỉ trong nháy mắt đã đến trước mặt Dương Thạc, rồi vung mạnh khuỷu tay lên, hung hăng huých mạnh về phía bụng, chỗ đan điền của Dương Thạc:

- Chiêu thứ nhất này của ta sẽ đánh nát đan điền của ngươi, khiến cho ngươi trở thành kẻ tàn phế. Chiêu thứ hai, thứ ba sẽ hành hạ, tra tấn, nhục nhã ngươi. Đến lúc đó, xem võ đạo Đại Chu ngươi còn có mặt mũi gì.

Già La Minh vung khuỷu tay lên, phá vỡ không khí, làm ấy tiếng nổ lớn vang lên rầm rầm.

Lúc khuỷu tay của Già La Minh cách đan điền của Dương Thạc khoảng bốn năm xích, Dương Thạc lập tức cảm giác được một sự nguy hiểm rất lớn đang đến gần mình, bụng của mình như bị kim đâm vào, cơ bắp vô ý thức căng cứng. Đây rõ ràng là do cơ thể Dương Thạc cảm nhận được khí tức từ khuỷu tay của Già La Minh nên tự động sinh ra phản ứng.

Nếu Dương Thạc bị trúng một cùi trỏ này, thì chỉ sợ, không những đan điền của Dương Thạc bị thương mà toàn bộ võ công của hắn cũng có thể bị phế đi. Thậm chí, nội tạng trong bụng đều sẽ bị đánh nát hoàn toàn, thất lưỡng bị gãy. Như vậy, dù hắn chưa chết ngay nhưng cũng sẽ trở thành kẻ tàn phế vĩnh viễn.

- Ni La quyền của Ni La Quốc đúng là không tầm thường.

Trong khoảnh khắc ấy, trong đầu Dương Thạc bỗng nhiên xuất hiện một ý nghĩ như vậy.

Ni La quyền của

128. Chương 128: Đại Chuyển Sinh Thuật! Luyện Hóa Ngươi!

Vô Tận Thần Công

Chương 128: Đại Chuyển Sinh Thuật! Luyện hóa ngươi!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Già La Minh lại hung hãn như vậy!

Đối với Dương Thạc, Già La Minh này đã bị hắn thiêu đốt nội tạng, gần như là đoạn tuyệt sinh cơ, không thể sống tiếp. Trong tình huống này, cho dù Dương Thạc không chút phân tâm thì cũng không tránh khỏi thả lỏng tâm thần. Ngay sau đó, Dương Thạc vạn lần không ngờ dưới tình huống sinh cơ đoạn tuyệt, Già La Minh vẫn hung hãn như trước, cùi chỏ đánh ra lại có thể đã thương Dương Thạc!

Bịch! Bịch! Bịch!

Bị Già La Minh công kích, Dương Thạc liền lùi lại ba bước, chân khí trong thân thể chấn động, miệng mũi chảy máu tươi.

- Quả nhiên rất hung hãn!

- Nếu ngươi ở trạng thái bình thường mà đánh một đòn này, bản thân ta đã sớm bị trọng thương rồi. Nhưng hiện tại ngươi đã là nỗ lực hết đà, nhiều nhất chỉ có thể khiến ta thương nhẹ mà thôi. Ngươi cho rằng ngươi còn có thể lật bàn sao?

Dương Thạc nhanh chóng hít một hơi, chân khí trong thân thể chấn động nổ vang, khiến huyết ông ông loạn hưởng. Thuần Dương Kim Thân hơi tán loạn dưới một kích lúc trước của Già La Minh cũng ngưng tụ lại. Tuy miệng chảy máu nhưng Dương Thạc cũng không tính là bị thương nặng, hầu như trong nháy mắt đã khôi phục trạng thái đỉnh phong.

Đúng lúc này, thân hình Già La Minh dĩ nhiên đã tiến đến gần!

Tứ chi như dây thừng nhanh chóng quấn quanh thân thể Dương Thạc!

- Kim Phật Tự Đại Du Già Thuật?

Cho dù thân thể người bình thường có mềm dẻo thì cũng chỉ có một mức độ, mà thân thể tứ chi của Già La Minh lại giống như dây thừng vậy, không có xương cốt. Trong chốc lát hần đã quán quanh thân thể Dương Thạc, tiếp xúc với cương khí hộ thể của Dương Thạc. Hiển nhiên Già La Minh có thể tu luyện thân thể tới trình độ như vậy đều là do Đại Du Già Thuật, thần công bí điển của Ni La Quốc Kim Phật Tự ban tặng.

Xoẹt xoẹt! Xoẹt xoẹt!

Tứ chi của Già La Minh tiếp xúc với lớp cương khí hộ thân bên ngoài thân thể Dương Thạc, lập tức vang lên tiếng xoẹt xoẹt!

Bị tứ chi của Già La Minh quán quanh, cương khí hộ thể bên ngoài thân thể Dương Thạc hơi vặn vẹo. Đại Du Già Thuật của Già La Minh này vậy mà lại có thể ảnh hưởng đến cương khí hộ thể của Dương Thạc!

Dương Thạc sững sờ. Thân thể Già La Minh giống như một con măng xà lớn cuộn chặt lấy thân thể Dương Thạc. Bị thân thể tứ chi Già La Minh không ngừng dùng sức, Thuần Dương Kim Thân vừa ngưng tụ dưới lớp da Dương Thạc lại chấn động răng rắc, mơ hồ có dấu hiệu tan vỡ.

- Lực lượng thật cường đại! Nếu võ giả Luyện Khí trung kỳ bình thường bị Già La Minh này quán quanh thì chỉ sợ thật sự sẽ đứt gãy xương cốt, nội tạng nứt vỡ, bị Già La Minh trói chặt! Đáng tiếc lực lượng thân thể ta không nhỏ yếu như vậy. Muốn đồng quy vu tận với ta thì đúng là si tâm vọng tưởng!

Dương Thạc quát khẽ một tiếng, hít mạnh một hơi, trực tiếp nuốt vào trong thân thể. Sau một khắc, tất cả âm khiếu trong thân thể Dương Thạc lập tức phát ra tiếng ầm ầm trầm đục, bắt đầu cộng minh!

- Cút ngay!

Một tiếng quát lớn vang lên!

Lực lượng mạnh mẽ đến tận cùng bắt đầu tràn ra từ trong thân thể Dương Thạc. Dương Thạc giãy dụa mãnh liệt. Trong tiếng vang bùm bùm, hần rốt cục cũng giãy ra khỏi tứ chi Già La Minh đang quán quanh như dây thừng!

- Chết đi!

Dương Thạc không do dự chút nào, ầm ầm đánh ra một quyền vào trước người Già La Minh!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Rống! Rống! Rống!

Hổ báo lôi âm bỗng nhiên phát ra, trong một quyền đánh ra tám đoạn chân khí, là Cửu Ưng Chấn Kích Dương Thạc đã tu luyện đến cấp độ tám đoạn. Một lần đánh ra, uy thế ngập trời như muốn đánh nát thân thể Già La Minh!

- Ha ha ha ha ha...

Không đợi uy thế một quyền của Dương Thạc đánh vào thân thể Già La Minh, lại nghe Già La Minh liên tiếp cười to.

- Dương Thạc, người thật sự cho rằng ta chắc chắn phải chết sao? Không sai, thân thể của ta đã bị người thiêu đốt nội tạng, đoạn tuyệt sinh cơ. Nhưng người cũng đừng xem thường thánh địa võ đạo chúng ta. Hôm nay cho dù Già La Minh ta phải chết thì cũng muốn cướp thể xác của người, chuyển sinh lên người người! Vạn kiếp bất phục là người chứ không phải ta!

- Đại Chuyển Sinh Thuật!

Gần như lúc một quyền của Dương Thạc đánh lên người Già La Minh, Già La Minh chợt quát to một tiếng.

Sau một khắc, Dương Thạc liền cảm giác được lực lượng khí huyết trong thân thể Già La Minh bị một loại lực lượng thần bí kéo ra. Sau khi luồng lực lượng khí huyết này thoát ra khỏi thân thể Già La Minh thì liền lao mạnh về phía trước, dĩ nhiên đã vọt tới trước mặt Dương Thạc. Đồng thời vào lúc tiếp xúc với thân thể

Dương Thạc, luồng lực lượng khí huyết này giống như một con giun dài hẹp, nhanh chóng chui vào trong thân thể Dương Thạc!

Ừnh!

Một tiếng nổ vang lên. Một quyền của Dương Thạc đánh tới thân thể Già La Minh đã mất đi lực lượng khí huyết.

Thi thể Già La Minh lập tức bị đánh thành bột mịn, bay tán loạn, hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này.

- Không đúng!

Một quyền đánh nát thân thể Già La Minh, Dương Thạc chẳng những không vui mừng chút nào mà lòng mày còn nhanh chóng nhú lại một cái.

Bởi vì Dương Thạc rõ ràng cảm giác được lực lượng khí huyết hùng hồn vừa chui vào thân thể đã bắt đầu xông loạn lên trong thân thể hắn. Trong lực lượng khí huyết này vẫn tồn tại ý niệm. Tuy ý niệm này nói không nên lời nhưng Dương Thạc vẫn có thể cảm giác rõ ràng được sự tồn tại của nó. Giống như ụ áp Huyền Ưng bám vào thi thể Huyền Ưng thượng cổ, ý niệm này cũng đã hoàn toàn dung nhập vào trong luồng lực lượng khí huyết kia.

- Đây là ý niệm của Già La Minh! Ý niệm của Già La Minh bám vào trong lực lượng khí huyết của hắn, thông qua bí pháp rời khỏi thân thể hắn rồi tiến vào thân thể ta... Già La Minh này muốn cướp đoạt thân thể ta!

Dương Thạc suy nghĩ, trong đầu lập tức xuất hiện ý nghĩ như vậy.

- Đại Chuyển Sinh Thuật? Đây là Đại Chuyển Sinh Thuật của Ni La Quốc Kim Phật Tự Mật Tông trong truyền thuyết sao? Không thể tưởng tượng được, Đại Chuyển Sinh Thuật này rõ ràng có thể hút toàn bộ tinh khí thần hồn trong thân thể con người rồi chuyển sinh sang một thân thể khác. Đại bí pháp này tuyệt đối cũng là cấp độ thần công bí điển, không thua kém Đại Du Già Thuật. Không thể tưởng tượng được Già La Minh lại nắm giữ bí pháp bậc này...

Tương truyền Ni La Quốc Kim Phật Tự Mật Tông có Đại Chuyển Sinh Thuật, có thể chuyển sinh toàn bộ tinh khí thần hồn của võ giả. Một số Phật Sóng Mật Tông cũng chính là dựa vào truyền thừa Đại Chuyển Sinh Thuật.

Tinh khí thần của võ giả, tinh là chỉ lực lượng khí huyết, khí là chỉ lực lượng chân khí của võ giả. Tuy võ đạo Ni La Quốc không tu luyện chân khí nhưng lực lượng chân thân võ đạo cũng tương đương với chân khí. Còn thần là chỉ ý niệm của con người.

Đại Chuyển Sinh Thuật chuyển sinh toàn bộ tinh khí thần của võ giả chẳng khác gì lấy hết lực lượng tinh túy nhất của thân thể. Thứ vứt bỏ lại chỉ là thể xác vô dụng mà thôi.

Hiện tại Già La Minh chính là dùng Đại Chuyển Sinh Thuật, cường ngạnh lấy hết tinh khí thần ra khỏi thân thể rồi đánh vào thân thể Dương Thạc, muốn cướp đoạt thân thể Dương Thạc!

- Bí thuật chuyển sinh bậc này thật sự rất thần kỳ!

Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng được luồng lực lượng khí huyết hùng hồn này rõ ràng đang không ngừng tán loạn, phá hủy thân thể hắn.

Phụt!

Dương Thạc mở miệng, nhin không được phải nhổ ra một ngụm máu tươi nhỏ!

Thậm chí một số khiếu huyết mà hắn đã đả thông cũng bị lực lượng khí huyết hùng hồn này làm tắc nghẽn lại. Khiếu huyết bị bế tắc, thực lực Dương Thạc lập tức giảm xuống không ngừng...

- Đáng tiếc thay, Đại Chuyển Sinh Thuật thì như thế nào?

- Đã vào thân thể ta, cho dù ngươi có khí huyết thông thiên thì cũng phải ngoan ngoãn nằm sắp xuống cho ta!

- Chân khí Phần Chúc Lôi Điện!

Dương Thạc quát khẽ một tiếng, thân hình nhoáng lên, đứng thành thế ứng phục hình cái cốc nguyên thủy nhất. Trong thân thể, khí tức Phần Chúc Lôi Điện mang theo chân khí thuần dương nhanh chóng vận chuyển, áp chế lực lượng khí huyết của Già La Minh đang tán loạn trong thân thể!

- Đã vào thân thể ta thì đừng mong sẽ ra được! Số lực lượng khí huyết này vừa vặn để ta nghĩ cách luyện hóa toàn bộ, khiến thực lực ta tiến thêm một bước, đột phá đến Luyện Khí cao giai!

Bị lực lượng khí huyết của Già La Minh chui vào thân thể, Dương Thạc không lo lắng chút nào, ngược lại còn hào khí vạn trượng, muốn luyện hóa toàn bộ lực lượng khí huyết của Già La Minh, trợ giúp bản thân đột phá lần nữa! truyện copy từ

129. Chương 129: Phương Pháp Luyện Hóa Khí Huyết

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 129: Phương pháp luyện hóa khí huyết

- Đại Chuyển Sinh Thuật?

- Lại là Đại Chuyển Sinh Thuật của Kim Phật Tự Mật Tông?

- Không thể tưởng tượng được lão phu sống bảy mươi ba năm còn có may mắn chứng kiến Đại Chuyển Sinh Thuật của thánh địa võ đạo Kim Phật Tự. Đáng tiếc, đáng tiếc... Đại Chuyển Sinh Thuật này là do Già La Minh cấp độ Luyện Khí hậu kỳ thi triển. Nếu là võ giả Đại Tông Sư thi triển thì mới có thể hoàn toàn thể hiện ra chỗ tinh diệu trong đó...

Dương Thạc và Già La Minh chém giết nhau, tuy quá trình hung hiểm nhưng mới chỉ xảy ra trong khoảnh khắc mà thôi.

Trong nháy mắt Già La Minh bị cương khí Lôi Đình của Dương Thạc thiêu hủy kinh mạch, lúc muốn công kích Dương Thạc thì lại bị một quyền của Dương Thạc đánh thành bột mịn, hoàn toàn tan rã. Dưới con mắt của dân chúng kinh thành và võ giả Đại Chu, tất cả đều nhanh chóng tới cực chỗ, đơn giản đến vô cùng.

Nhưng những cao thủ đứng xung quanh kia, đám người Tây Dương Hầu, An Võ Hầu lại nhìn thấy rõ tận mắt quá trình Dương Thạc và Già La Minh chém giết!

Thậm chí cảnh tượng cuối cùng Già La Minh thi triển Đại Chuyển Sinh Thuật, khí huyết chui vào trong thân thể Dương Thạc cũng đều bị mấy người đó nhìn thấy tận mắt!

Dương Thạc dùng cương khí Lôi Đình chém giết Già La Minh tuy làm người khác kinh ngạc.

Nhưng cuối cùng Già La Minh thi triển Đại Chuyển Sinh Thuật, muốn chuyển sinh lên người Dương Thạc, điều này càng khiến mọi người khiếp sợ hơn. Thậm chí tông sư Nho môn Đại Chu Trương Chu Chính cũng chấn động toàn thân, trong mắt bắn ra hào quang.

- Đại Chuyển Sinh Thuật này vô cùng huyền diệu!

- Một trăm ba mươi năm trước, tông sư đứng đầu Nho môn Đại Yển là Vương Chấn đã đại chiến với Phật Sống Mật Tông Kim Phật Tự, cuối cùng tuy chém giết Phật Sống Mật Tông nhưng lại bị Phật Sống ám toán, trúng Đại Chuyển Sinh Thuật!

- Võ đạo của Vương Chấn thông huyền, tuy cuối cùng đã áp chế luyện hóa được khí huyết của Phật Sống Mật Tông nhưng lại bị khí huyết của Phật Sống Mật Tông làm khiếu huyết bế tắc, từ Võ Thánh trung kỳ

liền rơi xuống năm cấp xuống còn Đại Tông Sư sơ kỳ. Lúc sinh thời hắn cũng không thể đã thông được những khiêu huyết bị tắc kia để trở lại cảnh giới Vô Thánh... Dương Thạc này cũng trúng Đại Chuyển Sinh Thuật, mặc dù đã áp chế luyện hóa được khí huyết của Già La Minh nhưng khiêu huyết lại tắc nghẽn, chỉ sợ thực lực cả đời cũng thể tăng được nữa!

Hai mắt Trương Chu Chính chăm chú nhìn Dương Thạc phía dưới, lắc đầu than nhẹ.

Đại Chuyển Sinh Thuật không hề thua kém Đại Du Già Thuật bao nhiêu.

Mà ngay cả hơn trăm năm trước, tông sư đứng đầu Nho môn Đại Yến cũng đều bị Phật Sống Mật Tông dùng Đại Chuyển Sinh Thuật ám toán, thực lực giảm mạnh.

Vì thực lực Vương Chấn giảm sút, cộng thêm Đại Yến và Đại Lâm Tự đánh nhau sống chết nên cuối cùng mới khiến cao tổ Đại Chu có thời cơ lợi dụng, thừa cơ hưng binh, ngăn ngừa vài năm đã chiếm lĩnh thiên hạ.

Nhưng tuy Phật Sống Mật Tông của Kim Phật Tự ám toán Vương Chấn, bản thân cũng không dễ chịu gì!

Vị Phật Sống Mật Tông kia đã chuyển sinh chín lần, là nhân vật có thực lực thông huyền. Bị Vương Chấn áp chế luyện hóa khí huyết, vị Phật Sống Mật Tông kia cũng hết đời.

Hiện tại tuy Kim Phật Tự Mật Tông cũng có Phật Sống nhưng vị Mật Sống này không phải vị Mật Sống một trăm ba mươi năm trước, mới chỉ chuyển sinh một lần, cho dù là thực lực hay là lực ảnh hưởng thì cũng không thể so với Phật Sống đời trước được. Chính bởi vì như thế nên trong thế lực Kim Phật Tự, Mật Tông dần dần bị Hiển Tông áp chế. Cuối cùng, tên tuổi Đại Du Già Thuật của Hiển Tông cũng vượt xa Đại Chuyển Sinh Thuật của Mật Tông..

Năm đó đánh một trận có thể nói là lưỡng bại câu thương.

Hiện tại Già La Minh cũng sử dụng Đại Chuyển Sinh Thuật nhưng thực lực của hắn quá kém, còn chưa thể nào thể hiện ra chỗ tinh diệu của Đại Chuyển Sinh Thuật.

Tuy khí huyết trong thân thể Dương Thạc có chứa ý niệm của Già La Minh nhưng nó không thể suy nghĩ, chỉ là vật chết mang theo một tia linh tính mà thôi!

Nhưng dù vậy thì dù sao Dương Thạc cũng chỉ là Luyện Khí trung kỳ, bị khí huyết của Già La Minh ảnh hưởng nên khiêu huyết cũng bị tắc nghẽn. Cho dù sau này hắn có hoàn toàn áp chế luyện hóa được khí huyết của Già La Minh thì cũng khó có thể đã thông khiêu huyết. Có thể nói trải qua trận đánh này, Dương Thạc muốn đã thông thêm khiêu huyết, thực lực tăng thêm một bước thì cũng khó như lên trời!

- Già La Minh đã chết?

Dưới chòi nghỉ mát, An Vô Hồn Trình Ngọc cau mày.

- Hừ, rốt cục vẫn không thể chém giết tiểu súc sinh này. Nhưng nếu Già La Minh chuyển sinh thành công, chiếm được thân thể tên súc sinh này thì...

Trong lòng An Vô Hồn Trình Ngọc nghĩ vậy, hai mắt nhìn chăm chăm Dương Thạc, muốn biết rõ xem hiện tại trong thân thể Dương Thạc là khí huyết của Già La Minh chiếm được thượng phong hay chân khí bản thân Dương Thạc chiếm được thượng phong...

- Hả? Còn chưa tuyên bố kết quả sao?

Đúng lúc này lại nghe thấy Dương Thạc trên bệ đá chợt mở miệng. (.

- Già La Minh đã chết, hiện tại ta chính là người đứng đầu Vũ Cử Đại Chu. Chẳng lẽ ba vị chủ khảo còn có dị nghị gì sao?

Ánh mắt Dương Thạc lạnh như băng quét lên người Trình Ngọc.

- Dương công tử đã chém giết Già La Minh, điều này tự nhiên không có dị nghị gì. Công tử đương nhiên chính là người đứng đầu Vũ Cử Đại Chu.

Không đợi Trình Ngọc mở miệng, Tây Dương Hồn đã sớm phản ứng. Trên mặt mang theo vẻ mỉm cười, Tây Dương Hồn liếc nhìn Trình Ngọc:

- An Vô Hào, kính xin Hào gia tuyên bố kết quả Dương Thạc là người đứng đầu Vũ Cử Đại Chu!
- Đứng đầu rồi lại đứng đầu, cần gì lại phải tuyên bố nữa? Bản hầu mệt mỏi rồi, làm phiền Tây Dương Hầu và Mã đại nhân để ý chuyện bên này nhiều hơn!

Sắc mặt Trình Ngọc âm trầm, ông tay áo phất lên một cái, quay người rời đi.

- Hừ, tên Trình Ngọc này... Mặc dù thực lực võ đạo rất cao nhưng khí độ hàm dưỡng vẫn quá kém. Cho dù loại người này có thể lực lớn trong quân đội thì cũng không hơn một tên tiểu tỳ tùng cho Trần Quốc Công Dương Thiên mà thôi, không thành đại sự được!

Liếc mắt nhìn bóng lưng Trình Ngọc, Tây Dương Hầu cười lạnh một tiếng, thầm nghĩ trong lòng.

Lúc Tây Dương Hầu nghĩ đến những điều này thì xung quanh thạch đài đã sớm có hoan hô như sấm động.

Cao thủ Kim Phật Tự Ni La Quốc là Già La Minh chiến đấu với Dương Thạc, dù mặc giáp cứng nhưng Dương Thạc mới đánh ba chiêu mà vẫn bị chém giết như cũ. Đây là chuyện đề cao quốc uy, dân chúng kinh sợ và võ giả Đại Chu phía dưới đương nhiên là phải lớn tiếng khen ngợi trầm trồ.

Thậm chí những người xung quanh thạch đài cũng khiến Dương Thạc không thể dễ dàng xuống đài!

- Tránh ra!

- Tránh ra!

- Dương công tử chém giết Già La Minh cũng đã bị một số vết thương nhỏ. Bọn người mau chóng tránh ra để Dương công tử trở về tu dưỡng!

Nhưng đúng lúc này, một đội Ngự Lâm Quân lại mở ra một con đường cho Dương Thạc, khiến Dương Thạc có thể xuống đài.

- Dương Thạc, vừa rồi ta thấy Trương Chu Chính xem trận chiến lộ ra vẻ ngưng trọng, rung đùi đắc ý, không phải là người bị Già La Minh ám toán, bị nội thương đấy chứ?

Dương Thạc vừa mới xuống đài, chỉ thấy Đại Lâm Nhi nhú mày đã đến bên cạnh hắn, vội vàng hỏi thăm.

- Ám toán? Coi như là ám toán đi!

Thần sắc Dương Thạc cũng ngưng trọng, khẽ gật đầu một cái.

- Khí huyết của Già La Minh đã chui vào trong thân thể ta, muốn làm tắc nghẽn tất cả khiếu huyết của ta, khống chế thân thể ta, chuyển sinh lên người ta. Nhưng hắn đã bị ta chế trụ rồi.

- Nếu có thể hoàn toàn luyện hóa hết đám khí huyết này, ta sẽ có thể trực tiếp đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ. Nhưng nếu không thể luyện hóa thì đời đời kiếp kiếp ta đều phải bị khí huyết của Già La Minh cản trở, thực lực không thể nào tăng thêm được nữa. Chỉ hơi không cẩn thận, ta cũng sẽ bị khí huyết của hắn âm ngược, cướp mất quyền khống chế thân thể.

- Muốn luyện hóa đám khí huyết này không dễ dàng lắm... Hiện tại chúng ta lập tức đến Nam Lâm Trai để hỏi sư phụ xem có biện pháp nào không!

Võ đạo Nam Lâm Tự truyền thừa từ Đại Lâm Tự.

Trong võ đạo Đại Lâm Tự lại có truyền thừa Kim Phật Tự từ Ni La Quốc. Hiện tại Dương Thạc trúng Đại Chuyển Sinh Thuật thì chỉ có thể tìm đại sư Dũng Tím xem có cách nào không rồi mau chóng luyện hóa đám khí huyết trong thân thể...

130. Chương 130: Dịch Cân, Phật Tử, Thông Khiếu

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 130: Dịch Cân, Phật Tử, Thông Khiếu

- Đại Chuyển Sinh Thuật sao? A di đà Phật. Không thể tưởng được Già La Minh lại biết Đại Chuyển Sinh Thuật của Mật Tông Kim Phật Tự. Trong Kim Phật Tự tại Ni La Quốc, từ trước tới nay Mật Tông và Hiển Tông như nước với lửa. Già La Minh vừa tu thuật Đại Du Già của phái Hiển Tông lại tu Đại Chuyển Sinh Thuật của Mật Tông, chắc là đã phạm vào kiêng kỵ, cho nên mới bị đày đến Đại Chu. . .

Trong một căn phòng nhỏ tại Nam Lâm Trai, Dương Thạc đang khoanh chân ngồi ngay ngắn, hai mắt khép hờ.

Giờ phút này, đại sư Dũng Tín cũng đang ở ngay trước mặt Dương Thạc.

Khí huyết của Già La Minh không ngừng xao động ở trong cơ thể Dương Thạc. Dương Thạc nhất định phải toàn tâm áp chế, không dám phân tâm chút nào. Cho nên, sau khi về tới Nam Lâm Trai, Dương Thạc lập tức ngồi ở trong phòng, không nhúc nhích.

Đại Lâm Nhi thì đi tìm đại sư Dũng Tín.

Vừa vào trong phòng, nhìn thấy trạng thái này của Dương Thạc, thần sắc đại sư Dũng Tín lập tức trở nên nghiêm trọng. Hiển nhiên hẳn cũng không ngờ Già La Minh kia vừa tu thuật Đại Du Già, lại vừa tu Đại Chuyển Sinh Thuật!

- Đại sư, ta cũng hiểu một chút về tên Già La Minh này đấy!

- Quả thật hẳn đến Đại Chu là do đã phạm vào kiêng kỵ, bị đày đi. Tuy thiên tư của Già La Minh không tệ, nhưng cũng không phải là cao nhất ở trong Kim Phật Tự. Bởi vậy cho nên Già La Minh mới mạo hiểm tu luyện Đại Chuyển Sinh Thuật, muốn cùng tu hai bộ thần công bí pháp để đền bù cho tư chất của mình chưa đủ.

- Nhưng không ngờ hẳn lại bị người khác phát hiện. Cho nên chỉ có thể rời khỏi Kim Phật Tự, tiến vào Đại Chu. . .

Đại Lâm Nhi kể sơ lược về lai lịch Già La Minh.

Già La Minh chưa tới hai mươi tuổi đã tu luyện tới Luyện Khí cao kỳ, như vậy là có thiên tư trác tuyệt rồi.

Nhưng dù sao thì Kim Phật Tự cũng là thánh địa võ đạo. Tuy thiên phú của hắn cao nhưng cũng không tính là gì ở trong Kim Phật Tự.

Nếu như tu luyện từng bước thì Già La Minh hầu như khó có thể trở thành người trẻ tuổi đứng đầu. Cho nên Già La Minh đã tìm cách, âm thầm tu luyện Đại Chuyển Sinh Thuật của Mật Tông. Nhưng tiếc rằng trong Kim Phật Tự, Mật Tông và Hiển Tông khắc nhau như nước với lửa. Hẳn tu luyện hai đại thần công cùng một lúc. Sau khi bị người khác phát hiện, đã bị đuổi ra khỏi Kim Phật Tự, đày đến Đại Chu.

- Hả? Đúng là bị đuổi đi sao? Như thế cũng tốt. Nếu như hắn là đệ tử hạch tâm của Kim Phật Tự thì... Sau khi Dương Thạc giết chết hắn, nói không chừng có thể dẫn tới việc Kim Phật Tự dùng toàn lực để trả thù. Lúc này Già La Minh đã không phải là đệ tử hạch tâm. Cho dù Kim Phật Tự muốn trả thù thì mức độ trả thù cũng nhỏ yếu hơn rất nhiều. . .

Đại sư Dũng Tín nói.

- Về phần khí huyết của Già La Minh thì cũng không phải là không thể luyện hóa đấy!

Đại sư Dũng Tín lại nói.

- Nam Lâm Tự ta truyền thừa từ Đại Lâm Tự. Đại Lâm Tự truyền thừa từ Kim Phật Tự. Trên thực tế, Đại Lâm Tự chỉ được truyền thừa ba bộ công pháp cấp thấp từ Kim Phật Tự mà thôi. Đó chính là Dịch Cân, Phạt Tử, Thông Khiếu.

- Dịch Cân là pháp môn cấp độ Tội Thể tu luyện. Có thể làm thân thể, gân cốt cường tráng, có thể loại bỏ tạp chất trong kinh mạch!

- Phạt Tử là pháp môn cấp độ Luyện Khí. Có thể loại bỏ tạp chất bên trong khí huyết của võ giả!

- Thông Khiếu là pháp môn cấp độ Võ Sư. Dùng để dẫn thông khiếu huyết, làm mất đi tạp chất bên trong khiếu huyết. Nhưng ba phần công pháp này cùng làm cũng chỉ làm cho người tu luyện tới cấp độ Võ Sư,

muốn bước vào cấp độ Võ Tôn là khó như lên trời. Cho nên ba bộ công pháp này chỉ là công pháp trụ cột cấp thấp mà thôi!

Trên thực tế, những pháp môn như Dịch Cân, Phạt Tủy đều không phải là pháp môn cao thâm.

- Sau khi võ giả bình thường đột phá đến Luyện Khí sơ kỳ, có thể ăn đan thông khí để loại bỏ tạp chất trong kinh mạch, tác dụng cũng giống như Dịch Cân. Cho dù không dùng đan thông khí thì sau khi tiềm tu một, hai tháng cũng có thể loại bỏ tạp chất trong kinh mạch.

Khi đi vào cấp độ Võ Sư cũng có thể loại bỏ tạp chất trong khí huyết. Tới lúc đó, có thể điều khiển khí huyết, dễ dàng che dấu khí tức khí huyết của mình. Giống như Dương Thành, lục ca của Dương Thạc có thể giấu khí tức khí huyết, khiến một đám võ giả Đại Chu cũng không ngờ.

Về phần thông khiếu thì cường giả Võ Tôn cũng có thể làm được.

Ba bộ công pháp Dịch Cân, Phạt Tủy, Thông Khiếu của Đại Lâm Tự kia cũng chỉ có tác dụng phụ trợ, khiến cho võ giả không cần bước vào cấp độ Luyện Khí cũng có thể từ từ loại bỏ tạp chất trong kinh mạch. Cũng không cần bước vào cấp độ Võ Sư cũng có thể từ từ loại bỏ tạp chất trong khí huyết.

Nhưng trên thực tế, mấy bộ công pháp này cũng không có hiệu dụng khác, chỉ có thể coi là công pháp cấp thấp mà thôi!

Về sau, tổ sư của Đại Lâm Tự các thời kỳ đã sáng chế ra thêm nhiều công pháp cao thâm. Ba bộ công pháp này cũng dần dần bị quên lãng. . .

- Tuy ba bộ công pháp này cấp thấp, nhưng lại có hiệu quả khi đối phó với Đại Chuyển Sinh Thuật!

- Ví dụ như công pháp Phạt Tủy kia có thể loại bỏ tạp chất bên trong khí huyết toàn thân. Khí huyết của Già La Minh tiến vào trong cơ thể Dương Thạc sẽ bị công pháp Phạt Tủy tẩy trừ. Cuối cùng, ý niệm của Già La Minh để lại trong đám khí huyết đó sẽ bị loại bỏ hoàn toàn, chỉ còn lại khí huyết thuần túy. Tới lúc đó, Dương Thạc có thể dễ dàng luyện hóa đám khí huyết này!

Đại sư Dũng Tín mỉm cười nói.

Khí huyết của Già La Minh trong cơ thể Dương Thạc không phù hợp với thân thể Dương Thạc. Bởi vì ý niệm của Già La Minh vẫn còn sót lại, cho nên cũng không dễ dàng luyện hóa.

Nhưng công pháp Phạt Tủy có thể làm cho đám khí huyết kia trở nên tinh thuần vô cùng, dễ dàng luyện hóa. Hơn nữa có thể xóa đi ý niệm còn sót lại của Già La Minh.

Tới lúc đó, đám khí huyết này sẽ trở thành vật trong bàn tay Dương Thạc!

- Năm đó, tông sư Nho Môn tại triều Đại Yến, Vương Chấn bị Đại Chuyển Sinh Thuật ám toán, cũng phải đến Đại Lâm Tự cầu hai bộ công pháp là Phạt Tủy và Thông Khiếu, nhưng lại bị phương trượng của Đại Lâm Tự từ chối. Về sau Đại Yến tiêu diệt Đại Lâm Tự, chưa hẳn là không phải do Vương Chấn châm ngòi. . . Một ầm một mỗ, đều là định số. A di đà Phật. . .

Đại sư Dũng Tín thấp giọng thở dài.

- Cũng may là khi Đại Lâm tự bị diệt, ba bộ công pháp Dịch Cân, Phạt Tủy, Thông Khiếu đều được đưa tới Nam Lâm Tự, không bị mất đi. Hiện nay bản tạng đang có trong tay ba bộ công pháp này, có thể cho Dương Thạc tu luyện, áp đảo khí huyết của Già La Minh!

Đại sư Dũng Tín nói.

- Vậy bây giờ đại sư mau lấy ra, cho Dương Thạc tu luyện công pháp Phạt Tủy đi!

Đại Lâm Nhi hơi vội vàng nói.

- Không vội!

Đại sư Dũng Tín mỉm cười.

- Muốn tu ba bộ công pháp này, cần phải dùng nước thuốc phụ trợ. Tuy ở bên trong Nam Lâm Trai chúng ta không có nhiều thiên tài địa bảo lắm, nhưng cũng có rất nhiều loại dược liệu. Bây giờ bản tăng sẽ chế ra dịch Phật Tử để phụ trợ Dương Thạc tu luyện!

Đại sư Dũng Tín nói.

Tại kinh thành Đại Chu, trong nha môn bộ binh.

Binh bộ thượng thư Mã đại nhân đang ngồi ngay ngắn ở trước bàn nhỏ, trong tay nắm lấy một cái bút lông, đang ghi một phần tấu chương.

- Vũ Cử Đại Chu đã chấm dứt. Ta cũng nên viết một phần tấu chương để báo cáo kết quả Vũ Cử cho thánh thượng. Dựa theo quy củ, thánh thượng muốn đích thân tiếp kiến ba người mạnh nhất Vũ Cử Đại Chu đấy. Tiếc rằng người đứng thứ hai, Già La Minh đã bị Dương Thạc chém giết. Cho nên ta phải thêm một người vào. . .

Mã đại nhân vừa nghĩ vừa cầm bút viết tên ba người lên trên tấu chương.

Bịch! Bịch! Bịch!

Mã đại nhân đang viết thì chợt nghe thấy tiếng bước chân truyền đến.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy An vô hầu Trình Ngọc đang ngẩng đầu bước vào nha môn bộ binh.

- An vô hầu gia sao?

Nhìn thấy Trình Ngọc đi tới, Mã đại nhân vội vàng đứng dậy.

Trình Ngọc “Ừ” một tiếng rồi bước tới trước bàn lớn của Mã đại nhân. Hắn cầm tấu chương lên, nhìn thoáng qua. Sau đó sắc mặt nhanh chóng trở nên âm trầm.

- Tuy tên Dương Thạc này là người đứng đầu Vũ Cử Đại Chu nhưng chẳng qua cũng chỉ là con vợ kế của phủ Trần Quốc Công. Hắn không biết giáo hóa, không biết lễ nghi. Nếu để cho hắn gặp thánh thượng sẽ rất xấu mặt. Không chừng hắn chọc giận thánh thượng thì ba vị chủ khảo chúng ta cũng sẽ bị liên quan. Ta thấy tên Dương Thạc này không cần gặp mặt thánh thượng đấy!

Sau khi lạnh lùng nói, tay Trình Ngọc vung lên, cầm lấy bút lông ở trên bàn, hung hăng gạch lên tên Dương Thạc ở trên tấu chương.

- Dừng tay!

- Hay ột Trình Ngọc. Vũ Cử là để tuyển chọn nhân tài Đại Chu ta. Đại Chu là của Càn gia ta đấy, không phải là Trình gia ngươi. Ngươi thật to gan, còn muốn cản trở sao!

Một tiếng nói uy nghiêm của người còn trẻ tuổi vang lên từ sau lưng Trình Ngọc.

131. Chương 131: Khiến Ngươi Hoàn Toàn Biến Mất Khỏi Thế Gian Đây

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 131: Khiến ngươi hoàn toàn biến mất khỏi thế gian này

- Thiên hạ Đại Chu này là của họ Càn chứ không phải họ Trình.

Một tiếng quát lớn, lạnh lùng vang lên từ phía sau Trình Ngọc.

- Hả?

Trình Ngọc nghe thấy tiếng quát này, sắc mặt liền thay đổi, vội vàng quay đầu lại.

Hắn đã thấy, một người mặc áo gấm, không biết xuất hiện từ bao giờ trong nha môn bộ binh này. Người này là một thanh niên chỉ khoảng hai mươi tuổi mà thôi. Tuy người thanh niên này còn trẻ nhưng trên người đã có sự khí phách, không giận tự uy. Hắn đứng ở đây, khí phách trên người hắn khiến cho Trình Ngọc và Mã đại nhân, hai vị quan giám khảo trong Đại Chu Vũ Cử cũng phải kính sợ.

- Thất vương gia à?

- Hạ quan bái kiến Thất vương gia.

Khi Trình Ngọc và Mã đại nhân thấy rõ khuôn mặt của người thanh niên kia, thì đều lập tức nhận ra hắn.

Mã đại nhân vội vàng cung kính hành lễ với người thanh niên này.

Thất vương gia của Đại Chu, Càn Minh Vũ, anh em cùng cha khác mẹ với đương kim hoàng thượng. Tuy Càn Minh Vũ không phải do Thái Hậu sinh ra, nhưng tính tình lại rất hợp với hoàng đế Đại Chu, và còn thân thiết hơn so với anh em ruột thịt cùng một mẹ sinh ra. Sau khi đương kim hoàng đế Đại Chu lên ngôi, Càn Minh Vũ được uỷ thác trách nhiệm làm phụ chính Vương của Đại Chu.

Địa vị của hắn là dưới một người, trên vạn người, quyền hành Thông Thiên.

- Hoá ra là Tiểu vương gia đã đến.

Khi Trình Ngọc thấy Thất vương gia Càn Minh Vũ đến, vẻ mặt vẫn bình tĩnh như nước, chấp tay hành lễ với Càn Minh Vũ, nhàn nhạt nói.

Tuy Trình Ngọc chưa quá nhiều tuổi, nhưng hắn đã sớm qua tuổi bốn mươi. Hắn kế thừa tước vị An võ hầu cũng được mười năm rồi. Trước đây, hắn không chỉ gặp Càn Minh Vũ một lần, nhất là khi tiên đế Đại Chu còn tại sống. Lúc đó, Trình Ngọc là An võ hầu, là Đại Tướng trong quân, còn Càn Minh Vũ chỉ là một hoàng tử do phi tử sinh ra. Lúc ấy, Trình Ngọc gọi Càn Minh Vũ là Tiểu vương gia. Hiện nay, tuy Càn Minh Vũ đã trở thành phụ chính Vương đương triều nhưng Trình Ngọc vẫn xưng hô hắn giống như trước, không hề thay đổi.

- Tiểu vương gia, hàng ngày hoàng thượng rất bận. Hạ quan làm thần tử thì tất nhiên phải suy nghĩ cho hoàng thượng. Tên Dương Thạc này rất nóng nảy, táo bạo, chắc hắn sẽ khiến hoàng thượng không vui. Cho nên hạ quan mới gạch tên của hắn, vì sợ hắn sẽ chọc giận hoàng thượng. Hạ quan làm như vậy chỉ vì muốn phân ưu với hoàng thượng mà thôi.

Giọng nói của Trình Ngọc vẫn nhàn nhạt như cũ, chậm rãi nói.

- Tính tình Dương Thạc táo bạo sẽ làm hoàn huynh không vui sao?

Càn Minh Vũ nhíu mày, mí mắt hơi cụp xuống.

- Trình Ngọc, người đang đoán tâm tư đế vương sao? Tuy hoàng huynh của ta không được tính là thiên cổ minh quân, nhưng huynh ấy vẫn có khí phách của bậc đế vương. Cho dù tính cách của tên đứng đầu Sơ Bạt có táo bạo đi chăng nữa, chẳng lẽ hắn còn dám kiêu ngạo, càn rỡ trước mặt hoàng huynh sao? Đúng rồi, từ khi hoàng huynh đăng cơ đến nay vẫn luôn ôn hoà, nên có một số người chắc đã quên uy áp của hoàng huynh, muốn làm mưa làm gió trên đầu hoàng huynh sao? Hoàng huynh muốn gặp người đứng đầu Đại Chu Vũ Cử mà còn cần người khác đồng ý hay sao? Hay là có kẻ muốn lật trời hả?

Lời nói của Càn Minh Vũ ngày càng lạnh lùng. Ngay cả binh bộ thượng thư Mã đại nhân nghe xong cũng không khỏi run rẩy, sắc mặt biến đổi.

- Trình Ngọc không dám có suy nghĩ như vậy, mong Tiểu vương gia minh giám.

Sắc mặt Trình Ngọc âm trầm, cắn răng, cuối cùng vẫn cúi người hành lễ, không dám mở miệng.

- Được rồi.

Càn Minh Vũ phất ống tay áo một cái, xoay nghiêng người đi, không thèm nhìn Trình Ngọc nữa.

- Lần này, hoàng huynh có chỉ, cao thủ đoạt giải trong Đại Chu Vũ Cử không cần đến gặp hoàng huynh nữa, kể cả người đứng đầu Vũ Cử Dương Thạc hay cấp độ Võ Sư Dương Thành. Bốn vương sẽ tìm cơ hội, tự

mình đến gặp bọn họ, xem phong thái, khí phách của bọn họ. Mã đại nhân cũng không cần trình lên quyển tấu chương này nữa.

Cần Minh Vũ lạnh lùng nói xong, liền mạnh mẽ vung tay lên. Sau đó, một luồng chân khí màu vàng kim từ trong cơ thể hắn tràn ra, phụt phụt mấy tiếng, quyển tấu chương kia đã bị chân khí của Cần Minh Vũ xoắn nát bấy.

Một chút mảnh giấy vụn đó bay tán loạn trên không trung, rơi xuống trên người Trình Ngọc.

Lúc này, Trình Ngọc vẫn cúi đầu như trước, không dám nhúc nhích.

Đợi khi việc này kết thúc, Cần Minh Vũ mới hừ lạnh một tiếng, quay người nhanh chóng rời đi.

Ban đêm.

Trong mật thất của Nam Lâm Trai, một thùng gỗ lớn được đặt ngay giữa phòng, trong thùng có rất nhiều nước thuốc màu xanh lá cây. Loại nước thuốc này được bào chế từ 107 loại dược liệu quý hiếm tạo thành phạt tuỷ dịch, rất có tác dụng phụ trợ cho việc tu luyện công pháp phạt tuỷ.

Lúc này, Dương Thạc đang ở trần, chỉ mặc một chiếc quần đùi da rắn, khoanh chân ngồi trong thùng gỗ.

Trong đầu hắn đã nhớ lại pháp quyết của công pháp phạt tuỷ.

- Công pháp phạt tuỷ này chỉ có độ phù hợp 30% với mình, xem như rất không thích hợp tu luyện. Cũng may, bộ công pháp kia không có yêu cầu về tư chất, ngộ tính. Hơn thế nữa, mình có dịch phạt tuỷ phụ trợ nên muốn tu luyện thành công bộ công pháp kia sẽ không quá khó.

Dương Thạc vừa nhớ lại khẩu quyết vừa nói.

Công pháp có độ phù hợp cao với Dương Thạc chủ yếu là công pháp có thuộc tính dương, hoặc liên quan đến công pháp Huyền Ứng. Còn công pháp phạt tuỷ lại không thuộc về một trong hai công pháp trên, nên độ phù hợp khi tu luyện cũng sẽ không cao.

Cũng may, bộ công pháp kia chỉ là một loại công pháp phụ trợ cấp thấp nên nó không đòi hỏi phải có tư chất, ngộ tính, thậm chí là độ phù hợp cao, mà chỉ cần có dịch phạt tuỷ phụ trợ thì việc tu luyện cũng như làm chơi mà ăn thật rồi.

- Bây giờ, mình sẽ tu luyện bộ công pháp kia luôn.

- Dùng dịch phạt tuỷ phụ trợ, tẩy rửa khí huyết trong toàn thân, để xóa bỏ toàn bộ thần niệm của Già La Minh trong khí huyết, xem hắn còn có thể dựa vào cái gì mà đòi tranh đoạt quyền khống chế thân thể với mình nữa.

Trong lòng Dương Thạc nghĩ đến điều này, liền lập tức tu luyện công pháp phạt tuỷ.

Trong khi Dương Thạc thực hiện theo pháp quyết của công pháp phạt tuỷ, những dịch phạt tuỷ tản ra khí nóng xung quanh thân thể Dương Thạc liền nhanh chóng thấm vào trong cơ thể hắn, tiến vào trong kinh mạch, rồi không ngừng tẩy rửa khí huyết trong cơ thể Dương Thạc.

Khi Dương Thạc tu luyện công pháp phạt tuỷ, thuần dương chân khí trong cơ thể hắn cũng không thể khống chế được nữa.

Không có thuần dương chân khí khống chế, thì khí huyết của Già La Minh cũng không còn cái gì áp chế nó nữa. Lúc Dương Thạc bắt đầu tu luyện công pháp phạt tuỷ, Dương Thạc liền lập tức cảm giác được, lực lượng khí huyết của Già La Minh trong cơ thể mình đang nhanh chóng xao động, xông ra, và còn xen một chút hưng phấn. Tuy thần niệm của Già La Minh bám vào trong khí huyết nên không thể suy nghĩ. Nhưng giờ phút này, khi nó được giải thoát ra thì tất nhiên, nó sẽ hưng phấn, vui vẻ.

- Hừ, còn bắt đầu vui mừng nữa hả?

- Đợi đến khi dịch phạt tuỷ bắt đầu tẩy rửa chỗ khí huyết này của ngươi thì xem ngươi còn vui vẻ nữa không.

Trong lòng vừa nghĩ như vậy xong, Dương Thạc liền khống chế cho dịch phạt tuỷ thấm vào trong cơ thể mình, mạnh mẽ di chuyển đến chỗ khí huyết của Già La Minh.

- A...! A...! A...!

Khi dịch phạt tuỷ di chuyển tới, tuy thần niệm của Già La Minh không thể nói thành lời, nhưng Dương Thạc cảm giác, hình như mình vẫn nghe được thần niệm của Già La Minh bám vào luồng khí huyết kia đang kêu thảm thiết liên tục. Nó đúng là đang bị bóc dần ra khỏi luồng khí huyết kia.

- Tác dụng rất tốt. tiếp tục tẩy rửa thôi. Ta không tin, không luyện hoá được đoàn thần niệm vô chủ này của người.

Thần niệm của Già La Minh bị trùng kích, kêu thảm thiết liên tục, nên không thể điều khiển luồng khí huyết kia quấy rối trong cơ thể Dương Thạc được nữa.

Dương Thạc trầm xuống, tiếp tục dùng dịch phạt tuỷ tẩy rửa luồng khí huyết này.

- A... A... A...!

Không biết Dương Thạc tẩy rửa đến lần thứ bao nhiêu, chợt nghe thần niệm của Già La Minh trong luồng khí huyết kia hét thảm một tiếng, rồi mạnh mẽ chạy trốn, thoát khỏi luồng khí huyết kia, thoát khỏi thân thể Dương Thạc, rồi nhanh chóng bay ra bên ngoài mật thất này. Rõ ràng là nó đang muốn chạy trốn.

- Cái gì? Thần niệm của Già La Minh trốn ra được sao?

Bên ngoài mật thất, đại sư Dũng Tín đang ngồi trên một bồ đoàn, hộ pháp cho Dương Thạc. Lúc khí huyết của Già La Minh chạy ra mật thất, ông ta đã sớm cảm ứng được, lập tức mở hai mắt ra.

- Thần niệm rời khỏi khí huyết sẽ không thể tồn tại được lâu. Thần niệm của Già La Minh đã bị đẩy ra ngoài, dù hắn có chạy thoát cũng không đáng lo nữa.

Đại sư Dũng Tín nói nhỏ.

- Muốn chạy sao? Hắn không chạy thoát đâu.

- Diệt cỏ phải diệt tận gốc. Cho dù có một phần vạn cơ hội cũng không để cho hắn chạy. Phải hoàn toàn tiêu diệt chút thần niệm này của Già La Minh mới tốt.

Từ trong mật thất, tiếng nói lạnh lùng của Dương Thạc truyền ra.

Phụt!

Dương Thạc lập tức đánh ra một luồng chân khí.

Xoẹt! Xoẹt!

Bên trong luồng chân khí này mang theo điện quang sấm sét, nhanh chóng quấn quanh đám thần niệm kia của Già La Minh. Trong nháy mắt, đám thần niệm của Già La Minh đã bị xoắn nát bấy.

132. Chương 132: Toàn Tâm Toàn Lực Luyện Hoá

Vô Tận Thần Công

Chương 132: Toàn tâm toàn lực luyện hoá

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- A...! A...! A...!

Tiếng kêu cực kỳ thảm thiết truyền ra từ trong đám thần niệm của Già La Minh.

- Dương Thạc... người... Kim Phật Tự ta tuyệt đối sẽ không tha...

Khi đám tàn niệm của Già La Minh bị diệt, cũng là lúc một đoạn tin tức ngắn không hoàn chỉnh được truyền ra, giống như muốn uy hiếp Dương Thạc vậy. Nhưng, đám thần niệm này của Già La Minh chưa kịp truyền xong thì đã bị chân khí mang theo sấm sét của Dương Thạc đánh nát, hoàn toàn biến mất khỏi thế gian.

Dù hẳn muốn uy hiếp Dương Thạc, cũng không làm được nữa.

- Theo truyền thuyết, thần niệm của con người là một loại lực lượng không thể nhìn thấy giống như tia chớp sấm sét. Thậm chí, có thượng cổ đại năng còn dùng sấm sét để rèn luyện thần hồn của mình, làm cho thần niệm của mình mạnh mẽ hơn, và giống như thực chất vậy. Khi đó, một ánh mắt của ông cũng có thể làm cho cường giả Vô Thánh tan biến. Lực lượng thần niệm như vậy cực kỳ khủng bố.

- Dùng lực lượng sấm sét trong chân khí để đánh tan thần hồn của Già La Minh.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Thần niệm của con người, vốn là một loại lực lượng sấm sét, tia chớp.

Dưới sự công kích của lực lượng sấm sét mạnh mẽ hơn, thì tất nhiên nó sẽ không có một chút sức chống cự, và sẽ lập tức bị đánh tan thành mây khói.

Tất nhiên, nếu thần niệm của Già La Minh mạnh mẽ đến loại cảnh giới như của thượng cổ đại năng trong truyền thuyết kia thì... khi nó rời khỏi thân thể vẫn có thể tồn tại một mình, và không hề kiêng sợ sấm sét trong trời đất. Khi đó, sấm sét trong chân khí của Dương Thạc sẽ không thể gây tổn thương cho hắn một chút nào.

Đáng tiếc, lực lượng thần niệm như vậy chỉ có trong truyền thuyết mà thôi.

- A di đà phật.

Cùng lúc chân khí của Dương Thạc tiêu diệt thần niệm của Già La Minh, bên ngoài mật thất, đại sư Dũng Tín cũng niệm nhỏ một tiếng phật hiệu.

- Thân thể của tên Già La Minh này đã bị tổn hại, cần gì phải tiêu diệt thần niệm của hắn, để dính phải luật nhân quả đâu?

Tuy đại sư Dũng Tín không phải muốn oán trách Dương Thạc, nhưng trong lời nói của ông vẫn mang theo một chút thở dài.

- Sư phụ là người trong Phật môn, mọi chuyện đều sẽ lưu một đường sống, dù là tên côn đồ cùng hung cực ác thì người cũng sẽ dạy hắn bỏ đao xuống, lập tức thành Phật. Chẳng qua, mình không phải người trong Phật môn. Nếu nhỏ cỏ không nhổ tận gốc, thì qua gió xuân nó sẽ lại mọc. Nếu mình có thể giết chết kẻ địch thì nhất định sẽ không để hắn có một chút cơ hội nào. Đây là sự bất đồng về quan niệm, ai đúng ai sai cũng khó nói...

Dương Thạc ngồi xếp bằng trong mật thất, hai mắt khẽ sụp xuống, nghĩ thầm trong lòng.

Mặc dù mình đã bái đại sư Dũng Tín làm sư phụ, nhưng dù sao cũng chỉ là một đệ tử ký danh, không phải người trong Phật môn.

Đại sư Dũng Tín đã ở trong Phật môn vài chục năm, chịu Phật học hun đúc, nên trong lòng luôn mang theo Phật tính. Còn Dương Thạc đã sinh hoạt trong phủ Trấn Quốc Công thâm nghiêm từ thuở nhỏ, đã coi như nếm đủ thể thái nhân tình ấm lạnh, coi trọng sức mạnh, diệt cỏ phải diệt tận gốc. Hoàn cảnh sinh sống của một sư một đồ hoàn toàn khác nhau, thì tất nhiên cũng không thể bắt đối phương phải có suy nghĩ giống mình.

Họ chỉ có thể tìm điểm chung và bỏ qua điểm bất đồng của nhau mà thôi.

Thậm chí, cùng trong Phật môn, nhưng quan niệm của các vị đại sư cũng khác nhau.

Có cao tăng Phật môn khổ tu, cũng có cao tăng buôn bán tài giỏi như đại sư Dũng Tín và trở thành cao tăng Phật môn có vô số của cải. Trên thực tế, họ đều là những người một lòng hướng Phật, trăm sông đổ về một biển mà thôi.

- Trước cứ kệ sư phụ, phải hoàn toàn luyện hoá chỗ khí huyết kia của Già La Minh đã.

Dương Thạc không để ý đến đại sư Dũng Tín ở bên ngoài mật thất nữa. Hắn hơi di chuyển, liền nhảy ra khỏi chiếc thùng lớn có chứa dịch phạt tuỷ rồi khoan chân ngồi trên một chỗ khá sạch sẽ trên mặt đất.

Hiện tại, Dương Thạc không tu luyện công pháp phạt tuỷ nữa.

Trên thực tế, tác dụng duy nhất của bộ công pháp kia là tẩy rửa khí huyết trong cơ thể Dương Thạc, loại trừ toàn bộ tạp chất, tàn niệm bên trong khí huyết của hắn, khiến nó trở thành lực lượng khí huyết thuần tuỷ nhất.

Ngoài tác dụng này, thì có thể nói, công pháp phạt tuỷ là có hại mà vô ích đối với Dương Thạc.

Hắn chỉ có độ phù hợp với công pháp là 30%. Hơn thế nữa, đây là bộ công pháp cấp thấp, nên Dương Thạc chỉ có thể tu luyện nó tới đa cho tới cảnh giới Võ Sư sơ kỳ mà thôi. Nếu Dương Thạc tu luyện bộ công pháp kia sẽ có thành tựu thấp, hiệu suất thấp. Bởi vậy, hiện tại không phải là lúc Dương Thạc vội dấn vào tu luyện nó. Cũng may, bộ công pháp kia là truyền thừa của Kim Phật Tự ở Ni La Quốc, chỉ dùng để rèn luyện thân thể chứ không tu luyện ra chân khí. Nếu không, chân khí được tạo ra do tu luyện bộ công pháp có độ phù hợp 30%, thì rất khó có thể phù hợp hoàn mỹ với Thuần Dương Huyền Ứng chân khí trong cơ thể Dương Thạc được. Đến lúc đó, nếu chân khí của hai loại công pháp bài xích lẫn nhau, nhẹ thì khí huyết của Dương Thạc sẽ bị chấn động, miệng phun máu tươi, nặng thì tẩu hỏa nhập ma, chỉ sợ cũng không sống được.

Bây giờ, nếu chỗ khí huyết của Già La Minh đã có thể bị luyện hoá thì Dương Thạc liền hoàn toàn chấm dứt việc tu luyện bộ công pháp phạt tuỷ kia đi.

- Hay là dùng Thuần Dương Đồng Tử Công để luyện hoá khí huyết của Già La Minh nhỉ.

Trong lòng Dương Thạc vừa nghĩ như vậy, hắn liền vận chuyển Thuần Dương Đồng Tử Công.

Dương Thạc điều động chân khí Thuần Dương Huyền Ứng trong cơ thể, để bắt đầu luyện hoá lực lượng khí huyết vô cùng thuần tuỷ của Già La Minh trong cơ thể mình.

Già La Minh là cao thủ Luyện Khí hậu kỳ.

Trên thực tế, công phu của hắn chủ yếu dựa vào tứ chi. Lực lượng khí huyết bên trong tứ chi hắn rất lớn, hơn xa cao thủ Luyện Khí hậu kỳ của Đại Chu.

Lúc trước, tuy nội tạng của Già La Minh bị Dương Thạc đốt cháy, nhưng khí huyết của hắn không tập trung trong nội tạng. Nên dù nội tạng bị huỷ cũng không gây tổn thất quá lớn cho khí huyết của hắn.

Có thể nói, 90% khí huyết của Già La Minh đều bị đại chuyển sinh thuật hút ra và nhập vào trong cơ thể Dương Thạc.

Nếu Dương Thạc có thể luyện hóa hoàn toàn lực lượng khí huyết này, thì lực lượng khí huyết của Dương Thạc chắc chắn sẽ được nâng ột bậc. Thậm chí, dựa vào lực lượng khí huyết mạnh mẽ, Dương Thạc có thể trực tiếp đột phá cảnh giới Luyện Khí hậu kỳ.

Khi Dương Thạc vận chuyển Thuần Dương Đồng Tử Công, đoàn lực lượng khí huyết thuần tuỷ kia, không ngừng dung nhập vào bên trong chân khí Thuần Dương Huyền Ứng của Dương Thạc, rồi theo kinh mạch chuyển khắp toàn thân, nhập vào mỗi tắc cơ bắp, xương cốt, làn da, thậm chí bên trong nội tạng, giúp tăng cường khí huyết ối bộ phận thân thể của Dương Thạc.

- Hả? Hoá ra luồng khí huyết này luyện hoá khá dễ dàng.

Dương Thạc phát hiện, hiệu suất luyện hoá khí huyết của Già La Minh còn nhanh hơn gấp mấy lần so với luyện hoá lực lượng khí huyết trong Huyết Tinh Thạch Nữ.

Bởi vì, trong luồng khí huyết này có khí tức sinh mệnh nên có thể trực tiếp sử dụng.

Luyện hoá lực lượng khí huyết bên trong Huyết Tinh Thạch Nhũ cũng giống như ăn cơm, ăn vào trong bụng xong, thì còn cần tiêu hoá hấp thu, mới tạo ra năng lượng ỉnh sử dụng.

Còn luyện hoá lực lượng khí huyết của Già La Minh lại giống như lấy máu của người khác truyền vào trong thân thể Dương Thạc. Lúc đó, lực lượng khí huyết không cần chuyển hoá mà có thể trực tiếp sử dụng ngay. Bởi vậy, hiệu suất luyện hoá mới tăng lên.

Trước đây, khi Dương Thạc ở bên trong Yến Sơn đã từng uống máu huyết của măng xà màu xanh. Đây chính là trực tiếp sử dụng lực lượng khí huyết đó. Vậy nên, hiệu suất tu luyện của hắn mới nhanh hơn so với tu luyện bình thường.

- Với hiệu suất này, tôi đa trong mười ngày, ta có thể luyện hoá hoàn toàn tất cả khí huyết của Già La Minh, sau đó sẽ đột phá đến cảnh giới Luyện Khí hậu kỳ.

- Đáng tiếc, một phần khí huyết của Già La Minh đã tiến vào trong khiếu huyết của mình, làm tắc khiếu huyết của mình. Nếu mình không thể loại bỏ những khí huyết này, đả thông khiếu huyết, thì chỉ sợ đời này, mình chỉ có thể tu luyện tới cảnh giới Luyện Khí hậu kỳ là cao nhất, chứ muốn đột phá cảnh giới Vô Sư là chuyện khó như lên trời.

Tuy mình đã giết chết thần niệm của Già La Minh, nhưng khiếu huyết bên trong cơ thể mình đều đã bị khí huyết của hắn làm tắc nghẽn rồi. Chuyện này cũng không dễ giải quyết đâu.

- Mặc kệ, cứ luyện hoá chỗ khí huyết này trước đã.

- Còn về việc khiếu huyết bị tắc thì sau này mình sẽ tu luyện thêm công pháp thông khiếu. Khi đó, khiếu huyết sẽ tự động được đả thông thôi.

Trong lòng Dương Thạc nghĩ như vậy xong, liền không quan tâm đến việc khác, mà toàn tâm toàn lực đi luyện hoá khí huyết của Già La Minh.

133. Chương 133: Đột Phá, Kim Thân Đại Thành!

Vô Tận Thần Công

Chương 133: Đột phá, Kim Thân đại thành!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thời gian cực nhanh, bảy ngày liên tiếp trôi qua.

Trong thời gian bảy ngày này, Dương Thạc vẫn luôn ở trong mật thất Nam Lâm Trai, luyện hóa lực lượng khí huyết của Già La Minh.

Tuy khiếu huyết trong thân thể Dương Thạc hầu như đều bị khí huyết của Già La Minh làm tắc nghẽn nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc Dương Thạc vận chuyển chân khí. Theo Dương Thạc không ngừng luyện hóa lực lượng khí huyết của Già La Minh, lực lượng khí huyết của bản thân Dương Thạc và tổng lượng chân khí Thuần Dương Huyền Ứng đều nhanh chóng tăng lên!

Già La Minh rốt cục là cường giả Luyện Khí hậu kỳ, khí huyết hùng hồn.

Cộng thêm Dương Thạc luyện hóa với hiệu suất cực cao, trong thời gian bảy ngày này Dương Thạc đã luyện hóa được khí huyết của Già La Minh trên dưới tám phần. Nếu chỉ bàn về khí huyết, Dương Thạc hiện tại đủ để so với cường giả Luyện Khí hậu kỳ!

Chỉ có điều vì khiếu huyết bế tắc ngăn cản nên cấp độ của Dương Thạc vẫn dừng lại ở Luyện Khí trung kỳ, chưa tính là tiến vào Luyện Khí hậu kỳ.

- Nếu ta có thể luyện hóa toàn bộ khí huyết của Già La Minh, có lẽ ta có thể đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ!

- Nhưng không tu luyện công pháp Thông Khiếu, khiếu huyết tắc rồi, cho dù đột phá thì thế nào đây? Giờ có đột phá thì chỉ sợ cũng không thể đạt được bí pháp gì...

Trong lòng Dương Thạc thầm suy nghĩ.

Lúc trước Dương Thạc đột phá đều là đả thông khiếu huyết, cũng không khác biệt võ giả Đại Chu bình thường đột phá.

Hiện tại khiếu huyết bế tắc, cho dù có đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ thì cũng là cưỡng ép luyện hóa khí huyết của Già La Minh nên mới đột phá. Khiếu huyết không thông, muốn đạt được bí pháp gì cũng tương đối khó khăn...

Trừ phi Dương Thạc có thể tu luyện Thông Khiếu, đả thông lại toàn bộ khiếu huyết sắp bị tắc.

Nhưng ba đại công pháp Dịch Cân, Phật Tủy, Thông Khiếu theo thứ tự là cấp độ Tội Thể, Luyện Khí, Võ Sư thì mới có thể tu luyện. Hiện tại Dương Thạc chỉ là cấp độ Luyện Khí, có thể tu luyện Phật Tủy nhưng muốn cưỡng ép tu luyện Thông Khiếu thì hiệu quả sẽ giảm mạnh. Huống hồ độ phù hợp giữa Dương Thạc và Phật Tủy chỉ có ba phần, chắc hẳn độ phù hợp với Thông Khiếu cũng sẽ không cao. Trong tình huống này, hẳn lại muốn cứng rắn tu luyện thì tự nhiên sẽ không có hiệu quả gì quá lớn.

Chỉ có thể luyện hóa khí huyết của Già La Minh rồi đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ.

Thực lực tăng lên một tầng, cưỡng ép tu luyện công pháp Thông Khiếu thì hiệu suất dù ít hoặc nhiều cũng có thể tăng thêm vài phần.

- Luyện hóa toàn bộ hai thành khí huyết cuối cùng!

Bảy ngày luyện hóa được tám phần khí huyết, muốn luyện hóa hai phần cuối cùng chắc hẳn chỉ mất nhiều nhất là hai ngày.

Nghĩ đến những điều này, Dương Thạc tiếp tục tu luyện.

Trong thời gian mấy ngày Dương Thạc tu luyện, thỉnh thoảng đại sư Dũng Tín cũng vào mật thất kiểm tra tình huống của Dương Thạc, Đại Lâm Nhi cũng đã tới hai ba lần. Sau khi biết rõ Dương Thạc không có trở ngại gì lớn nên bọn họ cũng yên tâm, không quấy rầy Dương Thạc. Ngoài ra hai tiểu thị nữ Hồng Phi Lục Thúy của Dương Thạc cũng dứt khoát dọn vào ở trong Nam Lâm Trai, trông coi Dương Thạc.

Mặc dù biết thiếu gia không có nguy hiểm tính mạng nhưng đối với việc Dương Thạc luôn tiềm tu trong mật thất, hai nha đầu cũng đặc biệt lo lắng với Dương Thạc.

Thời gian hai ngày lại nhanh chóng trôi qua.

Lúc chạng vạng tối, trong mật thất, Dương Thạc rốt cục đã luyện hóa xong một tia lực lượng khí huyết cuối cùng của Già La Minh trong thân thể!

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Hiện tại lực lượng khí huyết trong thân thể Dương Thạc vô cùng cường hãn, mỗi tắc huyết nhục đều tràn đầy khí huyết, chấn động bịch bịch như từng trái tim nhỏ vậy. Dương Thạc đoán chừng hiện tại cho dù có người rạch lên người hắn một đao, dùng lực lượng khí huyết của hắn thì cũng có thể nhanh chóng cầm máu, miệng vết thương nhanh chóng khép lại, tốc độ khép lại nhanh hơn người bình thường gấp mười gấp trăm lần!

- Lực lượng khí huyết hiện tại của ta cũng không thua kém Thanh Mãng Xà lúc trước bao nhiêu rồi!

Dương Thạc thầm nghĩ. nguồn

Lúc trước, thực lực của Thanh Mãng Xà kia chính là Luyện Khí hậu kỳ.

Đồng thời cũng nổi danh là khí huyết cường đại.

Lực lượng khí huyết bản thân Dương Thạc mạnh mẽ hơn võ giả Đại Chu cùng giai một cấp, mà võ giả Ni La Quốc Già La Minh lại càng nổi danh về khí huyết mạnh mẽ. Hai thứ kết hợp lại khiến khí huyết Dương Thạc cường đại đến trình độ đủ để so với Thanh Mãng Xà lúc trước.

- Khó tránh Già La Minh bị thiêu đốt nội tạng mà cũng chưa chết ngay...

Lực lượng khí huyết mạnh mẽ, sinh mệnh lực cũng càng mạnh. Dương Thạc đạt tới cấp độ hiện tại, cho dù bị thương ở chỗ hiểm nhưng cũng có thể chống đỡ một lát mà không chết ngay.

Đợi đến cảnh giới Vô Sư, Tôn Giả, Đại Tông Sư, khí huyết càng hùng hồn, sinh mệnh lực càng cường đại hơn. Vô giả ở những cấp độ này chém giết nhau, nếu không có thâm cừu đại hận thì bình thường sẽ không hạ sát chiêu. Dù sao cho dù có chém giết được đối thủ, một kích sắp chết của đối phương cũng khiến người vô cùng không dễ chịu.

- Về sau không thể chủ quan khi chém giết với người khác, tốt nhất là một kích trí mạng, hủy diệt toàn bộ thân thể. Đến lúc đó, nhìn xem hắn còn có thể hồi quang phản chiếu, phát động một kích trước khi chết không!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Lần này chém giết với Già La Minh coi như đã cho Dương Thạc một bài học.

Nếu cho Dương Thạc một cơ hội nữa để chém giết với Già La Minh, lúc thiêu hủy nội tạng của hắn, đồng thời Dương Thạc nhất định sẽ xuất ra Huyền Ứng Đoạn Trảo bóp nát toàn bộ thân thể hắn, xem hắn còn có thể phát động Đại Chuyển Sinh Thuật ám toán mình được không!

- Lần này bị hắn ám toán coi như là họa phúc tương y rồi!

- Không có lực lượng khí huyết của hắn, ta muốn đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ thì chỉ sợ phải tốn ít nhất năm tháng khổ tu... Đáng tiếc đạt được khí huyết của hắn, lực lượng khí huyết đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ nhưng khiếu huyết của ta cũng bế tắc...

- Đúng rồi! Hiện tại chân khí Thuần Dương cường đại gấp đôi lúc trước. Dùng Thuần Dương Chân Khí trùng kích một số khiếu huyết, không biết có thể dẫn thông những huyết khiếu bị ngăn cản không?

Trong lòng suy nghĩ, Dương Thạc lập tức quyết định sử dụng Thuần Dương Chân Khí trùng kích một số khiếu huyết bị tắc trong thân thể. Dù sao sau khi luyện hóa khí huyết của Già La Minh, tổng lượng Thuần Dương Chân Khí trong thân thể Dương Thạc tăng mạnh, muốn trùng kích khiếu huyết có lẽ cũng có vài phần cơ hội.

- Xong vào!

Nghĩ là làm, Dương Thạc lập tức vận chuyển Thuần Dương Chân Khí.

Rầm! Rầm! Rầm!

Dương Thạc không ngừng điều động Thuần Dương Chân Khí trùng kích vào khiếu huyết trong thân thể. Nhưng cho dù lúc trước hắn đã dẫn thông một trăm năm mươi sáu huyết Dương khiếu, hắn cũng khó có thể rung chuyển một trăm năm mươi sáu huyết Âm khiếu.

Nhưng mỗi lần Thuần Dương Chân Khí trùng kích khiếu huyết bị bế tắc kia, sau khi khí huyết va chạm vào thì đều có một bộ phận chân khí bắn tung tóe ra ngoài rồi nhanh chóng dung nhập vào Thuần Dương Kim Thân dưới làn da Dương Thạc. Lần lượt va chạm, Thuần Dương Chân Khí dung nhập vào Thuần Dương Kim Thân cũng càng ngày càng nhiều!

Thuần Dương Kim Thân kim quang đại thịnh!

- Ô? Ta trùng kích khiếu huyết, chân khí lại có thể tẩm bổ Thuần Dương Kim Thân?

Đối với tình huống này, Dương Thạc không khỏi thấy hơi nghi hoặc.

Nhưng mặc dù không dẫn thông được những khiếu huyết này, có thể tẩm bổ Thuần Dương Kim Thân rất cực cũng là chuyện tốt. Nghĩ như vậy, Dương Thạc không chần chờ nữa, tiếp tục trùng kích vào khiếu huyết.

Rầm! Rầm! Rầm!

Cũng không biết đã qua bao lâu, kim quang trong Thuần Dương Kim Thân càng ngày càng mãnh liệt!

Uỳnh!

Rốt cục Dương Thạc trùng kích lần cuối, một tia Thuần Dương Chân Khí dung nhập vào trong Thuần Dương Kim Thân, Thuần Dương Kim Thân phát ra kim quang nhanh chóng thu liễm lại!

Kim quang thu liễm, Dương Thạc lập tức cảm giác được lực lượng vô cùng vô tận trong chốc lát đã dung nhập vào trong Thuần Dương Kim Thân. Thuần Dương Kim Thân của hắn dường như là được chế thành từ Âm Kim, cứng rắn đến tận cùng, cường đại đến cực hạn, chỉ sợ dùng lưỡi dao sắc bén chặt chém thì cũng đều chưa hẳn có thể chém rách Thuần Dương Kim Thân này!

- Thuần Dương Kim Thân đại thành rồi sao?

Trong đầu Dương Thạc xuất hiện một ý niệm như vậy.

Sau một khắc, vì đại lượng lực lượng dung nhập vào trong Thuần Dương Kim Thân, Dương Thạc cảm giác thấy lực lượng thân thể hắn được Thuần Dương Kim Thân kéo lên, trong chốc lát đã tăng lên hơn năm thành, biến hóa về bản chất.

- Lực lượng gia tăng năm thành, Thuần Dương Kim Thân đại thành? Hiện tại ta mới xem như là chính thức đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ!

Một ý niệm xuất hiện trong đầu Dương Thạc.

134. Chương 134: Động Thủ, Vây Tụ, Âm Sát!

Vô Tận Thân Công

Chương 134: Động thủ, vây tụ, âm sát!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc trước tuy Dương Thạc đã luyện hóa được khí huyết của Già La Minh nhưng còn chưa tính là đột phá.

Đã có lực lượng khí huyết cấp độ Luyện Khí hậu kỳ nhưng cảnh giới võ đạo vẫn chưa tiến vào Luyện Khí hậu kỳ, nhiều nhất chỉ xem như là nửa bước Luyện Khí hậu kỳ mà thôi!

Mà hiện tại Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc đại thành, kéo lực lượng thân thể thoáng cái tăng lên năm thành. Cho dù Dương Thạc có ngốc thì cũng biết rõ hiện tại hắn mới xem như là hoàn toàn đột phá, hoàn toàn tiến vào cảnh giới võ đạo Luyện Khí hậu kỳ.

- Không phải phải là Võ Sư sơ kỳ thì mới có thể hoàn toàn ngưng tụ Thuần Dương Kim Thân sao?

Dương Thạc cảm giác rõ ràng Thuần Dương Kim Thân hiện tại hoàn toàn khác hẳn Thuần Dương Kim Thân mở nhạ lúc trước.

Tuyệt đối là Thuần Dương Kim Thân hoàn chỉnh!

Võ giả bình thường muốn tu luyện Thuần Dương Đồng Tử Công, phải tiến vào cấp độ Võ Sư thì mới có thể ngưng tụ ra Thuần Dương Kim Thân hoàn chỉnh. Hiện tại Dương Thạc là Luyện Khí hậu kỳ mà đã ngưng tụ thành công, tuyệt đối xem như thu hoạch ngoài ý muốn rồi.

- Chẳng lẽ đây là bí pháp khi đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ?

Trong đầu Dương Thạc xuất hiện một ý niệm như vậy.

Lúc trước mỗi lần Dương Thạc đột phá đều nhận được một bí pháp.

Hiện tại vì không phải dùng phương thức võ đạo Đại Chu đột phá mà là cưỡng ép luyện hóa khí huyết đột phá, không đả thông khiếu huyết nên Dương Thạc cho rằng lần đột phá này sẽ không có bí pháp. Nhưng hiện tại Dương Thạc ngưng tụ Thuần Dương Kim Thân hoàn chỉnh, vậy cũng là bí pháp không lớn không nhỏ rồi!

Cẩn thận ngấm lại, ngược lại cũng thấy bình thường.

Tuy Dương Thạc dùng phương thức võ đạo của Ni La Quốc để đột phá nhưng Thuần Dương Kim Thân này vốn thuộc về kết quả diễn hóa chân thân của võ đạo Ni La Quốc.

Dùng võ đạo Ni La Quốc đột phá, đạt được bí pháp Ni La Quốc cũng là chuyện bình thường.

- Thuần Dương Kim Thân... tuy bí pháp này không tính là cao cấp nhưng lại vô cùng thực dụng. Già La Minh, người tuyệt đối không ngờ lực lượng khí huyết của người lại giúp ta tu thành Thuần Dương Kim Thân!

Cảm nhận Thuần Dương Kim Thân tản ra ánh sáng kim loại màu vàng nhạt trong thân thể, Dương Thạc không khỏi cười lạnh.

Cho dù đối với cường giả Võ Sư sơ kỳ, Thuần Dương Kim Thân này cũng xem như một tầng phòng hộ tương đối mạnh rồi. Mà cường giả dưới cấp độ Võ Sư muốn công kích Dương Thạc, đánh vỡ Thuần Dương Kim Thân, đả thương cơ bắp nội tạng của Dương Thạc hầu như là chuyện không thể nào.

Ngoài ra Dương Thạc còn cảm giác được Thuần Dương Kim Thân này hoạt động trong thân thể hần đồng thời còn khiến biên độ tăng trưởng lực lượng của hần tăng lên ba thành!

Có thể thủ có thể công, Dương Thạc tự nhiên vô cùng hài lòng với Thuần Dương Kim Thân.

- Trước phải quen thuộc lực lượng thân thể sau khi đột phá đã!

Dương Thạc hít sâu một hơi, nhanh chóng đứng dậy. Hai quả đấm vung lên, rầm rầm đánh ra hai quyền...

Bên ngoài mật thất, trong hậu viện Nam Lâm Trai.

- A di đà phật, Dương Thạc hần đã đột phá rồi sao?

Gần như lúc Dương Thạc đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ, hoàn toàn ngưng tụ thành Thuần Dương Kim Thân thì đồng thời đại sư Dũng Tín cũng sớm cảm ứng được, kết một tiếng đẩy cửa phòng ra, tiến vào trong hậu viện.

Hai mắt nhìn về phía mật thất, trên mặt đại sư Dũng Tín cũng mang theo một tia mừng rỡ.

- A di đà phật, đúng là trong họa có phúc, trong phúc có họa. Tuy Dương Thạc trúng Đại Chuyển Sinh Thuật nhưng rốt cục vẫn đột phá đến cấp độ Luyện Khí hậu kỳ. Đáng tiếc thay, trong Nam Lâm Trai tuy nhiều được liệu bình thường nhưng lại quá ít thiên tài địa bảo, khuyết thiếu mấy vị dược tài phối chế Thông Khiếu Dịch. Nếu không, kết hợp với Thông Khiếu Dịch giúp hần đả thông khiếu huyết bế tắc thì có thể hoàn toàn tiêu trừ ảnh hưởng Đại Chuyển Sinh Thuật của Già La Minh...

Đại sư Dũng Tín nhỏ giọng tự nói.

- Trước tiên vào mật thất xem xét Dương Thạc rồi truyền công pháp Thông Khiếu cho hần. Về phần mấy dược liệu còn khuyết thiếu kia thì nghĩ cách sau!

Trong lòng nghĩ vậy, đại sư Dũng Tín liền đi về phía mật thất.

- Ồ?

Mới vừa đi được hai bước, lông mày đại sư Dũng Tín chợt nhíu lại một cái.

Ổng tay áo run lên, trên tay đại sư Dũng Tín đã xuất hiện một tấm lệnh bài kim loại màu vàng nhạt. Giờ phút này, trên lệnh bài đang tản ra hào quang màu da cam.

- Truyền tấn lệnh của chủng môn hiện ra ánh sáng màu da cam, đây là dấu hiệu Nam Lâm Tự gặp nạn. Chẳng lẽ Dương Tử Mặc ra tay rồi sao!

Sắc mặt hơi đổi, đại sư Dũng Tín lẩm bẩm nói.

Từ hơn nửa năm trước, Dương Tử Mặc đã dẫn binh tiến vào chiếm giữ vùng đất Nam Tĩnh Huyền Si Sơn nhưng không động thủ. Đại sư Dũng Tín biết rõ đây là Dương Tử Mặc đang muốn chờ cơ hội một mẻ hốt gọn Nam Lâm Tự!

Hơn nửa năm nay, chỉ sợ ba ngàn binh mã của Dương Tử Mặc đã sớm tìm hiểu hết địa hình Huyền Di Sơn xung quanh Nam Lâm Tự. Dưới tình huống này, một khi Dương Tử Mặc vây quanh Nam Lâm Tự, một con ruồi trong Nam Lâm Tự muốn chạy ra cũng khó như lên trời!

- Nửa năm ẩn nhẫn bất động, hiện tại ra tay sao? Dương Tử Mặc này thật là nhẫn nại. Xem ra hắn đã tiếp thu giáo huấn từ Đại Lâm Tự bị diệt, không để cho Nam Lâm Tự ta nửa phần cơ hội...

Hai mắt nhắm chặt, đại sư Dũng Tín khẽ thở dài.

Lúc trước triều Đại Yến tiêu diệt Đại Lâm Tự, bởi vì thời gian chuẩn bị quá ngắn nên chưa hiểu rõ địa hình Tung Dương Sơn trên Đại Lâm Tự. Cuối cùng tuy bọn hắn xuất động vô số cao thủ tiêu diệt Đại Lâm Tự nhưng vẫn để vô số cao thủ Đại Lâm Tự chạy thoát, truyền thừa Đại Lâm Tự tự nhiên cũng không bị diệt sạch.

Hiện tại Dương Tử Mặc chuẩn bị đầy đủ mới bao vây Nam Lâm Tự, tự nhiên là hắn đã tiếp thu giáo huấn, không để cho Nam Lâm Tự chút cơ hội nào!

- Không hổ là chương môn ngoại môn Đại Lâm Tự. Đại sư Dũng Tín, ý đồ của Đại công tử đều bị người đoán được!

Mà hầu như đúng lúc đại sư Dũng Tín nhắm mắt thở dài, lại nghe vài tiếng vút vút, liên tục bốn năm đạo nhân ảnh đã xuất hiện trong tiểu viện Nam Lâm Trai này.

Năm đạo nhân ảnh là năm tên nam tử mặc áo giáp tinh thiết. Trên mặt năm người này đều là sát khí hung hãn.

Chỉ trong chớp lát, năm luồng sát khí vô cùng đậm đặc đã bao phủ đại sư Dũng Tín. Chỉ cần cảm nhận được luồng sát ý này, đại sư Dũng Tín lập tức có thể cảm nhận được năm người này đều là cao thủ thân kinh bách chiến, giết người vô số.

Toàn bộ đều là cao thủ cảnh giới Võ Sư!

- A di đà phật!

Nhìn thấy năm người này đến, đại sư Dũng Tín chấp tay trước ngực, tuyên một tiếng Phật hiệu.

- Thì ra là Thiết Giáp Vệ. Thiết Giáp Vệ dưới trướng Trần Quốc Công đều xuất thân từ Ngự Lâm Quân hoàng thất, trung thành và tận tâm với hoàng thất Đại Chu. Tuy là cận vệ của Trần Quốc Công Dương Thiên nhưng cũng là do hoàng thất Đại Chu phái đi giám thị Dương Thiên. Sao mấy tên Thiết Giáp Vệ các người đã đầu phục phủ Trần Quốc Công, đã thành thủ hạ tay sai của Dương Tử Mặc rồi?

Đại sư Dũng Tín trầm giọng nói ra.

- Hừ, chim khôn biết chọn cây mà đậu. Lần này công gia đã đột phá tiến vào cảnh giới Võ Thánh trung kỳ. Năm đó tông sư Nho môn của vương triều Đại Yến, Vương Chấn kia cũng chỉ như vậy thôi. Võ Thánh trung kỳ đã có thể tung hoành thiên hạ, giờ chúng ta không đầu nhập vào công gia thì còn đợi đến khi nào?

Trong năm tên Thiết Giáp Vệ, một tên trong đó hừ lạnh một tiếng, mở miệng nói.

- Đừng nói nhảm nữa. Nam Lâm Tự chính là chương ngại đầu tiên của công gia để người cướp lấy thiên hạ. Đại công tử đã mang binh bao vây Nam Lâm Tự, chưa đầy hai tháng nữa, Nam Lâm Tự đương nhiên bị diệt không thể nghi ngờ!

- Trảm thảo trừ căn. Tên chương môn ngoại môn Nam Lâm Tự như người cũng phải chết!

- Giết!

- Giết!

- Giết!

Vài tiếng quát lớn vang lên, năm tên Thiết Giáp Vệ đồng thời hành động.

Năm lưỡi dao Cúc Văn Cương Dao sắc bén đã đến trước mặt đại sư Dũng Tín chỉ trong chớp lát.

Trả lời kèm theo trích dẫn

135. Chương 135: Đại Nhật Như Lai Kim Thân!

Vô Tận Thần Công

Chương 135: Đại Nhật Như Lai Kim Thân!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vù vù! Vù vù!

Năm lưỡi dao sắc bén vừa ra khỏi vỏ, lập tức tiếng kêu vù vù vang lên. Dường như là trong một chớp mắt, năm tên Thiết Giáp Vệ với năm chuỗi Cúc Văn Cương Dao đã đến trước mặt đại sư Dũng Tín, vây quanh đại sư Dũng Tín, phong tỏa tất cả đường lui của đại sư Dũng Tín!

Hiển nhiên, năm tên Thiết Giáp Vệ này muốn một lần hành động giết chết đại sư Dũng Tín!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Toàn bộ năm tên Thiết Giáp Vệ đều là cấp độ Võ Sư, khí huyết mạnh mẽ. Lúc này đây, năm tên này giống như năm con mãnh hổ, đang bộc phát toàn bộ lực lượng, bắt đầu khởi động khí huyết. Dưới sự chém giết toàn lực của năm tên Thiết Giáp Vệ này, cho dù là Võ Sư trung kỳ, thậm chí là cường giả cấp độ Võ Sư cao kỳ, thì cũng khó có khả năng may mắn còn sống sót.

- A di đà Phật, sát ý của mấy vị thật mạnh!

Đúng lúc này, đại sư Dũng Tín chấp tay trước ngực, trầm giọng nói Phật hiệu.

- Sát ý như thế này, Phật tổ cũng không thể dung tha. Mấy vị đều trở về cho bản tăng đi!

Sau khi truyền ra một tiếng Phật hiệu, sắc mặt của đại sư Dũng Tín lập tức biến đổi. Từ mây trời nước chảy lúc trước chợt trở nên nghiêm trọng vô cùng. Độ nhiên, một luồng khí thể uy áp mãnh liệt phát ra từ trên người đại sư Dũng Tín, như hàng long phục hổ La Hán. Sau một khắc, chỉ thấy đại sư Dũng Tín phất ống tay áo một cái, một bắt đầu khởi động một nguồn lực lượng mệnh môn, hung hăng đánh về phía năm tên Thiết Giáp Vệ kia!

Ầm! Ầm! Ầm!

Sau khi phát động chân khí, tăng bào của đại sư Dũng Tín nhanh chóng phồng lên.

Ống tay áo khẽ động, nguồn chân khí cuộn cuộn mà ra như gió đục mây tuôn. Trong chớp lát đã đến trước người năm tên Thiết Giáp Vệ!

- Không tốt!

- Không hổ là cường môn ngoại môn Nam Lâm Tự, đã đạt tới Võ Sư đỉnh phong!

Ống tay áo của đại sư Dũng Tín di chuyển, đồng thời chân khí cũng tuôn ra cuộn cuộn, khiến cho năm tên Thiết Giáp Vệ đều biến sắc. Thân thể của ba gã Thiết Giáp Vệ đi trước va chạm với luồng chân khí tràn ra từ trong cơ thể đại sư Dũng Tín. Ba gã Thiết Giáp Vệ này cảm thấy dường như ở trước mặt mình có một vòi rồng cực lớn vậy, thân thể không thể nhích một chút về phía trước. Bị luồng chân khí mệnh môn này trùng kích tới, ba gã Thiết Giáp Vệ lập tức bay ra ngoài, trong miệng, mũi tràn ra máu tươi.

Đại sư Dũng Tín là cường môn ngoại môn Nam Lâm Tự. Không những tài năng buôn bán đứng đầu thiên hạ, mà thực lực của bản thân hắn cũng đã đạt tới cấp độ Võ Sư đỉnh phong.

- Võ Sư đỉnh phong thì sao? Chấn chấn hôm nay người cũng sẽ phải chết!

- Giết! Giết!

Ba gã Thiết Giáp Vệ bị đánh lui, hai gã còn lại một trái, một phải đã đến gần đại sư Dững Tín. Bọn hắn bắt đầu huy động mạnh lưỡi dao sắc bén trong tay, đâm thẳng vào đại sư Dững Tín.

Keng! Keng!

Hai lưỡi dao sắc bén đâm vào người đại sư Dững Tín, làm rách tầng bào của đại sư Dững Tín. Nhưng lưỡi dao sắc bén Cúc Văn Cương Dao này chỉ chạm được vào làn da của đại sư Dững Tín chứ không thể xâm nhập được vào sâu trong thân thể. Dường như lưỡi dao đã đâm phải một người bằng đồng, không thể chặt đứt cơ bắp, xương cốt của đại sư Dững Tín!

- Đây là. . . Thuần Dương Kim Thân sao? Lão hòa thượng này thật lợi hại!

Hai gã Thiết Giáp Vệ tuyệt đối không ngờ rằng Cúc Văn Cương Dao của hai gã không thể làm cho đại sư Dững Tín bị thương.

Ầm! Ầm!

Hai tiếng trầm đục vang lên liên tiếp. Hai Thiết Giáp Vệ cũng bị đại sư Dững Tín đánh bay ra ngoài.

- A di đà Phật!

Đại sư Dững Tín cũng không đuổi theo năm tên Thiết Giáp Vệ bị đánh bay ra ngoài này. Hắn chỉ cúi đầu xuống, chấp tay trước ngực, lại nói một câu “A di đà Phật” .

- Quả thật lão hòa thượng này rất lợi hại. . .

Sau khi bị mấy chiêu của đại sư Dững Tín đánh lui, sắc mặt của năm tên Thiết Giáp Vệ đều thay đổi kịch liệt.

- Các người không phải là đối thủ của đại sư Dững Tín, mau lui ra đi!

Đúng lúc này, từ trong tiểu viện của Nam Lâm Trai, tiếng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng của một nữ tử chợt vang lên.

- Quả nhiên Nam Lâm Tự rất mạnh. Tuy không phải là thánh địa võ đạo, nhưng lại được Đại Lâm Tự truyền thừa hơn tám trăm bộ công pháp, coi như là nội tình thâm hậu. Mười năm trước, đại sư Dững Tín mới vừa đi vào cấp độ Võ Sư, không ngờ hôm nay đã đạt đến cấp độ Võ Sư đỉnh phong, Thuần Dương Kim Thân cũng không thể bị phá vỡ. Tuy đám người Thiết Giáp Vệ này đều đã trải qua hàng trăm trận đánh, có vô số dũng sĩ đã chết ở trên tay bọn họ. Nhưng chắc chắn không thể chém giết được đại sư Dững Tín!

Nữ tử này chậm rãi nói.

Dường như là cùng lúc tiếng cô gái này vang lên, sắc mặt của đại sư Dững Tín hơi biến đổi.

- A di đà Phật. Tô cô nương của Ngọc Mạt lâu đã đến sao?

Đại sư Dững Tín trầm giọng khẽ nói.

- Đại sư Dững Tín, người còn nhận ra ta sao? Năm đó ta muốn mang một trăm ba mươi một bộ công pháp từ trong phòng Nam Lâm Trai các người. Nhân viên cửa hàng vốn muốn ngăn cản ta, không cho ta rời đi, nhưng đại sư đã để cho ta chạy. Ân tình này của đại sư, Tô Quân Ninh ta vẫn luôn nhớ rõ!

Cô gái kia lại nói.

- Đáng tiếc rằng Quân Ninh và đại sư đều vì chủ của mình, không thể không ra tay đối với đại sư. Đại sư đã đi vào Võ Sư đỉnh phong, ngưng tụ thành Thuần Dương Kim Thân. Không biết đại sư đã ngưng tụ được tầng cao hơn, Đại Nhật Như Lai Kim Thân chưa? Quân Ninh muốn lĩnh giáo đại sư một chiêu. Nếu như đại sư có thể tiếp được Quân Ninh một chiêu Thiên Âm chuông thì Quân Ninh sẽ rút đi!

Cô gái này vừa dứt lời, lập tức một thân ảnh màu xanh lá giáng xuống từ trên bầu trời. Trong chớp lát đã đến phía trên đỉnh đầu của đại sư Dững Tín!

Nhẹ nhàng phất tay một cái, thân ảnh màu xanh lá này đưa ra một chưởng thẳng xuống đỉnh đầu đại sư Dũng Tín.

Ồ...ô...ô...n...g!

Chưởng này vừa được đánh ra, lập tức có tiếng chói tai vang lên!

Nghe tiếng vang này, cho dù thực lực của đại sư Dũng Tín đã đạt tới Vô Sư đỉnh phong thì sắc mặt cũng phải biến đổi. Cách đó không xa, sắc mặt của năm tên Thiết Giáp Vệ lại càng cực kỳ khó coi. Từ bên trong miệng, mũi, tai thất khiếu bọn hắn đều đồng loạt tràn ra từng sợi máu tươi!

- Tuyệt kỹ của Thiên Âm Môn, Đại Thiên Âm chưởng sao? Không thể tưởng được, Tô cô nương lại có thể luyện thành tuyệt kỹ cỡ này. Nếu như tuyệt kỹ Đại Phạm Âm chưởng của Đại Lâm Tự không bị thất truyền thì Tô cô nương quả thật là rất liều mạng. Đáng tiếc rằng. . . tuyệt kỹ kia đã bị thất truyền rồi. Bần tăng sẽ dùng Đại Nhật Như Lai Kim Thân để thử uy lực Đại Thiên Âm chưởng của Tô cô nương đây!

Thân ảnh màu xanh lá kia bay bổng rơi xuống, đưa ra một chưởng vô cùng đơn giản, nhưng mãi vẫn không hạ xuống đỉnh đầu của đại sư Dũng Tín.

Giờ phút này, đại sư Dũng Tín cũng không hoang mang chút nào. Hắn khoanh tròn hai chân, chậm rãi ngồi xuống, từ từ nhắm mắt lại, bắt đầu chấp hai tay trước ngực...

- A di đà Phật. . .

Một tiếng Phật hiệu xa xưa truyền ra từ trong miệng đại sư Dũng Tín.

Phật hiệu vừa ra, chạm vào “Thiên Âm” trong Thiên Âm chưởng, lập tức uy thế Thiên Âm yếu đi ba phần.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Ngay sau đó một khắc, mấy vạn khiêu huyện trong thân thể đại sư Dũng Tín bắt đầu cộng hưởng nổ vang....

Kim quang đại chấn. Từ trong thân thể đại sư Dũng Tín, một thân ảnh màu vàng chợt đứng dậy. Sau khi bóng người màu vàng này đứng dậy, lập tức cao lớn. Trong chớp lát đã hóa thành một pho tượng cao tới ba trượng, toàn thân Kim Thân tỏa ra lửa màu vàng rực. Thân thể Kim Thân này mượt mà, nét mặt lơ mơ mang theo dung mạo đại sư Dũng Tín.

Đại Nhật Như Lai Kim Thân!

Sau khi pho tượng Kim Thân màu vàng này rời khỏi thân thể đại sư Dũng Tín, cũng khép hờ hai mắt, chấp tay trước ngực. Toàn bộ Kim Thân mang theo lửa màu vàng rực, hiên ngang nghênh đón bóng người màu xanh của Đại Thiên Âm chưởng ở phía trên. . .

Trả lời kèm theo trích dẫn

136. Chương 136: Vô Sư, Vô Tôn Sao? Ta Bóp Chết Hết!

Vô Tận Thân Công

Chương 136: Vô Sư, Vô Tôn sao? Ta bóp chết hết!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sóng nhiệt cuộn cuộn, lao về phía bóng người màu xanh. Chỉ trong chớp mắt, nó đã bao phủ quanh bóng người màu xanh.

Ầm! Ầm!

Luồng sóng nhiệt này đốt cháy không khí, phát ra những tiếng nổ ầm ầm.

Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

Chỉ trong chớp mắt đó, đại sư Dũng Tín đã thi triển ra được bí pháp của Nam Lâm Tự là Đại Nhật Như Lai Kim Thân, để đối kháng với Đại Thiên Âm chuông của người mặc áo xanh kia. Cùng lúc Đại Nhật Như Lai Kim Thân từ trong cơ thể đại sư Dũng Tín thoát ra ngoài, khí thể trong thiên địa đều trở nên mạnh mẽ, và ngưng tụ đến trên người đại sư Dũng Tín. Tiếp đó, khí thể của bóng người màu xanh thi triển Đại Thiên Âm chuông, liền bị Đại Nhật Như Lai Kim Thân của đại sư Dũng Tín áp chế.

Vù vù! Vù vù!

Bóng người màu xanh này đã bị Đại Nhật Như Lai Kim Thân ngăn cản, dừng lại giữa không trung, hiện ra bóng dáng của một cô gái trẻ tuổi.

Dung mạo của cô gái trẻ này cực kỳ xinh đẹp. Đáng tiếc, vẻ mặt nàng ta không có biểu tình gì, trông giống như một người bằng đá vậy, làm cho người ta không thể đến gần. Dưới sự trùng kích của Đại Nhật Như Lai Kim Thân, vạt áo và lọn tóc của cô gái này đều bị sấy khô. Chỉ từ điểm này cũng đủ cho thấy uy lực của Đại Nhật Như Lai Kim Thân rồi.

- Thật không thể ngờ rằng đại sư Dũng Tín đã ngưng tụ được Đại Nhật Như Lai Kim Thân rồi.
- Đáng tiếc, đại sư Dũng Tín còn chưa bước vào cảnh giới Vô Tôn.
- Nếu đại sư Dũng Tín đã bước vào cảnh giới Vô Tôn, và thi triển Đại Nhật Như Lai Kim Thân vào ban ngày, mượn nhờ uy lực của Thái Dương Chân Hỏa, thì đúng là có thể đánh bại ta. Nhưng đáng tiếc...

Tiếng nói trong trẻo, lạnh lùng từ trong miệng cô gái mặc áo màu xanh truyền ra.

Cô gái mặc áo màu xanh nói xong lời cuối cùng, liền thở dài một tiếng.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một khắc sau, uy lực của Thiên Âm gần như biến mất bên trong Đại Thiên Âm chuông của cô gái áo màu xanh này, thì giờ lại mạnh mẽ xuất hiện lần nữa.

Ồ...ồ...ồ...n...g!Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trong phạm vi hơn mười trượng xung quanh, dưới sự ảnh hưởng của Thiên Âm chuông của cô gái áo xanh, những nơi có cỏ cây, gạch đá, thậm chí là con người, đều bắt đầu cộng hưởng với nhau, tạo nên những thanh âm ong ong.

- Đại Thiên Âm chuông của Tô cô nương thể hiện uy lực đầy, mau lui lại.
- Nguy rồi.

Khi năm tên Thiết Giáp vệ bị đại sư Dũng Tín đánh thương lúc trước thấy Đại Thiên Âm chuông của cô gái áo xanh thể hiện uy lực, liền biến sắc, đều muốn nhanh chóng lui lại phía sau để tránh né. Đáng tiếc, dù cho tốc độ của năm tên Thiết Giáp vệ này có nhanh hơn nữa, thì cũng khó có thể nhanh hơn tốc độ của âm thanh. Uy lực của Thiên Âm đã sớm đến trước người bọn hắn. Tuy Thiên Âm này không phải nhằm vào bọn hắn, nhưng tai bay vạ gió, nên năm người này đều bị ảnh hưởng của Thiên Âm, làm cho thân thể bọn hắn chấn động. Từ miệng, tai, mắt, mũi của bọn hắn đều phun ra máu tươi. Có thể thấy, cả năm người đều bị thương nặng.

Ong ong! Ong ong!

Cùng lúc đó, dưới sự áp lực của Đại Thiên Âm chuông của cô gái áo xanh, Đại Nhật Như Lai Kim Thân cũng đột nhiên chấn động.

Răng rắc! Răng rắc!

Một khắc sau, dưới sự tác động của Thiên Âm, từ đầu đến chân Đại Nhật Như Lai Kim Thân đều bị vỡ tan thành từng khúc. Mới chỉ một lát, Đại Nhật Như Lai Kim Thân cao hơn ba trượng này đã bị vỡ vụn hết, hoàn toàn biến mất khỏi thế gian.

Mà đúng lúc này, Đại Thiên Âm chuông của cô gái áo xanh đã đến trên đỉnh đầu của đại sư Dũng Tín.

- Đại sư Dũng Tín, đắc tội rồi.

Trên mặt cô gái áo xanh vẫn không có biểu lộ gì. Cả người nàng ta gần như không hề dừng lại, vẫn dựa theo tốc độ cũ, đánh một chuông về phía đỉnh đầu đại sư Dũng Tín.

- A di đà Phật...

Đại sư Dũng Tín vẫn khoanh chân ngồi như trước, miệng đọc một tiếng Phật hiệu. Đối mặt với cô gái áo xanh này, ông căn bản không có ý định tránh né.

Ong ong!

Lúc uy lực của Thiên Âm chuẩn bị đánh trúng đỉnh đầu đại sư Dũng Tín.

- Hừ.

Mà đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh không biết từ đâu vang lên.

- Đại Thiên Âm chuông sao? Đồ con gái lẳng lơ của Thiên Âm môn mà lại dám đến kinh thành của Đại Chu ta làm loạn hả? Hay là các ngươi không coi lão phu ra gì? Bí pháp của Thiên Âm môn chỉ có chút tài mọn mà thôi, sao có thể so sánh với hạo nhiên chính khí của Nho môn ta được? Đồ con gái ti tiện nhà người, sao còn không mau rời đi. Đừng để lão phu ra tay nặng.

Tiếng gầm cuộn cuộn từ vị trí trung tâm Hoàng Thành trong kinh thành Đại Chu truyền tới.

Tiếng gầm này vừa phát ra, giống như có một vị Đại Tông Sư Nho môn đứng ở chỗ này, nghiêm khắc quát cô gái áo xanh vậy. Dưới tiếng gầm mang theo hạo nhiên chính khí tự nhiên của hắn, Đại Thiên Âm chuông của cô gái áo xanh bị trùng kích, bị tiếng gầm cuộn cuộn này bao phủ.

- Là Đại Tông Sư Nho môn Trương Chu Chính à?

Cô gái áo xanh nhìn thấy tiếng gầm này phá tan được Thiên Âm chuông của mình liền không khỏi nhú mày lại.

- Trương Chu Chính, người cũng mới đạt tới cảnh giới Đại Tông Sư đỉnh phong, còn chưa bước vào cảnh giới Võ Thánh, mà đã muốn dùng sức một mình trấn áp toàn bộ kinh thành hay sao? Chẳng lẽ, người nghĩ rằng, người là tông sư Nho môn Vương Chấn trước kia hả? Nho môn đã xuống dốc, dù ngay cả Vương Chấn sống lại cũng không dám nói chuyện với đệ tử Thiên Âm môn ta như vậy.

Về mặt cô gái áo xanh băng hàn, lạnh lùng nói.

- Tiệp tỳ, người giỏi lắm. Thiên Âm môn là thánh địa võ đạo thì sao? Trương Chu Chính ta chưa chắc đã sợ, chứ đừng nói là một Võ Tôn nho nhỏ như người. Dù là tỷ tỷ Tô Thanh Như của người, đã đạt đến cảnh giới Đại Tông Sư, cũng không dám ăn nói như vậy trước mặt ta. Hạo nhiên chính khí của Nho môn ta chuyên dùng để khắc chế bọn trộm cướp các người. Trấn áp cho ta.

- Trấn áp!

- Trấn áp!

Trương Chu Chính liên tục quát lớn ba tiếng.

Tuy cách xa nhua vài dặm, nhưng trong một khắc kia, cô gái áo xanh vẫn cảm nhận được một lực áp mạnh mẽ từ phía chân trời đang nhanh chóng lao tới, rồi nháy mắt đề lên trên người mình. Nàng cảm thấy, mình như bị rơi vào trong vũng bùn, rất khó hành động.

- Nguy rồi. Tên Trương Chu Chính này mượn nhờ hoàng khí Hoàng Thành để áp đảo ta.

Cô gái áo xanh biến sắc.

- Trước đây, Âu Tử Hồng là đạo chủ Tiên Sư Đạo, là quốc sư Đại Chu, đã mượn nhờ hoàng khí Hoàng Thành, mà với cảnh giới Đại Tông Sư thi triển bí thuật hàng long phục hổ, cũng đã đánh lui được một trong mười Đại Yêu thánh, Kim Hổ yêu thánh. Còn bây giờ, mình mới chỉ đạt tới cảnh giới Tôn Giả đỉnh phong. Nên Trương Chu Chính dùng hoàng khí để thi triển hạo nhiên chính khí của Nho môn, vẫn có thể trấn áp được mình dù cách mình tới hơn mười dặm.

- Đi.

Lúc này, cô gái áo xanh không hề do dự, cả người hơi động, liên tục vung hai tay lên, đẩy hạo nhiên chính khí xung quanh ra, muốn chạy ra khỏi Nam Lâm Trai này.

- Đi! Đi! Đi!

Cùng lúc đó, năm tên Thiết Giáp vệ kia cũng cố gắng đứng dậy, muốn nhảy qua tường chạy đi, thoát khỏi Nam Lâm Trai này.

Nên biết rằng, ở trong Nam Lâm Trai không chỉ mình đại sư Dũng Tín là cao thủ. Chỉ là vừa rồi, bọn chúng đến đánh lén, ám sát, đánh nhau với đại sư Dũng Tín mới chỉ được một lát mà thôi. Vậy nên, cao thủ trong Nam Lâm Trai chưa kịp phản ứng cũng là chuyện bình thường. Một khi những cao thủ kia đến, chỉ e năm tên Thiết Giáp vệ này sẽ không chạy trốn an toàn được.

- Muốn chạy sao?

- Đã thương sư phụ ta mà còn muốn chạy sao?

- Ở lại cho ta.

Đúng lúc này, từ một căn mật thất trong khu sân nhỏ gần đây, một tiếng nói lạnh như băng vang lên.

Ầm!

Cánh cửa lớn bằng đá của căn mật thất bị đánh mạnh bay ra ngoài, hung hăng đập về phía cô gái áo xanh đang ở giữa không trung.

Cô gái áo xanh nhíu mày, vung tay lên một cái, cánh cửa lớn bằng đá này liền lập tức bị đánh tan, tạo nên những âm thanh bang bang, khiến đá vụn bay tán loạn. Nhưng, cùng lúc cô gái áo xanh đánh vỡ cánh cửa bằng đá, lại chợt cảm giác được, một móng vuốt sắc bén cực lớn của mãnh thú, mang theo uy áp của thượng cổ mãnh thú, đánh một trảo tới trước mặt mình với thanh thế to lớn. Vậy mà, nó đã bức được Thiên Âm chưởng cùng hạo nhiên chính khí của Trương Chu Chính ở xa xa kia dạt về một bên.

- Võ Sư sao? Võ Tôn sao? Không cần biết ngươi là cao thủ cảnh giới gì, chỉ cần ngươi đã dám đến Nam Lâm Trai, vậy thì lưu lại chút đồ đi.

Móng vuốt sắc bén của mãnh thú lao đến trước mặt cô gái áo xanh. Tiếp đó, năm ngón tay cụp lại, bóp mạnh một cái, muốn bóp chết cô gái áo xanh có cảnh giới Võ Tôn này.

Trả lời kèm theo trích dẫn

137. Chương 137: Thu Chút Tiên Lãi Trước

Vô Tận Thần Công

Chương 137: Thu chút tiên lãi trước

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Kể nào vậy?

Móng vuốt của mãnh thú này xuất hiện quá đột ngột. Trong lúc cô gái áo xanh còn đang sửng sốt, thì móng vuốt sắc bén này đã đến trước mặt nàng, hung hăng tung một trảo về phía nàng, gần như đã chop được cả cô gái áo xanh kia vào trong lòng bàn tay.

Cô gái áo xanh nhú mồm, quát to một tiếng, cả người hơi di chuyển. Tiếp đó, một luồng chân khí như sóng âm từ trong cơ thể nàng bỗng nhiên xuất hiện, vững vàng ngăn cản được một trảo của móng vuốt mãnh thú sắc bén này. Năm ngón tay của móng vuốt mãnh thú sắc bén này cách xung quanh thân thể cô gái áo xanh được một xích, thì không thể tiến thêm được nữa.

- Hừ, tiện tỳ, còn chưa cút đi sao? Hay là muốn lão phu giết chết hả?

Đúng lúc cô gái áo xanh ngăn cản được một trảo của móng vuốt mãnh thú sắc bén kia, còn chưa kịp hành động tiếp, thì giọng nói lạnh lùng của Trương Chu Chính lại vang lên lần nữa.

- Hừ.

- Nếu ngươi đã không muốn đi, vậy thì liền lưu lại đi.

Trương Chu Chính hừ lạnh một tiếng. Sau đó, một luồng bạo nhiên chính khí cách không mãnh liệt đánh tới. Ầm một tiếng, luồng chính khí này va chạm với chân khí sóng âm xung quanh thân cô gái áo xanh. Cô gái áo xanh bị luồng bạo nhiên chính khí này đánh trúng, thân thể chấn động, chân khí sóng âm quanh người lập tức bị tan rã ra.

- Nằm xuống cho ta.

Mà đúng lúc này, một tiếng quát lớn truyền đến. Cái móng vuốt mãnh thú sắc bén kia không còn bị chân khí sóng âm ngăn cản nữa, liền lập tức mạnh mẽ bóp chặt thân thể nhỏ bé xinh xắn của cô gái áo xanh. Mấy tiếng răng rắc vang lên. Lực bóp của chiếc móng vuốt mãnh thú sắc bén kia rất lớn, tác động lên người cô gái áo xanh, khiến cho cơ bắp xương cốt của nàng kêu lên mấy tiếng răng rắc.

- Phụt.

Cô gái áo xanh phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt tràn đầy oán hận.

- Trương Chu Chính, uổng cho ngươi là Đại Tông Sư Nho môn, lại đi đánh lên một tiểu cô nương của Thiên Âm môn ta sao? Nếu ngươi muốn đánh nhau, thì Tô Thanh Như ta xin bồi.

Đúng lúc cô gái áo xanh bị móng vuốt mãnh thú sắc bén kia bắt được, chuẩn bị chà đạp một phen, thì một giọng nói cũng rất lạnh lùng của một cô gái khác vang lên, từ một nơi không xa chỗ này. Nơi đó chính là Ngọc Mạt lâu.

- Tô Thanh Như sao? Trong Hoàng Thành Đại Chu mà ngươi dám đánh nhau với ta sao?

Giọng nói của Trương Chu Chính lại vang lên lần nữa.

- Được rồi, hai vị. Nơi đây là nơi quan trọng trong kinh thành, là Hoàng Thành. Hai vị tạm thời dừng tay đi. Có ân oán gì thì có thể lên giải quyết.

Đúng lúc Trương Chu Chính cùng Tô Thanh Như đang đối chọi gay gắt, không ai chịu nhường ai, một giọng nói khác lại vang lên trên không trung kinh thành.

- Hừ.

- Hừ.

Trương Chu Chính cùng Tô Thanh Như đồng thời hừ lạnh một tiếng.

- Trương Chu Chính, ngươi nhục mạ tỷ muội của ta, mắng chúng ta là tiện tỳ. Sớm muộn gì cũng có một ngày, ta với người sẽ đánh một trận.

Giọng nói của Tô Thanh Như vang lên. Chẳng qua, thanh âm này ngày càng nhỏ, dần dần gần như không thể nghe thấy được nữa.

Cùng lúc đó, hạo nhiên chính khí trong Nam Lâm Trai được Trương Chu Chính điều khiển để áp chế cô gái áo xanh kia cũng nhanh chóng biến mất. Có thể thấy, Trương Chu Chính cùng Tô Thanh Như đã tạm thời đạt thành một thoả thuận nào đó, nên đều không ra tay nữa. Dù sao, hai cao thủ Đại Tông Sư mà đánh nhau trong kinh thành cũng sẽ liên lụy rất rộng.

- Cút ngay.

Cùng lúc hạo nhiên chính khí của Trương Chu Chính biến mất, cô gái áo xanh cũng đồng thời quát lên một tiếng.

Ngay sau đó, một luồng chân khí sóng âm vô cùng mênh mông từ trong thân thể cô gái áo xanh tràn ra.Ầm một tiếng, luồng chân khí này bắt lấy móng vuốt mãnh thú sắc bén kia. Tiếp đó, luồng chân khí sóng âm này bắt đầu lao nhanh tới chỗ người cầm chiếc móng vuốt kia. Đó là một người thanh niên cưỡi trần, phía dưới chỉ mặc một chiếc quần đùi màu đen.

- Chân khí sóng âm hả? Thứ này có thể gây tổn thương cho người khác nhưng chưa chắc có thể làm ta bị thương.

- Phần Chúc Lôi Đình cương khí.

Người thanh niên này quát khê một tiếng. Sau đó, quanh thân hắn, từng luồng khí tức cương khí mang theo sấm sét, hoả diễm bắt đầu toả ra. Khi chân khí sóng âm của cô gái áo xanh này tiếp xúc với cương khí kia liền lập tức bị cản nát, đốt cháy, biến mất vô tung.

- Tên ranh con, mỗi thù hôm nay ngươi làm ta bị thương, ngày sau ta sẽ báo.

Trong mắt cô gái áo xanh tràn ngập hận ý nhìn người thanh niên kia một cái, rồi nhảy lên một chút, liền rời khỏi Nam Lâm Trai.

- Ngày sau sẽ báo thù người đã làm ngươi bị thương sao? Hôm nay ngươi làm sư phụ ta bị thương. Xem ra, chúng ta coi như kết thù khó giải rồi. Một ngày nào đó, Dương Thạc ta tất nhiên sẽ tìm người tính toán mối thù này.

Người thanh niên cầm chiếc móng vuốt sắc bén của mãnh thú, nhìn theo phương hướng cô gái áo xanh biến mất, lạnh lùng nói nhỏ.

Người thanh niên này chính là Dương Thạc.

Lúc trước, khi đại sư Dũng Tín bị năm tên Thiết Giáp vệ ám sát, Dương Thạc vừa mới đột phá, đang ở trong mật thất cách đó không xa.

Vốn khi Dương Thạc thấy năm tên Thiết Giáp vệ ám sát đại sư Dũng Tín thì định xông ra mật thất giúp đỡ. Nhưng hắn thấy đại sư Dũng Tín có thể đánh lui năm tên Thiết Giáp vệ một cách dễ dàng nên mới không xuất hiện. Dù sao, năm tên Thiết Giáp vệ đều có cảnh giới Võ Sư, mà Dương Thạc mới chỉ là Luyện Khí hậu kỳ. Dù Dương Thạc muốn ra ngoài giúp đỡ đại sư Dũng Tín, chỉ sợ, sẽ thêm phiền cho đại sư Dũng Tín mà thôi.

Sau đó, cô gái áo xanh xuất hiện, dùng Đại Thiên Âm chưởng tấn công đại sư Dũng Tín. Đại sư Dũng Tín dùng Đại Nhật Như Lai Kim Thân để ngăn cản nàng ta. Toàn bộ quá trình diễn ra chỉ trong thời gian chớp mắt mà thôi.

Lúc Dương Thạc lao ra khỏi mật thất, thì Trương Chu Chính đã bức lui cô gái áo xanh rồi.

- Cô gái áo xanh này đạt tới cảnh giới Võ Tôn đỉnh phong rồi sao? Nàng ta nhiều nhất cũng chỉ hơn hai mươi tuổi thôi, mà đã đạt đến cảnh giới Võ Tôn đỉnh phong rồi. Dù là Lục ca cũng không thể có tư chất thông minh như nàng ta được. Không chỉ thế, không những nàng thông minh tuyệt đỉnh, mà chắc là còn có nhiều cơ duyên, vận may lớn mới có thể có thành tựu như hiện nay.

- Võ Tôn thì đã sao. Rồi sẽ có một ngày, Dương Thạc ta cũng có thể đuổi kịp và vượt qua ngươi, báo thù cho sư phụ ta.

Đối mặt với cao thủ cấp độ Võ Tôn đỉnh phong, Dương Thạc chẳng những không hề sợ hãi một chút nào, ngược lại từ đáy lòng còn sinh ra một loại hào khí.

- Đi.

- Đi! Đi!

Trong khi Dương Thạc đang suy nghĩ những việc này, năm tên Thiết Giáp vệ vẫn còn trong Nam Lâm Trai nhao nhao quát khẽ một tiếng, cả người nhảy lên, muốn chạy ra khỏi Nam Lâm Trai.

Năm tên Thiết Giáp vệ đều có cảnh giới Võ Sư sơ kỳ, đều mạnh hơn rất nhiều so với Dương Thạc.

Chỉ tiếc, Thành Môn Thất Hoả, tai bay vạ gió. Vốn khi cô gái áo xanh đánh nhau với đại sư Dũng Tín, hai người này đã dùng đến Đại Thiên Âm chưởng và Đại Nhật Như Lai Kim Thân đều là hai môn tuyệt kỹ. Về sau, Đại Tông Sư Nho môn Trương Chu Chính lại sử dụng hoàng khí Hoàng Thành cách không đánh cô gái áo xanh. Từ đó, các loại khí tức mạnh mẽ thi nhau tràn ra, khiến cho thân thể năm tên Thiết Giáp vệ bị chấn động, không ngừng phun ra máu tươi. Bây giờ, bọn chúng đã hao hết sức lực rồi.

Dù sao, năm tên Thiết Giáp vệ không phải Dương Thạc, không có bí pháp cương khí như của Đại Tông Sư, nên không thể dễ dàng chống lại khí tức do Trương Chu Chính và cô gái áo xanh tràn ra được.

Lúc này, cô gái áo xanh đã bỏ đi, nên năm tên Thiết Giáp vệ tất nhiên cũng muốn rút đi.

- Hừ. Còn muốn chạy sao?

Cùng lúc năm tên Thiết Giáp vệ muốn chạy đi, giọng nói lạnh lùng của Dương Thạc chợt vang lên.

- Các người cùng phe với cô gái áo xanh kia phải không?

- Mặc dù sư phụ ta không phải do các người làm bị thương. Nhưng các người lại đến Nam Lâm Trai ám sát sư phụ ta, mà còn muốn an toàn rời đi sao? Vừa may, không biết bao giờ ta mới có thể đánh với cô gái áo xanh kia một trận. Hôm nay, ta lấy tính mạng các người trước, thu chút tiền lãi đã.

Dương Thạc quát lớn một tiếng, rồi nhanh chóng vung lên Huyền Ứng đoạn trảo, bắt lấy một tên Thiết Giáp vệ.

Hắn bóp mạnh một cái, Huyền Ứng đoạn trảo tiếp xúc với áo giáp trên người tên Thiết Giáp vệ kia, phát ra thanh âm 'cọt kẹt'. Chỉ trong nháy mắt, bộ thiết giáp này đã bị Huyền Ứng đoạn trảo bóp thành một đồng sắt vụn.

Ầm!

Ầm một tiếng, tên Thiết Giáp vệ này lập tức bị bóp nát.

138. Chương 138: Công Pháp Phù Hợp Mười Bốn Phần!

Vô Tận Thần Công

Chương 138: Công pháp phù hợp mười bốn phần!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cường giả cấp độ Võ Sư lại bị một trảo của Dương Thạc bóp nát!

Bốn gã Thiết Giáp Vệ khác đều không thể tin được, mở to hai mắt ra nhìn.

Bản thân năm người này đều đã tiến vào cấp độ Võ Sư, tuy lúc trước bị trọng thương đã là nỗ lực hết đà nhưng lực lượng khí huyết bản thân vẫn mệnh mông cường đại như cũ. Lực lượng khí huyết của Dương Thạc chỉ là Luyện Khí hậu kỳ, có lẽ có thể lợi dụng lúc người khác gặp khó khăn để đánh bại một trong mấy Thiết Giáp Vệ này, nhưng muốn một trảo dễ dàng bóp nát một Thiết Giáp Vệ, đây gần như là chuyện không thể nào! xem tại

Nhưng sự thật lại bày ở trước mắt bọn hắn!

Trước mặt Dương Thạc, Thiết Giáp Vệ kia hầu như không có chút sức chống cự!

Thậm chí dưới Huyền Ứng Đoạn Trảo của Dương Thạc, một thân Thiết Giáp của Thiết Giáp Vệ kia cũng lập tức bị vỡ nát, không có chút tác dụng phòng ngự nào...

- Tiểu tử này thật tà môn!

- Móng vuốt kia tuyệt đối là thần binh lợi khí!

- Không cần liều mạng, mau lùi lại!

Ánh mắt Thiết Giáp Vệ nhìn về phía Dương Thạc kiêng kị đến tận cùng, không dám giao thủ với Dương Thạc, lập tức muốn bỏ chạy.

- Đã đến Nam Lâm Trai mà còn muốn đi sao?

Chính là sau một khắc, giọng nói của một nữ tử chợt vang lên.

Vút!! Vút!! Vút!!

Mười mấy đạo nhân ảnh liên tục tiến vào tiểu viện Nam Lâm Trai. Toàn bộ mười mấy người này đều mặc trang phục Hỏa La Quốc, lộ ra vẻ cao lớn khôi ngô, tóc vàng mắt xanh, chính là võ sĩ Hỏa La Quốc. Trong tay mỗi một võ sĩ Hỏa La Quốc đều cầm một thanh Viên Nguyệt Loan Dao. Lúc tiến vào trong hậu viện Nam Lâm Trai, đồng thời bọn hắn lớn tiếng quát rồi lao về phía bốn gã Thiết Giáp Vệ đang muốn chạy trốn.

Ông...! Ông...!

Viên Nguyệt Loan Dao phát ra từng tiếng vù vù, đánh về phía bốn gã Thiết Giáp Vệ. Mấy võ sĩ Hỏa La Quốc này ít nhất đều có tu vi Luyện Khí, cầm lưỡi dao sắc bén trong tay, tốp năm tốp ba công kích đến, uy thế cường đại, cho dù bốn gã Thiết Giáp Vệ này không bị thương, muốn ngăn cản thì chỉ sợ cũng không dễ dàng.

- Không tốt!

Nhìn thấy hơn mười tên võ sĩ Hỏa La tiến đến, bốn gã Thiết Giáp Vệ liền biến sắc.

Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!

Lưỡi dao sắc bén cứa vào thịt kêu thành tiếng. Hai gã Thiết Giáp Vệ bị trúng vài đao, toàn bộ bị cắt vào chỗ hiểm, chết tại chỗ. Ngoài ra còn có một tên Thiết Giáp Vệ bị chém đứt một chân nên không thể di chuyển. Hắn chợt quát một tiếng, Cúc Văn Cương Dao trong tay vừa mới đánh bay một tên võ sĩ Hỏa La Quốc thì đã sớm bị mấy tên võ sĩ Hỏa La khác dùng loan đao đâm xuyên qua người, sinh cơ đoạn tuyệt.

Tên Thiết Giáp Vệ cuối cùng phản ứng nhanh, nhanh chóng lùi về phía sau, trên người chẳng qua chỉ bị dính hai đao chứ không bị thương đến chỗ hiểm.

- Võ sĩ Hỏa La Quốc? Nam Lâm Tự được lắm, quả nhiên cấu kết với Hỏa La Quốc, ý đồ phá hủy Đại Chu, bắt trung bắt nghĩa...

Tên Thiết Giáp Vệ này quát mắng, lùi đến trước mặt Dương Thạc.

- Hả? Các người phản bội Đại Chu, đầu phục dưới trướng phụ thân ta đã là bắt trung bắt nghĩa đến cực hạn rồi, còn muốn vu oan hãm hại Nam Lâm Tự sao?

- Nếu các người ngoan ngoãn làm việc cho phụ thân mà không trêu chọc chúng ta, có lẽ chúng ta đã có thể lưu lại cho các người một con đường sống. Hiện tại hãy chết đi!

Dương Thạc quát khê một tiếng, Huyền Ứng Đoạn Trảo đã đánh đến đỉnh đầu Thiết Giáp Vệ này.

- Người là... người là Dương Thạc?

Nghे thấy Dương Thạc nói đến Dương Thiên, Thiết Giáp Vệ này liền biến sắc.

Uỳnh!

Không đợi tên Thiết Giáp Vệ này nói gì nữa, Huyền Ưng Đoạn Trảo này đã sớm bắt được tên Thiết Giáp Vệ này, tay phải ầm ầm bộc phát lực đạo. Ầm ầm một tiếng, tên Thiết Giáp Vệ này dĩ nhiên đã biến thành đồng thít nát.

Tất cả năm tên Thiết Giáp Vệ cấp độ Võ Sư đều đã chết!

- Dương Thạc, người không sao chứ?

Thân ảnh một nữ tử chợt xuất hiện trong hậu viện Nam Lâm Trai, đúng là công chúa Hỏa La Quốc Đại Lâm Nhi.

- Ta không sao. Nhưng sư phụ đã trúng Đại Thiên Âm Chưởng của cao thủ Thiên Âm Môn cấp độ Võ Tôn rồi, không biết tình huống thế nào...

Nói xong, Dương Thạc lập tức nhìn lại phía đại sư Dũng Tín. Mà nhìn thấy đại sư Dũng Tín, đồng thời thân thể Dương Thạc chấn động, hai hàng lông mày lập tức nhăn lại, “ồ” một tiếng.

Giờ phút này, đại sư Dũng Tín vẫn ngồi khoanh chân trên mặt đất như trước.

Chỉ có điều thân thể đại sư Dũng Tín vốn mập mạp to lớn thì giờ phút này, cơ bắp dưới làn da nhanh chóng khô quắt lại, chỉ trong nháy mắt đã gầy đi năm ba mươi cân. Làn da vốn trắng nõn căng mịn cũng trở nên u ám, nếp nhăn hiện ra, thậm chí còn xuất hiện mấy điểm lấm tấm màu nâu đen như lão giả tám chín mươi tuổi!

- Sư phụ!

Dương Thạc có thể cảm giác được lực lượng khí huyết trong thân thể đại sư Dũng Tín đang nhanh chóng biến mất.

Thân hình nhoáng lên, Dương Thạc đã đến mặt thất lúc trước của hắn, lấy ra một khối Huyết Tinh Thạch Nhũ từ trong đồng quần áo, lập tức đi đến trước mặt đại sư Dũng Tín, cắt một miếng rồi bỏ Huyết Tinh Thạch Nhũ vào trong miệng đại sư Dũng Tín.

Huyết Tinh Thạch Nhũ dung nhập vào thân thể, mặc dù tốc độ mất khí huyết của đại sư Dũng Tín không dừng lại nhưng có Huyết Tinh Thạch Nhũ bổ sung, tốc độ thân thể khô quắt cũng chậm lại.

- Vô dụng thôi!

Đại sư Dũng Tín lắc đầu, chậm rãi nói ra.

Giờ phút này, đại sư Dũng Tín không có nửa phần khí tức con buôn mà giống như một lão tăng trong ngôi chùa cổ, trên người chỉ còn lại Phật tính thuần túy nhất.

- A di đà phật, vì sư dùng cảnh giới Võ Sư đỉnh phong cưỡng ép vận chuyển Đại Nhật Như Lai Kim Thân vốn đã là hành sự nghịch thiên. Đại Nhật Như Lai Kim Thân bị hủy diệt thì càng đoạn tuyệt sinh cơ, không thể sống tiếp...

Đại sư Dũng Tín tuyên một tiếng Phật hiệu, từ từ nói ra.

- Đáng tiếc, Nam Lâm Tự ta nội tình trăm năm rốt cục bị hủy hoại trong chốc lát.

Đại sư Dũng Tín khẽ thở dài một tiếng, lấy ra một tấm lệnh bài nhỏ màu vàng nhạt từ trong tay áo, đặt vào tay Dương Thạc.

- Đây là lệnh bài chưởng môn ngoại môn Nam Lâm Tự, cầm lệnh bài này trong tay thì có thể truyền lại tin tức dù có cách xa Nam Lâm Tự vạn dặm. Lúc trước vì sư nhìn thấy lệnh bài truyền tấn này phát ra hào quang màu da cam, biết rõ Nam Lâm Tự đã gặp nguy cơ... Tấm lệnh bài này do Dương Thạc người tạm thời bảo quản, nếu có cơ hội thì hãy bảo trụ truyền thừa Nam Lâm Tự nhất mạch...

- Lúc trước lệnh bài chưởng môn này phát ra ánh sáng màu da cam chứ không phải màu đỏ, chắc hẳn Nam Lâm Tự còn chưa tới thời khắc sinh tử tồn vong. Dương Tử Mặc triệu tập mười vạn đại quân đến Nam Tĩnh công phá Nam Lâm Tự cũng phải tốn ít nhất hai tháng... Dương Thạc người không cần quan tâm nhiều về chuyện này. Hiện tại vì sư sẽ truyền cho người hai bộ công pháp Thông Khiếu và Đại Nhật Như Lai Kim Thân. Người tu thành hai bộ công pháp này, coi như là truyền thừa Nam Lâm Tự vẫn chưa đoạn tuyệt.

Đại sư Dũng Tín nói.

Công pháp Thông Khiếu và công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân sao?

Sắc mặt Dương Thạc lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng.

Sắc mặt Đại Lâm Nhi cũng ngưng trọng. Từ lời nói của đại sư Dũng Tín, nàng cũng có thể biết được đại sư Dũng Tín đã đoạn tuyệt sinh cơ, đang trong lúc hấp hối rồi.

- Đồ nhi, nghe cho kỹ...

Trong tích tắc, ngữ khí của đại sư Dũng Tín trở nên vô cùng trầm thấp, dùng ngữ điệu ổn định chậm rãi đọc pháp quyết Đại Nhật Như Lai Kim Thân và pháp quyết Thông Khiếu.

- Công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân, độ phù hợp mười hai phần.

- Thông Khiếu, độ phù hợp... mười bốn phần.

Lúc đại sư Dũng Tín đọc hai bộ công pháp, trong đầu Dương Thạc lại xuất hiện hai đoạn tin tức như vậy.

Độ phù hợp của hai bộ công pháp này với Dương Thạc vậy mà phân biệt đạt tới mười hai phần và mười bốn phần. Nhất là bộ Thông Khiếu kia, Dương Thạc vốn cho rằng độ phù hợp không khác Phật Tửu lắm, cũng là công pháp có độ phù hợp ba phần. Vậy mà nó lại vượt qua tất cả công pháp Dương Thạc tu luyện hiện tại, kể cả công pháp dung hợp Thuần Dương Huyền Ứng Công, đạt tới độ phù hợp đáng sợ mười bốn phần!

- A di đà phật...

Mà đúng lúc Dương Thạc thẫn kinh ngạc, đồng thời đại sư Dũng Tín cũng đọc hết âm tiết cuối cùng. Một tiếng Phật hiệu tang thương truyền ra từ trong miệng đại sư Dũng Tín. Sau một khắc, trong thân thể đại sư Dũng Tín không còn nửa phần khí huyết, dĩ nhiên đã viên tịch.

139. Chương 139: Thiên Tài Đứng Đầu Thiên Âm Môn

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 139: Thiên tài đứng đầu Thiên Âm Môn

Kinh sư Đại Chu, Ngọc Mạt Lâu.

Trong bóng đêm, một bóng người màu xanh nhanh chóng hạ xuống Ngọc Mạt Lâu, là một nữ tử mặc áo lục có vẻ hơi nhỏ nhắn. Khóe miệng nữ tử áo lục này có một vết máu, mặt lạnh như sương, hiển nhiên tâm tình vô cùng không tốt.

Nữ tử áo lục này không phải ai khác, chính là đệ tử Thiên Âm Môn đã dùng chưởng đánh nát Đại Nhật Như Lai Kim Thân của đại sư Dũng Tín, về sau bị Đại Tông Sư Nho môn Trương Chu Chính áp chế, lại bị Huyền Ứng Đoạn Trảo của Dương Thạc nắm chặt, thậm chí còn bị chút nội thương. truyện copy từ

Tên của nàng là Tô Quân Ninh.

Đúng là thiếu nữ thiên tài hơn mười năm trước đã nhớ hết một trăm ba mươi một bộ công pháp vũ kỹ trong mật thất Nam Lâm Trai, khiến đại sư Dũng Tín cũng không thể làm gì được!

Cũng là đương đại lâu chủ của Ngọc Mạt Lâu, thân muội muội của cường giả Đại Tông Sư Tô Thanh Như.

Tiến vào Ngọc Mạt Lâu, Tô Quân Ninh nhanh chóng đi tới một gian phòng đẹp đẽ quý giá, thậm chí cũng không lau đi vết máu ở khóe miệng.

Kết...

Vừa mới tiến đến trước gian phòng kia, cửa gian phòng liền mở ra, một thiếu nữ có dáng vẻ thị nữ đang đi ra từ trong phòng.

- Quân Ninh tiểu thư?

Nhìn thấy Tô Quân Ninh, thị nữ này sững sờ.

- Hương Tuệ, tỷ tỷ của ta có trong phòng chứ?

Tô Quân Ninh nhìn cũng như không nhìn thị nữ này, dùng ngữ khí lạnh như băng trầm giọng nói ra.

- Đại tiểu thư vừa mới trang điểm, chuẩn bị nghỉ ngơi...

Thiếu nữ tên Hương Tuệ này đang nói, đã thấy Tô Quân Ninh căn bản không quan tâm, thò tay đẩy cửa phòng tiến vào.

Trong phòng có một nữ tử hai mươi mấy tuổi đang nhìn gương trang điểm, tháo xuống từng kiện từng kiện đồ trang sức trên đầu. Sau khi tháo hết trang sức, dung mạo của nữ tử này vẫn thanh lệ thoát tục như trước, chỉ sợ ngay cả hoa khôi trong Ngọc Mật Lâu cũng không thể so sánh được. Nữ tử này đúng là đương đại lâu chủ Ngọc Mật Lâu, cường giả Đại Tông Sư đã giằng co từ xa với Trương Chu Chính ở kinh sư Đại Chu lúc trước, Tô Thanh Như.

- Đã trở về rồi à? Không thể tưởng tượng được đại sư Dững Tín này lại thật sự tu thành Đại Nhật Như Lai Kim Thân, mặc dù là cưỡng ép sử dụng nhưng cũng khiến người ta giật mình. Đại sư Dững Tín thúc giục Đại Nhật Như Lai Kim Thân đã kinh động đến Trương Chu Chính đang chuyên tâm nghiên cứu học vấn ở Hoàng Thành...

- Kinh động đến Trương Chu Chính rốt cục cũng không tốt lắm. Cũng may Kim Thân của đại sư Dững Tín đã bị phá, không thể sống tiếp. Đại sư Dững Tín chính là kỳ tài kinh doanh, đều có liên hệ với công chúa Hỏa La và Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ. Hiện tại công gia còn chưa hoàn toàn vạch mặt với Đại Chu, chưa từng cử binh, Dương Tử Mặc dẫn binh vây quét Nam Lâm Tự thì cũng hơi mạo hiểm. Nếu giữ đại sư Dững Tín lại, hấn vận tác ở kinh sư thì sẽ gây ra một số phiền toái không cần thiết, lại cản trở công gia...

Biết Tô Quân Ninh tiến đến, Tô Thanh Như vẫn trang điểm như trước, nhỏ giọng nói ra.

- Ừm.

Tô Quân Ninh khẽ ừm một tiếng, sắc mặt vẫn lạnh lùng như trước.

- Hả? Người bị thương?

Lúc Tô Quân Ninh lên tiếng, Tô Thanh Như lập tức cảm giác được trong hô hấp của Tô Quân Ninh có mang theo một chút khí tức máu tanh, hiển nhiên đã bị thương nhẹ.

Tô Thanh Như vội vàng đứng dậy, bắt chắp trang điểm, ân cần nhìn muội muội của nàng.

- Tuy hạo nhiên chính khí của Trương Chu Chính kia lợi hại nhưng cũng không thể nào làm người bị thương. Rốt cục là người nào đã làm người bị thương?

Tô Thanh Như chau mày, nhanh chóng hỏi.

- Hừ, là tên đệ tử của đại sư Dững Tín!

Tô Quân Ninh hừ lạnh một tiếng, trong mắt gần như muốn bốc lửa.

- Chỉ là Luyện Khí hậu kỳ nhưng lại thừa dịp Trương Chu Chính dùng hạo nhiên chính khí chế trụ ta mà đánh lén khiến ta bị thương. Sớm muộn gì ta cũng phải tìm người này tính sổ!

Tô Quân Ninh lạnh lùng nói.

- Đệ tử của đại sư Dững Tín là Dương Thạc kia?

Nghe Tô Quân Ninh nói những lời này, sắc mặt Tô Thanh Như vẫn không biến đổi, mí mắt hơi rủ xuống, không biết đang nghĩ gì.

- Dương Thạc kia đã tiến vào Luyện Khí hậu kỳ rồi sao? Đúng rồi, lúc trước đánh một trận với Già La Minh, khí huyết của Già La Minh đã chuyển hết lên người hắn. Chắc là hắn đã dùng phương pháp gì đó luyện hóa khí huyết của Già La Minh nên mới đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ. Đáng tiếc thiên tư của Dương Thạc này quá kém, nếu không có công pháp thích hợp thì chỉ sợ tu luyện đến cấp độ Võ Sư là kết thúc thôi. Hiện tại hắn bị Già La Minh dùng Đại Chuyển Sinh Thuật ám toán, muốn tiếp tục tăng tiến nữa thì càng khó như lên trời...

- Quân Ninh, Dương Thạc có chút quan hệ với tiểu sư muội, nề mặt tiểu sư muội mà đừng quan tâm hắn nữa. Hắn sẽ không gây ảnh hưởng gì với đại kế của công gia đâu.

Tô Thanh Như nói.

- Huống hồ ta đã đạt thành thỏa thuận với Trương Chu Chính, sắp tới người cũng không thể nháo sự ở kinh thành nữa.

- Dương Tử Mặc đã bao vây Nam Lâm Tự. Tuy Nam Lâm Tự không thể so với Đại Lâm Tự năm đó nhưng cũng có một số cao thủ. Quân Ninh, sắp tới người hãy đến Nam Tĩnh một chuyến, hiệp trợ Dương Tử Mặc tiêu diệt Nam Lâm Tự đi!

Tô Thanh Như nói.

- Tỷ tỷ, ta phải đi ngay bây giờ à?

Tô Quân Ninh sững sờ.

- Không cần. Thiên Âm Môn chúng ta và phủ Trấn Quốc Công là quan hệ hợp tác, cũng không cần toàn tâm toàn lực trợ giúp Dương Tử Mặc, đến lúc cuối ra tay thì mới thể hiện được tác dụng của Thiên Âm Môn chúng ta. Dương Tử Mặc muốn đánh hạ Nam Lâm Tự ít nhất cũng phải hai tháng. Nửa tháng sau người hãy hành động, mười ngày là đủ đến Nam Tĩnh rồi.

Tô Thanh Như nói.

- Đúng rồi, Thiên Âm Công của tiểu sư muội cũng có chút thành tựu, cũng nên đi ra ngoài rèn luyện một chút. Ta thử đi hỏi nàng xem, nếu nàng đồng ý thì người hãy dẫn nàng đi Nam Tĩnh một chuyến!

Tô Thanh Như suy nghĩ một chút, chợt nói ra.

- Sư tỷ, không cần đâu.

Đúng lúc này, giọng nói mềm mại của một nữ tử chợt truyền đến từ ngoài gian phòng.

Một nữ hài tử mới mười ba mười bốn tuổi vô cùng xinh đẹp, trên mặt mang theo nét trẻ trung đang tiến vào phòng.

- Thanh Như sư tỷ, Quân Ninh sư tỷ, Thiên Âm Công của ta còn rất kém cỏi nên cần tĩnh tâm tiềm tu, hiện tại đi ra ngoài rèn luyện, tiếp xúc với nhiều chuyện chỉ sợ sẽ ảnh hưởng đến tâm cảnh của ta.

Nữ hài tử này nhỏ giọng nói.

- Như vậy sao...

Tô Thanh Như suy nghĩ một chút:

- Nếu là như vậy thì để Tô Quân Ninh dẫn người về Thiên Âm Môn, tiềm tu ở đó đi. Sắp tới chỉ sợ kinh sư Đại Chu sẽ gió giục mây vần, không hợp để tiềm tu. Quân Ninh, người hãy dẫn Tiểu Dịch về Thiên Âm Môn một chuyến, giao nàng cho chương môn sư thúc rồi tiến về Nam Tĩnh, vừa kịp đấy.

- Ừm!

Tô Quân Ninh khẽ gật đầu.

Trên mặt nữ hài tử kia chợt lóe lên vẻ vui mừng.

- Trở lại Thiên Âm Môn, ta có thể tĩnh tâm tiềm tu rồi. Đến lúc đó nhất định phải khống chế tâm tình, mỗi ngày bớt nghĩ về thiếu gia đi. Nghe sư tỷ nói có thể tiến vào cấp độ Võ Sư chỉ trong ba tháng, ta chính là

thiên tài đứng đầu Thiên Âm Môn cả ngàn năm nay, còn lợi hại hơn cả sư tỷ Quân Ninh. Môn chủ Thiên Âm Môn nhiệm kỳ kế tiếp có khả năng cũng truyền cho ta. Đến lúc đó ta có thể bảo vệ thiếu gia thật tốt rồi, không ai dám khi dễ thiếu gia nữa...

Nữ hài tử này thâm nghĩ, khóe miệng hiện ra một tia hạnh phúc khó có thể phát hiện được.

Nếu Dương Thạc ở đây thì tuyệt đối có thể nhận ra nữ hài tử không phải ai khác, chính là tiểu thị nữ của hắn đã bị bán đến Ngọc Mạt Lâu hơn một năm trước, Tiểu Dịch!

140. Chương 140: Chân Thân Có Thể Thoát Ly Thể Xác

Vô Tận Thần Công

Chương 140: Chân Thân Có Thể Thoát Ly Thể Xác

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngay cả Tiểu Dịch cũng không biết tới tận cùng của Thiên Âm Môn là nơi nào.

Tiểu Dịch chỉ từng nghe sư tỷ Tô Thanh Như nói qua, đó là một nơi vô cùng bí ẩn, cách Thiên Âm Môn vạn dặm. Hơn nữa, muốn đi vào Thiên Âm Môn cần phải dùng cách đặc thù. Một người bình thường, cho dù đã biết chỗ, nhưng ngồi xe ngựa cả đời cũng khó có khả năng đến được Thiên Âm Môn.

Đó là một nơi tiềm tu tuyệt hảo .

Có lẽ nếu đến được chỗ đấy, mình có thể ổn định tinh thần...

Lúc này, tu vi của tiểu Dịch đã đạt tới cấp độ Luyện Khí cao kỳ. Nghe sư tỷ nói, bởi vì mỗi ngày mình đều nghĩ tới thiếu gia quá nhiều, cho nên tốc độ tu luyện mới bị ảnh hưởng. Nếu như có thể ổn định tinh thần thì chắc chắn trong vòng ba tháng có thể dễ dàng đi vào cấp độ Vô Sư!

- Tỷ tỷ, ta mang tiểu sư muội đi đây!

Tô Quân Ninh không chú ý tới khóe miệng của tiểu Dịch đang hiện ra một nụ cười hạnh phúc, vui vẻ. Sau khi nói một tiếng cùng với Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh liền dẫn tiểu Dịch rời đi.

Mặc dù việc Dương Thạc khiến nàng bị tổn thương vẫn còn đè nặng ở trong lòng, nhưng nhìn thấy tiểu sư muội, Tô Quân Ninh cũng hết giận hơn phân nửa. Nể mặt mũi của tiểu sư muội, Tô Quân Ninh quyết định sẽ bỏ qua cho Dương Thạc một lần.

- Ôi!

Tô Quân Ninh và tiểu Dịch vừa rời đi, Tô Thanh Như khẽ thở dài một tiếng ở trong phòng.

Tiểu Dịch đúng là một nha đầu ngoan si tình.

Mà chính mình cũng không phải là không... Tô Thanh Như nhìn vào gương trang điểm ở trước mặt. Bỗng nàng nhìn thấy ở trong gương có thêm một người mặc đồ màu xanh, không khỏi ngây đại một chút...

Không biết từ lúc nào, thị nữ Hương Tuệ của Tô Thanh Như đã xuất hiện ở sau lưng Tô Thanh Như.

- Đại tiểu thư!

Hương Tuệ nhẹ nhàng kêu lên một tiếng ở bên tai Tô Thanh Như.

- Hả? Có chuyện gì sao?

Tô Thanh Như bị bưng tỉnh, nhanh chóng hít một hơi, khôi phục thần thái, cũng không để cho Hương Tuệ nhận ra vẻ khác thường của mình.

- Đại tiểu thư, tên Dương Thạc kia là đệ tử của lão hòa thượng Dũng Tín, đã làm tiểu thư Quân Ninh bị thương. Rõ ràng là hắn muốn đổi nghịch cùng phủ Trấn Quốc Công, đổi nghịch cùng Thiên Âm Môn. Bên trong Ngọc Mật lâu chúng ta cũng nuôi dưỡng không ít cao thủ, cứ để cho bọn họ ra tay giết chết tên Dương Thạc này là tốt rồi...

Hương Tuệ nói, trong mắt hiện ra một vẻ tàn nhẫn.

- Hả?

Tô Thanh Như nhú mày một cái.

- Hương Tuệ, người không cần nói nhiều về chuyện này. Ta biết rõ người vốn là thị nữ của Dương Tử Mặc tại phủ Trấn Quốc Công. Nhưng người chớ quên rằng bây giờ người đã là đệ tử của Thiên Âm Môn ta. Tuy thiên phú của người không cao, chỉ có thể làm thị nữ của ta, nhưng ta cũng không bạc đãi người. Người không cần quan tâm nhiều về chuyện Dương Thạc!

- Nếu như người rảnh rỗi thì có thể đi tu luyện công pháp của Thiên Âm Môn ta.

- Thiên tư kém một chút cũng không sao, vẫn có thể tìm được ra công pháp thích hợp nhất ỉnh tu luyện đấy. Tuy nội tình của Thiên Âm Môn ta không bằng Đại Lâm Tự, thậm chí cũng không bằng Nam Lâm Tự, nhưng cũng có 800 công pháp, trong đó đa số là pháp môn học cấp tốc. Tên Dương Thạc kia có thể tìm được công pháp rất phù hợp với mình, trong vòng một năm ngắn ngủn đã có thể đạt tới cấp độ Luyện Khí cao kỳ. Nếu như người chuyên tâm tu luyện, tìm được công pháp thích hợp với mình thì lúc này cũng không dừng lại ở cấp độ Luyện Khí đỉnh phong.

Tô Thanh Như lạnh lùng nói.

- Đại tiểu thư, ta...

Hương Tuệ còn muốn nói điều gì nữa.

- Tốt rồi, không cần nói nhiều nữa, ta mệt mỏi, cần nghỉ ngơi rồi. Người đi ra ngoài đi!

Tô Thanh Như lạnh lùng nói. Hiển nhiên nàng không muốn nói nhiều lời cùng với Hương Tuệ.

- Vâng!

Hương Tuệ cúi đầu lên tiếng rồi đi ra ngoài.

- Hừ, cũng chỉ là một tiện tỳ, thiên phú cao hơn một ít mà thôi. Vậy mà người lại có thể khiến cho đại tiểu thư kiêng kỵ vạn phần, ngay cả người tình của người cũng không dám đụng tới!

Sau khi rời khỏi phòng của Tô Thanh Như, trên mặt Hương Tuệ hiện ra vẻ cực kỳ đổ kỵ.

Mỗi lần nghĩ đến tiểu Địch, Hương Tuệ đều uất hận đến mức nghiêng răng ngứa lợi.

Đều là thị nữ do phủ Trấn Quốc Công đưa tới, chính mình còn đến sớm hơn tiểu Địch tới sáu, bảy năm. Dựa vào cái gì mà nàng có thể trở thành tiểu sư muội của đại tiểu thư? Tại sao lời nói của nàng ở trước mặt đại tiểu thư có sức nặng còn mình lại chỉ có thể làm một thị nữ ti tiện?

- Sớm muộn gì đại sự của phủ Trấn Quốc Công cũng bị phá hủy ở trong tay con vợ kế ti tiện Dương Thạc kia. Đại công tử đang vây quét Nam Lâm Tự, không rảnh để đi đối phó với gã con vợ kế ti tiện này. Đúng lúc ta có thể lo lắng thay cho Đại công tử và phu nhân. Phải giết chết tên Dương Thạc kia, làm nhiễu loạn tâm cảnh của tiểu Địch, khiến nàng bị tẩu hỏa nhập ma. Đến lúc đó, xem nàng còn có thể trở thành thiên tài đứng đầu Thiên Âm Môn nữa không!

Trong đầu Hương Tuệ chợt hiện ra một ý niệm như vậy.

- Toàn bộ hộ vệ hạch tâm của Ngọc Mật lâu đều là cấp độ Vô Sư, ngay cả hộ vệ bình thường cũng đều là Luyện Khí đỉnh phong. Tuy thân phận của ta không ra lệnh được hộ vệ hạch tâm, nhưng hộ vệ bình thường

đều phải nghe lệnh của ta. Một tên nhỏ bé như Dương Thạc thì chỉ cần bọn hắn ra tay cũng có thể chém giết đấy...

Hương Tuệ trầm nghĩ nói.

Trong tiểu viện của Nam Lâm Trai, một ngọn lửa lớn đỏ rực phóng lên trời. Ở trong bầu trời đêm này, rất dễ làm người khác chú ý.

Thi thể đại sư Dững Tín hoàn toàn khô quắt, không hề có nửa phần khí huyết. Trong ngọn lửa lớn thiêu đốt, thi thể đại sư để lại ba viên Xá Lợi năm màu.

- Xá Lợi sao? Ở kiếp này, sư phụ đã vì Nam Lâm Tự mà bỏ thân kinh thương, tranh giành lợi ích. Đến khi viên tịch, rốt cuộc vẫn phải bỏ đi toàn bộ những thứ này...

Dương Thạc đứng ở trong tiểu viện, lẳng lặng nhìn thi thể đại sư Dững Tín hóa thành tro tàn, nhàn nhạt nói.

- Dương Thạc, ngươi đã là chủ môn ngoại môn Nam Lâm Tự, sau này có tính toán gì không?

Đại Lâm Nhi đứng ở bên cạnh Dương Thạc, ánh mắt lập loè, mở miệng hỏi.

Hoàng thất Hỏa La Quốc hợp tác cùng với Nam Lâm Tự, chiếm ba phần sản nghiệp ngoại môn Nam Lâm Tự. Lúc này đại sư Dững Tín đã viên tịch, Đại Lâm Nhi cũng cảm thấy hơi lo lắng đối với công việc ngoại môn Nam Lâm Tự.

- Chủ môn ngoại môn sao? Sư phụ truyền cho ta lệnh bài chủ môn cũng chỉ là để ta bảo vệ truyền thừa của Nam Lâm Tự mà thôi. Những việc như Nam Lâm Tự có bị diệt hay không, công việc ngoại môn phải xử lý như thế nào, ta đều không thể làm chung, ta cũng không muốn xen vào việc của người khác. Việc ta phải làm lúc này chính là tu thành công pháp Thông Khiếu và Đại Nhật Như Lai Kim Thân. Trong tương lai, ta sẽ báo thù cho sư phụ, như vậy cũng là đủ rồi!

- Công chúa Lâm nhi, ngươi cũng là cố đông lớn của Nam Lâm Trai. Cho nên người phải người lo phần công việc của Nam Lâm Trai đi!

Dương Thạc không am hiểu chuyện làm ăn buôn bán.

Dương Thạc lại càng không hiểu việc quản lý một đại môn phái ngoại môn.

Dương Thạc thấy mình nên dứt bỏ những trói buộc này, dốc lòng tu luyện, thì mới có thể đi vào cảnh giới võ đạo đỉnh phong.

Nam Lâm Tự bị Dương Tử Mặc bao vây, lại có thêm cao thủ của Thiên Âm Môn, cho nên chắc chắn Nam Lâm Tự sẽ bị tiêu diệt. Bản thân mình cũng chỉ đạt tới cấp độ Luyện Khí cao kỳ, căn bản là không đủ lực để xoay chuyển trời đất. truyện copy từ

Đã như vậy thì Dương Thạc sẽ dựa theo lời phân phó của đại sư Dững Tín. Nếu như có cơ hội sẽ lập tức đục nước béo cò. Nếu như không có cơ hội thì cũng không bắt buộc!

Về phần công việc của Nam Lâm Trai thì giao cho Đại Lâm Nhi là tốt rồi.

- Như thế cũng tốt!

Đại Lâm Nhi thở phào nhẹ nhõm.

- Nam Lâm Trai mang lại lợi ích khổng lồ, phụ vương ta vô cùng coi trọng. Nếu như người nhất định nhúng tay vào trong đó, ta kẹp ở giữa, cũng không biết nên làm như thế nào. Hiện tại ta tiếp nhận việc kinh doanh của Nam Lâm Trai, người cũng sẽ đạt được lợi ích không nhỏ đấy!

Đại Lâm Nhi nói.

- Ủ, ta sẽ không nhúng tay vào công việc của Nam Lâm Trai!

Dương Thạc gật nhẹ đầu.

- Sư phụ truyền cho ta hai bộ công pháp, ta muốn chuyên tâm nghiên cứu một phen. Pháp môn Đại Nhật Như Lai Kim Thân kia có thể làm cho Kim Thân rời khỏi thân thể, tiến hành công kích. Không biết ta có thể tu luyện được không. Nếu như tu luyện được, có thể làm cho Thuần Dương Kim Thân rời khỏi thân thể, chiến đấu một mình thì coi như là ta sẽ có thêm một tuyệt chiêu...

Đại Nhật Như Lai Kim Thân phù hợp tới 14 phần với công pháp Thông Khiếu, cho nên dĩ nhiên là Dương Thạc vô cùng chờ mong...

141. Chương 141:phần Chúc Lôi Đình Thuần Dương Kim Thân

Vô Tận Thần Công

Chương 141:Phần Chúc Lôi Đình Thuần Dương Kim Thân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đêm khuya, kinh thành Đại Chu.

Dương Thạc hoá táng thi thể đại sư Dũng Tín xong, không ở lại Nam Lâm Trai lâu, mà dẫn hai thị nữ Hồng Phi, Lục Thuý về trong căn nhà nhỏ mà hắn đã thuê ở trong kinh thành Đại Chu. Hắn để Đại Lâm Nhi xử lý hết mọi việc bên Nam Lâm Trai

Dù sao, Nam Lâm Trai cũng thuộc nơi trọng yếu của kinh thành, cách Hoàng Thành không xa. Lúc trước, bọn hắn đánh nhau đã kinh động đến một số cao thủ trong kinh thành Đại Chu. Tuy mấy cao thủ đó đã thoả thuận với nhau, nhưng cũng không phải không quan tâm đến chuyện của Nam Lâm Trai. Ví dụ như, Ngự Lâm quân trong kinh thành Đại Chu đã lập tức phái binh sĩ tới đây xem xét.

Mấy việc này đều do Đại Lâm Nhi toàn quyền xử lý.

Mặc dù Đại Lâm Nhi là công chúa Hoả La quốc, nhưng nàng cũng có lực ảnh hưởng nhất định ở Đại Chu.

Nàng là con gái nuôi của tiên hoàng Đại Chu, là trưởng công chúa của Đại Chu hiện nay. Khi nàng gặp hoàng đế Đại Chu, còn phải gọi một tiếng hoàng huynh. Vậy nên, để nàng xử lý những chuyện nhỏ nhặt này sẽ không có vấn đề khó khăn gì.

Mọi việc bên đây đã có Đại Lâm Nhi xử lý, còn Dương Thạc thì trực tiếp trở về ngôi nhà nhỏ của mình, chuyên tâm tu luyện công pháp.

- Độ phù hợp hoàn toàn, những 14 phần sao?

Dương Thạc nhớ lại hai bộ công pháp mà đại sư Dũng Tín đã đọc, vẫn có chút không tin vào sự thật mình đã nghe được.

- Vậy mà, bộ công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân lại có độ phù hợp hoàn toàn với mình. Dù là bộ công pháp Lục Dương Quyết mình luyện đầu tiên, hay là bộ Thuần Dương Đồng Tử Công trước đây, đều chỉ có độ phù hợp ở mức vô cùng mà thôi, chỉ sau khi dung hợp thì chúng mới có độ phù hợp hoàn toàn với mình, đạt đến mức mười ba phần.

Dương Thạc thật không ngờ, bộ công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân này lại trực tiếp có độ phù hợp hoàn toàn.

Nó cũng giống như Huyền Ứng Kinh.

- Có thể nói, như bộ công pháp Huyền Ứng Kinh là cơ hội trăm ngàn năm mới gặp được đấy. Vậy mà bây giờ, Dương Thạc lại gặp được những hai bộ. Phải nói rằng, Dương Thạc rất may mắn rồi.

- Hình như bộ công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân là kết quả sau khi tu luyện Thuần Dương Đồng Tử Công, cũng tu luyện chân khí kim thân. Thuần Dương Đồng Tử Công có độ phù hợp với mình là mười phần. Nên, Đại Nhật Như Lai Kim Thân có độ phù hợp cao với mình cũng là chuyện rất bình thường.

Dương Thạc bắt đầu nhớ lại khẩu quyết của Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

- Hả? Sau khi tu luyện thành bộ công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân, sẽ có kết quả rất khác so với Thuần Dương Đồng Tử Công. Đó là, trong nó có chứa khí tức Thái Dương Chân Hoả, có thể đốt cháy tất cả sao?

Dương Thạc nhớ lại khẩu quyết của bộ công pháp kia xong, liền lập tức phát hiện ra điểm đặc biệt của nó.

Thuần Dương Kim Thân chính là Kim Thân do chân khí chí cương Chí Dương tạo thành. Tuy trong Thuần Dương Kim Thân ẩn chứa rất nhiều chân khí thuộc tính dương, nhưng dương khí này không cuồng bạo, sức tấn công của nó cũng hơi kém một chút. Chẳng qua, về mặt phòng ngự, nó có hiệu quả rất tốt mà thôi. Còn Đại Nhật Như Lai Kim Thân, tuy nó cũng là Kim Thân thuộc tính dương, nhưng nó vẫn có điểm khác biệt rất lớn so với Thuần Dương Kim Thân. Trong nó có chứa khí tức Thái Dương Chân Hoả cuồng bạo, có thể đốt cháy tất cả mọi thứ.

Đốt cháy tất cả mọi thứ sao?

Trong chớp mắt, Dương Thạc đột nhiên nghĩ đến Phần Chức chân khí của mình.

Phần Chức chân khí của hắn, cũng thuần túy có thuộc tính dương, có chứa khí tức phần chức cuồng bạo. Về điểm này, nó rất giống với Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

Theo lý thuyết như vậy, việc bộ công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân có độ phù hợp rất cao với mình, còn hơn hẳn Thuần Dương Đồng Tử Công, đạt tới mức độ hoàn toàn, liền là việc bình thường rồi.

Mà so với Đại Nhật Như Lai Kim Thân, Dương Thạc tuyệt đối không ngờ, bộ công pháp thông khiêu lại có độ phù hợp tới 14 phần với mình.

Nếu nói Đại Nhật Như Lai Kim Thân có độ phù hợp cao, là do trong cơ thể mình có chân khí thuộc tính dương và Phần Chức chân khí. Vậy, bộ công pháp thông khiêu của Ni La Quốc này có độ phù hợp cao với mình, nếu không phải có nguyên nhân khác, thì đây chính là hoàn toàn dựa vào may mắn rồi.

- Độ phù hợp: 14 phần.

- Hình như, sau khi độ phù hợp đạt đến mức hoàn toàn, thì sẽ không có ảnh hưởng gì tới tốc độ tu luyện chân khí. Nhưng, sau khi độ phù hợp đạt đến mức hoàn toàn, thì mỗi khi tăng thêm một phần, là sẽ tăng thêm hiệu quả khi rèn luyện thể lực.

Dương Thạc chợt nghĩ đến, khi Huyền Ứng Kinh và Lục Dương Quyết dung hợp, làm cho độ phù hợp tăng lên thành mười ba phần, tốc độ tu luyện chân khí của mình không hề gia tăng, nhưng thể lực lại tăng lên.

- Công pháp thông khiêu là võ học cơ bản nhất của Ni La Quốc, không dùng để rèn luyện chân khí, mà chỉ rèn luyện thể lực. Vậy nên, độ phù hợp đạt mười bốn phần sẽ làm hiệu quả rèn luyện thể lực tăng lên. Đây là chuyện tốt.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Hiện tại, hai bộ công pháp có độ phù hợp cực cao đang nằm trước mặt Dương Thạc.

Dương Thạc suy nghĩ một chút, cuối cùng quyết định tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân trước.

Nguyên nhân rất đơn giản, tuy bộ công pháp thông khiêu có độ phù hợp rất cao, nhưng thực tế, nó chỉ là một bộ công pháp cấp thấp xuất phát từ Ni La Quốc mà thôi. Đối với Dương Thạc, tác dụng chủ yếu của nó là giúp Dương Thạc đả thông các khiêu huyết bị khí huyết của Già La Minh làm tắc nghẽn, chứ còn chưa biết các ảnh hưởng khác của nó.

Còn Đại Nhật Như Lai Kim Thân là bộ công pháp dựa vào bộ Thuần Dương Đồng Tử Công. Nếu hắn tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân thì có thể nói, đây chính là kết hợp giữa công pháp cùng vũ kỹ. Một khi hắn tu luyện thành bộ công pháp kia, thì cũng sẽ ngưng tụ xong Đại Nhật Như Lai Kim Thân, còn cao hơn một tầng so với Thuần Dương Kim Thân.

Hơn thế nữa, trong bộ công pháp kia còn nói về một số bí pháp làm cho Kim Thân rời khỏi thân thể.

Dương Thạc đã tu luyện thành Thuần Dương Kim Thân. Nên bây giờ, hắn muốn dựa vào mấy loại bí pháp này để làm cho Thuần Dương Kim Thân có thể rời khỏi thân thể, cảm nhận một chút sự ảo diệu của loại bí pháp giống như ‘Thân ngoại hoá thân’ này.

- Tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân trước đã.

Dương Thạc đưa ra quyết định rất nhanh.

Dương Thạc khoanh chân ngồi trên chiếc giường trong phòng, nhớ lại khẩu quyết tu luyện của bộ công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

- Muốn tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân thì phải dẫn thái dương khí vào trong cơ thể sao? Bây giờ là nửa đêm, làm gì có thái dương khí mà sử dụng, cũng không dễ tu luyện đâu.

- Còn nếu tu luyện bí pháp làm cho Kim Thân rời khỏi thân thể, thì cần phải đột phá cảnh giới Vô Tôn, chân khí giống như mang, mới có thể thi triển sao? Nếu không đạt tới cảnh giới Vô Tôn mà cố tình thi triển, thì sẽ tổn hại tới khiếu huyết, chảy máu cho đến chết sao? Xem ra, cũng bởi vì sự phụ chưa đạt đến cảnh giới Vô Tôn, lại cố tình sử dụng Đại Nhật Như Lai Kim Thân, nên cuối cùng mới bị chết.

Dương Thạc cẩn thận nghiên cứu bí pháp Kim Thân rời khỏi thân thể một lúc, rồi đưa ra kết luận như vậy.

Về Kim Thân, dù là Thuần Dương Kim Thân, hay Đại Nhật Như Lai Kim Thân, đều do một tầng chân khí hình thành nên. truyền copy từ

Chân khí có thể phóng ra ngoài, và tồn tại ở bên ngoài cơ thể võ giả. Vậy nên, Kim Thân do chân khí hình thành thì nó cũng có thể tồn tại ở bên ngoài cơ thể võ giả. Chỉ có điều, bắt đầu từ cảnh giới Luyện Khí, Vô Sư, Vô Tôn, Đại Tông Sư... thì chân khí phóng ra ngoài của cảnh giới khác nhau là không giống nhau. Ví dụ như ở cảnh giới Vô Tôn, chân khí phóng ra ngoài giống như thật thể vậy, và có thể hình thành châm mang để tấn công kẻ địch. Còn ở cảnh giới Đại Tông Sư, chân khí phóng ra ngoài có thể hình thành cương khí, trực tiếp cản nát kẻ địch.

Muốn để Kim Thân ra ngoài, thì phải đạt tới cảnh giới Vô Tôn, mới có thể thi triển được.

Sau khi Dương Thạc hiểu rõ những điểm này, trong lòng liền hơi động.

- Cao thủ cảnh giới Vô Tôn mới có thể thi triển sao?

- Mặc dù hiện tại, ta chỉ có cảnh giới Luyện Khí hậu kỳ nhưng cấp độ chân khí ta phóng ra ngoài lại giống với cao thủ Đại Tông Sư, cũng có thể hình thành cương khí.

- So với chân khí giống như thực thể của cảnh giới Vô Tôn, thì biết đâu mình cũng có thể thi triển bí pháp phóng Kim Thân ra ngoài.

Trong đầu Dương Thạc đột nhiên xuất hiện ý nghĩ như vậy.

- Thử xem sao.

Trong lòng Dương Thạc nghĩ như vậy xong, liền dựa theo khẩu quyết trong bí pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân để thúc giục Thuần Dương Kim Thân trong cơ thể.

Ầm!

Sau một khắc, bóng người màu vàng từ trong cơ thể Dương Thạc, mạnh mẽ lao ra, lơ lửng trên cao, cách đỉnh đầu Dương Thạc ba thước.

Bóng người màu vàng này có độ lớn hình thể giống như Dương Thạc, ngay cả tướng mạo cũng giống như đúc. Lúc này, Kim Thân cũng đang khoanh chân ngồi, hai mắt khép hờ. Nó gần như là một Dương Thạc khác. Mặt ngoài của bóng người màu vàng này, phẳng phất có hoạ điểm bốc lên, từng đợt khí nóng vờn quanh ‘xèo... xèo...’, và có cả điện quang chớp động nữa.

Đây chính là Thuần Dương Kim Thân.

Bóng người màu vàng này chính là Thuần Dương Kim Thân mà Dương Thạc phóng xuất ra ngoài.

Hơn thế nữa, đây không phải Thuần Dương Kim Thân bình thường, mà nó còn mang theo khí tức Phần Chức Lôi Đình, là Phần Chức Lôi Đình Thuần Dương Kim Thân.

Trả lời kèm theo trích dẫn

142. Chương 142: Chỉ Bằng Đám Lâu La Này Sao?

Vô Tận Thần Công

Chương 142: Chỉ bằng đám lâu la này sao?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Thuần Dương Kim Thân có thể rời khỏi thân thể của mình và tồn tại độc lập sao?

Lúc Thuần Dương Kim Thân từ trong cơ thể đi ra ngoài, trong lòng Dương Thạc liền vui vẻ. Dương Thạc thật không ngờ, mình có thể làm được việc này dễ dàng, lại có thể khiến cho Thuần Dương Kim Thân rời khỏi thân thể của mình.

Không cần nói, Dương Thạc cũng biết, đây chắc chắn là do mình có thể sử dụng cương khí hộ thể rồi.

Chân khí phóng ra ngoài mà có thể đạt tới cấp độ như của cảnh giới Vô Tôn, thì có thể làm cho Kim Thân rời khỏi thân thể, tồn tại một mình. Còn nếu chân khí phóng ra ngoài mà đạt đến cấp độ cương khí như của Đại Tông Sư, thì có thể làm cho Kim Thân rời khỏi thân thể một cách dễ dàng, gần như không có độ khó gì. Sau khi Dương Thạc nắm giữ bí quyết, liền tiến hành thí nghiệm một lần.

- Cái Thuần Dương Kim Thân này là từ trong tất cả đại khiêu huyết của mình đi ra đấy.

- Đây coi như là xuất khiếu rồi.

Dương Thạc đã từng nghe nói qua về thuyết pháp Nguyên Thần xuất khiếu của thượng cổ võ đạo.

Cái gọi là Nguyên Thần xuất khiếu, thực tế là rèn luyện thần niệm đến mức tận cùng, gần như hình thành nên Nguyên Thần thật thể, là có thể rời khỏi cơ thể vô giả, tồn tại một mình.

Thậm chí, Nguyên Thần xuất khiếu mà có đủ lực tấn công mạnh mẽ, thì có thể gây tổn thương cho thần niệm của những võ giả khác.

Chỉ sợ cao thủ Vô Thánh cũng không thể ngưng tụ thần niệm thành Nguyên Thần thật thể được.

Việc xuất khiếu gần như là thần thoại.

Chẳng qua, bây giờ, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc có thể rời khỏi thân thể, cũng được coi là một loại xuất khiếu rồi.

- Thật không thể ngờ, trong Thuần Dương Kim Thân này còn có cả Phần Chức chân khí và sấm sét nữa. Như vậy, lực công kích của Thuần Dương Kim Thân lại được gia tăng mạnh hơn rồi.

Tuy việc Thuần Dương Kim Thân biến thành Phần Chức Lôi Đình Thuần Dương Kim Thân vượt ra ngoài dự đoán của Dương Thạc, nhưng không tính quá ngạc nhiên.

Dù sao, trong chân khí cương khí mà Dương Thạc phóng ra ngoài đều có thêm Phần Chức Lôi Đình khí tức. Thuần Dương Kim Thân phóng ra ngoài cũng giống như chân khí cương khí phóng ra ngoài. Vậy nên, việc nó mang theo Phần Chức Lôi Đình khí tức là chuyện rất bình thường.

- Không biết mình có thể điều khiển cái Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu ra ngoài này hay không?

Trong lòng Dương Thạc vừa xuất hiện ý nghĩ này, liền lập tức thử điều khiển Thuần Dương Kim Thân.

Chân khí cương khí mà Dương Thạc phóng ra ngoài đều chịu sự điều khiển của hắn. Vậy chắc Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu cũng chịu sự điều khiển của hắn.

- Hả?

Dương Thạc đang suy nghĩ nên điều khiển Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu như thế nào, thì lại chợt cảm giác được, thần niệm mình khê động, giống như nó đang ở trên người mình, đột nhiên chuyển dời đến một thân thể khác vậy.

Cùng lúc đó, trên mặt Thuần Dương Kim Thân đang lơ lửng trên đỉnh đầu Dương Thạc, bỗng nhiên hiện lên sự nghi hoặc. Hai mắt nó đang khép hờ, cũng nhanh chóng mở ra.

- Thần niệm của mình, đang từ trên người mình, chuyển dời đến trên Thuần Dương Kim Thân sao?

Trên mặt Dương Thạc tràn đầy sự không thể tin được.

Vốn Dương Thạc đang suy nghĩ xem, nên dùng cách nào để điều khiển Thuần Dương Kim Thân hành động theo ý mình. Thì hần lại thật không ngờ, trong đầu hần vừa hiện lên ý nghĩ như vậy, thần niệm của hần đã từ trên người mình chuyển đến trên Thuần Dương Kim Thân. Hiện tại, Thuần Dương Kim Thân đã thành thân thể của Dương Thạc, còn nhục thể của hần thì lại thành một cái xác không hồn.

- Còn có thể như vậy sao?

Dương Thạc vừa kinh ngạc, vừa điều khiển Thuần Dương Kim Thân.

Thần niệm Dương Thạc hơi động, Thuần Dương Kim Thân liền làm ra các động tác liên tục. Vậy là, hần có thể điều khiển nó dễ dàng giống như nhục thể vậy, thậm chí, còn hơn thế.

Dù sao, khả năng của nhục thể của mình cũng có hạn, nó chỉ nhảy cao tối đa được một trượng mà thôi, thể bay được. Còn Thuần Dương Kim Thân này lại rất nhẹ, có thể trực tiếp lơ lửng trên không trung. Dưới sự điều khiển của Dương Thạc, Thuần Dương Kim Thân này có thể tự do bay trên không trung, không có gì ràng buộc cả.

- Lại thuận tiện như vậy hả? Nếu tương lai, mình gặp được một số nơi mà mình không thể đến thì có thể thả ra Thuần Dương Kim Thân, rồi điều khiển Thuần Dương Kim Thân đến đó là được rồi.

Trong lòng Dương Thạc vô cùng vui mừng.

- Xem ra, mình lựa chọn tu luyện công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân trước, là sự lựa chọn đúng đắn rồi.

Chỉ cần việc Kim Thân có thể xuất khiếu, tự do bay đi, đã có thể so với việc biết một bí pháp lớn đấy.

- Đợi khi trời sáng, mặt trời mọc, mình sẽ để Thuần Dương Kim Thân trực tiếp xuất khiếu, bay lên không trung, trực tiếp hấp thu khí tức Thái Dương Chân Hỏa, dung nhập vào bên trong Kim Thân để tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân, thì chắc chắn sẽ rất hiệu quả.

Dương Thạc nghĩ thầm.

- Nhưng, không biết Thuần Dương Kim Thân này có thể xuất khiếu đi bao xa nhỉ?

Chắc chắn Kim Thân xuất khiếu sẽ có hạn chế về khoảng cách.

Dù sao, chân khí, cương khí phóng ra ngoài cũng có khoảng cách giới hạn, chỉ cần vượt qua khoảng cách giới hạn thì chân khí, cương khí sẽ tiêu tan. Nếu không có hạn chế về khoảng cách, Kim thân của Dương Thạc xuất khiếu mà có thể đi xa vài vạn dặm, thậm chí là ngao du Thiên Ngoại, vậy chẳng phải quá biến thái hay sao? Dù là thượng cổ đại năng có thể khiến Nguyên Thần xuất khiếu, cũng không làm được việc này.

- Thử làm một chút xem sao.

Trong đầu Dương Thạc vừa nghĩ như vậy xong, lại tiếp tục điều khiển Thuần Dương Kim Thân. Một tiếng ‘âm’ vang lên, Thuần Dương Kim Thân phá tan nóc nhà, bay vào trong bầu trời đêm. Ngay sau đó, Dương Thạc điều khiển Thuần Dương Kim Thân bay trên không trung.

Ba trượng, bốn trượng, năm trượng... mười một trượng, mười hai trượng...

Lúc Thuần Dương Kim Thân cách Dương Thạc mười hai trượng, Dương Thạc liền cảm giác được, Thuần Dương Kim Thân chấn động một lát, gần như sắp tiêu tan trên không trung. Dương Thạc kinh hãi, vội vàng điều khiển Thuần Dương Kim Thân về gần thân thể mình. Lúc Thuần Dương Kim Thân cách thân thể hai ba trượng, thì nó mới ổn định lại. Từ đó có thể thấy, Kim Thân chỉ có thể xuất khiếu ở trong phạm vi mười hai trượng mà thôi.

- Thần niệm của ta bám vào Thuần Dương Kim Thân. Nếu Thuần Dương Kim Thân tiêu tán thì thần niệm của ta sẽ không có chỗ dựa, chỉ cần không cẩn thận một chút là nó sẽ lập tức bị biến mất ngay. Đây là chuyện cực kỳ nguy hiểm, không thể không cẩn thận.

Lúc Thuần Dương Kim Thân trở về trong phạm vi cách thân thể mười trượng, Dương Thạc mới thở dài một hơi.

Trừ khi thần niệm của con người tu luyện tới cảnh giới Nguyên Thần như thời thượng cổ. Nếu không, nó vẫn phải dựa vào khí huyết trong thân thể để tồn tại. Nếu khí huyết tiêu tán, thì ý niệm cũng không thể tiếp tục duy trì, mà sẽ bị tan rã ra.

Lúc trước, thần niệm của Già La Minh phải bám vào trong khí huyết. Sau khi thần niệm của hắn bị Dương Thạc đẩy ra khỏi khí huyết, mặc dù nó không bị biến mất ngay, nhưng cũng không thể tồn tại quá lâu. Rất nhanh sau đó, nó sẽ hoàn toàn biến mất trên cõi đời này.

Bây giờ, thần niệm của Dương Thạc bám vào trên Thuần Dương Kim Thân. Thuần Dương Kim Thân là do chân khí hình thành, dùng chân khí để rèn luyện thần niệm, xem như là ‘Luyện khí hoá thần’ rồi. Một khi Thuần Dương Kim Thân tan rã, thần niệm sẽ không có chỗ dựa, sẽ bị nguy hiểm. Cho nên, Dương Thạc càng phải cẩn thận hơn, không thể để cho Thuần Dương Kim Thân đơn giản rời khỏi thân thể mình ngoài mười hai trượng được.

Chẳng qua, khoảng cách mười hai trượng cũng đủ xa rồi.

Cả khu nhà nhỏ này của Dương Thạc cũng không dài quá năm sáu trượng đâu. Bình thường, phải là nhà giàu có, có đủ tiền thuê nha hoàn, người hầu mới có thể ở trong căn nhà rộng như vậy.

Bình thường, một nhà ba người chỉ ở trong căn nhà khoảng ba bốn trượng thôi.

- Thử hành động trong phạm vi mười hai trượng này xem.

Trong đầu Dương Thạc vừa nghĩ như vậy, liền điều khiển Thuần Dương Kim Thân thử hành động.

- Chuyện gì vậy?

Đúng lúc Dương Thạc đang điều khiển Thuần Dương Kim Thân thử bay đi, đã thấy phía dưới có bốn bóng người, nhanh chóng đi về hướng căn nhà của mình.

Bốn người này đều tràn ra lực lượng khí huyết nồng đậm, không kém hơn khí huyết thân thể Dương Thạc bao nhiêu. Từ đó cho thấy, bọn chúng ít nhất cũng là cao thủ Luyện Khí đỉnh phong. Bốn người này đều mang theo gươm đao sắc bén, tràn ra sát khí dày đặc, mục tiêu là căn nhà của Dương Thạc, không cần nghĩ cũng biết, mục tiêu cuối cùng của bọn chúng chính là Dương Thạc.

- Nhanh lên.

- Làm gọn gàng một chút.

- Đây là lệnh của đại tiểu thư giao cho chúng ta. Dương Thạc đã làm tiểu thư Quân Ninh bị thương, không thể giữ hấn lại được. Sau khi chúng ta giết được hắn, phải mang đầu hấn về giao cho cô nương Hương Tuệ.

Bốn người vừa đi về phía trước, vừa nói nhỏ với nhau. Lời nói của bọn hấn đã khẳng định phán đoán của Dương Thạc là đúng.

- Quân Ninh cô nương sao? Không phải là cô gái mặc áo xanh kia chứ? Cô ta đã đạt tới cảnh giới Võ Tôn, mà phải chịu thiệt dưới Huyền Ưng đoạn trảo của mình. Bây giờ, bọn chúng lại phái mấy tên Luyện Khí đỉnh phong tới, mà cũng muốn đối phó ta sao?

Thuần Dương Kim Thân lơ lửng trên không trung, hơi cụp mắt xuống, trong lòng hừ lạnh một tiếng.

143. Chương 143: Sớm Muộn Gì, Cho Người Đoạn Tuyệt!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 143: Sớm Muộn Gì, Cho Người Đoạn Tuyệt!

Dương Thạc Thuần Dương Kim Thân từ trên cao nhìn xuống, đem tình cảnh phía dưới nhìn thấy tận mắt.

P phía dưới bốn người tiến về tiểu viện của mình, toàn bộ đều là nam tử hơn ba mươi tuổi, một thân trang phục, khí huyết nồng đậm, so về Dương Thạc chính mình cũng không thua kém bao nhiêu rồi.

Dương Thạc mặc dù chỉ là Luyện Khí cao giai, nhưng là hấp thu luyện hóa Già La Minh khí huyết, khí huyết khổng lồ, mà ngay cả bình thường cấp độ Luyện Khí đỉnh phong cường giả đều không thể cùng mà so sánh với. Bốn người này khí huyết lực lượng không thể so với Dương Thạc thua kém, rất rõ ràng, cũng đều là cấp độ Luyện Khí đỉnh phong cường giả.

“Phái mấy người này, liền dám tới giết ta sao?”

Dương Thạc thần sắc lạnh nhạt, nhìn bốn người phía dưới nhanh chóng tiến lên.

“Lúc trước lục y nữ tử kia, là đệ tử Thiên Âm môn, hình như là gọi là Tô Quân Ninh đấy.”

“Thiên Âm môn cùng Ngọc Mạt lâu có ngàn vạn lần liên hệ, Tô Quân Ninh bị ta dùng Huyền Ứng đoạn thảo kích thương, hiện tại liền phái bốn người này để đối phó ta, xem ra bốn người này, hẳn là người của Ngọc Mạt lâu...”

Nhanh chóng đấy, Dương Thạc đoán được thân phận bốn người này.

Ngọc Mạt lâu người!

Ngọc Mạt lâu được xưng thiên hạ Đệ Nhất Lâu, Đại Chu văn nhân nhĩ khách, công hầu quyền quý đều xuất nhập trong đó, như vậy một chỗ phong nhã, tự nhiên cũng có được hộ vệ của mình.

Theo Dương Thạc biết, Ngọc Mạt lâu trong kém nhất hộ vệ, đều là Luyện Khí cao giai.

Về phần hạch tâm cấp độ hộ vệ, càng là cấp độ Võ sư cao thủ, nuôi dưỡng cấp độ Võ sư hộ vệ, coi như là công hầu hào phú cũng bất quá chỉ như vậy rồi. Thậm chí là phủ Trấn Quốc Công, bởi vì diện tích cực lớn, đều khó có khả năng khắp nơi có cấp độ Võ sư hộ vệ, bất quá là có một chút cấp độ Võ sư Thiết Giáp vệ thủ hộ mà thôi.

“Ngọc Mạt lâu... Ngọc Mạt lâu... Tiểu Địch vẫn còn trong Ngọc Mạt lâu chịu khổ, ta không có đi tìm các người gây phiền phức, các người ngược lại là trước tới tìm ta phiền toái, trước hết giết ta sư tôn, lại phái người chém giết ta, còn muốn chém xuống đầu lâu của ta, mang về Ngọc Mạt lâu?”

Nhìn thẳng phía dưới bốn người, trong lòng Dương Thạc đã sinh ra tức giận ngập trời.

“Nếu là Ngọc Mạt lâu hạch tâm hộ vệ, Võ sư cường giả ra tay, ta có lẽ còn có điều cố kỵ...”

“Về phần các người, toàn bộ lưu lại rồi!”

Oanh!

Thân hình khẽ động, Thuần Dương Kim Thân mạnh mẽ lao xuống!

Cùng lúc đó, cái này Ngọc Mạt lâu trong bốn gã hộ vệ, cũng đã đến Dương Thạc tiểu viện bên ngoài.

“Đi vào!”

Đầu lĩnh một người khẽ quát một tiếng, bốn người thân hình khẽ động, liền muốn lướt qua Dương Thạc tường viện, tiến vào tiểu viện.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mà chính là thời điểm bốn người vừa mới lật đến viển trên tường, chợt cảm giác được, phía trên trong bầu trời đêm, một đoàn cực nóng vô cùng năng lượng âm âm áp bách xuống dưới, thật giống như bầu trời rơi kế tiếp cực lớn vô cùng hỏa cầu bình thường. Trong một chớp mắt, bốn người góc áo, tóc đều bị cháy quần xoắn...mà bắt đầu!

Bốn gã hộ vệ, sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi.

“Không tốt!”

“Vật gì?”

Bốn người nhanh chóng ngẩng đầu hướng lên lúc này bầu trời đêm nhìn lại, đã thấy một đạo toàn thân thiêu đốt lên màu da cam hỏa diễm màu vàng thân ảnh, mạnh mà hướng về bốn người đánh tới, cái kia đậm đặc vô cùng cháy khí tức, đúng là từ nơi này màu vàng thân ảnh bên trong truyền tới đấy!

“Không tốt, đây là... Nam Lâm Tự Kim Thân bí pháp!”

“Kim Thân xuất khiếu, đây là cấp độ Vô Tôn cường giả, ngọn lửa này... Là Đại Nhật Như Lai Kim Thân!”

Nhìn thấy Dương Thạc Thuần Dương Kim Thân bên trên thiêu đốt hỏa diễm đồng thời, bốn gã hộ vệ tâm thần rung mạnh, đều là mở to hai mắt nhìn, một bộ không thể tin thần sắc.

“Đi mau!”

Hầu như không có nửa phần do dự, bốn gã hộ vệ lại cũng bất chấp tiến vào Dương Thạc tiểu viện chém giết Dương Thạc, ngay ngắn hướng lui về phía sau, như thiểm điện đều muốn rút đi.

“Muốn đi sao?”

“Không có cơ hội! Toàn bộ lưu lại cho ta a!”

Thanh âm lạnh như băng theo Thuần Dương Kim Thân trong miệng truyền ra, Dương Thạc ý niệm khẽ động, cái này chân khí hình thành Thuần Dương Kim Thân mạnh mà biến lớn, trong thời gian ngắn thay đổi lớn 3-4 lần, đã thành một pho tượng hai trương rất cao cự nhân, mạnh mà bổ nhào về phía trước, phần chước khí tức thoáng cái đem cái này bốn gã Luyện Khí đỉnh phong hộ vệ triệt để bao phủ lại.

Bốn gã hộ vệ ngậy người một lúc tầm đó, Dương Thạc Thuần Dương Kim Thân đã nhào tới trên người bọn họ, bốn người này tóc, trên mặt quần áo toàn bộ đều bốc cháy lên hỏa diễm, bốn người trong chốc lát bị ngọn lửa gắt gao bao trùm!

“Không tốt, Đại Nhật Như Lai Kim Thân đốt diệt tất cả, trốn không thoát!”

“Liều mạng!”

Hắn phải chết dưới tình huống, bốn gã hộ vệ mạnh mà cắn răng một cái, dĩ nhiên là không bao giờ ... nữa đào tẩu, nhao nhao quát lớn, trong thân thể chỗ có khí huyết mạnh mà bạo phát đứng lên, trong tay lưỡi dao sắc bén hung hăng vung trăm mà ra, đánh tới Dương Thạc Thuần Dương Kim Thân phía trên.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Xoẹt! Xoẹt!

Bạo vang đột khởi, sấm sét điện quang chợt lóe lên.

Tại bốn gã hộ vệ toàn lực oanh kích phía dưới, Dương Thạc Thuần Dương Kim Thân cũng là một hồi lay động, kim quang âm đạm không ít, hầu như đều muốn tan rã ra.

Mà Dương Thạc Thuần Dương Kim Thân phốc qua về sau, tại phần chước khí tức sấm sét khí tức dưới tác dụng, bốn gã hộ vệ thân thể toàn bộ bị đốt cháy thành tro bụi, sinh cơ triệt để đoạn tuyệt, hơi gió thổi qua, thân thể hóa thành tro bụi, trong tay binh khí cang cang rơi xuống đất. Mà ngay cả ý niệm thần hồn của bọn hắn, đều bị sấm sét chỉ lực triệt để đả diệt, mất đi tại ở giữa thiên địa...

Thoảng một phát phốc chết bốn gã Luyện Khí đỉnh phong võ giả, Dương Thạc Thuần Dương Kim Thân cũng có chút bất ổn, lung la lung lay, cũng không dám nữa tại trong bầu trời đêm du đãng, oanh một tiếng, đánh nát cửa phòng, nhảy vào phòng ngủ, chui vào về tới Dương Thạc thân thể bên trong.

“Phốc!”

Thuần Dương Kim Thân cùng bản thân ý niệm một lần nữa trở về, Dương Thạc hai mắt mạnh mẽ mở ra, trong miệng “Phốc” phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt biến thành xám trắng.

“Bốn gã Luyện Khí đỉnh phong cường giả, cầm trong tay lưỡi dao sắc bén, hợp lực một kích, chỉ sợ Võ sư cường giả cũng phải trọng thương. Của ta Thuần Dương Kim Thân tuy nhiên dung hợp sấm sét phần chước khí tức, nhưng đến cùng bất quá là Võ sư sơ giai cấp độ, bị bọn hăn hung hăng đánh trúng, ngược lại là hơi kém triệt để tan rã ra...”

Vừa rồi bốn gã Luyện Khí đỉnh phong hộ vệ liều chết một kích, đúng là làm bị thương Dương Thạc Thuần Dương Kim Thân!

Kim Thân bất ổn, thân thể cũng nhận được chấn động, lúc này mới phun ra máu tươi đến.

“Rốt cuộc là xem thường bọn hăn...”

Trong miệng thật dài nhả thở một hơi, Dương Thạc cảm giác thân thể khá hơn một chút, thâm nghĩ trong lòng.

“Thiên Âm môn đệ tử chém giết ta sư tôn, lại phái người giết ta, ta cùng với Thiên Âm môn trong đó, cho dù không phải không chết không thôi, coi như là kết xuống nan giải thù hận rồi. Nơi này là Đại Chu kinh sư, Ngọc Mạt lâu thế lớn, ta hiện tại lại bị thương, vạn nhất bất quá cao thủ đến đây, ta lành ít dữ nhiều...”

Dương Thạc trong nội tâm toát ra như vậy ý niệm trong đầu.

“Được rồi, chỉ có thể lại đến trong Yến Sơn, tạm thời tránh né rồi. Ngọc Mạt lâu... Thiên Âm môn... Giết ta sư tôn, tù ta thị nữ, làm tổn thương ta Thuần Dương Kim Thân... Sớm muộn gì, ta Dương Thạc tất nhiên cho người đoạn tuyệt!”

Trong nội tâm nghĩ đến những thứ này, Dương Thạc sắc mặt âm trầm đã đến cực hạn.

Một tay chống trên giường, Dương Thạc đã xuống giường, cảm thụ qua tình trạng trong cơ thể, tuy nhiên vừa rồi thổ huyết, nhưng bất quá là đã bị Thuần Dương Kim Thân ảnh hưởng mà thôi, thân thể của mình ngược lại là không có bị thương, thậm chí không sử dụng Thuần Dương Kim Thân mà nói..., lực chiến đấu của mình đều không có giảm xuống.

“Thiếu gia, vừa rồi...” Đúng vào lúc này, Hồng Phi Lục Thúy từ cửa phòng bể tan tành vọt vào. Vừa rồi Dương Thạc chém giết, cũng kinh động đến các nàng.

“Không cần nói nhiều rồi, thu thập sơ qua, tiến Yến Sơn!” Dương Thạc mặt sắc mặt ngưng trọng, nhanh chóng nói ra.

Chương 143: Sớm muộn gì cũng khiến người đoạn tuyệt!

Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc từ trên cao nhìn xuống, tận mắt nhìn thấy tình cảnh phía dưới.

P phía dưới, toàn bộ bốn người tiến về tiểu viện của hăn đều là nam tử hơn ba mươi tuổi, mặc cùng loại trang phục, khí huyết nồng đậm không thua kém bản thân Dương Thạc bao nhiêu.

Mặc dù Dương Thạc chỉ là Luyện Khí hậu kỳ nhưng hấp thu luyện hóa khí huyết của Già La Minh, khí huyết khổng lồ đến mức ngay cả cường giả Luyện Khí đỉnh phong bình thường cũng không thể so sánh được. Lực lượng khí huyết của bốn người này không thua kém Dương Thạc, hiển nhiên bọn hăn đều là cường giả Luyện Khí đỉnh phong.

- Phái mấy người này mà dám đến giết ta sao?

Thần sắc Dương Thạc lạnh nhạt nhìn bốn người phía dưới đang nhanh chóng tiến lên.

- Nữ tử áo lục lúc trước là đệ tử Thiên Âm Môn, hình như tên là Tô Quân Ninh thì phải.

- Thiên Âm Môn và Ngọc Mạt Lâu có rất nhiều liên hệ. Tô Quân Ninh bị ta dùng Huyền Ưng Đoạn Trảo đánh bị thương, hiện tại liên phái bốn người này đến đây đối phó ta. Xem ra bốn người này hăn là người của Ngọc Mạt Lâu...

Dương Thạc nhanh chóng đoán ra phân thân của bốn người này.

Người của Ngọc Mạt Lâu!

Ngọc Mạt Lâu được xưng là thiên hạ đệ nhất lâu, văn nhân nhã khách Đại Chu, công hầu quyền quý đều ra vào đó. Một chỗ phong nhã như vậy tự nhiên cũng có hộ vệ của mình.

Theo Dương Thạc biết, hộ vệ kém nhất trong Ngọc Mạt Lâu đều là Luyện Khí hậu kỳ.

Về phần hộ vệ hạch tâm thì càng là cao thủ cấp độ Võ Sư. Nuôi dưỡng hộ vệ cấp độ Võ Sư, cho dù là công hầu hào phú thì cũng chỉ được như vậy thôi. Thậm chí là phủ Trấn Quốc Công, bởi vì diện tích cực lớn nên khó có khả năng khắp nơi đều là hộ vệ cấp độ Võ Sư, chỉ có vài Thiết Giáp Vệ cấp độ Võ Sư bảo vệ mà thôi.

- Ngọc Mạt Lâu... Ngọc Mạt Lâu... Tiểu Địch vẫn còn phải chịu khổ trong Ngọc Mạt Lâu, ta chưa tìm các người gây phiền phức, các người lại tìm ta gây phiền phức trước. Đầu tiên chém giết sư tôn của ta, giờ lại phái người chém giết ta, còn muốn chém đứt đầu lâu của ta rồi mang về Ngọc Mạt Lâu sao?

Nhìn thẳng bốn người phía dưới, trong lòng Dương Thạc đã tức giận ngập trời.

- Nếu là hộ vệ hạch tâm của Ngọc Mạt Lâu, cường giả Võ Sư ra tay thì có lẽ ta còn thấy hơi cổ kỳ...

- Về phần các người thì hãy lưu lại toàn bộ đi!

Ừnh!

Thân hình nhoáng lên, Thuần Dương Kim Thân lao nhanh xuống.

Cùng lúc đó, bốn gã hộ vệ trong Ngọc Mạt Lâu cũng đã đến bên ngoài tiểu viện của Dương Thạc.

- Đi vào!

Một tên đầu lĩnh khẽ quát một tiếng, thân hình bốn người nhoáng lên liền muốn vượt qua tường viện của Dương Thạc rồi tiến vào tiểu viện.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Nhưng đúng lúc bốn người vừa phi lên tường viện, bọn hắn chợt cảm giác được trong bầu trời đêm phía trên có một luồng năng lượng vô cùng nóng ầm ầm áp bách xuống, thật giống như có một quả cầu lửa khổng lồ đang rơi từ trên trời xuống vậy. Trong một chớp mắt, góc áo, tóc của bốn người đều bị cháy quăn lại!

Sắc mặt bốn gã hộ vệ nhanh chóng biến đổi.

- Không tốt!

- Thứ gì vậy?

Bốn người nhanh chóng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm lúc này, đã thấy một thân ảnh màu vàng da cam như ngọn lửa đang đánh mạnh về phía bốn người. Khí tức vô cùng nóng kia đúng là truyền ra từ trong thân ảnh màu vàng này!

- Không tốt, đây là bí pháp Kim Phật của Nam Phật Tự!

- Kim Thân xuất khiếu! Đây là cường giả cấp độ Võ Sư, ngọn lửa này chính là Đại Nhật Như Lai Kim Thân!

Nhìn thấy Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc đang thiêu đốt hỏa diễm phía trên, đồng thời bốn gã hộ vệ đều chấn động tâm thần, mở to hai mắt ra nhìn, thần sắc không thể tin được.

- Đi mau!

Bốn gã hộ vệ gần như không do dự chút nào, cũng không tiến vào tiểu viện chém giết Dương Thạc nữa mà liên tục lui về phía sau, nhanh như chớp đã muốn rút đi.

- Muốn đi sao?

- Không có cơ hội đâu! Toàn bộ lưu lại cho ta!

Âm thanh lạnh như băng truyền ra từ trong miệng Thuần Dương Kim Thân. Ý niệm Dương Thạc khẽ động, Thuần Dương Kim Thân do chân khí hình thành nhanh chóng biến lớn, trong khoảng thời gian ngắn đã phình lên gấp ba bốn lần, trở thành một cự nhân khổng lồ cao hai trượng. Hắn lao nhanh về phía trước, khí tức Phần Chức thoáng cái hoàn toàn bao phủ bốn gã hộ vệ Luyện Khí đỉnh phong lại.

Lúc bốn gã hộ vệ còn ngây người, Thuần Dương Kim Thân Dương Thạc đã lao tới người bọn hắn. Tóc, mặt mũi, quần áo của bốn người này đều bốc lửa. Trong chớp lát, bốn người đã bị ngọn lửa hoàn toàn bao phủ!

- Không tốt! Đại Nhật Như Lai Kim Thân thiêu hủy tất cả, trốn không thoát!

- Liều mạng!

Dưới tình huống chắc chắn phải chết, bốn tên hộ vệ cắn răng một cái, không chạy trốn nữa mà liên tục quát lớn. Khí huyết trong thân thể mạnh mẽ bộc phát ra, hung hăng vung lưỡi dao sắc bén trong tay, đánh về phía Thuần Dương Kim Thân Dương Thạc.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh

Xẹt! Xẹt!

Tiếng nổ đột nhiên vang lên, sấm sét điện quang chợt lóe.

Bị bốn gã hộ vệ toàn lực công kích, Thuần Dương Kim Thân Dương Thạc cũng chấn động một trận, kim quang âm đạm không ít, sắp sửa tan rã ra.

Mà sau khi Thuần Dương Kim Thân Dương Thạc lao qua, dưới tác dụng của khí tức Phần Chức Lôi Đình, toàn bộ thân thể của bốn gã hộ vệ đều bị đốt cháy thành tro bụi, sinh cơ hoàn toàn đoạn tuyệt. Thân thể hóa thành tro bụi, binh khí trong tay keng keng rơi xuống đất. Mà ngay cả ý niệm thần hồn của bọn hắn cũng đều bị lực lượng Lôi Đình đánh tan, biến mất giữa thiên địa.

Thoáng cái giết chết bốn gã võ giả Luyện Khí đỉnh phong, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc cũng hơi bất ổn, không dám du dương trên bầu trời đêm nữa, uỳnh một tiếng đánh nát cửa phòng rồi nhảy vào phòng ngủ, chui vào trong thân thể Dương Thạc.

- Phụt...!

Ý niệm trong Thuần Dương Kim Thân trở về thân thể, hai mắt Dương Thạc mở ra, phụt một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên trắng xám.

- Bốn gã cường giả Luyện Khí đỉnh phong cầm lưỡi dao sắc bén trong tay hợp lực đánh ra một đòn thì chỉ sợ cường giả Võ Sư cũng phải trọng thương. Tuy Thuần Dương Kim Thân của ta đã dung hợp khí tức Phần Chức Lôi Đình nhưng cũng chỉ là Võ Sư sơ kỳ, bị bọn hắn đánh mạnh vào suýt nữa đã hoàn toàn tan rã...

Vừa rồi một đòn liễu chết của bốn gã hộ vệ Luyện Khí đỉnh phong đã khiến Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc bị thương!

Kim Thân bất ổn, thân thể cũng bị chấn động, lúc này mới phun ra một ngụm máu tươi.

- Rốt cục là do xem thường bọn hắn...

Trong miệng thở ra một hơi thật dài, Dương Thạc cảm giác khá một chút, trầm nghĩ.

- Đệ tử Thiên Âm Môn chém giết sư tôn của ta, giờ lại phái người chém giết ta. Giữa ta và Thiên Âm Môn không phải là không chết không thôi thì cũng coi như là thù hận khó giải rồi. Nơi này là kinh sư Đại Chu, Ngọc Mạt Lâu thể lớn, hiện tại ta lại bị thương, vạn nhất có cao thủ đến đây thì ta sẽ lành ít dữ nhiều...

Trong đầu Dương Thạc xuất hiện một ý niệm như vậy.

- Được rồi, chỉ có thể tiến vào Yên Sơn tạm thời tránh né thôi. Ngọc Mạt Lâu... Thiên Âm Môn... giết sư tôn của ta, bắt thị nữ của ta, làm tổn hại Thuần Dương Kim Thân của ta... sớm muộn gì Dương Thạc ta cũng khiến các ngươi đoạn tuyệt!

Trong lòng nghĩ đến những điều này, sắc mặt Dương Thạc âm trầm đến cực hạn.

Một tay chống lên giường, Dương Thạc liền đi xuống khỏi giường. Hắn cảm nhận qua tình trạng trong thân thể. Tuy hiện tại phun ra máu nhưng chỉ là Thuần Dương Kim Thân bị ảnh hưởng thôi chứ thân thể không bị thương. Thậm chí nếu không sử dụng Thuần Dương Kim Thân, lực chiến đấu của hắn cũng không giảm xuống.

- Thiếu gia, vừa rồi...

Đúng vào lúc này, Hồng Phi Lục Thúy liền lao vào từ cửa phòng vỡ nát. Vừa rồi Dương Thạc chém giết cũng đã kinh động đến bọn họ.

- Không cần nói nhiều nữa. Thu thập sơ qua rồi tiến đến Yến Sơn!

Sắc mặt Dương Thạc ngưng trọng, nhanh chóng lên tiếng.

144. Chương 144: Hai Ngày Tăng Vọt Ba Cấp!

Vô Tận Thần Công

Chương 144: Hai ngày tăng vọt ba cấp!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Kinh sư Đại Chu, Ngọc Mạt Lâu.

Trong một gian phòng hoa lệ, Tô Thanh Như đang ngồi trước án kỷ. Trên án kỷ đặt một cây đàn cổ, Tô Thanh Như giống như đang gảy đàn mà lại giống như đang thử âm. Cách bốn năm lần hô hấp nàng mới đánh một cái, dây đàn phát ra âm thanh thanh thúy dễ nghe.

Giờ phút này Tô Thanh Như đưa lưng về phía cửa phòng, không nhìn thấy sắc mặt của nàng.

Hương Tuệ đứng ở sau lưng Tô Thanh Như, đầu cúi thấp xuống, hai tay nắm chặt góc áo, khẩn trương đến cực hạn, thỉnh thoảng đưa mắt nhìn về phía sau lưng Tô Thanh Như, nhìn thấy Tô Thanh Như lại như sợ hãi, nhanh chóng rủ mí mắt xuống...

- Bốn tên thị vệ kia đều bị Dương Thạc chém giết sao?

Thật lâu sau, Tô Thanh Như mới lạnh nhạt lên tiếng.

- Vâng... bẩm đại tiểu thư, bốn tên thị vệ kia... thật sự đã...

Nghe thấy Tô Thanh Như mở miệng hỏi, thân thể Hương Tuệ run lên, ấp a ấp úng trả lời.

- Dương Thạc đã bị Già La Minh ám toán, không thể tưởng tượng còn hung hãn như vậy, dễ dàng chém giết bốn tên cường giả Luyện Khí đỉnh phong... Nhưng hắn chém giết bốn tên cường giả Luyện Khí đỉnh phong thì chắc bản thân cũng không dễ chịu gì. Đêm qua hắn đã rời khỏi kinh thành, chắc hắn đã bị thương tích, không nắm chắc có thể đối phó với người chúng ta phải đi nữa...

Tô Thanh Như nhẹ nhàng xen ngang lời Hương Tuệ, vẫn dùng ngữ khí vô cùng lạnh nhạt như trước mà nói.

Nghe thấy Tô Thanh Như không trách phạt mình, đáy lòng Hương Tuệ không khỏi thở ra một hơi dài.

- Đại tiểu thư, nếu Dương Thạc đã bị thương, chúng ta lại phải thêm vài tên thị vệ cấp độ Võ Sư rồi chém giết hắn, cũng có thể hả giận cho tiểu thư Quân Ninh...

Hương Tuệ thử thăm dò, nhỏ giọng hỏi Tô Thanh Như.

- Hả?

Mà đúng lúc này lại nghe thấy giọng nói của Tô Thanh Như ngưng tụ lại.

Tĩnh!

Đàn cổ trước người Tô Thanh Như cũng phát ra tiếng giòn vang, khí tức khắc nghiệt mơ hồ truyền ra theo tiếng đàn. truyện copy từ

Thân thể Hương Tuệ run lên bần bật, trong mắt hiện ra vẻ sợ hãi, im bất lại.

- Ta nói... ngươi cũng không muốn nghe sao?

- Đúng rồi, ngươi vốn là thị nữ bên cạnh Dương Tử Mặc, tâm niệm chủ cũ, luôn nghĩ cho Dương gia, không để ta vào mắt cũng là chuyện bình thường. Ta không trách phạt ngươi. Nếu ngươi có thể điều động thị vệ bình thường trong Ngọc Mạt Lâu thì xem ra uy vọng của ngươi với bọn họ cũng không nhỏ. Sau này ngươi không ở bên cạnh hầu hạ ta nữa, ca cơ vũ tỳ, thị vệ trong Ngọc Mạt Lâu đều do ngươi quản lý đi!

Tô Thanh Như trầm giọng nói.

- Đại tiểu thư...

Nghe thấy Tô Thanh Như nói những lời này, sắc mặt Hương Tuệ đại biến.

Quản lý ca cơ vũ tỳ thị vệ bình thường trong Ngọc Mạt Lâu, nghe như là đã chiếm được quyền lợi lớn nhưng thực ra Ngọc Mạt Lâu cũng giống như Nam Lâm Trai, chỉ là ngoại môn của Thiên Âm Môn. Lúc trước tuy Hương Tuệ hầu hạ Tô Thanh Như nhưng cũng tính là người trong nội môn, có thể tu luyện tất cả đại công pháp của Thiên Âm Môn. Hiện tại Tô Thanh Như cho nàng công việc cụ thể là quản lý Ngọc Mạt Lâu chính là tương đương với việc trực xuất nàng ra khỏi nội môn, không bao giờ có thể trở thành đệ tử hạch tâm của Thiên Âm Môn được nữa.

- Được rồi. Ngươi ra ngoài đi, về sau không có chuyện gì thì đừng đến gặp ta.

Tô Thanh Như khôi phục giọng nói bình thản, lại chạm vào dây cung đàn cổ.

- Vâng, đại tiểu thư...

Hương Tuệ cắn cắn môi, trong mắt hiện ra một tia ảm đạm, chậm rãi lui ra ngoài.

Phía bắc kinh sư Đại Chu, trong Yến Sơn.

Tiến vào hơn ba trăm dặm trong Yến Sơn, dưới một sườn núi nhỏ có một cái sơn động nhỏ miễn cưỡng có thể chứa ba bốn người ở. Dương Thạc và hai tiểu thị nữ Hồng Phi Lục Thúy liền dừng chân ở trong sơn động nhỏ này.

Tiến vào Yến Sơn đã ba ngày.

Ba người xâm nhập Yến Sơn không phải là đi bộ hành tẩu.

Đại Lâm Nhi đưa cho Dương Thạc con Hỏa La Phiên Sơn Thú kia, sau khi Dương Thạc rời khỏi kinh sư cũng đã mang ra ngoài. Hỏa La Phiên Sơn Thú này cao thước tám, thân thể hùng tráng, cho dù có chở một binh sĩ toàn thân mặc thiết giáp thì cũng có thể đi lại tự nhiên giữa núi rừng.

Một binh sĩ mặc thiết giáp ít nhất cũng phải nặng ba bốn trăm cân. Dương Thạc và Hồng Phi Lục Thúy mới chỉ mười lăm mười sáu tuổi, dáng người Dương Thạc thon dài cũng không quá một trăm lăm mươi cân, Hồng Phi Lục Thúy càng chưa đủ trăm cân. Ba người cưỡi lên Hỏa La Phiên Sơn Thú này, để nó đi lại trong Yến Sơn, chỉ một ngày đã đi được ba trăm dặm đến đây.

Tùy tiện tìm một sơn động, ba người Dương Thạc liền nghỉ ngơi ở đây.

Dương Thạc đặt Huyền Ứng Đoạn Trảo ở chỗ cửa động, để Huyền Ứng Đoạn Trảo tản mát ra uy thế khiến mãnh thú dị thú phụ cận không dám tiến gần.

Bọn hắn đã nghỉ ngơi trong sơn động này hai ngày.

Nói bọn hắn đang nghỉ ngơi chẳng bằng nói là đang tu luyện!

Dương Thạc khoanh chân ngồi trong sơn động, đang tu luyện công pháp Thông Khiếu do đại sư Dũng Tín truyền thừa.

- Công pháp Thông Khiếu này là loại pháp môn lợi dụng thổ nạp hô hấp, cơ bắp hoạt động để chậm rãi rèn luyện khiếu huyết, cuối cùng dẫn thông khiếu huyết. Lại nói tiếp, nó và pháp môn của Huyền Ứng là thổ tức rồi dẫn thông âm khiếu có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu...

Dẫn thông khiếu huyết có hai cách.

Cách của võ giả Đại Chu chính là dùng chân khí trùng kích, để chân khí không ngừng ma sát rèn luyện rồi dẫn thông khiếu huyết. Đây coi như là dùng ngoại lực để tôi luyện, dẫn thông khiếu huyết rồi.

Mà cách của võ giả Ni La Quốc là thổ nạp hô hấp, vận chuyển cơ bắp, trực tiếp rèn luyện khiếu huyết nên không cần dùng chân khí trùng kích mà cũng có thể dẫn thông khiếu huyết. Cách hô hấp dẫn thông khiếu huyết của pháp môn Huyền Ứng cũng chính là thông qua thổ nạp hô hấp để hoàn thành, rất giống cách của Ni La Quốc.

Chính bởi vì như thế, Dương Thạc đã nắm giữ pháp môn thổ tức của Huyền Ứng nên tu luyện Thông Khiếu cũng quen việc dễ làm.

- Dùng cách thổ nạp hô hấp vận chuyển cơ bắp này, toàn bộ khiếu huyết bị khí huyết làm tắc nghẽn sẽ đều bị vỡ nát hấp thu, những khiếu huyết đã bị tắc nghẽn của ta quả thật có thể dễ dàng dẫn thông. Công pháp Thông Khiếu này coi như là khắc chế Đại Chuyển Sinh Thuật rồi. Khó trách trăm năm trước tông sư Nho môn Vương Chấn muốn đi đến Đại Lâm Tự, cầu lấy ba bộ công pháp Dịch Cân, Phật Tùy, Thông Khiếu này...

Tuy mới chỉ tu luyện hai ngày nhưng Dương Thạc đã cảm nhận được diệu dụng thần kỳ của công pháp Thông Khiếu.

- Hô... hít hà...

Hai mắt khép hờ, Dương Thạc khoanh chân ngồi xuống, miệng mũi mở ra, không ngừng hít thở không khí.

Ông...! Ông...!

Ông...! Ông...!

Ông...! Ông...!

Ông...! Ông...!

Lúc Dương Thạc hít thở, tu luyện công pháp Thông Khiếu thì trong thân thể hắn, mười sáu huyết âm khiếu, mười sáu huyết dương khiếu cũng bắt đầu ông ông cộng hưởng.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh....

Sau một khắc, ba mươi hai tiếng trầm đục liên tục truyền ra từ trong thân thể Dương Thạc.

Giờ phút này, mười sáu đại âm khiếu, mười sáu đại dương khiếu đã bị quán thông toàn bộ, những khí huyết làm huyết khiếu tắc nghẽn cũng bị thân thể Dương Thạc hấp thu luyện hóa.

Dương Thạc nhanh chóng mở hai mắt ra, trong ánh mắt mơ hồ lộ ra vẻ vui sướng.

- Độ phù hợp mười bốn phần quả nhiên không tầm thường. Huyết khiếu của ta đã bị bế tắc, muốn dẫn thông còn khó hơn võ giả bình thường tu luyện gấp mấy lần. Hai ngày tu luyện này, ta đã dẫn thông toàn bộ mười sáu huyết âm khiếu, mười sáu huyết dương khiếu, xem như đã tiến vào Tội Thể hậu kỳ. Tội Thể sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ... hai ngày đã tăng vọt ba cấp rồi! Muốn dẫn thông một trăm năm mười sáu huyết âm khiếu dương khiếu, trở lại Luyện Khí trung kỳ cũng ở trong tầm tay thôi!

145. Chương 145: Huyết Phi Bộc Lộ Tài Năng

Vô Tận Thần Công

Chương 145: Huyết Phi Bộc Lộ Tài Năng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc trước, Dương Thạc đã đả thông một trăm năm mươi sáu khiếu huyết, đạt tới cấp độ Luyện Khí trung kỳ.

Sau khi bị trúng thuật Đại Chuyển Sinh do Già La Minh ám toán, tất cả các khiếu huyết toàn thân Dương Thạc đều bị đám khí huyết của Già La Minh làm tắc nghẽn. Tuy nhiên, Dương Thạc đã luyện hóa được khí huyết của Già La Minh, thực lực càng tiến thêm một bước. Nhưng nói riêng về khiếu huyết thì Dương Thạc vẫn không đả thông được một khiếu huyết nào, cho nên tu vi đã giảm đi, ngay cả cấp độ Tội Thể sơ kỳ cũng không đạt tới.

Hơn nữa, khiếu huyết bị tắc càng khó đả thông hơn so với khiếu huyết bình thường!

Trong ba ngày ngắn ngủi này, vậy mà Dương Thạc lại có thể đả thông mười sáu khiếu huyết trong một lần hành động, sau đó liên tiếp vượt qua ba cấp, Tội Thể sơ kỳ, trung kỳ, cao kỳ. Tốc độ như vậy, có thể nói là rất khủng bố!

- Quả nhiên độ phù hợp tới 14 phần vô cùng mạnh mẽ. . .

Dương Thạc cũng biết rằng mình có thể đả thông khiếu huyết nhanh như vậy là bởi vì độ phù hợp của Thông Khiếu đạt tới 14 phần.

Lúc trước, mình tu luyện Huyền Ứng Kinh, độ phù hợp hoàn toàn, chỉ qua một đêm mới chỉ đạt tới Tội Thể sơ kỳ mà thôi. Sau đó, phải mất bốn, năm ngày, Dương Thạc mới tu đến Tội Thể trung kỳ.

Lúc này, khiếu huyết của mình rất khó đả thông, vậy mà có thể vượt qua ba cấp trong vòng hai ngày. Hiển nhiên nguyên nhân chính là do độ phù hợp của công pháp Thông Khiếu đối với Dương Thạc rất cao.

Trong hai ngày đã vượt qua liên tiếp ba cấp. Dĩ nhiên Dương Thạc vô cùng thoả mãn với tốc độ như vậy.

Nhưng. . .

Nghĩ về quá trình tu luyện hai ngày, Dương Thạc lại cười khổ một cái.

- Tu luyện Thông Khiếu, chỉ mất một canh giờ đã đả thông hai khiếu huyết lớn, đi vào Tội Thể sơ kỳ. Mất bốn canh giờ để đả thông sáu khiếu huyết, đi vào Tội Thể trung kỳ. Mà đi vào Tội Thể cao kỳ chỉ mất tầm khoảng mười sáu canh giờ. Mỗi lần tăng lên một cấp, thời gian mất đi tăng lên bốn lần!

Trong hai ngày này, Dương Thạc đã đột phá liên tiếp ba cấp, ước chừng mất hai mốt, hai hai canh giờ. Trong đó, đột phá cấp đầu tiên mất một canh giờ, cấp thứ hai mất bốn canh giờ, cấp thứ ba mất mười sáu canh giờ. Mỗi lần tăng lên một cấp, thời gian hao phí lại tăng gấp bốn lần cấp trước!

Ở cấp độ Tội Thể thì tốc độ này cũng không có gì đặc biệt. Tội Thể đỉnh phong mất sáu mươi bốn canh giờ, đến Luyện Khí sơ kỳ cũng chỉ tầm hai trăm năm mươi sáu canh giờ, tức là hai mươi ngày. Cứ tiếp tục như vậy thì một tháng là có thể đột phá đến cấp độ Luyện Khí rồi.

Nhưng về sau, muốn đạt tới Luyện Khí trung kỳ phải mất ba tháng, Luyện Khí cao kỳ phải mất một năm, Luyện Khí đỉnh phong phải mất bốn năm. Muốn đi vào cấp độ Võ Sư thì còn phải mất 16 năm nữa mới có thể. . .

Về sau, muốn từ Võ Sư sơ kỳ đi vào cấp độ Võ Sư trung kỳ thì sẽ phải chờ suốt sáu mươi bốn năm!

Nói cách khác, nếu Dương Thạc tu luyện bình thường thì đời người trăm năm, chỉ có thể đột phá đến Võ sư trung kỳ là sẽ chấm dứt. . .

- Bởi vì độ phù hợp của bộ công pháp kia đối với ta cao, cho nên mới có thể tu luyện nhanh như vậy. Nếu đổi lại là một người khác, độ phù hợp thấp một chút, thì e rằng cả đời này cũng khó có thể tu luyện tới cấp độ Võ Sư. Khó trách. . . Bộ công pháp kia chỉ là công pháp cấp thấp. . .

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Một công pháp cấp thấp, cao nhất cũng chỉ đã thông được một nghìn năm trăm sáu mươi hai khiếu huyết, khiến cho võ giả bước vào Võ Sư sơ kỳ mà thôi. Nhưng bộ công pháp Thông Khiếu này lại có thể khiến cho người ta đã thông được ba mươi nghìn một trăm hai mươi khiếu huyết, đi vào Võ Tôn sơ kỳ!

Một bộ công pháp như vậy, ít nhất cũng phải được xem như là công pháp trung kỳ.

Lúc này Dương Thạc mới hiểu được, thì ra bộ công pháp Thông Khiếu này cực khó tu luyện. Mặc dù bộ công pháp này có độ phù hợp với mình tới 14 phần, nhưng muốn đạt tới cấp độ Võ Tôn sơ kỳ, cũng vẫn là một việc khó như lên trời.

Nếu như võ giả khác tu luyện bộ công pháp này, độ phù hợp không cao, thì cả đời khó có thể đi vào cấp độ Võ Sư. Bởi vậy cho nên bộ công pháp này mới bị coi là công pháp cấp thấp.

- Lực lượng cơ thể của ta lúc này là Luyện Khí cao kỳ.

- Ta tu luyện công pháp Thông Khiếu này từng bước. Muốn đánh thông ba trăm hai mươi bốn âm khiếu, dương khiếu, đi vào Luyện Khí cao kỳ thì còn phải mất một năm bốn tháng nữa. Tốc độ như vậy là quá chậm. . .

Dương Thạc lắc đầu, thở dài một hơi.

Nếu không đã thông được ba trăm hai mươi bốn âm khiếu, dương khiếu, đi vào Luyện Khí cao kỳ thì e rằng cả đời này, mình sẽ phải dừng lại ở Luyện Khí cao kỳ.

Thế nhưng, trải qua một năm. . .

- Khá tốt, bộ công pháp thông khiếu và công pháp Phật Tử gần như giống nhau, đều có thể dùng dịch Thông Khiếu để phụ trợ tu luyện. Nếu dùng dịch thông khiếu phụ trợ thì hiệu suất tu luyện có thể tăng lên bốn lần. Bốn tháng, ta có thể đã thông ba trăm hai mươi bốn khiếu huyết, đi vào Luyện Khí cao kỳ rồi. . .

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc nghĩ tới dịch thông khiếu.

Có dịch thông khiếu phụ trợ, tốc độ tu luyện sẽ tăng lên bốn lần. Đến lúc đó, tuy bốn tháng cũng là một khoảng thời gian dài đằng đặc, nhưng so với một năm bốn tháng vẫn là đỡ hơn rất nhiều.

- Ta phải xem cách điều chế dịch thông khiếu một chút, cần phải có dược liệu nào!

Trong lòng vừa nghĩ vậy, Dương Thạc liền nhớ lại cách điều chế dịch thông khiếu.

- Muốn điều chế dịch Thông Khiếu phải cần sáu mươi bốn loại dược liệu. Trong số đó, hầu như đều là dược liệu thông thường đấy, có thể hái ở trong Yển Sơn này. Nhưng có ba loại là cỏ Huyết Âm, dịch Thiên Dương, quả Hỏa Diễm thì... Có thể nói, ba loại dược liệu này là thiên tài địa bảo rồi, căn bản là bình thường không thể gặp được. . .

Dương Thạc nhíu mày.

Cỏ Huyết Âm mọc ở bên trong Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn. Đó là một loại thảo dược ẩn chứa rất nhiều khí huyết. Nhưng nguồn lực lượng khí huyết này lại chứa khí tức âm hàn vô cùng mãnh liệt, không nên dùng một mình nó làm thuốc.

Dịch Thiên Dương là một loại nhũ dịch hang động đá vôi trong núi tuyết lớn tại Hỏa La Quốc. Nghe đồn rằng núi Thiên Đài của Đại Chu cũng có dịch Thiên Dương, nhưng giống như Huyết Tinh Thạch Nhũ, rất hiếm khi gặp được. Tuy sinh ở trong núi tuyết, nhưng dịch Thiên Dương lại chứa một nguồn khí tức ấm áp, có thể trung hoà đa phần khí tức lạnh.

Về phần quả Hỏa Diễm thì Dương Thạc lại khá quen thuộc. Quả Hỏa Diễm ẩn chứa nguồn dương khí cực kỳ mạnh mẽ.

- Trong ba loại dược liệu này, cỏ Huyết Âm hẳn là bổ sung khí huyết đấy. Dịch Thiên Dương dùng để trung hoà nguồn khí tức lạnh trong cỏ Huyết Âm. Về phần quả Hỏa Diễm thì chắc hẳn là dựa vào nguồn dương khí vô cùng mạnh mẽ của nó để trùng kích khiếu huyết.

Dương Thạc có thể đoán được một chút về công dụng của ba loại dược liệu này.

- Lúc này, ta không có cở Huyết Âm nhưng ta có Huyết Tinh Thạch Nhũ, cũng ẩn chứa rất nhiều khí huyết. Hơn nữa nó lại không có khí tức âm hàn, không cần dịch Thiên Dương trung hoà. Có lẽ có thể dùng Huyết Tinh Thạch Nhũ để thay thế hai dược liệu này. Về phần quả Hỏa Diễm thì lúc trước, Huyết Phi có mang cho ta một ít. Không biết trong Yến Sơn này có còn nữa không...

Dương Thạc nhanh chóng trầm nghĩ. xem tại

Chỉ cần tìm được quả Hỏa Diễm thì xem như là có thể điều chế được dịch thông khiếu này rồi.

Dù sao thì đây cũng là một loại nước thuốc dùng để ngâm chứ không phải là đan dược để uống. Mặc dù thay đổi cách điều chế nhưng nếu như có cái gì không ổn, thì cũng sẽ không làm cho Dương Thạc bị thương.

- Không biết lúc trước, Huyết Phi đã lấy được quả Hỏa Diễm từ chỗ nào. . .

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Kéc!

Vù vù!

Đúng lúc Dương Thạc nghĩ như vậy thì đột nhiên từ bên trên bầu trời truyền tới một tiếng kêu của chim ưng.

- Là Huyết Phi!

Hai mắt Dương Thạc lập tức sáng ngời.

Thân hình khẽ động, Dương Thạc đã nhảy ra khỏi động núi nhỏ này, thét dài một tiếng để Huyết Phi biết mình đang ở đây.

Kéc kéc!

Nghe được tiếng thét dài của Dương Thạc, Huyết Phi hưng phấn kêu to. Chỉ sau một lát, Dương Thạc đã nhìn thấy một thân thể Huyền Ưng cực lớn bay tới từ phía chân trời, chính là Huyết Phi. Đường như Huyết Phi đã lớn hơn hai lần so với lúc trước. Trên lông tỏa ra vàng sáng nhàn nhạt, trong tiếng kêu to cũng có mười phần trung khí.

Quan trọng nhất chính là Dương Thạc đã nhận ra, từ trên người Huyết Phi tỏa ra một luồng nhuệ khí đậm đặc vô cùng. Đường như Huyết Phi mang theo từng đám cây cương châm, đang bộc lộ tài năng vậy. Cảm nhận được luồng nhuệ khí của Huyết Phi, thân thể Dương Thạc bỗng run lên, tóc gáy sau đầu cũng dựng thẳng lên.

146. Chương 146 : Tự Mình Đi Hái Quả Hoả Diễm

Vô Tận Thần Công

Chương 146 : Tự mình đi hái quả Hoả Diễm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ầm ầm!

Một luồng khí huyết vô cùng đậm đặc từ trên bầu trời áp xuống. Rốt cuộc, thân thể khổng lồ của Huyết Phi cũng đáp xuống trước mặt Dương Thạc. Huyết Phi vừa kêu nhỏ mấy tiếng, vừa dụi đầu vào lồng ngực Dương Thạc, thể hiện sự thân mật.

- Hả? Huyết Phi, thực lực của ngươi đã đạt đến cấp độ Luyện Khí đỉnh phong rồi à? Còn nữa, trên người của ngươi... đây là chân khí phóng ra ngoài phải không?

Giờ phút này, Dương Thạc không kịp thân mật với Huyết Phi, mà vẻ mặt khiếp sợ, nhìn chăm chăm Huyết Phi.

Lúc trước, khi hần rời đi Huyết Phi, Huyết Phi mới chỉ có thực lực Luyện Khí trung kỳ, cùng một tầng với Dương Thạc. Vậy mà bây giờ, Dương Thạc mượn nhờ khí huyết của Già La Minh mới đạt tới cảnh giới Luyện Khí hậu kỳ. Hần thật không ngờ, Huyết Phi còn biến thái hơn, trực tiếp đột phá cảnh giới Luyện Khí đỉnh phong. Mới có mấy ngày ngắn ngủi mà Huyết Phi đã đột phá lên hai cấp rồi.

Trong hai ngày, Dương Thạc liên tục tăng ba cấp, so với tốc độ tăng tiến của Huyết Phi đúng là gấp được cao thủ rồi.

Dù sao, ba cấp của Dương Thạc là từ Tội Thể sơ kỳ tăng lên Tội Thể hậu kỳ.

Còn Huyết Phi lại từ Luyện Khí trung kỳ tăng lên đến Luyện Khí đỉnh phong. Nếu tính toán kĩ, thì Dương Thạc phải tu luyện công pháp thông khiếu từ bốn đến năm năm mới có thể vượt qua hai cấp này.

Điều khiến Dương Thạc kinh ngạc nhất là, trên người Huyết Phi có thể phóng ra chân khí.

Đây đúng là chân khí được phóng ra ngoài. Huyết Phi bộc lộ tài năng, khiến cho Dương Thạc cảm thấy tim mình như đập nhanh.

Tuy loại chân khí này không thể sánh bằng cương khí trên người Dương Thạc. Nhưng ít nhất, nó cũng đạt tới cấp độ Vô Tôn, chân khí giống như mang. Cần phải biết, trước đây, Huyết Phi không hề tu luyện chân khí. Vậy mà bây giờ, Huyết Phi lại có thể phóng ra chân khí giống như mang. Từ đó cho thấy, trong những ngày này, chắc chắn Huyết Phi đã gặp được kỳ ngộ nào đó rồi.

Dương Thạc vô cùng hâm mộ vận may của Huyết Phi.

Hoặc không nói đến vận may, Huyết Phi có khả năng biết bay, có được uy áp của thượng cổ Huyền Ưng, nên có thể hoành hành trong Yến Sơn. Vậy thì, thiên tài địa bảo nào có thể giấu được ánh mắt của nó? Đối với người bình thường, đây là vận may trăm năm ngàn năm cũng khó gặp được. Nhưng với Huyết Phi thì chuyện này hơi dễ dàng rồi.

Tất nhiên, không phải Huyết Phi có thể tùy ý lấy đi thiên tài địa bảo trong Yến Sơn để sử dụng.

Dù sao, rất nhiều thiên tài địa bảo đều có dị thú bảo vệ. Bình thường, khi Huyết Phi thả ra uy áp, thì những loài dị thú này sẽ không dám tới gần Huyết Phi, hoặc không chủ động tấn công Huyết Phi. Nhưng, nếu Huyết Phi muốn giết bọn chúng để cướp đi thiên tài địa bảo mà bọn chúng bảo vệ, thì chúng sẽ liều chết đánh với Huyết Phi một trận.

- Huyết Phi, thực lực của ngươi đã đạt đến cảnh giới Luyện Khí đỉnh phong rồi. Xem ra, ta càng phải cố gắng hơn nữa thôi.

Dương Thạc sờ lên đầu Huyết Phi, hít sâu một hơi, nói.

Hồng Phi, Lục Thuý đang ở trong sơn động cũng đã sớm đi ra ngoài. Khi các nàng thấy thực lực của Huyết Phi tăng lên cũng vô cùng kinh ngạc.

Xét về thiên phú, thì Hồng Phi và Lục Thuý đều cao hơn Dương Thạc rất nhiều. Nhưng thực lực của họ lại không tăng nhanh bằng Dương Thạc, dù họ có Huyết Tinh Thạch Nhũ phụ trợ. Bây giờ, các nàng còn cách Luyện Khí hậu kỳ một đoạn rất dài. Bây giờ, Dương Thạc đột phá, ngay cả Huyết Phi cũng đạt tới cảnh giới Luyện Khí đỉnh phong. Điều này làm cho hai nàng cảm thấy rất áp lực.

Quác! Quác!

Huyết Phi dán tại bên cạnh Dương Thạc, kêu nhỏ mấy tiếng.

Sau khi Dương Thạc vào kinh thành, HP dẫn theo một đám Mục Hồ khuyến vào sâu trong Yến Sơn tìm con Hắc Hùng kia.

Chẳng qua, cứ cách bốn năm ngày, Huyết Phi sẽ từ sâu trong Yến Sơn đến khu vực rìa Yến Sơn, nhìn xem Dương Thạc có lên núi hay không. Lần này, Dương Thạc dẫn Hồng Phi, Lục Thuý lên núi, đi được ba ngày thì gặp được Huyết Phi, cũng là chuyện rất bình thường.

- Huyết Phi, người tới thật đúng lúc. Hiện tại, ta cần đến trong Yến Sơn hái một ít dược liệu, nhất là quả Hoả Diễm, phải lấy được mấy quả. Vừa may, người dẫn ta lên núi đi.

Dương Thạc vỗ nhẹ vào đầu Huyết Phi, nói.

Còn về Hồng Phi và Lục Thuý, Dương Thạc quyết định không dẫn các nàng đi theo.

Tuy Huyết Phi có thể chở cả ba người một cách dễ dàng, nhưng nếu gặp được dị thú gì, rồi đánh nhau với nó, thì ba người cùng ngồi trên lưng Huyền Ưng, sẽ hơi chút vướng víu. Đến lúc đó, nếu hấn không bảo vệ được, thì Hồng Phi và Lục Thuý có thể sẽ bị thương.

Hơn nữa, nếu Hồng Phi và Lục Thuý cùng đi, thì Hoả La Phiên Sơn Thú sẽ làm sao? Dù sao, cũng không thể để nó trên lưng Huyền Ưng, để Huyết Phi chở nó đi luôn được.

Sơn động này cũng coi như an toàn. Dương Thạc để Hồng Phi, Lục Thuý tiềm tu ở chỗ này, còn mình thì cưới Huyết Phi, chuẩn bị đi tìm quả Hoả Diễm. Hồng Phi và Lục Thuý thấy Huyết Phi đột phá liên tục, cảm thấy rất áp lực, nên cũng muốn ở lại đây, chuyên tâm tu luyện.

- Đi thôi.

Dương Thạc leo lên, khoanh chân ngồi trên lưng Huyết Phi, vỗ nhẹ vào đầu Huyết Phi. Sau đó, Huyết Phi chở Dương Thạc phóng lên trời cao.

Ba ngày trôi qua rất nhanh.

Dương Thạc khoanh chân, nhắm mắt, ngồi trên lưng Huyết Phi, hơi thở đều đều, tu luyện công pháp thông khiếu. Trước mặt Dương Thạc còn đặt một chiếc túi lớn, bên trong có không ít các loại thảo dược.

Có sự giúp đỡ của Huyết Phi, nên Dương Thạc thu thập thảo dược rất dễ dàng.

Thực ra, như bình thường, người lên núi hái thuốc, gặp rắc rối lớn nhất chính là phải trèo đèo, lội suối. Có khi, họ trèo qua mấy ngọn núi, mà không chắc đã tìm được dược liệu. Cũng có khi họ tìm được dược liệu, nhưng chúng lại ở trên vách núi, nên rất khó lấy được.

Mấy chuyện này đều không làm khó được Dương Thạc và Huyết Phi. Một người một ưng kết hợp, thì không có nơi nào là không thể đến được. Việc thu thập những thảo dược bình thường là chuyện rất dễ dàng.

- Chỉ còn thiếu ba bốn loại thảo dược nữa là mình có thể điều chế dịch thông khiếu rồi. Nhưng mình vẫn chưa hái được quả Hoả Diễm.

Dương Thạc ngồi trên lưng Huyết Phi, nghĩ thầm trong lòng.

Quác!

Mà đúng lúc này, Huyết Phi chợt kêu lên một tiếng.

- Chuyện gì vậy?

Trong lòng Dương Thạc vừa động, mở mắt ra, đã thấy Huyết Phi chở mình bay đến trên một chỗ vách núi rất cao, cách trung tâm Yến Sơn không xa.

Trên vách đá dựng đứng cách đỉnh núi khoảng chừng mười trượng, một cây Tiểu Thụ to như bát ăn cơm mọc ở trên đó. Cành lá của Tiểu Thụ vô cùng rậm rạp. Trên đó có mười mấy quả trái cây nhỏ, đa số có màu xanh, chỉ có ba quả có màu đỏ. Trong những quả màu đỏ đó tràn ra một chút dương khí cuồng bạo.

- Là quả Hoả Diễm.

Khi Dương Thạc thấy những quả này liền sáng ngời hai mắt.

Cái cây mọc trên vách núi dựng đứng kia chính là một cây Hoả Diễm. Cây Hoả Diễm này chia thành bốn nhánh cây. Trong đó, một nhánh cây hình như đã bị bẻ gãy từ lâu rồi. Dương Thạc vừa hơi suy nghĩ một chút, chợt nghĩ tới trước đây, Huyết Phi đã từng mang một nhánh cây quả Hoả Diễm bị bẻ gãy về, đưa quả Hoả Diễm ỉnh. Chắc nó đã bẻ nhánh cây của cây Hoả Diễm này rồi.

Lúc trước, khi Huyết Phi mang quả Hoả Diễm về cho Dương Thạc là mùa hè, quả Hoả Diễm đã chín. Nhưng bây giờ là đầu mùa xuân, đa số quả Hoả Diễm có màu xanh, chỉ có ba quả là chín sớm thôi.

Híz-khà zz Hí-zzz! Híz-khà zz Hí-zzz!

Đúng lúc Dương Thạc đang quan sát cây quả Hoả Diễm, thì đột nhiên, một con Tích Dịch lớn dài hơn hai trượng, trên người có đường vân màu đỏ như máu, từ dưới gốc cây Hoả Diễm chui ra. Nó há to miệng, kêu ầm về phía Dương Thạc và Huyết Phi.

Con Tích Dịch lớn này có khí huyết khổng lồ, có thực lực như Luyện Khí hậu kỳ.

Quác!

Huyết Phi căn bản không sợ con Tích Dịch này, kêu lên một tiếng, hai cánh vỗ phành phạch, muốn xông lên phía trước, đánh nhau với Tích Dịch.

- Huyết Phi, đừng động đây.

Đúng lúc này, tiếng nói của Dương Thạc chợt vang lên.

- Đa số những quả Hoả Diễm này đều chưa chín. Nếu người đánh nhau với con Tích Dịch này, thì có thể sẽ phá hỏng những quả Hoả Diễm kia, như vậy rất lãng phí. Tự ta đi hái những quả Hoả Diễm kia là được rồi.

Dương Thạc nói xong, thần niệm hơi động. Ầm một tiếng vang lên. Ngay sau đó, một bóng người màu vàng nhạt từ trong thân thể Dương Thạc nhảy ra. Đây chính là Thuần Dương Kim Thân. Sau khi Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu, liền mở ra hai mắt. Dưới sự điều khiển của thần niệm Dương Thạc, Thuần Dương Kim Thân lập tức biến nhỏ lại, thành một người tí hon màu vàng, cao hơn hai thước. Nó bay nhanh, thẳng về hướng cây Hoả Diễm phía dưới.

147. Chương 147: Dung Hợp Khí Tức Hỏa Độc

Vô Tận Thần Công

Chương 147: Dung hợp Khí tức Hỏa Độc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thuần Dương Kim Thân xuất hiện.

Thuần Dương Kim Thân này của Dương Thạc là do chân khí thuần túy hình thành nên. Ở trong mức độ nhất định, nó chịu sự điều khiển của thần niệm, có thể tùy ý biến hoá to nhỏ. Thuần Dương Kim Thân có thể biến từ một người khổng lồ cao hai trượng, thành một người tí hon chỉ cao khoảng hai xích một cách dễ dàng.

Tất nhiên, số lượng chân khí ẩn chứa trong Thuần Dương Kim Thân cũng là có hạn.

Nếu Thuần Dương Kim Thân muốn biến quá lớn thì nó sẽ rất yếu ớt, rất dễ dàng bị tan rã. Đồng thời, bởi vì số lượng chân khí trong Thuần Dương Kim Thân là cố định, nên khi nó thu nhỏ lại đến một mức độ nào đó, thì sẽ không thể tiếp tục thu nhỏ được nữa.

Lúc này, sau khi Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu, liền lập tức thu nhỏ lại đến tầm một trượng.

Thuần Dương Kim Thân ột trượng, thì khả năng phòng ngự sẽ hơn xa Thuần Dương Kim Thân ở trạng thái bình thường. Hơn thế nữa, Thuần Dương Kim Thân cũng sẽ hoạt động linh hoạt hơn. Nó chỉ hơi động thân hình, đã bay đến trên chỗ cây quả Hoả Diễm. Ngay sau đó, Dương Thạc không hề do dự, lập tức điều khiển Thuần Dương Kim Thân này bay nhanh về phía một quả Hoả Diễm đã chín đỏ.

Híz-khà zz Hí-zz!

Con Tích Dịch đang bò trên vách đá dựng đứng kia, thấy Kim Thân của Dương Thạc xuất khiếu, rồi nhanh chóng lao về phía quả Hoả Diễm thì cực kỳ nôn nóng.

Nó hí-z-khà zz hí-zz lè lưỡi ra. Thân hình con Tích Dịch hơi di chuyển, linh hoạt giống như xà, bay nhanh đến chỗ cây Hoả Diễm, há to miệng, rồi phun ngay một luồng khí tức nóng rực về phía Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc.

Phụt! Phụt!

Luồng khí tức này tràn ra, làm cho thân cây của cây Hoả Diễm lay động, lá cây vang lên những tiếng xào xạc.

Chẳng qua, dưới sự ảnh hưởng của luồng khí tức nóng rực này, cả cây quả Hoả Diễm không hề bị ảnh hưởng một chút nào, dù là lá cây hay nhánh cây đều không có dấu hiệu bị lửa đốt.

Cây quả Hoả Diễm không bị ảnh hưởng, nhưng Huyền Ứng Huyết Phi ở cách đó không xa, lại có thể cảm nhận được rõ ràng sóng nhiệt trong luồng khí tức nóng rực này. Huyền Ứng Huyết Phi kêu lên hai tiếng, rồi cả người di chuyển, nhanh chóng bay đến giữa không trung, cách vách núi đá khoảng mười trượng. Lúc này, nó mới không bị luồng khí tức nóng rực này ảnh hưởng tới.

Luồng khí tức nóng rực này còn mạnh hơn ba phần so với phần chức chân khí trong Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc, và chỉ kém một chút so với Thái Dương Chân Hoả trong Đại Nhật Như Lai Kim Thân mà đại sư Dũng Tín đã thi triển trước đây thôi. Thậm chí, tuy nhiệt lượng bên trong luồng khí tức này không bằng Thái Dương Chân Hoả trong Đại Nhật Như Lai Kim Thân, nhưng sự cuồng bạo của nó thì còn hơn Thái Dương Chân Hoả.

- Cái gì? Con Tích Dịch lớn này lại có thể phun ra khí tức nóng như lửa sao?

- Nếu nhục thể của mình đi lấy quả Hoả Diễm, hoặc Huyết Phi tới cướp, thì có thể vì sự khinh thường mà bị khí tức nóng như lửa của nó đốt cháy mà bị thương rồi.

- Bây giờ, ta để Thuần Dương Kim Thân của ta đi hái quả Hoả Diễm. Ta không tin người có thể làm Thuần Dương Kim Thân của ta bị thương được.

Trong đầu Dương Thạc vừa nghĩ như vậy, phần chức chân khí trên Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc lập tức chuyển động xung quanh mình.

Thuần Dương Kim Thân di chuyển nhanh như tia chớp, nháy mắt đã đến trước quả Hoả Diễm. Ngay sau đó, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc liền vươn tay ra, hái một quả Hoả Diễm chín đỏ cầm trong tay mình.

Phụt!

Cùng lúc đó, con Tích Dịch lớn kia phun ra khí tức nóng rực, mạnh mẽ bao phủ lấy Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc.

Roẹt! Roẹt!

Luồng khí tức nóng này va chạm với Phần Chức chân khí của Dương Thạc. Hai luồng khí tức nóng không dung hợp với nhau, mà lại xung đột với nhau, chấn động, rồi tạo nên những tiếng roẹt, roẹt!

- Hả? Hình như khí tức nóng mà con Tích Dịch này phun ra, hơi khác so với Phần Chức chân khí của mình thì phải. Con Tích Dịch này xuất hiện gần cây Hoả Diễm. Chẳng lẽ, nó là dị thú Tích Dịch hoả độc sao? Khí tức mà nó phun ra là khí tức hoả độc hả?

Giờ khắc này, trong đầu Dương Thạc đột nhiên xuất hiện một cái ý nghĩ như vậy.

Tích Dịch hoả độc xuất hiện xung quanh quả Hoả Diễm để bảo vệ quả Hoả Diễm. Hàng năm, khi quả Hoả Diễm chín, Tích Dịch hoả độc sẽ ăn quả Hoả Diễm, và luyện hoá dương khí cuồng bạo trong đó. Do Tích Dịch hoả độc không ngừng nuốt quả Hoả Diễm, nên trong thân thể Tích Dịch hoả độc mang theo rất nhiều hoả độc. Chỉ cần nó há to miệng, là có thể phun ra lửa độc.

Một khi Tích Dịch hoả độc phun ra lửa độc, thì dù là Huyết Phi đã đạt tới cảnh giới Luyện Khí đỉnh phong cũng phải tránh đi.

Lúc này, Dương Thạc dựa vào Phần Chức chân khí trên người Thuần Dương Kim Thân mới dám đối kháng cùng lửa độc này.

Xì xì! Xì xì!

Ngọn lửa độc này va chạm với Phần Chức chân khí trên Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc, tạo ra những tiếng nổ xì xì.

Phập!

Một khắc sau, hình như ngọn lửa độc này đang dần dung hợp với Phần Chức chân khí. Một tiếng ‘phập’ vang lên. Ngọn lửa màu da cam quanh Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc chợt biến thành màu xanh nhạt. Dương Thạc có thể cảm nhận rõ ràng được, Phần Chức chân khí trên Thuần Dương Kim Thân của mình càng khô nóng và cuồng bạo hơn.

- Ngọn lửa độc này dung hợp vào trong Thuần Dương Kim Thân của mình sao?

Dương Thạc cảm thấy hơi kinh ngạc trước sự thay đổi này.

Lúc trước, lửa độc này còn xung đột với Phần Chức chân khí, bài xích lẫn nhau, kêu xì xì. Nhưng, chỉ trong nháy mắt, vậy mà chúng lại dung hợp cùng một chỗ với nhau.

- Lúc trước, sau khi mình ăn quả Hoả Diễm, rồi đến lúc đột phá mới tiếp thu thêm được bí pháp về Phần Chức chân khí. Lửa độc của con Tích Dịch hoả độc này cũng là do Tích Dịch hoả độc ăn quả Hoả Diễm xong rồi mới sinh ra. Như vậy, bản chất của cả hai là giống nhau. Vậy, việc chúng dung hợp với nhau cũng là chuyện rất bình thường.

Dương Thạc bỗng nhiên nghĩ đến ý nghĩ như vậy.

- Kệ nó, mình phải đi hái mấy quả Hoả Diễm kia trước.

Giờ phút này, Dương Thạc cũng không còn thời gian quan tâm đến sự thay đổi trên Thuần Dương Kim Thân của mình nữa.

Thuần Dương Kim Thân hơi động, lại với được hai quả Hoả Diễm. Tay hắn hơi dùng lực, đã hái được mấy quả Hoả Diễm này. Ba bốn quả Hoả Diễm chín đỏ trên cây này đã bị Dương Thạc hái gần hết.

- Đi thôi.

Sau khi hái được quả Hoả Diễm, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc không hề chần chừ, cả người hơi di chuyển, muốn bay đi.

Híz-khà zz Hí-zzz!

Tích Dịch hoả độc thấy lửa độc của mình không thể gây tổn thương cho Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc được, liền thét lên liên tục. Hai con mắt to như chuông đồng của nó như muốn phun ra lửa vậy. Nó thở phì phò, lỗ mũi không ngừng xì khói. Con Tích Dịch hoả độc này hành động rất nhanh. Chỉ trong nháy mắt, nó đã lao đến trước mặt Thuần Dương Kim Thân, rồi hất cái đuôi to lớn của nó lên, muốn đập trúng Thuần Dương Kim Thân.

- Tốc độ nhanh thật.

Dương Thạc rung mình. Hắn không ngờ, tốc độ của con Tích Dịch này lại nhanh như vậy. Thuần Dương Kim Thân vội vàng tránh né, mới tránh được một kích của con Tích Dịch hoả độc này.

Ầm!

Cái đuôi của Tích Dịch hoả độc hung hăng đập mạnh lên vách núi đá dựng đứng.

Vách núi bằng nham thạch lập tức bị đánh nát một mảng lớn, cát đá bay tứ tung, đập trúng trên người Thuần Dương Kim Thân, khiến cho Thuần Dương Kim Thân lắc lư một trận.

- Uy lực lớn thật.

Dương Thạc hít sâu một hơi. Tuy con Tích Dịch hoả độc này chỉ là Luyện Khí trung kỳ, không thể đánh tan được Thuần Dương Kim Thân, nhưng Thuần Dương Kim Thân đã trúng một đuôi của nó, nên Dương Thạc cũng không dễ chịu gì.

Híz-khà zz Hí-zzz!

Tích Dịch hoả độc thấy một kích không trúng, liền không hề dừng lại, lại hất đuôi lên, tiếp tục tấn công về phía Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc ở giữa không trung.

- Người đã muốn tấn công, vậy thì cứ đến đây đi.

Lúc này, Thuần Dương Kim Thân lại không hề tránh né, cứ để cái đuôi của Tích Dịch hoả độc đánh trúng vào mình.

Mà gần lúc cái đuôi của Tích Dịch hoả độc tiếp xúc với Thuần Dương Kim Thân, sấm sét trên Thuần Dương Kim Thân liền bắn ra bốn phía. Xoẹt một tiếng, sấm sét từ đuôi của Tích Dịch hoả độc truyền đến trên người nó. Tích Dịch hoả độc bị sấm sét đánh trúng, cả người liền lập tức cứng đờ, suýt chút nữa thì không bám vào vách đá được, mà ngã từ trên vách núi xuống.

Nhân lúc thân thể Tích Dịch cứng ngắc, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc hơi động, nhanh chóng bay đến chỗ Huyết Phi đang ở cách đó hơn mười trượng.

- Trước tha cho con Tích Dịch hoả độc này, để nó bảo vệ những quả Hoả Diễm kia.

- Trên Thuần Dương Kim Thân của ta còn dung hợp cả lửa độc. Không biết lửa độc này có khiến nhục thể của ta bị thương không? Được rồi, rời khỏi chỗ này trước đã.

Lúc này, Dương Thạc không dám để Thuần Dương Kim Thân trở về trong cơ thể mình, mà điều khiển Thuần Dương Kim Thân đi theo Huyết Phi, lập tức rời khỏi chỗ này.

148. Chương 148: Thân Thể Vi Mãnh, Luyện Thông Khiếu Dịch!

Vô Tận Thần Công

Chương 148: Thân thể vi mãnh, luyện Thông Khiếu Dịch!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Quác!

Huyết Phi vỗ hai cánh đã bay được mấy trăm trượng. Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc cũng bám sát theo, nhanh chóng rời xa vách núi này. Trên vách đá treo đứng chỉ còn lại con Hỏa Độc Tích Dịch liên tục gào rú. Đáng tiếc nó không có cánh, căn bản không thể làm gì Dương Thạc và Huyết Phi!

- Tìm một chỗ nghỉ ngơi một lát đi!

Thao túng Thuần Dương Kim Thân đi theo Huyết Phi đến trên một sườn núi nhỏ, một người một ưng hạ xuống sườn núi.

Thuần Dương Kim Thân liền lơ lửng trên đầu Dương Thạc.

- Hiện tại trong Thuần Dương Kim Thân của ta có dung hợp khí tức Hỏa Độc. Không biết khí tức Hỏa Độc này có gây ra tổn hại với nhục thể của ta không...

Giờ phút này của Dương Thạc bám vào phía trên Thuần Dương Kim Thân, nhìn thoáng qua nhục thể phía dưới, chân mày hơi nhíu lại.

Lửa độc của Hỏa Độc Tích Dịch tuyệt đối không tầm thường.

Hỏa Độc Tích Dịch phun ra lửa độc, ngay cả Huyết Phi cấp độ Luyện Khí đỉnh phong cũng phải tạm lánh mũi nhọn. Có thể nói nếu thân thể Dương Thạc tiếp xúc trực tiếp với hỏa độc do Hỏa Độc Tích Dịch phun ra thì chắc hẳn sẽ trực tiếp bị hỏa độc ăn mòn, bản thân bị trọng thương.

Vốn chân khí Phần Chúc của Dương Thạc có thể đốt hết mọi độc tố nhưng hiện tại khí tức Hỏa Độc lại trực tiếp dung hợp với khí tức Phần Chúc. Dung hợp khí tức Hỏa Độc này không biết có tạo thành tổn thương gì với nhục thể của hắn không. Chính bởi vì như thế, giờ phút này Dương Thạc mới không dám để Thuần Dương Kim Thân trở về thân thể.

- Có tạo thành thương tổn hay không, thử rồi sẽ biết thôi!

Trong lòng nghĩ vậy, Dương Thạc liền điều khiển Thuần Dương Kim Thân tiếp xúc với thân thể của hắn.

Tầng hỏa diễm màu xanh nhạt thiêu đốt trên Thuần Dương Kim Thân chạm vào thân thể của hắn một chút...

- Ồ? Không có vấn đề?

Sau một khắc, Dương Thạc phát hiện ra lúc hỏa độc màu xanh nhạt trên Thuần Dương Kim Thân chạm vào thân thể hắn, nó không tạo thành chút tổn thương nào với thân thể hắn cả.

- Không bị thương là tốt rồi. Kim thân quý khiêu!

Đáy lòng thở ra một hơi dài, Dương Thạc liền điều khiển Thuần Dương Kim Thân chui vào trong thân thể.

- Không tốt!

Gần như lúc Thuần Dương Kim Thân tiến vào thân thể, sắc mặt thân thể Dương Thạc liền nhanh chóng biến đổi, hai mắt bỗng nhiên mở ra.

Bởi vì Dương Thạc phát hiện ra lúc Thuần Dương Kim Thân trở về thân thể, hỏa độc trên Thuần Dương Kim Thân này liền rời khỏi Thuần Dương Kim Thân, chạy loạn trong kinh mạch Dương Thạc. Mặc dù hỏa độc không tạo thành tổn thương trực tiếp với thân thể Dương Thạc nhưng va chạm với chân khí Thuần Dương lại xì xì loạn hưởng. Hai khí tức va chạm xung đột sinh ra lực lượng cuồng bạo gần như muốn nổ tan kinh mạch toàn thân Dương Thạc!

- Khiếu huyết còn chưa đủ thông, kinh mạch lại muốn nổ tung sao?

Giờ phút này, Dương Thạc không khỏi âm thầm kêu khổ.

Phụt!

Gần như là trong nháy mắt, kinh mạch tổn thương tạo thành nội thương đã khiến Dương Thạc trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi!

Cứ như vậy, nếu kinh mạch toàn thân bị nổ tung hết thì tương đương với việc Dương Thạc tẩu hỏa nhập ma, lập tức trở thành một phế nhân.

Thậm chí nếu nổ tung đến kinh mạch ở não, Dương Thạc sẽ biến thành kẻ đần, si ngốc, thậm chí còn rất có khả năng sẽ mất mạng!

- Hỏa độc thật cuồng bạo. Hỏa độc này rốt cục không phải do ta tu luyện, khó có thể áp chế được...

- Áp chế... Đúng rồi! Hình như trong cách điều chế Thông Khiếu Dịch có mấy vị dược thảo áp chế dương khí cuồng bạo trong Hỏa Diễm Quả!

Đầu óc Dương Thạc nhanh chóng xoay chuyển, xuất hiện một ý nghĩ như vậy trong đầu.

Trong Hỏa Diễm Quả có dương khí cuồng bạo cũng khó có thể áp chế. Người bình thường ăn Hỏa Diễm Quả vào thì chỉ hấp thụ được hơn ba thành dương khí, còn lại sẽ tản ra hết, thậm chí còn cản trở, khiến thân thể bị tổn thương!

Thông Khiếu Dịch lợi dụng dương khí cuồng bạo trong Hỏa Diễm Quả trùng kích khiếu huyết đương nhiên cũng phải nghĩ cách áp chế những dương khí này, khiến võ giả có thể dễ dàng điều khiển chúng nó.

Chính bởi vì như thế, trong cách điều chế Thông Khiếu Dịch có một số dược liệu có thể áp chế dương khí cuồng bạo trong Hỏa Diễm Quả.

- Ăn thử mấy cây dược thảo kia, thử xem có thể áp chế hỏa độc không!

Giờ phút này, Dương Thạc căn bản không kịp nghĩ nhiều, trực tiếp mở cái túi trước mặt ra, cầm một số dược liệu rồi nhét vào trong miệng.

Nhai thật nhanh, mấy cây dược thảo này này trở thành chất lỏng, lập tức tiến vào trong thân thể Dương Thạc!

Ngay sau đó, chất lỏng dược thảo liền dung nhập vào trong kinh mạch của Dương Thạc.

Tiếp xúc với hỏa độc, dược thảo này liền phát huy dược lực, không ngừng trung hòa khí tức cuồng bạo trong hỏa độc, áp chế hỏa độc. Chỉ trong nháy mắt, hỏa độc cuồng bạo này đã dần dần trở nên hiền hòa. Dưới tác dụng của dược lực, nó chậm rãi dung hợp với chân khí Thuần Dương của Dương Thạc. Trong chân khí Thuần Dương của Dương Thạc đã xuất hiện một tầng hỏa độc màu xanh nhạt.

- Mấy cây dược thảo này thật sự có hiệu quả?

Dương Thạc mở to hai mắt nhìn.

Dương Thạc vốn định dùng mấy cây dược thảo cộng thêm Hỏa Diễm Quả này để luyện chế Thông Khiếu Dịch đấy.

Hiện tại khí tức hỏa độc tiến vào trong thân thể Dương Thạc, ngay sau đó mấy cây dược thảo này lại bị Dương Thạc nuốt vào. Đây gần như tương đương với việc Dương Thạc dùng thân thể hắn làm vật chứa, luyện chế thành Thông Khiếu Dịch rồi!

Thông Khiếu Dịch ở trong chân khí trong kinh mạch của hắn!

- Như vậy cũng tiết kiệm không ít phiền toái... Không biết chân khí đã dung nhập Thông Khiếu Dịch này có thể trùng kích khiếu huyết không...

Trong lòng nghĩ đến, Dương Thạc liền không chế chân khí, lợi dụng khí tức Hỏa Độc trong đó để trùng kích khiếu huyết.

Dùng chân khí trùng kích khiếu huyết đã là quen việc dễ làm. Rất nhanh chóng, chân khí Thuần Dương mang theo khí tức Hỏa Độc liền tiếp xúc vào những khiếu huyết đã bị tắc nghẽn kia.

Hô! Hô!

Khí tức hỏa độc vừa tiếp xúc với khiếu huyết bị khí huyết làm tắc nghẽn, lập tức thiêu đốt. Dương Thạc đột nhiên phát hiện ra khí tức Hỏa Độc đang không ngừng thiêu đốt, chậm rãi tiêu hao số khí huyết làm tắc nghẽn khiếu huyết của hắn!

- Tại sao có thể như vậy?

Dương Thạc kinh ngạc há to miệng.

- Đúng rồi! Bản thân Thông Khiếu Dịch chính là muốn tiêu hao khí huyết. Trong cách luyện chế có dùng Âm Huyết Thảo để cung cấp lực lượng khí huyết. Hiện tại hỏa độc trong thân thể ta coi như là Thông Khiếu Dịch rồi, hỏa độc thiêu đốt đương nhiên cũng tiêu hao khí huyết...

- Vừa vặn trong khiếu huyết của ta tắc nghẽn đại lượng khí huyết!

- Để Hỏa Độc thiêu đốt ở đây sẽ dễ dàng tiêu hao hết số khí huyết này!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

Khiếu huyết trong thân thể Dương Thạc giống như là từng ống sắt, khí huyết của Già La Minh chính là vật liệu gỗ bị tắc nghẽn trong ống sắt.

Hỏa Độc chính là hỏa diễm không ngừng thiêu đốt ống sắt, khiến những vật liệu gỗ kia bị thiêu đốt, cuối cùng hoàn toàn biến mất!

- Dựa vào tốc độ thiêu đốt này, khoảng một tháng thì khí huyết trong khiếu huyết của ta sẽ bị thiêu đốt hết, Đại Chuyển Sinh Thuật của Già La Minh gây ra tác động cũng hoàn toàn bị tiêu trừ! Ta cũng đã thông ba trăm hai mươi bốn điểm khiếu huyết, chính thức tiến vào Luyện Khí hậu kỳ!

Trong lòng Dương Thạc vô cùng mừng rỡ.

- Đến lúc đó cũng nên đi giải quyết một số chuyện!

- Phụ thân dùng Ngọc Mạt Lâu làm chỗ dựa, mưu đồ thiên hạ, sớm muộn gì kinh sư cũng có một trận hạo kiếp lớn!

- Đợi đến khi khí huyết trong khiếu huyết của ta biến mất hết, hoàn toàn tiến vào Luyện Khí hậu kỳ, ta sẽ lập tức trở về kinh thành cứu Tiểu Địch ra, rời khỏi kinh sư, thoát khỏi vòng xoáy này!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

149. Chương 149: Hắc Hùng Khiêu Khích

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 149: Hắc Hùng khiêu khích

- Đáng tiếc, vốn muốn để Đại Lâm Nhi hỗ trợ cứu Tiểu Địch, hiện tại xem ra cũng khá khó khăn...

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài, trong lòng trầm than.

Ban đầu Dương Thạc muốn tu luyện đến cấp độ Võ Sư, ở kinh sư Đại Chu cũng có thể đạt được địa vị nhất định. Đến lúc đó, hẳn muốn chuộc lại một người trong trắng trong Ngọc Mạt Lâu có lẽ không khó lắm.

Mà hiện tại tuy Dương Thạc chưa tiến vào cấp độ Võ Sư nhưng khí huyết đã cường đại đến trình độ có thể so với cường giả Luyện Khí đỉnh phong, ngoài ra còn nắm giữ không ít bí pháp tuyệt kỹ khác. Cho dù là võ giả cấp độ Võ Sư, Dương Thạc cũng có lòng tin chống lại. Huống hồ Dương Thạc liên tiếp đạt giải nhất trong Sơ Bạt, Vũ Cử Đại Chu, thanh thế địa vị tuyệt đối không kém hơn cường giả Võ Sư bình thường!

Muốn chuộc lại Tiểu Địch, hẳn miễn cưỡng có thể làm được.

Nhưng Dương Thạc không ngờ tới sau khi hắn đoạt giải nhất Vũ Cử thì bản thân lại bị Già La Minh dùng Đại Chuyển Sinh Thuật ám toán.

Chưa kịp giải quyết vấn đề này, đại sư Dũng Tín lại bị Tô Quân Ninh chém giết.

Ngọc Mạt Lâu lại tận lực bồi tiếp, cử hộ vệ ban đêm đi đánh lén tiểu viện của Dương Thạc, bị Thuần Dương Kim Thân Dương Thạc dùng một đòn giết chết.

Cho tới bây giờ, tuy Dương Thạc và Ngọc Mạt Lâu chưa tính là huyết hải thâm cừ, không chết không thôi nhưng ít ra cũng đã có hiềm khích. Hẳn muốn chuộc lại Tiểu Địch từ trong Ngọc Mạt Lâu liền khó hơn nhiều...

Cho dù có để Đại Lâm Nhi ra mặt thì cũng không được!

Dù sao Đại Lâm Nhi thân là công chúa Hỏa La Quốc, hợp tác với Nam Lâm Tự, hiện tại cũng đối đầu với Ngọc Mạt Lâu.

- Được rồi. Trước tiên cứ đã thông khiếu huyết toàn thân đã rồi tính sau!

- Đã thông khiếu huyết trở lại Luyện Khí trung kỳ, thậm chí là Luyện Khí hậu kỳ. Đến lúc đó dù gì cũng có thể dẫn theo Huyết Phi xông vào Ngọc Mạt Lâu, cứu Tiểu Địch xong rồi lập tức đi ngay. Cho dù Ngọc

Mạt Lâu có cường giả Vô Tôn, Đại Tông Sư, có Huyết Phi ở đây, ta đào tẩu trên không trung thì bọn hán cũng không thể giữ chúng ta lại!

- Sau khi cứu Tiểu Định ra lập tức rời khỏi kinh sư, tiến thẳng đến Nam Tinh, có lẽ còn có thể đục nước béo cò...

Dương Thạc nhanh chóng quyết định.

Với thực lực của Dương Thạc, Dương Tử Mặc muốn tiêu diệt Nam Lâm Tự, Dương Thạc căn bản không thể ngăn cản.

Nếu không thể ngăn cản thì đục nước béo cò. Lúc tốt nhất chính là khi Nam Lâm Tự vừa mới bị công phá, vô cùng hỗn loạn, hán sẽ cười Huyết Phi chạy quanh Nam Lâm Tự rồi lấy đi một số thứ tốt...

Nhất là bộ pháp môn rèn luyện chân thân Cửu Dương Huyền Công tầng thứ nhất kia, chính là tình thế bắt buộc với Dương Thạc!

Đương nhiên điều kiện tiên quyết chính là Dương Thạc dẫn thông khiếu huyết rồi trở lại Luyện Khí trung kỳ thậm chí là Luyện Khí hậu kỳ. Chỉ có thực lực cường đại thì làm tất cả mới có thể nắm chắc!

- Tìm một chỗ tiềm tu một tháng trước đã, dẫn thông toàn bộ khiếu huyết bị tắc nghẽn của ta. Ừm... trong Yến Sơn này, nơi an toàn nhất mà không bị quấy rầy chắc chắn là sơn cốc trung tâm có thi thể Huyền Ưng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ kia rồi. Tiến về sơn cốc kia tiềm tu!

Sau khi quyết định, Dương Thạc vỗ nhẹ lên đầu Huyết Phi. Huyết Phi liền bay lên, một người một ưng bay thẳng đến mảnh sơn cốc trung tâm Tển Sơn kia.

Chỉ hai canh giờ sau, Dương Thạc và Huyết Phi đã đến gần hạp cốc kia.

Phía dưới, thi thể Huyền Ưng thượng cổ, thi thể Hắc Hùng thượng cổ vẫn tản mát ra uy thế cường đại như trước. Trong cả sơn cốc, phàm là sinh vật có trí khôn thì đều không dám tới gần.

Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu!

Vừa mới tiến vào trong phạm vi hạp cốc, tiếng kêu to gâu gâu chợt vang lên.

Bốn năm con chó hình thể cực lớn, sau lưng có Hồ Văn dày đặc nhảy ra từ trong sơn cốc, ngửa mặt lên trời sủa vang. Bốn con chó lớn này sủa như chuông lớn, tiếng gầm gầm cuộn cuộn, không khí xung quanh đều chấn động ồ ồ.

- Ồ? Là mấy con Mục Hồ Khuyển của Trình Tử Dương kia?

Dương Thạc nhìn xuống phía dưới lập tức liền nhận ra mấy con chó lớn này, chính là mấy con Mục Hồ Khuyển mà Trình Tử Dương đã dẫn theo lúc trước.

Quác! Quác!

Nhìn thấy mấy con Mục Hồ Khuyển này đi ra khỏi hạp cốc, Huyết Phi liền kêu vài tiếng. Mấy con Mục Hồ Khuyển này lập tức không sủa nữa, quẫy quẫy cái đuôi đằng sau, dường như là đang nghênh đón Huyết Phi.

- Mấy con Mục Hồ Khuyển này bị Huyết Phi thuần hóa thành chó giữ nhà rồi à? Ngắn ngủi mấy chục ngày, mấy con Mục Hồ Khuyển này đều đã đạt đến Luyện Khí trung kỳ, tăng lên một cấp. Xem ra tiềm lực của mấy con Mục Hồ Khuyển này rất mạnh. Khó trách Dương Tử Mặc cũng có Mục Hồ Khuyển cấp độ Vô Sư...

Liếc mắt nhìn mấy con Mục Hồ Khuyển này, Dương Thạc thầm nghĩ.

Huyết Phi đập đập cánh, dĩ nhiên đã bay vào trong hạp cốc.

Rống! Rống!

Đúng lúc này, trong hạp cốc chợt truyền đến vài tiếng mãnh thú gào rú.

Tiếng gào rú không có địch ý hay cảnh cáo mà là gào rú hữu hảo, hân hoan. Nghe được tiếng gào rú này, Huyết Phi cũng kêu đáp lại.

Thu cánh lại, Huyết Phi liền hạ xuống sơn cốc.

Rống!

Cách đó không xa, trong thi thể Hắc Hùng thượng cổ kia, một bóng đen liên bò ra từ trong vết thương ở bụng núa, là một con Hắc Hùng có hoa văn màu trắng trên ngực. Trong móng vuốt lớn của con Hắc Hùng này có một viên cầu. Trong viên cầu tràn ra từng luồng uy áp cường đại, đúng là nội đan Hắc Hùng thượng cổ kia.

Con Hắc Hùng này đúng là con Hắc Hùng lúc trước mà Dương Thạc và Huyết Phi đã gặp phải khi lấy Huyền Ứng thượng cổ kia.

Nó rõ ràng cũng chạy tới đây, hơn nữa hình như đã coi thi thể Hắc Hùng thượng cổ là sào huyết của mình, dứt khoát ở trong thi thể Hắc Hùng thượng cổ. Trên thân thể Hắc Hùng thượng cổ và Huyền Ứng thượng cổ đều có một miệng vết thương lớn, từ miệng vết thương có thể chui vào trong khoang. Khoang của hai đại mãnh thú thượng cổ này thật sự là một sào huyết tốt.

Hắc Hùng này và Huyết Phi giống nhau, rõ ràng đều đạt tới cấp độ Luyện Khí đỉnh phong. Nhìn thấy Dương Thạc, Hắc Hùng này liền sững sờ, nhưng ngay sau đó lại gầm rú hai tiếng, cũng không e ngại Dương Thạc.

Hiển nhiên thực lực tăng lên đã khiến Hắc Hùng này khôi phục niềm tin. Lúc trước bị Dương Thạc dùng Huyền Ứng Đoạn Trảo áp đảo, Hắc Hùng này đã e ngại Dương Thạc. Hiện tại nó lại không sợ Dương Thạc chút nào, thậm chí trong tiếng rống còn có một tia khiêu khích.

Ngoài ra Dương Thạc còn cảm giác được trên người Hắc Hùng này phát ra luồng khí tức trầm trọng đến mức tận cùng.

Trong thân thể nó hình như cũng tản mát ra chân khí.

Nhưng khác với chân khí mà Huyết Phi tản mát ra, chân khí trong thân thể nó vững chắc hùng hậu giống như là một khối nham thạch hồn nhiên tiên thành cực lớn vậy, khó có thể công phá!

- Huyết Phi phóng chân khí ra ngoài chủ yếu là công kích. Nó phóng chân khí ra ngoài chủ yếu là phòng thủ?

Nhìn thấy cảnh tượng này, Dương Thạc không khỏi thấy hơi ngạc nhiên.

Hắc Hùng và Huyết Phi này đều là Luyện Khí đỉnh phong, đều là tản mát chân khí ra ngoài nhưng lại là một công một thủ, đi hai hướng trái ngược nhau.

Rống! Rống!

Đúng lúc Dương Thạc đang nghĩ đến những điều này, Hắc Hùng liền chấn động, tiến về phía Dương Thạc.

Trong tiếng rống tràn đầy vẻ khiêu khích.

- Hả? Hắc Hùng này muốn khiêu chiến ta? Tốt! Tuy hiện tại khiếu huyết của ta đã bị tắc nghẽn nhưng khí huyết khổng lồ có thể so với võ giả Luyện Khí đỉnh phong. Tiểu Hắc Hùng này đã không phục, vậy thì áp đảo nó luôn!

Đối mặt với Hắc Hùng khiêu chiến, khóe miệng Dương Thạc lộ ra vẻ mỉm cười, chiến ý mãnh liệt tuôn ra từ trên thân thể. Tay phải hấn nhoáng lên, Huyền Ứng Đoạn Trảo dĩ nhiên đã ở trong tay.

150. Chương 150: Đốn Ngộ, Ưng Hùng Hợp Kích!

Vô Tận Thần Công

Chương 150: Đốn Ngộ, Ưng Hùng Hợp Kích!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Vậy bây giờ ta sẽ xem thử lực lượng của người!

Khẽ quát một tiếng, thân hình Dương Thạc khẽ động, mạnh mẽ vọt tới Hắc Hùng.

Ầm ầm!

Huyền Ưng đoạn trảo đánh từ trên xuống, hung hăng trảo kích về phía Hắc Hùng. Nguồn lực lượng khổng lồ chấn động không khí, phát ra tiếng vang ầm ầm như tiếng sấm.

Hiển nhiên Dương Thạc dùng tất cả lực lượng trong một kích này.

Grào!

Đúng lúc này, con Hắc Hùng kia cũng gào lên một tiếng đầy hưng phấn. Nó mãnh liệt nâng hai móng vuốt cực lớn lên, đón lấy Huyền Ưng đoạn trảo của Dương Thạc. Hiển nhiên, con Hắc Hùng này cũng muốn so đấu lực lượng cùng với Dương Thạc. Nó muốn dùng nguồn lực lượng vô cùng hùng hồn để áp đảo hoàn toàn Dương Thạc.

Uỳnh!

Một tiếng nổ vang, Huyền Ưng đoạn trảo hung hăng đánh vào bàn chân gấu của Hắc Hùng.

Lực lượng phản xạ lại rất mạnh mẽ, khiến cho cánh tay của Dương Thạc hơi nhức mỏi. Lập tức, thân thể Dương Thạc bay ra ngoài bảy, tám trượng, rơi ầm ầm xuống đất. Sau đó hắn phải lùi lại sáu, bảy bước, mới miễn cưỡng ổn định thân hình. Mà dưới va chạm này, ngay cả Thuần Dương Kim Thân ở trong cơ thể hắn cũng bị chấn động, phát ra tiếng kêu ong ong!

Thân thể Hắc Hùng cũng phải lùi lại một bước nhỏ.

Nguồn lực lượng trên Huyền Ưng đoạn trảo cũng khiến cho Hắc Hùng không dễ dàng ứng đối.

- Lực lượng rất mạnh, lại đến đi!

Sau khi rơi xuống đất, mấy trăm khiêu huyết phía trên Huyền Ưng đoạn trảo ong ong cộng minh, khiến cho cánh tay của Dương Thạc lập tức mất đi cảm giác nhức mỏi. Lúc này, Dương Thạc cũng bị khơi dậy ý chí chiến đấu. Sau khi quát khẽ một tiếng, hắn lại phóng về phía Hắc Hùng, lại hung hăng đánh ra Huyền Ưng đoạn trảo.

Uỳnh!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Một lần giao kích, hai lần giao kích... Một người một gấu giao kích liên tiếp bảy, tám lần.

Dương Thạc càng đánh càng hăng, dường như luồng chân khí Thuần Dương toàn thân đều sôi trào lên. Dưới biên độ tăng trưởng của chân khí Thuần Dương, lực lượng của Dương Thạc cũng càng ngày càng mạnh.

Hắc Hùng thì ngược lại. Sau mấy lần giao thủ liên tục, thể lực của Hắc Hùng đã mất đi khá nhiều, có cảm giác không thể chống đỡ nổi nữa rồi. Lúc đầu nó chỉ lùi lại nửa bước nhỏ, đến bây giờ, sau một lần giao kích, nó phải lùi lại tới ba, bốn bước lớn. Bàn chân sau cực lớn của Hắc Hùng giẫm trên mặt đất, giẫm nát rất nhiều viên đá nhỏ, bụi đất bắn tung toé...

- Lại tới đi!

Huyền Ưng đoạn trảo của Dương Thạc lại giao kích cùng hai móng vuốt của Hắc Hùng.

Uỳnh!

Một tiếng nổ lớn vang lên. Hắc Hùng lập tức kêu lên một tiếng Grào, sau đó không đứng thẳng được, liền nằm xuống.

Grào! Grào!

Sau khi Hắc Hùng gào lên hai tiếng, lập tức di chuyển bốn chân, chạy nhanh ra ngoài bốn, năm trượng. Nó nhìn về phía Dương Thạc, trong ánh mắt lại hiện lên vẻ tràn đầy kính sợ.

- Sao? Nhận thua rồi hả? Không có ý nghĩa!

Dương Thạc nhìn thấy Hắc Hùng nhận thua, liền thở thật dài một hơi, cũng không tiếp tục đuổi theo.

- Phòng ngự của Hắc Hùng này thật mạnh mẽ. Huyền Ưng đoạn trảo của ta chính là tam giai thần binh, vậy mà lúc va chạm cùng với Hắc Hùng lại chỉ có thể chế trụ nó một chút. Sau tám, chín lần công kích, Hắc Hùng vẫn không tổn thương chút nào, lại còn vui vẻ, không hề bị ảnh hưởng chút nào...

Nhìn thấy Hắc Hùng di chuyển bốn chân, nhanh chóng chạy đi, Dương Thạc liền cảm thán lực phòng ngự mạnh mẽ của con Hắc Hùng này.

Kéc kéc!

Hắc Hùng né ra, tuy Dương Thạc không đuổi bắt, nhưng Huyết Phi lại kêu lên hai tiếng, chọt bay về phía Hắc Hùng.

Hai móng vuốt của Huyết Phi khê động, lập tức đánh về phía Hắc Hùng.

Grào!

Hắc Hùng e ngại Dương Thạc, nhưng không e ngại Huyết Phi. Sau khi gào rú lên một tiếng, Hắc Hùng nâng chân trước lên, lại chém giết cùng với Huyết Phi.

Đương nhiên, cuộc chiến đấu giữa một ưng một gấu này cũng không phải là chiến đấu sống còn mà giống như là chơi đùa, luận bàn võ học. Huyết Phi chủ yếu là công kích, mà Hắc Hùng chủ yếu là phòng thủ. Cứ một công một thủ như vậy, ngược lại là rất hợp nhau, lại càng tăng thêm sức mạnh. Huyết Phi vẫn luôn rèn luyện năng lực công kích của mình, mà Hắc Hùng thì lại rèn luyện năng lực phòng ngự của mình.

- Huyết Phi công kích còn Hắc Hùng phòng ngự, lại có thể luyện thành như vậy sao?

Dương Thạc cũng sờ nhìn một ưng, một gấu chém giết.

- Huyền Ưng là bá chủ bầu trời, công kích lăng lệ ác liệt, mang theo luồng uy áp khổng lồ. Hắc Hùng lại là bá chủ lục địa, lực lượng hùng hồn, lực phòng ngự vô cùng mạnh mẽ, chân đạp đại địa, bất luận là mãnh thú gì cũng đều phải sợ hãi. Huyết Phi và Hắc Hùng đều phát huy ưu thế của mình đến cực hạn, một kẻ công kích, một kẻ phòng ngự...

Dương Thạc nhìn chăm chăm vào trận chiến giữa Huyết Phi và Hắc Hùng.

Cũng không biết là đã qua bao lâu, Huyết Phi và Hắc Hùng đều cảm thấy hơi mệt, liền ngừng chém giết. Đúng lúc này, Dương Thạc lại nhắm hai mắt.

- Ưng giỏi công kích, gấu giỏi phòng ngự. Sau khi quan sát chúng chiến đấu, ta sẽ kết hợp dung nhập đặc điểm riêng của chúng vào bên trong công pháp của ta. Có lẽ thực lực của ta có thể tăng lên một chút...

Dương Thạc vẫn nhắm mắt, ngồi yên, thể ngộ trận đấu giữa ưng và gấu đầy hấp dẫn vừa rồi. truyện copy từ

Thật lâu sau, Dương Thạc mới mở hai mắt ra, thở thật dài một hơi.

- Phù... Dường như ta đã tìm được một điểm yếu, dường như lại chưa tìm được cái gì. Ngộ tính của ta vẫn quá kém. Nếu đối lại là nữ tử thiên tài Tô Quân Ninh của Thiên Âm Môn kia thì e rằng trong lúc quan sát ưng gấu chém giết, đã sớm tự nghĩ ra công pháp Ưng Hùng Hợp Kích...

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

- Ngộ tính chênh lệch phải dựa vào cố gắng để đền bù. Một lần không được thì mười lần, trăm lần, ta không tin là cũng không được! Dù sao thì ta cũng phải mất một tháng để đốt cháy khí huyết bên trong khiếu huyết. Trong một tháng này, ta sẽ ở đây quan sát Huyết Phi và Hắc Hùng chiến đấu. Cho dù ngộ tính của ta thấp nhưng cũng có thể dung nhập công kích của Huyền Ưng và phòng ngự của Hắc Hùng vào trong công pháp của mình, sau đó sẽ tạo ra một công pháp hoàn toàn mới!

Trong ánh mắt Dương Thạc tràn đầy vẻ kiên định.

Dương Thạc muốn đốt cháy khí huyết bên trong khiêu huyết, là lửa độc bên trong cơ thể tự động tiến hành đẩy. Cho nên hắn không cần mất đi quá nhiều tinh lực.

Dương Thạc quyết định để cho lửa độc tự động đốt cháy khí huyết. Trong một tháng ở sơn công tại Yến Sơn này, Dương Thạc sẽ quan sát Huyết Phi và Hắc Hùng chiến đấu. Sau đó sẽ dung nhập công kích của Huyền Ưng và phòng ngự của Hắc Hùng vào bên trong công phát của mình, để chế ra một công pháp mới tên là Ưng Hùng Hợp Kích!

Lúc Huyết Phi và Hắc Hùng không chém, Dương Thạc sẽ tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân!

Nghĩ như vậy, trong lòng Dương Thạc liền buông lỏng xuống.

Hắn buông lỏng tâm tình bởi hắn tin rằng sớm muộn gì cũng có thể thể ngộ được ưng kích, gấu thủ. Hắn sẽ cân đối để tạo ra một công pháp mạnh mẽ.

Lúc trước Dương Thạc say mê thể ngộ ưng kích, gấu thủ, sau đó trầm tư suy nghĩ, cho nên lúc này hắn cảm thấy hơi chóng mặt. Lập tức hắn khoanh chân ngồi xuống, không nghĩ tới điều gì, nhắm mắt tu dưỡng.

Nửa ngày trôi qua, một hồi tiếng “Kéc két”, “Grào grào” vang lên, truyền vào trong tai Dương Thạc.

- Huyết Phi và Hắc Hùng lại chiến đấu sao?

Dương Thạc mở to mắt, nhìn chăm chăm vào Huyết Phi và Hắc Hùng. Hắn chỉ xem, cũng không suy nghĩ.

- Sao? Tuy Huyết Phi lấy công kích làm chủ, nhưng cũng trộn lẫn phòng ngự. Tuy Hắc Hùng lấy phòng ngự làm chủ, nhưng trong phòng ngự cũng có công kích. Một cái là dùng công thay thủ, một cái là dùng thủ thay công...

Xem trong chốc lát, nỗi lòng Dương Thạc chợt khẽ động. Tựa như đã tìm được chỗ hiểm của ưng công, gấu thủ!

Đột nhiên, trong đầu Dương Thạc vang lên tiếng ầm ầm. Dường như có hơn trăm khiêu huyết được mở ra cùng một lúc vậy.

- Đây là... Đốn ngộ rồi hả?

Giờ phút này, Dương Thạc kinh ngạc, há to miệng.

Mặc dù Dương Thạc cũng không cố gượng ép thể ngộ. Nhưng lúc này, sau khi đã tìm được chỗ hiểm trong trận đấu của ưng và gấu, hắn đã đốn ngộ rồi. Dĩ nhiên Dương Thạc cũng phải nắm bắt cơ hội, liền vội vàng nhắm hai mắt lại, cẩn thận nhận thức, lĩnh ngộ...

151. Chương 151: Ưng Hùng Hợp Kích, Cửu Trùng Thần Kỹ!

Vô Tận Thần Công

Chương 151: Ưng Hùng Hợp Kích, cửu trùng thần kỹ!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Là giác ngộ!

Theo truyền thuyết, võ giả có ngộ tính cao dễ giác ngộ nhất. Một lần giác ngộ thậm chí thực lực có thể thăng thăng lên một tầng. Ngộ tính của Dương Thạc không thể coi là tốt, thậm chí có thể nói là rất kém, nhưng giờ hắn đột nhiên lại giác ngộ. Tình huống này khiến bản thân hắn cũng cảm thấy kỳ lạ.

Nhưng nói một cách nghiêm khắc thì võ giả ngộ tính kém cũng không phải không thể giác ngộ.

Giác ngộ là một loại sản vật của vận khí thì nhiều hơn. Vận khí tới thì tự nhiên sẽ giác ngộ. Nếu võ giả vừa hay biết được bí quyết tu luyện, dù ngộ tính có kém thì cũng có thể trực tiếp giác ngộ. Hoặc võ giả ngộ tính tốt, tỉ lệ giác ngộ sẽ cao hơn, nhưng nếu không có vận khí tốt thì cũng không thể giác ngộ.

Nói chung, hôm nay Dương Thạc đã giác ngộ rồi!

Cơ hội này hẳn không thể không nắm lấy!

Ngồi khoanh chân xuống, Dương Thạc hít sâu một hơi để sự phấn khích được ép xuống rồi hẳn mới cẩn thận kiểm tra thứ mình vừa giác ngộ...

Sau khi trầm tư, trong đầu Dương Thạc lập tức xuất hiện hư ảnh của một con huyền ưng và con Hắc Hùng. Hai đạo hư ảnh này lao vào quấn nhau trong não Dương Thạc, huyền ưng công kích Hắc Hùng phòng ngự. Có điều, động tác của hai hư ảnh này rất chậm, Dương Thạc có thể nắm bắt được cận kề từng động tác của chúng.

- Đây chính là cảnh mà Huyết Phi và Hắc Hùng chiến đấu đã in vào đại não của mình.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đại não của con người vô cùng huyền diệu, những thứ từng nhìn thấy, âm thanh từng nghe thấy, trên thực tế đều có thể nhớ được hết.

Chỉ có điều tinh lực của người thường có hạn, chỉ nhớ được một số chuyện quan trọng. Nhưng những việc không quan trọng không hề bị lãng quên hoàn toàn mà được lưu lại ở một chỗ nào đó trong não, vào một thời điểm nào đó những ký ức ấy sẽ được kích thích.

Truyền thuyết có nói đến Thượng Cổ Đại Năng, thần hồn cường đại đến cực điểm, không chỉ có thể tùy ý xem ký ức của mình mà thậm chí có thể tìm kiếm ký ức của cường giả khác. Tuy hiện nay không có những cường giả như vậy nhưng vẫn có võ giả bình thường mà có thiên phú ột chút, ký ức thần hồn vẫn cường đại. Ví như Thiên Âm Môn Tô Quân Ninh trong một ngày một đêm nhớ được 131 bộ võ kỹ công phá của Nam Lâm Tự.

Khả năng ghi nhớ của Dương Thạc không tốt, có thể miễn cưỡng nhớ được kỹ năng công pháp mấy nghìn chữ, nhưng muốn nhớ được từng chi tiết của trận đấu vừa rồi giữa Huyết Phi và Hắc Hùng là không thể.

Nhưng vì giác ngộ, tiềm năng đại não được kích thích, những cảnh tượng đó đã xuất hiện rõ ràng trong đầu hẳn.

Dương Thạc hiện nay chỉ cần lĩnh ngộ được những hình ảnh này là đủ rồi!

- Huyền Ưng dùng công thay cho thủ...

- Hắc hùng trong thủ có công...kết hợp hai bên sẽ là Ưng Hùng Hợp Kích, công thủ đều có đủ cả, đó mới là võ kỹ hoàn hảo nhất...

Dương Thạc ngồi khoanh chân dưới đất, cẩn thận lĩnh ngộ cái thần của trận đấu Ưng Hùng.

Trước đó Dương Thạc quan sát trận chiến Ưng Hùng, khi thấy một chi tiết nào đó bỗng nhiên có cảm ngộ, nhưng vì ngộ tính không cao nên khó lòng nắm bắt được sự cảm ngộ trong giây lát đó.

Giờ nhìn những hình ảnh kia trong đầu, khi có cảm ngộ cùng lắm là phát lại những động tác đó rồi cảm ngộ lần nữa. Hết lần này đến lần khác, chút cảm ngộ đó cuối cùng cũng nắm bắt được.

Một lần giác ngộ mất đến ba ngày trời!

Sáng sớm ngày thứ tư.

- Phù...xem nốt một lần nữa. Trận đấu Ưng Hùng này ít nhất mình cũng xem tới ba trăm lần, gần như đã lĩnh ngộ được rõ ràng công kích của Huyền Ưng và phòng ngự của Hắc Hùng rồi. Chỉ còn thiếu bước dung hợp cuối cùng nữa thôi. Lần cuối này mà không dung hợp được thì đành thôi vậy...

Hắn ngồi dưới đất, trong đầu nghĩ.

Cho dù không thể dung hợp được công kích của Huyền Ưng và phòng ngự của Hắc Hùng, sáng tạo ra Ưng Hùng Hợp Kích, thì chỉ riêng lẽ từng cái cũng khiến Dương Thạc có được không ít lợi ích rồi.

- Huyền Ưng chủ yếu là công kích, nhưng Hắc Hùng cũng có công kích. Nếu nói công kích của Huyền Ưng sắc bén, rõ ràng thì công kích của Hắc Hùng rất chắc chắn. Công kích của Huyền Ưng là đao kiếm, công kích của Hắc Hùng chính là chùy lớn, gậy sắt.

- Hắc Hùng phòng ngự, Huyền Ưng cũng có phòng ngự. Hắc Hùng phòng ngự dựa vào chân khí vững vàng, đỡ được mọi công kích. Phòng ngự của Huyền Ưng lại dựa vào sự tránh né nhanh nhạy của nó, khiến đối thủ không công kích trúng, đó chính là các phòng ngự tốt nhất, mạnh nhất.

- Trước đó ta đã kết hợp công kích của Huyền Ưng với phòng ngự của Hắc Hùng.

- Giờ tại sao không thử kết hợp công kích sắc bén và chắc chắn, kết hợp phòng ngự vững chắc và linh hoạt....Như vậy sẽ sáng tạo ra Ưng Hùng Hợp Kích...

Đúng lúc nghĩ tới đây thì tim Dương Thạc rung lên.

Đột nhiên thấy mọi thứ sáng sủa hẳn!

- Thì ra là vậy, thì ra là vậy!

- Ưng Hùng Hợp Kích, đây chính là Ưng Hùng Hợp Kích!

Dương Thạc đang ngồi nhắm mắt bỗng nhiên mở mắt ra, đứng bật dậy.

Hắn hét một tiếng, Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh và canh khí bên ngoài cơ thể đột nhiên kết hợp, hình thành tầng phòng ngự hoàn hảo. Tầng phòng ngự này trực tiếp dung hợp với Thuần Dương Kim Thân của hắn.

Dương Thạc tung một quyền về phía trước, tiếng đồng ỳnh ỳnh, uy lực của một quyền này mạnh hơn một bậc so với Toàn Ưng Tam Kích, Cửu Ưng Chấn Kích của hắn trước đó. Gần như vượt qua chiêu mạnh nhất của cường giả Luyện Khí đỉnh phong, đủ để sánh ngang với cường giả Võ Sư sơ giới.

- Ưng Hùng Hợp Kích, hai ba tầng phòng ngự trước đó đều bỏ đi, chỉ còn một tầng phòng ngự hùng hồn nhất này – Hùng thủ. Võ kỹ trước đây như Toàn Ưng Tam Kích, Cửu Ưng Chấn Kích cũng thành đồ bỏ, chỉ còn đạo công kích khủng bố nhất – Ưng kích! Hùng thủ Ưng Kích chính là Ưng Hùng Hợp Kích!

Dương Thạc lúc này không kìm được hét lên một tiếng dài, sóng âm lan toả ra khỏi sơn cốc.

Cuối cùng Dương Thạc đã sáng tạo ra Ưng Hùng Hợp Kích!

Những võ kỹ trước đây Dương Thạc học được như Toàn Ưng Tam Kích, Cửu Ưng Chấn Kích, Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh giờ đã dung hợp vào Ưng Hùng Hợp Kích. Không còn bất cứ sự hoa mỹ nào, chỉ là một công một thủ thuần phác nhất – Ưng kích của Huyền Ưng và Hùng thủ của Hắc Hùng!

- Thử uy lực xem sao!

Dương Thạc phấn kích đến cực điểm, hắn hít sâu một hơi, cố gắng lấy bình tĩnh rồi tung một quyền về phía trước.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Dương Thạc cảm nhận được rõ ràng, so với khi hắn không dùng bất cứ võ kỹ nào, chỉ thuần túy xuất quyền dựa vào sức mạnh, uy lực của một quyền này nhiều hơn đến ba lần. Cũng có nghĩa uy lực của quyền này bằng bốn lần của trạng thái bình thường!

Dù là Toàn Ưng Tam Kích hay Cửu Ưng Chấn Kích đều không thể đạt được đến tầng thứ này.

Ngoài ra, Dương Thạc còn cảm nhận được, phòng ngự của hắn hiện nay dường như tương đương với phòng ngự của cả Canh Khí, Thuần Dương Kim Thân, Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh. Công kích chân khí của cường giả cùng tầng đánh lên người Dương Thạc nhiều lắm cũng chỉ có tác dụng hai phần.

Có thể nói hắn miễn dịch với công kích của cường giả cùng tầng thứ.

- Công kích gấp bốn lần, miễn dịch với công kích của cường giả cùng tầng thứ. Ứng Hùng Hợp Kích ít nhất cũng là võ khí cao giới. Không ngờ mình lại sáng tạo ra võ kỹ cao giới...

Dương Thạc lúc này cũng không dám tin.

- Hơn nữa, mình có cảm giác Ứng Hùng Hợp Kích hiện tại chỉ là đệ nhất trùng. Hình như nó có tất cả cửu trùng... Ứng Hùng Hợp Kích đệ cửu trùng không biết sẽ có hiệu quả công kích, phòng ngự cường hãn đến thế nào...

152. Chương 152: Cuộc Chiến Của Đại Tông Sư

Vô Tận Thần Công

Chương 152: Cuộc chiến của Đại Tông Sư

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc cảm giác Ứng Hùng Hợp Kích có đến hơn cửu trùng!

Ứng Hùng Hợp Kích nhất trùng đã sánh ngang với võ kỹ cao giới, hơn nữa còn là công thủ nhất thể. Không biết Ứng Hùng Hợp Kích cửu trùng sẽ đạt đến mức độ nào? Dương Thạc dự đoán, đến lúc đó có thể võ kỹ thần công bí điển cũng không thể sánh ngang với nó.

Đương nhiên muốn tu luyện Ứng Hùng Hợp Kích đến cửu trùng chắc chắn cực kỳ khó!

Lần này Dương Thạc dựa vào giác ngộ mới tu thành đệ nhất trùng.

Giác ngộ có thể gặp mà không thể cầu, muốn tu luyện được Ứng Hùng Hợp Kích nhị trùng có lẽ độ khó đạt đến mức người thường khó lòng tưởng tượng được.

- Môn võ kỹ này đạt đến tam trùng là đủ rồi. Sau đó thì không thể cưỡng cầu!

Ứng Hùng Hợp Kích tam trùng cũng có thể sánh ngang với võ kỹ thần công bí điển rồi. Còn sau nữa thì Dương Thạc hoàn toàn không mơ tưởng. truyện copy từ

- Hơn nữa võ kỹ này có độ phù hợp với mình, mười ba điểm?

Sau khi sáng tạo ra Ứng Hùng Hợp Kích, trong đầu Dương Thạc xuất hiện mức độ phù hợp giữa bản thân và môn võ kỹ này.

Mười ba điểm, còn thấp hơn một điểm so với Thông Khiếu.

Cái này cũng là bình thường, điểm phù hợp của Dương Thạc và Huyền Ứng rất cao, nhưng với Hắc Hùng thì rất thấp. Môn võ kỹ này có công kích của Huyền Ứng, phòng ngự của Hắc Hùng. Hai bên kết hợp được mười ba điểm phù hợp cũng là không tồi. Dương Thạc cũng rất hài lòng.

Công pháp võ kỹ tự sáng tạo ra chưa chắc độ phù hợp đã cao.

Cũng giống như một võ giả Đại Tông Sư có thân thể béo như lợn muốn tự sáng tạo ra một bộ hầu quyền cấp thấp, cũng rất đơn giản. Nhưng vị Đại Tông Sư béo này và môn hầu quyền của hắn chắc chắn sẽ không có độ phù hợp cao. Đương nhiên, võ kỹ của một võ giả bình thường sáng tạo ra đều căn cứ vào tình hình của bản thân, độ phù hợp sẽ không quá thấp, ít nhất là mười điểm.

Mà sau khi võ kỹ công pháp này được sáng tạo, võ giả nào đó thể hệ sau rất có khả năng sẽ phù hợp với nó hơn, độ phù hợp cao hơn.

Nê La Quốc từng có một vị đại năng, sáng tạo ra công pháp Long Tượng Kim Thân thập tam trùng. Bản thân tu luyện đến thất trùng nhưng hậu thế có một vị Kim Phật Tự Pháp Vương “Chuyển Luân Vương” lại tu luyện được đến thập trùng, vượt qua vị Thượng Cổ đại năng kia.

Độ phù hợp của Ứng Hùng Hợp Kích so với Thông Khiếu tuy thấp hơn một điểm nhưng không phải quá thấp!

- Kiểm tra lại Ứng Hùng Hợp Kích...

- Ủa, Canh Khí và Thuần Dương Kim Thân của mình hoàn toàn dung hợp rồi?

Kiểm tra sự thay đổi của bản thân, Dương Thạc phát hiện, sự thay đổi lớn nhất chính là Canh Khí và Thuần Dương Kim Thân đã hoàn toàn dung hợp với nhau.

Tầng phòng ngự hoàn toàn nhất thể!

Dù không phát tán Canh Khí thì bề mặt Thuần Dương Kim Thân cũng có Canh Khí, có được hiệu quả phòng ngự tương tự Canh Khí.

Đồng thời hẳn nhận ra cũng có thể phát Canh Khí ra ngoài. Hơn nữa Canh Khí được phát ra, ý niệm khe động là có thể ngưng tụ thành Thuần Dương Kim Thân bao phủ lấy cơ thể!

Thuần Dương Kim Thân là Kim Thân của Võ Sư, cường giả dưới Võ Sư không thể phá vỡ! Với Thuần Dương Kim Thân phòng ngự, ít nhất là vô địch trong tầng thứ dưới Võ Sư. Trừ phi đối phương cũng như Dương Thạc, có bí pháp đặc biệt nào đó hoặc là siêu cường thần binh thì có thể phá vỡ được tầng phòng ngự của hắn.

- Vốn nghĩ rằng một tháng mới sáng tạo được Ứng Hùng Hợp Kích, không ngờ sau khi giác ngộ ba ngày là đã sáng tạo được môn võ kỹ này...Mấy ngày tới phải làm quen với nó, đồng thời tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

Dương Thạc nghĩ bụng.

Lúc này mặt trời đã lên cao.

Huyết Phi và Hắc Hùng lần lượt bò ra trong khoang người của Thượng Cổ Huyền Ưng và Thượng Cổ Hắc Hùng, bắt đầu đánh nhau, tu luyện.

Chúng sống trong cơ thể của Thượng Cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng, hấp thụ khí tức của hai cổ thi thể này, không ngừng được nuôi dưỡng. Đây cũng là nguyên nhân chúng có thể tăng lên hai tầng trong thời gian ngắn như vậy, bước vào Luyện Khí đỉnh phong. Hơn nữa, nếu chúng tiếp tục sống trong hai cổ thi thể này, tương lai tốc độ thăng cấp chắc chắn sẽ không hề chậm!

Thậm chí có khả năng hoàn toàn hấp thụ luyện hoá hai cổ thi thể này!

Lúc đó chúng ít nhất chúng đã là Võ Thánh...

Mặc kệ Huyết Phi và Hắc Hùng, Dương Thạc ngồi khoanh chân để hoà độc trong cơ thể tiếp tục thiêu đốt huyết khí trong huyết khiếu. Thần niệm của hắn cũng chìm vào Thuần Dương Kim Thân. Ý niệm khe động, Thuần Dương Kim Thân trực tiếp xuất khiếu, lơ lửng trên không trung với độ cao ba trượng.

Ánh nắng chiếu xuống Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc, cảm giác ấm áp vô cùng dễ chịu.

Nếu là thần niệm xuất khiếu đơn thuần, bị ánh nắng chiếu phải sẽ lập tức bị tiêu tán. Trừ phi đạt đến tầng thứ Thượng Cổ đại năng, thần hồn như thực chất mới không sợ ánh nắng thiêu đốt.

Nhưng thần hồn của Dương Thạc thì liên với Thuần Dương Kim Thân, Thuần Dương Kim Thân và Đại Nhật Như Lai Kim Thân cùng một mạch với nhau. Tuy không thể hấp thụ chân hoà khí tức của mặt trời, nhưng nhận được sự tư dưỡng của ánh nắng, từ đó bảo vệ thần hồn Dương Thạc, khiến thần niệm của hắn cũng an toàn trước ánh nắng.

Kim thân xuất khiếu, Dương Thạc cảm giác Thuần Dương Kim Thân lúc này đã cường đại hơn trước một cách rõ ràng!

- Dung nhập Canh Khí, Hồn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh, mạnh lên một chút cũng là chuyện bình thường!

- Giờ hấp thụ chân hoà khí tức của mặt trời!

Tâm niệm khê động, Dương Thạc bắt đầu cho Thuần Dương Kim Thân hấp thụ chân hỏa khí tức của mặt trời.

- Tốc độ hấp thụ nhanh thật!

Vận chuyển Đại Nhật Như Lai Kim Thân, Dương Thạc lập tức cảm nhận được một lượng lớn chân hỏa khí tức của mặt trời nhanh chóng dung nhập vào Thuần Dương Kim Thân.

- Tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân, hiệu suất sẽ không nhanh như vậy...Đúng rồi, võ giả bình thường tu luyện Kim Thân sẽ không xuất khiếu, lượng chân hỏa khí tức hấp thụ được sẽ có hạn. Kim thân của mình xuất khiếu được, hoàn toàn lộ ra trước ánh nắng mặt trời, hiệu suất hấp thụ chắc chắn cũng cao hơn nhiều!

Võ giả bình thường, bắt đầu từ Võ Sư bắt đầu tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân. Võ Sư không thể cho kim thân xuất khiếu; hiệu suất đương nhiên không cao. Đến khi xuất khiếu được thì đã là Võ Tôn, Đại Nhật Như Lai Kim Thân cũng đã luyện thành công từ lâu rồi.

Vì thế võ giả bình thường chưa bao giờ thử cho kim thân xuất khiếu để hấp thụ chân hỏa của mặt trời tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

Kim thân của Dương Thạc có thể xuất khiếu, trực tiếp hấp thụ chân hỏa, hiệu suất tu luyện đương nhiên sẽ tăng mạnh.

- Để kim thân bay cao lên một chút, càng gần mặt trời thì hiệu suất hấp thụ càng cao!

Rồi hất cho kim thân bay lên, mười, mười hai, mười lăm...hơn trăm trượng...

Kim thân thoát khỏi nhục thân hơn trăm trượng mà không hề có dấu hiệu bị tiêu tán!

- Trước đây kim thân của mình cùng lắm xuất khiếu được mười hai trượng, xa hơn sẽ bị tiêu tan. Nhưng sau khi hấp thụ Canh Khí, Hỗn Nguyên Hộ Thể Khí Kinh, Thuần Dương Kim Thân cường kiện hơn không ít, giờ mình tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân, chân hỏa khí tức không ngừng chảy vào kim thân duy trì nó. Với tình hình này, dù kim thân có thoát ra mấy trăm trượng cũng dễ bị tiêu tán.

Dương Thạc lập tức hiểu ra điểm mấu chốt.

Nếu là buổi tối không có chân hỏa duy trì, kim thân thăng cao ba mươi trượng thôi e là cũng tiêu tan. Nhưng bây giờ thì có thể tiếp tục tăng cao hơn.

- Cao thêm một chút, một chút...

Chớp mắt Thuần Dương Kim Thân đã bay ra khỏi sơn cốc, cao đến ba bốn trăm trượng, nhìn xuống thấy hơn nửa ngọn Yên Sơn!

Lần đầu tiên dựa vào Huyết Phi bay lên độ cao này, Dương Thạc cảm giác thật mới mẻ.

Ừnh! Ừnh!

Nhưng đúng lúc đó, từ hơn mười dặm về phía bắc bỗng truyền tới một tiếng động trầm đục.

Grào grào!

Tiếng gầm thét vang lên không ngừng, khí huyết cuộn cuộn khiến Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc hơi chấn động.

- Có siêu cấp cường giả chiến đấu đằng kia? Ít nhất cũng là Đại Tông Sư! Hơn mười dặm về hướng bắc...Hướng đó, hình như là hang ổ của Bạch Văn Cùng Kỳ đúng không nhỉ?

Nhìn về hướng bắc, Dương Thạc nghĩ bụng.

153. Chương 153: Nhân Lúc “thú” Ta Ngụy Cấp!

Vô Tận Thần Công

Chương 153: Nhân lúc “thú” ta nguy cấp!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Hơn mười dặm về phía bắc, khí kinh tung hoành, tiếng gầm thét liên miên, rõ ràng là trận chiến của hai con mãnh thú thực lực cường hãn. Hai đại mãnh thú đánh nhau toả ra thứ khí thể khiến Dương Thạc ở cách đó mười dặm cũng cảm thấy run sợ. Hiển nhiên chúng đều có thực lực tuyệt cường, đều là Đại Tông Sư!

Trận chiến của hai mãnh thú Đại Tông Sư?

Nhất thời Dương Thạc nghĩ tới con Bạch Văn Cùng Kỳ cách đây hơn mười dặm về phía bắc.

Bạch Văn Cùng Kỳ, mãnh thú trung giới Đại Tông Sư, ở Yến Sơn cũng là vương giả rồi. Một trong hai vai chính của trận chiến này rất có khả năng là Bạch Văn Cùng Kỳ, còn con mãnh thú kia thì không biết rồi.

Khi Dương Thạc nghĩ tới đây thì tiếng gầm thét cách đó mười dặm càng thêm ác liệt.

- Hử? Đây là trận chiến sinh tử?

Dương Thạc nhíu mày nghĩ.

Phần lớn các trận chiến giữa mãnh thú không phải chiến đấu sinh tử mà là để phân tranh địa bàn hoặc tìm bạn tình. Khi một bên không địch lại được thì lập tức chạy trốn, bên kia cũng không đuổi tận giết tuyệt. Dù là hai mãnh thú thực lực tương đương, sau khi giao thủ nếu thấy mình khó lòng dễ dàng chiến thắng đối thủ cũng sẽ không liều mạng.

Còn trận chiến kiểu học hỏi cọ xát như của Huyết Phi và Hắc Hùng thì càng không phải trận chiến sinh tử.

Trận đấu giữa hai mãnh thú đẳng kia rõ ràng đánh ra cả hoá khí, hai bên đều không nhường nhịn nhau, từ xa mà Dương Thạc cũng cảm nhận được sát khí mãnh liệt...

- Trận chiến sinh tử khó tránh lường bại câu thương...

Dương Thạc tâm tư khê động.

- Cùng Huyết Phi qua đó xem sao, nếu có cơ hội không biết chừng sẽ nhặt nhanh được cái gì đấy. Dù không có cơ hội, có Huyết Phi toả ra khí thể trấn áp hai con mãnh thú đó, chúng cũng sẽ không gây tổn hại gì inh được.

Nghĩ vậy Dương Thạc nhanh chóng thu Thuần Dương Kim Thân về, chui vào nhục thể.

Ngay sau đó nhục thể Dương Thạc mở mắt ra.

- Huyết Phi, mười dặm về phía bắc của mãnh thú Đại Tông Sư quyết chiến, chúng ta tới đó xem sao!

Sau đó hắn đến bên Huyết Phi, nhảy lên lưng nó.

Huyết Phi giang rộng đôi cánh bay lên trời.

Hắc Hùng ở phía dưới dường như cũng hiểu ý của Dương Thạc, gầm lên hai tiếng, ngoạm lấy nội đan của Thượng Cổ Hắc Hùng, nhanh chóng chạy theo sau Dương Thạc và Huyết Phi. Hắc Hùng có nội đan của Thượng Cổ Hắc Hùng, tự thân cũng toả ra thứ uy lực của Thượng Cổ Hắc Hùng, mãnh thú dị thú bình thường đều không dám lại gần nó, có nó đi theo cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Rầm rầm rầm!

Nhìn con Hắc Hùng này có vẻ nặng nề nhưng khi di chuyển trong rừng tốc độ còn nhanh hơn mấy lần so với Hoả La Phiên Sơn Thú. Tuy không thể bằng Dương Thạc và Huyết Phi đang phi hành nhưng cũng chỉ khoảng một khắc đã chạy được hơn mười dặm, đến nơi hai con mãnh thú kia quyết chiến.

Uỳnh uỳnh! Grào grào!

Dương Thạc, Huyết Phi và Hắc Hùng mất một khắc để tới đây, trong một khắc này hai con mãnh thú kia vẫn chưa dừng trận chiến.

Trên trời, Dương Thạc nhìn xuống, chỉ thấy trong khu rừng rậm rạp, một con Bạch Hồ Thú có cánh và một con cự thú có hai sừng, cổ dài, thân hình giống con thần lân đang lao vào nhau.

- Băng Long Tích?

Con Bạch Hồ Thú kia hiển nhiên chính là Bạch Văn Cùng Kỳ, còn con còn lại Dương Thạc cũng nhận ra, chính là Băng Long Tích!

Băng Long Tích là dị thú của Bắc Vực Băng Nguyên, có huyết thống của Bắc Vực Băng Long, khi trưởng thành có thể bước vào Đại Tông Sư sơ giới. Băng Long Tích thường sinh sống ở Bắc Vực Băng Nguyên, rất ít khi vào Yên Sơn, càng không xuyên qua Yên Sơn vào địa vực Đại Châu Kinh Sư.

Con Băng Long Tích dưới kia dài đến ba trượng, toàn thân toả ra khí tức băng hàn, rõ ràng là một con dị thú trưởng thành thuộc tầng thứ Đại Tông Sư sơ giới.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Chiếc đuôi lớn quét qua quét lại, cây cối phía dưới bị quét gãy đổ liên tục, ở những đoạn gãy đóng đầy một lớp băng sương.

Mồm thở ra một hơi khí trắng, cây cối phía trước biến thành cột băng, những cành cây đường kính to bằng miệng bát cũng trực tiếp bị đóng băng rồi vỡ vụn. truyện copy từ

Còn Bạch Văn Cùng Kỳ, dựa vào những cái móng vuốt và răng nanh sắc nhọn cùng với ưu thế phi hành, không ngừng công kích xung quanh Băng Long Tích. Chiến đấu lâu như vậy, cả hai con mãnh thú toàn thân đầy vết thương, đặc biệt là Bạch Văn Cùng Kỳ, một chân sau đã gãy lìa, chỗ vết thương đóng một lớp băng, trên người cũng có đến bốn năm vết thương lớn.

Rõ ràng là trong trận chiến này Bạch Văn Cùng Kỳ bị yếu thế.

- Ủa? Thực lực của con Bạch Văn Cùng Kỳ này sao lại bị yếu đi nhiều vậy? Cảnh Giới Đại Tông Sư cũng chưa tới? Cũng có nghĩa là nó dựa vào kinh nghiệm chiến đấu của bản thân để quần nhau với Băng Long Tích...

Dương Thạc có thể cảm nhận rõ ràng, Bạch Văn Cùng Kỳ vốn là Đại Tông Sư trung giới, giờ cũng chỉ là Vô Tôn đỉnh phong, đứng trước Băng Long Tích không có nửa phần ưu thế nào cả!

Uỳnh!

Chiếc đuôi quật một nhát, Băng Long Tích đánh bay Bạch Văn Cùng Kỳ đi mấy chục trượng.

Nhưng Băng Long Tích không để tâm đến Bạch Văn Cùng Kỳ và đi về hướng nam.

Grào!

Tiếng gầm thét thảm thiết vọng ra từ Bạch Văn Cùng Kỳ.

Nó nhảy vút lên lao thẳng tới há mồm cắn cái cổ dài của Băng Long Tích.

Cổ chính là bộ phận yếu nhất của Băng Long Tích, bị Bạch Văn Cùng Kỳ cắn như vậy, Bạch Văn Cùng Kỳ gầm lên, đuôi quật loạn xạ đánh lên người Bạch Văn Cùng Kỳ, vội quay đầu lại cắn mạnh lên người Bạch Văn Cùng Kỳ. Khí tức băng hàn đóng băng đến nửa thân người của Bạch Văn Cùng Kỳ.

Nhưng dù vậy Bạch Văn Cùng Kỳ cũng không nhả ra mà vẫn cắn chặt lấy Băng Long Tích.

Grào! Grào!

Bạch Văn Cùng Kỳ và Băng Long Tích quần lấy nhau như muốn đồng quy vô tận!

- Thực lực của Bạch Văn Cùng Kỳ bị giảm mạnh, không phải đối thủ của Băng Long Tích, nhưng nó có ưu thế phi hành được, có thể chạy thoát nhưng tại sao không chạy đợi khi thương thế hồi phục, trở lại Đại Tông Sư trung giới rồi báo thù?

Dương Thạc thấy rất kỳ lạ về sự liều mạng của Bạch Văn Cùng Kỳ.

Dị thú ở tầng thứ Đại Tông Sư đã có trí lực không thua kém con người, chắc không phải vì một phút nông nổi mà liều mạng.

Nhưng dù thế nào Bạch Văn Cùng Kỳ đã liều với Bằng Long Tích rồi, bất luận Bằng Long Tích công kích thế nào thì Bạch Văn Cùng Kỳ cũng không tránh né, cứ cắn chặt lấy cổ Bằng Long Tích.

Rầm! Rầm!

Hết lần này đến lần khác bị đuôi quất lên người, xương cốt Bạch Văn Cùng Kỳ gần như bị đánh vỡ vụn, thất khiếu máu phun tung toé!

Rắc!

Cuối cùng một tiếng giòn tan, cổ của Bằng Long Tích bị Bạch Văn Cùng Kỳ cắn đứt!

Cổ gãy lìa, Bằng Long Tích gầm lên thảm thiết, thân thể phía dưới không thể tấn công Bạch Văn Cùng Kỳ được nữa.

Nhưng Bạch Văn Cùng Kỳ lúc này xương cốt đã gãy lìa, nội tạng dập nát, khó lòng sống tiếp được nữa. Sau khi cắn đứt cổ Bằng Long Tích, thân hình cũng ngã xuống...

Đồng quy vu tận?

Hai con mãnh thú quyết chiến lưỡng bại câu thương, đồng quy vu tận cũng là bình thường. Nhưng rõ ràng Bạch Văn Cùng Kỳ có thể chạy trốn nhưng lại chọn liều mạng đến cùng với Bằng Long Tích, điều này vẫn khiến Dương Thạc thấy khó hiểu.

- Đồng quy vu tận cũng được, tài liệu trên người dị thú Đại Tông Sư vô cùng quý giá, cũng coi như lợi ỉnh! Huyết Phi, chúng ta xuống đi!

Khoẻ miệng nhướn lên cười, Dương Thạc cười Huyết Phi bay xuống...

154. Chương 154: Bạch Văn Cùng Kỳ Con

Vô Tận Thần Công

Chương 154: Bạch Văn Cùng Kỳ con

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Huyết Phi kêu lên một tiếng đưa Dương Thạc bay xuống, chỉ chớp mắt đã tới chỗ Bạch Văn Cùng Kỳ và Bằng Long Tích quyết chiến.

Dương Thạc nhảy xuống khỏi lưng Huyết Phi.

Vừa chạm đất là hắn cảm nhận được luồng khí tức băng hàn xâm thực về phí mình. Nhiệt độ của khu rừng lúc này còn lạnh hơn mùa đông hai ba tháng trước. Không cần nói cũng biết hàn khí đều toả ra từ những cái cây bị đông cứng ở xung quanh.

Nơi lạnh nhất hiển nhiên là chỗ của con Bằng Long Tích.

Xương cốt của Bằng Long Tích bị gãy lìa, từ cổ trở xuống đã không thể cử động được nữa, nhưng dù vậy thân thể to lớn của nó vẫn tự động hít thở, mỗi lần như vậy đều phả ra thứ khí tức băng hàn đến cực điểm. Cơ thể Dương Thạc đạt đến Luyện Khí cao giới mà cũng có cảm giác khó lòng chịu nổi thứ hàn khí ấy.

- Hàn khí mạnh thật, truyền thuyết nói trong huyết nhục của Băng Long Tích mang một lượng lớn hàn khí, có thể trung hoà hoá độc, coi như là một loại dược tài không tồi. Con Băng Long Tích to thể này, chỉ riêng cơ thể này cũng đáng giá vạn tiền rồi!

Nhìn thân hình to lớn của Băng Long Tích, Dương Thạc nghĩ bụng.

Dương nhiên thứ quý giá nhất của Băng Long Tích không phải huyết nhục.

Trên đầu nó có hai cái sừng, cắt một cái là có thể bán được vài vạn đến mười vạn vàng, so ra thì huyết nhục của nó chẳng đáng tiền!

Grừ...

Thấy Dương Thạc, Băng Long Tích phát ra tiếng.

Muốn bò dậy nhưng thân thể của nó đã không thể động đậy được nữa, ngay ngắc đầu cũng khó khăn.

Grào!

Thấy Dương Thạc tiến lại, Băng Long Tích há mồm phả ra sương băng. đọc truyện mới nhất tại .

- Muốn ngăn cản ta sao? Nếu ở trạng thái bình thường, với một luồng sương này có lẽ đã biến ta thành tảng đá rồi, nhưng đáng tiếc giờ người sắp hết đời rồi, còn muốn ra oai sao?

Dương Thạc cười khẩy, toàn thân phả ra Canh Khí hoá độc nóng rực, đám sương băng này chạm phải Canh Khí của hắn liền lập tức tiêu tan.

Băng Long Tích trong trạng thái bình thường một hơi sương băng là được phun ra từ ngực bụng. Giờ nó không thể khống chế được cơ thể, không thể phun ra khí tức băng hàn từ ngực bụng, chỉ dựa vào khí tức băng hàn ở mồm thì căn bản không thể gây tổn thương gì cho Dương Thạc.

- Mãnh thú Đại Tông Sư khủng bố vô cùng, khả năng tự chữa lành cũng mạnh, chưa biết chừng lúc nào đó thương thế ở cổ phục hồi là có nó có thể di chuyển. Lúc đó dù có mười ta cũng không phải đối thủ của nó....Dứt khoát cho nó một chiêu giết chết hẳn đi nho xong!

Không chần chừ chút nào, Dương Thạc nhanh chóng tiến lên trước. Tay phải xuất hiện đoạn trảo Huyết Ưng, hung hăng nhắm tới cái đầu khổng lồ của Băng Long Tích mà tóm xuống.

Keng keng!

Âm thanh kim loại va chạm vang lên.

Xương đầu của con Băng Long Tích cứng hơn cả thép thông thường.

Thế nhưng với đoạn trảo Huyền Ưng, thứ tam giới thần binh này thì có cứng nữa cũng vô ích. Rắc một tiếng, đoạn trảo Huyền Ưng bị chọc thủng, năm ngón xuyên vào đại não của Băng Long Tích.

Dương Thạc phóng ta Canh Khí, phụt phụt mấy tiếng nghiền nát đại não của Băng Long Tích. Băng Long Tích lúc này đã hoàn toàn không có khả năng sống nữa rồi...

Keng keng!

Canh Khí quấy động trong đại não Băng Long Tích, dường như chạm phải thứ gì đó.

- Trong não Băng Long Tích có thứ gì đó?

Dương Thạc khựng người, khép đoạn trảo Huyền Ưng lại, lôi ra từ trong đại não Băng Long Tích một quả cầu trong đường kính khoảng hai tấc.

Quả cầu này có màu trắng, toả ra khí tức lạnh lạnh.

- Đây là...nội đan của Băng Long Tích?

Dương Thạc lập tức biết quả cầu này chính là nội đan của Băng Long Tích. Trong cơ thể của dị thú Đại Tông Sư chắc chắn có nội đan và nội đan của con Băng Long Tích này nằm ở đại não.

- Dị thú của vùng đất man di, nội đan đều nằm trong đại não. Nghe nói dị thú của Hoả La Quốc, Bắc Vực Băng Nguyên đều như vậy. Nội đan của Đại Châu, Nê La Quốc ở trong khoang người...

Dương Thạc nghĩ bụng, nhìn sang Bạch Văn Cùng Kỳ ở cách đó không xa.

Bạch Văn Cùng Kỳ là dị thú Đại Châu, nội đan của nó chắc là trong khoang người.

Đúng lúc Dương Thạc nhìn Bạch Văn Cùng Kỳ thì phát hiện nó chưa chết hẳn. Hai mắt nó vẫn mở trừng trừng, ánh mắt nhìn hẳn lại đầy sự chờ mong.

Bạch Văn Cùng Kỳ rốt cuộc là dị thú Đại Tông Sư.

Ngay Gia La Minh là Luyện Khí cao giới, thân thể cường tráng, nội tạng bị thiêu rụi, khi sinh cơ không còn nữa cũng có thể khiến Dương Thạc thương nhẹ. Khí huyết, thân thể Bạch Văn Cùng Kỳ còn mạnh hơn Gia La Minh cả chục, cả trăm lần, chỉ cần không thành đám thịt bầy nhầy thì không thể chết ngay được.

- Trong ánh mắt của Bạch Văn Cùng Kỳ dường như có sự trông chờ cầu xin? Nó muốn xin mình điều gì? Lẽ nào xin đừng giết nó? Dù mình không giết thì với tình hình hiện nay nó cũng chẳng sống được nhỉ? Cùng lắm là gắng gượng được một ngày một đêm, khí huyết cạn thì sự sống cũng không còn nữa...

Dương Thạc nghĩ bụng.

Grào! Grào!

Khi Dương Thạc nghĩ đến đây bỗng nghe thấy từ phía sau có tiếng gầm.

- Là tiếng của Hắc Hùng?

Dương Thạc lập tức nhận ra đó là tiếng của Hắc Hùng.

Tiếng gầm của Hắc Hùng lúc này mang chút phần khích.

Hắc Hùng vừa rồi tới cùng Dương Thạc và Huyết Phi, sau khi Bạch Văn Cùng Kỳ và Băng Long Tích đồng quy vu tận, Hắc Hùng đã ngay lập tức chạy tới không biết làm gì.

Lúc này nó vừa phần khích kêu vừa lao tới, gặp cành cây lớn cũng không tránh, cứ thế đâm thẳng tới, chớp mắt đã tới bên cạnh Dương Thạc.

Trong lòng nó ôm một thứ gì đó màu trắng.

Dương Thạc ngó nhìn.

- Ủa?

Khi nhìn rõ thứ đó, Dương Thạc bất giác khựng người.

Vì thứ Hắc Hùng ôm trong lòng không phải thứ gì khác mà chính là một con Bạch Văn Cùng Kỳ con, thân hình chỉ dài hai thước. Con Bạch Văn Cùng Kỳ này hình như vừa mới sinh, còn chưa mở mắt, miệng khẽ động như muốn bú sữa, nhìn vô cùng đáng yêu.

- Con Bạch Văn Cùng Kỳ này sinh con nên thực lực mới giảm mạnh, không thể chống đỡ được với Băng Long Tích.

Lúc này Dương Thạc đã hiểu ra.

Chẳng trách mà lúc nãy rõ ràng có cơ hội chạy thoát mà nó không chạy, liều chết với Băng Long Tích, thì ra muốn bảo vệ con của nó...

- Người không phải cầu xin ta tha cho người mà là tha cho con người?

Đồng thời Dương Thạc cũng hiểu được ánh mắt của Bạch Văn Cùng Kỳ...

155. Chương 155: Hoả Độc Cùng Kỳ

Vô Tận Thần Công

Chương 155: Hoả Độc Cùng Kỳ

Nguồn: Vipvanda

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Con Bạch Văn Cùng Kỳ này lại sinh con!

Để bảo vệ con, biểu hiện vừa rồi của nó như vậy cũng là hợp tình hợp lý. Bất cứ loại mãnh thú dị thú nào, dù trí lực có cao đến mức nào, sau khi sinh con cũng trở nên cuồng bạo dễ giận dữ. Để bảo vệ con thậm chí nó có thể liều mạng.

- Lần trước mình và Huyết Phi đến trung tâm Yên Sơn tìm Hắc Hùng cũng gặp con Bạch Văn Cùng Kỳ này. Lúc đó nó cũng cuồng bạo dị thường, xem ra khi ấy nó cũng sắp sinh con...

Dương Thạc nghĩ bụng.

Lần ấy, Dương Thạc và Huyết Phi đi tranh đoạt Thượng Cổ Huyền Ứng nội đan, dọc đường phải đi qua lãnh địa của Bạch Văn Cùng Kỳ.

Khi ấy Bạch Văn Cùng Kỳ hung tính đại phát, biết rõ không thể bay cao, công kích không tới được Huyết Phi và Dương Thạc nhưng vẫn đuổi theo rất xa...

Thực tế, Bạch Văn Cùng Kỳ là dị thú Đại Tông Sư, trí lực không thấp, sẽ không làm những việc vô ích, chỉ là khi đó nó sắp sinh con, vô cùng nhạy cảm và nóng nảy nên mới làm vậy.

Grừ...grừ....

Thấy Hắc Hùng ôm tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ ra, ánh mắt Bạch Văn Cùng Kỳ loé sáng, thân thể hơi run lên, miệng kêu lên.

Tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ nghe thấy tiếng mẹ cũng kêu gừ gừ, đầu quay lung tung như muốn tìm mẹ.

Ánh mắt Bạch Văn Cùng Kỳ nhìn con vô cùng dịu dàng.

Một lúc lâu, cuối cùng Bạch Văn Cùng Kỳ nhìn sang Dương Thạc, miệng há nhả viên nội đan màu vàng nhạt ra. Nó nhìn viên nội đan đó rồi lại nhìn Dương Thạc.

- Người tặng nội đan cho ta để ta tha cho con người?

Dương Thạc lập tức hiểu ý của Bạch Văn Cùng Kỳ. truyện copy từ

Khẽ thở dài một tiếng, Dương Thạc tiến về phía trước, cầm nội đan của Bạch Văn Cùng Kỳ lên rồi cho tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ ôm lấy, nói:

- Đây là nội đan của người, ta không cần, cho con người được rồi. Còn về con người, người yên tâm, ta sẽ chăm sóc nó cho người!

Con tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ này khiến Dương Thạc nhớ đến bản thân mình cũng là mất mẹ từ nhỏ. Hắn vẫn miễn cưỡng sống được trong Trấn Quốc Công Phủ, còn con tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ này không còn mẹ có lẽ sẽ chết...

Nghe Dương Thạc nói, ánh mắt Bạch Văn Cùng Kỳ lộ sự cảm kích.

Nhìn lại tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ một lần nữa, sinh cơ trên người Bạch Văn Cùng Kỳ dần tiêu tan, không lâu sau không còn chút khí tức nào nữa.

Dương Thạc bế lấy tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ từ tay Hắc Hùng.

Nhóc này dài khoảng hai thước, giống như chó con vậy, nhưng khí huyết trên người rất lớn, đạt đến tầng thứ Vô Sư, điều này khiến Dương Thạc vô cùng kinh ngạc.

- Khi Bạch Văn Cùng Kỳ sinh con nó đã chia khí huyết của mình cho con, Bạch Văn Cùng Kỳ sinh ra đã là Vô Sư, sau khi trưởng thành sẽ đạt đến cảnh giới Đại Tông Sư...Đây chính là thiên phú đó...

Tuy Bạch Văn Cùng Kỳ thực lực kém nhất trong các loại Cùng Kỳ, nhưng thiên phú thì Dương Thạc, Huyết Phi và cả Hắc Hùng cũng không thể theo kịp.

Đương nhiên, bất cứ võ giả con người nào cũng không thể so sánh thiên phú với dị thú được.

Thiên phú không đủ, dựa vào sự nỗ lực không ngừng nghỉ của bản thân cũng có thể bước vào tầng thứ Đại Tông Sư, Vô Thánh, thậm chí cao hơn!

Như Thượng Cổ Huyền Ứng, Thượng Cổ Hắc Hùng, thiên phú coi như là cực kém nhưng vẫn đạt đến cảnh giới chí cao vượt qua Vô Thánh đó sao?

Vì thế Dương Thạc cũng không ngưỡng mộ con tiểu Cùng Kỳ này.

- Con tiểu Cùng Kỳ giờ là Vô Sư, một tháng sau không biết đạt đến tầng thứ nào? Nó có cánh nên có thể phi hành ở độ cao tầm thấp. Một tháng sau ta đến Nam Lâm Tự, nó có thể là một trợ thủ đắc lực!

Dương Thạc khẽ vuốt ve tiểu Cùng Kỳ, nghĩ bụng.

Gừ gừ...

Tiểu Cùng Kỳ ôm viên nội đan ư hử.

Dương Thạc đang nghĩ đến việc một tháng sau đến Nam Lâm Tự thì không ngờ con tiểu Cùng Kỳ há mồm nuốt viên nội đan.

- Không hay rồi!

Dương Thạc giật mình.

Không phải hấn tiếc viên nội đan mà là nội đan của Bạch Văn Cùng Kỳ mang quá nhiều tinh khí, tiểu Cùng Kỳ nuốt như vậy, không may có thể khiến nó nổ tung mà chết!

Cũng may ngay sau đó Dương Thạc biết mình lo lắng là thừa. Tiểu Cùng Kỳ nuốt nội đan, tinh khí trong đó không phát ra hết ngay mà chỉ một chút dần nuôi dưỡng tiểu Cùng Kỳ...

Dương Thạc dự đoán, cùng với sự trưởng thành của tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ, tinh khí trong nội đan sẽ không ngừng toả ra trợ giúp tiểu Cùng Kỳ tu luyện.

- Xem ra nó đói rồi.

Dương Thạc lấy ra một viên nhỏ Huyết Tinh Thạch Nhũ, cắt ra một ít cho vào mồm tiểu Cùng Kỳ.

Bạch Văn Cùng Kỳ có tiềm lực kém nhất trong các loại cùng kỳ, mức độ tu luyện cao nhất cũng chỉ là Đại Tông Sư, rất khó để bước vào Vô Thánh. Nhưng nếu Dương Thạc liên tục nuôi nó bằng thiên tài địa bảo có thể sẽ có biến dị, thực lực cuối cùng rất có thể sẽ vượt qua Lam Văn, Tử Văn Cùng Kỳ.

Với tiểu Vòng Kỳ, Huyết Phi và Hắc Hùng cũng rất thích, thỉnh thoảng lại nhìn nó.

Mãnh thú dị thú thông thường đều thích tiểu thú, dù không phải con mình nhưng khi nhặt được cũng sẽ mang về nuôi.

Hắc Hùng và Huyết Phi đều là giống cái, chúng thích tiểu Cùng Kỳ cũng là chuyện bình thường.

- Đi nào, trở về sơn cốc tiềm tu một tháng đã rồi tính tiếp.

Sau khi cắt hai cái sừng của Băng Long Tích, lên lưng của Huyết Phi, Dương Thạc và Hắc Hùng chuẩn bị trở về sơn cốc có Thượng Cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng.

Không lâu sau Huyết Phi đã bay về tới nơi.

Dương Thạc nhảy xuống khỏi lưng Huyết Phi, tiểu Cùng Kỳ khá nghịch ngợm nên bị Dương Thạc nhét vào túi tùy thân. Giờ về sơn cốc, Dương Thạc mở túi bế tiểu Cùng Kỳ ra.

- Ý, không hay rồi!

Vừa bế tiểu Cùng Kỳ ra thì Dương Thạc cảm giác người nó rất nóng.

Nhìn vào trong túi thì Dương Thạc mới phát hiện ba quả Hoả Diệm Quả trước đó hẳn hái chưa dùng tới nên để trong túi, giờ không thấy đâu nữa. Rõ ràng là bị tiểu Cùng Kỳ ăn hết rồi.

- Dương khí trong Hoả Diệm Quả rất mạnh, nó có chịu nổi không?

Dương Thạc lo lắng.

Nhưng ngay sau đó Dương Thạc phát hiện mình lo thừa rồi.

Dương khí trong Hoả Diệm Quả đúng là rất cuồng bạo nhưng trước kia hẳn là Tội Thể cũng dám ăn để hấp thụ dương khí. Tiểu Cùng Kỳ tuy nhỏ nhưng là Vô Sư, Hoả Diệm Quả dường như không gây tổn thương gì tới nó cả.

Hơn nữa viên nội đan trong bụng nó cũng toả ra linh khí trợ giúp nó kị hoá dương khí của Hoả Diệm Quả.

Nhưng không lâu sau thì cơ thể nóng rực của tiểu Cùng Kỳ dần nguội lại.

Có điều, Dương Thạc đột nhiên phát hiện, đường vân trắng trên người nó lại nhanh chóng biến thành màu đỏ rực của lửa.

Phụt!

Ngay sau đó từ trong người tiểu Cùng Kỳ chui ra vô số luồng khí tức Hoả Độc. Lượng lớn khí tức Hoả Độc quần quanh người tiểu Cùng Kỳ...

156. Chương 156: Trở Lại Tầng Thứ Luyện Khí Trung Giới

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 156: Trở lại tầng thứ Luyện Khí trung giới

- Con Tiểu Cùng Kỳ này lại mang khí tức Hoả Tức?

Thấy sự thay đổi của tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ, Dương Thạc không khỏi kinh ngạc.

- Không đúng, nó ăn hết những dược tài khác trong túi mình. Là số thuốc đẩy luyện hoá dương khí của Hoả Diệm Quả trong cơ thể nó thành khí tức Hoả Độc! đọc truyện mới nhất tại .

Trong túi của Dương Thạc còn có một số loại dược tài luyện chế Thông Khiếu Dịch, cũng bị Tiểu Cùng Kỳ ăn mất.

Nếu chỉ ăn Hoả Diệm Quả thì hơn nửa dương khí cuồng bạo trong Hoả Diệm Quả sẽ bị tiêu tán, còn lại một ít dược luyện hoá hấp thụ thì sẽ không tạo nên thay đổi rõ ràng như vậy cho tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ.

Bạch Văn Cùng Kỳ cũng coi như là bá chủ Yến Sơn, trong Yến Sơn tìm một số thiên tài địa bảo cũng khá dễ. Nếu nuốt Hoả Diệm Quả là biến dị, mang trong người khí tức Hoả Độc thì có lẽ mẹ của con Tiểu Cùng Kỳ này đã ăn Hoả Diệm Quả và biến dị lâu rồi.

Sự thay đổi của con tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ này có liên quan đến những loại dược tài khác dùng để luyện chế Thông Khiếu Dịch.

Số được tài này đã áp chế dương khí cuồng bạo trong Hoả Diệm Quả, luyện chế dương khí thành khí tức Hoả Độc thuần túy nhất. Sau khi tiểu Bạch Văn Cùng Kỳ hấp thụ sẽ trở thành Hoả Độc Cùng Kỳ như bây giờ.

- Số khí tức Hoả Độc này còn kém chân khí của ta, nhưng cũng rất cường đại...

Cảm nhận Hoả Độc trong cơ thể Tiểu Cùng Kỳ, Dương Thạc thầm cảm thán.

Chân khí của Dương Thạc có thể thiêu đốt mọi thứ.

Mà Hoả Độc trong người Tiểu Cùng Kỳ lại tương tự như Hoả Độc mà Hoả Độc Tích Dịch phun ra.

Tuy tầng thứ có kém hơn một chút nhưng Hoả Độc như vậy cũng là vô cùng bực bực rồi. Hoả Độc mà Hoả Độc Tích Dịch Luyện Khí trung giới phun ra ngay Huyết Phi là Luyện Khí đỉnh phong cũng phải tạm thời tránh né. Giờ Hoả Độc mà tiểu Cùng Kỳ toả ra, những ai dưới Võ Sư đều không dám chống đỡ chính diện.

Cũng chính là chỉ Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc cũng có Hoả Độc mới không sợ khí tức Hoả Độc trên người tiểu Cùng Kỳ.

- Trở thành Hoả Độc Cùng Kỳ cũng được, ít nhất thì chiến đấu lực sẽ tăng lên mấy lần. Sau này người tên là “Tiểu Hoả” nhé!

Dương Thạc đặt tên cho tiểu Cùng Kỳ.

- Không biết một tháng sau Tiểu Hoả sẽ lớn như thế nào, thực lực ra sao...

Dương Thạc vừa bế Tiểu Hoả vừa nghĩ.

Bạch Văn Cùng Kỳ thiên phú cực cao, sau khi trưởng thành sẽ đạt cảnh giới Đại Tông Sư. Nhưng tốc độ trưởng thành của chúng cũng rất chậm. Trong điều kiện bình thường phải tám mươi năm mới trưởng thành. Giờ tuy tiểu Cùng Kỳ khí huyết cường đại, là tầng thứ Võ Sư, nhưng cả mắt còn chưa mở, chẳng có chút kinh nghiệm chiến đấu nào, sợ là chỉ cần một võ giả Tội Thể bất kỳ cũng dễ dàng giết được nó.

Khoảng một tháng sau Dương Thạc phải rời khỏi Yến Sơn đi cứu Tiểu Hoạch, sau đó đến Nam Lâm Tự... Muốn trong một tháng Tiểu Hoả có được chiến đấu lực khá mạnh rõ ràng là không thể.

- Thôi, không nên cưỡng ép. Cho dù lần này nó không giúp được gì thì lần sau thực lực sẽ mạnh hơn, sẽ là một trợ thủ tốt!

Dương Thạc nghĩ bụng.

Sau khi lấy một chút Huyết Tinh Thạch Nhũ cho Tiểu Hoả ăn, Dương Thạc đặt nó dưới đất, kim thân xuất khiếu tiếp tục tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

Thời gian nhanh chóng trôi đi.

Một tháng chớp mắt đã qua.

Grào! Grừ!

Trong sơn cốc vang lên liên tiếp tiếng gầm thét của mãnh thú.

Một con tiểu bạch hổ thân dài khoảng bốn năm thước, trên lưng có hai cái cánh lớn, thân thể có hoa văn màu đỏ đang quấn nhau với bốn năm con chó lớn. Những con chó này đều dài đến sáu bảy thước, toàn thân trên dưới là đường hoa văn mãnh hổ. Đó chính là bọn Mục Hổ Khuyến!

Con tiểu bạch hổ kia đương nhiên là Bạch Văn Cùng Kỳ Tiểu Hoả rồi.

Tiểu Hoả chiến đấu bốn năm con Mục Hổ Khuyến nhưng không hề bị rơi vào thế yếu, chỉ giống như một con bạch hổ chiến đấu với bốn năm con hổ bình thường vậy.

Bốp!

Bàn vuốt tung ra, Tiểu Hoả tát bay một con Mục Hổ Khuyến.

Bình bình mấy phát tiếp theo, những con Mực Hổ Khuyển còn lại cũng đều bị Tiểu Hoả húc bay. Trong một thoáng được Huyết Tinh Thạch Nhũ các loại thiên tài địa bảo nuôi dưỡng, Tiểu Hoả đã là Võ Sư trung giới, những con Mực Hổ Khuyển Luyện Khí trung giới này căn bản không phải đối thủ của nó.

Chiến đấu với chúng chẳng qua chỉ là cho Tiểu Hoả tập kỹ xảo chiến đấu mà thôi.

Kéc!!

Tiểu Hoả kích bại mấy con Mực Hổ Khuyển, đang dương dương đắc ý thì bỗng nghe từ trong sơn cốc có tiếng Huyền Ưng kêu lên.

Grào grào!

Tiểu Hoả gầm hai tiếng rồi giang đôi cánh lớn, đập mạnh, bay lên ấy chục trượng, khả năng phi hành của nó mạnh hơn mẹ rồi. Tiểu Hoả bay vào sơn cốc, Huyết Phi đã ở trong đó đợi nó, lần này nó phải học kỹ xảo chiến đấu trên không.

Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc đang ở ngay khoảng không phía trên sơn cốc.

Ánh nắng mãnh liệt chiếu lên Thuần Dương Kim Thân, Thuần Dương Kim Thân không ngừng hấp thụ khí tức chân hỏa trong ánh nắng mặt trời.

- Ủa? Hấp thụ bão hoà rồi?

Nhưng không lâu sau thì khí tức chân hỏa trong Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc đã bão hoà, không thể hấp thụ được thêm nữa.

- Hấp thụ chân hỏa rất cuộc vẫn có giới hạn, không thể hấp thụ vô tận được...Thực lực Luyện Khí cao giới của mình hiện nay, tinh huyết và chân khí đều không mạnh, Thuần Dương Kim Thân cũng không đủ mạnh, lượng chân khí hấp thụ đương nhiên sẽ có hạn. Xem ra chỉ khi nâng cao thực lực mới có thể tiếp tục hấp thụ chân hỏa, tuy thành Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

Tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân không phải chỉ đơn giản là hấp thụ chân khí của ánh sáng mặt trời.

Mà kim thân còn phải đạt đến một mức độ nhất định!

Trong điều kiện bình thường, cần phải đạt đến tầng thứ Võ Tôn, khí huyết lớn mạnh, chân khí dồi dào, kim thân cũng phải cứng cáp hấp thụ được lượng lớn chân khí thì mới coi như luyện thành Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

Dương Thạc hiện nay, khí huyết, chân khí còn cách tầng thứ Võ Tôn quá xa, đương nhiên không thể tu luyện được Đại Nhật Như Lai Kim Thân một cách dễ dàng.

- Thôi vậy, đợi khi thực lực tăng lên rồi tu luyện tiếp!

- Chớp mắt đã một tháng qua rồi! Lúc sáng, mình cảm thấy chỉ còn một chút khí huyết bị tác trong huyết khiếu, rất nhanh thôi sẽ bị thiêu hết, không biết giờ có được không...

Nghĩ vậy, Dương Thạc điều khiển Thuần Dương Kim Thân nhanh chóng trở về nhục thân.

Vừa chui vào nhục thân thì Dương Thạc lập tức cảm nhận được sự thay đổi của thân thể mình.

Giống như hàng trăm sợi xích nặng nề quấn chặt trên người bỗng chốc biến mất vậy, cơ thể nhẹ nhõm không ít.

Một tay chống xuống đất, Dương Thạc đứng bật dậy.

Uỳnh!

Một quyền đánh về phía trước.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Một quyền này đánh ra, 156 dương khiếu, 156 âm khiếu trong cơ thể Dương Thạc cùng cộng hưởng khiến hắn có cảm giác quyền lực của mình tăng thêm đến ba lần!

- Khí huyết bị tắc trong huyết khiêu đã bị thiêu đốt hết rồi? Giờ 156 dương khiêu và âm khiêu trong cơ thể mình đã thông suốt, trở lại Luyện Khí trung giới rồi?

Dương Thạc vô cùng phấn khích, khí huyết thiêu đốt sạch, huyết khiêu thông suốt, thực lực Dương Thạc lúc này đã trở về hơn nửa tháng trước, tầng thứ khi chưa bị trúng Đại Chuyển Sinh Thuật Âm Toán.

157. Chương 157: Hồi Kinh, Lời Mời Của Phụ Chính Vương

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 157: Hồi kinh, lời mời của Phụ Chính Vương

Nói một cách chính xác thì là mạnh hơn trước một bậc!

Dương Thạc trước kia chỉ đã thông được 156 âm khiêu và dương khiêu, Luyện Khí trung giới mà thôi. Còn hiện nay, không những huyết khiêu được thông suốt trở lại như trước đây mà nhục thể còn hấp thụ Gia La Minh khí huyết, trực tiếp bước vào Luyện Khí cao giới. Hơn nữa còn tu luyện thành công Thuần Dương Kim Thân, nắm bắt được võ kỹ Ứng Hùng Hợp Kích đệ nhất trùng. Đại Nhật Như Lai Kim Thân cũng coi như có chút thành tựu, miễn cưỡng có thể ứng dụng trong chiến đấu...

Có thể nói năm ba Dương Thạc trước đây cùng lên chưa chắc là đối thủ của Dương Thạc hiện nay!

Đây còn chỉ là sự thay đổi của bản thân Dương Thạc.

So với một tháng trước đây, thực lực của Huyết Phi đã tăng mạnh, trong một tháng này nó đã tăng hẳn một tầng thứ, trực tiếp bước lên Võ Sư.

Khủng bố!

Ngoài từ đó ra Dương Thạc không nghĩ được từ nào để hình dung tốc độ của Huyết Phi nữa.

Tốc độ tăng cấp của Hắc Hùng cũng theo sát Huyết Phi, cũng là Võ Sư rồi!

Tốc độ tăng cấp thực lực của chúng cũng không chậm hơn Bạch Văn Cùng Kỳ bao nhiêu. Đương nhiên Dương Thạc cũng biết chúng nhanh như vậy chủ yếu là nhờ nằm trong khoang người của Thượng Cổ Huyền Ung, Hắc Hùng, hấp thụ khí huyết của chúng, như thế thực lực không tăng mạnh mới lạ!

Giống như Bạch Văn Cùng Kỳ Tiểu Hoả, không phải nhờ vào khí huyết và nội đan của mẹ thực lực mới tăng nhanh như thế sao?

Tất cả đều nhờ vào tiền bối.

Chỉ có điều, Tiểu Hoả dựa vào thứ mà mẹ nó để lại, còn Huyết Phi và Hắc Hùng thì dựa vào di vật của Thượng Cổ tổ tiên không biết bao nhiêu đời trước. Nhưng về bản chất thì cả hai không có gì khác biệt.

- Khí huyết làm huyết khiêu tắc nghẽn đã bị thiêu đốt hoàn toàn, ngoài ra khí huyết của mình đã bước lên Luyện Khí cao giới từ lâu, tiếp theo nâng cao tổng lượng chân khí, xung kích 324 dương khiêu. Nếu có cơ hội thích hợp là có thể dễ dàng phá vỡ 324 huyết khiêu, chính thức bước lên Luyện Khí cao giới!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Đáng tiếc, không có thời gian ở đây tu luyện nữa. Đã hơn một tháng Nam Lâm Tự bị bao vây, giờ Nam Lâm Tự có thể bị công phá bất cứ lúc nào. Một khi Nam Lâm Tự bị công phá thì công pháp truyền thừa trong đó sẽ phát tán khắp nơi, muốn có được Cửu Dương Huyền Công đệ nhất tầng e là khó hơn lên trời...

Nam Lâm Tự đã bị bao vây hơn một tháng rồi.

Có thể nói Nam Lâm Tự hiện nay trong tình trạng ngàn cân treo sợi tóc, bất cứ lúc nào cũng có thể bị công phá.

Lần này là Dương Tử Mặc đem quân bao vây Nam Lâm Tự, nhưng hắn cũng không thể ràng buộc thủ hạ, một khi Nam Lâm Tự bị công phá, công pháp võ kỹ trong Tàng Kinh Các rất có thể sẽ bị binh sĩ cướp đi.

Cho dù binh sĩ không cướp thì chắc tướng lĩnh cũng sẽ lấy vài bộ ینه.

Đến lúc đó, nếu Cửu Dương Huyền Công bị thất lạc, muốn tìm lại đúng là khó như lên trời!

Vì thế, bây giờ Dương Thạc không thể tiềm tu được nữa, bắt buộc phải đến Đại Châu Kinh Sư, nghĩ cách cứu Tiểu Hoạch khỏi Ngọc Mạt Lâu rồi cưới Huyết Phi đến thẳng Nam Lâm Tự, tranh thủ lúc Nam Lâm Tự bị công phá thừa nước đục thả câu, lấy công pháp Cửu Dương Huyền Công đệ nhất tầng.

- Hiện nay cha đã có binh lính trong tay, rất sớm thôi sẽ khởi binh tạo phản. Một khi tạ phản thì thiên hạ đại loạn, không đủ thực lực thì sao có thể bảo vệ bản thân, bảo vệ Tiểu Hoạch trong thời loạn lạc? Huống hồ khi cha có được thiên hạ, dù chỉ được một phần thiên hạ thì thân phận của Dương Tử Mặc cũng sẽ lên như diều gặp gió, trở thành thái tử! Minh và hắn từ lâu đã ở hai thế đối lập, nếu không đủ thực lực thì sớm muộn cũng sẽ bị hắn giết! Hơn nữa, không nâng cao thực lực sao có thể sánh được với Thiên Âm Môn đệ nhất thiên tài Tô Quân Ninh? Thù của sư phụ cũng sẽ không bao giờ trả được! Bắt buộc phải có được Cửu Dương Huyền Công!

Dương Thạc có quá nhiều lý do để nâng cao thực lực.

Mà một bộ Cửu Dương Huyền Công có thể nói là điểm mấu chốt để hắn nâng cao thực lực!

Tại Nam Lâm Tự có thể chỉ có được pháp môn tu luyện chân thân Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng. Nhưng trong ba đại môn phái Thục Sơn Thiên Kiếm Môn và Sùng Dương Sơn Chân Võ Môn cũng có truyền thừa Cửu Dương Huyền Công.

Có lẽ truyền thừa của hai đại phái này cũng không hoàn chỉnh, nhưng có đủ huyền công của ba phái thì ít nhất cũng sẽ tu luyện Cửu Dương Chân Thân lên đến đệ tứ, ngũ trùng.

Cửu Dương Chân Thân tứ, ngũ trùng, uy thế tuyệt đối có thể sánh ngang thần công bí điển thông thường!

Khi tu luyện đến tầng thứ đó Dương Thạc mới coi như có thực lực tự bảo vệ mình trong thời buổi loạn lạc. Sau này khi phải đối mặt với thái tử Dương Tử Mặc, hoàng tử Dương Tử Hi cũng không đến nỗi chạy đông trốn tây...

- Tiểu Hoả hiện giờ có thể sánh ngang với cường giả Võ Sư trung giới rồi, cộng với Huyết Phi, ít nhất mình có hai trợ thủ tầng thứ Võ Sư. Nhân lúc Ngọc Mạt Lâu không phòng bị cứu Tiểu Hoạch ra có lẽ không khó.

Dù rằng chắc chắn trong Ngọc Mạt Lâu có cao thủ siêu cường, thậm chí có thể có Võ Tôn, Đại Tông Sư. Nhưng những cao thủ này sẽ không tùy tiện ra tay, sẽ không chú ý tới một võ giả mới ở tầng thứ Luyện Khí như Dương Thạc. Như vậy, chỉ cần Dương Thạc xác định được vị trí của Tiểu Hoạch, xông thẳng vào trong cứu Tiểu Hoạch ra rồi cưới Huyết Phi chạy trốn, những Võ Tôn, Đại Tông Sư này cũng không giữ chân hắn được.

- Về kinh!

Lâm Phi nhanh chóng ra quyết định!

Trong tiểu viện của Dương Thạc ở kinh thành.

Dương Thạc lúc này cùng với Huyết Phi, Tiểu Hoả đều ở trong tiểu viện. Bây giờ là buổi sáng, người trong Ngọc Mạt Lâu không nhiều, không phải thời cơ tốt để ra tay. Dương Thạc định chờ đến tối, khi Ngọc Mạt Lâu có nhiều đại quan quý nhân, lúc đó là lúc thừa nước đục thả câu, tìm Tiểu Hoạch và cứu ra.

Giờ việc Dương Thạc phải làm là bình tĩnh đợi đến tối hành động.

Khi Dương Thạc nghĩ đến đây thì ở cổng tiểu viện bỗng nhiên bị mở ra, một thiếu nữ mặc phục sức Hoả La Quốc vội vàng chui vào tiểu viện của hắn.

- Hửm? Lâm Nhi công chúa?

Thiếu nữ đó không phải ai khác mà chính là công chúa Hoả La Công, Đại Lâm Nhi.

- Dương Thạc, rốt cuộc người cũng về kinh rồi. Lần trước Dũng Tín đại sư không phải nói người rời khỏi Nam Lâm Trai là về tiểu viện sao? Sao hôm sau ta đến tìm mà người không thấy đâu nữa?

Vừa vào Đại Lâm Nhi đã phàn nàn.

Trước đó Dương Thạc ở trong tiểu viện dùng Thuần Dương Kim Thân giết bốn hộ vệ Luyện Khí đỉnh phong của Ngọc Mạt Lâu, rồi lập tức cùng đưa Hồng Phi, Lục Thuý rời khỏi kinh thành mà không tạm biệt Đại Lâm Nhi. Giờ hắn về kinh, Đại Lâm Nhi lập tức tìm đến, rõ ràng là mấy ngày nay nàng đều chú ý đến động tĩnh của hắn.

- Lâm Nhi công chúa tìm ta có việc gì không?

Dương Thạc nhìn Lâm Nhi một cái, lạnh nhạt nói.

- Không phải ta tìm người mà là Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ tìm.

Đại Lâm Nhi mỉm cười.

- Ba người đứng đầu Đại Châu võ cử, theo quy định phải vào cung diện kiến thánh thượng. Nhưng lần này thánh thượng lại để Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ đích thân đến gặp các người, chứng kiến một chút phong thái của ba người đứng đầu Đại Châu võ cử. Đáng tiếc không đợi tìm thì người đã rời khỏi kinh thành...

- Hôm nay người cưới Huyền Ứng về kinh đã sớm kinh động tới ngự lâm quân. Giờ có lẽ ngự lâm quân đã thông báo tin người về kinh cho Phụ Chính Vương rồi. Có lẽ một khắc nữa là người của Phụ Chính Vương sẽ tới mời người.

Đại Lâm Nhi mỉm cười nói.

158. Chương 158: Không Phục? Nhịn Đi Cho Ta!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 158: Không phục? Nhịn đi cho ta!

- Phò Chính Vương Càn Minh Vũ muốn gặp ta?

Nghe Đại Lâm Nhi nói thế, Dương Thạc không khỏi khựng người.

Hắn vào kinh thành là ngồi Huyết Phi về, trọng địa trong kinh thành cấm cưỡi ngựa đương nhiên không cho phép cưỡi Huyền Ứng phi hành, vì thế khi đến cổng thành hắn và Huyết Phi xuống đất và vào cổng thành.

Địa vực Đại Châu rất rộng, kỳ nhân dị sĩ nhiều vô số kể, cũng có không ít người có thể thuần hoá mãnh thú thành sủng thú của mình. Vì thế Dương Thạc đem theo Huyết Phi, Tiểu Hoả vào thành cũng không phải kinh thế hãi tục gì. Đặc biệt là Tiểu Hoả, Dương Thạc đã dùng da thú làm cho nó một bộ quần áo bọc cánh lại, người thường đều cho rằng nó là một con bạch hổ đặc biệt mà thôi.

Tuy không kinh thế hãi tục nhưng đưa hai con mãnh thú này vào văn kinh động đến ngự lâm quân của kinh thành!

Đại Lâm Nhi có thể ngay lập tức biết tin hồi kinh của Dương Thạc hướng hồ là Phò Chính Vương Càn Minh Vũ...

- Cái này, có hơi rắc rối...

Dương Thạc nhíu mày.

Đi gặp Phò Chính Vương một chút cũng chẳng có gì. Chỉ là vốn Dương Thạc định tối nay đến Ngọc Mạt Lâu cứu Tiểu Hoạch. Nếu Phò Chính Vương muốn gặp hắn thì sẽ phá hỏng kế hoạch.

Lộp cộp lộp cộp!

Khi Dương Thạc đang suy nghĩ thì tiếng vó ngựa gấp gáp từ xa truyền lại.

- Ngựa chạy trong kinh thành, là Đại Châu ngự lâm quân?

Khi trong đầu nghĩ tới điều này thì Dương Thạc cũng nhìn thấy bốn năm quân sĩ cưỡi ngựa mặc khải giáp ngự lâm quân chạy đến trước tiểu viện của mình.

- Dám hỏi vị đây có phải Dương Thạc công tử?

Vị hiệu ụy ngự lâm quân đứng đầu cung tay hỏi.

- Đúng vậy.

Dương Thạc gật đầu.

- Quả nhiên đúng, xin chào Dương công tử.

Vị hiệu ụy đó hành lễ với Dương Thạc.

- Dương công tử đã giành quán quân vô cử, một chiêu kích sát cao thủ Nê La Quốc, giành vinh quang cho Đại Châu chúng ta. Thất vương gia vô cùng ngưỡng mộ, muốn gặp Dương công tử một lần. Tối nay Thất vương gia thiết yến tại Ngọc Mạt Lâu mời Dương công tử đến gặp mặt. Đây là giấy mời, mong Dương công tử nể mặt. Ủa, công chúa điện hạ cũng ở đây sao? Vừa hay vương gia cũng mời công chúa, đây là thiệp mời, không cần phải đến chỗ công chúa đưa thiệp nữa...

Vị hiệu ụy đó vừa nói vừa lấy hai tấm thiệp dát vàng ra.

- Phó Chính Vương thiết yến tại Ngọc Mạt Lâu?

Nghe thế tim Dương Thạc khẽ rung lên.

- Mình đang lo không biết làm thế nào để vào được Ngọc Mạt Lâu, không ngờ Phò Chính Vương lại mời hắn đến dự tiệc tại Ngọc Mạt Lâu, thế là có thể quang minh chính đại vào đó rồi. Hơn nữa, e là rất khó có thể cưỡng ép cứu Tiểu Hoạch ra, nếu mời được Phụ Chính Vương làm chủ, quang minh chính đại chuộc được Tiểu Hoạch ra thì cũng bớt được không ít phiền phức. Cho dù Ngọc Mạt Lâu ủng hộ phụ thân, chống lại Đại Châu nhưng cũng không thể không nể mặt Phụ Chính Vương của Đại Châu.

- Đi bước nào tính bước ấy vậy, cứ vào được Ngọc Mạt Lâu đã rồi tính.

Dương Thạc nghĩ bụng.

- Hãy hồi bẩm vương gia, Dương mỗ tối nay nhất định sẽ đến!

Nghĩ vậy Dương Thạc nói với vị hiệu ụy kia.

- Dương công tử, cáo từ! Công chúa, cáo từ!

Hiệu ụy cung tay với Dương Thạc, Đại Lâm Nhi rồi quay đầu ngựa rời đi.

- Mong là đêm nay sẽ thuận lợi cứu được Tiểu Hoạch...

Nhìn tấm thiệp trên tay, Dương Thạc cất đi rồi thở một hơi dài.

- Lâm Nhi công chúa, bữa tiệc tối nay, ngoài chúng ta, Thất vương gia thì còn có người khác nữa đúng không?

Cất thiệp mời đi, Dương Thạc tiện hỏi Đại Lâm Nhi.

- Ba người đứng đầu vô cử Đại Châu vốn đều phải gặp Phụ Chính Vương, nhưng trước đó họ đã gặp huynh trưởng Dương Thành của ngươi và Trình Tử Dương rồi, giờ chỉ còn mỗi ngươi thôi. Bữa tiệc lần này ngươi

và Phụ Chính Vương là nhân vật chính. Đương nhiên, chắc hẳn Phụ Chính Vương sẽ gọi một số người đi cùng, ví như ta, còn cả Trình Tử Dương chắc cũng tham dự.

Đại Lâm Nhi nói.

- Được rồi, chưa tới một giờ nữa là trời tối rồi, chúng ta chuẩn bị lát đến Ngọc Mạt Lâu...

—
Đêm xuống.

Ngọc Mạt Lâu đèn giăng sáng từng bùng.

Ngọc Mạt Lâu không phải kỹ quán bình thường, không cần những nữ tử ăn mặc hở hang đứng trước cửa mời gọi khách. Trước Ngọc Mạt Lâu hôm nay vô cùng yên tĩnh, hai bên cửa vào có bảy tám vị ngự lâm quân mặc giáp đứng, toả ra thứ khí tức nghiêm nghị.

Phụ Chính Vương đã bao cả tầng hai của Ngọc Mạt Lâu, đội ngự lâm quân này đương nhiên là để canh gác.

Một vài người quyền quý định tới Ngọc Mạt Lâu phong lưu một đêm thấy trận thế này thì sợ hãi đành tránh đi. Nhưng một số văn nhân phong nhã không hoa quý, thần thái tự nhiên vẫn sải bước vào trong.

- Thiên hạ đệ nhất lầu... Ngọc Mạt Lâu không phải nơi phong lưu bình thường. Nhưng Tiểu Hoạch ở trong này cuối cùng vẫn không thể tránh khỏi bị cưỡng ép phải cười, dùng sắc tiếp khách. Đêm nay hãy kết thúc thôi.

Dương Thạc cùng Đại Lâm Nhi bước vào trong Ngọc Mạt Lâu.

Vừa vào bên trong Dương Thạc lập tức nhìn thấy tầng một là đại sảnh, ở giữa có người ca múa, ở xung quanh có mấy cái bàn lớn, người bình thường đến uống rượu tìm vui ở tầng này.

Còn tầng hai là phòng bao rồi.

Lên được tầng hai, không phải con cháu của quyền quý thì là văn nhân tao khách nổi tiếng. Trên tầng hai có thể gọi một vài nữ tử bán nghệ không bán thân, uống rượu nghe hát. Nếu có hứng có thể một đêm tầm hoan...

Ting...ting...

Vừa bước vào Dương Thạc đã nghe thấy từ trong một phòng bao ở ngay đối diện cửa trên tầng hai vọng ra tiếng đàn.

- Đây là tiếng đàn của Thiên Hương cô nương, trong phòng bao chữ Thiên số một, Phụ Chính Vương đang ở trong đó, Dương Thạc, chúng ta lên đi.

Đại Lâm Nhi nói thầm vào tai Dương Thạc.

- Ừm.

Dương Thạc gật đầu rồi bước lên lầu.

- Ta còn tưởng lần này Thất vương gia mời ai, hoá ra là đệ nhất nhân võ cử của Đại Châu ta, Dương Thạc Dương công tử à!

Đúng lúc đó, phía sau vang lên một giọng nói kỳ quái.

Dương Thạc liếc mắt nhìn, chỉ thấy có một công tử trẻ tuổi mặc áo trắng, không phải ai khác mà chính là Trình Tử Dương.

- Dương công tử thật cao quý, một tháng trước Phụ Chính Vương mời mà giờ công tử mới tới. Đúng là có khí độ của đệ nhất nhân võ cử!

Khoé miệng Trình Tử Dương nhếch lên cười lạnh.

- Đáng tiếc, ngươi và Gia La Minh quyết đấu, bị Đại Chuyển Sinh Thuật chặn mất huyết khí, thực lực khó lòng tăng lên được, gần như là phế vật rồi. Giờ ngươi mang cái danh đệ nhất nhân võ cử Đại Châu còn

mở mày mở mặt được mấy ngày. Một năm nữa tỉ thí hiệu trường diễn võ, chỉ e Dương công tử trở thành trò cười thôi...

Ánh mắt Trình Tử Dương nhìn Dương Thạc có phần thương hại.

- Hửm? Trình Tử Dương, người không phục đệ nhất nhân võ cử Đại Châu ta?

Dương Thạc vẻ mặt bình thản.

- Không phục thì ngoan ngoãn nhịn đi cho ta! Dương Thạc ta có phé vật thể nào thì cũng không phải loại tép riu như ngươi có thể động vào! Muốn động đến ta thì gọi biểu huynh Dương Tử Mặc đến đây!

159. Chương 159: Người Dám Ra Tay, Bảo Người Nằm Xuống!diễm

Vô Tận Thần Công

Chương 159: Người dám ra tay, bảo người nằm xuống!Diễm

Nguồn: Vipvanda

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Khẩu khí lớn thật!

Cùng lúc với khi Dương Thạc nói, sắc mặt của Trình Tử Dương kịch biến.

- Nói khoác mà không biết ngượng, chỉ một võ giả Luyện Khí trung giới cũng dám nói vậy với ta? Dương Thạc, đừng tưởng ngươi may mắn kích sát được Gia La Minh mà ngươi chính là đệ nhất cường giả của thế hệ trẻ Đại Châu đâu. Cho ngươi hay, bản lĩnh của ngươi còn kém xa lắm! Chưa nói đến việc ngươi trúng Đại Chuyển Sinh Thuật của Gia La Minh, cứ cho ngươi không trúng đi nữa thì sao? Với công pháp cấp thấp của ngươi tu luyện đến Luyện Khí cao giới cũng là cực hạn rồi. Ta là võ giả Luyện Khí đỉnh phong, ngươi một tên phé vật trúng phải Đại Chuyển Sinh Thuật, làm thế nào đối kháng với ta? Còn lắm lời, dám đối địch với Mạc biểu huynh...

Sắc mặt Trình Tử Dương tối tăm, giọng nói lạnh băng vang lên.

- Nhiều lời!

Dương Thạc lúc này không để tâm đến Trình Tử Dương, thậm chí đến quay đầu lại cũng không!

- Thiên phú của ta thế nào, tu vi thế nào không cần ngươi quan tâm. Nói chung ngươi cứ nhớ lấy, ta đã giết Gia La Minh chứ không phải ngươi! Ta là đệ nhất nhân của võ cử Đại Châu, ngươi chỉ là thứ hai! Nếu không phải ta giết Gia La Minh thì ngươi chỉ là thứ ba mà thôi!

- Nếu cộng cả lực ca Dương Thành của ta thì ngươi chỉ thứ tư, đến tư cách được Phụ Chính Vương triệu kiến cũng không có. Ngươi còn mặt mũi mà đứng đây ngông nghênh?

Dương Thạc nói với ngữ khí chậm rãi, nhẹ nhàng, nhưng từng câu từng chữ đều như những nhát búa tạ giáng vào Trình Tử Dương.

- Ngươi!

Sắc mặt Trình Tử Dương nhanh chóng trở nên tím tái như gan heo.

- Đi thôi Lâm Nhi công chúa, chắc Thất vương gia đang ở trên lầu đợi chúng ta, đừng để ý tới loại hề mua vui này. Tiểu An Vô Hầu? Hừ, chỉ một tiểu An Vô Hầu nhỏ bé, cứ sửa nhặng lên thế thì cũng làm được gì?

Dương Thạc đã trở mặt với Trần Quốc Công, Trình phu nhân rồi nên cũng chẳng cần giữ thể diện cho Trình Tử Dương.

Sau này cứu được Tiểu Hoạch ra Dương Thạc sẽ lập tức đưa Tiểu Hoạch rời khỏi kinh thành, có lẽ cả đời cũng rất ít khi về kinh. An Võ Hầu dù có thể lực mạnh nữa thì sao chứ? Huống hồ An Võ Hầu Trình Ngọc cũng đã có sát tâm với Dương Thạc. Trong cuộc sơ tuyển võ đạo dám công khai ra tay với Dương Thạc, giờ việc gì Dương Thạc phải kính trọng người “cự cự” này nữa?

- Tiểu súc sinh, dám sỉ nhục cha ta!

Lời nói của Dương Thạc khiến sắc mặt Trình Tử Dương đầy sát ý.

- Đừng tưởng hôm nay Thất vương gia mời ngươi tới mà ta không dám động đến ngươi. Cũng được, hôm nay sẽ khiến ngươi hoàn toàn khuất phục, cho Thất vương gia thấy đệ nhất nhân võ cử Đại Châu ngươi rốt cuộc là hữu danh vô thực! Để xem khi nằm dưới chân ta xem ngươi còn ngông cuồng được nữa không?!

Trình Tử Dương hừ lạnh một tiếng, thân hình khẽ động, chân bước ra mấy bước, chớp mắt đã tới phía sau lưng Dương Thạc.

Tay hất tung ra tóm về phía gáy Dương Thạc.

Ầm ầm!

Thực lực của Trình Tử Dương là Luyện Khí đỉnh phong, cao hơn một bậc so với Gia La Minh trước đó, một trào này của hắn mang toàn bộ thực lực của hắn.

- Võ kỹ đỉnh cấp của phủ An Võ Hầu, Đại Bàn Long Thủ?

Cảm nhận được luồng kinh phong phía sau, Dương Thạc nhú mày.

Đại Bàn Long Thủ là võ kỹ thần công bí điển của phủ An Võ Hầu, là kỹ pháp tối cường so lão An Võ Hầu sáng tạo ra từ khi Đại Châu lập quốc. Phủ An Võ Hầu so với phủ Trần Quốc Công có kém một chút, công pháp cao nhất cũng chỉ là cao giới, bộ Đại Bàn Long Thủ này chính là bí kỹ tối cường của phủ An Võ Hầu.

- Nếu Trình Ngọc thi triển Đại Bàn Long Thủ thì ta còn phải dè chừng. Còn ngươi thì chỉ có cái thanh thế mà thôi...Cũng được, nhường ngươi một chiêu!

Dương Thạc đối mặt với Đại Bàn Long Thủ của Trình Tử Dương lại không tránh né, hắn căn bản không có hành động gì, mặc cho Đại Bàn Long Thủ của Trình Tử Dương đánh trúng lưng mình.

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên, Đại Bàn Long Thủ in lên lưng Dương Thạc.

Keng! Keng! Keng!

Liên tiếp có âm thanh giòn giã vang lên.

Trình Tử Dương chỉ cảm thấy tay mình căn bản không đánh trúng lưng Dương Thạc mà là đánh trúng một vật thể cứng như thân cây vậy. Một chiêu mà tay hắn tê rần, gần như mất cảm giác.

- Trên lưng hắn...có thứ gì mà chống đỡ được Đại Bàn Long Thủ của ta??

Trình Tử Dương giật mình kinh hãi.

Uỳnh!

Ngay sau đó, khí kinh hùng hồn trên người Dương Thạc phát ra, quần áo trên người hắn bị khí kinh xung kích phình to lên. Rồi ngay sau đó thân Dương Thạc quay lại đối diện với Trình Tử Dương, cũng tung một trào tóm về phía Trình Tử Dương.

- Ta đã đỡ đòn của ngươi, giờ tới lượt ngươi!

Ầm! Ầm! Ầm!

Grào! Grào! Grào!

Trước một trào này, Trình Tử Dương có cảm giác như phải đối mặt với Thượng Cổ Huyền Ứng, sự mạnh mẽ của Huyền Ứng đều được thể hiện trong công kích này của Dương Thạc.

Võ kỹ Ứng Hùng Hợp Kích, Ứng kích!

Ứng kích, ba lần công thế, với sự thúc đẩy của đệ nhất trùng Hồ Báo Lôi Âm nữa, uy lực tăng thêm ba bốn phần, gần như đạt tới bốn lần uy lực. Dù là võ giả sơ nhập Võ Sư cũng khó lòng chống đỡ được Ứng kích của Dương Thạc.

- Nguy rồi!

Sắc mặt thay đổi, trên người Trình Tử Dương toả ra một luồng khí kinh.

Toàn thân Trình Tử Dương được bao phủ bởi khí kinh chống đỡ được phần nào áp lực Lôi Âm của Dương Thạc.

Ngay sau đó Trình Tử Dương thét lên một tiếng, một tay biến trào tung ra Đại Bàn Long Thủ đỡ Ứng kích của Dương Thạc.

- Hừm? Vân Hoang Đạp Lãng Quyết? Từ lâu đã nghe nói phụ thân dùng công pháp thần công bí điển của Dương gia Vân Hoang Đạp Lãng Quyết đối lấy Đại Bàn Long Thủ của An Vô Hồn. Giờ xem ra tin đồn không phải giả. Đáng tiếng, có Vân Hoang Đạp Lãng Quyết thì sao? Nếu là Dương Tử Mặc có lẽ đỡ được Ứng kích của ta...Còn người thì ngoan ngoãn nằm xuống đi!

Dương Thạc lạnh băng nói.

Ừnh!

Một tiếng nổ vang lên, thủ trào của Dương Thạc và Trình Tử Dương chạm nhau.

- Nằm xuống!

- Ngoan ngoãn nằm xuống!

Đúng lúc ấy, Ứng Hùng Hợp Kích hợp kích của Dương Thạc bỗng chuyển từ Ứng kích sang Hùng kích. Sức mạnh nặng như núi trào ra đổ về phía Trình Tử Dương. truyện copy từ

- Nguy rồi!

Cảm nhận được sức mạnh dồi dào từ Dương Thạc, sắc mặt Trình Tử Dương đại biến.

Rắc! Rắc!

Hai chân hắn cùng cong lại.

Ừnh ừnh!

Dưới áp lực mạnh mẽ, Trình Tử Dương quỵ thẳng xuống đất, hai đầu gối đập xuống đất, âm thanh trầm đục vang lên, nền nhà bằng sứ của đại sảnh tầng một Ngọc Mạt Lâu bị đầu gối Trình Tử Dương đập xuống vỡ tan. Mặt đất xuất hiện một cái hố lớn!

160. Chương 160: Khiêu Chiến Đại Châu Đại Vương Mê Vô!

Vô Tận Thần Công

Chương 160: Khiêu chiến Đại Châu đại vương mê vô!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chỉ một chiêu hoàn toàn đàn áp được Trình Tử Dương Luyện Khí đỉnh phong.

Chớp mắt tất cả mọi người trong đại sảnh Ngọc Mạt Lâu đều kinh hoàng đến sững sờ.

Tuy lầu hai của Ngọc Mạt Lâu được Phụ Chính Vương bao toàn bộ nhưng dưới lầu một vẫn còn một số người. Trận đấu khắu giữa Trình Tử Dương và Dương Thạc lúc này đã thu hút sự chú ý của mọi người, nhưng họ cũng không để tâm lắm. Dù sao thì những nơi như Ngọc Mạt Lâu có công tử quyền quý so bì lẫn nhau cũng là việc bình thường.

Nhưng họ không thể ngờ Dương Thạc và Trình Tử Dương lại giao thủ ở Ngọc Mạt Lâu.

Hơn nữa vừa ra tay là Trình Tử Dương đã bị khống chế...

- Đó là tiểu An Vô Hồn Trình Tử Dương!

- Tiểu An Vô Hồn thực lực Luyện Khí đỉnh phong, kẻ kia là ai mà một chiêu chế phục được hắn?

- Hình như là đệ nhất nhân võ cử Đại Châu, công tử của Trần Quốc Công, Dương Thạc. Trước đó ở trước Thiên Võ Môn hắn đã giết chết Gia La Minh của Nê La Quốc. Ta từng thấy phong thái của hắn!

Rất nhanh mọi người đều biết thân phận của Dương Thạc và Trình Tử Dương.

Một là công tử của An Lạc Hầu, một là công tử của Trần Quốc Công.

Hai người động thủ đương nhiên sẽ thu hút mọi ánh nhìn của mọi người ở đây.

- Khốn kiếp!

Bị một trảo của Dương Thạc trấn áp, Trình Tử Dương cảm giác như toàn thân bị một ngọn núi lớn đè lên người. Hắn nghiêng rằng muốn đứng dậy nhưng không thể động đậy được chút nào. Hắn không tìm được nghiêng rằng trào trạo.

- Hử? Không phục à? Vậy thì cứ nằm dưới đất cho ta!

Dương Thạc lạnh lùng nói.

Trình Tử Dương cảm giác sức mạnh từ tay Dương Thạc tăng lên mấy phần, dưới áp lực đó đến trạng thái quỳ hắn cũng không thể duy trì được nữa. Bịch một tiếng hắn nằm thẳng xuống đất. Nền nhà của Ngọc Mạt Lâu bị Trình Tử Dương đập thành vô số vết rạn.

Sự sỉ nhục lớn như vậy khiến sắc mặt Trình Tử Dương lúc trắng lúc đen.

Đúng lúc ấy, từ trong phòng trên tầng hai đột nhiên vang lên một tiếng đàn trong trẻo.

Tiếng đàn trong vắt, thư thái dường như có tác dụng an thần. Khi tiếng đàn vang lên Dương Thạc liền cảm thấy sự chán ghét giảm đi không ít.

- Trong tiếng đàn có bí pháp Đại Thiên Âm Thuật? Đây là do Thiên Hương cô nương đánh? Xem ra quan hệ giữa Ngọc Mạt Lâu và Thiên Âm Môn cũng không phải tầm thường. Một cảm kỹ mà cũng biết bí pháp Đại Thiên Âm Thuật. Nàng ta đánh khúc nhạc này là muốn ta dừng tay tha cho Trình Tử Dương sao?

Dương Thạc lập tức hiểu ra hàm ý của tiếng đàn ấy.

- Hay!

Ngay sau đó, kết một tiếng, cửa của gian phòng chữ Thiên mở ra, một vị công tử áo hoa bước ra ngoài.

- Dương công tử quả nhiên không hổ là đệ nhất nhân võ cử Đại Châu. Công pháp của Tử Dương rất cuộc vẫn thua một chút, bị công tử áp đảo cũng là chuyện bình thường. Nhưng lần này bản vương mời Dương công tử đến dự tiệc, Tử Dương có thể coi là bồi khách, mong Dương công tử nể tình, tha cho Tử Dương!

Vị công tử áo hoa kia bước xuống cầu thang, mỉm cười, tay khẽ phát chiếc quạt giấy, phong độ tiêu sái, nói với Dương Thạc.

Vừa nói xong thì công tử đó đã đến trước mặt Dương Thạc.

Dứt lời công tử áo hoa thu quạt về, gảy lên cánh tay phải của hắn một cái. Dương Thạc chỉ cảm thấy một luồng cự lực truyền tới, cánh tay đang đề lên Trình Tử Dương như muốn nhấc lên.

- Như vậy mà muốn ta dừng tay sao?

Dương Thạc nhíu mày.

Ngay sau đó tay hắn lại đề xuống, sức mạnh tăng lên, cánh tay không hề động đậy.

- Ủa?

Công tử áo hoa không nhấc được cánh tay Dương Thạc lên thì bất giác khựng người, ánh mắt sáng lên.

Không đợi hắn ra tay tiếp thì cánh tay của Dương Thạc chủ động nhấc lên.

- Nể mặt Thất vương gia, ta tha cho ngươi! Nếu còn không phục thì gọi Dương Tử Mặc đến đây khiêu chiến với ta! Còn ngươi...đợi thêm trăm năm nữa đi!

Dương Thạc liếc nhìn hắn một cái, lạnh lùng nói.

Dương Thạc sớm đã đoán được thân phận của công tử áo hoa kia, chính là Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ.

Còn Trình Tử Dương, Dương Thạc không hề coi hắn ra gì, kẻ địch sau này của Dương Thạc là người huynh Dương Tử Mặc đã gần Võ Tôn, thậm chí là An Võ Hầu Trình Ngọc đã là Đại Tông Sư. Dương Thạc sẽ không quay lại nhìn hắn nữa, giờ cũng không cùng đẳng cấp với hắn, tha cho hắn được thì tha.

Trình Tử Dương bộ dạng thảm hại bò dậy khỏi mặt đất, ánh mắt nhìn Dương Thạc đầy oán độc. Hắn hừ lạnh một tiếng, thậm chí không hành lễ với Càn Minh Vũ, quay người đi thẳng.

- Dương Thạc bá kiển Thất vương gia! xem tại

Lúc này Dương Thạc mới quay sang Càn Minh Vũ hành lễ.

- Thất vương huynh!

Đại Lâm Nhi cũng mỉm cười hành lễ.

Nàng là nghĩa nữ của vua Đại Châu đời trước, Càn Minh Vũ là nghĩa huynh của nàng, đương nhiên nàng phải gọi hắn là “vương huynh”.

- Không cần đa lễ. Dương công tử anh hùng thiếu niên, trận chiến Thiên Vũ Môn đã giết Gia La Minh của Nê La Quốc, giành vinh quang cho Đại Châu chúng ta, bản vương phải hành lễ với Dương công tử mới phải!

Càn Minh Vũ mỉm cười đáp lễ Dương Thạc.

- Vừa rồi thấy Dương công tử ra tay dường như tu vi đã tiến bộ, ít nhất cũng là Luyện Khí cao giới phải không? Trình Tử Dương Luyện Khí đỉnh phong lại không phải đối thủ của Dương công tử, chắc hẳn trên đường võ đạo Dương công tử có được thành tựu riêng. Bản vương hồi còn nhỏ ảnh hưởng từ Thần Võ vương thúc cũng coi như rất đam mê võ đạo. Hôm nay muốn thỉnh giáo Dương công tử vài chiêu, không biết Dương công tử có đồng ý không?

Ánh mắt Càn Minh Vũ nhìn Dương Thạc mang chút chiến ý.

- Hửm? Trình Tử Dương vừa thỉnh giáo mình rồi, vị Phó Chính Vương này cũng muốn sao?

Nghe Càn Minh Vũ nói vậy, Dương Thạc bất giác khựng người.

- Nghe nói trong hoàng thất Đại Châu, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long là một vị ham mê võ đạo nổi tiếng. Ngày ấy tu luyện thần công hoàng thất Đại Châu, có vô số thiên tài địa bảo trợ giúp, nay đã là Võ Thánh. Trong quân đội Đại Châu chỉ có Thần Võ Quân có thể đối kháng với phụ thân. Mà Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ này nghe nói là tinh tông đạo chính trị, chính vụ lớn nhỏ của Đại Châu đều do hắn quyết định. Không ngờ vị Phụ Chính Vương tinh thông chính trị này lại là con cháu của Càn Ngọc Long...

Dương Thạc nghĩ thầm.

Cần Minh Vũ muốn thỉnh giáo, Dương Thạc không biết có nên đồng ý không.

- Thất vương huynh.

Lúc này, Đại Lâm Nhi lên tiếng.

- Thất vương huynh đã là Võ Sư đỉnh phong, có thể bước vào Võ Tôn bất cứ lúc nào. Với thực lực của huynh lại thỉnh giáo Dương Thạc có phần ức hiếp người thì phải.

Đại Lâm Nhi mỉm cười.

- Thực lực của Phụ Chính Vương là Võ Sư đỉnh phong?

Nghe Đại Lâm Nhi nói vậy, Dương Thạc không khỏi giật mình.

Vốn dĩ Dương Thạc tưởng rằng Phụ Chính Vương tinh thông chính trị thì chưa chắc có thiên phú về võ học. Nhưng không ngờ hắn mới chỉ hơn hai mươi tuổi mà đã là Võ Sư đỉnh phong. Thiên phú so với Dương Tử Mặc còn cao hơn. Xem ra đúng như hắn nói, vị Phụ Chính Vương này cũng là một người ham mê võ học.

- Hà hà, đúng vậy, bản vương ham mê từ hồi bé tí, tu vi võ đạo cũng ột chút, giao đấu với Dương công tử đúng là có chút không còn bằng.

Khi Dương Thạc đang kinh ngạc thì Cần Minh Vũ cười.

- Như vậy đi, bản vương sẽ ép thực lực xuống Luyện Khí cao giới cùng cạ xát với Dương công tử một lần. Ngoài ra, để thêm phần thú vị, nếu bản vương thắng thì phạt Dương công tử ba chén rượu. Nếu bản vương thua thì sẽ làm cho Dương công tử một việc trong khả năng, thế nào?

161. Chương 161: Nhân Hoàng Phiền Thiên? Ta Trấn Áp Ngươi!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 161: Nhân Hoàng Phiền Thiên? Ta trấn áp ngươi!

- Trận đấu này vẫn còn tiết mục thú vị?

Nghe Cần Minh Vũ nói, tim Dương Thạc khẽ động.

Vốn dĩ Dương Thạc nghĩ Cần Minh Vũ muốn thỉnh giáo mình chẳng qua là cạ xát bình thường, hắn cũng không để tâm lắm. Nhưng Cần Minh Vũ nói đến tiết mục thú vị thì Dương Thạc không thể không để tâm nữa.

Thua chẳng qua chỉ bị phạt ba chén rượu.

Nhưng thắng thì có thể bảo Cần Minh Vũ làm inh một việc.

- Vừa hay mình còn muốn Cần Minh Vũ giúp mình cứu Tiểu Hoạch ra. Nếu lần này thắng Cần Minh Vũ, đưa ra yêu cầu này thì coi như mọi việc thuận lợi...

Dương Thạc nghĩ bụng.

Có lẽ một số việc quá to tát khác Cần Minh Vũ sẽ không làm cho Dương Thạc, nhưng chuộc một nữ tử trong Ngọc Mạt Lâu, với Cần Minh Vũ mà nói dễ như trở bàn tay, chẳng mất bao nhiêu công, còn có thể khiến Dương Thạc nợ một ân tình, sao Cần Minh Vũ không vui vẻ làm chứ?

- Nếu vương gia đã muốn cạ xát thì Dương mỗ cũng cung kính không bằng tuân mệnh!

Dương Thạc cười nói với Cần Minh Vũ.

- Tốt, tốt!

Nghe Dương Thạc đồng ý, hai mắt Cần Minh Vũ sáng lên, miệng nói liền hai chữ “tốt”.

Thân thể rung lên, ỳnh một tiếng, chiếc cẩm bào trên người Càn Minh Vũ phồng lên, hai cánh tay rung một cái, chiếc cẩm bào tuột khỏi người hắn, chỉ còn lại bộ trang phục sát người.

- Tất cả thị vệ lùi ra mười trượng. Bản vương và Dương huynh đệ cạo sát, không một ai được phép làm phiền! Dương huynh đệ, bản vương không khách khí đâu, hãy tiếp một quyền của bản vương!

Càn Minh Vũ quả nhiên có bản sắc của người ham mê võ công, chỉ một lần giao đấu cạo sát cũng khiến hắn phấn khích đến vậy, liền gọi Dương Thạc thành “huynh đệ” luôn. Sau khi quát lui thị vệ, Càn Minh Vũ cũng không khách khí, không nói bất cứ lời thừa thãi nào, thân hình lướt tới như chớp, chớp mắt đã tới trước mặt Dương Thạc tung một quyền!

Uỳnh uỳnh!

Làn sóng khí mạnh mẽ ập về phía Dương Thạc.

Tuy đánh trước nhưng Càn Minh Vũ cũng biết chừng mực, khống chế sức mạnh, uy lực một quyền này chỉ bằng một kích của cường giả Luyện Khí cao giới, cũng không dùng võ kỹ tinh diệu, chỉ đánh một quyền để thăm dò vậy thôi.

- Đánh hay lắm!

Đối mặt với một quyền của Càn Minh Vũ, thần sắc Dương Thạc nhanh chóng ngưng đọng.

Càn Minh Vũ là người mê võ, Dương Thạc cũng không kém, cùng lúc với Càn Minh Vũ tung quyền, khí kinh toàn thân Dương Thạc cũng có cảm ứng tự động bùng lên, khí huyết toàn thân sục sôi!

- Tiếp ngơ một quyền trước!

Dương Thạc bảo nguyên thủ nhất, hai tay bắt chéo đỡ lấy một quyền của Càn Minh Vũ.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên, quyền của Càn Minh Vũ đánh lên hai tay Dương Thạc, làn sóng khí nổi lên cuộn cuộn, thân thể Dương Thạc vững như bàn thạch không động đậy chút nào. Quyền của Càn Minh Vũ không gây chút tổn hại nào cho hắn

Ứng Hùng Hợp Kích, Hùng thủ!

Lần này Dương Thạc thi triển Hùng thủ, đừng nói là quyền Luyện Khí cao giới, ngay Võ Sư cũng chưa chắc dễ dàng công phá được phòng ngự của Dương Thạc.

- Giải!

Thấy Dương Thạc nhẹ nhàng đỡ được một quyền của mình, Càn Minh Vũ khen một câu.

- Dương huynh đệ, ta dùng lực đây! nguồn

Càn Minh Vũ hét lên một tiếng rồi lại xuất ra một số quyền!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Quyền tung ra liên tiếp, mỗi quyền đều được khống chế ở thực lực Luyện Khí cao giới, nhưng Càn Minh Vũ nói cho cùng vẫn là cường giả Võ Sư đỉnh phong, linh ngộ với khí kinh, chiêu pháp cũng vượt xa cao thủ Luyện Khí bình thường. Tuy không thi triển võ kỹ nhưng quyền nào cũng ngang với công kích toàn lực của võ giả tầng thứ của Gia La Minh.

Bình bình bình!

Thế nhưng, đối mặt với công kích của Càn Minh Vũ, Dương Thạc vẫn bình tĩnh nhàn nhã hoá giải công thế của Càn Minh Vũ.

- Chỉ thủ không công? Xem ra Dương huynh đệ vẫn còn giấu diếm, vậy bản vương không nường tay nữa.

Càn Minh Vũ đã phấn khích từ lâu, hét lên một tiếng, từ trong cơ thể toả ra vô số tầng khí kinh.

Từng tầng khí kinh này mang chút cảm giác nghịch chuyển càn không. Chân khí toả ra của Dương Thạc chạm phải khí kinh của Càn Minh Vũ thì bị bóp méo, không thể gây nên bất cứ ảnh hưởng nào tới Càn Minh Vũ. Nhưng với ảnh hưởng của khí kinh Càn Minh Vũ, Dương Thạc cảm giác mỗi động tác của mình rất tốn sức.

- Đây là thần công của hoàng thất Đại Châu, “Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết”?

Tâm thần khê động, trong đầu Cổ Thần loé lên suy nghĩ như vậy.

- Rốt cuộc vẫn là công pháp tuyệt học cấp thần công bí điển. Thuần Dương Công của ta căn bản không thể sánh được nói nó. Chân khí hai bên giao kích, chân khí Thuần Dương của ta sẽ bị áp chế hoàn toàn...

Khác biệt lớn nhất giữa công pháp cấp cao và cấp thấp đó là tầng thứ chân khí tu luyện ra khác nhau.

Chân khí tu luyện từ công pháp cấp thấp gặp của cấp cao thì sẽ bị áp chế, không thể phát huy được công hiệu!

Trước đó Dương Thạc và Dương Tử Gi giao đấu, với Trình Tử Dương, thậm chí là Gia La Minh đều phải chọn đúng thời cơ một chiêu tất sát, dù công pháp có bị áp chế cũng không sao.

Giờ mình giao đấu với Càn Minh Vũ, so về khí kinh Dương Thạc đã rơi vào thế yếu.

- Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết, đảo lộn trời đất, nghịch chuyển càn không, quả nhiên không tầm thường!

Trước công kích của Càn Minh Vũ, Hùng thủ của Dương Thạc dường như không giữ vững nổi.

- Không chống đỡ được thì không chống đỡ nữa. Thất vương gia, tiếp một chiêu Huyền kích của ta đây!

Rồi khí thể trên người Dương Thạc đột nhiên thay đổi.

Từ sự hùng hồn vững chắc của Hùng thủ, đột nhiên trở nên sắc bén.

Uỳnh uỳnh!

Một trào tung ta!

Ầm ầm!

Grào! Grào!

Đệ nhất trùng Hổ Báo Lôi Âm cũng được phát ra!

Đệ nhất trùng Hổ Báo Lôi Âm chính là bí pháp tôn giả võ đạo, dùng bí pháp này sẽ phát huy được ảnh hưởng của Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết đối với Dương Thạc.

Càn Minh Vũ chỉ cảm thấy một trào của Dương Thạc giống như một con Huyền Ưng khí thể mạnh mẽ đến cực điểm lao xuống tấn công mình. Chân khí Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết quanh Càn Minh Vũ bị đánh tan đi do cú lao của Huyền Ưng, không hề có khả năng chống đỡ.

Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết, đảo lộn trời đất, nghịch chuyển càn khôn nhưng đối mặt với Huyền Ưng thì chẳng có chút tác dụng nào!

- Công thể mạnh mẽ thật!

Sắc mặt Càn Minh Vũ bỗng chốc trở nên ngưng trọng, lúc này cuối cùng hắn cũng hiểu Trình Tử Dương vì sao đã có tu vi Luyện Khí đỉnh phong, có Vân Hoàng Đạp Lãng Quyết thôi động Đại Bàn Long Thủ mà vẫn bị Dương Thạc áp chế.

Bàn Long thì sao? Đối mặt với Thượng Cổ Huyền Ưng, có thể bị một trào bóp nát.

Nhân Hoàng thì sao? Dù có tập trung khí vận của thiên hạ nhưng vẫn khó lòng chiến đấu được với Thượng Cổ Huyền Ưng...

Càn Minh Vũ cảm giác toàn thân mình dường như bị móng vuốt của một con Huyền Ưng khổng lồ quắp chặt. Với sức mạnh ấy, gân cốt hắn phát ra những tiếng răng rắc, sức mạnh Luyện Khí cao giới căn bản

không thể chống đỡ được. Thậm chí dưới khí thế này, dường như Càn Minh Vũ cũng giống như Trình Tử Dương, bị chèn ép đến quỳ xuống!

162. Chương 162: Phiên Thiên Ân, Công Phá Huyệt Khiếu!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 162: Phiên Thiên Ân, công phá huyệt khiếu!

Áp lực từ khí thế của Thượng Cổ Huyền Ưng khiến Càn Minh Vũ có cảm giác muốn quỳ xuống!

Có Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết cũng không thể chống đỡ!

Truyền thuyết nói, thời Thượng Cổ yêu tộc cường thịnh, nhân đạo suy yếu, khắp đất trời đều là yêu tộc hoành hành, nhân tộc chỉ như thoi thóp sống sót một số ít mà thôi. Sau đó không biết nguyên nhân gì yêu tộc dần suy yếu, nhân tộc quật khởi, dần dần áp được yêu tộc, xây dựng nên văn minh con người...

Sau hàng vạn năm thì có được thịnh thế như ngày nay.

Có điều, so với Thượng Cổ yêu tộc thì nhân tộc vẫn quá yếu.

Dù quật khởi hàng vạn năm thì nhân tộc vẫn chưa thể đạt được tầng thứ như thời thịnh thế của yêu tộc...

Cũng chính vì thế Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết của Càn Minh Vũ đối mặt với khí thế của Thượng Cổ Huyền Ưng chỉ có thể rơi vào thế yếu!

- Nguy rồi!

Vào khoảnh khắc ấy, cuối cùng Càn Minh Vũ sắc mặt đại biến.

Đường đường là Đại Châu Phụ Chính Vương, diện kiến Đại Châu hoàng đế cũng không cần quỳ, nếu lần này cũng như Trình Tử Dương mà quỳ xuống trước Dương Thạc thì thể diện của Đại Châu còn đâu nữa?!

Huống hồ, đối thủ của Càn Minh Vũ là Dương Thạc, người của Trấn Quốc Công.

Quỳ trước hắn thì cũng đừng lấy thiên hạ này nữa, nhường luôn cho Trấn Quốc Công Dương Thiên luôn cho nhanh!

- Tên Dương Thạc này có được thế của Thượng Cổ Huyền Ưng!

- Thượng Cổ yêu tộc đại năng có thể giao tiếp với thế của trời đất, khí thế của Dương Thạc mang khí thế của trời đất...Thôi vậy, Nhân Hoàng Phiên Địa, Phiên Thiên Ân!

Càn Minh Vũ quát một tiếng, trong cơ thể hắn bùng phát một thứ khí thế cường hãn, đón lấy khí thế của Thượng Cổ Huyền Ưng từ Ưng kích của Dương Thạc.

- Phiên Thiên Ân! Lật! Lật! Lật!

- Lật! Lật! Lật!

Một luồng khí thế cuộn cuộn ra từ trong thân thể Càn Minh Vũ nghiền nát khí thế Thượng Cổ Huyền Ưng của Dương Thạc rồi tiếp tục ập về phía hắn.

- Ủa? Đây là Băng Sơn Hải Vực pháp võ kỹ hoàng tộc Đại Châu, Phiên Thiên Ân?

Cùng lúc với Càn Minh Vũ thi triển Phiên Thiên Ân thì Dương Thạc lập tức cảm giác được dường như một ngọn núi lớn cao ba nghìn trượng, rộng ba nghìn trượng đè về phía mình. Nếu là cường giả Luyện Khí bình thường, đối mặt với chiêu này thì chỉ e xương cốt bị nghiền nát vụn rồi!

Dương Thạc không dám khinh thường Phiên Thiên Ân, chân liên tục lùi sau mười mấy bước.

Uỳnh uỳnh!

Chân phí Phiên Thiên Ấn cuộn cuộn truy kích.

Mỗi lần cuộn lên đều tạo ra âm thanh chói tai, tạo nên trên mặt đất tầng một Ngọc Mạt Lâu một cái hố lớn. Sau bốn năm lần cuộn trào là tạo thành bốn năm cái hố lớn.

Trong chớp mắt đã đuổi đến trước mặt Dương Thạc.

- Phá!

Đúng lúc ấy, không biết từ khi nào Dương Thạc đã cầm đoạn trảo Huyền Ưng trong tay.

Hắn hét lên một tiếng, đoạn trảo vung lên đánh xuống chân khí Phiên Thiên Ấn của Càn Minh Vũ.

Uỳnh!

Phiên Thiên Ấn, trước công kích của đoạn trảo Huyền Ưng cuối cùng cũng vỡ tan, chân khí tứ tán.

Có điều, ngay sau đó, chân khí bị phát tán ra vẫn đánh lên người Dương Thạc, nhanh như chớp chui vào người hắn, hung hăng đâm thẳng vào Thuần Dương Kim Thân.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Mỗi luồng chân khí phát tán này đều hoá thành Phiên Thiên Ấn cỡ nhỏ hơn, cuộn cuộn trên Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc muốn nghiền nát nó. Dương Thạc cảm giác Thuần Dương Kim Thân vô cùng kiên cố của mình lại phát ra âm thanh u u trước sự gây rối của Phiên Thiên Ấn, suýt chút nữa còn bị đánh vỡ.

- Nguy, thất thủ rồi!

Thế nhưng đúng lúc ấy, sắc mặt Càn Minh Vũ đột nhiên thay đổi, vẻ mặt đầy hối hận.

- Phiên Thiên Ấn của ta là võ kỹ cấp thần công bí điển, dùng Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết để thôi động, uy lực cực lớn, lần này e là Dương Thạc sẽ trọng thương.

Càn Minh Vũ thấy hối hận.

- Cái gì?

Đại Lâm Nhi nghe Càn Minh Vũ nói thế sắc mặt thay đổi.

Đại Lâm Nhi liền định ra cứu Dương Thạc.

- Lâm Nhi đứng yên!

Càn Minh Vũ đưa tay kéo Đại Lâm Nhi lại.

- Chân khí Phiên Thiên Ấn đã chui vào trong cơ thể Dương Thạc, càng động dậy càng tổn thương nhiều hơn!

- Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết là bộ thứ ba trong Nhân Hoàng Tam Quyết, cùng địa vị với Cửu Dương Huyền Công của Nê La Quốc, là bí pháp của võ đạo Trung Nguyên chúng ta. Nhân Hoàng Thông Thiên Quyết, Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết, Nhân Hoàng Trấn Thiên Quyết, hồi đó thái tổ Đại Châu ra có được Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết đã có thể nghịch chuyển thiên đạo đại thế, đoạt được thiên hạ. Giờ ta phát động Phiên Thiên Ấn, trừ phi Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Côn, Cửu Dương Chân Thân tiểu thành, nếu không tuyệt đối sẽ không thể tránh nổi!

Càn Minh Vũ trầm giọng nói.

- Nếu tu thành cả ba bộ Nhân Hoàng Tam Quyết thì dù là Cửu Dương Chân Thân đại thành cũng không đỡ nổi!

- Trừ phi...tu thành hết Cửu Dương Cửu Âm lưỡng đại Huyền Công. Đáng tiếc Cửu Dương Cửu Âm tương sinh tương khắc, một người không thể tu thành được hai bộ Huyền Công này...

Càn Minh Vũ nhỏ giọng nói.

Uỳnh! Uyển! Uyển!

Lúc này, trong cơ thể Dương Thạc, vô số Phiên Thiên Ấn vẫn hoành hành muốn phá vỡ Thuần Dương Kim Thân của hắn.

- Thuần Dương Kim Thân cũng không phải đối thủ của Phiên Thiên Ấn?

Dương Thạc có thể cảm nhận được tầng thứ của Thuần Dương Kim Thân vẫn thấp hơn Phiên Thiên Ấn ít nhất một bậc.

Vừa rồi Càn Minh Vũ dùng thực lực Luyện Khí cao giới để thôi động Phiên Thiên Ấn, mà Thuần Dương Kim Thân lại là Kim Thân thuộc tầng thứ Vô Sư vậy mà cũng khó lòng chống đỡ. Vậy có thể thấy mức độ cường hãn của Phiên Thiên Ấn rồi!

- Dùng Phần Chước và Lôi Đình Chân Khí oanh kích Phiên Thiên Ấn!

Chỉ dùng Thuần Dương Kim Thân rõ ràng không thể ngăn chặn được Phiên Thiên Ấn.

Dương Thạc tâm niệm khẽ động, Phần Chước và Lôi Đình Chân Khí trong Thuần Dương Kim Thân cùng bùng phát, oanh kích đánh tan Phiên Thiên Ấn.

Uỳnh! Uyển! Uyển!

Những đạo Phiên Thiên Ấn nhỏ bị đánh thành những Phiên Thiên Ấn nhỏ hơn, nhưng trước khí tức nóng bỏng của Phần Chước Chân Khí, phần lớn đều bị huỷ diệt hoàn toàn chứ không gây hại được cho Dương Thạc.

Nhưng vẫn có một số tiểu Phiên Thiên Ấn tránh được sự thiêu đốt của Phần Chước Chân Khí, thậm chí chui vào huyết khiếu của Dương Thạc.

Sự khuấy động này khiến hắn cảm giác 324 dương khiếu và 324 âm khiếu trong cơ thể mình đều được đả thông. Tổng cộng 648 huyết khiếu cùng cộng hưởng, phát ra âm thanh ầm ầm...

Toàn bộ huyết khiếu được đả thông!

Khoảnh khắc này Dương Thạc đã đả thông được âm dương huyết khiếu, chân khí tung hoành, thật sự bước lên tầng thứ Luyện Khí cao giới!

163. Chương 163: Thái Dương Chân Hoả Phần Thiên Âm

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 163: Thái Dương Chân Hoả Phần Thiên Âm

324 âm khiếu cộng với 324 dương khiếu, tất cả cộng hưởng!

Khoảnh khắc này Dương Thạc đã đả thông 648 huyết khiếu, cuối cùng đã triệt để dùng phương thức của Đại Châu võ đạo bước lên tầng thứ Luyện Khí cao giới!

Dương Thạc trước đây tuy là Luyện Khí cao giới nhưng chỉ là sức mạnh khí huyết. Còn huyết khiếu thì chỉ mới đả thông được 156 âm khiếu, dương khiếu, dừng lại ở Luyện Khí trung giới mà thôi.

Đương nhiên, sức mạnh khí huyết đầy đủ không ngừng chuyển hoá thành Thuần Dương Chân Khí khiến Dương Thạc có thể đả thông 324 âm dương khiếu bất cứ lúc nào, bước vào Luyện Khí cao giới.

Vừa rồi quyết đấu với Càn Minh Vũ, bị Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết và Phiên Thiên Ấn của Càn Minh Vũ kích thích, 648 huyết khiếu đều được đả thông ngay tức thì...

Uỳnh! Uyển! Uyển!

Thuần Dương Chân Khí vận chuyển tự do trong huyết khiếu.

Chớp mắt đã vận chuyển cả một ngày, Dương Thạc có thể cảm nhận được rõ ràng sau một ngày này sức mạnh thân thể và chân khí của hắn lại được nâng lên, ít nhất cũng lên ba phần.

Bây giờ, không tính bí pháp, võ kỹ, chỉ riêng nhục thân và chân khí, có lẽ Dương Thạc đã vượt qua cường giả Luyện Khí đỉnh phong, cách Võ Sư sơ giới không còn xa nữa.

Dù sao thì người khác tu luyện đến Luyện Khí cao giới, thông thường chỉ là chân khí đến Luyện Khí cao giới; giống như Gia La Minh, chỉ có khí huyết là Luyện Khí cao giới. Còn Dương Thạc, khí huyết đạt Luyện Khí cao giới trước, sau đó đã thông huyết khiếu, chân khí đạt đến Luyện Khí cao giới, hai bên kết hợp, thực lực tăng gấp mấy lần!

- Chân khí...cơ thể...

- Cả hai cùng có bước tiến, đó mới là con đường võ đạo chân chính!

Khoảnh khắc này Dương Thạc bỗng có được một chút linh ngộ.

Nhắm mắt lại, hắn cảm nhận sức mạnh dồi dào trong cơ thể..

- Ủa? Dương Thạc hắn đột phá rồi?

Cần Minh Vũ đã thấy hết sự thay đổi của Dương Thạc. Thấy Dương Thạc đã thông huyết khiếu lại đột phá, Cần Minh Vũ trợn tròn mắt.

Khi võ giả giao đấu cọ xát mà đột phá cũng là chuyện bình thường, nhưng Cần Minh Vũ không thể ngờ mình tấn công Dương Thạc bằng Phiên Thiên Ấn, Dương Thạc không những đỡ được mà còn mượn sức mạnh của Phiên Thiên Ấn để đột phá, bước lên tầng thứ cao hơn. Điều này đủ để khiến người ta kinh thán.

- Lui về sau, tất cả thị về lùi hết về sau cho bản vương. Cũng không được tấu nhạc nữa, không được làm phiên Dương huynh đệ đột phá!

Cần Minh Vũ trầm giọng quát, tất cả mọi người ở tầng một Ngọc Mạt Lâu đều im lặng, không phát ra bất cứ âm thanh nào nữa.

Thế nhưng trong phòng chữ Thiên trên tầng hai vẫn vọng ra tiếng đàn ưu mỹ.

- Là Thiên Hương cô nương?

Cần Minh Vũ nhíu mày, định nhắc nhở nàng không tấu nhạc nữa, nhưng trầm ngâm một chút Cần Minh Vũ không làm vậy.

Tiếng đàn trong trẻo vang vọng trong Ngọc Mạt Lâu.

Phùng!

Ngay sau đó xung quanh Dương Thạc bùng lên một ngọn lửa màu trắng.

Phùng phùng!

Ánh sáng chói lòa toả ra xung quanh, cả đại sảnh của Ngọc Mạt Lâu được ngọn lửa trắng trên người Dương Thạc chiếu sáng loá như giữa ban ngày.

- Đây là...Thái Dương Chân Hỏa?!

Nhìn thấy thế, bọn Cần Minh Vũ há hốc mồm.

Khí tức mà Dương Thạc toả ra lúc này rõ ràng là khí tức của Thái Dương Chân Hỏa, cả người hắn giống như quang mặt trời chói lọi đến cực điểm.

- Thái Dương Chân Hỏa sao?

Đương nhiên Dương Thạc biết rõ sự thay đổi của thân thể mình.

- Thông thường, Thuần Dương Kim Thân chỉ hấp thụ được chứ không toả ra được Thái Dương Chân Hỏa. Chỉ khi đạt đến tầng thứ Võ Tôn, tu thành Đại Nhật Như Lai Kim Thân mới có thể phát ra Thái Dương

Chân Hoả. Giờ mình mới chỉ là Luyện Khí cao giới mà Thuần Dương Kim Thân đã toả ra được Thái Dương Chân Hoả, xem ra đây là bí pháp mà lần đột phá này đem lại...

Mỗi lần đột phá đều sẽ mang lại một môn bí pháp, lần này Thuần Dương Kim Thân đã có thể toả ra khí tức Thái Dương Chân Hoả!

Tuy có chút khủng bố, nhưng thực tế Dương Thạc biết rằng bí pháp này cũng không quá biến thái.

Dù sao thì Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc đã có thể phát ra Phần Chước và Hoả Độc khí tức rồi. Giờ toả ra Thái Dương Chân Khí chỉ là tăng cấp một chút, chỉnh hợp lại Phần Chước và Hoả Độc khí tức mà thôi. Vẫn có thể thiêu đốt mọi thứ, vẫn toả ra được Hoả Độc khí tức.

So với Đại Nhật Như Lai Kim Thân vẫn kém một chút.

Dù sao thì Đại Nhật Như Lai Kim Thân là kim thân của Vô Tôn, độ rắn chắc của nó không biết hơn Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc bao nhiêu lần.

Thái Dương Chân Hoả, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc chỉ có thể tính là có đặc tính của Đại Nhật Như Lai Kim Thân, nhưng không có sức mạnh hùng hồn của nó.

- Tuy không sánh được với Đại Nhật Như Lai Kim Thân nhưng thế này cũng đủ rồi.

- Ít nhất thì đủ để thiêu đốt chân khí Phiền Thiên Ấn của Càn Minh Vũ.

Tâm niệm khẽ động, khí tức Thái Dương Chân Hoả đột nhiên thu vào trong cơ thể Dương Thạc. Trong cơ thể hắn vẫn còn lại một chút chân khí Phiền Thiên Ấn, khi gặp phải Thái Dương Chân Hoả lập tức bùng nổ một tiếng bị tiêu huỷ hoàn toàn.

Đến lúc này, ảnh hưởng của Phiền Thiên Ấn đối với Dương Thạc đã hoàn toàn được tiêu trừ.

Từ gian phòng chữ Thiên trên tầng vẫn vọng ra tiếng đàn réo rắt.

- Hửm? Tiếng đàn này bao hàm Đại Thiên Âm Thuật?

Hai mắt bỗng mở ra, Dương Thạc lắng tay nghe.

- Tô Quân Ninh từng nói, tu thành Đại Nhật Như Lai Kim Thân có thể đối kháng với Đại Thiên Âm Chưởng. Thuần Dương Kim Thân của mình đã mang khí tức Thái Dương Chân Hoả, tuy không bằng Đại Nhật Như Lai Kim Thân nhưng tiếng đàn của vị Thiên Hương cô nương này cũng kém xa Đại Thiên Âm Chưởng của Tô Quân Ninh.

- Thôi được, người dùng Đại Thiên Âm Thuật gảy đàn, hôm nay ta sẽ thiêu thêm cho người!

Tâm niệm khẽ động, Thái Dương Chân Khí màu trắng trong cơ thể Dương Thạc lại bùng cháy.

Gặp tiếng đàn của Thiên Hương cô nương thì phùng một tiếng, thiêu rụi hoàn toàn tiếng đàn. Tiếng đàn trong vút bỗng chốc biến thành những âm thanh chói tai.

Trong gian phòng chữ Thiên trên tầng, người nữ tử đang ôm đàn bỗng run lên, chiếc cổ cảm trước mặt bỗng nhiên đứt gãy tám cái dây. Nữ tử ấy chỉ cảm thấy ngón tay nhói đau, dây đàn đã cứa vào tay, vết máu lo đốm bắn lên lòng bàn tay.

- Thái Dương Chân Hoả bá đạo thật, ngay tiếng đàn của mình cũng muốn thiêu huỷ sao? Kẻ đó rốt cuộc là ai? Rõ ràng chỉ là Luyện Khí mà trên người lại có Thái Dương Chân Hoả...

Nữ tử kia tay đặt trong miệng khẽ mút.

- Đại Thiên Âm Thuật của ta vẫn chưa thật thành thụ. Nếu là Thanh Như sư tỷ, cho dù là Thái Dương Chân Hoả, chỉ một cái gảy đàn cũng đánh tan được. Đừng nói Thanh Như sư tỷ, ngay tiểu sư muội cũng sẽ không thấm hại thế này...

164. Chương 164: Tần Cầm? Bảo Tô Quân Ninh đích thân tới đây!

Vô Tận Thần Công

Chương 164: Tần Cầm? Bảo Tô Quân Ninh đích thân tới đây!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phụt!

Trong đại sảnh tầng một Ngọc Mạt Lâu, Thái Dương Chân Hoả màut rắng trên người Dương Thạc cuối cùng cũng biến mất.

Dương Thạc lúc này so với trước đây khí thế đã mạnh mẽ hơn vài phần. Nắm giữ được Thái Dương Chân Hoả, công kích lực của Dương Thạc lại được nâng lên tầm ới, thực lực mạnh hơn trước mấy lần!

Nếu bây giờ gặp lại Càn Minh Vũ, Cửu Vĩ Thiên Miêu không dùng thực lực của Võ Sư, dù hấn dùng Nhân Hoàng Phiến Thiên Quyết để thôi động Phiến Thiên Ấn cũng chưa chắc áp chế được Dương Thạc.

Thu Thái Dương Chân Hoả về, Dương Thạc mở mắt ra quét nhìn xung quanh.

Trong đại sảnh, dù là khách bình thường của Ngọc Mạt Lâu hay thị vệ Càn Minh Vũ, tất cả đều đang nhìn Dương Thạc với ánh mắt kính sợ.

Giao đấu với Phụ Chính Vương, tuy bị áp chế nhưng cuối cùng lại đột phá bước lên cảnh giới cao hơn, biểu hiện của Dương Thạc đủ để khiến tất cả mọi người khâm phục.

Không hổ là đệ nhất nhất võ cử Đại Châu!

Bốp bốp bốp!

Thấy Dương Thạc đột phá hoàn tất, Càn Minh Vũ mỉm cười vỗ tay.

- Hay, Dương huynh đệ không hổ là đệ nhất nhân võ cử Đại Châu, chỉ là so tài cạ xát, không ngờ Dương huynh đệ cũng đột phá được. Nếu giờ bản vương không dùng thực lực Võ Sư giao đấu với Dương huynh đệ thì e là sẽ thua đến tởm mặt mũi...

Càn Minh Vũ cười.

- Trần Quốc Công rốt cuộc vẫn là đệ nhất nhân võ đạo Đại Châu, tất cả tử đệ của Trần Quốc Công ai cũng thực lực bất phàm. Năm năm trước có đệ nhất cao thủ thế hệ trẻ Dương Tử Mặc. Giờ lại có Dương Thành thuộc tầng thứ Võ Sư. Thực lực của Dương huynh đệ có lẽ không hề thua kém Dương Thành...

Càn Minh Vũ nói.

- Vương gia quá khen!

Dương Thạc cười nhạt.

- Có lẽ lực ca kế thừa huyết mạch của phụ thân, không khiến người mất mặt. Nhưng ta thì thiên tư kém cỏi, trong phủ Trần Quốc Công, còn không bằng nô bộc hạ nhân, tu luyện môn công pháp cấp thấp nhất gia tộc, chỉ bồi xấu phủ Trần Quốc Công. Người trong Trần Quốc Công có thể chỉ hận không thể khiến ta rời khỏi phủ tự lập môn hộ. Nếu không phải có cơ duyên trùng hợp thì ta căn bản không thể có thành tựu như hôm nay.

Dương Thạc nói với ngữ khí thản nhiên.

Dương Thạc gần như chẳng có chút thiện cảm nào với phủ Trần Quốc Công.

Chưa nói đến việc hạ nhân phủ Trần Quốc Công ức hiếp hấn, mẹ con Trình phu nhân cũng có ý đồ xấu xa với hấn, chỉ riêng việc bán Tiểu Hoạch vào Ngọc Mạt Lâu là đủ khiến Dương Thạc âm ức trong lòng rồi.

Hắn có được thành tựu hôm nay dường như chẳng có chút quan hệ nào với phủ Trấn Quốc Công cả.

Cùng lắm thì phủ Trấn Quốc Công chỉ cung cấp cho hắn hai bộ công pháp cấp thấp đến cực điểm, gần như không ai tu luyện là Huyền Ưng Kinh và Lục Dương Quyết.

- Dương huynh đệ không cần phải khiêm tốn!

Nghe Dương Thạc nói hắn không có quan hệ gì với phủ Trấn Quốc Công, khoe miệng Càn Minh Vũ nhếch lên.

- Thiên tư kém cỏi? Ta chưa từng thấy võ giả nào kém cỏi mà mới mười lăm tuổi mà đã tu luyện đến Luyện Khí cao giới.

- Đại Yên Triều Thiên Tàn lão nhân năm trăm năm trước, thân thể vốn sinh ra đã bị khuyết tật, có thể nói chẳng có chút thiên phú nào, không phải đã sáng tạo ra Thiên Tàn Quyết thần công bí pháp, tu luyện đến Võ Thánh đỉnh phong, trở thành đệ nhất nhân võ đạo trong năm trăm năm nay sao? Hừ, với bản vương, thiên tư thấp chẳng qua là sự thiếu cận của người nhìn. Tu luyện đến võ đạo đỉnh phong, thiên tư có kém thế nào cũng là thiên tài! Tu luyện không tới võ đạo đỉnh phong, thiên tư có cao thế nào cũng vô ích.

- Trấn Quốc Công là đệ nhất nhân võ đạo đương thế, lại không nhận ra điều này, thật đáng buồn!

Càn Minh Vũ soạt một tiếng mở quạt, trầm giọng nói.

- Tu đến đỉnh cao võ đạo, thiên tư có kém thế nào cũng là thiên tài? Tu không đến đỉnh cao, thiên tư có cao cũng là phế tài?

Dương Thạc khựng người.

- Hay hay!

Dương Thạc cảm giác như đột nhiên bừng tỉnh.

Thế nào là thiên tài? Thế nào là phế tài?

Phân biệt thiên tài với phế tài vốn là chuyện nực cười, tất cả đều phải xem tu vi võ đạo.

Tu vi cao chính là thiên tài, tu vi thấp chính là phế tài!

Dương Thạc trước đây vẫn luôn canh cánh trong lòng về tư chất và ngộ tính của bản thân, trong lòng vẫn có chút tự ti. Giờ nghe lời nói của Càn Minh Vũ, cũng được khai mở không ít, cuối cùng cũng bỏ được sự trói buộc trong lòng.

Sau này Dương Thạc tu luyện tâm cảnh sẽ thông suốt hơn, hiệu quả chắc hẳn tăng lên vài phần.

- Nói chung, tu vi võ đạo của Dương huynh đệ bản vương rất khâm phục. Trận đấu hôm nay với Dương huynh đệ đúng là được mở rộng tầm mắt!

Càn Minh Vũ cười, nói lớn.

- Trước đó vương gia đã nói, nếu ta thua thì phải phạt ba chén rượu, xem ra không thể tránh khỏi rồi...

Dương Thạc mỉm cười.

- Thất vương huynh, nếu huynh phạt rượu Dương Thạc thì Lâm Nhi không đồng ý đâu.

Đúng lúc ấy, chỉ thấy Đại Lâm Nhi cười nói:

- Thất vương huynh đã nói kìm chế thực lực ở Luyện Khí cao giới đấu với Dương Thạc, nhưng tại sao sau đó lại thi triển Phiên Thiên Ấn? Như tiểu muội được biết thì Phiên Thiên Ấn là võ kỹ Võ Sư mới tu luyện được.

- Ha ha, lần này bản vương đã phá vỡ quy định, về lý là bản vương thua. Nhưng Dương huynh đệ vẫn phải uống rượu. Ngoài ra việc ta hứa với người đương nhiên cũng sẽ thực hiện.

Càn Minh Vũ cười ha hả.

- Lên lầu đi!

Cần Minh Vũ đi trước, ba người trước sau cùng lên lầu hai, mở cửa vào phòng chữ Thiên.

Một nữ tử dung nhan thanh nhã cười đứng chờ bên trong.

Trên án kỷ bên cạnh nàng là một cây cổ cầm, chỉ là dây đàn đã đứt mất bảy tám sợi, trên thân đàn còn có vết máu, xem ra cây đàn này hỏng hẳn rồi.

- Thiên Hương cô nương?

Dương Thạc bước vào phòng, nhìn nữ tử ấy một cái.

- Tiếng đàn của Thiên Hương cô nương đúng là thiên hạ vô song, khiến tâm trạng con người thoải mái dễ chịu... Vừa rồi khi ta đột phá chính là cô nương tấu đàn? Âm thanh đúng là mọi thứ phàm âm khác không thể sánh bằng.

Dương Thạc cười nói.

Vừa nãy Cần Minh Vũ đã phân phó tất cả mọi người không được phát ra tiếng động làm phiền, chỉ có tiếng đàn của Thiên Hương cô nương là vẫn vang lên.

Dương Thạc cảm ơn ân đức của Cần Minh Vũ, nhưng có chút bất mãn với Thiên Hương cô nương đây.

Nếu không thì sau khi đột phá hẳn sẽ không dùng Thái Dương Chân Hoả thiêu đốt tiếng đàn, huỷ đi cây cổ cầm của nàng.

- Ha ha, vị đây là Dương công tử? Dương công tử quá khen!

Thiên Hương cười.

- Tính ra thì Thái Dương Chân Hoả của Dương công tử mạnh hơn tiếng đàn của Thiên Hương nhiều. Chân Hoả vừa ra tiếng đàn bị thiêu rụi. Từ sau hôm nay e là Thiên Hương phải đốt cây đàn này đi, sau này gặp lại Dương công tử cũng không dám gảy đàn nữa...

Thiên Hương nói.

- Hửm? Không dám gảy đàn trước mặt ta? Nàng ý nói ta không biết tao nhã, thô tục sao?

Sắc mặt Dương Thạc hơi tối lại.

- Không phải ta không biết tao nhã, chỉ là khúc nhạc của nàng vẫn chưa tới. Muốn gảy tiếng đàn thiên thần trước mặt ta thì vẫn nên bảo Tô Quân Ninh cô nương đích thân tới đi. Hẳn là cảm nghệ của nàng ấy sẽ không sợ Thái Dương Chân Hoả của ta.

Ngữ khí Dương Thạc thâm trầm, lạnh lùng nói.

165. Chương 165: Cả Ngọc Mạt Lâu Phải Bồi Táng Cùng Nàng!

Vô Tận Thần Công xem tại

Chương 165: Cả Ngọc Mạt Lâu phải bồi táng cùng nàng!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe Dương Thạc nhắc đến Tô Quân Ninh, sắc mặt Thiên Hương hơi thay đổi.

- Thất vương gia, Lâm Nhi công chúa, Thiên Hương đã tấu xong một khúc nhạc, nên cáo từ rồi...

Thiên Hương cúi đầu, không nói gì với Dương Thạc nữa, chỉ hạ giọng nói với Cần Minh Vũ và Đại Lâm Nhi.

- Đợi đã!

Đúng lúc ấy, Dương Thạc lên tiếng.

- Lúc này Thất vương gia đã đồng ý làm cho ta một việc. Dương mỗ từng có một thị nữ, ta coi nàng như muội muội, nhưng bị Trình phu nhân bán vào Ngọc Mạt Lâu, giờ đã được một năm rồi. Hôm nay ta muốn nhờ Thất vương gia làm chủ, Dương mỗ muốn chuộc thị nữ ấy ra. Không biết vương gia có đồng ý thỉnh cầu này của ta không?

Dương Thạc nói.

- Ô? Thị nữ của Dương huynh đệ ở trong Ngọc Mạt Lâu này?

Nghe vậy, sắc mặt Càn Minh Vũ chẳng có chút thay đổi nào.

- Muốn chuộc một người khỏi Ngọc Mạt Lâu cũng không khó. Dương huynh đệ, tên của thị nữ ấy là gì? Nhờ Thiên Hương cô nương hỏi giúp xem sao. Nếu thị nữ ấy ở đây thì bản vương sẽ làm chủ, giúp người chuộc nàng ra.

Càn Minh Vũ nói.

- Thị nữ của ta tên Tiểu Hoạch. Từ nhỏ đã sống trong phủ Trần Quốc Công, không biết họ thật mà theo họ của Dương mỗ, có thể gọi là Dương Hoạch. Không biết Thiên Hương cô nương có từng nghe thấy tên này không?

Dương Thạc hỏi Thiên Hương.

- Dương Hoạch?

Thân thể Thiên Hương khẽ run lên rất khó nhận ra.

Nhưng nói cho cùng nàng cũng là người trong Ngọc Mạt Lâu, bản lĩnh rất cao, chỉ trong khoảnh khắc đã phục hồi lại như thường.

- Quân sự Ngọc Mạt Lâu hiện nay là Hương Tuệ cô nương, để tôi đi hỏi giúp Dương công tử.

Vừa nói Thiên Hương vừa nhẹ nhàng bước ra ngoài.

—
- Dương Hoạch? Hắn muốn chuộc Dương Hoạch sao?

Trong một căn phòng không hoa quý gì của Ngọc Mạt Lâu, một nữ tử sắc mặt tối lại lạnh lùng nói.

Người này không phải ai khác mà chính là Hương Tuệ, thị nữ theo sát Ngọc Mạt Lâu chủ Tô Thanh, thị nữ của Dương Mạc năm đó, từng phái bốn thị vệ Luyện Khí đỉnh phong ám sát Dương Thạc.

Nay nàng ta đã chưởng quân sự vụ trong Ngọc Mạt Lâu, không phải theo hầu bên Tô Thanh Như nữa, có phòng riêng của mình rồi.

Trong phòng còn có một người khác, chính là Thiên Hương.

- Đúng vậy, người hắn muốn tìm chính là Dương Hoạch. Theo ta được biết, có lẽ tiểu sư muội tên là Dương Hoạch, cũng là được đưa đến từ phủ Trần Quốc Công. Người hắn muốn tìm hẳn chính là tiểu sư muội...Hương Tuệ, chuyện này vô cùng hệ trọng, ta thấy vẫn nên bẩm báo cho Thanh Như sư tỷ, để tỷ ấy định đoạt thì tốt hơn!

Thiên Hương nói.

- Tìm đại tiểu thư? Không cần!

Ánh mắt Hương Tuệ loé lên chút tối tăm.

- Dương Hoạch là kỳ tài hiếm gặp trong trăm năm nay của Thiên Âm Môn, tên Dương Thạc đó chẳng có chỉ là tên phế vật của phủ Trần Quốc Công, sau khi bị Gia La Minh ám toán có lẽ cả đời này sẽ không thể bước lên tầng thứ Vô Sư, xứng với Dương Hoạch cô nương sao? Người quay về nói với tên phế vật Dương Thạc hãy từ bỏ suy nghĩ ấy đi!

Hương Tuệ lạnh lùng nói.

- Bảo Dương Thạc từ bỏ?

Thiên Hương chau mày.

- Dương Thạc không phải loại dễ chịu đựng. Chuyện này muốn thì người đi làm đi, ta mệt rồi, muốn về nghỉ ngơi.

Thiên Hương nói, cũng không quan tâm phản ứng của Hương Tuệ, quay người rời khỏi phòng.

- Người...

Sắc mặt Hương Tuệ lạnh băng.

- Chẳng qua là đồ đệ nội môn bình thường của Thiên Âm Môn, trước mặt ta mà dám ngông cuồng như vậy. Còn cả Dương Hoạch, chẳng qua là thị nữ của một tên phế vật lại có thể thành phượng hoàng, lại còn kéo theo thân phận của tên thiếu gia phế vật của ả cũng lên điều gặp gió. Lần trước ta chỉ phái người đi giết hắn mà đại tiểu tư đã đuổi ta ra khỏi Thiên Âm Môn...

- Hừ, vừa hay, không phải người muốn tìm Dương Hoạch sao, đợi ta dùng chút kế sẽ khiến người thương tâm đến chết, xem Dương Hoạch liệu có thương tiếc tên phế vật người không?

Suy nghĩ xoay chuyển trong đầu, Hương Tuệ hừ lạnh rồi đứng dậy rời khỏi phòng.

Trong gian phòng chữ Thiên.

Cần Minh Vũ, Dương Thạc Đại Lâm Nhi đang ngồi uống rượu vui vẻ. Tuy Thiên Hương rời đi nhưng Cần Minh Vũ lại gọi một ca kỹ nổi tiếng khác cùng với mấy vị nhạc sư tấu nhạc trong phòng, không khí cũng không tồi.

Dương Thạc tay cầm ly rượu, chốc chốc lại nhấp một ngụm.

Lúc này vẫn đang ở trong Ngọc Mạt Lâu, Tiểu Hoạch vẫn chưa trở về bên cạnh, Dương Thạc cũng không dám lơ là, vạn nhất xảy ra biến cố gì, uống nhiều quá thì khó đối phó.

Két một tiếng, cửa phòng được mở ra, Hương Tuệ đem theo nụ cười lạnh bước vào.

- Vị nào là Dương Thạc Dương công tử?

Quét mắt nhìn một vòng, ánh mắt Hương Tuệ dừng lại đăm đăm.

- Chính là tại hạ. Xin hỏi vị cô nương đây là...

Dương Thạc nhìn nhanh Hương Tuệ một cái, thấy không có Tiểu Hoạch đi cùng thì tìm trùng xuống.

- Dương công tử muốn tìm thị nữ tên Dương Hoạch sao?

Hương Tuệ cười nhạt.

- Một năm trước, phủ Trấn Quốc Công có đưa tới một tì nữ tên Tiểu Hoạch, đáng tiếc nàng ấy do tư chất quá kém, huấn luyện một tháng trong Ngọc Mạt Lâu nhưng không thể dùng được, được bán ột kỹ quán ở quê rồi. Hắn là Dương công tử cũng biết, những kỹ quán ở nơi thôn quê không được quý củ như Ngọc Mạt Lâu, tì nữ Tiểu Hoạch đó tuy chỉ mười hai mười ba tuổi nhưng chắc cũng đã treo biển tiếp khách lâu rồi...

- Tì nữ đó cũng đáng thương, nếu gặp được công tử nào dịu dàng một chút chắc sẽ đỡ phải chịu tội. Nhưng nếu gặp phải kẻ thô lỗ thì...hài, sự lợi hại của lần đầu tiên chắc tính mạng cũng mất ấy chứ!

- Dương nhiên, kỹ quán nơi quê mùa thì phần lớn khách là những người thô lỗ, lần đầu tiên không gặp phải thì những lần sau chắc phải gặp. Một năm hơn ba trăm sáu mươi ngày, ngày nào cũng tiếp khách, giờ chắc đã quen rồi...

Hương Tuệ vừa cười vừa chậm rãi nói.

Rắc!

Ngay sau đó, một âm thanh giòn tan vang lên.

Chén rượu trong tay Dương Thạc không biết đã vỡ vụn từ bao giờ.

Mấy mảnh mụn của chén nằm trong tay Dương Thạc nhanh chóng biến thành bột mịn rơi xuống.

Sắc mặt Dương Thạc không có bất cứ biểu cảm gì.

Hương Tuệ cũng cảm nhận rõ ràng nhiệt độ trong phòng dường như hạ thấp đến mấy chục độ, từ thời tiết mùa hè ngay tức khắc chuyển thành mùa đông lạnh giá.

- Tiểu Hoạch bị bán cho kỹ quán?

Giọng nói không chút cảm xúc vang lên từ miệng Dương Thạc.

- Ngọc Mạt Lâu này, tất cả hãy bồi táng cùng Tiểu Hoạch đi!

Toàn thân Dương Thạc bùng phát Thái Dương Chân Hỏa cuồng bạo đến cực điểm.

Một tay đưa ra, rắc một tiếng, chiếc cổ trắng như tuyết của Hương Tuệ nằm trong bàn tay thô ráp của Dương Thạc!

166. Chương 166: Thiêu Huỷ Ngọc Mạt Lâu!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 166: Thiêu huỷ Ngọc Mạt Lâu!

Thái Dương Chân Hỏa cuồng bạo đến cực điểm, lấy Dương Thạc là trung tâm, toả ra cung quanh!

Ầm! Ầm! Ầm!

Say mấy tiếng nổ, chiếc ghế Dương Thạc ngồi, mặt bàn phía trước, bình phong trong phòng, tất cả mọi thứ đều bị thiêu rụi trong chớp mắt!

Bình rượu, đĩa sứ, chén rượu trên bàn tất cả rơi xuống đất, vỡ tan tành.

Cả căn phòng gần như bị thiêu huỷ!

- Không hay rồi!

Cùng lúc khi Thái Dương Chân Hỏa toả ra từ người Dương Thạc, Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ cảm giác thấy có điều không ổn, vội kéo Đại Lâm Nhi chạy khỏi phòng ra ngoài hành lang. Đứng bên ngoài, sắc mặt Càn Minh Vũ ngưng trọng, lông mày chau lại nhìn vào trong.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

- Bảo vệ vương gia!

Thị vệ ở dưới nghe thấy tiếng động trên tầng thì sắc mặt đại biến, đao kiếm tuốt ra chạy lên định bảo vệ Càn Minh Vũ.

- Tất cả đứng yên!

Nhưng Càn Minh Vũ lại quát lên.

- Đây là ân oán giữa Dương Thạc công tử và Ngọc Mạt Lâu, không liên quan đến bản vương, không ai được nhúng tay vào. Cứ đứng yên xem tình hình được rồi.

Càn Minh Vũ trầm giọng nói, tay vung lên ngăn thị vệ lại.

Trong gian phòng chữ Thiên là một đồng đồ nát.

- Tiểu Hoạch bị bán cho kỹ quán khác chịu mọi tội nhục!

Sắc mặt Dương Thạc lạnh băng đến cực điểm, tay trái xiết chặt cổ Hương Tuệ, giọng nói không chút cảm xúc vang lên.

Nụ cười tươi rói của Tiểu Hoạch hiện lên trong đầu hắn.

Tiểu Hoạch từ sáu tuổi đã được phân đến tiểu viện của Dương Thạc hầu hạ, cho đến khi bị bán cho Ngọc Mạt Lâu là sáu năm...

Trong sáu năm này, do tư chất Dương Thạc kém cỏi, địa vị thấp kém, Tiểu Hoạch cũng phải chịu vô số khổ sở, ảm ức. Nhưng dù vậy Tiểu Hoạch vẫn không rời xa Dương Thạc, không có nửa lời oán thán. Dương Thạc tu luyện công pháp cấp thấp của gia tộc, không có bất cứ thành tựu gì, chỉ có Tiểu Hoạch là cổ vũ, khích lệ hắn; sinh nhật Dương Thạc cũng chỉ Tiểu Hoạch nhớ và chúc mừng hắn...

Một chủ một tớ, hai người nhỏ bé như ngọn cỏ dại trong phủ Trấn Quốc Công rộng lớn.

Chỉ có hai người họ là quan tâm lẫn nhau!

Có lẽ Dương Thạc trưởng thành chậm, vẫn chưa hiểu lắm về tình cảm giữa nam và nữ.

Nhưng trong thâm tâm, Dương Thạc từ lâu đã coi Tiểu Hoạch như muối muối của mình, không cho phép bất cứ ai ức hiếp!

Sau khi Tiểu Hoạch bị bán cho Ngọc Mạt Lâu, Dương Thạc tu luyện như điên. Ngay cả khi có được Huyền Ưng Kinh, Lục Dương Quyết, những công pháp có độ thích hợp cao này hắn cũng không dám trễ nải chút nào, không một ngày ngừng nghỉ tu luyện.

Tất cả chỉ vì để có ngày cứu được Tiểu Hoạch, để nàng không bị kẻ khác ức hiếp!

Nhưng nay, Hương Tuệ lại nói Tiểu Hoạch bị bán ột kỹ quán ở nơi nào đó, bị người đời lăng nhục...

Mười hai mười ba tuổi bị lăng nhục, lại còn phải...

Trong đầu hiện ra những cảnh tượng đáng sợ, thân thể Dương Thạc run lên.

Grừ!

Từ cổ họng Dương Thạc phát ra âm thanh như cửa dã thú, hắn lúc này bị phấn đến cực điểm, huyết khí toàn thân đều phát ra tiếng động, Thuần Dương Chân Khí điên cuồng vận chuyển, Thái Dương Chân Hỏa không ngừng toả ra, huyết dịch toàn thân sục sôi!

Uỳnh! Uỳnh!

Bức tường bằng gỗ của gian phòng bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu rụi thành tro.

Nóc căn phòng bị kinh khí đánh bay, ở giữa không trung bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu rụi.

Chỉ trong nháy mắt cả gian phòng bị thiêu rụi hoàn toàn.

Trong đầu Dương Thạc lúc này ngoài việc thiêu rụi ra thì không còn suy nghĩ gì khác nữa. Ngay trong hai mắt hắn cũng bắn ra tia sắc lạnh như muốn thiêu đốt mọi thứ.

Điên cuồng!

Không phải sự thương tâm đến chết mà Hương Tuệ nghĩ, hoàn toàn là sự điên cuồng!

- Bị bán đến kỹ quán, Tiểu Hoạch dù người không chết thì tâm cũng chết! Ngọc Mạt Lâu hãy bồi táng cùng Tiểu Hoạch là được! Tất cả các người đều phải bồi táng cho Tiểu Hoạch!

Dương Thạc gầm lên một tiếng, Thái Dương Chân Hỏa lại điên cuồng bùng cháy.

Ầm! Ầm! Ầm!

Các căn phòng trên tầng hai lần lượt bị thiêu rụi thành tro.

Rồi rầm một tiếng, sàn nhà bằng gỗ dưới chân cũng bị Dương Thạc giẫm vỡ tan, tay vẫn giữ cổ Hương Tuệ, Dương Thạc rơi xuống tầng một.

- Năm đó là người bán Tiểu Hoạch đi? Vậy thì người sẽ chết đầu tiên

Tay trái ấn Hương Tuệ xuống dưới đất, tay phải Dương Thạc là Huyền Ứng Đoạn Trảo.

- Chết!

Dương Thạc thét lên, Huyền Ứng Đoạn Trảo nhằm thẳng xuống Hương Tuệ.

Hương Tuệ lúc này sắc mặt cuối cùng lộ sự sợ hãi và hối hận. Trong sự sợ hãi cực độ, Hương Tuệ không ngừng giãy giụa muốn thoát ra nhưng là võ giả ngoại môn Thiên Âm Môn với tầng thứ Luyện Khí đỉnh phong, nàng ta phát hiện mình không thể thoát khỏi tay một Luyện Khí cao giới như Dương Thạc...

- Kẻ nào dám làm loạn trong Ngọc Mạt Lâu của ta!

Nhưng khi Huyền Ứng trảo sắp chạm vào người Hương Tuệ thì một tiếng quát lớn vang lên sau lưng Dương Thạc.

- Dám làm loạn ở Ngọc Mạt Lâu, không muốn sống nữa phải không? Thả Hương Tuệ cô nương ra, buông tay chịu trời ta còn có thể tha mạng cho người!

Năm nam tử tầm bốn năm mươi tuổi xuất hiện trong đại sảnh.

Năm người này dáng người cao lớn, trắng kiện, khí huyết mạnh mẽ, vượt xa Trình Tử Dương và Gia La Minh, là cường giả Võ Sư!

- Mau thả ra, buông tay chịu trời đi!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Năm người đến sau lưng Dương Thạc cùng xuất quyền, khí huyết cuộn cuộn ập tới!

Năm võ giả Võ Sư cùng ra tay, khí huyết đan xen, gần như khó chặt cả vùng không gian này, áp lực lớn đè xuống người Dương Thạc.

- Hừm? Lại có kẻ đến tìm cái chết sao?

Cảm nhận khí tức mạnh mẽ của năm người đó, Dương Thạc thậm chí không thềm quay lại, lạnh lùng nói.

- Tìm cái chết?

- Tiểu tử ăn nói mạnh mẽ lắm. Năm đó “Đông Sơn Ngũ Hổ” bọn ta cả hắc bạch đạo ở mười ba tỉnh nam bắc người còn ra đời đâu! Nay bọn ta là hộ vệ Ngọc Mạt Lâu, người dám đến đây làm loạn, đó chính là tự tìm đến cái chết!

- Muốn chết!

Đông Sơn Ngũ Hổ là hộ vệ Ngọc Mạt Lâu, tất cả đều là cường giả Võ Sư sơ giới. Ai cũng đã giết vô số người, một khi ra tay thì thân thể lập tức toả ra sát khí.

Quyền chưởng của năm người chớp mắt đã sắp đánh lên lưng Dương Thạc.

Grào! Grào! Grào! Grào! Grào!

Năm người Đông Sơn Ngũ Hổ hợp kích đánh ra âm thanh gần giống như Hổ Báo Lôi Âm. Dương Thạc cảm giác như có một con mãnh hổ vồ lên lưng hắn. Lưng hắn bỗng chốc lạnh toát.

Ngay cả cường giả Võ Sư đối diện với Ngũ Hổ hợp kích cũng sẽ bị đánh tan tành!

- Được rồi, cho người sống thêm một chút!

Khoảnh khắc ấy, ánh mắt lạnh băng của Dương Thạc liếc qua Hương Tuệ.

- Giết rằng vuốt Ngọc Mạt Lâu các người trước!

Huyền Ứng Đoạn Trảo nhanh chóng xoay đi đỡ lấy công kích của Đông Sơn Ngũ Hổ.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Tiếng nổ lớn vang lên.

- Sức mạnh lớn thật!

- Đây là vuốt của loài mãnh thú nào? Cứng thật!

Khi chưởng quyền chạm vào Huyền Ưng trảo, Đông Sơn Ngũ Hổ chỉ cảm giác như đánh lên một ngọn núi, mặt không khỏi biến sắc.

Một lần giao kích, Dương Thạc không hề suy suyển, còn Đông Sơn Ngũ Hổ thì phải chịu lực phản chấn cực lớn.

Cánh tay cả năm tê rần, lui sau đến ba bốn bước.

- Đông Sơn Ngũ Hổ, năm đó là thổ phỉ, giờ lại làm tay sai cho Ngọc Mạt Lâu, cũng là tiếp tay cho kẻ xấu! Đã vậy thì không thể giữ các người được, chết cả đi!

Ngay sau đó, chỉ thấy Huyền Ưng trảo trong tay Dương Thạc bỗng vươn ra đến bốn năm trượng, chớp mắt đã tóm lấy một trong năm người.

Rồi Huyền Ưng trảo bỗng xiết chặt, xương cốt của kẻ bị tóm kia chịu một áp lực cực lớn, kêu lên rằng rắc. Cảm nhận được sức mạnh ấy, vẻ mặt kẻ đó đầy kinh hãi, hai mắt trợn tròn, mồm há hốc...

Không đợi hấn phát ra tiếng gì, chỉ nghe “rắc rắc”, xương cốt toàn thân hấn vỡ vụn, thân thể bị bóp nát, từ trong mồm phun ra mảnh vụn nội tạng, sinh cơ hoàn toàn đoạn tuyệt@

- Thật ác!

- Thủ đoạn quá ác độc!

Thấy thế, bốn người còn lại sắc mặt đại biến. đọc truyện mới nhất tại .

- Giết hấn báo thù cho lão nhị!

Keng! Keng! Keng!

Đông Sơn Tứ Hổ lúc này không dám nhẹ tay nữa, đao kiếm sắc nhọn mang theo người cùng vung lên, lao tới tấn công Dương Thạc.

Dương Thạc mặt không chút biểu cảm dùng Huyền Ưng trảo đỡ công kích của một người. Lưỡi đao sắc bén trong tay hấn bị Huyền Ưng trảo vụn thành đồng sắt vụn. Ngay sau đó, Huyền Ưng trảo tóm lên ngực hấn bóp mạnh, hấn há mồm phun ra một ngụm máu lẫn mảnh vụn nội tạng. Sắc mặt nhanh chóng trắng bệch, không còn chút sinh cơ nào nữa.

Từ trong thân thể Dương Thạc loé lên bạch quang, một nhân ảnh mang theo Thái Dương Chân Hoả trắng lao ra xung kích ba người còn lại.

Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu!

Toàn thân ba người này, cả quần áo, bề mặt da, đến vũ khí trên người đều mang một tầng Thái Dương Chân Hoả màu trắng.

Thái Dương Chân Hoả thiêu đốt, ba người không ngừng giãy giụa, kêu gào thảm thiết. Giãy giụa được mấy cái thì không phát ra âm thanh nào nữa, cả người biến thành một đồng tro bụi...

Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu, giết liền ba cường giả Võ Sư!

Sau khi giết năm người đó, Thuần Dương Kim Thân không trở về cơ thể Dương Thạc mà không ngừng bay lượn trong Ngọc Mạt Lâu.

Thuần Dương Kim Thân đem theo Thái Dương Chân Hoả chạm tới bàn ghế, bình phong, cầu thang Ngọc Mạt Lâu thiêu rụi hết mọi thứ. Chỉ trong một thời gian ngắn mà cả Ngọc Mạt Lâu náo loạn, ngay đỉnh lầu cũng đổ xuống, mái ngói rơi rào rào. Dương Thạc trong lúc nổi điên đã thực sự muốn thiêu rụi thiên hạ đệ nhất lâu!

167. Chương 167: Giết Trước Mặt Người!

Vô Tận Thần Công

Chương 167: Giết trước mặt người!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Rút lui!

- Lui! Lui!

Từ khi Dương Thạc động hủ là những khách nhân dưới tầng một Ngọc Mạt Lâu đã rút ra ngoài từ lâu rồi.

Giờ Dương Thạc giơ tay là giết bốn năm hộ vệ Võ Sư của Ngọc Mạt Lâu, Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu, trong âm thanh chói tai dường như muốn thiêu rụi cả Ngọc Mạt Lâu. Trong tình huống này Càn Minh Vũ cũng không muốn ở lâu trong Ngọc Mạt Lâu, kéo Đại Lâm Nhi vội vàng rút ra ngoài.

Thị vệ theo sát Càn Minh Vũ cũng nhanh chóng rút lui.

Chuyện không liên quan đến mình thì tránh xa, Dương Thạc ra tay rõ ràng là có mâu thuẫn khó giải quyết với Ngọc Mạt Lâu, thị vệ Càn Minh Vũ không được phân phó đương nhiên sẽ không can thiệp.

Uỳnh uỳnh!

Một tiếng nổ vang lên, cả tầng hai Ngọc Mạt Lâu gần như sụp xuống.

Chính giữa đại sảnh tầng một, Dương Thạc vẫn đứng đó, tay trái xiết cổ Hương Tuệ.

Cho dù Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu, ý niệm của hắn rời khỏi nhục thể để không chế Thuần Dương Kim Thân, nhưng Hương Tuệ vẫn không thể thoát khỏi tay hắn.

Diệt! Diệt! Diệt!

Thuần Dương Kim Thân đem theo Thái Dương Chân Hỏa không ngừng bay khắp nơi. Trước sự xung kích của dthc, Ngọc Mạt Lâu gần như đã bị thiêu rụi.

- Dương Thạc, còn không dừng tay?

Đúng lúc ấy, một giọng quát trong mà lạnh lẽo vang lên.

Giọng quát này vang vọng trong không gian tựa như tiếng sư tử gầm trong phật môn.

- Dương Thạc, lần này là Ngọc Mạt Lâu bọn ta không đứng. Dương Hoạch không hề bị bán cho kỹ quán, Dương Tuệ lừa người, người giận dữ thiêu rụi Ngọc Mạt Lâu, giết hộ vệ của bọn ta, đây cũng là do nàng ta tự làm tự chịu. Nhưng người đã thiêu rụi phòng của Ngọc Mạt Lâu, giết hộ vệ Ngọc Mạt Lâu vẫn chưa hả giận hay sao? Còn muốn huỷ cả căn cơ Ngọc Mạt Lâu?

Giọng nói của nữ tử này âm trầm, một loạt câu nói vọng ra tạo thành sóng âm cuộn cuộn như thực chất ập về phía Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc.

Phùng phùng!

Thái Dương Chân Hỏa trên Thuần Dương Kim Thân bùng cháy thiêu đốt toàn bộ sóng âm.

- Còn không dừng tay!

- Dừng tay!

Ting!

Sóng âm bị thiêu rụi, giọng quát của nữ tử ấy lại vang lên.

Tiếng đàn trong vút vang lên ngay sau đó.

Tiếng đàn vang lên, một đạo sóng âm mạnh mẽ đến cực điểm lan toả, không đợi Thái Dương Chân Hoả thiêu đốt thì sóng âm đã kích trúng Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc.

Phùng phùng!

Bị đánh trúng, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc rung lên, Thái Dương Chân Hoả tiêu tán.

Thậm chí dưới ảnh hưởng của sóng âm, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc không ngừng lắc lư bất định, dường như sắp biến mất.

- Nguy rồi!

Dương Thạc giật mình.

Chỉ một tiếng đàn mà suýt chút nữa đánh tan Thái Dương Chân Hoả ủa Thuần Dương Kim Thân.

Nếu Thuần Dương Kim Thân bị đánh tan, ý niệm của Dương Thạc sẽ bay tron hư không, không có bất cứ chỗ bám víu nào. Chỉ cần nữ tử kia đánh một tiếng đàn nữa tấn công thì ý niệm của Dương Thạc sẽ hoàn toàn biến mất. Lúc đó, dù Dương Thạc không chết thì không còn ý niệm nữa cũng biến thành thăng ngốc ngu ngơ.

Suy nghĩ trong chớp nhoáng, Dương Thạc không dám để Thuần Dương Kim Thân bay trong hư không nữa mà thu về nhục thân.

Sau đó Dương Thạc mở mắt ra. So với sự cuồng bạo lúc trước, ánh mắt hắn lúc này đã bình tĩnh hơn.

- Tiểu Hoạch không bị đưa đến kỹ quán chịu kẻ khác lăng nhục? Người có tên Hương Tuệ này chỉ gạt ta?

Trong đầu nhớ lại dáng vẻ kiêu ngạo của Hương Tuệ lúc trước, Dương Thạc bỗng hiểu ra chút ít.

Ngọc Mạt Lâu được mệnh danh là “thiên hạ đệ nhất lâu”, sao có thể có quan hệ với các kỹ quán nhỏ bé nơi quê mùa? Dù người trong Ngọc Mạt Lâu tư chất kém cỏi thì cũng chỉ được đưa đi làm thị nữ trong các nhà quyền cao chức trọng...

Những lời vừa rồi của Hương Tuệ rõ ràng là để chọc giận mình!

Nhưng đáng tiếc Hương Tuệ không thể ngờ Dương Thạc bị chọc gận lại đại phát cuồng tính như vậy, không nghĩ gì mà muốn thiêu rụi cả Ngọc Mạt Lâu bồi táng cho Tiểu Hoạch.

Nghĩ vậy, Dương Thạc cũng thầm thở phào, hắn không hề nghi ngờ lời nói của nữ tử vừa đến kia, ít nhất thì Tiểu Hoạch không bị nguy hiểm.

Phù...

Đúng lúc ấy thì phía trước Dương Thạc, một thân ảnh chậm rãi đáp xuống.

Một thân thanh y, thanh tao, nhã nhặn vô cùng. Chỉ riêng về tướng mạo thì Tiểu Hoạch e là không thể sánh bằng. Khi nhìn thấy nàng, Dương Thạc bất giác thất thần.

Người nữ tử này ôm một cây cổ cầm chín dây màu tía đỏ. Rõ ràng tiếng đàn gần như đánh tan Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc chính là phát ra từ cây cổ cầm này.

Ngọc Mạt Lâu chủ, Tô Thanh Như!

Là siêu cấp cường giả Đại Tông Sư mới hơn hai mươi tuổi, năm đó là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ của Thiên Âm Môn!

- Dương Thạc, việc hôm nay là lỗi của Ngọc Mạt Lâu ta, ta không tính toán với ngươi, mong ngươi cũng đừng được đăng chân lên đẳng đầu. Thả Hương Tuệ ra, rời khỏi đây đi!

Tô Thanh Như lạnh lùng nhìn Dương Thạc, cảm hơi hướng lên, nói.

- Ngươi là Ngọc Mạt Lâu chủ, Tô Thanh Như, tỷ tỷ của Tô Quân Ninh?

Đối mặt với cao thủ Thiên Âm Môn Đại Tông Sư này, Dương Thạc không hề sợ hãi.

- Tô cô nương, người đã nói Tiểu Hoạch không bị bán đi vậy Dương mỗ muốn hỏi, rốt cuộc bây giờ Tiểu Hoạch đang ở đâu? Có phải ở Ngọc Mạt Lâu? Nếu có mong Tô cô nương cho Dương mỗ chuộc Tiểu Hoạch ra. Hồi đó Trình phu nhân bán Tiểu Hoạch giá bao nhiêu ta sẽ chuộc gấp mười!

Dương Thạc nhìn thẳng vào Tô Thanh Như, trầm giọng nói.

- Hồi đó Tiểu Hoạch không bị bán và Ngọc Mạt Lâu, giờ cũng không thể để người chuộc ra. Còn Tiểu Hoạch hiện nay ở đâu thì người không cần biết.

Tô Thanh Như không thèm nhìn Dương Thạc, kiêu ngạo nói.

- Không phải bán vào đây?

Dương Thạc sững người, lông mày chau lại.

- Được rồi, không cần nói nhiều, mau thả Hương Tuệ ra rồi rời khỏi đây đi!

Không đợi Dương Thạc nói gì thêm, Tô Thanh Như lạnh lùng nói, một tay phất lên, một luồng sức mạnh hùng hồn đánh lên người Dương Thạc. Dưới tác động đó, người Dương Thạc rung lên, tay trái bỗng bông Hương Tuệ ra, người thối lui hai bước, cố gắng giữ thăng bằng.

- Cứ thế mà muốn ta rời đi?

Tay trái bắt giác buông Hương Tuệ, Dương Thạc nhú mày, rồi tay phải rung lên, năm ngón Huyền Ứng Đoạn Trảo mở ra, rắc một cái lại tóm lấy Hương Tuệ.

- Tô Thanh Như cô nương, nếu Tiểu Hoạch đã bình an vô sự thì Dương mỗ cũng không muốn trở mặt gì với Ngọc Mạt Lâu. Chuyện hôm nay ta có thể không truy cứu. Nhưng Hương Tuệ nói mà không suy nghĩ, sỉ nhục Tiểu Hoạch, hôm nay không giết ả ta, Dương mỗ khó lòng nguôi giận!

Cùng với lời nói, Huyền Ứng Đoạn Trảo dùng lực mạnh hơn định bóp nát Hương Tuệ!

Tiểu Hoạch chính là điểm yếu của Dương Thạc, động vào chỉ có chết!

Dù chỉ là sự sỉ nhục trên lời nói nhưng Dương Thạc tuyệt đối không cho phép. Bất luận là ai, bất luận thân phận gì, thực lực thế nào, phạm là những kẻ dám bất kính với Tiểu Hoạch, Dương Thạc sẽ tìm đến tận chân trời góc bể để giết kẻ đó!

- Dừng tay!

Đúng lúc đó, sắc mặt Tô Thanh Như ngưng đọng, quát lên.

- Hương Tuệ là người của Ngọc Mạt Lâu, phạm phải lỗi gì Tô Thanh Như ta sẽ xử trí, chưa đến lượt người quản giáo. Mau thả muội ấy ra, giờ nếu người rời khỏi đây, nể mặt Tiểu Hoạch ta sẽ không so đo với người.

Vừa nói Tô Thanh Như vừa gãy cây cổ cầm. Tiếng đàn trầm thấp vang lên một làn sóng âm bỗng bao trùm toàn thân Dương Thạc. Hắn chỉ cảm thấy toàn thân như tê dại, căn bản không thể dùng thêm chút sức nào, muốn giết Hương Tuệ là vô cùng khó khăn.

Khi Dương Thạc định giết Hương Tuệ thì sắc mặt nàng ta đã đại biến. Nàng ta không thể ngờ mình chỉ nói vài câu mà gây nên họa sát thân thế này...

- Đại tiểu thư!

Bị Huyền Ứng Đoạn Trảo của Dương Thạc tóm chặt, Hương Tuệ toát mồ hôi lạnh, khi Tô Thanh Như dùng tiếng đàn ngăn cản Dương Thạc giết Hương Tuệ thì nàng ta cảm giác như chết đuối vớ được cọc, một chút hỷ sắc đã hiện lên trên mặt.

- Hửm? Tô Thanh Như, người muốn bảo vệ ả ta?

Sắc mặt Dương Thạc tối sầm lại.

- Ả đã phạm phải điểm chí mạng của ta, không giết ả thì tâm cảnh ta sẽ bị ảnh hưởng, khó lòng thoải mái, sau này tu luyện sẽ bị ảnh hưởng...Giờ ả bắt buộc phải chết. Đừng nói Tô Thanh Như người, ngay Thượng Cổ Thần Vương đích thân tới cũng không thể ngăn ta được!

Dương Thạc hét lên.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Ngay sau đó, Dương Thạc nghiêng rằng, toàn thân dụng lực, 648 âm dương khiêu cùng phát ra tiếng, chớp mắt sức mạnh của hắn đã tăng lên bốn năm phần. Tiếng đàn của Tô Thanh Như không thể trói buộc hắn được nữa.

Rắc! Rắc!

Thân thể Dương Thạc chậm chậm hoạt động được.

- Tam Thiên Âm Tư của ta cũng không trói được ngươi sao?

Tô Thanh Như nhíu mày, rồi lại gảy đàn, tiếng đàn vang lên, sức mạnh trói buộc tăng lên vài phần.

Ầm! Ầm!

Đúng lúc ấy, Huyền Ứng Đoạn Trảo trên tay phải Dương Thạc, mấy trăm huyết khiêu Thượng Cổ Huyền Ứng đột nhiên cộng hưởng.

Dường như có một con Thượng Cổ Huyền Ứng bay ra.

Hai cánh giang rộng vô mạnh, Tam Thiên Âm Tư của Tô Thanh Như bị đánh tan tành, không thể trói buộc được Dương Thạc nữa.

- Chính là lúc này!

- Chết!

Thoát khỏi trói buộc, toàn bộ sức mạnh trở về với cơ thể, Dương Thạc dụng lực tay phải, năm ngón khép lại, bùm một tiếng, thân thể Hương Tuệ lập tức xương cốt nát vụn, toàn thân thành một đồng thịt bầy nhầy.

Cùng lúc với khi sinh cơ không còn nữa, trên gương mặt Hương Tuệ là sự không thể tin nổi.

Bóp nát một thị nữ trước mặt cao thủ Đại Tông Sư Tô Thanh Như!

168. Chương 168: Không Đàn Áp Được Ta Đâu!

Vô Tận Thần Công

Chương 168: Không đàn áp được ta đâu!

Nguồn: Vipvanda

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Uỳnh!

Một trảo bóp nát Hương Tuệ, Dương Thạc không hề dừng lại mà ném thân thể Hương Tuệ xuống đất.

Bịch!

Nhục thể của Hương Tuệ rơi xuống sàn tầng một Ngọc Mạt Lâu, máu thị bắn tung toé, cái đầu rơi xuống đất vỡ ra bắn tung toé chất dịch trắng lẫn đỏ, cảnh tượng thật quá kinh khủng. Cả cơ thể không còn gì nguyên vẹn nữa.

Phùng!

Sau đó Thái Dương Chân Hoả trên người Dương Thạc đột nhiên bùng cháy, thiêu rụi toàn bộ thân thể be bét của Hương Tuệ, chỉ còn lại một đống tro tàn.

Thái Dương Chân Hoả phát động, đừng nói nhục thể của Hương Tuệ bị thiêu huỷ hoàn toàn, ngay bí thuật mà nàng ta biết, ý niệm thần hồn có thể rời khỏi nhục thể cũng bị thiêu đốt sạch sẽ, trên thế gian này sẽ không còn chút dấu tích của nàng ta nữa.

Xong xuôi mọi việc Dương Thạc mới cảm thấy được sự ức chế được giải phóng, tâm cảnh được thông suốt hoàn toàn!

- Người...

Thấy Dương Thạc phá vỡ bí pháp Tam Thiên Âm Tơ, lại còn ngay trước mặt mình giết chết Hương Tuệ, ngay thi thể toàn vẹn cũng không giữ lại, thủ toàn tàn độc vô cùng, Tô Thanh Như sắc mặt đại biến.

Giữa hàng lông mày Tô Thanh Như hiện lên nộ ý.

- Dương Thạc, ta nể tình Tiểu Hoạch không tính toán với ngươi, nhưng ngươi lại được đằng chân lân đằng đầu. Lẽ nào ngươi tưởng Ngọc Mạt Lâu, Thiên Âm Môn ta không có người sao?

Tô Thanh Như quát lên.

Gãy dần một cái, cây cổ cầm trong lòng Tô Thanh Như phát ra một làn sóng âm mạnh mẽ đến cực điểm, chớp mắt đã bay đi mười mấy trượng tới trước mặt Dương Thạc.

Dương Thạc chỉ cảm thấy một luồng áp lực hùng hồn bao trùm lấy mình, dường như một ngọn núi cao hàng trăm trượng đang áp xuống. Trước áp lực ấy, người Dương Thạc cong lại, suýt nữa đã quỵ xuống, cánh tay chống dưới đất nên không bị nằm xuống.

Sau lưng hắn không ngừng tuôn mồ hôi lạnh.

- Đây là...bí pháp gì? Áp lực thật lớn! Cường giả Đại Tông Sư quả nhiên không tầm thường...

Dương Thạc vô cùng kinh ngạc, Tô Thanh Như chỉ một chiêu đã chấn áp được hắn khiến hắn hoàn toàn không có khả năng phản kháng. Uy thế của cường giả Đại Tông Sư quả nhiên đáng sợ!

Rốt cuộc thì Dương Thạc vẫn chưa phải là Võ Sư.

Võ Sư, Võ Tôn, Đại Tông Sư, cách đến hai ba đẳng cấp.

Tô Thanh Như muốn đối phó với Dương Thạc thì cũng giống như Dương Thạc đối phó với những người mới gia nhập võ đạo vậy, hoàn toàn áp đảo

- Thiên Đạo Thần Âm Quyết?

Đúng lúc ấy, từ bên ngoài Ngọc Mạt Lâu có người kinh ngạc kêu lên.

Chính là Đại Châu Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ.

- Là Thiên Đạo Thần Âm Quyết! Dương huynh đệ, ngươi có thể khiến Tô cô nương thi triển Thiên Đạo Thần Âm Quyết là đã có thể tự hào rồi. Đây chính là môn võ học được Đạo Hoàng Tôn Vi, tổ sư của Thiên Âm Môn sáng tạo ra vạn năm trước. Yêu đạo vạn năm trước suy yếu, nhân đạo quật khởi, Tôn Vi thuận ứng thiên đạo, sáng tạo ra Thiên Đạo Thần Âm Quyết muốn thống nhất thiên hạ, xây dựng nền văn minh con người. Đáng tiếc Nhân Hoàng diện hạ sáng tạo ra Nhân Hoàng Tam Quyết nghịch chuyển đại thế, đoạt được thiên hạ, xây dựng nên Đại Hạ Triều, có được nền văn minh con người hàng vạn năm nay..

- Thiên Đạo Thần Âm Quyết coi như cùng đẳng cấp với những tuyệt thế thần công như Nhân Hoàng Tam Quyết, Cửu Âm Cửu Dương Huyền Công. Đáng tiếc khó lòng địch lại được Nhân Hoàng Tam Quyết hợp tu, và Cửu Âm Cửu Dương lưỡng đại huyền công hợp tu.

Càn Minh Vũ ở ngoài Ngọc Mạt Lâu, tay khê đưng đưa quạt, nói lai lịch của Thiên Đạo Thần Âm Quyết.

Vạn năm trước, Đạo Hoàng sáng tạo ra?

Vạn năm trước là khi yêu đạo suy yếu, nhân đạo quạt khởi!

Là khởi điểm của văn minh con người!

Đó là thời kỳ gần với Thượng Cổ, thực sự là quá xa vời!

Thiên Đạo Thần Âm Quyết, Nhân Hoàng Tam Quyết, Cửu Âm Cửu Dương Huyền Công đều là tuyệt thế bí điển được lưu truyền lại từ thời đại đó.

- Càn Minh Vũ, người cũng có kiến thức đấy!

Tô Thanh Như hừ lạnh.

- Không sai, đúng là Thiên Đạo Thần Âm Quyết không thể sánh với Nhân Đạo Tam Quyết, nhưng đáng tiếc Nhân Đạo Tam Quyết truyền đến bây giờ chỉ còn Nhân Hoàng Phiến Thiên Quyết của hoàng tộc Đại Châu người. Hai bộ còn lại không biết tông tích. Chỉ với Nhân Hoàng Phiến Thiên Quyết thì không thể chống đỡ được đại đạo!

- Nghe nói hoàng huynh người Càn Minh đã đến Huyền Vũ Sơn, muốn tìm Nhân Hoàng Chấn Thiên Quyết để nhiếp phục thiên hạ, duy trì sự thống trị của Đại Châu? Đáng tiếc tám nghìn năm trước Nhân Hoàng Tam Quyết đã biến mất, Càn gia người có được Nhân Hoàng Phiến Thiên Quyết đã là may mắn lắm rồi, đủ để duy trì khí vận trăm năm cho Đại Châu. Muốn có Nhân Hoàng Chấn Thiên Quyết thì đúng là nằm mơ giữa ba ngày. Thiên đạo đại thế đã không còn ở phía Càn gia các người lâu rồi!

Giọng nói trầm thấp của Tô Thanh Như vang lên.

Thiên đạo đại thế không còn ở phía Càn gia nữa?

Lời nói này có nghĩa là Tô Thanh Như đã trở mặt hoàn toàn với Càn gia!

Trước đó tuy Thiên Âm Môn ủng hộ Trấn Quốc Công Dương Thiên, nhưng dù sao cũng là âm thầm chứ không công khai.

Dù là Dương Mặc bao vây tấn công Nam Lâm Tự cũng phải chịu áp lực từ bên trên, khó lòng thoải mái mà làm.

Nay những lời nói của Tô Thanh Như đã chỉ rõ muốn đoạt thiên hạ của Đại Châu, tấm màn cuối cùng cũng đã kéo xuống.

Những lời ấy được nói ra, đến Càn Minh Vũ sắc mặt cũng thay đổi.

- Hừ, Tô Thanh Như, hoàng huynh ta đi tìm Nhân Hoàng Chấn Thiên Quyết là mơ giữa ban ngày. Còn Trấn Quốc Công không phải cũng đến thập vạn đại sơn để tìm di mạch của Đại Lâm Tự, mong muốn có Bát Bách La Hán Công đó sao?

- Hoàng huynh ta không tìm được Nhân Hoàng Chấn Thiên Quyết thì sao? Chỉ cần Trấn Quốc Công không có La Hán Công, không dựng lên được một đội quân bách chiến bách thắng thì khó lòng đoạt được thiên hạ Đại Châu ta!

Càn Minh Vũ trầm giọng nói.

Càn Minh Vũ và Tô Thanh Như luận thiên hạ đại thế, Dương Thạc nghe tuy không kinh hãi nhưng cũng chấn kinh vô cùng.

Phụ thân hắn quả nhiên đến thập vạn đại sơn tìm Bát Bách La Hán Công.

Là đương kim hoàng đế Đại Châu, Càn Minh Vũ lại không ở kinh thành mà đến Huyền Vũ Sơn tìm bộ Nhân Hoàng Chấn Thiên Quyết thuộc Nhân Hoàng Tam Quyết, muốn dùng nó chấn áp “phản tặc” Trấn Quốc Công, duy trì sự thống trị của Đại Châu.

Cuộc chiến tranh giành thiên hạ đại thế sớm đã bắt đầu!

Dương Mặc bao vây tấn công Nam Lâm Tự chẳng qua chỉ là một bước trong đó.

Dương Thiên vào thập vạn đại sơn tìm Bát Bách La Hán Công, hoàng đế Đại Châu Càn Minh Chân tìm Nhân Hoàng Chấn Thiên Quyết, đó chính là bước đi quan trọng sẽ ảnh hưởng đến thiên hạ đại thế!

- Càn Minh Vũ, hôm nay ta không nói nhiều với ngươi.

Tô Thanh Như không tranh luận tiếp với Càn Minh Vũ mà nhìn sang Dương Thạc.

- Dương Thạc ngươi đã giết người của Thiên Âm Môn trước mặt ta, ta cũng không tính toán với ngươi. Nhưng có việc này ta phải làm rõ với ngươi. Hẳn là ngươi đã cảm nhận uy thế của Thiên Đạo Thần Âm Quyết rồi. Ta có thể cho ngươi biết, Dương Hoạch hiện nay là môn đệ của Thiên Âm Môn, đang tu luyện Thiên Đạo Thần Âm Quyết!

- Dương Hoạch là kỳ tài nghìn năm mới gặp được của Thiên Âm Môn. Tu luyện Thiên Đạo Thần Âm Quyết một năm đã là Võ Sư. Tương lai khi muội ấy tu luyện thành bộ công pháp này sẽ thật sự nắm được thiên hạ đại thế. Đến lúc đó trợ giúp Trần Quốc Công đoạt thiên hạ, dựng lên vương triều không phải việc khó!

Giọng nói của Tô Thanh Như lạnh lùng vang lên.

- Thâu tóm thiên hạ là một ván cờ lớn. Dương Hoạch chính là người có tư cách tham gia đánh cờ. Còn ngươi, ngay tư cách cầm cờ cũng không có. Giờ chẳng qua chỉ là một quân cờ mà thôi. Hơn nữa còn là loại vô dụng! Ngươi còn lâu mới có khả năng làm loạn cục thế của bàn cờ, ngươi tưởng mình xứng với Dương Hoạch sao?

Ánh mắt Tô Thanh Như nhìn Dương Thạc đầy vẻ coi thường.

- Hôm nay ta không giết ngươi là nể mặt Dương Hoạch. Mong Lâm Phi ngươi tự hiểu, sau này đừng làm phiền Dương Hoạch nữa. Ngươi vốn được định sẵn không xứng với muội ấy!

Từng câu từng chữ của Tô Thanh Như tựa từng nhát chùy giáng mạnh vào tim Dương Thạc.

- Tiểu Hoạch...là người nắm giữ thiên hạ đại thế? Còn ta chỉ là một quân cờ vô dụng trong bàn cờ thâu tóm thiên hạ? Ta...định sẵn không xứng với Tiểu Hoạch?

Dương Thạc không kiềm được run lên, ánh mắt đầy vẻ hoang mang.

Nhưng ngay sau đó hắn bỗng sực tỉnh.

- Thiên đạo đại thế? Lẽ nào thiên đạo đại thế là định luật không thể thay đổi sao? Vạn năm trước không phải Nhân Hoàng đã dùng Nhân Hoàng Tam Quyết đoạt được thiên hạ khỏi tay Đạo Hoàng đó sao? Thế gian này có gì là không thể? Một quân cờ vô dụng chưa chắc đã không thể gây rối loạn thế cờ.

- Ta từ kẻ vô dụng trở thành đệ nhất nhân võ cử Đại Châu, cái thiên đạo đại thế mơ hồ đó không đàn áp được ta đâu!

- Không thể!

- Không thể....

Dương Thạc gầm lên.

Uỳnh uỳnh!

Trong tiếng gầm đó, Thiên Đạo Thần Âm Quyết của Tô Thanh Như bị chấn động, dường như có dấu hiệu tuột khỏi Dương Thạc.

Rắc rắc!

Ngay sau đó, Dương Thạc bị Thiên Đạo Thần Âm Quyết chấn áp, Thuần Dương Kim Thân trong cơ thể cuộn lên, huyết khiếu phát ra tiếng động, xương cốt phát ra tiếng răng rắc. Uỳnh một tiếng, Huyền Ung trảo đập xuống đất, Dương Thạc đang ở tư thế nửa quỳ, nghiêng răng cố gắng đứng dậy.

- Tuyệt! Tuyệt! Tuyệt!

Thấy Dương Thạc không chịu khuất phục, Càn Minh Vũ kêu liên mấy tiếng tuyệt!

- Dương huynh đệ nói đúng, thiên đạo đại thể chưa chắc đã không thể nghịch chuyển, năm đó Nhân Hoàng có thể nghịch chuyển thiên đạo, giành được thiên hạ. Trăm năm trước tổ tiên Càn gia ta đoạt được thiên cơ, xây dựng lên hoàng triều Đại Châu. Nay thiên đạo đại thể mà người nói có thể đàn áp ta sao? Dương huynh đệ muốn chống lại thiên đạo, bản vương sẽ giúp một tay!

- Tô Thanh Như, người dùng yêu ngôn mê hoặc chúng nhân, ý đồ mưu phản, nay bản vương hạ lệnh, trừ bỏ Ngọc Mạt Lâu, bắt lấy yêu nhân người, để xem người làm thế nào đoạt được thiên hạ Đại Châu ta?

- Phiên Thiên Ấn! Lật! Lật! Lật!

Càn Minh Vũ thét lên, một tay giương cao, một luồng đại thể cuộn cuộn bùng nổ, lao thẳng về phía Thiên Đạo Thần Âm của Tô Thanh Như.

Đại Châu Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ đã ra tay!

169. Chương 169: Tiên Sư Đạo, Giáng Long Phục Hổ!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 169: Tiên Sư Đạo, Giáng Long Phục Hổ!

Lật! Lật! Lật!

Càn Minh Vũ đánh ra Phiên Thiên Ấn nhằm thẳng vào Thiên Đạo Thần Âm Bí Pháp. Âm thanh uỳnh uỳnh nổ vang không ngớt, Thiên Đạo Thần Âm Bí Pháp của Tô Thanh Như bị khuấy lên rối loạn, căn bản không thể duy trì nổi.

Cùng lúc với Thiên Đạo Thần Âm Bí Pháp bị rối loạn, áp lực bên Dương Thạc cũng giảm bớt.

- Ứng kích!

Huyền Ứng Đoạn Trảo của Dương Thạc vung lên tung ra một Ứng kích!

Kéc!

Âm thanh giống như tiếng kêu của Thượng Cổ Huyền Ứng vang lên, khí thế mạnh mẽ từ Huyền Ứng Đoạn Trảo đánh tan tành Thiên Đạo Thần Âm Bí Pháp của Tô Thanh Như.

Dương Thạc chỉ cảm thấy quanh người được thả lỏng, giống như ngọn núi đè nặng lên người mình bỗng nhiên biến mất vậy. Hắn đứng bật dậy, toàn thân được tự do hoàn toàn.

- Thiên Đạo Thần Âm Bí Pháp tuy mạnh, nắm được thiên đạo đại thể nhưng nói cho cùng cũng chỉ là một bộ công pháp mà Đạo Hoàng sáng tạo từ vạn năm trước rồi. Còn Huyền Ứng Đoạn Trảo của ta là di vật— của Thượng Cổ Huyền Ứng, lịch sử còn lâu đời hơn Đạo Hoàng, đủ để phá vỡ Thiên Đạo Thần Âm! Hơn nữa Thuần Dương Công mà ta tu luyện thoát thai từ Cửu Dương Huyền Công, là thần công bí điển cùng cấp với Thiên Đạo Thần Âm Công, Thiên Đạo Thần Âm sao có thể áp chế hoàn toàn được ta?

Thoát khỏi sự kìm kẹp của Thiên Đạo Thần Âm, Dương Thạc nhanh chóng lùi về sau.

Lùi liền mấy chục bước, khoảng cách mười mấy trượng, uỳnh một tiếng đâm vỡ bức vách của Ngọc Mạt Lâu, thoát ra ngoài, Dương Thạc thở phào.

Cùng lúc ấy, trong đầu hắn hiện ra một suy nghĩ.

Thiên Đạo Thần Âm của Tô Thanh không thể trấn áp hoàn toàn Dương Thạc, hắn biết không phải thiên phú của mình cao siêu, mà chỉ vì công pháp mà hắn tu luyện là Thuần Dương Đồng Công và vũ khí trong tay là Thượng Cổ Huyền Ứng Đoạn Trảo!

Thuần Dương Đồng Công thoát thai từ Cửu Dương Huyền Công, cũng là thần công bí điển cực mạnh, Thiên Đạo Thần Âm sao có thể áp chế hoàn toàn được?

Thượng Cổ Huyền Ung Đoạn Trảo là chí bảo được lưu truyền từ vạn năm trước, phá vỡ được Thiên Đạo Thần Âm cũng là bình thường.

Đương nhiên, Dương Thạc cũng biết mình nắm chuẩn cơ hội thoát được khỏi Thiên Đạo Thần Âm không có nghĩa hẳn có khả năng đấu lại được Tô Thanh Như với cảnh giới Đại Tông Sư.

Tu vi của Tô Thanh Như có thể trực tiếp áp chế hẳn!

Cũng chính vì vậy khi thoát khỏi sự kìm kẹp của Thiên Đạo Thần Âm là hẳn rút ra khỏi Ngọc Mạt Lâu, còn Tô Thanh Như thì để Càn Minh Vũ đối phó.

Đúng như Dương Thạc nghĩ, Càn Minh Vũ vừa ra tay đã thể hiện tu vi tầng thứ Vô Tôn. Tuy còn kém cảnh giới Đại Tông Sư của Tô Thanh Như rất xa, nhưng với Nhân Hoàng Phiên Thiên Quyết Chân Khí thúc động Phiên Thiên Ấn, cũng cường hãn vô cùng, thậm chí đủ để tạo sức uy hiếp cho Tô Thanh Như.

- Vô Tôn? Không ngờ Phụ Chính Vương người tuổi này đã tu luyện đến được Vô Tôn. So với người, vị đệ nhất nhân thế hệ trẻ Đại Châu năm năm trước, Dương Mặc, đúng là phế vật!

Cảm nhận được thực lực của Càn Minh Vũ, Tô Thanh Như không khỏi chau mày.

- Tô Thanh Như, người cũng không cần khen ngợi bản vương. Tỷ muội Tô gia người có ai là không có thiên phú hơn bản vương? Đừng nhiều lời, tiếp Phiên Thiên Ấn của bản vương đi!

Càn Minh Vũ hét lớn, cánh tay lật một cái, chân khí toàn thân ngưng tụ thành một cái đại ấn giống như thực chất trên bàn tay.

Hắn giơ cánh tay lên, đại ấn bay thẳng về phía Tô Thanh Như!

Ầm! Ầm! Ầm!

Mỗi lần cuộn trào là lại một đợt tiếng nổ đinh tai.

Phiên Thiên Ấn được Càn Minh Vũ thi triển, phạm là cường giả dưới tầng thứ Vô Tôn, khi trúng đòn e là lập tức xương cốt gãy lìa, máu thịt nát vụn, giống như bị một ngọn núi lớn đè lên vậy.

Thế nhưng lần này đối thủ của hắn là Tô Thanh Như!

- Hừ, Càn Minh Vũ, Phiên Thiên Ấn của người không làm gì được ta đâu!

Miệng nói, Tô Thanh Như gảy cây cổ cầm trong lòng.

Mỗi lần Phiên Thiên Ấn cuộn lên là Tô Thanh Như lại gảy một lần, một luồng sóng âm giống như thực chất đánh thẳng lên Phiên Thiên Ấn của Càn Minh Vũ.

Liên tục như vậy, Phiên Thiên Ấn chưa kịp tới trước mặt Tô Thanh Như thì đã bị tiêu tán.

- Người muốn niêm phong Ngọc Mạt Lâu bắt giữ ta trong kinh thành Đại Châu? Ta cũng đang muốn bắt người đây. Càn Minh Chân đến Huyền Vũ Sơn tìm Nhân Hoàng Chấn Thiên Quyết, ở kinh thành này có mỗi người toạ chấn. Bắt được người, kinh thành Đại Châu sẽ đại loạn, chính vụ khó lòng giải quyết, không ai sắp xếp người bảo vệ thành...Trần Quốc Công chỉ cần khuyên hàng được Lưu Ngự Thanh, thống lĩnh ngự lâm quân là kinh thành Đại Châu sẽ nằm gọn trong tay! Đến lúc đó, quần thần Đại Châu cũng chỉ còn cách ủng hộ Trần Quốc Công, Càn gia người sẽ không thể gượng dậy nổi nữa!

Vừa nói, thân hình Tô Thanh Như khẽ động, động tác phiêu dật đến cực điểm, chớp mắt đã đến trước mặt Càn Minh Vũ.

Uỳnh!

Gảy một dây đàn, Thiên Đạo Thần Âm lại được thi triển, đè nặng lên Càn Minh Vũ. truyện copy từ

Một cánh tay giống như đao sắp tóm được Càn Minh Vũ.

- Yêu nghiệt đại nghịch bắt đạo dám ra tay với Đại Châu Phụ Chính Vương sao?

Nhưng khi Tô Thanh Như sắp tóm được Càn Minh Vũ thì một tiếng quát vang lên.

Một luồng khí tức sắc bén nhanh như chớp tấn công phía sau Tô Thanh Như. Nếu Tô Thanh Như cố tình cứ tấn công Càn Minh Vũ, bị luồng khí tức kia đánh trúng thì e là sẽ trọng thương. Cao thủ Đại Châu vô số, đến lúc đó Tô Thanh Như có muốn chạy cũng khó hơn lên trời.

- Diên Hồng chi đạo? Tiên Sư Đạo Âu Hồng? Ta đã biết chó ăn của Đại Châu người nhất định sẽ ở quanh đây bảo vệ Càn Minh Vũ mà.

Không thể tiếp tục tấn công Càn Minh Vũ, Tô Thanh Như quay người, đối mặt với luồng khí tức đó, gây một dây đàn. Làn sóng âm bắn ra đánh tan luồng khí tức đó.

Dù bị đánh tan nhưng ngay sau đó luồng khí tức lại ngưng tụ nhanh chóng.

Một lão giả mặc áo bào xám rút một cái bay tới, tay áo vung lên thu luồng khí tức Diên Hồng kia lại.

Chính là Đại Châu Tiên Sư Đạo đạo chủ, Cường giả Đại Tông Sư, Âu Hồng!

- Ta là chó săn của Đại Châu?

Đến trước mặt Càn Minh Vũ, Âu Hồng cười khẩy.

- Tiên Sư Đạo ta chính là tồn tại dựa vào Đại Châu, tu luyện khí tức Diên Hồng này cũng là nhờ tài lực của Đại Châu ủng hộ. Là chó săn của Đại Châu thì làm sao? Đường đường là thánh địa võ đạo lịch sử vạn năm như Thiên Âm Môn không phải cũng dựa vào phủ Trấn Quốc Công, làm chó săn cho Dương Thiên đó sao?

- Lão đạo ta đến đây không phải đơn thuần là để bảo vệ Phụ Chính vương gia, mà còn để phá hủy Ngọc Mạt Lâu, bắt yêu nghiệt người!

Âu Hồng lạnh lùng nói.

- Ta là yêu nghiệt? Thiên Âm Môn ta kế thừa đại đạo, là huyền môn chính tông. Câu “yêu nghiệt” Âu Hồng người có thể tùy tiện nói được sao?

Tô Thanh Như nói.

- Dù là yêu nghiệt thì đã làm sao? Dựa vào khí tức Diên Hồng của người không thể khuất phục được yêu nghiệt ta đâu!

- Ngông cuồng! Tô Thanh Như, người là Đại Tông Sư trung giới, bản đạo là Đại Tông Sư đỉnh phong, dù Tiên Sư Đạo của ta không bằng thánh địa võ đạo Thiên Âm Môn thì cũng không phải loại kém cỏi! Hừ, người tự xưng là chính đạo, thế nào là chính đạo? Ngồi mà có thiên hạ đó là chính đạo, người mưu đồ tạo phản chính là tà môn ngoại đạo! Phải mạnh tay trấn áp!

- Giáng Long Phục Hổ!

Âu Hồng niệm một câu khẩu quyết, ngón trở và ngón giữa chỉ thẳng về hướng hoàn thành Đại Châu.

Uỳnh uỳnh....

Trên hoàng thành, hai luồng khí thể giống như hai đám mây đen ngưng tụ rồi nháy mắt biến thành hai thân ảnh cao hàng trăm trượng, gương mặt dữ dằn.

Hai thân ảnh này dưới sự khống chế của Âu Hồng bước ra khỏi hoàng thành tiến đến Ngọc Mạt Lâu.

Hai thân ảnh này bước đi khiến cả kinh thành rung chuyển dữ dội.

Grào! Grào!

Hai thân ảnh này gầm lên một tiếng rồi lao về phía Tô Thanh Như.

- Đây là Giáng Long và Phục Hổ mà hoàng khí của hoàn thành ngưng tụ thành?

Sắc mặt Tô Thanh Như biến đổi.

- Âu Hồng, đừng tưởng chân khí hoàng thành ngưng tụ thành hai pháp tôn chân thân là có thể tung hoành thiên hạ. Chiêu này có thể khuất phục Kim Hồ Yêu Thánh nhưng không thể khống chế được ta đâu! Sau

này Tô Thanh Như ta bước vào tầng thứ Vô Thánh, chắc chắn sẽ trở lại kinh thành huỷ hai chân thân này khiến truyền thừa Tiên Sư Đạo của ngươi đoạn tuyệt!

Vừa nói, Tô Thanh Như cũng không liệu mình đỡ đòn mà di chuyển lên đỉnh Ngọc Mạt Lâu.

Động tác Tô Thanh Như phiêu dật đến cực điểm, nháy mắt đã lùi sau mười mấy trượng, mũi chân điểm lên đỉnh lầu khác rồi lại lùi sau mười mấy trượng...

- Yêu nghiệt muốn chạy!

- Không được để ả chạy mất!

Lúc ấy, vô số ngự lâm quân tràn ra bao vây lấy Ngọc Mạt Lâu.

Tất cả đều giương cung lên bắn, vô số mũi tên bắn về phía Tô Thanh Như. Trăm vạn người cùng bắn, vô số mũi tên xé rách hư không, ngang ngựa với một cường giả Đại Tông Sư toàn lực tấn công.

Dương Thạc đứng bên ngoài, nhìn cảnh vô số mũi tên bắn tới như vậy, mặt không khỏi biến sắc, tóc gáy dựng đứng lên.

Tô Thanh Như lùi nhanh nên những mũi tên kia chỉ phập phập cắm vào nóc nhà chứ không tạo nên bất cứ tổn hại nào.

- Thôi, không cần đuổi theo nữa, để ả đi!

Ngự lâm quân định truy kích nhưng lại nghe Càn Minh Vũ thở dài, nói.

- Thiên Âm Môn rốt cuộc là thánh địa võ đạo, thân pháp phiêu dật của Tô Thanh Như bản đạo cũng phải tự thẹn mình không bằng, truy kích không nổi. Giáng Long, Phục Hổ của ta có thể nhưng không có mặt ra không chế thì cũng không thể làm gì ả. Thôi vậy, cứ để ả đi.

Âu Hồng lắc đầu thở dài tiếc nuối nói.

- Thôi, niệm phong Ngọc Mạt Lâu lại!

Chiếc quạt giấy trong tay hần soạt một tiếng mở ra, phe phẩy được vài cái, nói.

- Tình thế Đại Châu hiện nay quả nhiên như ta đã dự đoán. Chỉ chạm nhẹ là bùng phát!

Tô Thanh Như chạy mất, ngự lâm quân Đại Châu bao vây Ngọc Mạt Lâu, dán giấy niệm phong lên tường, lên cửa phòng. Dương Thạc thầm cảm thán.

- Đường đường thiên hạ đệ nhất lâu mà trong một đêm đã biến mất khỏi kinh thành...Kế hoạch trước khi đến vẫn đúng, đưa theo Tiểu Hoạch rời khỏi kinh thành, rời khỏi vòng xoáy tội ác này...Chỉ đáng tiếc, cuối cùng Tiểu Hoạch vẫn bị chìm vào đó.

Thâu tóm thiên hạ là một vấn đề lớn...Dương Mặc huỷ diệt Nam Lâm Tử chắc chỉ là một bước quan trọng trong đó. Không biết ta có còn cơ hội gây rối loạn không...

Dương Thạc cup mắt nghĩ bưng..

Uỳnh! Uỳnh!

Đúng lúc đó, trong ống tay áo Dương Thạc có một vật phát ra tiếng kêu.

Dương Thạc lấy thứ đó ra, là Chuông Môn Lệnh ngoại môn Nam Lâm Tự mà Dũng Tín đại sư đã đưa Dương Thạc.

Lúc này, trên Chuông Môn Lệnh phát ra thứ ánh sáng đỏ chói lòe.

- Ánh sáng đỏ? Đây là...dấu hiệu cho thấy Nam Lâm Tự đang bị công phá, trong tình thế cực kỳ

170. Chương 170: Đến Nam Tĩnh

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 170: Đến nam tỉnh

Tầm lệnh bài trong tay Dương Thạc không không phải lệnh bài chương môn ngoại môn Nam Lâm Tự mà là tầm “truyền tấn lệnh” có thể truyền phát thông tin.

Hồi đó trong Nam Lâm Trai, Dũng Tín đại sư chính là nhớ ánh sáng màu vàng cam phát ra từ tầm truyền tấn bài này mà biết Nam Lâm Tự gặp tai hoạ, từ đó suy ra Dương Mặc bao vây tấn công Nam Lâm Tự.

Nay truyền tấn bài phát ra ánh sáng đỏ, rõ ràng là Nam Lâm Tự lại đang nguy cấp!

So với lần trước Dương Mặc bao vây thì lần này uy hiếp hơn mấy lần, chỉ e Nam Lâm Tự đã bị công phá, đại quân nam tỉnh của Dương Mặc đã vào bên trong bắt đầu chém giết các võ giả tăng lữ.

- Ừm?

Dương Thạc chau mày, tâm trạng chìm hẳn xuống.

Dương Mặc tấn công Nam Lâm Tự mới một tháng, nếu là thông thường, với thực lực đại quân nam tỉnh, muốn công phá Nam Lâm Tự cần ít nhất hai tháng, giờ mới một tháng mà Nam Lâm Tự đã bị công phá, rõ ràng là đã có biến cố gì đó.

- Nam Lâm Tự bị công phá, nhưng muốn huỷ diệt hoàn toàn cũng không phải trong ngày một ngày hai mà được...

Dương Thạc biết Nam Lâm Tự được xây dựng tương tự như Đại Lâm Tự. Trong đó có những viện đường kiến trúc như Ngạn La Viện, La Hán Đường, Giới Luật Viện, Tàng Kinh, Vạn Phật Tháp Lâm.

Như trong Ma La Viện đều là các cao tăng tinh thông Phật pháp; La Hán Đường thì vô số võ tăng, Giới Luật Viện thì cao thủ nhiều vô kể.

Còn Tàng Kinh, Vạn Phật Tháp Lâm, một là nơi cất giữ kinh thư, một là nơi để Xá Lợi của cao tăng viên tịch, bề ngoài thì chẳng có cao thủ gì nhưng bên trong tùy tiện chọn một lão tăng quét dọn thôi cũng là cường giả Võ Tôn, Tông Sư!

Ngoài ra, những viện đường này kiến trúc cao lớn, tường kiên cố, cổ thủ bên trong, đại quân nam tỉnh muốn công phá cũng không hề dễ dàng.

Có điều, những nơi này cũng không thể cầm cự được quá lâu...

- Dương Mặc dùng một tháng công phá được Nam Lâm Tự, hẳn là có cao thủ trợ giúp, Ma La Viện, Giới Luật Viện cầm cự được năm sáu ngày đã là cực hạn rồi. Bắt buộc phải đến đó trước khi Nam Lâm Tự hoàn toàn sụp đổ, thừa nước đục thả câu, lấy Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng...

- Giờ phải đi luôn!

Dương Thạc nhanh chóng quyết định.

- Thất vương gia, Lâm Nhi công chúa, Nam Lâm Tự hiện đã bị đại quân Dương Mặc công phá, ta là đệ tử của Dũng Tín đại sư chương môn ngoại môn Nam Lâm Tự, không thể giương mặt để truyền thừa của Nam Lâm Tự đoạn tuyệt từ đây...Giờ ta phải đến Huyền Di Sơn ở nam tỉnh một chuyến, cố gắng tìm cách bảo vệ Nam Lâm Tự...

Quyết định xong, Dương Thạc nói với Càn Minh Vũ và Đại Lâm Nhi.

- Ồ, người muốn đi nam tỉnh?

Thần sắc hai người kia đều ngưng đọng.

- Có kịp không? Nơi này cách nam tĩn đến mấy vạn dặm, cưỡi thiên lý mã cũng phải hai ba tháng mới tới. Nếu có Thiên Cơ Quân của Thần Võ hoàng thúc thì tốt, họ có thể lắp Thiên Cơ Dực dùng da cá mập tạo thành cánh bay lượn, mấy vạn dặm đi trong hai mươi ngày là tới.

- Nếu Thiên Cơ Quân ở kinh thành thì bản vương có thể phái ba trăm quân sĩ đi cùng người, hai mươi ngày chắc là kịp...

Cần Minh Vũ nói.

- Đa tạ ý tốt của vương gia, Dương Mỗ có cách!

Dứt lời, Dương Thạc huyết một hơi dài.

Kéc!!

Ngay sau đó Huyết Phi đáp lại.

Vù...vù....

Đôi cánh vỗ mạnh, Huyết Phi xuất hiện trên không trung bay về hướng này.

Vù...Vù....

Mỗi lần Huyết Phi vỗ cánh là tạo nên một luồng cuồng phong. Nhưng so ra thì cuồng phong do con Hồng Văn Bạch Hổ phía sau tạo ra mạnh hơn!

Huyết Văn Hoả Cùng Kỳ, Tiểu Hoả!

Cùng Kỳ tuy có cánh nhưng kết cấu của nó không thể so sánh với loài chim. Muốn bay lên là rất khó khăn, giống như mẹ của Tiểu Hoả, chỉ bay được mấy chục trượng.

Sau khi Dương Thạc có được Tiểu Hoả, mỗi ngày đều bảo Huyết Phi huấn luyện nó, thúc đẩy cho cánh nó phát triển. Giờ Tiểu Hoả dài bốn năm thước nhưng đôi cánh giang rộng đã hơn một trượng, cũng khiến khả năng phi hành của nó tăng mạnh, bay được nghìn mét rồi, tốc độ cũng không thua kém Huyết Phi là bao.

Tiểu Hoả là Võ Sư trung giới, tốc độ phi hành vừa đuổi kịp Huyết Phi là Võ Sư sơ giới, điều này cũng không có gì quá bất ngờ.

Nhưng dù sao khả năng thiên phú về phi hành của Cùng Kỳ cũng kém, thành tích này đã là cực hạn rồi. Ngay như những thánh thú thật sự như Tử Văn Cùng Kỳ, Lam Văn Cùng Kỳ ở tầng thứ Võ Sư trung giới cũng không thể có khả năng phi hành như vậy.

Chỉ khi đột phá Võ Thánh thì chúng mới tự do phi hành được, còn trước đó cũng chỉ lướt ở tầng thấp.

Kéc!

Huyết Phi đáp xuống bên cạnh Dương Thạc, hần nhảy lên lưng Huyết Phi.

- Huyền Ưng?

Cần Minh Vũ thấy Huyết Phi thì khựng người, sau đó cười tự trào.

- Ha ha, bản vương quên mất Dương huynh đệ có tọa kỵ Huyền Ưng, tốc độ còn nhanh gấp mấy lần Thiên Cơ Quân. Năm ba ngày là có thể tới nam tĩn rồi...

Cần Minh Vũ nói, ánh mắt bỗng nhìn sang Tiểu Hoả phía sau, thần sắc thay đổi.

- Ủa? Đây là...Cùng Kỳ? Dương huynh đệ lại có được sủng thú tầng thứ thánh thú thế này sao...

- Chỉ là con Bạch Văn Cùng Kỳ mà thôi. Ta và mẹ nó có chút giao tình, mẹ nó cùng Băng Long Tích ở Bắc Vực đồng quy vu tận, nhờ ta chăm sóc nó.

Dương Thạc cười nói.

- Vậy thôi, Thất vương gia, Lâm Nhi công chúa, Âu đạo trưởng, sự việc không thể chậm trễ, Dương mỗ cáo từ!

Dương Thạc cung tay với mấy người Càn Minh Vũ, Huyết Phi kêu lên một tiếng, vỗ cánh rồi bay vút lên trời.

Vù...

Nhìn bóng lưng Dương Thạc khuất dần, Càn Minh Vũ thở dài một hơi.

- Rốt cuộc thì vẫn là Dương Thạc này, không ngờ hẳn lại có cả con của Cùng Kỳ...

Càn Minh Vũ khẽ lắc đầu:

- Năm đó phụ vương thực lực Đại Tông Sư với năm cao thủ Đại Tông Sư khác muốn đến Yên Sơn tìm Bạch Văn Cùng Kỳ, đi được nửa đường thì lạc, khó khăn lắm mới ra khỏi Yên Sơn được... Dương Thạc là Luyện Khí mà lại có giao tình với Bạch Văn Cùng Kỳ, chỉ điểm này thôi cũng đã là không tầm thường rồi! Bản vương đã nhìn nhầm, Tô Thanh Như kia cũng nhìn nhầm rồi! Tên Dương Thạc này có thể có khả năng thay đổi ván cờ...

Càn Minh Vũ nhắm mắt lại, nói.

Trời chưa sáng Dương Thạc đã rời khỏi phạm vi kinh thành.

- Bay về phía nam là tới Đại Hành Sơn rồi! Đó là đệ tứ danh sơn Đại Châu, mặt đông là tỉnh Sơn Dương, tây là Sơn Âm, truyền thuyết nói trong Đại Hành Sơn có dị thú hoành hành, là cường giả dị thú tầng thứ Võ Thánh, dư mạch của Thượng Cổ dị thú. Thập đại yêu thánh trong thiên hạ có hai vị quật khởi từ Đại Hành Sơn... Ngoài ra, nghe nói sào huyệt của hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc cũng ở trong Đại Hành Sơn. So ra, cái gọi là Đông Sơn Ngũ Hổ tung hoành hắc bạch đạo mười ba tỉnh nam bắc chẳng qua là tép riu..

Rời khỏi kinh thành không bao xa, Dương Thạc đến một dãy sơn mạch trùng điệp.

Chính là đệ tứ danh sơn Đại Châu, Đại Hành Sơn!

Đại Hành Sơn có hướng nam bắc, rộng hai nghìn dặm, dài đến tám nghìn dặm.

- Bay men theo Đại Hành Sơn đi. Nếu vào trung tâm chưa biết chừng sẽ gặp rắc rối...

Đại Hành Sơn có vô số dị thú, Dương Thạc cũng không muốn kiếm phiền phức, chỉ bảo Huyết Phi bay men theo rìa về phía tây.

Lần này đến nam tỉnh là ta muốn thừa nước đục thả câu. Dương Mạch công phá Nam Lâm Tự chẳng qua là muốn có La Hán Công, tạo ra đội quân bách chiến bách thắng để đoạt thiên hạ. Cũng được, ta đến Nam Lâm Tự phải nghĩ cách lấy hết công pháp hữu dụng của Nam Lâm Tự, cho người chẳng được cái gì hết! Gây rối loạn bước đi huỷ diệt Nam Lâm Tự của người.

Dương Thạc nghĩ bụng.

Những lời nói của Tô Thanh Như trong Ngọc Mạt Lâu ban nãy như lại vang lên bên tai.

Dương Thạc chẳng qua chỉ là đồ bỏ đi trong bàn cờ thiên hạ đại cục? Được định sẵn không xứng với Tiểu Hoạch?

Dương Thạc không tin đấy!

Phế tài võ đạo cũng có thể bước lên đỉnh cao! Quân cờ vô dụng chưa chắc không thể gây loạn thế cờ

Nam nhi biết nhục mà vươn lên, Tô Thanh Như khinh miệt Dương Thạc như vậy, nếu hẳn coi như không có gì, không phản bác lại thì tâm cảnh e sẽ bị ảnh hưởng, khó lòng thấu triệt, rồi không tốt cho tu luyện sau này. Nhấn nhện cục tức này nữa thì e hẳn khó lòng bước lên con đường đỉnh phong của võ đạo.

- Khinh miệt ta như vậy, hà tất phải nhện nữa? Cho người xem Dương Thạc ta có phải quân cờ vô dụng không! Cuối cùng sẽ có ngày ta sẽ đến Thiên Âm Môn người, bắt các người khiêng Tiểu Hoạch ra bằng kiệu tám người khiêng!

Dương Thạc nghĩ bụng.

Đạp đổ cửa Thiên Âm Môn, khuất phục nó hoàn toàn.

Đương nhiên Dương Thạc cũng biết làm được điều đó là cực khó. Rốt cuộc thì Thiên Âm Môn là thánh địa võ đạo vạn năm nay, so với Đại Lâm Tử mới hình thành, Thiên Đạo Thần Âm Quyết sánh được với tuyệt thế bí điển Cửu Dương Huyền Công. Hơn nữa Thiên Âm Môn đệ tử vô số, thiên phú tuyệt vời, chỉ như Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh, hơn hai mươi tuổi đã là Vô Tôn, Đại Tông Sư...Môn phái như vậy muốn khuất phục nó không phải dễ!

- Trừ phi có được Cửu Dương Huyền Công, tu thành Cửu Dương Chân Thân, có sức mạnh làm lung lay thực lực Thiên Âm Môn!

Dương Thạc nghĩ.

- Đáng tiếc, Cửu Dương Huyền Công cũng như Nhân Hoàng Tam Quyết, đã mất từ lâu rồi...Trong Nam Lâm Tự, Thiên Kiếm Môn, Chân Võ Môn mỗi nơi có một bộ công pháp Cửu Dương Huyền Công, gom lại đủ tu luyện chắc được tứ ngũ trùng Cửu Dương Kim Thân! Mặc kệ, cứ đến Nam Lâm Tự trước có được đệ nhất trùng Cửu Dương Huyền Công đã rồi tính!

Trận chiến ở Ngọc Mạt Lâu Dương Thạc đã để lộ Thuần Dương Kim Thân, không còn vũ khí bí mật gì nữa. Nếu có được bí kíp Cửu Dương Huyền Công tu luyện được đệ nhất trùng Cửu Dương Kim Thân thì hẳn sẽ có phần đảm bảo hơn. Khi quyết đấu có thể chiếm vài phần chủ động.

Tất cả đều lấy tiền đề là có được Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng...

Cười Huyết Phi một ngày, Dương Thạc đã vượt qua Đại Hành Sơn. Đến chiều tối hôm sau, phía trước xuất hiện một vùng thảo nguyên bao la, bảy tám dòng sông lớn đan xen nhau chảy qua thảo nguyên. Đây chính là Bát Xuyên Nguyên!

Qua Bát Xuyên Nguyên, ngày thứ ba, Dương Thạc và Huyết Phi đã vào trong khu vực nam tỉnh.

171. Chương 171: Kim Linh Điều Xích Hắc, Chết!

Vô Tận Thần Công

Chương 171: Kim Linh Điều Xích Hắc, chết!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bát Xuyên Nguyên địa vực vô cùng rộng lớn, hơn cả Đại Hành Sơn. Trong đó cũng có vô số mãnh thú, dị thú!

Thậm chí, khi Dương Thạc cười Huyết Phi bay qua mấy con sông lớn của Bát Xuyên Nguyên có thể thấp thoáng nghe thấy những tiếng gầm thét khiến người ra run rẩy từ dưới sông. Rõ ràng là dưới những dòng sông ấy có dị thú cường đại hung hãn đến cực điểm.

Ngoài ra, trên không trung thỉnh thoảng cũng có Kim Linh Điều bay lượn.

Chỉ có điều, đám Kim Linh Điều này chỉ thuộc tầng thứ Luyện Khí, không như của Dương Mặc là Vô Sư. Kim Linh Điều tầng Luyện Khí gặp phải Huyết Phi là Vô Sư và Tiểu Hoả Vô Sư trung giới thì chỉ có thể tránh xa, căn bản không dám lại gần. Về tổng thể thì trên đường đi Dương Thạc, Huyết Phi và Tiểu Hoả không gặp chút trở ngại nào.

Vượt qua Bát Xuyên Nguyên là vào trong khu vực nam tỉnh rồi.

Chiều ngày thứ ba, Dương Thạc và Huyết Phi, Tiểu Hoả cuối cùng cũng vào nam tỉnh, đến phía trên Huyện Di Sơn.

Phùng phùng!

Bầu trời hướng tây nam chói lòa ánh lửa!

- Có lẽ bên đó là Nam Lâm Tự rồi. Bầu trời bị lửa trong Nam Lâm Tự chiếu sáng thành màu đỏ sao? Xem ra Nam Lâm Tự đang trong sự nguy hiểm cực điểm rồi.

Dương Thạc nhíu mày, rồi vội cùng Huyết Phi bay về hướng ánh lửa.

Không cần nghĩ cũng biết chắc chắn Nam Lâm Tự đã bị công phá từ lâu, một số toà kiến trúc đang bị thiêu đốt. Ba nghìn tăng lữ Nam Lâm Tự không biết nay còn lại bao nhiêu.

- Hy vọng những nơi trọng yếu vẫn chưa bị công phá!

Càng gần Nam Lâm Tự, Dương Thạc càng thấy căng thẳng, hần hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh.

Huyền Di Sơn là đệ lục danh sơn của Đại Châu, còn cao hơn Yên Sơn một bậc, dài đến bốn nghìn dặm, rộng cũng hơn ba nghìn dặm, dị thú vô số, tầng thứ Đại Tông Sư, thậm chí Võ Thánh cũng có một hai con. Nam Lâm Tự không nằm ở trung tâm Huyền Di Sơn mà chỉ ở vùng ven, cách Huyền Di Sơn bốn năm trăm dặm,

Bốn năm trăm dặm có thể đến ngay trong tức thì.

Vù vù!

Khi còn cách nơi chói loà ánh lửa tầm bốn năm dặm, Dương Thạc đã thấy phía trước có một ngọn núi thoai thoải, trên đỉnh núi cây cối trơ trọi, một ngôi chùa còn lớn hơn phủ Trấn Quốc Công nằm trên đó. Lúc này xung quanh chùa bị bao vây bởi hàng nghìn hàng vạn quân sĩ Đại Châu. Nhiều nơi bên trong chùa đang bốc cháy, ánh lửa mà Dương Thạc nhìn thấy lúc này chính là phát ra từ đây.

Nam Lâm Tự!

Rõ ràng ngôi chùa lớn này chính là Nam Lâm Tự!

- Vây cho chắc!

- Không được để bất cứ thằng trọc nào chạy thoát!

Trong đội quân hàng nghìn vạn người đó không ngừng có hiệu ứ, tướng quân hét lớn.

- Đại Công đã đem binh công phá Ma La Viện, ời lửa thiêu rụi rồi, bọn trọc trong đó đã chết sạch. Giờ Đại Công tiếp tục tấn công La Hán Đường. Đại Công đã dặn dò phải trông chừng tám trăm võ tăng trong đó, không được để bất cứ kẻ nào chạy khỏi chùa.

- Kim Linh Điều Xích Hẫu, ra bên ngoài cảnh giới!

- Kể cả một con bồ câu, thậm chí một con ruồi cũng không được phép bay ra khỏi Nam Lâm Tự!

Một nam nhân mặc áo tướng quân nói lớn.

- Không cần Tôn tướng quân dặn dò, bọn ta đương nhiên sẽ trấn thủ ở đây. Vừa rồi cũng đã giết không chỉ một hai con bồ câu bay ra từ Nam Lâm Tự.

Trên không trung trăm trượng vọng xuống một giọng nói.

Kéc! Kéc!

Trên không vọng xuống tiếng chim ưng.

Trên bầu trời Nam Lâm Tự có đến hơn ba mươi quân Kim Linh Điều Xích Hẫu đang trấn thủ!

Tất cả đều mặc áo đen, là hắc y vệ thiết thân của Dương Mặc, thực lực đều là Luyện Khí sơ giới, cười Kim Linh Điều. Tuy không sánh bằng Kim Linh Điều tầng thứ Võ Sư của Dương Mặc nhưng cũng là Luyện Khí trung giới.

Một hắc y vệ cộng với một con Kim Linh Điều, cho dù phải đối mặt với đối thủ Luyện Khí cao giớ thì cũng có thể thoát thân an toàn. Là Xích Hẫu, tác dụng của những người này vô cùng lớn.

Vút vút!

Ba mươi Kim Linh Điều Xích Hẫu phong toả toàn bộ bầu trời Nam Lâm Tự, một con bồ câu bay ra từ Nam Lâm Tự lập tức bị bốn năm Kim Linh Điều Xích Hẫu phát hiện, một trận tiễn bắn con bồ câu thành nhím.

- Kim Điều Xích Hầu sao?

Trên bầu trời nghìn trượng, Dương Thạc cười Huyết Phi nhìn xuống, bắt giác chau mày.

- Ta vốn định vào Nam Lâm Tự từ trên trời, thần không biết quỷ không hay. Không ngờ Dương Mặc lại cẩn thận đến vậy, phong toả cả bầu trời. Xem ra đám hoà thượng trong chùa có mọc cánh cũng không thoát được...Ta muốn vào Nam Lâm Tự e là kinh động đến đám Kim Điều Xích Hầu kia...

- Thôi vậy, trước kia sơ nhập Luyện Khí còn giết được hắc y vệ cười Kim Linh Điều Võ Sư, giờ mấy tên lâu la này cười Kim Linh Điều Luyện Khí trung giới cũng không thể ngăn ta được.

- Giết hết là xong!

- Giết là xong!

Dương Thạc lộ đầy sát cơ.

Keng!

Không chút do dự, trong tay Dương Thạc xuất hiện Ô Mộc Phá Vân Cung.

Lắp một mũi Điều Linh Tiên, Dương Thạc kéo dây cung thành hình mãn nguyệt.

Vút!

Một mũi tên lao vút đi.

Mũi tên xuyên qua không gian, thậm chí phát ra cả những tiếng u u, rõ ràng mũi tên này vừa bay vừa xoay tròn, lực xuyên thấu là cực lớn!

- Tiếng gì vậy?

Một Kim Điều Xích Hầu nghe thấy âm thanh ấy, khựng người một chút rồi ngẩng lên.

Phập!

Ngay sau đó, một mũi Điều Linh Tiên cắm thẳng vào trán hắn rồi bay ra từ sau ót, máu tươi đỏ chót cùng chất dịch não toé ra. Xuyên qua đầu của Kim Điều Xích Hầu đó, mũi Điều Linh Tiên không hề dừng lại, lại phập một tiếng nữa cắm vào người con Kim Linh Điều bên dưới.

Kéc!

Kim Linh Điều kêu lên thảm thiết rồi lao xuống đất.

- Thứ gì vậy?

- Nguy rồi, có kẻ địch tập kích!

Những Kim Điều Xích Hầu còn lại lúc này mới kịp phản ứng, ngẩng lên nhìn.

Hây!

Lúc ấy, Dương Thạc hét lên một tiếng, hai tay nhanh chóng thực hiện một loạt động tác lắp tên, kéo dây, ngắm bắn. Vút vút vút liên tục mười bốn mũi tên bắn ra.

Định bắn mũi tên thứ mười lăm thì Ô Mộc Phá Vân Cung không chịu nổi nữa, rắc một tiếng gãy đôi. Cây Ô Mộc Phá Vân Cung với thợ săn Dương Liệt là thần binh lợi khí rồi cuộc vẫn không chịu nổi sự giầy vò của Dương Thạc.

Vút vút vút!

Mười bốn mũi tên lao vun vút về phía ba mươi Kim Điều Xích Hầu!

- Nguy rồi, có tên, tránh mau!

Sắc trời lúc này đã tối lại, khi mười bốn mũi tên đến trước mặt thì những Kim Điều Xích Hầu này mới phát hiện ra, vội vàng hồ nhau tránh đi nhưng đã quá muộn!

Phập! Phập! Phập!

Mười ba người bị tên xuyên qua người, rơi xuống mà chết.

Chỉ có một người tránh được, chỉ bị tên cắm vào cánh tay rồi găm vào người Kim Linh Điều.

Ba mươi người trong nháy mắt đã tổn thất mấy mươi bốn, còn một người bị thương ở tay, Kim Linh Điều bên dưới bị trọng thương, kêu keng kéc rơi xuống từ trên độ cao trăm trượng, e là cũng lành ít dữ nhiều.

Những Kim Điều Xích Hào còn lại đều chỉ hận không thể xé xác Dương Thạc.

- Giết hắn đi!

- Giết hắn báo thù cho các huynh đệ đã mất!

Mười lăm người còn lại hét lên, tay giương cung bắn lên trời.

Vút! Vút! Vút!

Những mũi tên này tốc độ cũng cực nhanh, chỉ chớp mắt đã bay lên trăm trượng.

- Hừ, nếu ở bình địa, trong vòng trăm trượng những cây cung kia còn có thể khiến mình bị thương. Giờ bắn lên trời, cách đến mấy trăm trượng sao có thể làm gì ta?

Dương Thạc lái Huyết Phi lao thẳng xuống, những mũi tên kia bắn tới nhưng không xuyên qua nổi lớp lông của Huyết Phi, tất cả đều rơi xuống thành đồng củi vô dụng...

Theo sát đám tên rơi là Dương Thạc cùng Huyết Phi.

- Có người cười Huyền Ứng!

Khi còn cách mười trượng, những người kia cuối cùng cũng nhìn rõ Dương Thạc và Huyết Phi.

- Cười Huyền Ứng, lại còn là một thiếu niên. Lẽ nào...hắn là người trong phủ Trần Quốc Công đã giết đại ca?

Những người này đều là hắc y vệ, tin đầu lĩnh hắc y vệ Dương Giáp bị Dương Thạc giết đã lan truyền trong đám hắc vệ từ lâu. Hình tượng Dương Thạc cười Huyền Điều coi như cũng ghi sâu trong tim họ. Vì thế vừa thấy Dương Thạc là họ đoán được ngay.

- Sao... hắc lại ở đây?

Tất cả đều cảm thấy nghi hoặc.

Kéc!

Đúng lúc ấy Huyết Phi bỗng kêu lên.

Vù!

Từ miệng Huyết Phi bỗng phun ra một đám hắc vụ bao trùm lấy Kim Điều Xích Hào!

Mùi tanh nồng nhanh chóng lan toả.

- Nguy rồi, là khí độc!

- Tất cả nín thở!

Sắc mặt những người kia đại biến, định nín thở để không hít phải khí độc, nhưng đáng tiếc khí độc lại chui vào từ lỗ chân lông của họ. Sau đó tất cả bọn họ bao gồm cả Kim Linh Điều bên dưới, thấy khiêu đều chảy ra máu đen, miệng họ ra từng ngụm máu, sinh cơ nhanh chóng tiêu tan...

Đây là độc vụ bí pháp mà Huyết Phi có được sau khi nuốt nội đan của Thanh Mãng. Năm đó Thanh Mãng là Luyện Khí cao giai, một luồng khí độc có thể khiến Kim Linh Điều tăng thứ Vô Sư thực lực giảm mạnh. Nay Huyết Phi là Vô Sư, cao hơn Thanh Mãng hai cấp, đám Xích Hào Luyện Khí sơ giai này kém Kim Linh Điều hãn bốn cấp.

Khoảng cách sáu cấp khiến khí độc trực tiếp giết được Kim Điều Xích Hào!

Mười lăm Kim Điều Xích Hào nháy mắt đã lại chết mất mười bốn người!

Chỉ còn lại một người kíp lùi xa mười mấy trượng thoát khỏi phạm vi khí độc.

- Hửm? Còn một tên?

Thấy thế, Dương Thạc nhíu mày.

- Người đã nhìn thấy ra, đoán được thân phận của ta, ta cũng không thể giữ người lại được...

Tâm niệm khẽ động, Thuần Dương Kim Thân đem theo Thái Dương Chân Hỏa bay ra, ụp một tiếng đâm thẳng lên người Kim Điều Xích Hào còn sống.

Phùng!

Ánh lửa bùng cháy, hắn bị thiêu rụi thành tro!

172. Chương 172: Xá Lợi Tử, Bát Hoang Quyết!

Vô Tận Thần Công

Chương 172: Xá Lợi Tử, Bát Hoang Quyết!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giết ba mươi Kim Điều Xích Hào chỉ mất có một khoảng thời gian cực ngắn. Khi tướng quân phía dưới cảm giác được trên không trung có điều bất thường thì ba mươi Kim Điều Xích Hào đã rào rào rơi xuống đất, thân thể tan nát. Đặc biệt là mười bốn người bị trúng khí độc.

Sau khi rơi xuống, máu thịt bắn toé ra đến bốn năm trượng, quân sĩ nào dính phải đều kêu lên thảm thiết, da nhanh chóng bị rữa ra. Những người nhanh chóng rút đao chém đứt phần cơ thể bị xâm thực thì mới giữ được mạng, những người còn lại đều bị độc khí tấn công tâm mạch, thất khiếu chảy máu mà chết.

Những người ở phía xa bị bắn vào mắt tuy không chết nhưng mù cả hai mắt.

- Tránh ra!

- Mau tránh đi!

Vị tướng quân kia sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Dương Mặc bảo hắn đem binh bao vây Nam Lâm Tự, tuy không phải việc gì béo bở, thậm chí không được như những người khác tấn công vào trong Nam Lâm Tự cướp bí tịch nhưng đây cũng đủ cho thấy sự tín nhiệm của Dương Mặc với hắn rồi.

Thế nhưng hắn vừa chỉ huy Kim Điều Xích Hào phong tỏa bầu trời trên Nam Lâm Tự thì ngay lập tức ba mươi người chết, còn mấy chục quân sĩ khác trúng độc chết khiến lòng người hoảng hốt. Điều này chẳng khác gì tát thẳng vào mặt hắn.

- Rốt cuộc...hắn là ai?

Tướng quân nam tinh ánh mắt sắc lạnh như đao nhìn lên trời.

Đúng lúc đó Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc xuất khiếu, ụp một tiếng, khiến Kim Điều Xích Hào cuối cùng biến thành tro bụi...

- Đó là...Đại Nhật Như Lai Kim Thân?

Thấy cảnh tượng đó, toàn thân hắn run lên, sắc mặt đại biến.

- Đại Nhật Như Lai Kim Thân...lẽ nào Nam Lâm phương trượng và Dũng Tuệ hoà thượng chưa chết? Không thể nào, Dũng Tuệ hoà thượng trước nay từ bi lương thiện, khi bị bọn ta bao vây còn không hạ tử thủ, nay

sao có thể dùng thủ đoạn tàn ác thế này? Có lẽ là tên trọc nào đó khác trong Nam Lâm Tự tu thành Đại Nhật Như Lai Kim Thân.

Sắc mặt của tướng quân nam tỉnh thay đổi liên tục, trong đầu bật ra một loạt suy nghĩ.

Giết Kim Điêu Xích Hầu cuối cùng, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc quay về cơ thể hân.

- Vào Nam Lâm Tự!

Không còn Kim Điêu Xích Hầu chắn đường nữa, Dương Thạc lái Huyết Phi nhanh chóng bay vào trong Nam Lâm Tự.

Tiểu Hoả cũng theo sát phía sau.

Tuy nó là Võ Sư trung giới, nhưng nói cho cùng vẫn còn non nớt, chưa học được bất cứ bí pháp nào, chỉ biết tấn công cận thân. Luồng khí độc vừa rời của Huyết Phi giết hơn mười tên Kim Điêu Xích Hầu, Tiểu Hoả cũng lộ vẻ thèm muốn, hai mắt gần như phun ra lửa, hoả độc khí tức trên người cũng bùng phát, tiếc là chỉ có hiệu quả trong khoảng cách gần. Không thể giết kẻ địch ngoài mười trượng.

- Hửm? Tiểu Hoả không nhịn được nữa rồi à?

Thấy Tiểu Hoả như vậy, Dương Thạc cười.

- Bên ngoài Nam Lâm Tự có hàng vạn quân nam tỉnh bao vây. Bên trong Nam Lâm Tự e là cũng có hai ba vạn quân. Có lẽ cao thủ Luyện Khí cũng đến dăm trăm người. Võ Sư cũng mấy chục, người muốn giết thì tí nữa sẽ có cơ hội.

Dương Thạc trầm giọng nói.

Nghe thế, Tiểu Hoả hai mắt sáng rực, gầm lên mấy tiếng tỏ vẻ rất phấn khích.

Tiểu Hoả nói cho cùng cũng là thú, rất cuồng bạo hiếu chiến.

- Đi nào, xem nơi nào còn chiến đấu chúng ta đến đó thừa nước đục thả câu.

Vào trong Nam Lâm Tự, Dương Thạc nhảy xuống khỏi lưng Huyết Phi, nhờ vào ánh lửa cháy trong chùa để quan sát địa hình.

Một viện đường gần cửa ra vào nhất lúc này đã bị lửa bao vây, một tấm bia đá trên viện đường cũng bị thiêu không còn như trước nữa. Cũng may trên đó có ba chữ làm bằng kim loại, không bị thiêu huỷ, vẫn còn rất rõ ràng, chính là ba chữ “Ma La Viện”.

- Ma La Viện? Đây chính là nơi ở đầu tiên của các cao tăng nhiều đời nay. Tương truyền Đại Lâm Tự là một vị tăng nhân Nê La Quốc có pháp hiệu Ma La, từ Nê La Quốc vào trung nguyên dựng nên. Ma La Viện lấy tên Ma La, trước nay đều là nơi ở của cao tăng Đại Lâm Tự. Nam Lâm Tự kế thừa Đại Lâm Tự, Ma La Viện cũng là nơi ở của cao tăng Phật học.

Nghĩ đến đây, Dương Thạc chau mày.

Ma La Viện bị thiêu huỷ, lẽ nào những cao tăng Phật học kia đã bị giết hết rồi?

- Đúng là A Di Đà Phật...A Di Đà Phật...

Dù Dương Thạc không tin vào Phật nhưng nghĩ đến vô số cao tăng Phật Học đều viên tịch, trong lòng không khỏi thấy đáng tiếc, miệng niệm mấy câu.

Uỳnh! Uỳnh!

Khi Dương Thạc đang cảm thán thì ba dặm phía sau Ma La Viện vọng ra tiếng quyết đấu.

- Hửm? Bên đó cao thủ của nam tỉnh đấu với võ tăng Nam Lâm Tự sao? Không biết là La Hán Đường hay Giới Luật Viện...

Dương Thạc biết trong Nam Lâm Tự võ tăng có nhiều nhất ở La Hán Đường và Giới Luật Viện.

La Hán Đường tập võ luyện quyền, lấy luyện võ là phương thức tu hành, võ tăng nhiều nhất. Chủ trì của La Hán Đường ít nhất cũng là cao thủ Võ Tôn. Trong Nam Lâm Tự, Võ Tôn là đẳng cấp cao nhất rồi. Dù sao thì Nam Lâm Tự cũng không phải Đại Lâm Tự, thành địa võ đạo năm xưa.

Tại Đại Châu, cường giả Đại Tông Sư là có thể khai tông lập phái. Tiên Sư Đạo đạo chủ Âu Hồng cũng chỉ là một Đại Tông Sư. Tiên Sư Đạo cũng có thể coi là “quốc giáo” của Đại Châu. Âu Hồng là quốc sư, nhưng tu vi cũng chỉ vậy, môn phái bình thường. Tổ sư đời đầu tiên là Đại Tông Sư, mấy đời sau có cường giả Võ Tôn đã là không tồi rồi. Môn phái này đủ để đứng vững ở Đại Châu rồi.

Cách mấy đời có được một vị Đại Tông Sư thì môn phái này sẽ huy hoàng một đời...

Nam Lâm Tự, nói cho cùng cũng chỉ là một môn phái bình thường lịch sử hơn trăm năm mà thôi. Phật học là chính, võ đạo là phụ!

Trong Nam Lâm Tự hiện nay cũng chỉ có chương môn phương trượng Dũng Tuệ đại sư là cường giả Đại Tông Sư, tăng nhân còn lại thì Võ Tôn là mạnh nhất rồi.

Chủ trì La Hán Đường có lẽ là Võ Tôn.

Giới Luật Viện chương quản giới luật, thậm chí phải ra tay thanh trừ những kẻ biến chất trong Nam Lâm Tự, thực lực có lẽ rất mạnh, chủ trì Giới Luật Viện cũng là Võ Tôn.

Đây chỉ là những suy đoán của Dương Thạc, nhưng cũng đúng đến tám chín phần.

Giờ Dương Thạc nghe thấy có tiếng đánh nhau vọng lại, có lẽ nơi đó không phải La Hán Đường thì là Giới Luật Viện.

- Đi, qua đó xem!

Dương Thạc nhảy lên lưng Huyết Phi, Huyết Phi kêu lên một tiếng, giang rộng đôi cánh bay về phía đó.

Khi tới nơi, Dương Thạc không khỏi khựng người. Nơi này căn bản không phải La Hán Đường hay Giới Luật Viện như hắn đoán, mà lại là một khu rừng tùng. Trong rừng cây đều cao hơn mười trượng, thân to bằng một vòng tay người ôm, cành lá um tùm che phủ toàn bộ mặt đất. Giờ là buổi tối, ánh trăng không chiếu nổi xuống.

Thậm chí ánh lửa từ Ma La Viện cũng không thể chiếu qua khu rừng này.

Bên trong khu rừng ngoài cây tùng ra còn có vô số toà tháp đá. Chúng không cao lắm, cao nhất cũng chỉ năm sáu trượng, nhưng lại phân thành rất nhiều tầng. Không biết phía dưới có chấn áp thứ gì không.

- Đây là...Nam Lâm Tự Tháp Lâm?

Dương Thạc nhìn xuống những toà tháp kia, tim khẽ run lên.

Tháp Lâm là một trong những kiến trúc tiêu biểu của Đại Lâm Tự. Nếu nói Ma La Viện là nơi ở của cao tăng còn tại thế thì rừng tháp này là nơi ở của cao tăng sau khi viên tịch. Cao tăng sau khi viên tịch ngoài những cao tăng tu vi Võ Thành, nhục thân không bị thối rữa ra, những người khác đều được hoá táng. Sau khi cao tăng hoá táng, trong thân thể sẽ còn lại hạt Xá Lợi và được cất trong rừng tháp này. Phía dưới mỗi toà tháp đều có Xá Lợi của một vị cao tăng.

Trong khu rừng này có lẽ phải có đến ba bốn trăm toà tháp.

- Giết!

- Giết! Giết!

Bên ngoài rừng tháp là mấy trăm quân sĩ nam tinh, tay cầm trường mâu muốn tấn công vào trong rừng tháp.

Thế nhưng phía trước rừng tháp là một vị tăng nhân thân hình cao lớn, tráng kiện. Người này vẻ mặt hung dữ, râu dài, không giống như cao tăng Phật môn mà giống như phỉ tặc giang hồ hơn.

Nửa thân trước của người đó để trần, phía dưới là quần tăng, giày tăng, trên cổ tay có tròng hạt rất lớn. Trong tay người đó là cây Phục Ma Trượng dài hơn một trượng, đường kính bằng miệng bát.

- Chết!

- Chết! Chết!

Đối diện với quân sĩ nam tỉnh, vị tăng nhân này không ngừng vung Phục Ma Trượng đánh bay quân sĩ nam tỉnh. Tất cả những ai bị đánh bay, nội tạng đều bị vỡ nát, miệng hộc máu tươi, chết nhản.

Quân sĩ dùng trường mâu đâm về phía tăng nhân kia, đáng tiếc khi đâm lên người tăng nhân đó thì phát ra tiếng kim loại va chạm, trường mâu gãy đôi.

Hoành luyện công phu!

Vị tăng nhân này lại có một thân hoành luyện công phu, gần như đao thương bất nhập!

- Bọn cậu tạp chủng các người muốn vào rừng thẳm lấy đi Xá Lợi của tổ sư Nam Lâm Tự ta. Các người đừng mơ tưởng! Khi ta tung hoành sa trường, giết hàng vạn quân địch thì các người còn chưa ra đời đâu! Hôm nay ta sẽ đại khai sát giới, xem các người ai có thể vào rừng thẳm này! Ha ha ha...

Tăng nhân cao lớn đó vừa vung Phục Ma Trượng vừa cười lớn.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Mỗi một kích của Phục Ma Trượng có thể sánh ngang với công kích của cường giả Võ Sư đỉnh phong. Vị tăng nhân này cũng thiên phú dị thường, liên tục múa Phục Ma Trượng mà không hề thấy mệt, giống như cỗ máy giết người vậy. Ít nhất đã ba bốn trăm quân sĩ nam tỉnh chết dưới Phục Ma Trượng của vị tăng nhân cao lớn này rồi.

- Lý Tịnh Lâm, người vốn là phiên tướng quân trong quân đội nam tỉnh, Trấn Quốc Công đối đãi với người không bạc, có sao người lại gia nhập Nam Lâm Tự chống lại Trấn Quốc Công?

Đúng lúc đó, một giọng nói đột nhiên vang lên.

- Lý Tịnh Lâm, năm đó người đánh giết trên chiến trường, số người chết dưới tay người cũng vô số, giờ người lại phá sát giới, người tướng Phật tử còn thu nhận người sao? Mau quỳ trước Đại Công, tránh đường cho bọn ta vào rừng thẳm lấy Xá Lợi!

- Lần này Công Gia vào Man Hoang thập vạn đại sơn, không chỉ để tìm tuyệt thế công pháp Bát Bách La Hán Công mà còn dùng Vân Hoang Đạp Lăng Quyết làm cơ sở, sáng tạo ra một bộ Bát Hoang Quyết. Đây là tuyệt thế công pháp có thể sánh ngang Thiên Đạo Thần Âm Quyết trong Nhân Hoàng Tam Quyết, có thể trợ giúp Công Gia quét sạch bát hoang lục hợp, đoạt được thiên hạ! Những viên Xá Lợi kia đều được ngưng tụ từ tinh nguyên của các cao tăng Phật môn, rất có ích cho Công Gia sáng tạo ra Bát Hoang Quyết. Công Gia đoạt thiên hạ, đó là đại thế, người không ngăn được đâu!

173. Chương 173: Ra Tay Cướp Xá Lợi!

Vô Tận Thần Công

Chương 173: Ra tay cướp Xá Lợi!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giọng nói đó ẩn trong hàng trăm hàng nghìn quân sĩ nam tỉnh, phiêu hốt bất định, tăng nhân có tên Lý Tịnh Lâm kia căn bản không biết nó phát ra từ hướng nào.

- Công Gia muốn tự tạo ra Bát Hoang Quyết?

Nghe thấy thế, tăng nhân Lý Tịnh Lâm chau mày.

- Vạn năm trước, những tuyệt thế công pháp như Thiên Đạo Thần Âm Quyết của Đạo Hoàng hay Nhân Hoàng Tam Quyết của Nhân Hoàng đều được tạo ra vì có kiếp nạn. Nay đế hoàng Đại Châu vẫn còn tại vị, thiên hạ thái bình chứ chẳng có kiếp nạn gì. Công Gia lại muốn tạo ra Bát Hoang Quyết đoạt thiên hạ, đó là hành sự nghịch thiên, tuyệt đối sẽ không thành công!

Lý Tịnh Lâm vừa vung Phục Ma Trượng vừa hét lớn.

- Có thành công hay không không cần người quản. Người chỉ cần tránh đường cho bọn ta vào lấy Xá Lợi cho Công Gia là được! Chỉ cần người quy hàng Đại Công, sau này ta sẽ nói tốt cho người vài câu trước Công Gia. Rồi Công Gia đoạt được thiên hạ, người sẽ được phong hầu bá tướng!

Giọng nói ấy lại vang lên.

- Đừng vọng tưởng!

Lý Tịnh Lâm sắc mặt ngưng đọng, quát lên.

- Lý Vi Nghĩa, năm đó dưới Huyền Di Sơn, thôn chúng ta gặp nạn châu chấu, phụ mẫu hương thân đều chết đói cả. Nếu không phải Dũng Tuệ đại sư từ bi đưa chúng ta về chùa truyền cho võ học Nam Lâm Tự thì chúng ta có được ngày hôm nay không? Sau đó chúng ta muốn hoàn tục xuống núi gia nhập quân đội đại sư cũng không ngăn cản...Nay người lại làm chó săn cho Trần Quốc Công, đem binh tiêu diệt Nam Lâm Tự, lương tâm của người bị chó gặm rồi!

- Muốn có Xá Lợi thì bảo Công Gia tới mà lấy! Năm đó ta làm binh dưới trướng Công Gia, Công Gia bảo ta sống, ta sống, bảo ta chết ta sẽ chết! Hôm nay nếu Công Gia đích thân tới lấy mạng ta, ta tuyệt sẽ không oán thán!

Lý Tịnh Lâm hét lớn. nguồn

Uỳnh uỳnh!

Phục Ma Trượng vung lên, mười mấy quân sĩ nam tính bị quét bay, xương cốt gãy lìa.

- Hề hề, chim khôn chọn cành mà đậu, vì đại nghiệp của Công Gia, Lý Vi Nghĩa ta đừng nói đến việc đem quân bao vây Nam Lâm Tự, ngay giết cả cha mẹ ta cũng làm!

Giọng nói kia lại vang lên, Lý Vi Nghĩa cười khẩy.

- Lý Tịnh Lâm, chỉ dựa vào người mà muốn Công Gia đích thân đến sao? Đừng tưởng người có một thân hoành luyện là người khác không làm gì được. Mạng người nằm trong tay ta rồi, đi chết đi!

- Chết đi!

Một tiếng quát vang lên, từ trong hàng nghìn quân sĩ nam tính bỗng bay ra một đạo thanh quang.

Đạo thanh quang này chính là một trung niên nam tử dáng người gầy gò. Hắn khoảng bốn mươi tuổi, mặt trắng, không có râu, thiếu đi sự cương dương của nam tử, thay vào đó là vài phần âm nhu. Nam tử đó cười nham hiểm, hai tay run lên, tiếng lợi khí phá không vang lên, phóng ra mười mấy cây ngân châm bắn thẳng về phí huyết khiếu Lý Tịnh Lâm.

Phập! Phập! Phập!

Lý Tịnh Lâm không sợ đao thương nhưng căn bản không thể chống đỡ được ngân châm, chớp mắt đã bị trúng châm.

- Năm đó ngân châm của người chưa bắn được ta...Giờ...người đã tu luyện đến Vô Tôn rồi...

Ngân châm cắm vào người, Lý Tịnh Lâm cả người run lên, sắc mặt đầy vẻ chán kinh.

- Ngân châm của ta chính là luyện để chuyên khắc chế hoành luyện công phu của người. Ta vốn nghĩ, nếu người theo Công Gia thì huynh đệ chúng ta sẽ tương thân tương ái, không cần dùng đến ngân châm này. Nhưng đáng tiếc...

Nam tử có tên Lý Vi Nghĩa kia lộ vẻ thất vọng.

Bùm! Bùm!

Không đợi hần nói hết, ngân trâm cắm trong huyết khiếu Lý Tịnh Lâm nổ tung, bùm bùm mấy tiếng, thân thể Lý Tịnh Lâm lỗ chỗ như cái rổ, người run ác liệt rồi phụt một ngụm máu tươi, cơ thể cao lớn ngã ra đất...

- Kéo xác hần đi, đợi khi ta lấy được Xá Lợi còn muốn kể chuyện cũ với huynh đệ đây.

Lý Vi Nghĩa nói.

- Ba trăm quân sĩ theo ta vào rừng thẳm lấy Xá Lợi!

Vừa nói Lý Vi Nghĩa dẫn đầu ba trăm quân sĩ đi vào trong rừng thẳm.

- A Di Đà Phật...

- A Di Đà Phật...

- A Di Đà Phật...

- Rừng thẳm là trọng địa Phật môn, kẻ nào lòng dạ bất chính hãy lui ra đi! Ra ngoài đi!

Nhưng khi đó từ trong rừng thẳm bỗng vang lên mấy tiếng niệm Phật.

Vút! Vút! Vút!

Giống như quỷ mị, năm sáu đạo thân ảnh của lão tăng đột nhiên xuất hiện, áo tăng bay phấp phới, ba trăm quân sĩ phía sau Lý Vi Nghĩa có đến bảy tám chục người bị đánh bay khỏi rừng thẳm, xương cốt gãy lìa, máu tươi tung toé, chết tươi.

Những người còn lại sắc mặt đại biến, cuống cuống định rút khỏi rừng thẳm.

- Là mấy lão già các người? Vẫn chưa chết sao?

Sắc mặt Lý Vi Nghĩa thay đổi.

- Không phải sợ, mấy lão già này năm xưa chính là Thiên Canh Thập Tam Sát hắc đạo tung hoành Đại Châu ba chục năm, đều là Võ Tôn. Nhưng đáng tiếc sau đó bị Trần Quốc Công đem quân vây đánh, giết bảy, còn lại sáu tên trốn trong Nam Lâm Tự. Hồi đó chúng cam tâm tình nguyện tự phế tu vi bảo vệ rừng thẳm, Dừng Tuệ hoà thượng mới chịu thu nhận. Không ngờ nhiều năm như vậy mà chúng chưa chết...

Lý Vi Nghĩa trầm giọng nói.

Năm đó hần cũng là đệ tử Nam Lâm Tự nên đương nhiên biết rất rõ tình hình của Nam Lâm Tự.

Cũng chính vì thế lần này Dương Mặc bao vây Nam Lâm Tự coi Lý Vi Nghĩa là tâm phúc, đến việc đoạt Xá Lợi cũng để hần đi lấy.

- Hừ, Thiên Canh Thập Tam Sát các người nếu không tự phế tu vi thì có lẽ Lý Vi Nghĩa Ta còn dè chừng. Đáng tiếc giờ các người cùng lắm chỉ là Võ Sư, dựa vào sáu người các người mà muốn ngăn cản ta sao?

Lý Vi Nghĩa hừ lạnh.

Cường giả Võ Tôn dù có tự phế tu vi, chân khí không còn nữa thì nhục thể của họ vẫn rất cường đại.

Chỉ là sáu người trong Thiên Canh Thập Tam Sát này nay đã bảy tám mươi tuổi, sau khi chân khí phế hết, khí huyết thoái hoá, giờ cũng chỉ có thực lực Võ Sư sơ giai, đối phó được với quân sĩ bình thường chứ không phải đối thủ của Lý Vi Nghĩa.

- Sáu lão già này giả thần giả quỷ, ta sẽ lôi hết các người ra đây!

Lý Vi Nghĩa vừa nói, thân hình đã lao thẳng vào trong rừng thẳm.

Ầm! Ầm! Ầm!

Sau mấy tiếng nổ, ba thân ảnh gãy gò bị đánh bay ra ngoài.

Là ba lão hoà thường râu tóc bạc phơ, trên người là bộ đồ tăng màu vàng.

Ba lão hoà thượng bay ra, cùng học máu tươi, rõ ràng đã bị trọng thương khi giao đấu với Lý Vi Nghĩa.

- Còn ba tên nữa, cũng chết đi cho ta!

Vút! Vút! Vút!

Lý Vi Nghĩa tung ngân châm bắn trúng ba lão hoà thượng còn lại.

Nói cho cùng Lý Vi Nghĩa cũng là Võ Tôn, sáu lão tăng kia tuy năm xưa là Võ Tôn nhưng nay đã già, căn bản không phải đối thủ của hắn. Ba người vừa bị Lý Vi Nghĩa đánh trúng miệng học máu tươi, còn ba người sau bị hắn dùng ngân châm bắn đứt tâm mạch, sinh cơ nhanh chóng mất đi..

- Hừ, không biết lượng sức mình, muốn ngăn cản ta sao?

Hắn hừ lạnh.

- Sáu lão già các ngươi, ba kẻ bị ta bắn trúng tâm mạch, một giờ nữa là chết. Ba kẻ còn lại nội tạng cũng tổn hại, sống nhiều nhất được ba giờ...Hôm nay ta đại phát từ bi, không giết các ngươi, các ngươi cứ ngoan ngoãn ở đây đợi chết đi! Ta đi lấy Xá Lợi rồi nói sau.

Lý Vi Nghĩa nói xong tung ra mấy chưởng, mấy toà tháp bị hắn đánh vỡ tan để lộ ra mấy viên Xá Lợi bảy màu. Thấy chúng, mắt Lý Vi Nghĩa sáng trưng, đưa tay định lấy...

Trên không trung, Dương Thạc lạnh lùng quan sát mọi việc.

- Lý Vi Thần...Lý Vi Nghĩa, trên danh nghĩa là người theo trung nghĩa có sao lại bắt trung bắt nghĩa như vậy? Hắn tên là “Vi Nghĩa” nhưng hành động không hề trung nghĩa. Năm xưa Dũng Tuệ phương trượng cứu hắn mà giờ hắn lấy oán báo ơn...Còn có thể từ bỏ cả cha mẹ...Loại người này giữ lại có ích gì?

Ánh mắt Dương Thạc loé lên sự băng giá.

- Hắn muốn lấy Xá Lợi là để dâng lên cho phụ thân sáng tạo ra Bát Hoang Quyết? Nếu ta cướp Xá Lợi của hắn, không biết Tô Thanh Như biết chuyện này sẽ có nét mặt thế nào...

Dương Thạc nghĩ.

Nhưng nếu hắn cướp Xá Lợi thật thì không phải sẽ ngăn cản kế hoạch của phụ thân sao?

Trần Quốc Công Dương Thiên nói cho cùng cũng là cha Dương Thạc, bao năm nay ăn uống ngủ nghỉ đi lại ở phủ đều do Dương Thiên cung cấp, hơn nữa Dương Thiên cũng không như Trình phu nhân, muốn hãm hại Dương Thạc. Chỉ là chưa bao giờ coi trọng hắn mà thôi. Giờ bảo Dương Thạc chống lại cha thì ít nhiều hắn cũng thấy không nỡ.

- Thôi vậy, Lý Vi Nghĩa là Võ Tôn, đoạt Xá Lợi từ tay hắn cũng không khó. Thử xem, đoạt được thì đoạt, không được thì thôi. Nếu đoạt được, cùng lắm sau này bảo cha đích thân tới hỏi thì mình cũng cho.

Trong lòng nghĩ vậy, Dương Thạc không chần chừ nữa.

Ra tay đoạt Xá Lợi!

Thuần Dương Kim Thân lập tức xuất khiếu, đem theo Thái Dương Chân Hỏa, ỳnh một tiếng bay vào trong rừng tháp.

- Ủa?

Đúng lúc đó Dương Thạc cảm giác có gì đó không đúng.

Trong đồng tháp đồ nát, mấy viên Xá Lợi đột nhiên phát sáng bao trùm lấy Thuần Dương Kim Thân của hắn.

Dương Thạc cảm giác rõ ràng sức mạnh của Thuần Dương Kim Thân không ngừng tăng lên...Từ Võ Sư sơ giới nhanh chóng trở thành Võ Sư trung giới...Trong chốc lát sức mạnh của Thuần Dương Kim Thân đã sánh ngang với Đại Nhật Như Lai Kim Thân Võ Tôn rồi.

- Ánh sáng Xá Lợi lại có tác dụng tấn cường Thuần Dương Kim Thân?

Dương Thạc kinh ngạc.

- Ý trời rồi, có sức mạnh này còn sợ không đoạt được Xá Lợi từ tay Lý Vi Nghĩa bắt trung bắt nghĩa sao?

- Xông lên cho ta!

Thuần Dương Kim Thân lập tức biến lớn, Thái Dương Chân Hỏa cháy bùng bùng, từ trên cao nhằm thẳng Lý Vi Nghĩa mà lao xuống.

174. Chương 174: Bắn Chết Lý Vi Nghĩa

Vô Tận Thần Công

Chương 174: Bắn chết Lý Vi Nghĩa

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Sắc mạnh đại tăng, Thuần Dương Kim Thân có thể sánh ngang với Đại Nhật Như Lai Kim Thân, hung hăng lao về phía Lý Vi Nghĩa.

Thuần Dương Kim Thân lúc này dưới sự khống chế của ý niệm Dương Thạc biến lớn hơn bốn năm lần, dài đến hơn ba trượng, đem theo Thái Dương Chân Hỏa rừng rực cháy, giống như con mãnh thú Thượng Cổ lao xuống, chớp mắt đã đến trước mặt Lý Vi Nghĩa.

- Nguy rồi!

Lý Vi Nghĩa đang định thò tay lấy Xá Lợi dưới đồng phế tích thì đột nhiên cảm ứng được một sự nguy hiểm.

Toàn thân hắn nổi da gà!

Ngay sau đó hắn cảm giác phía trên đỉnh đầu có luồng khí nóng cuộn cuộn giống như vàng mặt trời đang giáng xuống. Bỗng chốc tóc với gấu áo hắn bị thiêu quần tít lại.

Luồng khí nóng này e là có thể thiêu huỷ cả người Lý Vi Nghĩa.

- Lui!

Trong khoảnh khắc ấy hắn chỉ có thể nghĩ được một điều đó.

Vút!

Hắn hoá thành một đạo thanh quang nhanh chóng lùi ra sau năm sáu trượng.

Uỳnh!

Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc không đánh trúng Lý Vi Nghĩa mà đâm thẳng xuống đất.

Mặt đất lát bằng đá xanh của rừng thấp bị Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc đâm xuống tạo thành một cái hố lớn. Mặt đất rung chuyển dữ dội như gặp địa chấn, hai toà tháp gần đó cũng lắc lư gần như muốn đổ sập.

- Đây là...Đại Nhật Như Lai Kim Thân? Người là vị cao tăng nào của Nam Lâm Tự? Là Dũng Minh ở Giới Luật Viện hay Dũng Sinh ở La Hán Đường? Không đúng...không đúng, hai người này chưa tu luyện thành Đại Nhật Như Lai Kim Thân...Mà Dũng Tuệ tu luyện được Đại Nhật Như Lai Kim Thân thì đã bị giết trong cuộc vây công của Đại Công rồi. Lẽ nào...người là Dũng Tín của Nam Lâm Trai?

Nhìn thấy Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc, sắc mặt Lý Vi Nghĩa đại biến, thét lên.

- Không cần biết ta là ai, người chỉ cần biết ta đến để giết người là đủ rồi!

Dương Thạc quát một tiếng, điều khiển Thuần Dương Kim Thân đứng dậy tiếp tục lao tới Lý Vi Nghĩa.

- Người là cao tăng Nam Lâm Tự, sát ý lại nồng như vậy sao có thể lĩnh ngộ Phật pháp?

Lý Vi Nghĩa đại kinh thất sắc, không dám chống đỡ Thuần Dương Kim Thân mà vội vàng lùi về sau, tay bắn ra vô số ngân châm về phía Thuần Dương Kim Thân.

Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc bị bắn trúng thì rung lên.

- Cao tăng? Ta vốn không phải cao tăng Nam Lâm Tự, không cần lĩnh ngộ Phật pháp, sát ý có nồng hơn nữa cũng có sao?

Tuy tốc độ của Lý Vi Nghĩa cực nhanh nhưng tốc độ Thuần Dương Kim Thân cũng không vừa, ưỳnh một tiếng đã tới trước mặt rồi đâm thẳng lên người Lý Vi Nghĩa.

Phụt!

Bị Thuần Dương Kim Thân đâm trúng, Lý Vi Nghĩa phụt một tiếng, máu tươi bắn tung toé.

Trên tóc và quần áo đều dính Thái Dương Chân Hỏa màu trắng, phừng phừng cháy!

- Nguy rồi!

Bị dính Thái Dương Chân Hỏa, sắc mặt Lý Vi Nghĩa đại biến.

Hắn nhanh chóng cởi bỏ áo ngoài, để lộ bên trong là cái áo yếm đỏ sát người, đồng thời tay quét qua đầu, toàn bộ mái tóc đen rơi xuống.

Tóc và áo ngoài dính phải Thái Dương Chân Hỏa, vừa rời khỏi người Lý Vi Nghĩa là lập tức cháy rụi thành tro.

- Đáng tiếc, dù sức mạnh Thuần Dương Kim Thân đại tăng nhưng Thái Dương Chân Hỏa thì không tăng được bao nhiêu. Nếu không vừa chạm phải Thái Dương Chân Hỏa là Lý Vi Nghĩa bị thiêu rụi rồi!

Dương Thạc có chút tiếc nuối.

Khi nhìn thấy cái yếm đỏ của Lý Vi Nghĩa, Dương Thạc khựng người.

- Không ngờ tên Lý Vi Nghĩa lại biến thái như vậy, chẳng trách lại cực đoan như thế, không từ thủ đoạn để đi theo cha ta. Dương Mặc à Dương Mặc người như vậy người cũng dám dùng...

Lúc này Dương Thạc lại cảm giác có vài phần hoang đường.

Lý Vi Nghĩa bị Thuần Dương Kim Thân đâm phải, thân thể bị chấn động mạnh, mồ hôi máu tươi.

Quan trọng là áo và tóc của hắn bị thiêu rụi cả, để lộ cái yếm đỏ sát người...

Lý Vi Nghĩa mặt đỏ phừng, khí huyết công tâm, mặt đỏ như cái yếm, phụt một tiếng lại một ngụm máu tươi nữa phun ra.

- Chư quân sĩ nghe lệnh, dùng cường cung lợi tiễn bắn Đại Nhật Như Lai Kim Thân!

Vội vàng rút khỏi rừng tháp, Lý Vi Nghĩa hét lên cho quân sĩ bắn giết Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc.

- Rõ! nguồn

Quân sĩ đáp lời, giương cung ngắm về phía Thuần Dương Kim Thân.

- Không hay rồi!

Lần này đến sắc mặt Dương Thạc biến đổi, mồ hôi lạnh chảy ra.

- Vừa rồi bị ngân châm của Lý Vi Nghĩa bắn trúng, kim thân bị chấn động, giờ mấy trăm quân sĩ bắn thì e là kim thân sẽ bị phá vỡ, thần hồn tiêu tán mất!

Số quân sĩ này đều đã trải qua trăm trận chiến, sát khí toả ra bao trùm lấy Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc.

- Lui!

Dương Thạc không dám có nửa phút chậm trễ, Thuần Dương Kim Thân nhanh chóng chạy trốn!

Vút! Vút! Vút!

Vút! Vút! Vút!

Ngay sau đó, hàng loạt mũi tên từ phía dưới bắn lên.

Thuần Dương Kim Thân tránh được một phần, còn một phần bắn binh binh khiến Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc chấn động suýt nữa tiêu tan.

Kéc!

Cũng may lúc ấy Huyết Phi đem nhục thân của Dương Thạc nhanh chóng bay xuống.

Đôi cánh võ mạnh, một số mũi tên đang bắn tới quay ngược lại rơi xuống hết.

Dương Thạc không do dự, điều khiển Thuần Dương Kim Thân chui vào nhục thân. Khi trở về được, Dương Thạc thở phào một hơi.

Ngay lúc ấy Dương Thạc mở hai mắt ra.

- Không thể dụng Thuần Dương Kim Thân, lẽ nào không giết được người sao?

- Trước đó Lý Vi Nghĩa bị Thuần Dương Kim Thân của ta đâm phải, đã bị trọng thương, mồm học máu tươi, thực lực chắc giảm hơn một nửa, cùng lắm là Võ Sư đỉnh phong, thậm chí còn chưa tới. Cho dù không dùng tới Thuần Dương Kim Thân, ta và Huyết Phi, Tiểu Hoả liên thủ cũng giết được người!

Nghĩ vậy, Huyền Ưng Đoạn Trảo xuất hiện trên tay phải Dương Thạc, hất hét lên rồi nhảy xuống khỏi lưng Huyết Phi.

Keng! Keng! Keng!

Huyền Ưng Trảo vung lên, những mũi tên do quân sĩ nam tinh bắn tới đều bị đánh bay sang một bên.

Chớp mắt Dương Thạc đã đến trước mặt Lý Vi Nghĩa.

- Lý Vi Nghĩa, chết đi!

Dương Thạc hét lên một tiếng, Huyền Ưng Đoạn Trảo nhằm thẳng đỉnh đầu Lý Vi Nghĩa đánh tới, dường như một bốp nát đầu hất ra.

- Người không phải tăng nhân của Nam Lâm Tự? Người là ai? Sao lại biết bí pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân? Còn cười Huyền Ưng...lẽ nào...lẽ nào là kẻ chạy việc đó của Công Gia? Không thể nào, tuyệt đối không thể, tên đó tuyệt đối không thể có thực lực mạnh như người...

Dương Thạc lao tới, cuối cùng Lý Vi Nghĩa cũng nhìn rõ diện mạo Dương Thạc, không khỏi trở mắt, kinh ngạc nói.

Uỳnh!

Đối mặt với công kích của Dương Thạc, Lý Vi Nghĩa tung một quyền ra.

Uỳnh uỳnh!

Huyền Ưng Đoạn Trảo đánh lên năm đám của Lý Vi Nghĩa, cho dù Lý Vi Nghĩa bị thương, thực lực giảm mạnh, dù sắc manh của Huyền Ưng Trảo có tăng gấp đôi, đồng thời còn thi triển Ưng Hùng Hợp Kích, nhưng lần đối đầu này Dương Thạc vẫn không phải đối thủ của Lý Vi Nghĩa, bị đánh bật ra sau...

Kéc!

Đúng lúc ấy, Huyền Ưng Huyết Phi đã đến trên đỉnh đầu Lý Vi Nghĩa.

Huyết Phi kêu lên một tiếng, phun ra đám khí độc tanh nồng, giết hết đám quân sĩ cầm cung bên cạnh Lý Vi Nghĩa. Trước sự ảnh hưởng của khí độc, toàn thân Lý Vi Nghĩa được bao phủ bởi một lớp ánh sáng xanh xám, thực lực lại giảm mạnh, chỉ còn Võ Sư cao giới.

Song trào của Huyết Phi hung hăng tấn công Lý Vi Nghĩa.

- Cút đi!

Lý Vi Nghĩa một quyền đánh bay Huyết Phi, tuy Huyết Phi là Võ Sư nhưng so với Lý Vi Nghĩa là Võ Sư cao giới thì vẫn còn kém xa.

Grào! Grào!

Đúng lúc ấy, một tiếng gầm của mãnh thú vang lên, chính là Hoả Vân Cùng Kỳ Tiểu Hoả

Tiểu Hoả lao thẳng lên người Lý Vi Nghĩa, nó là dị thú Võ Sư trung giới, sức mạnh không thua kém Lý Vi Nghĩa là bao. Nó lao lên người Lý Vi Nghĩa vật lộn.

Hoả độc khí tức trên người nó toả ra thiêu đốt khiến Lý Vi Nghĩa tối tăm mặt mũi.

- Dương Thạc, ngươi có phải Dương Thạc?

Bị Tiểu Hoả giữ chân, Lý Vi Nghĩa nhất thời không thể thoát ra được.

Nhưng hắn đã gọi lớn tên Dương Thạc, rõ ràng Lý Vi Nghĩa cũng như ba mươi Kim Điều Xích Hắc, nghi ngờ thân phận của Dương Thạc.

- Dương Thạc, Công gia và Đại Công bình thường đối với ngươi không bạc, có sao ngươi luôn chống đối lại họ? Trận chiến Nam Lâm Tự lần này không liên quan đến ngươi, ta khuyên ngươi rút lui đi, đừng có...

Lý Vi Nghĩa nói lớn.

- Bình thường đối xử với ta không bạc?

Dương Thạc nhú mày.

- Lẽ nào cho Dương Hy sỉ nhục ta, mặc cho gia nô ức hiếp ta, phái hắc y vệ giết ta, như thế là đối xử không bạc?

Dương Thạc cười khẩy.

- Ngươi...thật sự là Dương Thạc?

Nghe thế Lý Vi Nghĩa sắc mặt đại biến.

- Không sai.

Lý Vi Nghĩa đã nhận ra thì Dương Thạc cũng không phủ nhận.

- Ta là Dương Thạc, là người trong Nam Lâm Tự, chưởng môn lệnh ngoại môn Nam Lâm Tự đang trong tay ta. Dương Mặc đem quân tiêu diệt Nam Lâm Tự chính là đối đầu với ta. Hắn chống lại ta, nhưng lại không cho ta phản kích sao? Lý Vi Nghĩa, ngươi đã nhận ra ta thì mạng ngươi cũng không giữ được rồi. Tất cả tay sai của ngươi đã bị giết thê thảm, xem ngươi lấy gì ngăn cản Thái Dương Chân Hoả, Thuần Dương Kim Thân của ta!

Vừa nói, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc lại xuất khiếu, đem theo Thái Dương Chân Hoả, uyển một tiếng lao thẳng về phía Lý Vi Nghĩa đang bị Tiểu Hoả cầm chân.

175. Chương 175: Cứu Dương Độ Tam Trùng, Xá Lợi Chân Thân!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 175: Cửu Dương đệ tam trùng, Xá Lợi chân thân!

Mấy trăm quân sĩ nam tể bên cạnh Lý Vi Nghĩa bị khí độc của Huyết Phi phun chết hơn một nửa. Những người còn lại bị dính một chút, tuy không chết ngay nhưng cũng ngất đi. Những ai không bị ảnh hưởng thì cũng cuống cuống trốn chạy, không thể tạo nên hợp kích một cách có hiệu quả nữa.

Uỳnh!

Thuần Dương Kim Thân đột nhiên xuất khiếu lao thẳng về phía Lý Vi Nghĩa.

- Nguy rồi!

Mắt thấy Thuần Dương Kim Thân lao tới, sắc mặt Lý Vi Nghĩa đại biến. Hắn vốn là võ giả Võ Tôn, dù trúng khí độc, thực lực giảm mạnh nhưng để tránh sự oanh kích của Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc cũng không phải chuyện khó. Nhưng đúng lúc này thì hắn lại bị Tiểu Hỏa giữ chặt, căn bản không thể tránh được.

Ầm!

Ngay sau đó, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc oanh kích lên người Lý Vi Nghĩa.

Tất cả Thái Dương Chân Hỏa cuốn lấy Lý Vi Nghĩa, bề mặt da hắn bùng cháy ngọn lửa màu trắng. Tốc độ thiêu đốt của ngọn lửa cực nhanh, chỉ nháy mắt da hắn đã biến thành tro, xương thịt bên trong cũng bắt đầu bùng cháy.

- Dương Thạc, Công Gia và Đại Công sẽ không tha cho người...

Không đợi câu nói uy hiếp của hắn được nói hết thì những lời còn lại đã bị thiêu đốt hoàn toàn, chỉ trong hai ba giây là toàn thân Lý Vi Nghĩa biến thành tro bụi...

Lý Vi Nghĩa, cường giả Võ Tôn đã bị Dương Thạc liên thủ cùng Huyết Phi Tiểu Hỏa kích sát!

- Lần này giết được Lý Vi Nghĩa cũng là do có Xá Lợi nâng cao sức mạnh của Thuần Dương Kim Thân. Thuần Dương Kim Thân tương đương với Đại Nhật Như Lai Kim Thân cũng coi như cùng tầng thứ với Lý Vi Nghĩa, muốn giết hắn đương nhiên không khó.

Tuy đã giết được Lý Vi Nghĩa nhưng Dương Thạc không đắc ý, hắn biết mình làm được như vậy là còn nhờ Xá Lợi Phật môn.

- Thủ hạ Lý Vi Nghĩa còn có mấy chục quân sĩ chưa chết? Chúng đã biết thân phận của ta, không thể giữ chúng lại được.

Thuần Dương Kim Thân giết xong Lý Vi Nghĩa không quay về nhục thân ngay mà tiếp tục tấn công đám quân sĩ còn lại của Lý Vi Nghĩa, sau đó mới trở về cơ thể Dương Thạc.

- A Di Đà Phật...

- A Di Đà Phật...

Nhìn Dương Thạc giết hết đám quân sĩ đó, sáu vị lão tăng trong rừng tháp đồng thành niệm.

Sáu vị lão tăng này từng là cường giả Võ Tôn trong Thiên Canh Thập Tam Sát. Đáng tiếc họ đã tự phế võ công, bảo vệ rừng tháp, vừa rồi bị Lý Vi Nghĩa đánh trọng thương, ba người gần chết, ba người trọng thương, đều không gắng gượng được lâu nữa.

Lúc này cả sáu lão tăng đều ngồi khoanh chân, thân thái bình thản, không hề sợ hãi khi cái chết đến gần.

- A Di Đà Phật, tiểu thí chủ, trên người người có chương môn lệnh ngoại môn của Nam Lâm Tự? Có thể cho lão nạp mượn xem không?

Một người hạ giọng nói với Dương Thạc.

- Được, đại sư có thể xem tùy ý.

Dương Thạc gật đầu, lấy chưởng môn lệnh cho vị lão tăng kia.

Khi lão tăng xem chưởng môn lệnh thì ánh mắt Dương Thạc lại nhìn về mấy viên Xá Lợi dưới đám tháp đổ nát.

Những viên Xá Lợi này đều được tạo ra từ tinh hoa của cao tăng Phật môn sau khi viên tịch, rất có ích cho Dương Thiên sáng tạo ra Bát Hoang Quyết, chúng có thể tăng sức mạnh cho Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc cũng là điều bình thường.

- Quả nhiên là chưởng môn lệnh ngoại môn!

Vị lão tăng kia nhìn xong đem trả cho Dương Thạc, thấy hắn nhìn mấy viên Xá Lợi thì cười:

- Tiểu thí chủ, người tu luyện Thuần Dương Kim Thân phải không?

- Đúng vậy!

Dương Thạc gật đầu.

- Thuần Dương Kim Thân được thoát thai từ Cửu Dương Chân Thân của Cửu Dương Huyền Công. Tu luyện Cửu Dương Huyền Công ngưng tụ Cửu Dương Chân Thân, tất cả có cửu trùng. Trong đó đệ nhất trùng gọi là Huyết Khí Chân Thân, ngưng tụ khí huyết, bất tử bất diệt. Cần dùng tới Huyết Tinh Thạch Nhũ. Còn tầng thứ ba gọi là Xá Lợi Kim Thân, ngưng tụ Xá Lợi Chân Thân, kiên cố vô cùng, chưa tà bất xâm. Muốn ngưng tụ thành Xá Lợi Chân Thân phải cần đến Xá Lợi. Xá Lợi có thể ngưng tụ đệ tam trùng Cửu Dương Chân Thân, đương nhiên có tác dụng nâng cao sức mạnh cho Thuần Dương Kim Thân của người.

Vị lão tăng ấy chậm rãi nói.

- Đệ tam trùng, Xá Lợi Chân Thân?

Nghe thế Dương Thạc bất giác khựng người.

Hắn cũng hiểu qua về đệ nhất trùng kim thân của Cửu Dương Huyền Công. Lần này hắn tới Nam Lâm Tự mục đích chính chính là lấy pháp môn ngưng luyện đệ nhất trùng kim thân của Cửu Dương Huyền Công. Không ngờ không có được pháp môn đệ nhất trùng nhưng lại có thông tin về đệ tam trùng chân thân.

Xá Lợi Chân Thân, dùng Xá Lợi Phật môn ngưng luyện thành chân thân kiên cố, chưa tà bất xâm?

- Đại sư? Sao đại sư biết được về Xá Lợi Chân Thân?

Dương Thạc hiểu kỳ hỏi.

Theo Dương Thạc biết, Cửu Dương Huyền Công đã mất từ lâu, trong cả Nam Lâm Tự này chỉ có pháp môn ngưng luyện đệ nhất trùng chân thân chứ không có những bộ khác. Vậy mà lão tăng này lại biết tin tức về đệ tam trùng, điều này khiến Dương Thạc có phần nghi hoặc.

- Hà hà, lão nạp biết được chuyện này cũng là cơ duyên trùng hợp.

Lão tăng cười.

- Ba mươi sáu năm trước, bọn ta vốn là cường giả nổi tiếng hắc đạo Thiên Canh Thập Tá Sát, đến tổng tiêu hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc cũng phải nể mặt ta...Một hôm, mười ba huynh đệ ta được biết Bạch Viên Yêu Thánh của Hoả La Quốc, xếp thứ tám trong Thập Đại Yêu Thánh bị Hoả La Vương dẫn quân bao vây đánh trọng thương, chạy tới Đại Châu. Bạch Viên Yêu Thánh bị trọng thương, thực lực giảm mạnh, chỉ còn Đại Tông Sư trung giới. Trên người nó có mấy món bảo bối nên mười ba huynh đệ bọn ta quyết định giết nó để cướp bảo!

Lão tăng kể.

- Huynh đệ bọn ta hỏi han khắp nơi, cuối cùng được biết con Bạch Viên Yêu Thánh này ở trong Đại Hành Sơn. Vậy là bọn ta mai phục, vây giết Bạch Viên Yêu Thánh trong Đại Hành Sơn. Nó cũng rất hung hãn, dựa vào mấy món bảo bối chống đỡ được ba ngày ba đêm. Đáng tiếc nó từng bị Hoả La Vương đánh một chưởng, thương thế không kịp thời lành lại, cuối cùng bị bọn ta giết chết!

Thiên Canh Thập Tam Sát, mười ba huynh đệ Võ Tôn đã vây đánh Bạch Viên Yêu Thánh, mộ trong Thập Đại Yêu Thánh. Việc này đủ để tự hào cả một đời rồi. Giết được con Bạch Viên Yêu Thánh, bọn ta có được chỗ bảo vật kia.

Lão tăng nói tiếp.

- Sau đó bọn ta phát hiện trên lưng con Bạch Viên Yêu Thánh lại có một đoạn kinh văn Hoả La Quốc. Bọn ta tuy không biết chữ Hoả La Quốc nhưng cũng đoán được kinh văn này cũng không phải tầm thường. Thế là cho chép lại, tìm người thông hiểu chữ Hoả La Quốc để dịch ra. Nhưng không ngờ vừa mới chép được một đoạn nhỏ thì gặp phải Ân Giao Yêu Thánh, xếp thứ chín trong Thập Đại Yêu Thánh trong thiên hạ...

Ân Giao Yêu Thánh trước nay đi về không chút tông tích, thích đánh lén cường giả đoạt bảo vật. Lần này hắn đã thương bọn ta, cướp đi ba món bảo bối trên người Bạch Viên Yêu Thánh, ngay thì thể của nó cũng không giữ lại..

- Trận chiến đó bị hắn tập kích, mười ba huynh đệ ta thì tám người bị trọng thương, thực lực giảm mạnh. Trong suốt sáu năm bọn ta cũng không hồi phục nguyên khí, sau đó Trần Quốc Công đem binh vây khốn bọn ta. Bảy huynh đệ Thiên Canh Thập Tam Sát đã chết dưới tay Trần Quốc Công. Trần Quốc Công cũng là bậc kỳ tài, mới hơn ba mươi đã là cường giả Đại Tông Sư, bọn ta căn bản không phải đối thủ của hắn...Nói ra, đó cũng là chuyện của ba mươi năm trước rồi.

Lão tăng kia nói.

Ba mươi năm trước Trần Quốc Công Dương Thiên mới chỉ ba mươi tuổi. Ba mươi tuổi mà đã là Đại Tông Sư, đây là thiên phú cực cao!

Đương nhiên, hiện nay Tô Quân Như cũng chưa đủ ba mươi, tăng thứ Đại Tông Sư, thiên phú kém Tô Quân Ninh một nấc, cũng không hề thua kém.

Còn có Tiểu Hoạch là đệ nhất kỳ tài nghìn năm của Thiên Âm Môn, thiên phú hơn hẳn tỷ muội Tô Thanh Như.

Tính ra, thời đại của Dương Thạc hiện nay so với ba mươi năm trước đã rộng lớn hơn, nhiều biến cố hơn. Cũng chẳng trách trong thời đại này, phụ thân phải giành thiên hạ...

Hôm nay Dương Thạc nghe lão tăng nói cũng có chút hiểu về những sự việc mấy chục năm trước.

Bạch Viên Yêu Thánh, đứng thứ tám trong Thập Đại Yêu Thánh lại bị chết rồi?

Thập Đại Yêu Thánh là cách nói trăm năm trước, trong một trăm năm thế sự đã xoay vần, triều đại Đại Châu thay thế Đại Yên Triều, giành được thiên hạ.

Một hai trong Thập Đại Yêu Thánh có chết cũng là bình thường.

Vừa rồi lão tăng đã nhắc đến kinh văn sau lưng Bạch Viên Yêu Thánh, hẳn là đệ tam trùng Cửu Dương Huyền Công có liên quan tới kinh văn này.

Dương Thạc trầm đóna

Đoán vật nhưng Dương Thạc không ngắt lời lão tăng.

- Sau khi đám Ân Giao Yêu Thánh đoạt đi thi thể Bạch Viên Yêu Thánh, ta đã đem một phần kinh văn chép lại được tìm một vị thông hiểu chữ Hoả La Văn để dịch đoạn kinh văn ấy. Đó chính là đệ tam trùng Cửu Dương Huyền Công, pháp môn huấn luyện Xá Lợi Kim Thân.

Thần sắc lão tăng hơi ngưng đọng, trầm giọng nói:

- Đáng tiếc bọn ta chỉ chép lại được một phần đầu bộ pháp môn, trong đó có nói muôán ngưng tụ Xá Lợi Chân Thân thì phải có Xá Lợi Phật môn. Tập hợp đủ năm mươi sáu viên tam sắc Xá Lợi, mười tám viên ngũ sắc Xá Lợi, ba viên thất sắc Xá Lợi, dung nhập vào chân thân thì mới ngưng tụ được Xá Lợi Chân Thân kiên cố không thể tiêu hủy.

- Đáng tiếc, pháp môn quan trọng để ngưng tụ Xá Lợi Chân Thân lại bị Ân Giao Yêu Thánh cướp đi mất rồi! Có tin đồn là mấy năm gần đây Ân Giao Yêu Thánh đã ngưng tụ được một cái hoá thân thân ngoại. Có lẽ là dựa vào pháp môn của Xá Lợi Chân Thân Huyết làm cơ sở, ngưng luyện mà thành.

176. Chương 176: Đây Chính Là Cửu Dương Huyền Công Đệ Nhất Trùng!

Vô Tận Thần Công

Chương 176: Đây chính là Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Năm mươi sáu viên tam sắc Xá Lợi, mười tám viên ngũ sắc Xá Lợi, ba viên thất sắc Xá Lợi?

Dương Thạc lẩm nhẩm lại lời của lão tăng hai lượt.

Xá Lợi là một loại kết tinh của thi thể cao tăng Phật môn sau khi viên tịch và được hoả táng. Nó là nơi chứa tinh hoa của tinh nguyên khí huyết toàn thân vị cao tăng đó, gần như tương đương với nội đơn của dị thú, thường mang năng lượng rất lớn.

Chỉ có điều, thứ năng lượng trong Xá Lợi thông thường người khác không thể sử dụng được.

Nhưng Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng lại hấp thụ Xá Lợi, ngưng tụ Xá Lợi Chân Thân, có thể tận dụng một cách hoàn hảo năng lượng trong Xá Lợi. Chỉ điểm này thôi cũng đủ cho thấy sự cường hãn của bộ công pháp Cửu Dương Huyền Công rồi.

- Đáng tiếc, pháp môn ngưng tụ Xá Lợi Chân Thân bị Ân Giao Yêu Thánh lấy mất rồi..

Dương Thạc thở dài một tiếng.

Ân Giao Yêu Thanh là siêu cấp cường giả, một trong Thập Đại Yêu Thánh.

Tuy chỉ xếp thứ chín nhưng rõ ràng, đạt đến tầng thứ Vô Thành đã đủ thấy thực lực của Ân Giao Yêu Thánh rồi.

Muốn tìm được Ân Giao Yêu Thánh, lấy pháp môn tu luyện Xá Lợi Chân Thân từ hắn rõ ràng khó như lên trời...

Có điều, biết được vị trí của pháp môn Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng cũng là chuyện tốt!

Cửu Dương Huyền Công vốn dĩ đã thất truyền.

Giờ trong Nam Lâm Tự có pháp môn tu luyện đệ nhất trùng Chân Thân. Trong Thục Sơn Thiên Kiếm Môn, Huyền Vũ Sơn Chân Võ Môn cũng có một phần. Cộng với pháp môn tu luyện đệ tam trùng Chân Thân trên lưng Bạch Viên Yêu Thánh...Cộng hết vào có lẽ được hơn nửa bộ Cửu Dương Huyền Công rồi.

Dương nhiên tập hợp đủ công pháp còn thiếu là cực khó!

Nhưng nói cho cùng cũng đã có một số manh mối thì cũng có vài khả năng.

- A Di Đà Phật!

- Tiểu thí chủ, trong rừng tháp này có tất cả 562 toà tháp đá, cung phụng 562 vị tổ sư Nam Lâm Tự, Đại Lâm Tự. Nhưng năm đó Đại Lâm Tự bị công phá, tháp đá bị huỷ hoại, Xá Lợi của 530 vị tổ sư đã mất...Tháp của Nam Lâm Tự tuy để cung phụng tổ sư các đời Nam Lâm Tự, Đại Lâm Tự nhưng bên trong tháp không có Xá Lợi. Chỉ có tháp của 32 vị tổ sư Nam Lâm Tự mới có Xá Lợi. Trong đó có 28 viên tam sắc, ba viên ngũ sắc và chỉ một viên thất sắc.

Vị lão tăng kia ôn tồn nói.

- Nay Nam Lâm Tự sắp bị huỷ diệt, e là chỗ Xá Lợi này cũng sẽ biến mất. Người cầm chưởng môn lệnh ngoại môn Nam Lâm Tự, hẳn là đệ tử do Dũng Tín chọn ra kế thừa y bát. Người đem số Xá Lợi này đi đi...

- Dem đi đi!

- Năm đó bọn ta là Thiên Canh Thập Tam Sát, đã có vô số người chết dưới tay, ăn cơm Phật ba mươi năm, tiềm tâm tu Phật, vốn mong Phật Tổ khoan dung, nhưng đáng tiếc cuối cùng vẫn phá sát giới, giết quân sĩ nam tỉnh...Phật tổ không thể dung thứ...

- Thôi vậy, ta không xuống địa ngục thì ai xuống đây? Đại ca, mười ba huynh đệ chúng ta cuối cùng cũng được đoàn tụ dưới địa ngục.

Nói xong câu ấy, gương mặt lão tăng lộ nụ cười nhân từ, khí huyết sinh cơ dần tiêu tán, chớp mắt đã viên tịch.

- A Di Đà Phật...

Năm lão tăng còn lại cũng cùng niệm một câu, rồi cứ ngồi thế viên tịch!

Nhìn sáu vị lão tăng ấy, Dương Thạc có phần cảm thán.

Năm đó ngay tổng tiêu hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc cũng phải nể mặt Thiên Canh Thập Tam Sát, sáu người còn lại cuối cùng cũng hoá trở về với đất.

- Hoả táng cho sáu người bọn họ vậy!

Tay Dương Thạc bắn ra một đạo chân khí mang Thái Dương Chân Hoả, bắn lên thi thể sáu vị lão tăng.

- Ủa? Tam sắc Xá Lợi? Sáu vị lão tăng này sau khi chết lại sinh ra Xá Lợi, thế cũng coi như họ công đức viên mãn rồi...

Sau khi sáu thi thể lão tăng được hoả táng, Dương Thạc tìm thấy có sáu viên Xá Lợi có ba màu đỏ, vàng, lam.

- Xá Lợi trong rừng tháp này mình cũng lấy đi thôi. Nếu không sớm muộn thì cũng bị quân sĩ nam tỉnh phá hoại.

Nghĩ vậy, Dương Thạc tung chưởng tung quyền, ỳnh ỳnh mấy tiếng, những toà tháp thi nhau đổ xuống.

Hắn lấy hết 32 viên Xá Lợi.

- Ủa? Ánh sáng của mấy viên này hơi ảm đạm?

Dương Thạc phát hiện mấy viên do Lý Vi Nghĩa tìm ra ánh sáng tối hơn hẳn.

- Đúng rồi, sức mạnh tinh nguyên trong mấy viên Xá Lợi này trước đó khi mình dùng Thuần Dương Kim Thân đã dung nhập vào Thuần Dương Kim Thân của mình. Vì thế nên mới tối đi thế này...

Dương Thạc nghĩ một chút thì chợt hiểu.

Trước đó hắn dùng Thuần Dương Kim Thân, được sự trợ giúp của mấy viên Xá Lợi này mà trực tiếp bước lên tầng thứ Vô Tôn.

Sau khi giết Lý Vi Nghĩa, Thuần Dương Kim Thân trở về nhục thân của Dương Thạc, sức mạnh trong đó dần tiêu tan, giờ trở lại tầng thứ Vô Sư sơ giới rồi. Còn sức mạnh trong Xá Lợi bị tiêu hao thì không thể bù lại được...

Vốn dĩ Dương Thạc nghĩ mang số Xá Lợi này bên mình, gặp kẻ địch Vô Tôn thì cho Thuần Dương Kim Thân xuất hiện, được sự trợ giúp của Xá Lợi sẽ giết được kẻ địch. Giờ xem ra hẳn mà làm vậy thật, thì triển chẳng được mấy lần thì tinh nguyên Xá Lợi sẽ tiêu hao sạch, trở thành mấy viên đá vô dụng.

- Khi nào thật cần thiết mới được dùng.

Dương Thạc nghĩ bụng.

Tuy không thể sử dụng thường xuyên nhưng vào lúc quan trọng, dùng Xá Lợi đẩy sức mạnh Thuần Dương Kim Thân lên thẳng Võ Tôn cũng là thứ vô khí tuyệt vời.

Cắt hết Xá Lợi, Dương Thạc rời khỏi rừng thạp.

Uỳnh! Uỳnh!

Đúng lúc đó một trận tiếng nổ cách đó mười mấy dặm đột nhiên vang lên.

Rừng thạp này rộng đến mấy chục dặm, âm thanh kia rõ ràng cũng ở trong khu vực này, không biết là người nào đang giao đấu.

Nhưng Dương Thạc đoán, lần này có lẽ là đại quân chủ lực của Dương Mặc đang tấn công La Hán Đường, Giới Luật Viện hoặc Tàng Kinh Các.

- Qua đó xem sao!

Dương Thạc không chần chừ, lập tức bay lên lưng Huyết Phi, một người một ưng đem theo Hoả Độc Cùng Kỳ Tiểu Hoả bay về phía có tiếng nổ.

Tàng Kinh Các, Nam Lâm Tự.

Tàng Kinh Các có ba tầng, lúc này nóc cao nhất của Tàng Kinh Các đã bay mất, sáu đạo nhân ảnh đang kịch chiến trên tầng ba.

Ba người trong đó mặc khải giáp của quân đội Đại Châu, đều khoảng ba bốn chục tuổi, đều là Võ Tôn. Rõ ràng họ đều là tướng lĩnh cấp cao trong quân đội Đại Châu. Dù không phải tướng quân thì ít nhất cũng là hiệu uý.

Ba người này tay đều cầm trường đao vây công một vị lão tăng.

Bên cạnh còn có hai người một nam một nữ phụ giúp bao vây lão tăng.

Hai người một nam một nữ kia đều có vẻ như hơn hai mươi tuổi.

Trong đó có một người tướng mạo anh tuấn, mặc áo đen, tay phải cầm kiếm, tay trái thì triển một loại võ kỹ nắm bắt, tay vung lên rạch tan hư không, phát ra tiếng nổ giống như tiếng long ngâm.

Nữ tử kia tướng mạo thanh lệ, vẻ mặt lạnh lùng băng giá, ôm một cây cổ cầm, không ngừng gảy đàn phát ra từng trận tấn công bằng sóng âm.

Đại Bàn Long Thủ!

Đại Thiên Âm Thuật!

Một nam một nữ này chính là Dương Mặc, con trưởng của Trần Quốc Công, và Tô Quân Ninh, đệ tử thiên tài Thiên Âm Môn, từng một chương kích sát Dũng Tín đại sư.

Tô Quân Ninh vốn có tu vi Võ Tôn, còn Dương Mặc mấy tháng trước là Võ Sư đỉnh phong, giờ cũng đột phá Võ Tôn rồi.

Năm cường giả Võ Tôn vây giết một lão tăng!

Vị lão tăng này dáng người gầy gò, xem ra cũng mấy chục tuổi rồi, mặc bộ áo tăng màu vàng. Điều khiến người ta ngạc nhiên đó là da của lão tăng này trắng bóc, hốc mắt hõm sâu, mũi thẳng, mái tóc ngắn màu lam, không giống như người Đại Châu mà giống Hoả La Quốc hơn.

Một phiên tăng huyết thống Hoả La Quốc.

Ngoài ra, hai ống tay áo của lão tăng này trống rỗng, hai cánh tay không còn nữa. Tuy mất đi hai cánh tay nhưng ống tay áo của lão tăng vung lên cũng khiến không gian rung chuyển, phát ra từng tiếng nổ âm âm, vô số tầng khí huyết mạnh mẽ cuộn lên. Uy thế của hai cánh tay áo này còn mạnh hơn cả hai cánh tay của một võ giả thông thường.

Năm Võ Tôn hợp kích đánh từ lâu mà vẫn chưa hạ được lão tăng này.

- La Tư Phật, Nam Lâm Tự Dũng Tuệ phương trượng đã bị bọn ta hợp lực giết từ lâu rồi. Dũng Minh, Dũng Sinh cũng đã chết, người một phen tăng hà tất phải khổ sở bảo vệ Tàng Kinh Các này làm gì?

Vừa tấn công Dương Mặc vừa hét lớn.

- Người cũng chỉ là Vô Tôn, có thể cầm cự được bao lâu?

- La Tư Phật, người vốn là vương của Lam Tộc ở Hoả La Quốc, 62 năm trước bị Hoả La Quốc diệt tộc, chỉ còn lại mình người chạy thoát...Nếu người quy hàng Dương Mặc ta, sau này ta sẽ lập người là quốc sư, cai quản Phật môn đạo môn trong thiên hạ. Còn dẫn quân huỷ diệt Hoả La Quốc, giết quốc vương, báo thù cho tộc nhân của người, thế nào?

Dương Mặc nói lớn.

- A Di Đà Phật, không cần nữa... đọc truyện mới nhất tại .

Vị La Tư Phật kia thần sắc ngưng trọng, từ chối thẳng thừng.

- Lão nạp tiềm tâm tu Phật mấy chục năm nay, ân oán hồi đó đã từ bỏ rồi. Không cần nhắc đến chuyện cũ nữa. Kẻ nào muốn tiêu diệt Nam Lâm Tự, lấy công pháp trong Tàng Kinh Các thì hãy dùng bản lĩnh của mình mà tới đây!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Hét lên một tiếng, trong cơ thể La Tư Phật bỗng cuộn lên luồng sức mạnh hí huyết hùng hồn, đẩy lùi và năm cường giả Vô Tôn đang tiến gần.

- Sức mạnh khí huyết lớn thật. Đây là...Thiên Tàn Quyết? Năm đó Thiên Tàn lão nhân tạo ra Thiên Tàn Quyết, đáng tiếc ngoài Thiên Tàn lão nhân ra không còn ai tu luyện thành công bộ công pháp này nữa. La Tư Phật, người tu luyện bộ công pháp này tới Vô Tôn, cũng coi như không tở!

- Đáng tiếc, muốn ngăn cản bọn ta thì chưa thể đâu! Lưu tướng quân, Lý tướng quân, Quân Ninh cô nương, đừng nương tay, giết lão trọc này đi!

Vừa nói, khí thế của hắn thay đổi, mạnh mẽ đến cực điểm, trường đao trong tay biến thành đạo bạch quang đâm thẳng về phía La Tư Phật.

- Giết!

- Giết! Giết!

Mấy tướng quân nam tính cùng hô lên, đao trong tay nhanh chóng vung lên.

Phập phập phập!

Đao trong tay mấy kẻ đó xuyên qua cơ thể La Tư Phật.

Cùng lúc đó, Đại Thiên Âm Chưởng của Tô Quân Ninh cũng đánh lên lưng La Tư Phật, sóng âm lập tức xuyên thấu vào nội tạng hắn.

- A Di Đà Phật!

Bị trọng thương như vậy, nhưng sắc mặt La Tư Phật không hề thay đổi. Hắn hạ giọng niệm một câu, áo tăng trên người bay lên phấp phới, trong tiếng âm âm đánh bay năm người Dương Mặc ra ngoài.

Phụt! Phụt!

Năm người Dương Mặc lơ lửng trên không trung, miệng học máu tươi.

- Chuyện gì vậy? Công kích của chúng ta lại không có tác dụng gì với hắn?

Dương Mặc ngã dưới đất, chau mày nghĩ.

Đột nhiên dường như hắn nghĩ ra điều gì, sắc mặt thay đổi.

- Lẽ nào...lẽ nào tên trọc đó đã tu luyện thành công Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng Huyết Khí Chân Thân...

Khí huyết trong cơ thể sục sôi, bất tử bất diệt, căn bản không sợ công kích của kẻ khác.

Trả lời kèm theo trích dẫn

177. Chương 177: Đại Nhiên Mộc Dao Pháp!

Vô Tận Thân Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 177: Đại Nhiên Mộc Dao Pháp!

Đây là đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân, Huyết Khí Chân Thân!

Ánh mắt Dương Mặc nhìn lão phiên tăng La Tư Phật đầy sự chấn kinh.

- Từ lâu đã nghe nói trong Nam Lâm Tự có pháp môn tu luyện đệ nhất trùng Cửu Dương Huyền Công Nhưng đáng tiếc vì thiếu Huyết Tinh Thạch Nhũ mà vẫn chưa có ai luyện thành. Năm đó phụ thân đại nhân có được Huyết Tinh Thạch Nhũ, Nam Lâm Trai Dững Tín hoà thường còn muốn xin một ít nhưng đáng tiếc bị phụ thân từ chối...Lão trọc này sao có thể luyện thành Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng?

Năm đó Dững Tín đại sư muốn xin Trần Quốc Công Dương Thiên một ít Huyết Tinh Thạch Nhũ chẳng qua là để tu luyện Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, Huyết Khí Chân Thân.

Chỉ có điều bị Dương Thiên cự tuyệt không chút do dự.

Không có Huyết Tinh Thạch Nhũ mà lão phiên tăng này lại luyện thành Huyết Khí Chân Thân, điều này đương nhiên khiến Dương Mặc chấn kinh.

- Lê nào...là do Thiên Tàn Quyết?

- Đúng rồi, chắc chắn là do Thiên Tàn Quyết. Năm đó Thiên Tàn lão nhân sáng tạo ra Thiên Tàn Quyết, tu luyện bộ công pháp này tích tụ một lượng lớn khí huyết, đột phá Vô Thánh đỉnh phong. Đáng tiếc sau khi Thiên Tàn lão nhân, không còn ai luyện thành bộ Thiên Tàn Quyết này nữa. Lão trọc này trong trận chiến Hoả La Quốc năm đó bị chặt đứt hai tay, lại trong hoạ có phúc, luyện thành Thiên Tàn Quyết!

- Luyện Huyết Khí Chân Thân là phải có sức mạnh huyết khí rất lớn! Lão trọc này không có Huyết Tinh Thạch Nhũ nhưng Thiên Tàn Quyết tự thân luyện ra được lượng lớn khí huyết, cũng có thể khiến lão tu luyện thành công Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, Huyết Khí Chân Thân!

Dương Mặc suy nghĩ, nhanh chóng hiểu ra nguyên nhân.

Là Thiên Tàn Quyết!

Bộ công pháp do Thiên Tàn lão nhân tạo ra thích hợp cho võ giả bị tàn tật tu luyện.

Chính vì thế sau Thiên Tàn lão nhân không còn ai luyện thành công Thiên Tàn Quyết nữa.

La Tư Phật đã tu luyện thành công Thiên Tàn Quyết, dùng Thiên Tàn Quyết luyện ra lượng lớn khí huyết, ngưng tụ thành Huyết Khí Chân Thân.

Vì thế La Tư Phật có thể một mình chống lại năm cường giả Võ Tôn!

Chỗ vết thương của La Tư Phật do mấy người Dương Mặc tạo ra, máu thịt nhu động khép miệng vết thương lại, không chảy một giọt máu nào nữa.

Khi khí huyết đạt đến một mức nhất định thì một số vết thương căn bản không là gì, không thể tạp được uy hiếp về tính mạng. Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng chính là tu luyện sức mạnh khí huyết, khiến khí huyết tăng gấp mười lần, ở mức độ này gần như là bất tử bất diệt...

Nếu khí huyết lại tăng lên vài phần, dù thân thể bị chém thành hai nửa cũng vẫn sống được.

- Hay cho bắt tử bắt diệt, Huyết Khí Chân Thân!

Bị La Tư Phật đánh bay, Dương Mặc lộn người từ tầng ba xuống.

- La Tư Phật, không phải người luyện thành Huyết Khí Chân Thân sẽ không sợ đao kiếm chém sao? Ta muốn xem xem Huyết Khí Chân Thân của người rốt cuộc cường đại đến mức nào. Liệu có thật sự không sợ bất cứ sự công kích nào không?

- Nam tinh Thiên Tiền Doanh, bắn!

Dương Mặc hô lớn.

Xung quanh Tầng Kinh Các bị bao vây bởi hàng nghìn quân sĩ, mỗi một người đều mang Ô Mộc Cường Cung.

Nghe Dương Mặc hô, quân sĩ đều kéo dây cung, động tác chỉnh tề như một, hàng nghìn mũi tên bắn thẳng về phía La Tư Phật trên tầng ba Tầng Kinh Các.

Huyết Khí Chân Thân tuy được gọi là bắt tử bắt diệt, nhưng thực thể cũng có giới hạn.

Hàng nghìn mũi tên cùng bắn ra, đừng nói Huyết Khí Chân Thân, ngay sinh vật có tên Thiên Tinh ở Đông Hải, khí huyết vô cùng vượng thịnh, chặt thành mấy đoạn vẫn sống nếu ở đây cũng sẽ bị bắn thành đồng thịt bầy nhầy.

Không cần nghĩ cũng biết nếu La Tư Phật bị bắn trúng thì sẽ lập tức thủng như cái rổ, thậm chí máu thịt toàn thân cũng sẽ tung toé hết. Cái gọi là bắt tử bắt diệt cũng sẽ thành “tắt tử tắt diệt”.

- Tôn tướng quân, Lưu tướng quân, Lý tướng quân, Tô cô nương, lùi về đi!

Mấy đại cao thủ đang vây giết La Tư Phật đều rút về.

- A Di Đà Phật...

Bị hàng nghìn mũi tên nhắm vào nhưng La Tư Phật chỉ nhắm mắt lại niệm một câu.

Lúc này lão không định tránh né nữa, tuy đã tu luyện thành công Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng nhưng trước tình hình Nam Lâm Tự bị huỷ diệt, lão căn bản cũng không thể thoát được...

- Bắn!

Dương Mặc hô lên, phía dưới vút vút, hàng nghìn mũi tên cùng phát động!

Sát khí đậm đặc bao trùm lấy La Tư Phật, trừ phi lão mọc cánh và bay ngay lập tức, nếu không, muốn tránh được gần như là không thể...

- Lão phiến tăng này đã luyện thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, Huyết Khí Chân Thân?

Cùng lúc ấy, trên không trung, Dương Thạc cười Huyết Phi nhìn chăm chăm La Tư Phật.

- Mục đích chính ta đến Nam Lâm Tự là tìm pháp môn tu luyện Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng. Giờ chỉ cần Dương Mặc giết lão phiến tăng này là lập tức chiếm lĩnh được Tầng Kinh Các. Dương Mặc là Võ Tôn, thủ hạ có ba bốn vị tướng Võ Tôn, còn có cả Tô Quân Ninh. Những kẻ này dù ta có dùng Xả Lợi tăng sức mạnh cho Thuần Dương Kim Thân cũng không thể chống lại bất cứ ai. Muốn vào Tầng Kinh Các là không thể.

Dương Thạc chau mày.

- Thôi được rồi, không tìm bí tịch còn thiếu Cửu Dương Huyền Công nữa. Chỉ cần cứu được lão phiến tăng này là được. Bảo lão truyền khẩu quyết đệ nhất trùng ỉnh là xong.

Nghĩ vậy, Dương Thạc nhanh chóng đưa ra quyết định.

- Huyết Phi, cứu người!

Ngay khi đám quân sĩ kia sắp bắn tên ra thì Dương Thạc vỗ đầu Huyết Phi, một người một ứng vội lao xuống.

Kéc!

Khi đám tên còn cách La Tư Phật một hai trượng thì Huyết Phi đã bay tới đỉnh đầu lão rồi.

Huyết Phi dùng vuốt quắp lấy vai La Tư Phật.

Hai cánh đập mạnh, Huyết Phi đưa cả La Tư Phật bay lên hai ba trượng. Phía dưới vút vút liên hồi, những mũi tên ấy không bắn trúng được La Tư Phật mà keng keng đâm vào nhau rồi rơi xuống.

- Đi thôi!

Giữ chắc La Tư Phật, Dương Thạc thầm thở phào, hô một tiếng rồi điều khiển Huyết Phi nhanh chóng bay đi.

- Kẻ nào?

- Lão trọc ấy được cứu đi rồi?

Huyết Phi giữ được La Tư Phật là đi ngay, Dương Mặc ở phía dưới há hốc mồm. Hắn không thể ngờ giữa đường lại xuất hiện một con Huyền Ưng cứu La Tư Phật đi. Đường như trên lưng nó còn có một người ngồi. Rõ ràng là con Huyền Ưng này có người điều khiển cứu La Tư Phật đi...

- Khốn kiếp! Bất luận là kẻ nào, đừng tưởng dễ dàng cứu được lão trọc đó! Huyền Ưng? Hừ, bay được thì làm sao? Ta vẫn sẽ bắn nó rơi xuống!

Không biết từ bao giờ tay Dương Mặc xuất hiện một cây cung lớn được tạo nên từ tinh thiết. Lấp một mũi tên to cỡ ngón tay cái lên, Dương Thạc kéo dây cung thành hình măn nguyệt rồi nhắm thẳng về phía Huyết Phi đã ở trên không trung mấy trăm trượng. Vèo một cái, bắn ra mũi tên đầu tiên!

- Nguy rồi!

Cùng lúc với mũi tên của Dương Mặc bắn ra, Dương Thạc và Huyết Phi cùng cảm nhận được, một cảm giác nguy hiểm đến cực độ dâng lên.

Dương Mặc thuộc tầng thứ Vô Tôn, một tiễn bắn ra, Huyết Phi là Vô Sư căn bản không thể tránh né!

Nháy mắt mũi tên đã đến phía dưới Huyết Phi.

- A Di Đà Phật!

Nhưng đúng lúc đó, chỉ nghe La Tư Phật hạ giọng niệm một câu.

Thân thể khẽ vặn, không chút do dự hứng lấy mũi tên. Phập một tiếng, mũi tên xuyên qua cơ thể La Tư Phật, đem theo vết máu tươi.

Xuyên qua cơ thể La Tư Phật, tốc độ của mũi tên giảm mạnh, sau đó đập vào một cánh của Huyết Phi.

Rắc, cánh của Huyết Phi bị mũi tên đập gãy. Nó kêu lên một tiếng cảm thiết rồi rơi xuống mười mấy trượng.

Cánh bị gãy, Huyết Phi cố chịu cơn đau lão đảo bay tiếp. Nháy mắt đã rời khỏi vùng trời Nam Lâm Tự...

- Hừ, mũi tên của ta đã xuyên qua La Tư Phật, dù hắn có tu luyện thành đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân thì cũng lành ít dữ nhiều.

Nhìn bóng của Huyết Phi, Dương Mặc hừ lạnh.

- Mặc kệ hắn, lục soát Tàng Kinh Các cho ta! Phải tìm được Bát Bách La Hán Công, bí tích Cửu Dương Huyền Công cũng phải tìm được. Bộ Huyền Công đó tuy là tàn khuyết và cần Huyết Tinh Thạch Nhũ mới tu thành nhưng tìm được nó rất có ích cho phụ thân sáng tạo Bát Hoang Quyết.

Dương Mặc nói.

Quân sĩ nam tinh lũ lượt vào Tàng Kinh Các tìm kiếm.

- Bẩm báo Đại Công, không tìm thấy!

- Đại Công, không tìm được cả hai bộ công pháp đó!

Nửa giờ sau, đám quân sĩ ra khỏi Tàng Kinh Các, bẩm báo lên Dương Mặc.

- Cái gì? Không tìm thấy?

Sắc mặt Dương Mặc thay đổi.

- Khốn kiếp! Chắc chắn Cửu Dương Huyền Công ở trên người lão trọc đó, lại để lão chạy mất rồi... Không được, Lý tướng quân, đem theo Mục Hồ Khuyển của ta, dựa vào mùi truy kích lão trọc đó cho ta! Lão trọc và con Huyền Ưng đó bị thương, sẽ không bay xa được!

Dương Mặc nói với thủ hạ.

Trong một khu rừng cách Nam Lâm Tự hơn hai mươi dặm ở Huyền Di Sơn.

Huyết Phi đáp xuống đất, cuộn mình lại tu dưỡng.

La Tư Phật thì ngồi khoanh chân trên một khoảnh đất trống, cơ thịt trước ngực không ngừng nhu động để khép vết thương. Nhưng đáng tiếc vết thương quá rộng, căn bản không thể khép lại, một lượng máu lớn không ngừng chảy ra...

- A Di Đà Phật...lần này lão nạp đã thoát được kiếp nạn...

La Tư Phật lắc đầu thở dài.

- Người cầm chưởng môn lệnh ngoại môn Nam Lâm Tự là đệ tử của Dũng Tín? Thôi vậy, thôi vậy, trong người ta có bí tích tàn khuyết Vị Diện, lấy đi đi...

La Tư Phật nhìn Dương Thạc một cái, nói.

- Còn nữa, hãy nhìn cho kỹ!

Vừa nói, La Tư Phật vung tay áo, một luồng chân khí sắc tựa đao bắn ra đánh lên thân cây trước mặt.

Xung quanh vết do đao khí tạo ra cháy đen thui.

- Đây là bí kỹ võ học của Lam Tộc ta, Đại Nhiên Mộc Đao Pháp! Lam Tộc hiện nay chỉ còn lại mình ta, Đại Nhiên Mộc Đao Pháp này cũng chỉ truyền lại cho ta...

178. Chương 178

Vô Tận Thần Công

Chương 178:

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Đại Nhiên Mộc Đao Pháp? Võ kỹ mạnh thật!

Thấy trên thân cây đại thụ xuất hiện một vết cháy, hai mắt Dương Thạc không khỏi sáng lên.

Vết cháy này cũng không phải quá khủng bố, nếu Dương Thạc phát ra luồng chân khí kèm theo Thái Dương Chân Hỏa không những có thể chém đứt cả cây, thậm chí Thái Dương Chân Hỏa có thể thiêu rụi cả cây luôn. Tác dụng không biết hơn Đại Nhiên Mộc Đao Pháp của La Tư Phật bao nhiêu lần.

Nhưng Dương Thạc biết sự tình không phải chỉ có vậy.

Vì khi La Tư Phật phát ra Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp, Dương Thạc cảm nhận rõ ràng lão chỉ khẽ vẩy ống tay, chân khí đánh ra rất ít.

Hơn nữa, La Tư Phật không tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân, trong chân khí của lão không có chút khí tức hỏa diễm nào.

Hơn nữa sau khi được đánh ra, luồng chân khí này tuân theo một quy luật huyền diệu nào đó, rung động trong không khí, bay ra ba bốn trượng thì uy lực tăng lên gần gấp đôi trước đó. Đồng thời trong chân khí lại có thêm một luồng khí tức hỏa diễm rất mãnh liệt.

Bùm một cái để lại vết cháy trên thân cây.

Có nghĩa là, thi triển Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp sẽ tăng gấp đôi uy lực của chân khí và có thêm hiệu quả thiêu đốt!

- Đây chính là bí kỹ của Lam Tộc Tuyệt đối là võ kỹ thuộc tầng thứ thần công bí điển?

Ánh mắt Dương Thạc rực cháy.

Lam Tộc vốn là vương tộc của Hoả La Quốc tám mươi năm trước.

Nhưng đáng tiếc sau đó thiên hạ của Hoả La Quốc bị Hoả La Vương đời trước, cũng chính là tổ phụ của Đại Lâm Nhi đoạt mất, người Lam Tộc bị đuổi khỏi hoàng vị, thậm chí gần như bị diệt tộc.

Thân là Lam Tộc Vương, La Tư Phật cũng bị chặt mất hai cánh tay rồi chạy trốn đến Đại Châu, ẩn dật trong Núi, làm một hoà thượng trong Tàng Kinh Các.

Bí kỹ Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp này của Lam Tộc cũng chỉ có La Tư Phật là biết.

Giờ lão truyền thụ cho Dương Thạc, cũng là không muốn bí kỹ của tiên tổ bị thất truyền...

- Thí chủ hãy nghe cho kỹ, khẩu quyết của Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp là...

Sau khi thi triển một lượt Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp, La Tư Phật đọc một lần khẩu quyết của Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp.

- Nhớ kỹ khẩu quyết của Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp là được. Còn Chấn Đoài đệ nhất trùng để lại sẽ là tai hoạ, thuộc rồi thì hãy đốt nó đi! A Di Đà Phật...

Nói xong, thân thể La Tư Phật run lên.

Phụt! Phụt!

Trên người lão, từ trong vết thương do mũi tên của Dương Mặc tạo ra bỗng nhiên bắn ra một mũi huyết tiễn.

Những vết thương do đao kiếm của Dương Mặc và ba tướng quân tạo ra lúc này cùng toác ra, không ngừng phun máu.

Trong vòng ba trượng quanh người La Tư Phật, mặt đất bị nhuộm một màu đỏ chót.

Dương Thạc biết đây là dấu hiệu Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng của La Tư Phật sắp vỡ tan.

Quả nhiên như vậy, sắc mặt La Tư Phật tái nhợt, sinh cơ toàn thân không ngừng tiêu tan...

- A...Di...Đà...Phật...

Niệm câu cuối cùng, vị lão tăng truyền kỳ, quốc vương mấy chục năm trước, đã viên tịch!

Dương Thạc khẽ thở dài.

La Tư Phật, cộng với các vị đại sư Dũng Tuệ, Dũng Tín, Dũng Minh, Dũng Sinh đều đã chết. Nam Lâm Tự đến lúc này e là thật sự sắp biến mất khỏi thế gian, cũng giống như Đại Lâm Tự năm đó. Thậm chí còn thảm liệt hơn Đại Lâm Tự, truyền thừa gần như bị cắt đứt cả...

Thái Dương Chân Hoả phát động, thiêu đốt thi thể của La Tư Phật đại sư.

Một viên ngũ sắc Xá Lợi xuất hiện trong đám tro cốt.

- Giờ trong tay ta có ba mươi chín viên Xá Lợi rồi..

Trong tay Dương Thạc lúc này có Xá Lợi của ba mươi chín cao tăng Nam Lâm Tự. Trong đó ba mươi tư viên tam sắc, bốn viên ngũ sắc và một viên thất sắc. Vẫn còn thiếu rất nhiều để ngưng tụ thành Xá Lợi Chân Thân.

Nam Lâm Tự bị huỷ diệt, Phật pháp cao tăng của Đại Châu cũng chẳng còn được mấy người. Muốn tập hợp đủ lượng Xá Lợi là rất khó. Có điều năm đó Đại Lâm Tự bị huỷ diệt, Xá Lợi bị mất toàn bộ, nếu tìm được số đó thì muốn ngưng tụ Xá Lợi Chân Thân cũng không khó.

Thực sự không được, Đại Châu không còn cao tăng thì còn có thánh địa vô đạo, Nê La Quốc Kim Phật Tự. Ở đó chắc chắn có không ít Xá Lợi.

- Bí tịch Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng còn chưa có, nghĩ những cái đó làm gì?

Dương Thạc lắc đầu loại bỏ những suy nghĩ thiếu thực tế đi.

Giờ với Dương Thạc, Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng và Đại Nhiên Mộc Dao Pháp là thực tế nhất.

- Cứ thuộc Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng đã.

Dương Thạc lấy quyển Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng ra đọc. Đây chỉ là pháp môn tu luyện đệ nhất trùng chứ không cao thâm, chỉ có hơn nghìn chữ. Chỉ trong thời gian ngắn Dương Thạc đã nhớ được toàn bộ. Thái Dương Chân Hỏa bùng phát đốt cháy quyển sách thành tro, gió thổi bay hết. truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

- Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, mức độ phù hợp, mười hai điểm?

Cùng lúc đó mức độ phù hợp của Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng cũng hiện ra trong đầu Dương Thạc.

Dù sao thì cũng là công pháp thuộc mạch Thuần Dương Đồng Công, Lục Dương Quyết, mức độ phù hợp mười hai đã là rất cao rồi.

- Ủa? Trong Cửu Dương Huyền Công, Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, Huyết Khí Chân Thân cần phải dùng Huyết Tinh Thạch Nhũ, ngưng luyện bảy bảy bốn chín ngày mới luyện thành? Cái này có phần phiền phức, tạm thời khó lòng ngưng luyện được đệ nhất trùng kim thân rồi.

Dương Thạc lắc đầu với chút tiếc nuối.

Muốn ngưng luyện Huyết Khí Chân Thân thì phải nuốt một viên Huyết Tinh Thạch Nhũ lớn, rồi không ngưng hấp thụ, luyện hoá sức mạnh khí huyết trong nó, dung nhập vào cơ thể. Sau bảy bảy bốn chín ngày sẽ luyện thành Huyết Khí Chân Thân.

Huyết Khí Chân Thân luyện thành, khí huyết sẽ vô cùng thịnh vượng!

Thương thế bình thường gần như có thể hoàn toàn không để ý, thậm chí mạch máu bị đứt, chỉ cần tiềm tu một thời gian ngắn cũng có thể dần dần hồi phục, gần như là bất tử bất diệt!

Đương nhiên, bất tử bất diệt ở đây cũng chỉ là tương đối mà thôi.

Nếu bị vạn tiễn xuyên thân hoặc bị chặt thành bốn năm đoạn thì chỉ có chết.

Có điều, ngưng luyện thành Huyết Khí Chân Thân, trong những trận chiến cùng tầng thứ thì có thể gần như bất tử bất diệt.

Cùng một tầng thứ, không phải cùng một giới.

Giống như La Tư Phật, là tầng thứ Vô Tôn, chỉ cần không phải cường giả Đại Tông Sư ra tay, những người dưới Vô Tôn gần như không thể giết được lão.

- Huyết Tinh Thạch Nhũ ta vẫn còn không ít, nuốt hết rồi dần dần ngưng luyện Huyết Khí Chân Thân vậy.

Dương Thạc lấy hết Huyết Tinh Thạch Nhũ mang theo ra rồi nuốt hết. Sau khi nuốt xuống, lập tức hoá thành những luồng năng lượng khí huyết, một phần được hấp thụ còn phần lớn thì không thể hấp thụ được mà tiêu tán ra ngoài.

Dương Thạc vận pháp môn Cửu Dương Huyền Công, bề mặt xương cốt hình thành một lớp màng huyết khí bao bọc lấy năng lượng khí huyết trong cơ thể để nó không bị tan biến.

Sau bảy bảy bốn chín ngày, năng lượng khí huyết của Huyết Tinh Thạch Nhũ sẽ được luyện hoá hoàn toàn.

- Trước mắt không cần để tâm Huyết Khí Chân Thân vội, cứ luyện Đại Nhiên Mộc Dao Pháp đã.

Trong đầu nhớ lại khẩu quyết của Đại Nhiên Mộc Dao Pháp, Dương Thạc chuẩn bị tu luyện bộ võ kỹ thuật tầng thứ thần công bí điển này.

Đại Nhiên Mộc Dao Pháp là thủ đao, khí đao, dùng tay thành đao, vung lên, một đạo chân khí bắn ra từ trong cơ thể hình thành đao khí mang khí tức hoả diệm, tấn công kẻ địch.

- Đại Nhiên Mộc Dao Pháp, mức phù hợp, mười ba điểm?

Thấy độ phù hợp của Đại Nhiên Mộc Dao Pháp, Dương Thạc khựng người.

- Xem ra vì trong chân khí của mình có khí tức Thái Dương Chân Hoả, hợp với Đại Nhiên Mộc Dao, nên độ phù hợp mới cao vậy.

Dương Thạc nghĩ.

Vốn dĩ, dù không biết Đại Nhiên Mộc Dao Pháp thì thủ đao chân khí Dương Thạc bắn ra cũng đã mang Thái Dương Chân Hoả, cũng có hiệu quả tương tự.

Giờ có thêm Đại Nhiên Mộc Dao Pháp, uy lực đương nhiên tăng nhiều lần!

- Thử xem sao!

Khi hiểu được nguyên lý phát kinh của Đại Nhiên Mộc Dao Pháp, Dương Thạc đứng dậy, hít một hơi sâu, tay trái tạo thủ đao, chém một phát!

Vù vù!

Một luồng lớn chân khí bắn ra từ tay Dương Thạc.

Chân khí vừa chạm tới không khí thì phùng một tiếng, Thái Dương Chân Hoả bốc cháy, càng bay ra xa, Thái Dương Chân Hoả càng cháy mạnh. Đến nơi cách đó mười mấy trượng, chân khí đã tăng lên gấp ba lần, dài một trượng, rộng hai thước. Chỉ một luồng khí tức hoả diệm, phùng một tiếng chém lên ngọn cây đại thụ thân to bằng ba người ôm.

Rắc!

Cả cây đại thụ đổ rạp!

Chỗ bị chặt đứt có lửa cháy rừng rực.

- Mạnh thật!

Dương Thạc vô cùng kinh ngạc.

Nói cho cùng cũng là võ kỹ thần công bí điển, lại có độ phù hợp mười ba điểm. Một đòn Đại Nhiên Mộc Dao Pháp này đánh ra uy lực gấp tới ba lần so với chân khí mang Thái Dương Chân Hoả mà bình thường Dương Thạc đánh ra.

- Đánh cận thân có Ung Hùng Hợp Kích, đánh tầm xa thì phải dựa vào Đại Nhiên Mộc Dao Pháp này rồi! Giờ dù Thuần Dương Kim Thân không xuất khiếu thì mình cũng có khả năng chiến đấu tầm xa...

Dương Thạc vô cùng sung sướng.

Cách đó mười dặm.

Một vị tướng quân khoảng bốn mươi tuổi mặc khải giáp lao đi trong khu rừng của Huyền Di Sơn. Người này khí huyết dồi dào, là cường giả tầng thứ Vô Tôn.

Nếu Dương Thạc có ở đây thì chắc chắn sẽ nhận ra, người này chính là vị Lý tướng quân lúc nãy cùng Dương Mặc, Tô Quân Ninh tấn công La Tư Phật.

Phía sau hắn còn có bốn năm quân sĩ cầm cung, thuộc tầng thứ Vô Sư.

Gâu! Gâu! Gâu!

Phía trước mấy người này là bốn năm con chó lớn người có hoa văn của mãnh hổ. Con dẫn đầu khí huyết rất dồi dào, có thể sánh với võ giả tầng thứ Vô Sư. Mấy con chó này chính là Mục Hổ Khuyến của Dương Mặc.

- Hừm? Đằng trước có lửa cháy. Ở ngay trước mặt!

Đang bay, mũi Lý tướng quân khẽ động, dường như ngửi thấy mùi gì đó.

- Năm đó ta ở phủ Trấn Quốc Công, làm đầu lĩnh đội săn chính là dựa vào cái mũi thính này. Không sai được, hơn mười dặm phía trước có mùi cháy.

- Mấy năm nay ta theo Đại Công làm việc trong quân nam tỉnh cũng đã lên đến hiệu úy, coi như đã kiến công lập nghiệp, rạng rỡ tổ tông rồi! Đầu lĩnh đội săn hiện nay, Dương Liệt trước đây là thủ hạ của ta, nghe nói hắn bị một tên chạy vặt của Công Gia giết? ...Tên đó cười Huyền Ưng?

Vừa bay trong rừng, Lý tướng quân đột nhiên nghĩ.

179. Chương 179: Sợ Vãi Cả Đái!

Vô Tận Thần Công

Chương 179: Sợ vãi cả đái!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Huyền Ưng? Hình như kẻ cứu La Tư Phật đi cùng cười Huyền Ưng!

Trong đầu Lý tướng quân đột nhiên nghĩ.

- Lẽ nào...

Lý tướng quân nhú mày.

Nhưng rồi ngay sau đó hắn lắc lắc đầu.

- Không thể, tuyệt đối không thể. Tên chạy việc của Công Gia tuy đoạt quán quân trong võ cử nhưng hắn đã bị Gia La Minh ám toán bằng Đại Chuyển Sinh Mộc Thuật, cả đời này cũng không thể bước lên tầng thứ Vô Sư. Con Huyền Ưng của hắn mấy tháng trước chỉ là Luyện Khí sơ giới, bây giờ là trung giới, không thể nào lại mạnh như vậy. Chắc chắn là kẻ khác.

Lý tướng quân lập tức phủ định suy đoán của mình trước đó.

Huyền Ưng vốn là một loài mãnh thú khá phổ biến, trong các loài thuộc họ nhà chim bay lượn, nó có thể coi là bá vương trên bầu trời, nhưng trong dị thú thì nó xếp hạng bét.

Chỉ trong mấy tháng mà một con Huyền Ưng có thể từ Luyện Khí sơ giới lên Vô Sư không?

Lý tướng quân căn bản không tin nó có thể xảy ra.

-Không cần đoán nữa, đến đó là biết hắn là ai thôi. Nhanh lên, không được để hắn chạy thoát!

Lý tướng quân hô lớn, đem theo bốn năm tùy tùng tăng tốc lên mấy lần đuổi về hướng của Dương Thạc.

Gâu! Gâu! Gâu!

Trong rừng sâu, Dương Thạc vừa mời thể nghiệm được uy lực lớn lao của Đại Nhiên Mộc Dao Pháp, thì từ phía xa vọng lại tiếng chó sủa.

- Hửm? Chó của Dương Mặc? Có người truy kích!

Nghe thấy thế, Dương Thạc chau mày.

- Cũng trách ta thi triển Đại Nhiên Mộc Dao Pháp, thiêu rụi mất một cây đại thụ, chúng truy kích theo luồng khói, đương nhiên sẽ dễ dàng tìm thấy ta...

Nghe tiếng chó càng ngày càng gần, Dương Thạc nghĩ bụng.

- Thôi kệ, bình đến ta chặn, nước đến đắp bờ. Đợi lát xem rõ kẻ nào truy kích, giết được thì đánh, cùng lắm là chạy luôn. Đáng tiếc Huyết Phi bị thương, không thể chờ mình nữa. Tiểu Hoả lại còn nhỏ, không thể cười được...

Dương Thạc chau mày, Huyết Phi bị dả thương đã khiến kế hoạch của hắn đảo lộn.

Huyết Phi hiện giờ cùng lắm chỉ gắng gượng tự bay được ở tầng thấp, đem theo Dương Thạc nữa thì khó lòng bay nổi.

- Huyết Phi, người tìm chỗ nào trốn đi đã, đợi khi thương thế hồi phục thì về Yên Sơn ngay. Để ta cắt đuôi đám truy binh kia rồi về Yên Sơn tìm người.

Dương Thạc dặn dò Huyết Phi.

Kéc kéc!

Huyết Phi vỗ cánh, tiếng kêu mang vài phần không nữ.

- Được rồi, đừng lằng nhằng nữa, ta còn có Tiểu Hoả, chúng chưa chắc đuổi được đâu. Thể hình người quá lớn, lại bị thương, đi theo cũng sẽ thành gánh nặng, người đi đi!

Dương Thạc vỗ vỗ đầu Huyết Phi.

Kéc kéc!

Lâm Phi lại kêu mấy tiếng, dường như muốn dặn Dương Thạc bảo trọng, rồi lão đảo vỗ cánh bay đi.

Gâu! Gâu! Gâu!

Mấy con Mục Hồ Khuyến ngày một tới gần hơn.

- Đám chó này đúng là có chút phiền phức. Có chúng thì truy binh có thể đuổi theo khí tức của mình bất cứ lúc nào...

Dương Thạc cup mắt nghĩ bụng.

- Ưng Khuyến...Ưng Khuyến, những thứ này đôi khi có tác dụng rất lớn.

Không chỉ có Dương Mặc có Ưng Khuyến của chính mình, ngay Dương Thạc không phải cũng có Huyết Phi, Tiểu Hoả đó sao?

- Hồi đó, ta giết được Kim Linh Điều của Dương Mặc, nay lẽ nào lại không giết được mấy con Mục Hồ Khuyến kia?

Hai mắt Dương Thạc đột ngột mở ra, một luồng sáng sắc bén bắn ra.

- Tiểu Hoả, giết mấy con Mục Hồ Khuyến kia đi!

Grào! Grào!

Tiểu Hoả gầm lên một tiếng, hai cánh đập mạnh, bay thẳng lên trời nhằm về hướng mấy con Mục Hồ Khuyến.

Cách đó một dặm.

- Sắp tới rồi!

Cảm nhận được đối tượng đang đuổi theo chỉ còn cách một dặm, sắc mặt Lý tướng quân hiện vẻ mừng rỡ.

- Tìm được mấy lão trọc đó giết đi rồi mang Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng về, chắc chắn Đại Công sẽ trọng thưởng. Sau này Công Gia đoạt thiên hạ, ta sẽ được phong hầu bá tướng!

Lý tướng quân vẽ ra viễn cảnh.

Grào!

Lý tướng quân đang nghĩ thì phía trước vọng lại một tiếng gầm thảm thiết.

- Hửm? Chuyện gì vậy?

Lý tướng quân chau mày rồi bay về phía trước.

Thấy trên một bãi đất trống mấy con Mục Hổ Khuyển đang chiến đấu với một con mãnh thú.

Thể hình con mãnh thú đó giống như bạch hổ, trên người mang hoa văn màu đỏ, trên lưng lại mọc đôi cánh lớn.

Mục Hổ Khuyển thuộc tầng thứ Võ Sư của Dương Mặc bị con mãnh thú kia húc trúng ngã lăn ra đất, trên người đã có mấy vết thương, máu chảy ào ạt. Thân thể con mãnh thú kia khẽ động đuổi theo, há mõm cắn rắc một tiếng gãy cổ con Mục Hổ Khuyển.

Mấy con Mục Hổ Khuyển còn lại nhiều nhất là Luyện Khí cao giới, toàn bộ bị con mãnh thú đẩy lùi.

Mãnh thú há mõm cắn vào hông của một con Mục Hổ Khuyển, rắc một tiếng gãy đôi.

Con Mục Hổ Khuyển gầm lên thảm thiết, hai chân trước cào mặt đất liên hồi.

Con mãnh thú kia tung bàn vuốt, phập một tiếng cắm vào bụng Mục Hổ Khuyển, chọc vỡ tâm mạch. Mục Hổ Khuyển người run lên, sinh cơ đoạn tuyệt, thân thể co giật mấy cái...

- Đây là mãnh thú gì vậy?

Nhìn thấy cảnh tượng đó, Lý tướng quân không khỏi hít vào hơi khí lạnh

- Lẽ nào...đây là dị thú Yên Sơn, Bạch Văn Cùng Kỳ? Không đúng trên người Bạch Văn Cùng Kỳ có hoa văn màu trắng. Còn con này sao lại có màu đỏ? Lẽ nào là loài Cùng Kỳ cao cấp hơn?

Lý tướng quân nghĩ.

Cùng Kỳ thú?

Cùng Kỳ loại yếu cũng là cảnh giới Đại Tông Sư, con trước mặt tuy chỉ là con con, thực lực Võ Sư trung giới, nhưng ai dám chắc chắn trong rừng không có con Cùng Kỳ trưởng thành?

Vạn nhất phía trước có một con Cùng Kỳ lớn thuộc tầng thứ Võ Thánh, đừng nói một cường giả Võ Tôn bình thường, ngay Dương Thạc, Tô Quân Ninh cùng hợp lực cũng không thể chống lại. Chính vì thế mà Lý tướng quân không muốn tiến lên.

Phập phập!

Tiểu Hoả vung bàn vuốt lên, chỉ trong nháy mắt mấy con Mục Hổ Khuyển đó đã chết hết trong tay nó. Nó lạnh lùng nhìn Lý tướng quân, hai cánh đập mạnh bay về chỗ của Dương Thạc.

Sắc mặt của Lý tướng quân sau đó biến đổi đến hai lần.

- Tướng lệnh của Đại Công bắt chúng ta phải truy kích La Tư Phật, giờ lại sợ mà rút lui thì chắc chắn sẽ bị Đại Công trị tội..

Ngay các hiệu uý cũng không thể làm được...tiếp tục tiến về phía trước, lấy được Cửu Dương Huyền Công mà La Tư Phật có thì tiền đồ vô lượng. Nếu sợ hãi rút lui thì tiền đồ tận huỷ...Thôi vậy, liều một phen!

Chần chú một chút, cuối cùng Lý tướng quân nghiêng rằng, vung tay đưa bốn năm quân sĩ nam tỉnh tiếp tục tiến về phía trước.

Khoảnh cách trăm dặm, chỉ bay qua là xong.

Lý tướng quân có thể nhìn thấy rõ ràng phía trước không xa, trong khu rừng dường như có một người đang ngồi khoanh chân trên một khoảng đất trống.

- Là hân?

Dương tướng quân mắt sáng lên.

- La Tư Phật bị Đại Công bắn trúng một tên, e là đã chết lâu rồi. Người này chắc chắn đã cứu La Tư Phật, bắn lấy hân tìm ta Cứu Dương Huyền Công.

Hô một tiếng, sau lưng kéo thêm bốn năm tướng sĩ nữa, Lý tướng quân bay về phía đất trống.

- Hửm? Đến rồi sao?

Trên vùng đất trống là Dương Thạc đang ngồi tu luyện, hân bóng mở mắt.

- Một Vô Tôn, năm Vô Sư? Dựa vào các người cũng muốn giết ta?

Dương Thạc trầm giọng nói.

Đối mặt với mấy người Lý tướng quân, Dương Thạc thân hình căn bản không động. Một tay rung lên, bắn nhanh như chớp!

Phù! Phù! Phù!

Một đạo chân khí do Dương Thạc tạo ra, chớp mắt đã thành một đạo chân khí dài hơn hai trượng.

Khí tức Thái Dương Chân Hỏa mãnh liệt thiêu đốt rừng rực trên luồng chân khí.

Đạo chân khí này chớp mắt đã tới nay trước mặt mấy người Lý tướng quân.

Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp!

- Nguy rồi!

Sắc mặt Lý tướng quân thay đổi, bất giác xuất quyền.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Grào! Grào! Grào!

Hân là võ giả tầng thứ Vô Tôn, biết đệ nhất trùng Hồ Báo Lôi Âm, một quyền đánh ra, tiếng thú gầm, tiếng sấm rền cùng vang lên, sức mạnh cuồng bạo đánh tan Thái Dương Chân Hỏa trước mặt.

Thế nhưng hân đánh tan được Thái Dương Chân Hỏa còn mấy quân sĩ phía sau hân thì không thể. Tuy cũng tung quyền về phía Thái Dương Chân Hỏa nhưng căn bản không thể đánh tan nó mà còn bị Thái Dương Chân Hỏa bám lên cánh tay, phùng phùng mấy tiếng, lửa bùng cháy toàn thân.

Tiếng kêu thảm thiết vọng ra, mấy người đó nháy mắt đã bị thiêu thành tro.

Vừa ra tay Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp đã giết năm quân sĩ Vô Sư sơ giới.

- Nguy rồi!

Thấy toàn bộ năm thủ hạ của mình đều thành tro, sắc mặt Lý tướng quân đại biến.

- Chỉ khe vung tay đã giết năm cường giả Vô Sư sơ giới? Có Cùng Kỳ là sủng thú? Kẻ này rốt cuộc là ai? Thực lực của hân ít nhất cũng là Đại Tông Sư, ta không phải đối thủ của hân, đi thôi!

Thấy Dương Thạc dễ dàng giết được năm cường giả Vô Sư, cộng với có Cùng Kỳ là sủng thú, Lý tướng quân lập tức dự đoán thực lực của Dương Thạc, cho rằng hân là siêu cao thủ Đại Tông Sư.

- Rút lui!

Không chút do dự, Lý tướng quân nhanh chóng lùi về sau.

Đường đường là cường giả Võ Tôn bị Dương Thạc dễ dàng dọa cho đại kinh thất sắc, đái cả ra quần!

180. Chương 180: Vượt Nộ Giang

Vô Tận Thần Công

Chương 180: Vượt Nộ Giang

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong một khu rừng tại Huyền Di Sơn.

Dương Thạc lao đi vun vút, Hoả Độc Cùng Kỳ Tiểu Hoả bay sát phía sau hắn. Một người một thú, trong khoảnh khắc có thể lao đi mười mấy trượng, chỉ chớp lát đã chạy được ba bốn dặm, vượt qua một ngọn núi nhỏ...

- Không có Huyết Phi thật sự là di chuyển khó khăn quá!

Vừa chạy Dương Thạc vừa thầm cười khổ.

Khả năng cơ động của Huyết Phi là cực lớn, có Huyết Phi, trong một ngày thậm chí Dương Thạc có thể di chuyển hàng vạn dặm, vượt qua được mấy tỉnh Đại Châu.

Giờ Huyết Phi bị thương, thể hình của Tiểu Hoả lại còn quá nhỏ, căn bản không thể chở Dương Thạc. Trong trường hợp này Dương Thạc chỉ có thể dựa vào chân mình mà thôi, tốc độ giảm xuống hàng chục, hàng trăm lần. Một ngày chỉ vượt qua được con đường núi một hai trăm dặm cũng coi như rất giỏi rồi.

- Đáng tiếc, lần này không đem theo Hoả La Phiên Sơn Thú...

Dương Thạc không khỏi nhớ tới Hoả La Phiên Sơn Thú. Có nó, tốc độ tuy không bằng Huyết Phi nhưng trong rừng núi cũng nhanh hơn phần lớn thiên lý mã, muốn thoát khỏi sự truy kích của bọn Dương Mặc là rất dễ.

Một giờ trước, Dương Thạc vừa dọa được Lý tướng quân chạy mất, nhưng hắn biết mình lấy đi Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, lại lấy hết Xá Lợi trong rừng tháp Nam Lâm Tự, Dương Mặc tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua. Tới đây chắc chắn sẽ có kẻ khác truy kích.

- Lấy đi Xá Lợi và Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, việc này đúng là làm rối loạn kế hoạch của Dương Mặc, chỉ cần mình thoát khỏi Huyền Di Sơn, thoát khỏi sự truy kích của hắn thì đó sẽ là cú tát mạnh vào mặt hắn, cũng là cái tát vào mặt Tô Quân Ninh.

- Nữ nhân này ở Thiên Âm Môn có thiên phú tuyệt luân, lại kiêu ngạo, coi mình không ra gì. Nếu ả biết mình phá hoại kế hoạch của Dương Mặc, không biết sắc mặt sẽ thế nào...

Dương Thạc không phải loại người độ lượng. Kẻ nào từng ức hiếp hắn thì chắc chắn hắn sẽ trả thù; kẻ nào coi thường hắn, hắn cũng phải nhất định khiến kẻ đó mất mặt.

- Cho Tô Quân Ninh biết thực lực của ta, bản lĩnh của ta. Sau này ta nhất định sẽ đến Thiên Âm Môn bắt chúng ngoan ngoãn trả Tiểu Hoạch.

Giờ phải thoát khỏi Huyền Di Sơn trước, tìm chỗ tu luyện Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng rồi tính tiếp.

Việc trước mắt Dương Thạc cần làm là thoát khỏi sự truy kích của đám người Dương Mặc, tìm một nơi yên tĩnh luyện thành Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng.

Vút! Vút! Vút!

Cùng lúc khi Dương Thạc chạy mất, một vài nhân ảnh cũng tới nơi Lý tướng quân bị Dương Thạc dọa chạy mất.

Mấy người này có ba trung niên nam tử, còn có hai nam nữ thanh niên khoảng hơn hai mươi tuổi, nam anh tuấn, nữ thanh nhã. Chính là Dương Mặc, Tô Quân Ninh và ba vị tướng quan Tôn, Lưu, Lý vừa rồi bao vây La Tư Phật.

- Chính là ở đây!

Đến chỗ này, Lý tướng quân nói nhỏ.

- Đại Công, không phải thuộc hạ không dám truy kích, thực sự là tên đó quá lợi hại, một chiêu thủ đao giết chết năm thủ hạ Võ Sư sơ giới, còn có một con Cùng Kỳ là sủng thú. Người như vậy e là ít nhất cũng phải là Đại Tông Sư. Thuộc hạ nghi ngờ thậm chí hẳn có thể là một trong Thập Đại Yêu Thánh, hoá thành hình người đến gây loạn...

Vị Lý tướng quân trầm giọng nói.

Dương Mặc quét mắt nhìn xung quanh không nói gì.

Trên mặt đất có một vài đồng tro tàn, còn có một ngọn cây lớn bị gãy ngang thân đang rực cháy.

Cũng may giờ là mùa hè, ở nam tỉnh khí hậu ôn nhuận, trong thân cây nhiều nước nên mới không cháy lan ra những cây khác.

- Thật sự là cường giả từ Đại Tông Sư trở lên?

Dương Mặc là Võ Tôn đương nhiên cũng có chút nhãn lực, biết lời Lý tướng quân nói không phải giả, năm quân sĩ Võ Sư kia quả thực bị giết bởi một chiêu, bị thiêu rụi thành tro.

Mấy con Mục Hồ Khuyển của Dương Mặc hẳn cũng bị một con mãnh thú vô cùng lợi hại dùng nanh vuốt sắc nhọn giết chết.

- Tô cô nương thấy sao?

Dương Mặc nhíu mày, đứng thẳng người lên nhìn về phía khu rừng xa xa, hỏi ý kiến của Tô Quân Ninh.

- Đại Công, trước đó tỷ tỷ ta cho biết, tỷ ấy và hoàng thất Đại Châu đã trở mặt thực sự, Ngọc Mạt Lâu bị phong tỏa, tỷ ấy cũng chạy khỏi kinh thành trở về tổng bộ của Thiên Âm Môn.

Tô Quân Ninh không trả lời ngay mà nói.

- Ồ?

Dương Mặc nhíu mày, không biết tại sao Tô Quân Ninh lại nói những điều này.

- Việc tỷ tỷ ta trở mặt với hoàng thất Đại Châu, nguyên nhân bản nguồn từ kẻ chạy việc của Công Gia, Dương Thạc! Hẳn đến Ngọc Mạt Lâu đòi thị nữ Dương Hoạch, không được nên hẳn đã thi triển một loại pháp môn tương tự Đại Nhật Như Lai Kim Thân, đại náo Ngọc Mạt Lâu. Đó là việc ba ngày trước rồi, sau đó tỷ tỷ ta và Phụ Chính Vương Đại Châu trở mặt, rời khỏi kinh thành. Nghe nói Dương Thạc cũng cưới một con Huyền Ưng khổng lồ, cùng với một con mãnh thú phi hành Bạch Văn Cùng Kỳ con rời khỏi kinh thành bay về phương nam...

Tô Quân Ninh nói tiếp.

- Cái gì?

Nghe thế sắc mặt Dương Mặc khê biến.

- Ý người nói kẻ vừa rồi đưa La Tư Phật đi, giết năm thủ hạ Võ Sư của Lý tướng quân chính là tên ti tiện trong phủ Trấn Quốc Công, Dương Thạc?

Dương Mặc không phải kẻ ngốc, nghe Tô Quân Ninh nói thế là lập tức liên tưởng được, kẻ vừa rồi cứu La Tư Phật chính là Dương Thạc.

- Ta không dám khẳng định.

Tô Quân Ninh lắc đầu.

Một tháng trước ta từng đấu với Dương Thạc, lúc ấy thực lực của hắn chỉ là Luyện Khí cao giới, cũng không biết pháp môn Đại Nhật Như Lai Kim Thân. Nhưng hắn là đồ đệ của Nam Lâm Trai, Dũng Tín hoà thượng. Nếu Dũng Tín đại sư truyền truyền Đại Nhật Như Lai Kim Thân cho hắn thì cũng là chuyện bình thường...

Tô Quân Ninh nói.

- Còn nữa, vừa rồi Lý tướng quân nói có thể kẻ cứu La Tư Phật đi là cường giả Đại Tông Sư. Nếu hắn thật sự là Đại Tông Sư thì khi trong Nam Lâm Tự có lẽ hắn dễ dàng hoá giải được mũi tên của Đại Công, không đến nỗi gây chấn thương cho con Huyền Ưng phía dưới.

Tô Quân Ninh phân tích.

- Lại là tên Dương Thạc đó!

Sắc mặt Dương Mặc tối sầm lại, nắm tay siết chặt kêu răng rắc.

Tô Quân Ninh phân tích như vậy, dù nghĩ thế nào thì Dương Mặc cũng có thể khẳng định, kẻ cứu La Tư Phật, cướp đi Vị Diện đệ nhất trùng chính là Dương Thạc!

- Đại Công, vừa rồi từ bên rừng tháp có tin báo, Lý Vi Nghĩa tướng quân bị thiêu chết, toàn bộ Xá Lợi bị lấy sạch...

Lưu tướng quân ở bên cạnh cũng nhỏ giọng nói.

- Thiêu chết? Xem ra cũng là do tên Dương Thạc đó làm rồi.

Dương Mặc hít một hơi sâu, chậm chậm nhắm mắt, cố gắng lấy lại bình tĩnh.

- Vốn tưởng tên Dương Thạc ấy gặp may mắn, tìm được hai bộ công pháp có độ phù hợp cực cao thì hắn mới tu luyện được nhanh như vậy...Rốt cuộc thì đã coi thường hắn rồi. Biết sớm thì khi hắn giết hắc y vệ, ta đích thân đến kinh thành, lấy mạng hắn là được!

Ánh mắt Dương Mặc mang đầy sát ý.

- Đại Công, mất bỏ mới làm chuông chưa chắc đã quá muộn. Lý mỗ tình nguyện truy kích, giết chết tên Dương Thạc đó rồi dâng đầu lên cho Đại Công!

Lý tướng quân lúc này mới biết mình bị Dương Thạc chơi một vỏ. Sắc mặt biến đổi, nghiêng rằng chủ động xin Dương Mặc.

- Đại Công, cứ để ta!

Đúng lúc đó thì Tô Quân Ninh lên tiếng:

- Dương Thạc chạy về hướng bắc, tiến về phía bắc một trăm dặm thì tới Nộ Giang. Nộ Giang chiều rộng đến hơn mười dặm, nước chảy cuồn cuộn, chảy hướng đông, hướng về Bát Xuyên Nguyên. Một khi Dương Thạc vượt qua mười dặm, muốn truy kích hắn nữa cũng cực khó. Cũng may lần này ta đã mang Thiên Âm Vũ Dực. Đây là một trong Bát Đại Vũ Dực mà thời trung cổ, Mặc Địch tiên sinh chế ra, có thể phi hành khoảng cách thấp, có thể dễ dàng vượt qua Nộ Giang, truy kích Dương Thạc.

Tô Quân Ninh nói.

- Ô, Thiên Âm Vũ Dực của Mặc Địch tiên sinh cũng được Tô cô nương đem theo?

Ánh mắt Dương Mặc sáng rực lên.

- Chẳng trách chỉ trong mười mấy ngày ngắn ngủi, Tô cô nương có thể xuất phát từ Thiên Âm Môn đến nam tỉnh. Thì ra là do Thiên Âm Vũ Dực. Có nó, đuổi theo Dương Thạc đương nhiên sẽ tốt hơn.

Di chuyển tiền ba bốn giờ, sắc trời đã hửng.

Ào ào...

Vừa vượt qua một ngọn núi, xuyên qua khu rừng thì Dương Thạc nghe thấy có tiếng chảy.

Phía trước có sông?

Dương Thạc cũng không chú ý, chỉ tiếp tục tiến về phía trước.

Càng tới gần chỗ đó tiếng nước chảy ngày một lớn. Dần dần tiếng rào rào của trở thành tiếng sấm rền. Màng nhĩ của Dương Thạc rung lên bần bật, thậm chí ngạt Thuần Dương Kim Thân cũng phải khẽ rung.

Phía trước, trong Huyền Di Sơn, một con đường núi xuất hiện, đây hình như là cả Huyền Di Sơn bị một đao của ai đó chém thành hai nửa vậy.

Nói là thung lũng chi bằng hãy nói là một con sông lớn rộng rãi, rộng đến mười dặm. Nước đục chảy ác liệt từ tây sang đông.

- Đây là Nộ Giang?

Đến trước sông, nhìn dòng nước, Dương Thạc kinh ngạc há hốc mồm.

- Nộ Giang là một trong Bát Đại Hà Xuyên của Bát Xuyên Nguyên, nguồn bắt đầu từ Côn Luân Sơn phía tây bắc. Theo truyền thuyết, thời Thượng Cổ, một vị võ đạo đại năng ở Côn Luân Sơn đã giao đấu với đệ nhất yêu thánh thời đó, bị yêu thú ám toán, chặt mất một cánh tay. Vị Thượng Cổ đại năng này tức giận một kiếm chém xuống tạo thành dòng Nộ Giang này...

- Nộ Giang rộng đến hơn mười dặm, vượt qua sông này, cho dù Dương Mặc có hàng trăm nghìn đại quân cũng làm gì được ta?

Nhìn dòng Nộ Giang, Dương Thạc hào khí vạn trượng.

- Tiểu Hoả, bám chắc lấy ta, chúng ta bay qua Nộ Giang thôi!

181. Chương 181: Nộ Giang Nhất Chiến

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 181: Nộ Giang nhất chiến

Tiểu Hoả hiện nay chỉ dài có bốn năm thước, gần như một con chó lớn vậy. Trọng lượng cơ thể cũng chỉ năm chục cân.

Tuy Dương Thạc chỉ mười lăm mười sáu tuổi, cơ thể vẫn chưa trưởng thành hết, vẫn hơi gầy, nhưng ít nhất cũng sáu chục cân, hơn hẳn Tiểu Hoả đến chục cân. Tiểu Hoả có thể tự bay cũng là không tồi rồi, muốn chở thêm Dương Thạc thì đúng là rất khó.

Tuy nhiên, không thể chở Dương Thạc bay cao nhưng có thể bay lướt ở độ cao tầm thấp.

Mà núi ở hai bên lại không cao bằng nhau.

Dương Thạc chỉ cần ở bờ bên này tìm một nơi ột chút cho Tiểu Hoả cắp lấy mình lướt xuống nơi thấp hơn ở bờ bên kia là được.

- Làm vậy đi, vượt Nộ Giang!

Dương Thạc nhanh chóng ra quyết định.

Nộ Giang dòng chảy rất xiết, cần bản không thể dùng thuyền để vượt qua bờ bên kia.

Chỉ ở vùng hạ lưu thì dòng chảy mới chậm hơn một chút, mới có thuyền chở người sang sông.

Có thể nói, chỉ cần vượt qua Nộ Giang là truy binh của Dương Mặc sẽ bị cắt đuôi.

Chưa nói Kim Điều Xích Hào thủ hạ của Dương Mặc bị Dương Thạc giết, dù không bị giết thì với bản lĩnh của chúng, dù có bay được qua Nộ Giang thì cũng không phải đối thủ của Dương Thạc.

- Vượt qua Nộ Giang là biển rộng trời cao rồi!

Dương Thạc nhảy lên lưng Tiểu Hoả, Tiểu Hoả vỗ mạnh cánh, lão đảo bay lên rồi cẩn thận bay sang bờ bên kia...

Ầm ầm!!

Bay đến giữa dòng, tiếng nước chảy càng thêm mãnh liệt khiến Tiểu Hoả cũng run lên, suýt nữa thì rơi xuống sông.

Nếu rơi thật, dòng nước ở đây vừa xiết vừa đục, có một lượng cát lớn, dù là cường giả Vô Tôn e là cũng khó lòng bình an vô sự thoát ra được. Bùn dưới sông thậm chí có thể đánh tan chân khí hộ thể, nội tạng của cường giả Vô Tôn.

Thấy uy thế của Nộ Giang, Dương Thạc cũng phải hít vào hơi khí lạnh.

- Ở phía trên Nộ Giang này e là Thuần Dương Kim Thân của mình cũng không dám tùy tiện xuất khiếu. Ngay cả tiếng nước thôi cũng lợi hại hơn Đại Thiên Âm Chưởng của Tô Quân Ninh, có thể đánh tan Thuần Dương Kim Thân của mình thành từng mảnh ngay. Thậm chí có thể đánh tan tành thần hồn ý niệm của mình.

Dương Thạc nghĩ bụng mà thấy giật mình.

Phía trên Nộ Giang nhất định phải cẩn thận từng chút một, không được lơ là.

Vù!

Khi Dương Thạc và Tiểu Hoả mới vượt qua được sáu bảy dặm, được hai phần ba Nộ Giang thì đột nhiên nhìn thấy từ phía nam có một thân ảnh bay vút tới.

Là một nữ nhân mặc lục y.

Phía sau nữ nhân này có một đôi cánh màu lục nhạt, giống như đôi cánh của Tiểu Hoả vậy.

Đôi cánh này không lớn, hơn nữa dường như cũng không phải thực chất, nhưng lại có thể giúp nữ nhân ấy bay cao tốc độ nhanh ở độ ấy chục trọng.

- Đôi cánh đó là thứ gì vậy?

Thấy thế, Dương Thạc há hốc mồm kinh ngạc, suýt chút nữa thì ngã khỏi lưng Tiểu Hoả.

Nữ nhân kia bay chỉ chớp mắt đã đến phía trên Nộ Giang, đuổi đến phía sau Dương Thạc năm dặm.

- Đó là...Tô Quân Ninh?!

Lúc này Dương Thạc cũng đã nhìn rõ được tướng mạo nữ nhân kia. Không phải ai khác mà chính là thiên tài Thiên Âm Môn, muội muội của Ngọc Mạt Lâu chủ Tô Thanh Như, người đã giết Dũng Tín đại sư, Tô Quân Ninh!

Sau lưng Tô Quân Ninh lại mọc một đôi cánh màu lục nhạt, đuổi theo Dương Thạc sao?

- Đôi cánh kia chắc là một loại bí bảo! Truyền thuyết nói thời trung cổ có vị đại năng Mặc Dịch tinh thông Cơ Quan Thuật, chế tạo ra không ít thứ, trong đó có một số đôi cánh có thể giúp người bay trên không. Có cơ quan thú loại lớn, uy thế còn hơn cường giả Vô Thánh. Có lẽ đôi cánh phía sau Tô Quân Ninh là một loại cánh đó.

Dương Thạc như vậy.

Lần đó Tô Quân Ninh giết Dũng Tín đại sư chính là từ trên trời lao xuống, sau đó chạy trốn cũng gần như là bay. Lúc ấy Dương Thạc đã cảm thấy khinh công của ả ta ỉnh đến cực điểm.

Giờ hẳn mới hiểu, lúc đó là trời tối nhìn không rõ, có lẽ ả đã dùng đôi cánh này bay tới Nam Lâm Trai rồi từ trên không lao xuống giết Dũng Tín đại sư...

- Dương Thạc, không ngờ ngươi lại đến nam tỉnh, còn cướp đi Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, phá hoại kế hoạch của Đại Công. Giờ ngươi hãy theo ta đi gặp Đại Công, nể tình tiểu sư muội ta sẽ xin Đại Công chỉ phê vô công chứ không giết ngươi!

Tô Quân Ninh chớp mắt đã kéo gần khoảng cách với Dương Thạc còn hai dặm. Có lẽ không đợi Dương Thạc và Tiểu Hoả vượt qua Nộ Giang thì Tô Quân Ninh đã đuổi tới nơi rồi.

Cứ cho là vượt qua Nộ Giang thì sao? Dương Thạc chỉ là Luyện Khí cao giới, căn bản không thể chống lại được Tô Quân Ninh.

Dù có Thuần Dương Kim Thân cộng với sự trợ giúp của Xá Lợi đạt lên Vô Tôn, nhưng vẫn chưa thể biết được liệu có chống đỡ được Đại Thiên Âm Chưởng của Tô Quân Ninh không...

- Phiên phúc rồi!

Dương Thạc chau mày.

- Tô Quân Ninh, người thực sự cho Dương Thạc ta sẽ để kẻ khác tùy ý sắp đặt sao? Theo người về? Đừng mơ đi! Người giết sư phụ ta, Dũng Tín đại sư, sớm muộn ta cũng phải đến Thiên Âm Môn quyết đấu với người một trận!

Về mặt Tô Quân Ninh lạnh lùng, căn bản không nói nhiều với Dương Thạc. Dương Thạc không chịu bó tay chịu trói, ả lấy luôn cổ cầm ra, gảy mạnh dây đàn, sóng âm nhanh chóng tập kích về phía Dương Thạc.

Nói chuyện không hợp là lập tức động thủ, Tô Quân Ninh này cũng thật dứt khoát nhanh gọn!

Uỳnh uỳnh!

Thế nhưng, ngay sau khi sóng âm của Tô Quân Ninh bắn ra, vừa được mấy trượng thì nghe thấy phía dưới có tiếng nước ầm ầm.

Phụt!

Sóng âm bị đánh vỡ tan, đây là việc Tô Quân Ninh không thể ngờ tới. Bị phản phệ, Tô Quân Ninh lập tức thổ huyết, sắc mặt bỗng chốc trở nên tái trắng.

Thậm chí đôi cánh lục nhật phía sau cũng tối hắc đi, suýt chút nữa thì không giữ được cơ thể Tô Quân Ninh trên không.

Đôi cánh đó dường như được điều khiển bởi khí huyết của Tô Quân Ninh. Giờ Tô Quân Ninh bị phản phệ, khí huyết tổn thất nặng nề, không thể giữ cho đôi cánh ổn định, ánh sáng tối hắc đi. Tô Quân Ninh rơi xuống đến năm sáu trượng, gần như sắp rơi xuống sông!

- Nguy rồi!

Trong hoàn cảnh này, dù tâm cảnh vô cùng kiên định như Tô Quân Ninh cũng không khỏi đại kinh.

Nghiến mạnh răng, chân khí trong cơ thể lưu chuyển, truyền sức mạnh khí huyết ra đôi cánh sau lưng thì Tô Quân Ninh mới miễn cưỡng giữa được trạng thái, không bị rơi xuống sông.

- Ủa, Đại Thiên Âm Thuật của Tô Quân Ninh vô dụng ở phía trên dòng Nộ Giang này.

Khi Tô Quân Ninh phát ra sóng âm tấn công Dương Thạc, hắc đã cảm nhận được nên toàn thân nổi hết da gà. Thế nhưng sự việc sau đó đã khiến hắc không ngờ tới.

- Tiếng sóng nước ở đây còn lợi hại hơn Xuân Lôi vài phần. Phía trên dòng Nộ Giang mình không dám cho Thuần Dương Kim Thân xuất hiện, đương nhiên Đại Thiên Âm Thuật của Tô Quân Ninh sẽ bị ảnh hưởng.

Trong đầu Dương Thạc đột nhiên nảy ra ý nghĩ điên rồ.

- Tô Quân Ninh không dám thi triển Đại Thiên Âm Thuật, mà công kích của Thiên Âm Môn phần lớn đều là sóng âm. Không thể thi triển công kích sóng âm coi như giảm mất một nửa thực lực. Tô Quân Ninh vừa rồi bị phản phệ, thực lực chắc chắn giảm mạnh, có lẽ chỉ còn là Vô Sư! Còn phải dùng một phần khí huyết để duy trì đôi cánh sau lưng.

Dương Thạc phân tích tình hình hiện nay của Tô Quân Ninh.

- Thực lực của ả giảm mạnh, mình có thể chiến đấu với ả một trận!

Chiến đấu với Tô Quân Ninh phía trên Nộ Giang.

Đây là cơ hội nghìn năm khó gặp, không có chiến trường nào thích hợp hơn phía trên Nộ Giang để chiến đấu với Tô Quân Ninh.

- Tô Quân Ninh là tuyệt thế thiên tài của Thiên Âm Môn!

- Giờ ả ta thuộc tầng thứ Vô Tôn, sau này thực lực còn tiến bộ hơn nữa. Dù mình có tu Cửu Dương Huyền Công, nhưng muốn đánh bại ả trong thời gian ngắn báo thù cho sư phụ cũng không thể...Lúc này chính là cơ hội duy nhất của mình! Đánh bại Tô Quân Ninh, bắt ả đem tới Thiên Âm Môn xem về mặt của Tô Thanh Như sẽ thế nào. Đến lúc đó hai tỷ muội Tô gia trước mặt mình sẽ chẳng có tư cách mà kiêu ngạo!

Dương Thạc nghĩ.

- Tô Quân Ninh, người vừa nói có thể quyết đấu với ta trên Nộ Giang? Được, vậy ta đánh!

Dương Thạc nói với Tiểu Hoả, không chạy nữa mà quay lại lao về phía Tô Quân Ninh.

Vù! Vù!

Một tay vung lên, một đạo chân khí bắn ra từ tay Dương Thạc.

Đạo chân khí này đem theo lượng lớn khí tức Thái Dương Chân Hoả chớp mắt đã bao trùm lấy Tô Quân Ninh. Thái Dương Chân Hoả phừng phừng cháy, tấn công Tô Quân Ninh như vũ bão.

Đại Nhiên Mộc Dao Pháp!

Dù ở phía trên Nộ Giang không thể cho Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu, nhưng uy lực công kích tầm xa của Dương Thạc sau khi có Đại Nhiên Mộc Dao Pháp chỉ có tăng chứ không giảm!

Uỳnh!

Vào lúc quan trọng, Tô Quân Ninh gờ cổ cầm lên đỡ Đại Nhiên Mộc Dao Pháp của Dương Thạc.

Uỳnh một tiếng, rồi rắc rắc mấy tiếng, cây cổ cầm của Tô Quân Ninh bị Đại Nhiên Mộc Dao Pháp chặt trúng, dây đàn đứt phùm phụt, trên thân đàn cũng xuất hiện mấy rãnh sâu. Dưới lực xung kích mạnh mẽ, Tô Quân Ninh bị đẩy mãi về sau.

- Bắt lấy!

Ngay sau đó, Tiểu Hoả đưa Thiên Dương Tử tới trước mặt Tô Quân Ninh.

Dương Thạc hét một tiếng, hai chân nhảy lên khỏi lưng Tiểu Hoả, trên không trung tay phải dùng Huyền Ung Đoạn Trảo tóm về phía Tô Quân Ninh.

Dương Thạc lúc này không dựa vào bất cứ thứ gì chiến đấu với Tô Quân Ninh.

182. Chương 182: Tô Quân Ninh, Người Có Phục Không?

Vô Tận Thần Công

Chương 182: Tô Quân Ninh, người có phục không?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trực tiếp chiến đấu với Tô Quân Ninh ngay trên Nộ Giang! Có thể nói trận chiến này nguy hiểm đến cực điểm!

Chẳng may rơi xuống sông, không có tu vi Đại Tông Sư thì căn bản không thể thoát khỏi dòng nước chảy xiết kia mà bình an vô sự. Thậm chí ngay cường giả Đại Tông Sư mà rơi xuống cũng chỉ có thể trôi theo dòng. Đến hạ lưu Bát Xuyên Nguyên dòng chảy chậm lại mới thoát được.

Dương Thạc lại chỉ là Luyện Khí cao giới!

Nếu rơi xuống sông, dù có mười Dương Thạc thì cũng sẽ bị sóng đánh tan xác.

Thực lực Tô Quân Ninh tuy mạnh nhưng cũng chỉ là Vô Tôn, rơi xuống Nộ Giang cũng chẳng an lành hơn Dương Thạc là bao.

Hai người tuy đều phi hành được, nhưng thực tế đều phải rất cẩn thận, không dám có bất cứ hành động mạnh nào.

Tiểu Hoả tuy bay được nhưng chỗ Dương Thạc lâu gần như là không thể.

Đôi cánh của Tô Quân Ninh tuy mạnh nhưng cũng cần lượng lớn khí huyết. Ban nãy Tô Quân Ninh lại bị phản phệ khiến nội thương, suýt chút nữa đã rơi xuống, phải cố gắng lắm mới gắng gượng được, cũng là nguy hiểm đến cực điểm.

Cho dù không giao đấu, chỉ tiếp tục ở lại phía trên Nộ Giang thế này cũng có thể rơi xuống bất cứ lúc nào.

Vậy mà Dương Thạc lại ra tay ngay tại đây!

Dương Thạc nhảy khỏi lưng Tiểu Hoả, tay cầm Huyền Ứng Đoạn Trảo tấn công Tô Quân Ninh.

Uỳnh!

Huyền Ứng Đoạn Trảo trong tay Dương Thạc hung hăng va chạm với cổ cầm của Tô Quân Ninh.

Sức phản chấn mạnh mẽ dâng lên, Dương Thạc bay ngược ra sau, tay cầm Huyền Ứng Đoạn Trảo tê dại. Bay được bốn năm trượng thì Tiểu Hoả đã ở phía dưới, vỗ cánh tới đỡ hần. Một người một thú rơi ba bốn trượng mới lấy được thăng bằng.

Hai mắt Tiểu Hoả đỏ ngầu, mũi thở phì phò từng hơi khí nóng, theo sát Dương Thạc không lùi nửa bước.

Tô Quân Ninh cũng bị đánh bật ra sau, suýt nữa đã rơi xuống sông.

Thậm chí khi lấy được thăng bằng thì Tô Quân Ninh chỉ cách mặt sông có dăm ba trượng, bọt nước phía dưới còn bắn lên mặt.

Còn cây cổ cầm, va chạm với Huyền Ứng Đoạn Trảo của Dương Thạc chỉ có thêm vài vết thương chứ không bị vỡ tan, rõ ràng đây cũng là một loại thần binh lợi khí.

- Sức mạnh khí huyết của Tô Quân Ninh không hề mạnh?

Vừa rồi giao kích, tuy Dương Thạc bị đánh bật ra sau, cánh tay tê dại, nhưng hai mắt hần sáng lên.

Sức mạnh Tô Quân Ninh thể hiện sau cú giao kích vừa rồi không hề mạnh, thậm chí chỉ là Vô Sư trung giới, hơn Dương Thạc chưa tới hai tầng thứ!

Tô Quân Ninh vốn dĩ là cường giả Vô Tôn!

Thi triển công kích sóng âm bị phản phệ, chỉ còn là Vô Sư đỉnh phong!

Lại dùng một phần khí huyết điều khiển đôi cánh, thực lực Tô Quân Ninh có thể thi triển chỉ có thể là Vô Sư cao giới!

Thế nhưng lúc này Tô Quân Ninh thể hiện ra chỉ là thực lực Vô Sư trung giới...

- Hiểu rồi!

Suy nghĩ một lúc, Dương Thạc đột nhiên hiểu ra.

- Công pháp của Thiên Âm Môn phần lớn tu thành rất nhanh, lấy công kích sóng âm là chính, nhưng lại không chú trọng tu luyện sức mạnh khí huyết. Vì thế, ở cùng một tầng thứ thực lực, sức mạnh khí huyết của võ giả Thiên Âm Môn lại thấp hơn một tầng thứ so với võ giả bình thường...Chẳng trách mà chị em Tô gia đều không sử dụng phương pháp đánh cận chiến...

Công pháp của Thiên Âm Môn thật sự được tu thành quá nhanh. Chị em Tô gia mới chỉ hơn hai mươi tuổi mà một người là Vô Tôn, một người Đại Tông Sư rồi!

Tiểu Hoạch tu luyện công pháp Thiên Âm Môn trong một năm đã là Vô Sư.

Phải biết là Dương Thạc chỉ tu luyện những môn công pháp của độ phù hợp từ mười trở lên. Trong một năm cũng coi như không ngừng có kỳ ngộ mà đến nay cũng chỉ là Luyện Khí cao giới. Còn khoảng cách rất xa nữa mới đến Võ Sư.

Công pháp luyện thành nhanh thì không thể không có khuyết điểm.

Khuyết điểm chính là sự thiếu hụt về sức mạnh khí huyết. Dù sao thì tu vi có thể tăng mạnh nhưng sức mạnh khí huyết thì phải từng bước từng bước mà tích lũy. Giống như Dương Thạc, dựa vào Huyết Tinh Thạch Nhũ, trong một năm cũng chỉ có khí huyết của võ giả Luyện Khí đỉnh phong.

- Khí huyết không mạnh thì sẽ thiệt thòi lớn khi đánh cận chiến. Hôm nay ngươi nhất định phải đánh cận chiến với ta!

Sau khi hiểu ra đạo lý đó, sự tự tin của Dương Thạc tăng mạnh, hào khí vạn trượng!

- Giết!

Dương Thạc lại nhảy khỏi lưng Tiểu Hoả, Huyền Ứng Đoạn Trảo một lần nữa lại hung hăng tấn công Tô Quân Ninh.

Uỳnh! Uỳnh!

Grào! Grào!

Hổ Báo Lôi Âm đệ nhất trùng phát ra.

Sức mạnh của Dương Thạc tăng lên ba phần có dư, có thêm Huyền Ứng Đoạn Trảo, lại tăng lên gấp đôi.

Đồng thời Dương Thạc cũng thi triển võ kỹ Ứng Hùng Hợp Kích, sức mạnh lại tăng thêm ba lần!

Nháy mắt hần đã cho sức mạnh cường đại của mình bùng phát!

Gấp đôi! Gấp ba! Sức mạnh tăng liên tục khiến Dương Thạc lúc này đã vượt qua Luyện Khí đỉnh phong, Võ Sư sơ giới và bước hần lên Võ Sư trung giới, cách Tô Quân Ninh không xa nữa.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai người giao kích liên tục, từ độ ười mấy trượng đã rơi xuống còn cách mặt Nộ Giang hai ba trượng, xuống nửa bước nữa là rơi xuống.

Tô Quân Ninh nghiêng chặt răng không nói gì.

Dương Thạc muốn chiến thì chiến thôi!

Tô Quân Ninh là đệ nhất thiên tài của Thiên Âm Môn cùng với Tiểu Hoạch, có sự kiêu ngạo của mình, dù trước Nộ Giang thực lực bị giảm mạnh, đến một võ giả Luyện Khí cao giới cũng bắt nạt được, nhưng Tô Quân Ninh vẫn nghiêng rằng không lùi bước.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Giao kích ba lần, hai người đã rơi xuống dòng Nộ Giang.

Một con sóng đánh hai người xuống lòng sông, không còn cơ hội sống sót nữa...

Ngay cả Tô Quân Ninh tâm cảnh có kiên định thế nào, nhưng rốt cuộc cũng chỉ là một tiểu cô nương hơn hai mươi tuổi, vào khoảnh khắc này không dám toàn lực chống đỡ Dương Thạc, mà truyền một phần khí huyết vào đôi cánh sau lưng để bay lên mặt Nộ Giang bất cứ lúc nào.

- Tiểu nha đầu, cuối cùng cũng sợ rồi!

Đối mặt với sinh tử nhưng Dương Thạc mặt không đổi sắc, khoé miệng nhếch lên cười nhẹ.

Vù!

Tay trái hần vung lên, một đao thủ chém xuống Tô Quân Ninh.

Vù! Vù! Vù!

Chân khí lập tức biến thành Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp nhằm thẳng tới Tô Quân Ninh.

- Á!!

Cuối cùng Tô Quân Ninh cũng kêu lên thất thanh, vội vàng tránh né, nhưng vẫn bị Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp đánh rách một góc áo.

Phía trên Nộ Giang, trước sự quần chặt của thủy khí, Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp uy lực giảm mạnh. Nếu không thì đã thiêu rụi hết y phục Tô Quân Ninh rồi. Dù không đả thương được thì cũng khiến Tô Quân Ninh thê thảm.

Đương nhiên Tô Quân Ninh lúc này cũng vô cùng thảm hại.

Để tránh một chiêu Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp của Dương Thạc, Tô Quân Ninh không thể không điều khiển đôi cánh, thân hình không ngừng lao xuống, phía dưới là dòng Nộ Giang đang chảy xiết. Tô Quân Ninh rơi thẳng xuống Nộ Giang, một con sóng thổi tới, Tô Quân Ninh bị cuốn xuống đáy sông, sinh cơ đoạn tuyệt... (.

Vào khoảnh khắc ấy Tô Quân Ninh không thể nghĩ được bất cứ thứ gì nữa.

Thế nhưng cảnh nước cuộn trào nhấn chìm mọi thứ không xảy ra, vừa rơi xuống sông là Tô Quân Ninh cảm thấy thân thể mình như đập vào một tảng đá lớn, cả nửa người đau ê ẩm.

Cùng lúc đó, Dương Thạc ở bên cạnh dường như đập phải thứ gì, không rơi xuống đáy sông.

Một tảng đá ngầm!

Ở giữa dòng sông này lại có một tảng đá lớn đường kính đến năm sáu dặm.

Tảng đá này nằm giữa Nộ Giang, ở ngay phía dưới chỗ Dương Thạc và Tô Quân Ninh vừa giao đấu. CHỈ có điều tảng đá này không nhô lên mặt nước mà ở dưới mặt nước khoảng một trượng.

Năm đó Dương Thạc bị gia nô Hương Hy đánh bị thương bên ngoài Tàng Thư Các trong phủ Trấn Quốc Công, mở ra khả năng nhìn được độ phù hợp công pháp, đồng thời thực lực và thính lực cũng tăng mạnh, sớm đã phát hiện bên dưới sông có tảng đá ngầm này. Hắn đánh với Tô Quân Ninh ở trên trời, dường như là không coi sinh tử là gì nữa, dường như muốn cùng Tô Quân Ninh đồng quy vô tận. Trên thực tế, là muốn Tô Quân Ninh rơi xuống tảng đá này để quyết chiến trên này.

Rơi xuống tảng đá ngầm, Dương Thạc dường như không chút do dự, nhanh chóng lao tới phía Tô Quân Ninh.

Tô Quân Ninh rơi đập xuống tảng đá, thân thể bị va chạm đá ngầm, như thế mới tỉnh lại được chút ít.

Tô Quân Ninh nhanh chóng lật người dậy khỏi tảng đá, đang định đỡ đòn thì Huyền Ưng Đoạn Trảo đã tới trước mặt.

Bình!

Thân thể có chút nhỏ nhắn của Tô Quân Ninh, không còn nghi ngờ gì nữa, đã bị Dương Thạc bắt được!

Thân thể Tô Quân Ninh cũng nhỏ nhắn nhưng Huyền Ưng Đoạn Trảo của Dương Thạc lại rất lớn, tóm lên người giống như bắt một con mèo con vậy.

Năm ngón của Huyền Ưng Đoạn Trảo tóm chặt lấy huyết khí quanh người Tô Quân Ninh. Tô Quân Ninh chỉ cảm thấy thân thể tê rần, sức mạnh tứ chi bị rút sạch, không còn nửa khả năng phản kháng!

Rầm!

Dương Thạc không hề thương ho tiếc ngực, ấn mạnh Tô Quân Ninh xuống tảng đá ngầm.

Phía trên tảng đá ngầm còn có dòng nước sâu hơn một thước, phụt phụt mấy cái Tô Quân Ninh ướt hết người, tóc cũng bị nước đánh rối tung, trông vô cùng thê thảm.

- Tô Quân Ninh, lần này bị ta bắt ngươi có phục không?

Đứng trên tảng đá ngầm, Dương Thạc nhếch môi cười khẩy, giữ chặt Tô Quân Ninh, trầm giọng quát.

183. Chương 183: Nộ Giang Ẩn Giao Vương

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 183: Nộ Giang Ẩn Giao Vương

Tô Quân Ninh, cường giả Võ Tôn của Thiên Âm Môn, thánh địa võ đạo, lúc này đã bị Dương Thạc tóm trong tay!

Xung quanh, nước biển cuộn cuộn chảy vẫn phát ra những uỳnh uỳnh đình tai nhức óc. Nhưng Dương Thạc hai mắt nhìn chăm chăm Tô Quân Ninh, tiếng nói phát ra vẫn truyền vào tai Tô Quân Ninh một cách rõ ràng.

- Tô Quân Ninh, ngươi có phục không?

Ẩn Tô Quân Ninh xuống tảng đá, Dương Thạc trầm giọng quát.

Lúc này Dương Thạc cảm giác như tâm cảnh của mình thoát khỏi mọi sự ràng buộc, vô cùng thoải mái. Thậm chí thần hồn cũng như muốn thoát khỏi nhục thân, bay lượn trên trời.

Phải biết là trước hôm nay Dương Thạc vẫn luôn bị chịu áp lực.

Bất luận là trong phủ Trấn Quốc Công hay trong Yên Sơn, Dương Thạc vẫn luôn phải chịu một áp lực cực lớn. Ban đầu, thứ áp lực này đến từ Tiểu Hoạch, không bước lên tầng thứ Võ Sư trong hai năm thì Tiểu Hoạch sẽ phải chịu khổ nhục trong Ngọc Mạt Lâu...

Sau đó là Trình phu nhân!

Dương Mặc!

Đến khi Dương Thạc đại náo Ngọc Mạt Lâu, giết Hương Tuệ.

Lúc đó, tuy biết Tiểu Hoạch gia nhập Thiên Âm Môn, sẽ không gặp nguy hiểm gì, nhưng lại có một thứ áp lực lớn đè lên người hắn.

Thiên Âm Môn, thiên đạo đại thế, cha của hắn...

Ngay tử muội Tô gia cũng khinh thường Dương Thạc đến cực điểm, cảm giác đó khiến Dương Thạc nghẹt thở.

Giờ Huyền Ưng Đoạn Trảo tóm chặt lấy Tô Quân Ninh, điều này đã quét sạch sẽ bóng đen đè nặng lên Dương Thạc.

Luyện Khí cao giới đàn áp được một Tô Quân Ninh thuộc tầng thứ Võ Tôn, còn gì mà Dương Thạc không làm được?

Cho dù đây là Dương Thạc đã dùng mưu kế nhưng đàn áp là đàn áp, không cần tìm bất cứ lý do nào. Hôm nay Dương Thạc áp chế được Tô Quân Ninh, ngày mai sẽ áp chế được Tô Thanh Như, ngày kia sẽ làm loạn đại thế thiên hạ...bước lên con đường võ đạo đỉnh cao khiến tất cả mọi người ngưỡng vọng... Vào khoảnh khắc này hắn cảm thấy rõ ràng áp lực đã không còn nữa.

Chỉ cần vững vàng bước từng bước về phía trước, con đường võ đại ở ngay trước mặt, bất cứ ai cũng không thể ngăn cản được Dương Thạc.

Đây là một loại thay đổi về tâm cảnh, Dương Thạc biết sau này dù có gặp bất cứ tuyệt cảnh nào thì hắn cũng sẽ không đến nỗi bàng hoàng, sẽ không sợ hãi...

- Không sợ hãi nữa thì hiệu suất tu luyện của mình sẽ tiếp tục tăng lên!

Dương Thạc lúc này không kìm được ngửa lên trời cười lớn.

Tu luyện võ đạo, khi bỏ qua công pháp thì chủ yếu chính là những yếu tố như tư chất, ngộ tính và một điều rất quan trọng nữa là tâm cảnh.

Trên con đường tu luyện võ đạo có rất nhiều việc nằm trong ranh giới sinh tử.

Giao đấu với kẻ khác phải đánh cược tính mạng mình, thậm chí khi tu luyện đến nút thắt cổ chai, không cẩn thận một chút là có thể tẩu hỏa nhập ma, tan thành tro bụi!

Tâm cảnh không thông suốt, rụt rụt rè rè thì dù có tư chất tốt thế nào, ngộ tính cao ra sao thì cũng không thể bước lên đỉnh cao võ đạo.

Càng sợ thì sẽ càng có vấn đề!

Nếu tâm cảnh thông suốt, không sợ bất cứ điều gì, gặp nút thắt cổ chai không sợ hãi, cứ đi theo cảm giác của chính mình, thậm chí tư chất có kém, ngộ tính có thấp thì cũng có thể có được sự giác ngộ bất ngờ, đột phá từng tầng, tiến một bước lớn trên con đường võ đạo.

- Tu luyện võ đạo đương nhiên phải cẩn thận, nhưng quá cẩn thận thì cũng chẳng có gì thú vị. Tâm cảnh thông suốt, gặp nguy hiểm cứ xông thẳng tới là được.

Nghĩ đến những điều đấy, trên người Dương Thạc hiện ra bá khí thông thiên.

Uỳnh uỳnh!

Dường như cảm nhận được tâm cảnh của hắn, tất cả 748 Âm Khiếu và 748 Dương Khiếu đều phát ra âm thanh cộng hưởng.

Hơn bảy trăm huyết khiếu cộng hưởng.

Điều này cho thấy chỉ trong chớp mắt Dương Thạc đã bước tới ngưỡng cửa của tầng thứ Luyện Khí đỉnh phong.

Khí huyết của Dương Thạc vốn dĩ đã rất lớn, cộng với có Huyết Tinh Thạch Nhũ bổ sung liên tục, sức mạnh khí huyết luôn được nâng lên một cách ổn định. Có thể nói, chỉ cần Dương Thạc có thể dẫn thông huyết khiếu, thì tầng thứ võ đạo sẽ không ngừng được nâng cao.

Đương nhiên, dẫn thông huyết khiếu không phải đơn giản, cần vài tháng thậm chí vài năm.

Khi tâm cảnh thông suốt, bất cứ lúc nào cũng là giác ngộ, muốn dẫn thông huyết khiếu cũng không phải quá khó. Dương Thạc cảm nhận được rõ ràng, duy trì trạng thái hiện tại mấy chục ngày, 748 âm khiếu, 748 dương khiếu đều thông suốt, lúc đó hắn sẽ bước lên Luyện Khí đỉnh phong.

- Lần này đã làm đảo lộn kế hoạch của Dương Mặc, lần sau mình vẫn có thể gây rối loạn kế hoạch Thiên Âm Môn trợ giúp phụ thân đoạt thiên hạ. Cho các người thấy thiên hạ đại thế ta có thể nhúng tay vào. Rồi sẽ có ngày các người phải nhìn ta một cách nghiêm túc, thậm chí, phải ngưỡng thị!

Dương Thạc nghĩ.

Tâm tư của Dương Thạc giống như một đứa trẻ, người không để ý đến ta, ta sẽ gây rối người cho người thấy bản lĩnh của ta.

Bị Huyền Ưng Đoạn Trảo của Dương Thạc giữ chặt, Tô Quân Ninh muốn giãy giụa nhưng không có chút sức lực nào...

Có phục không?

Lời nói của Dương Thạc cứ vang vọng trong đầu Tô Quân Ninh.

Tô Quân Ninh, trước khi Tiểu Hoạch xuất hiện thì vốn là đệ nhất thiên tài của Thiên Âm Môn. Luận thiên phú, Tô Thanh Như là Đại Tông Sư cũng không phải đối thủ của cô ta. Tuy bây giờ chỉ là Võ Tôn nhưng Tô Quân Ninh có lòng tin trong ba năm sẽ đạt đến tầng thứ Đại Tông Sư.

Là niềm kiêu ngạo của trời đất, có thể nói, Tô Quân Ninh từ khi sinh ra đến nay, trong hai mươi năm trời không gặp phải bất cứ trở ngại nào.

Lần duy nhất có thể là lần ở Nam Lâm Trai, sau khi giết Dũng Tín đại sư, bị Dương Thạc đánh lén bị thương...

Bây giờ, đối mặt với cùng một người đó, vẫn là Dương Thạc thấp hơn mình năm sáu giới, Tô Quân Ninh gặp phải trở ngại thứ hai trong đời mình. Hơn nữa còn thâm hơn lần trước. Lần trước chỉ bị thổ huyết một chút, thương thể không hề nghiêm trọng, cũng không bị đàn áp hoàn toàn...

Nhưng lần này lại bị tóm chặt ấn xuống nước.

Lại còn ở dưới dòng Nộ Giang!

Nước sông vẫn đục đầy bùn đất đã khiến toàn thân Tô Quân Ninh ướt nhẹp.

Mái tóc vốn buộc cao bị nước đánh tung.

Thậm chí Tô Quân Ninh nghi ngờ, toàn thân mình, đặc biệt là trong tóc chắc chắn có đầy cát...

Điều này khiến một Tô Quân Ninh trước nay luôn chú ý đến vẻ bề ngoài hận không thể đâm đầu vào đá mà chết.

Mọi thứ đều do tên thiếu niên Dương Thạc kia gây ra.

Nhìn dáng vẻ hào khí vạn trượng của Dương Thạc, Tô Quân Ninh chỉ hận không thể nhảy lên cắn chết hắn.

- Có cơ hội ta sẽ giết ngươi! Dù Tiểu Hoạch có cầu xin ta cũng không tha cho ngươi!

- Không, giết ngươi thì quá dễ dàng, phải treo ngươi lên từ từ hành hạ...

Tô Quân Ninh nghiêng răng nghi.

Phù...

Lúc ấy, Dương Thạc bình tĩnh lại, thở ra một hơi dài, hần liếc nhìn Tô Quân Ninh.

À ta trừng mắt nhìn hắn, bị ấn dưới nước, dáng vẻ như cô con dâu chịu uất ức khiến Dương Thạc thấy buồn cười. Nếu là trước đó, dù Tô Quân Ninh bị tóm thì hắn vẫn phải cẩn thận, không dám có bất cứ ý nghĩ nào khác. Giờ Dương Thạc coi Vô Tôn như sâu kiến, chẳng có gì to tát, dù sao thì cũng bị hắn tóm trong tay rồi còn làm gì được? Tâm cảnh thay đổi, tâm tư cũng nhiều hơn.

Tay phải hắn nhắc Tô Quân Ninh khỏi nước.

- Tô Quân Ninh, nể mặt Tiểu Hoạch, ta không giết ngươi, nhưng đôi cánh sau lưng ngươi thì ta phải lấy đi!

Nói rồi Dương Thạc đưa Tô Quân Ninh tới trước mặt, lấy đôi cánh bằng kim loại màu đen to cỡ bàn tay sau lưng Tô Quân Ninh xuống.

Cầm nó trong tay, hắn thử truyền chân khí vào trong, vù một cái, trên đôi cánh nhỏ lập tức mọc ra một đôi cánh quang ảnh lớn.

- Cánh quang ảnh có thể bay với tầm thấp?

Nhìn đôi cánh nhỏ, Dương Thạc ngạc nhiên.

- Thứ này chắc là chí bảo của Thiên Âm Môn, dù sao đó cũng là thánh địa võ đạo vạn năm, tài khí vô kể, có cả loại chí bảo này...

Nguyên lý đôi cánh nhỏ kia phát ra cánh quang ảnh thì Dương Thạc cũng không hiểu.

Rõ ràng đôi cánh nhỏ này là một món chí bảo tinh diệu đến cực điểm.

Tô Quân Ninh hằm hằm nhìn Dương Thạc, trong lòng vô cùng khinh thường Dương Thạc. Đôi cánh đó tuy là bảo vật nhưng trong Thiên Âm Môn thì không phải loại thượng hạng...chỉ có loại chẳng biết gì như Dương Thạc mới thấy kỳ lạ.

- Đôi cánh này ta lấy, ngươi cứ ở đây đợi người của Dương Mặc đến cứu đi! Về bảo với Tô Thanh Như, Vị Diện đệ nhất trùng, Xá Lợi của Nam Lâm Tự đều trong tay ta. Nếu phụ thân đại nhân muốn thì tự đến

tìm ta. Ta sẽ dâng lên bằng cả hai tay! Còn Thiên Âm Môn và Dương Mặc, các người muốn làm gì thì ta lập tức sẽ đi gây rối!

Dương Thạc vừa nói vừa lấp đôi cánh nhỏ lên lưng mình.

Truyền chân khí vào, Dương Thạc đột nhiên bay lên.

Hắn buông tay, Tô Quân Ninh rơi xuống tảng đá ngầm kia.

- Ta đi trước, Tô cô nương, gặp lại sau!

Dương Thạc vỗ cánh bay mất!

Uỳnh uỳnh!

Gần như cùng lúc với Dương Thạc rời đi, đột nhiên nước Nộ Ginag uỳnh uỳnh nổi sóng, tạo thành con sóng ấy chục trượng, ập xuống Tô Quân Ninh.

- Khắc khắc khắc...

Tiếng cười nham hiểm lạnh lẽo đột nhiên phát ra từ trong ngọn sóng.

- Một đệ tử Thiên Âm Môn, một đệ tử trong phủ Trấn Quốc Công? Được được, xem ra Ẩn Giao ta lần này đến Nam Lâm Tự không hề công cốc. Tiểu tử, người nói người có được truyền thừa của Vị Diện? Tốt tốt, bắt người ép hỏi, Ẩn Giao Vương chân thân của ta sẽ tiến hoá được một bước. Hề hề, còn cả cánh của Thiên Âm Môn? Cũng là của bản toạ...Lấy hết các thứ trên người các người trước rồi tổng tiền Thiên Âm Môn, Trấn Quốc Công, bắt chúng lấy đồ tốt ra chuộc các người, nhất cử lưỡng tiện, he he he...

Giọng nói chói tai ấy đến tiếng nước ầm ầm cũng không thể át nổi.

184. Chương 184: Giao Vương Kim Thân, Thập Phương Cà Sa

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 184: Giao Vương Kim Thân, Thập Phương Cà Sa

- Cái gì? Ẩn Giao Vương? Lẽ nào là Ẩn Giao Yêu Thánh đứng thứ chín trong Thập Đại Yêu Thánh?

Gần như cùng lúc với khi giọng nói kia vang lên, sắc mặt Dương Thạc thay đổi.

Giọng nói ấy tự xưng là Ẩn Giao Vương!

Thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh, thường đều là yêu vương của một phương, tự xưng là bản toạ.

Vừa rồi giọng nói kia tự xưng là Ẩn Giao Vương, rõ ràng hắn là một tuyệt thế yêu vương đứng thứ chín trong Thập Đại Yêu Vương, dĩ thú Vô Thánh, Ẩn Giao Yêu Thánh!

- Ẩn Giao Yêu Thánh sao?

Đây không phải lần đầu tiên Dương Thạc nghe thấy cái tên này.

Chính là tối qua trong Nam Lâm Tự, khi vị đầu lĩnh của sáu lão tăng trong rừng tháp kể cho Dương Thạc về sự việc của hơn ba mươi năm trước, có nhắc tới hai vị yêu thánh, một là Bạch Viên Yêu Thánh xếp thứ tám trong Thập Đại Yêu Thánh, và vị kia chính là Ẩn Giao Yêu Thánh!

Ẩn Giao Yêu Thánh thích đánh lén, cướp đoạt bảo vật!

Sáu vị lão tăng trong rừng tháp cũng chính là Thiên Canh Thập Tam Sát năm đó, sau khi vây giết Bạch Viên Yêu Thánh chính là bị Ẩn Giao Yêu Thánh đánh lén, cướp mất thi thể của Bạch Viên Yêu Thánh và một số đồ chí bảo.

Trên người Bạch Viên Yêu Thánh có pháp môn tôi luyện chân thân đệ tam trùng của Cửu Dương Huyền Công.

Dương Thạc vốn nghĩ nếu sau này mình tu luyện thành sẽ tìm đến Ấn Giao Yêu Thánh lấy pháp môn đệ tam trùng Cửu Dương Huyền Công.

Nhưng hắn không thể ngờ mình lại gặp Ấn Giao Yêu Thánh như thế này...

Ào ào ào!

Sóng cuộn lên càng ngày càng cao, chỉ nháy mắt đã tạo thành bức tường nước cao đến trăm trượng, chắn đường của Dương Thạc.

- Yêu vương tầng thứ Vô Thánh thực lực cường đại thế này sao?

Thấy thế, ít nhiều Dương Thạc cũng thấy giật mình kinh hãi.

Trong Nộ Giang, dù là cường giả Đại Tông Sư cũng chỉ có thể thuận theo dòng nước đến nơi hạ lưu khi dòng nước chảy chậm lại mới thoát được khỏi Nộ Giang.

Con Ấn Giao Yêu Thánh này vừa xuất hiện thì giống như cắt đứt Nộ Giang, một bức tường nước mọc lên, một vị dị thú vô thánh gần như có thể sánh ngang con đề chục dặm, chặn đứng dòng nước. Thực lực này có thể gọi là khủng bố.

Cũng chính vì thế Dương Thạc không dám nghi ngờ lời Ấn Giao Yêu Thánh vừa nói. Nhân vật với thực lực này hoàn toàn không cần mạo xưng người khác. Hắn nói hắn là Ấn Giao Yêu Thánh thì chắc chắn là Ấn Giao Yêu Thánh rồi.

- Rút lui!

Đối mặt với nhân vật tầng thứ Vô Thánh, đặc biệt còn là một trong Thập Đại Yêu Thánh thì Dương Thạc không dám coi thường. Hắn lập tức rút lui.

- Còn muốn chạy sao?

Giọng nói âm u đó lại vang lên.

Từ trong ngọn sóng trước mặt bay ra một nhân ảnh cao hơn chục trượng, bàn tay to lớn vươn ra đánh đến trước mặt tóm lấy Dương Thạc!

- Nguy rồi!

Bị nhân ảnh đó tóm trúng, Dương Thạc giật mình kinh hãi.

Sức mạnh vô tận xiết chặt lấy Dương Thạc, vào lúc này hắn cảm giác huyết dịch như ngừng chảy, toàn thân không còn chút sức lực nào, hắn đã bị trấn áp hoàn toàn.

So với nhân ảnh to lớn này, Thiên Đạo Thần Âm của Tô Thanh Như chẳng đáng nhắc đến!

Dương Thạc chau mày, nhìn về nhân ảnh đang tóm mình.

Vừa nhìn thì hắn giật mình.

Nhân ảnh này cao chục trượng, toàn thân gần như được tạo thành từ chân khí thuộc tính thủy, lại lấp lánh giống như lưu ly.

Nhân ảnh này có dáng vẻ của một trung niên nam tử, không có hai chân, không có râu, nụ cười tạo cảm giác tà ác. Giữa đầu hắn mọc ra một cái sừng lớn.

Trên người hắn còn mặc một bộ cà sa màu kim lấp lánh.

Bộ cà sa này không phải loại cà sa bình thường tầng nhân vẫn mặc. Nó được tạo nên từ sợi vàng, bên trên thêu hình kim thân của cao tăng Phật môn.

Một tuyệt thế yêu vương tà dị thế kia lại mặc bộ cà sa hoa lệ như vậy, tạo cho người ta cảm giác cực kỳ kịch cỡm.

- Giao Vương Kim Thân, Thập Phương Cà Sa?

Đúng lúc Dương Thạc đang kinh ngạc thì phía sau vang lên tiếng kêu kinh hãi của Tô Quân Ninh.

- Hề hề, cô nương cũng có nhãn lực đấy, nhận ra Giao Vương Kim Thân, Thập Phương Cà Sa của bản toạ! Nhân ảnh to lớn kia vừa giữ chặt Dương Thạc vừa cười với Tô Quân Ninh.

- Giao Vương Kim Thân, Thập Phương Cà Sa của Ẩn Giao Yêu Thánh thì có ai lại không nhận ra?

Tô Quân Ninh sau khi kinh ngạc đã hồi phục sự bình tĩnh trước đó.

- Giao Vương Kim Thân chỉ là cỗ chân khí kim thân lấy Xá Lợi Chân Thân, Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng làm cơ sở, ngưng luyện mà thành. Ba mươi năm trước, Trần Quốc Công đem quân vây giết Thiên Canh Thập Tam Sát, thực tế chính là nghe nói Thiên Canh Thập Tam Sát giết Bạch Viên Vương, muốn có pháp quyết Vị Diện đệ tam trùng trên lưng Bạch Viên Vương mà thôi. Chỉ tiếc là sau khi bắt được một vài người trong Thiên Canh Thập Tam Sát, Trần Quốc Công biết được thì ra Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng sau lưng Bạch Viên Vương đã bị Ẩn Giao Vương nhanh tay lấy mất trước rồi.

Tô Quân Ninh bình thần nói. truyện copy từ

Năm đó Thiên Canh Thập Tam Sát giết Bạch Viên Vương đúng là suýt chút nữa là có được Vị Diện đệ tam trùng.

Chỉ tiếc Ẩn Giao Yêu Thánh đã cướp mất thi thể của Bạch Viên Vương.

Việc này không có gì quang vinh nên Thiên Canh Thập Tam Sát không công bố, như vậy là Trần Quốc Công tướng Vị Diện đệ tam trùng nằm trong tay Thiên Canh Thập Tam Sát, thế là đưa binh tấn công.

Bắt được mấy người thì Dương Thiên biết được chuyện năm đó.

Tin này cuối cùng cũng được lan truyền, một số cao thủ võ đạo cũng biết được Ẩn Giao Yêu Thánh đã lấy Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng.

- Thật đáng tiếc!

Tô Quân Ninh đột nhiên lắc đầu.

- Ẩn Giao Yêu Thánh chưa luyện hai tầng trước của Cửu Dương Huyền Công đã lấy đệ tam trùng làm cơ sở ngưng luyện kim thân, chắc là Giao Vương Kim Thân luôn có khiếm khuyết đúng không?

- Hơn ba mươi năm đến Nê La Quốc đánh lén giết mười va bị cao tăng Kim Phật Tự, lấy Xá Lợi của họ, không ngưng tu bỏ Giao Vương Kim Thân, không biết giờ đã đại thành chưa? Nhưng trong hơn ba mươi năm tránh được sự vây giết của cao tăng Kim Phật Tự, dựa vào sức của bản thân khiến thánh địa võ đạo của Nê La Quốc rối loạn, đây cũng là bản lĩnh rồi!

Tô Quân Ninh nói.

- Hề hề, cô nương biết không ít chuyện xưa nhỉ? Là trưởng bối sư môn nói cho phải không? Ta đoán...là nha đầu Tẩy Nguyệt nhỉ?

Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Yêu Thánh cười hề hề, nói.

Tô Quân Ninh chau mày, vẻ mặt đầy phẫn nộ.

- Ẩn Giao Vương, Tẩy Nguyệt sư bá là trưởng môn hiện nay của Thiên Âm Môn, mogn Ẩn Giao Yêu Thánh tôn trọng một chút! Ta không những biết một số chuyện trước đây mà còn biết hơn trăm năm trước, nhân lúc Đại Yên Triều tấn công Đại Lâm Tự, phương trưởng Đại Lâm Tự Hồng Chiếu đại sư bị cao thủ Đại Yên vây công, người đã đánh lén Hồng Chiếu đại sư, cướp Thập Phương Cà Sa của ngài, dựa vào tu vi Võ Thánh sơ giới lọt vào Thập Đại Yêu Thánh!

Tô Quân Ninh nói.

- Hề hề, đánh lén được Hồng Chiếu đại sư, đó là bản lĩnh của bản toạ!

Ẩn Giao Yêu Thánh cười không biết xấu hổ.

- Cô nương, nói thực, không chỉ Hồng Chiêu đại sư, mà ngay Hồng Vũ, Hồng Long đại sư của Ma La Viện cũng chết trong tay bản toạ! Sáu vị Võ Thánh của Đại Lâm Tự thì có một nửa chết trong tay ta! Đáng tiếc, ngoài Thập Phương Cà Sa trên người Hồng Chiêu đại sư ra thì Hồng Vũ, Hồng Long đều quá nghèo, chẳng có món bảo vật nào...Năm đó trong Đại Lâm Tự, cao thủ Đại Yên quá nhiều, đến thi thể Xá Lợi của họ bản toạ cũng không kịp lấy...Hai lần đánh lên thiệt lớn!

Ẩn Giao Yêu Thánh chép miệng thở dài.

Cuộc đối thoại giữa Ẩn Giao Yêu Thánh và Tô Quân Ninh khiến Dương Thạc chấn kinh.

- Thập Phương Cà Sa? Món chí bảo Phật môn này lại ở trên người Ẩn Giao Yêu Thánh?

Dương Thạc từng đọc được trong một quyển sách ở phủ Trấn Quốc Công có giới thiệu về Thập Phương Cà Sa.

Theo truyền thuyết, Thập Phương Cà Sa chính là món chí bảo Phật môn mà phương trượng Đại Lâm Môn, Thiên Tàng đại sư thắng được từ vị phương trượng của Kim Phật Tự Nê La Quốc.

Thập Phương trong Thập Phương Cà Sa là chỉ trên trời, dưới đất, đông, tây, nam bắc, sinh môn, tử vị, quá khứ, tương lai.

Chiếc cà sa này chính là được Phật tổ Thượng Cổ tạo ra!

Mặc nó vào có thể xác định mười phương vị, có thể xuyên qua hư không đến bất cứ nơi nào ở đông tây nam bắc, chỉ trong nháy mắt có thể đi nghìn vạn dặm.

Thậm chí mặc nó có thể dự đoán hung cát hoạ phúc!

Cảm ứng được nguy hiểm, lập tức phát động bí pháp trên Thập Phương Cà Sa, chạy được nghìn dặm...

Nếu tu vi thông thiên còn có thể thông qua nó nhìn được quá khứ, dự đoán tương lai...Đương nhiên đó bí pháp thần thông, dù là Ẩn Giao Yêu Thánh hay Hồng Chiêu đại sư năm xưa cũng không thể dùng được.

Nhưng chỉ riêng việc Thập Phương Cà Sa phá vỡ được hư không, đến nơi cách đó nghìn vạn dặm là đủ cho thấy sự cường đại của nó rồi.

So sánh ra thì đôi cánh của Thiên Âm Môn đúng là rác rưởi!

- Cô nương, không nói nhiều nữa!

Khi Dương Thạc chấn kinh thì Ẩn Giao Vương lên tiếng.

- Bản toạ dự cảm rất nhanh sẽ có cao thủ nam tinh tới đây. Tuy bản toạ không sợ chúng nhưng ít nhiều cũng có phiền phức.

- Cô nương theo bản toạ đi!

Ẩn Giao Vương giơ tay ra, cách xa mấy chục trượng tóm lấy Tô Quân Ninh.

185. Chương 185: Con Châu Chấu Trên Sợi Dây

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 185: Con châu chấu trên sợi dây

Uỳnh uỳnh!

Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Yêu Thánh đưa tay ra, phát ra những tiếng sấm rền đình tai, nháy mắt đã tới trước mặt Tô Quân Ninh, khẽ tóm một cái, Tô Quân Ninh một Võ Tôn không chút khả năng phản kháng bị tóm chặt.

Đây mới chính là kim thân thực sự!

So ra, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc kèm theo Thái Dương Chân Hỏa, uy lực mãnh liệt, nhưng không biết thua kém gấp mấy lần. Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc dù có Xá Lợi trợ lực nâng lên tầng thứ Võ Tôn, có thêm Thái Dương Chân Hỏa, một chiêu cũng chưa chắc giết được cao thủ Võ Tôn.

Giống như đối phó với Lý Vi Nghĩa mới bước vào tầng thứ Võ Tôn, chỉ dùng Thuần Dương Kim Thân là chính, cùng với sự hỗ trợ của Huyết Phi và Tiểu Hỏa mới giết được hắn.

Nếu đối phó với Tô Quân Ninh khi ở trạng thái hoàn hảo, Dương Thạc thậm chí không dám thi triển Thuần Dương Kim Thân, khi không cẩn thận có thể bị Đại Thiên Âm Chưởng của cô ta giết chết...

Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Yêu Thánh mới là kim thân thật sự cường đại!

Dù đây chỉ là kim thân không hoàn chỉnh, còn nhiều khiếm khuyết phỏng chiếu theo Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng nhưng kim thân Võ Thánh cũng cực kỳ khủng bố rồi...

Hai tay, một tóm Dương Thạc, một tóm Tô Quân Ninh.

- Hề hề!

Ân Giao Yêu Thánh cười.

- Một tiểu tử, một tiểu nha đầu, một người của Trần Quốc Công, một của Thiên Âm Môn. Các người cũng coi như nam tài nữ sắc, ngư tử ngư mã tầm mã, ngoan ngoan vào cho ta đi!

Ân Giao Yêu Thánh vừa nói, ống tay cả sa trên người đột nhiên phình to, phát ra một luồng hấp lực hút Dương Thạc và Tô Quân Ninh vào trong.

Bị hút vào trong, sắc mặt Dương Thạc không hề biến đổi.

Nhưng Tô Quân Ninh thì mặt đỏ lên vừa giận vừa ngượng.

Bị Ân Giao Yêu Thánh bắt cũng thôi, hắn vốn là đệ tử Võ Thánh, trăm năm trước cũng nằm trong Thập Đại Yêu Thánh, Tô Quân Ninh chỉ là Võ Tôn, bị bắt cũng không oan.

Nhưng Ân Giao Yêu Thánh khi bắt Tô Quân Ninh và Dương Thạc còn nói câu “nam tài nữ sắc”, “ngư tử ngư mã tầm mã”. Nam tài nữ sắc tốt xấu gì cũng là từ nghĩa tích cực, tuy dùng cùng với Dương Thạc thì Tô Quân Ninh có phần bất mãn, nhưng miễn cưỡng có thể chấp nhận, còn “ngư tử ngư mã tầm mã” thì đúng là Ân Giao Yêu Thánh miệng chó không mọc được ngà voi!

Bị Thập Phương Cà Sa hút vào, Dương Thạc chỉ cảm thấy trước mắt tối đen, rồi hắn xuất hiện trong một vùng sơn cốc.

Xung quanh là những ngọn núi cao hàng trăm trượng.

Dưới chân là bãi cỏ xanh tốt.

Thậm chí, Dương Thạc đứng trên bãi cỏ có thể ngửi được cả mùi đất và cỏ dưới chân.

- Đây là đâu? Không phải mình bị hút vào Thập Phương Cà Sa sao?

Nhìn xung quanh, Dương Thạc không khỏi khựng người.

- Lẽ nào đây chính là không gian bên trong Thập Phương Cà Sa?

- Không ngờ trong món chỉ bảo này lại có cả một không gian, đây gần như là một thế giới thu nhỏ rồi... Đúng vậy, Thập Phương Cà Sa có thể định ra mười phương vị lớn, vốn là chỉ bảo thời không. Có thể tới bất cứ phương vị nào, đi xa hàng nghìn dặm chỉ trong nháy mắt. Về thời gian có thể tới quá khứ, tương lai... một món chỉ bảo thế này bên trong có không gian cũng là bình thường! truyện copy từ

Dương Thạc nghĩ bụng.

- Đến rồi thì cứ ở yên đây đi!

Nghĩ thế, Dương Thạc ngồi khoanh chân trong cốc.

- Ẩn Giao Yêu Thánh bắt mình là để lấy truyền thừa của Nam Lâm Tự, đặc biệt là Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng. Chỉ cần mình ngậm chặt miệng không hé ra lời nào thì hắn sẽ không giết mình. Thậm chí, có giao ra Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng cũng chẳng sao. Tên này luôn coi trọng lợi ích chứ không hiếu sát. Hắn còn muốn dùng mình làm con tin đòi bảo vật từ phụ thân, chắc sẽ không giết mình...

Ẩn Giao Yêu Thánh tuy nói thích giết người đoạt bảo nhưng mục đích cuối cùng của hắn chỉ là đoạt bảo chứ không phải giết người.

Năm đó đoạt bảo vật của Bạch Viên Yêu Thánh, hắn chỉ đả thương Thiên Canh Thập Tam Sát chứ không giết ai cả.

Còn trận chiến Đại Lâm Tự một trăm năm trước, hắn đánh lén Hồng Chiếu, Hồng Vũ, Hồng Long đại sư thực tế cũng không phải hắn cố tình giết người. Chỉ là lúc đó hắn mới là Vô Thánh, chưa phải Thập Đại Yêu Thánh, mà ba vị đại sư đều là Vô Thánh của Đại Lâm Tự, thực lực cường đại, một người có thể đối phó với bốn năm Ẩn Giao Vương.

Trong trường hợp đó Ẩn Giao Yêu Thánh đánh lén, không hạ sát thủ giết ba vị đại sư thì sẽ bị giết. Về bản chất Ẩn Giao Yêu Thánh không hề hiếu sát.

Huống hồ hắn còn muốn dùng Dương Thạc để đòi Dương Thiên bảo vật. Giết Dương Thạc rồi thì cũng mất tín nhiệm, sau này bắt được đệ tử nòng cốt của thánh địa võ đạo, công hầu tướng gia nào đó, muốn đổi bảo vật thì người ta cũng không tin nữa...

Vì thế, nói về tổng thể hiện nay Dương Thạc không bị nguy hiểm về tính mạng.

- Diệt cỏ phải diệt tận gốc! Đạo lý này mình hiểu, thế mà Ẩn Giao Yêu Thánh lại không hiểu. Bắt được mình mà không giết, lại còn muốn Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, lẽ nào không sợ mình tìm cơ hội giết hắn sao?

Dương Thạc nghĩ bụng.

Giết Ẩn Giao Yêu Thánh?

Nếu có ai biết được suy nghĩ này của Dương Thạc thì chắc sẽ đại kinh thất sắc kêu lên một câu “gan to tà trời”. Nhưng với Dương Thạc thì chưa chắc đã không thể.

Dương Thạc chắc chắn không phải loại người ngoan ngoãn dễ bảo, Ẩn Giao Yêu Thánh ý có sức mạnh cường đại không coi Dương Thạc ra gì, đem theo hắn bên cạnh, có thể sẽ là mang theo một quả bom hẹn giờ!

Giờ xem ra Dương Thạc có vẻ không có nửa cơ hội nào. Nhưng chỉ cần ở lại đây rồi cơ hội sẽ xuất hiện.

Uỳnh!

Khi Dương Thạc nghĩ đến đây thì phía trước, trên bầu trời vài trượng đột nhiên uỳnh một tiếng, một cái lỗ lớn xuất hiện.

Bịch!

Tô Quân Ninh rơi ra từ trong cái lỗ, rơi xuống trước mặt Dương Thạc.

- Hề hề, hai người cứ ngoan ngoãn ở đây đi!

Giọng nói của Ẩn Giao Yêu Thánh vang vọng trong sơn cốc.

Ầm ầm!

Tiếp đó lại có một trận âm thanh đinh tai vang lên.

Cả sơn cốc như rung chuyển dữ dội, giống như có động đất vậy.

- Lạc Bằng, người dám đánh lên ta?

Ẩn Giao Yêu Thánh đột nhiên ré lên.

Rõ ràng sự rung chuyển vừa rồi là do một đại cao thủ ở bên ngoài đánh lên Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Yêu Thánh, công kích đánh lên Thập Phương Cà Sa nên mới gây ra chấn động.

- Lạc Bằng? Là tổng binh tam quân nam tỉnh Lạc Bằng sao? Người này là đệ đệ của Lạc phu nhân, Lạc phu nhân là bình thân của phụ thân. Lạc Bằng cũng coi như là tiểu cữu của phụ thân. Người này vẫn toạ trấn ở nam tỉnh, tổng lĩnh tam quân binh mã nam tỉnh. Lần này cũng đến Huyền Di Sơn sao?

Tuy không nhìn thấy khung cảnh bên ngoài nhưng Dương Thạc cũng đoán được khi Ẩn Giao Yêu Thánh định rời khỏi Nộ Giang thì bị Lạc Bằng tấn công, thậm chí Giao Vương Kim Thân cũng bị thương nhẹ.

Ẩn Giao Yêu Thánh, người đứng là biết thừa nước đục thả câu, làm ngư ông đắc lợi!

Bên ngoài lại vang lên một giọng nói, rõ ràng là tổng binh nam tỉnh, Lạc Bằng.

- Nhưng Lạc mỗ cho người hay, lần này tiêu diệt Nam Lâm Tự là việc của Công Gia đích thân dẫn dò. Cữu Dương Huyền Công đệ nhất trùng Công Gia rất quan tâm, khuyên người thả Dương Thạc và Tô Quân Ninh ra. Nếu không sẽ không phải Lạc mỗ mà sẽ là Công Gia đích thân tới nói chuyện với người đấy!

Lạc Bằng lạnh lùng nói.

- Lạc Bằng người đang uy hiếp bản toạ?

Ẩn Giao Yêu Thánh ngữ khí mang chút phẫn nộ.

- Khi bản toạ tu thành Vô Thánh, đừng nói Dương Thiên, ngay vị Trấn Quốc Công đầu tiên của Đại Châu, Dương Trần cũng chưa ra đời đâu! Dương Thiên muốn gây rắc rối cho bản toạ thì cứ đến đi! Bản toạ không chơi với người, ta phải tìm tiểu nha đầu Tẩy Nguyệt xem lấy bảo vật gì đổi lấy nha đầu Tô Quân Ninh này đã...

Ẩn Giao Yêu Thánh nói rồi dùng Thập Phương Cà Sa vạch trên không một đường rồi biến mất.

Bức tường nước do Ẩn Giao Yêu Thánh tạo ra cũng rút xuống.

Ở bờ nam, một nam tử khoảng hơn ba mươi tuổi, dáng người cao lớn, gương mặt khá giống Lạc phu nhân phủ Trấn Quốc Công, đang đứng đó.

Khí huyết người này so với Dương Mặc, Tô Quân Ninh còn mạnh hơn một tầng thứ. Rõ ràng hẳn có tu vi Đại Tông Sư, thậm chí không còn xa nữa là tới Vô Thánh rồi.

Tổng binh nam tỉnh, Lạc Bằng!

Vút! Vút! Vút!

Lại một vài thân ảnh khác xuất hiện phía sau Lạc Bằng, chính là các cường giả nam tỉnh Dương Mặc.

- Ẩn Giao Yêu Thánh xuất hiện bắt Dương Thạc và Tô Quân Ninh cô nường đi rồi. Người hãy thông báo cho Công Gia về việc xảy ra ở đây.

Lạc Bằng nhìn về hướng Ẩn Giao Yêu Thánh biến mất, không ngoảnh lại nói với Dương Mặc.

- Lần tấn công Nguyên lực này, ta đã ra tay giúp người giết Dũng Tuệ đại sư, việc còn lại ta không giúp người được rồi. Người tự lo liệu đi, đừng để Công Gia thất vọng. Trong phủ Trấn Quốc Công, ngoài Dương Thạc, còn có Dương Thành cũng rất khá. Mong là địa vị của người sẽ không bị chúng lay đổ...

Lạc Bằng nói.

- Vâng, cụt cụt.

Nghe thế, Dương Mặc bắt giác khẽ run lên.

Bên trong Thập Phương Cà Sa.

- Ẩn Giao Yêu Thánh thoát rồi? Thực lực của Lạc Bằng có lẽ vẫn chưa phải Võ Thánh, dù có đánh lên cũng không thể giữ chân được Ẩn Giao Yêu Thánh. Sắp tới chắc Ẩn Giao Yêu Thánh sẽ đến Thiên Âm Môn dùng Tô Quân Ninh để tống bảo...

Dương Thạc ngồi khoanh chân trên thảm cỏ bên trong không gian Thập Phương Cà Sa, nghĩ bưng.

Uỳnh uỳnh!

Grào! Grào!

Đúng lúc ấy đột nhiên bên tai Dương Thạc vang lên tiếng Hồ Báo Lôi Âm.

Hắn mở mắt thì nhìn thấy sắc mặt Tô Quân Ninh lúc này lạnh băng, hai mắt toé le, nắm ta xiết chặt tấn công thẳng vào ngực Dương Thạc.

- Hử? Tô Quân Ninh? Giờ chúng ta đều là tù binh của Ẩn Giao Yêu Thánh, là cùng hội cùng thuyền rồi, trong tình huống này mà ngươi vẫn muốn động thủ với ta sao?

186. Chương 186: Lôi Đình Huỷ Diệt Kim Thân

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 186: Lôi đình huỷ diệt kim thân

Tốc độ của Tô Quân Ninh nhanh đến cực điểm, chớp mắt nắm đấm đã tới trước mặt Dương Thạc!

Uỳnh!

Vào khoảng khắc ngàn cân treo sợi tóc, tay phải Dương Thạc khẽ động, Huyền Ưng Đoạn Trảo xuất hiện giờ ngang trước mặt chặn quyền của Tô Quân Ninh.

Nhưng dù thế, một quyền của Tô Quân Ninh cũng là hàm nộ mà phát ra, dùng đến mười thành công lực. Tu vi Võ Tôn bị trúng cũng sẽ thọ thương. Dù là cường giả Thiên Âm Môn không giỏi về sức mạnh nhưng cũng sánh được với Võ Sư cao giới. Sức mạnh của Dương Thạc tuy lớn nhưng khó lòng sánh được với cường giả Võ Sư, bị Tô Quân Ninh đánh một quyền, bay ngược ra sau đến mười mấy trượng!

Miệng bỗng thấy ngọt, máu tươi dâng lên, suýt chút nữa phun ra ngoài.

- Tô Quân Ninh sao ác vậy?!

Rầm một tiếng, Dương Thạc rơi xuống đất, lộn hai vòng, mặt mũi đầy bụi đất vô cùng thô thảm, một cách tay cũng tê dại.

Huyệt khiếu trong Huyền Ưng Đoạn Trảo kêu lên, không ngừng chấn động, lúc này mới giúp cánh tay của hắn hồi phục cảm giác.

Dương Thạc không thể ngờ mình và Tô Quân Ninh bị bắt vào trong không gian Thập Phương Cà Sa mà Tô Quân Ninh vẫn bư bư như vậy. Không nói lời nào đã động thủ với hắn. Cô ta là cường giả Võ Tôn, Dương Thạc chỉ là Luyện Khí, đây lại không phải ở Nộ Giang, sao hắn có thể là đối thủ của Tô Quân Ninh?

Tiểu Hoả cũng không có ở đây!

Lúc này khi Dương Thạc và Tô Quân Ninh ở trên tảng đá giữa dòng Nộ Giang thì Tiểu Hoả đã bay sang bờ bắc nghỉ ngơi một chút.

Đến khi Ân Giao Yêu Thánh xuất hiện đã ngăn cách dòng Nộ Giang, bùng phát uy thế, Tiểu Hoả muốn cứu Dương Thạc nhưng đáng tiếc nó mới chỉ là con tiểu thú mới sinh được hơn một tháng. Đối mặt với dị thú Vô Thánh, không bị doạ chạy mất đã là giỏi rồi, chứ đâu dám xông tới?

Cũng may sau khi bắt Dương Thạc và Tô Quân Ninh, Ân Giao Yêu Thánh lập tức bị Lạc Bằng đánh lên nên không phát hiện ra Tiểu Hoả nên Tiểu Hoả thoát được kiếp nạn.

Dương Thạc cũng không lo lắng cho Tiểu Hoả, nó bay được nên Lạc Bằng sẽ không làm gì được nó. Có lẽ nó đã trở về Yên Sơn tìm Huyết Phi và Hắc Hùng rồi.

Nó không sao nhưng giờ Dương Thạc thì có sao rồi!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Tô Quân Ninh chớp mắt lại đến trước mặt Dương Thạc, quyền cước tung liên tiếp về phía Dương Thạc.

Bình bình bình!

Liên tiếp dính mấy đòn, cuối cùng Dương Thạc không chịu nổi, phụt một tiếng máu tươi phun ra, ngơoi ngã ra, bụi tung mù mịt.

Nhưng trong mắt Tô Quân Ninh, sự thảm hại của Dương Thạc lúc này chẳng là gì. So với việc lúc này bị hấn ầm xuống nước thì hấn là dễ chịu hơn nhiều rồi.

Vút!

Tô Quân Ninh lại lao tới một quyền giơ lên định đánh tiếp.

Nhưng thấy ngụm máu Dương Thạc phun ra trước ngực cộng với sắc mặt tái nhợt của hấn, Tô Quân Ninh hơi nhúu mày, cuối cùng không đánh nữa.

- Đánh chết người sau này tiểu sư muội lại trách ta!

Tô Quân Ninh cắn môi, cuối cùng quyết định tha cho Dương Thạc.

Nhưng ngay sau đó ánh mắt Tô Quân Ninh lại loé lên hai đạo dị quang, một chân giơ lên đạp lên ngực Dương Thạc:

- Người có phục không?

Dương Thạc đang định bò dậy thì không ngờ bị một cú đá của Tô Quân Ninh lại ngã ra đất. Hấn đang định bạo nộ thì nghe Tô Quân Ninh hỏi thế, hấn khựng người rồi nở nụ cười cổ quái.

Rốt cuộc thì Tô Quân Ninh cũng chỉ là tiểu nha đầu hơn hai mươi tuổi.

Tuy tu vi cao thâm nhưng ở Thiên Âm Môn rõ ràng cũng bị chiều hư rồi không giống như Dương Thạc ở phủ Trần Quốc Công bị người đời ghê lạnh.

Luận tâm cảnh, thậm chí tâm cảnh của Tô Quân Ninh không trưởng thành bằng Dương Thạc.

Rõ ràng bị trước đó ở giữa dòng Nộ Giang Dương Thạc đã hỏi có phục không khiến trong lòng Tô Quân Ninh vẫn bực bội. Giờ bị bắt vào không gian Thập Phương Cà Sa, không nghĩ gì hết, Tô Quân Ninh lập tức muốn “báo thù”...

- Nha đầu, giẫm lên người ta như vậy thì ta sẽ nhìn thấy hết các thứ trong váy đấy!

Nghĩ thế, Dương Thạc thở phào, hấn cũng không giãy giụa mà nằm hấn xuống luôn, hai mắt nhìn váy Tô Quân Ninh, khoe miệng nhưn lên nói.

Tô Quân Ninh vốn mặc chiếc váy dài màu lục nhạt. Nhưng trên dòng Nộ Giang bị Đại Nhiên Mộc Dao Pháp của Dương Thạc chém mất một góc váy, giờ đã lộ ra một nửa cẳng chân trắng nõn.

- Lưu manh!

Nghe thế, Tô Quân Ninh đỏ mặt vội vàng thu chân về. Sau đó sắc mặt Tô Quân Ninh lập tức trở lại lạnh băng băng.

- Dương Thạc, nể mặt Tiểu Hoạch ta không giết ngươi, nhưng ngươi cũng đừng được dằng chân lân đàng đầu. Sau này dám thất lễ thì ta nhất định sẽ móc mắt ngươi!

Tô Quân Ninh lạnh lùng nói.

- Ta thất lễ?

Thái độ cao ngạo của Tô Quân Ninh khiến Dương Thạc nhú mày.

- Tô cô nương, ta đang yên lành nhắm mắt tu luyện, hình như là cô đến ta thì phải? Yên tâm, sau này chỉ cần cô không lên tiếng thì Dương mỗ sẽ coi như cô không tồn tại, sao có thể thất lễ gì với cô được? Con đường võ đạo trăm nghìn khổ cực, ta không rảnh rỗi mà đi trêu chọc một nữ tử lạnh lùng chẳng biết tình thú là gì đâu!

Miệng nói lạnh lùng, Dương Thạc lại ngồi khoanh chân lại, không thèm nhìn Tô Quân Ninh một cái, hai mắt nhắm lại, hít một hơi dài lấy bình tĩnh rồi bắt đầu tu luyện.

- Ngươi!

Sắc mặt Tô Quân Ninh trắng đen biến đổi liên tục, muốn giáo huấn Dương Thạc một trận nhưng lại cảm giác như mình nhàn rỗi không việc gì làm cố tình tiếp xúc với Dương Thạc vậy. Nhưng nếu không nói gì, không làm gì hấn thì cứ như không thể làm gì hấn vậy. Tình huống này khiến Tô Quân Ninh chỉ hận đến nghiến răng kèn kèn, giậm chân phát tiết. Cổ dưới chân bị Tô Quân Ninh giẫm tan nát.

Uỳnh uỳnh!

Địa vực tỉnh Đông Dương gần Đông Hải, phía đông Đại Châu.

Trên bầu trời bỗng vang lên một tiếng sấm rền trầm đục, rồi bầu trời xuất hiện một cái lỗ lớn, một thân ảnh lao vút ra.

Thân thể giống như tinh thạch, trên người mặt áo cà sa chỉ vàng.

Ẩn Giao Vương, Giao Vương Kim Thân!

- Hừ, tên Lạc Bằng dùng Dương Thiên đã dọa ta sao?

Sắc mặt Ẩn Giao Vương vô cùng khó coi, hừ lạnh một tiếng.

- Dương Thiên đúng là lợi hại, bề ngoài là Võ Thánh trung giới, có lẽ hấn đã ngưng thành bát đại huyết khiêu, bước lên tầng thứ Võ Thánh cao giới lâu rồi. Bản toạ mà quyết đấu chính diện với hấn e là lành ít dữ nhiều...

Ẩn Giao Vương nghĩ bụng.

Tu luyện võ đạo là đả thông huyết khiêu, càng nhiều huyết khiêu được đả thông thì thực lực càng mạnh.

Nhưng số huyết để đả thông là có hạn.

Thông thường những tầng thứ Tội Thể, Luyện Khí, Võ Sư đả thông huyết khiêu, đến Võ Sư đỉnh phong, đả thông được tổng cộng 16384 huyết khiêu, đó là cực hạn của võ giả rồi.

Sau đó bước lên tầng thứ Võ Tôn thì không đả thông nữa mà là ngưng tụ huyết khiêu!

Một huyết khiêu ngưng tụ lại thành một, mỗi khi thăng lên một giới thì số huyết khiêu toàn thân lại giảm một nửa.

Võ Tôn sơ giới, hơn một vạn sáu nghìn huyết khiêu, hai cái ngưng tụ, thành hơn tám nghìn, trung giới là hơn bốn nghìn, cao giới hơn hai nghìn, Võ Tôn đỉnh phong thì 1024 huyết khiêu.

Đại Tông Sư sơ giới, 512 huyết khiêu...đến Võ Thành sơ giới toàn thân trên dưới chỉ còn ba mươi hai huyết khiêu.

Hiện giờ, theo phán đoán của Ẩn Giao Vương, Trần Quốc Công Dương Thiên đã ngưng tụ hơn một vạn sáu nghìn huyết khiêu thành hơn tám nghìn, bước vào tầng thứ Võ Thánh cao giới. Thực lực như vậy đặt trong Đại Châu là cường giả đỉnh phong rồi

Ẩn Giao Vương từ một trăm năm trước đã là Võ Thánh, nhưng hắn là dị thú, trưởng thành là Đại Tông Sư đỉnh phong, muốn bước lên Võ Thánh không khó nhưng muốn tiến một bước thì vô cùng khó khăn. Giờ vẫn là Võ Thánh sơ giới, muốn quyết đấu với Dương Thiên là không thể!

- Bản Toạ có Thập Phương Cà Sa, đều có cảm ứng với sinh môn, tử vị. Giờ nếu tìm Trần Quốc Công là tự tìm cái chết. Để đến Thiên Âm một chuyến đã vậy! Còn tên Dương Thạc kia, giờ hỏi hắn Vị Diện đệ nhất trùng chắc chắn hắn sẽ không nó. Hắn và Tô Quân Ninh ở trong không gian Thập Phương Cà Sa sẽ chẳng gây được sóng gió gì.. Đến Đông Hải, tìm đến Thiên Âm Môn!

Căn cứ của Thiên Âm Môn ở Đông Hải.

Có lẽ võ giả bình thường, thậm chí cường giả dta cũng chưa chắc vị trí của Thiên Âm Môn.

Nhưng Ẩn Giao Vương trăm năm trước là một trong Tủy, kinh nghiệm trăm năm cũng không phải vô ích, hắn sớm đã biết được vị trí của Thiên Âm Môn.

Hắn vung một tay lên rạch hư không rồi biến mất đột ngột.

Ngay sau đó, tại một nơi nào đó của Đông Hải, Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương xuất hiện trên không trung.

Uỳnh uỳnh!

Vừa đến Đông Hải, Ẩn Giao Vương lập tức nghe thấy trên bầu trời vang lên tiếng nổ liên tục.

Vù vù...

Cuồng phong thổi vù vù, mặt biển nổi sóng lớn, cả bầu trời tối đen lại.

- Nguy rồi, sắp có bão trên biển!

Thấy thế sắc mặt Ẩn Giao Vương biến đổi.

Mùa hạ, trên mặt biển vốn có rất nhiều bão, chưa biết chừng lúc nào đó sẽ ngưng tụ thành cái vòi rồng đường kính hàng nghìn dặm. Ở đây đừng nói là Ẩn Giao Vương, ngay cả Võ Thánh đỉnh phong cũng sẽ bị bão xé nát, thần hồn bị đánh tan, cả hình và thân đều bị tiêu diệt.

- Thập Phương Cà Sa của ta tuy có thể biết rõ tám hướng, Dương Thiên có thể nhanh chóng tới nơi cách nghìn dặm, nhưng muốn xuyên qua bão thì gần như là không thể. Ẩn Giao Vương của mình vẫn chưa hoàn chỉnh, lại sợ lôi đình, một tia sét loé qua sẽ đánh tan tận hồn ý niệm của ta...

Nếu có Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, tu thành kim thân bất tử bất diệt, lôi đình đánh tan là lập tức có thể ngưng tụ lại...Lúc đó dù có Dương Thiên thì ta cũng không phải sợ!

187. Chương 187: Đoạt Nhục Thể Của Người!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 187: Đoạt nhục thể của người!

- Giờ là mùa hạ, bão trên biển rất nhiều, muốn đến Thiên Âm Môn e là không đơn giản...

Ẩn Giao Vương nghĩ.

- Thôi vậy, bản toạ đã sống 156 năm rồi, cũng không thiếu mấy tháng này, xuống đáy biển tiềm tu hai tháng, dùng dương khí dưới đó tôi luyện Giao Vương Kim Thân, đến mùa thu bão tan rồi đến Thiên Âm Môn cũng không muộn.

Ẩn Giao Vương nghĩ bụng.

Dưới đáy Đông Hải có một lượng lớn dương khí.

Số dương khí này ở dưới đáy biển sâu đến hàng nghìn vạn trượng, bị nước biển ép thành thể cố định.

Luận riêng về giá trị, số dương khí này còn dồi dào hơn Hoả Diệm Quả gấp chục, gấp trăm lần.

Với thực lực của Ẩn Giao Vương, chui xuống đáy biển dùng dương khí tôi luyện Giao Vương Kim Thân cũng không phải chuyện gì khó.

- Đi thôi!

Giao Vương Kim Thân không chần chừ nữa mà chui thẳng xuống nước.

- Đáng tiếc nói cho cùng thì dương khí dưới đáy biển này không bằng Huyết Tinh Thạch Nhũ, chỉ có thể bổ sung dương khí chứ không bổ sung được sức mạnh khí huyết...

Vừa bơi xuống đáy biển, Ẩn Giao Vương vừa nghĩ.

- Muốn ngưng luyện thành đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân thì bắt buộc phải có Huyết Tinh Thạch Nhũ. Nếu ta có một miếng Huyết Tinh Thạch Nhũ thì chắc chắn phải áp dụng cả biện pháp cứng lẫn mềm, đoạt được pháp quyết Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng từ tiểu tử Dương Thạc kia. Đến lúc đó, luyện thành đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân, Giao Vương Kim Thân của ta sẽ không sợ lôi đình nữa, muốn vượt qua bảo tổ đến Thiên Âm Môn tự nhiên sẽ vô cùng đơn giản...Chứ không đến nỗi như bây giờ bị lôi đình đánh phải là run rẩy.

Ẩn Giao Vương nghĩ.

- Ta nuốt viên Huyết Tinh Thạch Nhũ, liên tục cung cấp năng lượng khí huyết cho ta tu luyện. Cứ thế bảy bảy bốn chín ngày là sẽ ngưng luyện thành đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân, chắc sẽ không gặp phải khó khăn gì...

Trong không gian Thập Phương Cà Sa, Dương Thạc đang ngồi tĩnh tại.

Tu luyện theo pháp môn Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, năng lượng khí huyết của Huyết Tinh Thạch Nhũ không ngừng toả ra dung nhập vào cơ thể Dương Thạc.

Nói chính xác hơn là dung nhập vào Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc.

Cửu Dương Huyền Công vốn là công pháp của Nê La Quốc, Cửu Dương Chân Thân luyện thành có cơ sở là thân thể của võ giả.

Nhưng bộ công pháp Dương Thạc tu luyện bây giờ lại lấy Thuần Dương Kim Thân làm cơ sở, ngưng tụ Cửu Dương Chân Thân, cũng giống như Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương vậy, đều là thay đổi một chút pháp môn tu luyện vốn có.

- Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng chân thân nguyên bản là Khí Huyết Chân Thân, sau khi ngưng tụ thành, khí huyết vượng gần như không thể đánh tan. Giờ ta ngưng tụ Chân Khí Chân Thân, sau khi thành công không biết sẽ có hiệu quả đặc biệt gì...Nếu cũng như Khí Huyết Chân Thân không bị đánh tan thì đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân đúng là cường đại...

Dương Thạc nghĩ bụng.

Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc tuy cũng khá cứng cáp, thậm chí có thể là một tầng phòng ngự, chống đỡ được chân khí của kẻ địch, nhưng Thuần Dương Kim Thân thì vẫn còn quá yếu.

Đặc biệt là nếu thoát khỏi nhục thân quá xa thì sẽ bị vỡ tan. Bị ngoại lực tấn công cũng sẽ vỡ tan.

Giống như Đại Thiên Âm Chương của Tô Quân Ninh, đánh ra là Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc bị tan tành, trên dòng Nộ Giang, tiếng nước sông chảy cũng đánh tan Thuần Dương Kim Thân của hắn chứ đừng nói đến sấm chớp.

Nếu sau khi ngưng thành đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân mà có thể bắt tử bắt diệt, kim thân, thần hồn không bị đánh tan thì khả năng sinh tồn của Thuần Dương Kim Thân được nâng cao vượt bậc. Trong một số hoàn cảnh nguy hiểm quyết đấu với kẻ địch, Thuần Dương Kim Thân bắt tử bắt diệt của Dương Thạc sẽ chiếm ưu thế lớn...

- Mọi thứ phải đợi bảy bảy bốn chín ngày sau ngưng thành đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân rồi nói! Đến lúc đó có công hiệu thế nào sẽ biết ngay thôi.

Dương Thạc nghĩ bụng rồi tiếp tục tiềm tu.

Cách Dương Thạc không xa, Tô Quân Ninh cũng ngồi khoanh chân, nhắm mắt tiềm tu.

Một ngày, hai ngày...

Mười mấy ngày sau, hai người cứ tiềm tu trong không gian này. Ẩn Giao Vương cũng không tới làm phiền, điều này khiến Dương Thạc rất ngạc nhiên.

Điều Dương Thạc không biết đó là Ẩn Giao Vương điều khiển Giao Vương Kim Thân chui xuống đáy biển đến chỗ dương khí để tôi luyện kim thân, đợi hai tháng sau khi bão biển bớt đi sẽ tới Thiên Âm Môn...

Tiềm tu mười lăm ngày thì Dương Thạc mở mắt.

Phù...

Hắn thở ra một hơi dài, một tay chống đất đứng dậy.

Rắc rắc!

Tiếng xương cốt ma xát vang lên.

Mười mấy ngày không vận động, ngay cả khi Dương Thạc khí huyết vượng như thế cũng không khỏi thấy cứng đờ người.

Khẽ cử động người, Dương Thạc cảm nhận được mười mấy ngày nay không chỉ Thuần Dương Kim Thân dung nhập một lượng lớn năng lượng khí huyết, trong nhục thân của hắn cũng có không ít. Khí huyết của Dương Thạc lúc trước có thể sánh bằng cường giả Luyện Khí đỉnh phong, giờ có lẽ bằng với cao thủ Võ Sư cao giới rồi.

Ngoài ra 748 âm khiêu và dương khiêu đều cộng hưởng.

Có lẽ không lâu nữa thì những huyết khiêu này đều sẽ được đả thông, Dương Thạc sẽ chính thức trở thành Luyện Khí đỉnh phong.

Sau khi hoạt động cho thư giãn gân cốt, Dương Thạc đột nhiên đứng đó, nhắm mắt lại, ruột trong bụng chuyển động, phát ra những tiếng ục ục.

Mười mấy ngày không ăn gì, cho dù Dương Thạc có Huyết Tinh Thạch Nhũ cung cấp khí huyết thì cũng không có cảm giác đói, nhưng dạ dày không co bóp, không tiết dịch vị lâu dài cũng không tốt.

Vì thế sau khi hoạt động tay chân, hắn cũng bắt đầu cho dạ dày với ruột hoạt động.

Ục ục!

Mới hoạt động được một lát thì bỗng nhiên có tiếng ục ục từ chỗ khác truyền tới.

Dương Thạc khựng người, quay lại thì thấy Tô Quân Ninh không biết đã đứng dậy từ bao giờ, cũng đang hoạt động dạ dày giống hắn.

Dáng người Tô Quân Ninh nhỏ nhắn, tuy là Võ Tôn, khí huyết cường đại nhưng nhìn vẫn chỉ là một tiểu cô nương. Tô Quân Ninh đành mặt đứng đó, bụng kêu ục ục, bộ dạng như bị chịu ầm ức, không được ăn no khiến Dương Thạc cảm thấy buồn cười.

- Dương Thạc, ngươi nhìn cái gì?

Dương Thạc nhìn Tô Quân Ninh, Tô Quân Ninh đột nhiên mở mắt, ánh mắt sắc bén bắn tới, lạnh lùng quát.

- Không có gì.

Dương Thạc cười cười.

- Ta nhớ tới Tiểu Hoạch. Hồi đó ở phủ Trấn Quốc Công nàng ấy xuống bếp lấy đồ ăn cho ta, đánh vỡ một cái bát bị phạt không được ăn bữa tối. Nhưng nàng ấy không nói với ta, tối hôm đó bụng nàng ấy cũng phát ra âm thanh như vậy...

Dương Thạc nhắm hờ mắt như đang hồi tưởng lại cảnh tượng lúc đó.

- Sau đó thì sao?

Nghe Dương Thạc nhắc đến chuyện của tiểu sư muội, Tô Quân Ninh chớp mắt, vẻ lạnh lùng biến mất, có chút hiếu kỳ hỏi.

- Sau đó, ta đưa nàng ấy đến Yên Sơn, mất một giờ mới săn được một con thỏ rừng, rồi cùng nhau nướng lên ăn.

Dương Thạc cười nói.

- Đáng tiếc hồi đó ta chỉ là Tội Thủ sơ giới, là đại phế vật trong phủ Trấn Quốc Công, căn bản không dám phản kháng. Hồi đó ta đã thề, liều mạng tu luyện để Tiểu Hoạch không bị ức hiếp nữa. Nếu còn kẻ nào dám phạt không cho nàng ăn cơm ta sẽ đánh đến tận nhà bếp giết đám đầu nô coi thường người khác ấy!

Ánh mắt Dương Thạc trở nên sắc lẹm.

Nhưng Tô Quân Ninh không chú ý tới điều đó, hơi cúi đầu lầm bầm:

- Thịt thỏ nướng...không biết mùi vị thế nào...

- Cô từ nhỏ đã lớn lên với toàn cao lương mỹ vị nên chắc không biết thịt thỏ nướng thế nào nhỉ?

Dương Thạc cười.

- Vừa hay khi tu luyện ta nghe thấy trong sơn cốc này có tiếng thỏ kêu, chắc là khi Phật tổ Nê La Quốc tạo ra không gian này đã thả một số động vật vào đây. Chúng ta ở đây cũng hơn chục ngày rồi, hãy khám phá thế giới này xem sao, thuận tiện săn vài con thỏ.

Dương Thạc nói.

Dương Thạc có Huyết Tinh Thạch Nhũ bổ sung khí huyết nhưng Tô Quân Ninh thì không có. Vì thế trong mười mấy ngày này sức mạnh khí huyết của cô vẫn luôn tiêu hao. Tuy một hai tháng cũng không đến nỗi khô cạn khí huyết nhưng bắt được vài con thỏ rừng bổ sung khí huyết cũng tốt.

Nghe Phá Toái Chi Tâm mời mình cùng đi khám phá thế giới trong Thập Phương Cà Sa, Tô Quân Ninh khẽ cắn môi.

Cuối cùng Tô Quân Ninh gật đầu.

Vốn dĩ Tô Quân Ninh rất hận Dương Thạc, nếu không phải vì Tiểu Hoạch thì Tô Quân Ninh đã muốn ăn sống nuốt tươi Dương Thạc rồi. Vậy mà mười mấy ngày liền cô phải ở đây với hắn.

Đặc biệt là hai ngày nay Tô Quân Ninh đến kỳ, tâm tư mãi cảm cực kỳ, trong đầu cũng có một vài suy nghĩ linh tinh. Vừa rồi Dương Thạc thoát khỏi trạng thái tiềm tu, không biết vì sao cô cũng đứng dậy theo. Đến khi Dương Thạc nhắc đến chuyện xưa của Tiểu Hoạch thì cảm xúc khẽ rung động...

Dương Thạc mời cùng khám phá thế giới này cô cũng không từ chối.

- Đi thôi!

Dương Thạc không phát hiện được chút tâm tư đó của Tô Quân Ninh, nói rồi ra khỏi sơn cốc trước.

Tô Quân Ninh tự nhiên sẽ đi theo.

Vừa ra khỏi sơn cốc thì thấy phía trước là một con sông nhỏ.

Không cần tới gần dòng sông Dương Thạc đã cảm nhận được rõ ràng dưới dòng sông này có một luồng áp lực cực lớn. Áp lực ấy đè lên người khiến toàn thân hắn toát mồ hôi lạnh, giống như bị một siêu cấp cường giả nhìn vậy. Tuy áp lực còn thua xa Thượng Cổ Huyền Ưng và Hắc Hùng, nhưng cũng rất khủng bố. Ít nhất thì trước mặt Trình Ngọc, Tô Thanh Như, Dương Thạc đều không có cảm giác này...

Sau đó Dương Thạc lập tức nhìn thấy ở giữa dòng sông có một con dị thú cao hơn hai trượng, dài ba bốn trượng đang nằm.

Con quái thú này hình dạng rất giống cừu, chỉ là lông không dài, trên đầu cũng chỉ có một cái sừng dài, dưới chân không phải chân móng mà là bốn cái trảo thủ. Áp lực khủng bố kia chính là phát ra từ nó.

- Đó là...Giao?

Hai mắt Dương Thạc bỗng nhiên trở lên.

- Đó là nhục thân của Ẩn Giao Vương! Nhục thân của hắn lại ở trong Thập Phương Cà Sa... Hắn nhốt ta ở trong này lẽ nào không sợ Thuần Dương Kim Thân của ta suất khiếu chiếm nhục thân của hắn sao?

Dương Thạc suy nghĩ nhanh chóng, mắt chăm chăm nhìn nhục thân của Ẩn Giao Vương, tìm đập thành hình...

188. Chương 188: Hấp Thụ Âm Khí, Đột Phá!

Vô Tận Thần Công

Chương 188: Hấp thụ âm khí, đột phá!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhục thân của Ẩn Giao Vương!

Chỉ nhìn một cái là Dương Thạc lập tức biết con dị thú cao hơn hai trượng giống như cừu kia chính là nhục thân của Ẩn Giao Vương!

Có thể phát ra áp lực của Vô Thánh, lại nằm yên trong Thập Phương Cà Sa, tiềm tu trong con sông nhỏ này, ngoài nhục thân của Ẩn Giao Vương ra còn có thể là ai nữa?

- Không ngờ nó lại là Giao...Truyền thuyết thời Thượng Cổ nói, loại dị thú Giao này ngoại hình giống cừu một sừng, là bá chủ sông nước, tề danh với Long, có thể cắt đứt nước sông...Không ngờ truyền thuyết đó là sự thật!

Giao Long, Giao Long ở Đại Châu hiện giờ tuy chỉ một loài sinh vật có hình dạng giống rồng, tiến hoá từ rắn, nhưng thực tế ở thời Thượng Cổ, Giao và Long là hai loài dị thú khác nhau. Hình thái của Giao giống như con cừu một sừng mà Dương Thạc và Tô Quân Ninh đang nhìn thấy kia.

Truyền thuyết nói, Giao có thể cắt đứt nước sông!

Khi Giao đứng giữa dòng sông cũng giống như dựng một con đê dài trăm dặm, có thể chặn đứng hoàn toàn dòng chảy.

Thời Thượng Cổ, Giao xuất hiện ở nơi nào là nơi đó mệnh mông nước.

Theo truyền thuyết, thời Thượng Cổ khi văn minh con người chưa được kiến lập hoàn toàn, từng có một con Giao làm loạn trong địa vực của con người, nước lan tràn mệnh mông, dân không sống nổi. Một vị Thượng

Cổ đại năng tay cầm thần kiếm, trải qua hơn mười năm cuối cùng giết được con Giao đó, dẹp được nạn lũ lụt. Vị Thượng Cổ đại năng ấy được tôn là thủy tổ của loài người...

Ẩn Giao Vương chính là loài dị thú Thượng Cổ đó, Giao!

- Nhục thân của Ẩn Giao Vương tiềm tu trong không gian Thập Phương Cà Sa này...

Dương Thạc mắt nhìn chăm chăm nhục thân của Ẩn Giao Vương giữa dòng sông.

- Gan Ẩn Giao Vương cũng lớn thật, nghênh ngang để nhục thân của mình ở đây, lẽ nào không sợ Thuần Dương Kim Thân của mình xuất khiếu chiếm cứ nhục thân của hắn?

Dương Thạc nghĩ.

Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương đã xuất khiếu chứ không ở trong không gian Thập Phương Cà Sa này.

Trong trường hợp này Dương Thạc hoàn toàn có thể cho kim thân xuất khiếu, chui vào chiếm nhục thể của Ẩn Giao Vương.

- Nhục thân của Võ Thánh, không lấy thì phí của!

Dương Thạc nghĩ bụng, hắn gần như không chút do dự, lập tức cho Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu!

Nhục thân của Ẩn Giao Vương thuộc tầng thứ Võ Thánh, Giao Vương Kim Thân của hắn cũng chỉ là Võ Thánh, chỉ cần Dương Thạc chiếm được là có thể điều khiển nhục thân Ẩn Giao Vương chiến đấu với bản thân hắn. Lúc đó, Dương Thạc sẽ có cơ hội gián tiếp giết chết Ẩn Giao Vương!

Uỳnh!

Thuần Dương Kim Thân đột nhiên chui ra khỏi cơ thể Dương Thạc rồi lao thẳng tới nhục thân Ẩn Giao Vương.

Ầm ầm!

Nhưng đúng lúc ấy thì Dương Thạc bỗng cảm thấy trong nhục thân Ẩn Giao Vương có một luồng năng lượng hùng hồn đến cực điểm chui ra ngoài. Bị luồng năng lượng này đâm phải, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc bị đánh tan tành, vô số Thuần Dương Chân Khí phát tán trong không trung.

- Nguy rồi!

Gần như cùng lúc khi Thuần Dương Kim Thân bị đánh tan, Dương Thạc bỗng thót tim.

Một cảm giác vô cùng nguy hiểm dâng tràn trong lòng hắn.

Thuần Dương Kim Thân bị đánh tan, thần hồn ý niệm của Dương Thạc không có chỗ nương thân, gần như thành cánh diều đứt dây, chỉ chút gió cũng có thể bị thổi tan biến.

Thần hồn ý niệm mà tan biến thì Dương Thạc sẽ mất mạng.

Dù nhục thân vẫn còn chẳng ích gì, cũng chỉ thành thành ngốc ngu ngơ chẳng biết gì...

- Rút lui!

Dương Thạc không chút do dự, lập tức lui về.

Khí thế áp lực từ Ẩn Giao Vương tiếp tục tỏa ra, tốc độ cũng nhanh đến cực điểm, chỉ chớp mắt đã đến trước mặt thần hồn ý niệm của Dương Thạc. Một khi chạm phải nó thì thần hồn ý niệm Dương Thạc sẽ như thiêu thân lao vào lửa, tan thành tro bụi.

Vút!

Vào khoảnh khắc nguy hiểm cực điểm, cuối cùng thần hồn ý niệm của Dương Thạc cũng đến trước nhục thân của hắn.

Vào một cái, chui vào đại não của hắn từ trán.

Uỳnh uỳnh!

Gần như cùng lúc đó, khí thể của Ấn Giao Vương lao thẳng lên người Dương Thạc, nhục thân Dương Thạc lùi liền bảy tám bước, miệng học máu tươi, sắc mặt trắng bệch đến cực điểm.

Hai mắt mở ra, thần thái trong mắt tối đi sáu bảy phần.

- Á, Dương Thạc, chuyện gì thế?

Tô Quân Ninh vốn chỉ chú ý tới nhục thân của Ấn Giao Vương chứ không biết kim thân của Dương Thạc xuất khiếu.

Giờ kim thân của Dương Thạc bị đánh tan, thần hồn suýt chút nữa bị huỷ, thân thể bị chấn động mạnh, học máu. Tô Quân Ninh thấy thế không khỏi thất kinh, vội vàng bay ra sau lưng đỡ lấy hắn.

- Không sao.

Dương Thạc hít một hơi sâu, mắt nhắm hờ, lắc đầu hạ giọng nói.

- Chỉ bị thương nhẹ thôi.

- Áp lực của Võ Thánh quả nhiên lợi hại, Thuần Dương Kim Thân của mình xuất khiếu cũng bị khí thể của hắn đánh tan. Đây là khoảng cách tuyệt đối giữa hai tầng thực lực, không thể dựa vào may mắn được. Xem ra mình muốn cho kim thân xuất khiếu chiếm cứ nhục thân của Ấn Giao Vương chỉ là mơ hảo, căn bản không thể thực hiện!

Dương Thạc nghĩ.

- Chỉ không biết nếu mình tu thành đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân bất tử bất diệt thì có thể chịu nổi khí thể của Ấn Giao Vương không? Nếu chịu được thì có thể chui vào chiếm cứ nhục thân của hắn... Tuy lần này kim thân bị đánh tan, suýt chút nữa cũng toi mạng, nhưng Dương Thạc không hề tuyệt vọng. Hắn lúc này đã đặt hy vọng đoạt được nhục thân Ấn Giao Vương lên đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân.

- Còn ba mươi tư ngày nữa là ngưng thành Cửu Dương Kim Thân đệ nhất trùng rồi... Đến lúc đó tính kế tiếp vậy.

Dương Thạc chậm rãi thở ra một hơi, nghĩ bụng.

- Tô cô nương, ta không sao, chỉ là bị áp lực từ nhục thân của Ấn Giao Vương chấn nhiếp, bị thương nhẹ chút thôi. Giờ ta phải tiếp tục tiềm tu, xem ra không thể giúp cô nương sẵn thả rồi.

Dương Thạc cười, khẽ nói.

Nói rồi, hắn mặc kệ Tô Quân Ninh, lại nhìn về phía nhục thân Ấn Giao Vương.

- Nhục thân Ấn Giao Vương nằm tiềm tu giữa dòng sông? Không biết nước sông có tác dụng gì, chắc là có thể tôi luyện nhục thân!

Dương Thạc sải bước tới bên bờ sông nhìn xuống.

Dưới sông không hề có sinh vật thủy sinh như tôm cá sinh sống, rõ ràng nước sông này có điều gì đó nguy hiểm.

- Nhục thân Ấn Giao Vương tiềm tu trong nước sông được, vậy thì ta cũng tiềm tu ở đây là được.

Nghĩ vậy, Dương Thạc liền lên chỗ thương lưu nhảy xuống ngồi tiềm tu.

- Lạnh thật!

Vừa xuống nước Dương Thạc lập tức cảm nhận được một luồng khí lạnh lẽo thuận theo lỗ chân lông toàn thân chui vào cơ thể.

Thứ khí này khác hẳn với Thuần Dương Chân Khí mà Thuần Dương Công tu luyện ra.

Thuần Dương Chân Khí là loại khí chí dương, vậy thì thứ khí lạnh lẽo này chính là khí chí âm!

Luồng khí này chui vào cơ thể Dương Thạc nhưng không vào kinh mạch mà chỉ chạy quanh cơ thịt, chậm rãi dung nhập vào gân thịt xương cốt của hắn. Dương Thạc có thể cảm nhận rõ ràng độ cứng cáp của xương cốt tăng lên một chút, sức mạnh thân thể cũng được nâng lên chút ít.

Ngoài ra, 748 âm khiêu trong cơ thể cũng phát ra âm thanh dưới sự xung kích của luồng khí lạnh kia.

- Nước sông này quả nhiên có tác dụng!

Dương Thạc mừng rỡ.

- Tiếp tục tiềm tu dưới sông, không đến một tháng ít 748 âm khiêu của mình sẽ được đả thông. Lúc đó chỉ tính riêng sức mạnh nhục thân, mình cũng sẽ là Luyện Khí đỉnh phong!

Dương Thạc nghĩ bụng.

Thấy Dương Thạc ngồi dưới sông tiềm tu, Tô Quân Ninh hận đến nghiến răng trèo trẹo.

Tên khốn này vừa rồi còn nói sẵn mấy con thỏ để ăn, không ngờ chỉ một lát đã lại tu luyện, không thêm để ý đến mình.

- Chẳng trách mà hắn tư chất không cao nhưng tu luyện lại nhanh như vậy. Hắn đúng là một tên đam mê võ đạo điên cuồng. Lúc nào cũng nghĩ đến tu luyện! Có một kẻ như vậy quan tâm, Tiểu Hoạch cũng thật hạnh phúc...

Nghĩ thế, Tô Quân Ninh lại không khỏi nghĩ đến bản thân.

Mình không có ai quan tâm sao?

Sư phụ, chương môn sư bá, tỷ tỷ, ngay cả tiểu sư muội cũng rất quan tâm mình đúng không?

Nghĩ đến đây, Tô Quân Ninh thở phào, tâm trạng cũng dễ chịu hơn.

Định cũng như Dương Thạc ngồi dưới sông tu luyện nhưng mấy ngày này Tô Quân Ninh lại không tiện dính nước. Dù tu vi của cô rất cao, dính nước lạnh cũng sẽ không tổn thương gì, nhưng nói chung cũng chỉ có hại chứ không lợi lộc gì.

- Thôi vậy, mình đi săn thỏ!

Tô Quân Ninh nghĩ bụng rồi vào rừng.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Mười ngày...mười lăm ngày...hai mươi ngày...

Khi Dương Thạc tu luyện dưới dòng sông được hai mươi hai ngày thì hắn đột nhiên cảm giác nhục thân hấp thụ một loại sức mạnh chí âm đã đến cực hạn, không thể hấp thụ thêm được nữa.

Đồng thời 748 âm khiêu của hắn cũng bắt đầu rung lên.

Tần xuất rung chuyển cũng tăng lên, âm thanh phát ra cũng ngày một lớn.

Đột nhiên xương cốt của Dương Thạc phát ra tiếng răng rắc!

Công pháp Thông Khiếu tự động vận chuyển, thông qua sự chuyển động của cơ thịt đả thông huyết khiêu!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Sau đó trong huyết khiêu của Dương Thạc phát nổ.

Vào khoảnh khắc ấy 748 âm khiêu toàn thân hắn được đả thông toàn bộ. Dương Thạc lúc này, chỉ luận nhục thân thì đã bước lên tầng thứ Luyện Khí đỉnh phong rồi!

189. Chương 189: Thiên Âm Môn Vây Giết

Vô Tận Thần Công

Chương 189: Thiên Âm Môn vây giết

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Toàn bộ âm khiêu đã thông, Dương Thạc đã bước lên tầng thứ Luyện Khí đỉnh phong!

Nếu theo thiên phú của Dương Thạc thì dù tu luyện công pháp có điểm phù hợp mười hai, mười ba đi nữa, muốn từ Luyện Khí cao giới lên Luyện Khí đỉnh phong ít nhất cũng phải mất bảy tám tháng.

Còn bây giờ, tính từ khi luyện hoá tinh huyết của Gia La Minh, Dương Thạc lên Luyện Khí đỉnh phong mới chỉ mất hơn hai tháng.

Tốc độ tu luyện này đúng là khủng bố!

Ngay đệ nhất thiên tài của Thiên Âm Môn là Tô Quân Ninh hồi là Luyện Khí cũng không có được tốc độ tu luyện thể này.

Có lẽ, chỉ Dương Hoạch, tuyệt thế thiên tài nghìn năm khó gặp của Thiên Âm Môn mới có thể sánh được với Dương Thạc.

Tốc độ tu luyện của Dương Thạc nhanh như vậy đương nhiên là vì có Huyết Tinh Thạch Nhũ không ngừng cung cấp năng lượng. Ngoài ra dòng sông này cũng cung cấp khí tức chí âm cho hắn luyện hoá hấp thụ, tôi luyện âm khiêu.

Nhưng quan trọng vẫn là sự thay đổi về tâm cảnh của hắn.

Trận đấu ở Nộ Giang, sau khi áp chế được Tô Quân Ninh, tâm cảnh của Dương Thạc trở nên vô cùng thông suốt, tốc độ tu luyện có lẽ tăng lên hai ba phần.

Sau khi bị Ẩn Giao Vương bắt, vì tâm cảnh đã đủ thông suốt nên Dương Thạc không hề lo lắng mà vẫn bình tĩnh tu luyện.

Sau đó, đối mặt với nhục thân của Ẩn Giao Vương trong không gian Vô Sư, Dương Thạc cho kim thân xuất khiếu bị uy lực Vô Thánh đánh bại. Lần này hắn gặp phải nguy hiểm sinh tử, trong hoàn cảnh nghìn cân treo sợi tóc, thần hồn ý niệm của hắn đã thoát được và trở về nhục thân.

Giữa sinh và tử vô cùng nguy hiểm, nhưng cũng có được sự lĩnh ngộ rất lớn!

Rất nhiều cường giả võ đạo đều ở tình huống sinh tử chỉ cách nhau một ly mà tâm cảnh đột nhiên nắm bắt được chân lý võ đạo, từ đó đột phá lên tầng thứ cao hơn. Thậm chí có một số cường giả, để đột phá mà không ngừng giao đấu với cao thủ, đi qua đi lại giữa sống và chết, cuối cùng từng bước đột phá...

Sau lần kim thân xuất khiếu suýt chút nữa mất mạng đó, tâm cảnh Dương Thạc càng thêm thông suốt, quá trình tu luyện cũng có những giác ngộ mới.

Trong điều kiện đó, hiệu suất tu luyện đương nhiên sẽ tăng cao.

Hai tháng lên được Luyện Khí đỉnh phong!

- Đột phá rồi, giờ sức mạnh thân thể của mình đã hơn trước hơn ba phần. Dù gặp phải võ giả Vô Sư, đánh nhau bằng sức mạnh không mình cũng có khả năng thắng!

Hai mắt mở ra, ánh mắt Dương Thạc đầy vẻ phấn chấn, khẽ siết tay lại phát ra tiếng răng rắc. Tuy lần đột phá này không bất ngờ, nhưng cảm nhận sự thay đổi trong cơ thể Dương Thạc cũng thấy vô cùng sung sướng.

- Không biết lần đột phá này có đem lại linh bí pháp gì không?

Dương Thạc nghĩ bụng.

Lần đột phá này chỉ là thông suốt âm khiếu của nhục thân, còn dương khiếu vẫn chỉ có 328 huyết thông suốt, vẫn chưa đột phá được.

Dương Thạc trước Luyện Khí cao giới thường đều là dương khiếu đột phá đem lại bí pháp.

Dù sao thì bí pháp là hiệu quả cộng thêm của công pháp có độ phù hợp cực cao. Công pháp mà Dương Thạc tu luyện, Cửu Dương Huyền Công là công pháp dẫn thông dương khiếu, vì thế dương khiếu đột phá sẽ đem lại bí pháp.

Nhưng sau khi đạt đến Luyện Khí cao giới, khi âm khiếu nhục thân đột phá cũng đem lại bí pháp, là Thuần Dương Kim Thân đại thành.

Giờ hẳn đã là Luyện Khí đỉnh phong, có một phần công lao của công pháp Thông Khiếu. Bộ công pháp này cũng có độ phù hợp rất cao, thậm chí tới mười bốn điểm, cao nhất trong tất cả công pháp của Dương Thạc. Vì thế lần này Dương Thạc đoán có thể cũng sẽ có bí pháp xuất hiện.

- Bí pháp, sau đó đột phá nữa là sẽ khó lĩnh ngộ. Lần này có thì tốt, không có cũng không nên cưỡng cầu.

Dương Thạc nghĩ bụng.

Trước kia khi đột phá, rất nhiều bí pháp mà Dương Thạc lĩnh ngộ được là công pháp mà Vô Tôn, Đại Tông Sư mới lĩnh ngộ được.

Khi ở cấp thấp lĩnh ngộ bí pháp cao giới, khi đến cao giới lại muốn lĩnh ngộ bí pháp đương nhiên độ khó sẽ cao hơn, phần lớn cũng chỉ là dung hợp nâng độ số bí pháp.

Giống như Phần Chúc Chân Khí nâng lên thành Thái Dương Chân Hỏa!

Dù không lĩnh ngộ cũng là bình thường.

- Kiểm tra tình hình bên trong cơ thể xem có gì thay đổi không.

Nghĩ bụng, Dương Thạc bèn kiểm tra.

- Ủa?

Dương Thạc đột nhiên kêu lên.

Thân thể hắn run lên, hai mắt tròn tròn với vẻ không thể tin nổi.

Vì hắn cảm nhận rõ ràng trong cơ thể chỉ còn âm khiếu, dương khiếu đã không còn nữa. Kiểm tra lại một lần nữa thì hắn phát hiện dương khiếu được chuyển sang Thuần Dương Kim Thân. Thuần Dương Kim Thân trước đó bị uy lực của nhục thân Ấn Giao Vương đánh tan, giờ đã lại ngưng tụ, tất cả dương khiếu trong cơ thể hắn đã chạy sang Thuần Dương Kim Thân.

- Âm dương lưỡng khiếu lại tách nhau ra? Đây không phải thân thể mình bị chia thành hai phần, một là cơ thể huyết nhục, một là Chân Khí Kim Thân sao?

Dương Thạc kinh ngạc.

Với võ giả mà nói thì huyết khiếu quanh người vô cùng quan trọng.

Huyết khiếu chính là nơi cơ thể giao tiếp với thiên địa, là căn bản của tu luyện. Không có huyết khiếu thì võ giả không thể tu luyện,

Giờ dương khiếu của Dương Thạc đã chuyển hết sang Thuần Dương Kim Thân, không phải là Thuần Dương Kim Thân cũng có thể giao tiếp với thiên địa, cũng có thể tự tu luyện sao?

Sự thay đổi này đương nhiên khiến Dương Thạc vô cùng kinh ngạc.

- Đây chính là bí pháp của lần đột phá này?

Âm dương huyết khiếu tách nhau ra, dường như chẳng có tác dụng nâng cao thực lực của Dương Thạc.

Nhưng hẳn bí pháp này rất quan trọng ở một mức độ nào đó!

Trước đây Dương Thạc tu luyện nhục thân, tôi luyện âm dương huyết khiếu. Giờ có thể phân ra tu luyện, nhục thân tôi luyện âm khiếu còn Thuần Dương Kim Thân tôi luyện dương khiếu.

Hơn nữa tại một vài nơi vô cùng nguy hiểm, nơi rất có ích cho tôi luyện dương khiếu, trước đây Dương Thạc không đến được hoặc dù có tới thì nhục thân cũng không thể chịu nổi hoàn cảnh ở đó. Giờ có thể để Thuần Dương Kim Thân trực tiếp đến những nơi đó tu luyện dương khiếu.

Bí pháp này với Dương Thạc hiện nay không nâng cao thực lực cho hắn nhưng lại rất có lợi cho tu luyện sau này của hắn.

Dương nhiên Dương Thạc rất hài lòng với nó.

- Tiếp theo phải tiếp tục tu luyện, còn mười ba ngày nữa, cũng gần ngưng tụ thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng rồi.

Dương Thạc vốn vẫn rất mong chờ Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng.

Giờ kim thân đã có dương khiếu, khi hấp thụ đủ năng lượng huyết khí, trở thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, không biết sẽ thần thông đến mức nào...

Vạn trượng dưới đáy Đông Hải.

Cùng lúc với Dương Thạc tôi luyện Thuần Dương Kim Thân, Ẩn Giao Vương cũng đang tôi luyện Giao Vương Kim Thân.

Giao Vương Kim Thân ngồi khoanh chân dưới đáy biển.

Phía dưới là dương khí vô tận, dưới áp lực của nước biển thậm chí ngưng thành thể cố định, Dương nhiên, dưới áp lực của nước biển, Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương cũng bị ép còn cao có hơn nửa trượng...

- Tôi luyện kim thân vẫn chậm như vậy...

Giao Vương Kim Thân là kim thân thuộc tầng thứ Vô Thánh. Kim thân ở tầng thứ này rất khó có thể nâng cao được thực lực!

- Hồi đó, trên lưng Bạch Viên Vương có pháp quyết của Cửu Dương Huyền Công đệ Thiên Âm Môn trùng, pháp môn tôi luyện Xá Lợi Kim Thân. Xá Lợi Kim Thân được tôi luyện ra chính là chân thân Vô Thánh! Cửu Dương Huyền Công có tất cả cửu trùng, đệ nhất trùng chân thân là Vô Tôn, đệ nhị trùng là Đại Tông Sư, đệ tam trùng là Vô Thánh, đệ tứ, ngũ, lục...đều là tuyệt cường chân thân vượt qua tầng thứ Vô Thánh, đạt tới một cảnh giới mới. Nhưng đáng tiếc pháp quyết đều đã mất...

- Nếu ta có pháp quyết đệ tứ trùng, ngưng thành đệ tứ trùng chân thân thì có thể vượt qua Vô Thánh, đến lúc đó ta sẽ đứng đầu Thập Đại Yêu Thánh! Nghe nói, pháp quyết đệ tứ, đệ ngũ trùng ở Chân Vô Môn. Tổ sư Chân Vô Môn đã dựa vào hai bộ công pháp này tạo ra công pháp Thuần Dương Vô Cực, cuối cùng sẽ vượt qua tầng thứ Vô Thánh, đạt tới cảnh giới cao hơn. Nếu không chỉ một Chân Vô Môn sáng lập mới ba nghìn năm sao có thể tề danh với những thánh địa võ đạo khác?

Ẩn Giao Vương nghĩ.

Thánh địa võ đạo trong thiên hạ như Thiên Âm Môn, Kim Phật Tự đều có lịch sử hàng vạn năm. Đại Lâm Tự cũng hơn tám nghìn năm.

Chỉ có Chân Vô Môn chỉ mới ba trăm năm.

Nhưng vừa được sáng lập là Chân Vô Môn mấy trăm năm vinh quang ngay, phát triển thành thánh địa võ đạo, tốc độ khủng bố đến cực điểm.

Nguyên nhân thì Ẩn Giao Vương cũng biết một chút.

Vì tổ sư Chân Vô Môn đã mô phỏng theo Cửu Dương Huyền Công đệ tứ, đệ ngũ trùng thoát khỏi tầng thứ Vô Thánh đạt lên cảnh giới chí cao, gần như là đệ nhất nhân võ đạo trong lịch sử loại người. Chỉ Thượng Cổ đại năng mới sánh được. Đời thứ hai Chân Vô Môn có tới bảy vị Vô Thánh...

Đời thứ ba, thứ tư, chưa từng có ít hơn ba vị Võ Thánh!

Phải biết rằng, trong một môn phái, đôi khi Võ Thánh đời trước chưa qua đời thì Võ Thánh đời sau đã xuất thế.

Vì thế, vào thời kỳ cực thịnh, hai ba đời cường giả Võ Thánh của Chân Võ Môn cùng tồn tại, tất cả đến mười mấy vị.

Năm đó, khi Đại Lâm Tự bị huỷ diệt, chỉ có sáu vị Võ Thánh mà thôi...

Chân Võ Môn có thực lực chói lòe như vậy, chỉ trong mấy trăm năm đã trở thành thánh địa võ môn đương nhiên cũng rất dễ hiểu.

- Nếu có cơ hội thì phải đến Chân Võ Môn một chuyến...

Ẩn Giao Vương nghĩ bụng.

- Còn tháng nữa là bão tan, lúc đó có thể tới Thiên Âm Môn lấy tiểu nha đầu này đổi lấy chút bí bảo...

So với việc đến Chân Võ Môn, giờ đến Thiên Âm Môn đòi bảo vật thực tế hơn.

Ẩn Giao Vương lại ở dưới đáy biển mười mấy năm nữa.

Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương đang tu luyện dưới đáy biển.

- Ủa?

Đột nhiên hần mở mắt.

Ầm ầm...

Thập Phương Cà Sa trên người Giao Vương Kim Thân đột nhiên chấn động.

- Không hay rồi!

Sắc mặt Ẩn Giao Vương đột nhiên thay đổi, lông mày chau lại.

- Thập Phương Cà Sa có thể nắm bắt được tử vị, dựa báo được nguy hiểm...có cao thủ Võ Thánh đến bao vây tấn công ta!

Trong đầu Ẩn Giao Vương nhanh chóng bật ra ý nghĩ.

- Đi thôi!

Ẩn Giao Vương không dám ở dưới đáy biển nữa, vút một cái hần chui lên mặt biển.

190. Chương 190: Thiên Âm Toả Môn, Lôi Điều Vương!

Vô Tận Thần Công

Chương 190: Thiên Âm Toả Môn, Lôi Điều Vương!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trên mặt Đông Hải, cuồng phong nổi lên từng trận!

Uỳnh uỳnh!

Trên bầu trời cách đó không xa, tiếng sấm rền vọng lại, sắc trời tối sầm lại, thỉnh thoảng là vài tia sét đánh xuống chiếu sáng cả một vùng trời tối tăm.

Nơi này cách tỉnh Đông Dương phía đông Đại Châu còn sáu vạn tám nghìn ba trăm dặm nữa. Với dân thường Đại Châu, thậm chí một số cao thủ võ đạo, cường giả Đại Tông Sư thì nơi đây chính là vùng ven thế giới rồi. Từng có cường giả Đại Tông Sư ngồi thuyền đến đây gặp phải sấm sét phong toả không tiến được nửa bước, đành phải quay về...

Nhưng ở đây vẫn chưa phải tận cùng thế giới.

Ít nhất thì rất nhiều cường giả Võ Thánh biết rằng, vượt qua hải vực đầy sấm sét này sẽ đến Thiên Âm Môn.

Còn khi vượt qua Thiên Âm Môn đi tiếp về phía đông đến nơi nào thì không ai biết...

Vì từ Thiên Âm Môn đi tiếp về phía đông sẽ là một vùng hải vực vô tận, mấy chục vạn dặm không thấy đất liền, ngay cả Ẩn Giao Vương có Thập Phương Cà Sa có thể đi nghìn vạn dặm trong chớp mắt cũng chưa từng đến tận cùng của Đông Hải.

Lúc này trên không trung của hải vực có con chim điêu kim sắc khổng lồ đang lơ lửng.

Bức tượng này dài đến trăm trượng, còn lớn hơn cả Thượng Cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng. Trên lưng nó là một toà đình dài lâu các nhỏ, trong đó có năm nữ nhân đang ngồi.

Hai người trong số đó là quý phụ xinh đẹp khoảng hơn ba mươi tuổi.

Ba người kia là hai lão bà năm sáu chục tuổi.

Năm người này mặc y phục vô cùng tố nhã, người ôm cổ cầm, người cầm tiêu, gương mặt ai cũng đầy vẻ nghiêm nghị nhìn mặt biển.

- Tẩy Nguyệt, lần này Tô Quân Ninh bị Ẩn Giao Vương bắt đi, đó là việc lớn đấy!

- Thiên Âm Môn chúng ta đời này có một số nhân tài điêu linh, chỉ người và Minh Giao là hai cao thủ Võ Thánh. Đời sau cũng chỉ có Thanh Như, Tô Quân Ninh, Tiểu Hoạch là có cơ hội bước lên Võ Thánh. Nếu Quân Ninh xảy ra chuyện gì, trăm năm sau Thiên Âm Môn chúng ta sẽ lụi tàn mất...

Ba lão bà vừa nhìn mặt biển vừa hạ giọng nói.

Ba người này đều là trưởng lão Thiên Âm Môn, là đại cao thủ đời trước, đều có tu vi Võ Thánh!

Còn hai mỹ phụ kia chính là hai đại cao thủ Võ Thánh đời này.

Chương môn Tẩy Nguyệt.

Người kia là Minh Giao, sư muội của Tẩy Nguyệt, sư phụ của Tô Quân Ninh, Tô Thanh Như.

Năm đại cao thủ Võ Thánh của Thiên Âm Môn cùng xuất động, ngoài năm đại Võ Thánh này ra, người mạnh nhất Thiên Âm Môn cũng chính là Tô Thanh Như thuộc tầng thứ Đại Tông Sư...

Thánh địa võ đại Thiên Âm Môn đời này chỉ có Tẩy Nguyệt và Minh Giao là Võ Thánh, coi như khá suy yếu rồi.

Đời sau có Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh, Dương Hoạch đều có khả năng bước vào cảnh giới Võ Thánh, miễn cưỡng vẫn có thể duy trì.

Nếu một trong số họ gặp nguy hiểm thì đời sau của Thiên Âm Môn cũng chỉ có hai Võ Thánh, cứ thế kéo dài thì khó tránh việc lụi tàn.

Cũng chính vì thế, giờ Tô Quân Ninh xảy ra chuyện, ngũ đại Võ Thánh Thiên Âm Môn cùng xuất động đến cứu người.

- Ý của ba vị trưởng lão Tẩy Nguyệt hiểu. Lần này chúng ta sẽ bằng mọi cách phải giết được Ẩn Giao Vương cứu Quân Ninh!

Người nhiều tuổi hơn trong hai mỹ phụ gật đầu nói.

Đó chính là Tẩy Nguyệt. Tẩy Nguyệt cao bảy thước, cao hơn Minh Giao một chút, trong năm cao thủ Thiên Âm Môn cũng coi như hạc đứng trong bầy gà.

- Ẩn Giao Vương có Thập Phương Cà Sa, rất giỏi đánh lén! Lần này hắn động đến Thiên Âm Môn, dù chúng ta vây công hắn cứu Tô Quân Ninh, nhưng nếu không giết được hắn thì sẽ kết thù với hắn. Sau này Quân Ninh, Thanh Như, Tiểu Hoạch bọn nó hành tẩu trên Đại Châu, hắn sẽ đánh lén cũng rất phiền phức. Vì thế lần này nhất định phải giết được hắn!

Ánh mắt Tẩy Nguyệt loé lên sát cơ.

- Hơn nữa, trên người hắn có Thập Phương Cà Sa, nếu có được món bảo vật này, cao thủ Võ Thánh dùng nó có thể vận chuyển được ba vạn đại quân, đi được nghìn dặm trong nháy mắt. Rất có ích cho Công Giao đoạt thiên hạ. Mong là lần này giết được Ẩn Giao Vương...

Tẩy Nguyệt hạ giọng nói.

Vút!

Đúng lúc ấy, một đạo bạch quang đột nhiên bắn lên từ mặt biển.

Uỳnh uỳnh!

Đạo bạch quang đó chui lên khỏi mặt biển, biến to dần, nháy mắt đã trở thành kim thân cao hơn mười trượng, toàn thân lấp lánh ánh sáng.

Ẩn Giao Vương, Giao Vương Kim Thân!

- Xuất hiện rồi!

Năm cao thủ Võ Thánh của Thiên Âm Môn thần sắc đều ngưng đọng.

- Ủa?

Ẩn Giao Vương xuất hiện trên mặt biển, khi thấy bức tượng kim sắc khổng lồ thì nhú mày.

- Lôi Điều Vương, không ngờ là người! Chẳng trách mà cao thủ Võ Thánh của Thiên Âm Môn bắt được ta, chắc là người thi triển Thiên Nhân Thần Thông, biết được vị trí của ta nên mới đưa chúng tới đây?

Ẩn Giao Vương lơ lửng trên mặt biển, hai mắt lạnh băng nhìn con chim điều, trầm giọng nói.

- Lôi Điều Vương, uống cho người là cao thủ đứng thứ sáu trong Thập Đại Yêu Thánh lại làm chó săn cho Thiên Âm Môn, đúng là mất mặt Thập Đại Yêu Thánh chúng ta!

Con chim điều khổng lồ mà năm cao thủ Thiên Âm Môn ngồi cũng là yêu thánh!

Hơn nữa còn là yêu thánh xếp thứ sáu trong Thập Đại Yêu Thánh, Lôi Điều Vương!

Còn cao hơn Ẩn Giao Vương ba bậc.

Cộng với Lôi Điều Vương thì có đến sáu cao thủ Võ Thánh bao vây Ẩn Giao Vương!

- Ẩn Giao Vương, người thật to gan!

Con chim điều bỗng lên tiếng.

- Rõ ràng đã biết nguy hiểm mà còn dám ra mặt. Người tưởng có Thập Phương Cà Sa là sẽ thoát được trong mọi hoàn cảnh sao?

Giọng nói của Lôi Điều Vương vang vọng cả không gian, ngữ khí mang ý mỉa mai.

- Còn Lôi Điều Vương ta đã nợ môn chủ đời trước Thiên Âm Môn một ân tình, đã hứa sau khi môn chủ mất sẽ bảo vệ Thiên Âm Môn trăm năm. Giờ người của Thiên Âm Môn bị người bắt đương nhiên ta phải đưa họ đến tìm người.

Lôi Điều Vương chậm rãi nói.

- Lôi Điều Vương, từ lâu đã nghe nói người có dây dưa với môn chủ Thiên Âm Môn. Sao, bà ta đã chết rồi mà người còn hoài niệm không quên, muốn bảo vệ cơ nghiệp Thiên Âm Môn của bà ta nữa sao?

Nghe Lôi Điều Vương nói xong, Ân Giao Vương cười khẩy.

- Lôi Điều Vương, đám người Thiên Âm Môn này ai cũng thủ thân như ngọc, ngạo khí cực cao, mười tám năm trước trong Ngọc Mạt Lâu, ta chẳng qua chỉ nhìn trộm Tẩy Nguyệt tắm mà bị truy sát bao năm nay... Người còn dám hoài niệm môn chủ của bọn họ. Bản tọa khuyên người một câu, chơi đùa với bọn họ được rồi, không chơi được thì cũng đừng phí tâm sức, si tình như thế chẳng lợi lộc gì đâu!

- Người!

Không đợi Lôi Điều Vương nói gì, sắc mặt Tẩy Nguyệt đã đại biến.

Chuyện mười tám năm trước bị nhìn trộm ở Ngọc Mạt Lâu lại bị Ân Giao Vương công khai như vậy, sao có thể không khiến Tẩy Nguyệt phẫn nộ?

- Không phí lời với các người nữa, Thiên Âm Môn lịch sử vạn nam, bảo vật vô số, lấy một món ra đây ta sẽ trả Tô Quân Ninh cho các người truyện copy từ

Ân Giao Vương nói.

- Đừng mơ tưởng!

Tẩy Nguyệt quát lên.

- Các vị trưởng lão, Minh Giao sư muội, hãy kết Thiên Âm Toả Môn Trận, giữ chân Ân Giao Vương, giết chết hắn!

Gần như ngay lúc đó, ba trưởng lão Thiên Âm Môn cùng với Minh Giao đều đáp lời “được” rồi sẵn sàng cổ cầm, tiêu trúc.

Nháy mắt các loại âm sắc đều vang lên.

U u u ...

Dưới ảnh hưởng của sóng âm từ nhạc khí của các vị cường giả Võ Thánh, trời đất rung chuyển dữ dội.

Ngay sau đó, Ân Giao Vương lập tức cảm nhận được không gian quanh mình bị đóng băng, cảm giác nguy hiểm cực độ bỗng chốc dâng lên.

- Nguy rồi!

Ân Giao Vương đưa tay ra thì triển bí pháp Thập Phương Cà Sa chuẩn bị rạch hư không tháo chạy.

Nhưng đúng lúc đó, đột nhiên hắn phát hiện hư không quanh mình bị đông cứng, với uy lực của Thập Phương Cà Sa cũng không thể rạch ra được.

- Đây...chuyện gì vậy?

Sắc mặt Ân Giao Vương đại biến.

- Hừ, Ân Giao Vương, Thiên Âm Toả Môn Trận của Thiên Âm Môn ta sau khi thi triển, sẽ giáng xuống tám cái kim toả khoá chặt “trời, đất, đông, tây, nam, bắc, sinh môn, tử vị”. Thập Phương Cà Sa của người được gọi là “Thập Phương” trừ phi người phát động được bí pháp quá khứ và tương lai, nếu không thì sẽ không thể thoát được khỏi Thiên Âm Toả Môn Trận!

Tẩy Nguyệt lạnh lùng nói.

- Lôi Điều tiên bối, chúng ta liên thủ giết Ân Giao Vương!

Tẩy Nguyệt hô lên, tay gảy cổ cầm, unction một tiếng, sóng âm công kích ập về phía Giao Vương Kim Thân!

Lôi Điều Vương chở mấy cao thủ Thiên Âm Môn trên lưng nên không thể đánh cận chiến, nhưng hắn há mồm, bắn ra một đạo lôi điện nhằm thẳng vào Ân Giao Vương!

Ầm ầm!

Trong không gian Thập Phương Cà Sa rung chuyển dữ dội.

- Chuyện gì vậy?

Dương Thạc và Tô Quân Ninh đang tiềm tu cũng mở mắt ra.

- Ẩn Giao Vương lại giao chiến với cao thủ nào rồi?

Dương Thạc nhíu mày.

- Là trưởng bối của Thiên Âm Môn ta!

Tô Quân Ninh hiện vẻ mừng rỡ.

- Lôi Điều Vương tiền bối gia nhập Thiên Âm Môn, ngài có Thiên Nhân Thần Thông có thể khoá chặt vị trí của một người từ khoảng cách chục vạn dặm, nhất định ngài đã biết vị trí của Ẩn Giao Vương và đưa cao thủ Thiên Âm Môn đến cứu ta...

- Cao thủ Thiên Âm Môn?

Sắc mặt Dương Thạc ngưng trọng.

- Mình chỉ còn một thời gian ngắn nữa là ngưng thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, có thể đoạt được nhục thân của Ẩn Giao Vương...Sao cao thủ Thiên Âm Môn lại đến vào lúc này? Nếu Thiên Âm Môn giết được Ẩn Giao Vương, ta sẽ rơi vào tay Thiên Âm Môn, cũng chẳng dễ chịu gì...

191. Chương 191: Nguy Hiểm Đến Cực Điểm

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 191: Nguy hiểm đến cực điểm

Xẹt!

Từ trên không trung, một đạo lôi điện bắn thẳng xuống Ẩn Giao Vương!

Ẩn Giao Vương vội vàng lùi tránh, nhưng đáng tiếc vẫn chậm hơn một chút, tuy tránh được tia sét chính nhưng vẫn bị những tia nhỏ xung quanh đánh trúng. Xẹt xẹt mấy tiếng, lôi quang chói loà trên Giao Vương Kim Thân, cả kim thân gần như bị đánh tan tành.

- Lôi Điều!

Ẩn Giao Vương nghiêng răng, hai mắt như toé lửa.

Ting ting ting!

Thiên Âm Môn chủ không ngừng gảy đàn, sóng âm công kích liên tiếp lên Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương.

Rắc rắc

Giao Vương Kim Thân phát ra âm thanh rắc rắc, dường như sắp vỡ tung ra.

Ẩn Giao Vương lúc này không hận Tây Nguyệt mà hận Lôi Điều Vương đến cực điểm!

Tây Nguyệt dù sao cũng là người Thiên Âm Môn, cũng coi như có ân oán với Ẩn Giao Vương hần. Tây Nguyệt công kích cũng là chuyện bình thường, nhưng Lôi Điều Vương cùng là một trong Thập Đại Yêu Thánh lại không nể tình, giúp đỡ Thiên Âm Môn kích sát Ẩn Giao Vương. Trong khi đó Giao Vương Kim

Thân của Ân Giao Vương sợ nhất là sấm sét, bị Lôi Điều Vương công kích mấy phát như vậy, Giao Vương Kim Thân gần như bị tan biến rồi. Trong tình huống này sao Ân Giao Vương không phản nộ?

- Lôi Điều, nếu hôm nay bản toạ thoát được, sau này chắc chắn sẽ giết ngươi!

Ân Giao Vương gầm lên.

Uỳnh uỳnh!

Giao Vương Kim Thân vừa tránh công ích của Lôi Điều Vương và Tẩy Nguyệt, vừa vung hai tay tạo những bức tường nước cao, hoặc dùng chắn công kích hoặc tấn công Lôi Điều Vương, định tấn công ba vị trưởng lão Thiên Âm Môn và Minh Giao, phá vỡ Thiên Âm Toả Môn Trận.

Uỳnh uỳnh!...

Thế nhưng Giao Vương Kim Thân một mình địch hai căn bản không phải đối thủ của Lôi Điều Vương và Tẩy Nguyệt.

Một đạo lôi đình đánh trúng Giao Vương Kim Thân. xem tại

- Khốn kiếp! Cứ thế này thì bản toạ bị lôi đình của Lôi Điều đánh chết mất.

Ân Giao Vương gầm lên liên hồi, muốn tháo chạy nhưng đáng tiếc không gian xung quanh đã bị Thiên Âm Toả Môn Trận của bốn vị Võ Thánh Thiên Âm Môn phát động khoá chặt, cho dù có Thập Phương Cà Sa cũng khó lòng mở hư không để chạy trốn.

- Liều thôi!

Đột nhiên, hai mắt Ân Giao Vương sắc lẹm, dường như đã quyết định điều gì đó.

- Tẩy Nguyệt, Lôi Điều, các ngươi tưởng Thiên Âm Toả Môn Trận có thể nhốt bản toạ sao? Thiên Âm Toả Môn Trận, tám cái kim toả, vốn dĩ cần tám Võ Thánh cùng phát động, Võ Thánh đỉnh phong cũng bị nhốt chặt. Nhưng đáng tiếc, Thiên Âm Môn các ngươi không có nổi tám người, bốn Võ Thánh các ngươi phát động Thiên Âm Toả Môn Trận sẽ có sơ hở...Nó không thể giữ chân được bản toạ đâu!

Ân Giao Vương vừa tránh sóng âm, lôi đình vừa hét lớn.

- Phá cho ta!

- Phá! Phá! Phá!

Ân Giao Vương hét lên, hoả diệm trên Giao Vương Kim Thân đột nhiên bùng phát.

- Là...Huyền Âm Hoả?

Thấy ngọn hoả diệm trắng đang cháy trên Giao Vương Kim Thân, ngay Lôi Điều Vương cũng thần sắc thay đổi.

- Ân Giao Vương vốn tu luyện Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết hấp thụ âm khí, ngưng tụ Huyền Âm Hoả. Giờ hẳn dùng Giao Vương Kim Thân làm nguyên liệu đốt, phát động Huyền Âm Hoả phá vỡ Thiên Âm Toả Môn Trận của chúng ta!

Lôi Điều Vương ngưng trọng nói.

- Lôi Điều, ngươi biết cũng nhiều đấy! Bản toạ dù có phải thiêu rụi Giao Vương Kim Thân cũng phải phá vỡ Thiên Âm Toả Môn Trận của các ngươi! Khắc khắc, sau khi bản toạ thoát rồi, cùng lắm là mất ba mươi năm khổ tu, ngưng tụ lại Giao Vương Kim Thân khác, đến lúc đó Ân Giao Vương ta sẽ lại tfm đến Thiên Âm Môn các ngươi!

Ân Giao Vương dường như phát điên, thiêu đốt Giao Vương Kim Thân.

Phùng phùng phùng!

Dưới sự thiêu đốt của Huyền Âm Hoả, Thiên Âm Toả Môn Trận do bốn vị Võ Thánh Thiên Âm Môn phát động cuối cùng không chịu nổi, uỳnh uỳnh mấy tiếng bị phá vỡ.

Nhưng dù đã phá được Thiên Âm Toả Môn Trận, Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương cũng đã tiêu hao lượng lớn sức mạnh, từ cao hơn mười trượng giờ chỉ còn chưa đến hai trượng. Giao Vương Kim Thân hiện giờ luận riêng sức mạnh không thể tính là Vô Thánh kim thân, thậm chí Đại Tông Sư cũng không phải. Nhiều nhất cũng chỉ hơn kim thân Vô Tôn nửa tầng thứ mà thôi.

- Đi!

Phá được Thiên Âm Toả Môn Trận, Ẩn Giao Vương không chút chần chừ, dùng Thập Phương Cà Sa xé tan hư không, chui vào rồi biến mất...

- Chạy rồi?

Trên lưng Lôi Điều Vương, năm cao thủ Vô Thánh của Thiên Âm Môn đều chau mày.

- Bản lĩnh chạy trốn của Ẩn Giao Vương quả nhiên cường đại. Năm người Vô Thánh chúng ta cũng không thể giết được hắn. Chẳng trách mà ba mươi năm nay hắn khiến Kim Phật Tự chó gà không yên. Đáng tiếc lần này chúng ta đã khiến Giao Vương Kim Thân của hắn tổn hại lớn, ít nhất cũng khiến hơn hai mươi năm khổ tu của hắn tan biến, đến khi hắn hồi phục nguyên khí thì có lẽ đến lượt Thiên Âm Môn chúng ta không được yên...

Tỷ Nguyệt sắc mặt lạnh lùng, khẽ thở dài.

Ba vị trưởng lão Thiên Âm Môn và Minh Giao nghe vậy cũng nhú mày.

- Ẩn Giao Vương không thoát được đâu!

Đúng lúc ấy, Lôi Điều Vương đột nhiên nói.

- Ẩn Giao Vương có Thập Phương Cà Sa có thể khoá mười phương, Lôi Điều Vương ta tuy không có kỳ bảo như củ hủ nhưng Lôi Điều thiên phú của ta cũng có thể khoá phương vị “trời”, chỉ cần Ẩn Giao Vương hắn ở trên trời thì ta có thể đuổi được hắn!

- Nhưng một tháng ta chỉ thi triển được một lần, lần này bắt buộc phải bắt được hắn ngay, đến đó giết hắn!

Lôi Điều Vương trầm giọng nói.

- Thiên Nhân Thông!

Hô lên một tiếng, hai mắt Lôi Điều Vương bắn ra hai tia sáng quét về hướng Ẩn Giao Vương vừa chạy trốn.

Tám nghìn dặm xa, trên hải vực Đông Hải.

Hư không toác ra một lỗ đen lớn, Giao Vương Kim Thân cao gần hai trượng của Ẩn Giao Vương thê thảm vụn phần chạy ra.

Thập Phương Cà Sa trên người hắn đúng là chí bảo, có thể biến đổi kích thước theo thể hình, lúc này vẫn mặc vừa vụn trên người Giao Vương Kim Thân.

- Thiên Âm Môn...

Ẩn Giao Vương nghiêng răng.

- Chỉ trách ta quá tự đại, rõ ràng đã cảm nhận được nguy hiểm nhưng ỷ vào Thập Phương Cà Sa có thể chạy trốn bất cứ lúc nào nên bị mấy mục đó làm khó...Không ngờ Thiên Âm Môn ra một lúc năm cao thủ Vô Thánh, đến Lôi Điều cũng ra mặt. Đúng là muốn giết ta mà!

Ẩn Giao Vương chau mày.

- Hừ, Thiên Âm Môn, các người có sát tâm với bản toạ, cũng đừng trách bản toạ trở mặt với các người! Đệ tử thiên tài Tô Quân Ninh của các người hôm nay chết đi!

Vừa nói, Ẩn Giao Vương vừa đưa tay vào trong không gian Thập Phương Cà Sa.

Tô Quân Ninh và Dương Thạc ở trong không gian Thập Phương Cà Sa chỉ thấy bầu trời ục ục ục ục mấy tiếng, một bàn tay rộng đến ba bốn trượng thò ra, tóm lấy Tô Quân Ninh.

- Giao Vương Kim Thân của bản toạ tuy chưa được là Đại Tông Sư nhưng trong không gian Võ Sư này mọi thứ đều theo sự khống chế của ta, muốn bóp nát ai là bóp! Tiểu cô nương, đừng trách bản toạ dã man, chỉ trách sáu vị Võ Thánh của Thiên Âm Môn vây giết bản toạ, khiến Giao Vương Kim Thân của ta trọng thương, bản toạ và Thiên Âm Môn sẽ không yên đâu! Hôm nay bóp chết người coi như thu chút lợi tức!

Ẩn Giao Vương nói rồi dùng lực siết tay lại.

- Á!!

Tô Quân Ninh thất kinh kêu lên.

- Hửm?

Nhưng đúng lúc Ẩn Giao Vương nói xong thì Dương Thạc cũng nhú mào.

Cao thủ Thiên Âm Môn vây giết Ẩn Giao Vương, khiến Giao Vương Kim Thân của hắn trọng thương.

Ẩn Giao Vương muốn lấy Tô Quân Ninh trút giận sao?

Dương Thạc nhanh chóng hiểu ra sự tình.

- Tô Quân Ninh và mình không thể coi như bằng hữu, thậm chí cô ta đã giết sư phụ mình, Dũng Tín đại sư, có thể nói là kẻ thù. Nhưng dù sao cô ta cũng là sư tỷ của Tiểu Hoạch, mình không thể cứ giương mắt nhìn Ẩn Giao Vương giết cô ta được. Hơn nữa sau này mình phải tu luyện đến tầng thứ Võ Tôn, thật sự trấn áp được cô ta, bắt cô ta khấu đầu trước Xá Lợi của sư tôn tạ tội. Nếu giờ cô ta chết rồi, mình không làm được những điều đó, tâm cảnh khó lòng thông đạt, e là sẽ ảnh hưởng tu luyện sau này.

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ.

- Thôi được, cứu vậy! Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng của mình vẫn còn nửa ngày nữa mới ngưng tụ thành công, chỉ còn thiếu bước cuối cùng thôi, không biết có chịu nổi áp lực mà chiếm cứ nhục thân của Ẩn Giao Vương không... Thử xem sao!

Dương Thạc nghĩ.

- Xá Lợi Tử!

Hơn mười viên Xá Lợi được Dương Thạc ném ra.

Ngay sau đó Thuần Dương Kim Thân xuất khiếu, dưới sự trợ giúp của khí tức Xá Lợi, Thuần Dương Kim Thân biến to lên, chớp mắt đã cao năm sáu trượng rồi lao về phía nhục thân của Ẩn Giao Vương ở giữa dòng sông.

Uỳnh uỳnh!

Uy lực Võ Thánh trên người nhục thân Ẩn Giao Vương đè nặng lên Thuần Dương Kim Thân. Nhưng Thuần Dương Kim Thân Võ Tôn lại gần tu luyện thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng nên không sợ áp lực ấy, chỉ khẽ rung lên chứ không bị tiêu tan.

Ầm!

Thuần Dương Kim Thân chui thẳng vào trong nhục thân Ẩn Giao Vương.

Ngay sau đó, nhục thân Ẩn Giao Vương nằm giữa dòng sông bỗng mở to hai con mắt, bắn ra những tia sáng âm u.

Grào! Grào!

- Hửm? Tiếng gì vậy?

Ẩn Giao Vương bên ngoài không gian Thập Phương Cà Sa đang định bóp chết Tô Quân Ninh thì bỗng nghe thấy âm thanh kia, người khựng lại.

Rồi một cảm giác nguy hiểm đến cực điểm, nguy hiểm hơn trăm lần so với khi sáu Võ Thánh ta vây giết, bỗng dâng lên.

- Nguy rồi? Sao lại có cảm giác nguy hiểm đến vậy?

Ẩn Giao Vương bỗng chốc thần sắc đại biến.

- Lôi Điều Vương đuổi tới sao? Không đúng, Thiên Nhãn Thông của hắn thi triển phải mất đến mười bốn mười lăm hơi thở mới bắt được vị trí của ta. Giờ có lẽ hắn vẫn chưa...

192. Chương 192: Nhục Thân Vs Kim Thân

Vô Tận Thần Công

Chương 192: Nhục thân VS kim thân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Nhục thân này cường đại thật...

Vừa vào trong nhục thân của Ẩn Giao Vương, Dương Thạc lập tức cảm nhận được mình có được một luồng sức mạnh dồi dào vô cùng, không ngừng nuôi dưỡng Thuần Dương Kim Thân, cảm giác này khiến hắn cực kỳ thoải mái.

Nhục thân Ẩn Giao Vương, tầng thứ Võ Thánh!

Hơn nữa còn là nhục thân của Thượng Cổ dị thú!

Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc giờ chẳng qua chỉ là kim thân Võ Sư.

Nhục thân Thượng Cổ dị thú Võ Thánh bồi dưỡng Thuần Dương Kim Thân Võ Sư, trong nháy mắt Dương Thạc cảm nhận được sức mạnh khí huyết trong Thuần Dương Kim Thân không ngừng tăng lên...

U u...

Thậm chí vô số huyết khiếu trên Thuần Dương Kim Thân cũng phát ra tiếng kêu.

- Nhục thân của Ẩn Giao Vương không ngừng bồi dưỡng cho Thuần Dương Kim Thân của mình, cứ thế này, không cần một khắc sức mạnh khí huyết của Thuần Dương Kim Thân của mình sẽ bão hoà, triệt để ngưng luyện thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng.

Dương Thạc nghĩ bụng.

Vốn dĩ muốn ngưng luyện thành công Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng còn cần nửa ngày nữa để hấp thụ sức mạnh khí huyết trong Huyết Tinh Thạch Nhũ. Nhưng giờ Thuần Dương Kim Thân chui vào trong nhục thân Ẩn Giao Vương, được huyết khí của nhục thân Võ Thánh, tốc độ hấp thụ khí huyết tăng lên trăm lần. Cứ thế này không cần đến một khắc thì Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc có thể ngưng luyện thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng...

Đương nhiên, Dương Thạc lúc này không quan tâm đến việc này được!

- Cứu Tô Quân Ninh!

Sau khi khống chế được nhục thân Ẩn Giao Vương, Dương Thạc há rộng mồm, miệng của nhục thân Ẩn Giao Vương phát ra tiếng gầm phẫn nộ.

Hai mắt đột nhiên khoá chặt bàn tay của Ân Giao Vương trên không trung.

Chân sau giậm mạnh xuống đất, Dương Thạc khổng chế nhục thân Ân Giao Vương lao thẳng vào bàn tay của Giao Vương Kim Thân.

Uỳnh uỳnh!

Tốc độ của nhục thân Ân Giao Vương có thể nói là cực điểm, chỉ nháy mắt đã đến trước cánh tay của Giao Vương Kim Thân.

Cái sừng duy nhất trên trán đâm thẳng tới bàn tay của Giao Vương Kim Thân.

Rắc rắc!

Âm thanh giòn tan vang lên.

Trước cú đâm của chiếc sừng sắc nhọn, cánh tay của Ân Giao Vương giống như thuỷ tinh vỡ vụn.

Rắc rắc!

Bàn tay đó vỡ thành hàng nghìn hàng vạn mảnh tinh thể nhỏ dài một tấc. Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Vương vốn được tạo thành từ vô số mảnh tinh thể trắng trong suốt đó.

- Kẻ nào dám tổn thương đến kim thân của ta!

Bên ngoài không gian Thập Phương Cà Sa vang lên giọng nói kinh ngạc đến cực điểm của Ân Giao Vương.

Khi chuẩn bị bóp chết Tô Quân Ninh thì Ân Giao Vương đã cảm nhận được một cảm giác nguy hiểm đến cực độ.

Lúc đó hắn còn tưởng Lôi Điều Vương đưa cao thủ Thiên Âm Môn truy kích, hoặc có thêm cao thủ nào đến giết mình. Trong khi đại kinh thất sắc hắn kiểm tra tình hình xung quanh mà bỏ qua mọi thứ xảy ra trong không gian Thập Phương Cà Sa.

Hắn không thể ngờ bên trong không gian Thập Phương Cà Sa lại có một đòn công kích cường đại đánh tan tành cánh tay của Giao Vương Kim Thân của hắn.

Cảm giác nguy hiểm đó lại đến từ trong không gian Thập Phương Cà Sa.

- Chuyện gì vậy? Trong không gian Thập Phương Cà Sa của ta căn bản không có ai mà?

Ân Giao Vương chau mày.

- Ngoài Tô Quân Ninh ra thì chỉ có tên Dương Thạc kia thôi. Một Võ Tôn, một Luyện Khí, chỉ là lxu tôm tép, lẽ nào Tô Quân Ninh trước khi chết bạo phát phá hoại bàn tay Giao Vương Kim Thân của ta?

Ân Giao Vương đoán.

Grào! Grào!

Uỳnh uỳnh!

Đúng lúc đó lại có dị biến.

Trong không gian Thập Phương Cà Sa đột nhiên xuất hiện một cái lỗ lớn, một con dị thú dài bốn năm trượng, cao hơn hai trượng xuyên qua không gian Thập Phương Cà Sa chui ra ngoài.

Nhục thân của Ân Giao Vương.

Nói đúng hơn là nhục thân Ân Giao Vương bị Dương Thạc khổng chế.

- Giờ mình đang điều khiển nhục thân Ân Giao Vương, Thập Phương Cà Sa là bí bảo của Ân Giao Vương, nhục thân Ân Giao Vương cũng điều khiển được. Cũng có nghĩa là mình cũng điều khiển được không gian Thập Phương Cà Sa. Muốn cho ai vào, ai ra cũng được!

Điều khiển nhục thân Ẩn Giao Vương, phá vỡ không gian Thập Phương Cà Sa nhảy ra, Dương Thạc nghĩ bụng.

- Mở!

Tâm niệm khẽ động, không gian Thập Phương Cà Sa được mở ra, Tô Quân Ninh được Dương Thạc thả ra ngoài.

Dương Thạc cũng rút đôi cánh cho Tô Quân Ninh, đó tuy là bảo vật không tồi nhưng Ẩn Giao Vương đã có Thập Phương Cà Sa, lên trời xuống đất đều dễ dàng, đôi cánh đó hẳn cũng không cần nữa.

Giờ Dương Thạc thả Tô Quân Ninh ra, được trả lại đôi cánh, Tô Quân Ninh đeo cánh vào bay lên không trung.

Tô Quân Ninh bay trên không nhưng nhục thân Ẩn Giao Vương thì không thể bay được, tũm một cái rơi thẳng xuống biển.

- Chẳng trách mà trước nay Giao Vương Kim Thân chỉ dùng Giao Vương Kim Thân ra oai chứ không dùng nhục thân, cỗ nhục thân này tuy mạnh nhưng thực sự không tiện chút nào.

Rơi xuống biển, Dương Thạc nghĩ.

Kim thân thần diệu thế nào?

Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương cũng giống như Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc, đều có thể tự do phi hành, thậm chí có thể tự do biến đổi kích thước, muốn đi đâu cũng được.

Hơn nữa dù bị bao vây, dù đánh tan kim thân, chỉ cần thần hồn ý niệm vẫn còn thì coi như vẫn giữ được căn bản.

Nếu cho nhục thân ra mặt, chưa nói đến việc hành động không tiện, không thể phi hành, không thể biến to nhỏ, hơn nữa nếu bị vây công, nhục thân bị giết, thì thần hồn ý niệm sẽ thành điều đứt dây, phiêu đảng trong trời đất. Dù còn có kim thân thì sao? Người ta đánh tan kim thân của người thì người sẽ hoàn toàn bị tiêu diệt...

Cũng chính vì thế thường thì Ẩn Giao Vương chỉ điều khiển Giao Vương Kim Thân còn nhục thân thì trốn trong không gian Thập Phương Cà Sa.

Đây chính là cách an toàn nhất!

Vào lúc quan trọng, kim thân bị huỷ diệt, thần hồn ý niệm cũng có thể ngay lập tức trốn vào không gian Thập Phương Cà Sa trở về với nhục thân.

Đáng tiếc, hẳn không thể ngờ Dương Thạc lại cho kim thân xuất khiếu chiếm cứ nhục thân của hắn.

Phụt!

Rơi xuống biển, Dương Thạc tâm niệm khẽ động, bốn chân của nhục thân ahv đập nước, tốc độ cơ thể tăng lên, phụt một cái bay lên đứng trên mặt biển.

Tuy không thể bay nhưng dù sao cũng là Giao Vương, đứng trên mặt nước là việc đơn giản.

- Đây là...nhục thân của ta? Sao có thể? Kẻ nào chiếm cứ nhục thân của ta?

Ẩn Giao Vương trên không trung nhìn thấy nhục thân của mình phá vỡ không gian Thập Phương Cà Sa xuất hiện trên mặt biển, hai mắt nhìn chăm chăm, thân thể run lên, vẻ mặt đầy khó tin.

- Không phải Tô Quân Ninh?

Đồng thời Ẩn Giao Vương cũng nhìn thấy thiếu nữ huỷ diệt bay ra khỏi không gian Thập Phương Cà Sa.

Rõ ràng không phải Tô Quân Ninh khống chế nhục thân của hắn.

- Lẽ nào là...Dương Thạc? Không thể, tuyệt đối không thể! Dương Thạc chỉ là võ giả Luyện Khí, sao có thể biết môn pháp kim thân xuất khiếu? Cho dù hắn có thể cho kim thân xuất khiếu, kim thân Luyện Khí cũng bị uy lực từ nhục thân của ta đánh tan tành...Kim thân của hắn sao có thể chui vào được nhục thân của ta?

Rồi ngay sau đó Ân Giao Vương lập tức phủ nhận suy đoán của mình.

- Người là ai mà dám không chế nhục thân của bản toạ?

Ân Giao Vương quát.

Grào! Grào!

Trả lời Ân Giao Vương là tiếng gầm chấn động trời đất.

Bình! Bình!

Hơn chục cột nước lớn bắn lên khỏi mặt nước đánh thẳng lên người Giao Vương Kim Thân!

Công kích của mỗi cột nước đều sánh ngang với một đòn của cường giả Đại Tông Sư.

- Đây là bí pháp thiên phú của Ân Giao Vương? Công kích bằng nước! Mạnh thật! Đáng tiếc bí pháp này giờ là mình thi triển!

Chiếm cứ nhục thân của Ân Giao Vương, có thể sử dụng bí pháp thiên phú của hắn khiến Dương Thạc cảm thấy vô cùng phẫn khích.

Uỳnh! Uỳnh!

Mười mấy cột nước oanh kích mạnh mẽ khiến Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Vương chấn động từng đợt, suýt chút nữa thì vỡ tan.

- Khốn kiếp!

Ân Giao Vương nghiêng rằng, Giao Vương Kim Thân lao thẳng về phía nhục thân của hắn đang bị Dương Thạc khống chế.

- Dùng kim thân đâm vào nhục thân?

Dương Thạc hơi nhíu mày.

- Người muốn dùng kim thân lao tới chui vào nhục thân để đuổi kim thân của ta ra? Tính toán hay lắm, nếu người chui vào được, người khống chế nhục thân của mình thành thực hơn, ta khó lòng đoạt được quyền khống chế cơ thể này, sớm muộn gì cũng bị người đuổi ra...Nhưng đáng tiếc, người tưởng có thể chui vào sao?

Nháy mắt, Dương Thạc đã nhìn ra ý đồ của Ân Giao Vương.

Lui!

Nhục thân Ân Giao Vương nhanh chóng rút lui.

- Lên! Lên! Lên!

Ý nhiệm khe động, vô số màn nước hình thành trên mặt biển ngăn chặn không cho Ân Giao Vương tới gần.

Bình! Bình! Bình!

Liên tiếp đánh tan mấy màn nước, Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Vương vẫn không thể tiếp cận nhục thân của mình, điều này khiến Giao Vương Kim Thân không khỏi gầm lên phẫn nộ.

Đột nhiên...

Nhục thân Ân Giao Vương ở phía trước bỗng nhiên khựng lại.

Trong mắt thoáng xuất hiện sự khó hiểu.

- Hửm? Hắn không khống chế được nhục thân của ta nữa? Tốt tốt! Nhân cơ hội này đoạt lại nhục thân!

Ẩn Giao Vương mừng rỡ, cho Giao Vương Kim Thân lao thẳng tới.

Bên trong nhục thân Ẩn Giao Vương.

- Chuyện gì vậy? Thuần Dương Kim Thân đã ngưng tụ đủ sức mạnh huyết khí, chuẩn bị ngưng thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng sao?

Cảm nhận được âm thanh phát ra từ vô số dương khiếu của Thuần Dương Kim Thân, Dương Thạc không khỏi cười khở.

Dương Thạc không thể tiếp tục khống chế nhục thân Ẩn Giao Vương nữa vì vào lúc này Thuần Dương Kim Thân của hắn đã ngưng tụ đủ sức mạnh khí huyết, sắp ngưng tụ đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân rồi.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Vô số huyết khiếu trên Thuần Dương Kim Thân bắt đầu kêu lên.

Một trăm...hai trăm...một nghìn...hai nghìn...

Dương Thạc đột nhiên phát hiện, trong Thuần Dương Kim Thân, một vạn sáu nghìn ba trăm tám mươi tư dương khiếu đều phát ra âm thanh, dường như tất cả đều sắp đả thông vậy!

- Hơn một vạn sáu nghìn huyết khiếu...không phải Vô Sư đỉnh phong, gần với tầng thứ Vô Tôn mới đả thông được nhiều huyết khiếu thế sao?

Dương Thạc kinh ngạc vô cùng.

193. Chương 193: Cửu Dương Chân Thân Bất Tử Bất Diệt

Vô Tận Thần Công

Chương 193: Cửu Dương Chân Thân bất tử bất diệt

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Kêu lên cùng một lúc!

Dương Thạc không phải lần đầu đột phá, hắn có thể cảm nhận được rõ ràng, một khi hắn ngưng thành đệ nhất trùng Cửu Dương Chân Thân thì có lẽ một vạn sáu nghìn ba trăm tám mươi tư huyết khiếu trên Thuần Dương Kim Thân sẽ lập tức được đả thông hoàn toàn. Thuần Dương Kim Thân của hắn sẽ bước lên cảnh giới cao hơn.

Luyện Khí đỉnh phong, 748 huyết khiếu!

Vô Sư sơ giới, 1562 huyết khiếu! Trung giới, 3244 huyết khiếu. Cao giới 7060 huyết khiếu.

Chỉ khi đạt lên Vị Diện đỉnh phong mới đả thông được 16384 huyết khiếu.

Con số đó với võ giả bình thường mà nói dường như đã là cực hạn rồi.

Tiến thêm một bước, đạt đến Vô Tôn sơ giới thì huyết khiếu không tăng nữa mà sẽ dung hợp hai cái thành một, từ hơn một vạn sáu còn hơn tám nghìn...

Lần này ngưng tụ Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, trực tiếp đả thông tất cả huyết khiếu?

Nói chính xác hơn là đả thông tất cả dương khiếu trên kim thân!

Sự thay đổi này sao có thể không khiến Dương Thạc kinh ngạc!

- Ngưng thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, chân thân trực tiếp bước lên Vô Sư đỉnh phong, chỉ kém một bước nữa là Vô Tôn rồi! Cửu Dương Huyền Công cũng quá khủng bố đi!

Dương Thạc không hít vào một hơi khí lạnh.

Nhưng dù Dương Thạc kinh ngạc thế nào thì cũng không thể ngăn cản được sự ngưng thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Vô số huyết khiếu trên Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc phát ra âm thanh.

Tất cả huyết khiếu trên Thuần Dương Kim Thân trong chớp mắt đã thông suốt, vượt qua đến bốn tầng thứ Luyện Khí đỉnh phong, Vô Sư sơ giới, trung giới, cao giới, trực tiếp bước lên Vô Sư đỉnh phong.

Trước khoảnh khắc này nhục thân của Dương Thạc đã bước lên Luyện Khí đỉnh phong trước, cao hơn kim thân một tầng thứ. Nhưng giờ kim thân đột phá một cái là cao hơn hẳn nhục thân bốn tầng thứ.

- Không biết lần đột phá này sẽ có bí pháp gì. Trước kia mỗi lần đột phá một tầng thứ đều có một môn bí pháp, giờ đột phá liền bốn tầng thứ, nếu bí pháp có được quá tồi hoặc không có thì đúng là lỗ lớn...

Việc đột phá một lúc bốn tầng thứ thế này tuy vượt qua dự liệu của hắn nhưng nghĩ kỹ thì cũng hợp tình hợp lý.

Dù sao Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng chính là chân thân Vô Tôn, ngưng thành một cỗ chân thân, đừng nói Vô Sư đỉnh phong, dù là bước thăng lên Vô Tôn cũng là bình thường.

Đương nhiên, Dương Thạc giờ mới ngưng tụ, vẫn chưa ổn định nên chân thân mới không bước lên tầng thứ Vô Tôn.

Bước liền bốn tầng thứ rất khủng bố? Nhưng phải biết là để được vậy phải có Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng và Huyết Tinh Thạch Nhũ nữa.

Trần Quốc Công Dương Thiên là cao thủ Vô Thánh, tung hoành nửa đời người mới có được một miếng Huyết Tinh Thạch Nhũ nhỏ.

Nam Lâm Tự, bốn năm đời cao tăng, Đại Tông Sư cũng có ba bốn người nhưng chỉ có Cửu Dương Huyền Công không, vì không có Huyết Tinh Thạch Nhũ nên không thể tu luyện...

Dương Thạc có Huyết Tinh Thạch Nhũ, lại có Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, khó khăn lớn nhất đã được giải quyết, có thể nói là tích lũy đầy đủ rồi mới dùng dần, ngưng thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng một bước lên thẳng Vô Sư đỉnh phong cũng là bình thường.

Không thể nào mà khó khăn lắm mới tìm được Cửu Dương Huyền Công và Huyết Tinh Thạch Nhũ, còn phải khổ tu tám mươi năm mà chỉ bước lên Vô Sư đỉnh phong được phải không?

Nếu như thế thì bộ công pháp này không thể coi là “huyền công” được!

Giờ điều Dương Thạc quan tâm là lần đột phá này có được bí pháp thế nào. Tiến liền bốn tầng thứ mà bí pháp quá tồi thì đúng là lỗ không bù được lỗ.

Uỳnh uỳnh!

Dương Thạc đang nghĩ tới bí pháp thì Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Vương lao tới!

- Nguy rồi!

Lúc này Dương Thạc mới nhớ ra mình đang quyết đấu với Ân Giao Vương.

- Trả lại nhục thân cho ta!

Ân Giao Vương hét lên, Giao Vương Kim Thân uỳnh một tiếng đâm sầm vào nhục thân của hắn.

Thập Phương Cà Sa dù sao cũng là tuyệt thế bí bảo, vẫn nằm trên người Giao Vương Kim Thân theo hắn chui vào nhục thân Giao Vương Kim Thân.

- Diệt cho ta!

- Diệt! Diệt! Diệt!

Vừa vào bên trong nhục thân của mình thì Giao Vương Kim Thân lập tức nhìn thấy Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc, cũng chính là Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng!

Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng chỉ có thực lực Võ Sư đỉnh phong. Mà Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Vương, tuy bị tổn hại lớn, không thể coi là Đại Tông Sư nhưng cũng là Võ Tôn cao giới, đỉnh phong. So với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc cao hơn hẳn ba bốn tầng thứ.

Khoảng cách tuyệt đối của thực lực!

Trong tình huống này, Giao Vương Kim Thân cười hung hăng, cũng không nghĩ đuổi Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc ra nữa mà định dùng sức mạnh của bản thân giết Dương Thạc luôn.

- Kim thân tuy quá yếu nhưng mang trong đó không ít sức mạnh huyết khí. Huỷ nó đi chiếm sức mạnh của nó ít nhất có thể khiến Giao Vương Kim Thân của ta hồi phục về Đại Tông Sư sơ giới...

Uỳnh uỳnh!

Nghĩ vậy, Giao Vương Kim Thân hung hăng lao thẳng lên Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Khoảnh khắc này Dương Thạc cảm nhận được một luồng sức mạnh hùng hồn xông tới giống như cú giáng của một cây chùy khổng lồ.

Ầm!

Trước xung kích của sức mạnh tuyệt đối, Cửu Dương Chân Thân không thể chịu đựng nổi, bị đánh tan tành.

- Nguy rồi!

Dương Thạc giật thót mình.

Cửu Dương Chân Thân bị đánh tan tành, tiếp theo chỉ cần Giao Vương Kim Thân khẽ đâm nhẹ thì thần hồn ý niệm của mình cũng tiêu tan mất...

- Ủa?

Thế nhưng ngay sau đó xảy ra một việc khiến Dương Thạc vô cùng bất ngờ.

Cửu Dương Chân Thân bị đánh tan, sức mạnh chân khí chí dương không bị tiêu tan mà dường như có sinh mệnh, không ngừng nhu động rồi nhanh chóng ngưng tụ...chỉ trong nháy mắt đã lại tụ thành một cỗ Cửu Dương Chân Thân mới.

Đánh không tan!

Bất tử bất diệt!

Lúc này ngay chính Dương Thạc cũng trở mắt!

Cửu Dương Chân Thân bị đánh tan lại lập tức ngưng tụ?

Đây là đặc tính gì?

Dương Thạc gần như lập tức nghĩ tới đặc điểm của Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, huyết khí cường thịnh, bất tử bất diệt!

Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng chân chính là nhục thân ngưng tụ. Sau khi ngưng tụ thành công mỗi một tấc huyết nhục đều có sinh mệnh lực cực lớn, khí huyết cực thịnh đánh không tan. Giờ Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng này được ngưng tụ từ chân khí chí dương. Số chân khí này cũng giống như mang sinh mệnh lực, sau khi bị đánh tan có thể ngưng tụ lại, hình thành chân thân.

Chân thân như vậy tuyệt đối có thể tính là bất tử bất diệt.

Cửu Dương Chân Thân ngưng tụ lại, Dương Thạc cảm giác ngoài việc sức mạnh bị tiêu hao một chút thì gần như không có gì khác lúc này.

- Đây chính là bí pháp mà Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng mang lại sao? Bất tử bất diệt, đánh không tan. Bí pháp gần như bất tử này còn cường đại hơn tám mươi cái bí pháp bình thường.

Dương Thạc vô cùng hài lòng với đặc tính này của Cửu Dương Chân Thân.

- Hừm? Chưa chết?

Đánh tan Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, Ân Giao Vương đang định điều khiển Giao Vương Kim Thân chiếm lại nhục thể thì đột nhiên phát hiện Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc lại ngưng tụ.

- Chuyện gì vậy? Không thể nào! Không thể!

Ân Giao Vương đại kinh thất sắc.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Ân Giao Vương lại điều khiển Giao Vương Kim Thân hung hăng lao thẳng tới Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Mỗi lần lao tới Cửu Dương Chân Thân lập tức nổ tung, nhưng ngay sau đó lại ngưng tụ trở lại.

- Không thể nào, không thể nào...Lẽ nào đây là Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng? Người...người là Dương Thạc? Người đã tu luyện thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng?

Giao Vương Kim Thân kinh ngạc đến cực điểm.

Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, đánh không tan!

Đương nhiên, nếu Ân Giao Vương có sức mạnh tuyệt đối quyết đấu với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, tiêu hao hết năng lượng của Cửu Dương Chân Thân thì cũng có thể huỷ diệt được chân thân của Dương Thạc.

Nhưng Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Vương cũng bị tổn hao năng lượng lớn, còn định thôn phệ Cửu Dương Huyền Công để bổ sung.

- Dương Thạc, không ngờ lại là người! Trả nhục thân cho ta! Nếu không bản toạ sẽ liều với người, Giao Vương Kim Thân dù không còn nữa ta cũng sẽ khiến người tiêu hao tới chết!

Giao Vương Kim Thân gầm lên.

Uỳnh uỳnh!

Đúng lúc đó, trên hư không bên ngoài nhục thân Ân Giao Vương đột nhiên xuất hiện một cái lỗ đen lớn.

Vút!

Một thân ảnh màu kim to lớn chui ra từ lỗ đen, chính là Lôi Điều Vương.

Trên lưng hắn là năm siêu cấp cao thủ Vô Thánh của Thiên Âm Môn.

- Ân Giao Vương, quả nhiên người ở đây!

- Bên đó chính là nhục thân của Ân Giao Vương!

Năm cao thủ Thiên Âm Môn gần như cùng lúc nhìn thấy nhục thân của Ân Giao Vương.

Lúc này Ân Giao Vương đang quyết đấu với Dương Thạc để giành quyền khống chế nhục thân. Cổ nhục thân này đứng trên mặt biển như phát điên cứ không ngừng run lên.

- Ba vị trưởng lão, Minh Giao sư muội, Lôi Điều tiên bối, mọi người đừng phát động trận pháp vây khốn Ân Giao Vương nữa, cứ phát động công kích mạnh nhất giết chết hắn đi là được. Ngũ đại Vô Thánh Thiên Âm Môn chúng ta chẳng lẽ không giết nổi một Ân Giao Vương nhỏ bé sao?

Nhìn nhục thân của Ân Giao Vương, Tảo Nguyệt hét lớn.

- Được!

- Ra tay!

- Thiên Đại Thần Âm!

- Đại Thiên Âm Chưởng!

Mấy vị cao thủ Thiên Âm Môn cùng đáp lời, chiêu pháp công kích mạnh mẽ cùng phát động.

Công kích sóng âm mạnh mẽ oanh kích về phía nhục thân của Ân Giao Vương.

- Nguy rồi!

Một cảm giác nguy hiểm cực điểm dâng lên trong Ân Giao Vương.

Uỳnh uỳnh uỳnh...

Sóng âm lan toả, Giao Vương Kim Thân kêu lên răng rắc gần như vỡ tan.

Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc tuy bị sóng âm công kích nhưng gần như không ảnh hưởng gì. Bị sóng âm đánh tan rồi lại ngưng tụ...Chỉ cần không phải công kích chân khí thực chất thì gần như không tổn thương gì được Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

- Rút lui!

Không dám ở lại trong nhục thân mình nữa, Giao Vương Kim Thân nhanh chóng rút lui.

194. Chương 194: Ra Tay Đoạt Thập Phương Cà Sa

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 194: Ra tay đoạt Thập Phương Cà Sa

Ngũ đại cao thủ Võ Thánh của Thiên Âm Môn cùng tấn công thẳng về phía nhục thân Ân Giao Vương.

Đừng nói Giao Vương Kim Thân của Giao Vương Kim Thân đã hao tổn hơn một nửa, giờ chỉ còn thực lực chưa tới Đại Tông Sư, ngay cả khi Giao Vương Kim Thân ở trạng thái hoàn hảo nhất có lẽ cũng sẽ bị oanh kích tan tành. Dù sức mạnh không bị tổn hao nhưng không mất một hai tháng thì không thể ngưng tụ trở lại được.

Rút lui!

Giờ Ân Giao Vương không còn suy nghĩ nào khác ngoài điều khiển Giao Vương Kim Thân rút ra khỏi nhục thân!

- Đi!

Ngay sau đó Giao Vương Kim Thân định phá hư không tháo chạy.

Nhưng trước khi chạy phải thu nhục thân vào trong Thập Phương Cà Sa trước đã. Nếu không chỉ chạy có Giao Vương Kim Thân thì có khác gì không chạy?

Không có nhục thân thì Giao Vương Kim Thân cũng như cánh diều đứt dây mà thôi.

Muốn hồi phục về tầng thứ Võ Thánh là không thể.

Ân Giao Vương điều khiển Thập Phương Cà Sa định trù lấp nhục thân của mình.

- Ân Giao Vương, đừng quên Thập Phương Cà Sa này cũng là của ta!

Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc phát ra giọng quát lạnh lùng.

- Phá!

Dương Thạc điều khiển nhục thân Ấn Giao Vương phá vỡ không gian Thập Phương Cà Sa trở lại phía phía trên hải vực.

- Khốn kiếp!

Ấn Giao Vương hai mắt toé lửa.

Chỉ một khoảnh khắc đó Ấn Giao Vương đã mất đi cơ hội tháo chạy tốt nhất.

Rắc rắc!

Trên không trung bắn xuống một đạo lôi điện, nhằm Giao Vương Kim Thân của Ấn Giao Vương mà đánh tới.

Lôi Điện Vương ra tay!

Rắc rắc rắc...

Bị lôi điện đánh trúng, thần hồn ý niệm của Ấn Giao Vương suýt chút nữa bị đánh tan tành, Giao Vương Kim Thân phát ra những tiếng rắc rắc như muốn vỡ vụn.

- Huỷ diệt hần!

- Huỷ diệt hần!

Cùng lúc ấy, công kích sóng âm từ ngũ đại Võ Thánh của Thiên Âm Môn cũng đánh tới.

Ngũ đại cao thủ Võ Thánh Thiên Âm Môn liên thủ, dù là Dương Thiên cũng khó lòng ứng phó, huống hồ là Giao Vương Kim Thân chưa tới Đại Tông Sư. Lần này không có nhục thân bảo hộ, khả năng phòng ngự của Giao Vương Kim Thân lại kém, công kích sóng âm của ngũ đại cao thủ Thiên Âm Môn đánh tới, Giao Vương Kim Thân không chịu nổi, bùng một tiếng vỡ vụn, biến thành vô số viên tinh thể lấp lánh.

- Thiên Âm Môn, nếu hôm nay thần hồn của bản tọa không bị huỷ diệt, sau này ta chắc chắn sẽ tiêu diệt toàn bộ Thiên Âm Môn các ngươi!

Ấn Giao Vương gầm lên. truyện copy từ

- Cả ngươi nữa, Dương Thạc...

Ấn Giao Vương định nói thêm vài câu uy hiếp Dương Thạc nhưng thấy sắc mặt của Tẩy Nguyệt đang lại.

- Tính mạng của mình không giữ được mà còn dám lớn tiếng? Dựa vào Ấn Giao Vương ngươi mà đòi huỷ diệt Thiên Âm Môn?

Tẩy Nguyệt thét lên, một tay gảy đàn, ting một tiếng, một luồng sóng âm cực mạnh công kích thẳng tới Giao Vương Kim Thân của Ấn Giao Vương.

Uỳnh uỳnh uỳnh..

Mỗi mảnh tinh thể tạo thành Giao Vương Kim Thân đều bị sóng âm đánh vỡ vụn biến thành linh khí thiên địa bản nguyên...

Hoàn toàn biến mất!

- Á!!!!

Một tiếng kêu thảm thiết vọng ra từ thần hồn của Ấn Giao Vương.

Trước sự công kích mạnh mẽ của sóng âm, thần hồn ý niệm của Ấn Giao Vương không thể chịu đựng nổi, vỡ tan tành. Muốn ngưng tụ lại cũng không thể.

Rệt!

Trên không trung bắn xuống một đạo lôi điện đánh tiêu tan hoàn toàn chút tàn niệm cuối cùng của Ấn Giao Vương.

Ẩn Giao Vương đứng thứ chín trong Thập Đại Yêu Thánh, trước sự vây công của ngũ đại cao thủ Thiên Âm Môn và Lôi Điều Vương, đứng thứ sáu trong Thập Đại Yêu Thánh, kim thân đã nổ tung, thần hồn bị huỷ diệt, chết không thể chết hơn được nữa. Nhục thân còn lại duy nhất cũng bị Dương Thạc khống chế...

Chỉ còn lại Thập Phương Cà Sa, bay phát phơ trên không trung.

- Lần này vây giết Ẩn Giao Vương, một là để cứu Tô Quân Ninh, một lý do chính khác chính là lấy Thập Phương Cà Sa. Sau khi huỷ diệt thần hồn Ẩn Giao Vương, Tẩy Nguyệt lập tức bay tới trước Thập Phương Cà Sa, đưa tay định lấy Thập Phương Cà Sa.

Vèo!

Nhưng đúng lúc này thì bỗng thấy Thập Phương Cà Sa vèo một cái bay về phía nhục thân của Ẩn Giao Vương.

- Tẩy Nguyệt môn chủ, Ẩn Giao Vương vẫn chưa chết, Thập Phương Cà Sa vẫn chưa phải vật vô chủ, người định chiếm nó sao?

Hai mắt của nhục thân Ẩn Giao Vương mở ra bắn thần quang, rồi một giọng nói lạnh lùng vọng ra.

Thập Phương Cà Sa dưới sự điều khiển của nhục thân Ẩn Giao Vương biến thành một cái áo bào bọc quanh nhục thân Ẩn Giao Vương.

Nhục thân Ẩn Giao Vương đương nhiên vẫn do Dương Thạc khống chế.

Có thể nói Thập Phương Cà Sa đã rơi vào tay Dương Thạc rồi!

- Cái gì? Ẩn Giao Vương, người chưa chết?

Thấy “Ẩn Giao Vương” lên tiếng nói, Tẩy Nguyệt đẩy vể kinh ngạc.

- Ẩn Giao Vương, người chỉ là Võ Thánh sơ giới, còn chưa biết bí pháp phân hồn hoá niệm, thần hồn không thể chia thành hai, vừa rồi rõ ràng đã bị ta đánh tan tành, sao trong nhục thể người lại vẫn còn ý niệm được?

- Khốn kiếp! Ba bị trưởng lão, Minh Giao sư muội, Lôi Điều tiên bối, hãy ra tay tiêu diệt nhục thân Ẩn Giao Vương!

Tẩy Nguyệt hô lớn.

Uỳnh! Uỳnh!

Ngũ đại cao thủ Thiên Âm Môn và Lôi Điều Vương không dám chậm trễ, lập tức phát công kích mạnh nhất đánh lên nhục thân Ẩn Giao Vương.

Uỳnh!

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bên trong bị chấn động đến mức tiêu tan.

Nhưng ngay sau đó đã nhanh chóng ngưng tụ lại.

Công kích của ngũ đại Võ Thánh Thiên Âm Môn thuần túy là công kích sóng âm chứ không phải công kích chân khí thực chất. Công kích sóng âm có tác dụng với mọi thứ, đặc biệt là thần hồn, kim thân, gần như có thể đánh tan tành trong nháy mắt. Nhưng với Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng bất tử bất diệt của Dương Thạc thì gần như chẳng ích gì.

Đánh tan rồi sẽ ngưng tụ trở lại.

- Chút công kích này còn chưa đủ thương được ta đâu. Đợi khi ta nghiên cứu hết cách sử dụng Thập Phương Cà Sa, vạch hư không tháo chạy xem các người truy kích ta thế nào!

Dương Thạc mới có được Thập Phương Cà Sa nên không biết cách dùng, còn phải nghiên cứu thêm.

- Công kích sóng âm vô hiệu sao? Lôi Điều tiền bối, chúng ta xông tới đánh tan tành nhục thân của hắn đi là được.

Tây Nguyệt chau mày, trầm giọng nói.

- Được!

Lôi Điều Vương cũng biết hôm nay không giết được “Ẩn Giao Vương” thì sau này Thiên Âm Môn sẽ không được yên ổn.

Hai cánh đập mạnh, Lôi Điều Vương nhanh chóng tới phía trên nhục thân Ẩn Giao Vương.

Móng vuốt sắc lẹm đưa ra tóm chặt lấy nhục thân Ẩn Giao Vương, dùng lực bóp chặt định bóp nát nhục thân của hắn.

Dù gì nhục thân Ẩn Giao Vương cũng là voth, tuy Lôi Điều Vương xếp thứ sáu trong Thập Đại Yêu Thánh nhưng chủ yếu là nhờ vào các bí pháp như Thiên Nhân Thông, Thượng Thiên. Còn thực lực bản thân hắn cũng chỉ là Võ Thánh sơ giới. Muốn bóp nát nhục thân Ẩn Giao Vương dường như là không thể.

Rắc rắc rắc!

Nhưng dù thế, trước sức mạnh của Lôi Điều Vương, nhục thân của Ẩn Giao Vương cũng phát ra những tiếng răng rắc của xương cốt.

Thất khiếu đều chảy máu.

- Đại Thiên Âm Chưởng!

- Đại Thiên Âm Chưởng!

Các Võ Thánh của Thiên Âm Môn cùng ra tay, liên tiếp mấy chưởng liền oanh kích lên nhục thân Ẩn Giao Vương.

Nhục thân của Ẩn Giao Vương tuy cường đại nhưng cứ đứng yên không đánh trả như vậy, mặc ấy Võ Thánh giày vò, xương cốt, huyết mạch cũng đứt gãy cả. Đến nội tạng cũng vỡ tan, máu tươi cùng mảnh vỡ nội tạng chảy ra từ miệng mũi.

Đương nhiên, Võ Thánh là Võ Thánh, dù bị giày vò như vậy, sinh cơ gần như đoạn tuyệt thì cũng chưa thể chết ngay được.

Đến tầng thứ này, dù thần hồn bị huỷ diệt thì nhục thân vẫn có thể tồn tại trăm năm không rữa, chỉ là sinh cơ dần tiêu tán mà thôi. Trừ phi bị đánh thành đám thịt bầy nhầy, nếu không sẽ không mất hết sinh cơ ngay...

- Đứng!

Lúc này Tô Quân Ninh đang ở trên không cách đó không xa.

Tô Quân Ninh nhìn trận chiến giữa Dương Thạc điều khiển nhục thân đánh với Ẩn Giao Vương mà dờ dẩn cả người.

Giờ ngũ đại cao thủ Thiên Âm Môn vây công nhục thân Ẩn Giao Vương, Tô Quân Ninh lập tức nhớ tới trong nhục thân không phải thần hồn ý niệm của Ẩn Giao Vương mà là Thuần Dương Kim Thân của hắn!

Huỷ diệt Giao Vương Kim Thân cũng chính là huỷ diệt kim thân của Dương Thạc, thần hồn ý niệm của hắn cũng sẽ như vậy.

Chính vì thế Tô Quân Ninh mới hét lên muốn sư phụ dừng tay lại.

- Hửm? Quân Ninh, chuyện gì vậy? Con muốn bảo vệ Ẩn Giao Vương sao?

- Bị bắt mấy ngày nay, Ẩn Giao Vương đã làm gì con?

Nghe Tô Quân Ninh hét lên, Tẩy Nguyệt và Minh Giao sắc mặt đại biến, không tấn công nhục thân Ân Giao Vương nữa mà ánh mắt sắc lẹm chiếu lên người tan, quát!

Tô Quân Ninh sững người, nhưng rồi lập tức hiểu ý của sư phụ, sư bá.

Mặt đỏ lên, Tô Quân Ninh vội giải thích:

- Sư phụ, sư bá, trong nhục thân Ân Giao Vương là Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc, hắn đã chiếm nhục thân quyết đấu với Ân Giao Vương... Nếu không thì đồ nhi đã bị Giao Vương Kim Thân giết chết rồi.

- Cái gì?

Mấy người Tẩy Nguyệt sững sờ.

- Bên trong nhục thân Ân Giao Vương là Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc?

- Bọn ta công kích liên tiếp như vậy, dù kim thân của hắn có mạnh thế nào thì e cũng bị đánh tan tành, hồn bay phách tán rồi.

Tẩy Nguyệt hốt hoảng.

Dù gì Dương Thạc cũng rất quan trọng đối với Tiểu Hoạch, giết hắn tâm cảnh Tiểu Hoạch sẽ bị ảnh hưởng, tu luyện sau này...

- Hửm? Hiểu rồi!

Khi mấy người Tẩy Nguyệt đang lo lắng thì từ trong nhục thân Ân Giao Vương phát ra giọng nói của Dương Thạc.

- Thập Phương Cà Sa...thì ra là vậy, thì ra là vậy. Tuy ta không khống chế được thập đại phương vị nhưng ít nhất cũng khống chế được hai phương “trời, đất”. Chỉ cần trên không trung là có thể rạch tan hư không tháo chạy đi nghìn dặm.

- Tẩy Nguyệt môn chủ, chư vị tiền bối, văn bối không chơi với các vị nữa, cáo từ!

Nói xong, nhục thân của Ân Giao Vương gầm một tiếng, móng vuốt vạch lên không trung rồi chui vào trong đó biến mất...!

195. Chương 195: Tiêu Cạn Khí Huyết Của Nó

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 195: Tiêu cạn khí huyết của nó

Vạch hư không, trốn rồi?

Khi Dương Thạc điều khiển nhục thân Vô Thánh của Ân Giao Vương sử dụng bí pháp trong Thập Phương Cà Sa, vạch hư không trốn mất, nắm cao thủ Thiên Âm Môn và Lôi Điều Vương, Tô Quân Ninh đều trở mắt nhìn sững sờ.

Phù...

Một lúc lâu sau Lôi Điều Vương thở ra một hơi dài.

- Ngộ tính của Dương Thạc cũng không tồi, thời gian ngắn như vậy mà đã lĩnh ngộ được cách sử dụng Thập Phương Cà Sa để trốn mất...Giờ cho dù truy kích hắn thì không được gì...

Lôi Điều Vương khẽ thở dài.

Tẩy Nguyệt khẽ nhú mày.

- Đáng tiếc, trong trận chiến Nam Lâm Tự, Dương Mặc vốn có cơ hội có được Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng, không ngờ lại bị tên Dương Thạc này làm loạn đại cục. Lần này Quân Ninh truy kích Dương Thạc bị Ẩn Giao Vương bắt, chúng ta cũng muốn nhất cử lưỡng tiện, giết Ẩn Giao Vương và lấy Thập Phương Cà Sa, đồng thời cũng bắt Dương Thạc, ép hỏi ra Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng...Nhưng không thể ngờ sự việc sau đó lại tạo điều kiện cho hắn...

Sắc mặt Tẩy Nguyệt ít nhiều cũng có chút khó coi.

- Nguyệt Nhi, ngươi hà tất phải cố chấp như vậy?

Lôi Điều Vương nói.

- Lần này giết được Ẩn Giao Vương đã là may mắn của chúng ta rồi. Nếu không có tiểu hữu Dương Thạc giúp đỡ thì chúng ta chưa chắc đã giết được Ẩn Giao Vương. Nếu lần này hắn không chết thì mấy trăm năm sau e là Thiên Âm Môn sẽ có rắc rối lớn. Hắn có thể khiến thánh địa võ đạo Kim Phật Tự chó gà không yên thì cũng có thể khiến chúng ta đau đầu...Lần này giết được hắn cũng là giải quyết được phiền phức lớn...Đối với chúng ta mà nói thì đây cũng là kết quả rất tốt rồi, còn những thứ khác thì không cần phải cưỡng cầu.

Lôi Điều Vương nói.

- Lôi Điều tiên bối dạy phải!

Tẩy Nguyệt nghe Lôi Điều Vương nói thì cung kính gật đầu.

Mối quan hệ giữa Lôi Điều Vương và môn chủ đời trước của Thiên Âm Môn, cũng chính là sư phụ của Tẩy Nguyệt, trong Thiên Âm Môn không ai là không biết.

Lôi Điều Vương cũng coi Tẩy Nguyệt như văn bối trong sư môn.

- Còn về Dương Thạc, hắn có được Thập Phương Cà Sa cũng là tạo hoá của hắn.

Lôi Điều Vương khuyên giải Tẩy Nguyệt xong thì nói.

- Nếu Trần Quốc Công muốn có Thập Phương Cà Sa hay Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng thì đòi hắn là được, chúng ta quản nhiều làm gì? Dù gì đó cũng là chuyện trong nhà Trần Quốc Công. Dương Thạc thoát được lần này có lẽ cũng gặp nguy hiểm. Mấy hôm trước ta đã dùng Thiên Nhân Thông nhìn khắp thiên hạ, được biết Kim Lâm Tự đã có cao thủ tiềm nhập vào Đại Châu. Võ cử Đại Châu, trước Thiên Võ Môn, Dương Thạc đã giết chết cao thủ của Kim Phật Tự là Gia La Minh. Tuy Kim Phật Tự là thánh địa Phật môn nhưng ngoài mấy vị đại sư Phật học và mấy người Hiền Tông, Mật Tông thì đều là những kẻ có thù tất báo. Lần này họ vào Đại Châu có lẽ để đối phó với Dương Thạc, báo thù cho Gia La Minh. Tương lai tiểu tử kia thế nào thì phải xem tạo hoá của hắn.

Lôi Điều Vương nói xong, khẽ vỗ đôi cánh, vù vù mấy tiếng bay lên mấy trăm trượng.

- Trở về Thiên Âm Môn vậy! Ta là Lôi Điều Vương, cẩn thận cũng có thể đi qua nơi này. Trở về Thiên Âm Môn đã rồi tính.

Lôi Điều Vương chở ngũ đại cao thủ Thiên Âm Môn và Tô Quân Ninh nhanh chóng bay về Thiên Âm Môn.

Trước khi đi, Tô Quân Ninh còn quay lại nhìn về nơi Dương Thạc biến mất.

- Tiểu tử này lại có được Thập Phương Cà Sa, đây đúng là cơ ngộ rất lớn...Biết sớm thì trong không gian Thập Phương Cà Sa mình đã giẫm chết hắn rồi!

Tô Quân Ninh hậm hực nghĩ.

—

- Hửm? Ai nhớ mình thế?

Trong hư không, Dương Thạc điều khiển nhục thân của Ẩn Giao Vương phi hành, bỗng nhiên lại muốn hắt hơi một cái.

Giờ Dương Thạc đã có Thập Phương Cà Sa, khả năng cảm giác thấy nguy hiểm tăng mạnh, muốn hắt hơi là Dương Thạc lập tức biết ngay có người đang nhắc tới mình.

- Là Dương Mặc hay là Tẩy Nguyệt, môn chủ Thiên Âm Môn? Hay là...cao thủ của Kim Phật Tự? Mình giết Gia La Minh đến nay cũng hơn ba tháng rồi, chắc là Kim Phật Tự sẽ không coi như không có gì chứ? Dương Mặc, Thiên Âm Môn, Kim Phật Tự, ba thế lực đều hận mình. Giờ mình có cảm giác cả thiên hạ này là kẻ địch, không có chỗ nào dung thân rồi...

Dương Thạc thầm cười nhạt.

Cả thiên hạ đều là địch?

Không có chỗ dung thân?

Thế thì sao? Mình vốn là một kẻ phế vật trong phủ Trấn Quốc Công, vốn không có dung thân rồi.

Chỗ đứng là phải dựa vào sức mạnh của bản thân chiến đấu mà dần có được.

Kẻ nào đối địch là mình đánh kẻ đó. Cuối cùng thiên hạ rộng lớn thế này, nơi nào cũng là chốn dung thân của mình!

- Bay trong hư không rất lâu rồi, cũng nên ra thôi.

Dương Thạc cảm giác mình đang ở trong một không gian vô cùng hắc ám, không có giới hạn, chỉ như con ruồi không đầu cứ thế lao bừa về phía trước.

Hư không phía trước sẽ là tới nơi nào, Dương Thạc cũng không rõ nữa.

Vì hắn mới chỉ lĩnh ngộ được một chút về Thập Phương Cà Sa, chỉ mới biết lên trời, xuống đất.

Bốn phương vị đông tây nam bắc hắn vẫn chưa nắm bắt được. Không nắm được phương vị thì cũng chỉ có thể lao bừa như ruồi mất đầu, không thể đến được nơi muốn đến.

Vốn dĩ Lôi Điều Vương chỉ biến bí pháp lên trời, nhưng hắn có Thiên Nhân Thông, cách hàng nghìn dặm, muốn tìm ai cũng được. Cũng chính vì thế hắn mới tìm được vị trí của Lôi Điều Vương trong thời gian ngắn.

Dương Thạc không có Thiên Nhân Thông nên chỉ đành trôi theo tự nhiên vậy.

- Rạch hư không phía trước ra vậy.

Dương Thạc cũng muốn trong hư không lâu một chút, tuy nhiên, dù hắn còn chịu được nhưng nhục thân của Ấn Giao Vương thì không chịu nổi nữa. Bị mấy người Tẩy Nguyệt giày vò, gân cốt nhục thân đã gãy lìa hết cả, nội tạng cũng nát nát, máu không ngừng chảy ra từ thất khiếu, mũi miệng không ngừng chảy ra vụn nội tạng. Cứ thế này thêm hai khắc nữa thì nhục thân này sẽ không còn sinh cơ nữa.

Không dám ở lại lâu thêm, Dương Thạc dùng sừng của nhục thân Ấn Giao Vương rạch hư không chui ra.

Phù...

Trở về với thế giới, Dương Thạc thở phào một hơi.

Uỳnh uỳnh!

Thế nhưng ngay sau đó một trận sấm sét đột nhiên vang lên.

Cảm giác nguy hiểm đến cực điểm dâng lên trong Dương Thạc.

- Nguy, vào trung tâm bão sét rồi!

Sau khi nhìn rõ tình hình xung quanh, Dương Thạc hít vào một hơi sâu.

Phía dưới là Đông Hải mênh mông, phía trên là tầng tầng lớp lớp, chốc chốc lại có mấy đạo sấm sét bắn xuống...Hoàn cảnh này có thể nói là nguy hiểm đến cực điểm.

Đừng nói cỗ nhục thân tàn tạ này, dù là cường giả Võ Thánh đỉnh phong, chui vào trung tâm bão sét này, e là cũng bị đánh tan thành từng mảnh trong nháy mắt.

Xẹt!

Một đạo sấm sét khổng lồ đánh xuống.

Tuy không đánh trúng nhục thân Ấn Giao Vương nhưng uy thế của nó cũng khiến Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng của Dương Thạc bên trong bị đánh tan tành.

Cứ thế này thì chỉ cần một tia sét nhục thân của Ấn Giao Vương sẽ tan thành mây khói. Không có nhục thân Ấn Giao Vương bảo vệ thì dù Dương Thạc có Cửu Dương Chân Thân bất tử bất diệt nhưng sẽ chịu đựng được mấy lần sét đánh?

Chỉ cần dăm ba lần bị đánh trúng thì sức mạnh của Cửu Dương Chân Thân sẽ cạn kiệt, dù có ngưng tụ lại nhưng không có năng lượng thì cũng không thể ngưng tụ nổi.

- Trốn trong không gian Thập Phương Cà Sa!

Dương Thạc không chút chậm trễ điều khiển nhục thân Ấn Giao Vương rạch hư không chui vào không gian Thập Phương Cà Sa. Vào đến bên trong, tiếng sấm, tiếng gió bên tai hoàn toàn biến mất...

Phù...

Lúc này Dương Thạc thở phào một hơi, cảm giác nguy hiểm cực độ cũng biến mất.

- Dù gì Thập Phương Cà Sa cũng là chí bảo của Phật môn, đến bão sét cũng chống đỡ được.

- Trong không gian này coi như tạm thời được an toàn rồi. Thôi vậy, đợi bão tan rồi ra khỏi đây, nghĩ cách luyện hoá bảo vật này, nắm bắt được phương vị rồi về Đại Châu đã sau đó tính tiếp.

Dù sao thì Dương Thạc cũng không phải Ấn Giao Vương, ở trên biển trong lòng không có cảm giác chắc chắn an toàn.

Nếu trở về được Đại Châu ngay thì Dương Thạc vẫn muốn về ngay.

Uỳnh uỳnh!

Bên ngoài không gian Thập Phương Cà Sa vẫn thỉnh thoảng truyền tới âm thanh sấm sét đánh trúng Thập Phương Cà Sa.

Tám cà sa này giống như chiếc thảm bay không ai điều khiển, cứ bay dập dờn trong bão sét, không biết bay đến nơi nào...

Tạm thời Dương Thạc cũng không quan tâm đến điều này, hắn điều khiển nhục thân Ấn Giao Vương đến chỗ dòng sông có nhục thân của hắn trước.

Vừa đến dòng sông thì nhục thân Ấn Giao Vương lão đảo, mồm há ra, vô số mảnh nổi tảng to cỡ nắm đấm cùng với huyết dịch đỏ lôm chẩy ra.

Trong khoảnh khắc Dương Thạc cảm nhận thấy sức mạnh khí huyết trong nhục thân Ấn Giao Vương giảm đến hơn ba phần.

- Không chịu nổi nữa rồi!

Nhục thân tốt thế này nhưng cuối cùng cũng hỏng, ít nhiều Dương Thạc cũng thấy đáng tiếc. Nếu nó hoàn chỉnh, dùng để chiến đấu, ở một mức nào đó Dương Thạc thậm chí có thể có chiến đấu lực ở tầng thứ Vô Thánh.

- Không thể chuyện gì cũng theo ý muốn. Mình đã có Thập Phương Cà Sa, nhục thân của Ấn Giao Vương không có được thì thôi vậy...

Dương Thạc nghĩ bụng.

- Hình như trong pháp môn tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân có một loại bí pháp rút tinh huyết nhục thân cho vào kim thân để tăng cường sức mạnh kim thân. Khi sư tôn chiến đấu với Tô Quân Ninh cũng

dùng bí pháp này. Nhục thân Ấn Giao Vương đã chết, sao không tận dụng nó, rút tinh huyết của nó để tôi luyện cho Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng của mình.

Dương Thạc bồng ngẫm.

196. Chương 196: Võ Tôn Chân Thân, Vũ Khí Mạnh Nhất

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ấn Hồ

Chương 196: Võ Tôn chân thân, vũ khí mạnh nhất

Trong pháp môn Đại Nhật Như Lai Kim Thân vốn đã có bí pháp rút tinh huyết để tôi luyện kim thân.

Trong trận chiến với Tô Quân Ninh hồi đó, thực lực của Dũng Tín đại sư vốn còn cách Võ Tôn rất xa, Đại Nhật Như Lai Kim Thân cũng còn xa mới đạt được cảnh giới đại thành.

Nhưng để chặn Đại Thiên Âm Chưởng của Tô Quân Ninh, đại sư vẫn cố rút tinh huyết trong cơ thể, ngưng tụ thành Đại Nhật Như Lai Kim Thân, đồng thời cho kim thân xuất khiếu đâm thẳng vào Đại Thiên Âm Chưởng. Nhưng đáng tiếc kim thân của Dũng Tín đại sư đã vỡ tan tành, khí huyết tiêu tan, rốt cuộc vẫn viên tịch...

Dương Thạc đã được truyền thừa công pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân, đương nhiên cũng thi triển được bí pháp này. Bí pháp rút tinh huyết tăng cường kim thân cũng chỉ sử dụng khi liều mạng vào thời khắc quan trọng, trước đó đương nhiên Dương Thạc chưa từng dùng tới.

Giờ Cửu Dương Chân Thân của hắn đã chui vào nhục thân của Ấn Giao Vương. Nhục thân Ấn Giao Vương đã không còn sinh cơ nữa, khí huyết không ngừng chảy đi, cứ để thế thì cũng lãng phí, chi bằng rút ra để tôi luyện Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng.

- Giờ rút thôi!

Dương Thạc cũng không chần chừ, lập tức thực hiện.

Trước đó đã thương Lý Vi Nghĩa, giết Lý Trung, Dương Liệt, hắn có lần nào chần chừ chứ?

Lúc trước Ấn Giao Vương định bóp chết Tô Quân Ninh, Dương Thạc có thể không chút do dự cho kim thân xuất khiếu chiếm cứ nhục thân Ấn Giao Vương quyết đấu. Giờ Ấn Giao Vương chết rồi, muốn rút tinh huyết của hắn cũng chẳng phải lo lắng gì.

Cửu Dương Chân Thân đệ nhất ở trong nhục thân Ấn Giao Vương tâm niệm khẽ động, vận chuyển Đại Nhật Như Lai Kim Thân, bắt đầu điên cuồng rút tinh huyết trong cơ thể Ấn Giao Vương.

- Cảm giác này...thật dễ chịu...

Vừa bắt đầu Dương Thạc đã cảm thấy ngay một lượng lớn tinh khí không ngừng chảy vào Cửu Dương Chân Thân của mình. Hắn cảm giác như toàn thân trên dưới Cửu Dương Chân Thân thoải mái khó tả, không kìm được mà rên rỉ mấy tiếng.

Cảm giác đó thế nào? Thoải mái?

Phiêu phiêu như sắp thành tiên?

Thành tiên, có được sức mạnh cường đại, đại não vốn không tỉnh táo sẽ lập tức tỉnh táo, vốn không nghe thấy, không nhìn thấy, không làm được thì sẽ lập tức được ngay. Đó chính là thoải mái! Chính là sướng khoái! Giờ Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc có được lượng lớn sức mạnh khí huyết, năng lượng không ngừng được tăng cường, đó chính là một thứ cảm giác sướng khoái!

- Lạc đà chết cũng to hơn ngựa, nhục thân Ấn Giao Vương dù có bị tàn phá hơn nữa, bị nghiền nát thành đồng bầy nhầy thì sức mạnh khí huyết trong nó cũng hơn hẳn cường giả bình thường. Ít nhất thì cũng là Đại Tông Sư.

Không ngừng hấp thụ sức mạnh khí huyết, Dương Thạc cảm giác được sức mạnh Cửu Dương Chân Thân của mình đang không ngừng được tăng cường.

Rắc rắc...

Đồng thời nhục thân của Ấn Giao Vương cũng không ngừng ro rút, khô héo đi.

Một lúc sau biến thành một cái xác khô, không còn chút sức mạnh khí huyết nào nữa.

Dương Thạc đoán rằng chỉ cần Thái Dương Chân Hoả thiêu một chút là nhục thân Ấn Giao Vương tan thành tro bụi.

- Sức mạnh lớn thật!

Cửu Dương Chân Thân chui ra khỏi cái xác khô Ấn Giao Vương rồi biến lớn dần, cao đến hơn mười trượng, sức mạnh khí huyết hùng hậu bọc quanh Cửu Dương Chân Thân.

- Cửu Dương Chân Thân giờ ít nhất cũng là Đại Tông Sư sơ giới.

Cảm nhận sức mạnh trong Cửu Dương Chân Thân, Dương Thạc nghĩ bụng.

Nhưng ngay sau đó sức mạnh trong Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc lại nhanh chóng dần tiêu biến...

Bí pháp Đại Nhật Như Lai Kim Thân rút tinh huyết dung nhập vào Cửu Dương Chân Thân cũng không phải vĩnh cửu. Khoảng một khắc sau thì năng lượng sẽ dần biến mất. Cuối cùng năng lượng tinh huyết còn lại được một phần mười cũng là không tồi rồi.

- Không phải sức mạnh của mình, không cần phải luyện tiếc.

Dương Thạc cũng không tham số năng lượng Đại Tông Sư đấy. Phần lớn năng lượng đã biến mất trong hư không chỉ sau một khắc.

Nhưng vẫn còn một phần rất nhỏ đã chui vào hơn một vạn sáu nghìn huyết khiếu trong Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Không phải khí huyết tắc nghẽn ở huyết khiếu như Đại Chuyển Sinh Thuật của Gia La Minh, mà là dung nhập vào trong huyết khiếu tăng cường sức mạnh cho huyết khiếu.

Chỗ năng lượng dung nhập vào huyết khiếu Cửu Dương Chân Thân mới là lượng sức mạnh mà Dương Thạc thật sự có được và có thể khống chế.

Sau khi dung nhập lượng khí huyết đó, huyết khiếu Cửu Dương Huyền Công lập tức bắt đầu đập thành thịch như những quả tim nhỏ vậy.

Đây chính là biểu hiện khi khí huyết vượng thịnh!

Khí huyết vượng thịnh đến một mức độ nào đó, cắt một mẫu thịt đi, chỗ đó sẽ tự nhu động vào lành lại.

Giống như tim của loài rắn khi mọc ra rồi, trong một khoảng thời gian vẫn đập.

Ngoài ra, khi khí huyết vượng thịnh thì cơ thể sẽ có độ dung hợp cực lớn.

Ví dụ như khi trên người bị một vết thương, khí huyết nếu đủ vượng, đạt đến trình độ như La Tư Phật, hai bên vết thương sẽ nhu động và liền vết thương, không chảy máu nữa, sau một thời gian vết thương sẽ tự lành.

Hay như chín nhờ có khí huyết nhiều mà Bạch Hổ và Hoả La Mã có thể dung hợp với nhau, sinh ra một loài thú mới trong bụng Hoả La Mã, Hoả La Phiên Sơn Thú!

Khí huyết đủ vượng thì mọi thứ đều có thể!

Giờ hấp thụ một lượng lớn khí huyết, tuy sức mạnh bản thân Cửu Dương Chân Thân không tăng lên nhưng hơn một vạn sáu nghìn huyết khiếu trên Cửu Dương Chân Thân đều đập thành thịch, khí huyết vô cùng vượng thịnh!

Đột nhiên, hơn một vạn sáu nghìn huyết khiêu của Cửu Dương Chân Thân dường như có lực hút, chia thành từng cặp xích lại gần nhau.

Trở thành hơn tám nghìn huyết khiêu!

Sau đó Dương Thạc kinh ngạc phát hiện ra rằng, mỗi hai huyết khiêu đó lại dung hợp vào nhau, dường như hai huyết khiêu muốn dung hợp làm một vậy.

- Hai huyết khiêu dung hợp? Đây là...sắp bước lên tầng thứ Vô Tôn?

Dương Thạc lập tức nghĩ.

Sau khi ngưng thành, Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng là Vô Sư đỉnh phong, sau khi củng cố là Vô Tôn, sau đó vẫn có thể tu luyện dần dần rồi đến Vô Tôn đỉnh phong. Sau thì không thể tu luyện thêm nữa.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vừa được ngưng thành dường như là thuộc tầng thứ Vô Sư đỉnh phong. Toàn bộ hơn một vạn sáu nghìn huyết khiêu đều thông suốt.

Giờ hấp thụ lượng lớn khí huyết từ nhục thân Ấn Giao Vương, số huyết khiêu này dung hợp hai cái một, trở thành hơn tám nghìn huyết khiêu. Một khi dung hợp thành công thì Cửu Dương Chân Thân của hắn sẽ bước vào tầng thứ Vô Tôn.

- Thế này...

Dương Thạc kinh ngạc.

Mấy khắc trước trong cơ thể hắn vẫn là Thuần Dương Kim Thân thuộc tầng thứ Vô Tôn, khi có Xá Lợi trợ giúp miễn cưỡng là Vô Tôn. Sau đó ngưng thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, đã thông hơn một vạn sáu nghìn huyết khiêu, trở thành Vô Sư đỉnh phong. Giờ còn chưa qua một giờ đã lại đột phá, huyết khiêu dung hợp, hoàn toàn bước lên tầng thứ Vô Tôn.

Tốc độ này đúng là biến thái!

- Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng vốn là chân thân Vô Tôn. Chỉ khi bước lên tầng thứ Vô Tôn thì mới được tính là Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng thật sự.

Dương huyết dung hợp, Cửu Dương Chân Thân từ Vô Sư đỉnh phong bước lên Vô Tôn, ngoài kinh ngạc ra Dương Thạc còn vô cùng sung sướng.

Trước đó, nhờ có Xá Lợi, Thuần Dương Kim Thân cũng từng đạt lên tầng thứ Vô Tôn, dựa vào nó Dương Thạc đã giết được Lý Vi Nghĩa, cao thủ võ đạo tầng thứ Vô Tôn. Giờ Cửu Dương Chân Thân cường hãn hơn Thuần Dương Kim Thân, cộng với đặc tính bất tử bất diệt, dù là khả năng sinh tồn hay chiến đấu đều thêm phần bư hãn.

Ít nhất, nếu lại đối mặt với Lý Vi Nghĩa, với quân sĩ nam tinh, Cửu Dương Chân Thân sẽ không sợ cung tiễn của quân sĩ nam tinh nữa.

Cung tiễn sẽ không bắn tan được Cửu Dương Chân Thân!

Trong trường hợp này, một khi Cửu Dương Chân Thân bước lên tầng thứ Vô Tôn, sẽ mạnh hơn Thuần Dương Kim Thân không chỉ một bậc.

Đối mặt với cao thủ võ đạo có thể không cần sợ gì cả!

- Cửu Dương Chân Thân này khi trở thành Vô Tôn sẽ là vũ khí bí mật lớn của mình!

Dương Thạc nghĩ bụng.

Trước đó vũ khí bí mật của hắn là Thuần Dương Kim Thân, Thái Dương Chân Hỏa. Nhưng đáng tiếc trận đấu ở Ngọc Mạt Lâu đã lộ hết cả rồi.

Dương Thạc không thể ngờ lần này bị Ấn Giao Vương bắt đi lại là trong họa có phúc, ngưng thành Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, lại bước lên tầng thứ Vô Tôn. Đây sẽ là món vũ khí bí mật của hắn.

Dù sao thì chưa ai thấy Cửu Dương Chân Thân của hắn cả.

Ngay cả Tô Quân Ninh cũng chỉ biết kim thân của Dương Thạc chiếm nhục thể Ẩn Giao Vương, cũng không biết đến uy thế, đặc tính của Cửu Dương Chân Thân.

Cửu Dương Chân Thân khi thể hiện đặc tính bất tử bất diệt là ở trong nhục thể của Ẩn Giao Vương.

Tô Quân Ninh và Tẩy Nguyệt mấy cao thủ Thiên Âm Môn cũng không biết đặc tính này. Thậm chí họ còn không biết cái “kim thân” kia có đẳng cấp gì. Tuy nhiên khi tấn công nhục thể Ẩn Giao Vương nhưng không ảnh hưởng đến kim thân Dương Thạc, họ nghĩ chắc do nhục thể Ẩn Giao Vương bảo vệ mà thôi.

Trong ấn tượng của họ, kim thân của Dương Thạc vẫn là Vô Tôn, kèm theo Thái Dương Chân Hỏa thì nhiều nhất cũng chỉ có thêm một đặc tính nào đó, chứ không thể đạt tới tầng thứ Vô Tôn.

Sau này trong những trận chiến ác liệt, vào khoảnh khắc quan trọng, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc sẽ có tác dụng bất ngờ...

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Dương Thạc đang suy nghĩ thì huyết khiếu trên Cửu Dương Chân Thân bắt đầu dung hợp.

Uỳnh uỳnh mấy tiếng, hơn một vạn sáu nghìn huyết khiếu dung hợp thành hơn tám nghìn huyết khiếu.

Phù!

Đồng thời khi huyết khiếu dung hợp, trên Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, Thái Dương Chân Hỏa bỗng chốc cháy mãnh liệt hơn hẳn.

Sức mạnh đại tăng.

Hoàn toàn bước lên tầng thứ Vô Tôn!

197. Chương 197: Bí Bảo Của Ẩn Giao Vương

Vô Tận Thần Công

Chương 197: Bí bảo của Ẩn Giao Vương

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Rắc rắc!

Cả Cửu Dương Chân Thân phát ra từng trận âm thanh giòn tan.

Chính là vừa rồi khi dương khiếu dung hợp bước lên tầng thứ Vô Tôn, Dương Thạc cảm nhận rõ ràng rằng Cửu Dương Chân Thân đã có thay đổi vượt bậc.

Không chỉ đơn giản là năng lượng được nâng lên vài phần.

Hắn phát hiện Cửu Dương Chân Thân không phải được cấu thành từ một tầng chân khí mà do hàng nghìn hàng vạn mảnh vật thể như kim cương cấu thành.

Cửu Dương Chân Thân giống như Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương chỉ cấu thành từ một tầng chân khí, hình thành về bên ngoài của chân thân mà thôi

Còn Cửu Dương Chân Thân được tạo nên từ tinh thể thì không chỉ cấu thành ngoại hình chân thân cho Dương Thạc mà bên trong cũng có khung xương từ những tinh thể kia. Thậm chí trên khung xương còn có máu thịt. Những tinh thể kia không đơn giản chỉ tạo nên bề ngoài mà cấu thành cả một người thật sự.

- Đây chính là...sự ảo diệu của chân thân?

Cảm giác được tình huống này, Dương Thạc chấn kinh.

Chân thân...kim thân...

Trước đó linh ngộ của Dương Thạc về hai từ này không sâu sắc lắm, cho rằng chúng cũng gần như nhau, chỉ là cách nói khác nhau mà thôi.

Giờ hẳn nhận ra mình đã sai!

Dù là Thuần Dương Kim Thân hay Đại Nhật Như Lai Kim Thân, đều chỉ là cái vỏ được tạo nên từ chân khí chứ không thể coi là cơ thể thật sự. Còn Cửu Dương Chân Thân hiện nay thì được cấu thành từ vô số tinh thể nhỏ, tạo nên xương cốt, thông qua đó sinh ra máu thịt, nội tạng, kinh mạch...hình thành một cơ thể hoàn chỉnh. Đây mới thực sự là “chân thân”

Đương nhiên, Cửu Dương Chân Thân Vô Tôn hiện giờ vẫn chỉ là cái vỏ rất đơn giản, bộ xương, nội tạng, kinh mạch bên trong đều chưa được sinh ra.

Nhưng Dương Thạc dự đoán, khi thực lực của hắn được nâng dần lên, tầng thứ Cửu Dương Chân Thân được nâng cao, chân thân sẽ ngày càng tinh thâm.

- Nếu luyện thành được chín trùng của Cửu Dương Huyền Công, có lẽ Cửu Dương Chân Thân mới đạt đến đỉnh cao, giống hệt với cơ thể con người thật sự, thậm chí còn hoàn hảo hơn cơ thể con người.

Dương Thạc nghĩ bụng.

- Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Vương dường như cũng chỉ có cái vỏ, không có xương thịt.

Dương Thạc lại nhớ tới Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Vương.

Khi cỗ kim thân đó bị đánh tan tành, Dương Thạc cảm nhận được rõ ràng đó chỉ là cái vỏ, bên trong không hề có xương thịt gì.

- Chẳng trách mà Tô Quân Ninh nói Giao Vương Kim Thân của Ân Giao Vương không hoàn chỉnh...

Dương Thạc đại khái cũng hiểu ra.

Ân Giao Vương của Ân Giao Vương thoát thai từ Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng, đệ nhất trùng là cơ sở của bộ công pháp này, không có đệ nhất trùng mà đã tu luyện đệ tam trùng, dù Ân Giao Vương có miễn cưỡng ngưng tụ được Giao Vương Kim Thân, hơn nữa Giao Vương Kim Thân cũng được cấu thành từ tinh thể, nhưng không thể hình thành xương cốt, máu thịt khiến Giao Vương Kim Thân chỉ là “kim thân” chứ không phải “chân thân”.

- Chẳng trách mà Ân Giao Vương vẫn luôn muốn có Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng để hoàn thiện kim thân. Hắn bắt được mình, chỉ thiếu chút nữa là có được Cửu Dương Huyền Công đệ nhất trùng rồi...Đáng tiếc vì mình mà hắn chết.

Dương Thạc thở dài một tiếng nghĩ.

- Nói chung là Ân Giao Vương đã chết rồi.

- Trong không gian Thập Phương Cà Sa, mình là chủ nhân tuyệt đối! Vẫn chưa kiểm tra không gian này kỹ một lượt. Giờ đi xem sao.

Nghĩ thế, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc liền chui vào nhục thân của mình đang ngồi dưới dòng sông nhỏ kia.

- Ủm...

Cửu Dương Chân Thân vừa chui vào, nhục thân Dương Thạc run lên, khê rên vài tiếng.

Sắc mặt cũng hơi tái đi.

- Cửu Dương Huyền Công dù sao cũng là chân thân Vô Tôn, nhục thân của mình chỉ là lk đỉnh phong, hơn kém nhau hẳn một tầng Vô Sư. Nhục thân của mình không thể chịu nổi chân thân Vô Tôn. Xem ra sau này phải luyện thêm sức mạnh nhục thân, đả thông âm khiêu toàn thân, cố gắng nâng cao sức mạnh, không thể để lạc hậu quá nhiều.

Dương Thạc nghĩ bụng.

Dù có Cửu Dương Chân Thân thuộc tầng thứ Vô Tôn, nhưng nhục thân vẫn là sự tồn tại chính của Dương Thạc.

Ít nhất thì Cửu Dương Chân Thân hiện nay chỉ là cái vỏ kim thân, cùng lắm là bên trong có thêm một chút xương cốt. Cửu Dương Chân Thân bị vỡ còn có cách ngưng tụ lại, còn nhục thân mà mất thì khó lòng tạo lại cái khác được.

Có lẽ chỉ khi tu thành toàn bộ Cửu Dương Huyền Công thì mới dễ dàng tạo được một cỗ nhục thân...

Tu thành toàn bộ Cửu Dương Huyền Công là chuyện xa vời đến thế nào chứ?

Lắc lắc đầu, Dương Thạc không nghĩ tới những điều đó nữa, nhục thân đứng dậy khỏi dòng sông, chuẩn bị đi khám phá không gian trong Thập Phương Cà Sa.

- Ấn Giao Vương đã hoàn toàn chết đi, thần hồn, nhục thân đều đã tan tành, Thập Phương Cà Sa cũng thành vật vô chủ rồi. Nghe nói bảo vật loại này cũng là nhỏ máu nhận chủ.

Trong máu có mang thông tin sức mạnh, thậm chí một phần thần hồn cũng tồn tại trong máu.

Vì thế cái gọi là “nhỏ máu nhận chủ”, Dương Thạc cảm thấy là chính xác, có thể thực hiện.

Nghĩ thế, Dương Thạc dứt khoát lấy ra con dao găm vẫn mang theo bên người khế cửa ngón tay, khi máu chảy ra thì hấn ấn ngón tay xuống đất.

Uỳnh! Uỳnh!

Rồi Dương Thạc cảm nhận thấy không gian trong Thập Phương Cà Sa bắt đầu hấp thụ máu của hấn.

Cả không gian bắt đầu rung chuyển dữ dội.

Dương Thạc có thể cảm nhận rõ ràng cùng lúc với máu thấm xuống đất, không gian Thập Phương Cà Sa liên kết chặt chẽ với hấn, cả không gian dường như biến thành một phần của thân thể hấn, đã mang dấu ấn của chính hấn.

- Đây là... Thập Phương Cà Sa nhận chủ thành công rồi?

Vừa nghĩ Dương Thạc vừa nhắm mắt lại.

Trong đầu hấn hiện ra toàn bộ hình ảnh của không gian trong Thập Phương Cà Sa.

Không gian này có chu vi đến năm trăm dặm, chủ thể là một dãy sơn mạch nhỏ. Nơi Dương Thạc đang đứng là trong một sơn cốc ở trung tâm của dãy sơn mạch đó.

Giữa sơn cốc chảy qua một dòng sông nhỏ, chính là con sông nhục thân Ấn Giao Vương xuất hiện. Nước trong sông này có khí tức khá âm lạnh mà cổ quái.

Nước sông chảy xuống từ rìa phía tây của không gian rồi chảy vào rìa phía đông, ra khỏi không gian này cũng biến mất.

- Không gian thật huyền diệu!

- Nếu chỉ là một không gian bình thường cũng chẳng có gì. Nhưng chỉ từ con sông kia cũng thấy, trong không gian này còn nối liền với một số không gian để dẫn nước sông từ đó vào, đồng thời nước sông cũng chảy tới không gian khác...

Đây đều là những điều Dương Thạc hiện nay chưa thể khám phá.

Hấn cũng không quản nhiều những điều đó, tiếp tục khám phá không gian Thập Phương Cà Sa này.

Trong không gian này, đúng như Dương Thạc đoán, trong sơn cốc còn có không ít các loài thú nhỏ, nhưng không có dị thú dữ. Những loài mạnh chỉ là một con mãnh hổ Luyện Thể bình thường.

- Bao lâu nay Ấn Giao Vương đã đánh lên vô số cao thủ, chắc hẳn có được không ít bảo vật. Không biết hấn để chúng ở đâu.

Dương Thạc tiếp tục tìm kiếm.

- Ủa? Trên sườn núi này có một cái sơn động nhỏ, hình như có cất thứ gì...

Thập Phương Cà Sa đã nhận chủ, Dương Thạc chỉ cần động tâm niệm là cả không gian hiển hiện trong đầu, chỗ nào có sơn động bí mật, bên trong có cất thứ gì đều có thể nhìn thấy. Dương Thạc rất nhanh đã tìm được sơn động cất bảo vật của Ấn Giao Vương.

Cách chỗ hắc đang đứng khoảng hơn trăm dặm, cũng không xa lắm.

- Qua đó xem sao.

Nghĩ vậy, Dương Thạc chạy thẳng tới sơn cốc.

Chỉ một lát sau hắc đã tới dưới chân núi, ngẩng lên nhìn thì thấy sơn động kia ở trên cao khoảng hơn hai trăm trượng.

- Trèo lên thì quá phiền phức, dùng Cửu Dương Chân Thân lên xem vậy.

Dương Thạc cho Cửu Dương Chân Thân xuất khiếu, chỉ một lát đã tới trước sơn động.

Dương Thạc đã kiểm tra rồi, trong sơn động không có nguy hiểm.

Vút!

Không do dự nữa, Cửu Dương Chân Thân lập tức bay vào trong.

- Bảo vật đúng là có không ít!

Vào bên trong, Dương Thạc lập tức nhìn thấy dưới mặt đất đầy bảo vật như vũ khí, áo giáp các loại. Trong đó có rất nhiều món toả ra sát khí tanh nồng. Rõ ràng đó đều không phải vật thường, kém cũng là thần binh lợi khí như con dao găm của Dương Thạc.

Nhưng hắc đã có Huyền Ứng Đoạn Trảo, cũng không thấy hứng thú lắm với những món vũ khí này.

- Đáng tiếc ở đây không có linh dược, linh quả... Dù đã từng có thì chắc cũng bị Ấn Giao Vương ăn hết lâu rồi.

Dương Thạc lắc đầu tiếc nuối.

Tiến về phía trước, khi gần đi hết sơn động, trước mặt Dương Thạc xuất hiện một cuộn da thú.

Ầm!

Vừa nhìn thấy nó, Dương Thạc lập tức cảm nhận được một luồng áp lực dồi dào. Nó gần giống với áp lực toả ra từ nhục thân của Ấn Giao Vương. Đương nhiên, với Cửu Dương Chân Thân hiện nay thì uy lực này chỉ là chuyện nhỏ, không thể tổn thương được gì.

Cầm lấy cuộn da thú mở ra, Dương Thạc nhìn thấy trên đó viết đầy những thứ chữ mà hắc không hiểu, hình như là chữ của Nê La Quốc.

- Đây là da trên lưng Bạch Viên Vương!

Sắc mặt Dương Thạc trở nên ngưng trọng.

198. Chương 198: Thần Công Bí Điển, Thần Cấp Khải Giáp

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ấn Hồ

Chương 198: Thần công bí điển, thần cấp khải giáp

- Đây chính là...mảnh da sau lưng Bạch Viên Vương?

Gần như ngay khi cầm trong tay cuộn da thú này Dương Thạc lập tức nghĩ ngay tới điều đó.

Từ cuộn da thú này toả ra thứ uy lực của Võ Thánh, rõ ràng là một phần của võ giả hoặc dị thú thuộc tầng thứ Võ Thánh. Thiên hạ lớn thế này, tuy dị thú Võ Thánh có không ít nhưng nổi tiếng thì cũng chỉ có Thập Đại Yêu Thánh. Trong đó, ba mươi năm trước Bạch Viên Võ Thánh bị Thiên Canh Thập Tam Sát giết, để lại thi thể trên lưng có kinh văn của Nê La Quốc. Thi thể này cuối cùng bị Ân Giao Vương cướp đi.

Giờ trong không gian Thập Phương Cà Sa tìm được một miếng da trên đó có chữ của Nê La Quốc, không phải da lưng của Bạch Viên Vương thì còn là gì?

Cầm trong tay tấm da thú này, Dương Thạc không khỏi kích động.

Da lưng của Bạch Viên Vương?

Trên này có ghi chép về pháp môn ngưng luyện Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng, Xá Lợi Chân Thân!

Vốn dĩ Dương Thạc còn sợ sau khi Ân Giao Vương ghi nhớ Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng xong sẽ huỷ tấm da của Bạch Viên Vương đi.

Nếu thật sự như thế thì khi giết Ân Giao Vương, Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng sẽ thất truyền mãi mãi...

Cũng may là không như vậy!

- Trong không gian Thập Phương Cà Sa này, Ân Giao Vương chính là kẻ thống trị, trừ phi hắn chết đi, nếu không thì tất cả những thứ để trong Thập Phương Cà Sa này đều tuyệt đối an toàn. Cũng chính vì thế hắn mới cắt da Bạch Viên Vương ở đây.

Dương Thạc nghĩ bụng.

Tấm da Bạch Viên Vương đặt trong này thì chỉ cần Ân Giao Vương còn sống thì không ai có thể đoạt đi được.

Nếu Ân Giao Vương chết, có bị lấy đi hay không cũng chẳng còn ý nghĩa gì với hắn nữa...

- Đáng tiếc, Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng viết bằng tiếng Nê La Quốc, mình không đọc được, phải tìm người dịch ra...

Dương Thạc chẳng biết một chữ nào viết trên tấm da. Thỉnh thoảng cũng có chữ tương tự như của Đại Châu, nhưng cũng chỉ là giống hình, còn ý nghĩa thì có thể khác một trời một vực, Dương Thạc cũng không dám đoán bừa.

- Ủa?

Mở được một nửa thì bên trong rơi ra hai cuộn sách nhỏ.

Dương Thạc vội cầm hai cuộn sách kia lên xem.

- Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng? Huyền Thuỷ Ngưng Thân Quyết?

Dương Thạc lập tức nhìn thấy bên ngoài lớp bọc có viết chữ Đại Châu.

Trong đó một cuốn là bí tịch Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng.

- Nghe nói Ân Giao Vương là dị thú trong Bát Xuyên Nguyên Bạch Long Hà, cũng là “nhân sĩ Đại Châu” rồi. Hắn cũng chỉ hiểu chữ Đại Châu chứ không hiểu chữ Nê La Quốc. Hắn là sau khi có được tấm da Bạch Viên Vương này hắn cũng tìm người dịch rồi viết lại bằng chữ Đại Châu.

Dương Thạc nghĩ bụng rồi mở bí tịch Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng ra xem.

Quả nhiên phần đầu đúng như lão tăng Thiên Canh Thập Tam Sát nói, ghi chép về số lượng Xá Lợi cần để ngưng luyện Xá Lợi Chân Thân, 56 viên tam sắc, 18 viên ngũ sắc và 3 viên thất sắc.

Phần sau chính là pháp môn ngưng luyện cụ thể.

- Xá Lợi Chân Thân này là chân thân Vô Thánh? Ngưng thành Xá Lợi Chân Thân, trong chân thân sẽ có huyết quản, kinh mạch, lục phủ ngũ tạng. Nhưng Xá Lợi Chân Thân phải tu luyện trên cơ sở Cửu Dương Huyền Công đệ nhất, nhị trùng mới có thể ngưng thành Xá Lợi Chân Thân thật sự...

Dương Thạc đọc hết bộ công pháp này một lượt cũng hiểu đại khái.

Cửu Dương Chân Thân đệ tam trùng, phải tu luyện trên cơ sở đệ nhất, nhị trùng.

Cửu Dương Chân Thân đệ nhất trùng, những tinh thể cấu thành chân thân sẽ ngưng thành xương cốt, máu thịt.

Cửu Dương Chân Thân đệ nhị trùng, những tinh thể kia có thể ngưng tụ thành máu thịt, gân, da...

Đến Cửu Dương Chân Thân đệ tam trùng mới có huyết quản, mạch máu, ngưng thành lục phủ ngũ tạng.

...

Từng bước cuối cùng ngưng thành một cỗ “chân thân” hoàn hảo.

Cũng chính vì thế, tu luyện Cửu Dương Huyền Công phải tuân theo trình tự, từ đệ nhất trùng rồi đệ nhị trùng, cứ thế tiến dần.

Ẩn Giao Vương có được bí tịch đệ tam trùng liền miễn cưỡng ngưng thành kim thân. Nhưng vì không có đệ nhất, nhị trùng nên không có xương cốt, máu thịt, sao có thể có được huyết quản, nội tạng?

Vì thế Giao Vương Kim Thân của hắn chỉ là cái vỏ kim thân mà thôi.

- Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng, mình vẫn chưa tu luyện được, cứ cất đi đã.

Dương Thạc đặt bộ công pháp này xuống.

Chưa nói đến việc Cửu Dương Chân Thân đệ nhất, nhị trùng chưa ngưng luyện xong, dù có rồi nhưng không có đủ Xá Lợi thì cũng không thể ngưng luyện Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng.

Trước đó hắn có được một số viên Xá Lợi từ Nam Lâm Tự, nhưng khi đoạt nhục thân Ẩn Giao Vương hắn đã dùng mất một ít. Số Xá Lợi này đã cạn hết tinh nguyên, chỉ còn là viên đá vô dụng. Giờ trong tay Dương Thạc chỉ còn khoảng mười viên Xá Lợi tam sắc, hai viên ngũ sắc và một viên thất sắc.

Còn thiếu rất nhiều!

Ít nhất thì cũng phải gom đủ lượng Xá Lợi đã rồi mới nghĩ đến việc tu luyện bộ công pháp này.

Buông Cửu Dương Huyền Công đệ tam trùng xuống, Dương Thạc cầm cuốn sách kia lên.

- Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết?

Nhìn tên của nó đã thấy không liên quan gì đến Cửu Dương Huyền Công, không biết tại sao lại để cùng nhau?

Đọc một lúc thì Dương Thạc phát hiện bộ công pháp này là một bộ pháp môn luyện thể hấp thụ huyền âm khí, tôi luyện nhục thân.

- Lúc trước nhục thân Ẩn Giao Vương nằm dưới sông hấp thụ âm khí, hẳn là hắn tu luyện bộ Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết này rồi.

Dương Thạc nghĩ.

- Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết, mức độ phù hợp nhục thân, mười điểm! Mức độ phù hợp chân thân, không điểm?

Chỉ đọc vài trang, trong đầu Dương Thạc lập tức xuất hiện độ phù hợp của bộ công pháp này.

- Độ phù hợp nhục thân và chân thân?

Dương Thạc khựng người.

Mức độ phù hợp lại chia thành với nhục thân và chân thân sao?

Với nhục thân độ phù hợp là mười nhưng với chân thân lại là không...Trước kia độ phù hợp của công pháp đều không phân nhục thân với chân thân, sao lần này lại vậy?

Lẽ nào...vì hần đã tu luyện được Cửu Dương Chân Thân, âm dương khiếu tách ra?

Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết là công pháp hấp thụ huyền âm khí, nhục thân Dương Thạc toàn bộ đều là âm khiếu, đương nhiên độ phù hợp sẽ cao. Còn chân thân lại toàn dương khiếu, đương nhiên độ phù hợp sẽ cực thấp.

Đem theo sự nghi hoặc, Dương Thạc thầm nhắm các công pháp Thông Khiếu, Thuần Dương Đồng Công.

- Thông Khiếu, độ phù hợp nhục thân, bảy điểm; phù hợp chân thân, bảy điểm!
- Thuần Dương Đồng Công, phù hợp nhục thân, không; phù hợp chân thân, mười!

Khi hiện ra trong đầu những con số này, Dương Thạc ngoài kinh ngạc ra cũng hiểu ra.

- Mười bốn điểm phù hợp của Thông Khiếu vốn là điểm tổng của cả nhục thân và chân thân. Còn công pháp loại Thuần Dương Đồng Công thì độ phù hợp với chân thân là mười, với nhục thân là không.

Dương Thạc nhận ra, trong số công pháp hần luyện, tuy có loại độ phù hợp tới mười ba mười bốn điểm, nhưng nếu chỉ tính riêng nhục thân hoặc chân thân thì cao nhất là mười hai điểm.

Giống như Thuần Dương Đồng Công, độ phù hợp chân thân là mười, sau đó dung hợp Lục Dương Huyền Ứng Kinh, đạt tới mười ba điểm. Thực tế là chỉ dung hợp ba điểm phù hợp nhục thân trong Huyền Ứng Kinh mà thôi.

- Giờ nhục thân, chân thân của mình tách ra, chân thân có Cửu Dương Huyền Công có thể tu luyện, nhưng nhục thân thì không có công pháp gì mạnh rồi... Bộ Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết này có thể cho nhục thân tu luyện.

Dương Thạc nghĩ bụng.

Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết là công pháp Ấn Giao Vương tu luyện. Dù gì hần cũng là cường giả Võ Thánh, công pháp hần tu luyện phần lớn đều là thần công bí điển.

Có lẽ có khoảng cách cực lớn với Vị Diện, nhưng út nhất thì cũng không thua kém Vân Hoang Đạp Lãng Quyết bao nhiêu.

- Không biết bao trên biển bao giờ kết thúc. Thời gian này mình cứ ở trong không gian này tu luyện Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết là được.

Dương Thạc quyết định.

Hần ngồi dưới dòng sông, hấp thụ huyền âm khí trong nước sông, tu luyện Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết.

Cửu Dương Chân Thân đạt đến Võ Tôn sơ cấp, nhục thân cũng bắt buộc phải được nâng lên. Dù sao thì nhục thân mới là căn bản của Dương Thạc.

- Ngoài ra sẽ có một bộ khải giáp bảo vệ nhục thân.

Dương Thạc nghĩ, Cửu Dương Chân Thân của mình càng mạnh thì nhục thân càng được bảo vệ.

Kẻ địch không thể đánh thắng được nhưng rất có thể lấy nhục thân của hần là điểm đột phá, huỷ nhục thân của hần. Đến lúc đó Cửu Dương Chân Thân không có chỗ dung thân, chắc chắn sẽ chết...

Trước đó Dương Thạc không muốn mặc khải giáp, nhưng giờ không thể không nghĩ cách để có một bộ.

- Trong sơn động hình như cũng có không ít giải giáp.

Dương Thạc điều khiển Cửu Dương Huyền Công tiếp tục kiểm tra trang bị dạng khải giáp trong sơn động.

Những bộ trọng giáp nặng nề loại bỏ.

Loại giáp mềm nhẹ cũng có thể dùng, mặc vào bên ngoài mặc trường bào sẽ không quá nổi bật.

- Ủa bộ này cũng khá được...

Tìm một lúc, Dương Thạc tìm thấy một bộ khải giáp toà thân. Thậm chí nó có cả giày, mũ.

Nói là giáp toàn thân nhưng thực tế chỉ có cánh tay, đầu gối, lườn, đầu gối, ngực, tim là có một lớp khải giáp mỏng. Còn những chỗ khác đều là bộ giáp mềm làm từ da động vật. Dương nhiên da động vật cũng rất cứng cáp, có thể phòng hộ khá tốt!

Giống như cái mũ, thực tế chỉ là một cái vòng tròn kim loại chẳng có gì nổi bật, bảo vệ trán.

Ngoài ra còn có giáp mềm bảo vệ phần cổ họng.

Mặc bộ khải giáp này vào không quá quai dị mà còn thêm cho Dương Thạc một chút anh khí.

Reť!

Huyền Ứng Đoạn Trảo rạch một đường lên bộ giáp nhưng chỉ để lại một dấu ấn mờ mờ.

- Tam cấp thần binh trở xuống không phá được phòng ngự của nó? Giá trị của bộ giáp này ít nhất cũng hàng trăm vạn vàng. So ra, bộ Bểng Bách Giáp của Gia La Minh căn bản chỉ là rác rưởi. Không biết chủ nhân trước của nó là ai. Hẳn là ít nhất cũng phải là cường giả Đại Tông Sư. Chắc là bị Ẩn Giao Vương đánh lên rồi cướp về đây.

Dương Thạc nghĩ bụng.

- Về vũ khí mình đã có Huyền Ứng Đoạn Trảo, cũng không cần cái khác nữa. Ừm...gọi nó là Huyền Ứng Giáp được rồi, đi cùng với Huyền Ứng Đoạn Trảo thành một bộ.

Tên cũ của bộ khải giáp này Dương Thạc không biết.

Hắn liền lấy cho nó một cái tên dễ nhớ, hô ứng với Huyền Ứng Đoạn Trảo, vậy thì gọi là Huyền Ứng Giáp.

- Khải giáp, công pháp đều đã có. Giờ thì phải tu luyện!

Đem theo một số thứ, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bay khỏi sơn động về hướng nhục thân

199. Chương 199: Bắt Thị Nữ Của Dương Thạc!

Vô Tận Thần Công

Chương 199: Bắt thị nữ của Dương Thạc!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Xuân đi thu lại đến, thời gian trôi đi như thoi đưa.

Trận chiến Nam Lâm Tự diễn ra vào đầu hạ, nay đã ba bốn tháng qua rồi, chớp mắt đã vào giữa thu.

Kinh thành Đại Châu vô cùng yên tĩnh.

Sau khi Ngọc Mạt Lâu bị huỷ, trong kinh thành Đại Châu lại có một vài chốn phong nhã khác nổi lên. Tuy không thể sánh bằng thiên hạ đệ nhất lâu Ngọc Mạt Lâu hồi xưa nhưng cũng không kém là mấy. Đạt quan quý nhân, văn nhân hiệp khách trong kinh thành vẫn có nơi để phong lưu...

Ngoài kinh thành ba mươi dặm, trong phủ Trấn Quốc Công cũng vô cùng an tĩnh.

Tuy trong trận chiến Ngọc Mạt Lâu, Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ và Tô Thanh Như đã trở mặt với nhau, nhưng hoàng thất Đại Châu dù gì vẫn không có chứng cứ về việc Trấn Quốc Công mưu phản, vì thế phủ Trấn Quốc Công vẫn đứng vững.

Đương nhiên Trần Quốc Công Dương Thiên đã không còn trong phủ từ lâu rồi, Dương Mặc cũng ở phương nam, câu kết với tổng binh tam quân nam tỉnh là Lạc Bằng, gần như nắm hết quân quyền của nam tỉnh. Trong phủ Trần Quốc Công giờ cũng chỉ còn Dương Hy bị mất tay. Cho dù Phụ Chính Vương xuất binh bao vây phủ Trần Quốc Công cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Giờ vẫn chưa phải thời cơ tốt nhất.

Dù là Dương Thiên hay hoàng thất Đại Châu thì đều không chắc chắn sẽ chiến thắng đối phương. Cả hai bên đều đang tập trung sức mạnh.

Vì thế trong kinh thành tạm thời vẫn yên bình, tuy rằng đó chỉ là sự yên bình trước phong ba...

Tại vùng ven Yên Sơn, hơn ba mươi dặm về phía bắc Đại Châu.

Hây! Hây! Hây!

Một trận tiếng hô vọng lại từ phía xa.

Mười mấy con tuần mã từ bên ngoài Yên Sơn chạy vào trong núi. Tốc độ của những con tuần mã này tuy không thể bằng được Hoả La Phiên Sơn Thú, nhưng cũng không quá chậm, chỉ chớp mắt đã vượt qua một đỉnh núi nhỏ.

Trên ngựa phần lớn là những người khoảng ba mươi tuổi, sắc mặt hơi đen, khá gầy, hốc mắt hõm cả xuống. Tuy tổng thể nhìn không khác người Đại Châu là mấy nhưng nhìn kỹ sẽ thấy có vài điểm khác biệt rõ ràng.

Người Nê La Quốc!

Nếu có người biết nhiều về người Nê La Quốc ở đây thì họ chắc chắn sẽ nhận ra những người kia đều thuộc huyết thống Nê La Quốc.

Tất cả mười hai mươi ba người, khí huyết đều thu lại, trong mắt bao hàm tinh quang, đều là cường giả võ đạo thuộc tầng thứ Võ Sư.

Cường giả Võ Sư ở Đại Châu cũng là võ giả có địa vị khá cao rồi.

Ngay một số đại quan nhất phẩm đương triều Đại Châu, trong phủ nhiều nhất cũng chỉ có hơn chục môn khách thuộc tầng thứ Võ Sư. Dù là nhà hào môn công hầu thì môn khách Võ Sư trong phủ cũng không vượt quá trăm người.

Giờ mười hai mươi ba cường giả Võ Sư cùng vào Yên Sơn, đó là động tĩnh rất lớn!

Qua một ngọn núi nhỏ, kẻ dẫn đầu ghìm cương cho ngựa dừng lại.

Những người đằng sau cũng dừng theo.

Kẻ dẫn đầu lấy ra từ trong áo một cái la bàn, sau khi xác định phương hướng thì chỉ về hướng bắc hơi lệch đông một chút, hạ giọng nói:

- Chính là hướng đó, sâu trong Yên Sơn cách đây hai trăm dặm chính là nơi ẩn náu của hai tiểu nha đầu đó. Chúng ta đi bắt chúng rồi lập tức quay về.

Hây!

Nói rồi hấn thúc ngựa nhanh chóng chạy về hướng vừa chỉ.

Hây! Hây!

Những người phía sau cũng theo sát.

- Sự việc lần này do chính A Mục Đạt Vương đại sư dẫn dắt, tuyệt đối không được để có sai sót!

Vừa lao đi kẻ dẫn đầu vừa trầm giọng nói.

- Gia La Minh sư đệ đã bị tên Dương Thạc đó giết ở kinh thành Đại Châu. Việc này đã kinh động đến Phật sống A Lai của Mật Tông chúng ta. Bao năm nay Kim Phật Tự Mật Tông ta đều bị Hiền Tông áp chế, khó

khăn lăm mới có tuyệt đỉnh thiên tài như Gia La Minh sư đệ rời khỏi Hiển Tông đến Mật Tông ta. Phật sống A Lai luôn coi trọng đệ ấy, để tránh cao thủ Hiển Tông giết hại Gia La Minh sư đệ mà Phật sống A Lai thậm chí đã đưa đệ ấy đến kinh thành Đại Châu...

- Không ngờ Gia La Minh sư đệ lại chết trong tay Dương Thạc ở võ cử Đại Châu!

Hắn vừa nói ánh mắt vừa đầy hận ý.

Những Võ Sư Nê La Quốc này đều là cao thủ trong Kim Phật Tự của Nê La Quốc, nói chính xác thì là cao thủ Mật Tông Kim Phật Tự.

Hơn một trăm ba mươi năm trước, Kim Phật Tự Mật Tông Hoạt Phật và Đại Yên Triều Nho Môn Đại Tông Sư Vương Chấn giao đấu, cuối cùng bị Vương Chấn giết, truyền thừa Mật Tông mười mấy đời huy trong một ngày, từ đó Kim Phật Tự Mật Tông bắt đầu suy yếu.

Giờ Phật sống Mật Tông “A Lai” chỉ là Phật sống chuyển thế thứ hai, coi như Phật sống đời thứ ba mà thôi, tu vi cũng chỉ ở tầng thứ Vô Thánh sơ giới.

Trong Kim Phật Tự, Mật Tông bị Hiển Tông áp chế mạnh mẽ.

Cũng chính vì thế thiên tài như Gia La Minh từ Hiển Tông sang với Mật Tông, Phật sống A Lai rất coi trọng.

Để tránh việc cao thủ Hiển Tông hãm hại Gia La Minh, Phật sống A Lai đã đưa Gia Lai Minh đến Đại Châu. Ở kinh thành Đại Châu, tốt xấu gì Gia Lai Minh cũng là sứ giả ngoại quốc, Kim Phật Tự Hiển Tông cao thủ có ngông cuồng thế nào cũng không dám giết Gia La Minh ở kinh thành Đại Châu.

Nhưng đáng tiếc, người tính không bằng trời tính, Gia La Minh vẫn chết trong tay Dương Thạc.

- Lần này Phật sống A Lai phải A Mục Đạt Vương đại sư dẫn chúng ta tới để điều tra nguyên nhân cái chết của Gia La Minh sư đệ, báo thù cho đệ ấy! Trước đó A Mục Đạt Vương đại sư đã gặp Đại Châu An Võ Hầu Trình Ngọc, được biết sư đệ chính là bị giết bởi Dương Thạc!

- Tên Dương Thạc này tuy là tử đệ trong phủ Trấn Quốc Công nhưng quan hệ với phu nhân Trấn Quốc Công rất xấu, cũng có thủ oán lớn với con trưởng, con thứ của Trấn Quốc Công..Vì thế lần này chúng ta đến Đại Châu, dù giết Dương Thạc thì Trấn Quốc Công cũng sẽ không làm khó chúng ta!

Tên dẫn đầu kia nói, vẻ mặt đầy sát ý.

- Đáng tiếc giờ Dương Thạc không ở kinh thành Đại Châu! Nghe nói hai tháng trước hắn xuất hiện ở nam tỉnh, gần với Nam Lâm Tự ở Huyện Di Sơn, nhưng sau đó đã bị Ẩn Giao Vương bắt đi. Giờ hắn ở đâu không ai rõ. Ngay Đại Thiên Thị Thính Thuật của A Mục Đạt Vương đại sư cũng không thể biết được vị trí của hắn.

- Không tìm được Dương Thạc thì chúng ta đành khai đao với những người thân cận hắn vậy. Người thân cận với hắn một là Trấn Quốc Công Dương Thành, một là Hoả La Quốc công chúa Đại Lâm Nhi. Nhưng đáng tiếc hai người này một thì đi theo Đại Châu Phụ Chính Vương, một người thân phận cao quý, chúng ta đều không thể động vào được...

- Cũng may Dương Thạc còn có hai thị nữ theo sát mình, chính là hai nha đầu trốn trong Yên Sơn. Hôm qua A Mục Đạt Vương đại sư đã dùng Đại Thiên Thị Địa Thính Thuật tìm ra vị trí của chúng. Giờ chúng ta sẽ vào Yên Sơn bắt chúng về giao cho A Mục Đạt Vương đại sư xử trí!

Tên dẫn đầu nói.

Chúng đến kinh thành Đại Châu là để báo thù cho Gia La Minh, nhưng Dương Thạc lại không có ở kinh thành. Trong trường hợp này, chúng đành ra tay với những người thân cận với hắn. Ngoài Dương Thành và Đại Lâm Nhi ra cũng chỉ còn hai thị nữ Hồng Phỉ và Lục Thuý thôi.

Đại Thiên Thị Địa Thính Thuật của A Mục Đạt Vương đại sư cũng tương tự như Thiên Nhân Thần Thông của Lôi Điều Vương, đều là bí pháp có thể tìm được vị trí cụ thể của một người.

Lần này A Mục Đạt Vượng đại sư đã dùng bí pháp này để tìm Hồng Phỉ và Lục Thuý, bảo cao thủ Kim Phật Tự đến bắt họ.

- Hề hề, Ca Phổ La đại ca, giết gà đâu cần dao mổ trâu. Hai tiểu nha đầu Luyện Khí có cần mười mấy người chúng ta ra mặt không?

Tên cầm đầu vừa dứt lời thì một người dung mạo xấu xí, thúc ngựa tiến lên nói.

- Ta thấy hai nha đầu đó chỉ một mình ta là bắt được.

Kể đó cười hề hề, gương mặt đầy vẻ dâm tà.

- Hửm?

Ca Phổ La nhíu mày nhìn tên đang cười dê kia một cái, sắc mặt hẩn tối lại:

- Nê La, ta khuyên ngươi đừng có suy nghĩ khác, hai nha đầu này dùng để dụ rấn ra khỏi hang, là dụ Dương Thạc ra. Dù không dụ được Dương Thạc thì cũng phải đưa chúng về Kim Phật Tự giao cho Phật sống A Lai xử trí. Nếu không A Mục Đạt Vượng đại sư trách tội, e là người không dễ chịu gì đâu.

Ca Phổ La lạnh băng băng nói.

Nghe Ca Phổ La nhắc đến A Mục Đạt Vượng đại sư, Nê La lập tức ngậm mồm.

A Mục Đạt đại sư có tu vi Vô Tôn đỉnh phong, là một trong Tứ đại hộ pháp dưới trướng Phật sống A Lai, là cao thủ xếp hạng năm trong Mật Tông.

Lần này Phật sống A Lai phái A Mục Đạt Vượng đi, đủ để thấy hẩn coi trọng việc này thế nào. Những Vô Sư Kim Phật Tự như Ca Phổ La, Nê La làm việc cho A Mục Đạt Vượng đại sư chỉ có chút sai sót thôi e là cũng sẽ bị trách phạt vô cùng nghiêm khắc...

- Được rồi, không cần nói nhiều, xúc tinh thần lên cho ta! Nghe nói trong Yên Sơn còn có con Huyền Ứng là sủng thú của Dương Thạc, cũng đạt đến tầng thứ Vô Sư. Lần này, bắt hai tiểu nha đầu đó đơn giản nhưng không được sơ xuất đối với con Huyền Ứng kia.

Ca Phổ La trầm giọng nói.

Trong sơn động dưới chân một ngọn núi nhỏ ở sâu trong Yên Sơn ,hai người Hồng Phỉ, Lục Thuý đang ngồi khoanh chân tu luyện.

- Hơn ba tháng rồi vẫn chưa đột phá, hẩn là thiếu gia đã đột phá đến Luyện Khí cao giới, thậm chí là tầng thứ cao hơn rồi nhỉ? Chúng ta vẫn ở Luyện Khí trung giới, cứ thế này thiếu gia càng ngày càng mạnh, khoảng cách với chúng ta càng ngày càng lớn, chúng ta không thể giúp được thiếu gia nữa, sẽ thành đồ phế vật...

Ba tháng nay, dù Hồng Phỉ, Lục Thuý có nỗ lực thế nào cũng vẫn cách Luyện Khí cao giới một chút.

Thực tế là tốc độ tu luyện của họ cũng không chậm, chỉ là toàn bộ công pháp mà Dương Thạc tu luyện đều có độ phù hợp từ mười trở lên, nhiều lần gặp kỳ ngộ, nhiều lần trong hoạ lại gặp phúc, giờ Cửu Dương Chân Thân là Vô Tôn, nhục thân là Luyện Khí đỉnh phong, hẩn đã bỏ họ ở xa phía sau rồi.

Cứ thế này thì khoảng cách sẽ càng ngày càng lớn.

Hai người Hồng Phỉ, Lục Thuý sợ sẽ thật sự trở thành thị nữ bưng trà rót rượu cho Dương Thạc chứ không thể trợ giúp gì cho hẩn trong chiến đấu nữa...

- Nhất định phải nỗ lực hơn nữa!

Hai người họ nghĩ, đều nghiêng rằng không dám thả lỏng.

Đúng lúc đó ở cửa động vọng vào tiếng kêu của Hoả La Phiến Sơn Thú.

Lộp cộp, lộp cộp!

Rồi tiếng ngựa chạy gấp gấp truyền tới.

- Có người tới!

Hồng Phi, Lục Thuý lập tức mở mắt, nhìn nhau, vẻ mặt đều trở nên ngưng trọng.

Nếu Dương Thạc đến thì sẽ cười Huyết Phi chứ không phải cười ngựa. Hơn nữa tiếng ngựa ngoài kia rất dày, ít nhất cũng phải chục con.

Họ lập tức đoán ra lần này không phải Dương Thạc tới rồi...

200. Chương 200: Chết Rồi Sao?

Vô Tận Thần Công

Chương 200: Chết rồi sao?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lộc cộc, lộc cộc...

Tiếng ngựa ngày một tới gần.

Hơn chục cường giả Nê La Quốc thuộc tầng thứ Vô Sư cười tuấn mã, giống như trận cuồng phong, nháy mắt đã tới gần ngọn núi nhỏ kia.

- Vị trí của hai thị nữ của Dương Thạc mà A Mục Đạt Vượng đại sư tìm thấy chính là ở gần đây.

Thủ lĩnh nhóm cường giả Ca Phổ La tay cầm la bàn nói.

- Ủa, ở kia hình như có sơn động.

- Là Hoả La Phiên Sơn Thú, là dị thú toạ kỵ của Hoả La Quốc.

Bên cạnh Ca Phổ La, hai võ giả tinh mắt lập tức phát hiện ra dưới chân núi có một cái sơn động không lớn, và bên ngoài có buộc con dị thú tuấn mã cao lớn, trên người có vằn của bạch hổ.

Hoả La Phiên Sơn Thú!

- Quả nhiên là Hoả La Phiên Sơn Thú!

Vừa thấy con Hoả La Phiên Sơn Thú đó, Ca Phổ La lập tức sáng mắt lên.

- Từ lâu đã nghe tin đồn, tên Dương Thạc đó được Hoả La công chúa Đại Lâm Nhi tặng một con Hoả La Phiên Sơn Thú. Chính nhờ nó mà hắn mới thắng được Gia La Minh sư đệ, trở thành đệ nhất nhân trong võ cử Đại Châu...Giờ Hoả La Phiên Sơn Thú ở trước sơn động kia, chắc chắn hai thị nữ của hắn ở trong kia rồi!

Ca Phổ La lẩm bẩm.

Hoả La Phiên Sơn Thú, dù là ở Hoả La Quốc cũng là loài dị thú hiếm gặp. Phối trăm lần giữa bạch hổ và Hoả La Mã, dùng bí pháp truyền lượng lớn sức mạnh khí huyết vào bụng ngựa mẹ cũng chưa chắc có được một con Hoả La Phiên Sơn Thú.

Mà trong địa vực Đại Châu, Hoả La Phiên Sơn Thú cũng chỉ có một con, chính là con mà Đại Lâm Nhi tặng cho Dương Thạc.

- Chính là ở đây!

- Đi thôi!

- Xong tới bắt hai tiểu nha đầu đó!

Mười hai cường giả Võ Sư của Nê La Quốc cùng thúc ngựa nhanh chóng lao về phía sơn động.

- Hề hề, Ca Phổ La đại ca, hai tiểu nha đầu này cứ để mình ta vào bắt được rồi.

Phía sau, tên Nê La dâm tà cười hề hề rồi thúc mạnh bụng ngựa, con ngựa hí lên rồi chạy nhanh gấp đôi, dẫn đầu đoàn người tới trước sơn động.

Thấy Nê La xông tới, con Hoả La Phiên Sơn Thú kêu lên một tiếng, ánh mắt lộ hung quang, rồi nhảy chồm lên lao về phía Nê La.

Binh!

Một tiếng trầm đục vang lên, Nê La và cả con ngựa bị húc ngã lăn ra đất.

- Con Hoả La Phiên Sơn Thú hung hãn thật, không chỉ có thể làm toạ kỵ mà có thể coi như chó trông nhà. Đáng tiếc hôm nay ngươi gặp phải gia gia, ngoan ngoãn nằm xuống cho ta!

Nê La tuy bị ngã nhưng hấn gầy gò, thân hình linh hoạt đến cực điểm, lật người một cái nhảy được lên lưng Hoả La Phiên Sơn Thú, ghì chặt cổ nó. Con Hoả La Phiên Sơn Thú gầm lên liên hồi, căn bản không chịu nổi, ục ục một cái quỳ xuống.

- Bắt hai nha đầu kia trước đã, dù sao thì cũng tóm được Hoả La Phiên Sơn Thú đây rồi, không chạy nổi đâu.

Chốc lát đã áp đảo được Hoả La Phiên Sơn Thú, Nê La không lập tức hàng phục nó mà cười dâm dăng, nhảy khỏi lưng Hoả La Phiên Sơn Thú rồi chạy vào sơn động.

So với việc hàng phục Hoả La Phiên Sơn Thú, rõ ràng bắt Hồng Phi, Lục Thuý quan trọng hơn.

- Tiểu thị nữ của Trần Quốc Công hẳn là sẽ không tòi. Tuy không thể chơi một chút nhưng khi bắt động tay động chân một chút cũng được.

Vừa nghĩ, Nê La đã vào trong sơn động.

- Kẻ nào?!

Đúng lúc đó, một tiếng quát vọng ra từ trong sơn động.

Uỳnh uỳnh!

Ngay khi Nê La vào trong sơn động thì một thân ảnh màu đỏ lao ra, một quyền tung thẳng về phía ngực hắn.

- Đánh đá quá đấy!

Nê La không thể ngờ hắn vừa vào thì thị nữ của Dương Thạc đã lập tức động thủ.

Thân hình lui về sau tránh được quyền của Hồng Phi.

- Hề hề, tiểu mỹ nhân...

Tránh được một quyền, Nê La định tiến lên thì đột nhiên cảm nhận phía sau có tiếng xé gió, rõ ràng tiểu thị nữ còn lại đã trốn gần cửa động, khi Nê La bước vào, Hồng Phi hét lên đánh lạc hướng rồi Lục Thuý tấn mới ra tay đánh lên Nê La.

Nê La cũng coi như kẻ hám sắc, lúc này chỉ nhớ bắt Hồng Phi mà mất cảnh giác, đến khi Lục Thuý tấn công thì hắn muốn cũng không tránh nổi nữa.

Chỉ có thể nghiêng đầu tránh bị đánh trúng chỗ hiểm.

Binh!

Nắm đầm Lục Thuý rơi đúng sau tai Nê La.

U u u...

Nê La lập tức cảm giác đầu mình ong lên.

Dù hần là cao thủ Võ Sư, dù Lục Thuý chỉ là Luyện Khí trung giới, nhưng bị đánh lên một quyền trúng sau tai, đầu Nê La cũng lập tức bị chấn động.

- Muốn chết hả!

Đường như là phản ứng theo bản năng, Nê La quay người lại tung quyền về phía Lục Thuý.

Uỳnh uỳnh!

Một quyền mang phần nộ của cường giả Võ Sư tạo ra cả tiếng nổ.

Dù là cường giả Võ Sư đối mặt với một quyền này cũng phải ngưng thần đối phó. Lục Thuý chỉ là một nha đầu Luyện Khí trung giới, sao có thể chống đỡ nổi? Bình một tiếng, nắm đấm Nê La đánh trúng bụng Lục Thuý, sức mạnh cuồng bạo ngưng tụ chui vào cơ thể Lục Thuý.

Rắc rắc!

Xương cốt trong người Lục Thuý phát ra những tiếng rắc rắc, không chỉ gãy một cái.

Phụt!

Một ngụm máu tươi phụt ra.

Lục Thuý bay ngược về sau, rầm một tiếng đâm sầm lên vách sơn động, thân thể mềm oặt trượt xuống, miệng mũi chảy đầy máu...

- Lục Thuý!

Thấy Lục Thuý bị một quyền đánh trọng thương, sắc mặt Hồng Phỉ biến đổi, lao tới trước mặt Nê La tung quyền nhằm thẳng cổ họng hần, đồng thời đầu gối thúc lên đánh vào bộ phận phía dưới của hần.

Nê La lúc này, do cú đâm của Lục Thuý mà đầu óc vẫn chưa tỉnh hẳn, đối mặt với công kích của Hồng Phỉ chỉ có thể tránh cho cổ họng, còn công kích ở phía dưới thì không chú ý.

Bình!

Nê La dính đòn, hít vào một hơi khí lạnh.

- Người muốn chết đúng không!

Với Nê La mà nói, hạ thân chính là thứ còn quan trọng hơn cả tính mạng. Bị Hồng Phỉ đánh trúng, hần bạo nộ, hai tay quán chặt quanh người Hồng Phỉ, dùng lực một cái, tiếng răng rắc vang lên, xương cốt của Hồng Phỉ cũng gãy cả, nội tạng cũng bị nghiền nát, miệng hộc máu tươi.

- Không giết người khó lòng khiến ta hả giận!

Nê La thò tay bóp cổ Hồng Phỉ.

Rắc rắc!

Không đợi Nê La bóp nát cổ thì hai mắt Hồng Phỉ đã nhanh chóng mất đi thần thái, cả đầu mềm oặt sang một bên.

- Nê La, còn không dừng tay!

Đúng lúc ấy một tiếng quát vang lên từ phía sau Nê La.

Bình!

Một quyền đánh trúng vai hần.

Nê La chỉ thấy vai mình đau nhói, cả cánh tay như mất hết lực, không giữ được Hồng Phỉ nữa. Hồng Phỉ mềm oặt ngã ra đất, thất khiếu không ngừng chảy máu...

- Nê La, A Mục Đạt Vượng đại sư đã dặn dò thế nào, người quên rồi sao? Phải đưa hai thị nữ này về nguyên vẹn, giờ thì sao?

Vừa rồi chính là Ca Phổ La.

Ca Phổ La quát, Nê La lúc này mới sực tỉnh, sắc mặt hấn đại biến.

- Hai...hai nha đầu này...

Liếc nhìn Hồng Phỉ và Lục Thuý dưới đất, sắc mặt Nê La trở nên vô cùng khó coi.

- Hừ!

Ca Phổ La hừ lạnh một tiếng, vội cúi xuống ấn lên người Hồng Phỉ, Lục Thuý mấy cái.

Cả hai người cần bản không có sức để phản ứng.

Ca Phổ La cũng cảm nhận được sinh cơ của hai người họ đang nhanh chóng mất đi, sức mạnh khí huyết mất đi một lượng lớn...

- Chết rồi sao?

Sắc mặt Ca Phổ La cũng trở nên khó coi như Nê La.

Nghe thế, cả người Nê La run lên.

- Nê La, về gặp A Mục Đạt Vượng đại sư cùng ta!

Ca Phổ La đứng dậy, sắc mặt cực kỳ nghiêm trọng.

- Hai thị nữ này sinh cơ đã đoạn tuyệt, không thể sống được nữa. A Mục Đạt Vượng đại sư bảo chúng ta đưa chúng về, lẽ nào ta mang thi thể về?

Nhìn thi thể hai người, sắc mặt Ca Phổ La tối sầm lại, trừng mắt nhìn Nê La.

Trên mặt đất, từ cơ thể Hồng Phỉ và Lục Thuý vẫn không ngừng chảy máu, sắc mặt họ tái trắng đến cực điểm. Dù cả hai không bị thương, nội tạng không bị tổn hại, chỉ mất từng đó máu cũng không thể duy trì sự sống rồi...Huống hồ họ đều bị cường giả Vị Diện đánh trúng, xương cốt gãy hết, nội tạng nát vụn, huyết mạch đứt hết, dù Thượng Cổ đại năng có hồi sinh, có cứu được hay không cũng chưa biết được...

201. Chương 201: Gió Lốc Dừng, Lại Đột Phá!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 201: gió lốc dừng, lại đột phá!

Hai tiểu thị nữ của Dương Thạc cứ thế chết đi?

Hiển nhiên Tập Phổ La không tin không tin chuyện như vậy xảy ra.

Lúc trước đám cường giả võ sư Ni La quốc như Tập Phổ La đi vào Yến sơn thì có nghe A Mục Đạt Vượng đại sư nói đến thực lực của hai tiểu thị nữ. Theo tin tức A Mục Đạt Vượng đại sư lấy được từ chỗ An Vô Hầu Trình Ngọc của Đại Chu triều thì thực lực Dương Thạc cùng lắm là đỉnh luyện khí, hai tiểu thị nữ của hắn là trung giai luyện khí.

Cùng lắm là cao giai luyện khí mà thôi.

Vì có trăm phần trăm nắm chắc bắt được hai tiểu thị nữ, A Mục Đạt Vượng đại sư thậm chí phái hai mươi đẳng cấp võ giả đẳng cấp võ sư Ni La quốc.

Trước đó mọi thứ đều thuận lợi.

“Đại thiên thị địa thánh thuật” của A Mục Đạt Vượng đại sư thật là chuẩn bị tập trung vị trí của hai tiểu thị nữ.

Tập Phổ La mang theo võ giả Ni La quốc nhanh chóng tìm được.

Hai thị nữ Hồng Phi, Lục Thúy quả nhiên như An Vô Hầu Trình Ngọc đã nói, chính là võ giả đẳng cấp luyện khí trung giai, căn bản là không chịu nổi nhất kích.

Nhưng khâu cuối xảy ra vấn đề, không ngờ Ni Lạp ra tay giết hai thị nữ Hồng Phi, Lục Thúy.

Mặt Táp Phổ La cực kỳ âm trầm.

- Sau khi trở về người hãy tự giải thích với A Mục Đạt Vương đại sư đi.

Nói xong câu đó Táp Phổ La mặc kệ Ni Lạp, chuẩn bị ra khỏi hang động.

- Gru! Gru! Gru!

- Gru! Gru! Gru!

Lúc này bên ngoài sơn động, trên bầu trời có tiếng ác diệu hú to vang lên.

- Là con Huyền Ưng kia!

Nghe tiếng ác diệu kêu, Táp Phổ La hơi biến sắc mặt, lập tức lắc người nhảy ra khỏi hang động. Ni Lạp theo sát sau lưng Táp Phổ La.

Trên bầu trời một con Huyền Ưng cực kỳ to lớn, toàn thân lông chim đen có hoa văn đỏ xoay quanh trên trời cao ngàn trượng.

Đúng là Huyết Phi rồi!

Táp Phổ La nhìn thấy Huyết Phi thì biến sắc mặt nói:

- Lông chim màu đen, có văn đỏ, đây là sủng thú Huyền Ưng của Dương Thạc, ác diệu đẳng cấp võ sư, mọi người hãy cẩn thận!

Lúc trước đến Yến sơn đám người Táp Phổ La có phân tích toàn diện về thực lực thị nữ, sủng thú của Dương Thạc. Táp Phổ La biết thực lực của Huyết Phi đạt tới đẳng cấp võ sư sơ giai, tuyệt đối không dễ giải quyết.

Tin tức này do An Vô Hầu Trình Ngọc cung cấp. Ở trận chiến Nam Lâm Tự, Huyết Phi bày ra thực lực đẳng cấp võ sư đã bị Dương Tử Mặc biết được, truyền tin về kinh thành. Cho nên khi Nam Lâm Tự đại chiến Dương Thạc có thực lực gì, Huyết Phi là trình độ gì thì An Vô Hầu Trình Ngọc đều biết rõ ràng.

Mười hai võ giả Ni La quốc đều có tu vi đẳng cấp võ sư, trong đó Táp Phổ La là đẳng cấp võ sư trung giai, còn lại mười một người chỉ là đẳng cấp võ sư sơ giai.

Huyết Phi có thực lực đẳng cấp võ sư đem đến uy hiếp lớn cho bọn họ.

- Lên ngựa, chạy vào rừng sau lưng, lập tức rời khỏi Yến sơn!

Táp Phổ La sắc mặt âm trầm, tay vung lên rút một cây cung to bằng thiết ra khỏi lưng, tên linh diệu gác lên, kết một tiếng kéo cung căng như trăng tròn nhắm ngay Huyết Phi bay trên bầu trời.

Vù vù vù vù vù!

Một mũi tên bắn ra.

Phập!

Cái mũi tên nhọn này cắt qua không khí, phát ra tiếng xé gió, trong phút chốc thẳng hướng Huyết Phi bay ấy trăm trượng.

Huyết Phi bay trên bầu trời hét to một tiếng:

- Gru! Gru! Gru!

Trong mắt Huyết Phi lóe tia khinh thường.

Hai, ba tháng trước bên ngoài Nam Lâm Tự, Dương Tử Mặc đẳng cấp võ tôn bắn Huyết Phi một mũi tên, khi đó nó vừa cứu phiên tăng La Tư Phật bay lên cao trăm trượng. Mũi tên của Dương Tử Mặc làm Huyết Phi bị thương, nó lắc lư bay trở về Yến sơn tu dưỡng một đoạn thời gian rất dài.

Nhưng mũi tên của Tạt Phổ La so sánh với tên Dương Tử Mặc bắn không chỉ kém gấp đôi.

Đăng cấp võ sư trung giai làm sao so sánh với cường giả đăng cấp võ tôn?

Thiết thai đại cung trong tay Tạt Phổ La rất khó sánh bằng cung tiễn đăng cấp thần binh lợi khí của Dương Tử Mặc.

Huống chi Huyết Phi đã bay cao đến hơn ngàn trượng, mũi tên này dù có mạnh cỡ nào khi tới gần nó thì cũng thành nổ mạnh hết đà, căn bản không có khả năng tạo thành chút tổn thương cho nó.

Huyết Phi hét to:

- Gru! Gru! Gru!

Huyết Phi xoay người trên bầu trời.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Một tiếng xé gió vang lên, Huyết Phi lao hướng võ giả Ni La quốc.

Răng rắc!

Mũi tên nhọn bắn tới trước mặt Huyết Phi bị nó xông tới gần bề gãy, bay xuống. Tốc độ Huyết Phi lao xuống nhanh hơn mũi tên rơi gấp mấy chục lần, cơ hồ trong giây lát đã tới đỉnh đầu Tạt Phổ La, đăng cấp võ sư trung giai dám bắn tên vào nó. truyện copy từ

Huyết Phi bay xuống, Tạt Phổ La lập tức cảm giác sát ý cực kỳ cường đại bao phủ mình.

- Nguy rồi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tạt Phổ La không kịp nét, vuốt nhọn của Huyết Phi đã vươn ra.

Tạt Phổ La bản năng vùng hai bàn tay mạnh đánh hướng vuốt nhọn của Huyết Phi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ đécc tai.

Tạt Phổ La cảm giác hai bàn tay có lực lượng cực lớn đánh vào, cánh tay tê rần không nắm chắc được cung tên, leng keng rơi xuống đất.

Cùng lúc đó, lực xung kích cường đại khiến Tạt Phổ La lún xuống, quỳ rạp.

Nếu không phải Tạt Phổ La có tu vi đăng cấp võ sư trung giai, nếu không phải võ đạo Kim Phật Tự Ni La quốc chú trọng tu luyện thân thể khí huyết thì Tạt Phổ La đối kháng với Huyết Phi đã bị gãy đôi tay, nội tạng bị thương, hộc máu coi như là nhẹ.

- Hay cho súc sinh!

- Xem đao!

Huyết Phi công kích Tạt Phổ La, bản thân nó bị phản chấn bay lên cao hai, ba trượng.

Chợt nghe tiếng keng keng, hơn mười cường giả võ giả Ni La quốc đăng cấp võ sư rút vũ khí bên người nhảy lên không trung mạnh chém hướng Huyết Phi.

Keng keng keng!

Tiếng sắt thép vang lên, mấy cộng lông chim đen trên người Huyết Phi bị chém rớt xuống.

Gần như không phá thủng phòng ngự lông chim của Huyết Phi được.

- Huyết Phi này hung hãn quá!

Cùng là đăng cấp võ sư nhưng võ giả Ni La quốc cầm vũ khí vây công mà không bị thương Huyết Phi được, chỉ chém rụng vào cộng lông chim.

Tạp Phổ La vùng vẫy đứng lên, lắc người đến bên con ngựa của mình, một bên nhanh chóng xoay người lên ngựa, một bên lớn tiếng quát to:

- Huyết Phi lợi hại quá, không cần ham chiến, lên ngựa chạy vào rừng trước mặt đi, ra khỏi Yến sơn rồi tính sau!

Lần này A Mục Đạt Vương đại sư ra lệnh Tạp Phổ La dẫn người đến bắt thị nữ của Dương Thạc, nay hai thị nữ Hồng Phi, Lục Thúy đã chết. Tạp Phổ La làm hỏng chuyện, nếu dây dưa với Huyết Phi, bị nó thừa dịp giết vài đồng bạn thì càng tệ hại hơn, sau khi trở về gã khó tránh khỏi bị trách phạt nghiêm khắc.

Bởi vậy Tạp Phổ La căn bản không dám ham chiến.

- Đi!

- Đi!

Đám cường giả võ giả Ni La quốc leo lên ngựa định chạy.

- Grao!

Lúc này Huyết Phi há mồm phun khói đen, bao phủ đám võ giả Ni La quốc.

- Khói độc? Cũng may chúng ta sớm có chuẩn bị, mau nuốt thuốc giải độc vào!

Khói độc bắn ra thì Tạp Phổ La nhanh chóng móc một bình sứ nhỏ, đổ hai viên đan dược ra. Tạp Phổ La nuốt vào một viên, còn lại cho con ngựa dưới thân nuốt. Võ giả Ni La quốc bên cạnh Tạp Phổ La cũng làm y như vậy.

202. Chương 202: Thái Âm Chân Hỏa, Âm Dương Nhiên Mộc Dao!

Vô Tận Thần Công

Chương 202: Thái âm chân hỏa, âm dương nhiên mộc đao!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Huyết Phi liếc hướng đám võ giả Ni La quốc chạy trốn, cuối cùng không đuổi theo. Huyết Phi bay tới hang động có hai thị nữ Hồng Phi, Lục Thúy ở bên trong.

Huyết Phi nhấc hai móng đi vào hang động, nhìn thấy xác hai thị nữ Hồng Phi, Lục Thúy thì con người co rút.

- Gru! Gru! Gru!

- Gru! Gru! Gru!

Huyết Phi đập cánh, trong mắt tràn đầy sát ý, hận không thể lập tức bay ra khỏi hang lại truy kích đám võ giả Ni La quốc.

Nhưng cuối cùng Huyết Phi không làm thế.

Không biết tại sao Huyết Phi bỗng vươn hai móng chộp thân hình hai thị nữ Hồng Phi, Lục Thúy vào, vỗ cánh bay ra khỏi hang. Gió nổi lên, trong phút chốc trên bầu trời ấy trăm trượng có Huyết Phi cầm xác hai thị nữ Hồng Phi, Lục Thúy bay nhanh hướng trung tâm Yến sơn.

Kinh sư Đại Chu triều, trong một tòa tiểu viện đơn sơ ẩn khuất.

Giờ phút này, đám người Tạp Phổ La, Ni Lạp đứng trong tiểu viện.

Két két két két két!

Một tiếng vang nhỏ, cửa phòng căn nhà giữa tiểu viện mở ra, một nam nhân trung niên tuổi hơn ba mươi, khuôn mặt như người Ni La quốc bước ra.

Nam nhân trung niên liếc đám người Tạt Phổ La, trầm giọng nói:

- Vài vị sư huynh, xin hãy trở về đi, đêm qua A Mục Đạt Vương đại sư thi triển ‘Đại thiên thị địa thánh thuật’ xong có điều cảm hiện tại bế quan tiềm tu. Lúc này bế quan chậm thì một hai tháng, lâu thì nửa năm một năm, chỉ sợ phải đầu mùa xuân năm sau mới xuất quan được. Chuyện đại sư dặn các người tự động đi làm thì được rồi.

Nghe nam nhân trung niên nói, đám người Tạt Phổ La kinh ngạc, lòng thầm nhẹ nhõm.

- Cái gì? A Mục Đạt Vương đại sư bế quan?

Đám người thầm nghĩ:

- Bây giờ A Mục Đạt Vương đại sư là đỉnh đẳng cấp vô tôn, lại tiềm tu đột phá thì sẽ bước vào đẳng cấp đại tông sư, địa vị trước mặt A Lai Lạt Ma biến cao nhiều.

Trên Đông hải.

Bão tố suốt mùa hạ rút cuộc ngừng.

Một chiếc cà sa cực kỳ hoa lệ bình bồng trên mặt biển Đông hải, phấp phênh theo sóng triều.

Trong không gian Thập phương cà sa.

Dương Thạc khoanh chân ngồi trong sông nhỏ, vừa tu luyện vừa thầm nghĩ:

- Gió lốc rút cục dừng lại? Ta ở trong không gian Thập phương cà sa tu luyện ‘huyền thủy ngưng thân quyết’ khoảng một tháng, bây giờ một ngàn năm trăm sáu mươi âm khiếu trong người sắp quán thông hết. Quán thông các huyết khiếu này xong là thân thể của ta chính thức bước vào võ sư sơ giai!

Ong ong ong ong ... Ong ong ong ong!

Trong người có một ngàn năm trăm sáu mươi âm khiếu cùng kêu ù ù cộng minh, hiển nhiên huyết khiếu tùy thời có khả năng hoàn toàn đả thông. Sau khi đả thông các huyết khiếu là thân thể Dương Thạc sẽ hoàn toàn bước vào đẳng cấp võ sư sơ giai, đi đến độ cao hoàn toàn mới.

Tôi thể, luyện khí, võ sư.

Mặc dù võ sư là đẳng cấp thứ ba, đạt tới đẳng cấp này xem như có điều thành tựu trên đường võ đạo.

Mục tiêu Dương Thạc đặt ra chính là trong vòng hai năm bước vào đẳng cấp võ sư.

Nếu tu luyện bình thường, dù có công pháp độ phù hợp hoàn toàn mười ba phần muốn đạt tới mục tiêu này cũng gặp nhiều khó khăn.

May là hơn một năm Dương Thạc tu luyện thu hoạch hỏa diễm quả, huyết tinh thạch nhũ, các loại thiên tài địa bảo, hơn nữa liên tiếp đánh nhau, cơ hồ đều là nhân họa đắc phúc. Bởi vì đại chuyển sinh thuật của Già La Minh trực tiếp luyện hóa khí huyết của Dương Thạc bước vào luyện khí cao giai rồi đỉnh luyện khí.

Sau trận chiến Nam Lâm Tự bị Ân Giao Vương bắt, nhờ cao thủ Thiên Âm Môn phối hợp giết ngược lại.

Ngưng tụ thành đệ nhất trọng Cửu Dương chân thân, hơn nữa lợi dụng khí huyết của Ân Giao Vương cũng cố cảnh giới, khiến Cửu Dương chân thân bước vào đẳng cấp vô tôn.

Hiện tại Dương Thạc tu luyện ‘huyền thủy ngưng thân quyết’ của Ân Giao Vương, thân thể sắp bước vào đẳng cấp võ sư. ‘Huyền thủy ngưng thân quyết’ đúng là công pháp đẳng cấp thần công bí điển.

Dương Thạc có thể tu luyện nhanh chóng như vậy không chỉ nhờ công pháp của công pháp ‘huyền thủy ngưng thân quyết’, quan trọng nhất là công hiệu của nước sông nhỏ chảy trong không gian Thập phương cà sa.

Nước sông nhỏ cuộn cuộn không ngừng cung cấp âm khí cho thân thể Dương Thạc tu luyện.

Có thể nói sông nhỏ này vốn là một loại thiên tài địa bảo!

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Thập phương cà sa là pháp khí bí bảo do thượng cổ Phật Tổ chế tạo ra, sông nhỏ rút cuộc đi thông địa phương nào, chảy về phía nào e rằng chỉ có thượng cổ Phật Tổ biết.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Hai ngày trước bão tố đã ngừng, lại chờ thêm hai ngày quán thông huyết khiếu, sau khi thân thể đột phá lập tức tập trung phương vị, trở lại Đại Chu triều.

- Không biết đám Huyết Phi, Tiểu Hỏa ra sao rồi.

Sau trận chiến Nam Lâm Tự thì Huyết Phi bị thương, từ biệt Dương Thạc. Khi Dương Thạc bị Ẩn Giao Vương bắt thì Tiểu Hỏa đã mất tích.

Mặc dù chúng nó đều có năng lực bay, chắc sẽ không gặp nguy hiểm nhưng Dương Thạc vẫn thấy lo cho an toàn của chúng. Lần này thân thể đột phá xong Dương Thạc quyết định trước tiên tập trung phương vị trở về Yên Sơn, nhìn xem Huyết Phi, Tiểu Hỏa có an toàn trở về không.

Dương Thạc ở trong không gian Thập phương cà sa một tháng không chỉ để tu luyện thân thể, hắn còn không ngừng tìm tòi cách sử dụng không gian Thập phương cà sa.

Thập phương cà sa có thể tập trung thập phương, phân biệt là thượng, thiên, hạ địa, đông, nam, tây, bắc, sinh môn, tử vị, quá khứ, tương lai.

Trong đó quá khứ, tương lai, hư vô mờ mịt, đẳng cấp như Ẩn Giao Vương còn mờ mịt không thể nắm bắt.

Sinh môn, tử vị thì Ẩn Giao Vương nắm đại khái, thông qua hai phương vị này gã cơ hồ biết trước cát hung họa phúc.

Tiếc rằng Ẩn Giao Vương quá tự kiêu, nghĩ rằng có Thập phương cà sa thì người ta khó thể giết chết mới mạo hiểm đi đàm phán cùng môn chủ Tiên Nguyệt của Thiên Âm Môn, muốn dùng Tô Quân Ninh đổi lấy bảo vật. Kết quả bị Thiên Âm Tỏa Môn trận khóa bát môn, dù cuối cùng trốn thoát nhưng thực lực tổn hao nhiều, bị Dương Thạc thừa dịp hư mà vào chiếm đoạt thân thể, cuối cùng ngã xuống ...

Thông qua Ẩn Giao Vương ngã xuống, Dương Thạc đã hiểu được một đạo lý.

Đó là bí pháp, bí bảo gì thì đều không thể ỷ y hoàn toàn.

Người có bí bảo cường đại, nói không chừng người ta có bí bảo càng mạnh hơn có thể khắc chế người.

Như là đệ nhất trọng Cửu Dương chân thân được gọi là bất tử bất diệt, không dễ dàng bị đánh tan nhưng nếu tuyệt đối cường đại thì có thể đập nát Cửu Dương chân thân.

Quá mức dựa vào bí pháp, bí bảo, cuối cùng chỉ có thể ngã xuống, tựa như Ẩn Giao Vương.

Ẩn Giao Vương có thể dựa vào Thập phương cà sa, tập trung tám phương vị, hiện tại Dương Thạc còn kém rất xa chưa làm được, cơ bản là thượng thiên, nhập địa đông tây nam bắc, Dương Thạc có thể tập trung sáu phương vị này.

Có lẽ đạt đến đẳng cấp đại tông sư, hay thậm chí là đẳng cấp Vô thánh mới có thể mơ hồ tập trung sinh môn, tử vị.

Còn quá khứ, tương lai thì sợ là phải vượt qua cảnh giới Vô thánh, ít nhất đến đẳng cấp thượng cổ đại năng mới tỏ định được.

Tập trung thượng thiên, nhập địa đông tây nam bắc đã quá đủ với Dương Thạc rồi.

203. Chương 203: Yên Sơn, Dương Thạc Trở Về

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 203: Yến sơn, Dương Thạc trở về

Bọn họ từ chỗ An Võ Hầu Trình Ngọc sớm biết khói độc của Huyết Phi lợi hại, trước khi vào Yến sơn đã chuẩn bị đan được giải độc.

Nuốt đan được giải độc xong khói độc của Huyết Phi ảnh hưởng bọn họ giảm hiệu quả tới chín phần.

Hồng học hồng học!

Ngựa chạy như điên, trong phút chốc chui vào rừng rậm đằng trước.

Ít nhất có thể dễ dàng phân biệt phương hướng, tìm được vị trí kinh thành Đại Chu triều, Yến sơn. Sau khi tập trung cất hũ không, khoảng cách trăm vạn dặm lập tức đến ngay.

Tất nhiên Dương Thạc phải chờ đột phá rồi mới trở về kinh thành, Yến sơn.

Trong con sông nhỏ này Dương Thạc tu luyện suốt năm ngày.

Trong năm ngày này, một ngàn năm trăm sáu mươi âm khiêu vẫn cứ kêu ong ong cộng minh nhưng không thể đâm thủng tầng cửa sổ giấy cuối cùng, hoàn toàn dã thông, đi vào võ sư sơ giai.

Ngày thứ năm, buổi tối.

- Luôn ở trong sông nhỏ tu luyện e rằng trong chốc lát khó thể đột phá.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không thể cứ bế môn tạo xa. Thôi, không cần chấp nhất đột phá, không chế Thập phương cà sa trở về Yến sơn nhìn xem rồi tính đi!

Dương Thạc ra khỏi sông nhỏ, động ý niệm. Cửu Dương chân thân xuất khiêu, rạch không gian Thập phương cà sa, xuất hiện trên bầu trời Đông hải.

Thập phương cà sa nổi trên mặt biển.

Dương Thạc tùy tay bắt lại Thập phương cà sa choàng trên người. Khi Thập phương cà sa bay tới người Dương Thạc thì bao chặt Cửu Dương chân thân, không lớn, cũng không nhỏ. Cửu Dương chân thân của Dương Thạc có thể tùy ý biến ảo lớn nhỏ, Thập phương cà sa có công năng tương tự.

Dương Thạc ngẩng đầu nhìn bầu trời, một vòng trăng tròn treo trên cao.

- Ủa? Hôm nay là ngày mười lăm tháng tám ... Tết Trung Thu?

Dương Thạc tính nhầm ngày, phát hiện hôm nay là trung Thu.

Cửu Dương chân thân bồng bềnh trên mặt biển, nhìn vầng trăng trên bầu trời, lòng Dương Thạc dâng trào cảm thán, đọc một câu thơ:

- Hải thượng sinh minh nguyệt, thiên nhai cộng thử thì!

Tết Trung Thu là ngày Trung Thu, nhưng đối với Dương Thạc thì ngày hội này không có ý nghĩa gì lớn. Năm ngoái Dương Thạc và Tiểu Địch cùng nhau, mẫu thân sớm qua đời, phụ thân thì chưa từng cùng Dương Thạc qua ngày hội này.

Trung Thu thì Trần Quốc Công phủ có tổ chức tiệc, nhưng Dương Thạc là thứ tử hèn mọn, không có tư cách tham gia

Dương Thạc nhìn trăng tròn trầm nghĩ:

- Không biết bây giờ Tiểu Địch ra sao rồi, có lẽ cùng các trưởng bối sư môn như Tiễn Nguyệt, Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh cùng nhau qua Trung Thu.

- Trăng tròn ... Trăng tròn ...

- Vầng trăng này phát ra ánh sáng bạc khác với ánh sáng của Thái dương chân hỏa, đây là một loại chí âm ... Chí âm ...

Dương Thạc nhìn chăm chăm mặt trăng, lòng máy động.

Dường như Dương Thạc đã bắt được cái gì.

- Thái dương, phát ra là hơi thở thái dương chân hỏa, là chí dương!

- Ánh trăng dù cũng phát ra ánh sáng nhưng không cực nóng dương tính mà là lạnh lẽo chí âm. Trên đời này bóng đêm lạnh như nước ... Đây là một loại chí âm của Thái âm chân hỏa.

Mắt Dương Thạc sáng ngời:

- Hiểu được! Rất cực hiểu ra rồi!

Như thân thể của Dương Thạc tu luyện ‘huyền thủy ngưng thân quyết’ là pháp quyết chí âm, hiện giờ hẳn cảm nhận được chân lý ánh trăng phát ra “Thái âm chân hỏa”, xác định giúp ích lợi cho thân thể đã thông âm khiêu, đột phá cảnh giới.

Lòng ngộ ra, Dương Thạc vèo một tiếng, Cửu Dương chân thân lại chui vào trong không gian Thập phương cà sa, tiến vào thân thể trầm tư, bắt đầu cảm ngộ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sau đó một ngàn năm trăm sáu mươi âm khiêu trong người Dương Thạc đột nhiên quán thông.

Đột phá!

Lĩnh ngộ chân lý Thái âm chân hỏa xong Dương Thạc rốt cuộc đánh vỡ bình chướng cuối cùng, thân thể hoàn toàn đột phá đến đẳng cấp võ sư sơ giai.

- Phù.

Sau đó trong người Dương Thạc tràn ra từng đợt lửa màu bạc trắng.

Những ngọn lửa này không giống Thái dương chân hỏa nóng cháy có thể đốt diệt hết thảy mà là hết sức lạnh lẽo.

- Đây là ... Thái âm chân hỏa!

Dương Thạc không cần nghĩ cũng biết lửa màu bạc này chính là Thái âm chân hỏa, sau khi thân thể đột phá thì có bí pháp mới.

Thuộc tính của Thái âm chân hỏa hoàn toàn khác với Thái dương chân hỏa của Cửu Dương chân thân, trái ngược nhau.

- Thái dương chân hỏa, thuộc tính là đốt diệt hết thảy. Còn thái âm chân hỏa, hình như là ... Thấm thấu! Thấm thấu giống như nước!

Lòng Dương Thạc máy động, trong tay xuất hiện một lũ thái âm chân hỏa, hắn điều tra đặc tính của nó.

Không cuồng bạo nóng cháy như Thái dương chân hỏa mà là một loại lửa cực kỳ âm nhu, uy lực không kém hơn Thái dương chân hỏa. Dương Thạc phát hiện Ấn Giao Vương có thể thấm thấu vào trong các loại vật chất, nhẹ nhàng phá hủy, đập vỡ vật chất.

Dương Thạc cảm thán rằng:

- Lặng lẽ thấm thấu, mạnh quá.

- Không biết cùng lúc sử dụng Thái dương chân hỏa, Thái âm chân hỏa thì sẽ như thế nào? Là triệt tiêu lẫn nhau, không có chút uy lực hay là ...

Lòng máy động, Dương Thạc lập tức phát ra Thái âm chân hỏa, trong Cửu Dương chân thân phát ra Thái dương chân hỏa.

Nhanh chóng hòa hợp hai ngọn lửa rồi quăng ra xa vài chục trượng.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Hai ngọn lửa tụ tập lại kêu xèo xèo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, hỗn hợp Thái Âm thái dương chân hỏa nổ tung, uy lực cường đại hơn đơn thuần Thái dương chân hỏa gấp bốn, năm lần, thậm chí ngang ngửa một kích mạnh nhất của cao thủ đẳng cấp võ sư trung giai.

Mắt Dương Thạc sáng ngời:

- Mạnh như vậy sao?

Cùng sử dụng Thái dương chân hỏa, Thái âm chân hỏa thì sinh ra hiệu quả nổ tung, uy lực nhân lên?

Lòng Dương Thạc máy động, vung tay, một luồng con dao chân khí rít gào lao ra, bên trong ẩn chứa Thái âm chân hỏa.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thái âm chân hỏa cũng có thể phát động đại nhiên mộc đao pháp, nếu có thể hỗn hợp Thái âm chân hỏa, Thái dương chân hỏa lại phát động 'Âm dương đại nhiên mộc đao pháp' thì uy lực một đao này sẽ tăng gấp một, hai lần.

Phập! Phập! Phập!

Trong không gian Thập phương càn sa, Dương Thạc nheo mắt, liên tục phát tay, từng đợt Đại nhiên mộc đao pháp bay ra theo tay hấn vung.

Đại nhiên mộc đao pháp này có uy lực không quá mạnh mẽ, chỉ bằng một phần mười Đại nhiên mộc đao pháp mạnh nhất của Dương Thạc. Khi thì trong Đại nhiên mộc đao pháp mang hơi thở Thái dương chân hỏa, đôi lúc lại ẩn chứa hơi thở Thái âm chân hỏa.

Hai loại lửa theo Dương Thạc tùy ý cắt, rất là quen tay.

Dương Thạc liên tục chém ra mấy trăm Đại nhiên mộc đao pháp, chọt mở to mắt.

Trong mắt Dương Thạc bắn ra đoàn sáng.

Phập!

Ngay sau đó, Dương Thạc vung tay trái, một luồng đao khí hùng hồn bắn ra từ kinh mạch, kêu vù vù lao tới trước.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Đao khí mới bay ra ba trăm trượng liền phình to gấp mấy lần, biến thành đao khí rộng hai thước, dài hai trượng, đúng là pháp môn Đại nhiên mộc đao pháp rồi!

Cùng lúc đó, trong đao khí Đại nhiên mộc đao pháp ẩn chứa Thái dương chân hỏa màu trắng, Thái âm chân hỏa màu bạc nhấp nháy. Hai ngọn lửa đan vào nhau phát ra tiếng xèo xèo khe khẽ. Bởi vì màu của hai ngọn lửa cùng là trắng, không khác biệt quá rõ ràng nên thoát trông Đại nhiên mộc đao pháp chẳng có gì đặc biệt.

204. Chương 204: Giết! Giết! Giết! Giết! Giết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 204: Giết! Giết! Giết! Giết! Giết!

Tương tự, hoàn cảnh vị trí mục tiêu nếu rất phức tạp thì khó tập trung. Dương Thạc không biết lúc trước A Mục Đạt Vương đại sư của Ni La quốc dùng “Đại thiên thị địa thánh thuật” tọa định, kết quả bởi vì hắn ở chính giữa lôi bạo nên gã không thể tọa định được.

Mặc dù không phải ở trong lôi bạo nhưng chỉ cần Dương Thạc còn trong Thập phương cà sa thì A Mục Đạt Vương đại sư vẫn không thể tập trung hẳn.

Bởi vì cái gọi là “Đại thiên thị địa thánh thuật” xem như là bí pháp tập trung cấp thấp. Kém xa Thiên Nhân Thông của Lô Điều Vương, càng không phải là đối thủ của Thập phương cà sa.

Nếu bí pháp này thật sự cường đại thì cao thủ Kim Phật Tự sớm tọa định Ấn Giao Vương, vậy giết gã rồi.

- Không tập trung được vị trí của đám Huyết Phi, ừm, vậy thì trước tiên tập trung vị trí của Hồng Phi, Lục Thúy, đợi tới nơi rồi bay vào trung tâm Yến sơn.

Không thể tọa định trung tâm Yến sơn, Dương Thạc đành lùi một bước.

Tập trung vị trí của Hồng Phi, Lục Thúy.

- Thập phương cà sa, tọa định!

Ý niệm động, Thập phương cà sa bắt đầu tập trung vị trí của Hồng Phi, Lục Thúy.

Một hình ảnh nhanh chóng hiện ra trong đầu Dương Thạc.

Dưới ngọn đồi, trong sơn động, hai bãi máu nhìn thấy ghê người, yêu diễm như hỏa. Dương Thạc mơ hồ cảm giác trong sơn động lan tỏa mùi khí huyết của Hồng Phi, Lục Thúy, những khí huyết xói mòn từ thân thể hai nàng.

Người Dương Thạc run lên, chợt mở mắt ra:

- Hồng Phi, Lục Thúy gặp nguy hiểm cực lớn?

Dù bây giờ Dương Thạc không thể khống chế sinh môn, tử vị của Thập phương cà sa nhưng hắn cảm ứng nguy hiểm vượt xa người bình thường. Nhìn thấy cảnh tượng trong sơn động, lòng Dương Thạc tràn ngập cảm giác nguy hiểm, roài Hồng Phi, Lục Thúy đã gặp đại nạn sinh tử.

- Trở về!

Dương Thạc lập tức duỗi hai tay ra, rạch hư không.

Ngay sau đó, Dương Thạc xuất hiện ở dưới đồi nhỏ, trong sơn động nằm sâu trong Yến sơn hai trăm dặm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một đoàn khí huyết cường đại cực nóng mạnh mẽ chui vào trong sơn động, đụng vào Dương Thạc bành bồng giữa không trung. Là một con mãnh thú thân hình cực to lớn, hình dạng như ngựa, có bốn móng, người có vằn bạch hổ.

Hỏa la phiên sơn thú!

Thấy là hỏa la sơn phiên thú, Dương Thạc duỗi tay tóm đầu nó, nhấn mạnh, ghì hỏa la sơn phiên thú sát xuống đất.

Giọng Dương Thạc trầm thấp vang bên tai hỏa la sơn phiên thú:

- Là ta!

Nghe giọng của Dương Thạc, người hỏa la sơn phiên thú run lên, ngẩng đầu liếc hắn, trong đôi mắt to lóe chút tia sáng. Nhưng ngay sau đó mắt hỏa la sơn phiên thú đỏ rực tràn đầy căm hận, miệng rít gào.

Mặc dù tính tình hỏa la sơn phiên thú dữ dằn, nhưng một khi thu phục thì rất trung thành.

Hiển nhiên hỏa la sơn phiên thú đang kể cái chết của Hồng Phi, Lục Thúy cho Dương Thạc nghe, muốn hắn báo thù.

- Hồng Phi, Lục Thúy bị người hại chết?

Dù không nghe hiểu ngôn ngữ của hỏa la sơn phiên thú nhưng Dương Thạc hiểu được ý của nó.

Trong phút chốc mắt Dương Thạc toát ra ngọn lửa.

Hồng Phi, Lục Thúy là thị nữ của Dương Thạc.

Hai nha đầu này vốn là Trình phu nhân đưa cho Dương Thạc để giám thị hắn, nhưng hắn nhanh chóng thu phục hai nàng, trở thành người một nhà.

Tư chất của Hồng Phi, Lục Thúy rất khá, đệ tử vương công quý tộc bình thường còn bằng hai nàng. Dương Thạc vốn muốn bồi dưỡng Hồng Phi, Lục Thúy thành đắc lực ỳnh, nhưng hắn liên tục gặp kỳ ngộ, liên tiếp nhân họa đắc phúc, thực lực tăng lên quá nhanh, Dương Thạc gần như quên Hồng Phi, Lục Thúy, thành người có cũng được mà không có cũng không sao. Ít nhất Hồng Phi, Lục Thúy từng hầu hạ Dương Thạc.

Trong thời gian Dương Thạc tiềm tu ở Yến sơn là Hồng Phi, Lục Thúy chăm sóc sinh hoạt hàng ngày, săn bắt thú rừng cho hắn ăn.

Khi ấy thực lực của Dương Thạc còn chưa đủ cao.

Không lẽ bây giờ thực lực của Dương Thạc đã cao rồi, có thể xóa sạch những gì Hồng Phi, Lục Thúy từng trả giá cho hắn sao?

Két két két két két!

Trong đầu Dương Thạc nhớ lại Hồng Phi, Lục Thúy, mắt nhìn hai bãi máu trong sơn động, hắn siết chặt nắm đấm kêu răng rắc.

Giọng Dương Thạc lạnh băng:

- Hồng Phi, Lục Thúy, Dương Thạc ta thề sẽ báo thù rửa hận cho các người!

hỏa la sơn phiên thú gầm rống với Dương Thạc, nằm sấp xuống, trong đôi mắt to ngấn lệ. Mấy tháng qua Hồng Phi, Lục Thúy bắt mỗi đút cho hỏa la sơn phiên thú ăn, nó rất thương hai người kia.

- Gri gri gri gri gri!

- Gri gri gri gri gri!

Hỏa la sơn phiên thú ngậm góc áo Dương Thạc, đầu chỉ hướng kinh thành Đại Chu triều.

- Người giết Hồng Phi, Lục Thúy ở kinh thành Đại Chu triều?

- Là Dương Tử Mặc hay Trình phu nhân?

Trong khoảnh khắc Dương Thạc liên tưởng đến Dương Tử Mặc, Trình phu nhân. Người muốn giết Dương Thạc nhất chỉ có vài người này.

- Gri gri gri gri gri!

hỏa la sơn phiên thú gầm rống nhưng không nói ra được.

- Không biết ai giết Hồng Phi, Lục Thúy? Cũng được, hôm nay ta miễn cưỡng thi triển Thập phương cà sa tìm ra những người đó, tập trung phương vị bọn họ!

Dương Thạc cắn răng, quyết định.

- Bắt giữ khí cơ của bọn họ!

Lòng máy động, Dương Thạc khống chế Thập phương cà sa bắt giữ khí cơ của người giết Hồng Phi, Lục Thúy.

Những kẻ giết Hồng Phi, Lục Thúy có thể lại chút khí cơ, Thập phương cà sa thậm chí tập trung quá khứ, tương lai được. Cho dù qua tám năm, mười năm, khí cơ của họ đã tan biến vẫn có thể xuyên thấu thời không tập trung bọn họ, Thập phương cà sa ở trạng thái mạnh nhất có thể tỏa định tương lai.

Thực lực hiện tại của Dương Thạc không thể tập trung quá khứ, tương lai, xích định sinh môn, tử vị đã rất khó khăn.

May là khí cơ của kẻ giết Hồng Phi, Lục Thúy còn sót lại chỗ này.

Dương Thạc thông qua khí cơ của họ miễn cưỡng tập trung tử vị. Cái chết của Hồng Phi, Lục Thúy liên quan đến những người đó, Dương Thạc muốn thông qua một tia liên hệ tìm ra họ.

- Tìm được rồi!

Một lát sau trong đầu Dương Thạc liên tục hiện ra hình ảnh.

Kinh sư Đại Chu triều, ở nơi phong nhã nào đó, hơn mười cường giả võ giả Ni La quốc đen gầy đang ăn uống linh đình chè chén.

- Là bọn họ!

- Phụt!

Dương Thạc há mồm học máu.

Đây là kết quả miễn cưỡng vận chuyển Thập phương cà sa bị phản phệ.

- Không ngờ là võ giả Ni La quốc, xem ra là cường giả Kim Phật Tự phái ra báo thù cho Già La Minh.

Dương Thạc quệt khóe môi, lau đi tơ máu.

- Tốt, tốt, tốt!

- Nửa năm trước ở võ cử Đại Chu triều ta có thể giết Già La Minh!

- Bây giờ chẳng lẽ không giết được đám cường giả đẳng cấp võ sư Ni La quốc các người sao?

- Không chỉ các người nên chôn cùng Hồng Phi, Lục Thúy, toàn bộ Kim Phật Tự mật tông Ni La quốc các người phải chôn cùng Hồng Phi, Lục Thúy! Ngày xưa tại Ngọc Mạt Lâu, Hương Tuệ sỉ nhục Tiểu Địch, ta đã giết ả, hủy Ngọc Mạt Lâu. Ta từng nói rồi, sẽ đối xử với Hồng Phi, Lục Thúy giống như Tiểu Địch, không nặng bên này nhẹ bên kia ... Bây giờ các nàng chết, mai này ta phải hủy mạch Kim Phật Tự mật tông!

Giờ phút này, Dương Thạc như điên cuồng.

Tính cách của Dương Thạc là trừng mắt tất báo.

Tiểu Địch bị sỉ nhục thì Dương Thạc tiêu diệt sạch Ngọc Mạt Lâu.

205. Chương 205: Hành Hạ Đến Chết, Không Chừa Một Tên

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 205: Hành hạ đến chết, không chừa một tên

Bây giờ Hồng Phi, Lục Thúy bị võ giả Ni La quốc giết, không diệt Kim Phật Tự mật tông sao có thể giải mối hận trong lòng Dương Thạc?

- Trước tiên giết chó săn Kim Phật Tự lấy chút tiền lời đã!

Dương Thạc vung tay, cắt hư không, chui vào trong, đi hướng võ giả Ni La quốc cách kinh thành Đại Chu triều vài trăm dặm.

Kinh thành Đại Chu triều, Tổ Xuân Lâu.

Tổ Xuân Lâu vốn là nơi phong nhã nổi danh nhất ngoài Ngọc Mạt Lâu ra, trong đó có nhiều hoa khôi nổi danh được rất nhiều quan to, quý nhân kéo đến.

Chờ Ngọc Mạt Lâu bị diệt, Tổ Xuân Lâu trở thành nơi phong nhã thứ nhất kinh sư, tuy khó thể bằng “Thiên hạ thứ nhất lâu” Ngọc Mạt Lâu nhưng không kém hơn bao nhiêu. Nay quan to, quý nhân trong kinh sư bày tiệc, mở đường hội đều cử hành trong Tổ Xuân Lâu.

Lầu hai, trong một nhả gian rộng mở bày ba cái bàn.

Cái bàn lớn nhất chỉ có ba, năm người ngồi, trong đó có hai nam nhân, một người hơn ba mươi tuổi, hơi gầy, diện mạo Ni La quốc.

Người khác là công tử trẻ tuổi, ăn mặc hoa quý ung dung, bên hông đeo ngọc sức to lớn, đây là đệ tử quý tộc, vương công kinh sư.

Trưởng tử của An Vô Hầu Trình Ngọc Đại Chu triều, tiểu An Vô Hầu, Trình Tử Dương.

Nam nhân Ni La quốc đối diện Trình Tử Dương là cao thủ đẳng cấp võ sư Kim Phật Tự, Tật Phổ La.

Trên bàn to lớn chỉ có hai nam nhân.

Còn lại là vài nữ nhân yêu diễm bồi rượu, hai người cơ hồ đều là tả ủng hữu ôm rất thích ý.

Còn tùy tùng, thị vệ của Trình Tử Dương, thuộc hạ của Tật Phổ La thì ngồi ở bàn khác nhậu nhẹt.

Giờ phút này, Trình Tử Dương so với mấy tháng trước thì khí thế nội liễm, cả người khí huyết càng thêm hùng hậu, đã đột phá đỉnh luyện khí, đạt tới đẳng cấp võ sư sơ giai.

- Trình công tử, tại hạ trước tiên xin kính Trình công tử một ly!

Tật Phổ La bưng một chén rượu lên kính Trình Tử Dương:

- Chúng ta đi Đại Chu triều là vì muốn báo thù cho Già La Minh sư đệ, tiếc rằng ở kinh sư Đại Chu triều không quen biết ai, nếu không có Trình công tử cung cấp tin tức cho chúng ta thì rất khó hành động.

- Quá lời.

Trình Tử Dương ngại ngừng cười, giơ chén rượu nhấp môi.

Tật Phổ La cười nói:

- Tu vi của Trình công tử càng thêm tinh thâm, hiện tại vững vàng bước vào đến võ sư sơ giai. Đầu mùa xuân năm sau tại diễn võ giáo trường Đại Chu triều chắc Trình công tử đoạt khôi!

Mặc dù Tật Phổ La là người Ni La quốc nhưng nói ngôn ngữ Đại Chu triều rất khá, tuy hơi trúc trắc, không tệ hơn Già La Minh chút nào.

Mắt Trình Tử Dương lóe tia âm trầm lạnh lẽo.

- Nếu Dương Thạc, Dương Thành chết hết thì đệ nhất võ bạt là của ta!

- Tật Phổ La huynh, nay A Mục Đạt Vương đại sư bế quan, lần này hành động bắt giết Dương Thạc chắc do Tật Phổ La huynh phụ trách?

Trình Tử Dương mỉm cười nói:

- Lúc trước Thiên Âm Môn truyền tin nói là Dương Thạc chiếm được bí bảo Thập phương cà sa của Ấn Giao Vương, chỉ sợ ít ngày nữa sẽ về kinh Thập phương cà sa vốn là bí bảo của Kim Phật Tự, mấy ngàn năm trước phương trượng Đại Lâm tự thắng phương trượng Kim Phật Tự mới lấy được, giờ nếu giết Dương Thạc đoạt lại Thập phương cà sa thật là chuyện tuyệt vời.

Nghe Trình Tử Dương nói, mắt Tật Phổ La sáng lên:

- Thập phương cà sa vào tay Dương Thạc?

Thập phương cà sa vốn ở trên người Ấn Giao Vương.

Ấn Giao Vương đại náo Kim Phật Tự, giết chết mấy chục cao thủ từ đẳng cấp đại tông sư trở lên.

Kim Phật Tự hiển tông nhiều lần vây sát Thập phương cà sa nhưng không thành công.

Tất cả là bởi vì Thập phương cà sa!

Nếu lần này dám người Táp Phổ La giết Dương Thạc, lấy được Thập phương cà sa mang về Kim Phật Tự thì địa vị mật tông sẽ tăng lên vượt bậc, thậm chí lấn qua hiển tông. Khi đó Táp Phổ La là công thần của mật tông, địa vị lên cao ngùn ngụt.

Táp Phổ La khẽ thở dài:

- Tiếc rằng Dương Thạc kia có Thập phương cà sa thì càng khó đối phó.

Trình Tử Dương mỉm cười nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Táp Phổ La huynh không cần lo lắng. Tuy rằng A Mục Đạt Vương đại sư bề quan không thể ra tay, nhưng phủ An Võ Hầu ta có cao thủ nhiều như mây, có thể cho Táp Phổ La mượn mấy người sử dụng. Lần này ta đến dẫn theo hai cường giả đẳng cấp võ sư cao giai, cho dù Dương Thạc có được Thập phương cà sa thì thực lực, địa vị của hắn không thể đoán trước cát hung, chúng ta muốn giết hắn quá dễ ...

- Muốn giết ta, dễ dàng sao?

Trình Tử Dương vừa dứt lời chợt có thanh âm vang trong phòng:

- Quả nhiên là rắn chuột một ổ, cấu kết với nhau làm việc xấu, ta muốn nhìn xem các ngươi làm sao giết ta!?

Xẹt một tiếng, hư không rách ra, Dương Thạc từng bước đi ra.

Giết! Giết! Giết! Giết! Giết!

Liên tiếp quát lớn, vô số đạo đao khí bắn ra từ tay Dương Thạc.

Ầm dương đại nhiên một đạo!

Vừa dứt lời đã mở ra giết chóc, cực kỳ gọn gàng sạch sẽ.

Dương Thạc bước ra khỏi hư không, vung hai tay, chém ra mười mấy Đại nhiên một đạo pháp.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mười mấy đạo khí Đại nhiên một đạo pháp cắt qua không khí, thẳng kích đâm vô giả Ni La quốc trong phòng.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Trong đao khí Đại nhiên một đạo pháp ẩn chứa Thái dương chân hỏa, Thái âm chân hỏa không ngừng xoay quanh, kêu xèo xèo. Mỗi một đạo khí rộng một thước, dài một trượng. Đao khí hình thành lưới rậm rạp bao phủ hết vô giả Ni La quốc.

- Nguy rồi!

- Sao có thể như vậy?

Cảm giác nguy hiểm đến mức tận cùng trong phút chốc nhảy lên trong lòng đám vô giả Ni La quốc.

Đám vô giả Ni La quốc không thể ngờ ở trong Tổ Xuân Lâu ăn cơm sao bỗng dưng có người bước ra từ hư không, phát động đao khí hướng bọn họ.

Mặc dù cảm ứng được nguy hiểm nhưng đám vô giả Ni La quốc cơ hồ không thể tránh né!

Phập! Phập! Phập!

Răng rắc! Răng rắc!

Vang lên một chuỗi tiếng nổ, mười mấy đạo khí Đại nhiên một đạo pháp mạnh chém vào người vô giả Ni La quốc. Trong tiếng giòn vang, chém nát vụn bàn gỗ, ghế xung quanh họ, một ít bầu rượu chén rượu, bàn bát linh tinh đồ sứ bị Đại nhiên một đạo pháp chặt chém phát ra tiếng giòn vang, vỡ thành hai nửa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại nhiên mộc đao pháp chém võ giả Ni La quốc cũng vang tiếng nổ điếc tai.

Có ba, bốn cường giả đẳng cấp võ sư Ni La quốc bị trực tiếp nổ thành mảnh nhỏ, máu thịt văng tứ tung trong phòng.

Còn lại năm, sáu võ giả Ni La quốc tuy không bị đao khí Đại nhiên mộc đao pháp giết ngay nhưng đao khí nổ mạnh, bọn họ có tay bị nổ tung, hoặc là đùi, có người ngực, bụng bị nổ thành lỗ to, dù không mất hết sự sống nhưng hiển nhiên là không sống nổi!

Trong phòng có mười mấy cường giả đẳng cấp võ sư Ni La quốc giấy lát đã tổn thất cả chục người.

Chỉ có ba người còn lạnh lạnh, trong đó có một đẳng cấp võ sư trung giai, Tật Phổ La.

Tật Phổ La và Trình Tử Dương ngồi ở bàn chính giữa, trừ hai người ra không có nam nhân nào khác.

Khi Dương Thạc cắt qua hư không xuất hiện trong phòng, vung đao khí Đại nhiên mộc đao pháp chủ yếu hướng tới đám võ giả Ni La quốc, còn bàn chính giữa chỉ có một võ giả Ni La quốc, cộng thêm Trình Tử Dương, còn lại là oanh oanh yển yển, Dương Thạc không thêm giết các nàng.

206. Chương 206: Trình Tử Dương Cũng Chết

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ảnh Hồ

Chương 206: Trình Tử Dương cũng chết

- A!

Dương Thạc vừa ra tay, nguyên căn phòng nổ tung.

Tất cả nữ nhân thanh lâu trong phòng giật mình hét to.

Ngoài phòng, người trong đại sảnh lầu một cực kỳ kinh ngạc nhìn chuyện xảy ra trong phòng lầu hai.

- Là hắn!

- Sao lại là người này?

Một số người thường hay ra vào chốn phong nhã trông thấy Dương Thạc thì vẻ mặt quái dị.

Mấy tháng trước Ngọc Mạt Lâu bởi vì người này đại náo, ở trước mặt lầu chủ Tô Thanh Như giết chết quản sự Ngọc Mạt Lâu Hương Tuệ, cuối cùng có phụ chính vương Đại Chu triều làm chỗ dựa, toàn bộ Ngọc Mạt Lâu bị giết chết. Giờ người này xuất hiện trong Tố Xuân Lâu, sợ là Tố Xuân Lâu dữ nhiều lành ít.

- Bảo hộ thiếu gia!

- Bảo hộ thiếu gia!

Vù vù vù vù vù!

Hai bóng người như tia chớp lao đến bên cạnh Trình Tử Dương, là hai hộ vệ đẳng cấp võ sư cao giai mà gã mang tới.

- Dương Thạc!

Trình Tử Dương trông thấy Dương Thạc, mắt như bắn ra lửa.

Mấy tháng trước trận chiến ở Ngọc Mạt Lâu, Trình Tử Dương bị Dương Thạc áp đảo gắt gao, mất hết mặt mũi, luôn ghim ở trong lòng. Giờ Trình Tử Dương vừa mới đột phá đến võ sư sơ giai, tại Tố Xuân Lâu mở tiệc chiêu đãi cao thủ võ giả Ni La quốc nhưng không ngờ Dương Thạc lại đến nữa.

Trình Tử Dương lạnh lùng quát:

- Dương Thạc, lúc này bỗng thiếu gia mở tiệc chiêu đãi bạn bè Ni La quốc mà người dám đến quấy rối!?

- Vỡ giả Ni La quốc?

Bốn phía lửa cháy hừng hực, Dương Thạc chậm rãi đi hướng Trình Tử Dương, trên mặt không lộ biểu tình.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Lần này ta đúng là muốn tìm người Ni La quốc!

- Mấy ngày trước trong Yến sơn, thị nữ Hồng Phi, Lục Thúy của ta bị ai giết?

Ánh mắt như tia chớp nhìn chằm chằm mấy cường giả vỡ giả Ni La quốc Tập Phổ La.

Đám người Tập Phổ La bị ánh mắt lạnh băng của Dương Thạc nhìn chằm chằm, người run rẩy, theo bản năng liếc Ni Lạp. Ni Lạp khá may mắn, mới nãy Dương Thạc vung Đại nhiên mộc đao pháp không giết chết gã, bây giờ vẫn lành lặn, người không chút sứt mẻ.

Thấy đám người Tập Phổ La bản năng nhìn bên mình, lòng Ni Lạp máy động.

Vù vù vù vù vù!

Chợt một bóng người như tia chớp lao đến trước mặt Ni Lạp.

Két két két két két!

Ni Lạp cảm thấy cổ bị người bóp, thân hình nhấc lên khỏi mặt đất.

- Khụ khụ ... Khụ khụ ...

Ni Lạp bị bóp cổ, mặt tím lịm.

Giọng Dương Thạc không chút tình cảm vang bên tai Ni Lạp:

- Là người đã giết thị nữ của ta?

- Đúng ... Rồi sao?

Ni Lạp là vỡ giả đẳng cấp võ sư vậy mà như con gà con trước mặt Dương Thạc, không có chút sức sống cự.

Điều này làm Ni Lạp tức điên, liều mạng thừa nhận điều mình đã làm.

Ni Lạp cười to bảo:

- Chính là ta giết hai tiểu nha đầu kia! Hắc hắc hắc, chẳng những ta giết các nàng mà còn..

Két két két két két!

Một tiếng giòn vang, Ni Lạp cảm giác xương cổ bị Dương Thạc bóp nát, lời nói kẹt trong họng không thốt nên câu.

- Là người giết thì tốt rồi, hôm nay, người chôn cùng thị nữ của ta đi!

Dương Thạc quát lạnh, ý niệm động, Thái dương chân hỏa, Thái âm chân hỏa trong người theo bàn tay chui vào thân thể Ni Lạp.

Phập! Phập! Phập!

Thái dương chân hỏa, Thái âm chân hỏa như tia chớp chui vào các kinh mạch trong người Ni Lạp.

Thái âm chân hỏa có tính thẩm thấu rất mạnh, ngay sau đó mang theo Thái dương chân hỏa thẩm thấu đến cơ bắp, xương cốt, huyết mạch trong người Ni Lạp. Tính ăn mòn cường đại của Thái âm chân hỏa hút sự sống trong từng tắc thịt của Ni Lạp.

Cảm nhận sinh cơ nhanh chóng rời đi thân thể của chính mình, trong mắt Ni Lạp cuối cùng hiện ra cực độ sợ hãi, bối rối.

- Khắc khắc ... Khắc khắc ...

Ni Lạp không ngừng vặn vẹo thân hình, muốn giãy dụa nhưng không thoát ra được, muốn mở miệng nói chuyện lại chỉ có thể phát ra tiếng khặc khặc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Sau trong ngực, nội tạng của Ni Lạp phát ra tiếng nổ như pháo.

Không gian Thập phương cà sa, Ấn Giao Vương hỗ trợ cho nhau nổ tung.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Người Ni Lạp phát ra một chuỗi tiếng nổ.

Mỗi tác nội tạng của Ni Lạp bị Thái dương chân hỏa, Thái âm chân hỏa tạc nổ thành mảnh vụn.

Mỗi lần nổ tung là người Ni Lạp run lên.

Cổ tình Ni Lạp là võ giả Ni La quốc, có khí huyết cường đại vô cùng, mạnh hơn cả Già La Minh. Chỉ là nội tạng nổ chưa khiến Ni Lạp chết ngay.

Ni Lạp cảm nhận rõ ràng quá trình mỗi tác nội tạng nổ.

Ni Lạp cảm nhận nội tạng từ từ nổ, trong mắt lộ vẻ sợ hãi, loại cảm giác này thống khổ hơn đốt gã thành tro gấp trăm lần, ngàn lần.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Sau khi nội tạng nổ là xương cốt.

Xương cốt nổ rồi tới máu thịt dưới lớp da.

Dương Thạc khống chế mức độ Thái dương chân hỏa, Thái âm chân hỏa rất tốt, nổ tung mỗi tác thịt của Ni Lạp nhưng không tổn thương làn da.

Máu thịt, xương cốt, nội tạng nổ tung nhưng da Ni Lạp không bị rách chút nào, người gã như khí cầu phình ra.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cuối cùng da Ni Lạp nổ tung.

Máu thịt, xương cốt văng tung tóe, chưa bắn ra hai, ba thước thì xèo một tiếng, bị Thái dương chân hỏa đốt thành tro.

Ni Lạp, cường giả Ni La quốc đẳng cấp võ sư ở trước mặt Dương Thạc không có chút sức phản kháng, bị giết theo kiểu đáng sợ nhất, toàn bộ máu thịt thành tro bụi tan biến. Đừng nói là toàn thi, cả người không để lại chút máu thịt, tro cốt.

- Ui!

- Ui!

Thấy Dương Thạc trong khoảnh khắc hành hạ Ni Lạp đến chết, dù là thủ lĩnh võ giả Ni La quốc Tạt Phổ La hay Trình Tử Dương đều hút ngụm khí lạnh.

- Lui!

Dưới tình huống này sao Tạt Phổ La dám đối địch cùng Dương Thạc?

Tạt Phổ La lắc người, vang tiếng nổ trầm đục, gã phá vỡ vách tường gỗ gian phòng muốn nhanh chóng rút đi.

- A? Muốn chạy?

Nhưng khi Tạt Phổ La định đi thì Dương Thạc hành động.

Tốc độ của Dương Thạc nhanh hơn Táp Phổ La, Huyền Ưng đoạn trảo vừa vào tay phải liền duỗi tay ra, uy nhiếp hùng hồn tỏa định Táp Phổ La. Táp Phổ La bị uy nhiếp ảnh hưởng, tốc độ giảm mạnh, Dương Thạc sải chân đuổi kịp.

Két két két két két!

Huyền Ưng đoạn trảo bắt chặt người Táp Phổ La.

Bị Dương Thạc bắt lấy, Táp Phổ La hoàn toàn biến sắc mặt, điên cuồng rống to:

- Dương Thạc, người giết đệ tử Già La Minh của Kim Phật Tự ta, bây giờ giết người Kim Phật Tự mặt tông, Kim Phật Tự sẽ không bỏ qua cho người!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Táp Phổ La chưa nói xong thì Huyền Ưng đoạn trảo bóp mạnh, gã nổ thành thịt nát.

Cuối cùng còn lại một võ giả Ni La quốc phóng người nhảy từ lầu hai Tổ Xuân Lâu xuống, định bỏ chạy nhưng nghe sau gáy có tiếng xé gió.

Phập!

Võ giả Ni La quốc bị đao khí Đại nhiên một đao pháp đánh trúng, chém thành hai nửa.

Nửa người trên văng ra, võ giả Ni La quốc trông thấy nửa người dưới của mình còn đang co giò chạy.

Ngay sau đó dù là nửa người trên hay dưới đều bị lửa trắng bao phủ, trong phút chốc đốt thành tro bụi, không còn cảm giác.

Mười hai cường giả võ giả Ni La quốc trong phút chốc chết hết.

Không chừa một tên!

Mãi đến một võ giả Ni La quốc cuối cùng bị đốt thành tro bụi thì Dương Thạc mới tạm nguôi giận.

207. Chương 207: Tám Đẳng Cấp Đại Tông Sư Của Phủ An Võ Hầu

Vô Tận Thần Công

Chương 207: Tám đẳng cấp đại tông sư của phủ An Võ Hầu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giống châu châu đá xe.

Thế công của Dương Thạc nghiền ép, trong tiếng kêu răng rắc, đôi tay hộ vệ bị đập nát. đọc truyện mới nhất tại .

Hộ vệ hét thảm một tiếng, chân liên tục thụt lùi ra sau. Sàn gỗ không chịu nổi sức nặng, hộ vệ đập thủng, hai chân lún xuống sàn chỉ lộ ra một nửa.

Huyền Ưng đoạn trảo đã gần đỉnh đầu hộ vệ.

Huyền Ưng đoạn trảo mạnh đè xuống, hộ vệ té nhào xuống đất, há mồm ói ra bãi máu lẫn với nội tạng, máu cục trào ra. Hộ vệ đẳng cấp võ sư cao giai ở dưới tay Dương Thạc khó thể đỡ một chiêu, đã chết.

Hai hộ vệ đẳng cấp võ sư cao giai của phủ An Võ Hầu trong giây lát đã chết hết.

Dương Thạc ngẩng đầu, nhìn chăm chăm vào Trình Tử Dương.

Trình Tử Dương tiếp xúc với ánh mắt Dương Thạc, người run lên, mặt tái nhợt, đáy mắt lộ vẻ cực kỳ sợ hãi.

Trình Tử Dương liên tục lùi ra sau, như kẻ điên lớn tiếng quát:

- Dương Thạc, ngươi không thể giết ta! Ta là trưởng tử của An Võ Hầu, cha ta là tướng tài thứ nhất dưới tay Trần Quốc Công, ta là cháu của Trần Quốc Công, Dương Thiên, dượng của ta là Trần Quốc Công tương lai sẽ ngồi trên thiên hạ, ta chính là hoàng thân quốc thích, ngươi mà giết ta thì sẽ bị tru diệt cửu tộc, trọn đời không thể siêu sinh ...

Dương Thạc liên tục giết mấy người, thủ đoạn tàn nhẫn, tàn bạo đến cực hạn. Đối mặt Dương Thạc, Trình Tử Dương đã hoảng loạn, bối rối.

Hôm nay dù không chết thì suốt đời Trình Tử Dương không dám đối mặt Dương Thạc nữa.

- A? Người nói tương lai phụ thân của ta sẽ nắm chính quyền?

- Mưu hại đại thần, ý đồ mưu phản, một tội này đủ để Trình Tử Dương nhà ngươi chết một trăm lần. Hiện tại ta giết ngươi, thật muốn nhìn xem có bị trừ công danh võ cử không?

Dương Thạc đạp bước tới trước, tay phải hành động.

Phập!

Huyền Ưng đoạn trảo vươn ngón giữa thon dài như kiếm sắc bén phập một tiếng đâm thủng trán Trình Tử Dương, xuyên qua gáy.

Vẻ điên cuồng đọng lại trên mặt Trình Tử Dương.

Người Trình Tử Dương run bần bật, tia sáng trong mắt tan rã, gã đã chết.

Trán Trình Tử Dương bị ngón giữa Huyền Ưng đoạn trảo của Dương Thạc xuyên thủng.

Trong óc Trình Tử Dương bị ngón giữa Huyền Ưng đoạn trảo của Dương Thạc khuấy như tương, dưới tình huống này dù khí huyết của gã có mạnh tới đâu, thân thể có lợi hại hơn cũng không khả năng còn sống.

Cuối cùng khí huyết sẽ xói mòn, sự sống tan rã.

Dù may mắn thân mình còn có thể tiếp tục sinh tồn, đầu óc đã bị Dương Thạc đánh nát, diệt ý niệm thần hồn trong đầu Trình Tử Dương rồi, sau này gã sẽ biến thành đồ ngốc, ngơ ngác, không khác gì đã chết.

Đương nhiên Dương Thạc sẽ không để Trình Tử Dương đau khổ sống sót.

Phụt!

Thái dương chân hỏa chợt phát động!

Đầu Trình Tử Dương biến thành ngọn lửa trắng.

Trong phút chốc đầu Trình Tử Dương bị đốt thành tro bụi!

Lửa từ cổ nhanh chóng lan tràn xuống, quần quanh cơ thể Trình Tử Dương, chốc lát sau nguyên người gã hoàn toàn đốt thành tro bụi, chỉ có vài vật trang sức bằng sắt thép và khối ngọc bội to rơi xuống đất phát ra tiếng vang keng keng.

Gió nhẹ thổi, thân hình Trình Tử Dương thành tro bụi hỗn hợp với tro cốt vô giả Ni La quốc, không phân rõ ai là ai.

Dương Thạc thản nhiên liếc tro bụi Trình Tử Dương, thầm nghĩ:

- Nếu các người đã là cùng một giuộc, rắn chuột một ổ, vậy thì tro cốt lẫn vào nhau luôn đi.

Dương Thạc rũ xuống mi mắt, nheo mắt lại, trầm nghĩ:

- Giết Trình Tử Dương xong tâm niệm của ta hiểu rõ hơn chút, tuy nhiên chọc phải rắc rối lớn đây.

Lý do quan trọng nhất Dương Thạc giết Trình Tử Dương là vì lúc trước hắn biết Hồng Phi, Lục Thúy chết thì lòng rất áy náy, hậm hực, không thể thông suốt. Cho nên Trình Tử Dương muốn gây hấn với Dương Thạc, hắn chỉ có thể giết gã để tâm cảnh thông.

Dương Thạc đánh giá Trình Tử Dương là:

- Tự làm bậy, không thể sống!

Nhưng không thể không nói, giết Trình Tử Dương xong tình cảnh của Dương Thạc không hay ho. Bây giờ Đại Chu triều và Trần Quốc Công, Dương Thiên chưa hoàn toàn xé rách da mặt, Dương Thạc giết chết Trình Tử Dương, phụ chính vương Cần Minh Vũ có thể công khai ủng hộ hắn hay không thì chưa biết. Hơn nữa Dương Thạc giết Trình Tử Dương nghĩa là xé rách da mặt với Trình Ngọc, Trình phu nhân, thậm chí là Dương Tử Mặc, phụ thân Dương Thiên của hắn, không còn cơ hội xoa dịu nữa.

- Dù không giết hắn thì có cơ hội nào dịu đi không?

Dương Thạc trầm hừ lạnh, không hề lo lắng.

Không giết Trình Tử Dương thì Dương Tử Mặc vẫn nghĩ hết cách đưa Dương Thạc vào chỗ chết.

Giết Trình Tử Dương rồi tình huống không bị kịch hơn bao nhiêu.

Vốn chính là không chết không ngừng, làm gì nề mặt.

- Mặc kệ, dù thiên hạ này không có ai đứng bên ta thì sao?

- Vì bảo vệ người bên cạnh ta, đối địch với toàn thiên hạ có ngại gì!

Lòng Dương Thạc dâng lên hào khí.

- Không thể ở lại kinh thành Đại Chu triều nữa, đi vào Yên sơn tìm được Huyết Phi, Tiểu Hỏa rồi tính, có chúng nó ủng hộ là đủ rồi.

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc nhẹ nhàng vung tay lên cắt qua hư không, một chân đạp vào, biến mất trong gian phòng Tổ Xuân Lâu.

Kinh sư Đại Chu triều, phủ An Võ Hầu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phủ An Võ Hầu to lớn giờ vang tiếng nổ điếc tai.

Trong hậu viện một đồng hỗn độn.

Núi giả cao hai trượng bị người chặt đứt thành nửa đoạn, văng ra xa mười trượng. Bàn đá dày một thước, rộng ba thước bị chặt thành hai nửa. Đá lát dưới đất đầy hố, một lương đình nhỏ trong hậu viện sụp đổ, nóc ngói nát.

An Võ Hầu Trình Ngọc quát to:

- Dương Thạc, Dương Thạc, không giết người thì Trình Ngọc ta không làm người!

An Võ Hầu Trình Ngọc vung nắm đấm phá hỏng hậu viện.

Mắt An Võ Hầu Trình Ngọc đỏ ngầu, tóc tai dựng đứng, sát ý sắc bén như ác ma, tu la.

Vừa nãy quần giả truyền tin nói trưởng tử của An Võ Hầu Trình Ngọc, cũng là một đích tử duy nhất, Trình Tử Dương ở Tổ Xuân Lâu bị Dương Thạc đốt chết.

Đốt không còn mẫu xương, tro cốt hòa vào tro đám võ giả Ni La quốc, không phân biệt được.

Trình Tử Dương là trưởng tử của An Võ Hầu Trình Ngọc, cũng là đích tử duy nhất do chính thê gã sinh ra. Từ sáu tuổi Trình Tử Dương bắt đầu tu luyện, mười hai tuổi đến luyện khí đẳng cấp, mười chín tuổi đi vào võ sư sơ giai, đưa mắt toàn Đại Chu triều coi như là thiên tài. Mặc dù An Võ Hầu Trình Ngọc còn có ba, năm thứ tử nhưng thiên phú không thể so sánh với Trình Tử Dương. Trong lòng An Võ Hầu Trình Ngọc các thứ tử kém xa Trình Tử Dương.

Bây giờ trưởng tử mà An Võ Hầu Trình Ngọc xem trọng nhất chết trên tay Dương Thạc.

An Võ Hầu Trình Ngọc tức giận gần như đánh sập phủ An Võ Hầu của mình để trút ra hâm hực, tức giận trong lòng.

Thật lâu sau, An Võ Hầu Trình Ngọc nổi giận rốt cục bình tĩnh trở lại.

Két két két két két!

Hai tay siết chặt kêu răng rắc.

An Võ Hầu Trình Ngọc chậm rãi nói:

- Dương Thạc, lúc trước ngươi nhiều lần phá hỏng kế hoạch của công gia, đối nghịch với công gia, bây giờ dám giết trưởng tử của ta. Trước kia công gia khoan hồng độ lượng, không có giết ngươi, hiện tại ta báo cáo cho công gia lấy mạng ngươi, tể cho vong linh hài nhi của ta!

208. Chương 208: Thượng Cổ Thi Thể, Mang Đi!

Vô Tận Thần Công

Chương 208: Thượng cổ thi thể, mang đi!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mắt An Võ Hầu Trình Ngọc đầy sát ý.

An Võ Hầu Trình Ngọc trầm nghĩ:

- Bây giờ lập tức báo tin cho công gia biết chuyện này.

- Hầu gia!

Chợt vang tiếng bước chân dồn dập.

Một nam nhân trung niên khoảng năm mươi mấy tuổi, dáng người cao gầy, lưng còng, mặt không có râu vôi bước vào hậu viện.

An Võ Hầu Trình Ngọc liếc nam nhân trung niên, mở miệng hỏi:

- Lưu quản gia, có chuyện gì?

Người này đúng là đại quản gia của An Võ Hầu, Lưu Kiêu, cường giả võ đạo đẳng cấp võ tôn sơ giai.

Lưu Kiêu biểu tình trầm trọng chạy vội đến trước mặt An Võ Hầu Trình Ngọc, trầm giọng nói:

- Hầu gia, Tào công công trong cung đến truyền chỉ, đã vào công phu chúng ta, đi hướng hậu viện.

An Võ Hầu Trình Ngọc nhượng mày, mở miệng hỏi:

- Tào công công? Tào công công nào?

Lưu Kiêu trầm giọng giải thích rằng:

- Chính là đại quản sự trong cung, Tào Đăng, Tào công công!

- Tào Đăng?

Biểu tình An Võ Hầu Trình Ngọc nghiêm túc nói:

- Sao hử đến đây? Hử là thái giám đặc lực nhất của Càn Minh Chân, thực lực đã sớm đạt tới đại tông sư đẳng cấp nhưng vì thân thể không trọn vẹn mãi chưa bước vào Võ thánh chi cảnh. Hử là tâm phúc của Càn Minh Chân, tại sao Càn Minh Chân đi Huyền Vũ sơn tìm ‘nhân hoàng chấn thiên quyết’ mà hử không theo cùng?

Tào Đăng là tổng quản hoàng cung, tương đương với đại quản gia Lưu Kiều trong An Võ Hầu.

Thực lực của Tào công công cực kỳ mạnh mẽ, mười năm trước đã là đỉnh đẳng cấp đại tông sư, bởi vì thái giám không có cửa quý nên tu luyện gặp trở ngại, mãi chưa thể bước vào Võ thánh chi cảnh, gần giống như Cổ lão trong Tàng Thư Các Trấn Quốc Công phủ.

Thật ra phiên tăng La Tư Phật ở Tàng Kinh Các Nam Lâm cũng gặp tình huống như vậy.

Thân thể không trọn vẹn thì huyết khí không trọn vẹn, muốn tu luyện vào đẳng cấp Võ thánh sẽ gặp khó khăn rất lớn. Trăm ngàn năm qua chỉ có Thiên Tàn lão nhân tự nghĩ ra Thiên Tàn quyết là đi vào Võ thánh đẳng cấp.

Thực lực của Tào Đăng cường đại, là đại tổng quản trong cung, vừa là thị vệ bên cạnh hoàng đế Đại Chu triều Càn Minh Chân.

Càn Minh Chân rời khỏi kinh thành mà Tào Đăng không đi theo, điều này khiến An Võ Hầu Trình Ngọc khá bất ngờ.

- Để hử vào đi.

An Võ Hầu Trình Ngọc không biết Tào Đăng đến truyền ý chỉ gì, đành để cho gã đi vào.

Ngay sau đó, một lão nhân to lớn, tóc bạc, mặt trắng không râu bước vào hậu viện.

- Ha ha ha ha ha ha! An Võ Hầu gia thật có nhã hứng, tự ở nhà diễn võ chơi, tiếc cho hoa cỏ đều bị Hầu gia làm hỏng.

Lão nhân nhìn thấy hậu viện hỗn độn thì cười to trêu chọc.

An Võ Hầu Trình Ngọc hừ lạnh một tiếng:

- Tào công công, bản hầu nguyện ý đập hư thì kệ ta, không cần Tào công công quan tâm!

Lão nhân to lớn, Tào Đăng cười nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Vậy thì ta không xen vào việc của người khác.

Tào Đăng mỉm cười nói với An Võ Hầu Trình Ngọc:

- Hầu gia, lần này ta đến là truyền chỉ thay hoàng thượng, xin Hầu gia hãy tiếp chỉ đi.

An Võ Hầu Trình Ngọc quỳ một gối xuống:

- Thần tiếp chỉ!

Tào Đăng không đưa thánh chỉ ra mà nghiêm túc nói:

- Hoàng thượng có khẩu dụ, mệnh cho An Võ Hầu Trình Ngọc làm Chinh Tây đại tướng quân, lập tức đi tỉnh An Túc tây bắc, nghe lệnh dưới trướng Thần Võ Vương.

Nghe Tào Đăng nói, An Võ Hầu Trình Ngọc biến sắc mặt nói:

- Cái gì? Lệnh cho ta đi tỉnh An Túc tây bắc, nghe lệnh dưới trướng Thần Võ Vương?

An Võ Hầu Trình Ngọc hét to, đứng bật dậy:

- Tào Đăng, hoàng thượng đến Huyền Vũ sơn, sao có thể truyền khẩu dụ cho người? Người đang giả truyền thánh chỉ, là khi quân phạm thượng!

Muốn điều động gã đi tỉnh An Túc tây bắc, nghe lệnh dưới trướng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long?

Tào Đăng hồ hững hờ An Võ Hầu Trình Ngọc, sắc mặt âm trầm nói:

- A? An Võ Hầu gia không tin lời ta nói?

Tào Đăng lạnh lùng nói:

- Là ai nói hoàng thượng đến Huyền Vũ sơn? Nhiều ngày qua hoàng thượng không khuể nên không lâm triều mà khiến phụ chính vương Càn Minh Vũ ‘thay’ xử lý triều chính. Người phỏng đoán thánh giá là tội lớn!

- Ta đã tuyên chỉ, là nghe theo hay kháng chỉ tùy ý An Võ Hầu gia, ta cáo từ! Phải rồi, ngự lâm quân hộ tống Hầu gia đi tỉnh An Túc đã ở ngoài Hầu phủ chờ Hầu gia!

Tào Đăng nói xong phẩy tay áo bỏ đi.

An Võ Hầu Trình Ngọc nhìn Tào Đăng rời đi, nghiêng răng nói:

- Tên hoạn quan này!

Thật lâu sau An Võ Hầu Trình Ngọc thở hắt ra, nhắm mắt lại.

- Bây giờ chưa phải là lúc xé rách da mặt với hoàng thất Đại Chu triều. Lưu quân gia, ta đi tỉnh An Túc, người chú ý chuyện trong phủ.

An Võ Hầu Trình Ngọc chậm rãi nói:

- Còn Dương Thạc kia, nếu có cơ hội thì người tự mình ra tay giết hắn đi. Võ giả dưới võ tôn, lấy thực lực của hắn có thể vượt cấp giết chết, có phải ra chỉ tặng không kinh nghiệm chiến đấu cho Dương Thạc. Tám cao thủ võ tôn của ta tùy ý người điều động. Nhớ kỹ, sư tử vồ cỏ cũng dùng hết sức mình, khi ra tay đừng cho Dương Thạc một chút cơ hội!

Kinh thành Đại Chu triều, phủ An Võ Hầu.

Trong An Võ Hầu, một tiểu viện lạc cực kỳ hẻo lánh, chỉ có một gian nhà to lớn.

Cấu tạo gian nhà không phải vuông vức mà giống hình tròn, đỉnh không phải gạch ngói mà giống như lều trại hành quân trong quân đội Đại Chu triều. Trong gian nhà không có đồ đạc gì, thậm chí không có giường, chỉ có một cái đệm lớn trải trên mặt đất.

Trên đệm có tám người ngồi xếp bằng.

Tám người khoảng hơn bốn mươi tuổi, khuôn mặt rất dữ tợn, có vài người mặt sẹo.

Tám người đều mặc áo giáp quân sĩ Đại Chu triều, khí huyết và sát khí đậm đặc lan tỏa. Tám người đều là cường giả đẳng cấp võ tôn, nhìn quần áo họ mặc thì rõ ràng ở trong quân Đại Chu triều, hoặc từng là binh sĩ Đại Chu triều, loại người liếm máu, giết vô số người.

Giờ phút này, tám người ngồi xếp bằng trên đệm to, nhắm mắt tu luyện.

- Phù ... Phù ...

Tám người hít thở nặng nề như dã thú hung mãnh.

Két két két két két!

Một tiếng vang nhỏ, cửa phòng bị mở ra, một thị nữ phụng phòng lo sợ thò đầu vào.

- Ăn ... ăn cơm ...

Tiểu thị nữ cầm hộp cơm muốn đi vào nhưng ngập ngừng sợ hãi.

- A?

Một trong tám cường giả đẳng cấp võ tôn chợt mở mắt ra.

Ánh mắt như dã thú nhìn chằm chằm người tiểu thị nữ, lộ nụ cười dữ tợn.

- Lại ăn cơm? Ha ha ha ha, cô bé, lại đây cùng huynh đệ chúng ta ăn cơm đi!

Cường giả đẳng cấp võ tôn cười to, nhanh như chớp bắt lấy tiểu thị nữ.

- A!

Tiểu thị nữ sợ hãi hét lên, mặt lộ vẻ vô cùng lo sợ.

Tiểu thị nữ sớm biết thân phận của tám cường giả đẳng cấp võ tôn này.

Bọn họ là hộ vệ đi theo An Võ Hầu Trình Ngọc nhiều năm, cùng nam chinh bắc chiến, coi như là lập công lao hân mã, hiện tại thực lực của họ đạt tới võ tôn đẳng cấp, vốn có thể vinh quy quê cũ. Đáng tiếc bọn họ ở trên chiến trường giết quá nhiều người, không thể rửa sạch sát khí, tâm tình bị sát khí ảnh hưởng, căn bản không thể dung nhập vào xã hội Đại Chu triều. Sau khi về quê ngũ đều phải mặc y giáp, một lời không hợp sẽ giết người ...

209. Chương 209: Không Chết? Huyết Mạch Dung Hợp!

Chương 209: Không chết? Huyết mạch dung hợp!

Dương Thạc mặc Thập phương cà sa đã có năng lực bay, bay trên bầu trời mấy chục trượng hướng sơn cốc có xác thượng cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng.

- Xác thượng cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng đặt trong sơn cốc này, mặc dù lúc trước chưa bị ai phát hiện nhưng chuyện đời khó đoán, không chừng sẽ có siêu cấp cường giả tìm được, phát hiện hai cái xác.

Dương Thạc vừa bay vừa trầm nghĩ:

- Bây giờ ta có Thập phương cà sa, không gian lan tràn vài trăm dặm, không nhỏ, thu xác thượng cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng vào không gian Thập phương cà sa mang đi, vậy là không cần lo lắng chúng nó bị cường giả khác phát hiện.

Hai cái xác thượng cổ vô cùng khổng lồ.

Lúc trước Dương Thạc muốn mang xác thượng cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng đi mà không được, cho dù có di dời đi thì không tìm ra chỗ nào giấu chúng nó.

So sánh thì trung tâm Yến sơn là nơi an toàn nhất.

Bây giờ Dương Thạc có Thập phương cà sa, không gian bên trong rất lớn, thu xác thượng cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng vào Thập phương cà sa không quá khó khăn. Gửi xác thượng cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng vào Thập phương cà sa là an toàn nhất, chỉ cần Dương Thạc không chết, không gian Thập phương cà sa không bị phá vỡ thì hai cái xác thượng cổ sẽ không bị người phát hiện.

- Bỏ xác thượng cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng vào Thập phương cà sa là Huyết Phi có thể tu luyện trong không gian Thập phương cà sa rồi.

- Ta đánh nhau với cao thủ, khi nào cần nó giúp là Huyết Phi có thể lập tức xuất hiện!

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Vậy thì rất tiện lợi.

Huyết Phi tu luyện trong xác thượng cổ Huyền Ưng.

Tu luyện trong xác thượng cổ Huyền Ưng thì tốc độ của Huyết Phi nhanh đến cực hạn, mau hơn tốc độ thân thể Dương Thạc tăng lên rất nhiều.

Nếu Huyết Phi tu luyện trong người xác thượng cổ Huyền Ưng thì phải luôn ở trong Yến sơn, khi Dương Thạc rời khỏi Yến sơn đánh nhau với kẻ địch thì nó không thể giúp được gì.

Bây giờ bỏ xác thượng cổ Huyền Ưng vào Thập phương cà sa, Huyết Phi có thể tu luyện trong không gian Thập phương cà sa.

Lúc gặp rắc rối Huyết Phi có thể bay ra khỏi Thập phương cà sa, giúp đỡ Dương Thạc.

Dương Thạc thầm cảm thán rằng:

- Tùy thân mang theo không gian như vậy sẽ gặp ích lợi nhiều đây.

- A? Đẳng trước chính là sơn cốc, vào thôi!

Dương Thạc đang suy nghĩ thì đẳng trước đã là xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng.

- Gâu gâu gâu!

- Gâu gâu gâu!

Dương Thạc mới đến gần sơn cốc thì bên cạnh một mục hổ khuyển sủa to, trông thấy Dương Thạc liền ngừng sủa, lắc đuôi tỏ vẻ thân thiết.

- Cũng cất mục hổ khuyển vào không gian Thập phương cà sa, khi cần dùng thì kêu nó ra, không cần thì để chúng nó sinh hoạt bên trong cũng không hại gì.

Dương Thạc vung tay, mở ra không gian Thập phương cà sa, cất một số mục hổ khuyển vào trong.

Dù gì trong không gian Thập phương cà sa có sơn mạch nhỏ sinh sống một số mãnh thú, thêm mấy con mục hổ khuyển không chặt bao nhiêu.

- Gru! Gru! Gru!

Dương Thạc mới thu đám mục hổ khuyển xong thì nghe trong sơn cốc vọng tiếng Huyết Phi kêu.

- Grao grao grao! nguồn

Phành phạch phành phạch!

Phành phạch phành phạch!

Ngay sau đó là tiếng mãnh thú gầm gừ, dường như là Tiểu Hỏa.

Có tiếng mãnh thú chạy rầm rập chấn động mặt đất rung rinh, không cần đoán cũng biết là con Hắc Hùng hình thể to lớn.

Quả nhiên, ngay sau đó Huyết Phi, Tiểu Hỏa, còn có Hắc Hùng xuất hiện trong tầm mắt Dương Thạc. Huyết Phi, Tiểu Hỏa tự bay, Hắc Hùng thì chạy nhanh dưới đất, tốc độ không chậm chút nào so với hai con kia.

Trông thấy chúng nó bình yên vô sự, mặt Dương Thạc lộ ý cười:

- Huyết Phi! Tiểu Hỏa! Ủa? Lại lớn chút rồi?

Mặc dù Hồng Phi, Lục Thúy đã chết nhưng may mà đám Huyết Phi, Tiểu Hỏa, Hắc Hùng sống khỏe mạnh.

Dương Thạc vốn không có bao nhiêu bằng hữu.

Mỗi một bằng hữu hiện tại đều cực kỳ quan trọng với Dương Thạc, sau khi Hồng Phi, Lục Thúy chết, hẳn thâm thù tuyệt đối sẽ không làm cho bằng hữu khác xảy ra chuyện gì. Mặc dù đám Huyết Phi, Tiểu Hỏa không phải là nhân loại nhưng trong lòng Dương Thạc sớm xem chúng nó là đồng bạn, bằng hữu của mình.

Hiện tại nhìn thấy chúng nó vui vẻ, lúc trước Huyết Phi bị thương nay đã lành, lòng Dương Thạc rất vui.

Không chỉ lành vết thương, Huyết Phi to lớn trước một vòng.

Thực lực của Huyết Phi đã đột phá đến võ sư trung giai!

So sánh với Huyết Phi biến đổi thì Tiểu Hỏa, Hắc Hùng còn thay đổi nhiều hơn.

Tiểu Hỏa đến đẳng cấp võ sư cao giai, lớn rất nhiều, cỡ sáu thước, biến thành tọa kỵ chở Dương Thạc là đủ rồi.

Hắc Hùng giống như Huyết Phi, thực lực có điều tăng lên, là võ sư trung giai.

Tốc độ tăng r hình thể của Hắc Hùng dù Huyết Phi giục ngựa cũng đuổi theo không kịp. Hắc Hùng đứng thẳng cao khoảng hai trượng, to như ngọn núi nhỏ. Khí huyết đậm đặc thậm chí đè ép Tiểu Hỏa là đẳng cấp võ sư cao giai.

Dương Thạc nhìn thấy bộ dạng Hắc Hùng thì hút ngụm khí lạnh:

- Mạnh quá!

Nếu không phải Hắc Hùng không bay được, hành động hơi vụng về thì Huyết Phi, Tiểu Hỏa cộng lại chưa chắc là đối thủ của nó.

Đương nhiên cái gì cũng có chuyên môn, ưu thế của Hắc Hùng là khí huyết hùng hồn, phòng ngự kiên cố, tốc độ nhanh nhạy, năng lực bay thì không thể so sánh với Huyết Phi, Tiểu Hỏa.

- Gru! Gru! Gru!

Huyết Phi bay đến trước mặt Dương Thạc, vô cùng thân thiết thò đầu đến gần.

Tiểu Hỏa cũng muốn chui vào lòng Dương Thạc. Nếu nói Huyết Phi là đệ đệ, muội muội của Dương Thạc thì khi Tiểu Hỏa mở mắt ra, người thứ nhất trông thấy là Dương Thạc, nó xem hấn như phụ thân. Trừ bỏ vô cùng thân thiết ra, Tiểu Hỏa có phần dựa dẫm Dương Thạc.

Dương Thạc nói đại khái chuyện mình trải qua cho đám Huyết Phi, Tiểu Hỏa, Hắc Hùng nghe:

- Được rồi, sau cuộc chiến Nam Lâm Tự thì các người ổn định? Vậy là tốt, ta thì bị Ẩn Giao Vương bắt đi nhưng tên kia không làm gì ta được, cuối cùng bị cao thủ Thiên Âm Môn giết chết. Bí bảo Thập phương cà sa của Ẩn Giao Vương bị ta lấy.

Dương Thạc bị Ẩn Giao Vương bắt lấy, đi Thiên Âm Môn, ở dưới đáy biển khoảng năm mươi ngày.

Sau đó Ẩn Giao Vương bị giết, Dương Thạc ở trong không gian Thập phương cà sa hơn một tháng, chờ bảo tổ ngừng mất mười ngày bay đi.

Trước sau cộng lại hơn ba tháng.

Hèn chi đám Huyết Phi, Tiểu Hỏa, Hắc Hùng biến lớn như vậy.

Nhất là Tiểu Hỏa, trong trận chiến Nam Lâm Tự nó là tiểu thú vừa trắng tròn giờ thì cỡ bốn tháng, thân hình lớn nhiều.

Còn Hắc Hùng ...

Hắc Hùng có đặc điểm là sống bao lâu thì trưởng thành bấy nhiêu.

Thành niên rồi vẫn trưởng thành, Hắc Hùng mười tuổi lớn hơn Hắc Hùng năm tuổi vài vòng.

Cho nên Hắc Hùng biến to nhất cũng không có gì kỳ.

Đoàn tụ với đám Huyết Phi, Tiểu Hỏa, Hắc Hùng xong Dương Thạc bất giác nhớ đến các nàng Tiểu Dịch, Hồng Phi, Lục Thúy:

- Tiếc rằng Tiểu Dịch còn ở Thiên Âm Môn, nàng rất tốt, có sư phụ, các sư tỷ, nhưng Hồng Phi, Lục Thúy thì ...

Tiểu Dịch tốt rồi, sẽ có một ngày Dương Thạc đến Thiên Âm Môn mang đi.

Nhưng Hồng Phi, Lục Thúy không còn khả năng sống sót.

- Gru! Gru! Gru!

- Gru! Gru! Gru!

- Gru! Gru! Gru!

Huyết Phi nghe Dương Thạc lầm bầm nhắc đến Hồng Phi, Lục Thúy thì kêu vài tiếng.

Người Dương Thạc run lên, mắt sáng ngời, vẻ mặt không thể tin.

- Huyết Phi, người nói là ... Hồng Phi, Lục Thúy không chết?

210. Chương 210: Thượng Cổ Trấn Áp, Tiếng Thú Rống Dưới Lòng Đất

Chương 210: Thượng cổ trấn áp, tiếng thú rống dưới lòng đất

Dương Thạc nghe hiểu lời Huyết Phi nói, mấy tiếng kêu vừa rồi ý bảo Hồng Phi, Lục Thúy chưa chết.

Nhưng lúc ở trong sơn động thì Dương Thạc cảm giác rõ ràng Hồng Phi, Lục Thúy đã tan rã khí huyết, sự sống.

Nhưng mà ...

Dương Thạc không thấy xác Hồng Phi, Lục Thúy trong sơn động.

Chỉ cần không có thi thể thì mọi chuyện đều có khả năng.

Dương Thạc vội hỏi Huyết Phi:

- Huyết Phi, hai nàng Hồng Phi, Lục Thúy hiện đang ở đâu?

Huyết Phi kêu ai tiếng:

- Gru! Gru! Gru!

- Gru! Gru! Gru!

Huyết Phi vỗ cánh, xoay người bay sâu trong sơn cốc.

- Ở trong sơn cốc này?

Dương Thạc vội phát động Thập phương càn sa nhanh chóng bay theo sau Huyết Phi vào sâu trong sơn cốc.

Sâu trong sơn cốc, chỗ xác thượng cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng, Huyết Phi bay tới gần thì khép cánh lại, đáp xuống bên xác thượng cổ Huyền Ưng. Huyết Phi ngồi xổm trên xác thượng cổ Huyền Ưng, nhìn cái hố to trước ngực, kêu với t.

Dương Thạc kinh ngạc, mắt lộ tia nghi hoặc:

- Ở bên trong? Trong ngực xác thượng cổ Huyền Ưng?

Dương Thạc theo Huyết Phi chui vào ngực xác thượng cổ Huyền Ưng.

Trong góc sáng sửa trái rộng máu của xác thượng cổ Huyền Ưng, hình thành một huyết trì nhỏ. Trong huyết trì bình bồng một bóng dáng nho nhỏ.

Quần áo đỏ, mắt nhắm nghiền, mặt hơi hồng hào.

Máu xác thượng cổ Huyền Ưng ở xung quanh không ngừng tẩm bổ thân hình nhỏ xinh.

Đúng là Hồng Phi!

Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

Huyết Phi lắc người chui vào trong huyết trì, lăn lộn.

Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được khí huyết trong huyết trì không ngừng dung nhập vào Huyết Phi, tăng thực lực cho nó.

Máu này đều liên thông với huyết mạch xác thượng cổ Huyền Ưng.

Ấn chứa nhiều lực lượng khí huyết.

Dương Thạc hỏi Huyết Phi:

- Sau khi Hồng Phi bị người đánh thương thì sự sống, khí huyết trong cơ thể tan rã hết, người đặt các nang vào huyết trì, dùng khí huyết bên trong tắm bổ cho các nang?

Huyết Phi gật đầu, nói:

- Gru! Gru! Gru!

Lòng Dương Thạc máy động:

- Dùng khí huyết huyết trì tắm bổ, chữa trị thân thể tàn phá của Hồng Phi? Bình thường thì huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng và Hồng Phi khác nhau hoàn toàn, không có khả năng chữa trị thân thể nang. Nhưng mọi sự không có tuyệt đối, huyết mạch Hỏa La Mã và Tuyết Sơn Bạch Hổ cũng khác biệt rất lớn chẳng phải có thể sinh ra hỏa la phiên sơn thú sao?

- Chỉ cần khí huyết đủ cường, hết thấy đều có khả năng!

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thực lực của thượng cổ Huyền Ứng còn mạnh hơn cả Võ thánh, khí huyết của nó rất mạnh, tính bao dung mạnh, dung nhập vào người Hồng Phi, tắm bổ, chữa trị gân cốt, gan bị hao tổn là hoàn toàn có thể.

Khí huyết siêu cường thậm chí có thể thiên biến vạn hóa, siêu thoát huyết mạch trời buộ.

Khí huyết của xác thượng cổ Huyền Ứng cách thiên biến vạn hóa còn có chênh lệch, ít nhất cường đại hơn khí huyết của Hỏa La Mã và Tuyết Sơn Bạch Hổ gấp ngàn lần, vạn lần.

Khí huyết Hỏa La Mã và Tuyết Sơn Bạch Hổ còn có thể dung hợp thì khí huyết của xác thượng cổ Huyền Ứng tất nhiên có thể dung hợp với khí huyết người.

Bây giờ Hồng Phi nằm trong huyết trì không phải là Hồng Phi ban đầu.

Ít nhất huyết mạch biến đổi lớn.

Hồng Phi dung hợp huyết mạch xác thượng cổ Huyền Ứng, bây giờ nang không thể xem như Hồng Phi ban đầu.

Biến đổi bản chất huyết mạch rồi.

Giống như hỏa la sơn phiên thú, không xem như hỏa La Mã, cũng không xem như tuyết sơn bạch hổ, mà là một giống loài hoàn toàn mới. Bây giờ Hồng Phi tuy không tính là giống loài mới nhưng ít nhất huyết mạch không đơn giản như người bình thường. Trong sinh mệnh của Hồng Phi có dấu vết Huyền Ứng.

Dương Thạc nhìn thân hình Hồng Phi, thở hắt ra:

- Phù.

- Có huyết mạch Huyền Ứng cũng không sao.

Dương Thạc không bài xích trên người Hồng Phi tăng huyết mạch Huyền Ứng.

Buồn cười, ngay cả Huyết Phi là Huyền Ứng chân chính mà Dương Thạc còn xem nó như đệ đệ, muội muội, huống chi là Hồng Phi chỉ dung hợp một phần huyết mạch Huyền Ứng, nói chính xác ra vẫn còn là nhân loại.

Lòng suy nghĩ, Dương Thạc nhú mày nói:

- Nhưng mà ...

Dương Thạc thấy rất nghi hoặc hỏi:

- Ta cảm giác khí huyết xác thượng cổ Huyền Ứng tiến vào cơ thể Hồng Phi trên cơ bản đã chữa trị thân thể nang tốt rồi, tại sao đến bây giờ Hồng Phi còn chưa tỉnh lại? truyện copy từ

Dương Thạc nghe tiếng Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

- Gru! Gru! Gru!

Dương Thạc nghe Huyết Phi kêu thì nhú mày nói:

- Cái gì? Người nói là lúc tìm được thân thể Hồng Phi, Lục Thúy thì các nàng đã bị đám võ giả Ni La quốc giết, thần hồn, ý niệm đều tan biến sao?

Hiểu ý Huyết Phi xong mặt Dương Thạc biến cực kỳ trầm trọng.

Sau khi người chết thì khí huyết, sự sống nhanh chóng trôi qua, không thể tái chịu tải thần hồn ý niệm, lúc này thần hồn ý niệm sẽ thoát ly thân thể bồng trong thiên địa. Nếu ở một nơi ẩm khí nặng, không khí không lưu thông thì có lẽ thần hồn ý niệm còn giữ lại được, đa số tình huống bị gió thổi, nắng chiếu là thần hồn ý niệm sẽ tan biến.

Trừ phi là người tu luyện có thành, thần hồn cứng cõi vô cùng mới sẽ không dễ dàng bị đánh tan.

Thậm chí là thượng cổ đại năng, thần hồn như thực chất bay dưới ánh nắng cũng không thành vấn đề.

Võ thánh cường đại không cách nào đánh tan đi.

Hồng Phi, Lục Thúy chỉ là đẳng cấp luyện khí.

Sự sống trôi khỏi thân thể thì chắc chắn thần hồn ý niệm thoát ly cơ thể.

Huyết Phi có thể mang thân hình Hồng Phi, Lục Thúy về nhưng không thể mang theo thần hồn ý niệm, bởi vậy thiếu đi thần hồn ý niệm, dù thân thể Hồng Phi, Lục Thúy được chữa trị nhưng vẫn không tỉnh lại.

Thân thể Hồng Phi, Lục Thúy giống như thân thể Ấn Giao Vương lúc trước.

Xem như còn sống, trên thực tế mất thần hồn ý niệm là chết. Xác thượng cổ Huyền Ưng, Hắc Hùng thân thể cũng là bất tử bất diệt, nhưng vì thiếu linh hồn nên không thể tỉnh còn sống!

- Hồng Phi, Lục Thúy ... Thật sự đã chết rồi sao?

Lòng Dương Thạc lạt lợng.

Trong huyết trì xác thượng cổ Huyền Ưng có Hồng Phi, Lục Thúy thì ở trong xác thượng cổ Hắc Hùng, chỗ ấy cũng có huyết trì.

Dương Thạc ra khỏi xác thượng cổ Huyền Ưng, nhìn Lục Thúy, tình huống giống như Hồng Phi.

Thần hồn tiêu tán, sợ là trọn đời khó có thể tỉnh lại, không khác gì đã chết.

Đương nhiên Dương Thạc không chịu buông tha:

- Còn thân thể thì vẫn còn hy vọng.

- Đúng rồi, các nàng bị đánh chết trong sơn động, tuy thần hồn ý niệm tan tác nhưng chắc ở gần sơn động. Nếu mang xác Hồng Phi, Lục Thúy vào trong sơn động thì nói không chừng có thể hấp dẫn thần hồn, cứu tỉnh lại.

Trong đầu Dương Thạc toát ra một ý nghĩ.

Thần hồn ý niệm dù là cường giả Võ thánh cũng không hiểu rõ, nắm chắc được.

Nhưng Dương Thạc đoán thần hồn ý niệm của Hồng Phi, Lục Thúy tan tác gần sơn động, đến quanh đó có lẽ sẽ tìm ra, cứu tỉnh các nàng được.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Mau lên, đến gần sơn động kia nhìn xem!

Muốn đến gần sơn động thì tốt nhất là mang theo xác Hồng Phi, Lục Thúy.

Thân thể Hồng Phi, Lục Thúy tắm bổ trong xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng, mang thân thể các nàng chẳng bằng mang luôn xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng.

Dương Thạc hỏi thẳng Huyết Phi:

- Huyết Phi, bây giờ ta nắm giữ Thập phương cà sa, bên trong có không gian vài trăm dặm, ta muốn bỏ xác thượng cổ Huyền Ứng vào không gian luôn mang theo trên người. Kể từ đó, người có thể tùy thời tu luyện trong không gian, cũng tiện cho các người kẻ vai chiến đấu hơn, thấy sao?

211. Chương 211: Cho Người Hóa Thành Một Đoàn Lửa

Chương 211: Cho người hóa thành một đoàn lửa

Huyết Phi đại khái nghe hiểu lời Dương Thạc nói, nghiêng đầu ngẫm nghĩ, lập tức gật đầu, nói:

- Gru! Gru! Gru!

Trong Yến sơn dù là nhà của nó nhưng Huyết Phi càng muốn ở chung với Dương Thạc hơn.

- Tốt, bây giờ ta sẽ thu xác thượng cổ Huyền Ứng vào không gian Thập phương cà sa!

Lòng Dương Thạc máy động, không chế không gian Thập phương cà sa mở ra, thu xác thượng cổ Huyền Ứng chiếm diện tích vài chục trượng vào trong.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trên bầu trời hở ra một cái lỗ to, lực hút khổng lồ bắt đầu hấp thu xác thượng cổ Huyền Ứng, chẳng qua khiến Dương Thạc bất ngờ là xác thượng cổ Huyền Ứng vẫn không nhúc nhích, không bị hút vào không gian Thập phương cà sa.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thân thể vượt qua đẳng cấp Võ thánh, khí huyết cơ hồ như tinh thể nên cực kỳ nặng.

Chợt nghe Huyết Phi hét to một tiếng:

- Gru! Gru! Gru!

Huyết Phi đập cánh chui vào ngực xác thượng cổ Huyền Ứng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc phát hiện xác thượng cổ Huyền Ứng như là nhẹ hẫng gấp trăm ngàn lần, dễ dàng bị không gian Thập phương cà sa hút vào.

Dương Thạc trầm hiểu ra:

- Huyết Phi và xác thượng cổ Huyền Ứng xem như là huyết mạch tương thông, có thể không chế xác thượng cổ Huyền Ứng ở trình độ nhất định, ít nhất khiến nó không bài xích không gian Thập phương cà sa của ta nuốt vào.

Xác thượng cổ Huyền Ứng tiến vào không gian Thập phương cà sa liền bị đặt trong một sơn cốc nhỏ, lúc trước Dương Thạc, Tô Quân Ninh bị hút vào cũng là bỏ vào đây.

Sơn cốc này nhỏ hơn trung tâm Yến sơn nhưng đủ để đặt hai cái xác thượng cổ.

Sắp xếp xong xác thượng cổ Huyền Ứng, Dương Thạc đưa mắt tới xác thượng cổ Hắc Hùng. Muốn hút xác thượng cổ Hắc Hùng thì hơi rắc rối.

Muốn hút xác thượng cổ Hắc Hùng ít nhất cần trưng cầu ý kiến của Hắc Hùng.

Dương Thạc và Huyết Phi có quan hệ cực kỳ tốt, quan hệ với Hắc Hùng thì không mấy thân, ít nhất không có kẻ vai chiến đấu. Yển sơn là nhà của Hắc Hùng, chỉ sợ nó không muốn rời khỏi đây.

- Grao grao grao!

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ thì thấy Hắc Hùng gầm gừ với hắn, chui vào trong xác thượng cổ Hắc Hùng.

Dương Thạc cảm giác xác thượng cổ Hắc Hùng cũng không bài xích không gian Thập phương cà sa nuốt.

Dương Thạc mừng rỡ:

- Hắc Hùng cũng muốn ở cùng ta?

Dương Thạc vội hút xác thượng cổ Hắc Hùng vào trong không gian Thập phương cà sa.

Nhưng Dương Thạc hơi tự mình đa tình.

Không phải Hắc Hùng vì Dương Thạc mới vào không gian Thập phương cà sa, nó chỉ là luyện tiếu Huyết Phi, Tiểu Hỏa. Hắc Hùng ở trong toàn Yển sơn cơ hồ không có bằng hữu, trừ bỏ Huyết Phi, Tiểu Hỏa ra. Nhất là Tiểu Hỏa, từ khi nó mở mắt đã luôn bên Hắc Hùng, Hắc Hùng xem nó như con của mình. Bây giờ Dương Thạc mang Huyết Phi, Tiểu Hỏa đi, Hắc Hùng không muốn một mình ở lại trung tâm Yển sơn.

Hắc Hùng quyết định đi theo Dương Thạc luôn.

Thu xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng xong lòng Dương Thạc máy động, ý niệm chìm vào trong không gian Thập phương cà sa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ý niệm vừa mới tiến vào không gian Thập phương cà sa, Dương Thạc chợt phát hiện bên trong xảy ra biến đổi trời long đất lở.

Không trung, gió nổi mây phun!

Dưới đất chấn động, không ngừng nứt ra khe hở.

Dương Thạc giật mình kêu lên:

- Nguy rồi, xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng có uy thế quá mạnh mẽ, sợ là không gian Thập phương cà sa không chịu đựng được!

Thập phương cà sa do thượng cổ Phật Tổ chế tạo ra.

Thượng cổ Phật Tổ có lực lượng cường đại nhưng so với xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng ai mạnh ai yếu thì khó nói. Lỡ như uy thế của xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng quá mạnh mẽ, làm nổ không gian Thập phương cà sa thì cũng không có gì lạ.

May mà chuyện Dương Thạc lo lắng không xảy ra.

Không gian Thập phương cà sa chỉ rung lắc dữ dội, trên bầu trời, mặt đất có nhiều khe nứt không gian.

Ngay sau đó, trong xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng bắn ra một luồng sáng vàng, một luồng sáng đen, hai luồng sáng này hiển nhiên là hơi thở của hai dị thú thượng cổ. Hơi thở nhanh chóng đến khe hở không gian, dung nhập vào không gian Thập phương cà sa, tu sửa khe hở không gian.

Một lát sau không gian Thập phương cà sa trở về ổn định.

Toàn bộ không gian to lớn trước một vòng.

Càng thêm củng cố!

Lúc trước không gian Thập phương cà sa là mặt ngoài Ấn Giao Vương đánh nhau với người ta thì bên trong chấn động, không ổn định. Byaa giờ Dương Thạc đoán cho dù năm, sáu Võ thánh Thiên Âm Môn đến cùng

nhau công kích Thập phương cà sa thì ở trong không gian Thập phương cà sa sẽ không cảm giác một chút chấn động ...

Hai cái xác thượng cổ này có tác dụng trấn áp, củng cố.

- Đi, đi tới sơn động lúc trước Hồng Phi, Lục Thúy bị giết.

Thu xong xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng, Dương Thạc không hề lưu luyến gì Yến sơn, khổng chế Thập phương cà sa cắt qua không gian đi hướng sơn động.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc cắt qua hư không rồi đi, hắn không có chú ý đến mất đi xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng trấn áp, sơn cốc trung tâm Yến sơn nhẹ nhàng lắc lư.

- Grao!

Mơ hồ có tiếng thú gầm vọng từ lòng đất.

- A? Tiếng thú gầm?

Tuy đã vào hư không nhưng lỗ tai Dương Thạc rất thính, lập tức nghe thấy tiếng thú gầm.

- Không biết là mãnh thú gì phát ra tiếng thú rống? Không lẽ lòng núi Yến sơn tồn tại mãnh thú cường đại gì? Quên đi, mặc kệ nó, nếu tồn tại mãnh thú gì thì sao? Nó ngủ say ngàn vạn năm, không phải ngày một, ngày hai có thể tỉnh lại, không cần lo lắng

Tính cách Dương Thạc tuyệt đối không thể xem như hoàn mỹ.

Trùng mắt tất báo là một đặc điểm.

Còn có đặc điểm nữa là việc không liên quan mình thì thờ hững, trừ phi có dính đến ích lợi bản thân, còn lại Dương Thạc sẽ không chõ mũi vào. Giống lần đầu tiên đến kinh thành Đại Chu triều đình phải thuộc hạ của Đại Lâm Nhi giục ngựa chạy nhanh, nếu không phải võ sĩ Hỏa La quốc ngôn ngữ chọc ghẹo Hồng Phi, Lục Thúy thì Dương Thạc đã không ra tay.

Sau khi Dũng Tín đại sư chết, Dương Thạc không lập tức đi Nam Lâm Tự ngay, nghĩ cách bảo vệ.

Sau này Dương Thạc đi chẳng qua là để đục nước béo cò.

Chỉ khi liên quan đến ích lợi bản thân như khi muốn cướp đoạt cửu dương huyền công đệ nhất trọng thì Dương Thạc mới ra tay cứu lão phiên tăng La Tư Phật.

Bây giờ nghe dưới lòng đất Yến sơn mơ hồ có tiếng thú gầm nhưng Dương Thạc không để ý.

Dương Thạc thu xong xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng, Yến sơn này không xem như cứ điểm hắn thường trú.

Cơ hội sau này quay về có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nơi này có biến cố liên quan gì Dương Thạc?

Bởi vậy Dương Thạc không thềm để ý thanh âm này, nhảy vào trong hư không, biến mất.

- Grao grao grao!

Thú rống phát ra, tất cả chim muông trong Yến sơn đều nghe rõ ràng.

- Gri gri gri gri!

- Gru! Gru! Gru!

Chim sẻ trong rừng bị hù kêu rú rít, đập cánh bay xa.

Lợn rừng, mãnh hổ, các mãnh thú trong núi đều vẻ mặt kinh sợ xa xa nhìn trung tâm Yến sơn, run cầm cầm. Chỉ có một ít hung hãn dị thú thì như bị kích phát hung tính, gầm rống hướng Yến sơn.

- Ủa? Đây là dị thú gì? Rống một tiếng mà làm toàn Yến sơn kinh sợ, ít nhất là tu vi đẳng cấp Trấn Quốc Công phũrần Quốc Công, Dương Thiên. Trong Yến sơn từ khi nào có dị thú cường đại như vậy?

Bên ngoài rìa Yến sơn, tám nam nhân trung niên mặc y giáp quân sĩ Đại Chu triều hung hãn nhanh chóng tiến sâu vào rừng. Tám người này chính là tám cường giả đẳng cấp võ tôn trong phủ An Võ Hầu, là hộ vệ năm đó đi theo An Võ Hầu Trình Ngọc.

Trong tám cường giả đẳng cấp võ tôn, người dẫn đầu tên Tôn Võ vừa ngẩng đầu nhìn trung tâm Yến sơn vừa trầm giọng nói:

- Tiếc rằng Trấn Quốc Công không có mặt trong kinh thành Đại Chu triều, chỉ bằng vào mấy cao thủ đẳng cấp đại tông sư trong kinh thành tuy có sức uy hiếp nhất định nhưng không kinh sợ nổi mãnh thú bên trong Yến sơn. Nếu có Trấn Quốc Công ở kinh thành thì dị thú đẳng cấp Võ thánh dám vào Yến sơn lập tức bị hấn giết chết ngay, thực lực mạnh thì miễn cưỡng sống được, sẽ bỏ chạy mất mạng.

Một cường giả đẳng cấp võ tôn đi bên cạnh Tôn Võ nhỏ giọng nói:

- Tôn đại ca, lần này chúng ta đến đây là để bắt Dương Thạc, giết chết hắn, không đến mức vào trung tâm Yến sơn đi?

Tôn Võ cười khùng khục, khinh thường liếc cường giả đẳng cấp võ tôn kia:

- Lão Mạt, ngươi sợ dị thú đẳng cấp Võ thánh?

Cường giả đẳng cấp võ tôn Lưu Mạt xem như có thực lực khá cao trong tám cường giả đẳng cấp võ tôn.

Lưu Mạt, Tôn Võ, còn có Lưu Nam đều là cao thủ trung giai đẳng cấp võ tôn trong tám cường giả đẳng cấp võ tôn, còn lại năm người kia chỉ là sơ giai đẳng cấp võ tôn.

Mắt Lưu Mạt bắn ra tia sáng khát máu:

- Sợ?

- Có cái gì đáng sợ?

- Chỉ là dị thú Võ thánh mà thôi. Năm đó Nam Man phản loạn, có một văn man tượng trung giai Võ thánh xung phong, bao nhiêu tướng sĩ phe ta bị võ thành thịt nát. Năm đó huynh đệ ta ở trước mặt nó không hề tránh né, bây giờ thực lực mạnh hơn chẳng lẽ biến thành nhất gan?

Lưu Mạt hừ lạnh một tiếng:

- Cùng lắm là chết, không chết trên chiến trường là tiếc nuối của huynh đệ ta.

Tây nam Man tộc đã bị xuất binh thảo phạt từ trăm năm trước khi Đại Chu triều lập quốc.

Lúc đó trong Man tộc có một man văn thiên tượng là thánh thú hộ tộc, thực lực đỉnh Võ thánh, cực kỳ cường đại.

Man văn thiên tượng bị cường giả Đại Chu triều liên hợp đánh bị thương đuổi vào thập vạn đại sơn, sau này không còn xuất hiện nữa.

Nhưng vài chục năm sau Tây nam Man tộc còn liên tiếp phản loạn!

Không có man văn thiên tượng nhưng có dị thú hung mãnh như văn man tượng, cũng là Võ thánh đẳng cấp, hung hãn vô cùng. Mười năm trước Man tộc phản loạn, An Võ Hầu Trình Ngọc mang binh tiêu diệt có gặp một con.

Đám Tôn Võ, Lưu Mạt, Lưu Nam dũng mãnh không sợ chết, dị thú Võ thánh không hù ngã chúng được.

Tôn Võ cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Tiếc rằng lúc này chúng ta không có duyên vào trung tâm Yến sơn.

Tôn Võ mở miệng nói:

- Thị nữ của Dương Thạc kia vừa mới chết, chắc hẳn đang thương tâm muốn chết, mấy ngày nay cần tế bái hai thị nữ. Chúng ta tới sơn động hai thị nữ chết ngồi chờ là chắc chắn sẽ gặp Dương Thạc. Sơn động kia chỉ vào sâu trong Yến sơn hai dặm, không đến trung tâm.

- Mau lên!

- Ủa? Hình như là phía trước, đi, đi qua!

Tôn Vô nói xong mấy người xuyên qua một mảnh núi rừng, đằng trước xuất hiện một ngọn đồi nhỏ, dưới chân đồi có một sơn động.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong sơn động, hư không cắt qua, Dương Thạc đã đi ra.

Dương Thạc cảm nhận tình huống xung quanh, biểu tình nghiêm túc nói:

- Nơi này còn sót lại khí huyết, sự sống của Hồng Phi, Lục Thúy.

Khi Hồng Phi, Lục Thúy bị giết thì khí huyết, sự sống tan tác, còn để lại một chút trong sơn động.

Nếu thần hồn ý niệm của Hồng Phi, Lục Thúy còn chưa tan biến hết thì chắc bám vào chút khí huyết, sự sống này đây.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Hãy lấy ra thân thể Hồng Phi, Lục Thúy đặt trong sơn động, để xem có hấp thu được chút thần hồn ý niệm nào không.

Không cần hấp thu đủ thần hồn ý niệm của Hồng Phi, Lục Thúy.

Chỉ cần hấp thu một chút, về sau thông qua thân thể khí huyết chậm rãi uẩn dưỡng, thần hồn dần dần lớn mạnh là vẫn còn cơ hội hồi phục như cũ, khi ấy Hồng Phi, Lục Thúy sẽ tỉnh lại.

Đó chỉ là suy nghĩ trong lòng Dương Thạc.

Rốt cuộc có hữu dụng hay không còn chưa biết, bây giờ Dương Thạc chỉ có thể ngựa què chữa thành ngựa lành.

Lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc lấy xác Hồng Phi, Lục Thúy ra khỏi không gian Thập phương cà sa.

Nhưng ngay sau đó, Dương Thạc ngừng hành động. nguồn

- Ủa?

Dương Thạc khẽ kêu, chợt biến sắc mặt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc cảm giác rõ ràng quanh sơn động có bảy, tám khí huyết cực kỳ hùng hồn vọt tới gần.

Mỗi một khí huyết còn mạnh hơn Dương Tử Mặc, Thiên Âm Môn lúc đầu tại Nam Lâm Tự. Bảy, tám khí huyết này rõ ràng do bảy, tám võ giả đẳng cấp võ tôn phát ra.

Hơn nữa trong khí huyết ẩn chứa nhiều sát khí.

Lúc trước Dương Thạc từng cảm nhận sát khí tương tự từ Lý Tình Lâm, tăng nhân to lớn thủ hộ Tháp Lâm trong trận Nam Lâm Tự. Chỉ có người ở trên chiến trường thấy máu, thậm chí giết ngàn, vạn tướng sĩ mới có sát khí.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bảy, tám sát khí trong phút chốc đến gần sơn động mà Dương Thạc, đánh tan tác khí cơ xung quanh hắn.

Dương Thạc nhanh chóng nhướng mày nói:

- Nguy rồi!

- Khí huyết, khí cơ của Hồng Phi, Lục Thúy bị các sát khí đánh tan!

Trong sơn động vốn còn lưu giữ khí huyết, khí cơ của Hồng Phi, Lục Thúy, Dương Thạc vốn định thông qua nó dắt thần hồn ý niệm của hai người.

Nhưng Dương Thạc chưa hành động thì bầy, tám sát khí mãnh liệt vọt tới, trực tiếp đánh tan khí huyết, khí cơ của Hồng Phi, Lục Thúy, muốn ngưng tụ lại gần như là không thể.

Sợ là không gọi về thần hồn ý niệm của Hồng Phi, Lục Thúy được nữa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc cảm giác sét đánh ngang mày.

Tức giận đến mức tận cùng dâng trào trong lòng Dương Thạc.

Máu toàn thân sôi sục.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Bầy tám sát khí, bầy tám cao thủ đẳng cấp võ tôn sao? Mặc kệ các ngươi là loại người nào, hôm nay phải giết sạch bọn ngươi, không chết không ngừng!

- Ủa? Trong sơn động có người?

- Ha ha ha ha ha ha! Là Dương Thạc kia! Thật sự là đập phá thiết hại vô mịch xử, đắc đến toàn không uổng công phu. Vừa mới đến sơn động đã thấy Dương Thạc rồi!

- Bắt ra, giết hẳn!

Bên ngoài, giọng đám người Tôn Võ nhanh chóng vang lên.

- Chỉ là võ giả sơ giai võ sư, không cần Tôn đại ca ra tay, để ta vô trước!

Trong đoàn người có một là tu vi sơ giai đẳng cấp võ tôn cười lạnh, lắc người, tốc độ nhanh như chớp vọt vào sơn động trước.

- Ngoan ngoãn nằm xuống cho ta!

Trong sơn động tối tăm, cường giả đẳng cấp võ tôn không thấy rõ tình hình, chỉ cảm ứng bằng khí cơ, lập tức tập trung Dương Thạc. Cường giả đẳng cấp võ tôn duỗi tay ra chớp cổ áo Dương Thạc, khí huyết hùng hậu mãnh liệt trong phút chốc bao phủ hẳn.

Trong bóng tối vang thanh âm lạnh băng:

- Cường giả đẳng cấp võ tôn? Mặc trang phục quân sĩ Đại Chu triều, các ngươi là người của An Võ Hầu Trình Ngọc? Ta không đi tìm Trình Ngọc gây chuyện mà các ngươi đã tới trước ...

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cường giả đẳng cấp võ tôn chớp lấy Dương Thạc chợt phát hiện mục tiêu của gã, tức là Dương Thạc có hơi thở lửa cuồng bạo rực cháy.

212. Chương 212: Đối Mặt Tất Cả, Diệt Sát Ba Đẳng Cấp Võ Tôn

Chương 212: Đối mặt tất cả, diệt sát ba đẳng cấp võ tôn

Trong sơn động tối tăm như mặt trời nhỏ cực kỳ chói mắt.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cường giả đẳng cấp võ tôn mới chớp túng hơi thở lửa.

Phục!

Lửa trắng cuồng bạo quấn quanh người cường giả đẳng cấp võ tôn.

Cảm nhận nóng cháy trong lửa trắng, cường giả đẳng cấp võ tôn biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Cường giả đẳng cấp võ tôn muốn bắn ra chân khí ngăn cản lửa trắng nhưng đã chậm.

Trong lửa còn ẩn chứa đặc tính thẩm thấu, trong phút chốc thấm đến nội tạng, xương, cơ bắp của cường giả đẳng cấp võ tôn rồi nổ tung.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Người cường giả đẳng cấp võ tôn biến thành đonà lửa chiếu sáng sơn động như ban ngày.

- Đại ca, tiểu tử này quái dị, chân khí của hắn có chứa lửa!

Cường giả đẳng cấp võ tôn cực kỳ hung hãn, cả người từ trong tới ngoài biến thành lửa mà gã không hề hết thắm, nhanh chóng nói một câu.

Sau đó cường giả đẳng cấp võ tôn ngừng bật, đã không nói nên lời.

Dù không thể nói chuyện nhưng cường giả đẳng cấp võ tôn cười nanh tranh, vọt hướng Dương Thạc.

Sắp chết cũng muốn tấn công Dương Thạc.

Hết sức hung hãn!

Dù là Dương Thạc có tâm tính cứng cỏi nhưng thấy cường giả đẳng cấp võ tôn hung hãn đến mức này thì nhú mày nói:

- Võ giả thật hung mãnh, nhóm người này rốt cuộc là ai?

- Tiếc rằng có dữ đến đâu thì người chỉ là nỗ lực hết đà.

Nếu là đánh lộn bình thường, cường giả đẳng cấp võ tôn hung dữ như vậy thì Dương Thạc căn bản không phải là đối thủ của gã, tiếc rằng gã mới ra tay đã bị hắn ám toán, trong người nổ tung ngọn lửa, mười phần khí huyết đã bị đốt trụi chín phần, còn lại một phần muốn tấn công Dương Thạc căn bản không làm gì được hắn.

- Cửu dương kim thân!

Tất nhiên dù cường giả đẳng cấp võ tôn đã hụt hơi nhưng vẫn là cao thủ đẳng cấp võ tôn.

Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, cường giả đẳng cấp võ tôn nhào tới, Dương Thạc không dám dùng thân thể đẳng cấp võ sư sơ giai ngăn cản.

Cửu Dương chân thân chợt xuất khiếu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửu Dương chân thân mang theo khí thế cùng là đẳng cấp võ tôn sơ giai mạnh đụng vào cường giả đẳng cấp võ tôn toàn thân hừng hực ngọn lửa. Trong tiếng nổ, cường giả đẳng cấp võ tôn bị đụng thành nhiều mảnh vụn, các mảnh xác ở trên không trung bị Thái âm chân hỏa đốt cháy hoàn toàn hóa thành tro bụi ...

Nghe cường giả đẳng cấp võ tôn hét to, mấy người Tôn Võ đứng bên ngoài biến sắc mặt nói:

- Lão lục, sao lại thế này?

Tôn Võ lắc người, dẫn theo ba, bốn đồng bạn vọt vào trong sơn động.

Đám Tôn Võ nghênh đón Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Phục! Phục! Phục!

Cửu Dương chân thân phát ra Thái dương chân hỏa màu trắng âm trầm, khí nóng mạnh mẽ đè ép mấy cường giả đẳng cấp võ tôn.

Tôn Vô chợt biến sắc mặt nói:

- Là Thái dương chân hỏa, bí pháp Thái dương chân hỏa của Dương Thạc!

Nhưng ngay sau đó Tôn Vô cười nanh tranh.

Tôn Vô quát:

- Hay cho Dương Thạc người, dám dùng thái dương chân hỏa đánh lên giết lão lục của chúng ta sao? Tiếc rằng Thái dương chân hỏa không thể bị thương chúng ta!

Tầng tầng chân khí trên người Tôn Vô bắn ra khỏi người, trong tiếng phụt phụt, y giáp trên thân gã bị chân khí cắt nát.

Đẳng cấp võ tôn, chân khí như mũi nhọn!

Thái dương chân hỏa bao bọc Cửu Dương chân thân của Dương Thạc tiếp xúc đến chân khí quanh người Tôn Vô thì không thể phá nổi phòng ngự, không tạo thành chút tổn thương cho Tôn Vô. truyện copy từ

Đẳng cấp võ tôn phóng chân khí ra ngoài như mũi kim, dù không tấn công cũng có thể phòng ngự.

Đến đẳng cấp này đơn thuần dựa vào đặc tính chân khí giết một cường giả đẳng cấp võ tôn gần như là chuyện không thể.

Tôn Vô cười nanh tranh:

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc, để xem Thái dương chân hỏa của gñwowi làm gì được ta!

- Nói cho người biết, người so với đẳng cấp võ tôn kém một đại giai tầng, thực lực tuyệt đối chênh lệch không có bí pháp nào bù lại được! Bí pháp của người cùng lắm là hữu dụng với đẳng cấp võ sư, chống lại chúng ta thì dù người có nhiều bí pháp hơn cũng không có tác dụng!

- Chết đi!

- Chết đi!

Tôn Vô hét to, đánh một đấm vào Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ba, bốn cường giả đẳng cấp võ tôn xung quanh toát ra chân khí ngăn cản Thái dương chân hỏa, đánh năm đấm hướng Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Ba, bốn cường giả đẳng cấp võ tôn đồng loạt ra tay, khí huyết tung hoành, cơ hồ hình thành một chiếc lưới to bao phủ Dương Thạc.

Hơi thở cực kỳ nguy hiểm tràn ngập trong lòng Dương Thạc.

- Thái dương chân hỏa vô dụng với bọn họ?

Trông cả đám toát ra chân khí dễ dàng ngăn cản Thái dương chân hỏa của mình thì Dương Thạc sửng sốt.

Thực lực càng mạnh thì tác dụng của bí pháp càng thấp, Dương Thạc hiểu điều đó. Lúc trước Dương Thạc giết cường giả đẳng cấp võ tôn như Lý Vi Nghĩa toàn dựa vào đánh lên, chống lại Lý tướng quân là hù dọa sợ, dù đấu với Thiên Âm Môn thì chủ yếu là đánh bằng cơ bắp, chưa sử dụng Đại nhiên mặc đạo pháp.

Hiện tại Dương Thạc mới hiểu đánh nhau ngay mặt với cường giả đẳng cấp võ tôn thì bí pháp Thái dương chân hỏa, Thái âm chân hỏa gần như không có tác dụng lớn.

Hoàn toàn so kè khí huyết.

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc, tu vi đẳng cấp võ sư của người làm sao có khí huyết ngang ngửa với chúng ta?

- Cho dù khí huyết của người lên đến đẳng cấp võ sư cao giai thì sao? Đụng phải chúng ta vẫn sẽ chết!

Mấy tên cường giả đẳng cấp võ tôn cười gian trá.

đẳng cấp võ sư sơ giai chống lại võ tôn sơ giai, trung giai?

Chênh lệch không đơn giản là gấp đôi gấp ba.

Võ giả có thiên phú siêu đến đâu thì lúc ở đẳng cấp võ sư tính khí huyết tuyệt đối không bằng cao thủ đẳng cấp võ tôn.

Có thể vượt qua nhất giai giết địch, vượt qua hai giai giết địch, chưa từng có người nào vượt qua ba, bốn, năm giai giết địch.

Ở trong mắt mấy cường giả đẳng cấp võ tôn thì Dương Thạc đã là người chết.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao grao grao!

Mấy tên cường giả đẳng cấp võ tôn cùng sử dụng bí pháp nhất trọng hổ báo lôi âm bí pháp. Đây là sư tử vỗ hổ dốc hết sức, không cho Dương Thạc một chút cơ hội, muốn một kích nổ nát hẳn là võ sư sơ giai, cắt đứt mọi sự sống của hắn.

- So kè khí huyết sao?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Các người thật sự cho rằng Dương Thạc ta không đấu lại các người?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao grao grao!

Thứ nhất trọng hổ báo lôi âm cũng phát ra.

Cửu Dương chân thân của Dương Thạc dường như mặc kệ đám cường giả đẳng cấp võ tôn oanh kích, đánh ra một đám hương tên yếu nhất trong đám cường giả đẳng cấp võ tôn.

Không thèm phòng ngự, chỉ tấn công?

Trông thấy hành động của Dương Thạc, đám cường giả đẳng cấp võ tôn kinh ngạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giây tiếp theo, năm tên cường giả đẳng cấp võ tôn, năm cú đấm cùng đánh vào người Dương Thạc. Năm đấm của Dương Thạc đánh vào cường giả đẳng cấp võ tôn thực lực kém nhất.

Khi năm đấm của Dương Thạc đánh trúng cường giả đẳng cấp võ tôn thực lực kém nhất thì mặt gã biến đổi, cảm giác Dương Thạc này căn bản không phải võ sư sơ giai gì, càng không là võ sư trung giai, cao giai, mà là giống như gã, cũng đạt tới đẳng cấp võ tôn!

213. Chương 213: Dung Hợp, Huyết Mạch Thượng Cổ Hắc Hùng

Chương 213: Dung hợp, huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng

Két két két két két! Két két két két két!

Một cú đấm đập vỡ xương ngực cường giả đẳng cấp võ tôn.

Sức mạnh hùng hồn nhập vào người, nội tạng bị chấn vỡ hơn phân nửa.

- Phụt!

Một ngụm máu lẫn mảnh vụn nội tạng phun ra, cường giả đẳng cấp võ tôn văng ra ngoài, vẻ mặt không thể tin.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, Cửu Dương chân thân của Dương Thạc bị năm tên cường giả đẳng cấp võ tôn đánh trúng nổ tung, hóa thành một chùm thuần dương chân khí ...

- Cái này ... Không phải thân thể của hắn mà là ... Kim thân?

Đám người Tôn Võ sửng sốt, đến bây giờ bọn họ mới nhận ra vài người oanh giết không phải thân thể Dương Thạc mà là một khối kim thân!

Trước khi đến Yến sơn thì bọn họ có tìm hiểu về Dương Thạc, biết hắn có một pho tượng “Thuần dương kim thân” . (

Tôn Võ chữi thăm:

- Bà nội nó, chỉ giết kim thân, cơ thể Dương Thạc còn ở trong sơn động!

Tôn Võ quát to:

- Vào động, giết thân thể hắn!

Tôn Võ dẫn theo hai đẳng cấp võ tôn sơ giai nhảy vào sơn động.

Một thanh âm lạnh băng vang bên tai Tôn Võ:

- Muốn diệt thân thể của ta? Trước hết diệt chân thân này rồi nói!

Cửu Dương chân thân mới vừa tan rã giờ lại ngưng tụ, tỏa ra Thái dương chân hỏa màu trắng đánh hướng một cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai bên cạnh Tôn Võ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cú va chạm mạnh, cường giả đẳng cấp võ tôn bị Cửu Dương chân thân đánh bay học ra búng máu.

Cùng là đẳng cấp võ tôn bị Dương Thạc đánh lên sau lưng đã trọng thương đẳng cấp võ tôn sơ giai. Cùng lúc đó, Thái dương chân hỏa màu trắng quấn quanh người cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai này.

Ngay mặt đánh nhau thì cường giả đẳng cấp võ tôn có thể lấy chân khí chống cự thái dương chân hỏa, còn đánh lên thật giống như Dương Thạc giết Lý Vi Nghĩa, giết cường giả đẳng cấp võ tôn thứ nhất. Cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai này không thể ngăn cản Thái dương chân hỏa, trong phút chốc cả người đều bị đốt thành một quả cầu lửa, hai, ba giây sau biến thành tro bụi.

Giờ phút này, Tôn Võ muốn nứt khóe mắt:

- Khốn kiếp!

Dương Thạc đầu tiên là lấy thái dương chân hỏa đánh lên, giết một cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai bên Tôn Võ.

Sau đó năm đẳng cấp võ tôn vây sát liều mạng đánh vỡ Cửu Dương chân thân, dùng một cường giả đẳng cấp võ tôn đánh trúng một cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai, trọng thương đến phun mảnh vụn nội tạng.

Tiếp theo đám người Tôn Võ muốn vào sơn động đập nát người Dương Thạc thì Cửu Dương chân thân vốn bị nổ nát lại ngưng tụ, đánh lên sau lưng, tiếp tục giết một cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai.

Tám cường giả đẳng cấp võ tôn Tôn Võ trong giây lát có ba người đã chết, dù là cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai thực lực kém nhất nhưng đối phó với một đối thủ đẳng cấp võ sư sơ giai, đối mặt tổn thất ba huynh đệ làm sao mặt Tôn Võ không khó coi?

Tôn Võ cắn răng, quát to:

- Lưu Mạt, Lưu Nam, chúng ta hợp sức đánh Dương Thạc này thành tro đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một đấm lại đánh vào Cửu Dương chân thân.

- Ra tay!

- Ra tay!

Lưu Mạt. Lưu Nam đều là đẳng cấp võ tôn trung giai cùng ra tay, từng cú đấm đánh hướng Dương Thạc.

Ba đẳng cấp võ tôn trung giai cùng ra tay, uy thế cường đại hơn bảy, tám đẳng cấp võ tôn sơ giai đánh hội đồng. Khí huyết hùng hồn bao phủ Cửu Dương chân thân của Dương Thạc, hắn không kịp phản ứng đã bị khí huyết mạnh mẽ của ba người đập nát Cửu Dương chân thân.

Lòng Dương Thạc giật mình kêu lên:

- Nguy rồi!

- Cứ tiếp tục như vậy, lại bị oanh kích vài lần thì dù Cửu Dương chân thân của ta bất tử bất diệt cũng sẽ bị hao tổn nhiều, bị đánh tan nát. Cửu Dương chân thân của ta là đẳng cấp võ tôn sơ giai, dù đánh lên cũng chưa chắc làm bị thương mấy đẳng cấp võ tôn trung giai.

- Bây giờ ta chưa phải là đối thủ của họ.

- Lui!

Suy nghĩ nổi lên trong đầu Dương Thạc.

Dương Thạc lại ngưng tụ Cửu Dương chân thân, không đánh nhau nữa mà lùi lại.

Lui!

Cơ hồ không có chút chần chờ, Cửu Dương chân thân của Dương Thạc định rút đi ngay.

Mới nãy Tôn Vô đẳng cấp võ tôn trung giai mang theo bốn đẳng cấp võ tôn sơ giai công sát Cửu Dương chân thân của Dương Thạc, một kích đập nát Cửu Dương chân thân, tổn thất một phẩy bảy phần. Bây giờ ba đẳng cấp võ tôn trung giai Tôn Vô, Lưu Mạt, Lưu Nam đồng loạt vây sát, quyền thế mạnh mẽ nếu không trực tiếp nổ nát Cửu Dương chân thân của Dương Thạc cũng khiến hắn lại tổn thất hai phần.

Trước sau cộng lại hao tổn gần bốn phần.

Dù Cửu Dương chân thân của Dương Thạc bất tử bất diệt, sau khi bị nổ nát lập tức ngưng tụ lại nhưng hai đấm khó địch bốn tay.

Bất diệt cũng phải yên diệt!

Cứng rắn đánh với đám cường giả đẳng cấp võ tôn là chịu chết, không cần thiết.

Vù vù vù vù vù!

Cửu Dương chân thân bay trong không trung, tốc độ nhanh hơn đám cường giả đẳng cấp võ tôn vài phần.

Trong khoảnh khắc Cửu Dương chân thân đã vào sâu trong sơn động, đến trước mặt Dương Thạc.

- Vào thân thể, lập tức phát động Thập phương càn sa, cắt qua hư không rút đi, xem coi đám cường giả đẳng cấp võ tôn làm sao truy kích ta!

Cửu Dương chân thân đến trước mặt Dương Thạc, vèo một tiếng chui vào cơ thể.

Thân thể mở mắt ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi cơ thể vừa mở mắt, Dương Thạc lập tức cảm giác có ba, bốn khí huyết cực kỳ hùng hồn như đá to lăn đến, trong phút chốc đã đến trước mặt hắn, sâu trong sơn động.

Đúng là mấy người Tôn Võ, Lưu Mạt, Lưu Nam.

Năng lực, tốc độ, phản ứng của cường giả đẳng cấp võ tôn cực kỳ mạnh mẽ, sơn động lại không sâu, chỉ có vài trượng, kim thân của Dương Thạc về lại thân thể thì mấy cường giả đẳng cấp võ tôn cũng đuổi tới nơi.

Mấy cú đấm đánh vào người Dương Thạc.

Khí huyết cực kỳ mạnh mẽ đan vào nhau, gần như khóa lại hư không quanh đây.

Két két két két két!

Thanh âm sắc nhọn chói tai như có cương đao mài bình bát.

Hư không trước mặt Dương Thạc rạch một vết to.

Dương Thạc mặc kệ đám cường giả đẳng cấp võ tôn oanh sát, bước vào trong hư không.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Mấy cú đấm của đám Tôn Võ đập vào khe hở hư không.

- Nguy rồi!

Dương Thạc mới bước vào hư không, đám cường giả đẳng cấp võ tôn Tôn Võ oanh sát đa phần bị hư không hút đi nhưng có ít nhất ba, bốn phần rơi vào thân thể Dương Thạc.

Ba, bốn cường giả đẳng cấp võ tôn liên hợp ột kích, dù Cửu Dương chân thân của Dương Thạc có đẳng cấp võ tôn cũng bị đánh tan nát chứ nói gì thân thể đẳng cấp võ sư của hắn. Cho dù giảm bớt ba, bốn phần như một kích của đẳng cấp võ tôn có thể đánh nát gân cốt, nội tạng của Dương Thạc thành đồng thiet vụn.

Cảm giác cực kỳ nguy hiểm tràn ngập trong lòng Dương Thạc.

Mấy cường giả đẳng cấp võ tôn ra tay, Dương Thạc muốn tránh cũng không được.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ba, bốn khí thể mạnh mẽ ập lên người Dương Thạc.

Huyết Phi giáp Dương Thạc mặc đứng mũi chịu sào đã bị oanh kích, tiếng két két vang lên, phần giáp sắt thép vị trí máu chốt đứt gãy.

214. Chương 214: Chân Thân, Dung Hợp Huyết Mạch Thượng Cổ Huyền Ưng

Chương 214: Chân thân, dung hợp huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng

Phần bằng da mềm bị đấm nát.

May mà Huyết Phi giáp rốt cuộc là thần binh lợi khí, bị oanh kích hao tổn đôi chút nhưng nó đỡ năm, sáu phần sức mạnh cho Dương Thạc.

Còn lại bốn, năm phần sức công kích đánh vào người Dương Thạc.

Răng rắc!

Tuy rằng không đến mức bị oanh thành thiet nát nhưng bốn, năm mươi chỗ gân cốt người Dương Thạc gãy răng rắc.

Nội tạng đã bị chấn động, xuất hiện cái khe khủng bố, máu ọc vào khoang ngực. Dương Thạc kiềm không được học bãi máu.

- Phụt!

Mặt Dương Thạc trắng bệch.

Khí huyết và sự sống nhanh chóng xói mòn khỏi người Dương Thạc.

Cửu Dương chân thân trở về thân thể Dương Thạc bị oanh kích chấn động, suýt chút vỡ ra.

Trong đầu Dương Thạc toát ra một suy nghĩ:

- Mạnh quá!

May mà ngay sau đó cơ thể Dương Thạc đã hoàn toàn tiến nhập trong hư không, xẹt một tiếng, khe hở không gian khép kín. Đám cường giả đẳng cấp võ tôn trong sơn động không thể công kích Dương Thạc được nữa.

- Trốn rồi?

- Bà nội nó, để tiểu tử này thoát!

Khi Dương Thạc biến mất trong sơn động thì đám Tôn Võ biến sắc mặt, sắc mặt âm trầm.

Tôn Võ lạnh lùng nói:

- Quả nhiên có Thập phương cà sa là có thể cắt qua hư không, lập tức bỏ chạy ra ngoài. Nhưng tiểu tử này bị chúng ta luân phiên oanh sát, thực lực giảm mạnh, dù có phát động Thập phương cà sa cũng không lập tức ra ngoài ngàn, vạn dặm. Cho dù hắn có chạy thoát thì chắc chắn vẫn nằm trong Yến sơn!

Thúc giục Thập phương cà sa cần điều kiện.

Ví dụ như Ấn Giao Vương có đẳng cấp Võ thánh phát động Thập phương cà sa chớp mắt đến vạn dặm.

Dương Thạc thì có Cửu Dương chân thân là đẳng cấp võ tôn thúc dục Thập phương cà sa giãy lắt chạy ra ngàn dặm, tổn hao nhiều, còn lại không tới một nửa. Lúc này Dương Thạc phát động Thập phương cà sa có thể chạy ra mấy chục dặm, trăm dặm đã là rất khá.

Hơn nữa, trong vòng một ngày không thể phát động thêm Thập phương cà sa được.

- Chắc tiểu tử này còn ở gần đây, chúng ta chia nhau hành động tìm ra tiểu tử này cho ta!

- Phải giết chết hắn!

Tôn Võ nhanh chóng ra lệnh đám cường giả đẳng cấp võ tôn.

Mặc dù lúc trước Dương Thạc một chọi một giết chết ba cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai chủ yếu dựa vào đánh lén.

Bây giờ đám người Tôn Võ có chuẩn bị, cộng thêm chân thân, cơ thể Dương Thạc bị hao tổn nhiều, chỉ cần cẩn thận một ít, dù bọn họ chia nhau hành động cũng không đến nỗi bị hắn giết chết.

- Đi, đi tìm tiểu tử này!

Đám cường giả đẳng cấp võ tôn lập tức phân công nhau hành động, tìm tòi Yến sơn.

Trong hư không.

- Nguy rồi, thân thể của ta bị hao tổn quá mức nghiêm trọng, khí huyết và sự sống không ngừng xói mòn, cứ tiếp tục như vậy thì cùng lắm là mười mấy giây sau khí huyết sẽ mất sạch, chết.

Giờ phút này, thân thể Dương Thạc không ngừng ỏi máu, mảnh vụn như gan bị ỏi ra, khí huyết, sự sống không ngừng xói mòn.

- Trước tiên phải nghĩ cách giữ thân thể của ta!

Thân thể là gốc của Dương Thạc, tuyệt đối không thể có điều sai sót.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Dương Thạc bất chấp chạy trong hư không, cắt hư vô về đến không gian cũ.

Dương Thạc trốn ra hai, ba mươi dặm, quanh đây vẫn là Yến sơn Đại Chu triều.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Vừa mới cắt qua hư không đi ra ngoài, thân thể Dương Thạc té xuống mặt cỏ.

Cửu Dương chân thân chợt xuất khiếu, nhú mảy nhìn thân thể mình nằm bên dưới.

- Loại thương thế này dù có dùng nhiều huyết tinh thạch nữ cũng không khả năng khôi phục, cùng lắm là chậm lại tốc độ khí huyết xói mòn, khó thể xoay chuyển. Tiếc ... Là ta dùng hết ba viên tiểu hồi thiên đan rồi, nếu không thì có một viên tiểu hồi thiên đan ít nhất giữ mạng ba ngày.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu có đại hồi thiên đan của Đại Lâm Tự, ăn vào thì chút vết thương này không chỉ là lành lại ngay, thân thể của ta còn có thể đột phá một đẳng cấp, đi vào võ sư trung giai.

Tiếc rằng Đại Lâm Tự đã bị diệt từ trăm năm trước, chạy đi đâu tìm đại hồi thiên đan?

Dù có Đại Lâm Tự cũng không tìm kịp.

- Đúng rồi!

Dương Thạc đang suy nghĩ mắt chợt sáng lên.

- Lúc trước Hồng Phi, Lục Thúy bị trọng thương, cơ hồ sinh cơ đoạn tuyệt, là Huyết Phi đưa các nàng về để vào trong huyết trì xác thượng cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng, dùng khí huyết thượng cổ mãnh thú, vết thương đã hồi phục.

- Bây giờ ta có thể tẩm vào trong huyết trì để xem có hiệu quả không!

Thượng cổ huyết trì chữa trị, tẩm bổ thể phách.

Đây là cách duy nhất hiện tại cho Dương Thạc giữ thân thể của mình.

- Cứ làm như vậy đi!

Dương Thạc cắt rằng, nhanh chóng cắt hư không, nắm thân thể mình đi vào không gian Thập phương cà sa.

Không gian Thập phương cà sa là không gian độc lập, không phải tồn tại trong Thập phương cà sa. Thập phương cà sa chỉ là chìa khóa mở ra không gian này.

Bởi vậy tuy Cửu Dương chân thân của Dương Thạc mặc Thập phương cà sa cũng có thể cùng thân thể của mình đi vào không gian này. Thật giống như một người mang theo cái chìa khóa, tiến vào trong nhà của mình.

Dương Thạc vào trong không gian Thập phương cà sa, lập tức xách thân thể vào một tiếng bay vào ngực xác thượng cổ Huyền Ứng.

- Huyết Phi, thân thể của ta bị vô tôn cường giả oanh sát, sắp không chống được, hãy đặt vào trong huyết trì tẩm bổ!

Dương Thạc nói xong ném thân thể mình vào huyết trì.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Nhưng thân thể mới quăng vào huyết trì thì xảy ra chuyện Dương Thạc không ngờ nổi.

Huyết trì như có hiệu quả ăn mòn, thân thể Dương Thạc mới đi vào liền nhanh chóng bị ăn mòn, tốc độ xói mòn khí huyết chẳng những không giảm mà còn nhanh hơn.

- Có chuyện gì?

- Ta và Huyền Ứng Kinh hoàn toàn phù hợp, không nên bị bài xích mãnh liệt như vậy chứ?

Dương Thạc hoàn toàn biến sắc mặt, đầu óc ngu ngơ.

- Đúng rồi!

- Huyền Ưng Kinh hoàn toàn phù hợp là chín phần chân thân dương khiếu, thân thể âm khiếu chỉ có độ phù hợp ba phần, vậy thì tất nhiên bị bài xích.

Mặt Dương Thạc vắn vẹo, vội lắc người vớt thân thể ra khỏi huyết trì.

- Máu của xác thượng cổ Huyền Ưng không thể tẩm bổ, chữa trị cho thân thể ta thì làm sao đây? Phải rồi, huyết trì thượng cổ Hắc Hùng!

Bây giờ Dương Thạc đành ngựa què chữa ngựa lành, chân thân lắc mình mang theo thân thể bay khỏi ngực xác thượng cổ Huyền Ưng nhảy vào thượng cổ Hắc Hùng.

Không rảnh nói nhiều với Hắc Hùng, Dương Thạc ném thân thể vào huyết trì thượng cổ Hắc Hùng.

Lúc thân thể tiến vào huyết trì thượng cổ Hắc Hùng thì Dương Thạc bỗng cảm thấy khí huyết, sự sống trong người chợt khựng lại.

Ít tản ra, không ngừng dung nhập vào huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, dường như xảy ra biến đổi vô cùng kỳ diệu.

Nhìn thấy tình huống này, Dương Thạc thở phào nhẹ nhõm.

Huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng thật sự có thể tẩm bổ, tu sửa thân thể, nhưng lúc trước Dương Thạc cứ nghĩ mình có độ phù hợp với Huyền Ưng rất cao, nên ở trong huyết trì xác thượng cổ Huyền Ưng mới tẩm bổ thân thể được. Kết quả hoàn toàn ngược lại, ở trong huyết trì xác thượng cổ Huyền Ưng không được tẩm bổ mà trong huyết trì thượng cổ Hắc Hùng thì được.

Cái này xem như may mắn.

Dù sao lúc trước Dương Thạc chưa từng tu luyện công pháp có Hắc Hùng, không biết độ phù hợp với Hắc Hùng như thế nào.

Lỡ như độ phù hợp rất thấp, bị huyết trì thượng cổ Hắc Hùng bài xích thì thảm rồi.

- Huyền Ưng chủ công, Hắc Hùng chủ thủ. Huyền Ưng đại biểu bầu trời, Hắc Hùng đại biểu mặt đất. Một là mãnh thú chí dương, một là mãnh thú chí âm.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Chân thân của ta tất cả đều là dương khiếu, thân thể thì đều là âm khiếu. Thân thể ở trong huyết trì thượng cổ Hắc Hùng được tẩm bổ cũng bình thường.

Dù gì Hắc Hùng chủ yếu là thuộc tính âm.

Thân thể Dương Thạc đều là âm khiếu, có thể nói là ‘thân thể thuần âm’, cho dù độ phù hợp với Hắc Hùng không cao thì huyết trì Hắc Hùng không đến mức bài xích.

Huống chi thuộc tính Hắc Hùng cùng loại với đại địa, bao dung, tẩm bổ, đây là đặc tính của đại địa. Huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng không sắc bén như huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng, có tính công kích. Tổng hợp lại các nguyên nhân, thân thể Dương Thạc được huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng tẩm bổ trong huyết trì thượng cổ Hắc Hùng là rất bình thường.

Tóm lại bây giờ Dương Thạc không cần lo lắng thân thể tan rã sự sống nữa, coi như giữ được mạng.

- Ba cường giả đẳng cấp võ tôn trung giai đồng loạt ra tay, uy thế quả nhiên cường đại.

Bảo vệ thân thể rồi, lòng Dương Thạc máy động, nhớ đến đám cường giả đẳng cấp võ tôn Tôn Vô.

Mấy cường giả đẳng cấp võ tôn đồng loạt ra tay, vây sát Dương Thạc. Mặc dù Dương Thạc có Thập phương cà sa, suýt nữa không trốn được, dù bây giờ đã thoát nhưng xém chút mất thân thể.

Một khi thân thể ngã xuống thì Cửu Dương chân thân như bèo dạt, bị người oanh diệt là Dương Thạc sẽ tan biến trên cõi đời.

- Vây sát khác với đấu một mình.

- Hèn chi lúc trước thiên cường thập tam sát, mười ba võ giả đẳng cấp võ tôn dám dám đi vây sát thiên hạ thứ sáu yêu thánh Bạch Viên Vương. Cho dù Bạch Viên Vương bị Hỏa La Vương đánh bị thương nhưng ít nhất là cảnh giới đẳng cấp đại tông sư.

Hiện giờ Dương Thạc mới biết sự lợi hại của cao thủ vây sát.

Lúc trước đối mặt một đẳng cấp võ tôn Lý Vi Nghĩa thì Dương Thạc, Huyết Phi, Tiểu Hỏa đồng loạt ra tay, cũng là vây sát.

Lý Vi Nghĩa đỡ trái hở phải, bị bí pháp của Huyết Phi, Dương Thạc liên tục đánh bị thương, cuối cùng bị đốt ra tro.

Bây giờ gió đổi chiều, mấy tên cường giả đẳng cấp võ tôn vây sát Dương Thạc, hấn suýt mất mạng.

Lúc trước Dương Thạc có thể đánh lén giết chết ba gã sơ giai võ tôn là đủ để kiêu ngạo rồi.

- Hiện giờ ta chưa chạy ra Yến sơn, nói vậy mà vài cao thủ cường giả đẳng cấp võ tôn còn ở xung quanh sâu tâm, dù ta có trốn vào không gian Thập phương cà sa nhưng trong Yến sơn còn có hơi thở của ta. Nếu bọn họ tìm ra chỗ này, vây quanh canh chừng, chờ ta ra khỏi không gian Thập phương cà sa liền đồng loạt ra tay diệt ta thì nguy rồi.

Lòng Dương Thạc lo âu.

Vừa rồi cắt qua hư không Dương Thạc chỉ chạy ra hai, ba chục dặm.

Khoảng cách này đối với cường giả đẳng cấp võ tôn gần như chớp mắt đã đến.

Hơn nữa bởi vì vừa rồi khí huyết thân thể Dương Thạc không ngừng tản ra nên đám cường giả đẳng cấp võ tôn rất có thể sẽ lần ra khí huyết tìm được chỗ này, ngồi chờ hấn.

Một khi Dương Thạc đi ra khỏi không gian Thập phương cà sa liền bị bọn họ vây sát.

Dương Thạc nhíu mày hỏi:

- Không lẽ cứ trốn tiếp?

Muốn chạy trốn thì phải chạy ngay bây giờ.

Bởi vì trong không gian này Dương Thạc không thể hất động Thập phương cà sa cắt qua hư không.

Trước tiên phải ra khỏi không gian mới không chế Thập phương cà sa chạy được.

Bây giờ không trốn, chờ đám cường giả đẳng cấp võ tôn bao vây là không thoát nổi.

- Trốn ... Một khi chạy thoát thì khí thể của ta sẽ giảm.

Dương Thạc bản năng bài xích chạy trốn.

Lúc trước trận chiến Nam Lâm Tự tuy cuối cùng Dương Thạc bỏ chạy nhưng khi ấy hấn chiếm ưu thế lớn, có được Cửu Dương huyền công rồi mới tổn, tâm cảnh khác với hiện giờ. Hiện tại Dương Thạc ăn trái đắng từ đám cường giả đẳng cấp võ tôn, thân thể suýt ngã gục, nếu không báo thù mà cụp đuôi bỏ chạy thì tương lai khó tránh khỏi bị ảnh hưởng tâm cảnh, hiệu quả tu luyện sẽ giảm mạnh.

Dương Thạc cắn răng, quyết định:

- Không trốn!

- Chỉ là mấy tên cường giả đẳng cấp võ tôn, giờ ta dù gì có Cửu Dương chân thân là đẳng cấp võ tôn, không chiến đã chạy thì quá hèn!

- Vây sát lại như thế nào? Cùng lắm thì bây giờ ta không ra khỏi không gian Thập phương cà sa, ở đây yên lòng tu luyện. Chỉ cần Cửu Dương chân thân của ta đột phá đi vào võ tôn trung giai, thậm chí võ tôn cao giai thì sợ gì đám đẳng cấp võ tôn?

- Khi đó còn muốn vây giết ta thì sẽ giết ngược lại bọn họ!

Giờ phút này, Dương Thạc tràn đầy hào khí.

Dương Thạc quyết định tu luyện trong không gian Thập phương cà sa.

Một ngày không được liền hai ngày, hai ngày không được thì ba ngày, ba ngày không được thì một tháng. Sẽ có ngày Cửu Dương chân thân lại thăng cấp đi vào võ tôn trung giai, cao giai, khi đó Dương Thạc cần gì sợ cường giả đẳng cấp võ tôn vây sát?

Tất nhiên bây giờ Dương Thạc luôn muốn giết chết mấy cường giả đẳng cấp võ tôn, báo thù để tâm cảnh thông thoáng. Nếu có thể trong thời gian ngắn luyện đến võ tôn trung giai, cao giai là tốt nhất.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Cách tu luyện nhanh nhất.

Dương Thạc nhìn thoáng qua thân thể mình trong huyết trì.

Thân thể Dương Thạc đang hấp thu huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, dung nhập vào cơ thể.

Khí huyết cuộn cuộn không ngừng tăng lên!

Dương Thạc có cảm giác chờ khi thân thể hoàn toàn hồi phục, dung hợp huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng sẽ tiến một bước, vào võ sư trung giai là chuyện nhỏ.

Dung hợp huyết mạch là cách tu luyện nhanh nhất.

Hơn nữa thân thể Dương Thạc dung hợp huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng xảy ra chút biến đổi.

Cơ bắp càng nở ra hơn.

Vốn Dương Thạc không gầy nhưng dù gì là thiếu niên mười lăm, sáu tuổi, gân cốt còn chưa hoàn toàn trưởng thành, tổng thể hơi gầy.

Bây giờ sau khi dung hợp huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng thì xương cốt lớn một vòng, cơ cũng lớn một vòng, cả người giống nam nhân trung niên ba mươi tuổi, cơ bắp như sắt thép phủ trên người, mạnh mẽ như trâu.

Người rộng lăm hơn.

Nhất là tóc, Dương Thạc có mái tóc ngắn giờ nhanh chóng dài ra, hơn một thước, đen như mun, có xu hướng dài tiếp, cuối cùng ít nhất cỡ hai thước.

Dung hợp chút đặc điểm của Hắc Hùng là cơ bắp vạm vỡ, lông rậm.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thân thể của ta dung hợp huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng xảy ra biến dị, trở nên càng thêm cường đại, vậy chân thân của ta có thể dung hợp huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng, biến đổi gì không?

- Nếu như có thể dung hợp huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng, chân thân biến dị thì chắc chắn giống như thân thể, nhanh chóng vượt một giai tầng. Thậm chí ... Giống thân thể có chút đặc tính của Huyền Ưng, khi đó sức chiến đấu tăng cường, mấy đẳng cấp võ tôn bên ngoài không đáng lo.

Nổi lòng Dương Thạc háo hức.

- Mặc kệ thể hay không, thử trước nói sau!

Đã muốn thì phải làm!

Dù gì Cửu Dương chân thân của Dương Thạc được xưng là bất tử bất diệt!

Cho dù vào trong huyết trì xác thượng cổ Huyền Ưng, bị máu ăn mòn cũng không sao, có thể nhanh chóng ngưng tụ lại.

Không lo lắng hậu quả thì Dương Thạc còn sợ cái gì?

Vù vù vù vù vù!

Cửu Dương chân thân nhanh chóng hành động, bay ra khỏi thượng cổ Hắc Hùng lại vào ngực xác thượng cổ Huyền Ưng.

215. Chương 215: Đột Phá, Cửu Dương Huyền Ưng Chân Thân

Chương 215: Đột phá, Cửu Dương Huyền Ưng chân thân

- Gru! Gru! Gru!

Huyết Phi thấy Dương Thạc liên kêu lên, hình như hỏi han tình hình thân thể của hắn.

Dương Thạc nói:

- Không sao, ở trong huyết trì thượng cổ Hắc Hùng, đang chữa trị. Ta đoán ngắn thì ba, năm ngày, dài thì hơn mười ngày là sẽ trị lành.

- Bây giờ ta thử để chân thân hấp thu huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng!

Dương Thạc hít sâu, mắt nhìn chăm chăm huyết trì xác thượng cổ Huyền Ưng bên dưới.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Không chút do dự nhảy vào!

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Cửu Dương chân thân mới vào huyết trì thì Dương Thạc lập tức cảm giác óc khí huyết cuồng bạo quần quanh, khí huyết cuồng bạo như cối xay lớn muốn cắt nát Cửu Dương chân thân ra.

- Thật cuồng bạo, tại sao huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng cuồng bạo như vậy? Chẳng lẽ không có thể hấp thu dung hợp?

Dương Thạc nhướng mày, bản năng định bay lên.

Huyết Phi kêu lên:

- Gru! Gru! Gru!

- A? Huyết Phi nói là khí huyết xác thượng cổ Huyền Ưng vốn cuồng bạo như vậy, chờ chút?

Nghe tiếng Huyết Phi kêu, Dương Thạc đè nén ý định bay lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giây sau khí huyết xác thượng cổ Huyền Ưng cuồng bạo trong huyết trì chợt cắt nát Cửu Dương chân thân của Dương Thạc, biến thành từng viên tinh thể rắn.

- Huyết Phi người ... Gạt ta?

Dương Thạc tưởng chờ một chút nữa thì khí huyết xác thượng cổ Huyền Ưng sẽ không cuồng bạo, ai ngờ nó cắt nát Cửu Dương chân thân của hắn. Dương Thạc tức giận gầm rống.

Dương Thạc nhanh chóng ngưng tụ Cửu Dương chân thân lại.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nhưng ngay sau đó, khí huyết xác thượng cổ Huyền Ưng lại cắt nát Cửu Dương chân thân.

Tuy Cửu Dương chân thân bị cắt nhưng Dương Thạc khẽ kêu lên:

- Ủa?

Dương Thạc phát hiện tuy Cửu Dương chân thân bị cắt nhưng lần này ngưng tụ hấp thu, dung hợp nhiều khí huyết xác thượng cổ Huyền Ứng, Cửu Dương chân thân lần nữa tổ hợp mạnh hơn trước khi bị cắt một chút.

Bị cường giả đẳng cấp vô tôn oanh sát khí lại ngưng tụ thì sụt xuống mấy phần.

Ở trong huyết trì bị cắt nát lại ngưng tụ ra chẳng những không giảm mà còn tăng lên.

Bị cắt rồi tổ hợp, ngưng tụ, tuần hoàn không ngừng hấp thu huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng, tăng cường Cửu Dương chân thân ỳnh.

Cùng lúc đó, Dương Thạc phát hiện Cửu Dương chân thân lần nữa ngưng tụ có biến đổi so với trước kia, dường như dung nhập đặc điểm của Huyền Ứng.

Cơ hồ mỗi một lần ngưng tụ là Cửu Dương chân thân có thể hấp thu được một chút huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng, tăng cường thêm, dù rất ít, cần bị đánh nát, ngưng tụ mấy chục lần thì Cửu Dương chân thân mới tăng một lần. Nhưng dù là vậy, Cửu Dương chân thân có thể liên tục không ngừng gia tăng, đây là điều hết sức kinh người!

Tối đa hai, ba ngày sau Cửu Dương chân thân sẽ tăng gấp đôi.

Khi đó Cửu Dương chân thân của Dương Thạc chắc chắn đạt đến đẳng cấp vô tôn trung giai, so sánh với đám Tôn Võ, Lưu Mạt, Lưu Nam không chút yếu thế.

Tăng gấp đôi không tính là gì.

Quan trọng nhất là Dương Thạc phát hiện Cửu Dương chân thân không ngừng hấp thu huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng, bản thân xảy ra chút biến đổi.

Két két két két két!

Két két két két két!

Lại một lần bị đánh nát, một lần nữa ngưng tụ, Dương Thạc rõ ràng phát hiện Cửu Dương chân thân xuất hiện lú nhú lông chim.

Từng cây cắm vào người Cửu Dương chân thân.

Cửu Dương chân thân gần như biến thành ‘người chim’.

Cửu Dương chân thân không phải là thân thể thật sự, ở trình độ nhất định có thể tùy ý biến hóa lớn nhỏ, thậm chí là biến ảo ngoại hình, nhưng kết cấu sinh mệnh không thể có thay đổi.

Tựa như kim thân của Ấn Giao Vương.

Chỉ là một kim thân, không có xương cốt, cơ bắp, nội tạng, huyết mạch. Giao vương kim thân có thể biến ảo lớn nhỏ nhưng không biến ra xương cốt, cơ bắp, nội tạng, huyết mạch được. Những biến đổi đặc tính kết cấu sinh mệnh dù mạnh như Ấn Giao Vương đẳng cấp Vô thánh đều không thể tùy ý biến hóa.

E rằng chỉ có đại năng được xưng là có thể “Sáng tạo sinh mệnh” mới làm được.

Tóm lại là dưới tình huống bình thường kim thân chân thân không thể tùy ý biến đổi kết cấu sinh mệnh.

Bây giờ Dương Thạc cảm giác rõ ràng Cửu Dương chân thân lại ngưng tụ, từng cây lông chim trên người không đơn giản là ngoại hình thay đổi mà còn biến đổi kết cấu sinh mệnh.

Giống như lúc trước đột phá, trong Cửu Dương chân thân tự động sinh ra xương cốt, âm u thịt.

Dương Thạc kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm:

- Tại sao có thể như vậy? Dung hợp huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng thì Cửu Dương chân thân của ta biến thành Cửu Dương Huyền Ứng chân thân?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Không đợi Dương Thạc tra xét biến đổi Cửu Dương chân thân của mình thì nó lại bị khí huyết khổng lồ của Hắc Hùng nghiền nát.

Giây sau nhanh chóng ngưng tụ.

Dương Thạc phát hiện lông chim trên Cửu Dương chân thân biến mất hết.

Lúc có lúc không?

Dương Thạc nhíu mày, không rõ đây là có chuyện gì.

Không chỉ Dương Thạc không biết, sợ là trên đời này Võ thánh nào cũng không hiểu chuyện này là sao.

Bản thân cửu dương huyền công là bộ công pháp thất truyền, chỉ có lão phiên tăng La Tư Phật miễn cưỡng tu thành đệ nhất trọng.

Trước đó tuy có thượng cổ đại năng tu thành công pháp này nhưng bọn họ đều lấy thân thể của mình làm cơ sở tu thành huyền công.

Lấy chân khí chân thân tu thành này huyền công thứ nhất trọng thì chỉ có Dương Thạc.

Tu thành Cửu Dương chân thân lại nhảy vào huyết trì xác thượng cổ Huyền Ứng liền càng thêm độc nhất vô nhị!

Hiện tại Cửu Dương chân thân của Dương Thạc biến đổi có lẽ là huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng tiến vào Cửu Dương chân thân dẫn phát, hoặc là vì lý do gì khác, tóm lại là rất huyền diệu, khó làm rõ nguyên lý bản chất.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lại vang tiếng nổ đécc tai, Cửu Dương chân thân lần nữa bị cắt nát.

Khi lại ngưng tụ, Dương Thạc phát hiện hai cánh tay Cửu Dương chân thân biến thành vuốt Huyền Ứng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lại lần nữa bị cắn nát.

Khi Cửu Dương chân thân ngưng tụ, lưng có đôi cánh.

Cứ như thế, cắt nát rồi ngưng tụ, gần như mỗi lần ngưng tụ là Cửu Dương chân thân sẽ biến đổi hoặc nhiều hoặc ít, đương nhiên đều liên quan tới Huyền Ứng.

Một canh giờ, hai canh giờ.

Một ngày, hai ngày.

Ba ngày nhanh chóng qua đi.

Trong ba ngày này Cửu Dương chân thân của Dương Thạc đều ở trong huyết trì xác thượng cổ Huyền Ứng. Không ngừng bị cắn nát, không ngừng tụ tập lại. Cơ hồ mỗi một lần ngưng tụ là Dương Thạc cảm giác trong Cửu Dương chân thân tăng thêm chút huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng.

Ban đầu quá trình cắt nát, ngưng tụ xảy ra cách mười mấy giây.

Bây giờ Cửu Dương chân thân lại ngưng tụ thường mất một, hai canh giờ cũng chưa bị cắt nát một lần.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Số lần ngưng tụ càng nhiều thì hấp thu huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng nhiều hơn. Hấp thu huyết mạch càng nhiều, độ phù hợp Huyền Ứng càng cao. Độ phù hợp đủ cao thì tự nhiên sẽ không bị dễ dàng bị cắt.

Mới đầu nhanh chóng bị cắt chủ yếu vì dung hợp huyết mạch thiếu, độ phù hợp thấp.

Nói thế nào thì Dương Thạc chỉ là con người, với Huyền Ứng là hai giống loài khác nhau, kết cấu sinh mệnh khác biệt rất lớn. Huyết trì xác thượng cổ Huyền Ứng không như huyết trì thượng cổ Hắc Hùng chủ yếu

uẩn dưỡng. Hơi thở Huyền Ứng trong huyết trì xác thượng cổ Huyền Ứng tràn ngập cuồng bạo tức sát, Cửu Dương chân thân của Dương Thạc ở bên trong bị cắt là bình thường.

216. Chương 216: Lại Ra Tay, Đập Thành Đồng Thịt Nát

Chương 216: Lại ra tay, đập thành đồng thịt nát

Bây giờ dung hợp huyết mạch nhiều, đột phù hợp ngày càng cao, huyết trì xác thượng cổ Huyền Ứng không bài xích Cửu Dương chân thân của Dương Thạc nữa.

Thậm chí mới rồi ngưng tụ Cửu Dương chân thân xong Dương Thạc phát hiện Cửu Dương chân thân biến thành một Huyền Ứng.

Đương nhiên không phải Huyền Ứng có màu xanh đen.

Là Huyền Ứng vàng óng ánh, giống Kim Linh Điều. Dương Thạc biết màu của Huyền Ứng này chủ yếu vì đặc tính chân khí tạo thành. Chân khí là màu vàng, hình thành Huyền Ứng tất nhiên là sắc vàng, biến thành kim ưng.

Cửu Dương chân thân có thể diễn hóa thành Huyền Ứng chứng minh Dương Thạc hấp thu huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng gần xong rồi.

Dương Thạc cảm giác Cửu Dương chân thân cường đại hơn nhiều, không yếu kém hơn cường giả đẳng cấp võ tôn trung giai.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đanmg lúc Dương Thạc suy nghĩ thì có tiếng vang nhỏ, Cửu Dương chân thân lại bị cắt nát.

Ngay sau đó, nhanh chóng ngưng tụ!

Lần này ngưng tụ là chân thân hình người.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửu Dương chân thân mới ngưng tụ ra Dương Thạc liền cảm nhận tám ngàn một trăm chín mươi hai huyết khiếu kêu ù ù.

Hoặc nên là bốn ngàn lẻ chín mươi sáu huyết khiếu cùng cộng hưởng.

Bởi vì lần trước Cửu Dương chân thân bị đánh tan thì có tám ngàn dương khiếu.

Hiện tại một lần nữa ngưng tụ dung hợp hai cái, biến thành bốn ngàn lẻ chín mươi sáu cái.

Dương Thạc đánh rùng mình:

- Đột phá?

- Bốn ngàn lẻ chín mươi sáu dương khiếu, đây là đẳng cấp võ tôn trung giai. Cửu Dương chân thân của ta hấp thu đủ, đột phá đến đẳng cấp võ tôn rồi sao?

Lòng Dương Thạc vô cùng vui sướng.

Dương Thạc siết chặt nắm tay kêu răng rắc, cảm giác mình lại mạnh hơn chút. So sánh với đẳng cấp võ tôn trung giai như Tôn Vô, Lưu Mạt, Lưu Nam thì Dương Thạc đã không kém cạnh gì, hết sức ra một kích đủ trọng thượng đẳng cấp võ tôn trung giai, thậm chí oanh sát.

Trước sau đột phá chỉ mất ba ngày.

Tốc độ đúng là khủng bố.

Tuy lần đột phá này là xảo chứ không phải tu luyện từng bước, nhờ ơn xác thượng cổ Huyền Ứng.

Dù sao thì đột phá chính là đột phá, cho dù dựa vào may mắn, kỳ ngộ thì sao? Trên đời này không có công bình tuyệt đối. Có người may mắn, có người xui xẻo, coi như Dương Thạc sinh ra thiên phú kém hơn Dương Tử Mặc, Dương Tử Hi nhưng chẳng phải hẳn rất may sao?

Một võ giả điều duy nhất có thể làm là kiên cường từng bước đi lên đỉnh võ đạo.

Cho dù bây giờ không may, chỉ cần không buông bỏ thì rốt cuộc may mắn sẽ kéo đến.

Giống Dương Thạc, mười bốn năm trước luôn ngủ đông, sau này may mắn đến thì một hơi thăng thiên.

- Bây giờ ta chống lại đám cao thủ cường giả đẳng cấp võ tôn phủ An Võ Hầu ít nhất không yếu thế!

Dương Thạc rất là hào khí, lắc người, Cửu Dương chân thân rời khỏi huyết trì.

Mới rời khi đột phá, Dương Thạc cảm giác huyết trì xác thượng cổ Huyền Ưng không chút bài xích hẳn, đã hoàn thành dung hợp huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng, hẳn không cần ngâm mình trong huyết trì nữa.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Thực lực tăng lên rồi, hiện tại ra ngoài gây chiến với đám cường giả đẳng cấp võ tôn sao?

Bây giờ Cửu Dương chân thân là đẳng cấp võ tôn trung giai, so với Tôn Võ là cùng cấp. Nên biết bên ngoài dù gì có năm cường giả đẳng cấp võ tôn, trong đó ba người đều là đẳng cấp võ tôn trung giai, nếu liên hợp vây sát thì Dương Thạc vẫn không là đối thủ.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thôi, tra xét sau khi đột phá Cửu Dương chân thân có biến đổi gì đã.

Biết người biết ta mới trăm trận trăm thắng!

Bình thường Dương Thạc đột phá hay được chút bí pháp đặc biệt, lúc này dung hợp huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng, cho dù không có bí pháp thì ít nhất được chút gì.

Trước tiên tra xét, hiểu biết biến đổi của mình rồi tính.

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc tra xét Cửu Dương chân thân.

Tra nửa ngày, Dương Thạc không phát hiện Cửu Dương chân thân có gì lạ lùng, chỉ là tăng tiến nhiều. Mặc dù hấp thu huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng nhưng không bày ra đặc điểm thượng cổ Huyền Ưng.

- Vận chuyển Huyền Ưng Kinh xem sao?

Lòng máy động, Dương Thạc quyết định vận chuyển công pháp Huyền Ưng Kinh thử xem, không chừng có thể kích phát huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng trong người.

Dương Thạc hít sâu, bắt đầu vận chuyển.

Két két két két két!

Vừa mới bắt đầu vận chuyển, còn chưa tới nửa chu thiên Dương Thạc liền cảm giác một phần thân thể có biến đổi.

Két két két két két!

Két két két két két!

Liên tục vang tiếng nổ từ người Cửu Dương chân thân.

Hai cánh tay Cửu Dương chân thân biến thô, ngón tay dài ra, mu bàn tay có vảy cứng rắn vô cùng, bộ dáng giống vuốt Huyền Ưng.

Phành phạch!

Dương Thạc phát hiện dường như sau lưng có cái gì.

Đôi cánh to lớn!

Cánh Huyền Ứng!

Vận chuyển Huyền Ứng kích phát huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng trong người, chớp mắt Cửu Dương chân thân của Dương Thạc biến đổi hoàn toàn kết cấu sinh mệnh, có vuốt, đôi cánh Huyền Ứng, thật sự biến thành Cửu Dương Huyền Ứng chân thân.

Cửu Dương chân thân biến đổi kiểu này làm Dương Thạc giật nảy mình.

Nhưng Dương Thạc chỉ ‘giật mình’ rồi thôi.

Dù gì lúc trước ở trong huyết trì lần lượt ngưng tụ Cửu Dương chân thân có đôi khi biến hóa quái dị hơn bây giờ nhiều. Lần trước Cửu Dương chân thân biến thành một con Huyền Ứng, kết cấu thân thể biến đổi làm Dương Thạc khó thích ứng.

May mà Dương Thạc từng không chế thân thể Ẩn Giao Vương.

Có thể không chế thân thể loài thú Ẩn Giao Vương thì đương nhiên thân thể Huyền Ứng không thành vấn đề.

So sánh với lúc trước biến thành Huyền Ứng, bây giờ chỉ mọc vuốt, cánh không coi như biến đổi nghiêm trọng gì.

- Chỉ như vậy thôi?

Sau khi mọc vuốt, cánh, Dương Thạc chờ chốc lát.

Cửu Dương chân thân không có biến đổi gì khác.

Hiển nhiên lần này “Biến thân” đã là cực hạn.

Dương Thạc thăm thử phào, từ trên xuống dưới không mọc lông chim, miệng không có mỏ nhọn, chỉ biến đổi thành vuốt với cánh là hoàn toàn có thể nhận.

Dù sao tay thành vuốt chỉ hơi lớn chút, cứng rắn chút, vẫn có năm ngón tay, không khác gì với trạng thái người.

Còn cánh là kết quả phụ, lúc trước Dương Thạc dùng thiên Âm Vũ Dực rồi, cũng gần giống như vậy.

Nhìn hai vuốt, thử vỗ cánh sau lưng, lòng Dương Thạc vô cùng hân hoan:

- Vận chuyển Huyền Ứng Kinh có thể kích phát huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng trong người ra, khiến kết cấu sinh mệnh của Cửu Dương chân thân biến đổi, kỳ diệu thật.

Thân thể con người dung hợp huyết mạch mãnh thú liền biến thân, đến bây giờ Dương Thạc chưa từng nghe nói về tình huống này. Trong các loại điển tịch ở Tầng Thư Các Trấn Quốc Công phủ không ghi chép điều này.

Nhưng thiên hạ to lớn, thứ gì cũng có, chắc có tình huống tương tự.

Không nói xa, chẳng phải hỏa la sơn phiên thú là kết quả hai loại huyết mạch dung hợp đó sao?

Bạch văn cùng kỳ là kết quả cùng kỳ và bạch hổ tạp giao, chẳng qua bởi vì bạch hổ với cùng kỳ vốn là họ hàng gần, tương đương dễ dàng tạp giao.

Bây giờ Dương Thạc so sánh với chúng nó, chúng là huyết mạch dung hợp bẩm sinh, từ trong bụng mẹ đã có. Dương Thạc thì dung hợp huyết mạch từ cơ duyên xảo hợp sau này mà thành.

Ngoài ra không phải chưa có trường hợp kích phát huyết mạch, sinh ra biến dị.

Đại mãng xà màu xanh nuốt huyết tinh thạch nhũ chẳng phải là kích phát ra long tộc huyết mạch?

Còn có thiên hạ mười đại yêu thánh, xếp thứ tư Tử Thử yêu thánh vốn là một con chuột bình thường, năm mười tuổi vẫn là một con chuột, cơ duyên xảo hợp phát ra huyết mạch thượng cổ tổ tiên tử kim phệ yêu thử mới mở ra linh trí một bước lên trời, trong năm năm ngắn ngủi tu thành Vô thánh chi cảnh, xếp vào hàng mười đại yêu thánh.

Có những tiền lệ này, Dương Thạc kích phát huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng, người biến đổi xem như bình thường.

Két két két két két!

Dương Thạc nhẹ nắm lại móng vuốt.

Lòng Dương Thạc khiếp sợ:

- Cái này ... Thật cường đại.

Sau khi biến thân Huyền Ứng, Dương Thạc cảm giác Cửu Dương chân thân lại tăng mạnh.

Phành phạch!

Đập cánh có sức hơn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một đám vùng ra, Dương Thạc phát hiện nắm đầm mạnh hơn trước khi biến thân gấp đôi, đạt tới tiêu chuẩn đẳng cấp võ tôn cao giai.

Võ tôn cao giai!

Thực lực so với không biến thân cao hơn một giai.

Nhưng bên ngoài không gian Thập phương càn sa, ba cường giả đẳng cấp võ tôn trung giai chờ giết Dương Thạc đối mặt Cửu Dương chân thân cũng sẽ bị áp chế gắt gao.

Trực tiếp tăng lên một tầng, điều này không chỉ vì kích phát huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng, nó liên quan lớn đến lưng Dương Thạc mọc ra đôi cánh. Thêm hai cánh này là Dương Thạc có được sáu chi, dù là công kích hay phòng ngự đều có thể càng thêm cứng cổ.

Nếu một người chỉ có một chân chống đỡ thân thể, hai tay vươn ra thì rất có hạn. Nếu hai chân chống người, như mọc rễ đóng trên mặt đất thì lúc chiến đấu, đánh nhau có thể nương mặt đất đánh ra một quyền một cước, uy thế càng mạnh!

Thêm hai cánh thì lúc đánh nhau nếu Dương Thạc không có đôi chân chấm đất nhưng có cánh đỡ không trung, vẫn có thể phát ra sức mạnh.

- Cổ nhân hình dung to lớn đều là ba đầu sáu tay, xem ra ‘chi’ có ưu thế thật.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Huyền Ứng biến thân thật là lợi hại.

- Nhưng biến thân giống như ta bây giờ chỉ kích phát một phần huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng, không hoàn toàn. Nếu có thể kích phát ra nhiều huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng hơn thì sau khi biến thân thực lực sẽ tăng lên nữa.

Dương Thạc cảm giác trong người còn có huyết mạch hùng hồn như bị kích phát ra.

Huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng cường đại cỡ nào?

Nếu kích phát hết huyết mạch thì thực lực của Dương Thạc chắc chắn không chỉ đơn giản là tăng lên một giai.

Đương nhiên Dương Thạc biết lấy thực lực hiện nay có lẽ chỉ kích phát được một chút thượng cổ huyết mạch. Muốn kích phát nhiều hơn thì phải tăng thực lực lên.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Xem như đây là đệ nhất trọng Huyền Ứng biến thân đi.

Coi như đây là đệ nhất trọng Huyền Ứng biến thân đi, kích phát ra nhiều huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng, biến thân càng hoàn toàn thì là biến thân đệ nhị trọng, đệ tam trọng.

- Không biết có thể giải trừ đệ nhất trọng biến thân không?

Lòng Dương Thạc máy động, nghĩ cách giải trừ trạng thái biến thân. Chỉ nghe tiếng răng rắc vang lên, vẩy trên tay hắn trở lại bàn tay nhân loại, đôi cựa sau lưng biến mất.

Sau khi giải trừ biến thân xong Dương Thạc cảm giác thân thể xói mòn, Cửu Dương chân thân lại trở về đẳng cấp võ tôn trung giai.

- Lại biến thân!

Dương Thạc vận chuyển Huyền Ứng Kinh, trong tiếng răng rắc, lần nữa hoàn thành thứ nhất trọng biến thân.

Dương Thạc liên tục không chế lần nữa hoàn thành thứ nhất trọng Huyền Ứng biến thân mấy lần, rất là quen thuộc.

Ý niệm vừa động lập tức hoàn thành.

- Bây giờ là lúc ra khỏi Thập phương cà sa, giết chết đám đẳng cấp võ tôn kia.

Dương Thạc nheo mắt lại.

Bên ngoài không gian Thập phương cà sa, trên bãi cỏ Yên sơn có sáu người đang khoanh chân ngồi.

Sáu người phát ra sát khí cường đại, chim muông trong phạm vi vài dặm phát ra sát khí ngập trời, không dám đến gần mặt cỏ này.

Sáu người đều là cường giả đẳng cấp võ tôn của An Võ Hào, có năm người lúc trước vây sát Dương Thạc trong sơn động, còn một người là đẳng cấp võ tôn sơ giai lúc trước ngay mặt đối diện Cửu Dương chân thân của Dương Thạc bị một quyền đánh bay, gân cốt bể gãy, nội tạng tổn hại.

Đẳng cấp võ tôn sơ giai này vẫn chưa chết.

Giờ phút này, gã khoanh chân ngồi trên bãi cỏ, nhắm mắt, hít vào thở ra, vận chuyển chân khí, thông thả hồi phục vết thương.

Dù không chết nhưng một kích của Dương Thạc rất lợi hại, đẳng cấp võ tôn sơ giai bây giờ thực lực chỉ còn là đẳng cấp võ sư cao giai.

- Lão bát sao rồi?

Cách đó không xa, Tôn Võ khoanh chân ngồi nhìn hướng đẳng cấp võ tôn sơ giai bị thương, trong mắt đầy quan tâm.

- Dương Thạc này thật là tâm kế quá, vừa ra tay liền giết lão lục rồi bị thương lão bát, hao phí ba viên huyết ngưng đan của chúng ta mới miễn cưỡng giữ tính mạng của người, ít nhất phải một năm rưỡi thì người mới có thể hồi phục lại.

Nói đến huyết ngưng đan thì Tôn Võ thấy lòng nhỏ máu.

Võ giả đẳng cấp võ tôn không phải ai cũng có triển có thể, người mang các loại thánh dược trị thương.

Huyết ngưng đan có công hiệu trị thương hơn tiểu hồi thiên đan của Nam Lâm Tự.

Đám Tôn Võ mặc dù là đẳng cấp võ tôn, cả ngày đứng trong phủ An Võ Hào không có bao nhiêu tiền tài.

Đám Tôn Võ không có nhiều đan dược tốt.

Mấy viên huyết ngưng đan xem như là quý giá nhất với họ. Lúc này đấu với Dương Thạc, lão bát bị thương, hao tổn ba viên huyết ngưng đan làm Tôn Võ đau lòng muốn chết.

Nghĩ đến hai huynh đệ khác bị Dương Thạc giết, Tôn Võ khẽ thở dài:

- Tiếc cho lão lục và lão tam bị đốt thành tro bụi, hình thần đều diệt, có nhiều huyết ngưng đan hơn cũng không cứu sống nổi.

Tôn Võ hận Dương Thạc nghiêng răng.

- Ở tại đây chờ xem.

Tôn Vô trầm giọng nói:

- Hơi thở của tiểu tử kia biến mất tại đây, chắc hẳn đã trốn vào trong không gian Thập phương cà sa. Chờ khi nào hắn đi ra liền giết hắn để tế điện linh hồn lão lục, lão tam!

Khi Tôn Vô mới nói xong thì một giọng nói lạnh lùng vang trong đầu gã.

- A? Quả nhiên các người chờ tại đây, muốn giết ta tế cho vong linh huynh đệ của người? Theo ta thấy không cần thiết!

- Bởi vì nhanh thôi, các người sẽ đoàn tụ cùng huynh đệ đã chết, vậy là không cần tế điện bọn họ.

Dứt lời xẹt một tiếng, hư không cắt qua, một bóng người màu vàng xuất hiện.

Đúng là Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc Cửu Dương chân thân xuất hiện xông hướng cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai trong sáu cường giả đẳng cấp võ tôn.

Khí huyết hùng hồn bao phủ đẳng cấp võ tôn sơ giai.

- Tiểu tử này đi ra rồi!

- Nguy hiểm!

Đẳng cấp võ tôn sơ giai muốn dùng dẫy oanh kích Dương Thạc thì chợt cảm giác khí huyết trong Cửu Dương chân thân cường đại hơn trước gấp đôi, đã đột phá đẳng cấp võ tôn sơ giai, đạt đến trung giai. Từ trên cao tấn công xuống dưới, chỉ công không thủ, như núi to đè, đẳng cấp võ tôn sơ giai căn bản là không thể ngăn cản!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Đẳng cấp võ tôn sơ giai bản năng đánh ra một đấm vào Cửu Dương chân thân nhưng chỉ khiến Cửu Dương chân thân hơi lắc lư.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, cú đấm của Dương Thạc đánh vào người đẳng cấp võ tôn sơ giai.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao grao grao!

Thứ nhất trọng hỏ báo lôi âm phát ra.

Két két két két két!

217. Chương 217: Đại Tông Sư? Chọc Ta Thì Giết Luôn!

Chương 217: Đại tông sư? Chọc ta thì giết luôn!

Đẳng cấp võ tôn sơ giai bị oanh kích, toàn thân gân cốt, huyết mạch gãy nát.

Nội tạng bị đánh dập nát, hộc ngụm máu, người gục thành cục thịt.

Oanh kích một lát đã giết một đẳng cấp võ tôn sơ giai.

Không phải trọng thương, là chém giết!

Gân cốt, nội tạng của đẳng cấp võ tôn sơ giai không giống lão bát chỉ bị hao tổn nội tạng, đây là hoàn toàn bị Dương Thạc đánh thành đồng thệch.

Vừa ra tay hiện rõ uy thế!

Cao thủ đẳng cấp võ tôn sơ giai trước công kích của Dương Thạc không thể ngăn cản, bị nổ nát gân cốt toàn thân, đập nát nội tạng, thì đồng thệch. Dù có nhiều huyết ngưng đan hơn cũng không thể hồi phục.

Thân thể nát thành thể này ném vào trong huyết trì thượng cổ Hắc Hùng chưa chắc có thể hồi phục.

Ăn vào một trăm viên đại hồi thiên đan chưa chắc lành lặn lại.

- Lão tứ!

- Sao có thể như vậy?

Thấy Dương Thạc vừa ra tay liền giết một đẳng cấp võ tôn sơ giai thì đám cường giả đẳng cấp võ tôn cùng biến sắc mặt.

Dù lần này Dương Thạc chiếm ưu thế đánh lén nhưng nhẹ nhàng oanh sát một huynh đệ bên mình, loại uy thế này khủng bố đến cực hạn. Cao thủ đẳng cấp đại tông sư ra tay chưa chắc khủng bố đến như vậy đi?

Vô cùng mạnh mẽ.

Không phải vì thực lực hiện tại của Cửu Dương chân thân cao hơn đối phương một tầng.

Còn bởi vì Cửu Dương chân thân vừa ra tay liền không hề kiên dè, chỉ tấn công không phòng ngự, tất cả lực lượng tập trung vào công kích, hung hãn hơn cao thủ đẳng cấp võ tôn trung giai bình thường.

Cao thủ bình thường ra tay hiếm khi không kiêng dè như thế này.

Dù là Tôn Võ xuất thân từ quân đội, năm đó ở trong quân xông pha chiến trận cũng chưa từng như vậy. Con người có bản năng, phản xạ bảo hộ mình trước hết, chưa từng có ai không sợ chết, sẽ bản năng giữ lại một phần sức lực dùng để phòng ngự tránh né.

Cửu Dương chân thân của Dương Thạc căn bản không cần tránh né!

Tùy tiện oanh kích.

Bị đánh nát thì có thể lại lần nữa ngưng tụ.

Cho nên nhìn như bất tử bất diệt là đặc hiệu của bí pháp loại hình phòng ngự nhưng cũng có công hiệu với công kích.

Một đám đánh giết đẳng cấp võ tôn sơ giai xong Cửu Dương chân thân của Dương Thạc toát ra Thái dương chân hỏa, đốt xác cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai thành tro.

- Thật độc ác!

- Bà nội nó, cùng ra tay đập nát kim thân của hắn!

Đám người Tôn Võ khóe mắt muốn nứt ra, lắc người. Bốn cường giả đẳng cấp võ tôn còn sức chiến đấu bao vây Cửu Dương chân thân của Dương Thạc, cùng lúc đánh ra nắm đấm hướng Cửu Dương chân thân. Khí huyết đan vào, quyền phong tung hoành, bốn người liên hợp vây sát bùng phát ra sức mạnh vượt xa đẳng cấp võ tôn trung giai. Dù là đẳng cấp đại tông sư đối mặt một kích của bốn người cũng khó thể đỡ.

- Thân thể của tiểu tử này bị chúng ta oanh sát chắc bị thương rất nặng, giờ đã đứt đoạn sự sống.

- Lại giết kim thân của hắn là tiểu tử này sẽ thành tro bụi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bốn nắm đấm mạnh đập vào Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cửu Dương chân thân nổ tung.

Đánh nát Cửu Dương chân thân xong Tôn Vô vội lónc tiếng nhắc nhở huynh đệ xung quanh:

- Cần thận chút, kim thân của tiểu tử này quái dị, còn có thể ngưng tụ.

Vù vù vù vù vù!

Sau đó Cửu Dương chân thân ngưng tụ phía sau lưng Tôn Vô.

- Ha ha ha ha ha ha! Tiểu tử muốn đánh lên ta? Chết đi!

Gáy Tôn Vô như có con mắt, khi Cửu Dương chân thân lại ngưng tụ thì gã vung cánh tay phải lên, như cái chùy to mạnh quật ra sau. Năm đấm này dù không đập nát Cửu Dương chân thân đẳng cấp võ tôn trung giai cũng sẽ khiến chân thân Dương Thạc chấn động, tiêu hao nhiều.

- Tiểu tử, chỉ vài ngày không gặp mà chân thân của ngươi đã đi vào đẳng cấp võ tôn trung giai, coi như tư chất siêu tuyệt.

- Tiếc rằng dù kim thân của ngươi có mạnh mẽ hơn thì ngăn được chúng ta thay nhau oanh giết không?

Tôn Vô rống to:

- Sớm muộn gì sẽ đập nát ngươi, vĩnh viễn không siêu sinh!

Năm đấm của Tôn Vô đã tới đẳng trước Cửu Dương chân thân.

Giọng lạnh băng vang lên:

- Ngươi nói nhảm quá nhiều.

Két két két két két!

Không xảy ra tiếng nổ khi năm đấm đập trúng kim thân.

Chỉ có tiếng vang nhỏ.

Tôn Vô cảm giác cú đấm dường như bị móng vuốt to bắt lấy. Vuốt này cường đại hơn gã gấp đôi, tựa tảng đá bóp chặt tay, dù Tôn Vô dùng sức cỡ nào cũng không thể nhúc nhích được.

Tôn Vô bản năng ngoái đầu, trông thấy hình ảnh đáng sợ.

Cửu Dương chân thân lại ngưng tụ không giống như Cửu Dương chân thân trước kia.

Sau lưng mọc ra đôi cánh chim lớn, vuốt biến thành loại ác diệu chim ưng.

Cuối của Dương Thạc bắt lấy năm đấm của Tôn Vô.

Đệ nhất trọng Huyền Ứng biến thân!

Khí thể âm trầm, lạnh lẽo, sắc bén phát ra từ Cửu Dương Huyền Ứng chân thân của Dương Thạc, như là thực chất ập hướng đấm người Tôn Vô.

- Nguy rồi!

Trong khoảnh khắc lòng Tôn Vô tràn ngập cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Tóc gáy dựng đứng.

Người Tôn Vô như đuôi mèo bị đập.

Két két két két két!

Chớp mắt Tôn Vô cảm giác cổ tay bị nắm phát ra đau đớn.

Một cánh tay của Tôn Vô đã bị vặn xoắn, xương cốt đứt gãy, cơ bắp vụn vụn, da, mạch máu nổ tung, ảm chảy ra ô ạt, nguyên cánh tay đầm máu.

- Dương Thạc này ... Sao có thể ...

Tôn Vô trợn to mắt, khuôn mặt Dương Thạc như ác quỷ tu la ảnh ngược trong con ngươi.

Tôn Vô không nẩy ra lòng chống cự trước mặt Dương Thạc được.

- Lùi!

Tôn Vô cắn răng, vặn người, vèo một tiếng tháo xuống cánh tay. Đây là thần lằn đứt đuôi, tráng sĩ cắt cổ tay, người mang theo vị đứt khoát kiên quyết. Tôn Vô nhích chân, vụt lùi ra sau, muốn thoát khỏi Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Tôn Vô chạy nhanh nhưng Cửu Dương chân thân càng nhanh hơn.

Dương Thạc vỗ cánh, tốc độ không chậm hơn võ giả đẳng cấp đại tông sư bao nhiêu, trong phút chốc tới trước mặt Tôn Vô, đụng vào ngực gã.

Phập! Phập!

Hai vuốt nhọn đâm vào ngực Tôn Vô chui ra sau lưng.

Vuốt tay phải của Dương Thạc nắm một trái tim.

Dương Thạc móc tim Tôn Vô ra, tay phải bóp mạnh, bùm một tiếng trái tim bị bóp nát.

Tim bị bóp nát, dù Tôn Vô có mạnh hơn, có linh được tốt đến đâu cũng khó thể sống.

- Khốn kiếp!

Biết mình phải chết, Tôn Vô nổi máu hung hãn hết to, hai tay cào hướng Dương Thạc.

Phực! Phực! Phực!

Trên Cửu Dương chân thân của Dương Thạc toát ra Thái dương chân hỏa trắng đốt thân thể Cửu Dương chân thân thành tro.

- Tôn đại ca!

Chỉ giây lát Tôn Vô đã chết, đám cường giả đẳng cấp võ tôn còn lại người run lên, ánh mắt nhìn Dương Thạc tức lửa.

- Giết chết hắn, báo thù cho các huynh đệ!

Còn lại ba cường giả có sức chiến đấu đẳng cấp võ tôn như phát điên lên, gầm rống, không lùi bước, nhào hướng Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Trong ba người thì Lưu Mạt, Lưu Nam xem như trung giai võ tôn, còn lại chỉ là đẳng cấp võ tôn sơ giai.

Ba người vọt đến, không có chiêu thức gì, hoàn toàn là liều mạng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ liên tục vang lên.

Đầu tiên là đẳng cấp võ tôn sơ giai bị Dương Thạc liên tục hai, ba cú đâm đập nát.

Sau đó Lưu Nam đẳng cấp võ tôn trung giai bị đánh nát cổ họng, mất mạng.

218. Chương 218: Bát Hoang Quyết, Thần Hùng Quyết! (2)

Chương 218: Bát Hoang quyết, Thần Hùng quyết! (2)

Lưu Mạt thì bị vuốt của Dương Thạc cắm vào não, cấu thành năm lỗ thủng. Cửu dương chân hỏa đảo qua, đầu Lưu Mạt bị đốt thành tro, chết.

Sau khi biến thân, Cửu Dương chân thân là đẳng cấp võ tôn cao giai, ngay mặt đánh nhau, giết hai gã trung giai võ tôn, một gã sơ giai võ tôn, cực kỳ đơn giản.

Dù sao chênh lệch đẳng cấp khó thể bù lại.

Quan trọng nhất là Cửu Dương chân thân rất giỏi chịu đánh. Không chỉ là bất tử bất diệt, sau khi bị đập nát liền ngưng tụ lại, hơn nữa Cửu Dương chân thân gần như không có điểm yếu. Võ giả bình thường bị đánh gãy cổ họng, đánh nát trái tim, cắt nhỏ não là sẽ mất sức chiến đấu, nhưng Cửu Dương chân thân của Dương Thạc không có điểm yếu đó. Chỉ cần không bị đánh tan nát thành tro thì cũng lắm là hao tổn chút ít, sức chiến đấu như cũ.

Đến đây thì tám cường giả đẳng cấp võ tôn của phủ An Vô Hầu đều ngã xuống, chỉ còn lại một người bản thân bị trọng thương, thực lực chỉ có võ sư đẳng cấp.

Cường giả đẳng cấp võ tôn duy nhất còn sống nhìn chằm chằm Dương Thạc, trầm giọng nói:

- Dương Thạc, không ngờ ngươi hung hãn đến mức này. Tuổi trẻ đã có thực lực võ tôn cao giai. Tiếc rằng hôm nay ngươi giết huynh đệ chúng ta, tương lai cũng sẽ bị người khác giết!

- Đừng nói là công gia, ngươi không đấu nổi với cao thủ Kim Phật Tự!

- Võ tôn cao giai, rất mạnh sao?

- Lần này Kim Phật Tự không chỉ phái đám tép riu đến, còn có một trong bốn hộ pháp dưới trướng mật tông Lạt Ma, A Mục Đạt Vượng đại sư. Thực lực của A Mục Đạt Vượng đại sư đã đến đỉnh võ tôn, lúc này bé quan, sau khi đột phá chính là cảnh giới đẳng cấp đại tông sư.

Cường giả đẳng cấp võ tôn kia cười lạnh lùng:

- A Mục Đạt Vượng đại sư có đại thiên thị địa thánh thuật, muốn tìm đến ngươi, giết chết ngươi là rất dễ dàng.

Dương Thạc nhú mày nói:

- Tạp Phổ La?

- Cho dù Tạp Phổ La vào cảnh giới Kim Phật Tự thì sao? Dám đến chọc ta, cuối cùng sẽ chỉ là tặng cho ta một viên ngũ thải xá lợi.

Cao tăng đẳng cấp đại tông sư sau khi chết đốt xác sẽ để lại ngũ thải xá lợi, còn thất thải xá lợi thì phải đốt xác cao tăng đẳng cấp Võ thánh mới có.

Dương Thạc đã quyết định sớm muộn gì tiêu diệt Kim Phật Tự mật tông, dù A Mục Đạt Vượng đại sư có đến đây cũng phải chết, cuối cùng để lại ngũ thải xá lợi, góp một viên gạch cho tương lai Dương Thạc tu thành đệ tam trọng Cửu Dương chân thân.

- Nể tình ngươi nói cho ta biết tin tức này, ta không giết ngươi.

Nói xong Dương Thạc xoay người đi, không thèm nhìn cường giả đẳng cấp võ tôn cái nào.

Mắt cường giả đẳng cấp võ tôn sáng lên:

- Không giết ta?

- Hẳn không giết ta, chờ sau khi trở về tung tin thực lực của hẳn ...

- Grao grao grao!

Cường giả đẳng cấp võ tôn đang suy nghĩ thì nghe tiếng thú gầm, trước mặt gã có vết rách không gian, một mãnh thú to lớn lao ra tấp dứt họng gã. Ý cười đọng lại trên mặt cường giả đẳng cấp võ tôn.

Dương Thạc thật sự không xuống tay với cường giả đẳng cấp võ tôn này.

Cường giả đẳng cấp võ tôn sơ giai kia bản thân bị trọng thương, chỉ là đẳng cấp võ sư, hẳn không có hứng thú dùng thực lực đẳng cấp võ tôn trung giai giết chết một đẳng cấp võ sư không có năng lực chống lại.

Nhưng thả gã đi là chuyện không thể nào.

Nhỏ cỏ phải tận gốc, Dương Thạc hiểu rõ đạo lý này hơn bất cứ ai.

Huống chi đẳng cấp vô tôn sơ giai chửng kiến thực lực thật sự của Dương Thạc, lộ ra hết con bài chưa lật, để gã thoát không cần nói cũng biết lộ ra vũ khí bí mật, sau này Trần Quốc Công phũ phàng Địch, Dương Tử Mặc đến đối phó Dương Thạc sẽ phải đẳng cấp đại tông sư.

Bởi vậy cường giả đẳng cấp vô tôn phải chết.

Dương Thạc không ra tay nhưng Huyết Phi, Tiểu Hỏa, Hắc Hùng thì có thể. Tiểu Hỏa lập tức nhảy ra cắn chết cường giả đẳng cấp vô tôn sơ giai.

- Đưa xác bọn họ ...

Dương Thạc liếc xác đám cường giả đẳng cấp vô tôn.

Có một phần bị Dương Thạc đốt cháy, có một vài cái xác không bị đốt.

- Đưa vào sâu trong Yến sơn, chế tạo biểu hiện giả dối, để cho người khác nghĩ rằng bọn họ bị mãnh thú giết chết.

Dương Thạc vung tay thu mấy cái xác vào Thập phương cà sa.

- Tiểu Hỏa, đi!

Dương Thạc kêu Tiểu Hỏa, cũng thu nó vào trong không gian. Dương Thạc vung tay lên, cắt hư không. Ngay sau Dương Thạc đã ở vị trí gần trung tâm Yến sơn.

Dương Thạc tùy tiện để xác mấy cường giả đẳng cấp vô tôn ở đây.

Trong Yến sơn có cả bạch văn cùng kỳ đẳng cấp đại tông sư, bình thường có nhiều dị thú, mãnh thú đẳng cấp vô tôn, đẳng cấp đại tông sư không dám xâm nhập Yến sơn. Mấy cường giả đẳng cấp vô tôn này vào Yến sơn, bị mãnh thú dị thú chém giết là chuyện thường.

- Chắc đám cường giả đẳng cấp vô tôn này có báu vật gì giá trị khá cao?

Dương Thạc bỏ xác xuống nhưng không rời đi mà lục lọi thân thể bọn họ. Không có vũ khí, cũng không có thiên tài địa bảo, nhưng có nhiều bình lọ đựng đan dược. Dương Thạc mở ra, đa phần là đan dược trị thương.

- Ủa? Hai viên đan dược này không kém hơn tiểu hồi thiên đan bao nhiêu.

Dương Thạc mở ra một cái bình nhỏ, ngửi thử, hai viên đan dược bên trong bình tỏa mùi hương thơm ngát. Chỉ ngửi Dương Thạc đã thấy tinh thần rung lên, rõ ràng dược hiệu không kém hơn tiểu hồi thiên đan bao nhiêu.

Hai viên đan dược này chính là huyết ngưng đan!

Cường giả đẳng cấp vô tôn sơ giai bị Dương Thạc đánh thương, nội tạng tổn hại, bị thương rất nặng. Một viên huyết ngưng đan giữ mạng, có thể thấy dược hiệu mạnh mẽ của nó.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Vừa lúc bản thân thể của ta đến bây giờ còn không có hoàn toàn hồi phục.

- Ăn hai viên đan dược này là sẽ lành lặn ngay trong vòng hai ngày.

Tắm bổ, tu bổ thân thể trong huyết trì thượng cổ Hắc Hùng có hiệu suất cực chậm.

Ba, bốn ngày còn chưa tu sửa xong, nhưng trong thân thể Dương Thạc hấp thu được khá nhiều huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng.

- Đợi hoàn toàn trị lành có thể giống như Cửu Dương chân thân biến dị, kích phát huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng là có thể biến thân?

Dương Thạc khá mong chờ.

Ăn hai viên đan dược tăng nhanh tốc độ hồi phục, chỉ mất hai ngày sau.

- Huyết Phi, ra đây, mổ bẻ mấy bình dược này, ăn hết thứ bên trong luôn.

Dương Thạc ném mớ chai lọ xuống đất, kêu Huyết Phi ra.

Làm như vậy là vì tạo thành một hiện trường giả, đám đẳng cấp võ tôn bị mãnh thú ăn.

Có chút dị thú mãnh thú trí tuệ không kém hơn nhân loại, giết chết võ giả lục tìm ra thứ hữu dụng ỉnh.

Như là đan dược linh tinh, cũng sẽ đánh vỡ được bình ản đan dược bên trong.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Mỏ nhọn của Huyết Phi liên tục mổ, các dược bình bị đánh nát hết, nuốt đan dược vào trong.

Làm xong mọi thứ, Dương Thạc thu Huyết Phi quay vào không gian Thập phương cà sa, khổng chế Cửu Dương chân thân chui vào thân thể mình.

- Ui!

Thân thể Dương Thạc lập tức cảm giác các góc cơ thể phát ra hơi đau nhức.

Mới bị mấy cường giả đẳng cấp võ tôn oanh giết, tuy rằng thân thể, gân cốt bị bẻ gãy, nội tạng tổn hại, cảm giác đau đớn không quá mãnh liệt. Hiện tại bắt đầu khôi phục, hơn nữa hồi phục một nửa mới thấy đau nhức. Nhưng nhìn từ mặt nào đó không cảm giác đau mới là nguy hiểm nhất.

219. Chương 219: Đi Xin Lỗi Dương Thạc!

Chương 219: Đi xin lỗi Dương Thạc!

Hai viên huyết ngưng đan chui tọt vào miệng Dương Thạc.

Huyết ngưng đan vào miệng liền tan rã, lập tức biến thành một đoàn khí huyết đậm đặc tiến vào thân thể Dương Thạc, trước tiên che lại vết thương ngoài miệng nội tạng, sau đó mới bắt đầu chậm rãi tẩm bổ chữa trị!

Thân thể bị thương sợ nhất chính là khí huyết xói mòn!

Huyết mạch vỡ tan, nội tạng vỡ nát thì sẽ xói mòn nhiều khí huyết, dưới tình huống đó trước hết che lại vết thương ngoài, ngăn cản khí huyết chảy mất là quan trọng nhất. Đan dược có loại công hiệu này thôi đủ biết giá trị của huyết ngưng đan.

- Chờ!

Dương Thạc khoanh chân ngồi, chờ thân thể thông thả hồi phục.

Thời gian hai ngày trôi nhanh.

Trong huyết trì thượng cổ Hắc Hùng, Dương Thạc ngồi xếp bằng thở hắt ra, chợt mở mắt.

- Hồi phục rồi, thân thể của ta xem như lành lặn.

Mặt Dương Thạc có nét vui mừng.

Dương Thạc lắc người, đứng dậy trong huyết trì thượng cổ Hắc Hùng.

Két két két két két!

Dương Thạc nhẹ siết tay, khí huyết mệnh môn trong người làm nổi lòng hấn kích động.

Một quyền chém ra!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong cơ thể, ước chừng ba ngàn hai trăm bốn mươi hai chỗ huyết khiếu ong ong cộng minh.

Bây giờ thân thể Dương Thạc vững vàng tăng lên tới võ sư trung giai đẳng cấp, hơn nữa bởi vì có huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng khí lực vượt xa cường giả đẳng cấp võ tôn trung giai bình thường, tương đương với đẳng cấp võ tôn cao giai.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng coi như cường đại rồi, nhưng không biết nếu kích phát huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng thì thân thể của ta có biến thân, trở nên càng mạnh không?

Bây giờ sức lực của Dương Thạc mạnh hơn trước nhiều, dù không đến mức cơ bắp cục cục nhưng cũng đầy sức bật.

Tuy nhiên nếu có thể biến thân thành Hắc Hùng thì càng tuyệt.

- Tiếc là ta không biết loại công pháp Hắc Hùng, không thể thúc giục huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng.

Huyền Ứng biến thân là dựa vào Huyền Ứng Kinh, thúc đẩy huyết mạch thượng cổ Huyền Ứng. Nếu có thể biến thân huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng thì cũng cần điểm tương ứng.

Dương Thạc không biết công pháp Hắc Hùng nào.

Dương Thạc trầm nghĩ

- Phải rồi, trong Tàng Thư Các Trần Quốc Công phủ có vài cái, có thể nhìn xem.

Trần Quốc Công phủ.

Trong Trần Quốc Công phủ có thể nói trừ bỏ lục ra Dương Thành ra còn lại không khiến Dương Thạc quyến luyến.

Dù là Dương Tử Hi hay Trình phu nhân đều đối địch Dương Thạc.

- Phù.

Dương Thạc nhẹ thở ra.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Lúc trước ta không trở về Trần Quốc Công phủ chủ yếu là sợ Trình phu nhân trả thù, nhưng bây giờ Trần Quốc Công phủ to như vậy, phụ thân không có, Dương Tử Mặc cũng vậy, ai có thể tạo thành uy hiếp với ta? Ta có công danh võ cử trong người, Trình phu nhân dám đụng ta sao? Bây giờ Trình phu nhân ta muốn đi thì đi.

- Đi Tàng Thư Các tìm công pháp!

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc cắt qua hư không, trực tiếp tập trung Trần Quốc Công phủ.

Nam tỉnh, trong một quân doanh đủ để đóng mười vạn quân.

Trong quân doanh này có một doanh trưởng lớn nhất, có vài người ngồi xếp bằng. Một nam nhân trung niên khuôn mặt lạnh lùng, kiên cường là tổng binh Nam tỉnh Lạc Bằng, ngoài ra còn có một thanh niên nam tử, mặc đồ màu xanh, diện mạo tuấn tú, là trưởng tử của Trần Quốc Công phủ, Dương Tử Mặc.

Còn lại là quan tướng chủ yếu của Nam tỉnh.

Trong đó có mấy người tu vi đẳng cấp đại tông sư, còn lại kém nhất cũng là cường giả đẳng cấp võ tôn.

Có thể nói tình hình quân Nam tỉnh đều có mặt trong doanh trưởng này.

- Không biết công gia chuẩn bị khi nào khởi binh, đến lúc đó đại quân Nam tỉnh của ta trước chiếm bát xuyên nguyên, đi tây liên thông thập vạn đại sơn Nam man, rồi hướng bắc đến Đại Hành sơn, khi đó toàn bộ Đại Chu triều có một nửa rơi vào tay công gia.

Trước mặt Lạc Bằng trải một tấm bản đồ da dê.

Lạc Bằng chỉ điểm giang sơn.

Dương Tử Mặc ở bên cạnh trầm giọng nói:

- Chờ phụ thân sáng tạo ra Bát Hoang quyết xong sẽ cử binh.

Đám người trong doanh trướng đều là tâm phúc của Trần Quốc Công, Dương Thiên, quân đội Nam tỉnh nằm trong lòng bàn tay Trần Quốc Công.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một số người đang trò chuyện chợt daonh trướng bị lực lượng cường đại quét tới.

Trong daonh trướng, đám người Lạc Bằng biến sắc mặt nói:

- Là ai?

Vù vù vù vù vù!

Mấy người lập tức chạy ra khỏi doanh trướng.

Cách vài chục trượng, một nam nhân trung niên mặc hoa phục chấp tay sau lưng đứng đưa lưng hướng họ. Nam nhân trung niên thân hình cao lớn, phát ra khí thế cuộn cuộn như sóng biển, dù Lạc Bằng là đỉnh đẳng cấp đại tông sư cũng thấy run.

Đối mặt thiên hạ mười đại yêu thánh, Ẩn Giao Vương xếp thứ chín mà Lạc Bằng chưa có cảm giác này.

Lạc Bằng, Dương Tử Mặc bản năng kêu lên:

- Công gia!

- Phụ thân!

Người này không phải ai khác, đúng là đệ nhất võ đạo hiện nay của Đại Chu triều, cường giả đẳng cấp Võ thánh trung giai, Ẩn Giao Vương đoán đã đi vào đẳng cấp Võ thánh cao giai, Trần Quốc Công của Đại Chu triều, Dương Thiên.

Đệ nhất nhân võ đạo Đại Chu triều chậm rãi nói:

- Ủm! Lạc Bằng, ngươi hãy thống lĩnh binh mã Nam tỉnh cho tốt, không cần có hành động gì lớn. Bát Hoang quyết của ta đã sáng tạo hơn phân nửa, ngày thần công hoàn thành là lúc chúng ta cử binh. Lạc Bằng, Tử Mặc, ta trước tiên truyền nửa phần đầu Bát Hoang quyết cho các người, ahxy từ từ tu luyện.

- Bát Hoang quyết tham chiếu bát đại man hoang cự thú tạo thành, bây giờ ta sáng tạo ra ba thức đầu là Thần Hùng quyết, thần ngư quyết, thần xà quyết. Vừa lúc trong Tầng Thư Các của Trần Quốc Công phủ có một bộ Thần Hoang Bạo Hùng Kinh, là công pháp cao giai, các người có thể lấy đến theo đó tu luyện

- Cái gì? Phụ thân, ngươi sáng chế ra Bát Hoang quyết?

Nghe Dương Thiên nói, mắt Dương Tử Mặc sáng lên.

Bát Hoang quyết lấy vân hoang đập lãng quyết làm cơ sở, sáng tạo ra một bộ thần công, huyền công đẳng cấp siêu cường. Bát Hoang quyết bản đầy đủ thậm chí đủ so với các công pháp lưu truyền từ thượng cổ như 'nhân hoàng tam quyết', 'Thiên Đạo Thần Âm công; thậm chí là cửu dương cửu dương.

Uy lực vượt xa công pháp đẳng cấp thần công, bí điển bình thường.

Bây giờ Dương Thiên sáng tạo ra Bát Hoang quyết mặc dù chỉ có một phần, nhưng Dương Tử Mặc tự tin tu luyện bộ công pháp này thực lực của gã sẽ tăng nhanh trong thời gian ngắn.

Dương Tử Mặc hơi nghi ngờ nhìn Dương Thiên, nghi hoặc hỏi:

- Phụ thân, không phải thời gian trước ngươi còn muốn có được cửu dương huyền công đệ nhất trọng, tham khảo nó sáng tạo ra Bát Hoang quyết. Tại sao không cần cửu dương huyền công vẫn sáng tạo ra công pháp này được?

Lúc trước Dương Tử Mặc tấn công Nam Lâm Tự, trong đó có một mục đích quan trọng chính là có được cửu dương huyền công đệ nhất trọng, để tham khảo, sáng tạo ra Bát Hoang quyết.

Kết quả công pháp cửu dương huyền công đệ nhất trọng bị Dương Thạc cướp đi.

Dương Tử Mặc vừa kinh hoàng vừa tức giận.

Dương Tử Mặc vốn tưởng nói ra tin tức Dương Thạc cướp đi cửu dương huyền công đệ nhất trọng cho Dương Thiên thì gã sẽ rất tức giận, thậm chí tự mình ra tay đối phó Dương Thạc.

Bây giờ Dương Thiên không cần cửu dương huyền công cũng sáng tạo ra Bát Hoang quyết được, dưới loại tình huống này thì tác dụng của cửu dương huyền công không quan trọng nữa. Chuyện Dương Thạc cướp cửu dương huyền công đệ nhất trọng không có 'lỗi' lớn, vậy là Dương Thiên sẽ không nổi giận ra tay đối phó hắn.

Loại tình huống này ít nhiều làm cho Dương Tử Mặc có chút thất vọng.

Nghe Dương Tử Mặc hỏi, Dương Thiên mỉm cười nói:

- Cửu dương huyền công?

- Cửu dương huyền công đúng là tuyệt thế huyền công, nhưng trụ cột của nó là nguyên lý âm dương. Bát Hoang quyết của ta là trực tiếp hấp thu tám loại man hoang dị thú huyết mạch. Hiểu thấu huyết mạch, sáng tạo ra Bát Hoang quyết là hoàn toàn vứt bỏ nguyên lý âm dương nên không cần tham khảo cửu dương huyền công.

- Được rồi Tử Mặc, ta biết ngươi nghĩ như thế nào.

Dương Thiên đổi đề tài.

Dương Thiên nói:

- Vì phụ vốn nghĩ đến tư chất của Dương Thiên rất kém, không giúp ích gì cho chúng ta làm việc lớn nên mấy năm nay vắng vẻ hắn. Không thể tưởng được hắn nhanh chóng nổi bật như vậy, chắc cũng có chỗ hơn người. Lúc này ngươi liên lạc với mẫu thân của mình, khiến nàng ta hòa thuận cùng Dương Thiên đi. Dù Dương Thiên không thể thành trợ lực cho chúng ta cũng đừng khiến hắn làm hỏng việc lớn.

Dương Tử Mặc nhướng mày nói:

- Nhưng nhị đệ ...

Dương Thiên trầm ngâm một chút:

- Tử Hi sao?

- Thiên phú của Tử Hi vốn rất cao nhưng tính tình quá ngang ngạnh, hừ, ăn chơi trác táng, không thể thành châu báu.

- Khiến hắn đi xin lỗi Dương Thạc!

Giọng Dương Thiên không chứa chút tình cảm.

- Khiến nhị đệ đi xin lỗi Dương Thạc?

Nghe Dương Thiên nói, không chỉ Dương Tử Mặc, đám Lạc Bằng trợn mắt há hốc mồm.

Lạc Bằng cúi gằm mặt, thâm nghĩ:

- Công gia quả nhiên có bản sắc kiêu hùng, đối xử đích tử, thứ tử tựa như quân chu đối với thần tử. Hữu dụng thì mượn sức, vô dụng thì vứt bỏ sao.

Tính cách như Dương Thiên có thể thành việc lớn nhưng quá mức lạnh lùng.

Tuy nhiên nói đến cùng đây là việc nhà của Trần Quốc Công phủ, mặc dù Lạc Bằng là đệ đệ ruột của Lạc phu nhân nhưng gã không có tư cách xen mồm vào.

- Tốt lắm, việc này ngươi đi làm đi!

Dương Thiên tiếp tục bảo:

- Trong Tàng Thư Các có Thần Hoang Bạo Hùng Kinh, hãy để người ta chép một phần đưa tới Nam tỉnh để các người tham khảo tu luyện .

- Bây giờ ta muốn đi Nam Hải một chuyến gặp bạn cũ, xong xuôi thì chắc Bát Hoang quyết cũng tạo ra thức thứ bốn rồi.

Dương Thiên chậm rãi nói:

- Sau này ta sẽ đi kinh thành, Yên sơn một chuyến, nếu hành trình thuận lợi thì sẽ sáng tạo ra thức thứ năm Bát Hoang quyết. Sáng tạo ra thức thứ năm Bát Hoang quyết là được nửa đường, có thể ngăn nhân hoàng phiên thiên quyết của Càn gia. Đó là lúc chúng ta khởi binh.

Dương Tử Mặc cúi đầu nói:

- Tuân lệnh phụ thân!

Nhưng không ai chú ý thấy trong mắt Dương Tử Mặc lóe tia gian xảo.

Dương Tử Mặc cảm hận thầm nghĩ:

- Kêu nhị đệ xin lỗi Dương Thạc?

- Hừ! Cho dù nhị đệ có xin lỗi thì chưa chắc Dương Thạc chịu nhận, khi đó sợ là vẫn tiếp tục quấy rầy đại kế của phụ thân. Lúc này đây phụ thân không giết người, nhưng tương lai vẫn sẽ giết người.

.....

Kinh thành Đại Chu triều, phương bắc, cách mười dặm, Trấn Quốc Công phủ.

Tầng cao nhất trong Tàng Thư Các, một lão nhân cụt tay hơi gầy gò nhắm mắt, khoanh chân ngồi. Lão nhân này là trưởng lão khách khanh đẳng cấp đại tông sư trấn thủ Tàng Thư Các, Cổ lão.

Giờ phút này là đêm khuya, trong Tàng Thư Các gần như không có ai.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng vang nhỏ đến không thể nghe thấy vang trong lầu ba Tàng Thư Các.

Hư không nứt ra một khe hở, một thiếu niên vóc dáng to lớn, người mặc giáp nhẹ bước ra.

- A? Là ai?

Khi thiếu niên bước ra khỏi hư không thì tai Cổ lão nhúc nhích, chợt mở mắt ra.

Trong bóng đêm, mắt Cổ lão như phát sáng, trong phút chốc nhìn quét tầng thứ ba Tàng Thư Các.

Ngay sau đó mắt Cổ lão tập trung vào thiếu niên mới bước ra khỏi hư không.

- Cắt qua hư không mà đến? Người rốt cuộc là loại người nào, đến Tàng Thư Các của Trấn Quốc Công phủ ta có ý đồ gì?

Cổ lão quát to, như con báo chợt nhảy lên.

Cánh tay trái duy nhất chộp hướng thiếu niên, muốn một chiêu bắt lấy thiếu niên khách không mời.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí huyết hùng hồn bao phủ thiếu niên.

Thiếu niên hơi biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Thiếu niên đạp ra sau một bước, dường như muốn né tránh của Cổ lão.

Nhưng ngay sau đó, cánh tay Cổ lão như vươn dài ra một chút, cào tới trước mặt thiếu niên, muốn bắt giữ hắn.

Người thiếu niên có bóng người màu vàng chột lóe.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Vuốt của Cổ lão bắt trúng bóng người màu vàng, bóp nát.

- Ủa?

Cổ lão bóp nát bóng người vàng, cảm nhận bên trong ẩn chứa khí huyết, bóp nó sinh ra lực phản chấn làm lão khựng lại.

Nhân dịp Cổ lão khựng người, thiếu niên trợt người ra xa mấy trượng.

Thiếu niên mở miệng nói:

- Cổ lão, đừng ra tay, ta là Dương Thạc!

Thiếu niên cắt qua hư không đến Tầng Thư Các của Trấn Quốc Công phủ đúng là Dương Thạc. Dương Thạc tưởng vào Tầng Thư Các rồi nói cho Cổ lão thân phận của mình, không ngờ mới nhảy ra khỏi hư không thì bị lão cảm ứng được, trực tiếp ra tay.

- Một trảo đã bóp nát Cửu Dương chân thân đẳng cấp võ tôn trung giai của ta, cao thủ đẳng cấp đại tông sư quả nhiên không tầm thường.

Mới này Cổ lão nhẹ nhàng một trảo đủ sánh bằng bốn, năm siêu cấp cường giả đẳng cấp võ tôn hợp sức lại công kích, thậm chí còn mạnh hơn.

Dương Thạc thầm cảm thán rằng:

- Một năm trước đối mặt Cổ lão ta vốn không có sức chống cự, không ngờ bây giờ thân thể của ta tăng lên tới võ sư trung giai, chân thân là võ tôn trung giai, ở trước mặt Cổ lão vẫn không thể phản kháng.

Lòng Dương Thạc thầm lo âu:

- Không biết Kim Phật Tự Tịch Phổ La nếu đột phá đến đẳng cấp đại tông sư thì có thực lực như vậy không.

Dương Thạc và Kim Phật Tự mật tông gần như là không chết không ngừng.

Tịch Phổ La đến Đại Chu triều, trận chiến giữa Dương Thạc và gã là sớm hoặc muộn sẽ xảy ra, không thể tránh né.

Tịch Phổ La là cường giả sắp đi vào đẳng cấp đại tông sư, bây giờ Dương Thạc còn chưa có thực lực giết chết gã.

Dương Thạc trầm thờ dài nghĩ:

- Phù, còn cần tiếp tục cố gắng tu luyện.

Nghe giọng Dương Thạc, Cổ lão ngừng công kích:

- Ủa? Là người sao, Dương Thạc?

Đôi mắt sắc bén như ưng liên tục quét người Dương Thạc vài lần, Cổ lão lộ vẻ mặt kinh ngạc.

- Quả nhiên là tiểu tử Dương Thạc.

Cổ lão trầm giọng nói:

- Mắt lão phu đã quáng gà, không ngờ một năm ngắn ngủi mà người đi vào đến võ sư đẳng cấp. Tốc độ tu luyện như vậy trong trăm năm qua tại Trấn Quốc Công phủ chỉ có người là người thứ nhất. Người có thể cắt qua hư không, trực tiếp tiến vào Tầng Thư Các, chắc người có nhiều kỳ ngộ, đạt được không ít bảo vật đi?

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Chỉ là may mắn.

Đạt được kỳ ngộ gì là bí mật của Dương Thạc, không tiện kể rõ cho Cổ lão.

Cổ lão không hỏi nhiều, vui mừng gật đầu, nói:

- Ủm! Tốt, không khiến lão công gia mất mặt.

- Tiểu tử, nửa đêm người lại đây chắc muốn tìm công pháp, võ kỹ gì? Tầng thứ ba Tầng Thư Các vốn cần gia chủ Dương gia đặc biệt cho phép mới được vào, nhưng vì người tuổi còn nhỏ đã là cường giả đẳng cấp vô tôn, coi như đệ nhất nhân Dương gia hiện nay, có tư cách vào.

Cổ lão nói:

- Nói đi, cần công pháp gì để lão phu tìm giúp cho.

220. Chương 220: Đây Là Cản Trở Đại Kế Của Phụ Thân

Chương 220: Đây là cản trở đại kế của phụ thân

Dương Thạc không lòng vòng với Cổ lão, hỏi thẳng:

- Cổ lão, có công pháp gì liên quan đến Hắc Hùng? Ừm, không chỉ là Hắc Hùng, mãnh thú khác loài gấu cũng được, và công pháp mãnh thú loài Huyền Ưng nữa.

Tuy Dương Thạc có Huyền Ưng Kinh, bộ công pháp đệ giai này chỉ có thể kích phát đệ nhất trọng Tầng Thư Các, hoàn thành đệ nhất trọng biến thân. Nếu có công pháp Huyền Ưng cao cấp thì nói không chừng sẽ kích phát càng nhiều huyết mạch thượng cổ Huyền Ưng, tiến vào biến thân đẳng cấp cao hơn, thu hoạch thực lực càng mạnh.

Cổ lão nhíu mày hỏi:

- Công pháp Huyền Ưng? Không phải tiểu tử nhà ngươi đã có một bộ Huyền Ưng Kinh sao?

Cổ lão nói:

- Cần công pháp Huyền Ưng cao cấp hơn thì chúng ta đã không còn, nhưng công pháp loại Hắc Hùng thì có một bộ là Thần Hoang Bạo Hùng Kinh, công pháp đẳng cấp cao giai, người có thể lấy tu luyện.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Công pháp cao giai Thần Hoang Bạo Hùng Kinh?

Dương Thạc vốn ở trong Tầng Thư Các của gia tộc chủ yếu tìm công pháp đệ giai Hắc Hùng để tu luyện.

Dù sao thực lực hiện tại của Dương Thạc dù mạnh nhưng theo quy tắc của Trần Quốc Công phủ thì không trải qua gia chủ cho phép không được vào tầng thứ ba Tầng Thư Các, không thể tu luyện công pháp cao giai của gia tộc. Muốn tu luyện bộ Thần Hoang Bạo Hùng Kinh là vi phạm vào quy tắc của Dương gia.

Mặc dù thực lực hiện tại của Dương Thạc có vi phạm quy tắc cũng chẳng sao.

Toàn bộ Trần Quốc Công phủ chẳng ai khiến Dương Thạc ngại.

Dương Thạc bản năng không muốn chọc rắc rối, Dương Thạc không muốn gặp đám Trình phu nhân, Dương Tử Mặc chút nào.

Dương Thạc trầm ngâm hỏi Cổ lão:

- Cổ lão, có công pháp Hắc Hùng nào đệ giai chút không?

Cổ lão lắc đầu, nói:

- Cái này ... Thì không.

- Bộ Thần Hoang Bạo Hùng Kinh này là năm xưa lão công gia chinh phạt Nam man đoạt được từ tay người Man tộc. Vốn là một bộ trung giai công pháp, lão công gia tiến hành cải tạo mới trở thành cao giai công pháp.

- Tiểu tử, lão phu lấy công pháp cho ngươi, nhìn xem rồi nói.

Cổ lão nói xong đi tới một giá sách gần đó tìm kiếm, lát sau lấy ra một quyển sách dày hai đốt ngón tay, viết năm chữ Thần Hoang Bạo Hùng Kinh.

Dương Thạc nhận quyển sách, lật xem.

- Thần Hoang Bạo Hùng Kinh, công pháp cao giai, độ phù hợp thân thể một phần.

Một hàng tin tức hiện ra trong đầu Dương Thạc.

Bộ công pháp này có độ phù hợp thân thể đến mười một phần?

Nên biết dù là độ phù hợp thân thể hay chân thân thì cao nhất chỉ là hoàn toàn, bộ công pháp này có độ phù hợp thân thể đến mười một phần với Dương Thạc là rất cao rồi.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Nên biết rằng trong thân thể Dương Thạc dung nhập huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng.

Cho dù đặc tính huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng chưa hiện ra nhưng dù gì Dương Thạc có nhiều huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, tu luyện công pháp loài gấu tất nhiên là độ phù hợp không thấp.

- Thôi, quyết định bộ này.

Dương Thạc không từ chối công pháp này được.

Nếu trước mặt đã có loại công pháp Hắc Hùng độ phù hợp cực cao thì Dương Thạc cần gì bỏ qua nó, bỏ gần tìm xa?

Cho dù tu luyện nó là xúc phạm quy tắc Dương gia thì sao?

Dù gì sau lưng Dương Thạc còn có Cổ lão làm chỗ dựa, chính là lão cho phép hắn tu luyện công pháp này. Cho dù không có Cổ lão chống lưng, Dương Thạc không sợ người Trần Quốc Công phủ.

Dương Thạc nói:

- Cổ lão, đa tạ, ta cầm công pháp này đi tu luyện. Phải rồi, ta có một bộ Huyền Ưng Kinh, Lục Dương quyết đều lấy từ Tàng Thư Các, giờ trả lại đây.

Dương Thạc đưa ra Huyền Ưng Kinh, Lục Dương quyết.

Công pháp trong Tàng Thư Các thường chỉ có một quyển.

Một số công pháp đề giai, trung giai có thể lấy ra tu luyện, luyện xong thì trả về.

Còn công pháp đẳng cấp thần công, bí điển như vân hoang đạp lãng quyết, đệ tử gia tộc nào cần tu luyện thì phải đến tầng thứ ba sao chép một phần.

Thường chỉ có thể chép mấy tầng đầu.

Chỉ có thực lực không ngừng tăng lên mới được phép tu luyện mấy tầng sau.

Thần Hoang Bạo Hùng Kinh này dù là công pháp cao giai nhưng đặt ở trong Tàng Thư Các mười mấy năm chưa ai lật xem, cứ lấy luôn, chờ tu luyện vài ngày trở về là được.

- Ừm! Lần sau có vào thì hãy đi cửa chính.

Cổ lão mở miệng nói:

- Lén lút thế này không lẽ ngươi sợ bị ai thấy?

Dương Thạc cười khẽ, gật đầu, nói:

- Vâng, tiểu tử hiểu rồi.

Buồn cười, Dương Thạc ở Trấn Quốc Công phủ gần như là đi ngang, có gì sợ bị ai thấy? Chẳng qua Dương Thạc muốn thuận tiện từ vài trăm dặm rạch phá hư không vào Tầng Thư Các. Nhưng nghĩ lại, trực tiếp cắt qua hư không lại đây, thật giống như là “Không gõ cửa liền tiến vào”, là không tôn trọng Cổ lão.

Dương Thạc cung kính chào, đi xuống tầng ba, mãi khi ra khỏi Tầng Thư Các mới nhẹ nhàng phát tay, cắt qua hư không mà đi.

Ngay sau đó, Dương Thạc xuất hiện trong tiểu viện của mình ở Trấn Quốc Công phủ.

Gần kinh sư Đại Chu triều Dương Thạc trừ tiểu viện trong Trấn Quốc Công phủ ra không có nơi trú ngụ, lúc trước thuê phòng trong kinh thành chỉ vài tháng, đến kỳ hạn thì bị lấy về. Dương Thạc có thể tìm Đại Lâm Nhi, thậm chí là phụ chính vương Càn Minh Vũ là sẽ thoải mái sở hữu phòng ở, hay tự mình bỏ tiền mua là được. Dương Thạc không muốn rắc rối như vậy, dù gì phòng ở không có ý nghĩa với hắn, chủ yếu muốn ở trong không gian Thập phương cà sa.

Dù ở nơi hoang vu thì Dương Thạc có thể tùy thời tiến vào không gian Thập phương cà sa.

Quay về tiểu viện của mình chẳng qua muốn tâm lý bình yên.

Tiểu viện này là Dương Thạc cùng Tiểu Địch sống bên nhau nhiều năm, hắn xem như là nhà.

Dương Thạc vào tiểu viện, kết một tiếng đẩy cửa phòng ra.

Trong phòng trang trí đơn giản như cũ.

Có một cái giường, cái bàn, một cái tủ quần áo. Dương Thạc ở trong phòng một lúc, cười khổ lắc đầu, hít sâu một hơi, vứt bỏ suy nghĩ hỗn độn đi. Dương Thạc cắt qua không gian, xuất hiện trong không gian Thập phương cà sa.

Dương Thạc lấy Thần Hoang Bạo Hùng Kinh ra nhìn.

Bộ công pháp này không tính thâm ảo, chủ yếu là chút thể thuật, giống Huyền Ứng Kinh, tu luyện ứng phục thức chứa đựng chân khí, tu luyện ứng kích thức dẫn thông huyết khí. Là một loại quá tình tu luyện hành động chứ không phải ngồi xuống vận khí.

Đương nhiên bộ công pháp này phức tạp hơn Huyền Ứng Kinh nhiều.

- Bắt đầu tu luyện.

Dương Thạc nhìn đại khái, lập tức tu luyện động tác thứ nhất.

Trong chớp mắt ba ngày trôi qua.

Trấn Quốc Công phủ Đại Chu triều, Ninh Lan Uyển của Trình phu nhân, trong nhà chính.

Trình phu nhân ngồi ngay ngắn trong phòng, sắc mặt âm trầm, trước mặt có một thanh niên cụt tay cung kính đứng. Thanh niên cụt tay chính là đích thứ tử của Trấn Quốc Công phủ, Dương Tử Hi bị Dương Thạc đốt trụi một cánh tay.

Sau khi Dương Tử Hi bị Dương Thạc đốt cánh tay thì luôn tỉnh dưỡng trong Trấn Quốc Công phủ.

Mới đầu Dương Tử Hi còn điên cuồng kêu gào, muốn tìm người băm vằm Dương Thạc thành trăm ngàn mảnh.

Nhưng theo thời gian trôi qua, từng đám người Trình phu nhân, Dương Tử Mặc sắp đặt bị Dương Thạc đánh bại, giết chết, hắn nổi bật mạnh mẽ khiến Dương Tử Hi cảm giác muốn giết hắn không dễ dàng. Dương Tử Hi đã học được chôn giấu hận thù trong lòng.

221. Chương 221: Bạo Hùng, Lực Lượng Vượt Qua Tam Giai

Chương 221: Bạo hùng, lực lượng vượt qua tam giai

Dương Tử Hi không biết mẫu thân kêu gã tới có chuyện gì.

Nhìn bộ dạng của Trình phu nhân, Dương Tử Hi cảm giác chỉ sợ sự tình có chút khó giải quyết ...

Thật lâu sau, Trình phu nhân mở miệng nói:

- Tử Hi, nếu kêu người cúi đầu hướng thứ tử ti tiện Dương Thạc thì người có nguyện ý hay không?

Nghe mẫu thân hỏi, mặt Dương Tử Hi ngu ra:

- Cái gì?

- Cúi đầu trước tạp chủng Dương Thạc do tiện tỳ kia sinh ra?

Dương Tử Hi cắn chặt ra, thù hận giấu trong lòng bùng phát:

- Mẫu thân kêu ta cúi đầu với tạp chủng kia? Sao có thể ... Sao có thể ...

Người Dương Tử Hi run lên, vụt ngẩng đầu hỏi:

- Là ý của phụ thân?

Trình phu nhân gật đầu, nói:

- Ừm!

- Đây là đại ca của người đưa bồ câu truyền tin từ Nam tỉnh về.

Trình phu nhân nói, đưa tờ giấy cho Dương Tử Hi.

- Tử Hi, người phải lấy đại cục làm trọng, phụ thân người đang sáng tạo ra Bát Hoang quyết, bộ công pháp dung hợp tám đại man hoang cự thú huyết mạch, nếu sau này thành công, người tu luyện bộ công pháp này, khí huyết thân thể cường đại thì cánh tay cụt sẽ lại mọc ra ...

Mặt Dương Tử Hi lộ vẻ chưa xốt nói:

- Ta biết rồi.

Dương Tử Hi biết sinh ở hoàng gia là thân bất do kỷ, tình cảm cá nhân hoàn toàn bị vứt bỏ.

Dù Trần Quốc Công phủ không tính là hoàng gia nhưng không khác biệt bao nhiêu, phụ thân muốn làm thành đại sự phải tự mình làm ra hy sinh!

Cúi đầu với Dương Thạc bởi vì bây giờ thực lực của hắn rất mạnh, tạo thành ảnh hưởng nhất định với đại thế thiên hạ, phụ thân muốn mượn sức hắn.

Dương Tử Hi nhận thư của đại ca Dương Tử Mặc, nhìn sơ.

Xem nội dung lá thư, mắt Dương Tử Hi sáng ngời:

- Đại ca nói nếu Dương Thạc không tiếp tục quấy rầy đại kế của phụ thân thì ta nên xin lỗi hắn.

Dương Tử Hi theo bản năng nói:

- Vậy nếu Dương Thạc đối nghịch, quấy rầy đại kế của phụ thân thì sao?

- Nếu là như vậy ...

Trình phu nhân nheo mắt nói:

- Thì tất nhiên không cần cúi đầu với hắn. Tử Hi, bên cạnh mẫu thân còn có một vài cao thủ đẳng cấp võ tôn, vốn nghĩ giết gà không cần dao mổ trâu nhưng bây giờ xem ra nếu Dương Thạc tiếp tục đối nghịch với công gia thì ta phải phái ra cao thủ giết chết hắn, chắc công gia không nói gì.

Trình phu nhân là phu nhân của Trấn Quốc Công, muội muội của Trấn Quốc Công phủiễn Địch, bên người không có khả năng không có mấy người cao thủ bảo hộ. Đây là thế lực tiềm ẩn, lúc trước Dương Tử Hi không biết sự tồn tại của họ.

Trình phu nhân nói:

- Được rồi, bây giờ Dương Thạc ở gần kinh thành, có lẽ vĩnh viễn sẽ không trở về Trấn Quốc Công phủ, trước tiên mặc kệ hắn. Đại ca ngươi viết thư lại đây, muốn người ta đưa Thần Hoang Bạo Hùng Kinh đến Nam tỉnh, ngươi hãy làm đi.

Trình phu nhân chậm rãi nhắm mắt lại, không nói chuyện.

Trấn Quốc Công phủ, Tầng Thư Các, tầng thứ ba.

- Cái gì? Ba ngày trước Thần Hoang Bạo Hùng Kinh bị Dương Thạc kia cầm đi?

Dương Tử Hi đi tìm Thần Hoang Bạo Hùng Kinh, nghe Cổ lão nói bộ công pháp này sớm bị Dương Thạc lấy đi.

Dương Tử Hi rất kinh ngạc, chợt mắt sáng lên.

- Tầng thứ ba Tầng Thư Các không có phụ thân cho phép thì không ai được phép tiến vào, Dương Thạc dám ngang nhiên xông vào tầng ba?

- Hơn nữa bộ Thần Hoang Bạo Hùng Kinh là đại ca và cửu cửu Lạc gia muốn dùng, bọn họ tu thành Bát Hoang quyết giúp ích cho phụ thân khởi binh. Dương Thạc cầm bộ công pháp này rõ ràng là quấy rầy đại ca và cửu cửu Lạc gia tu luyện Bát Hoang quyết, quấy nhiễu đại kế của phụ thân, đối nghịch với phụ thân.

- Đã đối nghịch phụ thân thì phải ... Chết!

Mặt Dương Tử Hi vắn vẹo.

Giờ phút này Dương Tử Hi cơ hồ điên cuồng!

Là một loại tâm tình gần như vắn vẹo điên cuồng!

Hơn một năm trước Dương Tử Hi là thiên chi kiêu tử trong Trấn Quốc Công phủ, mười sáu tuổi đạt tới luyện khí trung giai đẳng cấp, thiên phú không kém hơn đại ca Dương Tử Mặc bao nhiêu. Dù là toàn bộ kinh thành Đại Chu triều chỉ có trưởng tử Trình Tử Dương của Trấn Quốc Công phủiễn Địch mới mạnh hơn Dương Tử Hi đôi chút.

Lúc này võ cử Đại Chu triều dù Dương Tử Hi dù không thể đoạt giải nhất nhưng rất có cơ hội vào ba hàng đầu.

Lúc ấy đại ca Dương Tử Mặc rèn luyện trong quân Nam tỉnh, phụ thân bề quan, trong Trấn Quốc Công phủ này địa vị, thân phận của Dương Tử Hi có thể nói là cao nhất trừ Trình phu nhân ra.

Kiều căng đến cực hạn!

Thị nữ của Dương Thạc bị đưa đi Ngọc Mạt Lâu toàn do Dương Tử Hi mà ra, vốn lần đó Trình phu nhân muốn đưa vài thị nữ khác đi Ngọc Mạt Lâu, thị nữ của Dương Thạc nằm trong góc Trấn Quốc Công phủ không vào được mắt xanh của Trình phu nhân.

Ngay khi đó Dương Tử Hi cơ hội là lấy thú tính ụp voi trong Trấn Quốc Công phủ.

Nhưng tất cả đều bị Dương Thạc thay đổi.

Trận chiến xảy ra, Dương Tử Hi bị Dương Thạc đốt cháy một cánh tay.

Từ đó Dương Tử Hi hoàn toàn thành phế nhân, sau khi lành vết thương dù hạ nhân, thị nữ trong Trấn Quốc Công phủ vẫn cực kỳ cung kính gã nhưng Dương Tử Hi cảm giác rõ ràng ánh mắt họ nhìn gã đã thay đổi. Từ thiếu niên, thiên chi kiêu tử trong Trấn Quốc Công phủ biến thành tàn phế cụt tay, phế vật không có tiền đồ. Dương Tử Hi không có tư cách tham gia võ bạt Đại Chu triều.

Tự ti!

Từ này trong lòng Dương Tử Hi sinh ra một chút tự ti.

Mới rồi Dương Tử Mặc từ Nam tỉnh bỏ câu đưa thư nói phụ thân kêu Dương Tử Hi xin lỗi Dương Thạc, thứ tử ti tiện kia?

Tin tức này kích thích Dương Tử Hi, khiến tâm tình gã càng vụn vụn thêm.

Bởi vậy Dương Tử Hi mới bắt được ‘nhược điểm’ nhỏ của Dương Thạc lập tức muốn hành động ngay.

Lòng Dương Tử Hi dấy lên điên cuồng.

- Cản trở đại kế của phụ thân, giờ dù có giết người thì phụ thân cũng sẽ không nói cái gì!
- Trở về, tìm mẫu thân! Để những cao thủ thuộc hạ của mẫu thân mai phục quanh Tàng Thư Các, chờ Dương Thạc đến trả Thần Hoang Bạo Hùng Kinh lập tức giết chết hắn!

Dương Tử Hi oán hận thầm nghĩ:

- Dương Thạc là đẳng cấp võ sư nho nhỏ, mẫu thân phái cường giả đẳng cấp võ tôn đến tuyệt đối giết chết hắn!

.....

Trong không gian Thập phương càn sa.

Dương Thạc đang tu luyện hùng phác thức lòng chợt máy động.

Cảm giác kỳ dị dâng lên trong lòng Dương Thạc.

Loại cảm giác này không giống như gặp nguy hiểm sinh tử, dường như là biểu thị chuyện không tốt sẽ xảy ra.

Giống như một người bình thường bị một con chó theo đuôi.

Con chó đói có lẽ không tạo thành nguy hiểm sinh mệnh nhưng lỡ tấp một miếng thì thấy rất ghê tởm, lỡ xui mắc bệnh dại thì vẫn sẽ chết.

- Năng lực trực giác của ta vốn khá nhạy cảm.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Sau khi có được Thập phương càn sa tuy không thể đoán trước cát hung, nhưng năng lực trực giác càng nhạy hơn, chắc có người nào theo dõi ta rồi.

Từ lúc một năm trước Dương Thạc bị tội tở của Dương Tử Hi đá đập đầu xuống đất thông huyết khiếu thì thị lực, thính lực của hắn tăng rộng, năng lực dự cảm nguy hiểm không khác gì dã thú.

Sau khi có được Thập phương càn sa tuy vẫn chưa thể tập trung sinh môn, tử vị để đoán trước cát hung, nhưng có Thập phương càn sa tăng phúc, năng lực trực giác của Dương Thạc tiến thêm một bước. Bây giờ Dương Thạc trực giác có rắc rối, chắc bị kẻ xấu nào theo dõi rồi.

- Diêm vương dễ chọc, tiểu quỷ khó chơi, ta không sợ cao thủ đẳng cấp võ tôn nhưng nếu dám xấu xa nhắm vào, dùng âm mưu đối phó thì dù ta không gặp nguy hiểm cũng sẽ bị làm phiền.

222. Chương 222: Ba Con Bài Chưa Lật Mạnh Nhất

Chương 222: Ba con bài chưa lật mạnh nhất

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Mấy ngày này cố gắng cẩn thận chút.

Dương Thạc vừa nghĩ vừa tiếp tục tu luyện hùng phác thức.

Thần Hoang Bạo Hùng Kinh có tổng cộng mười ba thức.

Dương Thạc tu luyện ba ngày bắt đầu nắm giữ thức thứ bốn Tạp Phổ La.

Thật ra nếu Dương Thạc tập trung bắt chước thì không khó tu thành bộ công pháp này.

Nhưng lúc tu luyện Dương Thạc phát hiện Thần Hoang Bạo Hùng Kinh này có tác dụng nhất định cho hắc lĩnh ngộ ra ứng hùng hợp kích.

Nếu Dương Thạc tập trung tu thành bộ công pháp này thì võ kỹ ứng hùng hợp kích sẽ đến cảnh giới rất cao, thậm chí là kích phát đệ nhị trọng.

Cho nên Dương Thạc không dám chậm trễ, làm liều mà tiến hành theo chất lượng tu luyện bộ công pháp này.

Ngày tu luyện thứ ba, thu thành thức thứ bốn.

Thời gian từng ngày từng ngày đi qua.

Ngày thứ năm, Dương Thạc tu thành thức thứ năm.

Ngày thứ bảy tu thành thức thứ sáu.

.....

Đến ngày thứ mười hai thì Dương Thạc tu thành tức thức tám, chín, mười.

Mãi đến sáng sớm ngày thứ mười sáu, Dương Thạc hoàn toàn tu thành mười ba thức Thần Hoang Bạo Hùng Kinh.

Chân khí bạo hùng trong người Dương Thạc chậm rãi chảy xuôi.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không biết nếu bây giờ ta hết sức vận chuyển bạo hùng chân khí thì có thể kích phá huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng hoàn thành biến thân không?

- Thử xem.

Dương Thạc chuẩn bị vận chuyển bạo hùng chân khí kích phát huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng.

Trong không gian Thập phương càn sa, Dương Thạc tìm một khoảnh đất trống chuẩn bị thí nghiệm.

- Gru! Gru! Gru!

Huyết Phi bay ra khỏi ngực xác thượng cổ Huyền Ứng, từ xa quan sát.

Tiểu Hỏa, Hắc Hùng nhìn chăm chăm vào Dương Thạc. Chúng nó đều biết chuyện Dương Thạc tu luyện Thần Hoang Bạo Hùng Kinh mới có thể biến thân Hắc Hùng, giờ cả đám chờ mong xem hắn có thành công hay không.

Dương Thạc hít sâu trầm mặc niệm:

- Bắt đầu!

Bạo hùng chân khí trong người bắt đầu vận chuyển.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần hoang bạo hùng kinh chân khí vận chuyển, Dương Thạc cảm giác trong cơ thể tràn ngập khí huyết, tăng lên ba phần.

Đây là đặc tính của Thần Hoang Bạo Hùng Kinh, công pháp này dù gì cũng là cao giai, sau khi tu thành tăng phúc rất rõ ràng.

Một chu thiên.

Thân thể Dương Thạc vẫn tăng cường nhưng kết cấu sinh mệnh không thay đổi gì.

Dương Thạc nhướng mày nói:

- Không kích phát ra?

- Vận chuyển chân khí nhanh hơn!

Dương Thạc cắn răng, quyết định tăng tốc độ vận chuyển chân khí. Bởi vì độ phù hợp rất cao nên Dương Thạc tăng tốc độ vận chuyển chân khí lên gấp hai, ba lần thì thân thể hoàn toàn có thể thừa nhận được!

Tốc độ vận chuyển gấp hai, ba lần.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc cảm giác trong óc chợt vang lên tiếng gầm rú mơ hồ.

Két két két két két!

Két két két két két!

Thân thể của Dương Thạc xảy ra biến đổi.

Cơ thể cao bảy thước chợt tăng vọt thành tám thước, chín thước, trong phút chốc lên đến một trượng. Người Hỏa La quốc nổi tiếng to lớn giờ so sánh với Dương Thạc cũng lùn hơn nửa đầu.

Không chỉ cao lên thôi, thân hình Dương Thạc biến đổi nhiều.

Cơ bắp liên tục tăng trưởng.

Giấy lát sau cánh tay thô gấp đôi.

Nên biết lúc này thân hình Dương Thạc hơi gầy, sau khi dung hợp huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng thì cơ bắp khá nở nang nhưng chưa vạm vỡ mấy. Giờ cánh tay biến thô gấp đôi là rất to, đại lực sĩ của Hỏa La quốc cũng không thể sánh bằng Dương Thạc hiện giờ.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Huyền Ưng giáp trên người Dương Thạc bị trương phình gấp đôi, phát ra tiếng xèo xèo.

Huyền Ưng giáp lúc trước bị đám cường giả đẳng cấp võ tôn Tôn Vô oanh sát có bị tổn hại một chút, đa phần vẫn lành lặn.

Bây giờ thân hình Dương Thạc biến to, Huyền Ưng giáp gần như phình to sắp nổ.

May mà Huyền Ưng giáp chỉ có vị trí hiểm là phần sắt thép, nơi khác do da thú đặc biệt chế thành. Da thú rất co dãn, tuy phình gấp đôi nhưng không nứt ra.

Thân hình trương to làm Dương Thạc cảm giác cực kỳ đau nhức.

Dương Thạc kiềm không được ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng:

- Grao!

Khác với lúc trước biến thân Huyền Ưng.

Biến thân Huyền Ưng là Cửu Dương chân thân biến đổi. Mặc dù Cửu Dương chân thân bị một đám đánh nát nát thì Dương Thạc cơ hồ không cảm giác đau đớn.

Lần này là thân thể của mình biến đổi.

Gân cốt, máu thịt đều trương to, loại biến đổi kết cấu sinh mệnh này đau đớn đến nỗi Dương Thạc không chịu được.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

May là đau nhức không kéo dài lâu.

Tiếp theo biến thân đã chấm dứt.

Lúc này không chỉ thân hình Dương Thạc trưởng to, đặc điểm lớn nhất là tóc kéo dài đến ba thước, so với thân hình một trượng to lớn thì không tính quá dài. Tóc không phải màu đen mun mà lẫn lộn màu trắng, như da lông trước ngực Hắc Hùng.

- Đây là ... Hắc Hùng biến thân!

Dương Thạc nhẹ siết tay, cảm giác rõ ràng thân thể mạnh mẽ.

Hắc Hùng biến thân không như Huyền Ứng biến thân có đôi cánh, vuốt nhọn của Huyền Ứng. Lần này biến thân trừ cơ thể trưởng to ra hình như không thay đổi gì đặc biệt.

Nhưng Dương Thạc cảm giác được dù chỉ hình thể biến mạnh cũng đủ kinh người rồi.

Thậm chí kinh khủng hơn Huyền Ứng biến thân có cánh, vuốt nhọn.

Bởi vì Dương Thạc cảm giác hiện tại hẳn không phải võ sư trung giai, cũng không phải võ sư cao giai, thậm chí không phải đỉnh võ sư mà đạt đến đẳng cấp võ tôn sơ giai, không kém gì Cửu Dương chân thân là đẳng cấp võ tôn trung giai lúc chưa biến thân.

Khi chưa biến thân là đẳng cấp võ tôn trung giai.

Vượt qua võ sư cao giai, đỉnh, trực tiếp đi vào võ tôn sơ giai.

Hắc Hùng biến thân vọt lên ba giai.

Một lần biến thân vọt lên ba giai.

Vốn là đẳng cấp võ sư trung giai giờ, trực tiếp biến thành võ tôn sơ giai đẳng cấp, tăng vọt gấp mười lần, so với Cửu Dương chân thân biến thân Huyền Ứng cũng không kém hơn bao nhiêu.

Biến đổi như vậy khiến Dương Thạc cực kỳ kinh ngạc.

Vốn sau khi dung hợp huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng thì Dương Thạc mạnh hơn đẳng cấp võ sư trung giai bình thường một tầng, khoảng đẳng cấp võ sư cao giai.

Dưới tình huống bình thường sau khi biến thân Hắc Hùng nên tăng lên một giai tầng.

Ước chừng có thể đạt tới đỉnh đẳng cấp võ sư.

Đẳng cấp võ sư đỉnh và đẳng cấp võ tôn sơ giai có chênh lệch về chất. Muốn đẳng cấp võ sư đỉnh đi vào đẳng cấp võ tôn sơ giai là cực kỳ khó khăn. Biến thân Hắc Hùng cho Dương Thạc niềm vui bất ngờ, sau khi biến thân thì thân thể đột phá cực hạn đỉnh đẳng cấp võ sư, trực tiếp bước vào võ tôn sơ giai!

Thậm chí mạnh hơn đẳng cấp võ tôn sơ giai bình thường một chút.

- Hắc Hùng biến thân chủ yếu là biến hóa.

Dương Thạc hít sâu, nhìn chăm chăm hai tay, thân thể mình, thăm than.

Huyền Ứng biến thân là tăng lên một giai.

Nhưng Huyền Ứng biến thân tăng đôi cánh, hai vuốt cho Cửu Dương chân thân. Dương Thạc có thử nghiệm sau khi biến thân Huyền Ứng thì móng vuốt không thể đánh đồng với thượng cổ Huyền Ứng nhưng độ cứng gần với thân binh như cục vắn cương chủy.

Đôi vuốt cho công kích sắc bén đến tận cùng, phòng ngự cường đại, vào phút mấu chốt Dương Thạc có thể dùng vuốt bắt lấy binh khí của địch thủ.

Đây là điểm lợi hại của Huyền Ứng biến thân.

Hắc Hùng biến thân không mang đến đặc điểm gì, chỉ có một là ... Tăng trưởng.

Vượt qua ba giai, theo võ sư trung giai đẳng cấp trực tiếp đạt tới võ tôn sơ giai. Cùng lúc đó năng lực sức mạnh phòng ngự cũng tăng vọt, có thể nói võ giả dưới đẳng cấp võ tôn gặp Dương Thạc dùng thân hình gấu to cứng rắn đỡ công kích không chút trở ngại.

Dưới đẳng cấp võ tôn không cần binh khí, chỉ cần đánh nhau bằng bắp thịt không cách nào tổn thương thân thể Dương Thạc.

Cho dù võ giả đẳng cấp võ tôn sơ giai hết sức ra tay, Dương Thạc cũng rắn đờ không đến mức thương gân động cốt.

Dương Thạc thở hắt ra, trầm nghĩ:

- Biến thân Hắc Hùng thì thân thể của ta mới xem như an toàn.

Thân thể là gốc của Dương Thạc.

Thực lực thân thể của Dương Thạc trước kia vẫn là Nam Lâm Tự, Cửu Dương chân thân cao hơn thân thể bốn giai tầng. Có thể nói lúc đánh nhau sinh tử thì thân thể không có tác dụng lớn, bình thường để che tai mắt người thôi.

Dương Thạc không cần thân thể có lực công kích mạnh mẽ gì.

Chỉ cần lực phòng ngự đủ cao, năng lực giữ mạng đủ cường, đừng để người ta dễ giết là được.

Giờ Dương Thạc kích phát huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, có được năng lực Hắc Hùng biến thân. Một khi biến thân, khí huyết trưởng đại hơn mười lần, phòng ngự đi vào võ tôn đẳng cấp. Dưới loại tình huống này, cho dù Dương Thạc có gặp vài tên cường giả đẳng cấp võ tôn oanh sát thì thân thể không như trước cơ hồ không thể chống cự, trực tiếp đã bị oanh tàn!

Dương Thạc rất vừa lòng Hắc Hùng biến thân.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Dường như Hắc Hùng biến thân chỉ là đệ nhất trọng, sau này có thể kích phát huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng nhiều hơn thì Hắc Hùng biến thân của ta sẽ càng mạnh.

- Trở về thân thể bình thường thôi.

Lòng máy động, Dương Thạc giải trừ Hắc Hùng biến thân.

Có kinh nghiệm Huyền Ứng biến thân, bây giờ Dương Thạc giải trừ Hắc Hùng biến thân cực kỳ đơn giản, dễ dàng.

Vừa mới giải trừ biến thân, Dương Thạc cảm giác người như mất hết sức, suýt không chống nổi, lão đảo sắp ngã.

Dương Thạc trầm cười khổ nói:

- Loại cảm giác suy yếu này thật khó chịu.

Đây không phải vì di chứng Hắc Hùng biến thân mà bởi Dương Thạc chợt giải trừ, giai tầng rút xuống ba bậc nên không thích ứng.

Nghèo đến giàu dễ chứ từ giàu trở về nghèo khó.

Vừa rồi chợt tăng lên ba cấp bậc, Dương Thạc thích ứng ngay trong thời gian ngắn. Bây giờ giai tầng rút xuống ba bậc thì Dương Thạc lại khó thích ứng.

Dù gì giải trừ Huyền Ứng biến thân chỉ rút một giai tầng, lúc trước Dương Thạc tự phế công pháp chuyển sang tu Huyền Ứng Kinh chỉ là theo tôi thể sơ giai rút một giai. Lúc đó Dương Thạc cảm giác cả người mệt mỏi, khó chịu, càng huống chi bây giờ rút ba bậc.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Biến thân vài lần từ từ thích ứng vậy.

- Biến thân!

- Giải trừ!

- Biến thân ...

Dương Thạc liên tục thử vài lần, đã thói quen giải trừ biến thân.

Nhưng mỗi một lần biến thân là thân thể đau nhức nhối làm Dương Thạc cực kỳ khó chịu.

May là tâm tính Dương Thạc kiên định, có thể nhẫn . Biến thân vài lần sau dần chết lặng với nỗi đau này.

- Giờ thì ta đã nắm giữ biến thân Huyền Ứng, Hắc Hùng.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Qua mấy tháng nữa, đầu xuân năm sau là lần cuối vô bại Đại Chu triều, giáo trường diễn võ. Vô bại Đại Chu triều có ba vòng trong hai năm, ta đã thông qua hai tràng, hơn nữa liên tục đoạt giải nhất, trận thứ ba là giáo trường diễn võ, ta quyết đứng đầu!

Trong đầu Dương Thạc hiện ra khuôn mặt kiêu ngạo của Tô Thanh Như.

- Xem thường ta?

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Chờ ta đoạt giải nhất giáo trường diễn võ, để xem nàng còn dám khinh thường ta không?

Nam nhi biết sĩ rồi tiến tới!

Không phải nói Dương Thạc để ý cách nhìn của Tô Thanh Như.

Bởi vì đường võ đạo vô cùng dài lâu, quá trình rất buồn tẻ, nếu cứ bình thường tu luyện, dù tâm tình Dương Thạc có kiên định tới đâu cũng không kiên trì nổi, sẽ bỏ dở nửa chừng.

Dương Thạc phải tìm mục tiêu ỉnh.

Từng giây phút kích thích bản thân, để mình không dám lơ lỏng chút nào, luôn tiến tới đường võ đạo.

Đoạt giải nhất vô bại Đại Chu triều, tạc vào mặt Tô Thanh Như là mục tiêu hàng đầu Dương Thạc đặt ra ỉnh. Còn về Thiên Âm Môn, khiến Thiên Âm Môn ngoan ngoãn đưa Tiểu Địch ra, tiêu diệt mạch Kim Phật Tự mật tông, các mục tiêu này đều quá mức hư vô mờ mịt, không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể làm được.

Dương Thạc nhắm mắt trầm nghĩ:

- Lần chọn lựa võ đạo này dù là lục ca chưa chắc thực lực mạnh bằng ta, ta quyết bắt lấy giải nhất vô bại!

Hơn một năm trước Dương Thạc không có thực lực đoạt giải nhất trong thịnh idener cao nhất võ đạo Đại Chu triều này.

Bây giờ không tính đến Cửu Dương chân thân, chỉ cần thân thể của Dương Thạc cũng có tu vi đẳng cấp võ sư trung giai.

Lục ca Dương Thành lúc sơ bạt đi vào đẳng cấp võ sư sơ giai, bây giờ phognr chừng chỉ là đẳng cấp võ sư trung giai, tám lạng nửa cân với thân thể Dương Thạc.

Một khi Dương Thạc biến thân Hắc Hùng thì dù là lục ca Dương Thành tuyệt đối không là địch thủ của hắn.

Dương Thạc cực kỳ hào khí trầm nghĩ:

- Lại tu luyện bốn, năm tháng nữa, đầu xuân năm sau tại giáo trường diễn võ, chắc chắn sẽ giương oai toàn bộ Đại Chu triều!

- Ủm! Ta đã tu luyện Thần Hoang Bạo Hùng Kinh xong rồi, quay về Tàng Thư Các trong gia tộc trả công pháp cho Cổ lão thôi.

Dương Thạc vung tay cắt qua không gian Thập phương càn sa, xuất hiện trong tiểu viện của mình.

Bây giờ còn một canh giờ nữa là đứng giữa trưa.

Chắc trong Tàng Thư Các của gia tộc có nhiều đệ tử đang tìm kiếm công pháp võ kỹ tu luyện.

Lúc đầu tư chất, ngộ tính của Dương Thạc rất kém, tu vi thấp, trong đám huynh đệ tỷ muội hơi tự ti, không ngược mắt lên nổi. Bình thường Dương Thạc thấy thứ huynh, thứ tỷ nếu tránh được liền tránh, trong Tàng Thư Các có nhiều người, hắn không muốn đi.

Bây giờ thực lực của Dương Thạc cường đại, tự ti bị thay bằng tự tin.

Không e ngại gặp phải ai, dù là đối mặt Trình phu nhân thì Dương Thạc dám đi tới. Chỉ bằng vào năng lực, quyền thế hiện tại của Trình phu nhân không thể làm gì Dương Thạc được.

- Đi!

Két một tiếng, Dương Thạc đẩy ra cửa tiểu viện, bước nhanh hướng Tàng Thư Các trong gia tộc.

Dương Thạc mới bước ra tiểu viện thì một tiểu tư gần đó kinh ngạc nhìn hắn, mắt xoe tròn, nhắc chân chạy vội hướng Ninh Lan Uyển của Trình phu nhân.

Ninh Lan Uyển, trong nhà chính trừ Trình phu nhân ra còn có mấy nam nhân trung niên đứng.

Một lão nhân cao gầy bề ngoài khoảng hơn sáu mươi tuổi, tóc hoa râm, đôi mắt sáng có thần, mặc đồ hạ nhân nhưng chất liệu vải rất tốt biểu hiện thân phận không phải hạ nhân Trấn Quốc Công phủ bình thường, chắc là quản gia.

Một nam nhân trung niên bốn mươi tuổi mặc y giáp hộ vệ, khuôn mặt như đao tước.

Còn có một trung niên mỹ phụ, xem quần áo thì thân phận không thấp.

Trình phu nhân nhìn ba người, chậm rãi nói:

- Đàm quản gia, Hồng tiên sinh, Tiểu Nguyệt, ba vị là ta mang theo từ Trình gia tới, ba mươi năm trước chính là luyện khí cao giai, hiện tại chắc đã là đẳng cấp võ tôn rồi? Mấy năm nay các người ở trong Trấn Quốc Công phủ che giấu thực lực, làm khó các người.

Lão nhân cao gầy, Đàm quản gia trầm giọng nói:

- Phu nhân, đây là điều lão nô nên làm.

- Là phu nhân cho chúng ta đan dược, công pháp, chúng ta mới có thành tựu như hiện nay. Nửa năm trước Tiểu Nguyệt cô nương cũng đi vào võ tôn sơ giai, hiện nay Tiểu Hồng, Tiểu Nguyệt là võ tôn sơ giai, lão nô là võ tôn trung giai, coi như có chút bản lĩnh. Phu nhân nếu có gì sai bảo cứ nói, chúng ta không chối từ!

223. Chương 223: Đánh Tới Ninh Lan Uyển, Giải Quyết Trình Phu Nhân

Chương 223: Đánh tới Ninh Lan Uyển, giải quyết Trình phu nhân

Ba người có thể tu luyện đến võ tôn đẳng cấp thì đều là hạng thông minh, Trình phu nhân kêu bọn họ tới liền hiểu bà muốn cho họ đi làm chuyện gì đó, là việc lớn cực kỳ quan trọng.

Nên biết rằng ba người là ba con bài mạnh nhất của Trình phu nhân trong Trấn Quốc Công phủ đến nay chưa lật.

Khi Dương Tử Hi bị Dương Thạc trọng thương, đốt cháy một cánh tay mà Trình phu nhân không vận dụng bọn họ giết Dương Thạc báo thù cho gã.

Bây giờ là lúc sử dụng ba lá bài bí mật này.

- Ta muốn các người đi giết một người!

Giọng nói của Trình phu nhân không chứa chút tình cảm.

- Giết người?

Đàm quản gia nhسيu mày sau đó giãn ra:

- Xin hỏi phu nhân kêu chúng ta giết người nào?

Ba người Đàm quản gia không ngu ngốc, hôm nay Trình phu nhân kêu ba võ giả đẳng cấp võ tôn tới thật rõ ràng là muốn đối phó cao thủ nào. Lúc trước Trình phu nhân mang theo hạ nhân hồi môn từ phủ An Võ Hầu tới không chỉ có ba người họ, nhưng cuối cùng mỗi mình họ tu luyện đến đẳng cấp võ tôn.

Trình phu nhân gọi ba người đến thì họ đã sớm chuẩn bị tâm lý rồi, biết sẽ phải đi giết người.

Trình phu nhân từ từ gần từng chữ:

- Chắc các người từng nghe nói về người này, tên của hắn là ... Dương Thạc!

Khi phun ra hai chữ Dương Thạc, mắt Trình phu nhân lộ rõ hận ý.

Dù sao là Dương Thạc đốt cháy một cánh tay của Dương Tử Hi.

Mặc dù Dương Tử Hi là đích thứ tử của Trần Quốc Công phủ nhưng là con út của Trình phu nhân, là nhi tử bà thương yêu nhất. Cánh tay của Dương Tử Hi bị Dương Thạc đốt cháy, Trình phu nhân không thể không hận hắn.

- Cái gì? Là Dương Thạc?

Nghe Trình phu nhân nói ra tên Dương Thạc, Đàm quản gia và hộ vệ Hồng tiên sinh nhướng mày, liếc nhau.

Dương Thạc là thứ tử Trần Quốc Công, Dương Thiên, muốn ám sát hắn ...

- A? Các người không dám giết hắn sao?

Trình phu nhân thấy biểu hiện của Đàm quản gia, hộ vệ Hồng tiên sinh thì nhướng mày nói:

- Lần này là hắn xúc phạm quy tắc của Dương gia, các người giết hắn là có lý do chính đáng. Nhưng nếu các người sợ thì thôi.

Trung niên mỹ phụ biểu tình kiên quyết nhanh chóng quỳ một gối xuống, trầm giọng nói:

- Phu nhân, Tiểu Nguyệt nguyện ý giết Dương Thạc kia cho phu nhân!

Tiểu Nguyệt là thị nữ bên cạnh Trình phu nhân đi theo từ phủ An Võ Hầu đến Trần Quốc Công phủ, sau này lớn tuổi bị đưa ra ngoài nhưng không có lập gia đình mà tiếp tục làm việc trong Trần Quốc Công phủ. Tiểu Nguyệt trung thành với Trình phu nhân nhất.

Đàm quản gia, hộ vệ Hồng tiên sinh cắn răng, trầm giọng nói:

- Chỉ là tạp chủng do tiện tỳ sinh ra, không có chút huyết thống với phu nhân, giết thì giết!

- Chúng ta nguyện nghe theo lệnh phu nhân!

Trần Quốc Công phủ, trên khoảnh đất trống bên ngoài Tàng Thư Các.

Dương Thạc chậm rãi đi hướng Tàng Thư Các.

Khi đạp chân lên khu đất trống này, Dương Thạc mơ hồ cảm giác có gì đó.

Lòng máy động, Dương Thạc trầm nghĩ:

- A? Là Trình phu nhân hay Dương Tử Hi định ra tay với ta tại đây? Hèn chi mấy hôm trước có trực giác không may.

Dương Thạc đi vào đất trống, rõ ràng cảm giác nhàn nhạt nguy hiểm phủ trùm hướng mình.

Nhưng chút nguy hiểm này kém xa tám cường giả đẳng cấp võ tôn vây sát Dương Thạc trong Yên sơn. Huống chi thực lực hiện tại của Dương Thạc cường đại hơn trước không chỉ gấp đôi, thậm chí không cần tập trung đối phó nguy hiểm cỡ nào.

Khóe môi Dương Thạc cong lên nụ cười nói:

- Thật muốn nhìn xem Trình phu nhân hoặc là Dương Tử Hi diễn trò gì đây.

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc nhanh chóng đi hướng hộ vệ Hồng tiên sinh.

Khi Dương Thạc cách Tầng Thư Các còn vài chục trượng thì bên kia vang thanh âm lạnh băng:

- Dương Thạc, ngươi còn dám quay về Dương gia?

Một thanh niên cụt một tay xuất hiện ở cửa vào lầu một Tầng Thư Các, chính là đích thứ tử của Trần Quốc Công phủ, Dương Tử Hi.

Giờ phút này, trên mặt Dương Tử Hi là nụ cười vạn vẹo.

Dương Tử Hi xuất hiện liền nhìn chằm chằm Dương Thạc, lạnh lùng quát:

- Dương Thạc, gia quy của Dương gia ta là không có gia chủ cho phép không ai được vào tầng thứ ba Tầng Thư Các, không ngờ ngươi công nhiên bỏ qua gia quy, dám can đảm tự tiện vào tầng thứ ba Tầng Thư Các, mang đi một bộ công pháp cao giai. Xem ra ngươi không để gia quy Dương gia vào mắt, không để phụ thân đại nhân vào mắt!

- Hơn nữa ngươi lấy đi là Thần Hoang Bạo Hùng Kinh!

- Bộ công pháp này có tác dụng rất quan trọng cho đại kế của phụ thân!

- Phụ thân sáng tạo ra thức thứ nhất của Bát Hoang quyết, Thần Hùng quyết cần lấy Thần Hoang Bạo Hùng Kinh phụ trợ tu luyện. Ngươi lấy đi công pháp này không lẽ muốn ngăn cản cao thủ Dương gia ta tu luyện Thần Hùng quyết? Ngươi đang cản trở đại kế của phụ thân, muốn đối địch với phụ thân!

Dương Tử Hi điên cuồng rống to:

- Mấy năm nay phụ thân bận rộn công chuyện, không rảnh lo cho ngươi, không ngờ ngươi có lòng oán hận. Ngươi muốn làm loạn đại kế của phụ thân! Ngươi bất trung bất hiếu như vậy để ngươi còn sống làm gì? Hôm nay nhất định phải bắt ngươi tới trước mặt phụ thân, cho ngươi tạ tội trước phụ thân đại nhân! Ta khuyên ngươi ngoan ngoãn bó tay chịu trời đi, nếu như có điều phản kháng thì đừng trách chúng ta không khách, dù hôm nay có giết ngươi thì phụ thân sẽ không trách tội ta!

Dương Tử Hi giơ tay cụt lên chỉ hướng Dương Thạc, quát to.

Vù vù vù vù vù!

Dương Tử Hi mới dứt lời thì mười mấy bóng người xuất hiện trên đất trống quanh Dương Thạc.

Toàn bộ mặc giáp sắt, khí huyết mạnh mẽ, là võ giả đẳng cấp võ sư. Đám võ giả này là thị vệ bên cạnh Trần Quốc Công, Dương Thiên, Huyền Giáp Vệ.

Dương Tử Hi quát to ra lệnh cho đám Huyền Giáp Vệ:

- Bắt!

Keng keng keng!

Đám Huyền Giáp Vệ cùng rút binh khí ra, hét to đánh hướng Dương Thạc.

Mặt Dương Thạc lộ nụ cười lạnh lùng:

- A? Chỉ có bao nhiêu đây?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Via tiếng nổ vang lên, Huyền Giáp Vệ văng ngược ra, vũ khí keng keng rớt xuống đất.

Năm đó Dương Thạc không địch lại Huyền Giáp Vệ đẳng cấp võ sư sơ giai, bây giờ Huyền Giáp Vệ đối mặt hẳn gần như không có năng lực phản kháng. Thực lực thân thể Dương Thạc đạt tới đẳng cấp võ sư trung giai, bởi vì dung hợp huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng nên lên tới đẳng cấp võ sư cao giai, dễ dàng áp chế đám Huyền Giáp Vệ.

Không chỉ như vậy, chỉ cần Dương Thạc mặc Huyền Ưng giáp thì binh khí của đám Huyền Giáp Vệ đẳng cấp võ sư không thể phá thủng.

Mới rồi Dương Thạc ột người một đám, đánh bay Huyền Giáp Vệ.

Giờ phút này, Dương Tử Hi trọn to mắt, vẻ mặt khó tin:

- Sao mà ... Mạnh như vậy?

Sau lưng Dương Tử Hi, trong Tầng Thư Các, đám thứ tử, thứ nữ Dương gia nghe tiếng đánh nhau thì đi ra ngó, thấy Dương Thạc chớp mắt đánh bay bảy, tám Huyền Giáp Vệ, bọn họ trọn mắt há hốc mồm.

Lúc trước bọn họ nghe nói Dương Thạc đạt tới luyện khí cao giai, đoạt giải nhất võ cử Đại Chu triều còn giết cường giả Già La Minh của Ni La quốc.

Bây giờ mới trôi qua vài tháng, Dương Thạc quay về Trần Quốc Công phủ đã có thực lực như vậy.

Huyền Giáp Vệ đẳng cấp võ sư bị một đám đánh bay, hiện tại Dương Thạc rốt cuộc là võ sư trung giai hay là võ sư cao giai?

Vù vù vù vù vù!

224. Chương 224: Một Đường Nghiễn Áp, Đào Phong Chỉ Hướng

Chương 224: Một đường nghiễn áp, đào phong chỉ hướng

Trong khi đám Dương Tử Hi kinh ngạc thì Dương Thạc lắc người đi tới trước mặt gã.

Dương Thạc vươn tay bóp cổ Dương Tử Hi, nhắc gã lên.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Có vài tên Huyền Giáp Vệ đẳng cấp võ sư sơ giai mà đã muốn bắt giữ ta? Dương Tử Hi, người ch oàng đang chơi bán đồ hàng sao? Nghĩ tình người là đích huynh của ta, cộng thêm người là phế nhân nên ta không giết. Sau này khi tìm người đối phó ta thì nhớ rõ tìm ai thực lực mạnh chút, không lấy ra đẳng cấp võ tôn được thì đừng chường mặt ra xấu hổ!

Một đám Huyền Giáp Vệ?

Đẳng cấp này vậy sát không mang lại chút uy hiếp cho Dương Thạc. Hẳn lười so đo với Dương Tử Hi.

- Tránh ra đi, ta còn phải vào Tầng Thư Các trả sách.

Dương Thạc tùy tay vứt Dương Tử Hi ra xa bảy, tám trượng, gã té cái bịch xuống đất, mặt xám xịt.

- Giọng điệu thật lớn lối!

- Không lấy ra đẳng cấp võ tôn được thì đừng chường mặt ra xấu hổ? Tiểu tử, người quá cuồng vọng!

- Hừ! Lão phu muốn xem người làm sao đối phó cường giả đẳng cấp võ tôn, đừng tưởng người đấu lại đám Huyền Giáp Vệ thì thực lực đã ngang bằng cường giả đẳng cấp võ tôn!

Khi Dương Thạc vứt Dương Tử Hi ra thì vài thanh âm lạnh băng vang xung quanh Dương Thạc.

- Giết!

- Giết!

- Giết!

Ba sát ý đậm đặc đến mức tận cùng tập trung vào Dương Thạc.

Một lão nhân cao gầy, một nam nhân trung niên như tia chớp xuất hiện trước mặt Dương Thạc, miệng quát to, nắm đầm xé gió đập vào ngực hắn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao grao grao!

Khí lãg cuộn cuộn xen lẫn uy thế thứ nhất trọng hổ báo lôi âm trong phút chốc đến trước mặt Dương Thạc.

Vù vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, một bóng người như quỷ xuất hiện sau lưng Dương Thạc, tay cầm chủy thủ sắc bén ong một tiếng rạch phá không khí, nhanh như chớp cắm vào gáy Dương Thạc.

Giờ phút này, Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Cường giả đẳng cấp vô tôn?

Ba người này trong phút chốc bugn phát ra công kích mạnh nhất, phát động thứ nhất trọng hổ báo lôi âm, uy thế hùng hồn vọt đến trước mặt Dương Thạc. Rõ ràng thực lực của ba người này đều là đẳng cấp vô tôn.

- Tiểu tử, chết đi!

Ba người cười nanh tranh.

Toàn bộ công kích tập trung vào chỗ yếu cả người Dương Thạc, rõ ràng muốn giết hắn trong một chiêu.

Chớp mắt Dương Thạc dựng đứng lông tơ.

Ba cường giả đẳng cấp vô tôn cùng ra tay không phải vì bắt Dương Thạc mà muốn hạ sát thủ, mục đích là giết hắn ngay tại chỗ, không chừa cơ hội sống sót cho hắn. Dương Thạc không cần tưởng tượng cũng biết ba cường giả đẳng cấp vô tôn này là Trình phu nhân phái tới.

Mặt Dương Thạc sa sầm, lạnh như băng ngàn năm.

- Quả nhiên Trình phu nhân muốn hoàn toàn xé rách da mặt với ta. Cao thủ cường giả đẳng cấp vô tôn vây sát, thật dễ mất đến ta. Người đàn bà độc ác như vậy cũng xứng làm phu nhân chính thức của Trần Quốc Công phủ?

- Trình phu nhân không chỉ ra tay một lần với ta, mấy lần trước có điều e ngại bây giờ thì rõ ràng rành.

- Chuyện gì cũng không quá ba lần. Thôi, hôm nay ta đánh tới Ninh Lan Uyển của bà ta, giải quyết dứt điểm tai họa này.

Bị ba cao thủ cường giả đẳng cấp vô tôn vây sát mà Dương Thạc không hề nghĩ cách né tránh, hắn chỉ muốn đánh vào Ninh Lan Uyển giải quyết Trình phu nhân dứt điểm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khi Dương Thạc suy nghĩ những điều này thì quanh thân vang tiếng nổ.

Các suy nghĩ xoay chuyển cực nhanh trong đầu Dương Thạc, trước sau chỉ mất giây lát. Ba cao thủ cường giả đẳng cấp vô tôn vây công Dương Thạc ra tay không chậm, động tác mang theo tàn ảnh, trong phút chốc công kích vào người hắn, nhanh đến không thấy rõ động tác.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ diếc tai, khí kinh dao động.

Ba cao thủ cường giả đẳng cấp vô tôn liên hợp công sát, uy thế hùng hồn, chỉ cần đụng phải khí kinh đủ làm Dương Tử Hi, đám thứ tử, thứ nữ Dương gia thụt lùi vài bước mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

đám thứ tử, thứ nữ Dương gia nổi lên một suy nghĩ trong đầu là:

- Mạnh ... Quá.

Ba cường giả đẳng cấp vô tôn công sát hợp sức đánh một kích, e rằng võ giả dưới đẳng cấp vô tôn sẽ chết ngay, bị đánh thành thịt nát. Dù Dương Thạc có thiên tài đến đâu, tốc độ tu luyện mau cỡ nào thì bây giờ

cùng lắm là cường giả võ sư trung giai, cao giai, không có khả năng còn sống trước đòn tấn công của ba cường giả đẳng cấp võ tôn.

.....

- Đánh trúng rồi!

- Đánh trúng tiểu tử kia rồi!

Tiếng nổ vang lên, khí kinh dao động, ba cường giả đẳng cấp võ tôn thềm mừng rỡ.

Ba cường giả đẳng cấp võ tôn cảm giác nắm đấm của họ đánh vào xác thịt.

Hơn nữa dao găm của Tiểu Nguyệt đâm sâu vào gáy Dương Thạc.

- Một kích của đẳng cấp võ tôn chúng ta đủ đánh nát Dương Thạc!

- Không ngờ hắn không thềm tránh né, muốn cứng rắn kháng? Hừ, chờ gân cốt của người bị gãy, nội tạng vỡ vụn, sinh cơ đứt đoạn, có muốn hối hận cũng không kịp!

Ba cường giả đẳng cấp võ tôn thềm cười dữ tợn, trong đầu xoay quanh suy nghĩ như trên.

Nhưng mà ...

Tiếng xương cốt gãy không vang lên như ba cường giả đẳng cấp võ tôn tưởng tượng.

Ba cường giả đẳng cấp võ tôn kinh ngạc nói:

- Sao có thể như vậy?

Ngay sau đó, trong lòng ba cường giả đẳng cấp võ tôn sinh ra cảm giác cực kỳ nguy hiểm, tựa như bọn họ vấp sập Dương Thạc không phải dùng dao mổ trâu giết gà, sư tử vồ thỏ mà là ... Ba đứa con nít nhỏ râu cọp.

Cảm giác cực độ nguy hiểm bao phủ ba cường giả đẳng cấp võ tôn.

Ngay sau đó, khí kinh tan biến, ba cường giả đẳng cấp võ tôn thấy rõ trạng thái Dương Thạc hiện tại.

Cảnh tượng Dương Thạc bị giết, gân cốt nát vụn, máu thịt bầy nhầy không xuất hiện.

Thay thế là là một pho tượng ột tượng, cơ bắp cuộn cuộn, người khổng lồ mặt lạnh lùng. Mặt người khổng lồ không biến đổi nhiều, ba cường giả đẳng cấp võ tôn thấy rõ ràng đó chính là Dương Thạc.

Nắm đấm của Đàm quân gia, hộ vệ Hồng tiên sinh đúng là tủng người Dương Thạc.

Nói đúng hơn là đánh vào lòng bàn tay Dương Thạc.

Không biết từ khi nào Dương Thạc xòe tay ra, bắt chặt nắm đấm của Đàm quân gia, hộ vệ Hồng tiên sinh.

Ngoài ra chủ thủ của Tiểu Nguyệt chỉ đâm trúng Huyền Ưng giáp sau gáy Dương Thạc. Thần binh tam cấp còn không thể phá vỡ Huyền Ưng giáp, không bị trầy xước chút nào.

- Cái này ...

- Sao có thể như vậy?

- Sao Dương Thạc biến ... Biến mạnh đến thế ...

Ba cường giả đẳng cấp võ tôn trợn mắt há hốc mồm, choáng váng mặt mày.

Ba cường giả đẳng cấp võ tôn cảm giác rõ ràng từ người Dương Thạc phát ra lực lượng khí huyết cực kỳ hùng hồn, không kém hơn cao thủ cường giả đẳng cấp võ tôn bọn họ, thậm chí vượt trội.

Như một ngọn núi to sừng sững trước mặt họ.

Hắc Hùng biến thân.

Ba cường giả đẳng cấp võ tôn chợt xuất hiện công sát Dương Thạc, hấn khởi động Hắc Hùng biến thân, chớp mắt cơ thể biến đổi lớn, liên tục vượt ba bậc đạt tới đẳng cấp cường giả võ tôn. Giờ phút này, thân

thể Dương Thạc hùng hậu mạnh mẽ, có Huyền Ứng giáp hộ thể, ngăn cản công kích của ba cường giả đẳng cấp võ tôn là chuyện nhỏ như con thỏ.

Thậm chí Cửu Dương chân thân không cần ra tay.

Tóc dài đen như mun lẫn vài lọn tóc bạc bay sau đầu Dương Thạc.

225. Chương 225: Nhất Thế Kiêu Hùng, Lạnh Lùng Không Tình Cảm

Chương 225: Nhất thế kiêu hùng, lạnh lùng không tình cảm

Giờ phút này, tuy thân hình Dương Thạc to lớn, cơ bắp cuộn cuộn nhưng không phì lù.

Người Dương Thạc phát ra cảm giác tà mị, phiêu dật.

Khóe môi Dương Thạc cong lên nụ cười lạnh.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Trình phu nhân hẹp hòi như vậy sao?

- Ba cường giả đẳng cấp võ tôn, thật để mắt đến ta. Ta mới nói với Dương Tử Hi dưới võ tôn không có thì đừng chường mặt ra xấu hổ, không ngờ Trình phu nhân lập tức phái ba cường giả đẳng cấp võ tôn các người lại đây đối phó với ta.

Dương Thạc bắt nắm đầm của Đàm quân gia, hộ vệ Hồng tiên sinh, đùa cợt lạnh lùng nói:

- Đáng tiếc, ta đã quên nói với các người một câu, dưới võ tôn không có thì đừng chường mặt ra xấu hổ, nhưng võ tôn sơ giai đến giết ta cũng không có tác dụng gì. Tác dụng duy nhất là làm bao cát cho otas luyện tập, tăng kinh nghiệm đánh nhau, giúp ta trở nên càng mạnh.

- Nguy rồi!

- Lui!

Giờ phút này, ba cường giả đẳng cấp võ tôn rốt cuộc biết cảm giác nguy hiểm từ đâu ra.

Không ngờ Dương Thạc có thể biến đổi thân hình, nhảy vọt lên đẳng cấp võ tôn.

Có lẽ dưới tình huống bình thường ba cường giả đẳng cấp võ tôn liên hợp lại thì địch nổi Dương Thạc.

Bây giờ tinh thần ba cường giả đẳng cấp võ tôn run động, trước mặt Dương Thạc như ác ma tu la không nổi lên can đảm đối địch được.

Dưới loại tình huống này, bọn họ chỉ có thể vội vàng rút lui.

- Buông ra!

Đàm quân gia dù gì là cường giả đẳng cấp võ tôn trung giai, bị Dương Thạc bắt giữ nắm đầm, tay giật mạnh phát động khí huyết hùng hồn đánh bật bàn tay hắn ra. Thoát khỏi nắm tay của Dương Thạc, Đàm quân gia thảm thở phào, chân liên tục động rời khỏi vài chục bước, cách bảy, tám trượng.

Hộ vệ Hồng tiên sinh thì không may mắn như vậy.

Đẳng cấp võ tôn sơ giai muốn thoát khỏi nắm tay của Dương Thạc là rất khó.

- Muốn đi sao? Để lại một cánh tay đã.

Bị Đàm quân gia vùng thoát, Dương Thạc nhướng mày, tập trung vào tay phải nắm cánh tay hộ vệ Hồng tiên sinh.

Chợt vụn gãy.

Két kết kết kết kết!

Tiếng giòn vang như đảo đậu phát ra từ tay hộ vệ Hồng tiên sinh.

Cánh tay hộ vệ Hồng tiên sinh dài hai, ba thước, mấy khúc xương bị Dương Thạc vặn vỡ ra từng khúc, bể ba, bốn chục đoạn, cơ bị xoáy vặn vẹo. Vài tiếng phụt phụt, làn da xé rách, ách thịt bắn ra.

Hộ vệ Hồng tiên sinh phát ra tiếng hét thê lương:

- A!

Mặc dù hộ vệ Hồng tiên sinh cũng là cường giả đẳng cấp võ tôn nhưng mai danh ẩn tích, che dấu thực lực trong Trấn Quốc Công phủ, kinh nghiệm đánh nhau gần như số không. Một cánh tay bị bóp nát liền mất tinh thần, hộ vệ Hồng tiên sinh không còn sức phản kháng.

So sánh thì tám cường giả đẳng cấp võ tôn của phủ An Võ Hầu ở trên chiến trường liếm máu, giết người, thậm chí đối mặt dị thú đẳng cấp Võ thánh, bất chấp sống chết, mặc dù gân cốt bẻ gãy, nội tạng bị đánh nát, trên người thiêu cháy Thái dương chân hỏa vẫn muốn nhào tới làm bị thương kẻ địch. Một võ tôn hung hãn như thế đủ giết ba hộ vệ Hồng tiên sinh trong thời gian ngắn.

- Chết đi!

Mặc kệ hộ vệ Hồng tiên sinh rú lên, Dương Thạc vùng tay trái.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngực hộ vệ Hồng tiên sinh thủng một lỗ máu.

Phực! Phực! Phực!

Thái dương chân hỏa hùng hực dấy lên từ xác hộ vệ Hồng tiên sinh, trong phút chốc đốt gã thành đồng tro tàn.

Ra tay giết một đẳng cấp võ tôn.

Giờ phút này, có thể nói Dương Thạc hung hãn đến tột cùng.

Dương Tử Hi biến sắc mặt, liên tục lùi vài bước.

Ở trong mắt đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia thì Dương Thạc biến thành cự thú thượng cổ hồng hoang nhảy ra từ Yến sơn, cực kỳ khủng bố.

- Lui!

- Lui!

Trong khi Dương Thạc giết hộ vệ Hồng tiên sinh thì Đàm quản gia, Tiểu Nguyệt nhanh chóng cách xa năm, sáu trượng.

Tông thấy Dương Thạc hung hãn như vậy sao Đàm quản gia, Tiểu Nguyệt dám đấu với hắn nữa.

Lúc chạy trốn Đàm quản gia, Tiểu Nguyệt sợ đến nhũn chân.

Dương Thạc biểu tình nghiêm túc quát khẽ:

- Không thoát được!

Vùng một tay lên, sau lưng giắt Thượng cổ Huyền Ưng đoạn trảo luôn vào tay.

Vù vù vù vù vù!

Tay Dương Thạc động, Thượng cổ Huyền Ưng đoạn trảo bị Dương Thạc ném ra đập vào Tiểu Nguyệt. Dương Thạc lắc người, tốc độ nhanh đến cực hạn, lập tức chạy đến trước mặt Đàm quản gia cường giả đẳng cấp võ tôn trung giai.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Khi Dương Thạc đến trước mặt Đàm quân gia thì vang tiếng mũi nhọn đâm thủng thịt, nắm ngón tay Thượng cổ Huyền Ưng đoạn trảo cắm vào người Tiểu Nguyệt, kéo ra xa năm, sáu trượng, đóng đinh trên mặt đất.

Tiểu Nguyệt toan to mắt, người run rẩy, dù chưa chết nhưng đã đứt hơi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc đến trước mặt Đàm quân gia, đánh ra một đấm.

- Nguy rồi!

Đàm quân gia như mèo bị giẫm phải đuôi, dựng đứng lông tơ, vẻ mặt kinh sợ đến tột cùng, bản năng giờ đôi tay ra ngăn cản.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vng tiếng nổ điếc tai, Đàm quân gia lắc lư.

Đàm quân gia là cường giả đẳng cấp võ tôn trung giai, tính ra thì không kém hơn Dương Thạc Hắc Hùng biến thân bao nhiêu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nhưng Dương Thạc liên tục đánh ra mấy cú đấm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Đàm quân gia liên tục đỡ đòn, sắp không chịu nổi nữa.

Đàm quân gia là cường giả đẳng cấp võ tôn trung giai, nhưng đã lớn tuổi, qua đẳng cấp đỉnh thì tổng sản lượng khí huyết thoái hóa, người chỉ khoảng một trăm cân, sao đánh lại thân thể Dương Thạc ba, bốn trăm cân khổng lồ?

Mười quyền qua đi, Đàm quân gia nín thở, chịu không nổi một mồi bị Dương Thạc đánh nát đôi tay.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Liên tục bảy, tám cú đấm đập thành thịt vụn.

Ba cường giả đẳng cấp võ tôn giây lát bị giết chết không thừa một tên.

Giờ phút này, Dương Thạc không thèm nhìn xác ba cường giả đẳng cấp võ tôn không trọn vẹn, ánh mắt xuyên thấu đỉnh đài, lầu các Trấn Quốc Công phủ hướng chỗ ở phía xa của Trình phu nhân, Ninh Lan Uyển.

- Ô Trấn Quốc Công phủ đã muốn giết ta?

- Đây là muốn xé rách da mặt. Trình phu nhân, vậy thì chờ ta tới giết ngươi đi!

Phành phạch!

Một tay vung lên!

Một luồng đao khí hùng hồn bắn ra từ tay Dương Thạc, trường to bốn, năm lần, biến thành đao khí dài năm, sáu trượng, rộng bảy, tám thước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đao khí đến đâu là vách tường, đỉnh đài, lầu các trong Trấn Quốc Công phủ bị chém nát thành khe rãnh lớn.

Đại nhiên một đao pháp!

Đao phong chỉ hướng Ninh Lan Uyển!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vng tiếng nổ điecc tai.

Vách tường bị Đại nhiên mộc đao pháp to lớn chém trúng lập tức sụp xuống, một tiểu lâu các ba tầng bị Đại nhiên mộc đao pháp chém thành hai nửa không chống nổi ầm vna sụp đổ, dấy lên bụi đất.

Dương Thạc vung tay lên, vách tường sụp xuống, lầu các ngã nghiêng. Dương Thạc bày ra thực lực khiến người cực kỳ kinh sợ.

Đ thứ tử, thứ nữ của Dương gia đứng xem gần đó trợn mắt há hốc mồm, vẻ mặt không thể tin.

Dương Thạc ở trong mắt đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia tựa như núi cao, chỉ có thể nhìn lên. Thậm chí có thứ tử, thứ nữ bất giác nhớ đến phụ thân của họ, Dương Thiên.

Ở Trần Quốc Công phủ thì Dương Thiên chính là trời.

Bây giờ Dương Thạc bày ra uy lực đủ để chấn động thiên địa, gần như đánh sụp một khung trời.

- Mau, mau ngăn hấn lại!

Giờ phút này, Dương Tử Hi sợ đến đứng tim, không dám ở trước Tàng Thư Các mà vội vàng thụt lùi, chạy hướng Ninh Lan Uyển có mẫu thân của gã, Trình phu nhân ở. Cùng lúc đó, Dương Tử Hi lớn tiếng quát đám thị vệ Trần Quốc Công phủ chạy tới gần, kêu đám Huyền Giáp Vệ ngăn cản Dương Thạc.

- Bảo hộ nhị thiếu gia!

- Ngăn tiểu tử này lại!

Đám Huyền Giáp Vệ đối mặt Dương Thạc thì cũng tim đập chân run.

Nhưng Huyền Giáp Vệ dù gì là thị vệ của Trần Quốc Công, Dương Thiên, đã lên chiến trường gặp máu me, không sợ chết. Huyền Giáp Vệ rút vũ khí ra đánh hướng Dương Thạc.

Phập!

Dương Thạc chậm rãi đi tới trước cái xác Tiểu Nguyệt, nhẹ nhàng kéo, cầm lại Thương cổ Huyền Ưng đoạn trảo của mình.

- Giết!

Mấy Huyền Giáp Vệ vừa đến trước mặt Dương Thạc.

Ong ong ông! Ong ong ông!

Đao phong cắt qua không khí, tia chớp chém xuống trước mặt Dương Thạc.

Keng keng keng!

Thương cổ Huyền Ưng đoạn trảo vung lên, bốn, năm tên Huyền Giáp Vệ bị Dương Thạc đánh văng ra, rớt xuống đất, hộc máu.

Két két két két két!

Tay trái Dương Thạc túm lấy một mũi nhọn đâm bên cạnh mình.

Nhẹ vắn, mũi nhọn bị Dương Thạc vắn vẹo, tùy tay vung, Huyền Giáp Vệ đánh lén hấn bị hất văng ra ngoài, ngực rầm rã vỡ ra, miệng trào máu. Huyền Giáp Vệ rớt xuống đất không nhúc nhích, không biết sống chết.

- Quá yếu.

Sau khi biến thân Hắc Hùng thì Dương Thạc tăng lên đến đẳng cấp Huyền Giáp Vệ không thể chống lại.

Liên tục đánh bay hai, ba đợt 1s, tốc độ của Dương Thạc không thay đổi, vẫn từ từ đi hướng Ninh Lan Uyển, cũng là hướng Dương Tử Hi bỏ chạy.

Tinh thần Dương Tử Hi rung động, vừa chạy vừa ngoái đầu nhìn xem Dương Thạc có truy kích lại không.

Tiếng bước chân của Dương Thạc như cây chùy to đập mạnh vào ngực Dương Tử Hi.

Dương Tử Hi bối rối vừa né khỏi tường vây bị Đại nhiên mộc đao pháp đánh sụp thì chân vấp phải một khối gạch, té cái bịch.

Đầu Dương Tử Hi chảy máu.

Dương Tử Hi chống một tay xuống đất, vì quá hoảng hốt nên bốn, năm lần không thành công đứng lên.

Dương Tử Hi bị hù vỡ mặt rồi.

Ngay sau đó, Dương Tử Hi cảm giác cổ bị một bàn tay to bắt lấy, nhẹ nhàng nhấc lên, thân hình một trăm ba, bốn chục cân bị giơ lên.

Giọng Dương Thạc lạnh băng vang bên tai Dương Tử Hi:

- Dương Tử Hi, người dù gì là huynh trưởng cùng phụ thân với ta. Người xem ta như tạp chủng nhưng ta thì không xem người như vậy. Hôm nay ta giết Trình phu nhân nhưng không giết người, sau này người hãy ngoan ngoãn nằm trên giường để hạ nhân mỗi ngày hầu hạ người đi.

Cùng lúc đó, Dương Tử Hi cảm giác một cánh tay duy nhất bị bàn tay kia của Dương Thạc nắm.

Két két két két két!

Dương Tử Hi phát ra tiếng hét thê lương:

- A!

Xương cánh tay bị bóp nát.

Sau đó là chân trái, đùi phải. Dương Tử Hi tru lên, đã xỉu.

Dương Thạc làm xong tất cả, thở hắt ra, thả Dương Tử Hi xuống. Bóp nát tứ chi của Dương Tử Hi thì hơi tàn nhẫn nhưng Dương Thạc đang làm gậy ông đập lưng ông. Dù sao Trình phu nhân, Dương Tử Hi muốn giết Dương Thạc mới sướng khoái, hẳn chỉ bóp nát tứ chi, để gã hoàn toàn thành phế nhân chứ không tổn thương sinh mạng gã đã là rất nhân từ.

Dương Thạc liếc Dương Tử Hi, chậm rãi đi hướng Ninh Lan Uyển.

- Đủ rồi!

Trên bầu trời vang thanh âm mờ mịt ẩn chứa uy nhiếp.

- Đủ rồi!

- Đủ rồi!

- Đủ rồi!

Thanh âm vang vọng trong thiên địa, chấn động hư không bốn phía.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Cửu Dương chân thân trong người Dương Thạc đạt tới võ tôn trung giai đẳng cấp bị sóng âm hai chữ đơn giản kích động phát ra tiếng vù vù. Người Cửu Dương chân thân do vài vận tinh thể rắn màu vàng sắp tan rã.

Không kém hơn sóng âm công kích của môn chủ Thiên Âm Môn đẳng cấp Vô thánh, Tiễn Nguyệt.

Dương Thạc dừng bước, nhú mày nói:

- A? Đây là ...

Trước mặt Dương Thạc xuất hiện một bóng người.

Một nam nhân trung niên mặc hoa phục khoanh tay đứng.

Thân hình nam nhân trung niên cao lớn, mặt chính nghĩa, mặc cẩm y, da sáng bóng như ngọc, mắt sâu thâm tựa biển sao, người phát ra khí thể siêu phàm thoát tục.

Khí huyết đậm đặc quay quanh nam nhân trung niên.

Giống như bốn phía nam nhân trung niên ẩn núp bốn, năm con mãnh thú hồng hoan, khí huyết toát ra cơ hồ ngưng tụ thành thực chất ...

Thân hình nam nhân trung niên thật cao lớn.

Bây giờ Dương Thạc cao khoảng một trượng, cánh tay thô gấp đôi, dù là đại lực sĩ của Hỏa La quốc cũng không thể so sánh, hẳn to hơn nam nhân trung niên một chút. Dù là vậy nhưng đối mặt nam nhân trung niên thì lòng Dương Thạc không thể kiềm nén cảm giác đối phương vô cùng cao lớn, như ngược nhìn núi to, mình thì nhỏ bé đến mức tận cùng.

Trông thấy rõ mặt mũi nam nhân trung niên, người Dương Thạc run bần bật:

- Phụ thân?

Dương Thiên!

Nam nhân trung niên đột nhiên xuất hiện trong Trấn Quốc Công phủ, ở trước mặt Dương Thạc không phải ai khác hơn đệ nhất võ đạo Đại Chu triều, quyền lực thông thiên, Trấn Quốc Công, Dương Thiên!

Phụ thân ruột của Dương Thạc.

Dương Thạc còn nhớ rõ lúc nhỏ hẳn và phụ thân tiếp xúc khá nhiều lần, khi ấy thân hình phụ thân vô cùng cao lớn khiến hẳn ngưỡng mộ.

Bây giờ phụ thân lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt mình, vẫn như trong trí nhớ, khiến Dương Thạc phải ngược nhìn.

Nhưng khác với trước đây là, lúc trước Dương Thiên khiến Dương Thạc ngưỡng mộ là thân phận phụ thân, bây giờ hẳn ngưỡng mộ là sức mạnh của gã.

Võ thánh trung giai, thậm chí là Võ thánh cao giai đẳng cấp!

Tiếng quá khê đã chấn động tinh thần Dương Thạc, khiến Cửu Dương chân thân đẳng cấp võ tôn trung giai trong người hẳn gần như nổ tung.

Thực lực của Dương Thiên bày ra trước mặt Dương Thạc.

Ngay sau đó, trong đầu Dương Thạc nổi lên nghi hoặc.

- Sao phụ thân trở lại Trấn Quốc Công phủ?

Chẳng phải bây giờ phụ thân nên ở trong Man hoang Thập Vạn Đại Sơn tìm bát bách la hán công pháp, sáng tạo Bát Hoang quyết sao?

- Không lẽ ...

Dương Thạc đánh rùng mình, chợt nhớ lời Dương Tử Hi nói.

Dương Thiên sáng tạo ra Thần Hùng quyết trong Bát Hoang quyết, tốt nhất là phối hợp với Thần Hoang Bạo Hùng Kinh để tu luyện. Không lẽ phụ thân Dương Thiên sáng tạo Bát Hoang quyết hoặc nên nói là một phần Bát Hoang quyết nên mới rời khỏi Man hoang Thập Vạn Đại Sơn.

Tóm lại Dương Thạc không ngờ Dương Thiên đến.

Trong đầu Dương Thạc suy nghĩ đủ thứ, Dương Thiên mở miệng nói:

- Dương Thạc.

Dương Thiên than nhẹ:

- Lúc trước dù mẫu thân của ngươi có khắt khe với ngươi đi chăng nữa nhưng nàng là mẫu thân của ngươi, không lẽ nếu không nay ta không xuất hiện thì ngươi thật sự muốn xông vào Ninh Lan Uyển giết nàng sao?

Đôi mắt sâu thẳm chậm rãi nhắm lại.

- Trở về đi!

Dương Thiên nói xong, nhẹ nhàng vung tay lên.

Dương Thạc cảm giác có khí huyết hùng hồn đến tột cùng mà hắn không cách nào địch nổi ập đến, bị thúc đẩy, thân thể ba, bốn trăm cân văng ra ba, bốn chục trượng, quay về khoảnh đất trống đằng trước Tầng Thư Các. Chân chấm đất, Dương Thạc liên tục lùi vài chục bước mới đứng vững thân hình.

Dương Thạc hút ngụm khí lạnh, lòng khiếp sợ:

- Uy thế Vô thánh cường đại đến vậy sao?

Dương Thạc mới đứng vững thì Dương Thiên lại lên tiếng:

- Trên người của ngươi có huyết mạch bạo hùng?

- Tốt, tốt!

226. Chương 226: Quyết Liệt, Cổ Lão Ra Tay!

Chương 226: Quyết liệt, Cổ lão ra tay!

- Có được huyết mạch bạo hùng thì dù tư chất của ngươi có kém hơn cũng có thể tu luyện Thần Hùng quyết. Sau khi Thần Hùng quyết rồi đi Nam tinh tìm huynh trưởng của ngươi, làm tướng lĩnh dưới tay hắn đi. Tương lai vì phụ khởi binh, ngươi có thể phát huy tác dụng lớn trên chiến trường. Có Thập phương càn sa, ngươi thống lĩnh một chi quân đội xuất quỷ nhập thần, trăm ngàn dặm tới ngay, tăng phần thắng của chúng ta.

- Tương lai huynh trưởng của ngươi ngồi trên thiên hạ hãy phụ tá hắn, thụ phong thân vương, thống lĩnh binh mã thiên hạ.

Dương Thiên đến đây, không liếc mắt Dương Tử Hi đã bị bóp gãy tứ chi, hoàn toàn trở thành phế vật, toàn bộ ánh mắt tập trung vào Dương Thạc.

Dương Thiên khiến Dương Thạc tu luyện Thần Hùng quyết, đi Nam tinh phụ trợ Dương Tử Mặc khởi binh.

Dương Thiên bày rõ ràng tính cách nhất thế kiêu hùng, lạnh lùng máu lạnh.

Dương Thạc nghe Dương Thiên nói hàng loạt, tưởng đâu mình nghe nhầm.

- Kêu ta tu luyện Thần Hùng quyết phụ tá Dương Tử Mặc?

Dương Thiên xuất hiện trong Trấn Quốc Công phủ đầu tiên là đánh lui Dương Thạc, sau đó định giao Thần Hùng quyết trong Bát Hoang quyết cho hắn, muốn mượn sức hắn phụ tá Dương Tử Mặc khởi binh, tương lai đoạt được thiên hạ rồi đồng ý cho hắn làm thân vương, thậm chí khiến hắn thống lĩnh binh mã thiên hạ.

Hàng loạt hành động làm Dương Thạc nhớ tới một câu châm ngôn.

Đánh roi xong cho đường.

Nói đúng hơn chính là ân uy cùng ra, trước tiên cho Dương Thạc thấy vũ lực của Dương Thiên, sau đó dùng tuyệt thế thần công mượn sức hắn, để hắn làm việc cho gã.

Lúc trước Dương Tử Hi bị Dương Thạc đánh thương nhưng Dương Thiên không thèm nhìn.

Dương Thạc không trả lời Dương Thiên ngay, liếc Dương Tử Hi nằm hôn mê phía xa.

Dương Thạc neoh mắt lại.

Nếu phụ chính vương Càn Minh Vũ cũng phát ân uy, mượn sức hần thì Dương Thạc không có cảm giác gì, đạo đế vương là như thế. Nhưng hiện người đang làm điều này với Dương Thạc chính là phụ thân của hần, Dương Thiên.

- Đối với nhi tử của mình mà thi triển thuật đế vương tâm.
- Còn là đối với nhi tử hữu dụng.
- Nhi tử vô dụng giống Dương Tử Hi thì không thêm để ý chết sống.

Dương Thạc cảm thấy lòng lạnh lẽo.

Nam nhân trước mắt làm Dương Thạc phải nguonwgx vọng, hần chợt thấy xa lạ quá. Nam nhân này không phải phụ thân trong trí nhớ của Dương Thạc mà là máy móc không có tình cảm, gã tồn tại chỉ là vì cướp lấy thiên hạ ...

Giờ phút này, Dương Thạc thà Dương Thiên vì Dương Tử Hi trực tiếp đánh hần tàn phế hoặc đánh chết, ít nhất chứng minh gã là người có tình cảm mà không phải cỗ máy chiến tranh vì cướp lấy thiên hạ thậm chí bỏ qua tình phụ tử. Người máu lạnh như vậy không khiến Dương Thạc muốn thân cận, không làm hần thấy kính trọng, chỉ khiến Dương Thạc cảm giác trái tim băng giá.

- Nếu là vì cướp lấy thiên hạ thậm chí bỏ qua tình phụ tử thì dù có đoạt được thiên hạ rồi sao?
- Ta và Dương Thiên là hai người hoàn toàn khác nhau.
- Ta tu luyện là truy tìm đỉnh cao võ đạo, vì những người bên cạnh. Nếu đi vào đỉnh võ đạo mà vứt tất cả, vậy dù có đạp trên đỉnh võ đạo thì có ý nghĩa gì?
- Đạo bất đồng thì không chung đường.

Trong phút chốc Dương Thạc thầm quyết định.

Két két két két két!

Thượng cổ Huyền Ưng đoạn trảo nhẹ chống đất, Dương Thạc ngạo nghễ đứng thẳng.

- Phụ thân, người khiến ta tu luyện Thần Hùng quyết phụ trợ đích huynh cướp lấy thiên hạ?

Giọng Dương Thạc đầy kiên quyết:

- Ta, từ chối!

Từ chối!

Từ chối!

Từ chối!

.....

Hai chữ thốt ra từ miệng Dương Thạc, đầy khí phách.

Vang vọng trong thiên địa.

- Cái gì?

Đằng trước Tàng Thư Các, đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia nghe Dương Thạc trả lời, rất kinh ngạc.

- Dương Thạc ... Thế nhưng từ chối pjhuj thân?

Đ thứ tử, thứ nữ của Dương gia giống như Dương Thạc, không có địa vị trong Trấn Quốc Công phủ.

Thậm chí nhiều năm chưa chắc gặp Trấn Quốc Công, Dương Thiên một lần.

Trong lòng đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia khát vọng được phụ thân công nhận, bọn họ cố gắng tu luyện vì muốn trở hết tài năng trong huynh đệ tỷ muội, khiến cho phụ thân chú ý, cuối cùng có thể được đến phụ thân khen một tiếng, một câu tán đồng là họ đã mãn nguyện rồi.

Nếu bây giờ đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia đổi vị trí với Dương Thạc, nghe phụ thân nói hàng loạt câu kia thì chắc chắn sẽ mừng rỡ như điên.

Nhưng đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia không bao giờ ngờ Dương Thạc sẽ từ chối phụ thân.

Dương Thạc rất hiểu đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia sau lưng mình kinh ngạc như vậy.

- Ta đi trên con đường võ đạo, không còn là thứ tử ti tiện, đần độn trong Trần Quốc Công phủ, hơn nữa đường võ đạo của ta ngược với phụ thân, không thể nào hợp lại cùng nhau!

Có lẽ hơn một năm trước Dương Thạc sẽ giống như đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia, phụ thân kêu một tiếng là sẽ vượt lửa qua sông không ngại gì.

Tiếc rằng hơn một năm qua Dương Thạc tu luyện các loại công pháp, trải qua vô số sinh tử đánh nhau, sớm đi trên con đường võ đạo riêng, không thể đi chung đường với Dương Thiên.

Nghe hai chữ kia, Dương Thiên nhú mày nói:

- Từ chối?

Dương Thiên sắc mặt âm trầm nói:

- Dám từ chối sao?

Đôi mắt sâu thẳm chậm rãi khép lại.

- Không lẽ Bát Hoang quyết tẩy não ngươi, khiến ngươi đối nghịch với ta? Hay ngươi cho rằng Dương Thiên ta không đoạt thiên hạ được?

Dương Thiên chợt mở mắt ra:

- Ngươi không biết thực lực của vi phụ nên tất niên không tin tưởng vi phụ. Được rồi, để vi phụ bày ra thực lực khuất phục ngươi, vậy thì ngươi sẽ đầu vào ta.

Dương Thiên nói xong phát ra khí thể siêu cường.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong phút chốc Dương Thạc cảm giác khí thể như núi cao từ bốn phương tám hướng đè ép hắn. Dưới khí thể này, Dương Thạc cảm giác như có gông xiềng mấy ngàn vạn cân trời chặt, làm hắn không thể đứng thẳng, muốn quỳ xuống.

- Uy thế thật mạnh!

- Võ thánh cường giả, quả nhiên không giống bình thường ... Đáng tiếc là, so sánh với uy nhiếp của xác thượng cổ Huyền Ứng thì khí thể của ngươi quá yếu!

Dương Thạc cắn răng, ngạo nghễ đứng.

- Dùng võ lực là có thể khuất phục ta sao?

- Đáng tiếc, đạo của ngươi không phải của ta!

Két két két két két!

Két két két két két!

Gân cốt toàn thân Dương Thạc ma sát kịch liệt.

Hiệt khiếu chấn động vu vu.

Đối mặt uy nhiếp khí thể từ Dương Thiên, Dương Thạc gầm rống, Thần Hùng quyết trên đôi tay chém tới trước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Uy nhiếp từ Dương Thiên bị Dương Thạc vung tay xé nát.

- Cái gì?

Giờ phút này, Dương Thiên chợt biến sắc mặt, âm trầm như băng.

- Rượu mời không uống, người muốn ăn phạt rượu sao?

- Vốn thấy người có huyết mạch bạo hùng nên muốn chỉ điểm cho người, không ngờ người không biết tốt xấu. Từ Mặc nói đúng, người là dã thú không nuôi được. Thôi, thôi, đã người không cho ta sử dụng, lại đối nghịch với ta thì không thể giữ người, hôm nay đi chết đi! truyện copy từ

- Thiếu người thì Dương Thiên ta vẫn cướp thiên hạ được, giết người rồi lấy Thập phương cà sa của người.

Dương Thiên khẽ quát, hành động.

Dương Thiên cách mấy chục trượng trong khoảnh khắc đã tới trước mặt Dương Thạc, duỗi tay chụp huyệt đầu Dương Thạc. Khí thể cực kỳ đậm đặc trong phút chốc bao phủ Dương Thạc, khí huyết đè ép mỗi tác cơ thể toàn thân Dương Thạc đông cứng, muốn ngăn cản một trào của Dương Thiên là chuyện không thể.

227. Chương 227: Mật Thất Nhốt Lôi Điều Vương

Chương 227: Mật thất nhốt Lôi Điều Vương

- Nguy rồi!

Lòng Dương Thạc tràn ngập cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Tóc gáy dựng đứng.

Dương Thiên đánh ra một trào, Cửu Dương chân thân của Dương Thạc bị đogns chặt trong người, không thể xuất khiếu.

Dù Cửu Dương chân thân bất tử bất diệt nhưng Dương Thạc đoán bị Dương Thiên cào một cái là sẽ nát ngay, tổn thất chín phần chín, không thể ngưng tụ lại.

Muốn khống chế Thập phương cà sa cắt hư không bỏ chạy cũng không được.

Mảnh hư không này đã bị Dương Thiên phong tỏa.

Gần như tuyệt cảnh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tay Dương Thiên chưa chạm đến người Dương Thạc thì khí thể hùng hồn đã bao phủ hẳn.

Đó là chân khí Dương Thiên phóng ra.

Không chỗ không ở, tia chớp chui vào cơ thể Dương Thạc, phong tỏa kinh mạch, huyết khiếu toàn thân. Huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng mà Dương Thạc kích phát bị trấn áp, hẳn không thể giữ trạng thái Hắc Hùng biến thân nữa, người phát ra tiếng kết kết, nhanh chóng héo rút, trong phút chốc lại biến trở về trạng thái bình thường.

Trạng thái biến thân còn không thể đỡ công kích của Dương Thiên thì nói gì đến trạng thái thân thể bình thường?

- Một lời không hợp liền trở mặt, quả nhiên là máu lạnh.

- Con cọp còn không ăn thịt con, ở trước mặt Trần Quốc Công hẳn thì nhi tử như ta chỉ là hàng hóa. Trần Quốc Công sinh mấy chục thứ tử, thứ nữ, chắc đều xem chúng ta là hàng hóa. Có giá trị thì giữ lại, không có giá trị liền hoàn toàn vứt bỏ.

- Không hữu dụng với hắn tất nhiên muốn giết.

- Hôm nay khiến đệ nhất nhân võ đạo Đại Chu triều, cao thủ Võ thánh tự mình giết ta thì cũng đủ kiêu ngạo rồi.

Trong khoảnh khắc một chút cam tình cuối cùng với Trần Quốc Công tan biến trong lòng Dương Thạc.

Hôm nay không chết, lần sau gặp lại là kẻ thù.

Bàn tay Dương Thiên đã tới gần ba tấc đỉnh đầu Dương Thạc.

- Công gia dừng tay!

- Dừng tay!

- Dừng tay!

- Dừng tay!

Có tiếng quát to phát ra từ Tầng Thư Các sau lưng Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng quát lớn truyền ra, từ lầu ba Tầng Thư Các, một bóng người như tia chớp lao xuống, khoảng cách vài chục trượng đã đến, đánh hướng đầu Dương Thiên.

Bóng người mang theo khí huyết hùng hồn như mặt trời nhỏ, cực kỳ mãnh liệt.

Thân thể cắt qua không khí phát ra chuỗi tiếng nổ, vọt xuống như muốn cắn nuốt Trần Quốc Công, Dương Thiên.

- A?

Dương Thiên cảm nhận khí huyết mãnh liệt từ đỉnh đầu, nhú mào nói:

- Cổ lão, người muốn đối nghịch với bản công?

Bóng người nhảy xuống từ Tầng Thư Các không phải ai khác hơn là trưởng lão khách khanh trấn thủ Tầng Thư Các trong Trần Quốc Công phủ, cường giả đẳng cấp đại tông sư có quan hệ thân mật với đệ nhất Trần Quốc Công, Cổ lão. Giây phút Dương Thiên sắp diệt Dương Thạc thì cường giả đẳng cấp đại tông sư cụt một tay trong Trần Quốc Công phủ rồi cuộc ra tay.

Tốc độ của Cổ lão cực kỳ nhanh.

Cơ hồ trong khoảnh khắc đã tới trên đầu Dương Thiên, một cánh tay hiện hình vuốt ưng tia chớp đánh xuống đầu gã. Cổ lão là cường giả đẳng cấp đại tông sư vào giây phút này dốc hết tinh khí vào bàn tay duy nhất, cho dù tảng đá ngàn cân cũng sẽ bị bóp nát.

Dương Thiên lạnh lùng nói:

- Cổ lão, người cho rằng người có thể ngăn trở ta?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi tay Cổ lão tới gần đỉnh đầu thì Dương Thiên hành động.

Cái tay chộp hướng Dương Thạc giơ lên.

Tốc độ không nhanh nhưng vững vàng đón đánh tay Cổ lão.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tay Võ thánh và đẳng cấp đại tông sư mạnh va đụng.

Khí thể dao động phát ra tiếng nổ ầm ầm, như tảng đá nặng vạn cân rớt từ bầu trời trăm trượng già xuống đất.

Mặt đất xung quanh tốc elen bụi mù.

Giaokích qua đi, Dương Thiên không nhúc nhích, thân hình không lắc lư.

Thân hình gầy yếu của Cổ lão văng ra, liên tục lộn bảy, tám lần trên không trung mới giẫm xuống đất.

Sau khi đáp xuống đất, Cổ lão liên tục lùi vài chục bước, khoảng cách bảy, tám trượng, tới gần cửa vào Tàng Thư Các. Đá lót nền bị Cổ lão đạp mấy chục bước, hằn dấu chân ngay ngắn, miếng đá không vỡ ra, chỉ tính điểm này đã thấy Cổ lão khổng chế lực lượng xuất thần nhập hóa, không tràn ra khí huyết dư thừa.

- Công gia thật có bản lĩnh.

Cổ lão lùi ra vài chục bước, ổn định thân hình, biểu tình nghiêm túc, cánh tay còn lại không kiềm được run rẩy.

Mới nãy một cú giao kích dù Cổ lão sử dụng lực lượng mạnh nhất vẫn không thể đánh đồng với Dương Thiên là Võ thánh trung giai thậm chí là cao giai đẳng cấp.

Một chiêu đánh lui Cổ lão, Dương Thiên không nhân cơ hội giết Dương Thạc.

Dương Thiên chấp hai tay sau lưng đưa mắt nhìn Cổ lão cách hơn hai mươi trượng ở ngoài Tàng Thư Các. Thản nhiên nói:

- Cổ lão, ta muốn trừng trị bại hoại gia tộc, ngươi ra tay ngăn trở là sao?

Cổ lão và Dương Thiên nhìn nhau, trầm giọng nói:

- Công gia, Dương Thạc có Thập phương cà sa, cắt qua hư không, quay lại tự nhiên, vốn không cần xuất hiện bên ngoài Tàng Thư Các. Là lão phu khiến hấn đường đường chính chính theo cửa chính đi vào Tàng Thư Các mới dẫn đến chuyện hôm nay. Công gia muốn giết Dương Thạc tại đây thì tất nhiên lão phu phải quan tâm. Xin công gia nể mặt lão phu tha cho Dương Thạc một mạng.

Dương Thiên nhíu mày nói:

- Nể mặt người?

Dương Thiên không nói chuyện, từ từ nhắm mắt.

Không chờ Dương Thiên quyết định, Cổ lão vội nói tiếp:

- Dương nhiên nếu công gia nể mặt lão phu thì có lợi ích.

Dương Thiên mở mắt ra:

- A?

- Công gia, năm đó lão phu theo lão công gia Nam chinh bắc chiến, kết bạn với nhiều tướng lĩnh trong quân, có tình cảm sâu. Sau khi lão công gia qua đời thì quan hệ nhân mạch trong quân không giao cho công gia ngài. Công gia cơ hồ là dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, trải qua hơn ba mươi năm mới có uy thế hiện nay trong quân. Nhưng Đại Chu triều không thiếu quân đội, có nhiều tướng lĩnh không quá kính trọng công gia đúng không?

Cổ lão nói nhanh:

- Có nhiều tướng lĩnh là cổ đầu tường, nếu công gia khởi binh thì họ sẽ không giúp ai.

- Nếu công gia hứa tha cho Dương Thạc thì lão phu nguyện ý thuyết phục đám tướng lĩnh này cho công gia, để bọn họ tùy tùng, phụ tá đắc lực cho công gia, giúp công gia đánh hạ giang sơn to lớn này, như thế nào?

Trần Quốc Công, Dương Thiên hơi biến sắc mặt nói:

- A? Nhân mạch của phụ thân?

Trần Quốc Công đời trước chính là phụ thân của Dương Thiên, là một người độc lập trong Dương gia.

Lão công gia kia từ nhỏ phản nghịch, không thích rèn luyện trong quân mà muốn làm một gã giang hồ hào khách, truy tìm cực hạn võ đạo.

Từ hai mươi tuổi lão công gia rời khỏi Trần Quốc Công phủ, đi giang hồ, thậm chí không quan tâm cuộc hôn nhân Trần Quốc Công phủ định sẵn. Mãi cho đến bốn mươi năm sau, lão công gia đi vào Võ thánh đường cấp mới trở về Trần Quốc Công phủ, kế thừa mạch Trần Quốc Công phủ, cưới vợ sinh ra Dương Thiên.

Bởi vậy Dương Thiên mới chỉ ba mươi mấy mà lão Trần Quốc Công đã gần trăm tuổi thọ.

Dương Thiên từ ba mươi tuổi kế thừa Trần Quốc Công, khoảng ba mươi năm lập ra uy danh to lớn trong quân.

So với lão Trần Quốc Công dù sáu mươi tuổi mới kế thừa vị tí Trần Quốc Công nhưng ba mươi năm đó lấy oai Võ thánh lập uy danh hiển hách, hơn Dương Thiên.

Tiếc rằng lão Trần Quốc Công rốt cuộc không phải người thường, nhân mạch trong quân thể nhưng không có truyền cho Dương Thiên.

228. Chương 228: Tự Nghĩ Ra Thần Hùng Quyết

Chương 228: Tự nghĩ ra Thần Hùng quyết

Tất cả do Dương Thiên một mình làm ra.

Đến bây giờ Dương Thiên sắp cử binh tạo phản, không hoàn toàn nắm giữ quan hệ nhân mạch trong quân của lão Trần Quốc Công.

Dương Thiên rũ xuống mi mắt, nghiền ngẫm nói:

- Cổ lão giúp ta liên hệ lão bằng hữu trong quân năm xưa?

Dương Thiên đưa mắt nhìn Dương Thạc:

- Nếu vậy thì nể mặt Cổ lão, ta có thể tha cho ngươi một mạng.

Dương Thiên nhẹ nhàng duỗi tay tóm lấy Dương Thạc.

- Tử tội có thể tránh nhưng tội sống khó tha, nếu thả ngươi đi sợ là tương lai sẽ làm hỏng việc lớn của ta.

- Dưới lòng Tàng Thư Các có một tòa mật thất, chính là năm đó phụ thân kiến tạo để nhốt Lôi Điều Vương. Năm đó phụ thân đi giang hồ kết thù với Lôi Điều Vương, xây dựng mật thất muốn nhốt Lôi Điều Vương. Mật thất chính là dùng bí pháp che lại hư không, Lôi Điều Vương không thể thi triển bí thuật 'thượng thiên', không thể xé rách hư không bỏ chạy.

- Bây giờ Lôi Điều Vương gia nhập Thiên Âm Môn, coi như là trợ lực lớn cho bản công nên không cần bắt nhốt hẳn.

Dương Thiên liếc Dương Thạc, trầm giọng nói:

- Ngươi đã có Thập phương cà sa, tùy thời có thể xé rách hư không bỏ trốn thì quăng ngươi vào mật thất vậy.

Dương Thạc bị Dương Thiên tóm lấy, nhướng mày nói:

- Mật thất có thể nhốt Lôi Điều Vương?

Bí pháp thương thiên của Lôi Điều Vương thì Dương Thạc có chứng kiến rồi.

Xé rách hư không, trăm ngàn dặm chỉ trong giây lát, gần như bằng với Thập phương cà sa của Ấn Giao Vương.

Mật thất Tàng Thư Các có thể nhốt Lôi Điều Vương thì dù Dương Thạc giữ Thập phương cà sa cũng khó thoát được.

Thập phương cà sa cần cần lấy máu nhận chủ, Dương Thạc không chết thì Dương Thiên không thể mạnh mẽ cướp đi báu vật.

So sánh với nhân mạch trong quân thì sức hấp dẫn của Thập phương cà sa không lớn, bởi vậy Dương Thiên mới đồng ý với Cổ lão không giết Dương Thạc, Thập phương cà sa còn ở trên người hắn.

Dương Thiên tiếp tục bảo:

- Sau bốn tháng là giáo trường diễn võ võ bại Đại Chu triều.
- Vốn nếu ngươi cho ta sử dụng thì có thể bồi dưỡng ngươi trở thành giáo trường diễn võ đệ nhất nhân. Lúc ấy đích huynh của ngươi khởi binh, đệ nhất nhân võ bại Đại Chu triều nhà ngươi tham gia quân đội Nam tề thì sĩ khí tướng sĩ sẽ hưng phấn. Đáng tiếc ngươi bỏ qua cơ hội này.
- Bản công dành bồi dưỡng cao thủ khác đoạt giải nhất trong giáo trường diễn võ.
- Nếu để ngươi thoát thì giáo trường diễn võ bốn tháng sau sẽ bị ngươi quấy rối. Ngươi hãy ở trong mật thất nghỉ ngơi một năm rưỡi đi.

Dương Thiên nói:

- Ta dùng thần hoang nguyên lực trong Bát Hoang quyết che lại kinh mạch, huyết khiếu toàn thân ngươi, thậm chí là huyết mạch bạo hùng. ên sư trong mấy tháng này ngươi cố ý để cho ta sử dụng thì sẽ cho ngươi Thần Hùng quyết. Tu luyện Thần Hùng quyết thì cũng có thể tu ra ‘Thần hoang nguyên lực’, dễ dàng giải trừ huyết khiếu, kinh mạch bị ta che lại.

Dương Thiên trầm giọng nói:

- Huyền Long, Huyền Hồ, mấy tháng này các ngươi canh gác trước Tàng Thư Các, đừng cho Dương Thạc chạy thoát.
- Tuân lệnh!
- Cần tuân lệnh của công gia!

Hai Huyền Giáp Vệ khí huyết khổng lồ xuất hiện sau lưng Dương Thiên.

Hai Huyền Giáp Vệ khoảng bốn mươi tuổi, khí huyết hùng hồn cao hơn đám người Tôn Vô, Đàm quân gia một, hai bậc, ít nhất là tu vi đẳng cấp võ tôn cao giai.

Hai người này rõ ràng là thống lĩnh trong Huyền Giáp Vệ.

Dương Thiên che lại kinh mạch, huyết khiếu toàn thân Dương Thạc, quăng vào mật thất giam cầm, hai cường giả đẳng cấp võ tôn cao giai trông coi, có thể nói là không có sơ suất.

.....

- Dương Thiên này bảo thủ, còn muốn làm cho ta hồi tâm chuyển ý, tu luyện Thần Hùng quyết của hắn?
- Trong Trấn Quốc Công phủ, dưới lòng Tàng Thư Các, trong một gian mật thất, Dương Thạc khoan chân ngồi.
- Tiếc rằng tâm tính của ta kiên định vô cùng, không thể dao động, tuyệt đối sẽ không thay đổi ý nghĩ, làm bạn với hắn trời sinh máu lạnh.
- Dương Thạc bị nhốt trong mật thất, tâm tình không chút dao động.
- Dương Thiên này không thêm nể mặt Cổ lão.
- Dương Thạc biết nếu không phải Cổ lão đưa ra điều kiện trao đổi với Dương Thiên thì e rằng Dương Thạc đã thành cái xác không hồn.
- Dương Thiên không thêm cho lão tiền bồi Cổ lão chút mặt mũi.
- Có thể thấy được Dương Thiên thật là vô tình vô nghĩa đến cực hạn ...
- Phù.
- Dương Thạc thở dài thườn thượt, không thêm suy nghĩ những chuyện rắc rối nữa.

Dương Thạc ngẩng đầu nhìn mật thất.

Gian mật thất này khá lớn, rộng khoảng hai, ba chục trượng, dù gì xây để nhốt Lôi Điều Vương, không thể quá nhỏ.

Ngoài cửa lớn có hai Huyền Giáp Vệ cường giả đẳng cấp vô tôn cao giai Huyền Long, huyền hổ canh giữ ở bên ngoài, cơ hồ là một tắc cũng không rời.

Muốn ra khỏi mật thất là rất khó khăn.

- Mật thất phong tỏa không gian, Thập phương càn sa khó thể phá vỡ, hơn nữa ta bị thần hoang nguyên lực của Dương Thiên che lại huyết khiếu quanh thân, thực lực giảm mạnh, không cách nào lao ra. Sau bốn tháng nữa là đầu mùa xuân, tới giáo trường diễn võ vô bại Đại Chu triều. Không lẽ ta phải ở trong mật thất này một năm rưỡi, bỏ qua thịnh điển võ đạo sao?

Dương Thạc nhíu chặt mày.

Dương Thạc bị nhốt trong mật thất, hạn chế tự do, thực lực cũng bị giam cầm.

Tất cả bởi vì thần hoang nguyên lực của Dương Thiên.

Lúc trước Dương Thiên xuống tay với Dương Thạc, vượt chưa đến người hắc đã toát ra chân khí đặc biệt. Chân khí phong tỏa kinh mạch, huyết khiếu của hắn, thậm chí huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng cũng bị ngăn chặn.

Điều này khiến Dương Thạc thoát khỏi trạng thái Hắc Hùng biến thân.

Dương Thiên sử dụng thần hoang nguyên lực.

Dương Thạc nhớ lại lời Dương Thiên nói:

- Dương Thiên đã nói thần hoang nguyên lực phong tỏa kinh mạch, huyết khiếu của ta, thậm chí là huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, chỉ có tu luyện Bát Hoang quyết tu ra thần hoang nguyên lực mới phá vỡ phong tỏa được.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Nếu như phá vỡ phong tỏa kinh mạch, huyết khiếu ...

Phá vỡ phong tỏa thì kinh mạch, huyết khiếu, huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng của Dương Thạc có thể sử dụng bình thường.

Thân thể đi vào đẳng cấp vô tôn sơ giai, thậm chí cách vô tôn trung giai cũng không tính xa.

Thân thể ở đẳng cấp này dù đối mặt hai thống lĩnh Huyền Giáp Vệ Huyền Long, Huyền Hổ dù không chắc chiến thắng nhưng ít nhất sẽ không bị bọn họ dễ dàng oanh giết.

Cửu Dương chân thân thì sau khi mở ra huyết trì có thể trực tiếp biến thân, theo vô tôn trung giai đẳng cấp bước vào vô tôn cao giai đẳng cấp, cùng cấp thực lực với Huyền Long, Huyền Hổ. Sau lưng có đôi cánh Huyền Ưng, vượt có thể so với cục văn cương chủ thần binh, Dương Thạc tràn trề tự tin đấu với Huyền Long, Huyền Hổ.

Đánh bị Huyền Long, Huyền Hổ, chạy ra khỏi mật thất Tàng Thư Các Trần Quốc Công phủ không khó khăn.

Dương Thạc khẽ thở dài:

- Tiếc rằng bị thần hoang nguyên lực phong tỏa.

Thần hoang nguyên lực của Dương Thiên có thể nói là vô khổng bất nhập, chẳng những phong tỏa kinh mạch, huyết khiếu, huyết mạch trên người Dương Thạc mà còn phong tỏa kinh mạch, huyết khiếu trên Cửu Dương chân thân.

Không thể sử dụng Huyền Ưng biến thân.

Dương Thạc trầm ngâm:

- Sớm biết như vậy đã không để Cửu Dương chân thân ở trong người mà để trong không gian Thập phương cà sa.

Nhưng đây chỉ là tưởng tượng.

Cửu Dương chân thân xuất khiếu cần thần hồn ý niệm của Dương Thạc khống chế, nếu không có thần hồn ý niệm khống chế thì Cửu Dương chân thân sẽ vỡ nát, thành dương khí căn nguyên tan biến. Vì vậy để Cửu Dương chân thân thoát khỏi thân thể, một mình ở trong không gian Thập phương cà sa mà không khống chế nó căn bản là không có khả năng.

Dương Thạc lắc đầu, nói:

- Không nghĩ nhiều nữa.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Bây giờ phải nghĩ cách đánh vỡ thần hoang nguyên lực phong tỏa, chạy ra khỏi mật thất.

Muốn đánh vỡ thần hoang nguyên lực phong tỏa đơn giản nhất là tu luyện Bát Hoang quyết.

Chỉ cần Dương Thạc cúi đầu với Dương Thiên là có thể tu luyện Thần Hùng quyết trong Bát Hoang quyết ngay.

Nhưng Dương Thạc không thể làm như vậy.

Giả bộ nhún nhường Dương Thiên cũng không được.

Dương Thạc cúi đầu trước Dương Thiên chẳng khác nào thỏa hiệp, phụ định con đường võ đạo hiện tại mình đi, khi ấy tâm tính của hắn sẽ bị ảnh hưởng lớn, muốn đi vào đỉnh võ đạo cơ hồ là không có khả năng.

Nên Dương Thạc thà ở trong mật thất nghỉ ngơi một năm rưỡi, bỏ qua giáo trường diễn võ tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều cũng tuyệt đối không cúi đầu trước Dương Thiên.

Dương Thạc cắn chặt răng:

- Không có Thần Hùng quyết ta không tin không đánh phá thần hoang nguyên lực phong tỏa.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Vận chuyển chân khí, đánh sâu vào thần hoang nguyên lực phong tỏa.

Dương Thạc khoanh chân ngồi xuống, chuẩn bị vận chuyển chân khí trùng kích thần hoang nguyên lực trong kinh mạch, huyết khiếu.

Thật lâu sau ...

- Phù.

Dương Thạc thở hắt ra, mở mắt, mặt khó kiềm nén lộ vẻ thất vọng.

- Kinh mạch bị che lại, thuần dương chân khí đều không thể vận chuyển thì làm sao trùng kích?

Thần hoang nguyên lực của Dương Thiên hoàn toàn phong tỏa kinh mạch Dương Thạc, đã bị che hết kinh mạch, hắn muốn vận chuyển thuần dương chân khí căn bản không thể làm được.

- Phải rồi, còn có công pháp thông khiếu, tu luyện bộ công pháp này không biết có thể tẩy trừ thần hoang nguyên lực trong huyết khiếu được không.

Lòng máy động, Dương Thạc chuẩn bị tu luyện công pháp thông khiếu.

Một canh giờ đi qua ...

Dương Thạc mở mắt ra, vẫn là thất vọng.

- Công pháp thông khiếu thì được rồi nhưng hơi ... Chậm, muốn đả thông mấy ngàn huyết khiếu toàn thân không mất ba, năm năm thì căn bản không có khả năng làm được.

Công pháp thông khiêu chỉ là công pháp cao giai, tuy có thể rửa sạch tạp chất trong huyết khiêu nhưng hiệu suất quá chậm.

Lần trước Dương Thạc mượn hơi thở hỏa độc đốt cháy lực lượng khí huyết trong huyết khiêu.

Bây giờ bị thần hoang nguyên lực phong tỏa, Thái dương chân hỏa, Thái âm chân hỏa trong người Dương Thạc không thể thúc phát, không cách nào đốt hết thần hoang nguyên lực.

Hiện tại Dương Thạc như con cọp bị trói chặt, dù có vuốt nhọn, răng bén cũng không dùng được.

Đang thất vọng, lòng Dương Thạc chợt máy động:

- Phải rồi, không thể vận chuyển thuần dương chân khí nhưng có thể tu luyện công pháp như Huyền Ứng Kinh.

Công pháp giống Huyền Ứng Kinh là một loại công pháp thể thuật.

Giai đoạn đầu chủ yếu là dựa vào ứng phục thức, ứng kích thức tu luyện ra chân khí.

Bây giờ kinh mạch, huyết khiêu của Dương Thạc bị che lại, thân thể tứ chi vẫn hoạt động bình thường, có thể tu luyện ứng phục thức, ứng kích thức các loại động tác.

- Tu luyện!

Dương Thạc lập tức tu luyện.

Ứng phục ... Ứng kích ... Ứng kích ... Ứng phục ...

Liên tục mấy chục lần, Dương Thạc cảm giác hai thức này vô dụng, không thể trùng kích thần hoang nguyên lực phong tỏa.

- Phải rồi, gần đây ta có tu luyện Thần Hoang Bạo Hùng Kinh mà, bộ công pháp này cũng là thể thuật, tu luyện được. Thử tu luyện công pháp này xem sao.

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc sửa tu Thần Hoang Bạo Hùng Kinh.

Thần Hoang Bạo Hùng Kinh có tổng cộng mười ba thức.

Dương Thạc hít sâu, một hơi đánh ra mười ba thức Thần Hoang Bạo Hùng Kinh.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc cảm giác thần hoang nguyên lực phong tỏa kinh mạch, huyết khiêu, khi hắn tu luyện mười ba thức Thần Hoang Bạo Hùng Kinh thì ơng ơng chấn động, dù không có dấu hiệu bị đả thông nhưng ít ra có phản ứng.

Mắt Dương Thạc sáng lên:

- Đúng rồi!

- Thần Hoang Bạo Hùng Kinh vốn là có thể phụ trợ Thần Hùng quyết, tu luyện bộ công pháp này có liên hệ hắt định với Bát Hoang quyết.

- Dương Thạc có thể sáng tạo ra Bát Hoang quyết, tu luyện ra thần hoang nguyên lực thì tại sao ta không thể dựa vào bộ Thần Hoang Bạo Hùng Kinh thôi diễn, sáng tạo ra Thần Hùng quyết, tu luyện ra thần hoang nguyên lực? Nếu như ta có thể tự nghĩ ra Thần Hùng quyết, tu luyện thần hoang nguyên lực thì có thể hoàn toàn đánh vỡ phong tỏa, thậm chí khiến thực lực càng tiến một bước! Đến lúc đó đánh bại Huyền Long, Huyền Hồ, lao ra khỏi mật thất nhà giam không phải việc khó.

Đầu Dương Thạc lóe lên suy nghĩ.

Tự nghĩ ra Thần Hùng quyết?

Có lẽ ý tưởng này cực kỳ điên cuồng.

Dù sao Dương Thiên là đệ nhất nhân võ đạo Đại Chu triều, kỳ tài ngút trời, kinh nghiệm võ đạo cực kỳ phong phú mới lấy vãn hoang đập lãng quyết đẳng cấp bí diễn thần công làm cơ sở sáng tạo ra Thần Hùng quyết.

Dương Thạc tu luyện võ đạo mới có vài năm?

Tu vi kém xa Dương Thiên đẳng cấp Võ thánh.

Tư chất, ngộ tính cũng kém rất nhiều ... Dưới loại tình huống này, muốn tự nghĩ ra Thần Hùng quyết chỉ là nói nhảm.

Nhưng không phải Dương Thạc không thể tự tạo ra Thần Hùng quyết.

Mặc dù Dương Thạc so với Dương Thiên muốn tự nghĩ ra bộ công pháp thì khó khăn cao gấp vài lần, mấy chục lần.

Nhưng Dương Thạc có ưu thế.

Ưu thế của Dương Thạc là xác thượng cổ Hắc Hùng trong không gian Thập phương cà sa.

Cảm ngộ uy nhiếp khí thể từ thượng cổ Hắc Hùng có tác dụng cực kỳ quan trọng cho việc nghĩ ra Thần Hùng quyết.

Huống chi trong người Dương Thạc vốn có một nửa huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, cho dù bị ngăn chặn không thể hiển hiện ra, có huyết mạch làm trụ cột, tự nghĩ ra bộ công pháp này đơn giản hơn Dương Thiên.

Ngoài ra trong không gian Thập phương cà sa có con Hắc Hùng kia.

Ở trong không gian Thập phương cà sa từng giây từng phút quan sát động tác của Hắc Hùng, quan sát nó đánh nhau với Huyết Phi, Tiểu Hỏa, Dương Thạc tin không sáng tạo ra Thần Hùng quyết được.

- Tiến vào không gian Thập phương cà sa!

Xẹt một tiếng, Dương Thạc rách phá hư không chui vào không gian Thập phương cà sa.

Mặc dù mật thất phong tỏa hư không nhưng chủ yếu là không cho người ta cắt qua hư không, nháy mắt bỏ chạy đến trăm ngàn dặm, không gian mật thất không bị động lại.

Dương Thạc vẫn có thể cắt qua hư không, tiến vào không gian Thập phương cà sa.

Đương nhiên ra khỏi không gian Thập phương cà sa thì Dương Thạc sẽ trở lại mật thất, không thể chạy đi chỗ khác.

- Tìm Hắc Hùng thôi!

Dương Thạc vào không gian Thập phương cà sa, lập tức đi tìm Hắc Hùng kia.

Thời gian, nhanh chóng trôi qua.

Một tháng, hai tháng, ba tháng ...

Trong phút chốc Dương Thạc ở trong mật thất đã ba tháng.

Đa phần Dương Thạc ở trong không gian Thập phương cà sa cảm ngộ uy nhiếp từ xác thượng cổ Hắc Hùng, quan sát Hắc Hùng, Huyết Phi, Tiểu Hỏa đánh nhau để thôi diễn Thần Hùng quyết.

Cánh cửa mật thất to lớn dày nặng mỗi mười ngày sẽ mở ra một lần. Hai thống lĩnh Huyền Giáp Vệ Huyền Long, Huyền Hồ mang đến thực vật, nước uống, đồ dùng sinh hoạt cho Dương Thạc. Mỗi khi cửa mật thất mở ra, thời gian rất ngắn, bây giờ Dương Thạc phát huy thực lực hữu hạn, ít có khả năng trốn khỏi mắt Huyền Long, Huyền Hồ giám thị, bắt lấy thời cơ thúc giục Thập phương cà sa chạy trốn.

Biết khó trốn thoát nên Dương Thạc không trốn.

Chờ sáng tạo ra Thần Hùng quyết, hồi phục thực lực là có thể quang minh chính đại xông ra.

- Còn một tháng là tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trưởng diễn võ.

229. Chương 229: Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Thương

Vô Tận Thần Công

Chương 229: Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Thương

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ở trong mật thất, Dương Thạc đếm từng ngày.

- Thần Hùng quyết vẫn không có chút mặt mày.

Ở trong không gian Thập phương cà sa ba tháng, mỗi ngày thể ngộ, quan sát, Dương Thạc như bắt giữ được cái gì rồi lại không có.

Dương Thạc không sốt ruột.

Tự nghĩ ra công pháp giống như ngộ đạo, không thể cưỡng cầu.

Có khi vắt hết óc cũng không được, đôi khi chợt lóe tia sáng bắt trúng yếu điểm, cực kỳ thoải mái sáng tạo ra công pháp.

Rất nhanh, lại là một tháng thời gian trôi qua!

Một tháng qua đi, mùa đông đã qua, đến đầu xuân.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trên bầu trời Trấn Quốc Công phủ tiếng sấm mùa xuân cuộn cuộn, chấn động đình đài, lầu các kêu ù ù. Đây là tiếng sấm mùa xuân thứ nhất của năm nay, sấm mùa xuân chợt vang không chỉ ý nghĩa xuân đến, còn có nghĩa là tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ cuối cùng sẽ bắt đầu.

- Sấm mùa xuân vang, trung học Trạng Nguyên!

- Còn ba ngày nữa là tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ.

Dương Thạc khoanh chân trong không gian Thập phương cà sa.

Bởi vì có xác thương cổ Huyền Ứng, Hắc Hùng trấn áp nên không gian Thập phương cà sa rất vững vàng, chấn động bình thường không thể ảnh hưởng.

Nhưng sấm mùa xuân cuộn cuộn là uy lực thiên địa, Dương Thạc ở trong không gian Thập phương cà sa nghe rõ ràng.

Đếm thời gian thì tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ cử hành sau ba ngày nữa.

Thần Hùng quyết của Dương Thạc vẫn không có chút mặt mày.

Tự nghĩ ra công pháp chính là như thế, có đôi khi vài năm, mấy chục năm không hiểu chút gì. Có lẽ một ngày vô tình óc chợt lóe, tìm được chỗ đột phá, dễ dàng sáng tạo ra công pháp. Dương Thạc ở trong không gian Thập phương cà sa khoảng bốn tháng, mỗi ngày cảm ngộ khí thể từ thượng cổ Hắc Hùng, quan sát Hắc Hùng đánh nhau nhưng không có chút manh mối tự nghĩ ra Thần Hùng quyết.

- Giáo trường diễn võ liên tục một tháng.

- Bốn tháng này ta không tạo ra Thần Hùng quyết được, làm sao sáng chế ra trong một tháng ngắn ngủi?

Dương Thạc thở hắt ra, lòng thầm than.

Dương Thạc lắc đầu thầm nghĩ:

- Thôi, coi như là không có duyên với nó vậy.

Lúc trước Dương Thạc rất kỳ vọng vào giáo trường diễn võ lần này.

Mặc dù bị Dương Thiên nhốt vào mật thất nhưng Dương Thạc vẫn không từ bỏ, muốn dựa vào tự nghĩ ra Thần Hùng quyết đánh vỡ không gian, lao ra Trấn Quốc Công phủ, đoạt giải nhất trong giáo trường diễn võ.

Lòng Dương Thạc có chấp niệm.

Nhưng mới rồi sấm mùa xuân vang lên, lòng Dương Thạc có chút ngộ ra.

Quá mức chấp nhất, không hẳn là chuyện tốt. Rõ ràng buông chấp niệm trong lòng, không hề cưỡng cầu tự nghĩ ra Thần Hùng quyết. Có thể sáng tạo ra thì tốt, dù không thì có sao? Chẳng qua tham gia tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ lần sau thôi.

Cuộc đời có nhiều lúc không như ý, con đường võ đạo dài dặc, không thể mọi chuyện theo ý mình được. Bỏ lỡ thì bỏ, không cần quá chấp nhất.

Nghĩ vậy, tâm tình Dương Thạc thả lỏng hơn.

- Tiếp tục thể ngộ đi, hiện tại không sáng tạo ra Thần Hùng quyết cũng không có gì, một năm không được liền hai năm, hai năm không được liền năm năm, tóm lại là có thể sáng chế! Sáng chế ra bộ công pháp này có ích lợi lớn cho ta kích phát huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, lĩnh ngộ bí pháp ưng hùng hợp kích.

Tuy rằng trong lòng không hề chấp nhất nhưng Dương Thạc không dễ dàng từ bỏ.

Tiếp tục tu luyện thể ngộ!

Mắt nhắm lại, Dương Thạc khoanh chân ngồi, trong đầu không ngừng hiện lên cảnh tượng Hắc Hùng đánh nhau.

Nhất là lúc trước ngộ đạo ưng hùng hợp kích, trong đầu giữ lại hình ảnh ưng hùng đánh nhau lặp lại hiện ra trong óc Dương Thạc, nghiền ngẫm, cảm ngộ.

- A? Thì ra ... Là như vậy.

Một canh giờ qua đi, Dương Thạc nhíu mày, chợt mở mắt ra.

Mới rồi dường như Dương Thạc bắt giữ được điều gì.

Một tay chống mặt đất, Dương Thạc vụt đứng dậy, lắc người, bắt đầu tu luyện Thần Hoang Bạo Hùng Kinh.

Đệ nhất thức ... Đệ nhị thức ... Đệ tam thức ...

Toàn bộ mười ba thức hoàn thành lại diễn lần thứ hai, thứ ba.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mười ba thức Thần Hoang Bạo Hùng Kinh ngày càng quen tay, dần dần theo Dương Thạc thi triển mười ba thức, trong không gian Thập phương cà sa thiên địa hơi dao động, phát ra tiếng trầm đục hòa cùng sấm mùa xuân bên ngoài.

Dương Thạc cảm giác bây giờ hẳn như không phải ở trong không gian Thập phương cà sa mà là hồng hoang cổ xưa, hẳn không còn là võ giả nhân loại mà thành Hắc Hùng sức lực cường đại, khí huyết hùng hồn.

Thật lâu sau Dương Thạc không nhúc nhích, đứng yên, chậm rãi nhắm lại hai mắt.

Một ngày, hai ngày, ba ngày.

.....

Đến ngày thứ tư, Dương Thạc ở trong không gian Thập phương cà sa thể ngộ, tu luyện. Kinh thành Đại Chu triều nghênh đón thịnh điển võ đạo cao nhất năm năm một lần, tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ.

Toàn bộ kinh thành Đại Chu triều náo nhiệt hơn bình thường gấp ngàn vạn lần.

Hai việc quan trọng văn đạo, võ đạo của Đại Chu triều đó là khoa cử văn đạo, chọn lựa võ đạo. Khoa cử văn đạo chỉ là cử tử khắp nơi tiến vào kinh thành, đến trường thi làm văn. Khoa cử văn đạo không cho phép dân chúng tiến vào trường thi quan sát, dù có đi nữa thì chỉ là một đám văn nhân múa bút thành văn, không thấy bọn họ viết cái gì, không thú vị.

Chọn lựa võ đạo thì khác.

Tiến hành trong quảng trường thiên võ môn, võ giả chiến đấu.

Cho phép dân chúng vây xem.

Dưới loại tình huống này, mấy hành tỉnh quanh kinh thành Đại Chu triều đều có dân chúng chạy đến quan sát giáo trường diễn võ của Đại Chu triều. Ngã tư đường kinh thành Đại Chu triều hiện tại đều là rộn ràng nhộn nhạo, chật chội vô cùng.

Sáng sớm trên quảng trường thiên võ môn đã đông kín người.

Trên thành lầu quảng trường thiên võ môn bày một cái bàn nhỏ, một nam nhân cầm y hơn hai mươi tuổi ngồi ghế chủ vị, hai bên ngồi hai nam nhân trung niên. Ba người vừa uống trà vừa nhìn quảng trường thiên võ môn bên dưới.

Tay trái ngồi nam nhân trung niên mặc quan phục nói:

- Giáo trường diễn võ lần này có thể nói là việc lớn võ đạo trăm năm hiếm gặp, thật khiếm khi phụ chính vương điện hạ tự mình đảm nhiệm chủ khảo, chúng ta được vinh hạnh làm phó chủ khảo.

Nam nhân trung niên chính là binh bộ thượng thư của Đại Chu triều, Mã đại nhân.

Nam nhân trung niên ngồi đối diện nam nhân trung niên mặc cẩm bào, thân thể phì lù, đúng là Tây Dương Hầu.

Hai người này cộng với An Võ Hầu Trình Ngọc là chủ khảo tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều.

Nhưng mấy tháng trước An Võ Hầu Trình Ngọc bị điều đi tây bắc tỉnh An Túc, dưới trướng thần võ vương Càn Ngọc Long, tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ cuối cùng đành đổi chủ khảo.

Chủ khảo lần này là phụ chính vương Càn Minh Vũ, dưới một người trên vạn người.

- Tây Dương Hầu nói chuyện với phụ chính vương Càn Minh Vũ:

- Vương gia!

- Giáo trường diễn võ lần này không đơn giản, nghe nói không thiếu cao thủ trẻ tuổi đẳng cấp võ sư đều đến kinh thành. Lần này khó thể tránh cho long tranh hổ đấu.

Quy tắc xưa nay của tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều là cường giả trẻ tuổi trên đẳng cấp võ sư không cần tham gia sơ bạt, võ cử.

Có thể ra mặt ngay vòng cuối giáo trường diễn võ.

Bởi vậy hai lần trước sơ bạt, võ cử không xuất hiện cao thủ, bây giờ đều đến rồi.

230. Chương 230: Đoạt Cô Gái Chân Võ Môn!

Vô Tận Thần Công

Chương 230: Đoạt cô gái Chân Võ Môn!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tây Dương Hầu cười nói:

- Nghe nói Đại Chu triều nam bắc mười ba tỉnh hắc đạo tổng biểu bả tử Mạc Vân Cốc có con trai là Mạc Địch cũng đi vào võ sư đẳng cấp, lúc này có đến kinh thành. Còn có các đại môn phái của Đại Chu triều ta, cao thủ đẳng cấp võ sư dưới hai mươi tuổi khá đông, chắc những người này đều đến tham gia?

Phụ chính vương Càn Minh Vũ xoẹt mở ra quạt giấy trắng nhẹ phẩy, mỉm cười nói:

- Đại Chu triều ta nhân tài lớp lớp, dù là thân phận gì muốn tham gia giáo trường diễn võ thì bốn vương rất hoan nghênh.

- Tiếc rằng thứ tử Dương Thành của Trần Quốc Công phủ lúc trước theo An Võ Hầu đi tỉnh An Túc, không biết có tới kịp không.

Phụ chính vương Càn Minh Vũ nói xong rũ mi mắt xuống.

- Nếu hần không tới kịp bị người Trần Quốc Công đoạt giải nhất thì khó khăn.

Tây Dương Hầu, binh bộ thượng thư của Đại Chu triều, Mã đại nhân đều ủng hộ hoàng thất Đại Chu triều, phụ chính vương Càn Minh Vũ không ngại nói chuyện với họ.

Phụ chính vương Càn Minh Vũ nói:

- May là lần này bốn vương có chuẩn bị một tay. Âu đạo trưởng, chắc hai vị thanh niên tài俊 Chân Võ Môn đều đến?

Phụ chính vương Càn Minh Vũ nói xong hỏi Âu Tử Hồng, đạo chủ tiên sư đạo đứng sau lưng mình.

Âu Tử Hồng trầm giọng nói:

- Hồi bẩm vương gia, hai vị tiểu đạo hữu Chân Võ Môn đều ở dưới thành lầu.

Bồm bộp bồm bộp!

Âu Tử Hồng vừa dứt lời thì thành lầu vang tiếng bước chân chậm rãi.

Một nam một nữ thanh niên mặc đạo bào xanh đi lên thành lầu.

Trên góc đạo bào thêu biểu thị thái cực âm dương ngư, là dấu hiệu Chân Võ Môn của thánh địa võ đạo Đại Chu triều. Hai người khí huyết hùng hậu, khí thế sắc bén, nam anh tuấn, nữ xinh đẹp, quả thật một đôi bích nhân. Chẳng qua, hai người có chút kiêu ngạo và sát khí mỏng manh.

Hai người đến thành lầu, hành lễ với phụ chính vương Càn Minh Vũ:

- Đệ tử Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh của Chân Võ Môn kính chào vương gia!

Phụ chính vương Càn Minh Vũ cười gật đầu, nói:

- Tốt!

Phụ chính vương Càn Minh Vũ khen ngợi:

- Hai vị không cần đa lễ, Chân Võ Môn là đệ nhất thánh địa võ đạo của Đại Chu triều. Dương công tử và Lâm tiểu thư đều là nhân trung long phượng, trẻ tuổi tài cao.

Hai người ngại ngừng cười.

Chân Võ Môn vốn là thánh địa võ đạo số một số hai trong Đại Chu triều, nổi danh ngang Đại Lâm Tự. Sau khi Đại Lâm Tự bị tiêu diệt thì Chân Võ Môn thành đệ nhất thánh địa võ đạo của Đại Chu triều.

Năm đó tổ tiên Càn gia cướp lấy thiên hạ từng là đệ tử Chân Võ Môn, bởi vậy sau khi Đại Càn thành lập thì hoàng thân có quan hệ rất thân với Chân Võ Môn. Lần này hoàng đế Đại Chu triều Càn Minh Chân đi Huyền Vũ sơn tìm kiếm nhân đạo chấn thiên quyết có cao thủ phụ giúp.

Sau lưng Trần Quốc Công, Dương Thiên có Thiên Âm Môn ủng hộ.

Sau lưng hoàng thất Đại Chu triều có Chân Võ Môn ủng hộ.

Phụ chính vương Càn Minh Vũ đứng dậy, chậm rãi tới bên cạnh tường thành, nhìn xuống quảng trường thiên võ môn bên dưới, hỏi Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh:

- Dương công tử, Lâm tiểu thư, các người nhìn xem bên dưới có cao thủ nào tạo thành uy hiếp cho hai vị được không?

Dương Môn đi tới sau lưng phụ chính vương Càn Minh Vũ, liếc quảng trường thiên võ môn bên dưới, khoe môi cong lên khinh miệt, khinh thường nói:

- Đám võ giả này chỉ thường thôi.

Nhưng Lâm Tử Quỳnh đứng bên cạnh nhwogns mày chỉ hướng tây bắc quảng trường thiên võ môn:

- Sư huynh nhìn bên kia kìa!

Hướng tây bắc quảng trường thiên võ môn có một thanh niên cao lớn hạc trong bầy gà đi hướng vị trí trung tâm.

Thanh niên cao tám thước, diện mạo cực kỳ tuấn tú nhưng mặc có vết sẹo cực kỳ hẹp dài, có vẻ tà dị. Khỏe môi thanh niên cong nụ cười tà.

Hấp dẫn người ta nhất là thanh kiếm to sau lưng thanh niên.

Dài hơn chín thước, rộng một thước, trường thương kỳ binh trong quân Đại Chu triều sợ là ngắn hơn cả kiếm to này.

Dương Môn nhìn thấy thanh niên lưng công kiếm thì nhíu mày nói:

- Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Thương?

Dương Môn tài tuần Chân Võ Môn nhìn thấy thanh niên lưng công kiếm thì nhíu mày nói:

- Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Thương, sao tên điên này cũng tới đây?

Phụ chính vương Càn Minh Vũ kinh ngạc, nhìn xuống dưới:

- Thiên Kiếm Môn sao?

Thanh niên lưng đeo kiếm to đang chậm rãi đi tới trung tâm quảng trường thiên võ môn. Vị trí trung tâm quảng trường thiên võ môn xây sân đấu vi hơn ba mươi trượng, ột trượng, so đấu giáo trường diễn võ tiến hành trên sân đá này.

Phụ chính vương Càn Minh Vũ liếc Nam Cung Thương, nhỏ giọng hỏi Dương Môn:

- Mặc dù Thiên Kiếm Môn không bằng thánh địa võ đạo nhưng xem như nổi tiếng trong môn phái võ đạo Đại Chu triều ta, người này là đệ tử của Thiên Kiếm Môn sao? Không biết Dương công tử chống lại hắn thì có bao nhiêu phần thắng?

Phụ chính vương Càn Minh Vũ hiểu biết đôi chút về môn phái võ đạo Đại Chu triều.

Trừ Chân Võ Môn, Thiên Âm Môn thánh địa võ đạo ra, trong môn phái võ đạo Đại Chu triều thì thực sơn Thiên Kiếm Môn khá mạnh.

Nghe đồn Thiên Kiếm Môn và Chân Võ Môn thoát thai từ Đại Lâm Tự.

Môn phái thành lập cùng một thời đại, đến bây giờ có nội tình mấy ngàn năm.

Thiên Kiếm Môn ở Thực Sơn là danh sơn thứ năm của Đại Chu triều, nổi tiếng hiểm trở, cao hơn huyện Di sơn một bậc. Trên Thực Sơn có Đại Hành sơn xếp hạng năm.

Thiên Kiếm Môn và Chân Võ Môn tương tự nhau, các đời đệ tử không nhiều nhưng rất nổi tiếng. Nam Cung Thương đeo kiếm to trên quảng trường thiên võ môn bên dưới rõ ràng thực lực vượt qua đẳng cấp võ sư, cùng cấp bậc với thanh niên tài tuần như Dương Thành, Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh.

Dương Môn nhìn Nam Cung Thương bên dưới, trầm giọng nói:

- Nam Cung Thương này là con trai độc nhất của môn chủ Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Phá Thiên.

- Nam Cung Phá Thiên là nhân vật siêu tài tuyệt luân đời trước Thiên Kiếm Môn, tự nghĩ ra Phá Thiên Nhất Kiếm. Kiếm to sau lưng Nam Cung Thương chính là Phá Thiên đại kiếm, binh khí của Nam Cung Phá Thiên. Ba năm trước Nam Cung Phá Thiên đi vào cảnh giới ‘Trong tay vô kiếm, trong lòng có kiếm’ nên truyền Phá Thiên đại kiếm cho nhi tử Nam Cung Thương.

- Nam Cung Thương là kẻ điên.

- Trong ba năm khiêu chiến vô số cao thủ kiếm đạo Đại Chu triều, nửa năm trước hắn từng đến Chân Võ Môn, ta và hắn có so đấu một hồi.

- Lúc ấy ta và Nam Cung Thương không chại thắng bại, nay ta không có nắm chắc.

Nói đến Nam Cung Thương, vẻ mặt kiêu ngạo của Dương Môn giảm đi.

Nói xong Dương Môn xoay người kêu Lâm Tử Quỳnh đứng cạnh mình:

- Lâm muội!

Dương Môn trầm giọng hỏi Lâm Tử Quỳnh:

- Nếu như ta và Nam Cung Thương đấu với nhau lưỡng bại câu thương thì nàng có nắm chắc đoạt giải nhất trong giáo trường diễn võ không?

Chống lại Nam Cung Thương, Dương Môn là một trong các đệ tử trẻ tuổi tài nhất Chân Võ Môn thánh địa võ đạo thế nhưng không có nắm chắc tất thắng!

Đương nhiên Dương Môn biết liều mạng đấu với Nam Cung Thương, Nam Cung Thương muốn chiến thắng gã sẽ phải trả giá lớn. Hai người đấu nhau lưỡng bại câu thương thì Lâm Tử Quỳnh có cơ hội.

Lâm Tử Quỳnh nhướn mày nói:

- Sư huynh muốn đấu với Nam Cung Thương để ta đoạt giải nhất?

231. Chương 231: Để Lại Dấu Hiệu Trên Mặt Ngươi Cho Dương Thạc

Vô Tận Thần Công

Chương 231: Để lại dấu hiệu trên mặt ngươi cho Dương Thạc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Môn gật đầu, nói:

- Đúng vậy.

Dương Môn mỉm cười nói:

- Lâm muội, công lực của nàng không kém hơn ta, nếu như ta đánh gục đối thủ lớn nhất Nam Cung Thương thì nàng có cơ hội lớn đoạt giải nhất.

- Sư huynh, chỉ sợ không đơn giản như vậy ...

Lâm Tử Quỳnh khẽ thở dài:

- Sư huynh hãy nhìn xem nữ nhân kia.

Lâm Tử Quỳnh chỉ vào tận cùng phía đông quảng trường thiên võ môn.

- A?

Dương Môn kinh ngạc, nhìn theo ngón tay Lâm Tử Quỳnh chỉ, phụ chính vương Càn Minh Vũ cũng nhìn hướng kia.

Dương Môn, phụ chính vương Càn Minh Vũ biến sắc mặt.

Tận cùng phía đông quảng trường thiên võ môn có một nữ nhân vóc dáng nhỏ xinh nhẹ đạp gót sen đi tới trung tâm. Nữ nhân này khoảng mười bốn, lăm tuổi, dung mạo thanh lệ, quần áo thanh lịch, như tiên nữ trên trời.

Nam nhân không có vóc dáng cao lớn như Nam Cung Thương, không có thanh kiếm cực kỳ to. Nàng như cô gái nhà bên đến xem náo nhiệt, cho người cảm giác như gió xuân.

Nhưng nơi nữ nhân đến thì đám người xung quanh đều tránh ra.

Có đám côn đồ trong đám người quảng trường thiên võ môn chật chội nhân cơ hội ăn bớt đùa giỡn lưu manh, giờ phút này không dám tới gần nữ nhân kia.

Thật giống như trên người nữ nhân có tính bài xích khủng bố.

Ngoài ra làm Dương Môn, phụ chính vương Càn Minh Vũ vô cùng kinh ngạc là nơi nữ nhân đi qua tiếng người ồn ào chợt tĩnh lặng.

Bóp một tiếng, phụ chính vương Càn Minh Vũ khép quạt trắng bằng giấy.

- Thiên Âm Môn, Dương Địch?

Phụ chính vương Càn Minh Vũ rũ mi mắt xuống, ngón tay phải nhẹ gõ quạt giấy.

- Không ngờ Thiên Âm Môn phái nàng ra. Thiên phú của nàng dù là Tô Quân Ninh cũng không sánh bằng, chắc bây giờ đã vào đẳng cấp võ sư rồi.

Phụ chính vương Càn Minh Vũ nhỏ giọng nói:

- Nếu Dương Thạc còn đây thì sẽ dễ dàng hàng phục nàng, nhưng sau trận Nam Lâm Tự đã mất tích.

Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh mím môi không nói, biểu tình nghiêm túc.

Rõ ràng hai người không có nắm chắc tất thắng với nữ nhân Dương Địch bên dưới.

- Thôi.

Thật lâu sau, bóp một tiếng, phụ chính vương Càn Minh Vũ xòe quạt giấy phe phẩy.

- Lần này giáo trường diễn võ, gió nổi mây phun. Bên Trấn Quốc Công nếu không có Dương Địch thì Mặc Địch cũng không dễ đối phó. Ta nghe nói sau khi Già La Minh bị giết thì Kim Phật Tự mật tông Ni La quốc phái vài nhóm người lại đây, trong đám này có một vị Ba Ma Long thực lực đi vào võ sư trung giai, chắc hẳn cũng muốn chen chân vào giáo trường diễn võ.

Phụ chính vương Càn Minh Vũ vẻ mặt lạnh nhạt chậm rãi nói:

- Chúng ta có đoạt giải nhất hay không thì mặc cho số phận đi.

Cóp thể nói bây giờ kinh thành Đại Chu triều tập hợp thế lực khắp nơi.

Bên hoàng thất có hai thanh niên tài tuấn Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh, còn Dương Thành chẳng biết có chạy tới kịp trước khi giáo trường diễn võ chấm dứt không.

Bên Trấn Quốc Công thì có Dương Địch, Mặc Địch.

Cộng thêm Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Thương. Ba Ma Long Ni La quốc, toàn là cao thủ trên đẳng cấp võ sư, ít nhất cỡ bảy, tám người.

Ai có thể đoạt giải nhất, cái này còn chưa cũng biết ...

- Tay sai triều đình, hừ!

Trên quảng trường thiên võ môn, Nam Cung Thương đeo kiếm to liếc thành lâu.

Dù không thấy rõ tình huống trên thành lầu nhưng Nam Cung Thương cảm giác rõ ràng hơi thở quen thuộc.

- Cái tên Dương Môn cũng đến đây?

- Xem ra hẳn tranh giành đệ nhất võ bạt Đại Chu triều cho hoàng thất Càn gia. Không biết cô bé Lâm Tử Quỳnh có đến không. Cô bé kia thật tuyệt, nếu có thể cưới về nhà thì chắc phụ thân rất vui, đào góc tường Chân Võ Môn, chắc chắn chắc.

Khóe môi Nam Cung Thương cong lên nụ cười đầy ẩn ý.

Quan hệ giữa Chân Võ Môn và Thiên Kiếm Môn không mấy tốt.

Vốn Thiên Kiếm Môn, Chân Võ Môn xem như là tổ sư hai phái truyền cùng một mạch, đều là đệ tử tục gia của Đại Lâm Tự, theo bên kia chiếm một phần truyền thừa cửu dương huyền công.

Nhưng sau này không hiểu sao tổ sư Chân Võ Môn tự đi Đại Lâm Tự, Thiên Kiếm Môn, muốn tập hợp nội tình ba nhà gom đủ cửu dương huyền công, cuối cùng bị phương trượng Đại Lâm Tự, môn chủ Thiên Kiếm Môn từ chối.

Dù sao Đại Lâm Tự có bảy mươi hai đại thần công bí điển.

Mặc dù cửu dương huyền công mạnh nhưng điều kiện tu luyện quá khắc khe, tác dụng không lớn, hòa thượng Đại Lâm Tự không có hứng thú với công pháp này.

Thiên Kiếm Môn là môn phái kiếm đạo, luyện kiếm là chính nên không hứng thú với cửu dương huyền công.

Cuối cùng tổ sư Chân Võ Môn tay không trở về, ba phái có khúc mắc.

Sau này Chân Võ Môn thường xuyên tham dự triều chính, ngày càng xa rời Đại Lâm Tự, Thiên Kiếm Môn. Đạo khác biệt không chung đường, dù Thiên Kiếm Môn, Chân Võ Môn không tính đối địch nhưng gia mất nhau.

Nửa năm trước Nam Cung Thương giết lên Chân Võ Môn đấu cùng Lâm Tử Quỳnh một trận, tuy không chiếm lợi nhưng Dương Môn cũng không hơn gì.

Trận chiến đó Nam Cung Thương có thu hoạch lớn nhất là xem trọng sự mệnh của Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh.

- Hôm nay chỉ là ngày đầu tiên giáo trường diễn võ, chắc không có cao thủ ra tay.

- Ở đây nhìn xem chơi.

Nam Cung Thương tới gần thạch đài, đứng yên bàng quan giáo trường diễn võ.

Tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ có quy tắc rất đơn giản.

Võ đài!

Võ giả trẻ tuổi thông qua sơ bạt, võ cử đều có thể tham gia. Ngoài ra cường giả đẳng cấp võ sư dưới hai mươi tuổi có thể trực tiếp tham dự.

Liên tục thắng ba trận trên lôi đài là võ tiến sĩ Đại Chu triều.

Đánh lôi đài ba ngày, bầu ra tất cả võ tiến sĩ Đại Chu triều xong hai hai so đấu chọn ra người thắng, cứ thế tiếp tục cho đến bầu ra đệ nhất nhân võ bạt Đại Chu triều.

Bây giờ mới là ngày đầu đánh lôi, võ giả leo lên không là cao thủ gì, Nam Cung Thương đứng đây nhìn xem chơi.

Nam Cung Thương chuẩn bị bàng quan, bên kia Dương Địch đứng vững.

Mắt to chớp chớp.

- Sư phụ nói hình như thiếu gia chọc giận công gia, bị nhốt vào mật thất trong Tàng Thư Các Trần Quốc Công phủ. Nếu như ta trở thành đệ nhất nhân giáo trường diễn võ có lẽ công gia vui vẻ sẽ thả thiếu gia ra. Không biết bây giờ thiếu gia ra sao rồi. Có lẽ lần sau thiếu gia thấy ta sẽ rất giận mình.

Khác với Nam Cung Thương, trong đầu Dương Dịch đều là Dương Thạc.

Nếu Dương Thạc gặp được nàng, thấy nàng đi vào võ sư trung giai thực lực đẳng cấp thì có kinh ngạc đến trợn mắt há hốc mồm không?

Tưởng tượng Dương Thạc bộ dạng ngây ngốc, khóe môi Dương Dịch cong lên.

Ngày đầu tiên giáo trường diễn võ đúng như đám người Nam Cung Thương đã đoán, không có điểm gì đặc sắc.

Đi lên đều là một ít luyện khí trung giai đẳng cấp võ giả, thực lực cao nhất chỉ là luyện khí cao giai mà thôi. Mặc dù là như vậy, không bao nhiêu người có thể liên tục thắng ba trận trong ngày đầu tiên.

Dù sao thực lực đám võ giả này sàn sàn như nhau, không có đặc biệt nổi tiếng. Mặc dù có người thực lực hơi cường, có thể thắng được trận đầu, trận thứ hai, đến trận thứ ba thì thể lực tiêu hao nhiều, khó giữ trạng thái mạnh nhất, muốn thắng là rất khó khăn.

Ngày đầu tiên chỉ có ba người thắng liên tiếp ba trận, trở thành võ tiến sĩ!

232. Chương 231: Để Lại Dấu Hiệu Trên Mặt Ngươi Cho Dương Thạc(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 231: Để lại dấu hiệu trên mặt ngươi cho Dương Thạc(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Như thế tính ra, cho dù ngày hôm sau, ngày thứ ba võ giả trở thành võ tiến sĩ tăng lên gấp ba, bốn lần thì bạo hùng chân khí chỉ có hai, ba chục võ tiến sĩ.

Lại so đấu một chọi một chọn ra đệ nhất nhân võ bại Đại Chu triều cùng lắm là đánh bốn, năm vòng.

Ngày gần hoàng hôn.

Ngày đầu tiên đấu lời đài đã chấm dứt.

Đám người trên quảng trường thiên võ môn tán đi. Đám người phụ chính vương Càn Minh Vũ, Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh trên thành lầu sớm ra đi.

Những người như Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh nếu không có gì ngoài ý muốn nhất định liên tục thắng ba trận trên lời đài, trở thành đệ nhất nhân võ bại Đại Chu triều.

Bọn họ quan sát so đấu lời đài chẳng qua muốn xem giáo trường diễn võ lần này có cao thủ nào tham gia.

Hôm nay nhóm người này bắt đầu nghiên cứu đối thủ tương lai.

Vào đêm, kinh sư Đại Chu triều, Tổ Xuân Lâu.

Dù Dương Thạc từng đại náo Tổ Xuân Lâu, giết chết Trình Tử Dương và mười hai võ giả đẳng cấp võ sư của Ni La quốc, nhưng trận chiến không phá hư Tổ Xuân Lâu nghiêm trọng. Ba, bốn tháng trôi qua, Tổ Xuân Lâu vẫn làn ơ phồn hoa phong nhã của kinh thành Đại Chu triều.

Quan to quý nhân ra vào.

Ngẫu nhiên cũng có công hầu vương tôn mở đường hồi, mở tiệc chiêu đãi bạn tốt.

Hôm nay trong một gian phòng lầu hai Tổ Xuân Lâu bãi một bữa tiệc, ngồi trên chủ vị là một thanh niên mười mấy tuổi.

Diện mạo thanh niên khá tuấn tú nhưng mặt có vẻ kiêu ngạo, liếc mắt một cái đã biết không là công hầu vương tôn bình thường.

Quần áo thanh niên mặc không phải cẩm y hoa phục bình thường mà là vải bông, miếng lót vai màu đen, bao cổ tay bằng da, da giày có lông thú đen đường như là da Hắc Hùng.

Ngực thanh niên đeo trang sức bằng xương.

Nhìn kỹ thì do đầu lâu của một tiểu thú tạo thành.

Tóc nam nhân ngắn hơn người thường.

Nếu có hảo hán nào nam bắc mười ba tỉnh lục lâm đạo trông thấy thanh niên chắc chắn sẽ nhận ra, đó là Mạc Dịch, con tria độc nhất của Mạc Vân Cốc, nam bắc mười ba tỉnh lục lâm tổng biểu bả tử.

Có lẽ người trong nam bắc mười ba tỉnh lục lâm đạo chưa biết tổng biểu bả tử Mạc Vân Cốc của họ đã đầu vào Trần Quốc Công, Dương Thiên.

Mạc Dịch đến kinh thành là tham gia đoạt khôi tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ.

Giờ phút này, chỉ có một mình Mạc Dịch ngồi trước cái bàn.

- Dương Dịch cô nương chưa đến sao?

Mạc Dịch một tay loay hoay đao nhỏ sắc bén, một bên hỏi tùy tùng.

Người Mạc Dịch mở tiệc chiêu đãi đúng là Dương Dịch.

Mạc Dịch và Dương Dịch chỉ gặp qua một lần.

Một lần gặp gỡ khiến Mạc Dịch rung động, thậm thê phải bắt được trái tim Dương Dịch.

Phụ thân của Mạc Dịch, Mạc Vân Cốc đầu vào Trần Quốc Công, coi như là đại tướng cao thủ thuộc hạ của Trần Quốc Công nổi tiếng. Thiên Âm Môn ủng hộ Trần Quốc Công, có thể nói Dương Dịch, Mạc Dịch cùng chiến tuyến.

Hơn nữa đều là thanh niên tài tuấn trong phe Trần Quốc Công, hai người khá xứng đôi.

Mạc Dịch tự nhận là không ai có thể cùng chính mình cạnh tranh!

Năm nay Mạc Dịch mười chín tuổi đã là võ giả đẳng cấp võ sư trung giai, chỉ tính thiên phú toàn bộ Đại Chu triều, cộng Ni La quốc, Hỏa La quốc, nổi tiếng các phiên ban.

Dương Tử Mặc năm năm trước không thể so với Mạc Dịch.

Vốn Dương Tử Hi của Trần Quốc Công phủ là đối thủ lớn nhất của Mạc Dịch, Trình Tử Dương cũng là kinh địch. Tiếc rằng Dương Tử Hi biến thành phế nhân, Trình Tử Dương thì chết rồi. Mạc Dịch thăm thán một câu, trời cũng giúp ta.

Lần này Mạc Dịch và Dương Dịch cùng xuất hiện ở kinh thành, tham gia giáo trường diễn võ, đấu lôi đài ngày đầu tiên kết thúc Mạc Dịch liền mời Dương Dịch dự tiệc, chuẩn bị thổ lộ.

Một tùy tùng sau lưng Mạc Dịch trầm giọng nói:

- Thiếu chủ, hạ nhân đã đi mời Dương cô nương, chắc sắp tới rồi.

- Ừm!

Mạc Dịch gật đầu, không hỏi thêm, kiên nhẫn chờ.

Két két két két két!

Cửa phòng mở ra.

Tiểu tư của Tổ Xuân Lâu dẫn một nữ nhân mười bốn, lăm tuổi, quần áo thanh lịch, khuôn mặt thanh tú đi vào phòng.

Thấy nữ nhân này mắt Mạc Dịch sáng ngời, vội đứng dậy:

- Tiểu Dịch?

Nữ nhân này đúng là 5t mà Mạc Dịch ngày nhớ đêm mong.

Dương Dịch đi vào phòng, cười với Mạc Dịch:

- Mạc công tử.

- Không biết Mạc công tử mời tiểu nữ tử tiến đến là có chuyện gì?

Dù Dương Dịch cười nhưng vẻ mặt lạnh nhạt, tỏ rõ xa cách.

- Cái kia ... Ha ha ha ha ha ha!

Mạc Dịch coi như là con của kiêu hùng, thấy đủ các mặt nhưng gặp Dương Dịch thì biến cục súc bất an.

- Cái kia ... Tiểu dịch cô nương, mời ngồi. Chuyện thì ... Có chút chút, chúng ta ngồi rồi nói ...

Mạc Dịch mời Dương Dịch ngồi xuống, liếc tùy tùng. Tùy tùng ngăm hiểu, toàn bộ lặng lẽ lui xuống.

Chờ Dương Dịch ngồi xuống, Mạc Dịch hít sâu, nói:

- Thật ra, Tiểu Dịch, ta ...

Một tay vươn hướng Dương Dịch, Mạc Dịch chuẩn bị tỏ tình.

Dương Dịch ngẩn ngơ chờ Mạc Dịch nói chuyện, dường như không hiểu gã định nói cái gì.

Tay Mạc Dịch sắp vươn tới vòng eo Dương Dịch.

- Tiểu Dịch, ta ...

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mạc Dịch chưa nói hết thì tiếng nổ vang trong phòng.

Cửa phòng bị đá văng ra, xé gió lao hướng Mạc Dịch.

- A?

Mạc Dịch biến sắc mặt, không rảnh thổ lộ với Dương Dịch, lắc người, xẹt một tiếng kéo theo ghế ngồi ra xa một trượng. Dương Dịch phản ứng không chậm, lắc người lùi ra mấy trượng.

Rắc rắc một tiếng, cửa phòng ngừng ở cái bàn Dương Dịch, Mạc Dịch ngồi, đập nát bàn.

Một nam nhân tóc dài đỏ rực, thân hình gầy gò, diện mạo như con khỉ đi vào trong phòng, đôi mắt sâu thẳm liếc Dương Dịch.

Thanh âm lạnh lẽo vang lên:

- Người chính là thị nữ của Dương Thạc Trần Quốc Công, Dương Dịch?

Không chờ Dương Dịch trả lời, Mạc Dịch bật dậy hét to:

- Người là ai?

- Ta là ai?

Nam nhân diện mạo như con khỉ cười lạnh lùng:

- Ta là ai?

- Ta là đệ tử của Kim Phật Tự mật tông, Ba Ma Long. Tiểu cô nương, người chính là thị nữ của Dương Thạc đúng không? Làm phiền người nói cho Dương Thạc một tiếng, hắc giết sư đệ Già La Minh của ta, giết mười mấy võ sư của Kim Phật Tự ta, thù này Ba Ma Long sẽ trả. Giáo trường diễn võ lần này Ba Ma Long chờ hắc. Khi võ cử hắc giết sư đệ của ta, ta muốn giết hắc trong giáo trường diễn võ!

- Nếu hắc không ra tay thì ta quét sạch võ đạo Đại Chu triều các người!

Ba Ma Long!

Nam nhân tóc đỏ vóc dáng cao gầy này chính là đệ tử của Kim Phật Tự mật tông Ni La quốc, Ba Ma Long!

Dương Thạc giết chết Già La Minh xong Kim Phật Tự mật tông phái A Mục Đạt Vương đại sư dẫn người đi bắt hẩn. xem tại

Tiếc rằng sau khi đến Đại Chu triều thì A Mục Đạt Vương đại sư ngô giữa, bề quan tiếm tu, bây giờ còn không có xuất quan.

Lạt Ma Kim Phật Tự mật tông quyết định phái Ba Ma Long đến.

Ba Ma Long đến không phải vì bắt Dương Thạc mà muốn ở trên tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ nhục nhã võ đạo Đại Chu triều.

Không biết Ba Ma Long từ đâu nghe được tin tức Dương Địch nên chạy tới.

- Láo lếu!

Mạc Địch lạnh lùng quát:

- Ba Ma Long, chỗ này không có Dương Thạc gì hết, người muốn càn quét võ đạo Đại Chu triều phải nhìn xem bản lĩnh của người. Ngày mai trên võ đài, Mạc Địch ta đấu với người một trận!

Hôm nay Mạc Địch mở tiệc mời Dương Địch là muốn thổ lộ với nàng.

233. Chương 232: Ngộ Đạo, Thần Hùng Quyết Thành!

Vô Tận Thần Công

Chương 232: Ngộ đạo, Thần Hùng quyết thành!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Kế hoạch sắp diễn ra ai ngờ bị Ba Ma Long chỏ mũi vào cản trở chuyện tốt. Loại chuyện như vậy Mạc Địch nhìn được mới lạ.

Giờ phút này, Ba Ma Long nói chuyện với Dương Địch hoàn toàn phớt lờ Mạc Địch, làm sao không tức giận?

Ba Ma Long lạnh lùng nói:

- Dương Địch, xin người hãy chuyển lời cho Dương Thạc, ngoài ra nếu Ba Ma Long ta đã đến đây thì không chỉ nói vài câu rồi đi. Thôi, để lại chút ký hiệu trên mặt người để nhắc nhở Dương Thạc. Khi Dương Thạc hỏi ai làm thì người hãy nói là Ba Ma Long làm!

Thân hình cao gầy hành động, như tia chớp lao hướng Dương Địch.

Băng!

Một tiếng vang nhỏ, Ba Ma Long duỗi tay ra, móng dài hơn một thước sắc bén chĩa hướng gò má Dương Địch.

Thấy Ba Ma Long ra tay thì Mạc Địch sắc mặt âm trầm nói:

- Muốn chết!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mạc Địch lắc người che trước mặt Dương Địch, khẽ quát, nắm đấm vung ra, hai đấm đánh hướng Ba Ma Long. Khí huyết hùng hồn khổng lồ vọt tới trước mặt Ba Ma Long.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phập!

Một lần giao kích, hai bóng người tách ra.

Ba Ma Long lùi ra bốn, năm trước, vẻ mặt không còn cuồng ngạo mà cực kỳ nghiêm túc.

Ba Ma Long nhẹ vuốt ngón tay, trầm giọng nói:

- Bản lĩnh giỏi thật, đã xem thường người.

Mạc Dịch đứng trước mặt Dương Dịch, sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

Ổng tay áo phải của Mạc Dịch bị năm ngón tay Ba Ma Long cào rách lỗ to, dù không nhìn tới cánh tay nhưng đầu ngón tay có vài giọt máu nhỏ xuống.

Một chiêu bị thương Mạc Dịch!

Tí tách!

Tay phải Mạc Dịch chậm rãi nhỏ máu.

- Ba Ma Long này ... Mạnh như vậy?

Mạc Dịch nhìn chằm chằm Ba Ma Long cách mấy trượng, lòng cực kỳ kinh sợ.

Thực lực của Mạc Dịch đã sớm đạt tới võ sư trung giai đẳng cấp!

Phụ thân Mạc Vân Cốc của Mạc Dịch là nam bắc mười ba tỉnh lục lâm tổng biểu bả tử, hắc đạo đệ nhất nhân, tuy nội tình không thể so sánh với môn phái võ đạo trăm ngàn năm nhưng cũng rất kinh người. Tu luyện công pháp thần công, bí điển, bí pháp võ kỹ ít nhất đều là cao giai đẳng cấp.

Có nội tình như vậy vun đắp, thực lực của Mạc Dịch mạnh hơn võ giả đẳng cấp võ sư trung giai nửa bậc.

Nhưng đối mặt Ba Ma Long của Kim Phật Tự mật tông thì Mạc Dịch gần như không chiếm được chút ích lợi.

- Móng tay của Ba Ma Long này còn cứng hơn sắt thép bình thường.

- Pháp môn luyện thể của Kim Phật Tự quả nhiên cường đại.

Mạc Dịch thầm cảm thán.

Võ đạo của Ni La quốc cơ hồ chủ yếu luyện sức mạnh, không tu luyện chân khí.

Bởi vậy sức mạnh của võ giả Ni La quốc hết sức cường đại, vượt xa võ giả Đại Chu triều.

Ví dụ như Ba Ma Long, mười móng đôi tay rừn rừn luyện cực kỳ cứng cỏi, cứng hơn cả sắt thép nên mới dễ dàng rách phá ổng tay áo của Mạc Dịch, để lại ba, bốn vết máu trên cánh tay.

Mạc Dịch kinh sợ thực lực của Ba Ma Long, gã thì thầm giết mình.

Mới rồi giao kích với Mạc Dịch mặt ngoài Ba Ma Long chiếm ưu thế hơn.

Nhưng Ba Ma Long biết Mạc Dịch đánh ra hai đấm khiến khí huyết toàn thân gã bị chấn động cuộn cuộn.

- Võ đạo của Đại Chu triều quả nhiên cũng không đơn giản.

Ba Ma Long biểu tình nghiêm túc liếc Mạc Dịch.

- Nhưng ta muốn bị thương Dương Dịch này, người cho rằng một mình người có thể gawn cản được sao?

Mắt Ba Ma Long như rắn độc nhìn chằm chằm vào Dương Dịch.

Dù chứng kiến thực lực của Mạc Dịch nhưng Ba Ma Long vẫn cực kỳ tự tin. Có lẽ bị Mạc Dịch quấy nhiễu, Ba Ma Long muốn giết Dương Dịch là rất khó khăn, nhưng bị thương nặng, để lại vài vết sẹo trên mặt thì gã thấy rất đơn giản.

Mạc Dịch khó thể ngăn cản Ba Ma Long.

Dương Dịch vẫn luôn im lặng chợt mở miệng nói:

- A? Người muốn bị thương ta?

Vẻ mặt Dương Dịch hồ hững, giọng điệu không chứa cảm tình.

- Ba Ma Long, tuy thiên Ma Trảo của ngươi có chút thành tựu nhưng muốn dùng võ kỹ đó bị thương ta thì không có chút khả năng. Nếu ngươi cố ý ra tay thì ta muốn dùng ‘Đại Khiên Ti Thủ’ cùng ‘Đại Thiên Âm Chưởng’ của Thiên Âm Môn ta luận bàn với ngươi một phen. Nghe đồn trong Kim Phật Tự có võ kỹ ‘Đại phạn âm chưởng’, có thể ngăn cản Đại Thiên Âm Chưởng của Thiên Âm Môn ta, không biết ngươi có luyện thành không?

Giọng Dương Dịch lạnh băng vang bên tai Ba Ma Long.

Nghe Dương Dịch nói, Ba Ma Long biến sắc mặt nói:

- Cái gì? Ngươi luyện thành Đại Khiên Ti Thủ, Đại Thiên Âm Chưởng?

- Đại Khiên Ti Thủ cùng Đại Thiên Âm Chưởng của Thiên Âm Môn chỉ cường giả đẳng cấp võ tôn mới luyện thành, ngươi chỉ là đẳng cấp võ sư sao cũng luyện được hai bí pháp này?

Ba Ma Long nhú mày, vẻ mặt khó tin.

Dương Dịch thần nhiên nói:

- Có luyện thành không hay không, Ba Ma Long, gñwowi thử rồi biết.

Đổi mặt cao thủ Kim Phật Tự Ni La quốc mà Dương Dịch không chút e ngại.

Ba Ma Long liên tục biến sắc mặt.

Ba Ma Long lạnh lùng nói:

- Hừ! Lúc giáo trường diễn võ sớm muộn gì sẽ đấu với các ngươi một trận!

Ba Ma Long có ý định rút lui.

Đổi mặt một Mạc Dịch thì có lẽ Ba Ma Long có vài phần thắng, nếu cộng thêm Dương Dịch, cho dù nàng không có luyện thành Đại Khiên Ti Thủ, Đại Thiên Âm Chưởng, nhưng liên hợp với Mạc Dịch thì Ba Ma Long muốn an toàn thoát ra rất khó. Cho dù cuối cùng bị thương Dương Dịch thì Ba Ma Long phải trả giá đắt gấp mấy lần, mấy chục lần.

Ba Ma Long bỏ lại một câu:

- Nói cho Dương Thạc, ta chờ hấn trong giáo trường diễn võ!

Ba Ma Long hừ lạnh một tiếng, nhẹ phẩy ống tay áo, xoay người đi nhanh rời đi.

Giọng Dương Dịch lạnh như băng ngàn năm vọng vào tai Ba Ma Long:

- Ba Ma Long, ta cũng nói cho ngươi biết, dám bị thương thiếu gia một chút thì không chỉ ngươi phải chết, ta sớm muộn gì tiêu diệt Kim Phật Tự mật tông của ngươi!

Ba Ma Long khựng lại.

Ba Ma Long không nói gì thêm, sải bước đi nhanh.

Mãi khi Ba Ma Long đi xa Mạc Dịch mới thở phào:

- Hừ ...

- Tiểu Dịch.

Mạc Dịch chưa kịp nói gì đã bị Dương Dịch lạnh lùng cắt ngang:

- Mạc công tử, ta có chút mệt mỏi, xin cáo từ!

Dương Dịch xoay người đi, trong phòng chỉ còn lại Dương Dịch mặt đỏ rần.

- Không biết bây giờ thiếu gia ra sao rồi? Hấn bị công gia nhốt trong mật thất Trấn Quốc Công phủ cũng tốt, ít nhất đảm Ba Ma Long không thể bị thương thiếu gia. Ba Ma Long còn dễ đối phó, nhưng A Mục Đạt Vượng đại sư của Kim Phật Tự đã đến Đại Chu triều, hấn bế quan tu hành, chỉ sợ ít ngày nữa sẽ xuất

quan. Sau khi xuất quan, thực lực của A Mục Đạt Vượng đại sư sẽ đến cảnh giới đẳng cấp đại tông sư, đối phó hẳn khó như lên trời.

- Ta phải tăng tốc độ tu luyện.

- Vài năm nữa ta đi vào đẳng cấp võ tôn, thậm chí là đẳng cấp đại tông sư. Bằng vào công pháp Thiên Đạo Thần Âm, các võ kỹ Đại Khiên Tì Thủ, Đại Thiên Âm Chương thì không sợ A Mục Đạt Vượng đại sư.

Dương Định đi ra khỏi Tổ Xuân Lô, trong đầu suy nghĩ nhiều thứ.

Thực lực hiện tại của Dương Định có chênh lệch nhất định với A Mục Đạt Vượng đại sư.

Tuổi trẻ là chỗ dựa lớn nhất của Dương Định.

A Mục Đạt Vượng đại sư là một trong bốn hộ pháp dưới tay Lạt Ma Kim Phật Tự mật tông, hiện tại hơn bảy mươi tuổi, khí huyết gần như suy đồi miễn cưỡng đi vào cảnh giới đẳng cấp đại tông sư. truyện copy từ

Đời này kiếp này A Mục Đạt Vượng đại sư không khả năng lại tăng lên.

234. Chương 233: Đột Phá, Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng Biến Thân!

Vô Tận Thần Công

Chương 233: Đột phá, đệ nhị trọng Hắc Hùng biến thân!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Định thì tu luyện hơn một năm là đẳng cấp võ sư trung giai, qua hai, ba năm là đẳng cấp võ tôn, cũng lắm bảy, tám năm có thể bước vào đại tông sư đẳng cấp!

Nội tình của Thiên Âm Môn không kém hơn Kim Phật Tự mật tông.

Lúc đó Dương Định muốn chà đạp A Mục Đạt Vượng đại sư nho nhỏ là cực kỳ đơn giản.

Dương Định thầm nghĩ:

- Phải chóng tu luyện, bảo hộ thiếu gia!

.....

Cùng lúc đó, trong không gian Thập phương cà sa.

Dương Thạc đang đứng trong không gian Thập phương cà sa, thở hắt ra, chợt mở mắt, nhỏ giọng nói:

- A? Là ai nhắc đến ta?

Bốn ngày.

Trước bốn ngày khi Dương Thạc tu luyện mười ba thức Thần Hoang Bạo Hùng Kinh đột nhiên có điều linh ngộ, nhắm lại hai mắt, đứng im cảm ngộ, giờ đã qua bốn ngày.

Mới rồi Dương Thạc chấm dứt cảm ngộ.

Mới cảm ngộ xong thì Dương Thạc mơ hồ cảm giác dường như có ai nhắc mình.

- Nhiều người nhắc đến ta, như Trình phu nhân, Dương Tử Mặc, Trình Ngọc, cao thủ Kim Phật Tự mật tông, những người này đều hận không thể giết ta cho thống khoái, thường xuyên nhắc tới ta mấy lần cũng là bình thường!

Dương Thạc không quá để ý.

Giờ phút này, Dương Thạc để ý nhất là trong bốn ngày cảm ngộ.

- Thần hoang bạo hùng ... Thần hoang bạo hùng ... Lúc trước tuy ta cố gắng quan sát thể ngộ động tác Hắc Hùng đánh nhau nhưng vẫn là dùng góc độ võ giả nhân loại quan sát, muốn dung nhập thần vận Hắc Hùng đánh nhau vào võ đạo của ta. Dưới loại tình huống này, muốn sáng tạo ra Thần Hùng quyết là vô cùng khó khăn.

- Chỉ cần khiến bản thân thành một bạo hùng thời kỳ thượng cổ hồng hoang mới sáng tạo ra Thần Hùng quyết được.

- Thời thượng cổ không có nhân đạo văn minh.

- Khi ấy võ đạo là tự nhiên mà thuần túy nhất.

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc xem bản thân thành một bạo hùng thời kỳ thượng cổ hồng hoang.

Hắn là một con bạo hùng.

Trong óc không có ý nghĩ lung tung phức tạp của nhân loại.

Bạo hùng chỉ có bản năng.

Trong đầu trừ bỏ kiếm ăn, chơi đùa, giao phối các loại ý niệm cơ bản ra không có gì khác.

Dương Thạc há mồm hưng phấn rống to:

- Grao!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Hai tay đập xuống phát ra tiếng bùm bùm, Dương Thạc như là thượng cổ bạo hùng thật sự.

- Đây là gấu, là vui buồn hờn giận của gấu.

Bình bịch bình bịch!

Dương Thạc nhúc nhích, chạy nhanh ra xa mấy chục trước với tư thế Hắc Hùng.

Dương Thạc ngửa mặt rống to:

- Grao grao grao!

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc gầm rống khiến xác thượng cổ Hắc Hùng gần đó như có cảm ứng, chấn động.

Hắc Hùng đi ra, nghi hoặc liếc Dương Thạc, mới nãy nó nghe tiếng hắc gầm còn tưởng trong không gian Thập phương cà sa có đồng loại của mình.

- Grao!

Dương Thạc gầm lên, xông hướng Hắc Hùng.

Giờ phút này, Dương Thạc là một con bạo hùng, gặp đồng loại thì sẽ hưng phấn, chu động tiếp xúc, chơi đùa.

Hôm nay Dương Thạc hoàn toàn phóng túng chính mình, xem mình là một con bạo hùng.

.....

Không biết qua bao lâu.

Dương Thạc thoát khỏi trạng thái Hắc Hùng.

Dương Thạc khoanh chân ngồi.

- Thì ra gấu là dạng này.

Dương Thạc ngồi xếp bằng, mắt khép hờ, lòng cảm ngộ loại cảm giác lúc trước là một con Hắc Hùng.

Dần dần trong người Dương Thạc sinh ra chút năng lực đặc biệt.

Loại năng lượng này không thể nói là võ đạo chân khí, bởi vì thượng cổ hồng hoang, nhân đạo văn minh còn chưa thành lập, võ giả nhân loại chưa xuất hiện, căn bản không có kiểu nói chân khí.

Đây là một võ đạo căn nguyên, có lẽ có thể gọi là nguyên lực.

Thời kỳ thần hoang, nguyên lực trong người bạo hùng tức là ... Thần hoang nguyên lực.

- Thành công!

Giờ phút này, lòng Dương Thạc mừng như điên.

- Ta rốt cuộc sáng tạo ra Thần Hùng quyết, ta tu luyện ra thần hoang nguyên lực rồi! Dương Thiên, người trói buộc ta rốt cuộc bị đánh vỡ!

Sau khi tu luyện ra một tia thần hoang nguyên lực thì Dương Thạc nhảy vọt lên, thần hoang nguyên lực trong người hắn có cảm ứng chấn động vu vu.

Dương Thạc tự sáng tạo ra Thần Hùng quyết.

Trong người Dương Thạc tu luyện ra thần hoang nguyên lực như một đứa trẻ rất hoạt bát không ngừng chạy khắp người hắn.

Thần hoang nguyên lực này khác với thần hoang nguyên lực trong người Dương Thạc.

Dù sao Dương Thiên không chỉ tu luyện Thần Hùng quyết mà còn sáng tạo ra thần ngư quyết, thần xà quyết. Thần hoang nguyên lực của Dương Thiên là kết hợp từ ba công pháp, khác với Dương Thạc đơn thuần tu luyện Thần Hùng quyết ra thần hoang nguyên lực.

Nhưng có điểm giống nhau.

Thần hoang nguyên lực của Dương Thạc không ngừng tán loạn, có thể dẫn động thần hoang nguyên lực mà Dương Thiên để lại chấn động theo.

- Thần hoang nguyên lực của ta còn quá yếu.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu như có thể tu luyện ra càng ngày càng nhiều thần hoang nguyên khí, khống chế chúng nó cắn nuốt thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại thì mới hoàn toàn đánh vỡ thần hoang nguyên lực của Dương Thiên phong tỏa.

Bây giờ Dương Thạc chỉ mới tu luyện ra một chút thần hoang nguyên lực.

Chút xíu thần hoang nguyên lực này dĩ nhiên không thể chống đối thần hoang nguyên lực do Dương Thiên để lại.

Dương Thạc tiếp tục không ngừng tu luyện, hắn tu luyện ra thần hoang nguyên lực ngày càng nhiều hơn.

Và thần hoang nguyên lực của Dương Thiên chỉ là vật chết.

Dương Thạc có thể thông qua cắn nuốt mở thần hoang nguyên lực, không ngừng tăng mạnh thần hoang nguyên lực của mình, hiệu suất cắn nuốt càng cao, cuối cùng dễ dàng nuốt hết thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại.

Khi đó thực lực của Dương Thạc hồi phục, mật thất nho nhỏ, hai Huyền Giáp Vệ đẳng cấp võ tôn trung giai canh giữ không thể làm gì được Dương Thạc.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Tiếp tục tu luyện Thần Hùng quyết thôi.

Dương Thạc tiếp tục tu luyện.

Bộ Thần Hùng quyết này là Dương Thạc tự nghĩ ra, nhưng còn chưa hình thành công pháp văn tự cụ thể.

Chỉ có thể cảm ngộ chứ không thể truyền dạy.

Phải viết bộ công pháp này thành chữ trong não, để cho người khác cũng có thể tu luyện, cái này cần tu vi võ đạo rất cao, nếu không thì viết sai một chút là người khác tu luyện có lẽ tẩu hỏa nhập ma, phản phệ tự thân. Lấy cảnh giới võ đạo hiện tại của Dương Thạc có thể tự mình tu luyện bộ công pháp này đã không tệ, không cần viết thành bí tịch công pháp.

- Thần Hùng quyết, độ phù hợp thân thể ... Hoàn toàn, độ phù hợp chân thân ... Sáu phần.

Mặc dù bộ công pháp này không hình thành bí tịch chữ nhưng Dương Thạc tu luyện nó, trong đầu hiện ra độ phù hợp.

Độ phù hợp thân thể là hoàn toàn?

Dương Thạc biết đó là bởi vì trong người có một phần huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng. Có được huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng mà tu luyện công pháp này thì tự nhiên hết sức phù hợp.

Dương Thạc không ngờ là công pháp này phù hợp chân thân đến sáu phần.

Hai cái cộng lại là độ phù hợp mười tám phần.

Khủng bố đến cực điểm!

Dương Thạc thầm cảm thán rằng:

- Rốt cuộc là tự nghĩ ra công pháp, độ phù hợp cao thật.

Tự nghĩ ra công pháp có độ phù hợp rất cao, nhưng tự sáng tạo là dễ dàng sao?

Đa phần công pháp trên đời này đều do cao thủ từ đẳng cấp đại tông sư trở lên nghĩ ra.

Dù là bộ công pháp đẳng cấp thấp nhất Huyền Ứng Kinh cũng do cường giả đẳng cấp võ sư sáng tạo ra. Công pháp đệ giai như vậy chỉ có thể tu luyện đến tới thể cao giai. Còn công pháp đẳng cấp thần công bí điển thì dù là cường giả Võ thánh chưa chắc có thể tự sáng tạo.

235. Chương 234: Phá Tan Trấn Quốc Công Phủ, Diệt Sát Chó Săn!

Vô Tận Thần Công

Chương 234: Phá tan Trấn Quốc Công phủ, diệt sát chó săn!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bởi vậy công pháp tự sáng tạo độ phù hợp cao đến đâu, tốc độ tu luyện nhanh hơn nữa cũng không có ý nghĩa gì.

Trông cậy vào một tới thể cao giai tự nghĩ ra một bộ thần công bí điển, độ phù hợp mười phần sau đó tu luyện đột nhiên tăng mạnh, cái này đúng là mơ mộng viễn vông.

Tự nghĩ ra công pháp ở khía cạnh nào đó là tổng kết kinh nghiệm tu luyện võ đạo của võ giả.

Không có kinh nghiệm võ đạo tương ứng, chưa bao giờ đã thông một vạn sáu ngàn huyết khiếu thì làm sao sáng tạo công pháp đẳng cấp cao giai, thần công bí điển?

Dương Thạc sáng tạo ra Thần Hùng quyết chỉ do xảo.

Dù gì Dương Thạc có huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, nói đây là công pháp chẳng bằng nói huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng ban cho Dương Thạc một bí pháp, cơ duyên xảo hợp kích phát ra.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Độ phù hợp cao như vậy ta tu luyện ra thần hoang nguyên lực không quá khó.

Dương Thạc tiếp tục tu luyện.

Trong cơ thể cuộn cuộn sinh ra thần hoang nguyên lực.

Một lát sau đã khá nhiều.

Dương Thạc khống chế thần hoang nguyên lực cắn nuốt thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại trong người hắn.

Thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại bị cắn nuốt biến thành thần hoang nguyên lực của Dương Thạc, chớp mắt tăng số lượng gấp đôi.

Lại qua một lúc lâu biến thành gấp bốn, rồi gấp tám, gấp mười sáu lần.

- Thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại trong người ta nhiều như vậy?

Dương Thạc cắn nuốt hoài chợt phát hiện thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại trong người vượt xa sức tưởng tượng, số lượng quá lớn.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Rốt cuộc là Vô thánh cường giả, khí huyết hùng hậu, chân khí khổng lồ, thần hoang nguyên lực cũng mệnh mông quá. Tùy tiện để lại một chút đã cao hơn thần hoang nguyên lực mình tu luyện ra gấp ngàn vạn lần.

Nhưng thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại có nhiều hơn thì ở trong người Dương Thạc không sức phản kháng, bị hắn cắn nuốt.

Dần dần thần hoang nguyên lực trong người Dương Thạc ngày càng nhiều.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một đám huyết khiếu bị phong tỏa liên tục đả thông.

Dương Thạc cắn nuốt xong Thiên Kiếm Môn², thân thể không chịu nổi. Thần hoang nguyên lực giống như chân khí, một võ giả chịu tải chân khí có hạn, thần hoang nguyên lực cũng vậy, số dư thừa tự tan ra.

Nhưng Dương Thạc phát hiện tiếp tục cắn nuốt thần hoang nguyên lực thì số thần hoang nguyên lực còn dư không chỉ đơn giản tan đi.

Thần hoang nguyên lực không ngừng tẩy rửa thân thể khiến sức lực từ từ biến mạnh hơn.

Thần hoang nguyên lực không ngừng trùng kích âm khiếu trong người Dương Thạc.

Ầm!

Một âm khiếu bị đả thông.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó là từng âm khiếu bị đả thông.

Tiếng âm khiếu đả thông nối liền không dứt trong người.

Chốc lát sau Dương Thạc phát hiện thân thể có khoảng bảy ngàn năm trăm hai mươi tám huyết khiếu đều quán thông, thân thể từ đẳng cấp võ sư trung giai lên đến đẳng cấp võ sư cao giai.

Dương Thạc thầm kinh ngạc nói:

- Thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại khiến ta ... Đột phá?

Chỉ có thể nói là phúc không phải họa.

Lúc trước cường giả đẳng cấp võ tôn dùng đại chuyển sinh thuật, khí huyết khổng lồ che huyết khiếu của Dương Thạc.

Sau khi luyện hóa những khí huyết đó, thực lực của Dương Thạc tăng lên một cấp bậc.

Bây giờ thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại phong tỏa huyết khiếu của Dương Thạc, kết quả thần hoang nguyên lực bị luyện hóa, khiến hắn nhảy lên một bậc đi vào võ sư cao giai! Không thể không nói, đây là Dương Thạc lại lần nữa nhân họa đắc phúc!

Cuối cùng chút lực lượng khí huyết Dương Thiên để lại bị Dương Thạc cắn nuốt sạch.

Thực lực của Dương Thạc dừng lại ở đẳng cấp võ sư cao giai, cứ thế thân thể trực tiếp tăng lên một cấp bậc, điều này khiến hắn hết sức hưng phấn. Phải biết rằng bây giờ đẳng cấp của Dương Thạc tu luyện bình thường mất bốn, năm tháng chưa chắc lên một bậc.

- Được rồi.

- Bây giờ ta cường đại hơn bốn tháng trước!

Dương Thạc nhẹ siết nắm tay, cảm nhận khí huyết mệnh môn trong người.

Vù vù vù vù vù!

Một bóng người màu vàng nhảy ra khỏi thân thể Dương Thạc.

Đúng là Cửu Dương chân thân.

Thần hoang nguyên lực trong dương khiếu trên người Cửu Dương chân thân đã bị luyện hóa, Cửu Dương chân thân hoàn toàn không bị trói buộc.

Dương Thạc khẽ quát:

- Huyền Ứng biến thân!

Dương Thạc vận chuyển Huyền Ứng Kinh, Cửu Dương chân thân lập tức biến thân.

Đôi cánh xuất hiện sau lưng, hai tay biến thành vuốt Huyền Ứng. Cửu Dương chân thân bây giờ có tu vi đẳng cấp võ tôn cao giai.

Dương Thạc hơi thất vọng nói:

- Tiếc rằng luyện hóa thần hoang nguyên lực chỉ khiến thân thể của ta đột phá, Cửu Dương chân thân thì không.

Dù sao Cửu Dương chân thân là sức chiến đấu mạnh nhất của Dương Thạc, nó đột phá thì sức chiến đấu của hắn mới tăng lên, ứng đối cường giả lợi hại hơn khiêu chiến.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Tuy rằng không có đột phá nhưng Cửu Dương chân thân hấp thu một phần thần hoang nguyên lực, mạnh hơn bốn tháng trước nhiều. Phỏng chừng chỉ cần tiếp tục cố gắng tu luyện thì ngày Cửu Dương chân thân đột phá không còn xa.

Dương Thạc khổng chế Cửu Dương chân thân lại chui vào thân thể.

- Bây giờ ta tu luyện Thần Hùng quyết, không biết thân thể Hắc Hùng biến thân có gì thay đổi không.

Dương Thạc trầm nghĩ, lòng máy động, dùng thần hoang nguyên lực điên cuồng vận chuyển Thần Hùng quyết.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc cảm thấy thân thể trưởng lên.

Trong phút chốc ột trượng.

Dương Thạc phát ra tiếng thú gầm:

- Grao!

Dương Thạc cảm giác vô tận lực lượng dũng mãnh ủa vào thân thể của mình.

Thân hình không khác biệt lớn so với lúc trước Hắc Hùng biến thân.

Nhưng dường như lực lượng cao hơn một đẳng cấp, lúc này biến thân vượt bốn bậc, đạt tới đẳng cấp vô tôn cao giai, tương đương với Cửu Dương chân thân sau khi biến thân.

Tóc sau đầu từ ba thước biến dài bốn thước, tóc hoa râu giờ thành bạc trắng.

Hơi thở cuồng bạo phát ra từ người Dương Thạc sau khi biến thân.

Két két két két két!

Két két két két két!

Dương Thạc cảm nhận đôi tay sinh ra làn da đen cứng như giáp, giống vậy bao phủ đôi tay, cẳng tay.

Keng keng keng!

Hai tay va nhau phát ra tiếng sắt thép.

Dương Thạc cực kỳ kinh ngạc nói:

- Đây là ... Hiệu quả đặc biệt do Hắc Hùng mang lại?

Trong đầu Dương Thạc nảy ra ý nghĩ:

- Bây giờ Hắc Hùng biến thân so với lúc trước thì kích phát huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng càng nhiều, xem như là ... Độ nhị trọng Hắc Hùng biến thân.

Thần Hoang Bạo Hùng Kinh kích phát ra huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng không nhiều bao nhiêu.

Hắc Hùng biến thân chỉ tới đệ nhị trọng.

Bây giờ Dương Thạc tự nghĩ ra Thần Hùng quyết kích phát càng nhiều huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, biến thân càng cường đại hơn. Chẳng những vượt bốn bậc võ đạo, từ đẳng cấp vô sư cao giai đi vào đẳng cấp vô tôn cao giai, hai tay trùn vảy cứng rắn. Hắc Hùng biến thân như vậy xứng với danh từ đệ nhị trọng Hắc Hùng biến thân.

- Sau khi đệ nhị trọng Hắc Hùng biến thân thì thực lực thân thể của ta ngang ngửa với Cửu Dương chân thân.

Giờ phút này, Dương Thạc kiểm không được thổn thức, cảm thán.

Nhưng dù là vậy thì vũ khí bí mật mạnh nhất của Dương Thạc vẫn là Cửu Dương chân thân.

Dù thân thể có mạnh hơn thì Dương Thạc khó thể dùng nó thoải mái để đánh nhau. Một khi không cẩn thận, bị oanh giết thân thể là Dương Thạc mất đi cơ sở.

Cửu Dương chân thân thì khác.

Vô Tận Thần Công

Chương 234: Phá tan Trấn Quốc Công phủ, diệt sát chó săn!(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Dương chân thân bất tử bất diệt, mặc cho người oanh sát.

Lúc chiến đấu thường chỉ cần công không thủ, hoàn toàn thả lỏng không hề kiêng dè.

Bị người đánh trúng cũng lắm chỉ hao tổn một chút.

Thân thể bị đánh trúng là xương cốt bị bể gãy, nội tạng tổn hại, sức chiến đấu giảm mạnh.

Cửu Dương chân thân bị đánh trúng cho dù là lập tức nổ nát cũng có thể lập tức ngưng tụ, cho dù giảm sứt chút nhưng sức chiến đấu căn bản không bị hao tổn lớn.

Bởi vậy dù là đẳng cấp ngang nhau, Cửu Dương chân thân bùng nổ thì sức chiến đấu mạnh hơn thân thể Hắc Hùng biến thân hai bậc.

- Bình thường hiện ra thực lực thân thể, lúc không thể chiến thắng kẻ địch thì tiến hành đệ nhất trọng Hắc Hùng biến thân.

- Nếu không được thì tiến hành đệ nhị trọng Hắc Hùng biến thân.

- Chỉ khi nguy hiểm sinh tử mới hiện ra Cửu Dương chân thân, một khi Cửu Dương chân thân xuất hiện thì đối thủ phải chết.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Bình thường hiện ra thực lực bình thường, ngẫu nhiên đệ nhất trọng Hắc Hùng biến thân.

Giây phút máu chốt bày ra đệ nhị trọng Hắc Hùng biến thân, người khác nhìn thấy rất có thể cho rằng con bài chưa lật mạnh nhất của Dương Thạc là đệ nhị trọng Hắc Hùng biến thân. Không ai ngờ Dương Thạc còn có vũ khí bí mật khác nữa.

- Bây giờ là lúc rời khỏi Trấn Quốc Công phủ.

Dương Thạc nghĩ, thở hắt ra.

- Bây giờ chắc là ngày thứ ba tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ.

Dương Thạc vừa lĩnh ngộ Thần Hùng quyết là đêm giáo trường diễn võ ngày đầu tiên.

Sau đó Dương Thạc tu luyện Thần Hùng quyết, cắn nuốt thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại, cộng thêm đột phá mất một ngày hai đêm, chắc bây giờ là buổi sáng thứ ba giáo trường diễn võ, giờ thìn. Bây giờ Dương Thạc rời khỏi Trấn Quốc Công phủ tham gia tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ vẫn kịp.

- Trước tiên nghĩ cách lao ra khỏi mật thất này đã.

Dương Thạc đầu tiên là cắt qua hư không, một lần nữa xuất hiện trong mật thất.

Dương Thạc đánh giá xung quanh.

Mật thất này xây dựng để nhốt Lôi Điều Vương, tổng thể rất rộng rãi, hơn nữa vách tường dày ba, bốn trượng. Tất cả dùng đá vật chất cứng rắn chế thành, muốn đâm thủng dù Dương Thạc có Thượng cổ Huyền Ung đoạn trảo cũng không thể nào.

- Trấn Quốc Công phủ thật là giàu.

Dương Thạc biết đá chất liệu này rất xa xỉ.

Nghe nói phòng ngủ đế vương Đại Chu triều trong hoàng cung đều dùng đá này tạo ra, dù có Võ thánh cường đại lên vào hoàng cung, muốn đánh lên hoàng đế cũng khó oanh phá trong thời gian ngắn phòng ngủ do đá này tạo thành.

Trấn Quốc Công phủ có thể xây một gian mật thất như vậy chắc chắn hao phí nhiều tiền của.

Không thể đánh phá vách tường, Dương Thạc nhìn trên trần nhà.

Trên dưới mật thất cũng là loại đá dày ba, bốn trượng này, lên cao bảy, tám trượng là Tàng Thư Các của Trấn Quốc Công phủ.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu cơ thể của ta ấy chục trượng thì không cần quan tâm mật thất này, sức mạnh tăng lên, mật thất bị nổ ra.

Mắt Dương Thạc sáng lên:

- Thân thể to lớn ... Phình to ra? Đúng rồi!

- Xác thượng cổ Hắc Hùng!

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Xác thượng cổ Hắc Hùng cao hơn mười trượng, rộng trăm trượng, bỏ xác thượng cổ Hắc Hùng vào mật thất thì gian mật thất nhỏ nhỏ này sẽ nổ tung.

Tuy mật thất này đủ cứng rắn, nhưng so với xác thượng cổ Hắc Hùng thì độ cứng của nó không đáng kể chút nào. Nên biết làn da, xương cốt của xác thượng cổ Hắc Hùng cùng đẳng cấp với Thượng cổ Huyền Ung đoạn trảo.

Hơn nữa mật thất này do từng khối đá xây thành chứ không phải một khối liền nhau, dù có cứng rắn hơn nhưng chỗ dán khá yếu ớt, bị đè mạnh sẽ nát ngay.

Dương Thạc nhanh chóng quyết định:

- Cứ làm như vậy đi.

Dương Thạc hét to:

- Xác thượng cổ Hắc Hùng xuất hiện đi!

Dương Thạc cắt hư không kéo xác thượng cổ Hắc Hùng to khổng lồ ra, đặt trong không gian mật thất.

Xác thượng cổ Hắc Hùng to lớn không gian mật thất nhiều.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Xác thượng cổ Hắc Hùng vừa xuất hiện liền khiến mật thất nứt ra.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Không gian mật thất bị phong tỏa, xác thượng cổ Hắc Hùng trưởng to làm nó nứt vỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Như động đất, không gian mật thất không ngừng rung rinh, đá bị đẩy ra ngoài. Bởi vì bốn phía, phía dưới đều có cứng rắn, bùn đất đè ép nên không thể nứt ra quá lớn. Chỉ có phía trên, cách sáu, bảy trượng chính là mặt đất, một tầng đất mỏng bị chống phồng lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất quanh Tàng Thư Các Trần Quốc Công phủ rung rinh.

Két két két két két!

Két két két két két!

Mấy cây cột chống Tàng Thư Các kêu răng rắc, cả tòa lâu như sắp vỡ nát.

- Sao có thể như vậy?

- Động đất, chạy mau lên!

Các đệ tử Dương phu trong Tàng Thư Các biến sắc mặt, lập tức bỏ chạy.

Cổ lão, cao thủ đẳng cấp đại tông sư trong Tàng Thư Các đã theo Dương Thiên rời đi, trong Tàng Thư Các do hai thủ lĩnh Huyền Giáp Vệ Huyền Long, Huyền Hồ thủ hộ. Bây giờ thấy mặt đất phồng lên, Huyền Long, Huyền Hồ biến sắc mặt, thực lực của hai người bắt lực trước tình hình.

Hai người sắc mặt khó xem nói:

- Đây là sao? Tại sao có động đất?

- Nguy rồi, Tàng Thư Các sắp sụp!

Vù vù vù vù vù!

Huyền Long, Huyền Hồ không thể ở trong Tàng Thư Các, lắt người thoát ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Tàng Thư Các sụp đổ, giã xuống đất dấy lên bụi mù.

Có bụi đất lớn hơn từ mặt đất. Trong tiếng nổ ầm vang, mặt đất phồng lên cục u to, đất xung quanh kết vờ ra. Trong bụi mịt mù, một thượng cổ Hắc Hùng cực kỳ to lớn xuất hiện dưới lòng Tàng Thư Các, trên người thượng cổ Hắc Hùng phát ra uy nhiếp cực mạnh, lợi hại hơn cả Trần Quốc Công, Dương Thiên. Trước khí thế này, Huyền Long, Huyền Hồ cảm thấy tim đập nhanh, không dám ngăn cản.

Bụi tán đi, thượng cổ Hắc Hùng hiện ra hoàn toàn. truyện copy từ

Ngực Hắc Hùng có cái lỗ to, bên trong có một thanh niên từ từ đi ra.

Vóc dáng cao kiêu, khoảng hai mươi tuổi, trông như nam nhân trưởng thành.

Đúng là Dương Thạc!

Sau khi dung hợp huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng thì cơ bắp, chiều cao của Dương Thạc tăng trưởng, trông bề ngoài không khác gì nam nhân trưởng thành.

Dương Thạc đứng trên đồng phế tích Tàng Thư Các, ánh mắt lạnh băng liếc Huyền Long, Huyền Hồ, trầm giọng nói:

- Nói cho Dương Thiên, mật thất này không giam được ta.

- Ta muốn đi, ai cũng ngăn không được!

Dương Thạc vung tay lên, xác thượng cổ Hắc Hùng lại trở về không gian Thập phương cà sa.

Dương Thạc lại nhẹ phất tay, xẹt một tiếng, hư không trước mặt bị rạch cái lỗ to. Dương Thạc chậm rãi đi vào hư không.

- Là Dương Thạc!

- Không ngờ là Dương Thạc đó, hần ... Hần muốn bỏ trốn!

- Mau, mau cản lại! Để hần chạy thoát thì sau này công gia trách tội, chúng ta tuyệt đối không có kết cục tốt. Công gia có lệnh nếu hần chạy trốn thì khi cần thiết không tiếc giết chết!

- Cản hần lại!

Trông thấy Dương Thạc định cắt hư không rời đi, Huyền Long, Huyền Hồ biến sắc mặt.

236. Chương 235: Nhất Định Bại Dưới Kiếm Của Ta!

Vô Tận Thần Công

Chương 235: Nhất định bại dưới kiếm của ta!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Keng keng keng!

Hai vũ khí sắc bén xuất hiện trong tay Huyền Long, Huyền Hồ.

- Ngăn hần lại!

- Dù phải giết chết cũng quyết ngăn hần lại!

Huyền Long, Huyền Hổ lắc người, tốc độ nhanh đến cực hạn, vèo vèo hai tiếng, như tia chớp lao hướng Dương Thạc, mũi nhọn đâm sau lưng hắn.

Hai Huyền Giáp Vệ là thị vệ bên người Dương Thiên, trên chiến trường gặp máu me, giống như đám cường giả đẳng cấp võ tôn bên An Võ Hầu, dù đối mặt cường giả Võ thánh cũng không e sợ. Mới nãy tuy Huyền Long, Huyền Hổ bị xác thượng cổ Hắc Hùng nhiếp hồn nhưng giờ xác thượng cổ Hắc Hùng biến mất, hai người liều mạng rút vũ khí như tia chớp đánh tới sau lưng Dương Thạc. Huyền Long, Huyền Hổ muốn giết Dương Thạc.

Sát ý dày đặc tập trung Dương Thạc.

- A? Muốn ngăn cản ta?

Dương Thạc cảm giác tóc gáy dựng đứng sau lưng, khựng người, nhúu mày.

- Hay cho đôi chó săn!

- Hiện tại ta không giết các ngươi, vậy mà các ngươi còn muốn giết chết ta, ngăn cản ta rồi đi sao? Đáng tiếc, chỉ bằng vào các ngươi chưa thể ngăn cản ta được!

- Chưa thể ngăn cản ta được!

- Chưa thể ngăn cản ta được!

Giọng Dương Thạc vang vọng trong hư không.

Huyền Long, Huyền Hổ đã tới sau lưng Dương Thạc, hai người đều là nhân vật chỉ tiến không lùi, mắt không chút do dự, “co py từ ‘t un g ho anh. co m’ ” vũ khí đâm vào lưng hắn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Vang tiếng nổ điếc tai.

Huyền Long, Huyền Hổ cảm giác vũ khí trong tay như đâm tủng khối sắt dày, tiếng xèo xèo vang lên, đâm ba tấc rồi không thể tiến sâu hơn.

Dương Thạc xuất hiện ở trước mặt Huyền Long, Huyền Hổ.

Thân hình to lớn một trượng, cơ bắp cuộn cuộn, mái tóc bạc bay sau đầu, đôi tay phủ giáp đen cứng rắn như kiếm sắt bắt chặt vũ khí của Huyền Long, Huyền Hổ.

Ánh mắt lạnh băng nhìn chằm chằm Huyền Long, Huyền Hổ.

- Nguy rồi!

Lòng Huyền Long, Huyền Hổ dâng lên cảm giác cực kỳ nguy hiểm. nguồn

- Lui!

Huyền Long, Huyền Hổ bản năng muốn lùi ra sau.

Chính lúc này, một thanh âm lạnh băng vang trong đầu Huyền Long, Huyền Hổ.

- Chết đi!

Két két két két két!

Mạnh dùng sức.

Vũ khí Huyền Long, Huyền Hổ bị nắm trong tay Dương Thạc như hai miếng sắt mỏng vụn vụn. Lực vặn cường đại truyền vào tay Huyền Long, Huyền Hổ, hai người hét lên, như con mèo bị giẫm phải đuôi nhanh như chớp thả tay ra.

- Lui!

- Đi mau!

Giờ phút này, Huyền Long, Huyền Hồ lập tức lùi lại ngay.

Dương Thạc vượt xa sức tưởng tượng của Huyền Long, Huyền Hồ.

- Sao có thể như vậy? Sao hấn mạnh quá vậy?

- Mấy tháng trước lúc công gia ra tay thì Dương Thạc chỉ là đẳng cấp võ tôn sơ giai, sao bây giờ dường như vượt xa võ tôn trung giai, đi vào võ tôn cao giai? Còn nữa, kinh mạch, huyết khiếu, thậm chí là huyết mạch bạo hùng toàn thân Dương Thạc chẳng phải đã bị công gia che rồi sao?

Huyền Long, Huyền Hồ vừa bay ngược lại trong óc toát ra suy nghĩ như trên.

Nhưng Huyền Long, Huyền Hồ không kịp nghĩ nhiều.

Vù vù vù vù vù!

Một bóng người nhanh như chớp lao hướng họ.

Tốc độ nhanh hơn bọn họ lùi ra sau nhiều.

Đúng là Dương Thạc!

Hắc Hùng biến thân trông như thân hình biến to, công kình hơn nhưng thật ra tốc độ của Dương Thạc không hề chậm lại mà nhanh nhẹn vô cùng. Thân hình to lớn không quan trọng, chủ yếu là tăng sức mạnh, cho dù thân hình có to lớn vẫn tuôn ra tốc độ khủng bố được.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc như ngọn núi nhỏ lao tới trước mặt Huyền Long, Huyền Hồ.

Dương Thạc lạnh lùng quát:

- Chết đi!

Hai vũ khí bị vụn vụn trong tay Dương Thạc bắn tới trước, hai tiếng phập phập, mũi nhọn đâm vào ngực Huyền Long, Huyền Hồ. Đâm thủng phổi Huyền Long, Huyền Hồ, một tiếng vang nhỏ, xuyên thấu ra sau lưng.

- Cái này ...

- Thật độc ác!

Huyền Long, Huyền Hồ bị đâm thủng tim, có thể nói là sinh cơ đoạn tuyệt.

Dưới loại tình huống này, nếu là cường giả đẳng cấp võ tôn như Đàm quân gia thì có lẽ sẽ hognr thần hồn, chết ngay. Nhưng Huyền Long, Huyền Hồ là thị vệ của Dương Thiên, giết người, gấp máu, cực kỳ hung hãn. Huyền Long, Huyền Hồ quát to, một tay cấu cánh tay Dương Thạc, tay khác đánh vào đầu hấn.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Hai tiếng nổ vang bên tai Dương Thạc.

- Còn muốn bị thương ta? Tiếc rằng các người quá yếu!

Dương Thạc không thèm nhìn Huyền Long, Huyền Hồ công kích, đôi tay nhúc nhích bắt lấy ngực áo của hai người, quát to, ném tới trước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất lóe đá bị đập ra hai cái hố to.

Két két két két két!

Hai người trước thực lực tuyệt đối của Dương Thạc căn bản không có sức phản kháng, thân hình đập xuống đất, xương cốt bẻ gãy, nội tạng tổn hại, ọc bãi máu.

Còn công kích của Huyền Long, Huyền Hồ không trúng người Dương Thạc.

Huyền Long, Huyền Hồ bị Dương Thạc đè xuống đất, nhìn chăm chăm hẳn, định uy hiếp hẳn:

- Dương Thạc, công gia tuyệt ... Tuyệt sẽ không ...

Khóe môi Dương Thạc cong lên nụ cười lạnh lùng nói:

- Tuyệt sẽ không bỏ qua cho ta sao?

- Các người nghĩ rằng hẳn sẽ giết ta báo thù cho các người? Chỉ tiếc, các người sai lầm rồi, Dương Thiên là kiêu hùng, ở trong mắt hẳn thì cái chết của hai người không có chút giá trị. Ta thì biểu hiện ra thực lực càng mạnh, càng có giá trị với hẳn. Dù ta giết chết Dương Tử Hi mà Dương Thiên còn không giết ta chứ nói chi các người!

- Yên tâm chết đi!

Dương Thạc siết tay, hai tiếng răng rắc, hẳn bẻ gãy cổ Huyền Long, Huyền Hồ.

Huyền Long, Huyền Hồ trợn to mắt, chết không nhắm mắt ...

- Phù.

Giết xong hai Huyền Giáp Vệ đẳng cấp võ tôn trung giai, Dương Thạc đứng dậy, thở hắt ra.

Đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia xung quanh chạy ra khỏi Tàng Thư Các kinh sợ nhìn Dương Thạc.

Dương Thạc ra khỏi mật thất?

Mật thất giam giữ một trong thiên hạ mười đại yêu thánh, Lôi Điều Vương không nhốt Dương Thạc được? Thần hoang nguyên lực của phụ thân không phong hẳn được?

Dương Thạc không sử dụng mưu kế gì trốn ra mà là lấy thực lực tuyệt đối lao ra. Đánh bạo mật thất, đánh nát Tàng Thư Các, đánh chết hai Huyền Giáp Vệ đẳng cấp võ tôn trung giai của Dương Thiên. Dương Thạc bây giờ mạnh hơn bốn tháng trước vài bậc.

Ở trong mắt đám thứ tử, thứ nữ của Dương gia thì Dương Thạc không còn là đệ tử Dương gia bình thường mà là sự tồn tại siêu nhiên đủ sánh ngang với Trần Quốc Công, Dương Thiên.

Dương Thạc hít sâu, mắt nhìn kinh thành Đại Chu triều xa xa.

- Kinh thành Đại Chu triều, giáo trường diễn võ đã tới ngày thứ ba, nên đi xem.

.....

Kinh thành Đại Chu triều, trên quảng trường thiên võ môn, trong thạch đài to lớn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ đéng tai, một võ giả đẳng cấp luyện khí cao giai bị đánh bay ra, miệng học máu rớt ra ngoài mười trượng.

Trên thạch đài, Nam Cung Thương vác Phá Thiên đại kiếm to vô cùng liếc người bị đánh văng ra, than thở lắc đầu, nói:

- Yếu quá, hết sức yếu.

- Thắng ba trận này quá dễ, chán.

Nam Cung Thương nói xong cất Phá Thiên đại kiếm ra sau lưng, nhảy xuống thạch đài.

Nam Cung Thương liên tục thắng ba trận chỉ tốn mười phút.

Đây là đấu lôi đài giáo trường diễn võ tiến hành ngày thứ ba, cao thủ đẳng cấp võ sư như Nam Cung Thương đều ra tay.

Cường giả đẳng cấp võ sư như Nam Cung Thương lên đài, các cao thủ Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh, Mạc Dịch không đối đầu với gã. Thường là võ giả đẳng cấp luyện khí đi lên, tối đa là mới vào đẳng cấp võ sư, cho nên Nam Cung Thương liên tục thắng ba trận mà không gặp lực cản gì.

237. Chương 236: Đây Không Phải Nơi Đàn Bà Nên Đến

Chương 236: Đây không phải nơi đàn bà nên đến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cao thủ đẳng cấp võ sư còn lại đều như vậy.

Cuối cùng võ tiến sĩ đấu đối thì đám cao thủ mới gặp nhau.

Nam Cung Thương xuống đài, võ giả tiếp theo lên đài.

Vù vù vù vù vù!

Một bóng trắng nhỏ xinh chậm rãi bay xuống đài.

- A? Một tiểu cô nương cũng lên đài?

- Nàng là ai? Hình như lúc sơ bạt, võ cử võ đạo không thấy nha đầu này, không lẽ là ... Cao thủ đẳng cấp võ sư?

Dân chúng đứng xem đều kinh ngạc.

Người lên đài là một tiểu cô nương mười bốn, năm tuổi, mặc đồ thanh lịch, khuôn mặt thanh tú.

Đúng là Dương Dịch.

Dương Dịch lên đài, không nói một lời chờ võ giả khác lên đài khiêu chiến.

- Ha ha ha ha ha ha! Là một cô bé, để lão tử đánh nàng xuống!

Một võ giả khuôn mặt đáng khinh cười gian nhảy lên, trong phút chốc đứng trên thạch đài.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Võ giả đáng khinh mới lên đài thì thấy Dương Dịch rũ mi mắt xuống, không thèm liếc gã cái nào, tay ngọc nhẹ nhàng phẩy trước ngực.

Ngực võ giả vang chuỗi tiếng nổ, như có siêu cấp cường giả cách không đánh hơn mười chưởng hướng gã. võ giả biến sắc mặt, miệng học ngậm máu văng ra ngoài, rớt xuống đài dấy lên bụi đất.

Chớp mắt một đối thủ bị đánh bại.

Dương Dịch và võ giả này không chính thức giao đấu.

Người đứng xem bên dưới biến sắc mặt, đám xấu xa đáng khinh giờ người cứng ngắc, không dám nhúc nhích.

- Đại Khiên Ti Thủ? Tiểu nha đầu này là cao thủ Thiên Âm Môn?

Nam Cung Thương mới xuống đài trông thấy Dương Dịch ra tay thì biểu tình nghiêm túc.

Đáy lòng, sinh ra chiến ý đậm đặc..

- Phù.

Ngay sau đó Nam Cung Thương từ từ nhắm mắt lại, thở hắt ra, cố nén chiến ý trong lòng.

Dương Dịch là cao thủ Thiên Âm Môn, thực lực ít nhất là đẳng cấp võ sư trung giai. Dù Nam Cung Thương có chiến ý mạnh hơn cũng không thể ra tay ngay bây giờ.

Nam Cung Thương thầm nghĩ:

- Sau này tranh đoạt đệ nhất nhân võ bạt Đại Chu triều sẽ cùng nàng luận bàn vậy!

Vù vù vù vù vù!

Khi Nam Cung Thương nghĩ vậy thì đối thủ tiếp theo của Dương Tử Hi đã lên sân khấu. Một bóng dáng màu xanh như tia chớp lao lên thạch đài.

Nam Cung Thương trông thấy bóng dáng màu xanh thì kinh ngạc nói:

- Lâm Tử Quỳnh?

Nam Cung Thương nhíu mày nói:

- Lâm Tử Quỳnh, cô bé này lên đài làm gì? Nàng và tiểu nha đầu kia đều là đẳng cấp võ sư trung giai, không lẽ lôi đài sẽ nhuộm máu sao?

Người lên lôi đài không ai khác hơn là cao thủ số một, số hai trẻ tuổi của Chân Võ Môn, Lâm Tử Quỳnh.

Dương Địch thấy Lâm Tử Quỳnh lên đài thì nhíu mày.

Lâm Tử Quỳnh bay lên, nhìn chằm chằm Dương Địch, thản nhiên nói:

- Dương Địch của Thiên Âm Môn, người quả nhiên tu thành Đại Khiên Ti Thủ, không biết đã tu thành Đại Thiên Âm Chưởng chưa? Không tới hai năm đã có thành tựu như vậy, không thể không nói trong thanh niên Đại Chu triều thì người tuyệt đối là đệ nhất thiên tài. Lần này người đến là vì so đấu đệ nhất nhân võ bạt Đại Chu triều vì Trấn Quốc Công đúng không?

Dương Địch nhẹ lắc đầu, nói:

- Ta đúng thật là vì so đấu đệ nhất nhân võ bạt Đại Chu triều nhưng không phải vì công gia.

Dương Địch chậm rãi nói:

- Thiên hạ này do ai ngồi không liên quan tới ta, nhưng ta quyết có được đệ nhất nhân võ bạt Đại Chu triều!

Lâm Tử Quỳnh hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Giọng điệu phách lối!

Keng!

Một tiếng giòn vang, Lâm Tử Quỳnh rút trường kiếm ra.

- Muốn lấy đệ nhất nhân võ bạt Đại Chu triều thì phải bước qua ta đã!

Lâm Tử Quỳnh chỉ xuống đất, trầm giọng nói:

- Chuôi kiếm của ta tên là địa sát, thần binh xếp thứ sáu trong Chân Võ Môn. Đại Khiên Ti Thủ, Đại Thiên Âm Chưởng của người tuy rằng lợi hại nhưng chưa chắc là đối thủ của ta. Hãy đưa ra vũ khí của người để tránh người khác nói ta khi dễ người. Ta cũng là muốn kiến thức một chút binh khí, nhạc khí của Thiên Âm Môn người.

Giọng Dương Địch vẫn lạnh lùng:

- Vũ khí của ta là đôi tay này.

Dương Địch nói xong nhẹ vung hai tay trước ngực, hư không như có đàn cổ ngân vang.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Toàn bộ hư không đều bị chấn động ...

- Không bát cầm huyền?

Lâm Tử Quỳnh biến sắc mặt nói:

- Không ngờ người luyện Đại Khiên Tì Thủ đến đại thành, ngộ tình cờ này ... Tiếc rằng dù người luyện Đại Khiên Tì Thủ đến đại thành cũng sẽ thua dưới kiếm của ta!

Vù vù vù vù vù!

Trường kiếm trong tay Lâm Tử Quỳnh giờ cao.

Mũi kiếm chỉ hướng Dương Dịch.

Chiến ý dày đặc phát ra từ trường kiếm của Lâm Tử Quỳnh, trong khoảnh khắc bao phủ Dương Dịch. Kiếm quang ba thước bắn ra từ Địa Sát Kiếm thần binh của Lâm Tử Quỳnh, như lưỡi rắn không ngừng phun ra nuốt vào

- Chân võ kiếm quang?

Dương Dịch thấy kiếm quang bắn ra từ trường kiếm của Lâm Tử Quỳnh thì biểu tình nghiêm túc.

Võ giả bình thường đạt tới luyện khí đẳng cấp là có thể chân khí ngoại phóng, muốn rút chân khí vào trường kiếm hình thành kiếm quang, vậy cần đạt tới võ tôn đẳng cấp, cảnh giới chân khí như mũi nhọn. Muốn tự do khống chế kiếm quang thì phải đến đẳng cấp đại tông sư, chân khí thành cương.

Hiện tại Lâm Tử Quỳnh mới chỉ là đẳng cấp võ sư, nắm giữ kiếm quang chứng minh thực lực của nàng không đơn giản.

Dương Dịch rũ xuống mi mắt, lông mi thật dài, trầm giọng nói:

- Nhiều lời vô ích, ra tay đi!

Địa Sát Kiếm tuôn ra tiếng kiếm ngân, Lâm Tử Quỳnh khê quát, lắc người, nhân kiếm hợp nhất, hóa thành một sợi xích bắn nhanh hướng Dương Dịch.

Khoảng cách mấy chục trượng lập tức đến ngay.

Lâm Tử Quỳnh cực kỳ tự tin vào kiếm pháp của mình, tuy Dương Dịch có thực lực vô cùng cường đại nhưng chỉ mới tu luyện võ đạo chưa đến hai năm, tu vi có thể tăng nhanh nhưng chiêu pháp tuyệt đối không tinh diệu gì. Một khi Lâm Tử Quỳnh đến gần là Dương Dịch thua chắc.

Khi Lâm Tử Quỳnh hành động thì tay Dương Dịch cũng động.

Như khảy đàn cổ.

Keng keng keng!

Tiếng giòn vang, sóng âm ngắn ngủi như kim sắt nhanh chóng lao hướng Lâm Tử Quỳnh.

Một cái, hai cái, ngàn vạn cái.

Sóng âm công kích dày đặc đến cực hạn, như nước sông chạy chồm bắn hướng Lâm Tử Quỳnh. Vài tiếng keng keng đánh vào trường kiếm trong tay Lâm Tử Quỳnh. Lâm Tử Quỳnh cảm giác sóng âm như thực chất, ẩn chứa lực lượng to lớn. Bị lực lượng cường đại quấy nhiễu, thể lao tới của Lâm Tử Quỳnh chột ngừng, chân đáp xuống đất, Địa Sát Kiếm múa trước mặt, ngăn chặn tất cả công kích sóng âm.

Keng keng keng! Keng keng keng!

Như tiếng mưa đánh vào thiết sắt, tiếng keng keng giòn vang liên tiếp không ngừng vang lên. Sóng âm công kích của Dương Dịch bị Lâm Tử Quỳnh cản lại hết.

Dương Dịch nhú mày, nhẹ nhàng vung tay.

Vù vù vù vù vù!

Sóng âm công kích chột đổi hướng.

Công kích vốn ngay mặt trút xuống Lâm Tử Quỳnh giờ sóng âm của Dương Dịch như thanh phi kiếm ngừng giữa không trung, không quy luật tán loạn, từ bốn phương tám hướng mạnh mẽ công kích Lâm Tử Quỳnh.

- Lực khống chế thật mạnh!

Lâm Tử Quỳnh nhú chân mây thnah, tay kêu ong một tiếng, quy luật múa thay đổi.

Vù vù vù vù vù! Vù vù vù vù vù!

Thanh trường kiếm ở trong tay Lâm Tử Quỳnh như dây thừng mềm mại tùy ý vặn vẹo, đâm các góc độ quanh thân. Sóng âm đại khiên ti thủ của Dương Dịch công kích từ góc độ nào cũng bị Địa Sát Kiếm trong tay Lâm Tử Quỳnh ngăn cản.

238. Chương 237: Một Trận Chiến Thần Hùng Quyết Đấu Với Huyền Vũ Quyết

Vô Tận Thần Công

Chương 237: Một trận chiến Thần Hùng quyết đấu với Huyền Vũ quyết

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Khi Lâm Tử Quỳnh sử dụng kiếm pháp thì Nam Cung Thương xem cuộc chiến nhú mây nói:

- Đây là ... Nhu tình kiếm?

- Hiệp cốt nhu tình kiếm pháp của Chân Võ Môn để Dương Môn và cô gái này cùng luyện, xem ra đám lão già Chân Võ Môn muốn ghép đôi hai người!

Nam Cung Thương ngửa răng.

Hiệp cốt, nhu tình kiếm pháp của Chân Võ Môn là hai bộ kiếm pháp đẳng cấp thần công bí điển.

Hiệp cốt kiếm pháp, thà gãy không cong, là kiếm pháp thẳng tắp chưa từng có.

Nửa năm trước Nam Cung Thương đại chiến với Dương Môn trong Chân Võ Môn dùng Phá Thiên đại kiếm to khổng lồ thúc giục kiếm pháp Phá Thiên Nhất Kiếm mà phụ thân của gã, tức là môn chủ Thiên Kiếm Môn tự nghĩ ra. Kiếm thể chưa từng có này không chiếm bao nhiêu ưu thế trước hiệp cốt kiếm pháp của Dương Môn.

Bây giờ Lâm Tử Quỳnh Nam Cung Thương chú trọng sử dụng nhu tình kiếm pháp tương ứng với hiệp cốt kiếm pháp, trường kiếm tùy ý bẻ cong như nhiều chỉ nhu. Nam Cung Thương liên tưởng đến quan hệ giữa Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh không đơn giản là sư huynh muội.

Keng keng keng!

Khi Nam Cung Thương biểu tình cực kỳ khó xem thì trên lôi đài lại biến đổi tình hình.

Lâm Tử Quỳnh từ bỏ đỡ công kích sóng âm của Dương Dịch, lắc người xoay vù vù, cầm Địa Sát Kiếm như sắt thép vọt hướng Dương Dịch.

Người Lâm Tử Quỳnh vòng quanh chân khí hùng hồn.

Công kích sóng âm của Dương Dịch rơi vào người Lâm Tử Quỳnh đã bị chân khí này đánh bật ra, không thể bị thương nặng.

Giờ phút này, mặt Dương Dịch biến cực kỳ nghiêm túc nói:

- Thuần dương vô cực công?

Lâm Tử Quỳnh quát to:

- Dương Dịch, người chỉ là tu thành Thiên Đạo Thần Âm công mới thúc phát Đại Khiên Ti Thủ, tuy Thiên Đạo Thần Âm cam là tuyệt thế huyền công nhưng thuần dương vô cực công của Chân Võ Môn ta không kém chút nào, về phòng ngự còn mạnh hơn thiên đạo thần âm công của người. Người không thể phá phòng ngự của ta!

Lâm Tử Quỳnh vọt tới trước mặt Dương Địch.

Địa Sát Kiếm chỉ hướng mặt Dương Địch.

Keng keng keng!

Hai tay Dương Địch chấn động.

Vang tiếng giòn tan, sóng âm như ngưng tụ thành thực chất xuất hiện trước mặt Dương Địch, gần như tụ thành tường sóng âm.

Trường kiếm trong tay Lâm Tử Quỳnh đâm vào tường sóng âm phát ra tiếng sắc bén xèo xèo, như Địa Sát Kiếm đâm vào vách sắt, mỗi đi đến một tấc là muôn vàn khó khăn. Tuy Địa Sát Kiếm đến trước mặt Dương Địch nhưng không đâm thủng được, vẫn giữ khoảng cách hai, ba thước.

- Hay cho Đại Khiên Tì Thủ, sóng âm như thực chất sao?

- Vậy thì thử xem đại hổ trảo thủ của ta đi!

Trường kiếm không đâm thủng được, Lâm Tử Quỳnh không cưỡng cầu.

Một tay trái mạnh vung lên, mạnh oanh kích vào vách sóng âm trước mặt Dương Địch.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng bạo vang chột vang lên.

Vách sóng âm không thể ngăn cản đại hổ trảo thủ của Lâm Tử Quỳnh, bị đánh phá.

Tay Lâm Tử Quỳnh không ngừng, nhanh chóng công kích ngực Dương Địch.

Vù vù vù vù vù!

Tay phải Dương Địch nhúc nhích.

Một chưởng chém ra mang theo sóng âm cực kỳ mạnh mẽ nghênh đón đại hổ trảo thủ của Lâm Tử Quỳnh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai.

Tay hai người đánh vào nhau.

Đại Thiên Âm Chưởng!

Giờ phút này, Dương Địch thi triển ra là Đại Thiên Âm Chưởng lúc trước Tô Quân Ninh một chưởng oanh diệt kim thân Đại Nhật Như Lai của Dũng Tín đại sư, là tuyệt kỹ của Thiên Âm Môn.

Đại Thiên Âm Chưởng đấu với đại hổ trảo thủ!

Hai võ kỹ đẳng cấp thần công bí diễn va chạm dấy lên khí kinh hùng hồn. Khí kinh dao động, thân hình nhỏ xinh của Dương Địch không thể chống đỡ, lão đảo lùi ra sau, trong phút chốc chạy ra bảy, tám trượng. Chân Dương Địch đạp xuống, tảng đá vỡ vụn, nòng đạp ra mười mấy cái hố to.

Lâm Tử Quỳnh cũng không khá hơn gì, liên tục thụt lùi, đá dưới chân cũng vỡ vụn văng ra mấy trượng.

- Phụt!

- Phụt!

Hai nữ nhân mặt trắng bệch, hộc ngụm máu.

Mắt hai nữ nhân tràn đầy kiên quyết, hiển nhiên, hai người cũng không muốn lui về phía sau!

Cách xa nhau gần hai mươi trượng, hai người nhìn nhau.

Thật lâu sau, Lâm Tử Quỳnh nói:

- Người ... Rất mạnh!

Lâm Tử Quỳnh chậm rãi nói:

- Ta thừa nhận thực lực bình thường của ta là khó có thể chiến thắng người. Nhưng mà ... Chân Võ Môn của ta là thánh địa võ đạo, nội tình không chỉ có nhiều đây. Dương Địch, người nhận thua đi, nếu buộc ta ra chiêu kia thì người cần bản là không có khả năng là đối thủ của ta, lúc này sẽ chỉ trọng thương bại lui!

Dương Địch cần môi không nói.

Từ bỏ?

Dương Địch không hề nghĩ đến chuyện từ bỏ.

Hiện tại thiếu gia bị công gia nhốt, chỉ khi nàng đoạt giải nhất giáo trường diễn võ lần này mới nghĩ cách khiến công gia thả thiếu gia ra. Nếu không thể đoạt giải nhất, thiếu gia sẽ vẫn bị nhốt. Cho nên, mặc dù bản thân bị trọng thương, thậm chí sẽ chết, chỉ cần không đến phút cuối thì Dương Địch sẽ không từ bỏ.

Thấy Dương Địch không nhúc nhích, Lâm Tử Quỳnh nhíu mày nói:

- Không chịu thua?

- Đã vậy thì ... Cho người thấy sự lợi hại của ta!

Lâm Tử Quỳnh nói xong đứng bật dậy, Địa Sát Kiếm chìa xéo mặt đất.

Lâm Tử Quỳnh nói:

- Đây là huyền xà công của Chân Võ Môn ta, sau khi phát động có thể tăng lên công kích hai bậc trong chớp mắt. Mặc dù công pháp của Thiên Âm Môn người lợi hại nhưng chủ yếu là mặt tốc độ tu luyện, tu luyện hai năm bằng chúng ta luyện năm năm, nhưng về hiệu quả đặc biệt thì vẫn kém quá xa. Dương Địch, người chống mặt xem đây!

Lâm Tử Quỳnh khẽ quát.

Két két két két két!

Người Lâm Tử Quỳnh bỗng sinh ra vẩy rần đen bóng loáng.

Khắp người Lâm Tử Quỳnh gần như bị vẩy rần đen bóng loáng bao vây, khí thế chợt biến đổi, sắc bén hơn trước gấp đôi.

Vù vù vù vù vù!

Trường kiếm giờ lên, sát ý đậm đặc hoàn toàn bao phủ Dương Địch.

Trước sát ý đậm đặc này, Dương Địch cần môi, đứng bật dậy, ngạo nghễ đứng không có vẻ lùi bước.

- Còn không lùi?

Lâm Tử Quỳnh nghiêm túc nói:

- Đã vậy thì ta sẽ đánh người trọng thương rồi xuống lôi đài!

Lâm Tử Quỳnh mới nói xong thì bỗng có tiếng quát lạnh băng vang bên tai.

- Đánh nàng trọng thương rồi xuống lôi đài? Lớn lối thật!

- Huyền xà công là loại công pháp kích phát huyết mạch thượng cổ huyền xà tăng cường bản thân, chắc trên người của nàng có chút thần hoang nguyên lực? Vậy là có hiệu quả giống như thần xà quyết của Dương Thiên. Nhưng không biết huyền xà công của nàng có lợi hại như thần xà quyết không!

Xẹt!

Chợt hư không bị xé rách.

Một thanh niên cao lớn bước ra từ hư không, chân đạp lôi đài.

- Lôi đài này là tuyển chọn võ đạo Đại Chu triều, giáo trường diễn võ, là lôi đài của nam nhân!

- Từ khi nào nữ nhân cũng có thể đi lên?

- Tiểu Địch, ngoan ngoãn xuống đi, đây là nơi của ta!

Bóng dáng kia chậm rãi thốt lời cuồng ngạo, bá đạo.

Khí thế hùng hồn áp chế khí thế sắc bén của Lâm Tử Quỳnh, đánh tan.

Dương Thạc!

Khi Lâm Tử Quỳnh thi triển ra huyền xà công pháp, thực lực tăng vọt thì Dương Thạc cắt qua hư không, xuất hiện trên lôi đài.

Dương Thạc che trước mặt Dương Địch.

Dương Địch nhìn bóng dáng nam nhân trước mặt, chấn động, tròn mắt ngẩn ngơ.

Bóng dáng này cao lớn, cường tráng hơn thân hình gầy yếu trong trí nhớ. Dương Địch vẫn cảm thấy bóng dáng này thật quen thuộc, không có gì xa lạ. Cho dù hắn đưa lưng về phía nàng, dù nàng không thấy mặt hắn.

239. Chương 237: Một Trận Chiến Thần Hùng Quyết Đấu Với Huyền Vũ Quyết(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 237: Một trận chiến Thần Hùng quyết đấu với Huyền Vũ quyết(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giọng Dương Thạc rõ ràng rơi vào tai Dương Địch.

Gần hai năm không gặp Dương Thạc, giọng của hắn vẫn cực kỳ quen thuộc với Dương Địch. Dương Địch không chỉ một lần nghe thanh âm của Dương Thạc trong mơ.

Nhưng giọng Dương Thạc không còn tự ti như trước.

Thay thế là vô cùng tự tin!

Tự tin! Bá đạo! Cuồng ngạo!

Nam nhân mặc Huyền Ưng giáp hơi tàn phá, đứng trước mặt Dương Địch. Giờ phút này, Dương Địch có cảm giác dù đối thủ có mạnh hơn nữa cũng không sợ, dù bây giờ đối mặt không phải Lâm Tử Quỳnh đẳng cấp võ sư mà là một trong thiên hạ mười đại yêu thánh đẳng cấp Võ thánh, chỉ cần Dương Thạc đứng tại đây thì Dương Địch sẽ thấy vô cùng yên tâm.

Dương Thạc nhẹ nhàng quay đầu cười với Dương Địch, dịu dàng nói:

- Tiểu Địch, đi xuống trước đi, chờ ta chiến thắng nàng ta rồi sẽ đi tìm nàng.

Két két két két két!

Dương Thạc nhẹ siết nắm tay.

Dương Thạc cảm giác hắn bây giờ cao hơn tình huống bình thường một bậc.

Bởi vì Dương Thạc rất cố gắng, cố gắng tu luyện, người phải bảo vệ đang đứng sau lưng hắn.

Nam nhân nên che gió chắn mưa cho nữ nhân.

Nếu không có Tiểu Địch thì Dương Thạc cố gắng dốc sức gì đi nữa, đánh nhau vì cái gì đều đã không có ý nghĩa. Có Tiểu Địch cổ vũ cho hắn, khiến Dương Thạc phát huy thực lực tăng mạnh, đây là biến đổi tâm tình, trực tiếp ảnh hưởng thực lực một người phát huy ra.

Dương Địch nhìn Dương Thạc, mạnh gật đầu, nói:

- Ủm! Thiếu gia, ta chờ người.

Không có câu nói gì dư thừa, Dương Địch lắc người đi xuống thạch đài.

Dương Địch đứng dưới thạch đài, ngửa đầu nhìn Dương Thạc.

Tại sao Dương Thạc xuất hiện ở đây, hắn có thực lực, đẳng cấp gì, có thể chiến thắng Lâm Tử Quỳnh không? Dương Địch không hỏi hàng loạt vấn đề, nàng là thị nữ của Dương Thạc, hắn bảo sao thì nàng làm vậy là được. Dương Địch không phải loại nữ nhân cần nhần, nàng dứt khoát vì hoàn toàn tin tưởng Dương Thạc, lòng không hề lo lắng.

Mãi khi Dương Địch xuống thạch đài Dương Thạc mới từ từ thở ra, đưa mắt nhìn Lâm Tử Quỳnh đứng trước mặt mình:

- Người là người của Chân Võ Môn?

Lâm Tử Quỳnh nhú mày nhìn Dương Thạc, trầm giọng hỏi:

- Người là ai?

Lâm Tử Quỳnh lên lời đài với mục đích chủ yếu là đánh bại Dương Địch.

Cho dù là lưỡng bại câu thương, chỉ cần đá Dương Địch ra khỏi vòng chơi thì Lâm Tử Quỳnh không tiếc trả giá.

công pháp huyền xa công tuy cường đại, có thể chớp mắt tăng công kích lên hai bậc, nhưng loại tăng lên này chỉ kéo dài mười phút. Sau mười phút Lâm Tử Quỳnh không chỉ trở lại trạng thái cũ mà còn bị phản phệ, thân thể suy yếu, không lên được luyện khí cao giai. Có thể nói tuy Lâm Tử Quỳnh dùng huyền xa công bí pháp đánh bại Dương Địch nhưng khó thắng hai trận sau.

Tuy nhiên, Lâm Tử Quỳnh chưa đánh bại Dương Địch thì trên lời đài xuất hiện một nam nhân.

Dương Địch rất nghe lời nam nhân này, kêu xuống đài liền đi xuống.

Lâm Tử Quỳnh rất thắc mắc về thân phận nam nhân này.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Ta là ai?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Ta là Dương Thạc, Dương Địch là thị nữ của ta, chỉ đơn giản như vậy.

Lâm Tử Quỳnh kinh ngạc nói:

- Dương Thạc?

Lâm Tử Quỳnh sửng sốt, đám người đứng xem bên dưới cũng ngẩn ngơ.

- Người này chính là đệ nhất nhân sơ bạt, võ cử võ đạo Đại Chu triều, giết chết cao thủ Kim Phật Tự, Già La Minh, Dương Thạc?

cao thủ như Nam Cung Thương đều trầm sắc mặt, tâm trung vào Dương Thạc.

Trên thành lầu quảng trường thiên võ môn, đám người phụ chính vương Càn Minh Vũ đứng bật dậy. Thanh niên tài tuấn kiệt xuất của Chân Võ Môn, Dương Môn nhú chặt mày nhìn chằm chằm Dương Thạc. Sau khi Dương Thạc hấp thu huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng thì thân hình cao lớn hơn nhiều, cường tráng hơn. Mới rồi khi Dương Thạc xuất hiện, phụ chính vương Càn Minh Vũ khó nhận ra hắn ngay.

Phụ chính vương Càn Minh Vũ xẹt một tiếng mở quạt gấp, mắt lóe tia sáng:

- Nghe đồn sau trận Nam Lâm Tử Dương Thạc bị Ân Giao Vương bắt đi. Bây giờ không thấy tung tích Ân Giao Vương, mới nảy hấn cắt qua hư không, dường như là công hiệu của Thập phương cà sa, không lẽ ...

Phụ chính vương Càn Minh Vũ trầm nghĩ:

- Chiếm luôn Thập phương cà sa? Lần so đấu thiên ạ này Dương Thạc là quân cờ quan trọng.

Trên lôi đài, Lâm Tử Quỳnh biểu tình nghiêm túc nhìn chăm chăm Dương Thạc.

Lâm Tử Quỳnh lạnh lùng nói:

- Người là Dương Thạc, thứ tử của Trần Quốc Công phủ? Lần này người vì Trần Quốc Công, Dương Thiên đến tranh giành vị trí đệ nhất nhân võ bại Đại Chu triều? Hừ, thị nữ của người không phải là đối thủ của ta, chẳng lẽ người cho rằng người có thể chiến thắng ta sao? Cũng tốt, có thể một lần đánh bại hai người, khiến các người mất cơ hội đoạt giải nhất cũng đáng.

Nghe Lâm Tử Quỳnh nói, Dương Thạc bật cười:

- Ta tranh giành vị trí đệ nhất nhân võ bại Đại Chu triều vì Dương Thiên?

- Thế nhân thích nhất suy bụng ta ra bụng người, xưa nay đã như vậy, nàng là vì hoàng thất Đại Chu triều đến tranh giành vị trí đệ nhất nhân võ bại Đại Chu triều nên cảm thấy ai cũng giống nàng sao?

- Ta, Dương Thạc chính là Dương Thạc!

Dương Thạc lạnh lùng nói: truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

- Dương Thiên không chút quan hệ với Dương Thạc ta!

- Không cần nói nhiều, hãy để ta xem huyền xà công của Chân Võ Môn người như thế nào!

Nói xong Dương Thạc phát ra khí thể siêu mạnh bao phủ Lâm Tử Quỳnh.

Lâm Tử Quỳnh khẽ quát:

- Mặc kệ người thuộc phe nào, hôm nay thua chắc!

Lâm Tử Quỳnh như tia chớp lao hướng Dương Thạc, mặt thất ong một tiếng đâm hướng ngực Dương Thạc.

Dương Thạc quát to:

- Thần binh của Chân Võ Môn sao? Để ta thử uy lực của nó xem!

Dương Thạc không tránh né, nhanh chóng đánh hướng Lâm Tử Quỳnh, một tay chop hướng mặt thất.

Keng!

Một tiếng giòn vang, tay phải của Dương Thạc bắt chặt mặt thất.

Huyền Ưng giáp!

Huyền Ưng giáp của Dương Thạc bao gồm mu che tay sắt, độ cứng có thể so với thần binh tam cấp, muốn bắt lấy mặt thất mà không bị thương là cực kỳ đơn giản.

Két két két két két!

Vang tiếng sắt nhọn, mặt thất của Lâm Tử Quỳnh bị Dương Thạc bắt lấy, muốn đâm tới rất khó khăn, mũi kiếm ma sát bao tay Huyền Ưng phát ra tiếng sắc nhọn.

mặt thất bị nắm, Lâm Tử Quỳnh mặt không thay đổi, nhanh chóng chuyển người, từ bỏ mặt thất, một tay thành trảo cào ngực Dương Thạc. Trảo đánh ra, tiếng nổ ầm ầm vang lên như sấm đánh, Dương Thạc nghe rõ ràng có tiếng mảnh hổ điên cuồng rít gào.

Tựa như một con thượng cổ mãnh hổ nhào hướng Dương Thạc.

Đại hổ trảo thủ!

Thứ nhất trọng hổ báo lôi âm!

Lâm Tử Quỳnh chỉ là cường giả đẳng cấp võ sư trung giai, thúc dục huyền xà công, lực công kích tăng lên hai bậc thì chỉ là đỉnh võ sư. Uy lực một trào thúc đẩy thứ nhất trọng hổ báo lôi âm chỉ cường giả đẳng cấp võ tôn mới làm được, mỗi điểm này đủ chứng minh võ kỹ công pháp của Chân Võ Môn danh bất hư truyền, Lâm Tử Quỳnh là cao thủ số một, số hai trẻ tuổi trong Chân Võ Môn không phải hư danh.

Lực lượng mạnh mẽ như thủy triều ập hướng Dương Thạc.

- Quả nhiên là mạnh, hèn chi Tiểu Địch không phải đối thủ của nàng.

Dương Thạc vững như đá, không nhúc nhích, không có ý định tránh né.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc đánh ra một đám.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao grao grao!

Thứ nhất trọng hổ báo lôi âm đánh ra.

Như có một con thượng cổ bạo hùng nhảy ra khỏi người Dương Thạc đụng vào khí thể Lâm Tử Quỳnh đánh ra.

240. Chương 238: Lại Đấu, Huyền Ưng Trảo Với Phá Thiên Nhất Kiếm

Vô Tận Thần Công

Chương 238: Lại đấu, Huyền Ưng trảo với Phá Thiên Nhất Kiếm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ưng hùng hợp kích, hùng kích!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng nổ vang, một quyền một trảo va chạm nhau.

Dương Thạc lùi nửa bước, răng rắc một tiếng, đập thủng cái lỗ to trên mặt đất lát đá. Dưới tình huống chưa biến thân, độ mạnh thân thể Dương Thạc chỉ là đẳng cấp võ sư cao giai, so với Lâm Tử Quỳnh hiện tại tăng lên hai bậc đến đỉnh võ sư thì không kém bao nhiêu. Lâm Tử Quỳnh có đại hổ trảo thủ, có thể đánh ra thứ nhất trọng hổ báo lôi âm. Dương Thạc có võ kỹ ưng hùng hợp kích, công pháp Thần Hoang Bạo Hùng Kinh vẫn có thể kích phát thứ nhất trọng hổ báo lôi âm, không yếu thế hơn Lâm Tử Quỳnh.

Giao kích xong vang giọng trong trẻo mà lạnh lùng của Dương Thạc:

- Huyền xà công chỉ có như vậy, so với thần xà quyết của Dương Thiên vẫn quá yếu.

Dương Thạc quát to:

- Ta nói rồi, lôi đài này không phải nơi đàn bà các ngươi ở, ngoan ngoãn đi xuống đi!

Dương Thạc đập mạnh tới trước một bước.

Một trảo đánh tới trước mặt Lâm Tử Quỳnh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao grao grao!

Thứ nhất trọng hổ báo lôi âm lại bùng nổ, lúc này như có một con Hắc Hùng lao tới gần Lâm Tử Quỳnh, thân hình hùng hồn như núi nhỏ bao phủ nàng.

- Nguy rồi!

Lâm Tử Quỳnh thúc dục huyền xà công chỉ tăng công kích lên hai bậc.

Phòng ngự chỉ cỡ đẳng cấp võ sư trung giai.

Đối mặt công kích hùng hồn của Dương Thạc là không thể ngăn cản.

Lâm Tử Quỳnh quát to:

- Thạch quy công!

Lâm Tử Quỳnh lại phát động một bí pháp, người kêu bùm bùm, mặt ngoài phủ một tầng thạch giáp dày. Giờ phút này, Dương Thạc cảm giác rõ ràng phòng ngự của Lâm Tử Quỳnh tăng lên hai giai, đạt tới đỉnh đẳng cấp võ sư.

- Huyền xà công, thạch quy công? Đây là huyền vũ thần quyết của Chân Võ Môn gần với thuần dương vô cực công. Tiếc rằng chỉ dựa vào huyền vũ thần quyết của nàng không ngăn được Thần Hùng quyết của ta!

Dương Thạc quát to, lực lượng tăng mạnh mấy bậc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Lâm Tử Quỳnh vắng ra ngoài.

Rớt khỏi thạch đài.

Bịch một tiếng xé xuống đất, dấy lên bụi đất.

Ông!

Một tiếng vang nhỏ.

Két, Địa Sát Kiếm Lâm Tử Quỳnh để lại trên thạch đài bị Dương Thạc vứt ra, cắm sát mặt Lâm Tử Quỳnh, thân kiếm run run kêu ù ù.

Thanh niên tài tuấn trẻ tuổi của Chân Võ Môn, đẳng cấp võ sư trung giai, Lâm Tử Quỳnh, thua.

Không có động tác dư thừa, Lâm Tử Quỳnh thi triển huyền xà công lực công kích tăng vọt, lại bị Dương Thạc ngăn cản. Dương Thạc phát ra công kích, Lâm Tử Quỳnh vội thi triển thạch quy công, lực phòng ngự tăng hai đẳng cấp nhưng vẫn không thể cản công kích của Dương Thạc.

Hùng hồn, bạo liệt.

Dương Thạc vừa ra tay đã kinh sợ mọi người.

Lâm Tử Quỳnh rớt xuống đất, há mồm hộc ngum máu:

- Phụt!

Lâm Tử Quỳnh nhìn chăm chăm vào Dương Thạc. Giờ phút này, Dương Thạc không thể tin nổi.

Cùng thi triển huyền xà công, thạch quy công, đó là bí pháp thần công Huyền Vũ quyết. Bộ công pháp này tăng thực lực của Lâm Tử Quỳnh lên hai giai tăng nhưng vẫn không thể cản một chiêu của Dương Thạc.

Dương Thạc cường đại cỡ nào?

Thân thể Dương Thạc bây giờ vượt xa Lâm Tử Quỳnh, đạt tới đẳng cấp võ sư cao giai.

Quan trọng nhất là thân thể Dương Thạc hấp thu huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, mặc dù không Hắc Hùng biến thân, chỉ tính khí huyết đủ sánh ngang với cường giả đỉnh đẳng cấp võ sư. Lâm Tử Quỳnh thi triển ra Huyền Vũ quyết, tăng thực lực lên hai đẳng cấp thì chỉ là ngang hàng với Dương Thạc.

Thứ nhất trọng hồ báo lôi âm, hai người ngang hàng.

Ưu thế duy nhất của Dương Thạc là Thần Hùng quyết, thần hoang nguyên lực thúc giục võ kỹ ưng hùng hợp kích.

Thần hoang nguyên lực coi như là một loại năng lượng võ đạo cao hơn chân khí một tầng.

Thần hoang nguyên lực của Dương Thạc do tu luyện Thần Hùng quyết có độ phù hợp mười tám phần mà ra. Thần hoang nguyên lực Dương Thiên để lại dù là tổng sản lượng hay độ tinh thuần đều vượt xa Lâm Tử Quỳnh, tuy Huyền Vũ quyết lợi hại nhưng mới chạm đến cửa thần hoang nguyên lực.

Tuy Lâm Tử Quỳnh biến thân huyền vũ, bày ra huyết mạch thượng cổ huyền vũ thần thú nhưng giống như ban đầu Dương Thạc Hắc Hùng biến thân, chỉ được hình chứ không được thần. Dưới loại tình huống này, Lâm Tử Quỳnh căn bản không thể chống lại Dương Thạc.

Dương Thạc đứng trên thạch đài, mặt không chút thay đổi nhìn thoáng qua Lâm Tử Quỳnh bị đánh rớt xuống đài, chậm rãi phun ra ba chữ:

- Người thứ nhất.

- Phụt!

Thạch giám trên người Lâm Tử Quỳnh vỡ từng mảnh, thoát khỏi trạng thái biến thân huyền vũ, nàng thấy vô cùng suy yếu, hộc ngụm máu.

Lâm Tử Quỳnh suýt ngất xỉu.

Trên thành lầu quảng trường thiên võ môn, Dương Môn biến sắc mặt.

Dương Môn lắc người nhảy xuống thành lầu, lao tới bên cạnh thạch đài, bảo hộ sư muội đồng môn của mình.

Nhưng có một thân hình cao lớn nhanh hơn, trong phút chốc đã đến bên cạnh Lâm Tử Quỳnh.

- Lâm cô nương không sao chứ!?

Người kia duỗi tay ôm eo Lâm Tử Quỳnh, kéo thân hình mềm mại vào ngực mình.

Người này thân hình cao lớn, tướng mạo anh tuấn, hai má có vết sẹo dài tà dị, lưng công thanh kiếm to dài chín thước, rộng một thước, đúng là đệ tử của Thiên Kiếm Môn, con trai độc nhất của môn chủ Thiên Kiếm Môn Nam Cung Phá Thiên, Nam Cung Thương.

Mặc dù Lâm Tử Quỳnh không có ấn tượng tốt với Nam Cung Thương nhưng gã tỏ vẻ quan tâm, nàng không thể mặt lạnh đối xử.

Lâm Tử Quỳnh lắc đầu, nhỏ giọng nói:

- Không sao.

- Lâm cô nương hãy chờ.

Nam Cung Thương nói xong giúp Lâm Tử Quỳnh ngồi xuống.

Vù vù vù vù vù!

Nam Cung Thương nhảy người lên thạch đài.

Nam Cung Thương biểu tình nghiêm túc, cau mày tay hành lễ với Dương Thạc:

- Tại hạ là Nam Cung Thương của Thiên Kiếm Môn!

Dương Thạc nhìn Nam Cung Thương, kinh ngạc nói:

- A? Đệ tử của Thiên Kiếm Môn?

Mặc dù mặt Nam Cung Thương có vẻ tà khí nhưng Dương Thạc thấy được người này sát khí không nặng, cũng không phải loại người độc ác, giả dối. Ngoài ra Nam Cung Thương là đệ tử của Thiên Kiếm Môn, Dương Thạc biết quan hệ giữa Thiên Kiếm Môn và Nam Lâm Tự không tệ, nên hắn có ấn tượng tốt với Thiên Kiếm Môn.

Dương Thạc hành lễ với Nam Cung Thương:

- Đệ tử của Nam Lâm Tự, Dương Thạc.

Mặt Nam Cung Thương lộ nụ cười:

- A? Sớm nghe nói Dương huynh là đệ tử của Dũng Tín đại sư Nam Lâm Tự, quả nhiên là như thế. Nam Lâm Tự và Thiên Kiếm Môn khá thân, tính ra thì chúng ta cũng là sư huynh đệ, vốn lần này Nam Lâm Tự bị diệt, cha ta là Nam Cung Phá Thiên muốn đi Huyền Di sơn giúp một tay nhưng Trần Quốc Công, Dương Thiên đến Thiên Kiếm Môn của ta một chuyến, nói vài câu với phụ thân làm cha ta về quan, bỏ lỡ thời cơ cứu viện Nam Lâm Tự.

- Tính ra thì chúng ta nên xưng nhau là huynh đệ.

Keng!

Một tiếng trong trẻo, Nam Cung Thương rút Phá Thiên đại kiếm ra khỏi lưng.

- Dương sư đệ, tu vi của ngươi rất cao, ta cảm thấy không bằng. Nhưng ngươi vừa bị thương nữ nhân của ta, ta đành đi lên luận bàn lĩnh giáo ngươi một phen. Phá Thiên Nhất Kiếm của Thiên Kiếm Môn ta không dễ đối phó, Dương huynh đệ cần cẩn thận ứng đối!

Nam Cung Thương khê quát, Phá Thiên đại kiếm cực kỳ to lớn mạnh chỉ hướng Dương Thạc.

Chiến ý dày đặc, khí thế sắc bén đến mức tận cùng phát ra từ người Nam Cung Thương thẳng hướng trời cao.

- Phá Thiên Nhất Kiếm của Thiên Kiếm Môn? Kiếm to trong tay Nam Cung Thương còn nặng hơn đại đao ta giờ lên lúc sơ bạt vô đạo gấp mấy lần. Ta phải cầm hai tay giờ đại đao kia, còn Nam Cung Thương không chế thanh kiếm bằng một tay thật tự nhiên. Chắc khí huyết của Nam Cung Thương vượt xa cường giả đẳng cấp võ sư trung giai.

241. Chương 241: Sức Mạnh Tuyệt Đối. Bóp Nát Hai Con Tôm.

Vô Tận Thần Công

Chương 241: Sức mạnh tuyệt đối. Bóp nát hai con tôm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phụ chính vương Càn Minh Vũ cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Không sao không sao, nếu mỗi lần đều có kỳ ngộ thì bản vương ước gì ngươi cứ chậm trễ nửa năm, một năm.

Phụ chính vương Càn Minh Vũ nói:

- Phải rồi, thực lực của Dương Thạc chắc ngươi cũng thấy rồi. Nếu ngươi đối đầu với Dương Thạc thì có nắm chắc phần thắng không?

Phụ chính vương Càn Minh Vũ đưa mắt nhìn hướng Dương Thạc đứng trên lôi đài bên dưới.

Dương Thành nghiêm túc, chậm rãi phun ra hai chữ:

- Không có.

Tiên sư đạo chủ Âu Tử Hồng đứng sau lưng phụ chính vương Càn Minh Vũ chậm rãi nói:

- Chắc Dương Thạc có ẩn giấu thực lực, vương gia tiếp tục nhìn đi.

Trên lôi đài.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Mới nãy ta quan sát Phá Thiên Nhất Kiếm dường như có cảm ngộ nhưng cuối cùng không bắt được cái gì.

Người khác có ngộ tính cao thì ngộ đạo khoảng ba, năm canh giờ. Ngộ đạo xong sẽ lĩnh ngộ ra công pháp, tuyệt chiêu mới. Ngộ tính của Dương Thạc thì tối đa chỉ cảm ngộ giây lát.

Nhưng nhờ vậy mà Dương Thạc nhanh chóng thoát khỏi cảm ngộ, Dương Môn không thành công tập kích.

- Không lĩnh ngộ cũng không sao, ít nhất liên tục thắng ba trận.

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc nhìn hướng Dương Dịch đứng dưới lôi đài.

Giờ phút này, Dương Dịch nhìn chăm chú vào Dương Thạc, bốn mắt giao nhau, hai người mỉm cười, lòng ấm áp.

Gần hai năm không gặp, hai người xảy ra rất nhiều chuyện.

Dương Thạc từ thứ tử phế vật của Trần Quốc Công phủ nhảy vọt thành đệ nhất cao thủ trẻ tuổi nhất Đại Chu triều, trên đấu lôi đài liên tục đánh bại ba thanh niên tài俊 đẳng cấp võ sư trung giai, mỗi trận đều sạch sẽ, đặt vị trí của Dương Thạc vững vàng. Dương Dịch từ tiểu nhà đầu tay trời gà không chặt biển thành đệ nhất thiên tài của Thiên Âm Môn, bao gồm Đại Chu triều.

Mặc dù hai bên có thay đổi nhưng ở trong mắt đối phương thì vẫn như ngày nào.

Không chút đổi thay.

Đây là ăn ý sinh ra khi nương dựa lẫn nhau tám năm.

Không gì phá nổi!

Bởi vì, thế gian này không ai có thể nương tựa lẫn nhau tám năm như Dương Thạc và Dương Dịch.

Dưới lôi đài, có một người thấy Dương Thạc, Dương Dịch bốn mắt nhìn nhau thì đôi mắt óe lửa.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Liên tục thắng ba trận, nên đi xuống rồi.

Bỗng có tiếng quát to:

- Dương Thạc, ngươi liên tục phá hỏng việc lớn của công gia, hôm nay quấy rầy đại kế của công gia, đoạt giải nhất trong giáo trường diễn võ ư? Người khác sợ ngươi nhưng Mạc Dịch ta không sợ, hôm nay sẽ đánh ngươi rút xuống lôi đài!

Một bóng người như tia chớp vọt hướng Dương Thạc trên lôi đài.

Thiếu đương gia Đại Chu triều nam bắc mười ba tỉnh hắc đạo, đẳng cấp võ sư trung giai Mạc Dịch.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Mạc Dịch vọt hướng Dương Thạc thì một khí huyết hùng hồn công kích sau lưng hắn.

- Dương Thạc, ngươi giết cao thủ Kim Phật Tự của ta, oanh diệt sư đệ Già La Minh của ta, lần này Ba Ma Long ta giết ngươi ngay trên giáo trường diễn võ của Đại Chu triều ngươi, để tể vong hồn sư đệ!

Thanh âm độc ác, quái dị vang sau lưng Dương Thạc.

Đệ tử của Kim Phật Tự, Ba Ma Long.

Mạc Dịch, Ba Ma Long, hai cao thủ đẳng cấp võ sư trung giai, lúc trước là địch thủ đánh nhau trong Tổ Xuân Lâu vào giây phút này cùng vọt lên. Hai người một trước một sau, gần như hợp tác, mục tiêu là Dương Thạc trên lôi đài.

Hai đại võ sư thanh niên tài俊 cấp độ trung giai đồng thời ra tay.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

So với đám người Lâm Tử Quỳnh, Nam Cung Thương, bất luận là thiên tài của Mật Tông Kim Phật Tự Ba Ma Long hay là Thiếu đường gia Mạc Dịch của mười ba tỉnh Đại Chu Nam Bắc đều không am hiểu sử dụng vũ khí để chiến đấu, chỉ là dụng quyền đối địch. Khi vọt tới Dương Thạc Địch, hai người đều phát ra công kích mạnh nhất của mình.

- Người của Dương Thiên và Kim Phật Tự cùng đến chỗ này sao?

Khi đối mặt hai người này, sắc mặt Dương Thạc chẳng chút biến hóa.

Chẳng qua chỉ là hai gã vô giả cấp độ trung giai. Cho dù số lượng nhiều hơn nữa, căn bản cũng chẳng phải là đối thủ của Dương Thạc.

Phải biết rằng, khi ở ngoài Tàng Thư Các phủ Quốc công, Dương Thạc Địch đã ngang nhiên ra tay giết chết hai gã Huyền Giáp Vệ cấp Võ Tôn. Hai gã Huyền Giáp Vệ đó bất luận là thực lực hay là đảm lược, bao gồm luôn cả kinh nghiệm chiến đấu đều cao siêu hơn Ô Mã Long và Mạc Dịch gấp chục lần.

Rống!

Mạc Dịch trước tiên dừng động tác, trong phút chốc tiến đến ngay trước mặt Dương Thạc.

Song quyền phóng ra.

Bên trong song quyền mang theo tiếng rống của con thú.

Nghe thú rống, Dương Thạc quen thuộc vô cùng. Khi gấu đánh nhau thường phát ra tiếng rống. Quyền pháp của Mạc Dịch, hiển nhiên là có quan hệ rất lớn với công pháp của gấu.

Tiếng thú rống bên trong song quyền tuy rằng kém uy thế hơn hổ báo, nhưng cũng rất kinh người.

Rầm, rầm!

Song quyền phát ra, trên nắm tay của Mạc Dịch mang theo một vầng sáng màu nâu.

- Đây là....nguyên lực Thần hoang? Dương Thiên đã mang Thần Hùng Quyết truyền lại cho Mạc Vân Cốc rồi sao?

Nhìn thấy vầng sáng màu nâu, Dương Thạc liền hiểu rõ, Mạc Dịch sử dụng rõ ràng là Thần Hùng Quyết. Hiển nhiên, mấy tháng trước, Dương Thiên đã đem Thần Hùng Quyết truyền cho Mạc Vân Cốc của mười ba tỉnh hắc đạo Nam Bắc. Mà Thần Hùng Quyết của Mạc Dịch chính là truyền thừa của Mạc Vân Cốc.

Khi Mạc Dịch thi triển Thần Hùng Quyết, Dương Thạc nghe được đằng sau truyền đến một tiếng kêu the thé, giống như tiếng khóc của quỷ, khiến cho con người khiếp sợ tới cực điểm. Nghe được thanh âm này, tóc gáy sau lưng Dương Thạc đều dựng cả lên, da đầu cũng có chút run run.

- Bí pháp Kim Phật. Đại Thiên Ma Thủ.

Không cần nghĩ Dương Thạc cũng biết, đây chính là cao thủ của Mật Tông Kim Phật.

Ba Ma Long thi triển bí pháp Đại Thiên Ma Thủ.

Nghe đồn bên cạnh Phật tổ cũng có thiên ma dạ xoa làm hộ pháp.

Đại Thiên Ma Thủ chính là một loại pháp môn của Thiên Ma Dạ Xoa, uy lực rất mạnh.

Công kích của Ô Mã Long nhắm vào phía sau Dương Thạc, nhưng cũng làm cho Dương Thạc cảm nhận được sự nguy hiểm.

- Chết đi!

- Chết đi!

Gần như trong cùng một lúc, Đại Thiên Ma Thủ của Ô Mã Long cùng với Thần Hùng Quyết của Mạc Dịch đồng thời công kích đến người của Dương Thạc.

Ầm, ầm.

Nhưng, ở đằng sau, thân hình to lớn của Dương Thạc đột nhiên biến hóa.

Khẽ quát một tiếng, Dương Thạc thân hình vốn cao tám thước lúc này lại gia tăng đến độ ột trượng. Cơ thể cũng giống như một quả khinh khí cầu, nhanh chóng phồng lên. Huyền Ứng Giáp bị xé rách, ken kết rung động. Khí huyết đậm đặc từ trên người Dương Thạc bắt đầu khởi động. Mái tóc đen của hắn trong phút chốc lại biến thành mái tóc đen trắng lẫn lộn dài hơn ba thước

Hắc hùng biến thân. Đệ nhất trọng.

Sức mạnh giống như đại dương từ trong cơ thể trào ra.

Giờ phút này, sức mạnh khí huyết của Dương Thạc trực tiếp tăng lên ba bậc. Từ võ sư cao giai trực tiến đến võ tôn trung giai.

So với Ba Ma Long, Mạc Dịch hai người đang tập kích phía sau mình, sức mạnh của hắn cao hơn bốn tầng, áp sát đại cảnh giới.

Rầm, rầm!

Song quyền của Ba Ma Long, Mạc Dịch hung hăng đánh vào cơ thể của Dương Thạc.

Nhưng thân hình Dương Thạc vẫn không động đậy.

- Cho dù công pháp lợi hại, nhưng khi đối mặt với sức mạnh cường đại cũng chẳng có tác dụng gì.

242. Chương 241: Sức Mạnh Tuyệt Đối. Bóp Nát Hai Con Tôm. (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 241: Sức mạnh tuyệt đối. Bóp nát hai con tôm. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cảm nhận được sự công kích của Ô Mã Long và Mạc Dịch, Dương Thạc thầm than trong lòng.

Thực lực cao hơn một tầng, nhưng lại giống như một cái thùng lủng lớn, căn bản không thể vượt qua.

Kết!

Nhẹ nhàng vung tay về phía sau, Dương Thạc trực tiếp nắm lấy thân hình của Ba Ma Long.

- Người muốn giết ta để báo thù cho sư đệ của người Già La Minh?

Thanh âm lạnh lẽo vang lên bên tai của Ba Ma Long.

- Người...làm sao người lại....lại mạnh như vậy...?

Giờ phút này, Ba Ma Long sớm mở to hai mắt, không thể tin được nhìn Dương Thạc. Y ngàn vạn lần cũng không nghĩ tới Dương Thạc chỉ trong chớp mắt lại trở nên mạnh mẽ như vậy.

Sức mạnh khí huyết trực tiếp tăng lên ba bậc, tiến vào cấp độ Võ Tôn trung giai.

Sức mạnh khí huyết nếu đủ, thì không cần bất kỳ một võ kỹ hay bí pháp nào cũng có thể quét ngang tất cả.

Năm đó, bên trong Thập Đại Vạn Sơn, đệ thủ thượng cổ Man Văn Thiên Tượng chính là có được sức mạnh khí huyết siêu việt của cấp độ Võ Thánh. Trí tuệ của nó không cao, căn bản cũng chẳng có công pháp võ kỹ nào mạnh mẽ, nhưng chỉ bằng một thân khí huyết cường hân này đã có thể đánh thắng các thể lực xung quanh. Mặc dù là cường giả cấp độ Đại tông sư, thậm chí là cao thủ của cấp độ Võ Thánh sơ giai, khi bị một cú chạm của Man Văn Thiên Tượng cũng đủ gần cốt đứt đoạn, nội tạng tổn hại, sinh cơ đoạn tuyệt.

Hơn mười vị Võ Thánh của Đại Chu liên thủ với nhau, miễn cưỡng mới đánh bị thương Man Văn Thiên Tượng, khiến nó chạy vào bên trong Thập Vạn Đại Sơn.

Hiện tại, sức mạnh khí huyết của Dương Thạc đối với Ba Ma Long mà nói, chính là tương đương với Võ Thánh sơ giai đối mặt Man Văn Thiên Tượng.

Sức mạnh của biển thì không thể địch nổi.

Dưới tình huống này, hơi thở kiêu ngạo trên người Ba Ma Long đã hoàn toàn biến mất.

Chỉ còn lại cái không thể tin. Sự sợ hãi.

- Một năm trước, ta có thể giết chết Già La Minh thì hôm nay ta cũng có thể giết chết người.

Trong miệng Dương Thạc lại phun ra một câu đơn giản như vậy.

Lúc trước cùng Lâm Tử Quỳnh hay Nam Cung Thương giao thủ, thậm chí là Dữ Dương Môn, cũng chỉ giống như luyện tập võ nghệ trên giáo trường, tỷ thí lời dài mà thôi.

Dương Thạc cho dù có sử dụng sức mạnh lớn nhất để đối phó bọn họ thì cũng không có khả năng thương tổn đến tính mạng của bọn họ.

Nhưng tình huống lúc này lại hoàn toàn khác.

Ba Ma Long là Kim Phật Tự phái tới để giết Dương Thạc. Vốn dĩ giữa y và Dương Thạc là không chết không ngừng quan hệ.

Mật Tông Kim Phật Tự còn có một món nợ lớn với Dương Thạc. Cao thủ của Kim Phật Tự đã giết chết hai cô gái Hồng Phi, Lục Thúy. Đến bây giờ, thi thể của hai nàng vẫn còn nằm bên trong Huyết Trì của cơ thể Huyền Ứng, Hắc Hùng thượng cổ. Linh hồn của các nàng gần như tiêu tán, căn bản không có khả năng tỉnh lại.

Dương Thạc đã thề, phải tiêu diệt Mật Tông Kim Phật Tự để báo thù cho Hồng Phi và Lục Thúy.

Hiện tại đối mặt với Ba Ma Long, căn bản không cần dây dưa nhiều lời, trực tiếp dùng sức mạnh cường lực của mình giết chết y. Vậy là đủ rồi.

- Chết!

Nhẹ nhàng quát khẽ một tiếng, bàn tay to lớn của Dương Thạc vận sức.

Ken két, ken két.

Dương Thạc dùng sức, hung hăng bẻ gãy xương sườn bên trong cơ thể gãy yếu của Ba Ma Long. Nội tạng cũng gần như tổn hại hoàn toàn. Một búng máu trực tiếp phun ra từ miệng của y, rồi cứ như vậy mà ngã xuống.

Ba Ma Long gần như bị Dương Thạc bóp nát. Cho dù Đại Năng thượng cổ có sống lại, cũng không cách nào cứu sống được y.

- Dương Thạc...người thật ác độc!

Hai mắt Ba Ma Long chợt mở lớn.

Bình thường, ở nước Ni La, chỉ có Ba Ma Long bóp chết người khác, sao có chuyện có người khác bóp chết y được?

Cho dù đến kinh thành Đại Chu, y cũng là cuồng ngạo đến cực điểm. Biết rõ Dương Địch là đệ tử của Thiên Âm Môn nhưng cũng dám tìm đến tận cửa, gây bất lợi cho Dương Địch.

Khi giao thủ với Mạc Địch lại càng không hề cố kỵ.

Ba Ma Long tự tin rằng, trong toàn bộ kinh sư Đại Chu, bất luận là Mạc Địch, Dương Địch, hay cái gọi là Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh, Dương Môn, nếu một chọi một, gần như đều khó có khả năng là đối thủ của y.

Đối với Dương Thạc, y chính là tình thế bất buộc. Vừa ra tay là đã muốn giết chết Dương Thạc.

Đáng tiếc là, gần chỉ chỉ trong một chiêu, y đã bị Dương Thạc nắm trong tay, nhẹ nhàng dùng sức trực tiếp bóp nát.

- Kim Phật Tự sẽ không bỏ qua cho người đâu.

Trong đôi mắt hiện lên một tia dữ tợn.

Trong cơ thể của Ba Ma Long, một sức mạnh khí huyết cổ đặc hóa xoay mình hóa thành một cổ huyết vụ, hướng về cơ thể to lớn của Dương Thạc hung hăng đánh tới.

- Mật Tông Đại chuyển sinh thuật?

Dương Thạc nhướng mày, nhưng cũng không nhúc nhích, tùy ý cho khí huyết của Ba Ma Long tiến vào trong cơ thể của mình.

- Đại chuyển sinh thuật cổ nhiên cường đại. Nhưng đáng tiếc...

Lời nói lạnh lùng phát ra từ miệng của Dương Thạc.

A!

Khi khí huyết của Ba Ma Long tiến vào trong cơ thể Dương Thạc, lập tức đụng phải Cửu Dương Chân Thân trong cơ thể to lớn của hắn.

Cửu Dương Chân Thân cấp độ Võ Tôn trung giai.

Chân dương chân hỏa Cửu Dương Chân Thân.

Một tiếng hét thảm vang lên.

Khí huyết của Ba Ma Long dưới sự thiêu đốt của Thái Dương Chân Hỏa lập tức bị tiêu diệt sạch sẽ. Ngay cả ý niệm thần hồn cũng bị trực tiếp đánh tan, hoàn toàn trôi đi giữa trời đất. Chiêu Đại chuyển sinh thuật của y đối với Dương Thạc không có tạo thành nửa điểm tổn hại.

Lúc trước, Già La Minh tu luyện Đại chuyển sinh thuật đã đạt đến tu vi Luyện khí cao giai, đã thi triển cấp độ luyện khí trung giai với Dương Thạc. Khi đó Dương Thạc vẫn chưa có Thuần Dương Chân Thân, cũng không có Thái Dương Chân Hỏa nên mới bị trúng chiêu. Hiện tại, Dương Thạc có Cửu Dương Chân Thân hộ thể, cấp độ thực lực cao hơn Ba Ma Long rất nhiều. Đại chuyển sinh thuật của Ba Ma Long làm sao có thể sánh bằng?

Vù!

Thái Dương Chân Hỏa lại một lần nữa phát động, khiến thi thể khô héo vì bị tàn phá của Ba Ma Long bị thiêu đốt sạch sẽ.

Cường giả cấp độ Võ Sư trung giai, trước mặt Dương Thạc gần như không có nửa điểm phản kháng.

Sự can đảm của Mạc Địch gần như bị tê liệt.

Gã hiểu rõ thực lực của Ba Ma Long hơn bất cứ kẻ nào khác. Một chọi một, gã gần như không phải là đối thủ của Ba Ma Long. Một cao thủ như vậy lại trực tiếp bị Dương Thạc giết chết, thì chứng tỏ gã cũng không phải là đối thủ của Dương Thạc.

- Còn thừa một tên!

Trong lúc Mạc Địch đang suy nghĩ, Dương Thạc tay phải khổng chế Huyền Ứng, trực tiếp chop lấy Mạc Địch.

- Đây chính là Thần Hùng Quyết của người?

- Không biết Thần Hùng Quyết do Dương Thiên tạo ra so với chiêu của ta tạo ra có gì khác hay không.

- Phòng ngự của người không biết có đủ mạnh hay không.

Thanh âm lạnh lẽo lại từ miệng Dương Thạc phát ra.

- Dương Thạc, người không thể giết ta. Ta là cha của người.

Mạc Dịch thần sắc bối rối, điên cuồng kêu to.

- Người tưởng ra nhìn không ra chủ ý của người sao?

Thanh âm của Dương Thạc vẫn cứ lạnh như băng.

- Đừng nói là người, cho dù là Dương Tử Hi, Dương Tử Mặc, dám có chủ ý như vậy thì cũng phải chết.

Phanh!

Một tiếng nổ vang lên. Cơ thể của Mạc Dịch trực tiếp bị Huyền Ứng Đoạn Trảo của Dương Thạc bóp vỡ.

243. Chương 242: Đại Tông Sư A Mục Đạt Vượng

Vô Tận Thần Công

Chương 242: Đại tông sư A Mục Đạt Vượng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Khi Dương Thạc bóp chết Mạc Dịch, tất cả mọi người đứng xung quanh đều hít một ngụm khí lạnh.

Võ đài tỉ thí của Đại Chu cứ năm năm diễn ra một lần. Có rất nhiều dân chúng xung quanh võ đài đều được chứng kiến ba bốn giới của Đại Chu tỉ thí võ nghệ. Trong những buổi như vậy, vẫn thường xuyên có những người ra tay rất mạnh, không ai nhường ai. Cuối cùng đánh cho đối phương tàn tật, thậm chí không cần thận còn bị đánh chết.

Nhưng, giống như hôm nay, trực tiếp bóp chết đối thủ vẫn chưa bao giờ xuất hiện.

Đắm máu. Tàn bạo.

Mấy gã dân chúng nhát gan của Đại Chu khi nhìn thấy tình huống này đều không khỏi sắc mặt tái nhợt, nôn khan.

Thậm chí còn có mấy tiểu cô nương thích xem náo nhiệt trực tiếp bị dọa đến ngất đi.

Dưới lời đài, cho dù là thanh niên tài俊 Nam Cung Thương hay là Lâm Tử Quỳnh giờ phút này sắc mặt đều ngưng trọng.

- Rất dứt khoát. Dương sư đệ quả nhiên là rất dứt khoát.

Thanh âm trầm thấp của Nam Cung Thương chậm rãi vang lên.

Giết chết Mạc Dịch, Ba Ma Long cũng không chỉ là giết chết hai gã võ giả cấp độ Võ Sư trung giai, mà còn nói lên Dương Thạc đã hoàn toàn đoạn tuyền quan hệ với Mật Tông Kim Phật Tự cùng Mạc Vân Cốc của mười ba tỉnh lục lâm nam bắc Đại Chu.

Kim Phật Tự thì không sao.

Vốn, cho dù Dương Thạc có giết chết đệ tử Già La Minh của Kim Phật Tự thì Kim Phật Tự cũng không từ bỏ ý đồ.

Nhưng nói cho cùng, Kim Phật Tự mặc dù là thánh địa võ đạo, nhưng dù sao cũng là thánh địa võ đạo của nước Ni La, cánh tay còn chưa vươn tới được Đại Chu. Cho dù có phái thêm mấy cao thủ đến ám sát Dương Thạc như Ba Ma Long thì cũng bị giết chết mà thôi.

Nhưng Mạc Dịch thì khác. Dương Thạc mặc dù không hòa thuận với Dương Thiên, nhưng cũng không tính là có ân oán gì với Mạc Vân Cốc. Mạc Vân Cốc không đến mức chủ động đi đối phó Dương Thạc.

Hiện tại Dương Thạc một trảo bóp chết Mạc Dịch, con trai độc nhất của Mạc Vân Cốc đã bị giết chết. Có thể nói, Dương Thạc đã trực tiếp kết nên thù oán với Mạc Vân Cốc.

Đắc tội với Mạc Vân Cốc, đó là đắc tội với mười ba tỉnh lục lâm nam bắc Đại Chu.

Mười ba tỉnh hắc đạo nam bắc Đại Chu cũng chưa tính là một môn phái võ đạo.

Nhưng, luận thể lực, chỉ sợ Kim Phật Tự và Chân Vũ Môn cộng lại cũng không bằng.

Cao thủ cấp độ Võ Thánh thì có lẽ rất ít, nhưng cao thủ cấp độ Võ Tôn thì nhiều như sao trên trời. Mười ba cao thủ Thiên Cương, mười ba cao thủ Võ Tôn chính là thuộc về mười ba tỉnh lục lâm nam bắc. Hiện nay, trong lục lâm, cao thủ cấp bậc Võ Tôn chỉ ít có khoảng ba mươi mấy người.

Ngay cả Nam Cung Thương cũng không giống như Dương Thạc, nhẹ nhàng bóp chết Mạc Dịch như thế.

Trên cổng thành Thiên Vũ Môn.

Phụ Chính Vương Kiên Minh Vũ cũng là sắc mặt ngưng trọng.

- Tên Dương Thạc này quả nhiên là che giấu thực lực....

Kiên Minh Vũ cũng đã sớm nhìn ra, sau khi Dương Thạc biến thân thành Hắc Hùng, bày ra thực lực, dĩ nhiên là đã đạt tới trình độ Võ Tôn trung giai.

Cho dù là Dương Thành căn bản cũng không phải là đối thủ của Dương Thạc.

Thậm chí, nếu Dương Thành không phải là Lục ca của Dương Thạc, khi hai người đánh nhau, chưa được hai chiêu, kết quả cũng sẽ như Mạc Dịch, Ba Ma Long, trực tiếp bị bóp chết.

- Nói cho cùng, ta vẫn là quá xem thường hắn....

Kiên Minh Vũ chậm rãi nhắm hai mắt lại, nhẹ nhàng lay động thiết phiến trong tay:

- Dương Thành, với quan hệ giữa người với hắn, có thể mượn sức của hắn hay không?

- Chỉ sợ là không thể?

Dương Thành sắc mặt ngưng trọng, lắc đầu.

- Dương Thạc và ta không giống nhau. Hắn chỉ quan tâm duy nhất hai việc. Một là võ đạo, hai là Tiểu Dịch.

Dương Thành trầm giọng nói.

Dương Thành có thể đầu nhập vào Phụ Chính Vương, nguyên nhân chủ yếu chính là Dương Thành muốn thoát ly khỏi phủ Quốc công, tự lập môn hộ. Nếu Dương Thành cứ ở mãi phủ Quốc công, vĩnh viễn cũng chỉ có thể đứng dưới Dương Tử Mặc. Nếu Dương Thành làm hoàng đế, Trình phu nhân chính là Hoàng thái hậu. Còn mẹ của Dương Thành vẫn không có danh phận gì.

Nhưng đầu nhập vào Phụ Chính Vương thì mới có thể được phong hầu bá tước.

Thậm chí, Phụ Chính Vương vẫn còn che giấu thực lực. Nếu có thể đánh bại Trấn quốc công Dương Ngàn, khi đó, Dương Thành sẽ trở thành Trấn quốc công mới.

Mẹ của y mới có thể có được danh phận “phu nhân”.

Dương Thạc thì lại khác. Mẹ của Dương Thạc thực sự không phải là do Trình phu nhân hại chết.

Có được danh phận chính danh ẹ cố nhiên là mong muốn của Dương Thạc. Nhưng so với hư danh của người đã chết, Dương Thạc lại càng để ý hơn. Ngoài ra, mục tiêu lớn nhất của Dương Thạc đó chính là có thể tiến lên võ đạo đỉnh phong. Đây chính là mục tiêu tập võ từ nhỏ đến lớn của Dương Thạc, ít có khả năng dao động.

- Võ đạo đỉnh phong. Thế còn Tiểu Dịch thì sao?

Kiên Minh Vũ hai mắt mở ra, suy nghĩ một chút.

- Hần muốn đạt đến võ đạo đỉnh phong, chúng ta có thể cung cấp tài nguyên cho hẳn. Về phần Tiểu Địch....

Ánh mắt Kiền Minh Vũ quét qua quảng trường Thiên Vũ Môn, hướng đến Dương Địch đang ở trên lôi đài.

- Không biết có thể có biện pháp làm cho Tiểu Địch này đảo hướng về phía chúng ta....hoặc làm cho Dương Thạc bởi vì Tiểu Địch mà hoàn toàn phản bội Dương Ngàn, đầu nhập vào chúng ta...

- Vương gia, ta khuyên ngài không cần nghĩ cách trên người Tiểu Địch. Nàng ấy là vảy ngược của rồng của Dương Thạc, tuyệt đối không thể xúc phạm.

Thanh âm lạnh lẽo của Dương Thành vang lên.

- Ta hiểu rồi.

Kiền Minh Vũ gật đầu, thở ra một hơi.

Trên lôi đài, Dương Thạc cầm thi thể của Mạc Địch, Thái Dương Chân Hỏa trên tay chợt phát động, thiêu đốt sạch sẽ thi thể Mạc Địch.

Dương Thạc nhẹ nhàng nhảy xuống lôi đài.

Dương Địch giờ phút này đang đứng trước mặt Dương Thạc, ngẩng đầu, nở một nụ cười yếu ớt nhìn hẳn.

Ken két!

Gân cốt trong cơ thể to lớn của Dương Thạc rung lên một trận. Từ trạng thái Hắc Hùng khôi phục lại bình thường. Dù vậy vẫn cao chừng khoảng tám thước, cao hơn Dương Địch gần hai thước.

- Là Dương Ngàn gọi muội tới?

Đứng cách Dương Địch ba bốn thước, Dương Thạc thấp giọng hỏi.

Dương Địch lắc đầu:

- Không phải, nghe nói huynh bị Công gia nhốt, cho nên muội mới tới...

- Không phải thì tốt rồi. Sau này, mệnh lệnh của Dương Ngàn không cần quan tâm nữa, cũng không cần đến Thiên Âm Môn nữa. Đi theo huynh, làm thị nữ hầu hạ cho huynh là được rồi. Nếu Dương Ngàn và Thiên Âm Môn còn muốn kiếm chuyện, huynh sẽ giúp muội chống đỡ.

- Không trở về Thiên Âm Môn?

Ánh mắt Dương Địch hiện lên một chút do dự.

Nhưng, cuối cùng Dương Địch vẫn gật đầu thật mạnh:

- Vâng!

Nam Cung Thương và Lâm Tử Quỳnh đứng cách đó không xa cũng đều xem ngậy người.

- Dương sư đệ thật bá đạo.

Nam Cung Thương hít vào một hơi, sắc mặt không thể tin.

Dương Địch chính là tuyệt thế thiên tài ngàn năm có một của Thiên Âm Môn. Trong mắt những thanh niên tài tuấn như Nam Cung Thương thì chính là tiên tử, là thánh nữ. Nhưng, lúc này lại bị Dương Thạc cướp mất rồi sao? Hơn nữa lại còn làm thị nữ của Dương Thạc, hầu hạ Dương Thạc. Nhưng cố tình Dương Địch lại không chút do dự, lập tức đồng ý ngay.

244. Chương 243: Kịch Chiến A Mục, Đại Phạm Âm Chung.

Vô Tận Thần Công

Chương 243: Kịch chiến A Mục, Đại Phạm âm chung.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Không thể không nói, nếu thực lực Dương Thạc không phải cường hãn, thì ở phương diện tán gái cũng là rất mạnh.

- Nếu có người sẵn sàng vì ta mà từ bỏ sư môn của mình, cuộc đời này của ta xem như không uổng rồi.

Lắm bả xong, Nam Cung Thương nhìn thoáng qua Lâm Tử Quỳnh bên cạnh.

Khuôn mặt Lâm Tử Quỳnh đỏ lên, hung hăng trừng mắt nhìn Nam Cung Thương.

Hai người dường như không đếm xỉa tới Dương Môn bị Dương Thạc đánh ngất ở bên cạnh.

- Đi thôi, thi đấu lời đài xong rồi. Chúng ta về nhà.

Giữ chặt tay Dương Dịch, Dương Thạc chuẩn bị rời khỏi.

- Thí chủ xin dừng bước...

Trong lúc đó, một thanh âm to lớn vang lên trước cửa Thiên Vũ Môn.

Vù vù vù vù!

Khi thanh âm này vang lên, trực tiếp chấn nhiếp hư không, gần như hư không đều bị cộng hưởng.

Một khí thế mạnh mẽ như biển bao trùm Dương Thạc và Dương Dịch.

- Thí chủ, sát khí trên người thí chủ quá mức nghiêm trọng. Sau này chỉ sợ sẽ phát sinh sự kiện đại khai sát giới. Đây không phải là chúng sinh chịu phục. Theo như lão nạp thấy, thí chủ nên lưu lại chỗ này, cùng lão nạp đến Kim Phật Tự, gặp mặt Lạt Ma, dốc lòng lễ Phật, hóa giải sát khí trên người thí chủ.

Giọng nói này là dùng ngôn ngữ của Đại Chu mà nói.

Nhưng ngôn ngữ Đại Chu của người này cũng không thuần thực. Khi nói làm cho người nghe cảm nhận được một cảm giác không được tự nhiên.

- Không ổn rồi!

Khi khí thế như biển đồng thời bao phủ mình, sắc mặt Dương Thạc chợt biến.

Một cỗ khí thế như vậy, Dương Thạc chỉ chứng kiến được trên một số người mà thôi.

Trần Quốc Công Dương Ngàn? Cổ lão Tàng Thư Các.

Một trong mười yêu thánh, đứng hàng thứ chín với bài danh Ấn Giao Vương.

Còn có An Vũ Hầu Trình Ngọc; Thiên Âm Môn Tổ Thanh Như.

Thực lực của những người này lớn hơn cấp bậc Tông Sư, được coi là cao thủ mọi người đều biết ở Đại Chu.

Hiển nhiên, thực lực của người đang nói chuyện, ít nhất là đã đạt đến cảnh giới Đại tông sư.

- Kim Phật Tự Mật Tông. A Mục Đạt Vương.

Trong nháy mắt, trong đầu Dương Thạc toát ra một cái tên như vậy.

Trong kinh sư Đại Chu, tự xưng “lão nạp” thì thực lực phải đạt tới cấp bậc Đại tông sư. Người này không phải người Đại Chu, lại còn muốn mang Dương Thạc đến Kim Phật Tự của nước Ni La, ngoại trừ Mật tông hộ pháp đã bế quan tu luyện A Mục Đạt Vương thì không có ai khác.

- A Mục Đạt Vương, người rút cuộc cũng đã xuất quan.

Dương Thạc sắc mặt nhanh chóng

- A di đà phật, thí chủ biết tính danh của lão nạp? Nếu Dương thí chủ đã sớm biết lão nạp, thế thì không cần phản kháng, ngoan ngoãn theo lão nạp trở về đi.

- Trở về đi.....trở về đi....

Thanh âm này phát ra, hồi âm phiêu đảng.

Vang âm âm!

Ngay sau đó, Dương Thạc chỉ cảm thấy phía sau mình xuất hiện một cổ sức mạnh khí huyết khổng lồ, hung hăng quét tới chỗ của hắn. Nhưng, nhìn kỹ lại là một lão tăng dáng người cao gầy, ước chừng cao chín thước, chẳng khác nào bộ xương khô. Da dẻ đen như than. Lão tăng này khi xuất hiện, tăng bào trên người trống đảng, bàn tay khô héo chẳng khác gì chân gà chột duỗi ra, hướng về phía sau lưng Dương Thạc hung hăng chớp tới.

- A Mục Đạt Vương, chỉ bằng vào một Đại tông sư như ngươi cũng muốn bắt ta đến Kim Phật Tự?

Trong lúc này, trong miệng Dương Thạc phát ra lời nói lạnh như băng.

Vù!

Một tay trảm về phía sau.

Một đạo đao khí mang theo Thái Dương Chân Hỏa cuồng bạo, mạnh mẽ lướt đến lão tăng A Mục Đạt Vương.

Đại nhiên mộc đao pháp.

- Đi!

Cùng lúc đó, Dương Thạc kéo mạnh tay Dương Dịch, vung tay lên, trực tiếp phá nát hư không, chuẩn bị đào thoát.

Dương Thạc mặc dù cơ thể là Cửu Dương Chân Thân, nhưng thực lực cao nhất chẳng qua chỉ là cảnh giới Vô Tôn. Trong giới Vô Tôn thì có thể hoành hành, nhưng đối mặt với cường giả Đại tông sư thì gần như không có bất kỳ phần thắng.

A Mục Đạt Vương vừa xuất hiện, lập tức bày ra tu vi Đại tông sư.

Dương Thạc không phải là người ngu. Lựa chọn tốt nhất của hắn bây giờ vẫn là trốn.

Rầm!

Khi Đại nhiên mộc đao đao khí lao đến trước mặt lão tăng khô gầy A Mục Đạt Vương, hai tay A Mục Đạt Vương vừa động, âm âm đánh ra hai chuông. Chuông phong trống đảng, cùng Đại nhiên mộc đao của Dương Thạc hung hăng đụng vào nhau.

Một tiếng nổ vang lên. Đại nhiên mộc đao đao khí trực tiếp tan rã.

Đại nhiên mộc đao mặc dù là võ kỹ cao nhất của hoàng thất Lam tộc Hỏa La quốc, uy thế cường đại. Nhưng Dương Thạc rốt cuộc chỉ có thực lực cấp bậc Vô Tôn, khi chém ra Đại nhiên mộc đao uy lực hữu hạn. Đối mặt với A Mục Đạt Vương cảnh giới Đại tông sư, nhiều nhất cũng chỉ ngăn cản được lão ta một chút mà thôi.

Chỉ tiếc, Đại nhiên mộc đao ngay cả tác dụng ngăn cản cũng hết sức có hạn.

Ngay sau đó, A Mục Đạt Vương dĩ nhiên đã tấn công đến phía sau Dương Thạc và Dương Dịch.

- Tiểu thí chủ, còn muốn trốn sao?

Thanh âm trầm thấp chợt vang lên.

Rầm!

Một tiếng nổ vang lên. Cánh tay khô gầy của A Mục Đạt Vương như tia chớp chớp tới hậu tâm của Dương Thạc.

Một nửa thân hình của Dương Thạc bay vào hư không, nhưng dưới cú chop của A Mục Đạt Vượng, Dương Thạc rõ ràng cảm giác được, không đợi chính mình hoàn toàn biến vào hư không, A Mục Đạt Vượng lập tức có thể bắt được mình.

Huống chi, chẳng sợ hắn có thể đào tẩu, nhưng trong thời gian ngắn ngủi như vậy, Dương Dịch cũng không thể trốn vào hư không với hắn.

Một khi Dương Dịch bị A Mục Đạt Vượng bắt lấy, Dương Thạc cho dù trốn thoát cũng không có ý nghĩa gì cả.

“Liều mạng”

Trong phút chốc, trong đầu Dương Thạc bỗng toát ra hai chữ như vậy.

Hồng, hồng!

Ngay sau đó, một tiếng thú rống mãnh liệt phát ra từ miệng của Dương Thạc.

Thân hình của Dương Thạc một lần nữa phình to, trong phút chốc đã cao đến hơn một trượng. Các cơ bắp cũng phồng lên nhanh chóng. Gân cốt ken kết rung động. Mái tóc dài màu trắng bạc xuất hiện phía sau Dương Thạc. Một lực lượng khí huyết hùng hậu lấy Dương Thạc làm trung tâm, cuộn cuộn bắt đầu khởi động.

Hắc Hùng tăng thứ hai biến thân. Thực lực cảnh giới Vô Tôn cao giai.

- Cút ngay!

- Cút ngay! Cút ngay.

Một tiếng quát lớn cuộn cuộn đánh thẳng vào phía sau A Mục Đạt Vượng.

Đồng thời, thân hình Dương Thạc phản ứng đến cực hạn, nhanh chóng quay người lại, tay trái giữ chặt Dương Dịch, gắt gao bảo hộ phía đằng sau. Cùng lúc đó tay phải vung lên, đón lấy một trảo hung hăng đánh tới của A Mục Đạt Vượng.

Phanh!

Ken két

Nắm tay cực đại của Dương Thạc cùng với một trảo của A Mục Đạt Vượng trực tiếp đụng vào nhau.

Kình khí bốn phía, dưới tác dụng của sức mạnh khổng lồ, thân hình ước chừng bốn năm trăm cân của Dương Thạc bị đẩy lùi bảy tám bước. Cái khe hư không vốn đã được mở ra trước đó cũng bị thu nhỏ lại, tiêu tán giữa không trung.

Rầm, rầm!

Trên mặt phiến đá xanh bị Dương Thạc giẫm lên tạo thành bảy tám cái hố to.

- Sức mạnh thật cường đại.

Sau khi ổn định lại thân hình, sắc mặt Dương Thạc ngưng trọng đến cực hạn.

Cánh tay của hắn sau khi va chạm với một trảo của A Mục Đạt Vượng liền cảm thấy ê ẩm, gần như mất đi tri giác.

Huyền Ung giáp ngay cánh tay cũng bị một trảo của A Mục Đạt Vượng đánh cho vỡ nứt ra.

Thậm chí, sau khi Hắc Hùng tăng thứ hai biến thân, phần áo giáp nơi cánh tay, cẳng tay cũng bị nứt ra, máu tươi từ trong khe áo giáp chảy ra ngoài.

Một kích của cường giả cảnh giới Đại tông sư trực tiếp khiến hai tầng phòng ngự của Dương Thạc toàn bộ nổ nát.

Sau cú va chạm với Dương Thạc, A Mục Đạt Vượng chẳng qua thân hình hơi chững lại một chút mà thôi.

- Tiểu thí chủ, ngoan ngoan đi theo lão nạp một chuyến chứ.

Ngay sau đó, A Mục Đạt Vương thân hình vừa động, lại một lần nữa vọt tới bên cạnh Dương Thạc.

- Tiểu Địch, tiến vào thập phương ca sa.

Một tay vung lên không trung, Dương Thạc đã đem Tiểu Địch tiến nhập vào không gian thập phương ca sa.

Rống!

Sau khi bảo hộ Tiểu Địch xong, Dương Thạc không còn nửa phần cố kỵ nào cả.

Một tiếng rống dữ dội vang lên, trên người của hắn, Thái Âm Chân Hỏa cùng với Thái Dương Chân Hỏa bắt đầu hiện ra.

Ầo ào!

Hai tầng hỏa diễm không ngừng quán quanh người của hắn., hình thành một vòng cương khí bảo hộ như một tầng chuông lớn, bao phủ toàn thân Dương Thạc. Có vòng cương khí bảo hộ này, thân hình Dương Thạc vừa động, mãnh liệt lao tới A Mục Đạt Vương. Một quyền phát ra, đánh thẳng vào thân hình khô gầy của A Mục Đạt Vương.

- Cương khí?

Trong lúc này, A Mục Đạt Vương liền cau mày.

Rầm!

Trên thân hình khô gầy của lão ta, một tầng cương khí màu vàng nhạt cũng chợt hiện ra.

Cảnh giới Đại tông sư, chân khí thành cương.

Cương khí quanh thân A Mục Đạt Vương cùng với cương khí quanh thân Dương Thạc va chạm vào nhau. Cương khí chân hỏa của Dương Thạc căn bản không thể phá vỡ cương khí hộ thể của A Mục Đạt Vương, tạo thành một sự thương tổn nào.

Nhưng dù vậy, cương khí của A Mục Đạt Vương cũng không gây bất kỳ thương tổn nào cho Dương Thạc.

Rầm, rầm!

Rống, rống!

Một quyền oanh kích đến trước mặt A Mục Đạt Vương, hổ báo lôi âm tầng thứ nhất của Dương Thạc cũng phát ra.

Bên trong Hổ Báo lôi âm này mang theo tiếng kêu của Huyền Ưng, tiếng rống của Hắc Hùng.

Ưng hùng hợp kích.

Một quyền này của Dương Thạc mang theo võ kỹ của Ưng Hùng phát động đến cực hạn.

Phảng phất một con Huyền Ưng thời thượng cổ cực đại từ chín tầng mây lao xuống, một kích sắc bén. Lại có một con Hắc Hùng cực đại từ dưới đất chạy như điên mà đến, mãnh liệt va chạm. Huyền Ưng công kích sắc bén như kiếm, Hắc Hùng công kích hùng hậu như sắt chùy. Một kích này, dĩ nhiên là công kích cường đại nhất của Dương Thạc hiện nay.

Cho dù là cường giả cảnh giới Đại tông sư bình thường, dưới sự công kích này của Dương Thạc, sợ là cũng phải tạm tránh xa.

Nếu không tránh không né, một chút công kích cũng đủ để cho cường giả Đại tông sư bình thường gân cốt bị bẻ gãy, hộc máu bại trận.

Chỉ tiếc, A Mục Đạt Vương không phải là võ giả Đại tông sư bình thường.

Thánh địa võ đạo Kim Phật tự tuyệt không phải là hư danh.

A di đà Phật!

- Một chút tài mọn như thế thì đừng thi triển trước mặt lão nạp.

Thanh âm trầm thấp phát ra từ miệng của A Mục Đạt Vượng. Đối mặt với Ứng Hùng hợp kích, A Mục Đạt Vượng không nhanh không chậm, cũng phát ra một quyền.

Ầm ầm!

Tiếng sấm bạo liệt chợt vang lên.

Nếu như nói bên trong Hổ Báo lôi âm của Dương Thạc ẩn chứa tiếng sấm ngày xuân thì bên trong tiếng sấm công kích của A Mục Đạt Vượng giống như mưa trong đêm hè, cuộn cuộn mà đến, trực tiếp che đầy toàn bộ lôi âm của Dương Thạc.

Cùng lúc đó, một tiếng thú rống trầm bổng vang lên.

Trong nháy mắt, Dương Thạc cảm thấy mình như lạc vào thời đại hoang dã của thời thượng cổ. Một con ma mút đang ngửa cổ lên trời gào thét, di chuyển tuyệt đại bộ pháp, hướng về Dương Thạc ầm ầm chạy đến. Đừng nói chỉ là một Dương Thạc bé nhỏ, cho dù là một đội quân vạn người, khi đối mặt với sự tấn công của con Ma mút, sợ rằng gân cốt cũng sẽ bị bẻ gãy, trực tiếp thịt nát xương tan.

Hổ Báo lôi âm tầng thứ hai.

- Không ổn rồi!

Trong lòng Dương Thạc cả kinh, sắc mặt chợt biến đổi.

Dương Thạc liền hiểu ngay, A Mục Đạt Vượng đang thi triển chính là Hổ Báo lôi âm tầng thứ hai.

Bình thường, cường giả cảnh giới Võ Tôn khi thi triển Hổ Báo lôi âm sẽ là tầng thứ nhất. Còn cao thủ cảnh giới Đại tông sư sẽ thi triển Hổ Báo lôi âm tầng thứ hai. Khi tiến vào cảnh giới Võ Sư sẽ thi triển Hổ Báo lôi âm tầng thứ ba. A Mục Đạt Vượng bế quan mấy tháng ở Đại Chu, hiện tại vừa mới đột phá cảnh giới Đại tông sư, dĩ nhiên là nằm trong tay Hổ Báo lôi âm tầng thứ hai.

Một cảm giác nguy hiểm chợt bao trùm toàn bộ Dương Thạc.

Ầm ầm!

Dưới một quyền này, Dương Thạc chỉ cảm thấy hai bàn tay của mình chợt vang lên tiếng động nho nhỏ. Gân cốt như muốn gãy nứt ra ngoài.

Ngay cả gân cốt hai cánh tay cũng bị bẻ gãy.

Một cỗ sức mạnh cường đại dừng mãnh tiến vào cơ thể của hắn, Dương Thạc phun ra một ngụm máu tươi, thân hình trực tiếp bay thẳng ra ngoài.

Dưới một kích Hổ Báo lôi âm tầng thứ hai của A Mục Đạt Vượng, Dương Thạc cảm giác mình giống như bị đánh vào biển sâu, căn bản không có nửa điểm chống cự.

- Cảnh giới Đại tông sư mạnh như vậy sao?

Hắn hít sâu một hơi.

Tuy rằng Dương Thạc đã từng giao thủ với Ấn Giao Vương của Lục đại vũ thánh Thiên Âm Môn, nhưng dù sao Dương Thạc lúc ấy thực lực vẫn ngang bằng với Ấn Giao Vương.

Khi giao thủ với Dương Thiên cũng không xuất ra toàn lực.

Hoặc là nói, hắn khinh thường mà không xuất ra toàn lực.

Hiện tại Dương Thạc chân chính giao thủ với cường giả cảnh giới Đại tông sư, mặc dù chỉ là sơ giai nhưng so với hắn, A Mục Đạt Vượng cũng là mạnh hơn rất nhiều.

Một lần giao kích, Dương Thạc trực tiếp bị đánh bay ra hơn mười trượng.

- Đi!

Cũng may, sau khi giao kích, ở giữa Dương Thạc và A Mục Đạt Vượng cũng tạo ra được một khoảng cách dài.

Hắn vùng tay lên, Dương Thạc trực tiếp phá vỡ hư không nhảy vào.

- Còn muốn trốn? Có đứng lại cho lão nạp không?

Ở phía sau chỉ nghe A Mục Đạt Vượng quát lớn một tiếng, trong tay xuất hiện một quả chuông đồng nhỏ bằng lòng bàn tay. Khi quả chuông đồng xuất hiện dần dần phình to, trong phút chốc dài ra hơn một trượng, đường kính năm thước, chẳng khác nào quả chuông mà các hòa thượng trong chùa thường đánh vào mỗi sáng sớm. Miệng chuông lúc này nhắm ngay Dương Thạc, phát ra một thanh âm thật lớn.

Ken kết!

Vừa mới chui vào hư không, Dương Thạc lập tức cảm giác được, hư không bốn phía như đọng lại, trong nháy mắt kết băng lại.

Giờ phút này, hư không xung quanh Dương Thạc tất cả đều ngưng kết. Hắn giống như một lần nữa lui về mặt thất phía dưới Tầng thứ các phủ quốc công.

Dương Thạc muốn phá nát hư không để đào tẩu nhưng căn bản lại không có cách.

- Đây là pháp khí Đại phạm âm chung của Mật tông Kim Phật tự. Lão hòa thượng này ngay cả pháp khí như thế cũng mang ra rồi.

Trong không gian Thập phương ca sa, Dương Dịch vang lên thanh âm kinh ngạc.

Nàng tuy rằng đang ở trong Thập phương ca sa, nhưng khi tiếng chuông vang lên bên ngoài, không gian đồng thời ngưng kết, Dương Dịch vẫn có thể cảm nhận được rõ ràng.

- Dương Thạc, thả muội ra ngoài đi.

Giọng nói của Dương Dịch lại vang lên.

Dương Thạc gần như không chút do dự. Đối với Dương Dịch, hắn cũng là vạn phần tín nhiệm. Tâm niệm vừa động, không gian Thập phương ca sa lập tức bị phá vỡ. Dương Dịch liền xuất hiện.

245. Chương 244: Bắc Vực Băng Nguyên, Hàn Băng Loạn Lưu

Vô Tận Thần Công

Chương 244: Bắc vực băng nguyên, hàn băng loạn lưu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Dịch sau khi xuất hiện, trong tay không biết tự khi nào xuất hiện một con cổ tiêu.

Cầm cổ tiêu trong tay, Dương Dịch điểm một chút vào hư không.

Rầm!

Hư không bị phong tỏa, dưới một điểm của Dương Dịch, một tiếng nổ vang lên, mở ra một cái khe.

Răng rắc!

Một tiếng nổ giòn vang, cổ tiêu trên tay Dương Dịch trực tiếp gãy nứt ra.

Phốc! Đồng thời Dương Dịch cũng phun ra một ngụm máu tươi.

Trốn!

Sớm khai phá một lỗ nhỏ trên hư không, Dương Thạc làm sao buông tha ột cơ hội như vậy, liền quát khẽ một tiếng. Không gian Thập phương ca sa liền khởi động, mạnh mẽ quán lấy cơ thể của hắn và Tiểu Dịch. Ngay sau đó, xé rách hư không, nhanh chóng bỏ trốn.

Một cơ hội chỉ lóe lên trong nháy mắt, nhưng lại bị Dương Thạc chớp được.

Thập phương ca sa xé rách hư không, thân hình Dương Thạc và Dương Dịch tức khắc biến mất tại quảng trường Thiên Vũ Môn. Bên kia chỉ còn lại lão tăng khô gầy A Mục Đạt Vượng.

A Mục Đạt Vượng đột nhiên xuất hiện, lập tức ra tay đối phó Dương Thạc ngay. Phía trước phía sau chẳng qua chỉ hao tổn bảy tám phần công phu. Dân chúng Đại Chu ngay tại quảng trường Thiên Vũ Môn cũng không kịp phản ứng. Ngay cả Nam Cung Thương và Lâm Tử Quỳnh mấy cao thủ cảnh giới Võ Sư mãi cho đến khi Dương Thạc và Dương Dịch phá nát hư không rời đi thì lúc này mới có phản ứng.

- Dương sư đệ quả nhiên còn che giấu thực lực?

Nam Cung Thương mở to hai mắt nhìn.

Lúc giao thủ với Dương Thạc, Nam Cung Thương đã nghĩ đến Dương Thạc vốn chỉ là thực lực cảnh giới Võ Sư cao giai, nhưng thậm chí có thể phát huy được sức mạnh còn cao hơn cả cường giả cảnh giới Võ Sư cao nhất. Đây quả là hết sức kinh người.

Đối với Dương Thạc, Nam Cung Thương cảm thấy vô cùng bội phục.

Nhưng Mạc Dịch và Ba Ma Long hai đại cao thủ liên thủ đối phó Dương Thạc, lại bị hấn nhẹ nhàng chớp lấy, bóp chết tươi. Khi đó thực lực biểu hiện ra ngoài của Dương Thạc khiến cho Nam Cung Thương phải khiếp sợ.

Bây giờ, khi đối mặt với A Mục Đạt Vượng, Dương Thạc lại một lần nữa phát huy được sức mạnh to lớn của mình.

Hiện tại, Nam Cung Thương không chỉ là khiếp sợ mà còn có chút không thể tin.

Cổng thành Thiên Vũ Môn.

Đám người Kiền Minh Vũ cũng đứng dậy.

Dương Thành hai mắt bốc hỏa, gắt gao nhìn thẳng A Mục Đạt Vượng.

Tuy rằng Dương Thạc và y chưa tính là người cùng trận doanh, nhưng Dương Thạc dù sao cũng là anh em cùng cha khác mẹ. Hiện nay, cao thủ cảnh giới Đại tông sư của Kim Phật Tự ngang nhiên ra tay đối phó với em trai của mình, Dương Thành đương nhiên là có chút phẫn nộ.

- Tên A Mục Đạt Vượng này quả thực đã đạt đến cảnh giới Đại tông sư rồi sao?

Phía sau Kiền Minh Vũ, Tiên sư đạo chủ Âu Tử Hồng cũng cau mày.

- Hòa thượng này, mấy tháng trước lúc chúng ta đến kinh sư Đại Chu, chẳng qua chỉ là Võ Tôn nhất giai. Lúc ấy bản đạo còn không thêm chú ý đến lão ta. Mấy tháng nay, lão ta bề quan không xuất hiện, cũng không sinh sự, khiến bản đạo thiếu chút nữa là quên mất lão. Hiện tại, Đại Chu tổ chức tỉ thí võ nghệ, Dương Thạc vốn thắng liên tiếp ba trận, không cần phải ra tay nữa. Ba Ma Long của Kim Phật Tự ra tay ám toán Dương Thạc, cái này cũng cho qua. Nhưng đến lão ta mà cũng dám ra tay sao?

Âu Tử Hồng giờ phút này cũng có chút tức giận.

- Không sai. Bản đạo điều đến hai đồng nhân Hàng Long Phục Hồ bắt lão đến Kim Phật Tự, xem Mật Tông Lạt Ma còn gì để nói.

Âu Tử Hồng trầm giọng nói.

- A di đà Phật!

Mà không đợi Âu Tử Hồng có động tác nào, đã thấy A Mục Đạt Vượng chấp tay trước ngực, đọc một câu Phật hiệu.

Một vầng sáng màu vàng nhạt phát ra từ cơ thể của ông ta.

Âu Tử Hồng đứng cách xa trăm trượng cũng có thể cảm nhận được rõ ràng ý niệm thần hồn của A Mục Đạt Vương, dường như trực tiếp toát ra khỏi cơ thể, tiến vào giữa đất trời. Đơn thuần chỉ dùng ý niệm thần hồn để cảm nhận thiên địa.

- Đây là...Đại thiên địa thánh thuật của Kim Phật Tự?

Âu Tử Hồng sửng sốt nói.

Ngay sau đó đã thấy vàng sáng xung quanh cơ thể của A Mục Đạt Vương chợt tiêu tan.

Lão hòa thượng này hai mắt như điện, hướng về phía bắc Đại Chu nhìn lại.

- Đi!

Khẽ quát một tiếng, A Mục Đạt Vương đánh một chuông vào Đại Phạm Âm Chung trước người.

Ong, ong!

Đại Phạm âm Chung phát ra một hồi chuông như phá vỡ hư không.

Thân hình khô gầy của A Mục Đạt Vương như sải bước vào trong hư không, đồng dạng biến mất.

- Sớm nghe nói Đại Phạm Âm Chung của Kim Phật Tự cũng có thể phá nát hư không. Nhưng phải phối hợp với Đại thiên địa thánh thuật thì mới có thể tập trung vào vị trí của địch nhân. Hơn nữa, Đại Phạm Âm Chung phá nát hư không, nhiều nhất chỉ có thể phát ra tới phạm vi một ngàn tám trăm dặm, không xa hơn so với sự khống chế của Thập phương ca sa của cảnh giới Vô Thánh. Nhưng, nếu muốn truy kích Dương Thạc, vậy là đủ rồi.

Ánh mắt của Âu Tử Hồng lóe ra, thấp giọng nói.

A Mục Đạt Vương rời đi, Hàng Long Phục Hổ Pháp Tôn của Âu Tử Hồng cũng không cần thi triển.

- A Mục Đạt Vương truy kích Dương Thạc?

Kiều Minh Vũ hai hàng lông mày nhíu chặt.

- Vừa rồi lão ta thi triển Đại thiên địa thánh thuật xong, thì nhìn về phương bắc. Chẳng lẽ Dương Thạc phá nát hư không mà đến Yến Sơn phương bắc sao? Yến Sơn được coi là nơi lập nghiệp của Dương Thạc. Chỗ đó đối với Dương Thạc mà nói thì coi là như phúc địa. Hy vọng Dương Thạc sẽ không bị A Mục Đạt Vương đuổi giết.

Kiều Minh Vũ trầm nghĩ.

Ầm ầm!

Một mảnh hư không đã bị toác ra một vết nứt.

Cơ thể của Dương Thạc xuất hiện từ trong đó. Sau khi chui ra, cơ thể hần lão đảo, hơi muốn ngã nhào xuống đất.

Phụt!

Một ngụm máu tươi lại phun ra lần nữa.

Sắc mặt Dương Thạc trắng bệch, nhưng tinh thần thì không tệ lắm.

- Hay cho cái tên A Mục Đạt Vương, cường giả Đại tông sư quả nhiên không tầm thường. Chỉ một lần giao kích, gân cốt hai cánh tay của ta trực tiếp bị bẻ gãy. Nội tạng cũng có chút tổn hại. Cũng may vết thương không nghiêm trọng lắm, gan và lá lách không bị tổn thương. Một số thương tổn này có thể khôi phục lại.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Một lần giao thủ với A Mục Đạt Vương, Dương Thạc mới chân chính cảm thụ được sự lợi hại của cường giả cảnh giới Đại tông sư.

Không từ mà biệt, chỉ cần là Hổ báo lôi âm tầng thứ hai cũng trực tiếp làm cho Dương Thạc không thể chống cự nổi.

Phải biết rằng, cơ thể của Dương Thạc chính là cảnh giới Vô Tôn cao giai.

Nhưng, sau khi Dương Thạc biến thân thành Hắc Hùng, cơ thể vô cùng khổng lồ, thể trọng nặng bốn năm trăm cân. Như thế khí huyết sẽ khổng lồ đến bậc nào?

Khí huyết của A Mục Đạt Vượng càng thêm cô đọng, nhưng ông ta là lão tăng bảy tám chục tuổi. Tuổi lớn như vậy mà mới bước vào cảnh giới Vô Thánh thì khí huyết không thể so sánh với những Đại tông sư tuổi trẻ. Khí huyết của ông ta đã sớm bắt đầu suy bại, cơ thể nặng trên dưới một trăm cân, vốn không thể đánh đồng với Dương Thạc.

Nhưng dù vậy, Dương Thạc khi đối mặt với ông ta, vẫn không thể chống cự nổi.

- Chắc là do Hồ báo lôi âm tăng thứ hai.

246. Chương 245: Lôi Âm Vô Thánh Tăng Thứ Năm

Vô Tận Thân Công

Chương 245: Lôi Âm Vô Thánh tăng thứ năm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Hồ báo lôi âm là một loại bí pháp kỳ dị.

Dương Thạc đã sớm luyện được Hồ báo lôi âm tăng thứ nhất. Trong hai năm qua, Dương Thạc lại càng không ngừng tiến bộ. Từ cảnh giới Thối Thể đến cảnh giới Vô Tôn như bây giờ. Xem như đã thăng được đến ba cảnh giới lớn. Nhưng Hồ báo lôi âm tăng hai vẫn chưa luyện được.

Hiện tại, Dương Thạc mơ hồ cảm giác được, Hồ báo lôi âm mỗi lần gia tăng một bậc, chỉ sợ ảnh hưởng đối với thực lực là quan trọng nhất.

Ầm ầm!

Đang suy nghĩ, Dương Thạc cảm nhận được một trận dao động ở hư không đằng sau.

- Sao? Lại có kẻ phá nát hư không mà đến?

Dương Thạc nhướng mày.

- Không ổn rồi, lại là cái tên A Mục Đạt Vượng.

Không cần nghĩ Dương Thạc cũng biết, nhất định là cái tên A Mục Đạt Vượng truy kích đến.

Dương Thạc đắc tội không ít người. Người muốn giết Dương Thạc đếm trên đầu ngón tay cũng không hết. Nhưng đi theo đuôi Dương Thạc dai nhất cũng chỉ có A Mục Đạt Vượng của Kim Phật Tự. Hơn nữa, Dương Thạc cũng biết, Kim Phật Tự chính là thánh địa võ đạo truyền lưu từ thời thượng cổ. Nội tình thâm hậu đến mức tận cùng. Nói không chừng, còn có pháp khí có thể phá nát hư không đến ngoài ngàn dặm.

- Trốn thôi!

Trong đầu Dương Thạc toát ra một suy nghĩ.

Nhưng, trước khi trốn, Dương Thạc lướt nhìn qua cảnh sắc xung quanh, nhận biết rõ mình đang ở chỗ nào.

- Sao?

Sau khi nhìn kỹ xong, Dương Thạc không khỏi sửng sốt.

Bởi vì Dương Thạc rõ ràng phát hiện, mình hiện tại đang ở trong một thế giới băng tuyết đầy trời.

Bốn phía đều một mảnh trắng xóa.

Dưới chân căn bản không chạm được đến đất. Phải là một tầng hàn băng dày đến mấy chục trượng. Cả bầu trời cũng trắng xóa, căn bản nhìn không thấy thái dương tồn tại.

Không khí bốn phía, gió lạnh thổi ào ào. Trong cơn gió lạnh ẩn chứa hơi thở băng hàn sắc bén vô cùng. Dương Thạc có thể cảm nhận được, cơn gió lạnh này có thể phá vỡ hư không.

Ngệm máu tươi mình vừa phun lúc nãy sớm đã thành băng.

Nếu không phải Dương Thạc sau khi biến hình thành Hắc Hùng, cơ thể khổng lồ thì giờ phút này chỉ sợ đã bị đông lạnh thành một bức tượng băng.

- Đây là...chỗ nào?

- Hình như là phía bắc. Chẳng lẽ mình đã xuyên qua Yến Sơn, đến vùng lãnh thổ băng nguyên của bắc vực sao?

Đầu óc hần xoay chuyển. Dương Thạc lập tức ý thức được mình đang ở chỗ nào.

- Bắc vực băng nguyên, nằm nơi cực bắc chi địa. Truyền thuyết lưu lại có hàn băng loạn lưu tồn tại. Hàn băng loạn lưu này tương đương với sấm chớp mưa bão của đông hải. Dù có thể phá nát sự tồn tại của hư không. Cho dù là Ân Giao Vương có sống lại, chỉ sợ cũng không dám sử dụng Thập phương ca sa để phá nát hư không mà chạy trốn.

Dương Thạc cau mày.

Lúc trước, khi Ân Giao Vương đụng độ với sấm chớp của đông hải, cũng phải ngoan ngoãn kìm nén, không dám phá nát hư không mà tiến lên.

Hàn băng loạn lưu của bắc vực băng nguyên này, uy thế còn cao hơn sấm chớp mưa bão của đông hải.

Dương Thạc chỉ là cảnh giới Vô Tôn, làm sao có thể sử dụng Thập phương ca sa để phá nát hư không mà đào tẩu.

- Thôi, chỉ có thể tiến vào không gian Thập phương ca sa, làm con rùa rút đầu một lần nữa.

Dương Thạc cười khổ một tiếng.

Mắt thấy hư không đằng sau cắt qua, A Mục Đạt Vương sẽ xuất hiện.

Dương Thạc cũng không còn biện pháp nào khác. Không thể phá nát hư không mà chạy trốn, chỉ đành mở ra không gian của Thập phương ca sa, rồi lập tức chui vào.

Ầm ầm!

Cùng lúc với thời điểm Dương Thạc biến mất, A Mục Đạt Vương rốt cuộc cũng xuất hiện.

- Sao? Biến mất rồi à?

Phát giác bên này không có Dương Thạc, A Mục Đạt Vương không khỏi nhướng mày.

Đại Phạm Âm Chung tuy rằng cũng có thể phá nát hư không, nhưng pháp khí này mỗi ngày số lần phá nát hư không cũng có hạn. Không thể cường đại giống như Thập phương ca sa. Nếu Dương Thạc không ngừng khống chế Thập phương ca sa, phá nát hư không mà đào tẩu. Sau bốn năm lần, A Mục Đạt Vương cũng khó mà truy kích Dương Thạc.

Cứ như vậy mà để cho Dương Thạc chạy thoát?

A Mục Đạt Vương trong lòng thất vọng, hốt hoảng phát giác ra mình đang ở trong một mảnh không gian tràn ngập băng tuyết. Chung quanh đều là hàn băng loạn lưu.

- Đã đến bắc vực băng nguyên rồi sao?

A Mục Đạt Vương mỉm cười.

- A di đà Phật, nói như vậy, cái tên Dương Thạc kia căn bản không có đào tẩu mà còn đang ở chung quanh. Chắc là đã chui vào trong không gian Thập phương ca sa rồi. Cũng thế, bần tăng ở chỗ này chờ người khỏe lại, xem ai kiên nhẫn hơn. Có một ngày, người sẽ không nhịn được mà chui ra.

Miệng thì thầm, A Mục Đạt Vượng trực tiếp khoanh chân ngồi xuống.

Ông ta là cao tăng của Kim Phật Tự Mật Tông, hoàn cảnh tu luyện càng khổ hạnh càng tốt.

Đây chính là thuật “khổ tu” của Mật Tông.

A Mục Đạt Vượng dốc lòng lễ Phật. Trước mặt Phật tổ ngồi mấy trăm năm cũng được. Kiên nhẫn có thể nói là đến cực hạn. Ông ta tự tin rằng sự kiên nhẫn của mình tuyệt đối siêu việt hơn Dương Thạc. Ở chỗ này đợi mấy tháng Dương Thạc tất nhiên sẽ phải ra ngoài.

Tra!

Đúng lúc A Mục Đạt Vượng vừa mới ngồi xuống, lại nghe một tiếng chim thú kêu to.

Rầm rầm!

Giữa trời đất trắng xóa, một đạo ảo ảnh màu xám đen mang theo khí huyết khổng lồ hướng về A Mục Đạt Vượng đánh tới. nguồn

- Đây là mãnh thú gì vậy?

Vừa mới khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt tu luyện, A Mục Đạt Vượng liền cảm nhận được cổ hơi thở này, lập tức mở hai mắt ra.

Thân hình vừa động, ầm ầm đứng lên.

Áo bào quanh thân cũng lập tức mở ra.

Con mãnh thú màu nâu đen phía sau cuối cùng cũng đã tới trước mặt A Mục Đạt Vượng. Hình thể con mãnh thú này cũng không tính là lớn. Chẳng qua chỉ cao ba thước. Khi đến trước mặt A Mục Đạt Vượng, chợt nhảy dựng lên, tấn công trước mặt lão ta.

- Chết!

Hai hàng lông mày A Mục Đạt Vượng nhíu chặt, miệng quát lớn, ầm ầm đánh ra một quyền.

Phanh!

Ầm.

Con mãnh thú kêu thảm một tiếng, văng xa bảy tám trượng, gân cốt bị bẻ gãy, sinh cơ đoạn tuyệt.

Lúc này, A Mục Đạt Vượng mới nhìn thấy toàn bộ con “mãnh thú”. Đã thấy đây căn bản chẳng phải mãnh thú gì. Rõ ràng chỉ là một con chim lớn. Chẳng qua con chim này to béo, cánh ngắn nhỏ, hai chân như con vịt, nên chẳng thể bay, chỉ có thể chạy bằng hai chân.

Mảng lông đằng sau con chim đen nhánh, trên bụng màu xám trắng. Toàn thân nó phát ra một cổ khí huyết nồng đậm. Thế nhưng chỉ là cảnh giới Võ Tôn sơ giai.

- Thì ra là Băng nga!

A Mục Đạt Vượng trên mặt nở nụ cười.

Băng nga chính là một loại dị thú của băng nguyên bắc vực, cũng được coi là một loài chim, nhưng cũng không khác gì loài thú. Có thể bơi lội, bắt các loại cá làm thức ăn. Băng nga trưởng thành toàn bộ đều là ác điều cảnh giới Võ Tôn sơ giai đến trung giai. Tốc độ tiến lên của nó cực nhanh. Nếu một cao thủ Võ Tôn bình thường chống lại nó, sợ là cũng có chút phiền phức.

- Có Băng nga này, lão nạp ở trong băng nguyên lạnh giá này cũng coi như có chút đồ ăn. Nghỉ ngơi một năm, hay nửa năm cũng chẳng có gì phàn nàn.

Thân hình vừa động, A Mục Đạt Vượng liền chộp lấy thi thể của Băng nga.

247. Chương 246: Khai Quật Bảo Tàng, Hạt Giống Linh Được

Chương 246: Khai quật bảo tàng, hạt giống linh được

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc gật đầu, dân ra một hơi.

Thế giới này quá mức khổng lồ.

Chỉ cần là ở giữa nam bắc Đại Chu, thì khoảng cách đã làm hơn thập vạn lý rồi.

Tây bắc có nước Hỏa La.

Tây nam có nước Ni La.

Các tiểu quốc thì nhiều vô số.

Hướng đông có sấm chớp mưa bão. Bên bờ hải vực mờ mịt kia lại càng lớn hơn.

Hướng bắc đi về hướng nam, nếu có thể xuyên qua hàn băng loạn lưu, xuyên qua hỏa diễm gió lốc, cũng không biết có thể tới chỗ nào. Có lẽ, ngay cả cường giả cảnh giới Võ Thánh cũng chưa từng xuyên qua những nơi nguy hiểm này.

- Đúng là kiến thức của ta nông cạn quá.

Dương Thạc cảm thán nói.

Lúc trước, mình chẳng qua chỉ luẩn quẩn trong một góc ở kinh sư Đại Chu. Hướng Bắc thì đã đến Yến Sơn. Hướng nam thì là đến Nam Lâm tự.

Về phần bị Ấn Giao Vương lôi đến Đông hải, bị Lôi vân phong bạo thổi đến địa vực Nam Hải. Ở những địa phương đó, Dương Thạc cũng chẳng làm chuyện gì lớn, cũng không chứng kiến bất cứ một cảnh tượng kỳ dị nào, cơ bản xem như một chuyến tay không.

- Thiếu gia, ai nói huynh kiến thức nông cạn?

Nghe Dương Thạc tự coi nhẹ mình như thế, Dương Định cau cái mũi nhỏ lại.

- Thiếu niên mới hơn mười sáu tuổi mà đã có được thực lực cảnh giới Võ Tôn. Đây chính là lợi hại lắm rồi. Khác với đám thanh niên tài俊, biết nhiều thì có lợi ích gì đâu. Không có thực lực, hàn băng loạn lưu, đông hải phong bạo những địa phương đó, bọn họ cũng chẳng đến được.

Dương Định lớn tiếng thuyết minh.

- Đáng tiếc, càng lợi hại, thì lại càng không cần phải bị cái lão A Mục Đạt Vương giống như chó đuổi theo đằng sau.

Dương Thạc mỉm cười nói.

- Cái lão A Mục Đạt Vương nắm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ hai, thực lực cao hơn thiếu gia gấp đôi. Thiếu gia đánh không lại lão cũng là chuyện bình thường mà.

Dương Định chính sắc nói.

- Hổ báo lôi âm tầng thứ nhất, thực lực cũng tăng lên gấp mấy lần rồi.

- Ngay cả cường giả cảnh giới Võ Thánh hay gần Võ Thánh thì thực lực chính là dựa vào Hổ báo lôi âm. Mới tiến vào cảnh giới Võ Thánh, bình thường được xưng là “Lôi âm Võ thánh tầng thứ ba”. Cảnh giới càng cao thì thực lực sẽ càng mạnh.

- Công gia một năm trước cũng mới đột phá cảnh giới Võ Thánh trung giai.

- Nhưng ông ấy nắm trong tay là Hồ bảo lô âm tầng thứ năm, là “Lôi Âm Vô Thánh tầng thứ năm”. Cho dù là Thần Quy Vương đứng đầu Thập đại yêu thánh cũng chưa chắc là đối thủ của Công gia.

Dương Dịch nói.

- Lôi Âm Vô Thánh?

Dương Thạc sững sốt nói.

- Nắm trong tay cảnh giới Lôi Âm càng cao thì thực lực sẽ càng mạnh?

- Dương Thiên chính là Lôi Âm Vô Thánh tầng thứ năm?

Dương Thạc nhắc tới mấy tin tức này. Những tin tức này đối với hắn rất quan trọng.

Cho tới giờ khắc này, Dương Thạc mới phát giác, cánh cửa võ đạo đã chậm rãi bày ra trước mặt mình.

Dương Thạc là lần đầu tiên nghe đến những thuyết pháp về “Lôi Âm Vô Thánh”.

Nhưng cái này cũng thật bình thường.

Dù sao, Dương Thạc tu luyện chủ yếu là dựa vào bản thân tự tìm hiểu, gần như không người nào chỉ đạo qua. Mặc dù Dương Thạc trên danh nghĩa là đệ tử của Dũng Tín đại sư, nhưng chẳng qua chỉ là một đệ tử ký danh, đến để luyện tập “thuần dương đồng tử công” mà thôi.

Khi đại sư Dũng Tín sắp chết, quan hệ với Dương Thạc gần hơn trước, trở thành sư tôn chân chính.

Đáng tiếc, với trạng thái gần như sắp chết của đại sư Dũng Tín, cũng không thể truyền thụ được những kiến thức võ đạo to lớn cho Dương Thạc, chỉ có thể lưu lại cho hắn một pháp quyết “Đại Nhật Như Lai Kim Thân” cũng xem là hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi.

Trong Tàng thư các của phủ quốc công cũng không có giới thiệu về cảnh giới Vô Thánh.

Có lẽ, tầng thứ ba thì có.

Nhưng, với thân phận của Dương Thạc thì chưa bao giờ được bước quá tầng thứ ba.

Với thực lực mạnh như bây giờ, cho dù có tiến vào tầng thứ ba, thì những quyển sách về thường thức võ đạo cũng sẽ không lật xem.

Có thể nói, con đường mà Dương Thạc đang đi là một con đường nhỏ.

So sánh với Dương Thạc, con đường võ đạo của Dương Dịch chính quy hơn rất nhiều.

Mặc dù là mười hai tuổi mới bắt đầu tập võ, nhưng Dương Dịch thì mới tiếp xúc võ đạo đã giai nhập vào thánh địa võ đạo có lịch sử hơn vạn năm của Thiên Âm Môn. Hơn nữa còn là đệ nhất thiên tài trong ngàn năm qua của Thiên Âm Môn, chỉnh sửa được bí điển “Thiên đạo thần âm công”. Lúc đầu là do cường giả Đại tông sư Tô Thanh Như tự mình chỉ dạy, sau đó lại kế nghiệp đến Thiên Âm Môn, được môn chủ Thiên Âm Môn thu nhận làm đệ tử. Một số trưởng lão đối với Dương Dịch cũng rất trân trọng và yêu quý. Về phương diện tri thức võ đạo Dương Dịch cũng được tiếp xúc không ít.

Hơn nữa, Dương Dịch cũng giống như Tô Quân Ninh, gặp qua việc gì là không thể quên.

Những thường thức về võ đạo, thường thức về Đại Chu, còn có giới thiệu tóm lược về các cao thủ trong Thập đại yêu thánh, Dương Dịch cũng nhớ hết trong đầu.

Có thể nói, Dương Dịch hiện nay chính là một bộ bách khoa toàn thư về võ đạo.

- Tiểu Dịch ở bên cạnh ta, giải thích cho ta những nghi hoặc, tổng có thể nói là giải trừ rất nhiều nghi ngờ về võ đạo.

Dương Thạc thâm nghĩ trong lòng.

- Lôi Âm Vô Thánh...

- Khó trách Đại Chu Vô đã nói, hệ thống lực lượng không có sự phân chia. Thì ra là sau khi tiến vào cảnh giới Vô Tôn thì lấy cảnh giới Lôi Âm để phân biệt. Nằm trong tay cảnh giới Lôi Âm càng mạnh thì thực lực sẽ càng mạnh.

- Dương Thiên chính là Lôi Âm Vô Thánh tầng thứ năm.

Nghĩ như vậy, Dương Thạc không khỏi hít sâu một hơi.

Dương Dịch vừa mới nói qua, cảnh giới Lôi Âm cách nhau mười tầng. Thực lực có thể nói là tăng gấp mấy lần.

Trên thực tế, Dương Thạc cũng có thể hiểu được điều này.

Dưới tình huống bình thường, Vô Tôn sẽ nằm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ nhất.

Đại tông sư là tầng thứ hai. Cường giả Vô Thánh mới có thể nằm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ ba.

Mỗi một tầng, thực lực gần như tăng lên một đẳng cấp mới.

Dựa theo quy luật này, muốn nằm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ tư, trở thành Vô Thánh Lôi Âm tầng thứ tư, chỉ sợ là phải tu luyện tới cảnh giới Vô Thánh siêu việt.

Ít nhất là thực lực phải nằm trên Vạn Văn Thiên Tượng.

Vô Thánh Lôi Âm tầng năm, tầng sáu lại càng khủng bố hơn.

Bình thường mà nói, chỉ sợ có thượng cổ đại năng mới có thể đạt tới tầng cấp này.

Thực lực của bản thân Dương Thạc chẳng qua chỉ là cảnh giới Vô Thánh trung giai. Cho đến sáu mươi tuổi, xác thực hẳn có thể tiến vào Vô Thánh chi cảnh đã là tuyệt đỉnh thiên tài rồi. Cảnh giới võ đạo sẽ không còn cao hơn nữa.

Nhưng cảnh giới sức mạnh cũng chỉ đến Lôi Âm tầng thứ năm.

- Khó trách, lúc trước Huyền Giáp Vệ nói Dương Thiên vừa mới đột phá cảnh giới Vô Thánh trung giai, mà đã có năng lực gần bằng cả thiên hạ. Còn Ẩn Giao Vương còn nói thực lực của Dương Thiên ít nhất là Vô Thánh cao giai.

Dương Thạc trong lòng cảm thấy thoải mái.

Nằm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ năm, sức mạnh của Dương Thiên chỉ sợ là cường giả Vô Thánh cao giai siêu cường.

- A Mục Đạt Vương đã đạt được cảnh giới Đại tông sư, là thực lực lưỡng trọng Lôi Âm. Ta hiện tại chỉ nằm trong tay Lôi âm tầng thứ nhất, tất nhiên không có khả năng là đối thủ của ông ta.

- Đúng đấy. Cửu Dương Chân Thân xuất mã, thực lực Vô Tôn cao giai chỉ sợ cũng bị ông ta một quyền đánh nát.

248. Chương 247: Liên Tiếp Đột Phá, Ngộ Ra “thần Ứng Bí Quyết”.

Vô Tận Thần Công

Chương 247: Liên tiếp đột phá, ngộ ra “Thần ứng bí quyết”.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thực lực cơ thể Dương Thạc, so với Cửu Dương Chân Thân cũng không sai biệt lắm.

Đơn giản, Cửu Dương Chân Thân là bất tử bất diệt, đánh tan thì cũng ngưng tụ lại được. Còn Dương Thạc thì lại không thể gây thương tổn cho A Mục Đạt Vương, thì Cửu Dương Chân Thân cũng không thể đả thương được lão ta. Rõ ràng con bài chưa lật này cũng không thể hiển lộ ra ngoài.

- Xem ra, muốn chiến thắng A Mục Đạt Vương, tất nhiên phải đạt được cảnh giới Đại tông sư, nắm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ hai thì mới có sức mà liều mạng. Đáng tiếc...Tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng thứ nhất, cùng với Cửu Dương Chân Thân, có vẻ cao nhất chỉ đạt được cảnh giới Vô Tôn, không đạt được cảnh giới Đại tông sư.

Dương Thạc trong lòng phát khổ.

Cửu Dương Huyền Công có vẻ rất xứng đôi với Hổ báo lôi âm.

Cửu Dương Chân Thân tầng thứ nhất, cảnh giới Vô Tôn cũng có thể nắm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ nhất.

Muốn đạt tới cảnh giới Đại tông sư, nắm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ hai, vậy thì phải là Cửu Dương Chân Thân tầng thứ hai. Đáng tiếc, Dương Thạc không có Cửu Dương Huyền Công tầng thứ hai, muốn đột phá, khó khăn thật lớn.

- Bí quyết Huyền Thủy Ngưng Thân dù gì cũng là công pháp tu luyện của Ấn Giao Vương, xem như là bí điển thần công. Cao nhất có thể đạt đến cảnh giới Vô Thánh. Cùng lắm thì tiêu phí một ít thời gian tu luyện bộ công pháp kia, đột phá cảnh giới Tông Sư, tất nhiên là có thể nắm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ hai.

Dương Thạc suy nghĩ trong lòng.

Nhìn khuôn mặt kiên nghị của Dương Thạc, Dương Địch khẽ cắn môi.

- Thiếu gia, lão hòa thượng kia, huynh đừng lo lắng.

- Muội tu luyện “Thiên đạo thần âm công”, tốc độ cực nhanh. Tối đa hai năm là có thể đạt được cảnh giới Đại tông sư.

Dương Địch nói.

- Hai năm Đại tông sư, trước sau mất ba năm?

Dương Thạc nhìn Dương Địch, hít sâu một hơi.

Tốc độ khủng khiếp như vậy, cố nhiên chỉ có người tư thông trác tuyệt như Dương Địch mới làm được.

Nhưng, cũng có liên quan đến bộ công pháp Thiên Đạo Thần Âm Công.

Dù sao, đây cũng là một bộ “Cửu Dương Huyền Công”. “Cửu âm huyền công” là một bí điển huyền công tầng thứ nhất.

“Cửu dương huyền công” tu đến tầng cao nhất chính là thực lực Vô Thánh Lôi Âm tầng thứ chín. Cường hãn đến mức tận cùng. “Thiên đạo ngâm công” nếu không có gì đặc biệt thì rất không xứng với bốn chữ “huyền công bí điển” này rồi.

Hiện tại xem ra, “Thiên đạo thần âm công” đặc điểm mạnh nhất chính là tốc độ tu luyện cực nhanh.

- Tốt lắm, hai người chúng ta thử một lần. Xem ai là người đột phá đến cảnh giới Đại tông sư trước, nắm trong tay Hổ báo lôi âm tầng thứ hai.

Dương Thạc mặt mỉm cười nói.

- Ừ!

Dương Địch nhanh chóng gật đầu.

Nhưng trong lòng Dương Địch, Dương Thạc có tu luyện mau đi chăng nữa thì cũng không mau bằng mình. Cho dù Dương Thạc có phát huy được thực lực cảnh giới Vô Tôn, nhưng muốn đạt được cảnh giới Đại Tông Sư là rất khó.

Dù sao, thiên phú Dương Thạc cũng có hạn. Hai năm qua, đột nhiên tăng mạnh chủ yếu là dựa vào kỳ ngộ. Hiện tại bị A Mục Đạt Vương vây trong Thập phương ca sa, kỳ ngộ không có, muốn đột phá là rất khó khăn. Còn Dương Dịch, nàng tu luyện là “Thiên đạo thần âm công”, gần như không cần kỳ ngộ cũng vẫn tu luyện được. Chỉ cần không ngừng giữa chừng là được.

Cùng lắm thì...

Chờ mình đột phá cảnh giới Đại tông sư trước, hảo hảo an ủi đại thiếu gia một chút, bảo huynh ấy không cần tự ti là được rồi.

Dương Dịch giờ phút này trong lòng có chủ ý như vậy.

Dương Dịch có chủ ý này thì Dương Thạc trong lòng cũng có tính toán của mình.

- Đáng tiếc, Huyết Tinh thạch nhũ cơ bản dùng đã hết rồi. Nếu không có thể giúp cho Tiểu Dịch mau chóng đột phá.

Dương Thạc lúc trước có không ít Huyết tinh thạch nhũ.

Nhưng cho dù nhiều thì xài nhiều cũng hết.

Nhất là Huyết Phi. Nó và Hắc Hùng sau khi tiến vào cảnh giới Võ Sư, việc tiêu hao Huyết tinh thạch nhũ trở nên gấp mấy lần.

Huyết Tinh thạch nhũ này là dùng cho cường giả dưới cảnh giới Võ Sư sử dụng. Hiệu suất tu luyện gấp bội. Dương Thạc sau khi tiến vào cảnh giới Võ Sư, đối với thiên tài địa bảo này cũng không chú ý nữa, mặc cho Huyết Phi và Hắc Hùng quây nátбет không còn một mảnh.

- Không có Huyết tinh thạch nhũ, thì kiếm cái gì bồi thường cho Tiểu Dịch nhỉ?

- Trong sơn động của Ẩn Giao Vương có không ít bí bảo. Trước đây, Tiểu Dịch vì đánh vỡ hư không, giúp ta trốn thoát mà bị gãy một cái cổ tiêu. Trong sơn động cũng có không ít binh khí, không biết có nhạc khí hay không.

Dương Thạc biết, Dương Dịch nếu ở lại Thiên Âm Môn, khẳng định là có vô số thiên tài địa bảo cung cấp cho nàng sử dụng.

Còn đi theo mình, điều kiện tất nhiên là kém một chút rồi.

Dương Dịch đi theo mình, mặc dù là cam tâm tình nguyện, nhưng Dương Thạc cũng không muốn nàng bị ủy khuất. Tất nhiên là phải tìm mọi biện pháp để bù đắp cho nàng.

Mang nàng đến sơn động tìm bảo vật cũng là một biện pháp.

- Tiểu Dịch, đi với huynh đến một chỗ.

Nghĩ tới người này, Dương Thạc giữ chặt bàn tay nhỏ bé của Dương Dịch, mang theo nàng đến sơn động có giấu bí bảo của Ẩn Giao Vương.

Sau một lát, hai người đã đến trước một ngọn núi nhỏ.

- Ôm lấy huynh!

Giữ chặt Dương Dịch, Dương Thạc sử dụng năng lực phi hành của Thập phương ca sa, trực tiếp mang theo Dương Dịch bay vào sơn động trên lưng chừng núi.

Trong sơn động, áo giáp đủ màu, binh khí bày ra không ít.

Một số binh khí trong đó, chính là Thiên Cương Kiếm của Chân Vũ Môn. Luận nội tình, một số bí bảo của Ẩn Giao Vương có thể so với thánh địa võ đạo rồi.

Dù sao, Thập phương ca sa là bảo vật năm đó của Phương trượng Đại Lâm Tự, nên một số bí bảo của Nam Lâm Tự cũng ở bên trong.

Những áo giáp giành cho nữ cũng không thiếu.

Những chiếc áo giáp này, Dương Thạc phỏng chừng không phải là do Phương trượng Đại Lâm tự Hồng Chiếu đại sư lưu lại.

Không cần phải nói, những thứ này nhất định là do Ân Giao Vương lấy được. Dương Thạc nhớ rõ ràng, Ân Giao Vương năm đó chạy đến Ngọc Mật Lâu ở kinh thành, nhìn lên Tiểu Nguyệt thủ dâm... Những việc cũ này, không biết Dương Địch có rõ hay không.

- Khụ, khụ. Những chiếc áo giáp này muội chọn một bộ nhé. Có một số là nội giáp, mặc bên trong quần áo, không ảnh hưởng mỹ quan.

Vội vàng lắc đầu, Dương Thạc đem ý nghĩa xấu xa trong đầu vứt bỏ đi, chỉ vào áo giáp, nói với Dương Địch.

- Vâng!

Dương Địch gật đầu, rồi lật tới lật lui bộ áo giáp này.

- Sao?

Cầm lấy một bộ khôi giáp, Dương Địch phát hiện ở phía dưới áo giáp có mấy cái hạt to bằng hạt long nhãn màu đen.

- Là hạt cây La hán?

- Còn nữa, hình như là hạt Phật thủ. Những thứ này đều là hạt giống linh dược quý hiếm. Như thế nào lại bị quăng ở chỗ này?

Lật tiếp mấy bộ khôi giáp, Dương Địch lại một lần nữa tìm được mấy hạt giống.

Cầm những hạt giống này, Dương Địch mang trên mặt vẻ kinh ngạc. Những hạt giống linh dược này lại bị vứt bỏ. Thật hết sức khó hiểu.

- Trong sơn động còn có hạt giống linh dược?

Nghe Dương Địch nói, Dương Thạc không khỏi kinh ngạc há miệng thật to.

249. Chương 247: Liên Tiếp Đột Phá, Ngộ Ra “thần Ưng Bí Quyết”. (2)

Vô Tận Thần Công

Vô Tận Thần Công

Chương 247: Liên tiếp đột phá, ngộ ra “Thần ưng bí quyết”. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong mắt Dương Thạc, mấy hạt đen thui trong tay Dương Địch chẳng chút thu hút này lại là hạt giống linh dược? Điều này khiến Dương Thạc cảm thấy không ngờ.

Nhưng mà, nó cũng bình thường.

Dương Thạc ở Trấn quốc công mấy năm nay, vốn cũng không phải sản xuất mà là chuyên tâm tu luyện.

Cho nên đối với chuyện hiểu biết về hạt giống cũng không tính là nhiều.

Hướng hồ, mặc dù Dương Thạc xuất thân trong một gia đình tá điền nông dân mấy chục năm, nhưng tiếp xúc bất quá cũng chỉ là hạt giống bình thường. Đối với những hạt giống linh dược này, thật chẳng biết gì cả.

Những hạt giống này bản thân cũng không phát ra linh khí.

Giống như hạt giống hỏa diễm. Quả hỏa diễm, chỉ để lại một hạt màu đen sặc, bao bọc bởi một lớp da cứng, nhìn qua chẳng thấy có gì đặc biệt.

Những hạt giống này cũng như vậy.

Chỉ có như Dương Dịch, nhờ tham khảo những điển tịch của Thiên Âm Môn mới có thể hiểu rõ được hình thái cũng như công dụng của những hạt giống kỳ lạ này, từ đó mới có thể nhận ra chúng.

- Cây La hán này là một linh dược cực kỳ trân quý.

Cầm hạt giống La hán trong tay, Dương Dịch nghiêm mặt nói.

- Cây La hán có thể giúp tăng cường thể chất, khiến cho khí lực cường đại. Năm đó, tám trăm la hán của Đại Lâm tự nhờ dùng cây la hán này mà có thể tu luyện thành công “Bát bách la hán công”. Những la hán Phật môn này lúc chiến đấu gần như đao thương bất nhập, cường hân đến cực điểm. Sau khi Đại Lâm tự bị hủy diệt, “Bát bách la hán công” đã thất truyền. Những hạt giống linh dược la hán cũng gần như bị diệt sạch, tìm không thấy. Không thể nghĩ rằng người này lại có chúng.

Cây la hán, giúp tăng cường khí lực.

Cũng không giống Huyết tinh thạch nhũ tăng cường khí huyết.

Mà là tăng sức bền bỉ cho cơ thể.

Sức bền bỉ của cơ thể với khí huyết cũng không có quan hệ bao nhiêu. Ví dụ như, đồng dạng là cảnh giới Vô Tôn, làn da của con người lực phòng ngự sẽ không mạnh. Nhưng lông của loài Huyết Phi thì lực phòng ngự lại rất mạnh, móng vuốt cứng như sắt. Những thứ này là thiên phú, không phải nói là thực lực mạnh, khí huyết tràn đầy là có thể bù lại.

Nhưng cây la hán có thể giúp tăng cường khí lực, tăng độ bền bỉ cho làn da, cơ bắp của võ giả.

Phối hợp với “bát bách la hán công”, thậm chí có thể đem làn da tu luyện đến thành sắt thép. Thực lực ngang nhau thì thậm chí còn cứng hơn lông Huyết Phi.

Giá trị của những hạt giống linh dược này có thể nhìn thấy mơ hồ.

Ngoài ra, nhìn qua giống Phật thủ kia, cũng chính là linh dược.

Loại dưa này trực tiếp đưa từ bên nước Ni La sang. Ẩn chứa đại lượng khí huyết. Sau khi dùng đối với cơ thể cũng rất có lợi.

Còn có bốn năm loại linh dược khác. Mỗi một loại chỉ ít có đến ba bốn chục hạt giống.

- Những hạt giống linh dược này, đoán chừng là Đại Lâm tự lưu lại năm đó.

Dương Thạc mắt nhìn hạt giống trong tay Dương Dịch hỏi.

- Đáng tiếc, Ẩn Giao Vương không để ý nên những hạt giống này vẫn còn.

- Yêu thánh chính là yêu thánh. Dị thú mãnh thú khác biệt rất lớn đối với con người, đó chính là không biết sản xuất. Ngay cả Ẩn Giao Vương, mặc dù có được trí tuệ của loài người, nhưng đối với việc này, chắc hẳn nó không được biết nhiều cho lắm.

Dương Thạc cảm thán nói.

- Thiếu gia, chúng ta đem những hạt giống này gieo xuống, đợi cho chúng có kết quả thì có thể sử dụng. Có những linh dược này phụ trợ, chúng ta tuyệt đối có thể trong khoảng thời gian ngắn đạt đến cảnh giới Đại tông sư.

Cầm những hạt giống này, mắt Dương Dịch sáng lên.

Những hạt giống này gần như đều chỉ cần trồng xuống, sau một năm là đâm hoa kết quả.

Nhất là Phật thủ. Chỉ cần hai tháng, nhiều nhất là ba tháng là sẽ ra trái. Mặc dù trong đó ẩn chứa khí huyết không bằng Huyết tinh thạch nhũ, nhưng nếu dùng nó, tốc độ tu luyện vẫn có thể được tăng lên.

Còn cây la hán, Dương Thạc hiện tại đối với nó thập phần chờ mong.

Sau khi Huyền ứng biến thân tầng thứ nhất, Hắc Hùng biến thân tầng thứ hai, kết cấu sinh mệnh của Dương Thạc phát sinh biến hóa lớn. Trên người cũng bắt đầu kết ra lớp da cứng như áo giáp.

Nếu ăn quả la hán vào, khí lực cũng sẽ kiên cố hơn, dẻo dai hơn.

Dương Thạc phỏng chừng, cây la hán này cũng có thể thay đổi kết cấu sinh mệnh trên một trình độ nhất định.

Dùng quả la hán, cùng huyết mạch biến thân, nếu....

Nói không chừng, Dương Thạc còn có thể lĩnh ngộ được Huyền ứng biến thân tầng thứ hai, thậm chí là Hắc Hùng biến thân tầng thứ ba, thứ tư.

- Ủ, chúng ta tìm nơi thích hợp để trồng mấy hạt giống này xuống.

Dương Thạc gật đầu nói.

Trong không gian Thập phương ca sa, các loại địa hình đều có. Có thể nói là thích hợp với bất kỳ linh dược nào sinh trưởng.

Ở chỗ này gieo trồng linh dược là hoàn toàn có thể.

Dương Thạc và Dương Dịch trong không gian Thập phương ca sa làm ruộng, gieo trồng linh dược, mặc cho lão A Mục Đạt Vượng ở bên ngoài hàn băng loạn lưu mà chờ, chỉ có thể dựa vào bắt giết Băng nga mà ăn. Cứ như vậy, chẳng sợ Dương Thạc và Dương Dịch còn chưa đột phá xong, qua hai ba năm, A Mục Đạt Vượng cho dù tâm tình kiên định sợ là cũng chịu không nổi.

Dương Dịch đầu tiên là ở bên trong sơn động tìm một bộ nhuyễn giáp ình.

Về phần binh khí, Dương Dịch cũng không cần. Nàng chỉ quen dùng đoản kiếm đánh với đối thủ.

Chọn xong nhuyễn giáp, Dương Dịch cùng với Dương Thạc đem tất cả những hạt giống linh dược tìm được trong sơn động, tổng cộng có bảy loại với một trăm ba mươi một hạt giống.

Rời khỏi sơn động, dựa theo chỉ đạo của Dương Dịch, Dương Thạc đào mấy cái lỗ, đem những hạt giống này phân loại gieo xuống một nửa.

Dù sao, Dương Thạc và Dương Dịch đều chưa gieo trồng được thảo lần nào. Nếu thao tác không ổn, những hạt giống này hoàn toàn mất sạch, vậy thì cũng không tốt.

Cho nên chỉ gieo trồng một nửa, một nửa còn lại để dành.

Tránh ột lần thất bại toàn bộ hạt giống mất sạch.

Mất hết hai ngày, hai người cũng làm xong hết thấy.

Kế tiếp là bắt đầu tu luyện.

Dương Dịch tu luyện hoàn toàn là công pháp Thiên đạo thần âm. Còn Dương Thạc thì trực tiếp ngâm mình trong dòng sông bên trong không gian Thập phương ca sa.

Về phần Cửu Dương Chân Thân, thì cũng ra ngoài, ngẫu nhiên nằm bên trong bọt khí Huyền ứng huyết trì. Phần lớn thời gian là quan sát Huyết Phi chiến đấu với nhau.

Thực lực của Cửu Dương Chân Thân muốn tăng lên, cách đơn giản nhất chính là thúc giục tăng nhanh Huyền Ứng biến thân tầng thứ hai.

Tốt nhất là sáng chế ra “Thần Ứng bí quyết”.

“Thần Ưng bí quyết” có thể giúp cho huyết mạch Huyền Ưng thượng cổ đạt được cảnh giới Huyền Ưng biến thân tầng thứ hai. Khi đó, thực lực Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc có thể trực tiếp tiến vào cảnh giới Vô Tôn cao giai.

Chỉ còn thiếu cảnh giới Đại tông sư một chút nữa thôi.

Đến lúc đó, cho dù không có nắm giữ Hồ Bảo lô âm tầng thứ hai, nhưng nếu có thể phát động quân bài chưa lật này thì cũng có thể giết chết A Mục Đạt Vượng.

Đã có kinh nghiệm trong việc nghĩ ra “Thần Hùng bí quyết” thì “Thần ưng bí quyết” cũng không tính là khó khăn.

Dương Thạc cũng không nóng vội.

Một tháng....

Hai tháng....Ba tháng....

Thời gian trôi qua rất nhanh. Dương Địch cũng hướng cho Dương Thạc thấy khả năng thiên phú và tốc độ tu luyện của nàng.

250. Chương 248: Biến Thân Tầng Thứ Hai - Nhân Hình Thần Bình.

Chương 248: Biến thân tầng thứ hai - Nhân hình thần bình.

Ba tháng tăng lên hai cấp, đã đạt đến cảnh giới Vô Sư cao nhất, chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào cảnh giới Vô Tôn. Dựa theo Dương Địch giải thích, đột phá Vô Tôn sơ giai, khả năng cần phải thêm một hai tháng nữa. Còn những tầng trên Vô Tôn đến Vô Tôn cao giai thì phải cần nửa năm. Đột phá Đại tông sư thì bốn tháng là đủ. Phía trước phía sau chưa đến một năm rưỡi thời gian là có thể bước vào cảnh giới Đại tông sư.

Chỉ sợ, cũng chỉ có Huyết Phi, Hắc Hùng, Tiểu Hỏa tốc độ của chúng mới có khả năng đánh đồng với Dương Địch.

Dương Thạc cũng chưa tăng quá nhiều, chỉ là cách cảnh giới Vô Sư cao giai gần thêm một chút mà thôi. Cửu Dương Chân Thân đồng dạng cũng như vậy.

Nhưng, Dương Thạc cảm giác được, cách sáng chế “Thần Ưng bí quyết” càng lúc càng gần.

Càng tiếp cận được với “Thần Ưng bí quyết” thì Dương Thạc lại càng không nóng nảy.

Cứ để từ từ mọi chuyện sẽ đến.

Rất nhanh, lại mười ngày trôi qua.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bay giữa không trung, cẩn thận cảm ngộ sự sắc bén của Cửu thiên nhất kích.

- Không đúng!

- Không đúng, Huyền Ưng công kích tuyệt đối không chỉ có sắc bén.

- Còn phải là bá đạo vô cùng.

Bay giữa không trung, Dương Thạc trong lòng khó hiểu.

Bá đạo, giống như Phá Thiên Nhất Kiếm của Nam Cung Thương.

Phá Thiên Đại Kiếm của Nam Cung Thương, trọng kiếm vô phong, tuyệt đối không chỉ có hai chữ sắc bén là có thể hình dung. Còn phải dùng một từ “bá đạo”.

Bên trong “Thần Hùng bí quyết” ẩn chứa đại địa chi thể. Đại địa chi thể không phải là rất nặng mà còn có ý ôn hòa, dưỡng chi.

Giống như một trưởng giả hiền lành, có thể bao dung bất cứ chuyện gì.

Còn Thiên không chi thể thì lại hoàn toàn khác.

Bá đạo!

Nghịch ta thì chết.

Giống như một tên cai ngục.

Nghĩ tới người này, trong đầu Dương Thạc tựa hồ như xuất hiện một đạo ánh sáng. Không do dự chút nào, Dương Thạc lập tức nhắm hai mắt lại, bắt đầu thể ngộ.

Một ngày....Hai ngày....Ba ngày....

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc không cần ăn uống gì, cứ nhắm mắt lĩnh ngộ theo.

Còn cơ thể của Dương Thạc vẫn cứ ngâm trong dòng sông, không ngừng hấp thu Huyền âm khí tức, tắm bổ thân thể, không ăn không uống cũng có thể duy trì trong một thời gian dài.

Một tháng, hai tháng. Thời gian thể ngộ đã hai tháng rồi, nhưng vẫn chưa ngừng lại.

Dương Địch biết Dương Thạc đang ngộ đạo. Chỉ cần Dương Thạc không có nguy hiểm gì, thì nàng cũng không quấy rầy Dương Thạc.

Ba tháng.

Lại qua ba tháng.

Ầm ầm!

Không đợi Dương Thạc đột phá lĩnh ngộ, vùng phụ cận của thi thể Huyền Ứng thượng cổ vang lên một tiếng kêu thật to. Một khí thể sắc bén tuyệt cường phóng lên cao. Huyết Phi đã đột phá được cảnh giới Võ Sư cao giai, trực tiếp tiến vào cảnh giới Võ Tôn sơ giai.

Cùng lúc với khí thể sắc bén phóng lên, Cửu Dương Chân Thân đang nhắm mắt thể ngộ của Dương Thạc cũng nhẹ nhàng chấn động.

- Đó chính là Cửu Thiên chi lăng lệ?

Trong đầu hắn hiện ra một ý niệm.

Ầm ầm!

Mà ngay sau đó, lại là một đạo khí thể khác.

Vù vù vù vù...

Thiên địa chấn động, ông ông tác hưởng.

Dĩ nhiên, giờ phút này Dương Địch cũng đã đột phá được cảnh giới Võ Tôn sơ giai.

Nàng tu luyện “Thiên đạo thần âm công”, lúc đột phá cũng đồng thời dẫn động thiên địa âm phát. Dưới thanh âm cuộn cuộn, Dương Thạc cảm nhận được chính mình như quay lại hơn một năm về trước, trong Chu Ngọc Mạt Lâu bị Tô Thanh Như dùng Thiên đạo thần âm hung hăng áp đảo.

- Đó chính là “bá đạo” của thiên đạo.

- Sắc bén, bá đạo. Thì ra là thể....thì ra là thể....

Trong nháy mắt, Dương Thạc liên tục thể ngộ ba tháng hai mắt chợt mở. Trong ánh mắt chớp động sự hưng phấn đến mức tận cùng.

Giờ phút này, Dương Thạc đã hoàn toàn lĩnh ngộ được “Thần Ứng quyết”.

Bộ công pháp kia đã xuất hiện một hình thức sơ bộ ban đầu. Thân hình vừa động, bên trong Cửu Dương Chân Thân, bốn ngàn không trăm chín mươi sáu khiếu huyết không ngừng sinh ra một loại năng lượng kỳ dị. Loại năng lượng này hoàn toàn khác so với chân khí thuần dương lúc trước, mà là một loại đại khí mang sức mạnh cổ xưa. Đây chính là nguyên lực thần hoang.

Từ “Thần Hùng quyết” tu luyện ra nguyên lực thần hoang còn có chút bất đồng.

Nếu như nói, nguyên lực thần hoang tu luyện ra từ “Thần Hùng quyết” là một đại khí hùng hậu thì loại nguyên lực thần hoang này tuyệt đối sắc bén bá đạo.

Có thể tu luyện ra nguyên lực thần hoang, điều này cũng chứng minh, Dương Thạc đã nghĩ ra thành công “Thần Ưng quyết”.

Vù!

Cho tới giờ phút này, Dương Thạc mới thở phào một hơi.

Ngay sau đó, hắn cảm thấy hưng phấn vô cùng.

Rất cuộc mình đã sáng tạo ra được “Thần Ưng quyết”.

Tuy rằng thiên phú của hắn không tính là tốt, nhưng dựa vào cố gắng, không ngừng quan sát thể ngộ, cuối cùng liên tiếp sáng chế ra hai bộ công pháp “Thần Hùng quyết” và “Thần Ưng quyết”. Thành quả như vậy rất đáng để Dương Thạc tự hào.

Đương nhiên, Dương Thạc cũng biết, chính mình sáng tạo ra được hai bộ công pháp này cũng được tính là may mắn.

Không có huyết mạch Huyền Ưng thượng cổ cùng với Hắc Hùng thượng cổ thì làm sao hắn có thể làm được điều này.

Nhưng, dù vậy cũng không thể phủ định cố gắng cùng thực lực của Dương Thạc.

Con đường võ đạo dài đằng đẳng. Từng bước tu luyện, chỉ có những người có đại thiên phú như Dương Dịch, mới có khả năng bước lên trên đỉnh cao nhất của võ đạo. Những võ giả không có tư chất, không có cơ ngộ, không có may mắn thì căn bản không có khả năng bước lên cảnh giới tối cao của võ đạo.

Cho dù là mạnh như Dương Thiên.

Ông ta chẳng qua chỉ là cảnh giới Võ Thánh trung giai, lại nắm trong tay Hổ Báo lôi âm tầng thứ năm, là Võ Thánh lôi âm tầng thứ năm. Thực lực kinh khủng như vậy cũng chỉ là dựa vào kỳ ngộ mang lại.

“Bát hoang quyết” của Dương Thiên chính là công pháp Bát chủng hoang thú. Lúc trước, ông ta ít nhất sáng tạo ra bốn loại. “Thần Hùng quyết” chính là loại đầu tiên. Không biết là “Bát hoang quyết” mà ông ta sáng tạo ra đã ở tầng thứ mấy rồi.

Dương Thạc trầm suy nghĩ trong lòng.

Dương Thiên có thể nói là kỳ tài ngút trời.

Hơn nữa, với cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng thứ năm, võ đạo thâm hậu, muốn sáng tạo ra một bộ công pháp như “Bát Hoang quyết” cũng không tính là khó khăn.

Dương Thạc hiện tại nghĩ ra một bộ “Thần Ưng quyết”, một bộ “Thần Hùng quyết” cũng đã đủ nghịch thiên rồi.

Trên người mình không có huyết mạch mãnh thú hồng hoang thượng cổ nào. Dương Thạc biết, chính mình còn muốn tiếp tục nghĩ ra một loại công pháp tương tự thì gần như không thể nào.

Cũng may, Dương Thạc còn có “Cửu dương huyền công”.

“Cửu dương huyền công” làm chủ đạo, “Thần Hùng quyết”, “Thần Ưng quyết” làm phụ trợ cũng đủ nghịch thiên cường đại rồi.

Đang lúc suy nghĩ đến điều này, Dương Thạc đột nhiên cảm giác được, bên trong Cửu Dương Chân Thân của mình, cái nguyên lực thần hoang vừa mới tu luyện được không ngừng lưu chuyển bên trong hơn bốn ngàn khiếu huyết của mình.

Dưới sự lưu chuyển của nguyên lực thần hoang, hơn bốn ngàn khiếu huyết của mình bắt đầu vùng lên.

Nguyên lực thần hoang giống như được dán lại.

Dán hơn bốn ngàn khiêu huyết của Dương Thạc lại cùng một chỗ.

- Chẳng lẽ muốn đột phá đến cảnh giới Vô Tôn cao giai?

Khiêu huyết dung hợp, Dương Thạc lập tức hiểu rõ, đây chính là dấu hiệu Cửu Dương Chân Thân của mình sắp đột phá.

Hơn bốn ngàn khiêu huyết dung hợp thành hai ngàn không trăm hai mươi tư khiêu huyết. Chính mình cũng sắp sửa tiến vào Vô Tôn cao giai rồi.

Cũng là lúc đột phá rồi.

Đối với lần này, Dương Thạc thật ra cũng không kinh ngạc lắm.

Trong không gian Thập phương ca sa, Dương Thạc tu luyện suốt bảy tháng. Trong một thời gian như thế, mặc dù Dương Thạc luôn luôn lĩnh ngộ nhưng Cửu Dương Chân Thân vẫn vận chuyển công pháp thuần dương, hấp thu dương khí bên trong Thập phương ca sa, tích lũy được một công phu thâm hậu.

Chỉ cần có một cơ hội, tùy thời đều có thể đột phá.

Mà lĩnh ngộ được “Thần Ứng quyết” cũng chính là cho Dương Thạc một cơ hội thật lớn để đột phá.

- Hôm nay, ta, Huyết Phi, Tiểu Địch có thể đồng thời đột phá. Tuyệt đối là tam hỉ lâm môn.

Dương Thạc trong lòng vui sướng vô cùng.

Còn Tiểu Hỏa, sớm đã đạt đến cảnh giới Vô Tôn trung giai rồi. Hắc Hùng thì còn đi trước Huyết Phi, hoàn thành đột phá. Hiện tại cũng là Vô Tôn sơ giai.

Trong không gian Thập phương ca sa, hai người ba thú toàn bộ đã đạt đến cảnh giới Vô Tôn, xem như là thực lực mạnh nhất.

Phỏng chừng, đột phá của mình không phải không thể hoàn thành trong dăm ba bữa nữa. Dương Thạc hít sâu hai cái, cố gắng kiềm nén sự hưng phấn. Hai mắt khép kín, bắt đầu đột phá.

Ba ngày trôi qua rất nhanh.

Rầm rầm rầm rầm!

Hai ngàn không trăm bốn mươi tám tiếng nổ phát ra từ bên trong Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc rốt cuộc đã chính thức đột phá, đạt được cảnh giới Vô Tôn cao giai.

Rống!

Một tiếng hú hưng phấn phát ra từ trong miệng Dương Thạc.

Ken két!

Nắm chặt tay, Dương Thạc rõ ràng có thể cảm nhận được sức mạnh bên trong Cửu Dương Chân Thân.

Cảnh giới Vô Tôn cao giai.

Phải biết rằng, Dương Thạc mặc dù thi triển Hắc Hùng biến thân, nhưng bất quá cũng chỉ là cảnh giới Vô Tôn cao giai thôi. Hiện tại, Cửu Dương Chân Thân không cần biến thân cũng đã là Vô Tôn cao giai rồi. Mạnh mẽ vô cùng.

- Còn có....biến thân.

Trong đầu Dương Thạc, linh quang chợt thoáng.

Hiện tại, Cửu Dương Chân Thân thi triển Huyền Ứng biến thân tầng thứ nhất, không thể nghi ngờ lập tức có thể bước vào cảnh giới Vô Tôn cao giai. Còn bây giờ, Dương Thạc đã lĩnh ngộ được “Thần Ứng quyết”. Vận chuyển công pháp này sẽ có khả năng thúc đẩy kích phát càng nhiều huyết mạch Huyền Ứng thượng cổ. Khi đó, rất có thể sẽ mở ra được Huyền Ứng biến thân tầng thứ hai.

Huyền Ứng biến thân tầng thứ hai, thực lực cường đại đến cảnh giới nào thì thật khó nói.

Thử xem rồi nói sau.

Không chút do dự, Dương Thạc lập tức hạ quyết tâm thử nghiệm một chút, xem Huyền Ứng biến thân tầng thứ hai rốt cuộc cường đại như thế nào.

Hít sâu một hơi, Dương Thạc bắt đầu vận chuyển “Thần Ứng quyết”.

- Bộ công pháp kia, tất nhiên cũng có mười tám điểm phù hợp với chân thân, sáu điểm phù hợp với cơ thể.

Độ phù hợp của Thần Ứng quyết cũng gần giống như Thần Hùng quyết.

Độ phù hợp đủ cao, khi vận chuyển nguyên lực thần hoang, Dương Thạc cũng không hề cố kỵ. Huống hồ, đây dù sao cũng là Cửu Dương Chân Thân, đánh cũng không tiêu tan. Bất diệt mãi mãi. Cho dù vận chuyển nguyên lực thần hoang quá nhanh, xảy ra vấn đề thì cũng không đến mức nghiêm trọng. Dương Thạc trực tiếp đem Thần Ứng quyết dùng tốc độ gấp ba lần để vận chuyển.

Ken kết, ken kết.

Thần Ứng quyết tốc độ gấp ba tức khắc phát ra một đại lượng huyết mạch Huyền Ứng thượng cổ.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bắt đầu phát sinh biến hóa.

Vù!

Hai cánh chim thật lớn xuất hiện.

Đồng thời, bề ngoài của Cửu Dương Chân Thân cũng liên tục phát ra tiếng vang ken kết.

Đầu tiên là vị trí hai tay, lập tức bao trùm một lượng màu đen như giáp cứng, chẳng khác gì Huyền Ứng lợi thảo. Có khác là Huyền Ứng biến thân tầng thứ nhất, hai tay của Dương Thạc không chỉ bao trùm giáp cứng mà hình thái cũng trở nên giống móng vuốt của Huyền Ứng như đúc.

Huyền Ứng thảo gần như không có bàn tay, chỉ có năm ngón tay thon dài.

Còn bây giờ, hai tay của Dương Thạc được bao trùm một lớp giáp cứng, hình thái vẫn không có biến hóa, vẫn là bàn tay của con người, chỉ là giống như mang một lớp bao tay thép mà thôi.

Ken kết, ken kết!

Bàn tay bao trùm một lớp giáp cứng đen sặc, cứ tiếp tục kéo dài đến cẳng tay, cánh tay, bờ vai...

Toàn bộ hai cánh tay cuối cùng đã được bao phủ lớp giáp cứng đen sặc.

Ken kết, ken kết!

Ngay sau đó, giáp cứng đen sặc này trực tiếp kéo dài đến miệng của Dương Thạc.

Tại vị trí miệng, toàn bộ đều bị lớp giáp cứng này bao trùm. Độ dày của nó so với hai cánh tay còn dày hơn. Lực phòng ngự rõ ràng càng mạnh.

Bụng, thậm chí là hai chân.

Ken kết!

Cuối cùng một tiếng vang nhỏ vang lên. Lớp giáp cứng đen sặc đã bao trùm toàn bộ đầu, mặt của Dương Thạc.

Lớp giáp cứng này cũng không phải là cùng một khối.

Mà là từ những khối nhỏ kết hợp lại.

Những mảnh nhỏ giáp cứng này hình dạng cũng không theo quy tắc, nhưng tả hữu đối xứng, không hỗn độn. Sau khi bao trùm toàn bộ đầu mặt của Dương Thạc, nhìn từ bên ngoài, ngũ quan của Dương Thạc thập phần hiện ra rõ ràng. Mặc dù bao trùm một lớp hắc giáp, toàn bộ diện mạo đều là đen sặc, nhưng liếc mắt một cái thì vẫn là góc cạnh rõ ràng.

- Toàn thân trên dưới đều là hắc giáp?

Thanh âm ồm ồm phát ra từ cổ họng Dương Thạc.

Phần đầu bị bao trùm, khiến iệng của Dương Thạc bị chặn lại, giống như đang đeo một cái mặt nạ. Tiếng nói cũng bị thay đổi.

- Sức mạnh vẫn chỉ gia tăng một cấp, đạt đến cảnh giới Vô Tôn cao giai. Nhưng toàn thân từ trên xuống dưới đều là hắc giáp. Hiện tại, độ cứng của Cửu Dương Chân Thân chỉ sợ là đạt đến một cực độ biến thái?

Dương Thạc trong lòng âm thầm giật mình.

Hắc Hùng biến thân, chủ yếu là sức mạnh khí huyết tăng trưởng. Từ tầng thứ nhất tăng lên cảnh giới tam giai; tầng thứ hai tăng lên cảnh giới tứ giai.

Huyền Ứng biến thân sức mạnh khí huyết tăng lên hữu hạn, nhưng cường độ cơ thể lại được tăng trưởng trên diện rộng. Tầng thứ nhất có thể so với độ cứng của móng vuốt đại bàng, hay dao găm sắt thép.

Hiện tại, toàn thân trên dưới đều bao trùm hắc giáp, độ cứng phỏng chừng lại được tăng lên lần nữa.

Cang, cang!

Hai tay nhẹ nhàng ma sát, phát ra thanh âm của kim loại chạm vào nhau.

- Độ cứng này tuyệt đối còn cứng hơn cả dao găm sắt thép. Phỏng chừng là cảnh giới Thần binh cấp hai.

Dương Thạc thầm nghĩ.

Dao găm thép hình hoa cúc, tuy nói rằng được trang bị độ cứng mạnh nhất, nhưng miễn cưỡng chỉ được xem là cảnh giới Thần binh cấp một, không thể so với Huyền Ứng thảo thượng cổ.

Hiện tại, Dương Thạc cảm nhận được, lớp giáp đen bao bên ngoài cơ thể của mình độ cứng còn hơn cả dao găm hình hoa cúc. Cho dù không được như cấp độ của Huyền Ứng đoạn thảo, nhưng ít ra cũng là Thần binh cấp hai.

Hai cánh vỗ xuống, phát ra âm thanh giòn vang.

Dương Thạc phát giác, đôi cánh phía sau mình cũng bao trùm lông chim màu đen nhánh. Độ cứng cũng không sai biệt lắm so với lớp hắc giáp bao trùm cơ thể.

- Thần binh cấp hai!

- Hơn nữa, vẫn là thần binh hình người cấp hai.

Nghĩ tới những thứ này, Dương Thạc không khỏi hít sâu một hơi.

- Thử xem uy lực của Huyền Ứng biến thân tầng thứ hai này xem.

251. Chương 249: Nguyên Lực Dung Hợp, Ngộ Hổ Báo Âm

Vô Tận Thần Công

Chương 249: Nguyên lực dung hợp, ngộ Hổ Báo âm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ý niệm trong đầu vừa động, Dương Thạc lập tức vù một cái, toàn bộ Cửu Dương Chân Thân hướng về đầu một ngọn núi nhỏ cách đó không xa, hung hăng đánh một cái.

Ầm, ầm!

Ngọn núi nhỏ trong phạm vi bốn năm trượng trực tiếp bị Dương Thạc đánh nát. Đá bay tán loạn, lại bị hai cánh của Dương Thạc nhất xoắn thành bột phấn.

Huyền Ứng biến thân tầng thứ hai quả nhiên cường hãn.

Lập tức đã phá nát ngọn núi đá. Dương Thạc rõ ràng cảm giác được Cửu Dương Chân Thân của mình ngay cả chấn động cũng không có. So với lúc trước lại mạnh hơn gấp đôi. Cho dù là hiện tại, dùng Cửu Dương Chân Thân chống lại A Mục Đạt Vương cảnh giới Đại tông sư, Dương Thạc có niềm tin sẽ không bị một quyền đánh gãy xương nữa.

Lực phòng ngự Thần binh cấp hai tuyệt đối không thể coi thường.

Thiên Cương Kiếm của Chân Vũ Môn cũng là cảnh giới Thần binh cấp hai.

Cường giả cảnh giới Vô Tôn bình thường tốp năm tốp ba cầm trong tay thần binh cấp hai Thiên Cương Kiếm tấn công Dương Thạc, nhưng sau khi Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc biến thân, muốn đánh tan hấn gần như là chuyện không thể nào.

- Cấp độ này đánh nhau với A Mục Đạt Vương có thể chiếm lợi thế không ít.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

A Mục Đạt Vương cố nhiên cường đại, nhưng luận về cường độ cơ thể hiện tại, tuyệt đối không có khả năng vượt qua khỏi Dương Thạc.

Chỉ sợ là Dương Thiên, Vô Thánh Lô Âm tầng thứ năm, đơn thuần nói về cường độ cũng phải kém hơn so với Dương Thạc một chút.

Chẳng qua, thực lực Lô Âm tầng thứ năm của Dương Thiên, khi phát ra sức mạnh mạnh nhất, cương khí trong cơ thể tỏa ra bốn phía. Cường giả bình thường, muốn đánh chính diện trước mặt ông là khó có khả năng.

Hơn nữa, trên người Dương Thiên không có khả năng không có bí bảo phòng ngự nào.

Có thể nói, Vô Thánh Lô Âm tầng thứ ba, muốn làm bị thương Dương Thiên, chỉ sợ cũng không có nửa phần khả năng.

- Ta và Dương Thiên còn có sự chênh lệch rất lớn.

Dương Thạc thở một hơi thật dài, sắc mặt ngưng trọng, trong lòng trầm nghĩ.

Dương Thạc và Dương Thiên, dĩ nhiên là đứng ở mặt đối lập.

Cố nhiên, giữa hai người còn có huyết thống phụ tử.

Nhưng, với Dương Thiên, con của ông ta bất quá cũng chỉ là một vật phẩm mà thôi. Dương Thiên sinh con chỉ là muốn giúp ông ta đoạt lấy thiên hạ. Trên người ông ta hiện tại chỉ có dục niệm chiếm lấy thiên hạ, căn bản không có nửa phần thân tình. Phàm là con cái đối nghịch ông ta, ông ta cũng có thể giết chết không chớp mắt. Con chết trước mặt, ông ta cũng không nửa điểm dao động.

- Trừ phi đánh bại ông ta, áp đảo ông ta, thì mâu thuẫn giữa ta và ông ấy sẽ chẳng còn cách nào để giải quyết.

Dương Thạc biết, con người Dương Thiên, tâm tình tàn nhẫn đến mức tận cùng.

Muốn thay đổi ông ta so với giết chết ông ta còn khó hơn.

Cho nên, muốn giải quyết mâu thuẫn giữa Dương Thạc và Dương Thiên, chỉ có hai biện pháp. Một, Dương Thiên giết chết Dương Thạc. Hai, Dương Thạc dùng thực lực siêu cường của mình, đánh bại và áp đảo Dương Thiên.

- Có một ngày, Dương Thiên, ta sẽ áp đảo ông.

Chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong lòng Dương Thạc toát ra một quyết tâm như vậy.

Tra!

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ, một tiếng Huyền Ứng kêu to vang lên.

Mở hai mắt ra, Dương Thạc lập tức nhìn thấy, Huyết Phi đang cấp tốc bay về phía mình. Ánh mắt của Huyết Phi nhìn hần mang theo một tia hiếu kỳ và nghi hoặc. Nhưng Huyết Phi quen thuộc với hơi thở của Dương Thạc, tất nhiên sẽ nhận ra được. Hiện tại, người được bao quanh một thân hắc giáp chính là Dương Thạc.

- Thiếu gia, làm sao huynh...

Dương Dịch đi theo đằng sau, nhìn thấy bộ dạng này của Dương Thạc cũng là kinh ngạc há miệng.

Ken kết!

Một thanh âm giòn vang.

Toàn bộ giáp cứng trên đầu và mặt Dương Thạc nhanh chóng rút đi, hiện ra tướng mạo nguyên bản của hần.

Dương Thạc phát hiện, Huyền Ứng biến thân tầng thứ hai, giáp cứng màu đen bao trùm toàn thân nhưng mình vẫn có thể tự khống chế. Muốn rút đi lập tức liền có thể làm được.

Thật giống như khống chế một bộ áo giáp bình thường.

Thân hình Dương Thạc vừa động, rơi xuống trước mặt Dương Dịch.

- Haha, vừa mới nghĩ ra được Thần Ứng quyết, lĩnh ngộ được Huyền Ứng biến thân tầng thứ hai. Thực lực của ta bây giờ có thể đạt được Vô Tôn cao giai. Cường giả vừa mới bước vào cảnh giới Đại tông sư, nếu không lĩnh ngộ được Hổ Báo lôi âm tầng thứ hai thì hần không phải là đối thủ của ta.

Dương Thạc hướng Dương Dịch giải thích.

- Thiếu gia, xem ra Công gia thật sự là xem thường huynh.

Nhìn thấy Dương Thạc hiện tại, Dương Dịch không khỏi cảm thán.

Nàng tu luyện Thiên đạo thần âm, tốc độ gia tăng có thể nói là thần tốc. Nhưng hiện tại so sánh với Dương Thạc, gần như vẫn còn chênh lệch một cấp lớn.

- Thiếu gia tự mình nghĩ ra Thần Ứng quyết, Thần Hùng quyết. Nếu Công gia sớm biết rằng huynh lợi hại như vậy, chỉ sợ sẽ gắng sức bồi dưỡng huynh rồi. Phân lượng của huynh trong mắt Công gia sợ là còn nặng hơn Đại thiếu gia.

Dương Dịch còn nói thêm.

- So với Dương Tử còn nặng hơn?

Dương Thạc cười nhẹ.

- Nếu lúc trước Dương Thiên thật sự coi trọng huynh, chỉ sợ huynh bây giờ cũng chỉ là con vợ lẽ trong Phủ quốc công mà thôi.

Chính vì Dương Thạc ở phủ Quốc công chịu nhiều khi dễ nên mới quyết chí tự cường; vì Dương Tử Hi lúc nào cũng có thể tùy ý làm nhục, chèn ép Dương Thạc nên hần mới có thể đạt được công pháp phù hợp với năng lực. Cũng chính bởi vì bị bọn hạ nhân ngay trong phủ bức bách nên mới khiến cho Dương Thạc tiến vào Yến Sơn, đạt được đủ loại kỳ ngộ.

Bên trong tối tăm cũng coi như có được nhân quả nhất định.

Nếu Dương Thạc ngay từ đầu được coi trọng thì cũng sẽ không có được thành tựu như hiện tại.

- Ta và Dương Thiên đạo bất đồng bất tương vi mưu. Hiện tại thực lực của ta càng mạnh, càng lĩnh ngộ được công pháp lợi hại. Dương Thiên sẽ không cao hứng, ngược lại càng muốn giết ta.

Trong lời nói của Dương Thạc không chút tình cảm, làm cho người nghe nghe xong cảm thấy hơi chút ớn lạnh.

- Tiểu Dịch, muội bây giờ là thị nữ của ta. Chúng ta đã thoát khỏi Trần Quốc Công, về sau cứ gọi là Dương Thiên. Trực tiếp xưng hô tính danh thì tốt hơn, không cần mở miệng một tiếng “công gia”, hai tiếng “công gia”. Lại còn “Đại thiếu gia” gì nữa.

Dương Thạc nói.

- Vâng, muội biết rồi.

Dương Dịch le lưỡi, ngoan ngoãn đáp.

- Không thể tưởng tượng được, tu luyện trong không gian Thập phương ca sa chỉ mới hơn nửa năm, nhưng thực lực hiện tại của ta đã tăng lên rất nhiều. Chắc cũng đã đến lúc tính sổ với A Mục Đạt Vượng rồi.

Dương Thạc chậm rãi nói.

- Thiếu gia, thực lực của A Mục Đạt Vượng rất mạnh. Nên chờ khi chúng ta tu luyện đến cảnh giới Đại tông sư, nắm trong tay Hổ Báo lôi âm tầng thứ hai thì hãy đối phó với ông ta.

Nghe được Dương Thạc muốn ra tay với A Mục Đạt Vượng, Dương Dịch liền hiện ra thần sắc lo lắng.

Sáu tháng nay, Dương Dịch và Dương Thạc ở cùng một chỗ, đối với tuyệt đại bộ phận con bài chưa lật của Dương Thạc đều biết rõ.

Nàng biết, hiện tại Dương Thạc sẽ dùng Cửu Dương Chân Thân để đối phó với A Mục Đạt Vượng. Cho dù địch không lại, nhưng A Mục Đạt Vượng cũng chưa chắc có thể làm gì được Dương Thạc.

252. Chương 250: Đệ Nhị Yêu Thánh Đại Bằng Kim Sí Vương

Vô Tận Thần Công

Chương 250: Đệ nhị Yêu thánh Đại Bằng Kim Sí Vương

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhưng hiện tại nếu đi ra, tóm lại vẫn còn có chút nguy hiểm.

- Ừ, không thì chờ thêm vài ngày nữa.

Dương Thạc suy nghĩ một chút rồi gật đầu.

- Chờ ta làm quen với thực lực của mình bây giờ, khi đó đối phó với A Mục Đạt Vượng phần thắng càng lớn hơn.

Hiện tại, Dương Thạc ít nhiều cũng không để trong lòng.

Cũng may hắn vừa mới đột phá, đối với sức mạnh mới của mình cũng không tính là quen thuộc. Đợi cho quen thuộc với sức mạnh của mình, khi đánh nhau với A Mục Đạt Vượng lại càng đảm bảo hơn.

- Tiểu Dịch, muội tu luyện trước nhé. Ta đi xem nhục thể của mình đã tu luyện được tới tầng nào rồi.

Dương Thạc nói xong, Cửu Dương Chân Thân vừa động, trực tiếp xông đến nhục thể của mình.

Cửu Dương Chân Thân chui vào bên trong cơ thể.

- Toàn bộ một vạn sáu ngàn âm huyết đã được đả thông, đạt đến trình độ đỉnh phong?

Vừa mới tiến vào cơ thể, Dương Thạc lập tức phát hiện, cơ thể của mình đã được đả thông một vạn sáu ngàn ba trăm tám mươi bốn âm khiếu, trực tiếp bước vào cảnh giới Vô Sư cao giai, cách cảnh giới Vô Tôn một chút nữa thôi.

Điều này tuy rằng ngoài ý muốn, nhưng cẩn thận nghĩ lại cũng là hợp tình hợp lý.

Phải biết rằng, khối cơ thể này của Dương Thạc ngâm bên trong dòng sông trong không gian Thập phương ca sa đã sáu tháng. Ba tháng trước, Dương Thạc còn chưa ngộ ra Thần Ứng quyết, khối cơ thể này đã tích tụ được một đại lượng sức mạnh, cách mức đột phá không xa. Hiện tại ước chừng ba tháng qua đi, trực tiếp đột phá cũng là chuyện nước chảy thành sông.

- Cơ thể đột phá, thực lực chính thể của ta cũng coi như có sự tăng trưởng hơn nữa.

Sáu tháng trước, cơ thể của Dương Thạc tuy rằng không phải là đối thủ của A Mục Đạt Vượng, nhưng sau khi biến thân Hắc Hùng tăng thứ hai, miễn cưỡng cũng có thể phản kháng vài cái, không đến mức gân cốt toàn bộ vỡ vụn.

Thực lực bây giờ của hắn đã tăng lên một bậc. A Mục Đạt Vượng muốn đánh hắn tàn phế lại càng khó khăn hơn.

Tóm lại, đây là một chuyện tốt.

Sáu tháng tăng lên một bậc, nhìn như rất nhanh.

Nhưng phải biết rằng, Dương Thạc tu luyện là “Huyền thủy ngưng thân quyết”, là công pháp bí điển thần công mà Ấn Giao Vương tu luyện.

Sáu tháng mới tăng lên cảnh giới Võ Sư đỉnh phong.

Mà trong sáu tháng qua, Tiểu Dịch cũng từ Võ Sư trung giai trực tiếp thăng ba cấp, bước vào Võ Tôn sơ giai.

Có thể nói người so với người, giận điên người.

- Trước quen thuộc với sức mạnh của mình rồi nói sau.

Thở một hơi thật dài, Dương Thạc không nghĩ tới những điều này nữa. Hai mắt nhắm lại, bắt đầu kiểm tra cơ thể của mình.

- Sao, hai loại nguyên lực thần hoang đang dung hợp?

Vừa mới kiểm tra cơ thể, Dương Thạc lập tức phát hiện, nguyên lực thần hoang của Thần Ứng quyết bên trong Cửu Dương Chân Thân cùng nguyên lực thần hoang của Thần Hùng quyết đã dung hợp lẫn nhau, hình thành một nguyên lực thần hoang hoàn toàn mới. Cấp bậc của nguyên lực thần hoang này rất cao.

Nguyên lực thần hoang là một sức mạnh nguyên thủy nhất, căn nguyên nhất.

Thời kỳ thượng cổ, hồng hoang cự thú, thực lực siêu quần. Chúng nó không tu luyện khí tức của nhân loại, mà trong cơ thể của chúng tồn tại đó chính là nguyên lực thần hoang.

Dương Thiên sáng tạo ra Bát hoang quyết, chính là muốn hấp thu sức mạnh siêu phàm của cự thú hồng hoang thời thượng cổ để ỉnh sử dụng.

Thần Ứng quyết cùng Thần Hùng quyết hai đại công pháp này, nguyên lực thần hoang có thể dung hợp với nhau. Dương Thiên chỉ ít có bốn công pháp hồng hoang thú, nên nguyên lực thần hoang của ông ta khẳng định sẽ mạnh hơn so với mình.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đối với điều này, Dương Thạc thật cũng chẳng thêm muốn.

Dù sao, Dương Thiên là Võ Thánh. Ông ta tu luyện võ đạo đã hơn năm mươi năm. Còn Dương Thạc vừa mới chính thức bước vào con đường võ đạo được hai năm. Có thể đạt tới cảnh giới hiện nay cũng đủ để kiêu ngạo rồi.

- Nguyên lực thần hoang dung hợp, thực lực của ta càng mạnh hơn. Đối mặt với A Mục Đạt Vượng phần thắng cũng sẽ lớn hơn. Đáng tiếc...Hiện tại vẫn chưa lĩnh ngộ được Hổ Báo lô âm tăng thứ hai.

Dương Thạc than nhẹ một tiếng, tiếp tục nhắm mắt kiểm tra tình huống sức mạnh của mình.

Một ngày một đêm lại trôi qua rất nhanh.

Rống, rống, rống!

Một trận gào thét của mãnh thú truyền vào lỗ tai Dương Thạc.

- Là Tiểu Hỏa và Huyết Phi, Hắc Hùng. Chúng nó đang luận bàn.

Không cần mở mắt, Dương Thạc cũng biết là mấy con mãnh thú đang bàn luận với nhau.

Rầm, rầm, rầm!

Rầm, rầm, rầm!

Nhưng, ba con mãnh thú đánh nhau, Dương Thạc dựa vào thanh âm mà cảm giác có chút khác biệt.

Khi chúng đánh nhau, toàn thân gân cốt ma sát đều phát ra tiếng sấm rền.

Hổ Báo lôi âm?

Dương Thạc lập tức nghĩ đến, ba con ác diệu mãnh thú này đều bước vào cảnh giới Vô Tôn. Khi đánh nhau, dĩ nhiên là có thể phát động Hổ Báo lôi âm.

Mặt khác, ba con ác diệu mãnh thú này mỗi lần đánh nhau đều kèm theo tiếng hô hoặc kêu to. Dương Thạc rõ ràng cảm giác được, sức mạnh khí huyết của chúng tăng lên gấp mấy lần.

- Hổ báo lôi âm...Hổ Báo lôi âm. gân cốt ma sát, phát ra lôi âm. Gầm rú kêu to đồng dạng cũng có lợi cho việc tăng cường sức mạnh. Hổ Báo lôi âm trong “Hổ báo âm”, không phải chỉ tiếng gầm rú của mãnh thú sao?

Giờ phút này, Dương Thạc đột nhiên ngộ ra.

Hổ Báo lôi âm vốn chính là tiếng thú rống.

Lôi âm là đại diện cho thanh thể thiên địa.

Mà thú rống chính là sức mạnh nguyên bản phát ra. Trong thời kỳ viễn cổ, ngay cả nhân loại cũng chưa từng xuất hiện, lại càng không có bất kỳ một võ đạo pháp môn nào tu luyện. Duy chỉ có sức mạnh nguyên thủy của loài thú. Nhân loại, trên thực tế cũng chính là do loài thú tiến hóa. Chỉ đơn giản cấp bậc cao hơn mà thôi.

Hổ Báo lôi âm, thiên địa thanh thể, mãnh thú gào thét được xem như là một sức mạnh nguyên bản nhất.

- Lúc trước, phương diện tu luyện của mình chính là tìm hiểu Hổ Báo lôi âm.

- Nhưng quên mất, khi tìm hiểu Hổ Báo lôi âm, phương pháp xử lý trực tiếp nhất chính là nghe tiếng gầm rú của mãnh thú ác diệu.

Dương Thạc khoanh chân ngồi, hai mắt nhắm lại, lắng lắng nghe đám thú Huyết Phi đánh nhau, phát ra từng trận gào thét.

Trong đầu của hắn dần dần ngộ ra.

Giờ phút này, Dương Thạc loáng thoáng cảm giác được mình đã mò được đến cửa của Hổ Báo lôi âm.

Năm đó, hắn đạt được bí pháp Hổ Báo lôi âm tầng thứ nhất, chẳng qua cũng chỉ là vận khí cho phép thôi. Đối với Hổ Báo lôi âm, Dương Thạc căn bản chẳng có một sự hiểu biết nào. Cho tới bây giờ, trong không gian Thập phương ca sa, Dương Thạc nhắm mắt ngồi xếp bằng, nghe tam đại mãnh thú ác diệu cảnh giới Vô Tôn gào thét kêu to mới mơ hồ hiểu được chân lý đích thật của Hổ Báo lôi âm.

Kinh sư Đại Chu.

Ngoài ba mươi dặm hướng bắc, Yến Sơn.

Một đạo thân ảnh sắc vàng hướng trung tâm Yến Sơn, như tia chớp bay qua.

Ầm ầm!

Trên người thân ảnh sắc vàng này mang theo một luồng khí thể uy áp khổng lồ, chẳng khác nào một ngọn núi lớn. Mãnh thú tầm thường bên trong Yến Sơn, khi cảm nhận cổ khí thể này đều trực tiếp nằm xuống, lạnh run. Ngay cả ý niệm chạy trốn trong đầu cũng không có.

Thậm chí, khi thân ảnh sắc vàng này đến gần vùng phụ cận Yến Sơn, những mãnh thú cảnh giới Vô Tôn cũng ngoan ngoãn phủ phục thân thể, không dám thở gấp.

Áp đảo dị thú Vô Tôn, thân ảnh sắc vàng này ít nhất phải là cảnh giới Đại tông sư. Thậm chí là cảnh giới Vô Thánh.

Rầm!

Đến vùng trung tâm Yến Sơn, thân hình sắc vàng này chợt dừng lại.

Thân ảnh sắc vàng này dùng tốc độ cao để phi hành. Khi dừng lại, không khí phát ra một tiếng như sấm rền.

Vị trí dừng lại của y chính là phía trên sơn cốc nơi chứa thi thể Huyền Ưng và Hắc Hùng thượng cổ.

Thân ảnh sắc vàng này dường như là một người mặc áo bào sắc vàng.

Tựa hồ là người.

Hình thể của y cũng giống như con người. Thân ột thước tám. Nhưng phía sau y lại có một đôi cánh cực đại. Đôi cánh này khi triển khai thì dài hơn hai trượng, lông chim đen sắc. Bên cạnh bộ vị ẩn lộ một chút kim quang.

Ngoài ra, ngoài cơ thể giống người thì làn da lại không giống người.

Mà là giáp cứng đen sắc.

Giáp cứng đen sắc bao phủ toàn bộ thân hình của y, bao gồm đầu và mặt.

Nếu Dương Thạc ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra. Người này hoàn toàn giống như hắc sau khi biến thân Huyền Ưng tầng thứ hai. Điều khác biệt duy nhất, hai cánh của người này mang theo một chút kim quang, còn hai cánh của Dương Thạc thì hoàn toàn đen sắc.

Ngoài ra, người này còn mặc một chiếc áo cà sa.

Hiển nhiên, người có hình thù kỳ dị này chắc hẳn có quan hệ với Phật môn.

- Sao?

Người này khi bay đến trung tâm Yến Sơn, khi nhìn xuống phía dưới, lập tức cau mày.

- Không có?

Giọng nói ồm ồm phát ra từ miệng của y. xem tại

- Thời kỳ thượng cổ, tổ tiên cùng Thần Hùng đánh nhau, lưỡng bại câu thương. Thi thể rõ ràng phải ở trong này, làm sao có thể không có? Mười năm trước, khi ta đến đây, thi thể của tổ tiên và Thần Hùng vẫn còn ở đây. Chẳng lẽ là Dương Thiên đã lấy thi thể của tổ tiên và Thần Hùng đi rồi? Không có khả năng. Uy áp trên người tổ tiên rất mạnh, cho dù là Dương Thiên cũng không thể coi như không quan trọng. Dương Thiên đã sáng chế ra hai bộ pháp quyết Thần Ưng và Thần Hùng.

Trong giọng nói mang theo chút nghi hoặc.

Rống!

Trong lúc y vẫn còn đang nghi hoặc, ở dưới, tận sâu trong lòng đất, một trận mãnh thú kêu lên.

- Là Thần Long!

Người này sắc mặt hơi đổi.

- Vạn năm trước, Đạo hoàng đã đem yêu tộc Thần Long trấn áp phía dưới Yến Sơn, cùng với thi thể của tổ tiên ta và Thần Hùng. Chính vì thế mà Yến Sơn mới có được văn minh vạn năm.

- Hiện tại, đây là lúc nhân đạo văn minh hỗn loạn, xuất hiện từng lớp cường giả mới, cùng với Đạo hoàng, Nhân hoàng vạn năm trước. Thời đại này, tất nhiên sẽ có không ít cường giả được đại kỳ ngộ. Trần quốc công Dương Thiên chính là một trong số đó. Thần Long bị trấn áp vạn năm trước cũng muốn một lần nữa xuất thế?

Hai mắt y nhìn chăm chăm vào khe sâu dưới mặt đất, ngữ khí trầm thấp, lẩm bẩm nói.

Từng trận thú rừng giăng co một lát rồi yên lặng.

- Đại Bề Kim Sí Vương của Kim Phật Tự cũng đã đến Yến Sơn...

Vào lúc này, một thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên bên cạnh khe sâu.

- Sao?

Người này liền nhú cặp chân mày, nhanh chóng hướng về chỗ thanh âm truyền lại.

Đã thấy một người mặc cẩm y, hình thể cao lớn, bề ngoài khoảng chừng bốn mươi tuổi, chấp tay sau lưng hướng về chỗ khe sâu.

Rầm!

Rầm rầm!

Mỗi một bước đi, thiên địa chung quanh đều hơi chấn động.

Bộ dạng người này nhàn nhã, không nhanh không chậm bước tới. Trên người cũng phát ra khí thế mạnh mẽ. Bên trong Yến Sơn mãnh thú dị thú vô số, y có thể nhẹ nhàng tiêu sái bước đến trung tâm Yến Sơn như vậy, hiển nhiên cũng là cường giả cảnh giới Võ Thánh.

- Dương Thiên, là người?

Người mang hắc giáp đang đứng giữa không trung sắc mặt thoáng biến đổi.

Thanh âm ồm ồm kia lại từ cổ họng của y truyền ra.

Đệ nhất nhân trong giới võ đạo Đại Chu, Trần quốc công Dương Thiên.

Người vừa mới tiến vào khe sâu, không ai khác, chính là Dương Thiên.

Còn người toàn thân phủ hắc giáp đang đứng giữa không trung chính là một trong Thập đại yêu thánh, đứng hàng thứ hai; Thánh thú của Kim Phật Tự, một nhân vật uy chấn thiên hạ hơn trăm năm trước – Đại Bề Kim Sí Vương.

Trong Thập đại yêu thánh, ngoại trừ Nam Hải Thần Quy Vương, thì Đại Bề Kim Sí Vương cũng đủ được xưng là đệ nhất cao thủ.

Nam Hải Thần Quy Vương cũng bởi vì sống quá lâu nên mới đứng đầu Thập đại yêu thánh. Thần Quy Vương nghe nói là vào thời thượng cổ vạn năm trước đã tiến vào cảnh giới Võ Thánh. Ông ta sống dưới đáy biển Nam Hải, thường một giấc ngủ đến mấy ngàn năm, không tranh sự đời.

Đại Bề Kim Sí Vương chỉ sợ cũng đã đến được cảnh giới Võ Thánh cao nhất.

Thậm chí đã nhanh hóa thành hình người.

Hình thái này của y chính là điển hình nửa người nửa yêu. Huyết mạch đã có một nửa muốn chuyển sang thành loài người. Cấp độ này đã gần chạm đến cánh cửa “Huyết nhục diễn hóa”.

Đồng dạng là thập đại yêu thánh, đồng dạng là ác điều yêu thánh, nhưng Lôi Điều Vương của Thiên Âm Môn lại không bằng Đại Bề Kim Sí Vương.

Về phần Ân Giao Vương, chẳng qua chỉ là Kim Thân hóa thân thành nhân hình mà thôi. Cơ thể của y cũng hoàn toàn là hình thú, lại càng kém hơn so với Đại Bề Kim Sí Vương.

- Dương Thiên, người cũng tới?

Thanh âm ồm ồm phát ra từ trong miệng Đại Bề Kim Sí Vương.

- Hừ, Đại Bằng, người là Thánh thú Kim Phật Tự nước Ni La, còn chạy đến Yên Sơn kinh sư Đại Chu. Còn ta là Trấn quốc công của Đại Chu, đệ nhất nhân võ đạo, chẳng lẽ lại không thể đến Yên Sơn sao?

Dương Thiên lạnh lùng nhìn Đại Bằng Kim Sí Vương, trong miệng hừ lạnh, chậm rãi nói.

- Dương Thiên, người tới chỗ này cũng là vì Thần Long?

Đại Bằng Kim Sí Vương nhìn thoáng qua bên dưới.

- Thần Long vạn năm trước cũng được coi là tuyệt thế cường giả. Cùng Nhân hoàng, Đạo hoàng là một tầng. Đáng tiếc nó bị trấn áp vạn năm, sức mạnh tổn hao nhiều. Hiện tại cũng chỉ là Võ Thánh sơ giai.

- Dương Thiên, người tới chỗ này chắc là muốn bắt Thần Long, uống lấy huyết nhục của nó, có được huyết mạch của nó, sáng tạo ra Thần Long quyết, hoàn thiện Bát Hoang quyết của người, và dùng nó để tranh đoạt thiên hạ?

Đại Bằng Kim Sí Vương đem mục đích của Dương Thiên nói toẹt ra.

- Không sai!

Bị Đại Bằng Kim Sí Vương nói trắng ra mục đích của mình, nhưng sắc mặt Dương Thiên cũng không có nửa phần biến hóa.

- Đại Bằng, người đến nơi này là vì Thần Long?

- Chẳng lẽ... người cũng muốn cướp lấy đầu Thần Long?

Trong miệng quát khẽ, ánh mắt Dương Thiên chợt tập trung trên người Đại Bằng Kim Sí Vương đang ở trên không.

Sát ý nồng đậm lập tức băng thẳng đến trước người Đại Bằng Kim Sí Vương.

Khí huyết nồng đậm của Dương Thiên gần như hoàn toàn cuốn lấy Đại Bằng Kim Sí Vương đang ở giữa không trung. Khí huyết bắt đầu khởi động, khí thể phát ra, thể hiện thực lực Võ Thánh Lôi Âm tầng thứ năm của Dương Thiên.

- Ồ?

Dưới sự uy áp của khí thể Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương sắc mặt chợt biến đổi.

Một khí thể sắc bén cũng từ trên người y bắt đầu khởi động, chống lại khí thể uy áp của Dương Thiên.

- Dương Thiên, người lĩnh ngộ được Hổ Báo lôi âm tầng thứ năm, bước vào cảnh giới Lôi Âm tầng thứ năm, nhưng chỉ dựa vào điểm này cũng chưa chắc có thể dọa được bốn tọa.

- Tuy rằng bốn tọa chỉ có thực lực Võ Thánh Lôi Âm tầng thứ tư, nhưng Dương Thiên, chỉ bằng một mình người cũng không làm gì được bốn tọa.

253. Chương 251 : Đại Bằng Kim Sí Vương, Sao Lại Là Người!

Chương 251 : Đại Bằng Kim Sí Vương, sao lại là người!

Chỉ giáp cứng đủ cho Đại Bằng Kim Sí Vương tung hoành vô địch.

Cùng với Dương Thiên Võ Thánh Lôi Âm bằng một thân tầng thứ năm cũng dám liều mạng một phen.

Lời nói lạnh như băng phát ra từ miệng Đại Bằng Kim Sí Vương.

Đại Bằng Kim Sí Vương hình thái giờ phút này chẳng khác gì Huyền Ưng biến thân tầng thứ hai của Dương Thạc. Toàn thân trên dưới đều bao phủ hắc giáp. Hắc giáp này còn mạnh hơn so với Dương Thạc sau khi biến thân. Hắc giáp của Dương Thạc mang độ cứng của thần binh cấp hai. Còn giáp cứng trên người Đại Bằng Kim Sí Vương chỉ sợ trực tiếp đạt đến Thần binh cấp bốn, thậm chí là cấp năm.

Giờ phút này, tại trung tâm Yến Sơn, đối mặt với sự uy hiếp của đệ nhất nhân Đại Chu, Đại Bàng Kim Sí Vương một bước cũng không nhường. Đối chọi hết sức gay gắt và căng thẳng.

Hai cao thủ tuyệt đỉnh cấp Võ Thánhlúc này đang bắt đầu tranh chấptrong Yến Sơn ...

Dương Thiên, cao thủ đệ nhất Đại Chu, Võ Thánhlôi âm tàng năm, có thể nói là thực lực mạnh nhất, có khả năng trực tiếp thay đổi đại thế thiên hạ. Còn Đại Bàng Kim Sí Vương lại là cao thủ đệ nhất Ni La Quốc, là thánh thú thủ hộ Kim Phật tự - thánh địa võ đạo vạn năm, thực lực đã ở cấp độ Võ Thánhlôi âm tàng bốn.

Hắn lại có thêm một tấm áo giáp kiên cố.

Hắn hầu như đã là thần binh hình người cấp năm!

Đây cũng là một người mạnh mẽ đến cực điểm!

Nếu một người một yêu này quyết chiến với nhau thì cũng chưa biết hươu chết về tay ai.

Thật lâu sau.

Dương Thiên hừ lạnh một tiếng.

- Hừ, Đại Bàng, Bốn công và người không oán không cừ. Hôm nay, bốn công chỉ tranh đoạt ở Đại Chu, không liên quan gì đến Ni La Quốc hay Kim Phật tự, Bốn công cũng không muốn làm kẻ địch với người. Khi Thần Long trong Yến Sơn này xuất thế, thì chúng ta hãy tranh đoạt bằng thực lực của mình đi.

Dương Thiên trầm giọng nói.

Khí thế hung hăng trên người lập tức tiêu tan, Dương Thiên xoay người rời đi, không thèm nhìn Đại Bàng Kim Sí Vương.

- Nghe nói cái tên Dương Thiên này rất lý trí, ngay cả tình cảm cha con, vợ chồng cũng rất lạnh nhạt. Mình đã đoán đúng. Hắn sẽ không vì tranh khí phách mà ra tay với mình. Quả nhiên là thế.

Đại Bàng Kim Sí Vương bay giữa không trung, nhìn về phía Dương Thiên, trong lòng thầm nghĩ.

Lúc này, Dương Thiên đã lý trí đến cực hạn.

Người quá mức lý trí, thì cũng không có tình cảm, ngay cả nhân tính cũng bị mất đi vài phần.

Mọi việc đều phải suy nghĩ kỹ càng, thấy có lợi thì mới làm, không đủ lợi ích thì tuyệt đối sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Yến Sơn thuộc lãnh thổ Đại Chu, Đại Bàng Kim Sí Vương là cao thủ của Ni La Quốc. Vậy mà hắn lại chạy đến Yến Sơn để tranh đoạt Thần Long sắp xuất thế kia. Nếu là những Võ Thánh khác của Đại Chu như Thần Võ Vương Cần Ngọc Long của hoàng thất Đại Chu thì chỉ sợ chẳng kiêng dè gì mà trực tiếp ra tay rồi. Nhưng tên Dương Thiên này lại suy nghĩ kỹ càng, thấy khó có thể thắng được Đại Bàng Kim Sí Vương nên mới không ra tay, nhẹ nhàng bỏ qua tranh chấp giữa hai người.

- Cũng tốt, không đánh một trận với Dương Thiên cũng là có lợi ình.

Đại Bàng Kim Sí Vương thầm nghĩ.

- Chẳng qua nếu Thần Long xuất thế thì không chỉ mỗi Dương Thiên đến đâu. Các thế lực ở khắp nơi đều sẽ thi nhau đến để tranh đoạt Thần Long này.

- Không nói đến chuyện đoạt được Thần Long này, mà chỉ cần cắn nuốt được huyết nhục của nó thì lập tức có thể thu được vận khí lớn, có cơ hội tiến vào võ đạo đỉnh phong. Vạn năm trước, đạo hoàng liên hợp với ba mươi sáu vị Võ Thánh Nhân tộc đến trấn áp Thần Long này. Một cuộc đại chiến diễn ra, 27 vị Võ Thánh Nhân tộc chết, hầu như tất cả áo giáp cùng binh khí của 27 người này đều bị chôn sâu trong lòng đất Yến Sơn. Lần này Thần Long xuất thế, những binh khí cùng áo giáp kia cũng sẽ xuất hiện theo, chắc sẽ có vài món có cấp độ giống như Thập Phương Ca Sa.

- Cao thủ ở mọi nơi chắc chắn sẽ không thờ ơ với những bảo vật này.

Trong lòng Đại Bàng Kim Sí Vương thầm phân tích.

- Đến lúc đó, các cao thủ sẽ tới, sợ rằng còn phải có một trận long tranh hổ đấu nữa.

Nghĩ tới những điều này, Đại Bàng Kim Sí Vương không khỏi hít sâu một hơi.

- Mặt khác, con Thần Long kia cũng không phải kẻ dễ đối phó.

- Trong cuộc chiến vạn năm trước, đạo hoàng đã đánh tan thần hồn của Thần Long, chỉ còn lại nhục thể .

- Chẳng qua, trong vạn năm này, chỉ sợ trong thân thể Thần Long đã sớm sinh ra thần hồn ý niệm mới rồi. Tuy nó không còn là người mạnh nhất Yêu Tộc năm đó, lực lượng cũng bị hao tổn nhiều nhưng vẫn rất khó đối phó.

Rất nhanh, Đại Bàng Kim Sí Vương suy nghĩ đến chuyện này.

- Mọi việc, phải đợi mười ngày sau rồi.

- Lúc đó, Thần Long cũng nên xuất thế...

Phía bắc Yến Sơn, Đại Chu.

Bên trong băng nguyên của bắc vực, gần khu vực Hàn Băng loạn lưu.

Cao thủ A Mục Đạt Vượng của Kim Phật tự Mật tông đang khoan chân ngồi gần khu vực Hàn Băng.

Đã qua tròn sáu tháng!

A Mục Đạt Vượng không ngờ, Dương Thạc đã chui vào không gian Thập Phương Ca Sa còn bình thản hơn so với hần nhiều. Hơn nửa năm này, Dương Thạc căn bản chưa từng xuất hiện.

- Không phải là tên ranh con này không có ở đây chứ?

Lúc này, trong lòng A Mục Đạt Vượng đã hoài nghi điều này.

Lỡ như.....

Lúc trước, khi mình truy kích Dương Thạc đến bên trong Hàn Băng loạn lưu, Dương Thạc căn bản không e dè, liều mạng dù gặp nguy hiểm, xé rách hư không, bỏ chạy ngay...

Mà mình vẫn luôn nghĩ Dương Thạc không chạy trốn, vậy chẳng phải mình chờ đợi suốt sáu tháng ở cái nơi toàn băng tuyết này là vô ích sao?

Nghĩ tới điều này, A Mục Đạt Vượng có ý nghĩ không muốn tiếp tục chờ ở đây nữa, rồi đi cho xong.

Khi ý nghĩ này xuất hiện trong đầu, dù là tâm tình A Mục Đạt Vượng có kiên định thế nào thì cũng không muốn tốn thời gian chờ ở băng nguyên bắc cực này nữa.

Quác quá! Quác quá!

A Mục Đạt Vượng vừa nghĩ xong, đang chuẩn bị rời đi thì chợt nghe thấy tiếng kêu quát quát của đàn chim ác bay ra từ hướng bắc trong Hàn Băng loạn lưu.

Ồ?

Sắc mặt A Mục Đạt Vượng thoáng thay đổi.

- Là bầy ngỗng băng sao?

Thanh âm phát ra từ bên trong băng nguyên bắc vực, ngoài ngỗng băng thì còn có loại chim nào nữa đây?

- Bình thường, ngỗng băng tụ tập ba, năm con đã coi như nhiều. Mà nghe tiếng kêu này thì ít nhất cũng phải có trên trăm con ngỗng băng đang bay nhanh về bên này. Sao lại có nhiều ngỗng băng như vậy?

A Mục Đạt Vượng khó hiểu nghĩ.

Chẳng qua, không đợi hần hiểu rõ thì đàn ngỗng băng kia đã tới gần.

Theo bản năng, A Mục Đạt Vượng bỗng nhiên đứng lên.

Quác quá! Quác quá! truyện copy từ

Những con ngỗng băng kia bay rất nhanh, thoáng cái đã tới trước mặt A Mục Đạt Vượng.

Thấy một hoà thượng gầy gò, những con ngỗng băng này cũng không thêm tấn công. Đa số chúng bay qua hai bên A Mục Đạt Vượng, chỉ có ba năm con vì chen chúc không bay qua được nên quyết kêu lên mấy tiếng quát quát, rồi nhanh chóng lao về phía A Mục Đạt Vượng.

- Đồ súc sinh, muốn chết!

Đối mặt với mấy con ngỗng băng này, A Mục Đạt Vượng lạnh lùng, đột nhiên hành động.

254. Chương 252 : Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật, Đại Phạm Âm Chưởng!

Chương 252 : Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật, Đại Phạm Âm Chưởng!

Bịch! Bịch! Bịch!

Mấy con ngỗng băng lao về phía A Mục Đạt Vượng bị mấy quyền của hắn đánh bay ra ngoài ngã bịch xuống trên mặt đất.

Trong mũi, trong miệng chúng tràn ra máu tươi, đều chết hết cả!

Tuy mấy con ngỗng băng này bị A Mục Đạt Vượng đánh chết nhưng số ngỗng băng còn lại cũng không trả thù, kêu quát quát rồi nhanh chóng chạy xa A Mục Đạt Vượng.

- Đây là chuyện gì vậy?

A Mục Đạt Vượng khó hiểu.

Gào!

Gào gào!

Mà đúng lúc này, A Mục Đạt Vượng lại nghe được một tiếng thú rống từ phương bắc truyền đến.

- Là gấu băng!

A Mục Đạt Vượng trừng lớn hai mắt.

Sau một lúc, từ trong hàn băng loạn lưu, một con gấu trắng to lớn, cao khoảng trăm trượng đang chạy nhanh về hướng này. Bốn móng vuốt của nó giẫm trên mặt băng, tạo ra chấn động mạnh.

- Gấu băng Đại Tông Sư trung kỳ sao?

Nhìn thấy con gấu băng này, A Mục Đạt Vượng hít mạnh một hơi, da đầu run lên.

Gấu băng bắc vực đều thuộc cấp Đại Tông Sư, có một số là sơ kỳ, nhưng cũng có Đại Tông Sư trung kỳ, thậm chí còn có gấu băng hậu kỳ. Mà con trước mặt A Mục Đạt Vượng này chính một con gấu băng Đại Tông Sư trung kỳ.

Đại Tông Sư trung kỳ là cao hơn A Mục Đạt Vượng một cấp rồi.

Hơn thế nữa, quan trọng nhất là hình thể của con gấu băng này rất lớn, hung hãn, và rất khoẻ, so về khí huyết thì phải mạnh hơn A Mục Đạt Vượng gấp mười lần.

Nếu đánh chính diện thì A Mục Đạt Vượng sẽ bị đập bẹp dí.

Gào!

Lúc A Mục Đạt Vượng nhìn con gấu băng này thì nó cũng nhìn A Mục Đạt Vượng.

Rống lên một tiếng, sau đó thân hình con gấu băng khẽ động.

Nó chạy rầm rầm trên mặt băng, lao về phía A Mục Đạt Vượng nhanh như chớp .

Thoạt nhìn hình thể gấu băng to lớn, hành động sẽ chậm nhưng do có sức khỏe mạnh mẽ nên tốc độ di chuyển rất nhanh, giống như một ngọn núi mạnh mẽ đè lên A Mục Đạt Vượng.

- Cái gì? Định gây chuyện với lão nạp à?

Hai hàng lông mày A Mục Đạt Vượng nhíu chặt.

- Đi.

Đối mặt với con gấu băng này, A Mục Đạt Vượng cách không đánh ra một quyền.

Ầm ầm!

Gào gào gào!

Hồ báo lôi âm tầng thứ hai cuộn cuộn tuôn ra, giống như một con voi hoang dã lao nhanh về phía gấu băng. Con gấu băng kia cảm nhận được áp lực trong quyền của A Mục Đạt Vượng liền dừng lại. Chẳng qua, nó vốn là mãnh thú hung hãn nên lại lập tức xông lên. Quyền phong của A Mục Đạt Vượng đánh trúng người nó, nhưng lập tức bị tan rã.

Nhưng chỉ trong tích tắc ngăn cản đó đã giúp A Mục Đạt Vượng tranh thủ không ít thời gian.

Trong tay hắn hiện ra pháp khí của Kim Phật tự Mật Tông, Đại Phạm Âm chung.

- Lớn!

Quát khê một tiếng, chiếc Đại Phạm Âm Chung này bỗng nhiên phồng to lên gấp mấy trăm lần, thành một chiếc chuông lớn cao hơn một trượng. A Mục Đạt Vượng cầm chiếc chuông này trong một tay, lại quát khê một tiếng, một tay khác thì vỗ lên thân chuông một cái. Ngay lập tức, chiếc chuông lắc lư mạnh. Tiếp đó, một luồng sóng âm mạnh mẽ bắn về phía con gấu băng kia.

Thân thể gấu băng run lên bần bật.

Gào gào!

Nó gào lên đầy thống khổ.

Sau đó, gấu băng không muốn tấn công A Mục Đạt Vượng nữa, nhanh chóng quay ngược lại, bình bịch di chuyển bốn móng vuốt lớn, định chạy trốn.

- Còn muốn chạy sao? Đi!

A Mục Đạt Vượng được thể không tha cho gấu băng, hai mắt nheo lại, quát khê một tiếng, ném Đại Phạm Âm chung trong tay ra. Chiếc chuông lớn lên gấp hai ba lần, oanh một tiếng, chụp xuống thân thể to lớn của gấu băng.

Gấu băng di chuyển lung tung trong Đại Phạm Âm chung.

Bang! Bang! Bang!

O...a...n...g!

O...a...n...g!

Mỗi một lần nó di chuyển lại đâm vào Đại Phạm Âm chung, tạo nên tầng tầng sóng âm, và càng khiến gấu băng gào rú đau đớn hơn.

Vốn thực lực của A Mục Đạt Vượng không bằng con gấu băng này, nhưng có pháp bảo trên người nên gấu băng không phải đối thủ của hắn.

- Thu luôn con gấu băng này làm toạ kỵ cho lão nạp, cũng không uổng công lão nạp đã tới bằng nguyên bạc cực này một chuyến.

A Mục Đạt Vượng nói nhỏ, rồi đi về phái Đại Phạm Âm chung.

- Còn muốn thu toạ kỵ sao?

Đúng lúc này, một giọng nói ồm ồm đột nhiên vang lên bên tai A Mục Đạt Vương.

- Đã đến bằng nguyên ở bắc vực này thì đừng nói con gấu băng kia, mà ngay cả tính mạng của lão lừa trọc nhà người cũng đừng mong rời đi nữa. Ngoan ngoan ở lại đây đi!

Một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện sau lưng A Mục Đạt Vương. Ầm một tiếng, người kia liền đánh một quyền vào sau đầu A Mục Đạt Vương.

- Không tốt.

Toàn thân lông tóc A Mục Đạt Vương đều dựng lên.

Nhanh chóng xoay người!

Nhưng khi nhìn thấy thân ảnh đằng sau kia, sắc mặt A Mục Đạt Vương đột nhiên thay đổi, trong mắt tràn ngập không thể tin được.

- Đại Bằng Kim Sí Vương?

Sao lại là...

Lúc này, tiếng nói A Mục Đạt Vương cũng thay đổi.

Lúc A Mục Đạt Vương đang dùng Đại Phạm Âm chung để trấn áp con gấu băng cấp độ Đại Tông Sư trung kỳ thì Dương Thạc cũng phá toái hư không, đi ra từ trong Thập Phương Ca Sa.

Lúc này, hắn đang dùng Cửu Dương Chân Thân.

Cửu Dương Chân Thân cấp Vô Tôn hậu kỳ.

Biến thân Huyền Ứng tầng thứ hai đã đạt đến cấp độ Vô Tôn đỉnh phong, chỉ cách Đại Tông Sư nửa bước nữa thôi. Nếu chỉ so về thực lực thì còn hơn cả cấp độ Đại Tông Sư của A Mục Đạt Vương nữa.

Không những thế, biến thân Huyền Ứng tầng thứ hai cũng khiến cho toàn thân Dương Thạc được bao trùm bởi một bộ giáp cứng màu đen, gần như tương đương với thần binh hình người cấp hai, mạnh mẽ như võ giả Đại Tông Sư. Dù là cao thủ lôi âm tầng thứ hai như A Mục Đạt Vương đánh một quyền toàn lực cũng khó có thể đánh nát được Cửu Dương Chân Thân thần binh cấp hai này.

Quan trọng nhất là, hiện nay Dương Thạc đã nắm giữ được hồ báo lôi âm tầng thứ hai rồi.

Trong không gian của Thập Phương Ca Sa, Đường Trọng đã sớm hiểu được.

Cuộc tranh đấu giữa Huyết Phi, Hắc Hùng, Tiểu Hoả đều phát ra tiếng thú rống đã giúp cho Dương Thạc hiểu sâu hơn về hồ báo lôi âm. Đồng thời, Dương Thạc cũng đã nắm giữ hồ báo lôi âm tầng thứ nhất từ khi còn là Tội Thể trung kỳ, nên bây giờ, khi tiếp cận với cảnh giới Đại Tông Sư, Dương Thạc rốt cuộc cũng đã ngộ ra hồ báo lôi âm tầng thứ hai.

So về lực lượng thì hắn mạnh hơn A Mục Đạt Vương.

Còn về cấp độ lôi âm thì hắn cũng không kém.

Dưới tình huống này, Đường Trọng không chút do dự, lập tức lao ra từ bên trong Thập Phương Ca Sa, tấn công A Mục Đạt Vương.

Bang!

Một tiếng nổ lớn, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc va chạm thẳng tắp với A Mục Đạt Vương.

Grào! Grào! Grào!

Oanh! Oanh! Oanh!

Tiếng ưng rít gào không ngừng, tiếng sấm cuộn cuộn đến. Lần va chạm này, Dương Thạc đã phát huy hồ báo lôi âm tầng thứ hai đến cực hạn.

Khí thể giống như một con Huyền Ứng hung ác, mạnh mẽ đánh về phía A Mục Đạt Vương.

- Không.

Theo như A Mục Đạt Vương thấy, thì Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc chính là một ác quỷ hung dữ.

Nó chính là Thánh thú của Kim Phật Tự, yêu thú thiên hạ đệ nhị, cao thủ Vô Thánh đỉnh phong, Vô Thánh lời âm tàng thứ tư, Đại Bằng Kim Sí Vương.

- Đại Bằng pháp vương, người muốn giết ta ư!

Lúc này, sắc mặt A Mục Đạt Vương thay đổi, trong lòng cực kỳ sợ hãi. Hắn thật không ngờ cao thủ của Kim Phật Tự, Đại Bằng Kim Sí Vương lại xuất hiện ở trong bằng nguyên bắc vực này, lại còn tấn công mình.

Trong mắt A Mục Đạt Vương thì Dương Thạc, người được bao trùm bởi bộ giáp đen cứng, sau lưng mọc hai cái cánh cực lớn, trên người khoác áo cà sa có thân pháp gần giống như đức với Đại Bằng Kim Sí Vương. Dù là khí tức, với biến thân tầng thứ hai của Dương Thạc cũng giống với Đại Bằng Kim Sí Vương, đều là trạng thái nửa người nửa yêu. Trong thiên hạ to lớn này, ngoại trừ biến thân Huyền Ứng tầng thứ hai của Dương Thạc cùng với Đại Bằng Kim Sí Vương thì sẽ không tìm được người thứ ba.

Dù tâm cảnh A Mục Đạt Vương có cứng cõi thế nào, nhưng khi đối mặt với biến thân này của Dương Thạc cũng không khỏi bị chấn động mạnh.

Hắn gần như không có nửa điểm phản kháng.

Phải biết, từ trăm năm trước, Đại Bằng Kim Sí Vương đã là yêu thánh xếp thứ hai thiên hạ đấy.

Ngoại trừ Thần Quy Vương không để ý sự đời thì đó chính là cường giả mạnh nhất yêu tộc.

Còn A Mục Đạt Vương hắn mới tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư, biết khống chế hổ báo lời âm tàng thứ hai, nên dù có 100 hắn cộng lại cũng sẽ bị Đại Bằng Kim Sí Vương giết chết dễ như trở bàn tay.

Với tình trạng này thì còn phản kháng thế nào?

- Đại Bằng pháp vương, tuy ngài ủng hộ Hiển Tông, nhưng bên trong Kim Phật tự, Hiển Tông cùng Mật Tông đều là người một nhà, sao ngài lại muốn giết ta?

Ngoài sự sợ hãi thì trong lòng A Mục Đạt Vương còn rất kinh ngạc.

Hắn không tìm thấy lý do để Đại Bằng Kim Sí Vương giết mình.

- Cái gì? Ta muốn giết ngươi mà còn cần lý do sao?

Nghe được A Mục Đạt Vương kêu gào, Dương Thạc kinh ngạc.

Chẳng qua.

Dù là kinh ngạc nhưng Dương Thạc cũng không dừng lại, di chuyển đến gần A Mục Đạt Vương.

Ầm ầm!

Đòn tấn công của hắn giống như một chiếc búa lớn, mạnh mẽ gõ đến trước mặt A Mục Đạt Vương.

- Khốn kiếp!

Dù sao A Mục Đạt Vương cũng là cường giả Đại Tông Sư. Tuy hắn biết rõ mình sẽ chết nhưng ở thời khắc cuối cùng khi Dương Thạc va vào mình, hắn vẫn cắn răng tung ra một quyền, cũng là hổ báo lời âm tàng thứ hai.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn.

Dưới sự tấn công của A Mục Đạt Vương, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc dừng lại một chút.

Sau đó nó lại tiếp tục va vào người A Mục Đạt Vương.

- Không đúng!

Cả người A Mục Đạt Vượng bay thẳng ra ngoài, trong thân thể khô đét vang lên những tiếng răng rắc. Sau sự va chạm của Dương Thạc, hơn một nửa cơ bắp toàn thân hắn được trực tiếp bị vỡ nát.

Chẳng qua, sau lần va chạm này, trong lòng A Mục Đạt Vượng lại nổi lên nghi ngờ, tại sao khi pháp thân của Vô Thánh lòi âm tầng thứ tư Đại Bằng Kim Sí Vương đánh trúng người hắn thì hắn lại không bị nổ chết.

Roẹt!

Không đợi A Mục Đạt Vượng suy nghĩ cẩn thận nghi vấn này, một luồng kiếm khí nhanh chóng chém về phía thân thể đang bay ra ngoài của A Mục Đạt Vượng. ‘Phốc’ một tiếng, dưới đạo kiếm khí này, thân thể của A Mục Đạt Vượng đã trực tiếp bị chém thành hai nửa. Tay phải, bộ ngực, cùng cổ ở cùng một nửa, còn tay trái, ngực, bụng, hạ thân thì ở một nửa khác. Cứ thế, thân thể hắn bị chia thành hai.

Bang! Bang!

Hai tiếng trầm đục.

Sau một khắc, hai nửa thân thể của A Mục Đạt Vượng cùng nhau ngã xuống mặt đất.

Máu tươi tuôn ra ào ào.

Chẳng qua, A Mục Đạt Vượng là cường giả Đại Tông Sư, sinh mệnh lực đã mạnh mẽ đến cực hạn, tuy cơ thể bị chia thành hai, khí huyết chảy nhanh, nhưng A Mục Đạt Vượng cũng chưa chết ngay được.

Trên người còn sót lại cánh tay phải, cố gắng chống lên mặt đất, muốn nâng nửa người trên lên.

Đồng thời, đầu hắn cũng cố gắng ngẩng lên trên.

Tên A Mục Đạt Vượng này muốn thấy rõ Dương Thạc trên không trung.

- Không đúng... không đúng.

Trong mắt tràn ngập không thể tin, A Mục Đạt Vượng nhìn chằm chằm Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc ở giữa không trung.

- Người... người không phải Đại Bằng Kim Sí Vương. Rốt cuộc người là ai? Là người hay yêu?

A Mục Đạt Vượng điên cuồng kêu gào.

Chỉ tiếc, hắn đã bị chém thành hai nửa, ngực phổi bị thương nặng, nên tiếng nói phát ra giống như tiếng gió rít gào không còn hình tượng của cao tăng Đại Tông Sư của Kim Phật tự.

- Cái gì?

Nghe A Mục Đạt Vượng hỏi thân phận của mình, Dương Thạc không khỏi ngẩn người.

- Bình thường trước khi chết, người bị ta giết thường kêu gào uy hiếp ta, tất nhiên, cũng có rất nhiều loại uy hiếp, nhưng cũng đã bị ta tục tiếp đánh tan thành mây khói. Chỉ có A Mục Đạt Vượng người là đặc biệt, chẳng những không uy hiếp ta, lại còn nghĩ ta là Đại Bằng pháp vương. Điều này hơi kỳ quái...

Lạnh lùng nhìn thân thể bị tàn phá của A Mục Đạt Vượng, Dương Thạc trầm nghĩ.

- Muốn biết ta là ai sao?

Tiếng nói lạnh như băng truyền ra.

- Đáng tiếc, từ trước đến nay, con người của ta không thích giải thích nghi hoặc cho người khác. Ta không có hứng thú trả lời câu hỏi trước khi chết này của người. Tốt nhất là người vẫn nên mang theo nghi vấn này lên bầu trời hỏi Phật tổ của người đi.

Nói xong, Dương Thạc phất tay lên, Thái Dương Chân Hỏa bỗng nhiên phun ra, nhanh chóng lao đến trên người A Mục Đạt Vượng. Lúc này, A Mục Đạt Vượng không thể ngăn cản được Thái Dương Chân Hỏa của Dương Thạc nữa. Bên trong những tiếng vù vù, A Mục Đạt Vượng trừng to mắt, trực tiếp bị đốt cháy

thành tro bụi, chết không nhắm mắt. Cuối cùng, hắn cũng không biết rõ thân phận của Dương Thạc, làm một con quỷ hồ đồ.

Bên trong tro cốt của A Mục Đạt Vượng xuất hiện một viên Xá Lợi năm màu.

- Xá Lợi năm màu cũng là đồ tốt.

Dương Thạc không hề khách sáo, vung tay lên, thu viên Xá Lợi năm màu này vào bên trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Dù sao, sau này Dương Thạc cũng phải cô đọng Cửu Dương Chân Thân tầng thứ ba nên không thể thiếu viên Xá Lợi Phật Môn này.

Cầm viên Xá Lợi, Dương Thạc lại nhìn thoáng qua tro cốt của A Mục Đạt Vượng.

- Quả nhiên mỗi người của Kim Phật tự Mật Tông đều là khổ tăng. Trên người tên A Mục Đạt Vượng này, ngay cả một lọ đan dược cũng không có.

Nếu có đan dược chứa trong bình ngọc thì Thái Dương Chân Hoả của Dương Thạc không thể thiêu hủy được.

Đáng tiếc, trên người A Mục Đạt Vượng không có mấy thứ như đan dược này.

Giống như tên ăn màu nghèo khổ vậy.

Từ trước đến nay, Dương Thạc vẫn luôn tuân theo nguyên tắc, giết người đoạt bảo, như nạn châu chấu tràn về, tan hoang, chỉ cần là vật có giá trị thì Đường Trọng đều lấy. Chỉ tiếc, tên A Mục Đạt Vượng này quá nghèo.

Gào! Gào!

C...o...o...n...g...

Dương Thạc vừa nghĩ xong những điều này, chợt nghe thấy tiếng thú rống xen lẫn với tiếng va đập vào chuông, phát ra những thanh âm 'ong ong'.

- Đại Phạm Âm chung?

Hai mắt Dương Thạc sáng ngời.

Khi A Mục Đạt Vượng dùng Đại Phạm Âm chung này, hình như nó có thể phong toả hư không.

Không những thế, khi A Mục Đạt Vượng phá rách hư không để truy kích Dương Thạc, chắc là hắn cũng dùng Đại Phạm Âm chung này. Tuy kiện pháp khí này kém hơn Thập Phương Ca Sa nhưng Dương Thạc đoán, có lẽ nó còn hơn Thiên Âm Dục một hai cấp. Trong Kim Phật tự Mật Tông, nó cũng được coi là bảo vật hiếm gặp.

- Thu.

255. Chương 253: Đại Phạm Âm Chuông, Bỏ Qua Phòng Ngự, Chấn Tan Thần Hồn!

Chương 253: Đại Phạm Âm Chuông, bỏ qua phòng ngự, chấn tan Thần Hồn! xem tại

Dương Thạc không chút do dự, vung tay lên, thu lại chiếc Đại Phạm Âm chung vô chủ, bao gồm cả con gấu bằng cảnh giới Đại Tông Sư trung kỳ ở trong đó vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Dương Thạc hơi di chuyển, cũng tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Tiểu Dịch, Huyết Phi, các người cẩn thận một chút. Tuy A Mục Đạt Vương đã bị ta giết chết, nhưng bên trong Đại Phạm Âm chung này còn trấn áp một con gấu băng cảnh giới Đại Tông Sư trung kỳ. Khi ta thả nó ra thì các người lui lại một chút, đừng để con gấu băng này làm bị thương.

Sau khi vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc bảo mấy người Dịch Dương trốn xa một chút. Sau đó, tâm niệm hần hơi động, Đại Phạm Âm chung lập tức được mở ra.

Grào! Grào! Grào!

Con gấu băng kia hiện ra, theo đó, vô số khí huyết mạnh mẽ lập tức lan ra bốn phía.

Vèo...o...o!

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc hơi di chuyển, trực tiếp lao về phía con gấu băng kia.

Bang! Bang! Bang! Bang!

Sau mấy lần va đập, con gấu băng này đã nhuốm máu đầy mặt với vô số vết thương.

Ưu thế lớn nhất của nó chính là khí huyết, còn các tuyệt chiêu khác sẽ không biết, cũng không có vũ khí mạnh mẽ nào. So về độ cứng rắn của thân thể thì không thể so với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Sau vài chục lần va đập, gân cốt của con gấu băng này đã bị đập nát, nội tạng bị tổn thương, máu tươi chảy ròng ròng, thực lực giảm mạnh, không dám đánh nhau với Dương Thạc nữa, lập tức quay người muốn bỏ chạy.

Grào! Grào! Grào! Phạch! Phạch! Phạch!

Huyết Phi, Hắc Hùng, Tiểu Hoả tiến lên. Ba con mãnh thú cùng ác diệu vây xung quanh trên dưới, đánh nhau với con gấu băng này.

Thực lực của con gấu băng này đã giảm mạnh, tối đa chỉ phát huy được thực lực của Vô Tôn hậu kỳ nên có thể để bọn Huyết Phi đối phó, coi như gia tăng kinh nghiệm chiến đấu cho bọn chúng. Bởi vậy, Dương Thạc sẽ không quản.

Dương Thạc nhìn về phía Đại Phạm Âm chung.

Chiếc Đại Phạm Âm chung này được chế tạo hoàn toàn bằng đồng, dáng vẻ phong cách cổ xưa, trên thân chuông còn khắc một số hình vẽ, văn tự.

- Đại Phạm Âm chung này là bảo vật cùng cấp với chí bảo Đại Thiên Âm linh đàng của Thiên Âm Môn chúng ta. Theo truyền thuyết, bên ngoài Đại Phạm Âm chung có khắc công pháp Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật, bên trong khắc Đại Phạm Âm chuông. Không biết điều đó có thật không.

Dương Dịch ở bên cạnh lên tiếng nói.

- Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật? Đại Phạm Âm Chuông?

Nghe thấy những gì Dương Dịch giới thiệu, thần sắc Dương Thạc lập tức trở nên ngưng trọng.

- Lúc trước khi ta chém giết cao thủ Kim Phật Tự, A Mục Đạt Vương đã nắm trong tay Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật, có thể tập trung vào vị trí của ta khi cách xa nhau ngàn vạn dặm. Bộ bí thuật này không khác biệt nhiều lắm với Lôi Điều Vương Thiên Nhân Thông, chắc hẳn không phải bí pháp đơn giản!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

- Về phần Đại Phạm Âm Chuông kia...

Ngay sau đó, Dương Thạc lập tức nghĩ đến năm đó trong Nam Lâm Trai kinh sư Đại Chu, chuyện Tô Quân Ninh đánh chết kim thân đại sư Dũng Tín.

- Lúc ấy Tô Quân Ninh đã từng nói, năm đó Đại Lâm Tự có Phật Môn Đại Phạm Âm Chuông đủ để chống lại Đại Thiên Âm Chuông. Nhưng bắt đầu từ khi Đại Lâm Tự bị diệt, bộ chuông pháp Đại Phạm Âm Chuông này đã sớm thất lạc. Thì ra là ở trong Mật Tông Kim Phật Tự còn có một bộ công pháp này à?

Nghĩ tới điều này, đồng thời hai mắt Dương Thạc hơi tỏa sáng.

Đại Thiên Âm Chương của Thiên Âm Môn, uy lực cực lớn.

Lúc trước, một chương của Tô Quân Ninh đã giết chết Kim Thân Đại Nhật Như Lai của đại sư Dũng Tín đủ để nói rõ sự cường đại của bộ công pháp này.

Đại Phạm Âm Chương có thể nổi danh cùng Đại Thiên Âm Chương, chắc hẳn cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều!

- Tiểu Địch, người luyện hóa Đại Phạm Âm Chung này đi!

Trong lòng nghĩ vậy, Dương Thạc lập tức nói với Dương Địch.

- Luyện hóa được pháp quyết Đại Phạm Âm Chung này, đến lúc đó nhìn thử xem trên này có phải thật sự có hai bộ công pháp bí thuật như vậy không.

Dương Thạc nói ra những lời này, Dương Địch không khỏi sửng sốt.

- Thiếu gia, Đại Phạm Âm Chung này là một kiện pháp khí rất mạnh. Người không cần sao?

Dương Địch chớp chớp hai con mắt, hơi nghi ngờ hỏi.

- Ta đã có Thập Phương Ca Sa. Công hiệu của Đại Phạm Âm Chung này hơi trùng với Thập Phương Ca Sa, có muốn thì cũng không dùng gì. Hơn nữa, Đại Phạm Âm Chung này phát ra công kích chính là sóng âm. Người tu luyện Thiên Đạo Thần Âm của Thiên Âm Môn, sử dụng pháp khí âm ba tốt nhất. Nó ở trên người người mới có thể phát huy công hiệu lớn nhất!

Dương Thạc nói thẳng.

Đại Phạm Âm Chung có thể phong tỏa hư không, cũng có thể phá toái hư không, lập tức vượt ra ngoài ngàn vạn dặm.

Mà Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc cũng có đủ loại công hiệu này, thậm chí còn mạnh hơn Đại Phạm Âm Chung một ít. Đại Phạm Âm Chung trên người Dương Thạc hoàn toàn không thể nào phát huy ra tác dụng gì lớn.

Còn không bằng cho Dương Địch.

Dương Địch có thể dứt khoát bỏ qua thân phận đệ nhất thiên tài Thiên Âm Môn, tiếp tục đi theo Dương Thạc làm một tiểu thị nữ, Dương Thạc tự nhiên muốn đối xử tốt với nàng một chút.

Thiên Âm Môn có Thiên Âm Linh Đang, Dương Thạc liền cho Dương Địch một Đại Phạm Âm Chung.

- Ừm.

Dương Địch không từ chối, khẽ gật đầu.

Một món pháp khí trân quý như vậy, Dương Thạc có thể không chút do dự mà cho nàng, trong lòng Dương Địch cảm thấy ngọt ngào.

Đừng nói là Đại Phạm Âm Chung, cho dù Dương Thạc cho nàng một cái nồi sắt lớn, chỉ cần là Dương Thạc đưa thì chỉ sợ Dương Địch cũng vui mừng rạo rực mà nhận lấy.

Nàng nhỏ một giọt máu tươi lên trên Đại Phạm Âm Chung.

Giọt máu tươi này lập tức dung nhập vào trong Đại Phạm Âm Chung.

Sau một lúc, Đại Phạm Âm Chung này xem như huyết mạch tương liên với Dương Địch, hoàn toàn thuộc về Dương Địch rồi.

- Lớn!

Dương Địch quát khẽ một tiếng, điều khiến Đại Phạm Âm Chung này nhanh chóng biến lớn, trong chớp lát đã cao đến hai trượng.

Hình vẽ văn tự khắc phía trên cũng hiện lên rõ ràng trước mặt hai người Dương Thạc. Quả nhiên Dương Thạc phát hiện trên miệng Đại Phạm Âm Chung này viết khoảng chừng ba bốn vạn văn tự rậm rạp chẳng chừa. Chẳng qua là không biết những văn tự này có phải cái gọi là Đại Thiên Thị Địa Thính Thuật không.

- Tiểu Địch, chúng ta không biết văn tự Ni La Quốc. Ta thấy hay là nghĩ cách trở lại Đại Chu, tìm người giúp chúng ta phiên dịch ra đi.

Nhìn văn tự Ni La Quốc trên Đại Phạm Âm Chung này, Dương Thạc nhúc nhích đầu một trận.

- Ai nói ta không biết?

Dương Địch trợn mắt liếc nhìn Dương Thạc.

- Lúc ở Thiên Âm Môn, ta đã học xong toàn bộ văn tự Hỏa La Quốc, văn tự Ni La Quốc rồi!

Dương Địch nói, có chút tự ngạo.

- Còn chưa đầy hai năm, người đã học xong văn tự hai nước rồi hả?

Dương Thạc kinh ngạc há to miệng.

Nhưng cẩn thận ngẫm lại thì thật ra cũng không có gì. Dù sao thiên phú của Dương Địch cũng không kém hơn Tô Quân Ninh. Năm đó Tô Quân Ninh mười ba mười bốn tuổi đến Nam Lâm Trai đã có thể miễn cưỡng ghi nhớ hơn trăm bộ công pháp. Dương Địch chắc cũng có thể gặp qua là không quên được, mấy vạn văn tự Ni La Hỏa La này chắc hẳn ba đến năm ngày là có thể nhớ được.

256. Chương 254: Phạm Âm Chưởng Thành, Băng Vực Dị Biến!

Chương 254: Phạm Âm Chưởng Thành, Băng Vực Dị Biến!

Ngữ pháp văn tự hai nước này hầu như hoàn toàn giống hệt ngữ pháp văn tự Đại Chu, cho nên chỉ cần nhớ từ ngữ cũng tính là dịch thô văn tự hai nước rồi.

Dùng thiên phú của Tiểu Địch, chắc hẳn dùng hai tháng là đủ để hoàn toàn học xong văn tự hai nước.

- Người đã hiểu văn tự Ni La Quốc, qua xem một chút, trên Đại Phạm Âm Chung này rốt cục có phải Đại Thiên Thị Địa Thính Thuật không.

Dương Thạc nói.

- Ừm.

Dương Địch khẽ gật đầu.

Nàng đi một vòng xung quanh Đại Phạm Âm Chung này, dường như là đang phân văn tự mở đầu.

Đi vòng một lát, Dương Địch mới dừng lại trong một góc nhỏ.

- Hình như bắt đầu từ chỗ này. Thiếu gia, ta đọc cho người nghe nhé.

Dương Địch nói, bắt đầu đọc cho Dương Thạc.

Trên Đại Phạm Âm Chung có khoảng chừng ba bốn vạn văn tự, nhưng muốn đọc xong ba bốn vạn văn tự này cũng không cần nhiều thời gian. Dương Địch vừa dịch vừa đọc, tốc độ hơi chậm nhưng nửa canh giờ là đủ. Hơn nữa, đợi đến khi nàng đọc xong những văn tự này, nàng cũng nhớ kỹ nội dung rồi.

Dương Thạc thì là vừa nghe, vừa cố gắng ghi nhớ.

Trong phút chốc, Dương Địch đọc ba bốn trăm chữ.

- Đại Thiên Thị Thuật, công pháp cao giai. Độ phù hợp chân thân: bảy phần. Độ phù hợp thân thể: hai phần!

Một ý niệm nhanh chóng hiện lên trong đầu Dương Thạc.

- Đây là Đại Thiên Thị Thuật, xem ra Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật này đã chia làm hai bộ phận. Một là Thiên Thị, một là Địa Thỉnh.

Dương Thạc thì thào nói.

Dương Dịch sững sờ:

- Thiếu gia, ta mới đọc mấy trăm chữ mà thôi. Người biết cái này sao?

Phải biết rằng mấy trăm chữ này chẳng qua là một quy tắc chung mà thôi, thậm chí trong đó còn xen lẫn một chút thuyết pháp Phật lý, căn bản không hiểu ra rốt cục là thứ gì. Nhưng chỉ nghe xong mấy trăm chữ ngắn ngủi này, Dương Thạc rõ ràng đã đoán được đây là Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật, hơn nữa là Đại Thiên Thị Thuật trong đó. Đối với điều này, Dương Dịch tự nhiên hơi kinh ngạc.

- Tiếp tục đi.

Dương Thạc mỉm cười, không giải thích thêm.

Năng lực xem xét độ phù hợp trong đầu là bí mật lớn nhất của Dương Thạc. Hắn chưa từng nói qua với Dương Dịch.

Cũng không phải do Dương Thạc không tin nhiệm Dương Dịch.

Chỉ có điều mỗi người đều có bí mật nhỏ của bản thân, cho dù những người quan hệ thân mật nhất như cha mẹ vợ chồng thì cũng không thể không giữ lại gì mà nói hết cho đối phương.

Dương Dịch hơi nghi hoặc liếc nhìn Dương Thạc, lúc này mới tiếp tục đọc văn tự trên Đại Phạm Âm Chung.

Hai khắc sau, Dương Dịch đã gần như đọc xong một vạn bảy tám ngàn chữ.

-Ồ, thật đúng là chỉ có Đại Thiên Thị Thuật. Đại Địa Thỉnh Thuật ở một mặt khác.

Đọc xong những văn tự này, Dương Dịch cũng trực tiếp ghi nhớ những văn tự này trong đầu. Nội dung của văn tự này quả thật là bộ phận Đại Thiên Thị Thuật kia.

Nàng lại sang một mặt khác đọc Đại Địa Thỉnh Thuật.

- Đại Địa Thỉnh Thuật, công pháp cao giai. Độ phù hợp chân thân: hai phần. Độ phù hợp thân thể: bảy phần.

Độ phù hợp của công pháp hạng nhất này lại hiện ra trong đầu Dương Thạc.

- Thiên Thị Địa Thỉnh... Cửu Dương Chân Thân của ta tuân theo uy thể thiên đạo, độ phù hợp hơi cao với Đại Thiên Thị Thuật, thân thể thì trái lại.

Đối với độ phù hợp này, Dương Thạc cảm giác vẫn tương đối bình thường.

Nhưng cho dù là Đại Thiên Thị Thuật hay Đại Địa Thỉnh Thuật thì độ phù hợp cũng đều chỉ có chín phần, nhìn thấy khá cao nhưng nếu so sánh với khác của Dương Thạc độ phù hợp mười ba mười bốn phần thì vẫn chênh lệch một chút.

- Hai bộ công pháp này. Thiên Thị Địa Thỉnh, tập trung vào một người bên ngoài ngàn vạn dặm, thực ra không khác nhiều lắm so với hai đại pháp môn nhập địa trên Thập Phương Ca Sa. Hiệu quả hơi lặp lại, ta cũng không cần phải tu luyện hai bộ công pháp này rồi!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

- Nhưng tu luyện hai bộ công pháp này hình như có một hiệu quả, có thể để ý niệm thần hồn rời khỏi thân thể trong thời gian ngắn.

Dương Thạc phát hiện ra hai bộ công pháp này còn chứa đặc hiệu bậc này.

Bình thường ý niệm thần hồn phải dựa vào thân thể để tồn tại.

Mặc dù không nắm thân thể thì cũng phải dựa vào các loại Kim Thân, chân thân và các loại thể xác.

Tồn tại một mình trong thiên địa thì rất dễ bị cắn nát, đánh tan!

Mà Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật này có thể khiến thần hồn ý niệm rời khỏi thân thể, không sử dụng ngũ giác như thính giác, thị giác, khứu giác mà dùng thần hồn trực tiếp cảm ứng thiên địa, liên kết với thiên địa, bởi vậy có thể xác định được địch nhân bên ngoài ngàn vạn dặm.

Thần hồn thoát khỏi thân thể này, công pháp hạng nhất này có chút đặc biệt.

- Đáng tiếc. Thi triển Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật, thần hồn chỉ rời khỏi thân thể tối đa hai ba trạng, xa hơn nữa sẽ gặp nguy hiểm, không thể nào thần du vật ngoại...

Dương Thạc thầm than.

Thần du vật ngoại...

Chỉ sợ chỉ có đại năng thượng cổ, thần hồn ý niệm gần như thực chất mới có thể làm được!

Lại là hai ba khắc sau, bộ phận Đại Địa Thỉnh Thuật này cũng đã đọc xong rồi.

- Hai bộ công pháp này, Tiểu Địch ngươi có thời gian thì có thể tu luyện chơi một chút, phối hợp với Đại Phạm Âm Chung, công hiệu cũng không tệ đâu!

Dương Thạc nói.

Về phần bản thân Dương Thạc lại càng cảm thấy hứng thú với bộ phận Đại Phạm Âm Chưởng trong Đại Phạm Âm Chung kia.

- Xem thử trong đây có công pháp Đại Phạm Âm Chưởng không?

Nói xong, Dương Thạc trực tiếp đẩy ngã Đại Phạm Âm Chung cao hai trạng này xuống đất.

Ừnh!

Đại Phạm Âm Chung ngã xuống đất, miệng chuông hướng về phía Dương Thạc, Dương Địch.

Hai người cũng không khách sáo, trực tiếp đi vào.

Hô!

Quanh thân Dương Thạc bỗng nhiên nổi lên Thái Dương Chân Hỏa, chiếu sáng trong chuông lớn tối om này.

- Quả nhiên có một ít văn tự!

Sau một khắc, Dương Địch lập tức phát hiện trong Đại Phạm Âm Chung này cũng có ghi mấy ngàn văn tự Ni La Quốc.

Tìm được văn tự mở đầu, Dương Địch bắt đầu đọc cho Dương Thạc.

- Đại Phạm Âm Chung luyện đến cao thâm có thể đánh vào thần hồn ý niệm của địch nhân, bỏ qua thân thể và pháp thân phòng ngự, trực tiếp chấn tan thần hồn ý niệm địch nhân?

Dương Địch chẳng qua mới chỉ đọc một đoạn ngắn quy tắc chung. Trong quy tắc chung đã nói rõ uy lực của Đại Phạm Âm Chung. Dương Thạc và Dương Địch liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy Đại Phạm Âm Chung này hoàn toàn chính xác cường thế!

Nàng tiếp tục đọc.

- Đại Phạm Âm Chung, công pháp cấp độ thần công bí điển. Độ phù hợp chân thân: mười phần. Độ phù hợp thân thể: ba phần!

Đồng thời độ phù hợp của bộ công pháp kia trực tiếp hiện lên trong đầu Dương Thạc.

Bên trong pháp khí Đại Phạm Âm Chung vậy mà thật sự có một bộ công pháp Đại Phạm Âm Chưởng.

Hơn nữa, độ phù hợp của bộ công pháp này với Dương Thạc, chân thân đạt tới mười phần, thân thể ba thân, tổng cộng độ phù hợp mười ba phần, đã là cực cao. Nhất là độ phù hợp chân thân mười phần, cách độ phù hợp cao nhất hoàn toàn cũng chỉ chênh lệch hai phần mà thôi.

Bộ công pháp kia càng đáng giá tu luyện hơn so với Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật.

Bởi vì đã có Thập Phương Ca Sa nên đối với Dương Thạc, Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật hầu như không có lợi gì.

Mà Đại Phạm Âm Chương này lại là công pháp loại hình công kích.

Công pháp loại hình công kích, chỉ cần độ phù hợp cao đầy đủ thì tự nhiên càng nhiều càng tốt!

Huống chi bộ công pháp này cùng cấp độ với Đại Thiên Âm Chương của Thiên Âm Môn, đều là công pháp cấp độ thần công bí điển, giá trị cao hơn không ít so với Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật.

- Chương pháp này hầu như có thể bỏ qua phòng ngự, trực tiếp đánh vào thần hồn địch nhân, đánh tan thần hồn địch nhân.

Đối với công hiệu cường đại của bộ công pháp kia, Dương Thạc cũng hơi hiếu kỳ.

Dương Thạc tiếp xúc với các loại công pháp. Cho dù là Huyền Ứng Kinh cấp thấp nhất hay là Cửu Dương Huyền Công cấp cao nhất, hầu như toàn bộ đều tu luyện các loại lực lượng, dùng lực lượng cường đại công kích thân thể địch nhân. Tiêu diệt thân thể địch nhân, thần hồn địch nhân tự nhiên cũng sẽ không có chỗ dựa, cuối cùng hoàn toàn tiêu tán...

Mà Đại Phạm Âm Chương này lại đi một con đường trái ngược!

Trực tiếp công kích thần hồn!

Thần hồn đã bị đánh tan, như vậy cho dù thân thể có cường thịnh trở lại thì cũng chỉ có thể như thi thể Huyền Ứng thượng cổ kia hoặc thi thể Hắc Hùng thượng cổ, trở thành vật chết!

Hồng Phi, Lục Thúy, hai thị nữ này của Dương Thạc chính là tình huống như vậy.

Tuy thân thể thật sự có sinh cơ nhưng thực ra hai người các nàng đã hồn phi phách tán, đã chết rồi.

- Nếu Đại Phạm Âm Chương này thật sự có thể trực tiếp công kích thần hồn địch nhân, đánh tan thần hồn địch nhân thì đúng là một công pháp vô cùng cường đại!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Rất nhiều võ giả, có lẽ thực lực không phải đặc biệt mạnh mẽ nhưng lực phòng ngự thân thể lại vô cùng cường đại.

Như Hắc Hùng!

Khí huyết khổng lồ, thân thể mạnh mẽ, nếu muốn chém giết, mặc dù tu sĩ cao hơn nó một hai giai cũng khó có thể làm được.

Mặt khác, bản thân Dương Thạc cũng thuộc về loại hình này, nhất là sau khi biến thân Huyền Ứng Đệ Nhị Trọng, thân thể trở thành thần binh hình người nhị cấp. Trừ phi có lực lượng mạnh mẽ cấp độ Võ Thánh hoặc có thần binh lợi khí vô cùng cường đại, bằng không nếu muốn đuổi giết Dương Thạc sau khi biến thân thành Cửu Dương Chân Thân thì hầu như không có khả năng.

Huống hồ mặc dù đánh tan Cửu Dương Chân Thân, hắn cũng có thể lập tức ngưng tụ!

Trên thế giới này, người tu luyện thành Cửu Dương Chân Thân chỉ có một mình Dương Thạc. Nhưng khó đảm bảo không có một số cường giả siêu cấp, người mang các loại bí pháp, thân thể đánh nát không tiêu tán, vô cùng khó chơi.

Mà nếu dùng Đại Phạm Âm Chương công kích những cao thủ này, một chương đánh ra trực tiếp phá hủy linh hồn đối phương, cho dù thân thể hắn có cường đại, cho dù có chín cái mạng, đánh tan thân thể có thể lập tức ngưng tụ, chém đứt thân thể có thể lập tức tái sinh, nhưng chỉ cần đánh tan thần hồn thì sẽ xong hết mọi chuyện, chết đến mức không thể chết nữa rồi!

- Đại Phạm Âm Chưởng này rất có giá trị tu luyện.

Dương Thạc thầm nghĩ trong lòng.

- Từ trước đến nay, Phật Môn tu luyện đều coi trọng minh tâm kiến tính, trực tiếp công kích bản tâm, ở phương diện tu luyện thần hồn có chỗ độc đáo. Mật Tông Phật Sóng thậm chí có thể khiến thần hồn không tiêu tán, chuyển thể trùng sinh. Công pháp trực tiếp công kích thần hồn địch nhân này chỉ sợ cũng chỉ có Phật Môn, thánh địa Kim Phật Tự mới có thôi...

Võ học Phật gia chú trọng tu luyện tâm tính.

Tâm tính kiên định, thần hồn kiên cường dẻo dai, bình thường khó có thể dao động.

Chính bởi vì võ học Phật gia chú trọng tu luyện tâm tính thần hồn nên cũng sẽ có công pháp chấn tan thần hồn.

- Bộ công pháp này nhất định phải tu luyện cho tốt!

Dương Thạc quyết định.

Rất nhanh chóng, mấy ngàn chữ của Đại Phạm Âm Chưởng này đã được Dương Địch phiên dịch toàn bộ một lần.

- Không thể tưởng tượng được. Đại Phạm Âm Chưởng này dĩ nhiên có thể trực tiếp đánh tan ý niệm thần hồn trong thân thể. Bàn về cấp độ, xem ra còn cao hơn một chút so với Đại Thiên Âm Chưởng của Thiên Âm Môn chúng ta. Đại Thiên Âm Chưởng, ngoại trừ công kích thân thể địch nhân bên ngoài thì còn có thể chấn tan lực lượng chân khí bên trong thân thể địch nhân, khiến đại lượng lực lượng tổn hại. Tu luyện đến cực hạn, một chiêu đánh ra, chân khí trong thân thể địch nhân bị đánh tan toàn bộ, mất hết công lực. Nhưng nói cho cùng vẫn không bằng Đại Phạm Âm Chưởng hoàn toàn chấn tan thần hồn!

Sau khi phiên dịch xong công pháp Đại Phạm Âm Chưởng này, Dương Địch thở ra một hơi thật dài, chậm rãi nói.

- Đại Thiên Âm Chưởng, chấn tan chân khí?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Lúc trước, Kim Thân Đại Nhật Như Lai của đại sư Dũng Tín là do chân khí cấu thành.

Bị một chiêu của Tô Quân Ninh gần như đánh tan toàn bộ!

Về sau Dương Thạc đại náo Ngọc Mạt Lâu, Kim Thân xuất khiếu bị Tô Thanh Như kích thích dây đàn, suýt chút nữa đã đánh tan Kim Thân. Trên Biển Đông, Tiểu Nguyệt và ngũ đại Võ Thánh Thiên Âm Môn công kích Kim Thân Ấn Giao Vương cũng dùng Đại Thiên Âm Chưởng. Như vậy, võ học Thiên Âm Môn quả thật có tác dụng đánh tan chân khí.

- Thiếu gia, ở đây đã có công pháp Đại Phạm Âm Chưởng, ta sẽ nói công pháp Đại Thiên Âm Chưởng cho người. Hai bộ công pháp này, người kết hợp tu luyện rất tốt!

Dương Địch cúi đầu suy nghĩ một chút, chợt cắn răng một cái, nói với Dương Thạc.

Từ trước đến nay, công pháp Thiên Âm Môn đều không truyền ra ngoài.

Dương Địch muốn truyền Đại Thiên Âm Chưởng này cho Dương Thạc, đây coi như tuyệt đối phá vỡ quy tắc, gần như là khi sư diệt tổ rồi!

- Không cần đâu Tiểu Địch!

Nhưng lúc này chỉ thấy Dương Thạc chậm rãi lắc đầu.

- Tham thì thâm. Có Đại Phạm Âm Chưởng này đã là rất tốt rồi. Công pháp sóng âm của Thiên Âm Môn các người, nói thật là không hợp với ta, tu luyện chưa hẳn có lợi.

Dương Thạc nói.

- Nhưng...

Dương Thạc nói, chuyện hơi lòng vòng.

- Tuy ta không cần tu luyện Đại Thiên Âm Chưởng. Nhưng Tiểu Địch, người có thể thi triển thử Đại Thiên Âm Chưởng cho ta một chút không? Ta muốn mở mang kiến thức xem uy lực của bộ công pháp này.

Dương Thạc năn nỉ nói với Dương Địch.

- Dương nhiên là có thể. Giờ muốn thử luôn không?

Dương Địch gật gật đầu, không chút do dự đồng ý.

- Ủ, luôn bây giờ đi.

Dương Thạc cũng không có nửa phần chần chờ, gật đầu nói.

Tạch tach tach!

Tâm niệm vừa động, Cửu Dương Chân Thân bản thân lại bao phủ thành áo giáp đen. Đây là trạng thái phòng ngự mạnh nhất của Dương Thạc. Đoán chừng cho dù Tô Thanh Như có đến đây thì cũng chưa chắc có thể đơn giản đánh tan Cửu Dương Chân Thân này của Dương Thạc. truyền cập nhật nhanh nhất tại chầm

Dương Địch cũng biết rõ đặc tính Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, cho dù một chưởng đánh nát cũng có thể lập tức ngưng tụ. Cho nên Dương Địch cũng không quá lo lắng.

- Thiếu gia, xem trọng rồi!

Trong miệng khê quát một tiếng, thân thể Dương Địch khê động, đánh một chưởng về phía Dương Thạc.

Uỳnh!

Hung hăng đánh vào ngực Dương Thạc.

Rầm...!

Âm thanh nổ vang lập tức vang lên. Giờ phút này, Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng Đại Thiên Âm Chưởng này đã tỏa ra sóng âm, không dừng lại ở hàng phòng ngự giáp cứng mà tiến vào trong thân thể hắn. Trong thân thể hắn, Thần Ứng Quyết, Thần Hùng Quyết tu luyện được dung hợp thần hoang nguyên lực, dưới sóng âm của Đại Thiên Âm Chưởng chấn động, dĩ nhiên nhanh chóng giảm xuống hơn một thành!

- Quả nhiên Đại Thiên Âm Chưởng có thể làm giảm chân khí lực lượng. Cho dù thần hoang nguyên lực này là một loại chân khí đặc thù thì cũng bị giảm xuống!

257. Chương 255: Bắc Vực Đệ Nhất Cường Giả, Băng Long Kỳ!

Chương 255: Bắc Vực Đệ Nhất Cường Giả, Băng Long Kỳ!

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ.

Ầm... ầm...!

Ngay khi Dương Thạc đang nghĩ lại chợt thấy một trận âm thanh rì rào truyền đến!

- Không tốt!

Dương Thạc biến sắc.

- Đây là ở trong Đại Phạm Âm Chung, thi triển Đại Thiên Âm Chưởng phát động tiếng vang, uy lực tăng gấp đôi!

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, Dương Thạc liền cảm giác Cửu Dương Chân Thân của hắn bị trùng trùng điệp điệp tiếng vang Đại Thiên Âm Chưởng đánh trúng. Tuy mỗi tiếng vang đều kém hơn Đại Thiên Âm Chưởng chính thức nhưng số lượng rất nhiều, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bị những sóng âm này liên

tiếp đánh trúng, trong tiếng vang bang bang, thần hoang nguyên lực trong thân thể liền nhanh chóng giảm bớt.

Tạch tach tach tach...!

Thần hoang nguyên lực giảm bớt, Dương Thạc không duy trì được trạng thái biến thân Huyền Ứng Đệ Nhị Trọng, Kiên Giáp trên người cũng nhanh biến mất.

Uỳnh!

Lại là một tiếng vang sóng âm đánh trúng Dương Thạc, giống như áp đảo cộng rơm rạ cuối cùng.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc rầm một tiếng, trực tiếp nứt vỡ ra.

CHÍU!!

Cũng may sau một khắc, Cửu Dương Chân Thân lại ngưng kết lần nữa!

- Thật cường đại!

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài, trong lòng thâm cảm thán.

- Cũng may đây chỉ là Đại Thiên Âm Chưởng cắt giảm lực lượng. Nếu là Đại Phạm Âm Chưởng thì chỉ sợ thần hồn của ta đều trực tiếp bị đánh tan rồi!

Dương Thạc trầm giọng nói ra.

Dương Dịch trừng to mắt, thề lưỡi. Lúc trước nàng cũng không ngờ thi triển Đại Thiên Âm Chưởng trong Đại Phạm Âm Chưởng sẽ khiến uy lực tăng gấp đôi, tạo thành hiệu quả như vậy.

- Tốt rồi, rời khỏi đây đi. Đi ra ngoài thử tu luyện Đại Phạm Âm Chưởng!

Dương Thạc nói, thân thể khẽ động liền rời khỏi Đại Phạm Âm Chung.

Đã chém giết A Mục Đạt Vương, hiện tại Dương Thạc và Dương Dịch có thể rời khỏi Bắc Vực Băng Nguyên này rồi.

Nhưng giờ hai người còn chưa chuẩn bị đi. Vừa mới đạt được hai bộ thần công bí pháp, hai người đương nhiên muốn tu luyện một phen, sau khi nắm giữ sơ bộ mới tiến hành hành động bước tiếp theo.

Vì vậy hai người bắt đầu tu luyện.

Một ngày!

Mặc dù mới chỉ có một ngày nhưng Dương Thạc rõ ràng đã gần như hoàn toàn tu luyện xong Đại Phạm Âm Chưởng.

Hiệu suất còn nhanh hơn một tia so với Tiểu Dịch thiên tư trác tuyệt. Giờ phút này, Dương Dịch cũng đều hơi hoài nghi thiên phú của nàng có thật sự tốt bằng Dương Thạc không.

Nàng đương nhiên không biết Dương Thạc có thể nhanh chóng nắm giữ Đại Phạm Âm Chưởng như vậy, quan trọng nhất là vì độ phù hợp đủ cao.

Rầm!

Trong sơn cốc, Dương Thạc chém ra một chưởng!

Ầm...

Phạm âm lượng lớn, giống như Dương Thạc ở trong một ngôi chùa cổ, có vô số cao tăng Phật Môn đang dùng ngữ khí trầm thấp chậm rãi niệm một số kinh văn Phật Môn huyền ảo tối nghĩa vậy.

Trước mặt Dương Thạc có một Dã Trư. Đây chính là sinh vật trong không gian Thập Phương Ca Sa. Bị Đại Phạm Âm Chưởng của Dương Thạc đánh trúng, trong đôi mắt Dã Trư này hiện lên một tia ngốc trệ. Sau một khắc, thân hình khổng lồ này ầm ầm ngã xuống, trong mắt không còn chút thần thái nào.

- Thành công!

Dương Thạc vui vẻ trong lòng.

- Đáng tiếc. Tu vi cấp độ Vô Tôn của ta, công giết một đầu Dã Trư chưa tới cấp độ Luyện Khí này cũng không có bổn sự gì. Nếu có Vô Tôn, thậm chí là cường giả Đại Tông Sư để ta thí nghiệm Đại Phạm Âm Chưởng này thì tốt. Trong tình huống đó, uy lực Đại Phạm Âm Chưởng này như thế nào thì vừa nhìn là hiểu ngay!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Hồng hồng hồng! Hồng hồng hồng!

Lúc trong lòng Dương Thạc đang nghĩ đến những điều này, Dương Thạc chợt cảm thấy bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa, phía trên Bắc Vực Băng Nguyên đang có từng đợt gào rú mãnh liệt truyền đến.

- Lại là Băng Gấu?

Dương Thạc nhướng mày.

- Bình thường trên Bắc Vực Băng Nguyên này, Băng Gấu hiếm khi có thể nhìn thấy. Như thế nào hôm qua chém giết A Mục Đạt Vượng vừa gặp phải một con, hôm nay lại tới một con nữa?

Dương Thạc mơ hồ cảm giác được trong Bắc Vực Băng Nguyên này dường như đã có dị biến gì đó.

- Con băng hùng này đến rất đúng lúc, là mãnh thú cấp độ Đại Tông Sư, vừa vặn có thể dùng để thử nghiệm Đại Phạm Âm chưởng ta vừa học được!

Đã biết kia là một con băng hùng của bắc vực băng nguyên, đôi mắt Dương Thạc âm thầm tỏa sáng.

Băng hùng có thể nói là mãnh thú tốt nhất để thí nghiệm Đại Phạm Âm chưởng!

Mãnh thú cấp độ Đại Tông Sư!

Riêng chỉ luận về lực lượng khí huyết, cho dù là mười A Mục Đạt Vượng cũng không phải là đối thủ của một con băng hùng bắc vực này.

Chẳng qua cũng không biết vì nguyên nhân gì mà con băng hùng bắc vực băng nguyên này lại có trí lực không cao, không hề giống dị thú mãnh thú của Đại Chu. Dị thú mãnh thú bình thường có thể đạt tới cấp độ Đại Tông Sư, trí lực tuyệt đối không kém nhân loại. Mà băng hùng này lại có trí lực không khác gì dã thú bình thường.

Dương Thạc đoán chừng băng hùng này có hơi giống loại mãnh thú hồng hoang thượng cổ.

Thời kỳ hồng hoang thượng cổ, thời điểm văn minh nhân đạo chưa thành lập, những con mãnh thú cường đại kia đều có lực lượng tuyệt cường nhưng lại có trí lực không cao.

Mãi tới khi văn minh nhân đạo thành lập thì thời đại mới thay đổi.

Cường giả thú tộc hồng hoang nhao nhao vẫn lạc!

Sau khi văn minh nhân đạo nổi lên, những con mãnh thú kia liền có trí lực không thua gì nhân loại, mở linh trí ra, được gọi là Yêu thánh!

Mà bắc vực băng nguyên này có hoàn cảnh ác liệt, cũng có thể nói là vùng man di thiếu văn minh.

Ở đây còn bảo lưu một ít đặc tính thời kỳ hồng hoang thượng cổ, trí lực của mãnh thú thấp cũng là rất bình thường.

Giống như Man Văn Thiên Tượng của Nam Man Thập Vạn Đại Sơn, lực lượng tuyệt cường, trí lực lại không thể tính là cao siêu.

Trí lực không cao, bình thường mà nói, thần hồn ý niệm cũng không mạnh!

Nó sẽ dễ dàng bị Đại Phạm Âm chưởng trực tiếp chấn động, diệt ý niệm thần hồn!

Con băng hùng thực lực cấp Đại Tông Sư này có cường độ ý niệm thần hồn nhiều nhất chỉ đạt Vô Tôn. Một đối thủ như vậy vừa vặn để Dương Thạc thi triển Đại Phạm Âm chưởng!

- Tiểu Địch, bên ngoài lại có một con băng hùng tới. Ta đi ra giải quyết nó.

Chào hỏi với Dương Thạc xong, Dương Thạc liền muốn đi ra.

- Thiếu gia, ta đi với người!

Dương Địch cũng muốn ra ngoài.

Hầu như ngay khi Dương Thạc nắm giữa Đại Phạm Âm chuông, Dương Địch cũng nắm giữ được vũ kỹ này. Có thêm nàng, hai Đại Phạm Âm chuông kết hợp thì uy lực hẳn còn tăng mạnh.

Để nàng đi ra theo, cùng thí nghiệm uy lực của Đại Phạm Âm chuông một chút cũng được.

- Ủ!

Dương Thạc gật đầu khẽ.

- Cẩn thận một chút!

Miệng nói, Dương Thạc liền phá toái hư không. Hai người xuất hiện trên không trung của bắc vực băng nguyên.

Dương Thạc có Thập Phương Ca Sa, có thể phi hành lơ lửng. Mà sau lưng Dương Địch có Thiên Âm Dực lấy từ Thiên Âm Môn ở Đại Chu. Trên thực thể, chính là dựa vào Thiên Âm Dực nên nàng mới có thể lặn lội đường xa mà bay tới đây. Mà từ lúc Tô Quân Ninh đánh một trận tại Đông Hải, Ấn Giao Vương vẫn lạc xong, nàng trở lại Thiên Âm Môn liền có cảm ngộ, hiện tại bế quan tiềm tu. Thiên Âm Dực này liền tạm thời giao cho Dương Địch sử dụng.

Có Thiên Âm Dực, Dương Địch có thể lơ lửng trên không trung, băng hùng ngược lại không công kích tới nàng được.

Chính bởi thế nên Dương Thạc mới dám mang nàng ra ngoài theo.

Hồng hồng hồng!

Vừa mới từ bên trong không gian của Thập Phương Ca Sa đi ra, Dương Thạc lập tức thấy một con băng hùng hình thể cực đại đang chạy như điên tới.

Con băng hùng này có hình thể nhỏ hơn một chút o với con bị A Mục Đạt Vương sử dụng Đại Phạm Âm chung khốn nhưng lực lượng khí huyết lại bành trướng cường đại, hiển nhiên ít nhất là băng hùng trưởng thành, Đại Tông Sư sơ giai!

Giờ phút này, con băng hùng đang lao về hướng Dương Thạc.

Rống!

Chứng kiến Dương Thạc và Dương Địch ở giữa không trung, con băng hùng này rống to một tiếng.

Nhưng nó dường như cũng biết, công kích của mình không tới được Dương Thạc và Dương Địch giữa không trung, chỉ hướng về hai người rống lớn hai tiếng, sau đó liền di chuyển tứ chi, rầm rầm chạy qua dưới chân hai người, tiến về hướng nam.

Mà đồng thời vào lúc nó chạy quá...

- Ngay lúc này!

Dương Thạc không chút do dự, bỗng nhiên đánh xuống phía dưới một chuông.

Ồ...ồ...ồ...ông!

Ầm ầm!

Không khí bốn phía trong một chuông của Dương Thạc đều chấn động ong ong. Một luồng lực lượng sóng âm cường đại bỗng nhiên bao phủ con băng hùng này.

Phạm âm lượn lơ giữa thiên địa, giống như nơi này căn bản không phải là bắc vực băng nguyên mà là bên trong Đại Lâm tử, thánh địa vô đại đệ nhất của Đại Chu trăm năm trước vậy. Sáng sớm, mấy vạn tăng nhân tụng kinh sớm, cả không gian ngoài phạm âm cuộn cuộn ra thì chỉ còn tiếng chuông xa xưa...

Rầm!

Luồng sóng âm này trực tiếp đánh vào óc con băng hùng.

Thân thể băng hùng đang chạy như điên liền khựng lại.

Ầm một tiếng, thân thể con băng hùng này lão đảo một cái liền ngã lăn ra xa mấy chục trượng. Sau một khắc, con băng hùng này ôm lấy đầu mình, gào lên một tiếng vô cùng thê lương. Sau đó miệng lớn của nó hộc máu...

- Hữu hiệu sao?

Nhìn tình huống này, trong lòng Dương Thạc vui vẻ.

Tuy con băng hùng này không giống như dã trư, trực tiếp bị Dương Thạc dùng một chiêu chấn vỡ thần hồn mà chết hẳn nhưng nó ôm đầu kêu thảm, hiển nhiên thần hồn đã bị chấn động, trong óc đau đớn tới cực hạn rồi!

Đại Phạm Âm chương này có thể trực tiếp ảnh hưởng tới băng hùng cấp độ Đại Tông Sư, như vậy thì ít nhất cường giả nhân loại cấp Võ Tôn trở xuống trúng một chương này của Dương Thạc lập tức sẽ bị chấn động thần hồn, đau đầu vô cùng. Chiến lực mười phần thì chỉ sợ không phát huy nổi ba bốn phần, hầu như mặc người ta chém giết.

Cho dù là đối mặt với cường giả Võ Tôn cùng giai, thi triển ra Đại Phạm Âm chương này cũng có thể khiến đối phương chấn động thần hồn!

Có lẽ không cách nào tạo thành tổn thương bản chất.

Nhưng nó có thể khiến thần hồn đối phương chấn động, ngăn ra một thoáng. Trong chớp lát đó có thể làm đủ mọi chuyện rồi.

Cao thủ so chiêu, thắng bại cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Tóm lại, Dương Thạc đã hết sức thỏa mãn đối với Đại Phạm Âm chương này.

Con băng hùng kia giờ phút này vẫn lăn qua lăn lại trên băng nguyên gào rú...

Rầm!

Giờ phút này, Dương Dịch cũng đánh một Đại Phạm Âm chương về phía con băng hùng kia.

Ồ... Ông...ông!

Cũng là phạm âm lượn lơ.

Công kích này đến trên người con băng hùng, toàn thân nó chấn động, thần hồn lại rung lên, gào rú càng thê lương hơn.

Dương Dịch chẳng qua chỉ là Võ Tôn sơ giai, Đại Phạm Âm chương dù có lợi hại cũng khó chấn tan được thần hồn băng hùng. Nhượng mày, Dương Dịch lại đánh ra Phỉ Dịch Á Tư thành, tâm niệm máy động. Đại Phạm Âm chung lập tức biến lớn, hóa thành dài một trượng, lơ lửng trước mặt Dương Dịch.

Miệng chuông lúc này nhắm ngay vào băng hùng. Dương Dịch lập tức đánh tới.

Rầm!

Ồ...ồ... Ông!

Phạm âm cực lớn lập tức truyền ra. Khi biên độ Đại Phạm Âm chung tăng lên, một chương này của Dương Dịch đã có uy lực mạnh hơn gấp mười lần.

Đánh tới người bằng hùng, thân thể nó trĩ trĩ hẳn, tiếng gào thét im bật, trong đôi mắt lộ vẻ mê mang. Thân thể cực đại ầm ầm ngã xuống đất...

Chết rồi!

- Vẫn là Đại Phạm Âm chung tăng biên độ lên tốt hơn!

Nhìn thoáng qua Đại Phạm Âm chung trước mặt, Dương Dịch vui vẻ nói nhỏ.

Dương Thạc im lặng một hồi. Tuy biên độ Đại Phạm Âm chung tăng trưởng khiến uy lực của Đại Phạm Âm chung tăng lên nhưng lúc chém giết bình thường, ai cho người ung dung chuẩn bị Đại Phạm Âm chung, sau đó thi triển Đại Phạm Âm chung chứ? Chỉ sợ người vừa xuất ra Đại Phạm Âm chung này, còn chưa kịp ngấm miệng chuông vào kẻ địch thì hắn đã né tránh, thậm chí chạy thoát rồi...

- Uy lực không tồi!

Nhưng Dương Thạc cũng không muốn đả kích Dương Dịch, chẳng qua chỉ nói một câu đơn giản.

- Hả? Phạm âm lượn lờ, là vị cao tăng Phật Môn nào tới bắc vực băng nguyên ta vậy?

Mà hầu như khi Dương Thạc vừa thuận miệng khen ngợi, một giọng nói xa xưa bỗng nhiên truyền tới từ hướng bắc.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Tiếng nói này mười phần trung khí, ẩn chứa khí thế và uy áp cường đại!

Tâm thần Dương Thạc run lên, rõ ràng có thể cảm nhận được trong âm thanh ẩn chứa khí thế có thể so với cường giả Đại Tông Sư bình thường. Hiển nhiên âm thanh này thuộc về một vị cao thủ cấp độ Võ Thánh!

Theo tiếng nói, Dương Thạc và Dương Dịch mau chóng nhìn về phía bắc.

Chỉ thấy ở hướng đó, bên trong hàn băng loạn lưu có một thân ảnh khổng lồ chậm rãi đi ra.

Nói là khổng lồ vì thân ảnh người này không chỉ là một người mà cưỡi trên một con mãnh thú. Con mãnh thú kia thân cao hai trượng, dài ít nhất bảy tám trượng, tứ chi to lớn, đầu dữ tợn. Thời điểm nó tiến tới, cái bụng nó hầu như dán lên mặt băng, hình dáng giống như một con thần lân cỡ lớn vậy. Toàn thân nó trắng như tuyết, mơ hồ có thể thấy rõ bên trên có lân phiến dày đặc. Lỗ mũi rất lớn hít thở, tỏa ra từng luồng sương mù trắng....

- Bắc Vực Băng Long?

Lông mày Dương Thạc nhăn lại.

Con mãnh thú này tuy Dương Thạc chưa nhìn thấy nhưng đã gặp trong điển tịch tại phủ Trần Quốc Công. Đó là dị thú Võ Thánh sơ giai của bắc vực băng nguyên, Bắc Vực Băng Long!

Mà trên lưng nó còn có một người đang ngồi.

Thân hình cao lớn, ít nhất chín xích!

Cơ bắp cuộn cuộn, giống như những con giun thô to cuộn lên thân thể. Da người này trắng nõn, tướng mạo hơi giống người Hỏa la quốc, nhưng lông trên thân thể mọc rất dày, mái tóc trắng xóa, râu trắng, lông mi cũng trắng tới kỳ dị.

Trên người hắn có mặc một bộ áo giáp rất nặng nề màu trắng!

Trong tay hắn có một thanh đại thương dài gần ba trượng. Hắn đứng trên lưng Bắc Vực Băng Long, trường thương có thể đâm tới đầu địch nhân...

- Người này... Là thủ lĩnh Man tộc bắc vực, Bỉ Lạc Duy Kỳ!

Đồng thời vào lúc thấy rõ tướng mạo của người này, trong nội tâm Dương Thạc thâm kinh hãi.

Thủ lĩnh Man tộc bắc vực, Bỉ Lạc Duy Kỳ!

Trong Tàng thư các của phủ Trấn Quốc Công cũng ghi chép về hắn. Tương truyền mười năm trước, Trấn Quốc Công Dương Thiên từng mang binh qua Yến Sơn, chinh phạt Man tộc bắc địa, đã từng giao thủ với thủ lĩnh Man tộc Bỉ Lạc Duy Kỳ này. Giờ phút này kẻ này có thực lực ít nhất đạt Vô Thánh trung giai, là một cường giả đỉnh cấp đương thời!

Không ngờ lại gặp hắn ở nơi này!

258. Chương 256 : Thời Đại Lớn! Kỳ Ngộ Lớn! Địa Sát Đến!

Chương 256 : Thời đại lớn! Kỳ ngộ lớn! Địa Sát đến!

Trong nội tâm Dương Thạc kinh hãi, áo giáp màu đen kết một tiếng liên bao trùm toàn thân, muốn kéo ngay Dương Địch trốn vào trong không gian của Thập Phương Ca Sa.

- Hả? Là hắn?

Khi Dương Thạc thấy rõ tướng mạo của Bỉ Lạc Duy Kỳ, đối phương cũng thấy rõ vẻ mặt Dương Thạc!

Mà vị cao thủ Vô Thánh tuyệt cường này cũng nhú mày.

- Đại Bằng Kim Sí Vương của Kim Phật Tự không ngờ lại chạy tới bắc vực băng nguyên ta, còn dẫn theo một văn bối, thí nghiệm Đại Phạm Âm chuông sao?

- Đại Bằng Vương. Hôm nay Yến Sơn Thần Long sắp xuất thế, người không ở Yến Sơn, chạy tới chỗ ta làm chi? Ta cũng không có thời gian tiếp đãi người. Người ở chỗ này đợi đi. Lão Bỉ đi trước một bước, tới Yến Sơn đã!

Vừa nói, Bỉ Lạc Duy Kỳ liền điều khiển Bắc Vực Băng Long vượt qua Dương Thạc, đi nhanh về hướng Yến Sơn ở phía nam, nhanh chóng rời nơi này...

Cái tên Bỉ Đắc Lạc Kỳ, đệ nhất cường giả của bắc vực này thế mà lại rời đi sao?

Vượt qua Dương Thạc Dương Thạc, tiến thẳng về Yến Sơn.

Dương Thạc thấy tình huống này cũng ngây ngẩn.

Nhìn qua Dương Địch, hai người đều thấy được trong mắt đối phương sự khó hiểu. Hiển nhiên, dù là Dương Thạc hay Dương Địch cũng không hiểu vì sao Vô Thánh Bỉ Đắc Lạc Kỳ, cường giả mạnh nhất Man Hoang này lại không đối phó hai người.

- Chắc là tên Bỉ Đắc Lạc Kỳ này khinh thường đối phó với hai chúng ta.

Dương Thạc lẩm bẩm.

- Không phải.

Chẳng qua, một lát sau, Dương Thạc lại lắc đầu.

- Cái tên Bỉ Đắc Lạc Kỳ này vô cùng tàn bạo. Ở bắc vực, hắn bị người Man Tộc gọi là Sát Thần, tuyệt đối không phải kẻ lương thiện gì. Năm đó, Dương Thiên đánh với Bỉ Đắc Lạc Kỳ một trận, ngay cả một binh lính bình thường mà Bỉ Đắc Lạc Kỳ cũng không tha, giết chết hơn vạn người, cực kỳ tàn bạo, khát máu. Bây giờ, hai người chúng ta xâm nhập vào lãnh địa băng nguyên của hắn, thì hắn nhất định không thể thờ ơ được.

Dương Thạc nhú mày, tiếp tục suy nghĩ nguyên nhân.

- Thiếu gia, hình như vừa rồi tên Bỉ Đắc Lạc Kỳ này gọi ngài là Đại Bằng Vương.

Con người Dương Địch đảo một vòng, nhắc nhở Dương Thạc.

- Đại Bằng Vương ư? Là thánh thú thủ hộ của Kim Phật tự, Đại Bằng Kim Sí Vương, Yêu thánh xếp thứ hai trong mười Đại Yêu Thánh sao! Sao Bỉ Đắc Lạc Kỳ lại gọi ta là Đại Bằng Vương nhỉ? Hình như lúc trước, khi ta giết A Mục Đạt Vương thì hắn cũng gọi ta như vậy. Chẳng qua, về sau khi đối mặt với thực lực chân chính của ta thì hắn lại nói ta không phải Đại Bằng Vương, còn hỏi ta là ai.

Lúc này, Dương Thạc mới suy nghĩ đến điều này.

Đại Bằng Kim Sí Vương. Lúc trước, khi Dương Thạc còn ở cảnh giới Luyện Khí, hắn đã gặp đám người Trình Tử Dương, Già La Minh, Đại Lâm Nhi lên núi Yên Sơn săn bắn, cũng đã thoáng nghe được Già La Minh nhắc đến cái tên Đại Bằng Kim Sí Vương này.

Đây là cường giả Thú Tộc, xếp thứ hai trong mười vị Đại Yêu Thánh.

Lúc ấy, Già La Minh nghĩ Dương Thạc cũng là yêu thánh, nên muốn dùng danh tiếng của Đại Bằng Kim Sí Vương để hù dọa Dương Thạc, khiến Dương Thạc không dám hành động thiếu suy nghĩ. Đáng tiếc, Dương Thạc lại xì mũi coi thường Đại Bằng Kim Sí Vương, sỉ nhục Già La Minh một trận.

Mà bây giờ, A Mục Đạt Vương cùng Bỉ Đắc Lạc Kỳ đều nhận lầm Dương Thạc là Đại Bằng Kim Sí Vương.

- Chẳng lẽ hình dáng bây giờ của ta rất giống với Đại Bằng Kim Sí Vương sao?

Dương Thạc nhìn qua bộ dáng của mình.

Toàn thân được bao phủ trong bộ áo giáp màu đen, sau lưng mọc một đôi cánh Huyền Ưng màu đen cực lớn. Xét về mặt nào đó thì nhìn có vẻ giống với cường giả Yêu Tộc.

Nhất là mặt cùng đầu Dương Thạc đều được áo giáp màu đen bao phủ, chỉ có thể thấy đại khái hình dáng ngũ quan, gần như là không thể nhìn rõ tướng mạo cụ thể.

- Chắc là vậy rồi.

Trong lòng Dương Thạc thầm chấp nhận với suy đoán của mình.

- Cái tên A Mục Đạt Vương kia cùng với Bỉ Đắc Lạc Kỳ đều nhận lầm ta thành Đại Bằng Kim Sí Vương.

Ngoài miệng thốt ra những lời này, trong lòng Dương Thạc cũng thấy thoải mái.

- Đúng rồi. Ta nghe tiền bối Lôi Điều Vương nói, thực lực của Đại Bằng Kim Sí Vương đã chạm đến cảnh cửa của cảnh giới huyết nhục diễn hoá rồi, bộ dáng cũng không phải hình thái của Yêu Thánh bình thường, mà là nửa người nửa yêu. Chẳng qua, rốt cuộc hình dáng thật của Đại Bằng Kim Sí Vương như thế nào thì Lôi Điều Vương cũng chưa từng gặp.

Dương Dịch nói.

- Huyết nhục diễn hoá, nửa người nửa yêu sao?

Nghe được lời này của Dương Dịch, Dương Thạc không khỏi hít sâu một hơi.

Đại Bằng Kim Sí Vương không chỉ xếp thứ hai trong mười Đại Yêu Thánh, mà còn là đệ nhất yêu thánh ác diệu.

Đều là yêu thánh ác diệu nên Lôi Điều Vương cũng hiểu đôi chút về hắn. Lôi Điều Vương nói Đại Bằng Kim Sí Vương đã đến gần cảnh cửa huyết nhục diễn hoá, trạng thái nửa người nửa yêu thì chắc là thật.

- Cường giả Võ Thánh cũng không làm được huyết nhục diễn hoá.

- Nếu tên Đại Bằng Kim Sí Vương này đã đến cảnh giới huyết nhục diễn hoá rồi thì chỉ sợ cũng không thua kém Võ Thánh Dương Thiên cảnh giới lôi âm tầng thứ năm.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Từ hơn trăm năm trước, Đại Bằng Kim Sí Vương chính là cường giả yêu thánh.

Trong trăm năm này, hắn vẫn làm thánh thú trấn tự trong Kim Phật tự.

Trong thời gian trăm năm, Đại Bằng Kim Sí Vương đã lĩnh ngộ được rất nhiều thứ trong võ đạo, tuyệt đối hơn nhiều so với Dương Thiên. Lại có thêm Kim Phật tự, thánh địa võ đạo vạn năm trợ giúp, vậy thực lực của Đại Bằng Kim Sí Vương đã mạnh mẽ đến một cảnh giới mà người thường khó có thể tưởng tượng nổi.

Hắn cùng cấp với Dương Thiên, đều là những kẻ mạnh nhất đương thời.

Còn cái tên thủ lĩnh Man tộc, Bỉ Đắc Lạc Kỳ kia, tuy hắn cũng là một cường giả, nhưng hắn cũng là bại tướng dưới tay Dương Thiên trong trận chiến năm đó.

Bây giờ, so với Dương Thiên thì hắn phải kém nửa cấp. Nếu nói Dương Thiên cùng Đại Bằng Kim Sí Vương là tầng lớp cường giả mạnh nhất đương thời thì Bỉ Đắc Lạc Kỳ chỉ là cường giả tầng thứ hai.

Dương Thạc đoán, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của hoàng thất Đại Chu cũng là võ học kỳ tài đương thời. Mười mấy năm trước, khi hắn mới mười mấy tuổi mà đã tiến vào cảnh giới Võ Thánh. Hắn có quốc lực của toàn bộ Đại Chu trợ giúp nên tốc độ tu luyện cực nhanh, chắc không kém Dương Thiên quá nhiều. Thực lực của hắn cũng như Bỉ Đắc Lạc Kỳ, là cường giả tầng thứ hai.

Mặt khác, trong mười đại yêu thánh, các cường giả xếp thứ ba, thứ tư, thứ năm cũng đều là cường giả ở tầng này.

Thấp hơn chính là cường giả cấp độ như Lôi Điều Vương.

Ngoài ra còn có vô số cao thủ trong bốn thánh địa võ đạo lớn đương thời này là Thiên Âm môn, Kim Phật tự, Chân Vũ môn, thánh hỏa của Hỏa La Quốc. Trong đó có không ít cao thủ Võ Thánh như Tiễn Nguyệt, Mật Tông Phật sống, chắc cũng có thể đứng hàng cường giả tầng thứ ba.

Còn các loại Võ Thánh khác đều là bình thường.

Bây giờ, Bỉ Đắc Lạc Kỳ ngộ nhận Dương Thạc là Đại Bằng Kim Sí Vương, cường giả đỉnh cấp, hắn không nắm chắc có thể chiến thắng “Đại Bằng Kim Sí Vương” nên tự nhiên muốn tránh đi rồi.

259. Chương 257 : Xuất Thế, 3000 Thần Kiếm Của Đạo Hoàng

Chương 257 : Xuất thế, 3000 thần kiếm của Đạo Hoàng

Chẳng qua, Dương Thạc cảm giác đây không phải nguyên nhân chính.

- Vừa rồi, Bỉ Đắc Lạc Kỳ nói, trong Yến Sơn của Đại Chu có thượng cổ Thần Long xuất hiện, kỳ ngộ khó đoán, hắn cũng muốn đi chiếm một chén canh. Bởi vậy, hắn mới không muốn ở chỗ này liều sống mái với ta. Không biết chuyện Yến Sơn có Thần Long xuất thế là như thế nào?

Dương Thạc nhỏ giọng nói.

- Thần Long Yến Sơn sao?

Nghe được câu này, sắc mặt Dương Địch thay đổi.

- Thiếu gia, trong điển tịch của Thiên Âm môn có ghi lại, Yến Sơn chính là nơi ở của long mạch của văn minh nhân đạo. Năm đó, Đạo Hoàng dẫn cường giả Nhân tộc đánh một trận với Thần Long, cao thủ mạnh nhất của Yêu tộc, đánh tan thần hồn của nó, rồi trấn áp trong lòng đất của Yến Sơn. Bởi vậy nhân đạo mới hưng thịnh vạn năm.

- Đến nay, tuy văn minh nhân đạo đã trải qua nhiều triều đại nhưng đều định đô gần Yến Sơn, cũng bởi vì nơi này là long mạch.

- Thần Long trong Yến Sơn lại xuất thế...

Sắc mặt Dương Địch cũng hơi ngưng trọng.

Các triều đại thay đổi nhưng đều định đô gần Yến Sơn.

Thậm chí, tuy thực lực của Hỏa La quốc, Ni La quốc đều rất mạnh nhưng họ đều phụ thuộc vào quốc gia ở Trung Nguyên.

Chỉ có quốc gia định đô ở Yến Sơn mới là thiên triều thượng quốc.

Hoá ra là vì có long mạch này.

- Thì ra là thế. Thần Long này vậy mà lại xuất thế ở thời đại này. Khó trách Tô Thanh Như nói, đây là một thời đại lớn mạnh, quần hùng khắp nơi tranh giành.

Dương Thạc hít sâu một hơi.

Vốn Dương Thạc nghĩ, Đại Chu quốc thái dân an, bốn phương thái bình nên không cần lo đến Hoả La quốc, Ni La quốc, thậm chí là Man tộc của bắc vực, Tây Nam Thập Đại Vạn Sơn Man tộc. Đây là một thời thái bình, sao Dương Thiên có thể khởi binh ở thời đại này, phá vỡ Đại Chu chứ. Hoá ra là vì con Thần Long này.

Thần Long xuất thế, văn minh nhân đạo tất nhiên phải thay đổi.

Chắc Dương Thiên sẽ chọn lúc này để khởi binh.

Mà bây giờ, đã gần đến lúc Thần Long xuất thế. Đây chính là thời điểm thời đại thay đổi, là bước ngoặt lịch sử. truyện copy từ

- Trong mấy chục năm tính từ bây giờ, chỉ sợ Đại Chu sẽ không có ngày bình yên.

Trong lòng cảm thán, Dương Thạc từ từ nhắm hai mắt lại.

Hưng, dân chúng khổ, vong, dân chúng cũng khổ.

Thời đại này, đối với cường giả võ đạo thì chính là thời đại mạnh mẽ, âm âm dậy sóng, vô cùng chói sáng. Vài chục năm sau, thậm chí là trăm năm, sẽ có rất nhiều kỳ ngộ, cường giả sẽ xuất hiện lớp lớp, vô số cao thủ sẽ để lại dấu ấn sâu đậm ở thời đại này. Đáng tiếc, đối với dân chúng bình thường mà nói, lại chính là lúc khiến sinh linh đồ thán, dân chúng lầm than.

- Đây không phải việc mà ta có thể chi phối. Ở thời đại này, ta chỉ có thể nắm lấy cơ hội, cố gắng trở nên mạnh mẽ hơn, bảo hộ mọi người bên cạnh khoẻ mạnh.

Trong lòng nghĩ việc này, Dương Thạc lại mở mắt lần nữa.

- Tiểu Địch, Thần Long Yến Sơn sẽ xuất thế, chắc Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương, cùng các cao thủ tuyệt thế đều đã tới rồi. Chúng ta cũng tới đó, xem có thể đục nước béo cò kiếm chút lợi ích nào không.

Từ trước tới nay, Dương Thạc vẫn thích nhất đục nước béo cò.

Huống hồ, lần này Thần Long xuất thế thì thiên hạ sẽ có thay đổi. Đây cũng là một kỳ ngộ lớn.

Tại thời đại này, mỗi người đều có thể gặp được kỳ ngộ. Biết đâu những thiên tài như Dương Môn, Nam Cung Thương sẽ gặp được kỳ ngộ vào một ngày nào đó, sẽ một bước lên trời, rồi thực lực tăng nhanh.

Với hoàn cảnh này, nếu Dương Thạc cứ bế quan trong Thập Phương Ca Sa, rời xa thế tục thì sớm muộn gì cũng bị bọn hăn vượt qua. Đến lúc đó, không có thực lực mạnh thì hăn làm sao bảo vệ được mọi người bên cạnh đây?

Vì nguyên nhân này, nên nếu có thể gặp được kỳ ngộ thì Dương Thạc nhất định phải đi một chuyến.

- Đi.

Nói xong, Dương Thạc vung tay lên, phá rách hư không.

Kinh thành phía nam Đại Chu.

Cộc! Cộc!

Bảy tám con tuần mã nhanh chóng lao về phía kinh đô.

Phía trên những con tuần mã này có bảy tám người, nhìn bề ngoài đều khoảng bốn năm mươi tuổi, trông giống như tội phạm khát máu nhưng thực lực đều là cao thủ Đại Tông Sư.

- Sắp đến rồi.

- Hơn ba mươi dặm phía trước là kinh thành Đại Chu, qua kinh thành chính là Yến Sơn.

- Đại ca, lần này chúng ta đến kinh thành thì đi tìm tên súc sinh Dương Thạc trước hay là đến Yến Sơn chờ Thần Long xuất thế trước?

Một kẻ có vết sẹo trên mặt trong đám người này, nhìn về phía tên thủ lĩnh hỏi.

- Đến Yến Sơn trước.

Tên thủ lĩnh nói thẳng.

- Tổng Biều Bả Tử đã ban lệnh truy sát trong lục lâm ở mười ba tỉnh. Năm đó, tám anh em Địa Sát chúng ta đã được Tổng Biều Bả Tử coi trọng nên mới có thành tựu như ngày hôm nay. Bây giờ, Tổng Biều Bả Tử chuẩn bị khởi binh giúp Trần Quốc Công nên không thể tự mình hành động. Bởi vậy, anh em chúng ta phải giúp ông ấy giết chết tên súc sinh Dương Thạc, báo thù cho thiếu chủ.

- Chẳng qua, Dương Thạc đang bị A Mục Đạt Vượng của Kim Phật tự đuổi giết, không biết đang ở đâu, nên dù chúng ta tới kinh thành cũng chưa chắc tìm được hắn. Mà lần này, Thần Long xuất thế sẽ làm cho cao thủ khắp nơi cùng các thanh niên tài giỏi đều sẽ đến, hy vọng gặp được kỳ ngộ. Tên súc sinh Dương Thạc cũng có thể đến đó, nên chúng ta sẽ tới Yến Sơn trước, ôm cây đợi thỏ.

Tên thủ lĩnh Đại Tông Sư trầm giọng nói.

Nếu có người của lục lâm ở đây thì sẽ nhận ra, tám người này chính là tám huynh đệ Địa Sát nổi danh.

Ba mươi năm trước, Địa Sát nổi danh cùng Thiên Cương Thập Tam Sát, tất cả gồm bốn mươi tám anh em, đều là cường giả Võ Tôn, cũng là tội phạm hoành hành mười ba tỉnh nam bắc.

Chẳng qua, bây giờ Địa Sát chỉ còn lại tám người này.

Tám gã Địa Sát, đều là cường giả Đại Tông Sư.

Từ ba mươi năm trước, nhóm Địa Sát này đã nổi danh, là nhân vật có tiếng tăm lẫy lừng trong giới lục lâm.

Chúng cũng không thua gì nhóm Thiên Cương Thập Tam Sát.

Mà hơn ba mươi năm trước, Trần Quốc công Dương Thiên xuất binh vây đánh Thiên Cương Thập Tam Sát, Thiên Cương Thập Tam Sát chết bảy, còn lại sáu người thì cùng tự phế võ công, vào Nam Lâm Tự trông coi tháp. Từ đó về sau, thanh danh của Địa Sát càng ngày càng nổi, nghiêm nhiên trở thành nhóm tội phạm đệ nhất trong giới hắc đạo.

Chẳng qua là tiệc vui chóng tàn, vài năm sau, Càn Ngọc Long của hoàng thất Đại Chu tu thành Đại Tông Sư, và mang binh vây quét Địa Sát.

Bốn mươi tám người trong nhóm Địa Sát thì có bốn mươi người chết trong tay Càn Ngọc Long.

Chuyện này cũng gián tiếp tạo thành thanh danh ‘Thần Võ Vương’ cho Càn Ngọc Long.

Sau khi đánh một trận, giết chết bốn mươi người Địa Sát, tên tuổi của Càn Ngọc Long lúc đó còn vang dội hơn so với lúc Dương Thiên vây quét Thiên Cương Thập Tam Sát.

Chỉ có tám tên Địa Sát chạy thoát, tìm đến nương tựa Tổng Biều Bả Tử Mạc Vân Cốc, thủ lĩnh lục lâm mười ba tỉnh nam bắc.

Chỉ qua tròn hai mươi ba năm, tám tên Võ Tôn lúc trước đã tu thành Đại Tông Sư, tạo thành một lực lượng mạnh mẽ.

Bởi vì có những tên tội phạm này giúp đỡ, nên nhiều lần Đại Chu vây quét Mạc Vân Cốc với hơn vạn đại quân tiến vào bên trong Đại Hành sơn đều hao tổn binh tướng mà không làm gì được Mạc Vân Cốc.

Lúc này, Mạc Vân Cốc liền tìm đến dựa vào Trần Quốc Công, khởi binh theo Trần Quốc Công.

Nửa năm trước, trong trận chung kết cuộc thi võ của Đại Chu, con trai của Mạc Vân Cốc là Mạc Địch đã cùng cao thủ của Kim Phật tự là Ba Ma Long vây đánh Dương Thạc trên võ đài, rồi bị Dương Thạc dễ dàng giết chết. Sau khi Mạc Vân Cốc biết được chuyện này thì rất tức giận, đã hạ lệnh truy sát trong giới lục lâm khắp mười ba tỉnh nam bắc. Hiện nay, Trần Quốc Công sắp khởi binh, nên Mạc Vân Cốc phải chính đồn đám cướp trên Đại Hành Sơn, không còn thời gian rảnh, đành phải để tám người Địa Sát đi đuổi giết Dương Thạc.

Mà muốn tìm được Dương Thạc rồi giết chết hắn thì biện pháp tốt nhất chính là đến Yến Sơn, ôm cây đợi thỏ.

- Đi.
- Thần Long ở Yến Sơn sắp xuất thế rồi.
- Nhanh lên, trong vòng một giờ phải đến được Yến Sơn.

Tám người Địa Sát nhanh chóng thúc ngựa dưới chân, đi nhanh về phía Yến Sơn.

Hoàng Thành, kinh thành Đại Chu.

Trong ngự thư phòng, một ông lão ngồi ngay ngắn bên chiếc bàn trong phòng. Trên người của hắn phát ra một tầng hào nhiên chính khí, chính là đệ nhất của Nho Môn Đại Chu, cường giả Đường Tâm, tể tướng tiền triều, Trương Chu Chính!

Ngự thư phòng vốn là nơi để hoàng đế phê duyệt tấu chương, dù hoàng đế của Đại Chu là Càn Minh Chân không ở kinh đô thì cũng phải do Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ ngồi ở đây để xử lý công văn. Tuy Trương Chu Chính là tể tướng tiền triều, nhưng bây giờ chỉ là đại học sĩ, phụ trách biên soạn sách. Với thân phận của hắn mà hôm nay ngồi trong ngự thư phòng thì có chút kỳ quái.

- Trương đại nhân.

Trong ngự thư phòng, ngoài Trương Chu Chính thì còn có một người khác.

Một người mặc áo bào đạo sĩ màu đen, khoảng sáu bảy mươi tuổi, bộ dáng tiên phong đạo cốt. Người này chính là đạo chủ Đại Chu Tiên Sư, Âu Tử Hồng.

- Trương đại nhân, hôm nay Thần Long trong Yến Sơn sẽ xuất thế. Đây là kỳ ngộ lớn. Chẳng lẽ Trương đại nhân không muốn tới đó để thử vận may một phen sao?

Âu Tử Hồng khẽ vuốt chòm râu, nói.

Trương Chu Chính cũng không ngẩng đầu lên, một tay cầm bút, mở ra tấu chương, nhìn một chút liền viết chỉ thị vào đó.

Trong khoảnh khắc, một quyển tấu chương đã được phê xong, bỏ qua một bên.

- Không cần.

Tiếng nói của Trương Chu Chính rất trầm ổn.

- Hôm nay hoàng thượng không ở kinh thành, Phụ Chính Vương cũng rời đi mà ở đây rất nhiều việc, nên lão phu không đi được.
- Huống hồ, ta tu luyện chính là hào nhiên chính khí của Nho môn chứ không phải những đường ngang ngổ tăt kia. Đạo của ta ở trong văn chương thánh hiền, trong thiên hạ kinh văn, không cần đến Yến Sơn kiếm kỳ ngộ gì.

Trương Chu Chính nói xong, không nhìn Âu Tử Hồng, lại mở ra một quyển tấu chương khác.

- Nếu vậy thì Trương đại nhân cứ ở đây bảo vệ cái Hoàng Thành Đại Chu này đi, bản đạo đến Yến Sơn tìm vận may đây. Hình như thống lĩnh ngự lâm quân, tướng quân Lưu Ngự Thanh cũng đã đến Yến Sơn thì phải.
- Hàng long phục hổ, đi thôi.

Vừa nói, Âu Tử Hồng vừa đi ra khỏi ngự thư phòng.

Oanh! Oanh!

Trong hoàng thành, hai đại hộ pháp bỗng nhiên xuất hiện. Kim Thân của hai hộ pháp này đều cao hơn mười trượng, vẻ mặt dữ tợn. Đây chính là hai đại hộ pháp của Tiên Sư Đạo.

Hai đại hộ pháp này là do Âu Tử Hồng mượn khí tức của Hoàng Thành mà ngưng tụ thành. Có thêm hai đại hộ pháp này trợ giúp thì Âu Tử Hồng có thể chiến đấu với cường giả Vô Thánh. Mang theo hai đại hộ pháp đến Yến Sơn, Âu Tử Hồng tin rằng mình cũng có thể kiếm được một ít đồ tốt trong vận may lần này.

Tám gã Địa Sát, Âu Tử Hồng đều là những cao thủ Đại Tông Sư đang nhanh chóng tiến về Yến Sơn.

Đây chỉ là một phần nhỏ bé mà thôi, chứ Đại Chu to lớn, có vô số cao thủ Đại Tông Sư ở ẩn, mà bây giờ Thần Long trong Yến Sơn sắp xuất thế nên những Đại Tông Sư này đều muốn tiến đến Yến Sơn, mong được chén canh trong trận kỳ ngộ lớn này.

Trong hạp cốc nơi trung tâm Yến Sơn.

Đại Bằng Kim Sí Vương vẫn đang lơ lửng trên không trung.

Còn Dương thiên đang ngồi nhắm mắt dưỡng thần trên mặt đất.

Hai vị cao thủ tuyệt đỉnh đương thời này vẫn chờ ở đây, chờ Thần Long dưới lòng đất xuất thế.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Từ phía tây, một đám mây màu lửa đỏ đang cuộn cuộn kéo đến.

Kèm theo đám mây màu lửa là một luồng khí thể mạnh mẽ, cũng bắt đầu di chuyển về bên này.

- Gì kia?

Đại Bằng Kim Sí Vương trên không trung cảm ứng được, liền nhanh chóng nhìn về bầu trời phía tây.

Sau một lát, đám mây màu lửa kia đã tới. Trong đám mây có một ngai vàng cực lớn màu hoả hồng rộng khoảng bốn năm trượng, phía trên ngai vàng có Liệt Diễm đang cháy rực.

- Hoả La Vương Đái Lặc? Người cũng đến hả?

Đại Bằng Kim Sí Vương thấy một người đàn ông cao lớn đang ngồi trên ngai vàng màu lửa đỏ này.

Người đàn ông này cao khoảng 3m, xấp xỉ với thủ lĩnh Man tộc bắc vực Bỉ Lạc Duy Kỳ, tóc dài quăn quăn, râu quai nón, chỉ có điều bộ tóc cùng chòm râu của hắn đều là màu lửa đỏ. Nhìn tướng mạo của hắn thấy có chút giống với công chúa Hoả La quốc Đại Lâm Nhi.

Hoả La Vương Đái Lặc chính là cha ruột của Đại Lâm Nhi.

- Ha ha, Đại Bằng Vương, người có thể đến Yến Sơn thì sao bốn vương lại không thể đến chứ?

Đám mây màu lửa bay tới phía trên hạp cốc, Hoả La Vương đứng cách Đại Bằng Kim Sí Vương khoảng mười trượng, cười một tiếng, nói.

- Hoả La Vương, người cũng muốn tranh đoạt Thần Long này hả?

Dương Thiên đang ngồi trên mặt đất, nhú hai hàng lông mày, trầm giọng nói.

- Thần Long này mới xuất thế, nếu có thể chiếm được nó rồi trấn áp nó phía dưới Tây Vực Đại Tuyết sơn thì long mạch sẽ thuộc về Hoả La quốc. Lúc đó, Hoả La quốc liền biến thành thiên triều, thượng quốc. Bốn công đã sớm đoán được người sẽ đây.

Dương Thiên chậm rãi nói.

- Dương Thiên?

Lúc này Hoả La Vương cũng nhìn thấy Dương Thiên phía trên mặt đất.

Hoả La Vương không khỏi khẽ chau mày.

- Hoả La Vương, người vốn là đệ tử của đạo thánh hoả, về sau khởi binh tạo phản, giết người trong hoàng thất của Hoả La quốc cũ, ngồi lên vị trí này, coi như chiến tích cả đời của người. Chỉ tiếc, tu vi của người quá thấp, dù người có Thánh hoả vương tọa này trợ giúp thì cũng không phải đối thủ của ta.

Dương Thiên lại nói tiếp.

Nghe được lời này của Dương Thiên, vẻ mặt Hoả La Vương liền trở nên ngưng trọng.

- Không phải đối thủ của người thì sao?

- Thần Long xuất thế, người trong thiên hạ đều có thể tranh đoạt. Dương Thiên, tuy thực lực người mạnh mẽ nhưng cũng chưa chắc có thể chiếm được Thần Long này.

Hoả La Vương trầm giọng nói.

- Đúng vậy.

Hoả La Vương vừa nói xong thì đột nhiên một thanh âm vang lên trong sơn cốc này.

Oanh! Oanh! Oanh!

Mặt đất chấn động kịch liệt.

Grào! Grào!

Tiếng gào thét của mãnh thú truyền đến. Sau đó, trong sơn cốc này, một mãnh thú màu trắng cực lớn xuất hiện, chính là Bằng Long của bắc vực. Còn người ngồi trên Bằng Long là một cao thủ cao lớn, khí huyết mênh mông, khí thể kinh người, cũng là cao thủ Vô Thánh đỉnh cấp. Người này chính là đệ nhất cao thủ của Man tộc bắc vực, Bỉ Lạc Duy Kỳ.

Vị cao thủ đỉnh cấp đương thời này cũng đã đến trong sơn cốc.

260. Chương 258: Cường Đoạt! Một Chương Áp Đảo Vô Thánh!

Chương 258: Cường đoạt! Một chương áp đảo Vô Thánh!

Vậy là bây giờ đã có bốn vị cao thủ Vô Thánh đỉnh cấp tụ tập trong sơn cốc rồi.

Trong đó, Dương Thiên và Đại Bằng Kim Sí Vương là những cao thủ tuyệt đỉnh đương thời.

Tuy thực lực hai người Hoả La Vương cùng Bỉ Lạc Duy Kỳ kém hơn một chút, nhưng hai người đều là cao thủ Vô Thánh. Trong đó một người là đệ tử thánh hoả đạo, một trong các thánh địa võ đạo, nắm giữ thánh hoả vương tọa, còn một người khác thì có Bằng Long, mãnh thú Vô Thánh của bắc vực làm tọa kỵ. Bởi vậy, cũng không thể khinh thường thực lực của hai người này.

Còn bên ngoài Yến Sơn, chắc đã có vô số Vô Thánh, Đại Tông Sư, thậm chí là cao thủ Vô Tôn đã đến.

Chỉ là những người đó tự hiểu bản thân mà thôi.

Bọn họ cũng không dám tiến vào nơi trọng yếu nhất.

- Nên đến đều đã đến.

Sau khi Bỉ Lạc Duy Kỳ đến, Dương Thiên không nói thêm gì mà chỉ nói một câu như vậy.

- Ai có thể chiếm được Thần Long này thì phải xem bản lĩnh mỗi người rồi.

Hắn nói vậy, nhưng thân hình vẫn bất động, chỉ nhắm mắt xếp bằng ngồi ở chỗ cũ.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Bốn vị cao thủ tuyệt đỉnh này đến sơn cốc được khoảng một canh giờ thì mặt đất đột nhiên chấn động kịch liệt.

Những tiếng nổ ầm ầm không ngừng truyền ra, bốn phía trên ngọn núi ấy trăm ngàn trượng cũng rung động mạnh, một ít tảng đá lớn trực tiếp bị rơi xuống phía dưới.

Trung tâm Yến Sơn, giống như núi lửa phun trào, chấn động kịch liệt.

Grào!

Dưới lòng đất, từng tiếng mãnh thú gầm lên.

- Con Thần Long này muốn xuất thế rồi.

Về mặt hai người Hoả La Vương, Bĩ Lạc Duy Kỳ hơi đổi. Hoả La Vương điều khiển thánh hoả vương tọa lui về sau mấy chục trượng. Bằng Long bắc vực dưới chân Bĩ Lạc Duy Kỳ cũng tự động lui về sau mấy bước.

Giờ phút này, về mặt hai người Dương Thiên cùng Đại Bằng Kim Sí Vương cũng đều ngưng trọng.

Rầm! Rầm!

Sau một khắc, mặt đất trong sơn cốc chấn động ngày càng kịch liệt, đã bị nứt ra ba năm khe hở rộng hơn một trượng. Những khe hở này đều sâu không thấy đáy, nổi thẳng đến lòng đất.

Vèo! Vèo! Vèo! Vèo! Vèo!

Sau đó, vô số tia sáng màu trắng từ trong lòng đất theo các khe hở bay lên.

Mấy vị Võ Thánh tận mắt nhìn thấy những tia sáng màu trắng này đều là một thanh kiếm nhỏ dài hai thước.

- Là 3000 thần kiếm của Đạo Hoàng.

Đại Bằng Kim Sí Vương nhú mày, ồm ồm nói.

- Nghe đồn, vạn năm trước, khi Đạo Hoàng trấn áp Thần Long, đã đâm 3000 thần kiếm đạo hoàng vào trong cơ thể Thần Long để phong ấn tất cả các cơ quan của Thần Long. Bây giờ, 3000 thần kiếm đạo hoàng đã đi ra, vậy Thần Long kia cũng nên xuất thế rồi.

Vút!! Vút!! Vút!!

Luồng sáng màu trắng liên tiếp bay ra không ngừng!

Tốc độ của những luồng sáng màu trắng này cực nhanh. Nhưng đối với bốn gã cường giả Võ Thánh mà nói, tốc độ như vậy căn bản không tính là cái gì. Bốn người này đều là cường giả siêu cấp, nhãn lực siêu cường, đương nhiên có thể nhìn thấy rõ ràng những luồng sáng màu trắng đang bay ra từ trong khe dưới lòng đất là một thanh tiểu kiếm! nguồn

Trong chốc lát, những thanh tiểu kiếm kia đã bay ra bảy tám trăm cây!

- Quả nhiên là Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm!

Vút!

Một đạo thân ảnh bay nhanh lóe lên, dĩ nhiên đã bắt được ba mươi tư thanh từ trong bảy tám trăm thanh tiểu kiếm đang bay ra này.

Đúng là Dương Thiên!

Bàn tay lớn mở ra. Trong tay Dương Thiên, ba mươi bốn thanh tiểu kiếm chồng chất lại với nhau, đều dài hai thước. Thân kiếm cực mảnh và mỏng, hơn nữa tiểu kiếm không có chuôi kiếm. Những thanh tiểu kiếm này trong tay Dương Thiên không ngừng kêu ông ông, thậm chí không ngừng gãy dựa, dường như muốn thoát khỏi bàn tay lớn của Dương Thiên mà bay ra ngoài.

- Vạn năm trước, Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm này chính là một đại bí bảo thần kiếm của Đạo Hoàng!

- Đáng tiếc vì trấn áp Thần Long này, Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm cũng bị giam trong lòng đất Yến Sơn. Về sau Đạo Hoàng và Nhân Hoàng tranh đoạt thiên hạ, kết thúc thảm hại. Nếu có Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm ở đây, Đạo Hoàng chưa chắc đã thất bại thảm hại như vậy....

Âm thanh trầm thấp truyền ra từ trong miệng Dương Thiên.

Ba đại cường giả khác bên cạnh cũng liên tục lóe lên, bắt được một số thanh tiểu kiếm của Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm.

- Vạn năm trước chính là tuyệt thế bí bảo!

- Hôm nay, Đạo Hoàng Kiếm này cắm ở trên người Thần Long một vạn năm, hấp thu vô số máu huyết, sợ là lại tiến giai lần nữa. Thậm chí trong kiếm đều đã có linh tính... Không thể tưởng tượng được, Thần Long này xuất thế lập tức cho chúng ta một phần đại lễ như vậy!

Trong tay Đại Bàng Kim Sí Vương cũng nắm hơn hai mươi thanh tiểu kiếm. Nhìn những thanh tiểu kiếm này, hai mắt Đại Bàng Kim Sí Vương đều hơi sáng lên.

Ông...

Mỗi một thanh tiểu kiếm đều muốn thoát ra, bay ra ngoài. Đây đã là biểu hiện có đủ linh tính.

Trong Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm đã có Kiếm Linh!

Nếu hình thành một thanh Đạo Hoàng Kiếm nguyên vẹn, trong đó lại có Kiếm Linh thì chỉ sợ trí tuệ cũng không thua kém cường giả bình thường!

Cho dù là chia thành ba ngàn thanh tiểu kiếm, giá trị mỗi thanh tiểu kiếm đều vượt xa những thần binh phổ thông như Thiên Cương Kiếm, Địa Sát Kiếm của Chân Vũ Môn.

- Thu!

Hầu như không chút do dự, bốn gã cường giả đều nhanh như chớp thu lại những thanh tiểu kiếm đang bay ra từ trong lòng đất này.

Trong đó, tốc độ của Đại Bàng Kim Sí Vương và Dương Thiên là nhanh nhất, hầu như thân hình vừa lướt một cái đã có thể bắt được hai ba mươi thanh tiểu kiếm. Chỉ trong một lát, trong tay hai người đều đã có bảy tám trăm thanh tiểu kiếm. Những thanh tiểu kiếm này vô cùng mảnh mỏng, còn mỏng hơn cả tờ giấy, độ rộng cũng chỉ có một phần mười thốn* mà thôi. Bảy tám trăm thanh tiểu kiếm hợp lại với nhau vẫn chưa bằng nửa độ rộng của thanh trường kiếm bình thường.

*thốn: một phần mười thước

Thu xong bảy tám trăm thanh tiểu kiếm này, tay phải Dương Thiên khẽ động. Cái nhẫn trên ngón giữa bỗng lóe lên hào quang, bảy tám trăm thanh tiểu kiếm này đã biến mất trong tay Dương Thiên.

- Tu Di Giới Chỉ?

Giữa không trung, Đại Bàng Kim Sí Vương thấy cảnh tượng như vậy, trong mắt có chút tia chớp.

Trên tay phải Dương Thiên hiển nhiên là một chiếc nhẫn không gian trữ vật.

Đối với võ giả bình thường, pháp khí trữ vật quả thật là tương đối trân quý. Nhưng là cường giả cấp độ Võ Thánh thì khá dễ dàng có thể lấy được một kiện pháp khí trữ vật như vậy.

Dù sao cho dù là Dương Thạc, dưới cơ duyên xảo hợp đều có thể đạt được Thập Phương Ca Sa, bên trong có không gian khổng lồ phạm vi vài trăm dặm.

Võ Thánh bình thường không cần không gian lớn như vậy, cho dù là không gian bằng một phần vạn Thập Phương Ca Sa thì cũng đủ dùng rồi.

Vù!

Bảy tám trăm thanh tiểu kiếm trên tay Đại Bàng Kim Sí Vương cũng lóe lên, bỗng nhiên biến mất.

Hiển nhiên hắn cũng có pháp khí trữ vật.

Giờ phút này, trên tay Hỏa La Vương cũng có ba bốn trăm thanh tiểu kiếm.

Mà cường giả đệ nhất Bắc Vực Man tộc, Bỉ Lạc Duy Kỳ cũng lấy được bốn năm trăm thanh tiểu kiếm. Trường thương của hắn quét qua một mảng lớn, phạm là Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm bị hắn quét trúng đều liên tục rơi xuống, cho dù muốn bay lên thì hầu như là không thể nào.

- Ha ha...

261. Chương 259: Uy Thế Chân Chính Của Đại Năng Thượng Cổ!

Chương 259: Uy thế chân chính của đại năng thượng cổ!

Lấy được nhiều Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm như vậy, Bỉ Lạc Duy Kỳ hưng phấn không thôi.

Hắn sinh trưởng trong Bắc Vực Băng Nguyên. Thổ địa nơi đó cằn cỗi, căn bản cũng không có thiên tài địa bảo gì. Trong tứ đại cao thủ tuyệt đỉnh này, hắn là người nghèo nhất. Hôm nay đạt được tầm một phần sáu trong Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm cũng là một kiện pháp khí vô cùng cường đại, hắn đương nhiên là hưng phấn.

Uỳnh!

Nhưng đúng lúc này, phía trước, thân hình Dương Thiên khê động.

Trong chớp lát, hắn đã đến trước mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ, duỗi bàn tay lớn ra. Dương Thiên vậy mà hung hăng trao một cái về phía năm trăm Đạo Hoàng Kiếm trong tay Bỉ Lạc Duy Kỳ.

- Dương Thiên, ngươi thật không biết xấu hổ, cướp đoạt với ta...

Sắc mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ đại biến, trường thương trong tay khê động, hung hăng quét về phía Dương Thiên. Cùng lúc đó, hai chân hắn dậm mạnh Bắc Vực Băng Long sau lưng. Rầm rầm hai tiếng, hắn đột nhiên lùi ra ngoài vài chục trượng, muốn kéo giãn khoảng cách với Dương Thiên.

Chỉ tiếc, tốc độ của hắn nhanh nhưng tốc độ của Dương Thiên cũng không chậm chút nào. Như tia chớp, Dương Thiên lại đến trước mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ lần nữa, một tay bắt lấy năm trăm thanh tiểu kiếm, tay kia động tác âm ỉ, trực tiếp đánh một quyền vào mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ. Sấm sét rầm rầm, thú rống cuộn cuộn, Hổ Báo Lôi Âm Ngũ Trọng bỗng nhiên phát động. Khí thế mạnh mẽ như sóng gió động trời trực tiếp đánh vào mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ.

- Không tốt!

Giờ phút này, Bỉ Lạc Duy Kỳ còn tâm trí lo lắng những thanh tiểu kiếm kia. Hắn ném những thanh tiểu kiếm kia đi, đưa hai tay ngăn trước người.

Uỳnh!

Một tiếng nổ vang, thân thể Bỉ Lạc Duy Kỳ bay ngược về phía sau bảy tám chục trượng, ầm ầm đụng vào vách núi phía sau.

Hai tay chấn động răng rắc, cũng không biết là tiếng căng tay bị bẻ gãy hay trọng giáp màu trắng trên người vỡ toang!

Phụt!

Phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ lúc trắng lúc xanh.

Ở sau lưng Bắc Vực Băng Long kia, Dương Thiên đưa ra một chảo. Toàn bộ năm trăm Đạo Hoàng Kiếm đã ở trong tay Dương Thiên, thu vào trong Tu Di Giới Chỉ. Trong Tu Di Giới Chỉ này đã có gần một ngàn ba trăm thanh tiểu kiếm, gần như là một nửa Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm rồi.

Rống!

Tọa kỵ của Bỉ Lạc Duy Kỳ, Bắc Vực Băng Long kia nhìn thấy chủ nhân bị Dương Thiên nện bay, không khỏi gào thét, liên tục hất thân thể lên, muốn hất rơi Dương Thiên xuống.

Cái đuôi khổng lồ khê động, uỳnh một cái, trực tiếp công kích vào sau lưng Dương Thiên.

- Muốn chết!

Khê quát một tiếng, một tay Dương Thiên liền nhanh chóng ấn vào sau lưng Bắc Vực Băng Long này.

Uỳnh! Uyển! Uyển! Uyển! Uyển! nguồn

Âm thanh bạo vang liên tiếp nhanh chóng truyền ra từ các đốt trên thân thể Bắc Vực Băng Long này.

Dưới một chưởng này của Dương Thiên, xương cốt toàn thân của Bắc Vực Băng Long này dường như trực tiếp rã rời. Thân thể trực tiếp ngã xuống mặt đất, trong miệng mũi đều chảy ra máu tươi, muốn động đậy nhưng chỉ có thể co quắp cơ bắp thân thể.

Một quyền đánh bay Bỉ Lạc Duy Kỳ, một chưởng áp đảo Bắc Vực Băng Long!

Dương Thiên đã thể hiện ra thần uy tuyệt thế!

Giữa không trung, hai mắt Đại Bằng Kim Sí Vương lộ ra vẻ rùng mình. Mà Hỏa La Vương lại càng nhanh chóng linh hoạt điều khiển vương tọa Thánh Hỏa, nhanh như chớp lùi lại hai ba trăm trượng, kéo giãn khoảng cách rất xa với Dương Thiên.

- Dưới Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm, nếu không có pháp khí tuyệt thế hoặc thiên phú siêu cường thì sợ rằng căn bản không thể nào chống lại Dương Thiên...

Đại Bằng Kim Sí Vương nhìn thẳng Dương Thiên, thì thào nói.

Vừa rồi mặt đất xuất hiện khe hở, Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm bay ra trong sơn cốc này chẳng qua là hơn hai ngàn thanh mà thôi, toàn bộ đều bị bốn vị Võ Thánh lấy đi.

Mặt khác còn có một số Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm bay ra từ nơi khác!

Vừa rồi mặt đất chấn động xuất hiện khe hở đã lan tràn chiều dài vài dặm, có một số Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm bay ra khỏi hạp cốc này cũng rất bình thường.

Bên ngoài hạp cốc.

Phốc!

Một tiếng vang nhỏ, một đạo thân ảnh phá toái hư không xuất hiện giữa không trung.

- Chính giữa hạp cốc Yến Sơn này đã bị đại khí thể uy áp phong tỏa?

Người này thoát nhìn khoảng hơn hai mươi, thân hình to lớn, áo giáp có vẻ tàn phá, đúng là Dương Thạc.

Từ Bắc Vực Băng Nguyên, Dương Thạc liền muốn phá toái hư không, trực tiếp đến Yến Sơn.

Đáng tiếc chính là phá toái hư không, Dương Thạc mới phát hiện trung tâm Yến Sơn này có một luồng khí thể uy áp cường đại bao phủ, hư không hầu như cứng lại, căn bản là xé không ra!

Dương Thạc và Dương Dịch dứt khoát trực tiếp phi hành về phía Yến Sơn.

Bắc Vực Băng Nguyên và Yến Sơn gần như liên tiếp nhau, mặc dù là phi hành nhưng cũng có thể nhanh chóng chạy đến.

Đương nhiên Dương Thạc và Dương Dịch cũng không dám bay quá nhanh. Dù sao phía trước còn có một cường giả đệ nhất Bắc Vực Vạn Tộc đang cười Bắc Vực Băng Long chạy đi. Người nọ đã bị hình dáng tướng mạo của Dương Thạc dọa, nếu Dương Thạc vượt qua lại chạm mặt với hắn, khó đảm bảo hắn sẽ không phát hiện ra manh mối gì.

Khi đó, Dương Thạc liền lách ít dữ liệu.

Tận lực áp chế tốc độ, Dương Thạc và Dương Dịch gần như theo sát Bỉ Lạc Duy Kỳ, một trước một sau đến Yến Sơn này.

Vừa rồi mặt đất Yến Sơn chấn động.

Dương Thạc lập tức biết rõ nhất định trung tâm Yến Sơn đã xảy ra biến cố lớn, rất có thể là Thần Long kia sắp xuất thế.

Kết quả là Dương Thạc cũng bất chấp quá nhiều, trực tiếp phá toái hư không đến bên ngoài hạp cốc. Hư không ở đây còn chưa cứng lại, chắc hẳn không có cường giả siêu cấp ở đây.

Ầm ầm!

Vừa mới đến đây, Dương Thạc lập tức nhìn thấy mặt đất đằng trước nứt ra một cái khe hở lớn.

Rắc...

Ngọn núi cao trước mặt gần như vỡ thành hai mảnh từ trung tâm!

Tiếng rầm rầm vang vọng, bụi đất đầy trời. Mặc dù đang ở giữa không trung nhưng Dương Thạc vẫn có thể cảm giác được mặt đất chấn động kịch liệt.

Vút!! Vút!! Vút!!

Sau một khắc, trong cái khe trước mặt này có hơn trăm đạo bạch quang nhanh chóng bay ra.

- Hả? Kia là vật gì?

Trên mặt Dương Thạc lộ vẻ nghi hoặc.

- Thu!

Hư không bên này chưa cứng lại, Dương Thạc trực tiếp mở ra không gian trong Thập Phương Ca Sa. Những bạch quang kia giống như con ruồi không đầu, vút vút vài cái, toàn bộ đều chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Nhìn xem là vật gì?

Thân hình Dương Thạc khẽ động, chui vào không gian trong Thập Phương Ca Sa.

Đã vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, đây chính là sân nhà của Dương Thạc. Cho dù cường giả Vô Thánh đến đây, chỉ cần chống đỡ không bạo trong không gian Thập Phương Ca Sa này chỉ sợ cũng phải mặc cho Dương Thạc làm thịt.

Một tay khẽ động, Dương Thạc nhanh như chớp bắt những ánh sáng đang bay loạn khắp nơi này vào trong tay.

- Ồ? Hình như là một đồng tiểu kiếm, khoảng tám chín mươi thanh. Trên thân thanh tiểu kiếm này ghi chữ gì vậy? Đạo Hoàng Kiếm?

Nhìn thoáng qua tiểu kiếm trong tay, Dương Thạc không khỏi thoáng sửng sốt.

- Đạo Hoàng Kiếm? Đây là thứ gì?

Nhìn thấy rõ ba chữ trên thân những thanh tiểu kiếm này, Dương Thạc nhướng mày.

Dương Thạc chưa từng nghe nói về Đạo Hoàng Kiếm. Nhưng Dương Thạc không phải kẻ ngu. Phân tích ý tứ từ mặt chữ, hẳn cũng biết những thanh tiểu kiếm này có quan hệ rất lớn đến Đạo Hoàng, một trong những tổ sư Nhân Đạo Văn Minh vào vạn năm trước. Chắc hẳn đây là binh khí năm đó Đạo Hoàng sử dụng, không phải tầm thường.

Chẳng qua là Dương Thạc không rõ vì sao Đạo Hoàng Kiếm không chỉ có một thanh, cũng không biết trừ bản thân hẳn tìm được một ít tiểu kiếm này thì ngoài ra Đạo Hoàng Kiếm còn có những thanh tiểu kiếm khác không.

Vút!

Thân hình khẽ động, Dương Thạc trực tiếp rơi xuống mặt đất.

- Tiểu Địch, ngươi có từng nghe qua Đạo Hoàng Kiếm chưa?

Đợi Tiểu Địch hạ xuống mặt đất, sau khi hạ xuống, Dương Thạc trực tiếp hỏi nàng.

- Đạo Hoàng Kiếm?

Dương Địch cả kinh.

- Thiếu gia, người bắt được Đạo Hoàng Kiếm rồi à?

- Ừm, được một ít!

Dương Thạc nói xong, trực tiếp đưa hơn mười thanh tiểu kiếm trong tay cho Dương Dịch xem.

- Chỉ có những thứ này?

Nhìn thấy trong tay Dương Thạc có khoảng tám chín mươi thanh tiểu kiếm, Dương Dịch thở dài một hơi, cũng không quá chấn kinh nữa.

- Đây là binh khí mà Đạo Hoàng đã sử dụng vạn năm trước, còn gọi là Tam Thiên Hoàng Đạo Kiếm. Đây là một thanh trường kiếm tuyệt thế có thể tách ra làm ba ngàn thanh tiểu kiếm, được xưng là có thể giết chết địch nhân trong hư không. Về sau Đạo Hoàng chém giết Thần Long, Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm này liền cắm ở trên người Thần Long. Hiện tại thiếu gia bắt được chắc hẳn chính là một bộ phận tiểu kiếm của Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm.

Dương Dịch giải thích nói.

- Có ba ngàn thanh?

Dương Thạc nhướn mày.

Trong tay hắn lấy được cũng chưa tới một trăm thanh, còn chưa tới một phần ba mươi.

- Ồ? Trong những tiểu kiếm này hình như đã sinh ra một ít Kiếm Linh!

Nhìn chằm chằm những thanh tiểu kiếm này, trong chớp lát phát hiện ra những thanh tiểu kiếm này bị Dương Thạc trói buộc mà vẫn ong ong loạn hưởng, dường như là muốn thoát ra, Dương Dịch lập tức đoán ra trong những thanh tiểu kiếm này đã có Kiếm Linh.

- Kiếm Linh sao?

Dương Thạc thoáng sửng sốt.

- Ừm.

Dương Dịch gật gật đầu.

- Thiên địa vạn vật kỳ thật có thể thai nghén ra linh trí. Mặc dù là một khối đá cứng, trải qua trăm vạn năm cũng có thể sinh ra linh trí. Trong truyền thuyết thời kỳ thượng cổ, một khối cực thạch tồn tại từ cổ chí kim đã sinh ra một đầu Đại Viên Vương, thực lực vượt qua Thần Long, là Yêu Thánh đứng đầu. Đáng tiếc không biết về sau đã chạy đến nơi nào rồi...

- Như thần tà, pháp khí, cả ngày tiếp xúc với nhân loại, hấp thu nhân thể thần hồn khí tức thì cũng dễ dàng sinh ra linh hồn. Cái này chính là Kiếm Linh, Khí Linh.

- Linh trí trong những binh khí pháp khí này thường không cao, bình thường phải trải qua vài vạn năm phát triển mới có thể có linh trí tương đối như nhân loại.

Dương Dịch nói.

- Thì ra là như vậy!

Dương Thạc khẽ gật đầu.

Đối với Dương Thạc, hơn mười thanh Đạo Hoàng Kiếm này không có tác dụng lớn.

Nhưng Kiếm Linh trong này lại khiến Dương Thạc có một ít dẫn dắt!

Trong việc tu luyện lực lượng, Dương Thạc không chế chân khí thuần dương, thần hoang nguyên lực đã có cấp độ tương đối cao rồi.

Nhưng về tu luyện thần hồn, Dương Thạc vẫn không hiểu ra sao.

Đã có Kiếm Linh trong Đạo Hoàng Kiếm này, phỏng theo nó, Dương Thạc tuyệt đối có thể lĩnh ngộ thêm về thần hồn ý niệm.

- Thiếu gia, Kiếm Linh trong những Đạo Hoàng Kiếm này còn quá yếu.

- Nếu tập hợp ba đến năm trăm thanh Đạo Hoàng Kiếm cùng nhau, hợp Kiếm Linh lại làm một, chờ khi lớn mạnh thì tốt hơn. Hiện tại mấy chục thanh Đạo Hoàng Kiếm này, cho dù có tập trung Kiếm Linh lại với nhau thì cũng quá yếu, chỉ hơi không cẩn thận cũng sẽ tan rã ngay. Không bằng thiếu gia bắt nó để vào trong huyết trì Hắc Hùng, dùng huyết dịch Hắc Hùng tắm bổ thì sẽ không tan rã nữa!

Dương Dịch đề nghị nói.

- Ừm, cứ như vậy đi.

Dương Thạc khẽ gật đầu. Vì một cái, Cửu Dương Chân Thân xuất kiêu, mang theo những Đạo Hoàng Kiếm này chui vào trong khoang ngực thượng cổ Hắc Hùng, ném Đạo Hoàng Kiếm vào trong huyết trì.

- Hiện tại chúng ta đã đến gần trung tâm Yến Sơn rồi. Không biết tình huống cụ thể bên này thế nào, có cường giả siêu cấp nào đến...

Đi ra từ trong thi thể thượng cổ Hắc Hùng, Dương Thạc đến bên cạnh Dương Dịch, thở ra một hơi thật dài rồi nói.

- Chắc hẳn đám người Dương Thiên đã đến rồi.

Dương Dịch nói.

- Còn có Bỉ Lạc Duy Kỳ kia, Đại Bằng Kim Sí Vương không biết có đến không. Tóm lại ở bên này tuyệt đối có không ít cường giả cấp bậc Võ Thánh. Thiếu gia, hay là chúng ta vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, không nên tùy tiện đi ra ngoài!

Trong ngữ khí của Dương Dịch lộ vẻ lo lắng.

- Chúng ta không cần tranh đoạt Thần Long kia.

- Năm đó Đạo Hoàng trấn áp Thần Long đã liên hiệp không ít cường giả nhân loại siêu cấp. Phần lớn những binh khí, pháp khí, áo giáp của những cường giả siêu cấp này đều tán lạc trong lòng đất Yến Sơn. Lần này Thần Long xuất hiện, những thứ này chỉ sợ cũng xuất hiện. Chúng ta chờ đợi cơ hội lấy một ít binh khí pháp khí thượng cổ thì tốt rồi.

- Nếu may mắn, nói không chừng còn có thể đạt được truyền thừa thượng cổ!

Dương Dịch đề nghị.

- Ừm.

Dương Thạc khẽ gật đầu. Thực lực hiện tại của hắn quá yếu, mạnh mẽ tranh đoạt bảo vật với cường giả Võ Thánh có độ khó rất lớn, chỉ có thể chờ đợi cơ hội thôi.

Có thể cướp được một hai kiện chí bảo thượng cổ là đủ!

Trong những chí bảo thượng cổ kia rất có thể giống như Đại Phạm Âm Chung, phía trên khắc một ít bí pháp, vũ kỹ, công pháp. Nếu chiếm được những chí bảo kia thì gần như chiếm được truyền thừa thượng cổ.

- Ở đây chờ Thần Long kia xuất thế chắc rất lâu.

Dương Thạc nói.

Ừnh!

Mà hầu như ngay khi Dương Thạc vừa mới nói xong, chợt thấy bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa bỗng nhiên vang lên một tiếng nổ.

Sau một khắc, dường như toàn bộ thiên địa đều lắc lư vậy.

Đang ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc cũng có thể cảm nhận được toàn bộ thiên địa âm âm sáng sáng, dường như có lực lượng vô cùng mênh mông gì đó đang chạy ra từ lòng đất. Luồng lực lượng này có thể nói là mạnh mẽ đến cực điểm. Cho dù là lúc trước, Dương Thạc ở trong thân thể Ẩn Giao Vương đã bị ngũ đại Võ Thánh của Thiên Âm Môn và Lôi Điều Vương đả thương công kích, uy thế cảm nhận được cũng khó có thể đánh đồng với uy thế mênh mông bên ngoài Thập Phương Ca Sa lúc này.

Dương Thạc có thể khẳng định, nếu Ân Giao Vương đang ở trung tâm Yến Sơn thì luồng uy thế kia có thể trực tiếp đập nát thân thể Ân Giao Vương!

Đại năng thượng cổ!

Nếu không, chỉ sợ mạnh mẽ như Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương cũng không có khả năng có được uy thế như thế.

Cũng chỉ có đại năng thượng cổ mới có thể mạnh mẽ, hung hãn, khủng bố như vậy.

Trong Yến Sơn này bỗng nhiên xuất hiện đại năng thượng cổ, chỉ sợ chỉ có đầu Thần Long kia thôi.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Dưới uy thế chấn động, Dương Thạc cảm giác được không gian trong Thập Phương Ca Sa gần như sắp tan vỡ!

- Không tốt!

Dương Thạc biến sắc.

- Không thể tưởng tượng được uy thế của Thần Long thượng cổ này lại mạnh mẽ như thế. Ta đây ở trong không gian Thập Phương Ca Sa gần như sắp bị chấn nát rồi. Sớm biết như vậy thì không nên đến gần như thế!

Dương Thạc hơi hối hận, theo bản năng muốn phá toái hư không, tranh thủ thời gian thoát khỏi vị trí trung tâm Yến Sơn.

Ông...! Ông...!

Đúng lúc này, trong không gian Thập Phương Ca Sa, thi thể Huyền Ưng thượng cổ và thi thể Hắc Hùng thượng cổ bỗng nhiên tràn ra một luồng khí tức kỳ dị. Khí tức này dung nhập vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, không gian này lập tức trở nên vô cùng vững chắc. Cho dù bên ngoài có vô số đại năng thượng cổ đang giao thủ chém giết, khí tức sinh ra chỉ sợ cũng không thể nào đánh vỡ không gian Thập Phương Ca Sa.

- Ổn định rồi à?

262. Chương 260: Thần Long Bí Kỹ, Hóa Thân Ngàn Vạn!

Chương 260: Thần long Bí Kỹ, hóa thân ngàn vạn!

Giờ phút này, Dương Thạc mới thở dài một hơi.

Thi thể Huyền Ưng thượng cổ và thi thể Hắc Hùng thượng cổ trực tiếp đặt ở trung tâm Yến Sơn thật ra chính là vì muốn trấn áp Thần Long thượng cổ. Tuy khí tức Thần Long thượng cổ cường đại nhưng so với Huyền Ưng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ thì cũng không chiếm được tiện nghi.

Hiện tại, trong không gian Thập Phương Ca Sa có hai thi thể thượng cổ này trấn áp, đương nhiên không có khả năng dễ dàng bị đánh nát.

Không gian vững chắc, Dương Thạc cũng không còn nỗi lo, có thể yên lặng theo dõi kỳ biến trong không gian này với Dương Dịch, thậm chí còn có thể cảm ứng tình huống bên ngoài.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Giờ phút này, trung tâm Yến Sơn, đất rung núi chuyển.

Đám người Dương Thiên ở trong hạp cốc này, núi lớn xung quanh chấn động kịch liệt, khe hở trên mặt đất càng lúc càng lớn. Sâu trong lòng đất truyền đến tiếng mãnh thú gào rú cũng càng ngày càng rõ ràng, khiến tâm linh con người!

Ầm ầm!

Đột nhiên trên mặt đất hạp cốc này nổi lên một cái bọc đất thật lớn!

Bọc đất này chấn động răng rắc, phía trên không ngừng xuất hiện khe hở. Đây thật giống như khối đất này là một quả trứng, bên trong có một mãnh thú đang phá xác từ dưới lòng đất ra!

- Không tốt! Lui lại!

Trong sơn cốc này, cao thủ đệ nhất Bắc Vực Man Tộc, Bỉ Lạc Duy Kỳ bị một quyền của Dương Thiên đánh bay đã bị thương nhẹ, giờ phút này biến sắc, trực tiếp bay ra khỏi sơn cốc này.

Mà giờ phút này, ngay cả Đại Bằng Kim Sí Vương, Hỏa La Vương cũng không phải bay cao hơn một chút.

Rống!

Một tiếng rống vang trời mạnh mẽ vang lên.

Rầm!

Mặt đất bị phá hủy, một cái đuôi mãnh thú khổng lồ đưa ra ngoài từ mặt đất.

Cái đuôi này dài khoảng hơn hai mươi trượng, to ba bốn trượng, phía trên trải rộng giáp cứng màu đỏ máu như vảy cá, mũi nhọn mọc lên theo gợn sóng vảy cá, giống đuôi rồng trong truyền thuyết gần như đúc.

Rầm!

Trên mặt đất, Bắc Vực Bằng Long thân dài sáu bảy trượng kia, bởi vì các khớp xương đã bị đứt gãy không thể nào hành động, không kịp tránh né nên đã bị đuôi rồng này hung hăng đánh trúng, trực tiếp biến thành một khối thịt nhão.

Căn bản không cùng cấp độ lực lượng!

- Một vạn năm...vạn năm rồi. Bốn tọa rốt cục đã nhìn thấy ánh sáng mặt trời...

Ầm thanh tang thương truyền ra từ sâu trong lòng đất, khiến toàn bộ thiên địa đều chấn động ầm ầm. Chỉ cần một câu nói kia tỏa ra uy thế liền có thể so với cường giả Vô Thánh chém giết sinh tử rồi. Trên bầu trời. Đại Bằng Kim Sí Vương đều cảm giác được dưới tiếng gầm này, hai cánh trên lưng hắn đều bị chấn động ong ong loạn hưởng.

Ngoài mấy trăm trượng, Thánh Hỏa vương tọa mà Hỏa La Vương ngồi cũng ong ong loạn chiến, đám mây màu đỏ ngưng tụ xung quanh cũng trực tiếp tiêu tán hơn phân nửa sau tiếng gầm này.

Uy thế của thượng cổ Thần Long chính là như vậy.

Bên ngoài vạn dặm.

Chủ nhân Tiên Sư Đạo, Âu Tử Hồng mang theo hai đại pháp tôn Hàng Long, Phục Hổ nhanh chóng tiến về trung tâm Yến Sơn này.

- Trung tâm Yến Sơn chấn động kịch liệt. Thần Long kia sắp đi ra!

Hai mắt Âu Tử Hồng tỏa sáng.

Đột nhiên!

- Một vạn năm...

- Lại thấy ánh sáng mặt trời...

Tiếng gầm cuộn cuộn nhanh chóng khuếch tán ra bên này.

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Dưới tiếng gầm này, hai đại pháp tôn Hàng Long Phục Hổ đi theo sau Âu Tử Hồng, pháp thân cao năm sáu trượng, dưới tiếng gầm này liền phát ra tiếng vang ầm ầm, gần như lập tức muốn nứt vỡ ra, hóa thành khí tức Hoàng Thành nguyên thủy nhất!

Cách xa nhau vài dặm, chỉ một tiếng gầm mà hai đại pháp tôn Hàng Long Phục Hổ cấp độ Đại Tông Sư đã như muốn nứt vỡ ra.

- Không tốt!

Sắc mặt Âu Tử Hồng biến hóa kịch liệt.

- Hàng long phục hổ, ngưng!

Trong nháy mắt này, Âu Tử Hồng nào còn lo lắng tới chuyện tiến tới Yến Sơn, dừng thân hình lại như thiểm điện, chau mày, miệng lẩm bẩm. Trong chốc lát sau, từ miệng hắn phun ra một luồng khí thủy nhân, bay nhanh về phía hai đại pháp tôn kim thân Hàng long phục học ở giữa không trung.

Luồng khí thủy ngân chì này nhanh chóng dung hợp vào bên trong hai đại pháp tôn kim thân!

Khí tức thủy nhân chì này sau khi tiến vào pháp thân, lập tức chấn động ong ong, hầu như lập tức khiến hai đại pháp tôn kim thân sắp nứt vỡ sau đó mới ngừng lại.

- Lui!

Không chút do dự, Âu Tử Hồng mang theo hai đại pháp tôn kim thân, rời khỏi Yến Sơn hơn mười dặm.

Vừa rời chẳng qua chỉ là một tiếng gầm giận dữ của Thần Long thượng cổ mà hai đại pháp tôn kim thân của mình hầu như đã nứt vỡ. Như thế thì một khi Thần Long thể hiện ra uy thế sẽ còn mạnh hơn nữa!

Hơn nữa, đến lúc đó, Trần Quốc Công Dương Thiên là cao thủ đỉnh cấp đương thời còn phải đại chiến với con Thần Long thượng cổ kia. Lúc đó thì trong Yến Sơn này khí thế tung hoành, còn mãnh liệt gấp mười gấp trăm lần so với tiếng rống vừa rồi. Dùng thực lực của Âu Tử Hồng, không lùi ra ngoài mười dặm sợ là sẽ gặp tai họa!

- Lui!

- Mau lui lại!

Đồng thời vào lúc này, không ít cường giả đang định tiếp cận Yến Sơn cũng vội vàng lui về phía sau cả.

Trong đó bất ngờ có tám gã cường giả Địa Sát!

Mặt khác còn có một nam tử trung niên mặc ngân giáp, tỏa ra khí tức cấp độ Đại Tông Sư. Nam tử trung niên này cầm một thanh đại thương trong tay, thân thể trắng tấp như thương, đúng là thống soái Ngự Lâm quân của kinh thành Đại Chu, Lưu Ngự Thanh, cao thủ cấp Đại Tông Sư.

Một số người trong đây, ít nhất đều có thực lực Đại Tông Sư sơ giai.

Đáng tiếc là đối mặt với uy thế mệnh mông của Yến Sơn này, ngay cả Bỉ Lạc Duy Kỳ cấp độ Võ Thánh cũng phải tránh né tạm đi, nếu tránh không kịp thì chỉ sợ sẽ giống như con tọa kỵ Bắc Vực Băng Long của hắn, bị đánh thành thịt nát. Võ Thánh còn như thế, huống chi là đám Đại Tông Sư này.

Rầm rầm rầm!

Vào lúc đám Đại Tông Sư đang nhao nhao lui về phía sau, chính giữa Yến Sơn đột nhiên nổ tung.

Ầm ầm!

Mặt đất trực tiếp vỡ nát ra. Một con mãnh thú hình rắn, dài cả trăm trượng xuất hiện tại trung tâm Yến Sơn.

Thân thể trăm trượng như rắn.

Trên người dày đặc vảy màu đỏ.

Đầu to lớn, mặt như ngựa, trán mọc hai sừng, đằng sau có bờm như sư tử. Bốn trảo to khỏe mạnh mẽ và móng vuốt sắc bén như Huyền Ưng. Mặt khác, phía sau lưng của nó còn có vây cá dạng lượn sóng, kéo dài tới tận đuôi.

Miệng to như chậu máu mở ra. Từng luồng máu tanh dày đặc phun ra từ trong đó!

Tuy mặt nó như mặt ngựa nhưng miệng lớn của con thú này lại hung mãnh dị thường. Nếu nói nó là ngựa, không bằng nói là Hỏa La Phiên Sơn Thú.

Thần Long thượng cổ!

Nhìn thấy bề ngoài của con thú này thì dù là một đứa trẻ ba tuổi cũng có thể lập tức nhận ra, con mãnh thú kỳ dị này đúng là Thần Long thượng cổ.

Con Thần Long thượng cổ bị trấn áp vạn năm dưới lòng đất Yến Sơn ột cục cũng xuất thế rồi!

Rống rống!

Con Thần Long thượng cổ này thoáng một cái xuất thế, lập tức phát ra tiếng rống lớn, gầm lên cuộn cuộn, lại khiến cường giả Vô Thánh Bể Lạc Duy Kỳ cũng phải lùi lại phía sau vài chục bước nữa.

Giữa không trung, Hỏa La Vương lại lùi lại hai trăm trượng nữa!

Chỉ có Trần Quốc Công của Đại Chu, cường giả võ đạo đệ nhất, ngũ trọng Lôi Âm Vô Thánh Dương Thiên cùng thánh thú trấn tự của thánh địa võ đạo Kim Phật Tự, Đại Bằng Kim Sí Vương. Lúc này hai cường giả tuyệt đỉnh cũng phải lùi lại nửa bước.

- Một vạn năm!

- Bốn tọa bị trấn áp suốt một vạn năm, rốt cục đã thấy ánh mặt trời rồi!

Con Thần Long thượng cổ này sau khi xuất thế, thân hình nhoáng lên, lơ lửng trên không trung cả trăm trượng, bao quát đại địa Yến Sơn, miệng chậm rãi nói.

- Hả? Mấy con bò sát nhân loại ti tiện sao?

Thấy đám người Dương Kiên, Đại Bằng Kim Sí Vương, trong ánh mắt của con Thần Long thượng cổ này lộ ra vài tia khinh thường.

- Bốn tọa vừa mới khôi phục tự do, mấy con bò sát nhân loại các ngươi lại dám tới trêu chọc bốn tọa sao? Hôm nay tâm tình bốn tọa không tệ, các ngươi đều ngoan ngoãn rút đi!

- Rút đi!

Tiếng gầm cuộn cuộn truyền ra từ trong miệng Thần Long thượng cổ này.

Chỉ một tiếng gầm đã ẩn chứa lực lượng thật lớn, trùng kích tới giữa không trung, ập tới trên người Hỏa La Vương, chấn động Thánh Hỏa Vương Tọa lung lay.

Sắc mặt Hỏa La Vương đã biến đổi nhanh chóng.

- Dương

Thiên, cái con Thần Long thượng cổ này lợi hại cực kỳ. Nếu như ngươi có bản lĩnh thì áp đảo nó đi! Bốn vương không chơi với ngươi nữa!

- Đi !

Quát khê một tiếng, Hỏa La Vương điều khiển Thánh Hỏa Vương Tọa, chiu một tiếng đã biến mất ở chân trời.

Vị cường giả cấp độ Vô Thánh này, vương giả siêu cấp của Hỏa La quốc, nhân vật tầng thứ hai trước mặt Thần Long thượng cổ này, thậm chí cả dũng khí chém giết cũng không có, trực tiếp bị dọa lùi rồi.

Có thể thấy được phần nào uy thế của Thần Long thượng cổ.

Chẳng qua giờ phút này Dương Thiên và Đại Bằng Kim Sí Vương vẫn lù lù bất động, ngay cả sắc mặt cũng không biến hóa mấy may.

Mặt khác, bên ngoài hạp cốc lúc này, trong không gian của Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc cảm thấy uy thế của Thần Long thượng cổ này, nhũu mà một chút.

- Không đúng. Uy thế của con Thần Long thượng cổ này tuy mạnh mẽ nhưng tối đã cũng chỉ như thi thể Huyền Ưng thượng cổ, thi thể Hắc Hùng mà thôi, tại sao lại cảm thấy giống như là mũi thương cùn vậy?

Dương Thạc cũng không phải là chưa từng cảm nhận uy thế cường đại bao giờ.

Thi thể của Huyền Ưng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ đều có uy thế rất mạnh, không kém con Thần Long thượng cổ này.

Nhưng không phải là cứ uy áp mạnh mẽ thì thực lực nhất định sẽ mạnh!

Giống như trước kia trong Yến Sơn, Dương Thạc mượn khí thế uy áp của Huyết Phi đã từng dọa lùi đám người Giả La Minh, Trình Tử Dương.

Nhưng trên thực thế, thực lực của Dương Thạc và Huyết Phi lúc đó căn bản không phải là đối thủ của hai người này.

Giờ phút này, Thần Long thượng cổ liền cho Dương Thạc cảm giác như vậy!

- Hả? Hai con bò sát nhân loại hèn mọn, còn không đi sao?

Con Thần Long thượng cổ này thoảng cái dọa lùi Hỏa La Vương, còn hơi dương dương đắc ý. Nhưng chứng kiến Dương Thiên và Đại Bằng Kim Sí Vương thờ ơ, thần sắc nó liền hơi nghiêm trọng.

- Hèn mọn sao? Bò sát à?

Giọng nói lạnh như băng truyền ra từ trong miệng Dương Thiên.

- Hừ!

Hừ lạnh một tiếng, sắc mặt Dương Thiên nhanh chóng nghiêm trọng hẳn.

- Nếu là Thần Long thượng cổ tái thể nói những lời này với bốn công thì ngược lại có thể dọa lùi bốn công. Đáng tiếc là ý niệm thần hồn của Thần Long thượng cổ đã bị Hoàng Đạo liên hợp với Ni La Phật tổ dùng Đại Thiên Âm chú ngữ và Đại Phạm Âm chú ngữ đánh nát bấy rồi. Hiện tại người chẳng qua chỉ là thân thể đã qua vạn năm, thai nghén ra một thần hồn mới mà thôi, cảnh giới võ đạo chẳng bằng một đứa trẻ lên ba, chỉ dựa vào lực lượng thân thể, còn xa mới là đối thủ của bốn công!

Những lời nói tiếp theo chậm rãi truyền ra từ miệng Dương Thiên!

Những lời này khiến Thần Long thượng cổ biến sắc!

Đúng như lời Dương Thiên nói, nó... Thật ả căn bản không phải là con Thần Long thượng cổ vạn năm trước!

Thân thể tuy vẫn là thân thể kia nhưng thần hồn của nó lại là thứ được thân thể này thai nghén ra sau vạn năm, hầu như chưa có linh ngộ gì trên con đường võ đạo.

Về lực lượng thì nó vượt xa đám người Dương Thiên, về cảnh giới, nó kém cực xa!

- Chớ nhiều lời. Thần long, bó tay chịu trời đi!

Cùng lúc đó, Đại Bằng Kim Sí Vương cũng cất tiếng nói lạnh như băng!

Ầm!

Thân thể Đại Bằng Kim Sí Vương đột nhiên triển khai!

Hắn lao thẳng về phía thân thể Thần Long thượng cổ mà tấn công.

- Khốn kiếp!

- Thăng ranh, ngươi phải chết!

Nhìn thấy Đại Bàng Kim Sí Vương này vừa nói một lời đã lập tức ra tay, Thần Long thượng cổ phần nộ tới cực hạn, thân hình nhoáng lên, cũng vọt tới phía Đại Bàng Kim Sí Vương!

Ầm ầm!

Thân hình vô cùng to lớn của nó kia va chạm mạnh với thân thể của Đại Bàng Kim Sí Vương!

- Không tốt!

Lần va chạm này, Thần Long thượng cổ chẳng những không chiếm lợi thế mà thân thể còn bị Đại Bàng Kim Sí Vương trực tiếp đụng thành một lỗ thủng, khí huyết thoáng cái đã tản ra như bão tố.

Chúu... U...u!

Tốc độ của Đại Bàng Kim Sí Vương cực nhanh, thoáng một cái sau va chạm, thân thể nhoáng lên, lại đánh về phía thân thể Thần Long thượng cổ.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Va chạm liên tục, thân hình Đại Bàng Kim Sí Vương vẫn như trước mà thân thể khí huyết cao lớn kia của Thần Long thượng cổ lại bị đâm thủng cả trăm lỗ, bị thương vô cùng nghiêm trọng!

- Thần Long, ngoan ngoãn quy hàng bổn công, làm thủ hạ của bổn công. Bổn công chỉ lấy một bộ phận máu huyết của ngươi, chế diễn ra Thần long quyết, cũng không lấy tính mệnh của ngươi!

Sau một khắc, tiếng nói của Dương Thiên cũng truyền tới.

Thân thể nhoáng lên, Dương Thiên vọt về phía trước một bước. Sau một khắc, không ngờ hắn đã xuất hiện trên không trung cao trăm trượng, một tay duỗi ra, chụp thẳng về phía đỉnh đầu Thần Long thượng cổ.

Rầm rầm rầm! Hống hống hống!

Hổ Báo Lô Âm đệ ngũ trọng bỗng nhiên bắn ra!

Bên trong Hổ Báo Lô Âm này ẩn chứa năm sáu loại thú rừng: Hùng, xà, ngư, hổ, sa... Năm sáu loại thú rừng này tụ tập một chỗ liền giống như năm con hồng hoang yêu thánh vô cùng mạnh mẽ thời thượng cổ liên thủ đánh một đòn, mạnh mẽ nện vào đỉnh đầu Thần Long thượng cổ. Bị Dương Thiên tấn công, thân thể Thần Long thượng cổ khựng lại, đầu óc choáng váng, tai điếc mắt hoa! Nếu như không phải thân thể nó mạnh mẽ, hầu như đã vượt qua cảnh giới của Võ Thánh thì chỉ sợ một đòn này đã trực tiếp lấy đi nửa cái mạng của nó rồi! xem tại

- Khốn kiếp! Khốn kiếp!

- Hai con bò sát hèn mọn lại dám đối đãi với bổn tọa như vậy!

- Bổn tọa chính là Thần Long thượng cổ, Thần Long thượng cổ. Đạo Hoàng cũng không phải là đối thủ của bổn tọa! Nhân loại ti tiện kia, người dám đối địch với ta. Ta nhất định sẽ đánh người thành cặn bã!

- Còn con chim to kia. Người cũng là Võ Thánh Yêu Tộc, vì sao lại giúp nhân loại ti tiện, là kẻ địch của bổn tọa chứ? Mau mau giúp bổn tọa diệt người nọ, bổn tọa sẽ phong người làm đại thống lĩnh Yêu tộc! Chúng ta liên thủ, bình định thiên hạ, diệt sạch đám bò sát ti tiện nhân loại này...

Bị Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương liên thủ công kích, con Thần Long thượng cổ này điên cuồng kêu gào lên giống cơn bão đánh nhau ngoài đường vậy.

263. Chương 261 : Bảo Vật Thượng Cổ Ơ, Càng Nhiều Càng Tốt!

Chương 261 : Bảo vật thượng cổ ơ, càng nhiều càng tốt!

Có thân thể tuyệt cường, khí thế ngập trời nhưng lúc này Thần Long thượng cổ đúng là như Dương Thiên nói, cảnh giới võ đạo cực thấp, dù là Hồ Bảo Lô Âm tàng một cũng còn chưa lĩnh ngộ ra, căn bản không phải là đối thủ của Đại Bàng Kim Sí Vương và Dương Thiên!

- Khốn kiếp!

- Khốn kiếp!

Trong chớp mắt, con Thần Long này đã bị tàn phá thân thể, chặt vật vụn phần!

Nếu Hỏa La Vương ở đây lúc này, phát hiện ra tình huống của con Thần long này thì chỉ sợ là phải kinh ngạc há hốc miệng.

- Các ngươi chờ bức ta!

- Móa nó, ta có Thần long Bí Kỹ, hóa thân ngàn vạn!

- Trốn!

Bị hai cường giả tuyệt đỉnh luân phiên công kích, con Thần Long này rốt cục không chống đỡ nổi.

Nó chợt quát to một tiếng.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Sau một khắc này, trên người Thần Long thượng cổ không ngờ liên tiếp có tiếng nổ vang. Toàn bộ thân thể nó biến hóa rất nhanh, biến thành hơn vạn con Thần Long bốn năm trượng. đọc truyện mới nhất tại .

Vút... Bên trong tiếng vang này, những con Thần Long này bay nhanh, chạy về bốn phương tám hướng, bỏ chạy thực mạng!

- Con chim to kia! Còn cả nhân loại kia nữa. Thần Long ta chỉ cần thoát được, tương lai thực lực tăng lên, nhất định sẽ đánh các ngươi thành đồng cặn bã! Đánh thành cặn bã!

Ngàn vạn hóa thân của Thần Long lập tức chạy thực mạng, miệng vẫn không ngừng kêu gào uy hiếp Dương Thiên và Đại Bàng Kim Sí Vương, tính tình tiểu lưu manh đã phát huy tới cực hạn.

- Ô? Còn muốn chạy thoát rồi về sau báo thù chúng ta sao? Người không có cơ hội đâu!

Tiếng nói trầm thâm vang lên từ miệng Dương Thiên.

Vút!

Thân thể nhoáng lên, Dương Thiên đuổi theo một Thần Long nhỏ như thiểm điện, vươn tay một cái, không ngờ chụp được nó.

Vèo...

Tốc độ Dương Thiên cực kỳ nhanh.

Gần như là Súc Địa Thành Thốn, một bước có thể vượt xa trăm ngàn trượng. Tuy Thần Long hoá thành nhiều rồng nhỏ linh hoạt, tốc độ nhanh chóng, nhưng so với Dương Thiên thì còn kém xa, Dương Thiên chỉ một bước liền đuổi được một cái.

Thượng cổ Thần Long to lớn này hoá thành ngàn vạn con rồng nhỏ. Mỗi con rồng nhỏ chỉ dài khoảng bốn năm trượng, hoặc mét hơn mét mà thôi.

Dương Thiên vươn tay, hư không liền ngưng lại, trông giống như một bàn tay to khoảng ba năm trượng, nắm chặt một con Thần Long trong tay.

Con rồng nhỏ này không ngừng giãy giụa, nhưng không thể thoát khỏi tay Dương Thiên.

- Thật giỏi.

Thanh âm hơi kinh sợ từ trong miệng rồng nhỏ truyền ra.

- Loài bò sát hèn mọn, người rất giỏi.

- Đáng tiếc, bốn toạ đã hoá thân thành ngàn vạn con rồng nhỏ. Chẳng lẽ người có thể bắt được từng con sao? Chỉ cần một phân thân của bốn toạ chạy thoát, đợi sau này bốn toạ tu luyện thành công thì nhất định sẽ đi tìm người, xé người thành mảnh nhỏ.

Con rồng nhỏ này lớn tiếng kêu gào.

- Nói nhảm nhiều quá.

Dương Thiên nhíu mày, chợt bóp chặt tay, ầm một tiếng, đã bóp chết con rắn.

Trực tiếp biến nó thành một chút khí huyết.

Thực lực của Thần Long thượng cổ đã vượt qua cảnh giới Vô Thánh đỉnh phong, còn cao hơn Đại Bằng Kim Sí Vương một bậc.

Chẳng qua, khi nó hoá thân thành ngàn vạn phân thân, biến thành ngàn vạn con rắn thì thực lực của mỗi con đều bị giảm mạnh, không bằng cảnh giới Vô Thánh sơ kỳ, tối đa là Đại Tông Sư mà thôi. Vậy nên, Dương Thiên là Vô Thánh lõi âm tầng thứ năm muốn bóp chết một mãnh thú cảnh giới Đại Tông Sư là chuyện quá dễ dàng.

Thần hồn ý niệm trong thân thể con rắn này cũng trực tiếp bị tiêu diệt, hoá thành mây khói.

- Dương Thiên, tương lai bốn toạ nhất định sẽ giết người.

Ngàn vạn con rắn khác thấy Dương Thiên đơn giản liền bóp chết phân thân của mình thì liên tục gào thét.

Chẳng qua, những con rắn này không dám đối chiến với Dương Thiên, mà nhao nhao chạy thực mạng.

Mỗi một con rắn đều thực mạng chạy về bốn phương tám hướng. Có con bay thẳng lên trời, thậm chí có con chui xuống đất, hỗn loạn hết lên, chỉ nháy mắt đã chạy xa hơn trăm trượng. Dù tốc độ của Dương Thiên có nhanh hơn nữa thì cũng không thể bắt từng con rắn này mà giết chết được.

Vèo...o...o!!

Trên bầu trời, Đại Bằng Kim Sí Vương hành động cũng rất nhanh.

Nhanh như tia chớp đã đến trước một con rồng nhỏ, thân thể va chạm, bắn ra hồ báo lõi âm tầng thứ tư, trực tiếp nổ tan con rồng nhỏ này.

Bang! Bang!

Lại di chuyển lần nữa, đã đụng chết thêm hai con rồng nhỏ.

Chẳng qua, thừa dịp tích tắc này, những con rồng nhỏ khác đã chạy ra ngoài xa hơn trăm trượng rồi, Đại Bằng Kim Sí Vương muốn đuổi theo chúng thì càng khó hơn.

- Dương Thiên, tuy cảnh giới võ đạo của Thần Long thượng cổ này cực kỳ kém nhưng nó lại có bí pháp thiên phú của thượng cổ Thần Long là hoá thân ngàn vạn. Thần hồn của nó đã đạt đến cảnh giới 'phân thân hoá niệm', một thần hồn có thể hoá thành ngàn ngàn vạn vạn thần hồn. Trên mỗi phân thân đều có thần hồn của nó, trừ phi giết hết tất cả các phân thân của nó, nếu không thì chúng ta căn bản không giết được nó.

Đại Bằng Kim Sí Vương nói.

- Hoá thân ngàn vạn, phân thân hoá niệm sao?

Dương Thiên hơi di chuyển, rầm rầm đánh ra hai quyền, đánh nát thêm hai cái phân thân của Thần Long.

Lúc này, hắn cũng đã cảm nhận được.

Trong mỗi phân thân của Thần Long đều ẩn chứa thần hồn ý niệm của thượng cổ Thần Long.

Thượng cổ Thần Long này, chẳng những thân thể mạnh mẽ, biến hoá ra ngàn vạn, mà linh hồn cũng có thể phân chia thành ngàn vạn phần, bên trong mỗi phân thân của nó đều có thần hồn ý niệm nguyên vẹn.

Theo đó, gần như là giết không chết, đánh không chết được Thần Long này.

- Cái con thượng cổ Thần Long này đúng là không đơn giản.

Giờ phút này Dương Thiên không khỏi cảm thán, nói.

- Đại Bằng Vương, từ năm mươi năm trước, người đã tiến vào cảnh giới Vô Thánh đỉnh phong, huyết nhục có thể diễn hoá, biến thành trạng thái nửa người nửa yêu. Mà huyết nhục của Thần Long này lại có thể diễn hoá hoàn toàn, lập tức phân chia thành ngàn vạn phân thân. Người bắt mấy cái phân thân của nó, rồi dựa theo huyết nhục của nó, chắc chắn sẽ hiểu rõ hơn về huyết nhục diễn hoá, ít nhất thì càng gần hơn một bước.

Dương Thiên nói.

- Chẳng lẽ Dương Thiên người không giống như vậy sao?

Thanh âm của Đại Bằng Kim Sí Vương vẫn ồm ồm như trước.

- Người muốn giết Thần Long cũng chỉ vì muốn có một chút huyết nhục của nó để dung nhập với bản thân, tạo điều kiện cho người sáng tạo ra Thần Long quyết trong Bát Hoang quyết mà thôi. Bây giờ, người chỉ cần bắt mấy con rồng nhỏ về là cũng đạt được mục đích rồi.

Đại Bằng Kim Sí Vương nói.

Hai cao thủ tuyệt đỉnh này tới đây bắt Thần Long, không phải chỉ vì muốn giết chết con Thần Long này.

Dương Thiên chỉ vì muốn có một chút máu của Thần Long để dung nhập vào bản thân, sáng tạo ra Thần Long quyết mà thôi.

Còn Đại Bằng Kim Sí Vương, thực ra cũng vì một chút máu của Thần Long này.

Ở thời thượng cổ, con Thần Long này đã vượt qua cảnh giới Vô Thánh, huyết nhục có thể diễn hoá, có thể phân chia thành ngàn vạn phần. Giống như Thiên Tinh có khí huyết mạnh mẽ ở đông hải vậy, thân thể nó có thể xé thành mấy mảnh, mà mỗi mảnh huyết nhục lại có thể tiếp tục phát triển thành thân thể mới.

Hoá thân ngàn vạn của Thần Long bây giờ cũng tương tự như vậy.

264. Chương 262 : Âm Hồn Bát Tán, Đuổi Bắt!

Chương 262 : Âm hồn bát tán, đuổi bắt!

Đại Bằng Kim Sí Vương đã chạm đến cánh cửa huyết nhục diễn hoá, trạng thái nửa người nửa yêu của hắn bây giờ chính là trạng thái ‘ nửa diễn hoá’. Nếu hắn chiếm được chút máu huyết của Thần Long, rồi nghiên cứu quá trình diễn hoá của nó, thì Đại Bằng Kim Sí Vương có thể tiến thêm một bước, hiểu rõ hơn về huyết nhục diễn hoá. Lúc đó, thực lực của Đại Bằng Kim Sí Vương có thể vượt qua cảnh giới Vô Thánh đỉnh phong, tiến vào một cảnh giới cao hơn.

Xét về góc độ này thì mục đích của hai người là giống nhau.

Hơn thế nữa, hai vị cao thủ tuyệt đỉnh đương thời này cũng không phải vì tranh đoạt Thần Long mà chém giết lẫn nhau.

- Bắt thêm hai cái nữa.

Cả người hơi di động, Dương Thiên lại đuổi theo phân thân của Thần Long đang chạy trốn.

Ầm ầm, đánh ra hai quyền, giết chết hai con, vò mấy con phân thân của Thần Long này thành một cục máu. Tu di giới chỉ loé lên, hắn liền đem đoàn huyết nhục này ném vào trong đó.

Đại Bằng Kim Sí Vương cũng giống như vậy.

Cũng giết chết mấy cái phân thân của Thần Long, rồi cho chúng vào trong pháp khí không gian của mình.

- Được rồi, bắt mấy cái cũng đã đủ rồi.

Bất được khoảng bảy tám con phân thân của Thần Long, Dương Thiên liền dừng lại.

- Bốn công phải về Nam Tinh bế quan tu luyện để sáng tạo ra Thần Long quyết đây. Đại Bằng Vương, sau này chúng ta còn gặp lại.

Dương Thiên mặc kệ các phân thân khác của Thần Long chạy đi, đồng thời quay sang nói với Đại Bằng Kim Sí Vương .

- Cái gì? Người muốn đi hả?

Đại Bằng Kim Sí Vương cũng dừng hành động lại.

- Dương Thiên, dưới Yến Sơn này còn có ít nhất mười mấy món bảo vật, người không quan tâm sao?

Đại Bằng Kim Sí Vương hỏi.

- Năm đó, khi đạo hoàng cùng hơn mười người Võ Thánh Nhân tộc liên thủ trấn áp thượng cổ Thần Long, thượng cổ Thần Long đã ở cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng thứ sáu, mà đám người đạo hoàng mới chỉ là lôi âm tầng thứ năm. Bây giờ, Bốn công cũng là Võ Thánh lôi âm tầng thứ năm, không thua kém bọn họ chút nào, thì sao bốn công lại có hứng thú với pháp khí của bọn họ chứ.

Dương Thiên lắc đầu.

- Đại Bằng, nếu người muốn những thứ này thì Bốn công không tranh giành với người.

Dương Thiên nói.

- Ta lấy những thứ đó thì có ích lợi gì?

Đại Bằng Kim Sí Vương cười lạnh:

- Hiện tại, thân thể của ta đã hơn cả thần binh cấp năm, dù có chiếm được một số binh khí áo giáp thì cũng không dùng được. So với việc ở đây lãng phí thời gian thì chẳng thà ta quay về Kim Phật tự nghiên cứu ảo diệu trong những giọt máu Thần Long này còn hơn.

- Dương Thiên, sau này còn gặp lại.

Nói xong, Đại Bằng Kim Sí Vương hơi di chuyển liền nhanh chóng biến mất.

Dương Thiên nhìn thoáng qua phương hướng Đại Bằng Kim Sí Vương biến mất, cũng không dừng lại trong sơn cốc này nữa, cả người di động một chút, cũng nhanh chóng rời đi.

- Thần Long xuất thế cứ kết thúc như vậy sao?

Bên ngoài sơn cốc này, trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc ngồi trên mặt đất, nhíu mày.

Dương Thạc gần như thấy hết những sự việc vừa xảy ra ở bên ngoài.

Khi thượng cổ Thần Long này xuất thế, lúc đầu rất uy phong, thoáng một cái đã giết chết một con Bằng Long cấp độ Võ Thánh, trực tiếp dọa Hoả La Vương sợ chạy. Uy phong như vậy, đương thời cũng ít có.

Chỉ có điều, Dương Thạc thật không ngờ, con Thần Long này chỉ được cái mẽ bề ngoài, trông thì ngon nhưng không ăn được.

Có sức mạnh thân thể mạnh mẽ, nhưng về mặt võ đạo lại không bằng một kẻ Võ Tôn, còn không lĩnh ngộ được hồ bảo lôi âm tầng thứ nhất.

Dương Thiên và Đại Bằng Kim Sí Vương cùng ra tay, đã trực tiếp áp đảo được nó.

Nếu không phải có bí pháp hoá thân ngàn vạn thì con Thần Long này đã trực tiếp bị Dương Thiên cùng Đại Bằng Kim Sí Vương giết chết rồi.

Mặc dù nó có thể hoá thân ngàn vạn nhưng cuối cùng vẫn bị hai cao thủ tuyệt đỉnh này giết chết hơn mười cái phân thân, lấy đi không ít máu huyết rồi.

Đối với thượng cổ Thần Long này mà nói, mất mười cái phân thân là chưa thấm vào đâu, sẽ không ảnh hưởng lớn đến thực lực của nó. Nhưng phân thân của nó bị hai người Dương Thiên giết chết một cách dễ dàng thì sự sỉ nhục trong đó khó mà nói rõ được.

Sau này, chỉ sợ Thần Long sẽ quyết sống mái, không chết không ngừng với hai người Dương Thiên và Đại Bằng Kim Sí Vương thôi.

Vận may lớn khi Thần Long xuất thế cứ kết thúc như vậy sao?

- Không đúng.

Dương Thạc suy nghĩ một chút.

- Dưới mặt đất Yến Sơn này nhất định không thiếu bảo vật thượng cổ, và có thể sẽ có cả truyền thừa của cao thủ thượng cổ nữa.

- Đại Bằng Kim Sí Vương cùng Dương Thiên không quan tâm những bảo vật kia, nhưng đối với những cao thủ bình thường thì nó có sức hấp dẫn rất lớn. Không chỉ thế, hoá thân ngàn vạn của Thần Long kia chỉ có thực lực mạnh nhất là Đại Tông Sư, nếu có thể bắt được một cái phân thân thì...

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ.

Tuy trận chiến giữa Dương Thiên, Đại Bằng và Thần Long đã kết thúc.

Nhưng đối với võ giả bình thường thì bây giờ mới là lúc bắt đầu vận may. Những cao thủ tuyệt đỉnh như Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương đã rời đi. Vậy Yến Sơn này đã trở thành sân khấu cho những Đại Tông Sư bình thường hay các cao thủ Vô Tôn. Họ có thể tìm kiếm bảo vật thượng cổ, thậm chí là bắt phân thân của Thần Long dưới lòng đất Yến Sơn này. Nếu ai may mắn thì có thể tìm được cả bảo vật lẫn phân thân, thực lực sẽ tăng lên nhanh chóng.

- Dương Thiên không thèm những bảo vật thượng cổ kia, nhưng với ta mà nói thì càng nhiều càng tốt.

- Vừa may, trung tâm Yến Sơn này có một cái động lớn, Thần Long chính là chui ra từ đây. Bây giờ, ta cách cái động này gần nhất, là người đầu tiên đi vào nên cơ hội đoạt được bảo vật cũng là lớn nhất.

Vừa nghĩ xong, Dương Thạc liền xé rách hư không, đi ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa.

Ngay sau đó, đi vào hang động kia, đi tìm bảo vật.

Vèo...o....o!

Đúng lúc này, một luồng ánh sáng màu hồng xuất hiện trong mắt Dương Thạc.

- Cái gì vậy?

Dương Thạc nhíu mày. Hắn thấy rõ, luồng ánh sáng màu hồng kia chính là một phân thân của Thần Long dài khoảng bốn năm trượng.

Phân thân của Thần Long sao?

Lúc này, khi Dương Thạc nhìn thấy thân ảnh màu hồng này thì không khỏi ngẩn người một chút.

Vừa rồi, ngàn vạn hoá thân của thượng cổ Thần Long chạy thực mạng khắp bốn phương tám hướng, không dám ở lại trung tâm Yến Sơn. Đợi đến lúc Dương Thiên cùng Đại Bằng Kim Sí Vương rời đi, những phân thân của Thần Long chạy chậm nhất thì cũng đã chạy ra ngoài mười dặm rồi.

Mà bây giờ, Dương Thiên cùng Đại Bằng Kim Sí Vương vừa rời đi, lại có một cái phân thân vụng trộm quay lại sao?

- Nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất, chắc phân thân này cũng biết đạo lý này đây?

Dương Thạc nhìn chằm chằm phân thân Thần Long, trầm nghĩ.

Chẳng qua, đây chỉ là Dương Thạc đánh giá cao phân thân Thần Long này mà thôi.

Phân thân Thần Long này chạy về sơn cốc trong trung tâm Yến Sơn không phải vì nó cố gắng quay lại đây.

Mà là, thượng cổ Thần Long này hoá thân thành ngàn vạn phần, số lượng quá nhiều, đều rải rác trong Yến Sơn, có thể nói, hầu như chỗ nào cũng có phân thân của thượng cổ Thần Long. Ở chỗ sâu trong Yến Sơn này mà có thể gặp được một cái phân thân thì chỉ là chuyện bình thường. Có nhiều phân thân chạy đi như vậy thì nhất định sẽ có ít nhất một cái trở lại thôi.

- Đúng là đi mòn gót giày mà không thấy, vô tình tìm được chẳng tốn công.

Dương Thạc nheo mắt lại.

- Ta đã sớm muốn bắt một con phân thân của Thần Long, để giống như Dương Thiên, dung hợp nó vào bản thân để sáng tạo ra 'Thần Long quyết'. Mới vừa rồi ta còn không biết nên tìm ở đâu ra một phân thân Thần Long, nhưng bây giờ thì đã gặp được rồi.

- Bắt lấy nó.

Ý nghĩ vừa hình thành, Dương Thạc liền bay nhanh đuổi theo.

- Mẹ nó, đúng là khổ tám đời rồi.

Phân thân Thần Long này căn bản không để ý đến sự tồn tại của Dương Thạc.

Thực ra, lúc nó quay lại đây, cũng đã quan sát qua chỗ này rồi, thấy khí tức của Dương Thiên cùng Đại Bàng Kim Sí Vương đã biến mất, thậm chí là Bỉ Lạc Duy Kỳ cũng không thấy đâu. Hắn cũng giống như Hoả La Vương, khi thấy Thần Long thể hiện ra thần uy liền chạy trốn xa rồi.

Có thể nói, chỗ này gần như là an toàn nhất.

Vèo...o...o!

Sau khi bay trở lại sơn cốc, phân thân Thần Long hơi di chuyển, dọc theo lỗ hổng kia mà chui vào lòng đất.

- Sớm biết thế này thì bốn toạ xuất thế muộn một chút cho xong, lại bị hai tên bò sát ti tiện kia đánh cho chật vật như vậy, đúng là mất mặt Thần Long.

Vừa chui xuống lòng đất, phân thân Thần Long này còn hùng hổ mắng một trận.

Phân thân Thần Long này không còn là thượng cổ Thần Long uy phong hồi trước nữa. Từ vạn năm trước, thượng cổ Thần Long đã bị Đạo Hoàng liên hợp với Phật tổ, dùng Đại Thiên Âm chưởng cùng Đại Phạm Âm chưởng đuổi giết rồi.

Chỉ còn lại một cái xác mà thôi.

Chẳng qua, thực lực của Thần Long này quá mạnh mẽ, đã sớm vượt qua cảnh giới Võ Thánh.

Thân thể của nó rất khó bị tiêu diệt, nên đành phải phong ấn nó dưới Yến Sơn, về sau lại phải dùng thi thể của thượng cổ Huyền Ưng cùng thi thể của thượng cổ Hắc Hùng để trấn áp.

Thần hồn của Thần Long bây giờ là thần hồn mới được sinh sôi nảy nở từ trong thân thể trong một vạn năm qua.

Lúc trước, thần hồn này bị thượng cổ Huyền Ưng cùng thượng cổ Hắc Hùng trấn áp nên vẫn còn ở trạng thái dần dần.

Mãi cho đến khi thi thể của hai thượng cổ mãnh thú này bị Dương Thạc bắt đi, phong ấn biến mất thì thần hồn của Thần Long này mới coi như hoàn toàn sống lại.

Trong nửa năm này, nó vẫn cố gắng thích ứng với thân thể của mình.

Sau khi thích ứng xong, bằng vào sự mạnh mẽ của thân thể cùng với uy danh của thượng cổ Thần Long, nên Thần Long này đã muốn chạy ra gây sóng gió. Đáng tiếc, trong nửa năm này, nó lại không có tiến triển gì trên con đường võ đạo, ngay cả hồ báo lỗi âm tầng thứ nhất cũng không biết. Bởi vậy, khi nó xuất thế, bị Dương Thiên cùng Đại Bàng Kim Sí Vương tấn công, bất đắc dĩ, nó đành phải dùng bí pháp hoá thân ngàn vạn của Thần Long để chạy thực mạng.

Hoá thân ngàn vạn chính là bí pháp của Thần Long.

Giống như Thiên Nhân Thông của Lô Điều Vương, đều là bí pháp thiên phú.

Dù cảnh giới võ đạo của nó thấp kém, nhưng chỉ cần thực lực bản thân nó mạnh mẽ thì vẫn có thể sử dụng được.

Sử dụng bí pháp này, nó mới có thể chạy thoát khỏi Dương Thiên cùng Đại Bàng Kim Sí Vương.

Chẳng qua, vừa rồi, khi một số phân thân của nó chạy ra ngoài Yến Sơn liền gặp được một số cao thủ Đại Tông Sư.

Tuy những Đại Tông Sư này không thể dễ dàng bắt được phân thân của Thần Long như Dương Thiên, nhưng những Đại Tông Sư này liên tục tấn công cũng đã khiến cho phân thân của Thần Long rất chật vật, chỉ có thể nhanh chóng chạy thực mạng tránh đi.

Mà phân thân này chính là gặp được tình huống như vậy nên mới chạy trở về Yến Sơn.

- Cứ chạy về hang động dưới lòng đất trốn một thời gian đã.

Vừa nghĩ, phân thân của Thần Long vừa bay nhanh về phía dưới.

- Đáng tiếc, sau khi thi triển bí pháp hoá thân ngàn vạn thì ít nhất một tháng sau mới có thể ngưng tụ các phân thân này được. Chỉ cần trốn được một tháng, sau khi ngưng tụ thân thể lại thì những cao thủ bên ngoài kia sẽ không phải đối thủ của bốn toạ nữa.

- Sớm muộn gì thì cũng có một ngày bốn toạ sẽ khôi phục thực lực của thượng cổ Thần Long, sẽ giết hết tất cả những loài bò sát nhân loại ti tiện này.

Vừa bay, phân thân Thần Long vừa tức giận, thầm mắng.

- Loài bò sát hèn mọn sao?

- Thượng cổ Thần Long giỏi nhỉ. Nếu nói người ta là loài bò sát hèn mọn, thì không phải chính mình còn bị người ta đánh cho tan tác hả? Nếu nhân loại chúng ta là loài bò sát, thì chẳng phải người còn không bằng loài bò sát hay sao?

Đúng lúc này, một thanh âm lạnh như băng bỗng nhiên vang lên trên đỉnh đầu của phân thân Thần Long.

- Không hay rồi.

Phân thân Thần Long này kinh hoảng.

Nó có thể cảm giác được một luồng khí tức nguy hiểm từ bên trên đang lao nhanh về phía nó.

Ong ong

Đại Phạm Âm chung.

Dưới sự điều khiển của Dương Dịch, bảo vật của Phật môn này liền biến to lớn hơn ngàn vạn lần, cao khoảng sáu bảy trượng, mạnh mẽ chụp về phía phân thân của Thần Long, thoáng cái đã bao phủ phân thân này.

- Kẻ nào lại dám ra tay với bốn toạ hả?

Chỉ trong nháy mắt, phân thân Thần Long này đã bị bao phủ liên tục gào thét.

Thân thể nó co rúm lại, ầm một tiếng, liền đánh bật Đại Phạm Âm chung.

Chẳng qua, tuy Đại Phạm Âm chung bị đánh bật, nhưng nó lại phát ra những tiếng vù vù khiến cho phân thân Thần Long bị chấn động, đầu óc có chút mơ hồ.

- Kẻ nào ư? Là người tới bắt người đây.

Đột nhiên, Dương Thạc xuất hiện phía trên đỉnh đầu của phân thân Thần Long.

Vèo vèo vèo.

Người đang tới chính là Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Sau khi thi triển biến thân Huyền Ưng tầng thứ hai, toàn thân Dương Thạc được bao phủ trong lớp áo giáp màu đen, cầm trong tay móng vuốt

của thượng cổ Huyền Ưng. Sau đó, hần cầm móng vuốt to lớn của thượng cổ Huyền Ưng đâm mạnh về phía phân thân Thần Long.

- Là người? Là con nửa chim nửa người kia hả?

Thấy bộ dáng này của Dương Thạc, phân thân Thần Long liền cực kỳ sợ hãi, vẻ mặt biến đổi. Làn da màu đỏ như máu sứt chút nữa thì biến thành trắng bệch.

Khi ở trên mặt đất, phân thân Thần Long này đã được thấy thực lực của Đại Bàng Kim Sí Vương.

Hình dáng của Đại Bàng Kim Sí Vương giống như đúc với bộ dáng của Dương Thạc, khiến cho phân thân Thần Long này bị dọa sợ sứt vỡ mặt.

Cộp!

Sau một khắc, móng vuốt của Huyền Ưng liền bắt lấy phân thân của Thần Long.

- Trốn thôi.

- Chạy mau.

Dưới tình huống này, phân thân Thần Long không ngừng vận vẹo thân thể, thể mà lại tránh thoát được sự kìm kẹp của móng vuốt Huyền Ưng.

Vèo....o...! nháy mắt, phân thân Thần Long hoảng hốt, chạy bừa xuống mặt đất.

- Tuy phân thân Thần Long này chỉ là một trong các phân thân nhưng lực lượng máu huyết của nó có thể so với cao thủ Đại Tông Sư trung kỳ. Nó cũng khá hung hãn, bị mình bắt mà còn liều mạng chạy trốn nữa.

Dương Thạc cũng không ngờ phân thân Thần Long này lại liều mạng như vậy.

Chẳng qua, suy nghĩ kĩ lại, Dương Thạc cũng biết phân thân Thần Long này đã nhận nhầm mình là Đại Bàng Kim Sí Vương rồi.

Lúc ở gần sơn cốc kia, Dương Thạc cũng đã thấy hình dáng cao lớn của Đại Bàng Kim Sí Vương rồi. Không thể không nói, trạng thái nửa người nửa yêu của Đại Bàng Kim Sí Vương cực kỳ giống với biến thân Huyền Ưng tầng thứ hai của Dương Thạc. Chẳng qua, bên trong hai cánh của Đại Bàng Kim Sí Vương mơ hồ có kim quang, còn Dương Thạc thì không.

265. Chương 263: Đùng Giết Ta! Ta Truyền Cho Người Bí Pháp Thần Long!

Chương 263: Đùng giết ta! Ta truyền cho người bí pháp Thần Long!

Nếu không quan sát kĩ càng thì không thể nhìn ra điểm khác nhau này.

Phân thân Thần Long sợ Đại Bàng Kim Sí Vương, nên khi bị Dương Thạc bắt được liền liều mạng giãy giụa chạy trốn.

- Đuổi theo.

Dương Thạc không hề do dự, xé rách hư không, thu lại Dương Địch cùng Đại Phạm Âm chung trước.

Một lát sau, Dương Thạc suy nghĩ một chút rồi bắt đầu điều khiển Thập Phương Ca Sa.

- Xác định vị trí.

Trong nháy mắt, vị trí của phân thân Thần Long ở ngoài mấy trăm trượng đã bị Dương Thạc tìm được.

Cả người hơi di chuyển, Dương Thạc đuổi nhanh theo.

Lúc này, Dương Thạc mới biết, địa hình dưới lòng đất Yến Sơn rất phức tạp, ở độ sâu mấy trăm trượng mà có rất nhiều hang động đá vôi nối tiếp nhau. Hang động đá vôi rộng nhất khoảng ba bốn trượng, hẹp nhất cũng phải hai ba mét, đủ ột võ giả thoải mái đi qua.

Lúc trước, khi Dương Thạc tìm được hang động đá vôi có Huyết Tinh Thạch nhũ cũng là nơi như thế này.

Chỉ có điều, hang động đá vôi kia vẫn khá cạn, nhiều nơi còn nhỏ hẹp.

Mà hang động đá vôi ở dưới lòng đất này thì rộng lớn hơn, địa hình cũng phức tạp, rắc rối hơn.

Giờ khắc này, phân thân Thần Long đang không ngừng chạy trốn trong hang động đá vôi. Tốc độ của nó còn nhanh hơn nhiều so với đa số các cao thủ Đại Tông Sư.

- Không đuổi theo nữa hả?

Sau khi chạy được hơn mười dặm, phân thân Thần Long quay đầu nhìn lại, không thấy Dương Thạc đâu nữa, liền thở dài một hơi.

Nhưng sau một khắc, phân thân Thần Long chợt cảm giác được có một luồng khí tức kỳ dị, vẫn luôn theo sát mình.

Toạc!

Một lát sau, hư không trước mặt nó mở ra, đột nhiên Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bay ra.

- Làm sao có thể...

Phân thân Thần Long mở to hai mắt nhìn.

- Ngoan ngoãn thần phục thì ta sẽ tha cho ngươi một mạng.

Dương Thạc trầm giọng nói.

Ầm ầm!

Một quyền mang theo hổ báo lôi âm tầng thứ hai nhanh chóng tấn công về phía phân thân Thần Long này.

Bang! Bang! Bang! Bang! Bang!

Phân thân Thần Long cố gắng chống cự bảy tám lần. Cuối cùng, khí huyết của nó vẫn là cảnh giới Đại Tông Sư, tuy không đánh thắng được cao thủ lôi âm tầng thứ hai như Dương Thạc nhưng cũng không bị giết chết dễ dàng được. Đánh được mấy chiêu, phân thân Thần Long nhìn thấy cơ hội, liền vèo một tiếng, nháy mắt đã bay ra xa hơn mười tượng, nhanh chóng chạy trốn.

Toạc!

Nhưng khi nó chạy được trăm trượng thì hư không trước mắt nó lại bị phá vỡ, đồng thời Dương Thạc xuất hiện.

- Choáng nha, đúng là âm hồn bất tán.

Trong mắt phân thân Thần Long gần như muốn phun lửa.

- Tiểu Địch, Tiểu Hỏa, Huyết Phi, vây bắt phân thân Thần Long này.

Một tay mở ra hư không, Huyết Phi, Tiểu Hỏa, Tiểu Địch liền bay ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa. Các cao thủ Võ Tôn này lập tức bao vây xung quanh phân thân Thần Long.

Lúc này, Dương Thạc đã quyết tâm muốn bắt được phân thân Thần Long.

Tra tra!

Rống rống!

Mấy con mãnh thú Huyết Phi Tiểu Hỏa vừa xuất hiện liền lập tức nhào về phía phân thân Thần Long này!

Thực lực Huyết Phi chẳng qua chỉ là Võ Tôn sơ kỳ, Tiểu Hỏa cũng chỉ là Võ Tôn trung kỳ mà thôi, so với cấp độ Đại Tông Sư của phân thân Thần Long thì còn kém rất xa. Chỉ tiếc là tuy lực lượng của phân thân Thần Long này cường đại nhưng cảnh giới võ đạo lại quá yếu, bị mấy con mãnh thú Huyết Phi Tiểu Hỏa vây công mà cũng ứng phó khó khăn.

Huyết Phi và Tiểu Hỏa đều nắm trong tay Đệ Nhất Trọng Hổ Báo Lôi Âm. Mỗi lần Hổ Báo Lôi Âm tăng lên một trọng, thực lực đều tăng lên diện rộng. Lúc trước Dương Thạc tôi thể, khi còn là Luyện Khí, thực tế nhiều lần giết địch vượt cấp hẳn cũng phải dựa vào Hổ Báo Lôi Âm này.

Mặc dù Huyết Phi và Tiểu Hỏa dựa vào Hổ Báo Lôi Âm nhưng một đấu một cũng không phải đối thủ của phân thân Thần Long kia. Nhưng hai mãnh thú liên thủ ít nhất cũng có thể dây dưa với phân thân Thần Long này.

Giờ phút này, phân thân Thần Long cũng không dám liều mạng với Huyết Phi, Tiểu Hỏa!

Chạy!

Có thể chạy, phân thân Thần Long này liền muốn liều mạng chạy đi.

Dù sao ở đây cũng không chỉ có mỗi Huyết Phi Tiểu Hỏa mà còn có một Đại Bằng Kim Sí Vương Dương Thạc hư hư thực thực. Chỉ cần trì hoãn một chút công phu, “Đại Bằng Kim Sí Vương” này vừa ra tay, phân thân Thần Long đoán chừng bản thân lành ít dữ nhiều!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Giữa không trung phát động kinh khí, phân thân Thần Long này uốn éo thân thể, cái đuôi vung loạn, đánh bay Huyết Phi và Tiểu Hỏa ra ngoài. Thân hình uốn éo giữa không trung, phân thân Thần Long “chịu” một cái, muốn chạy đi!

- Còn muốn chạy?

Nhưng đúng lúc này, một âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng của nữ tử chọt vang lên.

Uỳnh!

Ông...! Ông...!

Một tiếng bạo nổ vang lên, nhanh chóng kèm theo âm thanh rì rào. Dương Dịch đã tể ra Đại Phạm Âm Chung, dùng Đại Thiên Âm Chưởng vỗ lên Đại Phạm Âm Chung này. Có Đại Phạm Âm Chung, công kích sóng âm của Đại Thiên Âm Chưởng liền tăng biên độ, uy lực công kích tăng gấp đôi, thoáng cái đã trùng kích đến trước mặt phân thân Thần Long. Phân thân Thần Long này bị Đại Thiên Âm Chưởng công kích trúng, thân thể run lên bần bật, cơ bắp xương cốt cũng chấn động răng rắc, gần như đã bị Đại Thiên Âm Chưởng bạo tăng này đánh xơ xác!

Nhưng khí huyết của phân thân Thần Long này rất mạnh, cho dù huyết nhục bị đánh tan nhưng gần như có thể ngưng tụ ngay lập tức. Đại Thiên Âm Chưởng này của Dương Dịch chẳng qua chỉ khiến thân thể nó thoáng dừng một phát mà thôi, không tạo thành tổn thương nghiêm trọng gì với nó cả.

Đáng tiếc, cho dù chỉ dừng lại như vậy nhưng cũng đủ cho Dương Thạc cơ hội.

Xoẹt!

Dương Thạc phá vỡ hư không, mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, thoáng cái hoàn toàn bao phủ phân thân Thần Long này.

- Khốn khiếp!

- Loài bò sát hèn mọn, ngươi đưa bốn tọa đến nơi nào đây?

Phân thân Thần Long này vừa mới kịp phản ứng liền phát hiện bản thân đã đi khỏi không gian dưới lòng đất, tiến vào một mảnh thiên không hoàn toàn mới.

Phân thân Thần Long này không khỏi hoảng hốt trong lòng, điên cuồng kêu lớn lên.

Nếu là thượng cổ Thần Long tái thế, võ đạo của nó tinh thâm, tâm trí cứng cỏi, cho dù bị thu vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, tâm tình cũng không chấn động nửa phần. Đáng tiếc đầu Thần Long này chẳng qua vừa mới sinh ra, vừa mới mở ra linh trí thần hồn, suy nghĩ nhiều nhất cũng chỉ gần như lưu manh du côn đầu đường. Hiện tại phát hiện tình thế không do bản thân khống chế, lập tức bắt đầu tâm hoảng ý loạn.

Chú! Chú! Chú! Chú!

Sau một khắc, bốn người Dương Thạc, Dương Dịch, Huyết Phi cũng xuất hiện trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Câm miệng!

Dương Thạc quát lạnh một tiếng, một tay khê đông, dùng đoạn trảo Huyền Ứng thoáng cái bắt lấy phân thân Thần Long này.

- Người ti...

Bị Dương Thạc bắt được, phân thân Thần Long này còn muốn tức giận mắng.

- Nói thêm một câu ti tiện, loài bò sát nữa, đảm bảo người sống không bằng chết!

Không đợi phân thân Thần Long này tức giận mắng chửi, Dương Thạc đã hung hăng nắm lấy cổ nó. Phân thân Thần Long này bị nắm cổ, âm thanh mắng chửi lập tức biến thành tiếng “oa oa” không có ý nghĩa.

- Trong không gian Thập Phương Ca Sa này, cho dù toàn bộ phân thân của người có đến thì cũng phải ngoan ngoãn khuất phục cho ta. Thân thể Huyền Ứng thượng cổ và thân thể Hắc Hùng thượng cổ có thể áp chế người một vạn năm, hiện tại cũng có thể tiếp tục áp chế người!

Dương Thạc nói xong liền tiện tay ném ra, trực tiếp vứt phân thân Thần Long này xuống mảnh sơn cốc trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Rầm!

Phân thân Thần Long đập mạnh xuống đất.

Vừa muốn tức giận mắng, phân thân Thần Long này lập tức cảm giác được có hai luồng khí thể vô cùng mệnh môn đang mạnh mẽ áp bách nó!

Dưới khí thể áp bách kia, thân thể nó run lên, suýt chút nữa không thể đứng dậy được nữa!

- Cái này...

Lúc này phân thân Thần Long mới phát hiện trong sơn cốc này tồn tại hai thi thể mãnh thú ác diệu thượng cổ vô cùng khổng lồ, đúng là thi thể thượng cổ Huyền Ứng và Hắc Hùng đã trấn áp nó vạn năm.

Tâm thần run lên, phân thân Thần Long này suýt chút nữa đã quỳ rạp xuống đất!

- Ngoan ngoãn nghe lời ở đây, đưa ra một ít huyết nhục cho ta, phối hợp với Thần Long Quyết mà ta tự nghĩ ra. Bằng không, giết không cần tội!

Thân hình Dương Thạc nhoáng lên, bay đến đỉnh đầu phân thân Thần Long này, lạnh lùng nói ra.

- Ô? Tiểu tử, ngươi không phải con điều nhân vừa rồi!

Lúc này, phân thân Thần Long rốt cục cũng nhìn ra Dương Thạc cũng không phải Đại Bằng Kim Sí Vương.

Sau khi quyết định chắc chắn, trên khuôn mặt Hỏa La Phiến Sơn Thú phân thân Thần Long kia liền hiện ra vẻ khinh miệt và vui vẻ.

- Tiểu tử, bảo bốn tọa phối hợp với Thần Long Quyết mà ngươi tự nghĩ ra? Đúng là si tâm vọng tưởng! Dù sao bốn tọa cũng là Thần Long, tràn đầy ngạo khí, có thể giết nhưng không thể làm nhục. Có bản lĩnh thì giết một phân thân của bốn tọa đi. Phân thân của bốn tọa có ngàn vạn, cũng không kém phân thân này đâu. Cho dù con điều nhân vừa rồi của ngươi có thực lực thông huyền thì cũng không giết được hết phân thân của bốn tọa. Chỉ cần một phân thân của bốn tọa chạy trốn được, tương lai nhất định phải diệt cả gia tộc ngươi!

Phân thân Thần Long này kêu gào uy hiếp Dương Thạc.

- Diệt cả gia tộc ta?

Dương Thạc không khỏi cười cười.

- Ta là người của Dương gia. Gia tộc của ta chính là gia tộc của Dương Thiên. Dương Thiên ở trung tâm Yến Sơn đã giết chết bảy tám phân thân võ giả nhân loại của người đấy. Người muốn diệt gia tộc hần? Cứ việc đi đi!

- Về phần người, nếu phối hợp thì ta còn tha cho người một mạng, thậm chí tương lai còn có thể liên thủ với người đi đối phó Dương Thiên. Nếu không phối hợp, ta có bí pháp Đại Phạm Âm Chưởng tiêu diệt thần hồn của người, chỉ để lại một cái thi thể, tương lai từ từ nghiên cứu là được. Một ngày nào đó, ta cũng có thể sáng chế ra Thần Long Quyết.

Đối với phân thân Thần Long này gào thét uy hiếp, Dương Thạc căn bản chính là thờ ơ.

- Đại Phạm Âm Chưởng?

Nghe thấy cái tên này, thân thể phân thân Thần Long liền run lên.

Tuy nó không kế thừa thân thể Thần Long thượng cổ nhưng một ít trí nhớ của Thần Long thượng cổ thì nó cũng đều biết.

Nhất là năm đó đánh một trận với đám người cường giả Đạo Hoàng, Phật Tổ, đoạn trí nhớ này gần như đã ăn sâu vào mỗi tác huyết nhục trong thân thể Thần Long thượng cổ này. Mặc dù thần hồn của Thần Long thượng cổ đã bị giết chết nhưng phân thân Thần Long này cũng tận mắt nhìn thấy đoạn trí nhớ này.

Lúc ấy, thần hồn của Thần Long thượng cổ chính là bị Đại Phạm Âm Chưởng của Phật Tổ đánh chết. Hiện tại nghe thấy Dương Thạc có Đại Phạm Âm Chưởng, phân thân Thần Long này làm sao mà không sợ hãi?

Nhưng sau một khắc, phân thân Thần Long này lại hừ lạnh một tiếng.

- Tiểu tử, người cũng đừng hù dọa bổn tọa. Tuy Đại Phạm Âm Chưởng lợi hại nhưng cho dù đệ nhất cường giả Dương Thiên của các người thi triển ra thì nhiều nhất cũng chỉ có thể tiêu diệt một thần hồn của ta thôi. Trên phân thân của ta còn có rất nhiều thần hồn. Bổn tọa có bí pháp Thần Long, phân thân hóa niệm. Trừ phi người cùng tu luyện cả Đại Phạm Âm Chưởng và Đại Thiên Âm Chưởng, bằng không, nếu muốn một chưởng đánh tan thần hồn của ta? Si tâm vọng tưởng! Ha ha ha ha...

Phân thân Thần Long này cười to cạc cạc.

- Đúng là vừa mới khai mở linh trí, tâm cơ còn quá kém!

Dương Thạc nhìn phân thân Thần Long này, có chút thương cảm lắc đầu.

Phân thân Thần Long này thật sự hơi bị tàn não!

Chỉ mới mấy câu mà đã tiết lộ lá bài tẩy của bản thân cho Dương Thạc.

- Đại Thiên Âm Chưởng và Đại Phạm Âm Chưởng phối hợp lại mới có thể diệt hết thần hồn của nó?

- Khó trách Thần Long thượng cổ năm đó cũng có thể hóa thân ngàn vạn, cuối cùng vẫn bị giết chết hết...

Dương Thạc thì thào nói.

Vạn năm trước, Thần Long thượng cổ có thể hóa thân làm vạn. Mỗi một phân thân đều có trí nhớ nguyên vẹn. Trừ phi thoáng một phát diệt hết thần hồn của nó, bằng không thì căn bản giết không giết Thần Long thượng cổ này.

Thì ra Đại Thiên Âm Chưởng phối hợp với Đại Phạm Âm Chưởng mới có thể diệt hết thần hồn của Thần Long thượng cổ.

Thần Long hóa thân ngàn vạn, thần hồn ý niệm cũng chia thành ngàn vạn phần. Nhưng trong tám tối, vô số thần hồn ý niệm này đều có mối liên hệ với nhau, vẫn là cùng một thần hồn, cùng một ý niệm!

Nếu như trong tám tối còn có liên hệ, như vậy đuổi giết một thần hồn này thì cũng tạo thành ảnh hưởng với thần hồn tiếp theo, thậm chí có thể tiêu diệt luôn cả thần hồn!

Đại Thiên Âm Chưởng phối hợp với Đại Phạm Âm Chưởng có thể làm được điều này!

- Tiểu Địch, thi triển Đại Thiên Âm Chưởng cho nó nhìn xem!

Dương Thạc không để ý tới phân thân Thần Long này đang cười cạc cạc, trực tiếp nói với Dương Dịch.

- Được, thiếu gia!

Dương Dịch khẽ gật đầu, giơ tay đánh ra một chưởng.

Ông....!

Thiên Âm chấn động, uỳnh một cái liền đánh bay phân thân Thần Long té ngã.

- Nữ nhân, ngươi muốn làm cái gì?

Bị một chưởng của Dương Dịch đánh bay, phân thân Thần Long không khỏi giận dữ.

- Xem trọng rồi. Ta là đệ tử Thiên Âm Môn. Một chưởng này chính là Đại Thiên Âm Chưởng của Đạo Hoàng năm đó!

Dương Dịch không thèm để ý tới phân thân Thần Long này, đồng thời té ra Đại Phạm Âm Chung. Uỳnh một tiếng, Đại Phạm Âm Chung rơi xuống trước mặt phân thân Thần Long.

- Đây là Đại Phạm Âm Chung của Kim Phật Tự. Mặt trong của nó có khắc bí pháp Đại Phạm Âm Chưởng. Có muốn ta thi triển một chút để ngươi mở mang kiến thức không?

- Ừc!

Phân thân Thần Long đang cười to liền dừng lại.

Sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

Chú!

Sau một khắc, phân thân Thần Long này nhoáng lên, nhanh như chớp đã đến khoảng không hơn mười trượng bên ngoài.

- Choáng nha. Tiểu tử, ngươi bức ta sao? Bốn tọa tự bạo phân thân hủy diệt thần hồn này. Ngươi có Đại Phạm Âm Chưởng và Đại Thiên Âm Chưởng cũng không giết được bốn tọa!

Bay đến giữa không trung, phân thân Thần Long lớn tiếng kêu gào, bắt đầu phát động lực lượng cường hãn trong thân thể, dĩ nhiên là muốn tự bạo.

Uỳnh!

Cũng sau một khắc, một tiếng trầm đục vang lên. Dương Thạc đưa một trảo vào hư không trong Thập Phương Ca Sa, lực lượng tuyệt cường liền bao phủ phân thân Thần Long này trong chốc lát. Phân thân Thần Long này muốn tự bạo cũng không làm được.

- Tiểu gia tha mạng! Tiểu gia tha mạng!

Ngay cả tự bạo cũng không làm được, Dương Thạc và Dương Dịch lại có Đại Phạm Âm Chưởng và Đại Thiên Âm Chưởng, mạng nhỏ của phân thân Thần Long này trực tiếp bị Dương Thạc khống chế.

266. Chương 264: Phân Thân Hóa Niệm, Thân Thể Chân Thân Đánh Hội Đồng!

Chương 264: Phân Thân Hóa Niệm, thân thể chân thân đánh hội đồng!

Dưới tình huống này, phân thân Thần Long này rốt cục không còn chút kiên ngạo của Thần Thú thượng cổ nữa.

Nó vốn dĩ chưa tính là Thần Thú thượng cổ. Lúc Yêu tộc thượng cổ mạnh mẽ uy mãnh, nó còn chưa sinh ra, cũng không có cái gọi là ngạo khí của Yêu tộc, lúc trước đơn giản chính là cổ làm ra vẻ mà thôi. Hiện

tại mạng nhỏ sắp khó giữ được, nó làm gì còn ngạo khí chứ? Nó bắt đầu khóc thiên đập đất, lớn tiếng cầu xin tha thứ.

- Ta... Người tha cho ta đi loài bò sát ti tiện! Ta sẽ phối hợp với Thần Long Quyết mà người sáng tạo ra. Còn có bí pháp Thần Long kia, Huyết Nhục Diễn Sinh, Hóa Thân Ngàn Vạn, Phân Thân Hóa Niệm, bí pháp thần hồn phân thành ngàn vạn, ta cũng đều nói cho tiểu gia mà....

Phân thân Thần Long kêu lên.

- Phân thân hóa niệm, thần hồn phân thành ngàn vạn phần?

Nghe thấy những lời này của phân thân Thần Long, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Phân thân Thần Long này đau khổ cầu xin tha thứ thì đồng thời, trong lòng Dương Thạc cũng suy ngẫm.

Phân thân Thần Long này có thể đưa bí pháp Hóa Thân Ngàn Vạn cho hắn?

Đối với cái gọi là Hóa Thân Ngàn Vạn, Dương Thạc thực ra cũng không hứng thú nhiều. Nhưng phân thân Thần Long này không chỉ có một bí pháp Hóa Thân Ngàn Vạn. Sau bí pháp này còn cả bí pháp Phân Thân Hóa Niệm, hóa thần hồn thành vô số phần, mỗi một phần đều có thể chứa nguyên vẹn thần hồn ý niệm của bản thân.

Nếu nắm giữ được bí pháp này...

- Ta có Cửu Dương Chân Thân, còn có thân thể!

- Chỉ tiếc là ta chỉ có một thần hồn ý niệm, khống chế thân thể thì không thể nào điều khiển Cửu Dương Chân Thân. Mà điều khiển Cửu Dương Chân Thân rồi, thân thể cũng chỉ có thể đặt trong không gian Thập Phương Ca Sa này!

- Nếu có thể phân thân hóa niệm thì...

Dương Thạc không thể áp chế được chấn động trong lòng.

Mặc dù bản thân hắn có thân thể, Cửu Dương Chân Thân. Hai thân thể này đều là Vô Tôn cao giai, tu vi cấp độ đỉnh phong. Nhưng thực tế, bình thường Dương Thạc chỉ có thể điều khiển một cái trong đó. truyện copy từ

Nếu điều khiển Cửu Dương Chân Thân, thân thể phải ngoan ngoãn để trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Mà muốn điều khiển thân thể thì nhất định phải để Cửu Dương Chân Thân trở về trong thân thể, cả hai hợp lại làm một.

Muốn hai thân thể hành động độc lập căn bản không có khả năng.

Cuối cùng cũng đều có một cái bị cắt đi. Kể từ đó, hai đại phân thân này nhìn tưởng như cường đại hơn hẳn cường giả Vô Tôn bình thường nhưng trên thực tế, hai thân thể này không phát huy được tác dụng lớn lắm.

Nếu có bí pháp khống chế phân thân hóa niệm, hóa thần hồn thành hai cái phân biệt khống chế hai thân thể này, không cần phải nói, thực lực Dương Thạc còn có thể tăng lên một tầng nữa. Lúc đó, chân thân và thân thể đồng loạt ra tay cũng có thể tạo ra tác dụng vây công lớn, khống chế Đệ Nhị Trọng Hổ Báo Lôi Âm, đối chiến với cao thủ Đại Tông Sư cũng có phần thắng rất lớn!

Lúc trước tuy Dương Thạc dễ dàng chém giết A Mục Đạt Vượng. Nhưng nói cho cùng, đây cũng là bởi vì A Mục Đạt Vượng ngộ nhận Dương Thạc thành Đại Bằng Kim Sí Vương đã khiến tâm thần chấn động, thực lực giảm mạnh nên mới có thể dễ dàng chém giết.

Nói trắng ra chính là Dương Thạc cùng tiểu xảo.

Mà khống chế được bí pháp Phân Thân Hóa Niệm, hai đại thân thể đồng thời ra tay tức là hoàn toàn có thể chính diện đánh bại cường giả Đại Tông Sư.

Chính thức có thể so với thực lực cấp độ Đại Tông Sư!

- Hơn nữa không chế phân thân hóa niệm, sau khi Cửu Dương Chân Thân xuất khiếu cũng không cần lo lắng an nguy thân thể.

Dương Thạc thầm nghĩ.

Sau khi Cửu Dương Chân Thân xuất khiếu, thân thể liền hoàn toàn không có ý thức.

Để trong không gian Thập Phương Ca Sa còn dễ nói.

Nếu để ở ngoại giới, thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, Cửu Dương Chân Thân không thể không xuất khiếu, thân thể hoàn toàn trở thành mục tiêu sống, tùy tiện bị một quyền của võ giả đánh trúng cũng sẽ bị phá hủy thân thể!

Dù là trong không gian Thập Phương Ca Sa cũng chưa chắc đã an toàn tuyệt đối.

Thân thể Ẩn Giao Vương tiềm tu trong không gian Thập Phương Ca Sa, còn không phải bị Dương Thạc đơn giản đoạt xá điều khiển nhục thể chém giết Giao Vương Kim Thân, cuối cùng mượn nhờ cao thủ Thiên Âm Môn ra tay chém giết hay sao?

Nếu Ẩn Giao Vương không chế bí pháp Phân Thân Hóa Niệm, trong thân thể cũng có thần hồn ý thức thì Dương Thạc căn bản không thể nào đoạt xá thành công. Cho dù hắn bị cường giả Thiên Âm Môn vây giết, tối đa cũng chỉ tổn hao Kim Thân, vẫn có thể trốn vào Thập Phương Ca Sa, hiện tại cũng là tiêu dao khoái hoạt...

Tóm lại một điều, đối với Dương Thạc, Phân Thân Hóa Niệm này rất quan trọng.

Rầm!

Một tay khẽ động, Dương Thạc liền ném phân thân Thần Long xuống mặt đất.

- Nói thử bí pháp Hóa Thân Ngàn Vạn của người xem!

Hai mắt Dương Thạc nhìn chằm chằm phân thân Thần Long này.

- Đừng mưu đồ muốn tự bạo phân thân. Ở trong không gian Thập Phương Ca Sa này, ta có thể khống chế tất cả. Nếu người có bất cứ dị tâm gì khiến ta mất kiên nhẫn, ta cũng không ngại dùng Đại Phạm Âm Chưởng và Đại Thiên Âm Chưởng giết chết người!

Dương Thạc lại bổ sung.

- Hiểu rồi, hiểu rồi. Ta... ta cũng không dám tự bạo nữa đâu!

Thần Long này nhanh chóng gật đầu.

Đồng thời còn hơi sợ hãi nhìn thoáng qua Đại Phạm Âm Chung trong tay Dương Địch.

Tuy thân thể Thần Long thượng cổ của nó cường đại nhưng dù sao thần hồn này sinh ra trong vạn năm, vừa mới mở ra linh trí, còn vô cùng suy yếu.

Còn kém hơn cả cường độ thần hồn của cường giả Võ Tôn.

Lúc trước thực lực của Thần Long thượng cổ đã vượt qua Võ Thánh, thần hồn cũng vô cùng cường đại, không phải vẫn bị Đạo Hoàng, Phật Tổ cấp độ Võ Thánh đuổi giết sao?

Thực lực của Dương Thạc và Dương Địch phối hợp lại thì triển Đại Phạm Âm Chưởng và Đại Thiên Âm Chưởng, lại phối hợp với Đại Phạm Âm Chung, cho dù thần hồn phân thân Thần Long này có cường thịnh gấp mười lần thì cũng lập tức bị đánh thành đồng cặn bã, tan thành mây khói!

Thần hồn của nó có thể sinh ra từ trong thân thể Thần Long thượng cổ, đây đã là vận khí thật lớn!

Có thân thể Thần Long thượng cổ làm hậu thuẫn, nó chỉ cần tu luyện từng bước ba năm năm, cảnh giới võ đạo có thể tăng lên thẳng tắp, thậm chí bước vào cảnh giới Võ Thánh trong vòng mười năm cũng không phải việc khó gì. Lúc đó, mặc dù nó chỉ có cấp độ Tam Trọng Võ Thánh, nhưng dựa vào trình độ mạnh mẽ của thân thể này, nó cũng đủ quét ngang tất cả cường giả của thế giới này.

Hoàn toàn bởi vì như thế nên nó không muốn chết!

Hiện tại cho Dương Thạc làm cháu trai.

Mười năm sau có thể cho vô số cường giả làm ông nội, phong quang vô hạn!

Đúng là nghĩ tới những điều này, tâm tính phân thân Thần Long mới có thể nhanh chóng biến hóa, từ một đại năng thượng cổ ngạo khí lừng lừng biến thành hiện tại, yên tâm thoải mái làm tiểu đệ cho Dương Thạc.

- Ta... bí pháp Hóa Thân Ngàn Vạn này thật ra... là bí pháp thiên phú của Thần Long thượng cổ. Ta cũng không hiểu lắm...

- Hơn nữa cho dù ta có thể truyền thụ bí pháp này cho người. Nhưng khí huyết của tiểu gia người quá yếu, căn bản không thể nào tu luyện tới cảnh giới hóa thân ngàn vạn...

267. Chương 265: Xung Đột Chém Giết Trong Động Đá Vôi Dưới Lòng Đất

Chương 265: Xung đột chém giết trong động đá vôi dưới lòng đất

Phân thân Thần Long này vô cùng cẩn thận liếc nhìn Dương Thạc, nhỏ giọng nói ra.

- Nhưng!

Sợ Dương Thạc tức giận liền giết chết nó, phân thân Thần Long này nhanh chóng xoay chuyển lời nói.

- Nhưng mặc dù khí huyết của tiểu gia không được, nhưng cường độ thần hồn đã đủ rồi. Ta có thể dạy cho người bí pháp Phân Thân Hóa Niệm kia!

Phân thân Thần Long gọn gàng linh hoạt nói.

Hóa Thân Ngàn Vạn là diễn hóa huyết nhục đều mức tận cùng.

Chỉ có thân thể có khí huyết đủ cường đại thì mới có thể làm được điều này!

Mạnh mẽ như Đại Bàng Kim Sí Vương, cấp độ Võ Thánh đỉnh phong cũng chỉ có thể “nửa diễn hóa” huyết nhục mà thôi. Thực lực cảnh giới hiện tại của Dương Thạc còn quá yếu, mặc dù nắm trong tay bí pháp thiên phú Thần Long thượng cổ, nhưng cho dù muốn hóa thân ngàn vạn cũng gần như tuyệt đối không có khả năng. Bí pháp này cho Dương Thạc cũng không thể dùng!

Nhưng tuy Hóa Thân Ngàn Vạn không được nhưng Phân Thân Hóa Niệm lại có thể!

Thần hồn phân thân Thần Long này cũng không được!

Phải là cấp độ Võ Tôn!

Dùng thần hồn cấp độ Võ Tôn đều có thể làm phân thân hóa niệm. Dù sao thần hồn hiện tại của Dương Thạc cũng ít nhất là cấp độ Võ Tôn, hoàn toàn có thể sử dụng bí pháp này.

- Chỉ có thể Phân Thân Hóa Niệm?

Dương Thạc nhướng mày.

- Cũng chỉ có bí pháp này? Xem ra tác dụng của người cũng không phải lớn như vậy...

Lời nói lạnh như băng truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

Thân thể phân thân Thần Long run lên.

- Tiểu gia tha mạng. Hiện tại ta chỉ biết Phân Thân Hóa Niệm này thôi. Nhưng trong thân thể Thần Long thượng cổ của ta có không ít mảnh trí nhớ của Thần Long thượng cổ. Sau này ta dò xét những mảnh ký ức này, nhất định có thể nắm giữ bí pháp càng mạnh hơn nữa. Đến lúc đó, những bí pháp này, toàn bộ đều dâng tặng cho tiểu gia!

Sắc mặt phân thân Thần Long kinh hoàng, vội vàng cam đoan.

Lúc trước trước mặt Dương Thiên và Đại Bàng Kim Sí Vương, Thần Long này đều vênh váo ngút trời, hiện tại Dương Thạc cũng chỉ có thể kinh ngạc.

- Như vậy?

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

- Được rồi. Trước cứ giữ lại cái mạng nhỏ của ngươi! Nói cho ta bí pháp Phân Thần Hóa Niệm đi.

Thực ra Dương Thạc coi trọng nhất vẫn là bí pháp Phân Thần Hóa Niệm này. Về phần cái gọi là Hóa Thân Ngàn Vạn, tuy cũng vô cùng cường đại nhưng Dương Thạc biết hiện tại hắn không có khả năng tu luyện bộ công pháp kia. Từ trước đến nay, theo đuổi thứ xa vời không phải bản tính của Dương Thạc. Có bí pháp Phân Thần Hóa Niệm này, Dương Thạc đã đủ hài lòng rồi!

Nhưng mặc dù trong lòng thỏa mãn, bên ngoài Dương Thạc vẫn muốn giả vờ không tình nguyện. Đây cũng là vì uy hiếp phân thân Thần Long này.

Dương Địch bên cạnh cười thầm. Nàng đương nhiên biết rõ ý nghĩa của bí pháp Phân Thần Hóa Niệm đối với Dương Thạc.

Nhìn thấy Dương Thạc đùa nghịch phân thân Thần Long, Dương Địch tự nhiên sẽ không vạch trần bí mật trong đó.

- Muốn phân thần hóa niệm, tốt nhất là phải để thần hồn xuất khiếu. Thần hồn ở trong thân thể sẽ bị thân thể hấp dẫn, rất khó tách ra. Sau khi xuất khiếu, không có trói buộc, muốn tách ra cũng tương đối rõ ràng.

Phân thân Thần Long biểu diễn phân thần hóa niệm cho Dương Thạc.

Chú!

Thần hồn của nó rời khỏi thân thể, hiện ra giữa không trung.

Tâm khê động, không biết sử dụng pháp môn gì mà thần hồn từ một thành hai!

Sau một khắc, thần hồn này lại trở về thân thể.

- Chính là như vậy. Pháp môn rất đơn giản. Nhưng làm thế nào để thần hồn xuất khiếu thì ta cũng không hiểu lắm. Sau khi mở ra linh trí, thần hồn có thể xuất khiếu rồi. Cái này... giống như thiên phú vậy...

Phân thân Thần Long vừa nói vừa nơm nớp lo sợ nhìn Dương Thạc.

- Trước tiên phải xuất khiếu thần hồn?

Trong lòng Dương Thạc khê động.

Xuất khiếu thần hồn, Dương Thạc hoàn toàn không làm được.

Nhưng trên Đại Phạm Âm Chung có Đại Thiên Thị Địa Thính Thuật, trong đó có pháp môn thần hồn xuất khiếu. Tuy Dương Thạc không có hứng thú gì với bộ công pháp kia, hơn nữa độ phù hợp của nó cũng không cao. Nhưng chỉ tu luyện nhập môn, học được thần hồn xuất khiếu vẫn tương đối đơn giản.

- Trước tiên tu luyện Đại Thiên Thị Địa Thính Thuật trong Thập Phương Ca Sa này, thần hồn xuất khiếu có thể phân thần hóa niệm. Sau khi điều khiển được hai thân thể liền tiếp tục ở lại Yên Sơn tâm bảo!

Dương Thạc nhanh chóng quyết định.

Ngồi mài dao cũng không mất kỹ thuật đốn củi. Đối với Dương Thạc, học được phân thần hóa niệm rất quan trọng.

Lui một bước tiến vạn bước. Dù sao ở Yên Sơn này, Dương Thạc cũng không tìm thấy bất cứ bí bảo gì. Chỉ cần nắm giữ phương pháp phân thần hóa niệm trong tay, hành trình Yên Sơn này coi như đáng giá!

Yên Sơn, dải đất trung tâm.

Chú! Chú!

Mấy đạo thân ảnh bay nhanh mà đến. Toàn bộ mấy người này đều có khí huyết hùng hồn, đều là thực lực cấp độ Đại Tông Sư, đúng là tám huynh đệ Địa Sát!

- Ở đây rõ ràng có một khe hở lớn như vậy!

- Dưới khe này hình như có thể xuống lòng đất Yến Sơn. Bí bảo mà Đạo Hoàng và những cường giả năm đó lưu lại chắc hẳn đều ở dưới đáy Yến Sơn.

Tám huynh đệ Địa Sát đều liên tục liếc nhìn nhau, hai mắt tỏa sáng.

- Xuống dưới!

Không chút do dự, thân hình tám người này muốn từ trong cái khe này mà tiến vào dưới sâu trong lòng đất.

Khe hở này sâu không thấy đáy, sợ rằng ít nhất cũng phải sâu mấy trăm trượng. Từ nơi này mà xuống dưới không khác gì nhảy xuống từ vách núi trăm trượng, dù tám người Địa Sát đều có tu vi cấp độ Đại Tông Sư cũng phải cẩn thận từng li từng tí.

- Hả? Dưới đất này là một hang động đá vôi lớn?

Xâm nhập mấy trăm trượng dưới lòng đất, tám người này đều phát hiện ra hang động đá vôi khổng lồ dưới đây.

Chú!

Vừa vào trong động đá vôi, một đạo bạch quang liền chạy qua nhanh như chớp.

- Cái gì vậy?

Trong tám người Địa Sát này, một người trong đó tay mắt lạnh lẽo, khẽ ném một thanh đao nhọn trong tay ra, keng một tiếng đập trúng đạo bạch quang này. Đạo bạch quang này rơi xuống, hơi run rẩy trên mặt đất nhưng là một thanh tiểu kiếm vô cùng mảnh mỏng.

- Đạo Hoàng Kiếm?

Đi ra phía trước, nhìn thoáng qua, tám người lập tức nhìn thấy văn tự trên thanh tiểu kiếm này.

- Quả nhiên ở đây có bí bảo mà Đạo Hoàng và cường giả thượng cổ lưu lại!

Hai mắt tám người đều sáng ngời.

- Có bí bảo là tốt rồi. Có bí bảo thì sẽ hấp dẫn cường giả khắp nơi đến. Tiểu súc sinh Dương Thạc kia cũng tuyệt đối không bỏ qua cơ hội này.

Trong tám người Địa Sát này, một tên đầu lĩnh bỗng nhiên nheo hai mắt lại.

- Đạo Hoàng Kiếm?

- Đây là vũ khí bí bảo do Đạo Hoàng lưu lại, là một trong Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, xem như tuyệt đỉnh thần kiếm rồi.

- Đáng tiếc, đây chỉ là một thanh trong số đó mà thôi!

Trong tám người Địa Sát này, một tên đầu lĩnh cầm thanh Đạo Hoàng Kiếm kia, hai mắt tỏa sáng.

- Dưới lòng đất này quả nhiên có bí bảo của Đạo Hoàng và đám cường giả nhân tộc lưu lại. Chúng ta chia nhau hành động, thử xem có thể tìm được bí bảo mạnh mẽ hơn nữa không. Mặc dù Đạo Hoàng Kiếm này không tệ nhưng lại chỉ có một thanh, lực lượng chỉ bằng một phần ba ngàn Đạo Hoàng Kiếm nguyên vẹn, tuy cũng không tệ nhưng cũng không tính là bí bảo lợi hại gì!

Đầu lĩnh Địa Sát này trầm giọng nói.

Giá trị của một thanh Đạo Hoàng Kiếm có lẽ còn cao hơn cả thần kiếm của Chân Vũ Môn, Thiên Cương Kiếm.

Thiên Cương Kiếm kia, tuy cấp độ vũ khí được xưng là thần kiếm, đối với đám người Võ Sư như Dương Môn thì xem như rất tốt rồi.

Nhưng đối với cường giả Võ Tôn mà nói, nó quá bình thường.

Mà đối với những cường giả Đại Tông Sư Địa Sát này mà nói, một thanh thần kiếm như vậy căn bản không coi là binh khí lợi hại gì, cũng không có tác dụng quá lớn.

Những bí bảo mà thượng cổ đại năng cấp bậc Đạo Hoàng năm đó lưu lại mới khiến những người này coi trọng nhất!

- Đi!

- Tìm bí bảo dưới lòng đất Yến Sơn này, thuận tiện còn có thể gặp Dương Thạc, chém giết hắn, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện!

- Dương Thạc này hơi cổ quái. Hình như Đại Tông Sư A Mục Đạt Vượng của Kim Phật Tự kia cũng đuổi giết hắn nhưng đều không thực hiện được. Nếu chúng ta gặp phải tên tiểu súc sinh này, trước tiên không nên động thủ, dùng lệnh bài truyền tấn liên lạc. Ít nhất phải ba năm người đồng loạt ra tay mới khiến hắn có muốn trốn cũng không thể trốn!

Thủ lĩnh Địa Sát lạnh giọng nói ra.

Chú! Chú!

Chính là lúc tám người Địa Sát này phân tán ra để tìm kiếm bí bảo trong không gian động đá vôi, đồng thời cũng có không ít thân ảnh chui vào động đá vôi dưới lòng đất này từ các khe hở trên Yến Sơn.

- Dưới Yến Sơn quả nhiên có động thiên khác!

- Vạn năm trước, đại năng thượng cổ đã lưu lại không ít bí bảo ở đây. Tìm được một kiện cũng đủ để ta làm bảo vật trấn tông Tiên Sư Đạo rồi!

Âu Tử Hồng dẫn theo hai đại pháp tôn kim thân Hàng Long Phục Hổ đến hang động đá vôi dưới lòng đất này.

- Chắc hẳn sau ngày hôm nay, tin tức Thần Long xuất thế ở Yến Sơn sẽ truyền khắp toàn bộ Đại Chu. Chưa đầy nửa tháng, vô số cao thủ đều sẽ đến tìm kiếm bí bảo thượng cổ. Ta coi như là nhóm người đầu tiên đến động đá vôi này. Cường giả trong động đá vôi cũng ít, phải tận dụng cơ hội để lục soát nhiều bí bảo hơn...

Trong lòng Âu Tử Hồng nghĩ vậy, không dám chần chờ chút nào, thân hình khẽ nhoáng lên, nhanh chóng đi vào trong không gian động đá vôi, bắt đầu tìm kiếm bí bảo thượng cổ.

- Hả?

Vừa mới tiến vào trong nham động một lát, trước mặt Âu Tử Hồng liền xuất hiện một đạo hồng quang.

- Là một tiểu Thần Long!

Hai mắt Âu Tử Hồng sáng ngời.

- Đuổi theo!

Dưới chân khẽ nhoáng lên, Âu Tử Hồng nhanh chóng đánh về phía tiểu Thần Long trong tầm mắt.

Chú! Chú!

Nhưng tốc độ của tiểu Thần Long kia cực nhanh, vượt xa Âu Tử Hồng. Mới chỉ một chốc lát, vòng vo qua nhiều khúc cong, dĩ nhiên đã biến mất trong tầm mắt Âu Tử Hồng.

- Chạy rồi sao?

Âu Tử Hồng nhướng mày.

Mà ngay sau một khắc, một đạo thân ảnh lại xuất hiện phía trước Âu Tử Hồng không xa. Tuy động đá vôi này vô cùng tối đen nhưng khí huyết trên thân ảnh kia đậm đặc, Âu Tử Hồng có thể cảm nhận được sự hiện hữu của hắn.

- Cường giả Đại Tông Sư? Chắc cũng tới động đá vôi này tầm bảo?

Liếc nhìn thân ảnh rất xa phía trước, trong lòng Âu Tử Hồng thầm nghĩ.

Không tới gần thân ảnh kia, Âu Tử Hồng lại lui về phía sau hai ba bước, dẫn theo hai đại pháp tôn Hàng Long Phục Hổ sau lưng, nhanh chóng rời đi.

Hiện tại động đá vôi dưới lòng đất này mới mở ra, nhóm cường giả đầu tiên dễ dàng tìm thấy bí bảo thượng cổ nhất.

Tất cả mọi người đều lấy tâm bảo là điều kiện tiên quyết!

Cho dù gặp phải cừu nhân thì cũng chưa hẳn đã rảnh rỗi đi đánh nhau đổ máu. Huống hồ Âu Tử Hồng và thân ảnh kia không quen không biết, lúc trước cũng không có thù hận gì, cho nên có thể không nảy sinh xung đột, tận lực không phát sinh xung đột mới tốt.

- Khí tức chì thủy ngân, hai đại pháp tôn kim thân Hàng Long Phục Hổ? Đây là đạo chủ Tiên Sư Đạo kinh thành, Âu Tử Hồng. Thực lực người này mạnh mẽ, cảnh giới Đại Tông Sư đỉnh phong. Lại có hai pháp tôn Hàng Long Phục Hổ, cho dù Võ Thánh sơ giai thì cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn. Muốn đối phó hắn thì tám huynh đệ chúng ta phải đồng loạt ra tay. Cũng may vừa rồi hắn cũng không muốn động thủ gây chuyện...

- Đợi đến khi đại quân của công gia tiếp cận vây công kinh thành, ta sẽ luận bàn với người!

Âu Tử Hồng đựng phải Đại Tông Sư này, không phải ai khác, chính là thủ lĩnh Địa Sát!

Hắn là cao thủ Đại Tông Sư trung giai, tuy cũng cường đại nhưng vẫn thua kém Âu Tử Hồng không ít.

Âu Tử Hồng không tìm hắn gây phiền phức, hắn tự nhiên cũng sẽ không trêu chọc Âu Tử Hồng.

Thân hình khẽ nhoáng lên, thủ lĩnh Địa Sát này cũng đã đi ra!

Trong Yến Sơn.

Chú!! Chú!!

Thỉnh thoảng lại có một số đạo thân ảnh từ khu vực biên giới Yến Sơn nhanh chóng xuất phát về trung tâm Yến Sơn.

Một số người này, tuyệt đại bộ phận đều là cao thủ cấp độ Võ Tôn, Đại Tông Sư cũng có một chút, thậm chí ngay cả một số cường giả Võ Sư cũng đều đến nơi này. nguồn

Thần Long xuất thế, đây là đại kỳ ngộ!

Vô số cao thủ đều muốn đi vào Yến Sơn, tiến vào trong động đá vôi dưới lòng đất để tìm kiếm tranh đoạt bí bảo thượng cổ!

Không chỉ trong động đá vôi có không ít cường giả đã đến, thậm chí ngay cả trên mặt đất cũng có không ít cao thủ gần đến Võ Sư đang tìm kiếm.

Đạt được bí bảo, toàn bộ bằng vận khí!

Bọn hắn không có đủ thực lực tiến vào động đá vôi dưới lòng đất tầm bảo, dứt khoát liền chờ trên mặt đất. Nói không chừng lúc nào đó sẽ có một bí bảo tuyệt thế bay ra ngoài từ dưới đây, vừa vụn rơi xuống trên đầu những người này. Lúc trước đã có một cao thủ Võ Sư đựng ngay phải một thanh Đạo Hoàng Kiếm bên cạnh.

Một ngày... hai ngày... ba ngày...

Thời gian ba ngày nhanh chóng trôi qua, không ít võ giả gần kinh thành đều tiến vào động đá vôi dưới lòng đất.

Trong hang động đá vôi dưới lòng đất này ít nhất đã có ba năm mươi cường giả võ đạo!

Trong đó, cấp độ Đại Tông Sư khoảng tầm hơn mười người, còn lại hầu như là cường giả Võ Tôn hoặc Võ Sư vô cùng tự tin về bản thân. Về phần cao thủ Võ Thánh có đến đây không thì không dễ nói lắm.

Bí bảo, ngoại trừ có người tìm được mấy thanh Đạo Hoàng Kiếm thì còn lại cũng không có quá nhiều bí bảo cường đại xuất thế!

Nhưng có mấy cường giả Đại Tông Sư lại gặp mấy phân thân Thần Long.

Trong đó có một phân thân Thần Long không may, một mình gặp phải hai vị Đại Tông Sư, một cao thủ Vô Tôn, không kịp tránh né, bị ba cường giả này ra tay đuổi giết, vẫn lạc.

Cũng may những cường giả Đại Tông Sư này còn chưa đạt tới cấp độ Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương, giết phân thân Thần Long cũng không được lợi ích gì. Cho nên tuyệt đại bộ phận phân thân Thần Long coi như an toàn. Hơn nữa, trong vòng ngàn dặm Yến Sơn này, không gian lòng đất cũng là ngàn dặm, địa hình phức tạp, có nơi chia thành hai ba tầng. Không gian khổng lồ như vậy, vài trăm dặm đều chưa hẳn có thể nhìn thấy một phân thân Thần Long, cũng không đơn giản gặp được cường giả vây giết!

Coi như là tương đối an toàn!

Nhưng theo số lượng cường giả khắp nơi tiến vào hang động đá vôi càng ngày càng nhiều, những phân thân Thần Long này cũng cảm nhận được áp lực!

- Choáng nha, một ít phân thân của ta tìm một nơi rồi cố tránh né đi!

268. Chương 266 : Cao Thủ Địa Sát Đã Đến

Chương 266 : Cao thủ Địa Sát đã đến

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, phân thân Thần Long cảm nhận được áp lực lớn lao.

Lại nói tiếp, phân thân này của nó là nguy hiểm nhất.

Bị giam trong không gian Thập Phương Ca Sa, chỉ cần một ý niệm trong đầu Dương Thạc cũng bị tan thành mây khói, thậm chí toàn bộ thần hồn đều bị đánh tan, hoàn toàn vẫn lạc.

Nhưng ở phương diện nào đó, nơi này là an toàn nhất!

Nếu phân thân Thần Long đều tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa này, chỉ cần Dương Thạc không giết nó thì sẽ không ai có thể gây thương tổn cho nó!

Dù sao phân thân khác không tiến đến, Dương Thạc thật sự muốn giết nó, nó cũng không thể may mắn thoát khỏi được. Trong tình huống này, trong không gian Thập Phương Ca Sa hoàn toàn là nơi tránh thân an toàn nhất của phân thân Thần Long.

- Đáng tiếc, tiểu gia hắn đang tu luyện thần hồn. Chờ hắn tu luyện xong, ta sẽ nói với hắn một chút, thu hết phân thân của ta vào!

Trong lòng phân thân Thần Long thầm nghĩ.

Hiện tại Dương Thạc đang ngồi xếp bằng tu luyện.

Dương Dịch cầm Đại Phạm Âm Chung trong tay, nhìn chăm chăm Thần Long này, tránh cho nó còn muốn tự bạo.

Dương Dịch nắm giữ hai đại bí pháp Đại Phạm Âm Chưởng, Đại Thiên Âm Chưởng, phân thân Thần Long này chỉ cần có hành động khác lạ thì sẽ oanh kích hai chưởng qua.

- Sao tiểu gia còn chưa tu luyện xong?

Hai mắt châu to nhìn chăm chăm Dương Thạc, phân thân Thần Long này đều sốt ruột vì Dương Thạc.

Ông...

Đúng lúc này, trong thân thể Dương Thạc chợt hiện ra một đạo quang mang màu xanh nhạt!

Trên đỉnh đầu Dương Thạc hiện ra một hư ảnh nam tử thanh niên mờ ảo, đúng là Dương Thạc.

Thần hồn xuất khiếu!

Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật này cũng không dễ dàng tu luyện, phải ba ngày mới có thể xuất khiếu.

- Phân!

Thần hồn xuất khiếu, Dương Thạc lập tức cảm giác được thần hồn của hắn suy yếu một hồi, gần như sắp sụp đổ tan vỡ ra. Rồi khỏi thân thể, thần hồn của hắn nhiều nhất chỉ giữ được một lát. Không dám chần chờ, tâm niệm vừa động, Dương Thạc thi triển bí pháp, thần hồn bỗng nhiên phân ra rồi biến thành hai hư ảnh thần hồn!

Hai hư ảnh thần hồn đều là dáng vẻ của Dương Thạc, chỉ có điều sắc thái hơi âm đạm.

- Quy khiếu!

Một cái trong đó nhanh chóng nhoáng lên rồi chui vào trong thân thể.

Sau một khắc, thần hồn này mang theo Cửu Dương Chân Thân rời khỏi thân thể Dương Thạc. Lúc Cửu Dương Chân Thân thoát ra, một thần hồn khác cũng nhanh chóng về thân thể.

Thông suốt được, thân thể cũng bỗng nhiên mở hai mắt ra.

- Biến thành hai cái rồi à?

Âm thanh giống nhau đồng thời truyền ra từ trong miệng thân thể và chân thân Dương Thạc.

Giờ phút này, thần hồn Dương Thạc đã hoàn toàn một chia làm hai, biến thành hai cái phân biệt điều khiển nhục thể, chân thân của hắn.

Nhưng tuy thần hồn đã tách ra, trong tối tăm vẫn có một loại liên hệ, Dương Thạc vẫn còn là một người. Giống như là Dương Thạc nhiều hơn hai cái mắt, hai cái miệng, nhiều hơn hai đôi chân tay vậy. Thân thể, chân thân, hắn cũng đều có thể khống chế đồng thời.

Vừa mới bắt đầu, Dương Thạc còn có chút không quen.

Nhưng sau một lát, Dương Thạc đã gần như thích ứng được. Đơn giản điều khiển được hai thân thể mà thôi, ý niệm vẫn là cùng một người. Thật giống như một người có hai cánh tay, có thể dễ dàng khống chế hai cánh tay làm ra động tác khác nhau. Hiện tại Dương Thạc đã tương đương có hai thân thể, có thể điều khiển hai thân thể làm những chuyện khác nhau.

Thân thể và chân thân liếc nhìn nhau, không khỏi cười cười, Dương Thạc cảm giác hơi cổ quái.

- Phân Thần Hóa Niệm, tu luyện thành công rồi!

- Hiện tại cũng nên vào trong động đá vôi tìm kiếm bí bảo!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đúng lúc này, Dương Thạc chợt cảm giác được bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa, khí kinh phát động, một trận bạo vang truyền đến.

Hình như có hai võ giả cường đại đang ở bên cạnh chém giết.

- Hả? Chẳng qua chỉ là mấy ngày, dưới động đá vôi này rõ ràng đã có nhiều võ giả như vậy, lại cũng bắt đầu xung đột lẫn nhau?

Dương Thạc nhíu mày, trong lòng trầm nghĩ.

Bên ngoài Thập Phương Ca Sa, các luồng khí rung chuyển ầm ầm.

Thần niệm của Dương Thạc xuyên qua Thập Phương Ca Sa, có thể thấy rõ ràng bên ngoài Thập Phương Ca Sa, trong hang động đá vôi này, có hai gã cao thủ Võ Tôn đang đánh nhau. Hai người này đều là Võ Tôn hậu kỳ, khoảng ba bốn mươi tuổi, không biết vì cái gì mà đánh nhau.

- Vương Luân, để lại ba thanh đạo hoàng kiếm này thì ta sẽ tha cho ngươi một mạng.

Một người trong đó, hình dáng hơi gầy, vẻ mặt ác độc, ra tay toàn những chiêu tàn nhẫn.

Dưới sự tấn công của hắn, một cao thủ khác tên là Vương Luân không thể ngăn cản, đang không ngừng lui lại.

- Lưu Tông, nếu có bản lĩnh thì ngươi tới mà lấy ba thanh đạo hoàng kiếm này đi.

Tuy Vương Luân không phải đối thủ của Lưu Tông, nhưng cũng cố gắng chịu đau ngăn cản.

- Vậy đừng trách ta không khách khí.

Người đàn ông nhỏ gầy tên Lưu Tông nhếch miệng, dữ tợn cười.

- Tuyệt Hộ Thủ.

Đột nhiên, chiêu thức của Lưu Tông càng tàn nhẫn hơn, đánh thẳng vào hạ bộ Vương Luân, tung ra mấy trảo, muốn bóp nát hạ thân Vương Luân.

Xoẹt!

Vương Luân vội vàng tránh né, nhưng vẫn không kịp, tuy không bị đánh trúng hạ thân nhưng vẫn bị móng vuốt của Lưu Tông xoẹt qua phần eo, khiến quần áo rách tươm.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o! truyện copy từ

Ba thanh kiếm nhỏ màu trắng dài khoảng hai thước từ trong chỗ quần áo bị rách của Vương Luân bay ra ngoài. Đây chính là ba thanh đạo hoàng kiếm.

- Của ta.

- Là của ta.

Khi ba thanh đạo hoàng kiếm bay ra, hai cao thủ Võ Tôn này liền nhìn chăm chăm chúng, không thềm tấn công đối phương, mà lao nhanh về phía ba thanh kiếm này. Tốc độ của người đàn ông nhỏ gầy tên Lưu Tông nhanh hơn một chút, nháy mắt đã đến chỗ ba thanh tiểu kiếm, vươn tay, chuẩn bị chụp ba thanh kiếm này.

- Ha ha, là của ta.

Bàn tay của Lưu Tông chỉ còn cách ba thanh kiếm một vài cm.

Xoẹt!

Đúng lúc này, một thanh âm nhỏ vang lên trước mặt Lưu Tông.

Hư không bị xé rách.

Một bóng người được bao trùm trong bộ áo giáp màu đen, mặc trên người áo cà sa, sau lưng có hai cái cánh lớn, bước ra từ trong hư không nơi này, tay hơi nhấc lên, tốc độ còn nhanh hơn Lưu Tông mấy lần, trực tiếp nắm ba thanh đạo hoàng kiếm trong tay.

- Dám tranh giành đạo hoàng kiếm trước mặt ta à. Ta sẽ lấy ba thanh đạo hoàng kiếm này. Cộng thêm ba thanh này thì tổng cộng đã có chín mươi thanh đạo hoàng kiếm rồi. Còn các ngươi, mau rút đi.

Người đó xuất hiện, lấy đi ba thanh đạo hoàng kiếm, ánh sáng trắng loé lên, ba thanh đạo hoàng kiếm đã được thu vào trong một pháp khí không gian. Đối mặt với sự tấn công của Lưu Tông, người này giơ tay lên, bỗng nhiên vang lên những tiếng ầm ầm, thoáng cái đã bao phủ Lưu Tông, chụp mạnh một cái, Lưu Tông bị đánh bay ngược ra xa.

- Đây là ... Đại Bàng Kim Sí Vương ư?

Khi vừa bay ra xa, Lưu Tông lập tức mở to hai mắt nhìn.

- Trốn thôi.

Không chút chậm chạp, sau khi Lưu Tông rơi xuống đất liền nhanh chóng chạy thực mạng.

Lúc này, tên Vương Luân cũng rất sợ hãi, không dám tấn công bóng người kia, cũng vội vàng chạy đi. Chỉ trong chớp mắt, hai người này đã chạy được trăm trượng, sắp biến mất khỏi động đá vôi này.

Bóng người này đúng là Dương Thạc.

Nói đúng ra chính là biến thân Huyền Ứng tầng thứ hai của Dương Thạc, Cửu Dương Chân Thân.

Trạng thái Cửu Dương Chân Thân này cực kỳ giống với Đại Bằng Kim Sí Vương. Mà danh tiếng của Đại Bằng Kim Sí Vương như sấm bên tai, có không ít cao thủ đã nghe nói qua, thậm chí là tận mắt nhìn thấy trạng thái nửa người nửa yêu của Đại Bằng Kim Sí Vương. Bởi vậy, khi Dương Thạc xuất hiện với trạng thái Cửu Dương Chân Thân thì những cao thủ này liền bị dọa chạy.

Dương Thạc vô tình chiếm được ba thanh đạo hoàng kiếm này cũng rất tốt.

Chỉ có điều...

Dương Thạc không ngờ rằng, chỉ trong ba ngày ngắn ngủi mà đã có rất nhiều cao thủ tới động đá vôi này rồi, thậm chí có một số cao thủ vì tranh đoạt bảo vật mà phát sinh mâu thuẫn.

- Haiz...

Thở dài một tiếng.

- Xem ra phải nhanh chóng tìm kiếm bảo vật thôi. Các cao thủ vào trong hang động đá vôi này ngày càng nhiều, thì cơ hội đoạt được bảo vật sẽ ngày càng thấp.

Chậm mất ba ngày quan trọng này, Dương Thạc đã không còn bao nhiêu tiên cơ rồi.

- Cũng may, mình đã tu luyện được bí pháp phân thân hoá niệm, nên thân thể cùng chân thân có thể chia nhau hành động, như vậy, cơ hội đoạt được bảo vật cũng sẽ tăng thêm mấy phần rồi.

Dương Thạc trầm nghĩ, thân thể mình ở trong Thập Phương Ca Sa cũng có thể ra ngoài, cùng Cửu Dương Chân Thân tìm bảo vật trong hang động đá vôi này.

Chẳng qua, không đợi thân thể Dương Thạc ra ngoài, phân thân Thần Long trong không gian Thập Phương Ca Sa kia liền chột kêu lên.

- Ta..., đã có không ít võ giả nhân loại tiến vào hang động đá vôi này, những cái phân thân kia của ta, tới đa chỉ là cảnh giới Đại Tông Sư, nếu gặp phải cao thủ Đại Tông Sư hay hai ba tên Võ Tôn thì còn có thể chạy trốn được, thỉnh thoảng vận may không tốt bị những tên này bắt được. Việc này... ta, chúng ta thương lượng xem có thể để cho những phân thân kia của ta tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa này của ngài để trốn, trốn một chút không?

Vừa rồi, khi Dương Thạc tu luyện xong phân thân hoá niệm, phân thân Thần Long đã muốn nói chuyện này với Dương Thạc.

Chẳng qua, ngay sau đó, bên ngoài có người đánh nhau, nên Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc ra bên ngoài đoạt đạo hoàng kiếm rồi. Thần Long không dám quấy rầy Dương Thạc nên chưa nói.

Bây giờ, hắn đã đoạt được đạo hoàng kiếm, mà thân thể của Dương Thạc cũng sắp phải rời khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, nên phân thân Thần Long thừa dịp khi thân thể của Dương Thạc chưa đi, vội vàng nói ra yêu cầu này.

- Cho những phân thân kia của ngươi vào đây ư?

Dương Thạc vừa nghe, đã hiểu ý của Thần Long.

Đơn giản là coi Thập Phương Ca Sa thành nơi tránh nạn mà thôi.

Để cho các phân thân của Thần Long đi vào cũng không phải việc gì lớn. Chẳng qua, phân thân của Thần Long có đến ngàn vạn cái mà bây giờ chưa thể ngưng tụ được, nếu để chúng trong không gian Thập Phương Ca Sa thì hơi lộn xộn.

- Hoá thân ngàn vạn sao... A, đúng rồi!

Nghĩ đến vô số phân thân Thần Long, hai mắt Dương Thạc chợt sáng ngời.

- Thần Long, người có tới ngàn vạn phân thân, rải rác ở trong hang động đá vôi này. Nếu chúng đồng thời hành động thì nhất định có thể nhanh chóng tìm được các bảo vật trong hang động đá vôi này phải không?

Dương Thạc nhìn chăm chăm phân thân Thần Long, nói.

Phân thân Thần Long này ngắn người.

- Tiểu gia, ngài muốn tôi giúp ngài đi tìm bảo vật sao?

Sau một khắc, vẻ mặt Thần Long đau khổ.

Vốn nó muốn các phân thân của mình chạy đến trong không gian Thập Phương Ca Sa để trốn, nhưng không ngờ Dương Thạc lại có ý đồ với ngàn vạn phân thân của mình.

Phân thân Thần Long này cảm giác như mình ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo vậy.

Rốt cuộc, phân thân Thần Long này đã cực kỳ sợ hãi Dương Thạc, không dám nói thêm cái gì, chỉ có thể vẻ mặt đau khổ, gật đầu, nói:

- Tiểu gia, các phân thân của tôi có thể giúp ngài tìm bảo vật. Nhưng ngày càng nhiều cao thủ đến chỗ này, những phân thân của tôi chạy trốn thì còn dễ, chứ khi tìm bảo vật mà gặp phải mấy tên Đại Tông Sư thì nguy hiểm sẽ tăng lên rất nhiều.

- Như vậy đi, đa số phân thân của người sẽ trốn trong không gian Thập Phương Ca Sa, còn một nghìn phân thân khác thì giúp ta tìm bảo vật.

Dương Thạc suy nghĩ một chút rồi nói.

Phân thân của Thần Long này khoảng ngàn vạn, số lượng cụ thể chắc là hơn chín nghìn. Số đã bị Dương Thạc cùng Đại Bằng Kim Sí Vương bắt đi chỉ như chín trâu mất sợ lông mà thôi.

Dương Thạc để tám nghìn phân thân của nó trốn trong không gian Thập Phương Ca Sa, đảm bảo an toàn cho tám nghìn cái phân thân này, còn một nghìn phân thân giúp hắn tìm bảo vật. Đây đã coi như hết lòng giúp đỡ Thần Long này rồi. Dù một nghìn cái phân thân này chết hết thì cũng không ảnh hưởng nhiều đến thực lực của Thần Long.

Còn nếu Dương Thạc không giúp Thần Long này thì... Bây giờ, có ít cao thủ đến chỗ này thì Thần Long không có nguy hiểm gì, nhưng sau này nhiều cao thủ đến hơn, muốn bắt phân thân của Thần Long thì chỉ sợ, tám chín nghìn phân thân Thần Long này sẽ nhanh chóng bị đuổi giết hơn một nửa thôi.

- Lưu lại một nghìn phân thân giúp ngài tìm bảo vật sao?

Nghe được lời nói của Dương Thạc, hai mắt Thần Long sáng ngời.

Đây coi như là kết quả tốt nhất đối với nó rồi.

Tuy còn một nghìn phân thân ở bên ngoài, nhưng chưa chắc một nghìn phân thân này sẽ chết hết, tối đa thì chỉ mất mấy trăm mà thôi, đây còn chưa tính là gì.

- Tiểu gia, tôi nghe lời ngài.

Gần như không chút do dự, Thần Long đã lập tức đồng ý với Dương Thạc.

- Được. Vậy gọi chúng nó tới đây đi.

Dương Thạc gật đầu nói.

Lưu lại một nghìn phân thân cũng không phải là ít đâu.

Dù sao bây giờ, số lượng cao thủ trong hang động đá vôi này cũng chỉ khoảng trăm người thôi.

Dương Thạc dùng một nghìn phân thân Thần Long để tìm bảo vật, so với các cao thủ khác một mình tìm bảo vật trong hang động này thì hiệu quả gấp mười lần. Dựa theo xác suất này thì có 90% là bảo vật sẽ rơi vào tay Dương Thạc.

Tất nhiên, Dương Thạc cũng biết chuyện không đơn giản như vậy.

Những bảo vật trong hang động đá vôi này đều do các cao thủ thượng cổ để lại. Mà mỗi một vật đều không đơn giản. Dù người có thể tìm được chúng nhưng chưa chắc có thể lấy được.

Huống chi, dù phân thân Thần Long tìm được tất cả bảo vật thì cũng phải do Dương Thạc đi lấy từng thứ một.

Một số bảo vật có thể tồn tại ở nơi nguy hiểm, muốn lấy được chúng thì rất tốn công.

Cho nên, có thể lấy được hai ba bảo vật ở đây đã coi như may mắn lắm rồi.

- Có thể lấy được một thứ cũng đáng giá.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Về...o...o! Về...o...o!

Trong hang động đá vôi, có không ít các phân thân Thần Long đang bay nhanh về chỗ Dương Thạc.

- Đi tìm tiểu gia.

- Trốn vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, bảo tồn lực lượng.

Các phân thân Thần Long trốn trong các góc vắng vẻ của hang động đều chui ra ngoài.

Một góc trong hang động đá vôi, có một Đại Tông Sư trung niên áo đen đang đi tìm bảo vật. Tên Đại Tông Sư này chính là một trong số tám anh em Địa Sát.

269. Chương 267 : Đại Phạm Âm Chưởng Của Ta Có Thể Giết Người Hay Không?

Chương 267 : Đại Phạm Âm chưởng của ta có thể giết người hay không?

Bỗng nhiên, bảy tám cái phân thân Thần Long bay qua trước mắt hắn.

- A, sao nhiều tiểu long như vậy?

Đại Tông Sư Địa Sát này khẽ nhíu mày.

- Bảy tám con đi cùng nhau sao? Chắc chắn là có chuyện. Đi theo xem sao.

Vừa nghĩ, tên Đại Tông Sư Địa Sát này đã di chuyển, bám sát theo mấy con rồng nhỏ.

Đi liên tục bảy tám dặm, mấy con rồng nhỏ này lắc mình một cái liền biến mất.

Phía trước, trong một góc của hang động đá vôi, Dương Thạc mặc Thập Phương Ca Sa bay lơ lửng trên không trung, Dương Dịch đeo Thiên Âm Dực, cũng bay lơ lửng đứng bên cạnh Dương Thạc. Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc có cánh, nên dù không mang theo cánh cũng có thể bay. Mà thân thể của hắn thì không biết bay, nên Dương Thạc phải mặc Thập Phương Ca Sa trên người. Còn Cửu Dương Chân Thân mặc áo cà sa là do lực lượng thần hoang huyền hoá ra.

Cửu Dương Chân Thân là bất tử bất diệt, dù bị một quyền đánh tan nhưng nó vẫn có thể ngưng tụ lại, nhanh chóng chạy trốn.

Thân thể thì không có khả năng như vậy.

Thân thể mặc Thập Phương Ca Sa là dễ dàng chạy trốn.

Nhìn thấy bảy tám con rồng nhỏ chạy về phía thân thể mình, Dương Thạc biết, chúng nó là đang chạy về trong không gian Thập Phương Ca Sa của mình để trốn đấy.

Xoẹt!

Xé rách hư không để cho bảy tám con rồng nhỏ này chui vào.

Sau một lát, tên cao thủ Địa Sát kia cũng xuất hiện trong chỗ này của hang động đá vôi.

- Ô, người kia là...

Thấy Dương Thạc đang lơ lửng giữa không trung, tên Địa Sát này nhanh chóng nhìn kĩ.

- Dương Thạc.

- Hoá ra lại là Dương Thạc. Đúng là đi mòn gót giày mà không thấy, vô tình tìm được chẳng tốn công. Vậy là mình đã gặp được Dương Thạc rồi.

Đột nhiên, tên Địa Sát này nhìn chằm chằm vào Dương Thạc đang ở giữa không trung.

- Gì vậy?

Trong tích tắc, Dương Thạc cũng cảm ứng được.

Giống như mình bị một con thương cổ mãnh thú nhìn chằm chằm, bỗng nhiên tóc gáy toàn thân dựng đứng lên.

- Chuyện gì vậy?

Trong lòng vừa có cảm ứng, Dương Thạc liền bay nhanh về phía tên cao thủ Địa Sát.

Thị lực của Dương Thạc rất tốt, dù ở dưới lòng đất, trong hang động đá vôi, bầu trời tối đen, thì hắn cũng có thể thấy được cao thủ Địa Sát ở ngoài mười trượng kia. Mặc dù hắn không nhìn thấy nhưng hắn vẫn có thể cảm giác được sát khí nồng đậm trên người tên cao thủ Địa Sát kia.

- Cao thủ cấp độ Đại Tông Sư à?

Dương Thạc trầm nghĩ.

Hàng lông mày nhanh nhú lại.

Tuy Dương Thạc không nhận ra tên cao thủ Đại Tông Sư ở phía xa kia, nhưng Dương Thạc có thể cảm nhận được nồng đậm sát khí của tên cao thủ Đại Tông Sư này đang tập trung trên người mình.

- Mình không cừ không oán với tên này, sao hắn lại muốn giết mình? nguồn

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ:

- Trên người tên này mang theo khí tức tội phạm nồng đậm, chắc là người trong hắc đạo của nam bắc Thập Tam tỉnh, do Mạc Vân Cốc phái tới.

Chỉ một lát, Dương Thạc đã suy đoán được thân phận của tên cao thủ Địa Sát bày.

Dương Thạc cũng không đắc tội với quá nhiều người, chỉ có Dương Thiên, Kim Phật tự, hắc đạo nam bắc Thập Tam tỉnh Tổng Biều Bả Tử Mạc Vân Cốc. Tuy Dương Thiên cùng Kim Phật tự đều rất hung hãn, nhưng một kẻ có chứa khí chất của quân nhân rất nghiêm khắc, còn một kẻ khác thì giống như A Mục Đạt Vượng, trên người có phật tính. Vậy còn lại chỉ có thuộc hạ của Mạc Vân Cốc thôi. Chỉ trên người của kẻ trong hắc đạo mới có khí tức tội phạm này.

- Ha ha, đồ súc sinh, rốt cuộc ông đây đã tìm được mày.

Tên cao thủ Địa Sát nhìn thấy Dương Thạc liền cười lớn.

Cả người hơi di chuyển, mang theo sát khí nồng đậm, hung hăng đánh về phía Dương Thạc.

Bàn tay vừa lật, một tám lạng bài truyền tấn liền xuất hiện trong tay tên cao thủ Địa Sát này.

- Đại ca, các vị huynh đệ, đã tìm thấy tên súc sinh Dương Thạc rồi. Hắn đang ở trong hang động đá vôi gần trung tâm Yến Sơn.

Tên cao thủ Địa Sát này nhanh chóng truyền tin ấy người khác trong Địa Sát.

- Đã tìm được rồi sao?

- Lão Tam, giữ chân tên ranh con đó, lão Thất cùng lão Thập đang ở gần đó, bọn họ sẽ đến đây nhanh thôi.
Một thanh âm uy nghiêm truyền ra từ trong tấm lệnh bài truyền tắn.

Đúng là giọng nói của lão đại Địa Sát.

Vốn Địa Sát có bốn mươi tám vị Võ Tôn, nhưng năm đó, khi đánh nhau với Càn Ngọc Long thì có bốn mươi người bị giết chết. Mấy tên còn lại, theo thứ tự từ lão đại đến lão ngũ là năm người, cộng thêm lão Thất, lão Thập, lão Thập Tam, tổng cộng là tám người.

Gần chỗ này, ngoại trừ lão Tam phát hiện Dương Thạc thì còn có hai người khác.

Sau khi hai người này nhận được tin thì sẽ đến đây rất nhanh.

- Đại ca yên tâm đi. Hắn chỉ là một tên Võ Tôn, không chạy thoát được.

Lão Tam Địa Sát nghe rồi cười to, cả người đã sớm đi tới trước mặt Dương Thạc, tung ra một quyền, đánh về phía ngực Dương Thạc.

Ầm ầm!

Một quyền này đánh ra khiến cho không khí xao động, phát ra từng tiếng nổ lớn.

Tiếng vang như sấm bỗng nhiên vang lên, trong đó xen lẫn một chút thanh âm gào rú của mãnh thú, giống như hổ như lang, lại giống như mãnh thú khác.

Trong một khắc kia, Dương Thạc cảm thấy mình như lạc vào một khu rừng rậm, bốn phía bị các mãnh thú vây quanh, chúng thi nhau gào thét, rồi nháy mắt lao về phía mình.

- Hổ báo lôi âm tầng thứ hai ư?

Dương Thạc nhíu mày.

- Lực lượng khí huyết của tên này còn mạnh hơn A Mục Đạt Vương, gần như là bằng Đại Tông Sư trung kỳ.

Đồng thời, Dương Thạc cũng đoán được cảnh giới thực lực của tên lão Tam Địa Sát này.

Đại Tông Sư trung kỳ còn mạnh hơn A Mục Đạt Vương.

- Tiểu Địch, tránh ra.

Một tay kéo Dương Địch về sau lưng mình.

Sau một khắc.

Tách tách tách! Tách tách tách!

Trong cơ thể Dương Thạc bỗng nhiên vang lên những tiếng nổ nho nhỏ, theo đó là một tiếng gầm lớn truyền ra từ trong miệng hắn. Chỉ trong nháy mắt, cả người Dương Thạc đã cao lớn hơn rất nhiều, tóc đen cũng biến thành màu tuyết trắng. Từ hai cánh tay phát ra những tiếng răng rắc, rồi được bao phủ bởi một lớp áo giáp cứng.

Biến thân Hắc Hùng tầng thứ hai.

Vốn sức mạnh thân thể đã ở cảnh giới Võ Sư đỉnh phong, sau khi biến thân Hắc Hùng tầng hai thì đã lập tức tăng bốn cấp, tiến vào cảnh giới Võ Tôn đỉnh phong, cách cảnh giới Đại Tông Sư không còn xa.

Ầm ầm!

Dương Thạc đánh ra một quyền, đỡ một chiêu của lão Tam Địa Sát.

Thanh âm thú rống vang lên, cũng là hổ báo lôi âm tầng thứ hai. Đồng thời, hắn thi triển ứng gấu kết hợp tấn công, đánh mạnh về phía lão Tam Địa Sát.

Oanh!

Quyền chưởng gặp nhau, phát ra những tiếng bạo tạc.

Dương Thạc cảm thấy như có một lực lượng mạnh mẽ đập vào trên hai tay mình, cả người bay thẳng tắp ngược lại. Cánh tay phải vô cùng đau nhức, răng rắc hai tiếng, tức thì lớp áo giáp màu đen bao phủ trên hai tay mình đã bị vỡ tan, máu tươi chảy ra. Cũng may, Hắc Hùng giáp rất cứng, tuy bị một quyền của Lão Tam Địa Sát đánh tan, nhưng nó cũng giúp giảm bớt chín phần lực đạo, phần còn lại thì không thể làm tổn thương gân cốt tay phải của Dương Thạc được.

Bịch bịch bịch!

Bị lão Tam Địa Sát đánh bay, Dương Thạc liền rơi xuống đất, lùi lại bảy tám bước mới đứng vững.

270. Chương 268: Lại Đánh Chết Hai Đại Tông Sư Địa Sát

Vô Tận Thần Công

Chương 268: Lại đánh chết hai Đại Tông Sư Địa Sát

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc khổng chế được hổ báo lôi âm tầng thứ thể thì kém một chút. Dựa vào biến thân Hắc Hùng tầng thứ hai để gia tăng hai nên cũng được coi là cao thủ lôi âm tầng hai, so về cảnh giới võ đạo thì không kém lão Tam Địa Sát cảnh giới Đại Tông Sư, nhưng so về sức mạnh thân lực lượng, thì ở một góc độ nào đó, Dương Thạc có thể ngăn cản sự tấn công của lão Tam Địa Sát.

Dương Dịch vẫn được Dương Thạc bảo vệ ở sau lưng.

- Hả? Không chết à?

Đánh một quyền vào Dương Thạc mà Dương Thạc gần như không bị thương khiến cho tên lão Tam Địa Sát này phải nhũn mảy.

- Tên ranh con cũng có chút bản lĩnh đấy. Đáng tiếc, người có giỏi hơn thì cũng không trốn thoát được bị ông đây đuổi đánh.

- Khả khả, trước mặt ông đây mà mảy còn dám dùng Thập Phương Ca Sa xé rách hư không để trốn cũng không có cơ hội đâu.

Tên lão Tam Địa Sát này nghe răng cười, rồi lại di chuyển đến trước mặt Dương Thạc.

Tốc độ của hắn rất nhanh.

Dù bây giờ Dương Thạc muốn xé rách hư không để chạy trốn cũng không kịp.

Dù là xé rách hư không được, nhưng chưa kịp trốn thì một quyền của tên lão Tam Địa Sát này cũng đuổi tới rồi, nếu trúng thì Dương Thạc sẽ bị thương nặng.

Vậy nên, giờ phút này Dương Thạc sẽ không trốn.

- Tiểu Dịch, lui ra phía sau, ta sẽ đối phó người này.

Quát khê một tiếng, Dương Thạc không lùi mà tiến, lao nhanh về phía tên lão Tam Địa Sát này.

Roẹt roẹt!

Trong thân thể hắn, Thái Âm Chân Hỏa hình thành cương khí bỗng nhiên loé lên.

- Gì vậy? Thái Âm cương khí sao? Đáng tiếc, đối với ông đây thì nó vô dụng thôi.

Lão Tam Địa Sát cười ha hả, khí kinh trên người cũng chuyển động, tạo thành một vòng cương khí xoay xung quanh thân thể hắn. Vòng cương khí này có màu xanh đen, trông giống như kim châm, sát khí nồng đậm từ trong đó truyền ra. So về độ đậm đặc thì khí tức của hắn còn hơn Thái Âm cương khí của Dương Thạc.

- Dương Thạc, đây là sát khí. Hắn là cao thủ trong tổ chức Địa Sát của giới hắc đạo.

Dương Dịch ở xa cảm nhận được luồng khí tức trên người lão Tam Địa Sát thì không khỏi sợ hãi kêu lên.

- Quả nhiên là người của Mạc Vân Cốc.

Giới hắc đạo, tổ chức Địa Sát, đúng là thuộc hạ của Mạc Vân Cốc. Suy đoán lúc trước của Dương Thạc đã đúng.

Ầm!

Cơ thể hai người va chạm mạnh với nhau.

Xoẹt! Xoẹt!

Hai luồng cương khí va chạm với nhau, phát ra những tiếng xoẹt xoẹt.

- Cô nương, người cũng có kiến thức đấy, còn biết đây là cương khí Địa Sát. Ông đây chính là Lão Tam trong Địa Sát. Hãy ném thử Địa Sát Vương quyền của ta đi.

Lão Tam Địa Sát quát khê một tiếng, rồi sử dụng một bộ quyền pháp hung ác, từng chiêu tàn nhẫn, tấn công vào các cơ quan quan trọng của Dương Thạc.

Giờ phút này, Dương Thạc cảm giác như tất cả sát khí trong lòng đất đều tập trung vào trong mỗi một quyền của lão Tam Địa Sát. Tuy nó khó có thể gây tổn thương tới Dương Thạc, nhưng sát khí này giống như kim châm có thể đâm rách vòng bảo hộ cương khí của Dương Thạc, tác động đến trên người Dương Thạc.

Dưới sự tấn công không ngừng của sát khí, Dương Thạc cảm thấy gương mặt có chút đau đớn.

- Địa Sát Vương quyền ư? Ít nhất là võ công cao giai rồi. Quả nhiên không tầm thường chút nào.

Lúc này, Dương Thạc lại sử dụng thảo hùng.

Oanh! Oanh! Oanh!

Tên lão Tam Địa Sát này liên tục tấn công vòng phòng ngự của Dương Thạc. Mỗi một Địa Sát Vương quyền đều khiến Dương Thạc phải lui ba bốn bước, nhưng lại không thể tổn thương thật sự tới Dương Thạc.

- Tên ranh con, cũng bền bỉ đấy.

- Đáng tiếc, trước mặt ông đây thì chỉ có thể bị đánh tan thành cặn bã mà thôi.

Lão Tam Địa Sát nhe răng cười không ngừng, đồng thời tăng thêm vài phần lực đạo. Những tiếng ầm ầm tiếp tục vang lên, Dương Thạc giống như cánh hoa lục bình trên biển, liên tục bị đánh lui về sau.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Đúng lúc này, một luồng sóng âm kỳ dị vang lên, trong đó xen lẫn cả tiếng phạm âm, nhanh chóng đánh về phía lão Tam Địa Sát. Dưới sự tấn công của hai luồng sóng âm, lão Tam Địa Sát dừng lại một chút, mà nhú lại, giống như thần hồn hơi bị chấn động vậy.

- Đại Thiên Âm chuông hay Đại Phạm Âm chuông? Cô nương, người là người của Thiên Âm môn hả? Đáng tiếc, tu vi của ngươi quá thấp, không ảnh hưởng được ông đây. Nể mặt Trần Quốc Công, ông đây sẽ không giết ngươi.

- Chẳng qua, để ngươi ở đây quấy rối cũng rất phiền phức, đánh bất tỉnh ngươi trước đã.

Hắn quát lớn một tiếng, sau đó hơi di chuyển, nhanh như tia chớp lao về phía Dương Dịch.

- Đại Phạm Âm chuông của cô ấy không làm gì được người, vậy còn ta thì sao?

Chỉ trong tích tắc này, một giọng nói ồm ồm vang lên sau lưng lão Tam Địa Sát.

Vèo...o...o!

Từ ngoài trăm trượng, một tia sáng màu đen nhanh chóng bay tới, nháy mắt đã đến sau lưng lão Tam Địa Sát. xem tại

Ầm ầm ầm!

Dương Thạc đánh ra một chuông, tiếng phạm âm lượn lờ, thoáng cái đã đánh đến sau đầu lão Tam Địa Sát.

Lập tức, lão Tam Địa Sát dừng lại, vẻ mặt cực kỳ thống khổ.

Đại Phạm Âm chuông, trực tiếp tấn công thần hồn.

Chẳng qua, thần hồn của tên lão Tam Địa Sát này rất cứng, chỉ bị đau đầu một lát liền khôi phục hơn nửa. Theo bản năng, tên lão Tam Địa Sát này quay người lại.

Giờ phút này, lão Tam Địa Sát mới phát hiện, có một bóng người được bao trùm trong bộ áo giáp màu đen, sau lưng mọc lên hai cái cánh, mặc một bộ áo cà sa đang lao nhanh về phía mình.

- Đại Bằng Kim Sí Vương, sao lại là ngài?

Sắc mặt lão Tam Địa Sát kinh sợ, nghẹn ngào kêu lên.

Oanh!

Không đợi hắn nói hết câu, bóng người trong bộ áo giáp màu đen này va mạnh vào người hắn.

Răng rắc!

Tiếng xương cốt vỡ vụn vang lên.

Xương ngực của tên lão Tam Địa Sát đã bị vỡ vụn, nội tạng bị thương nặng, cả người bay thẳng ra mấy chục trượng bên ngoài. Nhưng lúc này, Dương Thạc lại như tia chớp, di chuyển đến sau lưng lão Tam Địa Sát, đập mạnh vào sau gáy hắn.

Phốc!

Máu tươi trào ra từ trong miệng tên lão Tam Địa Sát, kèm theo đó là một trái tim đã bị thương nặng.

Cao thủ Đại Tông Sư trung kỳ đã chết.

Trái tim trực tiếp bị đánh nát, nôn ra từ trong miệng. Đừng nói là lão Tam Địa Sát này, cho dù là đệ nhất võ giả của Đại Chu Dương Thiên, nếu bị thương thể nghiêm trọng như vậy, sợ rằng cũng đoạn tuyệt sinh cơ, không thể tiếp tục sống được. Cũng chỉ có cấp độ Thần Long thượng cổ kia, huyết nhục diễn hóa, hóa thân ngàn vạn mới có thể không e ngại loại trình độ tổn thương này.

Đáng tiếc, cảnh giới của lão Tam Địa Sát này thực sự còn kém Thần Long thượng cổ quá xa.

Phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lão Tam Địa Sát này bỗng nhiên trở nên xanh trắng.

Trên mặt còn lộ ra thần sắc không thể tin.

- Làm sao có thể... Đại Bằng Vương... người...

Một tay chỉ vào thân ảnh áo giáp đen hai cánh trước mặt kia, lão Tam Địa Sát đã nghi ngờ đến cực hạn.

Đại Bằng Kim Sí Vương?

Hắn làm sao có thể còn ở lại đây, hơn nữa còn ra tay với mình?

Nghi vấn này không ngừng quanh quẩn trong đầu lão Tam Địa Sát này.

Đáng tiếc, Dương Thạc không thể nào trả lời hắn.

Thân ảnh mặc áo giáp đen này tự nhiên chính là Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã rời khỏi thân thể, hành động độc lập. Nhưng nó vẫn giữ khoảng cách rất gần với thân thể, một khi xảy ra chuyện gì đều chạy tới đầu tiên.

271. Chương 268: Lại Đánh Chết Hai Đại Tông Sư Địa Sát (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 268: Lại đánh chết hai Đại Tông Sư Địa Sát (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc trước lão Tam Địa Sát này công kích Dương Thạc, căn bản không phòng bị Cửu Dương Chân Thân này nên đã bị Cửu Dương Chân Thân một kích tất trúng.

Đầu tiên dùng Đại Phạm Âm Chuông đánh lén, ngay sau đó dùng chân thân Nhị Cấp Thần Binh trực tiếp va chạm. Cho dù lão Tam Địa Sát này có là cường gân thiết cốt thì trong lần va chạm này, sợ rằng cũng phải bị vỡ thành đồng sắt vụn!

- Vô giả Đại Tông Sư, khí huyết vô cùng vượng uy, nôn tim ra mà còn không chết?

Cửu Dương Chân Thân lơ lửng giữa không trung, lạnh lùng nhìn chăm chăm lão Tam Địa Sát, âm thanh ồm ồm truyền ra.

Cho dù là Già La Minh, đã bị đốt mất nội tạng nhưng cũng có thể bộc phát đả thương người!

Lão tam Địa Sát này là cường giả Đại Tông Sư, cho dù nôn ra trái tim, nhất thời nửa khắc cũng không hoàn toàn chết được.

Dương Thạc đánh trúng một quyền vào trái tim, hấn lập tức lui về phía sau hơn mười trượng, phòng bị lão Tam Địa Sát này phản kích trước khi chết.

- Khí huyết rất vượng uy. Chẳng qua không biết nếu so sánh với Thần Long, điểm khí huyết ấy của người có tính là mạnh mẽ hay không đây...

Vừa nói xong, Dương Thạc liền vung tay lên.

Xoẹt!

Hư không mở ra.

Rống! Rống!

Có vài phân thân Thần Long bỗng nhiên mạnh mẽ bay ra, vọt tới trước mặt lão Tam Địa Sát này, nhe răng cười hắc hắc mấy cái. Mấy phân thân Thần Long mạnh mẽ va chạm quần quanh thân thể lão Tam Địa Sát này. Sau một khắc, trên người lão Tam Địa Sát này phát ra âm thanh răng rắc, cơ bắp xương cốt hầu như bị đứt gãy vỡ vụn toàn bộ.

Phân thân Thần Long e ngại Đệ Nhị Trọng Hộ Báo Lôi Âm của cường giả Đại Tông Sư. Nhưng lão Tam Địa Sát này đã là nỗ lực hết đà, chỉ còn lại một thân khí huyết. Đánh chó mù đường, phân thân Thần Long rất thích làm vậy. Nếu chỉ cộng khí huyết đơn thuần, tám huynh đệ Địa Sát không phải đối thủ của phân thân Thần Long.

Thân thể trực tiếp bị phân thân Thần Long quần vỡ, sinh cơ trong hai mắt lão Tam Địa Sát này nhanh chóng tan rã.

Mấy phân thân Thần Long này hoan hô tung tăng như chim sẻ, lại chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Hai đại pháp thân Dương Thạc đều mặt không biểu tình liếc nhìn lão Tam Địa Sát này.

Cường giả Đại Tông Sư trung giai đều bị hấn đuổi giết!

Thành tựu như vậy đủ để khiến Dương Thạc tự ngạo vạn phần rồi.

Đương nhiên đây cũng là do phân thân hóa niệm, hai đại pháp thân có thể liên thủ giết địch. Trong tình huống bình thường, Dương Thạc chỉ có thể điều khiển một thân thể, phát huy ra sức chiến đấu vô cùng có hạn.

Mà bây giờ là hai đại pháp thân đồng thời vây giết.

Vây giết, hiệu quả cộng thêm cũng phải đơn giản như một cộng một bằng hai!

Hơn mười Vô Tôn Thiên Cương đều dám ra tay vây giết Yêu Thánh Bạch Viên. Cao thủ vây giết, phối hợp ăn ý thì ưu thế số lượng có thể đền bù chênh lệch cấp độ võ đạo cực lớn! Ở Chân Vũ Môn có không ít trận pháp, cao thủ cấp độ Đại Tông Sư lợi dụng trận pháp phối hợp đều có thể đối phó với cường giả Võ Thánh.

Đương nhiên đây là dưới tình huống phối hợp ăn ý hiệu quả. Phối hợp không ăn ý, càng nhiều người lại càng loạn, hiệu quả một cộng một thậm chí nhỏ hơn hai.

Hai đại pháp thân của Dương Thạc chưa bao giờ phối hợp.

Nhưng phải dùng tới phối hợp sao?

Hai đại pháp thân này đều do thần hồn ý niệm của Dương Thạc điều khiển, chắc khác nào hai cánh tay trên cùng một thân thể, chẳng lẽ còn có tình huống phối hợp không ăn ý?

Tuy thực lực hai đại pháp thân đều cách một chút so với cấp độ Đại Tông Sư, nhưng liên thủ vây công gần như có thể so với ba cao thủ Đại Tông Sư liên thủ rồi. Đại Tông Sư cấp trung giai, lão Tam Địa Sát này chết trong tay Dương Thạc thực ra cũng không oan uổng.

- Chỉ cần không gặp phải cao thủ Võ Thánh, Đại Tông Sư bình thường có lẽ ta cũng có thể ứng phó được. Cho dù không thắng được nhưng có cơ hội đào thoát rất lớn...

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Chú! Chú!

Nhưng đúng lúc này, xa xa mấy trăm trượng bên ngoài lại có hai đạo thân ảnh khí huyết nồng đậm nhanh chóng bay về phía này.

- Tam ca, tiểu súc sinh kia ở đâu?

- Chém giết hấn, báo thù cho Thiếu đương gia!

Hai đạo thân ảnh này liên tục bạo rống.

- Hai người khác trong Địa Sát?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động.

- Chắc hẳn tổ chức Địa Sát này đã đến không ít người, ngoại trừ tầm bảo bên ngoài thì còn muốn chém giết ta để báo thù cho Mạc Dịch kia. Cũng được thôi, bọn hấn muốn giết ta, ta cũng không nên nhân từ nương tay. Hai cao thủ Địa Sát cấp độ Đại Tông Sư này mà dám tới đây, vậy dứt khoát phải chém giết!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Tiểu Dịch, trước tiên trở lại không gian Thập Phương Ca Sa đi.

Dương Thạc nói xong liền nhanh chóng mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, hai đại pháp thân và Dương Dịch chui vào.

Sau một khắc, trong động đá vôi này có hai nam tử trung niên bay nhanh tới!

Một người trong đó thân hình cao lớn, tám thước có thừa, cơ bắp trên người từng cục, trên mặt vô cùng hung hãn. Một người khác có khuôn mặt hơi nhỏ gầy mang theo vết sẹo, sau lưng còn có một thanh trường đao.

- Tam ca?

Hai người này đi đến động đá vôi, lập tức nhìn thấy thân thể bị tổn thương đang hấp hối của lão Tam Địa Sát.

Nam tử có thân hình cao lớn kia nhanh chóng tiến lên, nâng lão Tam Địa Sát dậy.

- Làm sao mà... Tam ca, sao người lại biến thành cái dạng này?

Hai người nhìn thấy bộ dạng hiện tại của lão Tam Địa Sát thì đều kinh sợ đến cực hạn. truyện copy từ

- Lão Thất, là... là Đại Bằng Vương...

Mấy chữ đứt quãng truyền ra từ trong miệng lão Tam Địa Sát.

- Cái gì? Đại Bằng Vương?

Lão Thất, lão Thập Địa Sát liếc nhìn nhau, trong mắt đầy vẻ kinh hãi.

- Làm sao có thể chứ? Không phải Đại Bằng Kim Sí Vương đã sớm rời đi rồi sao? Cho dù hắn còn ở đây thì cũng làm sao có thể trợ giúp tiểu súc sinh Dương Thạc kia được. Chẳng lẽ tiểu súc sinh Dương Thạc kia đã đầu phục Kim Phật Tự? Hay ột tên tiểu súc sinh bán quốc cầu vinh! Đường đường là người Đại Chu mà dám đầu phục thánh địa võ đạo Ni La Quốc...

Lão Thất Địa Sát căm hận nói.

- Báo thù cho...

Nói xong một câu này, lão Tam Địa Sát hoàn toàn mất hết sinh cơ, dĩ nhiên chết đi.

- Khốn khiếp!

Lão Thất Địa Sát buông thi thể lão Tam Địa Sát ra, sắc mặt tái nhợt.

- Lão Thập, chúng ta bẩm báo đại ca, nói tiểu súc sinh Dương Thạc kia đã cấu kết với Kim Phật Tự, mời Tổng Kiêu Bả Tử Mạc gia và Trần Quốc Công chủ trì công đạo, giết chết tên tiểu súc sinh này!

Lão Thất Địa Sát trầm giọng nói.

- Mời Mạc Vân Cốc và Dương Thiên đến? Không cần!

Gần như khi lão Thất Địa Sát vừa mới nói ra câu này thì đồng thời, một âm thanh băng hàn liền vang lên trước mặt hắn.

Xoẹt!

Phá vỡ hư không!

Rầm rầm rầm!

Một thân hình cao hơn một trượng như bạo hùng thoáng cái lao ra từ trong hư không này, mang theo khí tức khí huyết đậm đặc đến trước mặt lão Thất Địa Sát chỉ trong chớp lát.

Một quyền đánh ra!

Rầm rầm rầm! Hồng hồng hồng!

Đệ Nhị Trọng Hồ Báo Lôi Âm bỗng nhiên bắn ra, Ứng Hùng Hợp Kích mạnh mẽ thúc giục. Thân ảnh cực lớn này đúng là thân thể biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng của Dương Thạc!

272. Chương 269: 99 Đạo Hoàng Kiếm, Pháp Khí Chân Chính!

Vô Tận Thần Công

Chương 269: 99 Đạo Hoàng Kiếm, pháp khí chân chính!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Tiểu tử kia, còn chưa đi sao?

Lão Thất Địa Sát còn tưởng rằng Dương Thạc đã sớm phá toái hư không rồi đi. Không thể ngờ được, Dương Thạc căn bản chưa chạy đi, chẳng qua là trốn vào trong không gian Thập Phương Ca Sa. Hiện tại hai Đại Tông Sư đến, vậy mà hắn không sợ hãi chút nào, ngang nhiên ra tay!

- Người muốn chết!

- Đền mạng cho Tam ca của ta!

Lão Thất Địa Sát nổi giận gầm lên một tiếng, cũng không tránh né, cũng đánh ra một quyền lên thân thể Dương Thạc.

Uỳnh!

Một tiếng nổ vang. Thân thể Dương Thạc bỗng nhiên lui về phía sau ba bốn bước.

Lão Thất Địa Sát này cũng lui về phía đằng sau. Thực lực của hắn xa xa không bằng lão Tam Địa Sát, chỉ là Đại Tông Sư sơ giai, đấu khí huyết với Dương Thạc không chiếm được quá nhiều thượng phong.

Chú!

Lão Thất Địa Sát này vừa mới rời khỏi hai bước, chợt thấy sau đầu có tiếng gió vang lên!

- Không tốt!

Cảm giác nguy hiểm vô cùng nồng đậm chợt xuất hiện trong lòng lão Thất Địa Sát.

Phốc!

Trong nháy mắt tiếp theo, lão Thất Địa Sát chợt cảm giác một trận đau đớn sau đầu hắn.

Một tiếng trầm đục vang lên, một cánh tay màu đen nhanh như chớp đâm vào sau đầu lão Thất Địa Sát, trực tiếp xuyên qua đầu hắn. Ba ngón tay sắc bén được áo giáp đen bao phủ, trên trán hắn, khuôn mặt lộ ra một tia huyết hoa.

Hô!

Phát động Thái Dương Chân Hỏa, đầu của lão Thất Địa Sát này trực tiếp bị đốt cháy không còn một mảnh, thần hồn trực tiếp bị diệt. Lão Thất Địa Sát này đã chết đến mức không thể chết lại rồi. Thân thể hắn ngã thẳng về phía trước, trên mặt còn mang theo thần sắc mê man. Không trung phía sau hắn xuất hiện một thân hình, toàn thân mặc áo giáp đen, sau lưng mang theo hai cánh chim cực lớn, đúng là Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Gần như là vừa mới đối mặt đã chém giết một tên cường giả Đại Tông Sư.

- Thất ca!

Lão Thập Địa Sát nhìn thấy Dương Thạc bỗng nhiên ra tay, hai đại pháp thân phối hợp, trong thời gian ngắn đã chém giết Thất ca, hắn không khỏi trợn trừng mắt.

Chợt quát một tiếng. Keng một phát, lão Thập Địa Sát nhanh chóng rút thanh trường đao sau lưng ra, nhanh như chớp xẹt qua một đường vòng cung, trong chốc lát đã đến trước người Dương Thạc. Một đao kia đúng là muốn chém Dương Thạc làm hai nửa!

Keng!

Một tiếng giòn tan, đoạn trảo Huyền Ứng thượng cổ xuất hiện trên thân thể Dương Thạc, vững vàng tiếp được một đao của lão Thập Địa Sát này. nguồn

- Chỉ là cường giả Đại Tông Sư sơ giai mà cũng dám ra uy?

- Lão Tam Địa Sát của các người là cường giả Đại Tông Sư trung giai, ta đều có thể giết được. Chẳng lẽ ta lại giết không được một lão Thập Địa Sát mới chỉ là Đại Tông Sư sơ giai sao?

Âm thanh ồm ồm truyền ra từ trong miệng Cửu Dương Chân Thân.

Sau khi tiếp được một đao của lão Thập Địa Sát này, thân thể Dương Thạc liền bay lui về phía sau.

Chú!

Cửu Dương Chân Thân nhanh như chớp đến trước mặt lão Thập Địa Sát.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Cửu Dương Chân Thân hung hãn không sợ chết, trực tiếp dùng thân thể chém giết lão Thập Địa Sát này. Liên tục giao kích vài chục lần, trường thương trong tay lão Thập Địa Sát này thậm chí không thể nào chém đứt áo giáp cứng của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

- Chết!

Đại Thiên Âm Chương đánh thẳng về phía lão Thập Địa Sát.

Phạm âm lượn lờ, sắc mặt lão Thập Địa Sát này hơi ngẩn ngơ.

Ngay trong tích tắc trì hoãn này, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc khê nhoáng lên, nhanh như chớp đến trước mặt lão Thập Địa Sát, đánh ra một quyền. Răng rắc một tiếng, hắn đã trực tiếp đánh gãy xương cổ của lão Thập Địa Sát!

Cường giả Địa Sát lại chết một người!

Thực lực của lão Thập Địa Sát này còn kém hơn lão Thất Địa Sát một chút!

Tuy hắn cũng là cường giả cấp độ Đại Tông Sư nhưng chỉ vừa mới bước vào cảnh giới Đại Tông Sư mà thôi. Trên thực tế, nếu so với A Mục Đạt Vượng của Kim Phật Tự, thực lực của hắn còn hơi kém hơn một chút. Dù sao A Mục Đạt Vượng chính là cao thủ Phật môn, tu vi tâm cảnh rất mạnh. Nội tình Kim Phật Tự không phải thứ tổ chức Địa Sát có khả năng sánh bằng được.

Thứ lão Thập Địa Sát này dựa vào đơn giản là trường đao trong tay hắn.

Có thanh đao này, cường giả Đại Tông Sư bình thường tay không tác sát đều không phải đối thủ của hắn.

Nhưng hắn lại gặp Dương Thạc!

Sau khi biến thân thành Cửu Dương Chân Thân, Độ Nhị Trọng Huyền Ứng, độ cứng bản thân có thể so sánh với Nhị Cấp Thần Binh!

Tuy trường đao trong tay lão Thập Địa Sát không phải thứ bình thường, nhưng mức độ sắc bén tối đa cũng chỉ là Tam Cấp Thần Binh, cùng loại với đoạn trảo thượng cổ Huyền Ứng. Mặc dù mạnh mẽ hơn áo giáp đen Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc một chút nhưng muốn một đao hoàn toàn trảm rách áo giáp đen thì cũng hầu như là chuyện không thể nào.

Trước mặt Dương Thạc, chỗ dựa lớn nhất của hắn hầu như không có hiệu quả!

Trận đánh này gần như nghiêng về một bên.

Hướng hồ Dương Thạc nắm giữ một số công pháp cấp độ thần công bí điển như Đại Phạm Âm Chương, Ung Gấu Hợp Kích, muốn giết lão Thập Địa Sát đương nhiên là vô cùng đơn giản.

- Người... không phải Đại Bằng...

Lão Thập Địa Sát này bị đánh nát xương cổ, trong miệng truyền ra tiếng đứt quãng mơ hồ, không rõ âm tiết.

Trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Lúc trước A Mục Đạt Vượng chém giết với Dương Thạc đều có thể nhận ra Dương Thạc không phải Đại Bằng.

Lão Thập Địa Sát chém giết với Dương Thạc một lúc, đương nhiên cũng biết rõ tuy thân ảnh áo giáp đen có hai cánh này vô cùng lợi hại nhưng nếu so sánh với Đại Bằng Kim Sí Vương thì còn kém rất xa.

Uỳnh!

Không đợi lão Thập Địa Sát này nói gì nữa, một tay Dương Thạc khê nhoáng lên, thủ chảo dĩ nhiên đâm vào trong đầu lâu lão Thập Địa Sát này.

Hô!

Hắn phát động Thái Dương Chân Hỏa. Đầu lâu Thập Địa Sát này trực tiếp bị đốt thành tro bụi, thần hồn ý niệm cũng tan thành mây khói.

Mới chỉ trong chốc lát, ba Đại Tông Sư Địa Sát này đã bị chết hết trong tay Dương Thạc. Liên tục giết ba Đại Tông Sư, mặc dù trong đó có dùng đánh lén nhưng cũng chứng tỏ thực lực của Dương Thạc đã mạnh mẽ đến cực điểm. Lúc trước Dương Thạc nhờ vào lực lượng Cửu Dương Chân Thân mà có thể tàn sát cao thủ cấp độ Vô Tôn. Bây giờ nhờ vào phối hợp Cửu Dương Chân Thân và thân thể, Dương Thạc đã có thể chém giết cường giả cấp độ Đại Tông Sư.

Tiện tay hất lên, thi thể lão Thập Địa Sát này trực tiếp rơi ầm ầm xuống mặt đất.

Thân hình khê nhoáng lên, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đi tới bên cạnh thi thể lão Thập Địa Sát, thò tay lục lợi trên thi thể hắn. Thân thể đồng thời cũng lục lợi thi thể lão Thập Địa Sát.

Giết người đoạt bảo.

Cường giả Địa Sát này khác với A Mục Đạt Vương.

Khổ hạnh tăng như A Mục Đạt Vương có thể nói là nghèo rớt mùng tơi, trên người ngoại trừ có bí bảo Đại Phạm Âm Chung của Kim Phật Tự thì ngoài ra hầu như không có thứ gì tốt.

Mà đám người Địa Sát này lại không giống thế.

Từ ba mươi năm trước, Địa Sát đã tung hoành mười ba tỉnh nam bắc, là hải tặc thanh danh hiển hách!

Bọn hắn bình thường đều đốt giết đánh cướp, thứ tốt trên người tuyệt đối không ít!

Như Truyền Tẩn Lệnh kia, cho dù là Nam Lâm Tự thì nhiều nhất cũng chỉ có mấy khối mà thôi. Dương Thạc cũng kế thừa một khối từ bên người đại sư Dũng Tín kia. Mà trên tay tám người Địa Sát này đều mang theo Truyền Tẩn Lệnh. Chỉ nói mỗi điểm này cũng đủ để nói rõ những người tổ chức Địa Sát tài đại khí thô!

273. Chương 269: 99 Đạo Hoàng Kiếm, Pháp Khí Chân Chính!(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 269: 99 Đạo Hoàng Kiếm, pháp khí chân chính!(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hiện tại Dương Thạc chém giết ba người Địa Sát, nhất định phải tìm tòi một ít bảo bối trên người bọn hắn!

- Truyền Tẩn Lệnh? Thứ này coi như không tệ, có thể cầm lấy!

Trước tiên thu mấy khối Truyền Tẩn Lệnh này vào.

Tiếp theo chính là thanh trường đao trong tay lão Thập Địa Sát kia rồi.

Thanh trường đao này là binh khí cấp độ Tam Cấp Thần Binh, chất liệu không khác biệt lắm so với Thiên Cương Kiếm trong tay Dương Môn của Chân Vũ Môn, nhất định cũng là thần binh lợi khí hiếm có.

Nhưng đối với Dương Thạc, thanh trường đao này không có tác dụng lớn.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc có không ít trường đao trường kiếm cùng loại, chỉ là không có Tứ Cấp Thần Binh mà thôi. Đã có đoạn trảo Huyền Ứng, Dương Thạc hầu như không dùng đến những thứ này. Mặc dù Cửu Dương Chân Thân chỉ là Nhị Cấp Thần Binh, nhưng sau khi Cửu Dương Chân Thân bị người khác phá hỏng còn có thể ngưng tụ. Tổng thể mà nói, nó còn cường đại hơn cả Tam Cấp Thần Binh, cũng không cần mang theo một thanh Tam Cấp Thần Binh như vậy.

Có còn hơn không, Dương Thạc trực tiếp ném nó vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Còn có những đan dược này...

Ngoại trừ thanh trường đao thì Dương Thạc vẫn còn phát hiện một ít đan dược trên người ba người Địa Sát.

Mở những đan dược này ra, mùi thơm nồng nặc lập tức truyền ra. Chẳng qua là mới ngửi thoáng qua, Dương Thạc đã cảm thấy đầu óc tỉnh táo không ít. Những đan dược này hiển nhiên đều vô cùng trân quý.

Thậm chí ở trong đó Dương Thạc còn tìm được hai viên Tiểu Hồi Thiên Đan! nguồn

Những đan dược còn lại cũng hầu như không thua kém Tiểu Hồi Thiên Đan.

Những người Địa Sát này có lẽ có không ít bảo vật. Nhưng các loại binh khí mang trên người cũng chỉ có nhiều nhất một hai kiện, tuyệt đại bộ phận vẫn là những đan dược này. Dù sao có nhiều binh khí hơn nữa, hai cánh tay có thể dùng mấy kiện đây? Mà đan dược, lúc bọn hắn bị thương, những đan dược này đều có thể cứu bọn hắn một mạng, đương nhiên là muốn tùy thân mang theo rồi.

Toàn bộ những đan dược này đều bị Dương Thạc thu vào. Trong lúc bản thân tu luyện, những đan dược này có một số có thể tạo tác dụng gia tăng hiệu suất.

- Ô, còn có mấy thanh Đạo Hoàng Kiếm?

Ngoài những đan dược này, trên người ba người Địa Sát, Dương Thạc còn tìm được một ít Đạo Hoàng Kiếm.

Gom lại có hơn mười thanh!

- Đạo Hoàng Kiếm là bí bảo dưới lòng đất Yến Sơn, xuất thế sớm nhất. Đại bộ phận Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm đều phân tán ra. Ba tên cao thủ Đại Tông Sư này tìm được mười thanh trong đó cũng coi như bình thường.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đạo Hoàng Kiếm tổng cộng có 3000 thanh. Hai người Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương chiếm giữ khoảng 2000 thanh, Hỏa La Vương cũng lấy được ba bốn trăm thanh.

Hơn nữa trong tay Dương Thạc cũng có gần trăm thanh, còn lại cũng có hơn năm trăm thanh.

Hiện tại võ giả tiến vào động đá vôi dưới lòng đất Yến Sơn, cấp độ Đại Tông Sư có tối đa hai ba mươi người.

Mỗi người tìm được ba đến năm thanh Đạo Hoàng Kiếm cũng là bình thường.

- Đạo Hoàng Kiếm, xem ra cũng không tệ.

Tốt xấu gì Đạo Hoàng Kiếm cũng là bí bảo trong tay, đương nhiên xem như binh khí thật tốt, mạnh hơn trường đao của lão Thập Địa Sát kia không ít.

Sau khi tìm được những Đạo Hoàng Kiếm này, Dương Thạc cũng không tìm được thứ gì khác trên người ba người này.

- Rồi khỏi đây đã!

Dương Thạc biết rõ những cường giả còn lại nhất định sẽ đuổi về hướng này.

Một hai Đại Tông Sư Địa Sát còn đối phó dễ dàng, nếu là ba bốn người cùng đi, Dương Thạc cũng phải chạy trốn. Thậm chí những Đại Tông Sư này phong tỏa hư không, hắn muốn trốn chỉ sợ cũng vô cùng khó

khăn. Hiện tại chém giết ba gã cường giả Địa Sát, Dương Thạc coi như là chuyển biến tốt rồi, lập tức chuẩn bị đi ra.

Xoẹt!

Mở hư không ra, Dương Thạc biến mất.

Chúu! Chúu! Chúu!

Hầu như ngay khi Dương Thạc biến mất không lâu thì lại có ba gã cường giả Đại Tông Sư cùng nhau đến vị trí động đá vôi lúc trước của Dương Thạc.

Ba gã cường giả Đại Tông Sư này đều mang dáng vẻ trung niên bốn năm mươi tuổi, khí huyết trên người đều vô cùng đậm đặc, trong đó thậm chí có hai người là cao thủ Đại Tông Sư trung giai, người còn lại cũng là Đại Tông Sư sơ giai. Y phục trên người bọn hắn đều là màu xanh đen, giống trang phục với ba người Địa Sát mà Dương Thạc vừa chém giết.

- Lão Tam, lão Thất, lão Thập!

Vào trong động đá vôi này, ba người lập tức phát hiện ra thi thể bị tàn phá của ba người Địa Sát!

Sắc mặt ba người đều đại biến, tròng mắt muốn nứt ra.

Ken kết!

Người cầm đầu bọn hắn cắn răng còn nghe thấy âm thanh ken kết, gần như muốn tóe lửa.

- Đã xảy ra chuyện gì? Bọn lão Tam không phải đi tìm Dương Thạc kia sao? Sao hiện tại lại chết hết rồi?

Nâng thi thể của lão Tam Địa Sát lại, người cầm đầu này trầm giọng quát lạnh.

- Nhị ca, vừa rồi bọn Tam ca không tiếp tục đưa tin với chúng ta, ta cũng cảm giác hơi không đúng...

Trong ba người, một người có thực lực kém nhất, vẻ mặt ngưng trọng, chậm rãi nói ra.

Lúc lão Tam Địa Sát phát hiện Dương Thạc đã từng đưa tin cho các huynh đệ khác.

Nhưng sau khi giao chiến, lão Tam Địa Sát cũng sẽ không thừa tình lực để tiếp tục đưa tin, mãi cho đến khi hắn bị chết cũng không truyền tin tức.

Sau khi lão Thất, lão Thập Địa Sát phát hiện ra thi thể lão Tam, ngược lại cũng muốn đưa tin cho các huynh đệ khác. Chỉ tiếc là không chờ bọn hắn làm vậy, Dương Thạc đã đột ngột ra tay chém giết lão Thất Địa Sát rồi chém giết lão Thập Địa Sát. Hai người này đến chết vẫn không truyền ra nửa câu tin tức nào.

Lúc trước, những người Địa Sát khác cũng cảm giác không đúng.

Dù sao nếu bọn người lão Tam Địa Sát bắt hoặc chém giết được Dương Thạc thì nhất định sẽ báo tin vui.

Cho dù để Dương Thạc chạy thoát, bọn hắn cũng đưa tin.

Bọn hắn không truyền tin chỉ có hai nguyên nhân. Một là bọn hắn đang chiến đấu chém giết, không thừa tình lực. Thứ hai chính là bọn hắn bị người khác giết chết!

Hiện tại, tình hình xấu nhất đã xảy ra.

- Lão Yêu, đưa tin cho đại ca! Lão Ngũ, cảnh giới tình huống xung quanh!

Trong ba người Địa Sát này, đầu lĩnh tên Nhị ca kia nhanh chóng nói ra.

Vừa nói, lão Nhị Địa Sát cũng xem xét nguyên nhân cái chết của lão Tam, lão Thất, lão Thập.

- Ô? Bọn lão Thất, lão Thập bị người khác lấy thủ đoản trực tiếp cắm vào đầu lâu, dùng hỏa diễm chân khí cắn nát đầu. Dương Thạc là thân thể phàm thai, thủ đoản không cứng như vậy. Người giết chết bọn lão Thất tuyệt đối là một người khác!

Sau khi xem xét nguyên nhân cái chết của ba người Địa Sát, lão Nhị Địa Sát cau mày, hơi nghi ngờ nói.

- Không biết là người nào có cừ oán với Địa Sát chúng ta...

- Hoặc là người nợ có quan hệ không tệ với Dương Thạc, vì Dương Thạc nên mới đối phó với chúng ta...

Ánh mắt lão Nhị Địa Sát lộ ra vẻ bằng hàn.

- Tuy thực lực người nợ không tệ nhưng giết chết lão Thất lão Thập đều dựa vào đánh lén. Bản lãnh của hần tối đa là Đại Tông Sư cao giai, có lẽ còn không bằng đại ca... Bất kể là ai, giết người của chúng ta nhất định nợ máu trả bằng máu!

Lão Nhị Địa Sát này điên cuồng kêu gào.

274. Chương 270: Truy Sát Địa Sát, Bí Bảo Xuất Thế!

Vô Tận Thần Công

Chương 270: Truy sát Địa Sát, bí bảo xuất thế!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hơn mười dặm bên ngoài.

Dương Thạc đã sớm đến một động đá vôi khác.

Giờ phút này Dương Thạc xếp bằng trong không gian Thập Phương Ca Sa, trước mặt hắn đặt gần trăm thanh Đạo Hoàng Kiếm.

Ông... ông...

Những thanh Đạo Hoàng Kiếm này tập trung lại với nhau, ông ông loạn động. Đột nhiên 99 thanh Đạo Hoàng Kiếm run lên bần bật, chỉ một phát liền bay lên giữa không trung, bỗng nhiên ngưng tụ thành một thanh!

- Ồ?

Tâm niệm Dương Thạc khẽ động.

- Đơn độc mấy chuỗi Đạo Hoàng Kiếm thì không có tác dụng gì. Chín chín thanh Đạo Hoàng Kiếm có thể ngưng tụ thành một thanh sao?

Dương Thạc cảm giác rõ ràng sau khi chín chín thanh Đạo Hoàng Kiếm ngưng tụ lại liền có một ít đặc tính của pháp khí, có lẽ có được đặc hiệu nhất định.

Một thanh Đạo Hoàng Kiếm đơn độc chẳng qua chỉ là một thanh tiểu kiếm mà thôi.

Độ cứng mạnh hơn Thiên Cương Kiếm một chút. Nhưng thanh tiểu kiếm này cực nhỏ, mỏng, dài hơn hai thước, thậm chí ngay cả chuỗi kiếm đều không có, căn bản không thể nào cầm trong tay sử dụng được. Cho nên sau khi chiếm được những thanh Đạo Hoàng Kiếm này, Dương Thạc liền ném chúng vào trong huyết trì trong thân thể Hắc Hùng thượng cổ, không quản chúng nữa.

Hiện tại lại chiếm được một ít Đạo Hoàng Kiếm trên người đám người Địa Sát, Dương Thạc liền lấy những Đạo Hoàng Kiếm này ra.

Không thể tưởng tượng được những thanh Đạo Hoàng Kiếm này, chín chín thanh rõ ràng ngưng tụ thành một thanh!

Một thanh Đạo Hoàng Kiếm này, tuy vẫn vô cùng nhỏ, mỏng nhưng miễn cưỡng bằng một cây chủy thủ rồi.

Giờ phút này, Đạo Hoàng Kiếm lơ lửng trước mặt Dương Thạc.

Ông...

Trên thân kiếm tản mát ra âm thanh kiếm minh ông ông.

Dương Thạc có thể cảm giác được trong Đạo Hoàng Kiếm này dường như tồn tại một thần hồn vậy. Chín chín thanh tiểu Đạo Hoàng Kiếm tập trung lại khiến thần hồn này cường tráng thêm một chút. Dương Thạc còn mơ hồ cảm giác được thần hồn này hình như còn hơi tung tăng như chim sẻ.

- Thần hồn này chính là kiếm linh trong Đạo Hoàng Kiếm sao?

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ.

- Chẳng qua là không biết khống chế kiếm linh này thế nào, điều khiển Đạo Hoàng Kiếm này thế nào...

Dương Thạc thì thào lẩm bẩm.

Nghe thấy Dương Thạc lẩm bẩm lâu bầu, phân thân Thần Long nằm sấp trên mặt đất bên cạnh chợt ngẩng đầu lên.

- Vạn năm qua, Đạo Hoàng Kiếm này vẫn luôn cấm trên người của ta, hấp thu không ít máu huyết của ta. Thanh Đạo Hoàng Kiếm này vốn chỉ là bí bảo cấp bậc cường giả Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm. Hiện tại chín chín thanh tiểu kiếm tổ hợp lại đã đạt tới bí bảo cấp độ Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm rồi. Nếu ba ngàn thanh Đạo Hoàng Kiếm này tổ hợp lại hoàn toàn thì ít nhất cũng phải là đại bí bảo cấp độ Võ Thánh Thất Trọng Lôi Âm.

Phân thân Thần Long nói.

Bí bảo cũng phân chia đẳng cấp đấy.

Ví dụ như Thiên Cương Kiếm của Chân Vũ Môn. Đối với cường giả Võ Sư mà nói thì xem như đỉnh cấp thần binh. Đối với Võ Tôn mà nói thì cũng không tệ lắm. Nhưng đối với Đại Tông Sư, nó cũng tương đối bình thường.

Đây là thần binh cấp độ Võ Tôn!

Ví dụ như Đại Phạm Âm Chung. Đối với Đại Tông Sư mà nói, đều là bí bảo siêu cường. Đối với Võ Thánh Tam Trọng Lôi Âm mà nói thì cũng không tệ lắm. Cho nên có thể nói nó là bí bảo cấp độ Võ Thánh Tam Trọng Lôi Âm.

Nhưng đối với những cao thủ như Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương mà nói, bí bảo như vậy hầu như chẳng thềm ngõ tới rồi!

Đối với những bí bảo bình thường dưới Yến Sơn này, Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương đều không thể nào để ý tới.

Nhưng lúc Đạo Hoàng Kiếm xuất thế, hai đại cao thủ này đều tranh đoạt bảy tám trăm thanh cho bản thân!

Thậm chí Dương Thiên cũng không tiếc tự hạ thân phận, đánh lén công sát Bỉ Lạc Duy Kỳ, đoạt được năm trăm thanh Đạo Hoàng Kiếm. Đây đủ để nói rõ sự cường đại của Đạo Hoàng Kiếm rồi!

Chắc hẳn Dương Thiên lấy được một ngàn năm trăm thanh Đạo Hoàng Kiếm, những Đạo Hoàng Kiếm này tổ hợp lại, uy lực thậm chí còn vượt xa cả bí bảo Võ Thánh Lục Trọng Lôi Âm bình thường!

Nếu như là Đạo Hoàng Kiếm nguyên vẹn thì sẽ càng cường đại hơn, đủ để đạt tới bí bảo cấp độ Thất Trọng Lôi Âm.

- Tiểu gia, nếu người muốn điều khiển Đạo Hoàng Kiếm thì rất dễ dàng. Phân ra một thần hồn tiến vào trong Đạo Hoàng Kiếm thì có thể sinh ra một loại liên hệ với kiếm linh bên trong, tự nhiên có thể dễ dàng điều khiển Đạo Hoàng Kiếm rồi!

Phân thân Thần Long nói.

- Như vậy sao?

Đối với lời nói của phân thân Thần Long, Dương Thạc không hoài nghi.

Bản thân khống chế phương pháp Phân Thân Hóa Niệm, phân ra một thần hồn cũng rất đơn giản.

Nhanh chóng thần hồn xuất khiếu.

Chú!

Trong thần hồn của Dương Thạc, một thần hồn cực yếu liền phân ra, nhiều nhất chỉ chiếm một phần trăm lực lượng thần hồn Dương Thạc.

Hắn điều khiển phân thân thần hồn này chui vào trong Đạo Hoàng Kiếm.

Tiến vào Đạo Hoàng Kiếm thì đồng thời Dương Thạc lập tức cảm giác được kiếm linh trong Đạo Hoàng Kiếm này liền tới gần thần hồn của hắn. Thoáng một cái, nó đã cắn nuốt phân thân của hắn!

- Hả?

Phân thân thần hồn bị cắn nuốt, Dương Thạc cảm giác được ý niệm thần hồn của hắn dường như đã hoàn mỹ dung hợp với kiếm linh này.

Đạo Hoàng Kiếm giống như đã trở thành một bộ phận trong thân thể hắn, có thể điều khiển dễ dàng.

Chú!! Chú!! Chú!!

Dưới sự điều khiển của Dương Thạc, Đạo Hoàng Kiếm này liền bay loạn khắp nơi giữa không trung.

- Khó trách Đạo Hoàng Kiếm không có chuôi kiếm, thì ra là dựa vào thần hồn ý niệm để điều khiển. Một thanh kiếm như vậy hầu như không thể xem như là kiếm rồi, phải coi là một loại pháp khí cường đại. Đạo Hoàng Kiếm có thể công kích địch nhân từ bất kỳ góc độ nào, khó lòng phòng bị! Có thể sử dụng ý niệm điều khiển, phi hành chém giết, giá trị của thần kiếm này không thể đo lường được!

Một thanh Đạo Hoàng Kiếm như vậy, theo như lời phân thân Thần Long mà nói, tuyệt đối cũng coi như bí bảo cấp bậc Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm!

- Không thể tưởng tượng được. Ở đây không tìm được bí bảo khác, Đạo Hoàng Kiếm lại là bảo vật hiếm có. Chỉ tiếc rằng tuyệt đại bộ phận Đạo Hoàng Kiếm đã bị Dương Thiên cầm đi...

Dương Thạc đạt được Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này, cũng đáng mừng.

Đáng tiếc chính là Dương Thạc đã lấy mất một ngàn năm trăm Đạo Hoàng Kiếm, thu hoạch vượt xa Dương Thạc!

- Hô... Dương Thiên rốt cục là Vô Thánh đỉnh cấp. Ta tạm thời không thể nào so sánh với hắn được!

Hít sâu một hơi, Dương Thạc biết rõ bản thân cứ so sánh với Dương Thiên là tự rước lấy nhục.

Hiện tại Dương Thạc không thể nào là đối thủ của Dương Thiên. Nhưng chỉ cần Dương Thạc tu luyện từng bước, một ngày nào đó có thể vượt qua Dương Thiên!

- Đạo Hoàng Kiếm này coi như là vũ khí của Cửu Dương Chân Thân đi!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Thân thể đã có đoạn trảo Huyền Ưng, cũng không cần vũ khí khác.

Tuy Cửu Dương Chân Thân là thần binh hình người nhưng chỉ là Nhị Cấp Thần Binh, thực lực còn chưa đủ mạnh mẽ. Nếu có Đạo Hoàng Kiếm, thực lực Cửu Dương Chân Thân lại càng tiến thêm một bước.

Đây là át chủ bài mạnh nhất của Dương Thạc, nó càng mạnh mẽ, Dương Thạc cũng càng mạnh mẽ hơn!

- Bí bảo còn lại trong động đá vôi Yến Sơn này, ta cũng phải mau chóng tìm kiếm...

275. Chương 271 : Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Trở Mặt!

Chương 271 : Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, trở mặt!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Còn có mấy cường giả Địa Sát. Trong tổ chức Địa Sát này nói không chừng còn có cường giả cấp độ Đại Tông Sư cao giai, đối phó với bọn hắn không thể không cẩn thận được...

- Bọn hần có thể tới truy sát ta, ta chưa hần không thể đuổi giết bọn hần!

Nghĩ vậy, trong lòng Dương Thạc vừa động.

- Thần Long, một ngàn phân thân kia của ngươi, nếu không phải tìm bí bảo thì tìm một số cường giả tổ chức Địa Sát kia đi. Phải tìm được lạc đàn, hoặc là hai người cùng hành động chung, lập tức nói cho ta biết. Chúng ta sẽ trực tiếp phá toái hư không, tiến đến chém giết từng tên cường giả Địa Sát này!

Dương Thạc trầm giọng nói với Thần Long.

Đã có một ngàn phân thân Thần Long kia, trong động đá vôi dưới Yến Sơn này, Dương Thạc chẳng khác nào có được vô số tai mắt!

Ai đuổi giết ai, còn chưa biết được!

- Về phần ta... trước tiên không ra ngoài, cứ tu luyện tốt trong không gian Thập Phương Ca Sa là được!

Dương Thạc quyết định.

Đã có một ngàn phân thân của Thần Long, bản thân có ra hay không cũng không có ý nghĩa.

Thân thể đi ra ngoài, một khi gặp nguy hiểm gì thì hơi phiền phức. Cứu Dương Chân Thân cũng không sợ nguy hiểm. Nhưng đây là át chủ bài mạnh nhất của Dương Thạc, người gặp nó hầu như đều chết hết. Dương Thạc còn không muốn để nó du lịch khắp nơi, trêu chọc sự chú ý của người khác. Để một ngàn phân thân Thần Long tìm kiếm bí bảo, tìm kiếm cao thủ Địa Sát là đủ rồi. Dương Thạc tọa trấn trong không gian Thập Phương Ca Sa là được.

Kết quả là Dương Thạc, Dương Dịch liền ở trong không gian Thập Phương Ca Sa tiềm tu.

Tốc độ tu luyện của Dương Dịch cực nhanh, một hai tháng liền tăng lên một giai, nếu lãng phí thời gian đi tìm kiếm bí bảo thì đúng là được không bù mất.

Thêm năng thì cũng không nhiều lắm, bớt năng đi để năng chú ý tu luyện tốt hơn.

Dương Dịch cũng biết ở thời điểm mấu chốt, tu vi hiện tại của nàng chỉ có thể trở thành gánh nặng cho Dương Thạc, còn không giúp được Dương Thạc. Cho nên năng cũng tận lực cố gắng tu luyện.

Một ngày... ba ngày... bảy ngày...

Trong chớp mắt, nửa tháng đi qua.

Trong động đá vôi Yến Sơn này, ngoại trừ một ít Đạo Hoàng Kiếm thì ngoài ra cũng không có bí bảo nào xuất thế.

Trong nửa tháng này, phân thân Thần Long cũng nhiều lần phát hiện được cường giả Địa Sát.

Chỉ có điều tuyệt đại tình huống đều là ba bốn người hành động. Chỉ có một lần phát hiện được một cao thủ Địa Sát hành động một mình.

Nhưng lúc phân thân Thần Long báo cáo với Dương Thạc, cường giả Địa Sát kia lại phát hiện ra phân thân Thần Long, chẳng qua chỉ dùng một quyền, phân thân Thần Long trực tiếp bị đánh nát!

Thực lực người này ít nhất là Đại Tông Sư cao giai. Dương Thạc đoán chừng hẳn chính là nhân vật số má, thủ lĩnh Địa Sát. Hiện tại dùng thực lực bản thân cũng không làm gì được hần, đành phải bỏ qua.

Thời gian lại trôi qua ngày từng ngày.

Võ giả đến động đá vôi Yến Sơn cũng càng ngày càng nhiều!

Tuy không có bí bảo xuất thế nhưng tất cả mọi người đều cảm giác được bí bảo sẽ nhanh chóng xuất hiện.

Hướng tây bắc Yến Sơn, trong một nham động.

Một lão giả mặc đạo bào đang chậm rãi đi trong động đá vôi này, hai con mắt không ngừng tìm tòi xung quanh.

Khí tức toàn thân tản mát ra, không bỏ qua bất kỳ dị động nào ở xung quanh.

Ở phía sau hần có hai thân ảnh cao lớn đang lơ lửng giữa không trung. Hai thân ảnh cao lớn này đều dùng một loại khí tức đặc thù ngưng tụ thành kim thân, vẻ mặt dữ tợn, khí thế hùng hồn.

Pháp tôn Hàng Long Phục Hổ!

Lão giả mặc đạo bào này đúng là đạo chủ Tiên Sư Đạo, Âu Tử Hồng.

- Nửa tháng, rõ ràng còn không tìm được một kiện bí bảo...

Tìm kiếm trong động đá vôi này, Âu Tử Hồng nhíu mày, trầm nghĩ trong lòng.

Hần là nhóm cường giả Đại Tông Sư tiến vào động đá vôi này sớm nhất. Chỉ tiếc là nửa tháng trôi qua, hần còn không tìm được một kiện bí bảo!

Nhưng Âu Tử Hồng cũng không nóng nảy. Lúc trước mấy siêu cấp cường giả Đạo Hoàng vây công Thần Long thượng cổ chẳng qua chỉ lưu lại hơn hai mươi kiện bí bảo ở đây mà thôi. Nếu có thể dễ dàng tìm được một hai kiện, một ít bí bảo này cũng không quá đáng giá nữa. Chính là bởi vì như thế, nửa tháng không có thu hoạch, Âu Tử Hồng vẫn có thể nén lòng tiếp tục tìm kiếm.

-Ồ, phía trước hình như hết đường...

Đi về phía trước vài bước, Âu Tử Hồng chợt phát hiện hang động đá vôi phía trước đã đến điểm cuối.

Trong động đá vôi dưới đất này, hoàn cảnh rắc rối.

Tuyệt đại bộ phận chỉ có thể chứa một người đi lên.

Nhưng cũng có nơi khe hở tương đối nhỏ, nhiều nhất chỉ có thể để chuột, rắn đi qua, người đi lại khó khăn. Phía trước Âu Tử Hồng, hang động đá vôi đã bị chắn, chỉ chừa lại một chút khe hở.

Cố gắng qua rất khó.

Dứt khoát, Âu Tử Hồng liền muốn lùi về tìm một con đường khác để đi.

-Ồ?

Đúng lúc Âu Tử Hồng muốn đi ra, hần chợt thấy khe hở hang động đá vôi phía trước có kim quang chợt lóe lên.

- Trong động đá vôi sao có thể có kim quang thoáng hiện? Chẳng lẽ là bí bảo?

Nhìn thấy vầng sáng nhanh chóng lóe lên này, hai mắt Âu Tử Hồng chợt sáng ngời.

Luồng ánh sáng màu vàng kia cũng không phải quá chói mắt.

Nhưng Âu Tử Hồng có thể cảm giác được bên trong màn ánh sáng màu vàng kia hình như ẩn chứa một loại khí tức nào đó, huyền ảo khó lường giống như thiên đạo vậy. Loại cảm giác này khắc sâu vào trong thần hồn của Âu Tử Hồng.

- Đây là bảo vật thượng cổ sao?

Âu Tử Hồng không thể kìm nén, hai mắt sáng ngời.

Dưới lòng đất trong hang động đá vôi này mà nhìn thấy một luồng ánh sáng màu vàng như vậy, khiến Âu Tử Hồng nghĩ ngay đến, đây là bảo vật mà các cao thủ tuyệt thế như đạo hoàng để lại.

Giờ phút này, Âu Tử Hồng không thể kìm nén nổi kích động trong lòng.

Vào hang động đá vôi dưới lòng đất này đã được nửa tháng, mà không chỉ Âu Tử Hồng, dù là những cao thủ Đại Tông Sư khác cũng chưa tìm được dấu tích gì của bảo vật thượng cổ ở chỗ này. Thậm chí, Âu Tử Hồng còn nghi ngờ tin đồn có bảo vật ở đây chỉ là lừa người mà thôi.

Bây giờ, ngay trước mắt mình có thể có bảo vật thượng cổ thì sao Âu Tử Hồng không kích động cho được?

- Thử xem là cái gì trước đã.

Hít sâu một hơi, Âu Tử Hồng cố gắng bình tĩnh để không ình run rẩy, đi gần đến chỗ phát ra ánh sáng màu vàng xem thử.

- Nguy rồi.

Vừa mới giương mắt nhìn, Âu Tử Hồng lập tức cảm giác được ánh sáng màu vàng này đột nhiên sáng rực lên gấp mấy chục, mấy trăm lần. Dưới sự kích thích của ánh sáng màu vàng, hai mắt mình liền đau đớn, gần như không thể nhìn thấy gì nữa.

Âu Tử Hồng vội vàng nhắm chặt mắt lại. Lúc này, hắn không tức giận, ngược lại cực kỳ vui mừng.

Ánh sáng toả ra mà đã có thể khiến mắt mình bị thương thì bảo vật trong đây sẽ không phải loại tầm thường.

- Ta chính là Nhân Tộc... Đạo Hoàng...

Đúng lúc này, một thanh âm xa xưa từ trong hang động đá vôi chợt truyền ra.

Nhân Tộc... Đạo Hoàng...

Hai từ này không ngừng hiện lên trong đầu Âu Tử Hồng.

- Đạo Hoàng... ư. Năm đó, khi Đạo hoàng đại chiến với thượng cổ Thần Long đã để lại ở chỗ này hai bảo vật lớn. Một cái là Tam Thiên đạo hoàng kiếm, một cái khác chính là Thiên Đạo Thần Hoàng giáp. Thiên Đạo Thần Hoàng giáp này là một bộ áo giáp toàn thân màu vàng. Chẳng lẽ, trong động đá vôi phía trước chính là Thiên Đạo Thần Hoàng giáp sao?

Âu Tử Hồng chợt nghĩ đến điều này.

- Thiên Đạo Thần Hoàng giáp là áo giáp mà Đạo Hoàng lưu lại, nếu mặc Thiên Đạo Thần Hoàng giáp thì có thể trực tiếp xé rách hư không, thoảng cái liền vượt qua khoảng cách trên trăm dặm. Mặc dù về mặt này nó còn kém xa Thập Phương Ca Sa của Kim Phật tự, nhưng Thiên Đạo Thần Hoàng giáp có thể phòng ngự mọi công kích của Vô Thánh lôi âm từ tầng thứ ba trở xuống, và còn giảm được một nửa lực công kích của Vô Thánh lôi âm tầng thứ tư. So về phòng ngự thì nó cao hơn Thập Phương Ca Sa một cấp.

- Nếu mình lấy được áo giáp này thì tất cả Vô Thánh bình thường đều không phải đối thủ của mình.

- Mà mình cũng có thể đánh với Dương Thiên một trận.

Âu Tử Hồng cực kỳ kích động.

Sau một lát, hai mắt bị đâm thương mới miễn cưỡng khôi phục được một chút.

- Thiên Đạo Thần Hoàng giáp ngay trong hang động đá vôi phía trước phải không?

- Hàng long phục hổ, đập cái hang động đá vôi này cho ta, lấy ra Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

Âu Tử Hồng không hề do dự, lập tức ra lệnh cho hai đại hộ pháp hàng long phục hổ đằng sau đi đập hang động phía trước.

Hai đại hộ pháp hàng long phục hổ không có thần hồn của mình, hoàn toàn nghe theo sai bảo của Âu Tử Hồng, giống như Thiên Lôi sai đâu đánh đó. Sau khi nghe Âu Tử Hồng ra lệnh, hàng long phục hổ lập tức di chuyển, vùng quyền đánh mạnh về phía hang động đá vôi.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Đá vụn bay tứ tung, hang động đá vôi phía trước bị thủng một lỗ lớn khoảng hơn một trượng, đủ ột người đi vào.

Ánh sáng màu vàng từ đó chiếu rọi ra ngoài.

Khiến cho phạm vi hơn mười trượng chỗ Âu Tử Hồng đều được chiếu sáng.

Ánh sáng màu vàng phát ra này không còn chói mắt như trước nữa, Âu Tử Hồng liền bay nhanh, nháy mắt đã đến trước hang động đá vôi có ánh sáng màu vàng.

- Quả nhiên là...

Phía trước chính là một hang động đá vôi rộng khoảng bảy tám trượng.

Đúng như Âu Tử Hồng suy đoán, trong hang động đá vôi này có một bộ áo giáp màu vàng đang nằm đó. Bộ áo giáp này do một chất liệu màu vàng tạo thành, có phần che tay, che giày.... đầy đủ mọi thứ, còn có cả phần che đầu nữa. Phần che đầu này không đơn giản như Huyền Ưng giáp mà nó giống như mũ sắt, bao phủ toàn bộ đầu, thậm chí còn có mặt nạ bảo hộ, ở vị trí hai con mắt do một loại thủy tinh trong suốt chế tạo thành.

Toàn bộ áo giáp màu vàng tản ra khí thể nồng đậm. Âu Tử Hồng cảm giác, lúc lâm triều ở Đại Chu Hoàng Thành, khí thể trên người hoàng đế Đại Chu trên Kim Loan điện cũng chỉ như thế này mà thôi.

- Quả nhiên là Thiên Đạo Thần Hoàng giáp. Bảo vật này là của ta rồi.

Hai mắt Âu Tử Hồng toả sáng, cả người di chuyển lao thẳng tới Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

Ong ong!

Đúng lúc này, thanh âm xào xạc vang lên, phía trên Thiên Đạo Thần Hoàng giáp tản ra một vòng ánh sáng kì lạ, trực tiếp đánh bật Âu Tử Hồng ra ngoài.

- Thiên Đạo Thần Hoàng giáp... tuân theo ý chí của thiên đạo. Người không phải người tuân theo thiên đạo... không thể lấy áo giáp này...

Thanh âm xa xưa lúc trước lại vang lên.

- Thiên Đạo ý chí ư?

Âu Tử Hồng nhíu mày.

- Tiên Sư Đạo ta dùng Duyên Hồng đạo để tu luyện trường sinh, ta chính là Thiên Đạo.

- Hàng long phục hổ, đánh tan vòng phòng ngự trên Thiên Đạo Thần Hoàng giáp cho ta.

Âu Tử Hồng hét lớn một tiếng rồi ra lệnh.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Hai đại hộ pháp hàng long phục hổ di chuyển thân hình, bỗng nhiên xuất hiện trong không gian này, không chút do dự, thi nhau ra quyền, đập mạnh lên Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

O...o...n...g!

O...o...n...g!

Đúng lúc này, Thiên Đạo Thần Hoàng giáp lại phát ra vòng sáng kia.

Vòng ánh sáng này hiện ra, rồi chấn động giống như Thiên Đạo thần âm vậy. Một lát sau, giống như có hai cao thủ Võ Thánh xuất hiện, sử dụng Đại Thiên Âm chưởng, trực tiếp đánh vào trên người hai đại hộ pháp hàng long phục hổ, khiến hai đại hộ pháp này bị bay ra xa.

Giữa không trung, Kim Thân của hai đại hộ pháp này lung lay như sắp bị vỡ tan.

- Sao có thể như vậy...

Âu Tử Hồng nhíu mày, vội vàng niệm chú, quát khê một tiếng ‘Ngưng’ thì hai hộ pháp này mới miễn cưỡng ngưng tụ lại.

Về mặt Âu Tử Hồng biến hoá thất thường.

Nhìn chằm chằm cái Thiên Đạo Thần Hoàng giáp này, về mặt không cam lòng.

- Chuyện gì vậy nhỉ? Chẳng lẽ trong Thiên Đạo Thần Hoàng giáp còn có một tia ý niệm của Đạo Hoàng năm đó nên sẽ tự mình chọn chủ sao?

- Chẳng qua chỉ là một bảo vật thượng cổ mà thôi, có thêm ý niệm của Đạo Hoàng thì sao chứ? Ta đánh tan cái ý niệm này thì không phải Thiên Đạo Thần Hoàng giáp sẽ hoàn toàn thuộc về ta hay sao?

Âu Tử Hồng trầm nghĩ.

Nhưng Âu Tử Hồng cũng biết, vòng phòng ngự trong Thiên Đạo Thần Hoàng giáp này rất mạnh mẽ, ngay cả hai đại hộ pháp hàng long phục hổ của mình cũng không phá được. Dù sao, Thiên Đạo Thần Hoàng giáp có thể miễn dịch với mọi tấn công lời âm từ tầng thứ ba trở xuống cơ mà. Với tình hình này thì Âu Tử Hồng còn phải rất tốn công để lấy được bảo vật thượng cổ này.

- Nguy rồi.

Trong lòng đang suy nghĩ, vẻ mặt Âu Tử Hồng chợt thay đổi.

- Vừa rồi, khi hàng long phục hổ đánh tan cái hang động đá vôi này đã tạo ra tiếng động lớn, có thể đã dẫn các cao thủ khác tới đây rồi.

Về mặt Âu Tử Hồng thay đổi liên tục, tràn đầy hối hận.

Vốn hần nghĩ, phát hiện được bảo vật thượng cổ thì có thể lấy ngay.

Vì thế nên lúc trước hần mới không sợ gì mà trực tiếp phá hang động đá vôi phía trước. Nhưng hần không ngờ, nhất thời nửa khấc là không thể lấy được bảo vật thượng cổ Thiên Đạo Thần Hoàng giáp này. Mà một khi có người phát hiện chuyện ở bên này, tìm đến đây, thấy được Thiên Đạo Thần Hoàng giáp thì...Âu Tử Hồng khó có thể từ từ nghĩ cách để độc chiếm cái bảo vật này được.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Mà ngay khi Âu Tử Hồng nghĩ đến việc này thì có mấy bóng người cũng đã tới vị trí lúc trước của Âu Tử Hồng.

- Đại ca Âu Dương, hình như âm thanh vừa rồi phát ra ở gần đây.

- Chính là chỗ này, nhất định sẽ có bảo vật thượng cổ xuất thế.

Mấy bóng người xuất hiện.

Thoạt nhìn, mấy người này đều khoảng hơn ba mươi tuổi, thân thể cường tráng, tuy kém cao thủ Đại Tông Sư nhưng đều là cao thủ Võ Tôn mạnh mẽ.

Mấy người này đều mặc áo giáp của Ngự Lâm Quân Đại Chu, là người của Ngự Lâm quân.

- A. Chính là phía trước tản ra ánh sáng màu vàng kim.

Đi vào hang động đá vôi này, bốn năm người kia đều thấy được ánh sáng màu vàng kim chói mắt.

- Ở bên kia.

Bay nhanh một lát, mấy người này đã tới hang động có Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

- Ta chính là... Đạo Hoàng..

Thanh âm xa xưa lại truyền đến.

- Có phải là Thiên Đạo Thần Hoàng giáp không?

Bốn năm người này cũng có kiến thức, vừa thấy áo giáp này liền nhận ra nó là Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

- A. Là đạo trưởng Tiên Sư Đạo Âu Tử Hồng. truyện copy từ

Đồng thời, mấy người này cũng thấy được Âu Tử Hồng đang trong hang động đá vôi này.

- Là mấy người Âu Dương tướng quân à.

Âu Tử Hồng thấy mấy người này, hai mắt liền loé sáng.

Bốn năm người này đều là giáo úy trong Ngự Lâm quân Đại Chu, địa vị gần với thống lĩnh Ngự Lâm quân Lưu Ngự Thanh. Người cầm đầu tên là Âu Dương Ngự, cảnh giới Võ Tôn đỉnh phong. Không ngờ bọn

chúng cũng đến đây tìm bảo vật. Chẳng qua, bọn chúng cũng biết thực lực của chính mình, không dám tranh đoạt với Đại Tông Sư, nên năm người liền cùng nhau hành động.

276. Chương 272 : Bộ Phận Quan Trọng Nhất

Vô Tận Thần Công

Chương 272 : Bộ phận quan trọng nhất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Âu Dương tướng quân, đây là Thiên Đạo Thần Hoàng giáp mà Đạo Hoàng năm đó lưu lại. Chúng ta chung sức lấy nó về dâng cho hoàng thượng. Hoàng thượng có thể dựa vào nó để đánh bại Trần Quốc Công, sau này nhất định sẽ phong hầu phong tướng cho các vị.

Âu Tử Hồng vừa nói, vừa từ từ đi về phía mấy người.

- Dâng cho hoàng thượng, phong hầu phong tướng ư?

Mấy người đều toả sáng hai mắt.

Tuy Thiên Đạo Thần Hoàng giáp là thứ tốt nhưng cũng phải có thực lực mới có thể khống chế nó.

Huống hồ, năm người Âu Dương Ngự đi cùng nhau mà Thiên Đạo Thần Hoàng giáp lại chỉ có một cái, nếu muốn chia thì cũng không biết nên chia thế nào. Vậy nên, tốt nhất là, sau khi lấy được liền dâng cho hoàng đế Đại Chu.

- Vậy làm phiền Âu đạo trưởng rồi.

Âu Dương Ngự hướng về phía Âu Tử Hồng, chấp tay, chân thành nói.

- Dễ thôi. Dễ thôi.s

Âu Tử Hồng cười ha ha.

Đột nhiên

Oanh! Oanh!

Hai tiếng nổ lớn bỗng nhiên vang lên, bên phía Âu Dương Ngự lại có hai người giáo úy bị hai đại hộ pháp hàng long phục hồ đánh bay ra ngoài. Khi người còn ở giữa không trung, đã phun ra máu tươi cùng nội tạng vỡ vụn, sắc mặt xám ngoét, có thể thấy họ đã bị hai đại hộ pháp tươi sống đánh chết.

Hai đại hộ pháp hàng long phục hồ liền thủ thì có thể đánh một trận với Võ Thánh.

Mấy người giáo úy này chỉ có tu vi Võ Tôn, ngoại trừ Âu Dương Ngự có tu vi Võ Tôn cao giai thì sao có thể ngăn cản được hai đại pháp tôn này tấn công chứ?

- Âu Tử Hồng, ngươi muốn độc chiếm bảo vật hả?

Âu Dương Ngự trừng mắt, cảm hận quát lớn.

- Hắc hắc, Âu Dương tướng quân, ngươi đã đoán đúng rồi. Ai gặp được bảo vật thượng cổ như vậy mà không muốn độc chiếm chứ? Có trách thì trách các người quá tò mò, nghe được thanh âm mà cứ đến đây thăm dò. Không còn cách khác, vì ngứa tim tức này bị lộ, tất cả các người cứ để mạng ở lại đây đi.

Âu Tử Hồng cười tà, rồi hắn điều khiển hai đại hộ pháp hàng long phục hồ bay nhanh đến chỗ hai gã giáo úy Ngự Lâm quân khác, trực tiếp đánh chết họ.

- Âu Dương tướng quân, tò mò sẽ hại chết người đấy.

- Về sau, không có thực lực thì đừng đến nơi không nên đến.

Âu Tử Hồng dữ tợn cười một tiếng, cả người hơi di chuyển, trực tiếp tấn công về phía giáo uý duy nhất còn lại ở đây, Âu Dương Ngự.

Âu Dương Ngự chỉ là Vô Tôn đỉnh phong, còn Âu Tử Hồng lại là Đại Tông Sư đỉnh phong, thực lực chênh lệch quá lớn, vậy thì Âu Dương Ngự không thể thoát khỏi bàn tay của Âu Tử Hồng.

- Lui.

Âu Dương Ngự không dám giao chiến với Âu Tử Hồng, nhanh chóng bay lui lại.

- Còn muốn chạy sao?

Âu Tử Hồng nhẹ vung hai tay, hai đại hộ pháp hàng long phục hổ liền lập tức đuổi theo. Tốc độ phi hành của chúng rất nhanh, nếu là ở cự ly gần thì Vô Thánh bình thường chưa chắc đã đuổi kịp hai đại hộ pháp này, huống chi chỉ là một Âu Dương Ngự Vô Tôn đỉnh phong.

- Âu Tử Hồng, người đã giết chết các huynh đệ của ta, đời này kiếp này Âu Dương Ngự ta sẽ nhất định báo mối thù này.

- Người muốn đuổi bắt ta sao? Người còn không có bản lãnh đó đâu. Cứ chờ xem, một khi Âu Dương Ngự ta thoát khỏi chỗ này thì nhất định ta sẽ truyền tin ở đây có Thiên Đạo Thần Hoàng giúp cho toàn bộ Đại Chu. Người đừng mơ độc chiếm Thiên Đạo Thần Hoàng giúp này.

Âu Dương Ngự nói xong liền vung tay lên, một bức tượng chiến xa được chế tạo từ Cổ Đồng xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Oanh!

Sau một lát, chiến xa nhỏ bé này bỗng nhiên biến lớn, trở thành một chiến xa bốn bánh hơn một trượng.

Âu Dương Ngự hơi di chuyển một chút đã đi lên chiến xa này.

- Đi.

Quát khe một tiếng, chiếc chiến xa này bỗng nhiên khởi động, hoá thành một luồng ánh sáng, nháy mắt đã biến mất khỏi hang động đá vôi này.

- Đây là thiên binh chiến xa do cao thủ Tôn Vũ Dương của đệ nhất thượng cổ binh gia lưu lại sao? Vậy mà tên Âu Dương Ngự này đã chiếm được nó rồi.

Âu Dương Ngự biến mất quá nhanh, Âu Tử Hồng cùng hai đại hộ pháp không thể đuổi kịp. Chỉ sợ tốc độ lúc này của Âu Dương Ngự còn nhanh gấp mười lần so với Vô Thánh.

- Cao thủ Tôn Vũ Dương của đệ nhất thượng cổ binh gia cũng là cao thủ cùng cảnh giới với Đạo Hoàng. Nếu Đại Tông Sư điều khiển thiên binh chiến xa này thì có thể xé rách hư không. Vậy nên, muốn đuổi kịp hắn là rất khó.

Về mặt Âu Tử Hồng liên tục biến hoá, cuối cùng chỉ có thể than nhẹ một tiếng. truyện copy từ

- Phải nghĩ cách để nhanh chóng lấy được cái Thiên Đạo Thần Hoàng giúp này mới được.

Giờ phút này, Âu Tử Hồng chỉ nghĩ làm sao có thể lấy được Thiên Đạo Thần Hoàng giúp trước khi các cao thủ khác đến, chứ không còn nghĩ đến gì khác nữa.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Dương Thạc cùng mấy người Dương Dịch vẫn đang tu luyện. Ở trong không gian này, người duy nhất không cần tu luyện chắc chỉ có hơn tám nghìn phân thân của Thần Long thôi.

Tuy nhiên, phân thân Thần Long này cũng là người bận rộn nhất, bởi một nghìn phân thân của nó còn đang ở bên ngoài tìm bảo vật giúp Dương Thạc.

Một phân thân Thần Long ngồi bên cạnh Dương Thạc, cảm thấy cực kỳ chán.

- Hả?

Chợt phân thân Thần Long này mở to hai mắt, đầu ngẩng lên.

- Tiểu gia, đừng tu luyện nữa.

Ngay sau đó, phân thân Thần Long vội quay sang nói với Dương Thạc.

Dương Thạc chỉ là đang nhắm mắt tu luyện chứ không phải cảm ngộ, nên khi phân thân Thần Long gọi liền lập tức mở mắt ra, nói:

- Thần Long, chuyện gì vậy? Phát hiện cao thủ Địa Sát đi riêng, hay tìm được bảo vật thượng cổ?

- Không tìm thấy gì.

Phân thân Thần Long lắc đầu.

- Chẳng qua, ta phát hiện có một võ giả cảnh giới Võ Tôn cưỡi một chiếc chiến xa, đang truyền bá tin tức trong hang động đá vôi này, nói là hướng tây bắc trong lòng đất Yến Sơn có Thiên Đạo Thần Hoàng giáp mà đạo hoàng trước kia lưu lại sắp xuất thế.

Tiên Sư Đạo Âu Tử Hồng muốn độc chiếm nó nên đã đánh lén giết chết mấy người huynh đệ của hắn. Hắn truyền tin này ra là để người khác đến gây rắc rối cho Âu Tử Hồng.

Phân thân Thần Long nói.

- Thiên Đạo Thần Hoàng giáp? Áo giáp này có cấp độ gì? Độ tin cậy của tin tức này là bao nhiêu?

Dương Thạc nhíu mày, vô thức hỏi.

- Nghe tên ranh kia nói thì có thể tin được chín phần.

Phân thân Thần Long nói.

- Năm đó, Đạo hoàng đúng là đã lưu lại Thiên Đạo Thần Hoàng giáp dưới lòng đất Yến Sơn. Có lẽ có rất ít người biết bảo vật này được chôn dưới Yến Sơn. Tên ranh con kia nói tương đối đúng, chắc không phải là giả đâu. Thiên Đạo Thần Hoàng giáp chính là áo giáp mà năm đó đạo hoàng đã mặc, là bảo vật cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng thứ năm, tuyệt đối là đồ tốt. Mặc Thiên Đạo Thần Hoàng giáp có thể xé rách hư không, ngay lập tức đi được trăm dặm, và có thể hoá giải hoàn toàn được mọi công kích từ cảnh giới Võ Thánh lõi âm tầng thứ ba trở xuống. Nếu không phải có Thiên Đạo Thần Hoàng giáp bảo hộ thì năm đó thượng cổ Thần Long đã có thể dễ dàng giết chết đạo hoàng rồi.

Phân thân Thần Long nói qua về Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

- Còn có bảo vật như vậy sao?

277. Chương 273: Dẫn Thần Long Đi Tầm Bảo

Chương 273: Dẫn Thần Long đi tầm bảo

Hai mắt Dương Thạc phát sáng.

Có lẽ Dương Thiên không thêm để ý đến bảo vật của Võ Thánh lõi âm tầng thứ năm, nhưng đối với Dương Thạc thì đây đã là đồ quý hiếm rồi.

Có thể hoá giải hoàn toàn mọi công kích từ Võ Thánh lõi âm tầng thứ ba trở xuống.

Nếu mặc vào Thiên Đạo Thần Hoàng giáp thì gần như vô địch trong tầng lớp cảnh giới dưới Võ Thánh rồi.

- Nhưng mà, bảo vật này là do Âu Tử Hồng phát hiện trước. Lúc trước, khi đánh nhau ở Ngọc Mạt Lâu, là hắn đã điều khiển hàng long phục hổ đánh lui Tô Thanh Như. Hắn đối với ta coi như có ân, nếu ta đi tới cướp đoạt bảo vật này với hắn thì...

Dương Thạc hơi do dự một chút.

- Tiểu gia, tên Âu Tử Hồng kia cũng không phải kẻ lương thiện gì, vì chiếc áo giáp này mà còn đánh lén giết chết đồng minh của mình đấy thôi. Chúng ta chỉ đến cướp áo giáp chứ không giết hắn là được.

Phân thân Thần Long dung đưa cái đuôi, nói.

- Mà hình như trong Thiên Đạo Thần Hoàng giáp này còn lưu lại một tia thần niệm của đạo hoàng, nên nó có thể tự nhận chủ nhân. Bây giờ Âu Tử Hồng còn chưa lấy được Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, chứng tỏ thần niệm của đạo hoàng không chấp nhận hắn. Chúng ta tới đó cũng chỉ là thử vận may mà thôi, được chọn thì đó là do ý trời như thế, còn nếu không được chọn thì cũng không tính là tranh cướp bảo vật với hắn.

Phân thân Thần Long nói.

- Như vậy cũng được.

Dương Thạc nhẹ gật đầu, nhanh chóng quyết định.

Vốn hắn cũng không phải người tốt gì. Âu Tử Hồng đã vì Thiên Đạo Thần Hoàng giáp mà bội bạc thì Dương Thạc cũng không cần khách khí với hắn.

- Đi thôi.

Dương Thạc nhìn Dương Dịch cùng Huyết Phi đang tu luyện, hình như sắp đột phá. Vậy nên Dương Thạc cũng không đi quấy rầy hai người, mà một mình đi ra ngoài không gian Thập Phương Ca Sa, rồi xé rách hư không, đi về hang động đá vôi ở phía tây bắc dưới lòng đất Yến Sơn.

Bên ngoài hang động đá vôi nơi có Thiên Đạo Thần Hoàng giáp đang có bảy tám người đứng ở đó.

Trong đó, có Âu Tử Hồng và nhóm lão đại Địa Sát, sau lưng Âu Tử Hồng còn có hai đại hộ pháp hàng long phục hổ đang bay lơ lửng, sau lưng lão đại Địa Sát thì có thêm bốn cao thủ Đại Tông Sư Địa Sát nữa.

Ngoài ra còn có một nhóm Võ Tôn. Trong đám người đó có một người cao to, mặc áo giáp, là thống lĩnh Ngự Lâm quân của Hoàng Thành Đại Chu, cao thủ cảnh giới Đại Tông Sư, Lưu Ngự Thanh.

- Âu Tử Hồng, người vì Thiên Đạo Thần Hoàng giáp này mà đã đánh lén giết chết các anh em thuộc hạ của ta. Rồi sẽ có một ngày, Lưu Ngự Thanh ta sẽ tính toán sổ sách này với người.

Lưu Ngự Thanh cầm một thanh giáo dài, vẻ mặt lạnh lùng, nhìn chằm chằm Âu Tử Hồng, nói.

- Lưu tướng quân, bây giờ không phải lúc chúng ta nội chiến. Người của tổ chức Địa Sát cũng đã đến đây. Bọn chúng là người của Mạc Vân Cốc, mà Mạc Vân Cốc lại là người của Dương Thiên. Bây giờ, bọn chúng mới là kẻ địch của chúng ta. Cùng lắm là đợi khi đánh thắng bọn hắn thì bản đạo sẽ để tướng quân tùy ý mang đi Thiên Đạo Thần Hoàng giáp này được không?

- Âu Tử Hồng, người đã mất chữ tín rồi thì Lưu tướng quân sao có thể hợp tác với người được?

Lão đại Địa Sát hừ lạnh một tiếng.

- Còn nữa, đừng nghĩ người có hai đại hộ pháp hàng long phục hổ là có thể ngăn cản được các anh em Địa Sát chúng ta. Các anh em Địa Sát chúng ta đã tung hoành trong hắc đạo ba mươi năm từ nam ra bắc, thực lực cũng chẳng kém Tiên Sư Đạo người.

Lão đại Địa Sát kiêu ngạo nói.

- Hừ.

Âu Tử Hồng cũng hừ lạnh một tiếng nhưng không nói thêm gì.

Lúc này, mấy cao thủ này đều có điều kiêng kị nên chưa đánh nhau.

Roẹt!

Không ai phát hiện trong không gian nhỏ có Thiên Đạo Thần Hoàng giáp kia, một bóng người xé rách hư không, đột nhiên xuất hiện ở đây.

Người này đúng là Dương Thạc.

- Quả nhiên là Thiên Đạo Thần Hoàng giáp .

Đến không gian này, cảm nhận được khí thế mà Thiên Đạo Thần Hoàng giáp tràn ra, Dương Thạc liền biết cái áo giáp này không tầm thường, nên nó mới được coi là bảo vật cấp Võ Thánh lõi âm tầng thứ năm như lời phân thân Thần Long nói.

- Tuân theo ý chí thiên đạo nên giáp này... người không phải người tuân theo ý chí thiên đạo.

Không đợi Dương Thạc đi lấy chiếc áo giáp này thì đã có một thanh âm xa xưa xuất hiện trong đầu Dương Thạc.

- Ý chí Thiên Đạo ư?

Dương Thạc nhú mày.

Cuộc đời Dương Thạc ghét nhất chính là Thiên Đạo.

Thiên Đạo thì giỏi lắm sao? Nếu Thiên Đạo đủ mạnh thì sao năm đó đạo hoàng còn bị Nhân hoàng đánh bại? Đã không đủ mạnh mà còn luôn giả vờ mạnh mẽ thì sẽ bị báo ứng đấy.

- Tuân theo ý chí thiên đạo thì mới có thể lấy được áo giáp này sao? Vậy thì không cần cái áo giáp này cũng được.

Dương Thạc tự lẩm bẩm.

Vềo...o...o!

Mà đúng lúc này, một phân thân Thần Long dài hơn một thước bay ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, lơ lửng trên đầu vai Dương Thạc.

- Đạo hoàng, người giỏi lắm, đã chết vạn năm mà còn muốn truyền bá ý chí của người sao? Tiểu gia, mình không cần cái áo giáp này cũng được. Nếu người lấy nó thì bên trong thần hồn sẽ phải dung nhập ý chí của đạo hoàng, cuối cùng sẽ trở thành một con rối của đạo hoàng, cái được không bù cái mất đâu.

Phân thân Thần Long vội vàng nói.

- Mà phần quan trọng nhất trong Thiên Đạo Thần Hoàng giáp là hộ tâm giáp cũng không còn nữa rồi.

- Nhớ năm đó, khi thượng cổ Thần Long đại chiến với Đạo Hoàng đã đánh bay hộ tâm giáp ra ngoài Thiên Đạo Thần Hoàng giáp. Hình như nó bay bề hướng bắc thì phải. Cái hộ tâm giáp đó mới là bộ phận quan trọng nhất, trong đó có truyền thừa của đạo hoàng. Giá trị của nó còn cao hơn gấp mười lần so với Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

- Bộ phận quan trọng nhất là một mảnh Hộ Tâm Giáp?

Nghe những lời này của tiểu Thần Long, Dương Thạc hơi sững sốt.

- Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này đã phát ra uy áp rất mạnh mà mới đạt tới cảnh giới bí bảo Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm? Chẳng lẽ Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này chưa nguyên vẹn?

Dương Thạc hơi nghi hoặc.

Không phải trạng thái nguyên vẹn, thiếu mất bộ phận hạch tâm mà đã rất mạnh rồi.

Nếu tìm được bộ phận hạch tâm, chẳng phải kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này sẽ càng mạnh hơn nữa sao? Có thể đạt tới bí bảo Võ Thánh Lục Trọng Lôi Âm, Thất Trọng Lôi Âm?

Cái kia cũng không khỏi quá khủng bố chứ!

- Tiểu gia, không phải như vậy!

Phân thân Thần Long lắc đầu cười khổ.

- Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này cũng không tính là hoàn chỉnh. Trên thực tế, tại phương diện áo giáp binh khí, kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này đã là nguyên vẹn rồi. Nó có thể phát huy được đặc hiệu phòng ngự, hầu như không có gì khác biệt với trạng thái nguyên vẹn.

- Nhưng nếu nói về mặt truyền thừa võ đạo, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này căn bản không hoàn chỉnh!

Phân thân Thần Long nói.

- Bí bảo thượng cổ không đơn giản chỉ là vũ khí, pháp khí, áo giáp, đồng dạng nó cũng có bí bảo truyền thừa võ đạo!

- Truyền thừa y bát! Trong đó y bát chính là chỉ những thứ như áo giáp, pháp khí.

- Vào thời kỳ thượng cổ, truyền thừa võ đạo hầu như đều khắc trên một số áo giáp, pháp khí, binh khí. Như Đại Phạm Âm Chung của tiểu gia ngài vậy, trong đó có khắc bí pháp Đại Phạm Âm Chưởng, Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật. Đây mới xem như một kiện pháp khí truyền thừa nguyên vẹn!

Phân thân Thần Long êm tai nói ra những đạo lý này.

- Kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này thiếu bộ phận hạch tâm, chính là miếng Hộ Tâm Giáp có khắc truyền thừa võ đạo của Đạo Hoàng. Thiếu mất miếng Hộ Tâm Giáp này, tuy kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này cũng có thể phát huy hiệu dụng của bí bảo Bình Trọng Lôi Âm, nhưng nếu so với Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp nguyên vẹn, giá trị lại chênh lệch quá nhiều... quá nhiều...

Phân thân Thần Long vừa rung đùi đắc ý vừa nói.

- Thì ra là như vậy...

Dương Thạc khẽ gật đầu.

Đạo lý dễ hiểu này, Dương Thạc tự nhiên hiểu được.

Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp có hai bộ phận, một là bản thân áo giáp, cái còn lại chính là truyền thừa.

Trong đó, bộ phận áo giáp Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp tuy mạnh mẽ, là bí bảo Ngũ Trọng Lôi Âm, giá trị phi phàm. Nhưng so với truyền thừa của Đạo Hoàng thì nó vẫn thua kém rất rất nhiều. Giống như Đại Phạm Âm Chung vậy, kiện pháp khí này thật sự không tệ nhưng nhiều nhất cũng chỉ là kiện pháp khí Tam Trọng Lôi Âm. Đợi đến tương lai, Dương Thạc Dương Dịch tiến vào cảnh giới rất cao, kiện pháp khí này cũng thành gàn gà.

Nhưng hai đại bí thuật khắc bên trên là Đại Thiên Thị Địa Thỉnh Thuật, Đại Phạm Âm Chung lại có thể không ngừng đề thăng theo thực lực Dương Thạc, Dương Dịch tăng lên.

Đây mới thật sự là thứ hữu dụng!

Nghĩ tới những thứ này, Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

Vốn nghĩ bản thân phải bỏ qua kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này, hắn còn có chút tiếc hận.

Hiện tại biết rõ kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này còn có bộ phận hạch tâm có giá trị rất cao. Ném bộ phận hạch tâm này đi, trong lòng Dương Thạc hơi buồn bực.

- Thần Long, bộ phận Hộ Tâm Giáp hiện tại ở đâu?

Trong lòng nghĩ đến, Dương Thạc liền hỏi Thần Long.

- Cái này... ta vốn dĩ cũng không biết.

Sắc mặt phân thân Thần Long đau khổ.

- Nhưng...

Ngay sau đó, phân thân Thần Long xoay chuyển lời nói:

- Trong trí nhớ của Thần Long thượng cổ, nó đã chiến đấu một trận với Đạo Hoàng. Cái đuôi quất qua, trực tiếp quất Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp ra khỏi thân thể Đạo Hoàng. Mảnh Hộ Tâm Giáp kia đã bay về phương bắc.

- Hiện tại Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp ở đây, mảnh Hộ Tâm Giáp kia chắc hẳn ở ngay phía bắc, chẳng qua là không biết bên ngoài bao nhiêu dặm.

Phân thân Thần Long nói.

- Vạn năm trước, bên này cũng là hang động đá vôi. Mảnh Hộ Tâm Giáp kia bị đánh bay ra ngoài, ngược lại đã để lại một lối đi trong nham động dưới lòng đất này. Chẳng qua nó đã trải qua vạn năm, địa hình thay đổi, không biết thông đạo này còn ở đó không...

Mảnh Hộ Tâm Giáp của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp làm bằng chất liệu cứng rắn.

Nó bị đánh bay ra ngoài, dưới tác dụng của lực lượng khổng lồ đã lưu lại một thông đạo trong đồng nham thạch dưới lòng đất.

Giống như là một cục đá bay vào trong một khối đậu hũ, có thể lưu lại một quỹ đạo đường đi. Đi theo quỹ đạo này tự nhiên có thể tìm thấy mảnh Hộ Tâm Giáp này.

Đáng tiếc vạn năm trôi qua, địa hình thay đổi, không biết quỹ tích này còn ở đó không. đọc truyện mới nhất tại .

- Tìm thử một chút xem. Nói không chừng thông đạo mà mảnh Hộ Tâm Giáp kia để lại vẫn còn!

Dương Thạc hít sâu một hơi rồi nói.

- Tiểu gia, ta tìm giúp người!

Phân thân Thần Long xung phong nhận việc, bắt đầu tìm kiếm trong không gian động đá vôi này.

Chỉ một lát sau.

- Ồ? Tiểu gia, người đến nơi này này!

Phân thân Thần Long bay vào trong không gian này, chỗ cao hơn một trượng rồi mời Dương Thạc đến.

Dương Thạc điều khiển Thập Phương Ca Sa, thân hình nhoáng lên, cũng bay lên cao hơn một trượng. Đúng lúc này, Dương Thạc đột nhiên phát hiện trên lớp tường thạch bích của động đá vôi này có một hắc động nhỏ lớn bằng khoảng bàn sứ bình thường, hình bầu dục, hình dạng vô cùng quy tắc, không giống như do tự nhiên hình thành.

- Hình như... chính là mảnh Hộ Tâm Giáp bay chéo vào hình thành lỗ nhỏ!

Hai mắt Dương Thạc sáng ngời, thấp giọng nói.

- Đi dọc theo lỗ nhỏ này đến cuối đường có lẽ có thể tìm thấy mảnh Hộ Tâm Giáp kia rồi. Nhưng đường kính của lỗ nhỏ này nhiều nhất chỉ là một xích, nhục thể của ta quá khổng lồ, chui không vừa. Không biết Cửu Dương Chân Thân có thể thay đổi đến như vậy rồi tiến vào trong lỗ nhỏ này không.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc giống Thuần Dương Chân Thân, lớn nhỏ không cố định.

Nhưng trình độ biến hóa lớn nhỏ cũng có hạn, không biết có thể thay đổi đến chỉ một xích hay không.

- Thử một chút xem!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Chú!

Thân thể trước tiên trở lại trong không gian Thập Phương Ca Sa, chỉ còn lại Cửu Dương Chân Thân.

- Nhỏ lại! Nhỏ lại!

Tâm niệm vừa động, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc nhanh chóng biến nhỏ đi.

Trong chốc lát, Cửu Dương Chân Thân cao tám thước liền biến thành cao ba thước. Sau khi thay đổi đến ba thước, muốn tiếp tục nhỏ đi khó khăn hơn. Nhưng dưới nỗ lực của Dương Thạc, Cửu Dương Chân Thân này vẫn tiếp tục nhỏ đi. Hai thước... hai xích dưới... một xích... sau một lát rốt cục đã thay đổi thành ột xích!

Thập Phương Ca Sa cũng nhỏ đi, đặt ở trên người Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc này.

Dưới tình huống bình thường, nếu Dương Thạc xuất động toàn bộ thân thể, Thập Phương Ca Sa phải để trên thân thể. Nhưng nếu một thân thể trong đó tiềm tu, một thân thể khác xuất động thì Thập Phương Ca Sa phải để bên ngoài thân thể rồi.

- Có thể chui vào lỗ nhỏ này rồi!

Dương Thạc thử chui vào trong lỗ nhỏ kia, quả nhiên có thể chui vào.

- Thần Long, theo ta tiến vào lỗ nhỏ này, chúng ta đến điểm cuối thử xem, thử có thể tìm được mảnh Hộ Tâm Giáp Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp kia không!

Dương Thạc nói xong, bản thân liền tiến vào trong lỗ nhỏ này.

Phân thân Thần Long cũng tiến vào theo. Hình thể của phân thân này dài tổng cộng không đến một trượng, rộng cang chỉ có nửa xích, có thể tự do đi lại trong lỗ nhỏ này.

Chú! Chú!

Một người một rồng bay nhanh tiến về phía trước trong lỗ nhỏ này.

Mới chỉ trong chốc lát, một người một rồng đã đi được khoảng cách hơn mười dặm.

- Còn chưa tới đâu? Cứ tiếp tục theo hướng bắc thì chắc sắp đến Bắc Vực Băng Nguyên rồi!

Vốn dĩ nơi phát hiện ra Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này chính là tây bắc Yến Sơn, cách Bắc Vực Băng Nguyên không xa. Hiện tại Dương Thạc và Tiểu Long tiếp tục đi về hướng bắc, không được bao lâu liền có thể đến Bắc Vực Băng Nguyên.

Trong Bắc Vực Băng Nguyên hầu như không có tầng đất, toàn bộ đều là hàn băng cứng rắn.

Dương Thạc đoán chừng mảnh Hộ Tâm Giáp kia có lẽ không đến mức chạy đến hàn băng trong Bắc Vực Băng Nguyên.

- Tiếp tục đi về hướng Bắc thử xem!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Tiếp tục đi dọc theo lỗ nhỏ này, Dương Thạc ngạc nhiên thấy phía trước xuất hiện một khối hoàn toàn che kín lỗ nhỏ này!

- Hẳn là trong vạn năm này, địa hình biến hóa đã cắt đứt lỗ nhỏ này.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

- Thập Phương Ca Sa... Định!

Mặc dù phía trước không có đường nhưng Dương Thạc còn có Thập Phương Ca Sa.

Thập Phương Ca Sa có thể tập trung thập đại phương hướng, phân biệt bốn phương hướng đông tây nam bắc cơ bản nhất trong đó. Bây giờ Dương Thạc gần như đã bắt đầu sử dụng công hiệu này rồi. Lúc trước Ấn Giao Vương nhờ vào Thập Phương Ca Sa, hầu như có thể tập trung vào một người bên ngoài vạn dặm, còn cường đại hơn cả Đại Thiên Thị Địa Thính Thuật của A Mục Đạt Vương. Tuy hiện tại Dương Thạc không bằng cấp độ của Ấn Giao Vương, nhưng trong phạm vi ba trăm dặm xung quanh tập trung vào một cái hắc động nhỏ cũng không khó khăn lắm.

- Đã tìm được!

278. Chương 274: Thăng Cấp Năng Lực Xem Xét Độ Phù Hợp!

Vô Tận Thần Công

Chương 274: Thăng cấp năng lực xem xét độ phù hợp!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sau một lát, hai mắt Dương Thạc sáng ngời.

Địa hình biến hóa, dời từ vị trí lỗ nhỏ này đến bên ngoài ba dặm hướng đông nam.

- Đi qua!

Đầu tiên thu phân thân Thần Long vào trong Thập Phương Ca Sa, ngay sau đó Dương Thạc phá toái hư không, trực tiếp đến bên ngoài ba dặm.

Một lần nữa đi vào trong lỗ nhỏ.

Thả phân thân Thần Long ra, một người một ngựa lại tiếp tục đi về phía trước.

Lần này vẫn là hướng bắc.

Tiếp tục tiến lên khoảng ba trăm dặm, bùn đất xung quanh đã bị đóng thành băng cứng rắn. Dương Thạc cảm giác hần và phân thân Thần Long đã rời khỏi phạm vi địa vực Yến Sơn, tiến vào Bắc Vực Băng Nguyên.

Lỗ nhỏ này cũng nhanh chóng đến điểm cuối.

- Ồ? Phía trước...

Tiếp tục tiến về phía trước. Chỉ chốc lát sau, toàn bộ bùn đất xung quanh đều biến mất, đã biến thành khối băng hơi mờ. Dương Thạc chợt phát hiện hơn trăm trượng phía trước chính là điểm cuối của lỗ nhỏ này. Điểm cuối của lỗ nhỏ này bắn ra một tia sáng màu trắng bạc mơ hồ.

Dương Thạc không chút do dự, Cửu Dương Chân Thân khê chú một phát, tiếp tục đi về phía trước.

Ông! Ông!

Lúc cách nơi tỏa ra ánh sáng kia ba trăm trượng, Dương Thạc chợt cảm giác có một luồng uy áp nhanh chóng bao phủ hần. Luồng uy áp này, Dương Thạc rất quen thuộc. Lúc trước đại náo Ngọc Mạt Lâu, Tô Thanh Như thi triển Thiên Đạo Thần Âm chính là loại uy áp này.

Từng trận uy áp thỉnh thoảng lại truyền đến từ phía trước khiến khối băng xung quanh chấn động ông ông.

- Có thể tản mát ra sóng âm Thiên Đạo Thần Âm, xem ra bộ phận hạch tâm của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, mảnh Hộ Tâm Giáp có ghi lại truyền thừa của Đạo Hoàng đang ở phía trước rồi!

Hai mắt Dương Thạc sáng ngời, hít sâu một hơi, vô cùng cẩn thận đi về phía trước.

Sau một lát, trước mặt có một khối mâm tròn lớn đường kính khoảng chừng một thước, màu trắng bạc, bên trên khắc rậm rạp chằng chịt đại lượng văn tự Đại Chu cổ, Hộ Tâm Giáp đã lộ ra trước mặt Dương Thạc. Mảnh Hộ Tâm Giáp này được khảm nạm bên trong khối băng này, vô thức rung động, từng trận sóng âm không ngừng phát ra từ trong đó.

- Đây tuyệt đối là bộ phận hạch tâm của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, khối Hộ Tâm Giáp kia rồi!

Nhìn thấy khối Hộ Tâm Giáp này, trong lòng Dương Thạc không khỏi lập tức trở nên kích động.

Mảnh kim loại màu bạc giống mâm tròn này rõ ràng chính là một kiện Hộ Tâm Giáp.

Trên Hộ Tâm Giáp có khắc đại lượng văn tự Đại Chu cổ, cộng thêm từng luồng Thiên Đạo Thần Âm tản mát ra, khí tức cũng không khác biệt lắm so với Thiên Đạo Thần Âm do Tô Thanh Như thi triển. Một kiện Hộ Tâm Giáp như vậy, không phải bộ phận hạch tâm của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp thì là cái gì đây?

- Rốt cục cũng tìm được rồi!

Dương Thạc hít sâu một hơi, bình phục tâm cảnh bản thân thật tốt.

Đôi mắt nhìn về phía Hộ Tâm Giáp này bắn ra hào quang cực nóng.

Thần Long nói quả không sai. Kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp kia thật sự còn có một bộ phận bị tán lạc ở bên ngoài, chính là bộ phận hạch tâm khắc truyền thừa của Đạo Hoàng, Hộ Tâm Giáp!

- Chẳng lẽ Hộ Tâm Giáp này không giống Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, trong đó có ý niệm Đạo Hoàng bám vào?

Nhìn chằm chằm Hộ Tâm Giáp này, Dương Thạc trầm nghĩ.

- Thử xem rồi tính!

Không chút do dự, thân hình Dương Thạc khê nhoáng lên, lao tới Hộ Tâm Giáp này.

Ông! Ông!

Đúng lúc Dương Thạc tới gần Thiên Đạo Hộ Tâm Giáp này, phía trên Thiên Đạo Hộ Tâm Giáp đột nhiên bắn ra một luồng sóng âm cường đại, giống như một vị cao thủ cấp độ Võ Tôn thi triển Đại Thiên Âm Chưởng với Dương Thạc vậy. Công kích sóng âm mãnh liệt khiến Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đều có chút rung rung.

- Hả? Kiện Hộ Tâm Giáp này còn có năng lực tự vệ?

Dương Thạc nhướng mày.

Năng lực tự vệ này cũng không là gì, rất nhiều bí bảo đều có năng lực như vậy. Không đủ năng lực thì căn bản không thể nào khống chế nó.

Khiến Dương Thạc thấy may mắn chính là mặc dù Thiên Đạo Hộ Tâm Giáp này phát ra công kích sóng âm ngăn cản hấn tiến lên, nhưng trong Thiên Đạo Hộ Tâm Giáp này lại không giống Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, ẩn chứa ý niệm Đạo Hoàng trong đó. Công kích sóng âm trong Hộ Tâm Giáp này hoàn toàn không chứa bất kỳ ý thức nào.

Dương Thạc rất hài lòng với tình huống này.

Vạn nhất Hộ Tâm Giáp này còn lưu lại ý niệm Đạo Hoàng, muốn kế thừa truyền thừa Đạo Hoàng mà nhất định phải tuân theo ý chí Đạo Hoàng thì chỉ sợ Dương Thạc chỉ có thể bỏ qua Hộ Tâm Giáp này, bỏ qua truyền thừa Đạo Hoàng.

Dù sao Dương Thạc cũng kiên trì cho bản thân.

Con đường võ đạo của hấn phải thuộc về con đường võ đạo của hấn!

Nếu tuân theo ý chí Đạo Hoàng, đi theo con đường võ đạo của Đạo Hoàng, cho dù tương lai đi đến võ đạo đỉnh phong thì đó cũng chỉ có thể xem như thành tựu của Đạo Hoàng, không có nửa điểm quan hệ với bản thân Dương Thạc. Dương Thạc tuyệt đối sẽ không cho phép xảy ra tình huống này. Trong Hộ Tâm Giáp này không có ý chí Đạo Hoàng, như thế sẽ giải trừ nỗi lo về sau của Dương Thạc.

Hấn điều khiển Cửu Dương Chân Thân, tiếp tục tiến về phía Hộ Tâm Giáp này.

Ba trượng... hai trượng... một trượng...

Càng tới gần Hộ Tâm Giáp này, Dương Thạc càng cảm giác được uy thế mà Hộ Tâm Giáp phát ra cũng càng mạnh!

Vừa mới bắt đầu vẫn chỉ như cường giả Võ Tôn thi triển Đại Thiên Âm Chưởng công kích.

Dương Thạc gần như có thể hoàn toàn không để ý. đọc truyện mới nhất tại .

Nhưng lúc tới gần Hộ Tâm Giáp này một trượng, công kích sóng âm tràn ra cũng nhanh chóng tăng cường, gần như đạt tới cấp độ Đại Tông Sư thi triển Đại Thiên Âm Chưởng!

- Hùng thủ!

Giờ phút này, Dương Thạc chỉ có thể thi triển ra phòng ngự cường đại nhất của bản thân, tiếp tục từ từ cẩn thận tiến tới gần Hộ Tâm Giáp này.

Tám xích... bảy xích... sáu xích...

Ông! Ông!

Hộ Tâm Giáp này phát ra công kích vẫn càng ngày càng mạnh, từ Đại Tông Sư sơ giai đến trung giai, cao giai.

Thời gian dần trôi qua, giống như một cường giả siêu cấp cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong bỗng nhiên đánh Đại Thiên Âm Chưởng về phía Dương Thạc.

- Một chút thể công này còn chưa đủ!

Đối mặt với công kích như thế, Dương Thạc vẫn tiếp tục kiên trì.

Lúc trước khi hắn ở trong thân thể Ẩn Giao Vương, thừa nhận công kích Đại Thiên Âm Chưởng của năm tên Võ Thánh Thiên Âm Môn, thân thể tổn hại rồi ra mà vẫn có thể tiếp tục kiên trì. Hiện tại một ít thể công sóng âm này căn bản không thể nào so sánh với một kích liên thủ của năm đại Võ Thánh Thiên Âm Môn lúc trước.

Năm xích... bốn xích... ba xích...

Rốt cục!

Hộ Tâm Giáp này tràn ra công kích sóng âm đã đạt đến cấp độ Võ Thánh!

Uỳnh!

Không chút ngăn trở, dưới công kích sóng âm này, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc trực tiếp nứt vỡ ra.

Chính là lúc Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc vỡ nứt ra, Hộ Tâm Giáp này không cảm giác được Dương Thạc uy hiếp, công kích Đại Thiên Âm Chưởng kia cũng bỗng nhiên tiêu tán.

Mà chính trong lúc yên lặng này!

Chú!

Bên ngoài Hộ Tâm Giáp ba xích, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đột nhiên ngưng tụ lần nữa.

Ông ông!

Hộ Tâm Giáp cảm nhận thấy sự tồn tại của Dương Thạc, đang muốn phát ra công kích sóng âm lần nữa.

279. Chương 275: Đại Phạm Âm Chung, Hộ Tâm Giáp, Độ Phù Hợp Chín Phần!

Chương 275: Đại Phạm Âm Chung, Hộ Tâm Giáp, độ phù hợp chín phần!

Đáng tiếc là đã chậm! Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc ngưng tụ thì đồng thời nhanh chóng nhoáng lên, trong chớp lát đã vượt qua ba xích, thoáng cái đến trước mặt Hộ Tâm Giáp này. Xoẹt một tiếng, hắn mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, mạnh mẽ bao phủ Hộ Tâm Giáp này lại.

Ông!

Chính là lúc Thập Phương Ca Sa bao phủ Hộ Tâm Giáp này thì đồng thời, trên Hộ Tâm Giáp liền tràn ra một luồng công kích Đại Thiên Âm tuyệt cường, cường độ thậm chí vượt xa cấp độ Võ Thánh!

Rầm!

Cửu Dương Chân Thân trực tiếp bị chấn tan lần nữa!

Không những Cửu Dương Chân Thân bị đánh tan, Dương Thạc cũng cảm giác được dưới công kích này, thần hồn ý niệm của hắn cũng chấn động mãnh liệt, suýt chút nữa liền sụp đổ.

- Hô!

Tiếp theo, Cửu Dương Chân Thân lại ngưng tụ.

Dương Thạc vẫn còn cảm giác rõ ràng đầu hần đau nhức kịch liệt, nhin không được hít vào một ngụm khí lạnh. Tuy Hộ Tâm Giáp này đã sớm thu vào trong không gian Thập Phương Ca Sa nhưng Dương Thạc vẫn cảm giác đầu hần chóng mặt mơ hồ một trận, mơ mơ màng màng, không thể suy tư.

- Công kích sóng âm trên Hộ Tâm Giáp này thật mạnh!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đại Thiên Âm Chương vốn chỉ có thể công kích vật chất năng lượng, ví dụ như chân khí, thần hoang nguyên lực, nhưng không thể công kích thần hồn ý niệm.

Đại Phạm Âm Chương có thể công kích thần hồn ý niệm.

Mà công kích sóng âm vừa rồi tràn ra trên Hộ Tâm Giáp lại có thể chấn động thần hồn Dương Thạc!

Xem ra tu luyện Đại Thiên Âm Chương này đến cực hạn thì cũng có thể tạo thành tổn thương với thần hồn. Dương Thạc cũng có thể hiểu đạo lý này. Vạn pháp tương thông, cho dù tu luyện bất kỳ một môn công pháp nào đến cực hạn thì cũng có thể thể hiện ra uy lực rất mạnh tại một số lĩnh vực không liên quan.

Trợn vện hơn một khắc, đầu óc Dương Thạc mới tỉnh táo lại.

- Ồ?

Sau khi đầu óc tỉnh táo, Dương Thạc phát hiện ra thị lực thính lực, năng lực cảm giác của hần hình như có chút tiến bộ.

- Có thể là thần hồn bị công kích thoáng một phát nên đã bị rèn luyện, trở nên cường đại hơn.

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Tiểu gia thật mạnh mẽ!

Lúc này, phân thân Thần Long cũng đến trước mặt Dương Thạc.

- Ta cũng không dám tới gần Hộ Tâm Giáp này. Tuy nói thân thể ta rất mạnh, sẽ không bị Đại Thiên Âm Chương chấn tan nhưng lúc tới gần Hộ Tâm Giáp này, Hộ Tâm Giáp này còn có công kích thần hồn. Một khi tới gần, chắc hẳn một ít thần hồn này của ta cũng lập tức bị nứt vỡ ra, hồn phi yên diệt. Không thể tưởng tượng được tiểu gia ngài căn bản không sợ công kích thần hồn này...

Phân thân Thần Long đi ra đằng sau Dương Thạc, chân trước giơ ngón tay cái lên, nịnh bợ Dương Thạc.

- Được rồi. Vừa rồi ta cũng suýt chút nữa đã trúng chiêu.

Lắc lắc đầu, cảm giác thần hồn không có vấn đề gì, lúc này Dương Thạc mới khẽ thở ra rồi nói.

Cho dù như thế nào, dù sao Hộ Tâm Giáp kia vẫn bị Dương Thạc thu vào.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc tuyệt đối là chúa tể. Cho dù Hộ Tâm Giáp này có thể tản mát ra công kích sóng âm cường đại, nhưng trong không gian Thập Phương Ca Sa, công kích sóng âm của nó cũng giống như trò chơi vậy, không đủ thương được Dương Thạc.

- Đi, vào Thập Phương Ca Sa nhìn thử Hộ Tâm Giáp này xem!

Dương Thạc nói.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Dương Thạc, Thần Long, Dương Dịch, Huyết Phi, Hắc Hùng, Tiểu Hỏa đều trợn tròn mắt nhìn chằm chằm khối Hộ Tâm Giáp nằm trên mặt đất kia.

Lúc trước bọn người Dương Dịch, Huyết Phi đã tiềm tu.

Rất cục là tư chất ngộ tính đều tốt, lúc trước Dương Thạc cảm giác được các nàng tiềm tu đã đến thời điểm đột phá mấu chốt. Không thể tưởng tượng được chưa đầy một canh giờ, bọn người Dương Dịch Huyết Phi đã đột phá!

Tiến vào cấp độ Vô Tôn trung giai!

Nếu đổi lại là Dương Thạc, cho dù tích lũy đủ rồi, cơ hội cũng đã đến nhưng muốn đột phá thì cũng phải mười ngày nữa tháng.

Đây là chênh lệch không thể nào xử lý được!

Dương Thạc cũng không hăm mộ. Hiện tại hắn đạt được Hộ Tâm Giáp này, trước tiên để bọn người Dương Địch Tiểu Hỏa xem một chút.

- Tiểu Địch, công pháp phía trên Hộ Tâm Giáp này có phải Thiên Đạo Thần Âm và Đại Thiên Âm Chưởng của Thiên Âm Môn các ngươi không?

Dương Thạc nhìn chằm chằm Hộ Tâm Giáp này, hỏi Dương Địch.

- Ừm.

Dương Địch khẽ gật đầu.

- Nhưng...

Dương Địch xoay chuyển lời nói:

- Công pháp trên này giống phiên bản truyền lưu của Thiên Âm Môn chúng ta, cổ xưa và rườm rà hơn.

- Công pháp Thiên Âm Môn của ta, đại bộ phận đều là truyền thừa từ tổ sư đời thứ hai. Tu vi tổ sư đời thứ hai căn bản không thể nào so với với Đạo Hoàng tiền bối, trong công pháp truyền xuống cũng có chút sau lâm. Trải qua các thời kỳ tổ sư Thiên Âm Môn tu sửa thì mới có thể tạo thành công pháp Thiên Âm Môn hiện tại, hơi khác Thiên Đạo Thần Âm và Đại Thiên Âm Chưởng thượng cổ này.

Dương Địch nói.

Năm đó Đạo Hoàng tạo nhã tuyệt thế sáng chế Thiên Âm Môn.

Nhưng chân lý mà hắn truyền thừa, đại bộ phận đều nằm trong Hộ Tâm Giáp này.

Đánh một trận với Thần Long thượng cổ, Hộ Tâm Giáp này cũng thất lạc.

Mà không đợi hắn bỏ thời gian đi tìm Hộ Tâm Giáp này, lập tức Nhân Hoàng liền quật khởi, tranh đoạt thống trị nhân đạo với Đạo Hoàng. Sau khi đại chiến luân phiên, Đạo Hoàng vẫn lạc, một ít truyền thừa này liền hoàn toàn đoạn tuyệt, những truyền thừa kia cũng chưa chắc là nguyên vẹn. Hiện tại Dương Thạc đạt được Hộ Tâm Giáp này mới xem như chính thức đạt được truyền thừa Thiên Âm Môn của Đạo Hoàng.

- Tiểu Địch, lúc trước ngươi muốn truyền cho ta công pháp Thiên Âm Môn hơi không được tốt. Nhưng hiện tại truyền thừa của Đạo Hoàng đã bày ở trước mặt ta. Ta học tập Thiên Đạo Thần Âm, Đại Thiên Âm Chưởng có lẽ cũng không sao chứ?

Nhìn chằm chằm Hộ Tâm Giáp này, Dương Thạc nói.

- Dương nhiên là không sao!

Dương Địch nhanh chóng gật đầu.

- Truyền thừa Đạo Hoàng...

Dương Thạc liếc qua Hộ Tâm Giáp này.

Mấy hàng chữ viết khắc sâu vào trong mắt Dương Thạc.

- Truyền thừa Đạo Hoàng, tập hợp vô thượng thần công mà Đạo Hoàng thượng cổ lưu lại. Độ phù hợp chân thân bốn phần, thân thể bốn phần!

Một ý niệm hiện ra trong đầu Dương Thạc.

- Tổng cộng chỉ có tám phần độ phù hợp?

Dương Thạc không khỏi nhướng mày.

- Độ phù hợp quá thấp, chỉ sợ truyền thừa này không hợp với ta lắm.

Lắc đầu cười khổ, Dương Thạc ngẩng đầu nhìn Dương Dịch.

Nhưng khi nhìn Dương Dịch, thân hình Dương Thạc chợt chấn động.

Lông mày nhanh chóng nhăn lại, vẻ mặt không thể tưởng tượng được!

- Truyền thừa Đạo Hoàng, độ phù hợp với Tiểu Dịch là... mười bảy phần?

Một ý niệm mạnh mẽ xuất hiện trong đầu Dương Thạc!

Dương Thạc rõ ràng sửng sốt một chút.

Vừa rồi trong đầu hẳn rõ ràng đã hiện ra...

Độ phù hợp truyền thừa Đạo Hoàng với Tiểu Dịch.

Tình huống như vậy trực tiếp khiến Dương Thạc hơi chấn kinh rồi. Dương Thạc có thể dò xét độ phù hợp, đây coi như là một năng lực đặc thù vô cùng huyền diệu. Lúc trước, Dương Thạc vẫn luôn dò xét độ phù hợp của bản thân với các công pháp. Cho tới hiện tại, hẳn chưa từng dò xét độ phù hợp giữa công pháp và người khác.

Cũng không phải Dương Thạc chưa từng thử qua.

Lúc trước ở cạnh Hồng Phi Lục Thúy chung và Đại Lâm Nhi, Dương Thạc cũng đều đã từng vô tình hữu ý thử dò xét độ phù hợp giữa công pháp với các nàng. Nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng thành công.

Ví dụ như lúc ở trong Nam Lâm Trai, Dương Thạc theo đại sư Dững Tín đạt được các loại pháp môn tu luyện như Đại Nhật Như Lai Kim Thân. Lúc đó Đại Lâm Nhi ở ngay bên cạnh Dương Thạc.

Lúc ấy Dương Thạc cũng vô tình hữu ý thử cho nàng, nhưng cho tới hiện tại cũng đều không xuất hiện bất cứ tin tức độ phù hợp nào.

Mà bây giờ, bản thân vừa mới dò xét độ phù hợp giữa truyền thừa Đạo Hoàng với bản thân, ngay sau đó chẳng qua chỉ là liếc nhìn Dương Dịch, thậm chí căn bản còn không muốn nghĩ đến chuyện dò xét độ phù hợp. Vậy mà trong đầu hẳn lập tức xuất hiện độ phù hợp giữa truyền thừa Đạo Hoàng và Dương Dịch. Tình huống như vậy làm sao có thể khiến Dương Thạc không khiếp sợ?

- Chẳng lẽ năng lực này của ta đã thăng cấp?

Trong lòng Dương Thạc lập bộp thoảng một cái, xuất hiện một ý niệm như vậy trong đầu.

Năng lực thăng cấp!

Lúc ban đầu, năng lực này của Dương Thạc là bị Dương Tử Hi ra tay đánh ngã xuống đất, cái ót va chạm trên mặt đất, rất có thể va chạm vào huyết khiếu nào đó mà mở ra năng lực này.

Trên thực tế, bản chất chính là đập đầu chạm vào huyết khiếu mới khiến thần hồn Dương Thạc biến dị, lấy được năng lực này.

Lúc trước năng lực này vẫn luôn không thăng cấp, không mở ra những hiệu dụng khác, như thế nào mà hiện tại năng lực này lại phát triển, có thể trực tiếp dò xét độ phù hợp giữa công pháp với người khác rồi hả?

Trong đầu Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ.

- Chẳng lẽ là...

Dương Thạc chợt nghĩ đến lúc trước bản thân cầm Hộ Tâm Giáp của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này, thần hồn của hắn đã bị Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này phát ra sóng âm công kích tới!

Lúc ấy đầu hắn đau đến muốn nứt ra.

Nhưng sau khi khôi phục lại, Dương Thạc lại phát hiện thị lực, thính lực của hắn đều tăng cường rõ ràng. Đặc điểm này cùng với lúc trước, khi hắn vừa mới mở ra năng lực dò xét độ phù hợp gần như giống nhau như đúc, đều là cảm giác tăng cường!

- Có lẽ chính là như vậy!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Không thể tưởng tượng được. Bản thân kiện Hộ Tâm Giáp của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này còn thật sự là một kiện bí bảo! Không nói đến giá trị của nó, chỉ cần khiến ta mở ra năng lực này thì còn cường đại hơn cả mười cả trăm kiện bí bảo rồi!

Giờ phút này, trong lòng Dương Thạc vô cùng mừng rỡ.

Có thể nói Dương Thạc chính là dựa vào năng lực dò xét độ phù hợp của hần thì mới có thể tu luyện nhanh chóng như vậy. Tất cả cao thủ trẻ tuổi trở hết tài năng, ngay cả thiên tài tuyệt thế như Dương Dịch cũng không thể so sánh được.

Nếu không có năng lực dò xét độ phù hợp này, ban đầu Dương Thạc sẽ không tìm thấy Huyền Ứng Kinh, Lục Dương Quyết thì hiện tại, chỉ sợ Dương Thạc vẫn đau khổ nỗ lực để tiến vào cấp độ Luyện Khí mà thôi. Về phần đủ loại kỳ ngộ sau này, rõ ràng cũng vô duyên với Dương Thạc.

Với tư chất kém cỏi của Dương Thạc, dựa vào năng lực này còn có thể đạt tới thành tựu hiện tại.

Nếu Dương Dịch cũng có thể tu luyện công pháp phù hợp với nòng, tốc độ tăng trưởng tu vi của nòng tuyệt đối chỉ có thể dùng hai chữ để hình dung, khủng bố!

Dương nhiên, hiện tại Dương Thạc cũng không cần sử dụng năng lực này.

Độ phù hợp truyền thừa Đạo Hoàng với Dương Dịch, mười bảy phần!

Phải biết rằng công pháp có độ phù hợp cao nhất với Dương Thạc thực ra cũng không đến mười bảy phần.

Có thể nói truyền thừa Đạo Hoàng này vô cùng phù hợp với Dương Dịch rồi!

Hơn nữa, bản thân truyền thừa Đạo Hoàng này chính là một bộ công pháp cấp độ thần công vô thượng, còn mạnh hơn thần công bí điển cả một tầng.

Độ phù hợp cao, đẳng cấp công pháp cũng cao, thiên phú tu luyện của Dương Dịch lại cực cao, tổng hợp lại thì tốc độ tu luyện của Dương Dịch tuyệt đối là cấp bậc nghịch thiên!

Cho dù không có bất cứ kỳ ngộ gì, Dương Dịch chỉ cần tiềm tu thì cũng có thể tăng lên cấp độ vô cùng mạnh mẽ.

Ý niệm này chẳng qua là chợt lóe lên trong đầu Dương Thạc.

Nhìn bên ngoài, Dương Thạc chẳng qua chỉ ngây ngốc một chút mà thôi.

- Dương Thạc, người làm sao vậy?

Thấy Dương Thạc ngẩn người, Dương Dịch không khỏi nghi ngờ hỏi.

- A, a, không có chuyện gì. Chỉ là muốn người sau này tu luyện truyền thừa Đạo Hoàng, hiệu suất khẳng định rất cao, sẽ nhanh chóng đuổi kịp ta. Đến lúc đó, nói không chừng ta còn phải nhờ người bảo vệ đấy...

Dương Thạc vội vàng cười cười, thuận miệng nói ra.

- Sẽ không đâu. Tốc độ tu luyện của thiếu gia khẳng định sẽ nhanh hơn. Đến lúc đó còn phải nhờ thiếu gia bảo vệ ta...

Dương Dịch nói xong, khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên. Từ hơn nửa năm trước, trên quảng trường Thiên Vũ Môn ở kinh thành Đại Chu, Dương Thạc xuất thế ngang trời, liên tiếp đánh bại mấy người, trong tiềm thức Dương Dịch đã coi Dương Thạc trở thành người dựa vào. Trong lòng nòng, sau này cho dù tu vi bản thân rất cao, Dương Thạc cũng đều bảo vệ nòng, nhiều nhất là nòng phụ trợ Dương Thạc mà thôi.

- Bộ truyền thừa Đạo Hoàng này, người tu luyện cho tốt đi. Bộ công pháp này vô cùng thích hợp với người. Đáng tiếc, ta tu luyện Cửu Dương Huyền Công không hợp với truyền thừa Đạo Hoàng bao nhiêu. Nếu có thể đạt được Cửu Dương Huyền Công nguyên vẹn, cộng thêm những thiên tài địa bảo thì khẳng định tốc độ tu luyện của ta cũng có thể cực nhanh!

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài, nói ra.

Bộ công pháp Cửu Dương Huyền Công kia, hai thứ trọng yếu nhất chính là công pháp không trọn vẹn, thiên tài địa bảo cần thiết cũng không dễ tìm được.

Tuy Dương Thạc đã luyện thành Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Chân Thân nhưng công pháp Đệ Nhị Trọng cũng không biết ở nơi nào.

Đã tìm được công pháp thì cũng chưa chắc có thể tìm được thiên tài địa bảo cần thiết.

Mà một khi gom đủ công pháp, muốn ngưng tụ Cửu Dương Chân Thân liền đơn giản.

Bất kể là tư chất cao hay tư chất thấp, tu luyện từng bước, nhiều nhất năm ba tháng, hầu như đều có thể ngưng tụ thành chân thân, thực lực trực tiếp vượt qua một đẳng cấp lớn!

Là đẳng cấp lớn!

Từ Vô Tôn trực tiếp tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư.

Lại từ cảnh giới Đại Tông Sư trực tiếp tiến vào cảnh giới Vô Thánh!

Từ Vô Thánh Đệ Tam Trọng Lôi Âm trực tiếp tiến vào Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm lại tiến vào Ngũ Trọng...

Tu luyện võ đạo bình thường, càng gần đến mức cuối thì càng khó!

Nhưng tu luyện Cửu Dương Chân Thân, cho dù tới cảnh giới nào, chỉ cần gom đủ công pháp tăng tiếp theo và thiên tài địa bảo, tu luyện đều không có nửa phần khó khăn nào.

Cho nên mặc dù thiên phú của Dương Dịch cao hơn, độ phù hợp với truyền thừa Đạo Hoàng cũng cao hơn, Dương Thạc cũng không cần hâm mộ.

Chỉ cần tìm kiếm Cửu Dương Huyền Công, tìm kiếm thiên tài địa bảo, thực lực bản thân hẳn có thể vững bước tăng lên, chẳng những có thể đuổi theo Dương Dịch mà thậm chí còn có thể cao hơn Dương Dịch mấy cấp độ.

- Thiếu gia, ta đi tu luyện đây!

Chẳng qua mới chỉ nhìn văn tự trên Hộ Tâm Giáp Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp một lần, Dương Dịch đã nhớ kỹ toàn bộ rồi.

280. Chương 276 : Thần Âm Linh Đang. Tàn Sát Hàng Long Phục Hổ

Vô Tận Thần Công

Chương 276 : Thần Âm Linh Đang. Tàn sát hàng long phục hổ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Văn tự phía trên, phần ghi lại Thiên Đạo Thần Âm và Đại Thiên Âm Chưởng khiến Dương Dịch cảm thấy vô cùng mới lạ, hẳn không thể lập tức tu luyện một phen, xác minh với Thiên Đạo Thần Âm và Đại Thiên Âm Chưởng lúc trước năng tu luyện.

Nói với Dương Thạc một tiếng, Dương Dịch liền khoanh chân ngồi xuống tu luyện.

- Không biết ở bên Yến Sơn kia, hiện tại tranh đoạt Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp thế nào rồi...

Dương Thạc chán muốn chết, nhớ tới Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp kia. Lúc trước trong động đá vôi kia đã có Âu Tử Hồng, Lưu Ngự Thanh, năm người Địa Sát, đều là cao thủ cấp độ Đại Tông Sư. Chắc hẳn thời gian trôi qua, sẽ còn có nhiều cao thủ nữa đến.

Không biết có cường giả Võ Thánh đến kiếm một chén canh không!

Đối với Võ Thánh, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp cũng là bí bảo rất mạnh rồi. Thậm chí đối với cường giả đỉnh cao như Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương thì cũng có vô cùng trân quý.

Chỉ có điều trước đó bọn người Dương Thiên cũng không biết ở đây có Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, chẳng qua chỉ cho rằng ở đây có một số chiến xa thiên binh và các đại bí bảo mạnh mẽ bình thường.

Cường giả bình thường xem ra ở đây đã có Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm xuất thế, chắc sẽ không có bí bảo khác của Đạo Hoàng xuất thế. Cho nên bất kể là Dương Thiên hay là Đại Bằng thì đều không coi trọng!

Nếu bọn hần biết rõ Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp xuất thế, chỉ sợ sẽ lập tức muốn đi qua cướp đoạt!

- Chắc hần bên kia sẽ nhanh chóng gió giục mây vần!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Đi qua xem, nói không chừng còn có thể đục nước béo cò!

Dương Thạc nghĩ vậy, muốn phá toái hư không vào động đá vôi có Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp.

Uỳnh!

Đúng lúc này, sau lưng Dương Thạc chợt bộc phát một luồng khí thể cường đại.

- Hả?

Dương Thạc sửng sờ, vô thức nhìn về phía trước, đã thấy khí thể kia truyền ra từ trên người Dương Dịch!

- Tiểu Dịch, nàng ấy đồn ngộ rồi hả?

Giờ phút này, Dương Dịch nhắm mắt khoanh chân mà ngồi, trên người có một luồng khí thể cường đại lúc ẩn lúc hiện. Trạng thái này rõ ràng là biểu hiện khi đồn ngộ.

- Hít...

Dương Thạc không khỏi hít sâu một hơi.

Rốt cục là độ phù hợp mười bảy phần, rốt cục là đệ nhất thiên tài đương thời, mới chỉ tu luyện một lúc đã lập tức có thể đồn ngộ.

Đồn ngộ có thể nói là phương thức tăng trưởng tu vi võ đạo nhanh nhất. Thiên tài siêu cấp đồn ngộ một lần thậm chí còn có thể trực tiếp tăng lên một giai, cho dù là cấp độ chân khí không đủ thì ngoài ra cảnh giới võ đạo đã đủ rồi, tu luyện chân khí còn không đơn giản sao? Tốc độ tăng lên như vậy đúng là khủng bố đến cực điểm.

Hiện tại Dương Dịch đã tiến vào trạng thái đồn ngộ, lần tỉnh lại lần sau chỉ sợ không phải Võ Tôn trung giai thì ít nhất cũng là Võ Tôn cao giai!

- Đợi Tiểu Dịch đồn ngộ đột phá xong rồi đi đục nước béo cò vậy!

Dương Dịch đã tiến vào trạng thái đồn ngộ, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, Dương Thạc quyết định ở đây hộ pháp cho Dương Dịch.

Dù sao nhiều nhất một hai ngày, chắc có lẽ sẽ không có cường giả siêu cấp chém giết tranh đoạt Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp.

Hiện tại chắc hần vẫn giằng co thôi.

Đợi Dương Dịch đột phá xong rồi đi qua nhìn xem cũng không muộn!

- Có thể khiến Tiểu Dịch đồn ngộ đột phá nhanh như vậy, giá trị Hộ Tâm Giáp này đã vượt xa Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp rồi!

Cầm Hộ Tâm Giáp này trong tay, hai mắt Dương Thạc tùy ý nhìn nó, trong lòng trầm nghĩ.

Vừa liếc nhìn Tiểu Địch, liếc qua Đại Phạm Âm Chung đã biến thành chuông nhỏ bình thường trên lưng Tiểu Địch. Lại nói tiếp, Đại Phạm Âm Chung này và Hộ Tâm Giáp xem như cùng một loại bí bảo, đều có chứa truyền thừa.

- Đại Phạm Âm Chung và Thiên Đạo Hộ Tâm Giáp, độ phù hợp chín phần, có thể dung hợp thành một kiện bí bảo!

Mà đúng lúc Dương Thạc nhìn chăm chăm Đại Phạm Âm Chung này, trong đầu Dương Thạc chợt xuất hiện một ý niệm!

- Bí bảo cũng có độ phù hợp? Cũng có thể điều tra?

Giờ phút này, Dương Thạc trực tiếp mở hai mắt nhìn, suýt chút nữa kinh ngạc nhảy dựng lên.

- Khác nhau xa như vậy mà cũng có thể tính ra mức độ phù hợp sao?

Lúc này, Dương Thạc có chút bối rối rồi.

Thậm chí, Dương Thạc còn cảm thấy mình như đang nằm mơ vậy. Thông tin vừa hiện trong đầu có chút ít khiến Dương Thạc cảm thấy hoang đường.

Mức độ phù hợp.

Không phải chỉ có võ giả với công pháp và võ công mới có độ phù hợp.

Trên thực tế, vạn vật trên thế gian đều tồn tại mức độ phù hợp. Ví dụ như, mức độ phù hợp giữa một chiếc xe ngựa với hai bánh xe là tương đối cao, nhưng nếu là ba bánh xe thì mức độ phù hợp sẽ thấp. Hai thứ hỗ trợ cho nhau thì gọi là mức độ phù hợp cao, còn nếu không thì mức độ phù hợp sẽ thấp.

Nước lửa đối lập, nếu ném bó đuốc vào trong nước sông thì sẽ lập tức bị dập tắt. Đây chính là nguyên nhân chúng có độ phù hợp thấp.

Vốn Dương Thạc nghĩ, lúc này năng lực của mình thăng cấp thì vẫn chỉ có thể cảm nhận được độ phù hợp giữa võ giả với công pháp là cùng, chứ không ngờ, bây giờ còn cảm nhận được cả độ phù hợp giữa hai loại pháp khí nữa. Độ phù hợp giữa Đại Phạm Âm chung và hộ tâm giáp là 90%.

Theo bản năng, Dương Thạc nhìn hoàn cảnh xung quanh.

Một tảng đá cùng một nhánh cây.

Lần này trong đầu hẳn lại không có hiện lên mức độ phù hợp gì.

- Xem ra, chỉ có thể cảm nhận được mức độ phù hợp giữa võ giả với công pháp hoặc bảo vật với bảo vật rồi.

Hắn lại thử thêm mấy lần với những thứ khác nhưng cũng không thấy có độ phù hợp gì nữa.

Dương Thạc thở dài một hơi, xem ra năng lực này chỉ có thể cảm nhận được độ phù hợp giữa võ giả với công pháp hoặc bảo vật với bảo vật thôi.

- Cũng coi như năng lực này có tiến bộ rồi.

Lúc này, ngoài kinh ngạc thì Dương Thạc càng vui mừng hơn.

Dù sao thì khả năng đặc biệt của mình lại thêm một tác dụng mới. Tóm lại, đó là chuyện tốt.

Sau này, Dương Thạc chắc chắn sẽ có nhiều bảo vật hơn, nhưng Dương Thạc chỉ có hai cái thân thể nên số lượng bảo vật có thể sử dụng cũng có giới hạn, những thứ còn lại chỉ như gân gà vô dụng mà thôi.

Nếu có thể cảm nhận được độ phù hợp giữa những bảo vật này, rồi kết hợp những bảo vật có độ phù hợp cao với nhau, tạo thành một bảo vật mới mạnh mẽ hơn thì không phải càng nâng cao được tác dụng của chúng sao.

Giống như cái hộ tâm giáp này, ngoại trừ có truyền thừa của Đạo Hoàng thì thực tế hầu như không còn tác dụng gì. Tối đa thì nó cũng chỉ là một miếng hộ tâm giáp bảo vệ chỗ quan trọng trên người mà thôi.

Nếu có thể kết hợp với Đại Phạm Âm chung thì...

- Không biết làm thế nào thì cái hộ tâm giáp này mới có thể kết hợp với Đại Phạm Âm chung đây?

Một tay Dương Thạc cầm miếng hộ tâm giáp, một tay lấy Đại Phạm Âm chung ở bên eo Dương Dịch.

Để chúng cùng một chỗ.

Bỗng nhiên.

Miếng hộ tâm giáp này nhỏ đi mấy chục lần, biến thành một miếng bạc nhỏ.

Vèo...o...o!

Hộ tâm giáp biến thành miếng bạc nhỏ nhanh như tia chớp bay vào bên trong Đại Phạm Âm chung.

Dương Thạc cầm chiếc chuông nhỏ có tiếng phạm âm lắc nhẹ.

Leng keng...!

Một làn sóng âm kì dị đột nhiên từ trong Đại Phạm Âm chung truyền ra.

Là thanh âm khi miếng hộ tâm giáp kia ở bên trong Đại Phạm Âm chung va vào thân Đại Phạm Âm phát ra.

Dương Thạc có thể cảm nhận được, trong làn sóng âm này mang theo một loại khí tức huỷ diệt, nếu chân khí đụng phải sóng âm này thì sẽ trực tiếp bị tiêu diệt, còn nếu thần hồn người bình thường bị sóng âm này đánh trúng thì sẽ lạnh ít dữ nhiều.

Đây chỉ là hiệu quả khi Dương Thạc điều khiển.

Chứ nếu nó ở trong tay Dương Dịch, bị biến to lớn mấy chục lần, sóng âm mạnh mẽ phát ra thì... chỉ sợ cao thủ Vô Tôn hay Đại Tông Sư cũng không chịu nổi.

- Đại Phạm Âm kết hợp với Đại Thiên Âm, đây mới là thần âm.

- Bên trong Thiên Âm môn có Thiên Âm linh, vậy cái này gọi là Thần Âm Linh đang đi.

Dương Thạc nói nhỏ.

Đợi Dương Dịch cảm ngộ xong thì có thể thí nghiệm hiệu quả của Thần Âm linh đang này rồi.

Ba ngày trôi qua rất nhanh.

Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu!

Trong không gian Thập Phương Ca Sa có một trận tiếng chó sủa.

Lúc này, năm sáu con chó mất hồ to lớn đang lừa một con lợn rừng cực lớn từ trong sơn cốc Thập Phương Ca Sa ra ngoài.

Hộc hộc... hộc hộc...

Con lợn rừng này vừa thở hồng hộc vừa đi ra khỏi sơn cốc.

Bắt chợt.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, một làn sóng âm kì dị lao nhanh bao phủ lấy con lợn rừng.

Một lát sau, thân thể to lớn của con lợn rừng này không còn chút phản ứng nào, trực tiếp ngã xuống đất, đã chết.

- Mẹ ơi.

Giữa không trung, phân thân Thần Long run lên một cái, nhanh như tia chớp chạy ra xa hơn cực trượng, lo sợ nhìn Dương Thạc cùng Dương Dịch đang lơ lửng giữa không trung.

Chỉ ba ngày mà Dương Dịch đã hiểu hết, lại còn thăng cấp lên cảnh giới Vô Tôn hậu kỳ.

Vừa rồi, cô cùng Dương Thạc thử hiệu quả của chiếc Thần Âm linh đang này. Không ngờ, cô chỉ rung nhẹ chiếc chuông này mà trực tiếp xuất hiện một làn sóng âm giết chết con lợn rừng to lớn kia. Uy lực của chiếc Thần Âm linh đang này đã được thể hiện rõ ràng.

- Vừa rồi, khi tôi rung chiếc chuông này, hình như là miếng hộ tâm giáp ở bên trong đã toả ra một làn sóng âm giống như Đại Thiên Âm chuông, còn Đại Phạm Âm chung thì toả ra một làn sóng âm như Đại Phạm Âm chuông. Hai loại sóng âm này kết hợp với nhau nên mới có uy lực như vậy đấy.

Dương Dịch nhìn Thần Âm chuông trong tay mình, nói.

- Thiếu gia, sao ngài biết có thể kết hợp miếng hộ tâm giáp với Đại Phạm Âm chung sẽ tạo ra một chiếc Thần Âm linh đang này vậy?

Dương Dịch chợt ngừng đầu, nhìn thoáng qua Dương Thạc, khó hiểu hỏi.

- Việc này à.

Dương Thạc sờ cái mũi của mình. xem tại

- Bởi vì lúc trước khi ta chạm vào miếng hộ tâm giáp này thì nó đã từng toả ra Thiên Âm tấn công ta. Mà Đại Phạm Âm chung cũng là pháp khí tấn công bằng sóng âm nên ta liền để chúng cùng một chỗ, không ngờ chúng nó tự kết hợp với nhau.

Dương Thạc giải thích, nói.

- À, hoá ra là như vậy.

Dương Dịch nói rồi lại rung chiếc Thần Âm linh đang.

Leng keng! Leng keng!

Từng làn sóng âm toả ra khắp nơi.

- Tiểu gia, ngài bảo bà cô kia đừng rung nữa có được không?

Phân thân Thần Long ở gần đó nghe Dương Dịch rung chuông thì sợ hãi, vội vàng chạy xa hơn mười trượng.

Phân thân Thần Long này sợ nhất chính là Đại Thiên Âm chuông kết hợp cùng với Đại Phạm Âm chuông tấn công mình. Lúc trước, chỉ có Dương Dịch mới biết cả hai loại công pháp này. Khi Dương Dịch tu luyện thì Thần Long này còn có cảm giác an toàn một chút. Bây giờ, đã có Thần Âm linh đang nên không cần dùng tới hai loại chuông kia nữa, mà chỉ cần một Linh Đang thôi cũng như kết hợp cả Đại Thiên Âm chuông cùng với Đại Phạm Âm chuông rồi. Có một pháp khí luôn luôn uy hiếp đến Thần Long như vậy thì tất nhiên Thần Long sẽ lo sợ rồi.

- Được rồi, tiểu Dịch, cứ thu lại chiếc Thần Âm Linh Đang này đã, đợi khi có cơ hội giao chiến với cao thủ Đại Tông Sư thì sẽ thử lại uy lực của nó.

Dương Thạc nói.

- Bây giờ đi xem thử cái Thiên Đạo Thần Hoàng giáp kia bị ai lấy đi rồi.

Dương Thạc nói xong liền bước ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, sau đó, dựa vào Thập Phương Ca Sa định vị vị trí của Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, rồi xé rách hư không, bay về hướng đó.

Trong hang động đá vôi có Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

Oanh! Oanh! Oanh!

Bỗng nhiên vang lên từng tiếng nổ lớn.

Hai Kim Thân to lớn liên tục gào thét, không ngừng ra quyền tấn công năm tên đàn ông trung niên mặc áo đen.

Đây chính là hai đại hộ pháp hàng long phục hổ.

Còn năm tên đàn ông trung niên kia là năm anh em Địa Sát.

Chung quanh đây, một số cao thủ Vô Tôn đã sớm chạy xa đến ngoài trăm trượng sợ bị liên lụy. Lúc này, chỉ có Lưu Ngự Thanh cầm trường thương đứng ở gần đó. Nhưng hắn không giúp ai cả, chỉ đứng ở đó như xem kịch mà thôi.

- Âu Tử Hồng, rốt cuộc thì ngươi cũng ra tay trước.

- Hừ, cái tên Tiên Sư Đạo chủ nhà ngươi cũng là kẻ lòng lang dạ sói, luôn luôn nghĩ muốn độc chiếm cái Thiên Đạo Thần Hoàng giáp này. Bây giờ, ngươi thấy ngày càng có nhiều cao thủ đến đây, sợ là Vô Thánh cũng đến, cướp đi Thiên Đạo Thần Hoàng giáp nên mới ra tay, muốn nhanh chóng giết chết chúng ta, độc chiếm bảo vật này chứ gì.

- Lưu Ngự Thanh, đợi hắn giết chết chúng ta thì người kế tiếp chính là ngươi.

Tên lão đại Địa Sát vừa ngăn cản sự tấn công của hàng long phục hổ, vừa lạnh giọng quát.

- Hừ, hiện tại, bản đạo chính là muốn giết các ngươi.

- Lưu tướng quân, mau tới giúp ta. Chúng ta đều là người của hoàng thượng, là kẻ địch với tổ chức Địa Sát này, giết chết bọn chúng thì chúng ta sẽ thưởng việc sở hữu Thiên Đạo Thần Hoàng giáp sau.

Lúc này, Âu Tử Hồng cũng quay ra nói với Lưu Ngự Thanh.

Lưu Ngự Thanh mắt nhìn mũi, mũi nhìn chân, giống như không nghe thấy gì.

Hắn đã sớm không tin Âu Tử Hồng, mà hắn cũng không thể giúp mấy tên Địa Sát kia, nên giờ đây, hắn chỉ yên lặng theo dõi sự việc phát triển chứ không giúp ai cả.

- Giết chúng ta ư?

Lão đại Địa Sát hừ lạnh một tiếng.

- Chỉ bằng hàng long phục hổ của ngươi thì không làm được đâu.

Quát lớn một tiếng xong, lão đại Địa Sát liền đánh ra một quyền, ngưng tụ sát khí, đánh mạnh về phía hộ pháp hàng long trong hai đại hộ pháp hàng long phục hổ.

- Địa Sát Vương quyền, tấn công.

Bốn gã Địa Sát còn lại cũng đồng thời sử dụng Địa Sát Vương quyền, đều tấn công về phía hộ pháp hàng long.

Bang! Bang! Bang! Bang!

Liên tiếp tấn công khiến cho hộ pháp hàng long gần như bị tan rã.

- Ngưng.

Một luồng khí tức thủy ngân tràn ra, hàng long pháp thân lại nhanh chóng ngưng tụ.

- Chỉ bằng Địa Sát Vương quyền của các ngươi mà muốn đánh tan hộ pháp của ta sao? Hừ. Dù là Mạc Vân Cốc đến đây, sử dụng tuyệt chiêu của hắn là Đại Thiên Vương quyền thì cũng không thể đánh tan hai đại hộ pháp của ta được.

Âu Tử Hồng cười lạnh một tiếng rồi nói.

- Muốn Mạc tướng quân đến ư? Không cần đâu.

Đúng lúc này, một thanh âm lạnh lùng chợt truyền đến.

- Kẻ nào?

Âu Tử Hồng ngẩn người.

Vèo...o...o!

Một làn ánh sáng màu xanh lao nhanh như tia chớp, thoáng cái đã đến hang động đá vôi chỗ Âu Tử Hồng cùng các cao thủ Đại Tông Sư này.

281. Chương 277 : Thiên Ma Pháp Thân, Một Kiếm Đánh Tan

Vô Tận Thần Công

Chương 277 : Thiên Ma Pháp Thân, một kiếm đánh tan

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Người này chính là một thanh niên trẻ tuổi, dưới chân có một thanh kiếm cực lớn, hắn dựa vào bảo kiếm này để phi hành.

Ngoài ra, bên cạnh hắn còn có năm thanh phi kiếm.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Khi người này vừa đến, năm thanh phi kiếm nhanh như chớp tấn công về phía hai đại hộ pháp hàng long phục hổ của Âu Tử Hồng.

Bộp! Bộp! Bộp!

Mấy tiếng nổ mạnh bỗng nhiên vang lên. Dưới sự tàn sát của năm thanh phi kiếm, hai đại hộ pháp hàng long phục hổ như một miếng vải rách bị đánh tan tã, hoá thành khí tức Hoàng Thành nồng đậm.

- Đây là... Tam Thiên đạo hoàng kiếm sao?

Âu Tử Hồng đột nhiên trừng lớn hai mắt.

- Dương Tử Mặc, lại là ngươi...

Âu Tử Hồng biết rõ người thanh niên kia.

Hắn là con trai trưởng của Đại Chu Trấn Quốc Công Dương Thiên, giáo uy của quân Phá Lỗ ở Nam Tĩnh, người đã tiêu diệt Nam Lâm Tự, Dương Tử Mặc.

Đúng lúc Âu Tử Hồng đang đánh nhau với năm người Địa Sát thì Dương Tử Mặc xuất hiện.

Cái tên Dương Tử Mặc vừa xuất hiện liền lập tức kinh thế hãi tục, dưới chân hắn là một thanh bảo kiếm cực lớn, quanh thân lại có thêm năm thanh phi kiếm nhỏ hơn một chút.

Mỗi một chiếc phi kiếm này đều giống với chiếc Cửu Cửu đạo hoàng kiếm của Dương Thạc, đều do 99 thanh đạo hoàng kiếm nhỏ ngưng tụ thành.

Còn thanh kiếm lớn dưới chân hắn là do 999 thanh đạo hoàng kiếm nhỏ ngưng tụ thành đấy.

Gần 1500 đạo hoàng kiếm.

Mang theo 1500 đạo hoàng kiếm xuất thế ngang trời, lập tức liền nổi bật, chỉ cần vung tay nhẹ một cái, năm thanh 99 đạo hoàng kiếm liền đánh tan Kim Thân của hai đại hộ pháp hàng long phục hổ do Âu Tử Hồng mang đến,

- Dương Tử Mặc, lại là ngươi.

Lúc hai đại hộ pháp hàng long phục hổ bị đánh nát thì sắc mặt Âu Tử Hồng cũng thay đổi.

Dưới uy thế của Dương Tử Mặc, Âu Tử Hồng liền lùi lại ba bốn bước.

- Âu Tử Hồng, đúng là bốn công tử.

Sau khi đánh tan hai đại hộ pháp hàng long phục hổ, Dương Tử Mặc cười lạnh một tiếng, tiếp tục lao về phía trước, bay nhanh về phía Âu Tử Hồng.

- Âu Tử Hồng, ngươi dùng khí tức của Đại Chu Hoàng Thành để ngưng tụ hai cái Kim Thân này thì cho rằng có thể hoành hành khắp thiên hạ sao? Lại còn nói khoác mà không biết xấu hổ, muốn đích thân tướng

quân Mạc Vân Cốc đến đây người cũng không sợ. Không cần tướng quân Mạc Vân Cốc đến, chỉ cần có bốn công tử ở đây thì cũng có thể giết chết người rồi.

Dương Tử Mặc lạnh lùng nói. Hắn đập đại kiếm, nháy mắt đã đến trước mặt Âu Tử Hồng.

- Giết.

Quát lớn một tiếng, năm thanh 99 đạo hoàng kiếm nhanh chóng đánh tới chỗ Âu Tử Hồng.

- Thanh đạo hoàng kiếm này, người thế mà lấy được 1500 thanh kiếm nhỏ ư?

Đạo hoàng kiếm của Dương Tử Mặc bỗng nhiên tấn công, về mặt Âu Tử Hồng liền ngưng trọng lên.

- 99 đạo hoàng kiếm là binh khí Vô Thánh loi âm tầng thứ năm, những binh khí mà cao thủ Vô Thánh thường hay sử dụng cũng không bằng nó. Không ngờ bảo vật đẳng cấp cao như vậy mà Dương Thiên lại dễ dàng cho đi.

- Chỉ tiếc, tuy 99 đạo hoàng kiếm là binh khí Vô Thánh loi âm tầng thứ năm nhưng Dương Tử Mặc người chỉ có cảnh giới Vô Tôn, nên khi sử dụng những thanh đạo hoàng kiếm này thì cũng không phát huy được uy lực của binh khí Vô Thánh loi âm tầng thứ ba. Với chút tài mọn này mà cũng muốn giết chết bản đạo sao?

Âu Tử Hồng liên tục nói.

- Grào...o...o!

Một lát sau, đột nhiên, Âu Tử Hồng quát khê một tiếng.

Từ trong miệng hắn tràn ra một luồng khí tức Duyên Hồng vô cùng nồng đậm, gần như vẫn còn thực chất.

Sau khi luồng khí tức Duyên Hồng này tràn ra, phẳng phát tạo thành một tấm lá chắn lớn, chắn trước mặt Âu Tử Hồng. Khi tam thiên đạo hoàng kiếm của Dương Tử Mặc đánh lên tấm lá chắn này liền phát ra thanh âm 'keng keng' như va phải kim loại, căn bản là không thể phá vỡ vòng phòng ngự của tấm lá chắn này, không thể nào giết được Âu Tử Hồng.

- Tiên dương đan khí ư?

Nhìn thấy Âu Tử Hồng phun ra luồng khí tức này, Dương Tử Mặc nhíu mày.

Rốt cuộc thì Tiên Sư Đạo cũng là đệ nhất đạo môn Đại Chu, tuy không bằng các thánh địa võ đạo nhưng cũng rất nổi danh. Thân là Tiên Sư Đạo chủ, tuy Âu Tử Hồng chỉ có cảnh giới Đại Tông Sư đỉnh phong, chưa một lần đột phá vào cảnh giới Vô Thánh, nhưng luận về lực chiến đấu thì Vô Thánh sơ kỳ chưa chắc là đối thủ của hắn.

Tiên dương đan khí chính là bí pháp mà Âu Tử Hồng đặc ý nhất.

- Muốn phá vỡ đan khí giết chết ta sao, không dễ như vậy đâu.

Âu Tử Hồng nhẹ nhàng cười, trong miệng truyền ra một chữ 'Ngưng'.

Oanh! Oanh! Oanh!

Tiên dương đan khí trước mặt Âu Tử Hồng nhanh chóng ngưng tụ thành một người tí hon màu trắng bạc cao hơn ba thước.

Từng luồng khí tức Duyên Hồng nồng đậm được phát tán ra từ trong thân thể của người tí hon màu trắng bạc này.

- Ngưng! Ngưng! Ngưng! Ngưng! Ngưng! Ngưng! Ngưng!

Sau một khắc, Âu Tử Hồng quát bảy tám chữ 'ngưng' liên tiếp.

Lúc trước, hàng long phục hổ bị Dương Tử Mặc đánh ta hoá thành khí tức Hoàng Thành, thì bây giờ, sau vài tiếng 'ngưng' của Âu Tử Hồng liền nhanh chóng di chuyển tiến vào thân thể người tí hon màu bạc kia.

Sau khi hấp thu một lượng lớn khí tức Hoàng Thành, trên thân thể người tí hon màu bạc này phát ra những tiếng tạch tạch. Trước khi hấp thụ khí tức Hoàng Thành, cả người tí hon chỉ cao khoảng ba thước, mà chỉ trong nháy mắt người tí hon này đã cao đến ba trượng, toàn thân có hai vòng ánh sáng vàng bạc không ngừng lưu chuyển.

- Grào!

Người tí hon này hét lên một tiếng.

Lúc này, tuy hình thể của người tí hon cao đã ba trượng trông giống hình người nhưng vẫn rất khác với nhân loại bình thường. Toàn thân nó được bao trùm bởi bộ lân giáp sáng bóng, vị trí hai khuỷu tay, hai đầu gối, hai vai đều mọc ra gai nhọn, trên trán còn có một chiếc sừng, móng tay móng chân đều dài khoảng năm sáu xích, vẻ mặt dữ tợn như Dạ Xoa.

- Đại công tử cẩn thận. Đây là thiên ma pháp thân của Tiên Sư Đạo, còn mạnh mẽ hơn pháp thân của hàng long phục hổ.

Sau khi nhìn thấy quái vật này xuất hiện, lão đại Địa Sát phía sau biến sắc, vội kêu lên.

- Thiên ma pháp thân ư? Không phải bí pháp này đã thất truyền rồi sao?

Nhìn thấy thiên ma pháp thân, ngay cả Lưu Ngự Thanh cũng vô vùng kinh ngạc.

Oanh!

Sau một khắc, thiên ma pháp thân liền tấn công về phía Dương Tử Mặc.

Keng! Keng! Keng! Năm thanh Cửu cửu đạo hoàng kiếm của Dương Tử Mặc chém lên thiên ma pháp thân thì cũng chỉ để lại vài vết xước mà thôi, căn bản không thể làm thiên ma pháp thân bị thương nặng được.

- Ha ha, Dương Tử Mặc, đừng nói là ngươi, ngay cả cha ngươi Dương Thiên đến đây cũng khó mà đối phó với thiên ma pháp thân của ta. Dương Thiên phái ngươi tới đây chỉ là cho ngươi tự tìm đường chết mà thôi. Hôm nay, bản đạo giết ngươi để xem tương lai ai sẽ thống lĩnh quân đội Nam Tinh chống lại Đại Chu ta.

Âu Tử Hồng cười lớn, hét to lên.

Khi Âu Tử Hồng nói những lời này thì thiên ma pháp thân cũng đã đến trong người Dương Tử Mặc.

Oanh!

Một quyền thẳng tắp đánh ra.

Oanh! Oanh! Oanh!

Grào! Grào! Grào!

Một quyền này mang theo hổ báo lôi âm, giống như một cửu thiên Thần Ma bỗng nhiên phủ xuống, đánh mạnh về phía Dương Tử Mặc.

282. Chương 278: Dương Tử Mặc, Ngươi Muốn Giết Ta?

Chương 278: Dương Tử Mặc, ngươi muốn giết ta? xem tại

Hổ báo lôi âm này đã vượt qua hổ báo lôi âm tầng thứ hai của một cao thủ Đại Tông Sư bình thường, đạt tới cảnh giới hổ báo lôi âm tầng thứ ba.

Chỉ chớp mắt, uy lực của một quyền này đã đến trước mặt Dương Tử Mặc.

Nhưng lúc này, khi đối mặt với một quyền toàn lực của thiên ma pháp thân thì sắc mặt Dương Tử Mặc chưa hề thay đổi.

- Thiên ma pháp thân sao?

- Lúc cha ta bảo ta đến đã từng đoán được Tiên Sư Đạo chủ Âu Tử Hồng người nhất định cũng đã đến Yến Sơn. Bởi vậy, cha ta đã bảo ta phải phòng bị với một chiêu này rồi. Chỉ là thiên ma pháp thân với Vô Thánh lô âm tầng thứ ba mà cũng dám khoe khoang sao? Phá cho ta!

- Phá...! Phá...! Phá...!

Liên tục quát lớn. Đột nhiên, thanh kiếm lớn do 999 đạo hoàng kiếm tạo thành kia bỗng nhiên lớn lên, chớp mắt đã dài hơn một trượng, rộng năm thước.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trên toàn bộ thân kiếm vang lên những âm thanh chấn động vù vù, sau đó thanh kiếm lớn này liền va chạm mạnh với thiên ma pháp thân.

Oanh!

Tiếng nổ vang trời.

Khí tức Duyên Hồng nồng đậm đột nhiên tràn ra bốn phía, bao phủ toàn bộ phạm vi ba mươi trượng.

- Trong khí tức Duyên Hồng này có chứa kịch độc, mau, ngừng thở.

Trong hang động đá vôi này, năm tên cao thủ Địa Sát cùng với Lưu Ngự Thanh, thống lĩnh Ngự Lâm quân của Đại Chu đều biến sắc, vội vàng ngừng hô hấp, lỗ chân lông toàn thân cũng nhanh chóng khép kín. Nhưng, vẫn có hai gã cao thủ Địa Sát chậm một chút bị hút vào một ít khí tức Duyên Hồng, lập tức sắc mặt trắng bệch, đã trúng kịch độc chì thủy ngân.

Vèo...o...o!

Trong làn khí tức Duyên Hồng đậm đặc này, một luồng ánh sáng bạc bỗng nhiên hiện ra.

- Dương Tử Mặc ư?

Âu Tử Hồng biến sắc.

- Thiên ma pháp thân của ta, người... làm sao người có thể... một kiếm đánh tan...

Vừa rồi, thiên ma pháp thân của Âu Tử Hồng đã bị đạo hoàng kiếm dưới chân Dương Tử Mặc đánh tan nên một lượng lớn khí tức Duyên Hồng mới tràn ra bốn phía.

Đánh tan thiên ma pháp thân xong, Dương Tử Mặc di chuyển, thoáng cái đã đến trước người Âu Tử Hồng.

- Đạo hoàng kiếm của ta chính là pháp khí tuyệt thể của thượng cổ đạo hoàng, do 999 thanh kiếm nhỏ ngưng tụ thành, có thể đánh đâu thắng đó, chém tan mọi vật trên thế gian. Vạn năm trước, nó có thể đâm rách lân giáp của thượng cổ Thần Long thì thiên ma pháp thân này của người có là gì.

Thanh âm lạnh như băng của Dương Tử Mặc vang lên bên tai Âu Tử Hồng.

- Chết đi.

Quát khê một tiếng.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Bỗng nhiên, năm thanh đạo hoàng phi kiếm đâm vào trong thân thể khô gầy của Âu Tử Hồng.

Lập tức, hai mắt Âu Tử Hồng trừng lớn.

- Lưu... Lưu Ngự Thanh, người còn không ra tay sao...

Âu Tử Hồng khàn giọng nói.

- Lưu Ngự Thanh ư? Hôm nay, bốn công tử đến đây, sẽ không tha cho bất cứ kẻ nào là nanh vuốt của hoàng thất Đại Chu các người, không chỉ là người, mà ngay cả Lưu Ngự Thanh cũng phải chết.

Dương Tử Mặc lạnh lùng nói, giơ một tay lên, một thanh cừu cừu đạo hoàng kiếm bay nhanh đánh về phía Lưu Ngự Thanh.

Keng! Keng! Keng! Keng! Keng!

Lưu Ngự Thanh biến sắc, vội vàng giơ trường thương trong tay lên, mới miễn cưỡng ngăn cản được thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm này đánh tới.

- Lưu tướng quân, đi mau.

Đúng lúc này, ‘vèo’ một tiếng. Một làn ánh sáng trắng bỗng nhiên xuất hiện trong hang động đá vôi. Đó chính là một chiếc chiến xa thượng cổ cực lớn, trên chiến xa này có một người, chính là giáo úy Ngự Lâm quân của Đại Chu, Âu Dương Ngự.

Thiên binh chiến xa!

Thiên binh chiến xa này bay nhanh tới, nháy mắt đã đến trước mặt Lưu Ngự Thanh. Âu Dương Ngự vươn một tay, kéo Lưu Ngự Thanh lên thiên binh chiến xa. Khí tức Duyên Hồng ở xung quanh cùng với Cửu Cửu đạo hoàng kiếm của Dương Tử Mặc không ngừng tấn công về chiếc thiên binh chiến xa này. Chẳng qua, trên chiếc thiên binh chiến xa này bỗng nhiên hiện lên một vòng phòng hộ ngăn cản những sự tấn công này ở bên ngoài.

- Lưu tướng quân, dẫn tôi theo với.

Nhìn thấy thiên binh chiến xa xuất hiện, Âu Tử Hồng giống như bắt được một cây cỏ cứu mạng cuối cùng vậy, vẻ mặt vui mừng, lớn tiếng kêu.

Nhưng căn bản không có người trả lời hắn. Thiên binh chiến xa này nhanh chóng khởi động rồi nhanh chóng biến mất.

- Âu Tử Hồng, ngươi cũng muốn đi sao?

Thanh âm của Dương Tử Mặc vang lên bên tai Âu Tử Hồng.

Roạt! Roạt! Roạt! Roạt!

Sau một khắc, Âu Tử Hồng nghe được thanh âm khi lưỡi dao sắc bén đâm vào da thịt.

Dưới sự tấn công của năm thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm, thân thể hơi khô gầy của hắn, đã bị đâm thành một tấm lưới, nội tạng vỡ vụn, sức sống cạn kiệt.

Phốc!

Cửu cửu Đạo Hoàng Kiếm phốc một tiếng, đâm vào trán Âu Tử Hồng.

Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm chính là năm thanh phi kiếm, đâm vào trán Âu Tử Hồng cũng không rút ra mà tiếp tục đâm thẳng về phía trước, trực tiếp xuyên qua đầu Âu Tử Hồng, thoáng cái chui ra từ đằng sau đầu hắn.

Phốc một tiếng, Đạo Hoàng Kiếm xuyên ra đồng thời còn mang theo một chùm óc màu đỏ trắng của Âu Tử Hồng.

Não trực tiếp bị đâm thủng, thần hồn Âu Tử Hồng có thể nói là trực tiếp bị tiêu diệt!

Chết không thể chết nữa rồi!

Trừ phi Âu Tử Hồng có thể đạt tới cấp độ huyết nhục diễn sinh, khí quan trọng yếu của thân thể bị hao tổn thì huyết nhục có thể lập tức diễn hóa phát triển ra khí quan mới, bằng không thì căn bản không có khả năng tái sinh.

Huyết nhục diễn sinh, cho dù là Đại Bằng Kim Sí Vương chính là cấp độ Võ Thánh đỉnh phong thì cũng không có năng lực bậc này.

Trạng thái nửa diễn sinh của Đại Bằng Kim Sí Vương, nhiều nhất là bị chém đứt một cánh tay, một bên cánh, dưới tình huống không bị thương ở nơi hiểm hóc, trải qua mười ngày nửa tháng thì mới sinh trưởng ra tứ chi lần nữa. Nếu đã bị công kích vào chỗ hiểm, tạo thành tổn thương, trong thời gian ngắn hắn cũng không thể nào khôi phục được!

Có lẽ chỉ có Thần Long thượng cổ, vượt qua cấp độ Vô Thánh thì mới có thể không sợ công kích chỗ hiểm.

Tóm lại Âu Tử Hồng đã chết.

Ngự Lưu Thanh cũng đã đào tẩu. Giờ phút này, trong động đá vôi, ngoại trừ Dương Tử Mặc thì ngoài ra cũng chỉ có năm cường giả Địa Sát cấp độ Đại Tông Sư kia.

- Bái kiến Đại công tử!

Dương Tử Mặc chân đạp Đạo Hoàng Kiếm, đứng chấp tay. Năm người Địa Sát này liên tục lễ bái Dương Tử Mặc.

- Ừm.

Dương Tử Mặc khẽ gật đầu.

- Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp ở bên cạnh đây?

Dương Tử Mặc lên tiếng hỏi.

Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp tỏa ra ánh sáng màu vàng, chiếu rọi hang động đá vôi xung quanh thành một mảnh ánh sáng. Dương Tử Mặc hỏi câu này chẳng qua chỉ là vẽ vờ cho thêm chuyện.

Dù vậy lão Đại Địa Sát kia vẫn cung kính nói:

- Bẩm báo Đại công tử, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp ở trong không gian động đá vôi phía trước. Phía trên Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này có ý niệm Đạo Hoàng thượng cổ bám vào, người bình thường căn bản không thể nào đạt được áo giáp này. Theo ý niệm của Đạo Hoàng nói, chỉ có thiên mệnh chi tử mới có thể đạt được Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này!

- Hả? Bốn công tử qua xem!

Dương Tử Mặc mặt không biểu tình, giẫm lên Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, bay nhanh vào trong không gian động đá vôi có Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp.

- Quả nhiên là Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp!

Nhìn thấy Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này, hai mắt Dương Tử Mặc bỗng nhiên sáng ngời.

Hào quang cực nóng bắn ra từ hai mắt Dương Tử Mặc.

Chú!

Thân hình khẽ nhoáng lên, Dương Tử Mặc trực tiếp bay về phía Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này.

Hắn khẽ vươn tay, muốn bắt lấy Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp.

- Ta chính là... Đạo Hoàng... Người tuân theo thiên đạo nên được Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp...

Âm thanh của ý niệm Đạo Hoàng lưu lại trong Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp vang lên bên tai Dương Tử Mặc.

- Tuân theo thiên đạo? Ha ha ha ha, bốn công tử chính là người tuân theo thiên đạo. Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này chính là chuẩn bị cho bốn công tử. Ngoan ngoan thần phục đi!

Trong miệng cười to, Dương Tử Mặc đưa một tay ra, vững vàng bắt lấy Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này.

Ông! Ông!

Trên Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này lập tức truyền đến một trận âm thanh rì rào.

Hình như Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này còn chưa đặc biệt tán thành Dương Tử Mặc.

Nhưng nếu người khác bắt được Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này sẽ lập tức tỏa ra một vòng sáng đánh lui lại. Nhưng Dương Tử Mặc bắt lấy Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này, nó cũng không phát ra vòng sáng, hiển nhiên kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này đã tán thành Dương Tử Mặc ở mức độ nhất định rồi.

- Sao? Còn chưa hoàn toàn thần phục?

Cảm nhận được kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này run rung, Dương Tử Mặc nhướng mày.

- Thần phục cho ta!

- Thần phục!

- Thần phục!

Một tiếng quát lớn truyền ra từ trong miệng Dương Tử Mặc.

Trong chốc lát, trên người Dương Tử Mặc tràn ra một luồng khí thể tuyệt cường. Khí thể kia giống như khí tức trên thân Hoàng đế Đại Chu, người ngồi trên ngôi cửu ngũ vậy. Đây chính là một loại khí tức vương giả bá đồ!

Không có ý chí quyết tâm khống chế thiên hạ thì căn bản không có khả năng có được khí thể bậc này.

Ông!

Cảm nhận được luồng khí tức này, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp lại rung rung thoáng một phát nữa.

Nhưng sau đó, nó hoàn toàn yên tĩnh lại.

- Ha ha ha, kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này đã hoàn toàn thần phục bốn công tử. Công tử chính là thiên mệnh chi tử, tương lai mang binh đoạt lấy thiên hạ dễ như trở bàn tay!

Cầm kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này trong tay, Dương Tử Mặc cười ha ha.

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này chợt phát ra âm thanh ken két, bỗng nhiên biến hóa thành hơn mười bộ phận.

Sau một khắc, những bộ phận này bay nhanh đến trên người Dương Tử Mặc, hợp thành một kiện Thần Hoàng Giáp nguyên vẹn trên người Dương Tử Mặc, hoàn toàn bao phủ Dương Tử Mặc lại giống như áo giáp hoàng bào vậy. Mặc kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này, toàn thân Dương Tử Mặc đều tỏa ra một luồng ý chí giống thiên đạo vô cùng uy nghiêm mệnh mông.

- Tuân theo ý chí thiên đạo có thể đạt được thiên hạ. Vi phạm ý chí thiên đạo, toàn bộ đều phải chết!

Âm thanh băng hàn truyền ra từ trong miệng Dương Tử Mặc.

- Đại công tử tuân theo thiên đạo, nhất định có thể đánh bại đế vương Đại Chu, cướp lấy thiên hạ!

Năm người Địa Sát xung quanh vội vàng quỳ rạp xuống đất, sắc mặt thành kính, nhanh chóng nói ra.

- Các người bình thân!

Dương Tử Mặc nói với năm người Địa Sát giống như đế vương.

- Đa tạ đại công tử!

Năm người Địa Sát vội vàng đứng dậy.

Răng rắc...

Dương Tử Mặc khẽ nắm tay. Đối với hắn, kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này có thể nói là vô cùng vừa người.

- Quả nhiên không hổ là áp giáp của Đạo Hoàng thượng cổ! Mặc ở trên người bốn công tử, Vô Thánh bình thường đều không thể làm tổn thương đến ta, công kích của Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm cũng có thể giảm đi một nửa...

Dương Tử Mặc thì thào nói.

- Dưới Vô Thánh, ai có thể làm tổn thương ta đây?

Giờ phút này, Dương Tử Mặc hào khí vạn trượng.

Võ Thánh bình thường chẳng qua chỉ là cấp độ Tam Trọng Lô Âm, tự nhiên không thể làm thương tổn Dương Tử Mặc mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp.

Giảm bớt một nửa công kích của Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm!

Đây là hiệu quả phòng ngự vô cùng khủng bố. Nhưng mặc kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này cũng chỉ có thể khiến Dương Tử Mặc hầu như vô địch với cường giả dưới Võ Thánh thôi.

Dù sao đã đến cấp độ Võ Thánh, rất nhiều cường giả đều có một số bí pháp, thần binh như vậy.

Công kích bình thường không thể đả thương Dương Tử Mặc được. Nhưng nếu thi triển một số bí pháp thì rất có thể sẽ tăng công kích lên theo diện rộng, đạt tới cấp độ Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm. Hoặc là có tuyệt thế thần binh, ở trình độ nhất định có thể bỏ qua phòng ngự Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp.

Như Âu Tử Hồng, Thiên Ma Pháp Thân vậy, công kích mạnh nhất đều là cấp độ Tam Trọng Lô Âm.

Võ Thánh Tam Trọng Lô Âm bộc phát ra tất cả át chủ bài rất có thể công kích đạt tới hiệu quả Tứ Trọng Lô Âm. Tuy có thể giảm bớt một nửa nhưng rốt cục do thực lực bản thân Dương Tử Mặc quá kém, một nửa công kích Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm cũng đủ để đánh thành thục nát rồi.

- Bình thường không nên nảy sinh xung đột với cường giả Võ Thánh!

Dương Tử Mặc trầm nghĩ.

- Cho dù có xảy ra xung đột thì cũng không sợ. Dù sao ngoài Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này, ta đây còn có Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm!

Trong lòng nghĩ thế, khoe miệng Dương Tử Mặc hiện lên vẻ mỉm cười.

Phòng ngự có Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, công kích có Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, thực lực bậc này, Võ Thánh bình thường cũng chưa hẳn nguyện ý đối địch với hắn.

- Địa Sát, năm người bọn ngươi hãy cẩn thận tìm tòi trong Yến Sơn đi. Nếu có đại bí bảo mạnh mẽ xuất thế thì hãy truyền tin cho ta biết!

Dương Tử Mặc liếc nhìn năm người Địa Sát, dặn dò nói.

- Hiện tại đại quân Nam Tinh của ta đã tập kết. Sau khi bốn công tử trở về sẽ lập tức tự xưng là Thiên Mệnh Vương, khởi binh lên bắc, công phạt Bát Xuyên Nguyên, tiến quân lên tỉnh Sơn Âm, Sơn Dương, thẳng tiến đến núi Đại Hành. Đến lúc đó, tướng quân Mạc Vân Cốc cũng sẽ cử binh ở núi Đại Hành, cùng bốn công tử hô ứng lẫn nhau!

- Bốn công tử không rảnh tâm bảo ở Yến Sơn, hiện tại phải trở về Nam Tinh!

Dương Tử Mặc trầm giọng nói.

- Địa Sát cung kính Đại công tử!

Năm người Địa Sát xoay người lễ bái.

- Ủm.

Dương Tử Mặc khẽ gật đầu.

Xoẹt!

Hắn lợi dụng Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này xé mở hư không, muốn rời đi.

Phốc!

Nhưng đúng lúc này, hư không chợt chấn động một trận.

Khe hở hư không mà Dương Tử Mặc đã xé ra liền chấn động một trận, chợt phốc một tiếng rồi biến mất. Trong không gian động đá vôi này, ở hướng bắc, xoẹt một cái, hư không trực tiếp bị xé mở. Chút một phút, một thanh niên mặc áo cà sa hoa lệ liền xuất hiện trong không gian động đá vôi này.

- Thập Phương Ca Sa? Dương Thạc?

Dương Tử Mặc nhướng mày, ánh mắt lập tức tập trung vào người nam tử trẻ tuổi vừa đến đây.

Dương Thạc.

Người đến không ai khác chính là Dương Thạc đã đến Bắc Vực Băng Nguyên đạt được Hộ Tâm Giáp của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, hơn nữa còn đợi đến khi Dương Địch đột phá thì mới xé mở hư không trở về.

Ban đầu ở phủ Trần Quốc Công, số lần Dương Tử Mặc và Dương Thạc gặp nhau có thể đếm được trên đầu ngón tay. Huống hồ trước kia Dương Thạc hơi gầy yếu, hiện tại hấp thu huyết mạch Hắc Hùng thượng cổ, thân hình to lớn, chỉ có Dương Địch vô cùng quen thuộc với Dương Thạc thì mới có thể liếc mắt nhận ra. Trên thực tế, Dương Tử Mặc cũng không nhận ra Dương Thạc.

283. Chương 279: Thần Hoàng Giáp, Chống Đỡ Được Công Kích Thần Âm Của Ta Sao?

Chương 279: Thần Hoàng Giáp, chống đỡ được công kích Thần Âm của ta sao?

Nhưng nhìn thấy Thập Phương Ca Sa, hơn nữa lại chứng kiến Dương Thạc kia có tướng mạo hơi giống Dương Thiên, Dương Tử Mặc lập tức liền đoán được thân phận của hắn.

- Dương Tử Mặc?

Nhìn thấy Dương Tử Mặc, Dương Thạc cũng sửng sốt.

Giờ phút này, toàn thân Dương Tử Mặc đều bao phủ trong Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Dương Thạc cũng không nhận ra hắn. Nhưng lúc trước ở Nam Lâm Tự, Dương Thạc đã từng nghe thấy âm thanh của hắn. Dương Tử Mặc mở miệng gọi tên hắn, Dương Thạc lập tức cũng nhận ra hắn!

- Dương Tử Mặc, cũng đến nơi này sao?

- Hơn nữa còn chiếm được Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp?

Dương Thạc nhíu mày.

- Người này giống hệt Dương Thạc, đều tự xưng là thiên mệnh chi tử, mở miệng ngậm miệng đều tuân theo thiên đạo. Hắn đạt được kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này ngược lại cũng bình thường...

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Dương Thạc, lại là người!

Dương Thạc đang nghĩ ngợi, âm thanh âm lãnh của Dương Tử Mặc bỗng nhiên vang lên.

- Dương Thạc, phụ thân đại nhân giam ngươi trong mật thất gia tộc, bảo ngươi tỉnh táo lại. Ngươi chẳng những không ăn năn chút nào mà còn lao ra khỏi mật thất, chém giết Huyền Giáp Vệ, đại náo võ đài diễn võ, bắt Dương Địch đi, chém giết nhi tử của tướng quân Mạc Vân Cốc. Xem ra ngươi đã hoàn toàn vạch mặt, muốn đối địch với phụ thân đại nhân rồi.

- Cũng được thôi. Hôm nay ta gặp phải ngươi, phải bắt giết ngươi, miễn cho ngươi mê muội không tỉnh, ngày sau tạo thêm sự cố đảo loạn đại sự của phụ thân!

Trong mắt Dương Tử Mặc lộ ra sát khí. Còn chưa nói xong mấy câu, thân hình bỗng nhiên nhoáng lên, trực tiếp công kích Dương Thạc.

Chú! Chú! Chú! Chú! Chú!

Năm thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm trực tiếp công kích vào thân hình Dương Thạc!

Đều muốn chém giết Dương Thạc!

- Hả? Dương Tử Mặc, ngươi muốn giết ta?

Dương Tử Mặc đột nhiên ra tay, rõ ràng là muốn trực tiếp chém giết Dương Thạc.

Nhưng Dương Thạc có thể cảm thấy rõ ràng Dương Tử Mặc chém giết hắn không chỉ vì nhiều lần hắn làm hỏng chuyện của hắn ta, nhiều lần đối nghịch với Trấn Quốc Công Dương Thiên.

Ngoài ra còn có nguyên nhân khác!

Nguyên nhân chủ yếu nhất là hai cái. Cái thứ nhất chính là lúc trước Dương Thạc đã đánh Dương Tử Hi trở thành tàn phế, khiến Dương Tử Mặc phẫn hận, muốn báo thù cho đệ đệ ruột thịt cùng mẹ sinh ra này. Một cái khác chính là vì Dương Thạc nhanh chóng quật khởi. Điều này khiến Dương Tử Mặc cảm thấy áp lực rất lớn!

Nếu Dương Thạc đầu nhập vào phụ thân, thực lực của hắn lại tiếp tục tiến bộ không ngừng. Lại có đệ tử thiên tài Dương Dịch của Thiên Âm Môn ủng hộ, chỉ sợ tương lai của Trấn Quốc Công nhất mạch còn vượt qua cả Dương Tử Mặc.

Hiện tại Dương Thạc vẫn vô cùng coi trọng Dương Tử Mặc.

Mời chào Dương Thạc cũng không quá đáng là vì phụ giúp Dương Tử Mặc cướp lấy thiên hạ, hứa hẹn cho Dương Thạc thân phận Thân Vương tương lai, chức vị binh mã đại nguyên soái.

Nhưng nếu Dương Thạc chính thức đầu nhập vào Dương Thiên, bộc lộ tài năng vượt qua cả Dương Tử Mặc thì chỉ sợ tương lai không phải Dương Thạc phụ giúp Dương Tử Mặc rồi, mà là Dương Tử Mặc phụ tá cho Dương Thạc!

Dương Tử Mặc không muốn nhìn thấy tình huống này.

Cho nên Dương Thạc phải chết!

Lần này nhìn thấy Dương Thạc, Dương Tử Mặc hầu như không có nửa phần do dự, nói xong mấy câu lập tức ra tay. Năm thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm lập tức bao phủ chỗ hiểm toàn thân Dương Thạc.

- Ngoan độc, đủ quyết đoán!

Giờ phút này, trong lòng Dương Thạc cũng không khỏi thầm khen Dương Tử Mặc một tiếng.

- Chỉ tiếc là tàn nhẫn quyết đoán của người đủ để so sánh với Dương Thạc, nhưng người lại không có khí thể xem người trong thiên hạ như không tồn tại của Dương Thiên. Muốn giết ta sao? Còn chưa đủ đâu!

Âm thanh băng hàn truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

Rống!

Ngay sau đó chính là một tiếng bạo rống!

Thân thể Dương Thạc đột nhiên biến hóa, nhanh chóng phình to ra gấp mấy lần.

Tạch tạch tạch!

Trên hai tay bao phủ lên một tầng giáp cứng màu đen.

Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng Biễn Thân!

Keng! Keng! Keng!

Bỗng nhiên biến thân, hai tay Dương Thạc khê nhoáng lên, hung hăng đập vào năm thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm kia. Âm thanh kim loại lập tức vang lên. Năm thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này bị Dương Thạc đánh sang một bên. Nhưng trên cánh tay Dương Thạc, tầng giáp cứng màu đen kia cũng bị Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này chém thành một khe hở dài hẹp, máu tươi trực tiếp tràn ra.

- Thật sắc bén!

Sắc mặt Dương Thạc hơi đổi.

Bản thân Hắc Hùng Biễn Thân, giáp cứng màu đen trên hai tay cũng không yếu hơn bao nhiêu so với áo giáp đen bao phủ toàn thân sau khi biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng.

Dù vậy vẫn bị Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này dễ dàng chém nát.

- Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm quả nhiên không tầm thường!

- Nhưng Dương Tử Mặc, người cho rằng chỉ có người mới có Đạo Hoàng Kiếm này sao?

Một tiếng quát khê truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

Ồng!

Sau một khắc, hư không vỡ ra, một thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm trực tiếp bay ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa!

Chú!

Nó như tia chớp, hung hăng đánh tới thân thể Dương Tử Mặc này.

Keng!

Một tiếng giòn vang vang lên. Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này chém vào Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp mặc trên người Dương Thạc, nhưng không lưu lại ngay cả một đường mờ mờ, hoàn toàn bị phòng ngự!

-Ồ? Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm? Người cũng có một thanh?

Giờ phút này, hai mắt Dương Tử Mặc đột nhiên sáng lên.

- Ha ha ha, thứ ta mặc trên người chính là Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp! Công kích dưới cấp độ Vô Thánh Tam Trọng Lô Âm đều miễn dịch toàn bộ. Chỉ bằng một thanh Đạo Hoàng Kiếm này của người mà cũng muốn công phá phòng ngự của ta? Nhưng ta thật không ngờ Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này, người cũng có thể gom đủ thanh thứ sáu. Hôm nay ta chém giết người, Thập Phương Ca Sa này của người, Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm cũng đều rơi vào trong tay ra. Còn thị nữ kia của người nữa, chắc hẳn cũng ở trong không gian Thập Phương Ca Sa nhỉ?

- Hừ! Tiệp nhân này! Phụ thân đối xử với nàng không tệ, nàng lại đầu phục người. Quả nhiên là nuôi dưỡng không công một con bạch nhãn lang! Đợi đến lúc ta chém giết người, đoạt được Thập Phương Ca Sa, tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa phải vui đùa thật tốt với ả tiệp nhân này. Chờ ta chơi đùa với nàng xong, khiến nàng khẳng khẳng một mực với ta thì mới có thể chân chính cho ta sử dụng!

Dương Tử Mặc khe răng cười liên tục.

- Người muốn lăng nhục Tiểu Địch?

Nghe thấy những lời này của Dương Thạc, sắc mặt Dương Thạc nhanh chóng cứng lại.

Một cơn tức giận lập tức xuất hiện!

- Người muốn lăng nhục Tiểu Địch? Được thôi, ta để Tiểu Địch ra ngoài, xem người có năng lực lăng nhục nàng không?

- Chỉ là một cường giả Vô Tôn, người nghĩ bản thân chính là Thiên Đạo à? nguần

Xoẹt!

Hư không xé mở, thân ảnh một nữ tử bỗng nhiên xuất hiện trong khoảnh không gian này.

Đúng là Dương Địch!

Dương Địch xuất hiện, lưng đeo đôi cánh Thiên Âm, vầng vàng lơ lửng giữa không trung.

Giờ phút này, trên mặt Dương Địch cũng đầy tức giận.

Hiển nhiên những lời mà Dương Tử Mặc nói vừa rồi đều bị Dương Địch nghe thấy. Cho dù không nghe thấy hẳn nói gì, Dương Địch cũng không có hảo cảm gì với Dương Tử Mặc này. Muốn chém giết Dương Thạc sao? Cho dù liều mạng, Dương Địch cũng muốn ngăn lại!

284. Chương 280: Địa Sát Vương Quyền, Sau Khi Xuống Địa Ngục Rồi Thi Triển Nhé!

Chương 280: Địa Sát Vương Quyền, sau khi xuống địa ngục rồi thi triển nhé!

Ông!

Một tay khê nhoáng lên, một tiểu linh đang phong cách cổ xưa liền xuất hiện trong tay Dương Định.

- Lớn!

Khê quát một tiếng, tiểu linh đang phong cách cổ xưa trong tay Dương Định này lập tức biến lớn, sau một khắc dĩ nhiên biến thành một cái chuông đồng khổng lồ cao khoảng một trượng, lơ lửng trước mặt Dương Định. Miệng chuông đồng này đối diện với Dương Tử Mặc.

Uỳnh!

Một tay duỗi ra, Dương Định đánh một chuông vào chuông lớn phong cách cổ xưa này.

Ông...!

Chuông lớn này thoáng một phát chấn động. Phạm âm lượn lơ truyền ra từ trong miệng chuông, giống như một cường giả cấp độ Đại Tông Sư thi triển công pháp Đại Phạm Âm Chung của Kim Phật Tự đánh về phía Dương Tử Mặc!

Đinh linh linh! Đinh linh linh!

Mà hầu như lúc bản thân chuông lớn này chấn động, phát ra sóng âm thì đồng thời bên trong chuông lớn hình như còn có một tiếng bạc nhỏ. Khi chuông lớn chấn động, nó cũng đồng thời bắt đầu chuyển động sáng ngời. Từng luồng sóng âm mệnh mông bồng nhiên truyền ra. Dưới bản thân chuông lớn tăng biên độ sóng âm, cường độ sóng âm này đã tăng lên gấp bốn năm lần, dung hợp với bản thân sóng âm chuông lớn. Gần như trong một chớp mắt, hai luồng sóng âm liền công kích đến trước mặt Dương Tử Mặc.

- Thứ gì đây?

Lúc sóng âm này công kích đến trước mặt Dương Tử Mặc thì đồng thời trong lòng Dương Tử Mặc cũng cảm nhận được cảm giác vô cùng nguy hiểm bỗng nhiên xuất hiện.

- Đại Thiên Âm Chưởng sao? Ta có Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, cho dù môn chủ Tiểu Nguyệt của Thiên Âm Môn có đến đây thi triển Đại Thiên Âm Chưởng thì cũng tuyệt đối không đả thương ta được!

Một ý niệm như vậy xuất hiện trong đầu Dương Tử Mặc.

Nhưng mà.

Ngay sau một khắc, một cơn đau nhức kịch liệt đột nhiên xuất hiện trong đầu Dương Tử Mặc!

- Không tốt!

Dưới cơn đau nhức kịch liệt này, trong đầu Dương Tử Mặc chỉ xuất hiện một ý niệm như vậy.

Sau một khắc, Dương Tử Mặc chỉ cảm thấy đầu óc ông ông. Thoáng một phát, trước mắt tối sầm, hầu như không nhìn thấy vật gì cả. Hai lỗ tai cũng ông ông loạn hưởng, từng đợt hơi thở thanh hôi truyền ra từ trong mũi. Trong một tích tắc này, ngũ quan cảm giác của hắn đã hỗn loạn toàn bộ!

- Công kích sóng âm này có thể gây thương tổn đến thần hồn...

Nghĩ tới những thứ này, đồng thời đầu óc Dương Tử Mặc trống rỗng, không thể suy nghĩ được gì.

Chú!

Đúng lúc này, thân thể Dương Thạc mạnh mẽ triển khai, nhanh như chớp đi tới bên cạnh Dương Tử Mặc.

Uỳnh!

Một quyền hung hăng đánh vào lồng ngực Dương Tử Mặc!

Giờ phút này, Dương Tử Mặc căn bản không thể nào trốn tránh, cứ ngỡ ngác bị một quyền của Dương Thạc hung hăng đánh trúng. Cả người hắn bay ra ngoài, ỳnh ỳnh hai tiếng, đụng gãy hai cây cột đá trong động đá vôi này.

- Không phải nói khoác không biết ngược, nói muốn chém giết ta sao?
- Không phải nói bắt được Tiểu Dịch, tùy ý lăng nhục nàng sao?
- Không phải nói công kích của ta không đủ thương được ngươi sao? Vậy thì xem thử đi!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Dương Thạc liên tiếp không ngừng đưa quyền về phía Dương Tử Mặc.

Sau khi biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, thân thể Dương Thạc đã cao hơn một trượng, nắm đấm như nồi đất, lực lượng khí huyết cũng vô cùng to lớn. Mỗi một lần nắm quyền đánh vào người Dương Tử Mặc, Dương Tử Mặc đều trực tiếp bị đánh bay ra xa vài chục trượng.

Mặc dù có Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp bảo vệ, trình độ công kích này của Dương Thạc căn bản không thể nào làm tổn thương Dương Tử Mặc. Nhưng hiện tại Dương Tử Mặc đã chịu công kích thần âm của Dương Dịch, trực tiếp bị thương vào thần hồn, đầu óc hoàn toàn trong trạng thái dần dần, căn bản không có sức phản kháng, hoàn toàn trở thành đồng cát bị đánh tới đánh lui.

Năm người Địa Sát xung quanh, toàn bộ đều cảm thấy ngây người.

Dương Tử Mặc mang theo Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, xuất thế ngang trời, trong khoảng khắc đã chém giết Âu Tử Hồng cấp độ Đại Tông Sư, dọa lui thống lĩnh ngự lâm quân Đại Chu là Lưu Ngự Thanh, có thể nói là cường đại đến cực điểm.

Mà sau khi đạt được Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Dương Tử Mặc càng thêm giống thiên mệnh chi tử, tuân theo thiên mệnh, lấy được phòng ngự cường hãn. Cho dù một số Võ Thánh thực lực bình thường đến đây, chỉ sợ cũng không nhất định đã là đối thủ của Dương Tử Mặc.

Tuy thực lực của Dương Thạc cường đại, đánh lên chém giết được ba gã Tông Sư Địa Sát.

Nhưng năm người Địa Sát này xem ra Dương Tử Mặc muốn chém giết Dương Thạc quả thực là chuyện không có bất cứ lo lắng gì. Chẳng qua là ai cũng không ngờ, mới giao thủ với Dương Thạc một lần, còn không chiếm được tiện nghi gì, Dương Tử Mặc đã lập tức bị một kiện pháp bảo của Dương Dịch đánh cho u mê, ngay sau đó liền biến thành mục tiêu sống cho Dương Thạc.

Uỳnh!

Một tiếng bạo nổ vang lên.

Dương Thạc lên gối một cái, nện vào phần bụng Dương Tử Mặc.

Thân thể Dương Tử Mặc bay ngược lại phía sau, ầm ầm một tiếng, trực tiếp bay ra khỏi động đá vôi này.

- Ô? Đó là ai?
- Kiện áo giáp kia hình như là Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp!

Bên ngoài hang động đá vôi cũng không thiếu cường giả cấp độ Võ Tôn.

Cường giả Võ Tôn này không đủ thực lực tranh đoạt Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp nhưng cũng không muốn rời đi, muốn đục nước béo cò, tìm một chút chỗ tốt.

Vừa rồi Dương Tử Mặc chân đạp Đạo Hoàng Kiếm tiến vào động đá vôi, về sau Lưu Ngự Thanh dựa vào chiến xa thiên binh trốn đi. Cảnh tượng này đều lọt vào mắt cường giả Võ Tôn.

Hiển nhiên Dương Tử Mặc tranh đoạt Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp đã chiếm được tiên cơ.

Mà bây giờ người mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp lại trực tiếp bị đánh bay ra khỏi động đá vôi. Tình huống này khiến người ta có chút không tưởng tượng được.

- Dương Tử Mặc, người chẳng qua là dựa vào Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp và Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm mới đạt tới thực lực hiện tại mà thôi!

- Không có những pháp khí này, người căn bản không phải là đối thủ của ta!

- Cũng được! Hiện tại ta liền đoạt Đạo Hoàng Kiếm của người, lột Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp của người, nhìn xem người còn có bản lĩnh gì không?

Đúng lúc này, một âm thanh đột nhiên vang lên.

Chú!

Dương Thạc đuổi tới từ trong động đá vôi.

Uỳnh!

Hung hăng giẫm một cước lên ngực Dương Tử Mặc.

Giờ phút này, năm thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm vẫn lơ lửng bên cạnh Dương Tử Mặc.

Một cước giẫm nát ngực Dương Tử Mặc, đồng thời Dương Thạc giơ tay ra đánh một trảo, dĩ nhiên trực tiếp bắt một thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm vào trong tay.

Ông...

Thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này bị Dương Thạc nắm trong tay, ông ông loạn hưởng, rung rung không ngừng, dường như muốn giãy dụa chạy khỏi tay Dương Thạc. Thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này đã sớm nhận Dương Tử Mặc làm chủ, xem như là pháp khí của Dương Tử Mặc rồi, nếu muốn mạnh mẽ cướp đi thì cũng không phải chuyện dễ dàng.

Bình thường mà nói, nếu thực lực không chênh lệch một đẳng cấp lớn thì rất khó có thể cưỡng đoạt pháp khí từ trong tay một người.

Bí bảo cùng cấp độ với Thập Phương Ca Sa, Đạo Hoàng Kiếm, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, muốn mạnh mẽ cướp đi thì độ khó càng lớn!

Thực lực bản thân Dương Thạc thực ra cũng chỉ là cấp độ Vô Tôn. Bí bảo mà Dương Tử Mặc đã nhận chủ, muốn trực tiếp cướp lấy hầu như là chuyện không thể nào.

- Hả? Đã vào trong tay ta mà còn không thần phục?

Thấy Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm ông ông run rẩy phản kháng, Dương Thạc nhíu mày.

- Tiến vào Thập Phương Ca Sa, sớm muộn gì cũng khiến người thần phục!

Hiện tại không thể nào cướp được Đạo Hoàng Kiếm này, Dương Thạc dứt khoát xoẹt một tiếng, xé mở hư không, trực tiếp ném thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này vào trong Thập Phương Ca Sa.

Thập Phương Ca Sa là mảnh không gian do Dương Thạc khống chế, thanh Đạo Hoàng Kiếm này không tạo ra nửa cơn sóng gió nào được.

Ném vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc có rất nhiều thời gian khiến nó dần dần thần phục hẳn!

- Còn có mấy thanh này, cũng ném hết vào là được rồi!

Sau một khắc, Dương Thạc lại đánh một trảo về một thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm khác.

Nhìn thấy tình cảnh này, những võ giả cấp độ Vô Tôn xung quanh đều không thể tin được, mở to hai mắt nhìn.

- Người nọ rốt cục là ai?

- Hình như người mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp là Đại công tử của phủ Trần Quốc Công, trưởng tử Dương Tử Mặc của Dương Thiên. Vừa rồi chính là hắn đã đuổi thống lĩnh ngự lâm quân, Lưu Ngự Thanh cấp độ Đại Tông Sư đấy?

- Âu Tử Hồng cũng hẳn là bị hấn chém giết!

- Người nọ rốt cục là ai? Dương Tử Mặc cầm Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm trong tay, mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp trên người, như thế nào căn bản không phải là đối thủ của người này? Sao lại bị hấn đánh cho không có lực hoàn trả? Mà ngay cả Đạo Hoàng Kiếm cũng đều mất vài thanh rồi...

Giờ phút này, một ít cường giả Võ Tôn đều liên tục hít sâu một hơi, hoàn toàn khuất phục trước thần uy của Dương Thạc!

- Ta biết người nọ! Hình như là con vợ kế của Dương Thiên, Dương Thạc!

- Là đệ nhất nhân trong tuyển chọn võ đạo Đại Chu, Dương Thạc! Lúc trước trên giáo trường kinh thành, chính là hấn đã đánh bại hai cao thủ Võ Sư chỉ trong cái phất tay, hai chiêu chém giết Thiếu đương gia Mạc Địch hắc đạo nam bắc và cao thủ Ba Ma Long của Kim Phật Tự. Cuối cùng hòa thượng A Mục Đạt Vượng của Kim Phật Tự phải ra tay mới bức lui hấn được. Như thế nào mà... ngắn ngủi chưa đầy nửa năm, thực lực của hấn lại tăng tiến rồi! Ngay cả Dương Tử Mặc mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, cầm Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm trong tay cũng không phải đối thủ của hấn?

Rất nhanh chóng đã có người nhận ra Dương Thạc.

Dương Thạc rốt cục là đệ nhất nhân võ bạt Đại Chu, cho dù là thanh danh thì cũng có không ít người biết.

Sau khi nhận ra Dương Thạc, những người này càng khiếp sợ hơn.

Phải biết rằng nửa năm trước, tuy thực lực của Dương Thạc tuyệt cường nhưng đối mặt với cao thủ cấp độ Đại Tông Sư như A Mục Đạt Vượng thì cũng hầu như không có bao nhiêu lực hoàn thủ, trực tiếp bị bức bách vật phải chạy thực mạng.

Mà hiện tại...

Ngắn ngủi nửa năm, Dương Tử Mặc mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, cầm Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm trong tay cũng đều không phải đối thủ của hấn!

Phải biết rằng tuy thực lực của Dương Tử Mặc không được lắm, là cấp độ Võ Tôn. Nhưng có hai đại bí bảo trong tay, Đại Tông Sư bình thường đều không phải đối thủ của hấn.

Lưu Ngự Thanh trước mặt hấn đều trực tiếp chạy thực mạng!

Âu Tử Hồng bị chém giết trong khoảnh khắc!

Phải biết rằng lúc trước, Âu Tử Hồng này đều đã từng đánh lui Kim Hổ yêu thánh, một trong Thập Đại Yêu Thánh trong thiên hạ. Bản thân hấn ta là Đại Tông Sư đỉnh phong, có pháp tôn Hàng Long Phục Hổ, thực lực của hấn đã là rất mạnh rồi!

Dương Thạc có thể điên cuồng chà đạp Dương Tử Mặc, điều này chứng tỏ thực lực của hấn ít nhất cũng phải mạnh hơn Âu Tử Hồng, nhất định đã bước vào cảnh giới Võ Thánh!

Nửa năm từ Võ Tôn đến Võ Thánh, hiệu suất tăng trưởng bậc này khiến người ta có cảm giác như ảo mộng vậy.

- Dương Thạc!

Gần như là lúc Dương Thạc lợi dụng không gian Thập Phương Ca Sa thu lại ba thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm thì Dương Tử Mặc rốt cục cũng tỉnh lại.

Bị Dương Thạc hung hăng chà đạp, lại còn thu lại bí bảo Đạo Hoàng Kiếm của hấn vào, xung quanh còn có cường giả Võ Tôn vây xem... khuất nhục như vậy khiến đầu óc Dương Tử Mặc mơ hồ căn bản không thể nào thừa nhận được.

- Khốn khiếp!

Ngây ngô một lúc, Dương Tử Mặc biết rõ bản thân căn bản không thể nào giao thủ với Dương Thạc.

Vạn nhất Dương Dịch lại chạy tới thi triển sóng âm công kích như vừa rồi thì chỉ sợ thần hồn của hắn còn bị thương nặng. Đến lúc đó, chẳng những không thể nào đánh bại Dương Thạc, chỉ sợ ngay cả tính mạng bản thân cũng đều bị uy hiếp. đọc truyện mới nhất tại .

- Đi!

Hầu như không có chút do dự, Dương Tử Mặc căn bản không hề giao thủ với Dương Thạc, lợi dụng đặc hiệu của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, mở ra hư không nhanh như chớp, thoát khỏi áp chế của Dương Thạc, tiến vào hư không. Sau một khắc, Dương Tử Mặc đã biến mất.

- Chạy rồi?

Dương Thạc nhướng mày.

- Thập Phương Ca Sa, tập trung!

Tuy Dương Tử Mặc đã chạy thoát nhưng Dương Thạc vẫn thi triển công hiệu tập trung bốn phương của Thập Phương Ca Sa, muốn khóa chặt Dương Tử Mặc lại, tiếp tục truy kích, đánh chó mù đường.

Nhưng sau một khắc, Dương Thạc phát hiện Thập Phương Ca Sa căn bản không thể nào tập trung Dương Tử Mặc được.

- Trên người Dương Tử Mặc là Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, khí tức hư vô mờ mịt, khó có thể tập trung... Được lắm, lại để tiểu tử này trốn mất!

Dương Thạc bắt đắc dĩ lắc đầu, thở ra một hơi thật dài, thì thào nhỏ giọng nói.

Dương Tử Mặc mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, trừ phi thật sự khiến hắn tháo ra, nếu không mà muốn ngăn hắn đào tẩu thì hầu như là chuyện không thể nào. Cho dù Dương Thạc đưa hắn vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, hắn vẫn có thể xé mở hư không rồi chạy đi. Làm không tốt còn có thể quấy nhiễu lộn xộn trong không gian Thập Phương Ca Sa, bí mật thi thể Huyền Ưng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ cũng bị bại lộ...

Chính là bởi vì như thế nên Dương Thạc chẳng qua chỉ thu Đạo Hoàng Kiếm của hắn vào trong Thập Phương Ca Sa, không bắt hắn lại.

Chú!

Dương Tử Mặc vừa mới biến mất, Dương Dịch liền xuất hiện bên cạnh Dương Thạc.

- Dương Tử Mặc chạy thoát rồi?

Dương Dịch khê chau mày, mở miệng hỏi.

- Ừm.

Dương Thạc khê gật đầu.

- Đáng tiếc...

Trên mặt Dương Dịch lộ ra vẻ hơi thất vọng.

- Ta thúc giục linh đang Thần Âm không thể công kích liên tục được. Sau khi công kích lần thứ nhất còn phát chờ một lát mới có thể phát động lần công kích thứ hai. Hiện tại vừa lúc có thể thi triển lần công kích thứ hai, hắn lại bỏ chạy rồi... Nếu có thể liên tục thi triển hai lần công kích, cho dù thần hồn hắn không tan thành mây khói thì cũng phải trọng thương, hai ba canh giờ không thể nào thanh tỉnh, một năm nửa năm đều không thể hồi phục. Trong tình huống đó, chúng ta hoàn toàn có thể nghĩ cách tháo Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp xuống, chém giết hắn!

Dương Dịch nói.

Tuy công kích linh đang Thần Âm rất mạnh, trực tiếp đã thương thần hồn người khác.

Nhưng với thực lực hiện tại của Dương Dịch, sau khi phát động một lần công kích sóng âm thì phải chờ thêm một lát mới có thể thi triển lần thứ hai.

Nếu thực sự có thể thi triển liên tục thì chỉ sợ cho dù cường giả Vô Thánh đến, liên tục công kích vài chục lần, thần hồn cũng bị hao tổn sâu, mất năng lực chiến đấu rồi.

285. Chương 281 : Đan Dương Kiếm, Phun Ra Một Trận Mưa Kiếm

Chương 281 : Đan Dương kiếm, phun ra một trận mưa kiếm

- Tốt rồi, không nên suy nghĩ nhiều. Có thể đánh lui Dương Tử Mặc này đã là thành quả rất tốt rồi. Huồng hồ lúc này ta đã lấy ba thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm của hắn, cũng khiến thực lực hắn suy yếu rất lớn!
- Tương lai hắn gặp lại chúng ta thì chỉ sợ cũng kinh hồn bạt vía, không dám giao thủ với chúng ta!

Dương Thạc nói.

Thấy tốt thì lấy, lần giao thủ này đã khiến Dương Thạc buôn bán lời không ít.

Không những lấy được ba thanh Đạo Hoàng Kiếm.

Quan trọng nhất là đã đả kích tự tin của Dương Tử Mặc. Hơn nữa có không ít cường giả Vô Tôn thấy được cuộc chiến này. Sau ngày hôm nay, trận chiến này khẳng định sẽ được truyền bá chi tiết ra ngoài. Rất nhanh chóng, tin tức Dương Tử Mặc bị Dương Thạc chà đạp sẽ truyền khắp đại giang năm bắc.

Đối với Dương Tử Mặc, đối với Dương Thiên, đây đều là đả kích thật lớn.

- Dương Tử Mặc đã chạy thoát. Nhưng trong động đá vôi này còn nằm tên cường giả Địa Sát!

Hai mắt Dương Thạc hơi nheo lại.

- Những tên cường giả Địa Sát này đều là thủ hạ của Mạc Vân Cốc, cũng là thủ hạ của Dương Tử Mặc. Bọn hắn đến Yên Sơn này, dùng trăm phương ngàn kế muốn chém giết ta. Hiện tại Dương Tử Mặc đã chạy thoát, bọn hắn không thể lại bỏ qua được...
- Chém giết bọn hắn, thu lại một ít tiền lãi!

Nói xong, thân hình Dương Thạc khẽ nhoáng lên, bỗng nhiên đi về phía động đá vôi.

- Đại thiếu gia bị hắn đánh lui rồi?

Trong động đá vôi này, năm tên Địa Sát cũng đã chứng kiến cuộc chiến giữa Dương Thạc và Dương Tử Mặc vừa rồi.

Chứng kiến Dương Tử Mặc bị hung hăng chà đạp một phen, cuối cùng chỉ có thể chạy trốn, năm người Địa Sát này đều thầm khiếp sợ. Đối với Dương Thạc, bọn hắn cũng không còn nửa tâm tư chiến đấu chém giết nữa.

Hiện tại Dương Thạc trở lại động đá vôi này, năm người lập tức hiểu rõ Dương Thạc muốn khai đao với bọn hắn!

- Đi!

Không chút do dự, lão đại Địa Sát hét lớn một tiếng, lập tức muốn dẫn bốn huynh đệ chạy đi.

- Muốn đi sao? Đã muộn rồi!

Đúng lúc này, âm thanh quát lớn lạnh như băng của Dương Thạc vang lên.

Ông ông!

Dương Thạc xuất hiện bên cạnh Dương Địch, nhẹ nhàng lắc lư linh đang Thần Âm trong tay.

Cách lần thúc giục linh đang Thần Âm công kích Dương Tử Mặc đã qua một thời gian ngắn, hiện tại Dương Địch lại có thể thúc giục bí bảo này phát ra công kích thần âm!

Phạm âm lượn lờ, Thiên âm cuộn cuộn!

Uỳnh!

Trong năm người Địa Sát này, hai người trong đó trực tiếp bị công kích sóng âm đánh trúng, thân thể mạnh mẽ ngừng lại, trong mắt hiện ra vẻ mờ mịt, thần thái nhanh chóng mất đi.

Dưới công kích sóng âm, hai gã Đại Tông Sư này trực tiếp bị chém giết thần hồn, lập tức vẫn lạc!

- Lão ngu! Lão Yếu!

Lão đại Địa Sát trợn tròn mắt muốn nứt ra.

- Khốn khiếp!

Cũng bất chấp chạy trốn, một tay lão đại Địa Sát này khẽ nhoáng lên, trong tiếng vang rầm rầm, ngưng tụ một quyền Địa Sát Khí hung hăng oanh kích về phía Dương Thạc.

Địa Sát Vương Quyền!

- Lại là Địa Sát Vương Quyền sao? Hay là sau khi người xuống địa ngục rồi tiếp tục thi triển bộ quyền pháp này đi!

Quát lạnh một tiếng, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc bỗng nhiên xuất hiện, khởi động biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng giữa không trung. Áo giáp màu đen bao phủ toàn thân, hai cánh sinh sôi sau lưng. Hấn quát lớn một tiếng, bỏ qua công kích Địa Sát Vương Quyền của lão đại này, trực tiếp đâm thẳng về phía hắn.

- Đại Bằng Kim Sí Vương... Chẳng lẽ là người?

Nhìn thấy hình thái này của Dương Thạc, thân thể lão đại Địa Sát chấn động mãnh liệt, sắc mặt bỗng nhiên biến hóa.

Phốc! Phốc!

Sau một khắc, Dương Thạc đã sớm đến trước mặt lão đại Địa Sát, hai tay như trường mâu đâm vào trong ngực lão đại Địa Sát nhanh như chớp, xuyên qua sau lưng hắn...

Roạt!

Hai tay của Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đâm xuyên qua cơ thể của lão đại Địa Sát, trên tay phải còn cầm một quả tim của hắn.

- Lại là Đại Bằng Kim Sí Vương... chúng ta chết không oan...

Khoé miệng lão đại Địa Sát cong lên, nói.

Đại Bằng Kim Sí Vương.

Khó trách, vừa rồi Dương Tử Mặc mặc Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, cầm Tam Thiên đạo hoàng kiếm mà Dương Thạc cũng không sợ. Cần phải biết, thực lực của Dương Tử Mặc lúc đó đã gần đạt đến cảnh giới Vô Thánh rồi. Vậy mà, cao thủ Vô Thánh còn bị Dương Thạc điên cuồng chà đạp nữa.

Nếu Dương Thạc là Đại Bằng Kim Sí Vương thì có thể giải thích tất cả những việc này rồi.

Đại Bằng Kim Sí Vương, cao thủ đỉnh cấp đương thời, sức chiến đấu cùng một đẳng cấp với Dương Thiên. Nếu hắn ở đây thì dù Dương Tử Mặc có thêm những bảo vật nữa thì cũng bị đánh bại mà thôi. Chính vì thế mà hắn không hề nghi ngờ 'sự thật' Dương Thạc là Đại Bằng Kim Sí Vương.

- Có thể chết trong tay Đại Bằng Kim Sí Vương là vinh hạnh của anh em chúng ta.

Trên mặt lão đại Địa Sát tràn đầy vui mừng.

Lúc này, Dương Thạc lại im lặng.

Lúc trước, khi hắn giết A Mục Đạt Vượng, giết ba người Địa Sát còn lại, lúc đầu bọn chúng cũng nhận nhầm Dương Thạc là Đại Bằng Kim Sí Vương nhưng lúc sắp chết thì cũng biết Dương Thạc không phải Đại Bằng Kim Sí Vương.

Nhưng tên lão đại Địa Sát này lại vẫn luôn tin rằng Dương Thạc là Đại Bằng Kim Sí Vương.

- Đáng tiếc, ngươi đã đoán sai.

Dương Thạc lạnh lùng nói.

- Ta chính là Dương Thạc, không phải Đại Bằng Kim Sí Vương. Các người đều chết dưới tay Dương Thạc ta.

Dương Thạc dùng giọng nói ồm ồm nói ra.

- Cái gì?

Lão đại Địa Sát kinh sợ.

Xoẹt!

Không đợi hấn phản ứng kịp, Thái Dương Chân Hoả trên người Dương Thạc đã xuất hiện.

Nhanh chóng bao phủ toàn thân hấn. Sau một lát, thân thể lão đại Địa Sát này đã bị đốt thành tro bụi.

- Đại ca.

Giờ phút này, hai tên cao thủ Địa Sát còn lại trừng to mắt, hận không thể ăn thịt Dương Thạc.

Chẳng qua, thực lực của hai tên Địa Sát này kém xa lão đại, một kẻ là Đại Tông Sư trung kỳ, một kẻ là Đại Tông Sư sơ kỳ. Quan trọng hơn là, lúc trước, khi Dương Tử Mặc làm thiên ma pháp thân của Âu Tử Hồng nổ tung đã làm khí tức nguyên thủy chứa độc tràn ra bốn phía, và hai người này bị trúng kịch độc, nên giờ phút này, thực lực của bọn chúng còn không bằng Đại Tông Sư.

Vèo...o...o!

Một luồng ánh sáng bạc từ trên người Cửu Dương Chân Thân nhanh chóng bắn ra.

Chính là Cửu Cửu đạo hoàng kiếm.

Dương Thạc luyện hoá thành Cửu Cửu đạo hoàng kiếm này, điều khiển nó bay ra khỏi Cửu Dương Chân Thân, nháy mắt đã đến trước mặt tên Địa Sát cảnh giới Đại Tông Sư sơ kỳ, bụp một tiếng, thanh kiếm đã đâm vào trán hấn.

Xuyên qua não. Sau đó, một đồng máu tươi cùng óc bắn ra ngoài. Tên cao thủ Địa Sát này đã trực tiếp bị giết chết.

Đồng thời, thân thể Dương Thạc cũng đến trước người tên Địa Sát còn lại, sử dụng võ công Ứng Gấu hợp kích đánh với tên Địa Sát cuối cùng này.

Oanh! Oanh! Oanh!

Tên Địa Sát này liên tục hét lên, không ngừng sử dụng Địa Sát Vương quyền.

Đáng tiếc, cảnh giới võ đạo của hấn chỉ là lôi âm tầng thứ hai, cùng cấp với Dương Thạc, mà hấn lại bị trúng độc nên sức mạnh khí huyết cũng chỉ xấp xỉ với biến thân Hắc Hùng tầng thứ hai của Dương Thạc mà thôi. Vậy nên, Địa Sát Vương quyền của hấn đối kháng với Ứng Gấu hợp kích của Dương Thạc cũng không hơn.

Tên Địa Sát này giết đến đỏ cả mắt, không tránh không né, muốn liều mạng với Dương Thạc.

- Ngươi muốn chết hả?

- Vậy ta sẽ thành toàn ngươi.

Dương Thạc biết trong lòng tên Địa Sát này đã muốn liều chết. Bởi vậy, Cửu Dương Chân Thân hơi di chuyển đến sau lưng tên Địa Sát này, giơ tay lên, đánh mạnh vào sau gáy hấn.

Cửu Cửu đạo hoàng kiếm cũng xuyên qua đầu hấn.

Cả người tên cao thủ Địa Sát này ầm ầm ngã xuống. Tính đến bây giờ, tám tên Địa Sát, tám tên Đại Tông Sư, không chừa một tên nào, đều bị Dương Thạc cùng Dương Định giết chết.

- hừm...

Dương Thạc thở ra một hơi.

Thái Dương Chân Hoả trên người toả ra, đốt cháy hết các vết máu, óc... thành tro bụi, rồi rung nhẹ một phát, tất cả những tro bụi này đều rơi trên mặt đất.

Nháy mắt, tám tên Địa Sát đã chết hết, vậy mà Dương Thạc có cảm giác vắng vẻ. Chẳng qua, Dương Thạc biết, giết tám người này cũng chưa xong chuyện. Tám tên Địa Sát này chỉ là tám tên tay sai của Mạc Vân Cốc mà thôi. Dương Thạc giết Mạc Dịch đã hoàn toàn đắc tội Mạc Vân Cốc. Sau này, chắc chắn Mạc Vân Cốc sẽ còn phái cao thủ mạnh hơn nữa, thậm chí là tự mình ra tay để đối phó với Dương Thạc.

- Binh tới tướng đỡ, nước lên đất chặn. Nếu Mạc Vân Cốc đến thì cũng giết hết.

Dương Thạc chậm rãi nhắm hai mắt lại, tự lẩm bẩm.

Lúc này, Dương Dịch liếc nhìn hai tên Địa Sát bị sóng âm của Thần Âm linh đang giết chết.

- Thiếu gia, Thần Âm Linh Đang có thể trực tiếp giết chết Đại Tông Sư. Vậy, ở một mức độ nào đó, Thiên Đạo Thần Hoàng giáp của Dương Tử Mặc có thể ngăn cản công kích của thần âm. Nếu không, với cường độ thần hồn của hắn thì nhất định sẽ bị giết chết.

Dương Dịch nói.

- Ủ.

Dương Thạc nhẹ gật đầu.

- Bảo vật đã đến cấp độ đó như Thiên Đạo Thần Hoàng giáp thì có thể ngăn cản một chút bất kì công kích gì.

Dương Thạc biết, bảo vật như Thiên Đạo Thần Hoàng giáp chắc chắn sẽ không kém rồi.

Tuy ngăn cản công kích của sóng âm không phải sở trường của nó nhưng ít nhất nó cũng có thể ngăn cản một chút sự tấn công của thần âm.

- Trước không cần quan tâm đến Dương Tử Mặc, sớm muộn gì thì chúng ta cũng phải chấm dứt với hắn.

- Trước tìm xem trên người mấy tên Địa Sát này có bảo vật gì không đã.

Dương Thạc nói xong liền đi qua, bắt đầu tìm kiếm trên thi thể của mấy tên Địa Sát này.

Đa số đều là đan dược.

Có một số là thuốc chữa ngoại thương, hiệu quả rất tốt, Dương Thạc liền trực tiếp dùng. Lúc này, khi Dương Tử Mặc dùng Cửu Cửu đạo hoàng kiếm tấn công Dương Thạc đã làm tay hắn bị thương mấy lỗ, nên khi Dương Thạc tìm được thuốc chữa thương liền lập tức bôi lên. Chỉ lát sau, những vết thương đó đã kết vảy.

Hắn cảm giác ngứa ngứa. Đó là do thân thể đang được chữa trị nhanh chóng.

- Mấy loại thuốc này rất tốt, thu lại thôi.

Dương Thạc không hề khách khí thu lại hết những đan dược lại.

Hắn tìm mãi trên người tên lão đại Địa Sát mà ngoại trừ đan dược thì không còn thứ khác.

- Thế mà không có sách bí kíp ghi lại Địa Sát Vương quyền sao?

Dương Thạc nhú mày.

Những kẻ như Địa Sát đều là người luôn dính tới đao kiếm thì bình thường sách bí kíp đều phải giữ trên người chứ.

Đáng tiếc, trên người những tên Địa Sát này lại không có sách bí kíp.

- Có lẽ, bọn chúng đã tìm một nơi bí ẩn để giấu đi bí kíp Địa Sát Vương Quyền rồi, ngoại trừ bọn chúng thì không ai biết. Cũng có thể, bí kíp Địa Sát Vương quyền này đã được bọn chúng dâng cho Mạc Vân Cốc rồi.

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Thiếu gia, hình như trên người tên này có một tờ giấy vàng.

Dương Thạc đang suy nghĩ thì chợt nghe thấy thanh âm của Dương Địch.

- Giấy vàng ư?

Dương Thạc ngẩn người.

Vội vàng nhìn về phía Dương Địch, Dương Thạc phát hiện, Dương Địch tìm được một tờ giấy vàng bên trong áo bào của Âu Tử Hồng. Trên tờ giấy vàng ghi chằng chịt chữ viết.

Tờ giấy vàng này ở ngay trên người Âu Tử Hồng. Tuy thân thể hắn bị Dương Tử Mặc dùng Cửu Cửu đạo hoàng kiếm đâm thủng nhiều lỗ nhưng vì Cửu Cửu đạo hoàng kiếm rất mỏng nên những lỗ đó không quá lớn, không ảnh hưởng đến những chữ viết trên tờ giấy này.

- Tiên Dương Đan Khí quyết, Đan Dương Kiếm phổ, thiên ma pháp thân, hàng long phục hổ pháp sao?

Chỉ nhìn thoáng qua tờ giấy màu vàng này, Dương Thạc liền hít sâu một hơi.

Chỉ sợ tất cả thần công, bí pháp của Tiên Sư Đạo đều ghi ở trên tờ giấy màu vàng này rồi.

- Thật không ngờ, mấy tên hắc đạo Địa Sát không mang công pháp theo người, nhưng Tiên Sư Đạo chủ, chủ môn của đệ nhất đạo môn Đại Chu lại mang theo tất cả công pháp bí thuật trên người mình.

Dương Thạc không khỏi thở dài.

Mấy tên Địa Sát đều là tội phạm hắc đạo, cực kỳ hung ác.

Chẳng qua, mấy người này làm người thẳng thắn, là hảo hán.

Mà Âu Tử Hồng, dù là đạo chủ của đệ nhất đạo môn nhưng làm người âm hiểm, đánh lén cả người của mình.

Người như vậy sẽ không tin tưởng bất kỳ ai, cho nên, để công pháp, bí thuật ở đâu thì hắn cũng cảm thấy không an toàn. Cuối cùng, hắn chỉ có thể luôn luôn mang theo trên người mình thôi.

Kết quả, lại có lợi cho Dương Thạc.

- Có thể lấy được truyền thừa của Tiên Sư Đạo cũng là thu hoạch ngoài ý muốn.

- Đi thôi tiểu Địch. Chúng ta vào trong không gian Thập Phương Ca Sa nghiên cứu những công pháp, bí thuật này.

Dương Thạc nói xong liền mở ra hư không, cùng Dương Địch đi vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Dương Thạc và Dương Địch biến mất, hang động đá vôi này lại trở nên yên tĩnh.

Thật lâu sau.

Mới có một tên Vô Tôn ngó đầu nhìn vào.

- Ưc...

Thấy tình trạng trong động đá vôi, tên Vô Tôn lập tức hít sâu một hơi.

Toàn bộ sáu gã Đại Tông Sư đã chết.

Ngoại trừ Tiên Sư Đạo Âu Tử Hồng, còn lại năm tên Đại Tông Sư Địa Sát đều bị Dương Thạc giết chết. Nếu lúc trước, Dương Thạc chà đạp Dương Tử Mặc chưa thể hiện rõ thực lực mạnh mẽ của Dương Thạc. Vậy bây giờ, năm tên Đại Tông Sư chết đi đã chứng tỏ thực lực của Dương Thạc đã đến một cảnh giới cực cao.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Hả. Phải tu luyện Duyên Hồng chi đạo thành duyên hồng nội đan mới có thể sử dụng những bí pháp và công pháp này sao? Kể cả thiên ma pháp thân cũng là do khí tức duyên hồng ngưng tụ thành một loại Kim Thân à.

Dương Thạc cùng Dương Dịch xem xét tỉ mỉ truyền thừa của Tiên Sư Đạo.

Mày không khỏi nhăn lại.

Cách tu luyện của Tiên Sư Đạo có chút khác biệt so với cách tu luyện của võ đạo bình thường.

Chính là phải phối hợp khí tức chỉ thủy ngân với một số thuật luyện đan mới có thể tu luyện.

Đừng nói hai người Dương Thạc và Dương Dịch không hiểu thuật luyện đan, mà cho dù có hiểu thì hai người cũng không muốn đi theo con đường này. Cho nên, truyền thừa của Tiên Sư Đạo đối với hai người là vô dụng.

- Có cơ hội thì đưa truyền thừa của Tiên Sư Đạo cho Phụ Chính Vương còn tốt hơn.

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Chẳng qua, hình như có thể tu luyện Đan Dương kiếm phổ. Đây là một cách tu luyện phi kiếm. Tu luyện tới cực hạn thì phi kiếm sẽ tồn tại trong đan điền, há miệng ra là phi kiếm có thể tấn công kẻ địch nhanh như tia chớp. Nếu luyện thành kiếm phổ này, rồi để đạo kiếm vào trong đan điền thì... khi há miệng ra, mấy trăm thanh đạo hoàng kiếm được phun ra, trực tiếp hoá thành một trận mưa kiếm, sẽ tạo ra uy lực lớn.

Dương Thạc trầm nghĩ.

286. Chương 282 : Nam Cung Giết Rong, Cửu Dương Chân Thân Tầng Thứ Hai

Chương 282 : Nam Cung giết rong, Cửu Dương Chân Thân tầng thứ hai

Trong số truyền thừa của Tiên Sư Đạo chỉ có bộ Đan Dương kiếm phổ là còn có chút tác dụng đối với Dương Thạc.

Đan Dương kiếm phổ không phải võ công hạng nhất.

Mà là một loại công pháp rèn luyện phi kiếm. Sử dụng Đan Dương kiếm phổ để điều khiển phi kiếm thì uy lực của phi kiếm có thể tăng 30% trở lên, coi như là một loại công pháp khá tốt. Quan trọng nhất là không cần tu luyện khí tức duyên hồng thì vẫn có thể tu luyện Đan Dương kiếm phổ.

Chỉ cần có một thanh phi kiếm tốt là được. nguồn

Phi kiếm cũng là một loại pháp khí.

Bình thường pháp khí đều giống Đại Phạm Âm chung, có thể biến lớn nhỏ tùy ý, Thập Phương Ca Sa cũng cùng loại này, có thể biến lớn hơn hoặc nhỏ đi.

Còn loại thần binh như Thiên Cương kiếm của Chân Vũ môn thì không thể biến lớn hoặc nhỏ nên không được gọi là pháp khí.

Với pháp khí là phi kiếm thì có thể dựa vào việc tu luyện Đan Dương kiếm phổ để làm cho phi kiếm tồn tại ở dạng nhỏ nhất, có thể để nó ở bên trong đan điền của con người, chỉ cần há mồm một cái là phi kiếm lập tức bay ra tấn công kẻ địch.

Phi kiếm ở trong đan điền mới có lợi.

Nó có thể thu được chân khí cùng máu huyết của võ giả bất cứ lúc nào để rèn luyện.

Phi kiếm được rèn luyện quanh năm suốt tháng thì tự nhiên sẽ mạnh mẽ hơn rất nhiều so với các phi kiếm bình thường khác. Thậm chí, trong nó còn ẩn chứa thần niệm của võ giả, tương thông với huyết mạch của võ giả, giống như một bộ phận của võ giả vậy.

Tóm lại, Đan Dương kiếm phổ cũng không phải võ công hạng nhất.

Nhưng nó cũng rất thực dụng.

- Hiện nay mình có bốn thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm, có thể dựa theo phương pháp trong Đan Dương kiếm phổ để đưa chúng tới Đan điền rèn luyện..

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đúng là phi kiếm có thể hấp thu máu của cơ thể để tiến hành tiến hoá.

Đạo hoàng kiếm chính là ví dụ.

Năm đó, đạo hoàng kiếm chỉ là binh khí của Võ Thánh lôi âm tầng thứ năm mà thôi, chỉ là nó cắm trên người thượng cổ Thần Long, hấp thu máu trên người thượng cổ Thần Long nên mới có thể tiến hoá. Hiện nay, nếu Tam Thiên đạo hoàng kiếm ở trạng thái nguyên vẹn thì có thể còn mạnh hơn bảo vật Võ Thánh lôi âm tầng thứ sáu rồi.

Nếu đưa chúng nó vào đan điền để tiếp tục rèn luyện thì uy lực của nó còn có thể từng bước tăng lên.

Nói với Dương Dịch một tiếng, Dương Thạc chuẩn bị sử dụng phương thức trong Đan Dương kiếm phổ để rèn luyện bốn thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm này.

Có Dương Dịch cùng phân thân Thần Long hộ pháp cho Dương Thạc.

Đan Dương kiếm phổ, bí pháp cấp cao, độ phù hợp chân thân: 80%, độ phù hợp thân thể : 40%.

Dương Thạc xem trước mức độ phù hợp của Đan Dương kiếm phổ.

Độ phù hợp chân thân 80% không phải cao cũng không phải thấp.

Dù sao đây cũng chỉ là bí pháp phụ trợ mà thôi. Tu luyện nó dù không có lợi thì cũng không ảnh hưởng gì, phù hợp 80% là được rồi.

- Trước dùng kiếm phổ này để đưa thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm vào đan điền của mình đã.

Dương Thạc trầm nghĩ. Sau đó, hắn bắt đầu dùng Cửu Dương Chân Thân tu luyện, điều khiển thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm, rất nhanh đã đưa được nó vào trong đan điền Cửu Dương Chân Thân của mình.

- Cũng không quá khó.

Toàn bộ quá trình khá thuận lợi.

- Thử uy lực của nó xem sao.

Vừa nghĩ xong, Dương Thạc liền há miệng, muốn nhổ ra thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm này.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Vừa mới há miệng, một trận mưa kiếm lập tức bắn ra, thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm này vậy mà đã tách ra thành 99 thanh kiếm nhỏ bay ra.

Roạt!

Mưa kiếm bay ra ngoài đã trực tiếp xé rách một mảng hư không trước mặt Dương Thạc.

- Nếu có kẻ địch đứng trước mặt mình mà phun ra mưa kiếm thì kẻ này lập tức sẽ bị bắn thành tổ ong.

Dương Thạc cảm thán.

Ý nghĩ vừa hình thành, những thanh kiếm nhỏ này liền bay trở về trong đan điền Dương Thạc.

Không phải tiến vào từ miệng.

Mà chúng trực tiếp ‘đâm’ vào đan điền của Dương Thạc.

Bởi vì Dương Thạc chỉ dùng Cửu Dương Chân Thân để tu luyện nên dù Cửu Dương Chân Thân bị đâm thành tổ ong thì gần như cũng không bị thương chút nào. Vậy nên, Dương Thạc quyết định, sẽ hạn chế quá

trình phun ra, nuốt vào bằng miệng mà sẽ để những thanh kiếm trực tiếp từ thân thể bay ra ngoài, sau đó trực tiếp bay trở về đan điền, vừa đơn giản lại thuận tiện.

Từ đó, từng bộ phận của Cửu Dương Chân Thân, thân thể của Dương Thạc đều có thể bắn ra 99 thanh đạo hoàng kiếm nhỏ này. Theo đó, Dương Thạc hoàn toàn trở thành một con nhím rồi.

- Còn có ba thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm của Dương Tử Mặc nữa. Nếu mình luyện hoá được chúng thì trong cơ thể mình có thể đồng thời bắn ra gần 400 thanh đạo hoàng kiếm nhỏ rồi. Đây mới thực sự trở thành gai nhím nha.

Dương Thạc nghĩ đến những thanh đạo hoàng kiếm của Dương Tử Mặc.

- Những thanh đạo hoàng kiếm này đã bị Dương Tử Mặc luyện hoá rồi. Trong đó nhất định có thần niệm của Dương Tử Mặc.

Dương Thạc nhíu mày.

- Có cách rồi.

Bỗng nhiên, hai mắt Dương Thạc sáng ngời.

- Tiểu Địch, sử dụng Đại Phạm Âm chưởng cùng Đại Thiên Âm chưởng, luyện hoá thần niệm của Dương Tử Mặc ở trong này.

Dương Thạc nói với Đan Dương.

- Được.

Đan Dương không hề do dự, đánh ra Đại Phạm Âm chưởng cùng Đại Thiên Âm chưởng.

Ong ong!

Ba thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm đều run lên.

Ngoài mấy trăm dặm.

- Phụt!

Dương Tử Mặc đang bay giữa không trung, đột nhiên há miệng phun ra một ngụm máu.

- Đạo hoàng kiếm của mình bị tên Dương Thạc kia cưỡng ép luyện hoá rồi sao? May mắn là mình chỉ lưu lại một sợi thần niệm trên đó, nếu không, khi hắn luyện hoá thanh đạo hoàng kiếm kia thì mình đã bị cắn trả nặng hơn rồi.

Dương Tử Mặc đen mặt, thầm nghĩ.

- Quân tử báo thù, mười năm cũng không muộn. Dương Thạc, sớm muộn gì cũng có một ngày ta nhất định sẽ giết ngươi.

Trong mắt Dương Tử Mặc hiện lên sự cừu hận. Hắn vươn tay mở ra hư không, dựa vào tác dụng xé rách hư không của Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, bỗng nhiên biến mất.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc nghiêm nghị nhìn chằm chằm ba thanh đạo hoàng kiếm.

Grào! Grào! Grào!

Tuy thần niệm của Dương Tử Mặc trong ba thanh đạo hoàng kiếm này đã bị diệt hết nhưng nó vẫn còn truyền ra rất nhiều thanh âm thú rống xa xưa.

- Kẻ nào dám quấy rầy thần hồn của bốn toạ tu luyện?

- Vạn năm rồi... đã vạn năm rồi. Đạo Hoàng, rồi sẽ có một ngày bốn toạ xuất thế sẽ đánh với ngươi một trận.

Thanh âm xa xưa này cất tiếng nói.

- Nguy rồi.

Nghe được thanh âm này, phân thân Thần Long ở bên cạnh Dương Thạc bỗng nhiên thay đổi sắc mặt.

- Là thượng cổ Thần Long. Chắc chắn là thượng cổ Thần Long. Hoá ra thần niệm của tên kia vẫn chưa bị tiêu diệt hoàn toàn mà trốn trong Tam Thiên đạo hoàng kiếm... mong muốn tương lai sẽ khôi phục lại. Ta đã nói rồi mà, cái lão kia sẽ không dễ chết như vậy được.

Phân thân Thần Long bối rối, vội vàng nói.

- Thần hồn của thượng cổ Thần Long không bị tiêu diệt hoàn toàn mà là trốn trong Tam Thiên đạo hoàng kiếm ư?

Lúc này, Dương Thạc không khỏi kinh ngạc.

Vốn trong trận chiến vạn năm trước, kết quả được công bố là thần hồn của thượng cổ Thần Long đã bị tiêu diệt chỉ còn lại thân thể.

287. Chương 283: Trao Đổi Cứu Dương Huyền Công

Chương 283: Trao đổi Cứu Dương Huyền Công

Mà trong vạn năm này, thân thể Thần Long lại sinh ra một thần hồn hoàn toàn mới.

Nhưng bây giờ, phân thân Thần Long mới lại nói, thần hồn của thượng cổ Thần Long chưa bị tiêu diệt hoàn toàn, mà là ẩn núp trong Tam Thiên đạo hoàng kiếm.

- Thượng cổ Thần Long này đúng là giỏi tính toán...

Phân thân Thần Long tiếp tục nói:

- Hẳn muốn ẩn núp trong Tam Thiên đạo hoàng kiếm để tương lai ai lấy được thanh thần kiếm này, thì hẳn sẽ mượn thần hồn của kẻ đó để sống lại, tiếp tục thực hiện ý chí của mình.

- Tiểu gia, nhanh thả ra đạo hoàng kiếm trong cơ thể ngươi để bà trẻ dùng Đại Thiên Âm chuông cùng Đại Phạm Âm chuông hoàn toàn giết chết thần niệm của thượng cổ Thần Long này.

Phân thân Thần Long vội vàng nói.

- Như vậy à?

Không hề do dự, Dương Thạc vừa nghĩ, đạo hoàng kiếm đã lập tức từ trong cơ thể bay ra.

- Tiểu Địch, dùng Thần Âm Linh Đang tấn công trực tiếp.

Đầu tiên, Dương Thạc để một đám thần hồn của mình ở trong đạo hoàng kiếm đi ra, rồi nói.

- Vâng.

Dương Địch nhẹ gạt đầu, lập tức lấy ra Thần Âm Linh Đang, bắt đầu tấn công những thanh đạo hoàng kiếm này.

Oanh!

Bốn thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm cùng nhau run lên.

- Khốn kiếp... kẻ nào...dám tấn công thần hồn của bốn toạ? Chẳng lẽ... là hai tên khốn kiếp Đạo Hoàng cùng Phật tổ kia sao? Khí tức này rất quen... rất quen...

Thanh âm xa xưa trong đạo hoàng kiếm lại vang lên lần nữa.

- Nói thừa, tất nhiên là quen thuộc rồi. Lão già kia, năm đó, người bị Đại Thiên Âm chuông cùng Đại Phạm Âm chuông đánh chết đấy.

Phân thân Thần Long lớn tiếng kêu.

- Bà trẻ, tiếp tục đi. Lão già này chỉ còn một đám thần niệm nữa thôi, cứ đuổi giết như vậy thì chỉ khoảng mười ngày nữa tháng là có thể hoàn toàn tiêu diệt nó.

Phân thân Thần Long nói.

- Mười ngày nữa tháng mới có thể tiêu diệt sao?

Dương Thạc kinh ngạc, há to miệng.

- Ý chí của thượng cổ Thần Long đúng là cứng cỏi.

Dương Thạc cảm thán.

Nên biết, thần niệm của Đại Tông Sư chỉ cần Thần Âm Linh Đang công kích một lần là đã bị tan vỡ rồi.

Mà thần niệm của thượng cổ Thần Long này lại phải công kích mười ngày nữa tháng mới có thể tiêu diệt được. Vậy nó mạnh mẽ đến mức nào chứ?

- Dương Tử Mặc vừa lấy được Tam Thiên đạo hoàng kiếm, vừa lấy được Thiên Đạo Thần Hoàng giáp. Đáng tiếc, một cái ẩn chứa thần niệm của thượng cổ Thần Long, một cái ẩn chứa thần niệm của Đạo Hoàng. Hắn đoạt được hai loại bảo vật này còn chưa biết là phúc hay là họa. Biết đâu, một lúc nào đó, Dương Tử Mặc sẽ bị hai bảo vật này phản chế lại.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Võ giả có thể khống chế bảo vật.

Bảo vật cũng có thể khống chế lại võ giả.

Giống như một số tuyệt thế hung khí, ma binh, người không đủ thực lực sử dụng chúng thì sẽ dễ dàng bị chúng ảnh hưởng đến tâm trí, trở thành kẻ thích giết chóc, thậm chí bị tẩu hỏa nhập ma. Đây chính là hiện tượng bảo vật phản chế lại võ giả.

Hai loại bảo vật của Dương Tử Mặc đều ẩn chứa thần niệm của cao thủ thượng cổ, vậy nên sau này hắn bị thần niệm của cao thủ thượng cổ khống chế lại cũng là việc bình thường.

Khi đó Dương Tử Mặc không còn là Dương Tử Mặc nữa rồi.

- Mặc kệ hắn, hắn bị phản chế thì liên qua gì đến mình. Bây giờ, mình tiêu diệt thần hồn của Thần Long trong đạo hoàng kiếm mới là việc quan trọng nhất.

Dương Thạc trầm nghĩ rồi cũng tự mình dùng Đại Phạm Âm chuông bắt đầu công kích.

Một ngày... hai ngày... ba ngày...

Tám ngày liên tiếp, Dương Thạc cùng Dương Dịch đều ở trong không gian Thập Phương Ca Sa công kích thần niệm của Thần Long trong đạo hoàng kiếm.

Trong hang động đá vôi dưới lòng đất Yến Sơn.

Một phân thân Thần Long đang đi tìm bảo vật.

Đột nhiên, một luồng sát khí nồng đậm nhanh chóng bao phủ lấy phân thân Thần Long này.

- Nguy rồi.

Phân thân Thần Long kinh sợ.

Không kịp phản ứng, chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn, một thanh kiếm lớn bỗng nhiên đánh tới, trực tiếp đánh tan phân thân Thần Long này thành thịt nát.

Một lát sau, một thanh niên cao lớn xuất hiện.

- Huyết nhục của Thần Long sao? Đây chính là tài liệu cần thiết để tu luyện Cửu Dương Chân Thân tầng thứ hai mà.

Thanh niên cao lớn này chính là đệ tử của Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Thương.

So với nửa năm trước, Nam Cung Thương hiện tại đã có biến hóa lớn.

Thân hình vẫn hơn tám thước như cũ, cũng không thay đổi quá lớn. Thậm chí ngay cả cơ bắp trên người cũng đều không khác biệt nhiều lắm so với lúc trước.

Nhưng khác biệt chính là lúc này làn da của Nam Cung Thương đã đen đi không ít. Tuy mỗi cơ bắp không khoa trương nhưng mỗi một tác đều như do thép tạo thành, thậm chí còn tản mát ra một luồng lực lượng bạo tạc nổ tung vô cùng mạnh mẽ.

Trên mặt Nam Cung Thương cũng nhiều hơn một vết sẹo.

Vết sẹo này chẳng những không phá hỏng dung mạo của Nam Cung Thương, thậm chí còn tăng thêm vài phần khí tức oai hùng cho Nam Cung Thương nữa.

So với lúc trước, khí tức tà dị này càng thêm trầm ổn, thạo đời!

Mà thay đổi lớn nhất chính là thực lực của hắn!

Khí huyết thu liễm.

Hầu như không phát ra nửa phần lực lượng dư thừa.

Cảnh giới hiện tại của Nam Cung Thương, cho dù chưa tiến vào cấp độ Đại Tông Sư thì chỉ sợ cũng chênh lệch cảnh giới Đại Tông Sư không xa. Hiển nhiên trong nửa năm này, Nam Cung Thương đã có kỳ ngộ người thường không thể bằng được!

Nếu không sao có thể một kiếm chém chết một Thần Long được?

- Huyết nhục Thần Long này, thu lại!

Một tay duỗi ra, tay trái Nam Cung Thương giơ lên. Một viên bạch quang cực lớn lóe lên, thu lại toàn bộ huyết nhục của phân thân Thần Long đã bị hắn chém chết vừa nãy.

- Phân thân Thần Long này ít nhất cũng là cấp độ Đại Tông Sư, lại bị ta dễ dàng chém chết... Lão đầu trong sơn động sau núi Thiên Kiếm Môn nói quả thật không sai. Sau khi tiếp nhận truyền thừa của hắn, thực lực của ta lập tức đột nhiên tăng mạnh. Lão đầu kia còn nói hắn cũng là người của Thiên Kiếm Môn, vậy mà không dùng kiếm, chỉ biết một bộ công pháp tên Tử Tiêu Quyết. Hắn còn nói năm đó hắn chính là chưởng môn Tử Tiêu Các của Thiên Kiếm Môn...

Trong lòng Nam Cung Thương trầm nghĩ.

Nửa năm trước, sau khi đánh xong một trận với Dương Thạc ở kinh thành, Nam Cung Thương vốn dĩ muốn đi toàn bộ Đại Chu, luận bàn cùng cao thủ khắp nơi khiến thực lực không ngừng tăng lên.

Nhưng Nam Cung Thương chợt nghe thấy tin tức phụ thân hắn xuất quan, kết quả liền trở về Thục Sơn Thiên Kiếm Môn.

Một lần ngoài ý muốn, Nam Cung Thương đã phát hiện ra một sơn động vô cùng bí ẩn trong vách núi sau Thiên Kiếm Môn. Trong sơn động có một lão giả. Lão giả này tự xưng là người của Thiên Kiếm Môn nhưng lại không biết sử dụng bất cứ kiếm thuật gì, chỉ biết tu luyện một loại công pháp chân khí cường đại, Tử Tiêu Quyết.

Rốt cục hắn tu luyện Tử Tiêu Quyết đã tẩu hỏa nhập ma.

Chân khí tiếp tục tăng trưởng không ngừng, mỗi lần qua một thời gian ngắn nhất định phải loại bỏ bớt đi, nếu không có thể sẽ bị bạo chết!

Nam Cung Thương gặp phải lão giả này, bị lão giả này cường ngạnh quán thấu một đồng lớn chân khí.

Nghe lão giả này nói, những chân khí này là một phần mười trong toàn bộ chân khí của hắn. Nhưng chính là một phần mười chân khí này, trải qua Nam Cung Thương chậm rãi luyện hóa nửa năm đã trực tiếp từ Võ Sư trung giai một đường mạnh mẽ đột phá. Hiện tại hắn đã sớm đến cấp độ Võ Tôn đỉnh phong, chỉ kém nửa bước là đi vào cấp độ Đại Tông Sư!

Chân khí kia còn chưa luyện hóa xong!

Nam Cung Thương đoán chừng sau khi hẩn luyện hóa toàn bộ những chân khí này, bản thân tuyệt đối có thể đi vào cảnh giới Đại Tông Sư.

Lão giả kia chỉ sợ là cường giả cấp độ Vô Thánh!

Lúc trước đi ra khỏi vách núi kia, Nam Cung Thương quyết định sẽ thường xuyên thăm hỏi lão giả kia.

Mấy tháng sau lại đi qua một lần, mang cho lão giả kia một ít chi phí ăn uống. Dù sao lão giả này chắc hẳn cũng là tiền bối Thiên Kiếm Môn.

Kết quả đến lần thứ năm đi đến, lão giả này trực tiếp ném cho Nam Cung Thương một bộ công pháp bị tàn phá.

Cửu Dương Huyền Công!

Cửu Dương Huyền Công này chỉ có phần sau của bộ phận Đệ Nhất Trọng, toàn bộ Đệ Nhị Trọng, cộng thêm nửa phần trước của Đệ Tam Trọng.

Lão giả này nói Tử Tiêu Quyết của hẩn chính là diễn hóa từ bộ công pháp Cửu Dương Huyền Công không trọn vẹn này. Đáng tiếc bản lãnh của hẩn không thể so sánh với tiền bối Đại Lâm Tự, Chân Vũ Môn năm đó.

Người ta có thể từ Cửu Dương Huyền Công không trọn vẹn mà ngộ ra Thuần Dương Đồng Tử Công, Thuần Dương Vô Cực Công. Lão giả này chỉ có thể ngộ ra một bộ Tử Tiêu Quyết có chỗ thiếu hụt, tu luyện đến cuối cùng, chân khí sẽ không ngừng tăng trưởng, lúc nào cũng có khả năng bạo chết.

- Lão đầu đưa Cửu Dương Huyền Công cho ta, trên thực tế còn không phải là muốn ta tìm biện pháp đi tìm Cửu Dương Huyền Công Đệ Nhất Trọng trọn vẹn, phỏng theo Cửu Dương Huyền Công Đệ Nhất Trọng kia mà hoàn thiện Tử Tiêu Quyết cho hẩn sao?

Nam Cung Thương đã từng nghe lão giả nói qua.

Muốn hoàn thiện được Tử Tiêu Quyết thì phải tìm được công pháp Cửu Dương Huyền Công Đệ Nhất Trọng.

Dù sao Cửu Dương Huyền Công Đệ Nhất Trọng cũng là trụ cột trong trụ cột!

Bất Tử Bất Diệt là vì Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Chân Thân!

Bất Tử Bất Diệt ở đây là chỉ khí huyết vô cùng vượng uy, có thể trực tiếp bỏ qua thương thế bình thường. Chỉ cần tu luyện thành Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Chân Thân, một số thứ như chân khí nghịch chuyển, tẩu hỏa nhập ma mà đều không cần lo lắng.

Tự nhiên có thể dễ dàng giải quyết vấn đề của lão giả này thật tốt.

- Lão giả nói Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Huyền Công vốn ở Nam Lâm Tự. Kết quả Nam Lâm Tự bị diệt, bộ công pháp kia chỉ sợ là không biết tung tích. Ngược lại là sư đệ Dương Thạc kia, hẩn hình như là chương môn ngoại môn Nam Lâm Tự. Không biết hẩn có bộ công pháp kia không...

Nam Cung Thương trầm nghĩ.

- Nghe nói lúc trước, hẩn ở Yên Sơn này đã đánh bại Dương Tử Mặc mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp. Nửa năm trước hẩn đã có thực lực siêu quần, không biết hiện tại ta có nắm chắc chiến thắng người được không...

Nam Cung Thương vô cùng hiếu chiến.

Nửa năm trước bị Dương Thạc dễ dàng đánh bại. Hiện tại thực lực của hẩn đã tăng lên khoảng cách lớn, tự nhiên cũng muốn tìm Dương Thạc để đánh một trận với Dương Thạc.

- Được rồi. Có thể gặp được sư đệ Dương Thạc hay không liền xem vận khí thôi. Trước tiên cứ lấy thật nhiều huyết nhục Thần Long đã! Không thể tưởng tượng được Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Chân Thân cần thiên tài địa bảo lại là huyết nhục Thần Long...

Nam Cung Thương trầm nghĩ.

Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Chân Thân cần dung hợp huyết nhục Thần Long!

Sau khi tu thành Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Chân Thân, khí huyết đã vô cùng vượng uy, mặc dù bị đánh vào chỗ hiểm thì cũng đều có thể khôi phục. Nhưng đây chỉ là diễn hóa huyết nhục bên ngoài.

Mà Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Chân Thân lại có thể lập tức tăng trưởng diễn hóa huyết nhục.

Dung hợp huyết nhục Thần Long!

Huyết nhục Thần Long, khí huyết vô cùng vượng uy, gần như có thể thiên biến vạn hóa!

Trong truyền thuyết, bản thân Thần Long chính là khí huyết đã diễn hóa đến mức tận cùng rồi sinh ra sinh vật. Nó là kết quả tạp giao của các loài đại mãnh, điều hâu, cá chép, sư tử, lộc, ngựa...

Giống như Hỏa La Phiên Sơn Thú!

Hỏa La Phiên Sơn thú chẳng qua là do hai loại mãnh thú tạp giao, đều là loại thú.

Tuy Thần Long cũng là thú nhưng lại tạp giao giữa xà trùng, cá, cầm... độ khó cao hơn Hỏa La Phiên Sơn Thú gấp vạn lần. Chính bởi vì như thế nên bản thân Thần Long chính là huyết nhục diễn hóa vô cùng. Sau khi trưởng thành, một đầu Thần Long chính là cấp độ Võ Thánh, tiếp tục tu luyện thậm chí còn có thể vượt qua cảnh giới Võ Thánh.

Bắt được nhiều huyết nhục Thần Long rồi dung nhập vào bản thân thì có thể hình thành Thần Long Chân Thân, chính là Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Chân Thân!

- Nếu là Thần Long thượng cổ chân chính, ta căn bản không phải đối thủ!

- Cũng may Thần Long này đã hóa thân ngàn vạn. Mỗi một phân thân chẳng qua đều kém hơn cấp độ Đại Tông Sư!

- Thừa cơ hội này chém giết nhiều phân thân Thần Long hơn mới được!

Trong lòng nghĩ vậy, thân hình Nam Cung Thương lại khê nhoáng lên, tiếp tục đi tìm trong động đá vôi này.

Ba ngày lại nhanh chóng trôi qua.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Ta chính là Thần Long thượng cổ, cùng bậc với Đạo Hoàng và Phật Tổ. Không thể nào tiêu diệt ta được đâu, không thể nào tiêu diệt được ta...

Trong Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, ý niệm của Thần Long thượng cổ không ngừng kêu gào.

- Tiêu diệt bộ phận thần hồn này thì ta còn có thần hồn tồn tại trong Đạo Hoàng Kiếm khác. Sớm muộn gì bốn tọa cũng sẽ bằm bụn người thành vạn mảnh!

Dưới sự oanh kích không ngừng của Dương Thạc và Dương Địch, ý niệm Thần Long thượng cổ hiển nhiên đã không chống đỡ nổi.

- Câm miệng!

Căn bản không để ý tới cái gọi là ý niệm Thần Long này, Dương Thạc liền đánh ra một chưởng Đại Phạm Âm Chưởng.

Ông!

Dương Địch cũng nhanh chóng vung vẩy linh đạng Thần Âm.

Trong chốc lát, công kích sóng âm cường đại đã bay đến trên Đạo Hoàng Kiếm. Một tiếng trầm đục vang lên, ý niệm Thần Long thượng cổ trong Đạo Hoàng Kiếm này dường như đã hoàn toàn bị tiêu diệt.

- Đã chết rồi à?

Dương Thạc và Dương Thạc liếc nhìn nhau.

- Tiểu gia, ta vào xem giúp người.

Phân thân Thần Long xung phong nhận việc. Phân hóa niệm liền hóa thành một thần hồn nhỏ, thoáng cái đã chui vào trong Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm.

- Không có. đọc truyện mới nhất tại .

Âm thanh hưng phấn của Thần Long truyền đến.

So với bất cứ kẻ nào, nó đều hi vọng thần hồn Thần Long thượng cổ hoàn toàn bị tiêu diệt. Dù sao hiện tại nó đang chiếm giữ thân thể Thần Long thượng cổ. Chủ nhân trước không chết, nó luôn có cảm giác không an tâm.

Dương Thạc cũng tách ra một thần hồn vào trong Đạo Hoàng Kiếm xem xét.

Tiến vào Đạo Hoàng Kiếm, Dương Thạc phát hiện cái gọi là kiếm linh trong Đạo Hoàng Kiếm này đã hoàn toàn biến mất. Kiếm linh này rõ ràng chính là ý niệm thần hồn của Thần Long thượng cổ lưu lại.

- Hô...

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

- Không có ý niệm Thần Long thượng cổ, Đạo Hoàng Kiếm này mới có thể an tâm sử dụng thật tốt được!

Thần hồn Dương Thạc tách ra một đám tiến vào trong Đạo Hoàng Kiếm, khống chế nó.

Chú! Chú! Chú!

Mấy thanh Đạo Hoàng Kiếm nhanh chóng chui vào trong đan điền Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Hắn dùng phương pháp Đan Dương Kiếm Phổ, bắt đầu chậm rãi luyện hóa.

- Lại tốn hơn mười ngày.

Đến động đá vôi dưới lòng đất Yến Sơn này đã gần một tháng rồi, ngoại trừ Hộ Tam Giáp của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp thì ngoài ra Dương Thạc cũng không tìm được bí bảo gì khác.

- Thần Long, những ngày này có phát hiện gì không?

288. Chương 284: Thay Nam Cung Phá Thiên Giáo Huấn Ngươi!

Vô Tận Thần Công

Chương 284: Thay Nam Cung Phá Thiên giáo huấn ngươi!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc hỏi Thần Long. Một ngàn phân thân của nó đều ở bên ngoài.

- Không phát hiện cái gì cả!

Giờ phút nă niệm Thần Long thượng cổ đã chết, đáy lòng Thần Long này cũng khẽ thở ra, cũng có tâm tư chú ý đến tình huống phân thân bên ngoài của nó.

- Nhưng...

Phân thân Thần Long nói xong, trên mặt hiện lên vẻ phẫn hận.

- Choáng nha, có tên tiểu tử cũng không tầm bảo, cả ngày đi tìm phân thân của ta ở khắp nơi. Không gặp thì thôi, gặp thì một kiếm chém chết phân thân của ta.

- Ta có bảy tám phân thân đều chết trong tay hắn rồi. Theo lý mà nói, hắn giết phân thân của ta, cầm huyết nhục của ta thì cũng vô dụng mà. Không biết tiểu tử này có lai lịch gì. Thanh kiếm của hắn lại vô cùng lớn, bên trên có viết hai chữ Phá Thiên!

Phân thân Thần Long nói.

- Phá Thiên Kiếm? Là Nam Cung Thương?

Sắc mặt Dương Thạc ngưng trọng.

- Hẳn là hẳn, Thiên Kiếm Môn Nam Cung Thương rồi. Trong Thiên Kiếm Môn cũng có Cửu Dương Huyền Công không trọn vẹn. Vốn dĩ nửa năm trước, ta đã muốn trao đổi Đệ Nhất Trọng và Đệ Tam Trọng Cửu Dương Huyền Công với bộ phận trong Thiên Kiếm Môn kia. Đáng tiếc lại bị A Mục Đạt Vượng đảo loạn kế hoạch. Hiện tại hẳn cũng đến lòng đất Yến Sơn sao?

- Hiện tại ngược lại là có thể làm giao dịch với hẳn, trao đổi Cửu Dương Huyền Công...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Dương Thạc ngưng tụ thành công Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Chân Thân đã được một đoạn thời gian tương đối dài.

Thậm chí ngay cả công pháp bí tịch Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân, Dương Thạc cũng lấy được từ trên người Ấn Giao Vương, cả Xá Lợi Tử cũng đều tích góp được một ít. Hiện tại thứ mà Dương Thạc thiếu nhất rõ ràng chính là công pháp bí tịch tu luyện Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Huyền Công.

Dương Thạc tu luyện quan trọng nhất vẫn dựa vào Cửu Dương Huyền Công.

Về phần Thủy Ngưng Thân Quyết của Ấn Giao Vương, tuy cũng là công pháp cấp độ thần công bí điển, độ phù hợp với Dương Thạc cũng tương đối cao. Nhưng muốn đề cao tốc độ tu luyện bộ công pháp kia, độ khó vẫn hơn một ít. Chỉ có Cửu Dương Huyền Công, ngưng tụ thành chân thân, thực lực nhanh chóng tăng lên thì mới phù hợp với yêu cầu tu luyện trước mắt của Dương Thạc.

Dù sao Dương Địch không ngừng đề thăng đã khiến Dương Thạc có áp lực rất lớn.

Dương Địch lấy được truyền thừa của Đạo Hoàng, ngày đầu tiên trực tiếp đốn ngộ.

Trực tiếp tăng lên Võ Tôn cao giai.

Thực lực hiện tại của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc thực ra cũng không quá đáng chỉ là Võ Tôn cao giai mà thôi, đã bị Dương Địch đuổi kịp rồi.

Tuy Dương Thạc còn có biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng còn có thể dựa vào.

Nhưng Dương Địch cũng có hai đại công pháp Đại Thiên Âm Chưởng và Đại Phạm Âm Chưởng, linh đang Thần Âm lại càng là pháp khí có thể tạo thành tổn thương thật lớn với thần hồn của cường giả Đại Tông Sư. Trên thực tế, sức chiến đấu hiện tại của Dương Địch đã cao hơn Dương Thạc một chút.

Xa hơn về sau, Dương Địch tu luyện truyền thừa Dương Địch, nói không chừng ngày nào đó lại đốn ngộ lần nữa, như vậy tốc độ tăng lên, Dương Thạc cũng nhanh chóng bị kéo ra rất xa...

Loại tình huống này, Dương Thạc phải cố gắng tăng lên!

Tìm kiếm bí tịch Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Huyền Công cũng trở thành việc khẩn cấp.

Nam Cung Thương là đệ tử của sư tổ Thiên Kiếm Môn, chính là đệ tử Đại Lâm Tự năm đó thu hoạch một bộ phận truyền thừa của Cửu Dương Huyền Công. Trong những truyền thừa này rất có thể có bí tịch tu luyện Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Huyền Công.

Lúc trước Dương Thạc đã gặp Nam Cung Thương một lần, cũng coi như là có hảo cảm đối với hẳn. Chỉ tiếc là bị A Mục Đạt Vượng đuổi giết nên Dương Thạc chưa nói chuyện với Nam Cung Thương. Hiện tại nghe Thần Long nói giờ phút này Nam Cung Thương đã đến hang động đá vôi dưới lòng đất Yến Sơn, Dương Thạc lập tức liền muốn tìm được hẳn, hỏi thăm chuyện Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Huyền Công.

- Thần Long, hiện tại muốn tìm người đã chém giết phân thân của người không khó lắm chứ?

Trong lòng nghĩ vậy, Dương Thạc liền hỏi Thần Long.

- Không khó lắm!

Thần Long không để ý, trực tiếp trả lời.

- Cả buổi trước, tiểu tử kia vừa mới chém giết một phân thân của ta, là ở hướng tây nam lòng đất Yến Sơn. Hiện tại chắc hẳn còn ở hướng đây.

- Tiểu tử kia nhìn thấy phân thân của ta giống như đánh máu gà vậy, lập tức gào thét xông lên. Không cần chúng ta tìm hắn, chỉ cần phân thân của ta đi dạo ở phụ cận đằng kia, hắn nhìn thấy sẽ lập tức đi qua chém giết phân thân của ta. Đến lúc đó, tiểu gia ngươi trực tiếp tập trung vào phân thân của ta, phá toái hư không đi qua, dĩ nhiên là tìm được tiểu tử kia rồi!

Phân thân Thần Long nói.

- Bắt ngươi làm dẫn? Biện pháp như vậy tốt nhất! xem tại

Dương Thạc khẽ gật đầu.

- Hắc hắc... Tiểu gia, có thể làm việc cho ngài, cho dù ta có xông pha khói lửa thì cũng không từ chối!

Phân thân Thần Long ưỡn ngực một cái, ngạo nghễ nói ra.

Trong lòng Thần Long này có chủ ý gì, Dương Thạc tự nhiên biết rõ. Nhìn như là nó phần đầu quên mình, dùng một phân thân của bản thân làm mồi nhử để dụ dỗ Nam Cung Thương, thực tế là nó cũng đang tự bảo vệ mình. Nếu Dương Thạc không xuất thủ, cứ tiếp tục như vậy, Nam Cung Thương tiếp tục truy lùng đuổi bắt, chém giết phân thân của nó. Đến lúc đó, chỉ sợ nó sẽ tổn thất vô cùng nghiêm trọng rồi. Cho nên hiện tại nó mới tình nguyện dùng phân thân của nó để làm mồi nhử. Cho dù hi sinh một phân thân, chỉ cần Dương Thạc ra tay đánh lui Nam Cung Thương, ít nhất cũng giải trừ nỗi lo sau này của nó.

- Ngươi nghĩ biện pháp dẫn hắn đến đây đi. Yên tâm, ta sẽ tùy thời mà ra tay, tận lực không để phân thân của ngươi xảy ra nguy hiểm.

Dương Thạc nói với Thần Long.

- Tiểu gia, có tin tức, ta lập tức thông báo cho ngươi!

Thần Long liên tục nói.

Dương Thạc khẽ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

- Gặp Nam Cung Thương vẫn nên dùng Cửu Dương Chân Thân. Nhục thể của ta cứ để tu luyện trong không gian Thập Phương Ca Sa đi.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Thực lực thân thể vốn dĩ có chút chênh lệch.

Phải luôn luôn cố gắng tu luyện mới có thể gắng sức đuổi kịp.

Dương Thạc quyết định, sau này, cho dù là lúc bản thân tiềm tu, tìm tòi bí mật hay là tầm bảo, nhục thể của hắn phải để trong không gian Thập Phương Ca Sa tu luyện, để Cửu Dương Chân Thân ra tay.

Dù là xuất hiện nguy hiểm gì, ít nhất Cửu Dương Chân Thân bất tử bất diệt, đơn giản sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Cửu Dương Chân Thân tùy thời chờ lệnh, mà thân thể Dương Thạc thì để trong sông nhỏ Thập Phương Ca Sa, bắt đầu tiềm tu.

Dương Địch ở ngay tại bên cạnh Dương Thạc, tu luyện bên cạnh bờ.

Hang động đá vôi dưới mặt đất, vị trí Tây Bắc.

Trong một không gian trong động đá vôi, một thanh niên cao lớn đeo đai kiếm trên lưng đang chậm rãi đi đi lại lại.

Thanh niên này vừa đi vừa tùy ý quét mắt nhìn bốn phía, hình như là đang tìm bí bảo trong động đá vôi, mà cũng hình như là đang tìm một thứ khác.

Chú!

Một đạo thân ảnh bay ngang qua động đá vôi này.

Nhìn thấy thanh niên này, thân ảnh kia không khỏi thoáng dừng lại một chút.

- Tên diên Nam Cung sao?

289. Chương 285: Bồn Tọa Không Chiếm Tiện Nghi Của Tiểu Bối

Vô Tận Thần Công

Chương 285: Bồn tọa không chiếm tiện nghi của tiểu bối

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thân ảnh này khê chau mày.

Thanh niên đeo đại kiếm trên lưng kia chính là Nam Cung Thương của Thiên Kiếm Môn.

Bóng người qua đường này, thân ảnh to lớn, khí huyết hùng hồn, dĩ nhiên là cường giả cấp độ Đại Tông Sư. Nhưng Đại Tông Sư này nhìn Nam Cung Thương lại hơi cau mày, sắc mặt hơi ngưng trọng.

- Tên diên Nam Cung này, ba ngày trước đã gặp Lưu Bác Niên Sơn Âm Kiếm Vương, rõ ràng đã khiêu chiến Lưu Bác Niên. Lưu Bác Niên tự xưng là Sơn Âm Kiếm Vương, thực lực đã đạt đến Đại Tông Sư trung giai, có lẽ còn trên cả tên diên Nam Cung này. Tên diên Nam Cung này lại càng đánh càng hăng, cuối cùng cường ngạnh khiến Lưu Bác Niên phải rút đi. Người này vũ si đến cực điểm, gần như là một tên diên rồi!

- Không nên dây dưa với hắn. Đi thôi!

Trong lòng nghĩ vậy, thân ảnh này khê nhoáng lên rồi chạy đi.

- Hả? Một cao thủ Đại Tông Sư? Đáng tiếc là chạy quá nhanh, nếu không ta cũng muốn luận bàn với hắn một phen!

Nhìn thấy cường giả Đại Tông Sư kia rút đi, Nam Cung Thương không khỏi nhíu mày.

Dưới lòng đất Yến Sơn này, Nam Cung Thương đã gặp phải không ít Đại Tông Sư.

Gần như là cứ gặp phải một người, Nam Cung Thương đều muốn tới luận bàn.

Rất nhiều Đại Tông Sư kiêng kị thân phận thiếu môn chủ Thiên Kiếm Môn của Nam Cung Thương nên không dám đánh toàn lực. Nhưng bọn hắn lại không ngờ rằng tuy Nam Cung Thương chưa đạt tới cảnh giới Đại Tông Sư nhưng cũng vô cùng hung hãn. Không ít Đại Tông Sư thậm chí không dám địch nổi, chỉ có thể nhanh chóng rút đi.

Thời gian dần trôi qua, thanh danh của Nam Cung Thương cũng lan xa.

Hai lần gần nhất, có Đại Tông Sư nhìn thấy hắn liền trực tiếp im lặng mà rút đi. Điều này khiến Nam Cung Thương vô cùng phiền muộn.

- Không thú vị!

Lắc lắc đầu, Nam Cung Thương tiếp tục đi về phía trước.

Chú!

Đúng lúc này, một đạo hư ảnh liền bay về phía Nam Cung Thương. Hư ảnh này tản mát ra lực lượng khí huyết nồng đậm, đúng là cao thủ cấp độ Đại Tông Sư.

- Hả? Đại Tông Sư? Hiện tại không thể bỏ qua được!

Hai mắt sáng ngời, thân hình Nam Cung Thương khẽ nhoáng lên, trực tiếp bay về phía hư ảnh kia.

Trong chốc lát đã đến phụ cận.

- Ồ? Lại là phân thân Thần Long?

Hư ảnh lao đến trước mặt Nam Cung Thương nhanh như chớp, hắn mới phát hiện ra hư ảnh này căn bản không phải cường giả võ đạo cấp độ Đại Tông Sư gì cả, mà là một phân thân Thần Long điển hình!

- Phân thân Thần Long cũng được. Chém giết nó, đạt được huyết nhục của nó cũng là thu hoạch tốt!

Hai mắt Nam Cung Thương tỏa sáng.

- Giết!

Hầu như không chút do dự, Phá Thiên Kiếm sau lưng lập tức bị Nam Cung Thương cầm lấy. Bạo rống một tiếng, một kiếm rầm rầm của Nam Cung Thương hung hăng đánh tới phân thân Thần Long trước mặt.

Ông...!

Phá Thiên Kiếm phá toái hư không, phát ra âm thanh ông ông.

Phân thân Thần Long cảm giác rõ ràng âm thanh ông ông này không chênh lệch nhiều so với Độ Nhị Trọng Hồ Báo Lô Âm do cường giả cấp độ Đại Tông Sư phát ra.

- Mẹ nó, thằng này động thủ rồi?

Sắc mặt phân thân Thần Long đại biến:

- Tiểu gia, mau ra đây cứu ta...

- Thần Long còn có tiểu gia sao?

Nghe thấy lời của phân thân Thần Long, Nam Cung Thương không khỏi sửng sờ.

Nhưng thế kiếm trong tay hắn không giảm bớt chút nào, tốc độ nhanh đến cực hạn, gần như trong chớp mắt đã chém đến trước mặt phân thân Thần Long.

Xoẹt!

Đúng lúc này, hư không chợt bị xé thành một cái lỗ đen. Một thân ảnh mặc áo giáp đen bao phủ toàn thân bỗng nhiên xuất hiện trước mặt phân thân Thần Long. Thân ảnh này giống Nam Cung Thương, cũng cao tám thước, sau lưng mọc đôi cánh khổng lồ, trên mặt trải đầy lân giáp màu đen. Một luồng uy thế cường đại hiển lộ ra từ trong thân ảnh ấy.

- Hả? Công kích thật mạnh!

Thân ảnh ấy vừa xuất hiện, lập tức trực tiếp đối mặt với một kiếm của Nam Cung Thương.

Rất nhanh chóng, thân ảnh ấy cũng không tránh né, trực tiếp nghênh đón Phá Thiên Kiếm của Nam Cung Thương.

Uỳnh!

Một tiếng bạo nổ vang lên.

Nam Cung Thương chỉ cảm giác hai tay hơi tê rần, thân thể bỗng nhiên lui ngược ra sau ba bốn trượng.

- Quá cứng!

Đồng thời Nam Cung Thương cũng phát hiện ra thân ảnh vừa bị hắn chém vừa nãy chẳng qua là bị lực phản chấn rơi xuống đất, giã thành hai lỗ nhỏ trên mặt đất mà thôi. Thân thể hắn căn bản không có bất cứ tổn thương gì, thậm chí ngay cả lân giáp bên ngoài cũng đều không chút tổn hại.

- Người này... thân thể mạnh như vậy? Hình như là Đại Bằng Kim Sí Vương!

Thấy rõ thân ảnh phía trước, đồng thời sắc mặt Nam Cung Thương hơi đổi.

Hắn rốt cục là vẫn còn trẻ tuổi, kiến thức kém, chưa từng nhìn thấy cường giả đệ nhất Yêu Tộc, Đại Bàng Kim Sí Vương.

Nhưng hắn đã từng nghe cha mẹ trưởng bối nói qua về đặc điểm của Đại Bàng Kim Sí Vương. Thấy rõ thân ảnh phía trước, Nam Cung Thương lập tức đoán được người trước mặt này có tám phần chính là Đại Bàng Kim Sí Vương.

- Tiểu gia, ngài đã tới!

Thân ảnh ấy xuất hiện, sắc mặt phân thân Thần Long vui vẻ, vội vàng kêu lên.

- Ủm!

Thân ảnh trước mặt kia khẽ vuốt cằm.

Tiếp theo, ánh mắt hắn rơi trên người Nam Cung Thương.

- Kiếm thế thật mạnh. Một kiếm này của người ít nhất cũng có ba phần thần vận của Nam Cung Phá Thiên rồi. Đáng tiếc chỉ bằng thực lực hiện tại của người, còn kém thật sự quá xa. Thần Long thượng cổ này đã quy hàng bốn tọa, người giết phân thân của nó, bốn tọa cũng phải đòi lại một chút công đạo cho nó. Cũng được thôi, hôm nay bốn tọa sẽ giáo huấn tiểu tử người một chút vậy!

Giọng nói ồm ồm truyền ra từ vị trí đan điền của hư ảnh. Xiu xiu vài tiếng, bốn thanh phi kiếm liên tục bắn ra, nhanh như chớp đã bay về phía Nam Cung Thương.

Ông!

Đang ở giữa không trung, bốn thanh phi kiếm này lập tức run lên. Mỗi một thanh đều tách ra thành chín chín thanh phi kiếm thật nhỏ, hóa thành một chùm mưa kiếm hoàn toàn bao phủ Nam Cung Thương.

- Đạo Hoàng Kiếm?

Nhìn thấy gần bốn trăm thanh tiểu kiếm đang nhanh chóng bay về phía mình, sắc mặt Nam Cung Thương nhanh chóng biến đổi.

- Người là Đại Bàng Kim Sí Vương? Đã sớm nghe nói lúc Thần Long xuất thế, Đại Bàng Kim Sí Vương đã đến trung tâm Yên Sơn này. Hắn và Dương Thiên đã lấy được nhiều Đạo Hoàng Kiếm nhất. Hôm nay xem ra đồn đại quả nhiên không sai!

Nam Cung Thương trầm giọng nói.

Nói bừa một câu, đồng thời Phá Thiên Kiếm trong tay Nam Cung Thương nhanh chóng xoay chuyển. Một đoàn kiếm quang liên đánh về phía gần bốn trăm thanh tiểu kiếm đang bay tới. Thanh Phá Thiên Kiếm này vô cùng cực đại nhưng trong tay Nam Cung Thương lại cử trọng nhược khinh, linh hoạt đến cực điểm, giống như một tấm lụa bao phủ toàn thân Nam Cung Thương lại.

Cang! Cang! Cang! Cang!

Tiếng giòn vang liên tiếp vang lên. Đại bộ phận bốn trăm thanh tiểu Đạo Hoàng Kiếm này đều bị Nam Cung Thương đánh bay.

- Đại Bàng Vương rõ ràng lại ra tay với ta?

Đánh bay những thanh Đạo Hoàng Kiếm này ra ngoài, chiến ý trên người Nam Cung Thương bỗng nhiên tăng vọt.

Đối mặt với cường giả Đại Bàng Kim Sí Vương hư hư thực thực này, Nam Cung Thương không sợ hãi chút nào, ngược lại còn nhiệt huyết sôi trào, trong lòng xuất hiện ý niệm muốn đánh một trận với Đại Bàng Kim Sí Vương. đọc truyện mới nhất tại .

290. Chương 285: Bốn Tọa Không Chiếm Tiệm Nghi Của Tiểu Bối (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 285: Bốn tọa không chiếm tiện nghi của tiểu bối (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vũ si đến mức này!

- Đại Bằng Kim Sí Vương, tiếp một kiếm của ta đi!

Sau một khắc, một tiếng quát lớn mạnh mẽ truyền ra từ trong miệng Nam Cung Thương.

Ông...

Giương trường kiếm trong tay lên, trong chớp lát đã nhắm tới “Đại Bằng Kim Sí Vương” ở ngay phía trước.

Ầm ầm!

Trên đại kiếm tuôn ra một tiếng trầm đục.

Tựa như xé rách hư không vậy. Thanh trường kiếm trong tay Nam Cung Thương đã hóa thành một đạo bạch quang, nhanh như chớp lao về phía “Đại Bằng Kim Sí Vương”. Giờ phút này, Nam Cung Thương đã thi triển ra một kiếm mạnh nhất của bản thân, kiếm kỹ cấp độ thần công bí điển của đương đại môn chủ Thiên Kiếm Môn Nam Cung Phá Thiên, Phá Thiên Nhất Kiếm!

Khác với nửa năm trước. Nửa năm trước, Nam Cung Thương không thể nào khống chế được Phá Thiên Nhất Kiếm này. Mà hiện tại thực lực Nam Cung Thương tăng nhiều, dĩ nhiên đã hoàn toàn có thể khống chế Phá Thiên Nhất Kiếm này.

Một kiếm này đã phát huy uy thế của công pháp cấp độ thần công bí điển đến trình độ vô cùng.

Hào quang màu tím nhạt bám vào phía trên Phá Thiên Kiếm của Nam Cung Thương, thậm chí toàn thân Nam Cung Thương cũng được bao phủ bởi loại khí tức màu tím nhạt. Chỉ có Nam Cung Thương biết rõ khí tức màu vàng nhạt này chính là truyền thừa mà hắn đạt được từ tiền bối Thiên Kiếm Môn, chân khí Tử Tiêu Quyết bị quán thấu vào trong thân thể.

Chính là nhờ vào chân khí Tử Tiêu này, Nam Cung Thương thậm chí có thể chiến đấu vượt cấp, dùng tu vi cấp độ Vô Tôn đỉnh phong trực tiếp chiến đấu với võ giả cấp độ Đại Tông Sư!

Lúc này đây, Nam Cung Thương lại thi triển chân khí Tử Tiêu, mang theo chân khí Tử Tiêu đến trước mặt “Đại Bằng Kim Sí Vương” trong chớp mắt.

Trong nháy mắt bạo phát ra công kích mạnh nhất của bản thân!

- Không tốt!

Đúng lúc này, thần sắc “Đại Bằng Kim Sí Vương” kia trở nên ngưng trọng.

Hoặc là nói thần sắc Dương Thạc bỗng nhiên trở nên ngưng trọng!

Vừa rồi Dương Thạc đã phá toái hư không tiến đến, trực tiếp giả vờ làm Đại Bằng Kim Sí Vương để muốn áp đảo Nam Cung Thương này.

Lại không thể tưởng tượng được Nam Cung Thương này lại có hào khí như vậy. Mặc dù đối mặt với hắn là “Đại Bằng Kim Sí Vương”, cường giả tuyệt đỉnh đương thời, hắn vẫn có thể sinh ra chiến ý. Hơn nữa, hắn còn lập tức thi triển công kích mạnh nhất của bản thân, Phá Thiên Nhất Kiếm, uy thế vô cùng mạnh mẽ.

Vù vù! Vù vù!

Giờ phút này, Dương Thạc gần như có thể cảm giác được từng đạo kiếm quang trực tiếp đâm tới mặt hắn.

Dưới một kiếm này, Cửu Dương Chân Thân của hắn chỉ sợ sẽ trực tiếp bị chém vỡ!

- Chém vỡ thì cũng chém vỡ rồi!

- Còn sợ một kiếm này của người sao!

Trong nháy mắt, trong lòng Dương Thạc cũng hung hăng cắn răng.

Chém vỡ Cửu Dương Chân Thân của hắn thì sao? Cùng lắm thì lại lập tức ngưng tụ lại!

Chiến ý của Nam Cung Thương dạt dào, bản thân chưa hẳn đã thua kém hắn. Đối mặt với một kiếm này của Nam Cung Thương, Dương Thạc dứt khoát không tránh không né, duỗi một tay ra, hung hăng đánh một trao về phía Phá Thiên Kiếm của Nam Cung Thương.

Rầm!

Sau một khắc, đúng lúc Phá Thiên Kiếm đâm tới trước mặt Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc này thì Dương Thạc cũng duỗi một tay ra, dĩ nhiên bắt được mũi kiếm Phá Thiên Kiếm này.

Mà chính là nháy mắt ngay sau đó...

Lúc tiếp xúc với Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, chân khí Tử Tiêu màu tím nhạt hóa thành kiếm quang trên Phá Thiên Kiếm chợt “phốc phốc” vài cái, vậy mà đều dung nhập vào trong Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, toàn bộ tiêu tán không còn! Mất đi chân khí Tử Tiêu này, uy lực Phá Thiên Nhất Kiếm của Nam Cung Thương cũng giảm mạnh. Lúc va chạm vào bàn tay Dương Thạc, nó xoẹt một tiếng, phần áo giáp trên tay Dương Thạc cũng không bị xé rách. Sau một khắc, nó đã bị bàn tay Dương Thạc vững vàng bắt lấy!

- Đây là... đã xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Nam Cung Thương đại biến.

Trong đôi mắt tràn đầy vẻ kinh nghi!

Vừa rồi, không những chân khí Tử Tiêu trên Phá Thiên Kiếm của hắn bị Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc hấp thu mà chân khí Tử Tiêu trên người hắn cũng bị Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc hấp thu không ít!

Giờ phút này, Nam Cung Thương cảm giác chân khí trong thân thể nhanh chóng giảm bớt, lực lượng cũng bỗng nhiên giảm xuống. Trong nháy mắt, từ Võ Tôn đỉnh phong thành Võ Tôn cao giai, thậm chí là Võ Tôn trung giai...

- Chân khí Tử Tiêu của ta làm sao có thể bị hắn hấp thu được? Lão nhân kia đã từng nói chân khí Tử Tiêu được tạo ra từ Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Huyền Công không trọn vẹn, cấp độ chân khí cực cao, cũng chỉ có chân khí Thuần Dương Vô Cực Công của Chân Vũ Môn mới có thể vững vàng áp chế chân khí Tử Tiêu. Làm sao mà thân thể Đại Bể Kim Sí Vương này cũng có thể hấp thu chân khí Tử Tiêu?

Trong lòng Nam Cung Thương kinh hãi.

Chẳng qua là hắn không biết giờ phút này, người hắn công kích căn bản không phải Đại Bể Kim Sí Vương!

Mà là Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Chân thân do Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Chân Thân ngưng tụ thành!

Chân khí Tử Tiêu sinh ra trong Cửu Dương Huyền Công, chân khí của Nam Cung Thương bị Cửu Dương Chân Thân hấp thu tự nhiên cũng vô cùng bình thường.

- Ô? Chân khí trong Phá Thiên Nhất Kiếm này lại bị ta hấp thu?

Bản thân hấp thu chân khí Nam Cung Thương, vững vàng bắt được Phá Thiên Kiếm, Dương Thạc cũng không ngờ kết quả lại như vậy.

Nhưng bắt được Phá Thiên Kiếm là chuyện tốt.

- Phá Thiên Nhất Kiếm sao?

Âm thanh ồm ồm truyền ra từ trong cổ họng Dương Thạc.

- Nếu Nam Cung Phá Thiên đích thân tới đây thi triển Phá Thiên Nhất Kiếm thì có lẽ bốn tọa cũng phải tạm tránh mũi nhọn. Đáng tiếc Phá Thiên Nhất Kiếm của người vẫn quá yếu, không thể làm bốn tọa bị thương...

- Trở về đi!

Quát lớn một tiếng, Dương Thạc giơ một tay lên.

Lực lượng khổng lồ tác dụng lên Phá Thiên Kiếm này. Phá Thiên Kiếm của Nam Cung Thương thoáng cái bị Dương Thạc ném bay ra ngoài.

- Đan Dương Kiếm!

Ngay sau đó một khắc, Dương Thạc thấp giọng quát lên. Bốn thanh Đạo Hoàng Kiếm lúc trước tán ra nhanh chóng nhoáng lên. Giữa không trung, toàn bộ gần bốn trăm thanh tiểu kiếm liền ngưng tụ lại thành một thanh kiếm lớn. Hắn dùng thân kiếm hung hăng đánh về phía Nam Cung Thương. Ầm ầm một tiếng, Nam Cung Thương bị một kiếm vỡ trúng, thân thể ngã nhào trên mặt đất, người đầy bụi đất, đồng thời khóe miệng tràn ra máu tươi, dĩ nhiên đã bị thương nhẹ.

Ông...

Sau một khắc, đại kiếm do Đạo Hoàng Kiếm hình thành liền bay tới trước mặt Nam Cung Thương.

Mũi kiếm chỉ vào vị trí cổ họng Nam Cung Thương!

- Không tốt!

Nam Cung Thương bị kiếm này chỉ vào, chỉ thấy da đầu run lên từng đợt. Giờ phút này, hắn biết rõ chỉ cần bản thân khẽ động một chút, thanh Đạo Hoàng Kiếm này lập tức có thể cắt đầu lâu của hắn.

Hắn căn bản không phải đối thủ của “Đại Bằng Kim Sí Vương” kia.

Công kích mạnh nhất của hắn, tay không tác sắc có thể tiếp được.

Mà người đó thậm chí căn bản cũng không có động tác gì, chẳng qua chỉ dựa vào một thanh Đạo Hoàng Kiếm đã khiến bản thân chặt vật không chịu nổi. Hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Đại Bằng Kim Sí Vương không hổ là đệ nhất cao thủ đương thời. Lúc này đây ta đã thua không thể thua hơn nữa. Chỉ tiếc rằng trước khi chết không thể dẫn nương tử Lâm Tử Quỳnh về với phụ thân...

291. Chương 286 : Bảo Vật Hoàng Thất, Huyền Ứng Chân Thân

Chương 286 : Bảo vật hoàng thất, Huyền Ứng chân thân

Hai mắt từ từ nhắm lại, trên mặt Nam Cung Thương hiện ra vẻ tươi cười bất đắc dĩ.

Chú!

Nhưng đúng lúc này, một tiếng nhỏ vang lên, Đạo Hoàng Kiếm rõ ràng đã bay trở về.

Nam Cung Thương sững sờ, nhanh chóng mở to mắt.

Chú!! Chú!! Chú!!

Những thanh Đạo Hoàng Kiếm nhanh chóng nhỏ đi, bay vào trong đan điền Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

- Người không giết ta?

Nam Cung Thương nhìn Dương Thạc, cảm thấy hơi mờ mịt.

Đối với hắn, Đại Bàng Kim Sí Vương chính là cao thủ tuyệt đỉnh thiên hạ, cho dù phụ thân Nam Cung Phá Thiên của hắn thì cũng không phải là đối thủ của người này. Cho nên người này cũng có thể không hề cố kỵ gì, trực tiếp chém giết hắn. Hiện tại “Đại Bàng Kim Sí Vương” này lại không giết hắn, hắn tự nhiên thấy nghi hoặc.

- Giết người? Vì sao phải giết người?

Âm thanh ồm ồm của Dương Thạc truyền tới.

- Bỏ tọa với người, với Thiên Kiếm Môn của người không oán không cừu, cần gì phải giết người? Huống hồ người cho rằng một văn bối như người, bỏ tọa phải bỏ tay giết người sao?

Liếc nhìn Nam Cung Thương, Dương Thạc trầm giọng nói ra.

- Chuyện ta chém giết phân thân Thần Long của người...

Nam Cung Thương nhìn thoáng qua phân thân Thần Long ở phụ cận.

- Nó có hơn chín ngàn phân thân, tổn thất hơn mười cái hay tám cái thì cũng không phải chuyện gì lớn. Chẳng qua là sau này người đừng động thủ với nó!

Dương Thạc nói.

- Tiểu tử, tiểu gia đại nhân của ta đại lượng, không chấp nhặt với người, còn không cảm ơn tiểu gia của ta?

Giờ phút này, phân thân Thần Long bên cạnh cũng nói giúp.

- Văn bối đa tạ Đại Bàng tiền bối rồi! xem tại

Giờ phút này, đáy lòng Nam Cung Thương khẽ thở dài một hơi, một tay chống lên mặt đất, vội vàng đứng lên làm lễ văn bối với Dương Thạc, nói ra.

- Tuy tiểu bối không có bản lãnh gì. Nhưng sau này tiền bối có gì phân phó, tiểu bối nhất định sẽ đem hết khả năng trợ giúp tiền bối!

Đồng thời Nam Cung Thương cũng nói vài câu tình cảnh. Đại Bàng Kim Sí Vương người ta là nhân vật bậc nào? Có thể không giết hắn đã là cho hắn mặt mũi rồi. Hắn đồng ý với người ta một cái ngân phiếu khổng lồ cũng không có gì. Dù sao đối với Nam Cung Thương, Đại Bàng Kim Sí Vương có năng lực thông thiên triệt địa, cũng không có chuyện gì phải nhờ hắn giúp.

- Có gì phân phó thì sẽ đem hết khả năng giúp đỡ bỏ tọa sao?

Trong lòng Dương Thạc không khỏi cười thầm.

- Tiểu tử, quả nhiên nói được. Được rồi, bỏ tọa chính xác có một việc muốn người giúp. Nghe nói sư tổ Thiên Kiếm Môn các người đã làm tục gia đệ tử trong Đại Lâm Tự, đã chiếm được bộ Cửu Dương Huyền Công không trọn vẹn...

Dương Thạc chậm rãi nói ra.

- Tiền bối, người muốn Cửu Dương Huyền Công?

Lông mày Nam Cung Thương không nhú một cái.

Đang muốn uyển chuyển từ chối, âm thanh của Dương Thạc lại truyền đến lần nữa.

- Bỏ tọa chính xác muốn Cửu Dương Huyền Công này.

- Nhưng yên tâm. Bỏ tọa là cao nhân tiền bối, sẽ không chiếm tiện nghi của người. Đây là công pháp Cửu Dương Huyền Công Đệ Nhất Trọng. Bỏ tọa dùng nó để đổi lấy Cửu Dương Huyền Công của Thiên Kiếm Môn các người. Nếu không đủ, bỏ tọa còn có những thứ khác đền bù tổn thất!

Nói xong, Dương Thạc giơ một tay lên. Một cuốn sách nhỏ nhanh chóng xuất hiện, ba một tiếng rơi xuống trước mặt Nam Cung Thương. Đúng là bí tịch Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Huyền Công!

- Cái gì? Là tầng thứ nhất của Cửu Dương huyền công sao?

Thấy quyển sách nhỏ trước mặt này, hai mắt Nam Cung Thương lập tức trừng to.

Có thể nói tầng thứ nhất của Cửu Dương huyền công là bộ công pháp mà Nam Cung Thương vẫn luôn mong ước.

Bất kì một bộ công pháp nào thì tầng thứ nhất cũng đều là bộ phận trụ cột nhất. Có thể, tu thành tầng thứ nhất không giúp người ta có được thực lực cực mạnh, nhưng cần phải biết, nếu không có tầng thứ nhất trụ cột thì dù công pháp của các tầng sau có mạnh mẽ thế nào thì cũng không lâu dài và không thể tu thành được.

Trong tay Nam Cung Thương có Cửu Dương huyền công tầng thứ hai.

Chính vì hắn có tầng thứ hai của bộ công pháp này nên tầng thứ nhất càng thêm trân quý hơn.

Có bộ công pháp kia thì có thể tu luyện được cả tầng thứ nhất và tầng thứ hai.

Nếu không có thì không thể tu luyện được cả hai tầng.

Ngoài ra, còn một điều nữa là, Nam Cung Thương nghe ông lão ở Thiên Kiếm Môn dạy mình Tử Tiêu quyết nói rằng, Tử Tiêu quyết cũng là võ công thuộc loại thần công.

Mà kiếm pháp Thiên Kiếm Môn thiếu nhất chính là nội công.

Thực tế, các đời chủ môn của Thiên Kiếm Môn đều tự nghĩ ra hoặc tự tìm kiếm một số công pháp mạnh mẽ để bù vào sự thiếu hụt nội công của Thiên Kiếm Môn. Chỉ tiếc, bọn họ đã tìm được không ít công pháp nội công, cũng đã tu luyện chúng nhưng lại phát hiện không có một bộ nào phù hợp với các chiêu thức của Thiên Kiếm Môn. Kết quả, những bộ công pháp này đều bị bỏ phí.

Dù là chủ môn đương nhiệm của Thiên Kiếm Môn là Nam Cung Phá Thiên cũng chỉ tu luyện một bộ công pháp cấp à thôi.

Hắn sáng tạo ra Phá Thiên nhất kiếm, có thành tựu trên con đường võ đạo, nên bây giờ mới bước vào cảnh giới Võ Thánh được. Chứ nếu chỉ dựa vào công pháp thì không thể nào tiến vào cảnh giới Võ Thánh được.

Mà bộ võ công nội công Tử Tiêu quyết này lại rất phù hợp với các chiêu thức của Thiên Kiếm Môn.

Nếu có thể tu luyện thì Nam Cung Thương có thể bù vào chỗ thiếu hụt của công pháp Thiên Kiếm Môn. Thậm chí, hắn có thể vượt qua Nam Cung Phá Thiên, đi vào tầng cao hơn, kéo theo Thiên Kiếm Môn cũng đi lên một độ ới.

Đáng tiếc, Tử Tiêu quyết xuất phát từ tầng thứ hai của Cửu Dương huyền công nên vẫn có chỗ thiếu sót.

Ông già kia từng nói, muốn bù đắp cho chỗ thiếu hụt thì cách tốt nhất chính là lấy được tầng thứ nhất của Cửu Dương huyền công.

Nam Cung Thương tuyệt đối không ngờ, không cần mình đi tìm thì tầng thứ nhất của Cửu Dương huyền công đã tự mình tìm đến cửa rồi.

Trong lòng run lên.

Một lát sau, Nam Cung Thương gần như không thể khống chế sự hưng phấn trong lòng.

Cầm lấy quyển sách có chứa tầng thứ nhất của Cửu Dương huyền công, Nam Cung Thương liên tục thở ra mấy hơi mới có thể miễn cưỡng bình tĩnh lại.

- Tiễn bối, ngài muốn dùng tầng thứ nhất của Cửu Dương huyền công để đổi lấy Cửu Dương huyền công của Thiên Kiếm Môn sao?

Nam Cung Thương ngẩng đầu lên nhìn về phía Dương Thạc, hỏi.

- Đúng vậy.

Dương Thạc nhẹ gật đầu.

Theo như Dương Thạc thấy thì việc trao đổi công pháp đều có lợi với mình và Thiên Kiếm Môn nên Nam Cung Thương chắc sẽ không từ chối.

Huống chi, giá trị tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công của mình còn cao hơn phần của Thiên Kiếm Môn rất nhiều.

Dương Thạc cũng không biết Cửu Dương huyền công của Thiên Kiếm Môn là tầng thứ mấy.

Nếu như cũng là tầng thứ nhất thì giao dịch lần này cũng như không. Còn nếu là tầng thứ hai thì... Dương Thạc lấy được tầng thứ hai, Nam Cung Thương lấy được tầng thứ nhất, vậy là cả hai đều có cơ hội tu luyện thành cả hai tầng. Đây là hợp tác cùng có lợi. Hơn thế nữa, dù sao thì Nam Cung Thương cũng có lợi hơn. Bởi nếu Dương Thạc không có tầng thứ hai thì ít nhất hẳn có thể tu thành tầng thứ nhất, mà Nam Cung Thương thì không tu luyện được tầng nào cả.

Nếu công pháp của Thiên Kiếm Môn là từ tầng thứ ba trở về sau thì dù Dương Thạc có lấy được cũng không thể tu luyện được, còn Nam Cung Thương lấy được tầng thứ nhất thì ít nhất có thể tu luyện được tầng thứ nhất này.

Tính ra, Nam Cung Thương đều là bên có lợi hơn.

Cho nên, trong cuộc giao dịch lần này, Nam Cung Thương có lợi mà không có hại.

Dương Thạc tin, Nam Cung Thương cũng biết điều này.

- Tiểu tử, ngươi có thể tu luyện bộ công pháp kia của ta tại đây, xem nó có phải là thật hay không.

Dương Thạc nói với Nam Cung Thương.

Như Dương Thạc thấy thì Nam Cung Thương không phải loại người không giữ chữ tín.

Nam Cung Thương tuyệt đối sẽ không làm loại chuyện xem hết công pháp rồi bỏ chạy. Huống hồ, bây giờ Dương Thạc đã thế chủ động, Nam Cung Thương muốn chạy là chạy được sao?

- Vậy văn bối cung kính không bằng tuân lệnh rồi.

Nam Cung Thương không hề khách khí, trực tiếp mở tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công ra xem.

- Hả?

Chỉ mới mở xem một chút mà hai mắt Nam Cung Thương đã sáng lên.

Một lát sau, Nam Cung Thương chợt nhắm hai mắt, khép lại sách, bắt đầu lĩnh ngộ.

- Đốn ngộ sao?

Dương Thạc kinh ngạc.

Tên Nam Cung Thương này vậy mà là thiên tài tuyệt đỉnh, không thể ngờ được, chỉ nhìn thoáng qua tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công một lát mà đã tiến vào trạng thái đốn ngộ rồi.

Dương Thạc không biết, Nam Cung Thương vì tu luyện Tử Tiêu quyết nên bản thân đã có trụ cột. Bây giờ, hẳn nhìn đến tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công, nên lúc trước có chỗ nào của Tử Tiêu quyết mà hẳn cho là sai thì đều dựa theo tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công mà làm theo, nên mới hiểu được ngay. Tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công giống như chiếc kéo vậy, đâm thủng cánh cửa cuối cùng là Nam Cung Thương có thể sáng tỏ thông suốt hết.

Nhìn Nam Cung Thương đốn ngộ, Dương Thạc không khỏi có chút ghen tị. Chẳng qua, Dương Thạc vẫn không hề di chuyển, chờ Nam Cung Thương đốn ngộ xong.

Đúng năm sáu canh giờ.

Oanh!

Đột nhiên, trên người Nam Cung Thương toả ra một luồng khí thể cường đại.

Hai mắt lập tức mở ra, tràn đầy hưng phấn.

- Đột phá rồi sao?

- Không ngờ mình lại đột phá, từ Vô Tôn đỉnh phong đến cảnh giới Đại Tông Sư rồi.

Giờ khắc này, Nam Cung Thương không nhin được mà ngửa mặt lên trời hét lên.

Một lần linh ngộ liền đột phá.

Quan trọng nhất là, Nam Cung Thương phát hiện, những chỗ còn thiếu hụt của Tử Tiêu quyết của mình giờ đây đã tự động bù đắp hết.

- Nếu ông già kia biết được điều này thì sẽ vui vẻ đến mức nào.

- Tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công này đúng là thật.

Bây giờ Nam Cung Thương đã biết quyển sách viết tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công là thật.

Hắn nhìn về phía Dương Thạc, trong mắt tràn ngập cảm động.

- Đa tạ tiên bối truyền thụ công pháp.

Nam Cung Thương nói xong, liền cúi đầu trước Dương Thạc, làm một lễ với trưởng bối.

Dương Thạc vội di chuyển thân hình, tránh cái lễ này. Dương Thạc và Nam Cung Thương là người cùng một thế hệ, mà hắn còn phải gọi người ta một tiếng sư huynh. Bây giờ, hắn giả trang thành Đại Bằng Kim Sí Vương, lại để Nam Cung Thương gọi mình một tiếng tiên bối đã coi như có lợi lắm rồi. Hiện tại, Nam Cung Thương còn muốn bái lạy mình nữa thì Dương Thạc chịu không nổi.

- Không cần đa lễ. Không phải ta truyền công pháp cho ngươi mà là muốn trao đổi cùng ngươi. Nếu ngươi không giao ra Cửu Dương huyền công của Thiên Kiếm Môn thì bốn toạ cũng không tha cho ngươi.

Dương Thạc nói:

- Huống hồ, nếu ngươi hành đại lễ với ta thì cũng coi như đệ tử của bốn toạ. Mà ngươi là con trai độc nhất của Nam Cung Pháp Thiên, là đệ tử Thiên Kiếm Môn, còn bốn toạ là Pháp Vương của Kim Phật tự nên sẽ không thu nhận ngươi.

- Văn bối đã hiểu.

Nghe Dương Thạc nói vậy, Nam Cung Thương mới đứng thẳng dậy.

- Cửu Dương huyền công của Thiên Kiếm Môn gồm phần sau của tầng thứ nhất, toàn bộ tầng thứ hai và phần đầu của tầng thứ ba. Toàn bộ công pháp đã được khắc ghi trong đầu văn bối. Văn bối sẽ viết ra cho tiên bối.

Nam Cung Thương nói.

Thực ra, vừa rồi Nam Cung Thương cũng đã so sánh giữa phần sau của tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công mà Dương Thạc đưa cho hắn rồi.

Giống y như đúc với phần của Thiên Kiếm Môn.

Bởi thế, Nam Cung Thương càng tin tầng thứ nhất Cửu Dương huyền công là thật.

- Toàn bộ tầng thứ hai sao?

Nghe Nam Cung Thương nói vậy, hai mắt Dương Thạc sáng ngời.

Bây giờ, Dương Thạc thiếu nhất chính là tầng thứ hai của Cửu Dương huyền công.

Đã có tầng thứ hai thì cũng có thể tu luyện được tầng thứ ba. Ba tầng công pháp này có thể giúp Dương Thạc tu luyện đến cảnh giới Vô Thánh rồi.

- Không cần viết, cứ nói đi, bốn toạ nghe.

Dương Thạc nói.

- Dạ.

Nam Cung Thương nhẹ gật đầu. Hắn biết, cao thủ tuyệt đỉnh như Đại Bằng Kim Sí Vương thì thần hồn rất mạnh mẽ, và có khả năng gặp qua là không thể quên.

Suy nghĩ một chút để sắp xếp các thông tin trong đầu, sau đó, Nam Cung Thương mới nói ra tầng thứ hai của Cửu Dương huyền công.

Tuy Dương Thạc không có khả năng gặp qua là không quên, nhưng trong không gian Thập Phương Ca Sa có Tiểu Dịch, cửu dương chân thân của mình nghe, rồi làm cho thân thể của mình trong Thập Phương Ca Sa nhắc lại một lần là Dương Dịch sẽ nhớ kỹ.

Một lát sau, Nam Cung Thương đã đọc xong tầng thứ hai Cửu Dương huyền công.

Tiếp theo là nửa phần đầu tầng thứ ba của Cửu Dương huyền công.

Dương Thạc liền lấy ra tầng thứ ba Cửu Dương huyền công của Ấn Giao Vương để so sánh.

Nửa phần đầu tầng thứ ba Cửu Dương huyền công mà Nam Cung Thương đọc rất giống với bộ mà Ấn Giao Vương lưu lại. Chỉ là do vấn đề phiên dịch nên một số chi tiết nhỏ khác nhau, nhưng không ảnh hưởng toàn cục được.

- Được rồi.

Đợi khi Nam Cung Thương nói xong, Dương Thạc nhẹ gật đầu.

Về cơ bản, Dương Thạc có thể xác định tầng thứ hai và tầng thứ ba Cửu Dương huyền công do Nam Cung Thương nói là không có vấn đề gì.

- Tiền bối, tầng thứ hai Cửu Dương huyền công là muốn dùng huyết nhục của Thần Long làm tài liệu tu luyện. Bởi vậy, tôi mới giết phân thân của Thần Long. Chẳng qua, mặc dù không có máu thịt của Thần Long thì chỉ cần máu thịt của cao thủ có cảnh giới cao, huyết nhục có thể diễn hoá thì cũng có thể làm được.

Tiền bối ngài đã đến trạng thái nửa diễn hoá, vậy nên sẽ không khó để tu luyện tầng thứ hai Cửu Dương huyền công.

Sau khi nói hết, Nam Cung Thương lại thành khẩn nói thêm.

- Tầng thứ hai Cửu Dương huyền công là Thần Long chân thân, phải hấp thu, dung hợp máu thịt Thần Long.

Chỉ đơn giản là vì làm cho huyết nhục có thể diễn hoá mà thôi. Dù không có huyết nhục của Thần Long thì huyết nhục của các cao thủ tuyệt đỉnh khác cũng được.

Năm đó, một vị tiền bối tu thành Cửu Dương huyền công là do hắn bị rơi xuống vách núi gần Thập Vạn Đại Sơn, vô tình gặp được hài cốt của Vạn Văn Thiên Tượng nên mới tu thành chân thân.

Dương Thạc nhẹ gật đầu.

Không cần máu Thần Long ư? Hình như cửu dương chân thân của mình đã có máu của thượng cổ Huyền Ưng rồi.

Cảnh giới của thượng cổ Huyền Ưng chắc là có thể đi vào cảnh giới huyết nhục diễn hoá rồi.

- Còn nữa, tiền bối, tầng thứ ba của Cửu Dương huyền công là ngưng tụ thành Xá Lợi chân thân.

- Nghe đồn, khi Đại Lâm tự bị diệt, toàn bộ Xá Lợi đã bị mất. Chẳng qua, có tin đồn rằng, hoàng thất Đại Yên đã chiếm được một phần Xá Lợi Tử trong đó, khoảng ba đến năm trăm viên. Về sau, Đại Chu diệt Đại Yên, nếu như không có ngoài ý muốn thì những Xá Lợi Tử này chắc chắn ở trong quốc khố của hoàng thất Đại Chu.

Chợt Nam Cung Thương nói thêm.

292. Chương 287: Tầng Thứ Hai Cửu Dương, Luyện Thành Huyền Ưng Chân Thân

Chương 287: Tầng thứ hai Cửu Dương, luyện thành Huyền Ưng chân thân

Trong quốc khố hoàng cung Đại Chu có Xá Lợi Tử sao?

Nghe Nam Cung Thương nói vậy, Dương Thạc liền suy nghĩ.

Trước đây, Đại Lâm Tự bị vương triều Đại Yến tiêu diệt. Trong Tháp Lâm của Đại Lâm Tự có mấy nghìn viên Xá Lợi Tử. Khi Đại Lâm Tự bị tấn công, các hoà thượng của Đại Lâm Tự muốn đem tất cả những viên Xá Lợi Tử này đi là việc rất khó. Vậy nên, số Xá Lợi Tử còn lại bị hoàng thất Đại Yến lấy đi cũng là điều bình thường.

Xá Lợi Tử là do máu của cao tăng Phật Môn ngưng tụ mà thành, cũng được coi là một bảo vật. Nhưng người bình thường lại không thể sử dụng nó.

Cho nên những viên Xá Lợi Tử này được đặt trong quốc khố của hoàng thất Đại Yến cũng rất bình thường.

Mà trăm năm trước, khi Đại Chu diệt Đại Yến, chiếm cứ hoàng cung, thì quốc khố của hoàng thất Đại Yến liền trở thành quốc khố của hoàng thất Đại Chu. Thế nên, trong quốc khố này rất có khả năng có mấy trăm viên Xá Lợi Tử.

- Như vậy, nếu rảnh thì bổn toạ cũng nên đến thăm quốc khố của hoàng thất Đại Chu một chút.

Dương Thạc nhẹ giọng nói.

Nam Cung Thương ở bên cạnh nghe được lời này của Dương Thạc liền không khỏi sợ hãi, cảm thán thực lực của ‘Đại Bàng Kim Sí Vương’ này.

Đối với Đại Bàng Kim Sí Vương, quốc khố của hoàng thất Đại Chu giống như sân vườn nhà mình vậy, muốn đến thì đến muốn đi thì đi.

- Được rồi, tiểu tử, tiếp tục ở đây tìm kiếm bảo vật đi, bổn toạ đi trước đây.

Dương Thạc không nói thêm gì nữa, vươn tay xé rách hư không rời đi.

Trong một hang động đá vôi dưới sâu, Dương Thạc hiện ra.

Roạt!

Sau khi đến nơi này, Dương Thạc lại mở ra hư không, tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa. xem tại

- Hoàng thất Đại Chu lại có Xá Lợi Tử ư. Đáng tiếc, quan hệ giữa mình với Phụ Chính Vương không đủ thân mật, nếu giống như Lục ca cũng gia nhập phe của hoàng thất Đại Chu thì có lẽ chỉ cần nói với Phụ Chính Vương rằng mình cần những viên Xá Lợi Tử đó, thì Phụ Chính Vương sẽ lập tức tặng ình thôi. Chẳng qua, muốn mình gia nhập phe của Phụ Chính Vương là rất khó. Vậy nên, phải từ từ nghĩ cách lấy những viên Xá Lợi Tử này thôi. Nếu không được thì trực tiếp đi giết cao tăng của Kim Phật tự, đốt bọn chúng thu Xá Lợi Tử vậy.

Vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc thăm nghĩ.

- Đúng rồi.

Đang suy nghĩ, hai mắt Dương Thạc chợt sáng ngời.

- Dương Tử Mặc đã chiếm được Thiên Đạo Thần Hoàng giáp cùng Tam Thiên đạo hoàng kiếm, mà Dương Thiên cũng lấy được huyết nhục của Thần Long. Vậy không lâu nữa, Dương Tử Mặc sẽ khởi binh ở Nam Tinh. Sau đó, Mạc Vân Cốc ở Đại Hành Sơn cũng sẽ hưởng ứng theo. Đại quân của chúng sẽ trực tiếp đánh tới kinh thành.. Nếu kinh thành không bảo vệ được mà bị công phá thì lúc đó sẽ có một cuộc đại loạn. Đến lúc đấy, nếu mình có thể đục nước béo cò thì chắc chắn mình sẽ lấy được những viên Xá Lợi Tử kia và một số bảo vật khác nữa.

Dương Thạc thăm nghĩ trong lòng.

Dương Thạc cảm giác, Dương Tử Mặc sẽ khởi binh mưu phản nhanh thôi.

Chỉ cần Dương Tử Mặc khởi binh thì nhất định sẽ trực tiếp tấn công về kinh thành. Mà Mạc Vân Cốc ở Đại Hành Sơn sẽ trở thành quân tiên phong cho Dương Tử Mặc.

Dương Thạc cảm giác, bên hoàng thất Đại Chu, dù là hoàng đế Đại Chu Càn Minh Chân hay Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ thì đều không coi trọng kinh thành Đại Chu này.

Càn Minh Chân đi đến Huyền Vũ sơn cũng được hai năm rồi.

Gần đây, hình như Phụ Chính Vương cũng biến mất.

Bây giờ, chính sự Đại Chu đều do đám học sĩ Trương Chu Chính xử lý.

Với tình hình này thì bên Dương Tử Mặc rất có khả năng đánh bại quân đội Đại Chu, chiếm giữ kinh thành. Lúc đấy, kinh thành khó mà tránh khỏi hỗn loạn được.

Đục nước béo cò trong hỗn loạn là điều Dương Thạc thích nhất.

Cần phải biết, thực lực của hoàng thất Đại Chu cũng không thua kém bất kì thánh địa võ đạo nào, không nói đến công pháp, võ công, chỉ riêng các loại bảo vật thiên địa, linh đan, vũ khí, áo giáp đã hơn các thánh địa Võ Thánh rồi. Khi kinh thành Đại Chu bị phá mà đục nước béo cò thì chắc chắn sẽ thu được nhiều lợi ích hơn trong trận chiến ở Nam Lâm Tự trv kia.

- Không nghĩ nhiều nữa. Bây giờ, phải ngưng tụ được cửu dương chân thân tầng thứ hai trước đã.

Dương Thạc lắc lắc đầu, loại bỏ những ý nghĩ này.

Trận chiến ở kinh thành chắc chắn sẽ có nhiều vận may.

Nhưng nếu không có thực lực mạnh mẽ thì sẽ không bắt được loại vận may này.

Cho dù Càn Minh Chân và Càn Minh Vũ không coi trọng kinh thành thì cũng không chấp tay dâng tặng Dương Tử Mặc. Đến lúc đó, kinh thành sẽ có nhiều binh lính canh gác, có Đại Tông Sư Trương Chu Chính tọa trấn, có thống lĩnh Ngự Lâm quân Lưu Ngự Thanh làm tay sai... Kinh thành Đại Chu chắc chắn sẽ như một con mãnh thú, quân sĩ bình thường đến bao nhiêu thì nó sẽ giết chết bấy nhiêu.

Mà bên Dương Tử Mặc cũng sẽ có không ít cao thủ.

Hắc đạo nam bắc Thập Tam tinh Tổng Biều Bả Tử Mặc Vân Cốc, cao thủ cảnh giới Võ Thánh.

Thuộc hạ của hắn có vô số tội phạm, không thiếu những kẻ có cảnh giới Đại Tông Sư như Địa Sát.

Sau này, trong kinh này có nhiều cao thủ như vậy đánh nhau, mà Dương Thạc không có đủ thực lực thì làm sao có thể đục nước béo cò ở trong đó được.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Bên cạnh con sông nhỏ, cửu dương chân thân của Dương Thạc cùng Dương Dịch đang ngồi xếp bằng ở đó.

- Độ phù hợp giữa Cửu Dương huyền công tầng hai với tiểu Dịch chỉ có 20% thôi sao?

Vốn Dương Thạc cũng muốn để Dương Dịch tu luyện một chút Cửu Dương huyền công. Tuy cô đã có Thiên Đạo thần âm công, nhưng càng nhiều thần công thì càng tốt, nếu kiêm tu Cửu Dương huyền công thì thực lực của Dương Dịch có thể tăng cao hơn nữa.

Chỉ tiếc...

Dù là Cửu Dương huyền công tầng thứ nhất hay tầng thứ hai thì độ phù hợp với Dương Dịch cũng rất thấp, chỉ khoảng 20%, 30% mà thôi.

Mặc dù thiên phú cao nhưng với độ phù hợp như vậy thì hiệu suất tu luyện cũng rất thấp. Cho dù cô luyện thành nhưng khi sử dụng cũng không biết có thể phát huy được bao nhiêu uy lực.

Vậy nên, đối với Dương Dịch thì bộ Cửu Dương huyền công này cũng chỉ như gân gà mà thôi.

Mỗi người có một sở trường, Dương Dịch thích hợp với truyền thừa của Đạo Hoàng, còn về bộ công pháp Cửu Dương huyền công này thì cũng không nên miễn cưỡng.

Bởi vậy, Dương Thạc cũng không bảo Dương Dịch tu luyện mà chỉ mình tu luyện.

- Ngưng tụ chân thân tầng thứ hai của Cửu Dương huyền công chia làm hai bước sao?

Dương Thạc xem qua trình tự tu luyện chân thân của tầng thứ hai.

- Bước đầu tiên là hấp thu huyết mạch.
- Trong bảy bảy bốn mươi chín ngày phải dung hợp máu thịt của Thần Long hoặc của các cao thủ khác.
- Bước thứ hai, kích phát huyết mạch, rèn luyện thân thể. Hoàn thành xong bước này, đã coi như ngưng tụ thành công chân thân tầng thứ hai Cửu Dương huyền công. Hấp thu huyết mạch của cao thủ nào thì chân thân sẽ có đặc tính của cao thủ đó. Không những thế, về mặt nào đó thì những đặc tính này còn có thể gia tăng.
- Bước này cần tám tám sáu tư ngày.

Những điều này rất đơn giản nên Dương Thạc hiểu rất nhanh.

293. Chương 288: Thần Long Quy Phục

Vô Tận Thần Công

Chương 288: Thần Long quy phục

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Gần như giống với biến thân Huyền Ưng và Hắc Hùng.

Đơn giản là hấp thu huyết mạch, kích phát huyết mạch, sau đó, tôi luyện ra chân thân có liên hệ với huyết mạch đã hấp thu.

Nếu ngưng tụ thành Thần Long chân thân thì chân thân sẽ có đặc tính của Thần Long.

Nếu ngưng tụ thành Huyền Ưng chân thân thì chân thân sẽ có đặc tính của Huyền Ưng.

Không những thế, những đặc tính này thường sẽ mạnh mẽ hơn.

- Toàn bộ quá trình mất hơn một trăm ngày. Chẳng qua, bây giờ, chân thân của mình đã hấp thu huyết mạch của thượng cổ Huyền Ưng nên đã giảm bớt được bước thứ nhất, có thể trực tiếp bắt đầu bước thứ hai. Trong hai tháng, có thể ngưng tụ xong Cửu Dương chân thân tầng thứ hai, bước vào cảnh giới Đại Tông Sư rồi.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Dương Thạc không muốn ngưng tụ phân thân Thần Long.

Không phải vì quan hệ giữa Dương Thạc với Thần Long tốt nên không muốn huyết nhục của nó, mà là... Cửu Dương chân thân tầng thứ hai hấp thu thượng cổ huyết mạch có độ phù hợp càng cao thì càng tốt. Độ phù hợp giữa Dương Thạc với Huyền Ưng đã rất cao rồi, mà không biết độ phù hợp với Thần Long là bao nhiêu, nên không cần bỏ gốc lấy ngọn.

- Trực tiếp bắt đầu, kích phát huyết mạch.

Trong lòng nghĩ, Dương Thạc liền khoanh chân ngồi xuống, dựa theo phương pháp trong cuốn sách về Cửu Dương huyền công tầng thứ hai, bắt đầu kích phát huyết mạch.

Một khắc... hai khắc... ba khắc...

Đã qua nửa canh giờ, Dương Thạc cảm giác được bên trong mạch máu của mình sinh ra một tia năng lượng mới.

Năng lượng này nhanh chóng rót vào bên trong cơ thể Dương Thạc, khiến Dương Thạc cảm giác được cường độ của cử dương chân thân của mình đã tăng thêm một chút xú.

Có tăng lên tức là phương pháp kia có hiệu quả.

- Đúng rồi, thể xác của mình cũng dung hợp huyết mạch của thượng cổ Hắc Hùng nên cũng có thể thử tu luyện tầng thứ hai Cửu Dương huyền công, có thể không ngưng thành chân thân được nhưng cũng có thể kích phát một ít huyết mạch, tăng cường sức khỏe thì vẫn được.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Độ phù hợp giữa Cửu Dương huyền công với thân thể Dương Thạc rất thấp.

Nhưng nếu dựa theo phương pháp này để kích phát huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng, nhằm rèn luyện thân thể thì vẫn có hiệu quả.

Dù sao, trong quá trình tu luyện Cửu Dương huyền công cũng không phân biệt tư chất, ngộ tính, độ phù hợp.

Một thiên tài có độ phù hợp 240% muốn ngưng tụ thành chân thân tầng thứ hai cũng phải mất hơn một trăm ngày. Một kẻ ngu có độ phù hợp 10% thì khi tu luyện cũng mất từng đó ngày. Chỉ là người có độ phù hợp cao thì sau khi luyện thành sẽ phát ra uy lực lớn hơn mà thôi.

- Thân thể cũng tu luyện.

Không hề do dự, thân thể Dương Thạc cũng bắt đầu tu luyện.

Bắt đầu kích phát huyết mạch của thượng cổ Hắc Hùng trong cơ thể.

Một ngày... hai ngày...

Dương Thạc cảm giác cả cử dương chân thân và thân thể của mình đều nhanh chóng gia tăng cường độ khí lực.

Nhất là thân thể.

Thân thể kích phát huyết mạch của thượng cổ Hắc Hùng.

Mà thượng cổ Hắc Hùng mạnh mẽ nhất chính là sức mạnh. Dùng tầng thứ hai Cửu Dương huyền công để tu luyện nên Dương Thạc có thể kế thừa đặc tính của thượng cổ Hắc Hùng để gia tăng sức mạnh.

Không cần đến ngày thứ sáu mươi tư, mới chỉ đến ngày thứ hai mươi một mà sức mạnh cơ thể Dương Thạc đã tăng lên gấp đôi.

Âm khiếu trong cơ thể từ hơn 16 nghìn đã tăng thêm hơn tám nghìn cái.

Trực tiếp đi vào cảnh giới Võ Tôn sơ kỳ.

Không những thế, Dương Thạc cảm thấy, theo thời gian trôi qua, số lượng huyết mạch thượng cổ Hắc Hùng được kích phát ngày càng nhiều thì sức mạnh thân thể của mình còn có thể tăng lên.

Còn sức mạnh của cử dương chân thân lại không gia tăng rõ rệt như vậy.

Ưu điểm của Huyền Ứng không phải ở mặt sức mạnh, mà chắc phải đợi khi ngưng tụ xong Huyền Ứng chân thân thì đặc tính của nó mới được thể hiện rõ ràng.

Rất nhanh đã đến ngày thứ sáu mươi tư.

Oanh! Rầm rầm rầm!

Giữa trưa ngày thứ sáu mươi tư, Dương Thạc đang khoan chân ngồi thì trên cả cử dương chân thân và cơ thể liên tiếp tràn ra hai luồng khí thể mạnh mẽ. Trong đó, khí thể từ trên cơ thể phát ra yếu hơn, còn khí thể phát ra từ cử dương chân thân lại cực kỳ mạnh mẽ.

Rất giống với khí thể khi Nam Cung Thương đột phá lúc trước.

Tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư.

Có thể thấy, giờ khắc này, cửu dương chân thân của Dương Thạc đã hoàn toàn ngưng tụ xong cửu dương chân thân tầng thứ hai, thăng cấp lên cảnh giới Đại Tông Sư.

Ngưng tụ thành Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Chân Thân, bước vào Đại Tông Sư sơ giai!

Phải biết rằng sáu mươi tư ngày trước, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc chẳng qua chỉ là cấp độ Vô Tôn cao giai. Ngần ngừ sáu mươi tư ngày, vậy mà đã vượt qua hai giai, trực tiếp tiến vào cấp độ Đại Tông Sư. Tu luyện như vậy, chỉ sợ cho dù Dương Dịch tu luyện bình thường, không có đốn ngộ thì cũng đều không đuổi kịp.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Trên người, năm trăm mười hai huyết khiếu nổ vang ầm ầm.

Tiến vào cấp độ Đại Tông Sư, số lượng huyết khiếu trên người lại giảm bớt, trực tiếp chỉ còn năm trăm mười hai chỗ.

Tuy số lượng huyết khiếu giảm bớt nhưng Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng năm trăm mười hai huyết khiếu này, mỗi chỗ đều vô cùng cứng cỏi.

Huyết khiếu cộng hưởng nổ vang ông ông, lực lượng của Dương Thạc đã được tăng cường trên phạm vi lớn.

- Cửu Dương Chân Thân tăng lên hai cấp độ!

Sau khi tu thành Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Chân Thân, Dương Thạc vô cùng hài lòng đối với thực lực bản thân biến hóa.

- Thân thể dứt khoát tăng lên ba cấp độ!

Cùng lúc đó, thân thể Dương Thạc cũng nhảy ra từ trong sông nhỏ.

Rôm rốp!

Hai tay nắm lại, lực lượng mệnh môn liền xuất hiện.

Cửu Dương Chân Thân kích phát huyết mạch Huyền Ưng thượng cổ, lực lượng đã tăng lên hai cấp độ. Mà thân thể Dương Thạc đã kích phát huyết mạch Hắc Hùng thượng cổ, lực lượng tăng lên càng rõ ràng hơn. Từ ngày thứ hai mươi mốt đã tăng lên một giai, tiến vào Vô Tôn sơ giai. Mà bây giờ lại tiến lên hai giai, trực tiếp đạt tới thực lực Vô Tôn cao giai, còn tăng mạnh hơn cả Cửu Dương Chân Thân.

Rống!

Miệng hơi mở, một tiếng bạo rống vang lên.

Tạch tach tach!

Mỗi tắc huyết nhục trên thân thể Dương Thạc đều phát ra tiếng bạo vang rầm rầm. Xương cốt cơ bắp nhanh chóng sinh trưởng. Gần như là trong một chớp mắt, thân thể đã biến thành một cự nhân cao hai trượng, hình thể cường tráng. Một mái tóc trắng phiêu tán sau đầu Dương Thạc.

Biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng!

Tuy Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Huyền Công cũng có thể kích phát huyết mạch nhưng huyết mạch kích phát lập tức dung nhập vào trong thân thể Dương Thạc, cũng không ảnh hưởng đến Dương Thạc biến thân. Cho nên hiện tại Dương Thạc biến thân vẫn là Đệ Nhị Trọng.

Mặc dù vẫn là biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, nhưng dù sao thực lực trước khi biến thân đã tăng lên, sau khi biến thân, thực lực cũng tự nhiên tăng lên tương ứng.

- Lực lượng này cũng tăng lên bốn giai, cũng chính là một cảnh giới lớn, tiến vào Đại Tông Sư cao giai rồi!

Dương Thạc cảm thụ được lực lượng thân thể cường đại.

Uỳnh!

Hắn đánh ra một quyền về phía trước.

Rầm rầm rầm! Hống hống hống!

Đệ Nhị Trọng Hổ Báo Lôi Âm bỗng nhiên phát ra. Nếu nói lúc trước Dương Thạc chém giết A Mục Đạt Vượng, đuổi giết bọn người Địa Sát, trong đó có sử dụng mưu đồ thì hiện tại, cho dù không sử dụng bất cứ bí pháp gì, không lợi dụng bất kỳ pháp khí nào, Dương Thạc chỉ bằng biến thân cũng đủ để đuổi giết A Mục Đạt Vượng, giết chết bọn người Địa Sát!

Phải biết rằng trong Địa Sát, lão Đại mạnh nhất cũng mới chỉ có thực lực Đại Tông Sư cao giai mà thôi! Ngắn ngủi hơn sáu mươi ngày, thực lực Dương Thạc quả thật là đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Đây vẫn chỉ là biến hóa thân thể. Mà con át chủ bài mạnh nhất của Dương Thạc, Cửu Dương Chân Thân cũng tăng lên rất nhiều.

- Biến thân Huyền Ứng!

Khẽ quát một tiếng, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bắt đầu biến thân thành Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng.

Tạch tach tach! Rắc rắc!

Lân giáp màu đen nhanh chóng bao phủ thân thể Dương Thạc.

Hô! Hô!

Hai tiếng trầm đục vang lên. Hai cái cánh cực lớn cũng hiện ra sau lưng Dương Thạc.

Sau khi Dương Thạc biến thân, so với lúc trước, về ngoài hầu như không có bất kỳ biến hóa gì. Lực lượng cũng chỉ tăng lên một giai, tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư trung giai.

So với thân thể biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, thậm chí còn thấp hơn cả một tầng.

Chỉ cần xem xét về những phương diện này, tu thành Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Chân Thân, Cửu Dương Chân Thân này của Dương Thạc tăng lên thật sự không được đặc biệt rõ ràng lắm.

Nhưng...

- Lân giáp của ta...

Dương Thạc nhíu mày, hai mắt nhìn chăm chăm lân giáp trên người hắn.

Keng! Keng!

Hai cánh tay khẽ chạm vào nhau thoáng một phát, âm thanh kim loại liên vang lên.

Một tay khẽ động, một thanh trường đao chịu một cái liên bay vào trong tay Dương Thạc. Thanh trường đao này chính là thanh mà lão Thập Địa Sát đã sử dụng lúc trước, không khác biệt lắm với Thiên Cương Kiếm của Chân Vũ Môn, là một thanh trường đao gần như đạt tới cấp độ Tam Cấp Thần Binh.

Hắn trực tiếp bắt lấy lưỡi đao của thanh trường đao này, khẽ nắm chặt lại.

Két...!

Bị Dương Thạc nắm chặt như vậy, lưỡi đao của thanh trường đao cấp độ Tam Cấp Thần Binh này cũng không cứa vào mà phát ra một tiếng vang nhỏ. Toàn bộ lưỡi đao lập tức bắt đầu xoắn lại. Sau một khắc, Dương Thạc mở lòng bàn tay ra. Lốp lân giáp trên tay gần như không để lại không chút dấu vết!

Hiện tại lân giáp của Dương Thạc còn cứng hơn cả Tam Cấp Thần Binh, chắc hẳn đã đạt tới cấp độ Tứ Cấp Thần Binh.

Tuy lúc trước ở kinh thành Đại Chu, lúc đánh một trận với Dương Môn của Chân Vũ Môn, Dương Thạc cũng từng bắt lấy Thiên Cương Kiếm của Dương Môn, cường ngạnh bẻ gãy thanh kiếm Thiên Cương Kiếm kia. Nhưng lúc đó, Dương Thạc dựa vào lực lượng bản thân cường đại chứ không phải bởi vì độ cứng thân thể của hắn đã vượt qua Thiên Cương Kiếm.

Như là một người bình thường.

Cường độ thân thể hiển nhiên không mạnh mẽ như sắt thép.

Nhưng cầm được một miếng gang rồi chế thành miếng sắt mỏng, dùng sức bẻ ra thì miếng sắt mỏng này cũng sẽ lập tức đứt đoạn.

Lúc ấy Dương Thạc bẻ Thiên Cương Kiếm chính là như vậy.

Mà bây giờ, Dương Thạc cũng không cần bẻ thanh trường đao Tam Cấp Thần Binh này nữa. Hắn chỉ dùng tay, trực tiếp nắm chặt lưỡi đao sắc bén cứng cỏi nhất của nó. Hắn còn dựa vào độ cứng lân giáp, trực tiếp khiến lưỡi đao của thanh trường đao Tam Cấp Thần Binh này quăn xoắn. Việc này đủ để nói rõ độ cứng lân giáp của Dương Thạc đã sớm vượt qua cấp độ Tam Cấp Thần Binh!

Phốc!

Sau một khắc, Dương Thạc giơ hai ngón tay ra, mạnh mẽ đâm tới.

Thanh trường đao Tam Cấp Thần Binh này, trên thân đao trầm trọng lại bị hai ngón tay của Dương Thạc đâm vào xuất hiện hai lỗ nhỏ.

Trước mặt lân giáp của Dương Thạc, Tam Cấp Thần Binh giống như tờ giấy.

- Ít nhất cũng là cấp độ Tứ Cấp Thần Binh.

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài, không áp chế hưng phấn chút nào.

Quả nhiên sau khi Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Chân Thân ngưng tụ thành công sẽ đạt được đặc tính huyết mạch, hơn nữa đặc tính này còn có thể đề thăng ở trình độ nhất định.

Đặc tính huyết mạch của Huyền Ưng chính là kiên cố sắc bén!

Mỏ nhọn, móng vuốt sắc bén, cánh như sắt thép!

Nhưng đặc tính này, trên cơ bản đều dung nhập vào trong thân thể hiện tại của Dương Thạc. Thân thể trực tiếp biến thành Tứ Cấp Thần Binh, cấp độ biến hóa này tuyệt đối có thể xưng tụng là kiên cố, phong duy!

Công kích của Tứ Cấp Thần Binh bình thường trở xuống đều trực tiếp bỏ qua!

Đồng thời ai có trang bị áo giáp Tứ Cấp Thần Binh trở xuống, bị một Dương Thạc công kích một trảo thì trực tiếp chính là như không có gì, lập tức bị đâm thủng.

Phải biết rằng không phải người nào cũng có Tứ Cấp Thần Binh.

Lân giáp của Đại Bàng Kim Sí Vương, trạng thái Ngũ Cấp Thần Binh gần như có thể tung hoành thiên hạ rồi. Mạnh mẽ như Dương Thạc, giao thủ với hắn cũng chưa hẳn có thể gây tổn thương đến hắn.

Tuy lân giáp của Dương Thạc thấp hơn một tầng, nhưng ít ra cấp độ cùng giai cũng gần như vô địch!

Đương nhiên nếu gặp được địch nhân cao hơn Dương Thạc hai ba giai thì phòng ngự có mạnh hơn nữa cũng vô dụng. Như Dương Thiên, nếu toàn lực đánh ra một quyền thì Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc sẽ trực tiếp bị nứt vỡ, độ cứng cao hơn cũng vô dụng. Một đứa trẻ, cho dù mặc áo giáp sắt, cầm kiếm sắt trong tay thì hiển nhiên cũng không thể đánh lại một người lớn. Đây chính là chênh lệch lực lượng tuyệt đối, chỉ có thể dựa vào không ngừng tu luyện, không ngừng đề thăng để đền bù.

- Vô địch cùng giai, vậy là đủ rồi!

- Hơn nữa không phải Võ Thánh nào cũng có thực lực khủng bố như Dương Thạc. Võ Thánh bình thường chưa hẳn có thể phá vỡ được phòng ngự của ta. Cho dù phá được một thoáng, Cửu Dương Chân Thân của ta sẽ lập tức ngưng tụ lại. Khi đó, dưới tình huống hắn không kịp đề phòng, ta phát động công kích cũng có thể khiến Võ Thánh bình thường ăn thiệt thòi lớn!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đối với thực lực hiện tại tăng lên, Dương Thạc vô cùng hài lòng.

Thân thể chỉ có lực lượng, nhưng lực lượng này có thể so sánh với cường giả Đại Tông Sư cao giai.

Cửu Dương Chân Thân, lực lượng cũng không phải mạnh mẽ, nhưng bằng vào cường độ lân giáp, dưới Đại Tông Sư gần như vô địch, đều có thể tạo thành uy hiếp đối với Võ Thánh bình thường.

Chúu!! Chúu!! Chúu!!

Trong đàn điền Dương Thạc, Đạo Hoàng Kiếm nhanh chóng xuất hiện.

Đinh đinh đinh!

Đánh trên người hắn chẳng qua chỉ lưu lại một chút dấu vết mà thôi. Đạo Hoàng Kiếm đã là tuyệt đỉnh thần binh đương thời rồi mà cũng khó có thể phá vỡ phòng ngự của Dương Thạc. Cửu Dương Chân Thân cấp độ như vậy còn có gì lo lắng sao?

Đương nhiên nếu Đạo Hoàng Kiếm ở trong tay cao thủ Võ Thánh, hiệu quả phát huy tăng lớn vẫn có thể khiến Dương Thạc bị thương. Chỉ có điều cường giả Võ Thánh, có mấy người có thể có nhóm vũ khí Đạo Hoàng Kiếm này?

- Thiếu gia, thực lực của ngươi lại tăng lên!

Lúc Dương Thạc đột phá, Dương Dịch cũng rời khỏi trạng thái tiềm tu, lặng lẽ nhìn Dương Thạc, một mực đợi đến khi Dương Thạc đột phá xong. Hơn nữa nàng còn đợi sau khi Dương Thạc thí nghiệm thực lực thân thể xong, lúc này mới mỉm cười tiến tới nói chuyện với Dương Thạc.

- Tiểu gia, rất mạnh mẽ!

Cùng lúc đó một con rồng vô cùng lớn cũng đi tới trước mặt Dương Thạc, đúng là Thần Long!

Mấy hôm trước, từ khi Dương Thạc vừa mới bắt đầu ngưng tụ chân thân, ngàn vạn phân thân Thần Long liền tập trung lại rồi tạo thành một Thần Long nguyên vẹn. Tuy tổn thất hơn trăm phân thân nhưng đối với tổng thể lực lượng của Thần Long, đây chỉ là chín trâu mất một sợi lông mà thôi. Thần Long hiện tại so với lúc vừa xuất thế, thực lực cũng không tổn thất quá lớn.

294. Chương 289: Xông Thẳng Vào Doanh Trường Cẩm Quân Đại Chu!

Chương 289: Xông thẳng vào doanh trường cẩm quân Đại Chu!

Đương nhiên chẳng qua chỉ là khí huyết mạnh mẽ mà thôi, cảnh giới võ đạo còn chưa đạt tới Võ Tôn!

- Tiểu Dịch, thực lực của ngươi cũng tăng lên rất nhanh đấy. Võ Tôn đỉnh phong, cách Đại Tông Sư cũng không xa? Những ngày này lại có đồn ngộ à?

Dương Thạc cười nhạt một tiếng, nói với Dương Dịch.

- Ừm.

Dương Dịch gật gù đầu, xông lên khê lè lưỡi với Dương Thạc.

Nàng được truyền thừa của Đạo Hoàng thượng cổ, thực lực tăng lên cũng là đột nhiên tăng mạnh, chỉ có điều so sánh với Dương Thạc hiện tại thì vẫn là kém nhiều. Vì thế nàng hơi tự ti. Hiện tại nghe thấy Dương Thạc tán dương, trong lòng cảm giác ngọt lịm, tự ti cũng biến mất không ít.

- Chỉ có điều, Thần Long!

Dương Thạc liếc nhìn Thần Long.

- Giữa chúng ta vốn không oán không cừ. Lúc trước ta bắt ngươi, vốn định dựa vào ngươi để tự nghĩ ra Thần Long Quyết. Trải qua mấy tháng này, cho dù chúng ta không là bằng hữu thì cũng có chút giao tình. Ta cũng không giữ ngươi nữa. Nếu ngươi muốn rời khỏi thì lúc nào cũng có thể rời đi!

Dương Thạc nói.

- Tiểu gia, ngươi để ta đi đâu đây?

Hai chân trước của Thần Long quăn quăn lại, hơi bất đắc dĩ nói.

- Nhớ năm đó văn minh nhân đạo còn chưa thành lập, khắp nơi đều là khu vực của Yêu tộc. Nếu ta xuất thế khi đó, khắp nơi đều là địa bàn của ta, toàn bộ tứ hải đều là nhà của ta!

- Hiện tại, đây là thế giới loài người của các ngươi, nơi nào có chỗ cho ta dung thân?

- Huống hồ ta không có lực lượng, không có cảnh giới, cho dù có trốn đến loạn lưu hàn băng Bắc Vực hay bên cạnh gió lốc lôi vân của Đông Hải, nói không chừng vẫn có cao thủ như Dương Thiên, Đại Bằng đến tìm ta gây phiền toái, đoạt huyết nhục của ta. Nếu như vậy thì không bằng ở lại trong Thập Phương Ca Sa, theo tiểu gia ngươi đi lẫn lộn!

Cẩn rằng một cái, Thần Long dứt khoát nói ra.

Thất phu vô tội, giữ ngọc có tội.

Thần Long có một thân huyết nhục mạnh mẽ nhưng lại không có năng lực bảo vệ thân huyết nhục này. Ở trong mắt một số cường giả Võ Thánh, nó chính là một miếng bánh trái thơm ngon. Bất cứ kẻ nào gặp phải, chỉ sợ cũng đều mơ tưởng đánh một trận với Thần Long, lấy một chút huyết nhục từ trên người nó.

Huyết nhục Thần Long, tốt xấu gì thì cũng coi như là một loại thiên tài địa bảo. Tuy Võ Thánh bình thường lấy được huyết nhục Thần Long cũng không có tác dụng gì quá lớn. Nhưng phải biết rằng lực lượng khí huyết trong huyết nhục Thần Long có thể so sánh với Huyết Tinh Thạch Nhũ. Lấy được huyết nhục Thần Long, hầm cách thủy cho hậu bối đệ tử ăn cũng tốt!

Chính là bởi vì như vậy, Thần Long cũng không dám đi dạo lung tung bên ngoài.

Ở lại trong Thập Phương Ca Sa là một lựa chọn tương đối khá.

Dương Thạc cũng không có hứng thú gì với nó.

Nhiều nhất cũng chỉ để nó hỗ trợ chế diễn Thần Long Quyết mà thôi.

Mà đối với Thần Long, quá trình chế diễn Thần Long Quyết này cũng có rất nhiều chỗ tốt, có thể trợ giúp nó tăng nhanh việc đề thăng cảnh giới võ đạo. Khoảng hai ba người nghiên cứu với nhau tốt hơn so với việc bản thân nó bế môn rồi xa thực tế.

Dương Thạc nắm giữ Cửu Dương Huyền Công, Dương Dịch nắm giữ truyền thừa của Đạo Hoàng, lại có thiên tư cực cao.

Cùng nghiên cứu võ đạo với bọn hắn, đối với Thần Long mà nói, có trăm lợi mà không có một hại.

Huống hồ bên cạnh Dương Thạc còn có những loại thú như Huyết Phi, Tiểu Hỏa, Hắc Hùng.

Đều là cầm thú, cùng nhau nghiên cứu võ đạo, cộng đồng cùng tiến bộ. Chuyện tốt như vậy, đến đâu cũng tìm không thấy. Đi ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, Thần Long lại muốn tìm mãnh thú cấp độ như Huyết Phi, Hắc Hùng thì thật khó khăn!

Kết hợp các loại nhân tố này lại, Thần Long dứt khoát quyết định đầu nhập vào Dương Thạc!

Không phải là kêu một tiếng “tiểu gia” sao?

Nó đã sớm thành thói quen!

- Ngươi thật sự quyết định ở lại cạnh ta?

Dương Thạc mỉm cười. Hắn cũng có thể đoán ra vài phần tâm tư của Thần Long này.

- Liền ở cạnh tiểu gia!

Thần Long vô cùng khẳng định nói.

- Nhưng mà...

Sau một khắc, con ngươi Thần Long này đảo một vòng, xoay chuyển lời nói.

- Tiểu gia, người cũng không thể biến ta thành kẻ hầu để sử dụng được. Gặp phải cường giả Võ Thánh mà người không đối phó được, ta có thể không ra tay. Thực lực hiện tại của ta, chống lại Võ Thánh, tuy người ta không giết được ta nhưng bang bang vài quyền cũng có thể hao tổn không ít lực lượng khí huyết của ta!

Thần Long nói.

- Yên tâm!

Dương Thạc mỉm cười.

- Cường giả Võ Thánh tuyệt đối không để người đối phó, nhiều nhất là lúc ta ra tay đánh cấp độ Đại Tông Sư chớ rơi xuống nước, bảo người đi ra hỗ trợ thôi!

Thần Long này cũng có tác dụng đấy.

Nếu Dương Thạc gặp phải Võ Thánh không đối phó được, để nó đi ra làm khiên thịt, Dương Thạc cũng có thể thừa cơ nhẹ nhàng đào tẩu. Dù sao ngay cả nhóm cường giả Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương cũng đều không giết được Thần Long này.

Nhưng nói là như vậy, Thần Long lần lượt mấy lần, mặc dù cuối cùng chạy trốn thì cũng khó tránh khỏi tổn thất một chút lực lượng khí huyết.

Một hai lần thì không sao.

Nhiều lần, lực lượng Thần Long sẽ tổn hao nhiều!

Dương Thạc tuyệt đối sẽ không cho phép tình huống kia xảy ra!

Hiện tại đơn giản không cho Thần Long ra tay, đây là đang giữ lại lực lượng của Thần Long. Đợi đến tương lai, cảnh giới võ đạo của Thần Long tăng lên có thể khống chế lực lượng bản thân, sau đó nó có thể dựa vào lực lượng tuyệt đối cường đại của bản thân để nghiền ép những Võ Thánh kia.

Sớm khiến nó hao tổn lực lượng thì trong tương lai, đợi cảnh giới võ đạo của nó tăng sẽ khiến năng lực khống chế lực lượng giảm đi. Như vậy đúng là bị kịch!

Không cho nó ra tay, thả dây câu dài câu con cá lớn, khiến nó phát huy ra tác dụng càng lớn.

Dương Thạc cũng không giấu diếm Thần Long, nói đạo lý này cho Thần Long. Thần Long cũng gật đầu đồng ý. Hiện tại Dương Thạc bảo vệ nó, tương lai đợi nó cường đại rồi đương nhiên sẽ không ngại trợ giúp Dương Thạc đi nghiền ép những Võ Thánh kia. Dù sao là tiện tay mà thôi, bắt nạt người khác, Thần Long nó rất thích làm!

Đã có Thần Long, không thể nghi ngờ gì là lực lượng của Dương Thạc trong tương lai sẽ càng mạnh mẽ

Cho dù là hiện tại, gặp phải Đại Tông Sư bình thường thì cũng có thể để Thần Long xuất hiện rồi đánh một trận với những Tông Sư này.

Thần Long đầu nhập Dương Thạc thành công, cao hứng bừng bừng đi tìm bọn Huyết Phi luận bàn giao lưu.

Thân thể Dương Thạc và Dương Địch cũng trở về trong sông nhỏ, tiếp tục tu luyện.

Phốc!

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc xé rách hư không, xuất hiện trong động đá vôi dưới lòng đất Yến Sơn.

- Lần tu luyện này tốn hơn hai tháng!

- Hơn hai tháng đều không tầm bảo. Bí bảo thượng cổ lưu lại dưới lòng đất Yến Sơn này trên cơ bản cũng bị lấy đi rồi...

Trong miệng thở ra một hơi, Dương Thạc trầm nghĩ.

Hai tháng này, phân thân Thần Long đã ra bên ngoài hoạt động một thời gian ngắn.

Lúc trước Thần Long cũng đề cập qua với Dương Thạc. Trong hai tháng này có mấy cường giả đã phát hiện vài món bí bảo trong động đá vôi dưới lòng đất này, cũng có mấy trận tranh đoạt chém giết.

Nhưng đẳng cấp của những bí bảo kia cũng không cao.

Thứ tốt nhất cũng đừng so sánh với Đạo Hoàng Kiếm và Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, chính là so sánh với chiến xa Thiên Binh của Âu Dương Ngự thì cũng kém một bậc. Bởi vì không có thứ gì tốt, Thần Long dứt khoát không thông báo cho Dương Thạc, quấy rầy Dương Thạc tu luyện.

Hiện tại bí bảo dần dần xuất thế, bí bảo lưu lại dưới lòng đất Yến Sơn cũng càng ngày càng ít. Đồng thời Dương Thạc cũng phát hiện ra dưới lòng đất Yến Sơn này hầu như cũng không còn bao nhiêu cường giả ở đây. Nhiều nhất cũng chỉ có một số Vô Tôn còn muốn thử vận khí, vẫn ở lại đây tìm kiếm mà thôi.

- Chắc cũng nên rời khỏi nơi này rồi!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Hành trình đến Yến Sơn này, bí bảo mà Dương Thạc lấy được cũng không tính là quá nhiều, chẳng qua chỉ là Đạo Hoàng Kiếm và Hộ Tâm Giáp của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp mà thôi.

Nhưng phải biết rằng bí bảo ở đây tổng cộng chỉ có mười mấy món.

Bản thân Dương Thạc đã chiếm được hai kiện trong đó, là trân quý nhất. Thành tựu như vậy đã là tương đối khả quan rồi.

Hơn nữa bí bảo chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất là Dương Dịch đã đạt được truyền thừa của Đạo Hoàng, Dương Thạc đối được Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Huyền Công. Lại có một Thần Long, chiến lực siêu cường trong tương lai gia nhập vào Dương Thạc. Thậm chí có thể nói Thần Long xuất thế lần này, người thắng lợi nhất chính là Dương Thạc.

Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương cũng không thể so sánh được!

Những bí bảo bình thường kia không lấy được cũng không ảnh hưởng tới toàn cục.

Tiếp tục tầm bảo trong động đá vôi dưới lòng đất Yến Sơn này trên cơ bản không có bất kỳ ý nghĩa gì. Trước mắt Dương Thạc cũng muốn hiểu rõ thời cuộc Đại Chu một phen. Cho nên Dương Thạc quyết định tới kinh thành Đại Chu xem xét.

Chú!! Chú!!

Đang muốn phá toái hư không rồi đi thì đột nhiên trong động đá vôi phía trước có hai hư ảnh hiện lên.

Hình như là hai võ giả cấp độ Vô Tôn đến Yến Sơn tầm bảo.

- Tôn Cửu, gần đây kinh thành không yên ổn. Chúng ta tầm bảo hai ngày nữa, không tìm thấy bí bảo thì cũng trở về thôi.

Một võ giả trong đó nói.

- Không yên ổn?

Nghe được ba chữ kia, trong lòng Dương Thạc khẽ động. Thân thể hắn chúm một cái, nhoáng lên, đi theo sau hai võ giả này. Hắn thu liễm khí tức, chỉ dựa vào cảm giác lực rất mạnh của bản thân để nghe trộm bọn hắn nói chuyện.

Hai võ giả trong động đá vôi tối đen này chẳng qua chỉ là cấp độ Vô Tôn, căn bản không phát hiện ra Dương Thạc.

- Đúng vậy đấy. Phùng ca, nghe nói trưởng tử của Trần Quốc Công, Dương Tử Mặc đã khởi binh ở Nam Tinh, lấy cờ hiệu Đại Thần. Hắn đã đánh chiếm Bát Xuyên Nguyên, thẳng tiến tới tỉnh Sơn Dương. Mười ba tỉnh nam bắc, hắc đạo Tổng Biều Bả Tử Mặc Văn Cốc làm đại nguyên soái quân binh mã Đại Thần, khởi binh ba mươi vạn, tiến thẳng vào kinh thành. Kinh thành đã nguy cấp rồi. Mấy ngày nữa sẽ xảy ra một trận đại chiến, chờ đợi ở phụ cận kinh thành này cũng không tốt...

Một võ giả Tôn Cửu khác mở miệng nói.

- Ừm.

Phùng ca kia khẽ gật đầu.

- Lần này, Mạc Tổng Biều Bả Tử đối với kinh sư Đại Chu là tình thế bắt buộc!

- Ba mươi vạn đại quân cũng không là gì. Dù sao kinh thành cũng có mười vạn cấm quân, trang bị tốt, dựa vào lợi thế thành trì, có lẽ có thể giữ được. Nhưng bên cạnh Mạc Tổng Biều Bả Tử này lại có vô số cao thủ lục lâm đạo trợ trận, cường giả Đại Tông Sư có hơn mười người. Mà bên kinh sư chẳng qua chỉ rải rác có mấy người thôi. Trương Chu Chính tuy là tông sư Nho môn nhưng chưa hẳn đã giữ được kinh sư.

- Huống hồ Hoàng thượng và Phụ Chính Vương đều đã rời khỏi kinh sư. Hiện tại nguyên soái binh mã tam quân của kinh sư là một tên Dương Thành miệng còn hôi sữa. Nghe nói lúc trước hắn đạt được một ít kỳ ngộ, cảnh giới tăng mạnh, hiện tại nhiều nhất cũng chỉ là Đại Tông Sư sơ giai. Muốn ngăn cản Mạc Vân Cốc? Đúng là châu chấu đá xe!

Phùng ca nói.

- Phùng ca, nghe nói đệ nhất Võ Bạt Đại Chu, Dương Thạc kia đang ở dưới mặt đất Yến Sơn?

Tôn Cửu kia lại lên tiếng.

- Dương Thạc và Mạc Vân Cốc có mối thù giết con. Đợi đến lúc dẹp xong kinh thành, Mạc Vân Cốc tất nhiên muốn dẫn cao thủ đến lòng đất Yến Sơn lùng bắt Dương Thạc. Hay là chúng ta sớm rời khỏi đây đi, miễn cho rơi vào vũng nước đục này...

Tôn Cửu nói.

- Ừm. Mau rời khỏi đây thôi!

Phùng ca cũng nói.

Hai người tăng tốc độ lên, trong chớp mắt đã vượt hơn mười trượng, vòng qua một hang động đá vôi, biến mất không thấy.

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc dĩ nhiên dừng lại.

Lơ lửng giữa không trung, hai hàng lông mày của Dương Thạc hơi nhíu lại.

- Mạc Vân Cốc đã bình lâm thành hạ, đã sắp đánh đến kinh thành Đại Chu?

- Cửu hận giữa ta và người kia cũng coi như là không đội trời chung. Hắn sớm đã có ý muốn giết ta. Nếu hắn thật sự chiếm được kinh thành, đầu tiên sẽ đến lùng bắt ta. Hơn nữa thật không ngờ Lục ca cũng có kỳ ngộ, tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư, hiện tại chỉ huy binh mã kinh thành ngăn cản Mạc Vân Cốc. Lần này kinh thành đánh một trận, Lục ca chỉ sợ lành ít dữ nhiều...

Sắc mặt Dương Thạc có chút âm trầm.

- Mà thôi!

- Lục ca là thân huynh đệ của ta. Lần này kinh thành đánh một trận, ta cũng phải làm người đứng đầu rồi!

- Lúc trước Phụ Chính Vương cũng coi như là có chút ân huệ với ta. Lần này giúp hắn giữ kinh thành cũng coi như báo đáp hắn. Có thể giữ thì giữ, giữ không được, lúc thành bị phá sẽ mang Lục ca rời đi, tuân theo ý trời!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Ngược lại là Mạc Vân Cốc kia...

- Hắn không tới tìm ta, ta cũng đi tìm hắn. Lúc này ở kinh thành, tất nhiên phải đánh một trận với hắn! Mặc dù kinh thành bị công phá, ta cũng nhất định phải nghĩ cách chém giết người này!

Hai mắt Dương Thạc hơi nheo lại.

Cứu Lục ca, báo đáp Phụ Chính Vương, giết Mạc Vân Cốc, đồng thời còn vào lúc kinh thành bị công phá, tận lực đục nước béo cò, vào trong kho tàng trong Hoàng Thành tìm một ít thứ như thiên tài địa bảo, thần binh áo giáp, Xá Lợi Tử... Đây là một hành động rất hiếm có, Dương Thạc tất nhiên phải muốn tới kinh thành Đại Chu một chuyến.

- Tập trung Lục ca!

Trong lòng nghĩ vậy, Dương Thạc lập tức lợi dụng Thập Phương Ca Sa, tập trung vào Lục ca Dương Thành. Phốc!

Phá toái hư không, Dương Thạc trực tiếp đến kinh thành Đại Chu, chỗ của Dương Thành.

Kinh thành Đại Chu.

Thành đông, một doanh trường trong cấm quân.

Dương Thạc đang ngồi ngay ngắn ở vị trí cao nhất, cau mày nhìn tấm “thành phòng đồ kinh sư Đại Chu”. Hai bên doanh trường còn có vài tên tướng lĩnh mặc áo giáp, đều là trung niên ba bốn mươi tuổi, khí huyết không lồ, ít nhất là cấp độ Võ Tôn.

Trong đó thống lĩnh ngũ lâm quân Lưu Ngự Thanh thỉnh thoảng xuất hiện.

Ngoài ra, trong doanh trường này còn có vài thị vệ hình thể tháo vát, đều là cấp độ Võ Tôn, cảnh giới hộ vệ an toàn cho tướng lĩnh Đại Chu.

- Lúc này chắc Mạc Vân Cốc muốn bắt đầu công thành từ thành đông chúng ta...

Dương Thành chỉ vào thành phòng đồ, nói ra. nguồn

295. Chương 290: Chỉ Bằng Người Mà Cũng Dám Học Dương Thiên?

Vô Tận Thần Công

Chương 290: Chỉ bằng người mà cũng dám học Dương Thiên?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Ồ?

Đột nhiên Dương Thành nhướng mày, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lại hướng chính giữa doanh trường.

Xoẹt!

Một mảnh hư không đột nhiên mở ra, một thân ảnh xuất hiện.

- Người nào?

Thị vệ xung quanh đều nhướng mày, lập tức cảnh giới.

- Người đến ở phương nào? Mau chóng bảo vệ an toàn cho nguyên soái!

Mấy thị vệ quát lớn, thân hình khẽ nhoáng lên, keng keng vài tiếng rút ra binh khí tùy thân, mãnh liệt nhào về phía người nọ vừa xuất hiện trong doanh trường.

- Lục ca, chính là ở đây hoan nghênh tiểu đệ sao?

Âm thanh đậm đặc chợt truyền ra từ trong miệng thân ảnh kia.

Keng!

Một tiếng vang nhỏ, tay của một gã thị vệ trực tiếp bị thân ảnh kia thò tay bắt lấy.

Cang! Cang! Cang!

Mấy lưỡi dao sắc bén trong tay mấy thị vệ cấp độ Võ Sư kia liền chém đến trước mặt Dương Thạc chỉ trong chớp mắt, hung hăng đánh trúng Huyền Ứng Giáp hơi tàn phá trên thân thể Dương Thạc.

Lúc quyết định về kinh thành Đại Chu tìm kiếm Lục ca Dương Thành, Dương Thạc đã để nhục thể bản thân vào trong không gian Thập Phương Ca Sa. Dương Thạc hiện tại là thân thể chân thân hợp làm một, bề ngoài nhìn vào chính là một thân thể mặc Huyền Ứng Giáp, mà chân thân lại giấu trong thân thể.

Mấy lưỡi dao sắc bén này đâm vào Huyền Ứng Giáp, phát ra tiếng giòn vang.

Nhưng toàn bộ đều không chém rách được hàng phòng ngự của Huyền Ứng Giáp!

- Cút ngay!

Một tiếng quát nhẹ truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

Một luồng uy áp mênh mông cường đại mạnh mẽ tuôn ra từ trên người như thủy triều cuộn cuộn vậy, trong chớp mắt đã cuốn tới trước mặt một số thị vệ cấp độ Võ Sư này.

- Không tốt!

Dưới khí thế nghiền ép của Dương Thạc, sắc mặt những thị vệ này đều biến đổi.

Mặc dù thân thể Dương Thạc không tiến hành biến thân Hắc Hùng nhưng cũng là tu vi cấp độ Võ Tôn cao giai, không chế Độ Nhị Trọng Hổ Báo Lôi Âm, cho dù gặp phải cường giả mới tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư bình thường thì cũng có sức liều mạng. Mấy vị thị vệ này chẳng qua chỉ là cấp độ Võ Sư, đâu chỉ thấp hơn Dương Thạc một đẳng cấp. Dưới khí thế uy áp của Dương Thạc, da đầu bọn hắn đều run lên, tóc gáy dựng đứng, một cảm giác vô cùng nguy hiểm xuất hiện từ đáy lòng.

Nhưng những thị vệ Võ Sư này đều là những nhân vật vô cùng hung hãn, không sợ chết.

Giờ phút này, tuy cảm giác vô cùng nguy hiểm nhưng bọn hắn vẫn không lui bước chút nào, ngược lại còn liên tục quát lớn, kiên trì. Lưỡi dao sắc bén trong tay lại mạnh mẽ chém ra, đánh vào vị trí yếu hại của Dương Thạc.

- Hả? Ta không làm các ngươi bị thương, các ngươi còn muốn được một tấc lại lấn một bước sao?

Âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

- Cút!

Quát khê một tiếng, Dương Thạc mạnh mẽ đánh ra một chưởng!

Ông...! Ông...!

Một chưởng này đánh ra, chưởng phong phát động không khí phát ra nhiều tiếng sóng âm.

Sau một khắc, những sóng âm này dĩ nhiên biến thành Phạm âm lượn lờ, nhanh như chớp truyền vào trong tai mấy thị vệ cấp độ Võ Sư này. Nghe thấy Phạm âm lượn lờ, những thị vệ này đều liên tục ngẩn ngơ. Khí thể lạnh lẽo ác liệt hung hãn không sợ chết kia cũng lập tức biến mất không còn một mảnh.

Thật giống như thần hồn hoàn toàn tĩnh lặng vậy.

Uỳnh!

Ngay sau đó, kinh khí trên người Dương Thạc bắn ra, như cuồng phong quét qua người những tên thị vệ này.

Những tên thị vệ này bị kinh phong của Dương Thạc quét trúng, thân thể bị ném bay thẳng ra ngoài. Bang bang vài tiếng, bọn hắn ngã trên mặt đất bên ngoài mây trắng. Lúc ngã xuống đất, những tên thị vệ này mới phục hồi tinh thần, cảm giác đầu óc tỉnh táo không ít.

Đại Phạm Âm Chương!

Một chương vừa rồi của Dương Thạc đúng là Đại Phạm Âm Chương.

Dương Thạc toàn lực thi triển Đại Phạm Âm Chương để đối phó một người, cho dù là cao thủ cấp độ Đại Tông Sư thì cũng phải cảm thấy đầu óc đau xót, vô cùng khó chịu.

Những tên thị vệ này chẳng qua chỉ là cường giả Võ Sư, tuy tâm chí kiên định, thần hồn cường đại nhưng cũng không chịu được Đại Phạm Âm Chương của Dương Thạc. Một chương đánh ra, mặc dù không giết chết toàn bộ thần hồn của những thị vệ này nhưng cũng khiến đầu óc bọn hắn trống rỗng trong nháy mắt, mất đi năng lực phản kháng.

- Yêu nhân khá lắm!

- Sát!

- Bảo vệ đại nguyên soái!

Liên tục ngã xuống đất, những tên thị vệ này lập tức tỉnh táo lại.

Mặt lộ ra hung quang, những thị vệ cấp độ Võ Sư này lập tức nhảy lên, chuẩn bị tấn công Dương Thạc.

- Dừng tay!

Nhưng đúng này, một tiếng quát khê lạnh như băng vang lên.

Những thị vệ Võ Sư này đều dừng lại, theo bản năng nhìn về phía doanh trưởng cao nhất của Dương Thành.

Tiếng quát khê vừa rồi đúng là truyền ra từ trong miệng Dương Thành.

- Đều lui ra đi. Đây là huynh đệ Dương Thạc của ta, có giao tình rất sâu với Phụ Chính Vương, không phải người ngoài!

Dương Thành trầm giọng nói với những thị vệ xung quanh. Đồng thời Dương Thành cũng lạnh lùng nhìn lướt qua những tướng lĩnh cấm quân Đại Chu trong doanh trưởng này. Lúc trước, những tướng lĩnh này cũng đều tràn đầy địch ý nhìn Dương Thạc, hầu như đều muốn rút bảo kiếm sắc bén mang theo tùy thân để chém giết với Dương Thạc.

- Dương Thạc? Đệ nhất nhân Võ Bạt Đại Chu, lúc ở quảng trường Thiên Vũ Môn trong kinh thành đã một quyền chém giết Mạc Địch, nhi tử của Mạc Văn Cốc, lại chém giết cao thủ Ba Ma Long của Kim Phật Tự sao?

Nghe thấy Dương Thành giới thiệu, lúc này những võ tướng mới khê thở ra, không hề cảnh giác nữa. Có một số tướng lĩnh thậm chí còn tỏ mò đánh giá Dương Thạc vài lần.

- Dương Thạc, nghĩ sao mà đến chỗ Lục ca hử?

Nhìn Dương Thạc, dáng vẻ tươi cười hiện ra trên mặt Dương Thành, ân cần hỏi han.

- Nghe nói lúc trước ngươi ở lòng đất Yến Sơn đã giao thủ với Dương Tử Mặc? Đáng tiếc ta lãnh đạo phòng ngự kinh thành, không tiện rời đi. Nếu không thì ta đã sớm đến lòng đất Yến Sơn tìm ngươi rồi!

Dương Thành nói.

Lần cuối Dương Thành và Dương Thạc gặp nhau chính là lúc ở Vũ Cử Đại Chu. Về sau Dương Thạc luôn bận rộn, ngược lại hầu như không có thời gian gặp mặt Dương Thành. Lúc trên võ đài diễn võ, Dương Thành cũng chỉ là cách xa mấy trăm trượng liếc nhìn Dương Thạc mà thôi.

Hiện tại Dương Thạc nhìn thấy Dương Thành, mới phát hiện ra khí độ trên người Lục ca ngày xưa đã có biến hóa cực lớn.

Lúc trước Dương Thành chẳng qua chỉ là con vợ kế trong phủ Trần Quốc Công.

Là một thiếu niên cố gắng tu luyện vì mẫu thân.

Mà hiện tại Dương Thành đã thực lực đại tiến, dĩ nhiên đã đạt tới cấp độ Đại Tông Sư, hơn nữa khí độ cũng tràn đầy, nắm giữ toàn bộ quân vụ kinh sư Đại Chu. Tuy hẳn không tính là chư hầu một phương nhưng cũng là tọa trấn một phương, là đại tướng quân khí phái.

- Lục ca, những ngày này ta vốn đã tìm người rồi. Đáng tiếc cứ có chuyện trì hoãn, không có thời gian đến. Lúc trước ta ở lòng đất Yên Sơn nghe một số võ giả nói người đã trở thành thống soái tam quân kinh sư Đại Chu, hơn nữa còn sắp giao thủ với Mạc Vân Cốc, thủ hạ của Dương Tử Mặc. Vừa rồi ta cũng có chút ân oán với Mạc Vân Cốc nên trực tiếp tìm đến đây, hi vọng có thể hiệp trợ Lục ca đối phó Mạc Vân Cốc, cố gắng giữ kinh thành Đại Chu!

296. Chương 291: Uy Hiếp, Áp Đảo

Vô Tận Thần Công

Chương 291: Uy hiếp, áp đảo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc mỉm cười, ngay sau đó nghiêm mặt nói với Dương Thành.

- Hả? Người tới đây để hiệp trợ ta sao? truyện copy từ

Hai mắt Dương Thành sáng ngời.

- Lúc trước Phụ Chính Vương đã nói nếu có thể được người trợ giúp, đánh bại Dương Thiên và Dương Tử Mặc cũng dễ hơn nhiều. Chẳng qua là người bạn quá, Phụ Chính Vương vô duyên mời người. Không thể tưởng tượng được, người lại tự tới...

Dương Thạc rõ ràng trực tiếp tới đây đầu nhập vào, Dương Thành căn bản không ngờ tới điểm này.

- Lục ca, ta không nói muốn đầu nhập vào Đại Chu!

Dương Thạc cười nhạt một tiếng, khẽ lắc đầu.

- Chỉ có điều Phụ Chính Vương có ân với ta, huống hồ ta cũng có cừu oán với Mạc Vân Cốc, giờ mới mượn cơ hội này giúp đỡ người đối phó với Mạc Vân Cốc. Chém giết Mạc Vân Cốc xong rồi ta sẽ rời đi.

Dương Thạc nói.

- Như vậy sao?

Trên mặt Dương Thành lộ ra vẻ thất vọng.

Nhưng Dương Thành cũng biết tính tình Dương Thạc, sẽ không tham gia tranh đấu thiên hạ Đại Chu. Cho nên Dương Thành cũng thoáng thất vọng chứ không lộ ra vẻ uể oải.

- Sớm biết người không muốn gia nhập vào quân đội Đại Chu mà. Nhưng lần này người có thể tới đây giúp đỡ Lục ca, Lục ca vẫn vô cùng cảm kích. Chắc hẳn Phụ Chính Vương cũng sẽ cảm tạ người!

Dương Thành nói xong liền vươn tay ra vỗ vỗ bả vai Dương Thạc.

- Nguyên soái!

Dương Thành và Dương Thạc đang nói chuyện, một âm thanh chợt vang lên.

- Huynh đệ nguyên soái gặp mặt thật đáng mừng. Chỉ có điều nơi này là doanh trường cấm quân Đại Chu, không phải người nào cũng có thể xâm nhập được. Mặc dù vị Dương Thạc huynh đệ này là đệ đệ của nguyên

soái, cũng là người mà Phụ Chính Vương coi trọng, nhưng rốt cục cũng không phải người trong quân đội Đại Chu chúng ta. Hiện tại chúng ta đang ở đây thảo luận việc quân cơ đại sự, Dương Thạc huynh đệ xông tới hình như cũng không được thích hợp lắm thì phải?

Người nói chuyện không phải ai khác, chính là thống soái ngự lâm quân Đại Chu, cao thủ cấp độ Đại Tông Sư, Lưu Ngự Thanh!

Thần sắc Lưu Ngự Thanh nghiêm túc, sắc mặt lạnh như băng, dường như không cho Dương Thành nửa phần mặt mũi nào.

- Hả?

Lông mày Dương Thành hơi nhíu lại.

- Theo như lời Lưu tướng quân, Dương Thạc tới đây hiệp trợ chúng ta ngăn cản quân đội Mạc Vân Cốc, chẳng lẽ bản soái còn phải đuổi hắn ra khỏi cửa sao?

Dương Thành lạnh lùng nói ra.

Lưu Ngự Thanh không trả lời, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, vẫn là dáng vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Nhìn thấy tình cảnh này, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

- Xem ra Lục ca thống lĩnh tam quân binh mã kinh thành, bên cạnh còn có một số người không phục với hắn...

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Tuy Dương Thành rất được Phụ Chính Vương coi trọng nhưng hắn vừa mới gia nhập quân đội Đại Chu một hai năm, hầu như chưa bao giờ mang binh xuất chinh, uy vọng chưa đủ. Tướng lĩnh như Lưu Ngự Thanh đều là lão nhân trong quân đội Đại Chu, không phục Dương Thành cũng là chuyện vô cùng bình thường.

- Được rồi. Lục ca, các người thương thảo việc quân cơ đại sự, ta ở đây quả thật không tiện, hay là xin được cáo lui trước đã!

Dương Thạc cười nhạt một tiếng, nói ra.

Cấm quân Đại Chu thương thảo việc quân cơ đại sự, Dương Thạc không có hứng thú tham gia.

Dù sao thứ nhất bản thân Dương Thạc cũng hầu như chưa đọc qua binh pháp bao giờ, ở đây cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

Cho dù Dương Thạc hiểu được binh pháp thì cũng chưa chắc muốn tham dự. Phòng thủ kinh thành Đại Chu tốt hay xấu thì có liên quan gì với hắn? Thậm chí Dương Thạc còn ước gì phòng ngự kinh thành Đại Chu kém cỏi, cuối cùng bị Mạc Vân Cốc công phá. Bởi vì như vậy hắn mới có thể đục nước béo cò, đạt được thiên tài địa bảo trong kho tàng hoàng thất.

Nếu kinh thành Đại Chu phòng ngự kiên cố, Dương Thạc sao có thể thu lợi đây?

Đối với Dương Thạc, kinh thành bị công phá cũng không sao cả.

Có thể cứu Lục ca coi như mục đích đã xong!

Nếu có thể nghĩ cách chém giết Mạc Vân Cốc thì chính là vượt mức hoàn thành nhiệm vụ. Kinh thành cuối cùng sẽ rơi vào tay ai không có quan hệ với Dương Thạc.

Nói xong, Dương Thạc liền muốn chuẩn bị rời đi.

- Hả? Muốn đi sao?

Đúng lúc này, âm thanh của Lưu Ngự Thanh lại vang lên.

- Dương Thạc huynh đệ, vừa rồi chúng ta thương thảo phòng ngự kinh thành, người đã nghe được một số thứ không nên nghe. Cứ rời đi như vậy chỉ sợ cũng không được tốt lắm đâu?

Lưu Ngự Thanh lạnh lùng nói.

- Vậy người muốn thế nào?

Nghe thấy những lời này của Lưu Ngự Thanh, lông mày Dương Thạc bỗng nhiên nhăn lại.

Không để hần tham gia thảo luận quân cơ đại sự, cũng không để hần đi? Chẳng lẽ lại còn muốn nhốt hần lại sao?

- Dương Thạc huynh đệ, ta biết rõ người có Thập Phương Ca Sa, muốn ngăn người lại chỉ sợ cũng không dễ dàng. Nhưng trong cấm quân Đại Chu ta có một tòa đại lao. Tuy nhà tù không lớn nhưng dùng tài liệu đặc thù chế thành, phong tỏa hư không xung quanh. Trước khi đại quân Mạc Vân Cốc tiến đến, ta nghĩ Dương huynh đệ ủy khuất một chút, đến đó ở một đoạn thời gian!

Lưu Ngự Thanh chậm rãi nói ra.

- Giam giữ ta?

Gần như nghe thấy Lưu Ngự Thanh nói những lời này, sắc mặt Dương Thạc nhanh chóng âm trầm lại.

- Lúc trước Dương Thiên cũng dùng mật thất đặc thù giam giữ ta, cuối cùng bị ta đánh tan mật thất, chém giết thủ hạ của hần. Lưu tướng quân, người cũng muốn giẫm vào vết xe đổ của Dương Thiên sao? Đáng tiếc, chỉ bằng Lưu Ngự Thanh người mà cũng muốn so sánh với Dương Thiên? Còn kém quá xa!

Âm thanh băng hàn truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

Trong chốc lát, một luồng sát khí nồng đậm mạnh mẽ bộc phát ra từ trên thân thể Dương Thạc, hung hăng áp bách tới trước mặt Lưu Ngự Thanh.

- Cái gì vậy?

Gần như đúng lúc sát khí của Dương Thạc bao phủ thì Lưu Ngự Thanh cũng cảm nhận được luồng sát khí đậm đặc này.

Giống như bị độc xà theo dõi vậy. Trong nháy mắt, Lưu Ngự Thanh liền cảm thấy có một sự nguy hiểm đến gần, da đầu run lên, toàn thân tóc gáy cũng dựng thẳng đứng.

Lông mày nhanh chóng nhăn lại, Lưu Ngự Thanh cấp tốc lui lại ba bốn trượng.

- Dương Thạc, đây là doanh trại của cấm quân Đại Chu, người dám đánh nhau ở chỗ này sao?

Lưu Ngự Thanh quát lớn một tiếng.

Lúc này, một số tướng lĩnh cấm quân cũng cảm thấy trên người Dương Thạc tràn đầy sát khí, đều không khỏi nhú mày, sắc mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Dương Thạc. Chỉ cần Dương Thạc thật sự ra tay, thì những tướng lĩnh cấm quân Đại Chu này cũng sẽ cùng ra tay đánh nhau với Dương Thạc.

- Doanh trại của cấm quân Đại Chu sao?

Dương Thạc không hề nhúc nhích.

Chẳng qua, khoé miệng cười châm biếm mà thôi.

- Người cũng biết đây là doanh trại của cấm quân Đại Chu sao?

- Nơi này là doanh trại thì phải do thống lĩnh tam quân kinh thành làm chủ chứ. Lưu Ngự Thanh, người chỉ là thống lĩnh Ngự Lâm quân thì sao đến phiên người ra lệnh ở đây hả?

Dương Thạc lạnh lùng nói, từng câu từng chữ mạnh mẽ, giống như tiếng sấm vậy, nháy mắt đã áp bức đến trước mặt Lưu Ngự Thanh.

- Muốn bắt ta vào nhà tù của cấm quân sao, vậy phải xem bản lĩnh của người rồi.

Dương Thạc lạnh lùng nói xong, không thèm nhìn Lưu Ngự Thanh, trực tiếp chấp hai tay sau lưng, đi nhanh ra khỏi doanh trướng.

- Ranh con mà cũng dám khoe khoang trong quân trướng sao?

297. Chương 292

Vô Tận Thần Công

Chương 292

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Bị Dương Thạc liên tục mắng to, sắc mặt Lưu Ngự Thanh liền thay đổi.

Bây giờ lại thấy Dương Thạc không thèm để ý đến mình, muốn nhanh chóng rời đi. Lưu Ngự Thanh liền tức giận, quát to một tiếng, di chuyển nhanh chóng, nháy mắt đã đến sau lưng Dương Thạc, vươn tay, đánh mạnh về phía cổ Dương Thạc.

- Muốn chết hả.

Dương Thạc quát khê một tiếng.

Ầm ầm!

Rắc rắc rắc! Rắc rắc rắc!

Sau một khắc, trong cơ thể Dương Thạc truyền ra những tiếng nổ. Chỉ nháy mắt, cả người Dương Thạc lập tức biến hoá, từ tám thước đã cao lớn đến chín xích, cơ bắp nổi cuộn cuộn. Một đầu tóc đen không quá dài, nháy mắt đã biến thành một mái tóc dài hai màu đen trắng. Mà mỗi một sợi tóc lại giống như cây châm cứng, bắn nhanh về phía Lưu Ngự Thanh.

Từ trong thân thể Dương Thạc, sức mạnh to lớn bắt đầu tràn ra, làm cho người ta sợ hãi.

Biến thân Hắc Hùng tầng thứ nhất.

Thậm chí, Dương Thạc không cần dùng tới biến thân Hắc Hùng tầng thứ hai để đối phó với Lưu Ngự Thanh. Tầng thứ nhất cũng đã đủ rồi.

- Nguy rồi.

Cùng lúc Dương Thạc biến thân, sắc mặt Lưu Ngự Thanh thay đổi. Đối mặt với tóc dài như kim châm của Dương Thạc, hắn không dám cố di chuyển để đánh về phía cổ Dương Thạc, mà là nháy mắt di chuyển đến bên cạnh Dương Thạc, đánh mạnh một quyền vào phần eo của Dương Thạc.

Bang!

Dương Thạc vươn một tay, ngăn lại một quyền này của Lưu Ngự Thanh.

Một tiếng va chạm mạnh, cả người Dương Thạc hơi lung lay một chút, nhưng Lưu Ngự Thanh thì phải lui một bước mới có thể đứng vững được.

Biến thân Hắc Hùng tầng thứ nhất đã giúp thực lực của Dương Thạc tăng lên cảnh giới Đại Tông Sư trung kỳ.

Mà tên Lưu Ngự Thanh này cũng chỉ là Đại Tông Sư trung kỳ mà thôi. Nếu chỉ so về khí huyết thì hắn còn kém Dương Thạc hai cấp nhỏ. Một chiêu cứng đối cứng vừa rồi, Lưu Ngự Thanh không những không làm Dương Thạc bị thương mà chính mình còn bị thiệt một chút.

Lui một bước nhỏ, Lưu Ngự Thanh đã đứng vững được.

Mà chỉ lát sau, Lưu Ngự Thanh lại di chuyển, nháy mắt đã đến trước mặt Dương Thạc, bỗng nhiên đánh ra một quyền.

- Chết đi.

Ầm ầm ầm! Grào Grào Grào!

Quát to một tiếng, trong quyền này của Lưu Ngự Thanh đã có thêm hổ báo lôi âm tầng thứ hai. Lúc này, Lưu Ngự Thanh đã tung ra đòn tấn công mạnh nhất của hắn.

Nếu một quyền này đánh trúng Dương Thạc thì dù không giết chết được Dương Thạc, cũng sẽ khiến gân cốt Dương Thạc vỡ vụn, bản thân bị thương nặng, ngoan ngoãn nghe lời.

- Hổ báo lôi âm ư? Đừng nghĩ rằng chỉ có ngươi mới có hổ báo lôi âm tầng thứ hai.

Nhưng đúng lúc này, Dương Thạc cũng quát lạnh một tiếng.

Hắn cũng tung ra một quyền, đón lấy nắm đấm của Lưu Ngự Thanh.

Ầm ầm! Grào Grào!

Cũng là hổ báo lôi âm tầng thứ hai, nhưng dùng Thần Hùng quyết để thúc giục, bộc phát thần hoang nguyên lực trong cơ thể, sử dụng ‘Gấu công’ trong ung gấu hợp kích nên một quyền của Dương Thạc phát ra sau mà lại đến trước, nháy mắt đã đón lấy nắm đấm của Lưu Ngự Thanh. Nắm đấm của hai người mạnh mẽ va chạm với nhau.

Oanh!

Phát ra tiếng nổ lớn.

Rắc rắc rắc!

Lưu Ngự Thanh cảm thấy cánh tay mình đau nhức, phát ra vài tiếng răng rắc.

Lần này, dù cánh tay của Lưu Ngự Thanh không bị Dương Thạc chặt đứt nhưng chỉ sợ trên cẳng tay đã có vô số vết rạn nứt rồi.

- Không hay rồi.

Sắc mặt Lưu Ngự Thanh lập tức thay đổi.

Một quyền này của Dương Thạc không chỉ làm cho cánh tay Lưu Ngự Thanh nhức mỏi, xương cốt bị thương mà còn truyền đến một lực lượng mạnh mẽ, trực tiếp đánh bay Lưu Ngự Thanh ra ngoài bốn năm trượng rồi mới rơi xuống đất. Hai chân hắn giẫm trên mặt đất, liên tục lui lại năm sáu bước thì mới miễn cưỡng đứng vững được.

- Lưu tướng quân.

- Mau bảo vệ Lưu tướng quân.

Lúc này, sắc mặt mấy tên tướng lĩnh cấm quân Đại Chu đều biến đổi.

Có một số thuộc hạ trực tiếp của Lưu Ngự Thanh còn chuẩn bị ra tay, vậy công Dương Thạc.

- Dương Thạc, người giỏi lắm, dám ra tay đánh người trong doanh trại cấm quân Đại Chu, còn có kỷ luật không hả. Hôm nay không giết người thì uy phong của Đại Chu ta ở đâu?

Sắc mặt Lưu Ngự Thanh tái nhợt, liên tục thay đổi, cố gắng cắn răng một cái, tay trái coi như hoàn hảo ấn vào chuôi kiếm bên hông, ...boong một tiếng, thanh bảo kiếm này lập tức bay ra ngoài. Có thể thấy được, Lưu Ngự Thanh muốn rút ra bảo kiếm, tấn công Dương Thạc lần nữa.

Vèo...o...o!

Nhưng đúng lúc này, một bóng người loé lên.

Nhanh như thiểm điện đến trước mặt Lưu Ngự Thanh, một tay ấn trên tay trái của Lưu Ngự Thanh, rồi mạnh mẽ ấn xuống thanh kiếm mà Lưu Ngự Thanh rút ra.

- Lưu Ngự Thanh, trong doanh trại này mà ngươi dám sử dụng vũ khí, ngươi không sợ quân pháp xử trí hả?

- Dương Thành ta là người thống lĩnh tam quân kinh thành. Ở đây, ta quyết định. Mặc dù ngươi là thống lĩnh Ngự Lâm quân, là một viên tướng mạnh của Đại Chu ta, nhưng nếu ngươi không tuân theo quân lệnh, bất kính với thống soái tam quân thì... ta không ngại giết người tể cớ ư! Vạn cấm quân Đại Chu.

Âm thanh lạnh lùng vang lên bên tai Lưu Ngự Thanh.

- Nguyên soái?

Lưu Ngự Thanh sững sờ.

Người ấn chặt kiếm hấn, không ai khác chính là Dương Thành.

Lúc này, sắc mặt Dương Thành lạnh như băng, một tay ấn trên tay Lưu Ngự Thanh, vậy mà, với thực lực của Lưu Ngự Thanh lại không thể rút bảo kiếm ra được.

Cần phải biết, Lưu Ngự Thanh chính là cao thủ Đại Tông Sư trung kỳ đấy.

Còn Dương Thành mới chỉ đi vào cảnh giới Đại Tông Sư.

Tuy Lưu Ngự Thanh bị Dương Thạc đánh thương tay phải, thực lực bị giảm nhưng Dương Thành có thể nhẹ nhàng ngăn chặn chính mình, cũng cho thấy, Dương Thành, thống lĩnh tam quân kinh thành không phải người đơn giản.

- Các người cũng muốn tạo phản sao?

Vừa ấn chặt tay Lưu Ngự Thanh, Dương Thành vừa lạnh lùng quét mắt nhìn mọi người trong doanh trướng.

Nhìn đến ánh mắt của Dương Thành, những tên tướng cầm quân kia vội vàng cúi đầu lui lại vị trí của mình.

Lúc trước, những tên tướng lĩnh này cũng không coi Dương Thành vào đâu, cứ cho rằng thực lực Dương Thành thấp kém.

Mặc dù hấn đã thăng cấp lên cảnh giới Đại Tông Sư nhưng hấn mới bao nhiêu tuổi, có bao nhiêu kinh nghiệm chiến đấu? Chỉ sợ, một cao thủ Đại Tông Sư như hấn cũng không đánh thắng được những cao thủ Vô Tôn đỉnh phong hay Vô Tôn cao giai bọn họ.

Bởi vì như vậy mà bọn hấn mới xem thường Dương Thành.

Nên khi Dương Thạc đến, bọn hấn lại càng khinh thường Dương Thạc.

Kiểu gì thì Dương Thành còn là cao thủ Đại Tông Sư, chứ Dương Thạc thì sao?

Hấn còn kém Dương Thành ba bốn tuổi. Một đứa con nít như vậy đến mà Dương Thành còn hoan nghênh, thoát nhìn hết sức coi trọng Dương Thạc. Nhưng theo như những tướng lĩnh này thì Dương Thành và Dương Thạc coi hành quân đánh trận chỉ như đi chơi mà thôi.

Nhưng một quyền vừa rồi của Dương Thạc đã áp chế được Lưu Ngự Thanh, khiến cho những tên tướng lĩnh này mới nhận thấy được thực lực của Dương Thạc.

Lưu Ngự Thanh là cao thủ Đại Tông Sư, trong toàn bộ quân doanh không có ai vượt qua hấn đâu.

Mà một người đệ nhất cầm quân này lại bị Dương Thạc đánh bại dễ dàng.

Ngay sau đó, Dương Thành ra tay, lại áp chế Lưu Ngự Thanh lần nữa, khiến Lưu Ngự Thanh ngay cả kiếm cũng không rút ra được. Đến tận bây giờ, những tên tướng lĩnh này mới biết, hai anh em Dương Thành và Dương Thạc đều không phải người đơn giản.

- Lưu tướng quân, cất bảo kiếm của người đi thôi.

298. Chương 293

Vô Tận Thần Công

Chương 293

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc thản nhiên nhìn Lưu Ngự Thanh một cái rồi rút tay mình về.

- Vừa rồi Lưu tướng quân luận bàn với Dương Thạc chỉ là tranh khí phách thôi. Tất cả mọi người đều là người cùng một phe, trước mắt còn chung kẻ địch là Mạc Vân Cốc, nên giữ lại bản lĩnh. Trước trận chiến thì cần gì phải tự giết lẫn nhau?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Dương Thạc là cao thủ trẻ tuổi mà Phụ Chính Vương muốn mời. Đừng nói là xông thẳng quân doanh, dù là xâm nhập hoàng cung Đại Chu ta thì Phụ Chính Vương cũng muốn ân cần tiếp đãi.

- Nếu các người có gì không hiểu thì có thể liên lạc với Phụ Chính Vương để hỏi người xem nên tiếp đãi Dương Thạc như thế nào.

Nói xong những điều này, Dương Thành chậm rãi thở dài một tiếng.

Lúc này, Dương Thạc cũng dừng biến thân Hắc Hùng tầng thứ nhất.

Nếu Lục ca đã ra tay khiến những tên tướng lĩnh này kinh sợ thì Dương Thạc cũng không cần làm căng quá.

- Đại quân của Mạc Vân Cốc vẫn ở ngoài mấy trăm dặm. Nên hôm nay không cần nói chuyện phòng ngự của kinh thành, ta muốn mở tiệc chiêu đãi Dương Thạc, khách từ xa tới.

Một lát sau, Dương Thành nói.

- Cảm ơn Lục ca.

Dương Thạc mỉm cười, rồi đi theo Dương Thành ra doanh trường.

Thấy Dương Thạc cùng Dương Thành đã rời đi, mấy tên tướng lĩnh trong doanh trường mới thầm thở nhẹ một hơi, liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đều có sự khiếp sợ. Có thể thấy, bọn họ cũng rất kinh ngạc với thực lực của Dương Thạc và Dương Thành.

- Nửa năm trước, không phải tên Dương Thạc này bị A Mục Đạt Vương đuổi giết sao? Sao bây giờ hắn lại có thực lực như vậy?

Sắc mặt Lưu Ngự Thanh khó coi, nói nhỏ.

- Tướng quân.

Một người thanh niên trẻ tuổi đi đến sau lưng Lưu Ngự Thanh. Người này chính là Âu Dương Ngự, người điều khiển thiên binh chiến xa cứu Lưu Ngự Thanh khi ở trong hang động đá vôi ở Yến Sơn.

- Tướng quân, tôi nghe nói tên Dương Thạc này đã từng xuất hiện trong hang động đá vôi dưới lòng đất Yến Sơn, cùng Dương Tử Mặc đánh một trận. Dương Tử Mặc mặc Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, cầm trong tay Tam Thiên đạo hoàng kiếm, vậy mà không phải đối thủ của Dương Thạc, bị Dương Thạc đánh ột trận rồi mới chật vật chạy thực mạng.

Âu Dương Ngự nhỏ giọng nói.

- Cái gì?

Cả người Lưu Ngự Thanh chấn động, vẻ mặt không thể tin.

- Cái gì vậy?

Gần như đúng lúc sát khí của Dương Thạc bao phủ thì Lưu Ngự Thanh cũng cảm nhận được luồng sát khí đậm đặc này.

Giống như bị độc xà theo dõi vậy. Trong nháy mắt, Lưu Ngự Thanh liền cảm thấy có một sự nguy hiểm đến gần, da đầu run lên, toàn thân tóc gáy cũng dựng thẳng đứng.

Lông mày nhanh chóng nhăn lại, Lưu Ngự Thanh cấp tốc lui lại ba bốn trượng.

- Dương Thạc, đây là doanh trại của cấm quân Đại Chu, người dám đánh nhau ở chỗ này sao?

Lưu Ngự Thanh quát lớn một tiếng.

Lúc này, một số tướng lĩnh cấm quân cũng cảm thấy trên người Dương Thạc tràn đầy sát khí, đều không khỏi nhú mào, sắc mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Dương Thạc. Chỉ cần Dương Thạc thật sự ra tay, thì những tướng lĩnh cấm quân Đại Chu này cũng sẽ cùng ra tay đánh nhau với Dương Thạc.

- Doanh trại của cấm quân Đại Chu sao?

Dương Thạc không hề nhúc nhích.

Chẳng qua, khoẻ miệng cười châm biếm mà thôi.

- Người cũng biết đây là doanh trại của cấm quân Đại Chu sao?

- Nơi này là doanh trại thì phải do thống lĩnh tam quân kinh thành làm chủ chứ. Lưu Ngự Thanh, người chỉ là thống lĩnh Ngự Lâm quân thì sao đến phiên người ra lệnh ở đây hả?

Dương Thạc lạnh lùng nói, từng câu từng chữ mạnh mẽ, giống như tiếng sấm vậy, nháy mắt đã áp bức đến trước mặt Lưu Ngự Thanh.

- Muốn bắt ta vào nhà tù của cấm quân sao, vậy phải xem bản lĩnh của người rồi.

Dương Thạc lạnh lùng nói xong, không thèm nhìn Lưu Ngự Thanh, trực tiếp chấp hai tay sau lưng, đi nhanh ra khỏi doanh trướng.

- Ranh con mà cũng dám khoe khoang trong quân trướng sao?

Bị Dương Thạc liên tục mắng to, sắc mặt Lưu Ngự Thanh liền thay đổi.

Bây giờ lại thấy Dương Thạc không thèm để ý đến mình, muốn nhanh chóng rời đi. Lưu Ngự Thanh liền tức giận, quát to một tiếng, di chuyển nhanh chóng, nháy mắt đã đến sau lưng Dương Thạc, vươn tay, đánh mạnh về phía cổ Dương Thạc.

- Muốn chết hả.

Dương Thạc quát khê một tiếng.

Ầm ầm!

Rắc rắc rắc! Rắc rắc rắc!

Sau một khắc, trong cơ thể Dương Thạc truyền ra những tiếng nổ. Chỉ nháy mắt, cả người Dương Thạc lập tức biến hoá, từ tám thước đã cao lớn đến chín xích, cơ bắp nổi cuộn cuộn. Một đầu tóc đen không quá dài, nháy mắt đã biến thành một mái tóc dài hai màu đen trắng. Mà mỗi một sợi tóc lại giống như cây châm cứng, bắn nhanh về phía Lưu Ngự Thanh.

Từ trong thân thể Dương Thạc, sức mạnh to lớn bắt đầu tràn ra, làm cho người ta sợ hãi.

Biến thân Hắc Hùng tầng thứ nhất.

Thậm chí, Dương Thạc không cần dùng tới biến thân Hắc Hùng tầng thứ hai để đối phó với Lưu Ngự Thanh. Tầng thứ nhất cũng đã đủ rồi.

- Ngươi rồi.

Cùng lúc Dương Thạc biến thân, sắc mặt Lưu Ngự Thanh thay đổi. Đối mặt với tóc dài như kim châm của Dương Thạc, hẳn không dám cố di chuyển để đánh về phía cổ Dương Thạc, mà là nháy mắt di chuyển đến bên cạnh Dương Thạc, đánh mạnh một quyền vào phần eo của Dương Thạc.

Bang!

Dương Thạc vươn một tay, ngăn lại một quyền này của Lưu Ngự Thanh.

Một tiếng va chạm mạnh, cả người Dương Thạc hơi lung lay một chút, nhưng Lưu Ngự Thanh thì phải lui một bước mới có thể đứng vững được.

Biến thân Hắc Hùng tầng thứ nhất đã giúp thực lực của Dương Thạc tăng lên cảnh giới Đại Tông Sư trung kỳ.

Mà tên Lưu Ngự Thanh này cũng chỉ là Đại Tông Sư trung kỳ mà thôi. Nếu chỉ so về khí huyết thì hắn còn kém Dương Thạc hai cấp nhỏ. Một chiêu cứng đối cứng vừa rồi, Lưu Ngự Thanh không những không làm Dương Thạc bị thương mà chính mình còn bị thiệt một chút.

Lui một bước nhỏ, Lưu Ngự Thanh đã đứng vững được.

Mà chỉ lát sau, Lưu Ngự Thanh lại di chuyển, nháy mắt đã đến trước mặt Dương Thạc, bỗng nhiên đánh ra một quyền.

- Chết đi.

Ầm ầm ầm! Grào Grào Grào!

Quát to một tiếng, trong quyền này của Lưu Ngự Thanh đã có thêm hổ báo lôi âm tầng thứ hai. Lúc này, Lưu Ngự Thanh đã tung ra đòn tấn công mạnh nhất của hắn.

Nếu một quyền này đánh trúng Dương Thạc thì dù không giết chết được Dương Thạc, cũng sẽ khiến gân cốt Dương Thạc vỡ vụn, bản thân bị thương nặng, ngoan ngoãn nghe lời.

- Hổ báo lôi âm ư? Đừng nghĩ rằng chỉ có ngươi mới có hổ báo lôi âm tầng thứ hai.

Nhưng đúng lúc này, Dương Thạc cũng quát lạnh một tiếng.

Hắn cũng tung ra một quyền, đón lấy nắm đấm của Lưu Ngự Thanh.

Ầm ầm! Grào Grào!

Cũng là hổ báo lôi âm tầng thứ hai, nhưng dùng Thần Hùng quyết để thúc giục, bộc phát thần hoang nguyên lực trong cơ thể, sử dụng ‘Gấu công’ trong ung gấu hợp kích nên một quyền của Dương Thạc phát ra sau mà lại đến trước, nháy mắt đã đón lấy nắm đấm của Lưu Ngự Thanh. Nắm đấm của hai người mạnh mẽ va chạm với nhau.

Oanh!

Phát ra tiếng nổ lớn.

Rắc rắc rắc!

Lưu Ngự Thanh cảm thấy cánh tay mình đau nhức, phát ra vài tiếng răng rắc.

Lần này, dù cánh tay của Lưu Ngự Thanh không bị Dương Thạc chặt đứt nhưng chỉ sợ trên cẳng tay đã có vô số vết rạn nứt rồi.

- Không hay rồi.

Sắc mặt Lưu Ngự Thanh lập tức thay đổi.

299. Chương 294: Bắc Địa Uy Lực Khải, Độ Phù Hợp Mười Phần!

Vô Tận Thần Công

Chương 294: Bắc Địa Uy Lực Khải, độ phù hợp mười phần!

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Một quyền này của Dương Thạc không chỉ làm cho cánh tay Lưu Ngự Thanh nhức mỏi, xương cốt bị thương mà còn truyền đến một lực lượng mạnh mẽ, trực tiếp đánh bay Lưu Ngự Thanh ra ngoài bốn năm trượng rồi mới rơi xuống đất. Hai chân hắn giẫm trên mặt đất, liên tục lui lại năm sáu bước thì mới miễn cưỡng đứng vững được.

- Lưu tướng quân.

- Mau bảo vệ Lưu tướng quân.

Lúc này, sắc mặt mấy tên tướng lĩnh cấm quân Đại Chu đều biến đổi.

Có một số thuộc hạ trực tiếp của Lưu Ngự Thanh còn chuẩn bị ra tay, vậy công Dương Thạc.

- Dương Thạc, người giỏi lắm, dám ra tay đánh người trong doanh trại cấm quân Đại Chu, còn có kỷ luật không hủ. Hôm nay không giết người thì uy phong của Đại Chu ta ở đâu?

Sắc mặt Lưu Ngự Thanh tái nhợt, liên tục thay đổi, cố gắng cắn răng một cái, tay trái coi như hoàn hảo ấn vào chuôi kiếm bên hông, ...boong một tiếng, thanh bảo kiếm này lập tức bay ra ngoài. Có thể thấy được, Lưu Ngự Thanh muốn rút ra bảo kiếm, tấn công Dương Thạc lần nữa.

Vèo...o...o!

Nhưng đúng lúc này, một bóng người loé lên.

Nhanh như thiểm điện đến trước mặt Lưu Ngự Thanh, một tay ấn trên tay trái của Lưu Ngự Thanh, rồi mạnh mẽ ấn xuống thanh kiếm mà Lưu Ngự Thanh rút ra.

- Lưu Ngự Thanh, trong doanh trại này mà người dám sử dụng vũ khí, người không sợ quân pháp xử trí hử?

- Dương Thành ta là người thống lĩnh tam quân kinh thành. Ở đây, ta quyết định. Mặc dù người là thống lĩnh Ngự Lâm quân, là một viên tướng mạnh của Đại Chu ta, nhưng nếu người không tuân theo quân lệnh, bất kính với thống soái tam quân thì... ta không ngại giết người tể cớ ười vạn cấm quân Đại Chu.

Âm thanh lạnh lùng vang lên bên tai Lưu Ngự Thanh.

- Nguyên soái?

Lưu Ngự Thanh sửng sờ.

Người ấn chặt kiếm hấn, không ai khác chính là Dương Thành.

Lúc này, sắc mặt Dương Thành lạnh như băng, một tay ấn trên tay Lưu Ngự Thanh, vậy mà, với thực lực của Lưu Ngự Thanh lại không thể rút bảo kiếm ra được.

Cần phải biết, Lưu Ngự Thanh chính là cao thủ Đại Tông Sư trung kỳ đấy.

Còn Dương Thành mới chỉ đi vào cảnh giới Đại Tông Sư.

Tuy Lưu Ngự Thanh bị Dương Thạc đánh thương tay phải, thực lực bị giảm nhưng Dương Thành có thể nhẹ nhàng ngăn chặn chính mình, cũng cho thấy, Dương Thành, thống lĩnh tam quân kinh thành không phải người đơn giản.

- Các người cũng muốn tạo phản sao?

Vừa ấn chặt tay Lưu Ngự Thanh, Dương Thành vừa lạnh lùng quét mắt nhìn mọi người trong doanh trướng.

Nhìn đến ánh mắt của Dương Thành, những tên tướng lĩnh cấm quân kia vội vàng cúi đầu lui lại vị trí của mình.

Lúc trước, những tên tướng lĩnh này cũng không coi Dương Thành vào đâu, cứ cho rằng thực lực Dương Thành thấp kém.

Mặc dù hấn đã thăng cấp lên cảnh giới Đại Tông Sư nhưng hấn mới bao nhiêu tuổi, có bao nhiêu kinh nghiệm chiến đấu? Chỉ sợ, một cao thủ Đại Tông Sư như hấn cũng không đánh thắng được những cao thủ Võ Tôn đỉnh phong hay Võ Tôn cao giai bọn họ.

Bởi vì như vậy mà bọn hấn mới xem thường Dương Thành.

Nên khi Dương Thạc đến, bọn hấn lại càng khinh thường Dương Thạc.

Kiểu gì thì Dương Thành còn là cao thủ Đại Tông Sư, chứ Dương Thạc thì sao?

Hấn còn kém Dương Thành ba bốn tuổi. Một đứa con nít như vậy đến mà Dương Thành còn hoan nghênh, thoát nhìn hết sức coi trọng Dương Thạc. Nhưng theo như những tướng lĩnh này thì Dương Thành và Dương Thạc coi hành quân đánh trận chỉ như đi chơi mà thôi.

Nhưng một quyền vừa rồi của Dương Thạc đã áp chế được Lưu Ngự Thanh, khiến cho những tên tướng lĩnh này mới nhận thấy được thực lực của Dương Thạc.

Lưu Ngự Thanh là cao thủ Đại Tông Sư, trong toàn bộ quân doanh không có ai vượt qua hắn đâu.

Mà một người đệ nhất cầm quân này lại bị Dương Thạc đánh bại dễ dàng.

Ngay sau đó, Dương Thành ra tay, lại áp chế Lưu Ngự Thanh lần nữa, khiến Lưu Ngự Thanh ngay cả kiếm cũng không rút ra được. Đến tận bây giờ, những tên tướng lĩnh này mới biết, hai anh em Dương Thành và Dương Thạc đều không phải người đơn giản.

- Lưu tướng quân, cất bảo kiếm của người đi thôi.

Dương Thạc thản nhiên nhìn Lưu Ngự Thanh một cái rồi rút tay mình về.

- Vừa rồi Lưu tướng quân luận bàn với Dương Thạc chỉ là tranh khí phách thôi. Tất cả mọi người đều là người cùng một phe, trước mắt còn chung kẻ địch là Mạc Vân Cốc, nên giữ lại bản lĩnh. Trước trận chiến thì cần gì phải tự giết lẫn nhau?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Dương Thạc là cao thủ trẻ tuổi mà Phụ Chính Vương muốn mời. Đừng nói là xông thẳng quân doanh, dù là xâm nhập hoàng cung Đại Chu ta thì Phụ Chính Vương cũng muốn ân cần tiếp đãi.

- Nếu các người có gì không hiểu thì có thể liên lạc với Phụ Chính Vương để hỏi người xem nên tiếp đãi Dương Thạc như thế nào.

Nói xong những điều này, Dương Thành chậm rãi thở dài một tiếng.

Lúc này, Dương Thạc cũng dừng biến thân Hắc Hùng tầng thứ nhất.

Nếu Lục ca đã ra tay khiến những tên tướng lĩnh này kinh sợ thì Dương Thạc cũng không cần làm căng quá.

- Đại quân của Mạc Vân Cốc vẫn ở ngoài mấy trăm dặm. Nên hôm nay không cần nói chuyện phòng ngự của kinh thành, ta muốn mở tiệc chiêu đãi Dương Thạc, khách từ xa tới.

Một lát sau, Dương Thành nói.

- Cảm ơn Lục ca.

Dương Thạc mỉm cười, rồi đi theo Dương Thành ra doanh trường.

Thấy Dương Thạc cùng Dương Thành đã rời đi, mấy tên tướng lĩnh trong doanh trường mới thầm thở nhẹ một hơi, liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đều có sự khiếp sợ. Có thể thấy, bọn họ cũng rất kinh ngạc với thực lực của Dương Thạc và Dương Thành.

- Nửa năm trước, không phải tên Dương Thạc này bị A Mục Đạt Vương đuổi giết sao? Sao bây giờ hắn lại có thực lực như vậy?

Sắc mặt Lưu Ngự Thanh khó coi, nói nhỏ.

- Tướng quân.

Một người thanh niên trẻ tuổi đi đến sau lưng Lưu Ngự Thanh. Người này chính là Âu Dương Ngự, người điều khiển thiên binh chiến xa cứu Lưu Ngự Thanh khi ở trong hang động đá vôi ở Yến Sơn.

- Tướng quân, tôi nghe nói tên Dương Thạc này đã từng xuất hiện trong hang động đá vôi dưới lòng đất Yến Sơn, cùng Dương Tử Mặc đánh một trận. Dương Tử Mặc mặc Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, cầm trong tay Tam Thiên đạo hoàng kiếm, vậy mà không phải đối thủ của Dương Thạc, bị Dương Thạc đánh ột trận rồi mới chật vật chạy thực mạng.

Âu Dương Ngự nhỏ giọng nói.

- Cái gì?

Cả người Lưu Ngự Thanh chấn động, vẻ mặt không thể tin.

- Sát khí thật lợi hại!

Nhìn không được, Dương Thạc lại than nhẹ một tiếng.

Sát khí trong kiện Huyền Quang Ngưng Tổ Khải này rõ ràng đã mạnh mẽ đến như thế, ngay cả một đám thần hồn của Dương Thạc cũng trực tiếp bị tiêu diệt. Một kiện áo giáp như vậy, mặc dù chỉ là một pháp khí phòng ngự nhưng Dương Thạc thấy cũng đủ để được xưng tụng là đại hung khí rồi!

Mặc thân áo giáp này chiến đấu chém giết với cường giả dưới cấp độ Võ Thánh, sát khí trong Huyền Quang Ngưng Tổ Khải này thậm chí có thể trực tiếp ảnh hưởng đến tâm niệm thần hồn đối thủ!

- Cũng chỉ có Dương Thiên mới có thể bỏ qua một kiện áo giáp mạnh mẽ như vậy...

Trong lòng Dương Thạc thầm than.

Trong mắt Dương Thiên, bảo vật pháp khí dưới cấp độ Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm chỉ sợ đều không đặt vào mắt rồi. Tuy kiện Huyền Quang Ngưng Tổ Khải này lợi hại, nhưng lúc Dương Thiên ở cấp độ Đại Tông Sư, rèn luyện trong quân, nam chinh bắc chiến mới mặc thoáng một phát. Đợi đến khi Dương Thiên đột phá đến cấp độ Võ Thánh, kiện áo giáp này có cũng được mà không có cũng không sao, trực tiếp vứt vào trong kho hàng cấm quân này.

300. Chương 295 : Áo Giáp, Thần Uy, Sức Mạnh

Chương 295 : Áo giáp, thần uy, sức mạnh

- Hai vị, chúng ta xin lỗi trước, không tiếp được rồi.

Tào Tung cũng không nhiều lời với hai người Dương Thạc, giải thích một phen, nói một tiếng xin lỗi liền muốn mở cửa đá nhỏ, tiến vào kho tàng hoàng thất.

- Ủm, Tào công công chính sự quan trọng hơn!

Dương Thành gật đầu nói.

- Hẳn muốn mở kho tàng hoàng thất?

Mà giờ khắc này, hai mắt Dương Thạc lại hơi sáng ngời.

Kho tàng hoàng thất...

Trong này, tuyệt phẩm áo giáp, thần binh, thiên tài địa bảo tuyệt đối có không ít!

Càng có thứ mà hiện nay Dương Thạc rất cần, Xá Lợi Tử!

Lúc trước Dương Thạc chuẩn bị đợi lúc kinh thành Đại Chu bị công phá, hẳn sẽ tới đây đục nước béo cò, đạt được Xá Lợi Tử.

Nhưng sau khi biết rõ bên này phòng ngự nghiêm ngặt, Dương Thạc cảm giác cho dù kinh thành Đại Chu có bị phá, cơ hội bản thân có thể đến nơi này cướp đoạt Xá Lợi Tử chỉ sợ cũng không nhiều lắm.

Mà bây giờ lại có một cơ hội đang bày ra trước mặt hắn. Tào Tung này căn bản không có quá nhiều đề phòng đối với Dương Thạc, trực tiếp muốn mở kho tàng hoàng thất này trước mặt Dương Thạc. Nếu Dương Thạc thừa cơ hội này, trực tiếp đánh chết Tào Tung, tiến vào trong kho tàng hoàng thất thì chỉ sợ đại bộ phận bí bảo trong kho tàng hoàng thất này đều rơi vào trong tay Dương Thạc.

Tuy Tào Tung mạnh mẽ, nhưng nếu Dương Thạc thúc giục Cửu Dương Chân Thân, dưới tính huống đánh lén, muốn chém giết hắn thì độ khó cũng không đặc biệt lớn lắm.

Trong lúc nhất thời, trong đầu Dương Thạc xuất hiện ý niệm cuộn cuộn.

- Chém giết hắn là có thể đạt được toàn bộ bảo vật hoàng thất!

- Không được, ta là do Lục ca mang đến đây. Nếu làm như vậy chẳng phải là đẩy Lục ca vào bất nghĩa sao? Ta tu luyện tăng lên còn không phải là vì muốn bảo vệ tất cả người thân, bằng hữu bên cạnh sao? Lại đẩy

Lục ca vào bất nghĩa, việc này đã hoàn toàn vi phạm ước nguyện võ đạo ban đầu của ta! Hơn nữa lần này chém giết Lục ca, ta tất nhiên phải phát động tất cả át chủ bài. Những át chủ bài này đều bị Lục ca nhìn thấy. Chỉ sợ cho dù bộc lộ ra, ta cũng không thể giết Lục ca diệt khẩu...

Trong lòng Dương Thạc không ngừng đầu tranh.

Kết!

Một tiếng động nhỏ vang lên. Tào Tung này đã mở cửa đá, tiến vào bên trong.

- Được rồi.

Chính trong chớp mắt này, Dương Thạc đã quyết định.

Dù sao hắn cũng không phải Dương Thiên, vì tu luyện tăng lên có thể không từ thủ đoạn, hoàn toàn vứt bỏ lễ nghĩa liêm sỉ, luân lý thân tình.

Đường đường chính chính đi con đường võ đạo mới an tâm được!

Trong mật thất, Tào Tung vừa đi tới, giờ phút này khóe miệng cũng hiện ra vẻ mỉm cười. Vừa rồi hắn cố ý mở cửa kho tàng hoàng thất trước mặt hai người Dương Thành Dương Thạc này, làm sao không có ý thăm dò hai người? Hiện tại biểu hiện của hai người Dương Thành Dương Thạc đã không để Tào Tung thất vọng.

- Tiếp tục tìm áo giáp đi thôi!

Trong lòng thở dài một hơi. Dương Thạc cũng không nhìn cửa đá kho tàng hoàng thất kia lần nào nữa mà tùy ý cúi người, nhặt một kiện trọng giáp trên mặt đất lên.

- Ồ?

Thò tay cầm lấy trọng giáp này, Dương Thạc chợt cảm giác trọng giáp trong tay này rất nặng, bản thân rõ ràng thoảng cái cũng không thể nhấc được lên.

Theo bản năng, Dương Thạc liếc nhìn trọng giáp này.

Kiện trọng giáp này vô cùng dày rộng, từng bộ phận bản giáp đều dày trên dưới một tấc. Trong áo giáp này cũng là vô cùng khùng bố rồi. Vị trí vai trái của trọng giáp này có khắc bốn chữ nhỏ Bắc Địa Uy Lực.

- Bắc Địa Uy Lực Khải, độ cứng Tam Cấp Thần Binh, không biết cấp độ pháp khí, độ phù hợp thân thể mười phần!

Mà chính là lúc Dương Thạc đang quan sát kiện áo giáp này, một đoạn tin tức đột nhiên hiện ra trong đầu.

- Đây là một chiếc áo giáp pháp khí sao?

Bỗng nhiên, hai mắt Dương Thạc mở to.

Trong đầu Dương Thạc hiện lên những thông tin này. Điều này cho thấy, chiếc áo giáp nặng nề mà Dương Thạc vừa cầm trong tay chính là một chiếc áo giáp pháp khí, nếu không, dù Dương Thạc có năng lực đặc biệt thì cũng không thể mở được chiếc áo giáp này và biết thông tin về nó.

Áo giáp pháp khí sao?

Trong nhà kho của cấm quân có không ít áo giáp tốt, loại giống Huyền Ưng giáp cũng có bảy tám chiếc.

Nhưng áo giáp pháp khí thì ít càng thêm ít.

Lúc trước, Dương Thạc thử xem nhiều áo giáp như vậy nhưng chỉ có Huyền Quang Ngưng Tổ giáp là áo giáp pháp khí mà thôi, còn lại thì chỉ là áo giáp bình thường. Về vũ khí thì có hai loại là pháp khí cấp Võ Thánh lô âm tầng thứ hai. Đáng tiếc, Dương Thạc đã có đạo hoàng kiếm nên không có nhiều hứng thú với những vũ khí này.

Bây giờ, hắn tùy tiện cầm lên một chiếc áo giáp mà lại là áo giáp pháp khí chứ.

Nhất là vừa rồi, Dương Thạc vừa đấu tranh tâm lý xong, quyết định không giết Tào Tung, nên vì che giấu nỗi buồn trong lòng hắn mới tùy tiện cầm một chiếc áo giáp. Kết quả, hắn lại nhặt được một chiếc áo giáp pháp khí. Không thể không nói, Dương Thạc rất may mắn.

Hoặc là nói, người tốt thì sẽ gặp may.

Dương Thạc cũng nghi ngờ, có phải bởi vì mình tha cho Tào Tung nên ông trời cảm thấy mình là người tốt, biết quý trọng sinh mệnh mọi vật nên đã tặng mình chiếc áo giáp pháp khí coi như đền bù ỉn hay không.

- Tái ông mất ngựa, sao biết không phải phúc chứ.

Thở nhẹ một hơi, trên mặt Dương Thạc hiện lên sự vui vẻ.

Nếu vừa rồi mình đánh nhau với Tào Tung thì có thể sẽ không nhặt được chiếc áo giáp này đâu.

Chiếc áo giáp này coi như là sự đền bù nho nhỏ cho Dương Thạc.

Nghĩ những điều này xong, Dương Thạc mới bắt đầu nhìn kĩ chiếc áo giáp này.

Chiếc áo giáp này không được đặt trên giá gỗ mà bị vất trên mặt đất. Thoạt nhìn, chiếc áo giáp này rất to, phải là người cao từ chín xích trở lên mới có thể mặc được.

Ngoài ra, chiếc áo giáp này rất dày, nơi mỏng nhất cũng phải nửa tấc, mà đa số mọi nơi đều dày hơn một tấc. Điều này khiến áo giáp nhìn rất cồng kềnh.

Lúc trước, Dương Thạc tùy ý lấy nhưng lại không nhắc lên được, bây giờ, cố gắng nhắc nó lên, tuy đã nhắc lên được nhưng cảm giác, khi mặc cái áo giáp này lên người thì sẽ có chút ảnh hưởng đến hành động của mình, làm giảm sự linh hoạt của cơ thể.

Không biết chiếc áo này được chế tạo bằng tài liệu gì. Tóm lại là nó rất nặng.

- Một chiếc áo giáp như vậy... dù cứng rắn như thần binh cấp ba nhưng thoạt nhìn thì nó cũng không được coi là một chiếc áo giáp tốt.

Dương Thạc cầm chiếc áo giáp này, không khỏi cười khổ.

Tuy mặc vào chiếc áo giáp này là có thể đạt được lực phòng ngự như thần binh cấp ba.

Nhưng nếu tốc độ bị hạ thấp thì chỉ sợ mình sẽ trở thành mục tiêu, không thể tránh né được sự tấn công của kẻ địch được.

- Có lẽ, đây là một chiếc áo giáp dành cho kỵ binh.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Áo giáp nặng của kỵ binh chủ yếu được dùng trên chiến trường.

Bởi trên chiến trường, hành động linh hoạt cũng không có nhiều tác dụng. Người không cần tránh né, chỉ cần tiến về phía trước. Hơn thế nữa, nếu có ngựa tốt thì dù áo giáp nặng cũng có thể bù vào việc tốc độ chậm.

- Cấp độ của pháp khí... thì không xác định được sao?

301. Chương 296

Chương 296

Đặc tính này cũng là cho Dương Thạc khó hiểu.

Bình thường, pháp khí cũng được xếp hạng từ lôi âm cấp một đến lôi âm cấp năm. Dưới cấp độ lôi âm cấp một thì không được coi là pháp khí, còn cao hơn lôi âm cấp năm thì toàn bộ Đại Chu cũng không có mấy

chiếc. Trên người Dương Thạc và Đại Bàng Kim Sí Vương cũng chưa chắc có pháp khí vượt qua lôi âm cấp năm đầu. Vậy nên, chiếc áo giáp này cũng không thể đạt đến cấp độ kia.

Vậy ‘không xác định được cấp độ’ là như thế nào?

Dương Thạc nhìn chăm chăm chiếc áo giáp này, có chút khó hiểu.

Nếu không phải vì độ phù hợp với thân thể là 100% thì Dương Thạc đã lập tức ném chiếc áo giáp nặng này đi rồi.

- Hả? Là Bắc Địa Uy Lực giáp sao?

Dương Thành nhìn thấy Dương Thạc cầm chiếc áo giáp ngẩn người, liền vô ý thức nhìn thoáng qua chiếc áo giáp này. Mà Dương Thành vừa nhìn sang, liền nhíu mày.

- Dương Thạc, đệ thích chiếc áo giáp này hả?

Về mặt Dương Thành có chút kỳ quái.

- Nghe nói chiếc Bắc Địa Uy Lực giáp này là áo giáp của Bắc Địa Uy Lực Vương của vương triều Đại Yển. Vị Bắc Địa Uy Lực Vương này trời sinh đã khoẻ mạnh, hình dáng khổng lồ, sau khi trưởng thành thì được phân đất phong hầu tại phía tây bắc kinh thành. Lúc đó, Man tộc ở bắc vực thường xuyên quấy rối Đại Yển. Nên Bắc Địa Uy Lực Vương đã làm gương cho binh sĩ, dẫn quân tấn công Man tộc, chèn ép Man tộc bắc vực mấy chục năm không thể ngóc đầu lên được, thậm chí còn bị ép phải di chuyển đến ba trăm dặm về hướng đông bắc.

- Mãi cho đến khi Đại Chu tiêu diệt Đại Yển, Bắc Địa Uy Lực Vương chết đi, Man tộc bắc vực mới có cơ hội nghỉ ngơi, và trong hai mươi năm gần đây mới dần phát triển, mới có cao thủ Vô Thánh. Mười năm trước, Dương Thiên chinh phục bắc vực, mới hạ thấp sĩ khí Man tộc được một chút.

- Hơn thế nữa, uy thế của Bắc Địa Uy Lực Vương còn hơn Đại Chu Thần Võ Vương Càn Ngọc Long bây giờ.

Dương Thạc nói.

- Bắc Địa Uy Lực Vương hả?

Dương Thạc trầm tư.

Tính ra, Bắc Địa Uy Lực Vương có chỗ giống mình. Minh tu luyện võ đạo là vì muốn bảo vệ những người thân bên cạnh mình, còn Bắc Địa Uy Lực Vương là vì muốn bảo vệ Đại Yển trước kia.

Hoàn toàn khác biệt so với việc Dương Thiên ngênh ngang, can rở, chinh phạt khắp nơi.

- Chiếc áo giáp này chính là áo giáp của Bắc Địa Uy Lực Vương. Mà Bắc Địa Uy Lực Vương lại là cao thủ Vô Thánh, nên chiếc áo giáp này cũng được coi là một pháp khí mạnh mẽ.

Dương Thành nói thêm.

- Chỉ tiếc...

Nói đến đây, chợt Dương Thành cười khổ một tiếng.

- Tuy Bắc Địa Uy Lực giáp mạnh mẽ nhưng nó gần như được tạo ra để dành riêng cho Đại Yển Bắc Địa Uy Lực Vương năm đó. Đầu tiên, phải cao khoảng chín xích, mà người bình thường thì không thể mặc được.

Dương Thành nói.

Đa số đàn ông Đại Chu đều cao bảy xích.

Nam nhi bảy thước chính là nói về đàn ông thông thường ở Đại Chu.

Cao tám thước tức là cao hơn bảy xích khoảng một cái đầu. Một người đàn ông cao tám thước, ví dụ như Nam Cung Thương, nếu đứng trong đám người thì sẽ như hạc giữa bầy gà.

Mà người cao chín xích tức là cao hơn tám thước một cái đầu.

Trong mấy ngàn vạn người cũng chưa chắc đã tìm được một người như vậy. Cho nên, người có thể mặc vừa chiếc Bắc Địa Uy Lực giáp này cực kỳ hiếm hoi.

Thêm nữa, không phải đủ chiều cao là có thể mặc được chiếc áo giáp này.

Dù sao đây cũng là áo giáp của cao thủ Võ Thánh, được chế tạo bằng kim loại đặc biệt, nặng mấy ngàn cân. Nền ít nhất phải có cảnh giới Đại Tông Sư mới có thể mặc nó mà hoạt động tự nhiên được. Từ Võ Tôn trở xuống, nếu mặc áo giáp này thì gần như không thể nhúc nhích được. Vì thế, người có thể mặc được chiếc áo giáp này đã ít lại càng thêm ít.

Còn một điều nữa, chiếc áo giáp này có độ cứng tương đương với thần binh cấp ba.

Mà Đại Chu to như vậy, nên áo giáp có độ cứng như thần binh cấp ba thì vẫn có. Rất nhiều áo giáp rất nhẹ, hiệu quả phòng ngự cũng không kém chiếc Bắc Địa Uy Lực giáp này.

Dù có Đại Tông Sư cao chín xích thì người ta còn có thể lựa chọn rất nhiều áo giáp khác, chứ không nhất thiết phải chọn chiếc này.

Với nhiều nguyên nhân như vậy, chiếc áo giáp này liền trở thành gân gà.

Được vớt trong nhà kho cấm quân cả trăm năm mà không ai đoái hoài.

Những áo giáp chất lượng tốt đều được đặt trên giá gỗ, mà món này lại tùy ý vớt trên mặt đất.

- Là như vậy sao?

Dương Thạc nghe Dương Thành giới thiệu các thông tin về chiếc áo giáp này, liền hơi cười cười.

Dương Thạc cảm giác, có lẽ chiếc áo giáp này không đơn giản.

Trước đây, Bắc Địa Uy Lực Vương cũng không phải người ngu. Vì sao hắn lại không đổi một bộ khôi giáp, mà cứ mặc bộ áo giáp vừa nặng, lại không có tác dụng đặc biệt gì như thế này?

Nhất định là vì chiếc áo giáp này còn có tác dụng đặc biệt nào đó nữa.

Còn việc có tác dụng đặc biệt gì thì Dương Thạc không biết.

Nhưng không biết thì có thể thí nghiệm. xem tại banlonghoi.

- Lục ca, để đệ mặc thử chiếc Bắc Địa Uy Lực giáp này xem sao.

Dương Thạc nói với Dương Thành.

- Mặc nó ư?

Dương Thành ngăn người.

Chẳng qua, sau đó hắn lại mỉm cười:

- Sau khi đệ biến thân thì có thể mặc vừa nó.

Bây giờ, Dương Thạc cũng chỉ cao tám thước, nhưng sau khi biến thân Hắc Hùng tăng thứ nhất thì có thể cao lên chín xích. Hơn thế nữa, sức mạnh hắn cũng tăng lên, đạt tới cảnh giới Đại Tông Sư trung kỳ, nên dù về sức mạnh hay chiều cao đều có thể mặc vừa chiếc Bắc Địa Uy Lực giáp này.

Dương Thạc cầm Bắc Địa Uy Lực giáp, nhẹ nhàng vung vẩy.

Bụi bặm phía trên áo nhanh chóng rơi xuống, hiện ra màu đen vốn có cùng bộ dáng nặng trĩu của nó.

- Mặc.

Dương Thạc quát khê một tiếng, trong long hơi suy nghĩ một chút liền biến thân.

Rắc rắc rắc!

Thân hình trở lên cao lớn, nháy mắt đã hoàn thành biến thân Hắc Hùng tăng thứ nhất, biến thành một người khổng lồ cao chín thước.

Dương Thạc mặc xong chiếc Bắc Địa Uy Lực giáp này, liền cảm giác như chiếc Bắc Địa Uy Lực giáp được chế tạo là để dành riêng ỉnh vậy, từng bộ phận đều rất phù hợp, dán chặt lên người của mình.

Bắc Địa Uy Lực giáp cũng giống như Huyền Ứng giáp là áo giáp toàn thân, có cả phần che tay, giày, mũ bảo hộ. Thậm chí, mặt nạ bảo hộ cũng có. Khi Dương Thạc đội lên mũ bảo hộ liền cảm giác như mình đã cao lớn thêm một chút, giống như cưỡi dương chân thân sau khi biến thân Huyền Ứng tầng thứ hai, cả người được bảo phủ trong bộ áo giáp màu đen vậy.

Khi mặc vào bộ áp giáp này, trọng lượng của nó đè lên người Dương Thạc khiến hần rất khó chịu.

- Thần Hùng quyết.

Dương Thạc dùng Thần Hùng quyết vận chuyển thần hoang nguyên lực khiến cho sức mạnh đột nhiên gia tăng, nên cảm giác nhẹ nhàng hơn một chút.

Mà đúng lúc này...

Dương Thạc chợt cảm giác thấy, thần hoang nguyên lực trong cơ thể mình vừa vận chuyển, vừa chia ra một phần nhỏ, tan vào trong Bắc Địa Uy Lực giáp này.

O...o...o...n...g! O...o...o...n...g!

Sau khi Bắc Địa Uy Lực giáp dung hợp thêm thần hoang nguyên lực liền lập tức phát ra những thanh âm ơng ơng.

Một lát sau.

Dương Thạc cảm giác, sức nặng của Bắc Địa Uy Lực giáp ngày càng nhẹ.

302. Chương 297 : Tất Cả Âm Mưu Quỷ Kế Có Thể Ngăn Được Ta Sao?

Vô Tận Thần Công

Chương 297 : Tất cả âm mưu quỷ kế có thể ngăn được ta sao?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Từ mấy ngàn cân giảm xuống mấy trăm cân, rồi mấy chục cân, sau đó... trở nên giống như không còn sức nặng nữa vậy. Vẫn chưa hết, sau khi cảm giác Bắc Địa Uy Lực giáp không còn sức nặng nữa, Dương Thạc lại cảm thấy như sức mạnh thân thể mình bắt đầu gia tăng. Nửa phần... một phần... hai phần... ba phần. (.

Cho đến khi tăng lên ba phần thì mới ngừng lại.

- Chuyện này...

Trong lòng Dương Thạc kinh sợ.

- Sau khi Bắc Địa Uy Lực giáp đã dung hợp thần hoang nguyên lực của mình, không chỉ không làm bản thân vướng víu mà còn có thể giúp sức mạnh của mình gia tăng nữa sao? Gia tăng ba phần ư? Tốc độ tăng trưởng cũng không kém hổ báo lôi âm tầng thứ nhất là mấy. Uy lực, thần uy, sức mạnh... Hoá ra Bắc Địa Uy Lực giáp này chính là một chiếc áo giáp như vậy.

Rắc...!

Vừa nghĩ như vậy, Dương Thạc liền nắm chặt tay lại...

Lực đạo từ lòng bàn tay cũng tương đương với biến thân Hắc Hùng tầng thứ hai.

Lúc này, tác dụng của Thập Phương Ca Sa mới được thể hiện rõ.

Từ trước đến nay, tình huống trên chiến trường thường xuyên phức tạp, thay đổi chỉ trong nháy mắt. Thống soái một bên cũng không thể phân thân mà theo dõi chu đáo cả chiến trường to lớn được. Đôi khi, một chỗ xảy ra vấn đề, nhưng thật lâu sau thống soái mới chạy tới để giải quyết. Mà không đợi tới nơi thì đã chậm...

Có Thập Phương Ca Sa thì dù khoảng cách hơn mười dặm hay trăm dặm cũng có thể đến ngay lập tức. Như vậy, một thống soái có thể nhẹ nhõm không chế toàn cục chiến trường rồi.

- Gì vậy? Đây là quân tiên phong của Mạc Vân Cốc sao?

Về mặt Dương Thành ngưng trọng, đứng trên cổng thành, nhìn ra bên ngoài thành.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Ở ngoài hơn mười dặm, ngựa phi nhanh, đó chính là một đội quân ngàn người.

Một đội quân ngàn người ở trước kinh thành như vậy, giống như một đàn kiến trước mặt voi lớn vậy. Chẳng qua, đàn kiến này lại không sợ voi lớn, cứ lao nhanh đến, phát ra khí thế ngất trời, như muốn bao phủ cả kinh thành.

- Quân đội của Mạc Vân Cốc đúng là rất khí phách.

Chỉ nhìn thoáng qua một lát, Dương Thành liền nhắm hai mắt lại.

Thở dài.

Đội ngũ ngàn người này đến cách kinh thành ba dặm thì dừng lại.

- Hí...í...í...

Một tên cao to cười Man Ngưu đi đầu, vỗ con ngựa dưới chân, phi nhanh về phía cửa kinh thành. Ở phía sau hắn còn có hơn mười người thị vệ mặc áo giáp đi theo, đều khoảng ba mươi tuổi, sát khí nồng đậm, tu vi đều là cảnh giới Võ Tôn.

Sau khi chúng chạy đến cách cổng thành 300 trượng, tên cao to cười Man Ngưu mới dừng lại.

Oanh!

Trong tay hắn cầm một chiếc Cự Phủ.

- Đám tướng lĩnh trên tường thành kia, nghe ông mày nói đây.

Thanh âm tên to con này vang dội, chấn động không khí ông ong, truyền lên cổng thành.

- Ông mày chính là thuộc hạ dưới trướng đại nguyên soái Mạc Vân Cốc của Đại Thần quân, giáo ụy Bôn Vũ, Triệu Đại Long. Hôm nay, ta phụng mệnh Mạc đại tướng quân đến đây tấn công kinh thành Đại Chu các người.

- Đồ ranh con, đi chết đi.

Động tác của tên đàn ông gầy gò mặc áo xám ở dưới bụng Man Ngưu rất nhanh, gần như nháy mắt mà con dao sắc bén trong tay hắn đã đâm vào sau gáy Dương Thạc.

Tên áo xám này không chỉ có thực lực mạnh mẽ mà hành động ám sát cũng rất nhanh nhẹn, linh hoạt, hơn xa các cao thủ bình thường. Tuy Dương Thạc đã mặc Bắc Địa Uy Lực giáp, hầu như đã che đậy tất cả các nơi trên cơ thể, nhưng phía trên Bắc Địa Uy Lực giáp này vẫn còn một số kẽ hở.

Con dao găm trong tay tên áo xám trực tiếp đánh về phía kẽ hở sau gáy Dương Thạc.

Lưỡi dao trong tay hắn vừa sắc bén vừa mỏng.

Gần như bằng với một chiếc đao hoàng kiếm nhỏ, mức độ sắc bén thì có thể ví như thổi tóc là tóc đứt.

Tên áo xám tin rằng, chỉ cần lưỡi dao sắc bén này đâm vào kẽ hở sau gáy áo giáp Dương Thạc là có thể cắt đứt xương sống Dương Thạc, khiến ọi bộ phận từ cổ trở xuống mất đi tri giác. Lúc đó, trừ phi Dương Thạc đã đến cảnh giới Võ Thánh đỉnh phong, huyết nhục có thể diễn hoá, có thể nhanh chóng sinh ra tuỷ sống mới, nếu không, dù thực lực hắn có mạnh hơn nữa thì cũng chỉ có thể trở thành mục tiêu bị giết chết thôi.

- Giết chết người rồi ném thi thể người ở dưới cửa thành để nhục nhã những tên tướng thủ thành kia một trận.

Tên áo xám trầm nghĩ.

Oanh!

Đúng lúc lưỡi dao trong tay tên áo xám cách đầu Dương Thạc một tấc.

Từ trong thân thể Dương Thạc có một bóng đen đột nhiên hiện lên.

Phá vỡ không khí, phát ra một tiếng nổ lớn.

Giống như có cao thủ Đại Tông Sư cầm một thanh Lang Nha Bổng cực lớn đánh mạnh về phía tên áo xám này. Trong nháy mắt, tên đàn ông áo xám này cũng cảm giác có một cơn gió mạnh lao về phía mình.

Cơn gió lớn này đã về phía tên áo xám khiến hắn gần như không thể mở mắt ra được.

- Không phải.

Trong tích tắc, tên đàn ông áo xám chợt cảm giác có chỗ nào không đúng.

Ngay sau đó, cảm giác cực kỳ nguy hiểm bỗng nhiên bao phủ hắn. Về mặt tên đàn ông áo xám liền thay đổi, không đợi hắn há miệng kêu lên thì một thân thể cứng rắn từ trên không trung đâm mạnh vào mình. Vài tiếng ầm ầm vang lên, giống như một tảng đá lớn hơn mười trượng trực tiếp đâm sầm xuống, uy thế khổng lồ, căn bản không thể ngăn cản được.

Oanh!

Một tiếng nổ lớn, thân hình tên áo xám gầy gò bay thẳng ra ngoài.

- Phụt!

Hắn há miệng, phun ra một ngụm máu tươi.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Lúc tên áo xám còn đang kinh ngạc thì một bóng đen ‘vèo’ một tiếng, đã bay tới trước mặt hắn.

Người cao tám thước, hình thể cân xứng, toàn thân được bao phủ bởi một bộ áo giáp màu đen, chỉ lộ ra hai con mắt màu u lam. Sau lưng bóng đen này mọc hai cái cánh chim lớn, nếu xoè rộng ra thì dài khoảng một hai trượng.

- Đây là... Đại Bàng Kim Sí Vương sao?

Trong đầu tên áo xám bỗng nghĩ đến ý này.

Bộp! Bộp!

Một lát sau, hai tiếng vang truyền vào trong tai người đàn ông áo xám.

Cúi đầu nhìn, hắn thấy hai cánh tay của bóng đen kia đã trực tiếp xuyên qua ngực của mình.

- Đại Bàng Kim Sí Vương... người...

Người đàn ông áo xám mở to hai mắt, cực kỳ sợ hãi.

Bất chợt.

Tên áo xám cắn mạnh một cái, trong miệng chợt quát một tiếng, lưỡi dao sắc bén trong tay mình đâm mạnh về phía Đại Bàng Kim Sí Vương.

Đình!

Một thanh âm vang lên.

Thanh âm giòn vang dễ nghe vang lên trong tay tên áo xám lại có cảm giác khủng bố.

Con dao sắc bén, là thần binh cấp ba, khi đâm trên người ‘Đại Bàng Kim Sí Vương’ lại lập tức bị đứt gãy.

- Sao lại như vậy...

Trong đầu tên áo xám mới nghĩ đến điều này, liền cảm thấy người mình có chút nóng.

Lửa cháy rừng rực, thoáng cái đã bao vây tên áo xám. Trong ngọn lửa này, thân hình gầy gò của tên đàn ông áo xám liền bị thiêu đốt. Chỉ một lát mà cả người hắn đã bị đốt thành tro bụi, từ trên không trung rơi xuống.

Leng keng!

Một số đồ vật hắt đeo trên người liền bị rơi xuống mặt đất, phát ra thanh âm leng keng.

Oanh! Oanh! Oanh!

Cùng lúc đó, thân thể Dương Thạc cũng đã giao đấu với Triệu Đại Long bốn năm lần.

Hoàn toàn là cứng đối cứng.

303. Chương 298 : Đến Bao Nhiêu Ta Giết Bao Nhiêu

Vô Tận Thần Công

Chương 298 : Đến bao nhiêu ta giết bấy nhiêu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc mặc Bắc Địa Uy Lực giáp, phòng ngự bản thân đã đạt đến cấp độ thần binh cấp ba. Chiếc búa lớn trên tay Triệu Đại Long cũng chỉ là thần binh cấp ba mà thôi. Nên khi hắn chém lên người Dương Thạc thì may mắn mới lưu lại được một vết xước nhỏ thôi, gần như không thể làm Dương Thạc bị thương.

Tên Triệu Đại Long này cũng không phải kẻ đơn giản, với chiếc búa lớn của mình, thì cao thủ Đại Tông Sư như Dương Thạc cũng khó mà làm gì được hắn.

- Tàn Thân, ngươi làm sao vậy...

Triệu Đại Long không ngừng vung vẩy chiếc búa lớn trong tay, đồng thời vẫn chú ý tới cuộc chiến bên hữu dương chân thân của Dương Thạc. Khi hắn thấy tên áo xám nhanh chóng bị giết, đốt thành tro bụi, Triệu Đại Long lập tức mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin.

- Khốn kiếp.

Triệu Đại Long quát to một tiếng, mở to hai mắt, cũng không biết sức lực ở đâu, hắn vung chiếc búa lớn trong tay chém liên tiếp, vậy mà nháy mắt lại bộc phát ra thực lực của Đại Tông Sư đỉnh phong. Khi thân thể Dương Thạc bị hắn đâm trúng cũng không ngăn được mà bị đánh bay ra ngoài.

- Gì đây? Tức giận rồi hả?

Cửu dương chân thân khẽ cau mày.

- Giết đồng bọn của ngươi mà ngươi đã tức giận rồi, xem ra tình cảm của ngươi với đồng bọn rất tốt. Được rồi, ta sẽ cho ngươi xuống địa ngục với bạn của ngươi.

Cửu dương chân thân của Dương Thạc lạnh lùng nói.

Vềo...o...o! Vềo...o...o! Vềo...o...o! Vềo...o...o! Vềo...o...o!

Vùng đan điền loé lên ánh sáng, tiếp đó, bốn thanh phi kiếm nhanh như tia chớp bay đến trước mặt Triệu Đại Long. Đồng thời, bốn thanh kiếm đều phân tán ra, hoá thành 400 thanh phi kiếm nhỏ, giống như kim châm, nhanh chóng tấn công Triệu Đại Long.

Bộp! Bộp! Bộp! Bộp!

Thanh âm lưỡi dao sắc bén đâm vào da thịt truyền ra.

Thân thể Triệu Đại Long run lên bần bật.

Tuy vừa rồi hấn hung hãn nhưng tốc độ lại không thay đổi nhiều, mà hấn lại mặc áo giáp nặng nề nên sao có thể ngăn cản được trận mưa kiếm này?

Những thanh phi kiếm này nhanh chóng bắn vào thân thể Triệu Đại Long, rồi lại nhanh chóng đâm xuyên cơ thể hấn chui ra ngoài.

Mang theo một chum hoa huyết.

Thậm chí, có một số phi kiếm bắn vào trong đầu Triệu Đại Long, khi nó chui ra mang theo óc và máu, tạo thành một mảng hồng trắng đan xen.

Triệu Đại Long đang tức giận, gào thét, bỗng nhiên im bật. Hai tay hấn vẫn theo quán tính vung lên chiếc búa lớn. Nhưng, sau khi Triệu Đại Long chém xong một búa này thì cả người hấn liền lập tức ầm ầm ngã xuống đất, không hề nhúc nhích.

- Nguy rồi, Triệu lão đại cùng Tần lão đại đã bị tên ranh con này giết chết rồi.

- Tên ranh con này... chẳng lẽ là Đại Bằng Kim Sí Vương? Không thể nào, tuyệt đối không thể là vậy được?

Dương Thạc gọn gàng, nhanh chóng giết chết hai tên cao thủ Đại Tông Sư là Triệu Đại Long cùng Tần Thân chỉ trong mười lần hô hấp. Những tên hộ vệ phía sau Triệu Đại Long chỉ có cảnh giới Võ Tôn, khi thấy vậy đều biến sắc, vẻ mặt không thể tin.

- Đi.

- Đi mau.

Mấy người này vốn không phải quân chính quy.

Những tên tội phạm trong nam bắc Thập Tam tỉnh đều là những tên sợ chết.

Bây giờ, hai cao thủ Đại Tông Sư là Triệu Đại Long cùng Tần Thân đều bị Dương Thạc dễ dàng giết chết như vậy, mà vừa rồi, Dương Thạc lại thể hiện như cao thủ tuyệt đỉnh Đại Bằng Kim Sí Vương. Nên với tình huống này, những tên hộ vệ này sao có thể đấu với Dương Thạc được. Bởi vậy, chúng muốn lập tức chạy trốn.

- Cái gì? Muốn đi sao?

Cửu dương chân thân Dương Thạc lạnh lùng nhìn mười tên tội phạm hộ vệ cảnh giới Võ Tôn này.

- Đáng tiếc, các người đã thấy được con át chủ bài mạnh nhất của ta. Nếu để các người rời đi... thì cửu dương chân thân của ta sẽ lập tức bị lộ.

Dương Thạc chậm rãi nói.

Vừa rồi, cửu dương chân thân của hấn xuất khiếu, lập tức đã tràn ra Thái Dương Chân Hỏa nên những người trên cổng thành ngoài mấy trăm trượng kia như Dương Thành, Lưu Ngự Thanh đều không thấy rõ lắm chuyện bên này nếu không có khả năng đặc biệt. Họ chỉ có thể mơ hồ thấy được một hư ảnh của cửu dương chân thân mà thôi.

Còn những tên tội phạm này thì khác.

Bọn chúng ở gần nên có thể thấy rõ ràng cửu dương chân thân của Dương Thạc, gần giống như đúc với Đại Bằng Kim Sí Vương.

Nếu để bọn chúng chạy thì việc Dương Thạc có phân thân sẽ lập tức bị lộ.

Về sau, người khác gặp được cửu dương chân thân thì sẽ không sợ hãi nữa.

Dương Thạc tuyệt đối không cho phép xảy ra việc này.

- Mấy người các người chỉ có đường chết mà thôi.

Dương Thạc lạnh lùng nói.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Những đạo hoàng kiếm vẫn còn bên ngoài cơ thể hần đột nhiên lao nhanh về phía mấy tên tội phạm Võ Tôn này.

Đạo hoàng kiếm vốn là một bảo vật hiếm có. Một thanh Cửu cửu đạo hoàng kiếm đã là bảo vật Võ Thánh lõi âm tàng bốn tầng năm rồi. Lúc trước, khi Dương Tử Mặc còn ở cảnh giới Võ Tôn, mà chỉ dung đạo hoàng kiếm đã có thể giết chết cao thủ Đại Tông Sư Âu Tử Hồng rồi. Bây giờ, Dương Thạc là cao thủ Đại Tông Sư, dung đạo hoàng kiếm giết cao thủ Võ Tôn thì tất nhiên là như thái rau rồi.

Rắc rắc rắc rắc rắc!

Không đợi mấy tên tội phạm hộ vệ Võ Tôn này chạy được mười trượng thì đạo hoàng kiếm đã lập tức đuổi theo, lấy mạng của bọn hần.

Xoẹt!

Đồng thời, cửu dương chân thân của Dương Thạc cũng vung tay chém ra một kiếm.

Đại Nhiên Mộc đao pháp.

Đại Nhiên Mộc đao pháp lao nhanh mà đi, lập tức chém tên tội phạm Võ Tôn chạy nhanh nhất thành hai nửa. Tiếp đó, Thái Dương Chân Hỏa lan ra, đốt tên tội phạm này thành tro bụi.

Chỉ trong một lát mà hai gã Đại Tông Sư cùng hơn mười tên cảnh giới Võ Tôn đã trở thành cái xác không hồn, thậm chí cũng không có thi thể.

- Hình như bên kia còn có một đội quân ngàn người của Mạc Vân Cốc. Mà thôi, nếu mình đã đi ra thì cũng không nên lưu lại những tên này. Mạc Vân Cốc phái tới bao nhiêu người thì Dương Thạc ta sẽ giết bấy nhiêu người.

Nhìn thoáng qua về hướng đông, đội quân ngàn người của Mạc Vân Cốc vẫn còn ở ngoài vài dặm. Trong mắt Dương Thạc thì những người này đã trở thành người chết rồi.

Giết một người cũng là giết, giết một ngàn người cũng là giết!

Dương Thạc vốn không phải người hiếu sát, sẽ không có lý do gì mà vô duyên vô cớ giết người. Nhưng hiện tại dù sao Dương Thạc cũng đang đứng ở phía quân đội Đại Chu, đối đầu với quân đội của Mạc Vân Cốc. Trên chiến trường không được phép có nửa phần nhân từ, có thể chém giết đối phương thì tuyệt đối không thể nương tay!

- Triệu Đại Long dẫn một ngàn binh sĩ này, chỉ sợ cũng không phải hạng người lương thiện...

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng, hai mắt nhắm lại.

Nếu là quân đội bình thường, có lẽ Dương Thạc sẽ không ra tay với bọn hần.

Nhưng đội quân này chính là thủ hạ của Mạc Vân Cốc, đều không phải binh sĩ bình thường.

Bọn hần hầu như là tội phạm nam bắc lục lâm đạo, có không ít đều là chiếm núi làm vua, vào nhà cướp của dân, lúc này đây được Mạc Vân Cốc hợp lại đánh vào kinh sư.

Nếu là quân đội chính quy, sau khi đánh vào kinh sư, bị tướng soái ước thúc thì cũng sẽ không làm ác.

Nhưng những tên tội phạm này lại khác.

Một khi công phá kinh thành, chỉ sợ những tội phạm này lập tức muốn gian dân cướp bóc, việc ác bắt tận khiến dân chúng kinh sư Đại Chu lâm than. Dương Thạc tuyệt đối không đành lòng nhìn thấy tình huống này. Nếu Dương Thạc không đủ thực lực thì có lẽ sẽ trách trời không thương dân. Nhưng hiện tại Dương Thạc đã có năng lực ngăn cản trận hạo kiếp này, tự nhiên không thể thờ ơ. Nếu thờ ơ, tâm tình khó có thể hiểu rõ, sẽ có trở ngại với tu luyện của Dương Thạc.

304. Chương 299: Tàn Sát, Hấp Thu Âm Sát Khí

Chương 299: Tàn sát, hấp thu Âm Sát Khí

- Cũng được!

- Giết đi!

Hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, lộ rõ sát khí.

- Có lẽ ta không thể ngăn cản kinh thành bị quân đội của Dương Tử Mặc công phá. Nhưng ít ra những quân đội tội phạm này, phạm là người mà ta có thể giết, ta đều phải giết!

Phốc!

Xé mở hư không, thân hình Dương Thạc nhoáng lên, trực tiếp tiến vào trong đó.

Bên ngoài vài dặm, đội ngũ ngàn người do đám tội phạm tạo thành đang từ xa nhìn về phía kinh thành bên này.

Cách xa nhau khoảng bốn năm dặm, nhìn thấy cũng không rõ ràng lắm. Nhưng tội phạm này chẳng qua là miễn cưỡng nhìn thấy Triệu Đại Long và mười hộ vệ kia hình như xuống ngựa, không biết đang làm cái gì.

Bọn hắn đương nhiên không biết bọn người Triệu Đại Long căn bản không phải xuống ngựa mà là bị Dương Thạc chém giết toàn bộ, trực tiếp rơi từ trên ngựa xuống!

- Bọn Triệu lão đại còn ở bên kia chửi đổng sao?

- Hình như bên kinh thành Đại Chu không có quân đội đi ra. Hừ, đám cháu trai này, tên nào cũng là rùa đen rút đầu!

- Ta phải nói. Triệu lão đại cũng không nên mắng, trực tiếp dẫn theo chúng ta đi chém giết, công phá kinh thành là được! Chờ vào kinh thành rồi, những vàng bạc bảo bối, đại cô nương, tiểu thiếp trong đó đều là của chúng ta!

- Còn phải đánh nát nhà giam Đại Chu, thả huynh đệ của chúng ta ra. Hừ, nhị ca mà ta kết bái chẳng qua chỉ cường gian một tiểu thiếp đang mang thai khiến nàng dễ non. Cũng không phải tội giết người gì, rõ ràng lại bị bắt giam trong lao, sắp tới còn bị sung quân Tây Bắc, bắt làm nô lệ. Lúc này công phá kinh thành vừa vặn cứu hắn ra!

- Hắc hắc, lần này ta chơi nữ nhân dạng gì thì cũng không ai dám quản. Cho dù trực tiếp đùa chơi đến chết thì ai có thể bắt chúng ta vào nhà giam? Ta đã theo chân Mạc gia vào sinh ra tử, dùng tính mạng đánh hạ kinh thành Đại Chu này đấy... Nghe nói kinh thành Đại Chu này có một Ngọc Mạt Lâu được xưng là thiên hạ đệ nhất lầu. Mỗi cô nương trong đó đều tươi ngon mọng nước, cũng không thiếu chim non đâu!

- Ha ha ha ha...

Một đám binh sĩ này đều là tội phạm khắp nơi tập trung lại. Tuy nói là miễn cưỡng tạo thành một đội ngũ ngàn người nhưng đội hình rời rạc. Người dẫn đội Triệu Đại Long vừa đi không bao lâu, một số người này lập tức rời rạc, đội hình tán loạn rồi!

Gần như tất cả tội phạm đều nghĩ về tình cảnh sau khi đánh vào kinh thành.

Có một số tội phạm, tin tức bé tắc, thậm chí còn không biết chuyện Ngọc Mạt Lâu đã bị diệt, còn bảy mồm tám mỏ chõ vào, nói phải vào trong Ngọc Mạt Lâu chơi chim non.

Ông...

Đột nhiên hư không đằng trước đội ngũ ngàn người này chấn động một hồi.

Xoẹt!

Sau một khắc, hư không phá vỡ, một thiếu nữ mặc áo trắng tổ nhan xuất hiện giữa không trung.

Dáng vẻ của thiếu nữ này chẳng qua chỉ là mười lăm mười sáu tuổi, sắc mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, sau lưng mang theo một đôi cánh ánh sáng, trong tay cầm một tiểu linh đan. Nàng lạnh mặt nhìn chăm chăm những tên tội phạm phía dưới này.

- Tiểu nữ tử này ở đâu ra... thật xinh đẹp!

Mấy tên tội phạm mắt sắc đồng thời nhìn thấy thiếu nữ áo trắng này, có chút ngẩn ngơ.

Ông... ông....

Nhưng chính là nháy mắt đó, linh đan trong tay thiếu nữ này chợt nhẹ nhàng lay động.

Phạm âm lượn lờ giống như sấm sét trầm đục bỗng nhiên bao phủ về những thứ tội phạm này.

Dưới linh đan của thiếu nữ này lay động, ba mươi lăm tên tội phạm đi đầu liền chấn động mạnh, trong mắt lập tức hiện ra vẻ mờ mịt cực hạn, thần thái sinh cơ trong mắt nhanh chóng biến mất. Đúng là dưới công kích sóng âm của linh đan này, bọn hắn đã trực tiếp bị tiêu tán thần hồn, đoạn tuyệt sinh cơ!

Dương Dịch, linh đan Thần Âm!

- Còn muốn đi vào Ngọc Mạt Lâu đùa giỡn tỷ muội Thiên Âm Môn chúng ta?

Giờ phút này, trong lòng Dương Dịch vô cùng giận dữ, mãnh liệt vung vẩy linh đan Thần Âm trong tay. Vừa rồi chuyện những tên tội phạm này nói muốn vào Ngọc Mạt Lâu chơi chim non đều bị Dương Dịch nghe thấy rõ ràng. Phải biết rằng thực ra Dương Dịch cũng coi như là chim non của Ngọc Mạt Lâu. Những tên tội phạm này vừa rồi nói chuyện như vậy đã sớm khiến Dương Dịch vô cùng phẫn nộ, hận không thể trực tiếp chém giết những tên tội phạm này.

- A....

- A...

Chém giết hơn mười tên tội phạm đi đầu, một số tên tội phạm khác ở xung quanh cũng bị công kích sóng âm của linh đan Thần Âm này ảnh hưởng đến. Mặc dù không trực tiếp bị chém giết nhưng cũng cảm giác được từng trận đau nhức trong đầu, gần như không thể nào suy nghĩ được.

Bọn hắn lập tức ngã xuống đất, ôm đầu kêu rống lên.

Dương Dịch liên tiếp phát động hai lần công kích linh đan Thần Âm. Chỉ tiếc thực lực của nàng có hạn, hiện tại chỉ có thể phát động tối đa hai lần công kích, chém giết hơn trăm tên tội phạm, hơn nữa khiến khoảng hai ba trăm tên tội phạm ôm đầu gào rú. Nhưng dù như vậy, Dương Dịch vẫn giải quyết trên dưới ba thành tội phạm chỉ trong nháy mắt.

- Nữ nhân này là ai?

- Dám giết huynh đệ của lão tử!

Sáu bảy trăm tên tội phạm còn lại nhìn thấy Dương Dịch vừa xuất hiện đã chém giết hơn trăm huynh đệ, không khỏi vô cùng tức giận, hận không thể ăn tươi nuốt sống Dương Dịch.

Chú!

Mà đúng lúc này, thân hình Dương Dịch khẽ nhoáng lên, bỗng nhiên bay đến chính giữa đám tội phạm này.

Ông... ông... ông...

Nhanh chóng bay qua một số tội phạm này, một chuồng đánh ra đều mang đi tính mạng của một tên tội phạm!

Những tên tội phạm này chẳng qua chỉ là cấp độ Luyện Khí, cấp độ của Bách Phu Trưởng cũng không quá cường giả Võ Sư mà thôi. Trước mặt Dương Dịch, bọn hắn đều không thể chống đỡ được ngay cả một hiệp.

Uỳnh!

Ngay sau đó lại là một tiếng bạo vang.

Hư không mở ra, một cự nhân toàn thân mặc áo giáp đen trầm trọng từ trên trời rơi xuống, một quyền trực tiếp đánh ba năm tên tội phạm thành thịt nát!

Sau khi rơi xuống, cây Cự Phủ trong tay cự nhân này liền nhanh chóng lia một cái. Năm tên tội phạm trực tiếp bị chém thành hai đoạn. Ngoài ra còn có bảy tám tên tội phạm khác trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, miệng phun máu tươi, gần như không thể sống thêm được nữa.

- Đây là Cự Phủ của Triệu lão đại? Tại sao lại ở trong tay người này...

Những tên tội phạm còn lại đều sắc mặt đại biến.

- Triệu lão đại? Hắn đang ở ngay dưới lòng đất chờ các ngươi. Ta chính là tới đây tiễn các ngươi xuống dưới gặp hắn đấy!

Âm thanh lạnh như băng truyền ra từ trong miệng cự nhân mặc trọng giáp này. Cự nhân này đúng là thân thể Dương Thạc sau khi biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng. Gặp bọn tội phạm này, thu thập tính mạng của bọn tội phạm này, cây Cự Phủ của Triệu Đại Long này càng có ưu thế hơn đoạn trảo Huyền Ứng của Dương Thạc. Cho nên Dương Thạc dứt khoát dùng kiện Cự Phủ này.

Lúc trước đoạn trảo Huyền Ứng là Tam Cấp Thần Binh, xem như là binh khí rất mạnh, tăng thêm biên độ tăng trưởng lực lượng vô cùng hiệu quả, tổng thể tính ra vô cùng thực dụng.

Chỉ tiếc là hiện tại binh khí áo giáp mà Dương Thạc tiếp xúc, có rất nhiều cái đạt tới cấp độ Tam Cấp Thần Binh. Huống hồ Dương Thạc mặc Bắc Địa Uy Lực Khải, sau khi biến thân thành Hắc Hùng, bàn tay vừa thô vừa to, cũng không thể nào cho vào trong đoạn trảo Huyền Ứng. Hiệu quả tăng trưởng biên độ lực lượng của nó gần như không cần dùng. Theo thời gian trôi qua, binh khí này cũng không thuận tay nữa, ngược lại không dùng tốt bằng thanh Cự Phủ của Triệu Đại Long.

305. Chương 300: Cao Thủ Luyện Khí Chế Tạo Binh Khí Của Tiên Sư Đạo

Chương 300: Cao thủ luyện khí chế tạo binh khí của Tiên Sư Đạo

Một búa chém giết sáu bảy người! xem tại

Thân thể Dương Thạc bạo rống một tiếng, nhảy vào trong đám người. Trong khoảnh khắc, hơn trăm người đã chết dưới thanh Cự Phủ của Dương Thạc.

- Triệu lão đại chết rồi, chạy mau! Tách ra đi!

Dương Thạc và Dương Địch như sói lạc bầy cừu vậy, nhanh chóng thu hoạch tính mạng của những tên tội phạm này. Những tên tội phạm này lập tức thất kinh, không ít người đều liên tục chạy trốn.

- Muốn chạy?

Mà đúng lúc này, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bỗng nhiên xuất hiện.

Chúu! Chúu! Chúu! Chúu!

Bốn thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm trong đan điền Cửu Dương Chân Thân bỗng nhiên bay ra.

Mỗi một thanh đều do chín chín thanh tiểu kiếm hóa thành!

Chín chín thanh tiểu kiếm này đều là tồn tại có thể so với các loại thần kiếm như Thiên Cương Kiếm, những tên tội phạm này chẳng qua chỉ là cấp độ Luyện Khí, làm sao có thể ngăn cản được thần kiếm bậc này?

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Một vòng phi kiếm công giết, trọn vẹn hai ba trăm tên tội phạm trực tiếp ngã xuống.

Tổng cộng một ngàn tên tội phạm này, Dương Địch đã dùng linh đan Thần Âm chém giết hơn trăm người, thân thể Dương Thạc chém giết hơn trăm người. Số còn lại thậm chí còn không đủ để Đạo Hoàng Kiếm chém giết ba bốn lần. Đạo Hoàng Kiếm chém giết tội phạm đơn giản giống như cắt cỏ. Gần như chỉ trong

thời gian mười mấy lần hô hấp, toàn bộ số tội phạm này đều bị Đạo Hoàng Kiếm đâm vào mi tâm, sinh cơ đoạn tuyệt.

Chưa đầy một phút đồng hồ, một ngàn tên tội phạm này không còn một mống, toàn bộ đều bị Dương Thạc chém giết.

Chú!

Cửu Dương Chân Thân trở về trong thân thể Dương Thạc.

Tạch tach tach!

Cùng lúc đó, thân thể Dương Thạc cũng khôi phục trạng thái bình thường.

Nhìn thoáng qua thi thể khắp nơi xung quanh, Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

- Hơn một ngàn người vẫn là quá ít, bề ngoài giống như cũng không giết đủ. Hi vọng chém giết một ngàn tên tội phạm này có thể cứu được một ngàn dân chúng kinh thành. Mặc dù kinh thành Đại Chu có trăm vạn dân chúng. Nhưng nếu ba mươi vạn tội phạm dưới tay Mạc Vân Cốc kia đánh vào kinh thành, chỉ sợ trăm vạn dân chúng này cũng đều gặp nạn!

Dương Thạc khê mở miệng.

- Thiếu gia, trừng phạt ác là dương thiện. Những tên tội phạm này, giết càng nhiều càng tốt!

Dương Địch lạnh lùng nhìn thi thể những tên tội phạm này, nói.

- Ủm!

Dương Thạc khê gật đầu.

- Đi thôi. Chém giết một ngàn tên tội phạm này, chúng ta xem như đã hoàn thành nhiệm vụ lần này. Trước tiên trở về kinh thành đi!

Dương Thạc nói xong liền vùng tay lên, xé mở hư không.

Mà đúng lúc này, Dương Thạc chợt cảm giác được trên thi thể của một ngàn tên tội phạm này đều sinh ra một luồng khí tức âm sát khí kỳ dị. Một ít khí tức âm sát khí này xiu xiu vài cái, vậy mà nhanh chóng xông về phía Dương Thạc. Không đợi Dương Thạc phản ứng, những âm sát khí này đã tiến vào trong thân thể Dương Thạc, chạy vào trong kinh mạch Dương Thạc, dung hợp lại với thần hoang nguyên lực trong kinh mạch Dương Thạc.

- Hả? Hấp thu âm sát khí? Đây là chuyện gì?

Dương Thạc nhíu mày, trong đầu xuất hiện nghi hoặc như vậy

- Những âm sát khí này hình như hơi cổ quái...

Hấp thu những âm sát khí trên thi thể những tội phạm này, Dương Thạc cảm thấy thân thể hắn có chút biến hóa.

Cũng không thay đổi xấu!

Mà Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng thấy sau khi thần hoang nguyên lực dung hợp với những âm sát khí này thì càng tinh thuần hơn một chút, lực lượng nhục thể dường như cũng tăng thêm một tia. Tuy chỉ tăng lên một tia không rõ ràng nhưng rốt cục cũng có tăng cường.

Tạch!

Một tay nắm lại, Dương Thạc cảm giác thân thể cũng không có chút dị thường.

- Tại sao âm sát khí trong những thi thể này lại có thể dung nhập vào trong thân thể ta, còn có thể tăng cường khí lực của ta trong biên độ nhỏ?

Dương Thạc nhíu mày, nghĩ mãi mà không hiểu rõ những điều này.

- Đúng rồi! Chẳng lẽ là Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết?

Dương Thạc chợt nghĩ tới công pháp mà thân thể hắn tu luyện, Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết.

Bộ công pháp kia được xưng là có thể hấp thu tất cả lực lượng âm tính, dung nhập vào trong thân thể, rèn luyện thân thể. Lúc trước Dương Thạc vẫn hấp thu thuộc tính âm của sông nhỏ trong không gian Thập Phương Ca Sa để rèn luyện khí lực đẩy. Mà bây giờ, âm sát khí trong thi thể này dường như cũng là một loại năng lượng thuộc tính âm.

Cũng có thể hấp thu, rèn luyện khí lực!

- Có lẽ chính là như vậy!

Trước mắt, giải thích duy nhất cũng chỉ có như vậy.

Cũng may đối với Dương Thạc, trước mắt hấp thu những âm sát khí này chỉ có lợi chứ không có hại. Dương Thạc cũng không để ý nữa.

Mang theo Dương Dịch, Dương Thạc trực tiếp mở hư không rời đi.

Sau một khắc, trên cổng thành cửa đông kinh thành, hư không xoẹt một tiếng mở ra, thân hình Dương Thạc và Dương Dịch đã xuất hiện trong thành lầu.

- Dương Thạc, người đã trở về!

Nhìn thấy Dương Thạc trở về, trên mặt Dương Thành lập tức vui vẻ, nhanh chóng đi tới nghênh đón.

Các võ tướng Đại Chu xung quanh cũng đều lộ ra vẻ cảm kích nhìn Dương Thạc. Vừa rồi Dương Thạc chém giết Triệu Đại Long và hơn mười hộ vệ kia, những võ tướng cấm quân Đại Chu này đều nhìn thấy rõ. Chỉ hơn mười hơi thở, bọn người Triệu Đại Long đã lập tức ngã xuống đất chết. Lúc đó, những võ tướng cấm quân Đại Chu kia đều vô cùng phấn chấn.

Ngay sau đó, Dương Thạc lại đột nhiên rời đi, không biết là tới nơi nào.

Mà hầu như trong nháy mắt sau đó, những tướng lĩnh cấm quân Đại Chu này lập tức chứng kiến đội ngũ ngàn người do Triệu Đại Long dẫn đầu chợt người ngã người đổ, tử thương vô cùng nghiêm trọng. Không cần phải nói, nhất định là Dương Thạc đã ra tay chém giết đội ngũ ngàn người này!

Những binh sĩ tiên phong mà Mạc Vân Cốc phái tới không còn một mống!

Đối với tướng lĩnh Đại Chu mà nói, loại tình huống này không thể nghĩ ngờ gì là một kết quả khiến nhân tâm phấn khởi. Không cần nghĩ cũng biết rõ sĩ khí quân đội Đại Chu nhất định tăng mạnh!

- Lực ca, may mắn không nhục mệnh. Toàn bộ binh sĩ tiên phong của Mạc Vân Cốc đều bị chém giết rồi. Mau phái quân đội trăm người tới dọn chiến trường đi. Có thể lấy thì lấy, không thể lấy thì dứt khoát đốt đi được rồi!

Dương Thạc mỉm cười nói.

Những tội phạm kia, có không ít người, áo giáp và binh khí cũng không phải thứ tầm thường.

Tuy Dương Thạc chướng mắt nhưng đối với quân sĩ bình thường của cấm quân Đại Chu, những binh khí áo giáp này đều là thứ tốt, có giá trị rất lớn.

Trên người Triệu Đại Long, Tần Hầu Nhi cũng không có quá nhiều thứ tốt.

Dương Thạc đã lấy được thanh Cự Phụ này trên người Triệu Đại Long, cũng lười lấy những thứ khác.

- Dương Thạc, lần này đa tạ người rồi!

Dương Thạc vỗ vỗ bả vai Dương Thạc, thành khẩn nói ra.

- Dương nhiên còn có đệ muội!

Nói xong, Dương Thạc cười nhìn Dương Dịch sau lưng Dương Thạc.

- Lực thiếu gia...

Sắc mặt Dương Dịch đỏ bừng, nhanh chóng cúi đầu xuống.

- Lúc ca, lúc trước Tiểu Địch tu luyện trong không gian Thập Phương Ca Sa mà không ra ngoài chào hỏi người, đừng trách nàng ấy.

Dương Thạc cũng nói với Dương Thành.

- Làm sao có thể trách được chứ? Lần này chém giết Triệu Đại Long kia có lẽ còn có công lao của đệ muội mà. Lúc trước ta đã nhìn thấy một người có đôi cánh sau lưng đến hiệp trợ Dương Thạc đối phó Triệu Đại Long kia, là đệ muội sao? Đôi cánh kia chắc hẳn là bí bảo của Thiên Âm Môn, Thiên Âm Dực rồi!

Dương Thành cười ha ha nói.

Dương Thạc bảo Dương Địch ra ngoài gặp Dương Thành, trên thực tế cũng là vì muốn che giấu Cửu Dương Chân Thân của hắn.

Tuy lúc ấy Dương Thạc cố ý dùng Thái Dương Chân Hỏa che giấu Cửu Dương Chân Thân, nhưng hình dáng cơ bản vẫn bị mọi người trên cổng thành nhìn thấy được. Hiện tại bảo Dương Địch đi ra tự nhiên đổ hết những thứ này lên người nàng, che giấu tai mắt người khác.

- Đi! Vốn định làm tiệc cơm mời khách phương xa cho Dương Thạc. Không thể tưởng tượng được không đợi khách phương xa đến dùng cơm, quân tiên phong Mạc Vân Cốc đã đến rồi. Hiện tại, tiệc cơm mời khách phương xa chỉ sợ là phải đổi thành tiệc mừng. Đi thôi! Dương Thạc, đệ muội, các vị tướng quân, chúng ta cùng nhau ăn mừng nào!

Dương Thành hào hứng tăng vọt, lớn tiếng nói.

- Được. Đến tiệc ăn mừng, Lưu mỗ tất nhiên phải kính Dương huynh đệ mấy chén!

Lưu Ngự Thanh cũng nói với Dương Thạc.

Nếu nói lúc trước Dương Thạc Dương Thành hiển uy trong quân doanh cấm quân, những tướng lĩnh đối với hai người này chẳng qua là kính sợ. Hiện tại, Dương Thạc chém giết Triệu Đại Long khiến sĩ khí quân sĩ Đại Chu phấn khởi, những tướng lĩnh cấm quân này đã thật sự coi Dương Thạc trở thành người một nhà.

Đêm đó.

Gần như là lúc trong quân doanh Đại Chu đang tổ chức tiệc ăn mừng.

Chú! Chú!

Ba bốn đạo thân ảnh vô cùng thoăn thoắt đi vào trong vòng mười dặm ở bên ngoài cửa đông kinh thành.

Ba bốn đạo thân ảnh này đều mặc áo giáp nhẹ, bên hông mang theo dao găm. Tốc độ tiến lên nhanh chóng như vậy, ít nhất phải cao thủ Võ Tôn thì mới có thể có tốc độ bậc này.

Lúc cách cửa Đông kinh thành Đại Chu còn bảy tám dặm, ba bốn người này liền nhanh chóng dừng lại.

- Ồ?

Trong đó, một tên bề ngoài giống đầu lĩnh liền nhìn thoáng qua cửa Đông kinh thành nơi xa.

- Trạm đội Triệu lão đại phía trước đã chạy đến chỗ nào rồi?

- Mặc lão đại không phải để dẫn người đến trước cửa Đông khiêu khích sao? Dù sao hiện tại trời tối, bọn hắn không khiêu khích thì chắc hẳn cũng phải hạ trại nghỉ ngơi ở phụ cận. Sao lại không thấy bọn hắn?

- Chẳng lẽ kinh thành đã xuất động đại quân, trực tiếp tiêu diệt bọn người Triệu lão đại rồi? Không thể nào! Cho dù kinh thành xuất động đại quân, bọn người Triệu lão đại cũng trốn được mà. Trọn vẹn một đội ngũ ngàn người, không thể nào có khả năng ngay cả một người cũng không trốn được! Huống hồ trong kinh thành Đại Chu này cũng không có cao thủ nào quá mức mạnh mẽ, tối đa cũng chỉ là cấp độ Đại Tông Sư như Triệu lão đại và Tần lão đại. Hai người liên thủ, muốn chạy trốn, độ khó cũng không quá lớn!

Ba bốn người đều hai mặt nhìn nhau, đều là chau mày không hiểu được.

Ba bốn người này chính là đại quân trinh sát của Mạc Vân Cốc.

Lúc trước Mạc Vân Cốc phái đám người Triệu Đại Long đến đây khiêu khích, ít nhiều cũng có chút không yên lòng nên mới phái những trinh sát này tới đây xem xét tình huống.

Không ngờ những trinh sát này vừa tới lại liền phát hiện ra đội ngũ ngàn người của Triệu Đại Long đã biến mất!

Loại tình huống này tự nhiên khiến đám trinh sát này cảm thấy không thể hiểu được.

- Lão đại, người xem bên này đi. Hình như là vết máu!

Bỗng nhiên, một trinh sát dường như phát hiện cái gì, nói với trinh sát đầu lĩnh.

- Bên này hình như cũng có vết máu!

- Trong vết máu này hình như còn có một tí óc!

- Bên này có một đồng tro tàn lớn! Chẳng lẽ...

Mấy trinh sát này nhanh chóng phát hiện ra một đồng tro tàn lớn.

- Đội ngũ ngàn người của Triệu lão đại đã bị chém giết toàn bộ, đốt thành tro bụi rồi?

Trong đầu toát ra ý nghĩ như vậy, những trinh sát này đều hít vào một ngụm khí lạnh.

- Mau! Đưa tin bẩm báo cho Mạc lão đại!

Ngoài mấy trăm dặm, một đội đại quân khoảng chừng hai ba mươi vạn người đang đóng quân. Trong doanh trường lớn nhất trong đại quân doanh này, ở vị trí đầu não cao nhất có một nam tử trung niên hình thể cao lớn đang ngồi ngay ngắn.

Nam tử trung niên này bề ngoài khoảng chừng bốn mươi tuổi, ngoài miệng có râu ngắn, tóc hơi hoa râm.

Về mặt hân có vài phần giống với Mạc Dịch.

Tổng Biểu Bà Tử hắc đạo lục lâm mười ba tỉnh nam bắc Đại Chu, Mạc Vân Cốc!

Giờ phút này, trong tay Mạc Vân Cốc đang cầm một lệnh bài truyền tấn, sắc mặt âm trầm đến cực hạn.

Vừa rồi, bên kinh thành đã truyền tin tức Triệu Đại Long bị chém giết đến chỗ Mạc Vân Cốc.

- Kinh thành Đại Chu còn có cao thủ như vậy? Không có khả năng! Tuy đại nội hoàng cung cũng có mấy Võ Thánh. Nhưng Càn Minh Chân, Càn Minh Vũ không ở kinh sư, có lẽ những Võ Thánh kia đều ở bên cạnh bảo vệ bọn hắn. Chẳng lẽ kinh thành Đại Chu đã xin cao thủ Hỏa La Quốc đến đây trợ trận?

Mạc Vân Cốc chau mày, thâm suy đoán.

- Không đúng!

- An vô hầu Trình Ngọc đang khởi binh ở tây bắc, tuyên bố phụ thuộc Đại Thần. Binh lực Càn Ngọc Long và Hỏa La Quốc đều bị Trình Ngọc dây dưa, không thể nào thoát ra nhanh như vậy!

Lắc đầu, Mạc Vân Cốc lại bác bỏ suy đoán trong lòng.

- Mặc kệ!

- Cho dù là cao thủ nào, dám ngăn cản quân đội Đại Thần của ta thì đều là châu chấu đá xe!

Mạc Vân Cốc hừ lạnh một tiếng.

- Người tới! Truyền hiệu lệnh của ta. Sáng sớm ngày mai, đại quân xuất phát, trong vòng hai ngày phải đến bên ngoài kinh thành Đại Chu!

Mạc Vân Cốc lớn tiếng phân phó.

Sáng sớm hôm sau.

Dương Thạc và Dương Thành cùng nhau đi lại thị sát trên tường thành Đại Chu.

Dương Định đã trở lại trong không gian Thập Phương Ca Sa, tiếp tục rèn luyện. Nàng có cảm giác hình như sẽ nhanh chóng đột phá tới cảnh giới Đại Tông Sư. Hiện tại là thời khắc mấu chốt, nếu không có chuyện vô cùng trọng yếu, Dương Thạc cũng sẽ không quấy rầy nàng.

Tùy ý đi lại trên tường thành, Dương Thạc phát hiện ra trải qua trận đánh hôm qua, quân sĩ Đại Chu này đều vô cùng hưng phấn, sĩ khí tăng vọt, nguyên một đám như là đánh áu gà vậy.

Leng keng! Leng keng!

Trên tường thành này còn truyền đến từng tiếng kim loại dính đương.

Hình như là một số công tượng đang chế tạo binh khí.

- Dương Thạc, hôm qua ngươi chém giết đội ngũ ngàn người kia, chúng ta đã lấy được không ít binh khí áo giáp trên người bọn hắn. Trong đó có một số chất liệu coi như không tệ. Chỉ tiếc là binh khí áo giáp của những tội phạm kia có hình thái khác nhau, không thích hợp để quân đội sử dụng. Hôm nay chúng ta dứt khoát mời một số công tượng tẩy sạch những binh khí này, chế tạo thành binh khí theo quân chế Đại Chu, sử dụng cũng được!

Dương Thành ở bên cạnh giải thích.

- Nghe nói quân đội Đại Chu muốn chế tạo binh khí để đối phó đại quân Mạc Vân Cốc. Đại sư Tiên Sư Đạo là Âu Tử Luyện cũng đã đến. Tài nghệ của hắn siêu quần, cho dù là sắt thường thì cũng có thể chế tạo thành thần binh lợi khí. Đi thôi! Dương Thạc, chúng ta đi xem đại sư Âu Tử Luyện này đi!

Dương Thành dẫn Dương Thạc tiếp tục đi về phía trước.

- Đại sư Âu Tử Luyện?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Có được Bắc Địa Uy Lực Khải này, đoạn trảo Huyền Ứng đã không thích hợp cho Dương Thạc sử dụng rồi.

Ngoài ra, Dương Thạc cũng không thích những binh khí mà Ấn Giao Vương để lại.

Vốn dĩ Dương Thạc còn muốn lấy. Nếu có đại sư luyện khí, ngược lại có thể hỗ trợ chế tạo thành một thanh binh khí hoàn toàn mới. Nhưng chỉ mới qua một đêm lại đã tới một Âu Tử Luyện.

306. Chương 301: Tài Liệu Vô Tận, Thần Binh Hoàn Toàn Mới!

Vô Tận Thần Công

Chương 301: Tài liệu vô tận, thần binh hoàn toàn mới!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Tiên Sư Đạo đạo trưởng cũng có nghiên cứu đối với luyện khí sao?

Dương Thạc cũng không phải quen thuộc lắm với Âu Tử Luyện, giờ phút này chỉ có thể hỏi thăm lục ca Dương Thành.

- Dương Thạc, ngươi chưa từng nghe nói về Âu Tử Luyện sao?

Nghe Dương Thạc hỏi như vậy, Dương Thành không khỏi sững sờ, nhìn Dương Thạc nói.

- Tiên Sư Đạo là phái tu luyện ngoại đan, chú ý tới dùng ngoại vật tu luyện, đều có tay nghề tương đối cao về thuật luyện khí, luyện đan. Trong đó Âu Tử Luyện kia chính là ca ca sinh đội của Tiên Sư Đạo đạo chủ Âu Tử Hồng. Chỉ có điều vị Âu Tử Luyện này chuyên tâm luyện khí, tu vi kém hơn Âu Tử Hồng không ít nhưng cũng đã đi vào cảnh giới Đại Tông Sư rồi.

Dương Thành nói.

- Nghe nói toàn bộ áo giáp, binh khí của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long đều là do Âu Tử Luyện đại sư luyện chế!

- Lúc trước Âu Tử Hồng bị Đại Thiên Môn chém giết, Tiên Sư Đạo hầu như không có cao thủ Đại Tông Sư. Đại sư Âu Tử Luyện cố gắng trở thành Tiên Sư Đạo đạo chủ hiện tại.

Dương Thành nói lại tình huống của đại sư Âu Tử Luyện với Dương Thạc.

- Áo giáp, binh khí của Thần Võ Vương cũng đều do hắn luyện chế sao?

Dương Thạc chấn động trong lòng.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long ít nhất là cao thủ tầng thứ hai đương thời.

Nếu chỉ luận tu vi, thực lực của Càn Ngọc Long, cũng không kém Bắc Địa Uy Lực Vương của Đại Yến triều nhiều.

Binh khí, áo giáp hắn sử dụng tuyệt đối không thể làm vật phạm, hẳn là cùng cấp bậc với Bắc Địa Uy Lực khải. Mà đại sư Âu Tử Luyện kia không ngờ luyện chế áo giáp và binh khí cấp độ kia, đủ để nói rõ trình độ luyện khí của hắn rồi.

- Lực ca, ta muốn luyện chế một thanh vũ khí, không biết có thể mời vị đại sư Âu Tử Luyện này đến hỗ trợ không?

Dương Thạc hỏi Dương Thành.

- Hả? Người muốn luyện chế binh khí?

Dương Thành hầu như không suy nghĩ nhiều, lập tức nói:

- Có lẽ không có vấn đề gì? Đại sư Âu Tử Luyện này vẫn hết sức hiền lành thôi. Hôm nay hắn đến đây chính là vì luyện chế binh khí cho quân sĩ Đại Chu. Nhưng trong tay Dương Thạc người có tài liệu khoáng thạch gì không? Không bột đổ gột nên hồ. Nếu như không có tài liệu phù hợp thì đại sư Âu Tử Luyện cũng khó có thể luyện chế ra thần binh lợi khí. Đúng rồi, trong kho hàng của cấm quân có không ít khoáng thạch quý giá, ngược lại có thể lấy ra sử dụng....

- Không cần. Tài liệu ta cũng có! Lực ca, dẫn ta đi gặp đại sư Âu Tử Luyện là được rồi!

Dương Thạc mỉm cười nói.

Dương Thành gật đầu khế, mang Dương Thạc tiếp tục đi về phía trước.

Đi một lát đến thành lâu phụ cận cửa đông.

Ở trên tường thành này có một khu vực rộng lớn dựng một lò luyện, chung quanh còn có thiết châm, thiết chùy... Các công cụ rèn sắt, thậm chí ngay cả ao nước để tôi cũng có trên tường thành.

Một vị lão đạo râu tóc bạc trắng đang chỉ huy mấy đạo sĩ trẻ tuổi, dung luyện binh khí, chế tạo khuôn đúc, bổ kiếm phối, rèn thép, tôi nước... Đủ loại trình tự.

Tướng mạo lão đạo giống Âu Tử Hồng như đúc.

Chỉ có điều khí chất của lão đạo này xuất trần hơn Âu Tử Hồng nhiều. Nếu so với Âu Tử Hồng thì hẳn càng giống một vị cao nhân đắc đạo hơn.

Lão đạo này đúng là Tiên Sư Đạo đạo chủ hiện nay, Âu Tử Luyện!

- Âu đạo trưởng!

Dương Thành đi tới bên cạnh Âu Tử Luyện, lên tiếng chào hỏi hắn trước. nguồn

- Hả? Là Dương tướng quân sao? Dương tướng quân cho chuyện gì thế?

Âu Tử Luyện thực hiện một động tác chào của đạo sĩ, sau đó hỏi.

- Âu đạo trưởng, vị này chính là huynh đệ của Dương mỗ, Dương Thành. Hôm qua chính hắn ra khỏi thành chém giết binh sĩ tiền trạm Mạc Vân Cốc.

Dương Thành giới thiệu Dương Thạc một chút với Âu Tử Luyện.

- Ồ?

Mắt Âu Tử Luyện nhìn Dương Thạc, hai mắt hơi sáng ngời, sắc mặt nhanh chóng nghiêm chỉnh, thi lễ với Dương Thạc:

- Dương tiểu hữu chém giết đám tội phạm kia, bảo vệ bình an cho dân chúng Đại Chu ta. Lão đạo thay mặt trăm vạn dân chúng Đại Chu đa tạ tiểu hữu. Tiểu hữu nếu có gì cần, lão đạo tất nhiên sẽ cố hết sức trợ giúp tiểu hữu!

Dương Thạc vội vàng hoàn lễ với Âu Tử Luyện.

- Đạo trưởng đừng đa lễ. Văn bối và Mạc Vân Cốc có cừu oán, giết thủ hạ của hắn cũng chỉ là thuận tay thôi!

- Đúng rồi. Lúc trước đạo trưởng Âu Tử Hồng Tiên Sư Đạo ở dưới mặt đất Yến Sơn bị Dương Tử Mặc giết chết đã từng để lại một ít diễm tịch, văn bối vừa đánh bại Dương Tử Mặc, vật đạo trưởng Âu Tử Hồng lưu lại trong tay văn bối. Hiện tại gặp đạo trưởng ở đây, vẫn là vật quy nguyên chủ, trả lại cho Tiên Sư Đạo là hơn!

Dương Thạc nói, lấy từ trong không gian của Thập Phương Ca Sa ra một mảnh giấy vàng của Âu Tử Hồng, đưa hai tay cho Âu Tử Luyện.

Nghe lời Dương Thạc nói, thần sắc Âu Tử Luyện nghiêm túc hẳn.

- Bần đạo xin thay mặt các đệ tử Tiên Sư Đạo đa tạ tiểu hữu!

Vừa nói, Âu Tử Luyện vừa nhận tập giấy vàng.

Trên giấy vàng này viết mấy dạng bí pháp của Tiên Sư Đạo, trong đó có một số bí pháp mà cả Âu Tử Luyện cũng không nắm giữ.

Nếu Dương Thạc không trả lại tập giấy vàng này, sợ là truyền thừa của Tiên Sư Đạo sẽ mất đi một phần mất!

Nếu thế, Âu Tử Luyện cũng hơi thẹn với liệt tổ liệt tông của Tiên Sư Đạo rồi.

Nếu như nói lúc trước, Âu Tử Luyện có ấn tượng không tồi lắm với Dương Thạc thì bây giờ Âu Tử Luyện đã trực tiếp mang ơn với hắn rồi.

- Âu đạo trưởng, văn bối có một yêu cầu quá đáng, hy vọng đạo trưởng có thể đồng ý. Là như vậy, văn bối muốn luyện một thanh binh khí, không biết đạo trưởng có thể hỗ trợ không?

Dương Thạc cũng không vòng vò quanh co, trực tiếp đưa ra lời thỉnh cầu với Âu Tử Luyện.

- Hả? Dương tiểu hữu muốn luyện chế binh khí sao?

Âu Tử Luyện thoáng trầm tư một chút.

- Dương tiểu hữu luyện chế binh khí, lão đạo tất nhiên là phải cố gắng hết sức. Nhưng luyện chế binh khí cần phải có tài liệu khoáng thạch tốt mới thành. Không biết tiểu hữu có chuẩn bị tài liệu khoáng thạch chưa?

- Bên trong Tiên Sư Đạo chúng ta có một số tài liệu khoáng thạch rất tốt. Thanh Vân, người mau quay về đạo quan Tiên Sư Đạo một chuyến, lấy ba khối Văn Tinh Khoáng của Tiên Sư Đạo ta, còn hai khối Xích Thiết Tinh và một ít Đông Hải Huyền Ngọc còn lại tới đây hết đi. Vì sư nên luyện một thanh binh khí tốt nhất cho Dương tiểu hữu!

Âu Tử Luyện nhanh chóng nói với một đạo sĩ trung niên chừng bốn mươi tuổi bên cạnh.

- Vâng thưa sư phụ!

Người đạo sĩ trung niên này nghe Âu Tử Luyện ra lệnh xong liền hơi sững sờ một chút nhưng hấn cũng lập tức đáp lời ngay.

Trước khi rời đi, hấn còn liếc nhìn Dương Thạc, hiển nhiên không rõ vì sao sư phụ mình lại muốn lấy tất cả tài liệu khoáng thạch tốt trong Tiên Sư Đạo ra trợ giúp Dương Thạc luyện chế binh khí.

- Dương tiểu hữu, trong Tiên Sư Đạo ta chỉ còn có những tài liệu này đã coi là không tệ rồi. Có những tài liệu này, dù có trộn bên trong sắt đá bình thường thì cũng phải rèn thành binh khí Tam cấp thần binh.

Âu Tử Luyện nói.

Dương Thạc cũng không ngờ Âu Tử Luyện lại trực tiếp lấy hết khoáng thạch tốt nhất Tiên Sư Đạo ra như vậy.

307. Chương 302 : Thái Âm, Thái Dương Chân Hỏa, Thần Long Nguyên Lực Cùng Tham Gia Luyện Khí

Vô Tận Thần Công

Chương 302 : Thái Âm, Thái Dương Chân Hỏa, Thần Long nguyên lực cùng tham gia luyện khí

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tuy Dương Thạc không biết Văn Tinh Khoáng, Xích Thiết Tinh rốt cục là tài liệu khoáng thạch cấp độ nào nhưng Dương Thạc cũng có thể cảm nhận được, những tài liệu này tuyệt đối sẽ không quá kém!

- Văn bối đa tạ Âu đạo trưởng!

Dương Thạc vội vàng nói lời cảm ơn với Âu Tử Luyện.

- Đúng rồi, ở đây văn bối còn một ít khoáng thạch, mời Âu đạo trưởng xem một chút xem có cần dùng tới không?

Dương Thạc nói, tâm niệm máy động, lấy từ trong không gian của Thập Phương Ca Sa ra mấy khối khoáng thạch.

Những khoáng thạch này đều lấy từ Ấn Giao Vương cả.

Có một số thậm chí là khoáng thạch năm xưa của Đại Lâm tự, chỉ có điều dù là Dương Thạc hay Dương Dịch cũng đều không có nghiên cứu với khoáng thạch và luyện khí cho nên không biết chúng đạt cấp độ gì.

Tổng cộng có tám khối khoáng thạch bày ra trước mặt Âu Tử Luyện.

Trong đó có ba khối khoáng thạch màu xanh, một khối khoáng thạch màu đỏ thẫm. Bốn khối còn lại màu đen, có vẻ cứng rắn, thể tích không lớn nhưng lại rất nặng nề.

- Khoáng thạch màu xanh này chính là Văn Tinh Khoáng! Cái này là Xích Thiết Tinh! Còn những thứ này là... Huyền Trọng Thiết sao? Đây là khoáng thạch còn cao cấp hơn cả Xích Thiết Tinh, không ngờ lại có tới bốn khối!

Thấy đám khoáng thạch. Đây, Âu Tử Luyện lập tức mở to mắt nhìn, khuôn mặt lộ vẻ không thể tưởng tượng nổi.

- Dương Thạc tiểu hữu, nếu ngươi muốn luyện chế một thanh kiếm ba thước, những khoáng thạch. Đây cộng với mấy khối của Tiên Sư Đạo là đủ rồi. Lão đạo ta có lòng tin, ít nhất có thể luyện thành một thanh trường kiếm đạt thần binh tứ cấp!

Âu Tử Luyện nói với Dương Thạc.

- Kiếm ba thước à?

Dương Thạc nghĩ một chút liền lắc đầu.

- Âu đạo trưởng, ta chỉ muốn luyện chế một thanh đao. Một thanh trường đao nặng nề, dài chừng bảy xích, rộng hơn một thước, dày hơn một tấc thôi!

Dương Thạc nói.

Thanh phong kiếm dài ba thước sao?

Nếu là một võ giả cao bảy thước dùng thì còn được.

Nhưng dưới tình huống Dương Thạc biến thân thành Hắc Hùng tăng hai, thể hình ột trượng, sử dụng kiếm dài ba thước cũng chẳng khác gì dùng một con dao găm.

Nghĩ ngợi, Dương Thạc vẫn quyết định dùng đao!

Kiểm chủ yếu vẫn cho người ta cảm giác phiêu dật.

Mà trường đao lại là khí phách tuyệt đối!

Biến thân Hắc Hùng tăng hai của Dương Thạc có hình thể cực lớn, thật sự không đáng gì tới phiêu dật cả.

Cửu dương chân thân đã có Đạo Hoàng Kiếm, đi theo con đường phiêu dật rồi. Hiện tại thân thể cực đại của Dương Thạc quyết định dùng trường đao, sử dụng trường đao cực đại vô cùng!

- Trường đao dài bảy xích, rộng xích, dày một tấc sao?

Nghe yêu cầu của Dương Thạc, Âu Tử Luyện, thậm chí là cả Dương Thành đứng bên cạnh cũng phải hít sâu một hơi.

- Dương Thạc tiểu hữu, chuyện này...

Âu Tử Luyện không khỏi cười khổ.

- Một thanh trường đao như vậy, tài liệu khoáng thạch cần quá nhiều. Bây giờ khoáng thạch của chúng ta chẳng qua chỉ như một sợi lông trên chín con trâu mà thôi, căn bản không đủ mà!

Âu Tử Luyện nói.

- Không đủ sao? Âu đạo trưởng, bây giờ ta còn có ít binh khí, có thể nấu chảy chúng để chế thanh trường đao không?

Dương Thạc nói.

Bên trong không gian của Thập Phương Ca Sa, tìm một chút, Dương Thạc đã tìm được bảy tám thanh binh khí thần binh cấp ba. Trong đó có thanh đại phủ của Triệu Đại Long. Thanh đại phủ này rất nặng nề, sau khi dung luyện đủ để chế tạo thành hơn phân nửa thân đao rồi. Còn những binh khí còn lại là những thanh đoản kiếm, tổng cộng lại chỉ sợ cũng đủ thành thanh trường đao của Dương Thạc.

- Những thứ này là trường đao do Lãnh Ngưng Thiết chế thành sao? Đây là đại phủ do Vân Cương chế thành? Còn thanh đoản kiếm này... Không ngờ do Huyền Trọng Thiết chế thành...

Thấy những binh khí này, Âu Tử Luyện hầu như kinh ngạc tới không ngậm miệng lại được.

- Lãnh Ngưng Thiết, Vân Cương chỉ thấp hơn một bậc với Vãn Tinh Thiết. Dung luyện những binh khí này, cho thêm Xích Thiết Tinh, Vãn Tinh Thiết, Huyền Trọng Thiết, Đông Hải Huyền Ngọc... Chế ra một thanh trường đao thần binh cấp bốn là thừa rồi, thừa rồi! Thậm chí còn chế tạo được một bộ thần binh cấp năm!

- Lúc trước Thần Võ Vương để cho lão đạo chế tạo áo giáp, binh khí cũng không đưa ra ra nhiều tài liệu tốt như thế...

Âu Tử Luyện nhìn chằm chằm vào những tài liệu này, hai mắt gần như phát sáng.

Hắn hận không thể lập tức chế tạo ngay!

Dương Thạc lấy ra những binh khí kia khiến Âu Tử Luyện kinh sợ.

Về cơ bản, những binh khí này đều là thần binh cấp ba, tài liệu đều không phải loại tầm thường. Với kinh nghiệm luyện khí của Âu Tử Luyện, muốn tẩy sạch những binh khí này, pha trộn các loại tài liệu kim loại theo tỷ lệ nhất định, thì dù không thêm Xích Thiết Tinh, tinh quang, huyền thiết thì vẫn có thể rèn ra một loại vũ khí tương đương với thần binh cấp bốn.

Còn nếu thêm các loại khoáng thạch như Xích Thiết Tinh thì binh khí càng thêm mạnh mẽ.

Mà quan trọng nhất là khối Đông Hải Huyền Ngọc kia.

Đông Hải Huyền Ngọc không phải loại khoáng thạch kim loại bình thường. Đây là một loại ngọc thạch kỳ lạ. Nếu nghiền nát nó thành bột phân rồi thêm vào trong vũ khí thì có thể luyện chế ra một thanh pháp khí.

Tất nhiên, xác suất luyện thành pháp khí cũng có tỷ lệ nhất định.

Mặc dù kinh nghiệm luyện khí của Âu Tử Luyện rất cao, nhưng cũng không thể chắc chắn trăm phần trăm có thể luyện ra một thanh pháp khí được.

Nhưng ít nhất lúc này, Âu Tử Luyện có thể cam đoan với Dương Thạc, chắc chắn có thể luyện ra một thanh thần binh cấp bốn.

- Thần binh cấp bốn ư?

Trong lòng Dương Thạc suy nghĩ nhanh chóng, cảm thấy đã rất thoả mãn với cam đoan của Âu Tử Luyện rồi.

Cần phải biết, Bắc Địa Uy Lực giáp của Dương Thạc cũng chỉ là thần binh cấp ba mà thôi.

Thần binh cấp bốn, lại còn là một thanh thần binh cấp bốn lớn như thế nữa. Dương Thạc đoán, sau khi luyện thành nó thì một đao chém ra, dù không thể chém đứt loại áo giáp có cấp độ như Bắc Địa Uy Lực giáp, nhưng cũng có thể khiến cho chiếc áo này lổm xổm.

Và sẽ làm kẻ địch mặc loại áo giáp này bị thương nặng.

Chắc vũ khí của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long cũng chỉ như vậy mà thôi.

- Vậy thì làm phiền Âu đạo trưởng.

Dương Thạc nói.

- Không sao, không sao. Anh bạn nhỏ, có những tài liệu này thì lão đạo ta ước gì có thể luyện binh khí cho anh bạn nhỏ đấy.

Hai mắt Âu Tử Luyện toả sáng, xua tay nói.

Sở thích lớn nhất của Âu Tử Luyện chính là luyện khí.

Chẳng qua, bình thường, rất khó tìm được các loại khoáng thạch quý hiếm, nên Âu Tử Luyện cũng không có nhiều cơ hội chế tạo ra các loại thần binh lợi kiếm. Mười năm trước, vì Âu Tử Luyện giúp Càn Ngọc Long luyện chế ra một thanh 'Thần Vũ Nhiếp Hồn kích' nên mới có linh ngộ trên con đường luyện khí, và trở thành Đại Tông Sư luyện khí.

Nhưng từ đó về sau, Âu Tử Luyện liền không thể luyện ra loại thần binh như 'Thần Vũ Nhiếp Hồn kích' nữa. Nguyên nhân là bởi vì thiếu khoáng thạch.

Bây giờ, Dương Thạc đưa ra nhiều tài liệu như vậy để Âu Tử Luyện tiến hành luyện chế một thanh binh khí mới. Chuyện này rất có lợi cho việc giúp Âu Tử Luyện tăng lên trình độ luyện khí của mình.

- Số binh khí này đã là thành phẩm nên chỉ cần dung hợp thôi, đã giảm bớt được khâu chiết xuất. Mấy viên Xích Thiết Tinh cùng tinh quang trong Tiên Sư Đạo của ta đã chiết xuất hơn mười lần rồi nên cũng có thể sử dụng luôn. Đợi khi những viên khoáng thạch kia được mang tới là có thể trực tiếp cho chúng vào lò để nung thành nước thép, rồi tiến hành đổ khuôn.

308. Chương 303: Trường Dao Thần Long Chém Võ Càn Khôn

Chương 303: Trường đao Thần Long chém võ càn khôn

Tách!

Khi một ngụm thần hoang nguyên lực này dính vào Thái Dương Chân Hỏa liền lập tức bị đốt cháy.

‘Tách’ một tiếng, trên tường thành Đại Chu cao ba trượng này liền ngập trời lửa trắng, trực tiếp phóng lên trời cao. Dương Thành, các tướng sĩ Đại Chu, Âu Tử Luyện... và các đạo sĩ khác ở bên cạnh đều rất sợ hãi, theo bản năng đều nhanh chóng chạy ra xa bảy tám trượng. Dù vậy nhưng khí nóng vẫn cuộn cuộn lan đến trước mặt bọn họ, suýt chút nữa thì đốt cháy hết tóc, lông mi cùng chòm râu của bọn họ thành tro bụi.

- Mạnh như vậy sao?

Dương Thạc nhìn thấy cảnh này cũng phải kinh ngạc một chút.

- Người có thể liên tục phun ra thần hoang nguyên lực như vậy trong bao lâu? Không cần quá nhiều, cứ phun từ từ, chỉ cần có thể bao phủ Đan Dương lô kia là được.

Dương Thạc hỏi Thần Long.

- Ở đây sao?

Thần Long nhìn Đan Dương lô, trong mắt hiện lên vẻ khinh thường.

- Tiểu gia, ta không ngừng hấp thu thiên địa linh khí để chuyển hoá thành thần hoang nguyên lực. Tốc độ chuyển hoá còn nhanh hơn rất nhiều so với tốc độ phun ra. Nếu không có ai quấy rầy thì phun trong một vạn năm cũng không sao.

Thần Long kiêu ngạo nói.

- Anh bạn nhỏ.

Trong khi Dương Thạc và Thần Long đang nói chuyện, Âu Tử Luyện đột nhiên nói.

Âu Tử Luyện nhìn Thần Long, kích động đến nỗi run rẩy cả người.

- Người muốn Thần Long này giúp chúng ta luyện khí sao?

Thanh âm của Âu Tử Luyện cũng có chút thay đổi. Giờ phút này, hắn cảm giác giống như đang nằm mơ vậy, không dám tin tưởng cảnh tượng trước mắt.

Con thượng cổ Thần Long trong Yến Sơn kia vậy mà đã trở thành thuộc hạ của Dương Thạc.

Thậm chí còn đồng ý giúp Dương Thạc luyện khí sao?

Tình cảnh này khiến Âu Tử Luyện phải mở to hai mắt mà nhìn, cảm giác giống như mơ vậy, không thể tin tưởng được. Âu Tử Luyện cũng nghi ngờ, có phải mình nghe lầm, nhìn nhầm rồi hay không.

Có thượng cổ Thần Long hỗ trợ nên tự nhiên Thái Dương Chân Hỏa của Dương Thạc có thể duy trì liên tục cho đến khi nung chảy tất cả binh khí.

Về sau, khi cho vào nước lạnh thì cũng có thể dễ dàng thượng cổ Thần Long giúp đỡ. Nhờ nó phun ra thần hoang nguyên lực đốt cháy Thái Âm Chân Hỏa giúp thanh trường đao của Dương Thạc được tôi trong nước lạnh.

Đừng nói là vạn năm lịch sử văn minh nhân loại, dù là từ khi thế giới được hình thành đến nay thì đều chưa từng phát sinh loại chuyện này đâu?

Vạn năm trước, Yêu tộc nắm quyền.

Cao thủ yêu tộc hầu như toàn dựa vào thân thể mạnh mẽ của mình để chiến đấu, hầu như đều không luyện chế binh khí, áo giáp hay vật gì tương tự. Sau khi nhân loại xuất hiện và thành lập văn minh thì đã bắt đầu luyện khí. Trong đó, một số cao thủ nhân loại có thể sử dụng Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Hỏa. Nhưng với chân khí của nhân loại thì không thể duy trì những loại lửa này quá lâu nên chưa từng sử dụng những loại lửa này để luyện khí.

Lúc đó, Nhân tộc và Yêu tộc như nước với lửa, nên chưa từng có ai nhờ cao thủ yêu tộc phun ra thần hoang nguyên lực để luyện khí.

Về sau, Nhân tộc chiến thắng yêu tộc và thành lập văn minh trong vạn năm.

Quan hệ giữa yêu tộc cùng nhân tộc cũng dần được cải thiện, như Đại Bằng Kim Sí Vương hay Lôi Điều Vương đều làm Thần Thú cho các thánh địa.

Nhưng muốn bọn họ giúp luyện khí thì không thể nào.

Dù bọn họ có đồng ý thì bọn họ cũng không thể duy trì Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Hỏa quá lâu.

Chỉ có cao thủ thượng cổ, tuyệt thế yêu thánh mới có thể làm được việc này.

Mà Thần Long được coi là một trong mấy cao thủ thượng cổ tuyệt đỉnh rồi. Bây giờ, hắn lại giúp Dương Thạc luyện chế binh khí nữa sao?

Tình huống này sao không khiến Âu Tử Luyện khiếp sợ chứ?

- Âu đạo trưởng, nhờ Thần Long hỗ trợ phun ra Thái Dương Chân Hỏa để luyện khí có được không?

Dương Thạc hỏi Âu Tử Luyện.

- Có thể.

Âu Tử Luyện trợn mắt há hốc mồm, thật lâu mới phun ra được hai chữ này.

- Vậy thì không còn gì tốt hơn.

Trên mặt Dương Thạc hiện lên sự vui vẻ.

- Thần Long, giúp một việc, ở chỗ này phun ra thần hoang nguyên lực, giúp Âu đạo trưởng luyện chế một thanh trường đao. Sau này, ta sẽ sử dụng thanh trường đao này. Vậy nên người hãy chuyên tâm luyện chế một chút.

Dương Thạc nói với Thần Long.

- Luyện khí sao? Được.

Thần Long không chút do dự, lập tức gật đầu.

- Trong không gian Thập Phương Ca Sa, bọn Tiểu Hỏa, Huyết Phi đều đang bế quan, ta lại không có việc gì làm, đang chán đến chết. Giúp tiểu gia luyện chế một thanh trường đao là việc rất đơn giản. Không phải ta nói mà trình độ luyện khí của nhân loại các người tuy cũng tạm được nhưng không phải rất giỏi. Lần này, Thần Long ta tới đây hỗ trợ thì nhất định sẽ luyện chế ra một thanh thần binh tuyệt thế, sẽ đè bẹp toàn bộ đồng đồng nát sắt vụn được xưng là thần binh kia.

Thần Long ngạo nghễ nói.

- Được rồi, bớt nói nhảm đi, tranh thủ thời gian dựa vào cái tường thành này mà ngoan ngoãn phun lửa đi.

Dương Thạc nói thẳng.

- Tiểu gia, người nói thế nào thì là thế đấy.

Thần Long rất bội phục Dương Thạc, khiến nó nằm sấp thì nó sẽ lập tức nằm sấp xuống.

Bang!

Thân thể khổng lồ nằm trên tường thành, suýt chút nữa thì khiến một mảng tường sụp đổ.

- Âu đạo trưởng, có thể bắt đầu được chưa?

Dương Thạc hỏi Âu Tử Luyện.

- Được rồi, bắt đầu đi.

Âu Tử Luyện liên tục hít sâu mấy hơi mới miễn cưỡng bình tĩnh lại.

Chẳng qua, lúc này, Âu Tử Luyện vẫn cứ kích động.

Dương Thạc nhìn Âu Tử Luyện, cảm giác trạng thái của hắn quá mức hưng phấn, có thể dẫn đến bất thường hay không, có thể luyện ra một thanh thần binh cấp hai không chứ? Chẳng qua nghĩ lại thì, trạng thái hưng phấn có thể dẫn đến bất thường, nhưng càng có khả năng vượt xa hơn bình thường, có thể luyện ra một thanh thần binh tuyệt thế.

Trên thực tế, lúc này, Âu Tử Luyện càng có khả năng vượt ra hơn lúc bình thường.

Giờ phút này, với sự hưng phấn, trạng thái thần hồn của hắn rất tốt, cảm giác cũng tăng lên không ít, chỉ sợ thị lực cùng thính lực còn linh mẫn hơn Dương Thạc. Trong trạng thái này, hắn càng dễ nắm chắc tỷ lệ khoáng thạch, cũng càng dễ hoàn thiện những chỗ rất nhỏ trong quá trình luyện khí.

- Phun thần hoang nguyên lực ra đi.

Dương Thạc nói với Thần Long. truyện copy từ

- Được. Miệng phun thì hơi mỗi, ta dùng mũi phun đây.

Thần Long gật đầu. Cái lỗ mũi của nó còn to hơn đầu người bình thường, nên thần hoang nguyên lực được phun ra cũng đủ bao phủ Đan Dương lô kia.

Phụt!

Dương Thạc dùng Thái Dương Chân Hỏa đốt thần hoang nguyên lực này.

Thái Dương Chân Hỏa nồng đậm bao phủ cả Đan Dương lô.

Vù vù vù... vù vù vù...

Một lát sau, quanh Đan Dương lô đã trở thành một biển lửa đỏ, mệnh môn khí nóng tràn ra khiến cho Dương Thạc ở cách xa mấy trượng cũng cảm giác như bị nướng, rất khó chịu.

Nhưng Âu Tử Luyện giống như không cảm thấy luồng khí nóng này vậy.

Hắn cầm thanh búa lớn của Triệu Đại Long, trụ tiếp vát vào trong Đan Dương lô.

- Thêm một chút Xích Thiết Tinh rồi từ từ luyện hoá.

Âu Tử Luyện tự lẩm bẩm rồi lại ném thêm mấy viên Xích Thiết Tinh vào.

Một phút... ba mươi phút... đến đúng một tiếng sau, chiếc búa lớn này mới bắt đầu bị nung chảy rồi hoá thành nước thép. Những viên Xích Thiết Tinh kia cũng nhanh chóng hoà tan với nước thép của chiếc búa lớn này.

309. Chương 304: Một Dao Chặn Đường Ba Mươi Vạn Đại Quân!

Chương 304: Một đao chặn đường ba mươi vạn đại quân!

- Còn có tinh quang cùng Huyền Trọng thiết nữa.

Âu Tử Luyện không ngừng cho vào đó các loại tài liệu khoáng thạch.

Một canh... hai canh... ba canh...

Hầu hết tài liệu đã được cho vào.

Rất nhanh, những tài liệu này đều chuyển hoá thành nước thép.

- Vẫn chưa được...

- Vẫn chưa tạo thành hỗn hợp hoàn chỉnh.

Sau khi mọi thứ đã trở thành nước thép, Âu Tử Luyện vẫn chưa lập tức đổ khuôn luôn.

Mà là đang đợi.

Vừa đợi, Âu Tử Luyện vừa nhìn chăm chăm dung dịch nước thép này, cảm giác có chỗ chưa đúng, liền lại thêm một chút Xích Thiết Tinh, huyền thiết, rồi không ngừng điều chỉnh tỷ lệ các loại tài liệu.

Lại một canh giờ nữa trôi qua.

Đã đến hoàng hôn rồi.

- Được rồi. truyện copy từ

Đột nhiên, hai mắt Âu Tử Luyện sáng ngời.

Một tay hần giờ lên, một viên đá màu xanh đen liền xuất hiện trong tay Âu Tử Luyện. Đúng là viên Đông Hải Huyền Ngọc kia. Bàn tay nhẹ vung, sau đó, Âu Tử Luyện phát động chân khí, lập tức mài viên Đông Hải Huyền Ngọc này thành bụi phấn rồi vút mạnh vào trong Đan Dương lô.

Phụt!

Khi Đông Hải Huyền Ngọc được ném vào trong Đan Dương lô, từ bên trong Đan Dương lô liền phun ra một làn khói xanh.

- Đúng lúc này rồi. Lên!

Giờ phút này, Âu Tử Luyện chợt nghĩ rồi nhanh chóng điều khiển cho Đan Dương lô hơi nghiêng một chút, lập tức, nước thép bên trong lô liền chảy vào bên trong khuôn đúc đã được chuẩn bị trước.

Gần như trong nháy mắt, chiếc khuôn đúc được làm từ đất sét này đã sáng rực lên.

Răng rắc! Răng rắc!

Thậm chí, một ít đất sét đã bị nhiệt độ cao đốt thành gốm sứ, và còn phát ra những thanh âm răng rắc, giống như muốn vỡ tan ra vậy.

- Mong đừng vỡ, đợi sau khi đúc xong rồi vỡ cũng được...

Trong lòng Âu Tử Luyện không ngừng hò hét, hai mắt vẫn nhìn chăm chăm cái khuôn đúc này.

Cuối cùng, tất cả nước thép cũng đã được đổ vào trong khuôn đúc này.

Bùm!

Một lát sau, cái khuôn đúc này nổ vang một tiếng, lập tức bị vỡ ra.

Vô số gốm sứ bay tung toé, giống như những thanh phi kiếm bắn về mọi người ở bốn phía xung quanh. May mắn, những người ở xung quanh đều có tu vi Võ Tôn nên khi kinh hãi đều nhanh chóng ngăn cản, tránh né mới không bị thương nặng.

Ô...ô...ô...n...g!

Một thanh đao phơi cực lớn dài bảy xích nằm trên mặt đất rung động mãnh liệt.

Hình như đã có linh tính.

- Pháp khí, đây chắc chắn là pháp khí rồi.

- Không thể tưởng được, đời này ta lại có thể luyện chế ra một thanh pháp khí. Mặc dù chưa tột vào nước lạnh nhưng đao phơi này đã có thể so với thân binh cấp bốn, tương đương với Thân Vũ Nhiếp Hồn kích của Thân Võ Vương rồi.

Âu Tử Luyện mở to hai mắt, vội vàng nói.

- Mau! Hiện tại dùng Thái Âm Chân Hỏa để tôi vào nước lạnh.

Ngay sau đó, Âu Tử Luyện lại nói tiếp.

Trong tay Âu Tử Luyện lại xuất hiện thêm hai pháp khí lớn, một cái là châm sắt, một cái là chùy sắt. Những vật này đều là bảo vật luyện khí của Âu Tử Luyện.

- Thần Long, tiếp tục phun thần hoang nguyên lực đi.

Dương Thạc nói với Thần Long.

- Được, tiểu gia.

- Cái lão đạo trưởng kia, người mau tránh ra một chút cho ta, đừng tôi vào nước lạnh vội, để tự Thần Long ta đến, tăng thêm chút lửa cho thanh đao này.

Lúc này, Thần Long cũng đang nhìn chăm chăm vào thanh đao phôi kia, hai mắt sáng lên.

- Tiểu gia, cùng sử dụng Thái Âm Chân Hỏa và Thái Dương Chân Hỏa đi.

Miệng nói xong thì hai lỗ mũi của Thần Long cũng phun ra hai luồng thần hoang nguyên lực.

Dương Thạc rõ ràng có thể cảm giác được, trong hai luồng thần hoang nguyên lực này còn mang theo một chút máu của Thần Long nữa.

- Được.

Hầu như không cần suy nghĩ, Dương Thạc theo bản năng, đồng thời đánh ra Thái Âm Chân Hỏa và Thái Dương Chân Hỏa.

Hai loại chân hỏa tách biệt dẫn đốt thần hoang nguyên lực từ trong hai lỗ mũi của Thần Long. Chỉ một lát sau, hai luồng thần hoang nguyên lực mang theo hai loại lửa cường đại và một chút máu của Thần Long, mạnh mẽ bắn về phía trên đao phôi.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ lớn.

Vô số khí nóng bắt đầu chấn động rồi tràn ra.

Dưới sự ảnh hưởng của luồng khí này, đám người Dương Thạc liên tục lui về sau mấy chục bước mới miễn cưỡng đứng lại được.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một tiếng rỗng ngâm từ trong đao phôi truyền ra.

Keng một tiếng, thanh đao phôi này tự động bật lên, mũi đao đâm thẳng xuống mặt đất trên tường thành. Vài tiếng rầm rầm truyền ra, mặt đất trên tường thành đã bị nứt mấy khe hở.

Trong quá trình Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Hỏa hỏa nổ tung, một tia máu của Thần Long đã dung nhập được vào trong thanh đao cực lớn này.

- Long Ngâm đao... Đây có thể coi là một thanh Long Ngâm đao rồi.

Hai mắt Âu Tử Luyện sáng ngời, nói nhỏ.

- Không đúng, đâu chỉ là Long Ngâm đao.

- Nếu một thanh đao lớn như vậy chém xuống thì dù là mặt đất cũng lập tức bị chém vỡ. Có lẽ, thanh đao này nên gọi là Thần Long Liệt Khôn đao.

Vèo...o...o!

Cả người hơi di chuyển, Âu Tử Luyện đã tới trong đao phôi Thần Long Liệt Khôn đao.

Phía trên đao phôi đỏ đậm vẫn tràn ra khí nóng, trực tiếp đốt trụi vạt áo, tóc cùng chòm râu của Âu Tử Luyện.

Nhưng Âu Tử Luyện căn bản không để ý những thứ này, mà cầm một thanh Chùy sắt lớn, không ngừng đập trên đao phôi, bắt đầu rèn.

Vừa rồi, đao phôi này hấp thu Âm Dương chân hỏa nên vẫn chưa nguội mà vẫn còn màu đỏ đậm, giống như vừa tôi vừa rèn vậy.

Một canh, hai canh...

Nhanh chóng đã qua bảy tám canh giờ.

Mãi cho đến hoàng hôn này hôm sau.

- Dương Thạc, nhanh, phun ra một ngụm máu, dùng máu tươi của người để tôi nước cho thanh trường đao này.

Keng!

Một tiếng búa cuối cùng kết thúc, Âu Tử Luyện vội vàng nói.

Phụt!

Không hề do dự, Dương Thạc di chuyển, nhanh chóng phun ra một ngụm máu vào trên thanh đao này.

Điều khiến người ta kinh ngạc chính là, khi một ngụm máu của Dương Thạc phun lên, chỉ trong nháy mắt, thanh đao phôi này liền lạnh xuống, biến thành một thanh đao bảy xích màu xanh đen.

Cùng lúc đó, Dương Thạc có thể cảm giác được năng lượng trong thân đao này. Vèo...o...o! Nháy mắt, thanh đao này đã chui vào trong thân thể mình. Vừa rồi, khi Dương Thạc phun ra một ngụm máu nên cơ thể có chút mệt mỏi. Nhưng hiện tại khi Dương Thạc hấp thu những năng lượng này đã khiến hắn không hề thấy mệt mỏi, mà ngược lại còn cảm giác tràn đầy lực lượng.

Thần Long liệt khôn đao đã được luyện xong.

Giờ phút này, thanh tuyệt thế thần binh kia rốt cục cũng luyện chế xong!

Trường đao màu xanh đen ở ngay trước mặt Dương Thạc.

Giờ phút này, thanh trường đao này có hơi chút biến hóa so với lúc trước. Phôi đao lúc trước, dù ít hay nhiều thì cũng còn hơi thô ráp, phía trên cũng hầu như không có ánh sáng nào tỏa ra, hoàn toàn là một khối kim loại cực lớn được nung đỏ.

Mà hiện tại, thanh trường đao này có màu xanh đen, mặt ngoài có từng quang sáng kỳ dị nhanh chóng lưu chuyển, một tia sát khí thấu phát ra ngoài từ trong thân đao. So với lúc trước, nó dường như đã có được linh hồn. Dương Thạc nhìn chăm chú, thanh trường đao này hơi rung rung, từng tiếng rỗng ngâm khê vang lên.

- Đây chính là Thần Long Liệt Khôn Đao sao?

Nhìn thanh trường đao này, Dương Thạc hít sâu một hơi.

Thần Long Liệt Khôn!

Dùng hợp với máu huyết Thần Long, một đao trăm xuống, cho dù trăm trọng như mặt đất thì cũng lập tức vỡ toang!

Ít nhất Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng được nếu bộ Bắc Địa Uy Lực Khải trên người hắn bị Thần Long Liệt Khôn Đao chém vào, chỉ sợ sẽ không hề bị cản trở mà lập tức bị chém rách!

Chém rách áo giáp cấp độ Tam Cấp Thần Binh vô cùng đơn giản.

- Cũng không biết có thể một đao phá vỡ áo giáp cấp độ Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp kia không!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Nếu có thể phá vỡ phòng ngự của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, kia cũng đủ chứng minh thanh Thần Long Liệt Khôn Đao này đã đạt tới cấp độ cực cao, xưng là đệ nhất thần binh đương thời cũng không quá đáng!

- Thần Long Liệt Khôn Đao, không biết cấp độ Thần Binh, không biết cấp độ pháp khí! Độ phù hợp thân thể mười hai phần! Độ phù hợp chân thân mười phần!

Sau một khắc, trong đầu Dương Thạc xuất hiện một chút tin tức về Thần Long Liệt Khôn Đao này.

Độ phù hợp của thanh trường đao này với Tô Minh.

- Độ phù hợp tổng cộng là hai mươi hai phần?

Dò xét được độ phù hợp giữa bản thân và Thần Long Liệt Khôn Đao này, Dương Thạc trực tiếp hít vào một hơi khí lạnh.

Có lẽ vì trong thanh trường đao này có dung hợp máu tươi của hắn.

Độ phù hợp thân thể đạt tới cấp độ cao nhất, mười hai phần!

Mà độ phù hợp chân thân cũng rất cao. Tổng cộng lại chính là độ phù hợp hai mươi hai phần, cũng chỉ chênh lệch hai phần so với độ phù hợp cao nhất hai mươi tư phần. Có thể nói, cho dù là công pháp Dương Thạc tu luyện hay những binh khí áo giáp trên người Dương Thạc như Đao Hoàng Kiếm, Bắc Địa Uy Lực Khải, độ phù hợp cũng đều xa xa không thể nào đánh đồng với một thanh Thần Long Liệt Khôn Đao này.

- Đây mới thật sự là vũ khí phù hợp với ta!

Nhìn chằm chằm thanh Thần Long Liệt Khôn Đao này, trong lòng Dương Thạc kích động.

Chỉ có điều không biết cấp độ thần binh, cũng không biết cấp độ pháp khí. Điều này khiến Dương Thạc hơi nghi ngờ!

- Chẳng lẽ giống như Bắc Địa Uy Lực Khải, là pháp khí theo thực lực của ta tăng lên thì đẳng cấp cũng tăng lên?

Trong lòng Dương Thạc vừa động, thầm suy nghĩ.

Điều này vô cùng có khả năng.

Một tay khẽ nhoáng lên, Dương Thạc đã cầm thanh Thần Long Liệt Khôn Đao này vào trong tay.

Ông... ông...

Trong thanh Thần Long Liệt Khôn Đao này phát ra những tiếng rỗng ngâm vù vù, giống như hải tử không ngày không về nha bổng gặp được phụ thân mẫu thân vậy, phát ra tiếng vang tung tăng như chim sẻ.

Dương Thạc cảm giác rõ được tay phải của hắn cầm chặt thanh Thần Long Liệt Khôn Đao này, thanh trường đao cực đại này gần như là một bộ phận trên thân thể hắn vậy.

Dài bảy xích, rộng một xích, thân đao rộng bình quân một tấc, trong tay hắn hầu như không có chút sức nặng.

Uỳnh!

Nhẹ nhàng huy động, thanh trường đao này chém không khí, trực tiếp tuôn ra âm thanh sầm sét nổ vang.

Ngay sau đó chính là tiếng rỗng ngâm kéo dài không ngừng!

- Một thanh trường đao thật mạnh!

Giờ phút này, hai mắt Dương Thạc không khỏi xuất hiện tia chớp, quát to một tiếng.

- Biến!

Cầm chặt thanh trường đao này, Dương Thạc đột nhiên quát khẽ một tiếng. Thân hình bỗng nhiên biến hóa, từ cao tám xích lúc trước, trong chớp lát đã phát triển lên chín xích. Cơ bắp cũng tăng cường không ít, biến thân thành Đệ Nhất Trọng Hắc Hùng.

Uỳnh!

Hắn vung thanh trường đao lên, lại là một tiếng sầm sét nổ vang.

- Ô? Uy lực lại tăng cường một chút? Quả nhiên thanh Thần Long Liệt Khôn Dao này giống Bắc Địa Uy Lực Khải, đều theo uy lực của ta tăng lên mà tăng cường uy lực binh khí. Trong trạng thái biến thân Đệ Nhất Trọng Hắc Hùng này mà sử dụng thanh trường đao này, mức độ sắc bén của thanh trường đao này chắc hẳn là cấp độ Tứ Cấp Thần Binh trở lên. Còn nữa, nó còn có thể tăng trưởng biên độ một thành lực đao, ít nhất có thể xem như pháp khí cấp độ Tam Trọng Lôi Âm rồi!

Dương Thạc thầm nghĩ.

Tạch tach tach!

Trong lòng nghĩ đến, trong thân thể Dương Thạc lại phát ra tiếng vang ken két. Dương Thạc thi triển biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, thân hình lại biến lớn lần nữa!

Dưới trạng thái biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, Dương Thạc cầm thanh Thần Long Liệt Khôn Dao này mới xem như thích hợp nhất.

Tiện tay chém ra một đao.

Ầm ầm!

Hư không xé rách, trực tiếp phát ra tiếng nổ đùng.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Như tiếng sấm sét cuộn cuộn.

Trong đó thậm chí còn kèm theo cả âm thanh Thần Long gào rú!

Giờ phút này, tiếng sấm, tiếng Thần Long gào rú xen lẫn với nhau tạo thành từng đợt Hổ Báo Lôi Âm cường thế mãnh mẽ, phát động không khí xung quanh, hiển lộ rõ uy thế!

- Hổ Báo Lôi Âm này hình như là Đệ Tam Trọng Hổ Báo Lôi Âm!

Nghe tiếng Hổ Báo Lôi Âm phát ra từ trong Thần Long Liệt Khôn Dao, Dương Thạc cảm thấy hơi chấn kinh.

Dương Thạc cảm giác rõ ràng được một đao kia chém ra, Hổ Báo Lôi Âm phát ra trong thân đao còn cường đại hơn không ít so với Đệ Nhị Trọng Hổ Báo Lôi Âm mà hắn thi triển ra trong trạng thái bình thường. Hẳn là đã đạt tới cấp độ Đệ Tam Trọng Hổ Báo Lôi Âm!

Uy lực một đao đã đạt tới cấp độ bậc này?

Giờ phút này, Dương Thạc đều kinh ngạc đến không ngậm miệng được.

Bình thường mà nói, Hổ Báo Lôi Âm đại biểu cho cấp độ của một võ giả.

Cấp độ võ đạo không đạt đến thì không thể nào thi triển ra Hổ Báo Lôi Âm tương ứng.

Đương nhiên mọi chuyện không có tuyệt đối. Đôi khi một số võ giả sử dụng pháp khí cường đại, thoáng bộc phát cũng có thể đánh nhau với Hổ Báo Lôi Âm có cấp độ võ đạo vượt xa bản thân.

Giống Nam Cung Thương, lúc trước cấp độ Võ Sư trung giai đánh một trận với Dương Thạc, thi triển Phá Thiên Kiếm liền đánh ra Đệ Nhất Trọng Hổ Báo Lôi Âm.

Lượn cấp độ, Thần Long Liệt Khôn Dao vượt xa Phá Thiên Kiếm của Nam Cung Thương.

Uy lực một đao có thể khiến Hổ Báo Lôi Âm của Dương Thạc tăng lên một cấp bậc, đạt tới cấp độ Đệ Tam Trọng Hổ Báo Lôi Âm cũng là vô cùng bình thường.

Rầm rầm! Rống rống!

Dương Thạc chém ra một đao ra, Đệ Tam Trọng Hổ Báo Lôi Âm bắn ra, những người xung quanh cảm nhận được luồng uy thế này đều quá sợ hãi, vô thức lui về phía sau.

Giờ phút này, trên tường thành có ba bốn người đang đứng.

Dương Thành, Âu Tử Luyện, người còn lại chính là thống soái ngự lâm quân Đại Chu, Lưu Ngự Thanh cấp độ Đại Tông Sư.

Những đệ tử kia của Âu Tử Luyện đều dừng lại ở rất xa, hơn mười trượng bên ngoài.

Ba bốn người này đều là cấp độ Đại Tông Sư, dưới Dương Thạc vung đao đánh ra Đệ Tam Trọng Hổ Báo Lôi Âm thì đồng thời, sắc mặt bọn hắn cũng đại biến, nhanh chóng lùi lại mấy bước.

Bọn hắn có cảm giác giờ phút này, người đối mặt với bọn hắn căn bản không phải Dương Thạc mà là một cường giả siêu cấp cấp độ Vô Thánh!

- Móa!

Giờ phút này, Thần Long trên tường thành cũng thoáng cái nhảy lên, trực tiếp bay đến giữa không trung.

Nó rất e ngại chính là cường giả cấp độ Vô Thánh. Cường giả cấp độ Vô Thánh toàn lực đánh ra một quyền có thể trực tiếp đánh tan lượng lớn khí huyết của nó.

- Tiểu gia mạnh như vậy sao? Thanh trường đao này cũng không chênh lệch bao nhiêu so với thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm của Dương Tử Mặc nhỉ? Chắc chắn, không thể tưởng tượng được, Thần Long ta còn có thể hiệp trợ tiểu gia luyện chế ra một thanh tuyệt thế trường đao như vậy! Ha ha ha, cho dù hiện tại Thần Long ta có chết đi thì ít nhất cũng có thể lưu lại trên một ít đồ trên lịch sử võ đạo!

310. Chương 305: Chém Giết Người, Âm Mưu Có Mạnh Cũng Đều Vô Ích!

Vô Tận Thần Công

Chương 305: Chém giết người, âm mưu có mạnh cũng đều vô ích!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thần Long trợn tròn mắt, chăm chú nhìn thanh trường đao này, hưng phấn kêu lớn.

- Có thể so với Đạo Hoàng Kiếm của Dương Tử Mặc? Ít nhất là Tứ Cấp Thần Binh, pháp khí cấp độ Tam Trọng Lôi Âm Vô Thánh...

Ánh mắt đám người Dương Thành đều vô cùng nóng rực nhìn chằm chằm thanh trường đao này.

Nhất là Âu Tử Luyện kia, thần sắc đã kích động đến cực hạn. truyện copy từ

- Không thể tưởng tượng được... không thể tưởng tượng được! Lão đạo ta sinh thời còn có thể luyện chế ra một thanh tuyệt thế thần binh như vậy!

Dương Thạc cười nhạt một tiếng.

Cấp độ của thanh trường đao này, hắn biết rõ ràng rành mạch.

Lúc bản thân biến thân thành Đệ Nhất Trọng Hắc Hùng, thanh trường đao này cũng đạt tới cấp độ Tứ Cấp Thần Binh, pháp khí cấp độ Tam Trọng Lôi Âm Vô Thánh.

Hiện tại bản thân biến thân thành Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, thanh trường đao trong tay này càng phát ra uy lực mạnh hơn nữa!

Dương Thạc có thể cảm nhận rõ ràng được thần hoang nguyên lực trong thân thể hắn đang chậm rãi dung nhập vào trong thanh Thần Long Liệt Khôn Đao này.

Sau khi thanh trường đao này hấp thu thần hoang nguyên lực, chỉ sợ đã phá tan đạt tới cấp độ Ngũ Cấp Thần Binh, chắc đã trở thành pháp khí cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm rồi. Tay cầm thanh trường đao này, biên độ lực đạo của hắn lại tăng trưởng, chắc đã đạt tới cảnh giới hai thành!

- Có thanh trường đao như vậy, phát huy ra cấp độ Hổ Báo Lô Âm Đề Tam Trọng, cho dù Mạc Vân Cốc địch thân đến đây, ta cũng không sợ!

Giờ phút này, Dương Thạc hào khí ngàn vạn!

- Ra!

Quát khe một tiếng, thanh trường đao cực đại này nhanh chóng bay tới.

Ông...

Một tiếng rỗng ngâm vang lên. Thanh trường đao này chỉ về hướng đông, một luồng đao khí lăng lệ ác liệt bỗng nhiên phát ra, xuyên thấu thành này, trực tiếp phiêu tán đến hơn mười dặm bên ngoài.

Thành Đông kinh thành Đại Chu, hơn hai mươi dặm bên ngoài, ba mươi vạn đại quân như thủy triều đang cuộn cuộn mà đến.

Giá! Giá!

Đi đầu là một con tuần mã đen nhánh. Ngồi phía trên con tuần mã là một người trung niên hơn bốn mươi tuổi, dáng mày râu hoa, khí huyết đậm đặc, uy thế hiện rõ. Không phải ai khác, đây chính là đệ nhất nhân của hắc đạo lục lâm mười ba tỉnh nam bắc Đại Chu, Tổng Biều Bả Tử trên lục lâm đạo, cường giả Vô Thánh, Mạc Vân Cốc.

Tê tê tê...

Dẫn theo ba mươi vạn đại quân, vừa mới đến bên ngoài kinh thành mười ba mươi bốn dặm.

Chợt thấy.

Con tuần mã dưới háng Mạc Vân Cốc đang chạy như điên chợt mạnh mẽ dừng lại, xoẹt một tiếng, kéo lê vài khe rãnh trên mặt đất. Con tuần mã này ngửa cổ, lớn tiếng gào rú.

- Ồ?

Mạc Vân Cốc nhướng mày.

Rống rống!

Sau một khắc, Mạc Vân Cốc đột nhiên phát hiện ở hướng kinh thành, một luồng khí thể vô cùng lăng lệ ác liệt bỗng nhiên bắt đầu hướng về phía này!

Giống như một con Cự Long từ thời thượng cổ vượt chín tầng trời, nhanh chóng vọt tới đây. Dưới khí thể lăng lệ ác liệt này, cho dù Mạc Vân Cốc là cường giả cấp độ Vô Thánh nhưng giờ phút này cũng không khỏi sắc mặt đại biến.

- Dừng lại!

Thần sắc Mạc Vân Cốc ngưng trọng đến cực hạn.

Một tay khẽ vẫy, trong miệng chợt quát một tiếng.

- Dừng lại! Dừng lại!

Sau một tiếng quát lớn của Mạc Vân Cốc, ba mươi vạn đại quân cuộn cuộn như nước lũ này vậy mà nhanh chóng ngừng lại, không hề đi về phía trước.

- Mạc lão đại, xảy ra chuyện gì vậy?

Giờ phút này, ba mươi vạn đại quân bỗng nhiên dừng lại, giống như một con mãnh thú thời thượng cổ đang chạy như điên bỗng nhiên phải dừng bước vậy. Lúc này, khí thể ngập trời mà ba mươi vạn người phát ra cũng không khỏi trì trệ.

Sau lưng Mạc Vân Cốc, mấy người mặc giáp nhẹ đều nhướng mày.

Một nữ tử ước chừng ba mươi tuổi trong đó nhanh chóng thúc ngựa tiến lên, đến bên cạnh Mạc Vân Cốc, trầm giọng hỏi hần.

Nữ tử này thoát nhìn tuổi không lớn, nhiều nhất chỉ ba mươi tuổi, dáng người cao gầy, có lồi có lõm. Bộ áo giáp nhẹ bao bọc trên người nàng đã hoàn mỹ thể hiện thân hình của nàng ra. Nữ tử này, nếu chỉ so về dung mạo thì cũng không kém hai tỷ muội Tô Quân Minh Tô Thanh Như nhiều lắm. Chỉ có điều so với tỷ muội Tô gia thanh nhã, khuôn mặt nữ tử này còn ẩn chứa một tia khí tức yêu mị.

Sau lưng nàng đeo một thanh trường kiếm.

Ngoài ra, trên người nữ tử này còn tản mát ra huyết khí đậm đặc, là cấp độ Đại Tông Sư!

Nữ tử này tiến đến bên cạnh Mạc Vân Cốc, nói chuyện với Mạc Vân Cốc, biểu hiện vô cùng thân mật. Rất rõ ràng, quan hệ giữa nàng và Mạc Vân Cốc không nông cạn.

Sắc mặt Mạc Vân Cốc âm trầm, không nói gì.

- Thất muội!

Lại vào lúc này, sau lưng Mạc Vân Cốc lại có mấy người thúc ngựa đi tới.

Một người thân hình to lớn trong đó, cao khoảng chừng một trường, lưng đeo một thanh đại đao, giờ phút này sắc mặt âm trầm, vừa tiến đến vừa mở miệng.

- Vừa rồi ở phía kinh thành Đại Chu có truyền đến một đạo đao thể lăng lệ ác liệt!

- Hẳn là đại đao của cao thủ cấp độ Võ Thánh phát ra. Thực lực của người này mạnh hơn ta...

Tráng hán to như cột điện này nói chuyện chất phác, hai con mắt nhìn chăm chăm về phía kinh thành.

- Tứ ca, người xác định?

Nữ tử yêu mị kia nhướn mày.

- Thất muội, lão Tứ chính là người trong nghề dùng đao. Lời hắn nói, người cũng không tin sao?

Âm thanh khàn khàn vang lên. Một lão giả khoảng năm sáu mươi tuổi cũng thúc ngựa đi lên phía trước.

Thân hình lão giả này vô cùng thấp bé, hình thể lại rất béo, đầu hơi hói, hai con mắt lộ ra vẻ chết lặng, hiển nhiên là một người mù. Trong tay hắn cầm hai cái thiết đảm. Hắn không ngừng chà xát di chuyển hai cái thiết đảm, phát ra âm thanh cang cang.

Lão giả mù lòa này, cộng thêm tráng hán như cột điện bằng sắt kia, nữ tử kiều mỹ, còn có bốn nam tử trung niên hình thể khác nhau xung quanh nữa, tất cả đều là cường giả cấp độ Đại Tông Sư. Bảy người tạo thành một đường vòm, mơ hồ bảo vệ sau lưng và hai bên Mạc Vân Cốc. Rất rõ ràng, những người này đều là nhân vật thiếp thân thị vệ của Mạc Vân Cốc.

Nếu người lục lâm đạo ở đây, chỉ sợ lập tức sẽ nhận ra bảy người này chính là Âm Huyết Thất Quát tiếng tăm lừng lẫy trên lục lâm đạo.

Âm Huyết Thất Quái chính là bảy tên cường giả Đại Tông Sư kết bái huynh muội.

Lão đại Thẩm Thiên Lai chính là một lão giả lùn mù lòa vô cùng mập, được xưng là Độc Cáp Mô, am hiểu ám khí.

Lão nhị là một tên văn sĩ trung niên cao gầy, tên là Tần Vịnh, dùng một cây quạt gấp, ngoại hiệu là Huyết Tiên Sĩ. Người này tài học vô cùng cao siêu, chỉ tiếc tướng mạo quá kém. Ba mươi năm trước thi đậu Tiến sĩ, vốn là nhân vật Trạng Nguyên, Bảng Nhãn. Nhưng cũng bởi vì tướng mạo của hắn quá xấu xí, lúc thi đình đã bị loại xuống. Từ đó về sau, Tần Vịnh này bỏ văn theo võ, tu thành Đại Tông Sư, vào hắc đạo.

Lão tam Tiền Cầu, sở trường dùng bàn tính, bên ngoài nhìn vô cùng điềm đạm như thương nhân nhưng thực tế cũng là loại người hung ác, giết người không chớp mắt.

Lão tứ chính là tráng hán như cột điện bằng sắt đeo đại đao sau lưng.

Họ Trần, tên là Trần Nhạ.

Lão ngũ Phùng Cương, trời sinh nhỏ bé nhanh nhẹn, am hiểu sử dụng búa ngắn.

Lão lục Thiết Hoa, chẳng qua là dùng quyền cước đối địch.

Lão thất chính là một nữ tử yêu mị, tên là Tĩnh Mị Nhị, vốn là một ca cơ, hiện tại đã trở thành nữ nhân của Mạc Vân Cốc.

Ấm Huyết Thất Quái này cũng không giống với tổ chức Địa Sát, Thiên Cương Thập Tam Sát.

Tổ chức Địa Sát, Thiên Cương Thập Tam Sát đều là tội phạm tung hoành nam bắc Đại Chu, làm loại chuyện vào nhà cướp của, giết người cướp của mua bán, người chết trên tay không đến một ngàn cũng đến tám trăm.

Mà Ấm Huyết Thất Quái lại khác, người chết trên tay bọn hắn nhiều nhất cũng chỉ là ba năm mươi người.

Nhưng mỗi người đều là nhân vật thân phận cực cao, thực lực rất mạnh.

Bởi vì bọn hắn chính là sát thủ trong đám lục lâm hắc đạo!

Bọn hắn giết mỗi người đều phải lấy được thù lao đầy đủ. Bọn hắn tuyệt đối sẽ không lãng phí bất cứ một chút lực lượng nào để chém giết một số nhân vật râu ria. Cũng sẽ không giống những cường giả Thiên Cương Địa Sát, vì cướp đoạt bảo vật mà giết người cướp của.

Năm năm trước, Ấm Huyết Thất Quái này đã gặp phải Mạc Vân Cốc, được đưa về dưới trướng Mạc Vân Cốc. Hiện tại Dương Tử Mặc khởi binh ở Nam Tĩnh, đẩy lên cờ hiệu Đại Thần, Mạc Vân Cốc lập tức hưởng ứng, dẫn theo ba mươi vạn quân công phạt kinh thành Đại Chu. Tuy Ấm Huyết Thất Quái này không thể nào trở thành đại quân tướng tá của ba mươi vạn quân nhưng cũng là tư cách cận vệ của Mạc Vân Cốc, theo sau Mạc Vân Cốc tuyệt đối là tâm phúc.

Chính là lúc Mạc Vân Cốc cảm nhận được đao khí từ hướng kinh thành Đại Chu này đánh úp lại, lão tứ của Ấm Huyết Thất Sát am hiểu sử dụng đại đao, Trần Nhạc kia cũng lập tức cảm giác được luồng đao khí kia.

- Xem ra kinh thành Đại Chu này quả nhiên có cao thủ tồn tại...

Trong Ấm Huyết Thất Sát, lão nhị Tần Vịnh phe phẩy quạt giấy, thấp giọng nói ra.

Âm thanh của hắn cũng vô cùng khó nghe, giống như vịt đực gọi bầy vậy.

Tuy người này tướng mạo xấu xí, âm thanh khó nghe nhưng lại là nhân vật vô cùng có mưu trí, trong số thủ hạ của Mạc Vân Cốc cũng là nhân vật tham mưu.

- Mạc lão đại, lúc trước đội ngũ ngàn người của Triệu Đại Long đã bị tàn sát trong thời gian ngắn, hầu như không còn gì. Bọn Triệu Đại Long, Tần Hầu Nhi ngay cả câu nói cũng không truyền về đã trực tiếp bị chết. Chỉ sợ trong kinh thành Đại Chu này có cường giả cấp độ Võ Thánh!

Tần Vịnh thấp giọng nói ra.

- Ta đề nghị đại quân chúng ta đóng quân doanh trại nghỉ ngơi bên ngoài kinh thành Đại Chu mười dặm, không nên liều lĩnh!

Tần Vịnh nói ra.

- Hả?

Sắc mặt Mạc Vân Cốc không đổi.

- Ý của Tần tiên sinh là muốn tạm lánh mũi nhọn?

Mạc Vân Cốc chậm rãi hỏi.

- Tạm lánh mũi nhọn? Đương nhiên là không phải như vậy!

Giờ phút này, Tần Vịnh lại lắc đầu.

- Kinh thành Đại Chu có cao thủ, nhưng số lượng cao thủ không bằng chúng ta!

- Theo Tần mỗ nghĩ, cao thủ kinh thành Đại Chu trực tiếp chém giết Triệu Đại Long là vì cái gì? Chính là vì muốn dùng thể sét đánh lôi đình khiến chúng ta kinh sợ! Tại sao phải khiến chúng ta kinh sợ đây? Chắc hẳn bọn hần khiến chúng ta có chỗ cố kỵ, không dám hành động thiếu suy nghĩ!

- Ba mươi vạn đại quân của chúng ta, tuy người đông thể mạnh nhưng đều là tội phạm, quy tắc xa không bằng quân chính quy. Một ngày hai ngày bị Mạc lão đại uy hiếp thì sẽ không nhiều loạn. Nhưng nếu trải qua mười ngày nửa tháng, đám tội phạm này tất nhiên muốn gây chuyện. Đến lúc đó, chúng ta sẽ tự loạn trận cước!

- Hơn nữa, càng kéo dài thời gian lâu thì bên kinh thành Đại Chu lại càng có khả năng có quân cứu viện. Ví dụ như viện quân của Hỏa La Quốc, chắc hẳn ít nhất cũng có mấy vạn người, cao thủ Đại Tông Sư cũng có mấy gã, thậm chí còn có cả cường giả Võ Thánh tới đây...

Tần Vinh phân tích.

- Bọn hần chém giết Triệu Đại Long chính là vì muốn chúng ta kinh sợ, khiến chúng ta không dám vọng động. Kể từ đó, kéo dài càng lâu thì càng có lợi với kinh thành Đại Chu!

- Cho nên Mạc lão đại, chúng ta không thể để mưu kế của bọn hần thực hiện được!

Tần Vinh nói xong, xoẹt một tiếng, mở quạt xếp ra, trên mặt hiện ra vẻ tươi cười.

- Mạc lão đại, ta bảo ngài hạ trại bên ngoài mười dặm chính là vì giả vờ không dám đi về phía trước, tạm lánh mũi nhọn.

- Kể từ đó, đám người Đại Chu chắc chắn vì mưu kế đã thực hiện được nên mới thư giãn!

- Mà chúng ta, sáng sớm ngày mai lập tức xuất binh, trực tiếp đánh vào kinh thành!

Tần Vinh chậm rãi nói, trong mắt hiện ra một đạo lệ mạng.

- Tốt!

Mạc Vân Cốc nghe thấy Tần Vinh phân tích, mỉm cười gật đầu.

- Tần tiên sinh quả nhiên không hổ là thần cơ diệu toán. Cứ y theo lời Tần tiên sinh mà làm. Nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm ngày mai trực tiếp đánh vào kinh thành Đại Chu!

Mạc Vân Cốc chậm rãi nói ra.

Kinh thành Đại Chu, trên cổng thành cửa Đông, sắc mặt đám người Dương Thạc Dương Thành đều ngưng trọng nhìn về bên ngoài mười dặm phía trước.

- Đại quân của Mạc Vân Cốc rốt cục đã đến rồi...

Dương Thạc thì thào nói, thở ra một hơi thật dài.

Vừa rồi lưỡi đao của Dương Thạc chỉ về hướng đông thì đồng thời đám người Dương Thạc cũng phát hiện ra bên ngoài hơn mười dặm phía đông có mấy chục vạn đại quân đang như sóng triều cuộn cuộn mà đến, khí thế ngập trời thậm chí xuyên thấu hư không trong vòng hơn mười dặm, trực tiếp áp bách đến tường thành kinh thành Đại Chu.

Dù lúc này sĩ khí tướng sĩ cầm quân kinh thành đang tăng vọt, nhưng cảm nhận được luồng áp bách này thần sắc ngưng trọng.

Dù sao ba mươi vạn đại quân cũng không phải số lượng nhỏ!

Mạc Vân Cốc thân là Tổng Biều Bả Từ của hắc đạo lục lâm mười ba tỉnh nam bắc, thực lực Võ Thánh, tuyệt đối không dễ đối phó. Thủ hạ của hần, cường giả cấp độ Đại Tông Sư cũng ít nhất có hơn mười người, xa xa không phải cao thủ trong thành Đại Chu có khả năng bằng được.

Muốn ngăn cản đại quân Mạc Vân Cốc, độ khó tuyệt đối không nhỏ!

Trước tiên, Dương Thành leo lên thành lầu, quan sát phía Đông.

Vừa rồi Dương Thạc luyện thành Thần Long Liệt Khôn Đao vui sướng thì lúc này cũng giảm đi không ít, trên mặt mọi người đều là thần sắc ngưng trọng.

Chú! Chú!

Dưới thành, ba bốn tên trinh sát cấm quân Đại Chu đã nhanh chóng từ bên ngoài hơn mười dặm trở về kinh thành.

Kết!

Cửa thành mở ra một khe hở nhỏ để mấy trinh sát này tiến vào. Sau một khắc, những trinh sát này đều leo lên thành lâu, bẩm báo tình huống với Dương Thành.

- Bẩm báo nguyên soái, ngoài mười dặm phía trước, đại quân Mạc Vân Cốc đã hạ trại, hình như không vội đánh vào kinh thành chúng ta!

Đã lên trên cổng thành, mấy trinh sát lập tức bẩm báo.

- Không vội đánh vào kinh thành?

Dương Thành nhướng mày.

- Đại quân Mạc Vân Cốc này hiện tại đang chiếm ưu thế tuyệt đối. Đối với bọn hắn, thời gian càng lâu, ưu thế càng nhỏ. Làm sao mà bọn hắn lại không vội tiến công?

Đối với hành động của Mạc Vân Cốc, Dương Thành cũng vô cùng nghi hoặc. Dương Thành nghĩ, Mạc Vân Cốc hẳn là muốn thi triển âm mưu quỷ kế gì.

- Có âm mưu sao?

Sắc mặt Dương Thạc cũng hơi ngưng trọng.

- Lục ca, không nên suy nghĩ nhiều. Dù Mạc Vân Cốc có âm mưu quỷ kế thì sao chứ? Đêm nay tiểu đệ liền trực tiếp chạy vào trong doanh trại của hắn, chém giết một trận với hắn, tận lực chém giết hắn! Nếu Mạc Vân Cốc này đã chết, cho thì cũng không có bất kỳ chỗ nào dù hắn có quỷ kế âm tàn độc ác cỡ nào dùng được!

Dương Thạc nheo hai mắt lại, chậm rãi nói ra.

311. Chương 306: Dương Địch Đột Phá, Tông Sư Mạnh Mẽ!

truyện copy từ

Vô Tận Thần Công

Chương 306: Dương Địch đột phá, Tông Sư mạnh mẽ!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giữa Dương Thạc và Mạc Vân Cốc, sớm muộn gì cũng phải đánh một trận!

Nếu như sớm muộn gì cũng phải đánh thì dứt khoát làm sớm một lần là được. Dương Thạc tu luyện võ đạo, từ trước tới nay đều coi trọng tâm niệm cảm ngộ. Luôn có một gã cường giả Võ Thánh áp bách trên đầu mình, thời khắc này cũng khiến mình nguy hiểm, điều này làm hắn vô cùng khó chịu.

Nếu mình không có thực lực đánh một trận với Mạc Vân Cốc, Dương Thạc tất nhiên sẽ không đi chủ động tìm xúi quẩy.

Nhưng hiện nay Dương Thạc phối hợp với Dương Địch, không nói tới có thể giết được Mạc Vân Cốc hay không nhưng ít nhất đã có năng lực đánh một trận với Mạc Vân Cốc.

Lúc này không đánh thời còn đợi tới lúc nào?

Tối nay không đánh thì còn đợi tới bao giờ?

Bây giờ Dương Thạc đã tu thành cử dương chân thân tầng hai, đang mặc Bắc Địa Uy Lực Khải, tay cầm Thần Long Liệt Khôn Dao, sức chiến đấu đã đạt tới một trạng thái đỉnh cao.

Trừ phi Dương Thạc có thể lấy được Xá Lợi Tử đầy đủ, tu thành cử dương chân thân tầng ba, bằng không trong thời gian ngắn, thực lực sẽ không thể tăng lên rõ ràng về bản chất. Nếu thực lực trong thời gian ngắn không thể tăng lên thì dứt khoát đánh một trận với Mạc Vân Cốc cho xong.

Dương Thạc không ngờ quyết định đêm nay ra tay.

Nếu đêm nay đã ra tay thì như vậy dù là Mạc Vân Cốc có âm mưu quỷ kế gì, cơ bản đều không có tác dụng quá lớn nữa rồi.

Trừ phi Mạc Vân Cốc thì triển âm mưu ngay đêm nay.

Điều này hiển nhiên là không thể. Dù sao trên tay Mạc Vân Cốc có 30 vạn đại quân. Điều động 30 vạn đại quân không thể hoàn thành trong một buổi tối, giống như một con cự thú khổng lồ, muốn thực hiện quỷ kế gì cũng đều cần thời gian chuẩn bị nhất định.

- Dương Thạc, tối nay ngươi muốn đi tập sát Mạc Vân Cốc sao?

Nghe lời này của Dương Thạc, Dương Thành nhíu mày.

- Mạc Vân Cốc rốt cục là cường giả Võ Thánh, thân là Tổng Biểu Bà Tử của lục lâm đạo nam bắc thập tam tỉnh. Trên người hẳn dù không có vũ khí và áo giáp cấp độ như Bắc Địa Uy Lực khải và Thần Long Liệt Khôn đao nhưng tuyệt đối cũng có không ít thần binh lợi khí, áo giáp cứng cõi. Phương diện này hẳn cũng không phải bất lợi hoàn toàn.

- Mặt khác công pháp hẳn tu luyện hình như là Thần Hùng quyết do Dương Thiên sáng tạo ra, còn có Đại Thiên Vương quyền, thậm chí là Địa Sát Vương quyền của Địa Sát. Những công pháp vũ kỹ này đều từ cấp cao trở lên, thậm chí đạt cấp thần công bí điển. Dương Thạc, ở phương diện này ngươi không có ưu thế lớn. Thực lực của ngươi dù sao cũng chỉ có cấp độ Đại Tông Sư, muốn chém giết hẳn thì có nắm chắc được mấy phần?

Dương Thành trực tiếp hỏi Dương Thạc.

- Một phần!

Dương Thạc hầu như không nghĩ ngợi, trực tiếp trả lời.

- Ta phối hợp với Tiểu Địch, có một phần nắm chắc giết được Mạc Vân Cốc!

- Nhưng mặc dù không cách nào giết được hẳn thì chúng ta còn có ít nhất chín phần nắm chắc có thể thoát ra từ tay hẳn! Cho nên vẫn đáng để thử trận chiến này một lần!

Dương Thạc nói.

- Như vậy sao...

Sắc mặt Dương Thành nghiêm trọng hẳn, nhíu mày tựa như đang nghĩ ngợi.

- Ngươi đã muốn đi ám sát Mạc Vân Cốc thì Lục ca cũng không nên ngăn cản. Cố gắng cẩn thận!

Dương Thành nói với Dương Thạc.

Hai huynh đệ đang nói chuyện thì phía dưới cổng thành có binh sĩ nhanh chóng đi tới, chấp tay hành lễ với Dương Thành rồi nói:

- Khởi bẩm nguyên soái, Tào công công Tào Tung cầu kiến!

Dương Thành sững sờ, không biết lúc này Tào Tung tới có chuyện gì:

- Mời Tào công công lên đây đi!

Binh sĩ kia nhanh chóng đi xuống dưới một lát. Sau đó người này mang theo một lão thái giám tóc bạc đi tới. Lão thái giám này đúng là Tào Tung.

- Bái kiến Dương tướng quân!

Đi lên trên cổng thành, Tào Tung liền thi lễ với Dương Thành.

- Tào công công đừng đa lễ. Không biết Tào công công đến đây là có chuyện gì? Có phải Trương đại nhân có vấn đề gì khi viết Đại Chu thông sử, cần ta giúp chăng?

Dương Thành không quanh co, trực tiếp hỏi Tào Tung.

- Ha ha, không phải!

Tào Tung cười ha ha.

- Dương tướng quân. Lần này chúng ta tới xin Dương tướng quân chiến đấu đấy.

Tào Tung nói.

- Chiến đấu sao?

Dương Thành hơi ngần ra, không hiểu rõ ý của Tào Tung.

- Dương tướng quân, ta là lão bộc hầu hạ tiên hoàng năm mươi năm rồi. Năm đó thái tổ của triều đình ta có lập ra một quy định, hậu cung, thái giám không được can thiệp chính sự. Năm mươi năm nay, ta cũng chưa bao giờ can thiệp vào chính sự Đại Chu, chỉ dốc lòng tập võ mà thôi.

- Hôm nay phản tặc đánh tới dưới thành, ta không có bản lĩnh gì khác, chỉ có một thân võ nghệ để đền đáp tiên hoàng!

- Thực lực Mạc Vân Cốc tuy mạnh nhưng ta nguyện một mình tiến về trước doanh trướng phản quân, đánh một trận với phản tặc Mạc Vân Cốc kia. Nếu như may mắn có thể giết được hắn thì cũng có thể giải vây cho kinh thành. Mặc dù không thể chém giết Mạc Vân Cốc nhưng ta liều một mạng ti tiện cũng phải làm kinh sợ Mạc Vân Cốc kia, khiến hắn không dám có hành động thiếu suy nghĩ!

Tào Tung trầm giọng nói.

- Chỉ tiếc là trước khi tới được doanh trướng của phản tặc thì cũng không quá dễ dàng. Ta nghe cấm quân bên này nói có một vị tướng lĩnh có được chiến xa của thượng cổ thiên binh. Ta muốn mời vị tướng quân này đưa chúng ta tới trước doanh trướng của phản quân. Kính xin tướng quân cho phép.

Mặt Tào Tung lộ vẻ khẩn thiết, chậm rãi nói.

- Hả? Tào công công cũng muốn đi ám sát Mạc Vân Cốc sao?

Nghe những lời này của tất, Dương Thành ngược lại cảm thấy hơi bất ngờ.

- Tào công công có biết rõ, đi ám sát Mạc Vân Cốc, dù có cơ hội chém giết hắn nhưng doanh trướng của phản quân tất nhiên phải đề phòng nghiêm ngặt. Chỉ sợ Tào công công nếu muốn toàn thân thoát ra là chuyện không dễ dàng...

Dương Thành nói nghiêm chỉnh.

- Ha ha, chuyện này tất nhiên là ta biết.

Tào Tung cười ha ha nói.

- Lần này ta tới đây chính là mang lòng chịu chết rồi.

Tào Tung nghiêm sắc mặt, trầm giọng nói.

- Mang lòng phải chết sao? Sự cao thượng của Tào công công khiến Dương mỗ bội phục vạn phần. Như vậy đi, không cần phiền tới Âu Dương tướng quân, vừa may ta cũng muốn tới doanh trướng phản quân đêm nay, chấm dứt một đoạn ân oán với Mạc Vân Cốc. Tào công công nếu không chê thì hãy tiến thẳng vào

bên trong không gian của Thập Phương Ca Sa của ta, theo ta xé mở hư không, trực tiếp vào trong doanh trường của phản quân đi!

Ở thời điểm này, tiếng nói của Dương Thạc chợt truyền tới.

Dương Thạc cũng biết một chút thực lực của Tào Tung.

Hắn giống như Cổ Lão trong Tàng Thư Các của Trần Quốc Phủ, đều là cao thủ Đại Tông Sư cấp đỉnh phong, chỉ kém nửa bước là tiến vào đẳng cấp Võ Thánh.

Lúc trước bên trong kho hàng của cấm quân Đại Chu, Dương Thành cũng không nắm chắc mười phần có thể chém giết Tào Tung này.

Một cao thủ như vậy, nếu cùng tiến tới doanh trường phản quân với mình, ám sát Mạc Vân Cốc thì xác suất thành công sẽ tăng lên nhiều!

Xác suất thành công ban đầu ít nhất có thể tăng lên tới ba phần.

- Hả? Dương công tử, ngươi cũng muốn đi đối phó với Mạc Vân Cốc kia sao?

312. Chương 307 : Tiến Ngươi Một Đoạn Đường

Chương 307 : Tiến ngươi một đoạn đường

Nghe lời nói của Dương Thạc, Tào Tung không khỏi sững sờ.

- Dương công tử, ta nói nhiều một câu. Mạc Vân Cốc kia là cường giả Võ Thánh. Nếu đi ám sát hắn, chỉ sợ là cứu tử nhất sinh đấy!

Tào Tung chau mày, nhắc nhở Dương Thạc.

- Muốn giết ta sao? Ít nhất Mạc Vân Cốc còn chưa có bản lĩnh này. Tào công công đừng lo.

Dương Thạc mỉm cười.

- Nếu như không có chuyện gì khác thì mời Tào công công chuẩn bị trước một phen. Tối đa là tới nửa đêm, ta sẽ tới doanh trường của phản quân. Dương mỗ xin lỗi vì không bồi tiếp được, phải tới không gian của Thập Phương Ca Sa chuẩn bị một phen!

Dương Thạc nói.

Vừa nói hắn vừa trực tiếp xé mở hư không, bước một bước vào bên trong không gian của Thập Phương Ca Sa.

Thần Long đã chui vào bên trong Thập Phương Ca Sa rồi.

- Tiểu Địch còn đang tu luyện sao?

Sau khi tiến vào trong Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc hỏi Thần Long.

- Tiểu gia, tiểu nữ nãi nãi hình như đồn ngộ gì đó, từ hôm qua đã bắt đầu, chắc cũng đồn ngộ xong nhanh thôi. Lần này đồn ngộ xong thì chỉ sợ thực lực của tiểu nữ nãi nãi phải bước vào cấp độ Đường tiên sinh rồi. Mặt khác mấy hôm nay Huyết Phi và Hắc Hùng đều chui vào cạnh thi thể của Huyền Ứng và Hắc Hùng thượng cổ, không biết là làm trò gì. Thực lực của bọn chúng đều là Võ Tôn cao giai, chắc thấy các ngươi tu luyện nhanh chóng quá nên hơn tự ti, cho nên bẻ quan tiềm tu chăng?

- Mà Tiểu Hỏa thì ngược lại, hiện tại đã là Đại Tông Sư rồi. Đáng tiếc là tiềm lực của nó có hạn, dù kích phát được huyết mạch Cùng Kỳ trong người, chắc tối đa chỉ đạt tới cấp độ Võ Thánh là đỉnh cao rồi!

Thần Long nói.

Rống rống!

Thần Long đang nói chuyện thì có tiếng thú rống truyền đến.

Một con Cùng Kỳ dài chừng hơn hai trượng, trên người mang theo hoa văn màu trắng và màu đỏ bay nhanh trên không trung tới trước mặt Dương Thạc, thân mật dùng đầu dụi vào tay hắn, đúng là hỏa độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

- Tiểu Hỏa đạt Đại Tông Sư sơ giai rồi à? Lần này ám sát Mạc Vân Cốc, ngược lại cũng coi như một trợ lực lớn rồi.

Dương Thạc xoa đầu Tiểu Hỏa, miệng nói.

Hỏa độc Cùng Kỳ rốt cục có huyết mạch thần thú, vốn huyết mạch Bạch Văn Cùng Kỳ, sau khi trưởng thành sẽ đạt cấp độ Đại Tông Sư.

Tiểu Hỏa hấp thu hỏa độc, nuốt loạn đan dược, ăn không ít thiên tài địa bảo, tiềm lực còn mạnh hơn hỏa độc Cùng Kỳ Bạch Phát Dược Thiên Tôn không ít.

Nhất là Dương Thạc và tiên đạo có một ít La Hán quả, Phật Thủ quả, các loại linh dược bên trong Thập Phương Ca Sa đã chín rồi. Dương Thạc còn chưa có cơ hội ăn, để thành ranh Tiểu Hỏa này ăn vụng không ít. Đúng là dựa vào những linh dược, linh quả trên nên Tiểu Hỏa mới có thể đạt tới Đại Tông Sư sơ giai nhanh như vậy.

Chẳng qua dù thực lực của nó tăng lên cực nhanh, cũng không có bình cảnh nhưng tiềm lực lại không coi là cao lắm.

Đến cấp độ Vô Thánh là coi như chấm dứt rồi!

Mà Huyết Phi, Hắc Hùng tuy hiện tại bị Tiểu Hỏa bỏ xa nhưng tiềm lực của chúng lại lớn vô cùng, tương lai rất có thể đạt tới cấp độ của Thần Long, vượt qua Vô Thánh, cùng một cấp bậc với tổ tiên thượng cổ của chúng.

Đương nhiên là thực lực hiện tại của chúng vẫn chưa đáng coi vào đâu.

Lần ám sát Mạc Vân Cốc này, chúng cũng không giúp gì được.

Tiểu Hỏa cấp độ Đại Tông Sư, trên người có hỏa độc, ngược lại có thể trợ giúp Dương Thạc, Tào Tung đến vây công Mạc Vân Cốc.

- Tiểu Hỏa không ngờ còn đồn ngộ. Chờ nàng một chút vậy!

Dương Thạc trầm nghĩ

Có khả năng Tiểu Địch trong lần tập kích này có tác dụng còn lớn hơn Dương Thạc!

Thần âm Linh Đang của nàng trực tiếp công kích thần hồn Mạc Vân Cốc, dù Mạc Vân Cốc có áo giáp mạnh, sử dụng vũ khí cường thịnh thì chỉ sợ cũng khó ngăn cản nổi công kích bằng thần âm.

Không cần trực tiếp giết chết thần hồn của hắn, chỉ cần khiến đầu hắn đau đớn một lát là có thể tạo thành cơ hội tuyệt vời cho Dương Thạc và Tào Tung rồi.

- Tiểu Địch đột phá đến cấp độ Đại Tông Sư, thi triển Thần âm Linh Đang, ảnh hưởng đối với Mạc Vân Cốc càng lớn. Đến lúc đó xác suất chém giết được Mạc Vân Cốc lại ít nhất tăng lên được hai phần nữa!

Trong lòng Dương Thạc nghĩ, thân thể nhoáng lên, bay đến sơn cốc trong Thập Phương Ca Sa. Dương Địch đang ngồi khoanh chân tu luyện linh ngộ. Dương Thạc cũng ngồi xuống bên cạnh nàng, nhắm mắt tu luyện.

Ô ô ô ông!

Ô ô ô ông!

Cũng không biết đã qua bao lâu, Dương Thạc cảm thấy trong thân thể Dương Địch bên cạnh, năm trăm mười hai huyết khiếu cùng chấn động mạnh mẽ.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Ngay sau đó một khắc, chung quanh Dương Địch, sóng âm cuộn cuộn như là tiếng sấm. Trong đó ẩn chứa ý vị của hổ báo lôi âm tăng hai.

- Tiểu Địch sắp đột phá rồi.

Trong lòng Dương Thạc máy động, nhanh chóng mở hai mắt nhìn về phía Dương Địch.

Năm trăm mười hai huyết đạo cùng cộng hưởng.

Hồ báo lôi âm tăng thứ hai.

Đủ loại dấu hiệu cho thấy, giờ phút này, Dương Địch đã dựa vào đốn ngộ đột phá hoàn toàn, đi vào cảnh giới Đại Tông Sư.

Không thể nghi ngờ, thiên phú của Dương Địch so với Dương Thạc đâu chỉ là gấp đôi. Vốn nòng tu luyện thần công của Thiên Âm môn, nhưng sau lại lấy được truyền thừa của Đạo Hoàng nên đã hoàn thiện được công pháp của mình. Công pháp của nàng là cùng một cấp với Cửu Dương huyền công của Dương Thạc.

Với điều kiện như vậy thì dù Dương Địch không có vận may như Dương Thành, Nam Cung Thương thì thực lực cũng có thể nhanh chóng tăng lên, mới hai ba năm mà đã đi vào cảnh giới Đại Tông Sư rồi.

Quả nhiên, danh xưng tuyệt thế thiên tài được sinh theo ý trời là rất đúng.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Sóng âm trên người Dương Địch không ngừng tràn ra hồ báo lôi âm tăng thứ hai.

Dương Thạc ngồi xếp bằng bên cạnh Dương Địch. Dưới sự ảnh hưởng của sóng âm này, Dương Thạc cảm thấy đầu óc có chút choáng váng, hơi khó chịu. Có thể thấy, sóng âm này chính là đòn tấn công thần âm bằng của Dương Địch.

Mặc dù Dương Thạc chỉ có tu vi Đại Tông Sư, nhưng vì trước kia, thần hồn phát sinh dị biến, thậm chí có năng lực đặc biệt, nên chỉ tính về thần hồn thì Dương Thạc có thể sánh bằng cao thủ Vô Thánh. Biểu hiện rõ ràng nhất chính là thị giác cùng thính giác của hắn vượt xa Đại Tông Sư bình thường.

Dù là thần hồn của Vô Thánh bị Thần âm của Dương Địch tấn công đều cảm thấy choáng váng. Có thể thấy, sai khi Dương Địch đột phá cảnh giới Đại Tông Sư thì sự tấn công bằng thần âm của nàng đã có thể ảnh hưởng đến cao thủ Vô Thánh.

Nếu sử dụng Thần Âm Linh Đang thì có thể gia tăng sức mạnh, vậy thì càng có thể tổn thương tới cao thủ Vô Thánh rồi.

- Không biết khi Mạc Vân Cốc gặp thần âm công kích thì sẽ bị ảnh hưởng như thế nào?

Dương Thạc trầm nghĩ, nói.

Một lát sau, Dương Thạc chợt cảm giác được lôi âm kèm theo phạm âm ở chung quanh đang nhanh chóng biến mất.

Toàn bộ đã thu vào bên trong cơ thể Dương Địch.

Hai mắt Dương Địch cũng dần mở ra.

Lúc này, khí chất của Dương Địch đã rất khác so với lúc trước, bông bênh xuất trần, căn bản không có cảm giác như một thị nữ nhỏ. Dương Thạc nhìn Dương Địch mà như thấy một vị Tiên vậy.

Mấy năm trước, Dương Địch còn quá nhỏ, mới chỉ là cô nương nhỏ mười hai tuổi mà thôi. Thậm chí, thân thể cũng chưa phát dục, chưa có kinh nguyệt, mơ mơ hồ hồ, chỉ biết là phải hầu hạ Dương Thạc, ở cùng một chỗ với Dương Thạc. Bây giờ, tuy mới qua hai ba năm, nhưng hai ba năm này lại là thời kỳ một cô nương phát dục nhanh nhất, từ một con vịt con xấu xí hoàn toàn biến thành một thiên nga ưu nhã.

Nếu không phải vì Dương Thạc hấp thu máu huyết Hắc Hùng, thân thể đã phát dục, cao đến tám thước thì chỉ sợ khi ở trước mặt Dương Địch cũng phải cảm thấy tự ti, mặc cảm.

- A, thiếu gia, ngài đã đến rồi à.

Dương Thạc cứ nhìn chằm chằm Dương Địch, lúc này, Dương Địch cũng nhìn thấy Dương Thạc.

Thấy Dương Thạc nhìn mình chăm chăm, khuôn mặt Dương Địch không khỏi đỏ lên. nguồn

- Thiếu gia...

Trùng Dương Thạc một cái, Dương Địch vội vàng cúi đầu.

- Ách...

Lúc này, Dương Thạc mới kịp phản ứng.

- À, ừ... việc này, tiểu Địch, tối hôm nay ta muốn tiến vào trong quân doanh của phản quân Mạc Vân Cốc, để ám sát hắn. Đến lúc đó, người ở bên cạnh hỗ trợ nhé.

Dương Thạc nhìn sang chỗ khác, rồi nói.

- Có Thần Âm Linh Đang của người thì sẽ ảnh hưởng đến thần hồn của hắn. Đến lúc đó, nhục thể cùng thuần dương chân thân của ta sẽ tấn công hắn trước, lại thêm Tiểu Hoả cũng cùng vây giết Mạc Vân Cốc. Ngoài ra còn có Tào công công Tào Tung của Đại Chu Hoàng Thành, ông ấy cũng muốn hành động cùng chúng ta.

Dương Thạc nói.

Dương Thạc nghĩ, mình, Tào Tung và Tiểu Hoả cùng vây giết thì dù Mạc Vân Cốc là cao thủ Võ Thánh cũng khó có thể chống lại được.

Khi cao thủ vây giết thì chỉ cần phối hợp ăn ý là có thể phát huy được uy lực rất mạnh, thậm chí có thể vượt cấp mà đánh bại kẻ địch.

Thân thể Dương Thạc mặc Bắc Địa Uy Lực giáp, cầm trong tay Thần Long Liệt Khôn đao thì có thể coi là cao thủ Đại Tông Sư rồi.

Thậm chí, nếu bộc phát mãnh liệt thì hắn có thể đánh ra hổ báo lôi âm tầng thứ ba, có thể so với cao thủ Võ Thánh sơ kỳ.

Cửu Dương Chân Thân cũng tương đương như vậy.

Mà Tào Tung lại là cao thủ Đại Tông Sư đỉnh phong, nếu bộc phát uy lực thì có thể so với Võ Thánh.

Đây chính là ba cao thủ Đại Tông Sư đỉnh phong đồng thời vây giết đấy. Còn Tiểu Hoả là Đại Tông Sư sơ kỳ thì để nó hỗ trợ ở bên ngoài.

Vậy nên, xác suất giết được Mạc Vân Cốc cũng tăng thêm không ít.

Vấn đề duy nhất chính là, nếu không thể trong một kích giết chết được Mạc Vân Cốc, thì chỉ sợ một số hộ vệ Đại Tông Sư bên cạnh Mạc Vân Cốc sẽ cuốn lấy đám người Dương Thạc. Lúc ấy, Mạc Vân Cốc có thể bộc phát thực lực mạnh nhất của hắn. Khi đó, muốn giết chết Mạc Vân Cốc sẽ càng khó khăn hơn.

- Tính sau vậy, đành cố gắng nhất kích tất sát thôi.

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Giết Mạc Vân Cốc ư?

Dương Địch hơi sụp mắt xuống, không chút do dự, nhẹ gật đầu.

- Con trai của Mạc Vân Cốc là Mạc Địch vốn rất đáng ghét. Thiếu gia đã giết Mạc Địch thì dù sớm hay muộn Mạc Vân Cốc cũng sẽ đến giết ngài. Bây giờ, chúng ta giết hắn đi, để về sau hắn khỏi phải nghĩ cách đối phó chúng ta.

Dương Địch cũng không phải người quá lương thiện gì.

Thực tế trước kia, khi cùng sống với Dương Thạc ở phủ Trần Quốc Công, nàng chính là một nàng bé tương đối đánh đá, chỉ ở trước mặt Dương Thạc mới biểu hiện ôn nhu một chút mà thôi, nếu không, ở phủ Trần Quốc Công, nàng đã sớm bị bắt nạt đến chết rồi.

Sau khi đến Thiên Âm Môn, cái tính cộc mề của nàng cũng được phát huy đến cực hạn. Trình độ tàn nhẫn của nàng còn hơn bài bậc so với hai sư tỷ Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh. Lúc trước, Dương Thạc giết Mạc Dịch, bây giờ lại muốn giết Mạc Vân Cốc thì Dương Dịch cũng không cảm thấy áy náy chút nào. Dù sao Mạc Dịch cứ muốn dây dưa với mình, nên hắn bị giết cũng là đáng đời. Cha con Mạc Vân Cốc cũng không phải kẻ lương thiện gì, giết bọn chúng cũng là vì trừ hại cho nhân dân.

- Ủ, đi xem Tào công công đã chuẩn bị xong chưa.

Dương Thạc gật đầu nhẹ.

- Nếu chuẩn bị xong rồi thì lập tức xuất phát.

Dương Thạc nói.

Mười dặm về phía đông bên ngoài kinh thành.

Một khu doanh trại dài dằng dặc đã được dựng lên.

Những đồng lửa cũng được đốt lên. Lúc này, đa số người trong 30 vạn tên tội phạm đã ăn xong cơm tối, đang nghỉ ngơi trong lều trại. Chỉ có một số ít thì canh gác bên ngoài doanh trại.

Trung tâm quân doanh, một lều trưởng lớn nhất đang thấp sáng đèn.

Mạc Vân Cốc ngồi ngay trên đầu, bảy tên thất quái, bảy người Đại Tông Sư thì phân chia ngồi hai bên. Hai vị trí ngay gần chỗ trên cùng còn có hai người đàn ông trung niên khoảng bốn mươi tuổi.

Trong hai người đàn ông này, một người tên là Lô Quyền, một kẻ tên là Phương Tôn Minh, theo thứ tự là kẻ đứng đầu trong giới hắc đạo ở tỉnh Sơn Dương và tỉnh Sơn Âm. Lô Quyền chiếm giữ tỉnh Sơn Dương, đều là giặc cướp, dưới quyền có mấy vạn binh mã. Triều đình Đại Chu đã từng phái ba lần binh tới vây quét chúng nhưng đều bị thất bại. Dưới trướng hắn, chỉ riêng cao thủ Võ Tôn cũng có hơn trăm người rồi.

Còn tên Phương Tôn Minh thì thành lập giáo phái, tập trung mấy chục vạn dân ở tỉnh Sơn Âm. Trong đó, người có thể chiến đấu cũng có mấy vạn. Thuộc hạ của hắn cũng có không ít cao thủ.

Hai người này đều là cao thủ Đại Tông Sư.

Lần này Mạc Vân Cốc khởi binh đã lôi kéo hai người làm tả tướng và hữu tướng, cùng Mạc Vân Cốc tạo thành thế chân vạc.

- Lô đại đương gia, Phương giáo chủ, chuyện ngày mai đành nhờ vào hai vị rồi.

Mạc Vân Cốc nằm nghiêng trên một chiếc giường lớn bằng da hổ, hai mắt hơi nhắm lại, nhìn về hai người lúc này, nói.

- Mạc lão đại yên tâm.

Lô Quyền không coi ra gì, nói.

- Chỉ là cấm quân Đại Chu mà thôi, sao có thể ngăn cản được hùng binh như hổ lang của chúng ta chứ? Hừ, đám quân đội Đại Chu kia còn không bằng đàn bà. Trước lúc mặt trời lặn ngày mai, Lô Quyền ta sẽ giúp Mạc lão đại phá tan kinh thành. Lúc đó, Mạc lão đại được phong làm Tịnh Kiên Vương của Đại Thần thì đừng quên đám huynh đệ chúng ta là được.

Lô Quyền kiêu ngạo nói.

- Mạc lão đại, nếu không còn chuyện gì thì chúng ta cáo từ trước.

Thoạt nhìn tên Phương Tôn Minh kia trầm ổn một chút, chấp tay hướng Mạc Vân Cốc, nói.

- Ủ, hai vị về trước đi. Mạc mô không tiễn rồi.

Mạc Vân Cốc gật đầu nhẹ.

Lô Quyền cùng Phương Tôn Minh vừa mới ra khỏi doanh trướng thì sắc mặt Mạc Vân Cốc đã trở nên âm trầm.

- Tuy hai người kia đã về dưới trướng ta nhưng chỉ sợ xuất công mà không xuất lực. Ngày mai đánh kinh thành còn cần quân của chúng ta làm chủ lực. Hừ, bây giờ chúng ta còn dùng tới bọn chúng... Đợi đến khi phá được kinh thành thì bọn chúng cũng không còn tác dụng nữa, sớm muộn gì cũng phải giết chết bọn chúng, sát nhập nhân mã của bọn chúng.

Mạc Vân Cốc âm trầm, chậm rãi nói.

- Mạc lão đại, đến lúc đó, chỉ cần ngài ra lệnh một tiếng là bảy huynh muội chúng ta sẽ lấy mạng hai người bọn chúng.

Sau lưng Mạc Vân Cốc, lão đại Thất quái, lão mù 'Độc Cáp Mô' Thẩm Thiên Lai nhỏ giọng nói.

Mạc Vân Cốc gật đầu nhẹ.

- Thẩm lão đại, mấy người các người ra bên ngoài trông chừng một chút, ta hơi mệt... Tiểu Mị, người lưu lại...

313. Chương 308 : Tào Tung Chết, Âm Sát Vô Cùng Thê Thảm

Chương 308 : Tào Tung chết, âm sát vô cùng thê thảm truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

Mạc Vân Cốc nói xong, nhắm lại hai mắt, xê dịch cơ thể, tìm một chỗ thoải mái trên chiếc giường da hổ mà nằm.

Đám người Thẩm Thiên Lai vâng một tiếng rồi rời đi.

Chỉ có Ninh Mị Nhi ở lại.

- Lão đại...

Gọi khẽ một tiếng, thân thể mềm mại của Ninh Mị Nhi ngã xuống trên người Mạc Vân Cốc.

Hai tay Mạc Vân Cốc để trên thân thể Ninh Mị Nhi.

- Lão đại, ngài có mệt không, thiếp hầu hạ ngài đi ngủ.

Ninh Mị Nhi nằm trong ngực Mạc Vân Cốc nhẹ giọng nói. Vừa nói, thân thể Ninh Mị Nhi vừa trượt xuống dưới thân Mạc Vân Cốc. Bàn tay trắng nõn như ngọc hơi động, cởi bỏ quần áo của Mạc Vân Cốc, kéo vật dưới hạ bộ Mạc Vân Cốc ra, vuốt nhẹ vài cái, rồi chọt há miệng, trực tiếp nuốt nó vào.

- Um...m...

Mạc Vân Cốc rên nhẹ một tiếng.

- Mị Nhi.

Bất chợt, bàn tay to của Mạc Vân Cốc đã luồn đến sau lưng Ninh Mị Nhi.

- Địch Nhi đã bị Dương Thạc giết chết. Mạc lão đại ta đã bị đứt hậu, dù về sau có làm Tịnh Kiên Vương thì có ích lợi gì? Chúng ta cũng có nhân duyên, Mị Nhi, lại sinh cho ta một đứa con trai đi.

Mạc Vân Cốc mở hai mắt, vừa nói, vừa nghĩ đến Dương Thạc. Trong đôi mắt hấn hiện lên vẻ thù hận.

- Sớm muộn gì thì ta cũng sẽ giết chết Dương Thạc, báo thù cho Địch Nhi.

Mạc Vân Cốc trầm giọng nói.

- Người muốn giết ta để báo thù cho Mạc Địch sao?

Đúng lúc này, một thanh âm lạnh lùng chọt vang lên trong doanh trướng.

- Người đối tốt với con người như vậy thì sao không xuống địa ngục chiêu cố con của người đi? Được rồi, thấy cha con các người tình thâm, Dương Thạc ta liền thương xót tiễn người một đoạn đường vậy.

Xoẹt!

Chỉ chớp mắt, hư không trong doanh trường này đột nhiên được mở ra.

Vèo...o...o!!

Rồi một bóng người lao ra ngoài nhanh như tia chớp.

Bùm! Bùm! Bùm! Bùm!

Trong một khắc, trong doanh trường này, bỗng nhiên vang lên bốn tiếng nổ lớn. Xoẹt một tiếng, hư không trong doanh trường lập tức bị nổ thành tổ ong. Vèo... vèo mấy tiếng, bốn bóng người từ trong hư không liên tục nhảy ra ngoài.

Một bóng người đàn ông cao lớn, toàn thân mặc một bộ trọng giáp, ngay cả khuôn mặt cũng bị che kín. Một thiếu nữ áo trắng, còn có một ông già tóc trắng không râu mặc một bộ quần áo màu xanh. Đây chính là đám người Dương Thạc, Dương Dịch, Tào Tung. Ngoài ra còn có một con mãnh thú cực lớn dài hơn hai trượng là Tiểu Hoả.

Khi ba người một thú xuất hiện liền lập tức tung ra chiêu tấn công mạnh nhất.

Ầm ầm!

Dương Thạc cầm Thần Long Liệt Khôn đao chém mạnh xuống đỉnh đầu Mạc Vân Cốc đang trong doanh trường.

Mà Dương Dịch thì nắm Thần Âm Linh Đàng.

Nàng lắc nhẹ một cái, một luồng sóng âm mạnh mẽ trực tiếp bao phủ khắp đỉnh đầu Mạc Vân Cốc.

Còn Tào Tung thì cầm một con dao găm sắc bén đánh lên sau lưng Mạc Vân Cốc. Góc độ tấn công của con dao găm này rất xảo quyệt, gần như là đâm xuyên qua chiếc áo giáp mềm trên người Mạc Vân Cốc, trực tiếp ghim chặt lên vị trí sau gáy hắn.

Dù gì thì Mạc Vân Cốc cũng là Tổng Biều Bả Tử của giới hắc đạo Thập Tam tỉnh nam bắc.

Dù trên người không có trọng giáp nhưng một chiếc áo giáp mỏng phòng ngự trên người cũng không phải loại đơn giản. Nếu không có thần binh cấp bốn trở lên thì muốn một phát mà đâm thủng là rất khó.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Tốc độ tấn công của Thần Âm của Dương Dịch là nhanh nhất, nháy mắt đã đến trước mặt Mạc Vân Cốc.

- Nguy...

Trong lòng Mạc Vân Cốc còn chưa kịp kêu lên tiếng ‘nguy rồi’ thì đã cảm giác như bị người ta đập trúng đỉnh đầu vậy, trước mắt liền tối sầm.

Tấn công bằng Thần Âm của Dương Dịch dĩ nhiên đã làm thần hồn của hắn bị thương.

Phía trước, Dương Thạc chém mạnh một đao, phía sau, Tào Tung tấn công bằng dao găm. Hai cao thủ Đại Tông Sư đỉnh phong liên hợp tấn công trước sau khiến Mạc Vân Cốc cảm giác được cực kỳ nguy hiểm, nhưng thần hồn của hắn đã bị Dương Dịch làm tổn thương nên căn bản không kịp phản ứng, thậm chí, cảm giác của thân thể cũng giảm đi rất nhiều. Dưới một chiêu tấn công này, toàn thân tóc gáy hắn đều dựng đứng lên.

Mắt thấy một đao của Dương Thạc và dao găm của Tào Tung sắp đâm trúng người Mạc Vân Cốc thì...

- Khốn kiếp.

Đúng lúc này, Mạc Vân Cốc biến sắc, cắn mạnh đầu lưỡi một cái, vậy mà thần hồn có thể thanh tỉnh một chút.

Một tay hắn túm mạnh xuống dưới hạ thân.

Ninh Mị Nhi đang phục vụ hạ bộ cho Mạc Vân Cốc lại bị Mạc Vân Cốc túm mạnh một cái ném về phía Dương Thạc. Cùng lúc đó, Mạc Vân Cốc gặp mạnh người xuống, nhanh như tia chớp tránh thoát một đao của Tào Tung.

Vụt!

Một chiêu của Tào Tung không đâm trúng gáy Mạc Vân Cốc mà xẹt qua đỉnh đầu hắn.

Mái tóc dài của Mạc Vân Cốc bị Tào Tung chém đứt, bay tán loạn xung quanh.

Ầm ầm!

Cùng lúc đó, một đao của Dương Thạc cũng đã chém xuống người Ninh Mị Nhi.

Oanh! Oanh! Oanh!

Grào! Grào! Grào!

Hổ báo lôi âm tầng thứ ba bỗng nhiên nổ ra.

Một đao này có thể so với cao thủ Võ Thánh sơ kỳ cầm trường chém mạnh một phát.

Rắc!

Thanh kiếm sau lưng Ninh Mị Nhi lập tức bị chém đứt.

Thế chém của Thần Long Liệt Khôn đao vẫn không giảm, lại chém đến sau lưng nàng ta.

Trên người Ninh Mị Nhi cũng có một chiếc áo giáp mỏng.

Nhất là trong áo choàng của nàng ta còn có một chiếc kim ty nhuyễn giáp. Dù là thần binh cấp ba cũng không thể dễ dàng chém đứt chiếc áo giáp này được.

Nhưng sau khi Thần Long Liệt Khôn đao chém xuống, chiếc áo giáp mỏng cùng kim ty nhuyễn giáp kia đều lập tức phát ra thanh âm răng rắc rồi bị vỡ tan. Uy lực của Thần Long Liệt Khôn đao cực kỳ to lớn, hơn một nửa uy lực đã tác động đến trên người Ninh Mị Nhi. Thân thể Ninh Mị Nhi giống như bao tải bị rách toang vụn, lập tức bị đánh bay ra ngoài. ‘Phụt’ một tiếng, nàng ta liền phun ra một ngụm máu tươi.

Nếu không phải sau lưng nàng ta có bảo kiếm, áo giáp mỏng, và kim ty nhuyễn giáp thì chỉ sợ một đao kia đã chém Ninh Mị Nhi thành hai nửa.

Mặc dù có ba tầng phòng hộ nhưng bản thân Ninh Mị Nhi cũng bị thương nặng, xương sống gần như bị chém đứt, toàn bộ nội tạng như bị chấn vỡ, miệng há rộng, tim bị thương, máu ứ đọng.

Sắc mặt Ninh Mị Nhi nhanh chóng tái nhợt.

Ba cao thủ Đại Tông Sư: Dương Thạc, Dương Dịch, Tào Tung, trăm phương ngàn kế tung ra chiêu mạnh nhất nhưng cuối cùng vẫn bị Mạc Vân Cốc phá hỏng.

- Kẻ nào dám ám sát bản soái hử?

Một lát sau, thần hồn Mạc Vân Cốc rốt cục cũng khôi phục.

Mạc Vân Cốc quát lớn một tiếng rồi nhanh chóng tung ra một quyền đánh đến sau lưng Tào Tung.

Rầm rầm rầm!

Lôi âm nổi lên, ầm một tiếng, Tào Tung liền bị đánh bay ra ngoài.

Oanh!

Ngay sau đó, hắn lại đánh về phía trước một quyền.

Ầm ầm!

Một quyền mà uy lực mênh mông như một toà núi lớn, bắt đầu lao nhanh về phía Dương Thạc.

- Nguy rồi.

Dương Thạc biến sắc, lập tức nâng ngang Thần Long Liệt Khôn đao trong tay lên mới miễn cưỡng ngăn được một quyền này của Mạc Vân Cốc. Nhưng dù vậy, dưới ảnh hưởng của một quyền này thì Dương Thạc cũng phải lui lại mấy bước.

- Đại ca, nhị ca, có người đánh lén Mạc lão đại...

Đúng lúc này, Ninh Mị Nhi đã bị một đao của Dương Thạc đánh cho nội tạng vỡ vụn hết, lại chột hết to một tiếng.

314. Chương 309: Ở Nhà Lữ Hành, Giết Người Diệt Khẩu!

Vô Tận Thần Công

Chương 309: Ở nhà lữ hành, giết người diệt khẩu!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nàng ta bị Mạc Vân Cốc coi như tấm chắn để ngăn cản một đao của Dương Thạc. Vậy mà giờ phút này, nàng ta không những không hận Mạc Vân Cốc, mà còn hét lớn lên để cho sáu người khác trong thất lão quái đang ở bên ngoài đến đây vây đánh đám người Dương Thạc, cứu Mạc Vân Cốc.

Ninh Mị Nhi vừa hét lớn, vừa rút thanh kiếm gãy sau lưng ra.

Cả người hơi di chuyển, đánh về phía mãnh thú Tiểu Hoả.

Cao thủ Đại Tông Sư vốn có sức sống rất mạnh.

Tuy nội tạng bị thương nhưng cũng không chết ngay được. Tuy Ninh Mị Nhi không còn khả năng ngăn cản đám người Dương Thạc nhưng cũng rất hung hãn. Thoáng cái nàng ta đã lao tới trước mặt Tiểu Hoả, rồi một người một thú quần đấu với nhau ở xa ngoài chục trượng. Nàng ta muốn dùng chút sức lực còn lại để giảm bớt áp lực cho Mạc Vân Cốc.

- Mị nhi.

Mạc Vân Cốc mở to hai mắt.

- Bọn người, chết đi.

Mạc Vân Cốc hét lớn một tiếng, rồi đập mạnh một tay xuống mặt đất.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Sát khí nồng đậm từ trong lòng đất chui lên tấn công về phía đám người Dương Thạc.

- Địa Sát Vương quyền hả?

Dương Thạc nhíu mày.

Địa Sát Vương quyền do cao thủ Võ Thánh như Mạc Vân Cốc thi triển ra đâu chỉ tăng uy lực lên gấp mười lần chứ.

- Lui.

Không hề do dự, Dương Thạc cùng Dương Định nhanh chóng lui lại, cả người đã bay lên ấy trượng. Roạt một tiếng, hai người mở ra doanh trường mới tránh được một chiêu này.

Grào! Grào!

Ngay sau đó, một luồng khí thể vô tận từ trên người Mạc Vân Cốc truyền ra.

Giống như một con thượng cổ mãnh thú gào rú vậy.

Oanh! Oanh! Oanh!

Hắn đánh ra bốn năm quyền liền, vậy mà uy lực không hề giảm, nháy mắt đã đến trước mặt Dương Thạc và Dương Dịch đang ở trên không trung.

- Thần Hùng quyết? Đại Thiên Vương quyền nữa hả? Quả nhiên, cao thủ Võ Thánh không giống người bình thường.

Dương Thạc nhíu mày, liên tục chém ra Thần Long Liệt Khôn đao, trực tiếp bỏ đôi quyền phong của Mạc Vân Cốc. Tuy vậy, vẫn còn có một số luồng kinh phong đâm trúng trên Bắc Địa Uy Lực giáp của hắn, tạo nên những thanh âm ken két.

Dương Dịch thì dựa vào thân pháp linh hoạt của mình mà tránh né quyền phong của Mạc Vân Cốc.

Lúc này, uy thế của vị cao thủ Võ Thánh Mạc Vân Cốc đã được thể hiện rất rõ rệt.

Dương Thạc cảm thấy, tuy mình mặc Bắc Địa Uy Lực giáp, có Thần Long Liệt Khôn đao, nhưng nếu muốn đánh chính diện mà giết chết được Mạc Vân Cốc thì vô cùng khó khăn.

Cảnh giới Võ Thánh, đây đã là sự khác biệt hoàn toàn về chất rồi.

Đối với cao thủ Đại Tông Sư, Võ Thánh chính là một ngọn núi lớn mà không phải Đại Tông Sư có thể dựa vào sức mạnh, bí pháp, hay pháp khí cường đại là có thể so sánh được.

- Mạc lão đại.

- Thất muội. truyện cập nhật nhanh nhất tại chm

- Mau, bảo vệ Mạc lão đại.

Vào đúng lúc này, một tiếng quát lớn vang lên.

Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Vèo...o...o!

Mấy bóng người lao nhanh về phía doanh trướng.

Đúng là sáu người khác trong Ấm huyết thất quái, đám người Đại Tông Sư như Thẩm Thiên Lai, Tần Vĩnh.

- Không được rồi.

Dương Thạc nhíu mày.

Bản thân Mạc Vân Cốc đã mạnh mẽ, mấy người mình cũng khó có thể địch nổi. Nếu bây giờ lại tăng thêm sáu tên cao thủ Đại Tông Sư nữa thì đám người Dương Thạc muốn giết chết hết bọn chúng và an toàn rồi đi là chuyện không thể xảy ra.

Chẳng lẽ... lần ám sát này sẽ thất bại sao?

Sắc mặt Dương Thạc ngưng trọng. Nếu không thể giết chết Mạc Vân Cốc thì mình và Dương Dịch chỉ đành lập tức rời đi. Lần tới mà muốn đánh lên Mạc Vân Cốc thì sẽ càng khó khăn hơn rồi.

Vèo...o...o!

Mà đúng lúc Dương Thạc vừa nghĩ như vậy xong, thì một bóng người gầy gò nhanh như tia chớp lao về hướng Mạc Vân Cốc.

Là đại thái giám, Tào Tung.

Giờ phút này, toàn thân Tào Tung đầm máu. Lúc trước, hắn trúng một quyền của Mạc Vân Cốc nên bị đánh bay ra ngoài, bị thương một chút. Ngay sau đó, Mạc Vân Cốc lại sử dụng Địa Sát Vương quyền để dẫn động sát khí tấn công, Tào Tung không kịp tránh nên bị trúng thêm hai quyền nữa. Hiện tại, trên người Tào Tung mang theo toàn vết máu, hung dữ, không sợ chết lao nhanh về phía Mạc Vân Cốc.

Hắn vươn hai tay, muốn cổ ôm chặt Mạc Vân Cốc.

- Dương Thạc, nhanh, nhanh giết Mạc Vân Cốc.

Tào Tung quát lớn một tiếng.

Giờ khắc này, vị đại thái giám của Hoàng Thành quát lên, không phải thanh âm the thé như bình thường mà lại rất trung tính, giống như một vị tông sư võ đạo đường đường chính chính vậy.

- Muốn chết hả.

Vẻ mặt Mạc Vân Cốc lạnh lùng, lại đánh thêm mấy quyền về phía Tào Tung.

Bang! Bang! Bang!

Tào Tung bị trúng mấy quyền, cả người hơi dừng lại, không ngừng phun ra máu tươi.

Xen lẫn một số nội tạng nữa.

- Nhanh lên...

Một lát sau, Tào Tung giẫm mạnh hai chân một cái, lại vọt lên, nháy mắt đã đến trước người Mạc Vân Cốc, duỗi tay ra ôm chặt lấy Mạc Vân Cốc.

- Mạc lão đại.

Sáu tên Ẩm Huyết thất quái chưa xông tới nhưng đã nhìn thấy Tào Tung ôm chặt Mạc Vân Cốc thì sắc mặt đều thay đổi.

Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Vèo...o...o!

Tên 'Độc cấp mô' Thẩm Thiên Lai vung tay một phát, ám khí lập tức bay đi đâm vào trên người Tào Tung.

Thân thể Tào Tung run nhẹ một cái nhưng vẫn không nhúc nhích.

- Khốn kiếp.

Mạc Vân Cốc giãy giụa mãnh liệt nhưng cũng không thể tránh thoát Tào Tung.

Ồ...ô...ô...n...g!

Một lát sau, một luồng sóng âm kì dị bỗng nhiên đến trước mặt Mạc Vân Cốc. Đây đúng là Thần Âm của Dương Địch.

Vèo...o...o!

Một bóng đen từ trong thân thể Dương Thạc nhanh chóng bay ra, hai tay được bao phủ bởi áo giáp màu đen, nháy mắt đã đến trước mặt Mạc Vân Cốc, hai cánh tay đưa ra đâm vào trong lồng ngực Mạc Vân Cốc.

Là Cửu Dương Chân Thân.

- Làm sao mà...

Hai tiếng khê vang lên, hai cánh tay Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã gọn gàng linh hoạt đâm vào trong lồng ngực Mạc Vân Cốc.

Lên giáp màu đen bao phủ bên ngoài Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đã đạt tới cấp độ Tứ Cấp Thần Binh. Tuy trên người Mạc Vân Cốc là giáp mềm có lực phòng ngự cường đại nhưng nhiều nhất cũng chỉ là phòng ngự Tam Cấp Thần Binh mà thôi.

Dưới công kích của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, giáp mềm này căn bản như do giấy dầu tạo nên, nhẹ nhàng đâm một cái lập tức bị hỏng!

Đau đớn mãnh liệt truyền đến từ lồng ngực.

Mạc Vân Cốc vốn đã bị linh đang Thần Âm của Dương Địch công kích, đầu óc trống rỗng, dần dần.

Chính là lúc trong thân thể truyền đến từng trận đau đớn mãnh liệt, Mạc Vân Cốc mới thoáng cái tỉnh táo lại!

Mở to hai mắt nhìn người trước mắt hần không thể tin nổi, Dương Thạc.

- Đại Bàng Vương, lại là người!

Trong chớp nhoáng này, Mạc Vân Cốc đã coi Dương Thạc là Đại Bàng Kim Sí Vương.

Hần vạn lần không ngờ thân là cao thủ tuyệt đỉnh đương thời, sao Đại Bàng Kim Sí Vương lại có thể xuất hiện ở đây, hơn nữa còn ra tay công kích hần.

- Đại Bàng, Mạc Vân Cốc ta không cùng không oán với người. Người rõ ràng...

Trong mắt Mạc Vân Cốc, trừ nghi hoặc và khiếp sợ thì ngoài ra còn có cả hận ý mãnh liệt.

- Khốn khiếp!

Mãnh mẽ quát lên một tiếng, trong thân thể Mạc Vân Cốc truyền ra lực lượng mệnh mông cường đại!

Mặc dù công kích của Dương Thạc đã đánh Mạc Vân Cốc trọng thương, thậm chí còn khiến phổi, tâm mạch của hần đều xoắn đoạn. Nhưng Mạc Vân Cốc thực lực Vô Thánh, khí huyết khổng lồ, tuyệt đối không dễ dàng chết đi như vậy.

315. Chương 309: Ở Nhà Lữ Hành, Giết Người Diệt Khẩu! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 309: Ở nhà lữ hành, giết người diệt khẩu! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trước khi chết còn muốn phản kích mãnh liệt.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Khí kinh mệnh mông cường đại lưu chuyển tung hoành xung quanh Mạc Vân Cốc.

Uỳnh!

Một tiếng bạo nổ. Tào Tung ôm chặt lấy thân thể Mạc Vân Cốc, bị kinh khí cường đại sinh sôi trong thân thể Mạc Vân Cốc thoát cái bọc phát ra. Xoẹt một tiếng, hai cánh tay đều bị đứt đoạn, thân thể tàn phá của Tào Tung bay ngược ra ngoài. Đang ở giữa không trung, trên mặt Tào Tung dĩ nhiên mang theo vài phần vui vẻ, sinh cơ không ngừng giảm xuống, đúng là đã vãn lạc!

- Đại Bàng Vương, ta muốn giết người!

Thoát khỏi trói buộc của Tào Tung, Mạc Vân Cốc chợt quát một tiếng, khí kinh toàn thân mạnh mẽ bọc phát ra!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Giờ phút này, so với một khắc trước, Mạc Vân Cốc rõ ràng còn khủng bố hơn vài phần.

Lực lượng phát ra trên người rõ ràng đã vượt qua Vô Thánh sơ giai bình thường, tiếp tục tăng nhanh đạt tới cấp độ Vô Thánh trung giai, thậm chí cũng không xê xích với cấp độ Vô Thánh cao giai bao nhiêu.

Chợt quát một tiếng, hai tay mạnh mẽ vung quền, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc liền hung hăng oanh kích về phía hần.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Uy lực hai đấm đập nện vào hư không, âm thanh bạo nổ chợt vang lên.

Quyền phong quét qua phía trên Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đều bị Cửu Dương Chân Thân làm chấn động ken kết, hầu như không ngừng ngừng tụ, dường như sinh sôi từ đổ vỡ.

Ầm ầm!

Ngay một khắc sau đó, hai quyền của Mạc Vân Cốc đã tới phía trên Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Tạch tach tach!

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Gần như không chút cản trở, dưới hai quyền oanh kích này của Mạc Vân Cốc, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc trực tiếp nứt vỡ, hóa thành bốn nguyên thần hoang nguyên lực, phiêu tán trên không trung.

Dù sao Mạc Vân Cốc cũng là cường giả cấp độ Võ Thánh. Mặc dù chỉ là Võ Thánh sơ giai nhưng cũng là nội tình thâm hậu, bạo phát ra cũng đủ để phát huy ra lực lượng Võ Thánh trung giai, thậm chí là thực lực Võ Thánh cao giai cường đại. Dùng Thần Hùng Quyết thúc giục Đại Thiên Vương Quyền, Địa Sát Vương Quyền, uy lực phát huy ra vậy mà ngay cả Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc cấp độ Tứ Cấp Thần Bình đều không thể ngăn cản, trực tiếp bị một quyền đánh tan ra.

Nhưng một quyền đánh tan Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, tình huống của Mạc Vân Cốc càng nguy cấp hơn!

Phốc! Phốc!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc bị đánh tan, hai cánh tay cắm vào trong thân thể Mạc Vân Cốc cũng bị tan rã toàn bộ.

Ngực Mạc Vân Cốc trực tiếp hiện ra hai lỗ thủng máu thật lớn!

Bởi vì lúc trước phát động công kích đã vận chuyển khí huyết, giờ phút này máu trong thân thể Mạc Vân Cốc lao nhanh. Ngực bỗng nhiên xuất hiện hai lỗ thủng máu, máu trong thân thể không hề bị ngăn cản, trực tiếp bắn ra từ trong lỗ thủng máu này, phát ra âm thanh phốc phốc.

Dù thực lực Mạc Vân Cốc có mạnh hơn nữa nhưng mất nhiều khí huyết như vậy, thân thể Mạc Vân Cốc cũng lão đảo một cái, sắc mặt trở nên trắng xám chỉ trong chớp lát.

- Mạc lão đại!

- Mạc lão đại!

Sau người trong Ấm Huyết Thất Quái kia nhìn thấy dáng vẻ này của Mạc Vân Cốc, sắc mặt đều cả kinh. đọc truyện mới nhất tại .

Thân thể ý thức liền dừng lại một chút, không tiếp tục lao về phía Mạc Vân Cốc. Dù sao vừa rồi Mạc Vân Cốc phát uy, “Đại Bằng Kim Sí Vương” và Tào Tung kia đã bị hắn đuổi giết, Ấm Huyết Thất Quái này cũng không cần đến bên cạnh Mạc Vân Cốc bảo vệ hắn.

Quan trọng nhất là giờ phút này, Ấm Huyết Thất Quái theo bản năng thâm sợ hãi!

Không dám tiến lên xem xét thương thế thật sự của Mạc Vân Cốc!

Bọn hắn mơ hồ cảm giác được Mạc Vân Cốc bị Dương Thạc đâm trúng ngực, hắn đã khiến tâm mạch và tim bị thương trọng yếu nhất. Tuy vừa rồi Mạc Vân Cốc còn có thể phát uy đánh bay Tào Tung, đánh nát Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc. Nhưng tình huống hiện tại của Mạc Vân Cốc tuyệt đối không thể lạc quan.

- Mạc Vân Cốc, ngươi đã là nỗ lực hết đà, không còn chút sức lực xoay chuyển trời đất nào, cho dù uy thế có cường thịnh hơn thì cũng chỉ là hổ giấy, không có bản lĩnh gì cả.

Bên ngoài hơn mười trượng, thân thể Dương Thạc lơ lửng giữa không trung lạnh lùng nhìn Mạc Vân Cốc phía dưới, chậm rãi nói ra.

- Ngươi... ngươi rốt cục là ai?

Giờ phút này, Mạc Vân Cốc ngay cả miệng vết thương cũng không che.

Chẳng qua hắn chỉ tự động phong bế mấy mạch máu ở phụ cận, khiến khí huyết không xói mòn quá nhanh chóng.

Hai mắt trừng trừng chăm chú nhìn Dương Thạc bên ngoài vài chục trượng, Mạc Vân Cốc trầm giọng quát hỏi.

- Người... không phải Đại Bằng Kim Sí Vương!

Mạc Vân Cốc không phải người ngu. Nếu vừa rồi trước mặt hắn thật sự là Đại Bằng Kim Sí Vương thì tuyệt đối sẽ không vì một quyền của hắn mà trực tiếp vỡ nát.

Mạc Vân Cốc mơ hồ cảm giác được bản thân đuổi giết thân thể kia có lẽ có quan hệ trực tiếp với nam tử mặc trọng giáp, cầm trường đao cực lớn trong tay kia.

- Người đã đoán đúng!

Âm thanh của Dương Thạc vang lên.

Chỉ có điều không phải truyền ra từ trong thân thể mà là truyền đến từ sau lưng Mạc Vân Cốc!

Chú!

Cửu Dương Chân Thân lại ngưng tụ sau lưng Mạc Vân Cốc!

Phốc! Phốc! Phốc!

Đạo Hoàng Kiếm bắn ra từ trong đan điền của Cửu Dương Chân Thân, mạnh mẽ xuyên vào trong thân thể Mạc Vân Cốc. Thân thể của Mạc Vân Cốc run lên bần bật.

- Nói cho người biết, ta chính là người đã giết con của người, Dương Thạc!

Âm thanh lạnh như băng truyền ra. Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc này mạnh mẽ vẽ một cái sau cổ Mạc Vân Cốc!

Sau một khắc, Mạc Vân Cốc lập tức cảm giác được toàn thân hắn chợt nhẹ nhõm, rốt cục cảm giác không thấy một chút sức nặng nào. Cùng lúc đó, bản thân hình như bị ném bay lên, không ngừng xoay tròn. Cảnh tượng trong thế giới này cũng nhanh chóng xoay tròn. Hình như trong tầm mắt, Mạc Vân Cốc còn nhìn thấy thân thể tàn phá của hắn, hai lỗ thủng máu thật lớn trước ngực, cùng lúc đó còn bị Đạo Hoàng Kiếm xuyên thấu, máu tươi bay như bão.

Chẳng qua là thân thể này của hắn hình như còn thiếu gì đó!

Đầu lâu!

Lúc nghĩ đến đây, Mạc Vân Cốc liền thâm rùng mình.

Nhưng ngay sau đó, Mạc Vân Cốc liền cảm giác đầu của hắn đã truyền đến cảm giác cực nóng. Đầu lâu này đã bị đốt thành tro bụi.

Mạc Vân Cốc, cường giả cấp độ Võ Thánh, đệ nhất nhân hắc đạo lục lâm mười ba tỉnh nam bắc Đại Chu đã chết!

Uỳnh!

Thân hình cao lớn không đầu kia rốt cục cũng rơi xuống đất.

Chính là khi Mạc Vân Cốc đã chết thì đồng thời, thân thể Tào Tung bị tàn phá cách đó không xa, sinh cơ nhanh chóng tan biến cũng trọn tròn mất, hai mắt nhìn về bên này cũng từ từ khép kín.

Rốt cục vị Đại thái giám hoàng thất, cao thủ cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong vẫn chết muộn hơn Mạc Vân Cốc một chút chút.

- Mạc lão đại!

Đầu lâu Mạc Vân Cốc bị đốt thành tro bụi, thân thể rơi thẳng xuống, rõ ràng đã chết đến không thể chết lại.

Xung quanh, sáu người Ấm Huyết Thất Quái kia đều kịch liệt run rẩy, chấn động kinh sợ đến cực hạn!

Mạc Vân Cốc rõ ràng đã chết?

Từ lúc đám người Dương Thạc xé mở hư không, bắt đầu đánh lên công giết Mạc Vân Cốc, cho tới giờ mới chỉ ngăn ngừi mấy chục lần hô hấp. Vị đại cao thủ mạnh mẽ cấp độ Vô Thánh, nhân vật lãnh tụ hắc đạo Đại Chu đã chết?

316. Chương 310: Cửu Ứng Chấn Kích, Người Cũng Biết?

Vô Tận Thần Công

Chương 310: Cửu Ứng Chấn Kích, người cũng biết?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngoại trừ tên mù lòa Độc Cáp Mô Thảm Thiên Lai thì năm người còn lại trong Ấm Huyết Thất Quái đều trợn trừng hai mắt, nhìn chằm chằm vào thi thể của Mạc Vân Cốc kia.

- Thất muội! Thất muội cũng đã chết!

Lão tứ Trần Nhạc dáng người cường tráng, to như cột điện kia, ánh mắt cũng nhanh chóng chuyển đến người lão thất Ninh Mị Nhi.

Giờ phút này, Ninh Mị Nhi luân phiên chém giết với Tiểu Hỏa, sớm đã thành một thân đầm máu.

Răng nhọn móng sắc của Tiểu Hỏa dù lợi hại, nhưng trên người Ninh Mị Nhi này mặc kim ty huyền giáp, Tiểu Hỏa rõ ràng cũng không thể nào tổn thương đến nơi yếu hại của nàng. Nhưng dù vậy, Ninh Mị Nhi rốt cục cũng là nỗ lực hết đà, bị Tiểu Hỏa cắn mất một cánh tay, toàn thân đầm máu, hầu như đã chết.

Rống!

Tiểu Hỏa gào rú một tiếng, há to miệng, cắn xé cổ của Ninh Mị Nhi!

- Khốn khiếp!

- Buông thất muội ra!

Trần Nhạc kia trừng mắt muốn nứt ra, hét lớn một tiếng. Trong thời gian ngắn, thanh trường đao sau lưng đã ở trong tay hắn, hung hăng chém về phía thân thể Tiểu Hỏa!

Trần Nhạc này cùng lắm là Đại Tông sư sơ giai, nhưng một đao này chém ra, thực lực bạo phát còn lợi hại hơn cả Đại Tông Sư trung giai. Với thực lực của Tiểu Hỏa, căn bản không thể thoát khỏi một đao kia của hắn!

- Hả? Muốn giết Tiểu Hỏa?

Đúng lúc này, Dương Thạc giữa không trung, lông mày hơi động một chút.

- Tiểu Hỏa là sủng thú của Dương Thạc ta, sủng thú từ nhỏ đã nuôi lớn. Nó hầu như đã nghĩ ta là phụ thân. Chỉ bằng các người mà cũng muốn chém giết đệ tử của Dương Thạc ta sao?

Hừ lạnh một tiếng, thân hình Dương Thạc khẽ nhoáng lên.

Tốc độ nhanh đến cực hạn, nhanh như chớp đã đến trước mặt Tiểu Hỏa.

Cang!

Một tay duỗi ra, bàn tay Dương Thạc dĩ nhiên đã cầm trường đao trong tay Trần Nhạc.

Lực phòng ngực của Bắc Địa Uy Lực Khải rất mạnh, chỉ là bộ phận che tay cũng không phải thứ mà trường đao trong tay Trần Nhạc này có khả năng chém rách.

- Các người là thị vệ của Mạc Vân Cốc?

- Thất muội kia của các người cầu thả với Mạc Vân Cốc, chắc hẳn các người cũng không phải loại người tốt lành gì, chắc hẳn cũng là người trong hắc đạo, người chết trong tay vô số. Hiện tại ta thúc giục Cửu Dương Chân Thân đã bị các người nhìn thấy. Xem ra hiện tại lại phải giết người diệt khẩu rồi.

Âm thanh lạnh buốt truyền ra từ trong miệng Dương Thạc từng chữ từng chữ một.

- Chết!

Sau một khắc, Thần Long Liệt Khôn Đao trên tay phải Dương Thạc mạnh mẽ chém ra!

Một đao như tia chớp chém thẳng vào mặt Trần Nhạc!

Người đáng chết tuyệt đối không nường tay!

Tuy Dương Thạc không biết thân phận thật sự của đám người Âm Huyết Thất Quái. Nhưng sát khí trên người bảy cường giả cấp độ Đại Tông Sư này không giấu được, cho dù là kẻ đàn thì chỉ sợ cũng đều có thể đoán được bảy người này, mỗi người đều là nhân vật giết người vô số, tuyệt đối không phải thiện nam tín nữ bình thường.

Dương Thạc lại càng không phải thiện nam tín nữ.

Cũng không phải cao tăng Phật Môn như đại sư Dũng Tín!

Âm Huyết Thất Quái này, bảy gã Đại Tông Sư đều đã tận mắt nhìn thấy át chủ bài của Dương Thạc. Nếu muốn bỏ qua cho bọn hắn, át chủ bài của Dương Thạc tất nhiên sẽ bị lộ.

Cho dù át chủ bài không bị lộ, Dương Thạc thật sự cũng không có lý do bỏ qua cho bọn hắn. Ít nhất bọn hắn chính là thuộc hạ của Mạc Vân Cốc, chính là cao thủ muốn mang binh đến đánh kinh thành Đại Chu. Mà Dương Thạc, trước mắt chính là người bên Đại Chu, Lục ca của hắn chính là thống soái tam quân kinh thành Đại Chu. Cho dù Âm Huyết Thất Quái không nhìn thấy át chủ bài của Dương Thạc, cho dù bọn hắn cũng không tính là tội ác tày trời thì Dương Thạc cũng vẫn có đầy đủ lý do để giết bọn hắn.

Chính là bởi vì như thế, Dương Thạc liền không chút do dự, lập tức ra tay!

Uỳnh!

So với đao thể của lão tứ Trần Nhạc Âm Huyết Thất Quái này, đao thể của Thần Long Liệt Khôn Đao đâu chỉ nhanh gấp đôi!

Ông...

Xen lẫn tiếng rỗng ngâm, gần như chỉ trong chớp lát đã tới trước mặt Trần Nhạc.

Sát khí đậm đặc tới mức tận cùng dĩ nhiên đã bao vây toàn bộ Trần Nhạc này!

- Không tốt!

Tuy Trần Nhạc này tướng mạo thật thà chất phác nhưng tuyệt đối không phải kẻ đàn gì. Trong chớp mắt này, hắn cảm nhận được rõ ràng sát khí lạnh lẽo ác liệt truyền đến trên người Dương Thạc. Sắc mặt hắn bỗng nhiên biến đổi, lông tóc toàn thân dựng đứng, theo bản năng muốn lui về phía sau tránh né một đao kia của Dương Thạc.

Bịch!

Hai chân mạnh mẽ đạp đất. Trần Nhạc này dĩ nhiên đã nhanh chóng lùi lại hơn một trượng!

Rống!

Nhưng đúng lúc này, một tiếng rỗng rầm đột nhiên truyền vào trong tai Trần Nhạc.

Phốc!

Ngay một khắc sau đó, Trần Nhạc này chợt cảm giác vị trí phần ngực bụng mát lạnh, theo bản năng nhìn lại trên người. Hắn lại nhìn thấy bộ giáp mềm vốn mặc trên người rõ ràng đã bị cắt ra. Thanh Thần Long Liệt Khôn Dao này của Dương Thạc dĩ nhiên đã bộc phát ra đao khí vô cùng mạnh mẽ. Đao khí này không chỉ cắt giáp mềm trên người Trần Nhạc, thậm chí trước ngực, dưới bụng Trần Nhạc cũng đều trực tiếp bị chém rách!

Theo một đao kia của Dương Thạc, toàn bộ lồng ngực ổ bụng đã bị mổ ra!

Mơ hồ có thể nhìn thấy nội tạng!

- Làm sao mà...

Vẻ khiếp sợ trên mặt Trần Nhạc chợt lóe lên, cả thân thể rơi ầm ầm xuống đất.

Uy thế đáng sợ của Thần Long Liệt Khôn Dao đã đạt tới cực hạn!

Mức độ sắc bén gần như Ngũ Cấp Thần Binh, có lẽ không thể nào một đao chém rách một số trọng giáp cường đại. Nhưng bộ giáp mềm trên người Trần Nhạc cường giả cấp độ Đại Tông Sư này, trước mặt Thần Long Liệt Khôn Dao của Dương Thạc căn bản như một tờ giấy mỏng, gần như không chút ngăn cản đã bị chém rách.

- Người...

Thân thể nặng nề ngã xuống đất. Trần Nhạc này theo bản năng đưa một tay lên chống đỡ, muốn đứng dậy.

Nhưng không ngờ lồng ngực và bụng dưới của hắn trực tiếp bị xé ra. Lúc đứng lên, nội tạng trong bụng, nhất là đại tràng ruột non kia cũng thoáng cái rơi ra, treo trước ngực hắn, khủng bố đến cực điểm.

- Lão tứ!

- Tứ ca!

Nhìn thấy một đao của Dương Thạc hầu như trực tiếp chém Trần Nhạc thành hai nửa, sắc mặt năm người còn lại của Ấm Huyết Thất Quái đều đại biến!

- Lão nhị lão tam, mau chóng cứu lão tứ lão thất đi!

- Cứu lão tứ lão thất, đi nhanh lên!

Giờ phút này, tuy lão đại Thảm Thiên Lai trong Ấm Huyết Thất Quái này không nhìn thấy tình hình xung quanh nhưng cũng biết ở đây đã vô cùng nguy hiểm.

Ngay cả cường giả cấp độ Võ Thánh, đệ nhất nhân hắc đạo Mạc Vân Cốc đều bị chém giết. Bọn hắn chẳng qua chỉ là bảy Đại Tông Sư, lại mất đi hai người lão thất lão tứ, làm sao có thể là đối thủ của đám người Dương Thạc? Giờ phút này, đường sống duy nhất của bọn hắn chính là lập tức chạy thực mạng, không thể tranh phong chém giết với đám người Dương Thạc!

Vút... Vút ... Vút ...

Một tay giơ lên, trên tay Thảm Thiên Lai này nhanh chóng phóng ra một thanh ám khí!

Nó bắn thẳng vào thân thể Dương Thạc!

- Đại ca, người đi trước đi! Chúng ta đi cứu lão thất lão tứ!

Trong Ấm Huyết Thất Quái, lão nhị Tần Vịnh hét lớn một tiếng, thân hình nhanh chóng nhoáng lên, tốc độ cực nhanh, trong khoảnh khắc đã tới trước mặt lão tứ Trần Nhạc đang trọng thương. Bàn tay lớn khô gầy mạnh mẽ đưa ra một trảo, kéo lấy sau cổ Trần Nhạc, muốn lôi Trần Nhạc đi.

317. Chương 311: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn, Cửu Âm Huyền Công!

Chương 311: Thu hoạch ngoài ý muốn, Cửu Âm Huyền Công!

- Liều mạng với người!

Thẩm Thiên Lai ném ra ám khí cuối cùng. Hình như cảm giác Dương Thạc đang ở phía sau, thân hình mạnh mẽ xoay chuyển, một tay chớp tới, hung hăng công kích Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc. đọc truyện mới nhất tại .

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Trong một trảo, bảy tám đoạn chân khí liên tục mạnh mẽ bộc phát, một tầng lại chồng lên một tầng, nhanh chóng đến trước mặt Dương Thạc.

- Hả? Đây là Cửu Ứng Chấn Kích?

Mà hầu như lúc Thẩm Thiên Lai thi triển một trảo này thì đồng thời, hai mắt Dương Thạc cũng nghiêm túc hẳn.

Bảy tám luồng kinh khí trực tiếp đánh lên cửu dương chân thân của Dương Thạc!

Trong bảy tám luồng kinh khí này lại mang theo một luồng khí âm sát, tương tự như Địa Sát Vương quyền của cường giả Đại Tông Sư tổ chức Địa Sát. Luồng khí âm sát này đánh lên trên cửu dương chân thân, khiến cho cửu dương chân thân cường thế vô cùng, có thể so với thần binh tứ cấp này của Dương Thạc cũng phải hơi chấn động!

Ầm ầm!

Bốn năm luồng kinh khí đánh lên cửu dương chân thân, bị cửu dương chân thân triệt tiêu.

Mà còn ba luồng kinh khí khác lại đánh vào bên trong cửu dương chân thân, nổ tung mãnh liệt!

- Hả? Công kích thật lợi hại!

Lông mày Dương Thạc bỗng nhiên nhíu lại.

Cũng may cửu dương chân thân của mình có thể chịu được công kích như vậy.

Nếu là một cao thủ cấp độ Đại Tông Sư bình thường, bị một trảo này đánh tới thì dù gân cốt có mạnh mấy, mặc áo giáp có lợi hại mấy cũng chỉ có thể ngăn nổi năm sáu luồng chân khí công kích mà thôi, còn bị vài luồng đánh vào trong cơ thể, trọng thương nội tạng.

Dương Thạc không có nội tạng, cũng không bị tổn thương.

Cho dù là có nội tạng thì cửu dương chân thân rất cực do thần hoang nguyên lực tạo thành, trừ phi là nổ nát bấy ngay lập tức, bằng một chút tổn thương này căn bản không tính là tổn thương.

- Bảy tám luồng chân khí, tầng tầng lớp lớp đánh ra một lần? Đây là Cửu Ứng Chấn Kích!

Công kích của Thẩm Thiên Lai này cũng không tạo thành thương tổn gì cho Dương Thạc được.

Nhưng giờ phút này, Dương Thạc vẫn nổi lòng sợ hãi.

Bởi vì Dương Thạc rất quen thuộc với một chiêu công kích này của Thẩm Thiên Lai, không ngờ lại là bộ vũ kỹ mà trước đó hắn đạt được ở Nam Lâm Trai - Cửu Ứng Chấn Kích!

Dương Thạc cũng từng tu luyện Cửu Ứng Chấn Kích một thời gian dài, tất nhiên vô cùng quen thuộc với nó. Chẳng qua về sau hắn tự mình nghĩ ra vũ kỹ Ứng Hùng hợp kích, dung nhập kỹ pháp của Cửu Ứng Chấn Kích vào trong đó nên Dương Thạc cũng không tiếp tục sử dụng vũ kỹ này nữa. Mặc dù mình không sử dụng nhưng hắn muốn nhận ra vũ kỹ này là chuyện vô cùng đơn giản.

- Lão gia hỏa này sao lại có vũ kỹ Cửu Ứng Chấn Kích? Chẳng lẽ lúc trước hắn là đệ tử ký danh của Nam Lâm Tự sao? Không có khả năng. Sát khí trên người hắn quá nặng, không thể nào là đệ tử của Nam Lâm Tự...

- Hơn nữa công pháp tu luyện đường như lại hết sức phù hợp với Cửu Ưng Chấn Kích!
- Trong truyền thuyết, Cửu Ưng Chấn Kích là vũ kỹ bên trong Cửu Âm Huyền Công. Lão gia hỏa này nắm Cửu Ưng Chấn Kích, chẳng lẽ... Hắn nắm Cửu Âm Huyền Công sao?

Trong lòng Dương Thạc chấn động.

Nắm giữ vũ kỹ Cửu Ưng Chấn Kích, rất có thể Thảm Thiên Lai này cũng nắm Cửu Âm Huyền Công!

Ít nhất cũng biết một số tin tức của Cửu Âm Huyền Công!

Nghĩ tới đây, Dương Thạc ngược lại không lập tức đánh chết Thảm Thiên Lai.

Cửu Âm Huyền Công, đây chính là một huyền công cường đại cùng cấp với Cửu Dương Huyền Công cơ thể Dương Thạc.

Trong truyền thuyết, nếu đồng thời tu luyện Cửu Âm Huyền Công và Cửu Dương Huyền Công thì dù là công pháp cường đại nhất đương thời như Nhân Hoàng Tam Quyết nguyên vẹn, Thiên Đạo Thần âm công, thậm chí là Bát Hoang quyết cho Dương Thiên nghĩ ra cũng không thể sánh bằng!

Chỉ có điều hai bộ huyền công này đã mất tích từ lâu.

Cửu Dương Huyền Công dù sao còn có chút manh mối. Ít nhất Thiên Kiếm Môn, Đại Lâm Tự, Chân Vũ Môn còn có chút truyền thừa của Cửu Dương Huyền Công.

Mà Cửu Âm Huyền Công thì dứt khoát hư vô mờ mịt, không có bất kỳ người nào biết rõ bộ công pháp kia ở đâu, đến cùng là ai nắm giữ.

Cho dù là có một người chiếm được cả Cửu Âm Huyền Công và Cửu Dương Huyền Công, muốn đồng thời tu luyện hai bộ công pháp này thì hầu như cũng là chuyện thể nào. Bởi vì hai bộ công pháp này là hai mặt cực đoan, giống như nước với lửa vậy, căn bản không thể nào cùng tồn tại một chỗ!

Nhưng Dương Thạc lại giải quyết được vấn đề này một cách hoàn mỹ.

Thân thể, chân thân tách ra!

Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công vẫn dùng chân thân.

Toàn thân cao thấp, tất cả các dương khiếu đều di động tới cửu dương chân thân rồi.

Mà thân thể hắc chỉ còn lại âm khiếu, tu luyện cũng là Huyền Thủy Ngưng Thân quyết thuộc tính âm.

Hai thân thể phân biệt có dương khiếu, âm khiếu khiến Dương Thạc hoàn toàn có thể chia ra tu luyện Cửu Dương Huyền Công và Cửu Âm Huyền Công, hai bộ huyền công tuyệt thế không thể cùng tồn tại một nơi này.

Rất lâu trước đây, thật ra Dương Thạc đã có tâm tư này.

Chỉ tiếc là Cửu Âm Huyền Công hư vô mờ mịt, mình và nó chẳng có nửa điểm manh mối. Không chiếm được bộ công pháp kia, tu luyện Cửu Âm Huyền Công cũng chỉ là mơ tưởng thôi.

Mà bây giờ tại trên người lão quái Thảm Thiên Lai ả huyết thất quái, Dương Thạc lại phát hiện ra vũ kỹ Cửu Ưng Chấn Kích. Giờ khắc này tâm tư Dương Thạc bắt đầu biến đổi rất nhanh.

- Liều mạng với người!

- Liều mạng!

Trong khi trong đầu Dương Thạc đang hiện lên những ý niệm này thì lão đại ả huyết Thảm Thiên Lai đã không ngừng công kích về phía hắn.

Đều là Cửu Ưng Chấn Kích!

Thảm Thiên Lai này thân là cường giả Đại Tông Sư, hiển nhiên không phải chỉ am hiểu sử dụng ám khí, độc dược. Công phu quyền cước của hắn cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Hiện nay đối mặt với cửu dương chân thân của Dương Thạc, ám khí và độc dược đều không được Thảm Thiên Lai dùng, chỉ dùng công phu quyền cước tấn công Dương Thạc.

- Cửu Ứng Chấn Kịch của ngươi không tồi, chẳng qua không biết so với Cửu Ứng Chấn Kịch của ta thì ai mạnh ai yếu đây!

Tiếng nói lạnh lẽo của Dương Thạc chợt vang lên.

Ầm ầm!

Đối mặt với một kích của Thảm Thiên Lai đánh tới, Dương Thạc cũng đánh ra Cửu Ứng Chấn Kịch.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm!

Mấy luồng chân khí tầng tầng lớp lớp cũng đánh tới trước mặt Thảm Thiên Lai.

Cùng là kỹ pháp Cửu Ứng Chấn Kịch!

Chỉ có điều sau khi tự nghĩ ra Ứng Hùng hợp kích, Dương Thạc đã có cảm ngộ càng sâu với Cửu Ứng Chấn Kịch. Lúc này Cửu Ứng Chấn Kịch trải qua cải tiến một chút của Dương Thạc, trực tiếp dùng Thần Ứng quyết thúc dục, uy lực còn mạnh hơn mấy phần so với Cửu Ứng Chấn Kịch của Thảm Thiên Lai!

Ầm!

Bàn tay hai người đụng mạnh vào nhau.

Cạch!

Một tiếng giòn vang lên.

Rất rõ ràng, tiếng động này không thể phát ra từ tay Dương Thạc được. Dương Thạc không chỉ có Cửu Ứng Chấn Kịch mạnh hơn mà bàn tay cũng đạt cấp độ thần binh tứ cấp, cứng rắn tới cực hạn.

Tạch tạch, ken két!

Bàn tay của Thảm Thiên Lai vừa va chạm với tay Dương Thạc liền lập tức phát ra tiếng bẻ gãy giòn tay. Ngay sau đó một khắc, cả cẳng tay Thảm Thiên Lai cũng đều bị đánh gãy.

318. Chương 312 : Vội Vàng Đi Đầu Thai Hả?

Vô Tận Thần Công

Chương 312 : Vội vàng đi đầu thai hả?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một tay hắn gần như bị phé bỏ hoàn toàn.

- Sát!

Một cánh tay này bị bẻ gãy khiến Thảm Thiên Lai trở nên hung hãn dị thường, hét lớn tiếng, tiếp tục thi triển Cửu Ứng Chấn Kịch, đuổi giết cửu dương chân thân của Dương Thạc.

Tạch tạch tạch!

Chỉ tiếc là trước mặt Dương Thạc, thi triển bất cứ công kích gì cũng chỉ như lấy trứng chọi đá, châu chấu đá xe!

Rất nhanh, cánh tay còn lại của Thảm Thiên Lai cũng bị bẻ gãy.

- Ngươi... Làm sao ngươi cũng biết Cửu Ứng Chấn Kịch...

Bị Dương Thạc dùng chiêu thức giống hệt đánh gãy hai tay, sắc mặt Thẩm Thiên Lai lúc này đã biến đổi từ lâu.

Kết.

Sau một khắc, cổ Thẩm Thiên Lai đã bị một cánh tay Dương Thạc nắm chặt.

- Câu hỏi kia hẳn là ta phải hỏi người mới đúng. Lão gia hỏa, người sao lại biết Cửu Ưng Chấn Kích? Một chiêu này người học từ đâu?

Tiếng nói của Dương Thạc lạnh như băng truyền vào trong tai Thẩm Thiên Lai.

- Ha ha ha ha ha ...

Nhưng khi nghe thấy vậy, Thẩm Thiên Lai lại cười ha hả.

- Tiểu tử, người muốn biết tin tức của Cửu Âm Huyền Công sao? Chỉ tiếc người đã giết sáu huynh đệ tỷ muội của ta rồi, Thẩm Thiên Lai ta tuyệt đối không nói tin tức của Cửu Âm Huyền Công cho người! Tiểu tử, người là Dương Thạc sao? Người vốn tu luyện Cửu Dương Huyền Công của Nam Lâm Tự phải không? Người muốn gom đủ Cửu Âm Huyền Công và Cửu Dương Huyền Công sao? Không có khả năng đâu.

Thẩm Thiên Lai bị Dương Thạc nắm cổ, vẫn điên cuồng kêu gào như trước.

- Như vậy sao?

Giọng nói của Dương Thạc vẫn không có chút tình cảm như trước.

Cách!

Một khắc sau, cổ tay Dương Thạc vặn mạnh một cái.

Cổ Thẩm Thiên Lai này bị du dùng sức, trực tiếp bóp gãy. Tiếng cười điên cuồng kia ngừng bật. xem tại

- Người không nói cho ta biết tin tức Cửu Âm Huyền Công, chẳng còn cách nào, ta chỉ đành tự mình tìm thôi!

Dương Thạc lạnh nhạt nói.

Thẩm Thiên Lai này nói có lý.

Dương Thạc giết huynh đệ tỷ muội kết nghĩa của hắn, hắn tuyệt đối sẽ không có khả năng tiết lộ tin tức của Cửu Âm Huyền Công cho Dương Thạc.

Giữ lại một mạng cho hắn là lãng phí thời gian, chẳng thà trực tiếp chém giết, miễn cho đêm dài lắm mộng. Dương Thạc cũng tìm kiếm trên người hắn về manh mối tiếp theo.

Ít nhất lúc trước trong lời nói của hắn cũng tiết lộ cho Dương Thạc rõ, Thẩm Thiên Lai này biết rõ một ít tin tức của Cửu Âm Huyền Công.

Chẳng qua Dương Thạc không chú ý tới việc đồng thời vào lúc Thẩm Thiên Lai bị mình bóp gãy cổ, miệng hắn cũng động đậy, dường như cắn vỡ vật gì đó, nuốt xuống. Sau đó trên mặt Thẩm Thiên Lai hiện lên vẻ tươi cười.

Rầm!

Dương Thạc tiện tay ném thi thể của Thẩm Thiên Lai xuống mặt đất.

- Tin tức của Cửu Âm Huyền Công có lẽ trên người lão già này.

Nhìn thi thể Thẩm Thiên Lai, Dương Thạc thì thào.

- Ô? Thiếu gia, thi thể lão già này ... hình như đang hư thối đi kia!

Dương Thạc đang định tìm tòi thì tiếng nói của Dương Dịch truyền tới.

- Thi thể hư thối đi sao?

Dương Thạc sững sờ, quả nhiên phát hiện ra thì thể Thảm Thiên Lai này đang nhanh chóng biến thành màu xám trắng, sau đó bắt đầu mục nát.

- Hắn đã uống độc dược tự sát sao?

Giờ phút này Dương Thạc dường như cảm thấy có điều không đúng.

- Ta bắt hắn, giết hắn luôn, hắn hoàn toàn không cần phải nuốt độc dược. Dù sao cũng chết một lần thôi. Nuốt độc dược, tác dụng duy nhất là để cơ thể hắn hư thối nhanh chóng... chẳng lẽ...

Nội tâm Dương Thạc trầm nghĩ tới, hai mắt sáng ngời.

- Trên thi thể hắn tồn tại bí mật gì chẳng?

Hầu như không chần chờ, Dương Thạc nhao lên, đến trước thi thể Thảm Thiên Lai, một tay nhanh chóng vung lên, vạch quần áo đối phương ra.

Lật thi thể màu trắng xám bắt đầu hư nát của Thảm Thiên Lai lên, Dương Thạc liền thấy phía sau lưng Thảm Thiên Lai có dày đặc mấy ngàn chữ.

Bốn chữ đầu là rõ ràng nhất.

Cửu Âm Huyền Công!

Vậy mà Cửu Âm huyền năngng lại xăm trên người tên Thảm Thiên Lai kia.

Nhìn thấy cảnh này, Dương Thạc không khỏi ngẩn người.

Xăm năngng pháp trên người là một cách rất bí mật rồi. Rất nhiều cao thủ võ đạo đều làm như vậy. Chỉ cần mình không chết thì năngng pháp cũng không bị mất đi. Nếu mình chết thì năngng pháp có mất hay không cũng không còn quan trọng nữa.

Trong Thập đại yêu thánh, Bạch Viên yêu thánh cũng xăm năngng pháp Cửu Dương huyền năngng tầng thứ ba lên trên người mình.

Mà tên Thảm Thiên Lai này cũng làm như thế.

Chẳng qua, tên Thảm Thiên Lai này còn xảo trá hơn Bạch Viên yêu thánh.

Ngoài Cửu Âm huyền năngng thì tên Thảm Thiên Lai còn am hiểu ám khí cùng độc dược hơn. Hắn đã sớm chuẩn bị ỉnh một viên thuốc độc, luôn luôn ngậm trong miệng.

Khi bị người ta bắt thì hắn sẽ lập tức nuốt vào viên thuốc này.

Loại độc này không chỉ khiến Thảm Thiên Lai lập tức bị chết, mà quan trọng nhất là, trong thời gian ngắn có thể ăn mòn thi thể mình, biến nó thành máu loãng.

Khi thi thể trở thành đồng máu loãng thì bí kíp Cửu Âm huyền năngng sau lưng hắn cũng chôn theo hắn rồi.

- Cái lão chết tiệt này thật xảo trá.

Tuy ngộ tính của Dương Thạc thấp nhưng cũng không phải kẻ ngu.

Lúc này, hắn nhìn thấy Cửu Âm huyền năngng sau lưng Thảm Thiên Lai liền đã hiểu ý định của lão ta rồi.

- Nhất định phải lấy được Cửu Âm huyền năngng trước khi thi thể hắn bị ăn mòn hết.

Trong đầu Dương Thạc nghĩ như vậy.

Mà trong nháy mắt này, dưới sự ăn mòn của độc dược, thi thể Thảm Thiên Lai đã trở nên xám ngoét, thậm chí, đã bắt đầu chuyển sang màu lam xám. Từ trong thất khiếu của hắn, máu loãng màu xanh da trời đang nhanh chóng chảy ra. Thi thể hắn cũng nhanh chóng xẹp xuống. Chỉ khoảng năm sáu nhịp hô hấp là thi thể này sẽ bị ăn mòn thành một đồng máu loãng thôi, và Cửu Âm huyền năngng sau lưng cũng hoàn toàn biến mất.

- Làm sao bây giờ.

Dương Thạc vội vàng ngăn đầu, cùng Dương Địch nhìn nhau.

Trong mắt hai người đều lộ vẻ lo lắng.

- Dù trí nhớ của muội tốt nhưng cũng không thể nhớ kỹ những văn tự như vậy được.

Dương Thạc nhanh chóng nói.

Tuy trí nhớ của nàng rất tốt, nhưng đây là mấy nghìn vạn chữ, không thể nhìn một cái mà trong óc lập tức hiện lên toàn bộ những chữ này được. Bình thường, nàng cũng phải đọc những chữ này một lần, sau khi hiểu rõ mới có thể hoàn toàn nhớ kỹ chúng.

Còn ba năm nhịp hô hấp nữa thì thi thể của Thảm Thiên Lai mới hoàn toàn bị ăn mòn. Trong thời gian ngắn như vậy, dù Dương Địch vượt xa cao thủ Vô Thánh cũng không thể đọc hết mấy ngàn vạn chữ này một lần được.

- Ta dùng Thái Dương Chân Hỏa để hơ khô thi thể này, xem có thể ngăn chặn sự ăn mòn hay không.

Dương Thạc suy nghĩ một chút rồi cũng nghĩ ra một cách.

Nghĩ đến là làm luôn. Tình huống hiện tại không cho phép Dương Thạc nghĩ biện pháp khác.

Phụt!

Thái Dương Chân Hỏa bỗng nhiên phun ra, thoáng cái đã bao phủ thi thể của Thảm Thiên Lai.

Dưới sự đốt cháy của Thái Dương Chân Hỏa, thi thể Thảm Thiên Lai phát ra những thanh âm răng rắc, nhanh chóng được hơ khô, thậm chí còn bắt đầu teo lại.

Cũng may, sau khi mắng da thịt sau lưng Thảm Thiên Lai được hơ khô đã không bị ăn mòn nữa.

- Có tác dụng rồi hả?

Trong lòng Dương Thạc cùng Dương Địch đều vui vẻ.

Chẳng qua, dùng Thái Dương Chân Hỏa để sấy nên da thịt phía sau lưng Thảm Thiên Lai đã biến thành màu xám, gần như đã biến thành tro bụi, chỉ cần một cơn gió nhẹ cũng có thể lập tức tan rã.

319. Chương 312 : Vội Vàng Đi Đầu Thai Hả? (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 312 : Vội vàng đi đầu thai hả? (2)

Nguồn: Vipvanda truyện copy từ

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cũng may, chữ trên đó viết rất ràng.

Giống như một tờ giấy trắng, sau khi bị đốt thành tro bụi, chỉ cần không có gió thổi vào thì tờ giấy này tuy đã thành tro tàn nhưng vẫn có thể duy trì hình dạng như cũ trong một thời gian ngắn, mà chữ trên đó vẫn có thể đọc được.

Dương Thạc cùng Dương Địch nhìn nhau, trong mắt đều lộ sự vui vẻ.

- Tiểu Địch, cẩn thận một chút, đi nhẹ nhàng tới, xem rồi học thuộc lòng những chữ này...

Một lát sau, Dương Thạc nói nhỏ với Dương Địch.

- Ừ.

Dương Địch gật đầu một cái.

Giờ phút này, chỉ cần Dương Thạc hay Dương Dịch hành động hơi mạnh một chút thì thi thể Thảm Thiên Lai sẽ lập tức tan rã. Lúc đó, những chữ viết trên lưng hắn cũng không thể còn nguyên vẹn nữa.

Vẫy nhẹ cánh chim Thiên Âm sau lưng, Dương Dịch chậm rãi bay đến phía trên đồng tro tàn của thi thể Thảm Thiên Lai.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Dương Dịch đeo cánh chim Thiên Âm bay tới, tuy phát ra sóng âm rất nhỏ nhưng tro tàn của thi thể Thảm Thiên Lai vẫn bị sóng âm này chấn động, một số chữ viết phía trên liền hơi tản ra.

Trong lòng Dương Thạc và Dương Dịch đều lo lắng. Dương Dịch cố gắng khống chế tốt cánh chim Thiên Âm để sóng âm phát ra giảm bớt vài phần.

Rốt cuộc, tro tàn thi thể Thảm Thiên Lai không bị tan rã nữa.

Thở nhẹ một hơi, Dương Dịch vội vàng nhìn mấy ngàn vạn chữ phía trên.

Bịch bịch bịch! Bịch bịch bịch!

Mà đúng lúc Dương Dịch đang chuẩn bị học thuộc lòng đoạn văn tự trên thi thể Thảm Thiên Lai thì bên ngoài doanh trường này liên tục truyền đến những tiếng bước chân.

- Không xong rồi, là những hộ vệ bên ngoài doanh trường của Mạc Vân Cốc.

Trong lòng Dương Thạc lo lắng.

Dù gì thì Mạc Vân Cốc cũng là đại nguyên soái của Đại Thần quân.

Trong doanh trường có bảy Đại Tông Sư Ẩm Huyết thất quá làm hộ vệ, thì bên ngoài cũng phải có một số hộ vệ khác.

Chắc trận chiến vừa rồi đã kinh động đến những hộ vệ này.

Chẳng may bọn chúng xông vào lúc này thì...

Tuy Dương Thạc cùng Dương Dịch đều không sợ những người này, cho dù chỉ cần Tiểu Hoả cũng có thể nuốt cả đám bọn chúng. Nhưng, một khi bọn chúng xông vào thì tro tàn thi thể của Thảm Thiên Lai sẽ lập tức tan rã, theo đó, Cửu Âm huyền năngng cũng bị huỷ hoại.

Lúc này, Dương Thạc không khỏi lo lắng hơn.

Cũng may, một lát sau, tiếng bước chân bên ngoài dừng lại.

- Mạc lão đại hấn...

- Không biết tình hình bên trong như thế nào...

- Chẳng qua, Mạc lão đại có mệnh lệnh, không được hấn cho phép thì tuyệt đối không được xâm nhập doanh trường...

Ngay sau đó, thanh âm của một số hộ vệ bên ngoài truyền vào.

Bọn hấn cũng không dám xông vào lúc này.

- May quá.

Dương Thạc nghe mấy tên hộ vệ này nói vậy mới thở nhẹ một hơi.

Bịch! Bịch! Bịch!

Mà đúng lúc Dương Thạc đang bớt lo thì đột nhiên bên ngoài lại truyền đến tiếng bước chân.

Tiếng bước chân này rất vững chắc.

Mỗi một bước chân giẫm trên mặt đất đều khiến mặt đất chấn động ong ong. Tuy cách khá xa nhưng mặt đất chấn động đã khiến tro tàn của thi thể Thảm Thiên Lai tan rã không ít. Thậm chí, một số chữ còn bị

bóp méo. Dương Dịch liền nhú mày, bởi vì những chữ này bị bóp méo đã khiến nàng khó nhớ được chúng. Đầu tiên, nàng phải xem kĩ nó là chữ gì rồi mới có thể học thuộc lòng được.

- Xảy ra chuyện gì thế?

Một lát sau, một thanh âm vang dội vang lên bên ngoài doanh trướng.

Tiếng bước chân kia cũng dừng lại.

- Bẩm Lô lão đại, hình như bên trong doanh trướng bên cạnh có tiếng đánh nhau.

Thanh âm một hộ vệ vang lên.

- Chứ không phải là có thích khách hả? Tránh ra, để ta vào xem Mạc lão đại.

Thanh âm vang dội lúc trước lại vang lên.

Người này đúng là tả thống soái của đội quân 30 vạn tội phạm này. Hắn là thủ lĩnh hắc đạo tỉnh Sơn Dương, cao thủ Đại Tông Sư, Lô Quyền.

- Lô lão đại, Mạc lão đại có lệnh, không có sự cho phép của ngài thì không cho bất luận kẻ nào xông vào doanh trướng.

Bên ngoài, tên hộ vệ kia muốn ngăn cản Lô Quyền.

- Cái gì? Ngay cả ta mà cũng dám cản trở sao?

Lô Quyền lập tức nổi giận.

Bịch bịch bịch!

Đúng lúc này lại truyền đến một tiếng bước chân khác.

- Lô lão đại, người tới trước rồi hả?

Thanh âm này còn âm trầm hơn Lô Quyền.

- Xảy ra chuyện gì? Vừa rồi ta nghe gần đây có đánh nhau nên lập tức tới. Bên này xảy ra chuyện gì? Mạc lão đại đâu?

Người này nhanh chóng hỏi.

Người này chính là hữu thống soái của đội quân 30 vạn tội phạm này, là Phương Tôn Minh ở tỉnh Sơn Âm.

- Có lẽ Mạc lão đại còn ở trong doanh trướng.

Lô Quyền hừ lạnh một tiếng:

- Nhưng đám ranh con này không cho lão tử đi vào.

- Cái gì?

Phương Tôn Minh nhú mày.

- Vừa rồi, trong doanh trướng này có thanh âm đánh nhau. Chẳng lẽ có thích khách đến đây ám sát Mạc lão đại à? Bây giờ, tiếng đánh nhau đã mất. E rằng, nếu không phải thích khách bị giết thì Mạc lão đại đã... Nếu thích khách chết thì Mạc lão đại sẽ phải ra giải thích chứ. Mà bây giờ, Mạc lão đại còn chưa đi ra... Nguy rồi, Mạc lão đại gặp nguy hiểm rồi.

Phương Tôn Minh biến sắc, hét lớn.

- Mau, vào xem Mạc lão đại.

Phương Tôn Minh đi đầu, nhanh chóng bước lên trước một bước muốn xông vào trong doanh trướng này.

- Phương lão đại, người không hiểu thứ tự đến trước đến sau hả? Muốn vào doanh trướng thì cũng phải là Lô Quyền ta vào trước.

Lô Quyền trừng to hai mắt, cũng bước nhanh tới, muốn xông vào doanh trưởng này. Khí huyết hai tên Đại Tông Sư này đều rất nồng đậm, khí thế khiến người ta sợ hãi, nên nếu hai người bọn chúng muốn xông vào doanh trưởng thì những hộ vệ kia cũng không thể ngăn cản được.

Trong doanh trưởng, Dương Thạc lại lập tức khẩn trương.

Lúc này, hai người Lô Quyền cùng Phương Tôn Minh đều có mưu đồ riêng.

Bọn chúng cũng không phải quan tâm sống chết của Mạc Vân Cốc, mà bọn chúng quan tâm là, nếu Mạc Vân Cốc thật sự bị người ta giết chết thì đội quân 30 vạn tội phạm này sẽ nghe ai chỉ huy? Rốt cuộc, ai mới là người trở thành Tổng Biều Bả Tử tướng lai của giới hắc đạo Thập Tam tỉnh nam bắc.

Lô Quyền và Phương Tôn Minh đều có năng lực để trở thành Tổng Biều Bả Tử.

Ai tiến vào doanh trưởng và phát hiện thi thể Mạc Vân Cốc trước thì có thể danh chính ngôn thuận nói rằng, mình tuân theo di chúc của Mạc lão đại để lãnh đạo hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc.

Vì nguyên nhân này mà Lô Quyền và Phương Tôn Minh đều muốn xông vào doanh trưởng trước.

- Tránh ra.

Lô Quyền vung tay lên, đẩy ra một tên hộ vệ đang ngăn cản trước mặt mình.

Cùng lúc đó, Phương Tôn Minh cũng vèo một tiếng, lao nhanh vào.

Hai tên Đại Tông Sư này xông nhanh vào, giống như Long Hồ tiến lên vậy, mang theo một trận cuồng phong vũ bão. Bởi vì thế mà tro tàn của thi thể Thẩm Thiên Lai trước mặt Dương Dịch lập tức tan rã, hoá thành tro bụi.

- Tranh giành cái gì, vội vàng đi đầu thai hả?

Tro tàn bay tán loạn rất nhanh nên Dương Thạc không còn e ngại gì nữa.

Tại thời khắc này, đột nhiên phá vỡ im lặng lúc trước.

Vèo...o...o!

Cửu dương chân thân nhẹ di chuyển, Dương Thạc mang theo khí thế to lớn lao nhanh về phía Lô Quyền.

Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Đạo hoàng thân kiếm từ trong cửu dương chân thân lao ra nhanh như tia chớp.

Cùng lúc đó, thân thể Dương Thạc cũng chợt quát một tiếng, chém mạnh Thần Long Liệt Khôn đao một kích. Lập tức, một đao càn quét vạn quân đã đến trước mặt Lô Quyền và Phương Tôn Minh.

320. Chương 313 : Thần Long, Giết Cho Thân Chất Đầy Đồng!

Chương 313 : Thần Long, giết cho thân chất đầy đồng!

Hai tên tội phạm Đại Tông Sư vừa mới xông vào doanh trưởng đã gặp sự tấn nãngng mạnh mẽ.

Không hề do dự, thân thể cùng cửu dương chân thân của Dương Thạc đồng thời tung ra chiêu thức mạnh nhất của mình.

Trực tiếp đối phó với hai Đại Tông Sư vừa xông vào doanh trưởng là Lô Quyền cùng Phương Tôn Minh.

Tấn công mang theo hận.

Cần phải biết, Dương Thạc cùng Dương Dịch đều ở trong doanh trưởng, nếu không có bất kì ai quấy rầy thì chỉ cần cẩn thận một chút là có thể dễ dàng nhớ được toàn bộ Cửu Âm huyền công sau lưng Thẩm Thiên Lai. Nhưng không ngờ, Lô Quyền cùng Phương Tôn Minh lại cứ tranh nhau phá hỏng chuyện tốt của Dương Thạc cùng Dương Dịch.

Bây giờ, Dương Thạc cũng không biết Dương Dịch đã nhớ được đến đoạn nào.

Nếu nàng chỉ nhớ được một nửa, hoặc thậm chí là ít hơn một nửa thì có thể tổn thất lớn lắm.

Tất cả đều bởi vì hai tên Lô Quyền cùng Phương Tôn Minh này.

Bởi thế, khi Lô Quyền cùng Phương Tôn Minh xông vào doanh trường, Dương Thạc không chút lưu tình, nháy mắt đã tấn công đòn mạnh nhất.

Vèo...o...o...!

Bốn thanh Đạo Hoàng Kiếm nhanh như tia chớp bay đến trước mặt Lô Quyền.

Oanh!

Cùng lúc này, Thần Long Liệt Khôn đao cũng chém mạnh xuống.

Rầm rầm rầm! Grào grào grào

Thần Long Liệt Khôn đao liên tục chém sáu đao, hồ báo lôi âm tầng thứ ba đột nhiên bắn ra, giống như một con Thần Long trực tiếp nhảy lên tấn công Phương Tôn Minh vậy. xem tại

- Nguy rồi.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Vốn hai tên Lô Quyền cùng Phương Tôn Minh muốn là người đầu tiên xông vào doanh trường, thuận tiện tuân theo di chúc của Mạc Vân Cốc để lãnh đạo toàn bộ hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc Đại Chu. Nhưng hai người bọn chúng thật không ngờ, tên cao thủ ám sát Mạc Vân Cốc vẫn chưa rời đi mà đợi khi hai người bọn chúng xông vào doanh trường lại tấn công mạnh mẽ như vậy.

Trong chớp mắt, hai lão đại hắc đạo liền cảm giác được cực kỳ nguy hiểm đang bao phủ mình.

Hiện tại, hai người không giống như đang trong doanh trường mà là ở bên bờ vực thẳm cao vạn trượng, chỉ cần tiến thêm một chút thôi là lập tức bị rơi xuống.

Lúc trước, hai người bọn chúng tranh nhau để là người xông vào doanh trường đầu tiên.

Cũng giống như tranh nhau lao xuống vực thẳm trước vậy.

Trong nháy mắt, hai người như mèo bị giẫm phải đuôi, toàn thân lông lá chuẩn bị dựng đứng lên, hai mắt cũng mở thật to.

- Còn có kẻ địch...

Lô Quyền còn chưa đi đến lối ra thì đã nghe trong thân thể bỗng nhiên truyền đến những tiếng răng rắc.

Bốn thanh Đạo Hoàng Kiếm đã sớm đâm vào thân thể hắn.

Tuy trên người Lô Quyền cũng có áo giáp tốt nhưng tối đa cũng chỉ có thể phòng ngự được sự tấn công của thần binh cấp hai và thoáng ngăn cản được một chiêu của thần binh cấp ba mà thôi. Còn Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm là thần binh cấp bốn trở lên, nên thật dễ dàng đâm vào cơ thể hắn.

Tuy Lô Quyền là cao thủ Đại Tông Sư nhưng thực lực của hắn cũng không hơn mấy Đại Tông Sư trong Âm Huyết thất quái.

Phụt phụt phụt!

Toàn bộ bốn thanh Đạo Hoàng Kiếm đã đâm vào trong cơ thể hắn.

- Đây là...

Sắc mặt Lô Quyền bỗng nhiên biến đổi.

Oanh!

Oanh! Oanh! Oanh!

Ngay sau đó, bốn thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm đã đâm vào trong cơ thể Lô Quyền đột nhiên, mỗi thanh hoá thành 99 thanh kiếm Đạo Hoàng Kiếm nhỏ. Nhiều Đạo Hoàng Kiếm quấy đảo trong cơ thể hắn như vậy, khiến cho thân thể hắn bị vỡ nát bấy, hoàn toàn biến thành thịt nát.

Phụt! Phụt! Phụt!

Một lát sau, gần 400 thanh Đạo Hoàng Kiếm nhỏ thì nhau bay ra khỏi cơ thể Lô Quyền.

Có thanh xuyên qua ngực hắn, có thanh xuyên qua sau lưng hắn. Thậm chí, có một số trực tiếp xuyên qua đỉnh đầu hắn, mang theo một chùm huyết hoa thật nhỏ và xen lẫn chút óc. Máu nhanh chóng tràn ra, sức sống của tên Lô Quyền này cũng nhanh chóng xói mòn. Bộ não bị thương nặng càng khiến cho thần hồn hắn không thể tiếp tục duy trì, đã sớm bị Đạo Hoàng Kiếm chém nát bay tiêu tán trong không khí.

Cao thủ Đại Tông Sư, thủ lĩnh hắc đạo tỉnh Sơn Dương, Lô Quyền, gần như bị đánh cho suýt chết chỉ trong nháy mắt.

So với Lô Quyền thì Phương Tôn Minh may mắn hơn. Lúc vô số đao khí như Thần Long chém về phía hắn, sắc mặt hắn thay đổi, liền vô ý thức giơ lên và hai tay tung ra hai chưởng. Hai luồng chân khí mệnh môn nghênh đón đao khí Thần Long.

- Đấu Chuyển Na Di công.

Phương Tôn Minh quát to một tiếng. Dưới sự dẫn chuyển của đạo chưởng này, đao khí Thần Long lệch sang bên cạnh một chút, không trực tiếp chém đến trên mặt Phương Tôn Minh, mà lệch sang bên trái hắn.

Răng rắc.

Một tiếng giòn vang vang lên, cánh tay trái của Phương Tôn Minh đã bị đao khí chặt đứt.

Ngay sau đó, đao khí này chém lên người Phương Tôn Minh.

Dưới uy lực của một đao này, chiếc áo giáp dày khoảng nửa tấc của Phương Tôn Minh lập tức bị lõm xuống. Sức mạnh khổng lồ mãnh liệt đâm vào người Phương Tôn Minh làm cho Phương Tôn Minh bị gãy ba bốn cây xương sườn, miệng phun máu tươi, cả người bay ra ngoài.

- Có thích khách. Mau, bắt hết những thích khách này.

Phương Tôn Minh hét lớn một tiếng.

- Bắt thích khách ư? Người chết trước đi.

Không đợi những hộ vệ phía ngoài nghe thấy, thân thể Dương Thạc đã bước nhanh mấy bước về phía trước, nhanh chóng đuổi tới trước mặt tên Phương Tôn Minh.

Ầm ầm!

Thần Long Liệt Khôn đao trong tay lại chém ra lần nữa.

Oanh!

Một đao này không chém lệch nữa mà chém thẳng vào người Phương Tôn Minh.

Răng rắc!

Áo giáp trên người Phương Tôn Minh lập tức bị vỡ nát. Miệng hắn không ngừng phun ra máu tươi, sắc mặt tái mét, tất nhiên là bị thương gần chết.

Dương Thạc lại vung Thần Long Liệt Khôn đao trong tay lên, phụt một tiếng, mũi đao đã đâm trúng mi tâm giữa hai hàng lông mày của Phương Tôn Minh.

Một vị Đại Tông Sư hắc đạo đã chết.

Mới chỉ đến doanh trại này được khoảng một khắc mà Dương Thạc đã giết chết được Mạc Vân Cốc, sau đó giết Ấm Huyết thất quái. Bây giờ, cũng chỉ trong khoảng thời gian đó, hắn lại giết chết hai đại cao thủ Đại Tông Sư Lô Quyền cùng Phương Tôn Minh. Chỉ một lúc mà số cao thủ Đại Tông Sư chết dưới tay Dương Thạc đã gần mười người rồi.

Liên tiếp giết chết mười tên cao thủ từ Đại Tông Sư trở nên đã làm cho trên người Dương Thạc có một luồng sát khí nồng đậm.

- Một lần ra tay phải cố gắng giết thật nhiều tội phạm. Được lắm, được lắm.

Giờ khắc này, Dương Thạc vô cùng hào khí, tự mình ủng hộ chính mình.

Trong các Võ Thánh Đại Chu, Dương Thiên cùng Càn Ngọc Long đều nổi danh vì tiêu diệt được giặc cướp. Một người tiêu diệt được Thập Tam Sát Tân Cương, một kẻ lại tiêu diệt được hơn bốn mươi tên cao thủ Võ Tôn Địa Sát. Từ đó về sau, bọn hắn được đặt lên vị trí những người cực kỳ mạnh mẽ. Vậy nên Đại Chu mới có hai cao thủ Võ Thánh tuyệt thế, một người là cao thủ tuyệt đỉnh, một người là cao thủ Võ Thánh tầng thứ hai.

Mà bây giờ, Dương Thạc giết được Mạc Vân Cốc, cao thủ Võ Thánh, lại thêm bảy tên Đại Tông Sư rồi giết luôn Lô Quyền, Phương Tôn Minh. Hầu như tất cả các cao thủ tuyệt đỉnh của hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc đều bị Dương Thạc giết chết hết. Dù là chiến tích của Dương Thiên cùng Càn Ngọc Long năm đó cộng lại cũng không bằng Dương Thạc.

- Có thích khách.

- Mau bắt thích khách, bảo vệ Mạc lão đại.

321. Chương 314: Kiểm kê Chiến Lợi Phẩm

Chương 314: Kiểm kê chiến lợi phẩm

Lúc này, nghe thấy Phương Tôn Minh nói một câu ‘có thích khách’, thì những tên hộ vệ bên ngoài mới không có kiêng kị gì, thi nhau hét lớn, muốn xông vào doanh trướng.

Lập tức, trong doanh trại của 30 vạn tên tội phạm này tràn ngập những tiếng ‘bắt thích khách’. Không khí trở nên vô cùng huyền ảo. Có không ít tên tội phạm lập tức cầm binh khí bỏ ra khỏi doanh trướng, chuẩn bị bắt thích khách.

Xoẹt!

Bảy tám tên hộ vệ xé rách rèm vải doanh trướng rồi nhanh chóng xông vào.

Hấp!

Mà khi bảy tám tên hộ vệ Võ Sư vừa xông vào doanh trướng liền cảm giác được một luồng khí nóng tấn công mạnh mẽ về phía mình.

Roẹt! Roẹt! Roẹt! Roẹt!

Mấy tên hộ vệ đi đầu lập tức bị chém thành hai nửa.

Đại Nhiên Mộc đao pháp!

Ngao...o...

Đại Nhiên Mộc đao pháp này giết được mấy người xong. Tiếp đó là một tiếng thú rống, rồi một con thú lớn dài hơn hai trượng, trông như mảnh hổ nhảy ra. Nó há to miệng, vồ lấy một tên hộ vệ, răng rắc một tiếng, lập tức, tên hộ vệ này đã bị xé thành hai nửa.

Máu tươi bắn tung toé.

Mấy tên hộ vệ phía sau thấy vậy đều biến sắc, theo bản năng vội chạy ra đằng sau.

Nhưng đáng tiếc đã muộn.

Con thú lớn kia lại vỗ tới, há miệng, rồi lại cắn một tên Võ Sư nữa. Đồng thời, cái đuôi con thú này vung vẩy, liên tục đánh bay ba bốn tên hộ vệ Võ Sư còn lại.

- Thiếu gia.

Dương Thạc đang chuẩn bị đi ra theo Tiểu Hoả thì chợt nghe thấy tiếng của Dương Dịch gọi lại. nguồn

Lúc này, vẻ mặt Dương Dịch ngưng trọng.

- Chỉ còn thiếu khoảng ba đến năm trăm chữ nữa là muội thuộc hết toàn bộ Cửu Âm huyền công kia rồi. Đáng tiếc, đến cuối cùng, những văn tự kia lại hoá thành tro bụi. Chẳng qua, muội cũng nhìn thoáng qua được ba năm trăm chữ này rồi, có thể nhớ mang máng hình dáng của chúng. Vậy nên, muội muốn tìm một chỗ yên tĩnh để nhớ lại chúng.

Dương Dịch nói.

Bên ngoài huyền náo khiến Dương Dịch phải nhíu mày.

- Như vậy à? Vậy vào trong không gian Thập Phương Ca Sa đi.

Dương Thạc không hề do dự, lập tức xé mở hư không để Dương Dịch tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa.

Còn mình thì lưu ở bên ngoài.

- Một người cũng là giết, hai người cũng là giết. Đám tội phạm ngoài kia, không có kẻ nào người lương thiện. Mình có thể giết mười tên cao thủ từ cảnh giới Đại Tông Sư trở lên thì cũng có thể giết chết toàn bộ 30 vạn tên tội phạm này.

Dương Thạc hơi cup mắt xuống, lạnh lùng nói.

- Giết!

Một lát sau, Dương Thạc bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Hào quang hung ác bắn ra ngoài.

Cùng lúc đó, Dương Thạc cũng bay nhanh ra khỏi doanh trường này.

Hắn cảm Thần Long Liệt Khôn đao chém mạnh một nhát, khiến cho ba bốn tên hộ vệ cấp độ Võ Sư của Mạc Vân Cốc lập tức bị chặt đôi.

Vèo...o...o!

Cửu dương chân thân bay nhanh ra.

Đứng giữa không trung. Bốn thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm cũng bắn nhanh xuống, lấy đi tính mạng của những tên tội phạm này.

Một người với hai đại phân thân giết cho 30 vạn tên tội phạm kêu khóc thảm thiết. Tại thời khắc này, toàn bộ doanh trại trở nên náo loạn.

Một lúc mà mới giết được mấy trăm tên tội phạm làm cho Dương Thạc nhíu mày.

- Tốc độ giết như vậy là quá chậm.

- Tội phạm cứ giống như con kiến, giết kiểu gì cũng không hết được vậy.

Dương Thạc hơi duy nghĩ, bất chợt, vươn tay xé rách hư không, mở ra không gian Thập Phương Ca Sa.

- Thần Long, đi ra giúp ta giết người.

Quát khê một tiếng, Dương Thạc thả Thần Long ra.

Thần Long với thân hình dài hơn mười trượng rơi vào trong doanh trại của đám tội phạm Đại Thần quân này phát ra mấy tiếng âm âm, khiến cho không ít doanh trưởng bị thân thể khổng lồ của Thần Long đè bẹp xuống. Cũng không biết có bao nhiêu tội phạm bị thân thể khổng lồ của Thần Long đè chết.

Mới xuất hiện còn, chưa hành động gì mà đã giết cho thây chất đầy đồng rồi.

Uy lực của Thần Long khủng bố quá!

- Thần Long, theo ta chém giết những tên quân sĩ trong quân đội Đại Thần này!

Triệu hoán Thần Long ra, Dương Thạc lập tức nói với Thần Long.

- Tiểu gia để ta giết người? Có cao thủ cấp độ Võ Thánh không?

Thần Long xuất hiện trực tiếp đề chết bảy tám chục tên tội phạm. Giờ phút này, nghe được âm thanh của Dương Thạc, cái đuôi khê động, rầm rầm hai tiếng, trực tiếp đập vỡ hai tòa doanh trướng, nện bảy tám tên tội phạm thành thịt nát, lúc này mới hơi có vẻ chây lười hỏi Dương Thạc.

- Yên tâm đi, cường giả Võ Thánh đã bị làm thịt rồi!

- Cho dù là Đại Tông Sư thì cũng không còn mấy người!

Dương Thạc nói xong, thân hình căn bản không dừng lại, Thần Long Liệt Khôn Đao trong tay không ngừng vung trảm ra.

Mỗi một lần xuất đao đều lấy đi tính mạng của một gã tội phạm!

Chỉ tiếc chính là doanh trại quân Đại Thần này lan tràn vài dặm, mặc dù là ba mươi vạn người nhưng cũng tương đối phân tán. Dương Thạc muốn một đao chém chết hơn mười tên tội phạm hầu như là chuyện không thể nào.

Nhưng có Cửu Dương Chân Thân bản thân, lại lợi dụng Đao Hoàng Kiếm chém giết tội phạm nên tốc độ cũng nhanh chóng.

Tốc độ chém giết của Tiểu Hỏa cũng tạm được.

Nó há to miệng nhỏ ra khí tức hỏa độc, có thể bao phủ hai ba mươi tên tội phạm.

Dưới ảnh hưởng của khí tức hỏa độc này, hai ba mươi tên tội phạm đều liên tục kêu thảm thiết, làn da trên mặt nhanh chóng bị ăn mòn, trong chớp mắt đã biến thành xương trắng, hầu như đã trở thành khô lâu.

Tiểu Hỏa răng nhọn móng sắc, mỗi lần vung vẩy cũng có thể lấy đi tính mạng của một tên tội phạm bình thường!

Nhưng tốc độ chém giết có nhanh hơn nữa thì cũng không thể nào đánh đồng với Thần Long.

- Không có Võ Thánh?

- Tiểu gia, đây là muốn đánh chó mù đường sao?

Thần Long cười hắc hắc, nói ra.

- Tiểu Hỏa, khí tức hỏa độc này của ngươi uy lực nhỏ quá, nhỏ quá! Tiểu gia, cho ta một chút Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Hỏa để ta phát uy cho Tiểu Hỏa xem!

Thần Long liếc nhìn Tiểu Hỏa, thấy nó dùng khí tức hỏa độc chém giết tội phạm lập tức không cho là đúng.

- Được!

Dương Thạc nói xong, một tay phát lên, một đạo đao khí Đại Nhiên Mộc Đao liền bay về phía trước mặt Thần Long.

Cùng lúc đó, Cửu Dương Chân Thân cũng chém ra Đại Nhiên Mộc Đao. Thân thể chém ra Đại Nhiên Mộc Đao mang theo Thái Âm Chân Hỏa, mà Cửu Dương Chân Thân chém ra Đại Nhiên Mộc Đao lại mang theo Thái Dương Chân Hỏa.

Hô! Hô!

Đúng lúc hai đạo đao khí Đại Nhiên Mộc Đao này bay tới trước mặt Thần Long thì đồng thời, trong lỗ mũi Thần Long cũng chọt bắn ra hai luồng thần hoang nguyên lực!

Thần hoang này dẫn đốt đao khí Đại Nhiên Mộc Đao, thoáng cái đã phun ra hơn mười trượng, trở thành hai đao hỏa long. Một đao là hỏa diễm màu trắng dày đặc, một đao là hỏa diễm màu xanh da trời xen lẫn màu xanh lá cây.

- Hỏa diễm thật lợi hại!

- A...

- Chạy mau!

Mang theo hai đao hỏa diễm này, Thần Long nhanh chóng bay đi, bắt đầu phun về phía những tên tội phạm bên dưới bụng.

Hỏa diễm hùng hực nhanh chóng bao phủ mấy trăm tên tội phạm!

Uy lực của Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Hỏa đều mạnh mẽ đến cực hạn, cứ tiếp tục thiêu đốt, cho dù thần binh cấp độ Tam Cấp Tứ Cấp thì cũng đều phải hóa thành một vũng nước thép. Binh khí áo giáp trên người những tên tội phạm kia đương nhiên không thể thừa nhận Âm Dương Chân Hỏa vô cùng cường đại.

Lại muốn trốn? Đáng tiếc, tốc độ của bọn hắn đâu chỉ kém Thần Long gấp hai gấp ba.

Căn bản trốn không thoát!

Chỉ có thể bị Âm Dương Chân Hỏa lập tức vượt qua, đốt thành tro bụi!

- Tiểu Hỏa, nhìn thử xem, cái gì mới gọi là thực lực!

Vừa đốt cháy những tên tội phạm này, Thần Long còn vừa truyền thụ kinh nghiệm kỹ xảo chiến đấu cho Tiểu Hỏa.

Thần Long này rốt cục không phải là nhân loại.

Đối với nó, nhân loại cường đại hoàn toàn có quyền lợi nói chuyện ngang hàng với nó, thậm chí còn có thể uy hiếp đến tính mạng của nó. Ví dụ như Dương Thạc, nó cam nguyện cho người này thành cháu trai.

Nhưng đối với nhân loại bình thường thực lực không tốt, đối với nó chỉ giống như con kiến. Chém giết mấy con kiến, nó căn bản không sinh ra nửa phần tâm lý tội ác nào. Nếu là nhân loại bình thường, chẳng lẽ lại không châm lửa thiêu đốt con kiến?

- A...!

- A...!

Tiếng kêu thê lương thảm thiết không ngừng vang lên.

Không ít tội phạm bị Âm Dương Chân Hỏa phun trúng, trực tiếp bị đốt thành tro bụi.

Có một số bản thân chưa bị thương tổn nhưng áo giáp và binh khí trong tay đều bị đốt thành vũng nước, chảy lên người bọn hắn khiến bọn hắn bị bỏng chết.

Mới chỉ trong khoảnh khắc, Thần Long đã chém giết hơn một ngàn tên tội phạm, còn nhiều hơn Dương Thạc và Tiểu Hỏa liên thủ chém giết một ít.

- Quá chậm, quá chậm!

- Xem chiêu pháp mới của gia gia!

Thiêu đốt trong chốc lát, Thần Long này vẫn cảm giác tốc độ không được nhanh.

Miệng rộng mở ra, ẦM một tiếng, một đoàn thần hoang nguyên lực trực tiếp bị Thần Long phun ra.

Lúc đoàn thần hoang nguyên lực này bay qua lỗ mũi Thần Long liền phân biệt nhiệm lên một tia Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Hỏa. Mang theo hai luồng khí tức hỏa diễm này, đoàn thần hoang nguyên lực trực tiếp rơi xuống, bao phủ mấy trăm tên tội phạm.

Xì xì! Xì xì!

Trên đoàn thần hoang nguyên lực này, Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Hỏa không ngừng đan vào nhau.

Đột nhiên!

Uỳnh!

Một tiếng bạo nổ vang lên. Âm Dương Chân Hỏa đan xen với nhau, lập tức bạo tạc nổ tung. Vô số thần hoang nguyên lực bị bắn tản ra, kích bắn về bốn phương.

Trên người mấy trăm tên tội phạm này lập tức bị nhiễm hỏa diễm Âm Dương, bị cháy ngã xuống đất lăn qua lăn lại.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tiếp không ngừng.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Thần Long này vui cười không thôi, lại liên tục phun ra bảy tám ngụm thần hoang nguyên lực. Mỗi một ngụm thần hoang nguyên lực đều có thể chém giết bốn năm trăm tên tội phạm. Mới chỉ trong khoảnh khắc, lại đã có hơn ba ngàn tên tội phạm bị chết dưới đạn hỏa diễm bạo liệt của Thần Long.

Liên tục phun ra hơn mười ngụm thần hoang nguyên lực, Thần Long đều cảm giác hơi thở hỗn hển rồi. Dù sao phun ra đại lượng thần hoang nguyên lực này, đối với nó cũng là tiêu hao không nhỏ. Sau khi dùng một khoảng thời gian, nó cũng phải chờ thời gian dần qua để nghỉ ngơi khôi phục lại.

Tuy không thể nào tiếp tục nhả ra đạn đạo bạo liệt như Âm Dương Chân Hỏa nhưng nếu Thần Long muốn giết người, tốc độ tuyệt đối không thể chậm lại!

Thân hình khê nhoáng lên, thân thể cao lớn trực tiếp rơi xuống doanh trại, nhanh chóng lẫn lộn trong doanh trại này. Mỗi một lần cuộn cuộn đều mang theo hơn mười tính mạng. Vô số tội phạm bên này đều bị Thần Long đè thành thịt nát.

- Trốn thôi!

- Thần Long xuất thế, hầu hết Mạc lão đều đã chạy trốn, chúng ta cũng mau trốn đi thôi!

Bản thân bọn tội phạm này, quân kỷ cũng vô cùng rời rạc. Giờ phút này, Mạc Vân Cốc, Lô Quyền, Phương Tôn Minh đều liên tục chết đi, chỉ còn lại một số quan quân cấp thấp thì làm sao có thể quản được những tên tội phạm này? Nhất thời, những tên tội phạm này nhanh chóng chạy khỏi doanh trại, nhanh chóng chạy trốn về hướng nam, ý đồ muốn chạy ra khỏi địa vực kinh thành, trở lại trong núi Đại Hành. Cho dù có tiếp tục làm thổ phỉ thì cũng tốt hơn việc ném tính mạng ở đây nhiều.

Kinh thành Đại Chu.

- Dương Thạc hẳn thành công rồi?

Nhìn thấy ngoài mười dặm phía đông có ánh lửa ngập trời, Dương Thành mặc một thân trọng giáp, vẻ mặt ngưng trọng.

Nếu Dương Thạc không thành công thì sao doanh trại bên kia lại có ánh lửa?

- Cũng có thể là Mạc Vân Cốc tự đốt doanh trại, muốn chúng ta xuất động. Nếu thật sự là như vậy, Mạc Vân Cốc thật sự là đại thủ bút...

Hai mắt Dương Thạc hơi nheo lại.

Đốt cháy doanh trại bản thân, giả vờ đánh lén thành công, dẫn xà xuất động, trên chiến trường thì loại sách lược này cũng thông thường. Nhưng hiện tại, đối với quân Đại Chu mà nói, sách lược này vô dụng mà thôi!

Chú!

Đúng lúc Dương Thành đang nghĩ đến những điều này, một đạo quang mang màu xanh chợt bay đến từ phía đông.

Chính là một chiếc chiến xa phong cách cổ xưa vô cùng khổng lồ.

Thiên binh chiến xa!

Người cưỡi thiên binh chiến xa đúng là Âu Dương Ngự.

Không chờ cửa thành mở ra, Âu Dương Ngự đã cưỡi thiên binh chiến xa nhanh chóng bay lên, trực tiếp lên trên cổng thành.

- Nguyên soái!

Âu Dương Ngự nhanh chóng nhảy xuống chiến xa, hành lễ với Dương Thành.

- Bẩm báo nguyên soái. Bên ngoài phía đông mười dặm, doanh trại quân địch đã bị quấy đến long trời lở đất. Dương công tử dẫn theo Thần Long thượng cổ đến chém giết phản quân. Mạc Vân Cốc không xuất hiện, hẳn là đã bị Dương công tử chém giết. Ngoài ra, trong loạn quân này, cường giả Đại Tông Sư đều còn lại rất ít. Có một số tướng lãnh cấp độ Võ Tôn đã dẫn theo thủ hạ binh sĩ chạy thực mạng về phía nam!

Âu Dương Ngự nhanh chóng bẩm báo.

Có được thiên binh chiến xa, Âu Dương Ngự này chính là trình sát mạnh nhất!

Cho dù Mạc Vân Cốc tự đốt doanh trại, dẫn xà xuất động, Dương Thành vẫn có thể phái Âu Dương Ngự đi thăm dò.

Hiện tại, kết quả thăm dò này hiển nhiên khiến Dương Thành vô cùng thỏa mãn!

- Tận dụng thời cơ, mất rồi sẽ không trở lại được!

- Lưu Ngự Thanh, người dẫn theo một vạn kỵ binh ngự lâm quân lập tức ra khỏi thành, truy kích phản quân!

Dương Thành ngạo nghễ đứng thẳng, nhanh chóng hạ lệnh.

- Mạt tướng tuân lệnh!

Lưu Ngự Thanh lớn tiếng đáp.

Giờ phút này, doanh trại quân Đại Thần đã sớm là một mảnh hỗn độn. Toàn bộ doanh trại đều bị Thần Long làm cho long trời lở đất.

Hầu như tất cả quân sĩ tội phạm còn sống cũng đều đã thoát khỏi doanh trại, chạy trốn bốn phía. Cho dù thực lực của Dương Thạc và Thần Long có mạnh hơn nữa, nhưng muốn chém giết toàn bộ ba mươi vạn người này thì cũng hầu như là chuyện không thể nào. Trước sau nửa canh giờ, một người một rống, cộng thêm Tiểu Hỏa chẳng qua mới chém giết được bảy tám vạn người thôi, trong đó Thần Long chém giết nhiều nhất.

Bên kinh thành, Lưu Ngự Thanh đã sớm xuất động một vạn kỵ binh ngự lâm quân đuổi giết đám tội phạm kia.

Một vạn người đuổi giết hơn hai mươi vạn người, nghe có chút vớ vẩn nhưng lại là sự thật.

Bởi vì có lúc một gã cường giả siêu cấp có thể hơn cả đại quân vài chục vạn người.

Giờ phút này, Dương Thạc lơ lửng trên không trung doanh trại Đại Thần.

Phía dưới khói báo động cuộn cuộn, thi thể mấy vạn tội phạm nằm trên mặt đất, còn có một số bị đốt thành tro bụi, thậm chí là hoàn toàn thành tro bụi...

Chú!! Chú!!

Dương Thạc có thể cảm giác được trong không khí xung quanh có một tia sát khí đang nhanh chóng dung nhập vào trong nhục thể hắn. Cường độ nhục thể của hắn lại tăng thêm một ít.

322. Chương 315: Âm Sát Chân Thân, Thần Hùng Địa Sát Quyền!

Chương 315: Âm Sát Chân Thân, Thần Hùng Địa Sát Quyền!

Kể từ sau khi chém giết đội ngũ ngàn người của Triệu Đại Long, giờ lại hấp thu một chút sát khí nữa.

- Những sát khí này không biết là xảy ra chuyện gì...

Trong lòng Dương Thạc hơi nghi hoặc.

- Được rồi, mặc kệ đi. Tóm lại có thể tăng cường khí lực của ta, hẳn là chuyện tốt!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Vừa nghĩ, Dương Thạc vừa cúi đầu nhìn thoáng qua phía dưới.

Trong doanh trường Mạc Vân Cốc còn có vô số đang nằm. Trong đó, trên thi thể mấy người Mạc Vân Cốc và Âm Huyết Thất Quái, Lô Quyền, Phương Tôn Minh có lẽ cũng không thiếu thứ tốt!

- Cũng nên thanh lý chiến trường rồi, kiểm kê chiến lợi phẩm để sau!

Dương Thạc chậm rãi nói, chột vẩy tay một cái.

Xoẹt!

Hư không mở ra, toàn bộ thi thể của mười vị cường giả cấp độ Đại Tông Sư đều được thu vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Muốn kiểm kê đương nhiên là phải quay về hang ổ kiểm kê!

Lúc Lưu Ngự Thanh suất lĩnh một vạn kỵ binh ngự lâm quân đuổi giết những bại binh Đại Thần kia, Dương Thành cũng đã dẫn theo ba vạn binh mã cấm quân xuất phát về doanh trại quân Đại Thần bên ngoài mười dặm phía đông kinh thành.

Ba vạn cấm quân này cũng không phải đến đuổi giết bại quân Đại Thần.

Mà là tới đây thu nạp quân nhu của quân Đại Thần, thu dọn chiến trường đấy!

Ba mươi vạn quân Đại Thần thẳng tiến tới kinh thành, lương thực quân nhu mang theo tuyệt đối không phải một con số nhỏ.

Bị Dương Thạc đánh lên nửa đêm, tuyệt đại bộ phận quân sĩ Đại Thần, những tên tội phạm kia vì muốn giữ tính mạng, căn bản không kịp cầm những vật phẩm quân nhu kia đi, thậm chí ngay cả binh khí áo giáp cũng không kịp mặc, trực tiếp liều mạng trốn đi. Hầu như những quân nhu kia đều lưu lại ở đây.

Một ít lương thảo hoặc khí giới bằng gỗ đều bị hỏa diễm của Thần Long thiêu hủy.

Nhưng những bộ kiện kim loại, binh khí áo giáp vẫn còn giữ lại được.

Cho dù bị đốt đi thì ít nhất cũng lưu lại nước thép. Sau khi những thứ nước thép này cứng lại, mang về kinh thành cũng có thể chế tạo ra vô số binh khí áo giáp cường đại cho quân sĩ cấm quân Đại Chu.

Ngoài ra, những quân sĩ Đại Thần này, hầu như mỗi tên đều là tội phạm trong hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc.

Bọn hắn bình thường vào nhà cướp của, bảo bối trên người cũng không ít, mỗi người hầu như đều có giấu thứ tốt.

Từ trước đến nay, tội phạm đều bốn biển là nhà, những thứ đồ giấu đi này mang theo tùy thân.

Dương Thạc và Thần Long chém giết bảy tám vạn tội phạm, có thể tìm được một ít thứ tốt trên một số thi thể tội phạm này. Thậm chí còn có thể tìm được một ít linh dược không tẻ, thậm chí là thiên tài địa bảo!

Thu hoạch lớn!

Một trận đại chiến tuyệt đối có thu hoạch lớn!

Dương Thạc không có hứng thú với những thứ trên thi thể tội phạm bình thường.

Dương Thạc cảm thấy hứng thú nhất, không thể nghi ngờ chính là bảo vật lưu lại trên thi thể tội phạm cấp độ Đại Tông Sư trở lên.

Lúc đại quân của Dương Thành còn chưa tới, Dương Thạc đã sớm mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, thu lại toàn bộ binh khí, mười thi thể của đám cường giả cấp độ Đại Tông Sư trở lên vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Vút!!

Ngay sau đó, thân hình Dương Thạc khẽ nhoáng lên, bản thân cũng tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Đồng thi thể này liền bày ra trước mặt Dương Thạc.

Tổng cộng có mười thi thể.

Vốn dĩ thi thể lão đại Âm Huyết Thất Quái kia đã bị Dương Thạc trực tiếp thiêu hủy. Nhưng ngoại trừ những tên tội phạm này ra, Dương Thạc còn lấy cả thi thể đại thái giám Tào Tung nên cũng đủ mười cái.

Không để ý tới thi thể những tên tội phạm này, Dương Thạc bắt đầu chấp vá thi thể Tào Tung. Hai tay Tào Tung bị Mạc Vân Cốc bộc phát ra, quăng ra bên ngoài mấy chục trượng, đều bị Dương Thạc nhặt về. Mặc dù vị đại thái giám này là hoạn quan nhưng rất trung thành và tận tâm với hoàng thất Đại Chu, cũng là một tiền bối võ đạo đáng kính.

Dọn xong thi thể Tào Tung, Dương Thạc chợt đi tới thi thể không đầu của Mạc Vân Cốc.

- Mạc Vân Cốc, dù sao đầu lâu của ngươi đã bị ta thiêu đốt, thi thể cũng không hoàn chỉnh rồi. Huống hồ nhi tử Mạc Dịch của ngươi cũng bị ta chém giết. Ngươi đã sớm tuyệt tử rồi, muốn mệnh căn cũng vô ích thôi, mượn dùng một chút vậy!

Âm thanh lạnh lùng truyền ra từ trong miệng, Đạo Hoàng Kiếm trong Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc nhanh chóng xoay chuyển, phù một tiếng, thoáng đâm vào dưới háng Mạc Vân Cốc. Ngay sau đó, một vật nhỏ liền bay đến dưới háng Tào Tung, đặt vật nhỏ này vào hạ thể Tào Tung.

Mạc Vân Cốc đáng thương này, vốn dĩ đang muốn ở trong doanh trướng làm chuyện cầu thả với Ninh Mị Nhi.

Quần cũng đã cởi, lộ ra mệnh căn.

Mà đám người Dương Thạc đột nhiên xuất hiện, đồng loạt ra tay đánh giết hắn. Trong quá trình này, Mạc Vân Cốc làm gì có thời gian kéo quần lên?

Về sau chém giết nhau, kinh khí tung hoành, quần đã sớm xoẹt một tiếng lộ ra.

Dương Thạc muốn Tào Tung toàn thân nhưng Tào Tung lại không có mệnh căn tử, Dương Thạc đành phải tìm mệnh căn tử của người khác thay thế.

Như Tần Vịnh, Trần Nhạc, những người này đều không cởi quần.

Nhưng chính là hạ thể Mạc Vân Cốc không có thứ gì, Dương Thạc liếc mắt liền nhìn thấy mệnh căn của hắn. Hơn nữa hắn là cường giả Võ Thánh, dùng mệnh căn của hắn cũng không tính là bồi nhọ Tào Tung. Kết quả là Dương Thạc quyết đoán cắt ra!

Mạc Vân Cốc đáng thương, đến chết lại thành thái giám...

Dương Thạc lại tìm cho Tào Tung một cái quan tài trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Quan tài này vốn là nơi lúc trước Ẩn Giao Vương nuôi phân thân Giao Vương, chất liệu vô cùng kỳ lạ, chính là một loại vật liệu gỗ đặc thù có thể ngưng tụ khí huyết, khiến khí huyết ngưng lại không tán đi. Tuy Tào Tung chưa đạt tới cấp độ Võ Thánh nhưng nằm trong quan tài này, một hai chục năm, khí huyết cũng sẽ không bị tản mất. xem tại

- Tiểu gia, ngươi cũng hết lòng quan tâm giúp đỡ với lão thái giám này rồi!

Cái đầu lớn của Thần Long nhìn Dương Thạc chăm chăm, khẽ nói ra.

Tiếp xúc với Dương Thạc lâu như vậy, Thần Long cũng biết Dương Thạc đối với bằng hữu tuyệt đối là có tình có nghĩa. Cũng bởi vì như vậy, Thần Long mới nguyện ý ở cùng Dương Thạc.

- Đợi đến khi trở lại kinh thành, để Lục ca tìm một nơi chôn cất Tào công công đi vậy.

Dương Thạc nói xong, cũng không để ý thi thể Tào Tung nữa mà bắt đầu dò xét những thi thể cường giả cấp bậc Đại Tông Sư khác.

- Âm khí của lão gia hỏa này tương đối không tệ, chắc hẳn tôi độc phía trên có uy lực vô cùng cường đại. Đáng tiếc, ta không biết sử dụng vũ khí, đành dùng Thái Dương Chân Hỏa luyện hóa độc tố phía trên, lại thiêu đốt thành nước thép để sau này lúc rèn vũ khí áo giáp mang ra dùng vậy.

Phần lớn những âm khí mà Thảm Thiên Lai đánh ra đều bị Dương Thạc góp nhặt được.

Còn nữa, tuy thi thể Thảm Thiên Lai đã bị Dương Thạc thiêu hủy nhưng trên người hắn còn để lại mười bình ngọc nhỏ.

Hắn mở bình ngọc nhỏ ra, thoáng ngửi một phát. Những thứ trong bình ngọc này dường như là đan dược, không có bất kỳ hương vị gì nhưng lại tràn ra mùi thơm mát. Chỉ có điều Dương Thạc cảm giác được mùi thơm tràn ra từ bình ngọc này hình như có chút không đúng, không giống mùi thơm tràn ra từ linh đan bình thường.

323. Chương 316: Độ Phù Hợp Mười Hai Phần, Sáu Phần Bài Xích

Chương 316: Độ phù hợp mười hai phần, sáu phần bài xích

- Lão gia hỏa này am hiểu dụng độc, tám phần là độc dược!

Dương Thạc cũng không dám giữ lại những thứ đan dược lại, trực tiếp phát động Thái Dương Chân Hỏa, đốt toàn bộ đồng đan dược này thành tro bụi.

Tính toán ra, trên người Thảm Thiên Lai này thật sự cũng không có thứ gì quá tốt.

Nhưng trên thực tế, thi thể Thảm Thiên Lai này lại có giá trị cao nhất. Nguyên nhân rất đơn giản, chỉ cần bộ Cửu Âm Huyền Công sau lưng hắn thì cũng hơn cả vô số thần binh lợi khí, thiên tài địa bảo rồi!

Mấy tên Âm Huyết Thất Quái còn lại, giá trị thi thể khác xa với Thảm Thiên Lai.

Dương Thạc cũng tìm được trên người bọn hắn hai bộ công pháp, tuy đều là công pháp cấp độ cao giai nhưng độ phù hợp cũng không cao, chẳng qua là hai ba phần mà thôi. Những bộ công pháp này tuyệt đối đều là gân gà.

Ngược lại, binh khí của bọn hắn rất có đặc thù, giá trị cũng không thấp.

Kém nhất là thanh trường kiếm của Ninh Mị Nhi.

Thanh trường kiếm này hoàn toàn có thể so sánh với Thiên Cương Kiếm của Chân Vũ Môn. Đáng tiếc, thanh trường kiếm này đã bị Thần Long Liệt Khôn Dao của Dương Thạc một đao chém làm hai, giá trị tổn thất cực lớn, chỉ có thể tẩy sạch, dùng để luyện chế binh khí khác.

Binh khí của lão nhị Âm Huyết Tàn Vịnh, cây quạt xếp này có chất liệu không khác biệt lắm với trường kiếm của Ninh Mị Nhi.

Nhưng binh khí này lại xem như binh khí kỳ môn. Trong đó có lò xo vô cùng tinh xảo, bình thường là quạt xếp, đến lúc máu chốt có thể bắn ra lưỡi dao sắc bén.

Hơn nữa, mặt quạt xếp này chính là dùng vải bố Thiên Tầm Ti chế thành, binh khí bình thường căn bản đâm không rách.

Tổng hợp mà nói, giá trị của binh khí này không thể nghi ngờ là rất cao!

Đáng tiếc ở trong tay Dương Thạc, giá trị của cây quạt xếp này chỉ là để cất đi. Tần Vịnh kia quả thật có tài văn chương, trên mặt vải bố Thiên Tâm Ti này còn vẽ một bộ Sơn Hà Đồ, cũng rất có giá trị.

Bàn tính châu của lão tam Ấm Huyết mới thật sự là bảo vật!

Từng bàn tính châu đều dùng một loại hoàng ngọc kỳ lạ chế thành. Dương Thạc cảm giác hoàng ngọc này nghiền nát thành phần, cho vào trong bình khí có lẽ sẽ khiến độ cứng của bình khí tăng lên. Về phần rốt cục sử dụng như thế nào, Dương Thạc không hiểu luyện khí, không hiểu nhiều lắm, ngược lại là Tiên Sư Đạo Âu Tử Luyện nên biết.

Những thứ ngọc thạch này có thể đưa cho Âu Tử Luyện. nguồn

Dù sao vì trợ giúp Dương Thạc luyện chế ra Thần Long Liệt Khôn Dao, Âu Tử Luyện đã lấy ra vài khối khoáng thạch, tặng thêm Đông Hải Huyền Ngọc, lấy ra tài vật. Đưa những hoàng ngọc này cho hắn coi như là Dương Thạc đền bù tổn thất rồi.

Trường đao của lão tứ Trần Nhạc gần giống thanh trường đao của lão thập Địa Sát, chất liệu cũng không tệ lắm.

Phi búa của lão ngũ cũng thế.

Về phần lão lục Ấm Huyết Thiết Hoa này, hắn căn bản không sử dụng vũ khí.

Nhưng Dương Thạc lại thu hoạch trên người hắn nhiều nhất!

Hắn không sử dụng vũ khí, dùng quyền pháp trừ danh, tay không bắt dao sắc. Cho nên chất lượng áo giáp trên người hắn vô cùng tốt, dĩ nhiên là cấp độ Tam Cấp Thần Binh, giống Bắc Địa Uy Lực Khải. Chỉ có điều Bắc Địa Uy Lực Khải không chỉ có phòng ngự mạnh mẽ mà còn là pháp khí có thể tăng trưởng biên độ lực lượng. Về điểm này, khôi giáp của hắn không thể bằng được.

Nhưng dù vậy, một thân giáp cứng của Thiết Hoa này dùng tài liệu còn nhiều hơn gấp đôi trường đao lão tứ, phi búa lão ngũ, trường kiếm lão thất cộng lại.

Tác dụng của vũ khí áo giáp này chính là tẩy sạch, luyện chế vũ khí khác. Cho nên thân giáp cứng này dùng tài liệu kim loại tối đa, giá trị đương nhiên phải vượt xa những thứ vũ khí kia.

Ngoài ra, Dương Thạc còn phát hiện trên người Thiết Hoa có một mảnh giấy vàng.

- Địa Sát Vương Quyền!

Trên này rõ ràng ghi lại công pháp quyền pháp Địa Sát Vương Quyền!

Công pháp Địa Sát Vương Quyền này, Dương Thạc không lấy được trên người cường giả Địa Sát, không đạt được trên người Mạc Vân Cốc, rõ ràng lại lấy được trên người lão lục Ấm Huyết này. Không thể không nói đây tuyệt đối là niềm vui ngoài ý muốn.

- Địa Sát Vương Quyền, công pháp cao giai, độ phù hợp thân thể sáu phần, độ phù hợp chân thân ba phần.

Độ phù hợp của công pháp này với Dương Thạc coi như không tệ.

Ngược lại có thể tu luyện thoág một chút, dung nhập vào trong Ung Hùng Hợp Kích, sáng chế ra một Thân Hùng Địa Sát Quyền!

Không chút do dự, Dương Thạc liền thu vào.

Đang muốn dò xét những thi thể khác, Dương Thạc chợt phát hiện ra cách đó không xa, Dương Dịch đang xếp bằng trong không gian Thập Phương Ca Sa chợt mở mắt.

- Cửu Âm Huyền Công, chỉnh lý xong rồi à?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động, cũng không dò xét những thi thể này nữa.

So với bảo vật trên những thi thể này, đối với Dương Thạc mà nói, Cửu Âm Huyền Công không thể nghi ngờ là có giá trị rất cao!

- Thiếu gia!

Sau khi mở to mắt ra, Dương Dịch chậm rãi thở ra một hơi.

Ánh mắt rơi vào trên người Dương Thạc.

- Thiếu gia, Cửu Âm Huyền Công này chủ yếu là hai bộ phận. Một phần là tu luyện công pháp, ghi lại phương pháp tu luyện Đệ Nhất Trọng Cửu Âm Chân Thân, Âm Sát Chân Thân. Bộ phận thứ hai là công pháp Cửu Ứng Chấn Kích. Ta đã nhớ kỹ toàn bộ phương pháp cô đọng Âm Sát Chân Thân. Nhưng phần Cửu Ứng Chấn Kích cuối cùng, ta không sửa lại được...

Dương Dịch chậm rãi nói.

- Tầng một Cửu Âm Huyền Công nguyên vẹn, Cửu Ứng Chấn Kích sao?

Nghe lời Dương Dịch nói, hai mắt Dương Thạc sáng lên.

Trên lưng Thẩm Thiên Lai kia xăm cả mấy ngàn chữ, rất hiển nhiên không thể là bộ Cửu Âm Huyền Công nguyên vẹn được. Lúc trước Dương Thạc phán đoán, đây là một tầng hoặc mấy tầng Cửu Âm Huyền Công.

Thậm chí Dương Thạc thấy, Cửu Âm Huyền Công trên lưng Thẩm Thiên Lai này rất có thể không phải tầng thứ nhất mà là mấy tầng đằng sau!

Nguyên nhân rất đơn giản.

Thực lực của Thẩm Thiên Lai kia căn bản không được coi là mạnh mẽ.

Tuy tầng một Cửu Âm Huyền Công, ngưng tụ ra Cửu Âm chân thân chỉ bước vào cấp độ Vô Tôn nhưng phải biết là hai bộ Cửu Âm, Cửu Dương này không chỉ làm cho tốc độ tu luyện của người ta tăng lên mà đặc điểm lớn nhất của hai bộ công pháp này là có thể tu luyện ra những đặc tính mạnh mẽ vô cùng.

Như tầng một của cửu dương chân thân đã được xưng là bất tử bất diệt rồi.

Nó đạt được sinh mệnh lực cường hạn vô cùng.

Cửu Âm chân thân dù thua kém một chút, ít nhân sau khi tu thành cũng có thể có năng lực đặc biệt chói mắt.

Mà Thẩm Thiên Lai lại không có năng lực đó.

Lão đại bên trong Ấm huyết thất quái này, bản thân có một đặc điểm lớn nhất chỉ là mù lòa mà thôi. Đây cũng chẳng phải năng lực gì đặc thù cả.

Mặt khác hẳn tuy am hiểu ám khí, am hiểu dùng độc nhưng cũng không đạt tới trình độ vô cùng biến thái. Cao thủ có thiên phú ám khí và dùng độc Bạch Phát Dược Thiên Tôn, dù có không tu thành Cửu Âm Huyền Công thì cũng rất có khả năng đạt tới cấp độ như Thẩm Thiên Lai này.

Chính vì thế nên Dương Thạc mới phán đoán, Thẩm Thiên Lai này hẳn chưa tu thành Cửu Âm chân thân tầng một.

Cho nên Dương Thạc đoán, Cửu Âm Huyền Công sau lưng hắn rất có khả năng giống như Cửu Dương Huyền Công trên người Bạch Viên yêu thánh, chỉ có mấy tầng sau. Đó đó bộ công pháp này đối với Dương Thạc mà nói tạm thời sẽ không dùng được. Thậm chí nếu sau này không tìm được mấy phần trước của bộ huyền công này thì công pháp này sẽ hoàn toàn vô dụng.

Cũng may sự thật không phải như vậy!

Những lời lúc trước của Dương Dịch khiến Dương Thạc thở phào một hơi.

Trong nội tâm hắn hết sức mừng rỡ.

Bộ Cửu Âm Huyền Công sau lưng Thẩm Thiên Lai này không ngờ lại là tầng một. Đây tất nhiên là chuyện không thể tốt hơn rồi.

- Có tầng một Cửu Âm Huyền Công vậy là đủ rồi. Vũ kỹ Cửu Ứng Chấn Kích không trọn vẹn kia thì để không trọn vẹn đi. Vũ kỹ này trong Nam Lâm Trai có, ta đã nắm giữ rồi!

Dương Thạc mỉm cười nói với Dương Dịch.

Dương Dịch chỉ biết Dương Thạc nắm Ứng Hùng hợp kích, về phần vũ kỹ Cửu Ưng Chấn Kích này thì đã bị Dương Thạc dung nhập vào bên trong Ứng Hùng hợp kích rồi, cũng không nói rõ cho Dương Dịch. Cho nên Dương Dịch cũng không rõ lắm. Chính bởi như thế nên nàng mới cảm thấy uể oải một chút vì không đọc được hết Cửu Ưng Chấn Kích nguyên vẹn.

Hiện tại biết Dương Thạc nắm giữ Cửu Âm Chấn Kích, Dương Dịch cũng thở dài một hơi.

Chẳng qua giờ phút này sắc mặt Dương Dịch khi nghe vậy liền trở nên nghiêm trọng.

- Thiếu gia.

Dương Dịch muốn nói lại thôi.

- Hả? Tiểu Dịch, làm sao vậy?

Dương Thạc không rõ vì sao đột nhiên Dương Dịch lại có vẻ như vậy.

- Bộ Cửu Âm Huyền Công này có nguy hiểm rất lớn khi tu luyện. Người đã có Cửu Dương Huyền Công rồi, nếu như không cần thì cũng đừng tu luyện bộ công pháp này nữa là tốt hơn!

Cẩn cẩn bờ môi, Dương Dịch chợt nói với Dương Thạc.

- Hả? Nguy hiểm à?

Dương Thạc sững sờ.

- Là như vậy đấy!

Dương Dịch thoáng lựa chọn từ ngữ rồi mới lên tiếng:

- Bộ công pháp này đoạn đầu nói muốn tu luyện phải có độ phù hợp cực cao, đạt tới tám phần trở lên mới được. Nếu không đạt độ phù hợp tám phần mà tu luyện bộ công pháp này thì rất có thể sẽ bị Âm Sát khí xâm nhập bản thân, tổn thương bản thân đấy!

- Đã từng có hai vị tiền bối tu luyện bộ công pháp này, cuối cùng làn da thân thể không có nửa điểm đàn hồi, giống như cương thi, căn bản đã thành quái vật. Lão mù kia cũng hấn bởi Âm Sát khí nhập thể nên mới mù hai mắt đó. Cũng có một vị tiền bối võ đạo tu luyện bộ công pháp kia, cuối cùng bị Âm Sát khí xâm nhập hạ thể, trực tiếp... Trực tiếp biến thành thái giám...

Dương Dịch nói tới đây, khuôn mặt đỏ bừng.

Rất rõ ràng, Dương Dịch cũng rất lo lắng Dương Thạc khi tu luyện bộ công pháp này sẽ khiến bản thân bị tổn thương.

- Như vậy sao?

Trong nội tâm Dương Thạc cảm thấy thoải mái.

Thảo nào lão mù Thẩm Thiên Lai kia tu luyện bộ công pháp này lại chẳng có tác dụng đặc thù gì, ngược lại còn biến mình thành mù lòa.

Rất rõ ràng, độ phù hợp của Thẩm Thiên Lai với bộ công pháp này không cao.

Công pháp bình thường nếu độ phù hợp không cao thì tốc độ tu luyện sẽ rất chậm hoặc là không cách nào tu luyện nổi. Đây là thường thức võ đạo, mọi người mới vào võ đạo đã biết.

Mà còn có một số công pháp nếu độ phù hợp không đủ cao, cưỡng ép tu luyện thì thậm chí sẽ tổn thương bản thân!

Ví dụ như một người trước kia tu luyện một bộ công pháp hỏa diễm.

Ngay sau đó hắn lại lấy được một bộ công pháp băng hàn. Độ phù hợp của hắn với công pháp băng hàn này cực thấp nhưng vẫn muốn cưỡng ép tu luyện, trong cơ thể sinh ra chân khí hàn băng, đan xen với chân khí hỏa diễm, cuối cùng vô cùng có khả năng gặp tẩu hỏa nhập ma, tổn thương tới kinh mạch của hắn.

Cửu Âm Huyền Công này bá đạo hơn Cửu Dương Huyền Công ôn hòa nhiều.

Độ phù hợp không lớn tới tám phần thì không cách nào tu luyện được, thậm chí khả năng tổn thương tới bản thân!

Theo Dương Dịch thấy, một bộ công pháp, độ phù hợp tới bao nhiêu thì phải tu luyện mới biết được.

Nói cách khác, tu luyện cái bộ Cửu Âm Huyền Công này, nhất định phải dùng thân thể thử mạo hiểm!

Dưới tình huống này, Dương Dịch tất nhiên không muốn khích lệ Dương Thạc tu luyện.

- Sẽ tổn thương bản thân. Công pháp này thật sự không dễ luyện...

Dương Thạc tuy có thể xem xét độ phù hợp của công pháp với mình nhưng Dương Dịch lại không biết Dương Thạc có năng lực đặc thù này.

Nếu Dương Thạc cố tình tu luyện bộ công pháp này, Dương Dịch khó tránh khỏi lo lắng.

- Có nên nói bí mật này của ta cho Tiểu Dịch không?

Trong nội tâm Dương Thạc trầm nghĩ.

- Được rồi, chờ một chút đi. Năng lực này cũng quá đặc thù, thật sự là rất huyền diệu, đến ta còn không nắm rõ nguyên lý. Nói cho Tiểu Dịch, nàng cũng chưa chắc đã tin tưởng, không chừng còn tưởng là ta lấy cớ để cưỡng ép tu luyện bộ Cửu Âm Huyền Công này. Nếu thế thì tha bịa một chút lý do đáng tin cậy còn hơn!

Dương Thạc nghĩ thầm.

- Tiểu Dịch, ta đáp ứng người là sẽ không cưỡng ép tu luyện bộ công pháp kia!

Dương Thạc mỉm cười, cam đoan với Dương Dịch.

- Ta tu luyện Cửu Dương Huyền Công, bộ công pháp kia ta đã có được ba tầng đầu nguyên vẹn, mấy tầng sau cũng đã có manh mối. Ít nhất là so với Cửu Âm Huyền Công này còn đáng tin hơn một chút. Yên tâm đi Tiểu Dịch, ta sẽ không cưỡng ép tu luyện Cửu Âm Huyền Công, chịu mạo hiểm thế đâu!

Dương Thạc nói.

- Chẳng qua ít nhất người cũng cứ đọc nội dung đại khái của bộ công pháp kia cho ta một chút chứ?

Dương Thạc xoa xoa tại, cười nói với Dương Dịch.

- Ủ, ta đọc từng một cửa của bộ công pháp kia cho thiếu gia đây!

Dương Dịch không chần chờ, trực tiếp gật đầu nói, cũng biết Dương Thạc sẽ không mạo hiểm tu luyện bộ công pháp này.

- Tầng một Cửu Âm Huyền Công là cô đọng Âm Sát chân thân, cần hấp thu Âm Sát khí. Sát khí bình thường tồn tại trên những cường giả võ đạo giết người nhiều. Chém giết những cường giả võ đạo này, vận chuyển Cửu Âm Huyền Công là có thể hấp thu sát khí. Phương pháp cụ thể là...

Dương Dịch bắt đầu đọc lại cho Dương Thạc tầng một của Cửu Âm Huyền Công.

- Âm Sát khí sao?

Dương Thạc sửng sờ.

- Tiểu Dịch, chờ một chút!

Dương Thạc nhanh chóng cắt lời Dương Dịch.

- Đây không phải là Âm Sát khí sao?

Miệng nói, Dương Thạc duỗi một tay ra, trong bàn tay vèo một cái liền có thần hoang nguyên lực dấy lên Thái Âm Chân Hỏa.

Bên trong Thái Âm Chân Hỏa có một tia khí tức màu xanh thẫm, giống như dải lụa quấn quanh Thái Âm Chân Hỏa.

Đây là Âm Sát khí mà Dương Thạc thu được khi chém giết đội ngũ tội phạm năm ngàn người của Triệu Đại Long và chém giết ngàn vạn tội phạm bên trong quân doanh Đại Thần.

- Âm Sát khí sao?

Thấy Âm Sát khí bên Thái Âm Chân Hỏa của Dương Thạc, Dương Dịch cũng không khỏi sửng sờ.

- Đây chính là Âm Sát khí ghi bên trong Cửu Âm Huyền Công đấy, không sai đâu!

Nhìn chằm chằm vào Âm Sát khí trong tay Dương Thạc, Dương Dịch nhanh chóng nói.

- Những thứ Âm Sát khí này là do ta chém giết đám tội phạm, cơ thể tự hấp thu đấy. Lúc trước bởi vì một chút Âm Sát khí này chẳng những không tạo tổn thương gì cho ta, ngược lại còn khiến lực lượng của ta tăng cường một chút nên ta mới không quan tâm đặc biệt. Không thể tưởng tượng được thân thể của ta lại tự biết hấp thu Âm Sát khí. Như thế thì xem ra độ phù hợp của ta với Cửu Âm Huyền Công này chỉ sợ là không thấp đâu!

324. Chương 317 : Diên Cuồng Giết Mười Vạn Người, Ngưng Tụ Âm Sát Chân Thân

Vô Tận Thần Công

Chương 317 : Diên cuồng giết mười vạn người, ngưng tụ Âm Sát chân thân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc trầm giọng nói.

Vốn hắn còn muốn giải thích với Dương Dịch là mình có thể xem xét độ phù hợp.

Hiện tại xem ra ngược lại không cần nữa. Mình cũng có thể tự động hấp thu Âm Sát khí, độ phù hợp với bộ công pháp này chắc chắn sẽ không thấp.

- Tốt rồi Tiểu Dịch, tiếp tục đọc bộ công pháp kia đi!

- Nói không chừng độ phù hợp của ta với bộ công pháp này có thể đạt trên tám phần đấy!

Dương Thạc nói.

- Vâng!

Dương Dịch gật nhẹ đầu, tiếp tục đọc.

Mà khi Dương Dịch đọc một bộ phận của Cửu Âm Huyền Công này, trong óc Dương Thạc rốt cục phát hiện ra độ phù hợp của bộ công pháp này.

- Cửu Âm Huyền Công là bí điển huyền công thuộc tính âm, độ phù hợp với thân thể là mười hai phần, chân thân độ bài xích sáu phần!

Trong đầu hiện lên tin tức này, Dương Thạc không khỏi hơi sửng sờ.

- Thân thể lại đạt độ phù hợp hoàn toàn à?

- Chân thân lại bài xích sáu phần? Đây là sao, không phù hợp, ngược lại còn bài xích à?

Mặc dù độ bài xích có thể coi là một từ mới nhưng Dương Thạc từ ý nghĩa của từ ngữ này mà lý giải thì cũng có thể phán đoán được ra là có chuyện gì xảy ra.

Chân thân của hắn đã tu luyện Cửu Dương Huyền Công, không phù hợp với Cửu Âm Huyền Công này, căn bản không thể tu luyện Cửu Âm Huyền Công. Nếu cưỡng ép tu luyện thì chẳng những không có bất kỳ lợi ích nào mà ngược lại còn có hại. Chân khí hai loại công pháp này tu luyện ra chắc chắn sẽ bài xích nhau. Độ bài xích hắn là nói tới mức độ bài xích giữa hai loại công pháp.

- Đoán chừng nhục thể của ta nếu tu luyện Cửu Âm Huyền Công thì cũng sẽ xuất hiện độ bài xích với Cửu Dương Huyền Công rồi!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Vừa nghĩ tới đây, Dương Thạc theo bản năng liền suy nghĩ về Cửu Dương Huyền Công một chút.

- Cửu Dương Huyền Công, độ phù hợp của chân thân là mười hai phần. Độ bài xích của thân thể là một phần!

Một tin tức nhanh chóng xuất hiện trong đầu Dương Thạc.

- Độ phù hợp giữa Cửu Dương huyền công với cơ thể mình lại bị giảm xuống sao?

Trong đầu hiện lên tin tức nước khiến Dương Thạc không khỏi kinh ngạc một chút. (.

Chẳng qua, ngay sau đó, Dương Thạc cũng bình thường lại.

Lúc đầu, khi xem xét độ phù hợp giữa Cửu Dương huyền công với mình thì thậm chí Dương Thạc còn chưa tu luyện bộ công pháp thuộc tính âm là Huyền Thủy Ngưng Thân quyết. Từ lúc mới bắt đầu, Dương Thạc vẫn luôn tu luyện công pháp thuộc tính dương, thuộc tính của thân thể cũng thiên về thuộc tính dương. Cho nên, Cửu Dương huyền công cũng có chút phù hợp với thân thể Dương Thạc.

Nhưng bây giờ, Dương Thạc lại bắt đầu tu luyện công pháp thuộc tính âm.

Ban đầu là Huyền Thủy Ngưng Thân quyết của Ấn Giao Vương.

Từ khi tu luyện bộ công pháp kia, thân thể Dương Thạc hấp thu rất nhiều nước sông thuộc tính âm trong không gian Thập Phương Ca Sa. Bởi vậy, theo thời gian dần trôi, thân thể hắn đã dần thiên hướng sang thuộc tính âm.

Mà gần đây, hắn lại hấp thu Âm Sát chi khí.

Với tình hình như vậy thì tất nhiên độ phù hợp giữa Cửu Dương huyền công và thân thể Dương Thạc sẽ giảm xuống rồi biến thành bài xích.

Bởi vì tu luyện công pháp dẫn đến thay đổi thuộc tính là chuyện quá bình thường.

Không nói đâu xa, Huyền Ưng Huyết Phi trong không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc chính là ví dụ.

Lúc mới đầu, bởi vì Huyết Phi là một con chim cái nên nó thiên hướng thuộc tính âm, loại quả quý hiếm như hỏa diễm quả thì nó cũng không thèm.

Nhưng về sau, khi tìm được thi thể của thượng cổ Huyền Ưng thì nó lập tức phát sinh biến hoá.

Huyết Phi hấp thu khí tức của thượng cổ Huyền Ưng nên đã tu luyện ra công pháp thuộc tính dương của thượng cổ Huyền Ưng là thần hoang nguyên lực. Theo thời gian dần trôi, Vậy mà Huyết Phi đã biến thành ác điều thuộc tính dương. Bây giờ, Huyết Phi có thể ăn hỏa diễm quả rất dễ dàng. Còn ngược lại, nếu cho nó một số loại thiên tài địa bảo thuộc tính âm thì nó trực tiếp không thèm.

- Độ phù hợp giảm xuống cũng không sao. Dù gì thì thân thể mình cũng không tu luyện Cửu Dương huyền công.

Đối với việc độ phù hợp biến thành bài xích thì Dương Thạc cũng không có cảm giác gì.

Thực tế mà nói, 60% phù hợp và 60% bài xích cũng không có ý nghĩa gì đối với Dương Thạc.

Bởi vì, chỉ cần độ phù hợp dưới 60% thì dù công pháp đó có mạnh mẽ đến đâu thì Dương Thạc cũng không thêm tu luyện. Tư chất ngộ tính của hắn không cao, nên với độ phù hợp thấp hơn 60% thì hiệu suất tu luyện sẽ cực thấp. Có thêm võ công kia thì không bằng nghiên cứu, rèn luyện thêm những bộ công pháp có độ phù hợp với mình trên 100% để không ngừng hoàn thiện chúng còn hơn.

- Cửu Âm huyền công có độ phù hợp với thân thể ở mức toàn phần (120%), chắc là có thể tu luyện dễ dàng.

Dương Thạc loại bỏ những suy nghĩ thừa trong đầu, tập trung tinh thần lên Cửu Âm huyền công trước mặt.

Bình thường, chỉ cần bộ công pháp kia có độ phù hợp 80% thì đã có thể tu luyện rồi.

Mà bây giờ nó lại phù hợp tới 120% thì hiệu suất tu luyện sẽ tăng gấp 10 lần trở lên rồi.

Trên thực tế, tất cả những việc này là do chân thân và thân thể Dương Thạc đã tách riêng với nhau.

Tất cả dương khiếu đều ở trên chân thân, còn âm khiếu thì ở trên thân thể.

Mọi âm khiếu và dương khiếu của một người bình thường thường sắp xếp hỗn loạn với nhau, chứ không tách biệt. Khi bọn họ tu luyện võ công để đả thông một bộ phận dương khiếu, thì đồng thời, cũng sẽ đả thông một bộ phận âm khiếu. Vậy nên, khi họ tu luyện loại công pháp Cửu Âm Cửu Dương huyền công có thuộc tính hoàn toàn riêng biệt thì độ phù hợp sẽ không quá cao.

Còn dương khiếu và âm khiếu của Dương Thạc lại tách riêng biệt với nhau. Trên thân thể không có nửa cái dương khiếu. Bởi vậy, thân thể muốn tu luyện Cửu Âm huyền công thuộc tính âm thì rất dễ dàng.

Ngay sau đó, Dương Định liền nói cho Dương Thạc biết toàn bộ phương pháp tu luyện tầng thứ nhất của Cửu Âm huyền công: ‘Âm Sát chân thân’.

- Sau khi luyện thành Âm Sát chân thân thì ở trong phạm vi ba trượng, máu huyết của kẻ địch sẽ bị xói mòn liên tục và chuyển đến trên người của mình ư?

Nghe được phương pháp tu luyện của Cửu Âm huyền công tầng thứ nhất xong, Dương Thạc liền hiểu được tác dụng của Âm Sát chân thân.

Trong phạm vi nhất định sẽ làm áu huyết của kẻ địch không ngừng xói mòn.

Và bị Âm Sát chân thân hấp thu.

- Hô...

Đã biết được tác dụng của Âm Sát chân thân, Dương Thạc không khỏi hít một hơi.

Trực tiếp hấp thu lực lượng máu huyết của người khác ư. Tác dụng của Âm Sát chân thân đúng là vô cùng âm độc.

Tác dụng của tầng thứ nhất cửu dương chân thân là ngưng tụ máu huyết.

Máu huyết gần như sẽ không bị tán đi. Dù là bị người khác đâm trúng một đao, một kiếm thì máu huyết sẽ lập tức vận chuyển để che kín vết thương nên máu huyết gần như không bị xói mòn ra ngoài.

Nó được gọi là Bất Tử Bất Diệt chân thân.

Mà Âm Sát chân thân này lại khiến áu huyết của người khác không ngừng xói mòn.

Cho dù là không bị thương, nhưng chỉ cần ở gần Âm Sát chân thân cũng sẽ làm áu huyết không ngừng xói mòn.

325. Chương 318 : Hiệu Suất Giết Người

Vô Tận Thần Công

Chương 318 : Hiệu suất giết người

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Có thể nói, nếu cửu dương chân thân là cách phòng vệ mạnh mẽ, thì Âm Sát chân thân chính là tấn công mạnh mẽ.

Thậm chí, Dương Thạc còn thầm nghĩ, nếu một người luyện thành Âm Sát chân thân đánh nhau với một người luyện thành cửu dương chân thân tầng thứ nhất thì cuối cùng, chân thân của ai mới chiến thắng. Có lẽ, điều này còn phải xem công lực của ai mạnh hơn rồi.

- Phương pháp ngưng tụ Âm Sát... A, phương pháp ngưng tụ Âm Sát của Cửu Âm huyền công tầng thứ nhất hình như giống đến 80% so với phương thức ngưng tụ khí tức thuộc tính âm trong Huyền Thủy Ngưng Thân quyết của mình.

Dương Thạc đọc lại phương pháp ngưng tụ Âm Sát chân thân một lần nữa rồi đưa ra kết luận như vậy.

- Chẳng lẽ, Ấn Giao Vương cũng là đồng tu âm dương. Giao Vương Kim Thân thì dựa theo Cửu Dương huyền công tu luyện, còn nhục thể của hắn thì dựa theo Cửu Âm huyền công tu luyện hay sao?

Trong đầu Dương Thạc chợt hiện lên ý nghĩ như vậy.

Việc này cũng rất có khả năng.

Các cao thủ võ đạo bình thường đều biết, đồng tu Cửu Dương huyền công và Cửu Âm huyền công là bộ võ công tuyệt đỉnh.

Dương Thạc có thể nghĩ dùng chân thân tu luyện Cửu Dương huyền công thì những tên Võ Thánh cũng không phải kẻ ngu, chắc chắn cũng có không ít người nghĩ tới điều này. Chỉ có điều, những tên cao thủ Võ Thánh này, nếu không phải không có công pháp Cửu Âm Cửu Dương thì cũng là không có tài liệu phụ trợ tu luyện, nên mới chưa từng thử qua.

Trong số đó, Ấn Giao Vương là một người may mắn.

Hắn có được Cửu Dương huyền công tầng thứ ba, và từ đó lĩnh ngộ ra phương thức tu luyện kim thân thuộc tính dương.

Ngay sau đó, nhục thể của hắn lại đi tìm biện pháp tu luyện công pháp thuộc tính âm.

- Khó trách khi mình tìm được bộ Cửu Dương huyền công tầng thứ ba trong không gian Thập Phương Ca Sa này thì nó được đặt cùng một chỗ với bộ Huyền Thủy Ngưng Thân quyết kia.

Trong lòng Dương Thạc thoải mái.

- Đúng rồi, mình có thể hấp thu Âm Sát khí là vì mình có Huyền Thủy Ngưng Thân quyết.

Đồng thời, Dương Thạc cũng hiểu vì sao mình có thể hấp thu Âm Sát khí rồi.

Bình thường, Âm Sát khí thường tồn tại trên người một số tên tội phạm. Trên người bọn chúng thường có sát khí, nên khi mình giết bọn chúng thì sát khí trên người bọn chúng sẽ tiêu tán, và khi sát khí sắp tiêu tán là lúc có thể thừa dịp hấp thu.

Bình thường, một võ giả có thể hấp thu sát khí trên người võ giả có cùng thực lực với mình hoặc kẻ thua kém mình.

Ví dụ như Dương Thạc có cảnh giới Đại Tông Sư.

Hắn giết đều là những tên tội phạm có cảnh giới Đại Tông Sư, Võ Tôn hoặc Võ sư nên có thể hấp thu sát khí trên người bọn chúng.

Nhưng khi Dương Thạc giết cao thủ Võ Thánh thì hắn không thể hấp thu sát khí của người ta được.

Lúc trước, khi ở trong Yến Sơn, Dương Thạc cũng từng giết chết cao thủ Địa Sát. Nhưng lúc ấy, Dương Thạc chưa ngưng tụ được cửu dương chân thân tầng thứ ba và mới chỉ có cảnh giới Võ Tôn. Quan trọng

nhất là sau khi biến thân Hắc Hùng thì thân thể hắc cũng không đạt tới Đại Tông Sư nên không thể hấp thu sát khí.

Chỉ ở lần Dương Thạc chém giết đội quân ngàn người của Triệu Đại Long, mới là lần đầu tiên Dương Thạc hấp thu Âm Sát khí.

Đội quân ngàn người kia đều là những tên tội phạm có tu vi tầm Luyện Khí mà thôi, nên khi giết bọn chúng thì Dương Thạc có thể dễ dàng hấp thu Âm Sát khí trên người chúng.

Dương Thạc suy nghĩ cẩn thận mọi chuyện xong cũng đã hiểu rõ rồi.

- Tiểu Địch, ta đoán, có lẽ ta rất phù hợp với bộ công pháp Cửu Âm huyền công này.

Dương Thạc nói ra một số suy nghĩ của mình với Dương Địch.

Thậm chí, hắc còn nói những điểm giống nhau giữa Huyền Thủy Ngưng Thân quyết với Cửu Âm huyền công, và kết luận rằng chúng có cùng một nguồn gốc.

- Độ phù hợp của Huyền Thủy Ngưng Thân quyết với ta là 90%, vậy thì bộ Cửu Âm huyền công này cũng phải phù hợp với ta từ 80% trở lên.

Dương Thạc nói.

Không phải chỉ tu luyện mới biết được độ phù hợp của một bộ công pháp với mình.

Cũng có thể thông qua một số phương thức để suy đoán.

Ví dụ như, một võ giả tu luyện công pháp thuộc tính hỏa rất dễ dàng, vậy lại đưa cho hắc một bộ công pháp thuộc tính hàn khác thì hắc cũng có thể tu luyện nhanh chóng. Còn nếu đưa cho hắc một bộ công pháp thuộc tính hàn bằng thì trừ phi tên võ giả kia có thiên phú kinh người, nếu không thì chắc chắn độ phù hợp sẽ không cao và khó có thể tu luyện được.

Hai hoặc nhiều bộ công pháp có nguồn gốc tương tự thì cũng sẽ có độ phù hợp tương tự với cùng một võ giả.

Ví dụ như, 'Lục Dương quyết', 'Thuần Dương Đồng Tử công' và Cửu Dương huyền công là ba bộ công pháp có nguồn gốc giống nhau nên độ phù hợp với Dương Thạc cũng gần như nhau.

Bây giờ, Huyền Thủy Ngưng Thân quyết cùng Cửu Âm huyền công cũng có chung một nguồn gốc.

- Như vậy... thiếu gia, nếu ngài muốn tu luyện bộ Cửu Âm huyền công thì phải thật cẩn thận. Một khi xảy ra vấn đề gì thì phải lập tức đình chỉ tu luyện ngay.

Dương Địch suy nghĩ một lúc nhưng không ngăn cản Dương Thạc tu luyện bộ công pháp này.

Dù sao thì Dương Thạc cũng có thể tu luyện Huyền Thủy Ngưng Thân quyết nên có lẽ độ phù hợp với Cửu Âm huyền công sẽ không thấp.

Tất nhiên, nếu tu luyện thì cũng sẽ có nguy hiểm.

Nhưng trên con đường võ đạo thì không thể luôn thuận buồm xuôi gió hay không có nguy hiểm được. Trong rất nhiều tình huống, biết rõ là có nguy hiểm nhưng vẫn phải tiến lên.

Nguy hiểm khi tu luyện Cửu Âm huyền công vẫn ở trong phạm vi có thể thừa nhận rồi.

So sánh với lợi ích sau khi luyện thành đã là nhỏ nhất rồi.

- Nếu vậy thì nhanh chóng tu luyện thôi.

Giờ phút này, Dương Thạc rất mong chờ, khi mình tu luyện xong cửu âm chân thân tầng thứ nhất rồi kết hợp với cửu dương chân thân của mình thì có thể phát huy ra được bao nhiêu uy lực.

- Hiện tại ta đã biết ngưng tụ Âm Sát khí.

- Nhưng hình như chỉ ngưng tụ được khoảng 20% Âm Sát khí mà thôi. Nếu muốn ngưng tụ thành Âm Sát khí thì còn phải tiếp tục hấp thu và ngưng tụ nữa... Chắc còn phải giết chết khoảng mười vạn tên tội phạm bình thường nữa thì mới có thể hấp thu đầy đủ Âm Sát khí để có thể ngưng tụ xong Âm Sát chân thân.

Dương Thạc xem xét tình trạng thân thể mình một chút rồi đưa ra kết luận như vậy.

Lúc trước, Dương Thạc cùng Thần Long giết chết bảy tám vạn người.

Nhưng trong bảy tám vạn người này, đa số là do Thần Long dùng Âm Dương chân hỏa giết chết, nên những Âm Sát khí kia đều bị Âm Dương chân hỏa thiêu đốt, hoàn toàn tiêu tán. Bởi vậy, Dương Thạc hấp thu được rất ít, còn chưa nổi một nửa.

Chẳng qua, hắn mới ngưng tụ được 20% Âm Sát chân thân mà thôi.

Muốn hoàn toàn ngưng tụ được thì còn phải tiếp tục tàn sát.

Dùng sức một người giết chết mười vạn người để ngưng tụ xong Âm Sát chân thân này.

Âm Sát khí trong mười vạn tên tội phạm mới có thể ngưng tụ được cữu âm chân thân tầng thứ nhất mà thôi.

Nhìn thoáng qua thì thấy yêu cầu này rất đơn giản, nhưng thực tế lại cực kỳ khó.

Dù là cữu dương chân thân hay cữu âm chân thân thì khi muốn ngưng tụ được một tầng đều cần có một số thiên tài địa bảo, hoặc tài liệu đặc thù như Xá Lợi Tử, Âm Sát khí hay gì đó. Mà không thể không nói, muốn có được những tài liệu này thì ngày càng khó. Có một số cao thủ cả đời cũng chưa hẳn tìm được chúng.

326. Chương 318 : Hiệu Suất Giết Người (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 318 : Hiệu suất giết người (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black xem tại

Tầng thứ nhất của cữu âm chân thân cần Âm Sát khí cũng là như vậy.

Bây giờ, trên chiến trường, với thực lực Đại Tông Sư đỉnh phong, Dương Thạc có thể dễ dàng giết chết mười vạn tên tội phạm.

Nhưng hiện tại, dù sao Dương Thạc cũng có chút khó khăn.

Sau khi hắn biến thân Hắc Hùng, mặc Bắc Địa Uy Lực giáp, cầm Thần Long Liệt Khôn đao trong tay thì đã có thể so với cao thủ Đại Tông Sư đỉnh phong rồi.

Giết những tên tội phạm bình thường kia cũng chỉ đơn giản như cắt cỏ mà thôi.

Nhưng nếu là một võ giả bình thường, dùng trạng thái bình thường để bắt đầu tu luyện cữu âm chân thân thì sao?

Sau khi tu luyện thành cữu âm chân thân tầng thứ nhất thì sẽ đạt được cảnh giới Võ Sư đỉnh phong, cũng chưa thể tiến vào cảnh giới Võ Tôn được.

Hoặc có thể nói, trước khi một võ giả bình thường tu luyện bộ công pháp này thì phải có cảnh giới Võ Sư rồi.

Cao thủ Võ sư có thể dễ dàng giết chết những tên tội phạm cảnh giới Luyện Khí. Nhưng nếu có 30, 50 cao thủ Luyện Khí cùng một lúc thì cũng có thể vây giết một cao thủ Võ Sư.

Một tên võ Sư có dám tung hoành ngang dọc trong 30 vạn tên tội phạm hay không?

Chỉ sợ, dù là Võ Tôn, hay thậm chí là cao thủ Đại Tông Sư bình thường cũng không có khả năng làm điều này được.

Mà cho dù tên Võ Sư này có khả năng giết chết tội phạm. Nhưng mười vạn tên tội phạm lại sống rải rác ở khắp mười ba tỉnh nam bắc Đại Chu thì nếu muốn giết đủ số lượng cũng phải mất tám năm đến mười năm rồi.

Cho nên mới nói, để ngưng tụ được cửu âm chân thân tầng thứ nhất không dễ dàng.

Chẳng qua, đối với Dương Thạc hiện nay thì cũng không quá khó mà thôi.

Thứ nhất, bởi vì Dương Thạc có thực lực. Sau khi hấp biến thân Hắc Hùng thì có thực lực của Đại Tông Sư hậu kỳ, lại được Bắc Địa Uy Lực giúp cùng Thần Long Liệt Khôn đao gia tăng sức mạnh nên có thể tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư đỉnh phong. Thứ hai, chính là hần may mắn, bởi vì, Mạc Vân Cốc đã tập trung toàn bộ 30 vạn tên tội phạm của mười ba tỉnh nam bắc ở đây, nên Dương Thạc không cần đi tìm mà có thể lập tức giết luôn. Có thực lực cùng vận may mới có thể giúp cho việc ngưng tụ Cửu Âm Chân Khí tương đối dễ dàng.

- Bây giờ, chắc đám tội phạm kia còn chưa chạy xa.

- Phải mau đuổi theo, giết những tên tội phạm này.

Dương Thạc nhanh chóng đưa ra quyết định.

Những tên tội phạm kia đã mất đi quân nhu, mà nhiều tên lại không có chiến mã để cưỡi nên tốc độ di chuyển sẽ không quá nhanh.

Bây giờ mới chỉ qua khoảng một canh giờ, đám tội phạm kia có thể chạy đi đâu?

Mau đuổi theo lấy tính mạng bọn chúng, vậy không phải là Dương Thạc có thể thu hoạch được hay sao.

- Bây giờ đi luôn.

Dương Thạc nói với Dương Dịch một tiếng, rồi để cô ở trong không gian Thập Phương Ca Sa tiếp tục tu luyện, còn thân thể cùng cửu dương chân thân của Dương Thạc thì mở ra hư không, ra bên ngoài Thập Phương Ca Sa trước.

Hai chân thân hợp lại làm một.

Sau đó, Dương Thạc vung tay lên, xé rách hư không, ‘vèo’ một tiếng rồi biến mất.

Một dặm bên ngoài, Dương Thành dẫn theo ba vạn binh mã nhanh chóng đến trước doanh trại tàn phá của Đại Thần quân.

Dương Thành nhìn thoáng qua bầu trời phía trước, vừa lúc nhìn thấy Dương Thạc xé rách hư không rồi đi, liền không khỏi nhíu mày lại.

- Dương Thạc đúng là không thích hợp gia nhập về một bên Đại Chu. Nếu nó cũng giống mình là thống soái một phương thì không thể làm việc tùy tâm như vậy được. Nó giống như một con Cửu Thiên Huyền Ưng, không thể nuôi dưỡng ở bên người, làm tay sai nghe lời được.

Dương Thành tục nói nhỏ.

Dương Thạc có không gian Thập Phương Ca Sa nên đi lại tự nhiên.

Nhiều khi, hần không cần nghe lệnh người khác cũng có thể hành động tự do.

Dương Thành cảm giác, nếu Dương Thạc là thuộc hạ của mình mà lại làm theo tính tình như vậy thì Dương Thành tuyệt đối sẽ không vui vẻ, và chỉ sợ trong lòng sẽ tức giận thôi.

Bất kì ai cũng đều không thích một tên thủ hạ mà mình không khống chế được.

Cần Minh Chân, Cần Minh Vũ cũng là như thế.

Mà Dương Thạc chính là người mà không có bất kì ai có thể khống chế được. Dương Thạc cũng không thể toàn tâm toàn ý gia nhập vào một bên nào đó và chịu nghe người ta sai khiến.

- Không quan tâm hấn, đi thu dọn chiến trường trước.

Dương Thành căn bản không quan tâm Dương Thạc đi đâu, mà hấn chỉ huy thuộc hạ của mình tới doanh trại của Đại Thần quân, bắt đầu thu dọn chiến trường và thu thập đồ quân nhu.

Khoảng mười dặm về phía đông nam.

Một đội quân tội phạm khoảng 3000 tên đang vội vàng chạy trốn.

Thậm chí, đám tội phạm này đã vứt lại cờ của Đại Thần quân. Tuy chúng còn mặc quân phục của Đại Thần quân nhưng lại vứt bỏ cờ xí nên hoàn toàn biến thành đám giặc cướp rồi. Tất nhiên, đám quân sĩ vốn là tội phạm này không hề quan tâm việc đó.

- Đi, đi mau.

Trong đám tội phạm này chỉ có mười mấy kẻ cưỡi chiến mã mà thôi.

Trong đó, một tên tội phạm đầu trọc khoảng bốn mươi tuổi, mặt râu quai nón, cầm một thanh đao lớn đầu quý là người cầm đầu đám giặc cướp này. Tên này tập trung 3000 binh mã đang nhanh chóng chạy về hướng đông nam.

- Mạc lão đại đã bị giết, Lô đại đương gia cũng đã chết. Chúng ta phải nhanh chóng trở lại Lương Sơn ở Sơn Dương chiếm núi làm vua.

Tên cướp đầu trọc này vừa hét lớn ra lệnh cho đám tội phạm chạy trốn, vừa quay sang nói với mấy người huynh đệ cũng đang cưỡi ngựa của hấn.

- Tổng lão đại, chúng ta nguyện ý tôn ngài làm đại ca, để ngài lên làm đầu lĩnh Lương Sơn.

Những tên tội phạm xung quanh kia nhao nhao nói.

Đa số trong đám người này là cao thủ Võ Tôn, chỉ có một số là Võ Sư, đều là những kẻ hung ác.

Cũng có chút danh tiếng trong giới hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc.

Lúc này, những người kia vây xung quanh Tổng lão đại, tự nhiên tạo thành một thế lực nhỏ.

- Tốt, có các huynh đệ ủng hộ thì Tổng Thiết Thanh ta nhất định sẽ đoạt được vị trí đầu lĩnh Lương Sơn.

Tên Tổng lão đại đầu trọc hào sảng nói.

- Đáng tiếc, hắc đạo tỉnh Sơn Dương ta còn có một tên Ngô Thế. Tuy thực lực hấn không cao nhưng lại là kẻ đa mưu túc trí. Chẳng may, hấn cũng muốn cướp vị trí đầu lĩnh Lương Sơn này thì...

Tổng lão đại đầu trọc nhíu mày, đang suy nghĩ việc này thì...

Cộp cộp cộp! Cộp cộp cộp!

Đúng lúc này, ở đằng sau, chợt vang lên những tiếng vó ngựa.

Tiếng vó ngựa này kéo tên Tổng lão đại đầu trọc từ những suy nghĩ sâu xa về với thực tại.

- Đại Thần quân đã tan tác, toàn bộ chiến mã đã bị mất, sao lại còn có kỵ binh?

Nghe tiếng vó ngựa này, Tổng lão đại không khỏi kinh sợ, vội vàng nhìn lại hướng tây bắc.

Một đội quân kỵ binh khoảng một vạn người mặc áo giáp đen đang từ hướng tây bắc nhanh chóng đi về phía này.

Giết!

Khi còn cách mấy trăm trượng, đột nhiên tiếng giết vang lên rung trời.

Trong một vạn người này có một cây cờ lớn dựng lên, trên đó có mấy chữ to: Đại Chu, Lưu!

- Nguy rồi, là Lưu Ngự Thanh, Ngự Lâm Quân của Đại Chu đến rồi.

Tổng lão đại đầu trọc biến sắc.

- Nhanh, chạy mau.

Theo bản năng, Tổng lão đại muốn thúc ngựa chạy đi.

- A, không đúng, không cần trốn. Các người mau dàn đội ngũ chuẩn bị nghênh địch.

327. Chương 319: Lĩnh Ngộ Thần Hùng Địa Sát Quyền Pháp!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 319: Lĩnh Ngộ Thần Hùng Địa Sát Quyền Pháp!

Tên Tổng lão đại đột nhiên quát to một tiếng để ột số tên thuộc hạ tội phạm kia nghênh địch, còn mình thì thúc ngựa dưới chân để có thể chạy trốn bất cứ lúc nào. Có thể thấy, tên Tổng lão đại đầu trọc kia muốn những thuộc hạ của mình trở thành bia đỡ đạn, ngăn cản đội quân kỵ binh của Lưu Ngự Thanh.

- Giết.

Lưu Ngự Thanh cũng phi ngựa nhanh, xung trận lên trước, đi đầu trong đội quân kỵ binh vạn người này. Hắn đã cầm một thanh gươm lớn, giơ lên phía trước, chuẩn bị xông lên giết quân sĩ bại trận của Đại Thần quân.

Xoẹt!

Nhưng đúng lúc này, phía trước Lưu Ngự Thanh đột nhiên vang lên một thanh âm nhỏ trong hư không.

Hư không mở ra, một bóng người cao hai trượng xuất hiện ở giữa không trung. Đây đúng là hình dáng của Dương Thạc sau khi biến thân Hắc Hùng tăng thứ hai.

Thân thể Dương Thạc mặc Thập Phương Ca Sa bên trong coi như nội giáp, còn bên ngoài thì mặc Bắc Địa Uy Lực giáp, tay cầm Thần Long Liệt Khôn đao. Trông hắn giống như một Chiến Thần, ngăn ở trước mặt Lưu Ngự Thanh.

Lưu Ngự Thanh nhìn thấy Dương Thạc xuất hiện ở đây thì không khỏi ngẩn người.

- Lưu tướng quân, nể mặt Dương mỗ, cứ để Dương mỗ đối phó đám tội phạm này.

Dương Thạc lạnh lùng nói.

Oanh!

Một lát sau, Dương Thạc bỗng nhiên cầm Thần Long Liệt Khôn đao chém ra một phát, ‘ầm’ một tiếng, lập tức chém đến đội quân 3000 tên tội phạm này.

Một tiếng nổ lớn vang lên.

Đao khí tung hoành, hơn một trăm tên tội phạm phía trước Dương Thạc liền bị đao khí của Thần Long Liệt Khôn đao đâm trúng. Đa số tội phạm đều bị gãy xương cốt, hoặc bị chém thành thịt nát. Một số may mắn thì bị cụt chân, cụt tay... ngã xuống đất, kêu la thảm thiết.

Vèo...o...o!

Dương Thạc di chuyển một chút đã đi đến giữa đám tội phạm này.

Xoẹt! xoẹt! xoẹt!

Thần Long Liệt Khôn đao xoay tròn khiến cho hơn mười tên tội phạm bị Dương Thạc chém mạnh bay ra ngoài.

Kẻ nhẹ thì bị xước da, vỡ bụng, vỡ ngực.

Kẻ nặng thì lập tức bị chém thành hai nửa.

Có thể nói, hiệu suất giết người của Dương Thạc rất nhanh. Chỉ hai ba nhịp thở mà đã có ít nhất hơn hai trăm tên tội phạm chết dưới tay Dương Thạc. Đồng thời, rất nhiều Âm Sát khí bắt đầu bay về phía Dương Thạc rồi dung nhập vào trong cơ thể hắn.

- Thay đổi trận hình, vòng qua hai bên, vây xung quanh toàn bộ bại quân của Đại Thần quân, hỗ trợ huynh đệ Dương Thạc chém giết.

Nhìn thấy Dương Thạc tự mình ra tay giết chết những tên tội phạm này, Lưu Ngự Thanh liền không hành động nữa, mà ra lệnh cho thuộc hạ của mình vây lại đám tội phạm, không cho bọn chúng trốn thoát. Việc này đã giúp cho Dương Thạc như có thể dễ dàng giết chết toàn bộ đám tội phạm này như cắt cỏ vậy.

- Lưu tướng quân, cảm ơn.

Dương Thạc nói một tiếng cảm ơn với Lưu Ngự Thanh, rồi lại tiếp tục chém giết. Trường đao trong tay hắn không ngừng vung lên, hoặc đâm, hoặc móc, hoặc bổ ngang, chém dọc, khiến cho đám tội phạm không ngừng chết dưới tay Dương Thạc. Tên cầm đầu đám tội phạm này là Tổng lão đại đầu trọc đang chuẩn bị chạy trốn, nhưng lại bị Ngự Lâm quân Đại Chu vây quanh, căn bản không thể phá vòng vây. Bởi vậy, hắn cầm trường đao đầu quý, lao mạnh về phía Dương Thạc.

Keng.

Một thanh âm bén nhọn.

Dương Thạc hơi vung trường đao, chém mạnh xuống, trường đao đầu quý của tên Tổng lão đại đầu trọc lập tức bị chém thành hai đoạn.

Ngay cả người mang đao cũng bị chém thành hai nửa.

- Giết như vậy vẫn quá chậm.

Sau một đao giết chết tên đầu trọc, Dương Thạc nhíu mày, trầm nghĩ.

Bang!

Cùng lúc nghĩ đến điều này, Dương Thạc chợt vung mạnh trường đao, chém về mặt đất.

Oanh!

Một đao chém trên mặt đất.

Oanh! Oanh! Oanh!

Bên trong phạm vi năm sáu trượng, mặt đất chấn động ầm ầm, bảy tám tên tội phạm trong khu vực này đều bị đánh bay ra ngoài, miệng phun máu tươi.

Cát đá bay tán loạn tạo thành những vèo vèo, bắn vào trong thân thể những tên tội phạm này.

Lại có thêm bảy tám tên tội phạm bị giết chết.

Một đao, giết hơn mười tên. - Quá chậm, vẫn là quá chậm!

Lông mày Dương Thạc nhăn lại thật sâu.

Một đao có uy lực mạnh nhất, tối đa cũng chỉ có thể chém giết mười bốn mười lăm tên tội phạm mà thôi. Nếu muốn chém giết mười vạn tên tội phạm, chẳng phải là phải chém ra bảy tám ngàn đao sao?

Hơn nữa, hiện tại còn đang ở giai đoạn tội phạm dày đặc.

Chém giết một lát nữa, những tên tội phạm này tương đối thừa thớt, một đao có thể chém giết ba bốn tên coi như đã là không tệ rồi. Còn muốn chém giết ba ngàn tên tội phạm? Chỉ sợ có huy động trên dưới bảy tám trăm đao thì cũng cần tới một khắc để chém giết toàn bộ ba ngàn tên tội phạm này.

Muốn chém giết một vạn tên tội phạm phải cần khoảng nửa canh giờ.

Mười vạn tên tội phạm chính là năm canh giờ.

Năm canh giờ có lẽ cũng không tính là quá lâu. Nhưng phải biết rằng đám tội phạm này tuyệt đối sẽ không tập trung ở một nơi chờ Dương Thạc đến chém giết. Mỗi giây mỗi phút, đám tội phạm này đều không ngừng phân tán. Chỉ cần ba năm canh giờ nữa trôi qua, những tên tội phạm này sẽ hoàn toàn phân tán ra. Muốn chém giết hết toàn bộ bọn chúng? Đúng là khó như lên trời rồi.

Dù sao tổng số tội phạm còn lại cũng chỉ hơn hai mươi vạn mà thôi. Dương Thạc nhất định phải chém giết sạch sẽ một nửa số đó thì mới có thể hấp thu đầy đủ Âm Sát Khí, ngưng tụ Âm Sát Chân Thân thành công!

- Trong công pháp của ta rất cực vẫn thiếu công pháp chém giết quần thể, một lần có thể chém giết được nhiều người...

Giờ phút này, Dương Thạc mới phát hiện ra thiếu sót bản thân.

Một chọi một, Dương Thạc có công pháp Ứng Hùng Hợp Kích, công thủ đều vô cùng mạnh mẽ.

Nhưng lấy một đấu nhiều, Dương Thạc lại không có công pháp cường đại gì có thể sử dụng, căn bản không thể đồng thời công kích mấy cường giả được.

Hiện tại Dương Thạc hung hãn mạnh mẽ như vậy chẳng qua chỉ là mượn Thần Long Liệt Khôn Đao mà thôi. Nếu không phải có Thần Long Liệt Khôn Đao dài khoảng chừng bảy thước thì chỉ sợ hiệu suất chém giết tội phạm của Dương Thạc còn giảm bớt nữa!

- Phải nghĩ cách nắm giữ một bộ công pháp quần công!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Hiện tại Dương Thạc đang không ngừng chém giết những tên tội phạm này, vốn không thể nào lĩnh ngộ tu luyện công pháp.

Nhưng Dương Thạc lại không chỉ có thân thể.

Còn có Cửu Dương Chân Thân!

Chú!!

Vừa chém giết những tên tội phạm này, Dương Thạc vừa lặng lẽ mở ra hư không. Chút một phút, Cửu Dương Chân Thân nhanh chóng rời khỏi thân thể, nhanh chóng bay ra rồi chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Giờ phút này, Cửu Dương Chân Thân căn bản không tiến hành biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng, chính là hình thái nhân loại bình thường. Cho dù những cường giả Đại Tông Sư như Lưu Ngự Thanh có bắt được tung tích Cửu Dương Chân Thân thì cũng không có vấn đề gì quá lớn. Dù sao từ lúc ở cấp độ Luyện Khí, Dương Thạc đã có Thuần Dương Kim Thân, đây sớm cũng không phải là bí mật gì.

Cửu Dương Chân Thân tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, lập tức nghĩ cách tìm công pháp có tính công kích quần thể.

- Trong những công pháp kia của ta, Đại Phạm Âm Chưởng cũng có đặc tính công kích quần thể. Chỉ tiếc chính là thi triển Đại Phạm Âm Chưởng này ra rất tiêu hao tinh lực. Với thực lực hiện tại của ta thì chỉ có thể thi triển ba lần Đại Phạm Âm Chưởng mà thôi. Về sau nhất định phải cách một khoảng thời gian ngắn thì mới có thể tiếp tục thi triển được!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Còn có Đại Nhiên Mộc Đạo Pháp!

- Mặc dù công pháp này không tệ nhưng cũng tiêu hao khá lớn, hơn nữa chỉ có thể công kích địch nhân theo một đường thẳng, diện tích sát thương vẫn không đủ.

Chân mày Dương Thạc hơi nhíu lại.

- Đúng rồi!

Bỗng nhiên, Dương Thạc hình như nghĩ ra điều gì đó.

- Lúc trước Mạc Vân Cốc đã từng thi triển Địa Sát Vương Quyền, trực tiếp dẫn động sát khí công khí. Trong toàn bộ doanh trường, sát khí không ngừng lao ra từ trên mặt đất, công giết địch nhân. Ngay cả Tào công công cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong cũng đều bị sát khí này đánh trọng thương...

- Nếu ta học được chiêu này rồi thì triển ra, những tội phạm cấp độ Luyện Khí kia sẽ trực tiếp bị ta giết hết!

Dương Thạc thầm nghĩ.

Mạc Vân Cốc là Vô Thánh sơ giai, dẫn động sát khí có thể đánh trọng thương Tào Tung cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong.

Thực lực hiện tại của Dương Thạc là cấp độ Đại Tông Sư, thi triển sát khí này để đối phó tội phạm cấp độ Vô Tôn vô cùng đơn giản. Tội phạm từ cấp độ Vô Tôn trở xuống bị sát khí này công kích tới, trừ phi có áo giáp, pháp khí cường đại bảo vệ, nếu không thì tuyệt đối không chút cản trở, trực tiếp bị giết chết!

- Lúc trước ta đã từng nghĩ muốn dung hợp Địa Sát Vương Quyền này với Ứng Hùng Hợp Kích, sáng chế ra Thần Hùng Địa Sát Quyền. Hiện tại có thể thử, mau chóng dung hợp rồi!

Trong lòng Dương Thạc nghĩ đến, lập tức tìm kiếm quyền phổ Địa Sát Vương Quyền kia, bắt đầu nghiên cứu dung hợp.

Dương Thạc vốn định để Cửu Dương Chân Thân ra tay, dùng Đạo Hoàng Kiếm chém giết những tên tội phạm này, tốc độ tuyệt đối sẽ rất nhanh chóng. Chỉ một cái phất tay chính là mấy trăm tên tội phạm đều ngã xuống.

Nhưng những ngày này, Đạo Hoàng Kiếm đều được nuôi dưỡng trong đan điền Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Đã nhiễm đại lượng khí tức chí dương.

Đạo Hoàng Kiếm chém giết tội phạm, khí tức chí dương này sẽ trực tiếp phá hủy Âm Sát Khí bên trong. Mặc dù hẳn có chém giết được thì cũng không thể hấp thu Âm Sát Khí, không có bất kỳ tác dụng nào.

Cho nên không có cách nào khác. Hiện tại Dương Thạc cũng chỉ có thể nghiên cứu Địa Sát Vương Quyền thôi.

Một phút đồng hồ nhanh chóng trôi qua.

Bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa, thân hình Dương Thạc khẽ nhoáng lên, nhanh chóng bay đến trước mặt tên tội phạm cuối cùng. Trường đao phốc một tiếng, đâm vào sau lưng tên tội phạm này.

Tên tội phạm này không hề có chút cản trở, trực tiếp bị Dương Thạc đâm chết. Một luồng Âm Sát Khí liền chui vào thân thể Dương Thạc.

- Ba ngàn tên tội phạm, đã chém giết toàn bộ!

Giờ phút này, Dương Thạc mới thở dài một hơi.

- Chỉ tiếc rằng vẫn chưa nghiên cứu xong Địa Sát Vương Quyền kia!

Nghĩ đến điều này, lòng mày Dương Thạc liền nhú lại.

- Được rồi, trước tiên cứ tìm đội ngũ tội phạm khác rồi chém giết!

Dương Thạc nhanh chóng quyết định.

- Lưu tướng quân, đa tạ đã hiệp trợ. Dương mỗ còn có chuyện quan trọng muốn làm, dời đến lúc xong việc sẽ trở lại kinh thành. Trở lại kinh thành rồi, Dương mỗ lại cảm tạ Lưu tướng quân sau!

Chấp tay nói với Lưu Ngự Thanh, Dương Thạc lại xé mở hư không, biến mất.

Nửa canh giờ, Dương Thạc lại chém giết bốn tiểu đội tội phạm.

Không có ngự lâm quân của Lưu Ngự Thanh giúp đỡ, những tên tội phạm này vừa nhìn thấy Dương Thạc liền lập tức chạy trốn tứ tán, hiệu suất chém giết càng giảm. Trong nửa canh giờ này, Dương Thạc còn chưa

chém giết được năm ngàn tên tội phạm. Cứ tiếp tục như vậy, muốn chém giết mười vạn tên tội phạm thì chỉ sợ phải cần ít nhất mười canh giờ...

Giờ phút này, Dương Thạc cũng chỉ có thể cầu nguyện sớm tu thành Địa Sát Vương Quyền.

Có lẽ một lần duy nhất gặp phải một đội tội phạm mấy vạn người, hiệu suất chém giết còn có thể cao hơn một chút...

Phía nam kinh thành, bên ngoài năm mươi dặm.

Một đội bại quân Đại Thần hơn ba vạn người đang nhanh chóng đi vào.

Trong đám ba vạn người này, có năm trùm thổ phỉ ba bốn mươi tuổi, chắc là người đứng đầu bại quân Đại Thần này.

Trên người năm người này đều mặc áo giáp Thiên Phu Trưởng.

Trong tình huống bình thường, Thiên Phu Trưởng đều là cấp độ Vô Tôn. Nhưng toàn bộ năm người này đều là tu vi cấp bậc Đại Tông Sư!

Năm người này có một ngoại hiệu, gọi là Đại Hành Sơn Ngũ Hổ!

Đại Hành Sơn Ngũ Hổ mặc dù là cường giả cấp bậc Đại Tông Sư nhưng lúc ở núi Đại Hành, từ trước đến nay luôn đối phó với Mạc Vân Cốc, chưa tính là dòng chính Mạc Vân Cốc.

Hiện tại Mạc Vân Cốc đầu phục Dương Tử Mặc, nhân vật hắc đạo lục lâm của mười ba tỉnh nam bắc đều bị mời chào, đầu nhập vào trong quân Đại Thần, Đại Hành Sơn Ngũ Hổ cũng không ngoại lệ. Chỉ tiếc là vì lúc trước bọn hắn có mâu thuẫn với Mạc Vân Cốc, bị chèn ép nên chỉ có thể làm cấp độ Thiên Phu Trưởng.

Hiện tại Mạc Vân Cốc đã chết.

Lô Quyền, Phương Tôn Minh cũng bị chém giết, Đại Hành Sơn Ngũ Hổ này liền thừa cơ nổi dậy, suất lĩnh đội ngũ ba vạn người chạy trốn về phía nam, núi Đại Hành!

- Đại ca, các huynh đệ đều không chạy nổi rồi!

Chẳng qua vừa mới chạy được ba bốn mươi dặm, đội ngũ ba vạn người này đã vụn vặt lẻ tẻ, có hơn hai ngàn người đã tụt lại phía sau.

Trong Đại Hành Sơn Ngũ Hổ, một người trong năm người kia liền chau mày, thấp giọng nói với lão đại Ngũ Hổ.

Năm huynh đệ Đại Hành Sơn Ngũ Hổ này, lão đại Vương Long, lão nhị Vương Hổ, lão tam Vương Bá, lão tứ Vương Bưu, lão ngũ Vương Mãnh, người đang nói chuyện chính là lão ngũ.

- Chạy không nổi rồi sao?

Sắc mặt lão đại Ngũ Hổ Vương Long âm trầm.

- Đám phế vật này! Lúc vào nhà cướp của đoạt thê sao lại mãnh liệt như vậy? Hiện tại thì lại không được sao?

- Lão đại, các huynh đệ đã chạy hơn bốn mươi dặm đường suốt cả đêm rồi!

Lão tam Ngũ Hổ Vương Bá trầm giọng nói.

- Vốn hai ngày này, Mạc lão đại bảo chúng ta hành quân gấp, trong vòng hai ngày phải xong lộ trình vài trăm dặm. Toàn bộ các huynh đệ đều trong tình trạng kiệt sức, cứ tưởng rằng tối nay có thể nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai mới đánh kinh thành. Không thể tưởng tượng được vừa mới cởi áo giáp, còn chưa nằm được nửa canh giờ, bọn người Mạc lão đại đã chết, chúng ta cũng bị Thần Long truy đuổi...

- Tình huống này, cho dù là đại hán làm bằng sắt thì chỉ sợ cũng không chịu được...

Vương Báo nói.

- Đáng tiếc, toàn bộ lương thảo quân nhu của chúng ta đều bị vứt bỏ!

- Nếu bây giờ có thể ăn một chút lương thực, uống hai phần canh nóng, chắc hẳn các huynh đệ còn có thể khôi phục vài phần khí lực!

Lão tứ Vương Bưu bên cạnh cũng nói.

- Lương thực à?

Hai mắt Vương Long hơi nheo lại, dường như đang suy nghĩ gì đó.

- Xa hơn về phía nam, chưa đầy ba dặm chính là một thôn trang. Thôn trang này không tính là quá lớn, nhiều nhất cũng chỉ có mấy trăm hộ. Hiện tại thúc ngựa đến thôn trang đó, cướp bóc thôn trang này, giết chết toàn bộ nam nhân nữ nhân, đoạt toàn bộ lương thực, chế biến thành cháo loãng cho các huynh đệ đỡ đói. Ăn uống no đủ lập tức chạy trốn tiếp!

- Hiện tại chúng ta chạy tán loạn, bên Đại Chu kia tuyệt đối sẽ phái đại quân ra truy đuổi...

- Chúng ta không cần nhanh hơn cấm quân Đại Chu, chỉ cần có thể trốn nhanh hơn bại quân mấy vạn người thì tuyệt đối có thể trốn về núi Hành Sơn, chờ đông sơn tái khởi!

328. Chương 320: Thảm Án, Sát Khí Ngút Trời!

Vô Tận Thần Công

Chương 320: Thảm án, sát khí ngút trời!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vương Long trầm giọng nói.

- Đi thôi!

- Các huynh đệ, ba dặm phía trước chính là thôn trang. Chúng ta vào thôn trang đó giết người cướp lương thực. Chúng ta ăn uống no đủ, cho dù có làm quỷ thì ít nhất cũng không phải quỷ chết đói rồi!

Trong nhóm bại binh này, năm huynh đệ Vương Long kia có danh vọng cực cao. Dưới tiếng quát lớn, đám tội phạm này đều chấn động tinh thần, liên tục kêu lên, cũng không biết lấy ở đâu ra vài phần khí lực đi theo năm huynh đệ Vương Long này. Ba vạn người đi cùng nhau giống như hồng hoang mãnh thú, nhanh chóng tiến tới thôn trang mấy trăm người kia...

Nửa đêm.

Ngoài năm mươi dặm phía nam kinh thành, thôn trang nhỏ này một mảnh yên lặng, không có một tiếng chó sủa. Tất cả mọi người trong thôn, bất kể là nam nữ lão ấu, lúc này đều đã sớm buồn ngủ.

Vào mấy hôm trước, nghe nói nhân vật hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc hợp thành ba mươi vạn đại quân đã đánh đến kinh thành, một đội ngũ ngàn người trong đó đã xuất động đến phía đông kinh thành Đại Chu. Lúc đó, mỗi người trong thôn trang nhỏ này đều cảm thấy bất an, thậm chí một số gia đình còn dứt khoát dời khỏi thôn, chạy trốn đến nhà mấy người thân thích bên ngoài trăm dặm.

Dù sao một khi kinh thành có biến, thôn trang này chỉ cách kinh thành năm mươi dặm, khẳng định sẽ bị liên lụy!

Chiến tranh này còn không phải chiến tranh bình thường!

Chiến tranh bình thường, những binh lính kia nhiều nhất chỉ chạy vào trong thôn lấy lương thực, chửi bới.

Một số tiểu tử có lẽ sẽ bị bắt đi.

Ngoài ra thậm chí còn có một số binh lính càn quấy, rất có thể sẽ làm nhiều việc ác, chuyện cướp đoạt tài vật, cưỡng gian dân nữ cũng đều có thể xảy ra. Nhưng chỉ cần là quân chính quy, có binh lính càn quấy thì cũng sẽ bị quân pháp xử trí, bị nguy hiểm mất đầu. Loại chuyện này vẫn tương đối hiếm thấy.

Nhưng chiến tranh hiện tại lại khác!

Lúc này, đám quân gọi là Đại Thần kia có thể chính là một đám tội phạm tạo thành đội ngũ!

Những tên tội phạm này, bình thường đều đốt giết đánh cướp, việc ác bất tận. Nếu có một đội chạy vào trong thôn, chỉ sợ toàn bộ thôn sẽ bị tai vạ.

Thanh niên trai tráng chỉ sợ sẽ trực tiếp bị giết!

Toàn bộ nữ nhân đều bị chà đạp.

Đoạt hết chơi xong, một mối lửa sẽ thiêu hủy toàn bộ thôn trang. xem tại

Chính là bởi vì như vậy, trong thôn này có rất nhiều người sợ hãi, tình nguyện xa xứ, dẫn theo lũ quyến ra ngoài ăn xin chứ cũng không dám ở lại đây.

Nhưng hai ngày trước, có một thôn dân linh thông tin tức chợt truyền đến tin tức, nói đội tiên phong Đại Thần hơn một ngàn người kia vừa mới vào cửa đông kinh thành Đại Chu, chưa đầy nửa canh giờ đã bị một vị đại cao thủ võ đạo trực tiếp chém giết. Sĩ khí quân Đại Chu tăng mạnh, căn bản cũng không sợ hãi quân Đại Thần do đội ngũ kia tạo thành. Nghe được tin tức này, những thôn dân này lập tức mừng rỡ vạn phần.

Đối với bọn hắn, cho dù những quân tội phạm Đại Thần kia có đến thì cũng bị quân Đại Chu lập tức đánh tan. Trong tình huống này, bọn hắn cũng không cần sợ hãi những quân tội phạm Đại Thần kia tới đây chà đạp thôn trang rồi.

Buổi tối hai ngày này, những thôn dân kia đều an tâm ngủ.

Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu!

Chợt thấy một tiếng chó sủa phá vỡ sự bình yên của thôn trang này!

Ngay sau đó, toàn bộ đàn chó trong thôn trang đều gâu gâu kêu loạn, hỗn loạn một đám.

- Đã xảy ra chuyện gì vậy?

Những người trẻ tuổi trở mình, che kín đầu, lại tiếp tục ngủ.

Chỉ có những lão nhân nhạy cảm, bị những con chó sủa này đánh thức rồi nên không thể nào chìm vào giấc ngủ được. Vương lão đầu chính là một người trong số đó. Bị những con chó sủa này làm phiền, Vương lão đầu dứt khoát mặc thêm áo bào, đốt đèn dầu hỏa lên, đi ra sân xem đã xảy ra chuyện gì...

Ầm ầm!

Đột nhiên cửa chính của sân bị người ta thoáng cái đùng vào!

- Ha ha... Các huynh đệ, tiến vào cướp lương thực đi! Nhìn xem có nữ tử nào xinh đẹp không, đám huynh đệ chúng ta chơi đùa một phen!

- Ha ha ha ha...

Có ánh trăng nên chỉ thấy một đám trắng hán hình thể bưu hãn đang mạnh mẽ nhảy vào sân!

Trong nhà Vương lão đầu nuôi một con chó ghê lớn. Con chó vừa mới kêu hai tiếng, liền đã bị người thoáng cái nhảy tới bên cạnh, một tay phất lên, răng rắc một tiếng chém lên cổ, trực tiếp chém giết con chó!

Đầu chó lớn như vậy, chỉ sợ là muốn làm thịt chó.

Còn một ít tội phạm khác thì trực tiếp chạy vào nhà giữa của căn tiểu viện này.

Wang Lao đầu nhìn thấy nhiều tội phạm như vậy nhảy vào trong tiểu viện, đều kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm.

- Tam nhi, mau đứng lên...

Vương lão đầu phản ứng coi như cũng nhanh, lập tức dùng âm thanh khàn khàn lớn tiếng gọi, chính là gọi nhi tử của hắn dậy.

Phốc!

Chỉ tiếc dao trong tay những tên tội phạm này nhanh hơn. Phù một tiếng, đầu lâu trực tiếp lăn xuống.

Ầm ầm!

Một gian nhà kề bên trực tiếp bị đá văng ra, ba năm tên tội phạm xông vào một loạt.

Trên giường gạch trong phòng đất, một tiểu tử vừa mới chui ra khỏi chân. Không đợi đứng lên, hắn đã sớm bị một gã tội phạm xông lên, trực tiếp đập ầm ầm một quyền vào ngực. Tiểu tử này hơn hai mươi tuổi, thể trạng cường tráng đã bị đánh ngược ra ngoài, thân thể rầm cái đụng vào vách tường phía sau. Hắn há to miệng, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, thân hình ầm ập vô lực không động đậy.

- Ha ha, nhà này còn có nữ tử! Các huynh đệ, chúng ta thật có phúc!

Một tên tội phạm tay mắt lanh lẹ, một phát bắt được tấm đệm trên tường gạch, mạnh mẽ xóc lên. Đệm chần bay ra ngoài, một thân thể trắng bóng liền lộ ra trước mặt những tên tội phạm này.

- A...!

Tiếng thét của một nữ tử bỗng nhiên truyền ra.

- Ô? Còn là mang thai nữa? Như vậy sao, tuyệt diệu quá...

Ánh mắt mấy tên tội phạm nhanh chóng tập trung lên thân thể nữ tử trần trụi trên giường gạch kia.

Nữ tử này chỉ mới hai mươi, dáng người đầy đặn, phần bụng hơi nhô lên, đúng là mang thai...

Xoẹt!

Một tiếng giòn vang, cái áo yếm màu đỏ duy nhất trên người nữ tử này trực tiếp bị xé rách ra.

Một gã tội phạm vô lại, cười ha ha, trực tiếp nhào tới...

Lúc trước tiểu tử bị một quyền đánh ra, giờ phút này còn chưa chết, thân thể nghiêng nghiêng tựa cạnh góc giường, hai con mắt sững sờ nhìn thê tử mình bị chà đạp, bọt máu không ngừng tuôn ra từ trong miệng, sinh cơ nhanh chóng biến mất...

Toàn bộ thôn trang đã sớm loạn thành một mảnh.

Phía trên một thót tuần mã cao lớn, lão đại Vương Long Đại Hành Sơn Ngũ Hổ ngồi ngay ngắn phía trên, lạnh lùng nhìn những tên thủ hạ kia gian dân cướp bóc.

Thậm chí tội phạm chà đạp nữ tử, hắn đều căn bản không rảnh mà để ý tới.

Giờ phút này, những tên tội phạm này không chỉ một mối về thân thể, mà quan trọng nhất là trong tâm lý còn có sợ hãi cực độ.

Lúc trước trong doanh trại quân Đại Thần, Thần Long xuất thế, cảnh tượng nghiền ép chém giết quân sĩ Đại Thần đã khắc sâu vào trong đầu những tên tội phạm này, khiến bọn hắn sợ hãi đến cực điểm. Hiện tại tìm được thôn trang này, nếu không để bọn hắn phát tiết thoảng một phát cho tốt, cho dù có ăn uống no đủ rồi thì chỉ sợ chạy chưa đầy hai mươi dặm nữa, chân bọn hắn cũng sẽ nhũn ra, không còn khí lực.

329. Chương 321: Giết! Giết! Giết! Giết Hết Ác Tặc Thế Gian!

Vô Tận Thần Công

Chương 321: Giết! Giết! Giết! Giết hết ác tặc thế gian!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giờ phút này, thôn trang nho nhỏ kia bất chợt đã trở thành địa ngục Tu La.

Những tên tội phạm kia chà đạp nữ tử, trực tiếp cứa một đao lên cổ, nhét thi thể lên giường gạch chiếu đất, đợi cướp đủ lương thực rồi, một mối lửa liền thiêu hủy những phòng ốc kia!

Vù vù vù!

Mới chỉ sau một lát đã có phòng ốc bốc cháy.

Lại qua mấy khắc sau, hầu như toàn bộ thôn trang đều bao phủ trong biển lửa.

Hơn mười dặm bên ngoài.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Mặt đất run rẩy ầm ầm giống như địa chấn vậy.

Mấy trăm tên tội phạm gào khóc thảm thiết!

Đại lượng sát khí tuôn ra từ mặt đất trực tiếp bao phủ phạm vi bốn năm mươi vạn trượng. Những tên tội phạm này bị sát khí công kích, thân thể trực tiếp bị ăn mòn, chỉ chốc lát đã hóa thành một đồng xương trắng!

Mà trung tâm sát khí, cách mặt đất một trượng có một nam tử. Trên người nam tử mặc một bộ trọng giáp, trong tay cầm một thanh trường đao.

Phốc! Phốc!

Thân hình nhanh chóng di chuyển. Phàm là tội phạm không bị sát khí công kích thì đều bị trường đao trong tay nam tử này chém giết từng người.

Mới chỉ chốc lát, đội tội phạm hơn năm trăm người này đã bị nam tử này chém giết hết!

Từng tia Âm Sát Khí nhanh chóng dung nhập vào trong thân thể.

Dương Thạc!

Nam tử mặc trọng giáp, trong tay cầm trường đao đúng là Dương Thạc.

- Thần Hùng Địa Sát Quyền quả nhiên cường đại, dung nhập vào trong đao pháp của ta chính là Thần Hùng Địa Sát Đao Pháp. Mỗi một đao chém ra, trong phạm vi vài chục trượng đều có sát khí bắt đầu khởi động...

Dương Thạc liếc qua những thi thể trên mặt đất, thì trào tự nói.

Chính là một khắc trước, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc trong không gian Thập Phương Ca Sa rốt cục đã lĩnh ngộ Địa Sát Vương Quyền, hơn nữa còn dung nhập Địa Sát Vương Quyền này vào trong Ứng Hùng Hợp Kích, thậm chí còn sáng tạo ra Thần Long Địa Sát Đao Pháp. Mỗi khi huy động trường đao đều có thể dẫn động khí tức sát khí.

Địa Sát Vương Quyền này chẳng qua chỉ là công pháp cao giai.

Tuy ngộ tính của Dương Thạc không cao nhưng cảnh giới võ đạo rốt cục đã đạt tới cấp độ Đại Tông Sư, muốn nắm giữ một số công pháp cũng không quá khó.

Về phần dung nhập Ứng Hùng Hợp Kích thì càng đơn giản hơn.

Dù sao Ứng Hùng Hợp Kích chính là công pháp Dương Thạc tự nghĩ ra. Đối với công pháp này, Dương Thạc đã quen thuộc đến cực hạn, dung nhập Địa Sát Vương Quyền này vào trong đó cũng là vô cùng đơn giản.

Vừa rồi gặp được đội ngũ năm trăm người này, Dương Thạc liền lập tức thí nghiệm Thần Hùng Địa Sát Quyền và Thần Long Địa Sát Đao Pháp.

Hiệu quả quả nhiên không tầm thường!

Mới chỉ trong một thời gian ngắn, hơn năm trăm người đã bị tàn sát hầu như không còn!

- Dựa theo tốc độ này, tôi đã hai canh giờ có thể đồ sát trên dưới tám vạn tội phạm, Âm Sát Khí dành dụm đầy đủ cũng có thể ngưng tụ thành Âm Sát Chân Thân rồi!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Từ lúc bắt đầu đuổi giết những tên tội phạm này đến bây giờ đã trôi qua hai canh giờ.

Dương Thạc chẳng qua mới chém giết hai vạn người mà thôi. Nếu không đẩy nhanh tốc độ thì những tội phạm kia chạy trốn tứ tán, lại muốn truy kích thì độ khó lớn hơn nhiều.

Vù vù...

Lúc Dương Thạc đang nghĩ như vậy, Dương Thạc chợt cảm giác ngoài mười dặm hướng tây nam có một đám lửa bay lên trời.

- Hả? Đã nửa đêm rồi mà lại xuất hiện ánh lửa?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động.

- Chẳng lẽ là do những tên tội phạm kia tạo ra?

Dương Thạc cũng biết trong phạm vi ba năm mươi dặm xung quanh kinh thành khẳng định có một số thôn trấn tồn tại. Nếu đám bại binh tội phạm Đại Thần đến một số thôn trấn đó thì khó tránh khỏi việc đụng chạm, thậm chí đốt giết đánh cướp...

- Qua xem thử!

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc liền sử dụng Thập Phương Ca Sa nhanh chóng tập trung hơn mười dặm bên ngoài, nơi tập trung ánh lửa.

-Ồ? Nơi ấy sát khí nặng nề!

Vừa mới tập trung nơi ánh lửa xuất hiện ở hơn mười dặm bên ngoài, còn chưa xé mở hư không đi qua, Dương Thạc đã lập tức cảm giác được hơn mười dặm bên ngoài, nơi có ánh lửa bay lên tràn đầy sát khí vô tận, gần như có thể so với sát khí trên người năm vạn tên tội phạm. Sát khí đậm đặc như thế liền tụ tập trên không trung, mãi không tiêu tán...

- Sát khí nặng như vậy, chỗ ấy tuyệt đối không chỉ là tội phạm, chỉ sợ đã xảy ra một vụ thảm án!

Sắc mặt Dương Thạc nghiêm trọng tới cực điểm.

Tình huống như thế nào mới có thể xuất hiện sát khí ngưng tụ không tán thể chứ?

Bình thường mà nói, chỉ những địa phương xảy ra thảm án, có vô số người bị lăng nhục, bị chém giết mới có sát khí ngưng tụ, rất lâu không tan. Nhưng một số chiến trường cổ, vô số tướng sĩ chết thảm trong đó, sát khí ngưng tụ mấy trăm năm cũng không tan rã, thậm chí người có tâm chí không kiên định đến một số chiến trường cổ còn bị sát khí xâm nhập, sinh ra ảo giác...

Chỉ tiếc là những thứ sát khí kia tồn tại quá lâu, hầu như ngưng tụ thành thực chất, bây giờ Dương Thạc căn bản không cách nào hấp thu được.

Mà tình huống bên ngoài mười dặm lại bất đồng.

Sát khí ngưng tụ, Dương Thạc lập tức phán đoán, chỗ đó đã xảy ra một vụ thảm án!

Có vô số người chết thảm mới ngưng tụ ra được sát khí kia.

Thứ sát khí này tuy đậm đặc nhưng lại chưa tới mức ngưng tụ thành thực chất, chỉ chờ xuất hiện hừng đông, mặt trời lên, thái dương chân hỏa chiếu xuống là những sát khí này sẽ tiêu tan.

Sát khí như vậy hoàn toàn có thể hấp thu được!

- Hấp thu những sát khí kia tương đương với chém giết năm vạn tội phạm!

Hai mắt Dương Thạc sáng ngời.

- Chắc đám tội phạm kia gây thảm án mới tạo thành sát khí đậm đặc như vậy. Cũng được, đợi ta hấp thu sát khí này liền giúp các người chém giết đám tội phạm kia, báo thù cho các người, coi như là trả ơn...

Hai mắt Dương Thạc chậm rãi khép lại, thì thào nói.

Những thứ sát khí này vốn tới từ đám dân chúng chết thảm.

Dương Thạc hấp thu những sát khí này, xem như được dân chúng trợ giúp, theo lý phải nên chém giết đám tội phạm kia, báo thù rửa hận cho bọn họ!

Xoẹt!

Nghĩ tới đây, Dương Thạc không chút do dự, vung tay lên mở hư không.

Một bước bước tới.

Sau một khắc.

Ngoài mười dặm có một thôn trang bị lửa hùng hực thiêu đốt.

Phốc!

Hư không mở ra, Dương Thạc lơ lửng phía trên hư không.

Trên không trung này có sát khí đậm đặc, thoáng cái lao về phía thân thể Dương Thạc, điên cuồng tiến vào trong cơ thể hắn.

Ầm!

Dương Thạc cảm nhận thần hồn của mình cũng thoáng bị sát khí kia chấn động.

Thứ sát khí này dù hỏa diễm hùng hực ở phía trên thôn trang cũng không thể thiêu cho tiêu tán được, chỉ sợ chỉ có thái dương chân hỏa mới có thể xua tan...

Sát khí này dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Dương Thạc, trực tiếp khắc sâu vào bên trong thần hồn của hắn.

Chúng không ngừng xâm nhập vào thần hồn Dương Thạc.

Nhắm mắt lại, Dương Thạc dường như có thể chứng kiến thảm trạng của thôn trang bị đốt, cướp lúc trước!

Từng bao lương thực bị đám tội phạm kia cướp đoạt đi.

Gà vịt, dê bò, lần lượt bị từng đao giết chết, mang tới làm đồ ăn cho đám tội phạm.

Những nam tử tráng niên trong thôn vì phản kháng mà dễ dàng bị từng đao chém chết, từng quyền đuổi giết. Đám nam tử tráng niên kia tùy từng người đều rất mạnh khỏe nhưng làm sao là đối thủ của những tội phạm cấp Luyện Khí và Võ Sư chứ? Bọn họ bị một đao chém thành hai nửa, một quyền đánh bể nội tạng...

330. Chương 321: Giết! Giết! Giết! Giết Hết Ác Tặc Thế Gian!(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 321: Giết! Giết! Giết! Giết hết ác tặc thế gian!(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thậm chí có người già bảy tám chục tuổi cũng bị một đao bổ trúng, đầu bị chém rơi...

Trẻ con ba bốn tuổi thoảng cái ngã trên mặt đất, bị dẫm thành thịt nát...

Nữ tử tuổi trẻ bị xé rách quần áo, cưỡi lên thân thể, hung hăng chà đạp. Rất nhiều nữ tử bị bốn năm tên tội phạm thay nhau chà đạp, vừa mới bị chà đạp trong chốc lát đã chết, thi thể cũng không được buông tha...

Trượng phu của các nàng đều bị đánh trọng thương, vừa đợi táng mạng trôi qua vừa nhìn các nàng bị chà đạp tới chết mà bất lực!

Ầm! Ầm! Ầm!

Sát khí vô tận sinh sôi!

Sát khí vô tận này bị Dương Thạc hấp thu toàn bộ!

- Rống!

Cảm thụ được hình cảnh vô cùng thâm trọng trong óc, Dương Thạc không nhịn được mà ngửa mặt lên trời gào thét.

Huyết dịch toàn thân hân trong thời khắc này lập tức sôi trào lên.

Trong thân thể tràn ngập phần nộ vô tận.

Thần hoang nguyên lực vận chuyển không ngừng... Nhìn đám tội phạm phía dưới kia, hai mắt Dương Thạc hầu như muốn phun lửa.

- Hôm nay, Dương Thạc ta phá hạ lời đại nguyện!

- Không cố gắng chém giết ác nhân thiên hạ, trọn đời không đi tới võ đạo đỉnh phong!

Tiếng nói trầm thấp như thú rống truyền ra từ miệng Dương Thạc.

- Tất cả đều là do người... Dương Thiên tạo thành!

- Cuối cùng sẽ có một ngày, tất cả sẽ phải đòi lại từ người!

Ầm!

Thần Long Liệt Khôn đao trong tay Dương Thạc đột nhiên giơ lên. Tại thời khắc này, Dương Thạc thậm chí thông qua Thập Phương Ca Sa, tập trung được vị trí của Dương Thiên, không ngờ đã tới Vạn Đại Sơn. Mà Thần Long Liệt Khôn đao trong tay Dương Thạc lại chỉ thẳng về hướng tây nam, về hướng Dương Thiên trong Vạn Đại Sơn!

Hưng, dân chúng khổ. Vong, dân chúng khổ.

Vốn Dương Thạc chẳng qua chỉ cho rằng, Dương Thiên khởi binh tranh đoạt thiên hạ với Đại Chu là để uôn dân trăm học gặp cực khổ mà thôi.

Lúc đó Dương Thạc vẫn còn rất thản nhiên.

Nếu không dính tới lợi ích của hắn thì Dương Thạc nhiều nhất chỉ cảm thán hai câu, cũng không dây dưa vào.

Mà bây giờ nhìn thấy cái thứ gọi là Đại thần quân hung ác này, Dương Thạc mới chính thức cảm thấy, hóa ra ý chí sắt đá như mình mà cũng bị đám Đại thần quân hung ác này làm cho tức giận. Thậm chí chúng còn khiến cho Dương Thạc nóng đầu mà phát lời đại nguyện, chém giết tất cả ác nhân trong thiên hạ!

Dương Thạc tuyệt đối không hối hận với việc này!

Không chém hết ác nhân, tuyệt đối không bước vào võ đạo đỉnh phong!

Thiên hạ còn có ác nhân, còn có vô số dân chúng bị người lăng nhục chém giết thì dù đạp tới võ đạo đỉnh phong cũng có ý nghĩ gì đâu?

Đơn giản chỉ là có vũ lực cường đại mà thôi.

Chẳng lẽ cũng giống như Dương Thiên, một thứ máy móc chiến đấu mạnh mẽ sao?

Dương Thạc không làm được.

- Đám ác nhân này... Ta sẽ chém giết thay bọn họ. Các người đều xuống địa ngục cả đi!

Sau một khắc, hai mắt Dương Thạc chậm rãi khép lại.

Ầm!

Thần Long Liệt Khôn đao trong tay hắt chém thẳng về phía thôn trang bên dưới này.

Ầm ầm ầm ầm!

Đao khí tung hoành, giống như sấm sét, trực tiếp áp bách xuống thôn trang. Hơn trăm tên tội phạm đi đầu bị đao khí này chém xuống, bị đánh thành thịt nát!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Sau một khắc, trong phạm vi trăm trượng trên mặt đất, sát khí sinh sôi nhanh chóng, quần lấy đám tội phạm trong cả khu vực này. Mấy ngàn tội phạm này đều nhao nhao kêu thảm, huyết nhục trên người bị ăn mòn, nhanh chóng hóa thành xương khô!

Một đao kia mang theo oán khí của thôn dân, hiệu lực đã vượt xa một đao bình thường rồi.

- Không tốt!

- Kẻ nào?

Hầu như đồng thời vào lúc một đao kia của Dương Thạc chém xuống, bên ngoài thôn trang kia, Đại Hành Sơn ngũ hổ cũng cảm thấy nguy hiểm bao phủ chính mình. Theo bản năng, năm tên cường giả cấp độ Đại Tông Sư này lập tức ngừng đầu, nhìn về giữa không trung.

Thân hình Dương Thạc cao lớn, lơ lửng giữa không trung, giống như một chiến thần.

- Người nào? Giết người của các người sao?

Tiếng nói lạnh như băng truyền ra từ miệng Dương Thạc. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Vút!

Thân thể nhoáng lên, sau một khắc, Dương Thạc không ngờ đã tới trước mặt Đại Hành sơn ngũ hổ.

Trường đao trong tay chỉ thẳng vào lão đại Đại Hành sơn ngũ hổ, Vương Long!

- Nhanh thật!

Hầu như đồng thời vào lúc bị trường đao chỉ thẳng vào, Vương Long rung mình một cái.

Giống như mèo bị đâm phải đuôi, lông tóc toàn thân dựng thẳng. Cùng lúc đó, Vương Long quát khẽ một tiếng, một tấm khiên kỳ dị đã xuất hiện trên tay phải hắn. Tấm khiên này rất rộng, bốn phía có răng cưa dữ tợn, ở giữa lại rất nặng nề, hiển nhiên là một loại binh khí kỳ môn công thủ lưỡng dụng. Đồng thời khi nắm được tấm khiên, Vương Long lập tức chắn nó trước ngực mình.

Ý đồ của hắn là ngăn trở một đao của Dương Thạc.

- Châu châu đá xe!

Ầm!

Chính trong nháy mắt này, đao của Dương Thạc đã tới nơi rồi.

Ầm ầm!

Tấm khiên nặng nề của lão đại của Đại Hành sơn ngũ hổ này trước mặt thanh Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc giống như do bìa giấy chế thành vậy, không có bất cứ lực phòng ngự nào.

Trực tiếp vỡ vụn!

Phụt!

Thần Long Liệt Khôn đao phá vỡ tấm khiên này, phá vỡ giáp trước ngực Vương Long, phá vỡ hộ tâm kính, dễ như trở bàn tay. Phụt một tiếng, nó đâm xuyên qua ngực Vương Long, xuyên thẳng ra sau lưng.

- Oa!

Vương Long lộ thần sắc không thể tin nổi, há to miệng, máu tươi phun ra điên cuồng.

- Đại ca!

- Đại ca!

Sắc mặt bốn người Đại Hành sơn ngũ hổ xung quanh đều đại biến, tròng mắt như sắp nứt.

- Liều mạng với hần, báo thù cho đại ca!

Lão tứ Vương Bưu, lão ngũ Vương mãnh đều hét lớn, cầm binh khí khiên của Kỳ Mông kia, tấn công mạnh mẽ tới Dương Thạc.

- Báo thù cho đại ca các người sao? Người khác giết người của các người thì các người muốn báo thù sao? Vậy các người giết người thì sao? Các người hại chết vô số người vô tội thì sao? Hôm nay ta thay những người vô tội kia chém giết các người, báo thù cho bọn họ!

Tiếng nói lạnh như băng truyền từ miệng Dương Thạc.

Quát lên một tiếng, Thần Long Liệt Khôn đao lại vung mạnh lên.

Xoẹt!

Thân thể lão đại Vương Long bị chém làm đôi, sau đó chém về phía lão tứ của ngũ hổ Vương Bưu!

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang. Tấm khiên trong tay lão tứ trong ngũ hổ, Vương Bưu và cả thân thể hần đều bị Dương Thạc chém thành hai nửa. Từ phần hông của thân thể hần bắt đầu bị tách rời ra, thân thể rơi rầm xuống mặt đất. Sau đó tiếng kêu thê thảm mới truyền ra...

Ô... Ô...ô...n...g!

Sau một khắc, tay trái Dương Thạc vung lên, một chưởng công kích về phía lão ngũ Vương Mãnh của ngũ hổ.

Chưởng phong chưa tới, sóng âm đã tới trước!

Thân thể Vương Mãnh này dừng lại, trong mắt hiện lên vẻ mờ mịt.

Đại Phạm Âm chưởng trực tiếp đánh vào thần hồn!

Khi Vương Mãnh này tỉnh táo trở lại thì Thần Long Liệt Khôn đao trong tay Dương Thạc đã vung lên, đâm vào trán hần rồi. Thái Âm Chân Hỏa phát động. Đại não của Vương Mãnh bị đốt cháy không còn một mảnh, thần hồn cũng bị diệt vong, chết không thể chết hơn được...

- Lão tứ, lão ngũ!

Hai gã cấp độ Đại Tông Sư trong ngũ hổ giờ phút này tuy bị Dương Thạc làm kinh sợ vỡ mặt nhưng cũng vẫn lớn tiếng quát lớn, vọt về phía Dương Thạc.

Xoẹt!

Một tay vung lên một cái, đạo khí Đại Nhiên Mộc Dao bỗng nhiên phát ra, đánh thẳng vào lão nhị của ngũ hổ, Vương Hồ. Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc vung mạnh một cái, rắc một tiếng, sóng đao nặng nề đã đập vào trên tấm khiên của lão tam Vương Báo, kéo mạnh một cái. Chỉ nghe ken két một tiếng, răng cưa trên Thần Long Liệt Khôn đao cưa đứt luôn tấm khiên nặng nề kia. Ngay sau đó, nó cũng cưa đứt cánh tay, nửa người của lão tam Vương Báo, khiến hần trở nên huyết nhục mơ hồ...

331. Chương 322 : Luyện Thành Âm Sát Chân Thân, Dương Tử Mặc Đến

Vô Tận Thần Công

Chương 322 : Luyện thành Âm Sát chân thân, Dương Tử Mặc đến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền ra từ miệng Vương Báo. Một Đại Tông Sư bị phế bỏ trong nháy mắt!

Lão Tam của ngũ hổ Đại Hành sơn bị Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc chém đứt nửa người. xem tại

Chẳng qua, hắn là cao thủ Đại Tông Sư nên có sức sống mãnh liệt. Bởi vậy, lúc này hắn còn chưa chết, chỉ là không ngừng kêu gào thảm thiết mà thôi. Không chỉ riêng lão Tam mà ngay cả tên lão Tứ của ngũ hổ Đại Hành sơn bị Dương Thạc chém thành hai nửa lúc trước cũng chưa chết ngay.

Mặc dù không chết nhưng bọn chúng cũng đã mất đi khả năng chiến đấu.

Oanh!

Bên kia, Đại Nhiên Mộc đao cũng đánh mạnh lên tấm chắn của tên lão Nhị Vương Hổ trong ngũ hổ Đại Hành sơn.

Phụt!

Lập tức, trên tấm chắn này xuất hiện Thái Âm Chân Hỏa.

- Đi.

Tên Vương Hổ này cũng rất quyết đoán. Lúc này, hắn căn bản không dám đánh lại Dương Thạc mà vứt đi tấm chắn trong tay, cúi người xuống, nhanh chóng chạy ra xa bảy tám trượng, ngay sau đó, hai chân đạp trên mặt đất một cái, định chạy trốn.

- Đại ca, các huynh đệ, còn núi xanh không lo củi đốt, sớm muộn gì ta cũng sẽ báo thù cho các người.

Tên Vương Hổ vừa chạy thực mạng còn vừa quát to.

Phập! Phập!

Nhưng chỉ lát sau, khi Vương Hổ chuẩn bị chạy trốn thì chợt cảm giác thân thể mình nhẹ bỗng.

Không còn cảm thấy tí sức lực nào.

Bịch!

Thân thể to lớn của Vương Hổ căn bản không kịp chạy đi xa mà bịch một tiếng, rơi xuống đất.

Vương Hổ cúi đầu nhìn xuống liền sợ hãi, không biết hai cái đùi của mình đã bị chém đến tận gốc lúc nào. Lúc này, Vương Hổ đã không còn hai chân thì sao có thể chạy trốn?

- A....

Vương Hổ kêu lên thảm thiết.

Mặc dù bị một đao chém chết thì Vương Hổ cũng không sợ hãi. Nhưng loại cảm giác bỗng nhiên mất đi hai chân lại khiến cho tên Đại Tông Sư này muốn phát điên. Vương Hổ vừa kêu gào thảm thiết vừa chống mạnh hai tay xuống đất, vẫn còn muốn chạy trốn.

Phập! Phập!

Lại thêm hai tiếng vang nhỏ, hai cánh tay của Vương Hổ cũng bị chặt xuống.

Cả người hắn đã mất đi hai chân, hai tay, không còn khả năng hành động được nữa.

- Ác ma. Người là ác ma, có giỏi thì giết ta đi, giết ta đi.

Vương Hổ không ngừng nhúc nhích thân thể trên mặt đất, vừa lớn tiếng nói.

Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Bốn thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm bay nhanh tới, nhập vào cửu dương chân thân của Dương Thạc. Vừa rồi là cửu dương chân thân của Dương Thạc xuất hiện, rồi dùng Đạo Hoàng Kiếm chặt đứt tứ chi của tên Vương Hổ này.

- Giết người sao? Chỉ sợ bản tay ta.

Dương Thạc lạnh lùng nói.

Dương Thạc mang theo Thần Long Liệt Khôn đao, không thèm quan tâm đến những tên ngũ hổ Đại Hành Sơn sơn này nữa, mà là quay về thôn trang.

Gâu gâu gâu! Gâu gâu gâu!

Lúc Dương Thạc rời đi, từ phía thôn trang truyền đến mấy tiếng chó sủa.

Năm sáu con chó lớn chạy nhanh về phía này, nháy mắt đã đến thân thể của năm tên ngũ hổ Đại Hành Sơn và bắt đầu cắn xé.

Trong năm tên ngũ hổ Đại Hành sơn, lão đại bị Dương Thạc đâm trúng trái tim rồi phát động Thái Âm Chân Hỏa huỷ đi nội tạng; lão Nhị thì bị chặt đứt tứ chi, không còn khả năng phản kháng; lão Tam Vương Báo lại bị Thần Long Liệt Khôn đao cưa mất nửa người; lão Tứ bị chặt đôi; chỉ có lão Ngũ là bị đốt cháy bộ não, hồn phi phách tán.

Lúc này, bốn tên còn lại chưa chết hẳn, chỉ là mất đi sức chiến đấu mà thôi.

Những con chó to này xông tới và cắn xé thân thể bọn chúng khiến cho bọn chúng không ngừng kêu gào thảm thiết.

Giờ phút này, bọn chúng chỉ hận không có người một đao chém chết bọn chúng cho rồi.

Đáng tiếc, Dương Thạc không nhân từ như vậy.

Sột soạt!

Thanh âm cắn xé từ phía sau truyền đến nhưng Dương Thạc cũng không thèm quay đầu lại mà trực tiếp đi vào thôn trang.

Những con chó kia không phải ở trong thôn trang mà là Mục hổ khuyến do Dương Thạc thả ra từ trong không gian Thập Phương Ca Sa. Đa số chó trong thôn trang này đã bị giết chết, mà dù không bị giết chết thì bọn nó cũng không thể cắn xé ngũ hổ Đại Hành sơn.

Mặc dù bọn chúng đã mất đi sức chiến đấu nhưng dù sao bọn chúng cũng là cao thủ Đại Tông Sư.

Để cho Mục hổ khuyến hành động coi như là báo thù cho đám chó trong thôn trang này.

Một lát sau, tiếng kêu thảm thiết từ phía sau đã biến mất.

Mấy con mục hổ khuyến chạy nhanh tới, Dương Thạc liền vươn tay mở ra hư không để cho chúng nó trở lại trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Lúc này, Dương Thạc đã đi vào trong thôn trang.

Bốn phía đều là tội phạm.

Vừa rồi, một đao của Dương Thạc đã giết chết mấy trăm tên tội phạm.

Lại nhanh chóng giết chết ngũ hổ Đại Hành sơn, nên những tên tội phạm này biết Dương Thạc chính là kẻ địch của mình. Hắn tới đây là để lấy đi tính mạng của bọn chúng. Trong lúc bối rối, những tên tội phạm này lập tức chạy thực mạng. Đáng tiếc, đường đi trong thôn trang quá nhỏ, đa số là nhà cửa san sát, bọn

chúng chạy loạn trong thôn trang nhưng thỉnh thoảng lại đụng phải người của mình. Thế nên, trong khoảng thời gian ngắn, bọn chúng vẫn chưa ra khỏi thôn trang này được.

Ầm!

Đúng lúc này, Dương Thạc hành động.

Hắn vung Thần Long Liệt Khôn đao trong tay lên, lập tức, đao khí tung hoành bay ra ngoài.

Bịch! Bịch! Bịch! Bịch!

Dưới một chiêu này của Dương Thạc, hơn hai mươi tên tội phạm lập tức bị chém thành hai nửa.

- Chết đi.

Quát to một tiếng, Dương Thạc đập mạnh Thần Long Liệt Khôn đao trong tay xuống mặt đất.

Oanh! Oanh! Oanh!

Trong đám cát đá bay tán loạn, lại có thêm mười tên tội phạm bị bắn trúng và lập tức đã chết.

Cao thủ Đại Tông Sư giết những tên tội phạm cảnh giới Luyện Khí là chuyện rất dễ dàng. Những tên tội phạm này căn bản không có nửa phần sức phản kháng.

Đây là chênh lệch ba cảnh giới lớn đấy.

Dù là tuyệt đỉnh thiên tài có thể vượt qua một cảnh giới lớn để giết địch đã là cực kỳ khủng bố rồi. Mà mạnh mẽ như Dương Thạc, dùng thực lực Đại Tông Sư để chống lại Mạc Vân Cốc với tu vi Võ Thánh sơ kỳ cũng không có quá nhiều phần thắng. Còn đây là chênh lệch ba cảnh giới lớn, thì dù Dương Thạc có đứng yên tại chỗ thì những tên tội phạm này cũng không thể làm gì được hắn. Nhưng chỉ cần Dương Thạc động ngón tay thì những tên tội phạm này sẽ lập tức bị bẻ gãy xương cốt, vỡ nội tạng, hoặc lập tức chết đi.

Vèo vèo vèo! Vèo vèo vèo!

Dương Thạc chém một đao trên mặt đất, khiến cho sát khí theo đó toát ra.

Gần như bao phủ toàn bộ thôn trang.

Dương Thạc có thể dẫn động sát khí để tác động trong một phạm vi lớn. Đáng tiếc, phạm vi rộng thì uy lực sẽ giảm. Nếu như tập trung trong vòng mười trượng thì có thể gây tổn thương nghiêm trọng cho cao thủ Đại Tông Sư.

Còn nếu tập trung trong phạm vi trăm trượng thì cũng có thể ảnh hưởng tới cao thủ Võ Tôn.

Trong phạm vi 300 trượng thì ảnh hưởng rất lớn tới cao thủ Võ Sư.

Mà bây giờ, Dương Thạc lại tác động trong phạm vi 500 trượng, bao phủ toàn bộ thôn trang. Tuy không thể giết chết từng tên tội phạm nhưng sát khí này vẫn nhanh chóng xâm nhập vào dưới chân bọn chúng, khiến cho chân bọn chúng bị ăn mòn thành từng lỗ lớn. Tiếp đó, những tên tội phạm này liên tục ngã xuống mặt đất, kêu gào thảm thiết.

332. Chương 323 : Hôm Nay, Chạy Trời Cũng Không Khởi Nắng!

Chương 323 : Hôm nay, chạy trời cũng không khởi nắng!

Sau khi bọn chúng ngã xuống, lại tiếp xúc với nhiều sát khí hơn, khiến cho tất cả các bộ phận trên thân thể đều bị ăn mòn nhanh chóng.

Những tiếng kêu la thảm thiết không ngừng vang lên.

Dương Thạc cảm giác được, trên không trung của thôn tang này đang không ngừng ngưng tụ từng luồng sát khí. Những luồng sát khí này là do khi những tên tội phạm bị giết mang theo lòng phẫn hận mà phát ra.

Dương Thạc không hề do dự, hấp thu toàn bộ những sát khí này.

Sau khi hấp thu những sát khí này, Dương Thạc có thể cảm thấy được, sát khí đang ngưng tụ bên trong thân thể mình gần như là thực chất vậy. Những sát khí này bắt đầu bay nhanh và cải tạo thân thể Dương Thạc. Thậm chí, loại cải tạo này còn trực tiếp chạm đến bản chất tính mạng, và mỗi một giọt máu đều được cải tạo.

- Rốt cục cũng bắt đầu ngưng tụ Âm Sát chân thân sao?

Dương Thạc biết, đây là dấu hiệu khi mình đã hấp thu đủ Âm Sát khí và bắt đầu ngưng tụ Âm Sát chân thân.

Chứ muốn ngưng tụ xong Âm Sát chân thân thì còn phải mất một thời gian nữa.

Dương Thạc cũng không vội.

Tiếng kêu thảm thiết vẫn liên tục vang lên, nhưng tâm cảnh Dương Thạc lại không hề bị ảnh hưởng.

Trừng phạt cái ác chính là làm việc thiện. Nếu không thể trừng trị kẻ ác thì về sau kẻ muốn làm việc ác sẽ không còn lo lắng nữa. Có đôi khi, dùng bạo chế bạo, thậm chí dùng cách ác độc hơn để chế bạo cũng là việc tất yếu.

Thật lâu sau...

Tiếng kêu thảm thiết bên này mới hoàn toàn biến mất.

Ba vạn tên tội phạm đều đã chết hết.

Lại có từng luồng sát khí nhanh chóng ngưng tụ đến trên người Dương Thạc.

Tuy đã hấp thu đủ Âm Sát khí và có thể ngưng tụ Âm Sát chân thân, nhưng đối với thân thể hiện tại của Dương Thạc mà nói thì càng nhiều Âm Sát khí càng tốt.

- Sẽ đi tìm tội phạm để tiếp tục chém giết.

Vốn Dương Thạc chỉ định giết đủ tội phạm, hấp thu đủ Âm Sát khí là sẽ dừng tay.

Nhưng bây giờ, Dương Thạc quyết định sẽ giết tiếp.

Có thể giết bao nhiêu liền giết bấy nhiêu.

Nếu mình không giết thì có thể còn có một thôn trang bị những tên tội phạm này tàn sát. Người già, trẻ nhỏ đều sẽ chết, phụ nữ bị chà đạp, rồi toàn bộ thôn trang cũng sẽ bị đốt cháy... Mà nếu mình giết tiếp thì sẽ có một cái thôn, một người già, một em bé, hay một phụ nữ tránh được kiếp nạn này...

- Giết, vậy thì giết đi.

Dương Thạc chậm rãi nhắm hai mắt lại:

- Mặc dù ta thành ác ma cũng không hối hận.

Xoẹt!

Mở ra hư không.

Dương Thạc lại biến mất lần nữa.

Không biết đội tội phạm nào sẽ gặp tai họa tiếp theo.

Ngoài mười dặm về hướng tây.

Một đội quân khoảng ba bốn trăm tên tội phạm đang nhanh chóng chạy thực mạng.

Vốn đội ngũ của bọn hắn có vạn người. Nhưng vừa rồi, Lưu Ngự Thanh dẫn theo một vạn Ngự Lâm quân đến, nên đội ngũ của bọn chúng tách ra, có khoảng 2000 đến 3000 người đã bị giết chết. Còn đội ngũ ba bốn trăm tên tội phạm này thì trốn thoát được, đang chạy tán loạn khắp bốn phương tám hướng.

Đội ngũ này không có thủ lĩnh, bọn chúng chạy trốn hoàn toàn là do tự phát.

Vèo...o...o!

Một người thanh niên cao tám thước, toàn thân được bao phủ trong bộ áo giáp màu vàng kim, không biết đã xuất hiện phía trước đội ngũ này từ lúc nào.

- Hả? Là tên võ tướng của Ngự Lâm quân Đại Chu à? Các anh em, tên ranh con kia lạc đàn rồi, giết chết hắn để đoạt áo giáp của hắn đi.

Có mấy tên tội phạm gan lớn, khi nhìn thấy người thanh niên kia thì hai mắt sáng ngời, chột quất to một tiếng rồi hung hăng lao về phía người thanh niên kia.

Vèo...o...o!

Ánh sáng màu xanh loé lên.

Đầu lâu của tên tội phạm đi đầu đã bị rơi xuống đất.

Dưới chân người thanh niên mặc áo giáp vàng kia xuất hiện một thanh phi kiếm màu xanh cực lớn, và thêm ba thanh kiếm nhỏ bay xung quanh.

Vèo...o...o!

Người thanh niên thoảng di chuyển một chút đã đến trước mặt đám tội phạm này.

Rắc!

Hắn khê vươn tay, tóm lấy cái cổ của một gã tội phạm.

- Xảy ra chuyện gì? Các người là đào binh của Đại Thần quân hả? Đúng là một đám giặc cướp, không tuân theo kỷ luật. Xem ra, năng lực trị binh của Mạc Vân Cốc cũng chỉ có vậy. Tối đa thì hắn cũng chỉ là anh hùng đám cỏ dại mà thôi.

- Nói, hiện tại Mạc Vân Cốc ở đâu? Có đến kinh thành Đại Chu hay không, bắt đầu công thành chưa?

Người thanh niên này chậm rãi nói.

- Người là ai mà dám bắt lão đại của chúng ta?

- Giết chết tên ranh con này.

Mấy tên tội phạm xung quanh nhìn thấy người thanh niên mặc áo giáp vàng kim tóm cổ tên tội phạm kia liền nhao nhao kêu to, rồi cầm đoản đao, trường thương lao tới chỗ người thanh niên.

Vừa rồi, tốc độ người thanh niên mặc áo giáp màu vàng kim kia ra tay giết chết tên đầu lĩnh đám giặc cướp, ngay sau đó lại tóm cổ một tên cướp khác rất nhanh, nên đám tội phạm phía sau không nhìn thấy rõ người thanh niên này ra tay như thế nào.

Những tên tội phạm này không biết gì về thực lực chân chính của người thanh niên mặc áo giáp vàng.

Thậm chí, trong mắt một số tên tội phạm, người thanh niên này là dựa vào đánh lén mới có thể giết chết một người và bắt một người khác.

Bọn chúng nghĩ, bên mình có mấy trăm người, muốn giết người thanh niên này là việc rất dễ dàng.

Bởi vì như thế mà khi tên thủ lĩnh đám cướp bị bắt, thì một số tên tội phạm phía sau không hề sợ hãi, mà ngược lại còn hét to, cầm vũ khí trong tay, xông lên tấn công người thanh niên này, muốn đánh lui hắn để cứu tên trùm cướp ra.

Keng! Keng! Keng!

Tốc độ của những tên tội phạm này cũng khá nhanh.

Một lát sau, bọn chúng đã cầm binh khí trong tay, hung hăng chém lên người thanh niên mặc áo giáp vàng.

Vài thanh âm kim loại va chạm nhau vang lên.

Khi những thứ binh khí kia chém đến trên người thanh niên này lại không hề phát ra một chùm hoả hoa, thậm chí còn không để lại một vết xước nào.

Những tên tội phạm này đều ngẩn người.

- Hỏi ta là ai hả?

Đúng lúc này, giọng nói lạnh như băng của người thanh niên kia vang lên.

- Ta là ai ư, không phải những kẻ đào ngũ của Đại Thần quân như các ngươi có tư cách biết. Sao, các ngươi không muốn trả lời câu hỏi vừa rồi của ta hả? Nếu không muốn trả lời... vậy thì các ngươi chết đi.

Giọng nói của người thanh niên kia lạnh thấu xương.

Răng rắc!

Ngay sau đó, người thanh niên mặc áo giáp màu vàng kim bóp chặt tay lại, khiến cho tên tội phạm bị túm cổ kia liền lập tức bị gãy cổ, đầu nghiêng sang một bên, hai mắt trũng to, miệng kêu ô ô, cả người không ngừng gãy giụa, rõ ràng là đã chết.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Cùng lúc đó, ba thanh kiếm nhỏ màu xanh bên cạnh người thanh niên này cũng bay nhanh về phía mấy tên tội phạm vừa tấn công hắn.

Phập! phập!

Hai tên tội phạm trong đó bị đâm thủng đầu. Tiếp theo, mấy thanh kiếm nhỏ màu xanh lại xuyên qua đầu bọn chúng mang theo một đồng ốc. Cả người hai tên tội phạm này lập tức ngã xuống đất, làm bay lên một đám bụi mù.

- Nguy rồi.

Một tên tội phạm phát hiện được nguy hiểm sớm liền thay đổi sắc mặt, vô ý thức lùi nhanh lại.

Lúc này, tên tội phạm có thể cảm nhận rõ ràng, có một sự nguy hiểm đang bao phủ toàn thân hắn. Thậm chí, khi còn ở trong doanh trại của Đại Thần quân, lúc phải đối mặt với thượng cổ Thần Long vô cùng mạnh mẽ kia thì hắn cũng không cảm thấy nguy hiểm như bây giờ. Nhưng giờ phút này, tên tội phạm này giống như đang ở trong miệng của Thần Long vậy, có thể bị giết chết bất cứ lúc nào.

Trong lòng hắn vô cùng sợ hãi, đã làm cho cả người hắn cứng đờ lại.

Tuy hắn cố gắng lùi lại phía sau, nhưng tốc độ của hắn vẫn quá chậm.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Ba thanh kiếm nhỏ màu xanh nhanh chóng phi tới trước mặt hắn.

Ô...ô...ô...n...g!

Khi ba thanh kiếm màu xanh bay đến trước mặt tên tội phạm này liền phát ra những thanh âm ong ong, rồi mỗi một thanh hoá thành 99 thanh kiếm nhỏ hơn.

Tổng cộng là 297 thanh kiếm nhỏ.

Hai trăm chín mươi bảy thanh kiếm nhỏ này vây quanh tên tội phạm, rồi nhanh chóng xoắn tròn xung quanh hắn.

- A....

Một lát sau, một tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Bộ áo giáp trên người tên tội phạm này đã bị hai trăm chín mươi bảy thanh tiểu kiếm chém nát. Ngay sau đó, mỗi khi hơn hai trăm thanh tiểu kiếm chạm đến thân thể tên tội phạm này thì đều mang theo một chút máu thịt. Gần 300 thanh tiểu kiếm không ngừng di chuyển, không ngừng cắt từng miếng thịt trên người tên tội phạm. Có lẽ, đây chính là điển hình của róc xương, lóc thịt tươi sống.

Thân thể vẫn còn tiếp tục đau đớn.

Cảm giác bị chôn sống, và phải nhìn từng miếng thịt trên người của mình bị cắt dần cắt mòn khiến cho tên tội phạm phát điên và không ngừng kêu gào thảm thiết.

Phập phập phập! Phập phập phập!

Trong nháy mắt, toàn bộ tứ chi cùng máu thịt của tên tội phạm này đã bị cắt hết, chỉ còn lại khung xương.

Ngay sau đó, máu thịt ở thân thể, đầu, ngực, bụng của người này cũng bị cắt nát, lộ ra xương sườn, thậm chí là nội tạng ở bên trong lồng ngực. Da thịt trên đầu hắn cũng biến mất chỉ còn lại cái đầu lâu. Chẳng qua, những cơ quan quan trọng của hắn đều không bị tổn thương, cho nên, hắn vẫn chưa chết và vẫn không ngừng kêu la thảm thiết.

Cuối cùng, những thanh tiểu kiếm này mới bắt đầu cắt nát các cơ quan nội tạng của hắn. Rồi hắn cũng chết.

Cho đến giờ phút này, tiếng kêu gào thảm thiết mới dừng lại.

Bây giờ, ba bốn trăm tên tội phạm phía sau mới run rẩy cả người, ánh mắt nhìn về phía thanh niên mặc áo giáp vàng kim đã tràn đầy sự sợ hãi.

- Người... người... ta biết người là ai. Người là Dương Tử Mặc, là Dương Tử Mặc của Đại Thần quân. Người hại chết Mạc lão đại. Hôm nay, người lại còn muốn giết chúng ta, vậy mà còn muốn chúng ta bán mạng cho người....

Bất chợt, sắc mặt của một tên tội phạm trong đó biến đổi, chỉ vào người thanh niên mặc áo giáp màu vàng kim kia la lên.

- Trốn thôi.

Tên tội phạm này quát to một tiếng rồi vội vàng quay người lại muốn chạy trốn.

Nhưng đáng tiếc, không đợi hắn chạy được vài bước thì ba thanh kiếm màu xanh đã đuổi theo hắn, rồi nhanh chóng xẹt qua thân thể hắn, và cắt nát máu thịt trên người hắn.

Kèm theo tiếng kêu thê lương thì tên tội phạm này cũng bị tươi sống giết chết.

Giờ khắc này, trong lòng những tên tội phạm khác cũng đang lo lắng, sợ hãi.

Dương Tử Mặc.

Người thanh niên mặc áo giáp màu vàng kim này là chủ nhân đương thời của Đại Thần quân, đã xưng vương, là thế tử của nguyên Trấn Quốc Công Đại Chu – Dương Tử Mặc.

Những tên tội phạm này tuyệt đối không ngờ, mình đi theo Mạc Vân Cốc đến đánh kinh thành, nhưng chưa đợi hành động đã bị một tên cao thủ mang theo Thần Long đến giết chết Mạc Vân Cốc, rồi đuổi theo tàn sát bọn chúng. Mà bọn chúng còn chưa kịp chạy ra khỏi kinh thành thì lại gặp Dương Tử Mặc.

Lúc này, Dương Tử Mặc chẳng hề để ý đến vẻ mặt kinh ngạc của bọn chúng.

Hắn đi chuyển, và lại tóm cổ được một tên tội phạm nữa.

- Nói, Mạc Vân Cốc hiện đang ở đâu, tình hình bên kinh thành như thế nào?

Dương Tử Mặc lạnh lùng hỏi.

- Ta nói, ta nói. Mạc lão đại mang binh vây quét kinh thành, nhưng vừa mới cắm trại cách cửa đông kinh thành mười dặm, thì có cao thủ đến đánh lên vào ban đêm, Mạc lão đại cùng Lô lão đại và Phương lão đại đã bị cao thủ kia giết chết. Cao thủ kia còn mang theo Thần Long giết bảy tám vạn người chúng ta. Mấy người chúng ta phải liều mạng mới chạy được tới đây. Đằng sau... đằng sau còn có Lưu Ngự Thanh mang Ngự Lâm quân Đại Chu đuổi theo nữa.

Tên tội phạm này nói đứt quãng.

- Mạc Vân Cốc bị người ta giết chết rồi hả?

Dương Tử Mặc nhú mày.

- Theo ta thấy thì đây là do người bịa lý do để bốn vương không trách phạt hả?

Răng rắc.

Dương Tử Mặc lạnh lùng nói xong, liền bóp mạnh tay một cái, khiến cho cái cổ của tên tội phạm này lập tức bị bẻ gãy.

Vèo...o...o!

Dương Tử Mặc lại di chuyển đến bắt một tên tội phạm nữa.

- Người, nói!

Dương Tử Mặc lạnh lùng nói.

- Đại công tử tha mạng... đại công tử tha mạng...

Răng rắc.

Lại một tiếng giòn vang vang lên.

Ngay sau đó, Dương Tử Mặc lại bắt một tên tội phạm khác.

- Đại công tử, Mạc lão đại đúng là đã bị người ta giết chết... chúng ta không nói dối đâu...

Tên tội phạm này biến sắc, điên cuồng kêu gào, ngay cả đũng quần hần cũng đã ướt đầm.

- Đại công tử, chúng ta không nói dối mà...

Bịch!

Những tên tội phạm kia thi nhau quỳ rạp xuống.

- Không nói dối hả?

Dương Tử Mặc vừa bóp nát cái cổ của tên tội phạm kia, chợt nghe được tất cả tội phạm đều nói như vậy thì không khỏi nhú mày?

- Chẳng lẽ, thật sự có cao thủ giết chết Mạc Vân Cốc rồi?

Dương Tử Mặc tùy tiện vung tay một cái, tên tội phạm kia liền ngã xuống đất.

- Không thể ngờ trong kinh thành Đại Chu còn có cao thủ Vô Thánh có thể giết chết Mạc Vân Cốc. Chẳng qua, tên Mạc Vân Cốc này đúng là đồ bỏ đi, ngay cả những tên thủ hạ của mình cũng không khống chế được. Hần vừa chết, đám tội phạm này liền như rắn mất đầu. Cái tên vừa rồi bị mình bắt còn đá cả ra quần. Vậy thì còn cần cái lũ vô dụng này làm gì.

Dương Tử Mặc lẩm bẩm nói.

- Toàn bộ chết hết đi cho rồi.

Dương Tử Mặc quát khê một tiếng.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Ba thanh Đạo Hoàng Kiếm hoá thành hai trăm chín mươi bảy thanh tiểu kiếm phi nhanh về phía những tên tội phạm này.

Phập!

Tên tội phạm vừa mới được Dương Tử Mặc bỏ qua, còn đang may mắn mình thoát chết, lại không ngờ một lát sau, đã có một thanh tiểu kiếm xuyên qua đầu mình... lập tức, hắn trừng lớn hai mắt, rõ ràng là đã chết.

Phập! Phập! Phập!

Trong khoảng khắc, ba bốn trăm tên tội phạm kêu gào thảm thiết rồi nhanh chóng bị giết chết.

- Đến kinh thành xem tình hình thế nào.

Dương Tử Mặc vươn một tay lên, mở ra hư không rồi bước vào.

Cách đó ba dặm.

Khoảng ba bốn vạn tên tội phạm đào binh đang vừa chạy vừa kêu gào.

Cộp cộp cộp! Cộp cộp cộp!

Phía sau, một đội kỵ binh như nước lũ đang nhanh chóng đuổi theo.

Đội kỵ binh này chỉ khoảng một vạn người, hợp thành trận hình tam giác, trông giống như chiếc chùy, mạnh mẽ đâm vào bên trong đội ngũ đào binh này, không ngừng lấy đi tính mạng của bọn chúng. Người đi đầu trong đội quân kỵ binh này khoảng bốn mươi tuổi, khuôn mặt ngay thẳng, thân hình cường tráng, tay cầm một thanh trường thương, nhẹ nhàng vung lên đã thể hiện thực lực mạnh mẽ. Những tên tội phạm Võ Sư đều bị hấn chém giết dễ dàng.

Đây đúng là thống lĩnh Ngự Lâm quân Đại Chu, cao thủ Đại Tông Sư trung kỳ, Lưu Ngự Thanh.

Một lần kỵ binh truy kích, 3000 tên tội phạm bị giết chết.

- Tiếp tục.

Dưới sự chỉ huy của Lưu Ngự Thanh, sau khi đội kỵ binh này tấn công xong một lần, họ lại quay lại, tiếp tục tấn công đến đội ngũ tội phạm khác.

Xoẹt!

333. Chương 324: Còn Muốn Bị Chà Đạp? Thành Toàn Cho Người Vây!

Vô Tận Thần Công

Chương 324: Còn muốn bị chà đạp? Thành toàn cho người vây!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mà đúng lúc đội kỵ binh này đuổi đến trước mặt một đám tội phạm khác.

Bất chợt, xoẹt một tiếng, hư không phía trên đám quân tội phạm này mở ra, một bóng người màu vàng xuất hiện ở giữa không trung.

- Kỵ binh của Ngự Lâm quân Đại Chu à? Xem ra, Mạc Vân Cốc đúng là đã bị giết chết.

Giọng nói lạnh lùng vang lên.

Chíu... chíu... chíu...u! truyện copy từ

Chíu... chíu... chíu...u!

Sau khi bóng người màu vàng xuất hiện liền vung tay lên, lập tức có vô số thanh tiểu kiếm tấn công về đội kỵ binh của Lưu Ngự Thanh.

Phập! Phập! Phập!

Bốn năm mươi kỵ binh bên cạnh Lưu Ngự Thanh bị bắn trúng, lập tức ngã xuống.

- Nguy hiểm.

Lưu Ngự Thanh rùng mình, không ngừng vung trường thương trong tay. Keng keng keng, bảy tám thanh tiểu kiếm bị hấn đánh văng ra, không làm hấn bị thương.

- Lưu Ngự Thanh? Mấy tháng trước, trong hang động đá vôi ở Yến Sơn, bốn vương không giết người. Nhưng hôm nay, người chạy trời cũng không khỏi nắng rồi.

Bóng người màu vàng lạnh lùng nói.

- Vèo...o...o!

Sau đó, hấn di chuyển, nháy mắt đã đến trước mặt Lưu Ngự Thanh. Thanh kiếm màu xanh cực lớn dưới chân hấn ong ong một hồi, rồi từ dưới chân hấn bắn ra, đâm thẳng đến ngực Lưu Ngự Thanh.

- Không tốt!

Đúng lúc nam tử kim giáp xuất hiện trước mặt thì đồng thời, sắc mặt Lưu Ngự Thanh đại biến.

Cảm giác vô cùng nguy hiểm nảy lên từ đáy lòng.

Lưu Ngự Thanh vô cùng quen thuộc nam tử kim giáp này. Mấy tháng trước, ở dưới lòng đất Yến Sơn, lúc cướp đoạt Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, chính nam tử kim giáp này đã đánh chết chủ nhân Tiên Sư Đạo Âu Tử Hồng, thậm chí còn muốn chém giết Lưu Ngự Thanh. Lưu Ngự Thanh dựa vào thiên binh chiến xa nên mới trốn thoát...

Dương Tử Mặc!

Người này vốn là thể tử Trần Quốc Công, hiện nay là Thần Vương, Dương Tử Mặc!

Chín mươi chín thanh tiểu Đạo Hoàng Kiếm ngưng kết ra thanh Đạo Hoàng Kiếm cực lớn, thoảng cái xuất hiện trước mặt Lưu Ngự Thanh, mang theo sát khí lăng lệ ác liệt đến mức vô cùng tận, hung hăng chém về phía Lưu Ngự Thanh.

Ầm ầm!

Hư không xung quanh dường như thoảng cái hoàn toàn ngưng thành thực, lại bị Đạo Hoàng Kiếm này hung hăng chém phá ra. Mang theo âm thanh bạo vang dày đặc, đại Đạo Hoàng Kiếm này đã chém đến trước mặt Lưu Ngự Thanh.

- Lui!

Sắc mặt Lưu Ngự Thanh khó coi. Giờ phút này trong đầu cũng chỉ còn lại một ý niệm như vậy.

Hai chân mạnh mẽ đạp về phía trước, cả thân thể trực tiếp đảo lộn ra ngoài, khó khăn lắm mới tránh thoát được một kiếm của Dương Tử Mặc.

Tê tê tê...

Lưu Ngự Thanh nhảy từ trên ngựa xuống. Con chiến mã kia không dừng chân được, vẫn xông về phía trước.

Con ngựa này của Lưu Ngự Thanh cũng không phải ngựa bình thường mà là dị chủng trong Hỏa La Mã, luận khí huyết cũng đủ để có thể so với võ giả cấp độ Luyện Khí. Lúc này chân đạp mặt đất, ầm ầm vọt tới phía trước. Cho dù cường giả cấp độ Võ Sư đối mặt với dị chủng Hỏa La này, sợ rằng cũng bị đánh bay ra ngoài, gân cốt bể gãy, nội tạng chấn động, bản thân bị trọng thương.

Chỉ tiếc rằng trước mặt nó chính là Dương Tử Mặc!

Mấy tháng trước chính là cường giả cấp độ Võ Tôn. Giờ phút này, thực lực Dương Tử Mặc lại tiến thêm một bước, miễn cưỡng tiến vào cấp độ Đại Tông Sư!

Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp trên người có hàng phòng ngự mạnh, cho dù cường giả Võ Thánh có đánh một kích toàn lực thì cũng chưa chắc đã bị rách!

Ầm ầm!

Chiến mã kia của Lưu Ngự Thanh hung hăng đạp về Dương Tử Mặc đằng trước.

Giống như chạy vọt tới, thoáng cái đập ầm ầm vào tường thành dày mấy trượng, phát ra tiếng vang bạo liệt. Dưới cú va chạm này, chiến mã cường tráng trực tiếp đầu rơi máu chảy, đầu hầu như hoàn toàn bị đụng nát ra, thậm chí nửa người trước hầu như đã thành thịt nát, thân thể nghiêng một cái, ầm ầm ngã xuống đất...

Dưới cú va chạm này, Dương Tử Mặc chẳng qua chỉ hơi trì trệ lại, không có bất cứ tổn thương gì.

Chú!!

Chính là chốc lát thân hình Dương Tử Mặc bị ngăn cản, Lưu Ngự Thanh liền bạo lui, đã tiến vào trong vòng vây ngự lâm quân Đại Chu kia.

- Còn muốn chạy?

Lông mày Dương Tử Mặc hơi nhíu lại một cái.

- Cho dù ngươi có trốn vào trong thiên quân vạn mã thì hôm nay cũng khó trốn khỏi bị ta chém giết!

Quát lạnh một tiếng, đại Đạo Hoàng Kiếm trước người Dương Tử Mặc mạnh mẽ chém xuống!

Ầm ầm!

Một luồng kiếm khí mạnh mẽ kích xạ ra. Vài chục trượng bên ngoài, hai ba mươi tên tướng sĩ ngự lâm quân Đại Chu bị một kiếm của Dương Tử Mặc chém vào, không chút trở ngại, trực tiếp bị chém thành thịt nát!

- Xem ngươi có thể trốn tới khi nào? Bỏ vương sẽ chém giết toàn bộ ngự lâm quân của ngươi, xem ngươi có ra hay không ra!

Ngự khí Dương Tử Mặc lạnh như băng, điều khiển ba thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm, nhanh chóng nhoáng lên. Tiếng xiu xiu vang lên, nó trực tiếp hóa thành hai trăm chín mươi bảy thanh tiểu kiếm, hung hăng đánh tới ngự lâm quân Đại Chu kia.

Phốc! Phốc! Phốc!

Tuy trang bị áo giáp trên người ngự lâm quân Đại Chu cường đại nhưng cũng căn bản không thể nào ngăn cản được công kích của Đạo Hoàng Kiếm này!

Không có bất kỳ trở ngại nào, hơn hai trăm ngự lâm quân trực tiếp rơi xuống dưới ngựa, hiển nhiên đã bị đâm trúng chỗ hiểm, dĩ nhiên đã chết. Ngựa của bọn hắn đã mất khống chế liền gào rú lao đi, mạnh mẽ chạy loạn khiến trận hình của ngự lâm quân Đại Chu thất linh bát lạc.

Phốc! Phốc! Phốc!

Đạo Hoàng Kiếm lại khê nhoáng lên, hai trăm ngự lâm quân lại ngã rạt xuống như cắt lúa mạch.

- Dương Tử Mặc, Lưu mỗ ta liều mạng với ngươi!

Mắt thấy các huynh đệ dưới trướng bị chém giết liên tục, con mắt Lưu Ngự Thanh muốn nứt ra, hét lớn một tiếng. Chứ một phát, hắn nhanh chóng bắn ra từ trong ngự lâm quân, trong chốc lát đã đến trước mặt Dương Tử Mặc. Trường thương trong tay phát ra âm thanh rì rào, hung hăng đâm tới ngực Dương Tử Mặc.

Cang!

Một tiếng giòn vang vang lên. Trường thương của Lưu Ngự Thanh đâm vào ngực Dương Tử Mặc, chạm phải Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, thậm chí ngay cả một tia lửa cũng không có. Công kích này đã hoàn toàn bị ngăn cản.

- Muốn chết!

Khê quát một tiếng, thân hình Dương Tử Mặc khê nhoáng lên, đánh một chưởng vào trước ngực Lưu Ngự Thanh.

Rầm rầm rầm! Hống hống hống!

Đệ Nhị Trọng Hồ Báo Lô Âm bắn ra. Lưu Ngự Thanh cảm giác được một chưởng này của Dương Tử Mặc dường như căn bản không phải do một cường giả võ đạo chém ra mà là từ một con gấu lớn hồng hoang đánh

ra. Một luồng lực lượng vô cùng hùng hồn mạnh mẽ đánh vào trong ngực Lưu Ngự Thanh. Thân thể Lưu Ngự Thanh trực tiếp bay ngược lại, giữa không trung phun ra một ngụm máu tươi.

- Chết!

Một khắc ngay sau đó, tâm niệm Dương Tử Mặc vừa động.

Thanh Đạo Hoàng Kiếm cực lớn này hóa thành một đạo quang mang, hung hăng chém về phía Lưu Ngự Thanh.

- Tướng quân!

- Bảo vệ tướng quân!

Đúng lúc này lại nghe thấy vài tiếng hét lớn vang lên trong đám ngự lâm quân Đại Chu.

Mang theo vẻ dứt khoát kiên quyết.

Chúu!! Chúu!! Chúu!!

Giờ phút này, năm sáu quân sĩ ngự lâm quân mạnh mẽ bay lên, hung hăng nhào tới đón đầu Đạo Hoàng Kiếm kia.

Dùng thân thể ngăn cản Đạo Hoàng Kiếm này!

Phốc! Phốc! Phốc!

Không chút cản trở, mấy quân sĩ này trực tiếp bị Đạo Hoàng Kiếm đâm xuyên qua từng người. Cũng may những quân sĩ ngự lâm quân hung hãn không sợ chết này ngăn cản đã tranh thủ một ít thời gian cho Lưu Ngự Thanh. Sau khi Lưu Ngự Thanh ầm ầm rơi xuống đất, cắn chặt răng, thân thể mạnh mẽ tránh sang, rốt cục cũng tránh được Đạo Hoàng Kiếm này.

334. Chương 325: Dương Tử Mặc Không Có Sơ Hở!

Vô Tận Thần Công

Chương 325: Dương Tử Mặc không có sơ hở!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Xoẹt!

Nhưng đúng lúc này, chỉ thấy Dương Tử Mặc đột nhiên xé mở hư không, thân hình bỗng nhiên biến mất.

Chúu!!

Sau một khắc, hư không phá vỡ, thân hình Dương Tử Mặc trực tiếp xuất hiện trước mặt Lưu Ngự Thanh. Một tay duỗi ra, kết một cái, hung hăng nắm lấy cổ Lưu Ngự Thanh trong tay.

- Người Dương Tử Mặc ta muốn giết mà cũng dám chạy trốn sao...

Âm thanh lạnh lùng truyền ra từ trong miệng Dương Tử Mặc. Giờ phút này, Dương Tử Mặc thậm chí còn không thèm liếc nhìn Lưu Ngự Thanh.

Khinh thường!

Lưu Ngự Thanh tuy mạnh nhưng Dương Tử Mặc đã sớm không để trong mắt.

Đối với Dương Tử Mặc, chuyện bản thân muốn giết Lưu Ngự Thanh là một chuyện quá đơn giản, còn đơn giản hơn cả bóp chết một con kiến. Cho dù Lưu Ngự Thanh có giấy dựa hay chạy thực mạng tránh né thế nào thì cũng đều vô vị.

- Lưu Ngự Thanh, nghe nói trong kinh thành Đại Chu xuất hiện một cao thủ siêu cấp? Ngay cả Mạc Vân Cốc cũng bị chém giết? Nói! Cao thủ kia rốt cục là người nào, nói kỹ tin tức về hắn đi. Sau khi nói xong, có lẽ bốn vương có lòng từ bi, có thể cho ngươi thoải mái một chút. Nếu không...

Âm thanh Dương Tử Mặc băng hàn thấu xương, hầu như muốn chui vào tận xương tủy Lưu Ngự Thanh.

- Muốn... biết rõ... cao thủ kia?

Lưu Ngự Thanh bị bóp cổ, căn bản không thể nào giấy dựa. Âm thanh đứt quãng truyền ra từ trong miệng hắn.

Chợt thấy trên mặt Lưu Ngự Thanh xuất hiện vẻ cười lạnh.

- Dương Tử Mặc, cao thủ kia... không phải người ngươi có thể đối phó được... Gặp được hắn... ngươi... cũng sẽ bị hung hăng chà đạp!

- Hả?

Dương Tử Mặc nhướng mày.

- Ta bị chà đạp?

Khóe miệng Dương Tử Mặc xuất hiện một tia cười lạnh.

- Xem ra ngươi không muốn nói rồi. Cũng được thôi, hỏi nhiều hơn cũng vô ích. Dương Tử Mặc ta nói được làm được. Hiện tại chỉ có thể cho ngươi một cái chết không toàn thây...

Nói xong, một tay Dương Tử Mặc khê vẩy.

Chú!! Chú!! Chú!! Chú!!

Hai trăm chín mươi bảy thanh Đạo Hoàng Kiếm kia dĩ nhiên đã bay đến trong tay Dương Thạc.

- Chết đi!

Tâm niệm vừa động, mấy thanh Đạo Hoàng Kiếm này mạnh mẽ vọt tới phía Lưu Ngự Thanh, đến trước mặt Lưu Ngự Thanh liền nhanh chóng xoay tròn. Rất rõ ràng, hắn muốn giống như lúc trước chém giết tội phạm, dùng những Đạo Hoàng Kiếm này cắt xuống từng tắc từng tắc huyết nhục trên người Lưu Ngự Thanh, trực tiếp lăng trì đến chết!

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Nhưng trong khoảnh khắc những thanh tiểu kiếm này phá vỡ áo giáp trên người Lưu Ngự Thanh, tiếp xúc đến da thịt Lưu Ngự Thanh...

Xoẹt!

Đúng lúc này, phía trước Dương Tử Mặc, hư không hơn mười trượng bên ngoài đột nhiên bị xé mở!

Thân hình một thiếu nữ áo trắng chợt xuất hiện trong hư không này!

Thiếu nữ áo trắng này chẳng qua mới mười lăm mười sáu tuổi, dung nhan tuyệt đại, sắc mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, trong tay ngọc cầm một linh đan bằng đồng cổ nhỏ nhỏ.

Ông...

Linh đan chấn động. Một luồng sóng âm mệnh mãnh mẽ vọt về phía Dương Tử Mặc!

Đánh lên hai trăm chín mươi bảy thanh tiểu Đạo Hoàng Kiếm trước mặt Dương Tử Mặc.

Ông...! Ông...!

Sóng âm này thoáng cái trùng kích tới đây. Dưới công kích sóng âm này, hai trăm chín mươi bảy thanh tiểu Đạo Hoàng Kiếm của Dương Tử Mặc đều phát ra âm thanh rì rào, ngay sau đó run lên bần bật, rõ ràng không theo sự khống chế của Dương Tử Mặc, trực tiếp rơi xuống từ không trung.

Giờ phút này, Lưu Ngự Thanh chẳng qua vừa mới bị chém nát áo giáp, thậm chí còn chưa bị những thanh Đạo Hoàng Kiếm này công kích toàn diện, chẳng qua chỉ bị ba năm vết thương nhỏ trên người mà thôi. Đối với Lưu Ngự Thanh, thương thế bậc này căn bản cũng không tính là gì.

- Làm sao mà...

Giờ phút này, lông mày Dương Tử Mặc mạnh mẽ nhăn lại.

Ánh mắt lạnh lẽo ác liệt nhanh chóng tập trung vào trên người nữ tử bên ngoài vài chục trượng đằng trước kia.

- Dương Dịch, lại là người?

Âm thanh Dương Tử Mặc mang theo ý phần hận.

- Người đã tới nơi này, chắc hẳn tên Dương Thạc cũng đến nơi này chứ? Mau mau giao Dương Thạc ra! Mối thù ngày đó ở Yên Sơn, bốn vương nhất định phải đòi lại từ hắn!

Thần sắc trầm ổn lạnh như băng kia rốt cục đã biến mất. Giờ phút này, tuy bộ mặt Dương Tử Mặc được giấu trong Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp nhưng ai cũng có thể tưởng tượng ra được sắc mặt của hắn tuyệt đối là vô cùng dữ tợn.

- Muốn tìm ta?

Đúng lúc Dương Tử Mặc gào rú kêu gào, một âm thanh đột nhiên vang lên sau tai hắn!

- Tìm ta? Chẳng lẽ còn muốn bị ta chà đạp sao?

- Đã như vậy thì thành toàn cho người!

Một tiếng quát khê vang lên!

Ầm ầm!

Nháy mắt sau đó, một thanh trường đao dày bảy xích, rộng một xích, dày một tấc mạnh mẽ bổ tới sau lưng Dương Tử Mặc!

Trường đao chém ra, tiếng rỗng ngâm bỗng nhiên vang lên.

Dương Thạc, Thần Long Liệt Khôn Đao!

Ầm ầm!

Dương Thạc thoáng cái xuất hiện sau lưng Dương Tử Mặc. Không có nửa điểm chần chờ, Thần Long Liệt Khôn Đao trong tay trực tiếp chém xuống!

Trong không khí, âm thanh bạo vang đột nhiên vang lên. Thần Long Liệt Khôn Đao của Dương Thạc mạnh mẽ tản mát ra luồng Âm Sát Khí vô cùng mạnh mẽ. Luồng Âm Sát Khí này hầu như ngưng tụ thành một con trường long, gào thét rồi hung hăng lách về phía Dương Tử Mặc. Cùng lúc đó, trên mặt đất, một luồng Địa Sát Khí cũng mạnh mẽ đánh về phía Dương Tử Mặc.

Hai luồng sát khí, tiền hậu giáp kích!

Một đao kia hiển nhiên không phải một đao tầm thường. Dương Thạc thúc giục một đao kia, đồng thời cũng sử dụng Địa Sát Vương Quyền. Một đao kia chính là công kích mạnh nhất của thân thể Dương Thạc, Thần Long Địa Sát Đao!

Âm Sát trong đao, Địa Sát tuôn ra trên mặt đất, hai luồng sát khí như hai con trường long tiền hậu giáp kích, trong chớp lát đã đến trên người Dương Tử Mặc.

- Không tốt!

Sắc mặt Dương Tử Mặc biến hóa kịch liệt.

Tuy đã mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, dưới Vô Thánh hầu như không ai có thể gây tổn thương cho Dương Tử Mặc. Nhưng giờ phút này, Dương Tử Mặc vẫn cảm giác thấy nguy hiểm.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Hai luồng sát khí hung hăng đánh trúng Dương Tử Mặc.

Thân hình Dương Tử Mặc mạnh mẽ chấn động một cái.

Giờ phút này, Dương Tử Mặc cảm nhận rõ ràng được mặc dù bản thân mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Âm Sát Khí và Địa Sát Khí này đều không thể chạm tới hắn. Nhưng dưới ảnh hưởng của hai luồng sát khí công kích này, khí huyết trong thân thể hắn đều bị ức chế, chậm rãi biến mất.

Hiệu quả Âm Sát Chân Thân!

Lúc này, Dương Thạc đã sớm hoàn toàn ngưng tụ thành công Âm Sát Chân Thân.

Mặc dù Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp của Dương Tử Mặc có thể bỏ qua công kích của cường giả Vô Thánh Tam Trọng Lôi Âm trở xuống, nhưng đặc hiệu “khí huyết lưu thất” của Âm Sát Chân Thân căn bản cũng không phải công kích. Đây gần như đã tạo thành một lĩnh vực tuyệt đối xung quanh Âm Sát Chân Thân Dương Thạc. Trừ phi Dương Tử Mặc có được công pháp hoặc áo giáp pháp khí ngưng tụ khí huyết, nếu không thì cho dù có mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, hắn cũng không thể nào ngăn cản khí huyết bản thân xói mòn.

- Tại sao có thể như vậy?

Cảm nhận được khí huyết xói mòn, sắc mặt Dương Tử Mặc không khỏi biến đổi.

Càng!

Mà đúng lúc này, Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay Dương Thạc cũng hung hăng chém lên người hắn!

Âm Sát Khí đã xâm nhập vào.

Ngay sau đó, Thần Long Liệt Khôn Dao này cũng trực tiếp chém tới!

Uỳnh!

Không chút cản trở, lực lượng khổng lồ trực tiếp nện Dương Tử Mặc vào mặt đất. Một tiếng trầm đục vang lên, mặt đất này rõ ràng bị Dương Tử Mặc đập xuống tạo thành một cái hố to.

Chú!!

Nhưng sau một khắc, thân hình Dương Tử Mặc khê nhoáng lên, nhanh chóng chui ra khỏi hố đất này.

Đối với Dương Tử Mặc, toàn bộ công kích dưới cấp độ Vô Thánh Tam Trọng Lôi Âm đều không có hiệu quả. Công kích mạnh nhất của Dương Thạc hiện tại cũng không quá cấp độ Vô Thánh Tam Trọng Lôi Âm, tự nhiên không thể nào tạo thành tổn thương thực chất gì với Dương Tử Mặc.

Nhưng đối với Dương Tử Mặc, bị Dương Thạc thoáng cái nện vào đất cũng là nhọc nhằn lớn lao!

Mà khi Dương Tử Mặc theo bản năng nhìn về phía vai trái vừa bị Dương Thạc chém qua, hai mắt Dương Tử Mặc lập tức trừng lớn lên.

Chỗ vai trái của hắn, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này rõ ràng đã bị trường đao trong tay Dương Thạc chém ra tạo thành một dấu vết trắng mờ!

Tuy vô cùng mờ nhưng chính xác đã để lại phía trên Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này một dấu vết!

Phải biết rằng ở trình độ nào đó, dưới cấp độ Vô Thánh, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này đại biểu cho hàng phòng ngự tuyệt đối, bất luận kẻ nào cũng không thể công phá. Không chỉ là lực lượng dưới Vô Thánh Tam Trọng Lôi Âm không có hiệu quả mà quan trọng nhất, bản thân kiện Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này cũng có độ cứng tính bền dẻo rất tốt, Tam Cấp Tứ Cấp Thần Binh bình thường căn bản không thể nào tạo thành một chút tổn thương nào!

Chỉ sợ chỉ có Ngũ Cấp Thần Binh mới có thể miễn cưỡng khiến nó bị tổn thương!

Mà trên thế giới này, Ngũ Cấp Thần binh đều cực ít!

Ngũ Cấp Thần Binh cường hãn đã biết chẳng qua chỉ là áo giáp đen bao phủ trên thân thể Đại Bằng Kim Sí Vương mà thôi. Còn lại, Ngũ Cấp Thần Binh liền vô cùng hiếm!

Cho dù thánh địa võ đạo Chân Vũ Môn thì cũng chỉ nghe đồn có Chân Vũ Kiếm cấp độ Ngũ Cấp Thần Binh mà thôi.

Thánh Hỏa Đạo nghe nói có Thánh Hỏa Kỳ, cái cờ này có lẽ cũng đạt tới cấp độ Ngũ Cấp Thần Binh.

Về phần Thiên Âm Môn, Kim Phật Tự, thậm chí ngay cả nghe đồn có được Ngũ Cấp Thần Binh cũng không có.

Dương Tử Mặc vốn vô cùng tự tin, cho rằng trừ phi mấy cao thủ ít ỏi trên đời kia ra tay, nếu không thì căn bản không thể nào tổn thương tới Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp của hắn. Nhưng sự thật lại vô cùng tàn khốc. Dương Tử Mặc chẳng qua vừa mới trở lại trong phạm vi địa vực kinh thành, rõ ràng đã bị thanh trường đao trong tay Dương Thạc chém thành một dấu vết mờ trên Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp!

Tuy còn chưa chém tan Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp.

Nhưng ít nhất cũng chứng tỏ thanh trường đao trong tay Dương Thạc hoàn toàn có thể tạo thành tổn thương với Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp của Dương Tử Mặc. Nếu hơn mười hơn trăm đao nữa, cho dù Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp có mạnh mẽ thì cũng bị hao tổn!

- Khốn khiếp!

Trong lòng Dương Tử Mặc không nhịn được, tức giận mắng.

Ông...! Ông...!

Mà hầu như lúc ý niệm trong đầu Dương Tử Mặc đang nhanh chóng xoay chuyển, một trận sóng âm bỗng nhiên công kích tới, mạnh mẽ bao phủ Dương Tử Mặc.

Công kích Thần Âm!

Giờ phút này, Dương Dịch đã phát động công kích sóng âm trong linh đàng Thần Âm về phía Dương Tử Mặc!

Dương Dịch hiện tại đã sớm không phải Dương Dịch lúc trước. Lúc đó, Dương Dịch dùng linh đàng Thần Âm giao thủ với Dương Tử Mặc, trong một thời gian ngắn chẳng qua chỉ có thể phát động một lần công kích mà thôi. Đợi đến khi phát động lần công kích sóng âm thứ hai, Dương Tử Mặc có thể khôi phục lại, lập tức xé mở hư không trốn thoát.

Mà hiện tại Dương Dịch đã tiến vào cấp độ Đại Tông Sư, hoàn toàn có thể liên tục phát động ba bốn lần công kích sóng âm!

Chỉ cần công kích sóng âm này đánh trúng Dương Tử Mặc, lập tức có thể khiến Dương Tử Mặc bị rơi vào trạng thái đần độn trong khoảng thời gian ngắn, chỉ có thể để mặc cho Dương Thạc công kích chà đạp.

Không đợi hắn khôi phục lại, công kích Thần Âm tiếp theo lại có thể tới.

Cứ tiếp tục như vậy, Dương Tử Mặc luôn ở trạng thái đần độn, cuối cùng bị Dương Thạc công phá hàng phòng ngự Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp rồi bị chém giết!

Giờ phút này, Dương Thạc và Dương Tử Mặc giao chiến, Dương Dịch quyết đoán lại phát động công kích Thần Âm lần nữa.

Ừnh!

Trong tích tắc, sóng âm này thoáng cái đã đánh lên người Dương Tử Mặc.

Giữa không trung, thân hình Dương Tử Mặc run lên, động tác trì trệ, thậm chí không thể duy trì phi hành được, trực tiếp rơi xuống.

- Tiểu Địch, làm tốt lắm!

Nhìn thấy Dương Tử Mặc rơi xuống, Dương Thạc ở bên ngoài mấy trượng, sắc mặt không khỏi vui vẻ.

- Không chế tiết tấu thần âm cho tốt, đừng để Dương Tử Mặc tỉnh lại. Lần trước không thể công phá phòng ngự của hắn, hiện tại phải công phá Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này!

Ánh mắt Dương Thạc sáng ngời, nhìn chằm chằm thân hình Dương Tử Mặc đang rơi xuống.

Chú!!

Nhanh như chớp, trong nháy mắt Dương Thạc đã đến trước mặt Dương Tử Mặc.

Thần Long Liệt Khôn Đao trong tay khẽ nhoáng lên, hung hăng công kích thân thể Dương Tử Mặc!

Vừa công kích Dương Tử Mặc, đồng thời Dương Thạc cũng nhìn thấy Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp của Dương Tử Mặc bị Thần Long Liệt Khôn Đao công kích, cũng bị một chút tổn thương. Dương Thạc cảm giác được chỉ cần Thần Long Liệt Khôn Đao không ngừng công kích, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp của Dương Tử Mặc rốt cục sẽ bị hắn đánh nát, công phá ra!

Rầm rầm rầm! Hống hống hống!

Trường đao trong tay mãnh liệt vung lên, thậm chí còn thúc giục cả Đệ Tam Trọng Hổ Báo Lôi Âm. Một đao này đã là công kích mạnh nhất của Dương Thạc rồi.

Trong chốc lát, một đao kia đã đến trước người Dương Tử Mặc..

Nhưng đúng lúc này. truyện copy từ

Trong hai con mắt ảm đạm vô quang của Dương Thạc đột nhiên bắn ra hai đạo lệ mang!

- Dương Thạc, ngươi muốn công kích chà đạp ta?

Âm thanh dữ tợn đột nhiên truyền ra từ trong miệng Dương Tử Mặc.

- Đáng tiếc! Ngươi cho rằng ta còn e sợ công kích sóng âm của các ngươi sao? Kể dần mới bị một chiêu của các ngươi chế trụ! Mấy tháng trước lúc trở lại Nam Tinh, bổn vương cũng đã nghĩ ra biện pháp đối phó với các ngươi rồi!

- Hiện tại hãy ném thử công kích thần hồn của ta đi!!

Hầu như lúc Dương Tử Mặc mở miệng nói chuyện thì đồng thời ở mi tâm Dương Tử Mặc, một viên tiểu cầu màu vàng nhạt chợt tỏa ra một đoàn kim quang.

Uỳnh!

Sau một khắc, Dương Thạc cũng cảm giác kim quang do tiểu cầu màu vàng nhạt này tản ra có ảnh hưởng rất lớn đến thần hồn của hắn!

- Không tốt!

Dương Thạc nhướng mày.

Ông...

Gần như lúc bị kim quang này bao phủ thì đồng thời, Dương Thạc lập tức cảm giác trước mặt tối sầm. Bản thân không cảm giác được gì, không thể nào nhìn thấy, không thể nào nghe, thậm chí còn mất năng lực điều khiển thân thể. Giống như thần hồn, thân thể của hắn hoàn toàn đã bị tách ra.

- Đây là công kích thần hồn gì?

Tuy thần hồn Dương Thạc không thể nào điều khiển thân thể nhưng thực sự đang nhanh chóng suy nghĩ.

- Chẳng lẽ thứ viên tiểu cầu trong mi tâm Dương Tử Mặc phát ra có tác dụng chuyên để công kích thần hồn?

Dương Thạc nhanh chóng nghĩ.

Mãi đến lúc này, Dương Thạc mơ hồ mới nhớ tới hình như lúc trước khi Dương Tử Mặc đạt được Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này, mi tâm của hắn không có tiểu cầu màu vàng nhạt này. Tiểu cầu màu vàng nhạt này hiển nhiên là một kiện pháp khí mới gia tăng. Chẳng qua viên tiểu cầu này quá nhỏ, khảm nạm phía trên Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp nên cũng không gây chú ý của người khác mà thôi.

335. Chương 326: Người Làm Khó Được Ta Sao?

Chương 326: Người làm khó được ta sao?

Kết hợp với lời Dương Tử Mặc nói lúc trước, Dương Thạc lập tức hiểu ra tiểu cầu này hẳn là một kiện pháp khí thần hồn!

Có thể bảo vệ thần hồn, đồng thời cũng có thể tạo ra công kích thần hồn!

- Khá lắm Dương Tử Mặc!

Giờ phút này, trong lòng Dương Thạc đã ngưng trọng đến cực hạn.

- Lúc trước hắn có được Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, công thủ đều tốt, chẳng qua còn nhược điểm thần hồn hơi yếu ớt. Nhưng hiện tại đạt được hạt châu nhỏ màu vàng nhạt này, Dương Tử Mặc dĩ nhiên đã không còn nhược điểm nào!

Giờ phút này, Dương Thạc cảm giác được Dương Tử Mặc này chính thức đã trở thành một tên địch nhân khó giải quyết.

Không có bất kỳ nhược điểm nào!

Tuy chiến đấu thời gian dài, Thần Long Liệt Khôn Dao của Dương Thạc cũng có thể tạo thành uy hiếp với Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp của hắn, Âm Sát Chân Thân Dương Thạc cũng có thể không ngừng xói mòn khí huyết của hắn.

Nhưng công kích cấp độ này đều không thể khiến Dương Tử Mặc chính thức bị thương trong khoảng thời gian ngắn. Có thể nói, hiện tại Dương Tử Mặc bù đắp phòng ngự thần hồn đã là không có sơ hở!

- Chết đi!

Chợt quát một tiếng, ba thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm kia tạo thành Đạo Hoàng Kiếm khổng lồ dĩ nhiên đã vào trong tay Dương Tử Mặc.

Ừnh!

Mạnh mẽ chém ra, hung hăng đánh lên người Dương Thạc!

Lúc này đây lại đến phiên Dương Thạc đần độn, căn bản không thể nào tránh né, phải trở thành mục tiêu sống cho Dương Tử Mặc.

Ầm!

Không hề lo lắng, thân thể Dương Thạc trong trạng thái ngây ngẩn bị Dương Tử Mặc bổ trúng một kiếm, trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Thanh đại kiếm do 999 thanh Đạo Hoàng kiếm này tạo thành có sự sắc bén ít nhất đạt tới thần binh cấp bốn, thoáng cái đã chém lên Bắc Địa Uy Lực khải của Dương Thạc. Bắc Địa Uy Lực khải bị tổn thương rất lớn, vết thương bị chém ra sâu tới nửa tấc. Chỉ có điều Bắc Địa Uy Lực khải vô cùng nặng nề, dày hơn một tấc, cũng không bị một kiếm này chém xuyên.

- Không chém rách sao?

Phòng ngự của áo giáp trên người Dương Thạc mạnh như vậy cũng khiến Dương Tử Mặc căn bản không ngờ nổi.

Dương Tử Mặc nhịn không được mà nhướn mày.

- Tiếp đi!

Quát khê một tiếng, Dương Tử Mặc lại khống chế Đạo Hoàng kiếm, tấn công tới Dương Thạc vừa bị đánh bay.

Nhưng...

Chính trong thời điểm này, hư không lập tức bị mở ra.

Cách phía sau thân thể Dương Thạc không xa, một khe hở hư không xuất hiện. Thân thể Dương Thạc mặc dù không có nửa phần ý thức nhưng do quán tính bị chém rơi bay ra nên thoáng một cái liền rơi vào bên trong cái khe này. Sau một khắc, cái khe hở hư vô lập tức khép kín lại.

Trong không gian của Thập Phương Ca Sa!

Khi Dương Tử Mặc đang muốn công kích chà đạp thân thể của Dương Thạc thì không gian của Thập Phương Ca Sa lại bị xé mở, thu thân thể Dương Thạc đi vào!

- Làm sao có thể...

Dương Tử Mặc lập tức mở to hai mắt, căn bản không ngờ nổi Dương Thạc ở trạng thái này, rõ ràng thần hồn bị chặt đứt liên hệ với thân thể mà lại có thể điều khiển không gian của Thập Phương Ca Sa.

Ô...ô...ông!

Chẳng qua hắn chỉ sững sờ một chút thì một luồng sóng âm bỗng nhiên đánh tới hắn.

Dương Địch lại một lần nữa phát động công kích bản Thần âm!

- Hừ...

Lúc này công kích bằng Thần âm của Dương Địch đánh lên người Dương Tử Mặc, khiến thân thể hắn chấn động rõ ràng.

Ánh sáng trong đôi mắt hắn cũng ảm đạm đi nhanh chóng trong một thoáng, mặc dù không bị sa vào trạng thái ngây ngẩn nhưng rõ là công kích Thần âm của Dương Địch vẫn sinh ra tổn thương với thần hồn của Dương Tử Mặc.

Phòng ngự hình cầu màu vàng nhạt của thần hồn kia cũng không phải hoàn mỹ vô khuyết đâu!

- Dương Địch!

Lúc này công kích Thần âm của Dương Địch tùy gây tổn thương tới Dương Tử Mặc nhưng cũng không phải là tổn thương thực chất.

Dương Tử Mặc bỗng nhiên quay đầu lại, hai mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào Dương Địch.

- Tiểu tiện nhân vong ân phụ nghĩa. Rốt cục người nào đưa người tới Thiên Âm môn hả? Nếu mẫu thân đại nhân không đem ngươi vào Thiên Âm môn, ngươi lấy đâu ra bản lĩnh ngày nay? Ta đã từng nói với phụ thân từ trước, đám người vô đạo vạn năm của các ngươi đều là loại người bạc tình bạc nghĩa, không thể trông cậy được. Hôm nay xem ra quả nhiên là thế!

- Hôm nay ta sẽ chém giết kẻ ăn cây táo, rào cây sung ngươi, thanh lý môn hộ cho phủ Trần Quốc Công ta!

Quát lên một tiếng, thân thể Dương Tử Mặc di động nhanh chóng, vọt về phía Dương Địch!

Trong mắt Dương Địch hiện ra vẻ bối rối.

Dù sao thì kinh nghiệm chiến đấu của nàng cũng quá ít!

Nếu đối mặt với Đại Tông Sư bình thường, dùng thực lực của Dương Địch thì ngược lại có thể ứng phó tương đối dễ dàng. Chỉ tiếc là Dương Tử Mặc vốn không phải cường giả Đại Tông Sư bình thường. Giờ

phút này sức chiến đấu của Dương Tử Mặc thậm chí còn mạnh hơn Dương Thạc vài phần. Dù là Vô Thánh như Mạc Vân Cốc, chỉ sợ nếu đối chiến chính diện, Dương Tử Mặc cũng có thể chống chọi vững vàng.

Leng keng!

Trong lúc bối rối, Dương Dịch chỉ có thể cố gắng trấn định tâm thần, lay động mạnh thần âm Linh Đàng.

- Dương Tử Mặc, ta là thị nữ của thiếu gia. Thiếu gia đã sớm đoạn tuyệt với phủ Trần Quốc Công, ta cũng không phải là người của phủ Trần Quốc Công, càng không có nửa phần quan hệ với các người!

- Thanh lý môn hộ, trả hết nợ nần cũng không tính lên đầu ta được!

Vừa lay động Linh Đàng, Dương Dịch vừa kêu khẽ.

Ong ong! đọc truyện mới nhất tại .

Lại một luồng sóng âm công kích tới trước mặt Dương Tử Mặc.

Thân thể Dương Tử Mặc thoáng trì trệ một cái, lông mày hơi nhíu lại. Hiển nhiên gặp phải công kích Thần âm, thần hồn của hắn cũng đau đớn kịch liệt. Nhưng chỉ sau một khắc, tốc độ của Dương Tử Mặc không thay đổi, tiếp tục đánh tới Dương Dịch.

- Tiểu tiện nhân, chết đi!

Mặt lộ vẻ dữ tợn, Đạo Hoàng kiếm của Dương Tử Mặc chém mạnh về hướng Dương Dịch.

Keng!

Một tiếng va chạm vang lên!

Dương Dịch bình yên vô sự!

Chỉ trong chớp mắt này, hư không mở ra. Một thân ảnh màu đen rất lớn xuất hiện trước mặt Dương Dịch, hai cánh khổng lồ sau lưng mở ra, bao phủ lấy Dương Dịch. Trên người bóng đen này dày đặc giáp đen. Đạo Hoàng kiếm của Dương Tử Mặc chém lên bóng người này không tạo thành tổn thương mấy may cho hắn, chỉ để lại một vết xước nhẹ trên áo giáp đen của hắn mà thôi.

- Dương Tử Mặc, người tính hay thật. Thị nữ của ta mà cũng cần người phải tới quản giáo sao?

Tiếng nói ồm ồm truyền ra từ miệng thân ảnh màu đen này.

- Đại Bàng Vương?

Đồng thời vào lúc nhìn thấy thân ảnh màu đen này, sắc mặt Dương Tử Mặc đại biến, lông tóc toàn thân dựng ngược lên, dường như gặp phải thứ gì đó cực kỳ khủng bố vậy.

Đại Bàng Kim Sí Vương là cường giả siêu cấp đương thời, còn có thể không khủng bố sao?

Dương Tử Mặc tuyệt đối không ngờ được Đại Bàng Kim Sí Vương lại có thể xuất hiện ở địa phương này!

- Lui!

Hắn hầu như không chút do dự, thân thể nhoáng lên, bỗng muốn rút lui.

Ầm!

Đạo Hoàng kiếm cực lớn kia dưới ý niệm khống chế của Dương Tử Mặc, hung hăng chém về phía thân ảnh màu đen kia, ý đồ ngăn cản Đại Bàng Kim Sí Vương một chút.

Bởi Dương Tử Mặc biết rõ, trước mặt cường giả tuyệt đỉnh đương thời như Đại Bàng Kim Sí Vương, mình dù có muốn xé mở hư không đào tẩu thì cũng đều khó khăn tới cực điểm. Nhất định phải ngăn cản Đại Bàng Kim Sí Vương này một thoáng, tranh thủ inh một chút xíu cơ hội thì mới có thể chạy thoát được...

336. Chương 327 : Hiệu Suất Giết Người

Vô Tận Thần Công

Chương 327 : Hiệu suất giết người

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Tại sao Đại Bằng Kim Sí Vương lại ở đây? Hắn có giao hảo với Dương Thạc sao? Hoặc nói hắn đã gia nhập trận doanh Đại Chu rồi?

- Không có khả năng. Tuyệt đối không có khả năng!

- Đại Bằng Kim Sí Vương là nhân vật bậc nào, làm sao có thể giao hảo với Dương Thạc. Hơn nữa hắn hết sức kiêng kỵ phụ thân, làm sao có thể gia nhập Đại Chu, đối nghịch với phụ thân...

Vừa rút lui, trong đầu Dương Tử Mặc liền không ngừng suy nghĩ.

Đại Bằng Kim Sí Vương kia hiển nhiên là biến thân Huyền Ứng tầng hai của cửu dương chân thân của Dương Thạc.

Dương Tử Mặc thi triển công kích thần hồn kia, dù làm Dương Thạc bị thương thần hồn nhưng Dương Thạc đã sớm phân thân hóa niệm thần hồn thành hai phần. Bị thương chẳng qua chỉ là một phần thân thể, mà thần hồn bên trong cửu dương chân thân lại hoàn toàn không tổn hao gì!

Vốn trong thời khắc không nắm chắc một kích tất sát với kẻ địch, Dương Thạc tuyệt đối không để lộ cửu dương chân thân này.

Nhưng trong một khắc vừa rồi, nếu hắn không ra tay thì Dương Dịch thậm chí sẽ gặp phải nguy hiểm. Điều này đã đụng tới mấu chốt của Dương Thạc.

Cho dù không có cơ hội chém giết Dương Tử Mặc, cửu dương chân thân của Dương Thạc vẫn phải phát động!

Bại lộ thì bại lộ đi!

Cùng lắm thì về sau tìm kiếm át chủ bài càng mạnh hơn là được!

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên. Đạo Hoàng kiếm cực lớn kia lại va chạm mạnh với cửu dương chân thân của Dương Thạc.

Cửu dương chân thân hơi bị ngăn lại.

Hắn không thể tiếp tục truy kích Dương Tử Mặc.

- Không đúng!

Nhưng lúc này lòng mày Dương Tử Mặc bỗng nhiên nhú lại.

- Nếu hắn thật sự là Đại Bằng Kim Sí Vương thì làm sao có thể bị một đòn của Đạo Hoàng kiếm của ta ngăn cản thân hình được? Hơn nữa Đạo Hoàng kiếm của ta tuyệt đối không có khả năng lưu lại dấu vết gì trên người Đại Bằng Kim Sí Vương. Người này... Tuyệt đối không phải là Đại Bằng Kim Sí Vương chân chính!

Ánh mắt Dương Tử Mặc liếc về phía vết trắng do Đạo Hoàng kiếm lưu lại trên người cửu dương chân thân của Dương Thạc.

Dương Tử Mặc này rất cực có tâm tư cẩn thận tinh tế, thông minh tuyệt đỉnh. Những Đại Tông Sư bình thường khác phải mất một lúc mới tìm hiểu ra thì Dương Tử Mặc này lập tức liền nghĩ ra ngay.

- Cáo mượn oai hùm, muốn dạo bốn vương đi sao?

Nghĩ vậy, khoe miệng Dương Tử Mặc hiện lên nụ cười nanh ác.

- Tiểu tử, ta không biết ngươi là ai. Nhưng ... Ngươi chết đi!

Quát lên một tiếng, Dương Tử Mặc không lùi mà tiến tới!

Hắn nhanh chóng vọt về phía cửu dương chân thân của Dương Thạc, đồng thời điều khiển Đạo Hoàng kiếm kia hung hăng tấn công Dương Thạc một lần nữa.

Ầm ầm!

Lần tấn công này, cửu dương chân thân của Dương Thạc rốt cục xuất hiện một tia chấn động.

Cửu dương chân thân có độ cứng bằng thần binh cấp bốn, không kém Đạo Hoàng kiếm bao nhiêu! xem tại Nhưng mỗi lần Đạo Hoàng kiếm tấn công đều mang theo lực lượng mạnh mẽ vô cùng, có thể so với công kích của cường giả cấp độ Võ Thánh. Dưới công kích liên tục của Võ Thánh, cửu dương chân thân cũng không có khả năng chống cự lâu được.

Vút!

Ngay sau đó một khắc, tại mi tâm Dương Tử Mặc, bên trong quả cầu màu vàng nhạt tại mi tâm của Dương Tử Mặc lại bắn ra một luồng sáng vàng.

Nó bỗng nhiên bao phủ cửu dương chân thân này của Dương Thạc.

Ngay trong nháy mắt này, Dương Thạc liền cảm thấy liên lạc giữa cửu dương chân thân và thần hồn của mình bị chặt đứt. Thần hồn của mình căn bản không cách nào điều khiển cửu dương chân thân nữa. Không có thần hồn điều khiển, cửu dương chân thân tuy được xưng là chân thân nhưng cũng chỉ do những phần nhỏ tạo thành, chỉ sợ sẽ bị Đạo Hoàng kiếm đánh một lúc là vỡ vụn, tan rã triệt để.

Tại thời điểm như vậy, Dương Thạc không chết thì cũng hao tổn năng lượng. Huống hồ lực lượng một nửa thần hồn của hắn dù sao cũng bám trên cửu dương chân thân. Cửu dương chân thân mà bị đánh tan triệt để thì một nửa thần hồn này sợ là cũng bị tổn thất!

Giờ khắc này, cảm giác nguy hiểm nồng đậm đột nhiên hiện ra trong đáy lòng Dương Thạc!

Nhưng ngay sau tích tắc này, cảm giác nguy hiểm nồng đậm bỗng biến mất!

Bởi trong không gian của Thập Phương Ca Sa, thân thể Dương Thạc chợt cảm giác được liên hệ giữa thân thể và thần hồn của mình trong thời gian ngắn đã khôi phục, có thể nhìn, có thể điều khiển một số bộ phận thân thể rồi...

- Công kích thần hồn của Dương Tử Mặc có hạn chế thời gian! Chắc chỉ có thể chặt đứt liên hệ giữa thần hồn và cơ thể ta trong mười hơi thở. Sau mười hơi hơi thở, lập tức mọi thứ được khôi phục!

- Hơn nữa bề ngoài một chiêu này công kích thần hồn này của hắn dường như không thể thi triển liên tục, mỗi lần thi triển phải cách nhau cũng mười hơi thở. Nói cách khác, công kích thần hồn này của hắn nhiều nhất chỉ liên tục khống chế một kẻ địch. Đã khống chế nhục thể của ta trong mười hơi thở thì không thể công kích chân thân ta. Đợi tới lúc có thể công kích chân thân ta, nhục thể của ta lại hoàn toàn khôi phục... Như vậy thì ngươi không làm khó được ta!

Nghĩ thông điểm này, Dương Thạc không khỏi thầm vui vẻ.

Dương Tử Mặc này tất nhiên là không có sơ hở, rất khó đối phó.

Nhưng công kích của Dương Tử Mặc này cũng không thể công phá được thân thể Dương Thạc, phá được phòng ngự của chân thân!

Thủ đoạn công kích hữu hiệu duy nhất là loại công kích thần hồn đặc thù này nhưng căn bản không thể đồng thời khống chế hai phân thân của Dương Thạc.

Hiện tại hắn chỉ kẻ tám lạng người nửa cân với Dương Thạc mà thôi.

Thậm chí, bây giờ, Dương Thạc còn chiếm ưu thế hơn so với Dương Tử Mặc.

Khả năng phòng ngự của áo giáp hai người là tương đương nhau, Dương Thạc khó có thể phá vỡ Thiên Đạo Thần Hoàng giáp của Dương Tử Mặc, mà Dương Tử Mặc cũng không thể một đao chém đứt Bắc Địa Uy Lực giáp của Dương Thạc. tuy lực phòng ngự của Bắc Địa Uy Lực giáp kém hơn Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, nhưng Dương Thạc còn có Cửu Dương Chân Thân, có thần binh cấp bốn, nên có thể chia sẻ bớt áp lực với Bắc Địa Uy Lực giáp.

Nếu muốn đánh nhau thật thì Dương Thạc có thể dùng chân thân và thân thể để thay phiên nhau tấn công Dương Tử Mặc.

Còn Dương Tử Mặc lại chỉ có một thân thể, một áo giáp, nên cho dù bộ áo giáp này mạnh mẽ một chút thì cũng không chiếm được lợi ích gì.

Về phòng ngự thần hồn thì tất nhiên Dương Thạc không bằng Dương Tử Mặc.

Nhưng bất cứ lúc nào, hắn cũng có thể giữ cho thân thể hoặc chân thân ở trạng thái bình thường.

Hơn nữa, Dương Thạc phát hiện, khi hạt châu màu vàng nhạt của Dương Tử Mặc tấn công thần hồn thì chỉ có thể tách rời thần hồn cùng với thân thể mà thôi.

Hầu như không thể làm thần hồn bị thương được.

Sau mười nhịp thở thì thần hồn lại trở về trạng thái bình thường.

Còn tuy thần hồn của Dương Tử Mặc không bị tổn hao nhiều khi Thần Âm linh đang tấn công, nhưng qua nhiều lần Thần Âm linh đang công kích thì thần hồn của Dương Tử Mặc có thể bị giảm một ít, cứ thế mãi thì chắc chắn Dương Tử Mặc sẽ bị thiệt lớn.

Mà quan trọng nhất là Âm Sát chân thân của Dương Thạc.

Dưới tình huống hai bên đều không làm gì được đối phương, Âm Sát chân thân của Dương Thạc sẽ không ngừng làm suy yếu khí huyết của Dương Tử Mặc, tuy trong thời gian ngắn không có hiệu quả nhưng sau một lúc, thực lực của Dương Tử Mặc sẽ bị giảm mạnh. Nếu tiếp tục tiêu hao như vậy thì Dương Tử Mặc sao có thể là đối thủ của Dương Thạc được?

337. Chương 327 : Hiệu Suất Giết Người (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 327 : Hiệu suất giết người (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Dương Tử Mặc, chưa đủ khiến mình sợ hãi.

Giờ phút này, hai mắt Dương Thạc toả sáng.

Xoẹt!

Dương Thạc nhanh chóng mở ra không gian Thập Phương Ca Sa.

Rồi nhanh chóng đưa Cửu Dương Chân Thân bị ngăn cách thần hồn của mình vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Nguy rồi.

Mà cùng lúc thu Cửu Dương Chân Thân này, Dương Thạc biến sắc.

Khi Dương Thạc mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, thấy Cửu Dương Chân Thân của mình, mới phát hiện, sau khi Cửu Dương Chân Thân của mình không được thần hồn điều khiển liền từ biến thân Huyền Ung tầng thứ hai đang dần trở về hình dáng bình thường của mình. Mà bộ dáng này đã hoàn toàn hiện ra trước mắt Dương Tử Mặc. Hoặc là nói, Dương Tử Mặc đã biết thân phận chân thật của Cửu Dương Chân Thân.

- Dương Thạc, lại là ngươi.

Khi Dương Tử Mặc thấy rõ diện mạo của Cửu Dương Chân Thân thì không khỏi ngẩn người.

- Đây là... Cửu Dương Chân Thân sao? Dương Thạc, ngươi vậy mà đã luyện thành Cửu Dương Chân Thân.

Tất nhiên, Dương Tử Mặc biết Dương Thạc đã chiếm được tầng thứ nhất của Cửu Dương huyền công trong trận chiến ở Nam Lâm.

Nhưng việc Dương Thạc có Huyết Tinh Thạch nhũ và luyện thành Cửu Dương Chân Thân lại khiến Dương Tử Mặc vô cùng khiếp sợ.

- Đúng vậy.

Một lát sau, Dương Thạc liền thu Cửu Dương Chân Thân vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Thân thể lại xuất hiện trước mặt Dương Tử Mặc.

- Không những luyện được Cửu Dương Chân Thân mà ta còn học được công pháp phân thân hoá niệm của Thần Long. Hôm nay, Cửu Dương Chân Thân này đã trở thành thân ngoại hoá thân của ta.

- Dương Tử Mặc, ngươi lấy gì đấu cùng ta?

Dương Thạc quát lên một tiếng, rồi cầm Thần Long Liệt Khôn đao lao nhanh về phía Dương Tử Mặc.

- Khốn kiếp.

Lúc này, sắc mặt Dương Tử Mặc tái nhợt.

Hắn thật không ngờ, Dương Thạc đã học được công pháp phân thân hoá niệm, thần hồn có thể chia thành hai phần, có thể điều khiển hai cái thân thể mạnh mẽ này.

Mà với thực lực hiện tại của Dương Tử Mặc lại không thể làm gì được hai cái thân thể này.

Lúc trước ở Yến Sơn, khi Dương Tử Mặc đánh nhau với Dương Thạc và Dương Dịch thì hắn không có vũ khí mạnh mẽ, không có áo giáp cường đại, nên chỉ cần dựa vào thần âm công kích của Dương Dịch đã có thể áp chế được Dương Tử Mặc, đánh cho Dương Tử Mặc chật vật, phải chạy thực mạng.

Sau khi trở về Nam Tinh, Dương Tử Mặc nghĩ mọi cách để bù vào sơ hở của mình.

Cuối cùng, Dương Tử Mặc tìm được một bảo vật tên là Chân Như châu trong đồng bảo vật của Nam Lâm Tự mà hắn cướp được. Đó là một loại pháp khí có tác dụng bảo vệ thần hồn rất tốt. Hơn thế nữa, nó còn có thể tấn công thần hồn. Sau khi chiếm được Chân Như châu, Dương Tử Mặc nghĩ rằng mình đã không còn sơ hở, không cần phải sợ thần âm công kích nữa. Và đợi đến khi chiến đánh nhau với Dương Thạc thì Dương Thạc sẽ không phải đối thủ của hắn.

Nhưng hắn thật không ngờ, gặp lại Dương Thạc lần nữa thì Dương Thạc đã có được áo giáp vô cùng mạnh mẽ, thậm chí lại thêm trường đao cường đại, đủ để uy hiếp Thiên Đạo Thần Hoàng giáp của hắn.

Quan trọng nhất là, Dương Thạc có thể phân thân hoá niệm, đồng thời điều khiển hai cái thân thể. Từ đó, mặc dù Dương Tử Mặc có Chân Như châu thì hắn cũng không thể đồng thời tấn công hai cái thân thể của Dương Thạc được.

- Dương Thạc, cái tên tiểu súc sinh nhà ngươi, không ngờ ngươi lại mạnh nhanh như vậy. Sớm biết thế này thì đã để cha giết ngươi sớm đi, miễn trừ hậu họa.

Dương Tử Mặc quát khẽ một tiếng rồi điều khiển Đạo Hoàng Kiếm va mạnh vào Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc.

Nguyên vẹn Đạo Hoàng Kiếm cũng đã vượt qua thần binh Vô Thánh lời âm tàng thứ năm.

Độ cứng rất mạnh.

Nên khi va chạm với Thần Long Liệt Khôn đao thì sẽ không rơi xuống hạ phong, thậm chí còn có thể áp chế được Thần Long Liệt Khôn đao hiện nay.

Chỉ tiếc, Đạo Hoàng Kiếm bây giờ không còn nguyên vẹn.

Oanh!

Đao kiếm va chạm, phát ra tiếng nổ lớn.

Rắc rắc rắc!

Sau khi thanh Đạo Hoàng Kiếm do 999 thanh tiểu kiếm ngưng tụ thành va chạm với Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc liền lập tức vỡ tan, hoá thành 999 thanh tiểu kiếm, rung động mãnh liệt. truyện copy từ

- Trường đao thật lợi hại. Rốt cuộc, hấn đoạt được thanh trường đao này ở đâu vậy? Chẳng lẽ, hấn lấy được khi ở Yến Sơn sao?

Dương Tử Mặc nhú mày, thâm nghĩ.

- Không phải cha đã nói, trong Yến Sơn kia không có nhiều bảo vật cấp cao hay sao?

Lúc này, thậm chí, Dương Tử Mặc còn có chút oán trách cha mình, thiên hạ đệ nhất võ đạo, Dương Thiên.

Theo như Dương Tử Mặc nghĩ thì Dương Thạc đã chiếm được Bắc Địa Uy Lực giáp cùng Thần Long Liệt Khôn đao ở trong Yến Sơn đấy.

Nếu không, sao hấn có thể may mắn đoạt được hai loại bảo vật vừa công vừa thủ mạnh mẽ như vậy?

- Ngừng.

Tình huống lúc này không cho phép Dương Tử Mặc có thời gian oán trách. Đạo Hoàng Kiếm đã vỡ tan, Dương Tử Mặc phải vội vàng ngưng tụ lại Đạo Hoàng Kiếm.

Rồi lại tấn công về phía Dương Thạc.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Một đao một kiếm không ngừng va chạm. Đạo Hoàng Kiếm mạnh mẽ kia căn bản không phải đối thủ của Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc.

Nếu không phải Dương Tử Mặc còn có ba thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm hỗ trợ thì chỉ sợ, lúc Đạo Hoàng Kiếm bị chém vỡ, Dương Thạc đã xông lên, trực tiếp dùng trường đao tấn công hấn rồi.

Chẳng qua, tuy Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm có thể miễn cưỡng ngăn cản Dương Thạc, nhưng Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm lại bị Thần Long Liệt Khôn đao đánh tan dễ dàng, rồi ung động mãnh liệt, thậm chí, nó giống như có thể bị chém thành hai nửa bất cứ lúc nào.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Hai người không ngừng bay trên không trung đánh nhau.

Rõ ràng, Dương Tử Mặc đã rơi vào thế hạ phong.

Đáng sợ nhất là, Dương Tử Mặc cảm giác được, từ trong thân thể Dương Thạc truyền ra một luồng Âm Sát khí luôn xâm nhập và không ngừng xói mòn khí huyết của mình.

Mười nhịp thở nhanh chóng trôi qua.

Xoẹt!

Không gian Thập Phương Ca Sa lại mở ra, Cửu Dương Chân Thân xuất hiện, sau đó, hai cái thân thể đồng thời phát động chiêu thức tấn công mạnh nhất để tấn công Dương Tử Mặc.

- Nguy rồi.

Hai cái thân thể của Dương Thạc như hai cánh tay của một người, phối hợp rất ăn ý. Một cộng một bằng hai, Dương Tử Mặc còn không đối phó nổi một cái, huống chi là hai. Mà hơn thế nữa, cách đó không xa, Dương Địch vẫn đang dùng Thần Âm linh đang làm ảnh hưởng tới Dương Tử Mặc.

- Tấn công thân thể hắn.

Dương Tử Mặc cắn răng một cái, lập tức đưa ra quyết định, tấn công thân thể Dương Thạc. Khi đánh nhau với thân thể Dương Thạc, Dương Tử Mặc rất e ngại Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc, và Âm Sát chân thân của Dương Thạc cũng không ngừng xói mòn khí huyết của hắn. Đây là điều mà Dương Tử Mặc không thể thừa nhận nổi.

Vèo...o...o!

Kim quang loé lên, Chân Như châu lại khiến cho thần hồn tách khỏi thân thể Dương Thạc, làm thân thể Dương Thạc không thể chiến đấu được nữa.

Vậy nên chỉ cần đối phó với Cửu Dương Chân Thân là được rồi.

- Người cũng không thể đối phó với Cửu Dương Chân Thân được.

Dương Thạc cười lạnh một tiếng. Sau đó, Cửu Dương Chân Thân bay vọt về phía Dương Tử Mặc.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tục tấn công.

Đánh nhau với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, thì khí huyết của Dương Tử Mặc không còn bị xói mòn nữa, TĐTH giáp cũng không sợ Thần Long Liệt Khôn đao phá nữa.

338. Chương 328 : Cao Thủ Đỉnh Cấp Để Uy Hiếp, Cao Thủ Man Tộc.

Vô Tận Thần Công

Chương 328 : Cao thủ đỉnh cấp để uy hiếp, cao thủ Man tộc.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

đọc truyện mới nhất tại .

Nhưng Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vô cùng cứng rắn, dù Dương Tử Mặc tấn công bằng cách nào thì cũng không thể làm cho Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bị thương được. Dương Tử Mặc đánh nhau với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc hoàn toàn là phí công vô ích. Hơn thế nữa, thì thoảng hắn còn phải bị Dương Địch tấn công vào thần hồn nữa.

- Dương Thạc, người ngoan độc lắm. Hừ, ta không giết được người, nhưng cũng có thể giết quân sĩ Đại Chu của người.

Bỗng nhiên, trong mắt Dương Tử Mặc hiện lên sự âm độc.

Vèo...o...o...!

Hắn căn bản không để ý đến Dương Thạc, mà trực tiếp quay sang tấn công Ngự Lâm quân của Đại Chu.

Dù Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đuổi theo hắn thì cũng không phá được vòng phòng ngự của hắn.

Mà nhân cơ hội này, Dương Tử Mặc liền muốn giết chết Ngự Lâm quân Đại Chu.

Tổng cộng cấm quân Đại Chu mới có khoảng mười vạn người, Dương Tử Mặc giết chết bọn họ thì sẽ dễ dàng chiếm được kinh thành.

Có lẽ, Dương Thạc cũng giống hắn, đi giết Đại Thần quân.

Nhưng trong Đại Thần quân, chỉ tính riêng thuộc hạ của Mạc Vân Cốc cũng đã có tới 30 vạn người rồi. Mà đằng sau, Lạc Bằng còn thống lĩnh hơn mười vạn đại quân, cũng đã dẹp xong tỉnh Sơn Dương. Dù Dương Thạc đi giết Đại Thần quân, một người đổi một người, vậy khi mười vạn cấm quân bị giết hết thì kinh thành cũng bị phá, mà Đại Thần quân chết mười vạn người cũng không phải vấn đề quá lớn.

Vèo...o...o...! Vèo...o...o...!

Vèo...o...o...!

Hai trăm chín mươi bảy thanh tiểu Đạo Hoàng Kiếm bay đi nhanh, phập phập mấy tiếng, đã giết chết 200 quân sĩ của Ngự Lâm quân.

- Khốn kiếp! Dương Tử Mặc, ngươi không đánh thắng được ta liền đi đối phó những quân sĩ bình thường này sao?

Dương Thạc nhú mày, thoáng cái đã hiểu rõ ý đồ của Dương Tử Mặc.

- Muốn giết quân sĩ bình thường sao, ngươi, vẫn không phải đối thủ của ta.

- Được rồi, xem ai giết nhanh hơn.

Xoẹt!

Dương Thạc nói xong, liền mở không gian trong Thập Phương Ca Sa.

Grào!

Bỗng nhiên vang lên một tiếng rỗng ngậm.

Thân thể khổng lồ của Thần Long nhanh chóng bay ra ngoài, nhảy vào trong đám giặc cướp của Đại Thần quân. Thân thể nó lặn một vòng, lập tức đã khiến cho khoảng năm sáu trăm tên giặc cướp bị đè chết. Nó hất cái đuôi lên, lại có trăm tên cướp Đại Thần quân bị đánh bay ra ngoài. Tính về hiệu suất giết người thì nó còn nhanh hơn Dương Tử Mặc gấp mấy lần. - Thượng cổ Thần Long? Sao con thượng cổ Thần Long này đã ở trong tay ngươi rồi?

Thần Long vừa xuất hiện, Dương Tử Mặc lập tức trừng to hai mắt.

Hắn thật không ngờ, vốn con thượng cổ Thần Long xuất thế trong Yến Sơn kia, vậy mà đã rơi vào trong tay Dương Thạc. Hơn nữa, hình như nó còn rất nghe lời Dương Thạc, giống như Thiên Lôi, sai đâu đánh đó, gần như đã trở thành một sủng thú của Dương Thạc.

Trực tiếp giúp đỡ Dương Thạc, đối phó với những quân sĩ của Đại Thần quân.

Lúc này, ở đây, ngoại trừ một vạn kỵ binh Ngự Lâm quân Đại Chu còn có khoảng ba bốn vạn bại binh của Đại Thần quân nữa.

Mặc dù là bại binh nhưng với thực lực của Dương Tử Mặc thì hắn vẫn muốn thu nạp những tên này. Tuy mỗi tên bại binh này đều là giặc cướp, không tuân quân kỷ, nhưng sức chiến đấu của bọn chúng thì có thể so với đội quân tinh nhuệ nhất của Đại Chu, có thể nói là một đội tinh binh.

Nếu biết cách dùng thì có thể phát huy được rất nhiều tác dụng.

Cho dù không thể khống chế bọn hắn, nhưng chia bọn hắn vào trong các quân đội khác của Đại Thần quân thì bọn hắn cũng không thể gây rối được, mà chỉ có thể bán mạng cho Đại Thần quân.

Vậy nên, Dương Tử Mặc tuyệt đối không muốn mất đi những tên bại binh này.

Oanh! Oanh! Oanh!

Thần Long xuất hiện, không cần cố gắng tấn công mà chỉ cần lăn lộn thân thể bên trong đám bại binh này cũng đã khiến cho vô số bại binh bị đè thành thịt nát rồi.

Giết người mà như cắt cỏ vậy.

So với tốc độ Dương Tử Mặc giết Ngự Lâm quân của Đại Chu thì còn nhanh gấp mấy lần.

Vốn Dương Tử Mặc nghĩ rằng, mình giết Ngự Lâm quân Đại Chu thì Dương Thạc cũng giống mình đi giết bại binh của Đại Thần quân. Tốc độ giết người của hai người tương đương nhau. Bởi vậy, Dương Tử Mặc tính, một tên bại binh đổi lấy một tinh binh của Đại Chu là chuyện rất đáng làm.

Nhưng Dương Tử Mặc không ngờ, Thần Long xuất hiện với tốc độ giết người rất nhanh, tính ra một tên tinh binh Ngự Lâm quân Đại Chu đổi được bảy tám tên giặc cướp. Với tình hình này, Dương Tử Mặc sợ rằng, dù giết hết Ngự Lâm quân thì đám giặc cướp cũng không còn một mống. Dương Tử Mặc chắc chắn không muốn tổn thất như vậy.

- Thần Long, giết nhanh lên một chút.

Lúc này, Dương Thạc vừa giết địch, vừa nói lớn với Thần Long.

Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Vèo...o...o!

Lúc này, cưỡi dương chân thân của Dương Thạc đang sử dụng đạo hoàng kiếm. Mấy trăm thanh đạo hoàng kiếm nhỏ rung động, rồi bắn xuyên qua đầu của đám bại binh.

Phụt!

Một tay chém ra một chiêu Đại Nhiên Mộc đao pháp.

- Ha ha, tiểu gia, xem ta biểu diễn thần công biển lửa đây.

Thần Long cười ha hả, rồi há to miệng, lập tức, một luồng thần hoang nguyên lực bắn ra, nương theo Đại Nhiên Mộc đao khí mà đi. Luồng thần hoang nguyên lực này được Thái Dương Chân Hỏa trên Đại Nhiên Mộc đao đốt cháy. Lập tức, 'Phụt' một tiếng, bao phủ toàn bộ phạm vi mười trượng. Trong phạm vi này, những tên bại binh Đại Thần quân đều bị dính Thái Dương Chân Hỏa, không ngừng kêu gào thảm thiết, lăn lộn trên mặt đất... da tróc thịt bong.

Dưới một chiêu 'thần công biển lửa' này của Dương Thạc cùng Thần Long, có hơn ngàn người đã bị chết.

Không kiêng sợ mà tàn sát.

Lúc trước, Dương Thạc không để Thần Long xuất hiện là vì hắn cần hấp thu Âm Sát khí để ngưng tụ Âm Sát chân thân.

Nhưng bây giờ, Âm Sát chân thân đã ngưng tụ xong nên không cần tự tay hắn giết người nữa. Với tình huống hiện tại, thả Thần Long ra để thay mình tàn sát những tên bại binh của Đại Thần quân này thì tất nhiên hiệu suất sẽ cao hơn không ít.

- Đồ súc sinh, ngươi giỏi lắm.

Sắc mặt Dương Tử Mặc vô cùng khó coi, cũng không đi giết những tên Ngự Lâm quân kia nữa, mà nhanh chóng di chuyển đến trước mặt Thần Long, vung lên Đạo hoàng kiếm chém về phía Thần Long.

- Tiểu gia, giúp ta ngăn cản tên ranh con này đi.

Thần Long nhìn thấy Dương Tử Mặc đánh về phía mình thì biến sắc.

Bảo nó đánh chó mù đường, giết chết những tên bại binh của Đại Thần quân thì không sao, nhưng phải đối mặt với sự tấn công của Dương Tử Mặc thì Thần Long này cũng hơi sợ.

Với cảnh giới võ đạo của nó hiện giờ mà đánh nhau với Dương Tử Mặc thì chỉ có thể làm mục tiêu sống cho Dương Tử Mặc đuổi giết mà thôi.

- Yên tâm đi, ta ngăn cản giúp người.

Dương Thạc noi.

Vèo...o...o!

Dương Thạc di chuyển, nháy mắt đã đến trước mặt Thần Long.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Hầu hết đạo hoàng kiếm đều chém xuống cứa dương chân thân của Dương Thạc, chẳng qua, chỉ để lại vài vết xước nhẹ trên bề mặt mà thôi, chứ không tổn thương được Dương Thạc. Mà cứa dương chân thân vốn do thần hoang nguyên lực ngưng tụ mà thành, nên với loại vết thương nhẹ này thì chỉ cần Dương Thạc suy nghĩ một chút là có thể lập tức khôi phục, ngay cả vết xước trên áo giáp cũng không còn.

339. Chương 329: Hấp Thu Huyết Mạch, Pháp Khí Tiến Hóa!

Chương 329: Hấp thu huyết mạch, pháp khí tiến hóa!

- Dương Thạc, có giỏi thì đừng để Thần Long giết người, ta với người đánh một trận.

Dương Tử Mặc không đánh được Thần Long, sắc mặt không khỏi tái nhợt, quát lớn.

- Bị Thần Long giết cho sợ rồi hả?

Dương Thạc mỉm cười, lập tức đã biết suy nghĩ của Dương Tử Mặc.

- Thần Long, dừng lại.

Dương Thạc quát khê một tiếng, ra lệnh cho Thần Long dừng lại.

Dương Thạc và Dương Tử Mặc không làm gì được nhau, giết những binh lính bình thường của đối phương thì bên Dương Thạc có lợi hơn. Tuy Dương Thạc giết những tên giặc cướp của Đại Thần quân thì hẳn không có áy náy gì, nhưng nếu liên lụy một vạn Ngự Lâm quân Đại Chu bị giết thì Dương Thạc sẽ thấy thẹn với lương tâm, sẽ tạo ảnh hưởng không tốt tới tâm cảnh của hắn. Cho nên, tốt nhất vẫn là hai bên đều dừng lại.

Thần Long nghe theo lời Dương Thạc, thôi giết người.

- Dương Thạc, thực lực hiện tại của người có thể so với Võ Thánh sơ kỳ, mà thượng cổ Thần Long thì càng vượt qua cảnh giới Võ Thánh, nếu giết những tên tiểu binh này thì không phải quá mất mặt hay sao?

Dương Tử Mặc âm trầm nói.

- Mất mặt sao. Ha ha.

Dương Thạc còn chưa nói, Thần Long đã lên tiếng trước.

- Xin nhờ, hình như là người ra tay giết những tiểu binh của chúng ta trước đây? Vậy không mất mặt hả?

- Còn nữa, lúc trước ở Yến Sơn, khi ông đây xuất thế, tên khốn kiếp Dương Thiên kia đã bắt nạt một đứa trẻ mới sinh như ta, vậy cũng không mất mặt hả?

- Có một số người, chúng ta nói đạo lý với hắn thì hắn giờ nắm đấm với chúng ta. Còn chúng ta đánh với hắn thì hắn lại nói đạo lý với người. Cách nào có lợi cho hắn thì hắn liền làm như thế. Đúng là vô cùng vô sỉ. Chậc chậc chậc... Tiểu gia, ta thật không hiểu, cách làm người của đám võ giả nhân tộc các người sao lại chênh lệch như vậy chứ?

Thần Long giả trang bộ dáng hiếu học, hỏi Dương Thạc.

- Người...

Dương Tử Mặc bị lời này của Thần Long làm cho tức giận, run rẩy cả người.

Dương Thạc mỉm cười, không nói gì thêm.

Hiển nhiên là hắn cũng đồng ý với câu nói này của Thần Long.

- Hừ.

Dương Tử Mặc hừ lạnh một tiếng.

- Dương Thạc, ta không nói nhằm cùng các ngươi nữa. Bây giờ, chúng ta đều không làm gì được đối phương, giết tiểu binh thì hơi quá đáng. Không bằng, cả hai chúng ta đều dừng tay, như thế được không?

Dương Tử Mặc nói.

Dương Thạc nhíu mày, suy nghĩ một chút rồi chợt cười:

- Dương Tử Mặc, ngươi đúng là biết tính toán. Bên Đại Chu chỉ có mười vạn người, mà Đại Thần quân của các ngươi có hơn hai mươi vạn. Mà hình như, đại quân của các ngươi đã đến tỉnh Sơn Dương, vài ngày nữa là có thể đến kinh thành rồi phải không? Đến lúc đó, ít nhất cũng phải có 50 vạn binh mã rồi. Có phải ta cũng nên tính toán như ngươi, đánh một trận, lấy mười vạn cấm quân để đổi lấy tính mạng của 50 vạn đại quân không.

Lấy mười vạn cấm quân đổi lấy 50 vạn Đại Thần quân.

Thực tế, Dương Thạc cũng không làm được loại chuyện này.

Không nói đến việc mười vạn cấm quân bị giết thì Dương Thạc sẽ áy náy, mà không phải cả 50 vạn Đại Thần quân đều là tội phạm của hắc đạo. Có rất nhiều người là con nhà đảng hoàng. Không bắt đắc dĩ thì Dương Thạc cũng không muốn giết bọn hắn.

Bây giờ, Dương Thạc nói vậy vì muốn Dương Tử Mặc phải kinh sợ mà thôi.

- Ngươi...

Quả nhiên, Dương Tử Mặc không ngờ Dương Thạc sẽ nói như vậy.

Chẳng qua, một lát sau, Dương Tử Mặc chợt cười một tiếng.

- Đúng vậy. Quân sĩ bên ta đúng là nhiều hơn. Nhưng Dương Thạc, ngươi đừng quên, trong kinh thành Đại Chu còn có trăm vạn dân chúng.

- Ngươi giết bao nhiêu Đại Thần quân của ta, thì tương lai, khi phá được kinh thành, Dương Tử Mặc ta sẽ lấy gấp đôi tính mạng dân chúng kinh thành để đền bù.

Dương Tử Mặc cực kỳ tức giận, âm trầm nói.

Lấy dân chúng kinh thành để đền mạng sao?

Lúc này, sắc mặt Dương Thạc lập tức trở nên ngưng trọng.

Dương Thạc cũng thật không ngờ, tên Dương Tử Mặc lại tàn nhẫn đến mức này, lại dám lấy tính mạng dân chúng kinh thành để uy hiếp mình.

- Chẳng lẽ ngươi còn muốn tàn sát người dân trong thành hay sao?

Sắc mặt Dương Thạc cũng vô cùng khó coi, lạnh lùng nói.

- Dương Tử Mặc, tốt nhất là ngươi nên nghĩ lại hậu quả của việc tàn sát dân chúng trong thành. Huống hồ, ngươi nghĩ Đại Thần quân của các ngươi có thể phá được kinh thành sao?

Dương Thạc chậm rãi nói.

- Có thể phá được kinh thành hay không thì chúng ta có thể đánh cược một lần.

Dương Tử Mặc lạnh lùng cười. Bỗng nhiên, 'vèo' một tiếng, hắn đã lùi lại mấy trăm trượng.

- Nếu ngươi cảm thấy ta không thể phá được kinh thành thì ngươi cứ giết những tên Đại Thần quân này đi.

Dương Tử Mặc vươn tay, làm ra tư thế 'mời'.

- Chẳng qua, nếu tương lai ta phá được kinh thành thì người giết bao nhiêu Đại Thần quân, ta sẽ giết gấp đôi dân chúng bấy nhiêu để đền mạng.

Sắc mặt Dương Thạc khó coi, không nói gì.

Dương Thạc dám đánh cược.

Nhưng tiền đặt cược là tính mạng dân chúng kinh thành Đại Chu lại không phải thứ thuộc về Dương Thạc.

Một khi thua thì chẳng khác nào Dương Thạc thiếu tính mạng của mấy vạn người, thậm chí là mấy chục vạn người. Lúc đó, dù tâm cảnh Dương Thạc kiên định thế nào, cũng sẽ sinh ra tâm ma, ảnh hưởng con đường tu luyện võ đạo của Dương Thạc.

Cho nên, Dương Thạc không thể đánh bạc lần này.

- Khó trách, trên chiến trường từ trước đến nay, các cao thủ đỉnh cấp chỉ có tác dụng uy hiếp mà sẽ không đi tàn sát tiểu binh. Nếu tàn sát tiểu binh thì sẽ có nhiều điều kiêng kỵ.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Từ khi có lịch sử văn minh nhân loại đến nay, các thế lực ở khắp nơi tranh giành đều có hai mặt, một mặt là binh sĩ bình thường đánh nhau, hai là các cao thủ đỉnh cấp quyết đấu. Với tình huống cao thủ đỉnh cấp của các bên ngang nhau thì bình thường đều do tiểu binh của hai bên quyết định thắng thua, còn cao thủ đỉnh cấp sẽ không tàn sát tiểu binh.

Họ chỉ có tác dụng uy hiếp mà thôi.

Nếu tàn sát binh lính bình thường thì đối phương cũng sẽ tàn sát binh sĩ bên người, thậm chí là dân chúng... Cuối cùng, dù người thắng thì cũng là thắng thảm, nhân khẩu khắp nơi sẽ bị suy giảm. Cuối cùng, tuy thống nhất được thiên hạ nhưng lại khiến văn minh giảm sút, thậm chí là khiến cho Dị tộc xâm lấn.

- Hừm...

Dương Thạc hít sâu một hơi rồi nhanh chóng đưa ra quyết định.

- Lưu tướng quân, lui binh, chúng ta đi.

Dương Thạc nói với Lưu Ngự Thanh.

Dương Thạc nhìn thấy Ngự Lâm quân Đại Chu rời đi nhanh chóng, cũng mở ra hư không rời đi. Còn sắc mặt Dương Tử Mặc lại càng thêm khó coi.

- Không ngờ Dương Thạc đã tiến bộ đến tình trạng này. Xem ra, kinh thành Đại Chu cũng không dễ phá như vậy. Cha đã đến Man hoang Thập Vạn Đại Sơn mời cao thủ Man tộc giúp đỡ rồi. Tuy Tây Nam Man tộc bị vây giết nhiều lần nhưng bọn họ sinh sống trong Thập Vạn Đại Sơn nên có rất nhiều kỳ ngộ, trong tộc có rất nhiều cao thủ. Đợi khi những cao thủ này đến thì mới có thể dễ dàng phá được kinh thành.

Dương Tử Mặc lẩm bẩm.

Kinh thành Đại Chu.

Cửa Đông, trên cổng thành, Dương Thành mặc một thân kim giáp, sắc mặt ngưng trọng, hai mắt nhìn chăm chăm hướng mười dặm ngoài thành.

Từ khi Dương Thạc tập kích chém giết Mạc Vân Cốc đến nay đã trôi qua ba ngày, mười dặm ngoài thành, vị trí vốn là doanh trại quân Đại Thần bị phá hủy nay lại dựng doanh trại lên. Đại lượng binh sĩ Đại Thần đã tụ tập trong doanh trại này, mới ba ngày mà đã tụ tập được mười tám vạn người!

Những quân đội Đại Thần này đều là thế lực tội phạm còn sót lại lúc Mạc Vân Cốc dẫn đầu mười ba tính nam bắc.

Nhóm tội phạm này vốn dĩ có khoảng chừng ba mươi vạn người.

Đánh tiếc Dương Thạc đánh một trận với Mạc Vân Cốc, một lần liền chém giết bảy tám vạn người trong đó.

Lại về sau, Dương Thạc muốn ngưng tụ Âm Sát Chân Thân, cần chém giết tội phạm để lấy Âm Sát Khí, lại chém giết ba bốn vạn người. Mãi cho đến khi ở trong thôn nhỏ kia, sau khi hấp thu Âm Sát Khí của thôn dân, hoàn toàn ngưng tụ Âm Sát Chân Thân thành công, hắn mới không tiếp tục chém giết nữa.

Về sau chính là gặp phải Dương Tử Mặc, một trận đại chiến.

Trận đại chiến kia chém giết không nhiều lắm, nhưng cộng thêm một vạn ngự lâm quân Đại Chu chém giết tội phạm nên cũng gần vạn người.

Tổng cộng ba mươi vạn tội phạm, chỉ sợ cũng chỉ còn lại mười bảy mươi tám vạn người.

Ngắn ngủi ba ngày, doanh trại quân Đại Thần này rõ ràng đã tụ tập lại toàn bộ mười bảy mươi tám vạn đào binh. Cho dù là Dương Thành thì cũng không khỏi bội phục năng lực của Dương Tử Mặc.

- Rốt cục là người cầm binh mười năm, ta không thể nào so sánh được!!

Chậm rãi nhắm hai mắt lại, Dương Thành thì thào nói ra.

Hắn tự hỏi nếu bản thân ở vị trí của Dương Tử Mặc, nếu muốn tập trung những tên tội phạm này lại thì hầu như là chuyện không thể nào làm được.

Thế tử Trần Quốc Công quả nhiên danh bất hư truyền!

Đại Chu lập quốc trăm năm, Trần Quốc Công nhất mạch đều là lực lượng cường thịnh trong quân từ trước đến nay. Huyết thống “quân thần” này, Dương Tử Mặc có thể nói là kế thừa hoàn mỹ.

- Lực ca, người cũng không cần xem nhẹ bản thân. Từ lúc mười bảy tuổi, Dương Tử Mặc đã bắt đầu cầm binh, hiện tại chắc khoảng mười hai năm rồi? Có chút năng lực cũng là chuyện rất bình thường. Chỉ tiếc ta và Dương Tử Mặc đã có hiệp định, hai bên không được tham dự vào trong binh sĩ chém giết bình thường. Nếu không thì có thể thừa dịp quân Đại Thần chưa ổn định, tiến vào đánh lên một phen...

Bên cạnh Dương Thành, một thanh niên nam tử mặc áo bào màu vàng nhạt chậm rãi nói ra.

Nam tử này đúng là Dương Thạc.

Chính xác mà nói chính là Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc!

Thân thể Dương Thạc hiện tại đang tu luyện trong Thập Phương Ca Sa.

Về phần Cửu Dương Chân Thân này, nếu chỉ đơn thuần tu luyện thì rất khó có thể tịnh tiến, cho nên dứt khoát cho ra ngoài du lịch.

- Dương Thạc, chiến tranh từ trước đến nay, cường giả cấp độ Võ Thánh trở lên đều chỉ có tác dụng uy hiếp, dưới tình huống thế lực ngang nhau đều sẽ không xuất thủ. Trận đại chiến này, người có thể đứng về phía Đại Chu ta, Lực ca đã vô cùng cảm kích rồi!

Dương Thành nói.

- Nếu người không tạm thời gia nhập về phía Đại Chu, chỉ sợ trận chiến này đã sớm phân thắng bại...

Dương Thành chậm rãi thở ra một hơi, thần sắc ngưng trọng nói.

Trong một trận chiến, khi thế lực cao thủ siêu cấp hai bên ngang nhau, bình thường chỉ uy hiếp bằng số lượng, sẽ không xuất thủ.

Nhưng nếu cao thủ siêu cấp của một bên vượt xa cao thủ siêu cấp của bên khác, tình huống cũng lại khác!

Nếu Dương Thạc không xuất hiện, bên phía Đại Thần kia, chỉ một Mạc Vân Cốc cũng có thể trực tiếp chạy vào kinh thành Đại Chu, tàn sát hầu như không còn tướng lãnh cấp cao của cấm quân Đại Chu như Dương Thành, Lưu Ngự Thanh. Lúc đó, quân đội Đại Chu sẽ không chiến mà bại, ngoan ngoãn chấp tay rời khỏi kinh thành.

Cho dù nội tình kinh thành có thậm hậu, một tên Mạc Vân Cốc không thể nào xâm nhập kinh thành, tàn sát các tướng lãnh đẳng cấp cao như Dương Thành.

truyện copy từ

Nhưng một khi Dương Tử Mặc xuất hiện, các tướng lãnh kinh thành như Dương Thành cũng tuyệt đối không thể nào may mắn thoát khỏi.

Hiện tại Dương Thạc chém giết Mạc Vân Cốc, đối địch với Dương Tử Mặc, có tác dụng giống như Định Hải Thần Châm với cấm quân Đại Chu, thậm chí còn quan trọng hơn cả thống soái tam quân Dương Thành này!

- Lục ca, hiện tại Dương Tử Mặc không tiến công, chỉ sợ là muốn đợi Lạc Bằng đến!

Nhìn qua doanh trại quân Đại Thần phía xa xa, Dương Thạc trầm giọng nói.

- Hơn một năm trước, Lạc Bằng chính là Đại Tông Sư đỉnh phong, thậm chí còn dám chống lại Ấn Giao Vương. Hiện tại chỉ sợ Lạc Bằng đã sớm tiến vào cấp độ Võ Thánh, tuyệt đối không thua kém Mạc Vân Cốc bao nhiêu. Một khi Lạc Bằng dẫn đầu hơn mười vạn quân Đại Thần xuất hiện, chỉ sợ kinh thành cũng lành ít dữ nhiều...

Dương Thạc nói.

Hơn một năm trước đánh một trận ở Nam Lâm Tự, Dương Thạc còn mơ hồ nhớ rõ phong độ tư thái của Lạc Bằng.

Lúc ấy vị cao thủ Đại Tông Sư đỉnh phong này đã có can đảm đánh lên Ấn Giao Vương, suýt chút nữa đã khiến Ấn Giao Vương bị thiệt!

Tuy Ấn Giao Vương vừa đánh vừa chạy nhưng chém giết chính diện, thực lực của hắn cũng đạt tới cấp độ Võ Thánh đấy. Lúc ấy Lạc Bằng có can đảm đánh lên Ấn Giao Vương, đủ để nói rõ thực lực của hắn ta!

Hiện tại đã qua một năm, Dương Thạc đoán Lạc Bằng đã sớm tiến vào cấp độ Võ Thánh.

Nếu Lạc Bằng dẫn binh xuất hiện, cộng thêm Dương Tử Mặc, cho dù có Dương Thạc thì cũng căn bản không thể nào địch nổi.

- Hi vọng viện quân bên phía Hỏa La Quốc, Bỉ Lạc Bằng có thể sớm đến kinh thành...

Hít sâu một hơi, sắc mặt Dương Thành cũng ngưng trọng, chậm rãi nói.

Đội trên cổng thành trong chốc lát, Dương Thạc liền xé mở hư không vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Tình thế kinh thành Đại Chu không thể nói là lạc quan.

Dương Thạc đoán kinh thành sớm muộn gì cũng sẽ bị công phá. Đến lúc đó, chỉ sợ hắn cũng chỉ có thể dẫn theo Lục ca Dương Thành chạy trốn!

- Kinh thành Đại Chu có bị công phá hay không không phải chuyện ta muốn suy tính!

- Tình tâm tu luyện. Đến lúc đó, tận lực nghĩ cách lấy được Xá Lợi Tử mới quan trọng nhất!

Lắc đầu, Dương Thạc liền bài trừ tạp niệm trong đầu.

Lúc này Dương Thạc tu luyện cũng có một chút áp lực!

Dương Tử Mặc cũng đã tiến vào cấp độ Đại Tông Sư, hơn nữa có Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp và pháp khí công kích thần hồn kia, gần như không có bất kỳ sơ hở nào. Ở trước mặt hắn, cho dù Dương Thạc có bại lộ át chủ bài Cửu Dương Chân Thân ra thì cũng tuyệt đối không chiếm được thượng phong.

Tuy thiên phú của Dương Tử Mặc kém hơn Dương Dịch nhưng cũng là người thiên tư tuyệt luân. Xa hơn nữa, thực lực của hắn tuyệt đối còn có thể nhanh chóng tăng lên không ngừng.

Nếu Dương Thạc không mau chóng tăng thực lực bản thân lên, tương lai chỉ sợ còn bị Dương Tử Mặc áp đảo...

- Không những là thực lực bản thân, binh khí áo giáp pháp khí cũng đều phải tăng cường!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Dương Tử Mặc cường đại, phần lớn là bởi vì trên người hắn có được nhiều loại pháp khí đỉnh cấp đương thời vô cùng mạnh mẽ.

Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp có thể nói là áo giáp đệ nhất đương thời.

Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, nhất là Cửu Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm ngưng tụ thành Đạo Hoàng Đại Kiếm, có thể nói là đệ nhất thần kiếm đương thời!

Ở trình độ nào đó, Thần Long Liệt Khôn Dao của Dương Thạc cũng đều không thể so sánh được. Dù sao Đạo Hoàng Kiếm này chính là pháp khí phi kiếm, có thể cách không điều khiển, về tính cơ động, Thần Long Liệt Khôn Dao xa xa không thể nào so sánh được.

340. Chương 330: Pháp Khí Diễn Hóa Huyết Nhục, Tự Động Chữa Trị!

Chương 330: Pháp khí diễn hóa huyết nhục, tự động chữa trị!

Bắc Địa Uy Lực Khải cũng khó có thể so sánh với Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp.

Bị Đạo Hoàng Đại Kiếm chém một cái đã trực tiếp chém thành vết thương sâu hơn nửa tấc. Nếu chém hai cái nữa, chỉ sợ trực tiếp bị hỏng rồi.

Hiển nhiên binh khí áo giáp của Dương Thạc chênh lệch không nhỏ với Dương Tử Mặc.

Lại càng không cần nói đến Dương Tử Mặc còn có được Chân Như Châu, chuyên phòng ngự, công kích thần hồn, giá trị tuyệt đối không kém hơn linh đan Thần Âm.

- Linh đan Thần Âm sao? Đúng rồi, ta muốn tăng cấp độ pháp khí bản thân lên thì còn có một cách, dung hợp!

Nghĩ đến linh đan Thần Âm, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Linh đan Thần Âm chính là một kiện pháp khí dung hợp, là kết quả dung hợp của Hộ Tâm Giáp Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp và Đại Phạm Âm Chung!

Năng lực đặc thù của Dương Thạc có thể xem xét độ phù hợp của hai kiện pháp khí, hoàn toàn có thể dung hợp hai kiện pháp khí có độ phù hợp cực cao lại với nhau, hình thành pháp khí mới. Lợi dụng năng lực hạng nhất này, ngược lại hoàn toàn có thể thăng cấp toàn bộ binh khí áo giáp bản thân một phen, cũng có thể khiến binh khí khôi giáp bản thân có thể tiếp cận, thậm chí đạt tới cấp độ Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm.

Nghĩ tới những điều này, Dương Thạc hưng phấn một trận.

- Trong không gian Thập Phương Ca Sa này bừa bãi lộn xộn, pháp khí cấp thấp cũng không thiếu!

- Thử xem có độ phù hợp cao có thể dung hợp không!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Ấn Giao Vương đã để lại không ít pháp khí.

Những pháp khí này cũng không coi là rất cường đại, Dương Thạc thậm chí còn khinh thường sử dụng. Nhưng nếu có thể dung hợp chúng với Bắc Địa Uy Lực Khải, Thần Long Liệt Khôn Dao, tăng cường uy lực pháp khí của Dương Thạc thì cũng tính là có tác dụng rồi.

Nhất là Bắc Địa Uy Lực Khải.

Độ cứng của áo giáp này vẫn còn quá kém, bị Đạo Hoàng Kiếm chém trúng đã có chỗ bị hỏng.

Nếu có thể cường hóa, tự nhiên là không thể tốt hơn rồi!

- Thử xem!

Không có nửa phần chần chờ, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đầu tiên thu lại hết pháp khí trên thân thể, chân thân, sau đó lập tức mang chúng vào bảo tàng trong sơn động của Ấn Giao Vương kia.

- Kiện pháp khí này, độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải một phẩm, độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn Dao hai phần, độ bài xích Đạo Hoàng Kiếm một phần?

- Đây cũng đều là độ phù hợp dưới ba phần...

Trong sơn động, Dương Thạc cầm trong tay một ít pháp khí, điều tra độ phù hợp giữa chúng và Bắc Địa Uy Lực Khải, Thần Long Liệt Khôn Dao.

Nhưng khiến Dương Thạc phiền muộn chính là hơn hai mươi kiện pháp khí lớn nhỏ ở đây, độ phù hợp đều thấp hơn ba phần, hoàn toàn không thể nào dung hợp!

- Xem ra tìm được pháp khí có độ phù hợp tương đối cao cũng rất lớn!

Thở ra một hơi thật dài, Dương Thạc hơi bất đắc dĩ nói.

Một võ giả tìm được công pháp có độ phù hợp với bản thân cực cao là rất khó.

Lúc trước Dương Thạc cũng phải lật ra mấy trăm bộ công pháp thì mới có thể tìm ra một bộ Huyền Ứng Kinh và một bộ Lục Dương Quyết.

Pháp khí với pháp khí, hiển nhiên cũng là trong mấy trăm kiện thì cũng chưa hẳn có thể tìm được hai kiện có độ phù hợp tương đối cao, có thể trực tiếp dung hợp.

- Được rồi!

Dương Thạc than nhẹ một tiếng, vứt những thứ pháp khí này xuống.

- Thật sự không được, lại đi vào nhà kho cấm quân một chuyến xem có thể tìm được pháp khí nào dung hợp được hay không...

Vừa nghĩ, Dương Thạc vừa bay ra khỏi sơn động.

Bay ra khỏi sơn động, Dương Thạc liền nhìn thấy Thần Long đang đang điên cuồng giữa không trung, đang tập luyện kỹ xảo chém giết với Tiểu Hỏa.

- Thần Long, thượng cổ thần thú, độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn Dao mười phần!

Chẳng qua chỉ tùy ý liếc nhìn Thần Long một cái, trong đầu Dương Thạc chợt xuất hiện một ý niệm như vậy.

- Đúng rồi!

Trong chớp nhoáng này, Dương Thạc chợt nghĩ tới cái gì, trong lòng mạnh mẽ khẽ động.

- Trong truyền thuyết, pháp khí cường đại có thể hấp thu huyết mạch cường giả Thú tộc, hoàn thành tiến hóa. Như Đạo Hoàng Kiếm vậy, cũng bởi vì cấm trên người Thần Long, sau khi hấp thu huyết mạch Thần Long thì mới có thể tiến hóa thành đệ nhất thần binh đương thời đấy. Ta muốn tăng cấp độ của Thần Long Liệt Khôn Dao, Bắc Địa Uy Lực Khải, tốt nhất vẫn là dung nhập huyết mạch của ác đế mãnh thú!

Giờ phút này, Dương Thạc đã sáng tỏ thông suốt.

Giữa pháp khí và pháp khí quả thật có tồn tại độ phù hợp. Nếu độ phù hợp cao thì có thể dung hợp.

Giống như Hộ Tâm Giáp của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp và Đại Phạm Âm Chung, dung hợp với nhau trở thành linh đan Thần Âm vậy.

Nhưng tính hướng đó rất ít thấy!

Bình thường mà nói, giữa một kiện pháp khí thành phẩm với một kiện pháp khí thành phẩm, độ phù hợp rất khó đạt trên ba phần. Dù sao hầu như pháp khí thành phẩm đều đã định hình. Ví dụ như Đạo Hoàng Kiếm và Thần Long Liệt Khôn Dao của Dương Thạc, pháp khí định hình như vậy còn có thể dung hợp thể nào?

Trừ khi để cho đại tông sư luyện khí như Âu Tử Luyện làm hai thanh vũ khí nóng chảy, chế tạo ra một thanh binh khí hoàn toàn mới!

Nhưng pháp khí cấp độ Thần Long Liệt Khôn Đạo và Đạo Hoàng Kiếm tuyệt đối chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu. Cho dù có thật sự nóng chảy rồi, lại để Âu Tử Luyện chế tạo lần nữa, chỉ sợ còn kém xa hai kiện binh khí chưa từng dung hợp.

Áo giáp cũng như vậy.

Những binh khí áo giáp kia đều định hình rồi, sao có thể dung hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải?

Chính bởi vì như vậy, Ân Giao Vương mới lưu lại những pháp khí này, không có một cái nào có độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn Đạo, Đạo Hoàng Kiếm, Bắc Địa Uy Lực Khải ba phần trở lên.

Pháp khí và pháp khí khó có thể dung hợp!

Nhưng lúc Dương Thạc đi ra khỏi sơn động này, nhìn thấy Thần Long, dò xét độ phù hợp của nó và Thần Long Liệt Khôn Đạo, trong lòng mạnh mẽ khê động.

Nghĩ tới một điểm!

Pháp khí có thể dung hợp với một ít tài liệu rèn pháp khí!

Những vật liệu kia cũng không phải thành phẩm, không định hình. Tình huống này, dung hợp tự nhiên càng đơn giản hơn.

Ví dụ như một kiện áo giáp dung hợp với một khối khoáng thạch, có thể thiêu đốt khoáng thạch này thành nước thép, đổ lên bề mặt áo giáp, gia tăng phòng ngự áo giáp.

Lại ví dụ như một kiện pháp khí, hấp thu huyết mạch ác diệu mãnh thú, không ngừng tiến hóa.

- Huyết mạch ác diệu mãnh thú vốn là một trong những tài liệu chế tạo pháp khí, hơn nữa còn là tài liệu dạng lỏng. Tài liệu trạng thái lỏng hẳn là dễ dung hợp vào trong pháp khí nhất, tăng cường uy lực pháp khí!

Dương Thạc nhìn Thần Long, trong lòng thầm nghĩ.

Huyết mạch ác diệu mãnh thú vốn là tài liệu chế tạo pháp khí. Xa không nói, nếu không phải trước khi Thần Long Liệt Khôn Đạo tụt vào nước lạnh được Thần Long ột ngụm máu thì tuyệt đối không thể nào đạt tới cấp độ hiện tại.

Tài liệu chế tạo pháp khí là trạng thái lỏng, ở hình thái này sẽ không tạo thành bài xích với pháp khí. Dưới tình huống này mới là dễ dàng dung hợp nhất!

- Xem ra Bắc Địa Uy Lực Khải này không thể dung hợp pháp khí, tốt nhất là dung hợp một ít tài liệu!

Giờ phút này, Dương Thạc có thể nói là đã sáng tỏ thông suốt.

Nhưng muốn dung hợp tài liệu gì, Dương Thạc còn phải suy nghĩ một chút.

Lựa chọn đầu tiên tự nhiên là máu huyết mãnh thú ác diệu!

Đây coi như là tài liệu chất lỏng cực phẩm dễ tìm thấy nhất. Những thứ khác không nói, trong không gian Thập Phương Ca Sa này, Dương Thạc có không ít mãnh thú. Trong đó, thi thể Huyền Ưng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ đều có huyết trì, máu huyết đều là có sẵn.

- Thử xem có thể dung hợp những máu huyết này không!

Dương Thạc nghĩ đến, không chút chần chờ, thân hình khê nhoáng lên liền mang theo vài món pháp khí, nhanh chóng bay vào sơn cốc đặt thi thể Huyền Ưng và Hắc Hùng thượng cổ kia.

Trước tiên chui vào trong thi thể Huyền Ưng thượng cổ.

Vào trong thi thể Huyền Ưng thượng cổ, Dương Thạc chợt sững sờ.

Giờ phút này, thi thể Huyền Ưng Huyết Phi và Hồng Phi đều nằm trong huyết trì trong thi thể Huyền Ưng thượng cổ.

Máu huyết Huyền Ưng thượng cổ không ngừng tắm bổ thi thể Huyết Phi và Hồng Phi.

Thần hồn Dương Thạc tương đối cường đại, giờ phút này mơ hồ cảm giác được hai thân thể Huyết Phi và Hồng Phi dường như đã sinh ra một chút liên hệ không rõ ràng. Dường như trong thân thể Hồng Phi đã bắt đầu chậm rãi sinh ra thần hồn mới. Thần hồn này dường như có chút liên quan với Huyết Phi!

- Đây là thể nào...

Dương Thạc nhíu mày.

Hồng Phi đã sớm bị diệt thần hồn, chỉ còn lại thể xác.

Mà Huyết Phi người này cũng rất lâu không chạy đến rồi, dường như đang bế quan trong thi thể Huyền Ứng thượng cổ.

Dương Thạc cũng không rõ ràng lắm nó làm yêu thiêu thân trong này làm gì.

Dò xét thoáng một chút, Dương Thạc liền cảm giác được sau khi Huyết Phi hấp thu máu huyết Huyền Ứng thượng cổ, khí huyết trong thân thể đã vô cùng cường thịnh rồi, gần như đã sắp đạt tới cấp độ Đại Tông Sư. Mà thi thể Hồng Phi kia lại bị máu huyết Huyền Ứng thượng cổ cải tạo không ngừng. Khí huyết hiện tại đã nồng đậm đến trình độ Vô Tôn đỉnh phong, cách Đại Tông Sư cũng không xa!

- Không rõ lắm... nhưng thực lực tăng lên tóm lại là chuyện tốt!

Nghĩ mãi không hiểu, Dương Thạc dứt khoát liền mặc kệ bọn chúng.

Cầm lấy pháp khí bản thân đến thử nghiệm độ phù hợp của pháp khí với máu huyết Huyền Ứng thượng cổ.

- Máu huyết Huyền Ứng thượng cổ, độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn Đao ba phần, độ phù hợp với Đao Hoàng Kiếm ba phần, độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải ba phần!

Rất nhanh chóng, độ phù hợp liền xuất hiện trong đầu Dương Thạc.

- Nhiều nhất vẫn chỉ là ba phần? Vẫn chưa được!

Dương Thạc lắc đầu.

Cũng không dừng lại ở đây quá lâu, thân hình Dương Thạc khẽ nhoáng lên, chui ra khỏi thân thể Huyền Ứng thượng cổ, tiến vào trong khoang ngực Hắc Hùng thượng cổ.

Trong huyết trì trong khoang ngực Hắc Hùng thượng cổ này, thi thể Hắc Hùng và Lục Thúy đều chìm vào trong huyết trì, trạng thái không khác biệt thi thể Huyết Phi, Hồng Phi lắm. Hơn nữa giờ phút này, lực lượng khí huyết của Hắc Hùng thượng cổ đã tiến vào cấp độ Đại Tông Sư rồi, còn đậm đặc hơn khí huyết của Huyết Phi một bậc. Thi thể Lục Thúy đã đạt tới Vô Tôn đỉnh phong.

Dương Thạc cũng không quản chúng, tiếp tục dò xét độ phù hợp của ba kiện pháp khí với huyết mạch Hắc Hùng.

- Huyết mạch Hắc Hùng thượng cổ, độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn Đao hai phần, độ phù hợp với Đao Hoàng Kiếm hai phần!

Trong đầu xuất hiện những tin tức này, Dương Thạc có chút im lặng.

Thần Long Liệt Khôn Đao chính là pháp khí mạnh nhất của hắn, độ phù hợp với Huyền Ứng, Hắc Hùng thượng cổ cũng không tính toán là cao.

Ngược lại Thần Long thượng cổ lại có độ phù hợp cao. Nhưng nó đã sớm hấp thu máu huyết Thần Long, hơn nữa còn đang trong quá trình hấp thu chế tạo. Hiện tại hấp thu nữa sẽ không có nửa điểm hiệu quả.

- Được rồi!

Trong lòng Dương Thạc thầm than một tiếng.

Dù sao Thần Long Liệt Khôn Đao này cũng không kém Đao Hoàng Kiếm của Dương Tử Mặc nhiều lắm, tạm thời không thể nào dung hợp tăng lên thì cũng không sao.

- Tinh huyết Hắc Hùng thượng cổ, độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải tám phần!

Mà ngay sau đó, trong đầu xuất hiện tin tức độ phù hợp khiến Dương Thạc vui vẻ.

Độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải lên tới tám phần?

Mặc dù không đạt tới chín phần, mười phần, thậm chí là độ phù hợp cao nhất, nhưng độ phù hợp tám phần này đã nói rõ tinh huyết Hắc Hùng thượng cổ này hoàn toàn có thể dung hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải. Ở trình độ nhất định sẽ tăng cường phòng ngự, hiệu dụng tăng trưởng biên độ lực lượng của Bắc Địa Uy Lực Khải!

- Bắc Địa Uy Lực Khải là một kiện áo giáp phòng hộ, tăng trưởng biên độ lực lượng làm chủ!

- Mà Hắc Hùng thượng cổ cũng chủ yếu là phòng ngự, lực lượng chiếm ưu thế. Huyết tinh của nó có thể dung nhập vào trong Bắc Địa Uy Lực Khải, ngược lại cũng bình thường...

Dương Thạc nghĩ vậy, không có nửa phần do dự, trực tiếp ném Bắc Địa Uy Lực Khải vào trong huyết trì Hắc Hùng thượng cổ.

Tê tê tê...

Hít hà...

Vừa mới ném Bắc Địa Uy Lực Khải này vào, Dương Thạc lập tức cảm giác được áo giáp này bắt đầu nhanh chóng hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ, dung hợp vào trong áo giáp.

Bắc Địa Uy Lực Khải vốn là kiện kém nhất trong ba kiện pháp khí của Dương Thạc.

Huống chi vừa bị Đạo Hoàng Kiếm của Dương Tử Mặc chém trúng, trực tiếp bị tổn hại rồi!

Đối với Dương Thạc, tinh huyết Hắc Hùng thượng cổ này có thể dung hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải đúng là than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, đèn bù thứ yếu nhất của Dương Thạc. Dệt hoa trên gấm dễ dàng, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi khó hơn. Ở trình độ nào đó, dung hợp tăng cường Bắc Địa Uy Lực Khải còn tốt hơn cả dung hợp tăng cường Thần Long Liệt Khôn Dao!

Một canh giờ... hai canh giờ... trọn vẹn ba canh giờ trôi qua.

Lúc này Dương Thạc mới cảm giác được kiện Bắc Địa Uy Lực Khải không hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ nữa, dường như đã bão hòa!

Một tay khê nhoáng lên, Dương Thạc liền lấy cái áo giáp này ra.

Ông... ông...

Áo giáp này bị Dương Thạc cầm trong tay, phát ra chấn động ông ông khó dò.

Giống như đã có được linh tính tính mạng vậy!

- So với trước, kiện Bắc Địa Uy Lực Khải hình như cứng rắn hơn một chút, nhưng dường như vẫn chưa tiến vào cấp độ Tứ Cấp Thần Binh. Tăng trưởng biên độ lực lượng chắc hẳn đã cường đại hai phần rồi.

Dương Thạc cầm lấy kiện Bắc Địa Uy Lực Khải này, gần như có thể cảm nhận được biến hóa trên áo giáp.

Độ cứng tăng lên, tăng trưởng biên độ lực lượng cũng tăng lên lượng nhỏ, mặc dù bản chất không tăng lên một tầng nữa nhưng cũng tương đối không tệ. Đây là một kiện pháp khí có thể phát triển, hiện tại Dương Thạc mặc vào có thể vững vàng đạt tới cấp độ Võ Thánh Tam Trọng Lô Âm.

- Đáng tiếc, vẫn còn yếu hơn Đạo Hoàng Kiếm một chút!

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

Mặc dù có chỗ tăng lên nhưng cũng không thể nào chống lại Đạo Hoàng Kiếm. Đợi lần giao thủ tiếp theo với Dương Tử Mặc, chỉ sợ còn phải bị Đạo Hoàng Kiếm của Dương Tử Mặc chém tổn thương!

- Được rồi, áo giáp có thể chống lại Đạo Hoàng Kiếm chém tan đã ít lại càng thêm ít, không thể cưỡng cầu!

Hít sâu một hơi, Dương Thạc cũng không thất vọng lắm, cầm kiện Bắc Địa Uy Lực Khải này ra khỏi khoang ngực Hắc Hùng thượng cổ.

341. Chương 331: Mãnh Thú Đại Hành Sơn, Cường Giả Thập Vạn Sơn

Vô Tận Thần Công

Chương 331: Mãnh thú Đại Hành sơn, cường giả Thập Vạn Sơn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vừa mới đi ra khỏi khoang ngực Hắc Hùng thượng cổ liền gặp phải Thần Long. Nó vừa chém giết với Tiểu Hỏa, một mối nên cũng chạy vào sơn cốc này nghỉ ngơi.

- Ô? Tiểu gia, áo giáp này của ngươi hấp thu tinh huyết Hắc Hùng thượng cổ?

Liếc nhìn Bắc Địa Uy Lực Khải, Thần Long trực tiếp hỏi. Nó có thể phát hiện được trong Bắc Địa Uy Lực Khải ẩn chứa một tia khí tức Hắc Hùng thượng cổ.

- Ừm.

Dương Thạc khẽ gật đầu.

- Hấp thu máu huyết đã tăng cường được một ít, nhưng vẫn không đủ mạnh. Đợi nghĩ cách để đại sư Âu Tử Luyện hỗ trợ chữa một chút, ít nhất cũng chữa trị tốt vết thương này!

Dương Thạc chỉ chỉ vết thương trên áo giáp, thuận miệng nói ra.

- Tiểu gia.

Đúng lúc này, Thần Long lại lên tiếng.

Liếc mắt nhìn Bắc Địa Uy Lực Khải, Thần Long nói:

- Trong trí nhớ Thần Long thượng cổ của ta hình như có ghi lại một chút về việc pháp khí hấp thu máu huyết mãnh thú!

- Trong đó hình như có nói một khi kiện pháp khí hấp thu đầy đủ máu huyết thì kiện pháp khí này gần giống như thân thể huyết nhục của sinh linh, thậm chí sau khi hao tổn cũng có công hiệu tự sinh trưởng, chữa trị. Năm đó, kiện áo giáp của Nhân Hoàng cũng như vậy, gần như sinh linh, cũng có thể diễn hóa huyết nhục, sau khi hao tổn cũng có thể khôi phục lại ban đầu trong khoảng thời gian cực ngắn...

- Tiểu gia, cái này của ngươi có lẽ chưa hấp thu đầy đủ máu huyết, nếu không thì tuyệt đối cũng có thể đạt tới trình độ kia!

Thần Long nói ra.

- Pháp khí cũng có thể diễn hóa ra huyết nhục, tự động chữa thương sao?

Nghe những lời này của Thần Long, Dương Thạc trực tiếp kinh ngạc há to miệng.

Thần Long dù là linh hồn gần đây mới sinh ả nhưng trong não nó vẫn còn lưu lại trí nhớ của Thần Long thượng cổ. Những ký ức này có lẽ đều đáng tin cậy. Thần Long cũng không cần lừa gạt, trêu đùa Dương Thạc. Cho nên lời nói này của nó vô cùng có khả năng chính xác.

Chẳng qua pháp khí làm sao có thể diễn hóa ra huyết nhục, giống như sinh linh chính thức chứ?

Dương Thạc căn bản không tưởng tượng nổi tình huống này.

- Tiểu gia, pháp khí này dựa vào đâu mà không thể tự động chữa lành chứ?

Thấy dáng vẻ không thể tin nổi của Dương Thạc, Thần Long mở lớn hai tròng, lườm hắn đầy xem thường.

- Không phải chỉ có huyết nhục mới có thể diễn hóa, sinh trưởng. Dù là vật thể gì, thậm chí tảng đá cũng có thể diễn hóa sinh trưởng, chỉ có điều tốc độ rất chậm mà thôi.

- Như cửu dương chân thân này của người cũng không phải là thân thể huyết nhục, lúc đó chẳng phải có thể diễn hóa ra xương cốt, cơ bắp, mạch lạc sao? Cửu dương chân thân này của người có thể làm được điểm này thì tại sao pháp khí lại không làm được?

- Hơn nữa bên trong pháp khí cũng có linh tính!

- Thậm chí một ít pháp khí còn trực tiếp sinh ra thần hồn, sinh ra khí linh. Một pháp khí có thể sinh ra khí linh, về bản chất không phải cũng giống như cửu dương chân thân của người sao?

Thần Long giải thích.

- Như vậy sao...?

Nghe Thần Long giải thích như vậy, Dương Thạc không khỏi gật đầu khẽ.

Thần Long này nói có lý.

Khi pháp khí hấp thu đầy đủ máu huyết của mãnh thú, ác điều, đúng là hoàn toàn có thể đạt được đặc tính của một thân thể huyết nhục.

Nó có thể chậm chạp chữa trị.

Đương nhiên pháp khí dù sao cũng là pháp khí, có hấp thu máu huyết của mãnh thú, ác điều, diễn hóa ra huyết nhục cũng không cao, không thể giống như Vô Thánh, một vết thương nhẹ lập tức có huyết nhục nhúc nhích, trực tiếp chữa trị tốt.

- Đáng tiếc là Bắc Địa Uy Lực khải của ta hiện tại hấp thu huyết mạch của Hắc Hùng thượng cổ đã sớm bão hòa rồi, không thể hấp thu thêm. Nếu có thể hấp thu tiếp, nói không chừng sẽ đạt tới cấp độ tự động chữa trị kia...

Dương Thạc nhìn thoáng qua Bắc Địa Uy Lực khải trong tay, than khẽ một tiếng, tự nhủ.

Năm đó Nhân Hoàng giáp có lẽ đã hấp thu rất nhiều khí huyết của mãnh thú ác điều, có thể tự chữa trị.

Nhưng áo giáp như thế chỉ sợ đương thời chỉ còn có một món là Thiên Đạo Thần Hoàng giáp là áo giáp tuyệt thế có cùng cấp độ.

Muốn Bắc Địa Uy Lực khải đạt tới cấp này, hiển nhiên không phải đơn giản như vậy.

- Tiểu gia, hấp thu máu huyết của Hắc Hùng đủ rồi, cùng lắm thì hấp thu ác điều mãnh thú khác là được!

Lúc này lại nghe Thần Long lên tiếng lần nữa.

- Lúc trước Nhân Hoàng giáp kia cũng không phải thoáng một cái là luyện thành. Thời điểm luyện thành áo giáp này, bề ngoài chỉ giống như áo giáp cấp độ bí bảo Vô Thánh tam trọng lôi âm. Nhân Hoàng kia đi khắp tam sơn ngũ nhạc, thậm chí là Hỏa La quốc, Ni La quốc, Thập Vạn Đại Sơn, chém giết mấy trăm vạn loại ác điều mãnh thú, trên cơ bản là giết tất cả các loại ác điều mãnh thú trên đời, lần lượt thử hấp thu, hao tổn ba mươi năm, hấp thu tám ngàn sáu trăm loại huyết dịch ác điều mãnh thú, cuối cùng mới luyện chế được áo giáp tự động chữa thương kia!

- Món này của tiểu gia cũng không kém hơn món của Nhân Hoàng năm xưa, có thời gian thì đi giết một ít mãnh thú, ta chậm rãi luyện chế. Tóm lại sẽ có một ngày bộ áo giáp này có thể đạt cấp độ như Nhân Hoàng giáp năm xưa. xem tại

- Dù là đạt được cấp độ kia thì nhân rồi giết vài mãnh thú, hấp thu khí huyết cũng có thể khiến áo giáp này càng mạnh hơn. Tóm lại là chuyện tốt!

Thần Long nói.

- Chém giết mấy trăm vạn ác điều mãnh thú, hấp thu tám ngàn sáu trăm máu huyết mới đạt tới cấp độ kia sao?

Dương Thạc không khỏi mở to hai mắt ra nhìn.

Hắn cũng thầm hít sâu một hơi.

Không thể không nói, Nhân Hoàng kia tuyệt đối là nhân vật có đại nghị lực.

- Nhân Hoàng có thể làm vậy thì có lẽ ta cũng có thể!

- Hơn nữa ta có ưu thế còn cao hơn cả Nhân Hoàng!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Ưu thế lớn nhất của Dương Thạc là có thể dò xét độ phù hợp giữa mãnh thú và pháp khí của mình.

Ví dụ như từ trong sơn động đi ra, vừa thấy Thần Long, lập tức có thể điều tra ra, Thần Long và Thần Long Liệt Khôn đao có độ phù hợp mười phần.

Nói như vậy, Dương Thạc dụng phải mãnh thú nào, liếc mắt một cái lập tức biết rõ độ phù hợp. Nếu cao thì hấn liền chém giết, hấp thu máu huyết. nếu không cao thì cũng chẳng giầy vào nó, tiết kiệm được rất nhiều phiền toái. Nhân Hoàng lại không giống thế. Hấn phải lần lượt chém giết mãnh thú, sau đó tự mình thí nghiệm mới biết có thể hấp thu không!

Mấy trăm vạn ác diệu mãnh thú, chỉ hấp thu tám ngàn sáu trăm loại. Nói cách khác, Nhân Hoàng giết mấy trăm mãnh thú, chưa hẳn có thể gặp được loại có độ phù hợp để hấp thu.

Mãnh thú thực lực kém thì còn tốt, tiên tay giết đi, trực tiếp thí nghiệm.

Nếu thực lực mạnh, mãnh thú cấp độ Võ Thánh thậm chí là cấp độ Thần Long thượng cổ thể này phải hao hết trăm cay nghìn đắng, sau khi làm thịt xong, phát hiện độ phù hợp thấp, căn bản không thể hấp thu thì đúng là công dã tràng. Mà hết lần này tới khác, pháp khí hấp thu khí huyết, càng hấp thu khí huyết của ác diệu mãnh thú cường đại thì lợi ích càng lớn. Muốn pháp khí dung hợp máu huyết, tiến hóa thăng cấp, chủ yếu phải dựa vào máu huyết mãnh thú cấp độ Võ Thánh.

342. Chương 332 : Bốn Man Tướng, Sáu Võ Thánh

Vô Tận Thần Công

Chương 332 : Bốn Man tướng, sáu Võ Thánh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhân Hoàng giết một trăm mãnh thú Võ Thánh, hấp thu một phần máu huyết. Dương Thạc trực tiếp tìm mãnh thú phù hợp, giết chết rồi hấp thu máu huyết, hiệu suất tất nhiên vượt xa Nhân Hoàng!

Nghĩ như vậy, Dương Thạc đã rục rịch.

- Trong Yến Sơn có một số mãnh thú, chẳng qua thực lực quá kém, dù giết, hấp thu khí huyết thì hiệu quả cũng không quá rõ ràng...

- Ngược lại... Bên trong Đại Hành Sơn, mãnh thú cường đại không ít, nhất là cấp độ Đại Tông Sư trở lên lại càng nhiều hơn. Chém giết đám mãnh thú bên đó cũng là lựa chọn không tồi.

Dương Thạc trầm nghĩ. Đại Hành Sơn chính là đệ tứ danh sơn của Đại Chu.

Nó chỉ kém hơn ba ngọn núi lớn Côn Luân, Thiên Đài, Huyền Vũ.

Nhưng nếu bàn về số lượng mãnh thú dị thú, dù ba ngọn núi lớn kia cộng lại cũng chưa hẳn hơn được Đại Hành Sơn.

Côn Luân là phía cực tây, ấy ngàn trượng, quanh năm tuyết động, chỉ có một số ít dị thú sinh tồn mà thôi. Thiên Đài sơn cũng không khác lắm. Ngọn núi này tuy không sánh được với Côn Luân nhưng cũng nổi danh với Đại Tuyết sơn của Hỏa La quốc, hoàn cảnh ác liệt, dị thú quá ít.

Đương nhiên mãnh thú trên hai ngọn núi lớn này rất ít, nhưng mỗi con đều có thực lực cường đại, thấp nhất đều là cấp độ Đại Tông Sư!

Luận số lượng thì so ra đều kém Đại Hành Sơn.

Đại Hành Sơn ở khu vực Trung Nguyên, hoàn cảnh tốt nhất, các loại chim thú không có cả trăm vạn thì cũng phải tới bảy tám chục vạn!

Chim thú nhiều hơn, tổng cộng cũng có một chút thiên tư tuyệt luân, tu luyện thành công, cuối cùng bước vào cấp độ Đại Tông Sư, thậm chí là Vô Thánh.

Đây chính là lượng biến dẫn tới chất biến.

Vốn Huyền Vũ Sơn cũng ở Trung Nguyên, hoàn cảnh không khác Đại Hành Sơn lắm.

Nhưng bên Huyền Vũ Sơn có thánh địa võ đạo Chân Vũ môn tọa trấn!

Chân Vũ Môn thường có cao thủ võ đạo chạy tới, chém giết mãnh thú cường đại, đổi lấy tài liệu nội đan, dùng để luyện chế đan dược...

Cho nên dị thú cấp độ Đại Tông Sư, mở được linh trí đều không ngốc, cơ bản đều thoát khỏi Huyền Vũ sơn, trốn tới Đại Hành Sơn. Đủ các loại nhân tố trên khiến Đại Hành Sơn đã trở thành căn cứ của dị thú cấp độ Đại Tông Sư trở lên. Có lẽ mãnh thú đỉnh cấp Vô Thánh thì kém hơn Côn Luân, Thiên Đài, Huyền Vũ nhưng mãnh thú cấp độ Đại Tông Sư thì tuyệt đối là tối đa!

- Đại Hành Sơn, đi về phía nam kinh thành, rời kinh thành khoảng hai ba ngàn dặm. Ta sử dụng Thập Phương Ca Sa, xé mở hư không, trong nháy mắt sẽ tới đến nơi!

- Mặc dù là kinh thành có xảy ra chuyện gì thì Lục ca sẽ đưa tin cho ta, ta cũng có thể tập tức chạy về!

Dương Thạc thầm nghĩ trong lòng.

Từ sau khi đạt thực lực Đại Tông Sư, sử dụng Thập Phương Ca Sa có thể nhẹ nhàng vượt khoảng cách ngàn dặm.

Hiện tại Dương Tử Mặc điều phối binh mã ở ngoài thành, đang chờ Lạc Bằng tới. Dương Thạc ở kinh thành cũng không có việc gì, dứt khoát đi tới Đại Hành Sơn chém giết mãnh thú, dung nhập máu huyết vào binh khí và khải giáp của mình, dùng để gia tăng thực lực sẽ là một lựa chọn thật tốt!

- Ủ, phải đi Đại Hành Sơn!

Dương Thạc nhanh chóng thầm quyết định.

Đại Chu Tây Nam.

Khu vực biên giới Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn.

Một thôn trang nhỏ nằm ở đây, tuy gần Thập Vạn Đại Sơn nhưng dị thú cường đại bên trong Thập Vạn Đại Sơn cũng không tới khu vực biên giới này gây chuyện.

Lên núi kiếm ăn, tráng niên trong thôn thường đi vào trong Thập Vạn Đại Sơn, bắt giết ít con mồi. Sinh hoạt của toàn bộ thôn trang cũng coi như giàu có.

Vào lúc hoàng hôn, mấy thiếu phụ tuổi trẻ trong thôn đang hẹn nhau tại bờ sông nhỏ ngoài thôn vo gạo, rửa rau làm cơm tối.

Con sông nhỏ kia nối với Thập Vạn Đại Sơn, bên bờ sông chính là rừng rậm Thập Vạn Đại Sơn.

Mấy thiếu phụ này đang đi về phía con sông nhỏ, vừa cười vừa trò chuyện, nhà ai săn được một con dã trư, hán tử nhà ai có tiền pháp tốt, một người ngày bắn được sáu con thỏ rừng, gà rừng...

Đột nhiên! xem tại

Ầm! Ầm ầm!

Từng tiếng trầm đục truyền ra từ trong rừng rậm Thập Vạn Đại Sơn ra!

Hình như có mãnh thú nào đang chạy như điên vậy.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trước mặt chấn động kịch liệt. Những thiếu phụ kia đều sợ hãi, sững sờ nhìn về hướng rừng rậm của Thập Vạn Đại Sơn.

Grao!

Một tiếng gào vang dội, một cây đại thụ ở biên giới của rừng rậm bị đụng gãy. Một con voi đen lớn tới hai trượng xuất hiện trong tầm mắt những thiếu phụ này. Trên lưng con voi lớn này dường như còn có một quái nhân toàn thân ngăm đen to lớn, người hầu như trần trụi, xăm nhiều hình chim thú.

Quái nhân này chỉ mặc một cái khố da hổ ngắn, nhưng toàn thân đều có không ít vật trang sức. Vòng tay vòng chân, khuyên tai bằng xương trắng. Toàn thân hắt tỏa ra một luồng khí tức sát đậm đặc tới cực điểm!

- Khắc khắc khắc... Man Vương A Cốt Đả ta đã đi ra rồi!

Quái nhân cười voi lớn này thoáng cái xuất hiện, lập tức cười khằng khặc quái dị.

- Ồ? Hai chân dê thật non trắng!

Thấy những thiếu phụ trước mắt, hai mắt quái nhân kia sáng ngời.

Vút!

Thân thể hắt nhoáng lên, thân hình to lớn không ngờ đã tới trước mặt một thiếu phụ chừng hai mươi tuổi.

Hai bàn tay to của hắn chụp tới, túm lấy mắt cá chân thiếu phụ này, xé mạnh một cái!

Xoẹt!

Máu thịt bắn tung tóe!

Quái nhân cười khằng khặc, cầm một chân đưa lên miệng nhấm nuốt.

-Á....!

Mấy thiếu phụ quanh đó sợ tới mức kêu thét thảm thiết không ngớt, một số người nhao nhao chạy trốn, một số người bị dọa tới ngất ngay tại chỗ.

Vút!

Mà tại thời điểm như vậy, một nam tử trung niên mặc áo bào xanh chợt xuất hiện trước người quái nhân.

Khuôn mặt người trung niên này nghiêm nghị, khí vũ hiên ngang, trên người tỏa ra khí thế đậm đặc như thực chất. Sau khi người này xuất hiện chỉ chớp tay sau lưng, lạnh lùng nhìn quái nhân kia.

- A Cốt Đả, lần này ta xin người đi ra là muốn người trợ giúp đối phó với cao thủ Đại Chu, nhất là đám đạo sĩ Chân Vũ môn kia chứ không phải cho người đi ra ăn thịt người!

Tiếng nói lạnh lẽo chậm rãi truyền ra từ trong miệng nam tử kia.

- Dương Thiên, đừng nghĩ thực lực người mạnh mẽ là có thể ra lệnh cho ra.

Tên quái nhân to con nghe người đàn ông trung niên nói vậy thì không khỏi biến sắc, dùng giọng nói sắc bén kêu gào.

Tên quái nhân to con này chính là vương của Tây Nam Man tộc, A Cốt Đả.

Còn người đàn ông trung niên oai phong lẫm liệt, vừa xuất hiện trước mặt hắn kia, còn có danh tiếng hơn xa A Cốt Đả. Người này chính là Trần Quốc Công của Đại Chu, người nắm quyền hiện tại của Đại Thần quân, cao thủ Võ Thánh đỉnh cấp với lời âm tàng thứ năm, là đệ nhất võ đạo đương thời, Dương Thiên.

Hai người này đang ở khu vực biên giới của Thập Vạn Đại Sơn.

Nói đúng ra là Dương Thiên mời tên A Cốt Đả ra khỏi Thập Vạn Đại Sơn.

Tuy thực lực của Man Vương A Cốt Đả kém Dương Thiên một chút, nhưng hắn cũng thuộc danh sách các cao thủ tầng thứ hai đương thời, là cao thủ cùng cấp với Bắc Địa Man Vương Bĩ Lạc Duy Kỳ, Hoả La Vương Đái Lạc và Đại Chu Thần Võ Vương Càn Ngọc Long.

Từ đoạn nói chuyện giữa A Cốt Đả với Dương Thiên cũng đã biết được mục đích của Dương Thiên khi mời A Cốt Đả ra Thập Vạn Đại Sơn là gì, chính là để đối phó với Đại Chu.

- Dương Thiên, đúng là thực lực của ngươi rất mạnh.

A Cốt Đả vừa cầm đầu người, vừa dùng đôi mắt sáng ngời nhìn chằm chằm Dương Thiên, khàn giọng nói.

- Đáng tiếc, ngươi còn chưa chiếm được Đại Chu.

- Đại Chu có rất nhiều cao thủ.

- Cái tên môn chủ của Chân Vũ môn không thua kém A Cốt Đả ta bao nhiêu. Trong môn phái bọn hắn cũng có năm sáu tên cao thủ Võ Thánh. Mà bọn hắn lại có thêm Tam Tiết trận, Tứ Phương trận, Ngũ Hành Sát trận, Lục Dương Càn Khôn trận... Một khi bốn năm tên cao thủ Võ Thánh liên thủ thì Dương Thiên ngươi cũng không phải đối thủ của bọn hắn.

- Cho nên, ngươi mới mời chúng ta tới giúp ngươi đối phó bọn hắn. Dương Thiên, bây giờ là ngươi đang nhờ vả ta, chứ không có tư cách ra lệnh cho ta.

A Cốt Đả lạnh lùng nói.

Chỗ dựa lớn nhất của Đại Chu chính là Chân Vũ Môn.

Chân Vũ môn là đệ nhất thánh địa võ đạo đương thời. Dù trăm năm trước, khi Đại Lâm tự còn chưa bị diệt, cũng không dám nói áp chế được Chân Vũ môn. Bây giờ, Đại Lâm tự đã bị diệt. Tuy đương thời còn có các thánh địa võ đạo có vạn năm lịch sử như Kim Phật tự, Thiên Âm môn, nhưng hiện tại còn không có bất kỳ một thánh địa võ đạo nào so sánh được với Chân Vũ môn.

Thiên Âm môn có năm Võ Thánh.

Số cao thủ Võ Thánh trong Chân Vũ môn cũng đã vượt qua con số năm.

Mà quan trọng nhất là, Tiền Nguyệt, cao thủ Võ Thánh mạnh nhất của Thiên Âm môn cũng chỉ là Võ Thánh bình thường, tối đa được coi là cao thủ tầng thứ ba đương thời mà thôi.

Còn môn chủ Chân Vũ môn thì được xếp vào hàng cao thủ thứ hai cùng với Hoả La Vương, Càn Ngọc Long.

Thậm chí, mấy đại trưởng lão của Chân Vũ môn cũng không kém bao nhiêu.

Chỉ cần Chân Vũ môn tùy ý cử ra một trong số năm sáu tên Võ Thánh thì môn chủ Tiền Nguyệt cũng không nắm chắc đánh thắng họ được. Tuy Chân Vũ môn không có ưu thế về số lượng Võ Thánh, nhưng chất lượng Võ Thánh thì hơn hẳn ba thánh địa võ đạo lớn khác.

Huống chi, bọn họ còn có trận pháp hỗ trợ.

Nếu các cao thủ liên thủ và phối hợp ăn ý, thì cũng bốn người cùng ra tay thì đủ để uy hiếp với cao thủ cao hơn một tầng rồi.

Mà những trận pháp của Chân Vũ môn là do mấy người phối hợp mới có thể có tác dụng.

Lấy những trận pháp làm cơ sở, thì dù mấy tên Võ Thánh không quen biết nhau, khi phối hợp với nhau cũng sẽ rất ăn ý. Dùng môn chủ Chân Vũ môn là người chỉ đạo trận pháp, rồi ba bốn tên Võ Thánh Chân Vũ môn phối hợp với nhau cũng đủ tạo thành uy hiếp với Dương Thiên rồi.

- A Cốt Đả, lần này ta mời ngươi rồi núi là việc cả hai cùng có lợi.

Lúc này, Dương Thiên chậm rãi nói.

- Có lẽ ngươi cũng hiểu, là ai đã nhiều lần phái binh đi tấn công Tây Nam Man tộc các ngươi, cuối cùng đuổi Tây Nam Man tộc các ngươi vào trong Thập Vạn Đại Sơn. Theo ta được biết, vốn Tây Nam Man tộc

có khoảng 10000 vạn nhân khẩu, nhưng sau nhiều lần Đại Chu vây quét và các người lại sinh sống trong Thập Vạn Đại Sơn, nên số nhân khẩu hiện nay của các người chắc chưa tới 3000 vạn đầu nhĩ?

- Không tiêu diệt được Đại Chu thì Tây Nam Man tộc các người sẽ phải sinh sống trong Thập Vạn Đại Sơn mãi mãi.

- Cuối cùng, sẽ bị mãnh thú trong Thập Vạn Đại Sơn giết chết từng người một, sau đó hoàn toàn bị diệt tộc. Ngôn ngữ của Dương Thiên vô cùng lạnh lùng.

- Người...

Man Vương A Cốt Đả biến sắc. Hắn muốn phản bác Dương Thiên nhưng không thể phản bác được.

Bởi vì Dương Thiên không nói sai tí nào.

Từ khi Đại Chu lập quốc đến nay, liên không ngừng chinh phạt Tây Nam Man tộc, không ngừng hạn chế không gian sinh tồn của Man tộc. Thậm chí, họ còn xua đuổi Thần Thú Man Văn Thiên Tượng trấn tộc tới sâu trong Thập Vạn Đại Sơn, giờ không biết tung tích. Một hai chục năm gần đây, Đại Chu lại tiếp tục phái binh vây quét, trực tiếp đuổi Tây Nam Man tộc vào trong Thập Vạn Đại Sơn.

Trong Thập Vạn Đại Sơn có vô số dị thú, độc trùng, mãng xà, có thể nói, hoàn cảnh sống ở đó vô cùng khắc nghiệt. Người của Tây Nam Man tộc sinh sống trong Thập Vạn Đại Sơn thường xuyên bị độc trùng, dị thú cắn chết. Mới chỉ mấy chục năm, mà ngoài số người bị chết do chiến tranh cũng đã giảm một nửa.

A Cốt Đả thân là Man Vương không thể chịu được việc này.

Nếu không thì hắn sẽ không đi theo Dương Thiên ra Thập Vạn Đại Sơn, giúp đối phó với Đại Chu.

Còn nhớ rõ, hơn mười năm trước, khi Đại Chu chinh phạt Man tộc, Dương Thiên đã từng đánh nhau với Man Vương A Cốt Đả, cả hai đều bị thương nên cũng coi như có cừ oán.

Bây giờ, A Cốt Đả lại không thể không thoả hiệp.

Vì sao? Đó là vì hắn muốn có không gian sinh tồn.

- Được rồi, người thắng. Dương Thiên, người nói chúng ta nên làm gì bây giờ?

A Cốt Đả tùy tiện ném 'hai chân dê' đi, lau vết máu trên mặt một cái rồi quay sang hỏi Dương Thiên.

- Đừng vội.

Lúc này, Dương Thiên lại rất thông dong, bình tĩnh.

- Ta tính toán đại thể thiên hạ, thì thấy, hiện tại, hoàng đế Đại Chu Càn Minh Chân và Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ đã tiến vào Huyền Vũ sơn.

- Huyền Vũ môn không chỉ là địa bàn của Chân Vũ môn mà còn là nơi chôn cất phần mộ của Nhân Hoàng. Năm đó, tổ sư Chân vũ môn thu được một ít truyền thừa của Nhân Hoàng mới sáng lập ra thánh địa võ đạo Chân Vũ môn. Bây giờ, Chân Vũ môn cùng Càn Minh Chân đều quan tâm đến phần mộ của Nhân Hoàng, đều muốn đạt được kỳ ngộ trong đó, rồi dùng nó để chống lại Đại Thần quân của ta.

Dương Thiên từ từ nói.

- Khi mộ của Nhân hoàng mở ra chính là lúc Đại Chu phản kích.

- A Cốt Đả, ta mời người đi ra chính là muốn chờ tới khi mộ của Nhân Hoàng mở ra thì người sẽ đi theo ta tới mộ của Nhân Hoàng ở Huyền Vũ môn một chuyến.

- Lúc này, mộ của Nhân Hoàng còn chưa mở ra nên cũng không cần các người làm cái gì. Như vậy đi, lúc trước, Tử Mặc con ta báo tin, nói bên kinh thành Đại Chu có cao thủ tọa trấn, nên trong thời gian ngắn nó không thể phá được kinh thành Đại Chu. Bây giờ, người tới kinh thành Đại Chu một chuyến, giúp con ta đánh trận đi.

Dương Thiên nói.

- Tấn công kinh thành sao?

Man Vương A Cốt Đả nhếch miệng cười.

- Không cần ta ra tay, để con trai, con gái của ta đi là đủ rồi.

Đúng lúc Man Vương A Cốt Đả nói xong thì từ đằng sau vang lên những tiếng bịch bịch, rồi năm con Man Tượng cực lớn từ trong Thập Vạn Đại Sơn đi ra.

Trên năm con Man Tượng có sáu người.

Có một người rất to béo, làn da ngăm đen, trang phục gần giống với A Cốt Đả, chỉ khác rằng người này là một phụ nữ.

Một lão già đầu trọc, không lông mày, không râu, cực kỳ gầy gò, trông giống như cành củi khô vậy.

Một tên lùn chỉ cao ba thước.

Còn có một kẻ không phải con người mà là một con Hắc Hùng cực lớn. Chẳng qua, trên người Hắc Hùng này cũng đeo rất nhiều trang sức bằng xương cốt, giống như người trong Man tộc vậy. Về mặt Hắc Hùng này chất phác, nằm sấp trên người Man Tượng, hai mắt to nhìn chăm chăm vào A Cốt Đả phía trước. Từ đó có thể thấy, nó là một sủng thú của A Cốt Đả.

Ba người một gấu này chính là bốn đại tướng của A Cốt Đả, đều có tu vi Vô Thánh.

343. Chương 333 : Giết Dị Thú, Chiêu Thức Mạnh Nhất Của Dương Thạc

Vô Tận Thần Công

Chương 333 : Giết dị thú, chiêu thức mạnh nhất của Dương Thạc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mà bên cạnh, trên lưng một con Man Tượng khác mới là con trai con gái của A Cốt Đả.

Một người đàn ông cao khoảng tám thước, hình thể cân đối, trên người khá nhiều trang sức bằng xương cốt nhưng lại không thấy vướng víu. Tuy làn da ngăm đen nhưng lại có cảm giác đẹp tã dị.

Dù ở Đại Chu, cũng chỉ có loại hình như Dương Tử Mặc, Càn Minh Vũ mới có thể sánh bằng.

Người đàn ông này không có râu, nhìn không ra tuổi của hắn, chẳng qua, tối đa là hơn ba mươi tuổi mà thôi.

Trong ngực hắn ôm một cô gái.

Hơn hai mươi tuổi, làn da màu đồng, bóng loáng, gương mặt xinh đẹp, trên mặt có rất nhiều hình xăm hoa văn.

Cô gái này ăn mặc hở hang, nằm trong ngực người đàn ông kia, ả tình nhìn hắn.

Trên người hai người đều tản ra khí huyết mạnh mẽ... Vậy mà hai người này lại là hai cao thủ Vô Thánh trẻ tuổi.

Một nam một nữ này chính là con trai và con gái của A Cốt Đả.

Một đôi anh em ruột.

Một cái tay to của con trai A Cốt Đả đang nắm bóp ngực của cô em gái trong lòng mình.

Tây Nam Man tộc vốn là vùng thiếu văn hoá, anh em loạn luân với nhau cũng không coi là gì. Nhất là sau khi họ tiến vào trong Thập Vạn Đại Sơn, áp lực sinh tồn tăng cao nên không còn kiêng dè cái gì, huynh muội, tỷ đệ, thậm chí là cha mẹ con cái đều có thể phát sinh quan hệ nào đó.

- Cha, người muốn ta cùng muội muội đi tấn công kinh thành Đại Chu sao?

Con trai A Cốt Đả từ trong rừng đi ra, hỏi.

- Đúng vậy. Đoá Tư, Đoá Mẫu, các người cưỡi Thiên Ưng của Man tộc ta, chắc trong mười ngày là có thể đến kinh thành Đại Chu.

A Cốt Đả nói với con trai, con gái.

Đứa con Đoá Tư của A Cốt Đả, mỉm cười:

- Cũng được. Ta đã sớm muốn mở mang kiến thức về mỹ nhân kinh thành rồi.

- Còn có đàn ông Đại Chu nữa, không biết họ có cường tráng như huynh không đây.

Con gái Đoá Mẫu của A Cốt Đả vuốt ve lồng ngực trơn bóng của Đoá Tư, nói.

- Thử thì sẽ biết...

Đoá Tư mỉm cười, ẩn tình nhìn muội muội.

Sau đó, Đoá Tư chợt đưa tay vào miệng, huýt sáo một cái. Một lát sau, từ trong rừng rậm Thập Vạn Đại Sơn vang lên mấy tiếng phành phạch, rồi một con chim ưng khổng lồ xuất hiện. Đoá Tư ôm muội muội, cả người di động một chút, vậy mà đã nhảy lên lưng con chim ưng này. Ngay sau đó, hai huynh muội nhanh chóng bay về phía bắc.

Mấy ngàn dặm về phía nam kinh thành Đại Chu, trên bầu trời Đại Hành sơn.

Xoẹt!

Một âm thanh nho nhỏ vang lên, rồi một bóng người xuất hiện.

Đây chính là cửu dương chân thân của Dương Thạc.

- Không biết máu huyết của loại mãnh thú nào mới có độ phù hợp tương đối cao với những pháp khí của mình.

Dương Thạc nhìn thoáng qua Đại Hành sơn phía dưới, nhỏ giọng nói. Đại Hành sơn, ngọn núi nổi danh ở Đại Chu, đang hiện ra trước mắt Dương Thạc.

Đây không phải lần đầu tiên Dương Thạc tới ngọn núi này.

Chẳng qua, lần trước, Dương Thạc chỉ cưỡi Huyết Phi đi ngang qua đây, muốn nhanh chóng đến Nam Lâm Tự ở Huyền Di sơn, để có thể đục nước béo cò và kiếm được chút đồ tốt trước khi Nam Lâm tự bị diệt. Lúc đó, Dương Thạc cũng không để ý nhiều đến Đại Hành sơn.

Bây giờ, lại đến Đại Hành sơn lần nữa, Dương Thạc mới có thể quan sát kỹ càng một trong bốn ngọn núi lớn của Đại Chu.

Dưới ánh chiều tà, bóng núi hiện ra trước mắt Dương Thạc.

Hoàn toàn khác với Yến Sơn.

Yến Sơn là do các sườn núi thấp tạo thành dãy núi. Ở đó không có sơn mạch quá lớn.

Cho dù đứng ở thung lũng trung tâm núi, nơi có thi thể của thượng cổ Huyền Ưng và thượng cổ Hắc Hùng thì hai bên sườn núi cũng chỉ cao khoảng 200 – 300 trượng mà thôi, không được tính là ngọn núi hùng vĩ.

Mà Đại Hành sơn thì khác.

Tổng thể Đại Hành sơn chính là một ngọn núi dọc theo nam bắc, có cái sơn mạch dài mấy ngàn dặm.

Ngoại trừ phía ngoài thì sơn mạch này đã cao hơn tám trăm trượng, nơi cao nhất cũng phải 1300 trượng rồi. Ngoài dãy núi cao nhất này thì hai bên nó còn có một số ngọn núi cũng cao từ khoảng 500 trượng trở lên.

Núi nổi núi tạo thành thung lũng, đặc biệt tĩnh mịch.

Bây giờ mới chỉ là hoàng hôn mà Dương Thạc đứng trên không trung của một lối vào thung lũng cũng đã cảm nhận rõ ràng được sự âm u nơi đây.

Dù là ban ngày thì chỉ sợ ở đây cũng sẽ không như Yên Sơn được chiếu sáng như vậy.

Thăm thẳm.

Đây chính cảm giác rõ rệt nhất của Dương Thạc khi đứng trong Đại Hành sơn.

- Khó trách Đại Hành sơn này được coi là nơi ẩn giấu tốt nhất. Lúc trước, hắc đạo nam bắc Thập Tam tỉnh Tổng Biều Bả Tử Mạc Vân Cốc cũng đã ở bên trong Đại Hành sơn. Mà hầu như những mãnh thú ác diệu có cảnh giới từ Đại Tông Sư trở lên cũng đều trốn đến đây.

Dương Thạc thầm nghĩ. truyện copy từ

Đại Hành sơn chỉ cách kinh thành mấy ngàn dặm, có thể nói là gần kinh thành.

Nhưng chỗ này, nếu không phải nơi ở của bọn giặc cướp thì chính là nơi trú ẩn của mãnh thú dị thú. Có thể nói, đây là nơi mà Đại Chu không thể kiểm soát được.

- Mãnh thú nhiều là tốt nhất.

- Không biết máu của loại mãnh thú ác diệu nào có độ phù hợp cao với những pháp khí của mình.

Dương Thạc nhìn lướt qua xung quanh.

Quác quác quác!

Grào Grào Grào!

Bây giờ là lúc chạng vạng tối nên có không ít chim thú kêu to về tổ.

Phành phạch phành phạch!

Dương Thạc bay lơ lửng giữa không trung, chỉ cách mặt đất mấy trăm trượng, mà phía dưới là một mảnh rừng rậm, nên hẳn có thể nghe rõ ràng được tiếng chim thú gào rú.

Thậm chí còn có một số chim thú vỗ cánh phành phạch, bay sát qua bên người Dương Thạc.

- Chim mỏ to: dị thú cấp thấp, độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn đao: 30%, độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực giáp: 20%, độ phù hợp với Đạo hoàng kiếm: 10%, độ phù hợp với Thần Âm Linh Đang: 50%, bài xích với Thập Phương Ca Sa: 30%.

Dương Thạc chỉ nhìn thoáng qua những loài chim bay này thì trong đầu liền hiện ra độ phù hợp.

Không chỉ hiện lên độ phù hợp với ba pháp khí mạnh mẽ của Dương Thạc là Thần Long Liệt Khôn đao, Bắc Địa Uy Lực giáp, đạo hoàng kiếm, mà thậm chí còn hiện ra độ phù hợp với Thần Âm Linh Đang, Thập Phương Ca Sa nữa.

Một con dê là của mình, hai con dê cũng là của mình. Nếu đã đi một chuyến, vậy thì đều xem xét cho tất cả pháp khí của mình và Dương Dịch luôn.

- Độ phù hợp cao nhất là với Thần Âm Linh Đang: 50% sao?

Dương Thạc nhú mày.

Vèo...o...o!

Dương Thạc hơi di động, nháy mắt cả người đã đến trước mặt con chim mỏ to.

Một tay một bên đã nắm chặt con chim mỏ to trong tay.

Lúc này, Dương Thạc không sử dụng biến thân Huyền Ưng nhưng hẳn mặc Thập Phương Ca Sa trên người nên vẫn có thể bay. Dù không có Thập Phương Ca Sa thì bản thân cửu dương chân thân cũng có thể bay.

Tốc độ còn nhanh hơn con chim mỏ to này mấy lần.

Con chim mỏ to này chỉ là loài chim bay có cảnh giới Luyện Khí nên rất dễ dàng bắt được nó.

Khi con chim mỏ to bị Dương Thạc bắt liền không ngừng kêu lên, rồi giãy giụa. Dương Thạc cũng không chần chừ, lập tức bóp chặt tay, thoáng cái đã bóp chết con chim này.

Độ phù hợp của Thần Âm Linh Đang với chim mỏ to là 50%.

344. Chương 334: Dị Thú Địa Thuộc Tính Mạnh Nhất

Vô Tận Thần Công

Chương 334: Dị thú địa thuộc tính mạnh nhất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, nhìn thoáng qua, thấy Dương Dịch đang ngồi khoanh chân tu luyện nên hắn không quấy rầy cô mà trực tiếp cầm Thần Âm Linh Đang ở bên hông cô ra, rồi lấy máu của chim mỏ to bôi lên Thần Âm Linh Đang.

Khi máu của chim mỏ to rơi trên Thần Âm Linh Đang liền lập tức rơi xuống đất, không bị hấp thu chút nào.

- Độ phù hợp 50% là không thể hấp thu sao?

Dương Thạc thở dài một tiếng.

Tuy không thể hấp thu được máu của chim mỏ to nhưng lần thí nghiệm này cũng không phải không có thu hoạch. Ít nhất là về sau, khi gặp được mảnh thú ác điều có độ phù hợp từ 50% trở xuống thì Dương Thạc sẽ bỏ qua luôn, không cần thí nghiệm nữa.

- Thử tìm xem có mảnh thú ác điều có độ phù hợp 60% hay không.

Dương Thạc nghĩ một chút rồi 'chú...u...u!' một tiếng bay xuống rừng rậm trên sườn núi.

Tuy sườn núi nơi Dương Thạc đang đứng không phải chủ sơn mạch của Đại Hành sơn, nhưng trong đó chắc chắn cũng có không ít mảnh thú. Vừa mới đi vào rừng rậm, Dương Thạc lập tức nghe được những tiếng kêu quát quát của chim thú. Trên mặt đất có rất nhiều thú con chạy trốn, khiến cho rất nhiều nhánh cây bị gãy, còn có một số loài thú đang đu nhanh qua các nhánh cây.

- Là Kim Nhãn hầu hả?

Thấy loài thú đang đu qua các nhánh cây, hai mắt Dương Thạc liền sáng ngời.

Đây là một loại khỉ cao to, toàn thân được bao phủ bởi bộ lông màu nâu đỏ, cao khoảng bốn xích.

Quanh hốc mắt của loại khỉ này đều có một vòng lông màu vàng kim. Vì đặc điểm đặc biệt này mà loài khỉ này được gọi là Kim Nhãn Hầu (khỉ mắt vàng).

Kim Nhãn hầu được coi như một loài dị thú.

Hơn nữa, nó có thể là dị thú trung cấp. Sau khi trưởng thành, hầu hết chúng nó đều có cảnh giới Võ Sư trở lên. Thậm chí có con có tu vi Võ Tôn, đây được gọi là Kim Nhãn hầu mạnh mẽ.

Sau khi trưởng thành mà dị thú có cảnh giới Luyện Khí thì được coi là dị thú cấp thấp.

Dị thú có tu vi Võ Sư, hay Võ Tôn thì là dị thú trung giai.

Còn nếu sau khi trưởng thành có cảnh giới Đại Tông Sư, thì loại dị thú này chắc chắn được coi là dị thú đẳng cấp cao. Ví dụ như Bạch Văn Cùng Kỳ chính là một loại dị thú đẳng cấp cao. Còn loại dị thú đi vào cảnh giới Võ Thánh sau khi trưởng thành thì đều được gọi là Thần Thú.

Lam Văn Cùng Kỳ và Tử Văn Cùng Kỳ chính là Thần Thú.

Ngoài ra, giống như loài Bồng Long của bắc vực cũng thuộc về Thần Thú. Thần Thú mạnh mẽ nhất hiện nay là Thần Thú trấn tộc của Mân tộc ở phía Tây Nam – Mân Văn Thiên Tượng.

Số lượng Thần Thú rất ít. Bình thường, chỉ ở những nơi có hoàn cảnh môi trường khắc nghiệt mới có Thần Thú xuất hiện, như trong Hàn Băng loạn lưu của băng nguyên ở bắc vực, hay trong núi Côn Luân cũng có Thần Thú tồn tại.

Nam Mân Thập Vạn Đại Sơn cũng có một số Thần Thú. Tuy Đại Hành sơn có vô số mãnh thú, dị thú có tu vi Đại Tông Sư, thậm chí dị thú Vô Thánh cũng có, nhưng loài có được thiên phú như Thần Thú thì vô cùng ít ỏi.

Dương Thạc cũng không hy vọng nhìn thấy Thần Thú, vừa đến mà đã gặp được dị thú trung cấp đã coi như may mắn rồi.

Dương Thạc nhanh chóng nhìn theo đám Kim Nhân Hầu này.

- Kim Nhân hầu, dị thú trung cấp, độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn đao đao: 30%, độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực giáp: 20%. truyện copy từ

Trong đầu hần nhanh chóng hiện lên độ phù hợp.

Đáng tiếc, máu của Kim Nhân hầu phù hợp với những pháp khí của Dương Thạc, Dương Dịch chỉ có 30%, còn chưa tới 50%, vậy nên không thể hấp thu nó được.

- Được rồi, đi tìm mãnh thú, dị thú khác vậy.

Trong lòng Dương Thạc hơi thất vọng, thở dài một tiếng rồi không quan tâm đến những con Kim Nhân hầu này nữa, chuẩn bị đi tìm các mãnh thú khác trong khu rừng này.

Oanh!

Mà đúng lúc này, Dương Thạc chợt cảm giác đằng sau mình vang lên tiếng nổ lớn.

Ngay sau đó, hình như có con mãnh thú nào đó đang lao nhanh, đánh về phía sau lưng mình.

Khí huyết nồng đậm nhanh chóng bao phủ toàn bộ cửu dương chân thân của Dương Thạc.

- Mãnh thú cảnh giới Đại Tông Sư sao?

Cảm nhận được luồng khí huyết đằng sau, lòng mảy Dương Thạc liền nhú lại.

Xì... xì...!

Một lát sau, tiếng kêu giống như của Kim Nhân hầu truyền đến trong tai Dương Thạc.

Oanh!

Một tiếng nổ lớn, rồi con mãnh thú này va chạm vào cửu dương chân thân của Dương Thạc, làm cho cửu dương chân thân hỗn loạn một trận. Dương Thạc cảm giác như ngàn vạn tinh thể tạo nên cửu dương chân thân đang kêu răng rắc, giống như muốn tan rã ra vậy.

Vèo...o...o!

Do lực va chạm này mà cửu dương chân thân của Dương Thạc bay ra xa mấy chục trượng.

Khi đến giữa không trung thì Dương Thạc xoay người lại, nhìn về phía kẻ tấn công mình.

- Kim Nhân hầu ư?

Dương Thạc vừa nhìn liền thấy kẻ vừa tấn công mình là một con Kim Nhân hầu vô cùng to lớn.

Con Kim Nhân hầu này cao khoảng sáu xích, tương đương với một người đàn ông không cao, cánh tay to lớn, nhìn không giống như của loài khỉ mà giống như Tinh Tinh vậy. Bộ lông trên người nó cũng không phải màu nâu đỏ giống như Kim Nhân hầu bình thường mà là màu vàng. Không chỉ vành mắt nó màu vàng, mà bộ lông cũng màu vàng nên vành mắt của nó không hề nổi bật. Bởi vậy, Dương Thạc không biết có nên gọi nó là Kim Nhân hầu hay không?

Nhưng chính con khỉ lớn màu vàng có khí huyết nồng đậm này là kẻ vừa đánh lén cứu dương chân thân của Dương Thạc.

Cũng may cứu dương chân thân là bất tử bất diệt nên không bị tổn thương gì.

Nhưng nếu đổi thành một cao thủ Đại Tông Sư sơ kỳ khác, mà không mặc áo giáp phòng ngự thì chỉ một phát va chạm của con khỉ vàng này cũng sẽ khiến gân cốt bị gãy, nội tạng bị thương, bản thân cũng bị thương nặng.

- Người không có ý giết khỉ nhưng khỉ lại muốn đánh người.
- Xem ra, trong Đại Hành sơn, có một số thời điểm, không phải người muốn không đánh nhau là có thể được.
- Con khỉ lông vàng này đã muốn đánh mình, vậy thì mình đành phải ra tay với nó thôi.

Lúc này, hai mắt Dương Thạc nhắm lại.

Xì... xì...!

Đúng lúc này, con khỉ lông vàng kia đập mạnh trên cành cây một cái rồi nhanh như chớp lao về phía Dương Thạc.

Lại tấn công lần nữa.

Tách tách tách tách!

Mà cùng lúc con khỉ lông vàng kia hành động thì từ trên cứu dương chân thân của Dương Thạc cũng vang lên những thanh âm tách tách.

Phụt!

Hai cái cánh khổng lồ nhanh chóng xuất hiện.

Toàn thân vang lên những tiếng rầm rắc, nháy mắt đã được bao phủ bởi bộ giáp màu đen.

Biến thân Huyền Ứng tầng thứ hai.

Nếu quyết định muốn đánh nhau, muốn giết chết con khỉ lông vàng này thì Dương Thạc không hề do dự, lập tức sử dụng chiêu thức tấn công mạnh nhất của mình.

Kim Mao Hầu cấp độ Đại Tông Sư này rõ ràng là nhìn thấy Dương Thạc mềm yếu có thể lấn tới nên mới tới đây đánh lén đối phó với Dương Thạc!

Kim Mao Hầu, nhất là Kim Mao Hầu cấp độ Đại Tông Sư, tuyệt đối không phải kẻ ngu.

Dị thú mãnh thú cấp độ này, trí lực thậm chí cũng không thua kém nhân loại bình thường, chỉ có điều không có năng lực ngôn ngữ của nhân loại mà thôi. Bình thường chỉ có thể đi vào cấp độ Võ Thánh thì mới có thể có năng lực ngôn ngữ nhân loại. Ví dụ như Lôi Diêu Vương, Ân Giao Vương, đều có thể nói chuyện giống nhân loại.

345. Chương 334: Dị Thú Địa Thuộc Tính Mạnh Nhất (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 334: Dị thú địa thuộc tính mạnh nhất (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Không phải kẻ ngu, cũng không phải thiện nam tín nữ gì!

Cường giả ở núi Đại Hành, cho dù là dị thú hay nhân loại thì đều mang theo đặc tính tội phạm.

Tính xâm lược vô cùng cường đại!

Dương Thạc không cần nghĩ đã biết rõ con khỉ lông vàng này đánh lên hắc đơn giản là vì các thứ trang bị, đan dược trên người hắn.

Võ giả nhân loại bình thường sẽ mang theo một số trang bị pháp khí tùy thân, các loại đan dược chữa thương.

Thậm chí có võ giả nhân loại còn mang theo công pháp bí tịch bản thân tu luyện trên người đấy!

Đối với cường giả dị thú như Kim Mao Hầu, công pháp bí tịch không có bất kỳ tác dụng gì, vũ khí trang bị bình thường cũng không dùng được. Nhưng đối với cường giả dị thú, đan dược trên người cường giả nhân loại lại là thứ tốt có thể so tới thiên tài địa bảo!

Không có lợi không làm. Con khỉ lông vàng này khôn khéo dị thường, đương nhiên sẽ không làm chuyện mua bán lỗ vốn.

Chúu!!

Tốc độ Kim Mao Hầu còn nhanh hơn cường giả Đại Tông Sư bình thường gấp mấy lần!

Nhanh như chớp đã đến trước mặt Dương Thạc!

Nhưng chính là lúc đến trước mặt Dương Thạc thì đồng thời, khuôn mặt mo đầy nếp uốn của con khỉ lông vàng này chợt đại biến.

Miệng rộng lập tức há ra, hai con mắt hầu như đã trợn trừng thành hai quả cầu!

Một luồng khí tức vô cùng nguy hiểm mạnh mẽ xuất hiện trong dòng suy nghĩ của nó!

- Làm sao mà...

Tuy Kim Mao Hầu không nói ngôn ngữ nhân loại nhưng trong lòng đã chấn động kinh sợ đến cực hạn. Bởi vì trong tích tắc này, nó vừa mới nhìn thấy toàn bộ quá trình biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng của Dương Thạc. Hơn nữa nó còn cảm giác được lực lượng khí huyết trong thân thể Dương Thạc từ cấp độ Đại Tông Sư sơ giai nhanh chóng tăng vọt, vượt qua Đại Tông Sư trung giai, trực tiếp đạt tới Đại Tông Sư cao giai.

Trên người Dương Thạc bỗng nhiên xuất hiện áo giáp màu đen cũng khiến nó bị áp lực gần như hít thở không thông!

Con khỉ lông vàng này cũng không nhận ra Đại Bàng Kim Sí Vương.

Bởi vì thiếu năng lực ngôn ngữ nên giữa dị thú rất ít giao lưu. Cho nên ngoại trừ một số ít dị thú đã tận mắt nhìn thấy Đại Bàng Kim Sí Vương ra thì dị thú còn lại cũng không biết đến sự tồn tại của Đại Bàng Kim Sí Vương.

Mặc dù không biết Đại Bàng Kim Sí Vương nhưng giờ phút này đối mặt với Dương Thạc, Kim Mao Hầu này vẫn cảm giác thấy vô cùng nguy hiểm.

Vốn cho là một quả hồng mềm mà bản thân có thể tùy ý vuốt ve, lại không thể tưởng tượng được...

Uỳnh!

Trong đầu hiện lên những ý niệm này, đồng thời Dương Thạc cũng triển khai!

Không có bất cứ chiêu pháp nào, chính là dùng Cửu Dương Chân Thân hung hăng va chạm vào con khỉ lông vàng này!

Dùng Cửu Dương Chân Thân tác chiến, cũng không cần bất cứ chiêu pháp gì. Bất kỳ bộ phận nào trên thân thể Dương Thạc đều có thể so với Tứ Cấp Thần Binh, trực tiếp va chạm là đủ rồi!

- Muốn đánh lên ta?

- Ta vốn không muốn giết người. Hiện tại là người tự gây nghiệt, không thể sống!

Âm thanh lạnh như băng truyền vào trong tai con khỉ lông vàng này.

Ầm ầm!

Sau một khắc, tiếng bạo nổ vang lên, giống như một khối cự thạch phạm vi mấy trượng hung hăng nghiền ép qua vậy!

Rắc rắc rắc! Rắc rắc rắc!

Thân thể Kim Mao Hầu cao sáu xích này, không chút cản trở, bị Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc va chạm vào, gân cốt trực tiếp bị bẻ gãy toàn bộ, nội tạng gần như vỡ nát hết. Nó thét thảm một tiếng “Chít...”, thân thể nhanh chóng bị ném bay ra ngoài.

Phốc!

Sau một khắc, Đạo Hoàng Kiếm xuất động, phù một tiếng liền đâm vào mi tâm con khỉ lông vàng này.

Tuy khí huyết con khỉ lông vàng này cường thịnh nhưng nhiều nhất cũng chỉ là cấp độ Đại Tông Sư trung giai mà thôi. Ở trong dị thú, nó xem như đã không tệ, thậm chí có thể nói tại khu vực biên giới núi Đại Hành này, con khỉ lông vàng này đủ sức hoành hành. Chỉ tiếc là hôm nay nó lại gặp phải Dương Thạc.

Cửu Dương Chân Thân biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng, thoáng cái va chạm vào, cho dù là cường giả Võ Thánh như Mạc Vân Cốc, Lạc Bằng thì cũng không dám dùng thân thể huyết nhục chống lại, huống gì chỉ là một Kim Mao Hầu nho nhỏ cấp độ Đại Tông Sư trung giai.

Không chút cản trở, trực tiếp bị chém giết!

- Kim Mao Hầu Vương, dị thú cấp độ Đại Tông Sư, cường giả biến dị trong tộc đàn Kim Nhân Hầu. Độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn Đạo sáu phần. Độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải ba phần. Độ phù hợp với Thập Phương Ca Sa hai phần...

Chém giết con khỉ lông vàng này, đồng thời một chút tin tức cũng xuất hiện trong đầu Dương Thạc.

Độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn Đạo là sáu phần?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động, không chút do dự, lập tức xé mở không gian Thập Phương Ca Sa, lấy Thần Long Liệt Khôn Đạo ra, bôi máu tươi của Kim Mao Hầu Vương lên trên Thần Long Liệt Khôn Đạo.

Ông...

Thần Long Liệt Khôn Đạo phát ra một trận âm thanh vù vù, hấp thu một chút máu tươi Kim Mao Hầu Vương.

Nhưng cũng chỉ hấp thu một tia mà thôi, trình độ tăng cường nhỏ nhất, hầu như không thể phát hiện ra.

- Độ phù hợp năm phần không thể hấp thu, độ phù hợp sáu phần có thể hấp thu. Xem ra độ phù hợp sáu phần chính là một điểm máu chốt rồi!

Nhìn thấy Thần Long Liệt Khôn Đạo rõ ràng hấp thu một chút huyết nhục Kim Mao Hầu Vương, Dương Thạc không khỏi vui vẻ.

- Nhưng Kim Mao Hầu Vương này rốt cục là giống gì? Trước kia ta ở Trấn Quốc Công, trong điển tịch hình như chưa bao giờ ghi lại Kim Mao Hầu Vương. Có nên để Tiểu Địch ra ngoài nói cho ta lai lịch của Kim Mao Hầu không đây?

Mắt nhìn thi thể Kim Mao Hầu Vương, Dương Thạc trầm nghĩ.

Xoẹt!

Trước tiên mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc thu Thần Long Liệt Khôn Đạo trở về.

Mắt nhìn vào Dương Địch trong không gian Thập Phương Ca Sa. Giờ phút này, Dương Địch đang nhắm mắt khoanh chân, lại đang thể ngộ tu luyện, Dương Thạc cũng không nên quấy rầy nàng.

Lại nhìn một cái, thấy Thần Long kia đang nhàn nhã thoái mái, nằm phơi nắng trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Thần Long, đi ra ngoài xem có biết con khỉ này không?

Dương Thạc chợt nghĩ đến Thần Long có được một phần trí nhớ của Thần Long thượng cổ, có lẽ sẽ có chút hiểu rõ với các loại dị thú.

Huống hồ Thần Long thượng cổ chính là thời đại Yêu tộc cường thịnh, Yêu Thánh xuất hiện lớp lớp, khi đó tin tức các loại thú càng thêm đầy đủ tường tận. Mà hiện tại, văn minh nhân đạo vạn năm, chỉ sợ đã có không ít các loài thú tuyệt chủng rồi. Hiện tại nhân loại hiểu biết về Thú tộc tuyệt đối không bằng Thần Long thượng cổ lúc trước.

Muốn hỏi tin tức về Thú tộc, tự nhiên là nên tìm Thần Long!

- Gì vậy?

Uỳnh một phát, Thần Long thò cái đầu lớn ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa.

Nhìn thoáng qua thi thể Kim Mao Hầu Vương nằm trên mặt đất, đầu Thần Long lập tức lắc như trống.

- Không biết chắc hẳn là dị chủng vừa mới biến dị ra trong những năm này!

Thần Long nói.

- Nhưng mà...

Ngay sau đó, Thần Long xoay chuyển lời nói:

- Tiểu gia, ta cảm giác trên người con khỉ này hình như có một chút huyết thống Kim Ti Thông Tí Hầu thượng cổ, huyết mạch tương thông. Tiểu gia, người thử xem Thần Long Liệt Khôn Đao có thể hấp thu máu của nó không?

- Vừa thử rồi, có thể hấp thu!

346. Chương 335: Tử Thử Yêu Thánh, Thập Đại Yêu Thánh

Vô Tận Thần Công

Chương 335: Tử Thử Yêu Thánh, Thập Đại Yêu Thánh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc trực tiếp gạt đầu nói.

Đồng thời nhìn thoáng qua thi thể Kim Mao Hầu Vương này. Không thể tưởng tượng được, thứ này lại có liên quan huyết mạch với Hầu tộc thượng cổ.

- Quả nhiên có thể hấp thu!

Thần Long ngoác miệng rộng cười toe toét, trên mặt ngửa lộ ra vẻ vui vẻ.

- Tiểu gia, Thần Long thượng cổ ta đây chính là do huyết mạch của vô số dị thú thượng cổ tạp hợp thành. Chỉ cần là dị thú thượng cổ, ta đều có một chút liên quan về huyết mạch. Trong Thần Long Liệt Khôn Đao có một ngụm máu của ta, trong thân thể con khỉ lông vàng này lại có huyết mạch thượng cổ, cho nên Thần Long Liệt Khôn Đao có thể hấp thu máu của nó cũng là chuyện bình thường.

Thần Long giải thích nói.

Dương Thạc khẽ gạt đầu, có phần chấp nhận giải thích của Thần Long.

Chỉ cần theo về ngoài, Thần Long liền có được đặc thù của mãnh thú như ngựa, lộc, rắn, sư tử, cá, ưng... Mà một số huyết mạch của mãnh thú, tuy đã dung hợp vào trong thân thể Thần Long nhưng lại không biểu

hiện đặc thù, như vậy có rất nhiều. Có thể nói, Thần Long hầu như đã dung hợp toàn bộ huyết mạch của mãnh thú thượng cổ.

Thần Long Liệt Khôn Đao chính là do máu huyết của Thần Long luyện chế thành, cũng có được đặc thù toàn diện của Thần Long Liệt Khôn Đao!

Chỉ cần là huyết mạch dị thú mãnh thú thượng cổ, độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn Đao có lẽ cũng sẽ không quá thấp.

Trong lòng nghĩ đến những điều này, Dương Thạc không khỏi liếc nhìn Thần Long.

- Thần Long, người đi ra luôn đi. Đi theo ta, gặp phải dị thú mãnh thú gì thì cũng có thể giúp ta giải quyết một chút!

Dương Thạc nói.

- Ta đi ra?

Thần Long sững sờ, không khỏi cười khở.

- Tiểu gia, cái đầu ta lớn như vậy, ra ngoài không phải quá gây chú ý sao?

- Nếu mãnh thú trong núi Hành Sơn này còn nhận ra lão tổ Thú tộc ta đây thì còn dễ nói. Nếu không nhận ra lão tổ ta đây, chỉ sợ sẽ có rất nhiều mãnh thú thậm chí muốn ăn tươi nuốt sống ta đây? Huyết nhục Thần Long, chắc chắn chắc, đối với cường giả Thú tộc mà nói, đây chính là tuyệt thể mỹ vị...

Thần Long nói.

Để Dương Thạc đến gây tai họa cho đám mãnh thú núi Đại Hành này vốn là chủ ý của Thần Long.

Đưa ra chủ ý cùi bắp như vậy, Thần Long tự nhiên không dám đối mặt với đồng bào Thú tộc trong núi Đại Hành.

- Không để người đi ra toàn bộ đâu, không phải người có thể hóa thân ngàn vạn sao? Đưa tiểu hóa thân đi theo ta là được rồi!

Dương Thạc nói.

Cho dù Thần Long này muốn đi ra toàn bộ, Dương Thạc cũng ngại nó chướng mắt.

- Được, phân thân thì phân thân!

Lần này Thần Long không từ chối, nhanh chóng phân ra một tiểu phân thân Thần Long lớn hơn một trượng, chui ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, du động bên cạnh Dương Thạc.

Mặc dù là phân thân Thần Long lớn hơn một trượng nhưng khí thể cũng vô cùng cường hãn. Trong rừng rậm này vốn còn có một ít Kim Nhân Hầu, nhìn thấy Thần Long xuất thế đều kêu to lên, nhanh chóng chạy xa...

- Thu hồi khí thể đi!

Dương Thạc trừng mắt liếc nhìn Thần Long.

- Đúng rồi. Thần Long, hiện tại ta chủ yếu là muốn để Bắc Địa Uy Lực Khải hấp thu đầy đủ máu huyết mãnh thú, tốt nhất là có thể khiến nó đạt tới cấp độ tự động khôi phục. Bắc Địa Uy Lực Khải này rất cực phù hợp với mãnh thú dạng gì đây?

Dương Thạc lại dò hỏi Thần Long.

- Bắc Địa Uy Lực Khải?

Tiểu Thần Long ngấm ngầm nghĩ trong chốc lát.

- Tiểu gia, thuộc tính của Bắc Địa Uy Lực Khải hẳn là có tính địa chứ? Thích hợp nhất là hấp thu máu huyết dị thú thuộc tính địa, giống như lúc trước nó hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ vậy. Trên thực

tế, mặc dù Hắc Hùng nghiên về thuộc tính địa nhưng tương tác của nó với đại địa cũng không phải là mạnh nhất!

- Nếu nói dị thú có lực tương tác mạnh nhất với đại địa... thời kỳ thượng cổ có một loại...

Thần Long nói xong, hấp dẫn liếc nhìn Dương Thạc.

- Tiểu gia, hình như hiện nay cũng có loại dị thú này! Nghe nói trong núi Đại Hành này có một vị...

- Dị thú có lực tương tác với đại địa cao hơn Hắc Hùng?

Dương Thạc chau mày, thật sự không thể tưởng tượng được Thần Long này nói rốt cục là dị thú gì.

Lực tương tác giữa Hắc Hùng với đại địa đã là cực cao. Trầm trọng, phòng ngự cực cao, lực lượng vô cùng cường đại, một số thứ này đều là đặc tính của Hắc Hùng, cũng là đặc tính đại địa. Hắc Hùng tương tự như đại địa, gần như trở thành hóa thân của đại địa rồi.

Làm sao có thể có một loại dị thú có lực tương tác với đại địa vượt qua cả Hắc Hùng?

- Dã Trư? Hay là Man Ngưu?

Dương Thạc lại đọc tên vài loại mãnh thú dị thú có lực lượng và phòng ngự trứ danh.

Ví dụ như Dã Trư và Man Ngưu, rất giống Hắc Hùng, nhưng cũng không thể nói lực tương tác giữa chúng và đại địa nhất định còn hơn Hắc Hùng?

- Thần Long, nếu người muốn thừa nước đục thả câu, ta sẽ đuổi người ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa!

- Vừa vặn nơi này là núi Đại Hành, chính là thiên đường của dị thú. Người cũng là dị thú, ném người ở đây có lẽ rất phù hợp nhỉ?

Không nghĩ ra Dương Thạc dứt khoát không muốn. xem tại

Liếc Thần Long một cái, Dương Thạc lạnh lùng nói.

- Đừng! Tiểu gia, ta nói cũng không được sao!

Nghe thấy Dương Thạc uy hiếp, trên mặt Thần Long hiện ra vẻ cười khổ, thỏa hiệp nói.

- Tiểu gia tuyệt đối đã từng nghe qua loại dị thú này, nó gọi là Nham Thử!

Sau một khắc, sắc mặt Thần Long nghiêm túc, nghiêm mặt nói ra.

- Nham Thử?

Nghe thấy cái tên này, Dương Thạc không khỏi sững sờ.

Dương Thạc đương nhiên không phải lần đầu nghe thấy cái tên này. Lại nói tiếp, trong Đại Chu, Nham Thử không chỉ là dị thú tồn tại trong núi Đại Hành, ở Huyền Vũ Sơn, Huyền Di Sơn, Yến Sơn cũng đều tồn tại đại lượng Nham Thử.

Nham Thử bình thường là dị thú trung giai, sau khi trưởng thành nhiều nhất là cấp độ Võ Tôn, không khác biệt với Kim Nhân Hầu lắm.

Nhưng thanh danh Nham Thử lại vượt xa Kim Nhân Hầu. Nguyên nhân rất đơn giản. Cũng bởi vì trong tộc đàn Nham Thử xuất hiện một đầu khai mở linh trí, cuối cùng tu luyện tới cấp độ cường giả siêu cấp Võ Thánh, chiếm bài danh thứ tư trong thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh, Tử Thử Yêu Thánh!

So với Lôi Điều Vương vị trí thứ sáu, Tử Thử Yêu Thánh vị trí thứ tư trong Thập Đại Yêu Thánh cao hơn hai vị.

Lôi Điều Vương có thể xếp vị trí thứ sáu chẳng qua là vì hắn có được đại bí pháp mạnh mẽ là Thiên Nhân Thông, Thượng Thiên mà thôi. Về chiến lực chính thực, Lôi Điều Vương đều không mạnh mẽ nhiều hơn quá nhiều Bạch Viên Vương vị trí thứ tám, Ân Giao Vương vị trí thứ chín, thậm chí là Kim Hổ Vương vị trí thứ mười.

Mà Tử Thử Yêu Thánh lại khác. Hắn vốn là Nham Thử dị thú trung giai. Nham Thử cũng không có thiên phú thần thông gì quá mạnh mẽ. Hắn có thể xếp vào vị trí thứ tư trong thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh tuyệt đối không dựa vào thiên phú thần thông mà là dựa vào chiến lược mạnh mẽ của bản thân!

Luận về chiến lược, chỉ sợ Tử Thử Yêu Thánh cũng không thua kém Đại Bằng Kim Sí Vương bao nhiêu.

Gần giống đám người Càn Ngọc Long, Hỏa La Vương, thuộc về cường giả đương thời cấp thứ hai.

347. Chương 335: Tử Thử Yêu Thánh, Thập Đại Yêu Thánh (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 335: Tử Thử Yêu Thánh, Thập Đại Yêu Thánh (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Có một vị cường giả siêu cấp như vậy, thanh danh tộc đàn Nham Thử tự nhiên phải vượt xa các dị thú trung giai khác rồi.

Dương Thạc không nghĩ tới, theo như lời Thần Long nói, dị thú có lực tương tác với đại địa cao nhất dĩ nhiên là tộc đàn của Tử Thử Yêu Thánh, Nham Thử.

- Hắc hắc, tiểu gia không nghĩ tới phải không?

Nhìn thấy Dương Thạc hơi sững sờ, Thần Long cười hắc hắc.

- Nham Thử này thoát nhìn bình thường nhưng thực ra là một loại dị thú tồn tại từ thượng cổ, lịch sử nội tình cũng không thua kém nhân loại các ngươi bao nhiêu! Thậm chí lúc nhân loại còn chưa có, Nham Thử này cũng đã xuất hiện!

- Nham Thử không khai mở linh trí, tu luyện tới đa chỉ tới cấp độ Vô Tôn.

- Nhưng một khi loại dị thú này khai mở linh trí, lập tức có thể dựa vào lực tương tác cường đại với đại địa, mượn nhờ khí tức đại địa, tu luyện tăng lên không ngừng, cuối cùng hầu như có thể tiến vào cấp độ Vô Thánh!

Thần Long nói.

- Thời kỳ thượng cổ có không ít Nham Thử khai mở linh trí, đạt tới cấp độ Vô Thánh. Tiềm lực của dị thú này không thua kém nhân loại các ngươi đâu!

Thần Long nói.

- Như vậy sao...

Dương Thạc chậm rãi gật đầu.

Không phải nói dị thú cấp thấp liền khó có thể tiến vào cấp độ Vô Thánh.

Có một số dị thú cấp thấp, sau khi bản thân trưởng thành, nhiều nhất là cấp độ Vô Tôn, thậm chí cũng chỉ có cấp độ Vô Sư. Nhưng một khi khai mở linh trí, tìm đúng phương thức, tu luyện tuyệt đối làm chơi ăn thật, cuối cùng vô cùng có khả năng đạt tới cảnh giới Vô Thánh.

Những thứ khác không nói, nhân loại cũng coi như là một loại “dị thú” như vậy. Sau khi nhân loại trưởng thành, nếu không tu luyện thì lực lượng nhiều nhất cũng chỉ đạt tới cấp độ Tôi Thế trung giai mà thôi, xem như vô cùng nhỏ yếu rồi. Còn nếu tu luyện, mặc dù Dương Thạc có thiên tư không cao, nhưng chỉ cần tìm

đúng phương pháp thì cũng có thể đột nhiên tăng mạnh, cuối cùng bước vào cảnh giới võ đạo đỉnh phong đều là chuyện vô cùng có khả năng.

Trong nhân loại, thứ không thiếu nhất chính là cường giả võ đạo siêu cấp kinh thể tuyệt luân...

Cho nên nói tuyệt đối không thể vì Nham Thử chẳng qua chỉ là dị thú trung giai mà có chút khinh thường với nó.

Nhưng nói Nham Thử có lực tương tác với đại địa cao nhất, Dương Thạc vẫn cảm thấy có chút không tự nhiên. Dù sao thân thể Nham Thử quá nhỏ. Hơn nữa từ trước đến nay, dị thú loài chuột đều khiến người ta có cảm giác lạnh lợi, hoàn toàn khác biệt với chủng loại đại địa trầm trọng có lực lượng, đặc tính phòng ngự kia.

- Tiểu gia, Nham Thử có thể xưng là Nham Thử, chữ Nham này chính là có quan hệ chặt chẽ với đại địa. Ban đầu Nham Thử này thế nào thì ta không biết, nhưng trong trí nhớ Thần Long thượng cổ kia, thậm chí có truyền thuyết Nham Thử này vốn là dị thú sinh ra từ trong nham thạch đại địa, lực tương tác với đại địa đương nhiên là cực cao!

Đúng lúc này, Thần Long lại giải thích.

- Loại dị thú này cũng không phải loài chuột bình thường!

- Chúng đào thành động trong lòng đất, sinh hoạt dưới đây.

- Da của bọn chúng cứng rắn như nham thạch. Nham Thử đạt tới cấp độ Vô Thánh, lực phòng ngự ngoài thân thể còn có thể so với áo giáp cấp độ Tam Cấp Thần Binh. Đồng thời lực lượng của Nham Thử cấp độ Vô Thánh cũng rất lớn. Đã từng có lúc Thần Long thượng cổ và Nham Thử thượng cổ ra sức, có thể nhắc lên một tòa núi lớn trăm trượng, lực lượng khủng bố đã đến cực hạn!

- Một loại dị thú như vậy, lực tương tác với đại địa tự nhiên là cực cao!

Thần Long êm tai nói ra một chút trí nhớ Thần Long trong đầu.

Trong tên Nham Thử còn có ý nham thạch.

Huống hồ nó lại là một loại dị thú vô cùng am hiểu đào thành động. Bản lĩnh đào thành động này, Hắc Hùng căn bản không thể nào bằng được.

Điều này ít nhất cũng chứng tỏ trình độ quen thuộc của Nham Thử với đại địa đã vượt xa Hắc Hùng!

Hơn nữa không thể không nói, lúc trước Dương Thạc hoàn toàn có một chút hiểu nhầm về Nham Thử.

Cảm thấy lực lượng và phòng ngự của Nham Thử không lớn.

Trên thực tế cũng nghĩ thành “chuột” rồi!

Ở cấp độ ngang nhau, lực phòng ngự của Nham Thử tuyệt đối không kém hơn những dã thú như Hắc Hùng, Dã Trư. Về phần lực lượng, dưới tình huống thể tích ngang nhau, Hắc Hùng cũng tuyệt đối không phải đối thủ của Nham Thử.

Lực tương tác với đại địa cao nhất có thể nói là thuộc về nó!

- Không thể tưởng tượng được lực tương tác với đại địa cao nhất lại là loại dị thú này...

Sau khi trong lòng suy nghĩ minh bạch, Dương Thạc không khỏi cười tự giễu.

Suy nghĩ của bản thân là không đủ biến hóa.

- Xem ra muốn hấp thu dung hợp huyết dịch để tăng cường cấp độ của Bắc Địa Uy Lực Khải thì nhất định phải tìm được Nham Thử rồi. Hơn nữa tốt nhất là Nham Thử thực lực cường đại!

Dương Thạc lẩm bẩm nói.

- Nham Thử có thực lực mạnh nhất hình như là vị thứ tư trong thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh, Tử Thử Yêu Thánh rồi. Nghe nói hắc đang ẩn cư trong núi Đại Hành!

Dương Thạc lập tức nghĩ đến vị Tử Thử Yêu Thánh kia.

Thập Đại Yêu Thánh là mười loại thú cường giả siêu cấp đã tồn tại từ trăm năm trước.

Vị thứ nhất là Thần Quy Yêu Thánh, ẩn cư Nam Hải, mấy trăm năm chưa chắc đã lộ diện một lần, tuyệt đối là cường giả ẩn cư. truyện copy từ

Vị thứ hai là Đại Bằng Kim Sí Yêu Thánh, thần thú thủ hộ Kim Phật Tự, tuy thường xuyên lộ diện nhưng thực ra cũng ít khi tham dự tranh đấu trong thế tục. Thậm chí vị yêu thánh này dốc lòng tu phật, đã có vài phần Phật hiệu, hàm súc thú vị, gần như là một cao tăng đắc đạo rồi.

Vị thứ ba là Huyền Vũ Yêu Thánh, thần thú trấn phái Chân Vũ Môn!

Huyền Vũ Yêu Thánh, theo truyền thuyết chính là nhị thú nhất thể, là hai loại thần thú thạch quy, huyền xà hợp thể, cấp độ diễn hóa huyết nhục cũng vô cùng cường đại, có cách làm khác với Thần Long nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu. Khác biệt chính là Thần Long là do vô số huyết mạch dị thú thượng cổ hợp thể, mà Huyền Vũ Yêu Thánh chẳng qua là hai loại huyết mạch thần thú hợp thể.

Vị Huyền Thú Yêu Thánh này thần bí nhất, từ mấy chục năm trước hầu như chưa bao giờ xuất hiện, thậm chí rất nhiều người cũng không biết hẳn rốt cục ở trạng thái gì. Theo trình độ này mà nói, hẳn thậm chí còn thần bí hơn cả Thần Quy Yêu Thánh. Ít nhất tuy Thần Quy Yêu Thánh đã lâu không xuất thế, nhưng mọi người đều biết hẳn là một yêu thánh thể nào.

Vị thứ tư chính là Tử Thử Yêu Thánh, nghe đồn ẩn cư trong núi Đại Hành.

Vị thứ năm là Viêm Thú Yêu Thánh, thần thú trấn phái Thánh Hỏa Đạo của Hỏa La Quốc.

Vị trí thứ sáu, Lôi Điều Vương.

Vị thứ bảy là Độc Cáp Vương, bản thể là một con cóc khổng lồ.

Vị trí thứ tám, Bạch Viên Vương.

Vị thứ chín, Ẩn Giao Vương.

Vị trí thứ mười là Kim Hổ Vương.

Thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh này, bốn gã trong đó phân biệt phụ thuộc vào bốn đại thánh địa võ đạo. Điều này cũng chứng tỏ từ khi nhân đạo văn minh đến nay, nhân tộc cường thịnh, cường giả yêu thánh không thể không bám vào thế lực nhân loại cường đại, dùng cầu để tự bảo vệ bản thân hoặc cầu được tài nguyên tu luyện tốt hơn nữa.

348. Chương 336: Nhiếp Hồn Thúy Điều, Dung Hợp Thần Long Đạo, Dung Hợp Thần Âm Linh!

Vô Tận Thần Công

Chương 336: Nhiếp Hồn Thúy Điều, dung hợp Thần Long đạo, dung hợp Thần Âm Linh!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Uy danh của Thập Đại Yêu Thánh này, hiện tại chỉ sợ cho dù là Kim Hổ Yêu Thánh vị trí chót nhất, Dương Thạc đều chưa hẳn có thể chính diện chống lại.

Từ Lôi Điều Vương trở lên, Yêu Thánh vị trí thứ năm căn bản không dám trêu chọc!

Lần này đến núi Đại Hành, dưới mặt đất Đại Hành là Tử Thử Yêu Thánh trong truyền thuyết đang ẩn cư, Dương Thạc căn bản không dám trêu chọc. Cho nên nghĩ cách đạt được huyết mạch Nham Thử thì cũng chỉ có thể tìm cách khác.

- Hi vọng trong núi Đại Hành này còn có cường giả Nham Thử khác, tốt nhất là cấp độ Đại Tông Sư trở lên!

Dương Thạc thầm nghĩ.

Mặc dù biết Nham Thử trong núi Đại Hành, dù nhiều hay ít thì cũng có chút quan hệ với Tử Thử Yêu Thánh, chính là tử tôn của Tử Thử Yêu Thánh.

Nhưng trăm năm trước Tử Thử Yêu Thánh đã được xếp vào vị trí thứ tư trong Thập Đại Yêu Thánh. Hắn đã sống khoảng ba trăm năm rồi, dị thú Nham Thử này một năm sinh sôi nảy nở một thế hệ. Hiện tại không biết Tử Thử Yêu Thánh kia đã thay mấy trăm tử tôn Nham Thử rồi, chém giết mấy cái, chắc hẳn Tử Thử Yêu Thánh cũng sẽ không đuổi giết Dương Thạc không dứt.

- Cho dù thật sự giết hậu đại của hắn, chọc phải hắn, ta có Thập Phương Ca Sa, hắn cũng chưa chắc đã ngăn được ta!

Dương Thạc vô cùng tin tưởng.

Dương Thạc hiện tại dù sao cũng hoàn toàn khác với Dương Thạc lúc trước, không thể trốn khỏi Dương Thiên.

Thực lực càng mạnh, năng lực chạy trốn cũng càng mạnh mẽ hơn!

Mà tuy Tử Thử Yêu Thánh lợi hại, nhưng thực lực của hắn cũng thua kém Dương Thiên một chút. Dương Thạc còn chưa kinh sợ hắn đến mức sợ đầu sợ đuôi!

- Đi thôi, tiếp tục tìm dị thú!

- Nếu gặp phải dị thú Nham Thử cường đại liền ra tay bắt giết!

Vừa nghĩ, Dương Thạc vừa mang theo tiểu phân thân Thần Long, chịu một cái liên biến mất trong cánh rừng rậm này.

Tám ngày liên tục trôi qua.

Trong tám ngày này, Dương Thạc vẫn luôn ở bên trong Đại Hành Sơn. Mỗi lần đụng phải một loại mãnh thú là Dương Thạc hầu như đều dùng năng lực đặc thù của mình dò xét một phen, xem thử mãnh thú này có độ phù hợp như thế nào với pháp khí của mình. Chỉ tiếc là chẳng những không tìm được ác điều mãnh thú có độ phù hợp tám phần, thậm chí đến sáu phần cũng không thấy một con.

Thời gian tám ngày gần như vô dụng.

Chẳng qua Dương Thạc cũng không nhụt chí.

Thật sự không tìm được ác điều mãnh thú có độ phù hợp cao thì coi như Dương Thạc vào Đại Hành Sơn giải sầu.

Hướng chi bên trong Đại Hành Sơn này, Dương Thạc còn có một mục tiêu theo đuổi, đó là tìm kiếm Nham Thử thực lực mạnh mẽ!

Nham Thử chính là dị thú có thuộc tính phù hợp với đại địa nhất. Dương Thạc tin rằng tất cả các ác điều mãnh thú khác có độ phù hợp với pháp khí của mình không cao nhưng ít nhất độ phù hợp của Nham Thử với Bắc Địa Uy Lực khải của mình cũng tuyệt đối không thấp. Chỉ cần tìm được một Nham Thử có thực lực mạnh mẽ, lúc này tới Đại Hành Sơn cũng là một chuyến đi không tồi!

Vút! Vút!

Sáng sớm, hai thân ảnh xẹt qua rừng rậm trong Đại Hành Sơn.

Một là nam tử mặc áo cà sa màu vàng.

Một là một thân rắn dài hơn một trượng.

Đây đúng là Dương Thạc và phân thân Thần Long.

- Bề ngoài Nham Thử kia hẳn phải hay hoạt động vào buổi sáng mới đúng chứ nhỉ? Chúng ta di chuyển vào tảng sáng suốt tám ngày trong Đại Hành Sơn mà không thấy một con Nham Thử là sao?

Lông mày Dương Thạc hơi nhíu lại, thì thào tự nhủ, giống như đang nói chuyện với phân thân của Thần Long.

- Tiểu gia, loại sinh vật Nham Thử này đúng là ưa thích hoạt động vào buổi sáng đây.

Thần Long ở bên cạnh mở miệng.

- Chẳng qua tiểu gia ngươi còn không biết, Nham Thử tuy thích ăn một số côn trùng vỏ cứng, nhưng loại dị thú này thích ăn nhất là một thứ đặc thù, đó là khoáng thạch! Quặng sắt, quặng đồng, thậm chí là ngọc thạch đều có thể trở thành đồ ăn của Nham Thử. Thôn phế khoáng thạch bất đồng sẽ khiến Nham Thử có đặc tính của khoáng thạch đó. Ví dụ như Nham Thử thôn phế đồng đỏ thì lông mọc trên người không phải màu xám bình thường mà là màu nâu đỏ!

- Nếu trong một ngọn núi có một mạch khoáng thì đám Nham Thử kia bình thường sẽ ở quanh đó. Ta đoán Đại Hành Sơn này có lẽ có mạch khoáng, hơn nữa đám Nham Thử này đều tụ tập quanh mạch khoáng đó cả!

Thần Long nói.

- Như vậy sao...

Dương Thạc gật nhẹ đầu, trong lòng thoải mái.

Chuyện Nham Thử thôn phế khoáng thạch, lúc trước quả thực Dương Thạc chưa được nghe nói tới.

Chẳng qua lời nói của Thần Long chắc là không sai.

Như Tử Thử Yêu Thánh kia, Dương Thạc hoài nghi rất có thể đã cắn nuốt loại khoáng thạch Tử Ngọc, lông mọc trên thân thể mới biến thành màu tím, được gọi là Tử Thử Yêu Thánh.

- Nếu đều ở quanh mạch khoáng thì phải dựa vào vận may mà tìm kiếm từ từ vậy.

Dương Thạc hơi bất đắc dĩ nói.

Năng lực của mình đặc thù, ngược lại có thể dò xét độ phù hợp nhưng không thể dò xét nơi nào có mạch khoáng.

Chỉ có thể đi loạn trong Đại Hành Sơn này, hy vọng may mắn đụng phải một hai con Nham Thử. Nham Thử là dị thú sống theo bầy, một khi đụng phải một con thì tuyệt đối có thể gặp một bầy Nham Thử. Lúc đó thì sướng rồi.

- Hy vọng trong nửa tháng có thể tìm được Nham Thử!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Tuy bản thân Dương Thạc cũng không sốt ruột lắm nhưng tối đa nửa tháng, Lạc Bằng dẫn đầu Đại Thần quân tuyệt đối sẽ đánh hạ toàn bộ Sơn Dương tỉnh.

Từ Sơn Dương tỉnh, vượt qua Đại Hành Sơn là tới địa vực của kinh thành. Đến lúc đó thì chiến sự là không thể tránh. Dương Thạc muốn tăng uy lực của Bắc Địa Uy Lực khải này, tăng thực lực của bản thân trước trận đại chiến cuối cùng tại kinh thành.

Chỉ có như vậy thì hắn mới có thể chống lại cường giả cấp độ Võ Thánh chính thức như Dương Tử Mặc và Lạc Bằng.

- Tiếp tục tìm đi!

Đương nhiên Dương Thạc cũng biết muốn tìm ngay ra Nham Thử cũng không được.

Cứ bình tĩnh, từ từ sẽ thấy!

Vút!

Vút!

Mang theo phân thân Thần Long, Dương Thạc tiếp tục đi xuyên qua rừng núi.

- Trường Vũ Hồng Văn Thỏ, dị thú trung đẳng, độ phù hợp ba phần với Thần Long Liệt Khôn đao, độ phù hợp hai phần với Bắc Địa Uy Lực khải, phù hợp một phần với thần âm Linh Đang, phù hợp bốn phần với Thập Phương Ca Sa, độ bài xích một phần với Đạo Hoàng kiếm....

Vừa tiến lên, Dương Thạc vừa điều tra độ phù hợp của các ác điều mãnh thú mà mình gặp phải với pháp khí.

Hiện tại dưới chân Dương Thạc xuất hiện một con thỏ rất lớn, dài tới ba xích, trên lưng có ba đường vân màu đỏ, sau mông mọc một cái đuôi cực lớn, không giống thỏ mà giống một con sóc to hơn. Dương Thạc biết rõ con thỏ này tên là Trường Vũ Hồng Văn Thỏ, là một loại dị thú bậc trung.

Tuy đây là dị thú ăn cỏ nhưng Trường Vũ Hồng Văn Thỏ trưởng thành ít nhất đại cấp độ Vô Sư, mãnh thú bình thường tuyệt đối không trêu chọc nổi.

- Độ phù hợp cao nhất chỉ có bốn phần sáu? Quá thấp rồi!

Chẳng qua chỉ liếc con Trường Vũ Hồng Văn Thỏ này một cái, nhìn thấy độ phù hợp không cao là Dương Thạc không để ý tới nó nữa.

Tiếp tục phi hành về phía trước.

349. Chương 337: Bí Pháp Thiên Phú, Nhiếp Hồn!

Chương 337: Bí Pháp Thiên Phú, Nhiếp Hồn!

Quác quác...Quác quác...Quác quác...

Khi Dương Thạc vừa đi tiếp thì chợt nghe thấy tiếng chim kêu to truyền tới.

Trong Đại Hành Sơn này không thiếu nhất chính là tiếng chim hót.

Nhất là sáng sớm, lúc chạng vạng tối, có không ít loài chim cất giọng hót, tiếng chim trong trẻo vang lên liên tiếp.

Nhưng giờ khắc này tiếng chim Dương Thạc nghe thấy rõ ràng bất đồng! Cao vút vang dội, hầu như áp đảo ết tiếng chim trong bảy tám dặm quanh đó.

Giống như đây là tiếng kêu vương giả trong loài chim vậy.

Mặt khác, nghe thấy tiếng chim kêu này, Dương Thạc cảm thấy cửu dương chân thân của mình cũng bị tiếng kêu này chấn động, ong ong rung chuyển. Tinh thần của hắn dường như cũng không tập trung được, thoáng chút hoảng hốt.

- Tiếng chim kêu này có vẻ xen lẫn Đại Thiên Âm chuông và Đại Phạm Âm chuông sao?

Nhú chặt mày, Dương Thạc cũng cố gắng giữ vững tinh thần.

Trong đầu hắn nhanh chóng hiện lên một ý nghĩ!

Sóng âm có thể ảnh hưởng trực tiếp tới cửu dương chân thân của mình, thậm chí ảnh hưởng tới ý niệm thần hồn của mình, điều này đủ để nói rõ tiếng kêu của loài chim này hầu như không khác gì thần âm Linh Đang, cho dù có yếu hơn rất nhiều nhưng về bản chất là giống nhau.

- Độ phù hợp của huyết mạch của loài chim này cùng thần âm Linh Đang tuyệt đối sẽ không ít!

Không cần dò xét, trong nội tâm Dương Thạc cũng đã có phán đoán này.

- Tiểu gia!

Ngay lúc này, Thần Long cũng mở miệng.

- Đây hình như là tiếng kêu của Nhiếp Hồn Thúy Điểu. Thứ này là một loại dị thú thượng cổ, cùng thời kỳ với Thần Long thượng cổ, nếu đạt tới cấp độ Vô Thánh đỉnh phong thì cả Thần Long thượng cổ cũng phải

sợ hãi vô cùng. Ta còn tưởng rằng thứ này đã tuyệt chủng cả vạn năm rồi, không thể ngờ là nó lại còn tồn tại...

- Thứ này có huyết mạch thượng cổ, bắt được thì huyết mạch của nó tuyệt đối có thể dung nhập vào bên trong Thần Long Liệt Khôn đao! Nếu may mắn, không chừng Thần Long Liệt Khôn đao còn có thể có một tia hiệu quả công kích bằng sóng âm!

Hai mắt Thần Long sáng ngời, miệng nhanh chóng nói.

- Dị thú thượng cổ, cũng có lợi cho Thần Long Liệt Khôn đao sao?

Nghe những lời này của Thần Long, hai mắt Dương Thạc sáng ngời.

Mình suy đoán huyết mạch của dị thú này có ích với thần âm Linh Đang, Thần Long còn nói nó có ích với Thần Long Liệt Khôn đao. Một loại huyết mạch có thể dung nhập vào hai đại pháp khí, đây tuyệt đối là vật vô cùng đáng giá!

- Qua xem thử!

Không cần chờ chút nào, Dương Thạc lập tức hạ thấp giọng nói.

Vút!

Thân hình bay nhanh đi, Cửu Dương Chân Thân trực tiếp tiến về phía tiếng kêu của Nhiếp Hồn Thúy Điều kia.

Một dặm... Hai dặm... Ba dặm...

Bay trọn vẹn ba dặm, Dương Thạc mới phát hiện ra, trên một ngọn núi cao ba trăm trượng phía trước, tại một tảng đá có một con chim nhỏ màu sắc sặc sỡ, dài chừng một thước.

Con chim nhỏ này giờ đang há mồm kêu líu ríu. Tiếng kêu lúc trước đúng là truyền từ miệng nó ra.

- Đây chính là Nhiếp Hồn Thúy Điều sao?

Thần sắc Dương Thạc nghiêm túc nhìn chằm chằm vào con chim nhỏ ở phía xa xa.

Dương Thạc bay giữa không trung, cách con chim nhỏ này cả trăm trượng. Cảm nhận công kích bằng sóng âm tại khoảng cách ngắn như vậy, Dương Thạc cảm thấy mình phải tập trung toàn bộ tinh thần, bằng không ý niệm thần hồn của mình sẽ bị tiếng chim hót của con chim nhỏ này làm cho hỗn loạn, dẫn đến...

Con chim nhỏ này rõ ràng là Nhiếp Hồn Thúy Điều rồi!

- Khí huyết đạt cấp độ Đại Tông Sư sao?

Đồng thời Dương Thạc cũng cảm thấy được mức độ đậm đặc của khí huyết của Nhiếp Hồn Thúy Điều này.

Một con chim chưa dài tới một thước mà lại có khí huyết đạt cấp độ Đại Tông Sư!

Nhưng thực lực càng cao càng tốt. Thực lực cao thì lợi ích khi hấp thu huyết mạch của nó với Thần Long Liệt Khôn đao và thần âm Linh Đang cũng tăng lên càng nhiều.

- Nhiếp Hồn Thúy Điều, dị thú cấp cao!

- Độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn đao... bảy phần!

- Độ phù hợp với thần âm Linh Đang... Mười một phần!

Trong đầu hắn nhanh chóng hiện lên thông tin về độ phù hợp.

Độ phù hợp mười một phần sao?

Dương Thạc không khỏi thầm hít sâu một hơi khí lạnh.

Chỉ còn kém một phần là đạt tới độ phù hợp hoàn toàn. Hiển nhiên Nhiếp Hồn Thúy Điều này vô cùng giống thần âm Linh Đang. Nguyên lý sóng âm công kích mà nó phát ra có lẽ cũng cùng loại với thần âm Linh Đang.

Bắt được nó, hấp thu rất nhiều huyết mạch, không nói thần âm Linh Đang có thể trực tiếp tăng thêm một tầng uy lực mới, ít nhất uy lực cũng tăng mạnh. Thậm chí Dương Tử Mặc có nắm giữ pháp khí phòng ngự thần hồn thì dưới công kích của thần âm Linh Đang này, chỉ sợ hắn cũng vẫn phải chịu tổn thương thôi.

- Tiểu gia, cẩn thận một chút!

Phân thân Thần Long đứng cạnh Dương Thạc, hai mắt chăm chú nhìn Nhiếp Hồn Thúy Điều kia, nói nhỏ.

- Con Nhiếp Hồn Thúy Điều này có thực lực không mạnh lắm nhưng tốc độ bay lại rất nhanh. Đoán chừng cả tiểu gia ngươi và ta cộng lại, tốc độ bay cũng không đuổi kịp nó. Lần cuối cùng ta muốn bắt nó mà không được. Tiểu gia ngươi sử dụng bốn trăm năm mươi thanh Đạo Hoàng kiếm bắn tới đi... Nếu không để ta dứt khoát hóa thân ngàn vạn, bao phủ toàn bộ không gian gần đây. Chúng ta bắt rùa trong hồ đi!

Phân thân Thần Long đề nghị.

- Không cần phải phiền toái như vậy chứ?

Dương Thạc mỉm cười.

- Tốc độ nhanh thì đã sao? Thần Long, đừng quên ta có Thập Phương Ca Sa ở đây. Dù có nhanh thì cũng nhanh hơn chúng ta xé mở hư không sao? Chỉ cần Thập Phương Ca Sa khóa chặt nó lại thì nó chẳng có nửa phần khả năng trốn thoát!

Dương Thạc trầm giọng nói.

- Tập trung!

Sau một khắc, Dương Thạc lập tức điều khiển Thập Phương Ca Sa, trực tiếp tập trung vào Nhiếp Hồn Thúy Điều ở bên ngoài trăm trượng kia.

rú rít...

Nhiếp Hồn Thúy Điều vẫn đang hút, giống như không cảm nhận được chút nguy hiểm nào.

Phốc!

Chộp hư không sau lưng Nhiếp Hồn Thúy Điều mở ra!

Một bàn tay lớn nhanh chóng đuổi từ hư không ra, chụp về thân thể Nhiếp Hồn Thúy Điều giống như sét đánh!

Kéc!

Dường như trong tích tắc Dương Thạc chạm tay vào Nhiếp Hồn Thúy Điều này, lập tức từ trong miệng Nhiếp Hồn Thúy Điều truyền ra một tiếng kêu sợ hãi ben nhon.

Trong chớp mắt, một cảm giác vô cùng nguy hiểm bao phủ Nhiếp Hồn Thúy Điều.

Năng lực cảm nhận của Nhiếp Hồn Thúy Điều này vốn rất mạnh, một khi có người nhìn chăm chăm vào nó thì cho dù có cách xa nhau vài dặm, Nhiếp Hồn Thúy Điều cũng có thể lập tức cảm giác được. Đến lúc đó, Nhiếp Hồn Thúy Điều sẽ lập tức bay nhanh để trốn chạy. Dựa vào tốc độ khủng khiếp của nó, e rằng cho dù là cường giả siêu cấp như Dương Thiên, nếu không có pháp khí đặc thù trợ giúp thì... cũng khó có thể bắt được Nhiếp Hồn Thúy Điều này.

Dù sao thân hình của Nhiếp Hồn Thúy Điều cũng quá nhỏ.

Một khi nó chui vào trong rừng rậm thì quả thật là rất khó tìm. . .

Nhưng lúc này, Nhiếp Hồn Thúy Điều lại đứng phải. . . Dương Thạc!

Dương Thạc là người có được Thập Phương Ca Sa!

Tác dụng của Thập Phương Ca Sa không đơn thuần chỉ là khóa chặt Nhiếp Hồn Thúy Điều này lại mà còn có một công hiệu khác cực lớn. Đó chính là ở trên mức độ nhất định, nó có thể che mất cảm giác của Nhiếp Hồn Thúy Điều này.

Thập Phương Ca Sa có thể biết rõ mười phương.

Trong đó còn có thể biết rõ hai hướng sinh môn và tử vị.

Thập Phương Ca Sa khiến cho năng lực biết trước được nguy hiểm tăng lên mạnh mẽ. Nếu có thể đạt tới cấp độ Võ Thánh như Ấn Giao Vương, vậy thì còn có thể dự đoán được rõ ràng chuyện lành, dữ, họa, phúc, biết rõ nơi nào là sinh môn của mình, biết rõ nơi nào là tử địa của mình, do đó có thể tránh được nguy hiểm.

Có thể đoán trước được hai hướng sinh môn và tử vị, cho nên cũng có thể giấu kín sinh môn, tử vị của kẻ thù ở trên một mức độ nhất định, khiến cho năng lực cảm nhận của kẻ thù bị giảm mạnh...

Bởi vì như thế cho nên Dương Thạc mới mở ra hư không, trong chớp lát đến trước mặt Nhiếp Hồn Thúy Điều này. Lúc hắn chuẩn bị ôm Nhiếp Hồn Thúy Điều, nó mới cảm nhận được luồng nguy hiểm cực hạn!

Kéc!

Hầu như không còn kịp suy nghĩ nữa.

Hoàn toàn là dựa vào bản năng, Nhiếp Hồn Thúy Điều này kêu to lên một tiếng, đôi cánh khê rung lên.

Cũng không phải là bay lên ngút trời, mà là hai chân vừa trượt một cái, Nhiếp Hồn Thúy Điều này đã nhanh như tia chớp, rơi xuống ba thước. Nó linh hoạt như cá chạch, thoát một cái đã tránh né được một trảo của Dương Thạc.

Vù vù!

Một trảo này của Dương Thạc đánh vào không trung, phát ra một tiếng vù vù.

- Nhiếp Hồn Thúy Điều này quả nhiên không đơn giản, có thể trốn chạy khỏi cái chết! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Trong lòng Dương Thạc khê động, khê thở dài.

Kéc kéc!

Dựa vào bản năng, sau khi chạy thoát khỏi một trảo của Dương Thạc, Nhiếp Hồn Thúy Điều mới giật mình, sợ hãi kêu lên một tiếng. Thân thể vút một cái đã bay xa hơn vài chục trượng, kéo dài khoảng cách với Dương Thạc. Với tốc độ cực nhanh của nó, có thể từ trong tay Dương Thạc chạy trốn ra ngoài.

Mặc dù cấp độ của Nhiếp Hồn Thúy Điều này là dị thú Đại Tông Sư nhưng lá gan lại không lớn.

Không một dị thú cấp độ Đại Tông Sư nào ngu ngốc. Vừa rồi Dương Thạc bỗng nhiên ra tay, điều này khiến cho Nhiếp Hồn Thúy Điều liên cảm nhận được thực lực mạnh mẽ của Dương Thạc. Nhiếp Hồn Thúy Điều biết rõ rằng những người muốn bắt mình ít nhất cũng đều là cao thủ cấp độ Đại Tông Sư trung kỳ, nếu chém giết chính diện, mình tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Điểm mạnh nhất của Nhiếp Hồn Thúy Điều chính là tốc độ.

Nếu như tốc độ là điểm mạnh, việc gì phải tiếp tục dây dưa với Dương Thạc?

Nhanh chóng chạy trốn!

Lúc Dương Thạc kịp phản ứng thì Nhiếp Hồn Thúy Điều này đã cách xa tới hơn trăm trượng!

Quả thật là quá nhanh.

- Tốc độ này. . . E rằng chỉ có dị thú cấp độ Võ Thánh mới có thể so sánh đấy!

Nhìn Nhiếp Hồn Thúy Điều đã bay nhanh đi xa, Dương Thạc cảm thấy hơi khiếp sợ.

Số cường giả Dương Thạc đụng phải cũng không thiếu.

Trước kia hắn có được Thập Phương Ca Sa Ẩn Giao Vương, bây giờ có được Thiên Đạo Thần Hoàng giáp Dương Tử Mặc và Thiên Binh Chiến Xa Ấu Dương Ngự. Ngoài ba vị này ra, e rằng trong số những người còn lại cũng chỉ có hai vị Đại Bằng Kim Sí Vương và Lô Điều Vương này là ác điều yêu thánh trong mười Đại Yêu thánh mới có tốc độ vượt qua Nhiếp Hồn Thúy Diệu.

Mà ngay cả Hỏa La Vương cưỡi Thánh Hỏa Vương Tọa thì tốc độ so với Nhiếp Hồn Thúy Diệu này cũng chậm hơn một chút.

Không đuổi kịp!

- Cũng may là Thập Phương Ca Sa đang ở trong tay ta!

Hai mắt của Dương Thạc hơi nhắm lại.

Về tốc độ phi hành thì hắn không thể so sánh với Nhiếp Hồn Thúy Diệu. Nhưng dựa vào Thập Phương Ca Sa, Nhiếp Hồn Thúy Diệu này tuyệt đối không có khả năng trốn thoát khỏi lòng bàn tay hắn.

Xoẹt!

Tâm niệm vừa động, lập tức hư không bị Dương Thạc mở ra.

- Tập trung!

Vừa chui vào trong hư không, Dương Thạc lập tức đã tìm ra chỗ ở của Nhiếp Hồn Thúy Diệu.

Phốc!

Sau một khắc hắn đã bay tới nơi cách Nhiếp Hồn Thúy Diệu ba dặm. Hắn chỉ cảm thấy hư không ở phía trước mình phát động một chút, phù một tiếng, lập tức mở ra một vết rách, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc xuất hiện.

Bàn tay lớn của hắn hung hăng đưa ra một trào về phía Nhiếp Hồn Thúy Diệu.

Kéc!

Nhiếp Hồn Thúy Diệu kinh hãi, lập tức thân thể chuyển động, lại tránh được một lần nữa. Vì tránh né một trào này của Dương Thạc, trong chớp mắt nó đã bay xa hơn trăm trượng. . .

Vút!!! Vút!!! Vút!!! Vút!!! Vút!!!

Một người một chim bay nhanh trên tinh không Đại Hành Sơn.

Nhiếp Hồn Thúy Diệu này sớm đã bối rối đến cực hạn, như con ruồi không đầu bay loạn khắp nơi.

Nhưng bất luận là nó đến chỗ nào thì Dương Thạc đều có thể tập trung, dùng Thập Phương Ca Sa xé mở hư không, xuất hiện ở trước mặt nó.

Cứ như vậy vài chục lần, Dương Thạc phát hiện ra Nhiếp Hồn Thúy Diệu này đã bay đến sơn mạch trung tâm Đại Hành Sơn.

Phía trước cách đó không xa chính là chủ mạch của Đại Hành Sơn rồi!

Sơn mạch cao gần ngàn trượng, dường như đã ngăn cách đất trời thành hai nửa. Chủ mạch Đại Hành Sơn này không đầy đá vụn, bùn đất như những ngọn núi xung quanh kia. Chủ mạch Đại Hành Sơn này hoàn toàn là một ngọn núi đá. Vách núi như được đao gọt rìu đục mà thành, trong vòng trăm trượng cũng đều không nhìn thấy được một khe hở. Chủ mạch Đại Hành Sơn này giống như là một tảng đá nguyên vẹn vậy!

Chẳng qua là ở trong một ít khe hở của tảng đá có một chút bùn đất, một số cây tùng cổ và các loại thực vật sinh trưởng.

Trên vách núi âm u này có rất nhiều rêu cỏ, khiến cho chủ mạch Đại Hành Sơn được nhuộm thành màu xanh biếc.

Nhiếp Hồn Thúy Diệu kia cũng có màu xanh biếc.

Trong lúc bay xung quanh vách núi mạch chủ Đại Hành Sơn này, nếu chỉ dựa vào mắt người, căn bản là không thể nhìn thấy thân ảnh của nó!

Đương nhiên Dương Thạc muốn bắt nó cũng không cần dùng mắt để xem!

Phốc!

Hư không lại mở ra, Dương Thạc lại xuất hiện ở trước mặt Nhiếp Hồn Thúy Diệu.

- Lúc này chính là thời cơ thích hợp!

Nhanh như chớp, Dương Thạc đưa tay bắt Nhiếp Hồn Thúy Diệu.

Lúc này Dương Thạc đã có thể cảm giác được rõ ràng, Nhiếp Hồn Thúy Diệu liên tục bay cao, mặc dù khí huyết của nó nồng đậm nhưng thể lực cũng đã bị tiêu hao nghiêm trọng, tốc độ đã có chút giảm bớt. Cho nên với tốc độ của Dương Thạc, việc bắt Nhiếp Hồn Thúy Diệu này có thể nói là đơn giản đến cực hạn!

Ầm!

Tay hắn vừa duỗi ra, lập tức có tiếng nổ vang vọng khắp tinh không.

Trong tích tắc, dường như năm ngón tay của Dương Thạc đã chạm vào thân thể Nhiếp Hồn Thúy Diệu!

Chỉ cần nhẹ nhàng khép năm ngón tay lại, Nhiếp Hồn Thúy Diệu này đã là chạy trời không khỏi nắng rồi!

Kéc!

Nhưng đúng lúc này, đột nhiên Nhiếp Hồn Thúy Diệu kêu lên một tiếng bèn nhọn.

Ô...ô...ô...n...g!

Lập tức Dương Thạc cảm thấy một luồng sóng âm lợi hại không ngừng công kích mạnh mẽ về phía đầu mình. Bị sóng âm đánh trúng, hai mắt của Dương Thạc lập tức tối sầm, tựa như không nhìn thấy được vật gì nữa. Trong chớp mắt, thân thể hắn cũng đã mất đi lực khống chế, thậm chí cũng không thể suy nghĩ được điều gì, hoàn toàn trở nên đần độn. . .

Tại thời khắc mấu chốt, Nhiếp Hồn Thúy Diệu này đã bạo phát ra một luồng sóng âm công kích. Cường độ của luồng sóng âm công kích này so với thần âm của Dương Địch và công kích của Linh Đàng chỉ có hơn chứ không kém!

350. Chương 338 : Pháp Khí Thăng Cấp, Nham Thủ Xuất Hiện

Chương 338 : Pháp khí thăng cấp, Nham Thủ xuất hiện

Hiển nhiên một chiêu này chính là tuyệt chiêu thiên phú của Nhiếp Hồn Thúy Diệu.

Nhưng sau khi thi triển ra luồng sóng âm công kích này, dường như Nhiếp Hồn Thúy Diệu cũng không chịu nổi!

Giống như chín phần lực lượng trong thân thể bị rút đi, sau khi phát ra sóng âm công kích, thân thể của Nhiếp Hồn Thúy Diệu dừng lại một lát, thậm chí ngay cả vỗ cánh cũng đều không làm được, dường như muốn rơi thẳng xuống.

Nhưng chỉ sau một tích tắc nó đã khôi phục được một tia khí lực, mới không rơi xuống hoàn toàn.

Nhưng dù vậy thì lực lượng của nó cũng đã bị mất đi quá nhiều. Nhiếp Hồn Thúy Diệu cũng không thể giữ được tốc độ bay như lúc trước

Nhiếp Hồn Thúy Diệu vỗ vỗ cánh, thần sắc cực kỳ sợ hãi nhìn vào mắt Dương Thạc. Nó bay với tốc độ như những loài chim bình thường, vội vã rời đi, chuẩn bị chạy trốn hoàn toàn. . .

Phốc!

Nhưng Nhiếp Hồn Thúy Diệu vừa mới bay ra vài chục trượng thì hư không phía trên nó lại bị xé mở!

Cảm giác nguy hiểm cực hạn lại bao phủ Nhiếp Hồn Thúy Diệu. . . Nhưng lúc này đây, lực lượng của Nhiếp Hồn Thúy Diệu đã bị hao tổn quá nhiều, căn bản là không thể nào trốn thoát. Hơn nữa nó cũng không thể phát động ra sóng âm công kích để đối phó kẻ thù được nữa!

Ầm!

Một bàn tay lớn xuất hiện ở phía trên thân thể Nhiếp Hồn Thúy Diệu. Sau khi thi triển ra một trào, lập tức Nhiếp Hồn Thúy Diệu đã nằm gọn trong bàn tay này.

Thân thể Dương Thạc!

Tuy Cửu Dương Chân Thân bị sóng âm công kích của Nhiếp Hồn Thúy Diệu này đánh trúng, lập tức rơi vào trạng thái dần dần, nhưng thân thể của Dương Thạc vẫn hoàn hảo, không bị hao tổn gì. Nhìn thấy lực lượng của Nhiếp Hồn Thúy Diệu này bị hao tổn quá nhiều, không thể bay nhanh, cho nên thân thể của Dương Thạc lập tức xé mở hư không, bắt lấy Nhiếp Hồn Thúy Diệu.

Giờ phút này, Nhiếp Hồn Thúy Diệu đã hoàn toàn rơi vào trong lòng bàn tay của Dương Thạc, không cách nào chạy trốn.

- Phù. . .

Bắt được Nhiếp Hồn Thúy Diệu, Dương Thạc thở dài một hơi.

- Nhiếp Hồn Thúy Diệu này trốn chạy để khỏi chết, thật sự là khiến cho ta dễ tâm. E rằng có thể sánh với Ẩn Giao Vương lúc trước có được Thập Phương Ca Sa rồi. Đáng tiếc rằng cuối cùng vẫn là rơi vào tay ta!

- Không tốt!

Trong lòng vừa toát ra ý nghĩ này, lập tức Dương Thạc nhận ra thân thể mình đang rơi thẳng tắp từ giữa không trung xuống!

Lúc trước Nhiếp Hồn Thúy Diệu vốn là bay nhanh ở ba bốn trăm trượng trên bầu trời thì thân thể Dương Thạc nhảy ra từ bên trong không gian Thập Phương Ca Sa, bắt lấy Nhiếp Hồn Thúy Diệu, cho nên thân thể hắn cũng ở mấy trăm trượng trên bầu trời. Dương Thạc mặc Thập Phương Ca Sa ở trên Cửu Dương Chân Thân, bên trên thân thể không hề có bất kỳ pháp khí phi hành nào, bản thân cũng không phi hành. Cho nên, giờ phút này chỉ có thể để cho tùy ý rơi xuống...

Rống!

Vừa mới rơi xuống vài chục trượng, bỗng một tiếng rống ngâm truyền đến.

Thân thể cực lớn của Thần Long đột nhiên bay ra từ trong không gian Thập Phương Ca Sa. Trong chớp mắt, chân trước cực lớn của nó nhanh như tia chớp, quắp lấy Dương Thạc.

- Hắc hắc, tiểu gia, ta sớm đã nói rằng Nhiếp Hồn Thúy Diệu này rất khó đối phó rồi đúng không?

Nhìn Dương Thạc, Thần Long mở miệng rộng, cười toe toét.

- Nhất là Nhiếp Hồn, thần thông thiên phú của nó. Hình như là có công hiệu giống như pháp khí của Dương Tử Mặc, đều khiến cho ý niệm thần hồn tổn thương. Hơn nữa nó còn có thể ngăn cách thân thể và hồn, có thể nói là khó lòng phòng bị. Tiểu gia, lần này gặp phải chiêu Nhiếp Hồn này, ngươi vẫn là bị lỗ vốn đấy. . .

Nhìn Dương Thạc lơ lửng ở giữa không trung, Cửu Dương Chân Thân ở trong trạng thái dần dần, Thần Long cười hắc hắc nói.

- Bí pháp mà Nhiếp Hồn Thúy Diệu vừa dùng gọi là nhiếp hồn sao.

Dương Thạc ngồi xếp bằng trong lòng trào của Thần Long, nhìn thoáng qua con Nhiếp Hồn Thúy Diệu mà mình vừa bắt được, nhỏ giọng nói.

- Bí pháp này cũng hay đấy.

Dương Thạc tự nói.

Nó gần giống với Chân Như châu dùng để tấn công thần hồn của Dương Tử Mặc.

Cần phải biết Chân Như châu của Dương Tử Mặc ít nhất cũng là pháp khí Vô Thánh lõi âm tầng thứ ba. Nếu sử dụng nó tối đa thì hiệu quả của nó cũng tương đương với một chiêu tấn công toàn lực của Vô Thánh lõi âm tầng thứ ba bình thường đấy.

Con Nhiếp Hồn Thuý Điều này chỉ có tu vi Đại Tông Sư, mà còn là Đại Tông Sư sơ kỳ.

Tốc độ của Nhiếp Hồn Thuý Điều cực nhanh, khi nó muốn chạy trốn chết thì có thể thấy rõ điều này, mà nó lại có thêm thiên phú nhiếp hồn nữa. Vậy nên, với tu vi Đại Tông Sư, rồi đột nhiên bộc phát ra thực lực của Vô Thánh sơ kỳ, nếu không phải gặp được Dương Thạc thì nó có thể dễ dàng chạy trốn được.

Tất nhiên, với tu vi Đại Tông Sư mà dùng bí pháp của cảnh giới Vô Thánh thì cũng sẽ để lại di chứng rất rõ ràng.

Mỗi một lần sử dụng sẽ hao tổn rất nhiều sức lực.

Nên nó mới bị Dương Thạc bắt được dễ dàng.

- Tiểu gia, bí pháp nhiếp hồn của Nhiếp Hồn Thuý Điều có thể ngăn cách mối liên hệ giữa thần hồn với thân thể.

- Tuy nhiên, nó vẫn có chỗ khác biệt với pháp khí của Dương Tử Mặc.

- Nhiếp Hồn Thuý Điều ngăn cách mối liên hệ giữa thần hồn với thân thể là xuyên qua sự phòng ngự của thần hồn. Dù thần hồn của một cao thủ có mạnh đến cỡ nào thì nó đều có thể ngăn cách được. Nhưng, thần hồn càng mạnh thì thời gian ngăn cách càng ngắn mà thôi.

Thần Long lại nói thêm.

Ngăn cách mối liên hệ giữa thần hồn với thân thể.

Tức là, khi bị bí thuật nhiếp hồn đánh trúng thì thần hồn của mình hoàn toàn không thể điều khiển thân thể, không thể nghe, không thể nhìn, không thể làm bất kì hành động nào được.

Chân Như Châu của Dương Tử Mặc cũng có tác dụng tương tự.

Chẳng qua, nếu thần hồn đủ mạnh mẽ thì tác dụng tấn công thần hồn của Chân Như châu sẽ giảm mạnh, thậm chí không xuyên qua được phòng ngự, không thể khiến thần hồn bị ngăn cách với thân thể.

Còn bí thuật nhiếp hồn này thì hoàn toàn bỏ qua phòng ngự của thần hồn.

Dù thần hồn mạnh mẽ thì vẫn có thể ngăn cách, với thần hồn quá mạnh mẽ thì thời gian ngăn cách ngắn hơn mà thôi. Ví dụ như, với Đại Tông Sư thì có thể ngăn trong năm nhịp thở, còn với cao thủ Vô Thánh thì chỉ ngăn được khoảng một nhịp thở thôi.

Dù là thế thì bí thuật này cũng rất mạnh mẽ rồi.

- Không biết sau khi Thần Âm Linh Đang cùng Thần Long Liệt Khôn đao hấp thu máu huyết của Nhiếp Hồn Thuý Điều thì chúng có thể có được bí thuật này hay không.

Dương Thạc nhìn chằm chằm Nhiếp Hồn Thuý Điều trong tay mà hai mắt toả sáng.

- Thử rồi tính tiếp.

- Trở về trong không gian Thập Phương Ca Sa rồi hấp thu máu Nhiếp Hồn Thuý Điều đã.

‘Xoẹt’ một tiếng, Dương Thạc mở ra hư không, cùng Thần Long đi vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Cùng lúc đó, cửu dương chân thân của Dương Thạc cũng từ trạng thái dẫn độ khôi phục về bình thường, và chui vào không gian Thập Phương Ca Sa.

Hấp thu máu huyết trong không gian Thập Phương Ca Sa là an toàn nhất. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hai cái phân thân của Dương Thạc đều tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa, nhưng cái phân thân của Thần Long thì bị bỏ lại lúc Dương Thạc truy đuổi Nhiếp Hồn Thuý Điều rồi.

Tất nhiên, nó cũng không lạc được, bởi nó có liên hệ với bản thể Thần Long nên một thời gian ngắn nữa là nó có thể tự mình tìm đường về.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Dương Thạc nhìn Nhiếp Hồn Thuý Diệu trong tay, nhúu mày.

Lúc này, Nhiếp Hồn Thuý Diệu đang mở to mắt, há to miệng, bộ dáng sợ hãi.

Dù nó có hoảng sợ thế nào thì việc nên lấy máu của nó cũng vẫn sẽ lấy thôi. Nhưng Dương Thạc cảm giác, con Nhiếp Hồn Thuý Diệu này quá nhỏ, liệu nó có bao nhiêu máu chứ? Mà hai kiện pháp khí của mình là Thần Long Liệt Khôn đao cùng Thần Âm Linh Đang đều phải hấp thu máu của nó. Vậy máu nó có đủ không?

- Tiểu gia, giết nó đi.

Thần Long giống như đoán được suy nghĩ trong lòng Dương Thạc, nói.

- Không cần hấp thu quá nhiều loại máu này, một giọt là đủ rồi. Trên người nó cũng có ít nhất năm giọt.

Thần Long nói.

- Vậy à.

Dương Thạc gật đầu.

Dương Thạc không hề do dự, hai tay bóp mạnh, rồi mấy tiếng răng rắc vang lên. Theo đó, Nhiếp Hồn Thuý Diệu đã bị Dương Thạc bóp nát thành vũng máu. Dương Thạc không hề khách khí, chia chỗ máu này thành hai phần. Một phần bôi lên Thần Âm Linh Đang, một phần khác thì bôi lên Thần Long Liệt Khôn đao.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Khi hai kiện pháp khí này tiếp xúc với máu của Nhiếp Hồn Thuý Diệu thì đồng thời rung động mạnh.

Thậm chí, Thần Âm Linh Đang còn không ngừng phát ra những tiếng keng keng, tràn ra từng luồng sóng âm. Đây chính là thần âm công kích. Nhưng thần âm công kích này còn yếu, chưa ảnh hưởng đến Dương Thạc được.

Hai pháp khí vừa kêu vù vù vừa nhanh chóng hấp thu máu của Nhiếp Hồn Thuý Diệu.

Dù gì thì độ phù hợp với Thần Âm Linh Đang cũng lên tới 110% nên hấp thu rất nhanh, mới chỉ một lát mà những giọt máu Dương Thạc bôi lên đó đã bị hấp thu gần hết.

Còn Thần Long Liệt Khôn đao, sau khi hấp thu một chút liền dừng lại, chắc là bão hoà rồi.

Dương Thạc lấy chỗ máu còn sót lại trên đó bôi lên Thần Âm Linh Đang để Thần Âm Linh Đang hấp thu nốt. Cuối cùng, quá trình này mới dừng lại. Lúc này, trên Thần Âm Linh Đang chỉ còn một tí xú máu nữa thôi.

- Mẹ ơi, tiểu gia, tiểu nãi nãi, hình như Thần Âm Linh Đang hấp thu trên ba giọt máu...

Thấy Thần Âm Linh Đang vẫn còn có thể hấp thu máu của Nhiếp Hồn Thuý Diệu, Thần Long lập tức mở to hai mắt.

Thần Long không có năng lực đặc biệt giống như Dương Thạc, không thể xem xét độ phù hợp.

Lúc trước, nó nghĩ rằng, chỉ có Thần Long Liệt Khôn đao mới có thể hấp thu máu của Nhiếp Hồn Thuý Diệu và chỉ hấp thu được khoảng một giọt máu mà thôi.

Nó thật không ngờ, Thần Âm Linh Đang cũng có thể hấp thu, mà còn hấp thu được nhiều hơn nữa, gần gấp ba lần so với Thần Long Liệt Khôn đao rồi.

- Đúng rồi, Thần Âm Linh Đang cũng là pháp khí tấn công bằng sóng âm, tương tự với Nhiếp Hồn Thuý Diệu, nên độ phù hợp sẽ khá cao.

Nghĩ ra điều này, trong lòng Thần Long mới thấy thoải mái.

- Tiểu gia, Thần Âm Linh Đang hấp thu ba giọt máu nên trong sóng âm do nó phát ra có thể đã chứa một chút tác dụng nhiếp hồn rồi.

Thần Long nói.

- Có chứa tác dụng nhiếp hồn sao?

Dương Thạc cầm Thần Âm Linh Đang lắc nhẹ.

Keng keng keng!

Âm thanh thanh thúy vang lên.

Dương Thạc cảm giác, đúng là sóng âm do Thần Âm Linh Đang phát ra đã có một chút khác so với lúc trước.

Nhưng... trong đó có chứa nhiếp hồn hay không thì không rõ.

Cũng không nên thí nghiệm.

Tuy trong không gian Thập Phương Ca Sa có không ít loại thú, bên ngoài Đại Hành sơn cũng có không ít mãnh thú, dị thú, nhưng thần hồn của hầu hết bọn chúng không có phòng ngự mạnh mẽ. Nếu dùng Thần Âm Linh Đang tấn công những loại mãnh thú, dị thú này thì chúng nó sẽ lập tức chóng mặt, và cũng khó xác định có tác dụng nhiếp hồn hay không.

- Chỉ có thể chờ khi đánh nhau với Dương Tử Mặc thì có thể thử một chút.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Dương Tử Mặc có Chân Như châu nên phòng ngự thần hồn rất mạnh. Nếu sóng âm của Thần Âm Linh Đang bình thường thì không thể ảnh hưởng đến hắn. Nhưng nếu trong đó có tác dụng nhiếp hồn thì dù thần hồn hắn có phòng ngự mạnh mẽ đến đâu cũng sẽ bị Thần Âm Linh Đang tấn công, khiến cho thần hồn của hắn mất đi liên lạc với thân thể trong thời gian ngắn.

Dương Thạc cất Thần Âm Linh Đang đi, nhìn về phía Thần Long Liệt Khôn đao.

Trông bề ngoài của nó thì hình như sắc bén hơn rồi. Chẳng qua, Thần Long Liệt Khôn đao thay đổi rất nhỏ, không thể thấy rõ.

Thanh đao này có thể được coi là thần đao cao cấp nhất hiện nay. Bởi vậy, không phải chỉ hấp thu vài giọt máu của mãnh thú mà nó có thể tăng lên được.

Chẳng qua, nếu nó có thể hấp thu thêm nhiều máu của nhiều loại mãnh thú khác thì... thanh Thần Long Liệt Khôn đao này có thể hoàn thiện thêm, thậm chí có thể vượt qua Tam Thiên đạo hoàng kiếm trở thành thần binh tuyệt thế.

- Tìm được Nhiếp Hồn Thuý Diệu cũng coi như chuyến đi đến Đại Hành sơn lần này cũng có thu hoạch rồi.

Dương Thạc thở nhẹ một hơi, nói nhỏ.

- Tiếp tục tìm kiếm mãnh thú, dị thú khác thôi.

Dương Thạc nói xong, cửu dương chân thân liền mở ra hư không, lại xuất hiện trên bầu trời Đại Hành sơn.

Cửu Dương Chân Thân vừa ra ngoài liền thấy cái phân thân của Thần Long đang bay loanh quanh cách đó không xa. Cuối cùng thì nó cũng đuổi kịp.

- Tiểu gia, bây giờ, hình như chúng ta đang gần với trung tâm Đại Hành sơn đấy.

Thần Long nhìn cảnh vật xung quanh, nói.

Đại Hành sơn lấy sơn mạch ngang qua nam bắc làm trung tâm, còn những ngọn núi xung quanh thì dựa vào nó.

Lúc trước, Dương Thạc cùng Thần Long vẫn đi quanh bên ngoài chứ chưa đến sơn mạch trung tâm, mãi đến lúc đuổi theo Nhiếp Hồn Thuý Diệu mới tới chỗ này.

Ở đây đã coi như khu vực trung tâm Đại Hành sơn rồi.

- Có lẽ ở đây có không ít mãnh thú, dị thú, thậm chí còn có thể gặp được dị thú Vô Thánh nữa. Nên chúng ta phải cẩn thận một chút.

Về mặt Dương Thạc nghiêm túc, nói.

- Ừ

Thần Long nhẹ gật đầu.

Vèo...o...o!

Vèo...o...o!

Một người một rống nhanh chóng bay xuống.

Thoáng cái đã đến chân núi.

Bay giữa trời ấy trăm trượng thì hơi gây chú ý một chút. Nếu bên trong Đại Hành sơn có mãnh thú mạnh mẽ nào đó, mà chỉ cần không phải kẻ dần thì có thấy được Dương Thạc cùng phân thân Thần Long. Đến lúc đó, chẳng may có khoảng mười con mãnh thú mạnh mẽ đồng thời tấn công Dương Thạc thì Dương Thạc chỉ còn nước chạy trốn thôi. Thậm chí, nếu bị đám mãnh thú này đánh lên thì chỉ sợ sẽ bị tổn thất không nhỏ.

Nơi này là Đại Hành sơn, là nhà của các mãnh thú, nên Dương Thạc cùng Thần Long ít gây chú ý thì tốt hơn.

- Toàn bộ sơn mạch chính của Đại Hành sơn này lại được làm bằng nham thạch đấy. Toàn bộ nham thạch tạo nên thân núi cũng không phải không có nhiều. Đúng rồi, Thần Long, vạn năm trước của thời kỳ thượng cổ đã có Đại Hành sơn chưa?

Dương Thạc vừa bay nhanh vừa quan sát sơn mạch chính của Đại Hành sơn này.

- Thời kỳ thượng cổ ư? Hình như là có ngọn núi này rồi đấy.

Thần Long vẻ mặt vui mừng, đang chuẩn bị nói cho Dương Thạc về một số chuyện ở thời kỳ thượng cổ.

- A?

Chẳng qua, một lát sau, Thần Long chợt im lặng, ‘A’ lên một tiếng.

Bỗng hai mắt nó sáng lên.

351. Chương 339: Mai Phục, Nham Thử Cảnh Giới Vô Thánh.

Chương 339: Mai phục, Nham Thử cảnh giới Vô Thánh.

- Tiểu gia, nhìn đi.

Thần Long nói xong, liền vươn một cái móng vuốt vọt chỉ về phía sườn núi của sơn mạch chính trong Đại Hành sơn.

Trên sườn núi cách mặt đất khoảng ba mươi trượng, trong một khe hở trên vách núi nham thạch, có một con thú nhỏ màu xám bạc dài hơn một thước đang nằm ở đó, hai chân trước của nó giữ một viên đá nhỏ cho vào miệng và cắn.

Con thú nhỏ này chính là một con chuột lớn.

- Đây là Nham Thử phải không?

Tuy chưa bao giờ thấy Nham Thử nhưng lúc này Dương Thạc cũng có thể đoán được, con thú con này chính là Nham Thử rồi.

- Tìm được Nham Thử rồi.

Lúc thấy được con thú nhỏ, hai mắt Dương Thạc sáng ngời.

Hắn và Thần Long đã tìm trong Đại Hành sơn tám ngày rồi mà không có thu hoạch gì, lại không ngờ rằng, mới có hai canh giờ ngắn ngủi trong sáng hôm nay mà đã gặp vận may liên tiếp. Đầu tiên hắn bắt được Nhiếp Hồn Thuý Diệu, lấy máu của nó dung nhập vào trong Thần Âm Linh Đan và Thần Long Liệt Khôn đao, bây giờ thì lại tìm được một con Nham Thử.

Nham Thử cũng là dị thú từ thời thượng cổ.

Tức là, máu của Nham Thử vừa có thể dung nhập vào Bắc Địa Uy Lực giáp làm tăng lên sức phòng ngự của Bắc Địa Uy Lực giáp, đồng thời máu của nó cũng có thể dung nhập vào trong Thần Long Liệt Khôn đao.

Có lẽ cũng giống như máu của Nhiếp Hồn Thuý Diệu, tuy sau khi nó dung nhập vào trong Thần Long Liệt Khôn đao không làm Thần Long Liệt Khôn đao lập tức thăng cấp.

Nhưng chỉ cần tăng lên một chút, rồi về sau tích lũy dần thì cuối cùng Thần Long Liệt Khôn đao sẽ trở thành tuyệt thế thần binh.

- Nham Thử, dị thú trung cấp.

Đúng lúc Dương Thạc nhìn thấy con Nham Thử này thì trong đầu hắn cũng hiện lên các tin tức về Nham Thử.

- Độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn đao: 70%, độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực giáp: 120%.

Đồng thời trong đầu hắn cũng hiện lên độ phù hợp với các pháp khí khác.

Độ phù hợp với Thần Long Liệt Khôn đao: 70% là chuyện bình thường.

Cũng tương đương với Nhiếp Hồn Thuý Diệu.

Nhưng Nham Thử này lại có độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực giáp tới 120%, đạt đến mức hoàn toàn phù hợp. Điều này khiến Dương Thạc vô cùng kinh ngạc.

Chẳng qua, nghĩ kỹ lại thì việc này cũng bình thường.

Độ phù hợp giữa Bắc Địa Uy Lực giáp với máu của thượng cổ Hắc Hùng còn có thể đạt tới 100%. Mà Nham Thử lại gần thuộc tính thổ hơn so với Hắc Hùng nên độ phù hợp của nó với Bắc Địa Uy Lực giáp cũng sẽ cao hơn 20%. Đây là việc hết sức bình thường.

- Độ phù hợp 120% ư... Vậy là bắt buộc phải có máu của Nham Thử rồi. truyện copy từ

Trong lòng Dương Thạc hơi chút kích động.

- Chỉ tiếc, con Nham Thử này chỉ có tu vi Võ Tôn, còn kém một chút. Nếu tìm được Nham Thử Đại Tông Sư rồi lấy máu của nó thì tốt. Tóm lại, đã tìm được con Nham Thử này thì chắc chắn ở gần đây còn có Nham Thử khác, biết đâu trong đó còn có con co tu vi Đại Tông Sư đấy.

Lúc này, Dương Thạc không hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì con Nham Thử trên sườn núi Đại Hành sơn này có tu vi hơi kém một chút, mà Dương Thạc lại muốn đi theo nó để tìm được nhiều Nham Thử hơn nữa.

Hiện tại, không thể đánh rần động cỏ.

- Truy tung.

Đầu tiên, Dương Thạc dùng Thập Phương Ca Sa để theo dõi dấu vết của con Nham Thử này.

Như vậy, dù con Nham Thử này chạy đến đâu thì Dương Thạc cũng có thể tìm được vị trí của nó.

Sau khi truy tung, Dương Thạc cùng Thần Long không cần bay giữa bầu trời để nhìn chăm chăm nó, mà giả vờ như chưa thấy con Nham Thử này. Một người một rồng nhanh chóng bay xuống chân núi Đại Hành sơn, ẩn vào trong rừng.

Đồng thời, Dương Thạc cũng luôn chú ý đến hướng đi của con Nham Thử.

Con Nham Thử này ngồi trong khe núi Đại Hành sơn, gặm cắn một ít tảng đá xong liền chột di chuyển, rồi vô cùng linh hoạt chui vào trong khe hở nham thạch kia, không thấy bóng dáng đâu nữa. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Trong khe nham thạch này có lối đi cho Nham Thử.

Dương Thạc cùng Thần Long nhìn nhau một cái, cùng suy nghĩ như vậy.

- Đi qua xem.

Không chần chừ, Dương Thạc cùng Thần Long cẩn thận bay đến gần khe hở nham thạch.

Chỗ rộng nhất của khe hở này khoảng hai thước, sâu bảy tám xích, trong góc khe có một ít bùn đất, thậm chí còn có một số cỏ dại mọc trong bùn đất, che đi một phần khe hở.

Nhìn vào trong khe toàn một màu tối đen, ánh sáng thì lơ mờ.

Chẳng qua, với thị lực của Dương Thạc thì vẫn có thể thấy, ở sâu trong khe hở nham thạch này có một động đá nhỏ, đường kính chưa đến hai thước, còn nhỏ hơn chiều dài của con Nham Thử kia.

Dương Thạc biết Nham Thử là loài động vật dùng tứ chi để đi, không phải đứng thẳng thân thể mà đi, nên dù đường kính của động đá này chưa tới hai thước nhưng cũng đủ để con Nham Thử kia đi vào.

- Đi vào thôi.

Dương Thạc vừa suy nghĩ xong, Cửu Dương Chân Thân liền nhanh chóng thu nhỏ, cao chưa đến hai thước.

Còn phân thân Thần Long, dù dài một trượng nhưng đó là chiều dài của nó, còn đường kính của nó còn lâu mới đến hai thước nên nó có thể tự do hoạt động trong động đá này.

Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Một người một rồng nhanh chóng đi vào trong khe hở, tiến vào động đá.

Động đá này uốn khúc vào sâu trong lòng đất Đại Hành sơn.

Đi vào động đá, Dương Thạc phát hiện, Đại Hành sơn đúng là do một tảng đá cực kỳ to lớn tạo thành, bên trong nó gần như không có bùn đất. Mà động đá của Nham Thử là được đào từ tảng đá lớn này.

- Khả năng đào động của Nham Thử đúng là rất giỏi.

Dương Thạc cảm thán.

- Tiểu gia, loại dị thú như Nham Thử không chỉ có da lông cứng rắn mà còn có hai chân trước cùng hàm răng của nó nữa. Thậm chí, chân trước cùng hàm răng của nó còn cứng rắn hơn gấp mấy lần so với loại đá mà nó gặm cắn nữa. Bởi vậy, nó có thể đào được hang động trong đám nham thạch này là chuyện rất dễ dàng. Không chỉ thế, đám Nham Thử này còn rất biết tạo kiến trúc. Một bầy Nham Thử thường đào động ra bốn phương tám hướng, rất rõ ràng.

Thần Long nhỏ giọng nói.

Dương Thạc gật đầu, không nói gì. Chẳng qua, hắn vẫn cẩn thận tiếp tục đi về phía trước.

Dương Thạc cùng Thần Long đi được mấy trăm trượng trong động đá này mà vẫn chưa phát hiện dấu vết của con Nham Thử có tu vi Vô Tôn kia.

Chẳng qua, càng đi vào sâu, Dương Thạc lại phát hiện, đường kính của động đá này ngày càng lớn, từ lúc đầu là hai thước, đến bây giờ đã gần bảy tám thước rồi. Dù Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc ở trạng thái bình thường thì chỉ cần hơi cúi người một chút là có thể đi được trong động đá này.

Tiếp tục đi sâu vào, đường kính ở đây đã rộng đến một trượng.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc liền khôi phục trạng thái bình thường.

- Hình như trong động đá này, số lượng Nham Thử cũng không quá nhiều. Sao đến bây giờ mà chưa tìm được con nào?

Dương Thạc nhíu mày, nhỏ giọng nói.

- Chắc bọn chúng không đang ăn thì cũng đang nghỉ ngơi thôi. Cái đám này chỉ cần tìm được khoáng thạch là sẽ không chạy loạn nữa.

Thần Long nói.

- Như vậy...

Dương Thạc phát hiện, mình vẫn chưa hiểu nhiều về Nham Thử.

Cảm thấy Nham Thử cũng giống như loài chuột bình thường, đều thích di chuyển. Nhưng thực tế, một khi Nham Thử tìm được nơi có khoáng mạch làm đồ ăn thì chúng sẽ không chạy loạn khắp nơi nữa. Bây giờ, chúng không ăn ở gần đây thì chính là ở một hang động nào đó nghỉ ngơi cùng nhau.

352. Chương 340: Dao Chém Nham Thử Cấp Độ Võ Thánh!

Vô Tận Thần Công

Chương 340: Dao chém Nham Thử cấp độ Võ Thánh!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tiếp tục đi về phía trước mấy trăm trượng nữa thì có một ngã rẽ.

Chia thành 10 nhánh.

Dương Thạc cùng Thần Long chọn bừa một con đường rồi lại đi tiếp.

Chít...t...t!

Vừa mới đi được mấy chục trượng thì phía trước xuất hiện một con chuột lớn màu xám bạc, dài hơn ba thước.

Con chuột lớn màu xám bạc này đang đi về phía bên này nên gặp phải Dương Thạc cùng Thần Long.

Theo bản năng, con chuột lớn màu xám bạc này liền kêu lên một tiếng.

- Nham Thử cảnh giới Đại Tông Sư sao?

Khi Dương Thạc cùng Thần Long thấy con chuột lớn màu xám bạc này đều ngẩn người.

Trên người con chuột lớn này tản ra khí huyết nồng đậm, đáng người còn cao to hơn con Nham Thử Võ Tôn dài hai thước kia. Có thể thấy, đây là một con Nham Thử có tu vi Đại Tông Sư.

Nham Thử chính là dị thú trung cấp, tối đa có thể tu luyện tới cảnh giới Võ Tôn. Mà con Nham Thử này lại có cảnh giới Đại Tông Sư. Từ đó có thể thấy, đây là một con Nham Thử đã mở ra linh trí, và có thể tự mình tu luyện.

- Đúng là đã tìm được Nham Thử có cảnh giới Đại Tông Sư rồi.

- Bắt lấy nó.

Khi nhìn thấy con Nham Thử này, hai mắt Dương Thạc liền sáng lên. truyện copy từ

Ngay lập tức, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc liền hành động ngay, giữa không trung đã biến thân thành Huyền Ưng tầng thứ hai, rồi ‘oanh’ một tiếng, va đập mạnh về phía con Nham Thử kia.

Bang!

Khi con Nham Thử này còn ngây người thì Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã đập trúng người nó.

Ầm ầm...

Nham Thử giống như hồ lô lăn trên đất, lăn ra xa mấy chục trượng. Sau đó, hai chân trước của nó chống trên mặt đất, đứng dậy, khoé miệng còn vương chút máu, đồng thời bắn ánh mắt khó hiểu cùng tức giận về phía Dương Thạc.

- Chỉ thương nhẹ thôi à?

Dương Thạc nhú mày. Cửu Dương Chân Thân của mình cũng tương đương với thần binh cấp bốn đâm trúng mà chỉ khiến con Nham Thử này bị thương nhẹ. Điều này cho thấy sức phòng ngự của Nham Thử rất mạnh.

Cùng lúc đó, con Nham Thử này cũng rất sợ hãi.

Nó không ngờ, trong hang động của bầy đàn Nham Thử mình mà lại có một cao thủ nhân loại.

Hơn thế nữa, hần còn biến thân, rồi lập tức va chạm mình. Vậy mà, với sức phòng ngự mạnh mẽ của nó cũng bị thương một chút sau cú va chạm của biến thân của Dương Thạc.

Xì... xì...

Nham Thử kêu lên.

- Tiếp tục.

Dương Thạc không hề để ý đến nó, cả người di chuyển, lại tiếp tục đánh mạnh về phía con Nham Thử này.

Chít...t...t!

Lần này, con Nham Thử kia đã có kinh nghiệm nên không dám liều mạng với Dương Thạc, mà nhanh chóng quay người lại, bốn móng vuốt vung lên, vội vàng chạy trốn.

Tuy con Nham Thử này không biết bay và bốn móng vuốt cũng rất ngắn, nhưng khi nó chạy trốn trong hang động này thì gần như đạt đến cảnh giới Súc Địa Thành Thốn, một bước có thể đi được mấy chục trượng. Dù Dương Thạc bay đi nhưng vẫn không thể rút ngắn khoảng cách với Nham Thử.

Chít...t...t! Chít...t...t! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Chít...t...t! Chít...t...t!

Nham Thử vừa chạy thực mạng vừa kêu, giống như đang gọi đồng bọn vậy.

- Muốn gọi bạn hả? Cho dù trong động nham thạch này có Nham Thử cảnh giới Vô Thánh thì ta cũng bắt buộc phải lấy máu của các ngươi.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Độ phù hợp 120% rất hấp dẫn với Dương Thạc. Cho nên, dù ở đây có Nham Thử Vô Thánh thì Dương Thạc cũng phải liều mạng một phen. Trừ phi hần gặp được vị thứ tư trong Thập Đại Yêu Thánh là Tử Thử Yêu Thánh, nếu không, dù cao thủ Nham Thử nào cũng không thể ngăn cản Dương Thạc lấy máu của nó.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Một người một chuột truy đuổi trong động đá.

Tốc độ rất nhanh, thậm chí phân thân của Thần Long cũng bị tụt lại phía sau.

Đuổi theo được bảy tám trăm trượng, thì phía trước chợt sáng ngời, xuất hiện một đại sảnh khoảng hơn ba mươi trượng, hình như là đại sảnh của cả động.

- Còn muốn trốn sao?

Xoẹt một tiếng, Dương Thạc trực tiếp xé rách hư không, rồi đến sau lưng Nham Thử Đại Tông Sư.

Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Năm thanh đạo hoàng kiếm nhanh chóng bắn ra, tấn công Nham Thử Đại Tông Sư.

Chít...t...t!

Nham Thử hét lên một tiếng, rồi cả người lặn trên mặt đất, vậy mà đã tránh được Đạo hoàng kiếm của Dương Thạc.

Choang choang choang!

Năm thanh đạo hoàng kiếm chém trên mặt đất, mang theo vô số đá vụn.

Sau khi con Nham Thử Đại Tông Sư này tránh thoát được đạo hoàng kiếm của Dương Thạc liền không chạy trốn nữa, mà đứng thẳng thân thể, nhìn về phía Dương Thạc như trêu tức.

Chít...t...t! Chít...t...t!

Một lát sau, vài tiếng kêu của Nham Thử vang lên.

Động đá lớn này còn thông với hơn mười động đá nhỏ khác. Lúc này, từ trong các động đá nhỏ có ít nhất hai ba mươi luồng khí huyết mạnh mẽ đang lao nhanh về phía này. Đây đều là các Nham Thử cảnh giới Đại Tông Sư.

- Tên nhân tộc khốn kiếp, dám đuổi giết con cháu của bốn toạ.

Đồng thời, một thanh âm sắc bén cũng truyền vào trong tai Dương Thạc.

Sắc mặt Dương Thạc lập tức thay đổi.

Có thể nói tiếng người thì đây chính là Nham Thử Vô Thánh rồi.

Dị thú Nham Thử cấp độ Vô Thánh?

Mặc dù Nham Thử chỉ là một loại dị thú trung giai, nhưng với tư cách là dị thú thượng cổ, một khi khai mở linh trí thì sẽ có khả năng lớn tu luyện đến cấp độ Đại Tông Sư, thậm chí là cấp độ Vô Thánh. Dù sao Nham Thử này cũng có thiên phú rất mạnh đấy. Nó có thiên phú cắn nuốt khoáng thạch, trong tất cả dị thú tuyệt đối có thể xếp hạng hàng đầu.

Đều không chút thua kém bí pháp thiên phú Nhiếp Hồn của Nhiếp Hồn Thúy Điều.

Chỉ cần không ngừng cắn nuốt, thực lực có thể tăng lên không ngừng.

Mặc dù không có năng lực chạy trốn thoát chết của Nhiếp Hồn Thúy Điều. Nhưng trong động đá dưới lòng đất, năng lực chạy trốn thoát chết của Nham Thử cũng tuyệt đối không kém.

Mà ở phương diện phòng ngự, Nhiếp Hồn Thúy Điều có thúc ngựa thì cũng không thể so với Nham Thử. Thứ duy nhất mà Nham Thử thiếu chẳng qua là tuyệt chiêu công kích mà thôi.

Mặc dù không có tuyệt chiêu công kích nhưng hai móng của Nham Thử cũng tuyệt đối có thể khiến bất cứ địch nhân nào đau đầu!

Tổng hợp mà nói, chạy trốn khỏi chết, Nhiếp Hồn Thúy Điều cường đại, mà sức chiến đấu thì Nham Thử hoàn toàn thắng Nhiếp Hồn Thúy Điều.

Hiện tại Dương Thạc đang ở trong không gian động đá, rõ ràng phải chống lại một dị thú Nham Thử cấp độ Vô Thánh...

Xèo xèo...! Xèo xèo...!

Tiếng kêu của Nham Thử vẫn không ngừng truyền ra khắp trong động đá.

Chúu!!

Một con Nham Thử dài hơn ba thước xuất hiện trong động đá này.

Chúu!! Chúu!!

Ngay sau đó, một con lại một con Nham Thử nhanh chóng xuất hiện trong động đá.

Mấy con Nham Thử này đều có da lông màu xám bạc, đều cao trên dưới ba thước, cao lớn hơn xa Nham Thử cấp độ Vô Tôn bình thường. Cấp độ lực lượng khí huyết đều không ngoại lệ, đều là cấp độ Đại Tông Sư!

Một con, hai con... tám con... mười lăm con... hai mươi mốt con...

Mãi cho đến khi con Nham Thử thứ hai mươi ba xuất hiện trong không gian động đá này, xung quanh động đá kia mới không xuất hiện Nham Thử nữa. Đã như thế, hai mươi ba con Nham Thử này còn cộng thêm một con mà Dương Thạc đuổi giết lúc trước. Giờ phút này, tổng cộng hai mươi bốn con Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư tạo thành một vòng vây, vây Dương Thạc ở chính giữa. Lực lượng khí huyết mệnh mông áp bách khiến Dương Thạc cảm thấy áp lực rất lớn.

353. Chương 340: Dao Chém Nham Thử Cấp Độ Vô Thánh! (2)

Chương 340: Dao chém Nham Thử cấp độ Vô Thánh! (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Hừ, dám chém giết tử tôn của bốn tọa? Bằng người sao? Còn quá non nớt đi!

Âm thanh chói tai của Nham Thử cấp độ Vô Thánh kia lại truyền tới.

- Trạng thái hiện tại của người rất giống Đại Bằng Kim Sí Vương. Người có quan hệ gì với Đại Bằng Kim Sí Vương? Hừ, đừng cho rằng có Đại Bằng Kim Sí Vương làm chỗ dựa, Nham Thử nhất tộc ta cũng không dám giết người. Tuy Đại Bằng Kim Sí Vương cường đại nhưng Nham Thử nhất tộc ta cũng không phải không có cường giả siêu cấp. Lão tổ tông của chúng ta cũng chưa chắc đã sợ Đại Bằng Vương hần!

Nham Thử Vô Thánh kia tiếp tục nói.

- Coi ta trở thành con cháu đời sau của Đại Bằng Kim Sí Vương rồi à?

Nghe thấy Nham Thử Vô Thánh này nói, Dương Thạc lập tức biết rõ Nham Thử Vô Thánh này tám phần đã coi hần trở thành con cháu đời sau của Đại Bằng Kim Sí Vương.

Lúc trước Dương Thạc truy kích Nham Thử Đại Tông Sư kia, thực lực lộ ra ngoài đều chưa đạt tới cấp độ Vô Thánh sơ giai.

Chính bởi vì như thế, Nham Thử Vô Thánh kia lập tức nhìn ra Dương Thạc không thể nào là Đại Bằng Kim Sí Vương!

Chẳng qua trạng thái hiện tại của Dương Thạc là Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng, rất giống Đại Bằng Kim Sí Vương. Cho nên Nham Thử Vô Thánh kia liền cho rằng Dương Thạc và Đại Bằng Kim Sí Vương có quan hệ vô cùng mật thiết.

- Lão tổ tông Nham Thử nhất tộc chúng ta không sợ Đại Bằng Kim Sí Vương?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Trong câu nói của Nham Thử Vô Thánh kia, Dương Thạc nghe được một chút tin tức.

Không sợ Đại Bằng Kim Sí Vương?

Hai chữ “không sợ” trong đó, vậy chứng tỏ thực lực của lão tổ tông Nham Thử nhất tộc kia có thể so với Đại Bằng Kim Sí Vương. Hoặc là nói có khả năng thua kém Đại Bằng Kim Sí Vương một chút, nhưng nếu chém giết thật sự, Đại Bằng Kim Sí Vương cũng chưa chắc đã làm gì được nó.

Thông qua tin tức này, Dương Thạc lập tức đoán được lão tổ tông trong miệng Nham Thử Vô Thánh kia chắc chắn là vị giữ bài danh thứ tư trong thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh, Tử Thử Yêu Thánh!

- Kể từ đó, Nham Thử đang nói với ta tuyệt đối không phải Tử Thử Yêu Thánh, hẳn là một đầu Nham Thử khác đạt tới thực lực Vô Thánh trong tộc đàn Nham Thử!

Dương Thạc thầm thở ra một hơi.

Dương Thạc vô cùng có lòng tin với thủ đoạn bảo vệ tính mạng của bản thân. Nhưng nếu thật sự là Tử Thử Yêu Thánh, muốn trốn đi thì tuyệt đối rất khó.

Chỉ sợ còn phải trả một cái giá lớn!

Mà chỉ cần không phải chống lại lão tổ Tử Thử Yêu Thánh nổi danh, cho dù phải chống lại cường giả Vô Thánh khác trong tộc đàn Nham Thử, tỷ lệ đào tẩu của Dương Thạc cũng có thể gia tăng thật lớn.

Nghĩ được như vậy, Dương Thạc không cố kỵ nữa.

Dương Thạc chợt mở miệng.

- Tại hạ Dương Thạc, lúc này truy kích tử tôn của ngài chẳng qua là muốn một chút máu huyết của Nham Thử để dung nhập vào trong hai kiện đại pháp khí của ta, tăng lên cấp độ hai đại pháp khí của ta, đành phải vô tình giết hại người trong quý tộc. Tại hạ chỉ cần bốn năm giọt máu huyết của cao thủ quý tộc là đủ rồi. Nếu tiền bối có thể tặng cho tại hạ một chút máu huyết, tại hạ nhất định vô cùng cảm kích. Tiền bối có gì phân phó, tại hạ nghĩa bất dung từ*!

*việc hợp lý không thể chối từ.

Dương Thạc chậm rãi nói ra.

Đối với vị Vô Thánh Nham Thử chưa hiện thân kia, Dương Thạc cũng coi như giữ được cung kính nhất định. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Dù sao đối phương có thể tu luyện tới cấp độ Vô Thánh, tuổi tác tuyệt đối không nhỏ. Dương Thạc xưng hô nó một tiếng “tiền bối”, bản thân cũng không tính mất mặt.

Nếu như có thể cạy vào thân phận “hậu bối Đại Bàng Kim Sí Vương”, đòi vài giọt máu huyết Nham Thử cấp độ Vô Thánh, không cần chiến đấu mà có thể đạt được mục đích, Dương Thạc đương nhiên vô cùng vui vẻ với kết cục này. Dù sao Dương Thạc cũng không muốn quá cứng rắn với Nham Thử nhất tộc. Trong Nham Thử nhất tộc rất cực có nhân vật cấp độ Tử Thử Yêu Thánh kia, đặc tội với Tử Thử Yêu Thánh, tóm lại là có chút phiền phức đấy.

- Hả? Tiểu tử, ngươi muốn máu huyết của bốn tọa?

Nghe thấy những lời này của Dương Thạc, đồng thời âm thanh của Nham Thử Vô Thánh kia đột nhiên cất cao.

Ẩn chứa tức giận cực hạn.

- Tiểu tử, ngươi cũng là người trong Thú tộc, cũng biết tầm quan trọng của máu huyết với người trong Thú tộc! Tiêu hao năm giọt máu huyết, bốn tọa phải khổ tu một tháng mới có thể khôi phục!

- Muốn máu huyết của bốn tọa sao? Xem năng lực của ngươi vậy!

- Ra tay đi! Đánh tiểu tử này tàn phế rồi ném ra khỏi động đá! truyện copy từ

Ngay sau đó, Nham Thử Vô Thánh này lập tức phân phó hai mươi tư con Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư trong động đá.

Xèo xèo...! Xèo xèo...!

Mấy con Nham Thử này không chút do dự, thân hình khê nhoáng lên, nhanh như chớp đánh về phía Dương Thạc!

Bị khí huyết của hai mươi tư con Nham Thử Đại Tông Sư áp bách, Dương Thạc thậm chí còn cảm giác rõ ràng trong Cửu Dương Chân Thân, hơn năm trăm dương khiếu kia ông ông loạn chiến, thần hoang nguyên lực trong thân thể điên cuồng tự động vận chuyển. Thậm chí ngay cả năm thanh Đạo Hoàng Kiếm xung quanh Cửu Dương Chân Thân, giờ phút này đều phát ra tiếng kiếm minh thanh thúy!

Chỉ bàn về lực lượng khí huyết, hai mươi tư Nham Thử Đại Tông Sư ra tay ít nhất cũng tương đương với năm cường giả Vô Thánh như Mạc Vân Cốc ra tay!

Xèo xèo...!

Nham Thử kêu lên, hàn quang lập lòe.

Đối mặt với Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, mấy con Nham Thử này thi triển công kích mạnh nhất của bản thân, dùng móng vuốt sắc bén đến tận cùng để công kích Dương Thạc.

Trong chốc lát, Dương Thạc đã bị hai mươi tư con Nham Thử này bao phủ!

- Chỉ bằng mấy con Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư này mà cũng muốn đánh cho ta tàn phế?

Mà hầu như đúng lúc này, âm thanh ồm ồm của Dương Thạc đột nhiên vang lên.

Cang! Cang! Cang!

Cang! Cang! Cang!

Móng vuốt sắc bén của mấy con Nham Thử Đại Tông Sư kia hung hăng công kích lên Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Giống như đang công kích lên một miếng kim loại cứng rắn cực lớn vậy, âm thanh kim loại lập tức vang lên. Móng vuốt sắc bén của mấy con Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư này công kích lên trên áo giáp màu đen bên ngoài Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc hầu như không để lại nửa phần dấu vết!

Phòng ngự cấp độ Tứ Cấp Thần Binh hiển nhiên không bị công phá dễ dàng như vậy!

- Cút ngay!

Ngay sau đó, một tiếng gầm lên truyền ra từ trong miệng Dương Thạc!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Thân thể khê nhoáng lên, Cửu Dương Chân Thân mãnh liệt va chạm vào bốn đầu Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư này. Bị Dương Thạc va chạm, lập tức ngã trái ngã phải. Một đầu bị Dương Thạc đánh tới chính diện, thậm chí trực tiếp bay ngược ra ngoài, thân thể uỳnh một tiếng đập vào tường đá trong động đá này.

Đá vụn bay tán loạn, vách tường thạch động kia trực tiếp bị nện lõm. Nham Thử Đại Tông Sư cũng bị chảy máu nơi khoe miệng, hiển nhiên đã bị thương nhẹ.

Đụng! Đụng! Đụng!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc không ngừng xông tới công kích đám Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư này.

Phòng ngự cấp độ Tứ Cấp Thần Binh khiến Nham Thử này căn bản không đủ thương Dương Thạc được. Những Nham Thử này lại không chuẩn bị công kích đặc thù như Nhiếp Hồn Thúy Điều. Có thể nói, mấy con Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư này hoàn toàn bị Dương Thạc khắc chế.

354. Chương 341: Máu Tươi Cuồng Phun, Bắt Đầu Thăng Cấp!

Vô Tận Thần Công

Chương 341: Máu tươi cuồng phun, bắt đầu thăng cấp!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Xèo xèo...! Xèo xèo...!

Mới chỉ một lát, bọn Nham Thử này đã bị Dương Thạc đánh tới người ngã ngựa đổ.

Tuy Dương Thạc không tạo thành tổn thương quá nghiêm trọng với mấy con Nham Thử này. Nhưng mấy con Nham Thử bị Dương Thạc đụng chính diện, khoe miệng đều tràn máu tươi, hiển nhiên đã bị nội thương.

- Khốn khiếp!

Nhìn thấy tình huống này, Nham Thử Vô Thánh ẩn núp trong bóng tối kia nhin không được, mắng to một tiếng.

- Một đám phế vật! Tránh ra cho bốn tọa, để bốn tọa đối phó tiểu tử này!

Chợt quát một tiếng. Nháy mắt sau đó, trong không gian liên thông với không gian động đá này, chiu một tiếng, một đao ngân quang bay ra như tia chớp, tốc độ nhanh đến cực hạn, gần như chỉ trong chốc lát đã đến trước mặt Dương Thạc. Trầm trọng như núi, nóng như lửa, lực lượng khí huyết cuộn cuộn như nước lớn lập tức đến trước mặt Dương Thạc, hung hăng va chạm vào ngực Dương Thạc.

- Đầu Nham Thử Vô Thánh kia sao?

Sắc mặt Dương Thạc nhanh chóng biến đổi. Tuy không thấy rõ dung mạo ngoại hình của Nham Thử kia, nhưng chỉ bằng khí huyết lực lượng cực nóng mênh mông kia, Dương Thạc lập tức liền đoán được Nham Thử bỗng nhiên ra tay công kích hẳn chính là tối cường giả trong đám Nham Thử này, Nham Thử Vô Thánh!

Uỳnh!

Một tiếng bạo vang.

Nham Thử Vô Thánh va chạm với Dương Thạc.

Tạch tach tach!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc không chút cản trở, lập tức bay rút ra ngoài. Giữa không trung, trong chân thân lập tức vang lên tiếng vang rền rĩ như rang đậu.

Bị Nham Thử Vô Thánh kia va chạm, cơ bắp, xương cốt trong thể đều chấn động rền rĩ, trực tiếp đứt đoạn. Thậm chí dưới va chạm này, toàn bộ Cửu Dương Chân Thân suýt chút nữa trực tiếp sụp đổ!

- Xuất thủ sao?

Mặc dù là như thế nhưng lúc này, trên mặt Dương Thạc rõ ràng xuất hiện nét vui vẻ.

- Xuất thủ là tốt rồi!

- Đợi đến giờ khắc này, chỉ cần người ra tay, ta liền nắm chắc dùng Thần Long Liệt Khôn Đao chém da lông của người, khiến người chảy máu tươi. Nếu người không cho ta máu tươi của người, ta đây liền tự lấy vậy!

Dương Thạc nhanh chóng thâm nghĩ.

Giờ phút này, Dương Thạc đối mặt với Nham Thử cấp độ Vô Thánh, chẳng những không sợ hãi mà còn hào khí ngàn vạn, muốn đao chém Nham Thử Vô Thánh, tự lấy máu của nó!

Dương Thạc đến động đá này, vốn dĩ chủ yếu là vì tìm kiếm Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư, hấp thu máu huyết rồi dung nhập vào trong Bắc Địa Uy Lực Khải và Thần Long Liệt Khôn Đao, tăng uy lực của hai đại pháp khí này.

Nhưng hiện tại, Dương Thạc lại thay đổi chủ ý!

Hà tất phải hấp thu máu huyết của Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư?

Muốn hấp thu, trực tiếp hấp thu máu huyết Nham Thử cấp độ Vô Thánh là được!

Nham Thử cấp độ Võ Thánh, máu huyết cường đại tuyệt đối vượt xa máu huyết Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư. Sau khi hấp thu, Thần Long Liệt Khôn Dao, Bắc Địa Uy Lực Khải sẽ đạt được chỗ tốt tuyệt đối nhiều hơn... (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đương nhiên thu hoạch máu huyết Võ Thánh Nham Thử, độ khó cũng thật lớn!

Nham Thử cấp độ Võ Thánh rất tự tôn và cường đại.

Muốn để nó tự cống hiến máu tươi hầu như là chuyện không thể nào. Muốn lấy được máu huyết Võ Thánh Nham Thử, biện pháp duy nhất là dùng thực lực cường đại công kích Nham Thử cấp độ Võ Thánh, áp đảo chém giết rồi lấy máu huyết. Hoặc là dùng lực lượng cường mãnh chém nó, bỏ da ngoài của nó, khiến nó đổ máu, trực tiếp hấp thu!

Cường giả Đại Tông Sư bình thường mà muốn làm vậy, tuyệt đối là điên rồi.

Nhưng Dương Thạc lại khác.

Dương Thạc biết rõ bản thân có cơ hội rất lớn làm được điều này!

Bản thân cậy vào chính là Thần Long Liệt Khôn Dao!

Võ Thánh Nham Thử này có thực lực mạnh hơn nữa, lực phòng ngự có cao hơn thì cũng không thể như Đại Bằng Kim Sí Vương kia, lực phòng ngự bên ngoài có thể so với Ngũ Cấp Thần Binh.

Chỉ cần không đạt tới cấp độ Ngũ Cấp Thần Binh, Dương Thạc liền có lòng tin sử dụng Thần Long Liệt Khôn Dao hung hăng chém bên ngoài thân thể hắn, dùng trường đao nhiễm máu tươi của hắn!

Trong máu tươi có ẩn chứa một lượng máu huyết nhất định.

Hấp thu đầy đủ máu tươi thì cũng hấp thu đầy đủ máu huyết, hai đại pháp khí của hắn cũng có thể tăng lên diện rộng!

Uỳnh!

Bị Võ Thánh Nham Thử kia đụng vào, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc bay thẳng ra ngoài.

Uỳnh!

Nổ mạnh một tiếng, hung hăng nện trên mặt đất, tạo thành một cái hố to trong động đá này.

Cũng may Cửu Dương Chân Thân còn chưa bị công kích tan rã ra.

Tuy Nham Thử này có phòng ngự mạnh mẽ, tốc độ cũng không chậm, thậm chí răng nhọn móng sắc cũng coi như sắc bén. Nhưng khuyết điểm lớn nhất của nó là không chuẩn bị công kích tuyệt cường, không thể một chiêu đánh nát Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Phá không vỡ khiến Dương Thạc có cơ hội.

Võ Thánh Nham Thử này thoảng cái đánh bay Dương Thạc, thân hình cũng hơi dừng lại. Chính là lúc dừng lại này, Dương Thạc đã hoàn toàn bắt được hình tượng của nó. Võ Thánh Nham Thử này dài khoảng chừng hơn bốn thước, hình thể dung mạo dường như không khác Nham Thử bình thường lắm. Chẳng qua da lông của nó không có màu xám bạc như Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư mà là màu bạc sáng chói mắt. Mặc dù trong động đá đen kịt này nhưng cũng mơ hồ tỏa ra một tia có thể nhìn thấy rõ ràng được!

Va chạm thoảng một phát với Dương Thạc, thực ra Võ Thánh Nham Thử này cũng không chiếm được nửa phần tiện nghi.

Phòng ngự bên ngoài Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đã đạt tới cấp độ Tứ Cấp Thần Binh, không kém phòng ngự của Võ Thánh Nham Thử này lắm.

Trong lúc va chạm, Nham Thử cấp độ Võ Thánh này cũng cảm giác khí huyết bản thân chấn động một hồi.

Mà Dương Thạc, tuy tổn thất hơn, thậm chí cơ bắp xương cốt chân thân đều bị đứt gãy. Nhưng Cửu Dương Chân Thân này là do thần hoang nguyên lực ngưng tụ thành chân thân, chỉ cần không phải một lần nứt vỡ, cho dù thương thể có lợi hại thì cũng có bất kỳ ảnh hưởng nào với Dương Thạc!

Chú!

Hầu như không có nửa phần dừng lại, vừa mới rơi xuống đất, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lập tức vọt lên, lại đụng vào Vô Thánh Nham Thử kia.

Ừnh!

Tiếng bạo nổ lại vang lên!

Lúc này đây, Vô Thánh Nham Thử này bị Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đụng một cái, trực tiếp lao đảo.

Tuy Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc thảm bại hơn, bay ngược ra ngoài hai ba mươi trượng, hung hăng đụng vào vách tường trong động đá. Nhưng Nham Thử cấp độ Vô Thánh này cũng bị lao đảo. Điều này khiến Vô Thánh Nham Thử nổi giận đến cực hạn! nguồn

- Khốn kiếp!

- Đề tránh ra cho ta! Bỏ tọa nhất định phải giết tên tiểu tử này!

Hét lên một tiếng khiến những Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư kia tránh ra, Vô Thánh Nham Thử lại lao về phía Dương Thạc.

Hai móng vuốt lớn lạnh lẽo lóng lánh đánh lên ngực Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc!

Phốc! Phốc!

Lúc này Vô Thánh Nham Thử đã dùng đến lực lượng cường đại nhất của bản thân để công kích đến trước mặt Dương Thạc. Đồng thời hai móng vuốt như trường mâu, phốc phốc hai tiếng, trực tiếp đâm vào trong lồng ngực Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc. Quán tính cực lớn, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc hung hăng nện xuống mặt đất.

- Tiểu tử, đây là do ngươi tự tìm chết!

Về mặt Vô Thánh Nham Thử này vô cùng dữ tợn.

355. Chương 342: Thiên Phú Thôn Phệ Của Bắc Địa Uy Lực Khải

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 342: Thiên Phú Thôn Phệ Của Bắc Địa Uy Lực Khải

Vừa mới bắt đầu, Vô Thánh Nham Thử này còn cố kỵ thân phận Dương Thạc, không nghĩ sẽ đánh chết Dương Thạc. Còn lần này, Vô Thánh Nham Thử này căn bản bất chấp hết. Giờ phút này, nó thậm chí hung hăng đánh chết Dương Thạc, để Dương Thạc trả giá vì lúc trước đã khiêu khích nó.

Nhưng chính là lúc hai móng vuốt đâm vào trong thân thể Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, ý đồ muốn bẻ vụn tất cả nội tạng của Dương Thạc thì đồng thời, Vô Thánh Nham Thử này chợt phát hiện ra trong khoang ngực của Dương Thạc rõ ràng không có chút nội tạng nào tồn tại!

- Giết ta? Ngươi... còn chưa được!

Sau một khắc, âm thanh băng hàn của Dương Thạc chợt vang lên.

Xoẹt!

Ngay sau đó, Vô Thánh Nham Thử này lập tức cảm giác được hư không sau đầu chấn động, trực tiếp bị xé mở!

Hô!

Một luồng đao phong mạnh mẽ chém tới sau lưng hắn.

- Có người đánh lén?

Võ Thánh Nham Thử nhú mày.

Nhưng giờ phút này, Võ Thánh Nham Thử căn bản không quan tâm lắm.

Chê cười! Đánh lén hử? Lực phòng ngự của Võ Thánh Nham Thử này không kém sau khi Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng bao nhiêu. Trừ phi là vũ khí cấp độ Ngũ Cấp Thần Binh, bằng không thì căn bản không có khả năng phá vỡ phòng ngự bên ngoài của Võ Thánh Nham Thử này!

Về phần kinh khí đập lên, Võ Thánh Nham Thử này càng không sợ chút nào.

Nham Thử có lực tương tác với đại địa cực cao, là dị thú thuộc tính địa. Trầm trọng, lực lượng chính là đặc điểm của nó. Trừ phi cường giả Võ Thánh đến, nếu không thì căn bản không thể nào dùng kinh khí chấn động tổn thương đến Võ Thánh Nham Thử này!

Tự tin!

Giờ phút này, Võ Thánh Nham Thử kia cũng không trốn!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Rống! Rống! Rống!

Chính là sau một khắc, kinh phong sau lưng đã đánh lên người Võ Thánh Nham Thử.

Đệ Tam Trọng Hồ Bảo Lôi Âm bỗng nhiên bộc phát ra.

Tiếng rống ngâm bạo vang, giống như một con Thần Long thượng cổ đột nhiên xuất hiện sau lưng Võ Thánh Nham Thử, đuôi móng vuốt sắc bén ra, hung hăng trào kích tới đây vậy!

Cang!

Một kiếm kim loại giòn vang đột nhiên vang lên sau lưng Võ Thánh Nham Thử này.

Chính là nháy mắt sau đó, Võ Thánh Nham Thử này chợt cảm giác được sau lưng hắt cực nóng.

Nóng rất đau đớn!

- Làm sao mà...

Sau một khắc, Võ Thánh Nham Thử này có thể phát hiện rõ ràng sau lưng hắt dường như đã bị chém thành một miệng máu hơn một thước. Máu tươi thoáng cái chảy ra, khí huyết nhanh chóng biến mất một ít, bị lưỡi dao sắc bén này lập tức hấp thu hết.

Thần Long Liệt Khôn Dao!

Chính là vừa rồi, thân thể Dương Thạc xé rách hư không mà đến, cầm Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay hung hăng chém về phía sau lưng Võ Thánh Nham Thử, khiến sau lưng nó bị chém thành miệng máu. Máu tươi tràn ra trong thân thể Võ Thánh Nham Thử này lập tức bị Thần Long Liệt Khôn đao hấp thu.

Ông...! Ông...!

Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng Thần Long Liệt Khôn Dao hấp thu huyết dịch Võ Thánh Nham Thử, liền phát ra tiếng rống ngâm, kêu to như chim sẻ. Hiển nhiên đối với Thần Long Liệt Khôn Dao, hấp thu huyết dịch Võ Thánh Nham Thử có rất nhiều chỗ tốt.

- Đây... không phải bản thể của ngươi! Tiểu tử, ngươi rõ ràng còn có phân thân!

Võ Thánh Nham Thử này bị Dương Thạc đánh lén, thoáng cái bị thương sau lưng, không khỏi giận dữ. Nó cũng không ngờ, lập tức liền đoán ra Dương Thạc có hai đại phân thân. Đây là dùng chân thân hấp dẫn nó, lại dùng thân thể đánh lén khiến nó bị thương, hấp thu máu tươi của nó!

Theo bản năng, Võ Thánh Nham Thử nghĩ muốn công kích ngược lại thân thể Dương Thạc.

- Nham Thử tiền bối, người đã đoán đúng rồi! Đây vốn chỉ là chân thân do chân khí của ta ngưng tụ thành mà thôi!

- Đáng tiếc, chính là chân thân này của ta, người giầy dụa cũng khó khăn!

Trên mặt Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lộ ra vẻ vui mừng.

Hai tay mạnh mẽ nhoáng lên, trực tiếp bắt thân thể Võ Thánh Nham Thử này lại, khiến Võ Thánh Nham Thử căn bản không thể nào quay người công kích nhục thể của hắn!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc bại lộ trước mặt Dương Tử Mặc cũng không tính là lá bài tẩy gì, dứt khoát liền ăn ngay nói thật với Võ Thánh Nham Thử này. Hiện tại Dương Thạc chính là muốn dùng Cửu Dương Chân Thân cuốn lấy Võ Thánh Nham Thử này, thân thể cầm Thần Long Liệt Khôn Dao hung hăng công kích nó.

- Khốn khiếp...!

Võ Thánh Nham Thử đã tức giận đến cực hạn.

Cang! Cang!

Thừa dịp Cửu Dương Chân Thân cuốn lấy Võ Thánh Nham Thử này, thân thể Dương Thạc lại hung hăng bổ ra hai đao vào sau lưng Võ Thánh Nham Thử này.

Máu tươi bắn ra như bão tố, một bộ phận bị Thần Long Liệt Khôn Dao hấp thu, bộ phận khác trực tiếp bắn lên Bắc Địa Uy Lực Khải mặc trên thân thể Dương Thạc, bị Bắc Địa Uy Lực Khải hấp thu.

- Chết cho ta!

Trong cơn tức giận, Võ Thánh Nham Thử đột nhiên bộc phát ra toàn bộ lực lượng.

Ầm ầm!

Lực giầy dụa cực lớn, vậy mà đã đánh vỡ nát Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc!

Giờ phút này, nó mới chân chính triển khai lực lượng mạnh mẽ ra.

Chân võ Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, Võ Thánh Nham Thử này khẽ nhoáng lên chúm một cái, nhanh chóng lao tới thân thể Dương Thạc.

Nhưng đúng lúc này, chỉ nghe phụt một tiếng. Hư không phía trên thân thể Dương Thạc mở ra, một thiếu nữ áo trắng liền xuất hiện trong mảnh không gian này. Thiếu nữ áo trắng này không làm động tác dư thừa, chẳng qua nhẹ nhàng lắc tiểu linh đàng trong tay một cái. Một luồng công kích sóng âm lập tức bao phủ Võ Thánh Nham Thử đang lao về phía Dương Thạc.

Ồng...

Trong đôi mắt Võ Thánh Nham Thử hiện ra vẻ mê mang, hoàn toàn mất quyền khống chế thân thể, thân thể màu trắng bạc theo quán tính bay đến trước mặt Dương Thạc.

Cang!

Bị Dương Thạc dùng Thần Long Liệt Khôn Dao hung hăng bổ trúng!

Chúu!! Chúu!! Chúu!!

Ngay một khắc sau đó, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lại ngưng tụ, điều khiển năm thanh Đạo Hoàng Kiếm, cũng hung hăng chém về phía Võ Thánh Nham Thử.

Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm cũng là vũ khí vô cùng sắc bén, có thể phá vỡ phòng ngự của Võ Thánh Nham Thử này.

Võ Thánh Nham Thử này dần dần, tùy ý bị hai thân thể của Dương Thạc chà đạp công kích, thân thể không ngừng bị chém ra miệng máu, đại lượng máu tươi không ngừng chảy ra. Cũng may nó đã sớm tiến vào cấp độ Võ Thánh, khí huyết nồng đậm, tổn thất một chút cũng không coi vào đâu. Nếu là Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư, tổn thất nhiều khí huyết như vậy, không chết cũng phải hôn mê.

Đại lượng khí huyết đều bị Thần Long Liệt Khôn Dao hấp thu.

Chỉ chốc lát sau, Thần Long Liệt Khôn Dao dĩ nhiên đã hấp thu bão hòa. Những máu tươi kia bắn tới Bắc Địa Uy Lực Khải, bị Bắc Địa Uy Lực Khải nhanh chóng hấp thu hết.

Cùng lúc đó, Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng được Bắc Địa Uy Lực Khải bắt đầu xảy ra một chút biến hóa vi diệu...

Hai thân thể của Dương Thạc đồng thời ra tay.

Hơn nữa Dương Thạc dùng thần âm Linh Đang ảnh hưởng tới tâm thần Nham Thử cấp Võ Thánh này. Trong thời khắc đó, Nham Thử cấp Võ Thánh hầu như trở thành một mục tiêu sống cho Dương Thạc, không ngừng bị chà đạp, trong nháy mắt trên thân thể đã xuất hiện mười mấy lỗ máu. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Khốn kiếp!

Chẳng qua Võ Thánh Nham Thử này cũng rất mạnh mẽ, tuy bị thần âm Linh Đang ảnh hưởng nhưng hầu như chỉ chưa tới năm nhịp thở là đã hồi phục rồi.

Quát lên một tiếng, Nham Thử Võ Thánh ra tay mạnh mẽ, đánh bay Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Ồ...ồ...ông!

Đúng thời điểm này, thần âm Linh Đang của Dương Dịch lại công kích tới.

Nham Thử Võ Thánh này lại rơi vào trạng thái dần dần...

Vốn với thực lực Đại Tông Sư của Dương Dịch sơ giai, thi triển công kích của thần âm Linh Đang, tối đa có thể làm cho cường giả Võ Thánh thất thần trong nháy mắt mà thôi.

Đối phó với Võ Thánh sơ giai như Mạc Vân Cốc thì cũng chỉ ảnh hưởng tới tâm thần của Mạc Vân Cốc, không thể khiến hắn rơi vào trạng thái dần dần. Bình thường mà nói, chỉ có đối phó với cường giả Đại Tông Sư cùng cấp độ thì Dương Dịch mới có thể tạo thành công hiệu tương đối cường đại, làm cho kẻ địch dần dần trong mấy nhịp thở.

Hiện tại tình huống đối phó với Nham Thử này lại bất đồng.

Đầu tiên chính là thực lực của Dương Dịch. Những ngày nay Dương Dịch cố gắng cảm ngộ, lại bế quan lần nữa... Chính vừa rồi, nàng khôi phục từ trạng thái bế quan, không ngờ đã trực tiếp bước vào cấp độ Đại Tông Sư trung giai, thực lực so với lúc đánh lén Mạc Vân Cốc đã mạnh hơn một tầng.

Tiếp theo là thần âm Linh Đang.

Sau khi hấp thu máu huyết của Nhíp Hồn Thụy Diệu, uy lực của pháp khí thần âm Linh Đang này tăng vọt, trực tiếp có thể phát huy được công hiệu nhíp hồn, hữu hiệu với cả cường giả Võ Thánh!

Nguyên nhân cuối cùng chính là lực lượng thần hồn của Võ Thánh Nham Thử này căn bản không thể so sánh với Võ Thánh nhân loại được.

Cường giả Võ Thánh dị thú bình thường mà nói đều có một số thiên phú mà Võ Thánh nhân loại không thể bằng. Nhưng Võ Thánh dị thú lại có một chút thiếu hụt. Mà chỗ thiếu hụt và nhược điểm này chính ở cường độ của thần hồn.

Rất nhiều cường giả dị thú đều tu luyện tới cấp Võ sư, cấp Võ Tôn mới mở linh trí.

Lúc này cường độ thần hồn của bọn họ cũng không khác trẻ con nhân loại lắm.

Về sau cố gắng tu luyện, đạt tới cấp độ Võ Thánh, cường độ thần hồn dù có gia tăng nhưng nếu so với Võ Thánh nhân loại thì còn không cách nào sánh nổi, bình thường đều bằng cường độ thần hồn của Đại Tông Sư nhân loại cả...

Dưới đủ loại nhân tố khiến cho công kích từ thần âm Linh Đang của Dương Dịch hiện giờ có thể tạo thành hiệu quả hết sức rõ ràng đối với Nham Thử Võ Thánh này!

Coong! Coong! Coong!

Võ Thánh Nham Thử này vừa bị thần âm Linh Đang công kích, Dương Thạc liền chém tới tiếp...

Đám Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư xung quanh đều trợn mắt há mồm kinh ngạc cả.

Một cường giả siêu cấp đã gần với lão tổ tông Tử Thứ Yêu Thánh trong tộc đàn Nham Thử của mình, Nham Thử cấp Võ Thánh không ngờ lại bị hai nhân loại kia... Chà đập.

Sự thật như vậy khiến hầu hết đám Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư này đều không thể tin nổi.

Phải biết là Nham Thử thực lực cấp Võ Thánh kia gần như đã có thể hoành hành tào Đại Hành Sơn.

Cộng thêm tộc đàn Nham Thử cường đại, khoảng hai mươi tư vị Đại Tông Sư, có thể nói, Nham Thử nhất tộc hầu như đã trở thành tộc đàn đệ nhất của Đại Hành Sơn. Lúc trước, ngay cả Tổng Biều Bả Tử của lục lâm Nam Bắc thập tam tỉnh Đại Chu, Mạc Vân Cốc cũng đều hết sức kiêng kỵ vị Nham Thử Võ Thánh này.

Hai bên từng giao chiến một lần, Mạc Vân Cốc thậm chí còn phải chịu chút thiệt thòi nhỏ.

Mà bây giờ vị cường giả đệ nhị trong tộc đàn Nham Thử này, là niềm kiêu hãnh của Nham Thử lại bị hai nhân loại cấp độ Đại Tông Sư chà đạp...

Đám Nham Thử Đại Tông Sư này nghi là mình đang nằm mơ.

Chí...t...t...t!

Ba bốn năm nhịp thở, Nham Thử Võ Thánh kia bị chém ười mấy đao, đám Nham Thử Đại Tông Sư mới kịp phản ứng.

Chí...t...t...t! Chí...t...t...t!

Đám Nham Thử này kêu ầm lên, lao về phía Dương Thạc!

Tuy không nghe hiểu đám Nham Thử này cuối cùng nói gì nhưng Dương Thạc cũng phán đoán được, đám Nham Thử Đại Tông Sư này hiển nhiên là tới cứu đầu lĩnh của tộc đánh chúng...

- Hấp thu máu huyết này thì cũng không thiếu nhiều rồi!

Lúc này Dương Thạc đã chém trên người Nham Thử Võ Thánh ít nhất ba mươi đao. Thần Long Liệt Khôn đao hấp thu máu huyết của nó đã bão hòa. Mà cả Bắc Địa Uy Lực khải cũng đã hấp thu gần bão hòa rồi. Máu huyết bắn ra từ một đao vừa rồi, sau khi hấp thu còn thừa tới một nửa...

- Không dây dưa với chúng nữa. Đi thôi!

Dương Thạc không oán không cừu với Nham Thử Võ Thánh này, cũng không muốn đuổi tận giết tuyệt.

Xoẹt!

Xé mở hư không, thân thể Dương Thạc và Dương Dịch nhanh chóng bay vào bên trong Thập Phương Ca Sa.

- Tiền bối, đa tạ máu huyết của ngài. Ngày sau còn gặp lại!

Chấp tay nói với Nham Thử Võ Thánh vừa mới khôi phục lại từ trạng thái đần độn, Dương Thạc xé mở hư không, chui vào đó rồi biến mất.

Hắn dùng pháp khí Thập Phương Ca Sa này, trực tiếp đi ra khỏi sơn động.

Chí...t...t...t!

Vào một khắc này, trong miệng Nham Thử Võ Thánh truyền ra tiếng gào thét động trời.

- Dương Thạc, bốn tọa thềm cuối cùng sẽ có một ngày trả lại những gì người làm hôm nay với bốn tọa!

Miệng Nham Thử Võ Thánh này truyền ra tiếng gào rú rung trời.

Tiếng gào thét này chấn động ông ông trong động đá, khiến Dương Thạc vừa mới rời động đá, xuất hiện ở trên bầu trời phía ngoài Đại Hành Sơn cũng có thể mơ hồ nghe thấy!

Nhưng giờ phút này Dương Thạc căn bản chẳng quan nó gào thét gì.

Mở hư không ra, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đứt khoát đến trong không gian của Thập Phương Ca Sa.

Trong không gian của Thập Phương Ca Sa, thân thể Dương Thạc và Dương Dịch nhìn nhau. Hai người đều thở phào một hơi, sau đó cười cười hiểu ý.

Hai người phối hợp không ngờ có thể khiến cường giả cấp độ Vô Thánh kinh ngạc. Đây đã là chiến tích cực kỳ khủng bố rồi!

Tuy nhiên nhược điểm của Nham Thử Vô Thánh đã rất rõ ràng.

Hơn nữa Dương Thạc và Dương Dịch có pháp khí như thần âm Linh Đàng cùng Thần Long Liệt Khôn đao phụ trợ.

Đương nhiên có pháp khí cường đại cũng thể hiện một phần thực lực của bản thân. Giống như Dương Tử Mặc, không phải dựa vào Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp và Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm mới có thể so với cường giả cấp độ Vô Thánh sao?

Pháp khí trong nhiều tình huống sẽ phát huy được công dụng rất quan trọng!

Tại thời điểm văn minh nhân đạo năm xưa còn chưa thành lập. Đám cao thủ tuyệt thế của nhân tộc là Đạo Hoàng, Nhân Hoàng chém giết với Thần Long thượng cổ cũng dựa vào pháp khí mạnh mẽ cả đấy.

Dương Thạc đến Đại Hành Sơn cũng là vì thu hoạch một chút máu huyết dị thú, tăng cường uy lực pháp khí của mình.

- Lần này chọc phải Nham Thử Vô Thánh, sau này gặp mặt nó, chỉ sợ nó sẽ không từ bỏ ý đồ rồi!

Dương Thạc mang theo nét vui vẻ, miệng nói.

- Thiếu gia, lần sau nếu Vô Thánh Nham Thử tới tìm thiếu gia gây phiền toái thì chúng ta lại chà đạp nó là được. Lại nói, lúc này nó bị chúng ta chà đạp cũng là tự nó tìm tới thôi!

Dương Dịch đáp lời.

Dương Thạc cẩn thận suy nghĩ lại, cảm thấy cũng giống thế thật.

Nếu như Nham Thử Vô Thánh không ra tay thì Dương Thạc tối đa chỉ bắt lấy một Nham Thử Đại Tông Sư, lấy ít máu của nó mà thôi. Vô Thánh Nham Thử kia không nên chạy tới bắt giết Dương Thạc, cuối cùng mới bị Dương Thạc phản kích mạnh mẽ, chém giết không ngừng, tiền mất tật mang...

- Được rồi, không quan tới những thứ này nữa!

- Xem thử Bắc Địa Uy Lực khả hấp thu máu huyết của Nham Thử Vô Thánh xong có biến hóa gì không!

356. Chương 343: Bốn Đại Cường Giả Vô Thánh Đại Thần Quân!

Vô Tận Thần Công

Chương 343: Bốn Đại Cường Giả Vô Thánh Đại Thần Quân!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phất phất tay, loại bỏ tạp niệm trong đầu, Dương Thạc bắt đầu nghiên cứu Bắc Địa Uy Lực khải của mình.

- Độ cứng và bề ngoài vẫn như là thần binh tam cấp, không đến thần binh tứ cấp... Không có gia tăng quá lớn. Biên độ tăng trưởng lực lượng cũng vẫn như cũ...

Mặc Bắc Địa Uy Lực khải vào, Dương Thạc nhúc nhích cơ thể. Hiệu quả tăng cường lực lượng của áo giáp này hầu như không hơn chút nào.

Nó khiến Dương Thạc cảm thấy giống hết lúc chưa hấp thu máu huyết của Vô Thánh Nham Thử!

- Thế là thế nào?

- Hấp thu máu huyết của dị thú cấp độ Vô Thánh mà lại không đề cao sao?

Dương Thạc chau mày.

Phải biết lần trước thần âm Linh Đang chỉ hấp thu máu huyết của Nhiếp Hồn Thúy Diệu mà lập tức đã có được bí pháp thiên phú của Nhiếp Hồn Thúy Diệu là nhiếp hồn rồi.

Đó chỉ là máu huyết dị thú cấp độ Đường Thủy Điểm độ phù hợp mười một phần thôi.

Hiện tại độ phù hợp của Bắc Địa Uy Lực khải và Nham Thử đạt mười hai phần, hơn nữa lại hấp thu máu huyết của Nham Thử cấp Vô Thánh, không ngờ lại chẳng thay đổi gì. Thế này thì cũng quá khó hiểu đi.

- Ô, thiếu gia, phía trên áo giáp của người trước có một khe nứt bị Dương Tử Mặc chém... Hình như giờ có thay đổi một chút rồi!

Vào lúc Dương Thạc đang nghi hoặc thì Dương Dịch lại cất tiếng nói kinh ngạc.

- Hả?

Dương Thạc sững sờ, cũng nhìn về phía khe hở ở bả vai củ Bắc Địa Uy Lực khải.

Vừa nhìn lại, Dương Thạc lập tức phát hiện ra, khe hở phía trên Bắc Địa Uy Lực khải quả nhiên đã nông đi không ít.

Chẳng lẽ Bắc Địa Uy Lực khải hấp thu máu huyết của Nham Thử xong lại đạt được tới tình trạng sinh ra huyết nhục như Thần Long nói, có thể tự động phục hồi vết thương sao?

- Tiểu gia, ta xem một chút!

Thần Long nghe Dương Dịch nói liền cũng chạy qua, nhìn thoáng qua khe hở bên trong Bắc Địa Uy Lực khải kia.

- Ô, đúng là nông hơn một chút, hơn nữa... Tiểu gia, còn giống như càng ngày càng nông đi... Tốc độ khôi phục này còn hơn áo giáp của Nhân Hoàng trước kia chứ không kém đâu!

Thần Long chỉ nhìn chăm chăm trong chốc lát, phát hiện ra khe hở càng ngày càng nông. Thời gian dần trôi qua, nó gần như đã được khôi phục hoàn toàn.

- Không đúng. Chỉ hấp thu chút máu huyết như vậy, tuyệt đối không đạt tới cấp độ sinh ra huyết nhục mà...

Nhìn chăm chăm vào Bắc Địa Uy Lực khải, Thần Long nghiêng đầu, cũng lộ vẻ khó tin.

- Chẳng lẽ là...

Nghĩ nửa ngày, hai mắt to như chuông đồng của Thần Long chợt sáng ngời.

- Tiểu gia, thiên phú của Nham Thử là thôn phệ đấy. Thôn phệ khoáng thạch, hấp thu tinh túy, đưa lên phòng ngự trên da lông của mình. Bắc Địa Uy Lực khải này có phải đã có được bí pháp thiên phú thôn phệ, có thể tự động hấp thu nguyên tố kim loại xung quanh, dung nhập vào bản thân, chữa trị tổn thương không?

Thần Long nhanh chóng nói ra suy đoán trong nội tâm mình.

- Thôn phệ nguyên tố kim loại, dung nhập bản thân, tiến hành chữa trị sao?

Nghe thấy lời nói của Thần Long, Dương Thạc cũng phải hít sâu một hơi.

Nếu đúng như lời Thần Long nói, Bắc Địa Uy Lực Khải đã thu được thiên phú thôn phệ của Nham Thủ. Nếu thế thì bộ giáp này không khỏi quá nghịch thiên đi.

Năng lực thôn phệ thiên phú của Nham Thủ chính là thôn phệ sạch khoáng thạch, dung nhập khí tức khoáng thạch vào trong những chiếc răng, móng sắc nhọn cùng với da lông của mình, để tăng cường năng lực công thủ của mình.

Trên thực tế, đó cũng không tính là một loại thiên phú.

Dù sao thì hầu như tất cả các sinh vật, bất kể là dị thú hay là người thì đều thôn phệ vật thể để hấp thu năng lượng, rèn luyện bản thân. Chỉ có điều là sinh vật bình thường chỉ có thể thôn phệ một số đồ ăn bình thường mà thôi, không thể thôn phệ được khoáng thạch. Nhưng trên thực tế, cả hai không khác nhau quá lớn về bản chất.

Trực tiếp nuốt luôn, đây là một loại thôn phệ tương đối thấp cấp.

Còn thôn phệ cao cấp chính là thân thể trực tiếp hấp thu linh khí từ trong không khí, sau đó dung nhập vào bên trong bản thân.

Võ giả tu luyện tới cấp độ Luyện Khí, có thể mở ra lỗ chân lông toàn thân, thôn phệ được linh khí xung quanh!

Giờ phút này, dường như Bắc Địa Uy Lực Khải của Dương Thạc đang hấp thu khoáng vật xung quanh, dung nhập nguyên tố kim loại vào bên trong bản thân, tăng cường năng lực phòng ngự của mình. Hơn nữa có thể chữa trị thương tổn của mình với tốc độ cực nhanh.

Đây chính là thiên phú thôn phệ!

- Sau khi máu huyết của Nham Thủ bị hút vào, dường như Bắc Địa Uy Lực Khải đã có được loại bí pháp này.

Dương Thạc nhú mày, hai mắt nhìn chăm chăm vào Bắc Địa Uy Lực Khải, vẫn còn hơi khó tin.

Dù sao thì việc một chiếc áo giáp lại có được thiên phú như vậy thực sự là chuyện khó có thể tưởng tượng được.

Nhưng trên thực tế, điều này cũng không phải là quá kỳ quái.

Bản thân những pháp khí như áo giáp này vốn có rất nhiều công hiệu kỳ quặc đấy. Chúng có thể tràn ra công kích thần hồn, có thậm chí có thể tự do biến hóa hình thái. Nhân Hoàng Giáp thì đến được cấp độ Huyết Nhục Diễn Sinh, không khác biệt lắm với các sinh vật. Hơn nữa ở bên trong pháp khí còn có thể sinh ra khí linh đã có thân thể, đã có thần hồn, dường như một pháp khí không khác gì so với dị thú bình thường!

Cho nên thiên phú thôn phệ cũng không phải là quá đặc biệt.

- Tiểu gia, ta không biết cái áo giáp này có thiên phú thôn phệ không!

- Nhưng ngược lại là có thể kiểm nghiệm thoáng một chút xem nó có thiên phú này không!

Thần Long lại lên tiếng.

- Tiểu gia, người mài một khối quặng sắt thành bụi phấn, sau đó vẩy vào Bắc Địa Uy Lực Khải này để xem nó có thể hấp thu không!

Thần Long nói.

- Ừ!

Dương Thạc gật nhẹ đầu.

Ở trong không gian Thập Phương Ca Sa này, Ân Giao Vương đã để lại không ít khoáng thạch.

Một ít khoáng thạch cấp cao trong đó đã dùng để rèn đao Thần Long Liệt Khôn rồi, nhưng khoáng thạch cấp thấp cũng không thiếu.

Vù!

Dương Thạc khẽ vẩy tay, lập tức một khối khoáng thạch bay nhanh như sao chổi tới trong tay hắn. Hắn bóp nhẹ, khối khoáng thạch cấp trung này lập tức tan thành bụi phấn, sau đó bị hắn ném xung quanh Bắc Địa Uy Lực Khải.

Ừ ù ù!

Trong tích tắc, Dương Thạc nhận ra những bột phấn khoáng thạch này bị Bắc Địa Uy Lực Khải hấp thu với tốc độ cực nhanh.

Bắc Địa Uy Lực Khải giống như... đã trở thành một khối nam châm cực lớn vậy.

Trong tích tắc, những bột phấn khoáng thạch này đã biến mất ở phía trên Bắc Địa Uy Lực Khải của Dương Thạc.

Ngay sau đó, Dương Thạc dùng mắt thường có thể nhìn thấy miệng vết thương nhỏ trên Bắc Địa Uy Lực Khải ở đầu vai của mình đang nhanh chóng khép lại. Chỉ hơn mười hơi thở đã không còn nhìn thấy vết thương này nữa.

- Nó thật sự có thể thôn phệ khoáng thạch sao?

Lập tức Dương Thạc mở to mắt.

Hắn lại tìm một khối khoáng thạch mài thành bụi phấn rồi chiếu vào xung quanh Bắc Địa Uy Lực Khải.

Nhưng lúc này, những bụi khoáng thạch này bỗng bành trôi, dường như toàn bộ đều rơi xuống đất, chỉ có một phần cực nhỏ là bị hấp thu...

- Hả? Không thể thôn phệ thêm sao?

Dương Thạc sững sờ.

- Thiếu gia, người thật ngốc. Vừa rồi Bắc Địa Uy Lực Khải có lỗ hổng, cho nên cần hấp thu rất nhiều bụi khoáng thạch để bù vào lỗ hổng này. Hiện tại Bắc Địa Uy Lực Khải đã hoàn hảo, không hao tổn gì, cho nên cũng không thể tiếp tục thôn phệ bụi khoáng thạch đấy! Nếu vẫn tiếp tục thôn phệ thì chẳng phải là Bắc Địa Uy Lực Khải sẽ càng ngày càng nặng sao. Đến lúc đó, cho dù thiếu gia có nhiều khí lực hơn nữa thì cũng không mặc được!

Dương Địch nhìn vẻ ngạc nhiên của Dương Thạc, liền nói.

- Hắc hắc, vẫn là tiểu nãi nãi thông minh!

Thần Long cười hắc hắc.

- Tiểu gia, cái áo giáp này của người đã có được thiên phú thôn phệ nhưng không phải là cái gì nó cũng thôn phệ. Nếu khoáng thạch cấp độ quá kém thì nó sẽ không thôn phệ đấy!

- Trừ khi đẳng cấp khoáng thạch cao hơn so với tài liệu bản thân nó..., bằng không mà nói, nó sẽ không thôn phệ đâu!

Thần Long nói.

- Thì ra là thế! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Dương Thạc gật nhẹ đầu.

Đạo lý rất đơn giản.

Bắc Địa Uy Lực Khải đã là một áo giáp tốt rồi. Giống như là Tử Thử Yêu Thánh thôn phệ Tử Ngọc vậy.

Nếu sau đó cho Tử Thử Yêu Thánh nuốt một ít khoáng thạch bình thường thì dĩ nhiên phòng ngự bên ngoài thân thể Tử Thử Yêu Thánh sẽ không tăng lên chút nào.

Trừ khi là có các loại khoáng thạch cao cấp hơn Tử Ngọc thì sau khi Tử Thử Yêu Thánh thôn phệ, phòng ngự bên ngoài thân thể mới có thể gia tăng.

Muốn Bắc Địa Uy Lực Khải phát huy công hiệu thôn phệ thì phải tìm được một số khoáng thạch cao đẳng.

- Khoáng thạch cao đẳng... Cũng không phải là dễ dàng tìm được...

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ.

- Nhưng trong kho hàng cấm quân tại kinh thành có khá nhiều loại khoáng thạch, có lẽ cũng có mấy viên. Huống hồ còn có kho tàng hoàng thất, trong đó chắc chắn có nhiều khoáng thạch tốt!

- Chỉ cần có thể lấy những khoáng thạch kia rồi mài nhỏ, rải xung quanh Bắc Địa Uy Lực Khải thì lập tức Bắc Địa Uy Lực Khải có thể thôn phệ, tăng cường bản thân!

Dương Thạc nghĩ tới việc tiến vào trong kho hàng hoàng gia.

Đương nhiên, cho dù không thôn phệ được khoáng thạch cao đẳng thì đạt được năng lực thôn phệ này cũng coi như là không tệ rồi.

Ít nhất thì nếu lại bị một kiếm của Dương Tử Mặc chém vào, Bắc Địa Uy Lực Khải có thể nhanh chóng khôi phục thương tổn!

Dương Thạc cực kỳ hài lòng đối với công hiệu của máu Nham Thử Vô Thánh kia.

Mặt khác, sau khi đao Thần Long Liệt Khôn hấp thu máu của Nham Thử Vô Thánh, linh tính cũng đã thay đổi nhiều.

Tuy tăng tiến không quá rõ ràng nhưng chỉ cần biến hóa rất nhỏ cũng đủ khiến cho Dương Thạc mừng rỡ!

- Ta đi ra cũng đã gần mười ngày rồi, không biết bên kinh thành thế nào...

Chuyến đi này, mục đích của Dương Thạc xem như cơ bản đã đạt thành.

Ở phía kinh thành, đoán chừng Dương Thành vẫn đang giằng co cùng Dương Tử Mặc.

Dương Thành đưa tin cho Dương Thạc, nói rằng viện quân của hai bên đều chưa tới, trận chiến quy mô lớn cũng chưa bắt đầu.

- Mặc kệ!

- Bọn hán vẫn tiếp tục trì hoãn thì ta vẫn tiếp tục tìm kiếm, hấp thu huyết mạch dị thú ở núi Đại Hành này. Hơn nữa, ta muốn xem có thể tìm được một ít khoáng thạch mạnh mẽ để dung nhập Bắc Địa Uy Lực Khải không!

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ.

Lại để cho Dương Dịch và bản thể Thần Long tiếp tục tu hành trong không gian Thập Phương Ca Sa, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc xé mở hư không, lại tiến vào bên trong núi Đại Hành, đi dạo khắp nơi cùng phân thân của Thần Long...

Cách cửa đông kinh thành Đại Chu hơn mười dặm là doanh trại Đại Thần Quân.

Kéc!

Một tiếng chim ưng bén nhọn đột nhiên vang lên ở giữa không trung.

Một con kên kên cực lớn xuất hiện ở trên bầu trời doanh trại này. Ngồi ở trên lưng kên kên là hai người thanh niên một nam, một nữ. Làn da hai người đều có màu Đồng. Trên mặt cô gái kia đều là hoa văn đặc biệt, hình dáng, trang sức, quần áo rất nổi bật. Trên cổ tay, cổ chân, cổ và tai cô đều đeo đồ trang sức vô cùng khéo léo.

- Người phương nào?

- Người nào dám xông vào doanh trại Đại Thần Quân ta?

Quân sĩ tuần tra trong doanh trại nhanh chóng phát hiện ra sự xuất hiện của con kên kên.

Không ít quân sĩ đều kéo cung cài tên chỉ vào con kên kên này, đồng thời lớn tiếng quát.

- Hừ!

Nam tử ngồi trên lưng kên kên liếc qua đám quân sĩ phía dưới, từ trong lỗ mũi truyền ra một tiếng hừ lạnh khinh thường.

- Dương Tử Mặc, người đãi khách như thế này sao?

- Lúc Dương Thiên cha người đến Thập Vạn Đại Sơn mời chúng ta đi ra phải bỏ ra một bộ công pháp Thần Tượng Quyết làm một cái giá lớn, đối với cha ta cũng phải cung kính. Vậy mà người lại dùng những thứ này để đón tiếp ta hả?

Nam tử kia nói.

Vút!

Sau một khắc, một thân ảnh bay nhanh ra từ trong doanh trường lớn nhất.

- Ha ha ha ha...

Thân ảnh này vừa xuất hiện đã cười lớn.

Khi tới phía dưới kên kên, thân ảnh ấy đứng lại, hiện ra thân hình Dương Tử Mặc.

- Ta tưởng là ai, thì ra là Đóa Tư huynh và Đóa Mẫu muội. Người Dương mỗ không tiếp đón từ xa, xin thứ tội, thứ tội! Những quân sĩ này chỉ là làm việc theo quân lệnh, ta tin rằng Đóa Tư huynh và Đóa Mẫu muội chắc sẽ không chấp nhặt cùng bọn họ đấy!

Dương Tử Mặc nhìn về phía hai người ở trên không trung phía xa, vừa chấp tay vừa nói.

Hai người này chính là một đôi tử nữ Đóa Tư, Đóa Mẫu của A Cốt Đả, thủ lĩnh Nam Man!

Lúc trước, sau khi mời hai người này tới kinh thành, Dương Thiên đã đưa tin cho Dương Tử Mặc báo rằng bọn họ sẽ đến, cho nên Dương Tử Mặc cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Kéc!

Kên kên khê vỗ cánh, bay nhanh xuống doanh trại.

Đóa Tư, Đóa Mẫu nhảy xuống từ trên lưng kên kên. Đóa Tư ôm eo thon của em gái Đóa Mẫu, ngạo nghễ đi tới.

- Người là Dương Tử Mặc sao?

Đóa Tư giương cằm lên nhìn Dương Tử Mặc nói.

- So với cha của người thì còn kém xa lắm!

Đóa Tư lập tức đánh giá Dương Tử Mặc.

- Ha ha, cha ta chính là nhân kiệt, làm sao ta dám so sánh cùng với người?

Dương Tử Mặc cười lớn, thuận miệng nói ra. Nhưng ở trong mắt Dương Tử Mặc lại hiện lên vẻ lo lắng.

- Anh à, người không nên nói Dương ca ca như vậy...

Đúng lúc này, đột nhiên Đóa Mẫu lên tiếng.

Hai con người vô cùng xinh đẹp đánh giá Dương Tử Mặc từ trên xuống dưới.

- Ta thấy Dương ca ca cũng không tệ đấy..., ít nhất thì những nam tử trong bộ tộc chúng ta, cho dù là cường tráng hay thanh tú thì ... Cũng đều không thể so sánh với Dương ca đâu...

Vừa dứt lời, thân thể của Đóa Mẫu như tia chớp, đã đến trước mặt Dương Tử Mặc. Hai cánh tay ngọc đã ôm eo Dương Tử Mặc, ngẩng mặt lên, mị nhãn như tơ, nhẹ nhàng thổi hơi về phía Dương Tử Mặc...

Lông mày của Dương Tử Mặc hơi nhíu lại một cái.

- Đâu có, đâu có. Ta thấy Đóa Tư huynh mới là người trẻ tuổi nổi bật, Dương Tử Mặc ta kém xa rồi!

Dương Tử Mặc lùi lại nửa bước, kéo dài khoảng cách với Đóa Mẫu.

- Đóa Tư huynh và Đóa Mẫu muội đi đường xa đến đây, cũng không thể tiếp các người ở bên ngoài, kính xin vào trong đại trường!

Dương Tử Mặc trong vừa nói vừa làm tư thế mời, ngay sau đó mang theo Đóa Tư à Đóa Mẫu về phía lều lớn.

Xoạt!

Dương Tử Mặc mở rèm vải lều lớn ra, để Đóa Tư, Đóa Mẫu tiến vào trước.

- Đóa Tư huynh, Đóa Mẫu muội, vừa vặn hai vị Tiên Tử của Thiên Âm Môn cũng vừa đến, trong quân doanh Đại Thần ta có thêm hai vị là đã có bốn vị cường giả Võ Thánh. Tuy hai vị Tiên Tử Thiên Âm Môn vừa mới bước vào cấp độ Võ Thánh, nhưng thực lực cũng không thể khinh thường. Xem ra lúc này, chúng ta đã nắm chắc phần thắng!

Dương Tử Mặc nói.

357. Chương 344 : Thiên Đạo Thần Âm Và Man Hoang Thần Tượng Quyết

Chương 344 : Thiên Đạo Thần Âm và Man Hoang Thần Tượng quyết

Đóa Tư vừa sải bước vào doanh trường, hai mắt lướt qua, lập tức Đóa Tư nhìn thấy trong doanh trường có hai nữ tử ngồi ngang hàng.

Hai người đều tầm hai mươi tuổi.

Nhìn vào dung mạo thì dường như họ là chị em gái. Một người mặc đồ màu đỏ, một người mặc đồ màu xanh, có thể nói là đông lan thu cúc, mỗi người một vẻ!

Vừa nhìn thấy hai cô gái này, hai mắt Đóa Tư lập tức sáng ngời.

- Phụ nữ Đại Chu đúng là rất được.

Vừa đi vào doanh trường này, hai ánh mắt dâm tà của Đóa Tư vẫn dán chặt trên người hai cô gái xinh đẹp.

Trên mặt Đóa Tư mang theo nét cười tà dị.

- Hừ.

Cảm nhận được ánh mắt kia của Đóa Tư, hai cô gái cùng nhú mày.

Hai cô gái này không phải người khác mà đúng là thiên tài hiện nay của Thiên Âm môn, hai vị sư tỷ của Dương Dịch, Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh. Cô gái mặc áo màu đỏ là Tô Thanh Như, còn cô gái mặc áo màu xanh là Tô Quân Ninh.

Lúc này, Tô Thanh Như đã hơi khác so với mấy tháng trước. Vốn trên người Tô Thanh Như có khí chất thành thực, dịu dàng của cô gái nhà bên hai mươi sáu, hai mươi bảy tuổi, còn khi đối mặt với kẻ địch thì lại là vẻ lạnh lùng.

Còn Tô Thanh Như bây giờ đã mất đi những khí chất này.

Khí chất bây giờ là hoàn toàn xuất trần.

Giống như tiên nữ vậy.

Thậm chí, nếu chỉ nhìn thoáng qua thì sẽ không biết được tuổi thật của cô.

Mà trông cô giống như tiên nữ, chỉ khoảng mười bảy, mười tám tuổi thôi. Nhưng về xuất trần trên người cô lại cho người ta cảm giác, dù cô đã sống một ngàn một vạn năm cũng không phải việc lạ.

Tô Quân Ninh cũng giống vậy.

Khí chất lãnh diễm, cũng rất xuất trần.

Lúc này, hai chị em đều đã đi vào cảnh giới Võ Thánh.

Từ sau trận đánh giữa Ân Giao Vương với các cao thủ Thiên Âm môn, Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh đều ở ngay tại trong Thiên Âm môn, bế quan tiếm tu. Sau đó, Dương Thạc trở lại Đại Chu, bị Dương Thiên giam trong phủ Trấn Quốc Công suốt bốn tháng. Rồi sau đó, hắn lại bị A Mục Đạt Vương truy đuổi đến tận bên trong băng nguyên bắc vực và chờ ở đó khoảng nửa năm rồi ra giết chết A Mục Đạt Vương. Tiếp đó chính là lúc Thần Long xuất thế, hắn lại ở trong lòng đất Yến Sơn mấy tháng. Đến bây giờ, cũng đã qua hơn một năm rồi.

Trong một năm này, vậy mà hai chị em Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh đều đi vào cảnh giới Võ Thánh. Nhất là Tô Quân Ninh, trực tiếp từ cảnh giới Võ Tôn thăng chức lên Võ Thánh, đã vượt qua hai cảnh giới lớn. Tất nhiên, trong thời gian này, không phải Tô Quân Ninh có linh ngộ thì cũng gặp được cơ duyên nào đó.

Lúc này, hai vị Võ Thánh của Thiên Âm môn đã đến trong doanh trại của Đại Thần quân. Từ đó có thể thấy, hai người này là do Thiên Âm môn phái tới để giúp đỡ Dương Tử Mặc công phá kinh thành Đại Chu.

Các cô cũng vừa mới tới.

Còn chưa kịp nói mấy câu với Dương Tử Mặc thì bên ngoài vang lên tiếng chim ưng rít gào, sau đó Đoá Tư cùng Đoá Mẫu đã tới.

Dương Tử Mặc liền bỏ lại hai người, đi nghênh đón Đoá Tư, Đoá Mẫu.

Ngay sau đó, Dương Tử Mặc dẫn Đoá Tư, Đoá Mẫu vào doanh trường.

Lúc nhìn thấy Dương Tử Mặc dẫn hai người nam nữ có làn da màu đồng, mặc quần áo hở hang đi vào, hai chị em Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh đều không có ấn tượng gì với hai người kia. Bây giờ, Đoá Tư lại dùng ánh mắt dâm tà như vậy nhìn hai chị em, khiến cho trong lòng Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh cảm thấy có chút không thoải mái.

- Thanh Như Tiên tử, Quân Ninh tiên tử, hai vị này là con trai và con gái của Nam Man Vương A Cốt Đả, huynh đệ Đoá Tư, và muội muội Đoá Mẫu.

Sau khi vào doanh trường, Dương Tử Mặc liền giới thiệu Đoá Tư, Đoá Mẫu cho hai người Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh.

- Còn hai vị này là tiên tử Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh của Thiên Âm môn.

Đồng thời, Dương Tử Mặc cũng giới thiệu hai cô cho Đoá Tư, Đoá Mẫu.

Đoá Tư còn chưa nói gì, thì Đoá Mẫu ở bên cạnh đã cười quyến rũ, đánh giá Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh từ đầu đến chân một lần.

Một lát sau, Đoá Mẫu nhìn về phía anh trai mình, nói:

- Anh. Không ngờ bên Dương đại ca còn có hai cô gái xinh đẹp như vậy.

- Khó trách, vừa rồi hình như Dương đại ca còn không thèm để ý ta.

Vừa nói, Đoá Mẫu vừa nhìn về phía Dương Tử Mặc. Trong ánh mắt mang theo vài phần u oán.

- Xem ra lần này anh quá may mắn rồi.

- Đã có hai cô gái xinh đẹp này hầu hạ thì chỉ sợ anh sẽ vui đến quên trời đất luôn. Chắc cũng không muốn quay lại Man tộc Thập Vạn Đại Sơn đâu nhỉ? Dương đại ca, hình như hai cô gái xinh đẹp này còn chưa phá trinh. Không phải là Dương đại ca định tặng các nàng cho anh trai của ta đấy chứ? Ha ha, Dương đại ca yên tâm. Quy củ của Nam Man chúng ta là có thể chia sẻ người phụ nữ mình thích. Chắc sau khi anh trai ta phá trinh các nàng thì sẽ chia sẻ các nàng cho Dương đại ca đấy.

Đoá Mẫu tựa người vào lòng Dương Tử Mặc, vươn một ngón tay vẽ vài vòng trong ngực hắn.

- Đến lúc đó, năm người chúng ta có thể thoải mái chơi đùa. Không biết Dương đại ca đã từng hưởng thụ qua một số bí pháp của Man tộc chúng ta chưa.

Đoá Mẫu sâu kín, nói.

Mà cùng lúc Đoá Mẫu nói ra lời này, sắc mặt hai chị em Tô gia đều thay đổi.

Dù là Dương Tử Mặc nghe xong mấy câu thâm đẳng này cũng phải nhú mày.

Vậy thì hai chị em Tô gia càng đỏ mặt hơn, tức giận đến cực hạn.

- Dâm phụ.

Tô Quân Ninh quát khê một tiếng.

Tuy Tô Quân Ninh đã thăng cấp lên cảnh giới Vô Thánh, khí chất xuất trần, nhưng dù sao thì tính cách của cô cũng còn nóng nảy hơn chị gái Tô Thanh Như nhiều.

Vụt...t...t!

Vừa quát xong, Tô Quân Ninh liền di chuyển, nháy mắt đã đến gần Đoá Mẫu.

Vù vù!

Tay phải nhanh chóng giơ lên.

ống tay áo mang theo tiếng gió vù vù, tát mạnh vào mặt Đoá Mẫu.

- Hừ, người muốn đánh ta hả?

Đoá Mẫu thật không ngờ, một trong hai cô gái xinh đẹp trong doanh trường này lại dám đánh mình.

Tô Quân Ninh là cao thủ Vô Thánh, nên dù chỉ là một cái tát cũng mang theo sức mạnh. Có thể thấy, trong một chưởng này chứa sức mạnh không nhỏ.

Nhưng, Đoá Mẫu cũng là cao thủ Vô Thánh.

Đoá Mẫu biến sắc, rồi cả người chột di chuyển, theo bản năng muốn tránh cái tát này.

Ô...ô...ô...n...g!

Mà đúng lúc này, một luồng sóng âm không biết từ đâu xuất hiện.

Dưới sự ảnh hưởng của luồng sóng âm này, Đoá Mẫu chỉ cảm thấy trong người có chút không thoải mái, dù muốn tránh cái tát của Tô Quân Ninh nhưng lại bị chậm một chút.

Đại Thiên Âm chưởng.

Trong một cái tát này của Tô Quân Ninh lại kèm theo cả Đại Thiên Âm chưởng, giống như uy thế của Thiên Đạo giáng xuống, làm ảnh hưởng tới khí lực của Đoá Mẫu.

Bộp!

Tiếng tát thanh thúy vang lên.

Cả người Đoá Mẫu lão đảo, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, đầu óc choáng váng. Cô ta vươn lưỡi liếm quanh khoé miệng, lại nếm đến mùi tanh của máu tươi.

- Người... người dám đánh ta hả?

Một lát sau, Đoá Mẫu biến sắc.

- Ta đánh cái đồ dâm phụ, kỹ nữ, không biết xấu hổ nhà người đấy. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đoá Tư vừa sải bước vào doanh trường, hai mắt lướt qua, lập tức Đoá Tư nhìn thấy trong doanh trường có hai nữ tử ngồi ngang hàng.

Hai người đều tầm hai mươi tuổi.

Nhìn vào dung mạo thì dường như họ là chị em gái. Một người mặc đồ màu đỏ, một người mặc đồ màu xanh, có thể nói là đông lan thu cúc, mỗi người một vẻ!

Vừa nhìn thấy hai cô gái này, hai mắt Đóa Tư lập tức sáng ngời.

- Phụ nữ Đại Chu đúng là rất được.

Vừa đi vào doanh trướng này, hai ánh mắt dâm tà của Đóa Tư vẫn dán chặt trên người hai cô gái xinh đẹp.

Trên mặt Đóa Tư mang theo nét cười tà dị.

- Hừ.

Cảm nhận được ánh mắt kia của Đóa Tư, hai cô gái cùng nhú mày.

Hai cô gái này không phải người khác mà đúng là thiên tài hiện nay của Thiên Âm môn, hai vị sư tỷ của Dương Dịch, Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh. Cô gái mặc áo màu đỏ là Tô Thanh Như, còn cô gái mặc áo màu xanh là Tô Quân Ninh.

Lúc này, Tô Thanh Như đã hơi khác so với mấy tháng trước. Vôn trên người Tô Thanh Như có khí chất thành thực, dịu dàng của cô gái nhà bên hai mươi sáu, hai mươi bảy tuổi, còn khi đối mặt với kẻ địch thì lại là vẻ lạnh lùng.

Còn Tô Thanh Như bây giờ đã mất đi những khí chất này.

Khí chất bây giờ là hoàn toàn xuất trần.

Giống như tiên nữ vậy.

Thậm chí, nếu chỉ nhìn thoáng qua thì sẽ không biết được tuổi thật của cô.

Mà trông cô giống như tiên nữ, chỉ khoảng mười bảy, mười tám tuổi thôi. Nhưng vẻ xuất trần trên người cô lại cho người ta cảm giác, dù cô đã sống một ngàn một vạn năm cũng không phải việc lạ.

Tô Quân Ninh cũng giống vậy.

Khí chất lãnh diễm, cũng rất xuất trần.

Lúc này, hai chị em đều đã đi vào cảnh giới Vô Thánh.

Từ sau trận đánh giữa Ẩn Giao Vương với các cao thủ Thiên Âm môn, Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh đều ở ngay tại trong Thiên Âm môn, bế quan tiêm tu. Sau đó, Dương Thạc trở lại Đại Chu, bị Dương Thiên giam trong phủ Trấn Quốc Công suốt bốn tháng. Rồi sau đó, hắn lại bị A Mục Đạt Vương truy đuổi đến tận bên trong bằng nguyên bắc vực và chờ ở đó khoảng nửa năm rồi ra giết chết A Mục Đạt Vương. Tiếp đó chính là lúc Thần Long xuất thế, hắn lại ở trong lòng đất Yến Sơn mấy tháng. Đến bây giờ, cũng đã qua hơn một năm rồi.

Trong một năm này, vậy mà hai chị em Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh đều đi vào cảnh giới Vô Thánh. Nhất là Tô Quân Ninh, trực tiếp từ cảnh giới Vô Tôn thăng chức lên Vô Thánh, đã vượt qua hai cảnh giới lớn. Tất nhiên, trong thời gian này, không phải Tô Quân Ninh có linh ngộ thì cũng gặp được cơ duyên nào đó.

Lúc này, hai vị Vô Thánh của Thiên Âm môn đã đến trong doanh trại của Đại Thần quân. Từ đó có thể thấy, hai người này là do Thiên Âm môn phái tới để giúp đỡ Dương Tử Mặc công phá kinh thành Đại Chu.

Các cô cũng vừa mới tới.

Còn chưa kịp nói mấy câu với Dương Tử Mặc thì bên ngoài vang lên tiếng chim ưng rít gào, sau đó Đóa Tư cùng Đóa Mầu đã tới.

Dương Tử Mặc liền bỏ lại hai người, đi nghênh đón Đóa Tư, Đóa Mầu.

Ngay sau đó, Dương Tử Mặc dẫn Đóa Tư, Đóa Mầu vào doanh trướng.

Lúc nhìn thấy Dương Tử Mặc dẫn hai người nam nữ có làn da màu đồng, mặc quần áo hở hang đi vào, hai chị em Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh đều không có ấn tượng gì với hai người kia. Bây giờ, Đóa Tư lại

dùng ánh mắt dâm tà như vậy nhìn hai chị em, khiến cho trong lòng Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh cảm thấy có chút không thoải mái.

- Thanh Như Tiên Tử, Quân Ninh tiên tử, hai vị này là con trai và con gái của Nam Man Vương A Cốt Đả, huynh đệ Đoá Tư, và muội muội Đoá Mẫu.

Sau khi vào doanh trường, Dương Tử Mặc liền giới thiệu Đoá Tư, Đoá Mẫu cho hai người Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh.

- Còn hai vị này là tiên tử Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh của Thiên Âm môn.

Đồng thời, Dương Tử Mặc cũng giới thiệu hai cô cho Đoá Tư, Đoá Mẫu.

Đoá Tư còn chưa nói gì, thì Đoá Mẫu ở bên cạnh đã cười quyến rũ, đánh giá Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh từ đầu đến chân một lần.

Một lát sau, Đoá Mẫu nhìn về phía anh trai mình, nói:

- Anh. Không ngờ bên Dương đại ca còn có hai cô gái xinh đẹp như vậy.

- Khó trách, vừa rồi hình như Dương đại ca còn không thèm để ý ta.

Vừa nói, Đoá Mẫu vừa nhìn về phía Dương Tử Mặc. Trong ánh mắt mang theo vài phần u oán.

- Xem ra lần này anh quá may mắn rồi.

- Đã có hai cô gái xinh đẹp này hầu hạ thì chỉ sợ anh sẽ vui đến quên trời đất luôn. Chắc cũng không muốn quay lại Man tộc Thập Vạn Đại Sơn đâu nhỉ? Dương đại ca, hình như hai cô gái xinh đẹp này còn chưa phá trình. Không phải là Dương đại ca định tặng các nàng cho anh trai của ta đấy chứ? Ha ha, Dương đại ca yên tâm. Quy củ của Nam Man chúng ta là có thể chia sẻ người phụ nữ mình thích. Chắc sau khi anh trai ta phá trình các nàng thì sẽ chia sẻ các nàng cho Dương đại ca đấy.

Đoá Mẫu tựa người vào lòng Dương Tử Mặc, vươn một ngón tay vẽ vài vòng trong ngực hắn.

- Đến lúc đó, năm người chúng ta có thể thoải mái chơi đùa. Không biết Dương đại ca đã từng hưởng thụ qua một số bí pháp của Man tộc chúng ta chưa.

Đoá Mẫu sâu kín, nói.

Mà cùng lúc Đoá Mẫu nói ra lời này, sắc mặt hai chị em Tô gia đều thay đổi.

Dù là Dương Tử Mặc nghe xong mấy câu dâm đẳng này cũng phải nhíu mày.

Vậy thì hai chị em Tô gia càng đỏ mặt hơn, tức giận đến cực hạn.

- Dâm phụ.

Tô Quân Ninh quát khê một tiếng.

Tuy Tô Quân Ninh đã thăng cấp lên cảnh giới Võ Thánh, khí chất xuất trần, nhưng dù sao thì tính cách của cô cũng còn nóng nảy hơn chị gái Tô Thanh Như nhiều.

Vụt...t...t!

Vừa quát xong, Tô Quân Ninh liền di chuyển, nháy mắt đã đến gần Đoá Mẫu.

Vù vù!

Tay phải nhanh chóng giơ lên.

ồng tay áo mang theo tiếng gió vù vù, tát mạnh vào mặt Đoá Mẫu.

- Hừ, người muốn đánh ta hả?

Đoá Mẫu thật không ngờ, một trong hai cô gái xinh đẹp trong doanh trường này lại dám đánh mình.

Tô Quân Ninh là cao thủ Võ Thánh, nên dù chỉ là một cái tát cũng mang theo sức mạnh. Có thể thấy, trong một chương này chứa sức mạnh không nhỏ.

Nhưng, Đoá Mẫu cũng là cao thủ Võ Thánh.

Đoá Mẫu biến sắc, rồi cả người chột di chuyển, theo bản năng muốn tránh cái tát này.

Ồ...ô...ô...n...g!

Mà đúng lúc này, một luồng sóng âm không biết từ đâu xuất hiện.

Dưới sự ảnh hưởng của luồng sóng âm này, Đoá Mẫu chỉ cảm thấy trong người có chút không thoải mái, dù muốn tránh cái tát của Tô Quân Ninh nhưng lại bị chậm một chút.

Đại Thiên Âm chưởng.

Trong một cái tát này của Tô Quân Ninh lại kèm theo cả Đại Thiên Âm chưởng, giống như uy thế của Thiên Đạo giáng xuống, làm ảnh hưởng tới khí lực của Đoá Mẫu.

Bộp!

Tiếng tát thanh thúy vang lên.

Cả người Đoá Mẫu lảo đảo, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, đầu óc choáng váng. Cô ta vươn lưỡi liếm quanh khoe miệng, lại nếm đến mùi tanh của máu tươi.

- Người... người dám đánh ta hả?

Một lát sau, Đoá Mẫu biến sắc.

- Ta đánh cái đồ dâm phụ, kỹ nữ, không biết xấu hổ nhà ngươi đấy.

358. Chương 345 : Thú Âm, Thiên Âm, Phạm Âm, Đại Thần Âm Linh Đang

Chương 345 : Thú Âm, Thiên Âm, Phạm Âm, Đại Thần Âm Linh Đang

Thanh âm lạnh lùng của Tô Quân Ninh vang lên bên tai Đoá Mẫu.

- Muốn chết hả.

Một lát sau, trên mặt Đoá Mẫu lập tức dữ tợn, rồi không hề do dự vươn tay, cầm lấy một con dao găm bằng ngà voi. Đoá Mẫu quát một tiếng, liền lao tới, cầm dao găm đâm mạnh về phía cổ Tô Quân Ninh.

Ầm ầm ầm! Grào grào grào!

Lập tức phát động ra hổ báo lôi âm tầng thứ ba.

Một chiêu này của Đoá Mẫu giống như một con rắn độc cao vài chục trượng há to miệng tấn công tới, khí thế sắc bén, bao phủ xung quanh Tô Quân Ninh.

- Võ học Man di mà cũng dám khoe khoang trước mặt đệ tử Thiên Âm môn sao?

Đối với sự tấn công của Đoá Mẫu, về mặt Tô Quân Ninh không hề thay đổi, một tay lật lên, lập tức đánh ra một chưởng. Một chưởng này giống như thiên đạo đại thế nhanh chóng áp xuống, căn bản không thể chống cự. Dưới uy thế của thiên đạo thì dù là đầu trâu mặt ngựa gì cũng yếu ớt như tờ giấy, nháy mắt bị đè ép.

Ầm ầm!

Dưới uy thế của thiên đạo đại thế, khí tức độc xà của Đoá Mẫu lập tức bị tan vỡ.

Không đợi dao găm của cô ta đâm tới trước mặt Tô Quân Ninh, một chưởng phong đã đâm trúng ngực Đoá Mẫu, đánh bay cô ta xa xa.

Oanh! Oanh! Oanh!

Cả người Đoá Mẫu bay thẳng ra ngoài, làm ột số bàn ghế trong doanh trướng bị đập tan.

Sau khi cô ta rơi xuống đất, phải lùi lại ba bốn bước mới đứng vững. Cùng lúc đó, khoé miệng Đoá Mẫu cũng tràn ra một chút máu tươi. Rõ ràng là cô ta đã bị Thiên Đạo Thần Âm của Tô Quân Ninh đánh thương nội tạng.

- Cô nương, người dám đánh muội muội của ta hả.

Mà ngay sau đó, Đoá Tư chợt quát lớn.

- Hừ. Chỉ là đệ tử của Thiên Âm môn mà thôi. Đã làm kỹ nữ còn muốn được tôn thờ hả?

- Đừng nghĩ rằng ta sống trong rừng sâu mà không biết về các người. Thiên Âm môn các người chỉ là một cái hậu cung của Trấn Quốc Công Dương Thiên mà thôi. Chỉ sợ Tiển Nguyệt, Minh Kiều cũng là đồ chơi dưới háng Dương Thiên. Không chỉ thế, Ngọc Mạt lâu ở kinh thành Đại Chu của các người lại là kỹ viện. Đệ tử Thiên Âm môn các người chính là kỹ nữ, ngàn người gối, vạn người cười.

- Ta xem trọng các người chính là phúc phận của các người.

- Còn muốn chống đối hả.

Ầm ầm.

Đoá Tư vừa nói xong, liền nhanh như một con mãnh thú, nháy mắt đã lao tới trước mặt Tô Quân Ninh. xem tại

- Võ học của chúng ta là man di hả?

- Vậy để các người xem võ học man di ta có lợi hại hay không. Man Hoang Thần Tượng quyết.

Đoá Tư quát một tiếng, rồi đánh mạnh hai chưởng về phía Tô Quân Ninh.

Oanh! Oanh! Oanh!

Một luồng thần hoang nguyên lực từ trong cơ thể Đoá Tư mạnh mẽ tuôn ra.

Khi luồng thần hoang nguyên lực này tuôn ra liền nhanh chóng đan xen vào nhau và hoá thành một con voi lớn lông dài cao hơn một trượng. Con voi lớn lông dài này ngửa mặt lên trời hét dài NGAO...OOO một tiếng, sau đó tung lên bốn vó, ầm ầm lao tới chỗ Tô Quân Ninh. Mỗi bước chân của nó giẫm mạnh trên mặt đất.

Hư ảnh của con voi lớn này không phải khí thế của cao thủ Võ Thánh.

Mà là thần hoang nguyên lực chân chính ngưng tụ thành thượng cổ mãnh thú, cũng giống như Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vậy, nên thực lực nó rất mạnh mẽ.

Tuy hình thể con voi lớn này vô cùng to lớn nhưng tốc độ của nó lại không hề chậm, nháy mắt đã đến trước mặt Tô Quân Ninh.

Nhanh chóng đánh tới. Dù Tô Quân Ninh có thực lực Võ Thánh thì nếu bị va phải cũng sẽ bị trọng thương.

- Hừ, một người đánh không được liền lên cả hai sao? Huynh muội các người bắt nạt muội muội của ta, chẳng lẽ cho rằng Thiên Âm môn ta không có ai hả?

Mà cùng lúc con voi lớn này đánh tới, đột nhiên một thanh âm vang lên.

Tô Thanh Như.

Trong khoảnh khắc ấy, trong tay Tô Thanh Như chợt xuất hiện một chiếc Linh Đang xinh đẹp.

Lắc lư hướng về phía con voi lớn kia.

Thiên Âm Linh Đang.

Oanh! Oanh! Oanh!

Thiên Âm Linh Đang lắc lắc, liền có một luồng sóng âm từ trong Thiên Âm Linh Đang bắt đầu tuôn ra, nháy mắt đã lao tới trước mặt con voi lớn lông dài do thần hoang nguyên lực ngưng tụ thành của Đoá Tư kia.

Tách tách tách! Tách tách tách!

Dưới áp bách của Thiên Âm, thân thể con voi lớn lông dài liền vang lên những âm thanh như tiếng rang đậu.

Toàn bộ thân thể voi lớn chấn động mạnh như muốn lập tức tan vỡ.

Tuy con voi lớn lông dài này cũng giống như Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đều do thần hoang nguyên lực ngưng tụ mà thành nhưng so với Cửu Dương Chân Thân thì nó còn thua xa. Cửu Dương Chân Thân được gọi là chân thân, đó chính là do thần hoang nguyên lực ngưng tụ ra thân thể chính thức, cơ bắp, xương cốt, nội tạng, thậm chí là mạch máu, đầy đủ mọi thứ, nên mới được gọi là chân thân.

Còn Đoá Tư thì không có công pháp giống như Cửu Dương huyền công.

Voi lớn do thần hoang nguyên lực ngưng tụ thành của hắn chỉ là có hình dáng bề ngoài mà thôi.

Đừng nói là máu, kinh mạch mà xương cốt cơ bản cũng không có. Tức là, một tầng thần hoang nguyên lực bên ngoài tương tự với Thuần Dương Kim Thân ban đầu của Dương Thạc, và chỉ dừng lại ở mức độ Kim Thân mà thôi.

Lúc trước, Thuần Dương Kim Thân của Dương Thạc bị một chưởng của Tô Thanh Như đánh tan.

Bây giờ, con voi lớn của Đoá Tư không bị tan vỡ dưới sự tấn công của Thiên Âm Linh Đang đã là hơn xa bình thường rồi.

Oanh!

Mà một lát sau, Tô Quân Ninh cũng phản ứng kịp.

Về mặt cô nghiêm túc, lập tức đánh về phía trước một chưởng.

Đại Thiên Âm chưởng.

Một chiêu Đại Thiên Âm chưởng coi như đã hoàn toàn áp đảo được sức lực cuối cùng của voi lớn rồi. Một chưởng này mang theo tiếng vang ầm ầm, giống như có tảng đá lớn đè lên vậy. Vì thế Kim Thân của con voi lớn này liền vỡ thành từng khúc, hoá thành thần hoang nguyên lực nguyên thủy nhất.

Đã mất đi sự hỗ trợ của voi lớn, hai cái tay của Đoá Tư liền trở nên không đáng ngại.

Bang!

Một tiếng trầm đục, Tô Quân Ninh đã hoá giải sự tấn công từ hai trảo của Đoá Tư.

Thân thể hai người đều rung động mãnh liệt, rồi nhanh chóng lùi lại ba bốn bước mới có thể miễn cưỡng đứng vững. Hai người Tô Quân Ninh cùng Đoá Tư giẫm bịch bịch trên mặt đất, mỗi dấu chân đều sâu tới hai tấc.

- Hay ột cái Thiên Âm Linh Đang, ngay cả Man Hoang Thần Tượng quyết của ta mà cũng có thể phá được sao? Đáng tiếc, cái mà các người đánh tan chỉ là Man Hoang Thần Tượng quyết tầng thứ nhất mà thôi. Ta thật muốn nhìn, hai người các người có thể phá được Man Hoang Thần Tượng quyết tầng thứ hai, thứ ba của ta không.

Đoá Tư quát khẽ một tiếng, rồi oanh một tiếng, bỗng nhiên từ người hắn xuất hiện một luồng khí thể mênh mông.

Grào! Grào!

Lúc này, Đoá Tư giống như biến thành một con voi khổng lồ vậy.

- Hừ, các người có Thiên Âm Linh Đang, thì chẳng lẽ Man tộc ta không có Linh Đang hay sao?

Cùng lúc đó, trong tay Đoá Mẫu cũng xuất hiện một chiếc Linh Đang nhỏ. Chiếc Linh Đang này màu đen, rõ ràng nó cũng là một loại pháp khí sóng âm.

Lúc này, hai huynh muội này lại sử dụng thực lực mạnh nhất của mình để tranh tài với hai chị em Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh.

- Hai tên man di thiếu văn minh kia, các người nghĩ chúng ta sẽ sợ các người sao. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Lúc này, Tô Quân Ninh cũng không hề nhượng bộ.

Lúc Dương Tử Mặc thấy Đoá Tư chuẩn bị tung ra chiêu tấn công mạnh nhất.

Vèo...o...o!

Dương Tử Mặc nhanh chóng đến trước mặt Đoá Tư.

- Đoá Tư huynh đệ, mọi người là người một nhà cả mà, không nên tự giết lẫn nhau.

Dương Tử Mặc nhàn nhạt nói, rồi ấn xuống bả vai Đoá Tư.

- Cái gì?

Đoá Tư nhú mày.

- Dương Tử Mặc mà cũng muốn ngăn cản mình sao?

Trong lòng Đoá Tư rất khinh thường Dương Tử Mặc.

Rắc rắc rắc!

Mà đúng lúc Đoá Tư nghĩ như vậy, đã thấy trên người Dương Tử Mặc xuất hiện những linh kiện giáp màu vàng. Những linh kiện này bao phủ toàn thân bên ngoài Dương Tử Mặc, nhanh chóng tạo thành một bộ áo giáp hoàn chỉnh, che kín toàn thân Dương Tử Mặc từ đầu tới chân.

Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

Sau khi sử dụng Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, Dương Tử Mặc được bộ áo giáp này giúp gia tăng thực lực rất nhiều.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Một luồng uy áp còn hơn xa Thiên Âm Linh Đang từ trên người Dương Tử Mặc tràn ra, rồi mạnh mẽ áp chế đến trên người Đoá Tư. Dưới uy áp thiên đạo của Dương Tử Mặc, khí thể của voi lớn từ trên người Đoá Tư gần như tan vỡ ra ngay. Ngay sau đó, Dương Tử Mặc cũng ấn được tay lên vai Đoá Tư.

Tuy không có quá nhiều lực nhưng cũng khiến cho Đoá Tư không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Thiên Đạo Thần Hoàng giáp sao? Vậy mà tên Dương Tử Mặc này lại có Thiên Đạo Thần Hoàng giáp. Chẳng lẽ, hần thật sự là thiên mệnh chi tử?

Trong lòng Đoá Tư kinh hãi. Rốt cục lúc này, hần không dám khinh thường Dương Tử Mặc nữa.

Không nói đến việc khống chế Thiên Đạo Thần Hoàng giáp chính là thiên đạo, mà chỉ cần mặc Thiên Đạo Thần Hoàng giáp thì cũng đủ khiến Đoá Tư kiêng kỵ Dương Tử Mặc rồi.

Với thực lực của Dương Tử Mặc hiện nay thì Đoá Tư cũng không dám quá đáng.

- Được rồi. Vừa rồi chỉ là hiểu lầm mà thôi. Mấy vị đều thu tay lại thôi.

Dương Tử Mặc nhìn lướt qua tất cả mọi người ở đây, lạnh lùng nói.

- Hừ.

Đoá Mẫu trừng Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh một cái rồi cũng thu lại chiếc Linh Đang nhỏ trong tay.

Cô có thể hiểu, Dương Tử Mặc thể hiện ra thực lực của là muốn cho ca ca Đoá Tư của mình không thể không tạm thời khuất phục. Hiện tại, Dương Tử Mặc tuyệt đối không cho phép bốn người đánh nhau trong doanh trại của Đại Thần quân.

Về mặt hai người Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh đều lạnh lùng.

Hai người cũng biết, lúc này không phải là lúc đánh nhau với huynh muội Đoá Tư, Đoá Mẫu.

Chẳng qua, lời nói lúc trước của Đoá Mẫu vẫn khiến trong lòng hai người khó chịu.

Bây giờ, chỉ cần nhìn thấy đôi huynh muội dân đảng thiếu văn minh này là hai chị em đã thấy buồn nôn rồi.

- Đại công tử.

Lần này, Tô Thanh Như nói trước.

- Hai tỷ muội chúng tôi là phụng lệnh của môn chủ Thiên Âm môn tới đây để hỗ trợ Đại công tử phá kinh thành. Nếu Đại công tử đã mời được ngoại viện thì ta nghĩ, có lẽ cũng không cần hai chị em chúng ta nữa. Vậy, hai chị em chúng ta xin rời đi trước thì tốt hơn.

Tô Thanh Như không thèm nhìn Dương Tử Mặc, lạnh lùng nói.

Có thể nói, cho tới nay, Thiên Âm môn vẫn là chỗ dựa lớn nhất của Trần Quốc Công Dương Thiên.

Tuy Trần Quốc Công mạnh mẽ nhưng muốn chống lại hoàng thất Đại Chu thì còn kém một chút.

Bởi vì, sau lưng hoàng thất Đại Chu có thiên hạ đệ nhất thánh địa võ Đạo, Chân Vũ môn.

Trước khi Dương Tử Mặc khởi binh, Dương Thiên là vì có Thiên Âm môn ủng hộ nên mới có địa vị ngang bằng với hoàng thất Đại Chu. Không chỉ thế, sau đó hắn còn từng bước phát triển, cuối cùng mới có thể lực khổng lồ như vậy.

Lần này, Dương Tử Mặc đánh kinh thành, Thiên Âm môn cũng phái ra hai cao thủ Võ Thánh là Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh tới giúp đỡ.

Bây giờ Tô Thanh Như muốn rời đi đã thể hiện sự không hài lòng nhất rồi.

- Thiên Âm môn thì giỏi sao?

Không đợi Dương Tử Mặc nói, Đoá Tư đã lạnh lùng nói trước.

- Chẳng qua có mấy cái Võ Thánh cấp thấp mà thôi. Hiện nay, Thiên Âm môn đã sớm xuống dốc, sao có thể giúp đỡ Dương Thiên đối phó hoàng thất Đại Chu được? Theo ta được biết, đệ tử chân truyền Trương Tử Ngâm của trưởng môn Chân Vũ Môn Trác Tử Dương cũng đã tiến vào cảnh giới Võ Thánh. Bây giờ, Chân Vũ môn đã có bảy tên Võ Thánh, lại thêm Huyền Vũ yêu thánh thì tổng cộng có tám Võ Thánh. Mà mấy tên Võ Thánh cấp thấp của Thiên Âm môn các người cộng lại cũng không phải đối thủ của Huyền Vũ yêu thánh.

- Nếu Thiên Âm môn các người tài giỏi thì sao Dương Thiên phải tiến vào Thập Vạn Đại Sơn để mời cao thủ Man tộc chúng ta đi ra?

Đoá Tư hừ lạnh nói.

Nghe lời này của Đoá Tư, sắc mặt hai chị em nhà họ Tô đều thay đổi.

Tuy lời này của Đoá Tư khiến trong lòng hai người không thoải mái, nhưng các nàng biết Đoá Tư nói không sai. Tuy hiện nay Thiên Âm môn cũng có bảy Võ Thánh nhưng Võ Thánh có thực lực mạnh nhất là Tiến Nguyệt cũng chỉ miễn cưỡng là Võ Thánh trung kỳ mà thôi, mà dù có thêm Lôi Điều Vương thì cũng không phải đối thủ của Thần Thú trấn phái của Chân Vũ môn, vị thứ ba trong Thập Đại Yêu Thánh, Huyền Vũ Yêu Thánh.

- Thanh Như tiên tử, Quân Ninh tiên tử, huynh đệ Đoá Tư cùng muội muội Đoá Mẫu đều là người trong Man tộc, nên tập tục có khác so với Đại Chu ta cũng là điều bình thường. Mong hai vị không nên để hiểu lầm vừa rồi trong lòng, hay là hai vị về nghỉ ngơi trước đi.

Dương Tử Mặc nhàn nhạt nói.

Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh không nói gì thêm, vén lên rèm vải, đi ra ngoài.

Nhưng lúc hai người đi ra doanh trướng, Đoá Tư liền nheo mắt lại.

- Dương huynh đệ, theo ta được biết thì hình như Thiên Âm môn có một đệ tử về phe kẻ địch của Trần Quốc Công... Chỉ sợ hai cô gái xinh đẹp của Thiên Âm môn này chắc không một lòng với Dương huynh đệ đâu.

Đoá Tư lạnh lùng nói.

Rắc rắc rắc rắc!

Thiên Đạo Thần Hoàng giáp trên người Dương Tử Mặc nhanh chóng biến mất.

Lúc này, vẻ mặt Dương Tử Mặc rất nghiêm túc.

- Người nói là Dương Thạc sao? Bây giờ Dương Thạc đang ở kinh thành Đại Chu. Lần này là hấn ngăn cản chúng ta, nếu không kinh thành Đại Chu đã sớm bị chúng ta công phá rồi.

Dương Tử Mặc chậm rãi nói.

- Hừ. Nếu hấn ngăn cản Dương huynh đệ thì chúng ta giết hấn là được.

Trong mắt Đoá Tư hiện lên sát khí.

- Dương Thạc có pháp khí phòng ngự toàn thân. Mà một chiếc phân thân của hấn lại có được sức phòng ngự của thần binh cấp bốn. Vậy nên, trừ phi có pháp khí tấn công thần hồn, nếu không, rất khó giết được hấn. Huống hồ, bên cạnh hấn còn có thượng cổ Thần Long. Nếu chúng ta đánh nhau thì có thể nó sẽ chó cùng giứt giậu, và có thể giết chết binh sĩ Đại Thần quân nữa. Lúc đó, binh sĩ Đại Thần quân có thể bị tàn sát hết.

Dương Tử Mặc lắc đầu, nói.

- Pháp khí phòng ngự toàn thân ư?

- Chỉ có pháp khí tấn công thần hồn mới có thể tổn thương hấn sao?

Đoá Tư khẽ nhún mày.

- Nghe nói, ở thời kỳ thượng cổ, có một pháp khí tấn công thần hồn rất mạnh mẽ. Nó là do Thú Âm Linh Đàng, Thiên Âm Linh Đàng và Phạm Âm Linh Đàng tạo thành. Man tộc chúng ta có Thú Âm Linh Đàng có thể điều khiển bầy thú. Thiên Âm Linh Đàng thì ở trong tay cô gái vừa rồi. Nếu giết bọn họ thì Thiên Âm Linh Đàng cũng thuộc về ta. Chỉ tiếc, Phạm Âm Linh Đàng vốn là pháp khí của Kim Phật tự, nhưng nghe nói nó đã bị hỏng, không biết tung tích.

359. Chương 346: Thú Triều Đại Hành Sơn

Chương 346: Thú triều Đại Hành Sơn

- Nếu gom đủ ba Linh Đàng thì có thể tạo thành một chiếc Đại Thần Âm Linh Đàng. Như vậy, chỉ cần rung nhẹ nó thì sẽ dễ dàng tiêu diệt được thần hồn của Dương Thạc, thậm chí, cũng có thể đả thương được thần hồn của thượng cổ Thần Long kia.

Trong mắt Đoá Tư hiện lên ánh sáng lạ.

Hoá ra, vị vương tử Man tộc này cũng rất muốn có Đại Thần Âm Linh Đàng trong truyền thuyết kia.

- Linh đàng Đại Thần Âm sao?

Nghe được những lời này của Đoá Tư, lông mi Dương Tử Mặc cũng khẽ dựng lên. xem tại

Hiển nhiên Dương Tử Mặc cũng cảm thấy hứng thú với linh đàng Đại Thần Âm theo như lời Đoá Tư nói.

- Linh đang Thiên Âm của Thiên Âm Môn đã được xem là bí bảo vô cùng cường đại rồi, là bí bảo cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lô Âm. Chắc hẳn linh đang Thú Âm của Đóa Tư huynh đệ các người cũng không thua kém bao nhiêu. Hơn nữa linh đang Phạm Âm của Kim Phật Tự kia, ba mảnh linh đang hợp lại làm một, linh đang Đại Thần Âm kia chỉ sợ cũng phải đạt tới cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm!

Dương Tử Mặc hít sâu một hơi, chậm rãi nói ra.

Ở Đại Chu, bí bảo Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm tuyệt đối được coi là bí bảo pháp khí cao cấp nhất rồi!

Hiện tại ở trong Đại Chu, pháp khí như vậy chỉ sợ không hơn mười kiện!

Dương Tử Mặc biết rõ chẳng qua chỉ là hai kiện Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp mà thôi.

Ngoài ra, thần kiếm trấn phái của Chân Vũ Môn, Chân Vũ Kiếm có lẽ cũng đạt tới cấp độ này. Thanh Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay Dương Thạc có thể tạo thành tổn thương với Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, suy cho cùng, tuyệt đối là bí bảo Ngũ Trọng Lô Âm!

Lại một kiện, chính là Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc.

Ngoại trừ vài kiện bí bảo pháp khí này ra, bí bảo có thể đạt tới Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm là vô cùng hiếm.

Ngay cả Thánh Hỏa Vương Tọa của Hỏa La Vương, linh đang Thiên Âm của Thiên Âm Môn cũng đều chẳng qua chỉ là bí bảo Vô Thánh Tứ Trọng Lô Âm mà thôi.

- Chỉ tiếc rằng linh đang Phạm Âm kia đã bị tổn hại!

- Hơn nữa hai người Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh là đệ tử của Thiên Âm Môn, chúng ta cũng không thể chém giết cướp đoạt của các nàng. Nếu không thì cũng có thể gom góp thành một kiện linh đang Đại Thần Âm...

Dương Tử Mặc khẽ nheo hai mắt lại, chậm rãi nói ra.

Hiện tại trên người Dương Tử Mặc có hai kiện bí bảo Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm.

Dương Tử Mặc vốn tưởng rằng có được hai kiện bí bảo này, bản thân sẽ đủ sức hoành hành thiên hạ, Vô Thánh bình thường đều chưa hẳn là đối thủ của hắn.

Nhưng khiến hắn vạn lần không ngờ chính là vừa mới đánh tới kinh thành, Dương Tử Mặc rõ ràng đã gặp được Dương Thạc. Trên người Dương Thạc vốn có một kiện Thập Phương Ca Sa, chính là bí bảo Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm. Nhưng kiện bí bảo này chỉ có tính chất phụ trợ, chiến lực của Dương Thạc tăng lên không lớn. Nhưng Dương Thạc lại có một thanh Thần Long Liệt Khôn Dao. Tình huống này đã khiến Dương Tử Mặc rất kiêng kỵ Dương Thạc rồi!

Nếu có thể có một kiện linh đang Đại Thần Âm, pháp khí công kích thần hồn cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm, Dương Thạc căn bản không đáng để lo!

Chẳng qua là kiện linh đang Đại Thần Âm này hiển nhiên không dễ tổ hợp thành.

- Dương huynh đệ, hai nữ nhân Thiên Âm Môn này, người không cần khách khí với các nàng.

Sắc mặt Đóa Tư âm trầm, cười lạnh một tiếng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Nghe nói đệ tử kiệt xuất nhất của Thiên Âm Môn đã đầu nhập tên Dương Thạc kia thì phải?

- Thiên Âm Môn chưa hẳn đã đứng về phía các người. Hừ, lúc trước các nàng ủng hộ các người chẳng qua là tự xưng là Thiên đạo chính thống, để các người làm con rối. Giúp các người cướp lấy thiên hạ, các nàng cũng thu lợi từ đó mà thôi. Chắc hẳn Trần Quốc Công đã sớm muốn phân rõ ranh giới với Thiên Âm Môn!

Đóa Tư chậm rãi nói.

- Nếu không, lúc trước hắn cũng không tiến về Thập Vạn Đại Sơn trước rồi mời chúng ta!

- Hiện nay phụ vương ta và Tứ đại man tướng của Man tộc đã theo Trần Quốc Công tiến về Huyền Vũ Sơn trước rồi. Chỉ đợi huyết mộ Nhân Hoàng mở ra, chúng ta sẽ kết thúc với hoàng thất Đại Chu và Chân Vũ Môn. Chỉ là Thiên Âm Môn thì có lợi ích gì? Theo ta thấy, Dương huynh đệ căn bản không cần quá khách khí với các nàng!

- Áp đảo các nàng, chơi đùa tốt một chút, cầm linh đan Thiên Âm của các nàng là được rồi!

Trên mặt Đóa Tư hiện ra vẻ cười lạnh tà dị.

Lông mày Dương Tử Mặc khẽ nhíu lại một chút.

Đóa Tư này, thậm chí là Đóa Mẫu, Dương Tử Mặc cũng đều vô cùng chán ghét.

Dương Tử Mặc chính là trưởng tử phủ Trần Quốc Công, từ nhỏ đọc đủ thứ thi thư. Cho dù đang là công tử trẻ tuổi, ở phương diện nữ sắc cũng không quá trầm mê.

Mà hai người Đóa Tư Đóa Mẫu này lại dâm tà đến cực điểm, gần như là dùng nửa dưới để suy nghĩ. Đối với hai người bọn hắn, Dương Tử Mặc theo bản năng bài xích.

- Cho dù ta muốn linh đan Thiên Âm thì cũng không có khả năng hành động với các người, mưu đồ bí bảo Thiên Âm Môn này!

Dương Tử Mặc trầm hừ lạnh một tiếng.

- Hơn nữa khi đã chiếm được linh đan Thiên Âm, ta cũng sẽ giết sạch các người, lấy lại linh đan Thụ Âm của các người. Cuối cùng ta sẽ nghĩ cách gom góp linh đan Đại Thần Âm!

Đóa Tư này tính toán Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh thì Dương Tử Mặc lại tính toán bọn hắn.

Đương nhiên hiện tại, Đóa Tư Đóa Mẫu này, thậm chí là Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh, tất cả đều là người đến đây hiệp trợ Dương Tử Mặc công phạt kinh thành Đại Chu. Hiện tại bọn hắn còn giá trị lợi dụng, Dương Tử Mặc tự nhiên sẽ không động thủ với bọn hắn.

- Hiện tại đánh hạ kinh thành chính là việc vô cùng cấp bách!

- Về phần Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh, chỉ cần các nàng không quấy rối thì trước không nên gây chuyện với các nàng. Mời Đóa Tư huynh đệ, Đóa Mẫu muội muội tạm thời nhẫn nại mấy ngày!

Dương Tử Mặc lạnh lùng nói.

- Đánh hạ kinh thành Đại Chu? Chuyện nào có đáng gì?

Đóa Tư khẽ cười cười.

- Dương huynh đệ, các hắn Dương huynh đệ còn chưa hiểu rõ công hiệu linh đan Thụ Âm của chúng ta rồi? Kiện linh đan Thụ Âm này coi như là loại pháp khí công kích thần hồn. Lắc lư linh đan Thụ Âm, có thể dùng sóng âm để điều khiển mãnh thú. Phàm là dị thú mãnh thú có cường độ thần hồn thấp hơn ta tam giai thì đều phải bị chúng ta điều khiển.

- Cấp độ thần hồn hiện tại của ta đủ để điều khiển dị thú mãnh thú cấp độ Vô Tôn!

- Trong Yến Sơn phía bắc kinh thành, núi Đại Hành phía nam, mãnh thú dị thú vô số. Nhất là núi Đại Hành, mãnh thú cấp độ Đại Tông Sư đều có không ít. Đợi ta và Đóa Mẫu tiến về núi Đại Hành trước, điều khiển mười vạn mãnh thú cấp độ Vô Sư đánh vào kinh thành. Chỉ là kinh thành Đại Chu này, còn không lập tức bị công phá sao?

Đóa Tư ngạo nghễ nói.

Linh đan Thụ Âm có thể điều khiển mãnh thú dị thú!

Đương nhiên cũng không phải mãnh thú dị thú nào cũng có thể điều khiển. Bình thường mà nói, chỉ có mãnh thú dị thú có cường độ thần hồn thấp hơn Đóa Tư tam giai mới có thể bị điều khiển.

360. Chương 347: Võ Thánh Nham Thử Vs Đóa Tư

Chương 347: Võ Thánh Nham Thử VS Đóa Tư

Hiện tại Đóa Tư là cường giả Võ Thánh sơ giai.

Cường độ thần hồn của mãnh thú dị thú bình thường hơi kém một chút. Dị thú mãnh thú Võ Thánh sơ giai, cường độ thần hồn thấp hơn Đóa Tư một đẳng cấp rồi.

Đại Tông Sư sơ giai, thấp hơn hai đẳng cấp.

Võ Tôn sơ giai thấp hơn ba đẳng cấp, có thể bị Đóa Tư điều khiển.

Về phần mãnh thú cấp độ Võ Sư, cấp độ Luyện Khí thì lại càng có thể tùy ý điều khiển. Quân sĩ Đại Chu chẳng qua chỉ là cấp độ Luyện Khí. Một đầu mãnh thú cấp độ Võ Sư, phải mười quân sĩ bình thường liên thủ lại thì mới có thể chém giết. Đừng nói là mười vạn mãnh thú Võ Sư, chỉ cần một vạn mãnh thú Võ Sư thì cũng đủ khiến phòng tuyến của kinh thành Đại Chu mở ra một lỗ hổng lớn!

Đến lúc đó, quân Đại Thần đánh hạ kinh thành đơn giản đến cực điểm.

- Linh đang Thần Âm còn có công hiệu bậc này?

Dương Tử Mặc nghe thấy những lời này của Đóa Tư, hai mắt không khỏi sáng ngời.

Nếu thật sự có thể điều khiển đại quân mấy vạn mãnh thú, trên ý nghĩa chiến lược, kiện pháp khí này cường hoành hơn Thập Phương Ca Sa không ít!

Dương nhiên, kiện pháp khí này sử dụng cũng có tính cực hạn.

Linh đang Thú Âm điều khiển đại quân mãnh thú chắc hẳn có thời gian hạn chế.

Không có khả năng điều khiển một đám mãnh thú từ trong man hoang Thập Vạn Đại Sơn, sau đó lặn lội đường xa đến kinh thành Đại Chu, đánh hạ kinh thành.

Nói tóm lại, hẳn là số lượng mãnh thú ở sơn mạch phụ cận nhiều, sử dụng linh đang Thú Âm này mới có thể phát huy công hiệu lớn nhất. truyện copy từ

May là phía nam kinh thành Đại Chu chính là núi Đại Hành. Số lượng mãnh thú ở núi Đại Hành, ngoại trừ Thập Vạn Đại Sơn ra, có thể nói là nhiều nhất, linh đang Thú Âm này sử dụng cũng dễ dàng nhất.

- Dương huynh đệ, hiện tại ta và Đóa Mẫu sẽ tiến về núi Đại Hành trước, điều khiển mãnh thú Đại Hành Sơn. Chậm nhất ba ngày sẽ có vô số mãnh thú tập kết, trùng kích kinh thành Đại Chu. Đến lúc đó, Dương huynh đệ chỉ cần để ý dẫn đầu quân đội Đại Thần đến tiếp nhận kinh thành là được!

- Đi thôi!

Nói xong, thân hình Đóa Tư khê nhoáng lên, rời khỏi doanh trướng.

Đóa Mẫu kia lưu luyến nhìn Dương Tử Mặc một cái, thân hình cũng khê nhoáng lên, rời khỏi doanh trướng.

Hai huynh muội này nhanh chóng ngồi lên tọa kỵ kên kên của bọn hắn.

Tra!

Con kên kên này kêu lên một tiếng chói tai, mang theo hai người bay lên, đi về phía nam, phương hướng núi Đại Hành...

Đại Hành Sơn, một nơi trong rừng rậm.

Chú!!

Một đạo kiếm quang hiện lên, một con tiểu thú giống con nai lập tức ngã xuống đất, chết.

Sau một khắc, không trung phía trên tiểu thú, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc và phân thân Thần Long đột nhiên hiện ra.

Lấy Thần Long Liệt Khôn Dao từ trong không gian Thập Phương Ca Sa ra, Dương Thạc liền đâm Thần Long Liệt Khôn Dao vào người con tiểu thú này, để Thần Long Liệt Khôn Dao hấp thu huyết dịch của con tiểu thú.

- Huyết dịch phù hợp sáu phần, thật sự quá yếu với biên độ tăng trưởng của Thần Long Liệt Khôn Dao...

Chỉ trong nháy mắt, Thần Long Liệt Khôn Dao hấp thu huyết dịch cũng đã bão hòa.

Một tay mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, Dương Thạc ném Thần Long Liệt Khôn Dao vào.

Ông...! Ông...!

Lúc Dương Thạc và tiểu phân thân Thần Long đang chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm dị thú mãnh thú thì chợt thấy một trận sóng âm như có như không truyền đến lỗ tai Dương Thạc.

- Sóng âm này hình như ẩn chứa ý niệm đầu độc...

Dương Thạc nhướng mày.

Chú!! Chú!! Chú!! Chú!!

Sau một khắc, Dương Thạc đột nhiên phát hiện ra trong rừng rậm này, vô số tiểu thú, chim bay đều nhanh chóng chạy như điên về phía truyền ra sóng âm.

Chú!

Bên cạnh Dương Thạc, ánh mắt phân thân Thần Long hơi chậm lại.

Sau một khắc, phân thân Thần Long này dĩ nhiên nhanh chóng quấy cái đuôi, chú một phát liền chạy về phía truyền ra sóng âm.

- Hả? Phân thân Thần Long cũng bị đầu độc?

Sắc mặt Dương Thạc hơi đổi.

Thần Long cũng là một loại thú. Thực lực thân thể nó rất mạnh nhưng thần hồn cực yếu, miễn cưỡng đạt tới cấp độ Vô Tôn mà thôi. Bị sóng âm ảnh hưởng, nó rõ ràng cũng bị đầu độc!

- Trở về!

Thân hình khẽ nhoáng lên, động tác Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc cực nhanh, trong chớp lát đã đến trước mặt phân thân Thần Long, xoẹt một cái, mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, thoáng cái thu phân thân Thần Long vào trong đó. Đồng thời Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc cũng lập tức chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Xảy ra chuyện gì?

Phân thân Thần Long trở lại không gian Thập Phương Ca Sa, không bị sóng âm kia ảnh hưởng, lúc này mới khôi phục thần trí.

- Tiểu gia, mới vừa rồi, một đám thần hồn của ta hình như bị một luồng sóng âm khống chế, chỉ điểm tiến về hướng sóng âm truyền đến.

Nhìn thấy Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc tiến đến, Thần Long vội vàng nói.

- Ừm.

Dương Thạc cũng khẽ gật đầu.

- Vừa rồi quả thật là có sóng âm vang lên. Hơn nữa chim thú phụ cận dường như cũng bị luồng sóng âm này khống chế, chỉ điểm tiến về phương hướng truyền ra sóng âm.

Về mặt Dương Thạc ngưng trọng, chậm rãi nói.

- Chắc hẳn có người nào đó đang dùng pháp khí triệu hoán ác diệu dị thú!

Thần Long suy đoán nói ra.

- Thần hồn của ta là cấp độ Vô Tôn mà cũng bị luồng sóng âm này khống chế. Chắc hẳn trong núi Đại Hành này cũng có không ít mãnh thú dị thú từ Vô Tôn trở xuống đều bị triệu hoán về nơi sóng âm vang lên...

Thần Long nói xong, tròn mắt xoay chuyển.

- Tiểu gia, mặc kệ người nọ triệu hoán dị thú mãnh thú làm gì. Ít nhất giờ phút này, bên cạnh người kia tuyệt đối đã tập hợp đại lượng mãnh thú. Ngài đi theo sóng âm, gặp phải đại lượng dị thú mãnh thú, trực tiếp lần lượt chém giết hấp thu huyết mạch là được rồi. Như thế sẽ giảm bớt không ít phiền toái!

Thần Long nghĩ kế nói ra.

Dương Thạc đến Đại Hành Sơn chẳng qua là vì tìm kiếm mãnh thú dị thú, chém giết xong rồi dung nhập máu huyết vào trong vài món pháp khí của bản thân, tăng cấp độ pháp khí lên.

Bình thường mà nói, mãnh thú dị thú trong Đại Hành Sơn đều có lãnh địa riêng của mình.

Trên cơ bản đều là nước giếng không phạm nước sông.

Nhất là mãnh thú dị thú đạt tới cấp độ Vô Tôn, thậm chí là cấp độ Đại Tông Sư, bình thường chỉ xuất hiện một con trong một khu vực. Chính bởi vì như thế, Dương Thạc muốn tìm được những mãnh thú dị này, nhất định phải tự đi khắp khu vực Đại Hành Sơn một lần.

Hiệu suất của biện pháp này là không thể nào cao chứ không còn nghi ngờ gì nữa.

Mà hiện tại, trong Đại Hành Sơn đột nhiên vang lên sóng âm kia, vậy mà có thể khiến mãnh thú dị thú dưới cấp độ Vô Tôn chạy theo như vịt, đều liên tục tập trung về phía truyền đến sóng âm. Rất rõ ràng, ở ngọn nguồn sóng âm kia tuyệt đối đã tập trung không ít dị thú mãnh thú. Hiện tại Dương Thạc chỉ cần đến trung tâm sóng âm là có thể lập tức nhìn thấy những mãnh thú dị thú kia.

Cấp độ Vô Tôn chỉ sợ đều có không ít!

Đến lúc đó, trực tiếp thi triển năng lực đặc thù bản thân, nhìn thấy đầu dị thú mãnh thú nào có độ dung hợp với pháp khí tương đối cao, trực tiếp chém giết là được! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Phương pháp này cũng không tệ!

Dương Thạc khẽ gật đầu.

Không thể không nói đầu óc Thần Long vẫn tương đối tốt, nhiều khi còn linh hoạt hơn cả ý nghĩ của Dương Thạc.

- Nhưng người dùng sóng âm tập trung những dị thú mãnh thú này lại chỉ sợ cũng có mục đích khác. Qua xem cũng tốt!

Dương Thạc thấp trọng nói ra.

Triệu tập toàn bộ mãnh thú dưới cấp độ Vô Tôn trong phạm vi mười dặm, thậm chí mấy trăm dặm Đại Hành Sơn, hiển nhiên người triệu tập những mãnh thú kia có toan tính không nhỏ!

Cho dù Dương Thạc không cần máu huyết mãnh thú dung nhập vào pháp khí thì giờ phút này, hẳn cũng phải đi qua xem rốt cục đã xảy ra chuyện gì.

- Từ từ rồi qua xem!

Dương Thạc nhanh chóng quyết định.

Có được Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc vốn có thể trực tiếp xé mở hư không đến trung tâm sóng âm kia.

Chỉ có điều thứ nhất, trực tiếp xé mở hư không có thể bị đối phương phát hiện, đánh răn động cỏ.

Lại thêm nữa, sóng âm này vừa mới truyền ra, giờ phút này, dị thú mãnh thú phạm vi mấy trăm dặm còn chưa tập trung toàn bộ đến nơi truyền ra sóng âm. Lúc này Dương Thạc đi qua cũng không có ý nghĩa gì.

Chỉ có thể chờ đến khi số lượng mãnh thú dị thú nhiều hơn, Dương Thạc đi qua thì mới có thể dò xét độ phù hợp tốt hơn, chém giết dị thú, dung hợp huyết mạch.

Xoẹt!

Mở ra hư không, Dương Thạc liền đi ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa.

Thần Long không đi ra cùng.

Cường độ thần hồn hiện tại của nó, cho dù có đi ra theo thì chỉ sợ khả năng tám phần bị sóng âm kia ảnh hưởng. Cho nên lúc này, Thần Long tự nhiên không thể đi ra làm loạn thêm.

- Qua xem thử!

Rời khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc lại nghe được sóng âm kỳ dị kia.

Hít sâu một hơi, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc phi hành không nhanh không chậm, tiến về hướng truyền ra sóng âm.

Đại Hành Sơn, trong sơn mạch chính.

Vút !! Vút!! Vút!!

Vô số con Nham Thử trong động đá nhanh chóng hành động, liên tục chui ra từ trong động đá, nhanh như chớp bay về phía truyền ra sóng âm dưới núi kia.

Mấy con Nham Thử này hầu như đều có màu xám bạc, thực lực đều ở dưới cấp độ Vô Tôn.

Giờ phút này, sắc mặt của toàn bộ bọn chúng đều ngốc trệ, hai mắt vô thần. Rất rõ ràng, chúng đã bị loại sóng âm kỳ dị kia khống chế!

Trong thạch động của chủ mạch lớn nhất Đại Hành Sơn, con Nham Thử cấp độ Vô Thánh kia đang ngồi ngay ngắn trên ghế ngồi bằng đá.

Vút!! Vút!!

Hơn hai mươi con Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư nhanh như chớp đã tiến vào trong động đá này.

C-h-Í-T...T...T! C-H-Í-T...T...T!

Vào trong động đá này, những con Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư đều xèo xèo kêu gọi Vô Thánh Nham Thử, hình như là đang nói tình hình bên ngoài.

- Sóng âm này? Vừa rồi ta cũng đã nghe được. Các con dưới cấp độ Vô Tôn đều bị ảnh hưởng, chui ra khỏi động đá, chạy vội về hướng truyền ra sóng âm?

Sắc mặt Vô Thánh Nham Thử này vô cùng ngưng trọng.

- Hừ! Công kích sóng âm có ảnh hưởng tới thần hồn sao? Tuyệt đối là do tên tiểu tử tự xưng Dương Thạc kia làm ra. Ta đã nghe được rõ ràng, âm thanh này rõ ràng phát ra từ một loại linh đan! Linh đan của tiểu tử Dương Thạc kia tỏa ra công kích thần hồn, ngay cả ta cũng phải chịu ảnh hưởng!

Sắc mặt Vô Thánh Nham Thử vô cùng khó coi.

Rầm!

Móng vuốt dùng sức, dưới chỗ ngồi bằng đá, lan can bị Vô Thánh Nham Thử này thoáng cái bóp nát.

- Khinh người quá đáng!

- Quả thực là khinh người quá đáng!

- Tiểu tử Dương Thạc kia vào động đá của chúng ta, công kích chúng ta, chúng ta không chấp nhận với hắn còn chưa tính. Hiện tại hắn lại còn lợi dụng sóng âm dẫn các con chúng ta ra khỏi động đá, không biết có chủ ý gì... Tiểu tử này, khi để Nham Thử nhất tộc chúng ta không người sao?

Vô Thánh Nham Thử oán hận nói.

Võ Thánh Nham Thử này bị Dương Thạc hung hăng chà đạp mới chỉ qua vài ngày.

Thương thể bên ngoài thân thể vừa mới khỏi hẳn mà thôi.

Giờ phút này, khí huyết Võ Thánh Nham Thử mất đi còn chưa bù đắp lại được. Hiện tại Võ Thánh Nham Thử nghĩ rằng Dương Thạc lại phát sóng âm dẫn động Nham Thử dưới cấp độ Võ Tôn ra, tuyệt đối không phải chuyện gì tốt!

Lực lượng chủ yếu trong Nham Thử nhất tộc chính là Võ Thánh Nham Thử này và hai mươi tư Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư kia.

Nhưng trong Đại Hành Sơn lại có vài chục đến hơn trăm vạn Nham Thử bình thường.

Những Nham Thử bình thường này chính là trụ cột của Nham Thử nhất tộc!

Luận trình độ trọng yếu, thậm chí chúng còn quan trọng hơn cả Võ Thánh Nham Thử này và hai mươi tư tên Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư kia.

Dù sao một khi Võ Thánh Nham Thử này và Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư chết, chỉ cần có hơn trăm vạn Nham Thử kia làm cơ sở, tương lai còn có thể xuất hiện đại lượng cường giả Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư, thậm chí là Võ Thánh. Nếu hơn trăm vạn Nham Thử bình thường này chết, còn mười mấy tên cường giả Nham Thử này thì còn ích lợi gì?

Cho dù năng lực sinh sôi nảy nở của chúng rất mạnh, nhưng chỉ sợ mấy trăm năm, hơn một ngàn năm cũng đều chưa hẳn có thể sinh sôi nảy nở ra tộc đàn Nham Thử hơn trăm vạn.

C-H-Í-T...T...T! C-H-Í-T...T...T!

Võ Thánh Nham Thử vừa mới dứt lời, trong những Nham Thử Đại Tông Sư kia, một gã thực lực mạnh nhất, Nham Thử màu đen đã đạt tới cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong chợt nói hai câu chần chừ.

- Để lão tổ tông đối phó hẳn sao?

Võ Thánh Nham Thử nghe Nham Thử màu đen nói, lông mày nhíu chặt lại.

- Lão tổ tông đã bế quan, bình thường không thể quấy nhiễu hẳn!

Võ Thánh Nham Thử lắc đầu.

- Lúc này không biết Dương Thạc kia lại có chủ ý gì. Ta ra thử xem. Thật sự không được thì liền chịu thua. Chỉ cần hẳn bỏ qua những hài nhi kia, mọi chuyện đều dễ nói!

Hung hăng cắn răng một cái, Võ Thánh Nham Thử trầm giọng nói ra.

Vì những Nham Thử bình thường kia, Võ Thánh Nham Thử quyết định hy sinh lớn nhất.

Đối với nó, Dương Thạc chính là hậu nhân của Đại Bằng Kim Sí Vương, gì sao cũng là người trong Yêu tộc, có lẽ sẽ không đến mức làm ra những chuyện đuổi tận giết tuyệt. Mục đích của Dương Thạc có lẽ là nó, Nham Thử cấp độ Võ Thánh mạnh nhất này.

- Đi thôi!

Nói xong, thân hình Võ Thánh Nham Thử khẽ nhoáng lên, rời khỏi động đá này.

Đại Hành Sơn, gần dải đất trung tâm, có một con kên kên vỗ cánh đang lơ lửng giữa không trung.

Trên lưng con kên kên này có hai người, một nam một nữ trẻ tuổi. Hai người đều ăn mặc lộ liễu, làn da màu đồng cổ, một thân cốt sức, đúng là con cái vương giả A Cốt Đả Nam Man, thực lực đã tiến vào cấp độ Võ Thánh, hai người Đóa Tư và Đóa Mầu.

Giờ phút này, trong tay Đóa Tư cầm một chiếc linh đan, không ngừng lắc lư chiếc linh đan này. Trong linh đan này tràn ra một luồng sóng âm kỳ dị, nhanh chóng lan tràn ra hơn mười dặm, thậm chí trăm dặm bên ngoài.

Hống hống hống! Quác quá quá!

Phía dưới, vô số mãnh thú bắt đầu tiến đến.

Trên bầu trời cũng có vô số ác quỷ lao về bên ngoài. Trong đó có một số ác quỷ có sải cánh rộng khoảng hơn một trượng, khí thế trên người dĩ nhiên đã đạt tới tiêu chuẩn Luyện Khí cao giai.

- Đây là Hoàng Nhân Điều, ác quỷ Luyện Khí cao giai, thực lực hơi kém một chút nhưng có được năng lực phi hành, lúc đánh kinh thành sẽ phát huy tác dụng không nhỏ. Hoàng Nhân Điều này đã tập trung được sáu ngàn con rồi à? Vừa lúc để bọn chúng làm binh sĩ tiên phong, đi trước đánh kinh thành Đại Chu!

361. Chương 348: Thú Âm Linh Đang, Khuất Phục Dị Thú Cấp Độ Võ Thánh!

Vô Tận Thần Công

Chương 348: Thú Âm Linh Đang, khuất phục dị thú cấp độ Võ Thánh!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đóa Tư liếc nhìn những con ác quỷ phi hành này nói.

Một tay nâng chỉ về phương bắc, những con Hoàng Nhân Điều này như nhận được chỉ thị vậy, kêu lên quang quác, nhanh chóng bay về hướng bắc.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Ngay một khắc sau đó lại là một đám hai ba ngàn con Cự Hùng màu nâu đỏ tuôn ra từ trong rừng rậm, tụ lại dưới chân Đóa Tư Đóa Mẫu.

- Đồng thể cự hùng? Đây là tộc đàn dị thú cấp độ Võ Sư!

- Hơn hai ngàn đầu Đồng Thể Cự Hùng này có thể trực tiếp tạo thành tổn hại rất lớn với tường thành Đại Chu. Đúng là lực lượng công thành trung kiên!

- Chúng cũng đi kinh thành Đại Chu!

Đóa Tư chỉ huy đám Đồng Thể Cự Hùng này nhanh chóng chạy về hướng bắc.

- Ca ca...

Đúng lúc này, Đóa Mẫu bên cạnh Đóa Tư chợt mở miệng.

Cười cười ha hả, Đóa Mẫu thổi một hơi bên tai Đóa Tư, vừa nói:

- Tuy những con Cự Hùng này lợi hại, nhưng tốc độ hình như quá kém nhỉ? Linh đang Thú Âm của chúng ta chỉ có thể khống chế bọn chúng nhiều nhất một ngày. Với tốc độ của chúng, chỉ sợ rất khó đến kinh thành Đại Chu trong vòng một ngày.

Đóa Mẫu nói.

- Như vậy sao?

Lông mày Đóa Tư cũng hơi nhíu lại.

Đại Hành Sơn cách kinh thành Đại Chu cũng khoảng hai ba ngàn dặm, trừ một số loài chim bay hoặc mãnh thú dị thú tốc độ cực nhanh, nếu không thì rất khó có thể đến kinh thành Đại Chu trong vòng một ngày.

- Nếu có một loại mãnh thú cường đại, tốc độ lại nhanh thì tốt rồi...

Đóa Tư thì thào nói ra.

C-H-Í-T...T...T! C-H-Í-T...T...T!

Đúng lúc này, một đám chuột lớn màu xám bạc, dài ít nhất hơn một thước nhanh chóng chạy về hướng bên này.

- Đây là... Nham Thử?

Nhìn thấy những con chuột lớn này, đồng thời hai mắt Đóa Tư mạnh mẽ tỏa sáng.

- Năng lực phòng ngự của Nham Thử rất mạnh, móng vuốt sắc bén cũng vô cùng cứng cỏi, chỉ sợ có thể thoáng cái đào tường thành Đại Chu! Quan trọng nhất là tốc độ chạy trên mặt đất của chúng cực nhanh, tuyệt đối có thể đến kinh thành Đại Chu trong một ngày, thậm chí là cả buổi... không! Trong ba canh giờ! đọc truyện mới nhất tại .

Nói xong, Đóa Tư lập tức liền muốn lay động linh đang Thú Âm điều khiển những Nham Thử này tiến về kinh thành Đại Chu phía trước.

- Tiểu tử, ngươi là người phương nào? Dám dùng linh đang này điều khiển hài nhi của bổn tọa? Ngươi muốn chết!

Mà hầu như đúng lúc Đóa Tư sắp lay động linh đang thì đồng thời, tiếng quát lớn chói tai đột nhiên vang lên sau lưng Đóa Tư.

Chú!!

Một thân ảnh màu xám nhanh như chớp đã đến sau lưng Đóa Tư.

Xoẹt!

Hai móng xé rách hư không, hung hăng bổ tới sau lưng Đóa Tư.

- Không tốt!

Trong nháy mắt, một cảm giác vô cùng nguy hiểm liền dâng lên trong lòng Đóa Tư.

Đóa Tư biến sắc, lông gáy toàn thân lập tức dựng lên!

Võ Thánh Nham Thử bỗng nhiên xuất hiện!

Võ Thánh Nham Thử này vốn cho là sóng âm do Dương Thạc phát ra, còn muốn triển khai đàm phán với Dương Thạc một phen, thậm chí đã chuẩn bị tâm lý thỏa hiệp với hắn, để Dương Thạc buông tha đám tử tôn Nham Thử kia.

Nhưng tại thời điểm Võ Thánh Nham Thử đến đây mới phát hiện ra, người dùng sóng âm hấp dẫn tử tôn của nó căn bản không phải Dương Thạc mà là hai người khác. Hai người kia có làn da màu đồng, quần áo hở hang tới cực điểm, trên người đều là trang sức bằng xương. Dù Võ Thánh Nham Thử chưa gặp nhiều người nhưng cũng có thể phán đoán ra hai người này không phải là người Đại Chu!

Một đám người man di!

Hai người man di cũng muốn dùng sóng âm triệu tập đám tử tôn Nham Thử của nó sao?

Võ Thánh Nham Thử này e ngại Dương Thạc nhưng chưa hẳn đã e ngại hai kẻ man di này. Trong nội tâm vẫn mang hận ý, Võ Thánh Nham Thử này bỗng nhiên vọt tới ra tay với Đóa Tư.

Phốc phốc! Phốc phốc!

Móng vuốt sắc bén phá vỡ không khí, phát ra tiếng rít rất nhỏ.

Tuy tiếng rít này không khủng bố mệnh mông như tiếng nổ của cường giả Võ Thánh bình thường ra quyền nhưng về nguy hiểm trong đó cũng chẳng thua một quyền của Võ Thánh!

Móng vuốt của Nham Thử sắc bén tới tận cùng. Phòng ngự bên ngoài thân thể của Võ Thánh Nham Thử này có thể so với thần binh cấp ba. Mà mức độ sắc bén của móng vuốt đã có thể ngang hàng với thần binh cấp bốn. Đừng nói là Đóa Tư không có áo giáp gì, dù là trên người hắn mặc một bộ giáp mềm thần binh cấp ba thì dưới hai trảo của Võ Thánh Nham Thử cũng sẽ lập tức bị xé mở.

Thậm chí dù là xương sống của hắn cũng sẽ bị móng vuốt sắc bén của Võ Thánh Nham Thử hung hăng cắt đứt!

Cảm giác nguy hiểm cực hạn bùng lên trong nội tâm của Đóa Tư!

- Không tốt!

Sắc mặt kịch biến, Đóa Tư cũng không kịp lắc lư Thú Âm Linh Đang, không chế mãnh thú nữa mà thân thể lảo đảo về phía sau, tránh một vuốt của Võ Thánh Nham Thử.

Mặc dù là như thế nhưng móng vuốt sắc bén của Võ Thánh Nham Thử cũng vẫn chụp mạnh vào một chiếc vòng xương của hắn. Tiếng răng rắc vang lên. Mấy miếng xương thú trên vòng bị đánh nát, đồng thời giấy chuyền văng ra, xương bay loạn khắp nơi...

Quác!

Con kên kên dưới thân đối thủ cũng kinh sợ kêu lên một tiếng.

Hai cường giả Võ Thánh giao chiến trên lưng nó, dù là một công kích, một né tránh nhưng cũng sinh ra lực lượng mệnh mông, khiến cho nó không chịu nổi!

- Là Nham Thử!

Đóa Tư phi thân né tránh công kích của Võ Thánh Nham Thử, Đóa Mẫu cũng lập tức nhìn thấy thân hình của Võ Thánh Nham Thử này.

- Tiểu súc sinh, dám đánh lén ca ca của ta sao?

Thân thể nhoáng lên, Đóa Mẫu vọt tới trước mặt Võ Thánh Nham Thử, một quyền đánh tới, trực tiếp đánh vào ngực của Võ Thánh Nham Thử.

Rầm rầm rầm! Hống hống hống!

Đóa Mẫu cũng là cường giả Võ Thánh siêu cấp, trong một quyền đột nhiên có hổ báo lôi âm tầng ba đánh ra.

Một luồng khí thể ác liệt sắc bén giống như một con báo, lực bộc phát mạnh kinh người ập tới Võ Thánh Nham Thử này.

- Man Vương bát thức? Báo quyền sao?

Đồng thời khi Đóa Mẫu thi triển một quyền này, tiếng nói chói tai của Võ Thánh Nham Thử đột nhiên vang lên lần nữa.

- Là người của Man Hoang, Man Vương A Cốt Đả là gì của các ngươi? Hừ, năm đó lão tổ tộc ta trước khi tiến về Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn thì Man Vương A Cốt Đả chẳng qua chỉ là một thằng ranh ba tuổi. Đám tiểu bối các ngươi không ngờ lại dám có ý đồ với tộc Nham Thử chúng ta sao? Đáng tiếc, chỉ bằng các ngươi thì chưa có bản lĩnh đó đâu!

Võ Thánh Nham Thử nói nhanh.

Những lời này còn chưa dứt, một quyền của Đóa Mẫu đã đánh tới ngực Võ Thánh Nham Thử!

Ầm!

Tiếng nổ vang lên.

Võ Thánh Nham Thử vẫn lù lù bất động.

Mà Đóa Mẫu kia ngược lại bị phản chấn, thân thể run lên bần bật, phịch phịch lùi lại phía sau hai bước.

Lực phòng ngự của Võ Thánh Nham Thử kinh người, cường giả Man tộc cấp độ Võ Thánh Đóa Mẫu này căn bản không tạo thành chút tổn thương nào đối với Võ Thánh Nham Thử!

Quác!

Kên kên phía dưới truyền ra tiếng kêu thảm thiết.

Trên lưng bị một kích chính diện của hai đại Võ Thánh, khí kinh tung hoành, lúc này nó không thể nào chịu nổi nữa!

Nhất là Đóa Mẫu bị Võ Thánh Nham Thử khiến phản chấn, hai chân liên tục đập lên lưng kên kên. Tiếng rầm rầm vang lên. Xương cốt trên lưng kên kên bị giã vỡ vụn. Dưới loại tình huống này, kên kên làm sao có thể duy trì trạng thái phi hành lơ lửng nữa chứ? Kêu thảm một tiếng, con kên kên này rơi thẳng từ trên không trung xuống, ầm một tiếng liền va vào một tảng đá lớn, thân thể vỡ vụn, biến thành thịt nhão!

362. Chương 349: Lại Một Người Muốn Chống Lại Ta Sao...

Vô Tận Thần Công

Chương 349: Lại Một Người Muốn Chống Lại Ta Sao...

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vút vút vút!

Con kên kên này vốn đã bị trọng thương, ngay sau đó ngã từ trên không trung xuống, tan xương nát thịt. Mà trên lưng nó, ba đại cường giả Võ Thánh lại không hư hao chút nào, thân hình nhoáng lên, kéo giãn khoảng cách.

Khoảng cách mười trượng này, Võ Thánh Nham Thử thậm chí có thể nhảy một cái là lên tới, rơi từ trên không xuống tất nhiên là chẳng việc gì. Mà Đóa Tư và Đóa Mẫu mặc dù không có thân thể mạnh mẽ như Võ Thánh Nham Thử nhưng khoảng cách mười trượng cũng chẳng đáng kể chút nào.

- Nham Thử sao? Không thể tưởng tượng là ở bên trong tộc đàn Nham Thử tại Đại Hành Sơn lại có Nham Thử cấp độ Võ Thánh... Không phải là Tử Thử Yêu Thánh chứ?

Đóa Tư rơi xuống đất, rốt cục cũng có thể quan sát Võ Thánh Nham Thử ở chính diện.

Hắn phát giác ra da lông Võ Thánh Nham Thử chỉ là màu bạc, hai mắt Đóa Tư không khỏi tỏa sáng ngời.

Không phải là Tử Thử Yêu Thánh là tốt rồi!

Uy danh của Tử Thử Yêu Thánh đều như sấm bên tai đối với bất kỳ cường giả Đại Chu nào, thậm chí là Hỏa La quốc, Ni La quốc, thậm chí là cường giả bên trong Thập Vạn Đại Sơn!

Trừ phi là một số người cường đại nhất đương thời ra thì ai cũng không muốn gây chuyện với Tử Thử Yêu Thánh.

Dù là phụ thân của hai người Đóa Tư và Đóa Mẫu, Nam Man vương giả, cường giả chiến lực tầng hai đường thời A Cốt Đả nếu không cần cũng tuyệt đối không trêu chọc Tử Thử Yêu Thánh.

Dùng thực lực của A Cốt Đả, chém giết chính diện với Tử Thử Yêu Thánh chỉ sợ cũng không có bao nhiêu phần thắng.

Hiện tại thấy Võ Thánh Nham Thử này không phải là Tử Thử Yêu Thánh, Đóa Tư cũng giống như Dương Thạc lúc trước, thở phào một hơi!

Sau một khắc, trong lòng Đóa Tư chấn động.

- Tốt!

- Võ Thánh Nham Thử, hoàn toàn không sai!

Trên mặt Đóa Tư lộ nụ cười tà dị.

- Thú Âm Linh Đang của ta có thể điều khiển một cường giả thú tộc, để ta sử dụng triệt để!

- Lúc trước điều khiển con kên kên Man Hoang kia là bởi nó có năng lực phi hành. Hiện giờ nếu người đã giết kên kên Man Hoang của ta thì vừa vặn có thể thay thế nó, để ta khống chế đi!

Hai mắt Đóa Tư nhìn chăm chăm vào Võ Thánh Nham Thử, trầm giọng nói.

Thú Âm Linh Đang có thể khống chế một cường giả thú tộc!

Pháp khí này có thể khống chế rất nhiều mãnh thú cấp độ Võ Tôn trở xuống, nhưng loại khống chế này hiển nhiên có hạn chế về thời gian.

Mà thứ này lại có thể khống chế một cường giả thú tộc đơn độc. Loại khống chế này hiển nhiên là rất dài ngày, hơn nữa từ lời nói của Đóa Tư có thể biết, Thú Âm Linh Đang này cũng không chỉ giới hạn khống chế một gã cường giả thú tộc từ Võ Tôn trở xuống mà mãnh thú cấp vô thượng cũng vẫn điều khiển được.

Hiện giờ Đóa Tư đang muốn điều khiển Võ Thánh Nham Thử này!

Thực lực của một Võ Thánh Nham Thử mạnh tới đâu thì không cần nhiều lời. Huống chi móng sắc răng nhọn của Võ Thánh Nham Thử này cũng vô cùng mạnh mẽ, có thể trực tiếp đào tường thành Đại Chu, khiến Đại Thần quân trực tiếp đánh vào thành. Điều khiển một dị thú cấp độ Võ Thánh như vậy còn có tác dụng hơn cả đại quân mãnh thú.

- Đóa Mẫu, trợ giúp ta khống chế Nham Thử cấp độ Võ Thánh này!

Hét lớn một tiếng, thân thể Đóa Tư nhoáng lên, vọt về phía Võ Thánh Nham Thử!

Mà Đóa Mẫu cũng đồng thời hành động.

Ầm ầm!

Hầu như đồng thời, hai vị cường giả Man tộc đều đánh ra công kích mạnh nhất của mình.

Thần hoang nguyên lực lóe lên!

Rống rống!

Rống rống!

Trên người Đóa Tư bắt đầu khởi động thần hoang nguyên lực, hầu như hình thành hư ảnh một con voi lớn.

Mà trên người Đóa Mẫu cũng có thần hoang nguyên lực bắt đầu khởi động, mơ hồ như một con báo, một con báo cái đầy cuồng bạo!

- Man Vương bát thức, tượng quyền? Báo quyền sao?

Nhìn thấy Đóa Tư và Đóa Mẫu đồng thời thi triển ra công kích mạnh nhất, Võ Thánh Nham Thử mạnh mẽ như vậy cũng phải nhíu mày.

- Chỉ dựa vào chút công kích này của các người mà cho rằng có thể khiến ta bị thương sao?

Võ Thánh Nham Thử hừ lạnh một tiếng, khí tức trên người cũng dâng lên mạnh mẽ.

Thân là cường giả thú hồn, trên người Võ Thánh Nham Thử cũng sử dụng thần hoang nguyên lực!

Xèo... Xèo. Két két!

Thần hoang nguyên lực bắt đầu khởi động, giống như hỏa diễm bùng lên trên đỉnh đầu Võ Thánh Nham Thử, không ngờ tạo thành một hư ảnh Nham Thử cực đại. Hư ảnh Nham Thử này trong suốt nhưng lại có khí tức trầm trọng vô cùng, còn mang theo lực lượng mạnh mẽ tới cực điểm. Giống như Nham Thử này còn mạnh hơn con voi lớn do thần hoang nguyên lực huyền hóa ra trên đầu Đóa Tư kia nhiều.

Nó phát huy hoàn toàn lực phòng ngự và tấn công cường đại của Nham Thử!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Hầu như đồng thời, tượng quyền của Đóa Tư và báo quyền của Đóa Mẫu đã đồng thời đánh lên người Võ Thánh Nham Thử.

Thân thể Võ Thánh Nham Thử này chỉ hơi lay động một chút.

Man Hoang Thần Tượng quyết thúc dục vũ kỹ Man Vương bát thức không tạo thành tổn thương quá lớn đối với Võ Thánh Nham Thử!

- Công kích thể này chẳng qua chỉ như trẻ con chơi đùa mà thôi!

Khóe miệng Võ Thánh Nham Thử hiện lên nụ cười lạnh.

- Trẻ con chơi đùa sao? Chỉ sợ là chưa hẳn?

Nhưng giờ phút này, trên mặt Đóa Tư chợt hiện lên nụ cười tà dị.

Chính trong một khắc này, Đóa Mẫu vừa công kích mạnh mẽ Võ Thánh Nham Thử, thân thể bỗng nhoáng lên, giống như rắn nước, quần lấy Võ Thánh Nham Thử này!

- Đây là ... Xà quyền trong Man Vương bát thức!

Bị Đóa Mẫu cuốn lấy, sắc mặt Võ Thánh Nham Thử rất cực biến đổi.

- Tiểu súc sinh, còn không ngoan ngoãn khuất phục sao?

Mà giờ khắc này, Đóa Tư đã cầm Thú Âm Linh Đang trong tay, tâm niệm máy động. Thú Âm Linh Đang này trong chớp mắt đã biến lớn, trở thành một cái chuông cao tới hơn một trượng, âm thanh ào ào, mạnh mẽ bao phủ lấy Võ Thánh Nham Thử.

Ầm ầm!

Thú Âm Linh Đang ập tới trước mặt Võ Thánh Nham Thử giống như Thái Sơn áp đỉnh.

- Không tốt!

Sắc mặt Võ Thánh Nham Thử đại biến, cố gắng tránh né khỏi trối buộc của Đóa Mẫu!

Nhưng chính trong một khắc này, thân thể Võ Thánh Nham Thử bỗng run lên, khí huyết kích động.

Lúc trước nó chém giết với Dương Thạc, khí huyết tổn thất nghiêm trọng, giờ biến thành ảnh hưởng đối với nó, khiến nó hầu như không cách nào phát lực được.

- Làm sao có thể...

Mãi tới lúc này Nham Thử Võ Thánh mới nhớ ra rằng hiện tại nó đang ở trạng thái không toàn thịnh!

Từ lúc đánh một trận với Dương Thạc, khí huyết trên người Nham Thử Võ Thánh này đã mất đi khá nhiều. Ước chừng phải ít nhất một tháng nữa mới có thể khôi phục. Nhưng hiện tại mới chỉ trải qua hai, ba ngày, cho nên phần khí huyết bị mất đi kia, ngay cả một phần mười cũng vẫn chưa bù lại được.

Dưới tình huống này có nghĩa là sẽ để cho Đóa Tư và Đóa Mẫu chém giết sao?

Dù sao Đóa Tư và Đóa Mẫu cũng là cường giả Võ Thánh!

Cường giả nhân loại hoàn toàn không thể đánh đồng với cường giả Nham Thử.

Nham Thử Võ Thánh này lấy một địch hai, trên thực tế cũng không chiếm được chút tiện nghi nào. Thiên phú của Võ Thánh nhân loại so với Võ Thánh thú tộc có lẽ là kém hơn một ít, nhưng Võ Thánh nhân loại lại nắm giữ một số công pháp mạnh mẽ hơn, hơn nữa lại có được pháp khí mạnh mẽ, cho nên Võ Thánh thú tộc không thể bằng được đây...

- Man Hoang Thần Tượng Quyết! Tám chiêu thức Man Vương!

Thoáng một cái, Đóa Tư và Đóa Mẫu đã thi triển những thần công bí điển cấp độ kỹ pháp. Tuy trong khoảng thời gian ngắn không đủ thương được Nham Thử Võ Thánh nhưng đủ để ngăn chặn nó!

Nhất là xà quyền của Đóa Mẫu .

Đây là một chiêu pháp trong tám thức Man Vương. Tám chiêu thức Man Vương chính là thuật mạnh nhất của tộc Nam Man, tuyệt đối không đơn giản. Đóa Mẫu thì triển ra chiêu xà quyền này, vậy mà có thể cuốn lấy Nham Thử Vô Thánh.

Ngay sau đó, Đóa Tư lập tức điều khiển Thú Âm Linh Đang, phát động công kích!

Giờ khắc này, Nham Thử Vô Thánh có cảm giác rằng một khi bị Thú Âm Linh Đang bao phủ, cho dù lực lượng của mình mạnh mẽ trở lại thì cũng bị ảnh hưởng đến phần hồn ngay lập tức, không thể toàn lực chống đỡ. Lúc này đối mặt với Đóa Tư, Đóa Mẫu, Nham Thử Vô Thánh hoàn toàn không chiếm được thế thượng phong. Một khi thần hồn bị ảnh hưởng, lập tức nó sẽ trở thành một mục tiêu sống.

Một cảm giác nguy hiểm cực độ trào lên ở trong lòng Nham Thử Vô Thánh!

Tuyệt đối không thể bị Thú Âm Linh Đang bao phủ!

C-H-Í-T..T...T!

Nham Thử Vô Thánh thét lên, phát lực mạnh mẽ để có thể tránh thoát trói buộc của Đóa Mẫu.

Chỉ tiếc rằng với lượng khí huyết của nó hiện tại, muốn tránh thoát được trói buộc của Đóa Mẫu, e rằng khó khăn đến cực điểm...

- Khốn khiếp!

Nham Thử Vô Thánh nghiêng răng nghiêng lợi, không ngừng gào rú ở trong lòng.

- Đều là do tên Dương Thạc kia. Nếu không phải hắn dùng binh khí mạnh mẽ công kích ta, khiến cho ta mất đi quá nhiều khí huyết thì... Hiện tại, hai kẻ man di này không thể dễ dàng chế trụ ta như vậy...

Giờ phút này, Nham Thử Vô Thánh không chỉ uất hận đối với Đóa Tư, Đóa Mẫu mà ngay cả với Dương Thạc, cũng đã hận đến cực hạn.

- Ha ha, ngoan ngoãn chịu khống chế của ta, trở thành thú cưng của ta!

Đóa Tư cũng tuyệt đối không ngờ rằng Nham Thử Vô Thánh tại thời khắc này lại không thể nào thoát khỏi trói buộc của Đóa Mẫu.

Hắn còn tưởng rằng rất khó mới có thể khống chế được Nham Thử Vô Thánh này.

Ít nhất cũng phải chiến đấu một trận thật lớn đấy.

Nhưng mọi chuyện lại diễn ra dễ dàng như vậy khiến cho Đóa Tư vô cùng hưng phấn, không nhịn cười được.

Ô...ô...ô...n...g!

Dường như Thú Âm Linh Đang đã bao phủ đến đỉnh đầu Nham Thử Vô Thánh.

- Cho dù bọn man di các ngươi đã khống chế được bốn tọa thì lão tổ tộc Nham Thử, Tử Thử Yêu Thánh, cũng sẽ đến giết lãnh địa Man tộc các ngươi, tàn sát toàn bộ người trong Man tộc các ngươi!

Nham Thử Vô Thánh vô cùng uất hận, chỉ có thể điên cuồng kêu gào.

- Hả? Uy hiếp ta sao?

Đóa Tư nhướng mày.

- Tử Thử Yêu Thánh mạnh lắm sao? Đợi chúng ta công phá kinh thành Đại Chu, trợ giúp Dương Tử Mặc, con trai của Trần Quốc Công Dương, sau khi có được thiên hạ, cha ta sẽ trở thành Nam Man Vương. Tử Thử Yêu Thánh dám giết người trong Nam Man ta chính là đối nghịch cùng Đại Thần ta. Đến lúc đó, ta ngược lại là muốn nhìn xem rốt cuộc Tử Thử Yêu Thánh có thực lực như thế nào, còn dám chống lại Dương Thiên sao?

- Ngoan ngoãn khuất phục đi!

Sau tiếng quát lớn, Đóa Tư dùng lực mạnh mẽ. Thú Âm Linh Đang lập tức bao phủ hoàn toàn Nham Thử Vô Thánh.

Đúng vào lúc này.

Ở giữa không trung cách chỗ này vài dặm.

- Người trong Vạn tộc lại cùng một phe với Dương Thiên sao?

Giờ phút này, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đang lơ lửng trên không trung. Dương Thạc nghe được rất rõ những lời của Đóa Tư.

- Người của trận doanh Dương Thiên đến Đại Hành Sơn triệu tập mãnh thú, dị thú... Chẳng lẽ người này muốn lợi dụng mãnh thú của Đại Hành Sơn để đánh chiếm kinh thành Đại Chu sao?

Dương Thạc cũng không ngu dốt, chỉ cần tưởng tượng một chút là lập tức hiểu rõ ý đồ triệu tập dị thú của Đóa Tư.

Lợi dụng những dị thú, mãnh thú này để trùng kích kinh thành Đại Chu, trợ giúp Dương Tử Mặc, đánh chiếm hoàn toàn kinh thành Đại Chu!

- Nếu con Nham Thử Vô Thánh kia bị hấn không chế thì...

Một ý niệm lóe lên trong đầu Dương Thạc. Nếu Nham Thử Vô Thánh này bị Đóa Tư không chế thì sẽ xảy ra hậu quả gì.

Cho dù tường thành Đại Chu dày hơn nữa thì có thể ngăn cản Nham Thử Vô Thánh này đào móc được sao?

- Không được, tuyệt đối không thể để cho Nham Thử Vô Thánh bị hấn không chế!

- Đúng vậy. Lúc trước Nham Thử Vô Thánh này đã cho ta khá nhiều máu huyết, coi như là đã có ơn với ta. Bây giờ nó gặp nạn, dĩ nhiên ta không thể khoanh tay đứng nhìn!

- Giúp nó!

Một ý niệm lập tức toát lên trong đầu Dương Thạc.

Trên thực tế, những ý niệm này toát ra chỉ trong nháy mắt mà thôi. Lúc Dương Thạc quyết định thì Thú Âm Linh Đang của Đóa Tư vẫn chưa hoàn toàn bao phủ Nham Thử Vô Thánh.

- Ra tay!

Sau một khắc, Dương Thạc đã ra tay mạnh mẽ.

Xoẹt!

Xé mở hư không, dường như chỉ trong tích tắc, vút một cái hấn đã đến trước mặt Đóa Tư!

Ầm!

Một chương được chém ra, ầm một tiếng, đã đập vào phía trên Thú Âm Linh Đang.

Rầm rầm rầm!

Mặc dù cấp độ của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc chỉ là Đại Tông Sư nhưng lực lượng cũng rất lớn. Một chương đánh vào phía trên Thú Âm Linh Đang khiến Thú Âm Linh Đang lập tức bị bay đi, đập sang một bên!

Chỉ có điều Thú Âm Linh Đang nay đã bao phủ nửa người Nham Thử Vô Thánh, hiện tại bị vỡ một cái, phát ra tiếng ong ong kịch liệt. Nham Thử Vô Thánh không chịu nổi ảnh hưởng của sóng âm này, trong đầu lập tức u mê, cảnh vật trước mắt biến thành màu đen, trong chớp lát đã mất đi ý thức.

Ý niệm cuối cùng ở trong đầu nó chính là... Chính mình đã xong, e rằng phải trở thành thú cưng của kẻ man di kia rồi...

- Buông tay!

Nham Thử Vô Thánh không biết rằng cùng lúc nó mất đi ý thức, Dương Thạc sớm đã nện Thú Âm Linh Đang đập sang một bên. Cùng lúc đó, thân hình khẽ động, bay nhanh và chạm với Đóa Mẩu!

Ầm ầm!

Cú va chạm với Cửu Dương Chân Thân giống như là va chạm với thần binh cấp bốn vậy.

So với lúc trước bị móng vuốt sắc bén của Nham Thử Võ Thánh oanh kích thì còn uy mãnh, cường thế hơn một chút. Đường như lúc Cửu Dương Chân Thân bay gần đến, trong đáy lòng Đóa Mẫu này lập tức tuôn ra cảm giác nguy hiểm, sắc mặt lập tức biến hóa, cũng không dám quần lấy người Nham Thử Võ Thánh nữa mà giống như mèo bị giẫm vào đuôi, nhanh chóng nhảy ra ngoài...

Ầm!

Một tiếng nổ rung trời chuyển đất. Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc không giảm tốc độ, cũng không điều chỉnh góc độ, trực tiếp nện vào người Nham Thử Võ Thánh.

Nhưng bên ngoài thân thể Nham Thử Võ Thánh cũng có phòng ngự cấp độ Tam cấp thần binh, cho nên sau khi va chạm, khí huyết cuộn cuộn của nó phản ngược lại, tạo thành tổn thương lớn cho hắn.

Chỉ có điều thân thể của nó cũng bay ra ngoài.

Xoẹt!

Ngay sau đó một khắc, ở trong không gian sau lưng nó, Thập Phương Ca Sa mở ra hút nó vào...

Giờ phút này, Nham Thử Võ Thánh đã biến mất ở bên trong không gian Đại Hành Sơn, thay vào đó là Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lơ lửng ở giữa không trung.

- Người nào? Chuyện gì xảy ra vậy?

Động tác lần này của Dương Thạc nhanh đến cực hạn. Phải qua mấy lần hít thở, lúc này Đóa Tư và Đóa Mẫu mới kịp phản ứng.

Trước mắt bọn họ xuất hiện một người toàn thân mặc bộ áo giáp màu đen, sau lưng mọc lên hai cánh!

363. Chương 350 : Bí Thuật Linh Vực Của Võ Thánh, Hắc Thủy Huyền Xà Âm Sát

Chương 350 : Bí thuật linh vực của Võ Thánh, Hắc Thủy Huyền Xà Âm Sát

Tuy thuở nhỏ, Đóa Tư và Đóa Mẫu sinh hoạt ở bên trong Nam Man Thập Vạn Đại Sơn, nhận thức cũng không nông cạn. Nhưng vừa nhìn thấy bộ dạng này của Dương Thạc, lập tức trong lòng rung động, từ trong đầu đột nhiên xuất hiện một người như vậy... Đại Bằng Kim Sí Vương!

Đại Bằng Kim Sí Vương là vị thánh thứ hai trong mười Đại Yêu thánh!

Nếu như đắc tội với Tử Thử Yêu Thánh thì Đóa Tư và Đóa Mẫu sẽ không e ngại lắm. Nhưng nếu như đắc tội với Đại Bằng Kim Sí Vương thì trong lòng hai người đều vạn phần không ổn.

Bởi vì... Đừng nói là Nam Man Vương A Cốt Đả, cha của bọn hắn mà ngay cả Dương Thiên, e rằng cũng không phải nể sợ Đại Bằng Kim Sí Vương!

- Người... Không phải Đại Bằng Kim Sí Vương sao?

Tuy trong lòng sợ hãi nhưng Đóa Tư và Đóa Mẫu cũng không phải là có thể dễ dàng bị dọa.

Sau một khắc, hai người lập tức nhận ra khí tức trên thân thể Dương Thạc không khủng bố như Đại Bằng Kim Sí Vương trong truyền thuyết. Thậm chí còn... chưa đạt tới cấp độ Võ Thánh!

- Rốt cuộc là người phương nào? Hai anh em ta đang thu phục Nham Thử cấp độ Võ Thánh này có liên quan gì đến người, vì sao người chặn ngang một cước, làm hỏng chuyện tốt của chúng ta?

Sắc mặt Đóa Tư âm trầm, nghiêm nghị chất vấn Dương Thạc.

Vào giờ khắc này, Đóa Tư và Đóa Mẫu một trước một sau vây Dương Thạc lại.

- Ta là người phương nào sao?

Tiếng nói ồm ồm từ trong miệng Dương Thạc truyền ra.

- Chẳng lẽ Dương Tử Mặc không nói tên ta ở trước mặt các người sao? Lần này các người muốn đánh kinh thành Đại Chu ta, ta chính là người muốn ngăn trở các người!

Dương Thạc nhàn nhạt nói.

Nếu như hai người đã biết rõ Dương Thạc không phải Đại Bằng Kim Sí Vương rồi, vậy thì Dương Thạc cũng không cần cố làm ra vẻ huyền bí nữa, liền ám chỉ thân phận của mình cho hai người này.

- Người là... Dương Thạc sao?

Trong lòng Đóa Tư khẽ động, chợt nói.

Nhưng Đóa Tư cũng tự cảm thấy có chút kinh ngạc với suy đoán này của mình. Dương Thạc kia là anh em cùng cha khác mẹ với Dương Tử Mặc, làm sao... lại gần như giống Đại Bằng Kim Sí Vương như đúc thế kia?

Mà ngay sau đó một khắc, Dương Thạc lại xác nhận suy đoán của hần, nhẹ nhàng gật đầu. Dương Thạc nói thẳng:

- Đúng vậy, xem ra các người cũng đã biết tên ta. Chỉ bằng các người mà cũng dám khoe uy trong khu vực Đại Chu ta sao? Ngoan ngoãn trở về Nam Man Thập Vạn Đại Sơn các người đi, ta tha cho các người một mạng nhỏ!

- Địa vực Đại Chu sao?

Đã biết Dương Thạc thân phận, Đóa Tư cũng không kinh ngạc.

Sau một khắc, trên mặt Đóa Tư hiện ra một nụ cười tà dị:

- Chỉ sợ sau đó một ngày, kinh thành này cũng không phải là địa vực Đại Chu của người rồi!

- Ta sẽ phái ra hơn mười nghìn mãnh thú tiến đến vây quanh kinh thành Đại Chu, khoảng chừng hơn mười vạn đại quân mãnh thú. Ha ha, lúc này ngày mai, e rằng kinh thành Đại Chu đã sớm được Dương Tử Mặc công phá!

- Dương Thạc, ta khuyên người ngoan ngoãn theo Đại Thần, giao Thập Phương Ca Sa ra đây, còn cả cô nàng thiên tài đứng đầu Thiên Âm Môn kia nữa, cũng phải ngoan ngoãn cống hiến ra. Như vậy ta còn có thể bỏ qua cho người một mạng...

Đóa Tư lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Dương Thạc, trầm giọng nói.

- Hả?

Lập tức sắc mặt của Dương Thạc đã hơi lạnh lẽo.

- Lại một kẻ dám có ý đồ với Tiểu Địch sao...

Tiếng nói lạnh như băng chậm rãi phát ra từ trong miệng Dương Thạc...

- Muốn ta ngoan ngoãn đầu hàng, lại còn muốn ta giao Tiểu Địch ra hả?

- Nếu vậy thì người chết đi.

Gần như cùng lúc Đóa Tư nói lời này với Dương Thạc, sắc mặt Dương Thạc đã cực kỳ khó coi. Dương Thạc bỗng nhiên di chuyển, nhanh chóng đánh ra một chưởng mạnh mẽ hướng về phía Đóa Tư.

Một lời không hợp liền lập tức đánh nhau.

Lúc này, Dương Thạc hoàn toàn không muốn nói nhảm với Đóa Tư cái gì nữa.

Nói chuyện với hần cũng không có tác dụng.

Đóa Tư đến kinh thành Đại Chu, chính là muốn hợp tác với Dương Tử Mặc để phá kinh thành Đại Chu. Tên Đóa Tư này đã sớm đứng ở bên đối lập với Dương Thạc rồi, vậy nên không phải nói mấy lời vô nghĩa,

liên lạc tình cảm là có thể hoá giải mẫu thuẫn được. Nếu không có cách nào có thể hoá giải mẫu thuẫn vậy thì chỉ có đánh nhau thôi.

Sớm đánh nhau, cũng sớm giết chết đối phương.

Đoá Tư cũng đã nói, lúc trước là hấn điều khiển đại quân mãnh thú tấn công về kinh thành Đại Chu.

Sớm giải quyết hai tên Đoá Tư, Đoá Mẫu này thì cũng có thể sớm giải trừ nguy cơ của kinh thành Đại Chu.

Oanh!

Cửu dương chân thân bỗng nhiên hành động, liền giống như một thanh thần binh búa lớn cấp bốn bổ mạnh về phía Đoá Tư.

Uy thế cuộn cuộn.

- Ra tay hả?

Cùng lúc Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc hành động thì sắc mặt Đoá Tư cũng thay đổi.

Hắn thật không ngờ, Dương Thạc không thêm nói hai câu đã lập tức hành động, cực kỳ gọn gàng linh hoạt.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Cửu Dương Chân Thân nhanh chóng lao tới, mang theo vô số lôi âm. Mặc dù đây chỉ là hổ báo lôi âm tăng thứ hai nhưng khi phối hợp với chân thân cứng như thần binh cấp bốn của Dương Thạc, cùng nhau đánh tới thì dù Đoá Tư đã có tu vi Võ Thánh cũng không khỏi biến sắc, cả người lập tức có phản ứng.

- Muốn chết hả.

Về mặt Đoá Tư nghiêm trọng, chợt hấn quát to một tiếng.

Rồi nàng vung tay lên.

Hai tay đẩy về phía trước, đánh ra hai chưởng.

Thần hoang nguyên lực từ khắp toàn thân hấn giống như thủy triều, bắt đầu tuôn ra ầm ầm, rồi ngưng tụ ra hình ảnh Kim Thân của một con voi lớn Man Hoang. Con voi lớn này cao khoảng một trượng, rộng một trượng xuất hiện ở trước mặt Đoá Tư. Nó ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng, giống như bức tường thật vững chắc bảo vệ Đoá Tư đằng sau.

Dù có một thanh thần binh trường đao cấp bốn, thậm chí là Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc thì chỉ sợ cũng khó mà nhanh chóng phá tan được phòng ngự của kim thân con voi lớn này.

Ầm!

Một tiếng trầm đục vang lên, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã va chạm với Kim Thân voi lớn Man Hoang.

Kim Thân Man Hoang Đại Tượng lắc lư nhẹ, còn Đoá Tư sau Kim Thân thì vẫn đứng yên vì vừa rồi Kim Thân Man Hoang Đại Tượng đã hấp thu gần hết lực va chạm của Dương Thạc rồi. Lực va chạm của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc vừa rồi không hề tác động đến Đoá Tư.

- Hừ, chỉ là võ giả Đại Tông Sư mà cũng dám tấn công cao thủ Võ Thánh sao.

Đoá Tư nhe răng cười.

- Thật không biết sao tên Dương Tử Mặc kia lại kiêu kị người như vậy. Chẳng lẽ chỉ vì cái Cửu Dương Chân Thân này hả?

- Hoá ra, thiên hạ đệ nhất huyền công ngưng tụ ra Cửu Dương Chân Thân cũng chỉ như vậy mà thôi.

- Cút về đi.

Đoá Tư chợt quát một tiếng, rồi lại tung tiếp một chưởng nữa về phía trước.

Theo đó, Kim Thân Man Hoang Đại Tượng cũng nhanh chóng di chuyển về phía trước, tạo nên những tiếng âm âm.

Muốn đánh tan Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

- Cửu Dương Chân Thân chỉ như vậy sao?

- Cửu Dương Chân Thân của ta đây cũng đủ để đối phó với hai tên Võ Thánh man di các ngươi rồi.

Dương Thạc lạnh lùng nói.

Cùng lúc Kim Thân Man Hoang Đại Tượng lao đến, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc cũng nhanh chóng hành động.

Ồ...ồ...ồ...n...g!Ồ...ồ...ồ...n...g!

Cửu Dương Chân Thân xoay nhanh ở giữa không trung.

Phạch! Phạch! Phạch! Phạch!

Cửu Dương Chân Thân khê động, hai cánh sau lưng liền mở rộng ra. Sau đó, hai cánh chim cứng như thần binh cấp bốn bắt đầu quạt mạnh, tạo thành vòng xoáy. Kim Thân Man Hoang Đại Tượng do Đoá Tư dùng thần hoang nguyên lực ngưng tụ thành liền rơi vào vòng xoáy do Cửu Dương Chân Thân tạo ra. Tiếp đó, mấy tiếng tạch tạch vang lên, rồi Kim Thân Man Hoang Đại Tượng lập tức bị cắt nát bấy, hoá thành thần hoang nguyên lực nguyên thủy nhất.

Phụt!

Ngay sau đó, Thái Dương Chân Hoả phía trên Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bắt đầu phụt lên.

Vù vù vù!

Sau khi Kim Thân Man Hoang Đại Tượng hoá thành thần hoang nguyên lực liền bị Thái Dương Chân Hoả thiêu đốt.

Tiếp đó, cơn lốc xoáy do Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc tạo ra liền thổi nó về phía Đoá Tư.

- Nguy rồi.

Đoá Tư cảm nhận được luồng nhiệt nóng tuôn đến liền biến sắc.

- Âm Sát!

Đoá Tư quát khê một tiếng, từ trong thân thể hắn liền tràn ra một luồng thần hoang nguyên lực nặng âm khí, bắt đầu vận chuyển, rồi nhanh chóng tạo thành một tầng Âm Sát cương khí bên ngoài thân thể Đoá Tư.

Cao thủ Đại Tông Sư đã có thể phát ra chân khí, hình thành cương khí, thì cao thủ Võ Thánh cũng sẽ làm được việc này.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Mà đúng lúc trong thân thể Đoá Tư tràn ra Âm Sát cương khí thì trong phạm vi ba bốn trượng xung quanh hắn, Âm Sát khí trong không khí cũng nhanh chóng ngưng tụ, bay xung quanh hắn, và hình thành một bức tường kín. Ngay sau đó, mặt đất chấn động âm âm, rồi từng luồng Âm Sát từ lòng đất bắt đầu chui lên.

Khi Thái Dương Chân Hoả của Dương Thạc chạm đến luồng Âm Sát khí này liền lập tức bị dập tắt.

Không hề tổn thương tới Đoá Tư chút nào.

- Ha ha, ta chính là cao thủ Võ Thánh. Cao thủ Võ Thánh có thể điều động khí tức thiên địa để sử dụng. Đây là việc mà Đại Tông Sư các ngươi vĩnh viễn cũng không làm được. Muốn chống đối lại ta ư, không thể làm được đâu.

Sau khi Đoá Tư phá tan Thái Dương Chân Hoả của Dương Thạc liền cười ha hả.

Võ Thánh là cảnh giới cao của võ đạo.

Khi võ giả đi vào cảnh giới Luyện Khí, tức là bắt đầu đi vào cảnh giới của võ đạo, có thể phóng chân khí ra ngoài. Cảnh giới Võ Tôn, chân khí như dao. Cảnh giới Đại Tông Sư chân khí cứng như đá.

Tới cảnh giới Võ Thánh, không những có thể hình thành cương khí mà còn có thể tạo ra ‘lĩnh vực’ trong một phạm vi nhất định. Trong lĩnh vực, hắn có thể điều động thiên địa linh khí để sử dụng. Trong lĩnh vực này, thực lực của Võ Thánh sẽ được gia tăng rất nhiều, khi đối mặt với cao thủ dưới Võ Thánh thì sẽ gần như vô địch.

Lúc trước, khi Dương Thạc đánh nhau với Mạc Vân Cốc thì Mạc Vân Cốc cũng dùng lĩnh vực.

Trong doanh trường, bắt đầu khởi động Địa Sát.

Chỉ tiếc, khi đó, cao thủ Đại Tông Sư đỉnh phong là Tào Tung liều chết ôm lấy hắn, nên Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc mới đánh lên và giết được hắn.

Chứ nếu dùng lĩnh vực, mà một chọi một thì Dương Thạc tuyệt đối không phải đối thủ của Mạc Vân Cốc.

Lần đánh nhau đó chính là đánh lên, nên Dương Thạc còn chưa biết nhiều về lĩnh vực.

Còn lần này là đánh chính diện, Đoá Tư đã phát huy tác dụng của lĩnh vực đến cực hạn.

- Chết đi.

Đoá Tư mang theo lĩnh vực, quát to một tiếng rồi lao thẳng tới Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Quyền cước đối nhau, thoáng cái đã qua bảy tám chiêu.

Vèo...o...o!

Cả người Dương Thạc nhanh chóng lùi lại.

Về mặt ngưng trọng.

Dương Thạc có thể cảm giác được, trong lĩnh vực của Đoá Tư, tất cả Âm Dương khí xung quanh đều bị Đoá Tư điều động, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc không thể sử dụng bất cứ dương khí nào, mà Đoá Tư thì lại có Âm Sát khí hỗ trợ, không ngừng tấn công Dương Thạc. Sau mấy lần giao thủ, Dương Thạc chịu ảnh hưởng của lĩnh vực, nên thực lực của Cửu Dương Chân Thân cũng bị giảm một phần.

- Ha ha, chỉ có chút tài mọn vậy thôi sao?

- Đừng nói là người, mà cho dù có thêm sủng thú Thần Long của người và cái con ranh Thiên Âm môn kia đồng loạt ra tay thì bây giờ cũng không có cơ hội xoay chuyển tình thế đâu.

Đoá Tư cười ha hả.

- Đoá Mẫu, mau hành động, quắc lấy tên Dương Thạc này.

- Giết được hắn thì khi công phá kinh thành sẽ không gặp vật cản nữa. Đến lúc đó, kinh thành bị phá là do công lao của chúng ta. Dù là Dương Thiên cũng phải kính nể huynh muội chúng ta.

Đoá Tư điên cuồng hét lên.

- Ca ca, thằng này là của ta.

Đoá Mẫu cười một tiếng, rồi nhanh chóng di chuyển, nháy mắt đã đến sau lưng Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Oanh!

Một luồng khí tức mạnh mẽ từ trên người Đoá Mẫu tràn ra.

Trong phạm vi ba bốn trượng cũng trở thành lĩnh vực không gian của Đoá Mẫu. truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

Oanh! Oanh! Oanh!

Âm Sát khí trên không trung, Địa Sát khí dưới mặt đất đều không ngừng tuôn ra. Đoá Mẫu khẽ động cổ tay, vận chuyển những Âm Sát khí này trông như một dòng sông Âm Sát, lại trông như một con mãng xà đen khổng lồ, há to miệng, lao nhanh tới chỗ Dương Thạc, muốn cắn nát Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

- Ha ha, bắt tên ranh con này rồi chơi đùa một chút. Ta còn chưa thử qua... cảm giác làm tình với một người đàn ông giống y hệt với Đại Bàng Kim Sí Vương đâu.

Đoá Mẫu cười duyên một tiếng. Âm Sát khí đã hoàn toàn bao phủ lấy Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

- Đây là thần công Hắc Thủy Huyền Xà của Nam Man, ư?

Lúc bị luồng Âm Sát khí này bao vây, trong đầu Dương Thạc hiện lên ý nghĩ này.

Tộc Nam Man cũng có thần công bí điển. Lúc trước, Đoá Tư dùng Man Hoang Thần Tượng quyết chính là sau khi Dương Thiên đưa Thần Tượng quyết cho Man Vương A Cốt Đả thì A Cốt Đả sáng chế ra. Còn Hắc Thủy Huyền Xà này mới được coi là thần công chân chính của Nam Man, rất nổi tiếng trong khắp Đại Chu.

- Về Hắc Thủy Huyền Xà công pháp... Nghe đồn, trong Thập Vạn Đại Sơn có một Hắc Thủy Huyền Hà do Âm Sát khí ngưng tụ thành. Gần trăm năm trước, khi Đại Chu tấn công Nam Man đã bị tổn thất sáu vạn binh mã trong Hắc Thủy Huyền Hà tại Thập Vạn Đại Sơn. Cuối cùng, nhờ có một con Cự Thú bộ dáng quỷ thần mới khó khăn vượt qua được Hắc Thủy Huyền Hà này.

- Bên trong Hắc Thủy Huyền Hà lại có Hắc Thủy Huyền Xà. Nó chính là dị thú cấp Vô Thánh.

- Cái người phụ nữ Nam Man này sử dụng Hắc Thủy Huyền Xà công cực kỳ âm sát, kết hợp với xà quyền trong Man Vương tám thức để khắc chế Cửu Dương Chân Thân của mình.

Trong đầu Dương Thạc nhanh chóng hiện lên suy nghĩ này.

Oanh!

Một lát sau, dưới sự ảnh hưởng của vô số Âm Sát khí, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc liền bị vỡ tan.

Chỉ còn lại một chiếc Thập Phương Ca Sa cùng năm thanh Cửu Cửu đạo hoàng kiếm đang lơ lửng giữa không trung.

- Hả? Cứ chết như vậy rồi sao?

Đoá Mẫu nhún mày.

- Ha ha, đúng là không chống đỡ nổi một chiêu, chiếc Thập Phương Ca Sa này là của ta.

Đoá Tư cười ha hả, nhanh chóng xông lên phía trước, nháy mắt đã đến chỗ Thập Phương Ca Sa giữa không trung, rồi vươn một tay ra bắt lấy Thập Phương Ca Sa.

364. Chương 351: Một Đao Chém Chết Hai Vô Thánh

Chương 351: Một đao chém chết hai Vô Thánh

- Hả? Gì vậy? Chiếc Thập Phương Ca Sa này còn chưa thành vật vô chủ. Tức là, tên Dương Thạc kia còn sống sao?

Lúc bắt lấy Thập Phương Ca Sa, sắc mặt Đoá Tư chợt biến đổi.

- Không thể không nói, người đã đoán đúng.

Xoẹt!

Cùng lúc Đoá Tư nói ra lời này, thì đột nhiên, một người thanh niên mặc áo giáp, tay cầm trường đao xuất hiện sau lưng Đoá Tư.

Răng rắc răng rắc!

Xương cốt trong người thanh niên này chợt biến đổi, nháy mắt mà từ tám thước đã cao đến một trượng, cơ bắp gần như lớn gấp đôi.

Khi thân thể Dương Thạc biến thân Hắc Hùng tăng thứ hai thì đồng thời cũng có Cửu Âm huyền công tăng thứ nhất, Âm Sát chân thân.

- Chết đi.

Thần Long Liệt Khôn đao đao mạnh mẽ chém xuống.

- Ai?

Đúng lúc thân thể Dương Thạc xuất hiện, sắc mặt Đoá Tư đột nhiên thay đổi.

Đoá Tư căn bản không nghĩ tới, người khổng lồ đột nhiên xuất hiện này có quan hệ gì với Dương Thạc.

Lúc trước, Đoá Tư mới chỉ tiếp xúc với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, mà dáng người Cửu Dương Chân Thân linh hoạt, hoàn toàn có khí tức thuộc tính dương. Còn bây giờ, thân thể Dương Thạc xuất hiện, cao tới một trượng, dáng người cao to, khí thể hùng hậu, và có khí tức thuộc tính âm.

Khí tức hoàn toàn khác nhau thì sao Đoá Tư có thể nghĩ tới người khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện này có liên hệ gì với Dương Thạc chứ?

Ầm ầm!

Dương Thạc cầm Thần Long Liệt Khôn đao chém mạnh về phía Đoá Tư.

Đối mặt với một đao của Dương Thạc, Đoá Tư theo bản năng nâng lên một tay muốn ngăn cản.

- Nguy rồi.

Nhưng khi Thần Long Liệt Khôn đao sắp tiếp xúc với tay trái của Đoá Tư, thì hắn chợt cảm giác được có một sự nguy hiểm rất lớn đang tới gần.

Theo bản năng, về mặt Đoá Tư thay đổi.

Nhưng Thần Long Liệt Khôn đao đã tiếp xúc với tay của hắn, dù muốn tránh cũng không còn kịp nữa.

Phập!

Một thanh âm nhẹ nhàng vang lên.

Cẳng tay trái của Đoá Tư lập tức bị chặt đứt.

Thế đi của Thần Long Liệt Khôn đao không hề giảm, nháy mắt đã chém xuống vai trái của Đoá Tư, khiến cho nửa cái cánh tay trái còn lại của hắn bị chặt nốt. Một dòng máu tươi phun ra từ bả vai trái của Đoá Tư, rồi ào ào tuôn chảy.

- A...

Đoá Tư kêu lên thảm thiết.

Lúc này, về mặt Đoá Tư tràn đầy sự không thể tin được.

- Người là ai? Trong tay người là binh khí gì? Thân thể của ta đã sớm được rèn luyện, vô cùng cứng rắn, dù là thần binh cấp ba cũng không thể tổn thương được... Không thể nào, tuyệt đối không thể như thế được.

Cánh tay trái bị chặt tận gốc, Đoá Tư trừng lớn hai mắt, bèn nhón gào lên.

Từ nhỏ, thân thể Đoá Tư đã được ngâm trong các loại dược liệu ở Thập Vạn Đại Sơn, làn da màu đồng, khả năng phòng ngự cũng như cổ đồng vậy, thậm chí còn hơn thế nữa. Dù là thần binh cấp ba cũng khó mà phá vỡ phòng ngự của hắn được. Cho dù cao thủ Võ Thánh sử dụng thần binh cấp bốn thì tối đa cũng chỉ gây tổn thương cho Đoá Tư mà thôi, chứ việc dễ dàng chặt đứt tay hắn như vậy thì không thể xảy ra.

- Ta là ai hả? Người đã đánh tan Cửu Dương Chân Thân của ta mà còn không biết ta là ai sao?

Giọng nói lạnh lùng từ thân thể Dương Thạc truyền ra.

- Ta, chính là người giết ngươi.

Thần Long Liệt Khôn đao lại nhanh chóng di động, tiếp tục chém về phía Đoá Tư.

- Ngươi là Dương Thạc sao?

- Sao có thể như vậy? Ngươi có hai thân thể hả?

Đoá Tư biến sắc mặt.

Vèo...o...o!

Hắn căn bản không dám đối kháng với Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc lần nữa, mà vội vàng lui về sau mấy chục trượng.

Vết thương nơi bả vai đã sớm được Đoá Tư tự động phong toả lại. Tuy Đoá Tư bị chặt đứt một cánh tay, bị mất khá nhiều máu, nhưng lúc này, Đoá Tư vẫn có thực lực của một Võ Thánh, hơn xa một Đại Tông Sư đỉnh phong bình thường.

Đoá Tư vừa lui về sau, vừa không thể tin nhìn chằm chằm Dương Thạc.

Dương Thạc lại có tới hai cái thân xác ư?

Đoá Tư cũng không biết nhiều về Dương Thạc, chỉ biết Dương Thạc là con trai của Đại Chu Trần Quốc Công Dương Thiên, nhưng hắn lại đối nghịch với Dương Thiên.

Thực lực của Dương Thạc còn chưa tới cảnh giới Võ Thánh nên Đoá Tư căn bản không coi Dương Thạc ra gì. Bởi vậy, Đoá Tư cũng khinh thường đi tìm hiểu Dương Thạc. Đừng nói là Dương Thạc, cho dù là Dương Tử Mặc thì trước khi tiếp xúc Đoá Tư cũng khinh thường hắn.

Không tìm hiểu về Dương Thạc thì tự nhiên cũng không biết Dương Thạc có hai cái phân thân.

Thực tế, trong trận chiến với Dương Tử Mặc ở kinh thành thì Dương Thạc mới thể hiện thực lực của hai cái phân thân này. Hiện nay, số người biết về nó cũng không nhiều.

Do không biết Dương Thạc có hai cái phân thân, nên khi Đoá Tư đánh tan được Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc rồi muốn cướp Thập Phương Ca Sa, đã bị thân thể Dương Thạc đánh lên, khiến cho cánh tay hắn bị đánh trúng và lập tức bị chặt đứt.

- Dương Thạc... ngươi là Dương Thạc... Ngươi dám chặt đứt một tay của ta. Hôm nay, ta liền giết luôn cái phân thân này của ngươi, cho ngươi chết không toàn thây.

Về mặt Đoá Tư vô cùng dữ tợn.

- Đoá Mẫu, dùng Âm Sát khí tấn công hắn.

- Hoàn toàn vậy khôn hắn đi.

Ầm ầm!

Đoá Tư quát to một tiếng. Lúc này, hắn không còn lưu tình, vung mạnh cánh tay phải về phía trước, đánh ra một quyền. Tiếp đó, thần hoang nguyên lực bắt đầu chuyển động.

Bên trong luồng thần hoang nguyên lực này mang theo vô số Âm Sát khí, hình thành vòi rồng, rồi lao nhanh về phía Dương Thạc.

Trong phạm vi ba bốn trượng xung quanh, trong lĩnh vực của Đoá Tư, Âm Sát khí không ngừng chuyển động, Địa Sát khí không ngừng chui lên, toàn bộ đều dung nhập vào thần hoang nguyên lực của hắn để hình thành vòi rồng. Vòi rồng này trông giống như một con Hắc long, gào thét, rồi nhanh chóng bao phủ Dương Thạc.

- Ca ca, tên Dương Thạc này dám làm ngươi bị thương, giết chết hắn luôn đi.

Lúc này, Đoá Mẫu cũng không hề 'thương hương tiếc ngọc'.

Đoá Mẫu lạnh lùng quát một tiếng. Từ thân thể cô ta cũng tuôn ra một luồng thần hoang nguyên lực mãnh và dài, giống như những con rắn lớn, nhanh như chớp bắn về phía Dương Thạc.

Tê tê tê! Tê tê tê!

Khi những luồng thần hoang nguyên lực hình con rắn lớn này tuôn ra, cũng nhanh chóng hấp thu vô số Âm Sát khí cùng Địa Sát khí.

Những con rắn lớn này đã bị Âm Sát khí nhuộm thành màu đen thuần túy.

Chúng vừa kêu loạn, vừa lao về phía Dương Thạc, đồng thời cũng nhanh chóng ngưng tụ lại với nhau. Trong nháy mắt, hơn mười luồng thần hoang nguyên lực hình xà ngưng tụ thành một con rắn khổng lồ, rộng khoảng sáu xích, dài bảy tám trượng.

Gần như cùng lúc với vòi rồng Hắc Long của Đoá Tư.

- Lại là Âm Sát khí sao?

Khi hai mãnh thú, một rồng một xà do thần hoang nguyên lực ngưng tụ thành xen lẫn vô số Âm Sát khí lao nhanh về phía Dương Thạc, Dương Thạc nhẹ nhú mày.

- Chiêu mạnh nhất trong Man Vương tám thức, Hắc Long quyền phải không?

- Man Vương tám thức, Hắc Long quyền kết hợp với xà quyền tạo ra Long Xà hợp kích, cũng gần với Ứng gấu hợp kích của mình rồi.

- Chỉ sợ, cao thủ như Mạc Vân Cốc cũng không thể thắng nổi chiêu này.

Trong đầu Dương Thạc nhanh chóng hiện lên ý nghĩ này.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

365. Chương 352: Công Pháp Man Tộc, Bí Bảo Man Tộc!

Vô Tận Thần Công

Chương 352: Công pháp Man tộc, bí bảo Man tộc!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Âm Sát long, Âm Sát xà kết hợp với nhau, tạo nên Long Xà hợp kích mạnh nhất.

Trong phạm vi không gian hai ba mươi trượng xung quanh đều bị bao phủ bởi Âm Sát khí nồng đậm. Bầu trời, mặt đất, thậm chí là không khí ở bốn phía, hầu như đều đã biến thành màu đen nhánh. Bất kì một sinh vật nào dưới cảnh giới Vô Thánh tiến vào khu vực này đều sẽ bị Âm Sát khí ăn mòn, biến thành một đống xương trắng.

Cho dù là Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Nếu tiến vào khu vực này thì cũng sẽ lập tức bị vỡ tan.

- Dương Thạc, ta xem ngươi sẽ chết như thế nào.

Đoá Tư đánh ra một chiêu này xong liền nhìn chăm chăm Dương Thạc, nhe răng cười liên tục.

Ầm ầm!

Grào grào grào! Grào grào grào!

Khi Âm Sát khí vừa mới tiếp xúc đến thân thể Dương Thạc, Âm Sát long cùng Âm Sát xà kia liền rống lên, rồi hung hăng chồm lên người Dương Thạc.

Thanh âm trầm đục vang lên.

Một lát sau, những Âm Sát khí này nhanh chóng biến mất.

Thân thể Dương Thạc run nhẹ một cái.

- Chết đi... chết đi. Sau một khắc, những Âm Sát khí này sẽ ăn mòn người, ngay cả xương cốt cũng không còn.

Trong lòng Đoá Tư không ngừng reo hò.

Nhưng chuyện như trong tưởng tượng của Đoá Tư lại không hề xảy ra.

Tuy thân thể Dương Thạc bị Âm Sát khí cuộn cuộn đánh trúng, nhưng căn bản nó lại không bị những Âm Sát khí này ảnh hưởng. Thậm chí, khi luồng Âm Sát khí khổng lồ kia tiếp xúc với thân thể Dương Thạc thì hình như nó hoàn toàn biến mất, không thấy bóng dáng đâu nữa.

Một phút... hai phút... ba phút...

Đã qua bảy tám phút mà thân thể Dương Thạc vẫn chưa thay đổi gì.

- Chuyện này... sao có thể...

Sắc mặt Đoá Tư đột nhiên thay đổi.

Vốn hắn còn tưởng, sau khi Âm Sát khí tràn ra, thân thể Dương Thạc sẽ không thể chịu nổi mà lập tức bị ăn mòn. Nhưng chuyện như trong tưởng tượng của hắn lại không xảy ra. Điều này khiến Đoá Tư cảm thấy có chỗ không đúng.

Oanh!

Một lát sau, thân thể Dương Thạc phát ra tiếng nổ lớn.

Một luồng sát khí từ trong thân thể Dương Thạc bắt đầu chuyển động, giống như trên người Dương Thạc có một luồng sát khí đang bốc cháy vậy.

Ngay sau đó, từ thân thể Dương Thạc tuôn ra sát khí ngày càng nhiều, ngọn lửa sát khí bên ngoài thân Dương Thạc cũng dần tăng vọt, dần dần đã rộng đến mười trượng. Ngọn lửa sát khí không ngừng chuyển động, rồi tạo thành một hư ảnh giống Dương Thạc như đúc, lơ lửng trên đỉnh đầu Dương Thạc. Bên trong đạo hư ảnh này có một loại khí thể vô cùng mạnh mẽ tràn ra, khiến cho Đoá Tư, Đoá Mẫu ở cách đó không xa cũng cảm thấy rất áp lực.

- Đây là...

Đoá Tư, Đoá Mẫu lập tức thay đổi sắc mặt.

Tình huống bây giờ khiến hai người không thể hiểu nổi.

- Dùng Âm Sát khí để tấn công ta sao?

Một lát sau, giọng nói của Dương Thạc vang lên.

- Chẳng lẽ các người nghĩ rằng Âm Sát khí này có thể tổn thương tới cữu âm chân thân tầng thứ nhất, Âm Sát chân thân của ta sao?

Dương Thạc cười lạnh một tiếng.

- Cái gì? Âm Sát chân thân ư?

Lúc này, hai người Đoá Tư, Đoá Mẫu đều run lên, tròng lớn hai mắt.

- Âm Sát khí mà các người tấn công ta vừa đủ để ta sử dụng.

- Bây giờ, hãy thử xem các người có thể ngăn cản những Âm Sát khí này hay không?

Bỗng nhiên, Dương Thạc nghiêm mặt.

- Chết đi.

Quát to một tiếng.

Thần Long Liệt Khôn đao chém mạnh về phía Đoá Tư, Đoá Mẫu.

Tê tê tê...

Một đao chém ra, ngọn lửa sát khí trên người Dương Thạc nhanh chóng bị hấp thu vào trong Thần Long Liệt Khôn đao. Một tiếng rỗng ngâm từ trong Thần Long Liệt Khôn đao bắn ra. Đao khí ầm ầm chém xuống, đao khí này đã rộng tới 30 trượng. Một hư ảnh Thần Long dài gần trăm trượng do Âm Sát khí ngưng tụ thành mạnh mẽ từ bên trong Thần Long Liệt Khôn đao bắn ra.

Grào! Grào! Grào!

Hư ảnh Thần Long nhanh chóng xuất hiện rồi lập tức giương nanh múa vuốt hướng về phía hai người Đoá Tư, Đoá Mẫu.

Vô số Âm Sát khí nhanh chóng quần quanh hai người Đoá Tư, Đoá Mẫu, không ngừng ăn mòn thân thể hai cao thủ Võ Thánh. Một đao, với vô số Âm Sát khí, đã ăn mòn hai tên Võ Thánh thành một đồng xương đen.

- Âm Sát Khí, sao hần sử dụng được?

Hầu như lúc Dương Thạc chém một đao xuống thì đồng thời, sắc mặt huynh muội Đoá Tư Đoá Mẫu cũng đều biến hóa kịch liệt.

- Đây... thật sự là Âm Sát Chân Thân?

Cho dù hai huynh muội này không tin đi nữa nhưng giờ phút này, tình hình không phải do bọn hần không tin hay không!

Lúc trước hai người toàn lực công kích đánh ra Âm Sát Khí lại bị Dương Thạc hấp thu toàn bộ vào trong thân thể. Dương Thạc lại sử dụng, một đao kia lập tức chém ra hung hăng bao phủ hai người này. Rất rõ ràng, đây tất nhiên là tác dụng của Âm Sát Chân Thân.

Giờ phút này, Đoá Tư Đoá Mẫu cũng không kịp nghĩ những thứ này.

Âm Sát mệnh mông như thủy triều quét qua, không ngừng xâm nhập thân thể hai người.

Tuy hai người này vận chuyển công pháp có thể điều động Âm Sát Khí, nhưng điều này cũng không đại biểu thân thể bọn hần có thể ngăn cản Âm Sát Khí!

Trên thực tế, trừ phi là người có độ phù hợp với Âm Sát Khí tám phần trở lên, bằng không mà nói, cho dù tu luyện công pháp thuộc tính âm, muốn ngăn cản Âm Sát Khí thì căn bản là chuyện không thể nào. Độc Cáp Mô Thảm Thiên Lai kia tu luyện Cửu Âm Huyền Công, còn không phải bị Âm Sát Khí chọc mù hai mắt sao?

Độ phù hợp của Đoá Tư Đoá Mẫu với Âm Sát Khí cũng xa xa chưa tới tám phần!

Hít khà...! Hít khà...!

Âm Sát Khí lập tức nhanh chóng ăn mòn thân thể hai người!

Trong chốc lát, làn da lộ liễu phía bên ngoài liền bị ăn mòn ra từng mảng!

- Khốn kiếp!

- Mau ngăn cản Âm Sát Khí này!

Sắc mặt Đoá Tư Đoá Mẫu đều đại biến.

Uỳnh! Uỳnh!

Thần hoang nguyên lực bắt đầu khởi động, ngăn cản Âm Sát Khí này xâm nhập.

Cùng lúc đó, trong phạm vi bốn năm trượng xung quanh, Đóa Tư Đóa Mẫu đều nhanh chóng điều động khí tức thuộc tính dương, trung hòa Âm Sát Khí này!

Chỉ tiếc tốc độ bọn hắn điều động thuộc tính dương quá chậm, quá chậm!

Những Âm Sát Khí xâm nhập thân thể bọn hắn vốn chính là thần hoang nguyên lực bọn hắn triệu tập ra đây. Cũng phải hao phí khoảng bốn năm lần hô hấp mới tạo ra nhiều Âm Sát Khí như thế để công kích Dương Thạc. Nhưng trong nháy mắt, Dương Thạc lại dùng toàn bộ Âm Sát Khí phản lại bọn hắn!

Hiện tại muốn triệu tập Dương khí có thể ngăn cản Âm Sát Khí này thì ít nhất cũng phải tốn bốn năm lần hô hấp. Nhưng bọn hắn tu luyện công pháp thuộc tính âm, tốc độ triệu tập dương khí phải chậm hơn gấp mấy lần! Phải khoảng mười mấy lần hô hấp!

Mười mấy hơi thở, không đợi dương khí triệu tập ra trung hòa Âm Sát Khí này, những Âm Sát Khí này đã sớm xâm nhập vào trong thân thể hai người. Trong tiếng vang hít hà, làn da hai vị Võ Thánh Man tộc Đóa Tư Đóa Mẫu này đã bị ăn mòn toàn bộ, không còn một mảnh!

Mà ngay cả huyết nhục trên người cũng đều bị ăn mòn một bộ phận tương đối. Mặt mũi, đầu gối, khuỷu tay, tay chân hai người, một số bộ phận huyết nhục đều lộ ra um tùm xương trắng!

Những xương trắng này nhiễm phải Âm Sát Khí, vậy mà cũng biến thành xương đen...

Đại lượng khí huyết biến mất!

- A...

Tiếng kêu thê lương thấm thiết truyền ra từ trong miệng hai người.

- Dương Thạc, hôm nay huynh muội ta không chết, tất sẽ giết ngươi!

Đóa Tư không ngừng kêu gào.

Âm Sát Khí kia theo miệng vết thương trên cánh tay trái của hắn, mạnh mẽ chui vào trong thân thể Đóa Tư. Trong thân thể Đóa Tư, phế phủ, trái tim đều bị Âm Sát Khí xâm nhập, hầu như bị ăn mòn hơn phân nửa...

- Giết ta?

Dương Thạc lơ lửng bên ngoài hơn mười trượng, lạnh lùng cười cười.

- Bọn ngươi ở thời kỳ toàn thịnh còn không thể giết ta. Chỉ bằng thực lực hiện tại của các ngươi mà cũng dám tuyên bố giết ta?

Trong lời nói của Dương Thạc lộ ra vẻ khinh thường.

Ừnh! Ừnh!

Sau một khắc, Đóa Tư Đóa Mẫu rốt cục điều động đủ dương khí!

Trong phạm vi lĩnh vực bốn năm trượng xung quanh hắn, đại lượng dương khí rốt cục cũng trung hòa hết Âm Sát Khí. Trong không gian lĩnh vực này, dĩ nhiên toàn bộ đều là khí tức thuộc tính dương.

- Ta chết cũng phải kéo ngươi xuống địa ngục!

Trung hòa Âm Sát Khí xong, Đóa Tư chợt quát lên một tiếng, thân hình bị tàn phá mạnh mẽ tấn công về phía Dương Thạc.

- Ngươi... không có cơ hội!

Nhưng đúng lúc này, một âm thanh ồm ồm chợt vang lên bên tai Đóa Tư.

Cửu Dương Chân Thân!

Một khắc này, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lại ngưng tụ!

Trong lĩnh vực của Võ Thánh Đóa Tư, trong vô tận dương khí, lại ngưng tụ.

Hô!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc này bỗng nhiên phát động Thái Dương Chân Hỏa!

Đóa Tư sững sờ.

Ngay một khắc sau đó, lại nghe ưỳnh một tiếng. Lĩnh vực bốn năm trượng xung quanh Vô Thánh, tất cả dương khí mà hắn vừa điều động được đều lay nhiễm Thái Dương Chân Hỏa. Lĩnh vực này đột nhiên xuất hiện một đoàn hỏa diễm, giống như biến thành một quả cầu lửa đường kính bốn năm trượng vậy...

Ngay cả tiếng kêu thê lương thảm thiết đều chưa kịp phát ra, vị cường giả Vô Thánh Nam Man Đá Tư này, nhĩ tử Man Vương A Cốt Đả dĩ nhiên đã bị đốt thành tro bụi, mà ngay cả ý niệm thần hồn cũng hoàn toàn tan rã, chết không thể chết lại.

- Trốn!

Bên kia, Đóa Mẫu bị ăn mòn hầu như không còn thân hình. Nàng không chút chần chờ, thân hình nhanh chóng nhoáng lên, liền muốn chạy trốn.

Đóa Mẫu cũng bị Âm Sát Khí ăn mòn vô cùng nghiêm trọng.

Chỉ có điều Âm Sát Khí chẳng qua chỉ ăn mòn ngoài thân thể nàng, nội tạng của nàng cũng không bị hao tổn. Đào tẩu như vậy, nàng hoàn toàn có thể giữ được tính mạng. Cấp độ Vô Thánh, huyết nhục bắt đầu diễn sinh, trải qua mười năm hai mươi năm nữa, làn da, cơ bắp đã bị ăn mòn cũng có thể sinh trưởng lại lần nữa. Lúc đó, nàng có thể khôi phục lại trạng thái toàn thịnh như trước.

Không cần phải giống Đóa Tư, dốc sức liều mạng với Dương Thạc!

Chỉ cần chạy trốn, mọi chuyện đều tốt!

Chúu!!

Nhoáng lên nhanh như chớp, Đóa Mẫu đã bay vút ra ngoài trăm trượng.

Xèo xèo...! Xèo xèo...!

Đúng lúc này, lại nghe xung quanh có tiếng chuột kêu xèo xèo!

Hơn hai mươi con Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư từ bốn phương tám hướng mạnh mẽ truy kích về phía Đóa Mẫu. Trên mặt đất, tốc độ của những Nham Thử Đại Tông Sư này còn nhanh hơn cả Đóa Mẫu!

Xèo xèo kêu loạn, những Nham Thử này hung hăng tấn công Đóa Mẫu.

- Cút ngay!

Đóa Mẫu bang bang vài tiếng, liền tiếp đánh bay mấy Nham Thử Đại Tông Sư.

Xoẹt!

Không đợi nàng tiếp tục trốn, hư không phía trước mạnh mẽ mở ra, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc dĩ nhiên xuất hiện.

Ưỳnh!

Một quyền đánh thẳng vào ngực Đóa Mẫu!

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Liên tiếp giao kích, tuy bản thân Đóa Mẫu bị trọng thương nhưng vẫn vô cùng mạnh mẽ. Dương Thạc dùng Cửu Dương Chân Thân tới chém giết rõ ràng cũng không chiếm được quá nhiều tiện nghi.

Nhưng mấy lần giao kích này chỉ là tranh thủ thời gian. Sau một khắc, chúu một tiếng, thân thể Dương Thạc rốt cục cũng đến. Hắn khẽ quát một tiếng, Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay hung hăng chém về thân thể Đóa Mẫu. Mấy Nham Thử Đại Tông Sư cao giai trở lên xung quanh cũng xèo xèo kêu to, liên tục ra tay ngăn cản tất cả đường lui của Đóa Mẫu, thậm chí trên không dưới mặt đất cũng đều bị phong tỏa lại.

Uỳnh! Uyỳnh!

Phốc! Phốc! Phốc!

Tuy đã tránh được Thần Long Liệt Khôn Dao của Dương Thạc nhưng Đóa Mẫu vẫn bị Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc hung hăng đánh trúng. Trong tiếng vang ken két, thân thể lập tức gãy vụn.

Đồng thời, móng vuốt sắc bén của hai Nham Thử Đại Tông Sư cũng xé thành một miệng vết thương một tấc. Miệng vết thương khủng bố như vậy, kinh mạch, mạch máu của Đóa Mẫu đều trực tiếp bị cắt đứt.

- Dương Thạc, phụ vương nhất định sẽ báo thù cho huynh muội ta! Nhất định sẽ chém giết người!

Quát lớn thê lương, Đóa Mẫu gần như điên cuồng, chiêu pháp chỉ công không thủ, lại đánh bay ba bốn Nham Thử Đại Tông Sư, hơn nữa còn nện một quyền lên người Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, hầu như đánh vỡ Cửu Dương Chân Thân.

Phốc!

Trả giá lớn, Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay thân thể Dương Thạc dĩ nhiên đã đâm đến vị trí ngực Đóa Mẫu.

Phốc phốc phốc! Phốc! Phốc!

Lại là mấy Nham Thử Đại Tông Sư ra tay. Móng vuốt sắc bén lưu lại từng vết thương trên người Đóa Mẫu, hầu như cắt rời cánh tay, bấp chân Đóa Mẫu.

Thân thể đã sớm tổn hại...

- Tiễn người đi xuống địa ngục gặp huynh trưởng của người!

Phốc!

Một thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm đâm thẳng vào mi tâm Đóa Mẫu.

Một đóa hoa máu xen lẫn óc bắn ra ngoài.

Thần sắc Đóa Mẫu lập tức trở nên ngốc trẻ. Đại não bị hao tổn, thần hồn nhanh chóng tan rã. Đóa Mẫu này rốt cục đã chết.

- Hô...

Mãi đến khi Đóa Mẫu này đã chết, Dương Thạc mới thở ra một hơi thật dài.

Hai đại cường giả cấp độ Vô Thánh của Nam Man nhất tộc đều chết dưới tay hắn!

Dù nhiều dù ít, cũng hơi khó tin.

Dương Thạc biết rõ nếu hai người Đóa Tư Đóa Mẫu này hiểu rõ hắn một chút, giống như Dương Tử Mặc vậy, biết rõ ưu thế nhược điểm của Dương Thạc, Dương Thạc muốn chiếm được tiện nghi trên người bọn hắn, chỉ sợ khó càng thêm khó. Chỉ tiếc rằng bọn hắn hiểu rõ Dương Thạc quá ít, bị Dương Thạc lợi dụng sai lầm của bọn hắn, chém giết bọn hắn...

- Chết rồi thì cũng là chết. Cho dù thực lực có mạnh hơn nữa, thiên tư cao hơn nữa, một khi đã chết thì cũng chỉ là một thi thể, thậm chí ngay cả thi thể cũng đều không để lại!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

- Chỉ tiếc là chém giết hai người bọn hắn, chỉ sợ đã hoàn toàn đắc tội với Nam Man Vương A Cốc Đả rồi... Đương nhiên, cho dù ta không giết bọn hắn, không đắc tội Nam Man Vương, tương lai Nam Man Vương nhìn thấy ta thì cũng muốn giết ta! Cho nên giết cũng đã giết, cùng lắm thì tương lai cũng chém giết Nam Man Vương vậy!

Chém giết Đóa Tư Đóa Mẫu, tuy hậu quả nghiêm trọng nhưng Dương Thạc cũng không lo, không thêm quan tâm chút nào.

- Đúng rồi, giết hai người này, không biết trên người bọn hắn có bảo vật gì không...

Tâm niệm Dương Thạc vừa động, bắt đầu dò xét thi thể hai người.

- Ồ? Hình xăm trên người nữ nhân này hình như là công pháp?

- Hắc Thủy Huyền Xà Công? Man Vương Xà Quyền?

Tộc nhân Nam Man thích nhất xăm hình.

Lúc trước Dương Thạc cũng không quá để ý đến hình xăm trên người óa Tư Đóa Mẫu. Hiện tại tra xét rõ ràng, Dương Thạc mới phát hiện trên người Đóa Mẫu dĩ nhiên là hoa văn Hắc Thủy Huyền Xà Công và Man Vương Xà Quyền!

-

366. Chương 353: Dung Hợp Pháp Khí, Hợp Thành Linh Đang Đại Thần Âm!

Vô Tận Thần Công

Chương 353: Dung hợp pháp khí, hợp thành linh đang Đại Thần Âm!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Không biết trên người vương tử Man tộc kia có công pháp hoa văn không...

Nhìn thân thể Đóa Mẫu bị tàn phá, Dương Thạc không khỏi nhìn lại thi thể Đóa Tư hóa thành tro bụi cách đó không xa.

Bị Thái Dương Chân Hỏa hoàn toàn đốt cháy, cho dù trên người hắn có hình xăm công pháp thì cũng hoàn toàn bị đốt cháy rồi...

- Đáng tiếc!

Dương Thạc than nhẹ lắc đầu.

- Ta được may mắn nhưng lại mất. Xem ra công pháp trên người vương tử Man tộc kia vô duyên với ta!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Phải biết rằng trên người Đóa Tư rất có thể có hình xăm Man Hoang Thần Tượng Quyết, Man Vương Hắc Long Quyền đấy, giá trị kia còn vượt xa hình xăm công pháp trên người Đóa Mẫu.

Nhưng nếu không thể đạt được, Dương Thạc cũng không suy nghĩ nhiều.

Lúc trong lòng nghĩ đến những điều này, Dương Thạc chợt phát hiện ra trong đồng thi thể tro bụi của Đóa Tư còn có một tiểu linh đang rơi ra.

- Đây là kiện pháp khí linh đang mà hắn dùng để triệu tập mãnh thú lúc trước?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động, không khỏi nhìn kiện linh đang này vài lần.

- Linh đang Thú Âm, bí bảo Vô Thánh Tứ Trọng Lô Âm, pháp khí công kích sóng âm, độ phù hợp với linh đang Thần Âm mười hai phần!

Vào lúc này, một đoạn tin tức chợt xuất hiện trong đầu Dương Thạc...

- Linh đang Thú Âm của Nam Man nhất tộc?

Trong đầu xuất hiện một đoạn tin tức như vậy khiến Dương Thạc thoáng ngẩn ngơ.

Trong một số điển tịch Đại Chu cũng có ghi lại bí bảo của Nam Man nhất tộc, linh đang Thú Âm.

Nghe đồn năm đó Đại Chu mới bắt đầu lập quốc, đại quân công phạt phía tây Nam Man tộc, ở bên ngoài Thập Vạn Đại Sơn đã bị linh đang Thú Âm điều khiển đàn thú trùng kích, tổn thất vô cùng nghiêm trọng. Ba gã Võ Thánh liên thủ mới có thể ngăn cản đại quân mãnh thú. Về phương diện chiến tranh, linh đang Thú Âm này thậm chí còn có giá trị cao hơn Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm!

Lúc trước Đóa Tư sử dụng linh đang này khống chế mãnh thú Đại Hành Sơn đến đánh kinh thành.

Lúc đó Dương Thạc đã hoài nghi linh đang này có phải linh đang Thú Âm của Man Nam nhất tộc không.

Hiện tại chẳng qua là chứng minh suy đoán là đúng mà thôi.

Nhưng khiến Dương Thạc thật không ngờ là độ phù hợp của linh đang Thú Âm này và linh đang Thần Âm của Dương Dịch rõ ràng đạt tới cấp độ cao nhất, mười hai phần!

Giữa bí bảo pháp khí với nhau cũng tồn tại độ phù hợp.

Nhưng bình thường mà nói, bí bảo pháp khí thành phẩm, độ phù hợp cũng sẽ không quá cao, rất khó dung hợp với nhau, không phải cùng là linh đang thì độ phù hợp nhất định sẽ cao.

Pháp khí linh đang trong thiên hạ, cao giai chỉ có vài kiện nhưng pháp khí linh đang tầng thấp lại vô số kể, cũng không thể đều có độ phù hợp mười hai phần, đều có thể dung hợp lẫn nhau chứ?

Trừ phi...

- Chẳng lẽ kiện linh đang Thú Âm này và Đại Phạm Âm Chung vốn là hai bộ phận của một kiện pháp khí cường đại?

Trong đầu Dương Thạc xuất hiện một ý niệm như vậy.

Chỉ có lý do này mới có thể giải thích vì sao độ phù hợp giữa linh đang Thú Âm và linh đang Thần Âm lại cao như vậy.

Linh đang Thần Âm chính là do Đại Phạm Âm Chung dung hợp với Hộ Tâm Giáp của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp. Hộ Tâm Giáp là một bộ phận của Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, không thể nào có quan hệ gì với linh đang Thú Âm. Kể từ đó, cũng chỉ có thể là do Đại Phạm Âm Chung có chút liên quan với linh đang Thú Âm này thôi.

Chú!!

Thân hình khẽ nhoáng lên, Dương Thạc nhanh chóng đi đến thi thể tro bụi của Đóa Tư, một tay khẽ nhoáng lên, bắt được linh đang Thú Âm này.

- Quả nhiên!

Vừa mới nhìn thoáng qua linh đang Thú Âm này, Dương Thạc lập tức phát hiện mảnh khoe.

Nếu phóng đại linh đang Thú Âm này thì cũng là chuồng lợn hình bầu dục. Bốn phía linh đang Thú Âm phân bố đều đều bốn đầu lâu mãnh thú nhô lên. Một cái hình như là đầu rồng, một cái là đầu phượng, một cái chính là đầu lâu mãnh hổ, đầu cuối cùng dường như là một đầu rùa lớn.

Dương Thạc mơ hồ nhớ ra phía trên Đại Phạm Âm Chung, bề ngoài hình như cũng có bốn đầu lâu mãnh thú.

Từ bên ngoài nhìn vào là nhô lên.

Từ bên trong là lõm xuống.

Còn nếu bọc Đại Phạm Âm Chung lên trên linh đang Thú Âm, đầu lâu mãnh thú bên ngoài linh đang Thú Âm này nhô lên vừa vặn khảm nạm chỗ lõm xuống bên trong Đại Phạm Âm Chung, tuyệt đối có thể kết hợp hoàn mỹ!

- Hai kiện pháp khí này quả nhiên cùng một lò!

Nghĩ vậy, Dương Thạc không chần chờ gì nữa, xoẹt một tiếng mở không gian Thập Phương Ca Sa ra.

Trước tiên thu thi thể Đóa Mẫu vào, ngay sau đó lại cầm linh đàng Thử Âm này nhanh chóng tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa, muốn xem có thể dùng linh đàng Thử Âm tạo thành pháp khí đẳng cấp hoàn toàn mới không.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Vừa mới vào không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc lập tức cảm giác được từng luồng kinh khí mạnh mẽ ép mặt mà đến!

- Khốn khiếp!

Nham Thử Vô Thánh bị Dương Thạc thu vào không gian Thập Phương Ca Sa lúc trước đang gào thét chửi bậy.

Cách đó không xa, Dương Dịch lơ lửng giữa không trung, sắc mặt băng hàn, trong tay cầm linh đàng Thần Âm, mỗi lần lắc lư đều khiến thân hình Vô Thánh Nham Thử này run lên, đầu óc choáng váng. Mà chính là lúc đầu óc nó choáng váng thì đồng thời bên kia, Thần Long cực lớn vung cái đuôi to của nó lên, hung hăng nện Vô Thánh Nham Thử lên mặt đất.

Rầm! Rầm! Rầm!

Liên tục vài cái, trên mặt đất đều là một đồng hỗn độn...

Vô Thánh Nham Thử này phòng ngự rất mạnh, không ngừng bị đập trên mặt đất mà cũng không bị thương.

Dương Dịch, Thần Long, một người một rồng phối hợp với nhau chà đạp Vô Thánh Nham Thử này!

Dương Dịch chẳng qua chỉ là Đại Tông Sư trung giai, lực lượng công thủ cũng không mạnh mẽ, chẳng qua là ỷ vào linh đàng Thần Âm miễn cưỡng có thể ảnh hưởng đến Vô Thánh Nham Thử. Nàng tuyệt đối không phải đối thủ của Vô Thánh Nham Thử. Mà tuy lực lượng của Thần Long cường đại, nhưng cảnh giới võ đạo quá thấp, gặp phải Vô Thánh Nham Thử cũng bị chà đạp.

Nhưng hiện tại, một người một rồng phối hợp. Dương Dịch quấy nhiễu thần hồn Vô Thánh Nham Thử, khiến nó không thể nào phát huy cảnh giới võ đạo mạnh mẽ của bản thân. Thần Long lại dùng thân thể cường đại chém giết. Vô Thánh Nham Thử này bị khắc chế gắt gao...

- Tiểu gia! Con chuột điên này, ngươi có lòng tốt cứu nó về. Lúc nó tỉnh táo lại, lập tức nói chúng ta và hai tên Man tộc kia liên thủ đối phó nó, còn muốn nháo sự, đuổi đánh ta... Tiểu nãi nãi tể linh đàng Thần Âm ra, tiểu tử này lập tức yên rồi!

Nhìn thấy Dương Thạc đến, Thần Long vội nói.

Vừa nói xong, cái đuôi khê nhoáng lên, uỳnh một tiếng, lại đập Vô Thánh Nham Thử trên mặt đất.

- A...!

Vô Thánh Nham Thử bị nó đập, đầu óc tỉnh táo một chút.

Nhưng nó bị một người một rồng liên tiếp chà đạp, đã sớm điên cuồng. Nhìn thấy Dương Thạc, nó hận không thể ăn sống huyết nhục Dương Thạc.

- Dương Thạc, ngươi muốn chém giết muốn róc thịt, bốn tọa đều chịu được! Ngươi lại liên thủ với hai tên man di khổng chế hài nhi tử tôn của bốn tọa, không khỏi quá bỉ ổi đi! Lại còn để nữ nhân của ngươi, sủng thú của ngươi nhục nhã bốn tọa như vậy... Cho dù có chết, bốn tọa cũng tuyệt đối không bỏ qua cho ngươi! Lão tổ tông sẽ báo thù cho bốn tọa...

367. Chương 354: Hạng Chế Của Thần Âm Linh Đàng, Tu La Địa Ngục!

Vô Tận Thần Công

Chương 354: Hạng chế của thần âm Linh Đàng, Tu La Địa Ngục!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Võ Thánh Nham Thử giương nanh múa vuốt, lớn tiếng gào rú.

Ầm ầm!

Nhưng đúng lúc này, Võ Thánh Nham Thử chợt cảm giác được trong không gian này, một luồng lực lượng vô hình mạnh mẽ bao phủ nó, trói chặt nó lại.

Chú!!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đã đến trước mặt nó.

Lạnh lùng nhìn Võ Thánh Nham Thử này một cái.

- Thật ngại quá, ta không có hứng thú gì với ngươi cả. Lúc trước ta chém ngươi hơn mười đao, hấp thu một chút máu huyết của ngươi. Lúc này đây ta lại cứu ngươi một mạng, còn tính mạng toàn tộc các ngươi nữa. Chúng ta coi như là đã thanh toán xong rồi!

Dương Thạc lạnh lùng nói ra.

- Mau đi ra ngoài, đừng nháo sự trong không gian của ta!

Nói xong, Dương Thạc xoẹt một tiếng xé mở hư không, trực tiếp ném Võ Thánh Nham Thử này ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa.

- Dương Thạc, bổn tọa không đội trời chung với ngươi!

Võ Thánh Nham Thử lớn tiếng gào thét, trực tiếp rơi ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, phịch một tiếng, ngã xuống mặt đất.

Vội vàng đứng lên, Võ Thánh Nham Thử vẫn nhìn chăm chăm không gian Thập Phương Ca Sa, chửi ầm lên. Chỉ có điều kinh nghiệm mắng chửi người của Võ Thánh Nham Thử này thật sự là quá ít, chỉ có mấy câu uy hiếp đơn giản như cái gì mà “không đội trời chung với ngươi”, “tương lai tất sẽ chém giết ngươi”...

Xèo...xèo C-K-Í-T...T...T! Xèo...xèo C-K-Í-T...T...T!

Đúng lúc này, hơn hai mươi Nham Thử Đại Tông Sư xung quanh nhanh chóng chạy tới trước mặt Võ Thánh Nham Thử, xèo xèo nói.

Võ Thánh Nham Thử sững sờ, không mắng to nữa, theo bản năng nhìn xung quanh. Đã thấy trong phạm vi mấy trăm trượng xung quanh tụ tập đại lượng Nham Thử, tuyệt đại đa số đều là những Nham Thử bình thường bị linh đang Thú Âm hấp dẫn đến đây lúc trước.

- Hai tên man di kia đâu?

Võ Thánh Nham Thử nghi ngờ hỏi.

Xèo...xèo C-K-Í-T...T...T!

Xèo...xèo C-K-Í-T...T...T!

Mấy Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong kêu xèo xèo, hình như đang kể chuyện đã xảy ra với Võ Thánh Nham Thử.

Theo Nham Thử Đại Tông Sư này kể ra, sắc mặt Võ Thánh Nham Thử từ kinh ngạc từ từ biến thành hổ thẹn. Đến cuối cùng, tấm mặt mo này, thậm chí da lông màu bạc toàn thân đều đỏ bừng một mảnh, hận không thể đào ra một cái động đất, trực tiếp chui vào.

- Đi thôi.

- Trở về!

Lại nhìn thoáng qua vị trí không gian Thập Phương Ca Sa lần nữa, Vô Thánh Nham Thử này không mắng nữa, thấp giọng nói, dẫn theo con cháu đời đời của nó, nhanh chóng trở về động đá trong dải đất trung tâm núi Đại Hành...

Trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Dương Thạc, Dương Dịch, Thần Long đều vây cùng một chỗ. Chính giữa hai người một rỗng là linh đang Thần Âm và linh đang Thú Âm.

- Tiểu gia, hai kiện linh đang này thật sự có thể dung hợp lại?

Thần Long ngó trái ngó phải, vẻ mặt hoài nghi.

Ngược lại là Dương Dịch, nhìn hai kiện linh đang này, thần sắc hơi ngưng trọng.

- Thiếu gia, linh đang Thú Âm này quả thật là bộ phận của một kiện bí bảo pháp khí thần hồn chí cường. Trong điển tịch Thiên Âm Môn có ghi lại, có một kiện pháp khí thần hồn chí cường được gọi là linh đang Đại Thần Âm. Ba bộ phận chính là Phạm Âm Linh Đang, Thú Âm Linh Đang, Thiên Âm Linh Đang. Trong đó Phạm Âm Linh Đang đã tổn hại bị mất đi...

- Chẳng lẽ Đại Phạm Âm Chung này chính là Phạm Âm linh đang tổn hại?

Hai mắt Dương Dịch chợt sáng ngời, nhìn chằm chằm linh đang Thần Âm, nói ra.

Nàng ở trong Thiên Âm Môn một thời gian ngắn, còn chưa từng nhìn thấy linh đang Thiên Âm.

Chính bởi vì như thế, lúc trước đạt được Đại Phạm Âm Chung, nàng cũng không biết Đại Phạm Âm Chung này có liên quan gì với linh đang Thiên Âm.

Bây giờ nhìn lại, bề ngoài của Đại Phạm Âm Chung vô cùng giống linh đang Thú Âm, lại tưởng tượng, chắc hẳn linh đang Thiên Âm trong Thiên Âm Môn cũng không khác biệt lắm... truyện copy từ

- Như vậy sao...

Dương Thạc khẽ gật đầu.

- Chắc hẳn là như vậy!

- Thử xem có thể dung hợp không!

Dương Thạc nói xong, trực tiếp cầm linh đang Thần Âm, trước tiên tách linh đang Thần Âm ra.

Lấy miếng bạc Hộ Tâm Giáp trong linh đang Thần Âm ra, chỉ còn lại Đại Phạm Âm Chung. Sau đó hắn đặt Đại Phạm Âm Chung lên trên linh đang Thú Âm.

Ông...

Hai kiện pháp khí vừa mới tiếp xúc, lập tức phát ra một tiếng vù vù. Ngay sau đó, trong hai đại pháp khí dường như tạo thành một luồng lực hấp dẫn mạnh mẽ. Kết một cái, hai kiện pháp khí đã mạnh mẽ dung hợp lại với nhau!

Đại Phạm Âm Chung bao bọc lấy linh đang Thú Âm, kết hợp hoàn mỹ, thậm chí không nhìn ra chút khe hở nào.

- Quả như vậy!

Dương Thạc thâm vui vẻ.

Kiện linh đang mới hình thành này đơn giản chỉ dày hơn Đại Phạm Âm Chung, linh đang Thú Âm một chút mà thôi. Hai kiện linh đang kia vốn mỏng, hiện tại trùng hợp cùng một chỗ, tuy tăng gấp đôi nhưng nhìn vào vô cùng cân xứng, cũng không tính là đặc biệt nặng nề.

Lấy thêm Hộ Tâm Giáp Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp đặt vào trong linh đang.

Ba!

Miếng bạc Hộ Tâm Giáp này trực tiếp bị hút vào trong đó, trùng vào chỗ phù hợp trong linh đàng Thú Âm kia.

- Linh đàng Đại Thần Âm, tổ hợp pháp khí Phạm Âm, Thú Âm, Thiên Âm, bí bảo Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm!

Cùng lúc đó, trong đầu Dương Thạc chợt xuất hiện một đoạn tin tức như vậy.

- Đây chính là linh đàng Đại Thần Âm rồi sao?

Dương Thạc sững sờ. Linh đàng này rõ ràng còn khuyết thiếu linh đàng Thiên Âm, sao có thể coi là linh đàng Đại Thần Âm chân chính được?

Đại thần âm Linh Đàng trong truyền thuyết chính là do tam đại Linh Đàng là Thú Âm Linh Đàng, Phạm Âm Linh Đàng, Thiên Âm Linh Đàng tổ hợp thành.

Tam đại Linh Đàng này, mỗi loại đều là pháp khí cấp bí bảo Vô Thánh lô âm cấp bốn!

Mà khi tổ hợp thành Đại Thần Âm Linh Đàng thì lại càng mạnh mẽ hơn, hoàn toàn đạt tới cấp độ bí bảo Vô Thánh lô âm cấp năm, cùng cấp độ với với Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp và Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm. Bởi vì Đại Thần Âm Linh Đàng là pháp khí công kích thần hồn, nói theo một cách nào đó thì giá trị còn cao hơn Thiên Đạo Thần Hoàng giáp và Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm.

Chẳng qua độ khó để tạo thành pháp khí này là khá cao.

Thú Âm Linh Đàng chính là chí bảo Nam Man.

Thiên Âm Linh Đàng thuộc về thánh địa võ đạo Thiên Âm Môn.

Về phần Phạm Âm Linh Đàng thì đã bị tổn hại mất đi rồi...

Lúc này Dương Thạc coi như may mắn, chém giết hai huynh muội Đóa Tư và Đóa Mẫu, chiếm được Thú Âm Linh Đàng. Mà Đại Phạm Âm chung là một bộ phận của Phạm Âm Linh Đàng bị tổn hại. Dung hợp hai pháp khí này lại cũng coi như có được một nửa Đại Thần Âm Linh Đàng.

Muốn tạo thành Đại Thần Âm Linh Đàng chính thức thì còn thiếu một cái Thiên Âm Linh Đàng nữa.

Nhưng khiến Dương Thạc tuyệt đối không ngờ được chính là sau khi Thú Âm Linh Đàng và Thần Âm Linh Đàng dung hợp lại trực tiếp hợp thành Đại Thần Âm Linh Đàng!

Dường như không cần Thiên Âm Linh Đàng nữa!

Loại tình huống này khiến cho Dương Thạc hơi kinh ngạc!

- Đúng rồi!

Nhìn chằm chằm vào Đại Thần Âm Linh Đàng, Dương Thạc bỗng thấy nội tâm máy động.

- Đại Thần Âm Linh Đàng là do tam đại Linh Đàng Thiên Âm, Thú Âm, Phạm Âm tạo thành. Nhưng phía trên hộ tâm giáp của Thiên Đạo Thần Hoàng giáp cũng khắc Đại Thiên Âm chú ngữ. Giá trị của bộ phận hạch tâm của Thiên Đạo Thần Hoàng giáp này còn cao hơn so với Thiên Âm Linh Đàng. Có lẽ nó có thể phát huy tác dụng của Thiên Âm Linh Đàng!

- Nói cách khác, hộ tâm giáp này có thể thay thế Thiên Âm Linh Đàng!

- Hiện tại toàn bộ Phạm Âm, Thú Âm, Thiên Âm đã đầy đủ rồi, tất nhiên liền hợp thành Đại Thần Âm Linh Đàng!

Trong nội tâm Dương Thạc đã hiểu rõ.

Không cần phải tìm kiếm Thiên Âm Linh Đàng nữa, Đại Thần Âm Linh Đàng cũng đã được hợp thành.

Chuyện này tất nhiên là tốt rồi!

Dù sao thì Thiên Âm Linh Đàng chính là pháp khí của Thiên Âm môn. Thiên Âm môn chính là sư môn của Dương Dịch, Dương Thạc cũng không thể vì gom đủ các bộ phận lắp ráp Đại Thần Âm Linh Đàng mà cướp đoạt pháp khí bí bảo của Thiên Âm môn chứ?

Hiện tại không cần Thiên Âm Linh Đàng có thể tạo thành Đại Thần Âm Linh Đàng, không cần phát sinh xung đột với Thiên Âm Môn, tất nhiên đó là chuyện tốt nhất rồi.

- Quả nhiên là phối hợp hoàn mỹ. Tiểu Dịch, ngươi thử xem hiệu dụng của pháp khí này xem!

Dương Thạc vừa liếc nhìn Đại Thần Âm Linh Đàng, vừa nói với Dương Dịch.

- Tốt, thử xem Đại Thần Âm Linh Đàng này giờ có thể điều khiển mãnh thú giống như vương tử Man tộc đã điều khiển cả đại quân mười vạn mãnh thú tiến về kinh thành kia. Đại quân mãnh thú này đánh về kinh thành, nhất định sẽ mang tới tai họa ngập đầu cho dân chúng tại các thành trấn quanh kinh thành. Tốt nhất là thử một lần, nếu Đại Thần Âm Linh Đàng có thể điều khiển mãnh thú thì chúng ta sẽ khiến đám mãnh thú này mau trở về Đại Hành Sơn thôi!

Dương Thạc nghĩ, sắc mặt cũng hơi nghiêm trọng, nhanh chóng nói với Dương Dịch.

Tuy Dương Thạc đã giết hai người Đóa Tư và Đóa Mẫu nhưng lúc trước Đóa Tư lợi dụng Thú Âm Linh Đàng điều khiển đám mãnh thú đang điên cuồng hướng về kinh thành.

Nếu không triệu tập chúng trở lại, tuyệt đối sẽ mang tới tai nạn rất lớn cho con dân kinh thành Đại Chu.

Dương Thạc không thể ngồi nhìn chuyện này được!

- Ủ!

Dương Dịch nhanh chóng gạt đầu khê.

- Thiếu gia chờ một chút. Hiện giờ ta thử xem hiệu dụng của cái linh đàng đã được dung hợp này đã...

Dương Dịch nói xong, hai mắt khép lại, tay nắm Đại Thần Âm Linh Đàng, bắt đầu dò xét công hiệu của Đại Thần Âm Linh Đàng.

Chẳng qua chỉ qua một lát, hai mắt Dương Dịch liền mở bừng ra.

Chân mày hơi nhíu lại, sắc mặt Dương Dịch liền hơi khó coi.

- Thiếu gia, hiện tại cái linh đàng này đã có công hiệu của Đại Thần Âm Linh Đàng đầy đủ rồi. Nó bỏ qua tất cả phòng ngự, có thể giết chết một gã cao thủ có cường độ thần hồn thấp hơn cường độ thần hồn của chúng ta. Công hiệu này mỗi tháng có thể thi triển một lần.

Dương Dịch nói.

- Mặt khác, các công hiệu đơn độc của Thiên Âm Linh Đàng, Phạm Âm Linh Đàng, Thú Âm Linh Đàng đều có thể dùng. Trong đó công hiệu triệu tập, điều khiển mãnh thú của Thú Âm Linh Đàng đều dùng được.

- Chỉ có điều...

Giọng điệu của Dương Dịch chợt biến đổi.

- Thú Âm Linh Đàng muốn điều khiển mãnh thú cũng có hạn chế, cũng là mỗi tháng thi triển một lần. Mỗi lần thi triển có thể triệu tập mãnh thú liên tiếp trong một canh giờ, hơn nữa phát ra mệnh lệnh với mãnh thú. Sau một canh giờ thì không cách nào triệu tập mãnh thú được nữa, cũng không thể phát lệnh cho chúng được. Sau khi phát lệnh, trong thời gian nhất định mãnh thú sẽ thi hành mệnh lệnh, thời gian bình thường là ba ngày...

Dương Dịch nói.

- Lúc đó vương tử Man tộc kia đã ban lệnh công kích kinh thành. Nói cách khác, trong một tháng, chúng ta không thể điều khiển Thú Âm Linh Đàng, triệu tập và ra lệnh ân thú được!

Trên mặt Dương Dịch lộ vẻ bất đắc dĩ.

Thú Âm Linh Đàng này cũng có hạn chế thời gian với việc triệu tập, ra lệnh ân thú.

Nếu giờ khắc nào cũng có thể triệu tập và điều khiển mãnh thú thì pháp khí này không khỏi quá biến thái rồi. Nếu như vậy, món pháp khí này tuyệt đối không phải là bí bảo Võ Thánh lô âm cấp bốn nữa, chỉ sợ có thể coi là bí bảo Võ Thánh lô âm cấp năm, thậm chí cấp sáu, cấp bảy.

- Trong một tháng không thể dùng sao?

Sắc mặt Dương Thạc càng lộ vẻ nghiêm trọng.

Nếu không thể dùng Thú Âm Linh Đang để ngăn cản mãnh thú...

Dương Thạc hoàn toàn có thể tưởng tượng được, khi đại quân mãnh thú dũng mãnh tiến vào địa vực kinh thành thì sẽ tạo thành tai nạn ngập trời ra sao!

Có lẽ trước mắt kinh thân thể còn chưa có nguy hiểm quá lớn.

Nhưng các thành trấn xung quanh kinh thành thì sao?

Chỉ sợ giờ phút này, đại quân đã sớm rời khỏi Đại Hành Sơn, đang chạy như điên về phía kinh thành. Các thôn trang, thị trấn nhỏ trên đường đi của chúng đều sẽ bị tàn sát không còn gì hết!

- Phải cố gắng hết sức ngăn cản tai nạn này!

Hai mắt Dương Thạc liền híp lại.

Nếu như đã biết tới tai nạn này thì Dương Thạc không có khả năng thờ ơ. Nếu hấn thờ ơ thì tuyệt đối sẽ ảnh hưởng tới tâm cảnh của Dương Thạc, gây trở ngại cho con đường võ đạo của Dương Thạc.

- Đi!

Không do dự nửa phần. Dương Thạc xoẹt một tiếng, nhanh chóng xé mở hư không. Cửu Dương Chân Thân mặc Thập Phương Ca Sa về tới trên không trung của Đại Hành Sơn.

Phốc!

Dương Thạc lại xé mở hư không lần nữa. Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc cũng biến mất!

Cách kinh thành Đại Chu một ngàn ba trăm dặm về phía nam.

Bên cạnh đường quan có một trấn nhỏ tồn tại. Nói là trấn nhỏ, trên thực tế nó là một vùng trống tương đối lớn, có chừng bảy tám ngàn hộ, mấy vạn nhân khẩu, gần như là một tòa thành nhỏ rồi. Chỉ có điều quanh trấn nhỏ này không có tường thành bảo hộ mà thôi.

Tối gần trưa, trong tiểu trấn này náo nhiệt vô cùng. Bên trong con đường lớn, dòng người không ngừng di chuyển. Ven đường có không ít tiểu thương bày quầy bán hàng, tiếng rao hàng vang lên liên tiếp.

Tuy nhiên ngoài kinh thành Đại Chu ngàn dặm, hiện tại sắp phát sinh chiến sự. Hai mươi vạn Đại Thần quân đã đóng quân ngoài thành, tình huống hết sức căng thẳng, nhưng hầu như không ảnh hưởng chút nào tới trấn nhỏ này.

Bên đường của trấn nhỏ có một trà lâu, mấy người trung niên mặc quần áo tương đối quý giá đang ngồi trên lầu hai uống trà nói chuyện phiếm.

- Ông chủ Lưu gần đây buôn bán tốt chứ? Nghe nói người sắp tới kinh thành bán hàng một chuyến hả? Gần đây kinh thành thế nào? Có thái bình không?

Một nam tử trung niên nói với một người khác.

- Tốt!

Một người khác lộ vẻ khinh thường, khoát tay áo.

- Đại Thần quân tuy đóng ở phía Đông kinh thành nhưng chẳng qua chỉ phô trương thanh thế, căn bản không dám đánh!

- Nghe nói hai ngày trước, cửa nam kinh thành còn mở cửa, không ảnh hưởng gì tới việc chúng ta vào thành buôn bán!

Người này nói.

Kinh thành Đại Chu có trên trăm vạn, chuyện ăn mặc của dân chúng không thể do kinh thành tự cung tự cấp, cũng cần nhập hàng từ địa phương khác.

- Cũng không thể vì Đại Thần quân đóng ở ngoài cửa đông mà kinh thành Đại Chu lại đóng kín. Nếu thật sự là đóng kín, đồ mới không vận chuyển vào tới bên trong kinh thành, phân và nước tiểu, các loại uế vật của dân chúng trong kinh thành không vận chuyển ra được thì không tới nửa tháng, chẳng cần Đại Thần quân công thành thì sợ là bên trong đã tự loại trần cước rồi.

Ít nhất là hiện tại, kinh thành Đại Chu vẫn mở cửa thành thường xuyên đấy.

Mở dưới tình huống hiện này, chiến sự sắp xảy ra, giá hàng kinh thành lên cao, giá rau quả đều tăng gấp đôi. Hiện tại tới kinh thành buôn bán tuyệt đối là một vốn bốn lời!

368. Chương 355: Vũ Kỹ Quân Công, Long Xà Âm Sát Dao!

Vô Tận Thần Công

Chương 355: Vũ Kỹ Quân Công, Long Xà Âm Sát Dao!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thương nhân trục lợi, mấy người uống trà bên trong kinh thành này tất nhiên đều chuẩn bị bí quá hóa liều, đến kinh thành Đại Chu buôn bán...

- Ông chủ Lưu, lần này ngài tới kinh thành, nên mang theo tiểu đệ nhé...

- Tất nhiên tất nhiên. Tất nhiên phải thế.

Đám thương nhân này tiếp tục uống trà nói chuyện phiếm.

Chít chít chít chít!

Tại thời điểm này, chợt nghe tiếng chim thú truyền tới.

- Ô? Tiếng gì vậy?

Một thương nhân nghe thấy tiếng này hơi sững sờ, ngó ra ngoài cửa sổ trà lâu, chuẩn bị xem xét.

Phốc phốc phốc!

Nhưng lúc này, ba tiểu thú màu đen đã nhanh chóng lướt qua phụ cận trà lâu, suýt đụng vào đầu của thương nhân này.

- Dơi sao? Thứ này không phải động vật hoạt động buổi tối sao? Sao hiện giờ lại...

Thương nhân này vừa nói, đột biến sắc, há to miệng, rốt cục không nói ra lời.

Phốc phốc phốc phốc!

Trên bầu trời là cả ngàn vạn con dơi dày đặc, giống như một đám mây đen vọt về phía thị trấn này!

Quác quá!

Phía trên đám dơi này còn có mấy ngàn con chim giống ưng rất lớn. Đám thương nhân này nhìn thấy, không ngờ chính là Kim Nhân Điêu, dị thú của Đại Hành Sơn!

- Mãnh thú Đại Hành Sơn sao lại tới đây?

Vào thời điểm thương nhân này đang nghi hoặc thì chợt thấy tiếng mãnh thú gào rút bóng vang lên!

Trên đường phố của trấn nhỏ này xuất hiện một đám thân ảnh rất lớn, mãnh hổ hơn một trượng, mèo rừng bảy tám thước, còn có vô số con sói lớn màu xám. Đám mãnh thú này vọt lên đường đi, há miệng, cắn một cái là cắn một người. Thậm chí ba bốn con mãnh thú xé rách một người, xoẹt một tiếng liền bị xé tan nát!

Mèo rừng thân hình thoăn thoắt nhanh chóng nhảy lên, tới các lầu các bên đường, há miệng nhai người trên lầu, hung hăng cắn xé.

Toàn bộ trấn nhỏ đã biến thành tu la địa ngục!

Tiếng kêu thảm thiết liên tục phát ra!

Vô số mãnh thú, dị thú dững mãnh này tiến vào trong thị trấn nhỏ. Hễ gặp người là lập tức đại quân mãnh thú này xé xác, bất kể là lão giả bảy, tám chục tuổi hay là đứa trẻ nhỏ một, hai tuổi . . . Toàn bộ thị trấn nhỏ này đã hoàn toàn trở thành Địa Ngục Tu La rồi. . .

Thương nhân kia vừa thò đầu ra quan sát, còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy thân hình một con mèo rừng màu đen khê động, từ trên mặt đất nhảy lên hai trượng, đã lập tức đến trước mặt hắn. Một cái móng vuốt nhẹ nhàng khê động, xoẹt một tiếng, đã chém đầu hắn rơi xuống đất...

- Lão Vương, xảy ra chuyện gì vậy?

Một thương nhân khác ở trong quán trà nghe thấy tiếng kêu thảm thiết ở bên ngoài liền sững sờ, không biết mọi chuyện như thế nào.

Mấy người cũng muốn thăm dò liền đi ra xem.

Một người trong đó kéo thương nhân đi ra thăm dò lúc trước, lập tức thấy thân thể thương nhân này ngã xuống, máu tươi điên cuồng phun ra từ cái cổ đã sớm mất đầu!

- A...!

Tiếng kêu sợ hãi truyền ra từ trong miệng mấy thương nhân.

Ầm ầm!

Ngay sau đó một khắc, một tiếng nổ lớn lại truyền ra. Toàn bộ quán trà đều rung chuyển, dường như xảy ra một trận động đất.

Ầo ào!

Tiếng gào thét của mãnh thú lập tức vang lên.

Ầm ầm!

Bốn, năm mãnh thú cao hơn một trượng đồng loạt nhảy lên, xông tới, khiến toàn bộ quán trà bằng gỗ này vỡ vụn. Sau khi vang lên một tiếng ken két, quán trà này ầm ầm đổ xuống. Không ít vị khách ở lầu một lập tức bị nện chết...

Những chuyện tương tự không ngừng xảy ra ở trong thị trấn nhỏ này. Đại quân mãnh thú kia đến, bất luận là kẻ nào cũng đều khó có khả năng may mắn thoát khỏi. . .

Những mãnh thú trong đại quân này vô cùng mạnh mẽ, thậm chí đã đạt đến cấp độ Vô Tôn, một số con mạnh mẽ hơn thì thực lực đều đạt tới cấp độ Vô Sư. Lúc thực lực Dương Thạc đạt cấp độ Vô Sư, cũng có thể đại náo Ngọc Mạt Lâu, hầu như đỡ trọn Ngọc Mạt Lâu xuống. Hiện tại những mãnh thú đạt cấp độ Vô Sư, cấp độ Vô Tôn này bạo phát, muốn đỡ một thị trấn nhỏ xuống chỉ là một việc hết sức đơn giản. đọc truyện mới nhất tại .

Đại quân ngàn vạn mãnh thú không ngừng vọt tới thị trấn nhỏ này. Dùng mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng của bọn chúng. Toàn bộ kiến trúc đều sụp đổ, gần như toàn bộ cư dân trong thị trấn nhỏ cũng đều bị chém giết. . .

Xoẹt!

Đột nhiên hư không trong thị trấn nhỏ này chợt bị mở ra một khe hở.

Một nam tử thanh niên cao tầm tám thước, mặc áo cà sa màu vàng hiện ra ở giữa không trung. Vừa nhìn thấy những mảnh thú phía dưới, lập tức nam tử thanh niên này nhú mày.

- Đám nghiệt súc này. . .

Hai mắt hấn nheo lại.

Vút!

Không chút do dự, thân hình nam tử thanh niên này khê động, nhanh chóng đánh về phía dưới!

Vút vút!

Vừa bay, thân hình nam tử thanh niên này vừa nhanh chóng biến hóa. Một áo giáp màu đen cứng cáp xuất hiện ở bên ngoài thân thể nam tử thanh niên này, đồng thời, sau hai tiếng vù vù, lập tức hai cánh chim cực lớn cũng từ sau lưng nam tử thanh niên mọc dài ra.

Hiển nhiên nam tử thanh niên này chính là Dương Thạc, sau khi biến thân ra hai cánh Huyền Ưng, trở thành Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc!

Phốc phốc phốc!

Cửu Dương Chân Thân bay nhanh tấn công xuống, thân hình xoay tròn với tốc độ cực nhanh, giống như là một mũi khoan thật lớn vậy.

Phàm là mảnh thú tiếp xúc với Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc này hầu như toàn bộ đều bị đứt gãy gân cốt, gần như bị quấy thành thịt nát.

Trong chốc lát, hai, ba mươi con mảnh thú lập tức bị giết chết!

Chỉ có điều ở đây xuất hiện tới mười vạn mảnh thú tới từ núi Đại Hành, cho nên chém giết hai, ba mươi con mảnh thú căn bản cũng không tính toán được gì, đa số mảnh thú vẫn không ngừng tàn sát bừa bãi. Sau khi san bằng thị trấn nhỏ này, chúng lại bay nhanh về phương bắc, chính là hướng kinh thành Đại Chu...

- Tiểu Địch, Thần Long, Tiểu Hỏa, đi ra trợ giúp ta chém giết đám mảnh thú này!

Xoẹt một tiếng, Dương Thạc mở ra không gian trong Thập Phương Ca Sa.

Ngoài Huyết Phi và Hắc Hùng vẫn đang bế quan thì tất cả lực lượng bên Dương Thạc đều xuất động!

Rống rống!

Tiểu Hỏa vừa xuất hiện, lập tức quát to một tiếng, lập nhanh về phía một con hổ cấp độ Vô Tôn. Khi tới gần, nó mở rộng miệng cắn vào cổ con hổ này. Một tiếng răng rắc vang lên, cái cổ kia đã bị nó cắn đứt, đồng thời, quanh thân Tiểu Hỏa lập tức hiện ra một luồng khí tức nóng rực. Phàm là mảnh thú tiếp xúc cùng luồng khí tức này đều nhanh chóng bị ăn mòn gân cốt, liên tục kêu lên thảm thiết, mất hết chiến lực.

Hỏa độc cương khí!

Tiểu Hỏa vốn chính là Cùng Kỳ hỏa độc, hiện tại đã đạt tới cấp độ Đại Tông Sư, cho nên khi phát động cương khí tạo thành uy thế rất mạnh mẽ!

Nhưng hiệu suất chém giết mảnh thú của Tiểu Hỏa vẫn là kém nhất!

Sau lưng Dương Địch đeo cánh chim Thiên Âm, trong tay cầm Đại Thần Âm Linh Đàng. Mỗi một lần lay động Linh Đàng đều có bốn, năm mươi mảnh thú trúng chiêu, trực tiếp bị trảm diệt thần hồn, ngã xuống đất.

Phốc phốc phốc phốc!

C-K-Í-T..T...T!

Bên trên bầu trời, một ít dơi bay nhanh về phía Dương Địch, tựa như muốn công kích Dương Địch. Nhưng gặp phải Thần Âm Linh Đàng của Dương Địch, lập tức ngã xuống một mảng lớn. . .

Sóng âm không ngừng khuếch tán, những con dơi này không ngừng rơi xuống. Có một vài con mặc dù không bị thương tổn thần hồn nhưng những con mãnh thú hoàn toàn dựa vào sóng âm để phi hành đều bị ảnh hưởng bởi sóng âm Đại Thần Âm Linh Đang. Toàn bộ chúng đều biến thành con ruồi không đầu, chỉ có thể đi loạn bốn phía.

369. Chương 356: Bảo Vệ Hay Chém Giết?

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 356: Bảo Vệ Hay Chém Giết?

Chỉ tiếc rằng số lượng mãnh thú dơi không nhiều lắm, hơn nữa thực lực của chúng cũng không lớn. Cho nên mặc dù toàn bộ bị chém giết nhưng cũng không ảnh hưởng quá lớn đối với chiến lực của đại quân mãnh thú.

Ầm! Ầm! Ầm!

Phốc! Phốc! Phốc!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc một tay điều khiển kiếm Đạo Hoàng, một tay cầm đao Thần Long Liệt Khôn, không ngừng chém giết những mãnh thú này.

Tốc độ cũng coi như là cực nhanh rồi.

Lúc đao Thần Long Liệt Khôn chém giết từng con mãnh thú, ngẫu nhiên lại hấp thu một ít máu huyết. Thần binh này cũng chậm rãi tăng lên. . .

Nhưng tốc độ chém giết mãnh thú của Dương Thạc vẫn không thể so sánh với Thần Long!

Thần Long vừa xuất hiện, thân thể khổng lồ nhẹ nhàng lặn một vòng, lập tức vô số mãnh thú bị nghiền ép chỉ tử. Thần Long này mới được xem như là sát khí lớn chính thức!

- Tiểu gia, số lượng những mãnh thú này quá lớn, hơn nữa quá phân tán, cho nên hiệu suất chém giết không thể cao...!

Thần Long phun ra nguyên lực Thần Hoàng, dùng chân hỏa Âm Dương Dương Thạc đuổi giết mãnh thú. Nhưng nó vẫn không hài lòng lắm về hiệu suất chém giết mãnh thú này.

So với lúc trước chém giết tội phạm Đại Thần Quân là chậm hơn rất nhiều!

Đám tội phạm Đại Thần Quân kia tụ tập lại một điểm. Trong phạm vi một trượng, thậm chí có thể tụ tập mười tên tội phạm.

Nhưng những mãnh thú này lại khác. Chúng quá lớn, riêng con hổ đã dài tới ba trượng, chiếm mất hai, ba trượng phạm vi không gian.

Lúc chém giết tội phạm, thân thể Thần Long chỉ cần lặn một vòng là đã có thể giết chết hơn mấy trăm ngàn tên tội phạm. Nhưng hiện tại thân thể lặn một vòng, thì chỉ có hai, ba mươi mãnh thú bị đập vụn, hiệu suất giảm xuống mấy chục lần!

- Có thể chém giết bao nhiêu thì cứ chém giết bấy nhiêu! Trước hết cứ giết chết mãnh thú tốc độ nhanh, thể tích nhỏ đấy!

Dương Thạc ra lệnh nhanh chóng.

Mãnh thú có thể tích nhỏ, đi với tốc độ nhanh chính là uy hiếp lớn nhất cho kinh thành.

Về phần những con gấu lớn kia là mãnh thú tốc độ chậm, chưa chắc ba ngày đã tới được kinh thành. Cho nên trước tiên có thể không cần quan tâm đến bọn chúng.

- Tốt!

Thần Long đồng ý một tiếng, bắt đầu chém giết những ác quỷ đang lao nhanh kia.

Tốc độ của chúng là nhanh nhất!

Ầm! Ầm! Ầm!

Một canh giờ nhanh chóng trôi qua. Khoảng chừng hơn vạn mãnh thú ác quỷ đã chết ở trong tay đám người Dương Thạc, Thần Long, Dương Dịch.

Nhưng vẫn còn rất nhiều mãnh thú ác quỷ vẫn tiếp tục tiến về phương bắc!

Tốc độ của những mãnh thú ác quỷ này nhanh hơn rất nhiều so với tội phạm Đại Thần Quân lúc trước. Chúng lại dễ dàng phân tán cho nên rất khó chém giết!

- Tiểu gia, thật sự là không được. Hay là chúng ta tới bên ngoài kinh thành Đại Chu trước để chờ những mãnh thú này đến. Chúng đến bao nhiêu, ta chém giết bấy nhiêu là tốt rồi!

Thần Long một đuôi quất chết bốn, năm mãnh thú, lên tiếng đề nghị với Dương Thạc.

Hiện tại bọn họ là đuổi theo giết mãnh thú.

Hiệu suất dĩ nhiên có hạn.

Nếu như tới gần kinh thành Đại Chu trước, chờ những mãnh thú này đến thăm, thì dĩ nhiên hiệu suất chém giết kia sẽ tăng nhiều. Đến bao nhiêu liền giết bấy nhiêu!

- Không thể!

Nhưng Dương Thạc lại từ chối lời đề nghị của Thần Long.

- Đám mãnh thú này vẫn không nguy hại lắm đối với kinh thành Đại Chu. Dù sao chúng cũng không công phá được tường thành của kinh thành Đại Chu quá dễ dàng. Chúng gây nguy hại nhất đối với những thị trấn, thôn trang bên ngoài kinh thành. Tuy chúng ta không thể cứu hết dân chúng trong những thôn trang kia nhưng cũng tuyệt đối không thể bỏ qua... Nếu chúng ta trực tiếp đi tới kinh thành chờ đại quân mãnh thú, vậy thì chúng ta phải để mặc những dân chúng này rồi!

Dương Thạc trầm giọng nói.

Dương Thạc không bắt buộc phải cứu toàn bộ dân chúng ở thôn trang ven đường.

Nhưng muốn Dương Thạc buông tha cho bọn chúng, hiển nhiên là không thể đấy!

- Chớ nhiều lời, nhanh giết đi!

Không nói nhảm, Dương Thạc tiếp tục chém giết.

- Âm Sát khí!

Khí Âm Sát đậm đặc từ bên trong thân thể Dương Thạc tràn nhanh ra, lập tức bao phủ mãnh thú trong phạm vi hơn mười trượng.

Rống rống! Rống rống!

Bị khí Âm Sát bao phủ, những con mãnh thú này đều bị ăn mòn nhanh chóng.

Vừa kêu lên thảm thiết đã ngã xuống.

Xèo Xèo Xèo! Xèo Xèo Xèo!

Cùng lúc đó, Dương Thạc chợt cảm giác được ở trên bầu trời chỗ mình đang đứng, từng luồng khí Âm Sát đậm đặc mạnh mẽ rót vào trong thân thể của mình. Giống như có một dòng sông Âm Sát đang không ngừng cung cấp khí Âm Sát cho Dương Thạc.

- Đây là. . . Sát khí hình thành từ những dân chúng bị chết thảm của thị trấn nhỏ này. . .

Trong lòng Dương Thạc khẽ động.

- Thân thể ta chém giết mãnh thú, cơ bản là dựa vào đao Thần Long Liệt Khôn, một đao chém giết một thú. Chỉ tiếc rằng ta không biết đao kỹ chém giết một quần thể, nếu không thì hiệu suất chém giết sẽ tăng lên rất nhiều. . .

- Đao kỹ. . . Đao kỹ. . . Lúc trước vương tử Man tộc và công chúa Nam Man kia sử dụng xà quyền trong tám thức Man Vương để thúc giục khí Âm Sát, tiến hành công kích. Nếu ta thúc giục toàn lực đao Thần Long Liệt Khôn thì cũng có thể phát ra đao khí hình rồng. Nếu có thể dung nhập thêm xà quyền vào bên trong đao pháp của ta, một đao trăm ra, đao khí hình rồng và đao khí hình rắn kết hợp với nhau, kéo sát khí, hình thành đao kỹ Long Xà Âm Sát, thì tuyệt đối có thể một đao trăm chết rất nhiều mãnh thú ác diệu!

Vừa chém giết mãnh thú ác diệu, Dương Thạc vừa suy nghĩ xem làm cách nào để sáng chế ra đao kỹ công kích quần thể, gia tăng hiệu suất...

Đồng thời vào lúc Dương Thạc chém giết đại quân mãnh thú thì cũng đang nhanh chóng tự hỏi, làm sao có thể tự nghĩ ra đao kỹ công kích số đông, gia tăng hiệu suất chém giết ác diệu mãnh thú của mình.

Từ thời điểm chém giết đại quân tội phạm Đại Thần quân lúc trước, Dương Thạc đã muốn tự nghĩ ra đao kỹ công kích số đông rồi.

Chỉ có điều hắn vẫn chưa thể chế ra một bộ đao kỹ khiến bản thân hài lòng!

Mà không lâu trước đây, Dương Thạc đại chiến với Đóa Tư và Đóa Mẫu một hồi, hơi khâm phục Long Xà Hợp Kích của hai người.

Long Xà Hợp Kích có uy lực chỉ hơn chứ không kém Ứng Hùng hợp kích của Dương Thạc.

Ứng Hùng hợp kích của Dương Thạc chủ yếu là công thủ cân đối, Huyền Ứng công kích, cộng với phòng thủ của Hắc Hùng, có thể nói là cân đối nhất, là loại vũ kỹ gần như không có bất kỳ chỗ thiếu hụt nào. Hiện tại tuy vẫn chỉ tăng cấp độ lên thành vũ kỹ hạng nhất nhưng vũ kỹ hạng nhất này đã mạnh hơn tuyệt đại đa số vũ kỹ cao cấp rồi!

Dương Thạc thi triển ra, dùng Thần Ứng quyết và Thần Hùng quyết thúc dục thần hoang nguyên lực thì càng có thể so với vũ kỹ cấp độ thần công bí điển.

Nhưng môn vũ kỹ này cũng còn có chỗ thiếu sót.

Chỗ thiếu sót lớn nhất của nó chính là phạm vi công kích quá nhỏ!

Công kích của Huyền Ứng sắc bén ác liệt nhưng lại giống như một mũi kim, chỉ công kích nhắm vào một điểm!

Huyền Ứng sẵn mỗi, mục tiêu cho tới giờ cũng chỉ có một.

Chưa bao giờ là một đám!

Hiện tại Dương Thạc cần chính là một loại vũ kỹ công kích bao trùm. Long Xà Hợp Kích chính là loại vũ kỹ như vậy!

Trong đó, đao khí hình rồng thì hiện giờ Dương Thạc có thể sử dụng Thần Long Liệt Khôn đao để phát ra. Dù sao thì bên trong Thần Long Liệt Khôn đao cũng ẩn chứa máu huyết của Thần Long, phát động đao khí hình rồng là vô cùng đơn giản. Về phần công kích xà hình, Dương Thạc vẫn còn hai bộ công pháp có thể tham khảo!

Hắc Thủy Huyền Xà công, Man Vương Xà quyền!

Trong Nam Man nhất tộc, đây là vũ kỹ công pháp cấp độ thần công bí điển!

Một bộ công pháp vũ kỹ này xăm trên lưng Đóa Mẫu. Mà thi thể Đóa Mẫu hiện giờ đang nằm bên trong không gian của Thập Phương Ca Sa.

- Hiện tại đi tham khảo hay bộ công pháp vũ kỹ này đi!

Dương Thạc quyết định nhanh chóng.

Vút!

Sau một khắc, thân thể Dương Thạc liền trực tiếp để thần hồn xuất khiếu.

Một phân thành hai!

Trong đó một bộ phận thần hồn trực tiếp chui trở về bên trong thân thể, tiếp tục chém giết ác điều mãnh thú.

Còn một bộ phận thần hồn thì mở không gian trong Thập Phương Ca Sa ra, chui vào đó.

Thần hồn hoàn toàn không có khả năng thoát ly thân thể hoặc chân thân mà tồn tại một mình. Nhưng bên trong không gian của Thập Phương Ca Sa lại bất đồng. Tất cả mọi thứ nơi này đều bị Dương Thạc khống chế. Hẳn chính là vương giả trong toàn bộ thiên địa này. Không có bất cứ vật gì có thể đánh tan thần hồn của Dương Thạc cả.

Thậm chí có thể nói, một bộ phận thần hồn này của Dương Thạc chính là tồn tại mà toàn bộ không gian của Thập Phương Ca Sa phải phụ thuộc vào.

- Tham khảo Hắc Thủy Huyền Xà công và Man Vương xà quyền!

Một đám Dương Thạc của Dương Thạc bám vào không gian trong Thập Phương Ca Sa, lập tức bắt đầu dò xét không gian, học hai bộ thần công bí điển sau lưng thì thể Đóa Mẫu.

Vừa tham khảo, thân thể Dương Thạc bên ngoài vừa tiến hành thực nghiệm.

Ầm! Ầm ầm!

Trong chớp mắt, lại có không ít mãnh thú chết trên tay đám người Dương Thạc.

- Tiểu gia, mãnh thú bên này ít rồi, chúng ta truy kích theo hướng bắc đi!

Thân thể Thần Long lượn một vòng, chém giết mười mấy con mãnh thú, góc đầu nhìn thoáng về hướng bắc, trầm giọng nói.

- Khởi động Thập Phương Ca Sa đuổi theo!

Dương Thạc nói, nhanh chóng xé mở không gian trong Thập Phương Ca Sa, thu Thần Long, Tiểu Địch, Tiểu Hỏa vào trong đó, xoẹt một tiếng liền xé mở hư không, đi tới hơn trăm dặm về phía bắc.

- Ồ? Ở cách đây mười dặm có một thôn trang!

Đến vị trí này, Dương Thạc phát hiện ra đại quân mãnh thú ngoài một số loại chim bay thì đại bộ phận không vọt về phía này. Nhìn bốn phía, hẳn phát hiện ra mười dặm về bên trái có một thôn trang nhỏ.

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Ở xa hơn, bụi mù tung bay. Vô số mãnh thú chen chúc lao tới. Trong đó đại quân đi đầu đã sắp tới thôn trang nhỏ kia rồi!

- Đi qua! Bảo vệ thôn trang kia!

Không do dự nửa phần, Dương Thạc lại xé mở hư không, tiến về phía thôn trang nhỏ kia.

Tới gần giữa trưa, bên ngoài thôn trang nhỏ này có không ít nữ tử đang chuẩn bị vo gạo rửa rau, nấu cơm trưa.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đột nhiên một loạt tiếng nổ vang truyền tới từ phía nam.

Mặt đất chấn động ong ong, giống như xảy ra địa chấn vậy.

Mấy thiếu phụ kinh ngạc, ngẩng đầu lên theo bản năng, nhìn về phía sau.

- Á!

Một khắc sau, những thiếu phụ này đều hét lớn, trên mặt hiện lên thần sắc sợ hãi tới cực độ.

Vô số mãnh thú đang điên cuồng lao tới thôn. Mãnh thú, dã lang, mèo rừng, dã báo... Mỗi con đều tỏa ra sát khí đậm đặc, tuyệt đối là đại hung thú thực lực mạnh mẽ.

Một con dã báo đi đầu, tốc độ nhanh nhất, trong chốc lát đã tới trước mặt mấy thiếu phụ này, hàm răng nhe ra. Con dã báo này bỗng nhảy lên một cái, móng vuốt cực kỳ sắc bén, chụp vào cổ họng của một thiếu phụ.

Thiếu phụ này vào giờ khắc này còn không kịp kêu lên kinh hãi. Chỉ cần con dã báo này ập tới là cổ họng nàng sẽ lập tức bị xé rách, máu tươi tung tóe, không còn sống nổi nữa...

Thiếu phụ này thậm chí còn cảm thấy tử vong đã ập tới rồi.

Ầm!

Nhưng đúng lúc này thì một tiếng nổ vang lên ngay trước mặt thiếu phụ.

Con dã báo vô cùng mạnh mẽ không chột vỡ tan gân cốt, trong thời gian rất ngắn liền hóa thành một đám vụn thịt, rầm một tiếng liền ngã xuống trước mặt thiếu phụ này.

Nó bị một quyền đánh nổ nát!

Cùng lúc đó, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc cũng xuất hiện trên không trung phía trước thiếu phụ này!

- Đám tiểu súc sanh các ngươi muốn công kích thôn trang thì phải xông qua Dương Thạc ta trước!

Quát khê một tiếng, Dương Thạc mở ngay không gian của Thập Phương Ca Sa ra.

Thần Long, Dương Địch, Tiểu Hỏa xuất hiện. Thân thể Thần Long nhanh chóng triển khai, dài tới hai ba mươi trượng, giống như một cái đập lớn, chặn đứng dòng sông mãnh thú lại!

Ầm ầm!

Cuộn người nhẹ một cái, vậy là vô số mãnh thú bị ép tới chết!

Dương Địch cầm Đại Thần Âm Linh Đàng trong tay, vung nhẹ một cái. Phàm là những mãnh thú tới gần thôn trang này đều bị giết chết toàn bộ.

Giờ phút này Tiểu Hỏa cũng nhanh chóng lao ra đánh giết.

Chỉ trong chốc lát, hơn một ngàn con mãnh thú đã bị chém giết!

Rống rống! Rống rống!

Phía trước có mấy sát thần nhóm Dương Thạc, đại quân mãnh thú này cũng không dám công kích thôn trang này quá kịch liệt mà thay đổi một phương hướng, không ngờ muốn vượt qua thôn trang này, tiếp tục tiến về hướng bắc.

- Sát!

- Sát!

Dương Thạc và Thần Long, Dương Địch đều nhoáng lên, nhảy vào bên trong đại quân mãnh thú.

Rống rống! Rống rống!

Lập tức trong đại quân mãnh thú này liền có ba bốn mươi con mãnh thú phân ra chạy như điên về phía thôn trang phía sau mấy người Dương Thạc.

- Không tốt!

Sắc mặt Dương Thạc thoáng biến đổi.

- Đám mãnh thú này ít nhất đều đạt cấp độ Luyện Khí, nếu tiến vào thôn trang phía sau thì có thể sẽ mang tới tai họa ngập đầu cho thôn trang!

- Thần Long, Tiểu Địch, đừng để ý tới đại quân mãnh thú nữa. Giết chết đám mãnh thú công kích thôn trang đi!

Dương Thạc nói, thân thể vọt tới vài chục con mãnh thú đó rất nhanh. Cửu Dương Chân Thân phát động Đạo Hoàng kiếm, xoẹt xoẹt liên chém giết bảy tám con mãnh thú. Thần Long và Dương Địch cũng nhanh chóng bay tới, chém giết sạch đám mãnh thú còn lại.

Nhưng lúc này lại có vài chục con mãnh thú thoát khỏi đại quân mãnh thú, đánh về phía thôn trang này.

Dương Thạc nhướng mày.

Giờ phút này Dương Thạc tất nhiên hiểu rõ, đại quân mãnh thú này cố tình để đám mãnh thú này công kích thôn trang, hấp dẫn mấy người Dương Thạc!

Phải bảo vệ thôn trang, nhất định phải chém giết mấy mãnh thú này!

Mà nếu đi chém giết đám mãnh thú này thì mấy người Dương Thạc không cách nào phát động công kích với đại quân mãnh thú dày đặc kia. Mà dù có chém giết thì hiệu suất cũng giảm đi rất nhiều!

Là chém giết càng nhiều mãnh thú hơn hay là bảo vệ thôn trang đây?

Giờ phút này Dương Thạc căn bản không có sự lựa chọn nào khác, chỉ có thể bảo vệ thôn trang này!

Ầm ầm...

Bị một ít mãnh thú quấy rối không ngừng, lúc này mãi tới khi đại quân mãnh thú như thủy triều rời đi, đám người Dương Thạc mới chém giết được hơn hai ngàn mãnh thú. Mà riêng Thần Long đã giết được gần nghìn con...

Đại quân mãnh thú rời đi nhưng phía sau vẫn còn một ít mãnh thú vụn vặt lẻ tẻ, bởi tốc độ chậm chạp nên còn chưa chạy tới. Đám mãnh thú này nếu tới được thôn trang này thì sợ là sẽ tàn sát nơi này một phen!

370. Chương 357: Đại Thần Âm, Chém Giết Dương Tử Mặc!

Chương 357: Đại Thần Âm, chém giết Dương Tử Mặc!

- Tiểu Hỏa, người ở đây bảo vệ thôn trang này, phạm là mãnh thú chạy tới thì giết hết!

Lúc này Dương Thạc không thể không để Tiểu Hỏa ở lại bảo vệ thôn trang.

Hắn và Thần Long, Dương Địch lại xé mở hư không, đuổi theo đại quân mãnh thú kia.

Phốc!

Tại thời điểm mở hư lần nữa, đám người Dương Thạc phát hiện ra bên này lại có một thôn trấn.

Lại phải phân tâm bảo vệ thôn trấn.

Lúc này đại quân mãnh thú dứt khoát đã có kinh nghiệm, khi còn cách thôn trấn kia vài dặm liền phân ra vài nhóm, di chuyển theo từng phương hướng bất đồng tới thôn trấn kia. Nhất là trong đó có một số mãnh thú dạng chim bay càng có thể công kích thôn trấn từ trên bầu trời. Mấy người Dương Thạc nếu ứng phó với hơn ngàn mãnh thú, giết chúng để giải trừ nguy cơ cho thôn trấn thì căn bản không có thời gian đi công kích đại quân mãnh thú. Đợi tới khi một ngàn ác điều mãnh thú này bị giết sạch, đại quân mãnh thú đã rời đi, tiếp tục hướng bắc...

- Trí lực của đám ác điều mãnh thú này không tồi!

Sắc mặt Dương Thạc âm trầm.

Lúc này hẳn chỉ còn có thể để Tiểu Địch lưu lại quanh thôn trấn, tiếp tục bảo vệ thôn trấn này.

Tiếp tục hướng bắc...

Lần lượt có thôn trấn xuất hiện!

Vì bảo vệ những thôn trấn này, Dương Thạc và Thần Long căn bản không thể bận tâm tới đại quân mãnh thú kia nữa.

Thậm chí về sau chỉ còn Cửu Dương Chân Thân và Thần Long, không kịp thời chém giết hết mãnh thú công kích thôn trấn, có một số mãnh thú chui thẳng vào thôn, cắn chết và làm bị thương không ít dân chúng...

Dương Thạc cũng chỉ biết bất đắc dĩ với chuyện này.

Thời gian trôi qua nhanh chóng...

đại quân mãnh thú này cách kinh thành Đại Chu càng ngày càng gần!

Cũng may phía sau hầu như không còn bao nhiêu mãnh thú nữa. Dương Thạc mở hư không ra, mang Tiểu Hỏa, Dương Địch cùng nhục thể của mình trở về, tiếp tục truy kích đại quân mãnh thú.

Hai ba canh giờ qua đi, kinh thành Đại Chu đã xuất hiện trước mắt mọi người. Mà giờ khắc này, đại quân mãnh thú còn trọn vẹn năm vạn!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đại quân mãnh thú trọn vẹn năm vạn tiến về kinh thành Đại Chu, chấn động mặt đất, phát ra âm thanh vang dội như sấm sét. Khi còn cách kinh thành Đại Chu ba bốn mươi dặm, quân sĩ trên tường thành, kể cả dân chúng trong nội thành cũng đều cảm nhận rõ ràng được đại quân mãnh thú kia đã tới!

Cửa nam kinh thành giờ còn đang mở rộng.

Một ít thương nhân đang lui tới, ra vào kinh thành. Những thương nhân này bình thường đều mang theo vài chiếc xe ngựa, kéo theo không ít hán hóa muốn vào kinh thành buôn bán.

Mặt đất chấn động, kinh động toàn bộ số thương nhân này. Theo bản năng, những thương nhân này đều nhìn về phía nam.

- Kia... Kia là cái gì...

Mà vừa nhìn lại, đám thương nhân này lập tức thấy cách đó hai mươi dặm có vô số mãnh thú đang chạy như điên về hướng này, đông nghịt một vùng. Dù vọt tới trên mặt đất thì cũng vẫn giống như mây đen ập tới, uy thế khủng bố!

Nội tâm hầu hết những thương nhân này đều run lên bần bật.

- Là mãnh thú!

- Ngàn vạn mãnh thú đó!

- Chạy mau!

Giật mình một cái, đám thương nhân phản ứng nhanh liền lập tức kêu lên sợ hãi, muốn vọt về hướng kinh thành.

Thậm chí bọn họ cũng không quan tâm tới mấy xe hàng hóa của mình nữa...

Cùng lúc đó, trên cổng thành phía nam của kinh thành Đại Chu.

- Không tốt!

Một tướng lĩnh thủ thành vào thời khắc này thấy rõ ràng đám mãnh thú đang từ ngoài hai mươi dặm lao về phía kinh thành, sắc mặt biến hóa kịch liệt, hầu như không do dự chút nào, lập tức ra lệnh lớn tiếng:

- Nhanh, mau đóng cửa thành lại!

Đồng thời vào lúc này, một khối lệnh bài truyền tấn bay nhanh ra đi:

- Bấm báo nguyên soái. cửa nam có vô số mãnh thú đang lao tới, khoảng chừng bốn năm vạn, có lẽ đều có cấp độ Luyện Khí trở lên.... Thậm chí có cả cấp độ Võ Sư...

Vút!

Vút!

Vút!

Đồng thời vào khi vị tướng lãnh này báo tin, ba luồng kim quang liền lóe lên!

Quác quá!

Ba con Kim Nhân Điều xuất hiện!

Ba con Kim Nhân Điều này đều có thực lực Võ Tôn, bay lên tường thành nhanh như thiểm điện, móng vuốt sắc bén mở ra, chộp về phía tướng lãnh thủ thành cửa nam từ ba phương hướng.

- Không tốt!

Tướng lĩnh thủ thành này biến sắc, thân thể trùng xuống, lăn nhanh một vòng trên tường thành mới miễn cưỡng né tránh được công kích của ba con Kim Nhân Điều này.

Tướng thủ thành bên trong kinh thành Đại Chu cũng có cấp độ Đại Tông Sư, chẳng qua chỉ có mấy người thôi.

Tướng thủ thành cửa nam này thậm chí còn chưa đạt cấp độ Đại Tông Sư, chẳng qua mới chỉ là Võ Tôn đỉnh phong mà thôi. Hiện tại ba con Kim Nhân Điều cấp độ Võ Tôn này liên thủ công kích, tướng thủ thành cửa nam này cũng vô cùng chật vật.

Vút!

Vút!

Vút!

Vút!

Cùng lúc đó, ở xa xa có vài bóng đen đang thoăn thoắt lao tới, tốc độ nhanh hơn đại quân mãnh thú gấp mấy lần. Đại quân mãnh thú kia còn ở ngoài hai mươi dặm, mấy bóng đen này không ngờ đã tới dưới tường thành.

Rầm rầm!

Đến dưới tường thành, mấy bóng đen này liền lao rất nhanh, phát ra tiếng rầm rầm, vọt lên tường thành cao tới bảy tám trượng, hiển nhiên là muốn nhảy lên tường thành, công kích quân độ Đại Chu phía trên đó.

- Định tập! Nhanh, kéo cung cài tên, phản kích!

Tướng lĩnh thủ cửa nam kia lăn liên tiếp bốn năm vòng, né tránh công kích của Kim Nhân Điều, thân thể nhảy vọt lên.

Xoảng!

Một tay hất vung lên, rút thanh bảo kiếm bên hông ra.

Cùng lúc đó, tướng thủ thành cửa nam hô lớn một tiếng, ra lệnh cho quân sĩ, thị vệ bên cạnh phản kích.

Quanh tướng thủ thành cửa nam này có hai ba trăm quân sĩ, trong đó có mấy thị vệ thân cận của hắn đều có thực lực cấp Võ Sư. Không cần hắn ra lệnh, bọn họ đã sớm giương cung lớn, nhanh chóng lắp tên bắn Kim Nhân Điều vừa công kích tướng thủ thành cửa nam kia. Vút vút vài tiếng, mấy mũi tên đã nhanh chóng bay ra như thiểm điện.

Quác quá!

Thân thể mấy con Kim Nhân Điều lạng nhẹ một cái là đã né tránh hầu hết mũi tên rồi.

Rống rống! Rống rống!

Cùng lúc đó, trên tường thành truyền tới tiếng gào rú!

Mấy bóng đen nhảy lên kia tuy không trực tiếp vượt qua được tường thành cao bảy tám trượng nhưng ít nhất cũng nhảy cao hơn ba trượng.

Bốn móng vuốt của chúng bám lên tường thành. Toàn bộ những bóng đen này đều dính lên tường thành!

Mèo rùng! Dã báo!

Mấy bóng đen này rõ ràng đều là những mãnh thú am hiểm leo trèo, giống như ba con Kim Nhân Điều kia, đều là mãnh thú cấp độ Võ Tôn!

Gào rú vài tiếng, mấy con mèo rùng, dã báo này cử động thân hình, lại liên tục nhảy mấy cái trên tường thành là vọt lên trên tường. Đám quân sĩ bình thường trên tường thành kia vừa lùi cung lớn ra, còn chưa kịp lấp tên ngắm đám mèo rùng, dã báo này thì chúng đã nhảy lên, vung móng vuốt sắc bén. Tiếng bạch bạch vang lên không ngớt. Phòng tuyến do đám quân sĩ này hình thành lập tức bị công phá.

Sau một khắc, ba con mèo rùng, dã báo hình thể dài chừng bảy tám xích gào rú một tiếng, tấn công tướng thủ thành cửa nam kia mãnh liệt.

Quác quác!

Kim Nhân Điều phía trên cũng đồng thời phát động công kích!

Bảy mãnh thú cấp độ Võ Tôn phát động công kích cùng một lúc!

Đám mãnh thú này phát tán ra uy thế mạnh mẽ vô cùng, chính là cường giả võ đạo cấp độ Đại Tông Sư đối mặt với công kích như vậy thì sợ cũng tuyệt đối không dám đối chiến.

Phốc phốc!

Tiếng động như xé lụa vang lên. Tướng thủ thành cửa nam này né tránh hết sức nhưng vẫn gặp phải công kích như cũ, một tầng giáp sắt trên người bị xé tan, ngực và sau lưng có thêm vài vết máu.

- Trời muốn diệt ta...

Mất thấy những mãnh thú cấp độ Võ Tôn này lại sắp tấn công tới, sắc mặt tướng thủ thành cửa nam đại biến, trong nội tâm lộ vẻ không cam lòng tới cùng cực...

Vút!

Vút!

Vút!

Vút!

Nhưng chính vào lúc một đám mãnh thú tấn công tới lần nữa, từ mặt đất, không trung vọt tới thì chợt một luồng sáng xanh lóe lên!

Sau một khắc, đám mãnh thú kia giống như bị sét đánh, thân thể cứng đờ, ngã rầm rầm xuống mặt đất, không nhúc nhích nữa!

Năm thanh phi kiếm màu xanh mang theo vết máu xuất hiện trên không trung trên đầu tướng thủ thành cửa nam.

Cùng lúc đó, thân hình một nam tử thanh niên cũng xuất hiện!

Cửu cửu Đạo Hoàng kiếm, Dương Thạc!

Thoáng cái xuất hiện tại cửa nam kinh thành, chém giết mấy mãnh thú cấp độ Võ Tôn như thiểm điện, về mặt Dương Thạc vô cùng khó coi.

Lần này hiển nhiên mấy mãnh thú đánh lên này không thành công được. Vì bảo vệ các thôn trang, đám người Dương Thạc và Thần Long, Dương Dịch không thể chém giết số lượng mãnh thú nhiều lắm. Hiện tại còn trọn vẹn năm vạn mãnh thú tới kinh thành Đại Chu. Chuyện này tuy không dám nói là tai họa ngập đầu với kinh thành nhưng có đám mãnh thú này trợ trận, Đại Thần quân nếu muốn công phá kinh thành, độ khó rõ ràng sẽ nhỏ hơn rất nhiều rồi.

Kết!

Khi Dương Thạc đang suy nghĩ tới chuyện này thì cửa nam của kinh thành kết một tiếng rồi khép kín lại.

Không ít người bán hàng rong đều bị nhốt bên ngoài cửa thành, nhìn đám mãnh thú phía sau không ngừng tới gần. Đám người này kêu cha gọi mẹ, hai tay không ngừng đập lên cửa thành, muốn cửa thành mở ra một lần nữa để bọn họ tiến đến.

- Đa tạ Dương công tử cứu giúp!

Tướng thủ thành cửa nam kia chưa kịp hồi thần, cảm ơn Dương Thạc trước một tiếng rồi cắn răng, lập tức ra lệnh.

- Cấm quân Đại Chu nghe lệnh. Dùng đá lớn gạch xanh, lấp kín cửa thành. Chớ để đám mãnh thú này đánh vào kinh thành nữa bước!

Rống rống! Rống rống!

Phía dưới có một ít mãnh thú tốc độ nhanh đã tới nơi!

Trong tiếng gào thét, những con mãnh thú dị thú này không ngừng thu hoạch tính mạng của những người buôn bán nhỏ tại cửa thành...

Chẳng qua là lúc này cửa nam kinh thành không mở ra được. Một khi cửa thành mở ra thì không cách nào cản nổi đám mãnh thú xâm lấn, chỉ sợ không chỉ những người buôn bán nhỏ này mất mạng mà cả vạn người dân vô tội ở kinh thành cũng liên lụy!

- Có thể cứu được bao nhiêu người này thì cứu đi!

Nhìn thoáng qua dưới thành, Dương Thạc hít sâu một hơi, thân thể nhoáng lên.

Phốc phốc!

Đạo Hoàng kiếm trong tay chém giết ba bốn con mãnh thú.

Xoẹt!

Hắn mở không gian trong Thập Phương Ca Sa ra, thu mấy dân chúng ngoài thành vào trong đó.

Mặc dù động tác của Dương Thạc rất mau lẹ nhưng đám mãnh thú quá nhiều, Dương Thạc cũng chỉ cứu được hơn ba mươi người bên trong trăm người dân ngoài thành mà thôi. Những người còn lại dĩ nhiên đã bị đám mãnh thú này tàn sát...

Vút!

Thân thể nhoáng lên, Dương Thạc trở lại trên tường thành, mở không gian trong Thập Phương Ca Sa ra, thả đám dân chúng đã thất kinh ra.

Đám mãnh thú phía dưới càng ngày càng nhiều, trong đó có không ít mèo rừng, dã báo, trực tiếp vọt lên, muốn tấn công lên tường thành. Cũng may là mãnh thú cấp độ Võ Tôn không có nhiều, quân Đại Chu có thể tổ chức phản kích được, bắt đầu nhanh chóng bắn tên xuống, ngăn cản đám mãnh thú dị thú này.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Chỉ sau một khắc, tiếng chiến xa tiến tới bỗng vang lên!

Một chiếc chiến xa màu xanh thật lớn tiến tới cửa nam kinh thành nhanh như điện.

Thiên Binh Chiến Xa! Trên xe có hai người, một là chủ nhân Thiên Binh Chiến Xa, Âu Dương Ngự, một người khác là Tổng soái tam quân binh mã kinh thành Đại Chu, Dương Thành.

- Dương Thạc? Người trở về rồi sao? Bên này đã xảy ra chuyện gì? Sao lại có nhiều mãnh thú như vậy?

Dương Thành không nhiều lời với Dương Thạc, chẳng qua nhìn đại quân mãnh thú không ngừng vọt tới ở ngoài thành, sắc mặt bỗng nghiêm trọng hẳn.

- Là hai vị Võ Thánh của Nam Man nhất tộc sử dụng Thú Âm Linh Đang triệu hoán mãnh thú Đại Hành Sơn tới. Hai Võ Thánh Nam Man kia tuy đã bị ta chém giết nhưng ta lại không cần được đám mãnh thú này!

Dương Thạc thở dài, lắc đầu nói.

- Cường giả Võ Thánh Nam Man sao?

Dương Thành trầm kinh ngạc.

- Không thể ngờ nổi cao thủ Nam Man cũng ra tay rồi. Dương Thiên này quả nhiên không đơn giản...

Hai mắt Dương Thành hơi nheo lại:

- Hiện tại chỉ có thể dùng hết sức ngăn cản, chém giết đám mãnh thú này thôi. Chỉ sợ... Dương Tử Mặc tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này, muốn thừa cơ đánh lên kinh thành Đại Chu ta...

- Binh tới tướng đỡ, nước tới đất chặn. Lục ca, giết đi!

Dương Thạc không nói nhảm nửa câu.

Xoẹt một tiếng!

Hắn mở không gian trong Thập Phương Ca Sa ra. Thần Long, Dương Dịch, Tiểu Hỏa lại xuất hiện.

Nhất là Thần Long liền lao nhanh xuống cửa thành, thân thể lặn một vòng, khiến hai trăm con mãnh thú chết toi!

Vút! Vút!

Tại thời điểm này, phía đông kinh thành có hai thân ảnh màu đỏ và màu lục nhanh chóng bay tới.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Khí thế như cầu vồng, không ngờ là hai cường giả cấp độ Võ Thánh.

Tô Thanh Như! Tô Quân Ninh!

Hai vị cao thủ Võ Thánh Thiên Âm Môn này không ngờ đã ra tay!

Hai nữ tử này lao vọt tới cửa nam kinh thành, nhìn thoáng qua Dương Thạc và Dương Thành, nhất là dừng lại trên mặt Dương Thạc một lát, sau đó không nói một lời, cũng không công kích Dương Thạc mà ra tay mạnh mẽ, phát động Đại Thiên Âm chuông, lắc lư Thiên Âm Linh Đang, công kích Thần Long.

- Con bà nó, hai mỹ nữ, bốn tọa tốt xấu gì cũng gọi Dương Dịch của Thiên Âm Môn các người là tiểu nãi nãi, các người lại không nói tình cảm như vậy, tới công kích ta à?

Thần Long tuy mạnh nhưng cũng không dám chống lại Võ Thánh, lay động cái đuôi, nhanh chóng chạy thực mạng.

Vút!

Thân thể Dương Thạc nhoáng lên, nhanh chóng bay tới cạnh Thần Long, mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, thu nó vào bên trong.

- Dương Thạc, người dám dùng Thần Long!

Mà ngay một sau đó một khắc, hư không mở ra. Một nam tử mặc kim giáp xuất hiện!

Dương Tử Mặc!

- Dương Thạc, ta nói rồi. Người dám dùng Thần Long, giết bao nhiêu binh mã của ta, ta tất nhiên sẽ giết gấp đôi con dân kinh thành Đại Chu!

Khuôn mặt bị kim giáp bao phủ của Dương Tử Mặc lộ vẻ dữ tợn:

- Đám mãnh thú này cũng là binh mã thủ hạ của ta. Người dám giết chúng, ta quyết định lần này không phải đòi lại gấp đôi mà phải gấp mười lần. Người giết bao nhiêu mãnh thú của ta, ta đánh hạ kinh thành xong sẽ giết con dân Đại Chu gấp mười!

Dương Tử Mặc điên cuồng kêu gào.

- Gấp mười sao?

Giờ phút này trên mặt Dương Thạc

- Đáng tiếc, người không có cơ hội đó!

Hầu như Dương Thạc vừa dứt lời, vút một tiếng, Dương Dịch đột nhiên xuất hiện.

Trong tay nâng là một quả chuông nhỏ màu vàng nhạt lấp lánh!

371. Chương 358: Cường Giả Võ Thánh Thiên Âm Môn Lâm Trận Đào Ngũ!

Vô Tận Thần Công

Chương 358: Cường giả Võ Thánh Thiên Âm Môn lâm trận đào ngũ!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một luồng sóng âm cường đại mệnh mông ập tới Dương Tử Mặc...

Công kích Đại Thần Âm !

Bỏ qua phòng ngự thần hồn, trực tiếp giết chết thần hồn!

Hầu như lúc đại quân mãnh thú nhanh chóng tiến tới thì đồng thời, quân Đại Thần bên kia cũng bắt đầu hành động.

Dương Tử Mặc tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này!

Vốn hai vị Võ Thánh Thiên Âm Môn là Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh bay tới, xuất thủ đối phó Thần Long. Ngay sau đó, Dương Tử Mặc xé mở hư không, đích thân đi tới.

Vừa mới đến, Dương Tử Mặc đã lập tức điên cuồng kêu gào!

Chém giết con dân Đại Chu gấp mười lần!

Dương Thạc và Thần Long liên tiếp ra tay, ít nhất đã chém giết bốn năm vạn mãnh thú. Dương Tử Mặc này muốn chém giết con dân Đại Chu gấp mười lần, chính là toàn bộ bốn năm mươi vạn người. Tuy nhân khẩu kinh thành Đại Chu đông đúc nhưng cũng không quá trăm vạn dân chúng mà thôi. Chém giết bốn mươi năm mươi vạn người, chỉ sợ gần nửa con dân đều bị Dương Tử Mặc chém giết!

Căn bản không giảng đạo lý!

Có thể nói là tàn bạo đến cực hạn!

Dương Thạc biết rõ lúc này muốn giảng đạo lý với Dương Tử Mặc căn bản là giảng không thông.

Đã như vậy thì dứt khoát, trực tiếp chém giết!

Hiện tại, linh đang Thần Âm trong tay Dương Dịch đã dung hợp tiến hóa thành linh đang Đại Thần Âm, rung lên có thể phát động công kích Đại Thần Âm. Phàm là võ giả có cường độ thần hồn kém hơn Dương

Địch, đều bỏ qua phòng ngự, trực tiếp tiêu diệt thần hồn. Cho dù Dương Tử Mặc có được Chân Như Châu, phòng ngự thần hồn có cường thịnh hơn thì cũng tuyệt đối không thể chống lại công kích Đại Thần Âm này!

Chú!!

Dương Địch và Dương Thạc tâm ý tương thông.

Gần như là lúc Dương Thạc sinh ra sát ý với Dương Tử Mặc thì đồng thời căn bản không cần phân phó, thân hình Dương Địch khẽ nhoáng lên, bỗng nhiên đã đến trước mặt Dương Tử Mặc. Một tay khẽ động, linh đang Đại Thần Âm dĩ nhiên lắc lư.

Ông...! Ông...!

Một luồng sóng âm mệnh mông cường đại mạnh mẽ quét tới Dương Tử Mặc.

Ầm ầm!

Như sấm sét chớp giật, uy áp thiên địa, căn bản không cho phép Dương Tử Mặc ngăn cản!

- Không tốt!

Trong tích tắc này, Dương Tử Mặc đột nhiên cảm giác được nguy hiểm đến tận cùng đang mạnh mẽ dâng lên từ sâu trong đáy lòng.

Cho dù là lúc ban đầu ở lòng đất Yến Sơn, Dương Tử Mặc bị linh đang Thần Âm công kích, thần hồn bị hao tổn, đồng thời bị Dương Thạc hung hăng chà đạp, trong lòng Dương Tử Mặc cũng không cảm giác nguy hiểm bậc này.

Giờ phút này, Dương Tử Mặc rõ ràng cảm giác được, trước mặt hắn hình như căn bản không phải là Dương Thạc và Dương Địch đối thủ cấp độ Đại Tông Sư, dường như hắn đang đối mặt với những cao thủ tuyệt thế như Đại Bàng Kim Sí Vương, môn chủ Chân Vũ Môn, Hỏa La Vương, Bỉ Đắc La Phu, Nam Man A Cốt Đả đang liên thủ oanh kích vậy. Cho dù hắn có được pháp khí tuyệt thế như Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm thì cũng căn bản không thể nào tìm được đường sống!

Kết quả hắn phải chết!

Trong tích tắc kia, Dương Tử Mặc thậm chí còn không thể chống cự theo bản năng...

Trước mắt tối sầm lại!

Ầm ầm!

Ngay sau đó, hai tai truyền đến âm thanh ầm ĩ đến cực điểm.

Giờ phút này, tất cả cảm giác của Dương Tử Mặc đã mất tác dụng, thậm chí ngay cả suy nghĩ cũng đều không thể suy nghĩ.

Giống như mười mấy hai mươi năm đều không nghỉ ngơi ngủ say vậy, giờ phút này, Dương Tử Mặc cảm giác bản thân mệt mỏi đến cực hạn. Lực lượng thần hồn bản thân không ngừng suy yếu, cuối cùng yếu đến không thể nghe thấy, cho đến cuối cùng tiêu tán mất...

Thân thể dựa vào Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp lơ lửng giữa không trung. Nhưng giờ phút này, sắc mặt Dương Tử Mặc ngốc trệ, hai mắt vô thần.

- Đây là...

Nhìn thấy cảnh tượng này, trừ Dương Thạc và Dương Địch, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhất là hai tỷ muội Võ Thánh Thiên Âm Môn là Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh, thậm chí cả Dương Thành, trong thần sắc đều mang theo vẻ không thể tin được. Thực lực của ba người này ít nhất đều là cấp độ Đại Tông Sư, năng lực cảm giác cường đại cỡ nào. Nhưng giờ phút này, bọn hắn lại không cảm nhận được bất luận khí tức thần hồn nào trên thân thể Dương Tử Mặc...

Hoàn toàn giống như một bộ xác trống rỗng!

Thần hồn Dương Tử Mặc cứ bị diệt như vậy?

Tô Thanh Như Tô Quân Ninh liếc nhìn nhau một cái, hai người vẫn không thể tin được.

- Thật sự... chết rồi...

Tô Quân Ninh thì trào tự nói.

Nàng có thể cảm giác được thân hình hiện tại của Dương Tử Mặc không khác biệt lắm lúc nàng và Dương Thạc ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, nhìn thấy thân thể Ẩn Giao Vương kia, đều là một bộ thi thể đã mất thần hồn ý niệm.

- Là Tiểu Địch đã chém giết Dương Tử Mặc!

Ngay sau đó, ánh mắt Tô Thanh Như Tô Quân Ninh đều rơi lên người Dương Địch.

Đồng thời hai người đều nhìn thoáng qua tiểu linh đang trong tay Dương Địch. Linh đang này hầu như giống hệt linh đang Thiên Âm trong tay Tô Thanh Như.

Linh đang Đại Thần Âm!

Linh đang Đại Thần Âm phát động công kích Đại Thần Âm, một tháng mới có thể thi triển một lần.

Hơn nữa công kích Đại Thần Âm này chỉ có hiệu quả với người có cường độ thần hồn yếu hơn Dương Địch.

Hiện tại Dương Địch là cường giả võ đạo cấp độ Đại Tông Sư trung giai, cường độ thần hồn cũng khoảng cấp độ Đại Tông Sư trung giai. Nói như vậy, võ giả vượt qua Đại Tông Sư trung giai, công kích Đại Thần Âm này đều không có tác dụng quá lớn.

Ở một trình độ nào đó mà nói, công kích Đại Thần Âm này hoàn toàn có thể xưng là gân gà.

Thực lực yếu hơn Dương Địch, cho dù không có công kích Đại Thần Âm này, Dương Địch Dương Thạc liên thủ công giết thì cũng có thể chém giết dễ dàng. Mà thực lực mạnh hơn Dương Địch, hai người không thể dễ dàng đối phó, công kích Đại Thần Âm này lại hầu như hoàn toàn không có hiệu quả. Tổng hợp lại, công kích Đại Thần Âm này hoàn toàn là bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, cũng không tính là một loại bí bảo quá nghịch thiên.

Đừng nói là một tháng chỉ có thể thi triển một lần, cho dù có thể thi triển liên tục, Dương Địch cũng không thể nào cạy vào kiện pháp khí này mà chém giết vượt cấp, đánh cao thủ cấp độ Võ Thánh...

Nhưng công kích Đại Thần Âm này lại hoàn toàn khắc chế Dương Tử Mặc!

Thực lực bản thân Dương Tử Mặc vừa mới đi vào Đại Tông Sư sơ giai.

Cường độ thần hồn hoàn toàn yếu hơn Dương Địch một chút.

Mà thân thể hần mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, phòng ngự thần thể rất mạnh, hoàn toàn phòng ngự công kích dưới Võ Thánh tam giai, cộng thêm pháp khí phòng ngự thần hồn Chân Như Châu. Dưới tình huống này, chỉ cần không phải Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm ra tay, căn bản không ai có khả năng tạo thành tổn thương với hần.

Mà bí thuật Đại Thần Âm lại bỏ qua tất cả năng lực phòng ngự của hần!

Chỉ cần cường độ thần hồn của hần yếu hơn Dương Địch, cho dù yếu hơn một tia thì cũng có thể trực tiếp bị giết chết...

Kết quả là Dương Tử Mặc đã dễ dàng mất thần hồn như vậy!

Bị chết không thể chết lại!

Thậm chí trước khi chết, Dương Tử Mặc còn chưa kịp lớn tiếng kêu gào uy hiếp Dương Thạc, cứ vô thanh vô tức bị tiêu diệt thần hồn, chỉ còn lại một cái xác.

372. Chương 359: Đoạt Xá! Thần Long Thượng Cổ Vs Đạo Hoàng Thượng Cổ!

Chương 359: Đoạt xá! Thần Long thượng cổ VS Đạo Hoàng thượng cổ!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

- Tiểu Địch, người.... Thiên Âm Môn chúng ta từ trước đến nay đều ủng hộ gia tộc Trần Quốc Công. Sao người có thể làm đại thiếu gia...

Giờ phút này, lông mày Tô Thanh Như nhăn chặt lại. Dương Tử Mặc bị Dương Địch trực tiếp chém giết. Trong hoàn cảnh này, cho dù thực lực của nàng đã đạt tới cấp độ Vô Thánh thì dù ít dù nhiều cũng có chút bối rối, không biết phải làm sao.

Dù sao Thiên Âm Môn và Trần Quốc Công vẫn cùng một trận tuyến đấy.

Dương Địch cũng coi như là đệ tử Thiên Âm Môn. Hiện tại nàng lại ngang nhiên ra tay, trực tiếp chém giết Dương Tử Mặc...

Tiếp theo nên làm thế nào, Tô Thanh Như đương nhiên rối loạn tay chân.

- Tiểu Địch, người trở về cùng sư tỷ, nói rõ ràng chuyện này với sư phụ đi!

Cẩn cẩn môi, giờ phút này, Tô Thanh Như chỉ có thể nói như vậy.

- Để Tiểu Địch quay về Thiên Âm Môn?

Nhưng đúng lúc này, lông mày Dương Thạc nhíu chặt lại.

- Dương Tử Mặc này chết thì cũng đã chết rồi, chẳng lẽ người lại còn muốn bắt Tiểu Địch về hỏi tội sao?

Âm thanh băng hàn truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

Chú!!

Thân hình nhanh chóng nhoáng lên, Dương Thạc đã chắn trước mặt Dương Địch.

Tạch tach tach tach!

Áo giáp cứng đen kịt xuất hiện trên người Dương Thạc, hai cánh chim cực lớn cũng sinh trưởng ra, bảo vệ Dương Địch ở sau lưng. Hiện nhiên giờ phút này, Dương Thạc không để Tô Thanh Như dẫn Dương Địch đi.

Vì bảo vệ Dương Địch, không tiếc giằng co với hai đại cường giả cấp độ Vô Thánh Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh!

Dù sao lúc trước ở núi Đại Hành, Dương Thạc cũng đã chém giết hai đại cao thủ cấp độ Vô Thánh là Đóa Tư và Đóa Mẫu. Hiện tại chống lại hai Vô Thánh Thiên Âm Môn là Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh này, Dương Thạc cũng không sợ chút nào. Tuy công pháp Thiên Âm Môn mạnh mẽ nhưng Dương Địch và Dương Thạc đã có truyền thừa của Đạo Hoàng, lý giải rất sâu về công pháp Thiên Âm Môn. Đối với những công pháp này, Dương Thạc không kiêng kị chút nào.

Xoẹt!

Bảo vệ Dương Địch đồng thời, Dương Thạc nhanh chóng mở không gian Thập Phương Ca Sa ra.

Thần Long lại nhảy ra.

Hơi sợ hãi lờm hai tỷ muội Tô Thanh Như Tô Quân Ninh một cái, Thần Long này gào thét một tiếng, trực tiếp phóng tới những mãnh thú đang công kích kinh thành Đại Chu kia, bắt đầu tru diệt.

Cùng lúc đó, Dương Thành cầm một tấm lệnh bài truyền tấn trong tay, chỉ huy phòng ngự Đại Chu.

Bên cửa Đông, gần hai mươi vạn binh mã quân Đại Thần đang công thành.

Những tội phạm quân Đại Thần này căn bản không biết rõ thống soái của bọn hần, Đại Thần Vương Dương Tử Mặc đã bị Dương Địch dùng linh đang Đại Thần Âm chém giết...

Phòng ngự của Đông do thống soái ngự lâm quân Lưu Ngự Thanh chỉ huy. Mượn nhờ lợi thế tường thành, đối phó với hai mươi vạn quân Đại Thần này cũng không khó khăn lắm.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Sát! Sát!

Xung quanh kinh thành Đại Chu, tiếng chém giết rung trời.

Ầm thanh quân sĩ hô quát, tiếng mãnh thú gào thét, mũi tên xé gió vang lên liên tiếp.

Trong hoàn cảnh này, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lơ lửng giữa không trung, giằng co với hai đại Võ Thánh Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh. nguồn

- Dương Thạc, Dương Địch chính là đệ tử Thiên Âm Môn chúng ta. Ta là sư tỷ của nàng, hiện tại muốn dẫn nàng trở về. Người dám ngăn trở sao?

Sắc mặt Tô Thanh Như lạnh như băng, hung hăng nhìn thẳng Dương Thạc, trầm giọng quát.

Trong mắt Dương Thạc lộ ra tia vui vẻ.

- Tô Thanh Như, người cho rằng bây giờ còn là hai năm trước, trên Ngọc Mạt Lâu sao? Tuy người đã tiến vào cấp độ Võ Thánh, nhưng ở trước mặt ta cũng đừng mong kêu gào. Tiểu Địch có tự do của nàng. Cuối cùng là đi theo ta hay quay về Thiên Âm Môn với người là do nàng tự lựa chọn, không cần người phải ở đây mà uy hiếp ta!

Hai tay ôm ngực, Dương Thạc hơi giương cằm lên, vô cùng ngạo nghễ nhìn Tô Thanh Như.

- Người!

Thân thể Tô Thanh Như run lên, trong mắt hầu như sắp phun ra lửa.

Dương Thạc hiện tại đã sớm không còn là thiếu niên bị Tô Thanh Như dễ dàng ngăn lại vào hai năm trước ở Ngọc Mạt Lâu. Cho dù hai năm trước, đối mặt với Tô Thanh Như, Dương Thạc đều cắn chặt răng, tuyệt không khuất phục. Huống chi hiện tại, Dương Thạc đã có đầy đủ lực lượng chống lại Tô Thanh Như.

- Quân Ninh, chúng ta đồng loạt ra tay đi. Chế trụ tiểu tử này, sau đó dẫn Tiểu Địch đi!

Khẽ quát một tiếng, Tô Thanh Như nhanh chóng nói ra.

Thân hình vừa muốn hành động, Tô Thanh Như chợt phát hiện Tô Quân Ninh bên cạnh căn bản không di chuyển.

- Quân Ninh!

Về mặt Tô Thanh Như nghi hoặc, ánh mắt chuyển lên người Tô Quân Ninh.

Đã thấy Tô Quân Ninh mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, dường như căn bản không có ý xuất thủ.

- Tỷ tỷ, Trần Quốc Công chẳng qua coi Thiên Âm Môn chúng ta như quân cờ giúp hần tranh đoạt thiên hạ mà thôi. Lúc hữu dụng sẽ dùng chúng ta. Lúc không có tác dụng, chỉ sợ sẽ một cước đá văng chúng ta. Thiên Âm Môn chúng ta muốn dựa vào Trần Quốc Công để quật khởi căn bản không có khả năng. Tỷ tỷ, người cần gì phải bảo vệ lợi ích cho Trần Quốc Công?

- Tiểu Địch là sư muội của ta. Tóm lại, ta sẽ không xuất thủ với nàng!

Tô Quân Ninh nói xong, giương mắt nhìn thoáng qua Dương Địch, ánh mắt lại dừng trên người Dương Thạc một lát.

Trong ánh mắt của nàng còn xen lẫn một tia phức tạp khó hiểu.

Giờ phút này, vị nữ tử cấp độ Võ Thánh của Thiên Âm Môn, thân muội muội với Tô Thanh Như lại lâm trận đào ngũ, đứng về phía Dương Thạc và Dương Địch!

- Quân Ninh, người...

Tô Thanh Như nhướng mày.

Nàng tuyệt đối không ngờ giờ phút này, muội muội nàng căn bản cũng không đứng về phía nàng, mà là đứng về phía Dương Thạc.

Tô Quân Ninh căn bản không để ý đến tỷ tỷ mình. Sau khi nói xong, nàng trực tiếp lui về phía sau hai ba bước, mắt hơi rủ xuống, dường như đang nhắm mắt nghỉ ngơi. Hiển nhiên về chuyện của Dương Dịch, Tô Quân Ninh vốn không muốn nhúng tay.

- Tốt! Quân Ninh, người thật sự không ra tay sao?

Sắc mặt Tô Thanh Như hơi trầm xuống.

- Đã như vậy, ta sẽ tự ra tay!

Khẽ quát một tiếng, thân hình Tô Thanh Như khẽ nhoáng lên. Một chiếc đàn cổ nhanh chóng xuất hiện trên tay nàng. Hai chân khẽ đạp một cái trên mặt đất, thân thể Tô Thanh Như bay thẳng lên, trong chớp mắt đã so bay bằng Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc. Sắc mặt trầm xuống, hai tay Tô Thanh Như mạnh mẽ kích thích dây đàn, phát động công kích sóng âm!

Tinh tinh tinh! Tinh tinh tinh!

Tiếng đàn thanh thúy như lưỡi dao sắc bén, nhanh như chớp đã đến trước mặt Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Ông...! Ông...!

Bị sóng âm của Tô Thanh Như chấn động, Cửu Dương Chân Thân chấn động một hồi.

Nhưng mà căn bản không có nửa phần dấu hiệu tan rã.

Đinh! Đinh! Đinh!

Lưỡi dao công kích sóng âm sắc bén kia đập vào phía trên Cửu Dương Chân Thân, lập tức phát ra âm thanh kim loại, không tạo thành nửa phần ảnh hưởng với Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Uỳnh!

Nhưng đúng lúc này, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc mạnh mẽ nhoáng lên.

Phát ra một công kích sóng âm, tốc độ nhanh đến cực hạn, trong chớp lát đã đến trước mặt Tô Thanh Như!

- Tô Thanh Như, ta khuyên người mau chóng dừng tay, ngoan ngoãn quay về Thiên Âm Môn với muội muội người đi. Ta không có thời gian dây dưa với người!

373. Chương 360: Dung Hợp, Thượng Cổ Long Hoàng, Đoạt Khí Huyết! Đoạt Thần Hồn!

Chương 360: Dung hợp, Thượng Cổ Long Hoàng, Đoạt khí huyết! Đoạt thần hồn!

Về phần mấy thanh Đạo Hoàng Kiếm của Dương Tử Mặc, cũng có thể kết hợp với Đạo Hoàng Kiếm của Dương Thạc, tạo thành hơn phân nửa Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm.

Chân Như Châu có thể dùng phòng tăng cường phòng ngự thần hồn.

Tóm lại trên thi thể Dương Tử Mặc có không ít thứ tốt, Dương Thạc cũng không muốn bỏ qua.

Đương thời, bí bảo cấp độ Võ Thánh Ngũ Trọng Lô Âm chỉ rải rác vài món mà thôi. Trong đó Dương Thạc đã có Thần Long Liệt Khôn Dao, Dương Dịch có linh đang Đại Thần Âm. Cộng thêm Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, bên Dương Thạc có khoảng chừng bốn kiện bí bảo cấp độ Võ Thánh Ngũ Trọng Lô Âm rồi.

Sau khi Bắc Địa Uy Lực Khải được thôn phệ, tương lai cũng có thể trưởng thành tới bí bảo Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm.

Có được bí bảo cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm, lúc đó chỉ sợ tuyệt đại đa số Vô Thánh Tam Trọng Lô Âm cũng không phải đối thủ của Dương Thạc.

Xoẹt!

Không chút do dự, Dương Thạc lập tức mở ra hư không, muốn thu thi thể Dương Tử Mặc vào không gian Thập Phương Ca Sa.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, Dương Thạc đột nhiên cảm giác được trên thi thể Dương Tử Mặc đột nhiên xuất hiện một luồng lực lượng thần hồn mạnh mẽ mênh mông!

- Ha ha ha ha ha... một vạn năm... một vạn năm... Ngao Tuân ta rốt cục lại có một thân thể...

Một âm thanh tang thương mơ hồ đột nhiên truyền ra từ trong miệng Dương Tử Mặc.

- Âm thanh này...

Sắc mặt Dương Thạc hơi đổi.

- Là Thần Long thượng cổ!

Lúc trước Dương Thạc dùng Đan Dương Kiếm Pháp rèn luyện Đạo Hoàng Kiếm, đã từng nghe thấy âm thanh này. Đúng là âm thanh thần hồn ý niệm của Thần Long thượng cổ lưu lại trong Đạo Hoàng Kiếm!

Trong miệng Dương Tử Mặc lại truyền ra âm thanh Thần Long thượng cổ? Chẳng lẽ thân thể Dương Tử Mặc này bị ý niệm Thần Long thượng cổ đoạt xá rồi?

- Ngao Tuân, không thể tưởng tượng được người lại đi trước ta một bước, đoạt xá thân thể này! Một vạn năm trước, người giấu thần hồn trong Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm chính là đang tìm cơ hội này à? Chỉ tiếc rằng người muốn hoàn toàn đoạt xá, không dễ như vậy đâu! Trước tiên chiến thắng bốn Đạo Hoàng rồi nói sau!

Mà ngay sau đó một khắc, lại là một âm thanh mười phần trung khí truyền ra từ trong miệng Dương Tử Mặc.

- Đạo Hoàng Tôn Húc, lại là người?

Ngay sau đó, âm thanh Thần Long thượng cổ lúc trước lại vang lên. Trong âm thanh này xen lẫn vẻ kinh ngạc cực hạn.

- Ha ha ha ha ha... Tôn Húc à... Tôn Húc, không thể tưởng tượng được người cũng giống bốn tọa, ký thác thần hồn cuối cùng vào trong pháp khí! Thần hồn của người lúc trước là giấu vào trong Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp này à? Người cũng muốn tranh đoạt thân thể này với bốn tọa? Được, được! Tôn Húc, chúng ta liền sử dụng tất cả năng lực vậy!

Thần Long thượng cổ cười ha ha.

Chính là sau một khắc, đã thấy thi thể Dương Tử Mặc này bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Hiển nhiên có hai thần hồn đang không ngừng va chạm giao chiến trong thi thể Dương Tử Mặc, tranh đoạt quyền khống chế thân thể Dương Tử Mặc này!

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Thạc cách đó không xa đã sớm lộ ra vẻ kinh ngạc.

Thần Long thượng cổ!

Đạo Hoàng thượng cổ!

Hai vị đại năng thượng cổ này rõ ràng đều phân biệt ký thác thần hồn vào Tam Thiên Đạo Hoàng Kiếm, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp!

Hiện tại thần hồn Dương Tử Mặc bị đánh tan, thần hồn hai vị đại năng thượng cổ này lập tức chui ra, bắt đầu tranh đoạt quyền khống chế thân thể này...

Một luồng khí thể vô cùng mạnh mẽ tỏa ra từ trong thân thể Dương Tử Mặc!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Giờ phút này thân thể Dương Thạc giống như đã trở thành một chiến trường thượng cổ. Hai cường giả tuyệt thế thượng cổ dùng thân thể Dương Tử Mặc làm chiến trường, bắt đầu chém giết kịch liệt. Dù không có bất cứ khí kinh nào tung hoành nhưng lại có một luồng khí thể khiếp người phát ra. nguồn

- Luồng uy áp này... Để so với uy áp trên thi thể của thượng cổ Huyền Ứng và thượng cổ Hắc Hùng rồi!

Sắc mặt Dương Thạc biến đổi nhanh chóng.

Vút!

Hắn thối lui lại mấy trăm trượng nhanh như thiểm điện.

Trong cảm giác của Dương Thạc, luồng uy áp tràn ra từ trên người Dương Tử Mặc hầu như đã cùng cấp độ với uy áp trên thi thể Huyền Ứng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ rồi!

Nếu là cường giả cấp độ Vô Thánh bình thường thì dưới uy áp này, chỉ sợ phải ngoan ngoãn nghe lời mà khuất phục, không dám nhúc nhích!

Không những là Dương Thạc, trong phạm vi mấy trăm trượng quanh Dương Tử Mặc, phạm là người cảm nhận được hơi thở này trên người hắn, kể cả mãnh thú dị thú cũng đều biến sắc.

- Đi!

Những cường giả đạt tới cấp Đại Tông Sư như Dương Thành, Âu Dương Ngự đều vội vàng rút lui.

Dưới uy áp này, Thiên Binh Chiến Xa kia vút một cái liền chạy trốn tới cách đó mấy trăm trượng.

Đám binh tướng thủ thành bình thường, ác diệu mãnh thú công thành tại thời điểm này căn bản không dám nhúc nhích, toàn bộ đều nằm rạp xuống mặt đất, lạnh run!

- Đây là... Thần hồn của Thần Long thượng cổ và thần hồn của Đạo Hoàng thượng cổ sao?

Ở ngoài mấy trăm trượng, Dương Thạc nhìn chằm chằm vào thân thể Dương Tử Mặc, trong nội tâm kinh ngạc.

Thần Long, Dương Địch đều lơ lửng phía sau lưng Dương Thạc.

- Tiểu gia, đúng là thần hồn của Thần Long thượng cổ!

- Ta đã sớm nói là kẻ này không thể chết dễ dàng như vậy. Lúc trước tuy bị Đại Thiên Âm chưởng và Đại Phạm Âm chưởng liên thủ công giết nhưng trong cơ thể hắn vẫn còn lưu lại một tia thần hồn bên trong Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm, đợi ngày đoạt xá trùng sinh mà!

Thần Long hơi sợ hãi nhìn chằm chằm vào thân thể Dương Tử Mặc, nói gấp.

- Như vậy sao?

Thần sắc Dương Thạc lộ vẻ nghiêm trọng.

- Thần hồn của Thần Long thượng cổ trốn trong Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm, mà thần hồn của Đạo Hoàng thượng cổ có lẽ trốn trong Thiên Đạo Thần Hoàng giáp. Hoặc nói, bên trong Thiên Đạo Thần Hoàng giáp có một bộ phận ý niệm thần hồn của Đạo Hoàng thượng cổ. Vạn năm trước, Đạo Hoàng bị Nhân Hoàng đánh bại, cuối cùng mất mạng, hình thần tiêu diệt. Nhưng thần hồn bên trong Thiên Đạo Thần Hoàng giáp vẫn được bảo tồn, chờ một ngày kia đoạt xá trùng sinh...

Dương Thạc nhanh chóng phán đoán.

Thần Long thượng cổ trong trận đại chiến năm đó bị Đạo Hoàng và Phật Tổ liên thủ, dùng Đại Thiên Âm chưởng phối hợp với Đại Phạm Âm chưởng giết chết.

Chẳng qua Đại Thiên Âm chương phối hợp với Đại Phạm Âm chương tuy có thể giết chết thần hồn nhưng còn giết chưa triệt để, khiến Thần Long thượng cổ lưu lại được một đám ý niệm thần hồn.

Hiện tại chỉ sợ là chỉ có Đại Thiên Âm chương, Đại Phạm Âm chương, phối hợp với công kích Đại Thủ Âm, hình thành Đại Thần Âm chính thức thì mới có thể khiến thần hồn một cường giả siêu cấp bị tiêu diệt triệt để...

Một đám thần hồn còn sót lại của Thần Long thượng cổ này không tiếp tục chờ đợi bên trong thân thể mình nữa.

Nó tiến vào bên trong Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm rồi.

Hiển nhiên nó hiểu rất rõ, thần hồn ở bên trong thân thể, khi thời điểm nó thấy lại ánh mặt trời thì sợ rằng sẽ bị võ giả siêu cấp của nhân loại vây giết, cuối cùng chính thức bị tiêu diệt.

Tiến vào bên trong Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm, trở thành kiếm linh, để thân thể sinh ra một thần hồn hoàn toàn mới, tương lai Thần Long xuất thế, để thần hồn kia hấp dẫn sự chú ý của cường giả nhân loại. Mà thần hồn của nó bám vào bên trong Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm, lúc nào cũng có thể đoạt xá trùng sinh... Không thể không nói, con Thần Long thượng cổ này rất biết tính toán!

Mà Đạo Hoàng thượng cổ cũng không kém Thần Long thượng cổ lắm.

Hắn sớm phân ra một đám thần niệm, bám lên Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, hơn nữa còn vứt bỏ Thiên Đạo Thần Hoàng giáp tại Yến Sơn, hiển nhiên cũng cân nhắc tới chuyện mình bị người khác chém giết, còn có thể lưu lại một sợi thần hồn, ngàn vạn năm sau có thể đông sơn tái khởi!

Chẳng qua hai vị đại năng thượng cổ này không ngờ pháp khí bọn họ bám lấy đều trên người Dương Tử Mặc.

Dương Tử Mặc bị Đại Thiên Âm chém giết, cơ hội của bọn họ lập tức tới rồi!

Chẳng qua Dương Tử Mặc chỉ có một thân thể. Thần Long thượng cổ và Đạo Hoàng thượng cổ đều muốn đoạt xá trùng sinh, kết quả là một người một rỗng, hai vị thần hồn đại năng thượng cổ đại chiến mãnh liệt trong thân thể Dương Tử Mặc.

Tranh đoạt quyền khống chế thân thể!

Hai thần hồn đều mơ tưởng tới quyền điều khiển thân thể của Dương Tử Mặc. Kết quả là giờ phút này thân thể Dương Tử Mặc bắt đầu rung động không ngớt...

- Tôn Húc, chỉ bằng ngươi mà cũng muốn tranh đoạt thân thể này với ta à? Hừ, lực lượng thần hồn của ngươi tới chín phần chín đều nằm trong nhục thể của ngươi, sớm bị Tôn Trung giết chết rồi. Với thần hồn của ngươi hiện giờ thì không phải là đối thủ của ta đâu!

Thần Long thượng cổ hét lớn nói.

- Hừ!

Đạo Hoàng thượng cổ kia hừ lạnh một tiếng.

- Ngao Tuân, ngươi cũng không khá hơn chút nào đâu!

- Lúc trước ta dùng Đại Thiên Âm chương giết ngươi. Lực lượng thần hồn của ngươi chẳng phải cũng hao tổn mất chín phần rồi sao?

- Năm đó so lực lượng thần hồn đơn thuần thì ngươi không phải là đối thủ của ta. Hiện tại... Càng không có khả năng chiến thắng ta!

Đạo Hoàng thượng cổ lạnh lùng nói.

- Vậy thì thử xem!

Ầm! Ầm! Ầm!

Khí tức mạnh mẽ lại truyền ra từ trong thân thể Dương Tử Mặc.

Lực lượng thần hồn của hai người trên thực tế đều không mạnh mẽ.

Nhưng uy áp phát ra lại khiến võ giả cấp độ Đường tiên sinh phía dưới đều lạnh run, không dám nhúc nhích. Mà ngay cả cường giả Võ Thánh cũng sợ phải muốn tránh mũi nhọn.

Đây là uy áp từ bản chất thần hồn!

Không có liên quan tới lực lượng!

Giống như một con mèo nhỏ mới sinh, lực lượng rõ ràng không mạnh nhưng dù chuột lớn nhìn thấy cũng sợ tới lạnh run. Mặt khác, một con hổ nhỏ mới sinh ra, một số con chó lớn thấy cũng chột dạ sợ hãi. Loại tình huống này ở đâu cũng có.

- Rốt cục đều là đại năng thượng cổ. Chỉ sợ cũng chỉ có cao thủ tuyệt thế như Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương mới không chịu ảnh hưởng chút nào bởi uy áp của khí tức bọn họ!

Nhìn thân thể Dương Tử Mặc ở phía xa xa, Dương Thạc thầm nghĩ.

Đương thời, chẳng qua chỉ có vài vị có thực lực so nổi với Thần Long thượng cổ, Đạo Hoàng thượng cổ mà thôi.

Một là Võ Thánh lời âm tàng năm Dương Thiên.

Hai là vị yêu thánh đứng thứ hai trong mười đại yêu thánh của thiên hạ, Đại Bằng Kim Sí Vương. Mặt khác, nếu yêu thánh đệ nhất thiên hạ, Thần Quy Vương xuất thế, có lẽ cũng không e ngại Thần Long thượng cổ và Đạo Hoàng thượng cổ.

Những cao thủ còn lại như Huyền Vũ yêu thánh, Tử Thủ Yêu Thánh, Chân Vũ môn chủ, Kim Phật Tự Hiển Tông Phật sợ là cũng khó có khả năng đứng trước mặt hai vị đại năng thượng cổ này mà mặt không đổi sắc.

- Không biết hai vị đại năng thượng cổ này độ sức thì cuối cùng ai sẽ giành phần thắng.

Giờ phút này Dương Thạc cũng đang suy đoán, hai vị đại năng thượng cổ này cuối cùng ai sẽ chiếm được thân thể của Dương Tử Mặc.

Ầm!

Mà tại thời điểm này, bên trong Dương Tử Mặc bùng lên tiếng nổ vang.

Sau một khắc, thân thể vốn không ngừng run rẩy của Dương Tử Mặc kia bỗng nhiên yên lặng.

- Ồ?

Dương Thạc hơi chau mày.

Giờ phút này Dương Thạc có thể mơ hồ cảm nhận được, trong thân thể Dương Tử Mặc tràn ra một luồng khí tức nguy hiểm.

Chẳng lẽ nói Thần Long thượng cổ và Đạo Hoàng thượng cổ độ sức đã phân thắng bại rồi sao?

Ầm ầm!

Dương Thạc đang nghĩ ngợi, đôi mắt Dương Tử Mặc đột nhiên tỏa ra tia sáng kỳ dị!

Ánh mắt hần nhẹ nhàng quét qua xung quanh.

Ầm ầm!

Đồng thời vào lúc tiếp xúc với ánh mắt của Dương Tử Mặc, Dương Thạc chỉ cảm thấy tâm thần chấn động, giống như có một thanh đại chùy đập mạnh vào trong lòng một cái. Dường như có sấm sét nổ tung trên đỉnh đầu hần vậy. Da đầu Dương Thạc run lên một hồi, thần hồn cũng hơi hoảng hốt.

- Thật lợi hại!

Trong đầu hần chỉ toát lên được một ý niệm này.

Két kết kết!

Sau một khắc, chỉ thấy trên người Dương Tử Mặc, Thiên Đạo Thần Hoàng giáp vang lên tiếng ken kết, biến mất bên ngoài thân thể hắn, bị thu hồi vào bên trong cơ thể.

Mặt Dương Tử Mặc lộ vẻ một nụ cười tà dị.

- Dung hợp sao?

- Ha ha. Thần Long thượng cổ, Đạo Hoàng thượng cổ, thần hồn của các người đại chiến một hồi, không thể ngờ được là cuối cùng lại dung hợp, tạo thành ta. Ta không phải là Đạo Hoàng thượng cổ, cũng không phải là Thần Long thượng cổ nhưng lại có lực lượng thần hồn của các người, có được trí nhớ của các người. Ta chính là thượng cổ Long Hoàng!

Tiếng nói như tiếng thì thầm vang lên từ miệng Dương Tử Mặc, truyền ra một vài lời như vậy.

Dương Tử Mặc, nói một cách xác thực đã không còn là Dương Tử Mặc nữa.

Thượng cổ Long Hoàng!

Thần Long thượng cổ và Đạo Hoàng thượng cổ, hai đại thần hồn đại chiến bên trong thân thể Dương Tử Mặc, cuối cùng không ai thắng nổi. Thần hồn của hai người liền dung hợp triệt để làm một.

Họ tạo thành một thần hồn hoàn toàn mới.

- Chỉ tiếc là lực lượng Cửu Thiên Huyền Tiên ta hiện giờ, lực lượng thần hồn đều quá yếu, quá yếu...

Lơ lửng giữa không trung, thượng cổ Long Hoàng này nắm tay nhẹ, thì thầm tự nhủ.

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn đột nhiên nhìn về phía mấy vạn dặm thú bên ngoài kinh thành Đại Chu và mấy vạn cấm quân Đại Chu.

- Vừa vặn, ở đây có không ít... Đồ ăn!

- Cẩn nuốt huyết nhục, thần hồn của bọn chúng có thể làm lực lượng nhục thể, thần hồn của ta lớn mạnh nhanh chóng!

Mỉm cười, thân thể thượng cổ Long Hoàng này nhoáng lên!

Vút!

Hắn vọt tới trước người một con mãnh thú Hắc Hổ lớn tới một trượng.

Rầm!

Cả thân thể hắn đụng mạnh tới!

Xèo xèo xèo... Xèo xèo xèo.

Đồng thời vào lúc thân thể thượng cổ Long Hoàng này đụng vào mãnh thú Hắc Hổ, trong cơ thể mãnh thú này có rất nhiều lực lượng khí huyết bị xói mòn đi, nhanh chóng dung nhập vào thân thể của thượng cổ Long Hoàng này. Lực lượng khí huyết trong thân thể Dương Tử Mặc trong chốc lát liền tăng vọt!

Rầm! Rầm! Rầm!

Thân hình hắn va chạm liên tiếp với mãnh thú, khiến khí huyết của chúng đều bị hấp thu sạch sẽ!

Trong chớp mắt, lực lượng khí huyết của thượng cổ Long Hoàng từ cấp độ Đại Tông Sư sơ giai tăng vọt, đạt tới Đại Tông Sư trung giai, cao giai...

Vút!

Ngay sau đó, trên cơ thể thượng cổ Long Hoàng liền phân ra một đám thần hồn.

Sợi thần hồn này ập tới tường thành trong nháy mắt, quần quanh một số quân nhân Đại Chu. Thần hồn của đám quân sĩ này liền bị lôi ra, dung nhập vào bên trong một tia thần hồn của thượng cổ Long Hoàng.

Đám quân sĩ Đại Chu đã mất thần hồn này, sắc mặt ngây ngốc, lần lượt ngã xuống mặt đất.

Thần hồn của thượng cổ Long Hoàng lớn mạnh không ngừng!

Thượng cổ Long Hoàng này vừa ra tay một cái là hấp thu khí huyết, hấp thu thần hồn, không ngừng tăng cường lực lượng bản thân, có thể nói là hung hãn tới cực hạn!

374. Chương 361: Nguy Cơ Chưa Từng Có Của Dương Thạc!

Chương 361: Nguy Cơ Chưa Từng Có Của Dương Thạc!

- Ô? Hình như bên kia có thân thể của Thần Long thượng cổ, ẩn chứa rất nhiều khí huyết... Còn thần hồn của hai nhân loại kia cũng rất mạnh mẽ, hấp thu rất tốt...

Hầu như trong chớp mắt, khí huyết và thần hồn của thượng cổ Long Hoàng đã đi tới cấp độ Vô Thánh.

Mà tại thời điểm này, ánh mắt của hắn đột nhiên di chuyển tới phía Dương Thạc ở cách đó mấy trăm trượng! Một luồng khí thể mênh mông vô cùng phát tán ra từ trong thân thể Dương Tử Mặc này!

Dường như ánh mắt của Long Hoàng thượng cổ vừa quét vào Dương Thạc, lập tức tâm thần Dương Thạc run lên bần bật.

Một luồng cảm giác vô cùng nguy hiểm từ đáy lòng Dương Thạc lập tức nhảy dựng lên!

Cường giả tuyệt thế này dung hợp hồn của Đạo Hoàng thượng cổ và Thần Long thượng cổ đang để ý tới mình sao?

- Vì Thần Long sao?

Không cần suy nghĩ nhiều, lập tức Dương Thạc nghĩ tới nguyên nhân.

Sau khi Long Hoàng thượng cổ dung hợp thần hồn, chiếm cứ hoàn toàn thân thể Dương Tử Mặc, hắn vô cùng bất mãn về cấp độ thực lực của thân thể này và thậm chí còn bất mãn đối với sức mạnh của thần hồn. Cho nên Long Hoàng thượng cổ lập tức ra tay, nhanh chóng hấp thu lực lượng thần hồn của những dị thú xung quanh và khí huyết của quân sĩ Đại Chu!

Không ngừng dung nhập vào bản thân!

Trực tiếp hấp thu khí huyết, thần hồn. Đây là một loại pháp môn cực kỳ mạnh mẽ, ngay cả Dương Thạc cũng không thể giải thích vì sao.

Giờ phút này, khí huyết và thần hồn của Long Hoàng thượng cổ đều đi vào cấp độ Vô Thánh! xem tại

Cho nên hiệu suất hấp thu thêm những dị thú thực lực Vô Tôn kia và khí huyết, thần hồn của quân sĩ đã rất thấp rồi.

Cho nên dĩ nhiên ánh mắt của hắn nhìn tới Dương Thạc và Thần Long!

Thần Long ẩn chứa rất nhiều khí huyết.

Chỉ tính về mặt lực lượng khí huyết thì Thần Long thậm chí đã vượt qua cấp độ Vô Thánh. Ngay cả những cường giả tuyệt thế như Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương cũng đều không thể so sánh cùng!

Một khi hấp thu được toàn bộ lực lượng khí huyết Thần Long, thực lực Long Hoàng thượng cổ này có thể tăng lên rất nhanh, một đường tăng vọt, từ Vô Thánh sơ kỳ tăng lên Vô Thánh trung kỳ, Vô Thánh cao kỳ, Vô Thánh đỉnh phong... Thậm chí còn vượt qua cấp độ Vô Thánh!

Tuy khí huyết của Dương Thạc và Dương Địch không đủ mạnh, nhưng lực lượng phần hồn của hai người lại không tệ.

Tuy hấp thu, dung hợp lực lượng thần hồn của hai người, không thể khiến cho cấp độ thần hồn của Long Hoàng thượng cổ này tăng lên, nhưng ít ra, nếu so với hấp thu lực lượng thần hồn của những quân sĩ Đại Chu bình thường kia thì cũng là tốt hơn rất nhiều.

Cho nên Long Hoàng thượng cổ này lập tức muốn đánh tới đám người Dương Thạc!

- Lui!

Dường như Long Hoàng thượng cổ vừa nhìn về phía mình, lập tức Dương Thạc không chút do dự, thân hình nhanh chóng lui lại!

Xoẹt!

Hắn mở không gian trong Thập Phương Ca Sa ra, trước tiên thu Thần Long và Dương Dịch vào.

Phốc!

Ngay sau đó, Dương Thạc lại mở hư không ở phía sau lưng mình ra, thân thể nhanh chóng lui về phía sau, muốn trốn vào cái khe trong hư không...

- Điều muốn đi sao?

Nhưng đúng lúc này, một tiếng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng chợt vang lên bên tai Dương Thạc.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang phát ra từ không khí phía trước. Trong tích tắc, thân hình của Long Hoàng thượng cổ đã xuất hiện ở trước mặt Dương Thạc.

Một tay nhẹ nhàng đè mạnh!

Tạch tách tách!

Một hồi tiếng rang đập bỗng nhiên vang lên.

Dường như hư không trong phạm vi bảy, tám chục trượng đều bị Long Hoàng thượng cổ này phong tỏa. Mặc dù Dương Thạc đã mở ra hư không nhưng cũng không thể nào thoát ra khỏi phạm vi bảy, tám chục trượng này. Giống như... lúc trước Dương Thạc bị Dương Thiên nhốt vào mất thất bên dưới lòng đất tại phủ Trấn Quốc Công vậy.

- Khê vươn tay đã phong tỏa một phiến hư không sao?

Sắc mặt Dương Thạc thay đổi kịch liệt. E rằng thực lực của Long Hoàng thượng cổ này còn khủng bố hơn Dương Thiên.

Thực lực của thượng cổ đại năng nguy hiểm đến cỡ nào!

Giờ phút này Dương Thạc muốn chạy trốn, hiển nhiên là không dễ dàng rồi.

- Còn muốn đi sao?

Tiếng nói lạnh lùng lại truyền ra từ miệng Long Hoàng thượng cổ.

- Người đang mặc Thập Phương Ca Sa sao? Đây là chí bảo Phật tổ. Không thể tưởng được nó lại có thể ở trên tay một người Đại Chu như ngươi. Mau mở không gian trong Thập Phương Ca Sa ra để cho ta cắn nuốt Thần Long kia. Bằng không mà nói, ngươi sẽ hình thần câu diệt!

Thần Long thượng cổ này vừa nói vừa đưa ra một trảo về phía Dương Thạc.

Nhục thể của hắn vẫn là thân thể Dương Tử Mặc, cho nên bàn tay cũng không lớn, không thể nắm lấy Dương Thạc.

Nhưng Long Hoàng thượng cổ này chỉ khẽ vươn tay, lập tức Dương Thạc cảm giác được một luồng áp lực vô hình vô cùng mạnh mẽ đang bao trùm lấy mình. Đường như có một bàn tay khổng lồ tóm chặt lấy Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc!

- Muốn ta mở không gian trong Thập Phương Ca Sa, thả Thần Long ra sao?

Khóe miệng của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc hiển hiện một nụ cười lạnh.

- Cái đó phải xem ngươi có bản lĩnh hay không!

Đột nhiên Dương Thạc quát lên một tiếng.

Xoẹt!

Tâm niệm vừa động, bỗng nhiên không gian Thập Phương Ca Sa mở ra!

Nhưng thứ đi ra lúc này cũng không phải là Thần Long!

Một thân hình hùng tráng cao hơn một trượng lao nhanh như tia chớp từ bên trong không gian Thập Phương Ca Sa ra, trong chớp mắt tới đỉnh đầu của Long Hoàng thượng cổ. Hắn chợt quát một tiếng, trong tay cầm một thanh đao lớn dài hơn bảy xích, hung hăng chém lên đỉnh đầu Long Hoàng thượng cổ!

Đó chính là thân thể Dương Thạc và đao Thần Long Liệt Khôn!

Rống rống!

Một hồi tiếng rống ngâm mạnh mẽ truyền ra từ bên trong đao Thần Long Liệt Khôn.

Lập tức có hai luồng khói đen đậm đặc bạo phát ra. Hai luồng khói đen này chính là khí Âm Sát từ bên trong Âm Sát chân thân Dương Thạc. Hai luồng khí Âm Sát này vừa bạo phát đi ra, lập tức hóa thành một con rồng đen và một con rắn đen cực lớn. Chúng hung hăng quấn lấy thân thể Long Hoàng thượng cổ!

Long Xà Hợp Kích, đao pháp Long Xà Âm Sát!

Một kích đao pháp Long Xà Âm Sát này có thể nói chính là một chiêu đao pháp mạnh nhất của Dương Thạc!

Đao pháp này là do Dương Thạc tham khảo bí điển thần công Nam Man là Hắc Thủy Huyền Xà công, Man Vương xà quyền để sáng tạo ra. Hơn nữa, bên trong đao Thần Long Liệt Khôn vốn mang theo một luồng khí tức Thần Long. Sau khi kết hợp lại, lập tức khiến ột chiêu đao pháp này tuyệt đối là thần công bí điển cấp độ siêu cường!

Thúc giục nguyên lực Thần Hoàng bên trong Âm Sát chân thân khiến cho uy lực càng tăng lên gấp bội!

Tuy uy thế của Long Hoàng thượng cổ trước mặt này vô cùng mạnh mẽ, nhưng lúc này thực lực khí huyết của nó cũng chỉ là cấp độ Võ Thánh. Thậm chí độ mạnh của thần hồn cấp độ Võ Thánh này còn không có ưu thế bằng một nửa Mạc Vân Cốc, Đóa Tư, Đóa Mẫu lúc trước.

Dương Thạc tin rằng mình có thể chém giết Mạc Vân Cốc, chém giết Đóa Tư, Đóa Mẫu... Thì cũng có thể tạo ra uy hiếp đối với Long Hoàng thượng cổ này!

Nếu chỉ là Võ Thánh thì không cần sợ hãi.

Rống rống! Rống rống!

375. Chương 362: Quyết Đấu Đỉnh Phong, Dương Thiên Vs Thượng Cổ Long Hoàng!

Chương 362: Quyết đấu đỉnh phong, Dương Thiên VS thượng cổ Long Hoàng!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Đột nhiên khí Âm Sát Long Xà đánh úp về phía thân thể Long Hoàng thượng cổ.

Hai luồng khí Âm Sát của một con rồng và một con rắn đang không ngừng lớn lên ở giữa không trung!

Âm Sát Hắc Long uốn lượn bay lên, trong chớp lát đã dài hơn hai mươi trượng. Nó há to miệng, dường như có thể nuốt được Long Hoàng thượng cổ này vào. Thân thể Âm Sát Huyền Xà kia dính sát lấy Âm Sát Hắc Long, nhỏ hơn một chút chừng bảy tám trượng, đầu hình tam giác dài hơn một trượng. Nó mở miệng lớn, răng nanh sắc bén, hung hăng lao về phía Long Hoàng thượng cổ, muốn cắn xé...

- Hả? Công kích như thế này mà cũng muốn khiến cho Long Hoàng ta tổn thương sao?

Nhìn thấy Long Xà Âm Sát đánh úp lại, sắc mặt Long Hoàng thượng cổ không hề biến hóa.

Hắn vùng mạnh tay trái lên!

- Phá cho ta..!

Khẽ quát một tiếng, lấy tay trái của Long Hoàng thượng cổ này làm trung tâm, trong phạm vi bảy, tám chục trượng, khí tức Chí Dương vô tận mạnh mẽ ngưng tụ vào tay phải của Long Hoàng thượng cổ.

Trong tích tắc, tay phải của Long Hoàng thượng cổ khẽ động, mang theo luồng dương khí mệnh môn này hung hăng đánh về phía đao khí Long Xà Âm Sát của Dương Thạc. Lập tức một tiếng nổ ầm ầm rung trời chuyển đất truyền ra. Luồng dương khí mệnh môn này nóng giống như mặt trời, trong tích tắc va chạm, lập tức khí Long Xà Âm Sát của Dương Thạc lập tức vỡ ra, bị luồng dương khí mệnh môn này cắn nuốt dễ dàng...

- Đây là... lực lượng linh vực Võ Thánh sao?

Nhìn cảnh này, lập tức sắc mặt Dương Thạc thay đổi kịch liệt.

Dương Thạc có thể cảm giác được rằng Long Hoàng thượng cổ này vừa vận dụng chính là lực lượng linh vực!

Trong phạm vi tròn bảy, tám chục trượng này... Đều là linh vực Long Hoàng thượng cổ!

Cường giả Võ Thánh đi chém giết không chỉ là sử dụng mỗi lực lượng bản thân.

Cường giả Võ Thánh tin cậy nhất chính là lực lượng trong linh vực của mình. Khi mình ở trong linh vực, tất cả lực lượng đất trời đều phải tuân theo sự tác động của mình.

Linh vực của Võ Thánh sơ kỳ chỉ là trong phạm vi ba, bốn trượng.

Nhưng linh vực của Long Hoàng thượng cổ này lại hoàn toàn đạt tới phạm vi bảy, tám chục trượng!

Hiển nhiên, cấp độ võ đạo của Long Hoàng thượng cổ này mạnh mẽ hơn rất nhiều lần so với Võ Thánh sơ kỳ. Đến mức mà ngay cả Dương Thạc cũng không thể nào tưởng tượng ra!

Tuy lực lượng bản thân Long Hoàng thượng cổ chỉ là Võ Thánh sơ kỳ.

Nhưng hắn đã điều động lực lượng linh vực trong phạm vi bảy, tám chục trượng. Cho nên hắn muốn đối phó với Dương Thạc ở chỗ này, có thể nói là đơn giản đến cực điểm.

- Không hợp tác sao?

- Đã vậy ta sẽ chém giết ngươi. Một khi chiếm được Thập Phương Ca Sa của ngươi thì Thần Long kia cũng không thể trốn!

Dường như đao khí Long Xà Âm Sát vừa bị Long Hoàng thượng cổ đánh tan, lập tức tiếng nói lạnh như băng lại truyền ra từ trong miệng Long Hoàng thượng cổ.

Ầm!

Tay phải nhẹ nhàng chuyển động.

Đột nhiên luồng lực lượng trói buộc Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc kia tăng lên mấy chục lần.

Một tiếng ầm vang, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lập tức bị bóp nát!

- Thần hồn này của ngươi đang để cho ta dễ dàng hấp thu!

Sau khi Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc bị Long Hoàng thượng cổ này bóp nát, lập tức một bóng người bỗng nhiên bay ra từ chỗ nứt vỡ của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Chính là thần hồn Long Hoàng thượng cổ!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc bị nứt vỡ. Giờ phút này, một nửa lực lượng thần hồn bám vào bên trên Cửu Dương Chân đã phiêu tán giữa không trung. Thần hồn của Long Hoàng thượng cổ này vừa mới xuất hiện, lập tức một nửa thần hồn của Dương Thạc liền bị đánh tan, bị thần hồn của Long Hoàng thượng cổ hấp thu hoàn toàn.

- Không tốt!

Sắc mặt Dương Thạc thay đổi cực nhanh.

Cửu Dương Chân Thân bị đánh nát vẫn có thể ngưng tụ lại. Nhưng lực lượng một nửa thần hồn mà mình bám vào phía trên Cửu Dương Chân Thân lại bị Long Hoàng thượng cổ này nhanh chóng hấp thu. Đối với Dương Thạc mà nói, tổn thất này ảnh hưởng vô cùng lớn đấy!

- Thân thể của người cũng chết đi!

Sau khi bóp nát Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, hấp thu hết lực lượng một nửa thần hồn của Dương Thạc, Long Hoàng thượng cổ này lại vùng mạnh tay lên. Lập tức một luồng dương khí mênh mông hung hăng nện vào thân thể Dương Thạc.

Ầm ầm!

Tiếng nổ vang vọng đất trời.

Dưới một kích của Long Hoàng thượng cổ, áo giáp Bắc Địa Uy Lực ở trên thân thể Dương Thạc lập tức bị nện lõm!

Dường như nó đã trở thành một cái bánh tráng!

Gân cốt trong ngực, bụng Dương Thạc bị đánh vỡ, lập tức phun ra rất nhiều máu tươi!

Cùng lúc đó, Dương Thạc có thể cảm giác được từng sợi dương khí đang mạnh mẽ chui vào trong nhục thể của mình.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Lập tức những sợi tơ dương khí này không ngừng kết hợp cùng với nguyên lực Thần Hoàng trong cơ thể của mình, tạo thành tiếng nổ vang ầm ầm. Gần như tất cả các huyết khiếu, kinh mạch trong cơ thể mình... Đều nổ tung, nát vụn!

Lực khí huyết bên trong thân thể này bị mất đi nhanh chóng...

Sinh cơ nhanh chóng tiêu tán!

Long Hoàng thượng cổ này dùng thân thể Vô Thánh sơ kỳ và thực lực thần hồn mạnh mẽ, một chiêu vừa ra đã hút hết sinh cơ Dương Thạc đang trong trạng thái toàn thịnh! Cho nên vào giờ khắc này, Dương Thạc cảm giác được mình đang gặp phải nguy cơ mà trước đây chưa từng có!

Công giết Dương Thạc là chuyện đơn giản tới cực hạn đối với thượng cổ Long Hoàng.

Phất tay một cái, thượng cổ Long Hoàng có thể bóp chết Dương Thạc tại thời điểm mạnh mẽ nhất, khiến hắc hinh thần tiêu diệt. Nhục thể cũng bị nện bay, người có Bắc Địa Uy Lực khả phòng ngự nhưng gân cốt vẫn bị bẻ gãy, nội tạng vỡ vụn, khí huyết sinh cơ tiêu tán rất nhanh.

Nói là một chiêu đuổi giết Dương Thạc cũng không có gì quá đáng!

Ầm ầm!

Một tiếng trầm đục vang lên. Thân thể Dương Thạc đập mạnh xuống mặt đất.

- Còn chưa chết sao?

Cảm thấy trong cơ thể Dương Thạc vẫn còn tồn tại một tia sinh cơ, lông mày thượng cổ Long Hoàng hơi nhíu lại.

Theo thượng cổ Long Hoàng thấy, một chiêu của mình đáng ra phải giết chết Dương Thạc này rất dễ dàng. Chẳng qua hắc hinh không ngờ được lực phòng ngự của thân thể Dương Thạc lại không đơn giản, dùng lực lượng thượng cổ Long Hoàng hắc hinh đánh tới, đối phương lại có thể tạm thời giữ được một mạng.

- Cái áo giáp này không tồi...

Sau một khắc, ánh mắt của thượng cổ Long Hoàng liền nhìn lên Bắc Địa Uy Lực khải của Dương Thạc. truyện copy từ

Thượng cổ Long Hoàng biết rõ phòng ngự mạnh mẽ của áo giáp này đã tổn đi một bộ phận lực lượng của mình, do đó Dương Thạc mới không bị đánh nát.

Chỉ tiếc là Bắc Địa Uy Lực khải còn chưa đủ mạnh!

Nó bị một chiêu của thượng cổ Long Hoàng đánh cho hầu như bẹp rúm rồi.

Mặc dù đã tổn đi một bộ phận lực lượng của thượng cổ Long Hoàng nhưng phần lực lượng còn lại cũng khiến Dương Thạc phải chịu vết thương hầu như không thể khôi phục được, khí huyết bị xói mòn nhanh chóng, sắp sửa mất mạng tới nơi.

- Không chết ngay sao? Nếu một chiêu không thể giết người thì dùng hai chiêu là được rồi! Những thứ Thượng cổ Long Hoàng ta muốn, không ai có thể ngăn cản nổi! Thập Phương Ca Sa này là của bổn Long Hoàng rồi!

Tiếng nói trong trẻo, lạnh lùng lại vang lên lần nữa.

Tay phải của thượng cổ Long Hoàng vùng nhẹ lên.

Tiếng vang rầm rầm nổi lên trong phạm vi bảy tám chục trượng. Dương khí lại tụ tập lần nữa.

Trên tay phải hắn đã hình thành một mặt trời nhỏ cực nóng!

- Chết đi!

Sau một khắc, thượng cổ Long Hoàng này vùng tay phải, đập mạnh mặt trời nhỏ kia về phía thân thể Dương Thạc, muốn giết hắn triệt để...

Ầm ầm!

Mà tại thời điểm này, một tiếng nổ vang đột nhiên vang lên sau lưng thượng cổ Long Hoàng!

Dường như hư không bị mở ra một lỗ hổng lớn vậy.

- Đạo Hoàng, Thần Long, các người dám đoạt xá thân thể con ta sao?

- Chờ cho các người là đại năng thượng cổ thì có thể hoành hành ngang ngược. Hừ, bổn công muốn xem thử, đại năng thượng cổ vạn năm trước trong truyền thuyết đến cùng có bản lĩnh gì!

Tiếng gầm như sấm cuộn cuộn truyền tới.

Theo tiếng gầm này, khí kinh mệnh cũng ập tới!

Trong tích tắc này, thượng cổ Long Hoàng cảm thấy rõ ràng là có một vị cường giả tuyệt thế đã tới sau lưng mình, bỗng nhiên bạo phát ra công kích rất mạnh.

- Người phương nào?

Sắc mặt thượng cổ Long Hoàng bỗng đại biến.

Hắn có thể cảm nhận được rất rõ ràng, giờ phút này mình giống như Thần Long thượng cổ năm xưa đối mặt với một kích liên thủ của Đạo Hoàng và Phật Tổ, Nhân Hoàng, lại giống như Đạo Hoàng thời kỳ toàn thịnh bị Nhân Hoàng phát động Nhân Hoàng Tam quyết tấn công mạnh mẽ.

Tóm lại là hắn đã gặp hung hiểm tới cực hạn!

- Dương thời còn cường giả thế này sao?

Trong óc hắn lóe lên một ý niệm như vậy.

Giờ phút này thượng cổ Long Hoàng cũng thêm chém giết con kiến như Dương Thạc nữa, thân thể nhoáng lên, lập tức xoay người, ném thẳng quả cầu dương khí kia về phía luồng kinh khí đánh úp tới sau lưng mình.

Ầm ầm!

Răng rắc!

Đường như cửu thiên huyền lôi đánh thẳng vào một ngọn núi đá trầm trọng vậy.

Giao kích một thoáng, khí kinh tung hoành. Thân thể thượng cổ Long Hoàng liền bị đánh bay ra ngoài mấy chục trượng, thân thể nện vào không khí đằng sau phát ra tiếng nổ bùng bùng. Bay ngược lại phía sau liền tiếp mấy chục trượng, thân hình thượng cổ Long Hoàng rốt cục mới ổn định lại được.

- Lực lượng mạnh thật!

Sắc mặt biến hóa kịch liệt, giờ phút này thượng cổ Long Hoàng rốt cục thấy rõ dáng vẻ người vừa phát động công kích với mình.

Ở bên ngoài mười trượng, trên mặt đất có một nam tử trung niên thân hình cao lớn, khí vũ hiên ngang mặc áo bào xanh đang đứng chấp tay.

Nam tử trung niên mặc áo bào xanh này có thân hình cũng không phải quá to lớn, so với thân thể cao hơn một trượng của Dương Thạc thì còn kém không ít. Thậm chí nam tử trung niên này cũng không phải lơ lửng trong không trung mà đứng thẳng trên mặt đất, nếu so về độ cao thì còn thấp hơn thượng cổ Long Hoàng tới bảy tám trượng.

Nhưng nhìn nam tử trung niên mặc áo bào xanh này, thượng cổ Long Hoàng lại cảm thấy rõ ràng, người này giống như một người khổng lồ vậy. Dù hấn đứng trên mặt đất nhưng cũng cao hơn mười trượng, làm ình chỉ có thể nhìn thẳng!

- Người là người phương nào?

Sắc mặt thượng cổ Long Hoàng âm trầm, thấp giọng hỏi nam tử trung niên mặc áo bào xanh này.

- Thần Long thượng cổ, Đạo Hoàng Tôn Húc... Không ngờ được thần hồn của các người lại dung hợp làm một thể, hơn nữa còn chiếm cứ thân thể con ta. Bốn công là ai thì người không cần biết. Người chỉ cần biết rằng, bốn công là đệ nhất nhân vô địch đương thời.

Nam tử trung niên lạnh lùng nhìn chằm chằm vào thượng cổ Long Hoàng, chậm rãi nói.

Phụ thân của Dương Tử Mặc!

Đệ nhất nhân vô đạo đương thời, cường giả Võ Thánh lôi âm tàng năm, Trần Quốc Công Đại Chu!

Dương Thiên!

Tại thời khắc này, Dương Thiên vừa tới kinh thành Đại Chu.

Vị đệ nhất nhân vô đạo Đại Chu này vốn đi tới trong Nam Man Thập Vạn Đại Sơn, mời Nam Man Vương A Cốt Đả tới Huyền Vũ sơn chờ huyết mộ của Nhân Hoàng mở ra.

Chẳng qua không biết vì sao hấn lại tới kinh thành Đại Chu.

- Ngày trước bốn công suy diễn thiên đạo, biết con ta có đại kiếp nạn, không ngờ được lại ứng với Thần Long thượng cổ và Đạo Hoàng thượng cổ. Trong thiên hạ đều đã có định số. Lúc trước Mặc nhi đạt được Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm thì nhất định sẽ có ngày hôm nay rồi...

Trong giọng nói của Dương Thiên hầu như không có nửa phần chấn động.

- Long Hoàng, giao thi thể của con ta ra, bốn công sẽ không làm khó dễ người!

Một khắc sau, Dương Thiên chợt nói với thượng cổ Long Hoàng.

- Với thực lực hiện nay của người, dù là Quỷ tu cũng có thể tung hoành thiên hạ, cần gì thân thể con ta?

- Con ta tuy đã bị tiêu diệt thần hồn nhưng bốn công cũng có bản lĩnh chiêu hồn mà kéo dài tính mạng cho hấn. Long Hoàng, người buông tay đi!

- Buông tay đi!

- Buông tay đi!

Một câu nói kia của Dương Thiên khiến tiếng vang cuộn cuộn.

Ầm!

Một luồng khí tức tuyệt cường sinh ra trên người hắn, khóa chặt thượng cổ Long Hoàng phía trước lại.

- Hả? Tiểu bối, người dám uy hiếp bốn Long Hoàng sao?

Nghe những lời này của Dương Thiên, sắc mặt thượng cổ Long Hoàng đột nhiên biến đổi.

Hắn là do thần hồn của hai vị đại năng thượng cổ hợp thể, Thần Long thượng cổ, Đạo Hoàng thượng cổ, có thể nói là hai vị cường giả cao cấp nhất trong yêu tộc và nhân tộc. Tuy cuối cùng một người một rồng đều thất bại mà mất mạng nhưng chuyện này cũng không thể làm giảm đi ngạo khí trên người bọn họ chút nào.

Hai vị đại năng thượng cổ đầy ngạo khí dung hợp thành thượng cổ Long Hoàng thì sao có thể chịu để một hậu bối như Dương Thiên uy hiếp chứ?

- Bốn Long Hoàng rất hài lòng với thân thể này. Người muốn đoạt lại thì phải dùng bản lĩnh của mình thôi!

Khóe miệng thượng cổ Long Hoàng hiện lên một nụ cười lạnh.

- Bằng bản lĩnh ư?

Sắc mặt Dương Thiên trở nên yên lặng như nước giếng.

- Cũng tốt.

Hai chữ này từ từ phun ra từ miệng Dương Thiên.

Ầm ầm!

Hầu như đồng thời vào lúc Dương Thiên nói ra hai chữ này, thân thể hắn nhoáng lên.

Cũng không thấy hắn nhảy lên như thế nào, thân hình Dương Thiên trong một khắc này liền bay lên cao hơn mười trượng, đã tới độ cao đồng nhất với thượng cổ Long Hoàng. Ngay sau đó, thân thể Dương Thiên nhoáng lên, vượt nhanh qua khoảng cách mười trượng, không ngờ đã tới ngay trước mặt thượng cổ Long Hoàng.

- Lĩnh vực thật cường đại. Người là Võ Thánh lời âm tàng năm sao?

Sắc mặt thượng cổ Long Hoàng biến đổi.

Người khác không rõ Dương Thiên làm sao vượt qua được mười trượng nhanh như thiểm điện như vậy nhưng thượng cổ Long Hoàng lại hiểu rõ.

Đây là điều động khí của thiên địa trong lĩnh vực, dùng khí thiên địa trực tiếp thúc đẩy Dương Thiên tới!

Lĩnh vực của Dương Thiên cũng phải có phạm vi chừng sáu bảy mươi trượng!

So với lĩnh vực của thượng cổ Long Hoàng thì cũng không kém hơn bao nhiêu!

Ầm!

Bị lực lượng lĩnh vực đẩy tới, đến trước mặt thượng cổ Long Hoàng, Dương Thiên bỗng nhiên xuất ra một chưởng, đánh thẳng lên ngực thượng cổ Long Hoàng.

Trong tiếng nổ ầm vang, thân thể Dương Thiên tỏa ra thần hoang nguyên lực mạnh mẽ còn gấp hơn mười lần so với Long Xà Âm Sát Đạo của Dương Thạc. Thần hoang nguyên lực này bắt đầu quần quanh rất nhanh, ngưng tụ thành một con mãnh thú đã báo, mang theo sức bật tuyệt cường, gào rú lên một tiếng, đánh thẳng vào thượng cổ Long Hoàng.

Thần Báo Quyết!

Vừa ra tay, Dương Thiên lập tức bạo phát ra công pháp vũ kỹ mạnh nhất của mình Thần Báo Quyết trong Bát Hoang Quyết.

376. Chương 363: Tử Thử Yêu Thánh, Người Cũng Tới Nhúng Tay Sao?

Chương 363: Tử Thử Yêu Thánh, người cũng tới nhúng tay sao?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bên trong bọn họ, Dương Thiên lại sáng tạo ra Thần Hùng Quyết, Thần Ngưu Quyết, Thần Tượng Quyết, Thần Báo Quyết, Thần Xà Quyết. Chỉ dựa vào năm phần pháp quyết này, thậm chí bộ công pháp này có thể sánh với Cửu Dương Huyền Công, Thiên Đạo Thần Âm!!

Hiện tại Dương Thiên bỗng đánh ra Thần Báo Quyết, kinh phong chưa tới, khí thể đã tới trước!

Trong một tích tắc, thượng cổ Long Hoàng giống như trở về thời đại Man Hoang một vạn năm trước vậy, bị một con mãnh thú đã báo thượng cổ cấp độ trên Vô Thánh hung hăng tấn công.

- Công pháp này...

- Không ngờ đã đạt tới cấp độ huyền công rồi!

- Văn minh nhân đạo này trải qua vạn năm, không ngờ còn có người có thể sáng tạo ra công pháp cấp độ huyền công. Đây là thứ công pháp cùng cấp độ huyền công như Cửu Dương Huyền Công hay Nhân Hoàng Tam Quyết...

Cảm nhận được uy thế của Thần Báo quyết, sắc mặt thượng cổ Long Hoàng bỗng biến hóa.

- Đáng tiếc. Chỉ dựa vào nó thì không đủ thương được bản Long Hoàng đâu!

Tuy có kinh ngạc nhưng thượng cổ Long Hoàng không hề bối rối chút nào.

Ồ...Ồ...Ồng!

Sau một khắc, tay phải thượng cổ Long Hoàng cũng đánh ra một chưởng.

Một chưởng đánh ra, sóng âm ông ông lập tức truyền tới.

Sóng âm phát động, trong chốc lát đã đánh lên thần hoang nguyên lực Thần báo của Dương Thiên. Tiếng ken két vang lên. Đã báo cho thần hoang nguyên lực cấu thành dưới ảnh hưởng của sóng âm này liền vỡ vụn ra từng mảnh, lại hóa thành thần hoang nguyên lực một lần nữa.

Đại Thiên Âm chưởng!

Xác thực mà nói, đây là Đại Thiên Âm chưởng do công pháp Thiên Đạo Thần Âm thúc dục!

Thượng cổ Long Hoàng dung hợp thần hồn của Thần Long thượng cổ và Đạo Hoàng kiếm thượng cổ, không chỉ thu hoạch cảnh giới võ đạo của hai vị đại năng tuyệt thế.

Mà các công pháp, vũ kỹ võ đạo của hai đại năng thượng cổ cũng được thượng cổ Long Hoàng kế thừa toàn bộ!

Thượng cổ Long Hoàng này đối mặt với võ giả đệ nhất Đại Chu đương thời, Dương Thiên mà không rơi vào thế hạ phong mấy may nào.

Dương Thiên tất nhiên là cường giả Vô Thánh cấp độ lôi âm tầng năm, cường giả võ đạo đạt tới đỉnh cao nhưng thượng cổ Long Hoàng cũng không kém hơn hẳn chút nào!

Dù sao thì thượng cổ Long Hoàng chính là tổng hợp thể của thần hồn Thần Long thượng cổ và Đạo Hoàng thượng cổ!

Từ vạn năm trước, thượng cổ Thần Long đã là cường giả đệ nhất yêu tộc. Tuy nó chỉ dựa vào thân thể mạnh mẽ của mình nhưng nếu nói với cảnh giới võ đạo thì ít nhất nó cũng đạt cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn. Mà Đạo Hoàng thượng cổ lại là Vô Thánh cấp độ lôi âm tầng năm, không kém gì Dương Thạc. (.

Thậm chí kinh nghiệm võ đạo của hắn còn cao hơn cả Dương Thiên!

Cấp độ võ đạo không kém, công pháp vũ kỹ càng không thua kém!

Dương Thiên tuy có bí pháp Bát Hoang Quyết mạnh mẽ vô cùng.

Nhưng thượng cổ Long Hoàng này kế thừa công pháp của Đạo Hoàng thượng cổ. Bộ công pháp kia có thể sánh với Cửu Dương Huyền Công, Nhân Hoàng Tam Quyết, tuyệt đối sẽ không thua kém Bát Hoang Quyết của Dương Thiên bao nhiêu...

Về mặt vũ kỹ, thượng cổ Long Hoàng cũng có vô số bí pháp, đủ để đối địch với Dương Thiên!

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai cường giả tuyệt thế giao kích ba bốn lần trong chớp lát.

Hồng hồng hồng!

Xèo xèo xèo!

Thần hoang nguyên lực trong thân thể Dương Thiên không ngừng phát động.

Nó ngưng tụ thành một con đại hùng, một con trường xà không ngừng gào rút. Một hùng hậu, một linh mãnh hung hăng xông tới thượng cổ Long Hoàng.

- Trầm!

Đối mặt với công kích từ kim thần hoang thú của Dương Thiên, sắc mặt thượng cổ Long Hoàng bỗng nghiêm túc hẳn, đánh ra một đòn Đại Thiên Âm chưởng, đánh nứt trường xà của Dương Thiên ra trước, sau đó quét khe một tiếng. Một luồng ánh sáng màu xanh tràn ra từ thân thể hắn, vang lên tiếng xèo xèo. Chín trăm chín mươi chín thanh tiểu kiếm ngưng tụ thành Đạo Hoàng kiếm cực đại, ầm ầm một tiếng liên chém tới Hắc Hùng kim thân của Dương Thiên.

Rầm!

Trong tiếng nổ vang, Hắc Hùng kim thân lay động một cái.

Lực lượng của nó bị tụt xuống hơn phân nửa.

Chẳng qua dù lực lượng bị giảm mạnh nhưng Hắc Hùng này vẫn di chuyển nhanh như điện tới gần thượng cổ Long Hoàng, bàn chân gấu rất lớn đánh thẳng vào ngực đối phương.

- Không tốt!

Thượng cổ Long Hoàng biến sắc.

Tâm niệm vừa động, bên ngoài thân thể vang lên tiếng ken két. Thiên Đạo Thần Hoàng giáp lập tức bao trùm toàn thân thượng cổ Long Hoàng, ý đồ ngăn cản công kích của Hắc Hùng kim thân này.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang lên. Lực lượng cuồng bạo tấn ra trực tiếp khiến Hắc Hùng kim thân tan vỡ!

Mà thượng cổ Long Hoàng kia cũng bị đánh mạnh một đòn, phốc một tiếng, miệng phun máu tươi, thân thể rơi thẳng ra ngoài vài chục trượng!

- Long Hoàng, người không phải là đối thủ của ta đâu!

Giờ phút này, tiếng nói của Dương Thiên lại vang lên.

- Cảnh giới võ đạo của người không cao bằng ta. Giao chiến với ta, lực lượng linh vực của người căn bản không phát huy được. Mà khí huyết bản thân người, lực lượng thần hồn của người chẳng qua mới chỉ là Võ Thánh sơ giai. Bỏ công tự nghĩ ra Bát Hoang Quyết, cấp độ lực lượng không ngừng tăng lên, hiện giờ đã là Võ Thánh đỉnh phong. Cấp độ võ đạo của người không chiếm ưu thế, lực lượng bản thể thua xa ta, làm sao là đối thủ của ta được chứ?

Dương Thiên lạnh lùng nói.

Dương Thiên này lúc chưa tới Nam Man Thập Vạn Đại Sơn thì lực lượng đã đạt cấp độ Võ Thánh trung giai.

Sau khi hần tự nghĩ ra Bát Hoang Quyết, thực lực liền tăng vọt!

Hiện tại hần đã là cường giả Võ Thánh đỉnh phong, lực lượng bản thân vượt xa thượng cổ Long Hoàng mới là Võ Thánh sơ giai!

Chém giết với Dương Thạc, thượng cổ Long Hoàng này có thể cạy cánh giới võ đạo của mình mà dùng lực lượng linh vực bắt nạt Dương Thạc.

Hiện tại chiến đấu với Dương Thiên, linh vực của thượng cổ Long Hoàng không chiếm ưu thế, thân thể lại thua xa Dương Thiên. Muốn chống lại Dương Thiên là vô cùng khó khăn...

- Hừ, bốn Long Hoàng có Thiên Đạo Thần Hoàng giáp, Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm, người cũng không làm gì được bốn Long Hoàng!

Thượng cổ Long Hoàng hừ lạnh một tiếng, không hề nhượng bộ chút nào.

Ầm ầm ầm!

Hai người lại giao kích mấy lần như thiểm điện.

Chỉ có điều mỗi lần giao kích, thượng cổ Long Hoàng lại phải chịu thiệt thòi một chút, khoe miệng tràn máu tươi.

Thiên Đạo Thần Hoàng giáp tuy phòng ngự rất mạnh nhưng áo giáp này chẳng qua chỉ phòng ngự được công kích của Võ Thánh lôi âm tầng ba thôi.

Công kích của Võ Thánh lôi âm tầng bốn, nó chỉ phòng ngự được một nửa. Mà đối với Võ Thánh lôi âm tầng năm thì nó chỉ phòng ngự được chừng hai phần. Công kích của Dương Thiên tất nhiên đã đạt cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm, dù có bị suy yếu đi hai phần thì những phần còn lại cũng đủ để tạo thành tổn thương với thượng cổ Long Hoàng....

Hai đại cường giả tuyệt thế vẫn chém giết như trước.

Khí kinh tung hoành trong phạm vi tám chín mươi trượng xung quanh.

Thân thể Dương Thạc nằm trên mặt đất, muốn động dậy mà cảm thấy không dùng nổi nửa phần lực đạo. Lực lượng khí huyết, sinh cơ đều không ngừng mất đi khỏi thân thể...

- Không ổn!

Trái tim Dương Thạc trầm xuống.

Lúc này tổn thương thân thể của hần còn nghiêm trọng hơn mấy lần so với lần trước bị mấy cường giả Võ Tôn của An Võ Hầu Phủ tấn công. Dương Thạc có cảm giác là chỉ sợ mình giờ có tiến vào trong Thập Phương Ca Sa, ẩn bên trong tinh huyết của Hắc Hùng thượng cổ thì cũng chưa hần đã khôi phục được.

377. Chương 364: Không Gian Tử Tinh, Thiên Binh Chiến Xa Phá Mở Hư Không!

Chương 364: Không gian Tử Tinh, Thiên Binh Chiến Xa phá mở hư không!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Khí huyết và sinh cơ của cơ thể mà tiêu tán hết thì ý niệm thần hồn của ta chỉ sợ cũng tiêu tán...để thần hồn xuất khiếu, ngưng tụ Cửu Dương Chân Thân thôi... Ít nhất dù thân thể tổn thương thì cũng giữ được thần hồn!

Dương Thạc thần nghĩ.

Ý niệm thần hồn chính là căn bản, tuyệt đối không thể để mất!

Vút!!

Tâm niệm máy động, thần hồn của Dương Thạc chuẩn bị xuất khiếu.

Ầm ầm ầm!

Vừa mới xuất khiếu, Dương Thạc lập tức cảm nhận được một luồng kinh khí mệnh môn đánh ập tới, hầu như đánh tan triệt để thần hồn của hắn!

- Không ổn!

- Dương Thiên và thượng cổ Long Hoàng giao chiến bên cạnh, khí kinh tung hoành, dù thần hồn của ta xuất khiếu thuận lợi, ngưng tụ thành Cửu Dương Chân Thân nhưng chỉ sợ cũng bị kinh khí của bọn họ đánh tan lập tức...

Trong nội tâm Dương Thạc thầm cười khổ.

Chẳng lẽ lại thực sự ngồi chờ chết sao?

...

Bên ngoài mây trầm trượng.

Dương Thành trên Thiên Binh Chiến Xa chau mày, nhìn chăm chăm vào chỗ thượng cổ Long Hoàng và Dương Thiên đang chiến đấu, đồng thời sự chú ý cũng nhìn lên thân thể bị tàn phá của Dương Thạc kia.

- Dương Thạc bị thượng cổ Long Hoàng đánh thương, phải cứu hắn trở về! Âu Dương, người thúc dục Thiên Binh Chiến Xa, chúng ta tiến lên, xem thử có khả năng cứu Dương Thạc không!

Dương Thành trầm giọng nói.

- Mặt tướng sẽ cổ hết sức cứu Dương công tử ra!

Âu Dương Ngự bên cạnh lập tức nghe lệnh, nói.

- Nguyên soái ngồi vững!

Quát khê một tiếng, Âu Dương Ngự thúc dục Thiên Binh Chiến Xa, ầm một tiếng liền khởi động, tốc độ tăng lên tới cực hạn, hầu như mở ra hư không, vọt tới vị trí Dương Thạc.

- Hả? còn muốn cứu tiểu súc sinh kia sao?

Lúc này, chỉ thấy Dương Thiên dùng Thần Tượng Quyết đánh bay thượng cổ Long Hoàng ra xa hơn mười trượng, đưa mắt nhìn về phía thi thể tàn phá của Dương Thạc.

- Tiểu súc sinh này giết Mặc nhi của ta, đối nghịch với ta thì đã nhất định phải chết rồi! Dương Thành, người là đệ tử của Trần Quốc Công, chỉ tiếc lại bị Càn Minh Vũ đầu độc, cam tâm bán mạng cho Đại Chu. Hiện tại Mặc nhi coi như đã chết, người chỉ cần đoạn tuyệt với hoàng thất Đại Chu, đưa Đại Thần quân vào thì người có thể thay thế Mặc nhi, trở thành Đại Thần Vương mới. Tương lai cướp lấy được thiên hạ rồi, người chính là hoàng đế khai quốc của Đại Thần!

Nhìn Dương Thành cười Thiên Binh Chiến Xa muốn cứu Dương Thạc, Dương Thiên nhanh chóng nói.

- Dương Thiên, người bạc tình bạc nghĩa, lạnh lẽo vô cảm. Muốn ta trở lại Trần Quốc Công sao? Không thể nào.

Dương Thành cự tuyệt không chút do dự.

- Như vậy sao?

- Ta biết rõ lúc trước Trình phu nhân đã xếp đặt để sát hại mẹ ngươi!

- Nếu người trở lại Trần Quốc Công phủ, ta lập tức giết Trình phu nhân, lập mẹ ngươi thành phu nhân! truyện copy từ

Dương Thiên lại nói tiếp.

- Chuyện này ngươi không cần trả lời ta ngay. Cho ngươi ba tháng từ từ cân nhắc. Chẳng qua trong ba tháng này, ngươi phải ở cùng cha!

Dương Thiên nói, duỗi tay ra. Trong tiếng ầm ầm, một bàn tay vô hình chụp về phía Dương Thành, hiển nhiên là muốn bắt ngay lấy hắn.

- Uy thế mạnh thật!

Một trảo của Dương Thiên chụp qua hư không tới, khiến Dương Thành và Âu Dương Ngự đều biến sắc.

- Ra!

Ngay sau đó một khắc, Âu Dương Ngự chợt quát một tiếng.

Ầm ầm!

Phía trên Thiên Binh Chiến Xa bay lên một vầng sáng như mũi xe, muốn ngăn cản một trảo này của Dương Thiên.

Ầm ầm!

Chỉ tiếc là vầng sáng vừa hiện lên trên Thiên Binh Chiến Xa này tiếp xúc với bàn tay Dương Thiên liền lập tức bị đánh nát.

Răng rắc!

Bàn tay vô hình này không ngờ nắm chặt cả Thiên Binh Chiến Xa, khiến cho chiến xa to lớn không thể nhúc nhích chút nào.

- Khốn kiếp!

Sắc mặt Dương Thành biến hóa nhanh chóng. Thiên Binh Chiến Xa bị khống chế, Dương Thiên nếu muốn tiến tới cứu Dương Thạc thì hầu như không có nửa phần khả năng. Hiện tại Dương Thạc chỉ có thể đứng xa xa nhìn Dương Thạc ở cách đó hai ba mươi trượng, bất đắc dĩ nhìn khí huyết và sinh cơ trong Dương Thạc bị xói mòn nhanh chóng...

- Nguyên soái, mặt tướng ngăn cản Dương Thiên, mời nguyên soái điều khiển Thiên Binh Chiến Xa đi cứu Dương công tử!

Nghe lúc này lại nghe thấy Âu Dương Ngự hét lớn một tiếng.

Hai chân hắn đạp mạnh Thiên Binh Chiến Xa một cái, toàn thân vèo một cái liền nhảy khỏi Thiên Binh Chiến Xa, bay lên mười trượng, hét lớn một tiếng, một thanh trường đao trong tay chém mạnh về phía Dương Thiên cách đó không xa.

- Không biết tự lượng sức mình!

Tiếng nói lạnh như băng truyền ra từ miệng Dương Thiên.

Ầm ầm!

Tay phải hắn vung nhẹ lên.

Ừm ... Bò..... Một tiếng bò rống vang lên!

Tiếng bò rống đột nhiên vang lên. Trong tay Dương Thiên tràn ra một luồng thần hoang nguyên lực, nhanh chóng hóa thành một con bò cực lớn, rầm rầm lao tới đâm vào người Âu Dương Ngự. Âu Dương Ngự đáng thương chỉ là võ giả cấp độ Đại Tông Sư, bị Man Ngưu va chạm, áo giáp trên người nứt vỡ, xương cốt nát vụn, nội tạng vỡ tan, rầm một tiếng liền vỡ thành một đám mưa máu, bay tung trong không trung.

- Âu Dương!

Dương Thành trợn to mắt như sắp nứt.

Theo bản năng, Dương Thành cũng muốn lao tới công kích Dương Thiên như Âu Dương Ngự.

Răng rắc!

Mà tại thời điểm này, trên mặt đất lại đột nhiên vang lên tiếng chấn động rất nhỏ.

Tại vị trí thân thể bị tàn phá của Dương Thạc, một mô đất đột nhiên trồi lên!

Rầm!

Sau một khắc, mô đất này sụp xuống. Một con chuột hình thể cực đại, cao chừng bảy xích màu tím xuất hiện bên cạnh thân thể Dương Thạc.

- Dương Thiên, Dương Thạc này có ơn với bổn tọa, bổn tọa mang hắn đi!

Tiếng nói khàn khàn truyền ra từ miệng con chuột lớn màu tím này.

Vút!

Sau một khắc, con chuột lớn màu tím này giữ chặt lấy thân thể của Dương Thạc, nhoáng lên rồi chui xuống dưới mặt đất.

- Hả? Tử Thử Yêu Thánh ngươi cũng muốn nhúng tay vào sao?

Động tác của con chuột lớn màu tím này rất nhanh, một lời chưa dứt liền mang thân thể Dương Thạc đi. Dương Thiên còn chưa kịp phản ứng, con chuột lớn màu tím này đã mang Dương Thạc chui sâu vào lòng đất. Lòng mày Dương Thiên không khỏi nhíu chặt lại.

Đệ tứ Yêu Thánh thiên hạ, Tử Thử Yêu Thánh!

Giờ khắc này, sắc mặt Dương Thiên vô cùng khó coi.

Hắn vạn lần không ngờ Dương Thạc còn có giao tình với Tử Thử Yêu Thánh, thậm chí còn khiến Tử Thử Yêu Thánh cứu thân thể tàn phá của Dương Thạc ra.

Dương Thiên đã sớm quyết định số mệnh Dương Thạc, tất nhiên muốn lưu lại.

Có lẽ hai năm trước, Dương Thiên còn ôm một chút ảo tưởng với Dương Thạc. Hắn tưởng tượng rằng chỉ cần bản thân coi trọng Dương Thạc, Dương Thạc tất nhiên sẽ cảm động rơi nước mắt, ngoan ngoãn nghe theo lệnh Dương Thiên. Nhưng trong hai năm qua, Dương Thạc nhiều lần đối nghịch với Dương Thiên, thậm chí lúc này đây còn trực tiếp chém giết Dương Tử Mặc. Điều này khiến ảo tưởng cuối cùng của Dương Thiên với Dương Thạc hoàn toàn tan vỡ.

Lôi kéo Dương Thạc chẳng bằng lôi kéo Dương Thành!

Nếu không có tác dụng với ta, vậy liền...

Giết!

Trong mắt Dương Thiên, Dương Thạc đã sớm trở thành một người chết.

Đừng nói là Dương Thạc bị Long Hoàng thượng cổ đánh trọng thương, cho dù Dương Thạc ở thời kỳ toàn thịnh thì cũng đều tuyệt đối không có khả năng chạy thoát khỏi lòng bàn tay Dương Thiên.

Chỉ cần Dương Thiên có lòng muốn giết Dương Thạc, Dương Thạc liền hẳn phải chết không nghi ngờ!

Giống như một quyền dễ dàng đánh nát cường giả Đại Tông Sư, Âu Dương Ngự vậy.

Chính bởi vì như thế, trong mắt Dương Thiên, Dương Thạc sớm đã hẳn phải chết. Cho nên lúc này hắn xuất hiện, cũng không lập tức động thủ với Dương Thạc, hoàn toàn giết chết Dương Thạc mà là ra tay với địch nhân lớn nhất của hắn, Long Hoàng thượng cổ. Dù sao Long Hoàng thượng cổ chính là thân hồn hai đại năng thượng cổ kết hợp lại. Có thể giao thủ với đại năng thượng cổ, đây cũng là tâm nguyện bình sinh của Dương Thiên!

Chẳng qua là hắn vạn lần không ngờ khi hắn đang chém giết Long Hoàng thượng cổ, thậm chí còn một quyền chém giết chủ nhân Thiên Binh Chiến Xa, hoàn toàn khống chế Dương Thành. Lúc gần như muốn tuyên án tử hình Dương Thạc, Tử Thử Yêu Thánh, vị thiên hạ Đệ Tứ Yêu Thánh đang ẩn cư trong núi Đại Hành này lại ra tay, thoáng cái cướp thân thể Dương Thạc đi...

- Muốn chạy trốn trên tay Bồn công sao? Tử Thử, chỉ bằng người, còn không làm được điểm này! Đừng nói là người, cho dù Đại Bằng Vương đích thân đến, Thần Quy Vương xuất thế, nếu Bồn công muốn giữ lại chúng, chúng cũng không có khả năng đào tẩu dễ dàng như thế!

Âm thanh lạnh như băng truyền ra từ trong miệng Dương Thiên.

- Dương Thiên, nói miệng không bằng chứng!

- Có bản lĩnh thì đuổi theo ta!

Trong chỗ sâu dưới mặt đất, âm thanh khàn khàn nhanh chóng truyền đến.

Uỳnh!

Gần như lúc âm thanh khàn khàn này truyền đến thì đồng thời, Dương Thiên đột nhiên xoay người công kích.

Một tiếng bạo nổ vang lên.

Dương Thiên âm âm một quyền, trực tiếp đánh thành một cái động lớn trên mặt đất.

Trên thân thể, thần hoang nguyên lực nhanh chóng bạo phát ra.

Tê tê tê! Tê tê tê!

Ở trước mặt Dương Thiên, thần hoang nguyên lực đột nhiên ngưng tụ thành Đại Xà Kim Thân!

Bát Hoang Quyết, Thần Xà Quyết!

Con Đại Xà Kim Thân này vừa ngưng tụ xong, thân thể mạnh mẽ xoay chuyển một cái, giống như một cái khoan lớn, mãnh liệt tiến về mặt đất. Trong tiếng vang tạch tạch tạch, đá vụn bay tán loạn, Đại Xà Kim Thân này nhanh chóng đánh ra một cái động, nhanh chóng đuổi theo hướng Tử Thử Yêu Thánh đào tẩu.

Chú!!

Thân hình Dương Thiên khẽ nhoáng lên, cũng chui vào lòng đất, đuổi sát theo.

Tạch tạch tạch! Tạch tạch tạch!

Tốc độ đào đất của Đại Xà Kim Thân này nhanh đến cực hạn.

Nhanh gấp đôi Võ Thánh bình thường chạy trên mặt đất!

Dương Thiên đuổi theo đằng sau, phát tán linh vực ra. Trong phạm vi sáu bảy mươi trượng, nguyên khí thiên địa đều bị Dương Thiên điều động. Dưới sự điều khiển của Dương Thiên, cấu tạo và tính chất của đất đai dưới lòng đất trở nên vô cùng xốp. Tốc độ đào đất của Đại Xà Kim Thân này càng nhanh gấp bội, còn nhanh hơn tốc độ đào tẩu của Tử Thử Yêu Thánh một chút!

- Ồ? Dương Thiên, người thật sự truy kích tới đây?

Tử Thử Yêu Thánh trong lòng đất phía trước vừa đánh tan động đá tiến lên, vừa cảm giác thấy Dương Thiên đang đến.

Cảm giác Dương Thiên đuổi theo, Tử Thử Yêu Thánh chẳng những không chút kinh hoảng, ngược lại còn cười hắc hắc.

Tốc độ đột nhiên giảm xuống vài phần.

Dường như là đang chờ Dương Thiên vậy!

- Dương Thiên, người được xưng là đệ nhất nhân võ đạo đương thời, thực sự nghĩ bản thân là vô địch thiên hạ sao?

- Đúng vậy. Trên đất bằng, thậm chí là trên không trung, bốn tọa chém giết với người đều không có nửa phần thắng. Nhưng ở dưới lòng đất này, người muốn đuổi kịp bốn tọa, ngăn bốn tọa lại? Hầu như không có chút khả năng! Người đã không phục, vậy thì bốn tọa sẽ khiến người phải phục!

Trong miệng Tử Thử Yêu Thánh này tuôn ra lời nói hào khí ngàn vạn.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Một luồng khí thể tuyệt cường đột nhiên bộc phát ra từ trong thân thể Tử Thử Yêu Thánh.

Trong phạm vi ba mươi trượng đều bị luồng khí thể này bao phủ!

Rất rõ ràng, phạm vi ba mươi trượng này chính là không gian lĩnh vực của Tử Thử Yêu Thánh!

Đúng lúc Tử Thử Yêu Thánh bạo phát lĩnh vực bản thân ra thì đồng thời, Dương Thiên cũng gần như đuổi tới ba mươi trượng sau lưng Tử Thử Yêu Thánh!

Liền sắp tiếp xúc với không gian lĩnh vực của Tử Thử Yêu Thánh!

- Dương Thiên, tốc độ đào đất của ngươi cũng không phải chậm. Nhưng hiện tại thử đào đất trong không gian Tử Tinh của ta đi!

Tử Thử Yêu Thánh khẽ quát một tiếng. Trong phạm vi lĩnh vực của nó, bùn đất nham thạch xung quanh đột nhiên phát ra âm thanh răng rắc. Dưới sự điều khiển của Tử Thử Yêu Thánh, những thứ bùn đất nham thạch bình thường này rõ ràng nhanh chóng biến hóa, ngưng tụ thành từng viên tinh thể kỳ dị màu tím.

Tinh thể kỳ dị màu tím này cứng rắn đến cực hạn, chỉ sợ Tam Cấp Thần Binh bình thường đều không thể so về độ cứng được.

Trong suốt phạm vi ba mươi trượng, toàn bộ đều là Tử Tinh loại này!

Hoàn toàn chế tạo ra một không gian Tử Tinh!

Hơn nữa hiện tại Tử Thử Yêu Thánh cũng đang nhanh chóng tiến lên. Nó đi đến nơi nào, phạm vi ba mươi trượng xung quanh nó đều lập tức hình thành không gian Tử Tinh. Tử Tinh loại này, phải qua thời gian bảy tám lần hô hấp mới có thể biến thành bùn đất tươi xốp, nham thạch bình thường.

Vút vút vút! Vút vút vút!

Phía trước đột nhiên xuất hiện không gian Tử Tinh, Đại Xà Kim Thân do thần hoang nguyên lực của Dương Thiên hình thành hung hăng va chạm vào.

Tiếng xuy xuy chói tai truyền đến.

Đại Xà Kim Thân này hình thành mũi khoan lớn chui vào Tử Tinh, vậy mà phát ra tiếng vang chói tai như thanh thiết đao bình thường cạo lên bề mặt lưu ly vậy.

Muốn phá vỡ rất khó khăn!

Hơn nữa không ngừng va chạm với Tử Tinh này, Đại Xà Kim Thân do thần hoang nguyên lực hình thành ông ông loạn hưởng, dường như sắp sụp đổ vậy...

- Hay ột cái không gian Tử Tinh!

Lông mày Dương Thiên lập tức nhăn lại.

- Ha ha ha ha... Dương Thiên, ngươi muốn truy kích bốn tọa? Si tâm vọng tưởng rồi! Hay là ngoan ngoãn trở về đi, đừng để Long Hoàng thượng cổ kia chạy mất. Một khi hắc khôi phục thực lực, tương lai nhất định sẽ là một đại địch của ngươi!

Dương Thiên ở trong không gian Tử Tinh này, còn chưa tiến được một trượng, Tử Thử Yêu Thánh kia dĩ nhiên đã nhân cơ hội chạy hơn mười dặm. Âm thanh khàn khàn kia lại truyền tới.

Sắc mặt Dương Thiên âm trầm.

- Cũng được. Giờ tạm tha một mạng nhỏ cho các ngươi!

Hai mắt hơi nheo lại, trong miệng Dương Thiên truyền ra âm thanh như vậy.

Chúu!!

Không đuổi theo Tử Thử Yêu Thánh này nữa, thân hình Dương Thiên khẽ nhoáng lên, nhanh chóng lui lại. Bên ngoài kinh thành Đại Chu.

Ầm ầm!

Một tiếng bạo nổ vang lên. Dương Thiên phá vỡ mặt đất, lại xuất hiện. Trên y phục của hắn thậm chí không thấy được một chút nước bùn.

Lúc trước hắn đuổi theo Tử Thử Yêu Thánh chẳng qua chỉ tốn thời gian mười mấy lần hô hấp mà thôi. Trong đoạn thời gian cực ngắn này, kinh thành Đại Chu cũng đã xảy ra một chút biến hóa.

- Hả? Long Hoàng thượng cổ kia đã chạy thoát rồi?

Hai mắt quét nhìn bốn phía, Dương Thiên mới phát hiện Long Hoàng thượng cổ đã biến mất từ lúc nào.

Long Hoàng thượng cổ này mặc Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, bản thân có năng lực xé mở hư không đào tẩu. Lúc trước chém giết với Dương Thiên, chẳng qua là hắn khinh thường sử dụng mà thôi. Huống hồ dùng năng lực của Dương Thiên, cũng sẽ không cho hắn có cơ hội xé mở hư không chạy thoát. Mà hiện tại Dương Thiên đuổi theo Tử Thử Yêu Thánh rồi. Long Hoàng thượng cổ này biết hắn tạm thời không phải là đối thủ của Dương Thiên, đương nhiên sẽ không ngây ngốc ở đây chờ Dương Thiên trở về. Mở hư không rời đi cũng là chuyện rất bình thường.

378. Chương 365: Huyền Thủy Ngưng Thân, Cửu Âm Đệ Nhị Trọng!

Chương 365: Huyền Thủy Ngưng Thân, Cửu Âm Đệ Nhị Trọng!

Long Hoàng thượng cổ đã đào tẩu nhưng Dương Thành không trốn.

Hoặc là nói hắn căn bản trốn không thoát.

Hắn không phải Dương Thạc, cũng không phải Long Hoàng thượng cổ, không có Thập Phương Ca Sa và Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, không thể nào phá vỡ hư không chạy trốn.

Nếu hắn có thể hoàn toàn khống chế Thiên Binh Chiến Xa thì cũng có thể đào tẩu. Chỉ tiếc Thiên Binh Chiến Xa này vốn là pháp khí của Âu Dương Ngự. Tuy hiện tại Âu Dương Ngự đã chết, nhưng hắn muốn luyện hóa Thiên Binh Chiến Xa cũng cần một khoảng thời gian.

Không đợi hắn luyện hóa xong Thiên Binh Chiến Xa, Dương Thiên đã trở về.

- Nghịch tặc!

Dương Thành đứng trên Thiên Binh Chiến Xa, hai mắt nhanh chóng nhìn chăm chăm Dương Thiên vừa trở về, hận ý vô cùng rõ ràng.

Dương Thiên lại dường như căn bản không nhìn thấy Dương Thành.

Uỳnh!

Xa xa, một luồng khí huyết hùng hậu nồng đậm nhanh chóng tiến về phía này.

Mới chỉ trong khoảnh khắc, luồng khí huyết hùng hậu này dĩ nhiên đã đến. Là một vị nam tử trung niên mặc chiến giáp, cầm đại thương trong tay.

- Lạc Bằng bá kiến chúa công!

Nam tử trung niên tiến về phía này, khom người hành lễ với Dương Thiên.

Người này vốn là Tổng binh Nam Tỉnh Đại Chu, hiện tại là đại tướng quân Đại Thần, cường giả cấp độ Võ Thanh, huynh trưởng bình thê của Dương Thiên là Lạc phu nhân, Lạc Bằng.

- Lạc Bằng, người đã đến.

Dương Thiên khẽ gật đầu.

- Chúa công, lúc trước mặt tướng dùng hai mươi vạn binh mã Nam Tĩnh khởi binh, tiến về phía nam công phạt Bát Xuyên Nguyên, bỏ qua núi Đại Hành, đánh hạ Sơn Dương Tĩnh. Hiện tại đại quân đã tăng thành bốn mươi vạn, đã tiến tới năm mươi dặm bên ngoài phía đông nam kinh thành Đại Chu, lúc nào cũng có thể chinh đồn binh mã, nhất cử đánh hạ kinh thành Đại Chu!

Lạc Bằng trầm giọng nói.

- Tốt! Tốt lắm!

Dương Thiên liên tiếp nói ra hai chữ tốt.

- Đánh hạ thiên hạ Đại Chu, người chính là Thần Võ Vương của Đại Thần ta!

Dương Thiên trầm giọng nói.

- Nguyên soái thống lĩnh binh mã tam quân kinh thành Đại Chu, Dương Thành đã bị bốn công bắt giữ. Chỉ là một kinh thành Đại Chu, có lẽ không cần Bốn công xuất thủ. Bốn công còn có chuyện quan trọng muốn làm. Quân binh mã Đại Thần bên này do người thống lĩnh đi...

Dương Thiên nói xong, ánh mắt chợt tập trung về hướng đông. Ánh mắt dường như xuyên qua trăm ngàn dặm, trực tiếp đến biển Đông...

- Long Hoàng thượng cổ, người cho rằng có được Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, xé mở hư không chạy trốn thì Bốn công liền không đuổi kịp người sao?

Dương Thiên chậm rãi nói.

Bỗng nhiên, một tay Dương Thiên đánh ra một trảo.

Phía trước, Thiên Binh Chiến Xa bỗng nhiên trôi lơ lửng.

Chú!!

Sau một khắc, Dương Thiên đã ở trên Thiên Binh Chiến Xa.

Ầm ầm!

Một tiếng bạo nổ vang lên. Thiên Binh Chiến Xa này mạnh mẽ phình to lên mấy chục lần, hầu như đã thành một tòa thành di động rồi.

Một tiếng ầm vang, đánh vỡ hư không, biến mất!

Hầu như đúng lúc Dương Thiên điều khiển Thiên Binh Chiến Xa xé mở hư không, truy kích Long Hoàng thượng cổ kia thì đồng thời.

Núi Đại Hành, sâu trong lòng đất.

Chú!!

Trong một động đả đường kính trên dưới một trượng, một thân ảnh màu tím nhanh chóng tiến lên. Trong tay của nó còn cầm một nam tử thanh niên huyết nhục mơ hồ. Thân ảnh màu tím này dài khoảng bảy xích, hạ thân trắng kiện, bên trên nhỏ lại, cái đầu lại càng nhỏ, căn bản cũng không phải nhân loại.

Mà là một con chuột bụi to lớn!

Cường giả siêu cấp bài danh thứ tư trong Thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh, Tử Thử Yêu Thánh!

Trên tay Tử Thử Yêu Thánh bắt lấy một người, không phải ai khác, đúng là Dương Thạc.

Chính xác mà nói, là thân thể Dương Thạc.

Thân thể Dương Thạc bị Long Hoàng thượng cổ nhẹ nhàng đánh một chiêu, trực tiếp đánh lồm Bắc Địa Uy Lực Khải. Gân cốt thân thể đứt gãy, nội tạng gần như bị tổn hại hoàn toàn, mảnh vụn nội tạng đều phun ra, sinh cơ khí huyết nhanh chóng xói mòn, có thể nói là hung hiểm đến cực hạn..

Giờ phút này, thân thể này căn bản không thể nào duy trì trạng thái biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, sớm đã khôi phục trạng thái bình thường.

- Dương Thiên kia chắc đã trở về truy kích Long Hoàng thượng cổ rồi!

Tử Thử Yêu Thánh vừa mang theo thân thể Dương Thạc nhanh chóng tiến lên, vừa thấp giọng lầm bầm nói.

- Tiểu tử, ngươi cũng coi như mạng lớn!

- Đáng tiếc! Chạy trốn khỏi tay Dương Thiên, ngươi cũng chưa chắc có thể tìm ra đường sống. Nhìn bộ dạng thân thể này của ngươi, ngay cả bốn tọa cũng khó chữa được. Có thể giữ được mệnh hay không còn phải xem vận khí của ngươi rồi!

Chú!!

Vừa nói, Tử Thử Yêu Thánh lại bay vút ra khoảng cách mấy trăm trượng.

- Ồ?

Đột nhiên thân thể Tử Thử Yêu Thánh khẽ dừng lại.

Sau một khắc, Tử Thử Yêu Thánh mạnh mẽ quay đầu, hai mắt nhỏ sâu thẳm chăm chú nhìn lên người Dương Thạc, lông mày nhăn lại.

- Sinh cơ khí huyết đều nhanh chóng tiêu tán hầu như không còn rồi à?

- Không dễ mà, không dễ mà... Tiểu tử, chỉ sợ lần này bốn tọa cũng không thể nào cứu ngươi được rồi. Trừ phi có tiên đan chữa thương Đại Hồi Thiên Đan của Đại Lâm Tự năm đó, nếu không, cho dù Dương Thiên có muốn cứu ngươi thì chỉ sợ cũng đều khó khăn ngàn vạn phần. Bốn tọa cũng đã cố hết sức mình, nghe theo thiên mệnh rồi. Không cứu sống được ngươi, ngươi cũng đừng oán trách bốn tọa...

Nhìn thân thể Dương Thạc, Tử Thử Yêu Thánh than nhẹ nói.

Giờ phút này, nó dừng lại, không tiếp tục chạy trốn nữa. Bởi vì nó có thể cảm giác rõ ràng khí huyết sinh cơ trong thân thể Dương Thạc đã tan biến mất chín thành chín, hiện tại chính thức là mệnh treo một đường. Với thực lực hiện tại của Tử Thử Yêu Thánh nó, cho dù muốn cứu sống Dương Thạc thì chỉ sợ cũng khó như lên trời rồi.

Lúc này, Tử Thử Yêu Thánh liếc mắt đắc tội với Dương Thiên, cường ngạnh mang thân thể Dương Thạc trở về, lại không thể tưởng tượng được vẫn là kết quả này. Đối với chuyện này, Tử Thử Yêu Thánh cũng có chút bất đắc dĩ.

Chú!!

Lúc Tử Thử Yêu Thánh đang trầm ai oán, chợt thấy một đám thần hồn phiêu tán ra khỏi thân thể Dương Thạc.

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Thần hồn này phiêu tán khỏi thân thể Dương Thạc, ngay một khắc sau đó liền nhanh chóng hấp thu dương khí xung quanh.

Trong tiếng vang rầm rầm, một chân thân bằng dương khí có bề ngoài giống thân thể Dương Thạc y như đúc xuất hiện trước mặt Tử Thử Yêu Thánh.

Đúng là Cứu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Lúc trước ở bên ngoài cửa nam kinh thành Đại Chu, Dương Thạc đã từng muốn ngưng tụ Cứu Dương Chân Thân, ít nhất cũng có thể bảo trụ thần hồn ý niệm bản thân. Chỉ có điều, lúc đó Dương Thiên và Long

Hoàng thượng cố chém giết nhau, kinh khí tung hoành. Thần hồn Dương Thạc xuất khiếu ra, lập tức sẽ bị khí kinh nổ tung đánh thương. Lúc đó, Dương Thạc chỉ có thể ngoan ngoãn ẩn trong thân thể hắn.

Hiện tại Dương Thạc đã được Tử Thử Yêu Thánh cứu ra, muốn ngưng tụ Cửu Dương Chân Thân tự nhiên vô cùng đơn giản.

Cửu Dương Chân Thân lại ngưng tụ, sắc mặt Dương Thạc cũng vô cùng ngưng trọng.

- Văn bối đa tạ ân cứu mạng của tiền bối!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc thi lễ cảm tạ Tử Thử Yêu Thánh.

Ngay sau đó, ánh mắt Dương Thạc liền rơi vào thân thể hắn.

Thân thể này chính là căn bản của hắn. Phàm là có một tia cơ hội, Dương Thạc cũng sẽ không bỏ qua.

Bất chấp khách sáo với Tử Thử Yêu Thánh, sau một khắc, Dương Thạc chợt ngẩng đầu lên nói với Tử Thử Yêu Thánh:

- Tử Thử Yêu Thánh, không biết ngài có thể giúp đỡ văn bối cởi áo giáp trên thân thể ta ra không?

- Hả? Tiểu tử, ngươi muốn cứu chữa nhục thể của ngươi?

Tử Thử Yêu Thánh giương mi lên. xem tại

Đối với nó, trừ phi có Đại Hồi Thiên Đan của Đại Lâm Tự, nếu không, thân thể tàn phá của Dương Thạc gần như khó có thể cứu sống.

Mà hiện tại Dương Thạc bảo nó hỗ trợ cởi áo giáp trên thân thể ra trước, hiển nhiên chứng ta Dương Thạc còn chưa hoàn toàn buông tha cho thân thể của hắn. Giờ phút này, Tử Thử Yêu Thánh cũng muốn nhìn xem Dương Thạc rốt cục có cách nào có thể bảo trụ tính mạng thân thể này.

- Cái này dễ nói. Chỉ là một kiện áo giáp mà thôi!

Tử Thử Yêu Thánh nói xong, một chân trước chợt vươn ra.

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Điều khiển lực lượng linh vực, trong chớp mắt, Tử Thử Yêu Thánh đã phục hồi Bắc Địa Uy Lực Khải trên người Dương Thạc như cũ.

Bắc Địa Uy Lực Khải đã phục hồi như cũ, muốn cởi ra khỏi thân thể Dương Thạc liệu đơn giản hơn.

Nhưng cởi Bắc Địa Uy Lực Khải, sắc mặt Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc không khỏi nhanh chóng âm trầm lại. Giờ phút này, hắn có thể quan sát rõ ràng thương thế trên thân thể. Thân thể này, ngực bụng hầu như hoàn toàn sụp đổ, xương sườn xương ngực đều vỡ vụn, thậm chí xương sống đều trực tiếp đứt rời. Dưới tình huống này, trừ phi có thể đạt tới cảnh giới diễn hóa huyết nhục như Thần Long, ít nhất cũng phải đạt tới cảnh giới bán diễn hóa huyết nhục như Đại Bể Kim Sí Vương, nếu không mà muốn khôi phục lại, đúng là khó hơn lên trời...

Hiện tại, tia sinh cơ khí huyết cuối cùng của thân thể cũng đang nhanh chóng tiêu tán...

- Trước tiên bảo trụ khí huyết đã!

Hít sâu một hơi, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc phất một tay lên, xoẹt một tiếng xé mở hư không.

Mở ra không gian Thập Phương Ca Sa.

Lúc Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc bị nứt vỡ, Thập Phương Ca Sa liền lơ lửng giữa không trung. Lần này Tử Thử Yêu Thánh cứu Dương Thạc, cũng thuận tay mang đi.

Mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, tâm niệm Dương Thạc vừa động. Xiu xiu vài tiếng, mười chiếc bình nhỏ liền bay ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa.

Rắc! Rắc! Rắc! Rắc!

Dương Thạc phất một tay lên. Những bình ngọc nhỏ này đều bị bóp nát.

Hai ba mươi viên đan dược lớn nhỏ, toàn bộ đều lơ lửng giữa không trung. Từng luồng hương thơm đan dược nồng đậm nhanh chóng phiêu tán ra.

- Đây là... Tiểu Hồi Thiên Đan? Còn có Ngưng Huyết Đan? Hoàn Dương Kim Đan?

Nhìn thấy mấy viên đan dược này, đồng thời Tử Thử Yêu Thánh cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Nó căn bản không ngờ tới trên người Dương Thạc còn có một chút đan dược như vậy!

Những đan dược này đều là do Dương Thạc chém giết các loại cường giả Vô Tôn An Vô Hầu, Đại Tông Sư Địa Sát, Âm Huyết Thất Quái, Mạc Vân Cốc, sau đó lấy được trên người bọn hắn. Trong tình huống bình thường, những đan dược này hầu như không có tác dụng lớn gì cả. Mà hiện tại thân thể Dương Thạc hao tổn nặng nề, những đan dược này lại phát huy tác dụng.

Toàn bộ những đan dược này đều là đan dược ngưng tụ khí huyết, chữa trị thương thế, dược hiệu cũng không xung đột.

Uỳnh!

Hai tay Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc khẽ nhoáng lên, trực tiếp vãn về những đan dược này thành một đoàn.

Phát động Thái Dương Chân Hỏa, nhanh chóng luyện hóa một ít tạp chất bên trong những đan dược này, chỉ còn lại một đoàn dược thủy thuần túy do lực lượng khí huyết tạo thành.

Phốc!

Ngay sau đó, Dương Thạc nhanh chóng đánh dược thủy khí huyết này vào ngực thân thể hắn.

Thân thể Dương Thạc chấn động mạnh một cái.

Lực lượng khí huyết hầu như phiêu tán nhanh chóng nhận được bổ sung. Hơn nữa một ít khí huyết vừa được bổ sung này, dưới tác dụng của dược lực liền ngưng tụ lại mà không tiêu tán, tạm thời đã giảm tốc độ phiêu tán lực lượng khí huyết của Dương Thạc xuống mười mấy lần.

- Tiểu tử, người hao phí những đan dược này, chỉ tiếc trị phần ngọn không trị phần gốc! Nếu không thể chữa trị thân thể trong thời gian ngắn, có nhiều đan dược nữa thì cũng không thể ngăn cản khí huyết của người tiêu tán!

Hai mắt Tử Thử Yêu Thánh tỏa sáng, nhìn chằm chằm thân thể Dương Thạc bên cạnh, thấp giọng nói ra.

- Chữa trị sao?

Giờ phút này, sắc mặt Dương Thạc vẫn không thoải mái như trước.

- Lúc trước dùng huyết mạch Hắc Hùng thượng cổ có thể từ từ chữa trị thân thể. Hiện tại không biết có thể mượn nhờ huyết mạch Hắc Hùng chữa trị nhục thể không!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Tử Thử tiên bối, trong không gian Thập Phương Ca Sa của ta có một tòa Huyết Trì, ngâm thân thể vào có thể từ từ chữa trị. Hiện tại vân bối sẽ lập tức mang thân thể tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa. Thất lễ!

Nhìn thoáng qua Tử Thử Yêu Thánh, Dương Thạc nhanh chóng nói ra

Dù sao Tử Thử Yêu Thánh này cũng có ân với Dương Thạc, giúp Dương Thạc cứu thân thể ra.

Hiện tại nếu Dương Thạc không nói một lời, trực tiếp chui vào không gian Thập Phương Ca Sa, không để ý tới Tty này thì thật sự không thể nào nói nổi. Cho nên Dương Thạc trước tiên xin lỗi Tử Thử Yêu Thánh, ngay sau đó mới chuẩn bị đi vào không gian Thập Phương Ca Sa.

- Không sao không sao. Người cứ việc mở không gian Thập Phương Ca Sa ra!

Tử Thử Yêu Thánh nhẹ nhàng xua chân trước.

- Ừm... năm đó bốn tọa và Ẩn Giao Vương cũng coi như có chút giao tình. Ta đã từng muốn đi vào không gian Thập Phương Ca Sa để đánh giá, đáng tiếc lại bị Ẩn Giao Vương này cự tuyệt... Tiểu tử, nếu người không để ý, bốn tọa sẽ theo người vào không gian Thập Phương Ca Sa này xem xét. Như thế nào?

Ngay sau đó, Tử Thử Yêu Thánh chợt nói thêm.

Dương Thạc sững sờ. Nhưng lúc này đây cũng không kịp nghĩ nhiều, khẽ gật đầu, xoẹt một tiếng mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, mang theo thân thể nhanh chóng tiến vào.

Chú!!

Tử Thử Yêu Thánh cũng theo sát tiến đến.

- Thập Phương Ca Sa quả nhiên có động thiên khác!

Vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, Tử Thử Yêu Thánh ngẩng nhìn bốn phía, hai mắt sáng ngời.

Dương Thạc cũng không để ý đến nó, mang theo thân thể, nhanh như chớp chạy về phía thi thể Hắc Hùng thượng cổ, chui vào trong khoang ngực Hắc Hùng.

- Đây là... Huyền Ưng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ?

Nhìn thấy hai bộ thi thể này thì đồng thời, Tử Thử Yêu Thánh thoáng hít hà một phát, hít vào một ngụm khí lạnh.

- Không thể tưởng tượng được. Hai thi thể này đều bị tiểu tử người thu vào trong không gian Thập Phương Ca Sa. Trăm năm trước, lúc ta vừa mới tiến vào cấp độ Vô Thánh đã từng tiến vào Yến Sơn. Lúc đến dải đất trung tâm, chính là bị uy áp khí thể của hai vị đại năng yêu thú thượng cổ này bức bách trở lại... Không thể tưởng tượng được, lần sau nhìn thấy hai thi thể đại năng thượng cổ này lại là ở đây...

Vừa cảm thán, thân hình Tử Thử Yêu Thánh cũng khẽ nhoáng lên, đi theo Dương Thạc, cũng chui vào trong khoang ngực Hắc Hùng.

- Tốc độ chữa trị lại chậm hơn!

Giờ phút này, Dương Thạc vừa mới ném thân thể vào huyết trì.

Chỉ có điều Dương Thạc phát hiện ra thân thể ở trong huyết trì này, tốc độ hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ rất chậm, thậm chí còn chậm hơn tốc độ khí huyết phiêu tán!

379. Chương 366: Thân Thể Đột Phá, Hắc Hùng Chân Thân!

Chương 366: Thân Thể Đột Phá, Hắc Hùng Chân Thân!

Dưới tình huống này, cho dù thân thể có chữa trị tốt, khí huyết rót cục cũng tan rã hết, hoàn toàn chết đi...

- Máu huyết Hắc Hùng thượng cổ sao...

Nhưng đúng lúc này, chỉ thấy Tử Thử Yêu Thánh nhìn thẳng thân thể Hắc Hùng thượng cổ trong huyết trì, hai mắt hơi nheo lại, không biết đang suy nghĩ gì.

- Nghe đồn năm đó Ẩn Giao Vương đạt được công pháp Cửu Âm Huyền Công Đệ Nhị Trọng không trọn vẹn, sáng chế thành một bộ Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết, có thể hấp thu âm khí ngưng tụ trong thân thể. Tiểu tử, người chém giết Ẩn Giao Vương, không biết có có được bộ công pháp kia không? Nếu đã chiếm được, vận chuyển bộ công pháp kia, có lẽ... thân thể của người sẽ hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ nhanh hơn một chút...

Tử Thử Yêu Thánh chậm rãi nói.

- Cái gì? Huyền Thủy Ngưng Thân quyết chính là thoát thai từ huyền công nhị trọng Cửu Âm mà thành sao?

Nghe những lời nói này của Tử Thử Yêu Thánh, Dương Thạc không khỏi sửng sò.

Dĩ nhiên lúc trước Dương Thạc biết rõ một bộ Huyền Thủy Ngưng Thân quyết mà Ấn Giao Vương tu luyện có liên quan một chút với huyền công Cửu Âm. Nhưng Dương Thạc lại không ngờ rằng bộ Huyền Thủy Ngưng Thân quyết này chính là do huyền công Cửu Âm không trọn vẹn cải tiến công pháp mà thành.

Nói cách khác, Huyền Thủy Ngưng Thân quyết giống với Thuần Dương Vô Cực Công, đều thoát thai ra từ bên trong huyền công.

Dương Thạc không nghi ngờ chút nào đối với lời nói của Tử Thử Yêu Thánh.

Dù sao thì Tử Thử Yêu Thánh cũng không cần phải lừa gạt Dương Thạc.

Hơn nữa, Tử Thử Yêu Thánh chính là một trong mười đại yêu thánh, là cường giả siêu cấp đứng ở vị trí thứ tư. Trăm năm trước cũng đã nổi tiếng khắp thiên hạ. Cho nên có lẽ nó hiểu rất rõ về những yêu thánh khác trong mười đại yêu thánh.

Nó chần chừ tới tám, chín phần về chuyện công pháp mà Ấn Giao Vương tu luyện là do thoát thai ra từ huyền công Cửu Âm!

- Như vậy sao?

Nghe được lời nhắc nhở của Tử Thử Yêu Thánh, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

- Nhị trọng Cửu Dương Chân Thân hình như là. . . Hấp thu máu huyết yêu thánh tuyệt thế. . .

- Không biết nhị trọng Cửu Âm Chân Thân có như vậy không?

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ.

Nếu là nhị trọng Cửu Âm Chân Thân cũng giống như nhị trọng Cửu Dương Chân Thân, cần phải hấp thu máu huyết của cường giả Thụ Tộc siêu cấp thì... Dương Thạc ở trong xác Hắc Hùng thượng cổ, thi triển Huyền Thủy Ngưng Thân quyết thoát thai từ nhị trọng Cửu Âm, ngưng tụ máu huyết Hắc Hùng thượng cổ, dung nhập vào bản thân thì...

Có phải cũng có thể tu thành nhị trọng Cửu Âm Chân Thân không?

Nghĩ tới những lời này, nỗi lòng Dương Thạc lại khẽ động.

- Nhưng vấn đề lớn nhất của huyền công Cửu Âm so với huyền công Cửu Dương là... Bộ công pháp kia đã bị thất truyền!

Hoàn toàn không có manh mối nào để gom góp được toàn bộ bộ công pháp kia.

Lúc trước Dương Thạc chém giết Thảm Thiên Lai, đạt được nhất trọng Cửu Âm đã là cực kỳ may mắn rồi. Không thể tưởng được rằng mình đã sớm tu luyện nhị trọng Cửu Âm, chẳng qua là vẫn không rõ ràng lắm mà thôi.

Nếu như không có Tử Thử Yêu Thánh nhắc nhở thì... Dương Thạc không thể biết được chuyện này.

- Mặc kệ!

- Ta sẽ thử tu luyện Huyền Thủy Ngưng Thân quyết ở trong huyết trì Hắc Hùng thượng cổ này!

Dương Thạc nhanh chóng quyết định.

Cho dù Huyền Thủy Ngưng Thân quyết không có quan hệ gì với huyền công Cửu Âm, thì việc ở trong huyết trì Hắc Hùng thượng cổ tu luyện bộ công pháp kia đối với Dương Thạc mà nói, cũng là có ích chứ không có hại.

Huyền Thủy Ngưng Thân quyết vốn là hấp thu khí tức âm tính, dung nhập vào trong pháp môn thân thể hạng nhất.

Mà hiển nhiên, huyết dịch của Hắc Hùng thượng cổ là thuộc âm tính đấy.

Nếu như lúc này, Dương Thạc không có thân thể trọn vẹn, hấp thu huyết dịch Hắc Hùng thượng cổ với hiệu suất không cao, như vậy, tu luyện Huyền Thủy Ngưng Thân quyết để tiến hành phụ trợ cũng là chuyện rất bình thường!

- Đa tạ tiền bối!

Nghĩ như vậy, Dương Thạc lại không chần chờ.

Sau khi cảm ơn Tử Thử Yêu Thánh một tiếng, từ bên trong thân thể Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc hiện ra một đám thần hồn, bay nhanh chui vào trong nhục thể của mình.

Điều khiển thân thể chính mình, bắt đầu tu luyện Huyền Thủy Ngưng Thân quyết.

- Hả?

Sau tích tắc tiến vào trong thân thể, hắc muồn vận chuyển nguyên lực thần hoang. Nhưng đột nhiên, lòng mày Dương Thạc nhíu lại.

Bởi vì Dương Thạc cảm giác được ở bên trong thân thể của mình, trong kinh mạch rỗng tuếch, căn bản là không hề có nguyên lực thần hoang!

Thậm chí kinh mạch toàn thân, huyết khiếu, đều là rỗng tinh rỗng mù!

Lúc trước thân thể Dương Thạc bị Long Hoàng thượng cổ ngưng tụ dương khí, thoáng cái đánh thành trọng thương. Toàn bộ gân cốt đều đứt gãy, nội tạng cũng bị dập nát. Nhưng quan trọng nhất chính là luồng đường khí cuồng bạo kia. Ở bên trong thân thể Dương Thạc, nó không ngừng tàn sát kinh mạch, huyết khiếu, khiến cho kinh mạch toàn thân Dương Thạc gần như bị cắn nát, huyết khiếu hầu như sụp đổ. . .

Hiện tại, Dương Thạc muốn vận chuyển Huyền Thủy Ngưng Thân quyết là một chuyện ngàn vạn khó khăn rồi.

- Long Hoàng thượng cổ này thật là ngoan độc!

Giờ phút này, Dương Thạc liền cười khổ.

Kinh mạch và huyết khiếu trên thân thể đều bị tàn phá, nhưng Dương Thạc không có bất kỳ cách nào để xử lý, chỉ có thể kiên trì, nghĩ cách chắt vớt những kinh mạch này, hết sức vận chuyển Huyền Thủy Ngưng Thân quyết.

Trong trầm mặc.

Dương Thạc ở bên trong thân thể của mình ngưng tụ nguyên lực thần hoang. Đã qua một phút, một đám nguyên lực thần hoang mới ngưng tụ đi ra.

Ngay sau đó, hắc điều khiển đám nguyên lực thần hoang, chậm rãi vận chuyển kinh mạch dựa theo lộ tuyến vận chuyển của Huyền Thủy Ngưng Thân quyết.

- A!

Nguyên lực thần hoang chậm chạp vận chuyển ở trong kinh mạch bị tàn phá. Dương Thạc cảm giác được từng cơn đau nhức kịch liệt không ngừng đánh úp về phía mình.

Tốc độ vận chuyển này rất chậm. Ước chừng một canh giờ sau vẫn chưa chắc có thể vận chuyển một vòng!

Ở trong cơ thể Dương Thạc, kinh mạch giống như là một đại lộ dài hẹp vậy, mà đám nguyên lực thần hoang này lại giống như một chiếc xe ngựa, đang chậm chạp đi trên đại lộ này.

Nếu như ở trạng thái bình thường, xe ngựa sẽ đi được rất nhanh.

Nhưng lúc này còn đường đã bị tổn hại nghiêm trọng, gồ ghề. Cho nên xe ngựa khó có thể đi nhanh ở trong đó...

Cũng may là lúc trước, bên trong thân thể Dương Thạc đã được hấp thu rất nhiều đan dược quý báu.

Tốc độ khí huyết dạt tán giảm mạnh.

Lúc này thân thể hắn ở trong huyết trì Hắc Hùng thượng cổ, được huyết dịch của Hắc Hùng thượng cổ tắm bổ. Tuy vẫn không cách nào triệt tiêu được hoàn toàn khí huyết dạt tán nhưng ở trong huyết trì Hắc Hùng thượng cổ một ngày rưỡi, sinh cơ của Dương Thạc đã không bị mất đi.

Điều duy nhất mà Dương Thạc muốn làm lúc này chính là trong thời gian ngắn nhất có thể tu luyện được Huyền Thủy Ngưng Thân quyết, để tu bổ thân thể.

Thân thể càng được tu bổ nguyên vẹn thì tốc độ khí huyết dạt tán sẽ càng chậm.

Cho nên khi thân thể hoàn chỉnh, kinh mạch, huyết khiếu đều được tu bổ, thì hiệu suất vận chuyển Huyền Thủy Ngưng Thân quyết cũng tăng nhiều, hiệu suất hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ cũng tăng mạnh... Tới lúc đó, Dương Thạc sẽ thoát được nguy cơ...

380. Chương 367: Công Hiệu Của Nhị Trọng Cửu Âm, Bằng Hữu Của Dương Thạc!

Chương 367: Công Hiệu Của Nhị Trọng Cửu Âm, Bằng Hữu Của Dương Thạc!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Khó khăn lớn nhất chính là lúc bắt đầu.

Một giây, hai giây. . .

Ba giây. . .

Một giờ!

Hai giờ!

Rốt cuộc Dương Thạc đã vận chuyển Huyền Thủy Ngưng Thân quyết được một vòng!

Tê tê tê! Tê tê tê!

Dương Thạc có thể cảm giác được rõ ràng, một tia huyết mạnh Hắc Hùng thượng cổ bị mình hấp thu, đang dung nhập vào bên trong nhục thể của mình.

Sau khi được tắm bổ, kinh mạch của mình đã khôi phục được một chút.

Tiếp tục vận chuyển!

Cũng phải mất tầm hai giờ mới hoàn thành xong vòng thứ hai.

Nhưng sau hai lần vận chuyển, Dương Thạc có thể cảm giác được kinh mạch của mình lại được chữa trị một ít, tốc độ hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ đã nhanh hơn.

Vòng thứ ba. . . Vòng thứ tư...

Dương Thạc chỉ cần mất nửa giờ là đã vận chuyển xong vòng thứ tư!

Hiệu suất hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ lại lần gia tăng!

Ngay sau đó, vòng thứ năm, vòng thứ sáu, . . . tốc độ càng lúc càng nhanh!

Một giờ. . . Nửa tiếng. . . Hai mươi phút. . . mười lăm phút!

Lúc này, kinh mạch trong thân thể Dương Thạc đã được dung nhập rất nhiều máu huyết Hắc Hùng thượng cổ, đã được chữa trị tốt.

Tuy ở những chỗ khác trên thân thể, gân cốt, nội tạng, huyết khiếu vẫn chưa được chữa trị. Nhưng sau khi được chữa trị, hiệu suất kinh mạch vận chuyển Huyền Thủy Ngưng Thân quyết đã tăng nhiều, điều này khiến cho tốc độ chữa trị trong thân thể Dương Thạc cũng tăng cao. Thân thể Dương Thạc giống như là một thị trấn đất gập phải động đất, kinh mạch như một con đường dài hẹp. Con đường tắc, cho nên khó có thể cứu tế. Nhưng một khi con đường được khơi thông, muốn cứu tế là chuyện rất dễ dàng. . .

Một ngày nhanh chóng trôi qua.

Ngày hôm nay, bởi vì Dương Thạc chủ yếu là chữa trị kinh mạch, cho nên thân thể chẳng những không được chữa trị kịp thời mà thậm chí. . . Khí huyết còn mất đi hơn một nửa!

Ngày hôm sau kinh mạch đã được chữa trị tốt, Dương Thạc lập tức bắt đầu chữa trị cơ quan nội tạng bị tổn thương của mình.

Trái tim, phủ tạng đều không trọn vẹn. Sau khi hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ, đã nhanh chóng sinh trưởng. . .

Sau khi nội tạng, nhất là tâm mạch, phủ tạng cơ bản được chữa trị, rốt cuộc khí huyết và sinh cơ của Dương Thạc đều không bị mất đi mà là dần dần hồi phục. Bây giờ tuy gân cốt trong ngực, bụng Dương Thạc đều bị đứt gãy, nhưng xét về tổng thể thì thương thế này cũng không nghiêm trọng như lúc trước bị cường giả Vô Tôn An vô hủu phủ đánh trọng thương.

Có thể nói Dương Thạc đã giữ được tính mạng!

Giữ được tính mạng, rốt cuộc Dương Thạc cũng thở dài một hơi ở trong lòng.

Ngay sau đó, hắn liền tiếp tục hấp thu máu huyết Hắc Hùng thượng cổ.

Dương Thạc cảm giác được vận chuyển Huyền Thủy Ngưng Thân quyết, máu huyết Hắc Hùng thượng cổ không ngừng chậm chạp dung nhập vào trong thân thể của mình. Trạng thái thân thể của mình giống như là lúc ngưng tụ nhị trọng Cửu Dương, Huyền Ứng chân thân, Cửu Dương Chân Thân vậy!

Lúc trước, ngưng tụ nhị trọng Cửu Dương Chân Thân, trên thực tế, thân thể Dương Thạc cũng phải tu luyện nhị trọng huyền công Cửu Dương, ngưng tụ huyết mạch Hắc Hùng thượng cổ.

Chỉ có điều, độ phù hợp giữa thân thể và huyền công Cửu Dương quá thấp.

Tuy hấp thu, dung hợp huyết mạch Hắc Hùng thượng cổ khiến cho thực lực thân thể Dương Thạc nhanh chóng tăng lên. Nhưng thân thể hắn cũng không đạt được bí pháp mạnh mẽ như Cửu Dương Chân Thân.

Hiện tại, tu luyện Huyền Thủy Ngưng Thân quyết, Dương Thạc mới cảm thấy, dường như mình đang chính thức tiến bước về nhị trọng Cửu Âm Chân Thân. . .

Ba ngày. . . Năm ngày. . . Mười ngày. . .

Trọn vẹn mười hai ngày!

Ngày thứ mười hai.

Thân thể Dương Thạc gần như được chữa trị hoàn toàn. Hắn ngồi yên bên trong huyết trì Hắc Hùng trong thượng cổ.

Đột nhiên!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Ở bên trong thân thể của mình, huyết khiếu liên tiếp nổ vang.

Một tiếng. . . Hai tiếng. . . Ba tiếng. . . Trọn vẹn năm trăm mười hai tiếng nổ vang truyền ra từ huyết khiếu bên trong thân thể Dương Thạc.

Năm trăm mười hai tiếng nổ vang. Hiển nhiên được truyền ra từ trong năm trăm mười hai âm khiếu. Nói cách khác, giờ phút này, rốt cuộc huyết khiếu trên thân thể Dương Thạc đã ngưng tụ thành năm trăm mười hai chỗ, đã đi vào cấp độ Đại Tông Sư sơ kỳ giống Cửu Dương Chân Thân!

- Đây là. . . Ngưng tụ thành nhị trọng Cửu Âm chân thân sao?

Nỗi lòng Dương Thạc khẽ động.

Nhục thể của hắn vốn chỉ là Võ Tôn cao kỳ mà thôi. Nhưng mới chỉ mười hai ngày đã vượt qua hai kỳ, đi vào cảnh giới Đại Tông Sư. Hiển nhiên là rất khó có khả năng này. Trừ khi . . . Tu thành nhị trọng Cửu Âm Chân Thân. Bất kể là thân thể ở vào loại cảnh giới nào, tu thành nhị trọng Cửu Âm Chân Thân đều có thể trực tiếp tăng lên tới cấp độ Đại Tông Sư sơ kỳ.

- Xem ra. . . Huyền Thủy Ngưng Thân quyết thật sự là công pháp không trọn vẹn của huyền công nhị trọng Cửu Âm.

Nhị trọng Cửu Dương, Huyền Ứng Chân Thân là đạt được đặc tính cường hóa Huyền Ứng. . . Không biết nhị trọng Cửu Âm, Hắc Hùng Chân Thân có công hiệu đặc thù gì...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Tiếng Việt

Thân thể tiến vào Đại Tông Sư sơ kỳ, Dương Thạc có thể cảm giác được lực lượng của thân thể mình lúc này cực kỳ mạnh mẽ.

Ước chừng đã mạnh gấp bốn, năm lần so với lúc trước!

Lúc trước thân thể của Dương Thạc chỉ là Võ Tôn cao kỳ mà thôi, còn cách Đại Tông Sư sơ kỳ hai kỳ nữa. Đối với một võ giả bình thường mà nói, chênh lệch giữa hai kỳ như trời cao. Nếu không phải bốn, năm vị cường giả Võ Tôn cao kỳ đồng loạt liên thủ thì căn bản không thể nào là đối thủ của cường giả Đại Tông Sư.

Chỉ trong hơn mười ngày đã từ Võ Tôn cao kỳ tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư.

Quả là thần tốc!

- Hiện tại, nhục thể của ta là Đại Tông Sư sơ kỳ. Nếu Nhị Trọng Hắc Hùng bắt đầu biến thân thì...

Trong lòng Dương Thạc có chút kích động mơ hồ.

Một khi Nhị Trọng Hắc Hùng biến thân sẽ khiến cho cấp độ khí huyết của Dương Thạc tăng lên bốn đẳng cấp nhỏ, hay chính là một đẳng cấp lớn!

Lúc này bản thân mình đã ngưng tụ thành Hắc Hùng chân thân, ngoài việc lực lượng khí huyết của mình tăng lên rất nhiều ra thì không biết còn có ... công hiệu nào khác không.

Cho dù không có công hiệu nào khác thì Dương Thạc cũng tuyệt đối không thất vọng!

Dù sao thì với lực lượng khí huyết trên thân thể Dương Thạc lúc này, sau khi Hắc Hùng biến thân, lực lượng khí huyết sẽ tăng lên một đẳng cấp lớn hơn, trực tiếp bước vào Võ Thánh!

Càng về sau Hắc Hùng biến thân càng có hiệu quả.

Lúc ở Tội Thể sơ kỳ, sau khi biến thân, lực lượng khí huyết cũng chỉ đạt tới Luyện Khí sơ kỳ mà thôi.

Tới hậu kỳ, nếu thân thể đạt đến cấp độ Đại Tông Sư, sau khi tăng lên sẽ lập tức bước vào Võ Thánh. Nếu thân thể đã bước vào cấp độ Võ Thánh thì sau khi tăng lên sẽ lập tức vượt qua cấp độ Võ Thánh. Tới lúc đó, khí huyết nồng đậm không khác gì Thần Long thượng cổ...

Bởi vậy cho nên Dương Thạc vô cùng chờ mong Hắc Hùng biến thân.

Hiện tại Dương Thạc mới chỉ là cấp độ Đại Tông Sư, nhưng sau khi biến thân, thân thể sẽ đạt đến cấp độ Võ Thánh. Dương Thạc rất nóng lòng muốn cảm thụ một phen!

- Biến thân!

Không hề do dự chút nào.

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc lập tức mở Đệ Trọng Hắc Hùng biến thân.

Ầm ầm!

Thân thể còn chưa biến hóa thì bỗng nhiên, một luồng khí tức khí huyết tuyệt cường mạnh mẽ phát ra từ trong thân thể Dương Thạc. Ở bên trong khoang ngực Hắc Hùng thượng cổ, thân thể Dương Thạc giống như một mặt trời nhỏ, tỏa ánh sáng chói mắt!

Rắc rắc!

Ngay sau đó, xương cốt, cơ bắp của hắn nhanh chóng sinh trưởng.

Chỉ trong chốc lát, một người cực lớn cao hơn một trượng hiển lộ ra ở bên trong khoang ngực của Hắc Hùng thượng cổ này.

Từ trên người này tỏa ra một luồng lực lượng rất hùng hồn. .

Dương Thạc có thể cảm nhận được rõ ràng, vào giờ phút này, dường như thân thể của mình liên hệ vô cùng chặt chẽ với cảnh vật xung quanh. Nhẹ nhàng vung quyền, Dương Thạc cảm giác được lực lượng mình đánh ra không chỉ là lực đạo của bản thân mà còn xen lẫn một chút lực lượng trong trời đất.

- Đây chính là lực lượng cấp độ Võ Thánh sao?

Dương Thạc thở dài một hơi, sắc mặt ngưng trọng và mang theo vẻ kích động.

Lực lượng cấp độ Võ Thánh!

Không chỉ là lực lượng bản thân mạnh mẽ hơn mà còn là từng cử động đều có thể ảnh hưởng đến khí tức đất trời xung quanh!

Lấy khí tức của đất trời để dùng!

Tuy lúc này, cấp độ võ đạo của Dương Thạc vẫn chưa đạt đến cảnh giới Võ Thánh, vẫn không sử dụng được lực lượng linh vực như Võ Thánh chân chính. Nhưng ít nhất thì Dương Thạc ở cấp độ Đại Tông Sư đã có thể khống chế được lực lượng cấp độ Võ Thánh. Thời gian dần trôi qua, bản thân có thể lĩnh ngộ, nhanh chóng tăng cảnh giới võ đạo của mình lên.

Đợi đến lúc Dương Thạc ngưng tụ thành Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân hoặc là Cửu Âm chân thân thì mới là chính thức có được thực lực cấp độ Võ Thánh...

Hơn nữa, khi đó e rằng thực lực của Dương Thạc đã không chỉ đơn thuần là Tam Trọng Lôi Âm Võ Thánh...

Dương Thạc vô cùng thỏa mãn đối với lực lượng thân thể lúc này.

- Chẳng qua là... Không biết Hắc Hùng chân thân này có công hiệu đặc thù gì...

Trong lòng Dương Thạc vẫn có chút nghi hoặc.

Cửu Âm, Cửu Dương, Cửu Trọng chân thân, mỗi một chân thân đều có một công hiệu đặc thù đấy.

Dương Thạc biết rằng hiện tại mình đã ngưng tụ thành Cửu Âm Nhị Trọng Chân Thân. Chỉ có điều... Dương Thạc không cảm giác được công hiệu đặc thù của chân thân này.

Bề ngoài giống như sau khi Nhị Trọng Hắc Hùng biến thân, ngoài lực lượng tăng lên rất nhiều ra thì không có gì khác trước quá lớn.

Trong lòng Dương Thạc vẫn có chút nghi hoặc đối với công hiệu của Nhị Trọng Cửu Âm Chân Thân này.

- Tiểu tử, chúc mừng, chúc mừng!

Đúng lúc này, từ bên trong khoang ngực của Hắc Hùng thượng cổ, một tiếng khàn khàn chột vang lên.

Tử Thử Yêu Thánh!

Dương Thạc chờ đợi hơn mười ngày ở bên trong khoang ngực của Hắc Hùng thượng cổ, không ngờ Tử Thử Yêu Thánh này cũng ở bên cạnh chờ đợi hơn mười ngày.

- Tử Thử tiền bối.

Lúc trước Dương Thạc muốn chữa trị thân thể, muốn ngưng tụ Đệ Nhị Cửu Âm chân thân, thiếu chút nữa đã quên mất Tử Thử Yêu Thánh này.

Lúc này Dương Thạc mới nhận ra rằng sau khi Tử Thử Yêu Thánh tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, hẳn không nói chuyện cùng nó nhiều. Cho dù Tử Thử Yêu Thánh không phải là ân nhân cứu mạng của Dương Thạc thì ít nhất cũng là tiền bối võ đạo. Dương Thạc làm như vậy vẫn là có chút thất lễ.

- Những ngày này vẫn bối lo lắng cho thân thể, đã lạnh nhạt với tiền bối, kính xin tiền bối thứ tội!

Lập tức Dương Thạc vội vàng hành lễ nói lời xin lỗi với Tử Thử Yêu Thánh.

Tử Thử Yêu Thánh này cao khoảng chừng bảy xích. Mặc dù bộ dáng là Nham Thử nhưng lại đứng thẳng, miệng nói tiếng người, giống như là loài người chính thức vậy.

Ở trong thời khắc nguy nan của Dương Thạc, nó đã ra tay cứu giúp. Điều này nói rõ Tử Thử Yêu Thánh này cũng là một vị yêu thánh trọng tình nghĩa. Ở trong mắt Dương Thạc, tuy nó không phải là người nhưng Dương Thạc vẫn coi nó trở thành một tiền bối võ đạo, rất cung kính đối với nó, không hề có bất kỳ tâm tư nào khác.

- Tiểu tử, không cần đa lễ!

Tử Thử Yêu Thánh nhẹ nhàng bước xuống. đọc truyện mới nhất tại .

- Người cũng không cần lời cảm ơn ơn cứu mạng của bổn tọa.

- Người đã cứu mấy chục vạn cháu chắt của bổn tọa cho nên lúc trước người gặp nạn, dĩ nhiên bổn tọa không thể thấy chết mà không cứu. Huống hồ bổn tọa cũng chỉ là mang thân thể của người về mà thôi. Người có thể bảo vệ thân thể và vận mệnh của mình, không hề có liên quan tới bổn tọa!

Vừa nói, Tử Thử Yêu Thánh vừa nhìn chăm chăm vào Dương Thạc.

- Không thể tưởng được, không thể tưởng được a.... Tiểu tử người rõ ràng lúc trước đã luyện thành huyền công Nhất Trọng Cửu Âm. Lúc này chắc hẳn người đã luyện thành nhị trọng đúng không? Khó có được kỳ ngộ này!

Tử Thử Yêu Thánh này đã sớm biết Huyền Thủy Ngưng Thân Quyết chính là công pháp Nhị Trọng Cửu Âm chưa trọn vẹn.

Lúc trước Ân Giao Vương tu luyện bộ công pháp kia nhưng không tu thành Cửu Âm chân thân, cho nên công pháp này không trọn vẹn.

Quan trọng nhất chính là bởi vì Ân Giao Vương không có công pháp Nhất Trọng Cửu Âm!

Nếu đã có công pháp nhất trọng, dùng Nhất Trọng Cửu Âm chân thân làm cơ sở thì..., cho dù công pháp nhị trọng này không trọn vẹn thì cũng có thể đền bù. Muốn luyện thành Nhị Trọng Cửu Âm Chân Thân cũng không khó.

Hiện tại Dương Thạc ngưng tụ thành Nhị Trọng Cửu Âm Chân Thân, điều này chứng tỏ Dương Thạc sớm đã có Nhất Trọng Cửu Âm Chân Thân làm cơ sở!

- Nghe đồn công hiệu của Nhị Trọng Cửu Âm Chân Thân chính là làm suy yếu năng lực của kẻ thù.

- Người đã hấp thu huyết mạch Hắc Hùng thượng cổ, ngưng tụ thành Hắc Hùng chân thân. Ưu thế của Hắc Hùng chính là phòng ngự. Nếu như bổn tọa không đoán sai thì công hiệu của Hắc Hùng Chân Thân chính là làm suy yếu công kích của kẻ thù!

Tử Thử Yêu Thánh tiếp tục nói.

- Công hiệu như vậy sao?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Công hiệu của Cửu Dương Chân Thân bình thường là tăng cường năng lực của mình.

Cửu Âm Chân Thân lại làm suy yếu năng lực kẻ thù.

Nhất Trọng Cửu Âm Chân Thân chính là không ngừng khiến cho kẻ thù bị mất đi lực lượng khí huyết.

Lúc này Nhị Trọng Cửu Âm chân thân, Hắc Hùng Chân Thân, dựa theo suy đoán của Tử Thử Yêu Thánh lại có khả năng làm suy yếu công kích của kẻ thù, làm cho kẻ thù không thể phá vỡ phòng ngự của mình sao?

- Khó trách công hiệu này không hiện ra rõ ràng...

Nếu như nó có công hiệu làm suy yếu công kích của kẻ thù thì lúc này, Dương Thạc đang không có kẻ thù nào công kích, cho nên dĩ nhiên công hiệu này không hiện ra ngoài.

- Đợi có thời gian ta sẽ bàn luận cùng Tiểu Hỏa, Thần Long, nhìn xem có phải nó thật sự có công hiệu này không!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Hiện tại Tử Thử Yêu Thánh đang ở đây, Dương Thạc cũng không nên rời khỏi vị tiền bối này để đi gặp Tiểu Hỏa, Thần Long, cùng thí nghiệm công hiệu của Hắc Hùng Chân Thân này.

- Tiểu tử, không gian Thập Phương Ca Sa này của ngươi cũng không tệ.

- Đã có thi thể thượng cổ của Huyền Ứng, Hắc Hùng trấn áp, không gian Thập Phương Ca Sa này vô cùng vững chắc. E rằng cho dù là Dương Thiên tiến vào trong này, cũng không thể dễ dàng phá vỡ.

381. Chương 368: Tinh Quảng, Ngân Diệu, Khoáng Thạch Đỉnh Cấp Tạo Thành Cung Điện!

Chương 368: Tinh Quảng, Ngân Diệu, Khoáng Thạch Đỉnh Cấp Tạo Thành Cung Điện!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Hai tay của Tử Thử Yêu Thánh đang đưa, từ trong thi thể của Hắc Hùng thượng cổ truyền ra lời nói.

Không gian Thập Phương Ca Sa chính là một không gian mà Dương Thạc không chế.

Tử Thử Yêu Thánh dám tiến vào không gian này, hiển nhiên là có chỗ dựa dẫm.

Cho dù Dương Thạc có trở mặt ra tay thì nó cũng có thể đánh vỡ hư không, chạy thoát ra ngoài.

Thậm chí... Nó có thể quấy long trời lở đất trong không gian Thập Phương Ca Sa này!

Nhưng sau khi tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, Tử Thử Yêu Thánh mới nhận ra không gian Thập Phương Ca Sa này sớm đã không phải là không gian Thập Phương Ca Sa như thời kỳ Ấn Giao Vương rồi.

Có thi thể của Huyền Ứng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ trấn áp, cho dù mạnh mẽ như Tử Thử Yêu Thánh nó thì cũng khó có thể đánh vỡ không gian này!

Lần này, Tử Thử Yêu Thánh chui vào, ngược lại là có chút mạo hiểm...

Cũng may rằng Tử Thử Yêu Thánh cảm giác được, Dương Thạc không có ác ý đối với nó.

- Tiểu tử, bốn tọa đi theo ngươi dạo chơi trong không gian Thập Phương Ca Sa này, ngươi có gan đi theo bốn tọa, đến dạo chơi trong hang ổ của bốn tọa không?

Chợt Tử Thử Yêu Thánh xoay đầu lại, giống như cười mà không phải cười, nhìn Dương Thạc khề nói.

- Tiền bối đã mời, văn bối có gì không dám!

Dương Thạc mỉm cười.

Nếu Tử Thử Yêu Thánh muốn hại mình thì mình đã sớm mất mạng.

Dương Thạc cũng biết rõ Tử Thử Yêu Thánh này không có ác ý đối với mình.

Lúc trước chẳng những Dương Thạc không có chút giao tình nào với tộc Nham Thử, mà ngược lại còn có một chút thù hận. Con Nham Thử Vô Thánh ở bên trong tộc Nham Thử kia đã bị Dương Thạc hung hăng trảm, khiến cho nó đã vô cùng chật vật. Lúc ấy con Nham Thử Vô Thánh kia liền kêu âm ỉ, muốn sống chết với Dương Thạc. Chẳng qua là về sau Dương Thạc cứu được Nham Thử Vô Thánh kia, quan hệ mới hòa hoãn một chút.

Tử Thử Yêu Thánh muốn có qua có lại cho nên lại cứu Dương Thạc một lần.

Quan hệ giữa hai bên cũng đã coi như thân mật.

Lần này Dương Thạc muốn đi theo Tử Thử Yêu Thánh đến hang ổ của nó đi dạo một chuyến, để có thể gặp được con Nham Thử Vô Thánh lúc trước, giải trừ hiềm khích!

Thêm một người bạn chính là thêm một con đường. Lúc này có thể nói thiên hạ đều là kẻ thù của Dương Thạc, quan hệ cùng với Kim Phật Tự, Thiên Âm Môn, Dương Thiên, Nam Man Vương cũng đều không được tốt lắm. Lúc trước, sau khi đánh bại Dương Môn, quan hệ của hắn với Chân Vũ Môn cũng không thân thiện. Nếu tiếp tục như vậy thì..., tất cả cường giả trên thế gian này đều trở thành kẻ thù của Dương Thạc. nguồn

Phải nghĩ cách để lôi kéo một ít bằng hữu.

Mà Tử Thử Yêu Thánh chính là vị yêu thánh thứ tư trong thiên hạ, là cường giả thứ hai trong tầng cường giả siêu cấp. Cho nên có bằng hữu như thế này rất là chuyện rất tốt đối với Dương Thạc ...

Tử Thử Yêu Thánh chính là cường giả siêu cấp thứ tư trong mười đại yêu thánh.

Nó là cao thủ ngang hàng với Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương, Thần Quy Vương, cùng với Long Hoàng thượng cổ vừa mới xuất thế. Đại Chu Thần Võ Vương Càn Ngọc Long, môn chủ Chân Vũ, yêu thánh Huyền Vũ, Hỏa La Vương. . . , trên cơ bản chỉ là cường giả siêu cấp chiến lực tầng thứ hai mà thôi.

Nếu là ở tình huống bình thường thì khi nhìn thấy Tử Thử Yêu Thánh, Dương Thạc cũng có chút mất tự nhiên.

Nhưng lúc này, Dương Thạc và Tử Thử Yêu Thánh lại chạm mặt dưới hoàn cảnh đặc thù.

Lúc trước, thân thể Dương Thạc bị Long Hoàng thượng cổ đánh trúng, khí huyết sinh cơ bị mất đi rất nhiều, dường như sắp phải chết.

Dưới loại tình huống này, Dương Thạc không hề câu nệ ở trước mặt Tử Thử Yêu Thánh, chỉ muốn cứu sống nhục thể của mình mà thôi.

Lúc thân thể Dương Thạc khôi phục, hơn nữa lại ngưng tụ thành nhị trọng Cửu Âm Chân Thân, sau khi đi vào cấp độ Đại Tông Sư, Dương Thạc đã ở cùng Tử Thử Yêu Thánh này hơn mười ngày ở bên trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Đã ở cùng nhau lâu như vậy, cho nên ở trước mặt Tử Thử Yêu Thánh, dĩ nhiên Dương Thạc không phải câu nệ nữa rồi.

Tử Thử Yêu Thánh mời Dương Thạc tới nơi ở của nó, Dương Thạc lập tức đồng ý.

Mở không gian trong Thập Phương Ca Sa ra.

Dương Thạc và Tử Thử Yêu Thánh đều bước ra từ trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Bỏ tọa đi trước một bước. Tiểu tử, ta muốn xem ngươi có thể đuổi kịp ta không!

Tử Thử Yêu Thánh nhếch miệng cười.

Vútttt!!

Thân hình bỗng nhiên biến mất.

Ở sâu trong lòng đất, tốc độ của nó nhanh đến cực hạn. Chỉ trong tích tắc, nó đã rời đi mấy trăm trượng.

- Tốc độ thật nhanh!

Sắc mặt Dương Thạc ngưng tụ, tốc độ của Tử Thử Yêu Thánh trong lòng đất chính là tốc độ nhanh nhất mà Dương Thạc từng được nhìn!

Không nói tới nhục thể của mình, ngay cả Cửu Dương Chân Thân bay với tốc độ nhanh nhất cũng không thể đuổi kịp Tử Thử Yêu Thánh này.

Phải biết rằng lúc trước Dương Thạc tiến vào động thạch Nham Thử, tốc độ của Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư sơ kỳ từ trong lòng đất tiến lên cũng đã ngang bằng với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc rồi. Tử Thử Yêu Thánh hơn Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư một, hai kỳ, nhưng tốc độ của nó lại gấp mười lần Đại Tông Sư sơ kỳ!

Bình thường vốn không thể đuổi kịp!

Nhưng Dương Thạc cũng không muốn dùng cách bình thường để đuổi theo Tử Thử Yêu Thánh này.

- Thập Phương Ca Sa, tập trung!

Dương Thạc điều khiển Thập Phương Ca Sa, muốn xác định vị trí của Tử Thử Yêu Thánh.

Ầm! Ầm! Ầm!

Muốn xác định vị trí của Tử Thử Yêu Thánh, nhưng Dương Thạc lại cảm nhận thấy khí tức của Tử Thử Yêu Thánh mênh mông vô cùng, hơn nữa lại không cố định, dường như là không có khả năng khóa chặt nó lại. E rằng chỉ có Ấn Giao Vương tái thể hoặc là Dương Thạc đi vào cấp độ Vô Thánh thì mới có thể miễn cưỡng dùng Thập Phương Ca Sa này để khóa chặt khí tức của Tử Thử Yêu Thánh lại!

Nhưng mặc dù không thể tập trung được nhưng dựa vào khí tức của Tử Thử Yêu Thánh cũng có thể dò xét đại khái đường đi của nó, vậy là đủ rồi.

Xoẹt!

Sau một khắc, Dương Thạc lợi dụng Thập Phương Ca Sa mở ra hư không, trong chớp lát đã ở ngoài mấy trăm dặm.

Vút!!!

Vừa mới đến nơi này, Dương Thạc lập tức cảm giác được, Tử Thử Yêu Thánh đang ở cách mình không xa.

Nhưng tốc độ của Tử Thử Yêu Thánh cực nhanh, thoáng một cái đã lại biến mất!

Xoẹt!

Dương Thạc lại dò xét khí tức của nó rồi mở ra hư không đuổi theo.

Liên tục bốn, năm lần, một người một chuốt đã tiến đi được gần 2000, 3000 dặm.

Nếu không phải Dương Thạc đã sớm đi vào cấp độ Đại Tông Sư, mỗi ngày được dùng Thập Phương Ca Sa nhiều lần hơn thì... Mặc dù có Thập Phương Ca Sa, nhưng e rằng cũng không đuổi kịp Tử Thử Yêu Thánh này.

Đi được tầm 2000, 3000 dặm, Dương Thạc và Tử Thử Yêu Thánh đã tiến vào chỗ sâu trong núi Đại Hành.

Di chuyển ở trong lòng đất núi Đại Hành.

Dương Thạc mơ hồ cảm giác được mình sắp tiến vào hang ổ của Tử Thử Yêu Thánh.

- Sao? Dừng lại!

Đúng lúc Dương Thạc cảm nhận như vậy thì hắn lại dùng Thập Phương Ca Sa dò xét vị trí chỗ ở của Tử Thử Yêu Thánh. Đột nhiên hắn nhận thấy khí tức của Tử Thử Yêu Thánh không bay lung tung nữa mà đang ổn định ở một chỗ. Hiển nhiên, Tử Thử Yêu Thánh đã đi tới nơi ở của nó.

382. Chương 369: Mạnh Nhất Khoáng Thạch Huyền Cấp, Ngân Diệu Tinh Phách!

Chương 369: Mạnh Nhất Khoáng Thạch Huyền Cấp, Ngân Diệu Tinh Phách!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

đọc truyện mới nhất tại .

- Mở ra hư không, trực tiếp đi qua!

Dương Thạc lại muốn dùng Thập Phương Ca Sa mở ra hư không.

- Hả? Không xuyên qua được!

Lúc Dương Thạc chui vào hư không, chuẩn bị đến hang ổ của Tử Thử Yêu Thánh thì hắn chợt nhận ra bốn phía không gian chỗ hang ổ Tử Thử Yêu Thánh đều vô cùng ngưng thực, căn bản là không thể phá rách, không cách nào trực tiếp đạt đến!

Hang ổ của Tử Thử Yêu Thánh này giống như mật thất của phủ Trấn Quốc Công, hư không xung quanh đều bị phong tỏa.

Dương Thạc thoáng kinh ngạc một chút rồi lập tức bình thường trở lại.

Tử Thử Yêu Thánh là yêu thánh thứ tư trong thiên hạ. Núi Đại Hành này là nơi ở của nó, cho nên dĩ nhiên là không đơn giản. Phong tỏa hư không ở bốn phía khiến cho người ngoài không thể tùy ý mở ra hư không, tiến vào nơi ở của nó cũng là chuyện vô cùng bình thường.

- Nếu như không thể mở ra hư không, vậy thì trực tiếp bay qua là tốt rồi. Nơi ở của nó cách vị trí hiện tại của ta tầm hơn một trăm dặm, chỉ cần bay một lát là có thể tới nơi!

Nếu như không thể mở ra hư không thì Dương Thạc quyết định sẽ bay qua.

Trong lòng đất núi Đại Hành này, động thạch có ở khắp nơi. Dương Thạc chọn tùy ý một động thạch, bay về phía vị trí Tử Thử Yêu Thánh.

Xèo...xèo! Xèo...xèo!

Trên đường đi, Dương Thạc gặp không ít Nham Thử bình thường màu xám bạc.

Những Nham Thử này đều ở cấp độ Vô Tôn. Nhìn thấy Dương Thạc, chúng không hề biểu hiện địch ý, ngược lại còn kêu xèo...xèo, tựa như đang chào hỏi Dương Thạc.

- Đám Nham Thử bình thường này cảm động và nhớ tới ân đức của ta!

Dương Thạc mỉm cười.

Lúc trước Dương Thạc có mâu thuẫn với tộc Nham Thử.

Nhưng chủ yếu nhất chính là mâu thuẫn với Nham Thử Vô Thánh. Nham Thử cấp độ Vô Thánh kia bị đao Thần Long Liệt Khôn của Dương Thạc hung hăng trăm xuống, khí huyết mất đi khá nhiều. Cho nên nó hận không thể băm xác Dương Thạc thành vạn mảnh.

Đối với Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư, Dương Thạc cũng có một chút mâu thuẫn. Lúc trước Dương Thạc cũng ra tay với những Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư nhưng cũng không ra tay độc ác, cho nên chúng không phải chịu quá nhiều thiệt thòi từ Dương Thạc.

Về phần Nham Thử bình thường thì hầu như Dương Thạc không có mâu thuẫn với chúng.

Ngược lại, bởi vì lúc trước Dương Thạc công kích chém giết Vô Thánh Nam Man là Đóa Tư và Đóa Mẫu, cứu những con Nham Thử bình thường này, cho nên những con Nham Thử bình thường này mang ơn Dương Thạc!

Dương Thạc mỉm cười với mấy con Nham Thử này.

Trong chớp mắt, Dương Thạc đã đi được ba, bốn mươi dặm trong động thạch này.

Hoàn cảnh xung quanh đã có biến hóa.

Xung quanh đường hầm động thạch vốn đều là nham thạch chủ mạch núi Đại Hành.

Mà càng tới gần hang ổ Tử Thử Yêu Thánh, Dương Thạc nhận ra mật độ nham thạch xung quanh đường hầm càng lúc càng lớn. Thời gian dần qua, thậm chí một số còn biến thành tinh thạch màu bạc.

- Tinh thạch màu bạc này chính là một loại khoáng thạch sao?

Nội tâm Dương Thạc khẽ động.

Đồ ăn của Nham Thử chính là khoáng thạch. Khoáng thạch càng cao thì Nham Thử lại càng yêu thích.

Lúc trước Dương Thạc tìm kiếm Nham Thử, Thần Long đã nhắc nhở Dương Thạc rằng chắc chắn Nham Thử ở bên trong núi Đại Hành này tập trung ở trong một mạch khoáng lớn. Hiện tại Dương Thạc nhìn thấy những khoáng thạch màu bạc này, lập tức biết rõ đây chính là hang ổ của Tử Thử Yêu Thánh, là nơi Nham Thử núi Đại Hành tụ họp rồi.

- Khoáng thạch Ngân Diệu cao đẳng phù hợp chín phần với Bắc Địa Uy Lực Khải sao?

Vừa nhìn thấy những khoáng thạch này, trong đầu Dương Thạc lập tức toát ra một ý niệm.

- Khoáng thạch này gọi là Ngân Diệu sao? Phù hợp tới chín phần với Bắc Địa Uy Lực Khải sao?

Tâm niệm Dương Thạc hơi động một chút.

Bắc Địa Uy Lực Khải bị Long Hoàng thương cổ oanh kích thoáng một phát, đã bị nện dẹp. Tuy Tử Thử Yêu Thánh đã hỗ trợ phục hồi như cũ nhưng tổn thương cũng vẫn nghiêm trọng. Lúc này cần phải nhanh chóng cắn nuốt một ít khoáng thạch cao đẳng mới có thể sửa lại hoàn toàn, thậm chí còn tăng lên. Khoáng thạch ngân diệu này chính là khoáng thạch cao đẳng, độ phù hợp cùng với Bắc Địa Uy Lực Khải cũng không thấp, chính là tài liệu tốt nhất để sửa lại Bắc Địa Uy Lực Khải!

- Đợi đến lúc gặp được Tử Thử Yêu Thánh sẽ xin nó một ít khoáng thạch Ngân Diệu này.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Tiếp tục xâm nhập, Dương Thạc lại đụng phải một ít Nham Thử cấp độ Đại Tông Sư.

Mật độ khoáng thạch màu bạc xung quanh cũng càng lúc càng lớn. Thời gian dần trôi qua, gần như đã trở thành một thế giới tinh thạch màu bạc!

- Dương Thạc, hoan nghênh người đến cung điện ngân tinh của bốn tọa làm khách. Tại giao lộ phía trước, người đi về phía bên trái, tiến thêm năm trăm trượng là tới cửa vào cung điện ngân tinh của bốn tọa rồi! Bốn tọa đã phái người ra đón người rồi!

Đúng lúc này, tiếng nói khàn khàn của Tử Thử Yêu Thánh truyền tới.

Dương Thạc không suy nghĩ nhiều, đến giao lộ phía trước, lập tức quành sang bên trái. Chỉ trong chớp lát hắn đã nhận ra mấy trăm trượng phía trước chính là phần cuối của đường hầm này.

Nơi cuối cùng chính là một cánh cửa lớn vô cùng lồng lộng, bên trên điêu khắc vô số khoáng thạch màu bạc.

Trước cánh cửa lớn này là một con chuột màu bạc đang chờ Dương Thạc.

- Kia chính là Nham Thử Vô Thánh sao?

Nhìn thấy con Nham Thử màu bạc này, Dương Thạc thoáng sửng sốt.

Hiềm khích giữa Nham Thử Vô Thánh và Dương Thạc không hề nhỏ. . .

Nhưng đã đến nơi này rồi, Dương Thạc cũng không thể lùi bước. Nếu như nó cũng không ra tay với mình thì Dương Thạc sẽ mỉm cười, chủ động nói chuyện.

- Thử tiên bối, chúng ta lại gặp mặt!

Đã đến gần, Dương Thạc hướng về Võ Thánh Nham Thử, chấp tay hành lễ.

Nham Thử Võ Thánh nhìn thấy Dương Thạc, lập tức sắc mặt đỏ lên một chút. Con Nham Thử Võ Thánh này không phải loại bạc tình bạc nghĩa. Lúc trước Dương Thạc cứu nó từ trên tay Đóa Tư, Đóa Mẫu, nó lại nghĩ rằng Dương Thạc là đồng bọn với Đóa Tư, Đóa Mẫu, thiếu chút nữa đã chém giết Dương Thạc. . . Đến lúc biết chân tướng sự thật, nó cũng cảm giác có chút xấu hổ. Lúc này lại nhìn thấy Dương Thạc, sắc mặt nó cũng không được tự nhiên.

Nhưng sau một khắc, sắc mặt của Nham Thử Võ Thánh này lại khôi phục như thường.

Oán hận nhìn Dương Thạc một cái.

- Dương Thạc, bình thường ngay cả ta cũng không được tùy ý ra vào cung điện ngân tinh của lão tổ tông đây!

- Vào bên trong, quy củ một chút!

Khẽ quát một tiếng, Nham Thử Võ Thánh quay người mở cánh cửa lớn của cung điện ngân tinh.

Cánh cửa lớn vừa được mở, còn chưa tiến vào trong đó nhưng Dương Thạc đã cảm giác được một luồng sáng chói mắt tỏa ra từ trong cung điện này.

- Tinh Quang Ngân Diệu, khoáng thạch đỉnh cấp, phù hợp chín phần cùng Bắc Địa Uy Lực Khải. . . Tòa cung điện này được xây dựng từ khoáng thạch đỉnh cấp, Tinh Quang Ngân Diệu sao?

Không cần tiến vào trong cung điện này, Dương Thạc đã đoán được cung điện này được xây dựng từ khoáng thạch Ngân Diệu cao cấp.

Chính là Ngân Diệu Tinh Quang!

Toàn bộ tòa cung điện này đều là Tinh Quang Ngân Diệu. . .

Xa xỉ!

Giờ phút này, trong đầu Dương Thạc chỉ có thể toát ra một ý niệm như vậy.

Khoáng thạch Ngân Diệu chính là khoáng thạch đẳng cấp cao. Tài liệu chủ yếu của đạo Thần Long Liệt Khôn của Dương Thạc chính khoáng thạch đẳng cấp cao như thế này. Chẳng qua là ngoài ra còn trộn lẫn một ít khoáng thạch đỉnh cấp như Đông Hải Huyền Ngọc. Nhưng bởi vì sự pha trộn giữa các khoáng thạch đẳng cấp cao khá cân đối, hợp lý, lại có thêm kỹ pháp Âu Tử Luyện cao siêu, cho nên mới rèn được ra một thanh đao ngũ cấp thần binh.

Nếu chỉ dùng tài liệu luận đơn thuần thì khoáng thạch đẳng cấp cao làm chủ.

Mà Tinh Quang Ngân Diệu chính là khoáng thạch đỉnh cấp!

Còn cao hơn một tầng so với khoáng thạch đẳng cấp cao. Nói cách khác, so với tài liệu dùng cho đạo Thần Long Liệt Khôn là cao hơn một kỳ.

Tử Thử Yêu Thánh dùng những khoáng thạch đỉnh cấp này để chế tạo ra một tòa cung điện to lớn đến như vậy, ngoài dùng hai chữ xa xỉ để hình dung, Dương Thạc thật sự không thể tìm ra được từ nào khác thay thế..

Theo sau Nham Thử Võ Thánh, Dương Thạc chậm rãi bước vào cung điện này.

Một sảnh lớn rộng hơn hai mươi trượng, cao hai trượng hiện ra ở trước mặt Dương Thạc.

Bốn phía sảnh lớn này đều là do Tinh Quang Ngân Diệu tạo thành. Dương Thạc chỉ cần nhìn lướt qua cái sảnh lớn này là lập tức biết rõ, đằng sau sảnh lớn này còn có một số gian phòng khác. Tổng hợp lại, chắc chắn cung điện ngân tinh này rộng trên 50 trượng!

Có lẽ so với cung điện Hoàng Thành Đại Chu, thậm chí là một số đại điện tại phủ Trấn Quốc Công, cung điện ngân tinh rộng 50 trượng này vẫn là quá nhỏ.

Nhưng e rằng chỉ cần lấy ra một ít tài liệu xây dựng tòa cung điện này là đã có thể xây dựng nên một đại điện rộng tới trăm trượng rồi...

Có một cái giường ở trong sảnh lớn này.

Giờ phút này, Tử Thử Yêu Thánh đang ngồi ở trên giường, hai cái mắt nhỏ hơi nheo lại.

- Dương Thạc, người đã đến rồi!

Lúc Dương Thạc đi vào đến chính giữa cái sảnh lớn, lập tức Tử Thử Yêu Thánh cũng mở hai mắt ra.

- Tiền bối đã mời, văn bối làm sao có thể từ chối?

Dương Thạc mỉm cười.

- Ủ!

Tử Thử Yêu Thánh nhẹ nhàng gật đầu.

- Tiểu tử ngươi có gan lớn đấy. Cung điện ngân tinh này của bốn tọa bị phong tỏa hư không. Một khi ngươi đã vào, nếu gặp phải nguy hiểm gì, mặc dù ngươi có không gian Thập Phương Ca Sa thì cũng không thể chạy thoát được. Vậy mà ngươi vẫn không chút do dự, dám tiến đến, quả thật là người không đơn giản!

Tử Thử Yêu Thánh khen Dương Thạc.

Dương Thạc nhàn nhạt nở nụ cười:

- Chẳng phải Tử Thử tiền bối cũng như vậy sao? Chẳng phải là Tử Thử tiền bối cũng không chút do dự, thậm chí chủ động yêu cầu đi vào trong không gian bốn Thập Phương Ca Sa của văn bối đấy sao?

Nghe thấy những lời nói này của Dương Thạc, Tử Thử Yêu Thánh sững sờ. Sau một khắc, trên mặt của Tử Thử Yêu Thánh hiện ra một nụ cười cổ quái.

Tình huống của nó khác Dương Thạc.

Nó có can đảm tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc, nguyên nhân chủ yếu chính là vì, cho dù Dương Thạc muốn đối phó nó thì nó cũng có lòng tin có thể phá vỡ không gian Thập Phương Ca Sa, chạy trốn ra ngoài... Nhưng nhiên, không gian Thập Phương Ca Sa có thi thể Huyền Ứng thượng cổ và thi thể Hắc Hùng thượng cổ trấn áp, cho nên Tử Thử Yêu Thánh cũng không nắm chắc được việc này...

Lúc ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, Tử Thử Yêu Thánh nhìn thấy thi thể Huyền Ứng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ, trong lòng không khỏi xao động.

Huống hồ, Tử Thử Yêu Thánh là người nào?

Là yêu thánh thứ tư trong thiên hạ. Là cường giả siêu cấp tăng chiến lực thứ hai.

Cho nên sự quyết đoán của nó không phải là Vô Thánh bình thường có thể bằng được đấy.

Lúc này Dương Thạc đánh đồng hấn và Tử Thử Yêu Thánh nó. Cho nên... Tử Thử Yêu Thánh không thể không nói rằng, Dương Thạc... Rất quyết đoán!

Bất luận như thế nào thì Dương Thạc cũng đã tiến vào trong cung điện ngân tinh này.

Tử Thử Yêu Thánh cũng đã tiến không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc.

Hơn nữa một người, một chuột coi như là đã từng giúp đỡ lẫn nhau. Quan hệ giữa bọn họ không phải là bạn bè thân tình thì ít nhất cũng không phải là người lạ, lại càng không phải là kẻ thù...

- Dương Thạc, lúc trước bốn tọa bề quan, không thể tưởng được hai oắt con của Nam Man Vương lại dám đến núi Đại Hành này ra tay với con cháu của bốn tọa... Nếu không phải là người kịp thời ra tay chém giết hai cái đứa oắt con Nam Man Vương kia thì e rằng tất cả con cháu của bốn tọa đã gặp nạn lớn rồi!

- Người có ơn với tộc Nham Thử, bốn tọa nhớ kỹ!

Tử Thử Yêu Thánh nói.

- Tiền bối quá khen. Lúc trước văn bối có chút hiềm khích cùng với tộc Nham Thử. Lần trước ra tay cũng là vì muốn tiêu trừ hiềm khích. Mặt khác, hai người tộc Nam Man kia vốn là kẻ thù của văn bối. Văn bối giết bọn hán cũng không chỉ là vì cứu tộc Nham Thử!

Dương Thạc thật thà nói.

- Bồn tọa mặc kệ những thứ này!

Dương Thạc không ngờ rằng Tử Thử Yêu Thánh lại nhẹ nhàng vung móng vuốt lên.

- Trước kia ngươi chém tiểu Ngân, lấy máu tươi của nó. Đây chỉ là việc nhỏ, xóa bỏ, không nên nhắc lại!

Tử Thử Yêu Thánh nói.

Tiểu Ngân nó vừa nói chính là Nham Thử Vô Thánh màu bạc kia.

- Điều bồn tọa ghét nhất chính là thiếu nhân tình người. Người đã cứu tộc Nham Thử ta, cho nên bồn tọa muốn báo đáp. Lúc trước bồn tọa cứu thân thể người ra, đây coi như là chuyện đầu tiên ta làm cho người!

- Mặt khác, trong cung điện ngân tinh của bồn tọa còn có vô số bảo vật. Người tùy ý chọn lựa một cái, đây coi như là đền bù tổn thất thứ hai cho người!

- Cuối cùng, bồn tọa hứa với người sẽ giúp người làm một việc. Xem như là tộc Nham Thử ta trả ơn người hoàn toàn. Thế nào?

Tử Thử Yêu Thánh hỏi Dương Thạc.

Vị cường giả siêu cấp này vừa nói sẽ cho Dương Thạc một bảo vật, hơn nữa sẽ giúp Dương Thạc làm một chuyện, để trả ơn cứu giúp của Dương Thạc đối với tộc Nham Thử!

Điều này khiến cho Dương Thạc có chút kinh ngạc!

Dương Thạc thấy quả thật mình đã cứu được tộc Nham Thử, nhưng Tử Thử Yêu Thánh này liều mạng đắc tội Dương Thiên để cứu nhục thể của mình, đây coi như là hai bên đã hòa nhau. Tử Thử Yêu Thánh này hoàn toàn không cần phải đưa bảo vật cho Dương Thạc và giúp đỡ Dương Thạc làm một việc để đền bù tổn thất.

Nhưng trong chớp lát, Dương Thạc lại bình thường trở lại.

Từ góc độ của mình nhìn nhận thì Tử Thử Yêu Thánh cứu mình coi như là đã hòa nhau.

Nhưng đứng từ phía góc độ của Tử Thử Yêu Thánh nhìn thì lại không phải như thế.

Dương Thạc ra tay cứu được mấy chục vạn Nham Thử bình thường của tộc Nham Thử, mà Tử Thử Yêu Thánh ra tay chỉ là cứu được thân thể một mình Dương Thạc mà thôi. Hơn nữa, cuối cùng Dương Thạc không chết, lại hồi phục, nguyên nhân chủ yếu nhất chính là do những đan dược của Dương Thạc cùng với huyết mạch Hắc Hùng thượng cổ, Huyền Thủy Ngưng Thân quyết.

Dĩ nhiên cũng không thể thiếu sự giúp đỡ của Tử Thử Yêu Thánh. Nhưng... Điều này làm cho nó cảm giác tác dụng của mình vẫn là có hạn...

Huống hồ, mạng của Dương Thạc là mạng, mạng của những con Nham Thử bình thường kia cũng là mạng!

Dương Thạc cứu được hơn mười vạn Nham Thử, còn Tử Thử Yêu Thánh chẳng qua là cứu được một mình Dương Thạc. Tử Thử Yêu Thánh vẫn cảm giác là mình chiếm tiện nghi của Dương Thạc!

383. Chương 370: Đại Yêu Thánh Thứ Hai Của Nham Thử Nhất Tộc

Chương 370: Đại Yêu Thánh thứ hai của Nham Thử nhất tộc

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Nó là cường giả siêu cấp đương thời, là cao thủ Yêu tộc tuyệt đỉnh, dĩ nhiên có niềm kiêu ngạo của mình.

Tuyệt đối sẽ không chiếm tiện nghi của một tiểu bối!

Chính bởi vì vậy cho nên Tử Thử Yêu Thánh lại nói ra hai điều kiện dùng để đền bù tổn thất cho Dương Thạc...

- Đã như vậy...

Hai mắt Dương Thạc hơi nhú lại.

Có tiện nghi lại không mất gì, chỉ có ngu ngốc mới không đồng ý!

Hơn nữa, lấy bảo vật của Tử Thử Yêu Thánh, mời Tử Thử Yêu Thánh giúp đỡ làm một chuyện, không chỉ là đơn giản là chiếm tiện nghi.

Trong việc này, quan hệ giữa Dương Thạc và Tử Thử Yêu Thánh còn có thể tiến thêm một bước, càng thêm thân mật! Trong vô hình, được rất nhiều chỗ tốt!

- Nếu như tiền bối muốn đưa cho văn bối bảo vật, lại giúp văn bối làm việc thì dĩ nhiên văn bối sẽ không chối từ!

Dương Thạc mỉm cười nói thẳng. truyện copy từ

- Về phần bảo vật...

Tâm niệm Dương Thạc khẽ chuyển.

- Tử Thử tiền bối, bộ khôi giáp trên thân thể văn bối có được công hiệu cắn nuốt tộc Nham Thử và có thể cắn nuốt khoáng thạch, chữa trị bản thân, hơn nữa không ngừng mạnh mẽ hơn. Nếu như Tử Thử tiền bối muốn cho văn bối một lễ vật thì văn bối muốn... Một khối Tinh Quáng Ngân Diệu để chữa trị áo giáp!

Dương Thạc nói.

Có lẽ Tử Thử Yêu Thánh có không ít bảo vật.

Nhưng trong đó chưa hẳn đã có cái nào thích hợp với Dương Thạc đấy. Lúc này Dương Thạc đã có vũ khí, áo giáp. Trừ khi là đạt được bí bảo ngũ trọng lõi âm Võ Thánh, nếu không thì Dương Thạc tuyệt đối không thể dễ dàng buông tha cho tài liệu của những vũ khí, áo giáp của mình.

Có rất ít bí bảo ngũ trọng lõi âm Võ Thánh. E rằng ngay cả Tử Thử Yêu Thánh cũng không có. Cho dù có thì Dương Thạc cũng khó thể đem đi.

Cho nên nói rằng muốn một khối Tinh Quáng Ngân Diệu để chữa trị Bắc Địa Uy Lực Khải là một lựa chọn tốt!

- Người muốn Tinh Quáng Ngân Diệu sao?

Nghe được lời nói này của Dương Thạc, sắc mặt Tử Thử Yêu Thánh có chút cổ quái.

Nhìn thấy biểu lộ này của Tử Thử Yêu Thánh, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Chẳng lẽ Tử Thử Yêu Thánh không muốn cho sao?

Dù sao thì Tinh Quáng Ngân Diệu cũng là tài liệu xây dựng cung điện ngân tinh của nó. Một tòa cung điện nguyên vẹn, nếu như bị lấy đi hai khối Tinh Quáng Ngân Diệu cho Dương Thạc thì sẽ khiến cho cung điện ngân tinh này trở nên không hoàn chỉnh rồi. Tóm lại là Tử Thử Yêu Thánh vẫn còn có chút đau lòng. Cho nên nếu như trên tay Tử Thử Yêu Thánh không thừa Tinh Quáng Ngân Diệu thì... hoàn toàn có khả năng từ chối yêu cầu của Dương Thạc!

Hít sâu một hơi, Dương Thạc đợi Tử Thử Yêu Thánh trả lời.

Nếu như nó từ chối thì... Dương Thạc cũng chỉ có thể lựa chọn bảo vật khác...

- Dương Thạc, người quả thật muốn Tinh Quáng Ngân Diệu sao?

Giờ phút này, Tử Thử Yêu Thánh lại lên tiếng.

- Được rồi, bồn tọa sẽ cho người xem trước một ít bảo vật trong cung điện ngân tinh. Sau khi nhìn thấy những bảo vật kia, nếu như người vẫn muốn Tinh Quang Ngân Diệu thì bồn tọa sẽ cho người đầy đủ Tinh Quang Ngân Diệu!

- Đi theo bồn tọa!

Tử Thử Yêu Thánh nói rồi rời khỏi giường, đi đến đằng sau cung điện ngân tinh. Dương Thạc và Nham Thử Vô Thánh tiểu Ngân kia đi theo sau.

Sau một lát, Tử Thử Yêu Thánh đến trước cửa một căn phòng.

Tạch...!

Đẩy cửa phòng ra, đi vào.

- Dương Thạc, trong gian phòng này chứa đựng tất cả bảo vật của bồn tọa, người lựa chọn một chút đi!

Tử Thử Yêu Thánh nói xong liền đứng sang một bên, để cho Dương Thạc đi vào trong phòng.

Vừa mới tiến vào trong gian phòng, Dương Thạc lập tức cảm giác được, một luồng khí tức binh đao đánh úp về phía mình!

Trong gian phòng này có tới hàng trăm bảo vật, tám phần trong đó đều là binh khí, áo giáp, ít nhất cũng là cấp độ tam cấp thần binh. Cái phòng này giống như một kho binh khí cỡ nhỏ vậy.

Ngoài binh khí, áo giáp ra, ở đây còn có một số pháp khí khác hầu như đều là bí bảo cấp độ nhị trọng lôi âm Vô Thánh trở lên đấy. Chỉ có điều, hầu như không có bí bảo cấp độ tứ trọng lôi âm Vô Thánh, ngũ trọng thì... Càng không cần nghĩ rồi... Phải biết rằng đừng nói là Tử Thử Yêu Thánh, mà ngay cả Đại Bàng Kim Sí Vương, Thần Quy Vương cũng chưa chắc đã có bí bảo ngũ trọng lôi âm Vô Thánh!

Ngoài binh khí, áo giáp, bí bảo pháp khí ra thì ở đây còn có một số khoáng thạch. . .

Dương Thạc nhìn lướt qua những quang thạch này.

- Sao?

Sau một khắc, ánh mắt Dương Thạc chợt tập trung vào một khối khoáng thạch có đường kính chừng một xích, tỏa ra ánh sáng bạc đậm đặc!

Khí tức tràn ra từ khoáng thạch này có chút giống với Tinh Quang Ngân Diệu!

- Tinh phách Ngân Diệu!

- Tài liệu khoáng thạch huyền cấp, độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực Khảm... Mười một phần!

Một nhóm tin tức nhanh chóng hiện ra ở trong đầu Dương Thạc.

Ánh mắt Dương Thạc thoáng cái tập trung vào khối khoáng thạch tỏa ra ánh sáng màu vàng này.

Ngân Diệu Tinh Phách?

Khoáng thạch Huyền cấp?

Rất rõ ràng, khối khoáng thạch rộng một xích này tuyệt đối vượt xa khoáng thạch Ngân Diệu bình thường, là cực phẩm trong khoáng thạch Ngân Diệu Tinh Quang.

Khoáng thạch và công pháp võ đạo giống nhau, cũng phân chia đẳng cấp.

Nói như vậy, khoáng thạch chủ yếu có ba phẩm cấp, khoáng thạch cấp thấp, khoáng thạch trung giai, khoáng thạch cao giai. Nhưng trong khoáng thạch cũng sẽ có những khoáng thạch cực phẩm vượt qua khoáng thạch cao giai. Những khoáng thạch cực phẩm này giống như huyền công bí điển trong công pháp võ đạo vậy, thừa thớt đến cực hạn, được gọi là khoáng thạch Huyền cấp!

So sánh đơn giản, khoáng thạch Huyền cấp với khoáng thạch bình thường liền tương đương với Cửu Dương Huyền Công và công pháp bình thường.

- Ngân Diệu Tinh Phách này hẳn là chỗ tinh túy trong Ngân Diệu Tinh Quang!

Không cần suy nghĩ nhiều, Dương Thạc lập tức liền biết rõ lai lịch khoáng thạch này.

Dải đất trung tâm núi Đại Hành tồn tại một mảnh mạch khoáng Ngân Diệu cực lớn.

Cung diện ngân tinh này chính là trung tâm mạch khoáng Ngân Diệu.

Sản xuất đại lượng Ngân Diệu Tinh Quáng.

Về phần Ngân Diệu Tinh Phách, chỉ cần nhìn tên thì cũng có thể biết rõ khối khoáng thạch này chính là tinh túy trong tinh túy của mảnh khoáng thạch này, là tinh hoa nhất trong mảnh mạch khoáng Ngân Diệu!

- Độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải mười một phần?

Độ phù hợp giữa khối Ngân Diệu Tinh Phách và Bắc Địa Uy Lực Khải cũng khiến Dương Thạc vô cùng kinh ngạc.

Khoáng thạch Ngân Diệu bình thường, thậm chí là Ngân Diệu Tinh Quáng, độ phù hợp với Bắc Địa Uy Lực Khải chẳng qua chỉ là chín phần mà thôi. Ngân Diệu Tinh Phách này lại có độ phù hợp đạt tới mười một phần, tăng thêm hai phần. Đối với Dương Thạc, đây tuyệt đối có thể coi là niềm vui ngoài ý muốn.

- Khó trách Tử Thử tiền bối nói với ta, đợi sau khi kiến thức những bảo vật kia xong rồi mới để ta quyết định rốt cục là muốn bảo vật hay là muốn Ngân Diệu Tinh Quáng bình thường. Không thể tưởng tượng được ở đây còn có một khối Ngân Diệu Tinh Quáng cấp độ Huyền cấp, vượt xa khoáng thạch bình thường...

So với Ngân Diệu Tinh Phách, những Ngân Diệu Tinh Quáng bình thường kia căn bản không tính là cái gì.

Trên thực tế, dựa theo tư duy bình thường, Tử Thử Yêu Thánh muốn cho Dương Thạc đồ vật. Dương Thạc lựa chọn Ngân Diệu Tinh Quáng, Tử Thử Yêu Thánh cho hắn một ít là được.

Hà tất lại dẫn Dương Thạc đến đây xem Ngân Diệu Tinh Phách?

Nhưng sự thật cũng không phải như thế.

Tử Thử Yêu Thánh cho Dương Thạc một thứ, chủ yếu là muốn một ý niệm cảm ngộ trong đầu.

Nếu không cho Dương Thạc thứ đó, nhìn như nó buồn bán lời lãi, nhưng thực ra nó chính là cường giả siêu cấp đương thời, có ngạo khí bản thân, lấy tiện nghi của tiểu bối như Dương Thạc tuyệt đối sẽ gây ảnh hưởng với tâm cảnh của nó, khiến nó khó có thể tiến thêm trên con đường võ đạo. Hiện tại bỏ qua những thứ vật ngoài thân này, thu hoạch một ý niệm cảm ngộ, đối với nó tuyệt đối là chuyện hữu ích vô hại.

Bỏ được thì bỏ, có bỏ thì mới có được. Tử Thử Yêu Thánh đã sống mấy trăm năm, tự nhiên hiểu rõ đạo lý này.

Chính bởi vì như thế, nó tuyệt đối không chiếm tiện nghi của Dương Thạc. Mặc dù Dương Thạc mở miệng muốn Ngân Diệu Tinh Quáng, nó vẫn dẫn Dương Thạc để Dương Thạc mở mang kiến thức về Ngân Diệu Tinh Phách cao cấp rồi mới quyết định tiếp.

Nhưng nó không ngờ vừa mới tiến vào gian phòng kia, Dương Thạc mới chỉ lướt nhìn qua bảo vật trong gian phòng đó, lập tức đã tập trung vào khối Ngân Diệu Tinh Phách này.

- Tiểu tử, nhân lực tốt lắm...!

Tử Thử Yêu Thánh cũng không khỏi cảm thán nhân lực của Dương Thạc.

Trong gian phòng đó, tất cả bảo vật lớn nhỏ có không ít.

Trong đó có một số thứ phát ra hào quang khí thế, thậm chí vượt xa Ngân Diệu Tinh Phách này!

Dù sao Ngân Diệu Tinh Phách cũng chỉ là một khối khoáng thạch, cũng không phải pháp khí thành phẩm, khí tức ngưng mà không tán. Nếu chỉ nhìn từ ngoài, nó tuyệt đối không bằng những thứ pháp khí kia.

Mặc dù trong khoáng thạch, cũng là một khối không khiến người ta dễ để ý đến.

Dương Thạc có thể vừa nhìn liền phát hiện khối khoáng thạch Ngân Diệu này, đủ để nói rõ nhân lực của Dương Thạc siêu quần!

Dương Thạc cười nhạt một tiếng.

Tử Thử Yêu Thánh không biết là Dương Thạc có năng lực dò xét độ phù hợp. Trong gian phòng này, những thứ pháp khí, khoáng thạch tài liệu kia rất cục là đẳng cấp gì, Dương Thạc hầu như có thể nhìn một cái nhìn ra.

- Tử Thử tiền bối, khối khoáng thạch này là Ngân Diệu Tinh Phách trong truyền thuyết à?

Dương Thạc nhìn thoáng qua Ngân Diệu Tinh Phách, lại quay đầu hỏi Tử Thử Yêu Thánh.

Giờ phút này hắn đã quyết định, muốn một khối Ngân Diệu Tinh Phách này.

Nhưng lúc quay đầu nhìn về phía Tử Thử Yêu Thánh, Dương Thạc chợt phát hiện Vô Thánh Nham Thử Tiểu Ngân bên cạnh, sắc mặt hơi khó coi. Ánh mắt Vô Thánh Nham Thử này cũng thỉnh thoảng nhìn về khối Ngân Diệu Tinh Phách, dường như vô cùng coi trọng khối Ngân Diệu Tinh Phách này.

- Đúng vậy. Tiểu tử, nhãn lực của ngươi rất mạnh!

Tử Thử Yêu Thánh khẽ gật đầu.

- Ngân Diệu Tinh Phách này chính là chỗ tinh hoa nhất trong mạch khoáng Ngân Diệu!

- Mạch khoáng Ngân Diệu bình thường, nhỏ nhỏ một chút thì chỉ sản xuất ra một số khoáng thạch Ngân Diệu bình thường. Hơi hơi lớn hơn một chút, ở dải đất trung tâm có khả năng hình thành một ít Ngân Diệu Tinh Quang. Mà một số mạch khoáng Ngân Diệu lan tràn mấy trăm dặm, lúc sinh ra Ngân Diệu Tinh Quang đồng thời có thể xuất hiện vài khối Ngân Diệu Tinh Phách. Trong khu vực Đại Chu, mạch khoáng có thể sản xuất Ngân Diệu Tinh Phách tuyệt đối không cao! Mạch khoáng Ngân Diệu trong núi Đại Hành này lan tràn hơn ba trăm dặm, có thể nói là mạch khoáng Ngân Diệu lớn nhất đương thời. Sau khi bốn tọa chiếm giữ mạch khoáng này liên khai thác ra một khối Ngân Diệu Tinh Phách!

Tử Thử Yêu Thánh nói:

- Đối với áo giáp của ngươi, nó có tác dụng chữa trị, tăng cấp rất lớn. Thế nào? Dương Thạc, hiện tại ngươi có thể quyết định chưa?

Tử Thử Yêu Thánh cười mà như không cười, nói với Dương Thạc.

- Quyết định sao...

Mí mắt Dương Thạc hơi rũ xuống một chút.

Chợt thấy Dương Thạc cười nhạt một tiếng.

- Tử Thử Yêu Thánh, chắc hẳn khối Ngân Diệu Tinh Phách vô cùng trọng yếu đối với Nham Thử nhất tộc các ngươi!

- Quân tử không đoạt chỗ tốt của người. Ta không thể nhận khối Ngân Diệu Tinh Phách này, vẫn là mời tiền bối cho ta một ít Ngân Diệu Tinh Quang bình thường là được rồi!

Dương Thạc nghiêm mặt nói.

- Cái gì?

Nghe thấy những lời này của Dương Thạc, Tử Thử Yêu Thánh, Vô Thánh Nham Thử kia đều sững sờ.

Nhất là Vô Thánh Nham Thử kia, sắc mặt liên tục biến hóa, từ mừng rỡ, đến cuối cùng lại biến thành nghi hoặc.

Vô Thánh Nham Thử này không phải kẻ ngu. Sau một khắc, nó lập tức hiểu rõ ý tứ của Dương Thạc.

Hiển nhiên lúc trước Dương Thạc chú ý tới Vô Thánh Nham Thử vô cùng để ý khối Ngân Diệu Tinh Phách này, lúc này mới bỏ qua khối Ngân Diệu Tinh Phách này, lựa chọn Ngân Diệu Tinh Quang bình thường!

Ánh mắt Vô Thánh Nham Thử nhìn về phía Dương Thạc dĩ nhiên đã có biến hóa.

Hung hăng cắn răng một cái.

Võ Thánh Nham Thử này chợt mở miệng.

- Dương Thạc, khối Ngân Diệu Tinh Phách này giá trị vượt xa Ngân Diệu Tinh Quảng bình thường, người tốt nhất nên lựa chọn nó! Ta thừa nhận khối Ngân Diệu Tinh Phách có tác dụng lớn với ta. Chờ ta tiến vào Võ Thánh trung giai là có thể thôn phệ khối Ngân Diệu Tinh Phách này, hấp thu tinh túy trong đó, tiến hóa thành Ngân Diệu Nham Thử... cuối cùng thậm chí còn có khả năng có được thực lực cấp độ lão tổ tông.

- Nhưng nếu lúc trước Dương Thạc người không cứu ta, ta đã sớm chết trong tay hai tên Võ Thánh Nam Man kia rồi!

- Hiện tại không thể để người vì ta mà bỏ qua khối Ngân Diệu Tinh Phách này!

- Khối Ngân Diệu Tinh Phách này, xin người nhận lấy!

Võ Thánh Nham Thử trầm giọng nói.

Đối với nó, Ngân Diệu Tinh Phách vô cùng trọng yếu.

Cẩn nuốt sạch sẽ Ngân Diệu Tinh Phách, nó có thể tiến hóa thành Ngân Diệu Nham Thử, thực lực tương lai có thể tương đương với Tử Thử Yêu Thánh. Phải biết rằng Tử Thử Yêu Thánh vốn là Võ Thánh Nham Thử bình thường, sau khi cẩn nuốt Tử Ngọc Tinh Phách mới đạt tới Tử Thử Yêu Thánh. Đẳng cấp của Ngân Diệu Tinh Phách tuyệt đối không thua kém Tử Ngọc Tinh Phách!

Nếu người khác muốn lấy Ngân Diệu Tinh Phách đi, Võ Thánh Nham Thử tuyệt đối sẽ không đồng ý.

Thậm chí nếu vừa rồi, Dương Thạc trực tiếp lựa chọn Ngân Diệu Tinh Phách thì trong lòng nó cũng có chút không cam tâm.

Nhưng Dương Thạc lại cân nhắc vì nó, lựa chọn Ngân Diệu Tinh Quảng bình thường!

Lúc trước Dương Thạc cứu nó, hiện tại lại vì nó mà bỏ qua Ngân Diệu Tinh Phách. Võ Thánh Nham Thử này không phải người vô tình vô nghĩa. Hầu như không chút chần chừ, nó lập tức quyết định bản thân buông tha Ngân Diệu Tinh Phách, tặng cho Dương Thạc.

- Để ta nhận?

Giờ phút này, sắc mặt Dương Thạc vẫn ngưng trọng như trước, chậm rãi lắc đầu.

- Không cần nhiều lời. Ta muốn khối Ngân Diệu Tinh Phách này, nhiều nhất chỉ được một kiện áo giáp cường đại hơn!

- Tặng nó cho người, tương lai thực lực của người đạt tới cấp độ như Tử Thử tiền bối. Lúc đó chẳng khác nào ta đã có được một bằng hữu cường giả siêu cấp! Tính toán ra, ta vẫn buôn bán lời!

Dương Thạc mỉm cười nói.

- Bằng hữu sao...

Thân thể Võ Thánh Nham Thử khẽ chấn động.

Sau một khắc, ánh mắt của nó kiên định không ít.

- Tốt. Bất kể như thế nào, Dương Thạc, sau này người chính là huynh đệ của Ngân Diệu ta!

Võ Thánh Nham Thử này trầm giọng nói.

Tên của nó là Ngân Diệu, rất rõ ràng, nó có thể đạt tới cấp độ Võ Thánh cũng là vì một mực thôn phệ khoáng thạch Ngân Diệu, Ngân Diệu Tinh Quảng.

384. Chương 371: Áo Giáp, Nham Thử, Đồng Thời Dung Hợp Tăng Cấp!

Chương 371: Áo giáp, Nham Thử, đồng thời dung hợp tăng cấp!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Ha ha ha ha ha...

Lúc Dương Thạc và Ngân Diệu đang khiêm nhường lẫn nhau, Tử Thử Yêu Thánh chợt cười ha hả.

- Dương Thạc, Tiểu Ngân, các ngươi không cần khiêm nhường đâu!

- Tiểu Ngân, Ngân Diệu Tinh Phách này có tác dụng rất lớn với ngươi. Nhưng Nham Thử nhất tộc ta cũng không cần thôn phệ quá nhiều Ngân Diệu Tinh Phách. Năm đó ta cắn nuốt Tử Ngọc Tinh Phách lớn bằng quả dấm cũng đã bão hòa, không thể nào tiếp tục thôn phệ. Khối Ngân Diệu Tinh Phách này rộng một xích, ngươi thôn phệ tối đa một phần ba là đủ rồi!

- Đồng dạng, Dương Thạc, khôi giáp của ngươi cũng không cần hấp thu quá nhiều Ngân Diệu Tinh Phách!

- Vũ khí áo giáp cũng không phải sử dụng tài liệu càng cao thì uy lực càng cường đại. Chế tạo một thanh thần binh, khoáng thạch dạng gì chiếm tỷ lệ bao nhiêu cũng đều đếm được. Kiện áo giáp đó của ngươi, tài liệu chủ yếu là kháng thạch trung đẳng và khoáng thạch cao đẳng. Nếu hấp thu quá nhiều Ngân Diệu Tinh Phách, chẳng những không có chỗ tốt, ngược lại còn có chỗ hại!

- Kiện áo giáp này của ngươi hấp thu một nửa Ngân Diệu Tinh Phách là đủ rồi.

Tử Thử Yêu Thánh nói.

Bất kể là Bắc Địa Uy Lực Khải hay Nham Thử Ngân Diệu, trên thực tế cũng đều không cần quá nhiều Ngân Diệu Tinh Phách.

Một khối này hoàn toàn có thể thỏa mãn nhu cầu một người một chuột!

- Như vậy sao?

Dương Thạc và Ngân Diệu liếc nhìn nhau. Nếu thật sự như vậy, một người một chuột cũng không cần quá khiêm nhường rồi.

- Dương Thạc, lấy kiện áo giáp đó của ngươi ra đi, để nó hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách!

Tử Thử Yêu Thánh nói xong, một tay phát lên, cắt xuống Ngân Diệu Tinh Phách. Hai móng vuốt nhẹ nhàng nghiền một cái, khối Ngân Diệu Tinh Phách này lập tức hóa thành bột phấn, lúc nào cũng có thể bị Bắc Địa Uy Lực hấp thu dung hợp.

- Đa tạ tiền bối!

Dương Thạc nói một tiếng cảm ơn với Tử Thử Yêu Thánh, ngay sau đó một tay khẽ nhoáng lên, mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, lấy Bắc Địa Uy Lực Khải có vẻ hơi tàn phá ra ngoài.

Ngân Diệu Tinh Phách này rốt cục là khoáng thạch Huyền cấp cực phẩm.

Chắc hẳn độ cứng tuyệt đối không nhỏ!

Cho dù Dương Thạc đã chiếm được Ngân Diệu Tinh Phách, muốn nghiền nó thành bột phấn thì chỉ sợ cũng hơi khó. Hiện tại Tử Thử Yêu Thánh dùng móng của nó, trực tiếp giúp Dương Thạc nghiền nát Ngân Diệu Tinh Phách này thành bột phấn. Đây tự nhiên đã giảm bớt phiền toái cho Dương Thạc.

Năm đó Tử Thử Yêu Thánh cắn nuốt Tử Ngọc Tinh Phách. Độ cứng của Tử Ngọc Tinh Phách không khác biệt Ngân Diệu Tinh Phách nhiều lắm.

Sau khi cắn nuốt Tử Ngọc Tinh Phách, tầng phòng ngự bên ngoài lớp da Tử Thử Yêu Thánh dĩ nhiên đã đạt tới cấp độ Tử Ngọc Tinh Phách. Mà móng vuốt, hàm răng của nó cũng cứng rắn hơn Tử Ngọc Tinh Phách một chút. Phối hợp với lực lượng mạnh mẽ của nó, muốn nghiền nát khối Ngân Diệu Tinh Phách hiển nhiên cũng không tính là khó.

Tê tê tê! Tê tê tê!

Lấy Bắc Địa Uy Lực Khải này ra thì đồng thời Dương Thạc cũng lập tức cảm nhận được Bắc Địa Uy Lực Khải này bắt đầu hấp thu bột phấn Ngân Diệu Tinh Phách.

Giống như phía trên Bắc Địa Uy Lực Khải mở ra mấy trăm vạn lỗ chân lông vậy.

Những thứ bột phần Ngân Diệu Tinh Phách này tiến vào trong lỗ chân lông, trực tiếp dung nhập vào trong Bắc Địa Uy Lực Khải. xem tại

- Phương pháp hấp thu thôn phệ này...

Võ Thánh Nham Thử Ngân Diệu bên cạnh nhìn thấy tình huống này, thân thể cũng hơi chấn động.

Mày nhần lại, hình như là đang tự hỏi.

Nham Thử thôn phệ hấp thu khoáng thạch đều dựa vào miệng, như là cắn nuốt đồ ăn, chưa bao giờ thử dùng lỗ chân lông trực tiếp thôn phệ khoáng thạch.

Đối với Ngân Diệu, phương pháp thôn phệ của Bắc Địa Uy Lực Khải đã mở ra con đường thôn phệ khoáng thạch hoàn toàn mới...

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Điên cuồng thôn phệ những bột phần Ngân Diệu Tinh Phách này, Bắc Địa Uy Lực Khải nhanh chóng biến hóa.

Lúc trước, áo giáp này gần như bị Long Hoàng thượng nổ đập bẹp.

Về sau Tử Thử Yêu Thánh hỗ trợ, phục hồi áo giáp hầu như bị đập bẹp thành như cũ, trên thực tế cũng chỉ khiến nó khôi phục cơ bản hình dạng trở lại nguyên trạng mà thôi, có một số chi tiết còn chưa khôi phục lại. Hiện tại vừa hấp thu bột phần Ngân Diệu Tinh Phách này, Bắc Địa Uy Lực Khải chậm rãi biến hóa khôi phục, sắp hoàn toàn khôi phục lại trạng thái nguyên trạng.

Trọn vẹn một khắc trôi qua.

Những thứ bột phần này đã bị hấp thu khoảng một phần ba, là một phần sáu trong tổng số lượng Ngân Diệu Tinh Phách.

Bắc Địa Uy Lực Khải đã khôi phục nguyên trạng, một số nơi bị tổn hại cũng hoàn toàn khôi phục, tuyệt đối không nhìn ra đây là một kiện áo giáp đã từng bị đập bẹp.

Sau khi khôi phục, kiện Bắc Địa Uy Lực Khải này vẫn tiếp tục hấp thu bột phần Ngân Diệu Tinh Phách.

Hấp thu, đồng thời Dương Thạc còn phát hiện ra một số tài liệu khoáng thạch trong Bắc Địa Uy Lực Khải này đã bị nó bài tiết ra ngoài, tạo thành một tầng bụi bậm màu đen hơi mỏng.

- Hấp thu tài liệu khoáng thạch cực phẩm, bài tiết các loại tài liệu tương đối thấp ra ngoài... Bắc Địa Uy Lực Khải này gần như có thể coi là một sinh linh được rồi!

Trong lòng Dương Thạc thầm than.

Sinh linh khác biệt lớn nhất với vật chết là có thể trao đổi chất.

Hút thứ hữu dụng với bản thân, bài tiết phế vật trong thân thể ra ngoài!

Hiện tại Bắc Địa Uy Lực Khải này rõ ràng đã có đặc tính như vậy. Cộng thêm đặc tính tự động khôi phục, áo giáp này đã vô cùng tiếp cận với sinh linh rồi.

Lại hấp thu chừng nửa canh giờ.

Những bột phần Ngân Diệu Tinh Phách này đã bị hấp thu hết khoảng hai phần ba.

Lúc này Dương Thạc cảm giác được tốc độ hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách của Bắc Địa Uy Lực Khải đã chậm lại, dường như sắp bão hòa rồi.

Dương Thạc cũng có thể phát hiện ra Bắc Địa Uy Lực Khải này khác biệt rất lớn so với trước kia.

Hình như cứng hơn một chút.

Hơn nữa so với lúc trước, nó lại càng nhẹ thêm, cảm giác trầm trọng cũng giảm bớt nhiều.

Nhưng rốt cục là biến thành dạng gì thì còn phải chờ sau khi nó hấp thu hết Ngân Diệu Tinh Phách, Dương Thạc mặc kệ áo giáp này, tự thí nghiệm qua một chút.

Lại nửa canh giờ chậm rãi trôi qua.

Lúc này, Dương Thạc cảm giác được Bắc Địa Uy Lực Khải đã hấp thu bão hòa rồi, không thể hấp thu nữa phần bột phần Ngân Diệu Tinh Phách nào nữa.

- Dung hợp xong rồi?

Hai mắt Dương Thạc sáng ngời.

Quả nhiên giống như Tử Thử Yêu Thánh đoán trước đó.

Bắc Địa Uy Lực Khải này hấp thu nhiều nhất cũng chỉ được một nửa Ngân Diệu Tinh Phách. Trên thực tế, Bắc Địa Uy Lực Khải còn chưa hấp thu đến một nửa. Những bột phần Ngân Diệu Tinh Phách kia vẫn còn sót lại một chút, chưa đến một thành Ngân Diệu Tinh Phách, ước chừng bảy tám phần.

- Những bột phần Ngân Diệu Tinh Phách còn sót lại kia, có chút lãng phí...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Nhưng sau một khắc, Dương Thạc chợt sững sờ.

Bởi vì Dương Thạc rõ ràng phát hiện ra Vô Thánh Nham Thử Ngân Diệu bên cạnh hắn, giờ phút này đang nhắm chặt hai mắt, đứng ở đằng kia, mở toàn bộ lỗ chân lông ra, dường như đang hấp thu những bột phần Ngân Diệu Tinh Phách còn sót lại trong không khí!

- Dùng lỗ chân lông làm dẫn, hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách? Tốt! Tốt! Tốt! Không thể tưởng tượng được tiểu tử Tiểu Ngân này lại có năng lực linh ngộ cao như thế!

385. Chương 372: Đục Nước Béo Cò, Tiến Vào Kho Tàng Hoàng Thất!

Chương 372: Đục Nước Béo Cò, Tiến Vào Kho Tàng Hoàng Thất!

Sau một khắc, Tử Thử Yêu Thánh mở miệng khen.

- Từ trước đến giờ, Nham Thử nhất tộc ta đều dùng phương pháp cắn nuốt để hấp thu dung hợp khoáng thạch. Bởi vì khoáng thạch Ngân Diệu quá cứng rắn, Tiểu Ngân mới cấp độ Vô Thánh sơ giai, dạ dày của nó còn chưa thể nào tiêu hóa những khoáng thạch Ngân Diệu này. Chỉ có thể đợi sau khi nó tiến vào cấp độ Vô Thánh trung giai thì mới có thể hấp thu.

- Không thể tưởng tượng được lần này nó quan sát Bắc Địa Uy Lực Khải hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách, lòng có cảm ngộ, cũng linh ngộ được phương pháp mở ra lỗ chân lông, trực tiếp hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách... Lại nói tiếp, điều này còn phải cảm tạ Dương Thạc người!

- Năm đó, bốn tọa cũng là Vô Thánh trung giai rồi mới thôn phệ Tử Ngọc Tinh Phách đấy!

- Tiểu Ngân ở Vô Thánh sơ giai đã có thể thôn phệ Ngân Diệu Tinh Phách. Nếu không có gì ngoài ý muốn, chỉ sợ thành tựu tương lai của nó còn phải vượt qua bốn tọa!

Tử Thử Yêu Thánh nhìn Ngân Diệu, trong mắt tràn đầy vui mừng.

Hiện tại có thể hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách?

Như thế xem ra vị Yêu Thánh siêu cấp thứ hai của Nham Thử nhất tộc sẽ nhanh chóng ra đời!

Đương nhiên Tử Thử Yêu Thánh cũng có thể cảm giác được, tuy Ngân Diệu có thể mở lỗ chân lông, trực tiếp hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách để nó sử dụng, nhưng hiệu suất hấp thu cũng không cao.

Cả buổi mới hấp thu được tí xíu như vậy.

Cũng may đây chỉ là phương pháp phụ trợ. Có thể hấp thu là chuyện tốt rồi, dù hiệu suất thấp một chút cũng không sao.

- Hi vọng Ngân Diệu huynh có thể mau chóng hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách, mau chóng tăng thực lực lên!

Dương Thạc nhìn Ngân Diệu, thâm suy nghĩ.

Trải qua một loạt chuyện lúc trước, quan hệ giữa Dương Thạc và Ngân Diệu không phải nông cạn. Ngân Diệu đã sớm coi Dương Thạc trở thành huynh đệ của nó!

Hiện tại Ngân Diệu cường đại, đối với Dương Thạc tuyệt đối là thiên đại hảo sự. Hiện tại Dương Thạc hận không thể khiến Ngân Diệu trực tiếp cắn nuốt sạch sẽ toàn bộ Ngân Diệu Tinh Phách, lập tức tiến hóa thành Đại Yêu Thánh mạnh mẽ vượt xa Tử Thử Yêu Thánh. Lúc đó với tư cách là huynh đệ của nó, Dương Thạc tốt xấu gì thì cũng có nơi dựa dẫm.

Đương nhiên chuyện này cơ bản là không thể nào. Dùng hiệu suất hiện tại của Ngân Diệu, hấp thu cả ngày cũng đều chưa hẳn có thể hấp thu hoàn toàn tất cả Ngân Diệu Tinh Phách.

Trước hết không quản nó nữa, Dương Thạc liền dò xét Bắc Địa Uy Lực Khải vừa mới hấp thu dung hợp xong!

Bên ngoài Bắc Địa Uy Lực Khải này còn bám một tầng bụi bặm khoáng thạch mà nó bài tiết ra.

Ý niệm Dương Thạc khẽ động, điều khiển Bắc Địa Uy Lực Khải này khẽ rung lên hai cái. Toàn bộ bụi bặm kia đều chấn động rơi xuống.

Sau một khắc, ánh sáng màu vàng hiện ra!

Một kiện áo giáp mặt ngoài tản ra ánh sáng màu vàng đậm đặc xuất hiện trước mặt Dương Thạc.

- Đây là... Bắc Địa Uy Lực Khải của ta?

Nhìn thấy áo giáp ngân quang lóng lánh này, Dương Thạc không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Bắc Địa Uy Lực Khải vốn có màu xanh đen, như sắt thép trầm trọng. Mà hiện tại Bắc Địa Uy Lực Khải lại tản mát ra ngân quang chói mắt, phát ra kim quang hầu như không khác biệt lắm với Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, vô cùng đậm đặc. Nó biểu hiện ra cũng không còn là trầm trọng mà là cảm giác kim loại cứng rắn lợi hại!

- Bắc Địa Uy Lực Khải này dung hợp Ngân Diệu Tinh Phách, đã có được một ít đặc tính của Ngân Diệu Tinh Phách. Hiện tại, nó có lẽ phải gọi là Ngân Diệu Uy Lực Khải rồi!

Hai mắt Dương Thạc tỏa sáng, thì thào lẩm bẩm.

- Thử hiệu quả xem!

Khẽ quát một tiếng, tâm niệm Dương Thạc vừa động, Ngân Diệu Uy Lực Khải liền thoáng cái bay đến trước mặt hắn.

Trong tiếng vang ken két, dĩ nhiên đã ở trên người Dương Thạc.

- Biên độ tăng trưởng lực lượng hình như đã cao không ít!

Trước tiên cảm nhận thoáng một chút hiệu quả tăng trưởng biên độ lực lượng của Ngân Diệu Uy Lực Khải này.

Bắc Địa Uy Lực Khải vốn là một kiện pháp khí, còn có hiệu quả tăng trưởng biên độ lực lượng. Hiện tại kiện Ngân Diệu Uy Lực Khải này, mặc dù không có cảm giác trầm trọng như trước nhưng đặc hiệu tăng trưởng biên độ lực lượng này vẫn được giữ lại.

Hơn nữa biên độ tăng trưởng lực lượng của áo giáp này còn mạnh mẽ hơn Bắc Địa Uy Lực Khải không ít.

- Đây hẳn không phải là do hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách, mà là do thực lực thân thể của ta tăng lên!

Bản thân Bắc Địa Uy Lực Khải chính là một kiện pháp khí có thể tăng cấp.

Lúc trước, thực lực thân thể Dương Thạc là Vô Tôn cao giai, biên độ tăng trưởng lúc đó yếu một chút. Hiện tại thân thể Dương Thạc đã tiến vào cảnh giới Đại Tông Sư, biên độ tăng trưởng của áo giáp này dĩ nhiên phải mạnh mẽ hơn một chút.

Ngoài biên độ tăng trưởng lực lượng, Ngân Diệu Uy Lực Khải này cũng không mạnh mẽ hơn Bắc Địa Uy Lực Khải nhiều lắm.

Nhưng Dương Thạc biết rõ sau khi hấp thu Ngân Diệu Tinh Phách, áo giáp này biến hóa lớn nhất hẳn là trên phương diện phòng ngự!

- Thử chút xem!

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc mở không gian Thập Phương Ca Sa, để Cửu Dương Chân Thân tế ra Đạo Hoàng Kiếm.

Chúu!! Chúu!! Chúu!!

Bắn nhanh về phía Ngân Diệu Uy Lực Khải này.

Cang! Cang! Cang!

Những thanh Đạo Hoàng Kiếm này chém lên phía trên Ngân Diệu Uy Lực Khải, chỉ để lại vài đường mờ vô cùng nông cạn.

- Cấp độ Tứ Cấp Thần Binh!

Dương Thạc lập tức đoán được Ngân Diệu Uy Lực Khải này, hiệu quả phòng ngự đã tăng lên một cấp bậc, đạt tới cấp độ Tứ Cấp Thần Binh!

Cấp độ Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm khoảng Tứ Cấp Thần Binh. Lúc trước Bắc Địa Uy Lực Khải bị Đạo Hoàng Kiếm chém phải, đã tổn thương tương đối nghiêm trọng. Hiện tại Ngân Diệu Uy Lực Khải lại hầu như không bị Đạo Hoàng Kiếm tổn thương rồi!

Đối với Ngân Diệu Uy Lực Khải, đây mới xem như thứ tăng lên nhiều nhất!

Tạch tạch tạch! Tạch tạch tạch!

Lúc Dương Thạc đang mừng rỡ vì Ngân Diệu Uy Lực Khải tăng cấp, bên ngoài thân thể Vô Thánh Nham Thử Ngân Diệu cũng phát ra tiếng vang ken két. Bên ngoài thân thể nó, da lông màu bạc càng sáng bạc lánh lánh...

- Ngân Diệu huynh hấp thu dung hợp Ngân Diệu Tinh Phách cũng biến hóa tăng cấp sao? xem tại

Trong lòng Dương Thạc khẽ động một chút.

Nham Thử Vô Thánh Ngân Diệu cũng không hấp thu quá nhiều tinh phách Ngân Diệu.

Thậm chí còn chưa hấp thu tới một phần hai mươi tinh phách Ngân Diệu!

Mặc dù như vậy nhưng sau khi hấp thu tinh phách Ngân Diệu, bản chất nó đã biến hóa. Ánh sáng màu bạc lấp lờ trên bộ lông nó, mang theo một tia khí tức tinh phách Ngân Diệu. Dương Thạc có thể cảm giác được sau khi hấp thu tinh phách Ngân Diệu, thực lực của con Nham Thử Vô Thánh này cũng tăng lên một chút.

Khoảng cách tới cấp độ Vô Thánh trung kỳ cũng không xa!

Sau khi hấp thu hết tinh phách Ngân Diệu, Nham Thử Ngân Diệu này thở dài một hơi.

- Dương Thạc huynh đệ!

Sau một khắc, Nham Thử Ngân Diệu nhìn Dương Thạc cười toe toét, lộ ra hai hàm răng màu bạc.

- Lần này phải đa tạ Dương Thạc huynh đệ. Nếu không phải áo giáp của Dương Thạc huynh đệ hấp thu tinh phách Ngân Diệu, để cho ta cảm ngộ, lĩnh ngộ ra cách hấp thu tinh phách Ngân Diệu này thì... E rằng phải tới lúc ta đi vào Vô Thánh trung kỳ mới có thể hấp thu tinh phách Ngân Diệu...

Nham Thử Ngân Diệu nói lời cảm ơn Dương Thạc.

Lợi dụng lỗ chân lông để hấp thu bột phần khoáng thạch. Trong quá khứ, tộc Nham Thử chưa từng dùng thử cách này.

Lúc trước, Tử Thử Yêu Thánh cắn nuốt tinh phách Tử Ngọc cũng là dùng phương pháp nguyên thủy. Sau khi đạt đến cấp độ Vô Thánh trung kỳ mới cắn nuốt, tiêu hóa hấp thu đấy.

Nham Thử Ngân Diệu là người đầu tiên dùng lỗ chân lông để hấp thu khoáng thạch!

Hiệu quả cũng hết sức rõ ràng!

Mặc dù chỉ hấp thu rất ít tinh phách Ngân Diệu nhưng ý nghĩa trong đó lại không tầm thường.

Vô Thánh sơ kỳ đã có thể hấp thu tinh phách Ngân Diệu. Có thể nói trụ cột của Nham Thử Ngân Diệu đã kiên cố hơn Tử Thử Yêu Thánh rồi. Đợi đến lúc nó đi vào Vô Thánh trung kỳ, sau khi cắn nuốt rất nhiều tinh phách Ngân Diệu, có lẽ thực lực của nó còn cao hơn Tử Thử Yêu Thánh một chút.

Rất có thể trong tương lai, nó sẽ vượt qua Tử Thử Yêu Thánh!

Tất cả những điều này đều là do Dương Thạc mang đến đấy. Giờ phút này, Nham Thử Ngân Diệu càng thêm cảm kích Dương Thạc.

- Ngân Diệu huynh có thể lĩnh ngộ pháp môn cắn nuốt khoáng thạch này, chủ yếu vẫn là bởi vì Ngân Diệu huynh có ngộ tính siêu phàm, không liên quan nhiều với tiểu đệ!

Dương Thạc mỉm cười nói.

- Ha ha, Dương Thạc, người cũng không cần khách sáo!

Đúng lúc này, Tử Thử Yêu Thánh lên tiếng.

- Tiểu Ngân có thể lĩnh ngộ pháp môn cắn nuốt này hoàn toàn có liên quan tới người. Nếu như không là áo giáp của người dùng cách này để cắn nuốt tinh phách Ngân Diệu thì... Tuyệt đối Tiểu Ngân không thể lĩnh ngộ ra loại pháp môn này!

Tử Thử Yêu Thánh nói.

Ngân Diệu có thể lĩnh ngộ ra pháp môn này, trên thực tế, cũng là có cơ duyên.

Bình thường mà nói thì chỉ có Nham Thử cấp độ Vô Thánh mới có thể làm được pháp môn mở ra lỗ chân lông, cắn nuốt bột khoáng thạch. Dù sao, đạt đến cấp độ Vô Thánh mới có thể điều khiển lỗ chân lông đạt tới trình độ xuất thần, mới có thể lĩnh ngộ, điều động được lực lượng linh vực, lấy linh khí đất trời xung quanh để dùng.

Không đạt được cấp độ Vô Thánh thì không thể nào khống chế linh vực. Cho nên cũng không có khả năng mở lỗ chân lông để cắn nuốt bột khoáng thạch xung quanh thân thể của mình.

Cho nên, dĩ nhiên Nham Thử dưới cấp độ Vô Thánh không thể nào lĩnh ngộ được pháp môn này.

Chỉ có hai Nham Thử đạt cấp độ Vô Thánh, chính là Tử Thử Yêu Thánh và Ngân Diệu.

Trong đó, Tử Thử Yêu Thánh đã sớm cắn nuốt tinh phách Tử Ngọc, tiến hóa thành Tử Thử, vị yêu thánh thứ tư trong mười đại yêu thánh.

Nó đã sớm cắn nuốt tinh phách Tử Ngọc cho nên hơn trăm năm tiếp theo, những khoáng thạch bình thường căn bản là không được nó để vào mắt. Vì thế nên nó rất ít khi thi triển ra thần thông cắn nuốt.

Cho dù gặp được một ít khoáng thạch hi hữu, dùng thực lực của nó thì chỉ cắn nuốt vào một ngụm là đã có thể hấp thu hoàn toàn rồi.

Cho nên nó hoàn toàn không cần phải nghĩ ra công pháp cắn nuốt qua lỗ chân lông.

Nhưng Ngân Diệu mới chỉ là Vô Thánh sơ kỳ, căn bản là không thể cắn nuốt tinh phách Ngân Diệu.

Lần này phỏng theo cách cắn nuốt của Bắc Địa Uy Lực Khải nên nó mới có thể sáng tạo ra công pháp cắn nuốt qua lỗ chân lông này.

Do vậy, Dương Thạc chính là tác dụng mấu chốt.

Không có Dương Thạc, không có Bắc Địa Uy Lực Khải, thì Ngân Diệu đã không thể nào lĩnh ngộ được pháp môn căn nước này.

Dương Thạc cười nhạt một tiếng. Nếu như Tử Thử Yêu Thánh muốn đặt công lao tới trên người mình thì dĩ nhiên Dương Thạc cũng sẽ không giả mù sa mưa, từ chối nữa.

- Dương Thạc, hiện tại ngươi đã có được tinh phách Ngân Diệu của bốn tọa, chữa được áo giáp của người. Bây giờ bốn tọa chỉ cần làm cho người một việc là coi như đã thanh toán xong. Người đã nghĩ kỹ chưa? Muốn bốn tọa giúp ngươi làm chuyện gì? Hay là... Người muốn sau này có việc mới nhờ bốn tọa giúp đỡ?

Tử Thử Yêu Thánh nói với Dương Thạc.

Dương Thạc cứu được tộc Nham Thử. Tử Thử Yêu Thánh vì báo đáp đã cứu được thân thể Dương Thạc, còn muốn cho Dương Thạc một kiện bảo vật, cuối cùng lại đồng ý giúp đỡ Dương Thạc làm một việc.

Hiện tại, Dương Thạc đã chiếm được tinh phách Ngân Diệu, cũng chỉ còn một chuyện để nhờ Tử Thử Yêu Thánh giúp đỡ thôi.

- Dương Thạc huynh đệ, lần này lão tổ tông chỉ có thể giúp ngươi làm một chuyện.

- Nhưng nếu sau này ngươi gặp phiền toái gì, chỉ cần tới tìm Ngân Diệu ta thì cho dù là một trăm chuyện, Ngân Diệu ta cũng sẽ giúp ngươi!

Ngân Diệu bên cạnh cũng vô cùng hào phóng nói.

- Làm một chuyện sao...

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ.

Lúc này được Tử Thử Yêu Thánh giúp đỡ... Đối với Dương Thạc mà nói là vô cùng giá trị.

Nếu lúc này không cho Tử Thử Yêu Thánh hỗ trợ, đợi đến tương lai thì thực lực Dương Thạc cũng đã không ngừng tăng cao, đi vào cấp độ Vô Thánh, đi vào tứ trọng lôi âm Vô Thánh... Ngũ trọng lôi âm Vô Thánh. Tới lúc đó, sự giúp đỡ của Tử Thử Yêu Thánh đối với Dương Thạc mà nói đã mất một phần ý nghĩa rồi.

Hơn nữa, đến lúc đó, e rằng Ngân Diệu đã đi vào Vô Thánh trung kỳ từ lâu. Sau khi căn nước tinh phách Ngân Diệu, trở thành Ngân Diệu Nham Thử, sẽ không khác biệt lắm với Tử Thử Yêu Thánh. Lúc đó Dương Thạc căn bản là không cần tới Tử Thử Yêu Thánh. Có vấn đề gì hẳn sẽ trực tiếp tìm Ngân Diệu giúp đỡ là được.

Cho nên sự trợ giúp của Tử Thử Yêu Thánh chỉ có tác dụng trong thời gian nhất định đấy.

Lúc này mới có giá trị cao nhất!

Tương lai sẽ không có ý nghĩa quá lớn.

Dương Thạc muốn nghĩ ra một chuyện mà bản thân khó giải quyết, để cho Tử Thử Yêu Thánh trợ giúp hoàn thành.

- Việc hiện tại ta cần phải làm, cấp bách và khó giải quyết đấy...

- Cứu Lục ca sao?

- E rằng Tử Thử Yêu Thánh cũng không thể nào làm được chuyện này!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đối với Dương Thạc mà nói, có một việc trước mắt tương đối quan trọng, chính là cứu lục ca Dương Thành.

Lục ca Dương Thành bị Dương Thiên bắt đi, tuy Dương Thiên cho hắn ba tháng để hắn cân nhắc xem có gia nhập vào trận doanh Đại Thần quân hay không. Nhưng Dương Thạc biết rõ, qua ba tháng này, nếu Dương Thành không nghe theo thì... Rất có thể sẽ phải chịu độc thủ của Dương Thiên!

Nhất định phải cứu lục ca đấy!

Chẳng qua là... Với thực lực của Tử Thử Yêu Thánh, không thể nào cứu được Dương Thành từ trong tay Dương Thiên.

- Chuyện này Tử Thử tiền bối không làm được, vậy còn có chuyện gì khác đây? Chẳng lẽ khiến để nó giúp đỡ bảo vệ kinh thành Đại Chu sao?

Dương Thạc bảo vệ kinh thành Đại Chu, chủ yếu là vì trợ giúp Dương Thành.

Dương Thành đã bị bắt đi, Dương Thạc hà tất lại nhờ kinh thành Đại Chu sao? Dù sao thì thần hồn của Dương Tử Mặc cũng đã bị tiêu diệt, đoán chừng bây giờ Lạc Bằng đang mang binh đánh kinh thành. Lạc Bằng này không ác độc bằng Dương Tử Mặc. Có lẽ sau khi hấn dẹp xong kinh thành Đại Chu sẽ không gây ra chuyện gì quá mức đối với con dân kinh thành. Kinh thành cứ để cho hấn công phá. Đối với Dương Thạc mà nói, kinh thành là Đại Chu hay là Đại Thần đều không có quan hệ gì quá lớn.

- Kinh thành... Kinh thành... Đúng rồi có chuyện vừa vặn để cho Tử Thử tiền bối hỗ trợ!

386. Chương 373: Hoàng Thành, Đánh Một Trận Tại Ngự Thư Phòng!

Chương 373: Hoàng Thành, Đánh Một Trận Tại Ngự Thư Phòng!

Trong lòng vừa nghĩ đến kinh thành, tâm niệm Dương Thạc chợt rung động.

Mục đích quan trọng nhất để hấn đến kinh thành Đại Chu...

Không phải là trợ giúp Dương Thành bảo vệ thành!

Mà là... Lúc trước, Dương Thạc ở trong lòng đất Yến Sơn, đã nghe Nam Cung Thương nói rằng lúc Đại Lâm Tự bị diệt, trong mật thất kinh thành Yến Sơn có rất nhiều Xá Lợi Tử.

Lấy được những Xá Lợi Tử kia để ngưng tụ tam trọng Cửu Dương Chân Thân. Đây mới là việc Dương Thạc cần làm nhất vào lúc này.

Nhà kho của hoàng thất Đại Chu được canh phòng vô cùng nghiêm ngặt.

Dùng đá đặc thù xây dựng mà thành. Mặc dù Dương Thạc có được không gian Thập Phương Ca Sa, nhưng cũng không thể xé mở hư không, trực tiếp vào trong mật thất.

Muốn vào nhà kho mật thất này, chỉ có cách là đạt được hai chiếc chìa khóa. Đầu tiên mở ra tầng thứ nhất nhà kho cấm quân, sau đó cấm quân theo nhà kho cấm quân mở ra cánh cửa tầng thứ hai. Tới lúc đó mới có thể chân chính tiến vào kho hàng trong mật thất hoàng thất.

Bởi vì vậy cho nên Dương Thạc biết rõ rằng, kinh thành Đại Chu bị công phá, mình muốn đục nước béo cò, tiến vào kho tàng hoàng thất lấy Xá Lợi Tử, e rằng sẽ vô cùng khó khăn...

- Không biết chuyện này đối với Tử Thử tiền bối có khó không..."

Đột nhiên trong đầu Dương Thạc hiện ra hai cái móng vuốt của Tử Thử Yêu Thánh.

Ngày cả tinh phách Ngân Diệu cũng có thể trực tiếp đánh nát!

Muốn đào mở kho tàng mật thất hoàng thất kia, chắc hẳn cũng không phải là việc gì khó!

Nghĩ như vậy, Dương Thạc lập tức quyết định.

- Tử Thử tiền bối, văn bối có một việc muốn mời tiền bối hỗ trợ. Không biết... Với năng lực của tiền bối, có thể đào ra một cái động lớn trong lòng đất dẫn tới kho tàng hoàng thất Đại Chu không?

Dương Thạc lập tức hỏi Tử Thử Yêu Thánh.

- Kho tàng hoàng thất Đại Chu sao?

Tử Thử Yêu Thánh thoáng sững sờ, nhú mồm một cái.

- Trong kho hàng kia có thứ mà ngươi cần sao?

- Đào một đường hầm không khó. Đừng nói là nhà kho kia, ngay cả một đường hầm đi tới dưới giường của hoàng đế Đại Chu kia, bốn tọa cũng có thể đào ra! Chỉ có điều... Bốn tọa chưa bao giờ tiến vào Hoàng Thành Đại Chu, cho nên cũng không rõ vị trí của căn phòng kia lắm...

Tử Thử Yêu Thánh nói.

- Vẫn bối biết rõ vị trí của căn phòng.

Dương Thạc nói thẳng.

Lúc trước, Dương Thạc đã từng đi theo Dương Thành đến nhà kho của cấm quân Đại Chu. Kho tàng hoàng thất ngay ở trong kho hàng của cấm quân. Cho nên Dương Thạc biết rõ vị trí cụ thể của nó.

- Đã như vậy thì việc này không nên chậm trễ. Từ hơn mười ngày trước, Đại Thần quân của Dương Thiên cũng đã bắt đầu vây công kinh thành. Lúc này đang chiến đấu tại kinh thành, thậm chí ngay cả Hoàng Thành đều bị công phá. Giờ phút này chính là lúc Hoàng Thành Đại Chu đại loạn. Chúng ta đi qua cũng có thể đục nước béo cò, sẽ không khiến cho người phát giác. Bốn tọa sẽ giúp ngươi đào ra một đường hầm thông với kho tàng hoàng thất!

Tử Thử Yêu Thánh nhanh chóng nói.

- Vâng!

Thần sắc Dương Thạc ngưng trọng, gật nhẹ đầu.

- Tiền bối. Nếu như vậy, bây giờ chúng ta sẽ lập tức khởi hành!

Vừa dứt lời, Dương Thạc liền mở ra không gian trong Thập Phương Ca Sa.

- Mời tiền bối tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa, chúng ta trực tiếp mở ra hư không đến kinh thành!

Kinh thành Đại Chu.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Tiếng vó ngựa không ngừng vang lên trên đường phố kinh thành Đại Chu.

Một kinh thành to như Đại Chu thì trên đường phố vốn phải phồn hoa, nhưng giờ phút này, dường như là không có người nào đi đường. Ngoài tiếng ngựa gào thét, tiếng vó ngựa, tiếng hô quát của quân sĩ ra thì không có bất kỳ tiếng gì khác. Luật lệ của kinh thành Đại Chu trước đây là không được phi ngựa trên đường phố. Giờ phút này, luật lệ này đã hoàn toàn bị phá vỡ!

Kinh thành Đại Chu không có ngựa phi, vậy tức là không có chiến sự.

Nhưng hiện tại là có chiến sự.

Ba ngày trước, Lạc Bằng dẫn đầu quân đội Đại Thần, công phá vào cửa đông của kinh thành Đại Chu. Hắn đã dễ dàng đả thương Lưu Ngự Thanh, là người đạt tới cấp độ Đại Tông Sư, là thống soái cao nhất tam quân Đại Chu.

Quân sĩ cấm quân Đại Chu hộ tống Lưu Ngự Thanh tiến vào trong hoàng thành, bảo vệ phòng tuyến cuối cùng của kinh thành. Mà Lạc Bằng lại dẫn đầu toàn bộ quân đội Đại Thần tiến vào trong kinh thành.

Tổng cộng tới hơn năm mươi vạn quân đội!

Gần bốn mươi vạn trong đó đều là do Lạc Bằng khởi binh tại Nam Tĩnh, một đường đánh Bát Xuyên Nguyên, đánh tỉnh Sơn Dương, tụ họp lại thành đội ngũ đồng chính.

Quân đội này vốn có gần hai mươi vạn quân đội tội phạm.

Những quân đội tội phạm này vốn là thủ hạ của Tổng Biều Bả Tử hắc lâm lục đạo mười ba tỉnh nam bắc, Mạc Vân Cốc. Sau khi Mạc Vân Cốc bị chém giết, những tội phạm này cũng tản đi. Mãi cho đến khi Dương Tử Mặc xuất hiện, mới tập kết bọn chúng lại một lần nữa.

Hiện tại Dương Tử Mặc đã chết, những người này chịu Lạc Bằng thống lĩnh, đánh kinh thành Đại Chu. Lạc Bằng tận lực để đám tội phạm này công kích phía trước, để cho đám không phải quân đội dòng chính của mình này làm pháo hôi, đã tổn thất bảy tám vạn người... Cho nên bây giờ chỉ còn lại tầm mười vạn tội phạm.

Những tội phạm còn sống trộn lẫn với bốn mươi vạn đại quân dòng chính của Lạc Bằng.

Những quân đội này công phá cửa đông kinh thành. Sau khi tiến vào kinh thành, có một số tội phạm muốn làm chuyện xằng bậy, gian dân cướp bóc.

Lạc Bằng đưa ra quân pháp, chém giết vô số người. Hơn một ngàn tội phạm đã bị giết chết, thoáng một cái đã trấn áp được đám tội phạm này!

Cho nên lúc này, mấy chục vạn đại quân ở kinh thành đã không dám động đến cây kim sợi chỉ!

Không thể không nói, năng lực trị quân của Lạc Bằng rất mạnh. Hắn có thể mang binh từ Nam Tỉnh đi công phạt Bát Xuyên Nguyên, đường vòng tỉnh Sơn Dương, chạy suốt tới kinh thành. Trên đường đi, thế như chẻ tre, điều này hiển nhiên không phải là dựa vào mỗi vận khí là có thể làm được đấy.

Sau khi đặt chân tới kinh thành, quân Đại Thần bắt đầu công phạt Hoàng Thành Đại Chu.

Một phòng tuyến cuối cùng!

Tường thành của Hoàng Thành Đại Chu cao và rộng hơn tường thành kinh thành rất nhiều.

Trong hoàng thành có vô số lương thảo, các loại mũi tên, đồ quân nhu..., vô số kể. Nó như một hàng rào sắt thép, muốn công phạt là một chuyện cực kỳ khó khăn!

Hiện tại, cấm quân Đại Chu chỉ còn lại năm, sáu vạn người. Nhưng năm, sáu vạn người này đã cản trở 50 vạn người quân Đại Thần suốt sáu ngày.

- Nhanh!

- Vận chuyển Phích Lịch Chiến Xa này đến Hoàng Thành Đại Chu!

Trên đường phố kinh thành Đại Chu, một đám binh sĩ hộ tống một cỗ chiến xa cực lớn, đang bay nhanh về phía Hoàng Thành.

- Má nó, Hoàng Thành Đại Chu kia khó gặm giống như gai nhím vậy!

- Năm, sáu ngày này, ít nhất đã có hai vạn anh em bên chúng ta bỏ mạng tại Hoàng Thành.

Vừa vận chuyển Phích Lịch Chiến Xa, những quân sĩ này vừa nói chuyện.

- Lính bên Hoàng Thành kia không nhiều, nhưng tường thành cao lớn, máy móc cũng nhiều. Chỉ cần hơn ba mươi xe nổ ở cửa Tây kia đã có thể áp chế chúng ta không ngẩng đầu lên được. Mẹ kiếp, dường như tên nổ trong hoàng thành này không phải mua bằng tiền vậy. Đã bốn năm ngày năm đêm rồi mà những xe nổ kia vẫn còn mạnh như vậy...

Một quân sĩ hùng hổ nói.

- Không chỉ thế, trong hoàng thành Đại Chu này có vô số cao thủ. Nếu Lạc đại tướng quân của chúng ta lẻ loi đi vào một mình, e rằng cũng bị vây bắt!

- Đã vậy thì không cần nói nhiều rồi!

- Mau vận chuyển Phích Lịch Chiến Xa này tới. Lần này chúng ta có tổng cộng bốn mươi tám đài Phích Lịch Chiến Xa, đồng loạt phát động công kích vào kinh thành Đại Chu để ngăn chặn cỗ máy chiến tranh của kinh thành Đại Chu. Đến lúc đó, Lạc đại tướng quân dẫn đầu mấy vị tướng quân Đại Tông Sư chúng ta tiến vào Hoàng Thành. Chỉ cần chém giết toàn bộ cao thủ trong hoàng thành là có thể nắm bắt hoàng thành này dễ như trở bàn tay!

- Đi!

Tinh thần của những quân sĩ này đều rất phấn khởi, nhanh chóng đẩy chiếc Phích Lịch Chiến Xa tiến về phía Hoàng Thành Đại Chu.

Phích Lịch Chiến Xa này có thể quăng một quả cầu sắt nặng hơn năm trăm cân lên cao trên mười trượng. Cho nên nó có thể tạo thành uy hiếp đối với Hoàng Thành Đại Chu!

Nếu là sử dụng tính chất đặc biệt của đạn Phích Lịch Hỏa mà nói..., thì đốt một đạn Phích Lịch Hỏa, ném vào tường thành của Hoàng Thành Đại Chu, chỉ cần một viên đạn thôi cũng đủ khiến cho toàn bộ quân sĩ Đại Chu trong phạm vi bảy, tám trượng đều nổ tan xác. Cho dù mặc áo giáp chắc chắn cũng khó có thể tránh khỏi!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Hoàng Thành Đại Chu.

Bốn mươi tám xe Phích Lịch Chiến Xa đã vào chỗ.

Từng viên đạn Phích Lịch Hỏa đang không ngừng bị ném tới tường thành của Hoàng Thành Đại Chu. Mỗi một tiếng nổ ầm ầm vang vọng là lập tức có ít nhất mười quân sĩ Đại Chu bị nổ tung. Nếu như đạn này rơi xuống chiếc xe nổ, thì chiếc xe nổ cực kỳ to lớn ấy lập tức trở thành một đồng sắt vụn!

Toàn bộ Hoàng Thành đều bị bao phủ trong mùi hỏa dược nồng nặc.

- Nhanh, bắn chết đám quân Đại Thần kia!

Giờ phút này, trên tường thành, những quân sĩ Đại Chu kia cũng không hề lùi bước, lập tức đánh trả.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Vô số tên nổ bay nhanh đi.

Phốc! Phốc! Phốc!

Một số quân sĩ quân Đại Thần bị bắn ngã xuống đất!

- Má nó. Quân Đại Chu dùng thần uy nổ, cách xa nhau như thế mà vẫn có thể bắn tới anh em chúng ta... Nhanh, binh sĩ đại thuấn, tới đây! Bảo vệ anh em chúng ta!

- Tiếp tục dùng đạn Phích Lịch Hỏa!

Từng tiếng hô quát không ngừng vang lên trong quân Đại Thần và Đại Chu.

Cùng lúc đó.

Ở trong Hoàng Thành Đại Chu.

Một nam tử trung niên mặc áo giáp quân Đại Thần, trong tay cầm trường thương cũng đang tiến vào trong hoàng thành. Phía sau hắn là bảy, tám nam tử cũng mặc áo giáp quân Đại Thần. Khí huyết của nam tử trung niên tay cầm trường thương này đậm đặc đến mức tận cùng, chính là cao thủ cấp độ Vô Thánh siêu cấp. Những nam tử ở phía sau hắn cũng đều là cao thủ cấp độ Đại Tông Sư.

Giờ phút này, tuy bọn hắn đã tiến vào trong hoàng thành Đại Chu, nhưng trên người tất cả bọn họ đều có rất nhiều vết máu, thoáng có chút chật vật.

Hiển nhiên, bọn họ có thể nhảy vào kinh thành Đại Chu cũng đã phải trải qua một cuộc chiến ác liệt.

- Lạc Tướng quân, lúc vừa rồi xông vào, hai vị tướng quân Lý, Triệu đều bị trúng tên, bị trọng thương. Chúng ta còn chưa kịp đi cứu trợ thì bọn họ đã bị quân sĩ Đại Chu giết chết!

Một nam tử Đại Tông Sư chừng ba mươi tuổi vội vàng nói với nam tử Vô Thánh.

Nam tử Vô Thánh này chính là đại tướng quân Đại Thần quân, Lạc Bằng!

- Hai vị tướng quân Lý và Triệu đã chết rồi sao?

Lạc Bằng khẽ nhú lông mày.

Ở trên chiến trường này, mặc dù là cường giả cấp độ Đại Tông Sư siêu cấp thì đôi khi cũng khó có thể giữ được tính mạng.

Nếu là quân sĩ bình thường thì có lẽ không thể khiế cho bọn họ bị thương.

Nhưng trên chiến trường lại có vô số máy móc chiến tranh mạnh mẽ, ví dụ như Phích Lịch Chiến Xa kia. Nếu bị đạn Phích Lịch Hỏa đánh trúng chính diện thì cho dù là cao thủ Võ Thánh cũng không thể chiếm được chỗ tốt.

Dưới sự kích xạ của những chiếc xe nổ kia, nếu không cẩn thận thì ngay cả cường giả Đại Tông Sư cũng bị trúng chiêu. Một khi trúng chiêu bị trọng thương, thực lực sẽ mất đi rất nhiều, cho nên việc bị những quân sĩ kia vây giết là chuyện rất bình thường.

- Hai vị tướng Lý, Triệu, đợi đến lúc ta đánh hạ Hoàng Thành Đại Chu sẽ trợ cấp tốt cho người nhà bọn hần. Bốn tướng quân chắc chắn sẽ hưởng công gia chử lệnh, phong thưởng hai vị tướng quân, lập điện tế vong hồn bọn hần!

Lạc Bằng trầm giọng nói.

- Tuân tướng quân, người mang hai người đi tìm Lưu Ngự Thanh, thống soái Ngự Lâm quân Đại Chu, mang hần ra giết chết!

- Còn người mang ba người tiến về nhà kho cấm quân Đại Chu. Hầu như một ít đồ tiếp tế của quân Đại Chu đều vận chuyển từ nhà kho cấm quân đến đây. Nếu có thể chiếm đóng tại nhà kho của cấm quân Đại Chu thì. . .

Lạc Bằng vừa nói, hai mắt có chút nheo lại.

- Tướng quân, nghe nói kho tàng hoàng thất cũng ở bên trong nhà kho cấm quân Đại Chu, trong đó có vô số bảo vật. Nếu ta có thể công phá kho tàng hoàng thất, đạt được những bảo vật kia thì...

Một nam tử cao gầy ở sau lưng Lạc Bằng thấp giọng nói.

- Theo suy nghĩ nông cạn của tôi thì chi bằng tướng quân cũng đi cùng một đường với bọn tôi, cùng công phá nhà kho cấm quân Đại Chu, chiếm được kho tàng hoàng thất. Đến lúc đó, tuyệt đối có thể làm giảm ý chí của cấm quân Đại Chu!

Nam tử gầy nhỏ này nói.

- Kho tàng hoàng thất không phải là có thể mở ra dễ dàng như vậy!

Lạc Bằng chậm rãi lắc đầu.

- Kho tàng hoàng thất này vô cùng chắc chắn. Bốn tướng quân đi qua, tối đa chỉ có thể chém giết đám quân sĩ bảo vệ nhà kho, rất khó có thể tiến vào trong kho tàng hoàng thất. Bốn tướng quân còn có chuyện quan trọng hơn phải làm. Các người cứ làm việc theo sự phân phó của bốn tướng quân đi. Bây giờ bốn tướng quân muốn tới ngự thư phòng để gặp lại một người quen cũ!

- Chắc hẳn chìa khóa kho tàng hoàng thất ở ngay trên người vị này. Sau khi chiếm được chìa khóa nhà kho, bốn tướng quân sẽ tới nhà kho!

Lạc Bằng nói.

- Tuân lệnh!

Nam tử gầy nhỏ kia không nói thêm gì, mang theo hai cường giả cấp độ Đại Tông Sư khác lao nhanh về phía nhà kho của cấm quân Đại Chu.

Còn Lạc Bằng thì tay cầm trường thương, không nhanh không chậm, đi về phía ngự thư phòng Hoàng Thành.

Ầm! Ầm! Ầm!

Mỗi một bước giẫm đạp trên mặt đất đều khiến mặt đất ong ong chấn động.

100 trượng. . . Tám mươi trượng. . . 50 trượng. . .

Trong chốc lát, khoảng cách giữa Lạc Bằng và ngự thư phòng Đại Chu chỉ còn 30 trượng.

Đúng lúc này Lạc Bằng đột nhiên đứng lại.

- Trương đại nhân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?

Tiếng nói trầm thấp và tràn đầy uy lực chậm rãi truyền ra từ trong miệng Lạc Bằng.

Hai mắt hắn nhìn chăm chăm vào cửa phòng ngự thư phòng trước mặt. Đường như hắn có thể nhìn xuyên qua cửa phòng này vào tới bên trong ngự thư phòng.

Ở trong ngự thư phòng, Bạch Phát Lão Giả đang ngồi ngay ngắn ở phía sau một cái bàn nhỏ. Thân hình của lão giả này cao lớn, eo thẳng, trên người lộ ra một luồng chính khí hạo nhiên. Tuy không đậm đặc như khí tức của Lạc Bằng nhưng cũng đủ khiến cho người ta không dám chút khinh thường chút nào!

387. Chương 374: Bí Kỹ Của Nho Môn, Đại Chu Nho Môn Sơn Hà Đồ.

Chương 374: Bí kỹ của Nho Môn, Đại Chu Nho Môn Sơn Hà Đồ.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Người này chính là Trương Cư Chính, môn đệ đứng đầu Đại Chu Nho!

- Lạc Bằng, người còn mặt mũi đến nơi này sao?

Lạc Bằng vừa dừng bước thì tiếng nói trầm thấp của Trương Cư Chính cũng chậm rãi truyền đến.

- Lúc trước là do lão phu tiến cử với tiên hoàng cho người đến quân Nam Tĩnh làm giáo úy, cho nên mới có người hôm nay. Không thể tưởng được, Lạc Bằng, không ngờ người lại cấu kết với loạn thần tặc tử Dương Thiên, khởi binh mưu phản, đại nghịch bất đạo như thế... Lão phu năm đó quả nhiên là có mắt như mù rồi!

Lạc Bằng, Trương Chu Chính, một người là cao thủ Võ Thánh, một người là người đứng đầu Đại Chu Nho Môn. Hai vị cao thủ này, một người đứng bên ngoài ngự thư phòng, còn một người khác ngồi trong ngự thư phòng, cách nhau một cánh cửa, đang giảng co.

- Trương đại nhân, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt.

Lạc Bằng nghe mấy lời Trương Chu Chính răn dạy lúc trước xong nhưng vẻ mặt vẫn không hề thay đổi.

- Lạc mỗ thừa nhận, tiên hoàng Đại Chu thành tựu cả về văn hoá giáo dục lẫn võ công, là nhân tài kiệt xuất. Chẳng qua, chắc Trương đại nhân cũng hiểu, hoàng đế Đại Chu hiện nay là Càn Minh Chân cũng không phải minh quân. Hôm nay, kinh thành Đại Chu bị Lạc mỗ bao vây mà Càn Minh Chân lại không ra ứng chiến. Khí phách hoàng đế này còn kém lắm.

Mà Trần Quốc Công Dương Thiên là đương thời thiên hạ đệ nhất võ giả, văn võ song toàn, có thể nói là người tài giỏi nhất thiên hạ.

- Nếu Trần Quốc Công có được thiên hạ, thì đừng nói là cai trị trong nước, mà còn rất có khả năng tiêu diệt được các tộc man di ở Nam Man, Bắc Địa, hay dù xa xôi như Hoả La quốc, Ni La quốc để thống nhất thiên hạ.

Lạc Bằng trầm giọng nói.

- Trương đại nhân, chim khôn biết chọn cành mà đậu. Lạc mỗ muốn lập nên một chiến công hiển hách để đời nên chỉ có thể đầu nhập vào quân của Trần Quốc Công thôi.

- Lạc mỗ còn muốn khuyên Trương đại nhân một câu, hy vọng Trương đại nhân thấy rõ thời thế. Nếu Trương đại nhân đồng ý gia nhập quân của Trần Quốc Công thì Lạc mỗ có thể thay Trần Quốc Công đáp

ứng Trương đại nhân, tương lai, khi Trần Quốc Công đoạt được thiên hạ thì Trương đại nhân vẫn là người đứng đầu Nho môn thiên hạ, là tể tướng của Đại Thần quốc.

Lạc Bằng khuyên.

- Im ngay.

Nhưng lúc này, một tiếng quát lớn từ trong ngự thư phòng truyền ra.

- Lạc Bằng, uổng công Trương Chu Chính ta lúc trước đã coi trọng ngươi.

- Đồ bất trung bất nghĩa mà còn muốn lão phu gia nhập làm thuộc hạ cho Trần Quốc Công, làm tay sai cho hắn sao?

- Trần Quốc Công còn muốn cướp thiên hạ ư? Hắn là đồ trẻ ranh thì biết thế nào là thiên hạ?

Trương Chu Chính lạnh lùng nói.

- Ranh con Lạc Bằng, hôm nay, ta sẽ cho ngươi biết thế nào là thiên hạ.

- Đi.

Trong ngự thư phòng, Trương Chu Chính ngồi yên một chỗ, một tay vung mạnh lên.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên một tiếng nổ lớn truyền ra.

Trên cái bàn trước mặt Trương Chu Chính có một cuộn giấy cực lớn mạnh mẽ bay lên, lặn vài vòng rồi nổ một tiếng, vậy mà đã phá tan cửa ngự thư phòng cùng vách tường, hung hăng lao về phía Lạc Bằng ở bên ngoài.

- Gì vậy? Đây là... Nho Môn Sơn Hà đồ ư?

Lúc thấy cái này, sắc mặt Lạc Bằng bỗng nhiên biến đổi.

Nho Môn Sơn Hà đồ.

Cuộn giấy bị Trương Chu Chính ném ra ngoài này dài bảy xích, rộng khoảng bốn xích, phía trên chẳng chịt nét vẽ về vô số ngọn núi, dòng sông. Lúc cuộn giấy này bị Trương Chu Chính ném ra, núi non sông ngòi trên nó như sống lại, mây trắng quanh quẩn trên núi cao, dòng sông nước chảy cuộn cuộn.

Trong đó, Đại Hành sơn, Yến Sơn, Huyền Di sơn, Huyền Vũ sơn, thậm chí là Nam Man Thập Vạn Đại Sơn cũng đều có trên cuộn giấy này.

Ngoài ra, trên cuộn giấy này còn có tám con sông lớn ở Bát Xuyên Nguyên cùng với những con sông lớn khác ở Đại Chu.

Đây chính là Đại Chu Nho Môn Sơn Hà đồ.

Có toàn bộ sông núi Đại Chu.

Một khi tể ra, những

ngọn núi, con sông trên đó liền cuộn cuộn mà đến, giống như núi cao đè xuống, như dòng sông chảy ngược, khí thế mạnh mẽ hung hăng ép về phía Lạc Bằng.

Trương Chu Chính chỉ là cao thủ Đại Tông Sư mà thôi.

Nhưng khi dùng một chiêu này thì lại bộc phát ra thực lực của một cao thủ Võ Thánh.

Tuy Lạc Bằng mạnh mẽ, nhưng nếu hắn bị Nho Môn Sơn Hà đồ ép xuống thì chỉ sợ gân cốt sẽ lập tức đứt gãy, sinh sôi bị đè thành thịt nát. truyện copy từ

- Đây chính là Đại Chu Nho Môn Sơn Hà đồ sao?

Về mặt Lạc Bằng vô cùng lo lắng.

Bịch! Bịch! Bịch!

Hai chân hần di chuyển, vội vàng lui về sau mười bảy mươi tám bước.

Lạc Bằng cầm trường thương trong tay rồi nhảy mạnh lên, thoáng cái đã tới ba bốn trượng giữa không trung. Lập tức, từ trên người hần phát ra khí tức mạnh mẽ, trong phạm vi bảy tám trượng đã tạo thành lĩnh vực Vô Thánh của hần.

Grào! Grào! Grào!

Trên người Lạc Bằng toả ra một luồng khí kinh, không ngừng quay xung quanh hần, giống như một cơn rồng lớn vậy.

Đồng thời, trên người hần còn tràn ra một luồng thần hoang nguyên lực. Luồng thần hoang nguyên lực này cũng khà zz - khàzz quay quanh, vậy mà lại ngưng tụ thành một cơn rần lớn màu đen.

Vân Long quyết, Bát Hoang Thần Xà quyết.

Hoá ra Lạc Bằng đồng thời tu luyện hai bộ công pháp thuộc loại thần công bí điển. Một bộ của Lạc gia ‘Vân Long quyết’, phối hợp với Thảm Vân Bàn Long Thương nên uy lực tăng gấp đôi. Một bộ khác là Thần Xà quyết trong Bát Hoang quyết do Dương Thiên tự nghĩ ra. Bộ này tu luyện thần hoang nguyên lực nên cũng rất có uy lực.

Một Lạc Bằng mà có thể đồng thời tu luyện hai bộ công pháp, khiến cho trong cơ thể hần đồng thời tồn tại cả chân khí cùng thần hoang nguyên lực. Dù là Dương Thạc cũng tuyệt đối không làm được việc này.

- Trương đại nhân, cho dù Đại Chu Sơn Hà của người lại to lớn, lại lộng lẫy thì một mình Trần Quốc Công cũng có thể phá được nó. Hôm nay, Lạc Bằng ta liền thay Trần Quốc Công phá tan Đại Chu Nho Môn Sơn Hà của người đi.

Lạc Bằng chợt quát một tiếng.

Ầm ầm!

Hần đâm mạnh thanh Thảm Vân Bàn Long thương ra.

Phập!

Một tiếng va chạm vang lên, Thảm Vân Bàn Long Thương đã đâm vào Nho Môn Sơn Hà đồ.

Rắc!

Một lát sau, dưới áp bách của Nho Môn Sơn Hà đồ, Thảm Vân Bàn Long Thương phát ra mấy tiếng răng rắc, cả thanh trường thương cong lên, suýt chút nữa thì bị đứt.

Trong núi cùng sông thì dù thanh thần binh pháp khí mạnh mẽ như Thảm Vân Bàn Long Thương cũng khó có thể chịu nổi uy áp của nó.

- Đi.

Mà sau một khắc, tay phải Lạc Bằng lại đánh mạnh về phía Nho Môn Sơn Hà đồ.

Grào! Grào!

Híz-khà hí-zzz!

Bỗng nhiên, chân khí hình rồng cùng thần hoang nguyên lực hình rắn chuyển động.

Quấn quanh với nhau rồi cùng lao tới Nho Môn Sơn Hà đồ. Bên trong Nho Môn Sơn Hà đồ, mây trắng cuộn cuộn trên núi cao bị luồng chân khí hình rồng quấy tan, lập tức tán loạn khắp nơi, còn nước sông cuộn cuộn thì bị thần hoang nguyên lực hình rắn đập lên, lập tức trấn áp xuống.

Núi sông cô tịch!

Xoẹt!

Chỉ trong nháy mắt, dưới áp lực của luồng chân khí hình rồng và luồng thần hoang nguyên lực hình rắn, Nho Môn Sơn Hà đồ đã không thể ngăn cản được sự tấn công của Thám Vân Bàn Long Thương, xoẹt một tiếng, liền bị xé rách.

388. Chương 375: Tìm Tòi, Vỡ Vết Thiên Tài Địa Bảo Tốt Nhất

Chương 375: Tìm tòi, vỡ vết thiên tài địa bảo tốt nhất

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Ngay sau đó, Lạc Bằng quát lên một tiếng, trường thương không ngừng xoay tròn, nháy mắt, Nho Môn Sơn Hà đồ đã trở thành một đồng giấy vụn.

Phụt!

Một lát sau, từ trong Thám Vân Bàn Long Thương tuôn ra một luồng sát khí mạnh mẽ.

Vốn hai bên cách nhau hai ba mươi trượng, nhưng chỉ trong chớp mắt mà luồng sát khí này đã xông đến trước mặt Trương Chu Chính đang ngồi ngay ngắn trong ngự thư phòng. Phập! một tiếng, luồng sát khí này đã đâm vào trong ngực Trương Chu Chính.

Thân thể Trương Chu Chính không hề lắc lư tí nào, vẫn ngồi ngay ngắn như trước.

- Lạc Bằng... giờ phút này, lời nói của Trương Chu Chính đã nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

- Người vốn là đệ nhất Nho tướng của Đại Chu ta. Lão phu đã coi người như đệ tử mà bồi dưỡng, nhưng không hiểu sao lại... Mà thôi, mà thôi. Nho Môn Sơn Hà đồ của ta chính là bí kỹ đệ nhất Nho môn. Bây giờ, tuy Sơn Hà đồ bị hủy, nhưng pháp quyết của bộ võ công này vẫn được cất trong mật thất của hoàng thất. Người hãy lấy đi bộ võ công Nho Môn Sơn Hà đồ này. Tương lai, nếu người cùng Trần Quốc Công có thể lấy được thiên hạ thì hãy về lại một tờ Đại Thần Nho môn Sơn Hà đồ đi.

Thân hình Trương Chu Chính có vẻ cô tịch.

Một tay ông chợt nắm lấy cây bút lông.

- Cuối cùng, lão phu vẫn không thể hoàn thành bộ Đại Chu thông sử này rồi...

Cầm bút lên, Trương Chu Chính viết mấy chữ xuống bề mặt một quyển sách nhỏ. Một lát sau, cả người Trương Chu Chính đột nhiên cứng lại.

Sức sống từ trên người ông nhanh chóng tiêu tan.

Giống như một pho tượng vậy.

Bên ngoài ngự thư phòng, Lạc Bằng nhẹ rũ mắt xuống, trong lòng khẽ thở dài một tiếng.

Trương Chu Chính, người đứng đầu Đại Chu Nho đạo này, đã sớm bị Thám Vân Bàn Long Thương của Lạc Bằng đâm vào tim, nên không thể còn sống được.

- Ân sư, người an tâm đi đi.

Lạc Bằng nói nhỏ một câu rồi nhanh chóng di chuyển.

Nháy mắt, hắn đã vào trong ngự thư phòng, nhẹ nhàng sờ trên thi thể của Trương Chu Chính một cái, liền tìm thấy một chiếc chìa khoá. Chiếc chìa khoá này chính là chìa khoá mật thất của hoàng thất Đại Chu.

Vèo...o...o!

Lạc Bằng không hề do dự, lập tức ra khỏi ngự thư phòng, đi thẳng đến cấm quân Đại Chu, mật thất của hoàng thất Đại Chu.

Cùng lúc đó, bên trong nhà kho của cấm quân Đại Chu, trong mật thất hoàng thất.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Có vô số cao thủ đang đánh nhau ở đó.

Mấy người trong đó là cung nữ già, và thái giám già của hoàng thất Đại Chu.

Những thái giám già và cung nữ già này có khoảng hơn mười người, đều có tu vi thấp nhất là Vô Tôn, thậm chí còn có hai người là Đại Tông Sư. Kẻ địch đang đánh nhau với bọn họ là ba gã tướng lĩnh Đại Thần quân có tu vi Đại Tông Sư.

- Đúng là châu châu đá xe. Chỉ bằng các người mà cũng dám ngăn cản chúng ta sao?

- Lạc tướng quân đã đi đến ngự thư phòng giết Trương Chu Chính. Đợi đến khi Trương Chu Chính bị giết thì Hoàng Thành Đại Chu các người sẽ hoàn toàn bị công phá.

- Đừng dùng chút hơi tàn mà chống lại làm gì, ngoan ngoãn đầu hàng đi.

Ba tên tướng Đại Tông Sư kia, vừa đánh nhau vừa quát lên.

Nhưng những cung nữ, thái giám kia lại không hề lùi nửa bước, thề sống chết bảo vệ nhà kho của cấm quân Đại Chu cùng mật thất của hoàng thất.

Xoẹt!

Nhưng, mấy người này đều không thấy hư không ngoài ba trượng đã bị mở ra. Ở đó xuất hiện một người thanh niên.

- Vừa rồi mình dùng Thập Phương Ca Sa xem xét tình hình bên này, cảm thấy ở đây đang có cao thủ đánh nhau, quả nhiên... Thật không ngờ cao thủ Đại Thần quân đã xông vào trong hoàng thành rồi.

Người thanh niên này chính là Dương Thạc. truyện copy từ

Xoẹt!

Một âm thanh nhỏ vang lên, Dương Thạc lại mở ra không gian Thập Phương Ca Sa để Tử Thử Yêu Thánh đi ra ngoài.

- Hả? Đã đánh tới nơi này rồi sao?

Tử Thử Yêu Thánh nhìn thấy cảnh này thì không khỏi nhú mày lại.

- Dương Thạc, số người may thật đấy, với tình hình hiện nay đúng là rất thuận tiện để đục nước béo cò nha. Đi thôi, lúc này, bốn toạ sẽ đào cho người một cái đường hầm thông với mật thất của hoàng thất. Còn việc người có thể lấy được cái gì trong mật thất này thì phải xem vào vận may của người rồi. Nghe nói, trong mật thất này, ngoại trừ bảo vật pháp khí thì cũng có không ít công pháp đâu.

Tử Thử Yêu Thánh nói xong, không chần chừ, hai móng vuốt hành động, đã đào được một cái đường hầm tầm một trượng trên nền đá xanh của hoàng thành này.

Trong hoàng thành Đại Chu, đá xanh trên nền đất cũng không phải loại đá xanh bình thường.

Nhất là khu vực gần nhà kho của cấm quân này.

Ở gần đây, cấm quân Đại Chu thường xuyên muốn dùng xe ngựa chở một ít vũ khí, quân nhu đến trong nhà kho, hoặc từ nhà kho ra ngoài. Mỗi chiếc xe ngựa vận chuyển vũ khí cùng đồ quân nhu thường nặng tới vạn cân. Với hoàn cảnh như vậy mà dùng đá xanh bình thường làm đường thì nó đã sớm bị đè vụn.

Những viên đá xanh này rất cứng rắn và cũng rất dày.

Nhưng, trước những móng vuốt sắc bén của Tử Thử Yêu Thánh, loại đá xanh cứng rắn này chỉ như đậu phụ mà thôi, chỉ cần cào nhẹ một cái thì nó đã vỡ tan rồi.

Trong chớp mắt, một cái động lớn xuất hiện trước mặt.

Dương Thạc không hề do dự, lập tức nhảy vào đó.

Phập! Phập! Phập!

Tử Thử Yêu Thánh tiếp tục đào hầm.

Chỉ một lát đã đào sâu xuống bảy tám trượng.

Không chỉ bốn phía xung quanh cùng nóc nhà mật thất của hoàng thất Đại Chu được dùng loại đá đặc biệt xây dựng, mà sàn nhà cũng được dùng tài liệu đặc biệt xây dựng lên, độ dày tới bốn năm trượng. Nếu muốn từ lòng đất tiến vào mật thất của hoàng thất Đại Chu thì phải đào sâu xuống bảy tám trượng.

Sau khi đào được đến phía dưới mật thất hoàng thất Đại Chu thì lại phải đào lên.

Bình thường, tốc độ đào đất dưới lòng đất của Tử Thử Yêu Thánh rất nhanh, mới chỉ một lát mà đã đào xong một đường hầm dài hơn hai mươi trượng.

Lúc này, Dương Thạc đi theo đường hầm này đã đến được vị trí phía dưới hoàng thất Đại Chu.

Đứng ở dưới lòng đất, Dương Thạc cảm thấy thanh âm đánh nhau của đám cao thủ Đại Chu với Đại Thần kia đã nhỏ đi rất nhiều, gần như không thể nghe thấy.

- Tử Thử tiền bối, phía trên chính là mật thất hoàng thất Đại Chu à?

Dương Thạc thuận miệng hỏi Tử Thử Yêu Thánh.

Dương Thạc vừa hỏi Tử Thử Yêu Thánh, vừa dùng Thập Phương Ca Sa định vị, xác định chỗ này chính là phía dưới mật thất của hoàng thất Đại Chu.

- Chắc là vậy, lại đào lên sáu bảy trượng là có thể nổi thông rồi.

Tử Thử Yêu Thánh trầm giọng nói.

- Đi.

Nói xong, hai móng vuốt của Tử Thử Yêu Thánh lại bắt đầu đào nhanh hơn.

Phập! Phập! Phập!

Đất đá bình thường thi nhau rơi xuống.

Keng keng keng! Keng keng keng!

Đào lên khoảng một trượng nữa thì chợt một tảng đá lớn hình vuông xuất hiện trước mặt Tử Thử Yêu Thánh. Khi móng vuốt sắc bén của Tử Thử Yêu Thánh chạm đến tảng đá này cũng phải phát ra mấy tiếng keng keng. Từ âm thanh này có thể thấy độ cứng của nó. Đây chính là loại đá đặc biệt dùng để xây dựng mật thất hoàng thất.

Tuy loại đá này vừa dày vừa cứng, nhưng so với Ngân Diệu Tinh Phách thì vẫn kém hơn rất nhiều, không thể ngăn cản được Tử Thử Yêu Thánh.

- Nếu là bình thường, khi bốn toạ đào động ở đây sẽ phát ra tiếng vang, sẽ khiến cho cao thủ trong hoàng thành Đại Chu nghe được. Chẳng qua, bây giờ... hắc hắc hắc, Hoàng Thành Đại Chu đang hỗn loạn, những cao thủ kia muốn tự bảo vệ mình cũng không được thì ai còn quản mấy âm thanh này chứ?

Tử Thử Yêu Thánh vừa đào hầm, vừa cười hắc hắc.

Bây giờ, trong Hoàng Thành Đại Chu rất huyền ảo.

Nhưng nếu là bình thường thì Hoàng Thành Đại Chu rất yên tĩnh.

Ai dám gây tiếng ồn ở hoàng thành Đại Chu thì đó chính là miệt thị hoàng quyền.

Lúc vào triều bình thường, trong đại điện hoàng cung, khi thái giám hét lớn một tiếng để tuyên một vị đại thần lên điện, thì tiếng hét này có thể truyền ra vài dặm mà vẫn có thể nghe thấy rõ ràng.

Với tình huống này mà Tử Thử Yêu Thánh đào hầm đến mật thất hoàng thất Đại Chu thì tất nhiên sẽ bị người ta phát hiện.

Tất nhiên, mặc dù bị phát hiện, với thực lực của Tử Thử Yêu Thánh thì những cao thủ bình thường của Hoàng Thành kia cũng không làm gì được.

Nhưng, nếu không phải vì giúp Dương Thạc thì Tử Thử Yêu Thánh cũng không đào hầm tới đây. Bảo vật bên trong mật thất này không có sức hấp dẫn với Tử Thử Yêu Thánh. Nói tóm lại là, những cao thủ tuyệt đỉnh có thể xâm nhập vào mật thất này thì họ cũng không quan tâm đến những bảo vật ở đây. Còn những kẻ muốn bảo vật ở đây thì căn bản là không xông vào được. Phòng ngự của mật thất này, hoàn toàn được coi là vững chắc.

Bang!

Tử Thử Yêu Thánh hành động rất nhanh.

Mới chỉ một phút mà phía trên đã phát ra một tiếng ‘bang’.

Lòng đất dưới mật thất đã được Tử Thử Yêu Thánh đào thông rồi.

Xoẹt xoẹt xoẹt! Xoẹt xoẹt xoẹt!

Hai móng vuốt của Tử Thử Yêu Thánh liên tục đào, đã mở rộng miệng hầm này thành một trượng, để Dương Thạc có thể dễ dàng từ đường hầm đi ra ngoài.

Vèo...o...o! Vèo...o...o!

Một lát sau, Tử Thử Yêu Thánh cùng Dương Thạc đều di chuyển, nháy mắt đã tiến vào trong mật thất của hoàng thất Đại Chu.

- Nhiều bảo vật quá.

Vừa đi vào mật thất, mới chỉ nhìn thoáng qua mà hai mắt Dương Thạc đã sáng ngời.

Mật thất này cũng không quá lớn, dài rộng chỉ khoảng mười trượng mà thôi.

Cao chưa tới hai trượng.

Nhưng, một mảnh không gian như vậy lại đặt vô số bảo vật, vũ khí, áo giáp, pháp khí, các loại tài liệu, khoáng thạch, linh dược, còn có một chút châu báu, có thể nói là cần gì có đó. Những bảo vật như vậy được đặt ở chỗ này, và có không ít pháp khí, châu báu phát ra ánh sáng chói mắt, giống như Ngân Diệu Uy Lực giáp và Thiên Đạo Thần Hoàng giáp vậy. Tất cả màu sắc tập hợp một chỗ khiến cho Dương Thạc cảm thấy vô cùng chói mắt.

- Quả nhiên là quốc khố của hoàng thất Đại Chu.

Lúc này, hai mắt Tử Thử Yêu Thánh cũng sáng lên.

- Các bảo vật cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng thứ ba cũng có không ít... nhìn thoáng qua thì hình như vũ khí thấp nhất cũng là thần binh cấp ba, so với những bảo bối của bốn toạ chỉ có hơn chứ không kém.

Tử Thử Yêu Thánh cảm thán nói.

- Nếu Tử Thử tiên bối vừa ý vật gì thì cứ lấy là được, dù sao đây cũng là đồ của hoàng thất Đại Chu. Chúng ta không lấy thì cuối cùng sẽ rơi vào tay Dương Thiên thôi.

Dương Thạc nói.

Trong những bảo vật này, thứ có thể vào mắt Dương Thạc cũng không nhiều.

Trong đó, thứ Dương Thạc muốn có được nhất chính là đám Xá Lợi Tử kia. Ngoài ra, nếu có thể lấy được một số thiên tài địa bảo thì càng tốt. Còn về các binh khí, áo giáp, pháp khí có cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng thứ tư là rất ít, nên Dương Thạc căn bản không quan tâm tới chúng.

Nếu Tử Thử Yêu Thánh muốn thì cứ thoải mái lấy.

Dù sao những thứ này cũng không phải của Dương Thạc.

- Những thứ này...

Tử Thử Yêu Thánh nhìn thoáng qua những bảo vật này.

- Bồn toạ lấy chúng thì cũng không có tác dụng gì. Dương Thạc, người đã thấy Nham Thử mặc áo giáp, cầm binh khí trong tay chiến đấu bao giờ rồi hả?

Tử Thử Yêu Thánh nói.

Dương Thạc không thèm để ý đến những binh khí áo giáp này, thì Tử Thử Yêu Thánh càng không quan tâm tới chúng.

Phòng ngự của Nham Thử là dựa vào bộ lông bên ngoài thân, tấn công thì dựa vào móng vuốt cùng răng nanh sắc bén. Vậy nên, chúng không cần dùng tới mấy thứ như vũ khí, áo giáp.

Nhưng trong mật thất này lại có một số khoáng thạch có ích đối với tộc Nham Thử.

Tuy nhiên, số lượng chúng quá ít. Không so với Ngân Diệu tinh phách, mà chỉ so với Ngân Diệu Tinh Quảng thì những khoáng thạch này còn kém rất xa, mà dù gì thì Tử Thử Yêu Thánh cũng là cao thủ đỉnh cấp đương thời, chẳng lẽ thật muốn đi nhặt chỗ khoáng thạch này.

- Dương Thạc, người muốn loại bảo vật gì thì tự tìm đi. Bồn toạ còn không thèm đến chúng. Được rồi, bồn toạ đã giúp người chuyện này, sẽ không đi cùng người nữa. Tốt nhất là người hành động nhanh lên một chút. Cao thủ Vô Thánh của Đại Thần quân đã đến, chỉ sợ người còn chút phiền phức rồi.

- Bồn toạ đi trước một bước.

Nói xong, Tử Thử Yêu Thánh liền rời đi, nhanh chóng chui vào trong đường hầm kia.

Phập phập phập phập!

Trực tiếp đào động hướng về phía Đại Hành sơn.

- Trước thu thập những bảo vật này vào trong không gian Thập Phương Ca Sa đã.

Dương Thạc nhìn qua đám bảo vật trong mật thất, liền quyết định đem toàn bộ chúng đi, sau khi rời khỏi đây thì sẽ tìm hiểu dần về chúng sau.

Xoẹt!

Không gian Thập Phương Ca Sa nhanh chóng được mở ra.

- Hả?

Đúng lúc Dương Thạc muốn dùng không gian Thập Phương Ca Sa để lấy đi toàn bộ bảo vật ở đây thì chợt phát hiện, những bảo vật này rất nặng, không gian Thập Phương Ca Sa của mình căn bản không thể hút chúng vào.

- Chắc trên những bảo vật này đều đã được đặt một ít cấm chế đặc thù rồi.

Dương Thạc nhíu mày, tiện tay cầm lên một thanh trường kiếm. Lúc này hắn mới thấy, trên thân kiếm tồn tại một luồng khí tức duyên hống vô cùng trầm trọng, phải nặng hơn kiếm bình thường gấp 10 lần. Hình như đây là một số cấm chế của Tiên Sư Đạo.

Dương Thạc cất nhẹ đầu ngón tay, từ đó chảy ra một giọt máu, rồi nhanh chóng dung nhập vào trong thân kiếm.

Ô...ô...ô...n...g!

Trường kiếm bỗng nhiên rung động mạnh.

Dương Thạc cảm giác, lúc này trường kiếm mới nhẹ đi không ít.

- Đúng là có cấm chế. Sau khi nhỏ máu nhận chủ thì có thể phá vỡ cái cấm chế này dễ dàng. Nhưng ở đây nhiều bảo vật như vậy, chẳng lẽ muốn mình nhỏ máu nhận chủ từng cái sao?

Dương Thạc cười khổ.

Nhỏ máu nhận chủ không phải chỉ đơn giản là nhỏ máu lên trên những bảo vật, pháp khí này là xong.

Mà còn cần dùng thần niệm điều khiển máu huyết để hoàn toàn dung hợp với pháp khí.

Phải làm từng cái một.

Nếu muốn nhỏ máu nhận chủ tất cả bảo vật ở đây thì không thể làm xong trong thời gian ngắn được. Hơn thế nữa, nhỏ máu nhận chủ là phải mất máu, mà ở đây có nhiều bảo vật như vậy thì dù có ép khô Dương Thạc cũng không đủ máu đâu.

- Được rồi, cứ mặt kệ đám pháp khí bình thường kia. Trước tiên cứ tìm Xá Lợi Tử đã, ngoài ra cũng phải mang đi một ít thiên tài địa bảo quý báu nữa.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Xoẹt!

Dương Thạc mở ra không gian Thập Phương Ca Sa. Ngay sau đó, Dương Dịch cùng một cái phân thân của Thần Long đã xuất hiện bên cạnh Dương Thạc.

389. Chương 376: Hư Không Thạch, Chìa Khóa Bước Vào Hư Không Vô Thánh!

Chương 376: Hư Không Thạch, chìa khóa bước vào Hư Không Vô Thánh!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Tiểu Dịch, Thần Long, đây là mật thất của hoàng thất Đại Chu, hãy giúp ta tìm xem có Xá Lợi Tử hay không. Ngoài ra, những thứ mà các người thấy là quý báu thì đều nhỏ máu nhận chủ hết.

Dương Thạc nói.

Kiến thức Dương Thạc cũng không nhiều nên không nhận ra được nhiều thiên tài địa bảo.

Nhưng Thần Long cùng Dương Dịch thì khác.

Thần Long có được một ít trí nhớ của thượng cổ Thần Long, học thức uyên bác, nên chỉ cần nhìn thoáng qua là nó có thể biết đâu là bảo vật tốt. Dương Dịch cũng tương đương như thế. Cô có khả năng đọc qua là không thể quên, một sổ sách ghi lại thông tin về khoáng thạch, về thiên tài địa bảo của Thiên Âm môn đều ghi tạc trong đầu của cô. Cô gần như chính là một quyển bách khoa toàn thư nên việc tìm kiếm thiên tài địa bảo không làm khó được cô.

- Được, thiếu gia.

Dương Dịch lập tức gật đầu. nguồn

- Hắc hắc, tiểu gia, có Thần Long ta ở đây thì ngại cứ yên tâm. Tất cả thiên tài địa bảo, khoáng thạch ở đây đều không chạy thoát khỏi hai mắt của ta.

Thần Long cũng cười hắc hắc.

Vèo...o...o!

Thần Long quất cái đuôi xuống, liền nhanh chóng đi tìm những thiên tài, địa bảo và khoáng thạch kia.

Trong mật thất kho tàng của hoàng thất Đại Chu, Dương Thạc và Thần Long, Dương Dịch cũng bắt đầu nhanh chóng tìm kiếm.

Mục tiêu chủ yếu của Dương Thạc chính là Xá Lợi Tử Đại Lâm Tự!

Hiện tại Dương Thạc đã có được ba tầng đầu công pháp bí tịch Cửu Dương Huyền Công, hơn nữa lại thuận lợi tu luyện thành công đến Đệ Nhị Trọng Cửu Dương Chân Thân. Hiện tại chỉ cần có thể đạt được đầy đủ Xá Lợi Tử, hẳn hoàn toàn có thể tu luyện thành Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân, Xá Lợi Chân Thân, khiến thực lực bản thân hẳn tăng lên lần nữa!

Xá Lợi Chân Thân, đánh đâu thắng đó!

Đến lúc ấy, với cường độ Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, chỉ sợ ngay cả Ngũ Cấp Thần Binh cũng không thể nào bằng được!

Quan trọng nhất là tu thành Xá Lợi Chân Thân, Dương Thạc có thể tiến vào cấp độ Võ Thánh.

Là cấp độ Võ Thánh chân chính!

Cho dù Cửu Dương Chân Thân không tiến hành biến thân Huyền Ứng, thực lực cũng là Võ Thánh sơ giai.

Sau khi tiến hành biến thân Huyền Ứng, có thể trực tiếp đạt tới cấp độ Võ Thánh trung giai. Hơn nữa dựa vào sự cường hãn của Cửu Dương Chân Thân, Dương Thạc thậm chí đủ so bì với Đại Bằng Kim Sí Vương. Về cảnh giới Võ Đạo, Dương Thạc cũng có thể tiến vào cấp độ Võ Thánh Đệ Tam Trọng Lôi Âm, có thể chính thức đánh ra Đệ Tam Trọng Hồ Bảo Lôi Âm.

Đến lúc đó, đừng nói mấy Võ Thánh bình thường như Đóa Tư, Đóa Mẫu, Mạc Vân Cốc...

Cho dù đối mặt với cao thủ như Nam Man Vương A Cốt Đả, Dương Thạc cũng có sức liều mạng!

Đương thời, ngoại trừ số ít cao thủ như Dương Thiên, hầu như không có người nào có thể triệt để áp chế Dương Thạc!

Phải biết rằng thân thể của Đại Bằng Kim Sí Vương là cấp độ Ngũ Cấp Thần Binh, cảnh giới võ đạo chính là cấp độ Võ Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, có thể đứng vào hàng ngũ chiến lực đệ nhất đương thời rồi. Cho dù là Dương Thiên, gặp phải Đại Bằng Kim Sí Vương thì cũng có điều cố kỵ, sẽ không tùy tiện ra tay với Đại Bằng Kim Sí Vương.

Đợi sau khi Dương Thạc tu thành Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân.

Cường độ Cửu Dương Chân Thân cũng là cấp độ Ngũ Cấp Thần Binh, không quá khác biệt với Đại Bằng Kim Sí Vương.

Cảnh giới võ đạo chẳng qua chỉ thấp hơn Đại Bằng Kim Sí Vương một đẳng cấp mà thôi.

Nói cách khác, lúc đó Dương Thạc hầu như chỉ thua Đại Bằng Kim Sí Vương một giai, đối phó với Võ Thánh bình thường hoàn toàn chính là nghiền ép!

- Tìm được đầy đủ Xá Lợi Tử, tất cả đều dễ nói!

Giờ phút này, trong mắt Dương Thạc chỉ có Xá Lợi Tử.

Những thiên tài địa bảo, tài liệu đặc biệt còn lại kia đều không lọt vào mắt Dương Thạc.

Cho dù trong mật thất hoàng thất này xuất hiện bí bảo cấp độ Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm, chỉ sợ đối với Dương Thạc thì cũng đều thua kém Xá Lợi Tử. Dù sao bí bảo cấp độ Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm tuy tốt, nhưng cũng không thể nào khiến Dương Thạc tiến vào cảnh giới có thể chống lại cường giả đẳng cấp thứ hai như Nam Man Vương. Mà Xá Lợi Tử lại có thể khiến Dương Thạc tiến vào cấp độ này. Cái gì nặng, cái gì nhẹ, vừa nhìn liền hiểu ngay.

- Bên này không có!

- Bên này cũng không có!

Trong mật thất này, Dương Thạc nhanh chóng tìm kiếm.

Nhưng Xá Lợi Tử kia dường như được giấu trong nơi bí ẩn, Dương Thạc tìm cả buổi mà cũng không tìm được.

So với Dương Thạc, Thần Long và Dương Địch bên kia đã thu hoạch tương đối khá.

- Thứ tốt này!

- Tiểu gia, ở đây rõ ràng còn có Thất Diệp Chu Quả ba ngàn năm, cho dù Võ Thánh nuốt vào thì cũng đạt được rất nhiều chỗ tốt đấy...

Thần Long nhanh chóng hành động, lại cuốn một phần thiên tài địa bảo đi.

- Còn có những quáng thạch này!

- Chắc chắn chắc, mấy khối này đều là khoáng thạch cao giai!

- Lúc trước Tử Thử Yêu Thánh người kia không lấy những quáng thạch này đi, hiện tại đều tiện nghi cho tiểu gia rồi. Lấy hết toàn bộ!

Những khoáng thạch đẳng cấp cao kia, Thần Long tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua.

Dương Dịch bên kia cũng không khác biệt lắm. Phàm là thiên tài địa bảo, khoáng thạch cấp cao, thậm chí là một ít pháp khí cao giai mà nàng biết, chỉ cần hữu dụng với Dương Thạc hoặc là Thần Long, Tiểu Hỏa và bản thân nàng, Dương Dịch đều cầm hết toàn bộ. Ví dụ như những pháp khí cao cấp kia, mặc dù không dùng đến nhưng cũng có thể nghiền nát để Bắc Địa Uy Lực Khải hấp thu.

Thứ duy nhất bọn hắn không quan tâm chính là một số viên Bảo Ngọc Khí nhìn như hoa lệ nhưng thực tế lại không có tác dụng quá lớn...

- Ồ?

- Khối ngọc thạch này...

Đang vờ vết bảo vật trong mật thất, Thần Long chợt chấn động.

Hai con mắt cực lớn của nó dường như đang nhìn thấy một thứ khiến nó hơi kinh ngạc, thậm chí là không thể tin.

Trong tầm mắt nó có bày một khối ngọc thạch màu xanh nhạt.

Chất ngọc thạch của khối ngọc này thoát nhìn cũng không tính là hoàn mỹ, trong đó cũng không thiếu tạp chất màu trắng, giống như một dây lưng lụa mảnh dài hẹp ở trong khối ngọc thạch này.

Nhưng những thứ tạp chất màu trắng này cũng không bắt động.

Mà đang chậm rãi lưu động ở chính giữa khối ngọc thạch này!

Giống như trong khối ngọc này đã tự hình thành một mảnh không gian vậy.

- Đây là... Hư Không Thạch?

- Tiểu gia, mau tới đây! Kiếm lợi lớn rồi. Không thể tưởng tượng được, trong mật thất bên cạnh hoàng thất Đại Chu này còn có một khối Hư Không Thạch!

Thần sắc Thần Long nghiêm nghị, lập tức lớn tiếng gọi Dương Thạc đến.

- Hư Không Thạch? Thứ gì vậy?

Nghe thấy Thần Long gọi, Dương Thạc thoáng sững sờ.

Đối với cái gọi là Hư Không Thạch kia, Dương Thạc hầu như chưa từng nghe qua, tự nhiên không biết đây là khối đá thể nào. Nhưng nhìn thấy bộ dạng này của Thần Long, Dương Thạc mơ hồ cảm giác được khối Hư Không Thạch này có lẽ không đơn giản. Khối đá có thể khiến Thần Long ngạc nhiên, ít nhất cũng phải là khoáng thạch đẳng cấp cao hoặc là thiên tài địa bảo quý hiếm.

- Tiểu gia, mau tới đây đi...!

Thấy Dương Thạc không lập tức đi qua, Thần Long vội vàng kêu lên.

- Gọi ta đi qua gấp như vậy sao?

390. Chương 377: Nhanh Chân Đến Trước, Nho Môn Sơn Hà Đồ Tới Tay!

Chương 377: Nhanh chân đến trước, Nho Môn Sơn Hà Đồ tới tay!

- Nếu khối Hư Không Thạch này không phải là khoáng thạch giá trị cực cao, nhất định phải khiến Thần Long này đẹp mắt!

Trong lòng Dương Thạc nghĩ đến, thân hình khẽ nhoáng lên, tiến về phía Thần Long bên kia.

Trong mắt Dương Thạc, bảo vật gì đó đều kém hơn Xá Lợi Tử mà hắn đang tìm kiếm. Hiện tại Thần Long bảo hắn đi qua sẽ làm trễ nải việc hắn tìm kiếm Xá Lợi Tử. Trừ phi Hư Không Thạch kia thật sự là bảo vật khoáng thạch mạnh mẽ, bằng không Thần Long vô cớ trễ nải thời gian, Dương Thạc tự nhiên sẽ không cho Thần Long sắc mặt tốt.

- Rốt cục là khối đá gì mà khiến người ngạc nhiên như vậy?

Rất nhanh chóng, Dương Thạc đã đến bên cạnh Thần Long.

Cùng lúc đó, Dương Dịch cũng đến bên này. Nàng cũng muốn nhìn một chút, khối đá có thể khiến Thần Long ngạc nhiên vạn phần rốt cục là vật gì.

- Thần Long, là khối đá này sao? Thiếu gia, hình như bề ngoài của nó cũng không có gì kỳ quái. Trong Thiên Âm Môn chúng ta có quyển sách Đánh Giá Khoáng Thạch. Trong quyển sách đó ghi lại mười một loại khoáng thạch Huyền cấp, bảy mươi tám loại khoáng thạch cao giai. Trong đó hình như không có khoáng thạch giống như thế này...

Hai mắt nhìn chằm chằm khối ngọc thạch, Dương Dịch nói ra.

Nghe thấy những lời này của Dương Thạc, Dương Thạc khẽ nhú chân mày.

Thiên Âm Môn là môn phái võ đạo vạn năm, nội tình thâm hậu. Trong quyển đánh giá khoáng thạch của thánh địa võ đạo này lại không ghi về khối ngọc thạch này?

Nói như vậy, chỉ sợ khối ngọc thạch này thật sự không phải vật gì tốt rồi...

- Dừng lại!

Nhưng đúng lúc này, chỉ nghe Thần Long khẽ hừ nhẹ một tiếng.

Lườm Dương Dịch một cái, trong mắt Thần Long đầy vẻ khinh thường. Không phải khinh thường Dương Dịch mà hình như khinh thường quyển Đánh Giá Khoáng Thạch của Thiên Âm Môn.

- Tiểu nữ nãi nãi, Đánh Giá Khoáng Thạch của Thiên Âm Môn chẳng qua chỉ là một quyển sách đánh giá khoáng thạch mà thôi, làm sao có thể ghi lại khối Hư Không Thạch này được?

Thần Long khẽ lay động cái đuôi, hai mắt lại chuyển lên khối ngọc thạch này, nghiêm mặt nói ra.

- Tiểu gia, tiểu nữ nãi nãi, kiện Hư Không Thạch này, đối với Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm đều là bảo vật rất trọng yếu. Cho dù vạn năm trước, nếu Thần Long thượng cổ, Đạo Hoàng thượng cổ đạt được một hai khối Hư Không Thạch này thì chắc hẳn cũng phải mừng rỡ một hồi!

Thần Long nói ra.

- Đại năng thượng cổ đều vô cùng coi trọng?

Nghe thấy Thần Long nói như vậy, ánh mắt Dương Thạc thoáng ngưng trọng một chút.

Thần Long hầu như không nói láo. Nó nói Thần Long thượng cổ, Đạo Hoàng thượng cổ đều vô cùng coi trọng khối khoáng thạch này, đủ để nói rõ giá trị của khối khoáng thạch này.

- Tiểu gia, ta lấy một ví dụ nhé. Kiện Thập Phương Ca Sa của ngài, trong sổ các tài liệu sử dụng cũng có Hư Không Thạch!

Đúng lúc này lại nghe Thần Long tiếp tục nói.

Trong sổ tài liệu chế tạo Thập Phương Ca Sa có Hư Không Thạch?

Thập Phương Ca Sa chính là một kiện bí bảo cực phẩm cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm!

Hơn nữa là loại bí bảo phụ trợ.

Bí bảo cũng chia làm ba loại, công kích, phòng ngự, phụ trợ. Loại công kích giống như Thần Long Liệt Khôn Dao vậy, chính là loại bí bảo công kích cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm. Mà Bắc Địa Uy Lực Khải là bí bảo lấy phòng ngự làm chủ. Tuy cũng có thể tăng trưởng biên độ lực lượng nhưng đây thuộc về hiệu quả kèm theo. Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp cũng vậy, phòng ngự làm chủ, tác dụng xé mở hư không xem như công hiệu bổ sung.

Mà Thập Phương Ca Sa, tính công kích hầu như không có, tính phòng ngự càng là cực thấp, chủ yếu chính là tác dụng phụ trợ. Tập trung thập phương, cộng thêm một mảnh không gian là có thể xé mở hư không, lập tức đi tới ngàn vạn dặm. Đây chính là một kiện pháp khí thuần túy chỉ có tính chất phụ trợ!

Giá trị của nó đều cường đại hơn cả bí bảo Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm như Thần Long Liệt Khôn Dao, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp!

Thần Long Liệt Khôn Dao đơn giản chỉ công kích.

Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, ngoại trừ phòng ngự thì chỉ có thể xé mở hư không mà thôi.

Thập Phương Ca Sa lại có thể tập trung mười phương.

Đông tây nam bắc, lên trời, xuống đất, sinh môn, tử vị, quá khứ, tương lai!

Sinh môn, tử vị, có thể biết trước họa phúc lành dữ!

Quá khứ tương lai lại càng không cần phải nói rồi. Có thể đạt tới cấp độ này, Thập Phương Ca Sa có thể trực tiếp sử dụng không gian, trực tiếp khóa chặt quá khứ tương lai, xé mở thời không, xuyên qua... Đây đã là một công hiệu vô cùng kỳ diệu.

Mà khối Hư Không Thạch này lại chính là một loại tài liệu chế tạo Thập Phương Ca Sa. Chỉ đơn giản một điểm này cũng đủ để nói rõ giá trị của khối Hư Không Thạch này.

- Giá trị cụ thể của khối Hư Không Thạch này, trừ phi đạt tới cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm. Nói như vậy, ngay cả một số Vô Thánh bình thường, thậm chí là Hỏa La Vương, Nam Man Vương... những người này cũng đều chưa hẳn đã biết rõ giá trị của nó...

Thần Long lại lên tiếng lần nữa:

- Tiểu gia, người cũng đã biết phía trên cấp độ Vô Thánh Ngũ là cấp độ gì rồi đúng không?

Thần Long hỏi Dương Thạc.

- Trên cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm chính là Vô Thánh Lục Trọng Lôi Âm. Mà Vô Thánh Lục Trọng Lôi Âm này còn một cách gọi khác, là Hư Không Vô Thánh!

Không đợi Dương Thạc trả lời, Thần Long đã giải thích luôn.

- Đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không chính là đã có được năng lực phi hành, hơn nữa không cần nhờ vào bất kỳ bảo vật pháp khí nào, có thể trực tiếp xé mở hư không tiến lên! Thần uy vô cùng mạnh mẽ...

- Mà Hư Không Thạch này chính là chìa khóa để Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm tiến vào cánh cửa Hư Không Vô Thánh!

Thần Long trầm giọng nói.

Hư Không Vô Thánh?

Nghe được những lời này của Thần Long, Dương Thạc và Dương Địch đều không khỏi mở to hai mắt ra nhìn. xem tại

Sau Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm chính là Hư Không Vô Thánh sao? Là cường giả siêu cấp có thể tự do phi hành, thậm chí có thể mở ra hư không, tiến lên trong hư không?

Lúc trước, Dương Thạc và Dương Địch đều chưa từng nghe nói qua tin tức về Hư Không Vô Thánh này.

Dương Thạc chủ yếu là vì ở trong phủ Trấn Quốc Công, chỉ có thể đi vào Tầng Thứ Các tầng thứ nhất, kiến thức hơi nông cạn. Nhưng Dương Địch thân là đệ tử tối kiệt xuất của Thiên Âm Môn, đều đã quan sát qua điển tịch Thiên Âm Môn, nài rõ ràng cũng không biết Hư Không Vô Thánh. Điều này đủ để nói rõ cấp độ Hư Không Vô Thánh này quả thật xa xôi không thể chạm vào rồi!

- Ngay cả vạn năm trước, những đại năng thượng cổ kia cũng đều không thể tiến vào cấp độ Hư Không...

Dương Thạc nghĩ tới những đại năng thượng cổ kia.

Đạo Hoàng, Nhân Hoàng, mấy cao thủ này đều chỉ là Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm mà thôi.

Mà ngay cả Thần Long thượng cổ có được năng lực phi hành, nhưng năng lực phi hành này của nó cũng không phải bởi vì nó đã vượt xa cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm, đi vào cảnh giới rất cao, Hư Không Vô Thánh. Nguyên nhân chủ yếu là vì Thần Long thượng cổ có thiên phú đặc biệt, phi hành chính là một loại thiên phú của nó.

Giống như Đại Bồng Kim Sí Vương, Lôi Điều Vương, chúng có thể bay đi cũng là dựa vào thiên phú.

Về phần Hỏa La Vương, Dương Tử Mặc lúc trước, Dương Thạc Dương Địch hiện tại, thân thể phi hành được là do dựa vào một số pháp khí phi hành...

Đại năng thượng cổ đều chưa tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh.

Đối với cao thủ võ đạo bình thường, cấp độ này dĩ nhiên xa xôi không thể chạm vào rồi.

Đừng nói là Dương Thạc và Dương Địch, chỉ sợ ngay cả những cường giả siêu cấp chiến lực xếp hạng hai như Tử Thủ Yêu Thánh, Hỏa La Vương, Nam Ma Vương, tất cả cũng đều có kiến thức nửa vời với cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Lần này do Thần Long có được trí nhớ Thần Long thượng cổ, Dương Thạc và Dương Địch mới có thể hiểu rõ một ít tin tức về Hư Không Vô Thánh.

- Trong Hư Không Thạch này tự hình thành một mảnh hư không!

- Trong đó ẩn chứa một số pháp tắc thời không đơn giản. Tuy nói chẳng qua chỉ là pháp tắc thời không đơn giản đối lập nhau, nhưng nếu có thể lĩnh ngộ hoàn toàn pháp tắc thời không này, muốn tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh liền đơn giản đến cực điểm!

Thần Long tiếp tục nói.

Hư Không Thạch ẩn chứa pháp tắc thời không, tự nhiên chính là chìa khóa để Vô Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm tiến vào Hư Không Vô Thánh.

- Như vậy sao...

- Xem ra giá trị của khối Hư Không Thạch này còn cường đại hơn cả Xá Lợi Tử!

Ánh mắt Dương Thạc sáng rực, nhìn thẳng vào khối Hư Không Thạch này.

Đối với Dương Thạc, tuy Xá Lợi Tử có lợi nhưng cũng chỉ khiến Dương Thạc tu thành Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân, tiến vào cảnh giới Vô Thánh Tam Trọng Lôi Âm mà thôi.

Mà Hư Không Thạch này lại chính là chìa khóa để tiến vào cấp độ Vô Thánh Lục Trọng Lôi Âm, Hư Không Vô Thánh. Giá trị cái nào cao hơn, vừa nhìn đã rõ.

Cho dù Dương Thạc không tìm được Xá Lợi Tử trong mật thất hoàng thất Đại Chu thì cũng không sao. Cùng lắm thì hắn lại đi chém giết đám hòa thượng Kim Phật Tự kia, thu hoạch Xá Lợi Tử. Ngoài ra nghe nói trong Nam Man Thập Vạn Đại Sơn cũng có cao tăng Đại Lâm Tự mang đi một ít Xá Lợi Tử...

Mà Hư Không Thạch này lại vô cùng ít ỏi. Nếu lần này Dương Thạc không cẩn thận bỏ lỡ, tương lai muốn gặp lại thì chỉ sợ hi vọng mong manh!

- Khối Hư Không Thạch này, lấy đi!

Không chút do dự, Dương Thạc lập tức mở không gian Thập Phương Ca Sa.

Trực tiếp cầm khối Hư Không Thạch này lên rồi ném vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Tuy Dương Thạc không thể nào thoảng cái lấy đi tất cả bảo vật trong mật thất, nhưng chỉ thu một khối ngọc thạch thì vô cùng đơn giản.

- Tìm được khối Hư Không Thạch như vậy, cho dù không thu hoạch được gì khác, đến mật thất hoàng thất này cũng đáng!

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

- Nếu có thể tìm được Xá Lợi Tử kia, vậy thì hoàn mỹ rồi!

Dương Thạc thì thảo nói, sau một khắc lập tức phân phó Thần Long và Dương Dịch.

- Thần Long, Tiểu Dịch, hiện tại các người dừng quan tâm những thiên tài địa bảo và khoáng thạch kia nữa. Chú ý kỹ xem trong mật thất hoàng thất này có Xá Lợi Tử không!

- Xá Lợi Tử? Được, tiểu gia, ta để ý giúp ngài!

Thần Long lập tức nói ra.

- Thiếu gia!

Đúng lúc này, Dương Dịch chợt mở miệng.

- Thiếu gia, năm đó nước Đại Yển công phạt Đại Lâm Tự, chắc hẳn đã lấy được Xá Lợi Tử này? Lúc đó có lẽ Đại Yển không chỉ chiếm được một viên Xá Lợi Tử, có lẽ ít nhất cũng phải được mười, thậm chí là hơn trăm viên Xá Lợi Tử!

- Nhiều Xá Lợi Tử như vậy không có khả năng tán loạn trong mật thất này. Ta đoán chừng những viên Xá Lợi Tử kia rất có thể được gom lại cùng một chỗ, đặt ở trong hộp nhỏ nào đó. Hiện tại chúng ta chỉ cần dò xét những hộp nhỏ kia, có lẽ sẽ nhanh chóng tìm được Xá Lợi Tử đấy!

Dương Dịch phân tích nói ra.

- Tìm hộp nhỏ?

Nghe được những lời này của Dương Dịch, Dương Thạc liền hiểu ra.

Đầu óc của một người rất cục chỉ vòng vo. Dương Thạc hung hăng vỗ vỗ đầu, sao lúc trước hắn lại không nghĩ tới điểm này chứ?

Dương Thạc còn nhớ rõ vừa rồi, bản thân không chỉ nhìn thấy mấy hộp nhỏ một lần. Chỉ có điều sau khi mở ra mấy hộp nhỏ, bên trong đều chất đồng một số thứ như châu báu, kim cương bình thường, đều là thứ vô dụng. Cho nên Dương Thạc tự động không để ý đến những hộp nhỏ này nữa. Hiện tại Dương Thạc hoài nghi Xá Lợi Tử của cao tăng Đại Lâm Tự năm đó rất có thể được đặt ở trong những hộp nhỏ bị hắn bỏ qua kia.

- Thần Long, hiện tại chúng ta tập trung tìm kiếm những hộp nhỏ kia đi!

Dương Thạc phân phó nói với Thần Long.

- Được, cứ dựa theo lời tiểu nãi nãi nói, chủ yếu tìm kiếm những hộp nhỏ kia!

Thần Long nói xong, thân hình khê nhoáng lên, tiến thẳng đến hộp nhỏ gần người nhất.

Dương Thạc và Dương Dịch cũng bắt đầu tìm kiếm những hộp nhỏ này.

- Ô? Đạp Sơn Thần Lực Công? Đây là công pháp cao giai. Tử Thử Yêu Thánh nói không sai. Trong mật thất hoàng thất này quả nhiên cất giấu một số công pháp!

Tìm kiếm hai ba hộp nhỏ, tuy không tìm thấy Xá Lợi Tử nhưng Dương Thạc rõ ràng tìm được một bộ công pháp cao giai.

Lúc trước Tử Thử Yêu Thánh cũng đã từng nói trong mật thất hoàng thất Đại Chu này cũng có một số công pháp cao giai.

Cấp độ thần công bí diễn có lẽ cực nhỏ, nhưng công pháp cao giai có lẽ sẽ nhiều hơn một chút!

Những cuốn sách công pháp này không có khả năng bị đặt tùy ý tán loạn trong mật thất này, có lẽ cũng đều được giấu trong những tiểu hộp kia.

Nói cách khác, trong những hộp nhỏ bị Dương Thạc xem nhẹ lúc trước, ngoài khả năng có Xá Lợi Tử thì đồng thời cũng có thể có một số công pháp này. Những thứ này rất có giá trị. Nếu không có Dương Dịch nhắc nhở, chỉ sợ Dương Thạc cũng không để ý đến.

Tiếp tục tìm kiếm.

Một hộp nhỏ, hai hộp nhỏ, ba hộp...

Tuyệt đại bộ phận đều là một số châu báu.

Một số bộ phận cực nhỏ để công pháp vũ khí. Nhưng chỉ trong chốc lát, Dương Thạc lại tìm được một bộ công pháp, đều là cấp độ cao giai. Dương Thạc không chút do dự, thu hết toàn bộ những công pháp này.

Sau một khắc, Dương Thạc lại vươn tay lấy hộp nhỏ tiếp theo.

- Ồ? Hơi nặng?

- Hẳn không phải công pháp hay vũ kỹ, khả năng lớn là một số trân châu bảo ngọc!

Dương Thạc hơi thất vọng, tiện tay mở hộp nhỏ ra.

Một trận hào quang đẹp mắt đột nhiên phát tán ra từ hộp nhỏ này.

Dương Thạc nhướng mày. Những thứ phát ra hào quang đẹp mắt, bình thường đều là những châu báu quý báu kia. Chỉ tiếc đối với Dương Thạc, cái gọi là châu báu quý báu lại không khác gì cặn bã.

Dương Thạc tùy ý liếc nhìn hộp nhỏ.

- Ồ?

Sau một khắc, thân thể Dương Thạc khẽ chấn động, sắc mặt mãnh liệt biến hóa.

- Là Xá Lợi Tử!

Trong hộp nhỏ này căn bản cũng không phải châu báu quý báu gì, mà là từng viên quang mang kết tinh. Khoảng chừng trên trăm khối, tuyệt đại bộ phận đều tản ra quang mang ba màu, chỉ có hơn mười viên tản ra quang mang năm màu, ngoài ra còn có bốn năm viên tản ra hào quang bảy màu. Một số viên kết tinh này hiển nhiên chính là Xá Lợi ba màu, Xá Lợi năm màu, Xá Lợi bảy màu!

Tổng cộng hơn trăm viên. Cho dù không cộng thêm những viên Dương Thạc đã có, chỉ sợ những viên Xá Lợi Tử này cũng đủ để Dương Thạc ngưng tụ Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân.

- Rốt cục đã tìm được rồi!

391. Chương 378: Phun Ra Hết Cho Ta!

Chương 378: Phun Ra Hết Cho Ta!

Trong lòng Dương Thạc không khỏi kích động.

Xá Lợi Tử, mục tiêu chủ yếu lần này, Dương Thạc dĩ nhiên đã tìm được!

Cạch...!

Không chút do dự, Dương Thạc nhanh chóng đóng hộp nhỏ này lại.

Xoẹt!

- Mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, ném hộp nhỏ này vào.

- Chúng ta tiến vào mật thất hoàng thất này cũng được một khắc rồi. Chắc hẳn Lạc Bằng, những cao thủ quân Đại Thần kia cũng sắp tới. Hiện tại đã chiếm được Hư Không Thạch, đã chiếm được Xá Lợi Tử, mục đích đạt thành. Để tránh phiền toái, mau chóng rời khỏi thì tốt hơn!

Dương Thạc thầm nghĩ.

Lạc Bằng, cao thủ cấp độ Võ Thánh.

Nếu chỉ có một mình hắn, Dương Thạc Dương Dịch tự nhiên sẽ không sợ hãi. Nhưng trong quân Đại Thần, cao thủ cấp độ Đại Tông Sư còn có vô số. Bị bọn hắn cuốn lấy chỉ tạo thành chút phiền toái không cần thiết. Quan trọng nhất là tuy Dương Thiên đã đuổi bắt Long Hoàng thượng cổ rồi, nhưng ai biết hắn sẽ không trở về?

Hiện tại Dương Thạc đã chiếm được thứ hắn muốn, hưởng hồ còn chiếm được Hư Không Thạch, niềm vui ngoài ý muốn cũng có, hiện tại tự nhiên không muốn gây nhiều phiền toái, lập tức rời đi chính là lựa chọn tốt nhất.

- Đi thôi!

Nghĩ tới đây, Dương Thạc lập tức mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, muốn gọi Dương Dịch và Thần Long đến, cùng nhau rời đi.

- Ồ? Tiểu gia, ở đây còn có bộ công pháp Nho Môn Sơn Hà Đồ!

Nhưng đúng lúc này, âm thanh của Thần Long chợt truyền đến.

- Đây... hình như là công pháp võ đạo Nhô Môn, cấp độ thần công bí điển!

Rầm! Rầm! Rầm!

Hầu như cùng lúc đó, bên ngoài nhà kho cấm quân Đại Chu.

Một tiếng bạo vang truyền ra. Ba bốn lão thái giám, lão cung nữ cấp độ Đại Tông Sư, thân hình liên tục bay ngược ra ngoài, phốc thoáng một cái, phun ra máu tươi, cả người uể oải trên mặt đất.

- Muốn ngăn cản Bổng tướng quân sao? Châu châu đá xe! Không biết lượng sức mình!

Một nam tử trung niên cầm trường thương trong tay, lườm những lão thái giám, lão cung nữ này một cái, hừ lạnh nói ra.

Sau một khắc, nam tử trung niên này bước đến nhà kho cấm quân Đại Chu.

Trong tay xuất hiện hai cái chìa khóa.

- Một cái lấy được trên người vị thái giám tổng quản Hoàng Thành, hẳn là chìa khóa nhà kho cấm quân bên ngoài. Cái này lấy được trên người Trương đại nhân, chắc là chìa khóa mở cửa mật thất hoàng thất rồi...

Nam tử trung niên lấy ra một cái chìa khóa, kết một tiếng, mở cửa nhà kho cấm quân Đại Chu ra.

Nam tử trung niên này đúng là đại tướng quân Đại Thần, lúc trước đã chém giết đệ nhất nhân Đại Chu Trương Chu Chính, Lạc Bằng!

Dường như trong tích tắc cửa đá được mở.

Lạc Bằng không hề chần chờ, lập tức sải bước tiến vào trong kho hàng cấm quân Đại Chu!

VÚTTTT!! VÚTTTT!! VÚTTTT!!

Cùng lúc đó, theo sau Lạc Bằng là ba bốn tên tướng lĩnh Đại Thần quân, cấp độ Đại Tông Sư cũng bước vào trong nhà kho của cấm quân Đại Chu này. Những tướng lĩnh cấp độ Đại Tông Sư vừa quét mắt nhìn khắp căn nhà kho, lập tức hai mắt sáng lên.

- Thật nhiều binh khí, áo giáp!

- Đây là... Trường đao cấp độ tam cấp thần binh sao? Cấm quân Đại Chu có thật nhiều của cải!

Những tướng lĩnh cấp độ Đại Tông Sư này đều cảm thán.

Thậm chí có một người còn tiến lên một bước, nắm lấy một thanh trường đao, cầm trong tay vuốt vuốt.

Ở Đại Chu, áo giáp, vũ khí cấp độ tam cấp thần binh được coi như là thần binh lợi khí tuyệt đối rồi!

Phải biết rằng, Hiệp Cốt Kiếm cấp độ tam cấp thần binh ở bên trong thánh địa võ đạo Chân Vũ Môn, có thể nói là thần kiếm hàng thứ sáu, thứ bảy.

Đương nhiên, ở trong Chân Vũ Môn cũng không ít bí bảo, pháp khí. Nhưng dù vậy thì Hiệp Cốt Kiếm cấp độ tam cấp thần binh vẫn là một trong mười bảo kiếm tại Chân Vũ Môn. Điều này đủ để nói rõ tam cấp thần binh trân quý tới mức nào.

Những cao thủ Đại Thần quân cấp độ Đại Tông Sư này đều không có binh khí cấp độ tam cấp thần binh!

Chứ đừng nói tới áo giáp cấp độ tam cấp thần binh. Áo giáp so với binh khí lại càng thêm trân quý. Dù sao thì muốn chế tạo ra một chiếc áo giáp cũng phải cần khoáng thạch gấp mấy lần, thậm chí là mười mấy lần so với chế tạo một thanh trường kiếm hoặc là trường đao. Cũng chỉ có đại phủ và các loại vũ khí Lang Nha Bổng mới có thể so sánh về tiêu phí với áo giáp. . .

Lúc này, nhìn thấy ở trong kho hàng cấm quân Đại Chu có rất nhiều áo giáp và binh khí cấp độ tam cấp thần binh, bọn họ vô cùng vui mừng.

- Tuy Đại Chu mới chỉ có tồn tại trăm năm, nhưng nhà kho của cấm quân này lại được thành lập từ triều Đại Hạ, cho nên nó không hề tầm thường chút nào!

Đúng lúc này, Lạc Bằng cũng lên tiếng.

- Cấm quân chính là quân đội tinh nhuệ nhất Đại Chu!

- Quân đội các tỉnh chúng ta sưu tập được một tí khoáng thạch quý hiếm thì đều phải mang tới kinh thành, dùng để chế tạo binh khí, áo giáp, trang bị cho cấm quân.

- Không chỉ triều Đại Chu triều như thế mà triều Đại Yến, thậm chí là triều Đại Hạ từ vạn năm trước đều có quy củ như vậy. Dần dần, trong kho hàng cấm quân có nhiều thần binh lợi khí như vậy cũng là chuyện rất bình thường!

Lạc Bằng nói.

Khoáng thạch để chế tạo ra thần binh lợi khí thuộc về tài nguyên quý hiếm.

Từ trước đến nay, những tài nguyên quý hiếm này của các tỉnh đều phải cung ứng cho kinh thành, để trang bị cho cấm quân.

Từ vạn năm trước đã như thế, cho nên bảo vật ở trong nhà kho cấm quân không thể tầm thường. . .

- Hừ, thật là không công bằng!

- Lúc trước chúng ta đều là quân sĩ Đại Chu. Chúng ta ở các tỉnh chống cự kẻ thù bên ngoài, trấn áp đạo phỉ, vô cùng khổ cực. Nhưng những cấm quân Đại Chu này chỉ dừng lại ở kinh thành Đại Chu, lại không cần phải tác chiến ra sống vào chết, vậy mà lại được hưởng thụ đãi ngộ tốt nhất. . . Thậm chí ngay cả khoáng thạch quý hiếm mà chúng ta sưu tập được cũng đều phải cung ứng cho bọn hắn. Ở đâu ra đạo lý như vậy?

Những võ tướng cấp độ Đại Tông Sư này đều rất tức giận, bất bình.

Lạc Bằng mỉm cười sau khi nghe được những lời này.

Những võ tướng cấp độ Đại Tông Sư này đều là tổng binh, tướng quân tại các tỉnh.

Lạc Bằng khởi binh từ Nam Tĩnh, hướng bắc công phạt Bát Xuyên Nguyên. Bát Xuyên Nguyên to lớn bao gồm bốn, năm tỉnh. Nói cách khác, Lạc Bằng công phạt Bát Xuyên Nguyên, trên thực tế là công phạt bốn, năm tỉnh. Ngay sau đó hắn lại tiến quân tới tỉnh Sơn Dương, bỏ qua núi Đại Hành, tiến tới đánh chiếm kinh thành. . .

Không ít người trong số các tù binh là tổng binh, tướng quân tại các tỉnh.

Những người này, ngoài một ít người cực kỳ ngoan cố ra thì cơ bản đều quy hàng quân Đại Thần.

Tuy nói là quy hàng nhưng độ trung thành của những người này cũng không cao. Lúc này, quân Đại Thần Quân một đường tiến công, thế như chẻ tre, cho nên những người này còn có thể an tâm dừng lại ở trong quân Đại Thần. Nhưng trong tương lai, một khi chiến sự Đại Thần quân bất lợi, e rằng những người này sẽ đào ngũ ngay lập tức.

Giờ phút này, Lạc Bằng chỉ cần nói mấy câu đã có thể khiến cho những người này cùng chung mối thù.

Cảm thấy Đại Chu không công bằng!

Tình huống này khiến những người này liên sinh lòng oán hận đối với Đại Chu.

392. Chương 379: Bí Điển Thánh Hiền Thượng Cổ Nho Môn

Chương 379: Bí Điển Thánh Hiền Thượng Cổ Nho Môn

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Trong tương lai, mặc dù ở trên chiến trường, Đại Chu tạm thời chiếm giữ được thế thượng phong, thì những người này cũng sẽ không chạy sang phía quân Đại Chu.

Đây chính là năng lực của Lạc Bằng.

Không chỉ là thực lực vũ lực cá nhân, cũng không chỉ là bốn sự ở trên chiến trường. Mà về mặt khống chế tâm người, các đại tướng bình thường cũng không thể so sánh được với Lạc Bằng đây. Trương Chu Chính đã dự đoán rằng trong tương lai, Lạc Bằng sẽ trở thành vị tướng đứng đầu Đại Chu, điều này cũng không phải là không có lý. Lạc Bằng còn vượt qua vài phần so với Thần Võ Vương Càn Ngọc Long Đại Chu. . .

- Tất cả mọi người không được tự mình cầm bất kỳ binh khí, áo giáp nào ở trong nhà kho cấm quân!

Lạc Bằng lại lên tiếng.

- Đợi đến khi hoàn toàn dẹp xong Hoàng Thành, bốn tướng quân sẽ dựa theo công lao, phân phát những thứ thần binh lợi khí này ọi người. Đại Thần quân ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi anh em trong nhà!

Lạc Bằng trầm giọng nói.

- Thuộc hạ tuân lệnh!

- Chúng tôi nguyện ý nghe theo sự sắp xếp của tướng quân!

Những võ tướng này không hề có ý kiến gì đối với sắp xếp lần này của Lạc Bằng.

- Tuy bảo vật tại kho hàng cấm quân Đại Chu này không ít, nhưng chất lượng đồ vật ở đây vẫn kém hơn một chút so với bảo vật tại mật thất hoàng thất. Các vị, binh khí, áo giáp trong kho hàng này sẽ được phân phát cho tướng lĩnh cấp thấp của Đại Thần quân có công. Bí bảo, pháp khí trong hoàng thất mới là cái ta muốn phân phát cho các vị đây!

Ngay sau đó, Lạc Bằng lại lên tiếng.

Nghe được những lời này của Lạc Bằng, tất cả các võ tướng phía sau đều kích động, hai mắt tỏa sáng, hận không thể cùng Lạc Bằng lập tức mở ra mật thất hoàng thất.

Lạc Bằng mỉm cười, cũng không để cho bọn họ đợi lâu, thân hình khê động, bay nhanh đến trước cửa đá mật thất hoàng thất. Sau đó hắn lấy ra chiếc chìa khóa đã lấy được từ trên người Trương Chu Chính, cắm vào trong lỗ khóa...

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang.

C-K-Í-T..T...T!

Cánh cửa đá được mở ra.

Trước đó một lát.

Lúc Dương Thạc chuẩn bị mang theo Thần Long, Dương Dịch rời đi thì đột nhiên Thần Long mở ra một cái hộp nhỏ. Trong hộp nhỏ này là một bộ bí điển thần công Nho môn, là Sơn Hà Đồ Nho môn!

- Bí điển thần công Nho môn sao?

Không có chút do dự, thân hình Dương Thạc khê động, đã đến trước mặt Thần Long.

- Tiểu gia, không sai!

Hai móng vuốt của Thần Long cầm chặt lấy cái hộp nhỏ này. Mắt nó mở to như chuông đồng, nhìn chăm chăm vào quyển sách nhỏ hơi mỏng ở bên trong hộp.

- Đây là Sơn Hà Đồ Nho môn, là bí điển thần công Nho đạo. Mặc đó Thần Long thượng cổ quyết chiến một trận cùng các cao thủ Nhân tộc. Trong số các cao thủ Nhân tộc, có một vị Đại Nho tuyệt thế. Thực lực của vị Đại Nho này cũng không thua kém quá nhiều so với Đạo Hoàng Nhân Hoàng. Lúc ấy, người này đã dùng một tờ Sơn Hà đồ Nho môn, khiến cho Thần Long thượng cổ phải chịu một chút thiệt thòi nhỏ!

Thần Long nói.

- Thiếu gia, nếu đây quả thật là Sơn Hà đồ Nho môn thì... Đây thật sự là một bộ bí điển thần công vô cùng mạnh mẽ. Ở bên trong điển tịch Thiên Âm đã ghi rằng, thần công này so với Đại Thiên Âm chương là chỉ có hơn chứ không kém. Thậm chí có đồn đại rằng tại kinh thành phía bắc Yến Sơn, năm đó vị tuyệt thế Đại Nho kia hóa ra Sơn Hà đồ Nho môn là để trấn áp Thần Long thượng cổ đấy!

Đúng lúc này, Dương Dịch cũng lên tiếng.

- Bộ công pháp này mạnh đến vậy sao?

Nổi lòng Dương Thạc khê động, không hề khinh thường pháp công này chút nào.

Lúc này, Nho môn đang xuống dốc một chút.

Nhưng lịch sử Nho đạo lại thâm hậu hơn một chút so với những thánh địa võ đạo tồn tại hàng vạn năm kia!

Trải qua vạn năm, nho giả trong thiên hạ vô cùng mạnh mẽ, chỉ có điều thế lực này rời rạc mà thôi. Thậm chí đôi khi, một ít phe phái Nho môn còn nội đấu không ngớt, cho nên từ ngoài nhìn vào lại thấy rằng không mạnh mẽ.

Hiện tại, người đứng đầu Nho môn, Trương Chu Chính cũng chỉ là cao thủ Đại Tông Sư, ngay cả Võ Thánh cũng không đạt tới. Điều này càng làm cho người ta nghĩ rằng bên trong Nho đạo không có cao thủ, công pháp Nho đạo cũng không cao.

Nhưng trên thực tế, có rất ít người biết rằng hơn 100 năm trước, cao thủ võ đạo đứng đầu triều Đại Yến chính là Đại Nho Vương Chấn!

Mà ngay cả thánh địa võ đạo vạn năm, Mật Tông Phật của Kim Phật tự, là cao thủ tuyệt thế chuyển thế vài chục lần cũng vẫn chết trên tay Vương Chấn.

Wương Chấn bị Tôn Phật dùng thuật đại chuyển sinh để ám toán, khiến cho thực lực giảm mạnh, dẫn tới triều Đại Yến đi vào con đường kết. . .

Vị tông sư Nho môn này có phong độ tư thái, trác tuyệt, không hề thua kém Trần Quốc Công Dương Thiên chút nào.

Thế lực Nho môn không mạnh mẽ như trước!

Cao thủ Nho môn đều giống như Trương Chu Chính, không đạt được cấp độ Võ Thánh.

Tuy công pháp Nho đạo kém những bí điển huyền công như Cửu Dương, Cửu Âm nhưng ít ra cũng không hề thua kém những bí điển thần công thánh địa như Đại Thiên Âm chương, Đại Phạm Âm chương.

- Lấy Sơn Hà đồ Nho môn này đi!

Nghĩ như vậy, Dương Thạc không chút do dự, lập tức thu bộ công pháp kia vào không gian trong Thập Phương Ca Sa.

Kết...!

Đúng lúc này, một tiếng vang nhỏ đột nhiên truyền ra từ cửa đá mật thất hoàng thất này.

Sau một khắc, mật thất đã bị mở ra!

Một nam tử trung niên thân hình cao lớn, khí thế rộng rãi bước một bước vào trong mật thất này.

Chính là Lạc Bằng!

Lạc Bằng bước một bước vào trong mật thất hoàng thất, vừa vặn, Dương Thạc cũng nhìn sang hắn. Hai người cùng nhìn nhau, đều sửng sờ. Nhất là Lạc Bằng lại càng ngây ngốc một chút. Hiển nhiên, hắn tuyệt đối không ngờ rằng trong mật thất hoàng thất này lại xuất hiện một nam tử trẻ tuổi. . .

Sau một khắc, Lạc Bằng lập tức thấy được động lớn ở trên mặt đất. Chứng tỏ nam tử trước mặt này đã đào một đường hầm để tiến vào trong mật thất hoàng thất, đánh cắp đồ vật đấy!

- Không tốt!

Lông mày Lạc Bằng nhanh chóng nhíu lại.

Nam tử trẻ tuổi này đã sớm đến mật thất. Không biết có bao nhiêu bảo vật đã bị hắn nhanh chân lấy mất.

Theo bản năng, sắc mặt Lạc Bằng vô cùng âm trầm.

Ầm!

Vừa sai bước ra, thân hình Lạc Bằng đã bay cực nhanh, trong chớp lát đã đến trước mặt Dương Thạc.

- Bọn trộm cắp từ đâu đến mà dám đánh cắp bảo vật trong mật thất hoàng thất Đại Chu? Tiểu tử, người cầm vật gì, ngoan ngoãn lấy ra cho Bổng tướng quân!

Khí thế Lạc Bằng lớn đến cực hạn. Một tiếng ầm vang, xuất ra sấm sét, lập tức phủ lên đỉnh đầu Dương Thạc.

Vị đại tướng quân Đại Thần quân này là cường giả siêu cấp cấp độ Võ Thánh. Vừa ra tay, lập tức bạo phát ra uy thế vô cùng mạnh mẽ!

Luồng khí huyết đậm đặc hung hăng ép về phía Dương Thạc!

Dương Thạc có thể cảm giác được rõ ràng, Lạc Bằng vừa ra tay, linh khí đất trời trong phạm vi bảy, tám trượng đều bị hấn điều động. Tuy Lạc Bằng cũng chỉ là Võ Thánh sơ kỳ nhưng xem ra thực lực của hắn mạnh mẽ hơn hai người tộc Nam Man là Đóa Tư và Đóa Mẫu rất nhiều.

Lúc này, Lạc Bằng ra tay với Dương Thạc giống như dùng dao mổ trâu để giết gà!

Hiện tại, thân thể của Dương Thạc đang ở chỗ này.

Hơn nữa, thân thể hắn còn chưa tiến hành qua biến thân Nhị Trọng Hắc Hùng, cho nên thực lực chỉ là cấp độ Đại Tông Sư mà thôi.

Lạc Bằng đối mặt một võ giả cấp độ Đại Tông Sư, lập tức bộc phát ra thực lực mạnh nhất của mình để nhanh chóng giết chết. Điều này chứng tỏ Lạc Bằng cũng là một vị nhât vật vô cùng quyết đoán. Đồng thời hắn cũng rất cẩn thận, sẽ không để cho kẻ thù có bất kỳ đường lui nào.

Nếu là cường giả Đại Tông Sư khác thì dưới một trào này của Lạc Bằng, lập tức sẽ trở thành một cục thịt.

Bị đánh chết ngay lập tức!

Nhưng lúc này, người mà Lạc Bằng đang đối mặt lại không phải là Đại Tông Sư bình thường.

Mà là Dương Thạc!

- Hả? Lạc Bằng, người nói ta là kẻ trộm sao?

Vừa nghe thấy tiếng quát của Lạc Bằng, lập tức sắc mặt của Dương Thạc ngưng trọng.

- Người đã hỏi ta là bọn trộm cắp phương nào thì ta sẽ nói cho người biết. Ta tên là Dương Thạc. Dương Tử Mặc, Thần Vương Đại Thần quân đã chết ở trên tay Dương Thạc ta đấy!

Một tiếng quát lớn truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

- Bằng vào thực lực của người, không thể ép được ta!

Ngay sau đó, thân hình của Dương Thạc đột nhiên biến hóa.

Rắc rắc!

Cơ bắp, xương cốt đều phát triển nhanh chóng. Trong nháy mắt, Dương Thạc từ chiều cao tám thước đã lên tới hơn một trượng, cơ bắp, xương cốt cũng trắng kiết hơn trước rất nhiều. Quan trọng nhất chính là khí huyết của Dương Thạc lúc này cực kỳ đậm đặc. Từ cấp độ Đại Tông Sư sơ kỳ, thoáng cái đã vượt qua bốn kỳ, đi vào cấp độ Võ Thánh sơ kỳ. Cho nên khí huyết của Dương Thạc so với Lạc Bằng là chỉ có hơn chứ không kém.

Trên thân mặc Ngân Diệu Uy Lực Khải, cho nên lực lượng phòng ngự của Dương Thạc thậm chí còn vượt xa Lạc Bằng. Cái hấn thua kém duy nhất chỉ là cảnh giới võ đạo mà thôi.

Lạc Bằng vừa đưa ra một trảo, lập tức Dương Thạc cũng giơ hai tay lên.

Ầm ầm!

Hai nguyên lực thần hoang hung hăng trùng kích về phía Lạc Bằng.

Ứng gấu hợp kích!

Giờ khắc này, đối mặt với nhóm cao thủ Lạc Bằng, Dương Thạc lập tức thi triển ra công kích mạnh mẽ nhất của mình, chính là vũ kỹ ứng gấu hợp kích.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Sau một khắc, tiếng nổ rung trời chuyển đất bỗng nhiên nổi lên.

Thân thể Dương Thạc khế chấn động, hai chân liên tục giẫm đạp lên mặt đất, lùi về phía sau bốn, năm bước. Dưới sự phản kích của Dương Thạc, mặc dù Lạc Bằng không lùi về phía sau nhưng khí tức cũng bị trì trệ, chưa kịp tiếp tục ra tay đối với Dương Thạc.

Hơn nữa, vào giờ phút này, trong lòng Lạc Bằng đang vô cùng kinh ngạc.

- Dương Thạc? Người chính là Dương Thạc sao?

Lạc Bằng nhìn chằm chằm vào Dương Thạc, trầm giọng hỏi.

Trên thực tế, Lạc Bằng chưa bao giờ đối mặt cùng Dương Thạc.

Lúc trước đánh một trận tại Nam Lâm Tự, Lạc Bằng vốn không có ý định ra tay, kết quả là để Dương Thạc cứu được Phiên Tăng La Tư Phật, là truyền thừa quan trọng nhất của Nam Lâm Tự. Lúc đấy Lạc Bằng mới ra tay, chuẩn bị đuổi theo Dương Thạc. Nhưng kết quả là khi hấn vừa mới đến, Dương Thạc đã bị Ấn Giao Vương mang đi.

Cho nên hấn chưa bao giờ nhìn thấy Dương Thạc.

Những gì hấn biết về Dương Thạc đều là qua lời kể của Dương Tử Mặc mà thôi.

Nhưng ngoài chuyện Dương Thạc đã khiến cho Dương Tử Mặc phải chịu không ít thiệt thòi ra thì hấn cũng không biết nhiều về Dương Thạc. Lạc Bằng chỉ biết Dương Thạc có hai phân thân, một cái là Cửu Dương

Chân Thân, cùng loại với Đại Bằng Kim Sí Vương. Một cái khác là thân thể, chỉ có một bộ trọng giáp và một thanh trường đao thần binh mà thôi.

Cho nên vừa rồi hắn không thể nhận ra Dương Thạc.

Mãi cho tới khi. . . Dương Thạc bộc phát!

Thân thể bắt đầu biến thân Nhị Trọng Hắc Hùng.

Chỉ dùng phương pháp ứng gấu hợp kích cũng đủ chống lại một trảo toàn lực của Lạc Bằng. . .

Lúc này Lạc Bằng mới thật sự cảm nhận được rõ ràng đây chính là vị Dương Thạc trong truyền thuyết đấy. Đây chính là người khiến cho Dương Thiên đau đầu, là con vợ kế tại phủ Trần Quốc Công.

- Người là Dương Thạc sao? Tốt. . . Tốt! Không thể tưởng được. Lúc trước người bị Long Hoàng thượng cổ đánh cho trọng thương nhưng vẫn không chết, còn đến nơi này đánh cấp bảo thành hoàng thất Đại Chu. Chỉ tiếc rằng, nếu như đã đến nơi này rồi thì người cũng không cần phải đi nữa, ngoan ngoãn ở lại đây đi!

Lạc Bằng trầm giọng quát khê, lại ra tay.

Ầm! Ầm! Ầm!

Đạp liền ba bước, Lạc Bằng đã đến trước mặt Dương Thạc.

Hắn bắt đầu khởi động khí tức.

Rống rống!

Híz-khà zz Hí-zzz!

Một luồng chân khí ngưng tụ thành con rồng, cộng thêm một luồng lực nguyên lực thần hoang ngưng tụ thành con rắn lớn. Chúng quấn lấy nhau, hung hăng lao về phía Dương Thạc.

Nếu như lúc trước Lạc Bằng bạo phát toàn lực đưa ra một trảo thì giờ phút này, Lạc Bằng lại phát huy ra mười hai phần uy thế để công kích. Lạc Bằng thúc giục khí tức long xà khiến lực công kích lập tức tăng mạnh lên. E rằng ngay cả cao thủ cấp độ Võ Thánh trung kỳ cũng không dám đối mặt với công kích long xà của Lạc Bằng.

- Long Xà Hợp Kích sao? Hay ột Long Xà Hợp Kích. Không biết Long Xà Hợp Kích của người lợi hại hay Long Xà Hợp Kích của ta lợi hại!

Nhưng lúc này, đối mặt với Long Xà Hợp Kích của Lạc Bằng, Dương Thạc lại không hề có ý muốn lùi về phía sau.

Xoẹt!

Không gian Thập Phương Ca Sa bị xé mở, chuôi trường đao bị Dương Thạc rút mạnh ra. Bỗng nhiên một luồng khí tức Thần Long từ trên đao tỏa ra.

Đao Thần Long Liệt Khôn!

Đột nhiên Dương Thạc khê quát một tiếng, lập tức thanh đao Thần Long Liệt Khôn này hung hăng trầm xuống người Lạc Bằng.

Rầm rầm rầm!

Khí tức long xà tỏa ra. Long chính là máu huyết của Thần Long thượng cổ. Xà chính là bí pháp Nam Man, Hắc Thủy Huyền Xà, hàm ý Man Vương Xà Quyền. . .

Đao Thần Long Liệt Khôn là một trong ngũ cấp thần binh. Long Xà Hợp Kích của Dương Thạc ở trên thanh đao này, dưới sự thúc giục của ngũ trọng lời âm bí bảo Võ Thánh, không hề thua kém Long Xà Hợp Kích của Lạc Bằng một chút nào. Hai người này đồng loạt đánh ra hai luồng khí long xà. Trong nháy mắt hung hăng va chạm, lập tức tuôn ra uy thế mãnh liệt đến cực điểm.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Bốn luồng khí tức long xà va chạm, tạo thành tiếng nổ vang liên tiếp.

Luồng khí tức mạnh mẽ tỏa ra bốn phía!

Ầm ầm!

Dưới va chạm này, cho dù mạnh mẽ như Lạc Bằng cũng phải lùi lại phía sau bảy, tám bước, mới có thể miễn cưỡng ổn định thân hình, sắc mặt hơi tái nhợt.

Dù sao thì lần giao kích này cũng gần giống như hai vị Võ Thánh trung kỳ thi triển toàn lực va chạm với nhau rồi. Mà thực lực của Lạc Bằng cũng chỉ là Võ Thánh sơ kỳ mà thôi. Cho nên dưới luồng khí tức mãnh liệt như thế này, cũng chỉ có thể lùi về phía sau.

Dương Thạc lại bị luồng kinh tức này đánh bay ra ngoài.

Vốn có Ngân Diệu Uy Lực Khải phụ trợ, cho nên hầu như Dương Thạc không bị ảnh hưởng gì lớn, không bị thương.

- Lạc Bằng, ta không có rảnh rỗi để dây dưa cùng người ở đây. Lần sau chạm mặt, ta sẽ lấy mạng của người!

Tiếng nói trầm thấp truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

Xoẹt!

Không gian Thập Phương Ca Sa lại xé mở. Dương Thạc thu nhập Dương Địch, Thần Long vào trong đó.

393. Chương 380: Chân Thân Tăng Lên, Thân Thể Linh Ngộ, Long Xà Sơn Hà Dao

Vô Tận Thần Công

Chương 380: Chân thân tăng lên, thân thể linh ngộ, Long Xà Sơn Hà Dao

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Ngay sau đó sau một khắc, Dương Thạc xé mở hư không, lập tức biến mất. . .

- Tiểu tử tốt!

Cho tới khi Dương Thạc xé mở hư không rồi biến mất, sắc mặt Lạc Bằng vẫn ngưng trọng, nhìn chằm chằm vào chỗ Dương Thạc biến mất.

Trong giây lát giao thủ vừa rồi, Lạc Bằng đã cảm nhận được rõ Dương Thạc mạnh mẽ đến mức nào. Hơn nữa, Lạc Bằng còn cảm giác được rằng có lẽ Dương Thạc còn chưa dùng toàn lực. Ngoài ra còn cả việc Dương Địch kia không ra tay. Tuy Dương Địch cũng chỉ là cấp độ Đại Tông Sư, nhưng với tư cách là đệ tử kiệt xuất nhất Thiên Âm Môn cũng đủ để khiến cho Lạc Bằng biết rõ, cô bé này tuyệt đối không đơn giản. Võ Thánh bình thường chưa chắc có thể chiến thắng cô. Huống hồ Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc cũng không ra tay. . .

Dương nhiên vừa rồi cũng không phải là thực lực mạnh nhất của Lạc Bằng.

Dương Thạc không dùng hết toàn lực để chém giết cùng Lạc Bằng. Điều này Lạc Bằng cũng có thể hiểu được.

Trên thực tế, chiến lực đạt tới cấp độ Võ Thánh, trừ khi là kẻ thù không đội trời chung, bằng không mà nói thì bình thường sẽ không xảy ra tình huống đánh chết mới thôi.

Giữa Lạc Bằng và Dương Thạc, thù hận cũng không sâu.

Thậm chí, cơ bản là không có thù hận!

Lạc Bằng là em vợ Dương Thiên, cho dù trên danh nghĩa là cậu của Dương Tử Mặc, Dương Tử Hi nhưng em gái của hắn là Lạc phu nhân, không phải vợ cả, Trình phu nhân của Dương Thiên. Hắn không hề có chút quan hệ máu mủ nào cùng với Dương Tử Mặc, Dương Tử Hi. Hắn xem ra trên thực tế, Dương Tử Mặc và Dương Tử Hi là cháu ngoại trên danh nghĩa của hắn, không khác gì Dương Thạc cũng là cháu ngoại trên danh nghĩa của hắn.

Hơn nữa, hiện tại Dương Thiên chuẩn bị phế bỏ Trình phu nhân, lập Lạc phu nhân, em gái hắn làm vợ cả. Đến lúc đó, Lạc Bằng và Trình phu nhân thậm chí còn là kẻ thù. . .

Nếu như Dương Thạc và Lạc Bằng có kẻ thù chung lại không có thù hận gì lớn, thì việc gì phải chém giết lẫn nhau?

Còn Dương Thạc lại nhìn thấy Lạc Bằng đánh hạ kinh thành, hắn có phương pháp trị quân tốt như vậy thì ít nhất, dân chúng của kinh thành Đại Chu cũng sẽ không gặp nạn.

Dương Thạc đã không chém giết tới sống còn cùng Lạc Bằng, cho nên giờ phút này, Lạc Bằng cũng sẽ không tận lực đuổi theo Dương Thạc.

- Để cho tên tiểu tử chạy thoát cũng tốt. . . Chỉ tiếc rằng tên tiểu tử này đã mang đi không ít bảo vật!

Hít sâu một hơi, Lạc Bằng trầm nghĩ trong lòng.

- Tướng quân, xảy ra chuyện gì vậy?

- Trong mật thất hoàng thất này lại có người sao?

Sau một khắc, những tướng lĩnh Đại Tông Sư Đại Thần quân nhao nhao tiến vào trong mật thất này.

- Là Dương Thạc.

Lạc Bằng nói:

- Hắn đào mở mật thất này, đã lấy đi vài món bảo vật. Bởi vì mật thất này bị đào thành một cái động lớn, cho nên không thể phong tỏa không gian. Hắn sử dụng Thập Phương Ca Sa, mở hư không để chạy trốn. Chúng ta không cần đuổi theo hắn. Ở đây cũng không thiếu bí bảo thần binh, mặc dù bị hắn bắt đi vài món thì cũng không có ảnh hưởng gì!

- Mang toàn bộ bảo vật trong mật thất này đi!

Lạc Bằng phân phó những tướng lĩnh Đại Tông Sư này.

- Vâng, tướng quân!

Những võ tướng Đại Tông Sư này nhao nhao lĩnh mệnh nói.

Cùng lúc đó, Lạc Bằng tìm tòi những hộp nhỏ trong đồng bảo vật này. Mục tiêu của hắn chính là bộ Sơn Hà Đồ của Nho môn.

- Sao? Không thấy sao?

Nhưng Lạc Bằng đã tìm kiếm cả buổi mà vẫn không tìm được phần Sơn Hà Đồ của Nho môn.

- Cái hộp cuối cùng rồi!

Trước mắt Lạc Bằng là một cái hộp. Chính xác hơn thì nó là một cái hòm nhỏ.

Nhìn kích thước này, Lạc Bằng đoán bên trong là một quyển sách.

Tạch...!

Quả nhiên, mở ra hòm này ra, Lạc Bằng nhìn thấy bên trong cái hòm này là vài quyển sách cổ khá dày.

Tiện tay cầm lên một quyển.

- Sao? Đây là. . . Thánh hiền Nho môn thượng cổ, chú giải điển tịch Khổng Chương Tử sao?

Lật xem vài trang, đột nhiên sắc mặt của Lạc Bằng ngưng tụ.

Lạc Bằng cầm trong tay một quyển sách rất dày. Đây chính là quyển sách ghi chú giải của một vị thánh hiền Nho môn thời thượng cổ.

Thậm chí, lịch sử của Nho đạo còn lâu đời hơn văn minh nhân loại.

Ở thời kỳ thượng cổ, trước khi nhân loại rời bỏ thói quen ăn tươi nuốt sống thì đã có thánh hiền Nho môn phát minh ra văn tự. Ngay sau đó, một số thánh hiền thời thượng cổ đã viết ra các sách về Nho đạo, giảng giải cho nhân loại về đạo đức nhân nghĩa, mở rộng giáo dục, cuối cùng, giúp cho nhân loại từng bước phát triển.

Nếu không có thánh hiền Nho môn thượng cổ giảng giải, cho dù nhân loại có thông minh đến mức nào thì bản chất cũng chẳng khác mãnh thú là mấy.

Điện tịch thượng cổ Nho môn thường viết về một số đạo lý cơ bản.

Tuy tiện tìm một thầy giáo ở nông thôn cũng có thể giảng giải rất nhiều về những đạo lý này.

Thậm chí, một ít phụ nữ thôn dân cũng hiểu được một số đạo lý đó.

Nhưng, có rất ít người biết, những đạo lý cơ bản dễ hiểu này lại là đại đạo của Nho môn.

Nhìn qua thì những đạo lý này rất đơn giản nhưng trong đó lại ẩn chứa một số lý luận vô cùng kì diệu. Công pháp mà cao thủ Nho môn tu luyện đều bắt đầu từ trong những điển tịch Nho môn này mà suy diễn ra.

- Những chú giải này được coi như thần công bí điển đối với cao thủ Nho môn đấy.

Vừa mở ra một phần chú giải, hai mắt Lạc Bằng liền toả sáng.

Những chú giải này đều là một số thượng cổ Đại Nho giảng giải về Nho đạo kinh điển.

Tuy trong đó không chứa pháp môn tu luyện rõ ràng.

Nhưng vạn pháp đều có liên hệ với nhau, nếu có thể hiểu những lời giảng giải này thì sẽ rất có ích để các cao thủ Nho đạo tăng lên cảnh giới.

Khi một võ giả tu luyện tới cảnh giới Võ Thánh, thực ra đã không quá cần thiết tu luyện công pháp để tăng lên sức mạnh khí huyết nữa, mà quan trọng nhất là phải tăng lên cảnh giới võ đạo. nguồn

Cũng như Dương Thiên, lúc trước hắn chỉ có tu vi Võ Thánh trung kỳ, nhưng cảnh giới võ đạo thì đã là Võ Thánh lôi âm tầng thứ năm rồi. Đương thời, thực lực của hắn có thể coi như thiên hạ đệ nhất. Đã có cảnh giới võ đạo mạnh mẽ thì việc tăng lên sức mạnh khí huyết sẽ rất dễ dàng. Chính vì như thế mà chỉ trong hai năm ngắn ngủi, Dương Thiên đã đi vào cảnh giới Võ Thánh đỉnh phong.

Hay như thượng cổ Long Hoàng, lúc trước, hắn chỉ có thực lực của một Võ Thánh sơ kỳ, tương đương với Dương Thạc. Nhưng do hắn nhờ võ đạo cảnh giới mà có thể dễ dàng đánh thắng được Dương Thạc.

- Trước kia, mình đi theo Trương Chu Chính đại nhân, cũng tu luyện võ đạo của Nho môn.

- Những chú giải này rất có ích đối với mình.

Từ khi Lạc Bằng mở ra những chú giải này, vẫn bị nó hấp dẫn.

Bên trong cái hòm này không chỉ có một quyển sách.

Tất cả có hơn hai mươi quyển, đều là điển tịch của thượng cổ Nho môn, đều có các chú giải của thượng cổ Đại Nho.

Lạc Bằng hận không thể ở trong mật thất này nghiên cứu mười ngày mười đêm để học thuộc lòng được những điển tịch này.

- Haiz...

Thật lâu sau, Lạc Bằng thở dài một tiếng.

Cố gắng ngừng lại ý muốn tiếp tục đọc sách này.

- Tham thì thâm.

- Trước lấy những điển tịch chú giải về Nho đạo này rồi sau này từ từ xem, mới dần dần lĩnh ngộ được.

Lạc Bằng nghĩ thâm.

Mặc dù Lạc Bằng không tìm thấy bộ công pháp thuộc loại thần công bí điển của Nho môn là Nho Môn Sơn Hà đồ, nhưng lấy được những chú giải này đã là cơ duyên may mắn lớn của hắn rồi.

Thậm chí, nếu cho hắn mười bộ công pháp như Nho Môn Sơn Hà đồ để đổi lấy những quyển sách chú giải này thì chưa chắc hắn đã đổi.

Lạc Bằng vươn tay, một chiếc nhẫn bằng ngọc ở ngón giữa tay phải hắn liền phát sáng.

Vèo...o...o!

Ngay lập tức, những quyển sách chú giải này đều được thu vào trong đó. Hoá ra, chiếc nhẫn kia cũng là một pháp khí

Cùng lúc đó.

Cách đây mấy vạn dặm, trong Đại Hành sơn.

Bầu trời phía trên sơn mạch chính của Đại Hành sơn, xoẹt một tiếng, hư không được mở ra, Dương Thạc xuất hiện liền xuất hiện ở đây.

- Lần này tới mật thất của hoàng thất thu hoạch được nhiều đấy.

Dương Thạc cũng cảm thấy chuyến đi tới mật thất của hoàng thất lần này có thu hoạch rất lớn.

Đầu tiên chính là đám Xá Lợi Tử, đây chính là vật cần thiết để Dương Thạc ngưng tụ ra Cửu Dương Chân Thân tầng thứ ba. Tiếp theo là tảng đá Hư Không, tuy bây giờ hắn không dùng được, nhưng đợi khi hắn đi vào cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng thứ năm và muốn tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh thì vẫn dùng nó được.

Cuối cùng chính là bộ công pháp Nho Môn Sơn Hà đồ, mặc dù Dương Thạc không dùng được bộ công pháp này thì cũng có thể để Dương Dịch dùng. Cho dù Dương Dịch không dùng được thì cũng có thể để tham khảo. Giống như Hắc Thủy Huyền Xà vậy, Dương Thạc và Dương Dịch có thể đem những tinh túy trong đó để dung nhập vào trong võ đạo của chính mình.

Tóm lại, không ai chê có nhiều công pháp cấp thần công bí điển.

- Vào không gian Thập Phương Ca Sa để xem xét thu hoạch trong lần này đã.

Dương Thạc nghĩ thâm.

Xoẹt!

Dương Thạc mở ra không gian Thập Phương Ca Sa rồi đi vào trong đó.

- Tiểu gia, lần này chúng ta lấy được không ít đồ tốt nha. Nếu phối hợp những dược liệu này với một số dược liệu bình thường thì có thể luyện ra một số đan dược cao cấp. Còn có những tài liệu này nữa, chắc Ngân Diệu Uy Lực giáp của ngài có thể hấp thu chúng. Còn có Mỹ Nhan đan này nữa, dù ở thời thượng cổ thì chúng cũng rất trân quý, chắc đây là đồ dùng của hoàng hậu Đại Chu, tổng cộng chỉ có ba viên mà thôi, vừa đủ để tiểu nữ nãi dùng.

Dương Thạc vừa đi vào không gian Thập Phương Ca Sa, đã thấy Thần Long đang loay hoay bên đồng vật phẩm thu được lần này.

Có không ít dược liệu và khoáng thạch.

Đan dược hoàn chỉnh cũng có một ít.

Ví dụ như Mỹ Nhan đan kia, Dương Dịch thỉnh thoảng cũng nhìn về phía chúng.

Đây là một loại đan dược đặc biệt dùng để bảo trì dung nhan. Trong mật thất hoàng thất cũng chỉ có ba viên mà thôi.

Trong sách xưa có ghi lại, một triều đại nào đó, có một vị hoàng hậu rất hiền thực và rất được sủng ái mới có thể được ban ột viên Mỹ Nhan đan.

Lúc trước, đã từng có một vị hoàng hậu hiền thực, trông coi việc triều chính, gần như làm nữ hoàng một đời, sau khi bà dùng Mỹ Nhan đan thì khi tám mươi tuổi bị chết mà làn da vẫn như thiếu nữ, nhìn không thấy nét già nua nào.

Dương Thạc không dùng đến đan dược này, nên tất nhiên là sẽ cho Dương Dịch.

Lúc này, Dương Thạc căn bản không để ý đến Thần Long.

Hắn lấy ra Nho Môn Sơn Hà đồ xem.

- Nho Môn Sơn Hà đồ, võ công thuộc loại thần công bí điển của Nho môn, độ phù hợp: 50%, độ phù hợp với Tiểu Dịch: 60%.

Lập tức, trong đầu Dương Thạc xuất hiện độ phù hợp của bộ võ công này với mình và Dương Dịch.

Độ phù hợp với mình chỉ có 50%, không tính thấp mà cũng không tính cao. Độ phù hợp chỉ có 50% thì cũng không quá cần thiết tu luyện.

Nhưng độ phù hợp với Dương Dịch đã đạt đến 60%.

Tuy không tính quá cao, nhưng thiên phú của Dương Dịch hơn xa Dương Thạc, nên dù chỉ phù hợp 60% nhưng hiệu quả cô tu luyện cũng hơn hẳn so với Dương Thạc tu luyện bộ công pháp có độ phù hợp 90%, 100%.

- Tiểu Dịch, hình như bộ võ công này phù hợp với muội, hãy tu luyện thử xem.

Dương Thạc nói xong liền đưa Nho Môn Sơn Hà đồ cho Dương Dịch.

Tuy Dương Thạc không tu luyện bộ võ công này nhưng cũng có thể đem những tinh túy trong đó dung nhập vào trong võ công của mình. Đợi khi Dương Dịch tu luyện xong bộ võ công này thì Dương Thạc có thể luận bàn với Dương Dịch, và cảm ngộ nguyên lý trong đó. Khi ấy, có lý luận cùng thực tế, dù ngộ tính của Dương Thạc không cao thì chắc chắn cũng hiểu biết hơn.

- Vâng.

Dương Dịch đáp một tiếng rồi cầm lấy bộ Nho Môn Sơn Hà đồ tu luyện trước.

Còn Dương Thạc, chuyện quan trọng nhất bây giờ là chuẩn bị sử dụng Xá Lợi Tử để tu luyện Cửu Dương Chân Thân tầng thứ ba.

Đối với Dương Thạc, đây mới là cách có thể giúp hắn tăng lên thực lực nhanh nhất.

- Tầng thứ ba của Cửu Dương Chân Thân phải cần chín mươi tám ngày mới có thể tu luyện xong sao?

Sau khi Dương Thạc xem xong Cửu Dương Chân Thân tầng thứ ba mà Ấn Giao Vương lưu lại, không khỏi nhú mày lại.

Chín mươi tám ngày, không tính quá lâu, nhưng cũng không ngắn, so với Cửu Dương Chân Thân tầng thứ hai cần bảy bảy bốn mươi chín ngày thì còn lâu hơn gấp đôi.

- Được rồi, chín mươi tám ngày thì chín mươi tám ngày. Có thể trong vòng chín mươi tám ngày mà tu luyện tới cảnh giới Võ Thánh đã là cực kỳ khủng bố rồi.

Dương Thạc hít sâu một hơi, nghĩ thầm.

Mặc dù là thời gian tu luyện lâu hơn trước, nhưng Dương Thạc có thể trong ba bốn năm ngắn ngủi từ cảnh giới Tội Thể tu luyện tới cảnh giới Võ Thánh, thì tốc độ này cũng quá kinh khủng rồi. Dù tính cả một số cao thủ tuyệt đỉnh thời thượng cổ có cơ duyên lớn thì hẳn chắc chắn vẫn sẽ được xếp vào hàng đứng đầu đấy.

Không phải dễ dàng có thể tu luyện tới cảnh giới Vô Thánh được.

Mặc dù người thông minh tuyệt đỉnh, nhưng nếu không có vài lần may mắn, thêm mấy lần cơ duyên thì cũng khó mà đạt tới cảnh giới Vô Thánh được.

Ví dụ như Nam Cung Thương, Dương Môn, Lâm Tử Quỳnh, Ba Ma Long, đều là những thanh niên tài giỏi, thông minh tuyệt đỉnh. Bây giờ, thiên hạ đang thay đổi, nên bọn họ cũng sẽ gặp được một số cơ duyên. Nhưng, không ai dám chắc sau này, tất cả bọn họ đều có cơ hội bước vào cảnh giới Vô Thánh.

Nếu ột họ một cơ hội để bọn họ tu luyện chín trăm tám mươi ngày mà có thể thuận tới đạt tới cảnh giới Vô Thánh thì chắc chắn bọn họ sẽ mừng như điên mất.

Bây giờ, Dương Thạc chỉ cần tu luyện chín mươi tám ngày là có thể bước vào cảnh giới Vô Thánh, hiệu suất đã tăng lên 10 lần mà dám nói không hài lòng, thì hẳn nên bị thiên lôi đánh xuống.

- Bắt đầu tu luyện thôi.

Dương Thạc không hề do dự, lập tức bắt đầu tu luyện.

Nói chính xác là Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bắt đầu tu luyện.

Hắn cần phải hấp thu năng lượng trong từng viên Xá Lợi Tử, không thể quá gấp cũng không thể quá chậm.

Dương Thạc để Cửu Dương Chân Thân từ từ tu luyện, còn nhục thể của mình thì chuẩn bị cùng Dương Địch tham khảo một số công pháp vừa lấy được để cải tiến, và hoàn thiện võ công của mình, tranh thủ thời gian sáng tạo ra công pháp mạnh mẽ hơn.

Một ngày trôi qua...

Hai ngày... ba ngày trôi qua...

394. Chương 381: Thú Đạo, Nho Đạo, Đại Nho Âm Chưởng

Vô Tận Thần Công

Chương 381: Thú đạo, Nho đạo, Đại Nho âm chưởng

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Rất nhanh đã qua hai tháng.

Trong hai tháng này, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vẫn dần dần hấp thu Xá Lợi Tử.

Vẫn chưa hoàn thành.

Nhưng về mặt công pháp thì Dương Thạc lại có một chút thành quả.

- Nho môn Sơn Hà đồ ... bộ công pháp này chủ yếu nói về việc điều động thiên địa linh khí để mình sử dụng. Vốn phải tới cảnh giới Vô Thánh mới có thể điều động thiên địa linh khí, nhưng dựa vào bộ công pháp này thì cảnh giới Đại Tông Sư cũng có thể làm được điều này rồi.

- Lấy bí quyết này dung nhập vào trong Long Xà Âm Sát đao của mình thì có thể tạo ra một bộ Long Xà Sơn Hà đao, và có thể làm tăng uy lực lên mấy phần.

Ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc vừa cầm Thần Long Liệt Khôn đao trong tay, vừa suy nghĩ, tập luyện.

Oanh! Oanh! Oanh!

Dương Thạc cầm Thần Long Liệt Khôn đao không ngừng chém ra.

Hắn muốn đem thần vận trong Nho môn Sơn Hà đồ dung nhập vào trong đao pháp của mình. Chẳng qua, Dương Thạc phát hiện, muốn làm việc này thật không dễ.

Bản thân Dương Thạc cũng hiểu đôi chút về Nho môn Sơn Hà đồ.

Sông núi Nho môn không phải sông núi theo ý nghĩa bình thường. Khí tức ẩn chứa trong nó cũng không phải đại thể thiên đạo bình thường. Núi cao nặng, còn nước chảy cuộn cuộn. Thực ra, sông núi của Nho môn là sông núi nhân đạo, mặc dù là sông núi nhưng trong đó cũng có vô số khí tức nhân đạo.

Trương Chu Chính ở vương triều Đại Chu nên Nho môn Sơn Hà đồ của hắn chính là Đại Chu Nho môn Sơn Hà đồ.

Còn ở vương triều Đại Yến trước kia thì là Đại Yến Nho môn Sơn Hà đồ.

Nếu tương lai, Dương Thiên đoạt được thiên hạ thì Sơn Hà đồ lúc đó sẽ là Đại Thần Sơn Hà đồ. Vương triều khác nhau thì bản đồ cũng khác nhau, Sơn Hà đồ cũng tương tự thế này.

Tuy Sơn Hà đồ cũng điều động thiên địa linh khí, nhưng nó là loại khí tức thuộc nhân loại khổng lồ. Tất cả núi non sông ngòi trên Đại Chu Nho môn Sơn Hà đồ của Trương Chu Chính đều là núi non sông ngòi của Đại Chu, không có núi non của Hoả La Quốc, Ni La quốc, càng không có những nơi nguy hiểm trên bản đồ của Đông Hải, Bắc Địa...

Giống như một vị hoàng đế mạnh mẽ, nắm giang sơn trong tay.

Hay một vị võ tướng tung hoành thiên hạ, chỉ phát tay một cái thì quân đội cuộn cuộn, vượt qua núi cao, lội qua sông lớn.

Đó là loại khí tức núi sông như vậy.

Muốn đánh ra được khí tức của Sơn Hà đồ thì đầu tiên phải có được loại khí thể mạnh mẽ khổng lồ nhân đạo.

- Chỉ sợ, cũng chỉ có đại học sĩ Trương Chu Chính, tể tướng Đại Chu mới có thể phát huy uy lực to lớn của Nho môn Sơn Hà đồ thôi.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Dương Thạc không hiểu nhiều về Nho đạo.

Muốn trong thời gian ngắn hiểu được đạo lý trong Nho môn Sơn Hà đồ rồi đem nó dung nhập vào Long Cà Âm Sát đao là chuyện không dễ.

Dương Thạc cũng không quá cần thiết tu luyện bộ công pháp này.

Có thể hiểu được một chút thì tốt, còn nếu không hiểu được thì coi như mình luyện Long Xà Âm Sát đao thêm mười ngày là được.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Dương Thạc cầm Thần Long Liệt Khôn đao, lại tiếp tục chém ra thêm mười chiêu nữa.

Grào grào! Tê tê!

Long Xà Âm Sát khi không ngừng tràn ra trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Trên trán Dương Thạc đã dần xuất hiện mồ hôi.

Mỗi lần Dương Thạc sử dụng Long Xà Âm Sát đao đều phải tiêu hao rất nhiều thần hoang nguyên lực. Tuy thân thể Dương Thạc đã sớm đạt tới cảnh giới Đại Tông Sư nhưng thần hoang nguyên lực trong đó không phải bất tận, nếu tiếp tục tiêu hao thì cuối cùng sẽ không chịu được.

Khi thần hoang nguyên lực tiêu hao nhiều, Dương Thạc liền ngừng lại. truyện copy từ

Dương Địch cũng ngồi bên cạnh luyện bộ võ công Nho môn Sơn Hà đồ này.

Lúc này, vẽ mặt Dương Địch nghiêm túc, đứng tại chỗ, ngón tay nhẹ giơ lên, vẽ mấy nét vẽ. Những nét vẽ này giống như ngọn núi, lại giống như dòng sông.

Dương Địch chưa từng học vẽ, nên vẽ ra ngọn núi, dòng sông này cũng không giống thật lắm.

Tuy hình dạng không phải quá giống với vật thật, nhưng thần vận ẩn trong đó lại đúng là thần vận chân thật của Nho đạo.

Nếu Lạc Bằng ở đây thì chắc chắn sẽ kinh ngạc kêu lên.

Bởi vì những ngọn núi, dòng sông mà Dương Dịch vẽ ra rất giống với khí tức của Nho môn Sơn Hà đồ mà Trương Chu Chính đã vẽ khi Trương Chu Chính đánh một trận với Lạc Bằng ở ngự thu phòng trong Hoàng Thành Đại Chu. Thậm chí, linh tính của chúng còn nhiều hơn so với Nho môn Sơn Hà đồ của Trương Chu Chính. Đó là do ngọn núi dòng sông kia bị hạn chế trong một tờ giấy nên có chút cứng nhắc.

- Đúng là ngộ tính cao thì có lợi hơn rất nhiều.

Dương Thạc nhìn Dương Dịch một cái, không khỏi cảm thấy ghen ghét.

Chính hắn tìm hiểu Nho môn Sơn Hà đồ lâu như vậy mà gần như không có thu hoạch gì.

Còn Dương Dịch cũng với thời gian đó, vậy mà đã thấu hiểu Nho môn Sơn Hà đồ rồi.

- Thử xem uy lực Nho môn Sơn Hà đồ của Tiểu Dịch xem sao.

Dương Thạc nghĩ xong, liền di chuyển đến trước mặt Dương Dịch.

Dương Dịch thấy Dương Thạc đột nhiên chạy về phía mình liền biết Dương Thạc muốn thử nghiệm uy lực của bộ công pháp mới này.

- Thiếu gia, cẩn thận nhé.

Dương Dịch quát khẽ một tiếng, nhắc nhở Dương Thạc.

Một tay nâng giờ lên không trung, vẽ một toà núi cao, một dòng sông lớn. Lập tức, trong hư không, ngọn núi lớn kia ầm ầm vang lên, rất giống với ngọn núi khổng lồ ngàn cân đè mạnh về phía Dương Thạc. Còn dòng sông cũng không ngừng nổ vang, giống như nước sông chảy xiết, nháy mắt đã đến trước mặt Dương Thạc.

Dương Dịch gần như không hề lưu tay, phát huy rất nhuần nhuyễn những lĩnh ngộ mà nàng hiểu được từ bộ Nho môn Sơn Hà đồ.

Với thực lực bây giờ của Dương Thạc thì dù Võ Thánh có rat ay thì gần như cũng không thể làm Dương Thạc bị thương được. Cho nên, khi Dương Dịch sử dụng Nho môn Sơn Hà đồ tấn công Dương Dịch thì không cần e ngại gì.

- Tới rất đúng lúc.

Dương Thạc nhìn thấy một ngọn núi cùng một dòng sông này lao đến thì hai mắt sáng ngời, quát to một tiếng.

- Bỏ ra cho ta.

Dương Thạc quát khẽ một tiếng, rồi cầm Thần Long Liệt Khôn đao chém ra một phát, vậy mà đã đánh tan được ngọn núi lớn của Dương Dịch. Ngay sau đó, Dương Thạc khẽ vươn một tay, thần hoang nguyên lực hình long xà tuôn ra, hoá thành một con rồng lớn và một con rắn dài. Chúng rồng lên rồi lao nhanh tới cắn nát dòng sông của Dương Dịch.

Ầm ầm!

Sông núi vỡ tan.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Nhưng khi Dương Thạc nghĩ rằng mình đã phá tan các chiêu của Dương Dịch thì...

Bỗng nhiên, ngọn núi dòng sông Nho môn đã bị sụp đổ kia hoá thành từng làn sóng âm, nháy mắt đã lao tới trước mặt Dương Thạc. Dương Thạc đã chém ra một đao vào sử dụng long xà tấn công nên bây giờ căn bản không tránh kịp, vậy nên đã bị làn sóng âm này đâm mạnh vào ngực mình.

Bang bang bang bang bang!

Làn sóng âm này chia thành nhiều đoạn, giống như một cao thủ Đại Tông Sư không ngừng đánh ra bảy tám chuỗi tấn công Dương Thạc.

Cả người Dương Thạc lắc lư, bịch bịch bịch, liền phải lui lại đằng sau mấy bước, vẻ mặt kinh ngạc.

- Bên trong Nho môn Sơn Hà đồ này còn kèm theo cả sóng âm công kích nữa à?

395. Chương 382: Liên Tiếp Đột Phá, Thân Thể Hoàn Toàn Mới, Linh Hồn Hoàn Toàn Mới!

Chương 382: Liên tiếp đột phá, thân thể hoàn toàn mới, linh hồn hoàn toàn mới!

Lúc này, Dương Thạc ngoài kinh ngạc thì chỉ có âm mộ, ghen ghét với Dương Dịch mà thôi.

Mới trong mười ngày ngắn ngủi, Dương Dịch không chỉ hoàn toàn lĩnh ngộ Nho môn Sơn Hà đồ, mà thậm chí nàng còn đem nó dung nhập vào trong sóng âm công kích của Thiên Âm môn nữa. Dù Dương Thạc có cười ngửa, thậm chí là cười Thiên Bình Chiến Xa hay dùng Thập Phương Ca Sa thì cũng không đuổi kịp thiên phú của Dương Dịch được,

Cũng may, Dương Dịch là người của Dương Thạc, chứ nếu Dương Thạc có đối thủ như vậy thì đêm không thể ngủ ngon được.

Dương Dịch thấy Nho môn Sơn Hà đồ của mình chỉ có thể khiến Dương Thạc lui lại mấy bước mà không thể tổn thương tới Dương Thạc chút nào, thì thở dài một tiếng. Ngoài ra, nàng cũng có chút không vừa ý với bộ công pháp này.

- Thiếu gia, uy lực Nho môn Sơn Hà đồ của ta còn kém một chút, so với Đại Phạm Âm Chưởng và Đại Thiên Âm chưởng thì còn thua xa.

Dương Dịch bĩu môi nói.

Dương Thạc cười nhạt một tiếng.

- Như thế cũng được rồi. Tấn công mạnh nhất của Đại Tông Sư bình thường cũng chỉ như vậy mà thôi.

Dương Thạc nói.

Đúng như lời Dương Thạc, chiêu tấn công mạnh nhất của Đại Tông Sư bình thường chưa chắc có thể đánh lui Dương Thạc vậy mà bây giờ Dương Dịch mới chỉ là Đại Tông Sư sơ kỳ, chưa phải Đại Tông Sư trung kỳ, sử dụng Nho môn Sơn Hà đồ đã đánh lui được Dương Thạc thì cũng có thể tự hào rồi.

Nó kém Đại Phạm Âm Chưởng và Đại Thiên Âm chưởng cũng là chuyện bình thường.

Dù sao, độ phù hợp của Nho môn Sơn Hà đồ với Dương Dịch cũng chỉ có 60%, mà độ phù hợp của Đại Thiên Âm chưởng thì hơn 100%. Hai bộ công pháp này đều thuộc loại thần công bí điển, nhưng độ phù hợp chênh nhau 40% thì tất nhiên uy lực cũng phải chênh lệch rất nhiều rồi. Cho dù là Đại Phạm Âm chưởng có độ phù hợp với Dương Dịch không quá cao, nhưng ít ra Dương Dịch đã luyện bộ công pháp đó rất thuần thục rồi, không phải Nho môn Sơn Hà đồ hiện tại có thể bằng được.

Đối với Đại Tông Sư bình thường thì có thể đạt được uy lực như vậy đã là đủ rồi.

Tất nhiên, Dương Dịch không phải Đại Tông Sư bình thường, nên yêu cầu của nàng với võ công của mình rất cao.

- Thiếu gia, thực ra mấy ngày này ta đã thử cải tiến bộ Nho môn Sơn Hà đồ này rồi.

Dương Dịch nói.

- Nho môn Sơn Hà đồ chính là võ công mạnh nhất Nho gia, nhưng trong mắt ta thì vẫn kém một chút. Trong Đạo gia có Đại Thiên Âm chưởng, nhà Phật cũng có Đại Phạm Âm chưởng, còn Đại Thụ Âm chưởng là do mãnh thú thượng cổ sáng tạo ra. Mấy bộ công pháp đó đều mạnh hơn Nho môn Sơn Hà đồ một chút.

Dương Dịch nói.

Đạo gia, Phật gia đều đã có lịch sử vạn năm trở lên.

Mà Đại Thủ âm chưởng lại là võ công của mãnh thú.

Tuy đạo của mãnh thú không truyền bá rộng, hiện nay chỉ có cao thủ tộc Nam Man còn hiểu, nhưng đây cũng là một phái đạo có lịch sử lâu đời.

Thời kỳ viễn cổ, khi chưa có con người thì cũng đã có thú.

Thậm chí, con người cũng là do tiến hoá từ thú mà thành.

Võ đạo của thú đâu chỉ lưu truyền mười vạn, trăm vạn năm, thậm chí có thể là mấy trăm triệu năm đấy. Thậm chí, lịch sử của nó còn gấp mấy chục, mấy trăm lần so với lịch sử của Phật gia và Đạo gia.

Tất nhiên, trước kia, võ đạo của thú vẫn chỉ lưu truyền trong tộc thú.

Đa số cao thủ Thú Tộc không thích nghiên cứu, mà cơ bản chỉ tu luyện võ công thuộc bản năng mà thôi. Ví dụ như Tử Thủ Yêu Thánh, chưa từng nghĩ tới việc dùng lỗ chân lông để hấp thu khoáng thạch... Với tình trạng này thì dù Thú đạo đã lưu truyền trăm triệu năm nhưng bây giờ cũng không mạnh mẽ hơn Phật gia và Đạo gia tí nào.

Tất nhiên, đã có bí thuật thú âm thì cũng cho thấy thú đạo không phải quá yếu.

- Thiếu gia, theo ta thấy, lịch sử Nho gia cũng không thua kém Đạo gia và Phật gia, đã từng có vô số thành hiền Đại Nho xuất hiện đấy. Bây giờ, ta chuẩn bị dựa theo Đại Thiên Âm chưởng, Đại Phạm Âm chưởng, cùng một số bí pháp ghi trên Thú Âm Linh Đang để sáng tạo ra một bộ Đại Nho Âm chưởng.

- Đợi khi bộ võ công này được sáng chế ra, hừ hừ, chắc chắn sẽ làm cho thiếu gia kinh ngạc.

Dương Dịch gờ gờ nắm đấm nhỏ, giương mi, cố ý làm bộ dạng khiêu khích nói với Dương Thạc.

Không cần đợi đến lúc Dương Dịch sáng tạo ra Đại Nho Âm Chưởng, Dương Thạc đã chấn kinh nhảy dựng lên rồi.

Muốn tự nghĩ ra Đại Nho Âm Chưởng?

Nghe được những lời này của Dương Dịch, Dương Thạc nhin không được, trực tiếp hít vào một hơi khí lạnh. Nếu nói lúc trước, vì ngộ tính thiên phú của Dương Dịch mà Dương Thạc ít nhiều có chút tự ti mặc cảm. Như vậy hiện tại, Dương Thạc lại phát hiện giữa hắn và Dương Dịch, ngoài thiên phú ra thì căn bản cũng không có bất cứ thứ gì có thể so sánh rồi.

Trong cùng một thời gian.

Dương Thạc lĩnh ngộ công pháp hàng đầu Nho Môn Sơn Hà Đồ này đều vô cùng có hạn.

Mà Dương Dịch không chỉ lĩnh ngộ, đã luyện thành công pháp này, thậm chí còn sáp nhập công pháp này vào trong công kích sống âm Thiên Âm Môn.

Đến cuối cùng, thậm chí còn nói muốn tự nghĩ ra công pháp Đại Nho Âm Chưởng hạng nhất này.

Mới chỉ là cấp độ Đại Tông Sư mà lại dám nói bản thân muốn sáng tạo công pháp cấp độ thần công bí điển, chỉ sợ người dám nói như vậy cũng chỉ có Dương Dịch thôi. Cho dù mạnh mẽ như cường giả đệ nhất võ đạo đương thời Dương Thiên, công pháp mà hắn tự chế ra cũng phải đợi đến lúc tu luyện tới Võ Thánh trung giai, thực lực Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm thì mới bắt đầu tự nghĩ ra Bát Hoang Quyết.

- Tiểu Dịch, ta phát hiện nói chuyện với ngươi chính là đả kích lòng tự tin của ta!

Giờ phút này, Dương Thạc chỉ có thể cười khổ.

Dương Dịch lè lưỡi.

- Thiếu gia, ta cũng chỉ nói như vậy thôi mà...!

Dương Dịch vô cùng thông minh. Nàng tự nhiên biết rõ lời nói lúc trước hoàn toàn có chút đả kích người khác, vội vàng nói.

- Thật ra muốn sáng tạo một bộ công pháp như vậy cần bỏ công sức rất lớn. Cho dù ta có thiên phú tốt, nhưng ta căn bản hầu như chưa xem qua điển tịch Nho Đạo gì cả, hầu như không chút hiểu rõ với võ đạo Nho gia. Ở tình huống này, ta muốn tự nghĩ ra Đại Nho Âm Chưởng hiển nhiên không phải chuyện có thể làm ngay trong ngày một ngày hai!

- Thậm chí một hai năm, thậm chí là bảy tám năm vài chục năm, ta đều chưa hẳn có thể sáng chế ra công pháp này...

Dương Dịch nói ra.

Mặc dù Dương Dịch nói những lời này là an ủi Dương Thạc, nhưng cũng có đạo lý nhất định.

Muốn tự nghĩ ra Đại Nho Âm Chưởng thì nhất định phải có lý giải và cảm ngộ cực cao với lý luận, võ học Nho gia. Nếu không, tự nghĩ ra Đại Nho Âm Chưởng rõ ràng chính là nói suông. Cho dù Dương Dịch có thiên phú cao hơn nữa, ngộ tính mạnh mẽ hơn nữa, nhưng nếu lĩnh ngộ võ học Nho gia không đủ, muốn sáng tạo công pháp thì cũng tuyệt đối không thể xưng là Đại Nho Âm Chưởng.

- Như vậy sao... Xem ra về sau phải nghĩ cách thu thập một số công pháp Nho gia, thậm chí là sáng tác kinh điển của Nho gia rồi...

Dương Thạc thuận miệng nói ra.

Dương Dịch muốn tự nghĩ ra Đại Nho Âm Chưởng, Dương Thạc tuyệt đối ủng hộ. Tương lai nếu có cơ hội đến một nơi chất đầy bảo vật như mật thất hoàng thất Đại Chu, việc đầu tiên Dương Thạc muốn làm chính là tìm kiếm điển tịch Nho gia...

- Tốt rồi. Tiếp tục diễn luyện vũ kỹ này đi. Tranh thủ trong thời gian mấy chục ngày này, có lẽ cũng có cảm ngộ!

Dương Thạc nói.

Nghỉ ngơi một thời gian ngắn, Dương Thạc cảm giác thần hoang nguyên lực bản thân cũng khôi phục không ít.

Không chút chần chờ, Dương Thạc lập tức quyết định tiếp tục diễn luyện Long Xà Âm Sát Đạo Pháp, thử dung nhập Nho Môn Sơn Hà Đồ vào trong Long Xà Âm Sát Đạo Pháp.

Một ngày.

Hai ngày... ba ngày... bốn ngày...

Trong nháy mắt lại trôi qua hơn mười ngày.

Trong thời gian mười mấy ngày này, Dương Thạc cảm giác bản thân lý giải Nho Môn Sơn Hà Đồ lại sâu hơn một tầng nữa.

Chỉ tiếc là hình như còn kém một chút hỏa hầu!

Dường như trước mặt hắn có cánh cửa sổ, cũng không đóng chặt, chính là hỗn độn, khi đóng khi mở. Lúc hắn lập tức sáng tỏ thông suốt, muốn dung nhập Nho Môn Sơn Hà Đồ vào trong Long Xà Âm Sát Đạo Pháp thì cũng không phải chuyện gì quá khó khăn.

Dương Thạc và Dương Dịch tiềm tu trong không gian Thập Phương Ca Sa đến ngày thứ ba mươi bảy.

Sáng sớm.

Dương Dịch đang nhắm mắt khoanh chân ngồi ở sơn cốc cây cỏ trong không gian Thập Phương Ca Sa, hình như đang tu luyện công pháp trong truyền thừa Đạo Hoàng.

Mà Dương Thạc vẫn đang tiếp tục diễn luyện Long Xà Âm Sát Đạo Pháp.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Cầm Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay, Dương Thạc mãnh liệt chém ra một đao.

Sau một khắc, trong không gian Thập Phương Ca Sa này chợt vang lên hai tiếng bạo vang liên tục.

Giống như sấm rền vậy.

Dương Thạc có thể cảm giác được rõ ràng thiên địa nguyên khí trong không gian Thập Phương Ca Sa này dường như đã bắt đầu chuyển động. Thậm chí ngay cả thiên địa nguyên khí bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa cũng bị chấn động, bắt đầu có chút ông ông loạn hưởng.

- Đây là chuyện gì?

Lông mày Dương Thạc hơi nhíu lại.

Chẳng lẽ Long Xà Âm Sát Dao Pháp của ta có thể điều động thiên địa nguyên khí?

Dương Thạc ngồi thẳng dậy, nhìn thoáng qua xung quanh.

Vừa rồi Dương Thạc diễn luyện Long Xà Âm Sát Dao Pháp, căn bản cũng không xuất hiện cảm giác sáng tỏ thông suốt. Đối với việc dung nhập công pháp Nho Môn Sơn Hà Đồ vào trong Long Xà Âm Sát Dao Pháp, hắn vẫn cảm giác đần độn như cũ. Trong tình huống này, sao hắn lại có khả năng dẫn động thiên địa nguyên khí được?

Mà chính là sau một khắc, hai tiếng nổ vang lại vang lên trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Ô? Âm thanh này hình như truyền ra từ trên thi thể Huyền Ưng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ!

Lúc này đây, Dương Thạc liền bắt được phương hướng truyền đến hai tiếng nổ vang này.

Ngay tại trong sơn cốc này.

Truyền ra từ trong thi thể Huyền Ưng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ! Hai thi thể thượng cổ này vốn uy thế ngập trời. Lúc trước ở trong Yến Sơn trấn áp Thần Long thượng cổ, ngay cả cường giả Võ Thánh bình thường cũng không dám tới gần hai thi thể này. Nghĩ tới hai thi thể có thể dẫn động thiên địa nguyên khí chấn động, ngược lại cũng là chuyện rất bình thường. Nhưng giờ phút này, Dương Thạc cảm giác nhạy cảm, dường như chân tướng sự việc cũng không phải như thế...

Chú!!

Sau một khắc, thân thể Thần Long khổng lồ chú một cái, bay đến trước mặt Dương Thạc.

- Tiểu gia, hình như là Huyết Phi và Hắc Hùng đột phá!

Thần Long đến trước mặt Dương Thạc, nghiêm mặt nói ra.

- Nhìn khí thế này, ít nhất cũng phải đột phá đến cấp độ Đại Tông Sư. Nhưng ta cảm giác bọn chúng đột phá hình như không phải đơn giản như vậy. Nói là đột phá đến cấp độ Đại Tông Sư nhưng lại dẫn động thiên địa nguyên khí, bộc phát uy thế rất mạnh. Nếu nói là đột phá với cấp độ Võ Thánh thì hình như cũng không mạnh tới tình trạng như vậy. Tóm lại có chút cổ quái!

Trên mặt Thần Long cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

- Là Huyết Phi và Hắc Hùng đột phá!

Nghe được những lời này của Thần Long, Dương Thạc thở ra một hơi dài.

Mặc kệ Huyết Phi và Hắc Hùng đột phá cổ quái cỡ nào, nhưng ít ra có một điểm, đối với Dương Thạc, chúng đột phá là chuyện tốt.

- Có muốn đi qua không? Xem tình huống hai người bọn chúng rốt cục như thế nào?

Dương Thạc trầm nghĩ.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mà đúng lúc Dương Thạc đang chần chờ, hai tiếng bạo vang lại truyền ra từ trong khoang ngực hai thi thể thượng cổ kia.

Chỉ có điều âm thanh bạo vang này cũng không tính là quá mãnh liệt.

Giống như lúc Dương Thạc đột phá, huyết khiếu chấn động phát ra tiếng vang vậy.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Sau một khắc, âm thanh giống như vậy lại xen lẫn nhau truyền ra từ trong khoang ngực thi thể Huyền Ứng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ. Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng tiếng vang này đúng là do huyết khiếu chấn động phát ra.

Một trăm... hai trăm... ba trăm... năm trăm...

Năm trăm mười hai âm thanh!

Cho dù là trong thi thể Hắc Hùng thượng cổ hay trong thi thể Huyền Ứng thượng cổ, tất cả đều truyền ra năm trăm mười hai âm thanh. Rất rõ ràng, đây là do Huyết Phi Hắc Hùng phân biệt có được năm trăm mười hai huyết khiếu. Mà năm trăm mười hai huyết khiếu, không nhiều không ít, đúng là số lượng huyết khiếu mà cấp độ Đại Tông Sư sơ giai có được.

- Không đúng. Huyết Phi và Hắc Hùng đều là mãnh thú, huyết khiếu trên người chúng và nhân loại phải là một trời một vực chứ? Nếu nhân loại đột phá tới cấp độ Đại Tông Sư thì có thể đã thông năm trăm mười hai huyết khiếu. Nhưng chúng đều là dị thú, chẳng lẽ cũng đồng thời đã thông năm trăm mười hai huyết khiếu?

Dương Thạc nhíu mày, trong lòng thấy hơi kỳ quái.

- Ồ?

Mà đúng lúc này, bên cạnh Dương Thạc, Dương Dịch đang nhắm mắt ngồi xếp bằng cũng giương mắt, đứng dậy.

Sắc mặt nàng có vẻ hơi cổ quái.

- Thiếu gia... hình như... hình như là có khí tức của hai nữ hài tử trong thi thể Hắc Hùng thượng cổ và Huyền Ứng thượng cổ...

Chợt thấy Dương Dịch mở miệng nói.

- Khí tức nữ hài tử?

Dương Thạc sững sờ.

Trong đầu hắn dường như đang nghĩ tới điều gì.

- Thiếu gia, khí tức của hai nữ hài tử này có chút cổ quái, khi thì là khí tức nữ hài tử, khi thì lại là khí tức mãnh thú. Giống như... giống như thiếu gia người vậy, có thể tiến hành biến thân Huyền Ứng, biến thân Hắc Hùng, có thể tùy ý hoán đổi hình thái mãnh thú, hình thái nhân loại vậy! nguồn

Dương Dịch tiếp tục nói.

- Tiểu gia, ta cũng cảm thấy hẳn là khí tức này!

Thần Long bên cạnh cũng nói ra.

Uỳnh! Uỳnh!

Nhưng đúng lúc này, hai tiếng bạo vang lại truyền ra từ trong thi thể Huyền Ứng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ.

Chúu!! Chúu!!

Ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh liền bắn ra từ hai thi thể thượng cổ này.

So với Dương Thạc, hai đạo nhân ảnh này đều lộ ra vẻ nhỏ nhắn xinh xắn, nhỏ bé và yếu ớt, cao chưa đầy bảy xích. Trong chốc lát, hai đạo nhân ảnh liền hạ xuống trước mặt Dương Thạc.

Nhìn thấy hai người kia, Dương Thạc không khỏi ngẩn ngơ.

Hai nhân ảnh lại là hai thiếu nữ ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, trần như nhộng, làn da như tuyết, dung nhan xinh đẹp.

Dương Thạc rất quen thuộc dáng vẻ của hai thiếu nữ này. Các nàng không phải ai khác, chính là thị nữ thiếp thân của Trình phu nhân trong phủ Trần Quốc Công trước kia. Về sau Trình phu nhân đẩy cho Dương Thạc, cuối cùng bị cao thủ cấp độ Võ Sư của Kim Phật Tự chém giết sạch thần hồn, chỉ còn lại thân thể. Đúng là hai tiểu thị nữ của Dương Thạc, Hồng Phi, Lục Thúy!

396. Chương 383: Huyết Phi Hắc Hùng Hình Người, Dương Định Rút Rề

Chương 383: Huyết Phi Hắc Hùng hình người, Dương Định rút rề

Tuy hai thiếu nữ mang dáng vẻ Hồng Phi và Lục Thúy này dùng thân thể của Hồng Phi Lục Thúy. Nhưng Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng được, giờ phút này, khí tức thần hồn trong thân thể hai nàng căn bản không phải Hồng Phi Lục Thúy, mà là hai khí tức thần hồn khác mà Dương Thạc vô cùng quen thuộc.

Huyết Phi, Hắc Hùng!

Thần hồn hai đại mãnh thú dung nhập vào trong thân thể Hồng Phi, Lục Thúy?

- Dương... Dương... đại ca... đọc truyện mới nhất tại .

Đúng lúc Dương Thạc đang thẫn thờ, đã thấy ánh mắt hai thiếu nữ kia đều tập trung vào người hắn, ánh mắt một người trong đó mơ hồ mang theo vẻ kích động.

Cái miệng nhỏ hơi mở ra, dường như chưa thuần thục, trong miệng thiếu nữ này truyền ra mấy từ như vậy.

- Huyết Phi?

Nghe thấy thiếu nữ này kêu mấy chữ “Dương đại ca” với hắn, đồng thời trong lòng Dương Thạc mạnh mẽ chấn động.

Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng thiếu nữ trước mặt này, thần hồn ý niệm này chính là ác quỷ vừa là bằng hữu vừa là sư tôn, ở chung sớm chiều với hắn trước kia, Huyết Phi!

Quan hệ của Dương Thạc và Huyết Phi đã không cần nhiều lời.

Lúc mới đầu, Dương Thạc vừa mới đạt được năng lực đặc thù, chính thức bước vào con đường võ đạo. Vì tránh né Lý Nghĩa, hắn đã tiến vào Yên Sơn, gặp phải Huyết Phi. Lúc đó Dương Thạc đã coi Huyết Phi là sư phụ của hắn, thông qua Huyết Phi để đón ngộ công pháp Huyền Ứng Kinh.

Lúc ấy Dương Thạc căn bản không có nhiều công pháp như vậy, chiêu thức duy nhất chẳng qua là một chiêu Ứng Kích Thức mà thôi.

Thậm chí mãi cho đến trước khi Dương Thạc tiếp xúc với Cửu Dương Huyền Công, Huyết Phi đều ảnh hưởng lớn nhất với Dương Thạc. Bất kể là Huyền Ứng Kinh sớm nhất, Ứng Kích Thức hay là Cửu Ứng Chấn Kích về sau, thậm chí là công pháp Ứng Hùng Hợp Kích cuối cùng do Dương Thạc tự nghĩ ra, tất cả trong đó đều có bóng dáng Huyền Ứng Huyết Phi tồn tại.

Nói Huyết Phi là sư phụ của Dương Thạc, tuyệt đối không quá đáng!

Dương Thạc học trên người nàng, thậm chí còn nhiều hơn vô số lần so với Dương Thạc học được trên người sư tôn hắn, đại sư Dũng Tín của Nam Lâm Tự.

Ngoài ra, Dương Thạc và Huyết Phi cũng tuyệt đối là hảo hữu chí giao.

Từ lúc vừa mới bắt đầu, hầu như chưa từng tách ra.

Tuy đoạn thời gian gần nhất, thực lực Dương Thạc nhanh chóng tăng lên, thực lực Huyết Phi tăng chậm hơn một chút, không thể nào lúc nào cũng trợ giúp cho Dương Thạc. Nhưng trong suy nghĩ của Dương Thạc, nàng vẫn rất trọng yếu. Ngoại trừ Dương Định, Huyết Phi cũng trọng yếu nhất với Dương Thạc. Cho dù là Lục ca Dương Thành, thậm chí cũng đều kém Huyết Phi...

Chính bởi vì như thế, Dương Thạc quen thuộc Huyết Phi tới cực điểm.

Hóa thành tro cũng đều có thể nhận ra!

Hiện tại tuy Huyết Phi biến thành dáng vẻ thiếu nữ, chính xác mà nói là biến thành dáng vẻ thị nữ Hồng Phi của Dương Thạc. Nhưng Dương Thạc vẫn có thể lập tức phân biệt ra được thần hồn của nàng.

Đồng dạng, nếu Hồng Phi là Huyết Phi, Lục Thúy kia dĩ nhiên là Hắc Hùng rồi.

So với Huyết Phi, thời gian Hắc Hùng và Dương Thạc quen nhau tương đối ngắn, cũng không trải qua thời gian đồng sinh cộng tử khó quên gì cả. Cho nên tổng thể mà nói, đối với Dương Thạc, nàng cũng không tính là vô cùng thân cận.

Giờ phút này, Hắc Hùng là Lục Thúy này chẳng qua chỉ nghiêng đầu nhìn Dương Thạc mà thôi.

- Dương... Dương đại ca, người nhận ra ta!

Huyết Phi nghe thấy Dương Thạc gọi tên nàng, sắc mặt không khỏi vui vẻ.

Suýt chút nữa đã cao hứng nhảy dựng lên.

Chú!!

Thân hình khẽ nhoáng lên, Huyết Phi nhanh chóng tiến đến trước mặt Dương Thạc, một phát bắt được một cánh tay Dương Thạc.

Sau khi quen thuộc thân thể này, lời nói của Huyết Phi cũng trôi chảy không ít.

- Dương đại ca, ta chính là Huyết Phi... Hồng Phi tỷ tỷ, còn có Lục Thúy tỷ tỷ, thi thể các nàng đặt ở trong huyết trì lão tổ tông chúng ta đã lâu rồi. Lần này ta và Tiểu Hắc muội muội tiềm tu trong huyết trì, cũng không biết làm sao mà có thể sinh ra một ít liên hệ kỳ diệu với thi thể Hồng Phi tỷ tỷ và Lục Thúy tỷ tỷ. Cuối cùng chúng ta phát hiện thi thể Hồng Phi tỷ tỷ và Lục Thúy tỷ tỷ có thể bị chúng ta luyện hóa thành thân ngoại hóa thân!

- Hơn nữa, thi thể Hồng Phi tỷ tỷ và Lục Thúy tỷ tỷ rõ ràng hấp thu đại lượng huyết mạch của lão tổ tông. Hiện tại, hai thi thể này cũng đã tiến vào cấp độ Đại Tông Sư rồi!

Huyết Phi giải thích với Dương Thạc.

- Hừ! Huyết Phi, ai là muội muội người hử? Hai người chúng ta ai lớn ai nhỏ, còn không nhất định đâu!

Khác với Huyết Phi, Hắc Hùng bên kia nhanh chóng nhú chặt cái mũi nhỏ lại, lớn tiếng nói.

- Dù sao ta là tỷ tỷ, người là muội muội!

- Không đúng! Vừa rồi rõ ràng là ta đột phá trước. Ta đi ra khỏi huyết trì lão tổ tông trước, ta là tỷ tỷ!

Huyết Phi và Hắc Hùng lại ở đằng kia tranh giành rùm beng.

Dương Thạc, Dương Dịch, còn có Thần Long, thậm chí là Tiểu Hỏa vừa mới chạy tới, tất cả đều ngốc trệ.

Nhất là Dương Thạc, sắc mặt có chút khác thường.

Nghi hoặc, không thể tin, còn có... cười khổ.

Đối với Huyết Phi giải thích lúc trước, thực ra Dương Thạc cũng có thể lý giải.

Lúc trước, Dương Thạc mang theo pháp khí của hắc chủ vào trong thi thể Huyền Ưng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ, điều tra độ phù hợp giữa pháp khí với huyết trì, Dương Thạc đã phát hiện ra Huyết Phi Hắc Hùng và thi thể Hồng Phi Lục Thúy có sinh ra một chút liên hệ kỳ diệu.

Đây cũng bình thường.

Thi thể Hồng Phi Lục Thúy đã ngâm trong huyết trì được thời gian rất dài, huyết mạch Huyền Ưng thượng cổ Hắc Hùng thượng cổ dĩ nhiên đã dung nhập vào trong thân thể các nàng.

Mà Huyết Phi và Hắc Hùng vốn dĩ chính là con cháu của Huyền Ưng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ, hơn nữa trong thân thể bọn nó cũng sáp nhập đại lượng huyết mạch thượng cổ. Trong tình huống này, khi bọn nó đồng thời ngâm thân thể trong huyết trì thi thể thượng cổ, sinh ra một chút liên hệ cũng bình thường.

Chỉ có điều Dương Thạc không ngờ hai thi thể này lại bị Hồng Phi và Hắc Hùng luyện hóa thành thân ngoại hóa thân!

- Các người... Huyết Phi, người có thể tìm một kiện y phục mặc lên trước được không?

Nhìn thoáng qua Huyết Phi ôm cánh tay hắn, Dương Thạc hơi bất đắc dĩ nói.

Thân thể Huyết Phi, trên thực tế là thân thể Hồng Phi.

Hai năm trước, Hồng Phi chính là thiếu nữ mười bốn mười lăm tuổi. Trải qua hai năm, thân thể tự nhiên cũng phát triển.

Cho dù cường giả Võ Thánh có chết đi, thân thể bình thường cũng có thể bất hủ, thậm chí đầu tóc râu ria cũng có thể sinh trưởng tự nhiên. Tuy Hồng Phi Lục Thúy không phải cường giả Võ Thánh, nhưng thân thể các nàng ngâm trong huyết trì đại năng thượng cổ, khí huyết chẳng những không xói mòn, ngược lại còn tiếp tục tăng tiến, thân thể tự nhiên cũng phát triển đầy. Hiện tại Hồng Phi Lục Thúy khoảng chừng mười sáu mười bảy tuổi, thân thể hầu như đã hoàn toàn trưởng thành. Nhất là Hồng Phi, hai khối thịt trước ngực vô cùng to lớn cao ngạo.

Mà giờ phút này, hai khối thịt lại dính sát trên cánh tay Dương Thạc.

Tuy bên ngoài thân thể Dương Thạc có Ngân Diệu Uy Lực Khải, nhưng Ngân Diệu Uy Lực Khải này cũng là pháp khí của Dương Thạc. Tuy nó trầm trọng nhưng ở trên người Dương Thạc lại cảm giác giống như một tấm khăn lụa hơi mỏng vậy. Hai khối thịt trước ngực Hồng Phi cách một tấm khăn lụa, dính sát trên cánh tay Dương Thạc. Dưới tình huống này, cho dù định lực của Dương Thạc có tốt thì giờ phút này cũng có chút tâm viên ý mã.

397. Chương 384: Ba Cách Truyền Thừa Võ Đạo, Truyền Thừa Huyết Mạch

Vô Tận Thần Công

Chương 384: Ba Cách Truyền Thừa Võ Đạo, Truyền Thừa Huyết Mạch

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Hừ, không biết xấu hổ! Tiểu Phi, không mặc y phục mà cũng áp sát trên người Dương đại ca!

Hắc Hùng hừ lạnh một tiếng, châm chọc Huyết Phi nói.

Huyết Phi nghe được lời Dương Thạc nói, sắc mặt vốn có chút đỏ lên.

Nhưng nghe thấy Hắc Hùng châm chọc nói móc, Huyết Phi lại hung hăng uốn bộ ngực lên, khiêu khích nói với Hắc Hùng:

- Ai cần người lo!

- Tiểu Phi!

Sắc mặt Hắc Hùng hơi chuyển thành màu đen, không chịu thua chút nào, cũng hung hăng uốn ngực lên.

Bộ ngực của nàng hơi kém sắc hơn Huyết Phi một chút.

Nhưng nàng muốn uốn ngực, Dương Thạc liền theo bản năng nhìn về phía nàng. Vừa nhìn xong, Dương Thạc suýt chảy máu mũi ra. Bởi vì Dương Thạc nhìn thấy rõ ràng dưới háng nàng, bộ phận tam giác kia mọc lên bộ lông đen bóng nồng đậm, lộ ra khí tức dã tính xinh đẹp..

Mặc dù Hắc Hùng khiến người khác có cảm giác ngốc nghếch, trắng kiện nặng nề. Nhưng dù sao đây cũng là bản thể của nàng. Hiện tại, thân thể này của nàng không có chút cảm giác trắng kiện nào, mà là lộ ra sức sống khỏe mạnh. Làn da không đen chút nào, ngược lại trắng nõn như tuyết, chỉ có điều bộ lông trên người nàng hình như hơi đen bóng quá mức...

So với Huyết Phi, thân là Huyền Ưng, tóc, thậm chí bộ lông bên dưới đều là màu đỏ sậm, khiến người ta có cảm giác mềm mại.

- Khục khục, Huyết Phi, còn có... Tiểu Hắc, các người mau mặc hai bộ y phục này đi!

Ho nhẹ hai tiếng, Dương Thạc khẽ vẫy một tay.

Hai bộ y phục đã xuất hiện trên tay Dương Thạc.

Đây là phục thị có chút phòng ngự lấy từ chỗ Ấn Giao Vương năm đó, cũng coi như là hai kiện pháp khí phòng ngự cấp thấp.

Tiên tay ném đi, Dương Thạc vừa vứt một bộ cho Hắc Hùng, bộ còn lại thì choàng lên người Huyết Phi.

- Hừ!

- Hừ!

Hai đại mãnh thú này, giờ phút này, hai thiếu nữ trừng mắt liếc nhìn nhau, hừ lạnh một tiếng, đều cầm y phục mặc lên người.

Hai người các nàng vốn thuộc về oan gia, lúc còn là mãnh thú đã đấu đến đâu đi trong không gian Thập Phương Ca Sa này. Hiện tại có được thân thể thiếu nữ, tuy không thể trực tiếp giết người đánh nhau, nhưng đã có được năng lực ngôn ngữ của nhân loại, các nàng trực tiếp đổi thành đấu võ mềm rồi.

- Chắc chắn, chắc chắn. Tiểu gia, thật đáng mừng. Huyết Phi và Hắc Hùng vốn chính là hai cầm thú giống cái, không thể tưởng tượng được hiện tại lại biến thành hai tiểu mỹ nữ thiên kiều bá mị rồi. Tiểu gia, người thật có phúc đấy... Nhưng mà...

Bên cạnh Dương Thạc, Thần Long vừa chắc chắn cảm thán, vừa liếc nhìn Dương Dịch một cái.

Dương Dịch cũng không nói lời nào, chợt tiến tới bên cạnh Dương Thạc, hai cánh tay ôm chặt cánh tay Dương Thạc, hai cục thịt mềm mại trước ngực cũng dính sát lấy Ngân Diệu Uy Lực Khải của Dương Thạc.

Thấy tình huống này, Dương Thạc không khỏi cười khở.

Dương Dịch và Dương Thạc, cảm tình giữa hai người thực ra đã sớm vượt qua tình nghĩa chủ tớ.

Có lẽ trước kia ở phủ Trần Quốc Công, tình cảm của hai người cơ bản vẫn là tình huynh muội.

Nhưng sau khi Dương Dịch bị bán vào Ngọc Mạt Lâu, loại tình cảm này đã âm thầm xảy ra biến hóa...

Cuối cùng ở kinh thành Đại Chu, bên ngoài Chân Vũ Môn, Dương Thạc và Dương Dịch gặp lại, Dương Thạc vì Dương Dịch, xông quan giận dữ, liên tiếp đánh bại mấy tên cao thủ trẻ tuổi, ngay cả Ba Ma Long và Mạc Dịch cũng đều bị Dương Thạc chém giết.

Lúc này gặp lại, tình cảm huynh muội lúc trước của hai người đã từng bước chuyển biến thành tình yêu nam nữ rồi.

Chỉ có điều sau khi gặp lại, hai người đều không đột phá cánh cửa sổ này.

Dương Dịch luôn rụt rè.

Dương Thạc với tư cách nam hài tử, chậm hiểu hơn một chút, hiện tại còn cho rằng cảm tình giữa hắn và Dương Dịch chỉ nhiều hơn tình huynh muội một chút.

Dưới tình huống này, hai người đều chưa từng có biểu hiện quá mức thân mật.

Còn lần này, Huyết Phi và Hắc Hùng rõ ràng đã có được thân thể Hồng Phi Lục Thúy. Hai thân thể này đều là tiểu mỹ nhân thiên kiều bá mị, thậm chí còn vô cùng thân mật với Dương Thạc, không có chút rụt rè nào của nhân loại. Nàng hoàn toàn biểu hiện trần trụi tình cảm của nàng với Dương Thạc.

Tình huống này khiến Dương Dịch cảm nhận được uy hiếp đến từ Huyết Phi. Nàng cũng lập tức hoàn toàn bỏ qua thái độ rụt rè kia.

Huyết Phi lúc này đang trần như nhộng lại dám ôm Dương Thạc. Tuy chưa chắc cô đã sinh ra tình yêu nam nữ đối với Dương Thạc, nhưng đối với Dương Địch thì đây là khiêu chiến lớn nhất. Cho nên Dương Địch hoàn toàn dứt bỏ vẻ rụt rè của mình!

Người có thể ôm Dương Thạc thì ta cũng có thể!

Dương Địch mặt lạnh, thừa dịp Huyết Phi đi mặc thêm trường bào, lập tức đưa hai cánh tay ôm chặt lấy Dương Thạc.

Thân thể cô chen giữa Dương Thạc và Huyết Phi, không cho Dương Thạc và Huyết Phi tiếp xúc quá gần.

- Hắc hắc. . .

Nhìn thấy biểu hiện này của Dương Địch, Huyết Phi ha ha cười trộm.

Thậm chí ngay cả Hắc Hùng cũng mỉm cười.

- Ôi! Sao Tiểu Địch tỷ tỷ lại ỷ lại Dương đại ca như vậy? Lúc trước không nhìn ra đấy! Tiểu Địch tỷ tỷ cứ yên tâm đi, ta và tiểu Hắc cũng chỉ coi Dương đại ca như anh trai mà thôi, sẽ không đoạt với người đấy. Ừ. . . Dương nhiên, Dương đại ca cũng khá ưa nhìn đấy. Có lẽ một ngày nào đó chúng ta ưa thích loài người, cũng sẽ yêu mến Dương đại ca. . .

Huyết Phi nghiêng đầu vừa nhìn Dương Địch, vừa bình phẩm Dương Thạc từ đầu đến chân.

Huyết Phi lúc trước chính là Huyền Ưng.

Tuy bây giờ có được thân thể loài người nhưng dĩ nhiên trong khoảng thời gian ngắn, quan niệm thẩm mỹ của nó vẫn chưa chuyển biến được. Cho nên nó không hoàn toàn biến thành người, không sinh ra tình cảm trai gái đối với Dương Thạc.

Giống như lúc này Dương Thạc có thể biến thân Huyền Ưng. nguồn

Sau khi Dương Thạc tiến hành biến thân Huyền Ưng xong, chẳng lẽ lại sinh ra tình cảm với một Huyền Ưng cái sao?

Tình cảm giữa Huyết Phi và Dương Thạc chỉ là bạn bè thân tình, hoặc là tình cảm anh em, tạm thời không thể sinh ra tình yêu nam nữ đấy.

- Huyết Phi. . .

Nghe thấy Huyết Phi nói toạc ra tâm sự của mình, sắc mặt Dương Địch đỏ rực lên.

Cô cúi thấp đầu, dường như muốn vùi sâu vào trong khuỷu tay Dương Thạc.

- Tiểu Địch yêu thích ta sao...

Nhìn bộ dáng này của Dương Địch, trong lòng Dương Thạc bỗng sinh ra một cảm giác khó có thể nói rõ.

Có lẽ trong lòng Dương Thạc đã sớm chuẩn bị tâm lý về chuyện tình cảm giữa Dương Địch và mình. Nhưng thật ra, Dương Thạc vẫn chưa nghĩ tới nhiều về chuyện này. Có lẽ, với tuổi của hắn bây giờ, mặc dù tâm trí thành thục nhưng đối với tình yêu nam nữ vẫn là có chút ít tỉnh tỉnh mê mê, không thể hiểu được rõ ràng.

- Ai có thể giải thích được rõ ràng về tình yêu nam nữ? Mặc kệ những thứ này, tóm lại, ta biết rõ rằng có tiểu Địch ở bên cạnh ta, ta có thể an tâm. Hơn nữa ta cũng thích ở gần nàng, nguyện cả đời chăm sóc nàng, như vậy là đủ rồi!

Dương Thạc có một ưu điểm chính là cái gì không nghĩ ra thì dứt khoát không thêm nghĩ nữa.

Dương Địch đã ở bên cạnh mình, vậy thì. . . Quý trọng!

Lập tức, Dương Thạc không chút do dự, nhẹ nhàng ôm Dương Địch vào trong ngực.

Tuy Dương Thạc không nói gì thêm, nhưng động tác này lại biểu lộ rõ ràng lòng mình cho Dương Địch hiểu.

Sắc mặt Dương Địch lại càng đỏ hơn, dường như muốn nở ra máu, dứt khoát chôn đầu ở trong ngực Dương Thạc, làm nũng không buông. . .

- Ôi! Dương đại ca cùng tiểu Dịch tỷ tỷ tình chàng ý thiếp, khiến cho chúng ta nhìn thật ghen tỵ. . . Hay là. . . Tiểu Hắc, chúng ta cũng tìm một người đàn ông đi. Người thấy Thần Long tiểu đệ đệ thế nào? Còn cả Tiểu Hỏa cũng là thú được, cũng rất được đấy!

Huyết Phi rất hay nói đùa liền nói.

Huyết Phi tuyệt đối không phải là một người có thể khiến cho chủ nhân an tĩnh.

Lúc trước với thân hình Huyền Ưng, nó không ngừng chém giết cùng Hắc Hùng.

Bây giờ lại còn có thể nói chuyện, cho nên không dùng lại được.

- Đừng! Bà cô nhỏ, đừng nói đùa!

Thần Long vừa nghe được lời nói của Huyết Phi, vội vàng gơ móng vuốt lên.

- Huyết Phi, với bộ dáng loài người của ngươi, đối với ta mà nói là không hề hấp dẫn một chút nào. Ta chỉ thích Thần Long! Thật sự không được. Ta nghĩ bộ dáng này của ngươi rất hợp với tiểu gia đấy!

Thần Long vội vàng nói.

Tiểu Hỏa đứng một bên cũng nghiêng đầu, vẻ mặt hiếu kỳ, thậm chí không hiểu nổi Huyết Phi nói cái gì. Lúc nó được Dương Thạc ôm trở lại thì Dương Thạc, Huyết Phi, Hắc Hùng đều thành niên rồi. Nó tuyệt đối là ở chữ tiểu, coi đám Dương Thạc, Huyết Phi như cha, mẹ.

Hiển nhiên nó không thể sinh ra cảm tình sống mái với Huyết Phi, Hắc Hùng.

- Thật đáng ghét. Chỉ đùa một chút thôi mà ngươi đã sợ như vậy rồi!

Huyết Phi trừng mắt nhìn Thần Long, thấp giọng nói.

- Còn nữa, tiểu Phi, về sau không được gọi ta là tiểu Hắc!

Hắc Hùng bên cạnh cũng lên tiếng.

Bây giờ Hắc Hùng là mỹ nhân thiên kiều bá mị. Tuy nhiên không hoạt bát bằng Huyết Phi nhưng cũng là một mỹ nhân. Cho nên quả thật tên tiểu Hắc không thích hợp lắm. Hắc Hùng nghĩ nghĩ rồi nói với Huyết Phi:

- Đây là thân thể thị nữ Lục Thúy của Dương đại ca đấy. Cho nên về sau cứ gọi ta là Ngưng Thúy!

- Ngưng Thúy sao? Cái tên này không tệ. Tốt rồi, về sau ta sẽ gọi ngươi là Tiểu Thúy!

Huyết Phi lập tức nói.

Hắc Hùng là Ngưng Thúy, sắc mặt lại tối sầm.

Sau khi Huyết Phi và Ngưng Thúy biến thành người, hai cô gái xinh đẹp đầu vô mồm ở bên trong không gian Thập Phương Ca Sa, khiến cho không gian Thập Phương Ca Sa ảm áp không ít. Lúc trước, Dương Thạc và Dương Dịch cũng không nói quá nhiều, Thần Long thì lại rất biết nói chuyện, thỉnh thoảng cũng chọc cười một chút.

- Đúng rồi, tiểu Phi, tiểu Ngưng, thần hồn của các ngươi đã tiến vào bên trong thân thể hai người. Trong cơ thể các ngươi vốn không có thần hồn đúng không? Ta và Thần Long sẽ truyền thụ bí pháp phân thân hóa niệm để các ngươi tu luyện một chút. Nếu như có thể phân ra hai linh hồn thì có thể đồng thời điều khiển hai thân thể, hiệu suất tu luyện cũng có thể tăng lên cao.

Đúng lúc này, Dương Thạc nói với Huyết Phi, Ngưng Thúy.

Cùng lúc đó, trong lòng Dương Thạc niệm bí pháp phân thân hóa niệm.

- Phân thân hóa niệm, bí pháp Thần Long thượng cổ phù hợp với Huyết Phi sáu phần, phù hợp với Ngưng Thúy sáu phần!

Lập tức độ phù hợp giữa bí pháp phân thân hóa niệm với Huyết Phi, Ngưng Thúy lập tức hiện ra.

Sáu phần không phải là rất cao nhưng vẫn có thể tu luyện.

Vô số loại huyết mạch mãnh thú hợp lại thành Thần Long. Trong cơ thể Thần Long cũng có một phần huyết mạch Hắc Hùng và Huyền Ưng. Cho nên Huyết Phi và Ngưng Thúy có thể tu luyện bí pháp của nó cũng là chuyện bình thường.

- Phân thần hóa niệm có thể đồng thời điều khiển hai thân thể sao? Thật tốt quá!

Nghe được lời Dương Thạc, sắc mặt Huyết Phi rất vui vẻ, mà ngay cả Ngưng Thúy cũng có chút khích động.

Sau khi thần hồn của các cô tiến vào trong thân thể hình người này vẫn không hoàn toàn thích ứng được, cũng có chút hiểu kỳ đối với thân thể hình người này. Nếu có thể tu thành bí pháp phân thần hóa niệm, thần hồn biến thành hai, một cái ở lại trong cơ thể cũ, một cái thăm dò thân thể mới, thì thật tốt.

Về phần tu luyện đồng thời hai thân thể...

- Dương đại ca, hai thân thể này đã sáp nhập vào huyết mạch lão tổ tông chúng ta.

- Không cần tu luyện vẫn có thể vững bước tăng lên đấy!

Huyết Phi lại nói với Dương Thạc.

- Không cần tu luyện vẫn có thể vững bước tăng lên sao?

Dương Thạc thoáng sửng sồ.

- Dương đại ca, ở bên trong huyết mạch lão tổ tông chúng ta ẩn chứa lực lượng rất mạnh mẽ!

- Đồng thời còn ẩn chứa cảm ngộ của lão tổ tông trên con đường võ đạo.

- Cho dù chúng ta không tu luyện, thì qua một thời gian ngắn cũng có thể từ Đại Tông Sư sơ kỳ bước vào Đại Tông Sư trung kỳ, cuối cùng đạt tới cấp độ Võ Thánh, đạt tới cấp độ ngũ trọng lôi âm Võ Thánh mới có thể dừng lại. Không chỉ là lực lượng khí huyết mà ngay cả cảnh giới võ đạo cũng sẽ đạt tới cấp độ ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Huyết Phi giải thích cặn kẽ nói.

- Không cần tận lực tu luyện, chỉ cần chờ đợi, cuối cùng có thể bước vào cấp độ ngũ trọng lôi âm Võ Thánh sao?

Dương Thạc lập tức há to miệng.

Dương Địch thiên tư trác tuyệt, ngộ tính kinh người, vượt xa Dương Thạc rất nhiều. Điều này đã khiến cho Dương Thạc cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Hiện tại, Huyết Phi và Ngưng Thúy không cần tu luyện cũng có thể vững bước bước vào cảnh giới ngũ trọng lôi âm Võ Thánh. Lúc này Dương Thạc cảm thấy bó tay rồi.

- Vậy sao?

Sắc mặt Thần Long bên cạnh cũng ngưng trọng.

- Nói như vậy thì khi Huyền Ưng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ còn sống, có lẽ đều đã đi vào cấp độ Võ Thánh Hư Không. Thì ra là. . . Ít nhất thì cũng đạt tới cảnh giới lục trọng lôi âm Võ Thánh!

Thần Long trầm giọng nói.

Vừa nói, Thần Long vừa đưa mắt nhìn sang Dương Thạc.

- Tiểu gia, mặc dù cường giả cấp độ Võ Thánh Hư Không đã chết cũng có thể ký thác cảm ngộ võ đạo vào bên trong huyết mạch, thông qua huyết mạch truyền lại cho đời sau. Đây là một cách truyền thừa võ đạo đặc thù. Có rất nhiều cách để truyền thừa võ đạo. Thật ra tiểu gia người tu luyện huyền công Cửu Dương cũng là một loại truyền thừa võ đạo. Mặc dù ngộ tính chênh lệch, thiên tư lại thấp, chỉ có tích lũy đủ công pháp, tích lũy đủ tài liệu, từng bước tu luyện mấy chục ngày, mấy trăm ngày thì lực lượng, cảnh giới cũng vẫn có thể tăng lên.

Thần Long nói.

Quả thật là có rất nhiều cách để truyền thừa võ đạo.

Ví dụ như truyền thừa thần hồn.

Bên trong thần hồn ẩn chứa cảm ngộ võ đạo. Như Long Hoàng thượng cổ truyền thừa thần hồn thượng cổ, chính là cảnh giới ngũ trọng lôi âm Vô Thánh.

Ni La Quốc Kim Phật tự Mật Tông Phật sống, chuyển thế trùng tu, cũng là giữ lại thần hồn, có thể truyền thừa hoàn mỹ cảnh giới võ đạo.

Một cái khác chính là truyền thừa huyết nhục.

Thần Long thuộc về truyền thừa huyết nhục. Ở bên trong huyết nhục ẩn chứa một ít cảm ngộ võ đạo.

Mặc dù Thần Long không thể tu luyện, nhưng một ngày nào đó, khi nó hiểu rõ thân thể của mình, thì ít nhất nó cũng có thể đạt được cảnh giới tứ trọng lôi âm Vô Thánh. Kết hợp với thân thể mạnh mẽ của nó thì thực lực có thể vượt qua ngũ trọng lôi âm Vô Thánh Dương Thiên và Đại Bằng Kim Sí Vương.

Điều kiện truyền thừa huyết nhục vốn cực kỳ hà khắc.

Bởi vì Thần Long là dị chủng thượng cổ cho nên mới có được thiên phú như vậy.

398. Chương 385: Huyết Phi Cùng Ngưng Thúy Mãnh Thú Biển Thân!

Vô Tận Thần Công

Chương 385: Huyết Phi Cùng Ngưng Thúy Mãnh Thú Biển Thân!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Lão tổ của Huyết Phi và Ngưng Thúy đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không, cho nên có thể dung cảm ngộ nhập võ đạo vào huyết mạch, truyền cho Huyết Phi và Ngưng Thúy.

Đương nhiên, lão tổ các cô là Vô Thánh Hư Không, khi truyền thừa huyết mạch thì tối đa cũng chỉ có thể làm cho các cô đạt tới cấp độ ngũ trọng lôi âm Vô Thánh.

Khoảng cách giữa ngũ trọng lôi âm Vô Thánh và Vô Thánh Hư Không cực lớn. Trừ khi là trực tiếp chuyển thể thần hồn, bằng không thì bất luận là truyền thừa cái gì, cũng không thể khiến ột võ giả không tồn chút sức lực nào bước vào cấp độ Vô Thánh Hư Không. Muốn tu luyện tới cảnh giới này, nhất định phải dựa vào cảm ngộ của chính mình.

Thần hồn và huyết nhục là hai cách truyền thừa võ đạo.

Loại thứ ba chính là truyền thừa công pháp.

Cũng là dạng truyền thừa thường thấy nhất.

Tiền bối võ đạo viết một bộ công pháp cho người đời sau tu luyện, có thể tăng cường khí huyết, tăng tiến cảnh giới võ đạo. Dương Thạc tu luyện huyền công Cửu Dương chính là loại truyền thừa này. Chẳng qua huyền công Cửu Dương công pháp thông huyền, bỏ qua ngộ tính, tư chất. Chỉ cần vùi đầu tu luyện mấy chục ngày, mấy trăm ngày là có thể bước vào tầng cao hơn rồi.

Ba cách truyền thừa võ đạo.

Hiệu quả mạnh nhất chính là truyền thừa thần hồn, truyền thừa huyết nhục đứng thứ hai và kém hiệu quả nhất chính là truyền thừa công pháp. Nhiều khi, một cường giả Vô Thánh viết ra một bộ công pháp, giao cho ngàn vạn cao thủ võ đạo tu luyện thì cũng chưa chắc có một cường giả trong số đó đạt tới cấp độ Đại Tông Sư.

Nhưng trong truyền thừa công pháp cũng có một chút không xác định.

Đôi khi, một Võ Thánh viết ra một bộ công pháp để cho ngàn vạn người tu luyện, thậm chí trong số đó có thể sẽ xuất hiện mấy vị Võ Thánh. Thậm chí những Võ Thánh sau khi tu luyện những công pháp này, so với vị Võ Thánh viết nên bộ công pháp ban đầu kia là chỉ có hơn chứ không kém!

Tóm lại, ba truyền thừa này đều có ưu điểm và khuyết điểm.

Huyết Phi và Ngưng Thúy tiếp nhận truyền thừa huyết mạch của Huyền Ưng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ.

Cuối cùng, Huyết Phi và Ngưng Thúy đều đi vào ngũ trọng lôi âm cấp độ Võ Thánh!

Truyền thừa này khủng bố tới cực điểm!

- Huyền Ưng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ, không thể tưởng được chúng lại là Võ Thánh Hư Không. Khó trách hai thân thể này đã trải qua hơn vạn năm mà vẫn có uy thế hung hãn như vậy. . .

Dương Thạc cảm thán về truyền thừa khủng bố này, đồng thời cũng cảm thán về thực lực của Huyền Ưng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ.

Rõ ràng chúng đều là Võ Thánh Hư Không.

Khó trách, chúng chẳng qua chỉ là hai cái xác mà vẫn có thể trấn áp Thần Long thượng cổ.

- Dương đại ca, chúng tôi không cần tu luyện cũng đã rất lợi hại rồi. Tuy hiện tại, cấp độ của chúng tôi chỉ là Đại Tông Sư sơ kỳ, nhưng năng lực chiến đấu của chúng tôi lại có thể chống lại cường giả Võ Thánh!

Huyết Phi hơi tự kiêu nói.

- Có thể chống lại cường giả Võ Thánh sao?

Dương Thạc cười cười.

- Thực lực của cường giả Võ Thánh vô cùng khủng bố. Có lẽ các ngươi vẫn chưa bao giờ được chính thức nhìn thấy thực lực của cao thủ Võ Thánh. Cần thận thối phá da trâu!

Dương Thạc nói.

- Dừng lại!

Lông mi của Huyết Phi giương lên. nguồn

- Dương đại ca, thực lực của chúng tôi cũng không phải là chỉ có một chút như thế này. Dương đại ca, lúc trước ngươi có thể biến thân Huyền Ưng và Hắc Hùng đúng không? Ngươi mới chỉ dung hợp một chút khí huyết của lão tổ tông chúng tôi mà đã có thể làm được điểm này, mà chúng tôi lại có huyết mạch truyền thừa của lão tổ tông đấy, chúng tôi cũng biết biến thân. Hơn nữa chắc chắn rằng chúng tôi biến thân so với Dương đại ca ngươi biến thân Huyền Ưng, Hắc Hùng là mạnh mẽ hơn một tầng đấy!

Huyết Phi nói.

- Hả? Các ngươi cũng biết biến thân Huyền Ưng, biến thân Hắc Hùng sao?

Nghe được những lời này của Huyết Phi, trong lòng Dương Thạc lập tức khê động.

Sau khi Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc hấp thu huyết mạch của Huyền Ưng thượng cổ, đã có được năng lực biến thân Huyền Ưng. Sau khi thân thể hấp thu huyết mạch của Hắc Hùng thượng cổ, đã có được năng lực biến thân Hắc Hùng.

Hai biến thân này đều đã đến đệ nhị trọng.

Nhưng Dương Thạc cảm giác được rằng biến thân của mình vẫn còn có thể tăng lên.

Đệ tam trọng, đệ tứ trọng, tương lai cũng không phải là vấn đề!

Chỉ có điều, Dương Thạc không biết phải làm như thế nào mới có thể tăng được cấp độ biến thân của mình lên.

Lúc này, Huyết Phi nói cô cùng Ngưng Thúy cũng có thể tiến hành biến thân, hơn nữa năng lực biến thân của các cô còn mạnh mẽ hơn một chút sao với Dương Thạc. Lập tức Dương Thạc nghĩ rằng, nếu như cấp độ biến thân của các cô thật sự là rất cao thì ... Minh hoàn toàn có thể dựa theo Huyết Phi và Ngưng Thúy biến thân, để tăng cấp độ biến thân của mình lên.

- Huyết Phi, ngươi và Ngưng Thúy biến thân thử một chút đi. Nói không chừng sẽ trợ giúp được một chút cho việc ta biến thân.

Dương Thạc lập tức nói với Huyết Phi.

- Ủ, tốt!

Giờ phút này, Huyết Phi cũng không nói đùa nữa.

Về chuyện tu luyện, bất kể là Huyết Phi hay là Dương Thạc thì cũng đều rất nghiêm túc đấy.

Dương Thạc và Huyết Phi ở cùng một chỗ không phải là một ngày hay hai ngày, cũng không phải là lần một hay lần hai cùng giúp nhau nghiên cứu, thảo để tu luyện. Họ đã sớm sinh ra ăn ý.

- Dương đại ca, ngươi xem cho kỹ!

Huyết Phi nhắc nhở Dương Thạc một câu.

Ngay sau đó, nó lập tức vận chuyển huyết mạch, tiến hành biến thân Huyền Ưng.

Kết kết!

Sau khi Huyết Phi bắt đầu biến thân Huyền Ưng, từ bên trong thân thể của nó bỗng vang lên liên tiếp tiếng ken két. Vào giờ khắc này, cơ bắp, xương cốt nó bắt đầu lớn lên nhanh chóng. Vốn không đến bảy xích, chỉ là thân hình nhỏ nhắn, xinh xắn ở trước mặt Dương Thạc, trong chớp lát đã phát triển lớn đến tám thước, cao gần bằng Dương Thạc.

Ngay sau đó, từ trong thân thể Huyết Phi lập tức sinh ra phía ngoài từng tầng lân giáp màu đen rậm rạp. Chỉ trong tích tắc, lân giáp, màu đen này đã bao vây hoàn toàn Huyết Phi.

Phốc! Phốc!

Hai cái lớn cánh xuất hiện ở sau lưng Huyết Phi.

Huyết Phi biến thân xong, so với Dương Thạc biến thân Huyền Ưng lần thứ hai là giống như đúc đấy. Khác biệt duy nhất chính là ở phía trên lân giáp bên ngoài thân thể Huyết Phi, có một đường vân màu máu. Mà ở trên bộ ngực của cô cũng có hai chỗ như vậy nổi lên.

Nhưng nếu không phải là cẩn thận quan sát thì trạng thái biến thân của cô và Dương Thạc dường như không khác nhau chút nào.

- Nếu chỉ nhìn bề ngoài thì dường như biến thân này không khác gì lắm so với biến thân của ta, đúng không?

Dương Thạc nhìn chằm chằm vào Huyết Phi sau khi biến thân, nói.

- Dương đại ca, biểu hiện ra ngoài thì không có gì khác nhau, nhưng trên thực tế lại khác nhau rất nhiều.

Huyết Phi vội vàng phản bác Dương Thạc.

- Biến thân Huyền Ưng của ta còn đạt được bí pháp của lão tổ tông Huyền Ưng thượng cổ!

Huyết Phi nói.

Bí pháp sao?

Nghe xong lời này, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Chẳng bao lâu sau, khi tu luyện của mình tăng lên, có thể đạt được bí pháp.

399. Chương 386:

Vô Tận Thần Công

Chương 386:

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Hơn nữa, mỗi khi tăng lên một cấp bậc nhỏ sẽ lập tức đạt được bí pháp hạng nhất. Lúc đầu, Dương Thạc dựa vào những bí pháp như đệ nhất trọng hổ báo lôi âm, cương khí, Lôi Hỏa chân khí. . . , mới có thể dễ dàng chém giết những người cùng cấp độ. Thậm chí cũng có thể so sánh với các cao thủ có cấp bậc cao hơn mình một, hai cấp đấy.

Chỉ có điều, hiện tại hắn đang tu luyện huyền công Cửu Dương, cho nên tốc độ lĩnh ngộ bí pháp mới bị chậm lại.

Sau khi tu thành nhất trọng huyền công Cửu Dương, mình cũng có thể đạt được bí pháp hạng nhất. Mà sau khi tu luyện huyền công Cửu Dương, huyền công Cửu Âm, bí pháp đạt được đều không tầm thường.

Hiện tại, Huyết Phi nói cô biến thân Huyền Ứng, có thể có được bí pháp sao?

Lập tức Dương Thạc cảm thấy rất hiếu kỳ đối với bí pháp của cô.

- Dương đại ca, người xem cho kỹ, đây chính là bí pháp của ta!

Huyết Phi vừa dứt lời, lập tức bay nhanh.

Phốc phốc phốc! Phốc phốc phốc phốc!

Thân thể của Huyết Phi vừa động, Dương Thạc lập tức cảm giác được rõ ràng, tựa như ở trong thân thể cô đang tỏa ra từng luồng kiếm khí vô cùng sắc bén, xé tan hư không xung quanh.

- Đây là cương khí sao? Dương Thạc khẽ chau mày.

- Dương đại ca, đây cũng không đơn giản chỉ là cương khí. Đây là bí pháp lão tổ tông chúng tôi. Nếu là do võ giả cấp độ Đại Tông Sư sử dụng, những khí tức này có thể dễ dàng xé mở áo giáp phòng ngự cường độ tam cấp thần binh. Nếu là cao thủ cấp độ Võ Thánh thì triển ra, có thể dễ dàng xé mở phòng ngự cấp độ tứ cấp thần binh. Đến cảnh giới tứ trọng lôi âm Võ Thánh, khi thi triển ra, có thể xé mở phòng ngự cấp độ ngũ cấp thần binh cấp. Trong lúc chiến đấu còn có nhiều chỗ tốt khác nữa!

Huyết Phi giải thích nói.

- Loại này khí tức lợi hại như vậy sao?

Nghe xong lời giải thích của Huyết Phi, Dương Thạc lập tức hít sâu một hơi khí lạnh.

Cấp độ Đại Tông Sư có thể trực tiếp xé mở phòng ngự tam cấp thần binh.

Điều này cũng không biểu lộ rõ mạnh mẽ. Dù sao thì trong mắt Dương Thạc, phòng ngự tam cấp thần binh cũng không phải là mạnh. Dương Thạc có đao Thần Long Liệt Khôn và kiếm Tam Thiên Đạo Hoàng. Chúng đều có thể dễ dàng phá vỡ phòng ngự tam cấp thần binh.

Nhưng nếu Huyết Phi tu luyện tới cấp độ Võ Thánh, thậm chí là cấp độ tứ trọng lôi âm Võ Thánh thì sao?

Đến lúc đó có thể dễ dàng xé mở phòng ngự tứ cấp thần binh, ngũ cấp thần binh!

Ngân Diệu Uy Lực Khải Dương Thạc chỉ là phòng ngự tứ cấp thần binh mà thôi.

Mà ngay cả Đại Bàng Kim Sí Vương, bên ngoài thân thể hắn cũng giống như Dương Thạc. Sau khi Huyết Phi biến thân tạo lân giáp bên ngoài thân thể, cường độ lân giáp của hắn cũng chỉ là cấp độ ngũ cấp thần binh mà thôi.

Đương thời, cấp độ ngũ cấp thần binh đã được xem như là tầng cao nhất.

Về sau Đạo Thần Long Liệt Khôn của Dương Thạc hợp lại làm một cùng kiếm Tam Thiên Đạo Hoàng, cũng không thể trăm vỡ phòng ngự của Đại Bằng Kim Sí Vương!

Dựa vào phòng ngự thân thể mạnh mẽ, thậm chí Đại Bằng Kim Sí Vương còn có gan khiêu chiến Dương Thiên!

Bởi vì, đương thời không thể tìm ra bất kỳ một binh khí nào có thể phá vỡ phòng ngự của nó!

Nhưng sau khi Huyết Phi đạt tới cấp độ tứ trọng lôi âm Võ Thánh, chỉ cần dựa vào bí pháp hạng nhất này là hoàn toàn có thể phá vỡ phòng ngự của Đại Bằng Kim Sí Vương!

Cho đến lúc đó, Huyết Phi và Đại Bằng Kim Sí Vương đều có cấp độ tứ trọng lôi âm Võ Thánh.

Đại Bằng Kim Sí Vương trông cậy nhất vào phòng ngự thân thể, nhưng ở trước mặt Huyết Phi, căn bản là không chịu nổi một kích. Đến lúc đó, nếu Huyết Phi cùng Đại Bằng Kim Sí Vương chém giết thì..., Đại Bằng Kim Sí Vương tuyệt đối không có phần thắng!

- Không dễ dàng lĩnh ngộ được bí pháp này!

Vừa nhìn Huyết Phi, Dương Thạc vừa cau mày, thì thào nói.

Nếu sau khi mình biến thân Huyền Ứng cũng có thể đạt được bí pháp này thì... Chắc chắn thực lực của Dương Thạc còn tăng lên rất nhiều.

Hiện tại, cấp độ của Dương Thạc mới chỉ là Đại Tông Sư.

Nhưng sau khi tu luyện đệ tam trọng Cửu Dương Chân Thân, hẳn đã bước vào Võ Thánh sơ kỳ. Nói cách khác, nếu Dương Thạc đạt được loại bí pháp này thì..., chỉ dựa vào một loại bí pháp này là đã có thể phá vỡ phòng ngự cấp độ tứ cấp thần binh. Cửu Dương Chân Thân của mình lập tức có năng lực phòng ngự tứ cấp thần binh. Hơn nữa, công kích từ tứ cấp thần binh trở lên, tuyệt đối không phải hạng thường...

Vấn đề duy nhất chính là rất khó có thể lĩnh ngộ bí pháp này.

- Tiểu Ngưng, người biến thân cho Dương đại ca nhìn một chút đi!

Dương Thạc đang nghĩ ngợi những điều này thì chợt nghe thấy tiếng nói của Huyết Phi.

- Ủ!

Ngưng Thúy gật nhẹ đầu.

- Dương đại ca xem trọng rồi. Biến thân của ta có khác một chút so với Huyết Phi!

Ngưng Thúy nói dứt lời, lập tức sắc mặt ngưng tụ, khẽ quát một tiếng, lập tức tiến hành biến thân.

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Sau một khắc, tuy thân hình Ngưng Thúy không biến hóa nhiều nhưng ở bên ngoài thân thể cô bỗng nhiên xuất hiện từng khối vô cùng lớn, như áo giáp kim loại, đang dần dần bao phủ toàn thân cô. Tóc cô vốn đen dài, giờ phút này lại càng mọc dài thêm, tựa như một thác nước màu đen, rủ xuống đến hông của cô.

Ngưng Thúy biến thân hoàn toàn khác với Dương Thạc biến thân Hắc Hùng.

- Thiên Âm Môn đã xảy ra chuyện gì?

Nghe được những lời này của Dương Dịch, lông mày Dương Thạc nhíu chặt lại một cái.

Giờ phút này, thần sắc Dương Dịch lo lắng vạn phần.

Tuy lúc trước, khi ở đài diễn võ Thiên Vũ Môn ở kinh thành, Dương Dịch đã lựa chọn ở cạnh Dương Thạc, thậm chí còn vì Dương Thạc mà không tiếc từ bỏ sư môn. Nhưng đối với Thiên Âm Môn, Dương Dịch vẫn có cảm tình thâm hậu. nguồn

Hai sư tỷ Tô Thanh Như Tô Quân Ninh, sư phụ Tiểu Nguyệt, sư thúc Minh Kiều, tất cả đều rất tốt với Dương Dịch.

Lúc Dương Dịch vừa mới bị bán vào Ngọc Mạt Lâu, hầu như cho rằng bản thân đã rơi vào miệng hổ, thậm chí Dương Dịch còn âm thầm giấu một thanh đao nhỏ, chuẩn bị một khi bị bức bách thì lập tức tự sát. Nàng tuyệt đối không ngờ ngay lúc đó, chủ nhân Ngọc Mạt Lâu, Tô Thanh Như chẳng những không bức bách nàng, còn thu nàng vào Thiên Âm Môn, truyền thụ công pháp Thiên Âm Môn cho nàng. Sau khi nàng biểu hiện thiên phú cực tốt, còn coi Dương Dịch thành thân muội muội, cố gắng bồi dưỡng.

Đây cũng không phải là vì thiên phú Dương Dịch rất tốt.

Ở trong Ngọc Mạt Lâu, Dương Dịch cũng đã từng tiếp xúc qua những cô nương trong lầu.

Có thể nói mỗi cô nương trong Ngọc Mạt Lâu, không một người nào bị bức bách bán thân cả!

Tuyệt đại bộ phận đều là người trong trắng.

Cho dù là những nữ tử chính thức bị bán vào Ngọc Mạt Lâu, chỉ cần bản thân không muốn thì cũng có thể học nghệ làm người trong trắng. Nếu ở phương diện tài nghệ không có thiên phú gì thì cũng có thể làm nha hoàn thị nữ.

Tuyệt đối sẽ không bức bách.

Thậm chí lúc trước đã từng có một vị Hầu công tử ở kinh thành, mưu đồ đùa giỡn với một tiểu nha hoàn trong Ngọc Mạt Lâu, muốn ngủ với tiểu nha hoàn kia. Tô Thanh Như trực tiếp ra mặt vì tiểu nha hoàn kia, ra lệnh cho hộ vệ trong Ngọc Mạt Lâu đánh công tử trọng thương, ném ra khỏi Ngọc Mạt Lâu.

400. Chương 387

Chương 387

Với thể mệnh của Tô Thanh Như, cho dù một số quan lại quyền quý thì cũng phải giữ vài phần mặt mũi cho Ngọc Mạt Lâu, không dám hoàn toàn vạch mặt.

Có thể nói mặc dù Ngọc Mạt Lâu là sản nghiệp của Thiên Âm Môn, nhưng đối với những nữ tử đáng thương kia, đây cũng là làm việc thiện tích đức!

Dương Dịch có tình cảm vô cùng thâm hậu với Thiên Âm Môn.

Hiện tại Thiên Âm Môn xảy ra chuyện, mặc dù Dương Dịch đã rời khỏi Thiên Âm Môn nhưng cũng khó tránh khỏi trong lòng vướng mắc.

- Tiểu Dịch, không nên gấp gáp. Có chuyện gì xảy ra thì cũng từ từ nói với chúng ta!

Huyết Phi và Ngưng Thúy bên cạnh cũng đều bu lại. Sắc mặt Huyết Phi ngưng trọng, nhẹ nhàng kéo cánh tay Dương Dịch, nhỏ giọng nói với Dương Dịch.

Dương Dịch hít sâu một hơi, tâm thần thoáng ổn định lại một chút.

- Thiếu gia, lúc trước khi ta rời khỏi Thiên Âm Môn, trong tay có một tấm lệnh bài truyền tẩn Thiên Âm Môn. Vừa rồi lúc ta tu luyện, đột nhiên cảm giác lệnh bài truyền tẩn có động tĩnh. Ta lấy ra nhìn một chút, trong lệnh bài truyền tẩn này tản mát ra hào quang màu hồng da cam. Chỉ khi Thiên Âm Môn bị công kích thì mới phát ra tia sáng này. Mặc dù chỉ là hào quang màu cam, nhưng cũng đủ để nói hàng phòng hộ bên ngoài Thiên Âm Môn đã bị cao thủ oanh kích!

Dương Dịch nhanh chóng nói ra.

- Thiên Âm Môn đã gặp phải công kích?

Dương Thạc nhướng mày.

Lệnh bài truyền tẩn xuất hiện hào quang màu cam, Dương Thạc cũng đã từng trải qua tình huống này.

Đó là lúc Dương Tử Mặc dẫn binh vây quét Nam Lâm Tự, lúc ấy khối lệnh bài truyền tẩn trong tay đại sư Dừng Tín cũng xuất hiện hào quang màu cam.

Lệnh bài truyền tẩn nhất đẳng có thể thiên lý truyền âm.

Nhưng số lượng lệnh bài truyền tấn như vậy cực nhỏ, trước mắt Dương Thiên và Dương Tử Mặc chỉ có một khối mà thôi. Khối của Dương Tử Mặc hẳn là đã rơi vào trong tay Long Hoàng thượng cổ.

Về phần những lệnh bài truyền tấn khác, đẳng cấp đều hơi thấp.

Nói như vậy thì cũng chỉ có thể đưa tin trong cự ly ngắn, giống như lệnh bài truyền tấn của đám cường giả Địa Sát trong động đá dưới lòng đất Yên Sơn. Những lệnh bài truyền tấn này có thể đưa tin trong cự ly ngắn, nếu khoảng cách dài quá thì cũng chỉ có thể thông qua màu sắc biến ảo mà truyền lại một ít tin tức cơ bản thôi.

Tấm lệnh bài truyền tấn trong tay Dương Dịch hiển nhiên là một khối đẳng cấp không cao.

Hiện tại Dương Dịch và Thiên Âm Môn cách xa nhau mấy chục vạn dặm, lệnh bài truyền tấn này chỉ có thể truyền lại một số tin tức cơ bản thôi.

Hào quang màu cam chính là chỉ Thiên Âm Môn gặp phải công kích!

- Rốt cục là người nào muốn công kích Thiên Âm Môn...

Sắc mặt Dương Dịch ngưng trọng, trong đầu nhanh chóng suy nghĩ tự hỏi.

Nói cho cùng, Thiên Âm Môn cũng là một trong tứ đại thánh địa võ đạo đương thời, nội tình vô cùng thâm hậu. Cao thủ cấp độ Võ Thánh cũng có bảy tám người, tuyệt đối không phải người bình thường có thể đối phó.

Có thể đối phó Thiên Âm Môn, không ai khác chính là mấy thế lực siêu cấp.

Kim Phật Tự Ni La Quốc, Thánh Hỏa Đạo Hỏa LA Quốc, hai thánh địa võ đạo này đều có thực lực như vậy. Nhưng hai thánh địa võ đạo này cũng không có xung đột trực tiếp gì với Thiên Âm Môn, có lẽ sẽ không phải vô số cao thủ vượt biển Đông xa xôi mấy chục vạn dặm đi đánh Thiên Âm Môn.

Trong thánh địa võ đạo, khả năng đối phó với Thiên Âm Môn nhất chính là Chân Vũ Môn!

Hiện tại Dương Thiên và Càn Minh Chân Càn Minh Vũ tranh đoạt thiên hạ. Thiên Âm Môn ủng hộ Dương Thiên, mà Chân Vũ Môn lại ủng hộ hoàng đế Đại Chu là Càn Minh Chân.

Phái cao thủ đi đánh Thiên Âm Môn cũng là chuyện bình thường.

Nhưng Dương Thạc biết rõ Càn Minh Chân Càn Minh Vũ rời khỏi kinh thành, tiến vào trong Huyền Vũ Sơn chỉ sợ đang đợi một kỳ ngộ lớn, đều muốn thu hoạch công pháp Nhân Hoàng Chấn Thiên Quyết. Lúc này, cao thủ Chân Vũ Môn hẳn là đang toàn lực phụ tá Càn Minh Chân, Càn Minh Vũ.

Ngay cả kinh thành bọn hắn cũng đều không quan tâm, còn đi đối phó Thiên Âm Môn sao?

- Nếu cũng không phải mấy thánh địa võ đạo này...

- Như vậy là được...

Trong lòng Dương Thạc khẽ động, nghĩ tới một khả năng.

- Nam Man Vương, A Cốt Đả!

Trong miệng Dương Thạc thì trào ra mấy từ như vậy.

Nam Man Vương, A Cốt Đả có thực lực và thế lực tuyệt đối vô cùng khủng bố, thậm chí cũng không kém một thánh địa võ đạo bao nhiêu.

Từ xưa đến nay, Nam Man nhất tộc ở khu vực tây nam đều mượn nhờ Thập Vạn Đại Sơn, chính là thế lực siêu cấp đủ sức chống lại triều đình Trung Nguyên. Thậm chí từ khi Đại Chu thành lập đến nay, nhiều lần đã phái binh tiêu diệt Nam Man nhưng đều chưa từng nhất cử hoàn toàn diệt sạch Nam Man nhất tộc, nhiều nhất chỉ đuổi Nam Man nhất tộc vào trong Thập Vạn Đại Sơn mà thôi.

Cận đại đến nay, lúc Nam Man nhất tộc hưng thịnh nhất, khoảng chừng một cường giả siêu cấp Man Vương đều có tầm vị cao thủ Man tướng cấp độ Võ Thánh.

Ngoài ra còn ba đầu thần thú trấn tộc cấp độ Võ Thánh.

Còn không kể tới trăm năm trước, đầu Man Văn Thiên Tượng kia đã bỏ chạy vào sâu trong Thập Vạn Đại Sơn.

Mười năm trước, võ tướng đệ nhất Đại Chu, Trần Quốc Công Dương Thiên dẫn binh công phạt phía tây Nam Man tộc!

Lúc đó, Đại Chu xuất động đại quân mấy chục vạn, cao thủ cấp độ Đại Tông Sư trở lên có vô số, võ tướng cấp độ Võ Thánh cũng có mấy người. Dưới sự suất lĩnh của Dương Thiên, đánh một trận khiến tây Nam Man tộc đại thương nguyên khí.

Tám đại man tướng tổn hại năm vị!

Ba thần thú trần tộc tổn thất hai đầu!

Nam Man Vương A Cốt Đả cũng bị Dương Thiên đuổi vào trong Thập Vạn Đại Sơn. Trong mười năm đấy, toàn bộ Nam Man nhất tộc, bởi vì Thập Vạn Đại Sơn có hoàn cảnh hiểm ác nên đã tổn thất hơn phân nửa.

Cũng may, hoàn cảnh gian khổ như thế càng dễ xuất hiện cao thủ.

Ba vị đại Man tướng Võ Thánh còn sót lại, trải qua mười năm bổ sung đã biến thành bốn vị đại Man tướng.

Hai nhi tử của A Cốt Đả đều nổi tiếng trong toàn bộ Man tộc, trước sau đều tiến vào cấp độ Võ Thánh. Dựa theo tính toán độ tuổi bọn hắn tiến vào Võ Thánh, tư chất thiên phú của bọn hắn còn mạnh mẽ hơn A Cốt Đả vài phần. A Cốt Đả sớm có ý định tương lai sẽ để nhi tử Đóa Tư tiếp nhận vị trí của hắn, kết hợp với muội muội Đóa Mẫu của hắn, tất nhiên có thể sinh ra đời sau thiên tư trác tuyệt đến mức tận cùng...

Cộng thêm lúc đó, Nam Man nhất tộc dựa vào Trần Quốc Công Dương Thiên. Dương Thiên đạt được thiên hạ, không gian sinh tồn của Nam Man nhất tộc sẽ mở rộng, tất nhiên sẽ có cơ hội phát triển!

Khôi phục huy hoàng một lần nữa ở trong tầm tay!

Chỉ tiếc rằng phen tính toán của A Cốt Đả rốt cục vẫn bị chết non. Nguyên nhân chủ yếu nhất chính là hai nhi tử mà hắn lấy làm kiêu ngạo, Đóa Tư Đóa Mẫu đã đánh một trận với Dương Thạc và Dương Dịch trong núi Đại Hành, bị Dương Thạc Dương Dịch phối hợp với nhau, chém giết.

Nhất là Dương Dịch.

Điều khiển linh đang Thần Âm, cống hiến rất lớn vào việc chém giết Đóa Tư Đóa Mẫu.

Dưới tình huống này, A Cốt Đả biết được nguyên nhân cái chết của nhi tử của hắn, phần hận Dương Dịch vô cùng, giận lây sang Thiên Âm Môn cũng là chuyện rất bình thường!

401. Chương 388: Không Giết Được Man Vương, Giết Man Tướng Người!

Chương 388: Không giết được Man Vương, giết Man tướng người!

- Thiếu gia, người nói là người công kích Thiên Âm Môn chúng ta là Nam Man Vương A Cốt Đả sao?

Dương Dịch vô cùng thông minh, nghe được những lời này của Dương Thạc, lập tức hiểu rõ.

Sau một khắc, Dương Dịch càng chau mày, thậm chí vô cùng tự trách.

- Đều là ta! Hà tất phải làm phiền sư phụ sư thúc chứ!

Dương Dịch vô cùng ảo não.

- Tiểu Dịch tỷ tỷ, Dương đại ca, Nam Man Vương kia rất lợi hại sao? Tiểu Dịch tỷ tỷ, người không nên lo lắng, cùng lắm thì giờ chúng ta trực tiếp chạy tới Thiên Âm Môn, trợ giúp đám tỷ tỷ và đám a di Thiên Âm Môn kia đánh đuổi, thậm chí là chém giết Nam Man Vương A Cốt Đả kia!

Huyết Phi vừa an ủi Dương Dịch, vừa lạnh giọng nói.

- Nam Man Vương sao?

Sắc mặt Dương Thạc vẫn ngưng trọng như trước.

- Thực lực của hắc có lẽ rất mạnh, chỉ sợ cũng không xê xích với Tử Thử tiền bối bao nhiêu. Chúng ta không phải là đối thủ của hắc!

Dương Thạc nói.

- Nhưng...

Sau một khắc, Dương Thạc xoay chuyển lời nói.

- Cho dù bọn hắc có mạnh mẽ hơn nữa, hiện tại ta cũng nhất định phải đến Thiên Âm Môn, ngăn cản bọn hắc!

Dương Thạc trầm giọng nghiêm mặt nói ra.

Vốn Thiên Âm Môn bị công kích, Dương Dịch liền vô cùng lo lắng.

Hiện tại Dương Dịch biết được Thiên Âm Môn bị công kích rất có thể là vì nàng. Bởi như vậy, Dương Dịch không thể nghĩ ngờ là sẽ càng tự trách hơn. Nếu hiện tại Dương Thạc và Dương Dịch buông tay, trong tâm cảnh Dương Dịch sẽ sinh ra khuyết điểm cực lớn, có ảnh hưởng rất lớn với việc tu luyện sau này của nàng. Huống hồ lúc trước Dương Dịch ra tay với Đóa Tư Đóa Mẫu là vì trợ giúp Dương Thạc. Có thể nói, Thiên Âm Môn bị tai họa có quan hệ không nhỏ với Dương Thạc. Kể từ đó, Dương Thạc càng không thể mặc kệ được.

- Thiếu gia, thực lực Nam Man Vương quá mạnh mẽ. Ta không muốn thiếu gia mạo hiểm vì Thiên Âm Môn!

Nghe thấy Dương Thạc quyết định, Dương Dịch nhú mày, lôi kéo Dương Thạc nói ra.

Khóe miệng Dương Thạc mỉm cười.

- Yên tâm đi!

- Cho dù Nam Man Vương rất mạnh, chúng ta chưa hắc có thể chiến thắng hắc. Nhưng hắc thật sự muốn lưu lại chúng ta, độ khó cũng rất lớn.

- Hiện tại chúng ta đến Thiên Âm Môn không phải là vì giữ Thiên Âm Môn, mà là cứu sư phụ sư thúc của người mà. Làm được điểm này cũng không khó khăn lắm.

- Huống hồ Nam Man Vương bị Dương Thiên mời xuống núi, có lẽ còn có chuyện trọng yếu hơn phải làm. Ta đoán chừng hiện tại chưa chắc hắc đã tự ra tay, rất có thể chỉ phái mấy tên Man tướng dưới tay đến đánh Thiên Âm Môn. Chúng ta không giết được Nam Man Vương, nhưng những tên Man tướng này thì đừng nên khách khí...

Dương Thạc hơi nheo hai mắt lại, lộ ra sát ý.

Trên biển Đông.

Theo bản đồ hướng đông Đại Chu, sau mười ba vạn dặm chính là nơi cực đông, hiểm địa tràn đầy lôi vân phong bạo.

Nhưng lôi vân phong bạo này chẳng qua chỉ tàn sát bữa bãi vào ba quý xuân hạ thu mà thôi. Nhất là mùa hạ, lúc lôi vân phong bạo tàn sát bữa bãi, ngay cả Ấn Giao Vương cấp độ Võ Thánh khổng lồ Thập Phương Ca Sa bí bảo Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm, cũng không dám tùy tiện vượt qua mảnh lôi vân phong bạo này.

Nhưng vào mùa đông, lôi vân phong bạo trên biển Đông này liền yếu ớt hơn rất nhiều!

Thậm chí một số đại Võ Thánh mạnh mẽ, chỉ cần có được pháp khí phi hành, muốn đến phụ cận lôi vân phong bạo, thậm chí vượt qua lôi âm phong bạo này thì cũng không phải việc khó gì.

Mà giờ khắc này đúng là mùa đông!

Võn Mạc Vân Cốc dẫn đầu đại quân hắc đạo mười ba tỉnh nam bắc Đại Chu đến đánh kinh thành Đại Chu là vào mùa thu.

Về sau, Mạc Vân Cốc bị Dương Thạc chém giết.

Quân đội Đại Thần liên tiếp thay đổi hai thống soái. Một người chính là Dương Tử Mặc, một người khác chính là Lạc Bằng. Đợi đến khi Lạc Bằng đánh hạ kinh thành Đại Chu thì đã bắt đầu vào mùa đông rồi.

Hiện tại vẫn chưa qua hai tháng, đúng là lúc mùa đông khắc nghiệt. Chưa đầy một tháng nữa chính là thời gian cuối năm, là ngày lễ trọng yếu nhất với dân chúng Đại Chu.

Vào tiết này, trên biển Đông gần như là một mảnh gió êm sóng lặng. nguồn

Xuyên qua địa vực lôi vân phong bạo, lại đi năm vạn dặm trong một mảnh hải vực phía đông.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trên mặt biển sóng lớn ngập trời!

Bầu trời một mảnh xanh lam, không có chút gợn mây, căn bản cũng không giống như gió lốc đã đến. Thậm chí trong không trung cũng đều không nghe được một chút tiếng gió nào. Nhưng mặt biển lại vô cùng không yên tĩnh, sóng lớn cao vài chục trượng hung hăng đánh về phía đông.

Rầm rầm!

Cơn sóng gió động trời này hình như đã đánh vào vòng phòng hộ vô hình vậy, lập tức tan vỡ ra.

Ông..!

Nhưng bị sóng lớn đánh vào, vòng phòng hộ kia phát ra âm thanh rì rào, lung lay sắp đổ.

Bên ngoài vài dặm, trên mặt biển có một con mãnh thú cực lớn khoảng chừng hơn ba mươi trượng đang lơ lửng.

Hình thái con mãnh thú này giống như một con cá lớn, tứ chi đã sớm thoái hóa, biến thành vây. Một luồng khí tức nồng đậm đến cực điểm tản mát ra từ trên người mãnh thú này, dĩ nhiên đã vượt qua Vô Thánh sơ giai, chỉ sợ ít nhất cũng là cảnh giới Vô Thánh trung giai.

Trên cái lưng rộng lớn của nó có ba người đang đứng thẳng.

Chính xác mà nói là hai người, cộng thêm một đầu Hắc Hùng hình thể cực lớn.

Một người trong đó thân hình vô cùng thấp bé, đứng bên cạnh Hắc Hùng, hầu như không có ai chú ý đến sự hiện hữu của hắn.

Một người khác lại là nữ tử. Thân hình nữ tử này cao lớn, cao bảy xích có thừa.

Cao bảy xích thực ra cũng không tính là cao quá mức, nam tử Đại Chu bình thường đều có thể đạt tới chiều cao này. Trong các nữ tử, vóc người tương đối cao như Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, các nàng cũng miễn cưỡng có thể đạt tới trình độ bảy xích.

Mãnh thú bên cạnh nữ tử này có thể coi là thân hình cao lớn, cũng không chỉ bởi vì thân thể nàng cao gầy, mà bởi vì thể trọng của nàng cũng tuyệt đối là quái vật cấp bậc khổng lồ.

Thịt mỡ tầng tầng lớp lớp, gần như là một viên thịt nặng ít nhất hơn ba trăm cân.

Cộng thêm nữ tử này có làn da ngăm đen, trên người giắt các loại cốt sức muôn hình muôn vẻ, còn có một số hình xăm dữ tợn. Nữ tử này thoát nhìn gần như xấu xí đến cực hạn!

Ngoại trừ hai người một gấu trên lưng mãnh thú này, trên không con mãnh thú này còn có một con kên kên.

Phía trên con kên kên có một lão giả khô gầy trọc đầu đang ngồi.

Lão giả khô gầy trọc đầu này thoát nhìn giống một lão kên kên tiều tụy vậy!

Nam Man nhất tộc, Tứ đại Man tướng!

Lúc trước Nam Man Vương A Cốt Đả rời khỏi Thập Vạn Đại Sơn, trong lúc đi ra, ngoại từ dẫn theo hai huynh muội Đóa Tư Đóa Mẫu thì còn dẫn theo cả tứ đại Man tướng này.

So với tứ đại Man tướng trước đó, mấy người này đơn giản chỉ nhiều hơn một đầu mãnh thú cao hơn mười trượng bá chủ trên biển mà thôi!

- Phòng hộ Thiên Âm Môn này quả nhiên cường đại!

Trên không trung, lão giả khô gầy trên lưng con kên kên, đôi mắt lợi hại như mắt ưng chăm chú nhìn chăm chăm phía trước, thì thào nói ra.

- Hắc hắc, lão kên kên, Thiên Âm Môn này có phòng hộ mạnh mẽ hơn nữa thì cũng có lợi ích gì?

402. Chương 389: Man Kinh Cự Thú, Cẩm Chế Xung Quanh Thiên Âm Môn!

Vô Tận Thần Công

Chương 389: Man Kinh Cự Thú, cẩm chế xung quanh Thiên Âm Môn!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Đừng quên, trên tay Man Thần ta còn có đầu Man Kinh Cự Thú này. Chỉ cần đầu Man Kinh Cự Thú này tạo thành sóng gió, phá vỡ phòng hộ Thiên Âm Môn cũng là chuyện tình vô cùng đơn giản!

Nam tử thấp bé sau lưng mãnh thú trên biển nói ra.

Nam tử thấp bé này xưng là Man Thần. nguồn

Ngoại trừ tu vi bản thân hấn đạt tới cấp độ Võ Thánh, ngoài ra hấn còn một năng lực trọng yếu nữa, có thể điều khiển một số Man thú.

Ví dụ như trong tứ đại Man tướng này, đầu Hắc Hùng kia thực tế cũng là một đầu Man thú do Man Thần điều khiển!

Hiện tại, dưới chân mãnh thú trên biển này cũng là một đầu Man thú.

Mà lão giả trên con kên kên kia, tên cũng gọi là kên kên, hoặc là nói gọi là Ngốc Thú Đại Vương!

Lúc trước, hấn cũng là nhân vật có thực lực rất mạnh trong bộ lạc vương giả, của tây nam Man tộc. Mấy chục năm trước hấn đã tiến vào cấp độ Võ Thánh. Lúc hấn xưng bá Nam Man, Dương Thiên gần như còn chưa sinh ra. Về sau trải qua một đời đế vương Đại Chu, hơn ba mươi năm trước ngự giá thân chinh Nam Man nhất tộc, hầu như diệt hết toàn bộ lạc Ngốc Thú Đại Vương, Ngốc Thú Đại Vương mới trở thành thủ hạ của Nam Man Vương A Cốt Đả, làm một viên Man tướng cho A Cốt Đả. Lại nói tiếp, trong số các Man tướng, lý lịch của hấn là già nhất!

Về phần mấy người trên Man Kinh Cự Thú khác, thân phận vị Man tướng nữ nhân cao lớn kia lại càng đặc thù...

- Hừ, Man Thần, lão kên kên, ta mặc kệ các ngươi dùng cách gì, tóm lại hiện tại ta nhất định phải công phá hàng phòng hộ Thiên Âm Môn, lôi toàn bộ mấy con nhỏ Thiên Âm Môn lẳng lơ ra, báo thù cho các con ta!

Nữ tử này nhìn chăm chăm vòng phòng hộ phía trước, trầm giọng nói ra.

Nữ tử này tên là Ưu Tập!

Thân phận của nàng đúng là thê tử của Nam Man Vương A Cốt Đả, mẫu thân của hai người Đóa Tư Đóa Mẫu.

Đồng thời cũng là cường giả cấp độ Võ Thánh, mười năm trước chính là cao thủ bài danh rất cao trong bát đại Man tướng.

A Cốt Đả kết hợp với nàng thật sự không phải do A Cốt Đả nặng khẩu vị, ưa thích nữ nhân như vậy.

Quan trọng nhất là thực lực Ưu Tạp này vô cùng cường đại, tư chất cực cao. A Cốt Đả kết hợp với nàng, có thể sinh ra nhi tử thiên tư mạnh nhất!

Vì sinh ra đời sau cường đại, Nam Man nhất tộc gần như không từ thủ đoạn!

Tuy trên thực tế, Ưu Tạp là mẫu thân của Đóa Tư Đóa Mẫu, nhưng thân phận của nàng vẫn là một trong tứ đại Man tướng.

- Ưu Tạp, những năm gần đây người giao hoan với không ít tiểu tử trong tộc chúng ta mà không sinh ra một hài tử. Hiện tại Đóa Tư Đóa Mẫu đã chết, người cũng chẳng còn lại một đứa nhỏ sau nào!

Bên cạnh, nam tử thấp bé tên Man Thần cười lạnh nói ra.

- Khoan hãy nói! Hương vị nữ nhi Đóa Mẫu kia của người, chắc chắc chắc...

Trong mắt Man Thần lộ ra dâm quang.

Ưu Tạp, Đóa Mẫu, hai mẹ con này đều có tính tình giống nhau, thích ném thử nam nhân khác biệt, ngay cả người lùn như Man Thần cũng tuyệt đối không bỏ qua.

Chỉ có điều đáng người Ưu Tạp quá đặc thù, Man Thần căn bản không có hứng thú giao hợp với nàng. Thực lực của Man Thần cũng không chênh lệch với nàng bao nhiêu, nàng cũng không thể bức bách Man Thần. Về phần Đóa Mẫu, đó là một tiểu mỹ nhân Man tộc thiên kiều bá mị. Nếu nàng cầu hoan với Man Thần, Man Thần tự nhiên cầu còn không được.

Nam Man nhất tộc, nam nữ giao hợp đều vô cùng hỗn loạn. Nhưng có một điểm, muốn sinh con cháu thì nhất định phải vô cùng cẩn trọng.

Giống như Ưu Tạp, cả đời chỉ có hai nhi tử là Đóa Tư Đóa Mẫu. Nguyên nhân chủ yếu chính là sinh con khiến thực lực của nàng bị tổn hại. Chỉ có cùng với nam tử thiên tư trác tuyệt như Nam Man Vương A Cốt Đả sinh ra hậu đại ưu tú, như thế mới đáng giá.

Trên thực tế cũng là như thế. Đóa Tư Đóa Mẫu không chỉ kế thừa thiên phú võ đạo mạnh mẽ của cha mẹ, lại càng có được tướng mạo tuấn mỹ mà cha mẹ bọn hắn đều chưa từng có...

Có lẽ đây là do cha mẹ bọn hắn giao hợp quá hỗn loạn, dung hợp vô số genes ưu tú.

- Man Thần, lần này công phá Thiên Âm Môn, bắt được những ả lăng lơ kia, toàn bộ đều cho người hưởng dụng!

Sắc mặt Ưu Tạp âm lãnh, trầm giọng nói ra.

- Chắc chắc chắc!

- Cầu còn không được!

Man Thần lập tức dâm đảng cười hắc hắc.

- Nhưng Man Thần ta cũng không phải người ăn mảnh đâu. Ha ha ha... Kên kên huynh không háo nữ sắc, xem ra chỉ có thể để Hùng lão huynh và ta hưởng thụ thôi... Hắc hắc hắc hắc...

Man Thần nói xong, thò tay vỗ một cái vào lưng Hắc Hùng bên cạnh.

Hống hống hống!

Hắc Hùng ngửa mặt lên trời gào rú, cũng lộ ra vẻ vô cùng hưng phấn.

- Tiếp tục công kích đi! Dựa theo kế hoạch mà làm!

Giờ phút này, vẻ mặt Ngọc Thử Đại Vương ngưng trọng, trầm giọng nói ra.

Cùng lúc đó, trong Thiên Âm Môn.

Cấm chế bên ngoài không ngừng chấn động tự nhiên sẽ khiến rất nhiều cao thủ Thiên Âm Môn chú ý.

Trong đại sảnh Thiên Âm Môn.

Chú!! Chú!! Chú!!

Tiểu Nguyệt, Minh Kiều và tam đại trưởng lão Thiên Âm Môn, thậm chí cả Lôi Điều Vương cũng tới. Sắc mặt mấy người đều ngưng trọng.

- Là tứ đại Man tướng của Nam Man nhất tộc! Từ trước đến nay, Nam Man nhất tộc và Thiên Âm Môn chúng ta đều không oán không cừ. Lúc trước Đại Chu chinh phạt Nam Man, Thiên Âm Môn chúng ta cũng không xuất ra bao nhiêu lực lượng, sao lúc này lại đến đây, còn công kích cấm chế Thiên Âm Môn chúng ta?

- Khinh người quá đáng!

Giờ phút này, sắc mặt ba vị trưởng lão trong Thiên Âm Môn đều khó coi.

- Sư tỷ, tứ đại Man tướng ở bên ngoài này, trong đó Ngốc Thửu Đại Vương kia hình như đã tiến vào Vô Thánh cao giai. Tuy cấp độ võ đạo vẫn là Vô Thánh Tam Trọng Lôi Âm nhưng trong môn phái chúng ta chỉ sợ không có người nào là đối thủ của hắn. Cho dù sư tỷ và Lôi tiên bối ra tay, có thể đánh bại hắn không cũng không nói được.

- Còn có Ưu Tập kia. Nàng là nữ cường giả đệ nhất Nam Man nhất tộc, cấp độ Vô Thánh trung giai, cũng rất khó đối phó. Quan trọng nhất là đầu Man Kinh dưới chân bọn hắn, khí huyết lực lượng đạt tới Vô Thánh cao giai... Cứ tiếp tục công kích như vậy, cấm chế Thiên Âm Môn chúng ta sẽ nứt vỡ ra mất!

Sắc mặt Minh Kiều ngưng trọng đến cực điểm, nhanh chóng nói ra.

- Như vậy sao...

Sắc mặt Tiểu Nguyệt âm trầm.

- Sư muội, Lôi Điều tiên bối, hiện tại chúng ta đi ra ngoài, trước trấn áp cấm chế bốn phương vị của Thiên Âm Môn, để bọn hắn không xông vào cấm chế. Sau đó chất vấn bọn hắn, vì sao lại công kích Thiên Âm Môn chúng ta... Đáng tiếc, Thanh Như và Quân Ninh vẫn chưa về. Bằng không có các nàng ở đây, có thể thủ hộ tứ đại phương vị cấm chế Thiên Âm Môn chúng ta rồi!

Tiểu Nguyệt nhanh chóng nói ra.

Thiên Âm Môn là thánh địa võ đạo đã tồn tại vạn năm, dĩ nhiên là có cấm chế phòng hộ.

Bình thường mà nói, cho dù là cường giả siêu cấp cấp độ Vô Thánh cũng khó có thể đánh vỡ cấm chế này. Trừ khi là mấy tên Vô Thánh đồng loạt ra tay, hoặc là các cao thủ siêu cấp như Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương ra tay mới có thể dễ dàng đánh vỡ.

403. Chương 390: Đùng Lầy Trấn Quốc Công Dương Thiên Dọa Chúng Ta!

Vô Tận Thần Công

Chương 390: Đùng Lầy Trấn Quốc Công Dương Thiên Dọa Chúng Ta!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bên ngoài chính là Tứ đại man tướng tộc Nam Man.

Toàn bộ Tứ đại man tướng đều là cấp độ Vô Thánh!

Thậm chí, dưới chân Man Thần đang điều khiển một con cá cực lớn, lực lượng đạt đến Vô thánh cao kỳ. Chỉ với một con thú này, nếu nó tiếp tục trùng kích thì...e rằng cấm chế của Thiên Âm Môn sẽ không thể ngăn được!

Tình thế lúc này đã là rất nguy hiểm.

Khí thế của Tứ đại man hung hăng!

Cao thủ Thiên Âm Môn khó có thể ngăn cản được tứ đại man tướng tấn công!

Dù sao thì Ngốc Thứ Đại Vương, Ưu Tập trong tứ đại man tướng đều là Võ Thánh sớm thành danh. Một người là Võ Thánh cao kỳ, một người là Võ Thánh trung kỳ.

Ngay cả Tiễn Nguyệt, Minh Kiều ra tay cũng không phải là đối thủ của bọn hắn.

Lại còn thêm một con cá cực lớn.

Với thực lực của Lôi Điều Vương, vị yêu thánh thứ sáu trong thiên hạ cũng không thể đánh bại con cá lớn này. Lôi Điều Vương chủ yếu là dựa vào bí pháp để thắng, sức chiến đấu không mạnh mẽ bằng Ân Giao Vương.

Trong mười đại Võ Thánh, những người phía trước mới có sức chiến đấu mạnh mẽ.

Vị yêu thánh thứ tư, Tử Thủ Yêu Thánh khá lợi hại.

Vị yêu thánh thứ năm, Viêm Thú Yêu Thánh đã kém đi một chút rồi, chứ đừng nói gì là vị yêu thánh thứ sáu, Lôi Điều Vương.

Không chỉ thế, ở bên trong tứ đại man tướng còn có hai cường giả Võ Thánh khác là Man Thần và Hắc Hùng. Tuy Thiên Âm Môn cũng có ba đại trưởng lão, nhưng toàn bộ ba đại trưởng lão đều đã tuổi già sức yếu. Cho dù muốn đánh một trận chiến sống còn cùng với Man Thần và Hắc Hùng thì cũng không thể chiếm được tiện nghi.

Tứ đại man tướng can đảm đến vậy cũng bởi vì đã nắm chắc mười phần thắng.

Cho nên, giờ phút này Thiên Âm Môn đối mặt với công kích của tứ đại man tướng, cũng chỉ có thể áp dụng thủ thế mà thôi.

Mà chủ yếu nhất chính là dựa vào cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn.

Cấm chế phòng hộ của Thiên Âm Môn có thể chống lại oanh kích của cường giả Võ Thánh sơ kỳ, ngoài ra con người cũng có thể điều khiển. Chỉ cần có bốn vị cường giả cấp độ Võ Thánh chiếm cứ bốn phương cấm chế này thì Võ Thánh bình thường sẽ không thể phá vỡ cấm chế phòng hộ này. Trừ khi là cường giả siêu cấp cấp độ ngũ trọng lôi âm Võ Thánh như Trần Quốc Công Dương Thiên, Long Hoàng thượng cổ mới có thể công phá nó.

Chỉ tiếc rằng lúc này ở bên trong Thiên Âm Môn không có bốn vị đại Võ Thánh mạnh mẽ.

Chỉ có ba người là Tiễn Nguyệt, Minh Kiều và Lôi Điều Vương mà thôi...

Nếu như Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh đã trở về thì... Mặc dù hai cô mới vừa bước vào cấp độ Võ Thánh, nhưng hai chị em liên thủ, cũng có thể trấn trụ một phương!

Đáng tiếc rằng hai chị em cô vẫn chưa trở về.

- Môn chủ, tuy thực lực của ba lão thái bà chúng ta đã suy giảm rất nhiều rồi, nhưng chắc hẳn ba người liên thủ cũng có thể trấn trụ một phương vị!

Đúng lúc này, Đại trưởng lão trong ba đại trưởng lão của Thiên Âm Môn chợt trầm giọng nói ra.

- Đúng vậy. Môn chủ, bây giờ người ta đã đánh tới cửa Thiên Âm Môn, bắt đầu công kích cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn ta. Đây là thời điểm sống còn, xin cho ba lão thái bà chúng ta ra tay đi!

- Môn chủ, chúng ta xin chiến!

Giờ phút này, Nhị trưởng lão và Tam trưởng lão cũng nhao nhao nói.

Ba vị trưởng lão này so với hai năm trước, lúc bao vây Ân Giao Vương, đã càng thêm già yếu.

Thân hình tiêu tụy.

Làn da hoàn toàn lỏng ra...

Đây là biểu hiện già yếu cực độ!

Khí huyết của cường giả cấp độ Võ Thánh cũng có thể ngưng lại. Như lúc Tiểu Nguyệt, Minh Kiều hơn bốn mươi tuổi, thoát nhìn giống như thiếu nữ mới chỉ mười mấy tuổi, chẳng qua là khí chất thành thục hơn mà thôi.

Lúc ba đại trưởng lão của Thiên Âm Môn trở thành Võ Thánh mới chỉ tầm bốn mươi, năm mươi tuổi. Theo lý mà nói, khi khí huyết ngưng kết, mặc dù chết đi thì tướng mạo vẫn có thể bảo trì ở lúc bốn mươi, năm mươi tuổi. Nhưng bây giờ các bà đã già yếu tới cực điểm, bởi vì các bà đã cưỡng ép thiêu đốt khí huyết, kéo dài tính mạng.

Đến thế hệ này, Thiên Âm Môn đã suy sụp một chút rồi.

Trước khi Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh chưa đột phá, thì chỉ có năm cao thủ Võ Thánh trong Thiên Âm Môn mà thôi.

Không cần so sánh với Chân Vũ Môn, Kim Phật tự. Chỉ cần so với Thánh Hỏa Đạo Hỏa La quốc thì năm vị Võ Thánh cũng không phải là nhiều. Thánh Hỏa Đạo còn có một vị Hỏa La Vương, đương thời là cường giả có chiến lực cấp thứ hai. Mà ngay cả cường giả như vậy, Thiên Âm Môn cũng đều không có.

Bởi vậy, nếu ba đại trưởng lão chết đi thì trong Thiên Âm Môn chỉ còn lại hai vị Võ Thánh là Tiểu Nguyệt và Minh Kiều. Cho nên chắc chắn Thiên Âm Môn sẽ phải xuống dốc!

Bởi vậy, tuy ba đại trưởng lão muốn buông xuống cho đại nạn này, nhưng các bà vẫn chưa chết!

Cưỡng ép thiêu đốt khí huyết để kéo dài tính mạng, khiến cho tướng mạo của các bà nhanh chóng già yếu đi. Hai năm trước, bộ dáng của ba đại trưởng lão là lão thái bà, nhưng hai năm trôi qua, dường như các bà đã già thêm mười tuổi vậy, đã rơi vào hoàn cảnh dầu hết đèn tắt.

Hai chị em Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh đi vào cấp độ Võ Thánh, coi như Thiên Âm Môn đã có một hy vọng.

Nhưng không thể tưởng được, bây giờ lại gặp phải đại nạn này.

- Môn chủ, đừng chần chờ nữa. Mấy người chúng ta mau mau đi ra ngoài, bảo vệ cấm chế phòng hộ của Thiên Âm Môn hơn nữa!

Thấy Tiểu Nguyệt còn có chút chần chờ, Đại trưởng lão lập tức nói.

- Tốt!

Tiểu Nguyệt nhú lông mày một cái rồi trầm giọng gật đầu.

- Vậy thì mời ba vị trưởng lão đánh một trận vì Thiên Âm Môn ta!

Tiểu Nguyệt ngẩng đầu lên nhìn ba vị trưởng lão nói.

Tiểu Nguyệt biết rõ, mặc dù lúc này Thiên Âm Môn giữ được công kích, nhưng e rằng ba vị trưởng lão cũng phải hao hết lực lượng khí huyết cuối cùng trong cơ thể. Đến lúc đó, các bà liền chính thức đã đến hoàn cảnh dầu hết đèn tắt, sẽ phải chết đấy...

Giờ phút này, thấy ba đại trưởng lão không e sợ cái chết, trong lòng Tiểu Nguyệt có chút nặng nề.

- Lôi Điều tiên bối!

Đột nhiên Tiểu Nguyệt ngẩng đầu nhìn về phía Lôi Điều Vương.

- Lần này Thiên Âm Môn ta đã đến nguy cơ sống còn. Có lẽ lần này... khó có thể giữ được. Nếu quả thật khó có thể giữ vững vị trí thì... Lôi Điều tiên bối không cần để ý tới Thiên Âm Môn, chỉ cần cố gắng chạy thoát là tốt rồi. Nếu có cơ hội, kính xin tiên bối tìm được Thanh Như, Quân Ninh và tiểu Dịch. Nói cho các nàng biết rằng trong tương lai, nhất định phải khôi phục lại Thiên Âm Môn!

Tiểu Nguyệt trầm giọng nói.

Nếu phòng hộ của Thiên Âm Môn bị công phá, người có khả năng chạy thoát nhất chính là người có được bí pháp Thượng Thiên, Lôi Điều Vương.

- Tiểu Nguyệt, ngươi muốn sống chết cùng Thiên Âm Môn sao?

Lôi Điều Vương nhướng mày.

Nghe được lời nói này của Tiểu Nguyệt, Lôi Điều Vương lập tức biết rõ Tiểu Nguyệt đang nói rõ hậu sự rồi!

Một khi Thiên Âm Môn bị công phá, cô là môn chủ Thiên Âm Môn, tuyệt đối sẽ không trốn chạy đấy!

- Tiểu Nguyệt, ta nhìn ngươi lớn lên đấy. Cả đời Lôi Điều Vương ta không có con cái, đã sớm coi ngươi như con gái của mình!

404. Chương 391: Ba Cường Giả Vô Thánh Trùng Kích Tự Bạo!

Vô Tận Thần Công

Chương 391: Ba Cường Giả Vô Thánh Trùng Kích Tự Bạo!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Lúc trước ta đã từng hứa với sư phụ ngươi rằng vĩnh viễn bảo vệ Thiên Âm Môn. Nếu như thật sự không bảo vệ được Thiên Âm Môn thì làm sao ta có thể vứt bỏ ngươi và Minh Kiều để chạy trốn một mình?

Lôi Điều Vương cười nhạt một tiếng

- Ha ha, Tiểu Nguyệt, thật ra từ lúc sư phụ ngươi chết đi, tâm ta đã như tro tàn. Những năm này sống ở đây, đơn giản chỉ là vì lời hứa hẹn với sư phụ ngươi mà thôi. Nếu không thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn thì cần gì ta phải sống thêm... Ngươi không cần nhiều lời. Nếu Thiên Âm Môn thật sự bị công phá, dĩ nhiên ta có cách truyền âm cho Thanh Như và Quân Ninh. Tới lúc đó, Lôi Điều Vương ta nguyện ý chết trận vì Thiên Âm Môn!

Lôi Điều Vương trầm giọng nói.

- Lôi Điều...

Tiểu Nguyệt còn chưa kịp nói chuyện, Đại trưởng lão bên cạnh đã than nhẹ một tiếng.

- Lúc trước sư phụ chúng ta không đồng ý chuyện tình của ngươi và tiểu sư muội. Đây là chúng ta thiếu nợ ngươi đấy!

Đại trưởng lão ai oán nói.

- Tiểu sư muội tận tụy vì Thiên Âm Môn ta tới chết mới dừng. Thiên Âm Môn cũng mắc nợ nàng đấy.

- Nếu như Lôi Điều ngươi không chê. Hôm nay ta sẽ thay mặt sư phụ đã chết, thu ngươi làm đồ đệ, cho ngươi gia nhập Thiên Âm Môn ta. Nếu như ngươi chết thì sẽ được chôn cạnh mộ Tiểu sư muội! Tương lai đến dưới nền đất, nếu như sư phụ trách tội thì ta sẽ gánh tội cho ngươi!

Đại trưởng lão nói ra.

- Lôi Điều, mấy chị em chúng ta đều chịu trách nhiệm cho ngươi cùng Tiểu sư muội!

Nhị trưởng lão và Tam trưởng lão đều nói.

Các nàng đều là cao thủ Thiên Âm Môn cùng thế hệ với sư phụ Tiểu Nguyệt.

Lôi Điều Vương và sư phụ Tiểu Nguyệt có tình cảm với nhau, dĩ nhiên các nàng đều biết điều này. Chỉ có điều, do trở ngại môn quy của Thiên Âm Môn, cho nên cuối cùng một người một chim không thể đến cùng nhau được một chỗ. Những trưởng lão các nàng đều cảm thấy vô cùng tiếc hận.

Hiện tại, Thiên Âm Môn sắp gặp đại nạn. Các nàng đều quyết định thu nhận Lôi Điều Vương nhập Thiên Âm Môn. Cho dù tương lai nó có chết thì coi như cũng đã hoàn thành một tâm nguyện, chết cũng không hối tiếc rồi!

- Việc này có được không?

Hai mắt Lôi Điều Vương mơ hồ rưng rưng.

- Mấy vị sư tỷ, tương lai chúng ta đến lòng đất, thấy lão nhân gia sư phụ, Lôi Điều ta tự mình thỉnh tội với nàng!

Lôi Điều Vương trầm giọng nói.

- Đi!

- Tiễn Nguyệt, chúng ta cùng đi ra ngoài, trấn trụ cấm chế Thiên Âm Môn!

- Mặc dù chết cũng phải bảo vệ truyền thừa của Thiên Âm Môn!

Khẽ quát một tiếng, thân hình Lôi Điều Vương khẽ động, đột nhiên chạy ra khỏi Thiên Âm Môn đảo nhỏ trên biển Đông.

- Đi!

- Bảo vệ Thiên Âm Môn!

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Giờ phút này, Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, ba đại trưởng lão kia đều lao ra khỏi đảo nhỏ này.

Cùng Lôi Điều Vương chia làm bốn nhóm người, bay về bốn phía Thiên Âm Môn, chuẩn bị trấn trụ bốn hướng cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn để ngăn cản oanh kích mãnh liệt của con cá lớn kia.

- Trấn!

Tiến Nguyệt dẫn đầu bay về hướng tây.

Một tay khẽ động, một luồng chân khí đưa vào trong cấm chế Thiên Âm Môn phía trước. Lập tức cấm chế phía này vững chắc lên. Cho dù con cá lớn có trùng kích mạnh mẽ như thế nào cũng đều không thể khiến cho cấm chế của Thiên Âm Môn chấn động.

- Tứ đại man tướng Man tộc. Không biết Thiên Âm Môn ta đã đắc tội các người lúc nào mà các người lại liên thủ đến công kích Thiên Âm Môn ta. Chẳng lẽ cho rằng, Thiên Âm Môn ta dễ dàng bị phá vỡ sao? Tuy Thiên Âm Môn ta xuống dốc nhưng không phải là các người có thể bắt nạt đấy. Hôm nay các người tới đánh Thiên Âm Môn ta, chẳng lẽ không sợ trong tương lai, sẽ bị Trấn Quốc Công lại đuổi vào Thập Vạn Đại Sơn sao?

Tiến Nguyệt vừa trấn trụ cấm chế bên này, vừa quát về phía tứ đại man tướng Man tộc ở trên lưng con cá lớn.

- Cô gái, đừng lấy Trấn Quốc Công Dương Thiên ra dọa chúng ta!

Đúng lúc này, Man Thần kia lên tiếng.

- Dương Địch của Thiên Âm Môn các người đã chém giết hai người con một trai, một gái của Nam Man Vương. Thù này, nhất định tộc Nam Man ta phải báo! Đợi đến khi chúng ta phá được cấm chế, các người sẽ bị ta bắt để cưỡng hiếp đấy!

- Trong tương lai, trợ giúp cho Dương Thiên là tộc Nam Man ta chứ không phải là Thiên Âm Môn người!

- Trùng kích!

Man Thần khẽ quát một tiếng, điều khiển con cá lớn ở dưới chân, trùng kích mãnh liệt...

- Chỉ là một Thiên Âm Môn nhỏ bé mà cũng dám mang Trấn Quốc Công Dương Thiên ra dọa chúng ta sao?

- Cô nhóc, nói cho người biết, với sự xuống dốc của Thiên Âm Môn như lúc này, các người cho rằng Dương Thiên thật sự coi trọng các người như lúc trước sao? Hừ, chỉ là một Thiên Âm Môn, Dương Thiên đã sớm không để trong mắt. Cái mà Dương Thiên coi trọng bây giờ chính là cao thủ tộc Nam Man chúng ta!

- Huống chi đệ tử Thiên Âm Môn người còn nhiều lần cầu kết cùng tên Dương Thạc kia, chống lại Dương Thiên!

Man Thần hừ lạnh một tiếng, nói.

- Người chính là môn chủ Thiên Âm Môn, Tiễn Nguyệt sao?

- Chắc, chắc, quả nhiên là một cô nương xinh đẹp!

- Quả nhiên nữ tử của Thiên Âm Môn đều là mỹ nữ hàng đầu. Ví dụ như hai nha đầu nhỏ Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh kia đấy. Vương tử Đóa Tư tộc Nam Man ta vốn coi trọng các cô nương này nhưng không thể tưởng được các cô lại không biết tốt xấu, còn dám nảy sinh xung đột cùng với vương tử Đóa Tư...

- Dương Địch của Thiên Âm Môn người lại càng to gan lớn mật. Dám cầu kết cùng Dương Thạc, chém giết vương tử Đóa Tư, công chúa Đóa Mẫu của tộc Nam Man chúng ta!

- Hiện tại, đợi sau khi chúng ta phá vỡ cấm chế của Thiên Âm Môn, môn chủ Thiên Âm Môn này phải ngoan ngoãn làm nô tỳ dưới háng của ta!

Man Thần cười ha ha, điên cuồng kêu gào.

Tiến Nguyệt nhú mày.

- Tiểu Địch cầu kết cùng Dương Thạc, nhiều lần chống lại Trần Quốc Công, còn chém giết cả vương tử và công chúa tộc Nam Man sao?

Sắc mặt Tiến Nguyệt vô cùng nghiêm trọng.

Hơn một năm gần đây, Tiến Nguyệt luôn ở trong Thiên Âm Môn, cho nên không biết nhiều chuyện ở thế giới bên ngoài.

Chuyện Dương Thạc chống lại Trần Quốc Công, Tiến Nguyệt cũng biết một ít.

Nhưng trong ấn tượng của Tiến Nguyệt thì Dương Thạc chỉ là một nam tử thiếu niên lúc trước va chạm một chút với Tô Quân Ninh, sau đó bị Ấn Giao Vương bắt đi. Lúc này, ấn tượng của cô về hắn cũng chỉ là một thanh niên mà thôi. Lúc trước, nếu không phải là do Dương Thạc rất may mắn thì... e rằng cho dù không bị Ấn Giao Vương giết chết cũng sớm đã bị sáu đại Võ Thánh Thiên Âm Môn liên thủ đuổi giết rồi.

Tiến Nguyệt xem ra người trẻ tuổi này chỉ là người có vận khí rất tốt mà thôi.

Lúc đó, thậm chí Dương Thạc mới chỉ đạt cấp độ Võ Sư!

Bởi vì thiên phú không cao, ngộ tính cũng chênh lệch, cho nên Tiến Nguyệt đoán rằng gần hai năm qua, có lẽ Dương Thạc vẫn dừng lại ở cấp độ Võ Sư, tối đa thì chỉ đi vào cảnh giới Võ Tôn mà thôi.

Thậm chí sau này nghe nói Dương Địch đi theo Dương Thạc, Tiến Nguyệt cũng không để ý nhiều lắm.

Chẳng qua là trong khoảng thời gian gần đây, Thiên Âm Môn mới phái hai chị em Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh trở lại Đại Chu, dò xét tình huống cụ thể bên Đại Chu.

Chỉ có điều, hai chị em Tô gia vẫn chưa trở về, cho nên Tiến Nguyệt cũng không biết tình hình cụ thể của Đại Chu.

Bây giờ nghe thấy những lời nói này của Man Thần, chứng tỏ là thực lực của Dương Thạc đã tăng mạnh, thậm chí có thể tạo thành một chút trở ngại đối với kế hoạch của Dương Thiên.

Hơn nữa, vương tử và công chúa Nam Man đều chết ở trên tay Dương Thạc và Dương Địch.

Tiến Nguyệt biết rõ ở Nam Man không có thân tình, gần như là bộ lạc tại miền quê hoang dã. Cho nên nếu vương tử và công chúa Nam Man có thực lực bình thường, thì chết đi cũng không thể khiến cho bốn đại Võ Thánh man tướng đồng loạt đến đây trả thù Thiên Âm Môn.

Chúng tỏ thực lực của vương tử và công chúa Nam Man đều rất mạnh.

Mà Dương Thạc và Dương Địch phối hợp lại có thể chém giết vương tử và công chúa Nam Man. Điều này nói rõ, thực lực của Dương Thạc cũng không đơn giản...

Chẳng lẽ tiểu tử lúc trước bị mình xem nhẹ đã phát triển mạnh mẽ đến cỡ này sao?

Trong lòng Tiễn Nguyệt hơi rung động.

- Man Kinh, oanh kích cho ta!

Đúng lúc này, đột nhiên Man Thần khẽ quát một tiếng.

Rống rống!

Lập tức con Man Kinh ở dưới chân hấn gào rú một tiếng, hung hăng đánh sâu vào cấm chế phòng hộ của Thiên Âm Môn.

Ầm ầm!

Thân thể cao lớn của nó hung hăng đụng vào cấm chế phòng hộ của Thiên Âm Môn!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn kích động một hồi. xem tại

Chân khí của Tiễn Nguyệt liên thông với cấm chế của Thiên Âm Môn. Cho nên khi cấm chế phòng hộ của Thiên Âm Môn bị công kích, Tiễn Nguyệt cũng có cảm giác được khí huyết trong thân thể cô kích động một hồi. Trong mơ hồ, hai tay cô bắt đầu run lên.

- Công kích này thật là lợi hại!

Không nhận được, Tiễn Nguyệt trầm nghĩ trong lòng.

- Tiễn Nguyệt!

Đúng lúc này, đột nhiên tiếng nói của Lôi Điều Vương truyền tới trong lỗ tai Tiễn Nguyệt.

- Con cá này chính là cự thú Man Hoang, đạt tới cấp độ Vô thánh cao kỳ. Tuy trí lực của nó không cao nhưng thực lực lại cực kỳ mạnh mẽ. Nhất là lực lượng khí huyết, so với Thần Long thượng cổ và Man Văn Thiên Tượng, chính là chỉ có hơn chứ không kém. Dưới sự trùng kích của con Man Kinh này, e rằng cấm chế của chúng ta sẽ không chịu được đâu!

Lôi Điều Vương trầm giọng nói.

Nghe được lời nói của Lôi Điều Vương, lông mày của Tiễn Nguyệt lập tức nhăn lại.

Dĩ nhiên Tiễn Nguyệt cũng biết rõ thực lực của con Man Kinh này.

Cấp độ Vô Thánh cao kỳ.

Đây là cự thú Man Hoang thời kỳ thượng cổ. Tuy thực lực của nó vô cùng mạnh mẽ nhưng lại không có trí lực siêu phàm như loài người. Dường như cấp độ trí lực của nó giống như Man Văn Thiên Tượng.

Cá không thể đến trên đất bằng. Cho nên tuy thực lực con cá này rất mạnh mẽ nhưng là thanh danh vô pháp đạt đến trình độ Man Văn Thiên Tượng. Tuy danh tiếng không vang dội nhưng thực lực lại rất khủng khiếp. Bởi vì thân thể cá cực kỳ to lớn, lớn hơn Man Văn Thiên Tượng rất nhiều. Cho nên, mặc dù thực lực võ đạo của nó là Vô thánh cao kỳ nhưng khí huyết của nó so với Man Văn Thiên Tượng là chỉ có hơn chứ không kém!

Lúc này đây, bị một con Man Kinh trùng kích mãnh liệt, cho dù cấm chế phòng hộ của Thiên Âm Môn vô cùng mạnh mẽ thì cũng chưa chắc có thể ngăn cản được trùng kích của con cá này.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trí lực của con cá này không cao, bị Man Thần kia gạt gao không chế.

Dường như nó hung hãn không sợ chết tiến hành trùng kích cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn!

Dưới áp lực cực lớn, Tiễn Nguyệt cảm giác được mình dường như sắp không thể chống đỡ nổi!

- Man Thần, mau chóng để con cá này mở cấm chế ra. Ta đang rất nóng lòng muốn bắt toàn bộ những cô nương Thiên Âm Môn này để hưởng dụng đấy!

Ở trên lưng con Man Kinh, nữ tử Ưu Tập Man tộc trầm giọng nói.

- Muốn mau chóng phá mở cấm chế này sao?

- Vây sập các người còn không mau ra tay giúp đỡ!

- Ra tay, trùng kích tới chỗ hiểm yếu nhất của cấm chế phòng hộ này!

Man Thần quát lớn.

- Ra tay!

Lập tức bốn đại man tướng không hề chần chờ, nhao nhao ra tay.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Ngoài tứ đại man tướng ra, trong tứ đại man tướng, Ưu Tập đạt cấp độ Võ Thánh trung kỳ, Ngốc Thú Đại Vương đạt cấp độ Võ thánh cao kỳ. Giờ phút này, bọn họ đồng loạt ra tay, bộc phát ra lực lượng mãnh mẽ của mình, trùng kích tới cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn. Ngoài ra, dưới sự điều khiển của Man Thần, một luồng lực lượng khí huyết Hắc Hùng đạt tới cấp độ Võ Thánh cũng gào rú lên một tiếng. Trong tích tắc, thân hình khổng lồ của nó giơ hai hai móng vuốt cực lớn, hung hăng lao về phía cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn.

Ầm ầm!

Bốn đại cao thủ đồng loạt ra tay, người kém nhất cũng đạt tới Võ Thánh trung kỳ.

Cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn tuôn ra từng trận trầm đục, không ngừng chấn động, dường như chuẩn bị nứt vỡ.

Dường như Tiễn Nguyệt cảm giác được có một vị võ giả cấp độ Võ Thánh đỉnh phong đang hung hăng công kích về phía mình. Tuy không có thể tạo thành tổn thương thật sự đối với mình nhưng công kích này thật sự làm cho toàn thân cô vô cùng nhức mỏi.

Hiển nhiên, đây là kết quả bị chấn động!

Phốc! Phốc! Phốc!

Cùng lúc đó, từ phía bắc cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn.

Ba trưởng lão liên thủ bảo vệ Thiên Âm Môn đã bị lực lượng khổng lồ này làm cho chấn động. Thân hình chấn động kịch liệt, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi!

Sau khi phun ra một ngụm máu tươi, lực lượng khí huyết trong thân thể ba đại trưởng lão lại suy giảm. Thậm chí đều bị cưỡng ép thiêu đốt khí huyết, khó có khả năng duy trì thực lực ở cấp độ Võ Thánh. Lực lượng khí huyết bị giảm mạnh, khiến cho thực lực của ba đại trưởng lão bị hạ thấp xuống thành cấp độ Đại Tông Sư sơ kỳ.

- Hình như bên kia là chỗ cấm chế của Thiên Âm Môn yếu nhất!

- Đi qua, oanh kích!

Tứ đại man tướng nhảy cảm, lập tức nhận ra được chỗ cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn yếu nhất.

Ô! Ô!

Con Man Kinh kia gào rú lên một tiếng, cái đuôi cực lớn nhẹ nhàng vỗ ở trên mặt biển. Toàn bộ thân thể như tia chớp, lao nhanh về phía bắc Thiên Âm Môn.

Cùng lúc đó, Ngốc Thú Đại Vương kia cười kên kên, tốc độ nhanh gấp ba lần, tới phía bắc trước một bước.

Khẽ quát một tiếng, thân hình của Ngốc Thú Đại Vương khẽ động, từ phía trên kên kên nhảy xuống. Hai tay mở rộng, hung hăng oanh kích về phía cấm chế thủ hộ của ba đại trưởng lão Thiên Âm Môn.

Ầm! Ầm!

Hai tiếng nổ vang.

Cắm chế chỗ này lắc lư mãnh liệt.

Ba đại trưởng lão lại phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt đến cực hạn.

- Hai vị sư muội, chống đỡ! Tuyệt đối không thể để cắm chế của Thiên Âm Môn bị phá vỡ...

Đại trưởng lão ngậm lấy máu tươi, thê lương hết lớn.

- Đại trưởng lão!

Ở hai bên, Tiễn Nguyệt và Minh Kiều đều vô cùng lo lắng.

Chỉ tiếc rằng các cô cũng cần trấn áp cắm chế cạnh mình, đều muốn tiến đến trợ giúp ba đại trưởng lão, nhưng cũng không thể.

- Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, lẽ ra từ sáu năm trước, ba lão hủ chúng ta đã chết rồi đấy. Chúng ta dùng bí pháp Thiên Âm Môn mới sống lâu tới những năm này, đã là có lỗi rồi! Các ngươi không cần thương tâm, bảo vệ truyền thừa của Thiên Âm Môn ta mới là điều quan trọng nhất đấy!

405. Chương 392: Lôi Điều Vương Vẫn Lạc, Thông Thiên Đạo !

Chương 392: Lôi Điều Vương vẫn lạc, Thông Thiên Đạo !

Đại trưởng lão lớn tiếng quát nói.

Sau một khắc, Đại trưởng lão chợt liếc nhìn Nhị trưởng lão và Tam trưởng lão.

- Chúng ta... Nhị vị không được bao lâu!

- Dứt khoát, chém giết một lần cuối cùng đi!

Sau khi hét lớn một tiếng, đột nhiên ba vị trưởng lão này đều buông tha cắm chế phòng hộ Thiên Âm Môn.

Thân hình khê động, sau khi rời khỏi cắm chế Thiên Âm Môn liền đồng loạt hét lớn. Ba vị này đều là cường giả cấp độ Võ Thánh, bỗng nhiên hung hăng tấn công Ngốc Thứ Đại Vương ở trên không trung. Đường như là vừa tới trước người Ngốc Thứ Đại Vương, trong thân thể ba đại trưởng lão chợt phát ra tiếng vang ken két...

Ầm!

Ầm! Ầm!

Ba tiếng nổ lớn!

Ba cường giả Võ Thánh này đã đem toàn bộ khí huyết còn lại của mình để tự bạo!

Họ tự bạo để trừng kích Ngốc Thứ Đại Vương!

- Không tốt!

Ngốc Thứ Đại Vương rùng mình.

Hắn vạn lần không ngờ, ba bà lão Thiên Âm Môn này lại hung hãn đến như vậy.

Lại vì đánh chết chính mình, không tiếc toàn bộ tự bạo! Ngốc Thứ Đại Vương không kịp đề phòng loại chuyện này, lập tức ba luồng khí tức mạnh mẽ bao phủ...

Tam đại trưởng lão của Thiên Âm môn đều có thực lực cấp độ Võ Thánh cả.

Mặc dù lúc trước bị xói mòn rất nhiều khí huyết, bản thân bị trọng thương nhưng lực lượng khí huyết của bọn họ vẫn bảo trì ở cấp độ Đại Tông Sư sơ giai. Cộng thêm với cảnh giới võ đạo của các nàng thì vẫn là

Võ Thánh chính cống, đã có thể điều động khí của thiên địa trong phạm vi nhất định, phát huy ra lĩnh vực. Cho nên ba đại cao thủ bọn họ tự bạo tuyệt đối không thể coi là yếu.

Nó hầu như tương đương với một kích liên thủ của ba đại Võ Thánh!

Một kích liên thủ của ba đại Võ Thánh thì mạnh như Ngốc Thù Đại vương, cao thủ Võ Thánh cấp à chống đỡ trực tiếp cũng không nổi.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Ba luồng sóng khí vô cùng mạnh mẽ hầu như hoàn toàn che phủ Ngốc Thù Đại Vương.

Phụt!

Không dừng lại chút nào, khi ba luồng sóng khí ập tới, Ngốc Thù Đại Vương liền nhanh chóng rút lui, ở giữa không trung còn phải phun một ngụm máu tươi.

Quác!

Ngay sau đó một khắc, lại nghe con tọa kỵ kên kên của Ngốc Thù Đại Vương kêu vang một tiếng, thân thể nhoáng lên, bay nhanh tới phía sau của Ngốc Thù Đại Vương, đón lấy Ngốc Thù Đại Vương.

Tọa kỵ của hắn dù còn chưa đạt cấp độ Võ Thánh nhưng cũng đã là ác diệu cường đại cấp độ Đại Tông Sư, đi theo Ngốc Thù Đại Vương đã mấy chục năm, phối hợp với hắn hết sức ăn ý. Mặc dù Ngốc Thù Đại Vương bị tam đại trưởng lão của Thiên Âm môn tự bạo làm bị thương nhưng con kên kên này cũng có thể xuất hiện phía trước người Ngốc Thù Đại Vương, bảo vệ hắn, không để hắn chịu tổn thương lớn hơn nữa.

- Khốn kiếp!

Ngốc Thù Đại Vương rơi xuống trên người con kên kên, thân thể gãy dựa, không ngờ lại đứng lên được.

Sắc mặt hắn âm trầm tới cực hạn.

Phụt!

Miệng mở ra, Ngốc Thù Đại Vương lại phun ra một ngụm máu đen đậm đặc.

Vừa rồi tam đại trưởng lão của Thiên Âm môn tự bạo khiến Ngốc Thù Đại Vương bị thương không nhẹ. Vị này vốn là cường giả cấp độ Võ Thánh cấp anh nhất bên trong Tứ đại man tướng, tại thời khắc này đã tổn thất rất nhiều khí huyết, thực lực hạ thấp, chỉ sợ còn chưa đạt tới Võ Thánh sơ cấp.

Nhưng dù là vậy, có thể sống sót sau tự bạo của ba đại Võ Thánh Thiên Âm môn, Ngốc Thù Đại Vương này dù bị thương cũng coi như có ý nghĩa.

- Ha ha, lão kên kên, coi như ngươi đã mở được một lỗ hổng cho chúng ta rồi!

- Man Kinh, xông lên!

Tam đại trưởng lão của Thiên Âm môn đã chết.

Cấm chế phòng hộ ở phía bắc này không ngờ đã có lỗ hổng.

Trong Nam Man sau đó, Man Thần điều khiển Man Kinh hung hăng lao vào lỗ hổng kia.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang lên. Man Kinh lao vào lỗ hổng kia, lập tức phá vỡ nó!

Man Kinh kia mang theo Man Thần, Ưu Tạp và Man Hoang Hắc Hùng kia không ngờ đã tiến vào bên trong cấm chế của Thiên Âm môn.

- Ha ha, phía trước là nơi đóng quân của Thiên Âm môn rồi!

Man Thần cười ha hả, hai mắt tỏa sáng.

- Mấy nữ tử chỗ này dù ít cao thủ Võ Thánh một chút nhưng cấp độ Đại Tông Sư, cấp độ Vô Tôn, thậm chí thực lực thấp hơn thì lại khác nhiều. Đám nữ tử này tuy thực lực không cao lắm nhưng đều vô cùng tươi ngon mọng nước, vừa vặn có thể hưởng dụng!

Miệng Man Thần vừa nói vừa lập tức điều khiển Man Kinh dưới thân, tiến thẳng về phía đảo nhỏ của Thiên Âm môn.

- Muốn động vào đệ tử trong môn phái của ta sao?

- Si tâm vọng tưởng!

Mà thời điểm này, một tiếng nói nam tử lạnh như băng bỗng vang lên.

Xoẹt! đọc truyện mới nhất tại .

Hư không phía trước Man Kinh đột nhiên bị mở ra. Một con Kim Điều vô cùng to lớn xuất hiện trên bầu trời.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Xung quanh Kim Điều là điện quang sấm sét lóe lên vô tận.

Yêu thánh thứ sáu thiên hạ, Lôi Điều Vương!

Lôi Điều Vương nhanh chóng xuất hiện, thân thể nhoáng lên, bay nhanh về phía Man Kinh. Bị Lôi Điều Vương dẫn động, tầng mây dày đặc bên trên bầu trời lập tức tụ tập lại.

Răng rắc một tiếng.

Một luồng lôi điện đánh mạnh lên người Man Kinh và tam đại man tướng Man Thần, Ưu Tập, Hắc Hùng.

- Chỉ công kích sấm sét thế này thôi sao?

Đối mặt với công kích lôi điện cho Lôi Điều Vương phát động, trên mặt Ưu Tập trong tam đại man tướng lộ nụ cười khinh thường tới cực điểm.

Thân thể to lớn vô cùng kia nhoáng lên một cái.

Nàng hung hăng lao thẳng vào lôi điện mà Lôi Điều Vương đánh tới.

Ầm ầm!

Lôi điện đánh lên người Ưu Tập, lóe lên quanh người nàng một lần, sau một khắc liền lập tức biến mất.

- Trên người ta có trang sức xương đã hình thành mạng lưới, công kích sấm sét thật còn chưa chắc đã sợ nữa là công kích lôi điện của Lôi Điều Vương nho nhỏ này!

- Man Thần, mau điều khiển Man Hùng, lão kên kên đồng loạt ra tay. Chúng ta chém giết Lôi Điều Vương này trước. Bằng không hẳn có thể mở hư không, lập tức chạy tới ngoài ngàn vạn dặm. Lúc đó thì chúng ta dù có thực lực thông thiên cũng không thể truy kích hắn rồi!

Ưu Tập hét lớn.

- Cùng vây giết Lôi Điều Vương!

- Hừ, là Lôi Điều Vương thì cũng chỉ có thực lực Võ Thánh sơ giai mà thôi. Vây giết nó quá đơn giản!

Man Thần lập tức điều khiển Hắc Hùng kia tấn công Lôi Điều Vương.

Cùng lúc đó, Ngọc Thụ Đại Vương vừa bị thương kia cũng ôm hận xuất kích!

Tuy khí huyết của hắn bị tổn thất, giờ không đạt tới nỗi cảnh giới Võ Thánh sơ cấp nhưng rốt cục hắn cũng là cường giả Võ Thánh cấp cao, cảnh giới võ đạo không hề thụt lùi. Giờ phút này ôm hận ra tay, hắn bạo phát ra lực lượng hầu như có thể bằng một kích toàn lực của cường giả Võ Thánh trung cấp.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đối mặt với sự tấn công của ba đại cường giả võ đạo, Lôi Điều Vương không hề né tránh.

Mạnh mẽ đối chọi!

Thân thể nó chấn động mạnh một cái, thất khiếu chảy máu.

Hồng hồng hồng!

Cùng lúc đó, Man Kinh phía dưới kia liền vọt mạnh tới, thân hình cực lớn va chạm mạnh với Lôi Điều Vương giữa không trung.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang lên.

Lực lượng khí huyết của con Man Kinh này mạnh tới mức nào chứ?

Nó thoáng va chạm một cái, dù thực lực Lôi Điều Vương mạnh mẽ thì giờ phút này căn bản cũng không chịu nổi một đòn của thân thể khổng lồ kia, liên tiếp phát ra tiếng kêu vang ken két. Xương cốt trong cơ thể không ngờ đã bị gãy mất hơn phân nửa, thậm chí nội tạng cũng vỡ vụn, há miệng phun ra một đám nội tạng vỡ...

406. Chương 393: Công Kích Sóng Âm Không Có Hiệu Quả? Công Kích Đại Thần Âm Thì Sao?

Chương 393: Công kích sóng âm không có hiệu quả? Công kích Đại Thần Âm thì sao?

Tứ đại man tướng kia, cộng thêm một con Man Kinh đuổi giết khiến Lôi Điều Vương trọng thương, gần như không có bao nhiêu cơ hội sống sót...

- Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, mang đệ tử Thiên Âm môn chúng ta đi mau!

Tiếng nói thê lương truyền ra từ trong mỏ Lôi Điều Vương.

Sau một khắc, Lôi Điều Vương kia tựa như lộ vẻ vui mừng khác thường.

- Hóa thân... Thông Thiên Đạo!

Ngay sau đó, trong miệng Lôi Điều Vương phát ra mấy chữ.

Ầm ầm!

Mấy chữ này truyền ra, thân hình Lôi Điều Vương liền nổ tung toàn bộ.

Khí huyết tràn ra như bão tố!

Khí huyết đậm đặc này mạnh tới mức xé rách hư không, chế tạo ra một con đường màu đen giữa hư không. Một đầu của con đường màu đen chính là đảo nhỏ của Thiên Âm môn, đầu còn lại không biết thông tới địa phương nào.

Sải bước tiến vào con đường hư không này, chỉ sau một khắc là tuyệt đối có thể tới một địa phương khác, có thể chạy thoát khỏi sự đuổi giết của tứ đại man tướng!

Lôi Điều Vương này là thần thú trấn phái của Thiên Âm môn, tại thời khắc này thậm chí không tiếc tự bạo, mở ra con đường trong hư không cho toàn bộ Thiên Âm môn.

- Đại trưởng lão! Lôi Điều tiền bối!

Nhìn thấy tình huống này, hai người Tiễn Nguyệt, Minh Kiều trợn trừng mắt như muốn vỡ.

Thoáng một cái, sáu vị cường giả Vô Thánh của Thiên Âm môn không ngờ đã mất đi bốn, chỉ còn lại hai người Tiễn Nguyệt và Minh Kiều mà thôi.

Mặc dù cộng thêm cả hai người Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh thì cũng chỉ có bốn người.

Thiên Âm môn đã xuống dốc không thể né tránh...

Dù sao thì đó cũng không phải chuyện quan trọng nhất. Quan trọng nhất là tứ đại man tướng vẫn rình quanh Thiên Âm môn. Cơ nghiệp của Thiên Âm môn rất có thể sẽ bị hủy trong tay tứ đại man tướng này.

- Đệ tử Thiên Âm môn nghe lệnh, chạy nhanh tới trong con đường hư không do Lôi Điều Vương thành lập vì chúng ta!

- Ta và Minh Kiều sư muội sẽ ngăn chặn tứ đại man tướng này!

- Công pháp truyền thừa của Thiên Âm môn ta nhất định phải được mang đi hết!

Tuy trong lòng đã có cảm giác tuyệt vọng nhưng Tiển Nguyệt vẫn cố gắng ngăn chặn cảm giác trong nội tâm này, quát lớn, ra lệnh cho tất cả đệ tử bên trong Thiên Âm môn.

- Sư phụ!

- Sư thúc! truyện copy từ

Thiên Âm môn này không chỉ có những đệ tử thiên tài như Dương Dịch và tỷ muội Tô gia mà còn có rất nhiều đệ tử bình thường.

Những đệ tử bình thường này nghe thấy lời của Tiển Nguyệt, đều cắn chặt bờ môi, muốn đồng sinh cộng tử với Thiên Âm môn, đồng thời cũng muốn bảo vệ truyền thừa của Thiên Âm môn...

- Đi mau!

Minh Kiều quát khê một tiếng, thân thể nhoáng lên, nhanh chóng vọt về phía tứ đại man tướng.

Tiển Nguyệt cũng như vậy.

Mặc dù là liều mạng thì cũng phải tạm thời ngăn chặn tứ đại man tướng này một chút, để đám đệ tử bình thường của Thiên Âm môn tranh thủ thời gian di chuyển, có thể mang đi toàn bộ truyền thừa võ đạo của Thiên Âm môn, thông qua đường hầm trong hư không do Lôi Điều Vương hình thành, cuối cùng thoát đi...

- Còn muốn đi sao? Không biết tự lượng sức mình!

Tại thời khắc này, tứ đại man tướng đều hừ lạnh một tiếng.

Đối mặt với công kích liều chết của Minh Kiều, Ưu Tạp hừ to, thân thể to lớn cũng nhoáng lên, hung hăng lao vào Minh Kiều. Một tiếng nổ âm vang, Minh Kiều liền bị đánh bay, phun ra một dải máu tươi giữa không trung.

Rống rống!

Cùng lúc đó, Man Hùng bên trong tứ đại man tướng cũng gào thét, vung bàn chân gấu cực lớn lên, đánh lui Tiển Nguyệt.

Mà quan trọng nhất là con Man Kinh kia!

Con Man Kinh có lực lượng khí huyết cường đại cực độ này không ngừng nhảy lên, dùng thân thể cực lớn nhiều lần đánh lên đường hầm trong hư không con Lôi Điều Vương hóa thân thành kia.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Rắc rắc rắc!

Còn chưa có đệ tử Thiên Âm môn nào tiến vào đường hầm trong hư không này thì đã vang lên tiếng nổ mạnh rồi

Tiếng răng rắc vang lên không ngừng. Hình như dưới sự công kích của Man Kinh, con đường này lúc nào cũng có thể nứt vỡ vậy...

Thông Thiên Lộ cuối cùng chẳng qua cũng chỉ là một con đường hầu trong hư không do Lôi Điều Vương hóa thân thành.

Thực lực của Lôi Điều Vương cũng chỉ đạt cấp độ Võ Thánh sơ cấp mà thôi, không cao hơn Ẩn Giao Vương bao nhiêu. Cho dù là mấy cao thủ cấp độ Võ Thánh như Đóa Tư, Mạc Vân Cốc thì dựa vào lợi thế pháp khí, chém giết chính diện với Lôi Điều Vương, Lôi Điều Vương cũng chưa chắc đã là đối thủ của bọn họ.

Thực lực của Lôi Điều Vương có hạn.

Đường hầm trong hư không do hấn hóa thân thành này tất nhiên không thể đạt tới mức không thể phá vỡ.

Hiện tại Man Kinh kia không ngừng tấn công đường hầm trong hư không này, khiến nó rung động răng rắc, lung lay sắp đổ.

- Đi mau!

Thấy tình huống này, Tiển Nguyệt không khỏi lo lắng, vội vàng quát lớn, ra lệnh cho những đệ tử bình thường của Thiên Âm môn kia.

Đám đệ tử bình thường này vốn còn do dự một phen, rốt cục nên cùng tồn vong với Thiên Âm môn hay là chạy trốn qua đường hầm hư không này, giữ lại truyền thừa của Thiên Âm môn.

Hiện tại tình huống nguy cấp, những đệ tử bình thường này rốt cục không nghĩ tới chuyện đó được nữa!

- Sư muội, các người đi mau tới Tàng Thư Các của Thiên Âm môn chúng ta, lấy ít bí tịch công pháp ra!

- Sư tỷ, ta và người ở lại đây!

- Để cho sư muội đi trước đi...

Có một số đệ tử Thiên Âm môn nao động lên, nhanh chóng tiến về phía Tàng Thư Các của Thiên Âm môn, hiển nhiên muốn mang hết công pháp vũ kỹ của Thiên Âm môn đi.

- Không có thời gian nữa rồi. Đừng nghĩ tới những thứ này nữa. Chúng ta thiêu luôn Tàng Thư Các. Công pháp bí tịch trong đó đã ở trong đầu chúng ta rồi. Chỉ cần chúng ta không chết thì truyền thừa của Thiên Âm môn tuyệt đối sẽ không bị cắt đứt!

Một số đệ tử còn sáng suốt, nhanh chóng nói.

Tóm lại, một bộ phận đệ tử Thiên Âm môn hành động rất nhanh, chui vào đường hầm trong hư không này như thiểm điện...

- Còn muốn trốn sao? Đã muộn rồi!

Nhưng lúc này, Man Thần bên trong tứ đại man tướng đột nhiên cất tiếng nói lạnh như băng.

Ầm ầm...

Tiếng nổ vang nổi lên!

Man Kinh kia gào rú một tiếng, lại nhảy lên một lần nữa, đánh tan con đường hư không do Lôi Điều Vương hóa thân thành...

Một số đệ tử bình thường của Thiên Âm môn vừa mới tiến vào đường hầm, khi đường hầm hư không vỡ ra liền đồng thời bị đẩy ra, ngã nhào xuống mặt đất, miệng phun máu tươi, hiển nhiên đã bị thương không nhẹ rồi.

- Chậc chậc chậc...

Man Thần nhìn chằm chằm vào những nữ tử này, trên mặt hiện lên nụ cười âm thầm.

- Đệ tử Thiên Âm môn quả nhiên đều tươi ngon mọng nước. Chẳng qua nếu so ra thì Tiển Nguyệt môn chủ, Minh Kiều cô nương lại càng ngon hơn. Vừa vặn bắt được cả Tiển Nguyệt môn chủ và Minh Kiều cô nương ở đây, bắt hai người phục thị ta và huynh đệ Man Hùng... Ha ha ha ha...

Man Thần cười ha hả.

- Si tâm vọng tưởng!

Tiển Nguyệt và Minh Kiều đều lộ sắc mặt âm trầm tới tận cùng.

Vútttt!

Vútttt!

Thân thể nhoáng lên, Tiễn Nguyệt và Minh Kiều lại tấn công về phía Man Thần.

Theo Tiễn Nguyệt và Minh Kiều thấy thì Man Thần dường như là người có thực lực kém nhất bên trong tứ đại man tướng.

407. Chương 394: Vây Công Hay Là Bị Vây Công?

Vô Tận Thần Công

Chương 394: Vây công hay là bị vây công?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Năng lực của hấn chẳng qua chỉ là điều khiển mấy man thú kia thôi!

Bản thân hấn cũng không có thực lực võ đạo quá mạnh. Chính bởi thế, lúc trước hầu như Man Thần này không ra tay bao giờ.

Hiện tại hai cường giả Vô Thánh Tiễn Nguyệt và Minh Kiều liền đồng thời ra tay với Man Thần này!

Tranh thủ vây giết Man Thần!

Chỉ cần Man Thần chết thì Man Kinh và Man Hùng kia đều không có người điều khiển. Thực lực của bọn chúng sẽ yếu đi rất nhiều. Lúc đó chưa chắc Thiên Âm môn đã không có vài phần thắng.

Trong chốc lát, Tiễn Nguyệt và Minh Kiều đều đã tới trên người Man Kinh, tới trước mặt Man Thần.

Hai nữ tử đều bạo phát ra tốc độ cao nhất của mình, thân hình phiêu dật tới cực điểm. Các nàng đồng thời tới cạnh Man Thần, Ngốc Thử Đại Vương và Ưu Tập kia đều không kịp phản ứng, căn bản không kịp ra tay bảo vệ Man Thần này...

- Chết đi!

Tới cạnh Man Thần, miệng Tiễn Nguyệt quát lên yêu kiều.

Ầm ầm!

Hai cường giả Vô Thánh Thiên Âm môn trong thời khắc này đều đánh ra một chưởng về phía Man Thần. Chưởng phong phát ra, Thiên Đạo Thần âm vang lên ong ong, bao phủ triệt để Man Thần này.

- Hả? Tưởng ta là quả hồng mềm dễ bóp sao?

Nhưng lúc này, chỉ thấy trên mặt Man Thần hiện lên nụ cười tà dị.

- Đáng tiếc, các ngươi không biết, Man Thần bên trong tứ đại man tướng mới là người mạnh nhất. Thực lực của ta đã đạt tới cấp độ Vô Thánh lời âm tảng bốn. Dù là Nam Man Vương cũng không mạnh hơn ta bao nhiêu. Hiện giờ các ngươi rõ là tự tìm diệt vong!

Trên mặt Man Thần lộ ra nụ cười nanh ác.

Thân thể hấn nhoáng lên.

Tốc độ của hấn không ngờ chỉ hơn chứ không kém Tiễn Nguyệt, Minh Kiều.

Rầm!

Một tiếng nổ vang. Thân thể Tiển Nguyệt bị ném văng đi.

Răng rắc!

Thân thể mềm mại của Minh Kiều bị Man Thần này giơ một tay chụp lấy.

- Ha ha ha ha, tiểu mỹ nhân, để ca ca ném thử hương vị của ngươi đi!

Cười ha hả nanh ác, thân hình thấp bé của Man Thần nghiêng về phía trước, cái miệng rộng lập tức áp tới, hôn lên thân thể như ngọc của Minh Kiều.

- Minh Kiều!

Tiển Nguyệt trừng mắt như sắp nứt, muốn tiến lên ngăn cản Man Thần nhưng chỉ tiếc là nàng đã bị hấn đánh bị thương, vừa định hành động thì thân thể đã rung lên, miệng phun ra một ngụm máu tươi, khí huyết kích động, căn bản không cách nào bước ra ngăn cản Man Thần được...

- Ngại gì đám đạo chích này!

- Đám mọi rợ, mau buông sư phụ ta xuống!

Nhưng tại thời điểm này.

Vút!

Vút! đọc truyện mới nhất tại .

Phía chân trời xuất hiện hai luồng hào quang.

Một luồng sáng màu xanh, một luồng màu trắng nhưng thoạt nhìn lại là hai nữ tử thoạt nhìn chỉ chừng hai mươi tuổi.

Hai nữ tử này đều cười trên lưng một con Kim Điêu, phía sau lưng còn hai con Kim Điêu khác, tuy không thể sánh với Kiếp Dương, thậm chí cũng không bằng nổi con kên kên của Ngốc Thứ Đại Vương kia nhưng cũng miễn cưỡng đạt cấp độ Vô Tôn, tốc độ phi hành cũng không coi là chậm.

Hiện tại dưới sự thúc dục toàn lực của hai nữ tử này, chúng kêu quang quác, vọt tới như tên rời cung, không ngờ đã tới sát Man Thần.

Một nữ tử mặc áo đỏ nhanh chóng xuất ra một quả chuông nhỏ trong tay, rung nhẹ một cái. Một luồng sóng âm liên nhanh chóng công kích về phía Man Thần.

Ông... Ông!

Sau một khắc, bên tai Man Thần lập tức truyền tới tiếng chuông ngân.

- Hả? Thiên Âm Linh Đang sao?

Hai hàng lông mày của Man Thần nhíu lại một cái, thân thể không ngờ lả lư. Thiên Âm Linh Đang này tỏa ra công kích sóng âm, tuy chưa thể làm Man Thần bị thương nhưng cũng khiến hắn không dễ chịu chút nào, vài phần dâm tâm với Minh Kiều cũng tiêu tán hết ngay lập tức.

- Các ngươi chính là Thần Nguyên tinh hải, Tô Quân Ninh sao?

Một khắc sau, ánh mắt Man Thần liền nhìn về phía hai nữ tử cười Kim Điêu kia.

Nữ tử áo đỏ đúng là Thần Nguyên tinh hải.

Nữ tử áo xanh chính là muội muội Tô Quân Ninh của nàng.

Hai vị Vô Thánh trong Thiên Âm môn này rốt cục cũng xuất hiện vào thời khắc Thiên Âm môn nguy cấp nhất!

- Hóa ra là hai tiểu tiện nhân các ngươi!

Thấy hai tỷ muội Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh, nữ man tướng Ưu Tạp trong tứ đại man tướng liên biến đổi sắc mặt.

- Man Thần, người chớ có tranh với ta. Hai tiểu tiện nhân này là của ta! Lúc trước con ta muốn sủng hạnh hai tiểu tiện nhân này, không ngờ hai tiểu tiện nhân này còn ra vẻ rụt rẻ. Hiện tại ta muốn bắt hết hai ả, di chết hai ả, tể hiển con ta có linh thiêng trên trời!

Ưu Tạp hung hăng nói.

Ầm!

Thân thể khổng lồ của Ưu Tạp nhoáng lên, giống như một quả đạn pháo, ập về phía Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh.

Cường giả cấp độ Vô Thánh tuy chưa thể giống như Hư Không Vô Thánh, đập hư không mà đi nhưng điều động khí của thiên địa xung quanh giúp mình thì cũng có thể nhảy cao vài chục trượng, muốn công kích Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh hiển nhiên cũng không phải chuyện quá khó khăn.

- Người chính là mẫu thân của Đóa Mẫu sao?

Tô Thanh Như lạnh lùng nhìn Ưu Tạp.

- Hừ, sinh ra hai đứa con như thế, người tuyệt đối cũng chẳng phải thứ tốt!

Quát khê một tiếng, Tô Thanh Như liền lắc mạnh Thiên Âm Linh Đang trong tay.

Ông... Ông!

Một luồng sóng âm cường đại đánh sâu vào Ưu Tạp.

- Công kích sóng âm sao? Vô dụng với ta thôi!

Nhưng sau đó một khắc, trên mặt Ưu Tạp liền hiện lên nụ cười nanh ác.

Ong ong! Ong ong!

Công kích sóng âm do Thiên Âm Linh Đang phát ra kia đánh lên người Ưu Tạp, chỉ thấy mạnh mẽ nặng nề trên người ả rung mạnh, lại triệt tiêu hoàn toàn công kích sóng âm của Thiên Âm Linh Đang.

- Tiểu tiện nhân, xuống đây cho ta!

Sau một khắc, Ưu Tạp này không ngờ đã tới trước mặt Tô Thanh Như.

Một tay nặng nề chụp thẳng về phía ngực tinh thần!

- Làm sao mà...

Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh đều tuyệt đối không ngờ được là Ưu Tạp lại có thể phòng ngự công kích của Thiên Âm Linh Đang. Công kích cường đại nhất của hai tỷ muội Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh này chính là vũ kỹ Đại Thiên Âm chuông, cũng không thoát khỏi phạm trù công kích sóng âm. Hiện tại công kích sóng âm đối với Ưu Tạp lại vô dụng, do đó trước mắt Ưu Tạp, hai tỷ muội nàng trước mặt Ưu Tạp liền biến thành con cừu non ngoan ngoãn không có nửa điểm sức uy hiếp.

- Không tốt, lui mau!

Không do dự nửa phần, đối mặt với một trảo của Ưu Tạp, Tô Thanh Như nhanh chóng phi thân lại phía sau.

Ầm!

Một trảo của Ưu Tạp nện mạnh lên người Kim Điều phía dưới Tô Thanh Như.

Quác!

Kim Điều hét lên một tiếng, gân cốt bị bẻ gãy.

- Tiểu tiện nhân này, người ngoan ngoãn tới đây đi!

Thoáng một cái không bắt được Tô Thanh Như, chỉ thấy Ưu Tập khẽ nhoáng lên, trong chốc lát đã tới trước mặt Tô Quân Ninh, giơ một tay tóm lấy Tô Quân Ninh.

- Ha ha ha, công kích bằng sóng âm của các ngươi không có hiệu quả đối với ta. Ngoan ngoãn bị ta tra tấn đến chết đi...

Bắt được Tô Quân Ninh, chỉ nghe Ưu Tập cười ha ha.

- Công kích sóng âm không có hiệu quả với ngươi sao?

Tại thời điểm này, tiếng nói trong trẻo của một nam tử vang lên sau lưng Ưu Tập.

- Không biết công kích Đại Thần Âm của chúng ta có thể làm ngươi bị thương không...

Xoẹt!

Một tiếng giòn vang vang lên. Hư không sau lưng Ưu Tập liền bị mở ra nhanh chóng.

Một thanh niên và một thiếu nữ áo trắng hiện ra. Sắc mặt thiếu nữ áo trắng băng hàn, trong tay nàng cầm một quả chuông nhỏ bằng đồng xanh.

408. Chương 394: Vây Công Hay Là Bị Vây Công? (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 394: Vây công hay là bị vây công? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc!

Dương Dịch!

Hai người này mở hư không, xuất hiện sau lưng Ưu Tập. Nam tử trẻ tuổi và thiếu nữ áo trắng không phải ai khác, chính là hai người Dương Thạc và Dương Dịch. Người phát ra âm thanh trong trẻo nhưng vô cùng lạnh lùng vừa rồi đúng là Dương Thạc.

Trong tay Dương Dịch cầm Đại Thần Âm Linh Đang!

Đại Thần Âm Linh Đang, tuyệt thế pháp khí cấp độ Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm, cho dù ở thời kỳ thượng cổ thì cũng tuyệt đối là pháp khí công kích thần hồn mạnh mẽ!

Công kích thần hồn mạnh nhất, một tháng thi triển một lần, phạm là võ giả có lực lượng thần hồn thấp hơn Dương Dịch, bị Đại Thần Âm Linh Đang công kích thần hồn, không bị cản trở chút nào, trực tiếp bị giết chết. Cho dù là lúc trước, Dương Tử Mặc có được vài kiện bí bảo cấp độ Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm, phòng ngự mạnh mẽ hầu như con rùa đen vậy, cũng không thể may mắn thoát khỏi...

Mà hiện tại đã cách lần đánh một trận với Dương Tử Mặc một tháng!

Công kích thần hồn này dĩ nhiên có thể thi triển lần nữa!

Đối tượng nó thi triển chính là nữ Man tướng trong tứ đại Man tướng, Ưu Tập!

Ừnh!

Hiện ra từ hư không, đồng thời Dương Dịch lắc lư Đại Thần Âm Linh Đang.

Một luồng sóng âm vô cùng mãnh mẽ bỗng nhiên phát tán ra từ trong Đại Thần Âm Linh Đang, giống như một thanh cương châm vậy, hung hăng tập kích về phía ót Ưu Tập.

- Không tốt!

Giờ khắc này, sâu trong lòng Ưu Tạp bỗng nhiên xuất hiện cảm giác nguy hiểm vô cùng mãnh liệt.

Nàng có thể cảm giác được phía sau có người phát động công kích sóng âm về phía nàng.

Bản thân nàng rõ ràng không e ngại công kích sóng âm. Nhưng nàng lại có thể cảm nhận rõ ràng, một khi bị công kích sóng âm này đánh trúng, bản thân tuyệt đối gặp phải hung hiểm thật lớn...

Hầu như không cần suy nghĩ, theo bản năng, Ưu Tạp liền muốn chấn động lớp thịt mỡ toàn thân để ngăn cản luồng sóng âm này.

Ông....!

Nhưng khi nàng bắt đầu làm động tác, luồng sóng âm này đã chui vào trong óc nàng.

Chui vào đầu óc nàng!

Như là sâu độc!

- A....!

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền ra từ trong miệng Ưu Tạp.

Sau một khắc, hai bàn tay trắng kiện to lớn của Ưu Tạp mạnh mẽ ôm lấy đầu, cả người lảo lộn giữa không trung.

Đại Thần Âm Linh Đang công kích thần hồn có thể trực tiếp giết chết võ giả có cường độ thần hồn kém hơn Dương Dịch. Mà Ưu Tạp này là cường giả cấp độ Vô Thánh, thần hồn của nàng cao hơn Dương Dịch một chút. Chính bởi vì như thế, Dương Dịch thúc giục công kích Đại Thần Âm, căn bản không thể nào trực tiếp giết chết thần hồn Ưu Tạp này.

Nhưng dù vậy, Đại Thần Âm Linh Đang cường hãn hạng gì chứ? Một tháng thi triển một lần công kích tuyệt đối không tầm thường, tác dụng vào thần hồn Ưu Tạp vẫn khiến thần hồn Ưu Tạp tổn thương trên diện rộng. Giờ phút này, nàng chỉ có thể ôm lấy đầu, gào rú thê lương thảm thiết

- Chết!

Ngay một khắc sau đó, âm thanh một nữ tử chợt vang lên.

Đúng là Tô Quân Ninh bị Ưu Tạp bắt lấy lúc trước.

Thần hồn Ưu Tạp bị công kích, hai tay vô thức ôm đầu, tự nhiên thả Tô Quân Ninh ra.

Bị Ưu Tạp buông ra, Tô Quân Ninh vẫn ở vị trí trước mặt Ưu Tạp. Hiện tại thần hồn Ưu Tạp bị trọng thương, một thời cơ tuyệt hảo như vậy, Tô Quân Ninh tự nhiên không thể bỏ qua!

Không biết từ lúc nào, trong tay đã có thêm một ống sáo.

Phốc!

Ống sáo này dĩ nhiên đâm vào trong ngực Ưu Tạp, đâm rách lớp thịt mỡ dày đặc, trực tiếp đâm vào trái tim Ưu Tạp.

- Ngươi...

Trái tim bị trọng thương, thần hồn Ưu Tạp rốt cục khôi phục một chút.

Hai cái mắt nhỏ lập tức trừng lớn, giống như chuông đồng vậy.

Ừnh!

Cánh tay trắng kiện hất lên, đánh bay Tô Quân Ninh ra ngoài.

Vút!!

Nhưng đúng lúc này, một đạo nhân ảnh lóe lên, nhanh chóng bay đến sau lưng Tô Quân Ninh, một tay đặt ở phần eo Tô Quân Ninh, đỡ Tô Quân Ninh.

- Nha đầu ngốc!

- Muốn công kích nàng thì phải công kích đầu nàng. Nếu không, cho dù đã đâm trúng trái tim nàng, khiến nàng đoạn tuyệt sinh cơ, nhưng người cũng không chịu nổi một kích sắp chết của nàng!

Người đỡ lấy Tô Quân Ninh đúng là Dương Thạc. Nhìn thoáng qua khoe miệng Tô Quân Ninh bởi vì bị Ưu Tạp đánh trúng mà chảy máu tươi, Dương Thạc không khỏi than nhẹ lắc đầu.

Vút!!

Một tay khẽ nhoáng lên.

Một thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm bắn ra như thiểm điện.

Phốc một cái, đâm vào mi tâm Ưu Tạp, nháy mắt sau đó xuyên thấu ra từ ót, hầu như xóc lên toàn bộ óc của nàng. Một chùm óc xen lẫn máu tươi bắn ra ngoài. Sau một khắc, Ưu Tạp này dĩ nhiên hoàn toàn bất động, ánh mắt sáng ngời có thần lúc trước nhanh chóng tiêu tán thần thái.

- Ưu Tạp lão yêu bà!

Dương Thạc và Dương Dịch nhanh chóng xuất hiện, trong nháy mắt dùng Đại Thần Âm công kích Ưu Tạp, tiếp theo chém giết, tổng cộng chỉ mất thời gian mấy lần hô hấp mà thôi.

Nhìn thấy Ưu Tạp vừa rồi uy mãnh hung hãn mà giờ đã trở thành một thi thể, sắc mặt Man Thần, Ngốc Thứ Đại Vương phía dưới không khỏi đại biến.

- Người là người phương nào? Dám nhúng tay quản chuyện Nam Man chúng ta? Còn chém giết cao thủ Nam Man nhất tộc chúng ta? Chẳng lẽ không sợ Nam Man nhất tộc ta trả thù sao!

Tiếng quát chói tai nghiêm nghị của Man Thần vang lên.

- Trả thù?

Khoe miệng Dương Thạc hiện ra vẻ mỉm cười.

- Ngay cả vương tử công chúa Nam Man các người ta đều đã giết, huống chi chỉ là một cái Man tướng? Có bản lĩnh trả thù thì cứ việc đến đây đi!

Dương Thạc trầm giọng nói ra.

- Người là Dương Thạc?

Giờ khắc này, Man Thần và Ngốc Thứ Đại Vương rất cực biết được thân phận của Dương Thạc.

- Tốt, tốt! Chúng ta công kích Thiên Âm Môn chính là vì muốn thu hút các người đến, chém giết người, báo thù cho vương tử công chúa Nam Man chúng ta! Người đã xuất hiện, vậy thì đừng trách chúng ta. Hôm nay, tính mạng của người phải chết trong tay chúng ta. Ta muốn nhìn xem người có bản lĩnh gì mà có thể đào thoát từ trong tay chúng ta!

Man Thần lạnh giọng quát.

- Có thể khiến tam đại Man tướng chúng ta vây giết, cho dù Dương Thạc người có chết thì cũng đủ để kiêu ngạo rồi!

Nói xong, Man Thần này, thậm chí là Man Hùng bên cạnh, cả Ngốc Thứ Đại Vương kia, thân hình đều nhoáng lên, hung hăng tấn công Dương Thạc.

Tam đại Võ Thánh, một kích liên thủ!

Trong đó Man Thần chính là Võ Thánh cấp độ Tứ Trọng Lô Âm, Ngốc Thứ Đại Vương là Võ Thánh cao giai, Man Hùng cũng là Võ Thánh trung giai. Đội hình như vậy liên thủ công giết, ngay cả Nam Man Vương cũng không dám nói có thể tiếp hết những công kích này mà không tổn thương gì, chứ đừng nói gì chỉ là một mình Dương Thạc.

Tứ đại Man tướng này muốn vây giết Dương Thạc, sớm đã chuẩn bị gần như vạn toàn.

Bọn hắn biết rõ Dương Thạc có thể chém giết Đóa Tư Đóa Mẫu cấp độ Võ Thánh, tuyệt đối có thực lực không tầm thường.

Phái ít cao thủ đến đây hoàn toàn là đến chịu chết, khiến Dương Thạc tăng cường kinh nghiệm chiến đấu chém giết!

Kết quả là tứ đại Man tướng đồng loạt ra tay. Đây đã là coi trọng Dương Thạc đến cực hạn. Dù sao tứ đại Man tướng liên thủ, đủ để tạo thành uy hiếp thật lớn với những cường giả chiến lực hạng hai đương thời như Hỏa La Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ, Càn Ngọc Long.

409. Chương 395: Bắt Người Thí Nghiệm Xả Lợi Chân Thân Của Ta!

đọc truyện mới nhất tại .

Vô Tận Thần Công

Chương 395: Bắt người thí nghiệm Xả Lợi Chân Thân của ta!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chém giết Dương Thạc dễ dàng đến cực điểm, hầu như không có chút sơ hở nào.

Hiện tại mặc dù đã mất đi Ưu Tập, nhưng tam đại Man tướng đồng loạt ra tay, uy thế cũng không yếu bao nhiêu!

Ầm ầm!

Áp lực mệnh mông thoáng cái áp bách đến trước mặt Dương Thạc.

- Cao thủ vậy giết, uy áp thật mạnh!

Sắc mặt Dương Thạc hơi đổi.

Keng...

Sau một khắc, trong tay Dương Thạc xuất hiện Thần Long Liệt Khôn Dao.

Khẽ quát một tiếng, Thần Long Liệt Khôn Dao này bị Dương Thạc mạnh mẽ giương lên!

Phốc!

Thần hoang nguyên lực phun ra, hóa thành hư ảnh rồng xà, tiếp theo hóa thành tri âm tri kỷ, hung hăng giao kích với tam đại Man tướng liên thủ.

Một kích liên thủ của tam đại Man tướng hiển nhiên không phải bị phá vỡ dễ dàng như vậy!

Nhưng dù vậy, một chiêu Sơn Hà Long Xà Âm Sát Dao này của Dương Thạc vẫn xé mở được một lỗ nhỏ từ một kích liên thủ của tam đại Man tướng. Ngay một khắc sau đó, thân hình Dương Thạc khẽ nhoáng lên, Vút một cái liền thoát khỏi vòng vây công của tam đại Man tướng, đi ra hơn mười trượng bên ngoài.

- Muốn lấy nhiều khi ít sao?

Khóe miệng Dương Thạc hiện ra một tia cười lạnh.

- Đáng tiếc, bên cạnh ta đây cũng không chỉ có một mình ta!

Dương Thạc quát khẽ.

Xoẹt!

Mở ra không gian Thập Phương Ca Sa.

Quác!

Rống!

Một đầu Huyền Ưng, một đầu Hắc Hùng mạnh mẽ nhảy ra.

Sau khi bay ra, đầu Huyền Ưng kia liền kêu lên, hung hăng lao tới con tọa kỵ kên kên dưới chân Ngốc Thứ Đại Vương. Trong tiếng vang phốc phốc, trên người con kên kên kia dĩ nhiên đã nhiều hơn vô số vết thương.

Cùng lúc đó, đầu Hắc Hùng kia cũng nhanh chóng tiến đến trước mặt Man Hùng. Nó hét lớn một tiếng, nhanh chóng vọt lớn, cùng Man Hùng kia lẫn lộn với nhau, so đấu lực lượng.

Huyết Phi, Ngưng Thúy!

Bản thể các nàng!

Thân xác hình người của các nàng dĩ nhiên đã tiến vào cấp độ Đại Tông Sư. Bản thể lại càng gần như tiến vào cấp độ Vô Thánh, hơn nữa cũng có thể kích phát huyết mạch thượng cổ, tiến thành biến thân. Sau khi biến thân, hầu như đều là thực lực cấp độ Vô Thánh trung giai. Bản thể Huyết Phi đối phó Ngốc Thứ Đại Vương và tọa kỵ kên kên kia, bản thể Ngưng Thúy đối phó với Man Hùng đều là dư xài!

Trong một tích tắc, cao thủ bên Nam Man, Ngốc Thứ Đại Vương và Hắc Hùng đều bị Huyết Phi Ngưng Thúy dây dưa, cộng thêm Ưu Tập đã bị chém giết, hiện tại tứ đại Man tướng chỉ còn lại một mình Man Thần có thể uy hiếp Dương Thạc thôi.

- Tiểu tử, còn có giúp đỡ!

Man Thần đứng trên Man Kinh, hai mắt nhìn chằm chằm Dương Thạc giữa không trung, lạnh giọng nói ra.

- Chẳng những có giúp đỡ, hơn nữa cũng có không ít!

Dương Thạc lạnh lùng nói ra.

Vút!!

Sau một khắc, Dương Dịch xuất hiện bên cạnh Dương Thạc, cầm Đại Thần Âm Linh Đàng trong tay, nhìn Man Thần chằm chằm.

Vút!! Vút!!

Ngay sau đó chính là Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh.

Còn có Tiểu Nguyệt, còn có Minh Kiều đào thoát khỏi tay Man Thần lúc trước.

Bốn đại cường giả cấp độ Vô Thánh của Thiên Âm Môn, cộng thêm Dương Thạc và Tiểu Dịch cũng có thể phát huy ra thực lực Vô Thánh sơ giai. Hiện tại chẳng khác gì sáu đại cường giả cấp độ Vô Thánh sơ giai đối phó với một Vô Thánh cấp độ Tứ Trọng Lôi Âm, Man Thần!

Tuy Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm lợi hại, nhưng bị sáu gã Vô Thánh vây giết, chỉ sợ cũng có chút luống cuống tay chân. Giờ phút này, Man Thần hơi nheo hai mắt lại. Lúc này đây, hắn cảm giác được sự việc có chút khó giải quyết.

Vốn là vây công Dương Thạc, hiện tại lại bị Dương Thạc và cao thủ Thiên Âm Môn vây công.

Tình thế đột nhiên biến hóa!

Thân thể Dương Thạc, Dương Dịch, Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh, Tiểu Nguyệt, Minh Kiều, sáu người đều có thể bộc phát ra thực lực mạnh mẽ cấp độ Vô Thánh. Tuy nói lúc trước Tiểu Nguyệt và Minh Kiều giao thủ với tứ đại Man tướng của Nam Man nhất tộc, bị tổn thương không ít. Nhưng thương thế cũng không tính là nghiêm trọng, hiện tại vẫn có sức đánh một trận.

Sáu người phân biệt sáu phương hướng, bao vây đệ nhất Man tướng của Nam Man nhất tộc, Man Thần!

Cho dù Man Thần này đã tiến vào cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, nhưng giờ phút này cũng đều là sắc mặt ngưng trọng, không làm chút động tác nào. Hiển nhiên hắn không dám có nửa phần khinh thường với sáu người Dương Thạc!

Tình huống bình thường, Võ Thánh bình thường chẳng qua chỉ là cấp độ Tam Trọng Lô Âm.

Liều chết cũng không thể nào chiến thắng Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm!

Nhưng tình huống vậy giết lại ngoại lệ!

Cao thủ phối hợp vây giết, thường thường có thể giết địch vượt cấp. Ba bốn vị võ giả Đại Tông Sư có thể tạo thành uy hiếp với cường giả cấp độ Võ Thánh. Hiện tại sáu người Dương Thạc đều có thực lực cấp độ Võ Thánh, liên thủ đã có đủ thực lực chống lại vị Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm, Man Thần này!

Không sợ vây giết, trừ phi tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh!

Hư Không Võ Thánh mới là cánh cửa chính thức tiến vào cường giả vô đạo.

Mạnh mẽ như Võ Thánh Ngũ Trọng Lô Âm, chỉ cần chưa tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh, số lượng có nhiều hơn nữa thì cũng tuyệt đối không thể uy hiếp Hư Không Võ Thánh được.

Đây mới thực sự là chênh lệch cảnh giới không thể nào đền bù được!

Chỉ tiếc rằng Man Thần còn không phải là Hư Không Võ Thánh.

Đừng nói là Man Thần, ngay cả Nam Man Vương A Cốt Đả, thậm chí là Trần Quốc Công Dương Thiên, cách cảnh giới Hư Không Võ Thánh cũng kém xa vạn dặm...

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Sắc mặt Man Thần ngưng trọng, giằng co với đám người Dương Thạc.

Mà xung quanh, âm thanh kinh khí trùng kích cũng vang lên!

Đây là Huyết Phi Man Thụý đang đánh nhau hai đại Man tướng khác, Ngốc Thứ Đại Vương và Man Hùng kia.

Bình thường mà nói, tuy thực lực Huyết Phi Ngưng Thụý mạnh mẽ, nhưng tối đa cũng chỉ có thể chống lại võ giả Võ Thánh sơ giai. Ngốc Thứ Đại Vương đã tiến vào Võ Thánh cao giai, đầu Man Hùng kia cũng là cấp độ Võ Thánh trung giai, Huyết Phi Ngưng Huyết tuyệt đối không phải đối thủ của bọn hắn. Nhưng Ngốc Thứ Đại Vương bị ba vị trưởng lão Thiên Âm Môn tự bạo nên bị thương, khí huyết lực lượng giảm xuống cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong. Cảnh giới vô đạo của hắn cũng chỉ là Võ Thánh Tam Trọng Lô Âm, cho nên đối mặt với Huyết Phi cũng không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

Về phần Man Hùng kia, thực lực tuy mạnh nhưng trí lực quá kém. Ngưng Thụý không liều mạng với nó, nó cũng khó có thể đánh bại Ngưng Thụý...

Bên này kinh khí tung hoành, chém giết mãnh liệt nhưng phía Dương Thạc và Man Thần, không có ai làm động tác gì, đều là vẻ mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm đối phương.

Man Thần không nắm chắc có thể đánh bại sáu người Dương Thạc.

Mà đám người Dương Thạc cũng có chỗ cố kỵ. Mặc dù sáu người liên thủ sẽ có cơ hội chém giết Man Thần, nhưng nếu dính một kích sắp chết của Man Thần, trong sáu người này chỉ sợ ít nhất cũng phải có một hai người vẫn lạc.

Chính là bởi vì như thế, bảy người vẫn trì hoãn.

- Bên Dương đại ca còn chưa động thủ?

Huyết Phi đã sớm nhìn thấy tình hình bên này.

- Bọn hắn đều có chỗ cố kỵ... Tiểu Thụý, bộc phát toàn bộ lực lượng chém giết hai Man tướng này đi, rồi trợ giúp Dương đại ca vây giết tên lùn kia!

Huyết Phi trầm giọng quát khẽ.

- Được!

Hầu như không chần chờ chút nào, Ngưng Thụý lập tức đáp ứng.

Giờ phút này, Huyết Phi Ngưng Thúy, hai võ giả cấp độ Đại Tông Sư lại dám mạnh miệng chém giết hai đại Man tướng của Nam Man nhất tộc!

Chúu!!

Gần như lúc Ngưng Thúy đáp ứng một tiếng, đồng thời thân hình của nàng đột nhiên làm động tác!

Toàn thân bao phủ áo giáp màu đen vô cùng cứng rắn, thân thể hình người của Ngưng Thúy ầm vang một tiếng, hầu như muốn phá toái hư không, nhanh như chớp đến trước mặt Man Hùng.

Rống rống! Rống rống!

Man Hùng kia bị bản thể Hắc Hùng của Ngưng Thúy cuốn lấy, ra sức chém giết.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Thân thể hình người của Ngưng Thúy nhanh chóng tiến đến, giống như một thanh trường đao sắc bén, trong tiếng vang phốc phốc liên tiếp vô số vết thương trên thân thể Man Hùng. Ngay một khắc sau đó, bản thể Hắc Hùng của Ngưng Thúy mạnh liệt va chạm, thoáng cái đụng vào ngực Man Hùng. Hai móng vuốt lớn nhanh chóng bắt lấy miệng vết thương ở phần bụng Man Hùng, mãnh liệt xé. Xoẹt một tiếng, vậy mà xé mở cái bụng Man Hùng ra!

Rống!

Tiếng rống thê lương thảm thiết truyền ra từ trong miệng Man Hùng.

Mùi huyết tinh đậm đặc trực tiếp lan tràn ra, truyền vào trong lỗ mũi đám người Dương Thạc.

Phù phù!

Bị bản thể Ngưng Thúy va chạm, thân hình cực lớn của Man Hùng rơi thẳng xuống mặt biển.

Rống rống! Rống rống!

Dưới mặt biển vẫn có âm thanh gào rú truyền ra. Mảnh hải vực này cuộn lên, trong chớp mắt lại bị máu tươi nhuộm thành một màu máu đỏ. Ngay một khắc sau đó, lại nghe một tiếng phốc nhỏ vang lên, bản thể Hắc Hùng của Ngưng Thúy lao ra từ dưới mặt biển, bốn chân giẫm trên mặt biển, thân thể lự lững. Mà thân thể hình người của nàng lại đứng trên bản thể Hắc Hùng cực lớn.

Man Hùng kia rốt cục cũng không xuất hiện từ mặt biển, dĩ nhiên đã chết!

Ngưng Thúy hành động có thể nói là gọn gàng linh hoạt. Một Man tướng cấp độ Võ Thánh rõ ràng bị nàng dùng hai đại thân hình phối hợp, chém giết.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Cùng lúc đó, bên Huyết Phi cũng đã phân thắng bại.

Con tọa kỵ kên kên của Ngốc Thứ Đại Vương đã bị bản thể Huyền Ưng của Huyết Phi xé rách ra.

Mất đi tọa kỵ, Ngốc Thứ Đại Vương chỉ có thể chém giết với Huyết Phi trên mặt biển. Tuy dùng thực lực của Ngốc Thứ Đại Vương, chân đạp mặt biển cũng có thể tạm thời chém giết chiến đấu mà không rơi xuống mặt biển. Nhưng chém giết trên mặt biển rốt cục là cũng không được thích ứng. Mà thân thể hình người của Huyết Phi đã sớm khởi động biến thân Huyền Ưng, sau lưng mang theo cánh, có thể chém giết trên không, cộng thêm bản thể Huyền Ưng của nàng, hầu như chính là đang khi dễ Ngốc Thứ Đại Vương!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Mấy lần giao kích, trên người Ngốc Thứ Đại Vương đã sớm xuất hiện thêm mấy vết thương.

- Chậm như vậy sao?

Ngưng Thúy nhìn thoáng qua Huyết Phi đang chém giết, nhú mày nói.

- Chậm sao? Tiểu Thúy chết tiết, người nói dễ nhỉ? Lão lừa trọc này cũng không phải con gấu ngu ngốc kia! Muốn giết hần thì dễ dàng thôi, nhưng một kích sắp chết của hần, ta cũng khó tránh khỏi bị thương!

Huyết Phi hừ lạnh một tiếng.

- Còn không đi hỗ trợ!

Sau một khắc, Huyết Phi lớn tiếng kêu lên.

Chúu!!

Ngưng Thúly không chút chần chờ, hai thân thể đã sớm làm động tác, phóng về phía Ngổc Thứ Đại Vương.

Bốn thân thể đồng thời công kích Ngổc Thứ Đại Vương!

Đừng nói là sau khi Huyết Phi Ngưng Thúly biến thân có thể so với cảnh giới Vô Thanh. Ngay cả bốn gã Đại Tông Sư liên thủ đánh hội đồng, Ngổc Thứ Đại Vương cũng tuyệt đối không phải đối thủ. Phải biết rằng Huyết Phi và Ngưng Thúly cùng chém giết với nhau đã không phải thời gian một hai ngày, đã sớm bồi dưỡng  n ý đến cường đại. Bốn thân thể này hầu như là một người vậy. Chính là lúc Ngưng Thúly gia nhập vào, Ngổc Thứ Đại Vương kia dĩ nhiên đã cảm giác được áp lực lớn lao!

- Không tốt!

- Bọn người cút ngay!

Trong miệng quát lớn, hai tay Ngổc Thứ Đại Vương không ngừng đưa tr o ra, không ngừng công kích.

Cang! Cang! Cang! Cang!

Công kích trên thân thể Ngưng Thúly giống như đánh vào sắt thép vậy phát ra tiếng cang cang giòn vang. Thân thể Ngưng Thúly l c lự, gần như không bị bất kỳ tổn thương nào.

- Con lừa trọc, chết đi!

Kh e quát một tiếng, thân hình Huyết Phi nhanh chóng di chuyển, tay phải ph c một phát đâm vào sau lưng Ngổc Thứ Đại Vương. C nh tay xuyên qua trước ngực Ngổc Thứ Đại Vương, đang cầm một trái tim còn đang nhảy lên.

Ngổc Thứ Đại Vương sinh cơ đoạn tuyệt, liên tục g o th t, không ngừng ra tay công kích, muốn đánh thương Huyết Phi Ngưng Thúly. Nhưng Huyết Phi Ngưng Thúly rất khôn khéo, sau một kích lập tức rút ra xa, chẳng qua là ngẫu nhiên dùng bản thể mãnh thú ng nh kháng với công kích của Ngổc Thứ Đại Vương. Bản thể mãnh thú có khí huyết nồng đậm, bị công kích một hai cái căn bản không phải chuyện to tát gì. Mà Ngổc Thứ Đại Vương như nổ mạnh hết đ a, khí huyết không ngừng xói mòn, dần dần còn không ít được cấp độ Đại Tông Sư.

Ph c!

Sau một khắc, bản thể Huyết Phi kh e nhoáng lên, móng vuốt sắc bén hung hăng đâm vào mi tâm Ngổc Thứ Đại Vương.

- Kh n khiếp!

Mất thấy Man Hùng, Ngổc Thứ Đại Vương đều phân biệt đã chết, sắc mặt Man Thần đại biến.

Ch r đợi thêm nữa, chỉ sợ cộng thêm Huyết Phi Ngưng Thúly sẽ thành tám đại Vô Thành liên thủ vây gi t. Cho dù h n đã tiến vào cảnh giới Vô Th nh Tứ Trọng L i  m, nhưng tuyệt đối cũng khó có nửa phần thắng.

- Ra tay thôi!

Không do dự nữa, giờ phút này, Man Thần quyết  o n ra tay.

Chúu!!

Thân hình thấp bé giống như gió t p s t đánh, mạnh mẽ bộc phát, công kích tới người yếu nhất trong đám người Dương Th c, Tiến Nguyệt bị thương lúc trước.

- Sư phụ!

Sắc mặt Dương Dịch, Tô Thanh Như đều biến hóa.

Leng keng keng! Leng keng keng!

Lập tức lay động linh đang trong tay.

Đại Thần Âm! Thiên Âm!

Trong chốc lát, hai luồng sóng âm liền đến trước mặt Man Thần.

Man Thần này không phải Ưu Tập to mộng kia, có thể bỏ qua công kích sóng âm. Bị hai đại linh đang công kích tới, cho dù hắn đã đạt tới cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lô Âm, cảnh giới đã đầy đủ cao nhưng vẫn nhìn không được, thân hình nhoáng một cái, động tác dừng lại một chút.

- Ra tay!

- Ra tay!

Mà đúng lúc này, đám người Dương Thạc, Minh Kiều, Tô Quân Ninh đồng loạt ra tay, công kích về phía Man Thần. Minh Kiều, Tô Quân Ninh đều sử dụng Đại Thiên Âm Chưởng, viễn trình cách không, dùng sóng âm công kích Man Thần xem như phụ trợ. Mà Thần Long Liệt Khôn Đao trong tay Dương Thạc lại đánh ra từng đạo thần hoang nguyên lực Âm Sát, như rồng như xà quần quanh Man Thần.

- Vô Thánh bình thường nho nhỏ, thực cho rằng có thể lưu lại Man Thần ta sao? Man Kinh, xuất kích!

Man Thần nhú mày, đột nhiên khê quát một tiếng. Phía dưới hắn, trên mặt biển, đầu Man Kinh cực lớn kia rống một tiếng, thân thể khổng lồ nhảy dựng lên, va chạm với không khí tuôn ra âm bạo ầm ầm, tạo thành ảnh hưởng với công kích Đại Thiên Âm Chưởng của Minh Kiều, Tô Quân Ninh.

Xoẹt!

Nhưng sau một khắc, không gian Thập Phương Ca Sa mở ra!

- Ha ha ha ha, một đầu tiểu Kinh Ngư sao? Khí huyết cũng mạnh mẽ, cắn nuốt người vào, khí huyết Thần Long của ta sẽ gia tăng thật lớn. Không tồi, không tồi!

Thần Long khổng lồ mạnh mẽ nhảy ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, công kích Man Kinh này.

410. Chương 396: Ấn Ký Man Văn, Người Hầy Chờ Nam Man Vương Đến!

Vô Tận Thần Công

Chương 396: Ấn Ký Man Văn, Người Hầy Chờ Nam Man Vương Đến!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chú!!

Mà ngay một khắc sau đó, một thân hình theo sát cũng nhảy ra từ không gian Thập Phương Ca Sa.

Như một mũi tên nhọn, trong khoảnh khắc đã đến trước mặt Man Thần!

- Người nào!

Man Thần sững sờ, một tay khê nhoáng lên, oanh kích ra một quyền.

- Người nào?

Âm thanh băng hàn bỗng nhiên vang lên.

- Ta giết ngươi!

- Cửu Dương Chân Thân của ta đã dung nhập vô số xá lợi Phật môn, ngưng tụ thành Kim Cương Chân Thân. Vừa vặn bắt người thí nghiệm, thử xem Kim Thân này rốt cục mạnh mẽ bao nhiêu!

Một luồng lực lượng kim loại mạnh mẽ nồng đậm đến cực điểm hung hăng đập tới trước mặt Man Thần!

Sát khí lừng lẹ ác liệt xuyên suốt mà ra!

Đúng là Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc... Xá Lợi Chân Thân!

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang. Một quyền của Man Thần hung hăng đánh vào Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc!

Tứ trọng hổ báo lôi âm phát ra mãnh liệt.

Man Thần này chính là cường giả tứ trọng lôi âm Võ Thánh, đã sớm nắm trong tay tứ trọng hổ báo lôi âm. Cho nên uy lực của một quyền này vô cùng mạnh mẽ. Nói riêng về cảnh giới võ đạo thì e rằng cũng chỉ có Dương Thiên và Long Hoàng thượng cổ mới cao hơn Man Thần này một cấp bậc. Những võ giả cấp chiến lực thứ hai khác, cao nhất cũng chỉ giống như Man Thần, đều đạt tới cảnh giới tứ trọng lôi âm Võ Thánh mà thôi.

Chỉ có điều, thật sự thiên phú của Man Thần quá kém. xem tại

Thân hình thấp bé, so với những người cùng cấp độ thì lực lượng khí huyết cũng là yếu nhất!

Hắn không có được thần thông thiên phú mạnh mẽ như Đại Bàng Kim Sí Vương, Tử Thử Yêu Thánh.

Chính vì vậy, Man Thần vẫn chưa được tính là cao thủ cấp chiến lực thứ hai.

Nhưng mặc dù như vậy thì cũng có thể xem như cường giả cấp chiến lực thứ hai.

Một quyền đầy uy lực vừa được đưa ra, lập tức tạo thành một tiếng nổ vang trời, không do dự đánh vỡ Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. . .

Nhưng...

CHÍU...U...U!!

Sau một khắc, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lại ngưng tụ!

Ken két!

Cửu Dương Chân Thân lại ngưng tụ, phát ra tiếng vang ken két

Sau khi nó nứt vỡ, lập tức nhanh chóng ngưng tụ lại. Hơn nữa, tốc độ không hề chậm đi chút nào.

Ầm!

Hung hăng đập vào trước ngực Man Thần.

Sau một khắc, Man Thần chỉ cảm thấy dường như mình đã bị một thanh Lang Nha Bổng cực lớn, vô cùng cứng rắn đâm trúng. Đừng nói là trên người của hắn không mặc áo giáp gì. Cho dù hắn có mặc áo giáo Ngân Diệu Uy Lực Khải thì dưới một kích này, e rằng áo giáp cũng lõm, ngực bị gãy, nội tạng bị hao tổn. . .

Không mặc áo giáp, làm sao Man Thần có thể chịu đựng được Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc trùng kích. Tiếng kêu răng rắc liên tiếp vang lên. Xương cốt ở bên trong thân thể hắn bị bẻ gãy, nội tạng dập nát, thoáng cái đã bị nện thành một đồng thịt nhũn.

- Đây là. . . Cửu Dương Chân Thân trong. . . Xá Lợi Kim Cương chân thân sao? Làm sao có thể. . . Làm sao có thể. . . Tám ngàn năm trước, sau khi vị tiền bối võ đạo tu thành huyền công Cửu Dương kia mở ra hư không rời đi, chẳng phải huyền công Cửu Dương đã sớm thất truyền rồi sao. . . Người. . . Sao người lại có thể tu thành đệ tam trọng. . .

Nét mặt Man Thần tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Dương Thạc nhíu mày.

Man Thần này biết một chút tin tức về huyền công Cửu Dương sao?

Điều này cũng là chuyện bình thường. Đã từng có một vị tiền bối võ đạo tu thành huyền công Cửu Dương. Mà vị tiền bối võ đạo kia đã đạt được kỳ ngộ cực kỳ to lớn ở bên trong Thập Vạn Đại Sơn.

Một số chuyện về vị tiền bối võ đạo kia cũng được lưu truyền rộng rãi ở bên trong tộc Nam Man.

Man Thần này đã đạt tới cấp độ tứ trọng lõi âm Võ Thánh, dĩ nhiên có thể cảm giác được rõ ràng khí tức Xá Lợi Kim Cương bên trong Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Cho nên, việc hắn có thể đoán ra Dương Thạc đã tu thành tam trọng Cửu Dương Chân Thân cũng là chuyện bình thường.

- Hắn nói rằng năm đó vị tiền bối võ đạo tu thành huyền công Cửu Dương đã mở ra hư không rời đi. . . Nhưng là đi tới nơi nào?

Trong lòng Dương Thạc vẫn còn nghi ngờ những lời nói của Man Thần.

- Ít nhất thì vị tiền bối tu thành huyền công Cửu Dương kia đã đi vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh!

- Đó là chuyện của tám ngàn năm trước, sau khi văn minh nhân đạo được tạo ra. . . Sau văn minh nhân đạo, quả nhiên còn có tiền bối đại năng có thể đi vào cảnh giới võ đạo chí cao...

Trong lòng Dương Thạc vẫn hướng tới Hư Không Võ Thánh, thậm chí là phía sau Hư Không Võ Thánh.

Đương nhiên, lúc này Dương Thạc cách quá xa cảnh giới kia!

Việc mà Dương Thạc phải làm lúc này chính là chém giết Man Thần, bảo vệ Thiên Âm Môn.

- Giết chết!

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Sau một khắc, thân thể Dương Thạc cùng đám người Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh lại ra tay. Muốn tàn phá thân thể Man Thần.

- Muốn giết ta sao? Các ngươi sẽ phải trả giá thật nhiều!

Sắc mặt Man Thần dữ tợn.

Ầm ầm!

Lực lượng linh vực bỗng nhiên tràn ra. Phạm vi hơn ba mươi trượng xung quanh đều bị linh vực Man Thần bao phủ.

Những Võ Thánh mạnh mẽ như Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh, Minh Kiều vừa tiến vào trong linh vực Man Thần, đều cảm thấy mình không thể thi triển ra thần thông. Khu vực này gần như đã bị Man Thần hoàn toàn khống chế. Tuy thân thể Man Thần trọng thương, nhưng cảnh giới võ đạo của hắn lại ở phía trên, cho nên có thể vững vàng áp chế những Võ Thánh bình thường như Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh.

- Ha ha ha ha ha, tiến vào linh vực của ta mà còn muốn giết ta sao?

Man Thần nhe răng cười lớn. Lực lượng linh vực của hắn đã xâm nhập vào bên trong thân thể đám người Tô Thanh Như. Trong tích tắc, mấy cường giả Võ Thánh như Tô Thanh Như đều phun ra máu tươi, thân hình vội vàng bay ra ngoài, rời khỏi phạm vi linh vực của Man Thần.

- Ở phạm vi linh vực của ngươi thì không thể giết ngươi sao?

Đột nhiên, tiếng nói lạnh như băng của Dương Thạc vang lên.

Thân thể hóa thành một dải sáng, bay nhanh về phía Man Thần.

- Dám tiến vào trong phạm vi linh vực của ta. Muốn chết sao?

Nhìn thấy Dương Thạc vọt tới, hai mắt Man Thần sáng ngời.

Sau khi quát một tiếng, hắn lập tức điều động lực lượng đất trời trong linh vực tới tấn công Dương Thạc.

Nhưng. . . Những lực lượng đất trời kia vừa mới đến gần Dương Thạc đã nhanh chóng sụp đổ, ít nhất thì cũng phải tới bốn, năm phần bị tan ra.

Đây là công hiệu của nhất trọng Cửu Âm Chân Thân!

Bất luận là lực lượng gì xâm nhập đến xung quanh Cửu Âm Chân Thân của Dương Thạc cũng bị mất đi vài phần!

- Không phải là tất cả lực lượng trong lĩnh vực này đều chịu sự khống chế của người. Cũng có lực lượng phải chịu sự khống chế của ta. . . Đạo Sơn Hà Long Xà Âm Sát!

Trong tích tắc, tiếng nói của Dương Thạc lại vang lên.

Rầm rầm! Rầm rầm!

Hai luồng khí tức Âm Sát bắn ra.

Hóa thành một rồng, một rắn, sau đó hóa thành núi sông, hung hăng lao về phía Man Thần.

Đạo pháp Sơn Hà Long Xà Âm Sát!

Lấy thần vận Sơn Hà đồ Nho Môn, nguyên lực thần hoang trong đó hóa thành núi sông, toàn bộ đều bị Dương Thạc khống chế. Mặc dù Man Thần đang ở trong lĩnh vực của mình cũng có thể bị thương!

- Làm sao có thể. . .

411. Chương 397: Man Kinh Mơ Hồ Cảm Thấy Bất An!

Vô Tận Thần Công

Chương 397: Man Kinh mơ hồ cảm thấy bất an!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai mắt của Man Thần lập tức trừng lớn.

Hắn ngàn lần không ngờ rằng, ở bên trong lĩnh vực của mình, Dương Thạc cũng có thể khống chế một phần lực lượng, phát động công kích về phía mình. Man Thần vốn khinh thường, cho nên lúc trước cũng không tạo ra phòng ngự. Lúc này nhận ra thì đã quá muộn. . .

Rầm rầm rầm!

Nguyên lực thần hoang mang theo luồng khí tức Âm Sát đậm đặc, hung hăng chui vào trong cơ thể Man Thần.

Trong tiếng vang rầm rầm, toàn bộ kinh mạch, nội tạng và gân cốt của Man Thần đều bị phá hỏng. Trong chốc lát, thân hình Man Thần đã bị dập nát hoàn toàn... Lúc này đây, toàn bộ sinh cơ của hắn chính thức dừng lại, không hề có chút khả năng sống nào.

Tuy Man Thần muốn phản kích nhưng gân cốt đồng loạt vỡ vụn, thân hình cũng không nghe theo ý hắn nữa rồi...

Hô!

Trong nháy mắt sau đó, một luồng Thái Âm Chân Hỏa tràn ra từ trong thân thể Dương Thạc, bao phủ Man Thần, nhanh chóng thiêu đốt lực lượng khí huyết cuối cùng trong thân thể Man Thần.

Thái Âm Chân Hỏa giống như là độc tố. Nó không trực tiếp thiêu đốt thân thể, mà là khiến cho khí huyết bên trong thân thể mất đi nhanh chóng, đến cuối cùng. . . chỉ còn lại là một lớp tro bụi.

- Dương Thạc, Man Thần ta bị người chém giết, vua của ta nhất định sẽ biết được. Đến lúc đó, mặc dù Dương Thiên ngăn trở thì vua của ta cũng sẽ tự mình đến chém giết người. . . Không cần tới hai tháng, vua của ta nhất định sẽ tới đây. . . Đến lúc đó, người và toàn bộ đám người Thiên Âm Môn đều phải chết!

Thái Âm Chân Hỏa hừng hực thiêu đốt trên thân thể Man Thần, nhưng hắn vẫn dửng dưng kêu gào.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Sau một khắc, vài tia khí tức kỳ dị từ trên người Man Thần bay nhanh ra ngoài.

Lập tức dung nhập vào trong thân thể đám người Dương Thạc!

Sau một khắc, ở trên trán đám người Dương Thạc đều hiện ra một ấn ký hình xăm tinh xảo có màu đỏ như máu.

- Ha ha ha ha, đây là bí pháp Man văn của Nam Man ta. Các người đã bị gieo xuống Man văn, vua của ta có thể cảm giác được các người. Cho dù các người chạy trốn tới chân trời góc biển thì cũng không thể thoát được...

Man Thần cười lớn.

CHÍU...U...U!!

Cùng lúc đó, một lực lượng Man văn nhanh chóng lao nhanh về phía Tây Đại Chu.

Tựa như tia Man văn này là đi thông báo cho Nam Man Vương.

-Ồn ào!

Tiếng nói Huyết Phi lạnh như băng vang lên.

Bản thể Huyền Ứng cực lớn khẽ động, móng vuốt bén nhọn, thoáng một phát đã cắt đứt đầu Man Thần.

Hô!

Thái Âm Chân Hỏa thiêu đốt mãnh liệt khiến đầu Man Thần này trong chốc lát đã hóa thành tro bụi, thần hồn cũng tan thành mây khói.

Lúc này, Thần Long đang chiến đấu với con cá kia đến đoạn gay cấn. Hầu như trên người Thần Long không có vết thương gì, nhưng trên người con cá này lại có vô số vết thương, bị Thần Long cắn nuốt rất nhiều huyết nhục. Vùng nước biển xung quanh đã bị máu của con cá này nhuộm đỏ.

Con cá lớn này đã đạt tới cấp độ Vô Thánh cao kỳ, thân hình khổng lồ, khí huyết mệnh mông.

Chỉ tiếc rằng. . . Nó là mãnh thú thượng cổ, trí lực rất thấp, cảnh giới võ đạo cũng không cao.

Cảnh giới võ đạo của Thần Long cũng không cao. Đối mặt với cường giả Vô Thánh, Thần Long cũng khó có thể địch nổi. Nhưng lực lượng khí huyết của Thần Long lại là vô cùng mạnh mẽ, trên đời không có kẻ thứ hai có được lực lượng khí huyết lớn đến vậy. Lúc này, cảnh giới võ đạo của con cá cũng chỉ ngang bằng Thần Long, lực lượng khí huyết lại không bằng Thần Long, cho nên chỉ có thể bị chà đạp bị thảm. . .

Rống rống!

Nhìn thấy Man Thần bị chém giết, con cá này cũng không dám chém giết cùng Thần Long nữa. Nó gào rú một tiếng, cái đuôi run lên, thân thể chuyển động, lập tức bỏ chạy về phía xa.

- Móa, chẳng qua lão tử chỉ mới cắn người mấy miếng thịt, còn ăn chưa đủ mà tiểu tử người đã muốn chạy sao?

Thần Long muốn đuổi theo. xem tại

- Được rồi Thần Long!

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc xuất hiện ở trước mặt Thần Long, ngăn cản.

- Thứ khí huyết khổng lồ này không phải là có thể dễ dàng chém giết đấy. Trong biển đông, không phải là chỉ có mỗi một con cá mạnh mẽ này đấy. Nói không chừng còn có tồn tại mạnh mẽ khác nữa. Trong lúc đuổi theo nó, nhờ gặp phải nguy hiểm, cái được không bù được cái mất!

Dương Thạc trầm giọng nói.

- Lần này chém giết Tứ đại man tướng, đã là có lỗi rồi. Tiếc rằng đã bị Man Thần gieo xuống Man văn rồi. . . Đoán chừng không lâu sau, Nam Man Vương A Cốt Đả kia sẽ đánh đến. . .

Sắc mặt Dương Thạc có chút ngưng trọng.

- Trốn, khả năng không lớn!

- Nhưng hiện tại, Cửu Dương Chân Thân của ta mới chỉ dung hợp một ít Xá Lợi Tử, còn chưa dung hợp hoàn toàn để tu thành Xá Lợi Kim Cương chân thân. Nhiều nhất thì thêm một tháng rưỡi nữa là ta có thể dung hợp toàn bộ Xá Lợi Tử, chính thức tu thành Xá Lợi Kim Cương chân thân. Tới lúc ấy, mặc dù Cửu Dương Chân Thân không biến thân Huyền Ứng, thì cũng đạt tới cấp độ Vô Thánh. Sau khi biến thân, ít nhất thì cũng đạt tới cường độ tứ cấp thần binh. . . Tuy không thể so sánh với Đại Bằng Kim Sí Vương, nhưng chưa hẳn là không thể chống lại Nam Man Vương!

Dương Thạc chậm rãi tự nói.

Vừa rồi Dương Thạc sử dụng Cửu Dương Chân Thân đánh vào Man Thần Vô Thánh lõi âm cấp bốn.

Dưới một kích này, hầu như hắn đã đánh nát toàn bộ Man Thần!

Nhưng dù là như thế, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vẫn chưa tiến vào cảnh giới Cửu Dương Chân Thân tầng ba. Vốn Dương Thạc muốn luyện chế thành Cửu Dương Chân Thân tầng ba, Xá Lợi Kim Cương chân thân thì cần tốn chín mươi ngày. Hiện tại chẳng qua đã qua bốn mươi lăm ngày, còn hơn nữa tháng mới có thể luyện thành Xá Lợi Kim Cương chân thân chính thức.

Xá Lợi Kim Cương chân thân hoàn toàn bất đồng với hai tầng đầu của Cửu Dương.

Hai tầng đầu của Cửu Dương, luyện thành là xong chứ không có khả năng thất bại.

Mà Xá Lợi Kim Cương chân thân lại bất đồng.

Tu luyện loại chân thân này là hấp thu và dung hợp liên tục linh khí bên trong Xá Lợi Tử của Phật Môn.

Muốn hấp thu dung hợp thì cần phải có vài khối Xá Lợi Tử Phật Môn.

Mỗi lần hấp thu dung hợp một viên, Xá Lợi Kim Cương chân thân cũng tiến bộ một chút. Dung hợp hấp thu một nửa, như vậy sẽ có được một lực lượng mạnh mẽ của Xá Lợi Kim Cương chân thân. Cũng bởi thế nên dù Dương Thạc còn chưa tu luyện Xá Lợi Kim Cương chân thân thành công, thời điểm thi triển chân thân công kích vẫn mang theo khí tức mạnh mẽ của Xá Lợi Kim Cương, khiến cho tâm thần Man Thần chấn động, không cách nào nghĩ tới chuyện ngăn cản nổi...

Dương Thạc có thể đuổi giết Man Thần dễ dàng, nguyên nhân chủ yếu là hắn đã dọa Man Thần sợ!

Nếu Man Thần biết rõ, Dương Thạc cũng chưa tu thành chân thân này, chiến đấu liều chết thì Dương Thạc muốn chém giết hắn cũng là chuyện hầu như không có khả năng.

Tối đa chỉ có thể đánh bại Man Thần mà thôi.

Mà Man Thần này rút lui đi có lẽ cũng không phải việc khó.

Chỉ tiếc là thế gian này không có chuyện nếu như. Hiện tại Man Thần dĩ nhiên đã chết tới không thể chết hơn rồi...

Vấn đề duy nhất là sau khi Man Thần chết lại gieo Man văn xuống trên người đám Dương Thạc.

- Nam Man Vương dù biết tứ đại man tướng, muốn đi báo thù thì cũng phải cần một hai tháng mới có thể đi cứ điểm của Thiên Âm môn!

Dương Thạc lộ vẻ nghiêm trọng, thì thào nói.

Chỗ Thiên Âm môn là trong đông hải, ở về hướng đông mấy chục vạn dặm. Nam Man Vương hiện tại hắn đang ở bên trong cảnh nội Đại Chu, muốn đến Thiên Âm môn mà không mất một hai tháng thì căn bản không làm được.

Huống hồ Dương Thiên mời Nam Man Vương ra là để đối phó với Chân Vũ môn đấy!

Dương Thiên dung túng tứ đại man tướng đến đây tiến công Thiên Âm môn đã gần như đoạn tuyệt với Thiên Âm môn rồi. Loại tình huống này, Dương Thiên chỉ có thể cậy vào Nam Man Vương trợ lực ỉnh. Hiện tại hắn phải chuyên tâm đối phó với Chân Vũ môn. Nếu Nam Man Vương muốn tới đây đối phó với Thiên Âm môn, Dương Thiên chưa chắc đã để hắn tới.

Dù sao thì Nam Man Vương muốn tới Thiên Âm môn cũng phải mất thời gian dài. Trong khoảng thời gian này, Dương Thạc vô cùng có khả năng tu thành Cửu Dương Chân Thân tầng ba!

Hắn chính thức bước vào cấp độ Võ Thánh, có thực lực chống lại Nam Man Vương!

- Đi thôi, về Thiên Âm môn trước!

Thở dài một hơi, Dương Thạc quay đầu lại nhìn Tô Thanh Như và Trần Quốc Công cùng đám người Tiễn Nguyệt, nói nhỏ.

Đám người Tiễn Nguyệt lúc này đều cảm thấy hơi cô đơn.

Mặc dù Dương Thạc đã đến, đánh chết tứ đại man tướng Man tộc, bảo vệ Thiên Âm môn nhưng trong nội tâm đám Tiễn Nguyệt vẫn không vui mừng.

Dù sao thì Thiên Âm môn cũng tổn thất vô cùng nghiêm trọng sau trận chiến này.

Ba trưởng lão cấp độ Võ Thánh đều mất mạng.

Nếu như ba đại trưởng lão mất mạng có thể coi là sinh lão bệnh tử thường tình thì yêu thánh thứ sáu Lôi Điều Vương mất mạng lại tạo thành một bóng mờ bao phủ Thiên Âm môn.

Lôi Điều Vương là yêu thánh, tuổi thọ cao hơn nhân loại nhiều, sống thêm mấy trăm năm cũng không có vấn đề gì. Bây giờ Lôi Điều Vương mới là lúc tráng niên.

Chỉ có điều từ sau khi môn chủ Thiên Âm môn đời trước mất mạng, trái tim Lôi Điều Vương đã chết. Hắn ở đây chỉ là vì một phần trách nhiệm mà thôi.

Hiện tại hắn mất mạng, cũng là một loại giải thoát.

- Sư phụ...

Dương Dịch tới cạnh Tiễn Nguyệt, ôm nhẹ lấy cánh tay nàng, sắc mặt hơi buồn bã.

- Điều tại ta, không nên đi giết vương tử và công chúa của Nam Man Vương kia, khiến môn phải gặp tai ương...

Mặt Dương Dịch đầy vẻ tự trách.

Tiến Nguyệt yêu thương nhìn nàng, xoa đầu nàng.

- Tiểu Dịch, không thể trách người. Đây đâu là số trời đã định. Thiên Âm môn ta có kiếp nạn này... Chẳng qua nếu không có các người tới kịp thời thì làm sao hóa giải kiếp nạn được chứ? Yên tâm đi, chỉ cần sống qua thời gian này, Thiên Âm môn tuyệt đối sẽ còn có thể huy hoàng đấy!

Tiến Nguyệt thì thào.

- Đi thôi. Trở về!

Vút vút! Vút!

Mấy vị cường giả cấp độ Võ Thánh cùng Dương Thạc, Dương Dịch và Thần Long bay nhanh về cứ điểm của Thiên Âm môn.

Thiên Âm môn bị phá hủy, cũng may mà còn không nghiêm trọng lắm.

Chẳng qua là có mấy đệ tử Đại Tông Sư bị thương, không nhẹ cũng không nặng, không lo tới tính mạng. Mặt khác, môn phái cũng không bị hủy diệt, xem như là may mắn rồi.

- Dương Thạc, Nam Man Vương chắc sẽ biết chuyện tứ đại man tướng mất mạng ngay thôi. Chẳng may hắn tới ngay thì...

Trở lại Thiên Âm môn, ánh mắt Tiển Nguyệt nhìn về Dương Thạc. Vốn nàng chưa bao giờ coi trọng thanh niên này nhưng hiện tại trong mắt nàng, hắn đã trở thành tâm phúc chính thức của Thiên Âm môn rồi.

Nói cho cùng, một môn phái do nữ tử tạo thành, trời sinh cũng có chỗ thiếu hụt.

Lúc trước Tiển Nguyệt với tư cách là môn chủ cũng không ngang ngược độc đoán mà thường bàn bạc với Lôi Điều Vương mà làm việc.

Hiện tại Lôi Điều Vương mất mạng, bên trong Thiên Âm môn không còn một nửa nam tử nào, chỉ có con rể tương lai là Dương Thạc này. Bây giờ Tiển Nguyệt cũng chỉ còn biết trông cậy vào Dương Thạc.

- Dương Thạc, chúng ta có cần rời Thiên Âm môn, tạm lánh mũi nhọn không?

Tiển Nguyệt hỏi Dương Thạc.

- Tạm lánh mũi nhọn sao?

Dương Thạc hơi trầm ngâm một chút, cuối cùng lắc đầu.

- Môn chủ, ta không đồng ý!

- Trên người chúng ta đã gieo Man văn. Loại Man văn này hầu như là một loại năng lượng đặc thù, không có tính công kích, muốn tiêu trừ cũng không phải chuyện quá dễ dàng. Chúng ta dù trốn tới bất cứ nơi nào thì Nam Man Vương cũng sẽ tìm được chúng ta. Huống hồ chúng ta biết trốn đi đâu? Trốn tới Đại Chu sao? Trốn tới Đại Chu thì Nam Man Vương đang ở ngay Đại Chu, đoán chừng ba năm ngày là tìm được chúng ta!

- Trong thiên hạ, Thiên Âm môn ở Đông Hải đã là xa Đại Chu nhất rồi. Nam Man Vương dù biết rõ chúng ta ở đây, muốn đi tới cũng phải mất một hai tháng!

- Trong một hai tháng này chúng ta bế quan tiếm tu, tích súc lực lượng. Nam Man Vương tới thì đã sao? Mặc dù hắn tới thì chúng ta cũng có chém giết hắn đơn giản.

Trong mắt Dương Thạc lộ sát cơ.

Đại Chu xem như là giải đất trung tâm nhất.

Đi về phía tây là núi cao liên miên. Đi về phía nam là biển lửa, đi về phía bắc là Bắc Địa băng nguyên, hướng về phía đông là Đông Hải.

Mà vị trí Thiên Âm môn đã vượt qua Lôi vân phong bạo, còn phải đi tới phía đông hơn mười vạn dặm nữa, đã cách Đại Chu xa nhất rồi!

Mục Nhân Vương trừ phi là có được pháp khí vượt qua hư không, nếu không thì muốn tới được nơi này cũng là rất khó khăn.

Cưỡi đội thuyền, ngồi chim bay cũng không dễ dàng.

Dù sao thì đó cũng là hơn mười vạn dặm, đều là hải dương, không có lục địa. Chỉ cần nói tới tiếp tế trên đường cũng là một chuyện phiền toái rồi...

Muốn tới Thiên Âm môn thì cũng tốn không ít thời gian.

Ở đây đã là chỗ an toàn nhất rồi!

Dừng lại ở Thiên Âm môn có thể tranh thủ cho đám người Dương Thạc rất nhiều thời gian. Có lẽ trong khoảng thời gian này, Dương Thạc tu thành Cửu Dương Chân Thân, có thể đối địch với Mục Nhân Vương. Có lẽ mấy người Dương Thạc sẽ tìm được một loại phương pháp tiêu trừ man văn. Lúc đó Nam Man Vương

sờ soạn mù mờ, Dương Thạc chỉ cần sử dụng Thập Phương Ca Sa, xé mở hư không, mang theo đệ tử Thiên Âm môn đào tẩu, Nam Man Vương căn bản không tìm thấy được đám người Thiên Âm môn này...

- Nói như vậy, chinh đồn Thiên Âm môn một lần. Trong thời gian này mọi người bế quan tu luyện!

Tiểu Nguyệt tất nhiên hiểu đạo lý này, gật đầu khẽ, trầm giọng nói.

Ngoài mấy chục vạn dặm, tại biên giới Huyền Vũ sơn, trong một sơn động cực kỳ bí ẩn.

Vút!

Một luồng năng lượng man văn bay nhanh tới trong sơn động.

Trong sơn động này có một nam tử da ngăm đen, hình thể khổng lồ, mở bừng đôi mắt như chuông đồng.

- Cái gì? Tứ đại man tướng của ta đã chết sạch?

Nam tử này lộ vẻ kinh ngạc cực độ.

Đó đúng là Nam Man Vương A Cốt Đóa!

- Tại sao lại có thể như vậy... Thiên Âm môn giỏi lắm. Vốn cho là các ngươi đã xuống dốc, không phải là đối thủ của tứ đại man tướng của ta, không tưởng được... thánh địa võ đạo vạn năm rốt cục nội tình lại thâm hậu như vậy. Nhưng các ngươi có thể đánh chết đám người Man Thần thì tuyệt đối không thể ngăn nổi A Cốt Đóa ta!

A Cốt Đóa trầm giọng nói.

Tứ đại man tướng đồng thời mất mạng.

412. Chương 398: Chuyện Cũ Kinh Thành, Hủy Bỏ Môn Quy!

Vô Tận Thần Công đọc truyện mới nhất tại .

Chương 398: Chuyện cũ kinh thành, hủy bỏ môn quy!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhưng A Cốt Đóa lại có thể cảm nhận được tại thời điểm Man Thần mất mạng đã gieo man văn xuống người cao thủ Thiên Âm môn.

Có thể để Man Thần gieo man văn xuống đã nói rõ, cường giả của Thiên Âm môn dù mạnh nhưng cũng có hạn. Có thể chém giết được tứ đại man tướng đã là cực kỳ may mắn rồi. A Cốt Đóa hẳn nếu tự mình đi tới thì Thiên Âm môn tuyệt đối không ngăn cản nổi!

- Tiến tới Thiên Âm môn báo thù!

A Cốt Đóa bỗng nhiên đứng lên.

- Hừ, Dương Thiên kia để ta chờ ở Huyền Vũ sơn, chờ đợi huyết mộ Nhân Hoàng mở ra. Hắn lại chạy tới Đông Hải, truy kích thượng cổ Long Hoàng. Ta đường đường là Nam Man Vương, con trai, thủ hạ đã chết hết thì còn ở đây làm gì? Dương Thiên, đợi ta giết sạch Thiên Âm môn sẽ trở lại!

A Cốt Đóa nói, thân thể nhoáng lên, thoát khỏi sơn động.

Ngao ngao ngao!

Một con Man Tượng cực đại cấp độ Võ Thánh xuất hiện, mang theo A Cốt Đóa bay nhanh về phía đông.

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Tốc độ Man Tượng cực nhanh, tiến lên khiến đất rung núi chuyển.

- Man Kinh của ta kia còn chưa chết, đã đi tới đông hải. Gọi nó tới chỗ ta!

Trong lòng A Cốt Đóa thầm nghĩ, đánh ra một đạo man văn, triệu hoán Man Kinh.

Ở trên đông hải cách đó mấy chục vạn dặm.

Rống rống!

Con Man Kinh cực lớn kia cảm nhận được sự kêu gọi của A Cốt Đóa, nhảy vọt lên mặt biển, kêu rống loạn lên.

Nó rất cực cũng là Võ Thánh cao cấp, dù bị Thần Long lôi đi vô số huyết nhục nhưng cũng có thể khôi phục thương thế dễ dàng. Chẳng qua khí huyết tổn thất cũng không khó có thể đền bù trong lúc nhất thời nữa khắc được.

Mặt biển bốn phía yên tĩnh.

Mấy ngàn dặm quanh đó giống như không có một con cá!

Con Man Kinh này nhảy lên mặt biển, vừa mới kêu một tiếng liền phát hiện ra có điều không ổn. Tình cảnh bốn phía hình như có áp lực tới cực hạn, mơ hồ có cảm giác bất an sinh ra trong lòng nó.

Giống như ... Nó bị một con mãnh thú mạnh mẽ là bá chủ trên biển đang nhìn chăm chú vậy!

- Một con Man Kinh nhỏ bé sao? Ha ha, lão yêu ta bế quan ngàn năm, không thể tưởng tượng được là vừa đi ra liền gặp ngay Man Kinh nhỏ này làm đồ ăn. Không tồi, không tồi. Thời đại này quả nhiên là tràn ngập kỳ ngộ mà...

Một khắc sau, tiếng nói xa xăm không biết từ nơi nào vang lên...

Ầm ầm!

Hầu như khi tiếng nói mờ ảo này vang lên, toàn bộ mặt biển đột nhiên cuộn sóng động trời.

Mặt biển lúc này có thể nói là bình tĩnh tới cực hạn, một tia sóng gợn cũng không có. Bầu trời xung quanh cả vạn dặm không mây, căn bản không có bất cứ loại chim biển nào bay qua. Đáy biển không có một con cá bơi, ngoài con Man Kinh kia ra thì trong toàn bộ thiên địa không còn một tiếng vang nào khác.

Mà bây giờ sau khi tiếng nói mịt mù tang thương kia vang lên, vùng hải vực này lập tức huyền ảo!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Một con sóng cao trọn vẹn ba, năm, mười trượng bốc lên.

Dùng Man Kinh làm trung tâm, hầu như nơi này đã trở thành một vòng xoáy cực lớn!

Mặt khác, trên bầu trời cũng có mây đen nhanh chóng tụ lại, tiếng sấm vang lên không ngừng. Toàn bộ thiên địa tối sầm lại. Từng tia chớp đánh từ trên cao xuống, chiếu sáng cả một vùng thiên địa trắng như tuyết...

Một cảm giác vô cùng nguy hiểm hiện lên trong đáy lòng Man Kinh.

Con Man Kinh này dù gì cũng chỉ là dị thú thượng cổ Man Hoang mà thôi.

Trí lực của nó cũng không tính là cao lắm, không cách nào nghe hiểu tiếng nói tang thương mịt mù kia.

Mặc dù là như thế nhưng cảm giác nguy hiểm này vẫn bao phủ Man Kinh, khiến nó lập tức mở to hai mắt, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi...

Trốn!

Không chút do dự, Man Kinh hất đuôi lên, đánh vào mặt nước ầm một tiếng, thân thể bắn ra như một mũi tên.

- Hả? Trong lĩnh vực của lão yêu ta mà còn muốn chạy sao?

Nhưng giờ phút này, tiếng nói tang thương mịt mù kia lại truyền tới một lần nữa.

Ầm ầm!

Sau một khắc, trong phạm vi một trăm trượng, sóng lớn ngập trời liền tụ lại, tạo thành một dòng xoáy khổng lồ, giống như một cái cối xay thịt rất lớn, bao phủ lấy con Man Kinh này. Sóng nước kia giống như những thanh cương đao, chém mạnh lên thân thể Man Kinh.

Két két két két!

Tiếng như sắt thép ma sát vào nhau vang lên.

Làn da của con Man Kinh kia vô cùng rắn chắc, vậy mà căn bản không thể chống cự xoáy nước này, bị xé nứt ra.

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên từ miệng Man Kinh.

Tạch tạch tạch! Tạch tạch tạch!

Xương cốt toàn thân con Man Kinh này dường như chịu áp bách, gãy rời hàng loạt.

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên.

Con Man Kinh dài gần mười trượng, toàn bộ bị đánh thành một đám huyết nhục cực lớn!

Ngay sau đó một khắc, sóng biển xung quanh biến mất rất nhanh. Bầu trời u tối lại sáng ngời như cũ. Cả vùng biển này yên tĩnh trở lại.

Cục thịt do thân thể Man Kinh hóa thành vốn lơ lửng trên máy bay điều khiển từ xa, sau đó từ từ chìm xuống.

Khí huyết trong đó không tràn ra ngoài chút nào.

Cũng không biết nó chìm xuống sâu bao nhiêu, cuối cùng nó biến mất...

Rầm, ào ào!

Chẳng qua một lát sau, trên mặt đất liền có một hòn đảo nhỏ nổi lên.

Hòn đảo này cũng không lớn, nhìn từ trên cao xuống chẳng qua chỉ có phạm vi trăm trượng mà thôi.

Ào ào! Ào ào!

Sau khi hòn đảo nhỏ này xuất hiện, bốn phía phát ra tiếng nước ào ào, giống như tự dựng mọc lên rồi di động từ từ trên máy bay điều khiển từ xa. Chẳng qua một lát sau nó đã đi xa rồi. Nếu Võ Thánh siêu cấp có năng lực phi hành mà đứng giữa không trung nhìn lại, tất nhiên có thể nhận ra, đảo nhỏ này không ngờ lại là một cái mai rùa khổng lồ!

Con rùa khổng lồ này có động tác rất chậm chạp, cả buổi mới cử động tứ chi một cái nhưng tốc độ tiến lên của nó là không chậm chút nào, trong nháy mắt đã đi cả trăm trượng. Dù sao thì thân thể của nó quá khổng lồ, thân thể trăm trượng tiến lên ba, năm dặm cũng dễ dàng như người bình thường bước đi vậy...

Sóng gió trên vùng biển này vừa này, rất rõ ràng là do con rùa này chế tạo ra!

Man Kinh Võ Thánh cấp cao bị đánh thành một cục huyết nhục rất đơn giản!

Thực lực của con rùa này mạnh tới mức tận cùng rồi!

Nếu là Đại Bàng Kim Sí Vương, Huyền Vũ yêu thánh của Chân Vũ môn ở đây thì chỉ sợ sẽ lập tức nhận ra, con rùa khổng lồ này không phải ai khác, chính là người xếp hạng đầu trong mười đại yêu thánh trong thiên hạ, Thần Quy yêu thánh sống cả vạn năm, tồn tại từ thời kỳ thượng cổ!

Ngay cả Trấn Quốc Công Dương Thiên cũng không dễ dàng đuổi giết Man Kinh Võ Thánh cấp cao như vậy.

Thực lực của Thần Quy Vương này chỉ sợ đã đạt tới cảnh giới xuất thần nhập hóa, cấp độ võ đạo có lẽ cũng giống như Dương Thiên, đều là Võ Thánh lõi âm tầng năm. Mà thân thể khổng lồ mạnh mẽ kia của hắn có thiên phú còn mạnh hơn những yêu thánh như Đại Bàng Kim Sí Vương, Tử Thử Yêu Thánh rất nhiều...

Yêu thánh đệ nhất đương thời. Thậm chí là ... Cường giả đệ nhất đương thời.

Vị cường giả siêu cấp này bình thường ngủ say trong biển, trong thời kỳ tràn ngập đại kỳ ngộ này, rốt cục cũng xuất thế...

Đương nhiên Thần Quy Vương xuất thế, tất cả cao thủ đương thời có lẽ không biết.

Thần Quy Vương này sau khi nuốt khí huyết Man Kinh liền nhanh chóng đi xa, một lát sau đã biến mất khỏi vùng biển này. Lại một lúc lâu sau, rất nhiều cá mới bơi tới, trên không trung mới có tiếng động, chim biển bay qua.... Cả một vùng biển đã hoàn toàn khôi phục như bình thường.

413. Chương 399: Đạo Hoàng Truyền Thừa, Thiên Âm Môn Thay Máu

Vô Tận Thần Công

Chương 399: Đạo Hoàng truyền thừa, Thiên Âm môn thay máu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngoài mấy chục vạn dặm.

Đại Chu.

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Man Tượng lao nhanh, gấp núi qua núi, gấp nước lội nước, gấp thôn trấn nhỏ căn bản không thèm tránh, trực tiếp va chạm. Trong tiếng vang ầm ầm, phòng ốc bên trong thôn trấn sụp đổ cả. Thôn dân bên trong thôn nhỏ nếu nhanh thì né tránh thoát được một kiếp nạn, nếu chậm thì bị Man Tượng này đánh bay, giẫm đạp tới chết!

Trên người Man Tượng là một nam tử da ngăm đen, mặt đầy râu quai nón đang ngồi xếp bằng, chính là Nam Man Vương A Cốt Đóa.

Giờ phút này A Cốt Đóa đang nhắm mắt ngồi khoanh chân.

Man Tượng tiến lên rầm rầm, thân thể A Cốt Đóa cũng lay động có tiết tấu, trang sức xương trên người phát ra tiếng động leng keng.

- Hả?

Khi Man Tượng đang tiến lên thì đột nhiên A Cốt Đóa nhướng mày.

Hai mắt nhưng chuông đồng của hắn bỗng mở ra.

- Chuyện gì đã xảy ra? Khí tức của Man Kinh lại biến mất sao?

Giờ phút này A Cốt Đóa có thể cảm nhận rõ ràng là khí tức của Man Kinh đột nhiên biến mất, rốt cục không dò xét ra được nữa...

- Man Kinh có được thực lực Võ Thánh cấp cao, có thể hoành hành trên toàn bộ đông hải! Nghe đồn r đông hải có Bạch Sa Vương cũng có tu vi cấp độ Võ Thánh, cao nhất đạt tới trạng thái Võ Thánh đỉnh phong, cũng là một loại dị thú Man Hoang. Nhưng dù là gặp phải Bạch Sa Vương kia thì Man Kinh dù đánh không lại nhưng muốn chạy trốn, Bạch Sa Vương kia tuyệt đối không ngăn cản nổi nó. Sao nó lại...

A Cốt Đóa có nghĩ thế nào cũng không ngờ nổi là Man Kinh kia đã chết mất rồi.

- Chẳng lẽ là cao thủ Thiên Âm môn truy kích Man Kinh, chém giết nó rồi?

Trong đầu A Cốt Đóa hiện lên ý nghĩ này.

Man Kinh tuy mạnh mẽ, lực lượng khí huyết cực kỳ khổng lồ nhưng dù sao nếu so với Man Thần trong tứ đại man tướng thì thực lực của nó còn kém nhiều.

Dù sao lực lượng của nó cũng không có tu vi cảnh giới võ đạo gì.

Tuy nhất thời nửa khắc, cường giả Võ Thánh cũng khó có thể giết chết nó.

Nhưng nếu cao thủ Võ Thánh Thiên Âm môn thật sự kiên nhẫn, đuổi bắt Man Kinh này mà chém giết thì vẫn có thể làm được.

- Khốn kiếp!

A Cốt Đóa nghiêng răng nghiêng lợi.

- Cho rằng chém giết Man Kinh thì có thể ngăn cản ta tiến về Thiên Âm môn sao? Bên trong Man tộc ta, bản lĩnh khổng thú của ta đã rất mạnh, đến đông hải là bốn vương tự nhiên có thể điều khiển bá chủ khác trong nước, tối đa một tháng rưỡi là có thể tới Thiên Âm môn các ngươi, chém giết toàn bộ các ngươi!

A Cốt Đóa oán hận nói.

Đông hải, Thiên Âm môn.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc tiến vào trong Thập Phương Ca Sa tiềm tu.

Mà thân thể Dương Thạc và Dương Dịch, Tiển Nguyệt thì lại ở bên trong cứ điểm của Thiên Âm môn.

Những cường giả Võ Thánh như Tiển Nguyệt, Minh Kiều mười năm trước cũng đã đi vào cảnh giới Võ Thánh, hiện tại muốn tiềm tu, muốn tăng tu vi là chuyện hầu như không thể rồi.

Dù là Dương Dịch, nếu không có đồn ngộ, muốn trong hai tháng đột phá cũng là chuyện khó như lên trời.

Cho nên nói trong hai tháng này tiềm tu, chủ yếu vẫn là Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Những người khác hầu như không thể làm gì.

Lúc này không gian Thập Phương Ca Sa mở ra.

Hai tỷ muội Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh đang chỉ huy đám đệ tử bình thường của Thiên Âm môn mang vật phẩm quý giá của Thiên Âm môn và một số công pháp bí tịch vào trong đó.

Đối với Nam Man Vương sắp tới, dù Dương Thạc có tu thành Cửu Dương Chân Thân tăng ba thật thì cũng không thể nắm chắc là có thể đánh lui hoặc giết chết đối phương.

Nếu như không thể ngăn cản Nam Man Vương này, đám người Dương Thạc cũng phải trốn!

Lần trước, tứ đại man tướng tới, trong lúc vội vã, dù Lôi Diệu Vương dùng tính mạng mở Thông Thiên đạo ra nhưng cũng không thể để đệ tử Thiên Âm môn rời đi thuận lợi.

Hiện tại bọn họ chuyển toàn bộ vật quý trọng của Thiên Âm môn vào trong Thập Phương Ca Sa.

Nam Man Vương đánh tới, nếu không ngăn được thì xé mở hư không đào tẩu. Nam Man Vương có mạnh, nếu không có pháp khí đặc thù hoặc bí pháp phối hợp thì gần như không thể xé mở hư không mà truy kích Dương Thạc.

Cho dù Dương Thạc có nắm chắc phần thắng Nam Man Vương thì cũng phải làm như vậy!

Thực lực Nam Man Vương quá mạnh, Dương Thạc chém giết với hắn, tuyệt đối sẽ là một hồi đại chiến kinh thiên động địa. Bởi trận chiến này ở Thiên Âm môn cho nên trong quá trình chiến đấu sẽ phá tan tành nơi này. Đây là chuyện rất bình thường. Cho nên trước đó phải chuyển toàn bộ vật quý trọng của Thiên Âm môn đi, cũng chuyển dời đệ tử vào trong không gian của Thập Phương Ca Sa. Do đó thì dù có đại chiến một hồi, nơi này bị hủy diệt toàn bộ cũng sẽ giảm tổn thất xuống thấp nhất.

Hai tỷ muội Tô Thanh Như chỉ huy đệ tử bình thường vận chuyển.

Tiển Nguyệt, Minh Kiều, Dương Dịch và Huyết Phi Ngưng Thụý đều giám sát ở gần đó.

Tiểu Nguyệt nhìn Dương Dịch một cái, lại nhìn Dương Thạc, lông mày hơi nhíu, không biết đang suy nghĩ gì.

- Dương Thạc!

Chợt Tiểu Nguyệt thở dài một hơi, mở miệng nói.

- Hả?

Dương Thạc cũng sờ:

- Tiểu Nguyệt tiền bối, có chuyện gì sao?

Tiểu Nguyệt cắn khê bờ môi, dường như đã có quyết định gì đó.

- Ta biết rõ ngươi có tình nghĩa thâm hậu với Tiểu Dịch. Vốn theo môn quy của Thiên Âm môn chúng ta, đệ tử không thể yêu đương. Lúc trước sư tôn của ta, môn chủ Thiên Âm môn đời trước cũng có tình thâm ý trọng với Lôi Điều tiền bối, chỉ tiếc là hữu duyên vô phận. Mười một năm trước, nhi tử Trương Tử Ngâm của tông sư Trương Chu Chính Đại Chu cũng tình đầu ý hợp với Thanh Như, chỉ tiếc là đoạn tình cảm này còn chưa bắt đầu thì đã “không bệnh mà chết”. Không những ta phản đối mà Trương Chu Chính cũng xem thường thân phận của Thanh Như, cuối cùng Trương Tử Ngâm bị phản mà rời kinh thành, vùi đầu vào Chân Vũ môn....

Tiểu Nguyệt chậm rãi nói. Tô Thanh Như ở không xa nghe thấy Tiểu Nguyệt nhắc tới ba chữ Trương Tử Ngâm, thân thể không khỏi hơi run khê.

- Hiện tại... Lôi Điều Vương vì Thiên Âm môn chúng ta mà mất mạng, mà ngươi vì bảo vệ Thiên Âm môn chúng ta, hao hết tâm lực... Ta muốn hủy bỏ môn quy này của Thiên Âm môn chúng ta!

- Hủy bỏ môn quy này sao?

Dương Thạc thoáng sửng sốt một chút.

Chẳng qua đối với môn quy này, Dương Thạc ngược lại cũng càng thêm hứng thú với một đoạn cảm tình này của Tô Thanh Như.

Mười một năm trước, kinh thành Đại Chu, Tô Thanh Như và Trương Chu Chính, con trai của Trương Tử Ngâm từng có một đoạn tình cảm mộng lung sao? Bây giờ Tô Thanh Như có lẽ chưa tới ba mươi tuổi, trên cơ bản chỉ chừng hai tám, hai chín. Mười một năm trước, Tô Thanh Như hẳn là mười tám tuổi, phong nhã hào hoa, lớn hơn Dương Dịch bây giờ một chút.

Về phần Tô Thanh Như, chắc hẳn tuổi tác cũng không kém nhiều.

Trương Chu Chính chính là đệ nhất nhân của Nho môn Đại Chu, đại học sĩ đương triều. Mười một năm trước, hẳn cũng là nhân vật tể tướng, đứng đầu nội các.

Trương Tử Ngâm, coi như là hậu nhân danh môn.

Dùng gia giáo của Trương Chu Chính, Trương Tử Ngâm này chắc chắn cũng là một văn sĩ phong lưu.

Câu chuyện tài tử giai nhân, các triều đại đổi thay cũng không thiếu.

Tô Thanh Như là giai nhân bên trong Ngọc Mạt Lâu, Trương Tử Ngâm lúc ấy là tài tử nổi danh. Hai người ái mộ lẫn nhau, chắc hẳn là một câu chuyện rất bình thường. truyện copy từ

Chỉ có điều hai người này rất khó đi đến cùng một chỗ.

Đầu tiên là môn quy của Thiên Âm môn, yêu cầu đệ tử Thiên Âm môn giữ thân như ngọc, không được lập gia đình.

Tiếp theo là lực cản bên phía Trương Chu Chính kia.

Trương Chu Chính thân là đệ nhất nhân Nho môn, vô cùng coi trọng lễ giáo. Tô Thanh Như mặc dù là xử nữ giữ thân như ngọc nhưng rốt cục cũng xuất thân lầu xanh. Theo Trương Chu Chính thấy thì tuyệt đối không thể xứng với Trương Tử Ngâm. Dương Thạc hoàn toàn có thể tưởng tượng được, lúc đó nhất định

Trương Chu Chính phản đối vạ phần với chuyện này. Cũng chính bởi vậy mới bức bách Trương Tử Ngâm rời kinh thành, xin làm môn hạ của chương môn Trác Tử Dương Chân Vũ môn, trở thành đệ tử quan môn của Trác Tử Dương...

Hiện nay Trương Tử Ngâm không ngờ cũng đạt tới cấp độ Vô Thánh, trở thành Vô Thánh thứ bảy của Chân Vũ môn rồi!

Chỉ luận thực lực thì sợ rằng hắn chỉ có hơn chứ không kém Tô Thanh Như.

- Sư phụ. Lúc trước ta và Trương Tử Ngâm không có chuyện gì đâu!

Tại thời điểm Dương Thạc đang suy nghĩ thì đột nhiên Tô Thanh Như mở miệng.

Sắc mặt Tô Thanh Như lạnh như băng.

Trong đôi mắt nàng không có nửa điểm tình cảm chân động.

- Trương Tử Ngâm dù không tồi nhưng đệ tử cũng không dễ động tâm với hắn như vậy. Ban đầu đều là Trương Tử Ngâm muốn chuộc ta ra khỏi Ngọc Mật lâu, lấy ta làm vợ nhưng kết quả là bị Trương Chu Chính phản đối. Trước luôn mồm mắng ta là người ti tiện. Ta nhớ hắn là tiền bối Nho môn nên mới nhiều lần không chấp nhận với hắn.

- Trương Tử Ngâm kia cũng không phải thứ gì tốt. Vốn ta từng tiếp xúc mấy lần với hắn, hâm mộ tài năng của hắn.

- Đáng tiếc hắn muốn chuộc ta ra ngoài, căn bản không hỏi ý kiến ta. Trong mắt hắn, ta cũng không khác gì món hàng hóa mà thôi. Hắn nếu muốn thì lúc nào cũng có thể chuộc. Một người như vậy, ta không có thiện cảm chút nào!

Tô Thanh Như trầm giọng nói.

- Sư phụ. Người muốn hủy môn quy của Thiên Âm môn, ta tất nhiên là đồng ý. Khởi cần phải nói, vì tiểu sư muội thì đó là chuyện lớn lắm!

Ngay sau đó, lại nghe Tô Thanh Như nói.

- Vậy sao?

Dương Thạc nhìn Tô Thanh Như một cái.

Những lời này của Tô Thanh Như hắn là thực.

Có lẽ lúc trước nàng và Trương Tử Ngâm có hâm mộ lẫn nhau thật.

Chỉ có điều loại hâm mộ kia cũng không phải là loại tình cảm nam nữ gì. Có lẽ nếu Trương Tử Ngâm kia có thể đối đãi Tô Thanh Như ngang hàng, hai người kết giao một thời gian ngắn, thật sự có thể phát sinh tình cảm, cuối cùng trở thành một đôi. Chỉ tiếc là Trương Tử Ngâm lại không hỏi ý kiến Tô Thanh Như đã thu xếp chuộc thân cho nàng, hơn nữa còn bị Trương Chu Chính phản đối kịch liệt. Đối với cách làm này của Trương Tử Ngâm, Tô Thanh Như cũng có phản cảm tới cực điểm, thiện cảm lúc đầu bị phá sạch.

- Phế bỏ môn quy sao? Chuyện này cũng tốt!

Tiểu Nguyệt và Tô Thanh Như đều nói muốn phế môn quy Thiên Âm môn, Dương Thạc tất nhiên không phản đối.

Trên thực tế, Dương Thạc cũng chẳng có cảm giác gì với chuyện này.

Cho dù là không phế bỏ môn quy, Dương Dịch muốn đi theo mình, Thiên Âm môn có thể ngăn cản sao?

Cùng lắm thì Dương Dịch trực tiếp rời Thiên Âm môn là được rồi!

Thời gian trước, Dương Dịch đi theo Dương Thạc, trên thực tế cũng đã chuẩn bị kỹ càng, vứt bỏ Thiên Âm môn lựa chọn Dương Thạc rồi.

Đương nhiên nếu bây giờ có thể phế bỏ môn quy này, để Dương Dịch quang minh chính đại ở cùng Dương Thạc, chuyện này tất nhiên Dương Thạc tán thành hết mình.

- Chẳng qua...

Dương Thạc nghĩ ngợi một chút, lông mày hơi nhíu lại.

- Tiễn Nguyệt tiền bối, ta cảm thấy phế bỏ môn quy này cũng hơi không ổn!

- Nếu phế môn quy này, đệ tử Thiên Âm môn đều đi tìm nam tử, yêu đương rất nhiên là chuyện tốt. Nhưng sẽ khó tránh có một số nam tử có ý đồ, lừa gạt đệ tử Thiên Âm môn, muốn đạt tới mục đích không ai biết. Do đó, đối với đệ tử của Thiên Âm môn cũng không phải là chuyện tốt!

- Đề nghị của ta là nếu đệ tử Thiên Âm môn thích nam tử nào đó thì phải để nam tử đó gia nhập Thiên Âm môn!

- Phải để nam tử này chịu Thiên Âm môn quản lý. Dò đó ngược lại có thể tránh cho đệ tử Thiên Âm môn bị kẻ có ý đồ lừa gạt ở một mức độ nhất định!

Dương Thạc đề nghị.

- Như vậy sao?

Tiến Nguyệt trầm ngâm một chút.

- Nói cách khác, đệ tử Thiên Âm môn thật sự thích nam tử nào đó thì có thể để nam tử kia gia nhập Thiên Âm môn giống như Lôi Điều Vương tiền bối sao?

Tiến Nguyệt nghĩ một chút, lập tức hiểu ý Dương Thạc.

- Như vậy cũng tốt... Nhưng nếu thế người muốn ở cùng Tiểu Địch thì phải gia nhập Thiên Âm môn đó..

Tiến Nguyệt nhìn Dương Thạc một cái, miệng nói.

- Gia nhập Thiên Âm môn cũng không phải là không thể. Chỉ có điều sư tôn của ta là Dũng Tín đại sư của Nam Lâm Tự. Dù ta gia nhập Thiên Âm môn cũng sẽ không báỉ sư đâu!

Dương Thạc nói.

Dương Thạc cũng không có cảm giác bài xích gì đối với việc gia nhập Thiên Âm môn.

Thiên Âm môn cũng không phải là đầm rồng hang hổ gì. So ra, quy củ của môn phái này vẫn còn tương đối rời rạc.

Dùng thực lực của Dương Thạc hiện này, hiện giờ tiến vào Thiên Âm môn thì Tiến Nguyệt tuyệt đối không thể khống chế Dương Thạc quá nhiều, cũng lắm chỉ cho Dương Thạc một cái danh hiệu mà thôi.

- Không báỉ sư sao?

Nghe Dương Thạc nói không báỉ sư, Tiến Nguyệt mỉm cười.

- Mặc dù người muốn báỉ sư, chỉ sợ trong Thiên Âm môn chúng ta cũng không có ai có thể làm sư phụ của người đó. Như vậy thì Dương Thạc, người gia nhập trong Thiên Âm môn chúng ta, ta cho người làm trưởng lão Thiên Âm môn!

Tiến Nguyệt nói.

- Còn nữa. Có Minh Kiều sư muội, Thiên Âm môn chúng ta vừa mất ba vị trưởng lão. Thiên Âm môn chúng ta hiện giờ không có trưởng lão, người cũng thăng cấp lên làm trưởng lão đi!

Tiến Nguyệt nói với Minh Kiều.

- Tiểu gia, người gia nhập Thiên Âm môn sao?

Sau một khắc, trong không gian của Thập Phương Ca Sa, một thân ảnh nhoáng lên. Đó là một phân thân của Thần Long chạy tới bên Dương Thạc.

- Hắc hắc. Thần Long ta vô liêm sỉ, xin làm Thần Thú trần phái có được không?

Thần Long cười toe toét nói.

- Thần Long người muốn làm thần thú trấn phái cho Thiên Âm môn ta sao?

Tiểu Nguyệt nghe thấy những lời này của Thần Long, hai mắt sáng ngời.

- Chúng ta tất nhiên cầu còn không được đó. Nếu người thật sự đồng ý làm thần thú trấn phái của chúng ta, ta lập tức cho người quyền lợi bằng môn chủ. Chỉ có điều một Thiên Âm môn còn có một sổ môn quy, người không được xuyên tạc lung tung đâu...

Tiểu Nguyệt nói với Thần Long.

- Được, ta cũng không muốn quyền lợi lớn hơn tiểu gia. Như vậy đi, cho ta quyền lợi bằng trưởng lão là được!

Thần Long vội đồng đưa móng vuốt, miệng đáp.

- Dương đại ca, ta và Ngưng Thúy với người là cùng tiến cùng lui. Người đã gia nhập Thiên Âm môn, chúng ta cũng muốn gia nhập Thiên Âm môn, không biết có được không?

Vào lúc này, Huyết Phi đột nhiên mở miệng.

- Các người cũng muốn gia nhập Thiên Âm môn sao?

414. Chương 400: Liên Tiếp Đồn Ngộ, Liên Tiếp Đột Phá!

Vô Tận Thần Công

Chương 400: Liên tiếp đồn ngộ, liên tiếp đột phá!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc này Tiểu Nguyệt sững sờ.

Huyết Phi và Ngưng Thúy có thực lực gì, tất nhiên Tiểu Nguyệt biết rõ.

Tuy hai người chưa đi vào cấp độ Võ Thánh nhưng hai người Ngọc Thử Đại Vương, Man Hùng trong tứ đại man tướng đều chết trong tay hai người. Huyết Phi và Ngưng Thúy tuyệt đối có thực lực cấp độ Võ Thánh.

Nếu các nàng cũng gia nhập vào Thiên Âm môn thì...

Chẳng khác này Thiên Âm môn có thêm ba cao thủ thực lực võ thánh là Dương Thạc, Huyết Phi, Ngưng Thúy, lại thêm một thần thú trấn phái Thần Long.

Thiên Âm môn tuy trước tổn thất ba đại trưởng lão nhưng có ba đại cao thủ nhóm Dương Thạc gia nhập, mất Lôi Điều Vương, được Thần Long thượng cổ, thực lực hầu như không yếu bớt chút nào.

Thậm chí còn có điểm tăng lên!

Hơn nữa thời gian đi qua, bọn họ chỉ có thể càng ngày càng mạnh!

Lúc trước ba đại trưởng lão của Thiên Âm môn cũng đã già yếu, thời gian trôi đi chỉ yếu đi dần.

Mà ba người Dương Thạc lại lúc nào cũng có thể mạnh lên.

Ba người này cũng chỉ mới cất bước mà thôi, tương lai có năng lực bước vào cấp độ Võ Thánh, thậm chí là Võ Thánh lời âm cấp bốn, cấp năm đấy...

Mà Thần Long bây giờ có cảnh giới võ đạo so ra còn kém Lôi Điều Vương.

Nhưng trải qua thời gian ngắn, nó quen thuộc triệt để với thân thể mình, lĩnh ngộ hết cảnh giới võ đạo ẩn chứa trong cơ thể mình. Lúc đó Thần Long tuyệt đối sẽ đạt cấp độ như Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương. Luận chiến lực, nó còn mạnh mẽ hơn Lôi Điều Vương tới mấy lần...

Có thể nói, lúc này Thiên Âm môn đã trải qua một lần thay máu!

Thực lực chính thể tăng trưởng cũng không lớn.

Nhưng một thánh địa võ đạo sắp xuống dốc biến thành một thánh địa võ đạo tương lai phát triển càng ngày càng mạnh hơn!

Ngoại trừ Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, toàn bộ cao thủ Thiên Âm môn không có ai qua ba mươi tuổi. Dù là Tiễn Nguyệt, Minh Kiều thì tuổi cũng không lớn.

Thần Long tuy sống vạn năm nhưng vĩnh sinh bất tử, tuổi tác chẳng tính làm gì.

Đối với loại thay đổi này, tất nhiên Tiễn Nguyệt rất mừng rỡ.

- Đúng rồi!

Nhưng lúc này lại nghe Dương Thạc lên tiếng lên nữa.

- Môn chủ, ta và Tiểu Địch đã từng đạt được truyền thừa của Đạo Hoàng thượng cổ ở sâu trong lòng đất Yến Sơn. Hiện tại ta đã vào Thiên Âm môn, truyền thừa của Đạo Hoàng thượng cổ này giao luôn cho Thiên Âm môn là xong. Môn chủ và Thanh Như sư tỷ, Quân Ninh sư tỷ xem truyền thừa của Đạo Hoàng một chút, không chừng có thể lĩnh ngộ, thực lực tiến thêm một bước. Đến lúc đó thì phần thắng khi đối phó với Nam Man Vương cũng tăng lên một ít!

Dương Thạc trầm giọng nói.

- Cái gì? Truyền thừa của Đạo Hoàng thượng cổ sao?

Nghe được những lời này của Dương Thạc, ở đây ngoại trừ Dương Địch, Huyết Phi Ngưng Thúy và Thần Long, tất cả mọi người Thiên Âm Môn đều chấn động, lập tức há to miệng, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được.

- Truyền thừa của Đạo Hoàng thượng cổ... làm sao mà... bị các người tìm được...

Theo bản năng, Tiễn Nguyệt trực tiếp mở miệng nói.

- Lúc Thần Long xuất thế, ta và Tiểu Địch đã bắt được Thần Long. Dưới sự chỉ dẫn của Thần Long, mặc dù Thần Long không có thần hồn ý niệm của Thần Long thượng cổ nhưng vẫn có một ít trở nhớ của nó. Trong trí nhớ của Thần Long thượng cổ, kiện pháp khí có truyền thừa của Đạo Hoàng chính là ở trong lòng đất Yến Sơn!

Dương Thạc giải thích nói.

- Vừa vặn có một lần có người phát hiện ra Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp. Dưới sự dẫn dắt của Thần Long, chúng ta đã tìm được pháp khí máu chốt này. Phía trên pháp khí máu chốt này có truyền thừa của Đạo Hoàng.

Dương Thạc nói xong, nhìn Dương Địch một cái.

Giờ phút này, Dương Địch đã sớm lấy ra Đại Thần Âm Linh Đàng.

- Sư phụ, sư thúc, truyền thừa của Đạo Hoàng ở trên chiếc Đại Thần Âm Linh Đàng này.

Dương Địch nói ra.

- Ta đã đọc thuộc lòng toàn bộ truyền thừa của Đạo Hoàng, hiện tại có thể trực tiếp ghi ra. đọc truyện mới nhất tại .

Trong Đại Thần Âm Linh Đàng, Hộ Tâm Giáp Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp của Đạo Hoàng thượng cổ đã dung hợp hoàn mỹ cùng Thú Âm Linh Đàng rồi, không tách ra được. Truyền thừa của Đạo Hoàng phía trên tự nhiên cũng không thể nào nhìn thấy được.

Nhưng Dương Địch đã sớm đọc thuộc lòng toàn bộ truyền thừa của Đạo Hoàng này, hiện tại có thể lập tức đọc thuộc lòng trước mặt đám người Tiễn Nguyệt.

- Hắc hắc hắc hắc... Tiễn Nguyệt môn chủ, tiểu nãi nãi có thể tìm được truyền thừa của Đạo Hoàng này, trong đó có không ít công lao của ta đấy. Ta vừa mới làm thần thú trấn phái Thiên Âm Môn liền mang đến cho Thiên Âm Môn một phần hậu lễ như vậy. Chúc vị thần thú trấn phái này cũng coi như xứng đáng chứ?

Thần Long cười hắc hắc, dương dương tự đắc này.

Giờ phút này, đám người Tiễn Nguyệt Minh Kiều đều im lặng.

Đây đâu chỉ là làm hết phận sự?

Có thể nói Thần Long này quả thật là tin mừng của Thiên Âm Môn!

Không thể tưởng tượng được, vạn năm trước, Đạo Hoàng dẫn theo vô số cường giả nhân loại vây giết Thần Long thượng cổ rồi trấn áp dưới Yên Sơn. Vạn năm sau, Thần Long xuất thế lại chân thành hợp tác với Thiên Âm Môn - truyền thừa của Đạo Hoàng, mang đến rất nhiều lợi ích cho Thiên Âm Môn. Không thể không nói, điều này thật sự là tạo hóa trêu người rồi.

- Dương Thạc, Tiểu Địch, tin tức này quá chấn kinh đối với chúng ta!

Thở ra một hơi thật dài, Tiễn Nguyệt nói ra.

Năm đó Đạo Hoàng bị Nhân Hoàng chém giết, truyền thừa lưu lại vô cùng có hạn.

Chính bởi vì như thế, mặc dù Thiên Âm Môn có vạn năm nội tình, tuy được xưng là thánh địa vô đạo, nhưng thực lực đơn thuần lại không thể so sánh với Kim Phật Tự, Đại Lâm Tự, Chân Vũ Môn.

Tối đa chỉ khoảng bằng Thánh Hỏa Đạo ở Hỏa La Quốc mà thôi.

Chẳng qua là Thiên Âm Môn thường xuyên tham dự vào thay đổi biến hóa trong triều đình nhân đạo, dựa vào tài nguyên của hoàng thất, lúc này mới sống tương đối dễ chịu, bảo vệ tên tuổi thánh địa vô đạo mà thôi.

Trên thực tế, trong Thiên Âm Môn, truyền thừa vô đạo cực hạn cũng không tính là nhiều.

Chỉ có Thiên Đạo Thần Âm và Đại Thiên Âm Chưởng.

Mà trên thực tế, Thiên Đạo Thần Âm được xưng là bí điển có thể so sánh với Cửu Âm Cửu Dương, bộ truyền thừa Thiên Âm Môn này cũng có chút không trọn vẹn.

Chẳng qua là tốc độ tu luyện nhanh mà thôi, luận uy lực thì khó có thể đánh đồng với Cửu Âm Cửu Dương huyền công bậc này.

Hiện tại Dương Thạc đã mang đến truyền thừa của Đạo Hoàng, hiển nhiên những công pháp bí tịch Thiên Âm Môn được truyền thừa của Đạo Hoàng bổ sung, tuyệt đại bộ phận đều có thể trở nên càng nguyên vẹn hơn, càng mạnh mẽ hơn.

- Sư phụ, ta đọc thuộc lòng nội dung truyền thừa của Đạo Hoàng cho các người nghe nhé. Sau khi nghe xong, các người sẽ biết rõ truyền thừa của Đạo Hoàng này rốt cục có phải thật hay không!

Dương Địch mỉm cười, nói ra.

Giờ phút này, tâm tình Dương Địch vô cùng tốt đẹp.

Vốn ở cạnh Dương Thạc, nàng còn vô cùng sợ hãi Tiễn Nguyệt sẽ phản đối.

Lúc trước gặp mặt Tô Thanh Như Tô Quân Ninh một lần, tuy Tô Quân Ninh mặc kệ chuyện của Dương Địch nhưng Tô Thanh Như lại tỏ ý phản đối.

Điều này khiến trong lòng Dương Địch đã bị phủ một lớp sương mờ.

Chẳng qua nàng tuyệt đối không ngờ lúc này đây, Dương Thạc dẫn theo nàng trở lại Thiên Âm Môn, lập tức ngăn cản cơn sóng dữ, giải quyết một nguy cơ lớn cho Thiên Âm Môn, chiếm được thiện cảm của đám người Tiễn Nguyệt.

415. Chương 401: Trước Khi Đột Phá, Nam Man Vương Đến!

Chương 401: Trước khi đột phá, Nam Man Vương đến!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Hiện tại Dương Thạc muốn giao truyền thừa của Đạo Hoàng cho Thiên Âm Môn, càng là cống hiến rất nhiều với Thiên Âm Môn.

Nam nhân của nàng có thể làm ra đại lượng cống hiến với nhà mẹ nàng, lại khiến mọi người trong nhà mẹ phải lau mắt mà nhìn. Chuyện này xảy ra trên người Dương Địch, trong lòng Dương Địch tự nhiên mừng rỡ.

Thoáng sắp xếp lại lời nói, Dương Địch bắt đầu đọc thuộc lòng nội dung truyền thừa của Đạo Hoàng.

Mới đầu nghe thấy Dương Địch đọc thuộc lòng một bộ phận, đám người Tiễn Nguyệt đều hơi nhú chân mày lại.

Giống như đã phát hiện ra có chút không đúng, lại giống như cảm thấy khó có thể lý giải.

Nhưng lúc Dương Địch tiếp tục đọc thuộc lòng, theo thời gian, lông mày đám người Tiễn Nguyệt đều giãn ra, tiếp theo trên mặt các nàng cũng hiện ra vẻ bình tĩnh đại ngộ. Hai mắt mấy người đều mơ hồ tản mát ra quang mang hưng phấn!

Hiển nhiên nghe Dương Địch đọc thuộc lòng truyền thừa của Đạo Hoàng, các nàng đã chiếm được lợi ích rất lớn.

Thời gian đám người Tiễn Nguyệt tu luyện đủ dài, trình độ lĩnh ngộ lý giải công pháp Thiên Âm Môn thâm hậu hơn xa Dương Địch.

Giống như một người phân tích một vấn đề, suy tư mấy ngày mấy đêm vậy.

Khi người này tìm được một con đường giải vấn đề hoàn toàn mới, hần lập tức bình tĩnh đại ngộ, thoáng cái hiểu được!

Truyền thừa của Đạo Hoàng hiển nhiên đã cung cấp một cách suy nghĩ hoàn toàn mới về công pháp Thiên Âm Môn cho đám người Tiễn Nguyệt.

- Truyền thừa của Đạo Hoàng, độ phù hợp với Tiễn Nguyệt chín phần!

- Độ phù hợp với Minh Kiều, chín phần!

- Độ phù hợp với Tô Thanh Như, chín phần!

- Độ phù hợp với Tô Quân Ninh, mười phần!

Lúc Dương Địch đang đọc thuộc lòng truyền thừa của Đạo Hoàng, Dương Thạc cũng dò xét độ phù hợp giữa truyền thừa của Đạo Hoàng và các nàng.

Thấp nhất đều là chín phần!

Mà tiểu thiên tài Tô Quân Ninh, độ phù hợp dứt khoát đạt tới mười phần. Độ phù hợp như vậy đã là vô cùng biến thái.

Tình huống này cũng vô cùng tình thường.

Dù sao lúc trước Tiễn Nguyệt Minh Kiều có thể trở hết tài năng trong rất nhiều đệ tử Thiên Âm Môn, trở thành cường giả Vô Thánh, hiển nhiên chứng tỏ độ phù hợp giữa các nàng và công pháp Thiên Âm Môn tuyệt đối không thấp. Tô Thanh Như Tô Quân Ninh cũng giống như vậy. Mà truyền thừa của Đạo Hoàng và công pháp Thiên Âm Môn đều cùng một nguồn. Các nàng tu luyện công pháp Thiên Âm Môn có thành tựu, truyền thừa của Đạo Hoàng đương nhiên cũng có độ phù hợp cực cao với các nàng.

Uỳnh!

Đúng lúc Dương Thạc nghĩ như vậy, chợt thấy...

Phía trước, bên Tô Thanh Như, một âm thanh kỳ dị trầm đục chợt vang lên.

Đã thấy hai mắt Tô Thanh Như khép kín, cả người đứng ở đằng kia, khí tức thiên địa xung quanh đều tập trung về phía nàng. Tiếng trầm đục vừa rồi chính là do khí tức thiên địa tụ lại tạo thành.

- Đồn ngộ rồi à?

Nhìn thấy trạng thái này của Tô Thanh Như, Dương Thạc không khỏi sửng sốt.

Hiện tại Tô Thanh Như dĩ nhiên đã tiến vào trạng thái đồn ngộ!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Ngay một khắc sau đó, khí tức trên thân thể Tô Quân Ninh, Minh Kiều, Tiển Nguyệt cũng liên tiếp xảy ra biến hóa. Mấy người này đều nhắm mắt lại, tiến vào trạng thái đồn ngộ.

Các nàng có lý giải vô cùng sâu sắc về công pháp Thiên Âm Môn.

Chỉ cần xuyên qua một cánh cửa, lập tức có thể tiến vào một cảnh giới mới.

Mà truyền thừa của Đạo Hoàng này đã thay các nàng, trực tiếp xuyên phá cánh cửa này ra!

Kể từ đó, các nàng trực tiếp đồn ngộ cũng là chuyện vô cùng bình thường.

- Sư phụ, sư tỷ, các nàng đồn ngộ rồi à?

Nhìn thấy đám người Tiển Nguyệt đồn ngộ, Dương Dịch đều sửng sốt.

Đám người Tiển Nguyệt vốn đều là thực lực Vô Thánh sơ giai.

Hiện tại đồn ngộ, Dương Dịch mơ hồ có thể cảm giác được các nàng ít nhất có thể đột phá một tầng nữa, tiến vào cấp độ Vô Thánh trung giai, thực lực còn có thể tăng mạnh.

Nếu tiếp tục tu luyện theo truyền thừa của Đạo Hoàng, cuối cùng đám người Tiển Nguyệt có khả năng lớn, có thể tiến vào cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm!

- Đám người môn chủ đã bắt đầu đồn ngộ rồi, chúng ta cũng không thể rút lại phía sau quá nhiều!

- Tu luyện, tranh thủ tu luyện trong thời gian một hai tháng này để thực lực tăng lên!

Về mặt Dương Thạc ngưng trọng, nói ra.

Một ngày.

Ba ngày... bảy ngày....

Đến ngày thứ chín, trong Thiên Âm Môn, người đầu tiên đã hoàn toàn lĩnh ngộ, thực lực đột phá.

Cũng không phải đám người Tiển Nguyệt, mà là Dương Dịch!

Lúc trước Dương Dịch chính là Đại Tông Sư sơ giai, mơ hồ sắp đi vào Đại Tông Sư trung giai.

Mấy ngày nay, tất cả mọi người trong Thiên Âm Môn đều đồn ngộ tu luyện, nàng tự nhiên cũng tu luyện. Không thể tưởng tượng được chín ngày ngắn ngủi, Dương Dịch đã đột phá trước, tiến vào Đại Tông Sư trung giai.

Sử dụng Đại Thần Âm Linh Đang, hiệu quả càng thêm mạnh mẽ!

Võ giả dưới Đại Tông Sư trung giai, trừ phi thiên phú khác lạ, cường độ thần hồn cực cao, nếu không gần như có thể trực tiếp giết chết trong nháy mắt!

Đến ngày thứ mười hai, Tô Quân Ninh cũng đột phá!

Tiến vào Vô Thánh trung giai!

Rất cực là Tô Quân Ninh có thiên tư rất cao, độ phù hợp cũng càng cao, cho nên tốc độ đột phá của nàng cũng nhanh nhất. Hiện tại chỉ tính riêng cảnh giới võ đạo, Tô Quân Ninh đã là đệ nhất nhân Thiên Âm

Môn. Cho dù là Tiểu Nguyệt Minh Kiều, các nàng cũng chỉ có Võ Thánh sơ giai mà thôi, còn cách Võ Thánh trung giai một đoạn.

Tiếp theo là Minh Kiều.

Lúc trước Minh Kiều chém giết với tứ đại Man tướng, thương thế cũng không tính là nghiêm trọng, trạng thái vừa vặn. Huống hồ so với Tô Thanh Như, nàng linh ngộ võ đạo Thiên Âm Môn càng khắc sâu hơn. Cho nên nàng đột phá theo sát Tô Quân Ninh cũng là chuyện vô cùng bình thường.

Đây là chuyện của ngày thứ hai mươi ba.

Mà ngay sau đó, ngày thứ hai mươi bốn, Tô Thanh Như cũng đột phá!

Sau khi các nàng đột phá đều lập tức thu hoạch tin tức truyền thừa của Đạo Hoàng từ Dương Dịch, lại bắt đầu lĩnh ngộ. Đương nhiên, sau một lần đốn ngộ đột phá, về sau lĩnh ngộ cũng đều không có hiệu quả đốn ngộ. Cho nên các nàng cũng không thể tiếp tục đột phá, chẳng qua là củng cố vững chắc cảnh giới mà thôi.

Đến ngày thứ ba mươi mốt, Tiểu Nguyệt rốt cục cũng đột phá, tiến vào Võ Thánh trung giai!

Trên thực tế, thiên phú của Tiểu Nguyệt kém hơn Tô Quân Ninh một chút, nhưng lại không thua kém Tô Thanh Như và Minh Kiều chút nào.

Chỉ có điều lúc trước đánh một trận với tứ đại Man tướng, Tiểu Nguyệt bị thương nặng hơn một chút, ảnh hưởng tới trạng thái hiện tại của nàng mà thôi.

Lúc đốn ngộ, đôi khi sẽ thoáng có chút chênh lệch, hiệu quả sẽ trông đánh xuôi, đèn thổi ngược.

Tiểu Nguyệt cũng không phải ở trạng thái tốt nhất, lần đốn ngộ này tự nhiên sẽ có chút chênh lệch. Nhưng tốn ba mươi mốt ngày, nàng rốt cục cũng tiến vào cấp độ Võ Thánh trung giai. Đây đã là vô cùng khó có được rồi.

Chỉ cần đột phá, tóm lại là tốt!

Cho dù tốn thêm vài ngày, trên thực tế cũng không gây trở ngại.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Lúc đột phá, hàng loạt tiếng nổ vang lên trong thân thể Tiểu Nguyệt.

Âm thanh cũng không tính là nhiều, chẳng qua chỉ có mười sáu tiếng.

Mười sáu tiếng, khiếu huyết trong thân thể dung hợp thành mười sáu điểm. Đây là biểu hiện tiến vào cấp độ Võ Thánh trung giai.

Nói cách khác, giờ phút này, Tiểu Nguyệt đã từ cấp độ Võ Thánh sơ giai, hoàn toàn tiến vào cấp độ Võ Thánh trung giai, thực lực tăng vọt!

Ầm ầm!

Một luồng khí thể mạnh mẽ phát tán ra từ trong thân thể Tiểu Nguyệt.

Phạm vi bảy tám trượng xung quanh đều bị luồng khí thể này bao phủ.

Lực lượng linh vực!

Cường giả cấp độ Võ Thánh sơ giai bình thường, linh vực chỉ xung quanh thân thể ba bốn trượng mà thôi.

Như Đóa Tư Đóa Mẫu, thậm chí là Mạc Vân Cốc, trên cơ bản đều là cấp độ này. Theo thực lực tăng lên, phạm vi linh vực cũng dần dần mở rộng. Tiến vào cấp độ Võ Thánh Lôi âm tầng bốn sẽ giống như một trong số các Man tướng, Man Thần kia, phạm vi linh vực có thể đạt tới trên dưới hai mươi trượng.

Về phần Võ Thánh Lôi âm tầng năm như Dương Thiên, phạm vi ít nhất cũng là sáu bảy mươi trượng. Long Hoàng thượng cổ kia có phạm vi lớn hơn, đạt tới trên dưới tám mươi trượng.

Ngoài ra, Yêu Thánh đệ nhất thiên hạ, Thần Quy Vương kia, lĩnh vực tản mát ra lại càng có phạm vi lớn hơn. Dù sao bản thể Thần Quy Vương đã dài tròn vẹn hơn trăm trượng rồi, phạm vi lĩnh vực của hắn tự nhiên cũng không nhỏ.

Phạm vi lĩnh vực là một phương diện.

Trên thực tế, đối với một võ giả, thực lực mạnh yếu được quyết định bởi lực lượng lĩnh vực.

Lĩnh vực rộng một ngàn một vạn trượng nhưng lại lỏng lẻo suy sụp thì không bằng một lĩnh vực một trượng mà tuyệt đối không chế tốt!

Hiển nhiên lĩnh vực Tiển Nguyệt tăng trưởng. Lực lượng lĩnh vực của nàng không giảm mà còn tăng đủ để nói rõ thực lực của nàng đã tăng lên trên phạm vi lớn.

- Sư phụ, người cũng đột phá!

Cảm nhận được Tiển Nguyệt đột phá, Dương Dịch đang tu luyện ở phụ cận nhanh chóng mở to mắt, mừng rỡ nói ra.

- Ừm.

Tiển Nguyệt mỉm cười, chậm rãi mở đôi mắt khép kín của nàng.

- Chắc đã qua hơn một tháng rồi?

- Lúc trước tu luyện ta bị thương nên tạo ra một chút chênh lệch cho nên tốn thời gian dài một chút. Hiện tại Minh Kiều sư thúc của người, còn có hai tiểu nha đầu Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh chắc hẳn đều sớm đột phá rồi chứ?

Tiển Nguyệt nhìn Dương Dịch, mỉm cười hỏi.

Nàng biết rõ đám người Minh Kiều tuyệt đối đã sớm đột phá.

Trong một tháng này, thực lực Thiên Âm Môn lại tăng lên thật lớn.

Vốn là bốn gã cao thủ Võ Thánh sơ giai, hiện tại cũng đã trở thành Võ Thánh trung giai. Nếu đám người Tiển Nguyệt sớm tiến vào cấp độ Võ Thánh trung giai, chỉ sợ cho dù tứ đại Man tướng Nam Man nhất tộc kia có muốn khi dễ Thiên Âm Môn thì cũng tuyệt đối không dễ dàng như vậy.

- Sư phụ, nhóm Minh Kiều sư thúc cũng đã đột phá. Thậm chí thực lực của Huyết Phi và Ngưng Thúy cũng tăng lên một giai rồi, hiện tại đang đợi thiếu gia đột phá...

Dương Dịch nói ra.

Ánh mắt Tiển Nguyệt và Dương Dịch đều tập trung lên người Dương Thạc.

Đám người Tiển Nguyệt đột phá cũng không có gì.

Từ Võ Thánh sơ giai tiến vào Võ Thánh trung giai, tuy thực lực tăng lên không tệ, nhưng nếu đối mặt với Nam Man Vương A Cốt Đả cấp độ Võ Thánh Lôi âm tăng bốn, bất kể là Võ Thánh sơ giai hay Võ Thánh trung giai thì cũng hầu như không có gì khác nhau. Bọn hắn đều khó có khả năng chống lại cao thủ đương thời chiến lực đẳng cấp thứ hai, cường giả siêu cấp của Nam Man nhất tộc này.

Duy nhất có thể chống lại Nam Man Vương, chỉ có Dương Thạc!

Cho nên Dương Thạc đột phá mới là trọng yếu nhất!

Hiện tại Tiển Nguyệt Dương Dịch đều mong chờ Dương Thạc đột phá, hoàn toàn tu luyện thành Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân, Xá Lợi Kim Cương Chân Thân, do đó tiến vào cấp độ Võ Thánh...

Thời gian lại nhanh chóng trôi qua.

Đám người Dương Thạc đều ở trên đảo nhỏ của Thiên Âm Môn.

Chính xác mà nói, Dương Thạc, Dương Dịch, Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy, Tiển Nguyệt, Minh Kiều, Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh, tám đại cao thủ thực lực Võ Thánh đều dừng lại ở trên đảo nhỏ.

Về phần những đệ tử Thiên Âm Môn kia, sớm đã bị thu vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Những đệ tử này cũng đều đang tiềm tu.

Sau khi đạt được truyền thừa của Đạo Hoàng, một số trong đó cũng đang đốn ngộ!

Ví dụ như một số sư muội sư tỷ của Tiển Nguyệt và Minh Kiều.

Rất nhiều người đều bị mắc kẹt ở cấp độ Đại Tông Sư cao giai, thậm chí là Đại Tông Sư đỉnh phong, không thể nào tiến thêm, không thể nào tiến vào cảnh giới Vô Thánh.

Những người này đạt được truyền thừa của Đạo Hoàng, trong lòng có cảm ngộ, cũng đã bắt đầu đột phá.

Chỉ có điều tư chất ngộ tính của các nàng kém một chút, đột phá cũng cần hao phí một khoảng thời gian dài. Thời gian một hai tháng có thể tăng lên một giai, từ Đại Tông Sư đỉnh phong tiến vào Vô Thánh đã là tương đối không tệ rồi. Tạm thời các nàng còn không thể nào tham gia chiến đấu với Nam Man Vương A Cốt Đả.

Ngoài ra còn một số thực lực hơi thấp một chút.

Ví dụ như đệ tử Thiên Âm Môn cấp độ Vô Tôn, đột phá dễ dàng hơn một chút.

Nhưng dù vậy, các nàng tối đa cũng chỉ có thể từ cấp độ Vô Tôn tiến vào cấp độ Đại Tông Sư, cũng không có lợi gì.

Trên đảo nhỏ.

Thân thể Dương Thạc cầm Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay, cưỡi trên đứng ở trên biển, đón cơn sóng gió động trời, không ngừng chém ra Sơn Hà Long Xà Âm Sát Dao Pháp của bản thân.

Ngân Diệu Uy Lực Khải đã bị Dương Thạc thu vào thân thể.

Áo giáp cấp độ này không chỉ là áo giáp nữa, đồng thời còn là một loại pháp khí cường đại.

Giống như Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, lúc trước có thể bị Dương Tử Mặc thu vào trong thân thể, Ngân Diệu Uy Lực Khải này cũng có thể bị Dương Thạc thu vào trong thân thể.

Thu hồi Ngân Diệu Uy Lực Khải, thân thể trần truồng trực tiếp đối ứng với cơn sóng gió động trời này, khiến cơn sóng lớn nhất trực tiếp đánh vào thân thể, khiến Dương Thạc có chỗ tốt lớn lao với việc lĩnh ngộ đao pháp.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Dao trong tay không ngừng chém ra.

Sau hơn mười đao, Dương Thạc cảm giác thần hoang nguyên lực trong thân thể đã hơi bắt lực rồi, lúc này mới ngừng lại, thở ra một hơi thật dài.

- Một tháng tu luyện này, Sơn Hà Long Xà Âm Sát Dao Pháp đã mạnh mẽ hơn một hai phần!

Cầm Thần Long Liệt Khôn Dao, Dương Thạc thì thào nói ra.

Uy lực đao pháp quả thật tăng lên không ít.

Chỉ có điều đao pháp tăng lên mấy phần, muốn chống lại Nam Man Vương thì gần như là như muối bỏ biển.

Trước mắt, Dương Thạc chỉ có thể cậy vào Cửu Dương Chân Thân sắp đột phá.

- Ba ngày trước ta đã dung hợp một viên xá lợi bảy màu cuối cùng. Nhưng muốn hoàn toàn hấp thu viên xá lợi bảy màu này thì cần thời gian một hai ngày. Hi vọng trong một hai ngày này, Nam Man Vương kia đừng đến...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mà hầu như lúc Dương Thạc trầm cầu nguyện thì đồng thời.

Từng đợt âm thanh sóng biển nổ vang mạnh mẽ đánh sâu tới đây. Trong sóng biển này mang theo một luồng sát khí khắc nghiệt kỳ dị!

- Có người sắp đến!

Cảm nhận được luồng sát khí kia, đồng thời lông mày Dương Thạc cũng lập tức nhíu lại.

Giờ phút này, Dương Thạc có thể cảm nhận rõ ràng từng luồng sát khí nương theo sóng biển mà tới tuyệt đối là do một gã võ giả siêu cấp phát ra.

Cho dù là Man Thần cấp độ Võ Thánh Lôi âm tầng bốn, trong thân thể cũng không thể nào phát ra khí thể cường hoành như vậy. Cường giả sắp đến này, thực lực ít nhất cũng phải là cấp độ Võ Thánh Lôi âm tầng bốn, thậm chí có thể nói không chênh lệch so với Tử Thử Yêu Thánh nhiều lắm, chính là cao thủ siêu cấp đẳng cấp thứ hai trong số các cường giả võ đạo đương thời!

416. Chương 402: Bỏ Chạy, Tạm Lánh Mũi Nhọn!

Chương 402: Bỏ Chạy, Tạm Lánh Mũi Nhọn!

- Nam Man Vương!

Trong đầu Dương Thạc lập tức xuất hiện ý niệm như vậy.

Vút!! Vút!! Vút!! Vút!! Vút!!

Sau một khắc, mấy đạo nhân ảnh sau lưng Dương Thạc nhanh chóng lướt tới.

Đó là Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, cao thủ Thiên Âm Môn Tiền Nguyệt...

Cộng thêm Thần Long, tổng cộng là chín gã đại cường giả Võ Thánh đứng ở trên bãi biển, sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm vào mặt biển.

- Nam Man Vương rốt cục đã đến rồi sao...

Tiền Nguyệt thì thào nói ra.

Ầm ầm!

Sau một khắc, một trận sóng gió ngập trời bay lên từ mặt biển bên ngoài mười dặm!

Rống...

Trên sóng lớn này, một con cá mập màu trắng vô cùng khổng lồ, dài khoảng chừng hơn mười trượng xuất hiện trong tầm mắt đám người Dương Thạc.

Khí huyết của cá mập màu trắng này nồng đậm, dĩ nhiên là mãnh thú cường đại cấp độ Võ Thánh trung giai. Tuy khí huyết lực lượng của nó kém xa đầu Man Kinh kia, nhưng cũng tuyệt đối có thể được xưng tụng là bá chủ trên biển.

Trên cái đầu trắng, một nam tử trung niên toàn thân ngăm đen, mang theo vô số trang sức bằng xương to đang ngồi xếp bằng!

Nam Man Vương, A Cốt Đả!

- Thiên Âm Môn, đệ tử của các ngươi dám chém giết hai nhi nữ của ta, tiếp theo lại dám chém giết toàn bộ tứ đại Man tướng của ta, chẳng lẽ không sợ A Cốt Đả ta trả thù sao? Hôm nay A Cốt Đả ta đã đến, chính là muốn tiêu diệt toàn bộ Thiên Âm Môn các ngươi!

- Mau nói ra chỗ ở Dương Thạc và Dương Dịch, bốn vương sẽ cho các ngươi thoải mái một chút! Còn có hai nữ tử xinh đẹp Tô Thanh Như Tô Quân Ninh kia, ngoan ngoan giao ra đây! Bốn vương muốn chém giết bọn hán trước phần mộ của con ta!

Âm thanh hơi khàn khàn nhanh chóng truyền ra khỏi miệng Nam Man Vương A Cốt Đả.

Âm thanh này truyền ra, đồng thời A Cốt Đả cười cá mập trắng lớn kia cũng nhanh chóng tiến đến.

Từ cách đó hơn mười dặm, trong chốc lát đã tiến tới bên ngoài năm dặm!

Nghe được những lời này của Nam Man Vương A Cốt Đả, sắc mặt đám người Dương Thạc đều ngưng trọng. Nhất là Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh, trong mắt đều như sắp toát ra lửa vậy.

- Ồ? Thần Long cũng ở đây sao?

- Dương Thạc Dương Dịch kia khẳng định cũng ở bên cạnh rồi!

Nam Man Vương nhanh chóng tiến đến, ngay sau đó nhìn thấy Thần Long này.

- Thật sự là tìm mãi không thấy. Được! Toàn bộ không uổng phí thời gian. Hiện tại, toàn bộ các người đều phải chết!

Nam Man Vương A Cốt Đả điên cuồng kêu gào!

Nam Man Vương này vừa liếc mắt đã nhìn thấy Thần Long ở trên bờ biển!

Hắn hiểu rất rõ về Dương Thạc, kẻ đã giết chết con trai và con gái của hắn.

Hắn biết rằng bên người Dương Thạc có một con Thần Long thượng cổ. Thần Long thượng cổ không phải là dễ gặp như chó, mèo. Trên cái thế giới này, chỉ có một vài con mà thôi. Lúc này gặp được một con Thần Long trên đảo nhỏ mà Thiên Âm Môn đang ở, điều này chứng tỏ Dương Thạc và Dương Dịch cũng đang ở gần nơi này!

Nam Man Vương A Cốt Đả cười con cá mập trắng lớn, lao tới với tốc độ cực nhanh, trong chốc lát đã lại rút ngắn khoảng cách.

Chỉ còn cách một dặm!

Lúc này, hắn đã có thể nhìn thấy rõ ràng tướng mạo của đám người Dương Thạc!

A Cốt Đả vốn không biết Dương Thạc.

Nhưng A Cốt Đả vừa nhìn thấy Dương Thạc, lập tức như mây, sắc mặt bỗng nhiên âm trầm xuống.

Thiên Âm Môn là môn phái nữ, không có khả năng xuất hiện đệ tử nam. Lúc trước nghe nói Lôi Điều Vương với tư cách là một yêu thánh giống đực, ở Thiên Âm Môn làm Thần Thú trấn phái mà thôi.

Mà thân thể của Lôi Điều Vương cũng không biến hóa thành hình người.

Nói cách khác, chắc chắn nam tử thanh niên ở trên đảo nhỏ này không thể nào là Lôi Điều Vương.

Từ đó có thể suy đoán ra thân phận của nam tử trẻ tuổi kia...

Dương Thạc!

Chính là người đã giết chết hai người con là Đóa Tư và Đóa Mẫu của Nam Man Vương, Dương Thạc!

- Dương Thạc, không thể ngờ được rằng người cũng ở nơi đây. Tốt lắm, tốt lắm! Cô nàng Dương Dịch kia cũng ở đây sao? Vậy là bốn vương không phải đi nhiều nơi rồi, vừa vặn hết gọn một mẻ, chém giết toàn bộ để tể con ta trên trời linh thiêng!

Hai con mắt to của thống lĩnh Nam Man Vương A Cốt Đả nhìn chăm chăm vào Dương Thạc, trong miệng điên cuồng kêu gào.

- Các cô nàng Thiên Âm Môn cũng vậy. Vốn là các người nói cho bốn vương chỗ ở của Dương Thạc thì bốn vương còn có thể cho các người thoải mái một chút đấy... Nhưng hiện tại, Dương Thạc đã ở đây, không cần các người nói cho bốn vương rồi. Cho nên dĩ nhiên bốn vương cũng sẽ hành hạ toàn bộ các người đến chết!

Trong đôi mắt của A Cốt Đả hiện ra dáng vẻ của sự khát máu. truyện copy từ

- Nói khoác mà không biết ngượng!

Nhìn thấy Nam Man Vương A Cốt Đả đang bay nhanh đến, sắc mặt của Dương Thạc cũng không biến đổi.

A Cốt Đóa lúc trước chưa từng gặp qua Dương Thạc, Dương Thạc cũng chưa từng gặp A Cốt Đóa.

Nhưng A Cốt Đóa có thể nhận ra Dương Thạc thì dĩ nhiên Dương Thạc cũng có thể nhận ra A Cốt Đóa này. Những thứ khác không nói, chỉ cần nhìn thấy A Cốt Đóa với làn da ngăm đen, toàn thân cực rắn chắc khiến cho Dương Thạc lập tức nghĩ ngay tới hai người Đóa Tư, Đóa Mẫu bị mình chém giết lúc trước.

Bởi vậy cho nên Dương Thạc có thể kết luận rằng nam tử trung niên to lớn, làn da ngăm đen này chính là Nam Man Vương A Cốt Đóa!

- A Cốt Đóa, con trai và con gái của người đều chết ở trên tay của ta!

- Toàn bộ tứ đại man tướng của người cũng chết ở trên tay ta!

- Đám người này tới đây đối phó với ta chỉ đưa đến cho ta kinh nghiệm chiến đấu mà thôi. Nếu người tới sớm từ hai tháng trước cùng với tứ đại man tướng kia thì có lẽ có thể chém giết ta. Chỉ tiếc rằng người đã tới chậm. Bây giờ, cao nhất thì người cũng chỉ là mang tới cho ta một ít kinh nghiệm chiến đấu mà thôi!

Dương Thạc nhìn A Cốt Đóa, lạnh lùng nói.

Tuy nói như vậy nhưng giờ phút này, trong lòng Dương Thạc lại âm thầm kêu khổ.

Không thể ngờ được, Nam Man Vương lại đến vào lúc này!

Chỉ cần hấn đến chậm thêm hai ngày, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc có thể dung hợp, hấp thu hết hoàn toàn viên Xá Lợi Tử bảy màu cuối cùng. Tới lúc đó mới có thể xem như Dương Thạc có thực lực chống lại A Cốt Đóa.

Hiện tại, mặc dù là Dương Thạc đã là cường giả cấp độ Võ Thánh, nhưng cũng khó có thể chống lại Nam Man Vương.

Huyết Phi và Ngưng Thúy mới chỉ đạt cấp độ Đại Tông Sư trung kỳ mà thôi.

Mặc dù sau khi các cô biến thân, cảnh giới võ đạo thấp đi một chút nhưng cũng có thể dựa vào thiên phú và phối hợp để chém giết, chống lại cường giả Võ Thánh.

Nhưng chống lại Võ Thánh lời âm cấp bốn thì...

Chênh lệch cảnh giới võ đạo những hơn hai cấp. Cho dù thiên phú của Huyết Phi và Ngưng Thúy rất tốt nhưng cũng không thể đền bù chênh lệch lớn như vậy.

Về phần Thần Long...

Cảnh giới võ đạo của nó còn không bằng Huyết Phi, Ngưng Thúy!

Nó chỉ có thể chống đỡ giúp Dương Thạc được một chút mà thôi. Dương Thạc cũng không muốn nó chiến đấu, tổn thất quá nhiều khí huyết. Lúc này không phải là thời điểm để Thần Long điều võ dương oai. Phải chờ tới mai sau, cảnh giới võ đạo của nó tăng lên, ít nhất đạt tới cấp độ Võ Thánh lời âm cấp ba thì mới có thể phát huy ra lực lượng nhục thể của nó, thể hiện ra chiến lực mạnh mẽ...

417. Chương 403: Cấm Chế Chính Thức Của Thiên Âm Môn!

Chương 403: Cấm chế chính thức của Thiên Âm môn!

Về phần các cô gái Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh thì mặc dù đều đạt tới Võ Thánh trung kỳ, nhưng đối mặt với Nam Man Vương A Cốt Đóa này cũng không có tác dụng gì quá lớn.

- Có phải là nói khoác mà không biết ngượng hay không thì tiểu tử, người xem một chút sẽ biết!

A Cốt Đóa cũng không nói nhảm nhiều.

Hắn thúc giục con cá mập trắng lớn dưới háng lao nhanh về phía Dương Thạc!

Con cá mập trắng lớn này chính là một dị thú mạnh mẽ cấp độ Võ Thánh mà A Cốt Đóa thu phục sau khi đến Đông Hải.

Mặc dù tốc độ của con cá mập này không nhanh như Man Kinh kia nhưng trong tốc độ di chuyển trong phạm vi ngắn lại hơn hẳn Man Kinh.

Ầm ầm!

Nó xông mạnh lên, nhanh chóng vượt qua hơn trăm trượng.

Tiếng nổ cực lớn truyền ra!

Khoảng cách giữa Nam Man Vương A Cốt Đóa và Dương Thạc chỉ là một dặm mà thôi, trong tích tắc đã bay được hơn trăm trượng. Khi chỉ còn cách Dương Thạc năm mươi, sáu mươi trượng, Nam Man Vương lập tức tung ra một chưởng!

- Ra tay!

Đúng lúc này, Dương Thạc quát lớn một tiếng.

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Trên thân thể hần bỗng hiện ra một chiếc áo giáp, chính là Ngân Diệu Uy Lực Khải!

Dương Thạc cầm trong tay, không lùi mà tiến tới, hung hăng chém một đao về phía Nam Man Vương A Cốt Đóa!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Dường như Dương Thạc dồn thần hoang nguyên lực toàn thân vào một đao này.

Rống rống! Híz-khà zz Híz-zzz!

Một con rồng, một con rắn, hai luồng khí tức Âm Sát thần hoang nguyên lực trùng kích mạnh mẽ về phía Nam Man Vương. Lúc đến trước mặt Nam Man Vương, hai luồng khí tức này lại biến hóa, tạo thành núi cao liên tiếp, nước sông uốn lượn, hung hăng nện vào mặt Nam Man Vương.

- Chút tài mọn này mà cũng dám khoe ra sao?

Nam Man Vương hừ lạnh khinh thường.

Một tay hần hất nhẹ lên, đánh về phía trước một phát.

Ầm ầm!

Trong tiếng nổ vang này, đao khí Sơn Hà Long Xà Âm Sát Dương Thạc đánh ra đã bị Nam Man Vương đánh nhẹ một cái, lập tức tan rã.

Thân hình của Nam Man Vương không bị ngăn cản chút nào, vẫn tiếp tục giữ tốc độ, lao cực nhanh về phía Dương Thạ.

- Bát Hoang quyết, Thần Hùng quyết sao?

Sắc mặt Dương Thạc nghiêm túc. Giờ phút này, Dương Thạc có thể cảm nhận được rõ ràng, chiêu thức Nam Man Vương, A Cốt Đóa lúc trước thi triển chính là Thần Hùng quyết trong công pháp Bát Hoang quyết. Chiêu Thần Hùng quyết của hần giờ tay nhắc chân, ra đòn tự nhiên. Dương Thạc thấy rằng, ngoài Dương Thiên ra thì bất kỳ một người nào thi triển ra Thần Hùng quyết cũng đều mạnh mẽ hơn mấy trăm lần. Dưới chiêu Thần Hùng quyết này, cho dù Dương Thạc có công kích gì thì dường như cũng là gãi không đúng chỗ ngứa, căn bản là không thể gây thương tổn cho A Cốt Đóa.

- Lui!

Đối mặt với trùng kích của A Cốt Đóa, Dương Thạc nhanh chóng lui về phía sau.

Nhưng Dương Thạc vừa lùi về sau thì bỗng nhận ra tốc độ của mình yếu hơn rất nhiều so với con cá mập trắng lớn kia toàn lực trùng kích!

Ầm ầm!

Con cá mập trắng lớn kia đã lao tới đến phía trên cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn.

Cấm chế phòng hộ này giống như một tờ giấy trắng, dễ dàng bị công phá!

Sau một khắc, con cá mập trắng chở A Cốt Đóa đã đến trước mặt Dương Thạc. Ầm một tiếng, thân thể Dương Thạc bay thẳng tắp ra ngoài. Lúc ở giữa không trung, Dương Thạc phun ra một ngụm máu tươi.

- Chết!

Ngay sau đó, Nam Man Vương nhảy từ trên người con cá mập trắng xuống.

Hai tay thành quyền, hung hăng đánh vào ngực Dương Thạc.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Giống như là một con voi lớn vạn tấn, nâng hai chân trước lên, ngay sau đó giẫm xuống vậy.

Đừng nói là Dương Thạc đang mặc Ngân Diệu Uy Lực Khải, cho dù Dương Thạc có mặc thêm bộ áo giáp Thiên Đạo Thần Hoàng của Nhân Hoàng từ vạn năm trước thì dưới oanh kích của A Cốt Đóa, e rằng cũng lập tức bị vỡ vụn. Hắn sẽ bị trọng thương, nội tạng tổn hại, còn tổn thương nặng hơn so với lúc trước bị Long Hoàng thượng cổ đánh một cái...

Leng keng!

Đúng lúc này, một hồi tiếng Linh Đang đột nhiên vang lên.

Đại Thần Âm Linh Đang, Thiên Âm Linh Đang!

Đại Thần Âm Linh Đang kia đã công kích nữ man tướng Ưu Tập. Trải qua hơn một tháng, lần này thi triển ra, chắc chắn có khả năng công kích thần hồn vô cùng mạnh mẽ.

Thân hình A Cốt Đóa run lên bần bật.

Trong mắt hắn hiện lên một vẻ mờ mịt.

Nhưng sau một khắc, hai mắt của A Cốt Đóa khôi phục lại!

Công kích Đại Thần Âm có hiệu quả nhất đối với người có cường độ thần hồn thấp hơn Dương Dịch. Cường độ thần hồn càng cao thì hiệu quả lại càng kém.

Lúc trước Ưu Tập chỉ cao hơn Dương Dịch một tầng, mà A Cốt Đóa lại Vô Thánh lô âm cấp bốn, cao hơn một tầng so với Ưu Tập, cao hơn Dương Dịch hai cấp độ. Cho nên mặc dù là công kích Đại Thần Âm nhưng hắn cũng không bị ảnh hưởng quá nhiều.

Nhưng mặc dù vậy thì nó cũng có thể làm cho thân hình A Cốt Đóa khẽ run lên, giúp cho Dương Thạc tranh thủ được khá nhiều thời gian.

VÚT...T...T!!

Thân thể Dương Thạc bay nhanh, chạy xa hơn mười trượng.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Ngay sau đó một khắc, đám người Tiễn Nguyệt cũng vội vàng xuất chiêu Đại Thiên Âm!

- Chút công kích không có hiệu quả đối với ta!

A Cốt Đóa cười lớn dữ tợn, thân hình run lên, thịt mỡ toàn thân liên tục lay động, sinh ra chấn động. Lập tức toàn bộ chiêu Đại Thiên Âm bị trung hoà. Chiêu thức này hoàn toàn giống với chiêu của nữ man tướng Ưu Tập kia...

- Các ngươi, chết đi!

Chợt quát một tiếng, thân hình A Cốt Đóa khẽ động, lao về phía đám người Tiễn Nguyệt nhanh như tia chớp.

VÚT...T...T!!

Nhưng mặc dù động tác của A Cốt Đóa nhanh nhưng động tác của Dương Thạc lại còn hơn!

Trong chốc lát hắn đã đến trước mặt đám người Tiễn Nguyệt.

Xoẹt một tiếng, Dương Thạc xé mở hư không.

- Tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa!

Dương Thạc khẽ quát một tiếng.

- Bây giờ chúng ta không phải là đối thủ của hắn. Nhanh chóng tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa. Chỉ cần trong vòng hai ngày không bị A Cốt Đóa này bắt được, đợi cho Cửu Dương Chân Thân của ta hoàn toàn tu thành tầng ba, đó mới chính là lúc giết chết A Cốt Đóa!

Vừa nói, Dương Thạc vừa nhanh chóng đem đám người Tiễn Nguyệt này tiến vào trong không gian trong Thập Phương Ca Sa.

Sau một khắc, hắn lập tức xé mở hư không, chuẩn bị bỏ chạy...

Nam Man Vương thể hiện ra lực lượng khiến Dương Thạc lập tức ý thức được, chỉ bằng mình vào mấy cao thủ cấp độ Vô Thánh của Thiên Âm môn, muốn đánh bại Nam Man Vương A Cốt Đóa là tuyệt đối không thể.

Đừng nói là đánh bại hắn, dù là muốn ngăn cản hắn cũng khó bằng lên trời.

Vừa rồi Dương Thạc mặc Ngân Diệu Uy Lực khải có cấp độ phòng ngự của thần binh cấp bốn mà bị Nam Man Vương mang theo cá mập trắng va chạm một cái, ngực Ngân Diệu Uy Lực khải cũng phát ra tiếng vang ken két, hầu như bị lõm xuống. Nếu không phải Dương Địch thúc dục Đại Thần Âm Linh Đang kịp thời thì chỉ sợ Dương Thạc bây giờ đã trở thành một khối thịt nát rồi.

Thân thể Dương Thạc đã là người có chiến lực cao nhất trong rất nhiều cao thủ tại Thiên Âm môn!

Sau khi biến thân, hắn có lực lượng khí huyết của cấp độ Vô Thánh.

Lại cộng thêm Ngân Diệu Uy Lực khải, Thần Long Liệt Khôn đao, đối mặt với A Cốt Đóa hắn cũng chỉ một chiêu là bại lui, đừng nói tới người khác.

Không thể ngăn cản!

Nếu không thể ngăn cản, vậy thì... Trốn!

Liều mạng là hành vi của kẻ đần.

- Hiện tại với thực lực của ta, điều khiển không gian Thập Phương Ca Sa có thể thuận di tới ngoài mấy ngàn dặm, một ngày di động hai ba mươi lần. Nam Man Vương này hầu như không có khả năng đuổi kịp ta.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Nếu là lúc trước, Dương Thạc vừa mới ngưng tụ thành Cửu Dương Chân Thân tầng một, mặc dù có không gian của Thập Phương Ca Sa thì mỗi ngày tối đa chỉ dùng được mười lần, mỗi lần mở hư không ra chỉ có thể đến ngoài ngàn dặm. Loại tình huống này, Nam Man Vương cười cá mập trắng có thể truy kích Dương Thạc rất dễ dàng.

Mà bây giờ thực lực của Dương Thạc tăng nhiều, có thể điều khiển Thập Phương Ca Sa càng tự nhiên hơn.

Đừng nói Nam Man Vương cười con cá mập trắng này, dù là Man Kinh tái sinh, cười Man Kinh đuổi theo Dương Thạc cũng hầu như là chuyện không thể.

- Đi!

Mở hư không ra, Dương Thạc lập tức muốn chạy xa.

- Còn muốn đi sao? Ngừng!

Nhưng lúc này, Nam Man Vương A Cốt Đóa bỗng nhiên hành động, ầm ầm đánh ra một quyền. Khí kinh tung hoành, cuộn cuộn ập tới. Phàm là những địa phương bị quyền kinh của hắn oanh kích tới thì hư không

đều hỗn loạn, giống như dòng băng trong bắc vực, khiến hư không hỗn loạn, muốn mở ra bỏ chạy là chuyện khó như lên trời.

Tốc độ quyền kinh này cực nhanh, trong chớp lát đã tới sau lưng Dương Thạc.

- Muốn cản ta sao?

Dương Thạc khê chau mày.

- Nếu Dương Thiên tự mình tới thì có lẽ còn ngăn cản được ta. Đáng tiếc chỉ bằng Vô Thánh lôi âm tăng bốn như người thì không thể cản nổi ta!

Dương Thạc căn bản không để ý tới hư không đang nứt vỡ phía sau, chui ngay vào bên trong khe hở hư không phía trước.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong lúc chui vào khe hở hư không, Dương Thạc cảm thấy hư không không ngừng nứt vỡ.

Thậm chí hắc cũng bị ảnh hưởng.

Nhưng bên người Dương Thạc có một vòng kim quang do Thập Phương Ca Sa tràn ra, lập tức đông cứng hư không xung quanh lại. Vút một cái, Dương Thạc liền biến mất trong hư không...

Trong Thập Phương Ca Sa có thi thể Huyền Ứng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ.

Hai đại thi thể này đều là Vô Thánh cấp độ Hư Không. Có hai thi thể Hư Không Vô Thánh này, Dương Thạc muốn làm vững chắc không gian xung quanh tất nhiên là chuyện vô cùng đơn giản. Nam Man Vương chẳng qua chỉ là Vô Thánh lôi âm tăng bốn, tuy mạnh mẽ nhưng cũng có hạn, muốn đánh vỡ hư không, ngăn cản Dương Thạc là chuyện gần như không thể.

Ở ngoài mấy ngàn dặm, xoẹt một tiếng.

Hư không mở ra, thân hình Dương Thạc lại xuất hiện.

- Khốn kiếp!

Ở nơi đóng quân của Thiên Âm môn, Nam Man Vương gào thét liên tục.

Ầm ầm!

Cưỡi cá mập trắng xông lên, hắc đuổi nhanh theo hướng Dương Thạc bỏ chạy.

Trên người Dương Thạc có man văn do Man Thần lưu lại. A Cốt Đóa có thể khóa chặt Dương Thạc rất dễ dàng. Hắc có thể cảm nhận rõ là Dương Thạc ở ngay ngoài mấy ngàn dặm.

Cưỡi cá mập trắng, khoảng cách mấy ngàn dặm đối với A Cốt Đóa mà nói cũng chỉ là một lát.

- Đuổi tới rồi sao?

Giờ phút này Dương Thạc cũng sử dụng công năng tập trung của Thập Phương Ca Sa, mơ hồ khóa được khí tức của A Cốt Đóa. Hắc có thể cảm nhận được giờ phút này A Cốt Đóa đang cưỡi cá mập trắng, nhanh chóng đuổi tới.

- Tốc độ này cũng không chậm!

Cảm nhận được tốc độ của cá mập trắng, Dương Thạc thì trào tự nhủ.

Tốc độ con cá mập trắng này tất nhiên không chậm. Phải biết Nam Man Vương vốn cần hai tháng mới tới được Thiên Âm môn. Hắc đi hơn một tháng, lại tìm được con cá mập trắng này ở sâu trong đông hải, dùng thuật khổng thú, hai hết hai ngày ba đêm mới khổng chế được nó. Ngay sau đó hắc lập tức cưỡi cá mập trắng tới. Lộ trình ước chừng hai ba mươi vạn dặm, chỉ mất ba bốn ngày đã tới rồi!

Hiện tại Dương Thạc sử dụng Thập Phương Ca Sa phá toái hư không tiến lên, một ngày dù đi không đến mười vạn dặm thì Nam Man Vương cũng chỉ miễn cưỡng đuổi ở phía sau thôi.

Cảm thấy Nam Man Vương đang đuổi nhanh phía sau, Dương Thạc chẳng những không lo lắng, ngược lại còn thở phào một hơi.

Vốn Dương Thạc có thể dùng phương pháp đơn giản hơn nữa để thoát khỏi sự truy đuổi của A Cốt Đóa.

Ví dụ như trực tiếp chui vào trong không gian của Thập Phương Ca Sa.

Bản lĩnh của A Cốt Đóa còn chưa thể đánh vỡ không gian của Thập Phương Ca Sa. Dương Thạc trốn trong đó ba, năm ngày, đợi Cửu Dương Chân Thân tu thành triệt để, trực tiếp có thể chống lại A Cốt Đóa.

Nhưng lúc trước Dương Thạc đang ở bên Thiên Âm môn.

Mình trốn trong không gian của Thập Phương Ca Sa, Nam Man Vương ở bên ngoài không có việc gì làm, nhất định sẽ hủy diệt Thiên Âm môn!

Hiện tại Dương Thạc dù sao cũng là đệ tử của Thiên Âm môn, nhìn cơ nghiệp môn phái của mình bị hủy diệt, tóm lại cũng không phải là chuyện gì tốt.

Mặt khác, hiện tại Dương Thạc cũng có thể phá toái hư không cả vài chục lần liên tục, trực tiếp trốn ra tám chín vạn dặm.

Ngược lại, thoát ra xa như thế, Nam Man Vương nếu biết không đuổi kịp ngay, dứt khoát không đuổi vội, quay về hủy diệt Thiên Âm môn rồi hãy nói. Như vậy thì Dương Thạc chỉ sợ cũng không lời rồi.

Cho nên Dương Thạc phải chạy trốn nhưng không thể trốn quá xa.

Muốn để Nam Man Vương theo sau, thời gian dần qua, dần hấn rời xa cứ điểm của Thiên Âm môn.

Ầm! Ầm ! Ầm!

Không tới nửa canh giờ, trên mặt biển có sóng lớn ngập trời, giống như một bánh xe vạn tấn vạn chuyển tới. Khí tức khí huyết đậm đặc hung hăng áp tới.

Đúng là Nam Man Vương và con cá mập trắng kia.

- Ha ha, Nam Man Vương, toàn thân người tràn ra lực lượng khí huyết mạnh mẽ như thế, cách nhau hơn mười dặm đã có thể cảm nhận được. Cứ như vậy mà người còn muốn đuổi theo ta sao? Ta lập tức có thể thi triển bí pháp của Thập Phương Ca Sa, mở khí huyết trốn. Lần sau phải thông minh một chút, đừng có ra vẻ như thế!

Dương Thạc cười ha hả.

Xoẹt!

Hấn lại mở hư không một lần nữa, chạy xa đi.

- Khốn kiếp!

Nam Man Vương tức giận vô cùng.

- Thu liễm khí tức, tiếp tục đuổi theo!

Trong nội tâm Nam Man Vương nghĩ, khí tức khí huyết mạnh mẽ tỏa ra trên người liền lập tức bị thu lại.

Đạt tới cấp độ Vô Tôn đã có thể thu liễm hơi thở ở một mức độ nhất định. Nam Man Vương là Vô Thánh lõi âm tầng bốn, có thể hoàn toàn thu liễm khí tức toàn thân, không tới gần trăm trượng thì người khác không thể cảm nhận được. đọc truyện mới nhất tại .

Sau khi thu liễm khí tức, Nam Man Vương tiếp tục đuổi theo. Chẳng qua chỉ mất nửa canh giờ, hấn đã đuổi tới gần Dương Thạc. Lúc này hấn hoàn toàn thu liễm khí tức, cũng không chế cá mập trắng thu liễm khí tức. Tại thời điểm gần tới chỗ Dương Thạc, thậm chí hấn còn giảm tốc độ, trực tiếp chui vào trong nước, không kích thích sóng gợn chút nào.

Dương Thạc lơ lửng giữa không trung, tựa như ngây ngẩn.

- Còn thiếu trăm trượng là có thể vọt tới trước mặt tiểu tử này!

A Cốt Đóa áp tới gần, trong nội tâm mừng thầm.

Vút!!

Nhưng giờ khắc này, thân thể Dương Thạc đột nhiên nhoáng lên.

Xoẹt!

Hắn mở hư không ra, lại chạy xa...

Dương Thạc và Nam Man Vương A Cốt Đóa này giống như mèo đuổi chuột, một trốn một đuổi. Chỉ có điều bình thường là mèo đùa giỡn con chuột, còn lần này Dương Thạc là con chuột lại đùa giỡn con mèo mập A Cốt Đóa.

418. Chương 404: Tạm Tha Cho Căn Cứ Của Thiên Âm Môn Một Lần

Vô Tận Thần Công

Chương 404: Tạm tha cho căn cứ của Thiên Âm môn một lần

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Hết lần này tới lần khác, Nam Man Vương bị Dương Thạc dụ dỗ, điều khiển cá mập trắng dưới thân, đuổi bắt Dương Thạc.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Trong thời gian một ngày một đêm, Dương Thạc và Nam Man Vương lần lượt truy đuổi.

Nam Man Vương không ngốc, giờ phút này đã hiểu ra là Dương Thạc dụ dỗ hắn rời xa Thiên Âm môn.

Nam Man Vương cũng muốn trở lại Thiên Âm môn, hủy diệt nơi đóng quân của Thiên Âm môn.

Chẳng qua thứ nhất là bởi Nam Man Vương đã cách Thiên Âm môn rất xa. Thiên Âm môn hiện tại là một chỗ không người, tất cả bảo vật đều bị mang đi, đơn giản chỉ còn lại chút kiến trúc mà thôi. Nam Man Vương đi tới hủy diệt cứ địa của Thiên Âm môn, trên thực tế cũng chưa chắc đã đả kích Dương Thạc nghiêm trọng được.

Nói cho cùng, Dương Thạc và Thiên Âm môn cũng không có cảm tình thâm hậu gì.

Không bị hủy diệt thì tốt.

Dù bị hủy diệt thì Dương Thạc cũng chỉ thở dài hai tiếng.

Nam Man Vương chạy một ngày một đêm, trở về hủy diệt cứ điểm của Thiên Âm môn, lại tiếp tục quay lại truy kích Dương Thạc thì không khỏi là cảm tức.

Hiện tại hắn chỉ có thể kiên trì truy đuổi.

- Đợi tới khi Dương Thiên trở lại Đại Chu, lập tức đưa tin cho hắn, cùng chặn giết các người, xem các người có thể trốn thế nào!

Nam Man Vương A Cốt Đóa lúc này thầm oán hận nghĩ.

Bên ngoài bảy tám vạn dặm.

Gần cứ địa của Thiên Âm môn.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang. Hư không mở ra. Một nam tử trẻ tuổi mặc áo giáp vàng nhanh chóng hiện ra.

Nam tử này mặc kim giáp toàn thân, trên người tỏa ra khí tức mệnh môn cường đại, cảnh giới võ đạo ít nhất phải đạt Võ Thánh, thậm chí là Võ Thánh lõi âm cấp bốn, cấp năm cũng không chừng!

Thiên Đạo Thần Hoàng giúp!

Thượng cổ Long Hoàng!

Người này đúng là thượng cổ Long Hoàng mặc Thiên Đạo Thần Hoàng giáp.

Từ ba bốn tháng trước hắn đã bị Dương Thiên truy kích. Dù hắn có được Thiên Đạo Thần Hoàng giúp, có thể mở hư không mà tiến nhưng Dương Thiên cũng có Thiên Binh Chiến Xa, đuổi theo được hắn. Hai người một đuổi một chạy, ba bốn tháng nay, thượng cổ Long Hoàng đều không cắt đuôi được Dương Thiên.

Ầm ầm!

Thượng cổ Long Hoàng vừa mới tới, hư không sau lưng liền nổ vang. Một chiếc chiến xa lớn vô cùng hiện ra.

- Long Hoàng, ngoan ngoãn bó tay chịu trói đi. Nếu người có thể thần phục bốn công, thân thể Tử Mặc của con ta cũng có thể tặng cho người. Tương lai sau khi cướp được thiên hạ, người chính là Vương gia Đại Thần !

Tiếng nói của Dương Thiên nhanh chóng truyền tới.

- Muốn ta thần phục sao?

Thượng cổ Long Hoàng hừ lạnh một tiếng.

- Dương Thiên, đừng nằm mơ nữa!

- Ha ha, trong vòng mấy tháng ta đang tìm kiếm cứ địa của Thiên Âm môn này. Hiện tại ta đã tìm được rồi. Thiên Âm môn này chính là do đồ nhi ta thiết lập cả vạn năm trước, trong đó có vô số cấm chế. Bốn Long Hoàng thúc dục những cấm chế này, chưa hẳn đã không phải là đối thủ của Dương Thiên người. Có bản lĩnh thì cứ tới đây!

Thượng cổ Long Hoàng đứng lơ lửng trên không trung của đảo nhỏ Thiên Âm môn cực kỳ tin tưởng.

Vốn thực lực của hắn tương đương với Dương Thiên.

Nói về cảnh giới võ đạo, thượng cổ Long Hoàng đã đi vào cảnh giới Võ Thánh lời âm cấp năm, tương đương với Dương Thiên. Thậm chí, phạm vi lĩnh vực mà thượng cổ Long Hoàng khống chế đạt từ 80 – 90 trượng, còn lớn hơn so với phạm vi lĩnh vực mà Dương Thiên khống chế đến một hai chục trượng nữa.

Chẳng qua, điều hắn thua kém duy nhất chính là lực lượng khí huyết kém hơn Dương Thiên mà thôi.

Trong trận đánh ở kinh thành, thượng cổ Long Hoàng đã hấp thu rất nhiều máu của mãnh thú, dị thú.

Đồng thời, hắn cũng cắn nuốt không ít thần hồn của binh sĩ Đại Chu.

Nhưng dù vậy, lực lượng khí huyết của hắn cũng chỉ dừng lại ở cấp độ Võ Thánh sơ kỳ, lực lượng thần hồn cũng tương đương ở cấp độ này.

Còn Dương Thiên thì đã sớm đi vào cảnh giới Võ Thánh đỉnh phong.

Khí huyết chênh lệch khiến cho thượng cổ Long Hoàng không thể chống lại Dương Thiên.

Thậm chí, tuy thượng cổ Long Hoàng có Thiên Đạo Thần Hoàng giúp cùng Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm, nhưng khi đánh nhau với Dương Thiên thì hắn vẫn yếu thế hơn.

Trong mấy tháng này, thượng cổ Long Hoàng vẫn bị Dương Thiên đuổi giết.

Đồng thời, hắn cũng dựa theo một ít trí nhớ của thượng cổ Đạo Hoàng tìm kiếm vị trí căn cứ của Thiên Âm môn ở Đông Hải này.

Bây giờ, thượng cổ Long Hoàng đã tìm đến căn cứ của Thiên Âm môn, cảm nhận được những cấm chế mạnh mẽ trong Thiên Âm môn kia, nên hắn hoàn toàn tin rằng mình có thể đánh cược với Dương Thiên một lần.

- Dương Thiên, có giỏi thì tới đây đi.

Thượng cổ Long Hoàng lơ lửng trên không trung, cao giọng quát.

- Hừ.

Dương Thiên nhíu mày lại.

- Đến căn cứ của Thiên Âm môn mà ngươi cho rằng có thể dựa vào nó sao? Được rồi, bọn công muốn xem, rốt cuộc cấm chế của Thiên Âm môn này có chỗ nào kỳ diệu.

Dương Thạc chậm rãi nói.

Ầm ầm!

Một lát sau, Dương Thiên khởi động Thiên Binh Chiến Xa dưới chân.

Ầm ầm, bốn bánh xe lớn của Thiên Binh Chiến Xa bắt đầu chuyển động, thân xe khổng lồ hung hăng lao tới, trong nháy mắt đã đến bên ngoài tầng phòng ngự của cấm chế Thiên Âm môn.

Bang!

Tiếng va chạm truyền ra.

Rắc rắc rắc! Rắc rắc rắc!

Dưới sự va chạm của Thiên Binh Chiến Xa, tầng phòng ngự của Thiên Âm môn phát ra mấy tiếng rắc rắc, giống như tầng phòng ngự này không thể chống lại sự va chạm của Thiên Binh Chiến Xa, sắp vỡ tan ra vậy.

- Ổn định cho ta.

Mà một lát sau, đã thấy thượng cổ Long Hoàng đang lơ lửng trên không trung Thiên Âm môn nhanh chóng ra tay.

Một tay hần ấn mạnh xuống dưới một cái.

Ầm!

Một luồng thần hoàng nguyên lực từ trong cơ thể thượng cổ Long Hoàng tràn ra, bỗng nhiên dung nhập vào trong cấm chế của Thiên Âm môn. Sau khi thần hoàng nguyên lực của thượng cổ Long Hoàng dung nhập vào, tầng phòng ngự lung lay sắp vỡ của Thiên Âm môn liền lập tức ổn định lại.

- Tầng phòng ngự này cũng được đấy.

Dương Thiên nói thêm.

- Đáng tiếc, lực lượng khí huyết của ngươi chỉ ở cấp độ Võ Thánh sơ kỳ mà thôi, không thể cung cấp quá nhiều lực lượng cho cái cấm chế này. Nếu ngươi muốn dựa vào cấm chế này để ngăn cản bọn công là chuyện không thể xảy ra.

- Phá cho ta....

Dương Thiên quát khẽ một tiếng, rồi cười Thiên Binh Chiến Xa hành động.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Năm tiếng nổ lớn vang lên.

Năm luồng thần hoàng nguyên lực từ trong cơ thể Dương Thiên mạnh mẽ trào ra ngoài.

Grào grào grào!

Năm luồng thần hoàng nguyên lực hoá thành một con bạo hùng, một con Man Ngưu, một con huyền xà, một con báo đốm cùng một con cự tượng, thi nhau gào rú rồi mãnh liệt đâm tới tầng phòng ngự của Thiên Âm môn.

Răng rắc!

Lúc này, tầng phòng ngự của Thiên Âm môn lại phát ra tiếng vang răng rắc.

Dưới sự tấn công mạnh mẽ bằng thần hoang nguyên lực của Dương Thiên, dù cấm chế này được thượng cổ Long Hoàng tiếp sức nhưng cũng không thể ngăn cản, nháy mắt đã không chống đỡ được, bị vỡ tan ra như bọt biển.

Khi tầng phòng ngự của Thiên Âm môn sụp đổ, Dương Thiên lập tức điều khiển Thiên Binh Chiến Xa tiến vào trong phạm vi căn cứ của Thiên Âm môn.

- Hắc hắc hắc hắc, Dương Thiên, thế mà ngươi dám xông vào sao. Nếu ngươi đã xông vào, vậy thì hãy ném thử sự lợi hại về tấn công của cấm chế Thiên Âm môn đi. Đừng nghĩ rằng cấm chế của Thiên Âm môn chỉ có thể phòng ngự, khả năng tấn công của nó còn vượt xa tưởng tượng của ngươi đấy.

419. Chương 405: Thế Giới Mới, Dương Thạc Đột Phá

Vô Tận Thần Công

Chương 405: Thế giới mới, Dương Thạc đột phá

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Thượng cổ Long Hoàng thấp giọng cười âm hiểm, rồi vung lên một tay.

Bấm một kiếm quyết.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Một lát sau, tất cả thiên địa linh khí trong đảo nhỏ của Thiên Âm môn đều bị kiếm quyết của thượng cổ Long Hoàng khuấy động, hoá thành một thanh kiếm sắc bén, bắn về phía Dương Thiên trên Thiên Binh Chiến Xa.

Có khoảng năm ngàn thanh kiếm sắc bén.

Mỗi một thanh kiếm đều giống như cao thủ cấp độ như Dương Tử Mặc cầm kiếm Cửu Cửu Cửu Đạo Hoàng chém mạnh ra vậy.

Tất nhiên, như vậy đã đủ để tạo thành uy hiếp đối với Dương Thiên.

- Cái cấm chế này đúng là lợi hại.

Khi Dương Thiên cảm nhận được mấy ngàn thanh kiếm này đang tấn công về phía mình, lông mày cuối cùng cũng nhíu lại.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng được, trong phạm vi cấm chế bao phủ, tất cả thiên địa linh khí xung quanh đảo Thiên Âm môn đều bị thượng cổ Long Hoàng điều động. Hoặc có thể nói, điều này chẳng khác gì phạm vi lĩnh vực của thượng cổ Long Hoàng đã được mở rộng đến toàn bộ xung quanh đảo nhỏ.

Hòn đảo này cũng không quá lớn, chỉ khoảng ngàn trượng thôi.

Tất cả linh khí trong phạm vi nghìn trượng này đã bị thượng cổ Long Hoàng điều động.

Còn phạm vi lĩnh vực của Dương Thiên chỉ có sáu bảy chục trượng mà thôi. Tuy hắn nắm quyền khống chế tuyệt đối trong phạm vi sáu bảy mươi trượng này, nhưng nếu Dương Thiên muốn dùng thiên địa linh khí trong phạm vi sáu bảy mươi trượng để chống lại thiên địa linh khí trên toàn bộ hòn đảo là rất khó.

- Phá những thanh kiếm này cho ta.

Chẳng qua, Dương Thiên cũng không phải kẻ chấp nhận ngồi chờ chết.

Hai tay vung lên.

Ầm ầm!

Từng luồng thần hoang nguyên lực tuôn trào.

Những thiên địa linh khí do thượng cổ Long Hoàng điều khiển hoá thành những thanh lợi kiếm còn chưa đến trước mặt Dương Thiên, thì đã bị quyền phong của Dương Thiên đánh trúng, lập tức tán loạn.

Bùm!

Nhưng sau khi những thiên địa linh khí này bị đánh tan, lại hoá thành một đám sương trắng, bao phủ toàn bộ phạm vi không gian bảy tám trượng.

Không chỉ Dương Thiên không thể nhìn xuyên qua đám sương trắng này, mà cả thần hồn của hắn cũng không thể nào nhìn thấu được đám sương trắng này.

Bùm! Bùm! Bùm! Bùm!

Những thanh kiếm bị Dương Thiên đánh tan nhao nhao vỡ ra hoá thành đám sương trắng, bao phủ gần hết xung quanh Dương Thiên.

Trong nháy mắt, Dương Thiên đã ở vào trung tâm đám sương trắng, cũng không cảm ứng được thượng cổ Long Hoàng đứng cách đó không xa.

- Ha ha ha ha... Dương Thiên, ngươi từ từ hưởng thụ cảm chế này của Thiên Âm môn đi. Bỏ Long Hoàng không ở đây chơi đùa với ngươi nữa.

Sau một khắc, đột nhiên tiếng nói của thượng cổ Long Hoàng truyền đến.

Xoẹt!

Ngay sau đó là thanh âm hư không bị xé rách.

Dương Thiên nhíu mày, hắn biết, thượng cổ Long Hoàng đang muốn mở ra hư không để trốn đi.

- Muốn dùng cảm chế của Thiên Âm môn để chạy khỏi lòng bàn tay của bổn công sao?

Sắc mặt Dương Thiên ngưng trọng.

Oanh! Oanh!

Dương Thiên liên tục ra quyền, lại làm nổ tan thêm vài thanh lợi kiếm thiên địa linh khí, rồi cũng mở ra hư không, điều khiển Thiên Binh Chiến Xa rời đi Thiên Âm môn.

Sau một khắc, cách mười dặm về phía đông đảo nhỏ Thiên Âm môn, Thiên Binh Chiến Xa hiện ra.

- Hừ, muốn trốn sao? Đợi ta tìm ra phương hướng ngươi chạy trốn rồi dùng Thiên Binh Chiến Xa định vị ngươi thì có thể lập tức xé rách hư không đuổi kịp ngươi thôi.

Dương Thiên hừ lạnh một tiếng, nói nhỏ rồi nhắm mắt tìm phương hướng.

- Cái gì?

Chẳng qua, một lát sau, Dương Thiên đột nhiên mở to hai mắt.

- Vừa rồi khí tức của thượng cổ Long Hoàng rõ ràng có trong cảm chế của Thiên Âm môn, nhưng sao bây giờ lại cực kỳ hỗn loạn, không thể nào bắt được chứ?

Sắc mặt Dương Thiên vô cùng âm trầm.

Muốn định vị một người thì nhất định phải có khí tức của người này.

Đừng nói Thiên Binh Chiến Xa, dù là Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc, nếu muốn định vị một người thì đầu tiên Dương Thạc phải tiếp xúc với khí tức của người đó trước. Ví dụ như trước đây, Dương Thạc không thể tìm được Nam Man Vương A Cốt Đoá là bởi vì Dương Thạc chưa bao giờ gặp A Cốt Đoá. Mà sau khi Dương Thạc giao chiến với A Cốt Đoá liền có thể định vị được vị trí của A Cốt Đoá rồi.

Vốn Dương Thạc đã giao chiến với thượng cổ Long Hoàng rồi thì có thể tìm ra khí tức của hắn.

Nhưng lúc này, thượng cổ Long Hoàng lại nhờ cảm chế của Thiên Âm môn để đảo loạn khí tức của mình, khiến cho Dương Thiên không thể tìm ra được nữa. Với tình huống như vậy, thượng cổ Long Hoàng mở ra

hư không để trốn thoát thì Dương Thiên làm sao biết được thượng cổ Long Hoàng trốn về hướng nào, vậy sao có thể đuổi bắt được?

- Khốn kiếp.

Dương Thiên không nhịn được, quát mắng một tiếng.

- Hay ột cái cấm chế Thiên Âm môn.

Sau một khắc, hắn quay lại nhìn về phía đảo nhỏ Thiên Âm môn được bao phủ trong làn sương trắng ở xa mười dặm kia.

- Không bắt được thượng cổ Long Hoàng người thì ta sẽ phá huỷ hoàn toàn Thiên Âm môn của người, phá huỷ cái cấm chế của Thiên Âm môn kia, để xem sau này người dựa vào cái gì mà trốn thoát.

Dương Thiên nói nhỏ, đang định trở lại căn cứ của Thiên Âm môn để phá huỷ Thiên Âm môn thì...

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Đúng lúc này, một tấm lệnh bài trong ống tay áo Dương Thiên chấn động.

- Chuyện gì vậy?

Dương Thiên khó hiểu.

Một tay cho vào túi kéo ra, một tấm lệnh bài liền xuất hiện trong tay Dương Thiên.

- Dương Thiên, con vợ kế Dương Thạc của người giết Đoá Tư, Đoá Mầu con ta. Tứ đại man tướng của bốn vương đến tiêu diệt Thiên Âm môn lại cũng bị tên tiểu tử kia giết chết hết. Bốn vương đã đến Thiên Âm môn, và đánh lui Dương Thạc. Đáng tiếc, tên tiểu tử này có Thập Phương Ca Sa nên đã mở ra hư không bỏ trốn. Một mình bốn vương không chặn được hắn.

- Dương Thiên, người nhận được tin nhắn của bốn vương thì mau chóng đến đây, cùng bốn vương giết chết Dương Thạc.

Từ trong tấm lệnh bài truyền ra tiếng nói của Man Vương A Cốt Đoá.

- Nam Man Vương đã đến biển Đông rồi hả?

Dương Thiên nhíu mày.

Tuy tấm lệnh bài này cao cấp hơn lệnh bài bình thường, nhưng phạm vi đưa tin cũng rất có hạn.

Tối đa trong phạm vi mười vạn dặm mà thôi.

Hiện tại, Dương Thiên đã đến gần Thiên Âm môn, cách Đại Chu khoảng hơn bốn mươi, năm mươi vạn dặm.

Lúc này mà Nam Man vương có thể đưa tin cho hắn, chứng tỏ Nam Man Vương cũng đã đến Đông Hải, xa nhất là cách đây mười vạn dặm.

- Đáng tiếc, vừa rồi mình truy kích thượng cổ Long Hoàng, Thiên Binh Chiến Xa đã liên tục phá toái hư không, bây giờ đã đến giới hạn, nếu miễn cưỡng sử dụng tiếp thì sợ rằng sẽ lập tức bị vỡ tan.

Sắc mặt Dương Thiên ngưng trọng.

- Chắc Nam Man Vương cách đây khoảng chín vạn sáu ngàn dặm.

- Mình tận lực phi hành thì tối đa mất một ngày rưỡi là có thể tới chỗ đó.

Dương Thiên nghĩ thầm trong lòng.

Hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua căn cứ của Thiên Âm môn, nheo lại hai mắt:

- Giết Dương Thạc quan trọng hơn. Trước tạm tha cho căn cứ của Thiên Âm môn đã.

Ầm ầm!

Một lát sau, Dương Thiên thúc giục Thiên Binh Chiến Xa bay nhanh về hướng Nam Man Vương đang ở.

Mà sau khi Dương Thiên rời đi được nửa canh giờ, sương trắng trên đảo nhỏ của Thiên Âm môn mới dần dần tán đi.

Vèo...o...o!

Một bóng người màu vàng từ phía dưới Thiên Âm môn bay ra.

- Nguy hiểm thật.

Bóng người màu vàng này không phải ai khác mà chính là thượng cổ Long Hoàng vốn đã trốn đi.

Nhìn theo phương hướng Dương Thiên rời đi, thượng cổ Long Hoàng thở dài một hơi, trong lòng thầm thấy may mắn. Vừa rồi, mặc dù hấn xé rách hư không rời đi, nhưng thực tế, đó chỉ là để đánh lừa Dương Thiên mà thôi. Tuy cấm chế của Thiên Âm môn có thể che giấu khí tức của thượng cổ Long Hoàng ở mức độ nào đó, nhưng tác dụng che giấu khí tức này cũng không được tính quá mạnh.

Nếu thượng cổ Long Hoàng phá toái hư không rời đi thì tất nhiên sẽ lưu lại chút dấu vết trong hư không.

Có lẽ các cường giả khác, dù là cao thủ như Đại Bàng Kim Sí Vương cũng khó có thể tìm thấy chút dấu vết này.

Nhưng thượng cổ Long Hoàng không dám chắc Dương Thiên sẽ không tìm thấy chút dấu vết đó.

Dù sao, thực lực của Dương Thiên cũng sâu không lường được.

Tuy phạm vi lĩnh vực của Dương Thiên nhỏ hơn so với của thượng cổ Long Hoàng một chút nhưng thượng cổ Long Hoàng cảm giác được, cảnh giới võ đạo của Dương Thiên chắc chắn không thua kém mình, thậm chí còn có thể đã vượt qua mình.

Vừa rồi, thượng cổ Long Hoàng không hề mở ra hư không để rời đi mà chỉ là ẩn núp ở phía dưới Thiên Âm môn mà thôi.

Nếu hấn không phá toái hư không rời đi thì tất nhiên sẽ không để lại dấu vết trong hư không. Như vậy, Dương Thiên cũng tìm được khí tức của thượng cổ Long Hoàng.

Thượng cổ Long Hoàng dùng cách này để đánh lừa Dương Thiên cũng là mạo hiểm một chút.

Vừa rồi, Dương Thiên còn có ý định phá hủy căn cứ của Thiên Âm môn.

Nếu Dương Thiên thật sự làm như vậy thì thượng cổ Long Hoàng vẫn sẽ bị Dương Thiên tìm ra và phải tiếp tục trốn đi.

Cũng may, vừa rồi Nam Man Vương gửi tin cho Dương Thiên, khiến cho Dương Thiên không rảnh quan tâm đến Thiên Âm môn mà lập tức rời đi, nên thượng cổ Long Hoàng mới thoát được kiếp này.

- Tên Dương Thạc kia cũng giỏi thật.

Tuy vừa rồi Nam Man Vương truyền âm cho Dương Thiên cách chỗ này gần mười dặm, nhưng thượng cổ Long Hoàng vẫn nghe được nội dung truyền âm rõ ràng.

Thượng cổ Long Hoàng biết lần này Dương Thiên rời đi là muốn đi giết Dương Thạc.

Thượng cổ Long Hoàng cũng không xa lạ gì với Dương Thạc.

Trong trận chiến ở kinh thành, thượng cổ Long Hoàng đã đánh Dương Thạc trọng thương.

Nếu không phải Tử Thử Yêu Thánh xuất hiện và cứu Dương Thạc đi thì có lẽ bây giờ Dương Thạc đã chết rồi.

Hôm nay, mới qua mấy tháng ngắn ngủi mà Dương Thạc đã khôi phục vết thương, thậm chí, còn giết chết một đôi con trai con gái cùng Tứ đại man tướng của Nam Man Vương nữa. Không những thế, tự bản thân Nam Man Vương ra tay cũng không đối phó được Dương Thạc, phải nhờ Dương Thiên tới giúp đỡ. Không thể không nói, trong vòng mấy tháng này, thực lực của Dương Thạc chắc chắn lại tăng lên rồi.

- Cứ để hai cha con Dương Thiên và Dương Thạc tàn sát lẫn nhau, bốn Long Hoàng càng có thêm thời gian.

- Đợi đến khi bốn Long Hoàng cắn nuốt đủ mãnh thú, dị thú, khôi phục khí huyết thì Dương Thiên muốn truy sát ta như thế là chuyện không thể xảy ra được.

Thượng cổ Long Hoàng nheo mắt lại, nói nhỏ.

Dương Thiên chính là kẻ địch lớn của thượng cổ Long Hoàng.

Mà Dương Thạc cũng là địch của thượng cổ Long Hoàng chứ không phải bạn.

Bây giờ, hai kẻ địch của thượng cổ Long Hoàng lại là kẻ địch của nhau thì tất nhiên là chuyện tốt đối với thượng cổ Long Hoàng rồi.

- Có lẽ trong Đông Hải này có rất nhiều dị thú mãnh thú. Nếu mình cắn nuốt khí huyết của bọn chúng thì thực lực của mình có thể nhanh chóng tăng lên.

Thượng cổ Long Hoàng nhìn thoáng qua mặt biển trước mặt.

- Ở Đông Hải này bắt dị thú mãnh thú thôi.

Thượng cổ Long Hoàng đã quyết định như vậy.

Vút...t...t!

Sau một khắc, thượng cổ Long Hoàng di chuyển, biến mất trên đảo nhỏ này.

Mới chỉ một lát mà thượng cổ Long Hoàng đã đến trên mặt biển cách xa đây ngàn dặm.

- Hình như phía trước có khí huyết cường đại. Ít nhất cũng là dị thú mãnh thú cấp độ Võ Thánh. Nếu mình có thể cắn nuốt dị thú cấp độ Võ Thánh thì thực lực của mình sẽ tăng nhanh hơn.

Thượng cổ Long Hoàng cảm giác được, trên mặt biển phía trước có một luồng khí huyết mạnh mẽ đang từ từ di chuyển về hướng này. Luồng khí huyết này cực kỳ khổng lồ, dừng ở trên mặt biển giống như một hòn đảo nhỏ vậy. Dựa theo lực lượng khí huyết để phán đoán thì ít nhất cũng có cấp độ Võ Thánh.

Thượng cổ Long Hoàng không hề e ngại mãnh thú cấp độ Võ Thánh, bởi dù sao thì cảnh giới võ đạo của hắn cũng là Võ Thánh lời âm cấp năm. Dù khí huyết mạnh mẽ như Võ Thánh đỉnh phong mà không bước vào cảnh giới Võ Thánh lời âm cấp bốn thì thượng cổ Long Hoàng cũng có thể chém giết dễ dàng.

- Qua xem thử chút.

Trong lòng nghĩ xong, thượng cổ Long Hoàng lập tức đi về hướng bên kia.

Ầm ầm!

Càng tới gần luồng khí huyết này, thượng cổ Long Hoàng càng cảm giác được lực lượng mạnh mẽ của nó.

Không phải Võ Thánh bình thường.

Nếu chỉ xét về lực lượng khí huyết thì chỉ e luồng khí huyết phía trước đã sớm vượt qua Võ Thánh trung kỳ, Võ Thánh hậu kỳ, và ít nhất phải là Võ Thánh đỉnh phong.

- Rất cuộc đây là loài vật gì?

Trong lòng thượng cổ Long Hoàng kinh ngạc.

Bây giờ, thượng cổ Long Hoàng không hy vọng xa vời có thể giết chết mãnh thú này rồi thôn phệ khí huyết của nó. Mà thượng cổ Long Hoàng chỉ muốn nhìn xem loài mãnh thú nào lại có thể phát ra lực lượng kia.

Trong lòng vừa nghĩ xong, thượng cổ Long Hoàng liền bay đến trên ngàn thước giữa không trung.

Với độ cao này, dù thực lực của mãnh thú phía dưới kia có mạnh mẽ cỡ nào, nhưng nếu nó không có khả năng phi hành thì không thể uy hiếp đến thượng cổ Long Hoàng ở giữa không trung được.

Vút...t...t!

Tiếp tục bay về phía trước.

Trên mặt biển nơi xa, một vật thể hình tròn, khoảng hơn mười trượng, trông như một hải đảo nhỏ đang bơi về phía này

Một con rùa đen vô cùng to lớn.

Khi thượng cổ Long Hoàng cảm giác được luồng lực lượng mạnh mẽ phát ra từ hải đảo nhỏ kia đang tới gần, liền đoán được hải đảo này chính là một con rùa thần vô cùng to lớn.

Tốc độ của con rùa đen này không hề chậm mà lại rất nhanh, nháy mắt đã đến trên mặt biển phía dưới thượng cổ Long Hoàng.

Hình như con rùa đen cảm nhận được sự tồn tại của thượng cổ Long Hoàng, nên nó đột nhiên dừng lại.

- Luồng hơi thở này... hình như là khí tức của một vị dị thú trong tộc rùa vạn năm trước. Vạn năm rồi mà người này còn sống sao?

Sau một khắc, thượng cổ Long Hoàng từ trong trí nhớ đã tìm ra các thông tin về con rùa thần phía dưới này.

Thượng cổ Long Hoàng có được trí nhớ của thượng cổ Thần Long cùng Đạo Hoàng.

Trong trí nhớ của thượng cổ Thần Long cùng Đạo Hoàng đều có một chút ấn tượng về khí tức của con rùa thần này. Cả hai đều cho thấy, lão Quy phía dưới kia chính là một vị dị thú mạnh mẽ đã tồn tại từ vạn năm trước

Thần Quy Vương.

Vị đứng đầu trong Thập Đại Yêu Thánh, tuổi thọ vạn năm, gần như là một vị nhân chứng lịch sử, một vị tuyệt thế Yêu Vương, Thần Quy Vương.

- Thanh Nha, lão bất tử nhà ngươi còn sống sao?

Thượng cổ Long Hoàng lơ lửng trên không trung, nói to xuống phía dưới.

420. Chương 406: Chân Thân Đề Thăng, Kỳ Hiệu Thần Kinh Mạch Lạc!

Chương 406: Chân Thân đề thăng, kỳ hiệu thần kinh mạch lạc!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Gì vậy?

Giọng nói khàn khàn truyền ra từ miệng Thần Quy Vương.

- Ngươi là ai? Khí tức của ngươi rất quen, là khí tức của hai vị cường giả tuyệt thế vạn năm trước. Các siêu cấp cường giả của vạn năm trước, nếu không phải đã chết thì chính là đã rời khỏi thế giới này, chỉ còn lại một mình lão Quy ta. Ngươi đã biết tên họ của lão Quy ta thì chắc là người quen cũ của vạn năm trước. Rất cuộc ngươi là ai?

Thần Quy Vương trầm giọng hỏi.

- Quả nhiên là ngươi, Thanh Nha. truyện cập nhật nhanh nhất tại chám

Thượng cổ Long Hoàng vui vẻ cười.

- Ta chính là Long Hoàng, là sự dung hợp giữa thần hồn của Thần Long cùng Đạo Hoàng của vạn năm trước. Chắc ngươi cũng cảm nhận được khí tức của Thần Long cùng Đạo Hoàng phải không?

Thượng cổ Long Hoàng nói.

- Ngươi nói những cường giả vạn năm trước ngoại trừ đã chết thì cũng đã rời khỏi thế giới này à? Bọn hần đi đâu? Ngươi có biết không? Ngươi tận mắt thấy bọn hần rời đi hả?

Thượng cổ Long Hoàng vội vàng hỏi thăm, trong mắt hắn hiện lên ánh sáng khác lạ

- Ha ha ha ha...

Thần Quy Vương không trả lời câu hỏi của thượng cổ Long Hoàng.

- Long Hoàng, nếu người đã dung hợp thần hồn của Thần Long cùng Đạo hoàng thì chắc rằng người cũng mơ hồ cảm giác được thế giới kia chứ.

- Nếu số người may mắn thì sớm muộn gì cũng có thể bước vào thế giới kia, sao phải hỏi lão Quy ta?

- Lão Quy ta ngu dốt, phải mất vạn năm mới miễn cưỡng sờ tới cánh cửa kia, nếu không có cơ duyên lớn thì qua vạn năm nữa cũng chưa chắc có thể bước vào thế giới đó. Bây giờ người hỏi thăm tin tức từ ta thì ta cũng không thể cho người đáp án được. Phải có tâm tính yên bình, chậm rãi cảm thụ.

Thần Quy Vương nói xong liền khởi động thân mình.

Toàn bộ thân rùa đều lặn xuống đáy biển.

Trong nháy mắt đã biến mất không thấy gì nữa.

Nó chỉ để lại thượng cổ Long Hoàng lơ lửng trên không trung, vẻ mặt âm tình bất định.

- Người cũng không biết sao...

- Quả nhiên, đối với chúng ta, thế giới kia là một mảnh hư vô mờ mịt.

Thượng cổ Long Hoàng nói nhỏ.

- Chính bởi vì không biết về nó nên nó mới thật khủng bố. Người nói phải thả lỏng tâm tình, nhưng sao khó quá.

- Vạn năm trước, không ít cao thủ tuyệt thế bước vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng họ cũng không dám tiến vào thế giới kia. Đó là do tâm tình của họ tu luyện chưa đến nơi đến chốn, không có dũng khí. Vậy mà lão Quy người, sống trên vạn năm, tâm tình đã tu luyện đến mức không thể phá vỡ.

Qua vạn năm, tất nhiên tu vi tâm cảnh của Thần Quy Vương không phải Vô Thánh bình thường có thể so sánh được.

Tuy thượng cổ Long Hoàng được coi là cường giả của vạn năm trước nhưng hai thần hồn của hắn đều ở trạng thái ngủ say trong vạn năm này. Cho nên hắn không trải qua biến thiên của nhân loại trong vạn năm. Bởi vậy về tâm cảnh, hắn còn lâu mới là đối thủ của Thần Quy Vương được.

- Được rồi, đợi sau này đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh lại đi nghiên cứu thế giới kia vậy.

Thượng cổ Long Hoàng nói xong, cả người liền di chuyển, rời khỏi hải vực này.

Cách đó hơn chín vạn dặm.

Một nơi trên mặt biển, Nam Man Vương đang khoanh chân ngồi trên người một con cá mập trắng, lơ lửng nổi trên mặt biển này.

Không trung phía trên hắn là không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc.

Nơi đây đã cách xa Thiên Âm môn nên Dương Thạc không chạy trốn nữa, mà trực tiếp trốn trong không gian Thập Phương Ca Sa, đợi Cửu Dương Chân Thân đột phá.

Một ngày một đêm trôi qua rất nhanh.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Trong mảnh sơn cốc kia, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đang lơ lửng trên không trung. Trên người Dương Thạc có rất nhiều ánh sáng bảy màu đang không ngừng chuyển động.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, những tia sáng bảy màu này thu nhỏ lại, toàn bộ đều chui vào cơ thể Dương Thạc.

Rắc rắc.

Hình như thiên địa xung quanh bắt đầu thay đổi.

- Đã hấp thu xong... đột phá rồi à?

Trong đầu Dương Thạc nhanh chóng hiện lên ý nghĩ này. Hai mắt Dương Thạc vẫn nhắm chặt, nhưng hẳn cảm giác toàn bộ thân thể của mình đã thay đổi.

Năng lượng trong viên Xá Lợi Tử cuối cùng cũng bị Dương Thạc hấp thu dung hợp toàn bộ!

Hiện tại, sau khi hấp thu tia năng lượng Xá Lợi Tử cuối cùng, Dương Thạc lập tức bắt đầu đột phá!

Tuy Dương Thạc ở trong trạng thái tiềm tu nhưng đại não tuyệt đối tỉnh táo. Mỗi một tác huyết nhục diễn biến đột phá đều khắc sâu trong đầu Dương Thạc. Ngoài ra, Dương Thạc cũng có thể cảm nhận rõ ràng biến hóa bên ngoài. Hiện tại trong không gian Thập Phương Ca Sa này, một mảnh thiên địa đột nhiên phát sinh biến hóa kịch liệt!

Thiên địa dị tượng!

Đây là thiên địa dị tượng xuất hiện khi cường giả đột phá!

Lúc trước Dương Thạc đột phá tới cấp độ Vô Tôn, cấp độ Đại Tông Sư, hầu như có thể dẫn phát thiên địa dị tượng.

Hiện tại tiến vào cấp độ Vô Thánh, thiên địa dị tượng tự nhiên cũng sẽ xuất hiện!

Hơn nữa còn đặc biệt mãnh liệt!

Dù sao trên ý nghĩa, cấp độ Vô Thánh chính là cảnh giới võ đạo đỉnh phong. Ở thế giới này, cấp độ Vô Thánh đủ để được gọi là võ đạo đỉnh phong rồi.

Tiến vào cấp độ Vô Thánh, nếu không xảy ra bất kỳ thiên địa dị tượng nào thì thật sự có chút không nói được.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trên bầu trời, mây đen lập tức tụ tập lại.

Răng rắc!

Từng tia chớp nhanh chóng đánh xuống.

Cùng lúc đó, trong không gian Thập Phương Ca Sa này, cuồng phong gào thét.

Thậm chí trong không gian Thập Phương Ca Sa này, dòng sông duy nhất kia cũng đều là sóng gió ngập trời.

Dường như toàn bộ mảnh thiên địa này đều hoàn toàn hỗn loạn vậy!

- Đây là...

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, trong sơn cốc kia, đám người Thiên Âm Môn, Tiễn Nguyệt đều khoanh chân tĩnh tu bên cạnh. Mảnh thiên địa này đột nhiên biến hóa tự nhiên dẫn đến sự chú ý của đám người Thiên Âm Môn Tiễn Nguyệt.

Tiến Nguyệt chau mày, lập tức đứng dậy.

- Môn chủ, đây là dấu hiệu Cửu Dương Chân Thân của ta sắp đột phá. Tất cả mọi người không cần phải sợ.

Sau một khắc, trong đám người Thiên Âm Môn này, một thanh niên nam tử chợt đứng dậy.

Đệ tử Thiên Âm Môn, từ môn chủ Tiễn Nguyệt đến những đệ tử bình thường, hầu như toàn bộ đều là nữ tử. Cho dù Huyết Phi Ngưng Thúy mới gia nhập Thiên Âm Môn, trên thực tế cũng đều là thân phận nữ tử. Nam tử duy nhất, rất rõ ràng đúng là Dương Thạc rồi.

Thanh niên nam tử đang đứng dậy chính là thân thể Dương Thạc.

- Rốt cục cũng sắp đột phá sao? Hiện tại sau khi đột phá, không biết thực lực Cửu Dương Chân Thân của ta sẽ mạnh mẽ thế nào. Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân chính là cấp độ Vô Thánh. Sau khi biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng, thực lực Cửu Dương Chân Thân này có lẽ đủ sức chống đỡ với Nam Man Vương...

Nhìn qua mảnh thiên địa này biến hóa, Dương Thạc thầm nghĩ.

Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân chính là cấp độ Vô Thánh.

Mà biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng lại có thể khiến Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đề thăng một cảnh giới lớn.

Trên thực tế, biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng và biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, hiệu quả cũng không khác nhiều.

Biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng có thể khiến lực lượng khí huyết tăng lên một tiểu cảnh giới, cũng chính là một đẳng cấp lớn. Lực lượng khí huyết của Vô Thánh Tam Trọng Lôi Âm, sau khi biến thân, lập tức có thể tiến vào cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm.

Mà biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng thì cũng không tăng lên nhiều lực lượng khí huyết lắm.

Nhưng đặc hiệu bổ sung cũng rất mạnh mẽ!

Tổng hợp lại cũng đủ kiến Cửu Dương Chân Thân cấp độ Vô Thánh Tam Trọng Lôi Âm tiến vào cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm.

Đương nhiên, Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm cũng không đơn giản như vậy.

Khí huyết lực lượng tăng lên thì vẫn còn thứ khác. Quan trọng nhất là Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, cảnh giới võ đạo rất cao, lĩnh vực càng mạnh hơn nữa, có thể điều động thiên địa linh khí, uy thế càng lớn!

Mặc dù Dương Thạc tu thành Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân, tăng thêm biến thân Huyền Ứng, trên phương diện khí huyết có lẽ sẽ không thua kém Nam Man Vương. Nhưng chênh lệch cảnh giới võ đạo, tuyệt đối không thể nào bù đắp được.

- Cũng may, Cửu Dương Chân Thân của ta còn có một số công hiệu khác...

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

Khí huyết lực lượng không khác biệt Nam Man Vương nhiều lắm, cảnh giới võ đạo thấp hơn một tầng.

Nhưng Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc còn có một số đặc hiệu tăng thêm.

Đặc hiệu Đệ Nhất Trọng Cửu Dương Chân Thân, bất tử bất diệt!

Sau khi bị đánh tan, có thể lập tức ngưng tụ!

Chỉ cần đặc hiệu này, Dương Thạc đã có vốn liếng chém giết với Nam Man Vương rồi.

Dù sao Cửu Dương Chân Thân chắc chắn sẽ không bị thương.

Mà Nam Man Vương này, một khi bị thương, thực lực sẽ giảm sút trên phạm vi lớn.

Ngoài ra, Thái Dương Chân Hỏa cũng có thể tạo thành uy hiếp nhất định với Nam Man Vương.

Cuối cùng còn một điều, chính là Dương Thạc không chỉ có một mình, còn có nhục thể của hắn, Dương Địch, Tiển Nguyệt, Minh Kiều, Huyết Phi, Ngưng Thúy, tỷ muội Tô Thanh Như Tô Quân Ninh... hiệp trợ.

Những cái khác không nói, Thần Long Liệt Khôn Đao trong tay Dương Thạc, linh đan Đại Thần Âm của Dương Địch có thể uy hiếp Nam Man Vương ở mức độ nhất định, do đó tranh thủ cho Dương Thạc một tia cơ hội.

Nói tóm lại, sau khi Dương Thạc tu thành Đệ Tam Trọng Cửu Dương Chân Thân, chém giết với Nam Man Vương, hươu chết về tay ai còn chưa biết được...

- Trước cứ mặc kệ những thứ này đi!

- Chuyên tâm đột phá!

Dương Thạc thầm nghĩ, nhục thể khoanh chân ngồi xuống, hai mắt nhắm chặt, để thân thể tự tu luyện.

Toàn bộ tâm tư của Dương Thạc đều đặt vào Cửu Dương Chân Thân sắp đột phá Đệ Tam Trọng kia.

Lưu quang của Xá Lợi Tử bảy màu không ngừng lưu động phía trên Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Tạch tạch tạch! Tạch tạch tạch!

Dương Thạc cảm giác được Cửu Dương Chân Thân đang xảy ra một số biến hóa về bản chất.

Huyết mạch nội tạng đều chậm rãi phát triển.

Vốn Cửu Dương Chân Thân đã có xương cốt, da, cơ bắp, chỉ có điều nội tạng không hoàn thiện, mà mạch máu huyết quản trong thân thể cũng hầu như không có, chứ đừng nói tới kinh mạch gì đó. Mà hiện tại, những khí quan thân thể này đều đang chậm rãi phát triển.

Chỉ khi toàn bộ những khí quan mạch máu này diễn hóa hoàn tất, Cửu Dương Chân Thân này mới xem như là nguyên vẹn.

Mới thật sự là “Chân Thân”!

Một khắc...

Hai khắc...

Ba khắc...

Một canh giờ...

Hai canh giờ!

Trọn vẹn hai canh giờ, Dương Thạc mới cảm giác được trong Cửu Dương Chân Thân, nội tạng đã diễn hóa xong, huyết quản mạch máu cũng có một ít.

Về phần kinh mạch thì vẫn chưa diễn hóa ra.

- Nhưng...

- Cửu Dương Chân Thân của ta có thể cảm thấy đau đớn?

Trong lòng Dương Thạc vô cùng kinh ngạc. Bởi vì Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng trong quá trình diễn hóa, Cửu Dương Chân Thân rõ ràng cảm thấy một tia đau đớn.

Vốn cho dù Cửu Dương Chân Thân bị người khác thoáng cái đánh nát, Dương Thạc cũng sẽ không cảm thấy nửa phần đau đớn nào.

Hiện tại chẳng qua là diễn hóa chân thân, huyết nhục không ngừng bị đánh nát, gây dừng lại. Trong quá trình này, Dương Thạc rõ ràng cảm thấy đau đớn.

- Đây là Chân Thân diễn hóa, diễn hóa xuất hiện thần kinh mạch lạc?

Trong đầu Dương Thạc xuất hiện một ý niệm như vậy.

Nhân thể mạch lạc không chỉ là huyết mạch, kinh mạch, quan trọng nhất vẫn là thần kinh mạch lạc. Thần kinh mạch lạc, khống chế tất cả năng lực cảm giác của một người, tầm quan trọng không chênh lệch chút nào so với kinh mạch, huyết mạch. Vốn trong Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc không có những cảm giác mạch lạc này, Dương Thạc hoàn toàn dựa vào cảm giác của thần hồn. Hiện tại bản thân có thể cảm thấy đau đớn, hiển nhiên chứng tỏ trong Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đã xuất hiện một số thần kinh mạch lạc.

- Xuất hiện thần kinh mạch lạc này thì có ích sao?

Dương Thạc có chút mơ hồ.

Đối với nhân thể bình thường, thần kinh mạch lạc tự nhiên là vô cùng trọng yếu.

Nhưng đối với Cửu Dương Chân Thân, hình như không có hiệu dụng gì quá lớn.

Dù sao Dương Thạc cảm giác với ngoại giới đều dựa vào thần hồn, thật sự không quá cần thần kinh mạch lạc. Tác dụng duy nhất của thần kinh mạch lạc chính là khiến Dương Thạc cảm giác được đau đớn.

Lúc trước Dương Thạc điều khiển Cửu Dương Chân Thân, cho dù bị người khác trực tiếp đánh nát thì cũng không cảm thấy đau đớn.

Hiện tại có được thần kinh mạch lạc, thoáng chịu một chút tổn thương, Dương Thạc liền cảm giác đau đớn. Tuy Dương Thạc không e ngại đau đớn, nhưng phạm là người bình thường, vạn người cũng không có người muốn tự ngược đãi bản thân. Hơn nữa đau đớn mãnh liệt đến trình độ nhất định có thể đánh vào thần hồn Dương Thạc, tạo thành ảnh hưởng nhất định với thần hồn Dương Thạc.

Từ góc độ này, Cửu Dương Chân Thân diễn hóa thần kinh mạch lạc dường như là có hại vô ích!

Đối với điểm này, trong lòng Dương Thạc cũng thấy nghi hoặc.

Tuy Dương Thạc nghi hoặc nhưng Cửu Dương Chân Thân này quả thật đã diễn hóa ra thần kinh mạch lạc. Đây là sự thật Dương Thạc không thể nào thay đổi được.

Chỉ có thể thần nhiên tiếp nhận.

Trong lòng hít sâu một hơi, Dương Thạc liền bỏ qua vấn đề thần kinh mạch lạc.

Trước tiên đặt tâm thần lên Cửu Dương Chân Thân sắp đột phá đã.

Uỳnh!

Trong huyết khiếu Cửu Dương Chân Thân, một tiếng bạo vang chợt truyền ra.

Trong Cửu Dương Chân Thân này, toàn bộ mười sáu huyết khiếu mạnh mẽ ngưng tụ lại với nhau, hình thành một huyết khiếu hoàn toàn mới.

Đại Tông Sư sơ giai có năm trăm mười hai huyết khiếu, mỗi lần mười sáu huyết khiếu lại ngưng kết thành một, cuối cùng chính là ba mươi hai huyết khiếu. Mà ba mươi hai huyết khiếu chính là tổng số huyết khiếu võ giả tiến vào cấp độ Võ Thánh sơ giai vốn có. Rất rõ ràng, hiện tại trong thân thể Dương Thạc, mười sáu huyết khiếu hợp lại làm một, đúng là dấu hiệu Dương Thạc tiến vào Võ Thánh sơ giai.

Hít hà...

Mười sáu huyết khiếu mạnh mẽ ngưng kết lại, Dương Thạc cảm giác được đau đớn mãnh liệt truyền ra từ trong thân thể Cửu Dương Chân Thân.

- Có thần kinh mạch lạc thật sự phiền toái...

Đau đớn mãnh liệt như thế, Dương Thạc tự nhiên cảm thấy vô cùng không dễ chịu.

Nhưng...

- Ồ?

Huyết khiếu đau đớn biến mất, Dương Thạc chợt cảm giác thấy thần hồn ý niệm của hắn hình như cường đại hơn một tia, năng lực cảm ứng với ngoại giới hình như mạnh hơn một chút xíu.

Dương Thạc không khỏi sửng sờ.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Sau một khắc, một số huyết khiếu trong thân thể hắn bắt đầu ngưng kết.

Lại là đau đớn kịch liệt liên tiếp.

Dương Thạc cắn răng kiên trì!

Mà khi đau nhức kịch liệt này chấm dứt, Dương Thạc rõ ràng cảm giác được năng lực cảm giác của thân hồn lại mạnh mẽ hơn một chút.

421. Chương 407: Phòng Ngự Mạnh Mẽ Như Đại Bằng Kim Sí Vương!

Chương 407: Phòng ngự mạnh mẽ như Đại Bằng Kim Sí Vương!

- Chẳng lẽ mỗi một lần cảm thấy đau đớn đều là một lần rèn luyện với ý niệm thần hồn của ta? Trong quá trình cảm giác đau đớn, thần hồn ý niệm sẽ bị rèn luyện, cuối cùng từ từ tăng lên, đạt tới mục đích thần hồn ý niệm dần dần cường đại?

Giờ phút này, Dương Thạc rất cực cảm giác được chỗ tốt của thần kinh mạch lạc này.

Có thần kinh mạch lạc hình như cũng không phải chuyện vô ích, có hại.

Cảm giác đau đớn đương nhiên khiến Dương Thạc vô cùng khó chịu.

Thậm chí ở mức độ nhất định, nó sẽ ảnh hưởng đến thần hồn Dương Thạc!

Ví dụ như lúc chiến đấu chém giết, đau đớn mãnh liệt sẽ khiến thần hồn một người chấn động, không thể tập trung tinh thần. Mà cao thủ chém giết, bất chợt phân tâm đều có thể dẫn đến hậu quả vô cùng nghiêm trọng. Cho nên có thể nói, có được thần kinh mạch lạc hình như tuyệt đối không phải một chuyện tốt gì cả.

Nhưng mọi thứ không có tuyệt đối.

Hiện tại Dương Thạc phát hiện ra có được thần kinh mạch lạc, mỗi một lần thân thể chịu đau đớn chính là một lần hần rèn luyện thần hồn! nguồn

Không ngừng tiếp tục rèn luyện, thần hồn càng cường đại hơn!

Hiện tại, đau đớn bình thường có lẽ có thể khiến Dương Thạc chấn động tâm thần.

Nhưng sau từng lần tẩy lễ rèn luyện những đau đớn này, cuối cùng đối với Dương Thạc, những cơn đau đớn này sẽ chẳng coi vào đâu.

Có thể rèn luyện thần hồn, cho dù chịu một ít đau đớn thì cũng đáng!

Phải biết rằng đương kim võ đạo bình thường đều tu luyện thân thể.

Pháp môn rèn luyện thần hồn hầu như không có!

Chính bởi vì như thế, thần hồn mọi người bình thường đều không khác biệt lắm, khó có cường giả có thần hồn siêu cường xuất hiện.

Mà một số thần hồn không đủ lớn mạnh, khi đối mặt với một số công kích thần hồn sẽ như giật gấu vá vai, rất khó khăn rồi.

Lúc trước, trong Cửu Dương Chân Thân không có thần kinh mạch lạc, Dương Thạc không cảm thấy đau đớn, trong thực chiến thì điểm này là một điểm rất tốt.

Nhưng cũng chỉ có chút hiệu dụng ở lúc đấy mà thôi.

Đợi đến tương lai, một khi gặp võ giả thực lực cường đại, căn bản không công kích Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc mà trực tiếp công kích thần hồn trong Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Đến lúc đó, cho dù Cửu Dương Chân Thân có mạnh mẽ hơn nữa, một khi thần hồn bị diệt thì tất cả cũng đều là con số không...

Lúc trước đánh một trận ở kinh thành, Dương Thạc chính là bị Long Hoàng thượng cổ kia đánh nát Cửu Dương Chân Thân, ngay cả thần hồn cũng đều bị giết chết. Nếu không phải Dương Thạc còn có thân thể, chỉ sợ đã sớm chết không thể chết lại rồi.

Cho nên mới nói dưới tình huống thực lực càng cao, tăng cường lực lượng thần hồn lại càng trọng yếu.

Người khác đều không rèn luyện pháp môn thần hồn.

Nhưng Dương Thạc có thể lợi dụng Cửu Dương Chân Thân này rèn luyện thần hồn. Điều này tự nhiên là rất tốt.

- Đau đớn...

Trong lòng Dương Thạc xuất hiện tia vui vẻ.

- Càng đau đón càng tốt! Phải khiến đau đón này càng kịch liệt hơn một chút! Đau đón càng mãnh liệt, hiệu quả rèn luyện thần hồn cũng càng mạnh hơn!

Giờ phút này, Dương Thạc ước gì đau đón truyền lên Cửu Dương Chân Thân cường đại hơn gấp mười gấp trăm lần, chỉ cần đừng khiến thần hồn của hắn trực tiếp tan vỡ là được!

Nếu để người khác biết được ý tưởng của Dương Thạc thì chỉ sợ sẽ lập tức kinh ngạc há to miệng. Trên thế giới này còn có người ước gì bản thân đau đón kịch liệt sao? Điều này cũng không khỏi quá biến thái đi...

Dương Thạc nói cho bọn hắn biết chỗ tốt đạt được sau khi đau đón, chỉ sợ tất cả tất cả mọi người đều hi vọng bản thân có thể đau đón như vậy. Chịu khổ, chịu khổ, cho tới hiện tại cũng không đáng sợ. Chỉ cần có thể có một hi vọng, hơn nữa hi vọng này đủ sức hấp dẫn người khác, tuyệt đại bộ phận mọi người đều có thể nhẫn nhịn được đau đón đến mức khó có thể tưởng tượng được.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Trong thân thể Dương Thạc, âm thanh khiêu huyết cộng hưởng vu vu không ngừng vang lên.

Mười điểm...

Mười lăm điểm...

Hai mươi điểm...

Trong nháy mắt, khoảng hai mươi tư hai mươi lăm khiêu huyết bắt đầu ngưng kết.

Dương Thạc biết rõ bản thân tiến vào Vô Thánh sơ giai thì nhất định phải ngưng kết ra ba mươi hai điểm dương khiêu. Hiện tại đã ngưng kết hai mươi tư hai mươi lăm điểm rồi, cũng chỉ còn lại bảy tám điểm khiêu huyết mà thôi.

- Đáng tiếc...

Nghĩ tới những điều này, Dương Thạc mơ hồ có chút buồn bực.

Nếu có thể ngưng kết một ngàn một vạn điểm khiêu huyết, khiến bản thân đau đón một ngàn một vạn lần, rèn luyện thần hồn mạnh mẽ hơn, như vậy thì tốt biết bao?

Người khác tu luyện, khiêu huyết đau đón, càng tiếp tục thì càng cảm giác như được giải thoát, thậm chí còn nghĩ “đau đón hơn mười lần sẽ thấy không đau đón nữa...”. Mà Dương Thạc lại cảm thấy đáng tiếc về việc này. Bởi vì lúc đau đón biến mất thì cũng chính là lúc thần hồn Dương Thạc không được rèn luyện...

Uỳnh! Uỳnh!

Hai mươi bảy điểm... hai mươi tám điểm...

Ba mươi điểm...

Lúc ngưng tụ xong điểm khiêu huyết thứ ba mươi, buồn bực trong lòng Dương Thạc giảm bớt một chút.

Bởi vì Dương Thạc cảm giác được cấp độ đau đón này đã thành thói quen với hắn. Mà đau đón hầu như đã thành thói quen, hiệu quả rèn luyện thần hồn Dương Thạc cũng sẽ giảm mạnh xuống. Đau đón tương đương nhau, mấy lần trước, hiệu quả rèn luyện thần hồn rất cường đại. Nhưng nhiều lần hơn, hiệu quả cũng thấp xuống. Nếu cứ đau đón một ngàn một vạn lần như vậy, hiệu quả rèn luyện thần hồn Dương Thạc cũng có hạn. Kia thuận túy là nhức đầu rồi.

Rầm rầm rầm!

Rất cực đã ngưng tụ xong toàn bộ mấy điểm khiêu huyết.

Sau một khắc, Dương Thạc chỉ cảm thấy thân thể của hắn đột nhiên biến hóa.

Hình như hoàn toàn khác biệt với lúc trước!

Mà quan trọng nhất chính là thần hồn bản thân biến hóa!

Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng, trong thần hồn của hắn hình như đã nhiều hơn thứ gì đó, lý giải của hắn với võ đạo dường như cũng tăng lên không ít.

Giống như một loại đốn ngộ vậy!

Đốn ngộ chính là đột nhiên, có linh ngộ về võ đạo thì cảnh giới võ đạo sẽ tăng lên. Tình huống hiện tại của Dương Thạc chính là như vậy, đột nhiên hình như bản thân có lý giải vô cùng thâm hậu về võ đạo, từ cảnh giới võ đạo cấp độ Đại Tông Sư tiến vào cảnh giới võ đạo cấp độ Võ Thánh.

Dương Thạc biết rõ đây chính là hiệu quả võ đạo truyền thừa của Cửu Dương Huyền Công.

Huyền công rốt cục là huyền công!

Cho dù là người nào, thực lực chênh lệch nhiều, tư chất yếu bao nhiêu, chỉ cần có thể thuận lợi tu luyện từng tầng từng tầng một, tu thành Cửu Dương Huyền Công, lập tức liền có thu hoạch tương ứng, cảm ngộ võ đạo, tiến vào cấp độ võ đạo tương ứng.

- Đây chính là cảnh giới võ đạo cấp độ Võ Thánh sao...

Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng xung quanh hắn, thiên địa nguyên khí dường như đã có một tia liên hệ với hắn.

Bản thân muốn điều động thiên địa nguyên khí xung quanh, chỉ cần một ý niệm trong đầu là có thể làm được.

- Linh vực!

Dương Thạc biết rõ đây chính là lực lượng linh vực.

Phạm vi ba bốn trượng xung quanh hắn đều là linh vực của hắn. Mà hắn, chính là chưởng khống giả tuyệt đối của mảnh linh vực này.

422. Chương 408: Xá Lợi Kim Cương Không Gian!

Chương 408: Xá Lợi Kim Cương Không Gian!

- Có được lực lượng linh vực, cảnh giới võ đạo của ta tuyệt đối đã tiến vào cấp độ Võ Thánh sơ giai rồi... Linh vực phạm vi ba bốn trượng, không khác biệt với hai người vương tử công chúa Nam Man kia lắm...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Hai người Đóa Tư Đóa Mẫu này hiển nhiên cũng chỉ vừa mới tiến vào cấp độ Võ Thánh mà thôi.

Võ giả bình thường vừa mới tiến vào cấp độ Võ Thánh, phạm vi linh vực chỉ là ba bốn trượng. Lúc trước Tô Thanh Như Tô Quân Ninh đều là cấp độ này. Thậm chí là hai vị tiền bối Thiên Âm Môn là Tiểu Nguyệt Minh Kiều, tuy các nàng đã đi vào cấp độ Võ Thánh không chỉ một hai ngày, nhưng linh vực của các nàng cũng chỉ là bảy tám trượng mà thôi. Hiện tại đột phá lên Võ Thánh trung giai, linh vực mới vượt qua mười trượng.

Mà như Man Thần lúc trước, Võ Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, phạm vi linh vực là hai ba mươi trượng. Thực lực Nam Man Vương càng mạnh hơn nữa, phạm vi linh vực đạt tới phạm vi ba bốn mươi trượng.

Gấp mười lần Dương Thạc!

Có thể điều động lực lượng thiên địa càng mệnh mông hơn nữa!

Chính bởi vì như thế, mặc dù hiện tại Dương Thạc đã tu thành Cửu Dương Chân Thân tầng ba, tiến vào cấp độ Võ Thánh, nhưng đối mặt với Nam Man Vương cũng không thể nắm chắc tuyệt đối.

- Trừ phi Cửu Dương Chân Thân tầng ba còn có năng lực đặc biệt mạnh mẽ hơn nữa...

Dương Thạc thầm nghĩ.

Cửu Dương Chân Thân tầng ba chính là Xá Lợi Kim Cương Chân Thân.

Đặc hiệu chủ yếu chính là Kim Thân đánh đâu thắng đó!

Dương Thạc mở hai mắt ra.

Nhìn thoáng qua Cửu Dương Chân Thân. Hiện tại Cửu Dương Chân Thân còn chưa tiến hành biến thân Huyền Ứng, hoàn toàn ở trạng thái người bình thường. Nhưng Dương Thạc mơ hồ cảm giác được trên Cửu Dương Chân Thân của hắn mơ hồ có ánh sáng bảy màu chớp động, dường như lực phòng ngự đã tăng mạnh.

Tâm niệm vừa động.

Vút!! Vút!! Vút!!

Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm bỗng nhiên chém mạnh lên người Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Keng! Keng! Keng!

Cửu Cửu Đạo Hoàng kiếm chém lên Cửu Dương Chân Thân.

Dương Thạc chỉ cảm thấy bên ngoài thân thể đau xót, làn da dĩ nhiên đã bị chém rách. Nhưng Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm này cũng chỉ gây ra một số vết thương nhẹ bên ngoài thân thể Dương Thạc thôi, tổn thương cũng không tính là nặng.

- Cấp độ phòng ngự này ít nhất là cấp độ Thần Binh cấp hai, không khác lúc trước ta biến thân tầng hai Huyền Ứng lắm!

Dương Thạc thầm sợ hãi thán phục.

Lúc trước khi chưa tiến hành biến thân tầng hai Huyền Ứng, cấp độ phòng ngự có thể đạt tới Thần Binh cấp hai.

Hiện tại không cần biến thân, cấp độ phòng ngự đã có thể đạt tới Thần Binh cấp hai.

Nếu lại tiến hành biến thân tầng hai Huyền Ứng, cộng dồn lên phòng ngự Thần binh cấp bốn, chỉ sợ cấp độ phòng ngự của Dương Thạc có thể đạt tới cảnh giới khủng bố...

- Thử xem sao!

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc không chút do dự, tiến hành biến thân Tầng hai Huyền Ứng.

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Áo giáp màu đen lập tức bao phủ Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, hai cánh bỗng nhiên hiện ra sau lưng. Giờ phút này, phía trên Cửu Dương Chân Thân màu đen cũng có hào quang bảy màu chậm rãi lưu động.

Boang!

Ngay một khắc sau đó, thân thể Dương Thạc đột nhiên hành động.

Cầm Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay, hắn chém mạnh tới Cửu Dương Chân Thân.

Ầm ầm!

Giống như một người bình thường cầm cương đao chém vào tảng đá lớn vậy.

Thân thể Dương Thạc lập tức cảm thấy cánh tay đau nhức một hồi.

Suýt chút nữa hắn không giữ được Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay.

Cùng lúc đó, Cửu Dương Chân Thân bị chém vào, bay ngược ra ngoài. Bay ra ngoài hơn mười trượng, hắn mới ổn định được thân hình.

Sau một khắc, Dương Thạc lập tức cúi đầu nhìn vị trí ngực bị Thần Long Liệt Khôn Dao chém lúc trước.

- Không có dấu vết gì sao?

Vừa nhìn xuống dưới, Dương Thạc liền trợn mắt há hốc mồm.

Trên lồng ngực của hắn, áo giáp màu đen đang lưu chuyển hào quang bảy màu kia thậm chí còn không lưu lại chút dấu vết nào. Nói cách khác, một kích mạnh mẽ của thần binh cấp năm Thần Long Liệt Khôn Dao mà không lưu lại nửa phần dấu vết trên Xá Lợi Kim Cương Chân Thân Dương Thạc biến thân Huyền Ứng.

Phòng ngự cấp độ Thần binh cấp năm!

Rất rõ ràng, năng lực phòng ngự hiện tại của Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc tuyệt đối là cấp độ Thần binh cấp năm.

Cùng một cấp độ với phòng ngự của cường giả siêu cấp chiến lực hạng nhất đương thời, Đại Bàng Kim Sí Vương.

Sau khi Xá Lợi Kim Cương Kim Thân tiến hành biến thân Huyền Ứng đã đạt được năng lực phòng ngự mạnh mẽ thần binh cấp năm!

Hầu như là hoàn toàn giống với năng lực phòng ngự của Đại Bàng Kim Sí Vương.

- Hít.i.i...i...!

Giờ khắc này Dương Thạc không nhịn không được, lại hít một hơi khí lạnh.

Thật sự phòng ngự thần binh cấp năm quá đáng sợ!

Trong đương thời, phòng ngự mạnh mẽ nhất chính là phòng ngự thần binh cấp năm. Chỉ có một số áo giáp như Thiên Đạo Thần Hoàng giáp và cường giả Thú Tộc có năng lực phòng ngự đặc thù như Đại Bàng Kim Sí Vương mới có thể có được phòng ngự thần binh cấp năm. Có thể nói, đương thời, số người năng lực phòng ngự đạt tới thần binh cấp năm không cao hơn năm ngón tay.

Trừ khi là có vũ khí thần binh cấp sáu, thần binh cấp bảy, nếu không thì cho dù là công kích gì cũng đều khó có thể công phá được phòng ngự thần binh cấp năm.

Vũ khí có cấp độ phòng ngự thần binh cấp sáu vô cùng ít.

Trong đương thời, ngay cả thần binh cấp năm như Thần Long Liệt Khôn đao cũng đã rất ít rồi, huống chi là thần binh cấp sáu...

Cũng chỉ có Tam Thiên đạo hoàng kiếm mới có khả năng đạt tới cấp độ thần binh cấp sáu hay cấp bảy.

Có thể nói, bây giờ Dương Thạc đã có được phòng ngự mạnh mẽ nhất rồi!

Đương nhiên, cũng không phải là không có công kích nào có thể đánh vỡ được phòng ngự của Dương Thạc.

Ví dụ như Dương Thiên, thực lực của hắn vượt khá xa Dương Thạc. Cho dù hắn không có thần binh lợi khí nhưng chỉ cần nhẹ nhàng đưa ra một chiêu là có thể đánh tan Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Nhưng ít ra, cường giả cùng đẳng cấp với Dương Thạc, dựa vào công kích bình thường thì chắc chắn không thể khiến cho Dương Thạc bị thương.

Có được Cửu Dương Chân Thân tầng ba chính là vô địch trong Võ Thánh cấp độ lôi âm tầng ba rồi!

- Không biết có thể ngăn cản được công kích của Nam Man Vương không...

Trong lòng Dương Thạc rất vui mừng nhưng nghĩ đến Nam Man Vương, lập tức sắc mặt ngưng tụ lại.

Thực lực Võ Thánh lôi âm tầng bốn vượt xa Võ Thánh lôi âm tầng ba.

Hơn nữa tuy Nam Man Vương không thể hiện ra pháp khí gì mạnh mẽ nhưng Dương Thạc lại biết rõ, hắn là vương giả đứng đầu tộc Nam Man, chắc chắn trong tay có nhiều pháp khí, bí bảo lợi hại đấy. Ngay cả Đóa Tử, Đóa Mẫu cũng có Thú Âm Linh Đang thì chắc chắn Nam Man Vương cũng phải có pháp khí rất mạnh mẽ.

Lúc trước bởi vì hắn khinh thường đám người Dương Thạc, cho nên lúc ra tay không dùng tới những pháp khí kia.

Một khi cảm nhận được uy hiếp, hắn sẽ phát huy ra toàn bộ thực lực, lấy ra toàn bộ pháp khí, bí bảo. Đến lúc đó, e rằng thực lực của Nam Man Vương sẽ còn tăng nhiều hơn nữa.

Tóm lại, Dương Thạc vẫn không nắm chắc phần thắng khi chống lại Nam Man Vương!

-

Mặc kệ. Nếu như ta đã tu thành Cửu Dương Chân Thân tầng ba, như vậy phải đánh một trận cùng Nam Man Vương này. Bây giờ Cửu Dương Chân Thân của ta phải nhanh chóng quen thuộc với thực lực cấp độ Võ Thánh. Sau đó... Lập tức đi ra từ trong không gian Thập Phương Ca Sa, công kích Nam Man Vương!

Dương Thạc thầm nghĩ trong lòng.

Từ lúc Dương Thạc ngưng tụ ra ba mươi hai đại huyết khiêu, đi vào cấp độ Võ Thánh, đất trời trong không gian Thập Phương Ca Sa này cũng đã yên bình trở lại.

- Đột phá sao?

Đám người Tiễn Nguyệt nhìn thấy Dương Thạc đột phá xong, trên mặt đều hiện ra thần sắc vui mừng.

Các nàng đều cảm nhận được rõ ràng, khí tức phát ra từ phía trên Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã bước vào cấp độ Võ Thánh sơ kỳ.

- Bây giờ thiếu gia đã đột phá đến cấp độ Võ Thánh, nhất định có thể đánh bại tên Nam Man Vương kia đấy!

Dương Dịch hoàn toàn tin tưởng Dương Thạc.

Huyết Phi ở bên cạnh lại chép miệng, thoát nhìn có vẻ rất không vui.

- Ta và Ngưng Thúy thật vất vả mới tăng lên tới cấp độ Đại Tông Sư, đã có thực lực gần với Dương đại ca rồi, thậm chí có khả năng vượt qua Dương đại ca. Nhưng hết lần này tới lần khác Dương đại ca lại đột phá, hơn nữa thoáng cái đã đột phá đến cấp độ Võ Thánh. Chúng ta lại phải mất rất nhiều thời gian nữa mới có thể đuổi kịp Dương đại ca rồi!

Huyết Phi lẩm bẩm nói.

- Đuổi theo ta sao?

Đúng lúc này, Dương Thạc đang ngồi xếp bằng ở một bên liền mở to mắt, cười khổ một tiếng.

- Ta tu thành Cửu Dương Huyền Công tầng ba, quả thật là đã bước vào cấp độ Võ Thánh. Nhưng sau này, nếu như ta không tìm thấy Cửu Dương Huyền Công tầng bốn, tầng năm thì e rằng cả đời này phải dừng lại tại cấp độ Võ Thánh đấy. Mà các ngươi thì chỉ cần từng bước tiêu hóa truyền thừa võ đạo, cuối cùng nhất định có thể đạt tới cấp độ Võ Thánh lời âm tầng năm. Bây giờ ta cao hơn các ngươi một cấp, e rằng không lâu sau, các ngươi sẽ vượt qua ta rất nhiều!

Dương Thạc nói.

Tốc độ tu luyện của Dương Thạc cực nhanh nhưng chẳng phải là chỉ dựa vào một bộ Cửu Dương Huyền Công sao?

Bởi vì lúc trước, Dương Thạc tích lũy ba thứ đứng đầu trong Cửu Dương Huyền Công là thạch nhũ Huyết Tinh, huyết mạch Huyền Ưng và Xá Lợi Tử, cho nên mới có thể thuận lợi tu luyện tới cấp độ Võ Thánh.

Nhưng sau này, Cửu Dương Huyền Công cấp bốn, cấp năm sẽ không dễ dàng tu luyện như vậy.

Bởi trên tay Dương Thạc không có thiên tài địa bảo tương ứng để phục vụ cho việc tu luyện của mình...

Cho nên, chắc chắn tốc độ tu luyện của Dương Thạc sẽ chậm đi rất nhiều.

Mà Huyết Phi và Ngưng Thúy lại tiếp tục không ngừng tăng lên.

Thậm chí các cô gái Dương Dịch cũng có thể thông qua tu luyện, lĩnh ngộ để khiến cho thực lực của mình tăng lên.

Lúc này chiến lực của Dương Thạc là mạnh nhất, nhưng e rằng không lâu sau, Dương Thạc sẽ bị những nữ đệ tử Thiên Âm Môn này bỏ xa ở đằng sau... truyen copy từ

- Thiếu gia, không phải trong Chân Vũ Môn có Cửu Dương Huyền Công sao? Đạt được Cửu Dương Huyền Công của Chân Vũ Môn, thực lực của thiếu gia có thể tiếp tục tăng nhanh đấy...!

Dương Dịch nghiêng đầu nói với Dương Thạc.

- Chân Vũ Môn sao?

Sắc mặt Dương Thạc hơi ngưng trọng, chậm rãi lắc đầu.

- Đúng là Chân Vũ Môn có truyền thừa Cửu Dương Huyền Công nhưng rất khó có thể đạt được công pháp của Chân Vũ Môn!

Chân Vũ Môn chính là thánh địa võ đạo.

Hơn nữa, nó không phải là thánh địa võ đạo gần như xuống dốc giống như Thiên Âm Môn.

Bảy đại Võ Thánh của Chân Vũ Môn, người già nhất tên là Trác Tử Dương, cũng là đương kim môn chủ của Chân Vũ Môn. Ít nhất thì người này vẫn còn hai, ba mươi năm đỉnh phong. Ba đại trưởng lão Thiên Âm Môn, Võ Thánh nghịch thiên kéo dài tính mạng không thể so sánh với người này được. Ít nhất thì thực lực của vị môn chủ Chân Vũ Môn này cũng đã đi vào cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn.

Sáu đại Võ Thánh còn lại kia cũng không phải là nhân vật bình thường.

Tuy kém Nam Man Vương một chút nhưng Dương Thạc đoán chừng, có lẽ cũng phải có mấy vị đạt cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng bốn như Man Thần.

Người kém nhất là Trương Tử Ngâm, thực lực cũng không đơn giản.

Mặt khác còn có Huyền Vũ, vị yêu thánh thứ ba. Thực lực của nó cũng ngang với Tử Thủ Yêu Thánh và Đại Bàng Kim Sí Vương, đương thời đều là cường giả siêu cấp tầng chiến lực thứ hai.

Có thể nói toàn bộ Chân Vũ Môn là thánh địa võ đạo đứng đầu!

Cho dù ở trăm năm trước, Đại Lâm Tự không bị diệt thì lúc này cũng khó chống lại Chân Vũ Môn.

Muốn lấy được Cửu Dương Huyền Công từ bên trong một thánh địa võ đạo như vậy, quả thật là khó như lên trời!

- Huống chi, cũng chưa chắc Cửu Dương Huyền Công trong Chân Vũ Môn chính là tứ trọng đấy. Nếu là ngũ trọng, lục trọng, thất, bát, cửu, trọng thì cho dù chiếm được cũng không thể nào tu luyện!

- Dù chiếm được tầng bốn thì nếu như không có được thiên tài địa bảo tương ứng thì cũng không thể nào tu luyện!

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

Muốn tiếp tục tu luyện Cửu Dương Huyền Công, độ khó còn vượt xa tưởng tượng nhiều lắm...

- Không nên hy vọng quá nhiều vào Cửu Dương Huyền Công này. Nói không chừng sau này sẽ gặp được kỳ ngộ, có thể đạt được bộ công pháp kia!

Dương Thạc nói nhỏ.

- Dương Thạc, người đã bước vào cảnh giới Võ Thánh, chắc hẳn lúc này có thể chống lại Nam Man Vương, đúng không? Nếu như vẫn không nắm chắc thì tốt nhất là không nên ra tay, chúng ta vẫn an toàn ở trong không gian Thập Phương Ca Sa này. Cùng lắm thì đợi vài năm, để cho thực lực của tiểu Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thủy đều tăng lên, sau đó hẵng đi đối phó tên Nam Man Vương này!

Đúng lúc này Tiễn Nguyệt nói.

Tuy Nam Man Vương mạnh mẽ nhưng hẳn là cao thủ tuyệt thế thành danh đã lâu, tiềm lực hầu như hao hết.

Mà đám người Dương Thạc đều trẻ tuổi, tiềm lực vô tận.

Chờ thêm một hai năm để Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy có thể vững vàng đi vào cấp độ Vô Thánh!

Thậm chí với thiên phú của Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh, tu luyện truyền thừa Đạo Hoàng cũng rất có hy vọng đạt tới cấp độ Vô Thánh lời âm tàng bốn.

Đến lúc đó, nhiều cao thủ như vậy bay vọt ra từ trong không gian Thập Phương Ca Sa. Đừng nói một mình Nam Man Vương, ngay cả hai, ba Nam Man Vương cũng có thể bị chém chết!

Nhưng Tiển Nguyệt cũng biết rằng nếu quả thật phải đợi một, hai năm thì e rằng Nam Man Vương không đợi được, sớm đã phá hủy hoàn toàn nơi đóng quân của Thiên Âm Môn rồi. . .

Tiển Nguyệt nói ra lời này là chấp nhận hy sinh căn cơ của Thiên Âm Môn!

- Đối phó với Nam Man Vương, ts không nắm chắc phần thắng.

Thần sắc Dương Thạc ngưng trọng, thở ra một hơi.

- Nhưng thử một lần cũng được!

- Đợi một, hai năm nữa để Huyết Phi, tiểu Dịch và những người khác đột phá, tuy có thể nắm chắc phần thắng nhưng chưa hẳn chúng ta đã chờ đợi được thời gian lâu như vậy!

Dương Thạc trầm giọng nói.

- Thời gian dài như vậy, Nam Man Vương chắc chắn sẽ vô cùng giận dữ, lập tức hủy diệt căn cơ của Thiên Âm Môn. Chưa kể là trong một, hai năm này, Đại Chu sẽ phát sinh rất nhiều chuyện, xuất hiện rất nhiều kỳ ngộ. Thời đại này là thời đại xuất hiện vô số kỳ ngộ lớn. Nếu trốn ở trong không gian Thập Phương Ca Sa một, hai năm, chúng ta sẽ phải bỏ qua vô số kỳ ngộ...

423. Chương 409: Có Thể Bóp Nát Chân Thân Của Ta Hay Không?

Vô Tận Thần Công

Chương 409: Có thể bóp nát chân thân của ta hay không?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Mặc dù lúc này đi ra ngoài đối phó với Nam Man Vương cũng hơi mạo hiểm, nhưng chắc chắn chúng ta phải đi ra ngoài!

Dương Thạc quyết định.

Con đường võ đạo không thể rộng rãi bằng phẳng, không có trở ngại gì.

Một võ giả cũng có nhiều lúc phải đối mặt với thời khắc sống còn.

Nếu như từng giây từng phút nghĩ đến chuyện tìm cái tốt tránh cái xấu thì... rất khó có thể bước vào cấp độ võ đạo đỉnh phong.

Trên cơ bản, các loại kỳ ngộ đều là do mạo hiểm, gặp nguy hiểm đến tính mạng mới có được đấy!

Bởi vì e ngại Nam Man Vương mà trốn ở trong không gian Thập Phương Ca Sa một, hai năm, bỏ qua vô số kỳ ngộ. Nếu như vậy thì tương lai Dương Thạc và đám người Dương Dịch không thể chính thức bước vào võ đạo đỉnh phong.

Lúc này chắc chắn phải chiến đấu!

- Đợi sau khi Cửu Dương Chân Thân của ta quen thuộc với cấp độ Vô Thánh, sẽ lập tức ra tay đối phó với Nam Man Vương!

Dương Thạc nghiêm mặt nói.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã bắt đầu quen thuộc với thân thể mạnh mẽ của mình.

- Bề ngoài giống như, sau khi thần hoang nguyên lực tràn ra, sẽ lập tức dung nhập vào không gian xung quanh. Năng lực khống chế lĩnh vực sẽ càng mạnh hơn nữa...

Dương Thạc thử phát ra thần hoang nguyên lực.

Lúc trước Dương Thạc chém giết cùng với những đại Vô Thánh. Trước khi những Vô Thánh này phát động lực lượng lĩnh vực đều phải tràn ra thần hoang nguyên lực...

Xèo xèo xèo...

Từng luồng thần hoang nguyên lực tràn ra từ trong cơ thể Dương Thạc.

- Thần hoang nguyên lực này có bảy màu sao?

Lúc này Dương Thạc mới nhận ra thần hoang nguyên lực của mình có bảy màu.

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Sau một khắc, Dương Thạc lại nhận ra sau khi thần hoang nguyên lực của mình tràn ra, lập tức tràn ngập trong lĩnh vực xung quanh mình ba trượng. Trong lĩnh vực này vang lên tiếng vang ken két. Hầu như những linh khí đất trời kia đều ngưng tụ thành thực chất!

- Đây là...

Cảm nhận được linh khí đất trời xung quanh ngưng tụ thành thực chất, Dương Thạc lập tức nhướn mày.

- Hình như cái này... không khác lắm so với không gian Tử Tinh của Tử Thủ Yêu Thánh... Là không gian Xá Lợi Kim Cương sao?

Hầu như trong Nam Man này, Dương Thạc liền phát ra ra biến hóa tại lĩnh vực xung quanh.

Trong phạm vi lĩnh vực ba bốn trượng của mình, giờ phút này không khí hầu như đã hoàn toàn đọng lại, tạo thành những tinh thể như thực chất, giống như Tử Tinh không gian của Tử Thủ Yêu Thánh khi đối mặt với Trần Quốc Công Dương Thiên.

Chỉ có điều Tử Tinh không gian của Tử Thủ Yêu Thánh chính là do nhiều khối Tử Ngọc tinh thạch tổ hợp thành. Mà những tinh thể như thực chất quanh Dương Thạc lại giống như Xá Lợi Tử bảy màu của Phật môn. Từng khối tinh thể xá lợi có độ lớn không đều, bên trong có hào quang bảy màu lưu chuyển.

Không gian xá lợi bảy màu.

Trong đầu Dương Thạc lập tức hiện lên ý niệm như vậy.

Đây là một loại bí pháp lĩnh vực đặc thù!

Trong cảm giác của hắn, loại bí pháp này có lẽ không kém không gian Tử Tinh của Tử Thủ Yêu Thánh lắm.

Tử Thủ Yêu Thánh được xưng là yêu thánh thứ tư trong thiên hạ.

Tuyệt đối là cường giả siêu cấp tầng hai đương thời!

Luận về cảnh giới võ đạo của Tử Thủ Yêu Thánh được xem như cấp độ Vô Thánh lời âm tầng bốn, so với Man Thần trong tứ đại man tướng của Man tộc cũng không cao hơn nhiều.

Tử Thủ Yêu Thánh chiếm ưu thế lớn là cắn nuốt Tử Ngọc tinh phách, có được năng lực phòng ngự mạnh mẽ.

Mặt khác chính là Tử Thủ Yêu Thánh có Tử Tinh không gian lĩnh vực!

Đây là một loại bí pháp linh vực. Lúc trước Tử Thử Yêu Thánh cứu Dương Thạc ra, hắn đã thấy tận mắt, Tử Thử Yêu Thánh thi triển Tử Tinh không gian. Thi triển ra Tử Tinh không gian thì dù mạnh như Dương Thiên, trong lòng đất cũng không cách nào tới gần Tử Thử Yêu Thánh. Mặc dù là chỉ nhích lại gần Tử Thử Yêu Thánh, trong Tử Tinh không gian, Dương Thiên chém giết với Tử Thử Yêu Thánh có lực phòng ngự siêu cường thì chỉ sợ cũng chẳng chiếm được lợi.

Dương Thiên là Vô Thánh lôi âm tầng năm, cảnh giới võ đạo có thể nói là đệ nhất đương thời.

Linh vực của hắn hầu như cũng có thể nói là một trong những người cường đại nhất trong số cường giả hiện nay.

Mà mặc dù là như thế, linh vực của hắn trước mặt Tử Tinh không gian cũng không có ưu thế chút nào. Đơn thuần chỉ ở điểm này đã đủ nói lên sự mạnh mẽ của bí pháp linh vực này.

Hiện tại Dương Thạc không ngờ cũng nắm trong tay bí pháp linh vực ...

Không gian Xá Lợi Kim Cương.

Bất đồng với Tử Tinh không gian của Tử Thử Yêu Thánh đó là không gian Xá Lợi Kim Cương này không cần dưới mặt đất cũng có thể thi triển ra được.

Tử Tinh không gian có thể giúp Tử Thử Yêu Thánh là Vô Thánh lôi âm tầng bốn chống lại được Dương Thiên, linh vực tăng uy lực lên một cấp.

Nếu không gian Xá Lợi Kim Cương cũng có thể như thế thì...

Tăng lên một cấp.

Dương Thạc hiện tại chính là Vô Thánh lôi âm tầng ba, không gian linh vực có thể tăng lên một cấp sẽ đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn, ngang hàng với Nam Man Vương.

Dương Thạc và Nam Man Vương nếu so về thân thể, Huyền Ứng biến thân tầng hai cũng không rơi vào thế xấu. Về áo giáp, binh khí, không mấy người trong thiên hạ to lớn này có thể so sánh với Dương Thạc. Mặt khác, Dương Thạc còn có các Vô Thánh của Thiên Âm môn như Đương Dịch, Tiễn Nguyệt... Trờ giúp.

Vấn đề duy nhất là chênh lệch về cảnh giới võ đạo.

Trên lực lượng linh vực, Dương Thạc và Nam Man Vương căn bản không cách nào so sánh được.

Mà bây giờ có bí pháp Xá Lợi Kim Cương, lực lượng linh vực tăng lên có thể chống lại Nam Man Vương, như vậy lúc này Dương Thạc sợ gì Nam Man Vương nữa?

- Cho dù không gian Xá Lợi Kim Cương này không bằng được Tử Tinh không gian của Tử Thử Yêu Thánh tiền bối thì ...

- Ít ra nó có thể tăng thêm phần thắng của ta một chút!

Giờ phút này Dương Thạc tin tưởng mười phần.

Vốn mặc dù không có không gian Xá Lợi Kim Cương, Dương Thạc cũng quyết định chỉ cần làm quen với Cửu Dương Chân Thân là lập tức ra ngoài giao chiến với Nam Man Vương ngay.

Hiện tại có được bí pháp không gian Xá Lợi Kim Cương này rồi, tuyệt đối có thể xem như gặp niềm vui bất ngờ.

- Tiếp tục làm quen thân thể, tranh thủ ta một ngày đi ra ngoài đối phó với Nam Man Vương!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Ầm!

Mà hầu như vào thời điểm Dương Thạc nghĩ như vậy, bên ngoài không gian của Thập Phương Ca Sa đột nhiên truyền tới tiếng trầm đục.

Ầm thanh trầm đục này dường như là một luồng sóng âm.

Nó mở hư không, truyền từ địa phương cách xa vạn dặm, lập tức tới nơi này.

- Nam Man Vương!

Tiếng nói đầy trung khí này chính là của Dương Thiên.

- Báo phương vị của người ra. Bốn công chỉ cần tối đa một phút đồng hồ là có thể tới gần người!

Tiếng nói của Dương Thiên cuộn cuộn mà tới.

Dương Thiên rõ ràng là sắp tới rồi!

Hắn có Thiên Binh Chiến Xa, có thể khóa chặt phương vị của Nam Man Vương rất nhanh. truyện copy từ

Chỉ có điều chiếc Thiên Binh Chiến Xa này đến cùng cũng không phải là bí bảo hư không như Thập Phương Ca Sa. Nó tập trung được vị trí của Nam Man Vương không chính xác, cho nên hiện giờ Dương Thiên mới phải truyền âm cho Nam Man Vương, để Nam Man Vương báo vị trí của mình. Lúc đó Dương Thiên mới nhanh chóng tìm tới.

424. Chương 410: Man Thần Trảo, Át Chủ Bài Của Man Vương, Cùng Nhau Vây Giết

Vô Tận Thần Công

Chương 410: Man Thần trảo, át chủ bài của Man Vương, cùng nhau vây giết

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Dương Thiên, người tới cũng nhanh lắm!

Nam Man Vương nghe thấy tiếng nói này, hai mắt lập tức sáng ngời, đứng dậy từ thân thể cá mập trắng kia.

- Dương Thiên, hiện tại bốn vương lập tức tràn khí tức ra. Người chỉ cần đến trong phạm vi ba trăm dặm quanh bốn vương là lập tức cảm nhận được khí tức, dĩ nhiên có thể men theo khí tức của ta mà tới đây!

Nam Man Vương vừa nói, thân thể vừa tán ra từng luồng thần hoang nguyên lực, bay nhanh trong không gian, trong nháy mắt không ngờ đã tản ra ngoài trăm dặm.

Cùng lúc đó, bên trong không gian trong Thập Phương Ca Sa.

- Hả? Dương Thiên sắp tới sao?

Đám người Dương Thạc nghe rõ ràng đoạn đối thoại của Nam Man Vương và Dương Thiên ở bên ngoài.

Thân ở trong không gian của Thập Phương Ca Sa, có thể nghe được tiếng nói ở thế giới bên ngoài.

Từ lúc bắt đầu, Dương Thạc và Tô Quân Ninh bị Ẩn Giao Vương bắt vào bên trong không gian của Thập Phương Ca Sa này đã có thể nghe thấy tiếng Lạc Bằng đánh lên Ẩn Giao Vương, cũng nghe được lời nói của Ẩn Giao Vương với Lạc Bằng rồi.

Có thể nghe được tiếng động bên ngoài cũng là vì thời khắc nào cũng có thể không chế tin tức của thế giới bên ngoài.

Dương Thiên và Nam Man Vương đối thoại như vậy, Dương Thạc lập tức hiểu, Dương Thiên đã tới hải vực phụ cận của nơi này, tối đa chỉ một phút là tới được đây.

- Vốn là muốn dùng nửa ngày, để ta quen thuộc triệt để với thân thể này mới đi đối phó với Nam Man Vương, xem ra giờ phải mau chóng ra tay thôi!

Sắc mặt Dương Thạc nghiêm trọng hẳn.

Liếc đám người Dương Dịch, Tiễn Nguyệt, mấy người biết hiện giờ tình huống không ra tay không được!

Một Nam Man Vương thì còn dễ đối phó.

Thậm chí nếu thật sự không ổn thì có thể đợi tiếp nửa năm, sau khi Dương Dịch và Huyết Phi đột phá, tất nhiên có thể đối phó với Nam Man Vương rất đơn giản.

Nhưng nếu Dương Thiên mà tới thì...

Chỉ sợ là có ba, năm năm, thậm chí là vài chục năm, Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy liên tiếp đột phá, cuối cùng đạt tới Vô Thánh lời âm tàng năm cũng chưa chắc có thể chống lại Dương Thiên. Dù sao thì Dương Thiên cũng không phải nhân vật tầm thường. Bản thân hắn cũng giống như Dương Dịch và Tô Quân Ninh, là thiên tài tuyệt thế. Đương thời, đại kỳ ngộ không ngừng hiện lên trên Cửu Thiên Huyền Tiên Dương Thiên. Chỉ sợ lúc nào hắn cũng có thể tăng cấp, dù cuối cùng đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh cũng hoàn toàn có khả năng!

Mà Hư Không Vô Thánh đối với Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy mà nói là xa không thể chạm tới được...

Phải chém giết Nam Man Vương trước khi Dương Thiên tới!

Tiếp theo đó là đào tẩu!

Chém giết Nam Man Vương, man văn tiêu tán, dù Dương Thiên có lợi hại hơn nữa thì cũng khó có thể khóa chặt đám người Dương Thạc được, không cách nào đuổi theo bọn họ.

- Ra tay!

Dương Dịch và Tiễn Nguyệt nhìn nhau.

Sau một khắc, tiếng nói trầm thấp truyền ra từ miệng Dương Thạc.

Xoẹt!

Ngay sau đó, thân thể Dương Thạc nhanh chóng vượt người đứng dậy, một tay phất lên phá vỡ hư không.

Vút! Vút!

Thân thể Dương Thạc, Cửu Dương Chân Thân một trước một sau chui ra khỏi không gian của Thập Phương Ca Sa.

Ầm ầm!

Một đao chém ra!

Rống rống rống!

Thần hoang nguyên lực long xà bắn nhanh ra, quần quanh nhau giống như long mạch núi sông, xông mạnh tới phía Nam Man Vương. Thần hoang nguyên lực này còn đang công kích tiếp, Thần Long Liệt Khôn đao trong tay Dương Thạc đã lại chém tới thân thể Nam Man Vương. Phòng ngự của Nam Man Vương có mạnh mẽ mấy thì cũng sẽ bị một đao này chém tan.

Vút!

Vút!

Vút!

Cùng lúc đó, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc cũng cầm Cửu Cửu Đao Hoàng kiếm đâm thẳng về phía Nam Man Vương.

Cửu Cửu Đao Hoàng kiếm cũng đạt cấp độ thần binh cấp bốn!

Không thể không đề phòng!

Trong nháy mắt, Dương Thiên không ngờ đã đánh ra công kích sắc bén nhất của mình.

- Hả?

Nam Man Vương vừa tản thần hoang nguyên lực ra, sau một khắc lại phát hiện Dương Thạc không ngờ nhẩy ra khỏi không gian của Thập Phương Ca Sa, lập tức công kích mình.

Nam Man Vương này không khỏi hơi chau mày, mũi phát ra một tiếng hừ lạnh.

- Hừ, muốn buông tay đánh cược một lần sao?

Nam Man Vương không phải kẻ ngu, giờ phút này lập tức biết rõ Dương Thạc nghe được tin Dương Thiên sắp tới, muốn thả tay đánh cược một lần.

- Chỉ tiếc là bằng thực lực của ngươi, cho dù có liều mạng đánh cược một lần, đối mặt với bốn vương cũng không có phần thắng! Công kích bậc này mà muốn làm bốn vương bị thương sao?

Cười nanh ác một tiếng, Nam Man Vương vung một tay, một quyền đánh ầm ầm, thoáng cái đã đạt tới đao khí Sơn Hà Long Xà Âm Sát đao của Dương Thạc.

Cùng lúc đó, tâm thần Nam Man Vương khẽ động, khiến không gian trong phạm vi bốn mươi trượng xung quanh đột nhiên ngưng tụ lại.

Thúc dục linh vực!

Két két két két két!

Thần Long Liệt Khôn đao, Cửu Cửu Đao Hoàng kiếm của Dương Thạc tiến vào trong linh vực của Nam Man Vương giống như cắt vào bên trong khoáng thạch cứng rắn vậy, mỗi khi tiến lên một khoảng liền lập tức bị trở ngại, tốc độ giảm xuống một phần. Vốn tốc độ như tia chớp, đi tới phụ cận Nam Man Vương thì đã thành tốc độ rùa bò rồi.

Nam Man Vương tránh né rất nhẹ nhàng!

Mặc dù không né tránh thì tốc độ thế này mà muốn làm Nam Man Vương tổn thương cũng khó.

- Ha ha ha... Tiểu tử, ngoan ngoan rơi vào tay bốn vương đi!

Nam Man Vương cười ha hả.

Thân thể xông mạnh về phía trước, vung tay một cái, chụp thẳng tới ngực Dương Thạc.

Ầm ầm!

Giống như núi lớn ập xuống vậy.

- Không tốt!

Đối mặt với một đòn của Nam Man Vương, Dương Thạc muốn lùi về phía sau lại phát hiện ra mình đang ở trong không gian linh vực của Nam Man Vương, tiến lên đã khó khăn vạn phần, đến lúc lùi cũng rất khó có thể rút lui.

- Bó tay chịu trôi đi. Một trào của bốn vương có thể bóp nát ngươi rất nhẹ nhàng!

Cười ha hả trong chốc lát, bàn tay Nam Man Vương đã tới sát người Dương Thạc.

- Bóp nát sao?

- Cũng được, thử xem bản lĩnh của ngươi có phải có thể bóp nát ta thật không!

Vút!

Nhưng trong nháy mắt này, tiếng nói của Dương Thạc vang lên.

Cửu Dương Chân Thân vút một cái liền chắn trước thân thể hắn.

Ầm ầm!

Bàn tay của Nam Man Vương chộp mạnh lên Cửu Dương Chân Thân.

- Hả?

Sau một khắc, Nam Man Vương biến sắc.

- Người... Đã tiến vào đẳng cấp Vô Thánh rồi sao? Có thể di chuyển tự nhiên trong lĩnh vực của bốn vương, người tuyệt đối đạt cảnh giới Vô Thánh, cũng nắm được lực lượng lĩnh vực trong tay...

Tiếng nói của Nam Man Vương tràn ngập khiếp sợ.

Nam Man Vương tung ra một trào, răng rắc một tiếng đã bắt được Dương Thạc.

Là Cửu Dương Chân Thân!

Khi Nam Man Vương bắt được, chỉ cảm thấy vật trong tay giống như một pho tượng được ngưng tụ bằng sắt thép vậy. Dù là Ngân Diệu Uy Lực giáp trên thân thể Dương Thạc cũng không khiến Nam Man Vương có cảm giác như thế. Nếu Nam Man Vương tung ra một trào toàn lực thì chỉ sợ Ngân Diệu Uy Lực giáp sẽ bị bóp nát như sắt vụn mà thôi.

Nhưng lúc này, Nam Man Vương bắt được thân thể Dương Thạc lại giống như vật thật, căn bản không thể bóp méo được một chút nào.

Đây chính là Cửu Dương Chân Thân tầng thứ ba, Xá Lợi Kim Cương chân thân.

Phật Môn có Kim Cương đại pháp không thể phá vỡ, ví dụ như kim thân la hán, nó giống như đồng nhân, gần như là đao thương bất nhập.

Xá Lợi Kim Cương chân thân của Dương Thạc đã phát huy tác dụng không thể phá vỡ của Kim Cương đại pháp đến cực hạn, La Hán Kim thân bình thường còn lâu mới bằng được.

Rắc rắc rắc!

Bàn tay của Nam Man Vương chộp lên phía trên Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc liền phát ra mấy tiếng răng rắc, mà Cửu Dương Chân Thân vẫn đứng yên tại chỗ.

Nam Man Vương biến sắc.

Chẳng qua, hấn biến sắc không phải vì sự cứng rắn của Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

- Dương Thạc, người đã tu luyện đến cảnh giới Vô Thánh rồi hả?

Nam Man Vương kinh ngạc hỏi.

Cấp độ Vô Thánh?

Lúc trước, khi Nam Man Vương sử dụng lĩnh vực, trong phạm vi ba bốn mươi trượng đều chịu sự khống chế của hắn.

Chỉ cần là cao thủ phía dưới Vô Thánh thì dù mạnh mẽ như Dương Thạc, Dương Dịch cũng phải chịu ảnh hưởng, giống như bị rơi vào đầm lầy và rất khó hành động khi ở trong lĩnh vực của hắn.

Mà Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc hình như không chịu ảnh hưởng của lĩnh vực này, ‘Vút....t...t!’ một tiếng, nháy mắt đã đến trước mặt Nam Man Vương. Bởi vậy, Nam Man Vương lập tức đoán được Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc chắc chắn đã đi vào cấp độ Vô Thánh, có được lực lượng lĩnh vực nhất định. Dưới sự triệt tiêu lĩnh vực của Cửu Dương Chân Thân, lĩnh vực của Nam Man Vương không thể ảnh hưởng nhiều tới Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc được, vậy nên không thể ngăn cản Cửu Dương Chân Thân hành động.

- Có phải cấp độ Vô Thánh hay không thì người thử sẽ biết.

Tiếng nói lạnh như băng truyền ra từ miệng Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Răng rắc!

Cửu Dương Chân Thân xoay mạnh một cái.

Thân hình hắn giống như máy xay thịt vậy, hung hăng lao tới Nam Man Vương ở phía trước. Ánh sáng bảy màu chuyển động, tạo nên hào quang huyền ảo.

- Lui.

Đối mặt với Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc điên cuồng xoắn giết tới đây, dù Nam Man Vương có mạnh mẽ cũng phải vội vàng lui lại phía sau.

Trong chốc lát đã cách xa vài chục trượng.

Khi thấy Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc hung hăng đuổi theo, sắc mặt Nam Man Vương vô vùng ngưng trọng.

- Cút về cho bốn vương.

Hai tay hắn vung lên. Một luồng thần hoang nguyên lực mạnh mẽ nhanh chóng truyền ra từ trong tay Nam Man Vương.

Luồng thần hoang nguyên lực này bao phủ khắp hai tay của Nam Man Vương.

Giống như một người bình thường đã đeo bao tay dày thì nắm tay không cảm dao vậy. Sau khi hai tay của Nam Man Vương được thần hoang nguyên lực bao bọc, liền giống như có thêm một tấm lót tay rất dày, dù đối mặt với Xá Lợi Kim Cương chân thân của Dương Thạc cũng không hề sợ hãi. Hắn cười dữ tợn, hai tay cùng đánh ra ầm ầm.

Hống hống hống!

NGAO....!

Thanh âm thú rống truyền tới.

Hổ báo lôi âm tăng bốn.

Bát hoang thần tượng cùng bát hoang thần hùng.

Trong nháy mắt khi đối mặt với Dương Thạc, Nam Man Vương đã phải đồng thời sử dụng tới hai công pháp tuyệt thế là Thần Tượng quyết và Thần Hùng quyết. Hai công pháp này vốn do Dương Thiên sáng tạo ra, nhưng Dương Thiên muốn mời Nam Man Vương ra ngoài thì cũng phải trả một cái giá lớn.

Nam Man Vương tung ra hai quyền.

Giống như voi lớn bước đi, giống như gấu lớn vung trảo. Hai luồng lực lượng vô cùng mạnh mẽ này nhanh chóng đập lên Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Hai tiếng nổ lớn.

Rắc rắc rắc!

Từ Cửu Dương Chân Thân phát ra mấy tiếng răng rắc.

Giống như khi một pho tượng bằng gốm bị một thanh búa lớn đập trúng, sắp vỡ tan.

Trong nháy mắt, Nam Man Vương đã bộc phát ra toàn bộ lực lượng của mình. Nên dù Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã tu thành Cửu Dương huyền công tầng thứ ba là Xá Lợi Kim Cương chân thân cũng rất khó ngăn cản.

Chẳng qua, Xá Lợi Kim Cương chân thân rất cứng rắn, tuy kêu lên răng rắc nhưng vẫn ngưng tụ như trước, không hoàn toàn bị vỡ tan.

- Cái gì? Hai quyền toàn lực của bốn vương mà không thể đánh tan cái chân thân này của ngươi sao? Chẳng lẽ... ngươi đã tu luyện thành Xá Lợi Kim Cương chân thân trong truyền thuyết rồi hả? Đúng rồi đúng rồi, ngươi có thể đi vào cảnh giới Vô Thánh, nhất định là do tu thành Xá Lợi Kim Cương chân thân. Pháp quyết Xá Lợi Kim Cương chân thân là người lấy được từ Ấn Giao Vương, còn Xá Lợi Tử là lấy được trong quốc khố ở kinh thành Đại Chu.

Nhìn bề ngoài Nam Man Vương có vẻ thô kệch, nhưng hắn có thể tu luyện tới cảnh giới Vô Thánh lời âm cấp bốn thì chắc chắn không phải kẻ ngu dốt. Lúc này, hắn nhanh chóng suy nghĩ, thoáng cái đã đoán được Dương Thạc đã tu luyện thành Xá Lợi Kim Cương chân thân.

Xá Lợi Kim Cương chân thân có được đặc tính của Kim Cương đại pháp trong Phật môn, sẽ không dễ dàng bị đánh vỡ.

- Xá Lợi Kim Cương chân thân sao?

- Hừ, bốn vương muốn xem Xá Lợi Kim Cương chân thân này mạnh mẽ đến mức nào?

- Xem nó có thể chống lại được đôi tay Man Thần của bốn vương không?

Một lát sau, Nam Man Vương hừ lạnh một tiếng.

Vút...t...t! Vút...t...t!

Hai luồng ánh sáng đồng thời lao ra từ sau lưng Nam Man Vương.

Hình như là hai vật trang sức bằng xương trắng, nhảy ra từ sau lưng Nam Man Vương rồi lơ lửng trước mặt hắn.

Trong khi hai vật trang sức bằng xương trắng bay đến trước mặt Nam Man Vương, chúng gặp phải gió liên dài ra, vù vù mấy tiếng liền biến thành xương bàn tay của một dị thú, rộng hơn một thước, dài hơn hai thước.

Xương bàn tay của dị thú này cũng có năm ngón tay.

Giống như trảo Huyền Ứng vậy.

Chẳng qua, theo hình dáng của xương bàn tay dị thú này cho thấy, nó không giống như trảo của Huyền Ứng, không giống như hình dáng năm ngón của loài chim, mà giống như hình dáng bàn tay của nhân loại vậy. Nhưng xét về độ lớn nhỏ của bàn tay thì nó không phải của nhân loại, mà giống như xương bàn tay của loài dị thú Viên Hầu hơn.

Xương bàn tay dài hơn hai thước.

Mà phía trên xương bàn tay, nơi đầu ngón tay còn có thêm mấy chiếc ‘răng’.

Giống như loan đao.

Tổng cộng trên hai bàn tay này có mười ngón tay, phía trên có mười cái răng. Nếu nhìn kĩ thì có thể phát hiện, mười chiếc răng này chính là mười cái ngà voi đã được mài sắc nhọn.

Rắc... rắc!

Sau khi hai xương bàn tay biến lớn, Nam Man Vương duỗi ra hai tay, liền dung nhập với đôi xương bàn tay này.

Giống như trước kia Dương Thạc xỏ tay phải vào trong móng vuốt sắc bén của Huyền Ứng vậy.

Cực kỳ phù hợp.

Sau khi hai tay xỏ vào đôi móng vuốt sắc bén này, toàn bộ khí thể trên người Nam Man Vương thay đổi lớn, trở nên vô cùng hung ác. Một tia sát khí như kim châm bắn nhanh về hướng Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc cách đó không xa.

- Đây là thần khí của Man tộc, bàn tay Man Thần phải không?

Khi Dương Thạc nhìn thấy hai móng vuốt sắc bén xuất hiện trong tay Nam Man Vương thì sắc mặt hơi đổi.

Thần khí Nam Man, bàn tay Man Thần vẫn được ghi chép trong một số điển tịch của Đại Chu. Từ khi Đại Chu lập quốc đến nay đã công phạt Nam Man rất nhiều lần. Số lượng cường giả Vô Thánh chết dưới bàn tay Man Thần cũng không ít. Nghe đồn, năm đó, khi Trần Quốc Công Dương Thiên mang binh công phạt Nam Man cũng vì kiêng kỵ bàn tay Man Thần của Nam Man Vương mới không thể giết được hắn.

425. Chương 411

Vô Tận Thần Công

Chương 411

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Trong điển tịch Đại Chu cũng không ghi lại cấp độ cụ thể của bàn tay Man Thần này.

Nhưng lúc này, Dương Thạc cảm giác được, bàn tay Man Thần của Nam Man Vương chắc cũng đã đạt đến mức độ thần binh cấp năm rồi.

- Đi chết đi.

Nam Man Vương quát to một tiếng, rồi cầm hai bàn tay Man Thần, bỗng nhiên hành động.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, thân hình cao to của hắn đã đến trước mặt Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Keng! Keng!

Bàn tay Man Thần hung hăng đập lên Xá Lợi Kim Cương chân thân của Dương Thạc.

Thanh âm va chạm vang lên.

Giống như hai thanh đao sắc bén hung hăng chém lên một tảng đá lớn vậy.

Tuy Xá Lợi Kim Cương chân thân của Dương Thạc không bị vỡ ngay lập tức, nhưng trên ngực đã có hai vết trắng. Vậy mà, mức độ sắc bén của bàn tay Man Thần đã hơn cả Thần Long Liệt Khôn đao của Dương Thạc rồi. Tuy nó không thể phá tan phòng ngự kim thân Xá Lợi của Dương Thạc nhưng cũng đã lưu lại hai vết tích trên chân thân như thần binh cấp năm rồi.

Không những thế, công kích mạnh hơn vẫn còn ở phía sau.

NGAO...! NGAO...!

Cùng lúc bàn tay Man Thần tấn công Dương Thạc, hai luồng khí thể mạnh mẽ cũng từ trong hai cái bàn tay Man Thần này bắt đầu mãnh liệt chuyển động.

Sau một khắc, Dương Thạc như phải đối mặt với mấy con voi Ma Mút lông dài khổng lồ. Khí huyết chúng tản ra cũng mạnh mẽ giống như thi thể thượng cổ Huyền Ưng cùng thượng cổ Hắc Hùng vậy. Những con voi Ma Mút lông dài thi nhau rống lên, bốn vó to lớn di chuyển nhanh chóng, hung hăng lao về phía Dương Thạc.

- Nguy hiểm.

Sắc mặt Dương Thạc nhanh chóng biến đổi.

- Đây là... Man Văn Thiên Tượng.

Mặc dù Dương Thạc chưa bao giờ thấy Man Văn Thiên Tượng, nhưng lúc này, Dương Thạc có thể đoán được khí tức trong bàn tay Man Thần chính là khí tức của Man Văn Thiên Tượng mạnh mẽ.

Mười ngà voi trên bàn tay Man Thần chính là ngà voi của Man Văn Thiên Tượng.

Lực lượng khí huyết của Man Văn Thiên Tượng mệnh mông, hơn xa Vô Thánh bình thường, thậm chí còn có thể đã tới cấp độ Hư Không Vô Thánh.

Dùng ngà voi để chế tạo ra bàn tay Man Thần này thì nó có được độ cứng của thần binh cấp năm là chuyện quá bình thường.

Không chỉ là thần binh cấp năm, mà thậm chí, bàn tay Man Thần này cũng được coi là một kiện pháp khí cấp độ Vô Thánh lời âm cấp năm có thể sánh bằng Thiên Đạo Thần Hoàng giáp và đạo hoàng kiếm rồi.

Ầm ầm ầm...

Rắc rắc rắc!

Hư ảnh mấy con Man Văn Thiên Tượng kia hung hăng giẫm đạp về phía này.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc không thể ngăn cản được nữa, bị giẫm đạp mạnh rồi lập tức vỡ vụn.

- Một kiện pháp khí tốt thật, công kích mạnh lắm.

Lúc này, Dương Thạc mới chính thức biết được thực lực chân chính của Nam Man Vương.

- Đáng tiếc, Nam Man Vương, rốt cuộc thì người cũng đã thể hiện ra thực lực mạnh nhất của mình. Bây giờ, xem người còn có con át chủ bài nào nữa.

Nhưng, sau một khắc, giọng nói lạnh lùng của Dương Thạc vang lên.

Rắc rắc!

Cửu Dương Chân Thân bị vỡ tan, lại ngưng tụ một lần nữa.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, thần hoang nguyên lực tràn ra, rồi nhanh chóng kết thành không gian Xá Lợi Kim Cương trong phạm vi ba bốn trượng. Hư không gần như ngưng tụ thành thật thể, giam cầm cả người Nam Man Vương vào trong đó.

Xoẹt!

Không gian Thập Phương Ca Sa mở ra.

Đình linh linh! Đình linh linh!

Sóng âm công kích từ Đại Thần Âm Linh Đang cùng Thiên Âm Linh Đang nhanh chóng truyền đến.

- Nam Man Vương, trước mặt tiểu gia, hãy chịu chết đi.

Thần Long khổng lồ mãnh liệt từ trong không gian Thập Phương Ca Sa lao ra. Thân thể khổng lồ đó khê động, rồi như con rắn mạnh mẽ quấn quanh Nam Man Vương vài vòng, chỉ để lại hai cánh tay, hai cái chân và một cái đầu lộ ở bên ngoài.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Tiểu Nguyệt cùng mấy cao thủ Thiên Âm môn lập tức xuất hiện, vội vàng phát động Đại Thiên Âm chương tấn công.

Chúu...u...u!

Cùng lúc đó, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc hung hăng đập vào đầu Nam Man Vương.

Còn thân thể của hắn thì vung lên Thần Long Liệt Khôn đao, mạnh mẽ chém xuống hai tay Nam Man Vương. Trong khoảnh khắc này, Dương Thạc cùng với các cao thủ Thiên Âm môn đồng thời sử dụng công kích mạnh nhất của mình để tấn công Nam Man Vương.

Trong nháy mắt, bất kể là Dương Thạc hay Dương Dịch, Tiểu Nguyệt, đám người Thiên Âm Môn, thậm chí ngay cả Thần Long, tất cả đều bỗng nhiên ra tay, bộc phát ra công kích mạnh nhất của bản thân. Mấy công kích này đều không ngoại lệ, toàn bộ đều rơi xuống mục tiêu duy nhất, Nam Man Vương!

Tiểu Nguyệt, Minh Kiều, Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh chính là bốn gã cường giả cấp độ Võ Thánh.

Hơn nữa đều là Võ Thánh cấp độ trung giai trở lên.

Mặc dù Dương Dịch chưa tiến vào cấp độ Võ Thánh nhưng công kích Đại Thần Âm Linh Đang đủ để tạo một chút ảnh hưởng với thần hồn Nam Man Vương.

Mặc dù chỉ là một chút ảnh hưởng, nhưng cao thủ chém giết, một chút ảnh hưởng là đủ rồi!

Hầu như đúng lúc thúc giục Đại Thần Âm Linh Đang thì đồng thời, Thần Long cũng quần quanh đến trước mặt Nam Man Vương.

Thực lực Nam Man Vương mạnh mẽ tới bậc nào chứ? Khi hắn điều khiển lĩnh vực, cho dù lực lượng khí huyết của Thần Long vô cùng to lớn, nhưng muốn thoát cái quần quanh người Nam Man Vương thì cũng là khó như lên trời.

Nhưng bị Đại Thần Âm Linh Đang công kích thần hồn, Nam Man Vương xuất hiện một chút phân tâm.

Một chút phân tâm này đã khiến Thần Long tìm được thời cơ lợi dụng, mạnh mẽ quần quanh người Nam Man Vương!

- Khốn khiếp!

Bị Thần Long cuốn lấy, sau một khắc khôi phục thần trí, Nam Man Vương lập tức nhướng mày.

Có lẽ cảnh giới võ đạo của Thần Long không đủ mạnh mẽ.

Nhưng quần quanh hắn, khí huyết mệnh môn bao phủ, đừng nói là Nam Man Vương, ngay cả cao thủ võ đạo đệ nhất đương thời Dương Thiên có đến, nếu muốn thoát ra thì cũng tuyệt đối không dễ dàng.

Mà lúc bị Thần Long cuốn lấy, Nam Man Vương cũng cảm giác rõ ràng hư không xung quanh hắn hầu như đều ngưng tụ thành thực chất. Toàn bộ không khí xung quanh đều biến thành Xá Lợi Tử bảy màu thực chất. Ở trong tình huống như vậy, Nam Man Vương muốn hoạt động thân hình cũng đều vô cùng khó khăn. Giống như là hiện tại, Nam Man Vương đã rơi vào trong lớp bùn nhão! (.

- Đây là... bí pháp lĩnh vực?

Nam Man Vương kiến thức rộng rãi, lập tức liền nhận ra được Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc thi triển ra đúng là bí pháp lĩnh vực.

Tương tự Tử Tinh Không Gian của Tử Thủ Yêu Thánh!

Thi triển bí pháp không gian Xá Lợi Kim Thân này ra, cho dù thực lực của Nam Man Vương có mạnh hơn một tầng, cảnh giới võ đạo có mạnh mẽ hơn nữa, nhưng trong không gian Xá Lợi Kim Thân này thì cũng không thể nào chiếm thượng phong.

Ông...! Ông...!

Về phần đám người Tiễn Nguyệt thi triển công kích Đại Thiên Âm Chưởng xung quanh, Nam Man Vương hầu như không thèm để ý đến.

Chính thức có thể uy hiếp Nam Man Vương, toàn bộ đến từ Dương Thạc!

Cửu Dương Chân Thân va chạm mãnh liệt!

Mục tiêu đúng là đầu lâu Nam Man Vương!

Nam Man Vương đã nhận thức rất sâu về cường độ Cửu Dương Chân Thân. Cho dù vừa rồi, Nam Man Vương sử dụng Man Thần Thủ, công kích đơn thuần cũng căn bản không thể làm tổn thương Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, chẳng qua là dựa vào khí thể Man Văn Thiên Tượng ẩn chứa trong đó để đánh nứt vỡ Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc ra mà thôi.

426. Chương 412: Nam Man Vương, Chết Đi!

Chương 412: Nam Man Vương, chết đi!

Cửu Dương Chân Thân này cũng chính là Xá Lợi Kim Cương Chân Thân, tuyệt đối là cấp độ Ngũ Cấp Thần Bình!

Lần va chạm này, cho dù đầu lâu Nam Man Vương cứng rắn hơn gấp mười gấp trăm lần, thậm chí là mặc thêm một lớp áo giáp nữa, chỉ sợ cũng đều sẽ không chút cản trở, lập tức bị đâm nát bấy như dưa hấu!

Đầu lâu nát bấy rồi, cho dù thực lực Nam Man Vương có mạnh mẽ hơn nữa, chỉ sợ cũng chỉ có con đường chết.

Thần hồn đều tan thành mây khói!

- Không tốt!

Trong nháy mắt này, cảm giác vô cùng nguy hiểm mạnh mẽ dâng lên từ đáy lòng Nam Man Vương.

Giờ khắc này, Nam Man Vương căn bản không quan tâm đến thứ khác.

Toàn thân mạnh mẽ bộc phát ra mười hai thành lực lượng.

Cả người phảng phất như đã hóa thân thành một đầu mãnh thú hồng hoang vậy!

Ầm ầm!

Lực lượng khổng lồ trực tiếp đánh nát vỡ Thần Long đang quấn chặt lấy thân thể hắn.

Bị Nam Man Vương liều mạng giãy dụa, Thần Long có khí huyết mạnh mẽ thì cũng căn bản không chống đỡ nổi, nát vỡ ra, khí huyết bay tán loạn. Cũng may Thần Long này có năng lực hóa thân ngàn vạn. Huyết nhục bị nát vỡ, bay ra ngoài như bão tố, xiu xiu lộn xộn, diễn hóa thành một đầu tiểu long mảnh hẹp dài, trong chớp lát đã bay ra xa.

- Móa! Tiểu gia, thực lực của lão mập Nam Man này rất mạnh, lần này ít nhất cũng phải tổn thất một thành lực lượng khí huyết của ta...

Ngàn vạn phân thân Thần Long vừa lùi lại chạy thực mạng, vừa lớn tiếng hét lên.

Không đợi nó nói xong một câu kia.

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc dĩ nhiên đã tới trước đầu lâu Nam Man Vương!

Chỉ cần nhẹ nhàng va chạm, đầu lâu Nam Man Vương lập tức sẽ hoàn toàn nát vỡ ra như dưa hấu. Trừ phi Nam Man Vương như Thần Long, tu thành bí pháp diễn hóa huyết nhục, nếu không tất sẽ hữu tử vô sinh.

- Lui!

Đối mặt với Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, Nam Man Vương chỉ có thể hết sức tránh né.

Một miệng hầu như đều bị hàm răng đen của Nam Man Vương cắn nát.

Thân thể cứng rắn uốn éo, toàn bộ xương sống gần như đều bị vặn gãy. Lúc này thân hình cực lớn của Nam Man Vương mới di chuyển được vài bước trong không gian Xá Lợi Kim Cương.

Miễn cưỡng tránh né va chạm chính diện với Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Xoẹt!

Cho dù như thế, nửa gò má của Nam Man Vương vẫn bị Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc quét qua. Huyết nhục thoáng cái bị kéo xuống hơn phân nửa, nửa bên mặt đều lộ ra xương cốt, một con mắt suýt chút nữa đã bị lòi ra!

- A...!

Gương mặt đau đớn khiến Nam Man Vương lên tiếng gào thét.

Nhưng mà ngay sau một khắc.

Xoẹt! Xoẹt!

Thân thể Dương Thạc vô cùng thần bí lướt qua bên người Nam Man Vương. Hai tiếng khê vang lên, hai cánh tay Nam Man Vương từ vị trí khuỷu tay lặng yên rơi xuống, rõ ràng bị Thần Long Liệt Khôn Đào trong tay thân thể Dương Thạc chém đứt!

Vừa rồi đầu lâu Nam Man Vương sắp bị Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc công kích đến. Đây là tình huống nguy hiểm đến mức tận cùng. Lúc đó Nam Man Vương theo bản năng liền muốn tránh đầu lâu ra, làm gì còn có thể quan tâm hai cánh tay chứ? Đầu lâu có thể tránh thoát, không bị Dương Thạc thoáng cái đánh chết đã là vạn hạnh rồi. Cánh tay bị Thần Long Liệt Khôn Đao chém đứt, Nam Man Vương cũng trả giá cao bình thường.

- Khốn khiếp... Dương Thạc, bốn vương phải giết người!

Hai bàn tay bị chém xuống, trong lúc nhất thời Nam Man Vương còn chưa phát hiện ra.

Chúu thoáng một phát, rời ra xa hơn mười trượng, Nam Man Vương mới cảm giác thấy hai tay hắn tự nhiên trống trơn, bị mất thứ gì đó!

Hai tay liền thông với hai Man Thần Thủ kia.

Toàn bộ bị chém đứt.

Không chỉ là thân thể Nam Man Vương bị mất cánh tay, mà mất đi Man Thần Thủ này, Nam Man Vương dĩ nhiên đã vứt bỏ thủ đoạn công kích cường đại nhất của hắn.

Muốn tạo thành uy hiếp gì đó với Cửu Dương Chân Thân? Đúng là rất khó khăn!

- Chết đi! Các người đều phải chết! Đám người Thiên Âm Môn, tất cả đều phải chết!

Nam Man Vương còn chưa tu luyện đến cảnh giới diễn hóa huyết nhục, đã mất hai tay, rất khó có thể tiếp tục.

Giờ khắc này, Nam Man Vương đã nổi giận đến cực điểm.

- Chúng ta đều phải chết sao?

- Nam Man Vương, người chết trước đi!

Chính là nháy mắt sau đó, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc ầm ầm thoáng một phát, lại hung hăng đụng vào Nam Man Vương.

- Khốn khiếp!

Nam Man Vương gần như cắn rách da miệng, hai nửa cánh tay cụt còn sót lại nhanh chóng nhoáng lên, hung hăng đánh tới Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Mặc dù đã mất hai cánh tay nhưng Nam Man Vương vẫn vô cùng hung hãn. Từng luồng thần hoang nguyên lực mạnh mẽ đập tới Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc. Trong tiếng vang ầm ầm, Xá Lợi Kim Cương Chân Thân đều phát ra tiếng chấn động răng rắc, rạn nứt nghiêm trọng, gần như lập tức sẽ tan vỡ ra.

Rầm!

Sau một khắc, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc vẫn hung hăng nện vào người Nam Man Vương.

Tạch tach tach!

Va chạm với thân thể Nam Man Vương, Cửu Dương Chân Thân cũng không chịu được nữa, lập tức nứt vỡ ra.

Thân hình Nam Man Vương cũng hơi dừng lại.

Bắt đầu khởi động khí huyết.

Hắn là Vô Thánh Tứ Trọng Lô Âm, riêng về khí huyết tự nhiên vượt xa Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Nhưng Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, Xá Lợi Kim Cương Chân Thân vô cùng cứng rắn, nếu không phải vừa rồi bị rạn nứt mà lập tức va chạm luôn, chỉ sợ thân hình Nam Man Vương sẽ lập tức trọng thương, gân cốt nội tạng bị hao tổn.

Chúu!!

Đúng lúc thân hình Nam Man Vương dừng lại, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lại ngưng tụ lại.

Liên tục nứt vỡ hai lần, lực lượng Cửu Dương Chân Thân đã suy yếu không ít. Nhưng dù vậy, một lần nữa ngưng tụ Cửu Dương Chân Thân vẫn có thể tạo thành lực lượng to lớn như trước, hoàn toàn có thể tạo thành uy hiếp lớn với Nam Man Vương.

Ầm ầm!

Mạnh mẽ nhoáng lên, lại hung hăng đánh tới thân thể Nam Man Vương.

Chỉ có điều lúc này đây va chạm, Cửu Dương Chân Thân xuất phát từ phụ cận thân thể Nam Man Vương, sau đó thoáng cái dừng tới. Bởi vì khoảng cách cũng không tính là dài, cũng không được gia tốc tối đa, tốc độ lúc va chạm cũng không cao, cộng thêm trên người Nam Man Vương quá nhiều thịt mỡ, cho nên lúc này cũng không tạo thành tổn thương quá lớn với thân thể Nam Man Vương.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Một lần không được, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc hung hãn không sợ chết, lại mãnh liệt va chạm lần nữa.

Liên tục bốn năm lần, khoe miệng Nam Man Vương dĩ nhiên đã tràn ra máu tươi.

Cửu Dương Chân Thân cũng phát ra tiếng răng rắc, lại rạn nứt nghiêm trọng. Chỉ cần va chạm một hai lần nữa, sợ rằng lần thứ ba sẽ nứt vỡ ra.

Rầm!

Cửu Dương Chân Thân nứt vỡ, Dương Thạc sợ gì chứ?

Lại khê nhoáng lên, hung hăng va chạm chính diện!

Ầm ầm!

Cửu Dương Chân Thân nứt vỡ!

Thân thể Nam Man Vương này trực tiếp bay ngược ra ngoài, phốc một tiếng phun ra một ngụm máu tươi.

- Dương Thạc, người dám làm tổn thương ta... Cho dù bốn vương phải chết, cũng phải kém đám người các người làm đệm lưng!

Nam Man Vương liên tiếp bị thương, sớm đã hoàn toàn bị chọc giận. Hiện tại hai mắt hấn toàn màu đỏ, miệng lớn mở ra, không ngừng gào rú dữ tợn. Thân hình xoay chuyển trên không một cái, nhanh chóng xông tới đám người Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh xung quanh!

427. Chương 413: Ngay Cả Tro Bụi Cũng Không Lưu Lại

Chương 413: Ngay cả tro bụi cũng không lưu lại

- Nỗ mạnh hết đà, còn dám khoe uy?

Nhưng đúng lúc này, âm thanh lạnh như băng của Huyết Phi và Ngưng Thúy vang lên.

Chúu!! Chúu!! Chúu!! Chúu!! Chúu!!

Huyết Phi Ngưng Thúy am hiểu cận chiến, lúc trước cũng không ra tay với Nam Man Vương.

Hiện tại Nam Man Vương như điên cuồng, muốn dùng thân hình mạnh mẽ của bản thân va chạm vào đám người Tiễn Nguyệt, tổng cộng bốn thân thể của Huyết Phi Ngưng Thúy đều đồng thời xuất động, bảo vệ đám người Tiễn Nguyệt Minh Kiều, hung hăng va chạm vào thân hình Nam Man Vương.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Lần lượt va chạm.

Bốn thân hình của Huyết Phi Ngưng Thúy liên tục bay ngược lại. Thân thể Nam Man Vương này cũng bị thương nặng, trong miệng liên tục phun ra máu tươi.

- Trình độ bậc này còn muốn kéo chúng ta làm đệm lưng?

- Chết đi!

Chúu thoảng một phát, thân thể Dương Thạc nhanh chóng hành động.

Trong chớp lát đã đến trước mặt Nam Man Vương. Thần Long Liệt Khôn Dao nhanh chóng bổ xuống. Xoẹt một phát, thân thể Nam Man Vương bỗng nhiên bị bổ ra thành hai nửa.

Nam Man Vương A Cốt Đả đã sớm là nỗ lực hết đà!

Thực lực Nam Man Vương có mạnh hơn nữa thì nhiều nhất cũng chỉ là Vô Thánh Lôi âm tầng bốn, cảnh giới võ đạo chẳng qua chỉ cao hơn đám người Dương Thạc một tầng mà thôi. Về phương diện lực lượng khí huyết, Nam Man Vương thậm chí cũng không có ưu thế gì quá mạnh mẽ.

Hiện tại đối phó với Nam Man Vương A Cốt Đả chính là năm đại cường giả cấp độ Vô Thánh Dương Thạc, Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh. Hơn nữa Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy cũng đều có được thực lực cấp độ Vô Thánh. Cho dù không cộng thêm Thần Long thì cũng chẳng khác gì tám đại Vô Thánh liên thủ công giết Nam Man Vương.

Trong đó, Tiễn Nguyệt Minh Kiều... cao thủ Thiên Âm Môn đều thi triển công pháp Thiên Âm Môn, phối hợp với nhau, tuy không thể nói là không chèn vào đâu được, nhưng tuyệt đối ăn ý.

Dương Thạc, Huyết Phi, Ngưng Thúy đều có hai thân thể!

Phối hợp với nhau, uy lực cũng tăng gấp đôi!

Tính cả hai thân hình của Dương Thạc, Huyết Phi, Ngưng Thúy, chẳng khác gì tổng cộng mười một vị cường giả cấp độ Vô Thánh liên thủ công kích Nam Man Vương. Gần như chẳng khác gì lúc trước Thiên Cương Thập Tam Sát phục kích thiên hạ Đệ Bát Yêu Thánh, Bạch Viên Vương.

Lúc đó, tuy khí huyết Bạch Viên Vương đã hao tổn nhiều, nhưng thực lực võ đạo vẫn giữ ở cấp độ Vô Thánh, cuối cùng còn không phải vẫn bị mười ba tên cao thủ Vô Tôn liên thủ đuổi giết sao?

Hiện tại mười một gã cao thủ cấp độ Vô Thánh liên thủ đối phó với Vô Thánh Lôi âm tầng bốn Nam Man Vương, Nam Man Vương tuyệt đối không dễ chịu!

Huống chi Dương Thạc còn có các loại bí pháp.

Nhất là không gian Xá Lợi Kim Cương. Bí pháp lĩnh vực mạnh mẽ này trực tiếp khiến ưu thế lĩnh vực của Nam Man Vương suy yếu mạnh.

Trong tình huống này, đám người Dương Thạc chém giết liên tục, Nam Man Vương trọng thương vẫn lạc đã trở thành kết cục được định sẵn!

- Chết đi!

Khẽ quát một tiếng, thân thể Dương Thạc dĩ nhiên đã đến trước mặt Nam Man Vương.

Ông...!

Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay xoay chuyển mãnh liệt một cái, chém vào cổ nhanh như chớp Nam Man Vương.

Một đao chém xuống, chỉ sợ thân thể Nam Man Vương sẽ lập tức bị cắt đứt, chém thành hai khúc! nguồn

- Không tốt!

Mất thấy Dương Thạc phi thân mà đến, hai mắt Nam Man Vương trừng lớn.

Hắn muốn nhanh chóng bay ngược lại.

Chỉ tiếc lúc trước Nam Man Vương chém giết đụng chạm với Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, lại công kích va chạm với thân thể hình người, thân thể mãnh thú của Huyết Phi, Ngưng Thúy, khí huyết toàn thân gần như bị đánh tan, giống như một người bình thường mất hết khí lực vậy. Đừng nói là nhanh chóng lùi lại, ngay cả động dậy thân thể thì cũng đều khó có thể làm được.

Thân thể chỉ kịp lệch sang bên cạnh thoáng một phát.

Xoẹt!

Thần Long Liệt Khôn Dao chém thẳng xuống chỗ vai trái Nam Man Vương, chém tận gốc cánh tay trái của Nam Man Vương xuống. Dao thể không chút giảm yếu, lại mãnh liệt nghiêng một đường. Lại xoẹt một tiếng, lột bỏ mảng lớn huyết nhục trên cái hông to mọng của Nam Man Vương, gan ruột trong bụng gần như đều lộ ra hết. Ngay sau đó lại chém lên đùi trái của Nam Man Vương. Răng rắc một tiếng, cái đùi đã bị chém nghiêng xuống.

Máu tươi bắn như bão tố!

- A...!

Nhịn không được, Nam Man Vương hét thảm một tiếng.

Hai con mắt gần như đều lộ ra màu máu.

Nam Man Vương là nhân vật bậc nào? Là Võ Thánh Lôi âm tàng bốn, tâm trí có thể nói là kiên định đến cực hạn. Hai đứa con đã chết, thậm chí thủ hạ tứ đại Man tướng bị chém giết, Nam Man Vương cũng chẳng qua là tức giận mà thôi, cũng không mất lý trí.

Cho dù bị cường giả siêu cấp như Dương Thiên đánh một quyền, lòng mảy Nam Man Vương cũng sẽ không nhả lại.

Chỉ có điều hiện tại Dương Thạc công giết thật sự quá mức khủng bố. Vốn Nam Man Vương này trở mắt nhìn hai tay bị cắt xuống, hiện tại cánh tay trái, nửa chân trái cũng đều bị Thần Long Liệt Khôn Dao chém xuống khỏi người hắn. Mất thấy thân thể huyết nhục bị cắt xuống từng khối, cho dù tâm trí Nam Man Vương có mạnh mẽ hơn nữa thì cũng không khỏi hãi hùng khiếp vía, tâm thần thất thủ.

Cảnh giới của hắn xa xa không đạt tới cấp độ diễn hóa huyết nhục, hiện tại bị chém giết tứ chi rất khó khôi phục!

Giờ phút này, cho dù Nam Man Vương A Cốt Đả có chạy trốn tìm đường sống, giữ lại thân thể tàn phá này, với ngạo khí của hắn, sợ là tuyệt đối không chịu nổi!

- Dương Thạc tiểu nhi, ngươi thật ác độc!

Nam Man Vương nghiêng răng nghiêng lợi, lớn tiếng quát mắng.

Vút!! Vút!!

Nhưng đúng lúc này, vài luồng sáng màu xanh nhanh chóng trôi đến.

Đúng là mấy đại phân thân Thần Long lúc trước bị Nam Man Vương đánh nứt vỡ, hóa thân ngàn vạn.

- Nam Man Vương thật không biết xấu hổ!

- Ngươi tới đây công phạt Thiên Âm Môn chúng ta, hiện tại bị tiểu gia chém thành bộ dạng này, lại còn oán trách tiểu gia hung ác?

- Đừng có nhiều lời! Không có bản lĩnh, bị người khác chém giết là đáng đời ngươi!

- Khối huyết nhục này của ngươi, bổn Thần Long nuốt vào vậy!

Mấy đại phân thân Thần Long đều liên tục thét lớn.

Thân thể Nam Man Vương đã bị Dương Thạc trước sau chém đứt hai cẳng tay, một cánh tay trái, nửa chân trái, còn một khối huyết nhục lớn ở phần bụng. Phần huyết nhục này rơi xuống giữa không trung, đã sớm rơi vào nước biển phía dưới rồi. Giờ phút này, Thần Long xuất động mấy đại phân thân chạy đi cắn nuốt

những phần chân tay huyết nhục đã bị chặt đứt còn lại của Nam Man Vương. Mấy phần thân này ít nhất cũng dài bốn năm trượng, miệng cực lớn, mạnh mẽ mở ra, vô cùng dễ dàng đã nuốt phần chân tay huyết nhục bị chặt đứt còn lại của Nam Man Vương vào trong bụng.

- Khí huyết thật nồng đậm... Lần buôn bán này lời rồi. Hắc hắc, lần này vốn là Thần Long hiệp trợ tiểu gia. Tuy bị người đánh nát một chút khí huyết, nhưng vài khối huyết nhục này cũng đủ bù đắp lại rồi!

Nuốt vào những phần chân tay huyết nhục đã bị chém đứt này, Thần Long cười ha hả.

Chém giết với cường giả cấp độ Võ Thánh trở lên, một khi Thần Long bị công kích, lập tức sẽ hao tổn rất nhiều khí huyết.

Chính bởi vì như thế, Dương Thạc và cao thủ cấp độ Võ Thánh giao thủ chém giết, bình thường Thần Long đều không ra tay hỗ trợ.

428. Chương 414: Áp Đảo Bạch Sa Vương, Cướp Lấy Man Thần Trảo!

Vô Tận Thần Công

Chương 414: Áp Đảo Bạch Sa Vương, Cướp Lấy Man Thần Trảo! nguồn

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc này đây, Nam Man Vương này ra tay đã khiến Thần Long phát tâm hung ác!

Không thể tưởng tượng được, Dương Thạc chém đứt huyết nhục Nam Man Vương, Thần Long nuốt vào từng ngụm liền lập tức bổ sung lượng khí huyết bị tổn thất lúc trước, thậm chí hấp thu huyết nhục Nam Man Vương, lực lượng khí huyết Thần Long còn tăng thêm một tia.

- Ha ha, sau này tiểu gia đối phó với Võ Thánh, Thần Long sẽ tích cực tương trợ. Những huyết nhục Võ Thánh này đều để cho Thần Long được rồi!

Thần Long vô cùng hưng phấn.

Tổn thất khí huyết thì sao?

Chỉ cần cuối cùng có thể chém giết đối thủ, sẽ có thể thôn phệ được rất nhiều khí huyết!

Đây là biện pháp lấy chiến tranh nuôi chiến tranh. Nghĩ như vậy, từ đó về sau Thần Long rốt cục không còn cố kỵ nữa. Trừ khi phải đối mặt với cao thủ cấp bậc như Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương, bằng không, chỉ cần Dương Thạc chém giết với cường giả cấp độ Võ Thánh, Thần Long này tất nhiên muốn ra tay.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Giờ khắc này, đối mặt với thân thể Nam Man Vương tàn phá, khí huyết hao tổn nhiều, Thần Long lại càng không cố kỵ.

Trong tiếng vang ầm ầm, mấy đại phân thân trực tiếp đánh thẳng tới Nam Man Vương.

Miệng rộng mở ra, trực tiếp cắn về phía Nam Man Vương.

Đúng là muốn cắn rách Nam Man Vương!

Lúc này Nam Man Vương không có hai tay, chân trái cũng bị chém đứt hơn phân nửa, chỉ còn lại một đùi phải nguyên vẹn, muốn ngăn cản mấy phân thân Thần Long này thì vô cùng khó khăn.

Nhưng hẳn rốt cục là Vô Thánh Lô âm tàng bốn, bộc phát ra lực lượng linh vực. Không gian tầm hơn mười trượng xung quanh đều gần như ngưng tụ thành thực chất, giống như bùn nhão. Phân thân Thần Long tiến vào không gian linh vực, tốc độ lập tức giảm nhiều.

- Linh vực bậc này cũng dám ngăn cản bốn Thần Long sao?

- Dưới lực lượng khí huyết tuyệt đối, linh vực có mạnh hơn nữa thì cũng vô dụng!

Quát lạnh một tiếng, mấy phân thân Thần Long này liên tục phát ra âm thanh giòn vang rầm rầm.

Lực lượng khí huyết mệnh môn không giới hạn bắt đầu khởi động mà ra.

Những lực lượng khí huyết này dạt tán mà ra, giống như một mũi khoan mảnh dài hẹp ông ông loạn chuyển, trong tiếng vang xì xì liên chui vào linh vực trời buộc lực lượng của Nam Man Vương. Trong chớp lát, mấy phân thân Thần Long này đã đến trước mặt Nam Man Vương.

Vút!!

Ngay một khắc sau đó.

Xá Lợi Kim Cương Chân Thân Dương Thạc cũng trực tiếp đụng vào sau lưng Nam Man Vương...

- Trời muốn ta chết...

Hai mắt Nam Man Vương trừng lớn, âm thanh khàn khàn truyền ra từ trong miệng. Một cảm giác nguy hiểm cực hạn không thể nào chống lại mạnh mẽ dấy lên từ trong đáy lòng hắn, thoáng cái tràn ngập đại não của hắn.

Ầm ầm!

Sau một khắc, Xá Lợi Kim Cương Chân Thân của Dương Thạc đã hung hăng đụng vào thân thể Nam Man Vương.

Va chạm kịch liệt, Xá Lợi Kim Cương Chân Thân của Dương Thạc không hề bị ngăn cản, nứt vỡ ra!

Ngay cả Xá Lợi Kim Cương Chân Thân cũng đều trực tiếp nứt vỡ, thân thể Nam Man Vương làm sao có thể may mắn thoát khỏi? Khí huyết vốn đã vô cùng tan rã lại tản ra lần nữa. Gân cốt huyết nhục toàn thân gần như nứt vỡ ra từng tắc từng tắc một. Cột sống sau lưng đứt gãy răng rắc. Một ngụm máu tươi xen lẫn đại lượng mảnh vụn nội tạng phun ra.

Khí huyết gần như bị đánh tan hoàn toàn.

Đầu óc Nam Man Vương mịt mờ, căn bản không thể nào điều khiển linh vực xung quanh.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Lực lượng linh vực biến mất, mấy phân thân Thần Long kia rốt cục không chút trở ngại, trong chớp lát đã đến trước mặt Nam Man Vương. Miệng lớn liên tục mở ra, trong tiếng vang răng rắc, cắn nuốt thân thể Nam Man Vương.

Xoẹt!

Bốn năm phân thân Thần Long ra sức giãy dụa về xung quanh.

Giống như bị ngũ mã phanh thây, thân hình Nam Man Vương trực tiếp bị xé rách ra!

Sở trường của Thần Long vốn chính là dùng lực lượng. Ngay cả Nam Man Vương ở thời kỳ toàn thịnh, bị Thần Long ra sức cắn thì cũng tuyệt đối không thể may mắn thoát khỏi. Huống chi hiện tại, khí huyết Nam Man Vương này đã sớm tan rã, mười thành thực lực còn chưa đầy hai thành...

Bị xé rách ra, từng bộ phận thân thể Nam Man Vương đều bị Thần Long nhanh chóng thôn phệ.

- Dương...

Đầu lâu Nam Man Vương còn dính theo một khối huyết nhục, phổi cũng ở trên đây. Khí lưu từ phổi xuyên qua hầu, miệng phát ra âm thanh, dường như muốn uy hiếp Dương Thạc.

- Còn muốn uy hiếp ta sao?

Sắc mặt Dương Thạc vô cùng lạnh nhạt.

- Không cần đâu. Nam Man Vương, người chẳng qua chỉ là một con chó do Dương Thiên mời ra. Lúc hữu dụng, Dương Thiên sẽ coi trọng người. Hiện tại đã chết rồi, chẳng lẽ người cho rằng Dương Thiên sẽ thật sự vì người, liều lĩnh chém giết ta để báo thù cho người sao? Si tâm vọng tưởng thôi! Người chết cũng chỉ có thể là chết vô ích!

Âm thanh lạnh như băng truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

Ngay nháy mắt sau đó.

Vút!! Vút!! Vút!!

Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm lại bắn ra.

Trong tiếng xoẹt xoẹt vang lên, chúng đã xuyên qua đầu lâu Nam Man Vương.

Ánh mắt Nam Man Vương trở nên ngốc trệ, bị Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm chém giết, toàn bộ thần hồn ý niệm đã tan rã.

Sau một khắc, một phân thân Thần Long nhanh chóng bay tới, cái miệng cực lớn há to ra, cắn nuốt toàn bộ đầu lâu Nam Man Vương này vào. Răng rắc vài tiếng, nó đã cắn thành một cục thịt nhão. Nam Man Vương này đã chết, đừng nói là toàn thân, ngay cả một thi thể bị tàn phá, thậm chí một chút tro bụi cũng đều không lưu lại.

Thần hồn ý niệm đều bị tiêu diệt. Trừ khi đạt tới cấp độ Thần Long thượng cổ, thân thể tồn tại suốt đời, có thể lại sinh ra một linh hồn mới, bằng không mà nói chính là chết hoàn toàn!

Cho dù có thể sinh ra một linh hồn hoàn toàn mới thì linh hồn này cũng không phải là của chính mình rồi.

Não của Nam Man Vương bị Cửu Cửu Đạo Hoàng kiếm của Dương Thạc bổ đôi. Thần hồn ý niệm cũng bị Thái Dương Chân Hỏa phía trên Cửu Cửu Đạo Hoàng kiếm đốt cháy không còn một mảnh. Cho dù Nam Man Vương có bản lãnh thông thiên thì cũng không thể tái sinh.

Phân thân Thần Long không ngừng cắn nuốt huyết nhục của Nam Man Vương, không để cho bất kỳ mảnh nào sót lại.

Chỉ có một ít huyết nhục rơi vào trong nước biển, nhuộm nước biển xung quanh thành màu đỏ như máu.

Hống hống hống!

Đúng lúc này, một tiếng gào rú của mãnh thú truyền tới.

Lập tức thân hình của con cá mập trắng lúc trước bị Nam Man Vương A Cốt Đóa điều khiển đột nhiên nhoáng lên, mở miệng cực lớn, thoáng cái đã nuốt toàn bộ nước biển có chứa huyết dịch của A Cốt Đóa vào trong bụng, không hề lãng phí chút nào.

Nam Man Vương đã đạt tới cảnh giới Vô Thánh lời âm tàng bốn.

Ít nhất thì thân thể của hắn cũng đạt đến Vô Thánh cao giai. Mặc dù máu của hắn đã dung nhập vào trong nước biển, nhưng đối với võ giả bình thường thì nó vẫn là một linh dược đại bổ.

Sau khi nuốt nước biển, chắc chắn lực lượng khí huyết của con cá mập trắng cũng sẽ tăng lên.

Đại bộ phận trên thân thể Nam Man Vương đáng thương này đều bị phân thân Thần Long cắn nuốt. Cho dù là một chút huyết dịch rơi vãi xuống nước biển cũng bị con cá mập trắng lớn nuốt mất. Không có bất kỳ thứ gì còn sót lại ở trên thế gian này. . .

- Phù. . .

Nhìn thấy Nam Man Vương đã chết hoàn toàn, lúc này Dương Thạc mới thở dài một hơi.

Toàn bộ hệ thần kinh của hắn cũng được buông lỏng.

Mặc dù quá trình chém giết Nam Man Vương không mất quá nhiều thời gian, nhưng cũng tuyệt đối không thoải mái. Nam Man Vương là cường giả cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng bốn. Tuy Dương Thạc liên thủ cùng với mười một đại Võ Thánh công kích chém giết, nhưng cũng phải kéo căng thần kinh, cẩn thận vô cùng. Bằng không mà nói, muốn chém giết được Nam Man Vương, e rằng những Võ Thánh bình thường như Tiền Nguyệt, Minh Kiều, chị em Tô gia, cũng phải mất đi một hai người.

Lúc này đã chém giết xong Nam Man Vương A Cốt Đóa, gần như Thiên Âm Môn không mất gì. Đây đã là thành tựu cực kỳ hiển hách!

Tuy không người nào của Thiên Âm Môn phải chết nhưng vẫn phải bỏ ra một cái giá lớn.

Không cần nói tới những thứ khác, riêng lực lượng Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc cũng đã mất đi rất nhiều.

Sau mấy lần va chạm mạnh cùng với Nam Man Vương A Cốt Đóa, cho dù Xá Lợi Kim Cương chân thân tầng ba của Cửu Dương Chân Thân mạnh mẽ vạn phần thì cũng không thể chống đỡ nổi, lực lượng bị mất đi rất nhiều. Mặc dù lúc này mới ngưng tụ lại, nhưng e rằng lực lượng ẩn chứa trong đó không bằng một phần ba lực lượng lúc trước!

Cao nhất thì phòng ngự cấp độ thần binh cấp năm cũng chỉ trở thành cấp độ nhị cấp thần binh mà thôi.

Nếu Nam Man Vương phục sinh, chỉ cần nhẹ nhàng ra một quyền, lập tức Cửu Dương Chân Thân này sẽ lại nứt vỡ . . .

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bị hao tổn nghiêm trọng, khiến cho thân thể của hắn bị thương nhẹ. Nhưng thương thế của Huyết Phi và Ngưng Thúy lại nghiêm trọng hơn nhiều. Tuy Huyết Phi và Ngưng Thúy cũng có hai thân thể như Dương Thạc. nhưng năng lượng thân thể của các cô lại không thể so sánh với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Hai thân thể của các cô đều là thân thể huyết nhục, sau khi va chạm mạnh với Nam Man Vương, đã bị tổn thương không nhẹ.

Máu tươi phun ra không ít!

Gân cốt nội tạng đều có vết rách.

Giờ phút này, thần sắc của hai cô bé này đều uể oải, bị suy yếu đi một chút.

Thương thế của các cô nghiêm trọng hơn Dương Thạc rất nhiều.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc chỉ hao tổn về mặt lực lượng, dần dần cũng có thể khôi phục lại.

Hơn nữa, dường như sau mỗi lần va chạm cùng Nam Man Vương, từ trên Cửu Dương Chân Thân, Dương Thạc luôn cảm nhận được sự đau đớn vô cùng. Dường như gân cốt của mình bị bẻ gãy đồng loạt vậy.

Nhất là lúc va chạm mãnh liệt, nứt vỡ ra một chút.

Dường như huyết nhục trong thân thể bị vỡ ra. Người thường không thể tưởng tượng được ra loại đau đớn này!

Nhưng dưới sự đau đớn này, thần hồn của Dương Thạc được rèn luyện lên rất nhiều.

Trước kia đánh một trận ở kinh thành với Long Hoàng thượng cổ, một nửa thần hồn của Dương Thạc đã bị phá vỡ, mất đi rất nhiều lực lượng. Cũng may là lần đó chỉ mất đi lực lượng, cấp độ thần hồn vẫn không giảm xuống. Lúc này thần hồn đã khôi phục, lại được rèn luyện một lần nữa. Tuy Dương Thạc vẫn chỉ ở cấp độ Võ Thánh sơ kỳ, nhưng nếu chỉ so về cường độ của thần hồn thì e rằng ngay cả Nam Man Vương cũng chưa chắc đã vượt qua được Dương Thạc!

Đây là thu hoạch lớn!

- Rất nhiều cường giả dựa vào chiến đấu, chém giết để tăng cảnh giới võ đạo!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Nếu chỉ đơn thuần tu luyện từng bước, tốc độ tăng lên rất có hạn.

Tuy chiến đấu chém giết là mạo hiểm khá lớn, nhưng sẽ gặp được rất nhiều kỳ ngộ.

Bình thường, trừ khi là người cực kỳ vụng về, nếu không thì chỉ cần trải qua một cuộc chiến đấu sống còn tất sẽ có chỗ lĩnh ngộ, có thể tăng tiến võ đạo, tu vi của mình.

Đây chính là lấy chiến tranh nuôi chiến tranh!

Chẳng phải là cao thủ nào cũng chém giết trong núi thây biển máu ra hay sao?

Giờ phút này Dương Thạc lĩnh ngộ được điểm này. Trong lòng hắn mơ hồ nhận ra rằng trên con đường tu luyện sau này của mình, sợ rằng cũng phải chém giết rất nhiều. . .

Mặt khác, lấy chiến tranh nuôi chiến tranh không chỉ là ở trong thời khắc sống còn mới lĩnh ngộ được sâu sắc cảnh giới võ đạo mà còn ở chỗ sau khi chiến đấu xong, có rất nhiều khả năng đạt được đồ tốt. Giống như Thần Long có thể cắn nuốt huyết nhục của kẻ thù, tăng cường khí huyết chính mình.

Còn có các loại công pháp, bảo vật!

- Nhìn bề ngoài thì không thấy trên người Nam Man Vương này có nhiều bảo vật. Tuy trên người hắn có rất nhiều hình xăm, nhưng tựa như cũng không xăm lên công pháp, bí tịch gì. Như vậy, bảo vật có giá trị nhất ở trên người hắn chính là hai bàn tay Man Thần kia rồi!

Tâm tư Dương Thạc chuyển động nhanh.

Bàn tay Man Thần!

Đây là bảo vật duy nhất ở trên người Nam Man Vương A Cốt Đóa, cũng là bảo vật có giá trị cực cao.

Đây là một pháp khí cấp độ thần binh cấp năm. Mặt khác, pháp khí này mạnh mẽ hiếm có, vừa công phạt đã có thể thúc giục ra khí thể Man Văn Thiên Tượng. Cho dù cường giả cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng bốn, đối mặt với khí thể Man Văn Thiên Tượng này công phạt, cũng bị chấn động tâm thần, ảnh hưởng nghiêm trọng.

Chắc chắn binh khí, pháp khí này chính là bí bảo Võ Thánh lôi âm tầng năm.

- Giết người không đoạt bảo là chuyện mà chỉ kẻ dần mới làm. Nhất định ta phải lấy hai bàn tay Man Thần này!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

- Phải nhanh!

Tâm niệm vừa động, hai mắt Dương Thạc quét khắp nơi, tìm vị trí bàn tay Man Thần rơi xuống.

Tuy Nam Man Vương đã chết, nhưng Trấn Quốc Công Dương Thiên lúc nào cũng có thể sẽ đến. Một khi Dương Thiên đến, đám người Dương Thạc chỉ có cách chột vật chạy thực mạng. . . Cho nên, trước khi Dương Thiên đến phải lập tức tìm được bàn tay Man Thần, không thể lãng phí chút thời gian nào.

- Lúc trước hai tay của Nam Man Vương bị Thần Long Liệt Khôn đao của ta cắt xuống. Chắc hẳn hai cánh tay kia đã rơi xuống. . . Hắn là. . . ở trên biển!

Tâm tư Dương Thạc nhanh chóng chuyển động.

Lúc hai tay của Nam Man Vương bị chém rụng, thân thể Thần Long vừa mới bị nứt vỡ ra, hóa thân ngàn vạn, không có thời gian đoạt lấy hai cái cánh tay bị đứt này.

Đám người Tiễn Nguyệt, Minh Kiều cũng không đủ năng lực để bay đi, chỉ có thể miễn cưỡng lơ lửng trên mặt biển, bao vây Nam Man Vương mà thôi. Lúc ấy, toàn bộ tâm thần của các nàng đều đặt ở trên người Nam Man Vương, cho nên cũng không có khả năng đã lấy được hai cánh tay đứt này.

- Chẳng lẽ là. . .

Dương Thạc nhíu mày, tâm niệm vừa động.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, mặt biển cuộn lên một con sóng.

Con cá mập trắng lớn mà Nam Man Vương cười lúc trước nhanh chóng quẫy đuôi, phát ra những tiếng ầm ầm ở trên mặt biển. Thân hình nó đã đi được hơn bảy, tám chục trượng.

- Bàn tay Man Thần kia ở trên người con cá mập trắng lớn!

Sắc mặt của Dương Thạc ngưng tụ, không do dự chút nào, thân hình khê động, lập tức lao nhanh về phía con cá mập trắng kia.

- Thập Phương Ca Sa, tập trung!

Lập tức Thập Phương Ca Sa mở ra, khóa chặt con cá mập trắng này lại, khiến cho nó không thể chạy trốn.

- Để lại bàn tay Man Thần, ta sẽ tha cho ngươi một mạng!

429. Chương 415: Man Thần Trảo, Xé Mở Hư Không Bỏ Chạy.

Vô Tận Thần Công

Chương 415: Man Thần trảo, xé mở hư không bỏ chạy.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Xoẹt!

Sau một khắc, Dương Thạc dùng Thập Phương Ca Sa mở ra hư không, thân thể thoáng cái đã xuất hiện ở phía trước con cá mập trắng lớn này.

Thần Long Liệt Khôn đao trong tay hấn nhoáng lên, ầm một tiếng, chém mạnh tới cái đầu cực lớn của con cá mập trắng này!

Ầm!

Sau khi chém ra, lập tức ở trên mặt biển bắn lên một cột nước cao hơn mười trượng.

Con cá mập trắng lớn kia dừng lại.

Nhưng con cá mập trắng lớn này cũng không phải là hạng bình thường. Cái đuôi của nó nhẹ nhàng hất lên, trong tiếng vang phốc, phốc, phốc, ba bốn cột nước mạnh mẽ bay lên trên mặt biển. Chúng quần quanh cùng một chỗ, giống như là ba, bốn con rồng nước cực lớn, hung hăng lao về phía Dương Thạc.

- Dương Thạc, ta với ngươi không thù không oán. Lúc trước ta bị Nam Man Vương khống chế, dẫn hấn đuổi theo ngươi, cũng không phải là lỗi của ta. Ta không hề làm đệ tử Thiên Âm Môn các ngươi bị thương. Lúc này ta không phải là kẻ thù của ngươi, vì sao lại đuổi theo ta không bỏ?

Ngay sau đó, tiếng nói của một cô gái chọt truyền ra từ trong miệng của con cá mập trắng lớn này.

Thực lực của con cá mập trắng lớn này đã đạt tới cấp độ Vô Thánh trung kỳ.

Nó không phải là một mãnh thú hồng hoang thượng cổ như Man Kinh lúc trước, mà là một dị thú có được linh trí Vô Thánh, cũng chính là một vị yêu thánh!

- Sao? Bản lĩnh của ngươi cũng không tệ, thậm chí còn trên cả Ân Giao Vương!

Nhìn thấy ba, bốn cột nước kia gào thét lao đến, sắc mặt của Dương Thạc không thay đổi.

- Để lại bàn tay Man Thần, ta sẽ thả ngươi đi!

- Coi như là chúng ta kết duyên một hồi. Bằng không mà nói. . . Sẽ chết!

Hấn khê quát một tiếng.

Thần Long Liệt Khôn đao trong tay mạnh Dương Thạc chém mạnh m cái.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đao khí như cầu vồng, hung hăng nện vào ba, bốn cột nước này.

Trong tiếng nổ lớn, những cột nước này lập tức nứt vỡ.

Hơi nước tràn ngập bốn phía!

- Hừ, Dương Thạc, ta không dùng được hai bàn tay Man Thần này cho nên để lại cho ngươi. Nhớ kỹ rằng không phải là ta sợ ngươi, chẳng qua ta là không muốn kết thù kết oán với ngươi mà thôi.

Một tiếng hừ lạnh truyền ra từ trong miệng con cá mập trắng lớn.

Ngay sau đó là hai tiếng vút vút. Hai luồng sáng màu xanh, trắng bay nhanh về phía Dương Thạc. Tâm niệm Dương Thạc vừa động, giơ một tay ra đón. Hai luồng sáng màu xanh, trắng rơi vào trong tay hắn, chính là hai bàn tay Man Thần.

Cùng lúc đó, con cá mập trắng lớn hất đuôi lên, toàn bộ thân thể nhanh chóng chui xuống đáy biển, trong chớp mắt đã biến mất không thấy gì nữa. . .

- Con cá mập trắng này ngược lại rất thú vị!

Dương Thạc nắm Man Thần Trảo trong tay, hai mắt nhìn về hướng cá mập trắng rời đi, trong nội tâm thầm suy nghĩ.

Đối với đôi tay của Man Thần này, con cá mập trắng kia hiển nhiên vẫn ao ước!

Con cá mập trắng này không phải giống như Man Kinh, là dị chủng Man Hoang lưu truyền từ thượng cổ xuống mà là cường giả yêu thánh tự mình tu luyện. Trí lực của nó chỉ hơn chứ chẳng kém người bình thường, tất nhiên hiểu được đạo lý, biết cân nhắc lợi hại.

Man Thần Trảo tuy cường đại nhưng đối với con cá mập trắng này mà nói cũng không có nhiều tác dụng lắm.

Bên trong đám yêu thánh cũng sử dụng bí bảo, pháp khí.

Giống như Ấn Giao Vương, thực lực bản thân cũng yếu hơn con cá mập trắng này không ít, tối đa chỉ cùng cấp với đám cường giả Võ Thánh sơ cấp như Đóa Tư, Đóa Mẫu mà thôi. Nhưng hắn ngẫu nhiên chiếm được pháp khí bí bảo cực phẩm Thập Phương Ca Sa, thế nên Ấn Giao Vương mới có thể đứng trong hàng mười yêu thánh đứng đầu, thanh danh rất lớn, ngay cả thánh địa võ đạo Kim Phật tự cũng không làm gì được hắn.

Thực lực con cá mập trắng này không tệ. xem tại

Nếu nó có được một bí bảo mạnh mẽ, tương lai nó cũng tuyệt đối có thể đứng bên trong hàng mười đại yêu thánh, trở thành cường giả tuyệt thế.

Chính bởi vậy nó mới muốn nuốt riêng Man Thần Trảo.

Nhưng Dương Thạc truy kích khiến nó chỉ có thể bỏ qua bí bảo này.

Thứ nhất bí bảo này đích thực không thích hợp với nó.

Lại nói, chính nó cũng rất kiêng kỵ thực lực của Dương Thạc. Tuy nói hiện tại Dương Thạc chỉ dùng thân thể truy kích nhưng sau khi thân thể Dương Thạc biến thân Hắc Hùng tăng hai, lực lượng đã đi vào Võ Thánh sơ cấp. Cảnh giới võ đạo của Dương Thạc cũng đạt tới cấp độ Võ Thánh lôi âm, tăng thêm Thần Long Liệt Khôn đao trên tay, Ngân Diệu Uy Lực khải trên người, thực lực tổng hợp thậm chí vượt xa cá mập trắng.

Quan trọng nhất đó là có được Thập Phương Ca Sa, một khi bị Dương Thạc khóa chặt thì lúc này hắn cũng có thể mang theo cả đám Võ Thánh Thiên Âm môn vây công cá mập trắng.

Mạnh mẽ như Nam Man Vương cũng chết trong sự vây giết của Dương Thạc và đám Võ Thánh Thiên Âm môn, huống chi là con cá mập trắng này chứ?

Man Thần Trảo thích hợp với Dương Thạc hơn. Khát vọng của Dương Thạc đối với nó thậm chí còn vượt qua cá mập trắng này. Cá mập trắng này hiểu rõ Dương Thạc tuyệt đối không đơn giản bỏ qua đôi bí bảo này được.

Tranh đoạt bí bảo với hắn...

Cuối cùng phải mất luôn tính mạng.

Chẳng bằng trực tiếp giao cho Dương Thạc, coi như nể mặt Dương Thạc một lần.

Do đó tương lai nếu có gặp Dương Thạc, ít nhất Dương Thạc cũng không trở thành kẻ địch với nó, thậm chí còn có khả năng giúp đỡ nó. Còn nếu không thì mặc dù lần này chạy thoát, tương lai chẳng may gặp phải Dương Thạc, Dương Thạc cũng sẽ liều mạng truy kích nó...

Hiện tại Dương Thạc cũng có lực lượng gần như có thể so sánh với Nam Man Vương rồi. Có thêm kỳ ngộ, lực lượng của Dương Thạc có thể càng mạnh hơn. Cá mập trắng hầu như không thể nào là đối thủ của Dương Thạc. Vì một đôi bí bảo như gân gà mà đắc tội với Dương Thạc, chuyện này rõ ràng là được không bù nổi mất. Lợi hại trong đó, cá mập trắng tất nhiên có thể cân nhắc được hết.

Chính bởi như vậy nên cá mập trắng không do dự chút nào, lập tức giao đôi tay Man Thần này cho Dương Thạc. Hắn cũng không chút do dự, lập tức đào tẩu thật xa.

- Đạt được đôi tay Man Thần này, lúc này chém giết Nam Man Vương có thể coi như kiếm được lợi lớn... Con cá mập trắng này, để nó rời đi là được rồi!

Bây giờ Dương Thạc căn bản không có tâm tư đuổi giết cá mập trắng.

Nhìn thoáng qua Man Thần Trảo trong tay, hai mắt Dương Thạc tỏa sáng.

Man Thần Trảo này có thể so với bí bảo Vô Thánh lõi âm tàng năm!

Lúc trước Dương Thạc sử dụng Huyền Ứng đoạn trảo làm vũ khí ình.

Chỉ có điều về sau thân thể Dương Thạc càng mạnh mẽ, Huyền Ứng đoạn trảo rốt cục cũng chỉ cứng rắn có hạn, chỉ đạt cấp độ thần binh cấp ba, bị Dương Thạc bỏ qua.

Hiện tại có được bàn tay của Man Thần, Dương Thiên lại có được vũ khí là móng vuốt sắc bén.

Hơn nữa lần này lại có hai món, vũ khí hai tay!

Man Thần Trảo do một loại kim loại kỳ dị chế thành, xem tài nghệ chế tác thì thậm chí còn có kỹ thuật cao hơn Âu Tử Luyện một ít.

Âu Tử Luyện am hiểu luyện khí nhưng hắn cơ bản đều luyện chế vũ khí, áo giáp. Một số pháp khí tương đối tinh xảo cũng không phải là sở trường của hắn. Ở phương diện này, người chế tạo bàn Man Thần tuyệt đối cao hơn Âu Tử Luyện một chút.

430. Chương 416: Cơ Hội Hiểm Có

Vô Tận Thần Công

Chương 416: Cơ hội hiểm có

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Mặt khác, bộ phận năm ngón tay của món pháp khí này có năm móng vuốt sắc bén, đều dụng răng nhọn của Man Văn Thiên Tượng chế tạo thành!

Răng nhọn của Man Văn Thiên Tượng đều cực lớn!

Bên trên binh khí pháp khí này dùng một loại bí pháp đặc thù, thu nhỏ những cái răng này lại mấy chục lần, biến thành dài một thước mà thôi.

Trên thực tế, tuyệt đại đa số pháp khí đều có đặc tính biến lớn nhỏ. Thu nhỏ rằng nhọn của Man Văn Thiên Tượng lại cũng không coi vào đâu.

Man Văn Thiên Tượng chính là dị thú thượng cổ, có lẽ linh trí không cao, cảnh giới võ đạo không ổn nhưng lực lượng khí huyết của nó lại vượt qua Võ Thánh, đi vào cấp độ Hư Không Võ Thánh.

Nó hầu như giống thượng cổ Huyền Ứng, thượng cổ Hắc Hùng.

Mà rằng nanh chính là bộ phận cứng rắn nhất trên người Man Văn Thiên Tượng.

Theo đó mà nhìn lại, rằng nanh của Man Văn Thiên Tượng có độ cứng thậm chí còn vượt xa lợi trảo của thượng cổ Huyền Ứng.

Mà quan trọng nhất là thi thể thượng cổ Huyền Ứng trải qua vạn năm, khí huyết đã yếu bớt rất nhiều. Lúc trước Dương Thạc lấy được đoạn trảo Huyền Ứng, bởi khí huyết hao tổn nên độ cứng mới giảm nhiều, chỉ còn đạt cấp thần binh cấp ba. Mà hàm răng của Man Văn Thiên Tượng này hầu như không hao tổn gì, đạt tới thần binh cấp năm trọn vẹn, thậm chí còn mạnh hơn hai phần so với Thần Long Liệt Khôn đao!

Đương nhiên Thần Long Liệt Khôn đao có thiên phú thôn phệ. Điểm này thì Man Thần Trảo này còn lâu mới có thể bằng được. đọc truyện mới nhất tại .

Tóm lại, Man Thần Trảo sử dụng tài liệu cực kỳ quý giá.

Bản thân nó là binh khí cực phẩm!

Hơn nữa bên trong đó còn ẩn chứa xu thế lao nhanh của Man Văn Thiên Tượng, có ảnh hưởng cả với Võ Thánh lôi âm tầng bốn. Tổng hợp lại mà nói, binh khí pháp khí này tuyệt đối là có giá trị vô cùng.

- Món binh khí này nếu Cửu Dương Chân Thân cầm thì có thể sử dụng trong cận chiến!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Cửu Dương Chân Thân khi công kích từ xa đã có Cửu Cửu Đạo Hoàng kiếm.

Chẳng qua cận chiến thì vẫn thiếu một ít vũ khí.

Tuy Cửu Dương Chân Thân lúc này đã là Xá Lợi Kim Cương chân thân, bản thân đã là vũ khí cấp độ thần binh cấp năm, là một thần binh hình người mạnh mẽ.

Nhưng thần binh hình người chỉ có thể coi là một loại vũ khí hạng nặng, có thể dùng để va đập nhưng mức độ sắc bén lại kém binh khí bình thường rất nhiều.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc giống như một pho tượng đồng, mà Man Thần Trảo giống như đôi dao găm bằng đồng xanh. Độ cứng của cả hai giống nhau, đều là thần binh cấp năm nhưng công dụng lại không giống nhau. Hiện tại Dương Thạc đã có pho tượng đồng nhưng cũng cần một đôi dao găm này!

- Có được Man Thần Trảo, ít nhất một mình ta đối phó với Võ Thánh lôi âm tầng bốn như Man Thần cũng có tỷ lệ thắng lớn, trực tiếp áp đảo, thậm chí là chém giết!

Cầm Man Thần Trảo, trong nội tâm Dương Thạc kích động vô cùng.

Ầm ầm!

Nhưng vào lúc này.

Ở ngoài vài dặm, tại địa phương vốn đám người Dương Thạc vây giết Nam Man Vương.

Chân trời có một luồng khí thể mênh mông mạnh mẽ, giống như sấm rền cuộn cuộn, tốc độ nhanh tới cực hạn, hầu như trong chốc lát đã áp bách tới nơi này.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc còn ở cạnh đó, lập tức cảm nhận được luồng khí thể này.

- Không tốt. Là Dương Thiên đã tới!

Hầu như không cần suy nghĩ, Dương Thạc lập tức biến rõ là Dương Thiên đã tới!

Cảm nhận được luồng khí tức này, sắc mặt Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, tỷ muội Tô gia đều đại biến.

Lúc trước các nàng chưa bao giờ đối địch với Dương Thiên, chưa cảm nhận chính diện uy thế mạnh mẽ của hắn. Hiện tại Dương Thiên còn chưa tới hãn nhưng chỉ khí thế tràn ra cũng khiến các nàng biến sắc, tâm thần chấn động.

Không thể địch nổi!

Nếu như nói đối mặt với Nam Man Vương, đám người Tiễn Nguyệt cảm thấy áp lực cực lớn, vậy thì đối mặt với Dương Thiên, đám người Tiễn Nguyệt căn bản không nổi lên lòng đối địch nổi!

Đây là áp chế tuyệt đối của Vô Thánh lôi âm tăng năm đối với Vô Thánh lôi âm tăng ba.

- Hả? Khí tức của A Cốt Đóa đã tiêu tán? Chẳng lẽ...

Khi khí tức của Dương Thiên ập tới, một tiếng nói hơi âm trầm cũng cuộn cuộn truyền đến.

- Tốt! Tốt! Tốt!

Tựa hồ giận quá hóa cười, Dương Thiên kêu liên tiếp vài tiếng tốt.

- Tiểu súc sinh khá lắm. Không ngờ được bốn công mồi Nam Man Vương tới lại cũng bị người chém giết. Không tồi, không tồi. Thảo nào lại có gan đối địch với bốn công. Xem ra những năm nay, người còn nhận được nhiều kỳ ngộ hơn so với bốn công đoán. Lần này người chém giết Nam Man Vương, ngược lại nhiễu loạn một kế hoạch lớn của bốn công. Bốn công không thể không giết người rồi!

Một tiếng ầm vang truyền ra. Thân thể Dương Thiên trực tiếp hiện ra tại hư không này.

Hắn đứng trên Thiên Binh Chiến Xa cực lớn.

Hai tay chấp sau lưng, tiến lên có sấm sét cuộn cuộn, hư không gần như bị xé rách.

Xé rách hư không, đó chính là cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Dương Thiên là Vô Thánh lôi âm tăng năm, cách Hư Không Vô Thánh một khoảng nhưng lúc tiến lên gần như xé rách hư không, loại uy năng này cũng không hổ là cường giả tuyệt thế có cảnh giới võ đạo cao nhất hiện thời.

- Trốn!

Đối mặt với Dương Thiên này, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc liền cắn chặt hàm răng.

Không thể địch, chỉ có thể trốn!

Vút!

Trong nội tâm hiện lên ý niệm bỏ chạy, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc nhoáng lên, vút một cái, không lùi mà tiến lao thẳng về phía Dương Thiên kia.

Xoẹt!

Cùng lúc đó, thân thể Dương Thạc mở hư không ra, xuất hiện ở chỗ Tiễn Nguyệt và Minh Kiều.

Dùng Cửu Dương Chân Thân tạm thời ngăn cản Dương Thiên tiến tới.

Mà thân thể lại mở nhanh không gian của Thập Phương Ca Sa, thu hết Tiễn Nguyệt, Minh Kiều vào, sau đó chuẩn bị mở hư không lần nữa mà bỏ chạy.

- Muốn chạy sao?

Không đợi Dương Thạc mở hư không bỏ chạy, tiếng nói của Dương Thiên đã truyền tới.

Rầm!

Một quyền.

Cửu Dương Chân Thân trực tiếp vỡ nát.

Rắc rắc rắc!

Ngay sau đó, Dương Thạc liền cảm thấy hư không trước mặt bị ngưng kết lại, không ngờ bắt đầu tụ thành trạng thái cố định, căn bản không thể mở ra được!

- Dương Thiên, người cũng chỉ có chút bản lĩnh này sao? Lại muốn ngưng kết hư không, không cho ta chạy à? Nếu là hơn hai năm trước, ta ở cấp độ Vô Tôn thì ngược lại còn có thể dùng chiêu này ngăn ta. Hiện tại không thì không thể!

Vút vút hai tiếng, trên tay Dương Thạc xuất hiện Man Thần Trảo, xoẹt một tiếng liền mở ra hai khe hở trong hư không vừa gần ngưng kết lại. Ngay sau đó, thân thể Dương Thạc nhoáng lên, không ngờ chui vào khe hở này. Sau đó một khắc, Thập Phương Ca Sa phát động, Dương Thạc tiến tới cả ngàn vạn dặm trong hư không...

Dương Thiên muốn chờ tới khi mộ của Nhân Hoàng mở ra mới ngưng tụ lại thần hồn của Dương Tử Mặc ở trong mộ của Nhân Hoàng, sau đó để thần hồn của Dương Tử Mặc thay thế thần hồn Dương Thành chiếm giữ thân thể Dương Thành. Thậm chí, hắn còn muốn Dương Tử Mặc lợi dụng thân thể của Dương Thành để sát hại Dương Thạc.

Dương Thành nghe được những lời này của Dương Thiên, lập tức thay đổi sắc mặt.

Lông mày hắn nhíu lại.

Chẳng qua, bây giờ, Dương Thành đã bị thần hoang nguyên lực của Dương Thiên hoàn toàn phong tỏa nên không thể tự bạo thân thể, thậm chí cũng không nói được nửa câu.

Trước mặt Dương Thiên, Dương Thành không thể phản kháng một chút xíu nào.

Vậy nên hắn cũng không thể ngăn cản âm mưu này của Dương Thiên.

- Tối đa một hai tháng nữa là mộ của Nhân Hoàng sẽ mở ra.

- Lúc đó chính là lúc người phải chết.

Giọng nói lạnh như băng của Dương Thiên vang lên.

Hắn vung một tay lên.

Thân thể Dương Thành rơi thẳng vào bên trong Thiên Binh Chiến Xa khổng lồ.

Ầm ầm... Ầm ầm...

Một lát sau, Dương Thiên thúc giục Thiên Binh Chiến Xa, nhanh chóng rời đi, đi về hướng tây Đại Chu. Trong nháy mắt, hắn đã đi xa được vài dặm. Thiên Binh Chiến Xa càng ngày càng nhỏ, dần dần biến mất nơi chân trời.

Phù phù!

Ngay sau khi thân ảnh Dương Thiên biến mất, nước biển nơi đó bắn tung toé.

Một vòng xoáy cực lớn xuất hiện trên mặt biển. Bên trong vòng xoáy có một mãnh thú khổng lồ. Đây chính là con cá mập trắng lớn cấp độ Vô Thánh trung kỳ lúc trước đã bị Nam Man Vương thu phục và điều khiển. Lúc trước, con cá mập trắng này biến mất ở gần hải vực này, không ngờ, nó vốn không đi xa mà chỉ lặn sâu xuống đáy biển gần nơi này mà thôi.

Vậy nên nó đã tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình từ khi Dương Thiên đến đây, chỉ bằng một chiêu đã ngưng lại hư không, gần như có thể giữ Dương Thạc ở lại chỗ này. Rồi sau đó, Dương Thạc sử dụng Man Thần trảo để mở ra hư không chạy đi.

Mà con cá mập trắng lớn này cũng nghe rõ ràng mấy lời Dương Thiên vừa nói.

Quan trọng nhất là, Dương Thiên sẽ không nghĩ tới ở sâu trong đáy biển còn có một con cá mập trắng nên lúc nói chuyện mới không kiêng kị gì.

Mà với thực lực của Dương Thiên, dù biết có cá mập trắng ở gần đây thì hắn cũng không cần kiêng kị cái gì khi nói chuyện.

- Mộ của Nhân Hoàng sắp mở ra sao?

Cá mập trắng thì thảo nói nhỏ.

Tuy nó là yêu thánh nhưng thực lực cũng không quá mạnh, không có khả năng đoán biết xu thế thời đại như Dương Thiên.

Từ trước tới giờ, nó vẫn sống ở trên biển nên không biết nhiều tin tức.

Vậy nên con cá mập trắng này không biết chuyện mộ của Nhân Hoàng sắp mở ra.

Bây giờ, thông qua Dương Thiên nó mới biết chuyện này.

- Mộ của Nhân Hoàng sắp mở ra, vậy là sẽ có nhiều cơ hội hơn.

- Chỉ tiếc mình là yêu thánh trên biển. Tuy mình có thể sống được trên cạn nhưng một khi lên bờ thì thực lực sẽ bị giảm mạnh, ngay cả khả năng hành động cũng bị giảm nhiều. Mình còn lâu mới đi vào Hư Không Vô Thánh nên không thể trực tiếp phi hành được. Chuyện muốn rời khỏi hải vực này đến Huyền Vũ Sơn là rất khó.

Hai mắt to của cá mập trắng hơi rủ xuống.

Mộ huyết của Nhân Hoàng mở ra chính là một cơ hội lớn.

Con cá mập trắng này cũng muốn xem thế giới bên ngoài.

Nhưng với thực lực của nó bây giờ chiến đấu trên biển còn được chứ lên bờ thì thực lực sẽ giảm đi rất nhiều. Nó không có tay chân, tứ chi thì rất khó từ Đông Hải đến Huyền Vũ sơn cách đây những mười dặm.

Dù nó đến được đó, đi vào mộ của Nhân Hoàng, lấy được chút đồ tốt nhưng nếu những yêu thánh lục địa hoặc Vô Thánh nhân loại muốn gây phiền phức cho nó hay cướp đồ của nó thì nó cũng khó trốn thoát được.

Chẳng lẽ muốn bỏ qua cơ hội này sao?

Cá mập trắng cảm thấy có chút không cam lòng.

- Đúng rồi.

Bất chợt, hai mắt cá mập trắng sáng ngời.

- Tên Dương Thạc kia có Thập Phương Ca Sa, chắc trong không gian Thập Phương Ca Sa cũng có sông có núi. Nếu mình có thể đi vào không gian Thập Phương Ca Sa, nhờ Dương Thạc để đến mộ của Nhân Hoàng thì sẽ rất đơn giản. Sau này mình lấy được đồ tốt, lại có Dương Thạc giúp đỡ chạy trốn thì cũng không khó.

Cá mập trắng nghĩ thầm trong lòng.

- Nhưng...

Ngay sau đó, cá mập trắng lại thoáng suy tư.

- Mình với Dương Thạc không có giao tình gì, vậy Dương Thạc dựa vào cái gì mà phải giúp mình tiến vào mộ của Nhân Hoàng chứ?

Cá mập trắng nói nhỏ.

Tối đa nó với Dương Thạc chỉ coi như không thù không oán, tuyệt đối không có giao tình gì. Tuy lúc trước cá mập trắng không hề do dự đưa Man Thần trảo cho Dương Thạc nhưng dù nó không giao ra thì với thực lực của Dương Thạc cũng vẫn có thể đoạt được từ trong tay nó. Không thể không nói, bởi vì nó đưa Man Thần trảo cho Dương Thạc nên coi như có ân với Dương Thạc rồi.

- Mặc kệ, đợi gặp được Dương Thạc lại tính.

Cá mập trắng nghĩ thầm.

- Có lẽ Dương Thạc cùng tên Dương Thành trong tay Dương Thiên là huynh đệ tốt của nhau. Bây giờ, Dương Thiên muốn lợi dụng Dương Thành để hãm hại Dương Thạc. Nếu mình nói tin này cho hắn biết thì coi như hấn nợ mình một cái nhân tình rồi. Hy vọng hắn có thể niệm nhân tình này mà đưa mình đoạn đường, cùng nhau tới mộ của Nhân Hoàng. Dù gì thì mình cũng là một Vô Thánh, hợp tác với hắn cũng là tốt cho hắn, chắc hắn sẽ không từ chối đâu.

Trong lòng cá mập trắng thở dài một tiếng, thầm nghĩ.

Bên cạnh Dương Thạc có Hồng Phi, Ngưng Thuý đều là cao thủ Thú Tộc.

Từ điểm này có thể thấy, Dương Thạc không bài xích cao thủ Thú Tộc.

Điều này đã giúp cá mập nắm chắc thêm vài phần.

Chỉ cần chờ khi cá mập trắng gặp lại Dương Thạc rồi nói chuyện của Dương Thành cho Dương Thạc là được rồi. Nghĩ như vậy xong, cá mập trắng không ở đây nữa, hất cái đuôi lên rồi lặn xuống đáy biển.

Cách đây nghìn vạn dặm.

Trên mặt biển Đông Hải, gió êm sóng lặng.

Không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc ở gần đây.

Lúc này, Dương Thạc đã tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Ngoài ra, Tiển Nguyệt, Minh Kiều, Dương Dịch, chị em Tô gia, Huyết Phi, Ngưng Thuý, Thần Long, cùng các cao thủ Thiên Âm môn cũng đã ở trong không gian Thập Phương Ca Sa này.

Huyết Phi cùng Ngưng Thuý đều bị thương, giờ đang khoanh chân ngồi trong sơn cốc trong không gian Thập Phương Ca Sa để tu dưỡng.

Còn đám người Tiển Nguyệt thì đang lo lắng.

- Môn chủ, vừa rồi Dương Thiên muốn truy tung vị trí của chúng ta, nhưng đã bị ta dùng Thập Phương Ca Sa chặn đứt khí cơ cảm ứng của hắn, lại khiến hắn bị chút thương nhỏ. Dù Dương Thiên có giỏi đến đâu thì cũng không thể đuổi theo chúng ta được.

Sau khi Dương Thạc tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa, lập tức mỉm cười nói với đám người Tiển Nguyệt.

- Như vậy hả?

Đám người Tiển Nguyệt đều thở dài một hơi.

- Thực lực của Dương Thiên đã vượt xa tưởng tượng của chúng ta. Chỉ sợ, dù chúng ta liên thủ lại thì cũng chưa chắc đỡ nổi một chiêu của hắn. May mắn là hắn không thể luôn theo dõi vị trí của chúng ta như Nam Man Vương. Ít nhất là bây giờ hắn sẽ không tìm được chúng ta, nên chúng ta vẫn còn an toàn.

Tiển Nguyệt nói.

- Đáng tiếc, tạm thời chúng ta không thể trở về căn cứ của Thiên Âm môn được nữa.

Tiển Nguyệt thở dài một hơi, nói.

Bởi vì một khi họ trở lại Thiên Âm môn, nếu Dương Thiên muốn đối phó bọn họ thì chỉ cần đến Thiên Âm môn là được. Trước khi có năng lực tự vệ, thì đám người Tiển Nguyệt đều phải tiếp tục ở trong không gian Thập Phương Ca Sa rồi.

Chút vấn đề này vẫn chưa là gì.

Sau khi Thiên Âm môn trải qua kiếp nạn này, không những không bị tổn hao lực lượng, mà lại có thêm đám người Dương Thạc gia nhập nên thực lực đã tăng lên rất nhiều. Đám đệ tử Thiên Âm môn gần như được bảo toàn hết. Đồng thời, vì công pháp có thêm truyền thừa của Đạo Hoàng nên cũng hoàn thiện hơn. Không cần thời gian quá dài, chỉ cần ba đến năm năm, đợi sau khi đám người Dương Dịch đột phá, cũng chính là lúc Thiên Âm môn lớn mạnh. Lúc đó, Thiên Âm môn sẽ lại là thánh địa vô đạo, cũng sẽ không khó để chống lại Dương Thiên nữa.

431. Chương 417: Tiềm Tu, Liên Tục Đột Phá, Ứng Hùng Hợp Kích Tầng Thứ Hai

Chương 417: Tiềm tu, liên tục đột phá, Ứng Hùng hợp kích tầng thứ hai

- Môn chủ Tiễn Nguyệt.

Khi Tiễn Nguyệt đang nghĩ những việc này, Dương Thạc chợt mở miệng.

- Bây giờ chúng ta sẽ không về Thiên Âm môn.

- Tốt nhất là chúng ta dứt khoát Đại Chu đi.

- Mộ huyết của Nhân Hoàng sắp mở ra. Đây chính là một cơ hội lớn. Đợi khi mộ của Nhân Hoàng mở ra thì chúng ta sẽ tới đó một chuyến. Bây giờ, chúng ta tới gần Đại Chu, một khi mộ của Nhân Hoàng mở ra thì chúng ta có thể đến đó đầu tiên. Còn nếu bây giờ chúng ta ở lại Đông Hải, dù ta đã đi vào cảnh giới Võ Thánh, đã dễ dàng điều khiển Thập Phương Ca Sa hơn nhưng nếu muốn tới Huyền Vũ sơn trong một ngày thì cũng rất khó.

Dương Thạc nói.

- Như vậy à?

Tiến Nguyệt không cần suy nghĩ, nhẹ gật đầu.

- Được, vậy cứ như thế đi. Đến Đại Chu tìm nơi ẩn núp trước. Đợi khi mộ của Nhân Hoàng mở ra thì chúng ta sẽ lập tức tới đó.

Tiến Nguyệt nói.

Mộ của Nhân Hoàng mở ra chính là một cơ hội lớn hiếm có, nên Tiễn Nguyệt rất coi trọng.

Cần phải biết, Nhân Hoàng chính là người đã thống nhất Nhân Tộc và sáng lập ra văn minh nhân loại ở vạn năm trước. Xét về mặt nào đó, thì người đứng đầu nhân loại trước đây là Đạo Hoàng cũng không sánh bằng.

Vương giả của văn minh nhân loại.

Chắc chắn trong mộ của người đó có không ít bảo vật, công pháp, thiên tài địa bảo.

Những pháp khí hay thiên tài địa bảo bình thường thì không cần nói đến.

Quan trọng nhất là một số truyền thừa của Nhân Hoàng.

Nghe nói, có rất nhiều công pháp, võ kỹ đã thất truyền đều có trong mộ của Nhân Hoàng.

Năm đó, tổ sư của thánh địa võ đạo Chân Vũ môn có thể sáng lập ra đại môn phái này không đơn giản là do ông thông minh tài trí hơn người, cũng không chỉ là do ông đã lấy được một bộ phận Cửu Dương huyền công. Mà có người đoán rằng, tổ sư Chân Vũ môn có thể có thành tựu to lớn như vậy là do trong lúc vô tình ông đã lấy được một số công pháp và võ kỹ truyền thừa của Nhân Hoàng trong Huyền Vũ sơn.

Có thể nói, đồ vật trong mộ của Nhân Hoàng là một sự hấp dẫn lớn đối với bất kì một võ giả nào.

Ngay cả đương thời đệ nhất võ đạo như Dương Thiên cũng rất coi trọng lần mộ Nhân Hoàng mở ra này.

Một khi mộ của Nhân Hoàng mở ra thì đám người Dương Thạc, Tiễn Nguyệt cũng sẽ không bỏ qua cơ hội này.

- Tìm nơi ẩn náu, tĩnh tu trong một thời gian trước đã.

Dương Thạc nói xong, xoẹt một tiếng, mở hư không ra, điều khiển Thập Phương Ca Sa rời đi.

Ngay sau đó, hấn lại vung một tay lên, lại mở ra hư không lần nữa, nhanh chóng đi về phía Đại Chu.

Lúc này Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã đạt tới cảnh giới Võ Thánh sơ kỳ.

Cửu Dương Chân Thân đạt tới cảnh giới Vô Thánh sơ kỳ thì cảnh giới võ đạo của Dương Thạc cũng vững vàng đi vào cấp độ Vô Thánh lõi âm tầng ba. Không chỉ Cửu Dương Chân Thân tiến tới cấp độ này mà thân thể cũng coi như đạt tới cấp độ này rồi.

Nếu chỉ xét về sức chiến đấu thì thân thể hiện nay của Dương Thạc đã cao hơn so với Ân Giao Vương rồi.

Ân Giao Vương được coi là đứng thứ chín trong Thập Đại Yêu Thánh, nhưng thực tế là do hắn có Thập Phương Ca Sa mà thôi.

Kim Thân cùng thân thể của Ân Giao Vương cũng không mạnh mẽ.

Bí thuật ngăn cách nước sông cũng chỉ coi là loại bình thường thôi. Thậm chí, thực tế, hắn cũng không nắm được tinh túy trong Huyền Thủy Ngưng Thân quyết mà hắn tu luyện.

Bây giờ, sau khi thân thể Dương Thạc biến thân Hắc Hùng tăng thứ hai thì lực lượng khí huyết cũng đã tương đương với Ân Giao Vương lúc trước rồi. Hơn thế nữa, công pháp hắn tu luyện, vũ khí mà hắn sử dụng, thậm chí là áo giáp, binh khí của hắn cũng đều hơn xa Ân Giao Vương lúc trước. Bởi vậy, xét về tổng lực chiến đấu thì thân thể Dương Thạc tất nhiên là tốt hơn.

Hồi trước, Ân Giao Vương sử dụng Thập Phương Ca Sa mở hư không ra có thể đi mấy vạn dặm trong một ngày.

Bây giờ, Dương Thạc cũng làm được điều đó.

Xoẹt!

Sau khi mở ra hư không một khắc, Dương Thạc đã đi được hơn vạn dặm.

Xoẹt xoẹt!

Không hề do dự, tiếp tục phá toái hư không.

Chỉ trong khoảng khắc, Dương Thạc đã đi được mấy vạn dặm.

Mấy lần liên tục như vậy, Dương Thạc mới ngừng lại. Lúc này, Dương Thạc sử dụng Thập Phương Ca Sa đã đi được mấy chục vạn dặm trên Đông Hải, đã gần với Đại Chu rồi.

- Tìm một nơi bí ẩn ở ven biển Đại Chu đi.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Lại qua ba ngày nữa.

Dương Thạc lợi dụng khả năng xé rách hư không của Thập Phương Ca Sa để liên tục di chuyển tới biên giới Đại Chu, cũng đã tìm được một hòn đảo nhỏ rất kín đáo cách Đại Chu chỉ có hai ba mươi dặm. Tìm thấy một thạch động sâu trong đảo nhỏ, Dương Thạc mới dừng lại, mở ra không gian Thập Phương Ca Sa rồi đi vào.

Tất nhiên, Dương Thạc định chờ trên đảo nhỏ này, đợi cho đến khi mộ của Nhân Hoàng mở ra.

Nếu đi đến Huyền Vũ sơn trước, rồi chờ ở gần Huyền Vũ sơn thì sẽ là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng Dương Thạc biết, bên Huyền Vũ sơn đã bắt đầu tập nập. Không nói đến Dương Thiên sớm muộn gì cũng đến, mà đám cao thủ Vô Thánh mạnh mẽ của Chân Vũ môn như Trác Tử Dương, yêu thánh Huyền Vũ, thậm chí là Đại Bàng Kim Sí Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ, Hoả La Vương chắc cũng đã đến đó rồi. Những người này đều là cường giả đương thời, biết đâu có mấy kẻ biết bí thuật gì đó có thể phát hiện ra Dương Thạc thì sao.

Vậy nên ở đó không an toàn.

Huống chi, lúc mộ của Nhân Hoàng mở ra cũng là lúc Dương Thiên cùng đám cao thủ này tranh đoạt. Dương Thạc rất khó xen vào được. Mặc dù xen vào được thì có hại hơn có lợi, xác suất nguy hiểm và không có thu hoạch sẽ lớn hơn.

Chẳng bằng, dừng ở chỗ xa này thì hơn.

Khi mộ của Nhân Hoàng mở ra nhất định sẽ có hiện tượng kỳ lạ.

Đến lúc có hiện tượng kỳ lạ xuất hiện thì Dương Thạc sẽ biết mộ của Nhân Hoàng mở ra, lúc đó từ từ đi qua cũng không muộn.

- Mộ của Nhân Hoàng không phải cửa hàng trên đường, không phải ai cũng có thể đi vào, cứ để đám cao thủ này đi trước mở đường cũng được.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Mộ của bậc đế vương thường có các loại cơ quan, hoặc bản thân nó chính là một cái mê cung lớn, tràn ngập các loại nguy hiểm.

Vì sao lại thế? Đó là vì làm cho người ta không thể dễ dàng tiến vào trong đó, quấy rầy người chết nghỉ ngơi.

Nhân Hoàng chính là đế vương muôn đời của nhân loại, vậy nên mộ của ông không thể vào dễ dàng được.

Súng bắn chim đầu đàn. Dương Thạc cảm giác, trong chuyện tiến vào mộ của Nhân Hoàng này, tốt nhất là không nên gây chú ý thì tốt hơn.

- Tiềm tu trước rồi tính. Còn chuyện khác, không vội.

Sau khi sắp xếp trên đảo nhỏ này xong, Dương Thạc liền chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa để tiềm tu.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Một ngày... hai ngày... ba ngày...

Một tháng... hai tháng...

Việc quan trọng nhất của Dương Thạc khi ở trong không gian Thập Phương Ca Sa lúc này chính là tăng lên cảm ngộ võ đạo của chính mình.

Hắn không hy vọng mình có thể tăng cảnh giới võ đạo lên trong thời gian này, để mình có thể đi vào cảnh giới Võ Thánh trung giai. Nhưng ít ra, mình phải cố gắng tăng lên cảm ngộ võ đạo.

432. Chương 418: Tứ Thú Kích, Cửu Sắc Quang, Lực Lượng Không Gian!

Chương 418: Tứ Thú Kích, Cửu Sắc Quang, Lực Lượng Không Gian!

Lúc trước, bên cạnh Dương Thạc chỉ có một mình Dương Địch.

Tuy Dương Địch thông minh tuyệt đỉnh nhưng kinh nghiệm võ đạo còn ít. Nàng có linh ngộ về võ đạo nhưng chỉ hiểu mà không thể diễn đạt bằng lời được, nên không thể trao đổi với Dương Thạc. Huyết Phi và Ngưng Thuý cũng vậy. Dương Thạc cùng trao đổi với bọn họ cũng không có nhiều cảm ngộ về võ đạo. đọc truyện mới nhất tại .

Mà bây giờ, trong không gian Thập Phương Ca Sa này có thêm Tiễn Nguyệt, Minh Kiều..., là những cao thủ Võ Thánh có rất nhiều kinh nghiệm.

Thậm chí, Tô Thanh Như cùng Tô Quân Ninh cũng có nhiều kinh nghiệm về võ đạo. Trao đổi với họ, Dương Thạc thu được rất nhiều lợi ích.

Thậm chí, khi Dương Thạc trao đổi với các sư tỷ, sư muội cùng thế hệ với Tiễn Nguyệt, Minh Kiều cũng thu được rất nhiều lợi ích.

Cảnh giới võ đạo tăng lên thì tất nhiên Dương Thạc cũng hơi thay đổi.

Nếu như nói cảnh giới võ đạo tăng lên rất ít thì thân thể Dương Thạc đã thay đổi rất rõ ràng.

Trong vòng hai tháng, từ Đại Tông Sư sơ kỳ đã tăng cấp lên Đại Tông Sư hậu kỳ, tăng liền hai cấp.

Tốc độ tu luyện như vậy chắc chắn được coi là mạnh rồi.

Chẳng qua, chuyện này cũng là do cảnh giới võ đạo của Dương Thạc đã sớm đi vào cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng ba.

Bình thường, chỉ cần cảnh giới võ đạo tăng lên thì cũng không khó để thực lực thân thể tăng lên. Ví dụ như lúc đầu, Dương Thạc từ Luyện Thể sơ kỳ tự phế võ công, rồi chỉ cần một buổi tối là có thể tu luyện về như cũ.

Còn nữa, sau khi cảnh giới võ đạo của Dương Thiên đạt tới Võ Thánh lôi âm tầng năm, tuy thân thể hắn chỉ là Võ Thánh trung kỳ nhưng đã rất nhanh đạt tới cảnh giới Võ Thánh đỉnh phong. Tương tự còn có thượng cổ Long Hoàng, cũng có cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm, sau khi hắn chiếm được thân thể của Dương Tử Mặc liền lập tức thôn phệ khí huyết, nháy mắt đã tăng lên cấp độ Võ Thánh.

Dương Thạc có cảnh giới võ đạo là Võ Thánh sơ kỳ nên có thể khiến thân thể tăng lên sức mạnh trong thời gian ngắn.

Bây giờ, thân thể hắn là Đại Tông Sư hậu kỳ, sau khi biến thân Hắc Hùng thì lực lượng khí huyết sẽ đạt tới Võ Thánh hậu kỳ. Mà khi thân thể đột phá đến cấp độ Võ Thánh thì lực lượng khí huyết của Dương Thạc lúc đó có thể sẽ vượt qua cảnh giới Võ Thánh.

Còn cao hơn Dương Thiên một chút.

Tuy đến cấp độ như của Dương Thiên thì chênh lệch khí huyết sẽ không tính quá lớn nhưng có thể hơn Dương Thiên về lực lượng khí huyết cũng đủ để Dương Thạc tự hào rồi.

Hai tháng rồi mà mộ của Nhân Hoàng vẫn chưa có dấu hiệu mở ra.

Dương Thạc cũng không nóng vội, tiếp tục tu luyện.

Lại qua một ngày nữa.

Oanh!

Bầu trời trong không gian Thập Phương Ca Sa đột nhiên nổ lớn.

- Chuyện gì vậy? Lại có người đột phá sao?

Dương Thạc vốn đang nhắm mắt tu luyện, bỗng nhiên mở mắt ra.

Trong hai tháng này, không chỉ có Dương Thạc đột phá, mà còn có một số đệ tử của Thiên Âm môn cũng đột phá. Dù sao, Thiên Âm môn có rất nhiều đệ tử bị kẹt ở một bình cảnh nào đó mấy năm, thậm chí là mấy chục năm. Sau khi họ có được truyền thừa của Đạo Hoàng, trong mấy tháng này họ cũng đã có thu hoạch, nên việc họ đột phá đến tầng cao hơn là chuyện rất bình thường. Lúc trước, có một số đệ tử cùng thế hệ với Tiền Nguyệt đột phá lên cấp độ Võ Thánh.

Khi những đệ tử này đột phá đến cảnh giới Võ Thánh thì có thể lập tức thăng chức lên trưởng lão Thiên Âm môn.

Trước sau đã có ba người đột phá lên cấp độ Võ Thánh.

Hiện tại, dù không tính đám người Dương Thạc, Huyết Phi thì tổng thể thực lực của Thiên Âm môn cũng đã tăng so với trước khi ba đại trưởng lão chết đi.

Bây giờ, lại có người đột phá sao?

Dương Thạc mở to mắt, lập tức thấy khí kinh xung quanh thân thể Dương Dịch đang chuyển động, mấy chục khiếu huyết trong cơ thể nàng đang phát ra những tiếng nổ lớn. Có thể thấy, lúc này, nàng đang đột phá.

Sáu mươi bốn khiếu huyết.

Đột phá đến cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong.

Lúc trước, Dương Dịch chỉ là Đại Tông Sư trung kỳ. Vậy mà trong hai tháng, Dương Dịch đã liên tiếp đột phá hai cấp, đạt tới cảnh giới Đại Tông Sư đỉnh phong. Dù là Dương Thạc cũng không thể so với tốc độ này được.

Nguyên nhân chủ yếu là vì Dương Dịch trao đổi với mấy người Tiền Nguyệt, Minh Kiều cùng chị em Tô gia đã thu được rất nhiều điều hữu ích.

Tuy Dương Dịch thông minh, không cần trao đổi cũng có thể tự mình lĩnh ngộ, không ngừng tiến bộ nhưng nếu nòng trao đổi, học hỏi với các trưởng bối sư môn thì tốc độ tăng lên của nòng còn nhanh hơn một chút.

- Dương Dịch đột phá hai cấp rồi sao?

- Cả Huyết Phi cùng Ngưng Thuý cũng đã đột phá hai cấp, đi vào cảnh giới Đại Tông Sư đỉnh phong. Tốc độ đột phá của các nòng còn hơn thân thể của ta rồi. Hiz-khà-zzz... đúng là người ta chênh lệch nhau nhiều quá...

Dương Thạc cảm thán.

Không chỉ Dương Dịch đột phá mà Huyết Phi cùng Ngưng Thuý cũng đột phá hai cấp.

Bọn họ đều là Đại Tông Sư đỉnh phong.

Chỉ thiếu chút nữa là ba người này đều đi vào cảnh giới Vô Thánh.

Dương Dịch đột phá là dựa vào thiên phú hơn người, cùng với việc trao đổi, học hỏi từ đám người Tiền Nguyệt, Minh Kiều.

Còn Huyết Phi cùng Ngưng Thuý đột phá là dựa vào truyền thừa của thượng cổ Huyền Ưng cùng thượng cổ Hắc Hùng. Ngoài ra, sau khi đánh một trận với Nam Man Vương xong, các nòng nhân hoá được phúc, kích phát một số huyết mạch thượng cổ. Bởi vậy, các nòng mới có thể đột phá trong thời gian ngắn. Đây cũng là chỗ tốt khi chiến đấu. Trong quá trình chiến đấu sẽ dễ dàng kích phát một số tiềm năng. Không ít cường giả liều mạng bị thương cũng muốn chiến đấu, chém giết.

Ví dụ như tên Nam Cung Thương chính là một tên ham mê chiến đấu.

- Mấy người Tiểu Dịch chỉ cách cảnh giới Vô Thánh một bước ngắn. Thực lực của chúng ta lại tăng nữa rồi.

Dương Thạc thở dài một hơi, trong lòng hơi kích động.

So với hai tháng trước, thực lực của đám người Dương Thạc lại tăng lên.

Nếu chỉ một tên Nam Man Vương đến đây, Dương Thạc cùng mấy người Dương Dịch, Huyết Phi đồng loạt vây giết thì tên Nam Man Vương này chỉ có chết.

Tuy còn chưa thể chống lại Dương Thiên nhưng nếu đấu với đám người Bỉ Lạc Duy Kỳ, Hoả La Vương thì phần thắng không nhỏ.

Trong cuộc chiến tranh đoạt bảo vật sắp tới khi mộ Nhân Hoàng mở ra đã có vốn liếng rồi.

- Trong những ngày này, mình có giao lưu với Huyết Phi, Ngưng Thuý, cảnh giới võ đạo đã tăng lên, mình cũng hơi hiểu hơn về vũ kỹ. Chắc chỉ vài ngày nữa là mình có thể lĩnh ngộ, khiến cho Ưng Hùng hợp kích tăng lên tầng thứ hai.

Dương Thạc nghĩ thầm.

- Khi đó, dùng Man Thần trảo để phát huy Ưng Hùng hợp kích thì uy lực sẽ tăng lên

Trong lòng Dương Thạc tràn đầy tin tưởng.

Bình thường mà nói, công pháp vũ khí và cảnh giới võ đạo đều cùng cấp độ.

Nhất là một số công pháp vũ kỹ cấp độ bí pháp.

Ví dụ như Hổ Báo Lôi Âm, bình thường mà nói, chỉ khi tiến vào cấp độ võ đạo tương ứng thì mới có thể đạt được bí bảo Hổ Báo Lôi Âm tương ứng. Lúc trước Dương Thạc có thể mở ra Hổ Báo Lôi Âm tầng một ở cấp độ Luyện Thể, đây đã xem như may mắn đến mức tận cùng rồi. Mặc dù như thế, Dương Thạc mở ra Hổ Báo Lôi Âm tầng hai thì cũng gần cấp độ Đại Tông Sư mới làm được.

Ứng Hùng Hợp Kích cũng như thế.

Lúc trước Dương Thạc chỉ có thể lĩnh ngộ, tự nghĩ ra Ứng Hùng Hợp Kích tầng một.

Muốn lĩnh ngộ ra Ứng Hùng Hợp Kích tầng hai, nhiều lần cũng đều không thành công...

Cũng may Dương Thạc không nóng nảy, chẳng qua là tiếp tục lĩnh ngộ, tiếp tục tăng cảnh giới võ đạo bản thân lên. Hiện tại Dương Thạc đã tiến vào cấp độ Võ Thánh sơ giai, cũng đã nắm giữ Hổ Báo Lôi Âm tầng ba. Được cảnh giới võ đạo hỗ trợ, muốn lĩnh ngộ ra Ứng Hùng Hợp Kích tầng hai tự nhiên cũng tương đối dễ dàng.

Nhưng Dương Thạc cũng không sốt ruột lĩnh ngộ Ứng Hùng Hợp Kích tầng hai.

Hiện tại Dương Thạc đã thu hoạch không ít công pháp vũ kỹ.

Ví dụ như Man Vương Xà Quyền của Nam Man Vương, công pháp Hắc Thủy Huyền Xà. Phối hợp một ít thần vận của Thần Long, Dương Thạc có lòng tin sẽ chinh hợp công pháp bản thân lại, sáng chế ra sát chiêu còn mạnh mẽ hơn cả Ứng Hùng Hợp Kích.

- Ứng, hùng, long, xà bốn loại mãnh thú này... công pháp sáng chế ra có lẽ nên gọi là Tứ Thú Kích!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Tứ Thú Kích là công pháp dung hợp phương pháp công giết của bốn loại mãnh thú!

Bốn loại mãnh thú này, trong đó ứng hùng có thể phối hợp hợp kích, long xà cũng có thể phối hợp hợp kích.

Ngoài ra, hùng xà cũng có thể hợp kích.

Đặc tính của hùng là trầm trọng, mà đặc tính của xà lại là linh động, cả hai phối hợp có thể bổ sung ở mức độ nhất định.

Ứng xà cũng có thể phối hợp!

Tuy ứng là thiên địch của loài rắn, nhưng cả hai phối hợp cũng có thể bù đắp bổ sung đặc tính cho nhau.

Ứng là loại đi lộ tuyến cương dương, quang minh chính đại, công kích từ trên xuống. Mà rắn lại hơi âm u tàn nhẫn, gần như lúc nào cũng giấu mình trong cỏ cây rừng nhiệt đới, lúc công kích cũng là từ dưới lên. Từ phương diện này, ít nhất lúc công kích, cả hai hoàn toàn có thể bù đắp bổ sung.

Về phần công kích của rồng...

Thần Long chính là kết quả hỗn hợp của các loại mãnh thú. Nó hoàn toàn có thể phối hợp với bất kỳ loại mãnh thú nào ở mức độ nhất định.

Đối với chế tạo công kích của bốn loại thú, Dương Thạc có mười phần tin tưởng.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, thân thể Dương Thạc và hầu hết các đệ tử Thiên Âm Môn đều đang tĩnh tâm tiềm tu. Chỉ có Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lại không ngừng công kích, ý đồ muốn tận lực tổ hợp công kích của các loại mãnh thú lại với nhau, sáng tạo Tứ Thú Kích vô cùng mạnh mẽ.

Từng đạo thần hoang nguyên lực theo Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc bắn ra bên ngoài.

Những luồng thần hoang nguyên lực này hoặc là hóa thành hình rồng, hoặc là hóa thành hình xà, cũng hoặc là hóa thành hình ưng, hình hùng, tóm lại là các loại biến hóa. Từng đạo thần hoang nguyên lực hình thái mãnh thú này không ngừng đan vào nhau, hỗn hợp lẫn nhau, bộc phát cùng lúc.

Tuyệt đại đa số tình huống đều là hai loại thần hoang nguyên lực hình thái long xà, hai loại thần hoang nguyên lực hình thái ưng hùng tổ hợp với nhau.

Những tổ hợp khác đều cực nhỏ.

Ngẫu nhiên cũng có tổ hợp xà hùng, ưng xà...

Chỉ có điều những tổ hợp này cũng chưa chắc có hiệu quả cường đại.

Đôi khi, hai loại hình thái thần hoang nguyên lực khác nhau tổ hợp lại, bạo phát ra uy lực vượt xa lúc chỉ thúc giục một loại thần hoang nguyên lực.

Mà đôi khi hai loại thần hoang nguyên lực tập hợp lại, không những không thể tăng cường lẫn nhau, ngược lại còn làm suy yếu lẫn nhau.

Hiện tại, Dương Thạc chính là muốn tìm phương thức tổ hợp tốt nhất, khiến bốn loại hình thái thần hoang nguyên lực này thông qua phương thức tổ hợp tốt nhất, bộc phát ra uy thế mạnh nhất!

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Trong nháy mắt lại trôi qua ba ngày.

Ầm ầm!

Trong không gian Thập Phương Ca Sa bộc phát ra một tiếng trầm đục.

Quác quác quác!

Rống rống rống!

Âm thanh Huyền Ưng kêu to đan xen với âm thanh Hắc Hùng gào rú, khiến toàn bộ mảnh thiên địa này đều chấn động, ông ông loạn hưởng. Thậm chí trong không gian Thập Phương Ca Sa này, thi thể Huyền Ưng thượng cổ, thi thể Hắc Hùng thượng cổ trong sơn cốc kia cũng đều chấn động ông ông. Dường như Huyền Ưng kêu to và Hắc Hùng gào rú này đang cộng minh lẫn nhau.

- Ồ?

Đang nhắm mắt khoan chân tiềm tu cũng, Hồng Phi, Ngưng Thúy đều bỗng nhiên mở hai mắt ra, nhìn nhau một cái, trong mắt đều có một tia kinh hãi.

- Là Dương đại ca!

- Đây là công pháp Ưng Hùng Hợp Kích của Dương đại ca. Ưng Hùng Hợp Kích này so với Ưng Hùng Hợp Kích lúc trước, uy lực tăng lên ít nhất ba thành! Chẳng lẽ Dương đại ca rốt cục đã luyện thành công pháp Ưng Hùng Hợp Kích tầng hai?

Hai mắt Hồng Phi tỏa sáng, vừa nói vừa nhanh chóng đứng dậy, dường như muốn lập tức chạy đến trước mặt Dương Thạc, xem thử Dương Thạc có thật sự lĩnh ngộ ra Ưng Hùng Hợp Kích tầng hai hay không.

- Tiểu Phi!

Nhưng đúng lúc này, Ngưng Thúy đứng dậy, khẽ vươn tay, ngăn Hồng Phi đang vội vàng xao động lại.

- Hiện tại hình như Dương đại ca còn đang tiếp tục nghiên cứu lĩnh ngộ công pháp, dường như muốn dung nhập Long Xà Hợp Kích vào Ưng Hùng Hợp Kích. Người không nên chạy đến quấy rầy hắn!

Ngưng Thúy nhìn thoáng qua Dương Thạc nơi xa, thấp giọng nói ra.

Giờ phút này, trong mắt Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc không vui không buồn, lơ lửng giữa không trung. Các loại thần hoang nguyên lực dật tán bên ngoài thân thể, dường như lúc nào đều muốn chuyển hóa thành các loại hình thái mãnh thú.

Vừa rồi Dương Thạc đánh ra Ưng Hùng Hợp Kích, uy thế đâu chỉ cường đại hơn lúc trước một hai phần.

Dương Thạc biết rõ, Ưng Hùng Hợp Kích này tuyệt đối đã đạt tới cấp độ tầng hai.

- Ưng Hùng Hợp Kích đã tiến vào Tầng hai rồi...

- Chỉ tiếc rằng trong Tứ Thú Kích này, công pháp hợp kích khác còn xa xa chưa đạt tới cấp độ này...

Trong lòng Dương Thạc thở ra một hơi, thầm nghĩ.

Đối với Dương Thạc, bản thân có thể đánh ra Ứng Hùng Hợp Kịch tầng hai cũng không có gì nổi bật, là chuyện rất bình thường, không cần quá mừng rỡ.

Khiến toàn bộ Tứ Thú Kịch đều đạt tới cấp độ tầng hai, như vậy mới xem như thành công!

Ầm ầm!

Khoát tay, Dương Thạc đánh ra một chiêu.

Rầm! Rầm!

Hai luồng thần hoang nguyên lực bắn ra từ trong thân thể hắn.

Quác!

Xì...!

Hai đạo từ trên xuống dưới hóa thành một đầu Huyền Ưng, mãnh liệt tấn công xuống. Một đạo khác thì từ dưới lên trên, hóa thành một đầu Huyền Xà, mạnh mẽ nhảy lên, cắn xé kịch liệt...

Ứng Xà Hợp Kịch!

Hai đạo thần hoang nguyên lực ứng xà này, một trên một dưới, va chạm vào nhau trong không trung phát ra tiếng vang ầm ầm, bộc phát ra uy thế mạnh mẽ.

Nhưng Dương Thạc có thể cảm thấy rõ ràng, tuy Ứng Xà Hợp Kịch nhìn như uy lực không tệ nhưng chỉ có thể so với Ứng Hùng Hợp Kịch tầng hai. Không chỉ là Ứng Xà Hợp Kịch, ngay cả Xà Hùng Hợp Kịch cũng không kém cấp độ này nhiều lắm. Tuy Dương Thạc có thể dễ dàng thi triển những bí pháp đánh hợp kích ra nhưng uy lực của những bí pháp này đều chỉ dừng lại ở tầng một, chỉ có hiệu quả với Võ Thánh bình thường mà thôi. Gặp phải cường giả Võ Thánh Lôi âm tầng bốn như Nam Man Vương, bí pháp hợp kích Tầng một này căn bản chưa đủ dùng!

- Từ từ sẽ được thôi. Ứng Hùng Hợp Kịch đã tiến vào tầng hai rồi. Những bí pháp hợp kích khác chậm rãi nghiên cứu lĩnh ngộ, chắc hẳn không lâu sau cũng có thể tiến vào cấp độ tầng hai...

433. Chương 419: Huyệt Mộ Mở Ra, Kỳ Ngộ Không Ngừng, Cường Giả Tụ Tập!

Vô Tận Thần Công

Chương 419: Huyệt mộ mở ra, kỳ ngộ không ngừng, cường giả tụ tập!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Trong lòng Dương Thạc cũng không nóng nảy.

Dù sao cảnh giới võ đạo của hắn đã đạt tới cấp độ Võ Thánh Lôi âm tầng ba.

Có thể lĩnh ngộ tầng hai Ứng Hùng Hợp Kịch, như vậy không bao lâu sau cũng đều có thể lĩnh ngộ tầng hai Ứng Xà Hợp Kịch, Xà Hùng Hợp Kịch.

Ầm ầm!

Đúng lúc Dương Thạc đang thầm nghĩ như vậy, chợt thấy trong không gian Thập Phương Ca Sa đột nhiên vang lên tiếng nổ ầm ầm.

Ông...! Ông...!

Ông...! Ông...!

Toàn bộ không gian Thập Phương Ca Sa đều chấn động ông ông.

- Hả? Đây là tiếng vang gì?

Dương Thạc cũng bất chấp diễn luyện bí pháp Tứ Thú Kích, lông mày nhanh chóng nhíu lại, nhìn về phía bầu trời bên trên.

Lúc trước, trong không gian Thập Phương Ca Sa này, những đệ tử Thiên Âm Môn, kể cả Huyết Phi Ngưng Thúy Dương Dịch liên tiếp đột phá đã dẫn phát thiên địa dị tượng. Không gian Thập Phương Ca Sa này chấn động cũng đều là chuyện vô cùng bình thường.

Nhưng lúc này đây, Dương Thạc lại cảm giác Thập Phương Ca Sa này chấn động có chút bất thường.

Đường như ngoại giới ảnh hưởng đã dẫn phát không gian Thập Phương Ca Sa chấn động.

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Chẳng lẽ Dương Thiên đã đến, muốn công phá không gian Thập Phương Ca Sa này?

Cùng lúc đó, trong không gian Thập Phương Ca Sa, Tiễn Nguyệt Minh Kiều cũng đều cảm thấy không gian chấn động, liên tục mở to mắt, hơi nghi hoặc nhìn lên bầu trời.

- Hẳn không phải là Dương Thiên!

Âm thanh trầm thấp của Dương Thạc vang lên.

- Ta vô cùng quen thuộc khí tức của Dương Thiên. Hẳn đến ta không thể không biết. Đây là một loại lực lượng khác đã dẫn phát không gian Thập Phương Ca Sa chấn động. Không biết rốt cục là lực lượng gì...

Sắc mặt Dương Thạc vô cùng ngưng trọng.

Vút!!

Một tiếng vang nhỏ truyền tới.

Một viên ngọc thạch màu xanh hơi mờ rơi xuống tay Dương Thạc, đúng là Hư Không Thạch.

Viên Hư Không Thạch này hình như cũng bị ngoại giới chấn động, ông ông loạn hưởng. Dương Thạc suýt nữa cũng không thể nắm chặt khối Hư Không Thạch này rồi.

- Không gian Thập Phương Ca Sa là một không gian đơn độc bên ngoài không gian bình thường. Cho dù Dương Thiên có đến, muốn phát động công kích chấn động đến không gian Thập Phương Ca Sa này thì độ khó cũng rất lớn. Trừ phi là... cao thủ cấp độ Hư Không Vô Thánh tới đây oanh kích không gian Thập Phương Ca Sa này.

- Nhìn xem rốt cục là tình huống thế nào!

Dương Thạc thì thào nói xong, một tay phất lên.

Bầu trời không gian Thập Phương Ca Sa này chợt trở nên hơi mờ. Đám người Dương Thạc nhìn lên bầu trời hơi mờ này, có thể nhìn thấy rõ ràng tất cả mọi chuyện bên ngoài ngoại giới.

Giờ phút này, không gian bên ngoài bình thường đúng là ban đêm.

Bầu trời bên trên lốm đốm sao trời.

Bầu trời hơn mười vạn dặm phía tây lại có một luồng hào quang cứu sắc kỳ dị đang tỏa ra. Luồng hào quang cứu sắc này dường như bay lên từ mặt đất, chạy suốt phía chân trời. Mặc dù cách xa nhau hơn mười vạn dặm nhưng bên Dương Thạc vẫn đều có thể quan sát rõ ràng dị tượng này.

Hào quang cứu sắc này dường như là một loại lực lượng không gian kỳ dị, có thể trực tiếp mở ra hư không, ảnh hưởng đến không gian trong Thập Phương Ca Sa.

- Phương hướng kia... chẳng lẽ là... Huyền Vũ Sơn!

Dương Thạc nhìn qua nơi hào quang cứu sắc bay lên, nhướng mày, sắc mặt nhanh chóng trở nên ngưng trọng.

Huyền Vũ Sơn!

Huyệt mộ Nhân Hoàng ở đó!

Dương Thạc đã sớm biết được tin tức huyệt mộ Nhân Hoàng sắp mở ra. Tiễn Nguyệt thân là môn chủ Thiên Âm Môn, thậm chí còn biết sớm hơn cả Dương Thạc. Hiện tại nhìn thấy hào quang cửu sắc bay lên từ phụ cận Huyền Vũ Sơn, hầu như không cần nghĩ, Dương Thạc và đám người Tiễn Nguyệt đều lập tức biết rõ kia tuyệt đối là do huyệt mộ Nhân Hoàng xuất hiện.

Cho dù không phải huyệt mộ Nhân Hoàng đã mở ra, ít nhất đây cũng là dấu hiệu huyệt mộ Nhân Hoàng sắp mở ra!

- Huyệt mộ Nhân Hoàng rốt cục sắp mở ra rồi sao...

Hai hàng lông mày Dương Thạc hơi rủ xuống.

Trong miệng thở ra một hơi thật dài, tâm cảnh Dương Thạc vô cùng bình thản.

Đối với bất luận cao thủ võ đạo nào, Huyền Vũ Sơn xuất hiện dị tượng, huyệt mộ Nhân Hoàng mở ra đều tuyệt đối là đại sự. Huyệt mộ Nhân Hoàng này vừa mới mở ra lập tức xuất hiện hào quang cửu sắc, không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc cách xa hơn mười vạn dặm đều có thể bị ảnh hưởng. Chỉ cần một điểm này cũng đủ để nói rõ tầm ảnh hưởng do huyệt mộ Nhân Hoàng mở ra mang đến.

Nhưng cho dù như thế, hiện tại Dương Thạc đã không còn xúc động mãnh liệt như trước, muốn lập tức đến Huyền Vũ Sơn tìm tòi rốt cục thế nào.

Bởi vì Dương Thạc biết rõ hiện tại vẫn chưa tới thời cơ!

Tùy tiện tiến về Huyền Vũ Sơn trước, không có chỗ tốt gì với hắn, với Thiên Âm Môn hết.

Một khi đến Huyền Vũ Sơn, rất có thể tiếp theo Dương Thạc sẽ phải đối mặt với Dương Thiên, thậm chí là đối địch với cao thủ siêu cấp của Chân Vũ Môn. Cướp đoạt bảo vật với những cao thủ siêu cấp này, Dương Thạc còn chưa nắm chắc như vậy.

- Người phải tự biết mình!

Dương Thạc thì thào nói ra.

Nếu thực lực bản thân còn chưa đạt tới cấp độ chiến lực bậc nhất đương thời, vậy thì không nên tiến về Huyền Vũ Sơn rồi!

Nếu là của mình thì chính là của mình!

Không được rút ruột!

Bình thường mà nói, những cao thủ võ đạo hầu như đều hiểu được đạo lý này. Nhất là võ giả đạt tới cấp độ Võ Tôn trở lên, không ai là kẻ ngu, đều có thể hiểu rõ đạo lý này. Nhưng bị bảo vật, truyền thừa trong huyệt mộ Nhân Hoàng hấp dẫn, người có thể vô cùng trầm ổn, không hành động gì tuyệt đối là số ít!

Giờ phút này, ngay cả mấy cao thủ Thiên Âm Môn như Tiễn Nguyệt hay Minh Kiều thì cũng đều rục rịch, hướng chỉ là những cao thủ võ đạo khác.

- Sau tối nay, chỉ sợ Huyền Vũ Sơn Đại Chu lập tức xuất hiện từng trận gió tanh mưa máu rồi...

Dương Thạc chậm rãi nhắm hai mắt lại, trầm nghĩ.

- Dương Thạc!

Bên kia, Tiễn Nguyệt không khỏi nhìn Dương Thạc một cái, trong mắt mang theo vẻ nóng ruột.

- Tiễn Nguyệt môn chủ, hiện tại còn chưa phải thời cơ tốt nhất để tiến vào Huyền Vũ Sơn. Tốt nhất chúng ta vẫn nên tiếp tục chờ đợi ở Đông Hải này đi. Yên tâm đi, chúng ta đã có Thập Phương Ca Sa, chờ sau khi thời cơ đến đều có thể tiến vào Huyền Vũ Sơn, tiến vào huyệt mộ Nhân Hoàng sẽ không muộn hơn bất cứ kẻ nào đâu. Hiện tại tĩnh tâm lại, từ từ chờ đợi là được!

Dương Thạc chậm rãi nói ra.

- Như vậy sao?

Nghe được những lời này của Dương Thạc, Tiễn Nguyệt thở ra một hơi thật dài, ánh mắt thoáng lóe lên một cái.

Rất cực cũng cường ép áp chế nội tâm xao động xuống.

- Là ta quá vội vàng xao động rồi. Không thể không nói ở phương diện tâm cảnh hay tu vi, Dương Thạc người khiến ngay cả mấy người chúng ta đều thấy mặc cảm!

Tiến Nguyệt thấp giọng nói ra.

Dương Thạc mỉm cười, cũng không nhiều lời.

Đương thời, tâm cảnh tu vi của Dương Thạc quả thật có ít người có thể so sánh được.

Chủ yếu là khi Dương Thạc mới tu luyện võ đạo, trong mấy năm đều không đột phá tới Luyện Thể trung giai. Tình huống này đã tôi luyện tâm cảnh Dương Thạc vô cùng kiên định. Nhất là lấy hay bỏ, Dương Thạc càng trầm ổn đến mức người bình thường khó có thể bì được.

Không phải là của mình, tuyệt đối sẽ không cưỡng cầu, cũng sẽ không có chút cảm giác hâm mộ ghen ghét nào. xem tại

Hiện tại, tư chất ngộ tính của Dương Thạc vẫn không cao.

Tư chất ngộ tính của Dương Địch cao hơn Dương Thạc gấp trăm gấp ngàn lần, Dương Thạc cũng không cảm thấy hâm mộ ghen ghét.

Ngoài ra, Huyết Phi và Ngưng Huyết có truyền thừa thượng cổ, Dương Thạc cũng không hâm mộ chút nào.

So với ngộ tính của Dương Địch, so với truyền thừa thượng cổ của Huyết Phi và Ngưng Thúy, cho dù bảo vật, công pháp vũ kỹ trong huyết mộ Nhân Hoàng có lợi hại hơn, giá trị có cao hơn nữa thì thực tế, Dương Thạc cũng không coi vào đâu.

Trong tình huống này, tuy vô cùng chú ý đến công pháp vũ kỹ, bảo vật trong huyết mộ Nhân Hoàng nhưng Dương Thạc vẫn có thể ổn định tâm tình, không tùy tiện tiến về phía trước vào lúc này.

- Đợi thôi!

Sau khi nói xong một câu, Dương Thạc nhắm hai mắt, lại bắt đầu diễn luyện vũ kỹ Tứ Thú Kích.

Mà một lúc lâu sau, Tiễn Nguyệt Minh Kiều, Huyết Phi Ngưng Thúy Dương Địch sau khi tâm tình chậm chậm ổn định lại, cũng bắt đầu nhắm mắt xếp bằng tu luyện.

Ngoại giới có hấp dẫn, các nàng lại nhất định phải ổn định tâm tình, tu luyện ở đây. Chưa nói đến hiện tại tâm trạng của các nàng có thật sự trầm xuống hay không, ít nhất đây cũng đều là tôi luyện với các nàng. Trải qua lần tôi luyện này, tương lai khi đối mặt với hấp dẫn, các nàng cũng không dễ dàng thất thủ tâm thần.

Lúc đám người Dương Thạc và Thiên Âm Môn ở đây yên lặng theo dõi kỳ biến.

Toàn bộ Đại Chu, địa vực Đại Thần, thậm chí là Đông Hải, thậm chí là Nam Hải, Bắc Vực, Nam Man Thập Vạn Đại Sơn.... giờ khắc này, khắp nơi đều trở nên vô cùng náo loạn.

Trong loạn lưu Hàn Băng.

Ầm ầm!

Một nam tử cao lớn làn da tuyết trắng, thân trên trần trụi, cưỡi một đầu Băng Long vô cùng to lớn, chậm rãi đi ra từ trong loạn lưu Hàn Băng của Bắc Vực Băng Nguyên này.

Nam tử này cũng không mang huyết thống Đại Chu, thân hình cao lớn, làn da tuyết trắng, tóc màu hồng da cam, đôi mắt thì là màu nâu nhạt. Người này đúng là thủ lĩnh bắc vực Man tộc, Bỉ Lạc Duy Kỳ, cao thủ tuyệt thế đã đánh một trận với Dương Thiên, bị Dương Thiên đuổi vào loạn lưu Hàn Băng. Mà trong trận đánh ở Yến Sơn khi Thần Long xuất thế, Dương Thiên lại càng ngang nhiên ra tay, hầu như đánh chết Bỉ Lạc Duy Kỳ, cũng chém chết tọa kỵ Băng Long cấp độ Võ Thánh của hắn!

Giờ phút này, so với lúc ở Yến Sơn, thực lực Bỉ Lạc Duy Kỳ này dường như lại càng tiến thêm một bước.

Mặc dù chưa tiến vào cấp độ Vô Thánh Lôi âm tầng năm, nhưng riêng sức chiến đấu, ít nhất hiện tại Bỉ Lạc Duy Kỳ cũng có thể liều mạng với Dương Thiên.

Ngoài ra, biến hóa lớn nhất chính là tọa kỵ dưới chân hắn.

Băng Long!

Lúc trước tọa kỵ của hắn, Băng Long Vô Thánh đã sớm bị Dương Thiên chém giết.

Không thể tưởng tượng trong khoảng thời gian ngắn ngủi hơn hai năm, Bỉ Lạc Duy Kỳ này lại có được một tọa kỵ Băng Long nữa.

Hơn nữa so với con trước kia, con Băng Long này dường như càng có thực lực cường đại hơn, chỉ đơn thuần khí huyết đã gần như tiến vào cấp độ Vô Thánh đỉnh phong. Mạnh mẽ như Dương Thiên, nếu muốn thoát khỏi một cái chém giết thì cũng vô cùng khó khăn.

Rống rống...

Rống rống...

Bỉ Lạc Duy Kỳ thoáng xuất hiện từ loạn lưu Hàn Băng, Băng Long dưới thân lập tức ngửa mặt lên trời gào rú.

- Tiểu Băng, yên tĩnh một chút!

Bỉ Lạc Duy Kỳ vỗ vỗ lên đầu Băng Long.

- Dương Thiên, người chém giết tọa kỵ Băng Long của ta, thù hận giữa ta với người không đội trời chung! Hừ, không thể tưởng tượng được ta xâm nhập vào trong loạn lưu Hàn Băng lại có thể tìm được một con Băng Long đóng băng vạn năm. Con Băng Long này chính là thủy tổ Băng Long, suýt chút nữa đã vượt qua cấp độ Vô Thánh, đạt tới cấp độ như Thần Long thượng cổ... Hiện tại, Bỉ Lạc Duy Kỳ ta muốn nhìn xem Dương Thiên người có thể chém giết tọa kỵ Băng Long của ta giống như lúc trước được không!

Bỉ Lạc Duy Kỳ thì ào nói.

Bỉ Lạc Duy Kỳ bị Dương Thiên đánh bại dễ dàng, suýt chút nữa đã giết chết. Từ đó, Bỉ Lạc Duy Kỳ lập tức xám xịt trở về Bắc Vực Băng Nguyên.

Hắn cũng là người có kỳ ngộ lớn. Không thể tưởng tượng được trong loạn lưu hàn băng Bắc Vực Băng Nguyên này, hắn lại có thể tìm được một thân thể Băng Long thượng cổ bị đóng băng.

Dựa vào bí pháp, Bỉ Lạc Duy Kỳ gỡ bỏ niêm phong trên đầu Băng Long này.

Có thể do bị đóng băng quá lâu, thần hồn của Băng Long này đã sớm vẫn lạc. Hiện tại trong đầu nó là một thần hồn hoàn toàn mới, trực tiếp coi Bỉ Lạc Duy Kỳ trở thành cha mẹ, dễ dàng bị Bỉ Lạc Duy Kỳ thu phục, trở thành tọa kỵ của hắn.

Lúc này đây, Bỉ Lạc Duy Kỳ mang theo đầu tọa kỵ Băng Long này ra ngoài, chính là tìm Dương Thiên, tiếp tục trận chiến lúc trước.

Ừnh!

Bỉ Lạc Duy Kỳ vừa mới đi ra khỏi loạn lưu hàn băng, lại tiếp tục đi về phía nam.

Chợt thấy ở phía nam, một luồng cửu sắc hào quang mạnh mẽ bắn lên phía chân trời.

Rống rống!

Đầu Băng Long dưới thân Bỉ Lạc Duy Kỳ nhìn thấy hào quang cửu sắc này, sợ tới mức thân thể run lên, theo bản năng liền lùi lại bảy tám bước, rống rống kêu loạn.

- Hả?

Bỉ Lạc Duy Kỳ bỗng nhiên nhíu hai mắt lại.

- Đây là... Huyền Vũ Sơn Đại Chu? Huyền Vũ Sơn chính là nơi ở của thánh địa võ đạo Chân Vũ Môn. Chẳng lẽ Chân Vũ Môn đã có biến cố gì? Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng! Cho dù Chân Vũ Môn cao thủ nhiều như mây, nhưng môn chủ Chân Vũ Môn là Trác Tử Dương cũng chưa đạt tới trình độ như Dương Thiên. Ngay cả Dương Thiên thì cũng không thể tản mát ra hào quang cửu sắc này...

- Chẳng lẽ là...

Trong lòng Bỉ Lạc Duy Kỳ nghĩ đến, hai mắt chợt sáng ngời.

- Huyệt... mộ... Nhân... Hoàng?

Trong miệng hắn nhanh chóng phát ra bốn chữ này.

Trong Huyền Vũ Sơn có huyệt mộ Nhân Hoàng, Bỉ Lạc Duy Kỳ đương nhiên biết rõ điều này.

Sau một khắc, hai mắt Bỉ Lạc Duy Kỳ hơi nheo lại...

- Đi!

Điều khiển Băng Long dưới thân, Bỉ Lạc Duy Kỳ lập tức tiến về phía nam.

Cùng lúc đó, trong Hỏa La Quốc, Hỏa La Vương Đái Lặc cũng đã cảm nhận được hào quang cửu sắc này từ lâu.

Hoàng cung Hỏa La.

Uỳnh!

Ngồi ngay ngắn trên Thánh Hỏa Vương Tọa, Đái Lặc mạnh mẽ đứng dậy.

- Huyền Vũ Sơn, huyệt mộ Nhân Hoàng rốt cục mở ra rồi sao?

- Lâm nhi, hiện tại giao cho người phụ trách chính vụ Hỏa La Quốc. Phụ thân lập tức đi Huyền Vũ Sơn kiếm lợi đây. Lần này lục đạo luân hồi hỏa diễm kính cảnh của Thánh Hỏa Đạo đã mở ra. Người có thể đi vào trong đó. Đạt được Thánh Hỏa Tâm. Tương lai, vương vị của ta, truyền thừa Thánh Hỏa Đạo sẽ là của người. Lần này phụ thân đi Huyền Vũ Sơn, hi vọng có thể đạt được bảo vật bí tịch, trở về truyền cho người, để người dọn sạch chướng ngại, để sau này người có thể dễ dàng không chế Thánh Hỏa Đạo, không chế Hỏa La Quốc...

Hỏa La Vương Đái Lặc nói xong, một tay phát lên, Thánh Hỏa Vương Tọa dưới chân lập tức bay lên trời.

- Vâng, phụ thân!

Vị trí dưới tay, một thiếu nữ trẻ tuổi cúi người đáp.

Thiếu nữ này không phải ai khác, chính là công chúa Hỏa La, Đại Lâm Nhi. Giờ phút này, Đại Lâm Nhi sớm đã không phải công chúa đệ vực kinh thành Đại Chu kia. Thực lực của nàng rõ ràng cũng đã tiến vào cấp độ Võ Thánh.

434. Chương 420: Ngay Cả Nó Cũng Xuất Thế Sao???

Vô Tận Thần Công

Chương 420: Ngay Cả Nó Cũng Xuất Thế Sao???

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Rất hiển nhiên, trong khoảng thời gian ngắn này, Đại Lâm Nhi cũng đã có kỳ ngộ thật lớn!

Trong một quân doanh cực lớn tại Túc Châu.

Gần nửa đêm, quân doanh là một mảnh đen kịt yên tĩnh. Thỉnh thoảng mới nhìn thấy vài đội quân sĩ, tay cầm đuốc, nhẹ nhàng đi lại dò xét trong quân doanh này. Thân hình của mấy quân sĩ này đều to lớn, trong lúc bước đi, lưng, eo thẳng tắp, hai mắt chăm chú quét qua mọi chỗ trong quân doanh này, để bảo đảm không có người nào có thể ẩn trốn!

Đại Chu Thần Vũ quân!

Quân đội đóng ở Túc Châu này chính là Đại Chu Thần Vũ quân.

Thống soái Thần Vũ quân chính là Đại Chu Thần Vũ Vương, cường giả siêu cấp đạt tới cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng bốn, cao thủ tuyệt đỉnh tầng chiến lược thứ hai đương thời, Càn Ngọc Long.

Giờ phút này, tại một doanh trường lớn nhất bên ngoài quân doanh Thần Vũ.

Một nam tử tầm ba mươi tuổi mặc áo giáp màu bạc, dáng người cao ngất, khí vũ hiên ngang, đang đứng ở bên ngoài doanh trường, hai mắt nhìn về phía nam.

Lông mày hần hơi nhíu lại.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đột nhiên, từ trên bầu trời phía nam xuất hiện một luồng ánh sáng chín màu phóng lên trời, khiến cho đất trời rung chuyển. Quân doanh Thần Vũ tại Túc Châu cách xa chỗ đó mấy vạn dặm, vậy mà cũng bị chấn động, từng doanh trường đều phát ra tiếng vang rắc rắc.

- Chuyện gì xảy ra thế?

- Cảnh giới!

Những quân sĩ đang canh gác quân doanh này đều biến sắc. Trong tiếng vang keng keng, những quân sĩ này đồng loạt rút ra bảo kiếm ở bên hông, nắm chặt trường mâu trong tay. . .

- Hả?

Sắc mặt của nam tử đứng bên ngoài doanh trường kia lập tức trở nên ngưng trọng.

- Rốt cuộc thì mộ Nhân Hoàng cũng đã mở rồi sao?

Nam tử này thì thảo tự nói một câu.

Ngay sau đó, nam tử này trầm giọng quát:

- Tất cả thu hồi binh khí. Ở bên ngoài mấy vạn dặm, bên trong núi Huyền Vũ đang xảy ra hiện tượng kỳ dị, không liên quan đến chúng ta. Truyền lệnh xuống, để cho tất cả quân sĩ Thần Vũ quân đều đi nghỉ ngơi, không cần quan tâm đến hiện tượng kỳ dị của núi Huyền Vũ!

- Vâng, Vương gia!

- Tuân lệnh!

Những quân sĩ tuần tra kia lập tức nhận lệnh.

Nam tử khí vũ hiên ngang vừa mới nói chuyện chính là cao thủ đứng đầu hoàng thất Đại Chu, cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng bốn, Càn Ngọc Long.

VÚT...T...T!! VÚT...T...T!! VÚT...T...T!!

Càn Ngọc Long vừa ra lệnh, lập tức từ phía sau hần truyền lại những tiếng vút vút. Mấy nhân ảnh bay nhanh đi, bao gồm năm người, ba nam hai nữ. Năm người này đều mặc áo giáp trắng, trên người tỏa ra luồng khí tức khí huyết đậm đặc. Người yếu nhất cũng đạt tới cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong. Nam tử mạnh nhất kia tầm hơn bốn mươi tuổi, đã đạt tới cấp độ Võ Thánh sơ kỳ.

Năm người này chính là thị vệ thiếp thân của Càn Ngọc Long, Ngân Giáp Vệ.

Càn Ngọc Long là cao thủ đứng đầu hoàng thất Đại Chu, thậm chí lực lượng có thể so sánh cùng với Trần Quốc Công Dương Thiên. Thế lực chủ yếu của Dương Thiên là ở phía nam, gần phía tây Thập Vạn Đại Sơn

tộc Nam Man và Nam Tinh. Tuy hãn cũng từng tiến về Bắc Địa tác chiến nhưng cũng không nhiều. Hãn không có căn cơ tại phương bắc.

Phương bắc là phạm vi thế lực Càn Ngọc Long.

Quân đội của Càn Ngọc Long đóng ở khu vực Túc Châu.

Hướng bắc chạy suốt núi Đại Tuyết, giao giới với Hỏa La quốc, phía đông bắc là bắc vực băng nguyên.

Thần Vũ quân của hãn am hiểu tác chiến ở bên trong cánh đồng tuyết băng vực này. Chính bởi vì mặc áo giáp bạc cho nên thủ hạ của Càn Ngọc Long mới được gọi là Ngân Giáp Vệ.

- Vương gia. . .

Bị hiện tượng kỳ dị tại núi Huyền Vũ bên ngoài hấp dẫn cho nên năm cao thủ Ngân Giáp Vệ vừa bay ra khỏi doanh trường. Nam tử trung niên có thực lực mạnh nhất kia liền muốn lên tiếng hỏi thăm.

Càn Ngọc Long nhẹ nhàng khoát tay, cắt đứt câu hỏi này của nam tử trung niên.

- Nếu như bốn vương đoán không sai thì hiện tượng kỳ dị tại núi Huyền Vũ kia chính là mộ Nhân Hoàng đã mở ra!

Càn Ngọc Long trầm giọng nói.

- Mộ Nhân Hoàng mở ra, tràn ngập nguy hiểm, kỳ ngộ rất lớn. Chắc hẳn hoàng thượng sớm đã đến đấy rồi. Bốn vương cũng muốn đi tới núi Huyền Vũ giúp đỡ hoàng thượng lấy được bí bảo Nhân Hoàng để lại và công pháp vũ kỹ truyền thừa, bảo trụ cơ nghiệp trăm năm của Đại Chu ta!

- Các người là cận vệ của bốn vương. Bốn vương tiến về núi Huyền Vũ, vốn để các người ở lại chỗ này, tọa trấn Thần Vũ quân, tránh cho lúc bốn vương không có ở đây, bọn trộm cắp thừa cơ tiến vào. Nhưng huyệt mộ Nhân Hoàng đã mở ra, đây là kỳ ngộ cực lớn. Không cho các người tiến tới núi Huyền Vũ thì quả thật cũng quá bất công. Vậy ai muốn theo bốn vương tiến tới núi Huyền Vũ, ai muốn tọa trấn quân doanh Thần Vũ thì tự các người quyết định đi!

Càn Ngọc Long nói.

- Vương gia, thuộc hạ năm nay đã hơn năm mươi, đi vào cảnh giới Võ Thánh đã là hạnh phúc rồi. E rằng cho dù gặp được kỳ ngộ lớn cũng khó có thể tiến thêm. Thuộc hạ ở lại đây!

Nam tử trung niên cấp độ Võ Thánh kia không hề do dự, lập tức nói. xem tại

- Vương gia, ta là một hoạn quan, cả đời chỉ vượt qua được cấp độ Võ Thánh máu chó. Ta cũng ở lại!

Một nam tử không râu, mặt trắng, chừng ba mươi tuổi cũng chậm rãi nói.

Hai nữ tử và một nam tử thoát nhìn tầm ba mươi tuổi cũng muốn lên tiếng nói muốn ở lại.

Nhưng không chờ bọn họ nói chuyện, Càn Ngọc Long đã sớm lên tiếng.

- Ủ, cứ như vậy đi. Tiểu Tình, Vân Nhi, Đỗ Long, ba người các người theo bốn vương tới núi Huyền Vũ. Lần này tiến vào núi Huyền Vũ cực kỳ hung hiểm. Các người đi cùng bốn vương cũng có thể trợ giúp lẫn nhau!

- Đi thôi!

Càn Ngọc Long vừa nói vừa bước đi nhanh. . .

Ni La Quốc, Kim Phật tự.

Bên trong Hiển Tông, một lão tăng thoát nhìn chừng bảy, tám chục tuổi, thân hình gầy còm vốn đang nhắm mắt ngồi xếp bằng, giờ phút này đột nhiên chậm rãi mở hai mắt ra.

- Huyệt mộ Nhân Hoàng đã mở ra sao?

Tiếng nói khàn khàn truyền ra từ trong miệng lão tăng.

- Vạn năm trước, Nhân Hoàng xưng đế, mở ra văn minh nhân đạo. Phật tổ ta và Nhân Hoàng không hợp chính kiến, liền tiến về vùng đất Tây Nam này, khai sáng ra quốc gia Ni La. Sau ba mươi năm, Phật tổ bỗng nhiên một mình tiến về Trung Nguyên gặp gỡ Nhân Hoàng... Một năm sau, Phật tổ viên tịch, Nhân Hoàng cũng chết đi. E rằng trong chuyện này đã xảy ra một số chuyện cực kỳ bí ẩn. . .

- Hiện tại mộ Nhân Hoàng đã mở ra, lão nạp cũng muốn tới đó tìm hiểu một chút. . .

Vừa dứt lời, lão tăng này vươn người đứng dậy, khoác một bộ áo cà sa màu vàng lên người, bước đi ra khỏi cung điện Kim Phật tự. . .

Cùng lúc đó, một tăng nhân thoát nhìn chỉ hơn hai mươi tuổi cũng mặc thêm một chiếc áo cà sa màu trắng viền vàng đi ra khỏi Kim Phật tự.

- Mộ Nhân Hoàng mở ra, đây là một kỳ ngộ lớn của Mật Tông ta!

- Năm đó Phật tổ và Nhân Hoàng cùng viên tịch, rất có thể một ít truyền thừa của Phật tổ đang ở trong mộ Nhân Hoàng. Nếu tiến vào mộ Nhân Hoàng, đạt được truyền thừa thì chắc chắn Mật Tông ta có thể vượt qua Hiển Tông, sẽ lại quản lý Kim Phật tự lần nữa. . .

435. Chương 421: Bấy Võ Thánh Chân Vũ, Huyền Vũ Thú Trấn Phái!

Vô Tận Thần Công

Chương 421: Bấy Võ Thánh Chân Vũ, Huyền Vũ thú trấn phái!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Tăng nhân trẻ tuổi nghĩ thầm.

Mật Tông Kim Phật tự, Phật sống Hiển Tông .

Càn Ngọc Long, Hỏa La Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ.

Những người này đều là cường giả siêu cấp tầng chiến lực thứ hai.

Trong tích tắc mộ Nhân Hoàng mở ra, những người này đều không chút do dự, lập tức tiến về phía núi Huyền Vũ.

Cùng lúc đó, không ít cao thủ trong yêu thánh cũng chuẩn bị lên đường!

Ở bên trong Đại Hành Sơn.

VÚT...T...T!! VÚT...T...T!!

Một thân ảnh màu tím mang theo một thân ảnh màu bạc đang bay nhanh tới núi Huyền Vũ.

Chính là hai vị Võ Thánh đứng đầu tộc Nham Thử, là Tử Thử và Ngân Diệu. Tử Thử chính là Võ Thánh thứ tư trong thiên hạ, chiến đấu ở trong lòng đất luôn chiếm được ưu thế thật lớn. Lần này mộ Nhân Hoàng mở ra, hiển nhiên chính là ở trong lòng đất. Cho nên những cao thủ như Càn Ngọc Long, Hỏa La Vương tuyệt đối không phải là đối thủ của Tử Thử Yêu Thánh.

Làm sao Tử Thử Yêu Thánh có thể bỏ qua kỳ ngộ này?

Về phần Ngân Diệu thì là đi theo Tử Thử Yêu Thánh để tìm vận may.

Lúc này Ngân Diệu đã đi vào cấp độ Võ Thánh trung kỳ!

Hắn đã bắt đầu cần nuốt tinh phách Ngân Diệu.

Sau khi cần nuốt hết tinh phách Ngân Diệu, thực lực của nó đã ngang với Tử Thử Yêu Thánh. Bây giờ, với thực lực của nó đã có thể đến mộ Nhân Hoàng kiếm một chén canh rồi.

Trên mặt biển.

Ầm ầm!

Một ngọn núi nhỏ nhẹ nhàng nổi lên từ sâu trong đáy biển.

Phù phù!

Một cái đầu cực lớn xuất hiện ở lối vào núi nhỏ này.

Chính là yêu thánh đứng đầu trong thiên hạ, Thần Quy Vương!

- Mộ Nhân Hoàng đã mở ra hả? Cũng nên đi gặp bạn cũ một lần . . . Chắc hẳn Đạo Hoàng dung hợp và Thần Long thượng cổ sau khi dung nhập ý niệm thần hồn người nọ cũng muốn tới mộ Nhân Hoàng đấy? Vạn năm rồi, một vạn năm, cũng nên gặp những người bạn cũ kia một lần. . .

Thần Quy Vương chậm rãi nói rồi di chuyển bốn chân, nhanh chóng đi về phía Đại Chu.

Bản thể của nó chính là con rùa. Nếu không di chuyển trên biển thì tốc độ bò trên đất bằng cũng rất nhanh chóng. Chẳng qua con rùa đen này hơi lười một chút, rất ít khi nhúc nhích mà thôi. Trên thực tế, nếu nó thật sự tiến lên thì không hề thua kém với mãnh thú bình thường.

Sâu trong Nam Man Thập Vạn Đại Sơn.

VÚT...T...T!!

Trên bầu trời, một thân ảnh nhanh chóng đi về hướng bắc.

Người này mặc áo giáp màu đen, sau lưng mọc lên một đôi cánh chim cực lớn, bay cực nhanh. Đây chính là vị yêu thánh thứ hai trong thiên hạ, Đại Bằng Kim Sí Vương!

Mặc dù Đại Bằng Kim Sí Vương là thần thú trấn Kim Phật tự nhưng không phải lúc nào cũng phải ở trong Kim Phật tự. Lần này mộ Nhân Hoàng mở ra, Đại Bằng Kim Sí Vương từ chỗ sâu trong Nam Man Thập Vạn Đại Sơn tiến về phía bắc, đi tới mộ Nhân Hoàng.

Hắn là cường giả đương thời có chiến lực rất lớn, không kém nhiều với Dương Thiên. Thiên hạ to lớn, hầu như không có cao thủ nào có thể uy hiếp được hắn. Cho nên mộ Nhân Hoàng mở ra, dĩ nhiên hắn là người muốn tới đầu tiên.

- Huyền Vũ, tên Trác Tử Dương này thật lợi hại, có thể mở ra mộ Nhân Hoàng. Tiếc rằng tuy bọn hắn mở ra mộ Nhân Hoàng nhưng chưa hẳn đã là người đầu tiên tiến vào trong đó. Mộ Nhân Hoàng vừa mới mở ra, lối vào có vô số khí kình, hư không đều bị đảo loạn, chắc hẳn so với Vân Phong bạo và sâu trong Hàn Băng loạn lưu còn nguy hiểm hơn. . . Nhất định phải đợi một thời gian ngắn mới có thể tiến vào trong đó. . .

Đại Bằng Kim Sí Vương vừa tiến lên, vừa nghĩ trong lòng.

Ầm ầm!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Đúng lúc Đại Bằng Kim Sí Vương nghĩ như vậy, đột nhiên từ bên trong Thập Vạn Đại Sơn truyền tới một đợt nổ vang.

Đại địa đều chấn động ong ong !

Giống như là có một con thú hồng hoang cực lớn đang tiến vào trong Thập Vạn Đại Sơn này vậy.

Theo bản năng, Đại Bằng Kim Sí Vương nhíu mày, nhìn xuống dưới.

Một mãnh thú cao tầm hơn mười trượng, lớn như một ngọn núi nhỏ đang di chuyển bốn chân đi về phía bắc. Trên người con mãnh thú này rất nhiều hoa văn màu đỏ, lỗ tai cực lớn, trên mặt mọc lên một cái mũi dài... Chính là một con voi!

- Man Văn Thiên Tượng? Chính là nó!

Vừa nhìn thấy con thú cực lớn này, sắc mặt của Đại Bằng Kim Sí Vương lập tức thay đổi.

- Trăm năm trước, Man Văn Thiên Tượng bị cao thủ Đại Chu vây bắt, trốn vào sâu trong Thập Vạn Đại Sơn. Không thể tin được, mộ Nhân Hoàng vừa mở, kỳ ngộ này hấp dẫn được Man Văn Thiên Tượng đi ra.
..

Hầu như ngay khi nhìn thấy Man Tượng thể hình cực lớn kia, hai mắt Đại Bằng Kim Sí Vương lập tức mở trừng trừng...

Trên khuôn mặt bị áo giáp màu đen bao phủ hiện lên vẻ không thể tin tới cực hạn!

Man Văn Thiên Tượng!

Hầu như không cần suy nghĩ, Đại Bằng Kim Sí Vương lập tức liền đoán ra, Man Tượng hình thể vô cùng lớn, chiều cao trên mười trượng, trên người mang theo hoa văn màu máu đang bay nhanh về phía Nam Man Thập Vạn Đại Sơn kia chính là Thần Thú đệ nhất Nam Man, Thần Thú trấn tộc Man tộc, Man Văn Thiên Tượng.

Lực lượng khí huyết của Man Văn Thiên Tượng vượt qua Vô Thánh bình thường, gần đạt tới cảnh giới của Hư Không Vô Thánh.

Chương 424: Chân Vũ Thất Sát nhảy vào huyết mộ Nhân Hoàng!

- Nhậm sư huynh!

Âm thanh Trương Tử Ngâm hô quát lập tức vang lên.

Chiến xa màu vàng bay đến, nhanh chóng bắt lấy đệ tử Chân Vũ Môn. Đệ tử đó chính là đạo sĩ trung niên có chòm râu dê hơn ba mươi tuổi, lúc trước đã chỉ đạo Trương Tử Ngâm bố trí Cửu Chuyển Tinh Cực Trận.

Đạo sĩ trung niên này tên là Nhậm Thiên Hành, mặc dù chưa tiến vào cảnh giới Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm nhưng cấp độ khí huyết cũng là Vô Thánh cao giai. Cầm pháp khí trường kiếm trong tay, ngay cả Man Thần cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm kia cũng đều chưa hẳn có thể chắc chắn ngăn được hắn. Nhưng một cường giả siêu cấp cấp độ Vô Thánh như vậy lại dễ dàng bị bắt lên chiến xa màu vàng kia giống như bắt gà con.

Có thể thấy được phần nào thực lực của nam tử trung niên trên chiến xa màu vàng kia!

Tuyệt đối không phải Vô Thánh bình thường!

Thậm chí... tuyệt đối không phải Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm bình thường.

- Dương Thiên, là người!

Sau một khắc, lại thấy Trác Tử Dương biến sắc, nghẹn ngào kêu lên.

Thiên Binh Chiến Xa, Dương Thiên!

Chiến xa màu vàng phá toái hư không mà đến, nhanh như chớp bắt lấy một vị cao thủ Vô Thánh của Chân Vũ Môn đúng là Dương Thiên. Chiến xa màu vàng dưới thân hắn đúng là Thiên Binh Chiến Xa.

- Dương Thiên, cái tên loạn thần tặc tử này, còn dám vào trong khu vực Huyền Vũ Sơn ta sao? Mau chóng buông đồ nhi của ta ra. Chúng ta nghĩ đến tình cảm tương giao nhiều năm với người, có thể sẽ bỏ qua cho người!

Không đợi Trác Tử Dương nói chuyện, một vị lão đạo thanh tu bên cạnh Trác Tử Dương đã nghiêm nghị quát.

Cùng lúc đó, mấy vị lão đạo khác thoát nhìn khoảng chừng bốn năm mươi tuổi cũng liên tục hành động, cùng Trác Tử Dương, Trương Tử Ngâm tạo thành phương vị Lục Hợp, vây quanh Dương Thiên.

Lão đạo vừa mới nói kia tên là Từ Thanh Dương, chính là trưởng lão Chân Vũ Môn, sư phụ của Nhậm Thiên Hành, sư đệ của Trác Tử Dương.

Mấy lão đạo còn lại, theo thứ tự là Triệu Kiếm Dương, Tôn Hồng Dương, cùng với một vị đồ đệ của Trác Tử Dương, tên là Tiêu Thiên Đình.

Ngoại trừ Trương Tử Ngâm cùng Tiêu Thiên Đình, mấy người này đều có cấp độ Võ Thánh Tứ Trọng Lôi Âm. Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương, Tôn Hồng Dương có ngoại hiệu phân biệt là Thanh Dương chân nhân, Kiếm Dương chân nhân, Hồng Dương chân nhân. Tuy thực lực bọn hắn không thể nào so sánh với những cường giả chiến lực bậc hai đương thời như Nam Man Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ, nhưng ít nhất vẫn có thể đánh đồng với một trong tứ đại Man tướng, Võ Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, Man Thần.

Mấy người này đều xem như là bằng hữu cũ của Dương Thiên.

- Hả?

Nghe Thanh Dương chân nhân nói chuyện, lông mày Dương Thiên hơi nhíu lại một cái.

- Từ Thanh Dương, người cũng đừng lấy Chân Vũ Môn ra đe dọa Bồn công. Nếu Bồn công e sợ Chân Vũ Môn người thì đã không đến Huyền Vũ Sơn này rồi!

Dương Thiên chậm rãi nói ra.

- Huyệt mộ Nhân Hoàng rốt cục vẫn bị các người mở ra. Cũng được thôi, hôm nay Bồn công liền cho các người một chỗ tốt, là người đầu tiên tiến vào huyệt mộ Nhân Hoàng này! Nếu các người muốn ngăn cản Bồn công thì cứ thử xem!

Dương Thiên căn bản không nói nhảm, sau khi nói xong hai câu, thân hình đột nhiên có động tác.

Hắn điều khiển Thiên Binh Chiến Xa kia. Bánh xe ầm ầm tiến lên, mãnh liệt nghiền ép về phía cột sáng chín màu.

- Muốn xông vào sao? Dương Thiên, dựa vào bản lĩnh của người, còn chưa thoát khỏi Chân Vũ Thất Sát Trận của Chân Vũ Môn ta đâu!

Âm thanh lạnh như băng truyền ra từ trong miệng Trác Tử Dương.

- Huyền Vũ sư huynh, hiệp trợ chúng ta bày trận!

Trác Tử Dương nói xong, nhanh chóng hành động với Thanh Dương chân nhân, Kiếm Dương chân nhân, Hồng Dương chân nhân.

Chú!!

Cùng lúc đó, phân thân Huyền Xà của Huyền Vũ Yêu Thánh kia cũng vô cùng linh hoạt, nhanh chóng gia nhập trận pháp của đám người Trác Tử Dương, cùng Trác Tử Dương, sáu đại Võ Thánh của Chân Vũ Môn tạo thành Chân Vũ Thất Sát Trận.

- Lùi lại cho ta!

Chân Vũ Thất Sát Trận vận chuyển không ngừng, Trác Tử Dương luôn ở vị trí mắt trận.

Quát lớn một tiếng, Trác Tử Dương trực tiếp đối mặt với Thiên Binh Chiến Xa Dương Thiên, hung hăng đâm ra một kiếm.

Chân Vũ Kiếm!

Thanh trường kiếm thanh phong trong tay hắn đúng là đệ nhất bí bảo của Chân Vũ Môn, pháp khí Võ Thánh Ngũ Trọng Lôi Âm đạt tới cấp độ Ngũ Cấp Thần Binh, Chân Vũ Kiếm!

Vù vù vù! Rầm rầm rầm! Tạch tạch tạch!

Một kiếm này đâm ra, toàn bộ thiên địa bỗng nhiên biến sắc. Một luồng khí tức kim loại chí cương chí cường, một luồng khí tức hỏa diễm đậm đặc liệt nhiệt, cộng thêm một luồng khí tức lôi đình, hỗn hợp với nhau, cuộn cuộn ép tới Thiên Binh Chiến Xa Dương Thiên. Trong tích tắc này, mấy khí tức mạnh mẽ hỗn hợp lại bộc phát ra uy thế dường như có thể đánh đồng với cột sáng hư không chín màu trong huyệt mộ Nhân Hoàng kia!

Miễn cưỡng đạt tới cấp độ Hư Không Võ Thánh.

Đây đương nhiên là do Trác Tử Dương, Huyền Vũ Yêu Thánh và năm vị Võ Thánh Chân Vũ Môn còn lại đủ mạnh mẽ. Nhưng tác dụng tăng trưởng biên độ của trận pháp Chân Vũ Thất Sát Trận cũng không thể khinh thường.

- Khí tức Lôi Đình? Khí tức hỏa diễm? Khí tức Đại Kim Cương? Chắc hẳn các người tu luyện Thuần Dương Lôi Đình Công, Thuần Dương Hỏa Diễm Công, Thuần Dương Kim Cương Kinh rồi!

Đối mặt với đám người Trác Tử Dương liên thủ công giết, Dương Thiên gần như biến sắc.

- Để Bốn công mở mang kiến thức một chút, Thuần Dương Vô Cực Công được xưng gần với Tam Đại Huyền Công rốt cục có điểm nào hơn người?

Dương Thiên nói xong, thân hình nhoáng lên.

Nhanh như chớp lao ra khỏi Thiên Binh Chiến Xa!

Trên người bỗng nhiên phát động từng luồng thần hoang nguyên lực.

Rống rống rống! Hí...! Grào...!

Phân biệt hóa thành các loại mãnh thú như gấu, voi, rắn, báo... hung hăng đụng tới ba luồng chân khí do Trác Tử Dương phát động ra.

Ầm ầm!

Va chạm thoáng một phát, ba luồng chân khí do Trác Tử Dương điều khiển và thần hoang nguyên lực do Dương Thiên phát ra đều nhanh chóng tan rã.

Hầu như cùng lúc đó, toàn bộ đều hoàn toàn tan rã!

Thần hoang nguyên lực do Dương Thiên phát ra dường như còn yếu hơn một chút!

Sau khi thần hoang nguyên lực tan rã hết, ba luồng chân khí do Trác Tử Dương điều khiển dường như còn thừa một chút hầu như một phát hiện ra. Những chân khí này phát ra một tiếng ầm vang, lập tức đập lên người Dương Thiên. Cho dù Dương Thiên đã đạt tới cấp độ Ngũ Trọng Lôi Âm, nhưng bị chân khí trùng kích cũng gần như không chịu nổi, thân hình nhanh chóng lui về phía sau.

Rầm!

Trở lại Thiên Binh Chiến Xa.

Bịch bịch bịch! Bịch bịch bịch!

Hai chân liên tiếp lùi lại bốn năm bước trên Thiên Binh Chiến Xa, thân hình mới miễn cưỡng ổn định lại.

Sắc mặt Dương Thiên hơi trắng bệch, hiển nhiên bị Trác Tử Dương tập hợp Chân Vũ Thất Sát Trận công giết, Dương Thiên đã ăn phải một chút thiệt thòi nhỏ.

Tuy ăn phải thiệt thòi nhỏ nhưng giờ phút này, Dương Thiên không như lúc trước, chịu thiệt trước mặt Dương Thạc, trong lòng tức giận nhưng sắc mặt vô cùng bình tĩnh.

Dù sao Chân Vũ Thất Sát Trận chính là do trọn vẹn năm vị Võ Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, cộng thêm hai vị Võ Thánh Tam Trọng Lôi Âm liên thủ phát động. Đừng nói là sử dụng pháp trận phụ trợ, cho dù không có pháp trận phụ trợ này, bị bảy đại Võ Thánh liên thủ công giết, đương thời, số người có thể ngăn cản được cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Dương Thiên có thể ngăn cản một kích này mà không bị thương nặng, đây đã đủ tự ngạo rồi.

- Chân Vũ Thất Sát Trận quả nhiên không tệ. Đáng tiếc Thuần Dương Vô Cực Công này cũng chỉ như vậy thôi, chưa hẳn đã inh hơn Bát Hoang Quyết của bốn công bao nhiêu!

- Không dây dưa với các người nữa, Bốn công tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng đây!

Lạnh lùng nói xong, Dương Thiên liền điều khiển Thiên Binh Chiến Xa mạnh mẽ trùng kích, muốn lao ra khỏi Chân Vũ Thất Sát Trận này.

- Muốn ra ngoài? Si tâm vọng tưởng!

Sắc mặt Trác Tử Dương băng hàn.

Trong Chân Vũ Thất Sát Trận này, Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương... toàn bộ cao thủ đều cầm các loại pháp khí công kích trong tay, phát động công kích Thiên Binh Chiến Xa.

Tuy những công kích này không thể so với một kích liên thủ lúc trước, nhưng vẫn có thể tạo thành một ít uy hiếp với Dương Thiên.

Ông...!

Đúng lúc này, phía trên Thiên Binh Chiến Xa Dương Thiên đang đứng, đột nhiên có một màn hào quang hiện lên, chống lại tất cả công kích của cao thủ Chân Vũ Môn.

Tuy Thiên Binh Chiến Xa chưa đạt tới bí bảo cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm, nhưng rốt cục cũng là đệ nhất bí bảo binh gia vạn năm trước, ít nhất cũng là bí bảo cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lô Âm, có đủ năng lực phòng ngự nhất định. Tuy không thể nào phòng ngự hết mười phần mười công kích của đám người Từ Thanh Dương, nhưng sau khi chống lại một phần, công kích của Vô Thánh Chân Vũ Môn hầu như không còn tạo được nửa phần uy hiếp với Dương Thiên.

- Công kích bậc này cũng muốn ngăn cản Bồn công?

Dương Thiên hừ lạnh một tiếng, trong mắt lộ vẻ khinh thường.

- Có thể ngăn cản người không, người có thể thử một lần!

Sau một khắc, Trác Tử Dương lại hừ lạnh nói ra.

Chú!!

Thân hình nhoáng lên, cầm Chân Vũ Kiếm trong tay, Trác Tử Dương nhanh chóng lao tới Dương Thiên.

Ông ông!

Chân Vũ Kiếm trong tay tuôn ra tiếng vù vù, lúc đến trước Thiên Binh Chiến Xa bỗng nhiên biến lớn.

Răng rắc!

436. Chương 422: Hư Không Thạch Trong Hầm Mộ, Nhanh Chân Đến Trước

Chương 422: Hư Không thạch trong hầm mộ, nhanh chân đến trước

Chân Vũ Kiếm này sắc bén đến mức tận cùng, mãnh liệt đâm vào Thiên Binh Chiến Xa, vậy mà đâm xuyên qua Thiên Binh Chiến Xa. Kiếm quang vô cùng sắc bén hầu như công kích tới trước mặt Dương Thiên. Bị Chân Vũ Kiếm đâm phá phòng ngự, Thiên Binh Chiến Xa ông ông kêu loạn, vòng phòng hộ phía trên nứt hết ra.

Đám người Từ Thanh Dương nhìn thấy tình huống này, tinh thần chấn động, liên tục phát ra công kích tiếp theo.

- Chân Vũ Kiếm quả nhiên không tầm thường, đủ để xưng là đệ nhất thần binh đương thời rồi!

- Trác Tử Dương, nếu người không muốn làm thương tổn đến tính mạng đệ tử Chân Vũ Môn các người, tốt nhất là không nên phát động công kích lung tung!

Dương Thiên lạnh lùng nói ra.

Chú!! Chú!! Chú!!

Công kích của đám người Từ Thanh Dương hầu như đều bị Dương Thiên tránh né hết.

Ngược lại Nhậm Thiên Hành kia bị Dương Thiên chế trụ, không thể nào tránh né, bị kinh khí khắp nơi đánh nát vạt áo, để lại mấy vết thương trên thân thể.

- Dương Thiên, khá lắm! Hèn hạ vô sỉ!

Nhìn thấy tình huống này, đám người Trác Tử Dương sợ ném chuột vỡ bình, phải dừng công kích lại.

- Vị đệ tử Chân Vũ Môn này của các ngươi cũng theo Bổng công, là người đầu tiên tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng!

Dương Thiên nói xong một câu, đã sớm điều khiển Thiên Binh Chiến Xa lao ra khỏi phạm vi Chân Vũ Thất Sát Trận, nhanh chóng tới đằng trước cột sáng chín màu kia. Phía trên Thiên Binh Chiến Xa lại xuất hiện vòng phòng hộ. Một nửa thân xe dĩ nhiên đã tiến vào trong phạm vi cột sáng hư không chín màu này.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Bị cột sáng chín màu mãnh liệt chèn ép, vòng phòng hộ Thiên Binh Chiến Xa này căn bản không thể nào ngăn cản, chỉ trong khoảnh khắc đã nứt vỡ ra.

- Công kích cấp độ Hư Không Vô Thánh quả nhiên lợi hại...

- Chỉ tiếc rằng, cột sáng hư không này chỉ có cường độ đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh, nhưng lại không có cảnh giới vô đạo vô cùng mạnh mẽ như Hư Không Vô Thánh. Làm sao có thể công phá lĩnh vực phòng ngự của Bổng công?

Dương Thiên nói xong, từng luồng thần hoang nguyên lực tuôn ra từ trên người, hình thành lực lượng lĩnh vực bên ngoài thân thể, ngăn cản cột sáng chín màu oanh kích.

Cột sáng hư không chín màu này vô cùng mạnh mẽ, lĩnh vực của Dương Thiên ngăn cản thì đều thu lại từng bước, dĩ nhiên đã áp súc lĩnh vực của Dương Thiên lại còn phạm vi ba trượng chỉ trong chốc lát! truyện copy từ

Mà quá trình này chẳng qua chỉ trong chốc lát mà thôi.

Trong chốc lát này dĩ nhiên có thể làm được rất nhiều chuyện rồi.

Thừa dịp này, Dương Thiên điều khiển Thiên Binh Chiến Xa nhanh chóng nhoáng lên, dĩ nhiên đã chui xuống lòng đất...

Tiến vào phạm vi huyết mộ Nhân Hoàng!

Trong chốc lát, Dương Thiên cưỡi Thiên Binh Chiến Xa, dùng lực lượng lĩnh vực đối chiến với cột sáng hư không chín màu, dĩ nhiên đã tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng dưới lòng đất.

- Trấn Quốc Công Dương Thiên, thực lực quả nhiên không tầm thường!

Nhìn qua chỗ Dương Thiên biến mất, ánh mắt Trác Tử Dương ngưng trọng, chậm rãi nói.

Mặc dù Trác Tử Dương không thích nhân phẩm của Dương Thiên, nhưng Trác Tử Dương cũng không thể không thừa nhận tư chất thiên phú, thực lực vô đạo của Dương Thiên quả thật là cấp độ cực hạn. Lực lượng trên cột sáng hư không chín màu này đủ để so sánh với công kích của Hư Không Vô Thánh, nhưng Dương Thiên dùng lĩnh vực bản thân lại có thể chống lại, tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng mà không tổn thương chút lông tóc nào. Đây đủ để khiến người khác chấn kinh rồi.

Đương nhiên Trác Tử Dương biết rõ cột sáng hư không chín màu này chỉ có thể so sánh với công kích của Hư Không Vô Thánh trên lực lượng mà thôi.

So với công kích chính thức của Hư Không Vô Thánh, xa xa không thể nào sánh bằng.

So với Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm, cấp độ Hư Không Vô Thánh đâu chỉ mạnh hơn gấp đôi. Đây là một sự khác biệt lớn, một cái trên trời, một cái dưới đất.

Một cường giả vô đạo, có lẽ vô cùng kinh thế tuyệt luân.

Tu luyện kém hơn, bí pháp siêu quần, cấp độ Luyện Thể thậm chí có thể chém giết vượt cấp, trực tiếp chém giết cường giả Luyện Khí; cấp độ Đại Tông Sư có thể dễ dàng chém giết cường giả Vô Thánh.

Nhưng cường giả kinh thế tuyệt luân, ở cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm cũng tuyệt đối không có khả năng chống lại Hư Không Vô Thánh!

Đây là khoảng cách cực lớn, cho dù bất kỳ bí pháp, vũ kỹ, bí bảo pháp khí nào thì cũng không thể đền bù được.

Cường giả Hư Không Vô Thánh chính thức, một quyền chém giết Dương Thiên có thể nói là đơn giản đến cực điểm.

Cột sáng hư không chín màu này có được lực lượng Hư Không Vô Thánh nhưng không có cảnh giới võ đạo như Hư Không Vô Thánh, giống như Thần Long thượng cổ và Man Văn Thiên Tượng vậy. Lực lượng khí huyết của Thần Long thượng cổ và Man Văn Thiên Tượng đã vượt qua phạm trù Vô Thánh bình thường, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Thực lực của bọn nó cũng vô cùng mạnh mẽ, nhưng lại không có cảnh giới võ đạo tương ứng.

Đối với cao thủ như Dương Thiên, công kích của bọn nó nhiều nhất chỉ có thể tạo thành vài phần uy hiếp chứ không thể nào làm thương tổn đến cao thủ tuyệt đỉnh như Dương Thiên.

- Đương thời, cột sáng hư không chín màu này ít nhất có năm người có thể bỏ qua, giống như Dương Thiên, trực tiếp tiến vào!

Huyền Vũ Yêu Thánh bên cạnh nhìn chằm chằm cột sáng hư không chín màu này, thì thào nói.

Dương Thiên có thể dễ dàng chống lại cột sáng hư không chín màu này, tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng trong lòng đất.

Phòng ngự của Đại Bằng Kim Sí Vương còn cao hơn Dương Thiên một phần, có lẽ cũng có thể dễ dàng tiến vào trong đó.

Ngoài ra, chính là thiên hạ đệ nhất Yêu Thánh, Thần Quy Vương!

Phòng ngự của Thần Quy Vương còn mạnh hơn Đại Bằng Kim Sí Vương một bậc, ít nhất đã đạt tới cảnh giới Lục Cấp Thần Binh. Đừng nói là cột sáng hư không chín màu này, cho dù thật sự có một vị Hư Không Vô Thánh phát động công kích tới Thần Quy Vương, có thể làm tổn thương nó hay không cũng là chuyện khác.

Ngoại trừ ba cường giả cực hạn đương thời này ra, Huyền Vũ Yêu Thánh tự nhận phân thân Thạch Quy của hắn cũng có thể ngăn cản cột sáng hư không chín màu này.

Ngoài ra còn có một vị Tử Thủ Yêu Thánh.

Tổng hợp tất cả thực lực, Tử Thủ Yêu Thánh không phải đối thủ của Huyền Vũ Yêu Thánh.

Nhưng so với phân thân Thạch Quy của Huyền Vũ Yêu Thánh, Tử Thủ Yêu Thánh lại không thua kém chút nào, phương diện lực phòng ngự cũng tuyệt đối chỉ mạnh không yếu. Với thực lực của Tử Thủ Yêu Thánh, Huyền Vũ Yêu Thánh đoán chừng nếu nó muốn đi vào huyết mộ Nhân Hoàng, độ khó cũng không tính là lớn.

Chẳng qua Huyền Vũ không biết ngoại trừ những cường giả siêu cấp này, ngoài ra trong Nam Man Thập Đại Vạn Sơn, Man Văn Thiên Tượng cũng đã xuất thế. Man Văn Thiên Tượng hiện tại cũng tuyệt đối là cường giả chiến lực đỉnh cấp đương thời, muốn đi vào huyết mộ Nhân Hoàng này tuyệt đối vô cùng đơn giản.

Thần Long thượng cổ không chênh lệch với Man Văn Thiên Tượng lắm.

Nếu bỏ qua tổn thương của cột sáng hư không chín màu này, Thần Long muốn đi vào huyết mộ Nhân Hoàng cũng hoàn toàn có thể thực hiện.

Cuối cùng còn có một vị Long Hoàng thượng cổ.

Nhiều vô số, cộng thêm Dương Thiên vừa tiến vào trong đó, có lẽ có bảy tám người có thể tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng đầu tiên.

437. Chương 423: Trác Tử Dương, Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương, Tôn Hồng Dương Của Chân Vũ Môn

Chương 423: Trác Tử Dương, Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương, Tôn Hồng Dương của Chân Vũ môn

- Mặc kệ! Trác sư đệ, phân thân Huyền Xà ở bên ngoài trông coi với các người. Nếu lại có cường giả siêu cấp đến, có thể ngăn thì tận lực ngăn lại, nếu ngăn không được thì nghe theo ý trời đi!

- Phân thân Thạch Quy của bốn tọa đi đây!

Vừa nói xong, Huyền Vũ Yêu Thánh liền điều khiển phân thân Thạch Quy, nhoáng lên nhanh như chớp, lập tức tiến vào trong cột sáng hư không chín màu.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Vừa mới tiến vào cột sáng hư không chín màu, Huyền Vũ Yêu Thánh lập tức cảm giác được năng lượng hư không mênh mông từ cột sáng hư không chín màu này đang không ngừng xé rách thân thể hắn, thật giống như lực lượng trong loạn lưu Hàn Băng Bắc Vực, lôi vãn phong bạo ở Đông Hải.

Cũng may phân thân Huyền Vũ Yêu Thánh được xưng là Thạch Quy này, lực phòng ngự đã đạt tới cấp độ vô cùng cường hãn. Những năng lực hư không oanh kích lên người phân thân Thạch Quy chỉ khiến Huyền Vũ Yêu Thánh cảm giác được khí huyết kích động từng đợt, gân cốt lập tức đau nhức, nhưng không chính thức tổn thương đến thân hình Huyền Vũ Yêu Thánh.

- Đi vào thôi!

Sau một khắc, Huyền Vũ Yêu Thánh không có nửa phần do dự, lập tức điều khiển thân thể nhanh chóng hạ xuống.

- Ô? Thật mạnh!

Hạ xuống hơn mười trượng mà vẫn chưa tới đáy.

Nhưng Huyền Vũ Yêu Thánh cảm giác rõ ràng năng lượng hư không chín màu xung quanh càng ngày càng mạnh.

Xé rách thân thể hắn, khiến hắn cảm giác được thân thể phân thân Thạch Quy này đều chưa hắn có thể ngăn cản được...

Cũng may...

Sau khi hạ xuống hơn mười trượng nữa, phía dưới sáng bừng, dĩ nhiên xuất hiện một căn phòng thật lớn.

Thân hình Huyền Vũ Yêu Thánh khẽ nhoáng lên, phân thân Thạch Quy đi ra khỏi cột sáng hư không chín màu, nhanh như chớp tiến vào đại sảnh này.

Đại sảnh này có phạm vi khoảng chừng ba năm mười trượng, trong đó tràn ngập một số năng lượng hư không. Nhưng những năng lượng hư không này cũng không cuồng bạo, không tổn thương đến Huyền Vũ Yêu Thánh.

- Rốt cục đã vào trong huyết mộ Nhân Hoàng rồi... Nơi này có vô số năng lượng hư không tuôn ra, xem ra Hư Không Thạch kia đang ở gần đây. Nhưng năng lượng hư không này tràn ngập, muốn tìm kiếm Hư Không Thạch quả thật khó như lên trời!

Huyền Vũ Yêu Thánh đánh giá thoáng qua xung quanh một chút, trầm suy nghĩ.

Hư Không Thạch hình thành ở nơi có năng lượng hư không nồng đậm nhất.

Khối đó này ẩn chứa một ít lực lượng hư không trong đó, thậm chí tự hình thành một tiểu không gian.

Giống như không gian Thập Phương Ca Sa vậy, độc lập bên ngoài không gian bình thường!

Những Hư Không Thạch này cơ bản đều ở trong những tiểu không gian kia. Giống như Dương Thạc trốn trong không gian Thập Phương Ca Sa, cho dù Dương Thiên muốn tìm Dương Thạch thì cơ bản cũng không có khả năng.

Hiện tại Huyền Vũ Yêu Thánh muốn tìm được Hư Không Thạch vô cùng khó khăn.

Trừ phi đợi đến khi toàn bộ năng lượng hư không ở đây tản ra ngoài hết. Đã không có năng lượng hư không che giấu, vị trí tiểu không gian Hư Không Thạch kia dần dần không ổn định, sau khi tan vỡ ra, nhưng Hư Không Thạch này mới có thể bại lộ.

Chưa đầy mười ngày, năng lượng hư không ở đây tuyệt đối không có khả năng tản ra hoàn toàn.

Mà cho dù năng lượng hư không kia tản ra hết, tiểu không gian kia muốn nứt vỡ thì cũng phải cần mười ngày nữa tháng. Nói cách khác, khoảng chừng một tháng sau, những Hư Không Thạch kia mới có thể hoàn toàn bại lộ, bị cao thủ tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng này lấy đi.

- Trước tiên không quan tâm đến Hư Không Thạch này nữa!

- Ở đây là đã tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng rồi, tìm một con đường, tiếp tục xâm nhập!

- Trong huyết mộ Nhân Hoàng cũng không phải chỉ có những Hư Không Thạch này, còn có vô số bí bảo pháp khí, công pháp vũ kỹ. Những bảo vật kia, bổn tọa cũng là tình thế bất buộc!

Huyền Vũ Yêu Thánh trầm nghĩ.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Bốn trảo di chuyển, Huyền Vũ Yêu Thánh bắt đầu đi đi lại lại trong đại sảnh này, muốn tìm một con đường rời khỏi đại sảnh, tiếp tục xâm nhập huyết mộ Nhân Hoàng. Nhưng xung quanh nơi này đều tràn ngập năng lượng hư không chín màu nồng đậm, giống như một tầng sương mù vậy, tầm nhìn không xa, tìm được một con đường tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng cũng không dễ dàng...

Mới tiến lên được một chút lát.

- Ồ?

Đột nhiên thân thể Huyền Vũ Yêu Thánh thoáng cái dừng lại.

Miệng khẽ ồ lên một tiếng.

Mặt đất đằng trước hắn hình như xuất hiện một quyển sách nhỏ.

Mang theo nghi hoặc, Huyền Vũ Yêu Thánh vô cùng cẩn thận tới gần quyển sách nhỏ này, cúi đầu xuống nhìn, nhìn thoáng qua văn tự trên quyển sách.

Nhìn xong, thân thể Huyền Vũ Yêu Thánh chấn động mãnh liệt, hai mắt lập tức trừng lớn.

- Đây là... Chân Vũ Đế Điển? Bí điển mà đại năng võ đạo thời kỳ thượng cổ Chân Vũ Yêu Thánh tu luyện, là bí điển cùng cấp độ với Cửu Âm Cửu Dương, Nhân Hoàng Tam Quyết trong truyền thuyết... Trong bí điển này có bí pháp dung hợp hoàn toàn thần hồn, phân thân. Đạt được phân thân kia, phân thân Thạch Quy, phân thân Huyền Xà của bổn tọa liền có thể dung hợp với nhau...

Hai mắt Huyền Vũ Yêu Thánh tỏa sáng, móng vuốt lớn lập tức nhoáng lên, cầm lấy bộ sách nhỏ này.

Lật ra nhìn.

- Huyền diệu, quả nhiên huyền diệu...

Sau một khắc, hai mắt Huyền Vũ Yêu Thánh dần dần mê mang...

- Không tốt!

Cùng lúc đó, bên ngoài huyết mộ Nhân Hoàng.

Một thân thể Huyền Vũ Yêu Thánh khác đang thủ hộ bên ngoài, sắc mặt phân thân Huyền Xà biến đổi kịch liệt.

- Huyệt mộ Nhân Hoàng được lắm! Vừa mới tiến vào trong đó đã lập tức gặp ảo giác? Ảo giác này lại lợi hại, nhằm vào tâm thần bốn tọa. Bốn tọa nghĩ muốn lấy được một quyển Chân Vũ Đế Điển, nó lập tức huyền hóa ra một bộ, lại để phân thân Thạch Quy của bốn tọa nhặt được...

Phân thân Huyền Xà thì thảo tự nói.

- Chỉ tiếc lúc rơi vào ảo giác, đồng thời liên lạc thần hồn giữa phân thân Huyền Xà và phân thân Thạch Quy của bốn tọa cũng lập tức bị chặt đứt. Muốn thoát khỏi ảo giác thì phân thân Thạch Quy chỉ có thể tự cố gắng thôi...

Hiện tại, phân thân Huyền Xà của Huyền Vũ Yêu Thánh cũng không thể giúp được phân thân Thạch Quy.

Mỗi cường giả võ đạo, hầu như trong lòng mỗi người cũng đều có một nhược điểm.

Giống như Huyền Vũ Yêu Thánh muốn đạt được Chân Vũ Đế Điển, đây chính là lỗ hổng.

Không thể tưởng tượng được, vừa tiến vào huyệt mộ Nhân Hoàng, khảo nghiệm đầu tiên lại là ảo giác nhằm vào nhược điểm tâm thần hần.

Trên thực tế, Huyền Vũ Yêu Thánh biết rõ, cho dù trong huyệt mộ Nhân Hoàng này thật sự có được Chân Vũ Đế Điển thì cũng không có khả năng xuất hiện ở gần cửa vào. Dù sao Chân Vũ Đế Điển cũng không phải công pháp bình thường, không thể tùy ý vứt bỏ. Chỉ tiếc rằng phân thân Thạch Quy vẫn trúng chiêu, rơi vào ảo giác.

Muốn thoát khỏi ảo giác thì chỉ có thể xem vận khí của phân thân Thạch Quy có tốt không.

Nếu vận khí tốt, lập tức thoát khỏi. Nếu không tốt, chỉ sợ thần hồn trong phân thân Thạch Quy sẽ bị diệt trong huyệt mộ Nhân Hoàng, thậm chí cả thân thể Thạch Quy cũng vĩnh viễn bị nhốt trong huyệt mộ Nhân Hoàng... cuối cùng cũng chỉ có thể đợi đến khi khí huyết biến mất hết, hoàn toàn chết đi!

Nó có thể đánh đồng với thượng cổ Thần Long!

Đại Bàng Kim Sí Vương có thể cảm nhận được rõ ràng, lực lượng khí huyết của con Man Tượng phía dưới kia phát ra giống như một mặt trời nhỏ vậy.

Dù là mạnh mẽ như Đại Bàng Kim Sí Vương, cường giả Võ Thánh đỉnh phong, đối mặt với một con Man Tượng này cũng cảm thấy cực nóng...

Cùng lúc phân thân Thạch Quy của yêu thánh Huyền Vũ sa vào ảo giác thì ở trong mộ Nhân Hoàng, Dương Thiên cũng bị sa vào bên trong ảo giác.

Giờ phút này, tựa như trước mặt Dương Thiên xuất hiện một Hoàng Thành rộng lớn.

Nó còn rộng lớn hơn cả Hoàng Thành Chu Hoàng!

- Đây chính là lòng đất Hoàng Thành trong mộ Nhân Hoàng sao?

Nhìn Hoàng Thành trước mặt, Dương Thiên thì thảo tự nói.

Đế vương, nhất là đế vương thiên cổ, bình thường lúc xây dựng nên mộ của mình đều là dựa theo kiến trúc của cung điện hoàng gia. Nhân Hoàng là đế vương thiên cổ đứng đầu, cho nên Hoàng Thành trong lòng đất có thể so với Hoàng Thành Đại Chu cũng là chuyện rất bình thường.

- Chắc hẳn thi thể Nhân Hoàng đang an nghỉ ở trong hoàng thành dưới lòng đất này.

Dương Thiên trầm nghĩ. Sau đó hần bước từng bước về phía Hoàng Thành trước mặt.

- Năm đó, Nhân Hoàng tiêu diệt Đạo Hoàng, thành lập văn minh nhân đạo!

- Chỉ tiếc rằng tuy Đạo Hoàng đã chết nhưng ở trên thế gian này, Nhân Hoàng vẫn còn có một số kẻ thù. Ví dụ như Phật tổ Ni La Quốc kia, chính là kẻ thù lớn của Nhân Hoàng. Sách sử ghi lại rằng sau khi Phật tổ Ni La Quốc tiến về Trung Nguyên, gặp gỡ với Nhân Hoàng, chẳng bao lâu sau Nhân Hoàng chết đi. Chắc hẳn việc Nhân Hoàng chết đi có liên quan rất nhiều tới vị Phật tổ kia...

Dương Thiên trầm nghĩ đến những lời trong điển tịch cổ đại kia...

- Không biết những điều sách sử ghi lại có thật hay không?
- Rốt cuộc Nhân Hoàng kia chết đi do tuổi già hay là...
- Sao?

Đúng lúc Dương Thiên nghĩ như vậy thì Hoàng Thành phía trước lập tức biến hóa.

Từ phía đông, một luồng sáng chiếu tới, khiến cho tòa Hoàng Thành trong lòng đất này trở nên sáng trưng.

Theo luồng sáng này, một luồng khí chết chóc cũng chậm rãi bay từ phía đông tới. Thời gian dần trôi qua, luồng khí chết chóc này bao phủ hoàn toàn tòa Hoàng Thành trong lòng đất.

- Hoàng Thành trong lòng đất này có thể tiếp nhận ánh sáng bên ngoài, quả thật một kiến trúc huyền diệu!
- Ta đến núi Huyền Vũ này vào lúc nửa đêm đây, có lẽ bây giờ đã là sáng sớm. Ánh sáng đầu tiên của sáng sớm vừa chiếu vào tòa Hoàng Thành này, lập tức kéo theo luồng khí chết chóc. Đây là. . . Tử Khí Đông Lai! Chính là Tử Khí Đông Lai. . . Tử Khí Đông Lai là nhân đạo thay đổi, lúc thành lập triều đại mới, mới có thể xuất hiện dị tượng. Không thể tưởng được, tòa Hoàng Thành trong lòng đất này cũng có Tử Khí Đông Lai. . .

Hai mắt Dương Thiên lập tức sáng lên.

- Tốt! Tốt! Tốt!

Hắn nói ra liên tiếp mấy từ này.

- Ta muốn thành lập triều đình Đại Thần, lúc triều đại thay đổi sẽ xuất hiện luồng Tử Khí Đông Lai. Nhưng sau khi hấp thu luồng Tử Khí Đông Lai này, cảnh giới võ đạo của ta sẽ lại tăng lên một bước, chắc chắn sẽ đạt đến cấp độ Hư Không Vô Thánh. Đến lúc đó, ta sẽ phá mở hư không, có thể đến một thế giới kì dị khác. . .

Dương Thiên thì thảo tự nói.

Hai mắt hắn tỏa ra tia sáng rừng rực, gắt gao nhìn thẳng về luồng khí chết chóc đang quanh quẩn xung quanh Hoàng Thành trước mặt.

Sau khi hấp thu luồng khí chết chóc này, chắc chắn cảnh giới võ đạo của Dương Thiên sẽ lại tăng lên.

Mặc dù không thể lập tức đi vào cấp độ Hư Không Vô Thánh. Nhưng lúc đó, chắc chắn khoảng cách giữa Dương Thiên và Hư Không Vô Thánh cũng không quá xa.

Mà một đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, là hắn có thể xé mở hư không, đến một thế giới kỳ dị khác hoàn toàn mới.

Tiếp tục tìm cực hạn của võ đạo!

Đối với Dương Thiên hay bất kỳ một cường giả võ đạo nào, thì việc đi vào một thế giới kì dị hoàn toàn mới kia đều là chuyện vô cùng hấp dẫn.

Phải biết rằng, không phải tất cả cường giả tuyệt đỉnh đều có cơ hội này đây.

Có một số cường giả võ đạo, sau khi đạt tới cảnh giới ngũ trọng lôi âm Vô Thánh, trải qua ngàn vạn năm đều không thể đột phá, không thể tiến vào thế giới kia được. Điển hình nhất cho chuyện này chính là vị yêu thánh đứng đầu trong mười đại yêu thánh thiên hạ, Thần Quy Vương!

Cũng có một số cường giả võ đạo kinh thể tuyệt luân, nhưng bởi vì rất nhiều nguyên nhân cho nên đã chết, không thể đi vào thế giới kia.

Như Đạo Hoàng thượng cổ và Thần Long thượng cổ.

Bọn họ đều là cường giả siêu cấp kinh thể tuyệt luân. Nếu không phải là có chuyện ngoài ý muốn thì có thể rất dễ dàng đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Chỉ tiếc rằng, cuối cùng bọn hắn vẫn bị cường giả kinh thể tuyệt luân hơn chém giết. . .

Nhân Hoàng, vị cường giả siêu cấp sáng lập ra văn minh nhân đạo, cuối cùng đã chết hay là đã phá mở hư không rời đi, thì vẫn luôn là một kết luận không chính xác.

Dương Thiên biết rằng trong lịch sử văn minh nhân đạo đã xác định có thể phá mở hư không rời đi đấy. Gần đây nhất là một vị sáng lập ra Chân Vũ Môn. Là cường giả siêu cấp đã một tay sáng lập ra thánh địa võ đạo đứng đầu...

Nếu Dương Thiên thật sự có thể bước vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, phá mở hư không rời đi, thì sự thành tựu của hắn còn cao hơn cả Đạo Hoàng thượng cổ một chút. Thậm chí, Dương Thiên còn có thể vượt qua vị đã sáng lập văn minh nhân đạo, Nhân Hoàng kia. Dù sao thì cũng chưa chắc Nhân Hoàng đã phá mở hư không mà đi đấy.

- Phá mở hư không chính là tâm nguyện của ta!

- Ta vốn cho rằng phải diệt Đại Chu, thành lập thiên hạ Đại Thần, đạt được Tử Khí Đông Lai mới có thể đi vào cấp độ kia đấy. Không thể tưởng được, trong huyết mộ Nhân Hoàng này có Tử Khí Đông Lai. . .

- Kỳ ngộ lớn, quả thật là kỳ ngộ lớn. Quả thật trong mộ Nhân Hoàng này có vô số kỳ ngộ lớn!

Trong lòng Dương Thiên không ngừng cảm thán.

Đang muốn cất bước về phía trước để thu lấy Tử Khí Đông Lai kia.

- Hả? xem tại

Đột nhiên, Dương Thiên nghĩ tới điều gì đó, khẽ chau mày.

Thân hình lập tức dừng lại.

- Không đúng!

- Ta chỉ vừa mới tiến vào trong mộ Nhân Hoàng, vậy mà tâm tưởng lập tức đã thành. Tựa như. . . thuận lợi quá mức thì phải. . . Hơn nữa, ta đã tiến vào trong mộ Nhân Hoàng, dĩ nhiên yêu thánh Huyền Vũ kia sẽ không từ bỏ ý đồ, chắc chắn là theo sát đấy. Nhưng ta đã dừng ở đấy một lúc rồi, vậy mà yêu thánh Huyền Vũ kia vẫn chưa tiến đến...

Dương Thiên thì thảo tự nói. Đột nhiên hai mắt hắn từ từ khép lại.

- Phá cho ta!

Sau một khắc, hai mắt Dương Thiên đột nhiên mở ra, bắn ra hai luồng ánh sáng cực kỳ mạnh mẽ.

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Tòa Hoàng Thành vô cùng lớn và luồng khí chết chóc kia, dưới ánh mắt của Dương Thiên đều đồng loạt đổ vỡ.

Trước mặt Dương Thiên xuất hiện một thông đạo tĩnh mịch.

- Quả thật là ảo giác!

Về mặt Dương Thiên ngưng trọng, hừ lạnh một tiếng.

- Nếu là tứ trọng lôi âm Vô Thánh thì ảo giác này còn có thể lừa gạt. Chỉ tiếc rằng đối với ta mà nói, lại là quá yếu!

Dương Thiên tự nói.

Trong mộ Nhân Hoàng có một số trận pháp ảo giác. Những trận pháp ảo giác này cũng là do một số cao thủ võ đạo lúc trước tạo nên. Lúc trước, Nhân Hoàng chỉ là ngũ trọng lôi âm Vô Thánh mà thôi. Mặc dù tự hắn xây dựng nên những trận pháp ảo giác này, nhưng đối với Dương Thiên, người cũng đạt tới ngũ trọng lôi âm Vô Thánh mà nói, thì hiệu quả lại cũng không quá mạnh mẽ. Cho nên lúc này bị phá vỡ dễ dàng cũng là chuyện rất bình thường.

438. Chương 424

Vô Tận Thần Công

Chương 424

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Nhân Hoàng, năm đó người để lại thủ đoạn gì, lúc này thì triển ra từng cái đi!

Sắc mặt của Dương Thiên không thay đổi, nhanh chóng bước vào thông đạo tĩnh mạch phía trước kia. . .

Ở bên ngoài, tuy mặt trời chưa xuất hiện nhưng giờ phút này, sắc trời cũng chậm rãi sáng lên.

Trên biển Đông, bên trong hang đá nhỏ không gian Thập Phương Ca Sa, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đang lơ lửng ở giữa không trung.

Hai mắt hắn đang chăm chú nhìn về phía Tây.

Dương Thạc nhìn thấy tận mắt hiện tượng kỳ dị tại núi Huyền Vũ kia.

- Ánh sáng chín màu càng lúc càng mạnh mẽ, đã tạo thành một cột sáng cực lớn. Cách xa nhau hơn mười vạn dặm, vậy mà nó cũng tạo thành ảnh hưởng cực lớn đối với không gian Thập Phương Ca Sa của ta. Nếu không phải là có thi thể của Huyền Ứng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ trấn giữ thì e rằng, giờ phút này, không gian Thập Phương Ca Sa của ta đã trở thành một đồng đồ vỡ, lộn xộn, như gặp phải ngày tận thế vậy!

Thần sắc Dương Thạc ngưng trọng nhìn chằm chằm vào núi Huyền Vũ kia rồi thấp giọng tự nói.

Giờ phút này, bên trong không gian Thập Phương Ca Sa đang phát ra những tiếng ong ong.

Nếu nhìn từ bên ngoài thì có thể nhìn ra, giờ phút này, ở phía hư không chỗ cửa vào trong không gian Thập Phương Ca Sa đang truyền ra tiếng xì... xì...

Tựa như có một nguồn lực lượng mạnh mẽ đang muốn xé mở không gian Thập Phương Ca Sa này, đem đám người Dương Thạc đi ra vậy.

Nếu như lúc này Dương Thiên đang ở gần đây, lập tức có thể đoán được ra chỗ trốn của Dương Thạc. Đến lúc đó, Dương Thiên chỉ cần nhẹ nhàng oanh kích không gian Thập Phương Ca Sa này một cái, lập tức không gian Thập Phương Ca Sa này sẽ bị nổ tung, khiến toàn bộ đám người Dương Thạc đều phải đi ra.

Đương nhiên, Dương Thạc biết rõ rằng mộ Nhân Hoàng đang mở ra, chắc chắn Dương Thiên đã đi tới núi Huyền Vũ, là người đầu tiên tiến vào bên trong mộ Nhân Hoàng rồi.

Sẽ không ở gần Đông Hải, tiếp tục tìm mình.

- Cột sáng chín màu này quá mạnh mẽ. Nếu lúc này ta đang ở núi Huyền Vũ thì e rằng cũng chỉ có thể đứng xem chứ không thể tiến vào trong mộ Nhân Hoàng.. .

Từ rất xa, Dương Thạc đã có thể dò xét lực lượng mạnh mẽ của cột sáng chín màu này...

Giờ phút này, Dương Thạc vẫn cảm thấy có chút may mắn, bởi vì mình đã tính toán trước, không chạy tới núi Huyền Vũ sớm.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đúng lúc Dương Thạc nghĩ như vậy thì từ trên mặt biển gần đảo nhỏ này bỗng nhấc lên từng con sóng lớn.

Phù phù!

Một con cá mập màu trắng cực lớn từ dưới đáy biển bỗng nhảy lên trên mặt biển.

Lúc con cá mập trắng lớn này nhảy lên, hai mắt nó mở rất to, chăm chú nhìn thẳng vào Dương Thạc ở trên đảo nhỏ này. Nhất là Thập Phương Ca Sa, ánh mắt của con cá mập trắng này gắt gao nhìn chăm chăm vào cánh cửa không gian Thập Phương Ca Sa bên cạnh Dương Thạc.

- Năng lượng của không gian này hết sức hỗn loạn, hẳn là một không gian đặc thù. Nó đã bị ảnh hưởng bởi năng lượng hư không núi Huyền Vũ cho nên mới trở nên hỗn loạn đấy. . . Không gian đặc thù này... Chắc hẳn chính là không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc kia rồi!

Con cá mập trắng lớn lơ lửng ở trên mặt biển, thì thào tự nói.

- Dương Thạc, người ở đây sao?

Sau một khắc, con cá mập trắng lớn này đột nhiên lên tiếng.

- Lúc trước ta vô tình nghe được Dương Thiên nói chuyện. Hắn muốn dẫn người anh em Dương Thành của người tiền về núi Huyền Vũ, giết chết thần hồn của Dương Thành, đồng thời khôi phục thần hồn của Dương Tử Mặc, dung nhập vào bên trong thân hình Dương Thành. Sau đó hắn sẽ dùng thân thể Dương Thành này làm mồi nhử để dụ dỗ, chém giết người. Nếu như người đang ở gần thì mau xuất hiện, đi tới núi Huyền Vũ để cứu người anh em Dương Thành của người, may ra còn có thể có vài phần cơ hội!

- Hả? Dương Thiên lại muốn tiêu diệt thần hồn của Lục ca, ngưng tụ thần hồn của Dương Tử Mặc, chiếm giữ thân thể Lục ca. Sau đó sẽ dùng thân thể của Lục ca làm mồi nhử để chém giết ta sao?

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, lông mày của Dương Thạc nhanh chóng nhăn lại.

Dương Thạc có thể nghe được rõ ràng tiếng nói của con cá mập trắng lớn ở bên ngoài kia.

Dương Thạc không chút do dự, lập tức tin tưởng lời nói của con cá mập trắng này!

Dù sao thì Dương Thạc và con cá mập trắng lớn này cũng không có thù hận gì. Con cá mập trắng lớn này căn bản không nhất thiết phải đến lừa gạt Dương Thạc.

Huống hồ cho dù con cá mập trắng lớn này không nói ra thì Dương Thạc cũng có thể tưởng tượng ra được. Với tính cách của Lục ca Dương Thành thì chắc chắn sau khi bị Dương Thiên bắt đi cũng sẽ không dễ dàng chịu khuất phục. Mà với tính cách của Dương Thiên thì nếu như Dương Thành không chịu khuất phục, vậy thì tất nhiên hắn sẽ giết chết Dương Thành, sẽ không để ý chút nào tới tình cảm cha con.

- Tính ra thì có lẽ cũng sắp tới lúc Dương Thiên ra tay với Lục ca!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Đã bốn, năm tháng kể từ khi Dương Thành bị Dương Thiên bắt đi.

Dương Thạc biết rõ sự kiên nhẫn của Dương Thiên vô cùng có hạn.

Sau ba tháng, nếu như Dương Thành vẫn không khuất phục, vậy thì hắn lập tức muốn giết chết Dương Thành đấy. Nhưng đến bây giờ hắn vẫn chưa ra tay, hiển nhiên là còn có cân nhắc khác!

Mà theo như lời của con cá mập trắng lớn này thì chắc chắn là rất đáng tin đấy.

Lúc này Dương Thiên vẫn không chém giết Dương Thành chính là vì muốn lợi dụng thân xác của Dương Thành. Hắn muốn dung hợp thần hồn của Dương Tử Mặc vào thân xác này, sau đó lại lợi dụng thân xác này để giết chết Dương Thạc!

Thân thể của Dương Tử Mặc đã sớm bị Long Hoàng thượng cổ chiếm giữ.

Dương Thiên muốn đoạt lại thân thể này từ tay Long Hoàng thượng cổ là một việc khó như lên trời. Cho nên hắn nhất định phải tìm cho Dương Tử Mặc một thân thể khác.

Dĩ nhiên Dương Thiên sẽ không để ý tới thân thể bình thường.

Nhất định thân xác này phải có tiềm lực lớn, tốt nhất là không khác nhiều so với thân thể Dương Tử Mặc. Nếu quá yếu thì dĩ nhiên là không thể được. Còn nếu là quá mạnh mẽ thì... cũng chưa chắc thần hồn của Dương Tử Mặc đã có thể thích ứng. Thân xác Dương Thành cũng là cấp độ Đại Tông Sư, tiềm lực và tư

chất của hắn lại không hề thua kém Dương Tử Mặc. Một thân thể như vậy dĩ nhiên là thích hợp nhất đối với Dương Tử Mặc.

Nếu Dương Thành khuất phục Dương Thiên thì tất cả đã dễ nói.

Dương Thiên chỉ cần một người phát ngôn mà thôi, giúp hắn đánh rớt giang sơn Đại Thần là đủ!

Về phần người này là Dương Tử Mặc hay là Dương Thành cũng không quan trọng!

Chỉ tiếc rằng Dương Thành cũng không khuất phục Dương Thiên. Bởi vậy cho nên Dương Thiên mới phải nghĩ cách ngưng tụ thần hồn Dương Tử Mặc, giết chết thần hồn Dương Thành, để cho Dương Tử Mặc chiếm giữ thân xác này, lại sống lại lần nữa. Sau đó với tư cách là người phát ngôn của Dương Thiên, đánh rớt giang sơn Đại Thần.

- Dương Thiên thật có bản lĩnh. Thần hồn của Dương Tử Mặc đã sớm tan thành mây khói, vậy mà hắn vẫn có cách ngưng tụ lại sao? Chắc hẳn trên tay Dương Thiên cũng có một số bí pháp mạnh mẽ có thể ngưng tụ thần hồn. Chẳng qua là thần hồn đã hoàn toàn tiêu tan. Trừ khi Dương Thiên có thể nghịch chuyển thời không, nếu không thì không thể ngưng tụ lại lần nữa...

439. Chương 425: Tầng Phòng Hộ Đầu Tiên Của Huyết Mộ, Trực Chỉ Bản Tâm Ảo Giác!

Vô Tận Thần Công

Chương 425: Tầng phòng hộ đầu tiên của huyết mộ, Trực Chỉ Bản Tâm Ảo Giác!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Giờ phút này, Dương Thạc không nghi ngờ nhiều về lời của con cá mập trắng lớn kia

Điều duy nhất mà Dương Thạc cảm thấy có chút kinh ngạc chính là việc Dương Thiên có thể khôi phục thần hồn của Dương Tử Mặc.

Thần hồn của Dương Tử Mặc đã hoàn toàn tiêu tán!

Không hề để lại bất kỳ dấu vết nào ở giữa đất trời này.

Bình thường mà nói, cho dù Dương Thiên có bản lĩnh thông thiên thì cũng không thể khôi phục được thần hồn của Dương Tử Mặc. Nhưng. . . Nếu Dương Thiên có thể nghịch chuyển thời không thì..., quay lại gần một năm trước, lúc thần hồn của Dương Tử Mặc chưa tiêu tán, Dương Thiên thu lấy thần hồn của Dương Tử Mặc, lại có thể khôi phục được thần hồn của Dương Tử Mặc.

Nhưng pháp môn nghịch chuyển thời không này là một loại thần thông cực kỳ kinh người. Dương Thạc xem ra, ngay cả cấp độ Võ Thánh Hư Không cũng chưa chắc đã có thể thi triển thần thông nghịch chuyển thời không. . .

Đương nhiên, không loại trừ khả năng Dương Thiên có được bí pháp này.

Dù sao thì ngay như Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc cũng có năng lực tập trung quá khứ, tương lai. Chỉ có điều, với tu vi Võ Thánh của Dương Thạc bây giờ thì không thể dùng hai công năng này của Thập Phương Ca Sa.

- Có lẽ Dương Thiên không có lực lượng cỡ này.

- Nhưng. . . Mộ Nhân Hoàng này đã trải qua vạn năm, tích góp từng tí một, lực lượng bây giờ vô cùng mạnh mẽ !

- Lúc này mộ Nhân Hoàng vừa mở ra, lập tức có năng lượng hư không tạo thành cột sáng chín màu. Cách xa nhau hơn mười vạn dặm, vậy mà vẫn ảnh hưởng tới không gian Thập Phương Ca Sa của ta. Điều này đủ để nói rõ mộ Nhân Hoàng mạnh mẽ tới mức nào rồi. Đây vẫn chỉ là một phần năng lượng cực nhỏ trong mộ Nhân Hoàng. Chắc chắn lực lượng bên trong mộ Nhân Hoàng còn mạnh mẽ hơn nữa.

- Mượn những lực lượng này, chưa chắc Dương Thiên không thể ngưng tụ thần hồn của Dương Tử Mặc một lần nữa!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Nếu như Dương Thiên thật sự có thể ngưng tụ thần hồn của Dương Tử Mặc thì...

Sắc mặt Dương Thạc ngưng trọng.

- Dương Tử Mặc đối địch cùng ta cũng không phải là lần một lần hai!

- Nếu như hắn sống lại lần nữa thì quả thật là âm hồn bất tán mà!

Hai mắt Dương Thạc hơi nheo lại.

Dương Tử Mặc nhiều lần giao thủ cùng Dương Thạc, đối địch vô cùng.

Lúc trước, Dương Thạc phải mượn nhờ Đại Thần Âm Linh Đàng của Dương Dịch mới có thể giết chết thần hồn của Dương Tử Mặc, đã là thử thách một hơi. Nếu như lúc này thần hồn của Dương Tử Mặc sống lại lần nữa, lại tới đối nghịch cùng Dương Thạc. Như vậy là quá phiền, khiến người phải chán ghét. Nếu như gặp lại Dương Tử Mặc, e rằng Dương Thạc giống như là đã dẫm vào cút chó rồi, buồn nôn đến mức tận cùng. . . Cho nên Dương Thạc tuyệt đối không thể để cho Dương Tử Mặc sống lại.

- Huống hồ. . . Ta cũng không thể ngồi nhìn Lục ca bị Dương Thiên chém giết, mà không quan tâm! Được rồi. Ta vốn muốn đợi một thời gian ngắn nữa mới tiến vào mộ Nhân Hoàng nhưng e rằng lúc này phải hành động sớm một chút. Ta phải đi tới mộ Nhân Hoàng ngay bây giờ, tuyệt đối không thể để cho Dương Thiên thực hiện được ý đồ!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Xoẹt!

Sau một khắc, Dương Thạc phất một tay lên, mở ra không gian trong Thập Phương Ca Sa, xuất hiện ở trên đảo nhỏ Đông Hải này.

- Dương Thạc, quả thật là người ở chỗ này!

Con cá mập trắng lớn kia nhìn thấy Dương Thạc xuất hiện, hai mắt lập tức sáng ngời.

Tuy nó đã sớm đoán ra Dương Thạc ở chỗ này, nhưng lúc trước, sau khi kêu gọi nó đầu hàng, trong lòng cũng là tâm thần bất định. Nó sợ nếu như Dương Thạc không ở chỗ này hoặc là không muốn đi ra thì... nên làm thế nào cho phải.

Hiện tại Dương Thạc đã xuất hiện, khiến cho con cá mập trắng lớn này cảm thấy trong lòng an tâm không ít.

- Cá mập trắng, người tới đây nói cho ta biết tin tức này, có yêu cầu gì?

Dương Thạc nhìn con cá mập trắng lớn trên mặt biển các đó không xa, nhàn nhạt hỏi.

Dương Thạc biết rõ con cá mập trắng lớn này tuyệt đối không phải chỉ đơn thuần là có ý tốt. Nó sẽ không đi xa vạn dặm, tìm kiếm mình khắp nơi để nói với mình âm mưu của Dương Thiên. Chắc chắn nó có yêu cầu!

- Dương Thạc, mộ Nhân Hoàng mở ra, trong đó có vô số kỳ ngộ. Ta là yêu thánh trên biển, rất khó có thể một mình tiến vào trong mộ Nhân Hoàng. Cho nên ta muốn xin người dùng Thập Phương Ca Sa dẫn ta cùng đi! đọc truyện mới nhất tại .

Con cá mập trắng lớn không chút do dự, lập tức lên tiếng nói.

Nó thật sự có mục đích này, cho nên không cần che che lấp lấp.

- Vậy sao. . .

Câu trả lời của con cá mập trắng lớn này cũng không vượt ra ngoài dự đoán của Dương Thạc.

- Cùng đi với ta sao. . .

- Ta và Dương Thiên là địch, nói không chừng Dương Thiên muốn chém giết ta. Đến lúc đó ngươi đang ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, e rằng cũng không thể may mắn thoát khỏi!

- Nếu không sợ chuyện này thì cứ việc vào đi!

Dương Thạc vừa dứt lời lập tức phất một tay lên. Xoẹt một tiếng, không gian Thập Phương Ca Sa lập tức mở ra.

Cửa vào liền hiện ra ở trước mặt con cá mập trắng lớn.

Con cá mập trắng lớn không hề do dự chút nào, không nói một câu, thân hình khê động. Sau một tiếng ầm vang, nó đã chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Phốc!

Sau một khắc, không gian Thập Phương Ca Sa lập tức khép kín.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đang ở trong không gian Thập Phương Ca Sa này. Vừa nhìn thấy con cá mập trắng lớn tiến đến, Cửu Dương Chân Thân khê động, phất một tay lên. Trong tiếng vang ầm ầm, vùng đất gần con sông dài trong không gian Thập Phương Ca Sa này bị kéo thành một hồ nước vô cùng lớn. Nước sông được dẫn vào trong đó, để cho thân thể con cá mập trắng lớn ở trong hồ nước cực lớn này

Phù phù!

- Lạnh quá!

Vừa tiến vào trong hồ nước này, con cá mập trắng lớn hít vào một hơi khí lạnh.

Nước sông trong hồ này lạnh vô cùng!

- Đây là. . . Nước sông được dẫn vào từ Hắc Thủy Huyền Hà sao? Quả nhiên là lạnh đến cực điểm. Trong đó ẩn chứa rất nhiều khí tức thuộc tính âm. Khá tốt! Ta là yêu thánh thuộc tính âm, nước sông này vừa vặn để cho ta tu luyện!

Sau một khắc, con cá mập trắng lớn này chợt lên tiếng.

- Hắc Thủy Huyền Hà này chính là nước sông bên trong Nam Man Thập Vạn Đại Sơn, không chảy ra biển. Ta vốn vẫn luôn muốn đến trong Hắc Thủy Huyền Hà để hiểu biết thêm một chút về nước Huyền Hà, chỉ tiếc rằng vẫn chưa có cơ hội. Không thể tưởng được lại có thể hoàn thành tâm nguyện này ở bên trong không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc ngươi. . .

Con cá mập trắng thò đầu lên ở men hồ nước. Hai con mắt cực lớn nhìn Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc ở cách đó không xa.

Dưới ảnh hưởng của nước sông, thân thể của con cá mập trắng lớn này nhanh chóng trở nên lạnh vô cùng!

Dường như huyết dịch cũng trở nên lạnh buốt. . .

Con cá mập trắng lớn này là động vật máu lạnh, nhiệt độ cơ thể có thể thay đổi theo hoàn cảnh bên ngoài. Về điểm này, mãnh thú bình thường xa xa không thể so sánh đấy.

- Ngươi cứ ở lại đây đi. Bây giờ, chúng ta lập tức đi tới núi Huyền Vũ!

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc nhìn thẳng vào mắt con cá mập trắng lớn, nhàn nhạt nói.

Tuy thực lực của con cá mập trắng lớn vô cùng mạnh mẽ nhưng Dương Thạc cũng chưa chắc đã để nó ở trong mắt.

Ở trong không gian Thập Phương Ca Sa này, Dương Thạc khổng chế tất cả. Muốn bóp chết con cá mập trắng lớn này dễ dàng như bóp chết một con kiến. Cho nên hắn cũng không lo con cá mập trắng lớn này làm trò gì ở trong Thập Phương Ca Sa.

Trong lúc Cửu Dương Chân Thân nói chuyện, ở bên ngoài, thân thể Dương Thạc cũng nhanh chóng hành động.

Xoẹt!

Phá mở hư không, lập tức biến mất ở trên đảo nhỏ này.

Sau một khắc, ở vạn dặm bên ngoài, thân thể Dương Thạc lập tức hiện ra.

Ngay sau đó, lại mở ra hư không tiến lên. . .

Mỗi lần di chuyển gần vạn dặm. Chỉ qua vài chục lần, Dương Thạc đã đến rất gần núi Huyền Vũ của Đại Chu kia.

- Dĩ nhiên tiến vào phạm vi địa vực núi Huyền Vũ, chỉ cần đi tiếp vài ngàn dặm là có thể đến gần cửa mộ Nhân Hoàng!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Vừa mới tới gần dải đất trung tâm núi Huyền Vũ, lối vào mộ Nhân Hoàng, Dương Thạc chợt cảm giác được ở trước cửa vào mộ Nhân Hoàng bên kia có vài luồng khí tức vô cùng mạnh mẽ. Hiển nhiên ở bên đó có mấy vị cường giả võ đạo siêu cấp. Lúc này đang tập trung tại trước cửa vào mộ Nhân Hoàng...

Mấy luồng khí tức kia đều rất mạnh mẽ.

Theo như cảm giác của Dương Thạc, trong vài luồng khí tức đó, khí huyết đậm đặc, đồng thời, cảnh giới võ đạo cũng cực cao, ít nhất cũng phải cùng cấp độ với Nam Man Vương. Nhóm này có khoảng ba bốn người. Ngoài ra, còn có một số khí tức khác, tuy yếu hơn nhưng cũng có cấp độ Võ Thánh. Thậm chí, có người đã đạt đến cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn, tương đương với Man Thần trong Tứ đại man tướng.

Bên cạnh đó, còn có thêm mấy Võ Thánh bình thường.

Tổng số phải có tới 15 – 16 loại khí tức.

Tất nhiên, không phải toàn bộ khí tức này đều thuộc về Chân Vũ môn.

Chân Vũ môn chỉ có bảy người Võ Thánh mà thôi.

Có thể thấy, đây là cao thủ khắp nơi đã đến, tề tụ ở lối vào hầm mộ của Nhân Hoàng. Chẳng qua, không biết có cao thủ nào đã xông vào kia được hay chưa.

- Hình như trong này không có khí tức của Dương Thiên.

Dương Thạc nhanh chóng dùng cảm giác thăm dò.

Ở gần lối vào mộ của Nhân Hoàng, mặc dù có vài loại khí tức rất mạnh mẽ, chắc chắn là cường giả tầng thứ hai hiện nay, nhưng trong đó không có khí tức mệnh mệnh, mạnh mẽ của Dương Thiên.

Việc này cũng bình thường.

Như Dương Thạc thấy, nếu Dương Thiên đã đến thì với thực lực của hắn, chắc chắn sẽ không bị người khác ngăn cản ở bên ngoài lối vào mộ của Nhân Hoàng, mà sẽ lập tức xông vào đó đầu tiên.

- Đi qua đó xem thử.

Nếu Dương Thiên không ở đó thì Dương Thạc cũng yên tâm.

Trong đám cường giả siêu cấp đương thời, người có thể uy hiếp được Dương Thạc, chắc chỉ có Dương Thiên mà thôi. Còn đám cường giả siêu cấp tầng thứ hai đương thời như Nam Man Vương, Hoả La Vương, thì Dương Thạc cũng không e ngại. Ngoài ra, đối với cao thủ như Đại Bằng Kim Sí Vương, Thần Quý Vương, tuy Dương Thạc không phải đối thủ của bọn họ, nhưng Dương Thạc không cừu không oán với bọn họ, nên bọn họ sẽ không tùy tiện ra tay với Dương Thạc.

Nói tóm lại, bây giờ, Dương Thạc chỉ sợ một mình Dương Thiên mà thôi.

Hiện nay, Dương Thiên không ở bên kia, Dương Thạc cũng không cần kiêng kị điều gì, lập tức qua bên kia xem thử.

Xoẹt!

Nhanh chóng mở ra hư không.

Một lát sau, cách lối vào mộ của Nhân Hoàng khoảng bảy tám chục trượng, thân hình Dương Thạc hiện ra.

- Đúng là có không ít cường giả đã tới.

Vừa đến đây, Dương Thạc liền thấy ở lối vào mộ của Nhân Hoàng có hai nhóm người đang giằng co. Hai nhóm người này đều là các cao thủ từ cấp độ Võ Thánh trở lên.

Trong đó, nhóm gần với cột sáng hư không chín màu là sáu tên đàn ông mặc áo bào đạo sĩ cùng với một con rắn màu đen vô cùng lớn.

Trên góc áo của mấy người mặc áo bào này đều thêu hình âm dương bát quái. Trong đó, lão giả tóc tím râu tím là người đứng đầu. Dương Thạc cảm giác, lão giả này còn mạnh mẽ hơn Nam Man Vương kia một chút. Nếu chỉ xét về cảnh giới võ đạo, thì chắc ông ta có thể sánh với Đại Bàng Kim Sí Vương rồi.

Ngoài ra, con huyền xà bên cạnh lão giả này cũng cho Dương Thạc cảm giác tương đương với vị yêu thánh thứ tư đương thời, Tử Thủ Yêu Thánh.

- Là môn chủ Trác Tử Dương của Chân Vũ môn sao? Còn con huyền xà kia chắc là Thần Thú trấn tự của Chân Vũ môn, phân thân huyền xà của Huyền Vũ yêu thánh rồi.

Dương Thạc nhìn thoáng qua lão giả râu tím cùng con huyền xà kia, nghĩ thầm trong lòng.

Bên cạnh Trác Tử Dương cùng con huyền xà kia nhất định là các cao thủ Võ Thánh khác của Chân Vũ môn rồi.

Cộng thêm Trác Tử Dương thì bên Chân Vũ môn có sáu Võ Thánh nhân loại.

Theo như hiểu biết của Dương Thạc về Chân Vũ môn thì cường giả Chân Vũ môn phải có bảy người.

Chẳng qua, bây giờ chỉ có sáu người ở đây cũng là chuyện bình thường. Dương Thạc nghĩ, còn một Võ Thánh khác chắc là ở trong Chân Vũ môn để trấn thủ môn phái đây.

Hoặc là đã tiến vào hầm mộ của Nhân Hoàng trước rồi.

Đó là Dương Thạc không biết, tên Võ Thánh Nhậm Thiên Hành của Chân Vũ môn kia đúng là đã tiến vào mộ của Nhân Hoàng, nhưng đó là bị Dương Thiên bắt đi.

Gần cửa vào mộ của Nhân Hoàng còn có một số cường giả khác đang giằng co với mấy người Chân Vũ môn này.

Trong đó có ba người làm người khác để chú ý nhất.

Một người là người của Hoả La quốc, cao lớn cường tráng, dáng người tương tự với Dương Thiên. Bên cạnh hắn có năm miếng pháp khí lệnh bài hoả diễm đang trôi lơ lửng, sau lưng hắn là một chiếc vương toạ cực lớn, có từng luồng khí tức hoả diễm chuyển động xung quanh hắn. Đây chính là quốc vương của Hoả La quốc, người đứng đầu hiện nay của thánh địa võ đạo Thánh Hoả Đạo, đệ nhất cường giả, Hoả La Vương Đái Lặc.

Đái Lặc đứng ở hướng bắc.

Mà hướng nam thì có hai vị cường giả khác.

Một người trong đó khoảng bốn mươi tuổi, râu dài, dáng người cao gầy, chắp hai tay sau lưng, giống như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ và tản ra khí tức vô cùng ác liệt.

Hắn không giống như Hoả La Vương mang theo nhiều loại pháp khí.

Nhưng cả người hắc giống như một loại bảo vật pháp khí. Hơn thế nữa, bảo vật này còn tương đương với pháp khí có công kích mạnh mẽ cấp độ thần binh cấp năm như Chân Vũ kiếm, hay Thần Long Liệt Khôn đao.

Phập! Phập! Phập!

Trên người hắc mớ hồ toả ra khí kinh đâm vào trong không khí tạo nên những tiếng nổ phập phập.

Bên cạnh hắc còn có một người thanh niên, cũng cao giống hắc, dáng người càng thêm khôi ngô, sau lưng đeo một thanh kiếm lớn. Chẳng qua, khí thế trên người thanh niên này kém hơn hắc rất nhiều. Tuy người thanh niên đã đạt đến cấp độ Võ Thánh nhưng chỉ là Võ Thánh bình thường như Đoá Tư, Đoá Mẫu mà thôi.

Trên mặt người thanh niên này có hai vết sẹo. Dương Thạc cảm thấy khí tức trên người hắc rất quen thuộc.

- Có phải là Nam Cung Thương của Thiên Kiếm Môn không?

Dương Thạc lập tức nhận ra người thanh niên này.

440. Chương 426: Dương Tử Mặc, Người Muốn Giết Ta?

Vô Tận Thần Công

Chương 426: Dương Tử Mặc, người muốn giết ta? nguồn

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Thanh kiếm lớn kia, dáng người cao to kia đều cho thấy, người thanh niên này chính là Nam Cung Thương. Khí tức trên người hắc có chút giống với Dương Thạc. Dương Thạc biết, đây là do Nam Cung Thương đã tu luyện xong Cửu Dương huyền công tầng thứ nhất. Đồng thời, hắc cũng hoàn thiện được bộ nội công đỉnh cấp học được từ vị tiền bối thần bí ở Thiên Kiếm Môn kia. Việc này cũng gần giống với việc hắc tu luyện xong hai tầng đầu của Cửu Dương huyền công. nên khí tức của hắc giống với Dương Thạc cũng là chuyện rất bình thường.

- Nam Cung Thương cũng đến đây. Vậy người đàn ông trung niên đứng bên cạnh hắc chắc là môn chủ của Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Phá Thiên rồi.

Dương Thạc thầm nghĩ.

Nam Cung Phá Thiên, cha của Nam Cung Thương, môn chủ của Thiên Kiếm Môn cũng là cường giả siêu cấp đương thời, cùng một tầng với Càn Ngọc Long, Nam Man Vương, là cao thủ tầng thứ hai hiện nay.

Hắc đã tu luyện đến cấp độ hoá thân thành kiếm.

Tuy trong tay hắc không có nửa cái pháp khí nhưng sức chiến đấu của hắc chắc chắn sẽ không thua kém như có được Thánh Hoả Vương Toạ cùng Thánh Hoả lệnh bài.

Mà một bên khác còn có bốn người.

Bốn người này đều mặc áo cà sa, nhưng không phải trang phục của hoà thượng Đại Chu, mà là trang phục của hoà thượng Ni La Quốc.

Người cầm đầu là một hoà thượng trẻ tuổi, thoát nhìn chỉ khoảng hơn hai mươi tuổi. Sau lưng hắc là ba hoà thượng khoảng 50 - 60 tuổi, dáng người khô gầy. Lúc này, tất cả bọn hắc đều yên lặng, trên người không phát ra khí tức gì.

Thực lực của bọn hắc đều mới đi vào cảnh giới Võ Thánh.

Còn tên hoà thượng trẻ tuổi kia, tuy thoát nhìn. Hắn chỉ có hơn hai mươi tuổi nhưng khí tức trên người hắn lại cực kỳ mạnh mẽ, cũng là cảnh giới Vô Thánh lõi âm tầng bốn, không hề thua kém Hoả La Vương và Nam Cung Phá Thiên.

- Là Phật Sống Mật Tông của Kim Phật Tự Ni La Quốc sao?

Hai hàng lông mày Dương Thạc nhíu lại.

Đương thời, trẻ tuổi như vậy mà có tu vi như thế, chỉ sợ, ngoại trừ Phật Sống Mật Tông của Kim Phật Tự đã hai lần chuyển sinh thì không còn người khác. Tuy thân xác hắn mới hơn hai mươi tuổi, nhưng Dương Thạc biết, trước khi thân hồn hắn chuyển sinh thì hắn đã sống hai đời, cộng thêm kiếp này thì tuổi thực của hắn chắc chắn cũng phải hơn 150 tuổi, thậm chí gần 200 tuổi.

Trước kia, khi Trung Nguyên vẫn thuộc về Đại Yển, chắc hẳn ta đã sinh ra rồi. Nhưng do Phật Sống Mật Tông của Kim Phật Tự lúc đó, sau vài chục lần chuyển sinh bị đệ nhất cao thủ Nho môn Vương Chấn của vương triều Đại Yển đuổi giết nên bây giờ hắn mới có cơ hội trở thành Phật sống. Tất nhiên, thực lực của hắn đâu chỉ kém một bậc so với lão Phật sống thời vương triều Đại Yển.

Ba vị hoà thượng già sau lưng vị Phật sống Kim Phật tự này chắc là ba vị hộ pháp Pháp Vương dưới quyền Phật sống.

- Thoạt nhìn, thực lực của ba vị Pháp vương này còn mạnh hơn tên A Mục Đạt Vương bị mình giết trước kia rất nhiều.

Dương Thạc nhìn thoáng qua ba lão hoà thượng, trầm nghĩ.

Thực lực của A Mục Đạt Vương khi chết chỉ có cấp độ Đại Tông Sư.

Chắc lúc đó, ba vị pháp vương của Phật sống cũng không có tu vi Vô Thánh.

Chẳng qua, từ khi A Mục Đạt Vương chết đến nay đã hai ba năm, trong khoảng thời gian này, ba vị pháp vương đột phá và đi vào cảnh giới Vô Thánh cũng là chuyện bình thường.

Lúc Dương Thạc nhìn những cường giả siêu cấp này, thì bọn họ cũng thấy được Dương Thạc đến.

- Là Dương Thạc.

Chẳng qua, người duy nhất nhận ra Dương Thạc chỉ có Nam Cung Thương mà thôi.

Trên mặt Nam Cung Thương vui vẻ, nhưng không nói nhiều, chỉ nháy mắt một cái với Dương Thạc.

- Người kia là ai?

Đám người Trác Tử Dương, Hoả La Vương khó hiểu với sự xuất hiện của Dương Thạc.

Chẳng qua, thấy mọi người đều không nhận ra Dương Thạc, chỉ có Nam Cung Thương hình như biết Dương Thạc thì đám người Trác Tử Dương liền đoán, Dương Thạc chắc là bạn của Nam Cung Thương, là đệ tử kiệt xuất của môn phái nào đó, là tiểu bối, nên không đáng lo.

Dù sao, bây giờ, thân thể Dương Thạc xuất hiện chỉ có tu vi Đại Tông Sư mà thôi, còn chưa tới Vô Thánh.

Hầu như những cường giả siêu cấp này đều chưa từng tiếp xúc với Dương Thạc nên không biết rõ thực lực chân chính của Dương Thạc... giờ phút này, bọn họ đã xem thường Dương Thạc.

- Trác Tử Dương, mộ của Nhân Hoàng mở ra là việc lớn trong giới võ đạo. Mặc dù mộ của Nhân Hoàng thuộc địa phận Huyền Vũ sơn của các người, nhưng nó không phải chỉ thuộc về Chân Vũ môn các người. Chúng ta muốn vào mộ của Nhân Hoàng tìm kiếm mà các người lại ở đây ngăn cản, vậy không phải hơi quá đáng sao?

Nam Cung Phá Thiên nhìn chằm chằm Trác Tử Dương ở phía trước, lạnh lùng nói.

- Hừ, Nam Cung Phá Thiên, mộ của Nhân Hoàng đúng là không chỉ thuộc về Chân Vũ môn chúng ta.

Trác Tử Dương lạnh lùng nói.

- Nhưng mộ của Nhân Hoàng là do các cao thủ Chân Vũ môn chúng ta hợp tác mở ra. Đã mất hai năm để chuẩn bị. Vì mở ra mộ của Nhân Hoàng mà chúng ta đã tốn mất không ít tài liệu và pháp khí trân quý. Bây giờ, các người lại muốn ngồi mát ăn bát vàng, vậy không phải quá coi thường Chân Vũ môn chúng ta hay sao?

Sắc mặt Trác Tử Dương âm trầm.

- Lão già Tử Dương kia.

Không đợi Nam Cung Phá Thiên nói tiếp, Nam Cung Thương đột nhiên mở miệng.

- Lão già Tử Dương kia, Tử Quỳnh cùng ta là lưỡng tình tương duyệt, vốn muốn làm con dâu của Thiên Kiếm môn ta. Nhưng hết lần này tới lần khác, đám lão già Chân Vũ môn các người lại cổ hủ, lạc hậu, cứ muốn Tử Quỳnh trở lại Chân Vũ môn luyện bí pháp song tu với tên Dương Môn... Hôm nay, Nam Cung Thương ta không phải vì mộ của Nhân Hoàng mà đến, mà là muốn người trả Tử Quỳnh cho ta.

Nam Cung Thương nghiêm nghị quát, vẻ mặt tràn đầy tức giận.

Ngoại trừ Man Văn Thiên Tượng ra thì còn loại cự thú nào có thực lực thế này nữa chứ?

Một điểm nữa khiến Đại Bằng Kim Sí Vương có thể khẳng định phán đoán của mình đó chính là hoa văn trên người Man Tượng.

Hoa văn màu máu thuần túy.

Một số hoa văn này hầu như trải rộng khắp toàn bộ các bộ phận trên thân thể Man Tượng.

Tất cả hoa văn đều lộ vẻ huyền diệu khó giải thích, giống như một bộ Thiên Thư vô đạo vậy.

Đây là một loại thiên phú huyền diệu, chỉ có cường giả siêu cấp mới có thể có.

Đương thời ngoại trừ Man Văn Thiên Tượng có thiên phú thế này ra thì dù là loại cự thú nào cũng đều khó có khả năng có Man văn màu máu huyền diệu tới bậc này...

- Con cự thú hồng hoang thượng cổ này cũng nhận được sự hấp dẫn khi huyết mộ Nhân Hoàng mở ra, muốn tới Huyền Vũ sơn sao?

Nhìn hướng Man Văn Thiên Tượng phía dưới đang tiến tới, Đại Bằng Kim Sí Vương lập tức nheo hai mắt.

Tiến về hướng bắc.

Ngoại trừ tiến về Huyền Vũ sơn, tới mộ huyết Nhân Hoàng ra thì Đại Bằng Kim Sí Vương không còn nghĩ được tới địa phương nào nữa.

Chừng tám mươi năm trước, cao thủ Đại Chu công phật Nam Man, xuất động mấy chục Võ Thánh, cộng thêm vài cơ quan cự thú thân hình cứng rắn, hung hãn không sợ chết mới đánh thương được Man Văn Thiên Tượng này, khiến nó phải trốn vào sâu bên trong Thập Vạn Đại Sơn. Không thể tưởng tượng được là gần một trăm năm đi qua, còn Man Văn Thiên Tượng này vẫn sinh tồn như trước, hơn nữa còn lựa chọn lúc huyết mộ Nhân Hoàng mở ra để xuất hiện.

441. Chương 427: Hắc Thủy Huyền Hà, Chư Cường Tụ Tập!

Chương 427: Hắc Thủy Huyền Hà, Chư Cường Tụ Tập!

- Lần này huyết mộ Nhân Hoàng mở ra, quả nhiên chư cường tụ tập!

Đại Bằng Kim Sí Vương thở dài một hơi.

- Hả?

Mà tại thời điểm Đại Bàng Kim Sí Vương nghĩ vậy, con Man Văn Thiên Tượng phía dưới kia tựa như cũng cảm nhận được, bộ pháp được di chuyển như bay đột nhiên ngừng lại.

Cái đầu cực lớn lập tức ngừng lên, con mắt to như chuông đồng nhìn về phía Đại Bàng Kim Sí Vương.

Ánh mắt giống như thực chất, hung hăng nhìn chăm chăm vào người Đại Bàng Kim Sí Vương!

Bị ánh mắt của Man Văn Thiên Tượng này nhìn thẳng, dù là Đại Bàng Kim Sí Vương có thực lực siêu quần, giờ phút này cũng không khỏi có cảm giác áp lực không hiểu nổi.

- Người là người phương nào? Là cao thủ Thú tộc sao? Lần này người cũng muốn tới huyết mạch Nhân Hoàng tại Huyền Vũ sơn sao?

Man Văn Thiên Tượng nhìn thẳng vào Đại Bàng Kim Sí Vương, chợt mở miệng nói chuyện.

- Cái gì?

Man Văn Thiên Tượng nói một câu này khiến thân thể của Đại Bàng Kim Sí Vương không khỏi run lên.

Con Man Văn Thiên Tượng này không ngờ lại biết nói chuyện sao?

Hiển nhiên giờ phút này, Man Văn Thiên Tượng đã có trí lực cấp độ nhân loại!

Man Văn Thiên Tượng vốn là cự thú hồng hoang thượng cổ, bất đồng lớn nhất với mãnh thú dị thú bây giờ chính là dù không mở ra linh trí cũng có thể tu luyện tới cấp độ cực cao. Mà hiện nay, dị thú mãnh thú muốn đi vào cấp Võ Thánh đều phải mở linh trí ra.

Cái con Man Văn Thiên Tượng này này trăm năm trước còn chưa mở được linh trí.

Tuy lúc đó nó có lực lượng khí huyết siêu cường nhưng không mở miệng nói tiếng người được. Trí lực của nó cũng không hơn mãnh thú bình thường là bao, tối đa chỉ thông minh hơn mãnh thú bình thường một chút thôi.

Gần trăm năm sau, Man Văn Thiên Tượng xuất hiện trở lại, không ngờ lại biết mở miệng nói tiếng người rồi?

Không cần phải nghĩ, Man Văn Thiên Tượng này nhất định đã mở linh trí rồi!

Cự thú hồng hoang thượng cổ không mở linh trí thì thực lực chỉ có thể gần đạt tới cấp độ Võ Thánh. Nhưng nếu đã mở linh trí thì...

- Sợ là đích thân Dương Thiên tới, muốn áp chế Man Văn Thiên Tượng này cũng rất khó khăn!

Đại Bàng Kim Sí Vương trầm nghĩ.

Tóm lại, bây giờ Đại Bàng Kim Sí Vương nếu chống đối với Man Văn Thiên Tượng này thì tuyệt đối không có phần thắng cao.

Cũng may là Đại Bàng Kim Sí Vương và Man Văn Thiên Tượng này không oán không thù, lần này cũng chỉ vô tình đụng độ. Nếu như Man Văn Thiên Tượng đã mở linh trí, chắc có lẽ không tùy tiện ra tay với Đại Bàng Kim Sí Vương đâu.

- Bốn tọa chính là Đại Bàng Kim Sí Vương đứng thứ hai trong Thập đại yêu thánh trong thiên hạ. Trăm năm trước Man Văn huynh là cường giả Võ Thánh thú tộc, chắc hẳn cũng đã nghe danh bốn tọa. Man Văn huynh ẩn nấp sâu trong Thập Vạn Đại Sơn gần trăm năm, không thể tưởng được lại đã mở linh trí, đi sâu vào cảnh giới yêu thánh, thật sự đáng mừng!

Đại Bàng Kim Sí Vương chấp tay nói với Man Văn Thiên Tượng.

Man Văn Thiên Tượng tuy lợi hại nhưng nếu luận thực lực thì Đại Bàng Kim Sí Vương cũng không kém.

Luận lý lịch, Đại Bàng Kim Sí Vương cũng chẳng thua Man Văn Thiên Tượng. Trăm năm trước, Man Văn Thiên Tượng bị cao thủ Đại Chu truy đuổi chạy loạn khắp nơi. Đại Bàng Kim Sí Vương cũng là yêu thánh thứ hai trong thiên hạ. Hiện tại đối mặt với Man Văn Thiên Tượng, Đại Bàng Kim Sí Vương tất nhiên cũng không kiêu ngạo, không siểm nịnh.

- Đại Bàng Kim Sí Vương... Trong trí nhớ của ta có tên của người...

Man Văn Thiên Tượng gật đầu nhẹ.

Trăm năm trước nó còn chưa mở linh trí.

Nhưng mặc dù còn chưa mở linh trí nhưng nó cũng đã nghe tới danh tiếng của Đại Bàng Kim Sí Vương.

Bây giờ Đại Bàng Kim Sí Vương tự giới thiệu, nó lập tức biết rõ. Đại Bàng Kim Sí Vương cũng là cường giả trong thú tộc. Là cường giả thú tộc, Man Văn Thiên Tượng cũng coi như đồng loại của mình.

- Phía bắc... Đường như có thứ tốt.... Có tác dụng với ta.... Cho nên ta muốn đi tới đó. Người cũng qua đó sao? Đại Bàng, người biết bay, tốc độ nhanh hơn ta rất nhiều. Nếu người tới đó trước, nhìn thấy cường giả nhân loại thì giúp ta xem Dương Nghiệp có ở đó không. Ta muốn tìm hắc bào thù...

Tiếng nói của Man Văn Thiên Tượng ông ông như chuông đồng.

Nó vừa mới mở linh trí không lâu.

Tuy đã có trí lực cấp độ nhân loại nhưng bởi kinh nghiệm sống chưa nhiều, hầu như chưa giao lưu với người khác cho nên giờ phút này Man Văn Thiên Tượng cũng chỉ như một đứa trẻ, cũng chưa coi là trưởng thành.

- Người muốn tìm Dương Nghiệp sao?

Đại Bàng Kim Sí Vương hơi nhướn mày.

- Trăm năm trước Dương Nghiệp là Trần Quốc Công Đại Chu, thực lực tuyệt luân, không kém so với Dương Thiên hiện này bao nhiêu...

- Năm đó người bị Dương Nghiệp đánh bị thương, trốn chạy tới sâu trong Thập Vạn Đại Sơn sao? Đáng tiếc, trăm năm trôi qua, Dương Nghiệp sớm đã không còn ở trên thế giới này nữa...

- Hiện nay Trần Quốc Công Đại Chu tên là Dương Thiên, chính là hậu thế của Dương Nghiệp. Nếu người muốn báo thù thì tìm Dương Thiên đi. Lần này bốn tọa tiến tới huyết mộ của Nhân Hoàng, sẽ gửi lời nhắn giúp người!

Đại Bàng Kim Sí Vương nói.

- Ủ!

Man Văn Thiên Tượng gật cái đầu cực lớn của nó, biểu đạt lòng biết ơn với Đại Bàng Kim Sí Vương.

Nó hầu như chưa giao tiếp với người khác, ngay cả hai từ “cảm ơn” cũng không biết nói.

Đại Bàng Kim Sí Vương cũng lơ đãng, chấp tay với Man Văn Thiên Tượng:

- Man Văn Thiên Tượng, bốn tọa đi trước một bước! Dùng thực lực của Man Văn huynh, đương thời, chỉ sợ Man Văn huynh có thể sớm báo được đại thù thôi! Cáo từ!

Đại Bàng Kim Sí Vương vừa nói, thân thể liền nhoáng lên, vút một cái đã bay biến mất.

Vừa tiến về phía Huyền Vũ sơn, nội tâm của Đại Bàng Kim Sí Vương đang nổi lên sóng to gió lớn.

Vốn đương thời, cường giả đỉnh cầm cũng chỉ có Dương Thiên và Đại Bàng Kim Sí Vương hắc mà thôi. Còn lại như Trắc Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh đều phải thua bọn họ hai phần. Huyết mộ Nhân Hoàng mở ra, Đại Bàng Kim Sí Vương hắc tự nhiên có thể có được rất nhiều lợi ích. Không thể tưởng tượng được, hiện tại trong chiến lực cực hạn đương thời lại có thêm một Man Văn Thiên Tượng nữa.

- Không biết tiền bối thần quy có xuất hiện hay không. Nếu tiền bối thần quy mà xuất thế thì ít nhất sẽ có bốn cường giả chiến lực cực hạn sắp tới huyết mộ Nhân Hoàng...

Thần sắc Đại Bàng Kim Sí Vương hơi ngưng trọng.

Ở ngoài mấy vạn dặm.

Nội địa Trung Nguyên Đại Chu, trong một vùng núi cao không ngớt.

Vùng núi cao này từ nam tới bắc phải có mấy vạn dặm, diện tích còn lớn hơn cả Đại Hành Sơn. Ở nơi này còn cao nguyên mấy trăm trượng. Cho dù là dãy núi này không tính là cao nhưng thực tế độ cao của nó so với mặt biển còn hơn cả Đại Hành Sơn.

Đệ tam danh sơn, Huyền Vũ sơn!

Huyền Vũ sơn này có một giải đất trung tâm, ba ngọn núi cao vút trong mây chính là Huyền Vũ tam phong.

Ngọn núi phía đông đứng thẳng như trường kiếm, gọi là Huyền Xà phong.

Ngọn phía tây có địa thế tương đối bằng phẳng, tên là Thạch Quy Phong!

Về phần ngọn núi ở giữa được gọi là Chân Vũ phong, thậm chí Chân Vũ môn, thánh địa võ đạo đệ nhất đương thời cũng ở đó.

Hướng nam Chân Vũ môn tám trăm dặm, ở trong một sơn cốc có phạm vi hơn mười dặm, cây cối rậm rạp, hình thành một vùng rừng rậm. Giờ phút này phía trên rừng rậm có bảy bóng người, dùng phương vị bắc đầu thất tinh đang lơ lửng giữ không trung.

Bảy người này hầu như đều mặc đạo bào màu đen, góc phía trên đạo bào có thêu đồ án âm dương ngư.

Chỉ có một người tóc tím, râu tím, ước chừng năm sáu mươi tuổi, mặc một bộ áo bào màu tím. Người này mơ hồ là người đứng đầu trong bảy người.

Bảy người này cũng không có năng lực phi hành nhưng bọn họ đều là cao thủ cấp độ Võ Thánh, lợi dụng lực lượng linh vực bản thân, lại dựa vào ít pháp khí, phi kiếm nên có thể miễn cưỡng lơ lửng trên không trung.

- Trấn thủ phương vị của mình!

- Huyệt mộ Nhân Hoàng sắp được mở ra hết. Đến lúc đó thì sẽ có lực lượng hư không lớn lao hiện ra. Chúng ta phải đồng tâm hiệp lực, lợi dụng Chân Vũ Thất Sát trận này mới ngăn cản được!

- Tử Ngâm, người có thể chịu đựng được không?

Lão già áo tím, râu tím kia lớn tiếng nói.

- Sư phụ, đồ đệ vẫn chịu nổi!

Một nam tử anh tuấn thoát nhìn chừng hai tư, hai năm tuổi trả lời nhỏ.

- Chẳng qua Huyền Vũ sư bá...

Trên mặt nam tử này lộ vẻ lo lắng.

- Ha ha ha, Tử Ngâm người đừng lo cho bốn tọa. Chỉ là huyệt mộ Nhân Hoàng mở ra, năng lượng hư không tràn ra còn chưa đủ thương được bốn tọa đâu.

Một tiếng nói chợt vang lên.

Vút! Vút!

Sau một khắc, một con rùa đen lớn như một quả núi nhỏ xuất hiện cạnh bản vị Võ Thánh mặc đạo bào này nhanh như thiểm điện.

Chân Vũ môn, bảy đại Võ Thánh!

Thần thú trấn phái, Huyền Vũ!

Huyền xà, thạch quy!

Con huyền xà này dài hơn mười trượng, thân to khoảng bảy tám xích, trên người phủ đầy hoa văn màu trắng bạc. Con thạch quy kia cũng cao khoảng ba bốn trượng, hình thể khổng lồ, tuy không thể sánh bằng Thần Quy Vương nhưng cũng được xem như cực thú siêu cấp.

Hai đại mãnh thú Huyền xà cùng Thạch quy này kết hợp với nhau tạo thành thiên hạ đệ tam yêu thánh, yêu thánh Huyền Vũ.

Một thần hồn, hai thân thể là chuyện rất kỳ lạ đối với người bình thường, nhưng đối với cao thủ võ đạo, nhất là cao thủ võ đạo siêu cấp thì lại không phải chuyện lạ gì. Không nói những nơi khác, chỉ tính trong Thiên Âm môn hiện nay thì đã có Dương Thạc, Huyết Phi cùng Ngưng Thuý đều có hai cái thân thể.

Chẳng qua, bản chất của yêu thánh Huyền Vũ khác với đám người Dương Thạc.

Bản thể của Huyền Vũ yêu thánh chính là thạch quy cùng huyền xà. Lúc sinh ra, thần hồn của hắn đã tự chia thành hai phần, phân biệt ở trong hai cái thân thể. Đây là một thiên phú đặc biệt, chứ không giống như Dương Thạc, Huyết Phi, Ngưng Thuý là do tu luyện phân thần hoá niệm mới chia thần hồn thành hai phần.

Lực lượng khí huyết của mỗi một thân thể của Huyền Vũ yêu thánh đều đã đi vào cảnh giới Võ Thánh đỉnh phong.

Còn về cảnh giới võ đạo, thì đều là cảnh giới Võ Thánh lời âm cấp bốn.

Hơn thế nữa, thạch quy thiên về cương, huyền xà thiên về nhu, cả hai đều có một số thần thông thiên phú. Chỉ tính riêng một cái thân thể cũng có thực lực tương đương với Nam Man Vương rồi.

Nếu hai cái thân thể này cùng kết hợp lại thì uy lực sẽ tăng lên rất nhiều.

Cường giả cấp độ như Nam Man Vương mà chiến đấu với Huyền Vũ yêu thánh thì không có một phần thắng nào.

Có thể nói, mặc dù Huyền Vũ yêu thánh kém thiên hạ thứ hai yêu thánh Đại Bằng Kim Sí Vương một chút, nhưng cũng không kém bao nhiêu, chỉ cách cường giả đỉnh cấp đương thời một tí xiu mà thôi.

- Trác sư đệ, theo bốn toạ thấy, bảy đại Võ Thánh các người dùng Thất Sát trận tập trung lực lượng, để cường ép mở ra hãm mộ của Nhân Hoàng nhưng vẫn kém một chút.

- Mà thôi, bốn toạ cũng là người của Chân Vũ môn.

- Lần này, bốn toạ cũng tham gia vào đó, vậy là có chín đại Võ Thánh, hãy dùng Cửu Chuyển Tinh Cực trận thúc giục toàn bộ lực lượng, để hoàn toàn mở ra hãm mộ của Nhân Hoàng đi.

Sau khi Huyền Vũ yêu thánh xuất hiện, quát khẽ một tiếng rồi nhanh chóng di chuyển đến đứng giữa bảy đại Võ Thánh của Chân Vũ môn.

- Dùng Cửu Chuyển Tinh Cực trận sao?

Trác Tử Dương nghe được những lời này của Huyền Vũ yêu thánh thì hai mắt sáng ngời.

- Nếu thế, vậy làm phiền Huyền Vũ sư huynh rồi.

Trác Tử Dương cảm ơn Huyền Vũ yêu thánh.

Một lát sau, sắc mặt Trác Tử Dương ngưng trọng.

- Thay đổi trận pháp.

Trác Tử Dương quát khẽ một tiếng rồi cùng sáu đại Võ Thánh khác của Chân Vũ môn nhanh chóng di chuyển, thay đổi trận pháp.

Chân Vũ môn nổi tiếng với trận pháp. Một số Võ Thánh Chân Vũ môn, ngoại trừ Trương Tử Ngâm mới nhập môn chưa lâu, còn lại những Võ Thánh khác đều rất am hiểu những trận pháp cao thâm của Chân Vũ môn. Bây giờ, Trác Tử Dương vừa ra lệnh một tiếng, những Võ Thánh này liền nhanh chóng thay đổi vị trí, biến đổi trận pháp.

- Trương sư đệ, người bước năm bước theo hướng tây nam, rồi lại bước thêm hai bước về hướng Lục sư thúc.

Trong đó, một người đàn ông thoát nhìn khoảng 34 – 35 tuổi, trên cằm lún phún mấy cọng râu, nói nhỏ với Trương Tử Ngâm, chỉ bảo Trương Tử Ngâm thay đổi vị trí.

Chỉ qua khoảnh khắc, trận pháp này đã hiển hoá xong. (.

Tám đại Võ Thánh, chín thân thể đứng ở chín phương vị.

Trác Tử Dương đứng ở trung tâm.

Còn những cường giả Chân Vũ môn khác đứng xung quanh Trác Tử Dương, người cách gần nhất cũng ngoài hai mươi trượng.

Mà dưới chân Trác Tử Dương, mặt đất không ngừng phát ra những tiếng ầm ầm.

Răng rắc! Răng rắc!

Một số cây cối trong sơn cốc đều bị bẻ gãy răng rắc.

Mặt đất không ngừng rung chuyển, từng khe hở cực lớn xuất hiện trên mặt đất, các khe hở này ngày càng mở rộng. Những luồng ánh sáng chín màu chính là từ trong các khe hở này chiếu sáng ra ngoài.

Mạnh mẽ như Trác Tử Dương cũng phải cẩn thận từng li từng tí trong khu vực này, luôn luôn phải tránh né để không tiếp xúc với những cột ánh sáng chín màu.

Những cột ánh sáng chín màu này đều là lực lượng hư không, tương đương với chiêu tấn công của Hư Không Vô Thánh. Dù là cao thủ đương thời như Dương Thiên cũng không dám tùy tiện đón đỡ công kích của tia sáng này.

Không nói những thứ khác, chỉ riêng việc ánh sáng chín màu này mới phát ra một chút mà đã khiến cho các cao thủ ở xa hơn mười vạn dặm cũng có thể thấy, chứng tỏ những tia sáng này cực kỳ mạnh mẽ.

Chẳng qua, bây giờ, trên mặt đất mới xuất hiện mấy cái khe hở, tràn ra một ít ánh sáng chín màu, cũng không tính mộ của Nhân Hoàng hoàn toàn mở ra.

Mà bây giờ, bảy đại Vô Thánh của Chân Vũ môn cùng Huyền Vũ yêu thánh đang triển khai Cửu Chuyển Tinh Cực Trận để hoàn toàn mở ra hầm mộ của Nhân Hoàng.

- Cửu Tinh cửu diệu, PHÁ...!

Trác Tử Dương đứng ở trung tâm Cửu Chuyển Tinh Cực Trận, miệng đọc thần chú, thanh trường kiếm thanh phong dưới chân hắn lập tức ‘chú’ một tiếng, rồi mạnh mẽ đâm xuống mặt đất dưới chân Trác Tử Dương.

Ngay sau đó.

Trong thân thể tám đại Vô Thánh còn lại ở xung quanh đều phát ra một luồng chân khí màu xanh, mãnh liệt chui vào trong thân thể Trác Tử Dương. Gần như toàn bộ lực lượng của tám đại Vô Thánh này đã ngưng tụ đến trên người Trác Tử Dương, rồi thông qua một kiếm của Trác Tử Dương, phóng xuất toàn bộ ra ngoài.

Ầm ầm!

Trường kiếm như cầu vồng, mạnh mẽ đâm xuống mặt đất dưới chân Trác Tử Dương.

Một tiếng nổ lớn vang lên.

Mặt đất bắt đầu chấn động mạnh, rồi nứt ra. Lúc này, trông nó như miệng núi lửa sắp phun trào vậy, không ngừng xuất hiện các khe hở.

442. Chương 428: Bí Pháp Song Tu Của Chân Vũ Môn!

Chương 428: Bí pháp song tu của Chân Vũ môn!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Từng luồng ánh sáng chín màu từ sâu trong lòng đất nhanh chóng bắn ra ngoài.

Oanh!

Cuối cùng, những luồng ánh sáng chín màu này tập trung lại với nhau, tạo thành một cột ánh sáng thật lớn, rộng khoảng vài chục trượng, bắn thẳng lên trời.

- Nguy rồi.

Sắc mặt Trác Tử Dương run rẩy. Hắn đang ở trên cột sáng này, nên khi cột sáng này bắn lên trời, hắn liền không hề chần chừ, lập tức vọt vàng lùi lại phía sau, nháy mắt đã lui xa hơn mười trượng, mới tránh được công kích của cột sáng này. Cùng lúc đó, những Vô Thánh Chân Vũ môn ở xung quanh kia, thậm chí cả hai cái thân thể của Huyền Vũ yêu thánh cũng đều nhanh chóng lùi lại hơn mười trượng.

Trận hình của Cửu Chuyển Tinh Cực Trận lập tức tan rã.

Chẳng qua, lúc này, mặt đất đã bị đánh thủng một lỗ lớn. Ánh sáng chín màu bắt đầu không ngừng truyền ra. Đây là dấu hiệu mộ của Nhân Hoàng hoàn toàn bị mở. Nếu hầm mộ của Nhân Hoàng đã mở ra, thì dù Cửu Chuyển Tinh Cực Trận bị tan rã cũng không sao.

- Cuối cùng, hầm mộ của Nhân Hoàng đã mở ra rồi.

Sau khi Trác Tử Dương nhanh chóng lui lại hơn mười trượng, hắn vẫn đập trên phi kiếm lơ lửng giữa không trung, nhìn cái động lớn đang không ngừng phun ra ánh sáng chín màu kia, hai mắt sáng lên, nhỏ giọng nói.

- Nhưng, dù sao Nhân Hoàng cũng là đế vương muôn đời. Vạn năm trước, lúc xây dựng hầm mộ của Nhân Hoàng, đã từng lập đại trận pháp hấp thu năng lượng hư không trong trời đất, tích lũy trong hầm mộ của Nhân Hoàng. Qua vạn năm, số lượng năng lượng hư không được tích lũy đã thành vô số, chỉ sợ mười ngày mười đêm cũng không phun hết.

Trác Tử Dương nhỏ giọng nói.

- Những năng lượng hư không phun ra này tương đương với một chiêu của Hư Không Vô Thánh. Nếu muốn trực tiếp xuyên qua chúng để xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng là rất khó.

Trác Tử Dương hít sâu một hơi, chậm rãi nói.

- Trác sư đệ.

Đúng lúc này, Huyền Vũ yêu thánh chợt mở miệng.

- Trong hầm mộ của Nhân Hoàng có vô số bảo vật, công pháp vũ kỹ... truyền thừa cũng có không ít. Những bảo vật này đều có sức hấp dẫn lớn đối với cao thủ võ đạo đương thời.

- Ngoài ra, ở đây đã tích lũy năng lượng hư không cả vạn năm, chỉ sợ trong hầm mộ của Nhân Hoàng sẽ có không ít đá Hư Không.

- Những đá Hư Không này mới là vật có sức hấp dẫn nhất đối với cao thủ tuyệt đỉnh đương thời.

Huyền Vũ yêu thánh cười nhạt một tiếng.

- Với sức hấp dẫn này, dù có nguy hiểm thì chỉ sợ các cao thủ võ đạo cũng muốn nghĩ mọi biện pháp để xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng.

Huyền Vũ yêu thánh nói.

Những bảo vật pháp khí, công pháp vũ kỹ mà Nhân Hoàng lưu lại từ vạn năm trước đã là chí bảo đối với các cao thủ võ đạo bình thường rồi. Vì những vật này, mà các cao thủ võ đạo này sẽ chấp nhận mạo hiểm tính mạng xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng đầu tiên.

Chẳng qua, những loại bảo vật pháp khí, công pháp vũ kỹ này lại không có sức hấp dẫn lớn đối với cấp bậc cao thủ như Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương.

Tuy những bảo vật pháp khí này rất mạnh mẽ.

Công pháp vũ kỹ cũng không giống nhau.

Nhưng Dương Thiên và Đại Bàng Kim Sí Vương đều là cao thủ tuyệt đỉnh đương thời, dù là Nhân Hoàng sống lại cũng chưa chắc đánh thắng bọn họ được. Nên bọn họ không thêm quan tâm đến bảo vật của Nhân Hoàng. Công pháp của Nhân Hoàng cũng chưa chắc đã cao hơn bao nhiêu so với ‘Bát Hoang quyết’ của Dương Thiên, nên không có sức hấp dẫn nhiều đối với các cường giả đỉnh cấp như Dương Thiên.

Nhưng, trong hầm mộ của Nhân Hoàng còn có thứ thực sự hấp dẫn được bọn hắc.

Đó là đá Hư Không.

Năng lượng hư không đã tích lũy vạn năm thì rất có thể sẽ hình thành một ít đá Hư Không.

Mà đá Hư Không chính là vật cần thiết để bước vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, là chìa khoá để đi vào đỉnh phong võ đạo.

Dù mạnh mẽ như Dương Thiên, Đại Bằng, thậm chí là Thần Quy Vương, chỉ cần một ngày họ còn chưa bước vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh thì đá Hư Không còn có sức hấp dẫn lớn đối với bọn họ.

- Có thể đoạt được đá Hư Không hay không thì còn phải xem số mệnh của chúng ta.

Trác Tử Dương nheo mắt, nói.

Tuy thực lực của Trác Tử Dương còn kém Dương Thiên, nhưng hắc cũng đã chạm đến cánh cửa Vô Thánh lời âm cấp năm, cảnh giới võ đạo còn cao hơn đám người Càn Ngọc Long, Hoả La Vương một chút. Đối với hắc, đá Hư Không cũng là vật rất quan trọng. Dù bây giờ, hắc chưa dùng đến đá Hư Không, nhưng nếu đặt những đá Hư Không này ở trong Chân Vũ môn thì cũng rất có ích cho đời sau của Chân Vũ môn. Có thể nói, Trác Tử Dương bắt buộc phải đoạt được đá Hư Không.

Tất nhiên, có thể lấy được hay không thì phải xem số mệnh có tốt hay không.

- Huyền Vũ sư huynh, ánh sáng chín màu này tương đương với công kích của Hư Không Vô Thánh, huynh có chắc có thể chống đỡ được ánh sáng hư không này để xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng hay không?

Trác Tử Dương quay sang nói với Huyền Vũ yêu thánh.

- Chống lại ánh sáng hư không để xông vào trong hầm mộ sao...

Hai cái thân thể, bốn con mắt của Huyền Vũ yêu thánh hơi rủ xuống.

- Gì vậy?

Không đợi hắc trả lời câu hỏi của Trác Tử Dương. Bỗng nhiên, hai cái thân thể của hắc khẽ động, bốn con mắt mở ra.

- Bọn trộm cắp nơi nào mà dám thừa cơ xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng?

Giọng nói lạnh như băng truyền ra từ trong miệng hắc.

Xiu... Xiu...! Xiu... Xiu...! Xiu... Xiu...!

Một lát sau, xung quanh hầm mộ của Nhân Hoàng đã bị nứt ra này có hơn mười lần ánh sáng đen nhanh chóng lao tới, nháy mắt đã đến gần cột sáng hư không chín màu kia. Đó chính là mấy chục con Xuyên Sơn Giáp. Mỗi một con đều có thân hình cực lớn, đa số đều có tu vi Đại Tông Sư đỉnh phong. Thậm chí, con mạnh mẽ nhất cũng đã đạt tới cảnh giới Vô Thánh.

Khi những con Xuyên Sơn Giáp này đến gần cột sáng chín màu, chúng không hề do dự, lập tức nhảy lên, muốn xông vào trong cột sáng.

Có thể thấy, bọn chúng muốn nhanh chân đến trước, muốn là người đầu tiên chui vào trong lỗ hổng này để xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng.

- Đây là... cường giả của tộc Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú.

Đúng lúc đám Xuyên Sơn Giáp xuất hiện, Trác Tử Dương và các cao thủ của Chân Vũ môn, thậm chí là Huyền Vũ yêu thánh đều vẻ mặt ngưng trọng.

Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú chính là một loại Xuyên Sơn Giáp kỳ dị.

Loài mãnh thú Xuyên Sơn Giáp này rất giống với Nham Thử. Chúng đều lấy khoáng thạch làm thức ăn. Nhưng Nham Thử có thể ăn tất cả các loại khoáng thạch như đồng thiết, vàng bạc... thậm chí là khoáng thạch bằng ngọc. Còn Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú chỉ có thể ăn một số loại khoáng thạch quặng sắt.

Số loại khoáng thạch quặng sắt cũng không ít.

Sắt bình thường, hồng thiết, tinh thiết, huyền thiết... Cấp độ cùng phẩm chất của chúng không giống nhau. Nếu có thể thôn phệ được các loại quặng sắt như vạn năm huyền thiết thì Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú có thể nhanh chóng tiến hoá, thậm chí có thể đạt tới cấp độ như Tử Thử Yêu Thánh. Nếu một nơi có rất nhiều quặng sắt thì có thể đủ để một đàn Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú khổng lồ phát triển.

Lúc này, có khoảng ba mươi đến năm mươi con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú xuất hiện, thấp nhất cũng có tu vi Đại Tông Sư đỉnh phong. Từ đó có thể thấy, tổng lực lượng của đàn Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú này còn hơn xa tộc Nham Thử của Tử Thử Yêu Thánh.

Chỉ có điều, tộc này không có cường giả siêu cấp.

Kẻ mạnh nhất chỉ là Vô Thánh sơ kỳ.

Còn tộc Nham Thử thì đã có Tử Thử Yêu Thánh và Ngân Diệu là hai vị cường giả siêu cấp có thể cắn nuốt khoáng thạch đặc biệt.

Tốc độ của đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú này rất nhanh, giống như tia chớp vậy, nháy mắt đã đến gần cột sáng chín màu kia.

- Hừ.

Đúng lúc chúng muốn tranh nhau chui vào cột sáng, một tiếng hừ lạnh vang lên.

- Chân Vũ môn ta đã mở ra hầm mộ của Nhân Hoàng, đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú nhỏ nhỏ các người cũng dám xông vào trước hả?

- Muốn chết hả.

Một tiếng quát lạnh vang lên.

Chúu...u...u! Chúu...u...u!

Thân thể huyền xà của Huyền Vũ yêu thánh di chuyển cực nhanh, nháy mắt đã chặn trước cột sáng chín màu.

Rống rống!

Hắn mở rộng miệng.

Một chiếc lưỡi rắn dài vươn ra.

Răng rắc!

Một cái đầu cực lớn nhanh như chớp cắn trúng một con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú có cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong, chỉ hơi dùng sức, vòng phòng ngự của con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú kia không thể chống đỡ nổi, gân cốt lập tức bị bẻ gãy, gần như đã thành một cục thịt. Cả người Huyền Vũ yêu thánh nhảy lên một chút, thoáng cái đã nuốt con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú bị thương vào trong bụng mình.

Oanh! Oanh! Oanh!

Cùng lúc đó, cái đuôi của huyền xà quất lên, lại có thêm một con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú bị đánh bay ra ngoài, gân cốt bị gãy, miệng phun máu tươi, bản thân bị thương nặng. Mặc dù nó không chết ngay lập tức, nhưng sức sống cũng nhanh chóng xói mòn, không bao lâu sau sẽ biến thành một cái xác.

- Các huynh đệ, mau lùi lại, đừng liều mạng với tên Huyền Vũ yêu thánh này. Xuống mặt đất đào động, tiến vào mộ của Nhân Hoàng.

Người mạnh nhất trong đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú này quát khê một tiếng, rồi nhanh chóng dẫn theo đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú lùi xa bảy tám trượng.

Chúng tự biết mình, biết chúng tuyệt đối không phải đối thủ của Huyền Vũ yêu thánh.

Hai cái thân thể của Huyền Vũ yêu thánh đều có thực lực tương đương với cao thủ Vô Thánh lời âm cấp bốn như Nam Man Vương.

Võ Thánh bình thường mà không có bí pháp đặc biệt nào thì khó mà chống lại Huyền Vũ yêu thánh được. Còn loại Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú chưa bước vào cảnh giới Võ Thánh mà chỉ có cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong, ở trước mặt Huyền Vũ yêu thánh thì không có khả năng chống cự, một kích liền bị giết chết.

Liều mạng với Huyền Vũ yêu thánh là việc không khôn ngoan. (

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Mấy con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú lùi lại bảy tám trượng rồi nhao nhao đào động trên mặt đất, sau đó nhanh chóng chui xuống sâu dưới lòng đất. Đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú này muốn đào động từ dưới lòng đất để xông vào mộ của Nhân Hoàng.

- Hừ. Các người nghĩ rằng chui xuống lòng đất thì bốn toạ không bắt được các người sao?

- Mơ mộng hão huyền.

Sau một khắc, thân hình thạch quy của Huyền Vũ yêu thánh ầm ầm chạy tới.

Bốn chân khổng lồ của nó giẫm mạnh trên mặt đất, phát ra những tiếng vang lớn, khiến ặt đất không ngừng chấn động. Tiếp theo, từ trong lòng đất truyền ra mấy tiếng kêu thảm thiết. Đó là tiếng của mấy con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú khi bị thân hình thạch quy của Huyền Vũ yêu thánh giẫm chết.

Tuy Huyền Vũ yêu thánh đã giết chết được không ít Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú, nhưng vẫn có khoảng hai ba mươi con thông qua lòng đất chạy về phía cột sáng chín màu kia.

- Huyền Vũ sư huynh, cứ để đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú này xông vào đi.

Đúng lúc này, giọng nói của Trác Tử Dương truyền tới.

- Nếu chúng tài giỏi thì cứ để chúng vào, chúng ta không cần ngăn cản.

Trác Tử Dương lạnh nhạt nói.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Gần như cùng lúc Trác Tử Dương nói xong, cột sáng chín màu bên kia cũng phát sinh hiện tượng kỳ lạ.

Tất cả đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú định thông qua lòng đất để xông qua cột sáng chín màu kia đều bị năng lượng hư không từ dưới lòng đất đánh trúng.

Đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú vừa mới bay lên được hai ba trượng thì đã bị năng lượng hư không kia tàn sát bừa bãi, giống như từng vòng xoáy cực lớn hung hăng xuyên qua thân thể chúng. Tầng phòng hộ bên ngoài của đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú này không hề có chút tác dụng nào, chỉ nháy mắt đã bị cắn nát. Ngay sau đó, tất cả Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú lập tức bị xoắn thành tro bụi, hoàn toàn tiêu tán trong cột sáng chín màu.

Ngay cả một tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra.

Đã bị chết rồi.

Cứ như vậy, trong nháy mắt, toàn bộ ba mươi con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú, yếu nhất là Đại Tông Sư đỉnh phong, còn có mấy con cấp độ Võ Thánh đều đã chết.

Trác Tử Dương nhìn thấy cảnh này, sắc mặt liền ngưng trọng.

Cùng lúc đó, Trương Tử Ngâm cùng đám cao thủ Võ Thánh của Chân Vũ môn cũng đều biến sắc, liếc mắt nhìn nhau, đều khiếp sợ trước sự lợi hại của cột sáng chín màu chứa năng lượng hư không này.

Đám Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú này cũng giống như Nham Thủ, đều có lực phòng ngự mạnh mẽ.

Lực phòng ngự của Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong có thể tương đương với cường giả nhân loại cấp độ Võ Thánh. Nhưng, với sức phòng ngự như vậy mà vẫn không thể chống đỡ nổi sự tấn công của cột năng lượng hư không bảy màu, lập tức bị tiêu tán, ngay cả tro bụi cũng không còn. Điều này cho thấy, cột sáng năng lượng hư không này rất mạnh mẽ.

- Dù sao đó cũng là công kích cấp độ Hư Không Vô Thánh, nên không thể giống bình thường được.

Trác Tử Dương chậm rãi nói.

Cột sáng năng lượng hư không bảy màu tương đương với một đòn của Hư Không Vô Thánh.

Một đòn của Hư Không Vô Thánh là như thế nào?

Đừng nói là một chiêu của Hư Không Vô Thánh, chỉ cần là một chiêu của Vô Thánh lời âm cấp năm như Dương Thiên hay thượng cổ Long Hoàng thì những Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong này cũng không có khả năng phản kháng, lập tức bị đánh thành một đồng cặn bã.

Vô Thánh lời âm cấp năm còn cách Hư Không Vô Thánh một khoảng lớn.

Những con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú này còn không ngăn được công kích của Vô Thánh lời âm cấp năm, thì bị chết dưới công kích của Hư Không Vô Thánh cũng là chuyện rất bình thường.

- Đúng là khó chống đỡ công kích của Hư Không Vô Thánh.

Sắc mặt Huyền Vũ yêu thánh cũng ngưng trọng.

Đừng nói là những con Thiết Giáp Xuyên Sơn Thú kia, mà ngay cả Huyền Vũ yêu thánh cùng Trác Tử Dương và những cao thủ này đều không dám chắc có thể dễ dàng ngăn cản được uy lực công kích này

- Chẳng lẽ phải đợi hai ngày, sau khi cột sáng này suy yếu mới đi vào hay sao?

Trong mắt Trác Tử Dương chứa đầy sự không cam lòng.

Khi hầm mộ của Nhân Hoàng mở ra sẽ phóng xuất năng lượng hư không đã tích lũy cả vạn năm.

Năng lượng hư không phóng xa lúc đầu là mạnh mẽ nhất.

Chẳng qua, theo thời gian, những năng lượng hư không thoát ra ngoài ngày càng yếu, cuối cùng sẽ không tạo ra uy hiếp gì đối với những cường giả tầng thứ hai đương thời như Huyền Vũ yêu thánh và Trác Tử Dương nữa. Lúc đó, chuyện đi vào mộ của Nhân Hoàng sẽ rất đơn giản.

443. Chương 429: Người Là Cái Đinh Rỉ Gì Mà Đòi Dạy Dỗ Ta?

Vô Tận Thần Công

Chương 429: Người là cái đinh rỉ gì mà đòi dạy dỗ ta?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Nhưng...

Bây giờ, mộ của Nhân Hoàng mở ra sẽ dẫn theo các hiện tượng kỳ lạ, chỉ sợ các cường giả trong thiên hạ cũng đã chú ý tới.

Nếu bây giờ tiến vào mộ của Nhân Hoàng thì đám người Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh còn có thể chiếm chút tiên cơ.

Nếu đợi thêm vài ngày nữa, những cường giả siêu cấp kia sẽ nhao nhao kéo đến. Lúc đó, dù họ có thể dễ dàng tiến vào mộ của Nhân Hoàng nhưng Trác Tử Dương cùng Huyền Vũ yêu thánh sẽ gần như không có tiên cơ gì nữa rồi.

- Trác sư đệ, người cùng mọi người ở đây tạo Chân Vũ Thất Sát Trận, ngăn cản cao thủ ở các nơi. Bồn toạ sẽ dùng thân thể thạch quy tiến vào mộ của Nhân Hoàng. Tuy năng lượng hư không mệnh mông khổng lồ nhưng chưa chắc có thể phá được phòng ngự của thạch quy.

Huyền Vũ yêu thánh nói.

Lực phòng ngự của thạch quy cũng tương đương với đỉnh cấp đương thời.

Tuyệt đối không thua kém so với Đại Bằng Kim Sí Vương.

Huống chi, cảnh giới võ đạo của hắn cũng không yếu, đã đạt đến cấp độ Võ Thánh lõi âm cấp năm.

Ít nhất, loại công kích cấp độ lõi âm cấp năm của Dương Thiên rất khó làm phân thân thạch quy của Huyền Vũ bị thương. Tuy lúc này phân thân thạch quy tiến vào mộ của Nhân Hoàng sẽ có nguy hiểm nhưng không phải không có cơ hội. đọc truyện mới nhất tại .

Dù khi phân thân thạch quy tiếp xúc với cột năng lượng hư không rồi bị thương thì Huyền Vũ yêu thánh còn có phân thân huyền xà, có thể nghĩ cách cứu ra phân thân thạch quy được.

Nói tóm lại, để phân thân thạch quy tiến vào mộ của Nhân Hoàng, còn Trác Tử Dương cùng sáu đại Võ Thánh khác bày Chân Vũ Thất Sát trận để ngăn cản các cao thủ khác là biện pháp tốt nhất rồi.

- Được, Huyền Vũ sư huynh, cẩn thận một chút.

Trác Tử Dương không hề do dự, lập tức gật đầu, trầm giọng nói.

- Ừ.

Hai cái đầu của Huyền Vũ yêu thánh gật nhẹ, bốn chân của phân thân thạch quy nhanh chóng di chuyển đến gần cột năng lượng hư không.

Ầm ầm!

Mà đúng lúc phân thân thạch quy bắt đầu di chuyển, từ trên bầu trời phía xa vang lên mấy tiếng ầm ầm. Đột nhiên, xẹt một tiếng, hư không bị mở ra một lỗ thủng cực lớn.

Một chiếc chiến xa màu vàng khổng lồ từ trong hư không lao ra.

Giống như Đại Hành sơn đè xuống, phát ra mấy tiếng ầm ầm rồi nhanh chóng đến trước mặt đám Võ Thánh Chân Vũ môn cùng Trác Tử Dương. Không chờ Trác Tử Dương cùng các Võ Thánh của Chân Vũ môn kịp phản ứng, chiếc Thiên Binh Chiến Xa này đã đến trước mặt một gã Võ Thánh của Chân Vũ môn. Cháu...u...u! một luồng ánh sáng trắng loé lên, tên Võ Thánh Chân Vũ môn này lập tức bị bắt lên chiếc Thiên Binh Chiến Xa màu vàng kia. Đứng ở đầu xe, bị một người đàn ông cao lớn, khí vũ hiên ngang túm chặt hần.

- Trác Tử Dương, Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương, Tôn Hồng Dương, hơn mười năm không gặp, phong thái các vị vẫn như trước, trừ Trác Tử Dương thì thoạt nhìn mấy vị cũng không có tiến bộ nhĩ.

Một giọng nói trầm thấp từ trên Thiên Binh Chiến Xa này truyền ra.

- Hừ. Nam Cung Phá Thiên, chuyện riêng của Chân Vũ môn chúng ta mà cần Thiên Kiếm Môn các người nhúng tay vào hay sao.

Sau khi Trác Tử Dương nghe xong mấy lời của Nam Cung Thương liền trầm mặt xuống.

Hắn không trực tiếp nói chuyện với Nam Cung Thương mà nhìn thẳng Nam Cung Phá Thiên bên cạnh Nam Cung Thương, trầm giọng quát nhỏ. Có thể thấy, Trác Tử Dương nghĩ rằng, Nam Cung Thương còn chưa đủ tư cách nói chuyện với mình.

- Tử Quỳnh chính là đệ tử của Chân Vũ môn. Nàng trở lại Chân Vũ môn không phải do bất kì ai bắt buộc. Chúng ta cũng hỏi qua ý kiến của nàng về việc muốn nàng tu luyện bí pháp song tu. Tử Quỳnh cũng không phản đối thì Thiên Kiếm Môn các người có tư cách gì truy hỏi? Nam Cung Phá Thiên, ta khuyên người nên dạy dỗ tốt đệ tử Thiên Kiếm Môn, đừng ăn nói bậy bạ.

Trác Tử Dương vung tay áo, hừ lạnh.

- Người...

Nam Cung Thương nghe được lời này của Trác Tử Dương, liền biến sắc.

Nháy mắt, sắc mặt hần đã đỏ lên.

Lúc trước, Nam Cung Thương nhìn thấy Lâm Tử Quỳnh lần đầu tiên thì đã có ý với Lâm Tử Quỳnh rồi.

Chẳng qua lúc đó, cảm tình giữa hai sư huynh muội Lâm Tử Quỳnh cùng với Dương Môn rất tốt, mặc dù chỉ là tình đồng môn, không phải tình cảm nam nữ, nhưng cũng không dễ dàng dao động.

Nhưng trong trận đánh trên lôi đài Thiên Vũ Môn ở kinh thành, khi Dương Môn đấu với Dương Thạc, hần không chỉ thua kém về thực lực mà còn bị mất mặt. Điều này làm cho Lâm Tử Quỳnh đánh giá Dương Môn thấp đi. Mà trong một hai năm gần đây, Nam Cung Thương nhiều lần tiếp xúc với Lâm Tử Quỳnh, nên Lâm Tử Quỳnh cũng có chút ấn tượng tốt đối với Nam Cung Thương.

Nhưng, đó chỉ là ấn tượng tốt mà thôi, không được tính là tình yêu nam nữ.

Về sau, Chân Vũ môn triệu hồi Lâm Tử Quỳnh, khuyên Lâm Tử Quỳnh tu luyện bí pháp song tu của Chân Vũ môn với Dương Môn. Lâm Tử Quỳnh cũng không phản đối quá mạnh. Bởi dù sao, tình cảm giữa nàng với Nam Cung Thương không tính là quá thân thiết, mà từ trước đến nay, môn phái của hai người vẫn luôn bất hoà. Nên sâu trong nội tâm Lâm Tử Quỳnh, nàng cùng Nam Cung Thương gần như không có khả năng tiến tới.

Mà Dương Môn, ngoại trừ lúc trước có biểu hiện không tốt khi đối mặt với Dương Thạc thì những lúc còn lại cũng được coi là quân tử ôn nhu. Lâm Tử Quỳnh coi hần là huynh trưởng nên cũng không quá bài xích.

Vậy nên, muốn Lâm Tử Quỳnh cùng Dương Môn tạo thành một đôi tu luyện theo phương pháp song tu thì Lâm Tử Quỳnh cũng sẽ không quá phản đối.

Nam Cung Thương cũng biết việc này.

Bây giờ, hần đến Chân Vũ môn đòi người thì vẫn hơi vô lý.

- Tử Dương huynh.

Nhưng đúng lúc này, Nam Cung Phá Thiên lên tiếng.

- Ta và người đều là tiền bối trong giới võ đạo. Nếu chúng ta còn muốn nhúng tay vào yêu hận tình cừu của bọn trẻ thì không phải quá mất mặt đi. Cha con ta đến Huyền Vũ sơn không phải để hỏi tội người. Người chỉ cần để Lâm Tử Quỳnh đi ra, ở trước mặt chúng ta nói rõ ràng việc này là được. Nếu Lâm Tử Quỳnh quyết tâm ở lại Chân Vũ môn thì cha con ta sẽ không nhắc lại chuyện này.

Nam Cung Phá Thiên chậm rãi nói.

Nam Cung Phá Thiên là kẻ bao che con cái. Lần này, hần đến Huyền Vũ sơn, một là vì mộ của Nhân Hoàng mở ra, hai là vì chuyện của Nam Cung Thương và Lâm Tử Quỳnh.

- Muốn Tử Quỳnh đi ra để nói rõ mọi chuyện sao?

Trác Tử Dương nheo mắt, chợt hừ lạnh một tiếng.

- Hừ, người cho rằng đệ tử Chân Vũ môn ta là Thiên Kiếm Môn các người có thể gọi đến là đến ngay hay sao? Tử Quỳnh đang tu luyện Thuần Dương Vô Cực Trúc Cơ của Chân Vũ môn ta, sau khi luyện thành thì có thể song tu với Dương Môn. Bây giờ đang là thời khắc mấu chốt, nếu nàng đi ra sẽ nhiễu loạn tâm tình, ảnh hưởng tới tu luyện. Đứa con kia của người có thể chịu trách nhiệm được sao.

Trác Tử Dương lạnh lùng nói.

- Nam Cung Phá Thiên.

Mà đúng lúc Trác Tử Dương vừa nói xong những lời này, cái tên Phật Sống Mật Tông của Kim Phật tự chợt mở miệng.

Tên Phật Sống Mật Tông chính là cường giả đã chuyển thế hai lần, chắc cũng khoảng 150 – 160 tuổi, thông hiểu thiên văn địa lý, nên nói ngôn ngữ Đại Chu rất trôi chảy.

- Chúng ta đến Huyền Vũ sơn chỉ vì mộ của Nhân Hoàng đã mở ra, nhưng người lại còn vì chuyện nhi nữ tình trường của con người mà dây dưa không dứt với Trác Tử Dương, không phải bỏ nặng cầu nhẹ hay sao.

Nam Cung Phá Thiên, bây giờ chúng ta liên thủ với Hoả La vương, đồng loạt ra tay, chắc chắn có thể phá được trận pháp của Chân Vũ môn.

- Sau đó. Chúng ta tiến vào mộ của Nhân Hoàng, tìm kiếm cơ duyên, đây mới là việc quan trọng nhất.

Phật Sống Mật Tông trầm giọng nói.

Phật Sống Mật Tông, Nam Cung Phá Thiên, Hoả La vương đều là cường giả siêu cấp tầng thứ hai hiện nay.

Lại cộng thêm ba đại hộ pháp Võ Thánh của Mật tông, tăng thêm Nam Cung Thương cũng là Võ Thánh, tổng cộng có bảy Võ Thánh, nên chưa chắc đã thua bảy đại Võ Thánh của Chân Vũ môn.

Tính tổng sức chiến đấu của họ thì còn hơn bên Chân Vũ môn.

Vậy nên, họ muốn phá tan trận pháp của Chân Vũ môn, xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng là chuyện khá dễ dàng.

- Nam Cung Phá Thiên, lấy đại cục làm trọng.

Cùng lúc đó, Hoả La vương ở phương bắc cũng trầm giọng nói.

- Các người muốn liên thủ phá trận pháp của Chân Vũ môn chúng ta sao?

- Xem ra, các người không coi Huyền Vũ yêu thánh ta ra gì. Muốn tới thì cứ tới đây đi.

Nhưng lúc này, Huyền Vũ yêu thánh bên cạnh Trác Tử Dương trầm giọng quát khẽ.

Chỉ nói về thực lực thì phân thân huyền xà không hề thua kém với mấy người Nam Cung Phá Thiên và Hoả La vương. Cộng thêm Trác Tử Dương thì bên Chân Vũ môn cũng có hai vị cường giả siêu cấp tầng thứ hai.

Ngoài ra, Thanh Dương chân nhân, Hồng Dương chân nhân, Kiếm Dương chân nhân, đều là Võ Thánh lõi âm tăng bốn, thực lực hơn hẳn Võ Thánh bình thường.

Dù họ không dựa vào Thất Sát Trận của Chân Vũ môn thì khi họ chiến đấu với đám người Nam Cung Phá Thiên, Phật Sống Mật Tông, Hoả La vương cũng sẽ không rơi xuống hạ phong. Bây giờ, bọn hắn còn có thêm trận pháp thì cũng không khó để ngăn lại ba đại cao thủ này.

Thực lực của hai bên tương đương nhau.

Bởi vì như thế, nên tuy đám người Phật Sống Mật Tông, Hoả La vương đều muốn lập tức xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng nhưng vẫn còn kiêng kị nên chưa ra tay trước.

- Hừ, hoà thượng, người là Phật Sống Mật Tông của Kim Phật tự, thanh tâm quả dục, không có tình cảm nam nữ. Chuyện giữa ta với Tử Quỳnh còn không đến phiên người xen vào. Người muốn xông vào mộ của Nhân Hoàng thì cứ đi trước. Hai cha con ta không ngăn cản người. Người không được phép ra lệnh cho cha ta.

Lúc hai bên đang giằng co thì Nam Cung Thương hừ lạnh một tiếng, lườm Phật Sống Mật Tông một cái, nói.

Vừa rồi, Nam Cung Phá Thiên và Trác Tử Dương đang nói về chuyện của Lâm Tử Quỳnh.

Thế mà Phật Sống Mật Tông lại ngắt lời. Điều này khiến cho Nam Cung Thương rất không cam lòng.

- Cái gì?

Phật Sống Mật Tông thấy Nam Cung Thương dám quát to với mình liền nhú lại hai hàng lông mày.

- Nam Cung Phá Thiên, quản tốt đệ tử Thiên Kiếm Môn các người. Lúc chúng ta nói chuyện, đừng để tiểu bối xen vào.

Phật Sống Mật Tông lạnh lùng nói.

- Tiểu bối sao?

Không chờ Nam Cung Phá Thiên và Nam Cung Thương nói tiếp, một giọng nói đột ngột vang lên.

Một người thanh niên khoảng hai mươi tuổi, chậm rãi đi tới bên này.

Hắn mặc áo giáp màu bạc, gần như bao trùm toàn bộ khuôn mặt cùng đầu, sau lưng đeo một thanh trường đao, cũng nặng tương đương với kiếm Phá Thiên của Nam Cung Thương.

Người này đúng là Dương Thạc.

- Phật Sống Mật Tông, hiện nay ngươi tối đa cũng chỉ hơn hai mươi tuổi mà thôi. Trước mặt các tiền bối Nam Cung, Hoả La vương Đái Lặc, Tử Dương chân nhân, Huyền Vũ yêu thánh thì ngươi cũng chỉ là một đứa bé thôi. Vậy mà ngươi lại cậy già lên mặt ở đây, không phải làm trò hề ọi người hay sao?

Dương Thạc cười nhạt, mang theo vài phần nghiền ngẫm nói.

Nam Cung Thương cũng coi như một người huynh đệ của Dương Thạc. Nhất là sau khi hai người trao đổi Cửu Dương huyền công, tuy Nam Cung Thương không nhận ra Dương Thạc, nhưng Dương Thạc cũng coi Nam Cung Thương như bạn bè tốt của mình. Chuyện của Nam Cung Thương cũng chính là chuyện của Dương Thạc.

Vậy nên, Dương Thạc tất nhiên phải nói chuyện cho Nam Cung Thương.

Hơn thế nữa, Dương Thạc cũng không có ấn tượng tốt gì với tên Phật Sống Mật Tông này.

Bên trong Mật tông, Già La Minh, Ba Ma Long, thậm chí là hộ pháp của Phật sống, A Mục Đạt Vương đều chết dưới tay Dương Thạc. Dương Thạc cùng Mật Tông của Kim Phật tự chắc chắn là đã kết thù oán rồi. Nếu Phật Sống Mật Tông biết được thân phận chân thật của Dương Thạc thì... Dương Thạc có thể khẳng định, Phật Sống Mật Tông nhất định sẽ ra tay giết chết Dương Thạc.

Đợi khi Phật Sống Mật Tông nhận ra mình rồi ra tay với mình thì không bằng tìm lý do ra tay trước thì hơn.

Vì vậy, lúc này, Dương Thạc mới mở miệng nói chuyện.

- Cái gì?

Sau khi nghe xong những lời này của Dương Thạc, sắc mặt Phật Sống Mật Tông chợt thay đổi.

Lời nói của Dương Thạc đã làm thấp đi thân phận của Phật Sống Mật Tông, nói hắn chỉ là vãn bối của Nam Cung Phá Thiên và Trác Tử Dương, gọi hắn là tiểu hài tử, vậy nên sắc mặt Phật Sống Mật Tông sẽ không dễ coi.

Tuy Phật Sống Mật Tông này không lợi hại như Phật sống đời trước, có thể chuyển thế mấy chục lần, nhưng hắn đã chuyển thế trọng sinh hai lần, cũng đã 150 – 160 tuổi rồi.

Lúc còn vương triều Đại Yến, Phật Sống Mật Tông cũng đã sinh ra.

Theo như Phật Sống Mật Tông thấy, Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên cũng chỉ khoảng 50 – 60 tuổi mà thôi, họ mới là vãn bối của mình.

Thậm chí tính cả Huyền Vũ yêu thánh cũng vậy. Tuy trăm năm trước hắn là thiên hạ đệ tam yêu thánh, nhưng tối đa chỉ là nhân vật cùng một thời với Phật Sống Mật Tông mà thôi.

Phật Sống Mật Tông tuyệt đối có tư cách làm tiền bối.

Nói vậy, người già thì không thể cậy già lên mặt được à.

Cậy già lên mặt cũng không phải vấn đề gì lớn. Nhưng Dương Thạc lại nói Phật Sống Mật Tông là đứa nhỏ đồng lứa, là trẻ con. Điều tương phản này khiến Phật Sống Mật Tông vô cùng tức giận.

- Dám nói với ta như thế hả?

- Hừ, vừa rồi con trai Nam Cung Phá Thiên hô to gọi nhỏ với ta, nể mặt Nam Cung Phá Thiên ta sẽ không so đo cùng hắn.

- Mà ngươi chẳng qua chỉ là một bằng hữu của Nam Cung Thương, chỉ có thực lực Đại Tông Sư mà cũng dám nói với ta như vậy hả? Xem ra, không dạy dỗ người một trận là không được.

- Dù giết người thì Nam Cung Phá Thiên cũng sẽ không vì một đứa trẻ như người mà đối địch với ta.
- Giết người, đồng thời có thể giết gà dọa khỉ, khiến cho tên ranh con Nam Cung Thương kia ngoan ngoãn một chút.

Trong đầu Phật Sống Mật Tông nhanh chóng suy nghĩ rất nhiều.

- Đồ ranh con, nói năng lỗ mãng, ta sẽ thay sư môn trưởng bồi của người dạy dỗ người một trận.

Phật Sống Mật Tông quát khẽ một tiếng rồi nhanh chóng di chuyển.

Một tiếng nổ lớn vang lên.

Cả người hấn phá vỡ không khí, tạo thành tiếng nổ lớn, nháy mắt đã đến trước mặt Dương Thạc.

Một cánh tay khô gầy của hấn hung hăng chụp tới đỉnh đầu Dương Thạc.

- Muốn thay sư môn trưởng bồi của ta để dạy dỗ ta hả?

Mà đúng lúc Phật Sống Mật Tông đến trước mặt Dương Thạc, sắc mặt Dương Thạc đột nhiên trầm xuống.

444. Chương 430: Chém Giết Phật Sống Mật Tông!

Vô Tận Thần Công

Chương 430: Chém giết Phật Sống Mật Tông!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Sư môn của ta chính là Thiên Âm môn. Trần Quốc Công Dương Thiên miễn cưỡng có thể coi là trưởng bồi của ta. Người là cái đinh rỉ gì mà đòi thay sư môn, trưởng bồi của ta dạy dỗ ta? Đừng nói là người, cho dù đích thân Dương Thiên muốn dạy dỗ ta cũng phải xem hấn có bản lĩnh đó hay không?

Dương Thạc âm trầm nói. Đồng thời, từ trong thân thể Dương Thạc cũng đột nhiên tuôn ra một luồng khí thể mạnh mẽ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Rắc...! Rắc...! Rắc...!

Thân hình Dương Thạc cao lên, nháy mắt hấn đã thi triển biến thân Hắc Hùng tăng thứ hai.

Xoẹt!

Cửu Dương Chân Thân từ trong không gian Thập Phương Ca Sa lập tức lao ra.

Dương Thạc bỗng nhiên ra tay, gần như vượt ra khỏi tất cả suy đoán của mọi người.

Ví dụ như Trác Tử Dương, Huyền Vũ Yêu Thánh, Nam Cung Phá Thiên, Hỏa La Vương, lúc trước những người này đều chưa từng thấy Dương Thạc, cũng không biết thân phận thật sự của Dương Thạc. Thậm chí là Nam Cung Thương, tuy biết Dương Thạc nhưng thời gian gần đây cũng chưa từng nghe nói về chuyện của Dương Thạc. Trong mắt hấn, thực lực của Dương Thạc nhiều nhất chỉ là cấp độ Đại Tông Sư.

Dù có biến thân, có thể chiến thắng cao thủ Vô Thánh sơ kỳ đã là chuyện động trời rồi!

Thực lực thể này làm sao có thể ngăn cản Phật Sống Mật Tông?

Có thể nói, hầu như tất cả mọi điều không ngờ tới bị Phật Sống Mật Tông công kích, Dương Thạc rõ ràng còn dám phản kích!

Ầm ầm!

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc nhanh như chớp đánh tới Phật Sống Mật Tông!

Giữa không trung, chỉ trong chốc lát Dương Thạc đã sớm hoàn thành biến thân Huyền Ứng lần thứ hai. Thân thể này giống thân hình Đại Bằng Kim Sí Vương như đúc, mang theo khí tức vô cùng lăng lệ ác liệt, hung hăng đập vào trước mặt Phật Sống Mật Tông.

Rầm!

Cùng lúc đó, thân thể Dương Thạc cũng chợt hành động.

Tiến hành biến thân Hắc Hùng tăng hai, cơ bắp hần nhanh chóng phình to. Trong một tích tắc, thân hình Dương Thạc đã cao lớn hơn thân hình Nam Cung Thương một cái đầu, còn trắng kiện hơn.

Thần Long Liệt Khôn Dao sau lưng đã sớm tới tay, ầm ầm một tiếng, chém mạnh tới Phật Sống Mật Tông

Trong một tích tắc, Dương Thạc hầu như đã bộc phát ra toàn bộ lực lượng của hần.

Vút!! Vút!! Vút!!

Ba thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm cùng chém mạnh ra.

Phía trên bàn tay Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc mang theo hai móng vuốt sắc bén như răng nanh mãnh thú. Đó chính là Man Thần Thủ, vũ khí cấp độ bí bảo Vô Thánh Lô âm tàng năm. Cho dù mặc áo giáp cực hạn như Ngân Diệu Uy Lực Khải, Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, muốn hoàn toàn chống lại Man Thần Thủ này thì cũng hầu như không có nửa phần khả năng.

- Không tốt!

Trong chốc lát, sắc mặt Phật Sống Mật Tông kia đại biến.

Cảm giác vô cùng nguy hiểm lập tức hiện lên từ đáy lòng Phật Sống Mật Tông. Phật Sống Mật Tông lập tức cảm thấy toàn thân giá lạnh, từng mạch máu trong người đều xuất hiện cảm giác khô nóng. Trong nháy mắt, tóc gáy toàn thân đều dựng đứng lên, chân khí trong thân thể cảm ứng, tự động bắn ra. Phật Sống Mật Tông kia vốn có thân hình gầy gò, không ngờ lại bắt đầu phồng lên, khiến tạng bào của hần gần như muốn rách ra.

Thân thể chân thân Dương Thạc liên thủ công giết, trong một tích tắc đã mang đến uy hiếp cho Phật Sống Mật Tông tuyệt đối không thua kém một kích toàn lực của cao thủ tuyệt thể như Nam Cung Phá Thiên, Trác Tử Dương!

Nếu Phật Sống Mật Tông có phòng bị thì có lẽ còn có thể ngăn cản.

Chỉ tiếc giờ phút này, Phật Sống Mật Tông căn bản không chút phòng bị.

Hần tuyệt đối không ngờ bị hần công giết, trong nháy mắt này, nam tử trẻ tuổi chỉ có cấp độ Đại Tông Sư, thoạt nhìn không tạo thành chút uy hiếp với hần lại có thể bộc phát ra thực lực bậc này!

- Hần là Dương Thạc!

Ở phía bắc, sắc mặt Hỏa La Vương bỗng nhiên biến hóa.

Hần là quốc chủ Hỏa La Quốc, cũng có phần đông tai mắt ở Đại Chu, tin tức linh thông.

Lúc trước Dương Thạc công bố hần ta hiện đang là đệ tử Thiên Âm Môn, lại là văn bối của Dương Thiên. Rất rõ ràng, đây đúng là vị cao thủ siêu cấp trẻ tuổi khiến Dương Thiên cung như đầu vạn phần, Dương Thạc!

Hỏa La Vương kêu tên Dương Thạc lên chỉ trong một hơi mà thôi.

Mà trong một hơi đó, chiến thế giữa Dương Thạc và Phật Sống Mật Tông dĩ nhiên đã có biến hóa.

Ầm ầm!

Cửu Dương Chân Thân đã sớm đến trước mặt Phật Sống Mật Tông.

Hai móng bỗng nhiên công kích tới.

Phật Sống Mật Tông vội vàng giơ hai tay lên đón đỡ hai tay Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Lại nghe một tiếng rầm rắc giòn tan vang lên, hai cánh tay của Phật Sống Mật Tông không chút cản trở, đồng loạt bị bẻ gãy. Mặc dù cảnh giới võ đạo của Phật Sống Mật Tông siêu quần, nhưng hẳn rốt cục là thân thể phàm thai, muốn ngăn cản Man Thần Thủ cấp độ Ngũ Cấp Thần Binh tuyệt đối không có khả năng!

Uỳnh!

Gần như đúng lúc hai cánh tay Phật Sống Mật Tông bị Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc dùng Man Thần Thủ đánh gãy, một đao của thân thể Dương Thạc cũng nhanh như chớp đến trước mặt Phật Sống Mật Tông.

Chém mạnh vào ngực Phật Sống Mật Tông.

Lúc trước Phật Sống Mật Tông phát động chân khí, tăng bào trước ngực như bị sung khí, phồng to lên. Lần này bị Thần Long Liệt Khôn Đao chém trúng, tiếng tiếng bạo vang ầm ầm vang lên, xoẹt một tiếng, tăng bào này trực tiếp bị rách thành hai mảnh. Dù Phật Sống Mật Tông nhanh chóng tránh né nhưng vẫn bị Thần Long Liệt Khôn Đao kéo ra một vết thương dài ở trước ngực, suýt chút nữa đã mổ ngực bể bụng!

Lần giao thủ này chỉ diễn ra trong nháy mắt.

- Lui!

Hai tay bị bẻ gãy, bộ ngực bị thương, Phật Sống Mật Tông lại tỉnh táo đến tận cùng, hung hăng cắn răng một cái, nhanh chóng bay lùi lại, nhanh như chớp đã đến bên ngoài hơn mười trượng.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Cùng lúc đó, chân khí trong thân thể Phật Sống Mật Tông bắn ra, dẫn động thiên địa nguyên khí xung quanh, nhanh chóng tạo thành lĩnh vực trong phạm vi xung quanh ba bốn mươi trượng, dùng lực lượng lĩnh vực vô vùng mạnh mẽ ngăn cản Dương Thạc truy kích.

- Dương Thạc? Người chính là Dương Thạc? Chính là Dương Thạc đã giết đệ tử Già La Minh, Ba Ma Long, A Mục Đạt Vương của Mật Tông Kim Phật Tự ta?

Bay về phía sau đồng thời, hai mắt Phật Sống Mật Tông nhìn chăm chăm Dương Thạc, ánh mắt âm trầm, nghiêm nghị quát lên.

Vừa rồi Phật Sống Mật Tông giao thủ với Dương Thạc, trong một tích tắc kia, tuy hầu như đã đặt toàn bộ tâm tư lên người Dương Thạc nhưng cũng chú ý đến một tiếng quát nhẹ của Hỏa La Vương, biết được thân phận Dương Thạc. Nghe được cái tên “Dương Thạc” này, Phật Sống Mật Tông lập tức biết rõ người trẻ tuổi trước mặt chính là Dương Thạc đã chém giết hai đại đệ tử kiệt xuất trẻ tuổi và một vị cao tăng hộ pháp của Kim Phật Mật Tông!

- Tâm cơ được lắm! Không hổ là nhi tử của Dương Thiên, quả nhiên là tâm cơ rất được!

Trong miệng Phật Sống Mật Tông liên tiếp phun ra mấy chữ này.

Vừa rồi Dương Thạc dùng ngôn từ dụ dỗ Phật Sống Mật Tông ra tay, ngay sau đó bộc phát toàn bộ lực lượng chống đỡ, công giết Phật Sống Mật Tông. Rất rõ ràng, hẳn đã sớm cân nhắc kế hoạch chu toàn.

Kế hoạch này còn lợi hại hơn cả đánh lén chém giết bình thường.

Đánh lén chém giết bình thường đơn giản chính là một cái xuất kỳ bất ý!

445. Chương 431: Chuyển Sinh? Cho Người Trốn Cũng Không Thể Trốn!

Vô Tận Thần Công

Chương 431: Chuyển sinh? Cho người trốn cũng không thể trốn!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Chỉ là một cái xuất kỳ bất ý nhưng có thể tạo ra tác dụng rất lớn. Lúc trước mười ba vị cường giả Võ Tôn của Thiên Cương Thập Tam Sát chính là dựa vào đánh lén xuất kỳ bất ý để chém giết thiên hạ Đệ Bát Yêu Thánh, Bạch Viên Vương. Nếu không đánh lén, với thực lực của Bạch Viên Vương, cho dù khí huyết đã suy yếu nhưng cảnh giới võ đạo vẫn là cấp độ Võ Thánh. Mười ba vị cường giả Võ Tôn muốn vây giết hầu như không có bất cứ khả năng nào.

Đây chính là lợi hại của đánh lén.

Mà kế hoạch này của Dương Thạc còn hơn cả đánh lén!

Dù sao cho dù là đánh lén, nói như vậy đối phương dù nhiều hay ít thì vẫn có đề phòng.

Chẳng qua là đề phòng một chút thôi.

Mà vừa rồi Phật Sống Mật Tông ra tay công giết Dương Thạc, căn bản chính là không đặt Dương Thạc vào trong mắt, chỉ công không thủ, không có chút ý niệm đề phòng nào trong đầu. Chính bởi vì như thế, vị Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm, cường giả siêu cấp chiến lực bậc hai đương thời, chỉ vừa mới đối mặt mà đã bị Dương Thạc đánh gãy hai cánh tay, gần như xé rách ngực bụng, bản thân bị trọng thương!

- Chỉ tiếc là... Dương Thạc, vừa rồi người xuất thủ rốt cục vẫn chưa đánh chết ta!

- Chỉ cần ta không chết, cho dù có bị thương nữa, dùng lực lượng linh vực của ta, muốn giết người cũng dễ thôi!

- Nhận lấy cái chết đi!

Phật Sống Mật Tông nghe vậy cười.

Hai đường đường là cường giả siêu cấp đã chuyển thế hai lần, nhân vật một trăm năm mươi sáu mươi tuổi, rõ ràng lại bị một tên tiểu bối âm mưu đánh bị thương, đã sớm tràn ngập oán khí.

Giờ phút này đối mặt với Dương Thạc, Phật Sống Mật Tông vừa sải bước chân ra, lực lượng linh vực mạnh mẽ như thủy triều liền hung hăng áp bách tới Dương Thạc!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Như Đại Hành Sơn áp đỉnh vậy!

Một khi lực lượng linh vực này áp bách tới đây, nếu Dương Thạc không ngăn cản được thì chỉ sợ sẽ trực tiếp trở thành một đồng thịt nát chỉ trong chốc lát!

Giờ phút này, uy thế của Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm mới hoàn toàn phát huy hết!

Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm bình thường, ở trên phương diện lực lượng khí huyết thì nhiều nhất cũng chỉ là Võ Thánh đỉnh phong, cũng không cao hơn Võ Thánh Tam Trọng Lô Âm nhiều lắm. Ưu thế duy nhất chính là lực lượng linh vực. Cho dù không dựa vào lực lượng quyền cước, không dựa vào bí bảo pháp khí, chỉ dùng lực lượng linh vực hung hăng áp bách tới đây, Võ Thánh Tam Trọng Lô Âm bình thường cũng căn bản không phải là đối thủ.

- Dương Thạc!

Mắt thấy Phật Sống Mật Tông ra tay, Nam Cung Thương ở cách đó không xa, sắc mặt biến đổi kịch liệt.

Lúc trước Phật Sống Mật Tông ra tay công giết Dương Thạc, tốc độ vô cùng mau lẹ, Nam Cung Thương thậm chí còn không kịp phản ứng.

Cho tới bây giờ, Phật Sống Mật Tông lại ra tay lần nữa, Nam Cung Thương mới phản ứng ra, không khỏi lo lắng vạn phần cho Dương Thạc, vô thức keng một tiếng, rút Phá Thiên Kiếm ra, gần như muốn lập tức ra tay gia nhập trận chiến, ngăn cản Phật Sống Mật Tông.

- Thương Nhi đừng động thủ, xem Dương Thạc tự đối phó!

Nhưng đúng lúc này, một bàn tay lớn nhanh chóng vươn ra, đặt lên đầu vai Nam Cung Thương.

Đúng là Nam Cung Phá Thiên.

Nam Cung Thương sững sờ, không lập tức mà tay.

Mà đúng lúc này, Phật Sống Mật Tông dĩ nhiên đã mang theo lực lượng lĩnh vực Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm vô cùng mạnh mẽ, đi đến trước mặt Dương Thạc.

- Lực lượng lĩnh vực sao?

Nhưng giờ phút này, sắc mặt Dương Thạc bình tĩnh đến cực điểm.

- Muốn dùng lực lượng lĩnh vực đối phó ta? Chỉ tiếc rằng lực lượng lĩnh vực của người vẫn quá non đi. Nếu Dương Thiên và Long Hoàng thượng cổ kia đến thì còn có thể dùng lực lượng lĩnh vực trấn áp ta... Về phần người... còn không có năng lực này!

Ầm ầm!

Khẽ quát một tiếng, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bỗng nhiên nhoáng lên.

Từng luồng thần hoang nguyên lực bảy màu mạnh mẽ bắn ra xung quanh thân thể.

Nhanh chóng tràn ngập phạm vi ba bốn trượng. Trong phạm vi ba bốn trượng này, ngay cả không khí đều phát ra tiếng vang tách tách tách, dường như lập tức ngưng kết thành thể rắn, thực chất vậy. Mấy cái thể rắn này, từng viên đều tròn như châu, tỏa ra hào quang bảy màu, đúng là Xá Lợi Tử! Không gian lĩnh vực này đúng là Xá Lợi Không Gian!

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Xá Lợi Không Gian hình thành, Phật Sống Mật Tông kia cũng sớm đến trước mặt Dương Thạc.

Xá Lợi Không Gian hung hăng đập vào lĩnh vực của Phật Sống Mật Tông, liên tiếp phát ra tiếng vang kịch liệt.

Vút!!

Ngay một khắc sau đó, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc chợt nhoáng lên.

Ông...!

Toàn bộ chân thân nhanh chóng xoay tròn.

Dường như đã biến thành một mũi khoan. Mà Man Thần Thủ kia chính là chỗ bén nhọn nhất của mũi khoan, hung hăng va chạm vào thân hình Phật Sống Mật Tông!

- Không tốt!

Trong chớp nhoáng này, Phật Sống Mật Tông lại thấy cảm giác vô cùng nguy hiểm nhanh chóng cuốn về phía hắn.

Cảm giác nguy hiểm này còn mãnh liệt hơn gấp trăm gấp ngàn lần so với vừa rồi Dương Thạc đột nhiên tập kích hắn. Nếu nói lúc trước Phật Sống Mật Tông cảm nhận được nguy hiểm chỉ là hữu kinh vô hiểm thì lúc này, hắn lại cảm nhận thấy ụ hiếp đến tính mạng, là đại hung hiểm chân chân chính chính!

Trong tích tắc, hai mắt Phật Sống Mật Tông lập tức trợn to!

Ầm ầm!

Không đợi hắn có phản ứng, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc dĩ nhiên đã hung hăng đánh tới trước mặt Phật Sống Mật Tông.

Man Thần Thủ như mũi khoan thép, hung hăng đâm vào trong thân thể Phật Sống Mật Tông!

- Người... không ngờ... còn có bí pháp lĩnh vực...

Phốc phốc!

Lòng ngực Phật Sống Mật Tông dĩ nhiên xuất hiện một cái động lớn.

Hai mắt Phật Sống Mật Tông trừng trừng, vẻ mặt không thể tin được, nhìn chằm chằm Dương Thạc.

Lúc trước Dương Thạc ra tay công giết Phật Sống Mật Tông, Cửu Dương Chân Thân dùng Man Thần Thủ oanh kích, thân thể huy động Thần Long Liệt Khôn Dao chém ra, lực lượng bạo phát ra dĩ nhiên đã bằng một kích toàn lực của cường giả siêu cấp như Nam Cung Phá Thiên, Trác Tử Dương. Phật Sống Mật Tông nghĩ rằng trong tình huống đó, Dương Thạc tuyệt đối đã bộc phát ra tất cả lực lượng mạnh nhất của hắn rồi, tuyệt đối không có khả năng giấu diếm.

Nhưng hiện tại Phật Sống Mật Tông bộc phát ra lực lượng lĩnh vực của hắn, hắn tuyệt đối không ngờ Dương Thạc cũng bộc phát ra bí pháp lĩnh vực, Không gian Xá Lợi!

Lực lượng lĩnh vực này cũng không thua kém Phật Sống Mật Tông!

Không chỉ chống lại công kích của Phật Sống Mật Tông, thậm chí còn mãnh liệt ra tay lần nữa, đả thương Phật Sống Mật Tông!

- Khốn khiếp!

Lúc này, Phật Sống Mật Tông đã sớm vô cùng tức giận.

Mặc dù hắn tu luyện công pháp Phật Đạo, tu vi tâm cảnh đã đạt tới trình độ mà võ giả bình thường căn bản không thể nào so sánh được. Nhưng ở thời khắc sinh tử, hắn cũng sớm ném tâm tình trầm ổn lên tận chín tầng mây rồi.

Tức giận mắng một tiếng, hai tay Phật Sống Mật Tông khẽ nhoáng lên, hai chưởng hung hăng đập tới Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Song chưởng của Phật Sống Mật Tông đập mạnh vào thân thể Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Rầm!

Không chút ngăn trở, Cửu Dương Chân Thân trực tiếp tan rã.

Phật Sống Mật Tông rốt cục là Vô Thánh Lô âm tầng bốn, cho dù bản thân bị trọng thương, nhưng bỗng nhiên phát động công kích toàn lực, cao thủ Vô Thánh bình thường cũng không thể ngăn cản được.

Cửu Dương Chân Thân hóa thành thần hoang nguyên lực, nhanh chóng tiêu tán trước mặt Phật Sống Mật Tông.

Thân hình Phật Sống Mật Tông chấn động kịch liệt.

Lúc trước hai tay hắn đều bị Dương Thạc đánh gãy, hiện tại sử dụng song chưởng, cánh tay đã đứt gãy làm sao có thể ngăn cản được? Xương cốt hầu như đứt gãy ra từng khúc, hai tay hoàn toàn bị phế bỏ. Mặc dù tu vi hắn thông thiên, nhưng không tu dưỡng mười ngày nửa tháng, hai tay cũng căn bản không thể nào khôi phục được.

Hơn nữa, trước ngực hắn cũng có một lỗ máu dữ tợn cực lớn, đường kính một xích.

Toàn bộ tim phổi gần như nát hết!

Đây là Phật Sống Mật Tông còn ra tay rất nhanh. Nếu ra tay chậm hơn một chút, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc thúc giục Man Thần Thủ hung hăng đánh giết, chỉ sợ sẽ xoắn nát Phật Sống Mật Tông thành hai đoạn!

Ngực bụng trực tiếp tách ra!

Mặc dù không xé rách Phật Sống Mật Tông, mới chỉ cắn nát tim phổi hắn, hắn muốn sống cũng khó như lên trời.

- Dương Thạc!

Phật Sống Mật Tông gào rú thê lương, mắt trừng đến mức gần như vỡ toang ra.

- Phật Sống Mật Tông, ngươi đã có năng lực chuyển thể trùng tu, vậy... lại chuyển thể một lần nữa đi!

Sau một khắc, âm thanh của Dương Thạc chợt vang lên sau tai Phật Sống Mật Tông.

Tạch tach tach!

Giờ phút này, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc nhanh chóng ngưng tụ lại.

Tâm niệm vừa động, vút vút hai tiếng, hai chiếc Man Thần Thủ lại xuất hiện trên tay Dương Thạc.

Phốc! Phốc!

Hai tiếng khê vang lên. Hai cái Man Thần Thủ này hung hăng đâm lên hai bờ vai Phật Sống Mật Tông, hầu như muốn cắt rời hai cánh tay hắn xuống vậy!

Cho dù không cắt xuống, hai cánh tay của Phật Sống Mật Tông cũng hầu như không còn bất kỳ tác dụng nào.

- Khốn khiếp!

Bị Dương Thạc đâm trúng, Phật Sống Mật Tông hung hăng cắn răng một cái, thân thể trực tiếp uốn éo, cũng không sử dụng quyền cước công kích, trực tiếp sử dụng thân thể khí huyết vô cùng mạnh mẽ hung hăng va chạm vào Dương Thạc.

Lực lượng khí huyết của Phật Sống Mật Tông này vô cùng mạnh mẽ. Dù không sử dụng bất kỳ bí pháp nào, chỉ để thân thể va chạm, cho dù những binh khí hình người, cường giả mới bước vào cấp độ Vô Thánh đụng phải thì khí huyết cũng lập tức cuộn cuộn, bản thân bị trọng thương. Về phần cường giả võ đạo dưới cấp độ Vô Thánh, bị đụng phải thì lập tức trở thành một đồng thịt nát.

Nhưng người mà Phật Sống Mật Tông gặp phải lại không phải cường giả võ đạo bình thường, mà là Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, hơn nữa còn là Xá Lợi Kim Cương Chân Thân.

- Hả? Muốn dùng khí huyết đối chiến sao? Thân hình Nam Man Vương cường tráng như vậy, đối chiến khí huyết với ta cũng rơi vào kết cục vẫn lạc. Người gầy như con khỉ. Hòa thượng như vậy mà muốn so đấu khí huyết với ta? Ta sẽ chiến đấu với người đến cùng!

Chiến đấu khí huyết, Dương Thạc không sợ chút nào.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Điều khiển Cửu Dương Chân Thân hung hăng đánh tới Phật Sống Mật Tông.

Va chạm kịch liệt, Cửu Dương Chân Thân vốn lung lay sắp đổ liền chấn động răng rắc. Trên người xuất hiện vô số đường vân rậm rạp, ngay sau đó là một tiếng ầm vang, trực tiếp nứt vỡ. Sau khi nứt vỡ, hắn lại ngưng tụ lần nữa. Tuy khí huyết tổn thất một chút nhưng vẫn hung hãn không sợ chết như trước, tiếp tục va chạm.

Mà mỗi lần va chạm, khí huyết của Phật Sống Mật Tông đều bị chấn động một lần.

Nội tạng, kinh mạch đều bị thương.

Gân cốt bị va chạm gần như đã hỗn hợp lại. Toàn thân hắn hầu như không còn là một thân thể nhân loại, hoàn toàn biến thành một đồng thịt nát.

Xung quanh, đám người Nam Cung Phá Thiên, Trác Tử Dương cũng đều xem đến hơi ngẩn người.

Dù là ai thì cũng không ngờ Dương Thạc lại hung hãn đến trình độ này. Đối mặt với Phật Sống Mật Tông, nhân vật cấp độ Vô Thánh Lôi âm tầng bốn, vậy mà chẳng những không trốn tránh, ngược lại còn cứng rắn công giết. Tuy lúc trước là Dương Thạc giả trừ ăn thịt hổ, chiếm được tiện nghi rất lớn. Nhưng sau đó, mỗi một lần va chạm chém giết đều là thật, không có nửa phần mưu lợi. Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc thể hiện ra lực lượng cường hãn khiến người ta khó hiểu.

Cho dù là Nam Cung Phá Thiên lúc trước ngăn cản Nam Cung Thương, lúc đó hắn chỉ cảm thấy Dương Thạc dám trêu chọc Phật Sống Mật Tông, có lẽ sẽ nắm chắc toàn thân trở ra.

Hiện tại không chỉ là toàn thân trở ra!

Mà là Phật Sống Mật Tông muốn toàn thân trở ra, hầu như không có khả năng...

- Dương Thạc, hai mươi năm sau, ta sẽ đánh với người một trận!

Lại là một lần va chạm, trong đồng thịt nát Phật Sống Mật Tông chọt truyền ra âm thanh như vậy.

Rục rịch!

Sau một khắc, cục thịt bùn này không ngừng nhúc nhích.

Vút!!

Nó nhanh chóng lao tới một lão tăng trong số tam đại hộ pháp của Kim Phật Mật Tông.

Lão tăng kia căn bản không phòng bị, hoặc là căn bản cũng không phòng bị, bị đồng thịt nát này thoáng cái đánh trúng.

Ngay sau đó, đồng thịt nát không ngừng nhúc nhích. Mỗi một tắc huyết nhục đều như con côn trùng mảnh dài hẹp, chui vào trong thân thể lão tăng này. Thân hình vô cùng khô gầy của lão tăng kia chọt phồng lên, chỉ trong chốc lát đã trở thành một nam tử thoạt nhìn vô cùng cao lớn, cơ bắp phồng lên.

Trong mắt bắn ra tinh quang, nhìn chăm chăm lên người Dương Thạc.

- Trốn!

Quát khê một tiếng, nam tử to lớn vừa mới hình thành này liền nhoáng lên, nhanh chóng lui về phía sau.

- Mật Tông Đại Chuyển Sinh Thuật? Đây là bí pháp mà lúc trước Già La Minh, Ba Ma Long đều đã thi triển. Hiện tại Phật Sống Mật Tông này thi triển, uy lực lại tăng gấp đôi, chỉ trong chớp mắt đã chuyển sinh thần hồn ý niệm, tuyệt đại bộ phận lực lượng khí huyết lên người hộ pháp Mật Tông đó sao?

Mắt thấy toàn bộ quá trình, trong lòng Dương Thạc khê động một chút.

Dương Thạc coi như vô cùng hiểu rõ Mật Tông Đại Chuyển Sinh Thuật, cũng đã từng đích thân thể nghiệm trên người Già La Minh, Ba Ma Long.

Phật Sống Mật Tông tự nhiên cũng tu luyện bí pháp hạng nhất này.

Hiện tại hắn bị Dương Thạc đánh chết thân thể, cũng không mưu đồ thi triển đại bí pháp này lên người Dương Thạc, chiếm giữ thân thể Dương Thạc, thuận tiện đánh chết Dương Thạc. Hắn đã thi triển đại bí pháp này lên người một trong ba vị tam đại hộ pháp Mật Tông, tăng cường xác suất thành công thật lớn.

Sau khi hoàn thành Đại Chuyển Sinh Thuật, Phật Sống Mật Tông hoàn toàn mới này cũng không dừng lại chút nào, lập tức bay ngược về phía sau.

- Phật Sống Mật Tông này vừa mới chuyển sinh xong, hắn là lúc suy yếu nhất!

Ánh mắt Dương Thạc sáng ngời, trong lòng thâm nghĩ.

Mặc dù đã chuyển sinh xong, nhưng chuyển sinh này cũng không thể lập tức chuyển dời hoàn mỹ tất cả cảnh giới võ đạo, lực lượng khí huyết của Phật Sống Mật Tông lên người khác được. Dương Thạc nghi ngờ vừa mới chuyển sinh xong, tuyệt đối còn có một thời kỳ suy yếu. Trong thời kỳ suy yếu này, lực lượng của Phật Sống Mật Tông sẽ giảm sút trên diện rộng.

Chính bởi vì như thế, vừa mới chuyển sinh xong, Phật Sống Mật Tông lập tức muốn chạy trốn!

- Lúc này không giết hắn, chờ hắn vượt qua thời kỳ suy yếu, lại muốn giết hắn thì đúng là khó khăn!

- Đuổi theo!

Hầu như không có nửa phần chần chừ, Dương Thạc lập tức quyết định đuổi giết Phật Sống Mật Tông hoàn toàn mới này.

446. Chương 432: Phạm Âm Bạt, Phật Cốt Châu!

Chương 432: Phạm Âm Bạt, Phật Cốt Châu!

Hoàn toàn trăm thảo trừ căn, không để lại bất kỳ hậu hoạn nào!

Vút!! Vút!!

Cửu Dương Chân Thân, thân thể hầu như đồng thời hành động, nhanh như chớp truy kích theo Phật Sống Mật Tông đang chạy thực mạng này.

- Bảo vệ Phật Sống!

- Ngăn hẳn lại!

Cùng lúc đó, hai người khác trong tam đại hộ pháp Mật Tông đều khẽ quát một tiếng, thân thể khẽ nhoáng lên, liên tục đánh ra chưởng, muốn ngăn cản Dương Thạc, để Dương Thạc không thể truy kích.

- Chỉ bằng các người mà cũng muốn ngăn ta lại sao?

Mắt thấy hai gã hộ pháp tiến đến, hai mắt Dương Thạc hơi nhíu lại.

Vút!! Vút!! Vút!!

Ba thanh Cửu Cửu Đạo Hoàng Kiếm bắn nhanh ra, trong tiếng vang xoẹt xoẹt liên đâm vào trong thân thể một lão tăng hộ pháp.

Cùng lúc đó, Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay thân thể Dương Thạc khẽ nhoáng lên, xoẹt một phát, đâm vào mi tâm lão tăng hộ pháp khác. Mũi dao đâm vào đại não lão tăng hộ pháp này, trường đao rút ra đồng thời thân thể lão tăng hộ pháp ngã xuống ầm ầm, chết đến mức không thể chết lại.

Chém giết hai lão tăng hộ pháp này xong, Phật Sống Mật Tông đã sớm chạy xa vài dặm, tốc độ có thể nói là nhanh đến cực hạn.

Xoẹt!

Nhưng chính là sau một khắc, thân thể Dương Thạc liên phát một tay lên.

Mở ra hư không, thân thể Dương Thạc trực tiếp lợi dụng Thập Phương Ca Sa, xuyên thấu hư không, đi tới trước mặt Phật Sống Mật Tông.

Trốn cũng không thể trốn!

- Dương Thạc, người. . .

Giờ phút này, hai mắt của Phật Sống Mật Tông mở trừng trừng, trong miệng phát ra tiếng nói thê lương.

Tựa như muốn uy hiếp Dương Thạc vài câu!

Chỉ tiếc rằng lúc này Dương Thạc không cho Phật Sống Mật Tông bất kỳ cơ hội nào. Đương thời, Phật Sống Mật Tông này là cường giả siêu cấp tầng chiến lực thứ hai, là tứ trọng lôi âm Võ Thánh, một trong những nhân vật đứng đầu thánh địa võ đạo Kim Phật Tự. Tu vi hần huyền diệu khó lường, trên người không biết còn có bao nhiêu thủ đoạn. Chỉ cần cho hắn nửa phần cơ hội là hắn có thể phản kích mạnh mẽ!

Cho nên, Dương Thạc sẽ không cho hắn bất kỳ một cơ hội nào!

Đao Thần Long Liệt Khôn trong tay Dương Thạc hung hăng chém xuống.

Phật Sống Mật Tông này có bản lĩnh gì thì xuống dưới nền đất thi triển đi!

Dương Thạc không có hứng thú!

Với tư cách là đối thủ của Phật Sống Mật Tông, Dương Thạc thấy rằng tốt nhất không để cho Phật Sống Mật Tông thi triển ra thủ đoạn huyền bí gì, lập tức giết chết là được rồi!

Ầm ầm!

Trong chốc lát, đao Thần Long Liệt Khôn chém xuống mặt Phật Sống Mật Tông.

Xoẹt!

Nhanh như chớp, thanh đao này vẽ một đường từ cổ Phật Sống Mật Tông xuống dưới. Lập tức toàn bộ thân thể hoàn toàn mới của Phật Sống Mật Tông bị chia ra thành hai phần.

Phổi liền bị cắt ra, hầu miệng cũng không đủ khí lưu. Phật Sống Mật Tông này muốn uy hiếp Dương Thạc cũng chỉ có thể phát ra tiếng vang phốc phốc, căn bản là không thể nói lên lời.

Phốc!

Sau một khắc, đao Thần Long Liệt Khôn trong tay Dương Thạc lại khê động.

Một tiếng vang nhỏ hung hăng đâm vào đầu Phật Sống Mật Tông, nhẹ nhàng xoay tròn một cái. Lập tức bộ não của Phật Sống Mật Tông này bị xoắn nát. Bộ não lớn đã bị xoắn nát, khiến cho thần hồn ý niệm của Phật Sống Mật Tông này cũng lập tức sụp đổ.

Nhưng Phật Sống Mật Tông này cũng không phải là nhân vật bình thường. Tuy bộ não lớn bị xoắn nát nhưng thần hồn cũng chỉ tản ta khoảng hai, ba xích. Sau đó một khắc, huyết nhục toàn thân Phật Sống Mật Tông này mạnh mẽ ngưng tụ lại. Tựa như huyết nhục này sinh ra một ít lực hấp dẫn, hấp thu lại toàn bộ đám thần hồn vừa tản ra.

Bởi vì thân thể của Phật Sống Mật Tông này bị Dương Thạc chém thành hai nửa, cho nên huyết nhục cũng có hai luồng. Bên trong hai luồng huyết nhục này đều có một phần thần hồn của Phật Sống Mật Tông.

Cô cô cô! Cô cô cô!

Hai luồng huyết nhục đều phát ra tiếng vang xì xào. Đột nhiên chúng bay nhanh về phía thân thể Dương Thạc, muốn chui vào trong cơ thể Dương Thạc để thi triển ra thuật Đại Chuyển Sinh.

- Muốn thi triển thuật Đại Chuyển Sinh với ta sao?

Dương Thạc cười lạnh.

- Có bản lĩnh thì cứ việc đến đây đi, vừa vặn thân thể ta đang muốn tu luyện đột phá, thiếu lực lượng khí huyết. Khí huyết nửa người của ngươi rất phù hợp để ta luyện hóa, tăng cường lực lượng khí huyết cho thân thể ta, khiến cho thân thể ta có thể dễ dàng bước vào cấp độ Vô Thánh!

Dương Thạc lạnh lùng nói.

Xoẹt!

Vừa dứt lời, Dương Thạc dùng một tay mở ra không gian trong Thập Phương Ca Sa.

Hống hống hống! nguồn

Trong tiếng gào rú, thân hình Thần Long bỗng nhiên xuất hiện.

Nó mở miệng rộng ra, nuốt đám khí huyết của Phật Sống Mật Tông này vào trong bụng.

Phanh!

Một đám khí huyết khác của Phật Sống Mật Tông lại chui vào trong thân thể Dương Thạc.

- Dương Thạc, thân thể này của ngươi ngoan ngoãn để cho ta chiếm giữ, cho ta sử dụng!

Đám huyết nhục này vừa tiến vào trong thân thể Dương Thạc, lập tức một tiếng kêu gài của Phật Sống Mật Tông cũng vang lên trong đầu Dương Thạc.

Trong đám huyết nhục này có một phần thần hồn của Phật Sống Mật Tông.

Vừa tiến vào trong thân thể Dương Thạc, một phần thần hồn này vốn là bay thẳng tới bộ não của Dương Thạc, muốn giết chết hoàn toàn thần hồn của Dương Thạc, sau đó chiếm giữ thân thể Dương Thạc. Chỉ cần có thể chiếm giữ thân thể Dương Thạc thì mọi chuyện sẽ trở nên tốt đẹp. Một khi thần hồn của Phật Sống Mật Tông này khôi phục, cho dù thay đổi thân thể nhưng thực lực của hắn cũng sẽ không mất đi quá nhiều.

Chẳng qua là. . . phải giết chết thần hồn Dương Thạc, chiếm giữ thân thể Dương Thạc. . .

- Phật Sống Mật Tông, ta thấy ngươi tốt nhất là không nên si tâm vọng tưởng rồi!

Dương Thạc mỉm cười.

Sau một khắc, Dương Thạc phát động mạnh mẽ luồng Thái Âm Chân Hỏa trong cơ thể.

Mãnh liệt đốt cháy đám khí huyết này của Phật Sống Mật Tông.

- A...!

Tiếng gào thét thê lương truyền ra từ bên trong đám khí huyết này.

Dưới luồng Thái Âm Chân Hỏa, đám khí huyết này không ngừng bị tinh lọc, thần hồn của Phật Sống Mật Tông không thể chạy thoát khỏi. Chỉ trong một lát, đám thần hồn này bị đốt cháy hoàn toàn, không còn sót lại một chút nào. Ít nhất thì một nửa thần hồn này đã hoàn toàn tiêu tán. . .

Ở một bên, sau khi Thần Long nuốt một nửa khí huyết của Phật Sống Mật Tông vào, sắc mặt nó lập tức trở nên ngưng trọng.

- Tiểu gia, bên trong đám khí huyết này có một phần thần hồn của tên Phật Sống Mật Tông kia đấy!

- Hắc hắc, vừa vặn Bản long đang nghiên tu bí pháp Thần Long, có thể biết được cách dung hợp thần hồn. Nếu thành công thì lần này không cần nuốt đám khí huyết này, ta còn có thể cần nuốt, dung hợp thần hồn của hắn. Đến lúc đó, ta có thể chiếm được tất cả trí nhớ của tên Phật Sống Mật Tông này. Hắn tu luyện công pháp gì, ta đều nhìn thấy tận mắt!

Thần Long cười hắc hắc nói.

- Tiểu gia, ta về không gian Thập Phương Ca Sa trước, nghiên cứu xem dung hợp sức mạnh thần hồn của hắn như thế nào!

Vừa dứt lời, thân thể của Thần Long lập tức bay nhanh, chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Sau khi lĩnh ngộ bí pháp mới có thể dung hợp lực lượng thần hồn sao?

Nổi lòng Dương Thạc khẽ động.

Dương Thạc không hề hoài nghi thuyết pháp Thần Long.

447. Chương 433: Các Ngươi Còn Chưa Được Vào Huyết Mộ Nhân Hoàng!

Chương 433: Các ngươi còn chưa được vào huyết mộ Nhân Hoàng!

Về mặt thăm dò ý niệm thần hồn, cái Dương Thạc tiếp xúc cao thâm nhất chính là bí pháp Phân Thần Hóa Niệm của Thần Long. Có thể chia một thần hồn ra thành hai phần, thậm chí là hàng vạn phần.

Nếu như Thần Long có bí pháp chia nhỏ thần hồn thì có lẽ cũng có một loại bí pháp dung nhập hai loại thần hồn cùng một chỗ. Chắc hẳn lúc này, Thần Long đã có chỗ lĩnh ngộ đối với bí pháp hạng nhất này. Không biết lúc dung hợp thần hồn của Phật Sống Mật Tông, nó có thể thành công không.

Nếu như thành công thì. . .

Dương Thạc biết rõ, trong tay Phật Sống Mật Tông này chắc chắn có rất nhiều công pháp, bí pháp Kim Phật Tự.

Những công pháp, bí pháp này đều ở trong ý niệm thần hồn của hắn.

Rất có khả năng sau khi cần nuốt ý niệm thần hồn của hắn, có thể thu hoạch được những công pháp, bí pháp, phương pháp tu luyện võ đạo kia!

Khỏi cần phải nói, chỉ cần có thể thu hoạch được một bộ công pháp cực hạn, phương thức tu luyện bí pháp, đó cũng là một thu hoạch cực lớn!

- Hy vọng có thể thành công!

Sau khi thở thật dài một hơi, Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Nếu lần này thành công thì ý nghĩa của nó không giống như bình thường. Lúc này chém giết Phật Sống Mật Tông, cắn nuốt linh hồn kia là có thể có được bí pháp của hắn.

Trong tương lai, sau khi chém giết võ giả mạnh mẽ hơn, cũng cắn nuốt thần hồn, thu hoạch công pháp, bí pháp. Chắc chắn trong lâu đài sẽ đạt được rất nhiều chỗ tốt.

Nhưng có thể thành công hay không cũng phải xem vận khí. Dương Thạc tin rằng nếu như Thần Long có can đảm thì triển bí pháp cắn nuốt thần hồn thì chắc hẳn cũng đã nắm chắc vài phần đấy.

- Mặc kệ những thứ này!

- Trên người Phật Sống Mật Tông cũng có không ít pháp khí, bí bảo. Phải thu hết những vật này!

Dương Thạc tạm thời không để ý đến những chuyện xa vời, lúc này hắn muốn lấy pháp khí, bí bảo của Phật Sống Mật Tông.

Vài dặm bên ngoài, trên chiến trường lúc trước Dương Thạc giao thủ cùng Phật Sống Mật Tông.

Một xác khô bị bỏ rơi nằm trên mặt đất.

Chính là xác của Phật Sống Mật Tông. Thân thể của hắn vốn là đang thi triển ra thuật Đại Chuyển Sinh, sau khi kéo ra tất cả lực lượng khí huyết thì đã trở thành một cái xác khô như vậy. Chỉ cần bị gió thổi nhẹ một cái, e rằng cái xác khô này sẽ lập tức tan ra.

Phía trên xác khô này là một bộ áo tăng đã bị tàn phá. Bên trong bộ áo tăng này tựa như còn có một số vật nhỏ.

- Thi thể của Phật Sống Mật Tông sao? Mặc dù Kim Phật Tự đã sớm xuống dốc, nhưng rốt cuộc nó vẫn là một thánh địa võ đạo vạn năm, nhất mạch Mật Tông này là một nhánh lớn của Kim Phật Tự. Hơn nữa, trước kia nhánh lớn này đã từng quản lý Kim Phật Tự, tích lũy thâm hậu, tất nhiên là có vô số bí bảo, pháp khí. Ít nhất thì trên thi thể của Phật Sống Mật Tông này cũng phải có một, hai kiện pháp khí cực hạn!

Hai mắt Hỏa La Vương gắt gao nhìn thẳng vào thi thể héo khô của Phật Sống Mật Tông, không che giấu được vẻ tham lam.

Nói về nội tình thì Kim Phật Tự tuyệt đối là thánh địa võ đạo đứng đầu đấy!

Tổng hợp thực lực cũng là hết sức mạnh mẽ. Trong năm thánh địa võ đạo lớn thì từ trước đến nay, Kim Phật Tự và Chân Vũ Môn, Đại Lâm Tự được xếp cùng một tầng. Thánh Hỏa Đạo và Thiên Âm thì thua kém hơn.

Phật Sống Mật Tông này là người đứng đầu Mật Tông của Kim Phật Tự. Trên người hắn chắc chắn có bí bảo quý báu đấy!

E rằng còn giàu có hơn Hỏa La Vương vài phần!

- Cướp đoạt bí bảo!

Theo bản năng, trong đầu Hỏa La Vương lập tức hiện ra một ý niệm như vậy.

Nhưng sau một khắc, Hỏa La Vương nhận ra, ánh mắt của Nam Cung Phá Thiên bên kia, thậm chí cả Trác Tử Dương, yêu thánh Huyền Vũ đều tập trung vào thân thể Phật Sống Mật Tông này.

Trong đó khoảng cách của Nam Cung Phá Thiên gần nhất.

Nếu thật sự muốn ra tay cướp đoạt những bí bảo này thì không thể nghi ngờ, Nam Cung Phá Thiên là người có ưu thế lớn nhất. Chỉ có điều, có thể là ỷ vào thân phận mình, cho nên Nam Cung Phá Thiên không ra tay đầu tiên.

Nếu như muốn cướp đoạt, e rằng sẽ xảy ra một trận long tranh hổ đấu.

CHÍU...U...U!!

Đúng lúc này, một ánh sáng màu đen nhanh chóng hiện lên.

Luồng ánh sáng này nhanh chóng lao về phía thi thể Phật Sống Mật Tông. Trong chốc lát đến gần thi thể Phật Sống Mật Tông, đột nhiên thân ảnh Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc liền hiện ra.

- Có người ra tay!

Nhìn thấy Dương Thạc đã đến, đám Hỏa La Vương và Trác Tử Dương khẽ run lên, vô ý thức muốn ra tay cướp đoạt.

- Hả? Đái Lặc tiền bối, Tử Dương tiền bối, Phật Sống Mật Tông này do chính tay văn bối chém giết đấy. Dĩ nhiên tất cả đồ vật ở trên thân thể hắn cũng đều thuộc về văn bối. Các người đều là cao nhân tiền bối, chẳng lẽ muốn chiếm tiện nghi của một kẻ tiểu bối như ta sao? Muốn ra tay cướp đoạt bảo vật trên người Phật Sống Mật Tông sao?

Tiếng nói trầm thấp của Dương Thạc nhanh chóng vang lên.

- Cái này. . .

Dương Thạc vừa nói ra những lời này, Trác Tử Dương và Hỏa La Vương đều chần chờ một chút, thân thể dừng lại, không tiếp tục ra tay.

Nhưng giờ phút này, Dương Thạc đã sớm thu bảo vật từ trên thi thể Phật Sống Mật Tông này vào trong tay. Đó là một chuỗi tràng hạt và một khối bạc.

- Ồ? Phật Cốt Châu sao? Đây là chí bảo của Kim Phật Tự. Trong truyền thuyết, chuỗi hạt này chính là do hài cốt Xá Lợi Phật tổ chế thành, là chí bảo cực hiếm, có ý nghĩa cực kỳ lớn đối với Kim Phật Tự. Không thể tưởng được Phật Sống Mật Tông lại mang nó ở trên thân thể. Tên tiểu tử này chiếm được tiện nghi quá lớn rồi!

Nhìn thấy Dương Thạc cầm chuỗi hạt này, hai mắt của Nam Cung Phá Thiên cách đó không xa bỗng sáng ngời, trong miệng thì thảo nói, có chút cảm thán.

- Chắc hẳn miếng bạc kia chính là Phạm Âm Bạt rồi. Phật Sống Mật Tông kia có thể đi đến núi Huyền Vũ nhanh như vậy chính là do dựa vào món bảo vật này!

Ngay sau đó, Nam Cung Phá Thiên lại nhìn vào miếng bạc trong tay Dương Thạc, rồi nói.

Phật Cốt Châu, Phạm Âm Bạt?

Nghe được những lời này của Nam Cung Phá Thiên, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Dương Thạc chưa từng nghe đến Phạm Âm Bạt. Nhưng đối với Phật Cốt Châu kia, Dương Thạc lại như sấm bên tai. Cho dù lúc ở phủ Trấn Quốc Công Đại Chu, đọc một số điển tịch trong phủ Trấn Quốc Công, Dương Thạc cũng đều đã từng nhìn thấy một số ghi chép về Phật Cốt Châu.

Theo truyền thuyết, Phật Cốt Châu chính là chí bảo Phật Môn, là do năm đó khi Phật tổ viên tịch, thi thể thiêu đốt hình thành Xá Lợi Tử rồi chế thành một chuỗi Phật châu.

Chuỗi Phật châu này có một hiệu quả rất lớn, chính là sau khi đeo vào thì có thể không ngừng tăng cường cường độ thân thể.

Khiến thân thể võ giả không ngừng tiến hóa về cấp độ Xá Lợi Kim Thân!

Một công hiệu khác chính là định trụ thần hồn.

Bất kỳ công kích thần hồn nào cũng đều không có bất kỳ hiệu dụng nào với người đeo Phật Cốt!

- Đây là Phật Cốt Châu sao?

- Không thể tưởng tượng được. Trên người Phật Sống Mật Tông này lại mang theo một kiện pháp khí tốt như vậy. May thật, lúc trước ta công giết Phật Sống Mật Tông này, cũng không bảo Tiểu Địch sử dụng Đại

Thần Âm Linh Đang kia. Nếu không, cho dù có sử dụng Đại Thần Âm Linh Đang này thì tuyệt đối cũng không có nửa phần công hiệu với Phật Sống Mật Tông!

Dương Thạc hít sâu một hơi, trong lòng thầm nghĩ.

Vừa rồi không để Dương Dịch ra tay là vì Dương Thạc không muốn lộ tất cả át chủ bài của hắn quá sớm.

Hơn nữa Dương Thạc thấy hắn đã là giả trụ ăn thịt hổ, dùng hữu tâm tính vô tâm, chiếm hết tiên cơ, có lẽ có thể nắm chắc chém giết Phật Sống Mật Tông này. Đối phó với Phật Sống Mật Tông này, Dương Thạc cũng muốn kiểm nghiệm thực lực chân chính của hắn một chút. Chính bởi vì như thế, hắn mới không nhờ Dương Dịch, Huyết Phi Ngưng Thuyết, Tiễn Nguyệt hay Vô Thánh Thiên Âm Môn trợ giúp.

Hiện tại xem ra, trời đất đưa đẩy làm sao mà Dương Thạc ra quyết định này lại vô cùng chính xác.

Cho dù Dương Dịch có dùng Đại Thần Âm Linh Đang, gặp phải Phật Sống Mật Tông có Phật Cốt Châu thì cũng không có nửa phần công hiệu.

Hơn nữa cứ tiếp tục như thế, Dương Thạc rất có thể sẽ vô cùng ý lại Đại Thần Âm Linh Đang. Nếu Đại Thần Âm Linh Đang mất hiệu lực, không tạo ra bất cứ tác dụng nào trợ giúp Dương Thạc, ngược lại sẽ quấy nhiễu Dương Thạc bố trí, khiến Dương Thạc rơi vào thế bị động.

Bất kể như thế nào, Dương Thạc không để Dương Dịch ra tay, chỉ có thể nói là vận khí không tệ.

Vận khí chính là một bộ phận của thực lực. Tóm lại, hiện tại Phật Sống Mật Tông đã chết, mà Dương Thạc vẫn còn sống, có thể thu lấy bí bảo pháp khí trên người Phật Sống Mật Tông.

- Có được Phật Cốt Châu này, hoàn toàn có thể phòng ngự công kích thần hồn thông thường. Kiện pháp khí này chắc cũng là bí bảo cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm!

Cầm lấy Phật Cốt Châu, Dương Thạc thầm nghĩ.

Phật Cốt Châu cũng không phải thật sự có thể phòng ngự tất cả công kích thần hồn.

Nhưng ít ra nó là bí bảo cấp độ Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm, như vậy, có lẽ nó cũng có thể phòng ngự công kích thần hồn cấp độ Hư Không Vô Thánh trở xuống.

Có thể phòng ngự công kích thần hồn Hư Không Vô Thánh trở xuống, vậy là đủ rồi.

Tuy nói hiện tại, võ giả có được năng lực công kích thần hồn là cực nhỏ, nhưng cũng không làm giảm giá trị của Phật Cốt Châu này.

Phải biết rằng, pháp khí phòng ngự không phải thứ mà pháp khí công kích bình thường có khả năng bằng được.

Có lẽ cả đời người sẽ không gặp được một siêu cường giả am hiểu công kích thần hồn. Nhưng một khi người gặp phải, đối phương lại thi triển một lần công kích thần hồn, người không ngừng phòng ngự. Như vậy người liền lập tức vẫn lạc rồi. Giống như pháp khí như Phật Cốt Châu vậy, có thể phòng ngự một lần công kích thần hồn cường đại, như vậy là đủ rồi!

Dương Thạc cầm Phật Cốt Châu trong tay, nhìn chăm chú.

Phật Cốt Châu này, mỗi một hạt châu đều vô cùng mượt mà, tản mát ra hào quang bảy màu.

Thậm chí có một số còn tản mát ra tám màu, thậm chí là hào quang chín màu!

- Những hạt châu chế tạo Phật Cốt Châu này đều là Xá Lợi Tử? Hơn nữa, bề ngoài hình như đều là Xá Lợi Tử bảy màu cực phẩm trở lên!

Dương Thạc nhìn Phật Cốt Châu này, trong lòng thầm nghĩ.

Nghe đồn, Phật Cốt Châu chính là sau khi Phật tổ viên tịch, dùng Xá Lợi Tử chế tạo thành.

Nhưng truyền thuyết này rốt cục cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Năm đó Phật Tổ gần như vẫn lạc cùng với Nhân Hoàng. Bọn hắn rốt cục có thật sự vẫn lạc hay không, đã qua vạn năm mà vẫn chưa có kết luận nào. Cho dù là Phật Tổ vẫn lạc thì cũng vẫn lạc ở Trung Nguyên,

không phải ở Ni La Quốc. Xá Lợi Tử của hắn cũng chưa chắc đã bị Kim Phật Tử đạt được, làm ra chuỗi Phật Cốt Châu này.

Dương Thạc nghĩ Phật Cốt Châu này sử dụng Xá Lợi Tử có chất lượng vô cùng giống nhau.

Hắn là sau khi một số cường giả Phật Đạo siêu cấp vẫn lạc, thân thể hỏa táng tạo thành Xá Lợi Tử rồi chế thành. Xá Lợi bảy màu kia hẳn là Xá Lợi Tử của cường giả Phật Đạo cấp độ Vô Thánh Tam Trọng Lô Âm. Mà Xá Lợi tám màu, Xá Lợi chín màu chỉ sợ là Xá Lợi Tử của Vô Thánh Tứ Trọng Lô Âm, Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm rồi...

Xá Lợi Tử của cường giả Phật Đạo Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm, sau khi nghiền nát, gia trì pháp ấn Phật Môn, lại trải qua mấy ngàn vạn năm nuôi dưỡng, hình thành bí bảo bí bảo Vô Thánh Ngũ Trọng Lô Âm cũng là chuyện rất bình thường.

Hít sâu một hơi, Dương Thạc cẩn thận thu lại Phật Cốt Châu này.

Về phần cái khác, chính là kim chúc bạc phiến kia....

- Phạm Âm Bạt sao?

- Ồ? Vật này hình như cùng một bộ với Đại Phạm Âm Chung. Hình như có thể để vào trong Đại Phạm Âm Chung, hình thành Phạm Âm Linh Đàng!

Nhìn thoáng qua Phạm Âm Bạt này, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Thứ này thoát nhìn cùng một bộ với Đại Phạm Âm Chung, rất có thể cũng giống như Đại Phạm Âm Chung, đều là một bộ phận của Phạm Âm Linh Đàng.

Hơn nữa, Đại Phạm Âm Chung có công hiệu phá toái hư không.

Phạm Âm Bạt này rất có thể cũng có công hiệu cùng loại. Đúng là bởi vì như thế, Phật Sống Mật Tông ở Ni La Quốc mới có thể đến Huyền Vũ Sơn nhanh như vậy.

- Đợi đến khi thân thể ta trở về, ném Phạm Âm Bạt này vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, nhìn xem có thể dung hợp với Đại Thần Âm Linh Đàng không.

Dương Thạc thầm nghĩ, cũng thu Phạm Âm Bạt này vào.

Xoẹt!

Sau một khắc, thân thể Dương Thạc xé mở hư không, dĩ nhiên cũng trở về.

Chân thân thân thể ở chung một chỗ.

Giờ phút này, đám người Hỏa La Vương, Trác Tử Dương vốn còn muốn cướp đoạt bí bảo Phật Cốt Châu trong tay Dương Thạc, lập tức dập tắt tâm tư.

Thứ nhất, thân phận của bọn hắn đều là cao nhân tiền bối, quả thật là không nên động thủ với Dương Thạc. Dù sao Phật Sống Mật Tông kia chính là do Dương Thạc tự dùng thực lực bản thân chém giết, bọn hắn đều không xuất lực.

Hỏa La Vương còn nhớ tới quan hệ giữa công chúa Đại Lâm Nhi và Dương Thạc.

Đại Lâm Nhi và Dương Thạc chính là hảo hữu chí giao.

Hiện tại Đại Lâm Nhi chính là một người có thành tựu, tiềm lực cao nhất trong số các con cái của Hỏa La Vương. Thánh Hỏa Đạo tương lai rất có thể sẽ rơi vào tay Đại Lâm Nhi. Thực lực Dương Thạc cường đại, tương lai Thánh Hỏa Đạo có thể có nhiều minh hữu cường đại, lại có thể thông qua Dương Thạc, liên hợp với Thiên Âm Môn. Mặc dù hai đại môn phái này đều có bài danh tương đương nhau trong năm đại thánh địa. Nhưng hai cái liên hợp lại cũng tuyệt đối không thể khinh thường.

Thứ hai, bọn hắn biết rõ cho dù hiện tại có ra tay cướp đoạt, có thể thành công hay không thì vẫn còn khó nói.

Dương Thạc có thể chém giết Phật Sống Mật Tông đủ để chứng tỏ thực lực của Dương Thạc.

Cho dù lấy tiểu xảo, nhưng thực lực Dương Thạc cũng đủ kinh người rồi!

Huống hồ hiện tại Dương Thạc đã chiếm được Phật Cốt Châu, Phạm Âm Bạt, thực lực có thể nói là càng tiến thêm một bước. Tuy hẳn không phải đối thủ của những cường giả như Trác Tử Dương, Hỏa La Vương, nhưng đối mặt với mấy đối thủ này, muốn chạy trốn cũng vô cùng đơn giản.

Bọn hắn muốn ra tay cướp đoạt bảo vật cũng hầu như không thể thành công.

Không thể thành công, ngược lại còn kết thù hận với Dương Thạc. Loại chuyện này, Hỏa La Vương và Trác Tử Dương tự nhiên sẽ không làm.

Thứ ba, đó chính là bọn hắn không biết Dương Thạc rốt cục có bao nhiêu át chủ bài.

448. Chương 434: Dương Thạc Muốn Xông Thử!

Vô Tận Thần Công

Chương 434: Dương Thạc muốn xông thử!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Dù sao Dương Thạc còn có một cái không gian Thập Phương Ca Sa.

Đối với Dương Thạc, bọn hắn đều hiểu rõ, biết rõ bên cạnh Dương Thạc còn có một số cao thủ đấy. Ví dụ như Dương Dịch Thiên Âm Môn, còn có Thần Long thượng cổ...

Mà vừa rồi chỉ có Dương Thạc ra tay, những người này đều chưa xuất thủ.

Nếu Dương Dịch và Thần Long thượng cổ cũng đều xuất thủ, Dương Thạc rốt cục có thể bộc phát ra thực lực trình độ nào, ai cũng không thể nói chính xác.

Tổng hợp mà nói, Trác Tử Dương, Hỏa La Vương đã sớm coi Dương Thạc trở thành tồn tại cấp độ siêu cường gần như bọn hắn rồi.

Không thể kinh thường!

- Dương Thạc, đến bên cạnh ta đi. Lần này chúng ta sẽ đi vào huyết mộ Nhân Hoàng, người đến bên cạnh ta, ở chung với Thương nhi, mọi người cũng có thể chiếu cố lẫn nhau!

Nhưng đúng lúc này, Nam Cung Phá Thiên đột nhiên mở miệng nói với Dương Thạc.

- Ừm.

Dương Thạc khẽ gật đầu, nhích tới gần Nam Cung Phá Thiên.

Bên kia, lông mày Trác Tử Dương không khỏi nhíu lại.

Lúc trước, Nam Cung Phá Thiên, Phật Sống Mật Tông, Hỏa La Vương, ba vị cao thủ đứng đầu giảng co với bảy đại Võ Thánh Chân Vũ Môn, thực lực hầu như tương đối.

Vốn Phật Sống Mật Tông đã vắng lạc, bảy đại Võ Thánh Chân Vũ Môn chiếm thế thượng phong. Nhưng hiện tại, Dương Thạc lại đứng cạnh Nam Cung Phá Thiên, rõ ràng cũng muốn đi vào trong huyết mộ Nhân Hoàng. Kể từ đó, thực lực hai bên lại gần như bằng nhau rồi. Trác Tử Dương tự nhiên không muốn nhìn thấy tình huống này.

- Nam Cung Phá Thiên, các người thật sự muốn xông vào huyết mộ Nhân Hoàng?

Trác Tử Dương hừ lạnh một tiếng. Keng một tiếng, Chân Vũ Kiếm dĩ nhiên đã tới tay.

Hắn biết rõ thời gian càng lâu, cường giả tới đây càng nhiều, càng bất lợi với Chân Vũ Môn. Cuối cùng, Chân Vũ Môn tất nhiên sẽ bị áp lực, phải nhường ra một con đường, để cường giả này tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng.

Để cường giả tụ tập càng nhiều, chẳng bằng hiện tại ra tay vượt lên trước.

Đánh mấy người Nam Cung Phá Thiên này rồi nói tiếp.

- Hả? Trác Tử Dương, người muốn động thủ sao?

Sắc mặt Nam Cung Phá Thiên ngưng trọng, khí thế phóng lên trời như một thanh trường kiếm, lừng lừng ác liệt đến mức tận cùng.

Tê tê tê!

Phân thân Huyền Xà của Huyền Vũ Yêu Thánh cũng thè ra nuốt lưỡi vào, lúc nào cũng có thể phát động công kích.

Vù vù!

Mà xung quanh Hỏa La Vương kia đã nổi lên Thao Thiên Hỏa Diễm.

Tình thế vô cùng căng thẳng!

- Hả? Chư vị, các người tới trước sao?

Đúng lúc này, một âm thanh trầm thấp chợt vang lên.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Sau một khắc, mặt đất đột nhiên chấn động.

Chấn động có tiết tấu, giống như một cự nhân siêu cấp đang giẫm đạp lên mặt đất vậy.

- Người phương nào?

Tất cả mọi người bên này đều hơi biến sắc, nhìn về phía phát ra âm thanh chấn động ôn tồn này.

- Bốn tọa Thần Quy Vương, chẳng lẽ bọn tiểu bối các người cũng không nhận ra sao? Mau mau tránh ra đi, để bốn tọa tiến vào trong huyết mộ, tụ lại với Nhân Hoàng. Về phần các người, hiện tại còn chưa được tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng này...

- Thần Quy Vương ư?

Lúc thanh âm trầm thấp kia còn chưa chấm dứt, tất cả mọi người ở đây, Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh...những cường giả Vô Thánh lời âm cấp bốn, thậm chí là Dương Thạc, Nam Cung Thương, hay những cường giả Vô Thánh bình thường của Chân Vũ môn như Trương Tử Ngâm đều lập tức biến sắc.

Trong ánh mắt đều hiện lên sự sợ hãi.

Thần Quy Vương cũng đến sao?

Thần Quy Vương, đệ nhất yêu thánh đương thời, thực lực còn mạnh mẽ hơn yêu thánh thứ hai Đại Bàng Kim Sí Vương, tuyệt đối được coi là cường giả tuyệt đỉnh đương thời. Thần Quy Vương này còn là cường giả từ vạn năm trước, gần như là nhân vật cùng thời với thượng cổ Đạo Hoàng và thượng cổ Nhân Hoàng.

Tuyệt đối là cường giả siêu cấp.

Bây giờ, mộ của Nhân Hoàng mở ra, vậy mà còn hấp dẫn được cả Thần Quy Vương tới đây. Điều này cho thấy, việc mộ của Nhân Hoàng mở ra đã gây chấn động mạnh cho giới võ đạo hiện nay.

Oanh! Oanh! Oanh!

Vừa nói xong, thân hình khổng lồ của Thần Quy Vương nhanh chóng di chuyển về hướng này.

Bốn cái chân giẫm trên mặt đất, phát ra thanh âm trầm đục, mặt đất bị chấn động ầm ầm. Một số cây cối cao khoảng ba bốn trượng không chịu nổi sự chấn động này, lập tức bị bật gốc, đổ xuống.

Răng rắc! Răng rắc!

Trong rừng rậm cách đó không xa, một số cây đại thụ cũng nhanh chóng bị đổ ập xuống.

Một con rùa vô cùng to lớn từ trong rừng rậm đi ra. Chỉ nháy mắt mà nó đã đi tới gần nơi phát ra cột sáng hư không chín màu ở cửa mộ Nhân Hoàng. Lúc này, Thần Quy Vương đã đối mặt với đám người cao thủ võ đạo, cường giả siêu cấp tầng thứ hai đương thời như Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh, Hoả La Vương, Nam Cung Phá Thiên cùng với Dương Thạc.

- Lão Quy, chúng ta lại gặp mặt.

Thần Quy Vương vừa xuất hiện, Huyền Vũ yêu thánh nheo lại hai mắt, mở ra miệng rộng, khàn giọng nói.

- Đúng vậy, Huyền Vũ. Ngàn năm trước, khi lão Quy ta xuất thế lần đầu, ngươi vẫn là đương thời thứ hai Đại Yêu Thánh. Thật không ngờ, ngàn năm qua đi, ngươi chẳng những không có tiến bộ mà còn bị thụt lùi một bước, để cái tên Đại Bằng đằng sau vượt lên trước, chiếm cứ vị trí thứ hai trong yêu thánh. Còn những yêu thánh đằng sau kia lại có thay đổi rất lớn, bạn bè của lão Quy ta ngàn năm trước gần như cũng đã chết hết.

Khi Thần Quy Vương đến nơi này, thân thể khổng lồ dừng lại, nhìn qua phân thân huyền xà của Huyền Vũ yêu thánh một cái, cảm thán nói.

Không phải sau khi thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh hình thành thì sẽ không thay đổi.

Gần như từ khi có lịch sử văn minh nhân loại thì cũng có truyền thuyết về mười Đại Yêu thánh trong thiên hạ.

Lúc đó, thứ tự của Thần Quy Vương là gần với một vị tuyệt thế yêu thánh.

Mà trong vạn năm này, vô số yêu thánh chết đi, và cũng có vô số yêu thánh khác xuất hiện. Theo đó, thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh cũng thay đổi. Ví dụ như Thần Quy Vương, ban đầu chỉ là một trong thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh, nhưng mấy ngàn năm sau, yêu thánh xếp hạng trước nó không phải chết đi thì cũng là rời khỏi cái thế giới này nên Thần Quy Vương liền được xếp lên vị trí thứ nhất. Từ đó về sau, trong mấy ngàn năm qua, Thần Quy Vương vẫn luôn là thiên hạ đệ nhất yêu thánh.

Mà Đại Bằng Kim Sí Vương, thiên hạ đệ nhị yêu thánh hiện nay, cùng với thiên hạ đệ tam yêu thánh Huyền Vũ yêu thánh cũng đã là một trong các yêu thánh mạnh mẽ từ ngàn năm trước.

Có chút xú giao tình với Thần Quy Vương.

Còn từ vị Đại yêu thánh thứ tư về sau thì đã có khác biệt rất lớn so với ngàn năm trước.

- Lão Quy, thứ tự của ta thấp hơn Đại Bằng cũng không có nghĩa là thực lực của ta kém hơn hẳn bao nhiêu. Hừ, chỉ là trong trăm năm này, Đại Bằng lĩnh ngộ ra một chút ảo diệu trong diễn hoá huyết nhục nên vị trí mới vượt qua ta mà thôi. Nếu ta lĩnh ngộ ra pháp môn 'phân thân hợp nhất', hợp hai cái phân thân lại thì đừng nói là Đại Bằng, mà lão Quy ngươi cũng chưa chắc đã thắng được ta.

Phân thân huyền xà của Huyền Vũ yêu thánh hừ lạnh một tiếng, nói.

- Huyền Vũ, chắc phân thân thạch quy của ngươi đã tiến vào hầm mộ này rồi phải không?

- Cuối cùng vẫn bị ngươi đi trước một bước. Được rồi, lão Quy ta cũng không thể rơi lại phía sau. Hiện tại, ta cũng muốn vào đó.

Thần Quy Vương chậm rãi nói xong, bốn cái chân lại bắt đầu di chuyển.

Oanh!

Một bước mà đã đi được bảy tám trượng, chỉ cách cột sáng hư không chín màu kia hai ba bước.

- Môn chủ.

Mấy cao thủ Chân Vũ môn, Thanh Dương chân nhân, Kiếm Dương chân nhân đều biến sắc, cả người di chuyển, nhanh chóng đến sau lưng Trác Tử Dương, đều nhìn về phía hắn. Chỉ cần Trác Tử Dương ra lệnh một tiếng thì mấy vị Võ Thánh lôi âm cấp bốn này sẽ lập tức kết thành pháp trận để ngăn cản Thần Quy Vương.

- Lui lại đi.

Nhưng lúc này, Trác Tử Dương lại nói ra ba chữ như vậy.

Trác Tử Dương hơi di chuyển, lui lại phía sau, nhường một con đường cho Thần Quy Vương có thể trực tiếp tiến vào trong mộ của Nhân Hoàng.

- Thực lực của Thần Quy Vương còn mạnh hơn Dương Thiên. Mặc dù hắn không có pháp khí lợi hại gì nhưng hắn có một cái mai rùa, dù là Chân Vũ kiếm của ta hay Man Thần trảo của Dương Thạc cũng khó mà đâm rách được. Chúng ta muốn ngăn cản hắn chỉ như châu chấu đá xe mà thôi. Vậy cứ để hắn đi vào đi.

Trác Tử Dương nhỏ giọng nói.

Thực lực của Thần Quy Vương quá mạnh mẽ, giống như thành lũy di động vậy. Dù đám người Trác Tử Dương muốn ngăn cản hắn cũng không thể được. So với việc ngăn cản hắn thì thà rằng nể mặt hắn, để hắn trực tiếp đi vào mộ của Nhân Hoàng còn hơn.

Oanh! Oanh!

Thần Quy Vương lại bước thêm hai bước nữa, nửa thân thể phía trước đã vào đến trong phạm vi của cột sáng hư không chín màu.

Phập! Phập! Phập!

Cột sáng hư không chín màu này giống như nước chảy, không ngừng đánh lên thân thể Thần Quy Vương.

Trên lưng Thần Quy Vương có mai rùa, ngay cả đầu cùng tứ chi cũng được giáp cứng che phủ.

Vậy nên, khi cột sáng hư không chín màu này đánh lên thân thể Thần Quy Vương, thì chỉ đánh nát được ít bùn cát, đất đá trong những khe hở trên mai rùa mà thôi, chứ cột sáng hư không chín màu không thể làm gì được Thần Quy Vương.

- Công kích loại này vẫn còn yếu một chút.

Thân thể Thần Quy Vương tiếp tục di chuyển, thoáng cái đã tiến vào trong cột sáng hư không chín màu.

- Đúng là Thần Quy Vương, chỉ sợ lực phòng ngự thân thể của hắn đã có thể so với Hư Không Vô Thánh rồi. Có lẽ, hắn chỉ cách Hư Không Vô Thánh một bước vào cửa nữa thôi.

Trác Tử Dương đứng cách đó không xa, nhìn thân hình của Thần Quy Vương nhỏ giọng nói.

- Lực lượng khí huyết thân thể của Thần Quy Vương đã vượt qua cấp độ Vô Thánh từ vạn năm trước. Ở 5800 năm trước, cảnh giới võ đạo của hắn cũng đã đi vào Vô Thánh lời âm cấp năm. Trong 5800 năm này, hắn có thể đột phá đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh bất cứ lúc nào. Chỉ tiếc, hắn vẫn kém may mắn một chút.

Huyền Vũ yêu thánh nói.

- Huyền Vũ, lão Quy ta đi vào trước đây.

Thần Quy Vương đang ở trong cột sáng hư không, quay lại chào Huyền Vũ một tiếng.

- Bây giờ, mấy người Chân Vũ môn của ngươi còn không chống cự nổi trùng kích của cột năng lượng hư không này, ít nhất phải đợi ba ngày nữa mới có thể đi vào. Lão Quy ta đi đây.

Nói xong, thân hình Thần Quy Vương trầm xuống, nháy mắt được đi vào trong hầm mộ của Nhân Hoàng.

- Chúng ta còn không chịu nổi sự trùng kích của cột năng lượng hư không này sao?

- Bây giờ không thể tiến vào mộ của Nhân Hoàng, ít nhất phải chờ ba ngày nữa để năng lượng hư không yếu đi thì mới có thể đi vào ư?

Sau khi nghe được những lời này của Thần Quy Vương, không chỉ mấy người Trác Tử Dương, mà đám người Nam Cung Pháp Thiên, Hoả La Vương cũng đều nhăn lại lông mày.

Thực lực của Nam Cung Pháp Thiên, Hoả La Vương Đái Lặc cũng không cao hơn Trác Tử Dương.

Bây giờ, với thực lực của Trác Tử Dương mà không chịu nổi năng lượng hư không này trùng kích, không thể tiến vào hầm mộ của Nhân Hoàng. Vậy, đám người Nam Cung Phá Thiên, Hoả La Vương Đái Lặc cũng không thể nào tiến vào mộ của Nhân Hoàng ngay được.

Nếu bây giờ không thể tiến vào mộ của Nhân Hoàng thì Nam Cung Phá Thiên cùng Hoả La Vương cũng không cần xông vào ngay.

Theo bản năng, hai người Nam Cung Phá Thiên cùng Hoả La Vương nhìn nhau một cái rồi cùng lùi lại phía sau mấy bước.

Chúu...u...u!

Đúng lúc này, từ bầu trời phía nam, một luồng ánh sáng bay vụt tới.

Oanh!

Đánh tan không khí, phát ra tiếng nổ lớn.

Một khắc sau, khi luồng ánh sáng này cách cột sáng hư không chín màu gần lối vào mộ của Nhân Hoàng khoảng ba bốn mươi trượng liền dừng lại ở giữa không trung.

Một bóng người màu đen cao hơn tám thước hiện ra.

Thân hình cân xứng, toàn bộ cơ thể được bao trùm trong bộ áo giáp cứng màu đen, ngay cả mặt cũng được phủ kín. Sau lưng người này còn mọc lên hai cái cánh cực lớn cũng màu đen. Nhìn ngoại hình thì người này rất giống với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Một luồng khí tức mệnh môn mạnh mẽ từ trong thân thể người này phát ra.

Luồng khí tức này không hề thua kém

so với những cường giả như Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh, thậm chí còn mạnh hơn một chút.

Đây chính là thiên hạ thứ hai yêu thánh, Đại Bằng Kim Sí Vương.

- Đại Bằng Vương, người cũng đến rồi hả?

Đám người Trác Tử Dương nhìn thấy Đại Bằng Kim Sí Vương đến đều ngưng trọng.

- Gì vậy? Vừa rồi Thần Quy Vương cũng đã đến đây à? Bốn tọa cảm giác được khí tức của Thần Quy Vương... Huyền Vũ, phân thân thạch quy của người cũng đã sớm tiến vào trong mộ rồi nhỉ. Xem ra bốn tọa vẫn là đến hơi muộn rồi. Bây giờ không thể lãng phí thời gian, bốn tọa phải tiến vào hầm mộ của Nhân Hoàng thôi.

Đại Bằng Kim Sí Vương nhàn nhạt nói xong liền di chuyển thân hình, bay nhanh tới cột sáng hư không chín màu.

Phập!

Cả người đã tiến vào trong đó.

Sau một khắc, thân hình Đại Bằng Kim Sí Vương rơi mạnh xuống, rồi nhanh như chớp rơi xuống mộ của Nhân Hoàng.

Trác Tử Dương cùng Huyền Vũ yêu thánh đứng cách đó không xa cũng không ngăn cản.

Tuy thực lực của Đại Bằng Kim Sí Vương kém Thần Quy Vương một chút, nhưng dù gì hắn cũng là cường giả siêu cấp tuyệt đỉnh đương thời.

Hơn thế nữa, lực phòng ngự của hắn rất mạnh, tốc độ cũng cực nhanh.

Muốn ngăn cản hắn là chuyện rất khó. Vì thế, đám người Trác Tử Dương dứt khoát không ra tay ngăn cản,

- Đại Bằng Kim Sí Vương có thể dễ dàng tiến vào hầm mộ của Nhân Hoàng sao?

Cùng lúc đó, khi Dương Thạc nhìn thấy Đại Bằng Kim Sí Vương tiến vào mộ của Nhân Hoàng liền hai mắt sáng ngời.

- Tầng ngoài phòng ngự của Cửu Dương Chân Thân của mình cũng đạt tới cấp độ thần binh cấp năm, không thua kém quá nhiều so với Đại Bằng Kim Sí Vương. Sức phong ngự bên ngoài của Đại Bằng Kim Sí Vương có thể chống lại sự trùng kích của cột sáng hư không chín màu, thì biết đâu Cửu Dương Chân Thân của mình cũng có thể chống lại sự trùng kích của cột sáng hư không chín màu kia.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

- Cứ thử một lần xem sao. Dù sao Cửu Dương Chân Thân của mình cũng bất tử bất diệt, cho dù bị cột sáng hư không chín màu làm cho nổ tung thì mình cũng có thể chịu được chút tổn thất đó.

Trong lòng nghĩ đến điều này, hai mắt Dương Thạc khi nhìn về phía cột sáng hư không chín màu càng thêm nóng bỏng.

449. Chương 435: Sự Tấn Công Của Man Văn Thiên Tượng!

Vô Tận Thần Công (.

Chương 435: Sự tấn công của Man Văn Thiên Tượng!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã tu luyện thành tầng thứ ba, Xá Lợi Kim Cương chân thân.

Ở trạng thái không tiến hành biến thân Huyền Ứng, Cửu Dương Chân Thân cũng đã có cường độ như thần binh cấp ba, mà sau khi biến thân Huyền Ứng tầng thứ hai thì đã đạt đến cường độ như thần binh cấp năm. So với phòng ngự ngoài thân của Đại Bằng Kim Sí Vương thì cũng không thua kém bao nhiêu.

Bây giờ, Đại Bằng Kim Sí Vương có thể trực tiếp tiến vào cột sáng hư không chín màu để đi vào hầm mộ của Nhân Hoàng. Như vậy, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc cũng rất có khả năng ngăn cản được oanh kích của cột sáng này để tiến vào hầm mộ của Nhân Hoàng.

- Bây giờ tiến vào mộ của Nhân Hoàng ngay sao.

Dương Thạc nhìn chăm chăm cột sáng hư không chín màu này, trong lòng có chút kích động.

Trong hầm mộ của Nhân Hoàng, các loại bảo vật pháp khí, công pháp, cái gì cũng có.

Nếu có thể đi vào mộ của Nhân Hoàng thì đây chắc chắn sẽ là cơ hội lớn hiếm gặp.

Hơn nữa, Dương Thạc biết, càng sớm đi vào mộ của Nhân Hoàng thì cơ hội lấy được các loại bảo vật pháp khí, công pháp càng lớn.

Bây giờ, Trác Tử Dương cùng các cao thủ Chân Vũ môn ngăn cản ở bên ngoài chính là không muốn cho đám người Nam Cung Phá Thiên, Hoả La Vương tiến vào mộ của Nhân Hoàng trước.

Chẳng qua, đó là vì tranh một cái tiên cơ mà thôi.

Bây giờ, căn cứ vào lời nói của Thần Quy Vương, mấy người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên đều chưa thể tiến vào mộ của Nhân Hoàng.

Ít nhất cũng phải đợi hai ba ngày sau, khi cột sáng hư không chín màu yếu hơn thì bọn họ mới có thể đi vào trong đó.

Nếu hiện tại, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc có thể xông vào trong mộ của Nhân Hoàng... tức là Dương Thạc sẽ đi vào mộ của Nhân Hoàng sớm hơn những cao thủ tầng thứ hai đương thời như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên này khoảng hai ba ngày, và chỉ kém đám người Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương, Thần Quy Vương, phân thân thạch quy của Huyền Vũ yêu thánh một chút mà thôi. Với điều kiện như thế, Dương Thạc sẽ có nhiều tiên cơ hơn khi ở trong hầm mộ của Nhân Hoàng.

Ý nghĩ không giống bình thường.

- Việc này... cũng đáng giá thử một lần.

Dương Thạc nheo mắt lại, nghĩ thầm trong lòng.

Cứ để Cửu Dương Chân Thân xông vào trong cột sáng hư không chín màu thử một chút.

Nếu có thể xông vào thành công liền có thể chiếm giữ tiên cơ.

Còn nếu không thành công, thì tối đa bị cột sáng hư không chín màu phá tan Cửu Dương Chân Thân mà thôi. Dương Thạc gần như không bị tổn thất gì lớn.

- Nhưng, nếu mình cứ rần xông vào cột sáng hư không chín màu này thì sẽ khiến cho đám người Trác Tử Dương chú ý, như thế sẽ rất phiền phức.

Tuy Dương Thạc bỗng nhiên ra tay, giết chết Phật Sống Mật Tông, thể hiện ra thực lực mạnh mẽ của mình. Nhưng, trước mặt đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên, Dương Thạc vẫn nghĩ cần phải cố gắng ít gây chú ý thì tốt hơn. Mặc dù mình muốn tiến vào mộ của Nhân Hoàng này trước nhưng tốt nhất là không nên khiến những cao thủ như Trác Tử Dương chú ý.

- Cần phải nghĩ biện pháp để khi bọn hán không chú ý sẽ xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Oanh!

Dương Thạc vừa nghĩ tới đây, đột nhiên, từ phía nam vang lên mấy tiếng ầm truyền đến.

Hình như mấy thanh âm này ở cách đây hơn mười dặm.

- Chuyện gì vậy?

Dương Thạc có thể cảm giác được rõ ràng, lúc thanh âm này truyền tới thì mặt đất dưới chân mình cũng chấn động ầm ầm .

Giống như Thần Quy Vương đến lúc trước đã khiến ặt đất chấn động kịch liệt.

- Chẳng lẽ cách đây hơn mười dặm còn có một con mãnh thú khác đang đến sao?

Về mặt Dương Thạc hơi thay đổi, nghĩ thầm trong lòng.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Mà đúng lúc trong lòng Dương Thạc nghĩ như vậy, mấy tiếng trầm đục vang lên liên tiếp, không ngừng truyền tới, kèm theo đó là mặt đất rung động mạnh. Sự chấn động này ngày càng kịch liệt, chỉ nháy mắt đã đến cách Dương Thạc chỉ có hai ba dặm. Mỗi lần chấn động, cây cối chung quanh đều ầm ầm đổ xuống, lá cây bay tứ tung.

- Là mãnh thú sao? Loại mãnh thú gì mà có lực lượng khí huyết tương đương với Thần Quy Vương vậy. Dù là Tử Thủ Yêu Thánh hay Viêm Thú yêu thánh cũng không có lực lượng khí huyết mạnh như thế này.

Lúc này, đám người Trác Tử Dương đều có thể cảm giác được, từ phía nam có một luồng khí huyết mạnh mẽ tương đương với Thần Quy Vương đang nhanh chóng di chuyển về hướng này.

Lực lượng khí huyết như vậy chắc chắn không phải do cường giả nhân loại có thể phát ra được.

Dù mạnh mẽ như Dương Thiên, tuy võ đạo cảnh giới của hán cường đại nhưng lực lượng khí huyết cũng còn kém xa luồng khí tức này.

Mà bên trong yêu thánh cũng chưa từng nghe nói có nhân vật thế này.

Thiên hạ Thập Đại Yêu thánh đã được coi là nhân vật đứng đầu trong yêu thánh rồi.

Trong đó, chỉ có Thần Quy Vương mới có lực lượng khí huyết đạt đến cấp độ này mà thôi, còn Đại Bằng Kim Sí Vương hay Huyền Vũ yêu thánh đều kém xa. Mà từ yêu thánh thứ tư Tử Thủ Vương, yêu thánh

thứ năm Viêm Thú vương đều không phải nổi danh về lực lượng khí huyết. Mấy vị đằng sau thì lực lượng khí huyết còn kém hơn.

Rốt cuộc là nhân vật nào, hay loại yêu thánh gì mà có lực lượng khí huyết mạnh mẽ như vậy.

Đám người Trác Tử Dương không khỏi ngạc nhiên.

Răng rắc! Răng rắc!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Mà đúng lúc đám người Trác Tử Dương kinh ngạc, luồng khí huyết từ phía nam đã đến gần đây.

Mặt đất chấn động rầm rầm, luồng khí huyết kia cuộn cuộn mà đến, những cây cối to gần cản trước mặt nó đều răng rắc đổ ầm xuống.

Tiếp đó, một con Cự Thú khổng lồ xuất hiện trước mặt Dương Thạc và đám người Trác Tử Dương.

- Cái gì? Đây là Man Văn Thiên Tượng.

Khi đám người Trác Tử Dương nhìn thấy con Cự Thú này đều thay đổi sắc mặt.

Con Cự Thú này màu nâu xám, cao khoảng hơn mười trượng, bốn chân của nó như cây cột đá vậy, vô cùng rắn chắc. Thân thể nó trông như hình cầu, phía hai bên đầu có hai cái tai to lớn như cây quạt hương bồ, cái mũi dài nhỏ, hai cái ngà trắng lạnh chĩa ra hai bên miệng.

Đây đúng là một con voi cực lớn.

Trên người con voi này mang theo rậm rạp đường vân. Những đường vân này rất huyền diệu, các cường giả như Trác Tử Dương nhìn vào đó đều cảm giác trong lòng có chút thay đổi, mơ hồ cảm thấy nó phù hợp với một số lý thuyết trong võ đạo.

Man Văn Thiên Tượng.

Ngoại trừ Man Văn Thiên Tượng thì không có bất kì loại mãnh thú nào có khí thế mạnh mẽ như vậy.

Cũng không có bất kì loại mãnh thú nào có Man văn huyền diệu trên người như thế.

- Man Văn Thiên Tượng, đúng là Man Văn Thiên Tượng. Trăm năm trước, mấy chục Võ Thánh của Đại Chu liên thủ với cơ quan Cự Thú cấp độ Võ Thánh mới miễn cưỡng làm cho Man Văn Thiên Tượng bị thương, và buộc nó phải chạy trốn vào sâu trong Thập Vạn Đại Sơn. Thật không ngờ, bây giờ mộ của Nhân Hoàng mở ra, cái con thượng cổ hung thú này liền đi ra.

Đám người Trác Tử Dương đều biến sắc, giống như gặp kẻ địch mạnh vậy.

Man Văn Thiên Tượng là thượng cổ hung thú.

Trí lực không cao hơn mãnh thú bình thường bao nhiêu.

450. Chương 436: Đại Thần Âm Linh Đàng, Điều Khiển Man Thần, Trói Buộc Thiên Tượng!

Vô Tận Thần Công

Chương 436: Đại Thần Âm Linh Đàng, điều khiển Man Thần, trói buộc Thiên Tượng!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bình thường, loại thượng cổ hung thú như Man Văn Thiên Tượng đều hành động theo bản năng. Bây giờ, nó bị mộ của Nhân Hoàng hấp dẫn tới, chỉ sợ, sau khi nó đến sẽ lập tức muốn xông vào cột sáng hư không chín màu, chứ không phải như đám người Nam Cung Phá Thiên hay Hoả La vương có điều kiêng kị nên mới không dễ dàng ra tay.

Oanh! Oanh!

Nhưng đám người Trác Tử Dương không ngờ, khi Man Văn Thiên Tượng chạy tới trước cột sáng hư không chín màu thì đột nhiên thân hình khổng lồ của nó dừng lại.

Hai mắt to như chuông đồng quét qua xung quanh.

- Kẻ nào là đời sau của Đại Chu Trần Quốc Công Dương Nghiệp? Mau mau đi ra.

Man Văn Thiên Tượng nhìn qua Dương Thạc, mấy người cường giả Trác Tử Dương, miệng lớn há ra, ồm ồm nói.

- Con Man Văn Thiên Tượng này đã mở ra linh trí rồi sao?

Sau khi Man Văn Thiên Tượng mở miệng nói chuyện, sắc mặt đám người Trác Tử Dương càng thay đổi lớn.

Man Văn Thiên Tượng mở ra linh trí, đám người Trác Tử Dương hiểu rất rõ điều này có ý nghĩa như thế nào. Dù là Đại Bàng Kim Sí Vương cũng rất kiêng kỵ Man Văn Thiên Tượng đã mở ra linh trí, huống chi là đám người chỉ là cường giả cấp thứ hai đương thời như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên, Hoả La vương.

Chẳng qua, cũng may Man Văn Thiên Tượng đã mở ra linh trí tức là đã có được trí tuệ như nhân loại, không đến nỗi chỉ biết hành động theo bản năng, cũng sẽ không lập tức xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng rồi.

Mà hình như so với hầm mộ của Nhân Hoàng thì con Man Văn Thiên Tượng này càng để ý đến tin tức về đời sau của Trần Quốc Công Đại Chu Dương Nghiệp.

- Muốn tìm đời sau của Dương Nghiệp sao? Chắc Man Văn Thiên Tượng này còn canh cánh trong lòng chuyện lúc trước nó bị Dương Nghiệp đánh bại, nên bây giờ muốn tìm đời sau của Dương Nghiệp để lấy lại danh dự đây.

Theo bản năng, đám người Trác Tử Dương, Hoả La vương đều nhìn về phía Dương Thạc.

Ở đây, con cháu đời sau của Trần Quốc Công Dương Nghiệp cũng chỉ có một mình Dương Thạc.

Nếu Dương Thạc có thể gây chú ý với con Man Văn Thiên Tượng này một chút thì áp lực của đám người Trác Tử Dương chắc chắn sẽ giảm đi một ít.

- Trần Quốc Công Dương Nghiệp ư?

Lời nói kia của Man Văn Thiên Tượng đã truyền vào tai Dương Thạc.

Lúc nghe được hai chữ Dương Nghiệp, hai hàng lông mày Dương Thạc liền nhíu lại.

Trần Quốc Công Dương Nghiệp chính là tổ tiên của Dương Thạc. Tuy Dương Thạc không có cảm tình với phủ Trần Quốc Công và Trần Quốc Công Dương Thiên hiện nay, nhưng dù gì Dương Thạc cũng là huyết mạch của Dương gia. Tuy Dương Thiên bạc tình bạc nghĩa, Dương Thạc không nhận người cha này, nhưng đa số các đời Trần Quốc Công trước đều là người có tình có nghĩa, nên Dương Thạc cũng rất coi trọng những người tổ tiên này.

Bây giờ, Man Văn Thiên Tượng này nhắc đến tên của tổ tiên Dương Thạc thì tự nhiên Dương Thạc không thể thờ ơ được? nguồn

Dương Thạc bước mấy bước, đi về hướng Man Văn Thiên Tượng.

- Tại hạ chính là con cháu Dương gia. Không biết các hạ muốn tìm con cháu Dương gia là có chuyện gì?

Dương Thạc nhìn thẳng Man Văn Thiên Tượng, chậm rãi nói.

- Cái gì? Người chính là con cháu của Dương Nghiệp sao?

Man Văn Thiên Tượng mở to hai mắt nhìn chằm chằm vào Dương Thạc.

- Năm đó, Dương Nghiệp liên thủ cùng mười ba Võ Thánh Đại Chu, lại điều khiển thêm hai cái cơ quan Cự Thú làm ta bị thương, rồi đuổi vào sâu trong Thập Vạn Đại Sơn. Ta vẫn luôn ghi nhớ mối hận này trong

lòng. Bây giờ, ta đã mở ra linh trí, mỗi hận năm đó đã trở thành chướng ngại tâm cảnh của ta. Chỉ có đánh bại Dương Nghiệp hoặc con cháu đời sau của Dương Nghiệp thì tâm cảnh của ta mới thông suốt, mới có thể đi vào cảnh giới võ đạo cao hơn.

- Người là con cháu Dương Nghiệp, đánh bại người thì tâm cảnh của ta mới thông suốt... Ra tay đi...

Man Văn Thiên Tượng vừa nói xong mấy lời này, cả thân hình bỗng nhiên hơi di chuyển, hung hăng đánh về phía Dương Thạc. Cái đầu cực lớn ngẩng lên, hai chân trước như cột đá bỗng nhiên nhấc lên, ầm ầm đè xuống đỉnh đầu Dương Thạc.

Vị cường giả tuyệt thế đương thời này vừa nói xong, không hề chần chừ, lập tức tấn công Dương Thạc.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong tích tắc này, lực lượng khí huyết khổng lồ hung hăng áp bách tới trước mặt Dương Thạc. Man Văn Thiên Tượng này làm việc căn bản không dây dề dài dòng chút nào, sau khi biết rõ Dương Thạc là con cháu của Dương Nghiệp, lập tức muốn công kích Dương Thạc, muốn lấy lại danh dự trên người Dương Thạc, mong tâm tình thoải mái.

Tuy tâm trí Man Văn Thiên Tượng này còn chưa được gọi là trưởng thành nhưng trí lực dĩ nhiên đã có thể so với võ giả nhân loại bình thường.

Tất nhiên nó cũng biết lúc trước, Dương Nghiệp và hơn mười Võ Thánh Đại Chu liên thủ vây giết nó, khiến nó phải chạy vào sâu trong Nam Man Thập Vạn Đại Sơn. Điều này đã trở thành khúc mắc trong lòng nó.

Không giải được khúc mắc này, giải quyết đoạn thù hận kia, tâm cảnh của nó cũng không thể nào tăng lên được, khó có thể tiến vào cảnh giới võ đạo chí cao.

Chính bởi vì như thế, Man Văn Thiên Tượng này muốn tìm con cháu của Trần Quốc Công Dương Nghiệp năm đó rồi đánh chết, kết thúc hoàn toàn đoạn thù hận trăm năm trước!

- Hả? Man Văn Thiên Tượng này muốn kết thúc thù hận trăm năm với tổ tiên Dương gia ta trên người ta sao?

Hầu như đúng lúc Man Văn Thiên Tượng ra tay, đồng thời trong lòng Dương Thạc cũng run lên.

Trong chốc lát, sắc mặt hắn trở nên ngưng trọng.

Một luồng khí tức vô cùng nguy hiểm nhanh chóng hiện lên từ đáy lòng Dương Thạc. Bị Man Văn Thiên Tượng công kích, thân thể Dương Thạc tự nhiên sinh ra phản ứng như vậy, lông tóc toàn thân dựng lên, lỗ chân lông lập tức co rút lại, giống như một con thú nhỏ bị kinh hãi vậy, tốc độ huyết dịch đều chảy nhanh hơn vài phần.

- Lui lại!

Hầu như không có nửa phần do dự, thân hình Dương Thạc nhoáng lên, vội vàng lui ra sau.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Nháy mắt sau đó, hai bàn chân to của Man Văn Thiên Tượng liền hung hăng dẫm nát chỗ Dương Thạc đứng trước đó.

Âm thanh trầm đục vang lên. Mặt đất chấn động răng rắc, bị Man Văn Thiên Tượng giẫm mạnh xuống, trực tiếp run rẩy, nứt ra từng khe hở. Vô số đá vụn bay loạn khắp nơi, đập vào Ngân Diệu Uy Lực Khải trên người Dương Thạc cách đó không xa, phát ra tiếng vang cang cang trong trẻo.

- Lực lượng thật mạnh mẽ! Lui!

Gần đây, Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên... những người này cảm nhận được lực lượng mạnh mẽ của Man Văn Thiên Tượng, đều không khỏi biến sắc, thân hình nhanh chóng hành động, lùi về phía sau hơn mười trượng nhanh như chớp, tránh gặp phải tai ương.

Rống rống!

Oanh kích thoáng một phát, Man Văn Thiên Tượng này không công kích được Dương Thạc, mạnh mẽ ngửa mặt lên trời gào rú một tiếng. Tứ chi nó nhanh chóng di chuyển, trong tiếng vang rầm rầm liền đánh tới Dương Thạc.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Man Văn Thiên Tượng này chạy đến nhanh như điên. Bị thân hình nó va chạm vào, hư không phát ra tiếng vang rầm rầm, trực tiếp bị trùng kích sụp đổ vỡ vụn, giống như khu vực trung tâm loạn lưu Hàn Băng Bắc Vực, lời vân phong bạo Đông Hải. Không gian vỡ vụn, Dương Thạc muốn dùng Thập Phương Ca Sa phá toái hư không rồi đi cũng hầu như không có nửa phần khả năng.

- Đây chính là lực lượng cấp độ Hư Không Vô Thánh?

Kiến thức được lực lượng mạnh mẽ của Man Văn Thiên Tượng này, sắc mặt Dương Thạc vô cùng ngưng trọng.

Thân thể Man Văn Thiên Tượng dĩ nhiên đã có được lực lượng mạnh mẽ cấp độ Hư Không Vô Thánh!

Khi nó hành động, bị lực lượng khí huyết ảnh hưởng, hư không giống như sắp nứt vỡ ra.

Hư Không Vô Thánh chính thức có thể đạt được lực lượng mạnh mẽ bậc này. Như Dương Thạc là Vô Thánh bình thường, muốn xé mở hư không thì cần phải dựa vào pháp khí mạnh mẽ như Thập Phương Ca Sa. Mạnh mẽ như Dương Thiên, muốn xé mở hư không tiến lên thì cũng phải dựa vào Thiên Binh Chiến Xa. Còn Hư Không Vô Thánh chân chính, chỉ đơn thuần dựa vào lực lượng thân thể, muốn xé mở hư không đều vô cùng đơn giản.

Một mảnh hư không đều bị nắm trong lòng bàn tay!

Có thể dễ dàng xé rách, nổ nát.

Lực lượng bậc này, lực lượng lĩnh vực Vô Thánh bình thường căn bản không thể nào bằng được!

Đối mặt với lực lượng cấp độ như vậy, hiện tại Dương Thạc chỉ có thể trốn!

Vút!!

Sau một khắc, thân hình Dương Thạc nhoáng lên, lợi dụng năng lực phi hành mới bổ sung của Thập Phương Ca Sa, trong chớp lát đã đến giữa không trung cao hơn mười trượng, trốn đến không trung, tránh né Man Văn Thiên Tượng này oanh kích.

Lực lượng Man Văn Thiên Tượng này mạnh mẽ đã đến cực hạn, thân hình vô cùng khổng lồ, tuy hành động không tính là nhanh nhẹn nhưng vừa sải bước một cái là hơn mười trượng. Với tốc độ của Dương Thạc, muốn trốn tránh Man Văn Thiên Tượng này oanh kích trên mặt đất hiển nhiên là vô cùng khó khăn. Hắn chỉ có thể lên không trung tránh né, dựa vào năng lực phi hành để quần nhau với Man Văn Thiên Tượng này.

Man Văn Thiên Tượng này rốt cục chưa tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh, chưa có năng lực phi hành. Một khi Dương Thạc tiến lên không trung, lập tức đứng ở thế bất bại.

Rống rống!

Mà hầu như lúc thân hình Dương Thạc nhoáng lên, tiến tới không trung cao hơn mười trượng thì đồng thời, Man Văn Thiên Tượng cũng sớm vọt tới vị trí bên dưới Dương Thạc.

Nhìn thấy Dương Thạc phóng lên trời, cái đầu cực lớn của Man Văn Thiên Tượng mạnh mẽ ngẩng lên, ngửa mặt lên trời gào rú một tiếng. Cái mũi thật dài vung lên, giống như một cây roi khổng lồ, ầm ầm thoáng cái, đánh mạnh tới Dương Thạc ở giữa không trung, tốc độ nhanh đến cực hạn.

- Không tốt!

Sắc mặt Dương Thạc hơi thay đổi. Hắn không ngờ bản thân đã ở giữa không trung, Man Văn Thiên Tượng này còn có thể phát động công kích hắn.

Thân hình Man Văn Thiên Tượng này cao khoảng chừng hơn mười trượng. Cái mũi thon dài kia cũng dài tám chín trượng, đứng thẳng là có thể trực tiếp chạm xuống mặt đất. Giờ phút này mạnh mẽ giơ lên, Dương Thạc chỉ ở độ cao hơn mười trượng, hoàn toàn nằm trong phạm vi công kích của Man Văn Thiên Tượng.

Rầm!

Một tiếng trầm đục vang lên.

Dương Thạc không kịp tránh né, bị cái vòi dài của Man Văn Thiên Tượng hung hăng đánh trúng.

Hắn giống như bị một khối nham thạch cực lớn bay tới, hung hăng đụng vào người vậy!

Dương Thạc chỉ cảm thấy khí huyết ở ngực bụng chấn động một hồi, yết hầu ngòn ngọt, thậm chí muốn phun ra máu tươi.

Mà một khắc sau đó, sau khi Man Văn Thiên Tượng dùng vòi dài đánh trúng Dương Thạc, cũng không để thân thể Dương Thạc trực tiếp bay ngược ra ngoài, cái vòi nhẹ nhàng cuốn một cái. Xoẹt một cái, cái vòi dài này vô cùng linh hoạt như cánh tay vô giả nhân loại, quấn mạnh lấy thân thể Dương Thạc!

Răng rắc!

Lực lượng trên vòi Man Văn Thiên Tượng cực lớn, lần này quấn lấy Dương Thạc, dùng sức rất mạnh. Ngân Diệu Uy Lực Khải trên người Dương Thạc cũng phải phát ra âm thanh răng rắc, giống như hộp sắt mỏng bị người bình thường bóp lấy, gần như trực tiếp bẹp dí!

Rống rống!

Thoáng một phát quấn lấy Dương Thạc, trong cái vòi của Man Văn Thiên Tượng phát ra âm thanh gào rú hưng phấn.

- Tiểu tử, năm đó Trần Quốc Công Đại Chu Dương Nghiệp đã thương ta. Hôm nay ta liền đánh chết ngươi, coi như là báo thù cho năm đó. Từ đó về sau, tâm cảnh minh bạch, cảnh giới vô đạo tất nhiên có thể tăng vọt...

Âm thanh ồm ồm của Man Văn Thiên Tượng lại truyền ra từ trong miệng lớn của hắn.

Cái vòi nhanh chóng thu lại, trong chốc lát đã đưa thân thể Dương Thạc tới trước mặt Man Văn Thiên Tượng.

Ngay nháy mắt sau đó, cái đầu cực lớn của Man Văn Thiên Tượng mạnh mẽ ấn về phía trước

Hai bên miệng rộng của nó là hai ngà voi màu trắng cực lớn như đao kiếm, tỏa ra khí tức lăng lệ ác liệt như thần binh lợi khí, hung hăng đâm tới thân thể Dương Thạc!

Sát ý vô cùng lăng lệ ác liệt sắp đến trên người Dương Thạc.

- Dùng ngà voi này trực tiếp công kích chí tử sao?

Giờ khắc này, trong lòng Dương Thạc đã sớm căng lên, hai mắt đều trợn to theo bản năng.

Ngà voi Man Văn Thiên Tượng này gần như là vũ khí cấp độ Thần binh cấp năm, cũng không chênh lệch với Chân Vũ Kiếm nhiều lắm. Đừng nói là Dương Thạc mặc Ngân Diệu Uy Lực Khải, cho dù trên người Dương Thạc là Thiên Đạo Thần Hoàng Giáp, bị ngà voi Man Văn Thiên Tượng đâm vào một cái, chỉ sợ cũng như giấy mỏng, trực tiếp bị đâm thủng.

Trên thân thể này của Dương Thạc lập tức có thêm hai lỗ máu...

Phòng căn bản không phòng được!

Trốn cũng căn bản không dựa được, trốn không thoát!

- Man Văn Thiên Tượng khá lắm! Ta và ngươi vốn không oán không cừu, không muốn tổn thương ngươi. Không thể tưởng tượng được ngươi lại ra tay, lập tức muốn tính mạng của ta... Ngươi muốn đối phó với con cháu của tổ tiên Dương Nghiệp để trả thù năm xưa, có bản lĩnh sao không đi công giết Trần Quốc Công Dương Thiên, chỉ dám đến công giết ta... Chẳng lẽ thấy Dương Thạc ta dễ bị bắt nạt sao!

- Người muốn giết ta, ta cũng không khách sáo nữa! Không ngừng phòng ngự sự công giết của người... Ta cũng muốn thử xem người có thể phòng ngự được sự công sát của không!

Cẩn mạnh rằng một cái, hai mắt Dương Thạc lóe lên, tiếng nói băng hàn đến cực điểm nhanh chóng vang lên trong miệng hắn.

Những lời này vừa mới truyền ra, còn chưa tan biến hết, tình thế đã đột nhiên biến hóa.

Xoẹt!

Xé mở hư không!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc vốn tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa kia bỗng nhiên hiện ra.

Ầm ầm!

Hắn hung hăng va chạm vào cái đầu cực lớn của Man Văn Thiên Tượng.

Bịch Bịch! Bịch bịch!

Hai tay Cửu Dương Chân Thân này cũng nhanh chóng hiện ra hai móng vuốt sắc bén, hóa thành hai luồng sáng sắc bén, đánh mạnh tới cái vòi thon dài của Man Văn Thiên Tượng.

- Hả? Đã xảy ra chuyện gì... tại sao lại có thể có khí tức của Man Văn Thiên Tượng nhất tộc ta?

Hầu như lúc Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc nhanh chóng lướt tới, đôi mắt khổng lồ của Man Văn Thiên Tượng cũng mạnh mẽ trừng lớn, trong mắt hiện ra thần sắc vô cùng nghi hoặc.

Trong chớp mắt này, nó mơ hồ cảm giác được có một con Man Văn Thiên Tượng vô cùng mạnh mẽ xuất hiện trước mặt nó. Con Man Văn Thiên Tượng này ầm ầm trực tiếp công giết nó, hai cái ngà voi khổng lồ sắc bén hung hăng đâm về phía nó.

Vút!!

Theo bản năng, cái mũi khổng lồ của Man Văn Thiên Tượng lập tức rụt lại, thân thể Dương Thạc rốt cục gãy dựa thoát ra.

Ầm ầm!

Tuy Cửu Dương Chân Thân không thể dùng Man Văn Thiên Tượng công kích cái vòi dài của Man Văn Thiên Tượng nhưng Cửu Dương Chân Thân vẫn đánh thẳng tới trước trán Man Văn Thiên Tượng, ầm ầm một tiếng, đập vào trán Man Văn Thiên Tượng.

451. Chương 437: Phá Thiên Nhất Kiếm! Thánh Hỏa Hùng Hực! Xuất Thủ!

Chương 437: Phá Thiên Nhất Kiếm! Thánh Hỏa hùng hực! Xuất thủ!

Rống!

Man Văn Thiên Tượng hét thảm một tiếng, bốn chân di chuyển, bịch bịch bịch lùi về phía sau mấy bước.

Vút!!

Mà hầu như lúc Cửu Dương Chân Thân đánh lui Man Văn Thiên Tượng thì đồng thời, trong không gian Thập Phương Ca Sa, một đạo nhân ảnh màu trắng nhanh chóng xuất hiện.

Thân ảnh màu trắng này hình như là một thiếu nữ áo trắng. Trong tay thiếu nữ áo trắng đang cầm một tiểu linh đang màu đồng cổ.

- Thú Âm Linh Đang có thể điều khiển Man thú. Lúc trước vương tử Nam Man kia đã muốn dùng Thú Âm Linh Đang này điều khiển Vô Thánh Nham Thử Ngân Diệu. Hiện tại Thú Âm Linh Đang dung nhập vào trong Đại Thần Âm Linh Đang, công hiệu điều khiển Man thú kia còn chưa biến mất... Vừa vặn gặp phải Man Văn Thiên Tượng người, liền thí nghiệm thử xem có thể bị Đại Thần Âm Linh Đang điều khiển không!

- Tiểu Địch, phát động đặc hiệu của Đại Thần Âm Linh Đang đi!

Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc lơ lửng giữa không trung, lạnh lùng nhìn thẳng Man Văn Thiên Tượng đang lui về phía sau, chậm rãi nói.

Thiếu nữ áo trắng xuất hiện từ trong không gian Thập Phương Ca Sa kia không phải ai khác, đúng là tiểu thị nữ của Dương Thạc, đệ tử xuất chúng nhất của Thiên Âm Môn đương thời, có được Đại Thần Âm Linh Đang, Dương Địch!

Hiện tại Dương Địch chỉ có tu vi cấp độ Đại Tông Sư, cách cảnh giới Vô Thánh còn có một khoảng cách tương đối.

Với thực lực bản thân Dương Thạc, phải trợ giúp Dương Thạc đối phó Man Văn Thiên Tượng cấp độ vượt qua Vô Thánh có khí huyết mạnh mẽ này hầu như là chuyện không thể.

Nhưng tuy thực lực Dương Địch vẫn còn tương đối yếu, trên người nàng lại có một món pháp khí mạnh mẽ đến mức tận cùng.

Đại Thần Âm Linh Đang!

Đại Thần Âm Linh Đang này chính là bí bảo cấp độ Vô Thánh Lôi âm tầng năm, loại công kích thần hồn. Cho dù chống lại cường giả siêu cấp chiến lực hạng hai đương thời như Nam Man Vương, Đại Thần Âm Linh Đang cũng có thể phát huy được công hiệu. Tuy khí huyết của con Man Văn Thiên Tượng này mạnh mẽ nhưng lực lượng thần hồn kém xa cường giả như Nam Man Vương. Dương Địch tế ra Đại Thần Âm Linh Đang, phát động công kích thần hồn với nó tuyệt đối có thể tạo thành ảnh hưởng thật lớn...

Mà quan trọng nhất là Đại Thần Âm Linh Đang có được một đặc hiệu lớn.

Nó có thể khống chế được một đầu mãnh thú mạnh mẽ!

Đặc hiệu này vốn là của Thú Âm Linh Đang.

Lúc trước hai người Đóa Tư Đóa Mẫu gặp phải Vô Thánh Nham Thử Ngân Diệu của Nham Thử nhất tộc, đã muốn dùng đặc hiệu này khống chế hoàn toàn Ngân Diệu. Nếu không phải Dương Thạc ra tay kịp thời, chém giết Đóa Tư Đóa Mẫu, chỉ sợ hiện tại Ngân Diệu đã sớm trở thành một đầu Man thú bị Đóa Tư điều khiển rồi.

Sau khi Đóa Tư Đóa Mẫu bị Dương Thạc và Dương Địch phối hợp chém giết, Thú Âm Linh Đang liền rơi vào tay Dương Thạc.

Cuối cùng kết hợp với Thần Âm Linh Đang của Dương Địch, trở thành Đại Thần Âm Linh Đang...

Nhưng cho dù đã dung hợp thành một bộ phận của Đại Thần Âm Linh Đang, công hiệu điều khiển Man thú này vẫn hoàn toàn được giữ lại.

Chỉ có điều lúc trước Dương Thạc Dương Địch cũng chưa gặp được đầu mãnh thú dị thú nào quá mức mạnh mẽ, chưa bao giờ dùng đến công dụng này mà thôi. Mà hiện tại đối mặt với Man Văn Thiên Tượng này, Dương Thạc lại quyết định muốn lợi dụng công hiệu hàng đầu của Đại Thần Âm Linh Đang, hoàn toàn khống chế Man Văn Thiên Tượng, biến nó thành sủng thú của hai người Dương Thạc và Dương Địch, ngoan ngoãn bị Dương Thạc và Dương Địch điều khiển!

- Thiếu gia muốn khống chế con Man Văn Thiên Tượng này sao?

Dương Địch xuất hiện từ không gian Thập Phương Ca Sa, ánh mắt nhanh chóng di động lên người Man Văn Thiên Tượng.

Tâm tư của nàng vô cùng nhanh nhạy.

Lúc trước khi Dương Thạc quát lạnh, Dương Địch lập tức liền hiểu rõ ý đồ của Dương Thạc.

Sử dụng Đại Thần Âm Linh Đang, hoàn toàn điều khiển Man Văn Thiên Tượng, sử dụng cho bản thân!

Keng leng keng!

Gần như không phải suy tư, sắc mặt Dương Dịch trở nên hơi ngưng trọng, tay nhanh chóng hành động. Đại Thần Âm Linh Đang kia dĩ nhiên đã bắt đầu lắc lư!

Sau một khắc, tiếng chuông vô cùng trong trẻo bỗng nhiên phát ra từ Đại Thần Âm Linh Đang, trong chốn lất đả tới trước mặt Man Văn Thiên Tượng, hung hăng chui vào trong đại não trong đầu lâu Man Văn Thiên Tượng.

Thân thể vô cùng khổng lồ của Man Văn Thiên Tượng mãnh liệt run lên.

Hai con người cực đại lộ ra vẻ mờ mịt.

Rống rống! Rống rống!

Trong mắt Man Văn Thiên Tượng chợt lóe lên vẻ mờ mịt. Sau một khắc, thần sắc Man Văn Thiên Tượng này lập tức trở nên vô cùng dữ tợn, trong mắt hiện ra vẻ thống khổ kịch liệt. Thân hình vô cùng to lớn kia không ngừng vận vạo, hai lỗ tai và cái vòi dài đều vung loạn không ngừng. Miệng lớn mở ra, phát ra tiếng gào rú thê lương.

Dường như Man Văn Thiên Tượng này đang phải chịu thống khổ kịch liệt khó có thể thừa nhận vậy.

Keng leng keng!

Trong Đại Thần Âm Linh Đang vẫn không ngừng phát ra từng trận tiếng chuông.

Cùng lúc đó, thần sắc Dương Dịch cũng nhanh chóng trở nên ngưng trọng, hai lông mày khẽ nhăn lại.

- Thiếu gia, cường độ thần hồn của Man Văn Thiên Tượng này cũng không lớn mạnh hơn ta bao nhiêu, có lẽ có thể lợi dụng Đại Thần Âm Linh Đang để điều khiển nó. Chỉ có điều lực lượng của nó quá mạnh mẽ... muốn hoàn toàn khống chế nó thì chỉ sợ phải hao phí thời gian rất dài, tinh lực rất lớn!

Trong miệng Dương Dịch nhanh chóng truyền ra mấy câu. Ngay một khắc sau đó, Dương Dịch bắt đầu khép kín hai mắt lại, không để ý đến tình hình ngoại giới, vô cùng chuyên chú, lợi dụng Đại Thần Âm Linh Đang này, thử hoàn toàn khống chế Man Văn Thiên Tượng.

Rống rống! Rống rống!

Bị tiếng chuông Đại Thần Âm Linh Đang ảnh hưởng, đại não Man Văn Thiên Tượng hầu như hỗn loạn thành một đồng, không ngừng gào rú.

Thân thể cao lớn kia trực tiếp lặn qua lặn lại đứng lên trên mặt đất.

Ầm ầm ầm...

Thân thể khổng lồ của Man Văn Thiên Tượng đè lên mặt đất, chuyển động như vậy liền phát ra tiếng vang ầm ầm. Một số hòn đá cực lớn bị thân thể Man Văn Thiên Tượng đè lên, trực tiếp biến thành bột mịn, bụi đất bay đầy trời.

- Ô? Đầu Man Văn Thiên Tượng này lại bị tiểu nha đầu kia khống chế? Chẳng lẽ trong tay tiểu nha đầu này là... Đại Thần Âm Linh Đang?

Man Văn Thiên Tượng vốn muốn oanh kích Dương Thạc, đánh chết Dương Thạc, hiện tại lại ôm đầu lặn qua lặn lại trên mặt đất. Tình hình này khiến đám cường giả Trắc Tử Dương đang đứng ở đây đều biến hóa sắc mặt, thần sắc không thể tin được.

- Nha đầu kia chắc chắn là đệ tử Thiên Âm Môn!

- Linh đang trên tay nàng chắc hẳn là Thiên Âm Linh Đang của Thiên Âm Môn. Nghe nói nhi tử của Nam Man Vương bị chết dưới tay Dương Thạc, Thú Âm Linh Đang chắc hẳn cũng bị bọn hắn lấy được rồi. Linh đang này là kết hợp giữa Thiên Âm Linh Đang, Thú Âm Linh Đang, cộng thêm Đại Phạm Âm Chung của Kim Phật Tự Mật Tông Ni La Quốc, dung hợp thành Đại Thần Âm Linh Đang. Dùng Đại Thần Âm Linh Đang đủ để điều khiển một đầu dị thú mãnh thú vô cùng cường đại...

- Tiểu nha đầu này muốn điều khiển Man Văn Thiên Tượng!

Nghĩ đến đây, thân hình Trắc Tử Dương không khỏi chấn động nhúc nhích.

Điều khiển Man Văn Thiên Tượng?

452. Chương 438: Thực Lực Chân Chính Của Cường Giả Tầng Chiến Lực Thứ Hai!

Chương 438: Thực Lực Chân Chính Của Cường Giả Tầng Chiến Lực Thứ Hai!

Man Văn Thiên Tượng là thực lực hạng gì? Nếu Dương Thạc điều khiển được nó, chỉ sợ thực lực của Dương Thạc sẽ tiến vào cảnh giới hoàn toàn mới. Cho dù phân đông cao thủ Chân Vũ Môn liên thủ lại thì cũng chưa chắc có thể ngăn cản Dương Thạc điều khiển Man Văn Thiên Tượng.

- Đại Thần Âm Linh Đang sao? Pháp khí thần hồn đỉnh cấp đương thời này rõ ràng đã bị Dương Thạc góp đủ?

Cùng lúc đó, bên cạnh Trác Tử Dương, phân thân Huyền Xà kia cũng hơi nheo mắt lại, trong lòng thầm nghĩ.

- Đại Thần Âm Linh Đang này có thể điều khiển mãnh thú dị thú... Trác sư đệ, chúng ta mau ra tay cướp lấy Đại Thần Âm Linh Đang này! Dùng Đại Thần Âm Linh Đang điều khiển Man Văn Thiên Tượng, để Man Văn Thiên Tượng trấn thủ Chân Vũ Môn chúng ta, đủ để chống lại Dương Thiên kia. Có Man Văn Thiên Tượng này tương trợ, Dương Thiên muốn phá vỡ thiên hạ Đại Chu thì cũng tuyệt đối không có khả năng!

Phân thân Huyền Xà chợt trầm giọng nói.

Năm đó Trần Quốc Công Dương Nghiệp liên hợp với hơn mười Võ Thánh Đại Chu, cộng thêm hai đầu thần thú Võ Thánh, miễn cưỡng mới đánh lui Man Văn Thiên Tượng.

Hiện tại Man Văn Thiên Tượng khai mở linh trí, thực lực lại càng tiến thêm một bước.

Một đầu mãnh thú như vậy dần thân vào chiến trường, cho dù Dương Thiên có hơn mười mãnh tướng cấp độ Võ Thánh, muốn đánh bại Man Văn Thiên Tượng này, đoạt lấy thiên hạ Đại Chu thì cũng hầu như không có chút khả năng.

Đối với Chân Vũ Môn, đối với Đại Chu, Man Văn Thiên Tượng này đều có ý nghĩa trọng đại.

- Có Man Văn Thiên Tượng này trấn trụ cửa vào huyết mộ Nhân Hoàng, cho dù Hỏa La Vương, Nam Cung Phá Thiên... mấy tên cao thủ kia có liên thủ lại thì cũng đành ngoan ngoãn bị cản ở bên ngoài!

- Xuất thủ đoạt Đại Thần Âm Linh Đang đi!

Phân thân Huyền Xà khẽ quát một tiếng, thân hình nhoáng lên, chiu một cái liền nhanh chóng phóng tới chỗ Dương Địch.

- Cướp!

Hầu như lúc phân thân Huyền Xà hành động, thần sắc Trác Tử Dương cũng ngưng trọng, khẽ cắn răng một cái, thân thể mạnh mẽ nhảy lên, tay cầm Chân Vũ Kiếm, cũng nhanh như chớp lao về phía Dương Địch.

Hiển nhiên là muốn phối hợp với phân thân Huyền Xà, cướp đoạt Đại Thần Âm Linh Đang trong tay Dương Địch, ý đồ muốn lợi dụng Đại Thần Âm Linh Đang điều khiển Man Văn Thiên Tượng, sử dụng cho Chân Vũ Môn.

- Hả? Trác Tử Dương, Huyền Vũ Yêu Thánh Chân Vũ Môn động thủ?

Trác Tử Dương và phân thân Huyền Xà trước sau hành động, đồng thời Dương Thạc cũng nhú mày, đã sớm cảm ứng được.

Dương Địch đang nhắm hai mắt, lợi dụng Đại Thần Âm Linh Đang khống chế Man Văn Thiên Tượng cũng cảm ứng được, lông mày nhú sâu vào một cái, thân hình vô thức hơi rung rung. Nhưng Dương Địch vẫn giữ bình thần. Mặc dù bị hai đại cao thủ siêu cấp chiến lực bậc hai đương thời Huyền Vũ Yêu Thánh và Trác Tử Dương khóa chặt lại, nhưng nàng vẫn không có động tĩnh, hai mắt vẫn không mở ra, chỉ tiếp tục chuyên tâm điều khiển Đại Thần Âm Linh Đang, đối phó Man Văn Thiên Tượng kia.

Chúu!!

Tốc độ của phân thân Huyền Xà vô cùng nhanh chóng, trong chớp lát đã đến bên cạnh Dương Địch.

Thân hình trường xà linh hoạt kia hung hăng quấn quanh Dương Địch.

Đúng lúc này, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc chú một cái nhoáng lên, nhanh như chớp đã đến sau lưng Dương Địch, đỡ phân thân Huyền Xà hung hăng va chạm. Ầm một tiếng, Cửu Dương Chân Thân và phân thân Huyền Xà của Huyền Vũ Yêu Thánh hung hăng đụng vào nhau, phân thân Huyền Xà thoáng cái bị đánh bay ra xa vài chục trượng, căn bản không thể công kích đến Dương Địch.

Ừnh!

Cùng lúc đó, Trác Tử Dương cũng đã đến.

- Cút ngay cho ta!

Thân thể Dương Thạc đã sớm đến bên cạnh Dương Địch, mạnh mẽ giơ Thần Long Liệt Khôn Đao trong tay lên. Trong tiếng vang rầm rầm, từng luồng thần hoang nguyên lực bắn ra, nhanh chóng công kích Trác Tử Dương kia.

- Ồ? Đao khí thật bén nhọn!

Thần Long Liệt Khôn Đao này là Ngũ Cấp Thần Binh, thoáng cái oanh kích đến, cho dù là Trác Tử Dương thì cũng không thể không tập trung tâm thần đối ứng.

Keng...

Chân Vũ Kiếm khẽ nhoáng lên.

Keng! Keng! Keng! Keng!

Kiểm khí tung hoành, hung hăng đụng vào thần hoang nguyên lực do Dương Thạc bắn ra, đánh tan toàn bộ thần hoang nguyên lực của Dương Thạc.

Thân hình lại nhoáng lên, Trác Tử Dương tiếp tục tấn công Dương Địch.

- Trác Tử Dương, người uống là người đứng đầu Chân Vũ Môn. Lại muốn ra tay đối phó một tiểu bối Thiên Âm Môn, không phải quá không biết xấu hổ chứ? Nếu người muốn động thủ, Nam Cung Phá Thiên ta cũng muốn mở mang kiến thức xem kiếm pháp Chân Vũ Thuần Dương của các người có chỗ nào độc đáo!

Mà đúng lúc này, một tiếng quát lạnh đột nhiên vang lên.

Ầm ầm!

Một luồng khí tức lăng lệ ác liệt đến cực độ đột nhiên bắn ra từ phía Nam Cung Phá Thiên. Mũi kiếm hầu như không hề thua kém Chân Vũ Kiếm trong tay Trác Tử Dương, trong chớp lát liền đến trước mặt Trác Tử Dương.

Vù vù vù... Vù vù vù... Vù vù vù...

Mà cùng lúc đó, từng tầng hỏa diễm cũng đột nhiên bắt đầu khởi động. Hỏa La Vương Thánh Hỏa Vương Tọa đã dẫn theo một bức tường lửa ngăn cản giữa Dương Địch và phân thân Huyền Xà của Huyền Vũ Yêu Thánh.

- Huyền Vũ, nghe nói trong phân thân Huyền Xà này của người có khí tức Hắc Thủy Huyền Hà. Không biết khí tức Hắc Thủy của người có thể diệt được Thánh Hỏa hừng hực của bốn vương không!

Trong nháy mắt, Nam Cung Phá Thiên, môn chủ của Thiên Kiếm Môn, cao thủ đứng đầu Thánh Hỏa Đạo, Đái Lạc quốc chủ Hỏa La, đều ngang nhiên ra tay. Mục tiêu của họ chính là hai vị cường giả siêu cấp trong Chân Vũ Môn, là Trác Tử Dương, môn chủ Chân Vũ Môn cùng với vị yêu thánh thứ ba trong thiên hạ, phân thân Huyền Xà của yêu thánh Huyền Vũ!

Tê tê tê! Tê tê tê!

Một nguồn kiếm thế lăng lệ ác liệt từ trên người Nam Cung Phá Thiên khóa chặt Trác Tử Dương lại từ khoảng cách hơn mười trượng.

Tuy trong tay Nam Cung Phá Thiên không có kiếm, nhưng cả người Nam Cung Phá Thiên chính là một thanh trường kiếm lăng lệ ác liệt đến cực hạn. Tuy giờ phút này, khoảng cách giữa Nam Cung Phá Thiên và Trác Tử Dương khá xa, căn bản là không thể tấn công tới, nhưng sắc mặt của Trác Tử Dương vẫn ngưng trọng. Hắn cảm trong tay thanh kiếm Chân Vũ, đặt toàn bộ tâm thần vào người Nam Cung Phá Thiên.

Trác Tử Dương mơ hồ có cảm giác nguy hiểm.

Nếu giờ phút này, mình vẫn muốn đi đối phó với Dương Thạc và Dương Dịch thì. . .

E rằng tên Nam Cung Phá Thiên này sẽ lập tức ra tay với mình!

Tuy Trác Tử Dương cũng không e ngại Nam Cung Phá Thiên, nhưng một khi Nam Cung Phá Thiên ra tay, thì cũng tạo thành uy hiếp rất lớn đối với Trác Tử Dương.

Đến lúc đó, Nam Cung Phá Thiên công kích giết mình, mặt khác còn có Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc, binh khí hình người cấp độ ngũ cấp thần binh, hơn nữa lại có hai bàn tay của Man Thần. Dưới sự bao vây như vậy, chắc chắn Trác Tử Dương sẽ không chiếm được một chỗ tốt nào. Thậm chí, rất có khả năng, sẽ bị Nam Cung Phá Thiên và Dương Thạc liên thủ kích thương! truyện copy từ

Chính bởi vì vậy cho nên, mặc dù Nam Cung Phá Thiên không ra tay nhưng giờ phút này, Trác Tử Dương cũng không dám tùy tiện hành động.

Đây chính là lực uy hiếp của cao thủ siêu cấp!

Trác Tử Dương và Nam Cung Phá Thiên còn đang giằng co ở phía xa, thì ở chỗ này, Hỏa La Vương lại đang chém giết mãnh liệt cùng với phân thân Huyền Xà của yêu thánh Huyền Vũ.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Trên phân thân Huyền Xà không ngừng tràn ra từng nguồn nguyên lực thần hoang.

Mạnh mẽ và chậm cùng với Thánh Hỏa Vương Tọa của Hỏa La Vương. Tiếng nổ vang rầm rầm liên tiếp truyền ra.

Từng luồng sóng nhiệt và luồng khí tức lạnh lẽo không ngừng bắn ra ngoài.

- Hỏa La Vương, kẻ mà bổn tọa muốn đối phó chính là Dương Thạc và nha đầu kia, việc này thì có liên quan gì tới ngươi? Còn ngươi nữa Nam Cung Phá Thiên, cần gì phải nhúng tay vào lúc này!

Thân hình của phân thân Huyền Xà liên tục di chuyển. Nó vừa nghĩ cách phá giải Thánh Hỏa Vương Tọa của Hỏa La Vương, vừa cất tiếng chất vấn lạnh như băng.

- Huyền Vũ, chớ nói nhiều lời. Bổn vương và Nam Cung huynh vẫn hiểu được đạo lý môi hở răng lạnh đấy. Nếu như Chân Vũ Môn người cướp được Đại Thần Âm Linh Đang của Dương Thạc, khống chế được Man Văn Thiên Tượng kia, thì lập tức, bổn vương và Nam Cung huynh sẽ rơi vào hoàn cảnh xấu, cũng bị Chân Vũ Môn các người dễ dàng đuổi đi. Lúc này chúng ta trợ giúp Dương Thạc cũng chính là trợ giúp chính mình!

Hỏa La Vương cười lạnh một tiếng, tiếp tục điều khiển lực lượng thánh hỏa, vừa ngăn cản phân thân Huyền Xà vừa thấp giọng quát.

- Huống hồ lúc ở kinh thành Đại Chu, con gái của bổn vương cũng có chút giao tình với Dương Thạc. Tên tiểu tử Dương Thạc này có thiên phú tuyệt luân, tu vi tinh thâm, bổn vương rất hài lòng với hắn đấy. Hắn

lại là con trai của Trần Quốc Công, hậu nhân của danh môn, là môn đăng hộ đối với ta. Bỏ vương còn muốn kén hán làm phò mã Hỏa La Quốc đấy. . . Lúc này ra tay giúp hán, có cái gì không được?

Hỏa La Vương khí thế hùng hồn nói ra.

Dương Thạc vốn có chút giao tình với công chúa Hỏa La, Đại Lâm Nhi.

Đương thời, Đại Lâm Nhi nhận thấy Dương Thạc có tiềm lực cực lớn, muốn kết giao với Dương Thạc.

Giữa hai người không phát triển ra tình yêu nam nữ, cao nhất cũng chỉ là bạn bè thân tình mà thôi. Nhưng Hỏa La Vương nói cũng không phải là không có lý. Lúc này, thực lực của Dương Thạc đã đạt tới cấp độ Vô Thánh, là cao thủ trẻ tuổi. Cho nên việc Hỏa La Vương muốn gả Đại Lâm Nhi cho Dương Thạc, để cho Dương Thạc làm phò mã của Hỏa La Quốc, cũng là việc rất có thể xảy ra.

- Hừ, Huyền Vũ, Dương Thạc chính là bạn tri kỷ của con ta. Ta phải giúp hán, không cần người phải nói này nói kia!

Đúng lúc này, Nam Cung Phá Thiên cũng lạnh giọng nói.

Giao tình giữa Nam Cung Thương và Dương Thạc không phải là hời hợt.

Huống hồ, quan hệ giữa Thiên Kiếm Môn và Nam Lâm Tự, sư môn của Dương Thạc lại vô cùng tốt.

Nam Cung Phá Thiên trợ giúp Dương Thạc cũng là theo lẽ thường đấy.

Tuyệt đối không phải là đường đột.

- Nam Cung Phá Thiên, Hỏa La Vương, các người mau tránh ra, không được ngăn cản bốn tọa. Chỉ cần Chân Vũ Môn ta lấy được Đại Thần Âm Linh Đàng kia, dĩ nhiên ta sẽ cảm động và nhớ tới ơn đức của các người. Chắc chắn Chân Vũ Môn ta sẽ không ngăn cản các người đi vào mộ Nhân Hoàng!

Nhưng đúng lúc này, phân thân Huyền Xà của yêu thánh Huyền Vũ chợt lên tiếng.

- Cái gì?

- Chỉ cần không ngăn trở các người thì sau khi các người lấy được Đại Thần Âm Linh Đàng, chúng ta sẽ được tiến vào mộ Nhân Hoàng sao?

Nghe được lời nói này của yêu thánh Huyền Vũ, sắc mặt của Hỏa La Vương và Nam Cung Phá Thiên đều ngưng tụ.

Cho phép Nam Cung Phá Thiên và Hỏa La Vương tiến vào trong mộ Nhân Hoàng sao?

Đây là một điều kiện cực kỳ hấp dẫn!

Nhưng. . .

Sau một khắc, trên khóe miệng của Hỏa La Vương hiện ra một tia cười lạnh.

- Huyền Vũ, cho dù các người không cho phép chúng ta tiến vào mộ Nhân Hoàng, nhưng chỉ cần Dương Thạc và nha đầu kia điều khiển được Vạn Văn Thiên Tượng là có thể trợ giúp chúng ta xông vào trong mộ Nhân Hoàng. Tới lúc đó các người có thể ngăn được sao? Huống hồ, cho dù Dương Thạc không trợ giúp chúng ta thì đợi đến ba ngày sau, sau khi cột sáng chính mầu này suy yếu, phân thân Huyền Xà người và Trắc Tử Dương cũng phải lập tức tiến vào trong mộ Nhân Hoàng đấy. Đợi đến lúc các người tiến vào, ở đây chỉ có những cao thủ của Chân Vũ Môn là Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương. Người cho rằng bọn hán có thể ngăn được chúng ta sao?

Hỏa La Vương lạnh giọng nói.

Tuy nếu như cao thủ của Chân Vũ Môn cho phép Hỏa La Vương và Nam Cung Phá Thiên tiến vào trong mộ Nhân Hoàng sẽ giảm bớt được rất nhiều phiền toái.

Nhưng cho dù bọn hán không cho phép thì Hỏa La Vương và Nam Cung Phá Thiên vẫn có thể xông vào mộ Nhân Hoàng. Cho nên tuy điều kiện mà yêu thánh Huyền Vũ đưa ra cực kỳ hấp dẫn, nhưng cũng không có ý nghĩa thực tế gì.

- Hả? Đái Lặc, Nam Cung Phá Thiên, các người vẫn muốn đối nghịch cùng Chân Vũ Môn ta sao? Thanh Dương sư đệ, Kiếm Dương sư đệ, Hồng Dương sư đệ, các người hợp thành kiếm trận Tam Tài, bao vây Nam Cung Phá Thiên. Ta sẽ ra tay cướp đoạt Đại Thần Âm Linh Đang kia!

Đúng lúc này, sắc mặt Trác Tử Dương âm trầm, lập tức quát lớn.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Đường như Trác Tử Dương vừa dứt lời, lập tức có ba thân ảnh lao nhanh về phía Nam Cung Phá Thiên.

- Nam Cung huynh, đắc tội rồi!

Ba thân ảnh này chính là ba đại cao thủ của Chân Vũ Môn.

Ba vị cường giả tứ trọng lôi âm Võ Thánh, là ba đại trưởng lão của Chân Vũ Môn, chính là Thanh Dương, Kiếm Dương và Hồng Dương!

Keng! Keng! Keng!

Ba vị này chân nhân của Chân Vũ Môn đồng loạt ra tay. Trong tiếng vang keng keng, ba thanh kiếm sắc bén đều được rút ra khỏi vỏ. Từng luồng kiếm khí lập tức bao phủ Nam Cung Phá Thiên.

Cả ba vị chân nhân này đều đạt tới cấp độ tứ trọng lôi âm Võ Thánh. Mặc dù tu vi thua kém Nam Cung Phá Thiên một chút, nhưng ba người liên thủ, dựa vào trận pháp Tam Tài của Chân Vũ Môn, bạo phát ra lực lượng không hề thua kém chút nào với một kích dùng toàn lực của cường giả như Trác Tử Dương. Kiếm khí đan vào nhau, hoàn toàn bao phủ Nam Cung Phá Thiên.

- Hả? Từ Thanh Dương, ba người các người cũng ra tay sao?

Nhìn thấy ba đại cường giả của Chân Vũ Môn bạo phát ra kiếm khí, lông mày của Nam Cung Phá Thiên nhíu lại một cái.

Thân hình khẽ động.

CHÍU...U...U!!

Vung tay nhẹ nhàng một cái.

Ầm ầm!

Một luồng ý Thiên kiếm bắn ra, trong chớp lát đã đánh tới phía trên kiếm khí của ba đại cao thủ Chân Vũ Môn.

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Ba luồng chân khí đan vào nhau lập tức tan vỡ.

- Quả nhiên kiếm Phá Thiên vô cùng mạnh mẽ. Nhưng muốn đánh bại chúng ta thì vẫn còn kém một chút!

Tuy kiếm khí tan vỡ nhưng sắc mặt của ba đại cao thủ Chân Vũ Môn vẫn không thay đổi.

Ồ...ồ...ồ...n...g! Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Kiếm không ngừng ngân vang. Ba vị cao thủ này lại tuôn ra kiếm khí, muốn cuốn lấy Nam Cung Phá Thiên.

- Lấy lớn hiếp nhỏ, lấy nhiều địch ít. Đường đường là thánh địa võ đạo đứng đầu thiên hạ, vậy mà Chân Vũ Môn cũng chỉ là thế này thôi sao? Nam Cung Thương ta lĩnh giáo kiếm pháp của Chân Vũ Môn!

Nhìn thấy ba đại trưởng lão của Chân Vũ Môn ngăn cản được Nam Cung Phá Thiên, Trác Tử Dương ra tay công kích giết Dương Thạc và Dương Địch, ánh mắt của Nam Cung Thương bỗng lóe lên. Thanh kiếm lớn Phá Thiên đã sớm tới trong tay, Nam Cung Thương chợt quát lên một tiếng rồi chém giết về phía ba đại trưởng lão của Chân Vũ Môn bên cạnh cha mình. Nhưng cùng lúc Nam Cung Thương ra tay, môn đệ của Trác Tử Dương là Trương Tử Ngâm, người cũng đã đi vào cấp độ Võ Thánh, đã ngăn cản được trường kiếm trong tay Nam Cung Thương. . .

453. Chương 439: Môn Chủ Chân Vũ Môn Vs Man Văn Thiên Tượng!

Vô Tận Thần Công

Chương 439: Môn chủ Chân Vũ Môn VS Man Văn Thiên Tượng!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Ở bên kia, Hỏa La Vương vẫn đang chiến đấu cùng với yêu thánh Huyền Vũ.

- Tiểu tử, để cho nha đầu kia ngoan ngoãn giao Đại Thần Âm Linh Đang ra. Lão phu ta sẽ tha các người một mạng!

Tay của Trác Tử Dương mở ra, thân hình khê động, nhanh chóng lao về phía Dương Thạc và Dương Dịch. Lực lượng khí huyết khổng lồ âm ỉ cuộn cuộn áp bách tới, xuyên suốt mà ra, trong chớp lát đã trùng kích đến trước mặt Dương Thạc.

Ồ...ồ...ồ...n...g ô...ô...ô...n...g!

Trường kiếm Chân Vũ chỉ vào Dương Dịch.

- Hả?

Trong chớp nhoáng, tuy trường kiếm của Trác Tử Dương không có chỉ vào mình, nhưng Dương Thạc vẫn có cảm giác rằng chính mình đang bị một con hung thú thượng cổ nhìn thẳng vào vậy. Luồng khí tức nguy hiểm kịch liệt đang mạnh mẽ quấn quanh mình.

- Muốn cướp đoạt Đại Thần Âm Linh Đang sao?

- Trác Tử Dương, ta có thể chém giết Nam Man Vương, Phật Sống Mật Tông, thì cũng sẽ không e sợ môn chủ Chân

Vũ Môn người!

- Muốn đoạt Đại Thần Âm Linh Đang sao? Chết đi!

Khê quát một tiếng, hai thân hình của Dương Thạc đồng loạt chuyển động.

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Cửu Dương Chân Thân mạnh mẽ tấn công từ trên xuống dưới.

Hai bàn tay Man Thần chỉ vào Trác Tử Dương.

Đao Thần Long Liệt Khôn trong tay Dương Thạc khê động, nhảy lên nhanh như một tia chớp. Từng luồng nguyên lực thần hoang màu đen mênh mông mãnh liệt quấn quanh người Trác Tử Dương.

Kéc kéc!

Tê tê tê!

Dường như bàn tay của Man Thần ở trên không trung biến thành ưng trảo, đao Thần Long Liệt Khôn phía dưới cũng lập tức biến thành miệng rắn độc. Trên dưới hợp kích, đồng loạt lao về phía Trác Tử Dương.

Tứ Thú Kích, Ứng Xà hợp kích!

Trong chớp nhoáng này, hai thân thể của Dương Thạc đồng loạt bạo phát ra công pháp mạnh nhất của mình, Tứ Thú Kích. Thực lực của hai thân thể đều đạt tới cấp độ Vô Thánh. Binh khí trong tay cũng đều là cấp độ ngũ cấp thần binh. Công pháp thi triển ra cũng là thần công bí điển cấp độ siêu cường. . . Cũng không có giữ lại chút nào!

- Có như vậy mà cũng dám ngăn cản lão phu sao?

Đối mặt với công kích này, sắc mặt của Trác Tử Dương không biến hóa chút nào.

Ầm ầm!

Kiểm Chân Vũ trong tay hắt nhẹ nhàng khẽ quẩn.

Như một con rắn xanh hung hăng quẩn quanh đao khí đao Thần Long Liệt Khôn của Dương Thạc. Một tiếng keng giòn vang, thân thể Dương Thạc từ từ lùi về phía sau hơn mười bước. Cánh tay hắt như mọi, dường như không thể cầm nổi đao Thần Long Liệt Khôn.

Phốc!

Ngay sau đó, kiếm Chân Vũ này như một tia chớp, đâm về phía Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Trong tích tắc đã đến trước mặt Dương Thạc.

Theo bản năng, bàn tay Man Thần trong tay Dương Thạc nhanh chóng chộp tới môn chủ Chân Vũ Môn, muốn tóm chặt lấy kiếm Chân Vũ này.

Chỉ có điều, bàn tay Man Văn vừa bắt được kiếm Chân Vũ thì một luồng lực lượng vô cùng mãnh mẽ tràn đến. Xoẹt một tiếng, kiếm Chân Vũ và bàn tay Man Thần xung đột kịch liệt, căn bản là không thể cầm được. Kiếm Chân Vũ vẫn tiếp tục bay nhanh về phía trước, trong chớp mắt đã đâm vào trán của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Ầm ầm!

Cửu Dương Chân Thân lập tức tan vỡ!

Môn chủ Chân Vũ Môn, Trác Tử Dương này hơi hợt giờ kiếm Chân Vũ lên, lập tức hai thân hình hợp kích của Dương Thạc nhanh chóng tan vỡ.

Thực lực của cường giả siêu cấp bậc hai đương thời được bày ra không sót chút nào!

Gần như chỉ trong một chiêu, bằng một thanh Chân Vũ Kiếm trong tay, Trác Tử Dương này liền phá vỡ hợp kích của Cửu Dương Chân Thân và thân thể Dương Thạc không hề gặp chút trở ngại nào, vô cùng dễ dàng. Thân thể trực tiếp bị đẩy lui ra ngoài, cánh tay chấn động, vô cùng nhức mỏi, hầu như không thể cầm nổi Thần Long Liệt Khôn Đao.

Về phần Cửu Dương Chân Thân bị một kiếm đâm trúng trán, trực tiếp nứt vỡ ra!

- Không tốt! Một nửa thần hồn của ta đã bị Trác Tử Dương chém giết rồi!

Sắc mặt Dương Thạc biến đổi kịch liệt.

Trác Tử Dương đâm một kiếm vào đúng trán Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, Dương Thạc lập tức cảm giác được một nửa lực lượng thần hồn của hắn bám vào Cửu Dương Chân Thân lập tức hoàn toàn tiêu tán.

Không thể tiếp tục khống chế Cửu Dương Chân Thân.

Dưới tình huống này, Cửu Dương Chân Thân lập tức nứt vỡ, hóa thành một đám thần hoang nguyên lực dương tính cũng vô cùng bình thường.

Bình thường, Dương Thạc chiến đấu với người khác đều là dùng trường đao của hắn đâm vào trong đầu lâu người khác, chém giết thần hồn người khác. Không thể tưởng tượng được hiện tại, hắn lại bị Trác Tử Dương dùng Chân Vũ Kiếm đâm vào trán Chân Thân, chém giết thần hồn trong đó. Phong thủy luân chuyển như thế, báo ứng khó lường...

Chỉ cần một kiếm này thì cũng đã đủ để biểu hiện rõ thực lực của Trác Tử Dương!

Đây chính là thực lực chân chính của cường giả siêu cấp chiến lực bậc hai đương thời!

Lúc trước Dương Thạc đã từng chém giết Nam Man Vương, chém giết Phật Sống Mật Tông.

Nhưng Dương Thạc và cao thủ Thiên Âm Môn liên thủ lại thì mới miễn cưỡng chém giết được Nam Man Vương. Lúc ấy Nam Man Vương đã phán đoán sai lầm về thực lực của Dương Thạc, bị Dương Thạc và Dương Địch đánh lên. Đây cũng là một nguyên nhân trọng yếu. Về phần Phật Sống Mật Tông kia, mặc dù

Dương Thạc chém giết bằng thực lực bản thân nhưng Dương Thạc là giả trụ ăn thịt hổ, đánh lén rồi lập tức chém tiên cơ, một mực không chế tình thế, lúc này mới không để Phật Sống Mật Tông lật ngược được.

Hiện tại lại là Trác Tử Dương dẫn đầu, xuất thủ công giết Dương Thạc.

Thực lực Dương Thạc đã bày ra khá nhiều, hầu như không có át chủ bài gì trước mặt Trác Tử Dương.

Huống hồ lúc trước đánh một trận với Phật Sống Mật Tông, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã nứt vỡ mấy lần, lực lượng thần hồn tiêu hao không ít. Đối mặt với Trác Tử Dương này, hẳn gần như không có chút sức chống cự nào!

Cửu Dương Chân Thân bị chém giết dễ dàng cũng là chuyện vô cùng bình thường.

- Tiểu tử, mau lùi ra cho ta. Nếu không, thần hồn trong thân thể người cũng không tránh khỏi kết cục bị lão phu một kiếm giết chết đâu!

Một kiếm chém tan Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, Trác Tử Dương lạnh giọng quát.

- Thực lực thật mạnh... Chân Vũ Kiếm thật lợi hại...

Hai hàng lông mày của Dương Thạc nhăn tít lại.

Cửu Dương Chân Thân bị một kiếm chém tan, tất nhiên là do thực lực Trác Tử Dương đủ mạnh mẽ.

Còn có một nguyên nhân lớn khác, chính là Dương Thạc thật không ngờ Chân Vũ Kiếm trong tay Trác Tử Dương lại mạnh mẽ đến trình độ này. Bị Trác Tử Dương chém một kiếm, Cửu Dương Chân Thân phòng ngự cấp độ Thần binh cấp năm lại như đậu huũ, lớp giáp cứng bên ngoài thân thể trực tiếp vỡ vụn ra, không có chút tác dụng phòng hộ...

Chính bởi sự tự tin quá mức về phòng ngự của Cửu Dương Chân Thân, Dương Thạc mới không cố gắng hết sức bảo vệ đầu lâu. Vì thế, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc mới bị chém giết dễ dàng. Nếu Dương Thạc có phòng hộ, Trác Tử Dương muốn một kiếm đâm trúng đầu lâu Dương Thạc, độ khó cũng tuyệt đối không nhỏ.

Cho dù thế nào, Cửu Dương Chân Thân đã nứt vỡ, chỉ có thân thể Dương Thạc thì dĩ nhiên khó có thể ngăn cản Trác Tử Dương này.

- Trác Tử Dương, ngươi muốn bức ta hoàn toàn trở mặt với Chân Vũ Môn các người sao!

Nhưng lúc này đối mặt với Trác Tử Dương, Dương Thạc không lùi chút nào. Sắc mặt hẳn hơi trầm xuống, âm thanh bằng hàn truyền ra từ trong miệng.

Vút vút vút!

Một tay vung khê một cái, hư không xuất hiện từng khe hở. Không gian Thập Phương Ca Sa hình như đã bị Dương Thạc mở ra.

Chỉ bằng vào thân thể Dương Thạc, tự nhiên không thể nào ngăn cản Trác Tử Dương này.

Nhưng trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc còn có Thần Long, còn có mấy vị cao thủ cấp độ Võ Thánh Thiên Âm Môn, Huyết Phi, Ngưng Thúy... thực lực mỗi người đều không tầm thường. Nếu Trác Tử Dương mạnh mẽ bức Dương Thạc, những cao thủ này xuất hiện, tuy không thể nào đánh bại Trác Tử Dương, nhưng muốn cuốn lấy hắn, tranh thủ thời gian cho Dương Thạc thì cũng vô cùng đơn giản.

- Hả? Tiểu tử, ngươi còn có át chủ bài sao?

Nhìn thấy dáng vẻ trầm ổn của Dương Thạc, sắc mặt Trác Tử Dương thoáng biến đổi. Hắn lập tức đoán ra Dương Thạc còn có át chủ bài, cũng không e ngại hẳn lắm.

Trong lúc nhất thời, Trác Tử Dương cũng hơi chần chờ.

Ầm ầm...

Rống rống...

Đúng lúc này.

Man Văn Thiên Tượng đang không ngừng lặn lội, phát ra tiếng vang kịch liệt, thân hình đột nhiên dừng lại.

Âm thanh gào rú trong miệng cũng im bất!

Toàn bộ thân thể Man Văn Thiên Tượng này đều nằm rạp xuống đất, cái đầu cực lớn kia đều dán trên mặt đất, hai cái tai lớn như cái quạt rũ sụp xuống, cái mũi cũng sớm quăng xuống đất, hai mắt nhắm chặt lại. Trong thân thể, ngoại trừ khí tức khí huyết đậm đặc vẫn tản ra thì khí tức hung mãnh của Man thú thượng cổ này đã hoàn toàn biến mất...

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Keng! Keng! Keng!

Man Văn Thiên Tượng này yên tĩnh lại, mảnh thiên địa này chỉ còn lại âm thanh đám người Nam Cung Phá Thiên, Hỏa La Vương chém giết với cao thủ Chân Vũ Môn, Huyền Vũ Yêu Thánh. Tuy những cao thủ này chém giết cũng phát ra động tĩnh thật lớn nhưng cũng không bằng tiếng gào rú của Man Văn Thiên Tượng lúc trước, mặt đất cũng không chấn động nổi vang. Hiện tại, mảnh thiên địa này bỗng nhiên lộ ra vẻ yên tĩnh khác thường.

- Hả? Man Văn Thiên Tượng này...

Sắc mặt Trác Tử Dương hơi biến đổi, thân thể khẽ run lên, ánh mắt nhanh chóng di chuyển lên người Man Văn Thiên Tượng.

Nam Cung Phá Thiên, Hỏa La Vương, cao thủ Chân Vũ Môn, Huyền Vũ Yêu Thánh, những cường giả này đang chém giết cũng đều theo bản năng mà phân ra một bộ phận tâm thần, chú ý đến Man Văn Thiên Tượng này.

Sau một khắc, cái mũi thon dài của Man Văn Thiên Tượng chợt khẽ nhúc nhích.

Ngay sau đó, hai con mắt cực lớn của Man Văn Thiên Tượng hơi động một chút, thoáng cái mở ra! Man Văn Thiên Tượng này mở hai mắt ra, đồng thời Dương Địch cũng mở hai mắt ra!

Giờ phút này, trong mắt Dương Địch lập lòe một số tia sáng kỳ dị. Khí tức trên thân thể Dương Địch dường như có chút bất đồng với lúc trước, trở nên càng mệnh mông hơn...

Giống như trong chớp nhoáng này, thực lực Dương Địch đã tăng lên một tầng nữa vậy. Tuy lực lượng khí huyết thân thể Dương Địch hầu như không có gì tăng lên, nhưng Dương Địch khiến người ta có cảm giác cảnh giới võ đạo của nàng đã tăng lên bản chất!

- Trác Tử Dương, vừa rồi ngươi đã chém giết Cửu Dương Chân Thân của thiếu gia nhà ta sao...

- Còn muốn cướp đoạt Đại Thần Âm Linh Đạng của ta, nghĩ muốn khống chế Man Văn Thiên Tượng...

- Muốn cướp Đại Thần Âm Linh Đạng, thử xem ngươi có bản lĩnh này không!

Âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền ra từ trong miệng Dương Địch, không nhanh không chậm.

Rống rống rống!

Hầu như lúc Dương Địch nói ra những lời này, đồng thời Man Văn Thiên Tượng phía dưới cũng đột nhiên có hành động.

Cái đầu cực lớn thoáng cái ngẩng lên, âm thanh gào rú mãnh liệt liên tục phát ra từ trong miệng Man Văn Thiên Tượng này.

- Trác Tử Dương... dám thương chủ nhân của ta...

- Chết!

Ầm ầm!

Một tiếng bạo vang, hai chân trước của Man Văn Thiên Tượng mạnh mẽ giẫm lên mặt đất.

Thân thể khổng lồ bỗng nhiên đứng dậy.

Tiếp theo ngay sau đó, thân hình Man Văn Thiên Tượng khẽ nhoáng lên, bốn chân di chuyển, nhanh chóng đánh tới Trác Tử Dương. Hai cái ngà voi vô cùng bén nhọn tẩn mát ra sát khi lừng lẹ ác liệt một mực khóa chặt Trác Tử Dương. Trong tiếng vang ầm ầm, lực lượng khí huyết mệnh môn như thủy triều kia đã trùng kích đến trước mặt Trác Tử Dương chỉ trong khoảng khắc.

- Không tốt!

Đối mặt với Man Văn Thiên Tượng, Man thú có khí huyết khổng lồ bậc này, cho dù Trác Tử Dương có thực lực siêu cường thì sắc mặt cũng không khỏi đại biến.

Thân hình khẽ nhoáng lên, bay ngược ra ngoài.

Vù vù vù! Vù vù vù!

Chân khí bắn ra, hình thành lực lượng lĩnh vực xung quanh thân thể.

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Man Văn Thiên Tượng kia trùng kích mãnh liệt, lực lượng khí huyết mệnh môn đụng vào lĩnh vực Vô Thánh xung quanh Trác Tử Dương này. Lĩnh vực này không chút trở ngại, trực tiếp nứt vỡ từng mảnh, căn bản không tạo được bất cứ tác dụng phòng hộ nào.

Nhất lực hàng thập hội!

Lực lượng chênh lệch cực lớn, cho dù cảnh giới võ đạo của Trác Tử Dương có cao hơn một bậc, lực lượng lĩnh vực có mạnh mẽ hơn nữa thì cũng căn bản không thể ngăn cản Man Văn Thiên Tượng này trùng kích.

Ầm ầm!

Man Văn Thiên Tượng dĩ nhiên đã đến trước mặt Trác Tử Dương.

Rầm!

Cái đầu cực lớn mãnh liệt đụng vào thân thể Trác Tử Dương.

Bị đụng vào, Trác Tử Dương chỉ cảm thấy khí huyết trong thân thể bắt đầu chấn động, sắc mặt nhanh chóng biến thành đỏ bừng, miệng hầu khẽ động, suýt chút nữa đã phun ra một ngụm máu tươi.

- Thật mạnh!

Trác Tử Dương dùng tay vỗ lên đầu Man Văn Thiên Tượng, hai chân đạp. Mượn lực phản chấn, thân thể bỗng nhiên bật lên cao bảy tám trượng, đến khoảng không trung gần hai mươi trượng, muốn tránh né Man Văn Thiên Tượng này đụng vào.

Chú!!

Nhưng đúng lúc này, chỉ thấy cái vòi của Man Văn Thiên Tượng mãnh liệt co lại, nhanh như chớp đã đến trước mặt Trác Tử Dương.

- Không tốt!

Mắt thấy cái vòi của Man Văn Thiên Tượng công kích đến đây, Trác Tử Dương biến sắc, một tay ầm ầm đánh ra một, hung hăng nện vào cái vòi của Man Văn Thiên Tượng.

Rắc...!

Một tiếng giòn vang rất nhỏ.

Lần va chạm này, thân thể Trác Tử Dương nghiêng một cái, cánh tay vô cùng nhức mỏi. Tuy cánh tay chưa trực tiếp gãy ra nhưng Trác Tử Dương cảm thấy rõ ràng trên cánh tay hắn có thêm ít nhất một vết rạn, tổn thương không nhỏ. Nếu lại chịu một kích của Man Văn Thiên Tượng, chỉ sợ xương cốt bị bể gãy, bản thân bị trọng thương!

- Súc sinh được lắm! Ăn một kiếm của lão phu!

Giao thủ trong chốc lát, Trác Tử Dương chịu thiệt không nhỏ, sắc mặt không khỏi trầm xuống. Hàm răng cắn chặt, trong miệng truyền ra tiếng gào rú. Thân hình khẽ nhoáng lên, hắn liền mạnh mẽ tấn công Man Văn Thiên Tượng. Chân Vũ Kiếm trong tay mang theo lệ mang, hung hăng đâm tới đầu Man Văn Thiên Tượng.

Xoẹt!

Chân Vũ Kiếm trực tiếp đâm rách da Man Văn Thiên Tượng.

Phốc!

Đâm vào trong trán Man Văn Thiên Tượng!

- Hả?

Nhưng sau một khắc, Trác Tử Dương lại biến sắc.

Hắn cảm thấy rõ ràng tuy phòng ngự làn da của Man Văn Thiên Tượng xa xa không theo kịp Thần Quy Vương kia, thậm chí cũng không bằng Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Nhưng Man Văn Thiên Tượng này cao vài chục trượng, lớp da rất dày. Tuy thanh Chân Vũ Kiếm trong tay Trác Tử Dương sắc bén nhưng chỉ là phong kiếm dài ba bốn thước, thậm chí đều không thể đâm xuyên qua da Man Văn Thiên Tượng. Trác Tử Dương lại hù hăng cắn răng, một tay vỗ lên thân Chân Vũ Kiếm. Phù một tiếng, toàn bộ Chân Vũ Kiếm này liền chui vào trong đầu lâu Man Văn Thiên Tượng...

454. Chương 440: Không Thể Nào Ngăn Cản Dương Thạc!

Vô Tận Thần Công

Chương 440: Không thể nào ngăn cản Dương Thạc!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Răng rắc!

Đụng phải đầu lâu Man Văn Thiên Tượng, Chân Vũ Kiếm lại gặp trở ngại!

Đầu lâu Man Văn Thiên Tượng vô cùng cứng rắn, đúng là đạt tới cấp độ Thần binh cấp năm!

Hơn nữa, độ dày của đầu lâu tuyệt đối không thua kém độ dày lớp da của nó.

Tuy thanh Chân Vũ Kiếm của Trác Tử Dương có thể miễn cưỡng đâm rách hàng phòng ngự đầu lâu của Man Văn Thiên Tượng, nhưng không thể nào trực tiếp xuyên qua. Giờ phút này, nó đang cắm ở chính giữa đầu lâu Man Văn Thiên Tượng!

Rống rống!

Man Văn Thiên Tượng bị Chân Vũ Kiếm đâm vào trong, cảm thấy đau nhức, đầu lắc kịch liệt, vòi dài vung vẩy, mãnh liệt quật trúng Trác Tử Dương.

Rầm!

Trác Tử Dương trực tiếp bị quật bay ra ngoài.

Chỉ một thoáng đã đến hơn mười trượng bên ngoài. Ở giữa không trung, Trác Tử Dương ổn định thân hình, một tay xuất chiêu. Chút một phút, Chân Vũ Kiếm kia rốt cục rút khỏi đầu lâu Man Văn Thiên Tượng, trở về tay Trác Tử Dương. Cầm Chân Vũ Kiếm trong tay, sắc mặt Trác Tử Dương lại rất khó coi. Hắn đường đường là môn chủ Chân Vũ Môn, cao thủ siêu cấp đương thời, vậy mà cũng không làm gì được đầu Man thú này...

- Giải ôi con Ma Hoang Cự Thú, da thô thịt dày, khí huyết mạnh mẽ, đúng là khó đối phó.

Trác Tử Dương giống như tia chớp, nhanh chóng bay lùi lại, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Đường đường là môn chủ Chân Vũ môn, cường giả siêu cấp đương thời, có Chân Vũ kiếm được xưng là đệ nhất thần binh trong tay, vậy mà Trác Tử Dương không thể làm gì được con Man Văn Thiên Tượng này. Không những thế, hắn lại còn bị con Man Văn Thiên Tượng này bức bách đến nỗi rất chật vật, suýt nữa thì bị thương. Với tình cảnh như vậy thì sao sắc mặt Trác Tử Dương có thể đẹp cho được?

Chẳng qua, bản lĩnh của tên Trác Tử Dương này cũng không nhỏ.

Lúc này, hắn không tiếp tục tấn công Man Văn Thiên Tượng nữa, mà lại lui về sau. Tốc độ của hắn rất nhanh, dù Man Văn Thiên Tượng muốn tiến lên tấn công hắn cũng khó mà đuổi theo hắn được.

Bịch! Bịch! Bịch! Bịch!

Tuy Man Văn Thiên Tượng không đuổi kịp Trác Tử Dương nhưng nó vẫn di chuyển bốn chân tiến về phía trước, lao về phía Trác Tử Dương.

Rống rống!

Nó há to miệng, thanh âm gầm rú mãnh liệt từ trong miệng nó truyền ra.

Theo thanh âm gầm rú truyền ra, Man Văn Thiên Tượng mở to miệng, từng luồng lực lượng khí huyết ầm ập cũng từ trong miệng nó tràn ra, giống như cuồng phong, nháy mắt đã trùng kích đến trước mặt Trác Tử Dương.

Dưới sự trùng kích của lực lượng khí huyết này, tuy Trác Tử Dương đã nhanh chóng bay lùi lại nhưng vẫn cảm giác cả người lắc lư, gần như đứng không vững.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, cả người rơi xuống đất.

Bịch! Bịch! Bịch! Bịch!

Hai chân Trác Tử Dương giẫm trên mặt đất, lùi lại mười bảy, mười tám bước, mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

Mà đúng lúc này, con Man Văn Thiên Tượng kia không truy kích được Trác Tử Dương liền quay người lại, lao tới chỗ bốn vị Võ Thánh lồi âm cấp bốn đang đánh nhau là Nam Cung Phá Thiên và ba đại trưởng lão của Chân Vũ môn.

Ầm ầm!

Lực lượng khí huyết khổng lồ giống như úi cao, sóng lớn, mạnh mẽ trùng kích tới chỗ bọn hắn.

- Cái gì? Man Văn Thiên Tượng đang tới chỗ này sao? Mau tản ra.

Ba đại trưởng lão của Chân Vũ môn thấy Man Văn Thiên Tượng xông tới đều biến sắc, không thèm vây đánh Nam Cung Phá Thiên nữa, mà cùng nhau bay ngược lại, chốc lát đã lui lại hơn mười trượng, tránh thoát công kích của Man Văn Thiên Tượng. Mà ngay cả Nam Cung Phá Thiên có thực lực tương đương với Trác Tử Dương cũng nghiêm mặt, phi thân lùi lại, không dám tiếp tục đứng trước đường đi tới của Man Văn Thiên Tượng.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Tuy bốn cao thủ Nam Cung Phá Thiên đã lui lại nhưng địa phương bọn hắn đánh nhau trước kia vẫn có kiếm khí tản ra, không ít kiếm khí chấn động, vừa vụn vụn vào trên người Man Văn Thiên Tượng. Nhưng khi những kiếm khí do Võ Thánh lồi âm cấp bốn này phát ra đâm vào người Man Văn Thiên Tượng, lại không hề tổn thương một chút nào tới Man Văn Thiên Tượng. Thậm chí, trên làn da của nó cũng không hề có một chút dấu vết nào.

Từ đó có thể thấy được phần nào năng lực phòng ngự của Man Văn Thiên Tượng.

Ầm ầm!

Sau khi khiến bốn đại cao thủ Nam Cung Phá Thiên tản ra, Man Văn Thiên Tượng vẫn tiếp tục lao đi, xông tới phía Hoả La Vương cùng phân thân huyền xà Huyền Vũ yêu thánh.

- Nguy hiểm.

Phân thân huyền xà của Huyền Vũ yêu thánh cảm nhận được Man Văn Thiên Tượng đang tới gần liền biến sắc.

- Hoả La Vương, bốn toạ không chấp với người. Ngày khác, đợi phân thân thạch quy của bốn toạ đến, hai đại phân thân hợp nhất, sẽ lĩnh giáo bản lãnh của người.

Phân thân huyền xà quát khê một tiếng, cả người nhanh chóng di chuyển, lao nhanh trên mặt đất.

Thân thể thon dài kia dính sát trên mặt đất, uốn lượn trườn đi, muốn nhanh chóng lui lại hơn mười trượng để tránh né trùng kích của Man Văn Thiên Tượng.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Man Văn Thiên Tượng hành động nhanh chóng, sớm đã tới nơi.

Bốn cái chân to giẫm mạnh trên mặt đất, giống như nghĩ muốn một cước giẫm bẹp phân thân huyền xà này.

Phân thân huyền xà kinh hãi. Dưới sự giẫm đạp của Man Văn Thiên Tượng, vị đệ tam yêu thánh đương thời này cực kỳ kinh sợ, cả người vắn vẹo, tốc độ tăng vọt, xiu xiu vài tiếng, nháy mắt đã chạy xa được 200 – 300 trượng.

- Ha ha ha ha, Huyền Vũ, người còn mặt mũi uy hiếp ta sao? Còn muốn sau khi hai cái phân thân hợp nhất áp đảo bốn vương sao? Có giỏi thì người đấu với Man Văn Thiên Tượng này một trận để bốn vương được nhìn thấy thực lực chân chính của đệ tam yêu thánh đương thời đi, ha ha ha ha ha...

Bên kia, Hoả La Vương ngồi ngay ngắn trên Thánh Hoả Vương Toạ, lơ lửng giữa không trung, cười ha hả.

Ầm ầm!

Chẳng qua, một lát sau, vốn Man Văn Thiên Tượng tấn công về phía phân thân huyền xà lại mang theo kinh phong mạnh mẽ mãnh liệt tấn công về phía này.

Vù vù vù hô!

Hoả diễm hùng hực phía trên của Hoả La Vương bị nhiễu loạn, suýt chút thì cháy ngược lại, cuốn Hoả La Vương vào trong đó. Hoả La Vương nhìn thấy cảnh này liền biến sắc, vội vàng điều khiển Thánh Hoả Vương Toạ bay đi, Chiu...u...u! một tiếng, đã cách xa 100 trượng, ở trên cao bốn năm mươi trượng, tránh được trùng kích khí huyết của Man Văn Thiên Tượng mới thả lỏng một chút.

Sau khi Man Văn Thiên Tượng truy kích phân thân huyền xà, lại hung hăng lao về phía cột sáng hư không chín màu gần lối vào mộ của Nhân Hoàng. Một tiếng ầm vang, cả người nó cùng cột sáng hư không kia đâm mạnh vào nhau.

Phanh!

Sau một khắc, thân thể Man Văn Thiên Tượng bị bắn ra ngoài mấy chục trượng, ngã xuống mặt đất.

Chẳng qua, tuy nó bị cột sáng hư không chín màu oanh kích nhưng trên người không có một chút vết thương nào, sinh khí vẫn dồi dào, cực kỳ mạnh mẽ.

- Đầu Man Thú này thật lợi hại.

Nhìn thấy tình cảnh này, đám người Trác Tử Dương cùng Nam Cung Phá Thiên đều biến sắc.

Tuy Man Văn Thiên Tượng bị cột sáng hư không này oanh kích, bị bắn ra ngoài, nhưng đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên đều biết rõ, với thực lực của Man Văn Thiên Tượng, muốn xông vào mộ của Nhân Hoàng là chuyện rất đơn giản.

Man Văn Thiên Tượng có được thực lực tương đương với cường giả siêu cấp tuyệt đỉnh đương thời như Dương Thiên, Thần Quy Vương.

- Trác Tử Dương, người bị con Man Văn Thiên Tượng này đánh bại cũng không oan.

455. Chương 441: Cao Tăng Hiến Tông, Thông Thiên Chân Như Nhân!

Vô Tận Thần Công

Chương 441: Cao tăng Hiến Tông, thông thiên Chân Như Nhân!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Hồi trước, tuy thực lực Trần Quốc Công Dương Nghiệp kém Dương Thiên hiện nay, nhưng cũng không kém người là mấy. Dù hắn không có thần binh như Chân Vũ kiếm nhưng thân là Đại Chu Trần Quốc Công thì chắc chắn cũng có vài món pháp khí mạnh mẽ. Nhưng, hắn phải liên thủ với hơn mười tên Võ Thánh của Đại Chu, lại có thêm hai cơ quan Cự Thủ mới có thể đánh lui được con Man Văn Thiên Tượng này.

- Bây giờ, thực lực của Man Văn Thiên Tượng còn mạnh hơn trước, vậy nên, người không phải đối thủ của nó.

Nam Cung Phá Thiên chấp tay sau lưng, chậm rãi nói.

Trác Tử Dương nheo lại hai mắt, cũng hiểu Nam Cung Phá Thiên nói là sự thật.

Trăm năm trước, Man Văn Thiên Tượng chính là cường giả siêu cấp tuyệt đỉnh của Thú tộc.

Rất nhiều Võ Thánh liên thủ mới có thể đánh lui được nó.

Tuy thực lực của Trác Tử Dương mạnh mẽ, nhưng nếu một người hắn so với hơn mười Võ Thánh Đại Chu lúc trước thì vẫn kém quá xa, vậy nên, bị Man Văn Thiên Tượng đánh bại cũng không mất mặt.

- Man Văn, trở về.

Man Văn Thiên Tượng vừa mới không cẩn thận dẫm vào cột sáng hư không chín màu, ngã xuống đất một chút, lưng lay thân mình, mới vừa bò lên đã lập tức nghe được một tiếng kêu nhỏ.

- Vâng, chủ nhân.

Man Văn Thiên Tượng há miệng nói ra ba chữ kia xong, liền di chuyển bốn chân, rầm rầm chấn động, chạy về phía Dương Thạc, Dương Dịch. Sau khi nó đến gần chỗ Dương Dịch, còn cố gắng giảm tốc độ, thu liễm khí tức, miễn cho lực lượng khí huyết mạnh mẽ của nó làm tổn thương Dương Dịch.

Dương Dịch chính là chủ nhân của Man Văn Thiên Tượng này.

Đại Thần Âm Linh Đang đã hoàn toàn thu phục được Man thú siêu cấp này.

- Hoàn toàn thu phục được rồi sao... tốt, tốt, tốt quá.

Dương Thạc rũ mắt xuống, không nhìn được bữu môi một cái, vươn lưỡi liếm bờ môi, trong hai mắt bắn ra ánh sáng kích động.

Không cần phải bàn về thực lực của Man Văn Thiên Tượng nữa. Vừa rồi, một mình nó có thể đánh tan đám cường giả tầng thứ hai đương thời như Nam Cung Phá Thiên, Trác Tử Dương, Hoả La Vương, phân thân huyền xà, thậm chí còn va chạm với cột sáng hư không chín màu. Thông qua việc này đã có thể thấy rõ thực lực của Man Văn Thiên Tượng rồi.

Bây giờ, nó lại thành một sủng thú của Dương Dịch, chịu Dương Dịch khống chế rồi sao? Với tình trạng này, có thể nói, thực lực của Dương Dịch cũng đã đi vào hàng ngũ tuyệt đỉnh đương thời rồi.

- Thiếu gia, con Man Văn Thiên Tượng này vừa mới mở ra linh trí, cường độ thần hồn còn kém ta một chút, nên ta mới có thể dùng Đại Thần Âm Linh Đàng điều khiển nó. Việc này đã vượt xa so với người bình thường. Nếu là tên vương tử Nam Man lúc trước, dù hắn có thực lực Võ Thánh, nhưng muốn dùng Thú Âm Linh Đàng để khống chế con Man Văn Thiên Tượng này cũng rất khó, xác suất thành công chưa tới 10%.

Dương Địch trầm giọng nói.

Dương Địch dùng Đại Thần Âm Linh Đàng điều khiển Man Văn Thiên Tượng đã vượt xa so với người bình thường rồi.

Nguyên nhân chủ yếu là do Đại Thần Âm Linh Đàng mạnh hơn rất nhiều so với Thú Âm Linh Đàng.

Lúc trước, Man Văn Thiên Tượng chính là Thần Thú trấn tộc của tộc Nam Man. Nhưng thực tế, lúc đó Man Văn Thiên Tượng là bị Thú Âm Linh Đàng điều khiển thôi.

Nhưng, trong trận chiến hồi trước, Man Vương của tộc Nam Man, người khống chế Thú Âm Linh Đàng lúc đó bị cao thủ Đại Chu vây giết, nên Man Văn Thiên Tượng này mới thoát được điều khiển, có cơ hội được tự do và trốn vào trong rừng sâu.

Nó tu luyện trăm năm, đã mở ra linh trí, tự thấy với thực lực bây giờ của mình mà gặp được người có Thú Âm Linh Đàng thì cũng chưa chắc đã điều khiển được nó. Chỉ tiếc, nó không biết rằng, Thú Âm Linh Đàng đã sớm biến thành Đại Thần Âm Linh Đàng, tác dụng đã tăng lên, dưới sự điều khiển của Dương Địch liền có thể khống chế được nó.

Man Văn Thiên Tượng này chỉ có thể cảm thán một tiếng, số mệnh mình không may mắn mà thôi.

- Man văn, sau này ta là chủ nhân của ngươi, thiếu gia Dương Thạc cũng là chủ nhân của ngươi, ngươi cũng phải nghe theo mệnh lệnh của hắn, hiểu rõ chưa.

Dương Địch nhìn thẳng Man Văn Thiên Tượng, nghiêm mặt, trầm giọng nói.

- Vâng, chủ nhân.

Man Văn Thiên Tượng thấp giọng đáp một tiếng.

- Tốt.

Dương Thạc nhẹ gật đầu.

- Man văn, sau này ngươi hãy ở bên cạnh chủ nhân của ngươi, cố gắng bảo vệ là được rồi. Ngươi muốn đánh bại đời sau của tổ tiên Dương Nghiệp của ta để tâm cảnh thông suốt sao? Đời sau của tổ tiên Dương Nghiệp có thực lực mạnh nhất chính là Trấn Quốc Công Dương Thiên hiện nay. Thực lực của hắn còn mạnh hơn ta gấp trăm lần. Nếu ngươi đánh bại ta mà không đánh bại hắn thì tâm cảnh của ngươi vẫn không thể thông suốt được. Bây giờ, ngươi đã thành sủng thú của Tiểu Địch thì ta sẽ giúp ngươi đánh bại Dương Thiên để tâm cảnh ngươi được thông suốt, thực lực được gia tăng.

Dương Thạc nói với Man Văn Thiên Tượng.

Tuy Man Văn Thiên Tượng bị Dương Địch điều khiển nhưng vẫn có trí nhớ cùng linh trí.

Nó có cừu oán với Trấn Quốc Công Dương Nghiệp trước đây. Bây giờ, nó cần đánh bại đời sau của Dương Nghiệp mới có thể thông suốt tâm cảnh, thực lực mới tăng tiến. Mà người có tính đại biểu lớn nhất trong số con cháu của Dương Nghiệp không phải Dương Thạc mà là Dương Thiên.

- Đa tạ thiếu gia.

Man Văn Thiên Tượng nghe được những lời này của Dương Thạc liền hai mắt sáng ngời, trong miệng lẩm nhẩm hai chữ Dương Thiên, rồi nằm rạp xuống mặt đất, cảm ơn Dương Thạc.

- Ngươi đi theo Tiểu Địch đi.

Dương Thạc nói với Man Văn Thiên Tượng một tiếng rồi không quản tới nó nữa, mà nhìn về phía cột sáng hư không chín màu kia.

- Bây giờ đã có Man Văn Thiên Tượng, nếu muốn trực tiếp xông vào trong mộ của Nhân Hoàng cũng không phải việc quá khó, dù là đám cao thủ Chân Vũ môn cũng không thể ngăn cản được ta.

Đã có được Man Văn Thiên Tượng, thực lực của Dương Thạc lại tăng thêm.

Việc muốn vào mộ của Nhân Hoàng đã không còn là chuyện khó đối với Dương Thạc nữa. Dù không có Man Văn Thiên Tượng, Dương Thạc cũng tự tin, với Cửu Dương Chân Thân có được phòng ngự như thần binh cấp năm của mình thì cũng có thể xông qua cột sáng hư không chín màu để vào trong hầm mộ của Nhân Hoàng.

Nhưng lúc này, Dương Thạc vẫn còn một chút e sợ đối với việc xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng.

- Mặc dù hầm mộ của Nhân Hoàng có rất nhiều cơ may lớn, nhưng cũng tràn ngập nguy hiểm.

Dương Thạc biết rõ, trong hầm mộ của Nhân Hoàng chắc chắn là cực kỳ nguy hiểm.

Lúc này, mộ của Nhân Hoàng vừa mới mở ra mà đã xuất hiện cột sáng hư không chín màu rồi. Nếu vào trong mộ của Nhân Hoàng thì càng có khả năng gặp được nguy hiểm lớn hơn nữa.

Hiện nay, thực lực của Dương Thạc còn quá yếu.

Dù hai phân thân cùng liên thủ cũng còn lâu mới là đối thủ của những cao thủ như Trác Tử Dương.

Tuy bây giờ, hắn có Man Văn Thiên Tượng nhưng Man Văn Thiên Tượng cũng không phải vạn năng. Trong chém giết bình thường, tuy Man Văn Thiên Tượng có thể phát huy ra uy lực của cường giả tuyệt đỉnh, ngay cả Dương Thiên cũng phải kiêng kị Man Văn Thiên Tượng vài phần. Nhưng, một khi xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng, đối mặt với nguy hiểm không biết trước, Dương Thạc cảm giác, dù có Man Văn Thiên Tượng ở bên cạnh thì cũng không thể bảo vệ mình chu toàn được.

Hiện tại, tuy có thể xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng.

Nhưng cuối cùng, có đáng giá hay không thì không thể nói trước được.

- Vốn mình nghĩ rằng, đợt mộ của Nhân Hoàng mở ra được một thời gian, sau khi toàn bộ đám cao thủ Trác Tử Dương tiến vào đó thì mình sẽ lại đi vào, như vậy, nguy hiểm sẽ giảm đi.

- Bây giờ, mình có thể đi vào mộ của Nhân Hoàng trước bọn hắn một bước. Không có bọn hắn đi trước dò đường, mà mình lại biết rất ít về nguy hiểm trong mộ Nhân Hoàng, bởi vậy, chỉ sợ nguy hiểm sẽ tăng lên gấp mười gấp trăm lần. Tuy mạo hiểm càng lớn thì lợi ích thu được cũng càng lớn, nhưng nếu nguy hiểm vượt qua sự thừa nhận của chính mình thì dù lợi ích có nhiều hơn nữa cũng không còn ý nghĩa gì nữa rồi.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Sớm đi vào mộ của Nhân Hoàng thì nguy hiểm càng lớn, đồng thời cũng thu được lợi ích càng lớn.

Nhưng nếu quá mức nguy hiểm, mười phần chết, không phần sống thì thu được lợi ích lớn có ý nghĩa gì?

Chết rồi thì lợi ích lấy được cũng không dùng được.

Bây giờ, Dương Thạc đang cân nhắc nguy hiểm trong mộ của Nhân Hoàng, rốt cuộc có đáng giá để mình lập tức xông vào trong đó hay không.

- Thiếu gia.

Đúng lúc này, Dương Địch ở bên cạnh chợt mở miệng nói.

- Tuy trong mộ Nhân Hoàng có vô số bảo vật, công pháp, nhưng mặc dù chúng ta lấy được một ít bảo vật cũng chưa chắc chúng ta có thể sử dụng nó. Cho dù lấy được truyền thừa của Nhân Hoàng, thì những công pháp vũ kỹ này cũng chưa chắc thích hợp chúng ta. Bây giờ, vào hầm mộ của Nhân Hoàng chính là một lần đánh bạc.

Dương Địch nhỏ giọng nói.

Đánh bạc, thu được lợi ích hay không thì phải cân nhắc kỹ càng.

- Theo ý của ta, chúng ta cùng bọn hắc xông vào mộ của Nhân Hoàng thì chẳng bằng đến một nơi khác... Có lẽ, lợi ích thu được từ chỗ đó so với trong mộ Nhân Hoàng còn nhiều hơn...

Dương Dịch mỉm cười, trên mặt có nét khác thường, thấp giọng nói.

- Có một nơi mà lợi ích thu được còn lớn hơn trong mộ Nhân Hoàng sao?

Dương Thạc sững sờ, không biết nơi đó trong lời của Dương Dịch là chỗ nào.

Chẳng qua, Dương Thạc không thể nào sánh với trí tuệ của Dương Dịch, nàng thông minh tài trí, lại nhanh nhẹn, có thể nghĩ tới việc mà Dương Thạc không nghĩ đến. Bây giờ, Dương Thạc biết, nàng như vậy là có đạo lý của nàng.

- Chỗ đó chính là...

Dương Dịch không chần chừ, lập tức nói:

- Chân Vũ môn.

Từ trong miệng Dương Dịch truyền ra ba chữ kia.

- Chân Vũ môn sao?

Nghe được những lời này của Dương Dịch, Dương Thạc không khỏi sững sờ.

Sau một khắc, trong lòng Dương Thạc khẽ động, lập tức đã hiểu được ý của Dương Dịch. Hắc không nhìn được, hai mắt toả sáng.

Địa phương theo như lời Dương Dịch chính là nơi ở của thánh địa võ đạo Chân Vũ môn trong Huyền Vũ sơn.

Chân Vũ môn chính là đệ nhất thánh địa võ đạo đương thời. Nó vốn là một chỗ cực kỳ bí mật, tuy kém mộ của Nhân Hoàng một chút nhưng trong đó cũng có rất nhiều bảo vật, công pháp... Đó chính là một bảo khố.

Bây giờ, hầu hết các cường giả đều quan tâm đến hầm mộ của Nhân Hoàng vừa mới mở ra này, nhưng Dương Dịch lại có suy nghĩ khác người, nghĩ đến nơi ở của Chân Vũ môn.

Bên trong nơi ở của Chân Vũ môn có rất nhiều các loại bảo vật pháp khí, linh đan diệu dược, thiên tài địa bảo, thậm chí là thần công bí điển. Những thứ này cũng không phải là thứ quan trọng nhất đối với Dương Thạc. Mà thứ quan trọng nhất với Dương Thạc là một bộ thượng cổ huyền công – Cửu Dương huyền công.

Lúc trước, Cửu Dương huyền công lưu truyền từ Đại Lâm tự, chia làm ba phần, một phần ở Đại Lâm tự, về sau rơi vào tay Nam Lâm tự, một phần khác rơi vào Thiên Kiếm Môn, còn một bộ phận cuối cùng thì ở bên trong Chân Vũ môn.

Không những thế, bộ phận Cửu Dương huyền công trong Chân Vũ môn kia còn là phần nguyên vẹn nhất. Tổ sư Chân Vũ môn đã dựa vào bộ phận huyền công này để sáng chế ra Thuần Dương Vô Cực Công. Mặc dù bộ thuần dương công này còn chưa đạt tới cấp độ huyền công nhưng cũng là số một trong các công pháp thuộc cấp thần công bí điển khác.

Cửu Dương huyền công trong Chân Vũ môn có sức hấp dẫn rất lớn đối với Dương Thạc.

Tư chất Dương Thạc không cao, nên phải tu luyện công pháp có độ phù hợp cực ới có thể nhanh chóng gia tăng thực lực được.

Mà Cửu Dương huyền công chính là bộ công pháp có độ phù hợp cao nhất đối với Dương Thạc.

Có thể nói, dù Dương Thạc đi vào mộ của Nhân Hoàng và đã chiếm được truyền thừa Nhân Hoàng Tam quyết thì cũng không có lợi ích thực tế bằng việc Dương Thạc lấy được bộ Cửu Dương huyền công tăng thứ bốn.

- Đi tới nơi ở của Chân Vũ môn sao.

Dương Thạc cup mắt xuống, trong lòng suy nghĩ nhanh chóng.

- Chắc bên trong Chân Vũ môn cũng có vô số phòng hộ cấm chế, sẽ không dễ dàng xông vào được. Chẳng qua, so sánh với mộ của Nhân Hoàng việc xông vào nơi ở của Chân Vũ môn sẽ giảm đi mấy lần, thậm chí là mấy chục lần.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Tiến vào mộ của Nhân Hoàng, đầu tiên Dương Thạc phải đối mặt với một số cấm chế.

Đây là nguy hiểm trong mộ của Nhân Hoàng. Mà ngoại trừ nguy hiểm này, Dương Thạc còn phải đối mặt với uy hiếp của các cường giả khắp nơi.

Đầu tiên chính là Dương Thiên đã xông vào mộ Nhân Hoàng.

Một khi gặp được Dương Thiên trong mộ Nhân Hoàng, Dương Thạc không có nửa phần thắng.

Tuy Dương Thạc đến đây và muốn cứu Lục ca từ trong tay Dương Thiên, nhưng tuyệt đối không thể coi thường. Hiện tại, phải tăng cường thực lực bản thân mới là quan trọng nhất.

Cho dù không gặp được Dương Thạc nhưng những cao thủ cấp thứ hai đương thời như Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh đều có địch ý với Dương Thạc. Nếu vào mộ của Nhân Hoàng, Dương Thạc phải đề phòng những cường giả cấp thứ hai này. Với nguy hiểm trùng trùng như vậy, Dương Thạc đừng nghĩ đến thu được lợi ích mà dù muốn tự bảo vệ mình cũng rất khó.

Còn nếu đến nơi ở của Chân Vũ môn thì...

Tuy nơi ở của Chân Vũ môn có các loại cấm chế phòng hộ.

Nhưng một khi phá tan cái cấm chế này thì nguy hiểm bên trong Chân Vũ môn sẽ giảm đi nhiều.

Cần phải biết, hiện nay, các cao thủ trên Võ Thánh, nhất là Võ Thánh lôi âm cấp bốn trở nên đều đã đến gần mộ của Nhân Hoàng.

Một khi vào trong Chân Vũ môn, Dương Thạc sẽ không còn gặp phải địch thủ.

Lúc đó, muốn lấy được bộ Cửu Dương huyền công trong nơi ở của Chân Vũ môn cũng không phải quá khó.

- Tạm thời bỏ qua mộ của Nhân Hoàng, đến nơi ở của Chân Vũ môn trước, xem có thể lấy được bộ Cửu Dương huyền công hay không. Nếu lấy được Cửu Dương huyền công tầng thứ tư, thứ năm rồi mình tu luyện thành những công pháp này thì thực lực sẽ gia tăng rất nhanh, chắc chắn có thể chống lại Dương Thiên được. truyện copy từ

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ rồi làm ra quyết định.

- Chẳng qua, bây giờ đã đến gần mộ của Nhân Hoàng, nếu không tiến vào đó mà rời đi sẽ khiến những cao thủ như Trác Tử Dương nghi ngờ. Dù phải rời đi cũng phải tìm thời cơ thích hợp mới được.

Dương Thạc nhỏ giọng nói với Dương Địch.

- Ủ.

Dương Địch nhẹ gật đầu, đồng ý.

Bây giờ, phải chờ đợi thời cơ, để chuẩn bị rời khỏi đây, đến Chân Vũ môn.

456. Chương 442: Bắc Địa Man Vương Cũng Dám Âm Ỉ?

Chương 442: Bắc Địa Man Vương cũng dám âm ỉ?

Nghĩ xong những điều này, Dương Thạc cùng Dương Địch đều lơ lửng giữa không trung, không hề động đậy, thậm chí hai mắt bắt đầu nhắm lại, giống như đang dưỡng thần.

Còn Man Văn Thiên Tượng thì nằm rạp trên mặt đất, vị trí dưới chân Dương Địch.

Bởi vì lúc trước, Thần Quy Vương đã từng nói qua, hiện tại đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên đều không thể tiến vào mộ của Nhân Hoàng, nên lúc này, những người này đều không sốt ruột.

Trong lúc nhất thời, chỗ này tạo nên thế giằng co.

Mấy cao thủ như Nam Cung Phá Thiên cũng đều nhắm mắt dưỡng thần, không nói gì.

Chíu...u...u! Chíu...u...u! Chíu...u...u!

Gần mộ của Nhân Hoàng có không ít cao thủ đã đến.

Có cả võ giả nhân loại, yêu thánh Thú tộc, thấp nhất cũng có tu vi Đại Tông Sư trở lên.

- Ồ? Tử Dương chân nhân, còn có môn chủ Nam Cung đều đã đến chỗ này rồi à? Đó là... phân thân huyền xà của Huyền Vũ yêu thánh sao? Còn có Thánh Hoả Vương Toạ... là Hoả La vương đã đến.

- Cao thủ bậc này mà còn chưa thể vào được mộ của Nhân Hoàng sao? Chắc bây giờ còn chưa thể vào đó được rồi...

Sau khi những cao thủ này đến đây, nhìn thấy đám người Trác Tử Dương thì đều biến sắc, không dám tới gần, chỉ dám đứng cách đó 200 – 300 trượng.

- Một đôi nam nữ kia là ai? Hình như dưới chân bọn họ là một mảnh thú mạnh mẽ. Có thể sánh cùng Tử Dương chân nhân, môn chủ Nam Cung thì chắc thực lực của đôi nam nữ này cũng không đơn giản.

Những cao thủ này cũng rất tò mò về Dương Thạc và Dương Địch.

Suốt một ngày một đêm đều không có cao thủ siêu cấp đến.

Lúc mặt trời lại chuẩn bị nhô lên.

Oanh!

Bỗng nhiên, từ hướng tây nam, một luồng khí tức mạnh mẽ lao tới.

Chíu...u...u!

Trên bầu trời ở phía đó, một luồng ánh sáng vàng kim nhanh chóng bay tới, nháy mắt đã đến chỗ đám người Dương Thạc, bao phủ toàn bộ đám người Dương Thạc, Nam Cung Phá Thiên, Trác Tử Dương. Độ sáng của luồng ánh sáng này cũng không thua kém nhiều với cột sáng hư không chín màu kia.

- Hả? Đây là... Phật Môn Thông Thiên Chân Như Nhân sao? Đây là thần thông mạnh mẽ của Phật môn có thể nhìn ra bản chất thật sự của sự vật. Vậy là chủ trì của Hiển Tông Kim Phật tự đã đến.

Cùng lúc đạo ánh sáng này bay tới, đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên đều biến sắc. Trác Tử Dương chậm rãi nói.

- Trác Tử Dương, Huyền Vũ, huyết mộ Nhân Hoàng này chắc hẳn là do các người mở ra chứ?

- Ồ? Nam Cung Phá Thiên, Hoả La Vương, các người cũng đã đến rồi? Tốc độ thật nhanh, còn nhanh hơn lão nạp mấy phần... Không biết mấy tên cường giả siêu cấp đương thời khác có đến không? Chắc hẳn Dương Thiên, Đại Bằng đã tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng rồi. Còn có vị lão Quy kia, chắc hẳn cũng sớm xuất thế, tiến vào trong huyết mộ rồi...

Một âm thanh vô cùng già nua truyền tới từ hướng tây nam.

Trong âm thanh này lại mang theo Phạm âm lượn lờ, rơi vào trong tai Dương Thạc Dương Địch, trong đầu lập tức liên tưởng ra hình tượng một lão tăng.

- Là chủ trì Kim Phật Tự Hiển Tông!

Dương Thạc và Dương Địch liền nhìn nhau.

Tuy hai người không biết chủ trì Huyền Tông này, nhưng vừa rồi Trác Tử Dương cũng đã nói ra thân phận của hắn.

Hơn nữa vị cường giả siêu cấp vừa đến này, trong lúc nói chuyện, âm thanh đều mang theo Phạm âm. Trừ phi là cao tăng đắc đạo, nhân vật siêu cường trong Phật môn, bằng không thì không thể có công lực bậc này.

Không phải chủ trì Kim Phật Tự Hiển Tông thì là người nào đây?

Rầm rầm!

Chủ trì Hiển Tông này nói chuyện, đồng thời trên bầu trời phía tây nam, đạo kim sắc quang mang kia cũng nhanh chóng chiếu xa lên thân thể đám người Dương Thạc.

- Hả?

Bị kim quang này chiếu vào, thân thể Dương Thạc và Cửu Dương Chân Thân vừa ngưng tụ lại cũng đều nhướng mày.

Sau một khắc, hai thân thể này đều nhanh chóng biến hóa. Trên Cửu Dương Chân Thân, hai cánh sau lưng, áo giáp màu đen bên ngoài cũng đều nhanh chóng biến mất. Trong nháy mắt, Cửu Dương Chân Thân này dĩ nhiên biến thành một nam tử thanh niên cao thước tám, chính là Cửu Dương Chân Thân trạng thái không biến thân.

Thân thể Dương Thạc cũng như thế, thân hình cao hơn một trượng cũng nhanh chóng thu nhỏ lại, trở thành cao trên dưới thước tám, giải trừ trạng thái biến thân Đệ Nhị Trọng Huyền Ứng.

- Đạo kim quang này có thể bài trừ biến thân của ta?

Dương Thạc không khỏi thầm giật mình.

- Thiếu gia, người đến bên cạnh ta đi!

Chú!!

Thân hình Dương Địch khê động, bảo vệ Dương Thạc. xem tại

- Đây là đại thần thông của Phật Môn, Thông Thiên Chân Như Nhân, có thể giải trừ tất cả ảo giác trên thế gian, nhìn thấy đúng bản chất. Pháp môn hạng nhất này rất khó luyện thành. Có lẽ lúc trước chủ trì Mật Tông chưa luyện thành bí pháp này, nếu không thì cũng không để Ẩn Giao Vương quấy Kim Phật Tự long trời lở đất rồi. Chỉ cần chủ trì Hiển Tông thi triển Thông Thiên Chân Như Nhân này thì có thể khóa chặt vị trí Ẩn Giao Vương. Hơn nữa phân thân Giao Vương của Ẩn Giao Vương mà bị hấn quét qua một cái, sẽ trực tiếp tiêu tán mất... Ẩn Giao Vương bị Thông Thiên Chân Như Nhân này khắc chế rất sâu!

Sắc mặt Dương Địch ngưng trọng, nhanh chóng thấp giọng nói ra.

Thông Thiên Chân Như Nhân bài trừ tất cả ảo giác trên thế gian, để tất cả trở về trạng thái đúng như bản tính.

Biến thân Huyền Ứng, biến thân Hắc Hùng của Dương Thạc đều không phải trạng thái chân thật của hắn, bị Thông Thiên Chân Như Nhân quét trúng, lập tức sẽ khôi phục trạng thái hình người ban đầu. Mà Giao Vương Kim Thân của Ẩn Giao Vương lại càng không phải bản thể của Ẩn Giao Vương, đụng phải Thông Thiên Chân Như Nhân thì cũng lập tức phải nứt vỡ ra.

Chỉ tiếc rằng không đợi đến khi gặp phải Thông Thiên Chân Như Nhân, Ẩn Giao Vương đã bị Dương Thạc chém giết.

- Thiếu gia, Thông Thiên Chân Như Nhân này xem như một loại bí pháp thần hồn đặc thù, chủ yếu vẫn là bài trừ ảo giác, ngoài ra còn có thể khiến thần hồn vững chắc. Lúc trước, kiện pháp khí kia của Dương Tử Mặc hình như là Chân Như Châu, chính là dùng một con mắt của vị cao tăng Phật Môn đã tu thành Thông Thiên Chân Như Nhân chế tạo thành.

Dương Địch còn nói thêm.

- Như vậy sao? Đại thần thông Phật Môn này thật lợi hại, sau khi tu thành, móc mắt ra còn có thể chế thành pháp khí...

Dương Thạc hít sâu một hơi, trên mặt mang theo vẻ tán thưởng.

Thông Thiên Chân Như Nhân có thể làm một kiện pháp khí phòng ngự thần hồn.

Chuyện này cũng bình thường.

Trên thực tế, rất nhiều pháp khí trên thế gian này đều được chế tạo từ một bộ phận thân thể của một số mãnh thú dị thú.

Ví dụ như Man Thần Thủ trong tay Dương Thạc, chính là dùng ngà voi Man Văn Thiên Tượng chế thành.

Về bản chất, nhân loại cũng là một loại như mãnh thú dị thú. Sau khi tu luyện, một bộ phận trên thân thể nhân loại có được năng lực đặc thù nào đó, cũng có thể chế tạo thành pháp khí.

Đối với việc này, Dương Thạc cũng có thể lý giải được.

- Thiên Duyên Lực, người ở trong Kim Phật Tự Hiển Tông không xuất thế mấy chục năm rồi, không thể tưởng tượng được lại có tin tức linh thông, nhìn một cái lập tức nhận ra chúng ta. Chẳng lẽ Thông Thiên Chân Như Nhân này của người ngoại trừ bài trừ ảo giác, còn có thể dò xét thân phận của chúng ta sao?

457. Chương 443: Lực Trảm Bắc Địa Man Vương!

Chương 443: Lực Trảm Bắc Địa Man Vương!

Nghe thấy chủ trì Hiển Tông nói ra danh tính của mình, Nam Cung Pháp Thiên lạnh lùng nói ra.

Chủ trì Hiển Tông tên là Thiên Duyên Lực, luận niên kỷ thì cũng phải lớn hơn đám người Nam Cung Pháp Thiên, Trắc Tử Dương hai ba mươi tuổi, thậm chí cũng có thể xem như cao thủ đời trước.

Trong mấy chục năm nay, hắn đều bế quan tiềm tu trong Kim Phật Tự, hầu như chưa từng tiếp xúc với đám người Nam Cung Pháp Thiên.

Nhưng hắn hiển nhiên không phải loại người bẻ tắc tin tức, hiểu rõ thân phận của những cao thủ “hậu bối” như Nam Cung Pháp Thiên như lòng bàn tay.

- Thiên Duyên Lực, thu lại Thông Thiên Chân Như Nhân của người đi. Chỉ bằng mấy điểm tu vi hiện tại của người, không có khả năng nhìn thấu bản thể của bốn tọa đâu!

Cùng lúc đó, trong miệng phân thân Huyền Xà của Huyền Vũ Yêu Thánh chợt truyền ra mấy câu như vậy.

Thông Thiên Chân Như Nhân tỏa ra tia sáng màu vàng chiếu xa lên người phân thân Huyền Xà. Phân thân Huyền Xà không ngừng tản mát ra hào quang, dường như sắp hiện ra hư ảo một loại mãnh thú kỳ dị, nhưng rốt cục vẫn không thể nào hiện ra rõ ràng.

- Lão nạp đã sớm nghe nói Huyền Vũ Yêu Thánh chính là dị chủng thiên phú, sau khi sinh ra không lâu, bản thể sẽ hóa thành hai loại dị thú Huyền Xà và Thạch Quy. Lão nạp tu thành Thông Thiên Chân Như Nhân này, muốn một ngày nhìn thấy bản thể của Huyền Vũ Yêu Thánh... Không thể tưởng tượng được, vẫn còn khó có thể làm được...

Âm thanh già nua kia lại truyền đến lần nữa.

Cùng lúc đó.

Chú!!

Thông Thiên Chân Như Nhân phát ra tia sáng màu vàng rốt cục cũng biến mất.

- Hừ! Thiên Duyên Lực, chờ người tu thành Hư Không Vô Thánh rồi lại đến xem bản thể bốn tọa nhé!

Phân thân Huyền Xà của Huyền Vũ Yêu Thánh hừ lạnh nói.

Uỳnh!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Gần như đúng lúc phân thân Huyền Xà nói ra những lời này, phía trên hướng tây nam, một lão tăng có thân ảnh khô gầy nhanh chóng đi tới bên này.

Tuy vô cùng khô gầy, nhưng lão tăng này đi tới từng bước một, vẫn tản mát ra lực lượng khí huyết vô cùng mạnh mẽ. Nhìn từ ngoài vào, thân hình lão tăng này nhiều nhất chỉ có sáu bảy mươi cân, nhưng khí huyết dày đặc phát ra trên người hắn, mãnh thú nặng ngàn cân cũng đều không thể so sánh được!

Đúng là chủ trì Kim Phật Tự Hiển Tông, cũng là cao thủ đứng đầu Kim Phật Tự Hiển Tông, Thiên Duyên Lực!

Chủ trì Hiển Tông Thiên Duyên Lực đã đến, phía sau hắn còn có ba thân ảnh.

Cũng vô cùng gầy, giống như cây khô vậy.

Trên người ba thân ảnh này cũng đều tản mát ra lực lượng khí huyết đậm đặc. Nhưng ba người này đều có làn da đen nhánh, tản mát ra hào quang như kim loại, hai mắt trống rỗng vô thần, lúc tiến lên cũng không phải di chuyển linh hoạt mà hai chân cứng ngắc trực tiếp lướt đi trên mặt đất, giống như một cây khô thật sự!

- Phật Môn Kim Thân? Thiên Duyên Lực, người rõ ràng đã luyện chế thành ba bộ Phật Môn Kim Thân. Khi còn sống, ba bộ Kim Thân này ít nhất cũng là Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm. Thiên Duyên Lực, hiện tại người đã chuẩn bị đầy đủ, còn mang đến ba bộ Kim Thân này. Xem ra chí bảo trong huyết mộ Nhân Hoàng cũng là tình thế bất buộc với người rồi...

Nhìn thấy Thiên Duyên Lực này xuất hiện, chứng kiến ba thân hình như cây khô sau lưng hắn, hai mắt Trác Tử Dương đã sớm hép lại.

Ba bộ cây khô Thiên Duyên Lực mang theo chính là thi thể còn lại sau khi cao thủ Kim Phật Tự chết đi. Mấy cao tăng này ít nhất đều là Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, sau khi chết, thân thể bất hủ có thể duy trì mấy trăm năm. Mà được tế luyện bằng phương thức đặc thù, lại càng luyện thành pháp khí hình người, hầu như có thể bảo tồn vĩnh cửu.

Vừa rồi Dương Thạc còn cảm thấy kinh ngạc với việc luyện bộ phận trên thân thể thành pháp khí.

Hiện tại lập tức nhìn thấy Thiên Duyên Lực này dẫn theo ba bộ pháp khí hình người chân chính.

- Ha ha, Trác Tử Dương, Chân Vũ Môn người có vô số cao thủ. Nếu lão nạp không mang ba bộ Kim Thân này tới, làm sao có thể chống lại Chân Vũ Môn các người?

Thiên Duyên Lực bước đến, cười cười ha ha, nói ra.

- Ồ?

Sau một khắc, Thiên Duyên Lực này chợt nhìn thấy đầu Man Văn Thiên Tượng dưới thân Dương Thạc Dương Địch.

- Đây là hung thú thượng cổ, Man Văn Thiên Tượng? Chính là đầu thú đã bị cao thủ Đại Chu vây công, đánh lui trăm năm trước? Nó cũng đến nơi này...

Trong mắt Thiên Duyên Lực hiện ra vẻ kinh ngạc.

- Người là lão hòa thượng Kim Phật Tự? Ta đã nghe nói qua Kim Phật Tự, còn nghe qua đại sư Táp Mạc La là cao thủ Kim Phật Tự các người... Nhưng Thiên Duyên Lực người, ta chưa từng nghe qua!

Man Văn Thiên Tượng ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua Thiên Duyên Lực này, chậm rãi nói ra.

- Đại sư Táp Mạc La đã sớm viên tịch. Thân thể của hắn đúng là một trong ba bộ Kim Thân này của lão nạp.

Thiên Duyên Lực chậm rãi nói ra.

Tuy niên kỷ của hắn lớn hơn Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên một chút, nhưng cũng chỉ là tám chín mươi tuổi. Lúc trước Man Văn Thiên Tượng trốn vào Nam Man Thập Vạn Đại Sơn, hắn còn chưa sinh ra. Trước mặt Man Văn Thiên Tượng, hắn tuyệt đối xem như là văn bối rồi.

Man Văn Thiên Tượng lại nhìn Thiên Duyên Lực một cái, cũng không nói gì thêm.

- Man Văn Thiên Tượng này hình như đã bị khống chế rồi?

Thiên Duyên Lực cẩn thận quan sát Man Văn Thiên Tượng này, chợt thấy ánh mắt rơi vào trên người Dương Thạc Dương Địch, sắc mặt khẽ trở nên hơi ngưng trọng.

Hắn có thể cảm giác được Man Văn Thiên Tượng này chính là bị Dương Thạc Dương Địch khống chế!

Hai ngoài trẻ tuổi thoát nhìn mới chỉ hai mươi tuổi rõ ràng lại khống chế được Man Văn Thiên Tượng? Trong lòng Thiên Duyên Lực vô cùng chấn động.

Ầm ầm!

Hống hống hống!

Mà hầu như lúc Thiên Duyên Lực nhìn chăm chăm hai người Dương Thạc, trong lòng kinh ngạc, ở hướng bắc lại có hai luồng lực lượng mạnh mẽ tiến đến!

Một người, một thú!

- Dương Thiên, lúc trước đánh một trận ở Yến Sơn, ngươi đã đả thương ta. Hiện tại ta tìm ngươi, quyết sống mái một trận!

Một đầu Băng Long cực lớn, trên lưng nó là một nam tử cao lớn đang đứng thẳng.

Bỉ Lạc Duy Kỳ!

Đúng là cường giả đệ nhất Man tộc ở Bắc Vực Băng Nguyên, lúc trước đã bị Dương Thiên đánh lui trong Yến Sơn, chém giết tọa kỵ Băng Long của hắn, Bỉ Lạc Duy Kỳ. Hiện tại Bỉ Lạc Duy Kỳ này lại đạt được một tọa kỵ Băng Long thượng cổ vô cùng mạnh mẽ, thừa dịp huyết mộ Nhân Hoàng mở ra, lại tiến đến Đại Chu, muốn phân thắng bại với Dương Thiên, báo thù trận chiến ở Yến Sơn lúc trước.

- Dương Thiên đã đến chưa?

Ầm ầm!

Bỉ Lạc Duy Kỳ cười Băng Long, lập tức tiến tới.

Hai mắt nhìn lướt qua những cường giả này. Bỗng nhiên, ánh mắt Bỉ Lạc Duy Kỳ chợt đặt lên người Dương Thạc Dương Địch.

- Trên người ngươi có khí tức huyết mạch của Dương Thiên... Còn có nha đầu này, trên người ngươi có khí tức Thiên Âm Môn, cũng là người của Dương Thiên... Dương Thiên còn chưa tới, vừa vặn chém giết bọn ngươi, thu lại một ít tiền lãi là được rồi!

Nhìn thấy Dương Thạc Dương Địch, trên mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ hiện ra vẻ dữ tợn, nghiêm nghị kêu gào...

- Hả?

Mà hầu như lúc ánh mắt Bỉ Lạc Duy Kỳ di chuyển lên người Dương Thạc, đồng thời Dương Thạc cũng sớm cảm nhận được trong mắt Bỉ Lạc Duy Kỳ nồng đậm sát khí.

- Người này chính là Bắc Địa Man Vương Bỉ Lạc Duy Kỳ, cao thủ siêu cấp bậc hai đương thời. Lúc trước ở Yến Sơn, hắn và Hỏa La Vương đồng thời tiến đến trung tâm Yến Sơn, chỉ tiếc cuối cùng lại bị Dương Thiên ám toán, chém giết tọa kỵ Băng Long của hắn, lại đánh hắn trọng thương, suýt nữa đã vẫn lạc...

- Hiện tại huyết mộ Nhân Hoàng mở ra, hắn đã ở ẩn hai ba năm lại xuất hiện sao?

Đối với Bỉ Lạc Duy Kỳ này, tuy Dương Thạc cũng không phải rất quen thuộc, nhưng lúc đầu tiên ở gần khu vực trung tâm Yến Sơn, hắn đã âm thầm gặp qua một lần.

Nhưng giờ phút này, ánh mắt Dương Thạc cũng không đặt ở trên người Bỉ Lạc Duy Kỳ mà là đặt ở dưới chân Bỉ Lạc Duy Kỳ, trên người Băng Long mang theo gai nhọn màu trắng, tản ra khí tức hàn băng đậm đặc.

- Bỉ Lạc Duy Kỳ này lại tìm được một tọa kỵ Băng Long?

Dương Thạc có thể cảm thấy rõ ràng đầu Băng Long dưới chân Bỉ Lạc Duy Kỳ này, khí huyết trên người nó vô cùng khủng bố.

Mặc dù khí huyết nồng đậm còn thua kém Vạn Văn Thiên Tượng một chút, nhưng ít ra cũng là cấp độ Vô Thánh đỉnh phong.

Ngoài ra, từ khí tức phát ra trên người đầu Băng Long này, cấp độ võ đạo của nó ít nhất cũng đã tiến vào cấp độ Vô Thánh, thậm chí có khả năng đã tiến vào cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lô Âm. Một đầu Băng Long như vậy tuyệt đối là nhân vật cấp độ Yêu Thánh siêu cấp đương thời, chỉ sợ cũng không thua kém thiên hạ Đệ Tam Yêu Thánh Huyền Vũ Vương, Đệ Tứ Yêu Thánh Tử Thử Vương bao nhiêu!

- Một đầu Băng Long thật mạnh!

- Khó trách Bỉ Lạc Duy Kỳ này tin tưởng mười phần, dám đến đây tìm kiếm Dương Thiên, tiếp tục trận chiến trước kia...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Bản thân Bỉ Lạc Duy Kỳ chính là cường giả chiến lực bậc hai đương thời.

Mà hiện tại, đầu Băng Long dưới thân hắn cũng có thực lực có thể so với Tử Thử Yêu Thánh, Huyền Vũ Yêu Thánh.

Tử Thử Yêu Thánh, Huyền Vũ Yêu Thánh cũng là cường giả chiến lực hạng hai đương thời, ở trình độ nào đó, thậm chí đủ để uy hiếp cao thủ đỉnh cấp như Dương Thiên.

Ví dụ như Tử Thử Yêu Thánh, dưới lòng đất thi triển Tử Tinh Không Gian cũng đủ để chống lại Dương Thiên.

Đầu Băng Long này hoàn toàn là cường giả cấp độ Yêu Thánh, cho dù là Dương Thiên thì cũng khó có thể dễ dàng giải quyết nó. Bỉ Lạc Duy Kỳ phối hợp với nó, hai đại cao thủ chiến lực bậc hai đương thời liên thủ vây công Dương Thiên, dĩ nhiên đủ để tạo thành uy hiếp thật lớn với Dương Thiên.

Chính bởi vì như thế, sau khi Bỉ Lạc Duy Kỳ này đến, trực tiếp liền kêu gào, muốn tìm Dương Thiên lấy lại danh dự, thậm chí còn âm ỉ muốn chém giết Dương Thạc Dương Dịch để thu lại một ít lợi ích!

- Đã sớm nghe nói công pháp Bắc Vực Vạn tộc là huyết mạch truyền thừa. Bỉ Lạc Duy Kỳ này chính là Bắc Địa Vạn Vương, thực lực cường đại, rõ ràng có thể nhìn thấy liên hệ huyết mạch giữa thiếu gia và Dương Thiên, thậm chí còn có thể nhìn ra ta là đệ tử Thiên Âm Môn... Hiện tại Bỉ Lạc Duy Kỳ này đã sinh ra sát ý với chúng ta...

Sắc mặt Dương Dịch vô cùng ngưng trọng, nhỏ giọng nói ra.

- Muốn giết chúng ta? Cũng phải nhìn xem hắn có bản lĩnh này hay không?

Sắc mặt Dương Thạc hơi trầm xuống, mí mắt khẽ rủ xuống, cũng không nhìn Bắc Địa Vạn Vương Bỉ Lạc Duy Kỳ này.

Giờ phút này, Bỉ Lạc Duy Kỳ dĩ nhiên đã nhận định Dương Thạc là hậu nhân của Dương Thiên, Dương Dịch chính là đệ tử Thiên Âm Môn.

Hai ba năm trước, Bỉ Lạc Duy Kỳ bị Dương Thiên đả thương, phải trốn vào Bắc Vực Băng Nguyên, gần đây mới xuất thế lần nữa, cũng không hiểu rõ một số chuyện.

Hắn tự nhiên không biết Dương Thạc và Dương Thạc hầu như đối đầu nhau.

Mà Thiên Âm Môn đã đoạn tuyệt với Trần Quốc Công Dương Thiên từ lâu.

Đối với chuyện này, cho dù Dương Thạc có giải thích với hắn, nhất thời nửa khắc cũng không thể giải thích rõ được.

Huống hồ Dương Thạc cũng lười giải thích với hắn.

- Hả? Dương Thiên chính là cao thủ tuyệt đỉnh đương thời. Huyệt mộ Nhân Hoàng đã mở ra, hắn không có khả năng không đến. Hỏa La Vương, Nam Cung Phá Thiên, mấy người các người cũng đã sớm tới, Dương Thiên chắc hẳn đã sớm tới trước một bước, hiện tại dĩ nhiên đã tiến vào trong huyệt mộ Nhân Hoàng rồi... một nam một nữ trẻ tuổi này hẳn là do Dương Thiên lưu lại?

- Ha ha, chém giết hai người thu lại một chút tiền lãi, thuận tiện cũng có thể thị uy với Dương Thiên!

- Đến lúc đó, Dương Thiên báo thù cho các người, tự nhiên sẽ chủ động đến tìm ta. Nếu không hắn cứ trốn trong huyệt mộ Nhân Hoàng, cho dù ta tiến vào huyệt mộ, muốn tìm được hắn thì cũng không dễ dàng lắm...

- Cho nên...

- Các người, chết!

Trong miệng Bỉ Lạc Duy Kỳ liên tiếp truyền ra những lời này.

Chính là chữ “chết” cuối cùng vừa phun ra, Bỉ Lạc Duy Kỳ trên thân Băng Long thượng cổ này chợt nhoáng lên, nhanh như chớp lao về phía Dương Thạc!

Tuy Bỉ Lạc Duy Kỳ này không có pháp khí phi hành, nhưng hắn là Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, lực lượng lĩnh vực cường đại, lơ lửng trong thời gian ngắn vô cùng đơn giản. Lần này công giết Dương Thạc Dương Địch, hắn cũng lảng không lướt tới. Thanh trường thương trong tay tản mát ra khí thế vô cùng lăng lệ ác liệt, khóa chặt Dương Thạc, Dương Địch lại.

Hống hống hống!

Cùng lúc đó, đầu Băng Long thượng cổ dưới chân hắn cũng gào rú một tiếng, bốn chân di chuyển, toàn bộ thân thể dính sát mặt đất, giống như một đầu đại tích dịch, nhanh chóng du động về phía Dương Thạc Dương Địch.

Miệng rộng mở ra, khí tức hàn băng không ngừng phát tán ra.

Những cây cối xung quanh lập tức kết thành một tầng tầng, trong tiếng vang răng rắc, dĩ nhiên bị đông cứng vỡ ra, liên tục đổ xuống.

Ầm ầm!

Bỉ Lạc Duy Kỳ tới trước mặt Dương Thạc.

- Chết đi!

Trên mặt hiện lên vẻ cười cười dữ tợn, trường thương trong tay nhanh chóng xoay chuyển, đâm vào cổ họng Dương Thạc!

Ra tay chính là sát chiêu vô cùng lăng lệ ác liệt!

- Quả nhiên là ra tay chém giết. Đã muốn chém giết ta và Dương Địch... đã như vậy, không khách khí với người nữa!

Dương Thạc và Bỉ Lạc Duy Kỳ này có thể nói là không oán không cừ.

Nhưng Bỉ Lạc Duy Kỳ vừa ra tay, lập tức muốn chém giết Dương Thạc Dương Địch, còn hung hãn hơn Man Văn Thiên Tượng lúc trước vài phần. Hắn sinh ra sát ý với Dương Thạc Dương Địch, Dương Thạc tự nhiên sẽ không khách khí với hắn, sát khí đậm đặc lập tức xuất hiện trong lòng.

Tạch tach tach!

Trong nháy mắt, thân thể Dương Thạc mạnh mẽ biến lớn.

Biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng!

Lực lượng khí huyết hầu như tăng vọt lên bốn tiểu đẳng cấp chỉ trong thời gian ngắn, vững vàng tiến vào cấp độ Vô Thánh cao giai, không kém cõi Bỉ Lạc Duy Kỳ này chút nào.

Ầm ầm!

Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay mãnh liệt giương lên, trực tiếp chém tới trường thương trong tay Bỉ Lạc Duy Kỳ.

Thần hoang nguyên lực bắn ra, hung hăng quần quanh Bỉ Lạc Duy Kỳ.

- Hả? Tiểu tử này che giấu thực lực? Thậm chí còn có thực lực cấp độ Vô Thánh, còn muốn thoát bực phát, đánh lui ta sao? Đáng tiếc, cảnh giới võ đạo của ta đã sớm tiến vào cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm. Thanh trường thương trong tay lại càng là Bắc Vực Long Thương, cấp độ Tứ Cấp Thần Binh, lúc trước chém giết với Dương Thiên, hầu như đâm rách thần binh áo giáp trên người Dương Thiên. Tuy thanh trường đao này của ngươi khá lớn, nhưng sao có thể chống lại Long Thương của ta!

458. Chương 444: Man Văn Thiên Tượng Vs Bắc Vực Băng Long Vương!

Vô Tận Thần Công

Chương 444: Man Văn Thiên Tượng VS Bắc Vực Băng Long Vương!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Mắt thấy Dương Thạc thoát cái bực phát, phát động công kích hấn, sắc mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ không biến hóa chút nào!

Một tia vui vẻ vẫn ở trên mặt như trước.

Ừnh!

Lực lượng linh vực thoát cái bắn ra, chống loại thần hoang nguyên lực do Dương Thạc phát động.

Đồng thời tốc độ trường thương trong tay nhanh hơn vài phần, trong chớp lát đã đến trước mặt Dương Thạc.

Keng!

Một tiếng giòn vang đột nhiên vang lên.

- Hả? Không tốt!

Sau một khắc, sắc mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ bỗng nhiên biến hóa.

Thanh trường thương trong tay hấn vừa mới đâm đến trước mặt Dương Thạc, lập tức hung hăng đụng vào Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay Dương Thạc. Sau một tiếng giòn vang, Bỉ Lạc Duy Kỳ nhìn thấy thanh Long Thương Tứ Cấp Thần Binh trong tay hấn bị Thần Long Liệt Khôn Dao chém vào, không chút cản trở, rõ ràng bị gạt ra!

Ông...!

Thanh Long Thương này bị gạt, mũi thương loạn chiến một hồi, lập tức bay ra ngoài.

Cùng lúc đó, Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay Dương Thạc nhanh chóng xoay chuyển một cái, nhanh như chớp đâm vào trước ngực Bỉ Lạc Duy Kỳ.

- Tiểu tử được lắm! Khó trách bị ta công giết còn có thể mặt không đổi sắc, thì ra là có được thần binh lợi khí! Đáng tiếc, thực lực của ngươi quá kém, cho dù có được thanh tuyệt thế thần binh này thì cũng không làm gì được ta...

- Thanh trường đao trong tay ngươi tuyệt đối là Ngũ Cấp Thần Binh. Người có thần binh này, tất nhiên là đệ tử Dương gia mà Dương Thiên coi trọng nhất. Người càng được Dương Thiên coi trọng, chém giết người

lại càng có ý nghĩa, càng có thể chọc giận Dương Thiên... Ha ha ha, chém giết người, chọc giận Dương Thiên, đạt được thanh tuyệt thể trường đao này, thật sự là nhất cử lưỡng tiện!

Trong mắt Bỉ Lạc Duy Kỳ hiện ra vẻ tham lam, cười ha hả, đại thủ duỗi ra, hung hăng chụp tới sống đao Thần Long Liệt Khôn Đao trong tay Dương Thạc.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Cùng lúc đó, từng luồng chân khí bắn ra xung quanh Bỉ Lạc Duy Kỳ.

Xung quanh thân thể hình thành lĩnh vực cường đại!

Thân thể Dương Thạc ở trong lĩnh vực của Bỉ Lạc Duy Kỳ, lập tức cảm giác xung quanh đều là hàn băng.

Thậm chí không khí đều trực tiếp bị đông cứng.

Trong lĩnh vực này, Dương Thạc hành động vô cùng khó khăn!

Tạch!

Tay Bỉ Lạc Duy Kỳ vô cùng chuẩn xác, trong chớp lát đã chạm vào sống đao Thần Long Liệt Khôn Đao trong tay Dương Thạc, nắm chặt trường đao này.

- Tiểu tử, ngoan ngoãn buông tay ra đi!

Nhe răng cười một tiếng, Bỉ Lạc Duy Kỳ lập tức mạnh mẽ dùng sức, muốn cưỡng ép lấy thanh Thần Long Liệt Khôn Đao trong tay Dương Thạc đi.

- Bắc Địa Man Vương, chỉ chút thủ đoạn này thôi sao?

Nhưng đúng lúc này, chỉ thấy sắc mặt Dương Thạc vẫn vô cùng trầm ổn, chậm rãi nói ra một câu như vậy. Chứ!!

Sau một khắc, sau lưng Dương Thạc, một đao thân ảnh màu đen nhanh chóng lao tới Bỉ Lạc Duy Kỳ.

Áo giáp màu đen, hai cánh, đúng là Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc!

- Lĩnh vực Võ Thánh Tứ Trọng Lôi Âm? Chỉ bằng lĩnh vực bậc này, người cũng muốn trói buộc ta, cướp lấy binh khí trong tay ta? Suy nghĩ hão huyền!

Cửu Dương Chân Thân nhanh chóng tiến đến. Trong thân thể, từng luồng thần hoang nguyên lực bỗng nhiên bắn ra. Trong tiếng vang rầm rầm, phạm vi ba bốn trượng xung quanh Cửu Dương Chân Thân, khu vực này lập tức nhanh chóng biến hóa, không khí vang lên răng rắc, hầu như đã ngưng tụ thành thực chất, trở thành từng viên tinh thể kim loại màu bạc!

Ngân Diệu không gian!

Ngân Diệu Không Gian thoáng cái đến trước mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ, hung hăng tách hẳn ra khỏi lĩnh vực của hắn!

- Không tốt!

Trong chớp lát, Bỉ Lạc Duy Kỳ chỉ cảm thấy lực khổng lồ chế ngự không xung quanh giảm mạnh, căn bản không có chút ưu thế nào...

Uỳnh!

Chứ!! Chứ!!

Phốc! Phốc!

Mà đúng lúc này, Cửu Dương Chân Thân thoáng cái trùng kích tới đây, phát ra tiếng nổ mạnh ầm ầm.

Bỉ Lạc Duy Kỳ vô thức lui về phía sau tránh né.

Ngay sau đó, trong Cửu Dương Chân Thân, ba đạo kiếm quang lại phóng tới Bỉ Lạc Duy Kỳ. Bỉ Lạc Duy Kỳ nhướng mày, vừa mới tránh thoát, lại thấy cảm giác vô cùng nguy hiểm hầu như có thể uy hiếp đến tính mạng hắn, thoáng cái khóa chặt hẳn lại.

Phốc! Phốc!

Không biết từ lúc nào, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đã sớm đến trước mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ. Hai cánh tay đeo Man Thần Thủ hung hăng đâm vào ngực bụng Bỉ Lạc Duy Kỳ, xuyên qua sau lưng hắn...

Thân thể Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc di chuyển nhanh đến cực hạn.

Đao Thần Long Liệt Khôn được vung lên trăm xuống liên tục. Cửu Dương Chân Thân điều khiển kiếm Cửu Cửu Đạo Hoàng chém giết xuống. Đường như trong nháy mắt, Dương Thạc phát huy ra công kích cường đại nhất của mình, không có chút khe hở nào. Liên tục bộc phát ra công kích, thoáng cái đã có hiệu quả!

Phốc! Phốc!

Trong chớp mắt, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã xuất hiện ở trước người Bắc Địa Man Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ.

Tiếng hai lưỡi dao sắc bén đâm vào da thịt bỗng vang lên. Sau một khắc, Bỉ Lạc Duy Kỳ chỉ cảm thấy ngực mình đau đớn. Hai bàn tay Man Thần của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc đã đâm vào ngực hắn.

- Làm sao có thể...

Sau một khắc, sắc mặt của Bỉ Lạc Duy Kỳ đại biến.

Hắn tuyệt đối không ngờ rằng chỉ trong chốc lát, người trẻ tuổi trước mặt này lại có thể bạo phát ra lực lượng mạnh mẽ đến vậy. Người trẻ tuổi kia không chỉ có được món thần binh lợi khí là đao Thần Long Liệt Khôn mà thậm chí còn có cả bàn tay Man Thần. So với đao Thần Long Liệt Khôn, hai bàn tay Man Thần còn lợi hại hơn rất nhiều...

Quan trọng nhất là Bỉ Lạc Duy Kỳ không ngờ rằng đối mặt với Dương Thạc, thực lực của hắn... Ở trên bất kỳ một mặt nào cũng đều không thể chiếm được ưu thế tuyệt đối!

Xét về lực lượng khí huyết thì Bỉ Lạc Duy Kỳ cũng chỉ ở cấp độ Võ Thánh mà thôi.

Xét về binh khí áo giáp thì tuy Long thương kia lợi hại nhưng so với đao Thần Long Liệt Khôn và bàn tay Man Thần thì căn bản là không đáng nhắc tới.

Ưu thế duy nhất của Bỉ Lạc Duy Kỳ chỉ có cảnh giới võ đạo.

Nhưng dưới lĩnh vực bí pháp của Dương Thạc và ảnh hưởng của không gian Ngân Diệu kia, lực lượng lĩnh vực cấp độ tứ trọng lõi âm Võ Thánh kia vậy mà không thể chống đỡ nổi...

Không thể không nói, Bỉ Lạc Duy Kỳ đã đánh giá sai thực lực Dương Thạc!

Đánh giá sai thực lực Dương Thạc là việc mà ngay cả cường giả tầng chiến lực thứ hai, Bỉ Lạc Duy Kỳ cũng là khó có thể thừa nhận.

- Tiểu tử, người tên là gì? Kể làm ta bị thương nhất định sẽ phải trả giá thật nhiều!

Bị Dương Thạc đâm trúng thân thể, sắc mặt của Bỉ Lạc Duy Kỳ thay đổi kịch liệt. Thân hình nhanh chóng lui về phía sau, đồng thời lên tiếng uy hiếp.

- Hỏi tên của ta sao?

- Ta là Dương Thạc, chính là con của vợ kế Đại Chu Trấn Quốc Công, là đệ tử của Thiên Âm Môn. Ta đối đầu cùng với Trấn Quốc Công Dương Thiên, lúc này dẫn đầu Thiên Âm Môn, là địch của Dương Thiên... Bỉ Lạc Duy Kỳ, người có thù oán cùng với Dương Thiên, vốn là chúng ta có thể hợp tác. Chỉ tiếc rằng người vừa ra tay đã muốn giết chết ta. Hiện tại bị ta kích thương, cũng đừng trách người khác!

- Nam Man Vương đã chết ở trên tay ta!

- Dương Thạc ta cũng sẽ không để ý đến việc Bắc Địa Man Vương người cũng sẽ chết ở trên tay ta!

Những lời nói này liên tiếp phát ra từ trong miệng Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

CHÍU...U...U!!

Cùng lúc đó, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc mãnh liệt đuổi theo Bỉ Lạc Duy Kỳ!

Đương thời là cường giả tầng chiến lực thứ hai thì đã sao?

Chẳng phải hai vị cường giả tầng chiến lực thứ hai là Nam Man Vương, Phật Sống Mật Tông cũng đã chết ở trên tay Dương Thạc đấy sao?

Dương Thạc đã chém giết liên tục hai vị cường giả tầng chiến lực thứ hai. Cho nên lúc này đối mặt với một người bị trọng thương như Bỉ Lạc Duy Kỳ, Dương Thạc không hề cảm thấy sợ hãi. Giờ phút này, trong đầu Dương Thạc chỉ có một ý niệm. Đó chính là người đã muốn giết ta thì ta sẽ chém giết người!

- Dựa vào thực lực của người mà cũng muốn chém giết...

Nghe được những lời này của Dương Thạc, Bỉ Lạc Duy Kỳ khẽ cười một tiếng.

Nhưng hắn còn chưa nói hết lời thì đã im bặt!

Ồ...ô...ô...n...g!

Một luồng sóng âm nhanh chóng đến trước mặt hắn.

Dương Dịch, công kích của Đại Thần Âm!

Tâm thần Bỉ Lạc Duy Kỳ bị Đại Thần Âm của Dương Dịch công kích, lập tức xuất hiện một tia chấn động, trong đôi mắt hiện ra vẻ mê mang.

Ầm!

Trong nháy mắt, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc lại đến trước mặt Bỉ Lạc Duy Kỳ. Cửu Dương Chân Thân chính là một bính khí hình người cấp độ ngũ cấp thần binh. Một tiếng ầm vang, Cửu Dương Chân Thân hung hăng đập vào người Bỉ Lạc Duy Kỳ. PHỐC một tiếng, Cửu Dương Chân Thân đưa ra bàn tay Man Thần, lại đâm vào thân thể Bỉ Lạc Duy Kỳ...

Bị đâm trúng hai lần liên tiếp, thân thể của Bỉ Lạc Duy Kỳ đã bị tàn phá nặng nề, rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm đến vạn phần.

- Không tốt!

Trong tích tắc sau, Bỉ Lạc Duy Kỳ phục hồi lại tinh thần thần.

Tiếc rằng, giờ phút này phục hồi lại tinh thần cũng đã chậm. Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vọt tới mãnh liệt, hung hăng nện lên phía trên thân thể đã giập nát của Bỉ Lạc Duy Kỳ. Đừng nói là thân hình đã bị tàn phá, ngay cả Bỉ Lạc Duy Kỳ ở trạng thái nguyên vẹn thì sau khi bị Cửu Dương Chân Thân đập lên, gân cốt toàn thân cũng sẽ bị bẻ gãy, bản thân bị trọng thương. Trong tích tắc thân hình đã bị tàn phá này va chạm với Cửu Dương Chân Thân, sau một tiếng ầm vang, ngay lập tức bị chia năm xẻ bảy. Đầu gục xuống trước ngực, cánh tay trợ thủ đắc lực và phần hông, eo bị tách ra hoàn toàn, bay ra phía xa... Trong tiếng vang rầm rầm, đập vào một số núi đá cực lớn và thân cây cao lớn.

Máu tanh bay đầy trời...

- Người dám giết ta... Người dám giết ta...

Thân thể của Bỉ Lạc Duy Kỳ bị cú va chạm này làm cho phân tán khắp nơi, đầu chỉ hợp với một phần trước ngực. Mặc dù thân thể bị tàn phá đến mức này nhưng Bỉ Lạc Duy Kỳ là tứ trọng lôi âm Vô Thánh, sinh cơ vẫn chưa hoàn toàn đứt hẳn. Sắc mặt hắn dữ tợn đến mức tận cùng, nói ra những lời đứt quãng.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Chỉ tiếc rằng dưới trạng thái này, Bỉ Lạc Duy Kỳ không thể làm gì được nữa.

Thân hình đã mất đi tứ chi, căn bản là không thể hành động, chém giết.

Ba thanh kiếm Cửu Cửu Đạo Hoàng bắn về phía đầu Bỉ Lạc Duy Kỳ nhanh như tia chớp. Sau ba tiếng vang nhẹ đã đâm vào đại não của Bỉ Lạc Duy Kỳ.

Ngay sau đó sau một khắc, trong đôi mắt Bỉ Lạc Duy Kỳ hiện lên một vẻ ngây ngốc, vàng sáng trong mắt nhanh chóng biến mất. Đây là do đại não đã bị xoắn nát, thần hồn bị tiêu diệt, không còn nữa phần sinh cơ...

Trong nháy mắt, Dương Thạc đã chém giết xong Bỉ Lạc Duy Kỳ.

Nhanh đến cực hạn.

Mà Bỉ Lạc Duy Kỳ vừa bị đánh chết, thì Băng Long thượng cổ đi theo Bỉ Lạc Duy Kỳ cũng lập tức đến dưới chân Dương Thạc.

Thân hình của Băng Long cực lớn, cao tới ba, bốn trượng.

Cổ của Băng Long vươn ra cũng dài tới hơn hai trượng. Giờ phút này, sau khi tới gần Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, Băng Long nhanh như tia chớp, hung hăng lao tới cắn xé!

- Kẻ kia. Người đã giết bằng hữu của ta, chọc giận ta!

- Bổng Long Vương nhất định phải giết chết người!

Băng Long vừa cắn xé, vừa tỏa ra luồng khí tức toàn thân mạnh mẽ, nhanh chóng khóa chặt Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Ầm ầm!

Một ngụm đã ngậm Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vào miệng.

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang vang lên, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc lập tức bị cắn nát.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vốn có cấp độ phòng ngự ngũ cấp thần binh, vô cùng cứng rắn. Nhưng sau cú va chạm cùng với cường giả siêu cấp Bỉ Lạc Duy Kỳ, mặc dù khiến cho thân hình Bỉ Lạc Duy Kỳ chia năm xẻ bảy nhưng bản thân cũng đã bị chấn động, trên người xuất hiện rất nhiều khe hở. Năng lực phòng ngự đã giảm mạnh. Bởi vậy cho nên Băng Long này vừa cắn xé một chút, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc không thể né tránh được, lập tức nứt vỡ.

- Người là bằng hữu của Bỉ Lạc Duy Kỳ sao? Muốn giết ta, báo thù cho Bỉ Lạc Duy Kỳ sao? Lực lượng khí huyết của người cũng mạnh mẽ, gần như là Vô Thánh đỉnh phong, dường như đã có thể xưng hùng ở trên thế gian này rồi. Chỉ tiếc rằng... Lực lượng của người vẫn không phải là mạnh nhất. Ta khinh thường một tiểu súc sinh như người, sẽ không ra tay đây!

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vừa nứt vỡ, CHÍU...U...U một cái, đã ngưng tụ lại ở cách đó hơn mười trượng, hai tay thu lại bàn tay Man Thiên. Dương Thạc ôm ngực đứng ở chỗ đó, lạnh lùng nhìn Băng Long bắc vực phía dưới.

- Băng Long Vương bé nhỏ, cũng dám nói muốn giết chết thiếu gia Dương Thạc sao? Nói khoác mà không biết ngượng!

Dương Thạc vừa dứt lời thì đột nhiên, một tiếng rống mạnh mẽ lập tức vang lên.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Man Văn Thiên Tượng chột ra tay!

Lúc Bỉ Lạc Duy Kỳ ra tay chém giết Dương Thạc, Dương Địch đã muốn điều khiển Man Văn Thiên Tượng này đến công kích Bỉ Lạc Duy Kỳ, bảo vệ Dương Thạc.

Nhưng lúc trước, Man Văn Thiên Tượng đã nằm rạp xuống mặt đất, giờ phút này đứng lên phát động công kích, tốc độ cũng không thể so với Băng Long Vương kia. Dương Thạc và Dương Địch phối hợp chém giết Bỉ Lạc Duy Kỳ. Băng Long Vương này còn sót lại cũng đã thành đối thủ của Man Văn Thiên Tượng.

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Bốn chân giẫm đạp trên mặt đất, trong nháy mắt, tốc độ của Man Văn Thiên Tượng tăng nhanh lên.

Lực lượng khí huyết hùng tráng như núi, cuộn cuộn nghiền ép tới!

Ầm!

Một tiếng nổ vang, thân hình Man Văn Thiên Tượng hung hăng va chạm với thân hình Băng Long Vương bắc vực.

- Người là... Man Văn Thiên Tượng sao?

Sắc mặt của Băng Long Vương lập tức thay đổi kịch liệt.

Rầm rầm rầm!

Mặc dù khí huyết của nó vô cùng mạnh mẽ, đạt đến cấp độ Võ Thánh đỉnh phong. Nhưng dưới va chạm này, nó cũng không thể ngăn cản, liên tục lui về phía sau vài chục bước. Bốn chân ma sát với mặt đất, tạo thành tiếng vang ken két. Núi đá nứt vỡ, bị thân hình Băng Long Vương bắc vực kéo lê, tạo thành mấy khe rãnh rất sâu. Bốn chân của Băng Long Vương bắc vực giẫm nát những khe rãnh này, cái bụng hầu như đã dấn sát xuống mặt đất, nghiền vô số núi đá thành bột mịn.

Rống rống!

Thoáng một phát đã đánh lui Băng Long Vương bắc vực, Man Văn Thiên Tượng gào rú một tiếng. Nó nâng mạnh hai chân trước lên, hung hăng giẫm đạp về phía Băng Long Vương.

Băng Long Vương bắc vực nằm ở trên mặt đất, chỉ cao tầm ba, bốn trượng mà thôi.

459. Chương 445: Nổ Thành Bột Mịn, Cột Sáng Hư Không Suy Yếu!

Vô Tận Thần Công

Chương 445: Nổ thành bột mịn, cột sáng hư không suy yếu!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Man Văn Thiên Tượng lại cao hơn mười trượng, chính là cự thú siêu cấp chính cống. Chỉ cần giẫm đạp thoáng một phát, e rằng Băng Long Vương bắc vực này sẽ trở thành bánh thịt ngay lập tức.

CHÍU...U...U!!

Ầm! Ầm! Ầm!

Dưới tình thế này, Băng Long Vương bắc vực nào dám đối chiến cùng với Man Văn Thiên Tượng.

Thân thể khẽ động, như linh xà, trong chớp mắt đã bay nhanh ra ngoài mây trượng.

Ầm ầm!

Bàn chân cực lớn của Man Văn Thiên Tượng giẫm đạp xuống mặt đất, tạo thành hai cái hố to, núi đá bay tứ tung.

CHÍU...U...U!!

Băng Long Vương vẫn tiếp tục chạy thục mạng.

Bốp!

Đúng lúc này, một tiếng động cực lớn như roi quất đột nhiên vang lên sau tai Băng Long Vương bắc vực.

Sau một khắc, Băng Long Vương chỉ cảm thấy cổ mình bị xiết chặt, như bị một vật gì đó trói lại. Đó chính là chiếc vôi dài của Man Văn Thiên Tượng...

Dưới công kích của Man Văn Thiên Tượng, Băng Long bắc vực này hầu như không thể phản kháng. Trong tích tắc, ngay cả muốn chạy trốn cũng vô cùng khó khăn!

Bị vùi của Man Văn Thiên Tượng thoáng cái quần lấy cổ, Bắc Vực Băng Long Vương liền thấy rung mình.

Nhưng Bắc Vực Băng Long Vương rốt cục cũng là hung thú tuyệt thế, tuy lực lượng khí huyết hơi thua kém Man Văn Thiên Tượng một chút, nhưng đương thời vẫn là tồn tại có khí huyết gần với Man Văn Thiên Tượng, Thần Long thượng cổ, Thần Quy Vương. Tuy nó không thể trốn đi, nhưng cũng không mất đi sức chiến đấu.

Rống rống!

Một tiếng gào rú vang lên. Thân thể Bắc Vực Băng Long Vương nhoáng lên nhanh như chớp.

Sau lưng, cái đuôi to mạnh mẽ quật tới đầu Man Văn Thiên Tượng.

Ầm ầm!

Cái đuôi của nó oanh kích, lực lượng mạnh mẽ đến cực hạn, hầu như đánh vỡ hư không!

Ầm thanh bạo nổ vang lên liên tục.

Bắc Vực Băng Long Vương này chính là cực hạn Vô Thánh đỉnh phong.

Trên lực lượng, nó chỉ hơi thua kém cường giả gần cấp độ Hư Không Vô Thánh một chút.

Cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh, giờ tay nhắc chân tầm đó, thậm chí có thể không dựa vào bất cứ pháp khí nào, trực tiếp xé mở hư không. Cái đuôi của Bắc Vực Băng Long Vương này còn dài hơn thân thể nó một ít, chính là vũ khí chiến đấu chủ yếu nhất của nó, dài hơn cái mũi của Man Văn Thiên Tượng rất nhiều. Lần này quật đến mang theo lực lượng khổng lồ gần như muốn đánh vỡ hư không, uy thế mạnh mẽ khủng bố đến cực điểm.

Ngay cả Man Văn Thiên Tượng thì cũng đều khó có thể tránh khỏi công kích này.

Chú!!

Nhanh chóng thu vùi lại, Man Văn Thiên Tượng nhanh như chớp lùi về phía sau mấy bước.

Tránh né cái đuôi của Bắc Vực Băng Long Vương quật đến.

- Hừ, Man Văn Thiên Tượng, tuy ngươi là hung thú thượng cổ, nhưng bốn Long Vương cũng là Băng Long Vương thượng cổ từ bảy tám ngàn năm trước. Một tên tiểu bối như ngươi mà cũng muốn lưu lại tính mạng của bốn Long Vương sao? Quả thật là si tâm vọng tưởng! Hôm nay các ngươi đánh chết bằng hữu của ta, tương lai bốn Long Vương sẽ chém giết tất cả các ngươi!

Bắc Vực Băng Long Vương thoáng cái bức Man Văn Thiên Tượng ra, trong miệng phát ra lời uy hiếp. Thân hình nó nhoáng lên, vút vút chạy thực mạng, trong chớp lát đã đến bên ngoài hơn mười trượng.

Tuy lực lượng khí huyết của nó thua kém Man Văn Thiên Tượng, nhưng thân hình linh hoạt không phải thứ Man Văn Thiên Tượng có thể bằng được. Nó muốn chạy trốn, Man Văn Thiên Tượng muốn đuổi theo nó hầu như không có khả năng.

- Hả? Ngươi nói ngươi là Băng Long Vương thượng cổ từ bảy tám ngàn năm trước, Man Văn Thiên Tượng chỉ là một tiểu bối trước mặt ngươi? Hay ột con rắn không biết xấu hổ, đánh không lại lại còn muốn cậy già lên mặt. Ai bắt ngươi nói ra lý lịch sao? Hắc hắc, xem Thần Long thượng cổ ta ra tay, con rắn như ngươi còn dám ở trước mặt ta khoe khoang "lý lịch thượng cổ" kia không!

Mà hầu như đúng lúc Bắc Vực Băng Long Vương điên cuồng chạy thực mạng, đồng thời.

Xoẹt!

Hư không Thập Phương Ca Sa mở ra.

Một thân ảnh cực lớn cực dài mạnh mẽ nhảy lên từ trong đó, bay ra ngoài.

Đúng là Thần Long!

Thân hình Thần Long dài khoảng hai ba mươi trượng, hình thể tuy kém dị thú Man Văn Thiên Tượng nhưng cũng có được lực lượng khí huyết cấp độ Hư Không Vô Thánh. Hơn nữa so với Man Văn Thiên Tượng, tốc độ của Thần Long lại càng nhanh hơn, bay trên trời vượt qua Bắc Vực Băng Long Vương đang chạy thực mạng dưới đất.

- Người là... Thần Long thượng cổ?

Gần như lúc Thần Long xuất hiện, truy kích Bắc Vực Băng Long Vương này thì đồng thời, Bắc Vực Băng Long Vương cũng cảm thấy Thần Long đến. Theo bản năng, nó quay đầu lại nhìn.

Vừa lúc nhìn thấy Thần Long!

Chứng kiến Thần Long, đồng thời thân thể Bắc Vực Băng Long Vương run lên kịch liệt, sắc mặt lập tức biến hóa kịch liệt, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ không thể tin được.

- Hắc hắc... Con rắn kia, lực lượng khí huyết trên người người rất cường đại. Cắn nuốt người, lực lượng khí huyết của bốn Thần Long sẽ tăng lên rất nhiều. Nếu nuốt mấy đầu Băng Long như người, nói không chừng lực lượng khí huyết của bốn Thần Long còn có thể đuổi kịp và vượt qua tiểu tử Man Văn Thiên Tượng kia. Con rắn kia, ngoan ngoãn để ta cắn nuốt đi!

Thần Long đến nhanh như chớp, cười hắc hắc, hai mắt tỏa sáng.

Thần Long tự nhiên là đệ nhất cường giả Thú tộc thượng cổ.

Tuy về thiên phú, thật ra nó còn kém hơn Man Văn Thiên Tượng một chút.

Năm đó, Thần Long thượng cổ ở thời kỳ đỉnh phong có tu vi Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, lực lượng khí huyết cấp độ Hư Không Vô Thánh mà thôi.

Mà Man Văn Thiên Tượng, bất cứ đầu nào sinh ra thì cũng đều có cấp độ Vô Thánh. Bình thường sau khi trưởng thành, lực lượng khí huyết của bọn nó đều có thể đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh. Về thân thể, nó còn mạnh mẽ hơn cả Thần Long thượng cổ. Nhìn cả hai thân thể, có thể nhìn ra hình thể Man Văn Thiên Tượng to lớn vượt xa Thần Long thượng cổ.

Ưu thế của Thần Long thượng cổ chủ yếu là nó đã khai mở linh trí, cảnh giới võ đạo rất à thôi.

Hiện tại Dương Dịch đã thu phục được đầu Man Văn Thiên Tượng này, đã mở ra linh trí, lực lượng khí huyết vượt xa Thần Long. Điều này khiến Thần Long cảm nhận được áp lực lớn lao.

Chính bởi vì như thế, giờ phút này, Thần Long cũng muốn chạy đến, đuổi giết cắn nuốt đầu Bắc Vực Băng Long Vương này, gia tăng lực lượng khí huyết bản thân.

Chỉ cần có đại lượng mãnh thú có khí huyết mạnh mẽ, cung cấp cho Thần Long cắn nuốt, hình thể của Thần Long sẽ tiếp tục tăng lên. Đuổi kịp và vượt qua Man Văn Thiên Tượng này cũng không phải không có khả năng.

Răng rắc!

Sau một khắc.

Thần Long đã sớm đến trước người Bắc Vực Băng Long Vương, há to miệng, hung hăng cắn vào cổ Bắc Vực Băng Long Vương.

Hàm răng bén nhọn sớm đã đâm sâu vào trong huyết nhục Bắc Vực Băng Long Vương.

Roẹt!

Ngay sau đó, Thần Long hất cổ lên, cắn ra một mảng huyết nhục lớn từ trên cổ Bắc Vực Băng Long Vương.

Rống rống rống!

Bắc Vực Băng Long Vương bị đau, vài phần bản năng sợ hãi Thần Long cũng lập tức biến mất, thân thể vận vẹo kịch liệt, muốn điên cuồng tiếp tục chạy thực mạng.

- Hắc hắc, còn muốn trốn? Ngoan ngoãn lưu lại đi!

Thần Long cười hắc hắc, thân thể nhoáng lên, trong tiếng vang xẹt xẹt, sớm quấn hai vòng trên người Bắc Vực Băng Long Vương.

460. Chương 446: Thần Võ Vương, Tử Thử Yêu Thánh Xông Vào Hầm Mộ!

Vô Tận Thần Công

Chương 446: Thần Võ Vương, Tử Thử Yêu Thánh xông vào hầm mộ!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Miệng lớn mở ra, mạnh mẽ cắn xé từng mảng huyết nhục trên người Bắc Vực Băng Long Vương, lập tức nuốt vào toàn bộ!

- Thần Long thượng cổ... lại là Thần Long thượng cổ! Ở thời đại này mà ngươi cũng xuất thế sao? Đây là thời đại vô cùng đặc thù, vô số mãnh thú đóng băng hay ngủ say đều lần lượt tỉnh lại... Thần Long, bị mấy mãnh thú kia trùng kích, ngươi cũng phải chịu thiệt, thậm chí còn bị những mãnh thú kia chém giết! Thần Long, ngươi bỏ qua cho ta, ta nguyện ý thần phục ngươi. Chúng ta liên thủ, cộng thêm đầu Man Văn Thiên Tượng kia, đủ để đối phó với bất kỳ đầu mãnh thú nào...

Bắc Vực Băng Long Vương lớn tiếng hô quát, cầu xin tha thứ.

- Con rắn kia, ngươi muốn liên thủ cùng ta?

- Ha ha, liên thủ cùng ta? Cách tốt nhất chính là để ta cắn nuốt ngươi luôn. Tất cả lực lượng của ngươi đều thuộc về ta hết...

Thần Long không có động tĩnh, tiếp tục cắn xé.

Đầu Bắc Vực Băng Long Vương này muốn thần phục nó?

Thần Long không có chút hứng thú nào!

Bên cạnh Dương Thạc dĩ nhiên đã có không ít mãnh thú cường giả rồi. Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, còn có Huyết Phi Ngưng Thú. Bản thể các nàng lớn lên chưa hẳn đã thua kém Bắc Vực Băng Long Vương bao nhiêu.

Thêm một mình nó cũng không nhiều lắm, bắt nó đi cũng không sao.

Huống hồ nó muốn thần phục Thần Long, Thần Long còn chưa hẳn có thể tin tưởng nó. Nói không chừng một ngày nào đó, tiểu tử này sẽ đâm một dao sau lưng bọn Dương Thạc. Chính bởi vì như thế, Thần Long căn bản cũng không chấp nhận Bắc Vực Băng Long Vương này thần phục.

Rầm rầm rầm!

Lúc Thần Long nói chuyện với Bắc Vực Băng Long Vương, đồng thời Man Văn Thiên Tượng cũng đã đuổi đến!

Hung hăng đánh tới thân hình Bắc Vực Băng Long Vương này!

Phập! Phập!

Hai cái ngà voi trực tiếp đâm vào trong thân thể Bắc Vực Băng Long Vương, gần như đâm thủng Bắc Vực Băng Long Vương.

- Thần Long!

Bắc Vực Băng Long Vương bị đau, liên tục gào rú.

- Đừng bức ta... đừng bức ta! Nếu không, ta sẽ bắt các ngươi trả giá đắt...

Bắc Vực Băng Long Vương rống lớn.

- Hả? Còn dám kêu gào uy hiếp? Hắc hắc, phàm là người dám kêu gào uy hiếp chúng ta, cho dù là Nam Man Vương hay là Bắc Man Vương thì cũng đều bỏ mạng. Một đầu rồng nho nhỏ như ngươi xem ra cũng không thể nào may mắn thoát khỏi rồi!

Trên mặt Thần Long lộ ra vẻ cười lạnh, tiếp tục quần quanh căn xé Bắc Vực Băng Long Vương này.

Lúc này lại thấy Bắc Vực Băng Long Vương hung hăng cắn răng một cái.

- Thần Long, cho dù ta có tự bạo thân thể thì cũng không để ngươi thôn phệ đâu!

Bắc Vực Băng Long Vương kêu lên.

- Tự bạo?

- Hừ! Dù ngươi có tự bạo, khí huyết tản mát ra, bốn Thần Long vẫn có thể một ngụm cắn nuốt hết!

Thần Long lơ đãng nói.

- Đừng ép ta!

Trong mắt Bắc Vực Băng Long Vương lộ ra vẻ kiên nghị.

Rống rống!

Một tiếng bạo rống vang lên, giống như hồi quang phản chiếu vậy. Trong thân thể Bắc Vực Băng Long Vương tuôn ra lực lượng mệnh mông không biết từ đâu. Một tiếng ầm ầm vang lên, nó đã thoát khỏi Thần Long quần quanh. Ngay sau đó, thân thể nó chịu một phát, liền lao về phía cột sáng hư không cửu sắc bên ngoài lối vào huyết mộ Nhân Hoàng.

- Hả? Muốn trốn vào trong huyết mộ Nhân Hoàng? Hừ, con rắn kia, dùng lực lượng khí huyết hiện tại của ngươi, không chịu được cột sáng hư không cửu sắc này oanh kích đâu!

Thần Long lạnh lùng quát.

- Ha ha ha ha, ta chính là muốn dùng cột sáng hư không cửu sắc này phá hủy khí huyết của ta, khiến ngươi không thể nào cắn nuốt khí huyết của ta được...

Tiếng cười to điên cuồng truyền ra từ trong miệng Bắc Vực Băng Long Vương.

Chú!!

Sau một khắc, Bắc Vực Băng Long Vương này đã sớm đến gần cột sáng hư không cửu sắc.

Không chút do dự, thân thể nhanh chóng nhảy lên, trực tiếp lao vào trong cột sáng hư không cửu sắc này.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Tiến vào trong cột sáng hư không cửu sắc, trong huyết mộ Nhân Hoàng liền xuất hiện năng lượng hư không, kịch liệt oanh kích thân hình Bắc Vực Băng Long Vương này.

Cho dù ở trạng thái toàn thịnh, Bắc Vực Băng Long Vương này cũng đều chưa hẳn có thể thừa nhận được công kích như thế. Hiện tại bản thân nó bị trọng thương, khí huyết hao tổn nhiều, căn bản không chịu được. Bị công kích kịch liệt, trên thân thể Bắc Vực Băng Long Vương xuất hiện từng khe hở, gần như hoàn toàn bị xé rách ra.

- Thần Long, muốn thôn phệ khí huyết của ta sao? Si tâm vọng tưởng thôi!

Uỳnh!

Sau một tiếng quát lớn, Bắc Vực Băng Long Vương này dĩ nhiên không chút do dự, mãnh liệt bạo liệt khí huyết toàn thân ra.

Toàn bộ thân hình liền hóa thành một đoàn huyết vụ.

Vù vù vù!

Bị năng lượng hư không công kích, đoàn huyết vụ này hoàn toàn hóa thành bột mịn.

- Không tốt!

Sắc mặt Thần Long thoáng cái biến đổi, hiển nhiên không ngờ Bắc Vực Băng Long Vương lại là chó cùng rứt giậu, rõ ràng chạy vào trong cột sáng hư không cứu sắc kia, tự bạo thân thể...

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Mà chính là sau một khắc, thân hình Bắc Vực Băng Long Vương tự bạo cũng sinh ra lực lượng vô cùng mạnh mẽ. Vị Vô Thánh đỉnh phong này tự bạo, sinh ra lực lượng trùng kích vào cột sáng hư không cứu sắc kia, tạo ra ảnh hưởng với cột sáng hư không cứu sắc. Lực lượng tự bạo và lực lượng hư không không ngừng triệt tiêu lẫn nhau...

Bị trùng kích, màu sắc của cột sáng hư không ngoài huyết mộ Nhân Hoàng càng lúc càng mờ nhạt.

Giờ phút này, đám người Dương Thạc có thể cảm thấy rõ ràng, sau khi Bắc Vực Băng Long Vương tự bạo trùng kích, cột sáng hư không cứu sắc này đã yếu đi vài phần.

Nếu nói lúc trước, cường giả như Băng Long Vương tiến vào cột sáng hư không là cử tử nhất sinh. Hiện tại cường độ của cột sáng hư không này, cường giả như Băng Long Vương đã hoàn toàn có thể chống cự rồi...

Vì con Băng Long Vương bắc vực này không muốn Thần Long cắn nuốt toàn bộ lực lượng khí huyết trên thân thể nó, nên đã trực tiếp chui vào trong cột sáng hư không chín màu phát ra từ hãm mộ của Nhân Hoàng để tự bạo thân thể. Bởi vậy, tất cả lực lượng khí huyết của nó đều bị cột năng lượng hư không chín màu đánh tan thành tro bụi.

Hành động này của nó đã vượt xa ngoài dự đoán của tất cả mọi người.

- Con Băng Long Vương này đúng là ngoan độc.

Sắc mặt Thần Long có chút ngưng trọng.

Tuy Thần Long vốn tùy tiện và hay lạc quan, nhưng lúc này, nó không thể cắn nuốt hết khí huyết của Băng Long Vương, thậm chí còn bị con Băng Long Vương bắc vực này sắp đặt bẫy nên trong lòng Thần Long cũng tức giận ít nhiều.

Lần này Bắc Vực Băng Long Vương tự bạo không chỉ đơn giản là tự bảo tất cả khí huyết của nó.

Bắc Vực Băng Long Vương này có cấp độ Vô Thánh đỉnh phong, là cường giả siêu cấp.

Chỉ xét về lực lượng khí huyết thì nó cũng chỉ thua kém so với Hư Không Vô Thánh một chút mà thôi.

Nếu Bắc Vực Băng Long Vương này toàn lực tấn công thì cái đuôi của nó thể xé rách hư không, phát huy ra uy lực của cấp độ Hư Không Vô Thánh. Lần này nó tự bạo, đã phát tán ra toàn bộ lực lượng trong thân thể của mình, nên uy lực khi nó tự bạo có thể vượt qua so với sự tấn công của cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh.

Bị năng lượng tự bạo của Bắc Vực Băng Long Vương này trùng kích, cột sáng hư không chín màu kia cũng phải ảm đạm.

- Cái gì?

- Cột sáng hư không chín màu này đã bị ảm đạm rồi sao?

Giờ khắc này, sắc mặt đám người Trác Tử Dương đều ngưng tụ.

Vừa rồi, Bỉ Lạc Duy Kỳ ra tay với Dương Thạc, nhưng lại bị Dương Thạc giết chết nhanh chóng.

Thậm chí, việc Bắc Vực Băng Long Vương ra tay, rồi bị Man Văn Thiên Tượng cùng Thần Long bỗng nhiên xuất hiện đánh bại cũng chỉ làm cho đám người Trác Tử Dương kinh ngạc một chút mà thôi, chứ không hề khiếp sợ.

Dù sao, lúc trước, Dương Thạc chỉ bằng sức của một mình mà giết được Phật Sống Mật Tông.

Thực lực của Bỉ Lạc Duy Kỳ không hơn Phật Sống Mật Tông bao nhiêu, bị Dương Thạc liên thủ với Dương Định giết chết cũng là chuyện bình thường.

Man Văn Thiên Tượng đánh bại bắc vực Băng Long Vương cũng là chuyện bình thường.

Chẳng qua, Thần Long xuất hiện khiến đám người Trác Tử Dương kinh ngạc một chút thôi.

Nhưng, đám người Trác Tử Dương đã từng nghe nói chuyện Thần Long đứng về phe Dương Thạc rồi, nên sự xuất hiện của nó cũng không thể khiến người ta khiếp sợ được.

Điều khiến đám người Trác Tử Dương khiếp sợ chính là việc cột sáng hư không chín màu ảm đạm đi.

Việc này có liên quan mật thiết tới đám người Trác Tử Dương.

Vốn cột sáng hư không chín màu này rất mạnh mẽ, có thể tương đương với công kích của Hư Không Vô Thánh. Theo như lời của Thần Quy Vương thì trong vòng 3 ngày, đám người Trác Tử Dương đều không thể ngăn cản được công kích như vậy, nên không thể xông vào mộ của Nhân Hoàng được. Bây giờ, cột sáng hư không chín màu này bị bắc vực Băng Long Vương tự bạo gây ảnh hưởng khiến nó lập tức ảm đạm đi không ít. Cột sáng hư không chín màu ảm đạm thì lực công kích sẽ giảm mạnh. Như vậy, xác suất đám cao thủ như Trác Tử Dương có thể ngăn cản nó sẽ gia tăng rất lớn.

Nếu cột sáng hư không chín màu bị suy yếu thì đám cao thủ như Trác Tử Dương có thể tiến vào hầm mộ của Nhân Hoàng sớm hơn.

Chính vì như thế mà lúc này, đám người Trác Tử Dương không hề chú ý tới Dương Thạc, cũng không để ý đến Thần Long, mà là nhìn chằm chằm vào cột sáng chín màu từ trong mộ của Nhân Hoàng phát ra này.

- Cái gì? Bắc vực Băng Long Vương tự bạo đã làm cột sáng hư không chín màu suy yếu ư?

Lúc này, Dương Thạc cùng Dương Địch nhìn nhau.

Trong ánh mắt đều chứa sự kinh hãi.

Mà ngay sau đó, mắt hai người đều toả sáng.

Cột sáng hư không chín màu suy yếu, thì đám người Trác Tử Dương sẽ chú ý tới cột sáng này, vậy là Dương Thạc sẽ không bị bọn họ để ý nhiều nữa. Đây tuyệt đối là chuyện tốt đối với Dương Thạc.

Nếu đám người Trác Tử Dương cứ chú ý tới Dương Thạc thì Dương Thạc muốn rời khỏi đây mà thần không biết quỷ không hay để đi đến nơi ở của Chân Vũ môn trước là chuyện không thể xảy ra.

- Bọn hán càng chú ý đến hầm mộ của Nh thì mình càng có cơ hội.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Tất nhiên, bây giờ còn chưa phải cơ hội tốt nhất cho Dương Thạc rời đi.

Một khắc, hai khắc, ba khắc...

Đã qua nửa canh giờ.

Cột sáng hư không chín màu từ hầm mộ của Nhân Hoàng phát ra vẫn ảm đạm, nhạt màu, chứ không gia tăng lại.

- Băng Long Vương tự bạo thật sự ảnh hưởng tới cột sáng hư không chín màu sao?

Hai mắt đám người Trác Tử Dương cùng Nam Cung Phá Thiên đều sáng ngời

Vốn, đám người Trác Tử Dương cảm thấy, Băng Long Vương tự bạo chỉ khiến năng lượng hư không tạm thời bị tách rời một lúc nên cột sáng hư không chín màu mới ảm đạm đi, nhưng rồi nó sẽ khôi phục như cũ. Mà bây giờ, đã qua nửa canh giờ, nó vẫn không khôi phục như trước. Điều này cho thấy, Băng Long Vương tự bạo thật sự đã ảnh hưởng tới bản chất của cột năng lượng hư không chín màu kia.

- Cũng đúng thôi. Mặc dù trong hầm mộ của Nhân Hoàng có rất nhiều năng lượng hư không nhưng nó không phải vô cùng vô tận, tiêu hao một phần thì sẽ ít đi một phần.

Vừa rồi, Băng Long Vương tự bạo đã tiêu hao một phần năng lượng hư không, số năng lượng hư không bị tiêu hao này không thể bổ sung trở lại.

Đám người Trác Tử Dương đều nghĩ thầm trong lòng như thế.

- Nhưng, không biết sau khi Bằng Long Vương tự bạo làm cột sáng hư không này ảm đạm thì nó còn có thể gây tổn thương tới mình không. truyện copy từ

Tuy cột sáng hư không chín màu này đã ảm đạm đi không ít, nhưng đám người Trác Tử Dương vẫn không dám tùy tiện đi qua thử ngăn cản cột năng lượng hư không này để xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng.

Chần chừ do dự.

Bây giờ, đám người Trác Tử Dương đều đang chần chừ, do dự.

Bọn họ đều muốn xông qua cột sáng hư không chín màu này, nhưng bọn họ còn sợ bị thương. Thậm chí, họ nghĩ, có phải nên đợi một thời gian ngắn nữa để cột sáng hư không này ảm đạm đi chút nữa thì mới tiến vào đó hay không.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mà đúng lúc bọn họ đang nghĩ như vậy thì từ phía đông có hai luồng lực lượng khí huyết mạnh mẽ bay nhanh tới đây.

Là hai vị cao thủ siêu cấp từ cấp độ Võ Thánh trở lên.

Trong hai luồng lực lượng này, một cái mạnh mẽ hơn một chút, còn một cái thì yếu hơn một chút. Luồng lực lượng mạnh hơn kia không hề thua kém so với đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên, và Huyền Vũ yêu thánh. Có thể thấy, đây cũng là cường giả siêu cấp tầng thứ hai đương thời. Còn người yếu hơn cũng không tầm thường, chắc thực lực của hắn cũng phải tương đương với những Võ Thánh lõi âm cấp bốn của Chân Vũ môn như Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương.

Hai người cùng nhau đến.

CHÍU...U...U! CHÍU...U...U!

Đám người Dương Thạc vừa mới cảm nhận được bọn họ thì từ trên bầu trời phía đông lập tức có hai luồng ánh sáng xẹt tới.

Một luồng màu tím, còn một luồng kia màu bạc.

- Ha ha, Nam Cung, Hoả La, các người đã tới sớm rồi à... Ồ, Dương Thạc, người cũng đã đến đây rồi sao? Tiểu tử này được, mới chỉ mấy tháng mà thực lực của người lại tăng lên nữa rồi.

Một giọng nói khàn khàn truyền đến.

Phanh! Phanh!

Ngay sau đó một khắc, hai bóng người bay xuống gần chỗ đám người Dương Thạc.

Đó là hai con Nham Thử cực lớn. Một con toàn thân màu tím, cao khoảng bảy xích, còn một con cao khoảng năm sáu xích, bộ lông toàn thân đều màu bạc.

Một vị là vị Đại Yêu Thánh thứ tư đương thời, Tử Thử Yêu Thánh. Còn một vị khác là một cường giả Võ Thánh khác bên trong tộc Nham Thử, Ngân Diệu. Lúc này, khí huyết trên người Ngân Diệu bành trướng, không hề thua kém so với biến thân Hắc Hùng tầng thứ hai của Dương Thạc, rõ ràng là hắn đã bước vào Võ Thánh trung kỳ, và chắc hắn cũng đã sớm cắn nuốt khối Ngân Diệu tinh phách kia vào bụng rồi.

- Người anh em Dương Thạc, quả nhiên là người.

- Ha ha, ta đã sớm biết, mộ của Nhân Hoàng mở ra thì người không thể không đến được.

Cảm tình giữa Ngân Diệu cùng Dương Thạc rất sâu đậm, nên lúc này nhìn thấy Dương Thạc, Ngân Diệu rất vui mừng, lập tức bay tới trước mặt Dương Thạc, hai chân cầm lấy hai cánh tay Dương Thạc, nhiệt tình nói.

- Ngân Diệu huynh cũng đã đến rồi. Mới mấy ngày không gặp mà thực lực của Ngân Diệu huynh cũng đã tăng lên rất nhiều nha... chỉ sợ không kém tiền bối Tử Thử bao nhiêu.

461. Chương 447: Không Gian Ngân Diệu, Che Mắt Qua Sông

Chương 447: Không gian Ngân Diệu, che mắt qua sông

Dương Thạc mỉm cười, quan sát Ngân Diệu một chút.

Bây giờ, toàn thân bên ngoài Ngân Diệu như được bao trùm bởi một tầng áo giáp bạc.

Khi Dương Thạc bị hấn cầm lấy hai cánh tay, có thể cảm giác rõ ràng, tuy cường độ ngoài thân Ngân Diệu không bằng cấp độ của Tử Thử Yêu Thánh, nhưng ít ra cũng đã có cường độ như thần binh cấp bốn rồi.

Dương Thạc cùng Ngân Diệu ở một bên hàn huyền, nói chuyện phiếm, nhưng bên Trác Tử Dương cùng Huyền Vũ yêu thánh lại khẽ chau mày, trong lòng thất kinh.

Cái tên Dương Thạc này cũng có giao tình với Tử Thử Yêu Thánh sao?

Tên Nham Thử màu bạc kia rõ ràng là tiểu bối của Tử Thử Yêu Thánh. Xem thực lực của nó cũng tuyệt đối là một tiểu bối được Tử Thử Yêu Thánh coi trọng nhất, rõ ràng là hấn cũng đã cắn nuốt một loại khoáng thạch đặc biệt, tương lai khó đoán, sau này có thể lại là một ‘Tử Thử Yêu Thánh’ khác.

Dương Thạc xưng huynh gọi đệ với nó, quan hệ một người một chuột không giống bình thường. Chỉ bằng điểm này cũng đã khiến đám người Trác Tử Dương phải đánh giá lại Dương Thạc một lần nữa rồi.

Tuổi còn trẻ mà giết chết được Nam Man Vương, Phật Sống Mật Tông, Bỉ Lạc Duy Kỳ.

Có can đảm đối đầu với Trấn Quốc Công Dương Thiên, thiên hạ đệ nhất cường giả võ đạo đương thời.

Là đại biểu cho Thiên Âm môn.

Đệ tử kiệt xuất nhất Thiên Âm môn là Dương Dịch còn là thị nữ của hấn.

Có được đồng minh là thượng cổ mãnh thú như Man Văn Thiên Tượng, Thần Long.

Ngoài ra, lại còn có quan hệ tốt với Tử Thử Yêu Thánh, Ngân Diệu.

Một người tuổi còn trẻ mà có thể làm được một trong những điều trên đã tuyệt đối không đơn giản. Vậy mà Dương Thạc lại làm được hết. Điều này đã cho đám người Trác Tử Dương thấy rõ thực lực của Dương Thạc rồi.

Lúc này, trong mắt Trác Tử Dương và Huyền Vũ yêu thánh, uy hiếp của Dương Thạc tuyệt đối không thua kém bao nhiêu so với cường giả võ đạo như Nam Cung Phá Thiên.

- Ngân Diệu, người ở đây ôn chuyện với Dương Thạc, ta đi vào cái hầm mộ của Nhân Hoàng này thăm dò một chút... Cái gì? Lại là năng lượng hư không à. Nếu là năng lượng hư không tản ra từ mộ Nhân Hoàng trong một ngày trước thì có thể khiến bốn toạ bị thương. Đáng tiếc, năng lượng hư không hiện nay lại không thể tạo thành bất cứ nguy hiểm gì cho bốn toạ rồi.

Tử Thử Yêu Thánh nhìn vào cột sáng hư không chín màu kia, trầm giọng nói.

CHÍU...U...U!

Cả người hấn khẽ động, muốn nhảy vào cột sáng hư không chín màu kia.

- Hừ. Tử Thử Yêu Thánh, động tác của người rất nhanh đấy, còn đi trước bốn vương một bước sao.

Mà đúng lúc Tử Thử Yêu Thánh lao về phía cột năng lượng hư không chín màu, một giọng nói hiên ngang khí phách chọt vang lên.

Ầm ầm!

Một luồng khí huyết mạnh mẽ từ phía bắc truyền tới.

Đó là một người trung niên anh tuấn mặc áo giáp bạc, thoát nhìn chỉ khoảng 34 – 35 tuổi. Sau lưng người trung niên này còn có mấy cường giả Võ Thánh.

Đó chính là Đại Chu Thần Võ Vương, Càn Ngọc Long.

Đi theo sau lưng hắn là mấy cường giả ngân giáp vệ.

- Các người chờ ở đây. Bỗng vương theo Tử Thử Yêu Thánh vào thăm dò mộ của Nhân Hoàng trước.

Càn Ngọc Long ra lệnh cho ngân giáp vệ sau lưng xong, liền nhanh chóng lao về phía cột sáng hư không chín màu kia. Vị cường giả đệ nhất hoàng thất Đại Chu này vừa đến, liền không chút do dự, thậm chí bỏ qua nguy hiểm, lập tức xông vào mộ của Nhân Hoàng.

Thần Võ Vương vừa xuất hiện liền không chút do dự, lập tức muốn nhảy vào cột sáng hư không chín màu kia.

Hoàn toàn không cần suy nghĩ, không hề cố kỵ.

Thực lực của hắn cũng chỉ là Võ Thánh lõi âm cấp bốn, cường giả tầng thứ hai đương thời, tương đương với đám người Trác Tử Dương và Nam Cung Phá Thiên. Hiện nay, đám người Trác Tử Dương vẫn sợ nọ sợ kia, không dám tùy tiện tiến vào cột sáng hư không. Vậy mà, Thần Võ Vương lại trực tiếp nhảy vào. Phần khí thế này đã hơn hẳn đám người Trác Tử Dương rồi.

- Vương gia bảo trọng.

Mấy người ngân giáp vệ phía sau nhao nhao dừng lại, nhắc nhở Thần Võ Vương.

Thực lực của những ngân giáp vệ này còn kém Thần Võ Vương Càn Ngọc Long quá xa.

Bây giờ, họ còn chưa thể ngăn cản công kích của cột sáng hư không chín màu, cho dù đi theo cũng chỉ là đi chịu chết uống mà thôi.

Ầm ầm!

Không đợi Thần Võ Vương lao đến cột sáng hư không chín màu, Tử Thử Yêu Thánh đã nhảy vào đó trước rồi.

Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh cùng đám cao thủ Chân Vũ môn chưa hề ngăn cản nó.

Thứ nhất, thân hình Tử Thử Yêu Thánh linh hoạt, nhanh nhẹn, căn bản không thể ngăn cản được. Thứ hai, đám người Trác Tử Dương cùng Huyền Vũ yêu thánh cũng muốn để Tử Thử Yêu Thánh làm người dò đường, nhảy vào cột sáng hư không trước, để xem bây giờ cột sáng hư không mạnh tới mức nào.

Từ đó có thể xem đám người Trác Tử Dương có thể nhảy vào cột sáng hư không bây giờ được hay chưa.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Trong chớp mắt khi Tử Thử Yêu Thánh nhảy vào trong cột sáng hư không kia, năng lượng hư không liền điên cuồng công kích lên thân thể Tử Thử Yêu Thánh.

Hung hăng đập trên người Tử Thử Yêu Thánh.

Nhưng những năng lượng hư không này lại không thể làm Tử Thử Yêu Thánh bị thương chút nào.

- Ha ha, năng lượng hư không này cũng chỉ như vậy mà thôi. Thần Võ Vương, bỗng toạ đi trước một bước.

Tử Thử Yêu Thánh đã sớm biết Thần Võ Vương Càn Ngọc Long cũng đã đến. Lúc này, hắn cười ha ha, nói với Càn Ngọc Long một câu liền nhanh chóng di chuyển, CHẾU...U...U! một tiếng, cả người đã rơi xuống chỗ sâu trong mộ của Nhân Hoàng.

Tử Thử Yêu Thánh thuận lợi tiến vào hầm mộ của Nhân Hoàng, về mặt đám người Trác Tử Dương cùng Nam Cung Phá Thiên đều không thay đổi, thậm chí một chút kinh ngạc cũng không có. Tử Thử Yêu Thánh đã nuốt Tử Tinh nên phòng ngự thân thể cũng rất biến thái, chỉ kém Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương một chút xíu mà thôi. Đừng nói năng lượng hư không chín màu bây giờ, mà dù là lúc trước khi cột

sáng hư không bị Bắc Long Vương tự bạo làm suy yếu thì cũng chưa chắc đã ngăn cản được Tử Thử Yêu Thánh.

Hiện tại, Tử Thử Yêu Thánh không cần thi triển không gian Tử Tinh cũng đã có thể xông vào mộ của Nhân Hoàng dễ dàng.

- Tử Thử, người giỏi lắm. Bốn vương cũng tới.

Cùng lúc Tử Thử Yêu Thánh tiến vào hầm mộ của Nhân Hoàng, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long cũng đã nhảy vào cột sáng hư không chín máu.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Năng lượng hư không lập tức ầm ầm đánh lên người Càn Ngọc Long.

- Năng lượng hư không mạnh thật.

Lúc này, Càn Ngọc Long chật vật hơn nhiều so với Tử Thử Yêu Thánh.

Thân thể Càn Ngọc Long bị những năng lượng hư không này đánh trúng, cả người lắc lư. Trong thân thể hắn, khí huyết cuộn cuộn, thậm chí, sắc mặt cũng có chút tái nhợt.

Chẳng qua, một lát sau, vẻ mặt Càn Ngọc Long ngưng tụ, chân khí trong cơ thể nhanh chóng tràn ra, tạo thành lĩnh vực bên ngoài thân.

Có thêm lĩnh vực, Càn Ngọc Long thoải mái hơn nhiều, sắc mặt cũng thêm chút hồng nhuận.

Hít sâu một hơi, Càn Ngọc Long khẽ quát một tiếng, không nói chuyện nhiều mà mạnh mẽ vọt tới cửa vào mộ Nhân Hoàng. CHỈU...U...U! một tiếng, lập tức biến mất.

Đã tiến vào trong mộ của Nhân Hoàng.

- Vào rồi sao?

Lần này, khi Càn Ngọc Long tiến vào, đám người Trác Tử Dương đều toả sáng hai mắt.

Thực lực của Càn Ngọc Long cũng tương đương với Trác Tử Dương và Nam Cung Phá Thiên. Nếu nói Càn Ngọc Long có ưu thế gì thì chính là, hắn là cường giả mạnh nhất hoàng thất Đại Chu, có hoàng thất làm chỗ dựa, nên trên người chắc chắn có không ít pháp khí mạnh mẽ phòng thân, ví dụ như một thân áo giáp bạc kia. Những áo giáp, pháp khí phòng ngự này đã gánh bớt rất nhiều áp lực thay cho Càn Ngọc Long nên Càn Ngọc Long mới có thể ngăn cản được những năng lượng hư không này để đi vào hầm mộ của Nhân Hoàng.

Càn Ngọc Long có pháp khí phòng ngự mạnh mẽ, đám người Trác Tử Dương cũng có.

Đừng nói là Trác Tử Dương, môn chủ thánh địa võ đạo hạng nhất đương thời, mà dù là Nam Cung Phá Thiên, môn chủ Thiên Kiếm Môn không dùng binh khí nhưng trên người hắn cũng có không ít bảo vật phòng ngự.

Hoả La Vương là cao thủ đệ nhất Thánh Hoả Đạo, lại là đế vương của Hoả La quốc nên pháp khí phòng ngự cũng không hề thua kém.

Hiện tại, Càn Ngọc Long có thể đi vào trong mộ của Nhân Hoàng thì tất nhiên bọn hắn cũng có thể đi vào trong đó.

Mấy người nhìn nhau, một số cao thủ tầng thứ hai đương thời này đều bắt đầu rục rịch.

- Gì? Đám người Trác Tử Dương chuẩn bị xông vào sao?

Đúng lúc này, trong lòng Dương Thạc chợt khẽ động.

- Ngân Diệu huynh, bây giờ huynh đã cắn nuốt Ngân Diệu tinh phách, vậy có thể thi triển không gian Ngân Diệu hay không?

Dương Thạc quay sang hỏi Ngân Diệu bên cạnh.

- Đã có thể thi triển rồi. Đây là thiên phú bí pháp của tộc Nham Thử ta nên ta tất nhiên có thể thi triển được.

Ngân Diệu tự hào gật đầu.

- Như vậy là tốt rồi. Thế huynh có thể thi triển không gian Ngân Diệu để tiến vào mộ của Nhân Hoàng không?

Dương Thạc hỏi tiếp.

- Muốn ta thi triển không gian Ngân Diệu sao?

Ngân Diệu sững sờ, không biết rốt cuộc Dương Thạc có mục đích gì, nhưng nó vẫn gật đầu:

- Việc này không khó. Cột sáng năng lượng hư không này rất mạnh mẽ. Lão tổ Tử Thử Yêu Thánh của ta không cần thi triển không gian Tử Tinh cũng có thể chống lại những năng lượng hư không này, nhưng ta thì không giỏi như vậy. Nếu ta muốn xông vào mộ của Nhân Hoàng thì nhất định phải thi triển không gian Ngân Diệu để ngăn cản những năng lượng hư không đó.

- Như vậy sao? Vậy thì tốt quá.

Dương Thạc vui vẻ, nhanh chóng nhìn sang Dương Địch.

- Tiểu Địch, Thần Long, tiền bối Tử Thử cùng Thần Võ Vương đã đi vào mộ của Nhân Hoàng, chúng ta cũng vào đi thôi. Các người cùng Man Văn Thiên Tượng đều đi vào không gian Thập Phương Ca Sa của ta, chúng ta cùng nhau đi vào.

Dương Thạc cố gắng nói lớn tiếng.

Xoẹt!

Sau một khắc, không gian Thập Phương Ca Sa mở ra.

- Được, tiểu gia, ta cùng con Man Văn Thiên Tượng này cũng vào đây. Vào mộ của Nhân Hoàng, lấy chút bảo bối, hắc hắc, biết đâu thực lực của Thần Long ta có thể sẽ tăng lên đấy.

Thần Long cười hắc hắc, rồi Chiu...u...u! một phát, chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Man Văn Thiên Tượng lắc lư cũng tiến vào.

Dương Địch thì đã sớm tiến vào, bên ngoài chỉ còn khối phân thân này của Dương Thạc.

- Vào trong.

Dương Thạc quát khê một tiếng, ý niệm máy động, liền vang lên mấy tiếng tách tách tách, rồi không khí xung quanh bắt đầu ngưng tụ thành từng viên tinh thể màu bạc, đúng là khoáng thạch Ngân Diệu. Vậy là Dương Thạc đã thi triển ra không gian Ngân Diệu.

- Dương Thạc huynh đệ cũng biết không gian Ngân Diệu sao?

Ngân Diệu ở bên cạnh thoáng sững sờ.

Chẳng qua, nó cũng nhanh chóng thi triển thần thông không gian Ngân Diệu của mình. Trong phạm vi năm sáu trượng xung quanh hắn cũng ngưng tụ thành khoáng thạch Ngân Diệu. Những tinh thạch Ngân Diệu này không phải trong suốt. Sau khi không gian Ngân Diệu hình thành, cả Ngân Diệu cùng Dương Thạc đều được nó bao phủ, nên không thể nhìn rõ vị trí của bọn họ.

- Tiến vào.

- Tiến vào.

Sau một khắc, một người một chuột cùng quát khê một tiếng, cả không gian Ngân Diệu Chiu...u...u! một tiếng, lập tức nhảy vào trong cột sáng hư không kia.

Phanh! Phanh! Phanh!

Không gian Ngân Diệu vừa ngăn cản năng lượng hư không trùng kích, vừa nhanh chóng rơi xuống hầm mộ của Nhân Hoàng.

- Dương Thạc cùng con Nham Thử kia cũng tiến vào sao?

Đám người Trác Tử Dương nhìn thấy cảnh này, rốt cuộc không thể không chế nổi ý muốn xông vào mộ của Nhân Hoàng ngay lập tức.

- Tuy sức chiến đấu của Dương Thạc mạnh mẽ nhưng thân thể hắn vẫn còn quá yếu. Với thân thể này mà chỉ dựa vào không gian Ngân Diệu đã có thể xông vào mộ của Nhân Hoàng, vậy thân thể chúng ta còn mạnh mẽ hơn hắn cơ mà. Năng lực phòng ngự của lực lượng linh vực của cấp độ Võ Thánh lõi âm cấp bốn cũng không kém nhiều so với không gian Ngân Diệu. Hắn đi vào được thì chúng ta cũng có thể đi vào được.

Dương Thạc có thể xông vào hầm mộ của Nhân Hoàng càng khiến cho đám người Trác Tử Dương tự tin hơn.

- Tử Dương, bốn toạ vào đó đây.

Đầu tiên là phân thân huyền xà của Huyền Vũ yêu thánh nhanh chóng di chuyển, lập tức chui vào trong cột sáng hư không chín màu này.

Tuy năng lực phòng ngự của phân thân huyền xà kém phân thân thạch quy, nhưng ngoài thân nó cũng có giáp cứng, ít nhất cũng có độ phòng ngự như thần binh cấp ba, lại thêm thực lực Huyền Vũ yêu thánh mạnh mẽ, cảnh giới võ đạo cao, nên cũng không quá khó để ngăn cản công kích của cột sáng hư không chín màu này.

Giống như tia chớp, phân thân huyền xà cũng nhanh chóng bay xuống, chui vào trong mộ của Nhân Hoàng.

- Đi.

Ngay sau đó là Hoả La vương.

Thánh Hoả Vương Toạ vốn là một pháp khí phòng ngự mạnh mẽ, liền bao trùm cả người hắn vào bên trong.

Vù vù vù hô!

Trên người Hoả La Vương Đái Lạc được bảo phủ bởi một tầng thánh hoả, trực tiếp nhảy vào đó.

Tiếp theo là hai người Trác Tử Dương, Nam Cung Pháp Thiên.

Hai người bọn họ không có pháp khí phòng ngự quá cường đại, nhưng thực lực của bọn hắn mạnh mẽ, chỉ bằng lực lượng linh vực của Võ Thánh lõi âm cấp bốn thì năng lượng hư không chín màu này cũng chưa chắc có thể làm gì được bọn họ.

Lúc này, xung quanh hai người đều có kiếm quang ẩn hiện, sau khi tăng cường phòng ngự liền không hề do dự chui vào cột sáng hư không chín màu.

Mấy tiếng rầm rầm vang lên. Mặc dù dưới sự trùng kích của năng lượng hư không chín màu này, bọn họ là người vật nhất nhưng cuối cùng, bọn họ vẫn an toàn đi vào hầm mộ của Nhân Hoàng.

- Đều vào hết rồi sao?

Bên ngoài, cường giả mạnh nhất cũng chỉ còn mấy Võ Thánh lõi âm cấp bốn của Chân Vũ môn là đám người Thanh Dương chân nhân kia rồi. Thực lực của bọn hắn kém hơn Trác Tử Dương một chút nên lúc này cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Hô... Đã vào hết à, vậy thì tốt quá. Nhất là cái tên Dương Thạc kia. Vốn chúng ta cho rằng thân thể hắn còn yếu nên giờ chưa dám xông vào. Nếu hắn không vào, mà chờ mong môn Tử Dương cùng sư huynh Huyền Vũ đều tiến vào mộ của Nhân Hoàng thì Chân Vũ môn chúng ta không còn ai có thể chống lại cái tên Dương Thạc này rồi. Thật không ngờ Dương Thạc lại là người đầu tiên đi vào đó. Hắn cùng các cường giả tầng thứ hai đương thời đều đi vào mộ Nhân Hoàng rồi. Tuy ba người chúng ta bất tài, nhưng ngoại trừ những cao thủ này, chúng ta vẫn có thể ngăn cản những cao thủ khác.

462. Chương 448: Thân Thể, Thần Long Cùng Đột Phá, Bí Pháp Dung Hợp Của Mật Tông!

Chương 448: Thân thể, Thần Long cùng đột phá, bí pháp dung hợp của Mật Tông!

Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương, cùng Tôn Hồng Dương nhìn nhau, nói.

- Đều đã đi vào hết rồi hả?

Đúng lúc này, tại nơi Dương Thạc thi triển không gian Ngân Diệu trước kia.

Trong hư không, tồn tại một không gian, chính là không gian Thập Phương Ca Sa.

Dương Thạc căn bản chưa từng tiến vào hãm mộ của Nhân Hoàng mà là ẩn trong không gian Thập Phương Ca Sa, quan sát tình huống bên ngoài.

- Tốt! Tốt! Tốt!

- Bọn hắn đều đi vào mộ của Nhân Hoàng, hầu như không có phòng bị gì với mình. Với hoàn cảnh này, mình chỉ cần chọn đúng thời cơ, nhanh chóng rời đi chỗ này, chắc bọn hắn sẽ không chú ý tới. Bây giờ, mình muốn đến nơi ở của Chân Vũ môn là chuyện rất dễ dàng.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Giờ phút này, Trác Tử Dương, Huyền Vũ Yêu Thánh... toàn bộ cao thủ đã tiến vào trong huyết mộ Nhân Hoàng, nhưng Dương Thạc vẫn không hành động tùy tiện.

Dù sao ở đây còn có Từ Thanh Dương, cao thủ Chân Vũ Môn cấp độ Võ Thánh Tứ Trọng Lôi Âm.

Nếu Dương Thạc bại lộ, vượt qua nơi đóng quân Chân Vũ Môn, những cao thủ Từ Thanh Dương này tuyệt đối sẽ chạy về Chân Vũ Môn ngăn cản Dương Thạc.

Tuy Dương Thạc căn bản không đặt Võ Thánh Tứ Trọng Lôi Âm bình thường này vào mắt.

Cho dù không dựa vào lực lượng Vạn Văn Thiên Tướng, Dương Thạc chỉ cần phối hợp với Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, chém giết Võ Thánh Tứ Trọng Lôi Âm bình thường của Chân Vũ Môn như Từ Thanh Dương tuyệt đối là chuyện vô cùng đơn giản...

Nhưng Dương Thạc lại không thể làm như vậy.

Ba người Từ Thanh Dương chính là trưởng lão Chân Vũ Môn, nhân vật vô cùng trọng yếu.

Hiện tại, tuy quan hệ giữa Dương Thạc với Chân Vũ Môn cũng không vui vẻ, thậm chí tương lai còn xâm nhập Chân Vũ Môn, cướp đoạt Cửu Dương Huyền Công, lại càng đắc tội với Chân Vũ Môn. Nhưng cho dù Dương Thạc làm ầm ĩ thế nào, ít nhất Dương Thạc và Chân Vũ Môn cũng không có thù hận không chết không thôi.

Nhưng một khi chém giết đám người Từ Thanh Dương, đây chính là hoàn toàn xé hết thể diện.

Giữa hai bên có thể nói là không chết không thôi.

Chọc phải đại địch Chân Vũ Môn này tuyệt đối không phải thứ Dương Thạc mong muốn.

Tuy hiện tại, cao thủ Chân Vũ Môn, cho dù mạnh mẽ như Trác Tử Dương, Huyền Vũ Yêu Thánh, nhiều nhất cũng chỉ tạo thành uy hiếp nhất định với Dương Thạc mà thôi, nếu muốn hoàn toàn chém giết Dương Thạc thì hầu như không có khả năng. Nhưng thế sự vô thường. Hiện tại Trác Tử Dương, Huyền Vũ Yêu Thánh đã tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng. Nói không chừng bọn hắn có thể đạt được một số đại kỳ ngộ, thậm chí thực lực tăng mạnh đến cấp độ như Dương Thiên. Đến khi đó, Dương Thạc cũng chỉ có thể chạy trốn chết rồi...

Cho nên mới nói có thể không vạch mặt với Chân Vũ Môn thì tốt nhất vẫn không nên vạch mặt. xem tại

Chính bởi vì như thế, hiện tại Dương Thạc cũng không đi ra, vẫn dừng lại ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, đợi cơ hội.

Giờ phút này, bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa.

Tuy hầu như toàn bộ cường giả đẳng cấp bậc hai đương thời đã tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng, nhưng còn có một số cường giả cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm bình thường vẫn ở lại đây.

Tam đại trưởng lão Chân Vũ Môn, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long đã mang cường giả Ngân Giáp Vệ đế, ngoài ra còn có chủ trì Kim Phật Tự Hiển Tông mang theo ba tôn Kim Thân. Vừa rồi chủ trì Kim Phật Tự Hiển Tông, Thiên Duyên Lực kia cũng không chịu được hấp dẫn, đã nhảy vào trong huyết mộ Nhân Hoàng, nhưng ba binh khí hình người, Phật Môn Kim Thân này cũng bị hấn lưu lại. Tuy chúng là vật chết không có bất kỳ ý niệm thần hồn nào, nhưng cho dù là tam đại trưởng lão Chân Vũ Môn hay cường giả Ngân Giáp, tất cả đều vô cùng kiêng kỵ chúng, không trêu chọc chúng.

- Chắc hẳn Thiên Duyên Lực kia sợ chúng không ngăn cản được năng lượng hư không cửu sắc nên mới không dám để bọn chúng tiến vào... Nhưng đợi đến khi năng lượng hư không cửu sắc này yếu bớt một chút, chúng sẽ bị Thiên Duyên Lực điều khiển, tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng...

Trong đám người, Thanh Dương Chân Nhân nhìn tam đại Kim Thân kia một cái, thầm nghĩ.

Không chỉ là ba đại Kim Thân này.

Kể cả Từ Thanh Dương, Ngân Giáp Vệ, đợi đến lúc năng lượng hư không cửu sắc lại yếu ớt một chút, bọn hắn còn không phải cũng muốn tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng sao?

Còn hiện tại, bọn hắn đều bình an vô sự, không ai quản ai.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một canh giờ.

Hai canh giờ...

Ba canh giờ...

Bên này, cường độ cột sáng hư không cửu sắc dường như lại giảm bớt một chút, nhưng đám người Từ Thanh Dương vẫn không tùy tiện tiến vào.

Tình thế bên này vẫn duy trì như trước.

Ngược lại, trong không gian Thập Phương Ca Sa đã xảy ra một chuyện.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong không gian Thập Phương Ca Sa này, thân thể Dương Thạc nhắm mắt đứng dậy. Trong thân thể này tản mát ra lực lượng cường đại, thậm chí có thể dẫn động năng lượng thiên địa trong Thập Phương Ca Sa. Hiển nhiên, thân thể Dương Thạc đã có đột phá!

Khí huyết mệnh môn đậm đặc bắt đầu phát tán ra từ thân thể Dương Thạc.

Chỉ nói riêng trình độ lực lượng khí huyết đậm đặc, giờ phút này, khí huyết thân thể Dương Thạc đã đủ so sánh với đầu Băng Long Vương Bắc Vực kia rồi. Lực lượng khí huyết của đầu Băng Long Vương Bắc Vực này đã tiến vào cấp độ Vô Thánh đỉnh phong. Nói cách khác, lực lượng khí huyết hiện tại của Dương Thạc cũng đã tiến vào cấp độ Vô Thánh đỉnh phong, thiếu một chút là có thể vượt qua cấp độ Vô Thánh, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh...

Đương nhiên, đây là kết quả sau khi biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng.

Nếu không biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, lực lượng khí huyết của Dương Thạc có lẽ chỉ có thể đạt tới cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong, tăng lên một đẳng cấp so với cấp độ Đại Tông Sư cao giai lúc trước.

- Hô...

Thân thể Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

Hai mắt chậm rãi mở ra.

- Đại Chuyển Sinh Thuật của Phật Sống Mật Tông này mang đến lực lượng khí huyết cho ta quả nhiên không tệ. Hiện tại mới chỉ qua nửa ngày, luyện hóa lực lượng khí huyết của hắc, ta đã tiến vào cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong. Nếu qua ba năm ngày nữa, luyện hóa toàn bộ lực lượng khí huyết hắc lưu lại, lực lượng khí huyết trong nhục thể của ta tuyệt đối có thể tiến vào cảnh giới Vô Thánh. Nói cách khác, một khi khởi động biến thân Đệ Nhị Trọng Hắc Hùng, lực lượng khí huyết của ta chính là cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cùng bậc với Thần Long, Vạn Văn Thiên Tượng!

Trong mắt Dương Thạc mơ hồ tỏa sáng.

Chưa đầy nửa ngày, khí huyết đột phá một đẳng cấp.

Nguyên nhân chủ yếu đương nhiên là do cảnh giới võ đạo của Dương Thạc đã tiến vào cấp độ Vô Thánh, chỉ thiếu sức mạnh khí huyết, đối lập nhau tương đối dễ dàng.

Nhưng quan trọng hơn chính là Dương Thạc đã chiếm được đại lượng lực lượng khí huyết do Phật Sống Mật Tông thi triển Đại Chuyển Sinh Thuật!

Lúc trước, Dương Thạc chỉ muốn diệt ý niệm thần hồn Phật Sống Mật Tông, còn chưa kịp luyện hóa những khí huyết này. Mà mấy canh giờ vừa rồi, Dương Thạc thử luyện hóa lực lượng khí huyết của Phật Sống Mật Tông, khí huyết bản thân đã tăng trưởng trên diện rộng. Ngăn ngủ ba canh giờ, hắc dĩ nhiên đã tiến vào cấp độ Đại Tông Sư đỉnh phong.

463. Chương 449: Tuyệt Thế Độc Cáp Vương Thôn Phệ Hấp Thu Năng Lượng Hư Không!

Vô Tận Thần Công

Chương 449: Tuyệt Thế Độc Cáp Vương thôn phệ hấp thu năng lượng hư không!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Tiếp tục tu luyện, muốn tiến vào cấp độ Vô Thánh cũng vô cùng đơn giản.

Dù sao khí huyết thân thể Phật Sống Mật Tông cũng quá cường đại!

Phật Sống Mật Tông chính là cường giả cấp độ Vô Thánh Tứ Trọng Lôi Âm, luận lực lượng khí huyết thì lại càng tiến vào cảnh giới Vô Thánh đỉnh phong.

Tuy đánh một trận với Dương Thạc, Phật Sống Mật Tông đã tổn thất không ít lực lượng khí huyết. Nhưng một ít còn lại kia, sau khi bị Dương Thạc luyện hóa thì cũng đủ để Dương Thạc vô cùng hưởng thụ rồi.

Đột phá đến cấp độ Vô Thánh đơn giản đến cực điểm.

- Nếu có thể đột phá đến cấp độ Vô Thánh, với khí huyết mạnh mẽ của ta, muốn xông vào Chân Vũ Môn cũng đỡ khó khăn hơn!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Giờ khắc này, Dương Thạc thậm chí đã quyết định, đợi đến khi bản thân đột phá đến cấp độ Vô Thánh rồi lại xông vào Chân Vũ Môn.

Ầm ầm!

Đúng lúc Dương Thạc đang nghĩ đến những điều này, chợt thấy trong không gian Thập Phương Ca Sa, thiên địa biến sắc.

Rống rống rống! Rống rống rống!

Đã thấy Thần Long kia, vốn đang nằm rạp trên mặt đất, hai mắt nhắm nghiền, hiện tại lại mạnh mẽ ngẩng đầu lên, ngửa mặt lên trời gào rú. Thần Long gào rú, từng luồng khí thể mệnh mông phát tán ra từ trên người nó. So với lúc trước, khí tức Thần Long này dường như càng cô đọng hơn rồi, hiển nhiên cũng có đột phá, thực lực cũng có tăng trưởng!

- Hả? Thần Long cũng đột phá?

Thấy Thần Long đột phá, Dương Thạc không khỏi sửng sờ.

- Lúc trước Thần Long rời khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, muốn cắn nuốt Băng Long Vương Bắc Vực kia, chỉ tiếc không được như ý nguyện. Nó mới trở lại không gian Thập Phương Ca Sa ba canh giờ. Không thể tưởng tượng được, nó cũng đột phá sao...

Trong lòng Dương Thạc hơi kinh ngạc.

- Ha ha ha ha, tiểu gia, Thần Long ta rốt cục đã hoàn toàn dung hợp ý niệm thần hồn và thân thể rồi!

- Hắc hắc hắc hắc... So với Man Văn Thiên Tượng kia, thực lực hiện tại của Thần Long ta chỉ có hơn chứ không kém... Cạc cạc cạc cạc cạc...

Một trận cười hưng phấn truyền ra từ trong miệng Thần Long.

Thần hồn ý niệm hoàn toàn dung hợp với thân thể?

Dương Thạc nghe thấy Thần Long nói, hai mắt không khỏi sáng ngời.

Thân thể Thần Long, lực lượng khí huyết của nó cũng đã đạt đến cấp độ Vô Thánh Hư Không.

Vốn dĩ, lực lượng thân thể Thần Long đã đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh, cho dù cảnh giới võ đạo không đủ lớn mạnh, lực lượng thần hồn cực yếu nhưng thực lực cũng không kém Man Văn Thiên Tượng chưa khai mở linh trí. Tuy không nhất định có thể chống lại Dương Thiên, nhưng cũng không bị Dương Thiên đánh bại dễ dàng, càng không sợ cường giả Vô Thánh bình thường.

Thật ra chủ yếu là vì thần hồn Thần Long còn chưa hoàn toàn phù hợp với thân thể.

Lực lượng mạnh mẽ trong thân thể còn chưa hoàn toàn điều khiển được!

Lúc đó, Thần Long giống như một đứa bé, đột nhiên có mấy ngàn vạn lượng hoàng kim vậy.

Không có năng lực khống chế tiền tài này, gặp phải một số tiểu thương nhân thì cũng dễ bị mất đi đại lượng hoàn kim. Lúc đó Thần Long không dám giao thủ với cường giả Vô Thánh. Một khi giao thủ, khí huyết của nó sẽ giảm mạnh.

Trong mấy năm này, Thần Long luôn cố dung hợp thần hồn ý niệm với thân thể.

Thử khống chế lực lượng thân thể của nó.

Giống như đứa bé thử khống chế đại lượng tiền tài kia vậy.

Mấy năm này, thần hồn ý niệm của Thần Long đã dung hợp với thân thể ở trình độ lớn, dĩ nhiên có năng lực khống chế thân thể ở mức nhất định. Chính bởi vì như thế, nó có thể thôn phệ mãnh thú khác, hấp thu lực lượng khí huyết kia. Giống như đứa bé kia có được năng lực quản lý tài sản nhất định, có thể lợi dụng mấy ngàn vạn lượng hoàng kim này để kinh doanh lợi nhuận.

Chỉ có điều, thần hồn Thần Long còn chưa hoàn toàn dung hợp với thân thể.

Cho nên thực lực Thần Long vẫn thua kém Man Văn Thiên Tượng một chút...

Nhưng vừa rồi, Thần Long lại nói thần hồn ý niệm của nó đã hoàn toàn dung hợp với thân thể, dĩ nhiên đã trở thành cường giả siêu cấp như Man Văn Thiên Tượng rồi. Đối với điều này, nếu Thần Long không thấy hưng phấn thì Dương Thạc cũng cảm thấy hưng phấn vì nó.

- Tiểu gia, lúc trước ta cắn nuốt một ít thần hồn của Phật Sống Mật Tông!

- Ta đã chiếm được một số bí pháp Mật Tông trong thần hồn kia...

Trên mặt Thần Long mang theo vẻ hưng phấn.

- Trong Mật Tông có Đại Chuyển Sinh Thuật. Đại Chuyển Sinh Thuật này có thể chuyển khí huyết, thần hồn đến thân thể khác. Nhưng Nhưng thần hồn khí huyết này cũng chưa hẳn phù hợp hoàn mỹ với thân hình mới.

- Muốn hoàn toàn dung hợp với thân hình thì cần dùng đến một số bí pháp!

- Hiện tại, ta đã thông qua thôn phệ thần hồn của Phật Sống Mật Tông, nắm giữ bí pháp Mật Tông, biết rõ làm thế nào để dung hợp thần hồn khí huyết hoàn mỹ... Lúc này mới đột phá bình cảnh, khiến thần hồn của ta và thân thể Thần Long hoàn toàn dung hợp với nhau. Tiểu gia, bí pháp này vô cùng huyền diệu. Nếu tiểu gia người tu luyện bí pháp này đến mức tận cùng, hai thân thể một âm một dương kia chỉ sợ có thể dung hợp hoàn toàn với nhau, khiến thực lực tiểu gia tăng mạnh!

Thần Long nghiêm mặt, thấp giọng nói ra.

- Từ bí pháp Đại Chuyển Sinh Thuật của Mật Tông Kim Phật Tự, lĩnh ngộ ra pháp môn dung hợp thần hồn và huyết nhục sao?

Nghe Thần Long nói, trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Đối với Đại Chuyển Sinh Thuật của Kim Phật Tự, Dương Thạc tuyệt đối không xa lạ gì.

Dương Thạc đã nhìn thấy pháp môn này trên người cao thủ trẻ tuổi của Kim Phật Tự Mật Tông là Già La Minh, Ba Ma Long, sau đó là A Mục Đạt Vương, thậm chí là Mật Tông Phật Sống. Có thể nói, Dương Thạc tuyệt đối rất quen thuộc với bí pháp này.

Một số truyền thuyết về Đại Chuyển Sinh Thuật, Dương Thạc cũng đều có lý giải.

Trong đó, truyền thuyết phổ biến nhất về Đại Chuyển Sinh Thuật này chính là, Mật Tông Phật Sống của Kim Phật Tự chuyển thể trùng tu chính là dựa vào Đại Chuyển Sinh Thuật này.

Tuổi thọ của cao thủ võ đạo nhân loại cũng không cao lắm.

Mạnh mẽ như Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm, Võ Thánh Ngũ Trọng Lô Âm, tuổi thọ cũng không quá hơn trăm năm mà thôi.

Nếu như không thể bước vào cảnh giới võ đạo cao hơn, có được tuổi thọ dài hơn nữa, cuối cùng cũng chỉ có thể vẫn lạc!

Mà Kim Phật Tự Mật Tông lại có Đại Chuyển Sinh Thuật, có thể khiến một vị võ giả siêu cấp sắp kết thúc tuổi thọ, chuyển thần hồn, thậm chí cả khí huyết toàn thân vào một thân thể trẻ tuổi hoàn toàn mới. Kể từ đó, hẳn có tuổi thọ càng dài, có nhiều thời gian truy tìm cực hạn võ đạo hơn.

Đây chính là Đại Chuyển Sinh Thuật!

- Đại Chuyển Sinh Thuật, vấn đề lớn nhất chính là sau khi chuyển sinh, độ phù hợp giữa thần hồn khí huyết và thân thể có vấn đề..

Dương Thạc trầm nghĩ.

Giữa người với người rốt cục cũng có chỗ khác biệt.

Cho dù song bào thai ruột thịt cùng mẹ sinh ra, thân thể cũng có chênh lệch rất nhỏ!

Cho nên khi Mật Tông Phật Sống thi triển Đại Chuyển Sinh Thuật, chuyển thần hồn, khí huyết đến một thân thể hoàn toàn mới, thần hồn và khí huyết của hắn rất khó có thể hoàn toàn phù hợp với thân thể mới.

Nếu như phù hợp quá thấp, hẳn sẽ khó có thể dựa vào thân thể mới này để tiếp tục tu luyện.

Mà trong Đại Chuyển Sinh Thuật Mật Tông lại có một loại bí pháp, có thể khiến thần hồn khí huyết của người chuyển sinh hoàn toàn phù hợp với thân thể mới.

Hiện tại, thứ Thần Long lấy được chính là loại bí pháp này!

Khiến thần hồn của nó có thể càng dễ dàng dung hợp với thân thể nó.

Không chỉ khiến thần hồn dung hợp với thân thể mới, hơn nữa còn có thể khiến toàn bộ lực lượng khí huyết cả đời trước của Mật Tông Phật Sống dung hợp với thân thể mới.

Đây chính là một loại bí pháp dung hợp chí cường.

- Nếu ta cũng có thể không chế bí pháp này, có lẽ hai thân thể của ta thật sự có thể dung hợp lại với nhau...

Dương Thạc hít sâu một hơi, trong lòng thầm suy nghĩ.

Cô âm bất trường, cô dương bất sinh!

Hai thân thể Dương Thạc phân biệt có được âm khiêu, dương khiêu, hoàn toàn phân hóa ra. Tuy Cửu Dương Chân Thân còn có thể tiến vào trong thân thể, dung hợp lại một, nhưng thực tế đây chỉ là dung hợp ở hình thái đơn giản. Trên thực tế, Cửu Dương Chân Thân và thân thể vẫn có phân biệt rõ ràng.

Dương Thạc mơ hồ cảm giác được, nếu hắn muốn có một ngày tiến vào cảnh giới võ đạo chí cao cuối cùng kia, hắn nhất định phải hoàn toàn dung hợp Cửu Dương Chân Thân và thân thể.

Âm khiêu dương khiêu dung hợp hoàn mỹ với nhau.

Âm dương cộng hưởng, mới có thể tiến vào cảnh giới võ đạo chí cao!

Lúc trước Đại Chu Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ đã từng nói, đồng tu Cửu Âm Huyền Công, Cửu Dương Huyền Công, hoàn toàn dung hợp mới là đệ nhất thần công đương thời, chắc cũng là ý này.

- Thực lực hiện tại của ta vẫn chưa đến lúc hoàn toàn dung hợp Cửu Dương Chân Thân và thân thể. Nhưng nếu có thể nắm giữ bí pháp dung hợp trong Đại Chuyển Sinh Thuật, trong tương lai, lúc ta muốn dung hợp hai thân thể này thì sẽ đỡ khó khăn hơn nhiều.

Dương Thạc thầm nghĩ.

Người không biết lo xa, tất sẽ có ngày gặp trở ngại. Hiện tại Dương Thạc chưa dung hợp hai thân thể này, nhưng hắn nhất định phải nắm giữ bí pháp Đại Chuyển Sinh Thuật này, chuẩn bị sớm!

- Thần Long, hiện tại ngươi hãy truyền bí pháp này cho ta đi!

Dương Thạc cũng không khách khí với Thần Long, trực tiếp nói với nó.

- Được! Tiểu gia, ngươi nghe cho kỹ!

Thần Long cũng không chậm trễ, trực tiếp nói tinh túy của bí pháp trong Đại Chuyển Sinh Thuật cho Dương Thạc nghe.

- Đại Chuyển Sinh Thuật thì ra là vậy...

Dương Thạc nghe Thần Long này giảng giải, hiện từng chỗ tinh diệu của Đại Chuyển Sinh Thuật này trước mặt Dương Thạc, giống như mở ra cho Dương Thạc một cánh cửa hoàn toàn mới trên con đường võ đạo vậy, khiến Dương Thạc có cảm giác sáng tỏ thông suốt. Đại Chuyển Sinh Thuật này vốn chính là bí thuật Phật Môn. Lúc trước Dương Thạc hiểu biết quá ít về bí thuật Phật Môn. Hiện tại nghe Thần Long giảng giải Đại Chuyển Sinh Thuật, hắn đã có lý giải sâu hơn về võ đạo Phật Môn.

- Tiểu gia, ta nói xong rồi!

Chỉ nửa canh giờ, Thần Long đã giảng giải xong.

- Ồ?

Mà đúng lúc này, Thần Long chợt phát hiện ra giờ phút này, Dương Thạc đã nhắm hai mắt lại, tiến vào trong trạng thái cảm ngộ.

Hiển nhiên vừa rồi, Dương Thạc đã có một ít cảm ngộ từ trong bí pháp Đại Chuyển Sinh Thuật này, hiện tại đang hấp thu một ít cảm ngộ này.

Một khi hoàn toàn hấp thu hết cảm ngộ này, chỉ sợ thực lực Dương Thạc sẽ càng tiến thêm một bước...

Thần Long cũng không quấy rầy Dương Thạc, chỉ để Dương Thạc tiếp tục cảm ngộ.

Ầm ầm!

Mà hầu như đúng lúc Dương Thạc vừa mới tiến vào trạng thái cảm ngộ, chợt thấy trong không gian Thập Phương Ca Sa lại xuất hiện thiên địa dị tượng.

- Ô? Là tiểu nãi nãi đột phá?

Thần Long sững sờ, lập tức phát hiện ra thiên địa dị tượng này lấy Dương Địch đang tu luyện cách đó không xa làm trung tâm.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Khí thể thiên địa cuộn cuộn đều vây quanh Dương Địch, một lúc lâu sau mới trở lại bình thường. truyện copy từ

- Hô...

Dương Địch thở ra một hơi thật dài, mở hai mắt ra. Một luồng lực lượng khí huyết càng mạnh mẽ hơn trước phát tán ra từ trong thân thể nàng.

- Tiểu nãi nãi đột phá đến Đại Tông Sư đỉnh phong rồi à? Quả nhiên là kỳ tài ngút trời. Tốc độ này đúng là... thần!

Thần Long không khỏi chặc chặc cảm thán.

Giờ phút này, Dương Địch lại đột phá lần nữa, đạt tới Đại Tông Sư đỉnh phong, suýt nữa là tiến vào cảnh giới Vô Thánh.

- Sau khi ta thu phục Man Văn Thiên Tượng, thần hồn ý niệm của ta với Man Văn Thiên Tượng có một tia cảm ứng, có chỗ cảm ngộ nên lúc này mới có thể đột phá nhanh như vậy. Không có gì đâu!

Dương Địch cười nhạt một tiếng, nói ra.

Trong việc tu luyện võ đạo, gần đây Dương Địch không có kỳ ngộ gì, cũng không khống chế bí pháp gì.

Nhưng Dương Địch vốn có thiên tư trác tuyệt, tu luyện lại là truyền thừa Đạo Hoàng, đột phá tăng trưởng cũng không khó khăn lắm.

Lúc trước nàng đã thu phục được Man Văn Thiên Tượng. Không chế một đầu hung thú tuyệt thế như vậy, nàng đã có một tia biến hóa vi diệu. Chính là một tia biến hóa vi diệu này đã khiến Dương Địch có cơ hội đột phá, để Dương Địch dễ dàng từ cấp độ Đại Tông Sư cao giai lên Đại Tông Sư đỉnh phong. Chỉ như vậy mà có thể đột phá, không thể không nói thiên phú của Dương Địch quả nhiên là không gì sánh kịp.

- Tiểu nãi nãi tu luyện nhanh chóng như vậy, hai nha đầu Huyết Phi và Ngưng Thúy cũng đột nhiên tăng mạnh, cách cảnh giới Vô Thánh cũng không xa... Lão Long ta thật sự có áp lực cực lớn...

Thần Long không khỏi cảm thán nói.

Nó vừa mới khống chế nhục thể, thực lực hầu như cùng cấp với Man Văn Thiên Tượng.

Vốn tuyệt đối là cường giả siêu cấp, thực lực vượt xa Dương Địch, Huyết Phi, Ngưng Thúy.

Nhưng Dương Địch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, mỗi người đều có thiên phú tuyệt luân, hiện tại tu luyện đột nhiên tăng mạnh, thực lực không hề cao, không ngừng tới gần Thần Long. Điều này đương nhiên khiến Thần Long cảm nhận được áp lực lớn lao.

- Hiện tại chờ tiểu gia cảm ngộ xong, chúng ta lại thử tiến vào Chân Vũ Môn!

Thần Long nói.

Một ngày...

Hai ngày...

Dương Thạc vẫn cảm ngộ sự huyền diệu của Đại Chuyển Sinh Thuật.

Ầm ầm!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mà đúng lúc này, bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa, tình thế lại có biến hóa.

Từng luồng lực lượng khí huyết mạnh mẽ nhanh chóng hướng về cửa vào huyết mộ Nhân Hoàng, gần cột sáng hư không cửu sắc.

- Ha ha ha ha, huyết mộ Nhân Hoàng rốt cục cũng đã mở ra. Chỉ tiếc rằng bốn tọa đến chậm một bước, chắc hẳn Trần Quốc Công Dương Thiên, Đại Bằng Yêu Thánh, môn chủ Chân Vũ Môn đã sớm tiến vào trong huyết mộ Nhân Hoàng rồi?

Một âm thanh thanh thúy vang dội vang lên.

Cô cô cô... cô cô cô...

Trong lúc người này nói chuyện, dường như còn mang theo khẩu âm dày đặc, âm thanh cô cô cô loạn hưởng.

Cao thủ ở gần cột sáng hư không cửu sắc ngoài huyết mộ Nhân Hoàng đều hơi đổi sắc.

- Độc Cáp Vương? Người đã đến rồi sao?

Giờ phút này, đám cao thủ Từ Thanh Dương đều cảm giác rõ ràng từng luồng khí tức tanh hôi bắt đầu lan tỏa đến, hiển nhiên là do một vị cao thủ dụng độc tiến đến.

Đám người Từ Thanh Dương đều là Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm, liên tục bộc phát lực lượng linh vực bản thân ra để ngăn cản những chất độc này bên ngoài thân thể. Cao thủ Ngân Vệ Giáp do Thần Võ Vương Càn Minh Long cũng thế. Chỉ có ba vị Kim Thân của Kim Phật Tự Hiển Tông kia không thể tản mát ra lực lượng linh vực, nhưng chúng là pháp khí hình người bị luyện chế thành Kim Thân, cũng không e ngại bất kỳ độc khí nào.

464. Chương 450: Lại Đột Phá, Võ Thánh Cảnh! Hành Động!

Vô Tận Thần Công

Chương 450: Lại Đột Phá, Võ Thánh Cảnh! Hành Động!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

x

Ầm ầm!

Một con cóc lớn màu xanh cao hai trượng, người như quả cầu nhanh chóng bò đến.

Bò sát trên mặt đất giống như một tảng đá lớn hình tròn đang chuyển động tới đây vậy.

Thiên hạ thập đại Yêu Thánh, vị thứ bảy, Độc Cáp Vương!

Vị Độc Cáp Vương này, thực lực bản thân chỉ là Võ Thánh Tam Trọng Lô Âm, còn kém đám người Từ Thanh Dương một bậc.

Nhưng nó có thiên phú kỳ dị, khí huyết mạnh mẽ, thân thể mang độc. Bàn về sức chiến đấu, nó cũng không thua kém đám người Từ Thanh Dương, thậm chí còn hơn một chút.

- Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương? Các người còn chưa tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng sao?

Sau khi đến, Độc Cáp Vương này lập tức nhìn thấy cao thủ Võ Thánh Tứ Trọng Lô Âm của Chân Vũ Môn.

- Ha ha, chắc hẳn các người sợ năng lượng hư không cửu sắc này oanh kích à? Nhưng bốn tọa thấy hiện tại năng lượng hư không cửu sắc này, cường độ đại giảm rồi. Chỉ như vậy mà các người cũng không dám tiến vào, vậy bốn tọa liền đi trước một bước!

Độc Cáp Vương cười ha ha nói.

Hai ba ngày trôi qua, năng lượng hư không cửu sắc này lại giảm bớt không ít.

Chỉ có điều đám người Từ Thanh Dương muốn đảm bảo đạt được mục đích, hiện tại chưa tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng.

Độc Cáp Vương này đã đến, không quan tâm chút nào, lập tức muốn tiến vào trong đó.

- Tránh ra! Tránh ra!

Hét lớn một tiếng, Độc Cáp Vương nhanh chóng bay về phía cột sáng hư không cửu sắc.

Đến bên ngoài ba năm trụ.

Chợt thấy Độc Cáp Vương này mạnh mẽ mở cái miệng cực lớn ra.

Tê tê tê!

Đột nhiên hấp khí!

Bị Độc Cáp Vương nuốt một ngụm, năng lượng hư không cửu sắc tràn ra từ huyết mộ Nhân Hoàng này lại bị hút vào một bộ phận tương đối khả quan. Hút năng lượng hư không này vào, Độc Cáp Vương khép miệng lại, thân thể phình to như viên cầu. Cứ như vậy trôi qua ba năm lần hô hấp, toàn thân Độc Cáp Vương lập tức có quang mang chín màu lượn lờ. Hiển nhiên nó đã hấp thu thôn phệ năng lượng hư không cửu sắc!

Độc Cáp Vương há miệng ra, nuốt lấy một ít ánh sáng chín màu.

Vị yêu thánh thứ tám trong thiên hạ, Độc Cáp Vương, sau khi nuốt tia sáng chín màu, thân thể nhanh chóng nhiễm lên chín màu sắc. Thậm chí, trong thân thể cũng mang khí tức năng lượng hư không.

- Thật là lợi hại! Sau khi cắn nuốt năng lượng hư không, liền bị nhiễm khí tức năng lượng hư không. Độc Cáp Vương này muốn để cho khí tức của mình tiếp cận năng lực hư không, để cho năng lượng hư không không công kích được hắn!

Nhìn thấy Độc Cáp Vương hành động như vậy, những cao thủ của Chân Vũ Môn và thủ hạ Ngân Giáp Vệ của Thần Võ Vương đứng gần đây cũng thầm khen một tiếng.

- Đi thôi!

Sau khi Độc Cáp Vương nuốt năng lượng hư không, thân thể biến hóa, cũng không dừng lại chút nào.

Thân hình khẽ động.

Toàn bộ thân thể hình cầu nhanh như chớp lao vào cột sáng chín màu trước mộ Nhân Hoàng.

Ầm ầm!

Sau một khắc, Độc Cáp Vương đã tiến vào trong cột sáng chín màu.

Không giống như những cường giả khác. Sau khi Độc Cáp Vương tiến vào trong cột sáng hư không chín màu, năng lượng hư không xung quanh không hề oanh kích nó. Trong khoảng thời gian ngắn, Độc Cáp Vương đã vô cùng an toàn, ở trong cột sáng hư không chín màu này giống như cá gặp nước vậy.

- Ha ha ha, Thanh Dương chân nhân, Kiếm Dương chân nhân, bốn tọa đi trước một bước!

Độc Cáp Vương cười lớn, thân hình khẽ động. CHẾU...U...U một cái đã chui vào trong mộ Nhân Hoàng phía dưới.

Giờ khắc này, đám người Từ Thanh Dương đều khẽ chau mày.

- Khá lắm Độc Cáp Vương. Không ngờ nó có thể nuốt vào năng lượng hư không, khiến cho khí tức của mình biến hóa để lừa dối. Không bị năng lượng hư không trùng kích, có thể dễ dàng tiến vào trong mộ Nhân Hoàng...

- Quả nhiên Độc Cáp Vương có thiên phú tuyệt luân, nhưng... Điều này cũng nói rõ năng lượng của cột sáng hư không chín màu này đã lại yếu đi lần nữa, không còn nổi bao nhiêu uy lực. Nếu là ở ba ngày trước, cho dù Độc Cáp Vương này muốn nuốt một ngụm năng lượng hư không, thì e rằng đã lập tức bị một ngụm năng lượng hư không này phá vỡ nội tạng, không thể hấp thu, dung hợp... Lúc này năng lượng của cột sáng hư không chín màu này đã yếu đi rất nhiều. Đây chính là thời cơ tốt nhất để chúng ta tiến vào trong mộ Nhân Hoàng!

- Đi thôi!

Đám người Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương liếc nhìn nhau.

Trong lòng đã nhanh chóng quyết định.

Độc Cáp Vương đã có thể tiến vào trong mộ Nhân Hoàng.

Mặc dù bọn hắn không có thiên phú giống như Độc Cáp Vương, không có cách nào khác ngoài cách mưu lợi này để tiến vào trong mộ Nhân Hoàng. Nhưng thực lực của đám người Từ Thanh Dương cũng không hề thua kém Độc Cáp Vương. Bọn hắn cũng đều có đồ vật riêng mình am hiểu, hoặc là pháp khí bí bảo hoặc là lực lượng linh vực. Dựa vào những thứ này, bọn hắn cũng hoàn toàn có thể đối chiến với năng lượng hư không chín màu, cũng có thể tiến vào trong mộ Nhân Hoàng.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Dường như không do dự chút nào, thân hình đám người Từ Thanh Dương khẽ động, phóng thẳng về phía cột sáng hư không chín màu kia.

Hành động cùng lúc còn có cả cao thủ Ngân Giáp Vệ, thủ hạ của Thần Võ Vương.

Tổng cộng sáu, bảy người này sau khi tiến vào trong cột sáng hư không chín màu đều tự mình thi triển ra bản lĩnh để ngăn cản năng lượng hư không chín màu oanh kích. Có người nhẹ nhàng ngăn cản được năng lượng hư không oanh kích, cũng có người phải miễn cưỡng chèo chống, nhưng sau một khắc, toàn bộ những người này đều đã tiến vào phía dưới mộ Nhân Hoàng...

- Đám người Thanh Dương chân nhân của Chân Vũ Môn đều tiến vào trong mộ Nhân Hoàng rồi hả?

- Tiếp theo là tới lượt của chúng ta!

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng luồng lực lượng khí huyết cấp độ Võ Thánh bắt đầu khởi động.

Đó là một số cường giả Thú Tộc vừa đạt tới cấp độ Võ Thánh.

Giờ phút này, một số cường giả này đều nhìn thẳng cột sáng hư không chín màu. Trong ánh mắt ẩn chứa niềm khát khao mãnh liệt.

Tuy thực lực của bọn hắn đều là vừa mới đạt tới cấp độ Võ Thánh, kém xa đám người Từ Thanh Dương. Nhưng lúc này nhóm cao thủ Từ Thanh Dương đã tiến được vào trong mộ Nhân Hoàng. Như vậy không lâu sau, những Võ Thánh bình thường này cũng có thể tiến vào trong mộ Nhân Hoàng đấy.

Tạch tạch tạch! Tạch tạch tạch!

Đúng lúc những người này tới gần cột sáng hư không chín màu.

Đột nhiên, cách đó không xa truyền đến tiếng vang ken két.

- Hả? Kia là ba cái xác khô sao?

- Hình như ba cái xác khô này là do Thiên Duyên Lực, chủ trì Hiển Tông Kim Phật Tự luyện chế thành Tam đại Phật Môn Kim Thân. Khi còn sống đều đạt tới tứ trọng lô âm Võ Thánh. Mặc dù lúc này chỉ là

thi thể, nhưng lực lượng khí huyết vẫn được bảo tồn hoàn mỹ. Hơn nữa thân thể lại vô cùng cứng rắn, hung hãn không sợ chết, sức chiến đấu có thể so với ba đại trưởng lão của Chân Vũ Môn!

- Không tốt, chúng đang đi tới phía chúng ta!

- Thiên Duyên Lực, chủ trì Hiển Tông đang ở trong mộ Nhân Hoàng điều khiển chúng, khiến chúng nó tiến vào trong mộ Nhân Hoàng!

- Mau tránh!

Vừa nhìn thấy ba cái xác khô này di chuyển, tất cả những Võ Thánh bình thường xung quanh đều vội vàng tránh né ra, tạo thành một con đường để cho ba cái xác khô này có thể trực tiếp nhảy vào cột sáng hư không chín màu.

465. Chương 451: Chân Vũ Môn Con Bài Chưa Lật, Trận Pháp, Cơ Quan Cự Thú!

Chương 451: Chân Vũ Môn con bài chưa lật, trận pháp, cơ quan cự thú!

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba cái xác khô nhanh nhanh chóng bay lên, giống như thiên thạch, đập tới nhanh như chớp.

Rầm! Rầm!

Mặc dù những Võ Thánh bình thường kia đều bay nhanh tránh né, nhưng vẫn có hai vị không tránh kịp. Sau khi bị hai cái xác khô Kim Thân này đụng vào, trong tiếng vang ken két, hai vị Võ Thánh này đều bị bể gãy gân cốt, lập tức bị thương nặng. Bọn hắn truyền ra những tiếng kêu gào thảm thiết.

- Kim Thân thật hung hãn!

Những Võ Thánh khác vội vàng hít sâu vào một hơi.

Ba cái xác khô Kim Thân vừa tiến vào trong cột sáng hư không chín màu, lập tức bị năng lượng cột sáng hư không chín màu này oanh kích. Nhưng chỉ trong chớp mắt, ba Kim Thân này đều bình yên vô sự tiến vào trong mộ Nhân Hoàng...

Sai đó, dường như toàn bộ cường giả từ Võ Thánh bình thường trở lên đều tiến vào trong mộ Nhân Hoàng.

Xung quanh đây chỉ còn lại những cường giả Võ Thánh bình thường.

Mà cùng lúc đó, trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Thì ra dung hợp khí huyết bên trong thuật Đại Chuyển Sinh là như vậy sao... Như vậy ta có thể dùng thuật Đại Chuyển Sinh này để dung nhập hoàn toàn lực lượng khí huyết vào trong thân thể. Lúc trước Phật Sống Mật Tông kia muốn thi triển thuật Đại Chuyển Sinh đối với ta, muốn để cho lực lượng khí huyết tiến vào trong cơ thể của ta. Lợi dụng bí pháp này, ta có thể dung hợp được hoàn toàn lực lượng khí huyết của Phật Sống Mật Tông...

- Sau khi nhục thể của ta hấp thu, dung hợp hoàn toàn khí huyết của Phật Sống Mật Tông, chắc chắn lực lượng khí huyết của ta có thể bước vào cảnh giới Võ Thánh!

Ở trong không gian Thập Phương Ca Sa này, Dương Thạc đã lĩnh ngộ được bí pháp dung hợp của thuật Đại Chuyển Sinh.

Hoàn toàn dung hợp khí huyết của Phật Sống Mật Tông vào thân thể của mình!

Xì xào... Xì xào...

Trong cơ thể Dương Thạc, lực lượng khí huyết không ngừng di chuyển.

Nhất là những lực lượng khí huyết của Phật Sống Mật Tông kia. Chúng ngưng tụ cùng một chỗ giống như là một con chuột nhỏ vậy, nhanh chóng chạy trong khắp kinh mạch trong cơ thể Dương Thạc.

Dương Thạc không ngừng dung hợp, hấp thu thử những lực lượng khí huyết này.

Một phần...

Hai phần... Ba phần...

Lợi dụng bí pháp dung hợp kia, Dương Thạc có thể dung hợp những khí huyết này với tốc độ cực nhanh.

Ước chừng một, hai canh giờ trôi qua, Dương Thạc đã có thể dung hợp, hấp thu hơn ba phần khí huyết.

Bốn phần... Năm phần...

Sáu phần!

Đúng lúc Dương Thạc dung hợp, hấp thu sáu phần lực lượng khí huyết.

Ầm ầm!

Từ trong thân thể Dương Thạc bỗng phát ra một tiếng trầm đục. Tựa như đã sinh ra biến hóa đặc thù.

Sau một khắc, Dương Thạc lập tức cảm giác được, huyết khiếu bên trong thân thể mình đã hợp thành hai hai chỗ. Lúc trước, sáu mươi bốn chỗ huyết khiếu nhanh chóng dung hợp thành ba mươi hai chỗ huyết khiếu. Ba mươi hai huyết khiếu chính là tổng số huyết khiếu mà cường giả cấp độ Võ Thánh sơ kỳ vốn có. Nói cách khác, lúc này, thân thể Dương Thạc đang từ cảnh giới Đại Tông Sư đỉnh phong đã nhanh chóng đạt tới cảnh giới Võ Thánh sơ kỳ!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Mỗi khi huyết khiếu hai nơi hoàn toàn dung hợp làm một, liền phát ra một tiếng nổ lớn như vậy.

Một lúc lâu sau...

Ầm!

Tiếng huyết khiếu nổ cuối cùng trong cơ thể Dương Thạc vang lên.

Răng rắc! Ầm ầm! Răng rắc!

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, đất trời đột nhiên nổ vang. Hiển nhiên là do Dương Thạc đột phá, tạo nên hiện tượng kỳ dị.

- Phù...

Sau một khắc, Dương Thạc thở thật dài một hơi. Ngay sau đó hai mắt của Dương Thạc cũng mở ra.

- Đột phá đến cảnh giới Võ Thánh... Quả thật lực lượng khí huyết của Phật Sống Mật Tông này rất hùng hồn, giúp ta liên tục đột phá hai cấp độ, từ Đại Tông Sư cao kỳ trực tiếp đi vào đến cấp độ Võ Thánh sơ kỳ. Chỉ tiếc rằng lúc ta đột phá đã mất đi không ít lực lượng khí huyết. Những lực lượng khí huyết của Phật Sống Mật Tông kia, cao nhất cũng chỉ giúp ta đột phá đến Võ Thánh kỳ, không thể làm cho ta tiến thêm một bước!

Dương Thạc nhẹ nhàng nắm tay. Hắn vừa cảm nhận được sự mạnh mẽ của lực lượng cấp độ Võ Thánh, vừa trầm nghĩ trong lòng.

Khí huyết mạnh mẽ của Phật Sống Mật Tông đã đạt tới cấp độ Võ Thánh đỉnh phong.

Nhưng thân hình của Phật Sống Mật Tông này vô cùng gầy yếu. Tuy cấp độ khí huyết cực cao nhưng khí huyết lại không nhiều. Cho nên khi dung hợp với thân thể Dương Thạc, cao nhất cũng chỉ khiến cho Dương Thạc đột phá đến Võ Thánh sơ kỳ mà thôi.

Tuy vậy nhưng Dương Thạc cũng rất hài lòng.

Đột phá đến Vô Thánh sơ kỳ, nói cách khác, Dương Thạc chỉ cần tiến hành biến thân nhị trọng Hắc Hùng, với cấp độ khí huyết lúc này sẽ có thể lại vượt qua một đẳng cấp lớn, đi vào đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Khi đó là ở vào cùng một tầng với Thần Long, Man Văn Thiên Tượng rồi!

- Thử biến thân một chút!

Không chút do dự, Dương Thạc lập tức khởi động biến thân nhị trọng Hắc Hùng.

Tạch tach tach!

Hình thể nhanh chóng biến hóa.

Khí huyết tăng trưởng kịch liệt.

Chỉ trong chốc lát, Dương Thạc đã biến thân xong. Thân thể cao hơn một trượng tản mát ra lực lượng khí huyết hùng hồn vô cùng.

Ầm ầm!

Vừa đánh ra một quyền, dường như hư không trước mặt lập tức xuất hiện vô số khe hở. Cũng may là trong không gian Thập Phương Ca Sa này có hai thi thể thượng cổ trấn áp, cho nên khe hở do Dương Thạc đánh vỡ hư không liền khôi phục ngay lập tức.

- Quả thật là lực lượng khí huyết cấp độ Hư Không Vô Thánh... Thật mạnh mẽ!

Trong đôi mắt Dương Thạc mơ hồ tỏa ra ánh sáng.

- Ha ha ha, rốt cuộc tiểu gia cũng đột phá. Chúc mừng, chúc mừng! Không thể tưởng được lực lượng khí huyết của tiểu gia cũng đi vào cấp độ này... Chắc chắn chắc! Lão Long ta cảm thấy vô cùng áp lực đấy...

Cách đó không xa, Thần Long, Dương Địch đều bay nhanh về phía Dương Thạc. Từ chỗ xa đã nghe thấy tiếng Thần Long nói lời chúc mừng Dương Thạc.

Dương Thạc mỉm cười, không nói gì thêm.

- Thiếu gia, lúc này ở bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa, ba đại trưởng lão của Chân Vũ Môn cũng đã tiến vào mộ Nhân Hoàng. Ở bên ngoài chỉ còn lại một số Vô Thánh bình thường, hầu như không có người của Chân Vũ Môn. Lúc này chúng ta cũng có thể hành động được rồi, đúng không?

Dương Địch đến bên cạnh Dương Thạc, sắc mặt có chút ngưng trọng, vội vàng nói.

Lòng Dương Thạc máy động:

- Cao thủ của Chân Vũ Môn đã tiến vào Nhân Hoàng huyết rồi?

Dương Thạc thấp giọng chậm rãi nói:

- Đây đúng là thời cơ tốt nhất để tới đất trú đóng Chân Vũ Môn. Cao thủ của Chân Vũ Môn tiến vào Nhân Hoàng huyết, thoát trông như đã chiếm tiên cơ nhưng chúng ta thì thấy là bọn họ đang dò đường cho ta. Bọn họ thăm dò nguy hiểm, sau này chúng ta vào Nhân Hoàng huyết sẽ giảm bớt nguy hiểm nhiều hơn.

Ba trưởng lão của Chân Vũ Môn đều là cường giả đẳng cấp Vô Thánh tứ trọng lôi âm, bàn về sức chiến đấu thì đại khái ngang ngửa với Dương Thạc.

Khiến bọn họ vào Nhân Hoàng huyết trước thăm dò đường đi rồi đám người Dương Thạc mới vào, dĩ nhiên nguy hiểm sẽ giảm bớt nhiều. Dù sao trong Nhân Hoàng huyết có cơ quan lớp lớp, nhiều cái là cơ quan chỉ phát động một lần, đám người Chân Vũ Môn gây ra xong Dương Thạc lại vào thì không cần sợ nữa.

Dù có vài cơ quan gây ra nhiều lần thì lần đầu tiên phát động có uy lực lớn nhâu, sau này năng lượng hao tổn, uy lực lần sau kém hơn lần trước.

Dương Thạc lập tức làm ra quyết định:

- Đi thôi, đi đất trú Chân Vũ Môn.

Xẹt!

Dương Thạc rũ không gian thập phương cà sa ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đi ra ngoài trước không phải, Dương Thạc Dương Dịch hay Thần Long mà là một cự thú có khí huyết hùng hồn, vững vàng đi vào Đẳng cấp Vô Thánh, hình thể khổng lồ, không có tay chân, hiển nhiên không phải mãnh thú lục địa bình thường.

Mãnh thú đẳng cấp yêu thánh Đông Hải, Đại Bạch Sa.

Đại Bạch Sa đi theo Dương Thạc tới đây chỉ vì tiến vào trong Nhân Hoàng huyết, được đến đại kỳ ngộ, ích lợi, chẳng qua lúc trước cột sáng cửu sắc hư không quá lợi hại, dù Đại Bạch Sa có thực lực siêu quần nhưng muốn vào trong cột sáng cửu sắc hư không sẽ bị đánh thành tro bụi ngay.

Bây giờ uy lực của cửu sắc hư không giảm mạnh, vừa lúc tốt nhất để Đại Bạch Sa đi vào Nhân Hoàng huyết.

Đại Bạch Sa lập tức xuất hiện lao thẳng tới cửu sắc hư không, không quên cảm ơn Dương Thạc:

- Dương Thạc, đa tạ!

Đại Bạch Sa mở miệng nói:

- Lần này ta tiến vào Nhân Hoàng huyết tất nhiên sẽ rải tin nói người đã biết được âm mưu của Dương Thiên. Dưới loại tình huống này, Dương Thiên vì tập trung giết người sẽ không làm hại huynh đệ Dương Thành của người. Dương Thạc, sau này chúng ta gặp lại trong Nhân Hoàng huyết đi!

Dương Thiên vốn muốn đập nát linh hồn của Dương Thành, mượn năng lượng hư không trong Nhân Hoàng huyết đến một năm trước mang về thần hồn của Dương Tử Hi đánh vào người Dương Thành, lợi dụng khối thân thể của Dương Thành ám toán hắn.

Làm như vậy, có một vấn đề lớn nhất.

Đó là nếu Dương Thạc biết rõ âm mưu của Dương Thiên, thế thì gã không có con bài chưa lật có thể uy hiếp, hấp dẫn đến Dương Thạc. Dù sao nếu Dương Thành không bị giết thì Dương Thạc sẽ luôn luôn nghĩ cách cứu gã ra, Dương Thiên chỉ cần nắm sinh mạng của gã là có thể kiềm chế được Dương Thạc. Sau này Dương Thiên có cả đồng cơ hội đặt bẫy giết chết Dương Thạc.

Nếu như Dương Thành chết, nếu kế hoạch lần này thất bại thì Dương Thiên không còn kiềm chế Dương Thạc, khiến hắn chui đầu vô lưới được nữa.

Bây giờ Đại Bạch Sa vào Nhân Hoàng huyết tuyên truyền bốn phía, khiến Dương Thiên biết rằng Dương Thạc đã hiểu hết âm mưu của gã.

Thế là Dương Thiên sẽ không dám tùy tiện xuống tay với Dương Thành.

Dương Thạc cảm ơn Đại Bạch Sa:

- Đa tạ!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, Đại Bạch Sa chui vào trong cửu sắc hư không.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cửu sắc hư không kia không ngừng oanh kích vào người Đại Bạch Sa nhưng không thể tạo thành chút tổn thương. Đại Bạch Sa lặn xuống, tiến vào Nhân Hoàng huyết.

Dù Đại Bạch Sa là mãnh thú trong nước, không có tứ chi, không thể ở trên đất đi tới đi lui nhưng Đại Bạch Sa rốt cuộc là Đẳng cấp Vô Thánh, lợi dụng lực lượng linh vực, cự ly ngắn lướt đi thì không thành vấn đề. Đại Bạch Sa tiến vào Nhân Hoàng huyết vẫn có năng lực hành động, không cần Dương Thạc lo.

- Được rồi, đi thôi, mau chóng đi chỗ trú đóng Chân Võ Môn giành tàn thiên Cửu Dương Huyền Công rồi lập tức trở về, tiến vào Nhân Hoàng huyết!

Dương Thạc nói xong vung một tay lên, xẹt một tiếng cắt qua hư không tiến tới nơi trú đóng Chân Võ Môn.

Cách vài trăm dặm.

Xẹt xẹt!

Hư không bị rách, thân hình Dương Thạc hiện ra giữa không trung.

Trước mặt Dương Thạc có một ngọn núi cao ngất đâm mây, phân đỉnh phủ sương trắng mờ cao cỡ ngàn trượng, to lớn ngọn núi xung quanh nhiều. Nó không những cao lớn còn cực kỳ hiểm trở. Xung quanh đều là vách núi, mặc dù là võ giả có chút thành tựu muốn trèo lên ngọn núi này cũng khó như lên trời!

Dương Địch đi ra khỏi không gian thập phương cà sa, sau lưng nhẹ vỗ cánh thiên âm bình bồng bên cạnh Dương Thạc, nhỏ nhẹ giải thích rằng:

- Đây là một trong ba Huyền Vũ sơn, Chân Võ phong, là chỗ trú của Chân Võ Môn. Chân Võ Môn nằm trên đỉnh ngọn núi này.

Dương Thạc trầm giọng hỏi:

- Ngọn núi này chắc phải là võ sư võ đạo có tu vi đẳng cấp mới lên được đúng không?

Dương Địch mỉm cười nói:

- Đẳng cấp võ sư?

Dương Địch nói:

- Thiếu gia, đẳng cấp võ sư đúng là có thể trèo lên ngọn núi này nhưng muốn lên tới đỉnh, đến chỗ Chân Võ Môn là muôn vàn khó khăn. Nên biết trong Huyền Vũ sơn có vô số mãnh thú, dị thú, trong đó không thiếu tồn tại mạnh mẽ chiếm cứ sườn núi Chân Võ phong. Trong đó đa số là võ tôn đẳng cấp, thậm chí đại tông sư đẳng cấp cũng không thiếu. Võ sư bình thường sao có thể không kinh động chúng nó leo lên Huyền Vũ sơn?

Dương Thạc thở ra:

- Vậy sao?

Theo cách nói của Dương Địch thì không có tu vi trên đẳng cấp võ tôn muốn leo lên Chân Võ phong là rất khó khăn.

Chân Võ Môn chiếm cứ Huyền Vũ sơn, không kể gì dị thú, mãnh thú trong đây, đệ tử Chân Võ Môn xuống núi rèn luyện là đối phó mãnh thú, dị thú trong Huyền Vũ sơn này. Thế là mãnh thú, dị thú rời khỏi Huyền Vũ sơn đi vào Đại Hành sơn.

Nhưng thổ không ăn cỏ gần hang, Chân Võ Môn bỏ qua mãnh thú, dị thú trên Chân Võ phong, mặc cho chúng nó chiếm cứ.

Bởi vậy đám mãnh thú, dị thú có tác dụng thủ hộ sơn môn Chân Võ Môn.

- May mà chúng ta đều có thực lực đẳng cấp Võ Thánh, đám mãnh thú, dị thú này không thể ngăn được chúng ta. Huống chi chúng ta có thập phương áo cà sa, trực tiếp tỏa định Chân Võ Môn, chớp mắt lên tới đỉnh núi.

Dương Thạc nói xong lập tức khổng chế thập phương áo cà sa tỏa định chỗ Chân Võ Môn trú đóng.

Dương Thạc nhú mày nói:

- Ủa?

Bởi vì Dương Thạc cảm giác rõ ràng Chân Võ Môn ở trên đỉnh núi hư vô mờ mịt, như giấu trong sương mù đậm đặc, không ngừng chuyển động, không thể nào tỏa định nó.

Dương Địch nói:

- Thiếu gia, trong Chân Võ Môn có vô số phòng hộ đại trận. Có thể ẩn nấp hơi thở, có đại trận lợi hại hơn Thiên Âm Môn của ta gấp chục, trăm lần, muốn lợi dụng thập phương áo cà sa, xé rách hư không đi qua là không được, chỉ có thể bay đi.

Dương Thạc cười khổ lắc đầu nói:

- Xem ra thật sự phải bay rồi.

Đại trận phòng hộ của Chân Võ Môn còn lợi hại hơn cả Thiên Âm Môn.

Dù sao Thiên Âm Môn ở sâu trong đông hải, có Đông hải lôi âm gió lốc phòng hộ, mặc dù không có phòng hộ đại trận thì võ giả bình thường không thể nào tới.

Chân Võ Môn ở Trung Nguyên, dù Huyền Vũ sơn có đông mãnh thú nhưng chỉ có thể ngăn trở võ giả dưới đẳng cấp võ tôn, cho nên đại trận phòng hộ Chân Võ Môn càng lợi hại hơn chút mới cam đoan thánh địa võ đạo này tuyệt đối an toàn.

- Đi thôi. Mau chóng đi lên!

Dương Thạc nói xong lắc người, cùng Dương Địch một trước một sau bay hướng Chân Võ Môn trú đóng.

- Grao!

- Grao!

- Grao!

- Gri gri gri!

- Gru! Gru! Gru!

Phía dưới liên vang tiếng gầm rú của mãnh thú ác điều.

Trong đó có nhiều con khí huyết mạnh mẽ, rõ ràng là đạt tới đại tông sư chi cảnh. Chỉ tiếc là đám ảnh thú này không biết bay, ngẫu nhiên có vài loại ác điều bay được nhưng Dương Thạc toát ra khí thế Võ Thánh, chúng nó sợ tới mức lạnh run, không dám đến gần, chỉ có thể cách xa gầm rú thị uy.

466. Chương 452: Xông Sơn Môn, Sắc Bén Công Kích Trận Pháp

Chương 452: Xông sơn môn, sắc bén công kích trận pháp

Dọc theo đường đi, Dương Thạc và Dương Địch gần như không bị cản trở.

Chỉ chốc lát sau hai người đã vượt qua giữa sườn núi, cách nơi Chân Võ Môn trú đóng chỉ khoảng hai dặm đường.

Chính lúc này, Dương Thạc chợt cảm thấy xung quanh có sương mù sinh ra.

Sương mù dày đặc quấn quanh, Dương Thạc không thể thấy hoàn cảnh xung quanh, dù dùng thần hồn cũng không cảm giác ra được.

Dương Địch nói:

- Thiếu gia, đây là trận pháp phòng hộ ngoài vòng Chân Võ Môn, thuộc loại mê ảo trận, chắc ta phá được nó.

Dương Địch nhắm mắt như đang thôi diễn trận pháp mê ảo này.

Khoảng một khắc sau, Dương Địch mở mắt nói:

- Được rồi, thiếu gia đi theo ta!

Dương Địch túm lấy Dương Thạc đi theo vị trí riêng tiến lên trong sương mù.

Dương Địch ngẫu nhiên đứng lại, nhíu mày suy tư một lúc rồi đi tới tiếp.

Khoảng nửa canh giờ sau, Dương Thạc cảm thấy tầm mắt mở mang, họ đã ra khỏi sương mù.

Dương Thạc nghi hoặc hỏi Dương Địch:

- Cái này ở vòng ngoài mê ảo trận mà đã cường đại như vậy? Tiểu Địch, thiên phú của ngươi xem như rất mạnh, lĩnh ngộ trận pháp rất cao, tại sao phải thôi diễn thời gian dài như vậy mới ra khỏi mê ảo trận?

Dương Địch cười khê nói:

- Chân Võ Môn vốn sở trường về trận pháp.

- Người đời đều biết tổ sư của Chân Võ Môn chiếm được truyền thừa tàn quyền Cửu Dương Huyền Công của Đại Lâm Tự tự nghĩ ra Thuần Dương Vô Cực Công sáng lập ra thánh địa võ đạo nhất đại này. Chân Võ Môn truyền thừa không chỉ là Cửu Dương Huyền Công, còn có một môn phái thượng cổ là Thiên Cơ Môn.

- Thiên Cơ Môn là môn phái giỏi về nghiên cứu cơ quan, trận pháp, về võ đạo thì có khiếm khuyết, mấy ngàn năm trước đã bị giết. Tổ sư Chân Võ Môn được truyền thừa Thiên Cơ Môn, dùng thần công tuyệt thế Thuần Dương Vô Cực Công bù đắp cho khuyết điểm Thiên Cơ Môn, sáng tạo ra Chân Võ Môn. trận pháp cả Chân Võ Môn truyền thừa từ Thiên Cơ Môn nên cực kỳ lợi hại, một mê ảo trận nho nhỏ không người bình thường có thể phá giải được.

Dương Địch nhẹ nhàng kể lại nội tình, lịch sử của Chân Võ Môn.

- Ngoài ra thuật cơ quan của Chân Võ Môn cũng rất mạnh. Nghe nói, năm đó hoàng đế Đại Chu triều được cự thú cơ quan Chân Võ Môn hỗ trợ mới đánh bại Đại Yên triều, ngồi trên thiên hạ, sau đó lại chinh phạt bắc địa nam man, cơ quan thú bộ công rất nhiều.

- Bây giờ dù phần đông Võ Thánh của Chân Võ Môn đều đến Nhân Hoàng huyết nhưng nếu ta không đoán sai thì bên trong có ít nhất hai cự thú cơ quan đẳng cấp Võ Thánh, chẳng huỳnh đệ Càn Minh Chân, Càn Minh Võ không chế chúng nó. Bọn họ trấn thủ thánh địa võ đạo này.

Nghe Dương Địch nói, Dương Thạc nhướng mày nói:

- Trong Chân Võ Môn này còn tồn tại hai cơ quan cự thú mạnh mẽ?

Dương Thạc tự hỏi lời Dương Địch nói, lập tức hiểu nàng nói có lý, mười phần có chín đúng là vậy.

Chân Võ Môn được gọi là thánh địa võ đạo số một đương thời tuyệt đối không bình thường.

Bây giờ trong Chân Võ Môn đệ tử đẳng cấp Võ Thánh, cộng yên thánh Huyền Vũ chỉ mới có tám người, bây giờ cả tám đã vào trong Chân Võ Môn, chỗ Chân Võ Môn trú đóng này không để lại chút siêu cấp cường giả tọa trận này hơi lạ lùng.

Dù sao Chân Võ Môn là căn cơ của đám cao thủ Trác Tử Dương.

Báu vật, công pháp, bí tịch trong Chân Võ Môn không kém gì Nhân Hoàng huyết.

Tất cả cao thủ đều đi vào Nhân Hoàng huyết, chỗ Chân Võ Môn không tăng chút phòng ngự là chuyện không thể nào.

Bây giờ thông qua Dương Địch giải thích, Dương Thạc lập tức biết ngay trong Chân Võ Môn không có siêu cấp cao thủ như Trác Tử Dương nhưng không thể khinh thường sức phòng ngự của nó.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Hai cơ quan cự thú chắc là hai con lúc trước tham gia vây công Man Văn Thiên.

Lúc trước Đại Chu mới lập quốc, vô số cao thủ chinh phạt nam man.

Nam Man vương bị giết chết, nhưng trong Nam Man, đa số cao thủ Đại Chu gặp phải địch thủ mạnh nhất, Man Văn Thiên Tượng.

Tập hợp lực lượng mười mấy cường giả võ tánh Đại Chu triều, Trần Quốc Công Dương Nghiệp tứ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh dẫn đầu, phối hợp hai cơ quan cự thú mới miễn cưỡng đánh bị thương một Man Văn Thiên Tượng, khiến nó trốn vào trong Thập Vạn Đại Sơn, gần trăm năm qua không dám trở ra. Trong đại chiến đó hai cơ quan cự thú mang đến tác dụng rất quan trọng.

Chân Võ Môn vốn có quan hệ khá thân với hoàng thất Đại Chu.

Bây giờ hai thành viên của hoàng thất Đại Chu là chu đế Càn Minh Chân, phụ chính vương Càn Minh Võ đều ở trong Chân Võ Môn.

Chắc hai người kia không chế hai cơ quan cự thủ trấn thủ thánh địa võ đạo thứ nhất đương thời này.

- Binh đến tướng chặn, thủy đến đất nặn!

Dương Thạc tràn đầy tự tin nói:

- Cho dù có hai cơ quan cự thủ trấn thủ thì sao? Lúc trước hai cơ quan cự thủ liên hợp với mười Võ Thánh Đại Chu chỉ miễn cưỡng đánh lui Man Văn Thiên Tượng, bây giờ thực lực của Man Văn Thiên Tượng tiến thêm một bước, trong tay chúng ta có thần long thực lực ngang ngửa cùng Man Văn Thiên Tượng, muốn xông vào chỗ Chân Võ Môn không ai có thể ngăn được!

- Đi!

Dương Thạc nói xong tiếp tục đi tới.

Dương Địch nhắc nhở nói:

- Thiếu gia, lại đi tiếp là phạm vi Chân Võ Môn, chúng ta tốt nhất là cẩn thận chút, không thể kinh động đệ tử Chân Võ Môn.

Dương Thạc gật đầu đồng ý:

- Ừm!

Lần này đến Chân Võ Môn chủ yếu là cướp đoạt Cửu Dương Huyền Công.

Nếu có thể không kinh động đệ tử Chân Võ Môn mà lấy đi Cửu Dương Huyền Công được là tốt nhất. Một khi kinh động đệ tử Chân Võ Môn, bọn chúng sẽ ủa ra ngăn cản Dương Thạc, khi đó đánh nhau, đao kiếm không có mất, nói không chừng hấn sẽ bị thương thậm chí giết chết đệ tử Chân Võ Môn.

Nếu vậy thì Dương Thạc và Chân Võ Môn sẽ kết mối thù khó giải.

Dương Địch nói:

- Chân Võ Môn được gọi là thánh địa võ đạo đệ nhất thiên hạ, có mấy ngàn đệ tử, bên ngoài đều có đệ tử cảnh giới. Thiếu gia, chúng ta gặp được đệ tử Chân Võ Môn thì lập tức ra tay đánh xỉu ngay.

Dương Thạc gật đầu, tiếp tục thật cẩn thận tiến tới trước.

Dương Thạc, Dương Địch đi một lát thể nhưng không phát hiện đệ tử ở ngoài Chân Võ Môn cảnh giác, hai người liếc nhau, thấy trong mắt đối phương có tia nghi hoặc.

Mắt thấy phía trước là sơn môn Chân Võ Môn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chợt chỗ sơn môn Chân Võ Môn vang tiếng nổ điếc tai.

Dương Thạc, Dương Địch kinh ngạc nói:

- Có người ở bên kia đánh nhau?

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Thu lại hơi thở, cẩn thận một chút, đi qua nhìn xem sao.

Dương Thạc và Dương Địch giấu đi hơi thở, cẩn thận tới gần sơn môn Chân Võ Môn.

Trên Chân Võ phong không thiếu cỏ dại, có bụi cao cỡ năm, sáu thước. Dương Thạc khom lưng chậm rãi tiến tới trong lùm cỏ, thu giấu hơi thở hoàn toàn, dù có người cách hấn hai, ba trượng cũng chưa chắc phát hiện hấn đến. Cứ thế, Dương Thạc và Dương Địch dần tới gần sơn môn Chân Võ Môn.

Bên ngoài sơn môn Chân Võ Môn là một mảnh đất trống.

Bây giờ trên mảnh đất trống có hai nam nhân trẻ tuổi đánh nhau kịch liệt. Hai người đều là tu vi đẳng cấp Võ Thánh, có kiếm. Một người kiếm pháp đại khai đại hợp, người kia nhẹ nhàng tinh xảo. Hai đại Võ Thánh đánh nhau, khí kinh tung hoành, phát ra tiếng nổ điếc tai. Xinh quanh có nhiều đệ tử Chân Võ Môn vây quanh, cầm kiếm sắc bén như gặp đại địch.

467. Chương 453: Cường Thiết Khí Tức, Cơ Giới Lực Lượng, Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng!

Chương 453: Cường thiết khí tức, cơ giới lực lượng, Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng!

Rõ ràng đám đệ tử Chân Võ Môn này có một số vốn tuần tra bên ngoài, chẳng qua bởi vì có địch nhân đã đến nên bọn họ tụ tập gần sơn môn Chân Võ Môn.

Một bên chiến đấu đánh nhau, nam nhân mặc trang phục Chân Võ Môn lạnh lùng quát:

- Nam Cung Thương, người thật to gan, dám xông vào vào sơn môn của Chân Võ Môn ta, quả nhiên khi dễ Chân Võ Môn ta không có ai sao? Hừ, dù sư phụ, sư thúc đi vào trong Nhân Hoàng huyết nhưng Chân Võ Môn ta không phải chỗ cho cường giả Võ Thánh nhỏ nhỏ nhà người khi dễ giường oai!

Người khác cầm kiếm to điên cuồng chặt chém, trầm giọng hét to:

- Trương Tử Ngâm, người kêu Tử Quỳnh ra đây nói với ta một câu, Nam Cung Thương ta sẽ tự động đi ngay!

- Nếu không thì dù phải liều mạng ta cũng sẽ xông vào Chân Võ Môn các người tìm ra Tử Quỳnh!

Hai cao thủ Võ Thánh đang đánh nhau không phải ai khác, một người là đệ tử quan môn của môn chủ Chân Võ Môn Trác Tử Dương, đệ nhất nhân nho môn Đại Chu triều, con trai độc nhất của Trương Đoàn Chính, cường giả Võ Thánh, Trương Tử Ngâm. Người khác là con trai của môn chủ Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Phá Thiên, tên gọi Nam Cung Thương.

Môn chủ Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Phá Thiên và cao thủ Chân Võ Môn đã sớm đi vào Nhân Hoàng huyết.

Nam Cung Thương và Trương Tử Ngâm mới vào Võ Thánh chi cảnh, hiển nhiên chưa thể vào Nhân Hoàng huyết được.

Lúc trước Dương Thạc rời khỏi cửa vào Chân Võ Môn không phải hiện tung tích của Nam Cung Thương, Trương Tử Ngâm, không ngờ bọn họ tới đây.

Một người vì Lâm Tử Quỳnh của Chân Võ Môn muốn xông vào sơn môn Chân Võ Môn.

Một người khác hết sức ngăn cản.

- Nam Cung sư huynh thật là người si tình.

Dương Thạc nhìn phía xa Nam Cung Thương chiến đấu cùng Trương Tử Ngâm, lộ nụ cười.

Nam Cung Thương đến Huyền Vũ sơn, đi vào Nhân Hoàng huyết thu hoạch đại kỳ ngộ thì là thứ yếu, mục đích chính của gã là vào Chân Võ Môn tìm ra Lâm Tử Quỳnh.

Mấy ngày trước Nam Cung Phá Thiên cùng cao thủ Chân Võ Môn lần lượt đi vào Chân Võ Môn, trong tình huống này Nam Cung Thương tới chỗ Chân Võ Môn, muốn xông vào là chuyện rất bình thường.

Trương Tử Ngâm hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Muốn gặp Tử Quỳnh sao? Nam Cung Thương, ta khuyên người chết tâm đi. Có bản lĩnh thì đánh bại Trương Tử Ngâm ta trước, đánh bại ta thì người có thể vào sơn môn của Chân Võ Môn!

Trương Tử Ngâm tay cầm bảo kiếm, thế công càng thêm sắc bén.

Nam Cung Thương quát to:

- Vậy thì thử xem!

Đại kiếm mạnh chặt chém, lấy công đổi công, một bước cũng không nhường.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ đécc tai liên tục.

Xung quanh có nhiều đệ tử Chân Võ Môn nhìn chăm chăm vào Nam Cung Thương, Trương Tử Ngâm đang đánh nhau.

Một là đồ mồ hôi thay Trương Tử Ngâm, dù sao thế công của Nam Cung Thương quá liều mạng, thứ hai là hai Võ Thánh dốc sức đánh nhau quá phần khích, đối với đám đệ tử Chân Võ Môn thì quan sát hai đại Võ Thánh đánh nhau rất có ích cho tu vi võ đạo của bọn họ.

Dương Thạc nhìn tình cảnh này, mắt sáng lên:

- Đám đệ tử Chân Võ Môn đều đặt lực chú ý vào Nam Cung sư huynh và Trương Tử Ngâm? Vừa lúc cho chúng ta một cơ hội, nhân dịp này trực tiếp nhảy vào trong Chân Võ Môn!

Dương Thạc khẽ quát:

- Đi!

Xẹt xẹt!

Không gian thập phương cả sa xé mở, Dương Thạc bỏ Dương Địch vào trong không gian.

Dương Thạc nhanh chóng lặn người, ầm vang tới sau lưng đám đệ tử Chân Võ Môn đang hăng say nhìn Trương Tử Ngâm, như tia chớp lao vào trong sơn môn Chân Võ Môn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thạc lao đi thì phát ra tiếng nổ.

- A? Là ai?

Trong số đệ tử Chân Võ Môn có một số người cảm giác nhạy bén ngay khi Dương Thạc xuất hiện thì lập tức nhận ra.

Trương Tử Ngâm đang đánh nhau với Nam Cung Thương cũng phát hiện ra Dương Thạc.

Nhưng bây giờ thân thể của Dương Thạc là thực lực Võ Thánh, trước khi hành động đập hất động đệ nhị trọng hắc hùng biến thân, khí huyết càng tiến một bước, đạt tới đẳng cấp hư không Võ Thánh. Tốc độ lao nhanh tới cực hạn, Nam Cung Thương, Trương Tử Ngâm còn không thấy rõ mặt mũi Dương Thạc, chỉ thấy một bóng người lao hướng sơn môn Chân Võ Môn.

Căn bản không kịp ra tay ngăn cản.

Dù muốn cũng không ngăn được.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc đã vào trong Chân Võ Môn.

Chân Võ Môn này phạm vi khoảng vài dặm, trước sau có ba, bốn đình viện. Dương Thạc chỉ mới vào sơn môn của Chân Võ Môn, đến đình viện tầng thứ nhất, cách địa vực trung tâm Chân Võ Môn rất xa.

Dương Thạc mới vào đình viện thứ nhất thì những mây nói:

- A?

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc ở trong đình viện thứ nhất chợt cảm thấy phong cảnh xung quanh hoàn toàn biến đổi, giống như hắn đang ở nơi đầu sóng ngọn gió, hoàn cảnh trở nên cực kỳ khắc nghiệt. Tiếng gió nổi lên bốn phía, giống như đao kiếm chém hướng Dương Thạc, trên mặt đất bốc lên độc khí dày đặc bao phủ hắn.

Dương Thạc nhướng mày nói:

- Trận pháp? Là trận pháp phòng hộ trong Chân Võ Môn, hơn nữa ... Là tính chất công kích?

Keng keng keng!

Ngay sau đó, Dương Thạc cảm giác các đợt công kích xung quanh mạnh mẽ đổ ập vào người mình.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Người Dương Thạc mạnh lắc lư.

Trong người khí huyết cuộn cuộn, tựa như người bình thường bị người ta mạnh đâm một cú vào sau lưng, ngực bụng nóng rát. Dương Thạc kiềm không được thở hắt ra.

Nhưng dù là vậy thì Dương Thạc chẳng hề bị tổn thương bởi công kích khí kinh này.

- Uy lực trận pháp công kích của Bạch Văn Cùng Kỳ chỉ có thể thôi!

Không biết sao trong đầu Dương Thạc toát ra chút suy nghĩ:

- Sức mạnh khí huyết thân thể của ta đã vào đẳng cấp Võ Thánh hư không, cộng thêm ngân diệu uy lực khải, tứ trọng thần binh các loại năng lực phòng hộ, công kích bình thường có thể không quan tâm. Dù độ công kích của trận pháp Chân Võ Môn đủ cao nhưng chỉ tương đương với tam trọng lôi âm Võ Thánh công kích, muốn bị thương ta thì hơi khó.

Đại trận công kích của Chân Võ Môn rất khó.

Gần như mỗi một đạo khí kinh công kích đều tương đương với tam trọng lôi âm Võ Thánh công kích.

Vô số khí kinh cùng lúc công kích, dù là cường giả như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên có tu vi tứ trọng lôi âm Võ Thánh cũng không dám khinh thường. Nếu sơ sẩy bị liên tục oanh kích mấy chục lần thì những cường giả siêu cấp đệ nhị giai tầng đương thời cũng sẽ bị khí huyết dao động, nội tạng bị thương.

Chỉ có một số cường giả đương thời đỉnh cao là chịu được mức độ công kích như vậy mà mặt không đổi sắc.

Ví dụ Đại Bàng Kim Sí Vương, Thần Quy Vương có sức phòng ngự không cần để ý loại trận pháp công kích như vậy.

Mạnh như Dương Thiên phóng ra lực lượng linh vực thì có thể ngăn cản công kích khí kinh.

Thực lực của Dương Thạc tuy không thể so sánh với cường giả đỉnh cao như Dương Thiên, Thần Quy Vương nhưng lực lượng khí huyết của hắn đạt tới Đẳng cấp Võ Thánh, tiến hành đệ nhị trọng hắc hùng biến thân thì lực lượng khí huyết đẳng cấp Võ Thánh hư không cực kỳ cô đọng, như tinh như thiết, công kích bình thường không đáng quan tâm. Hơn nữa Dương Thạc mặc thần binh ngân diệu uy lực khải đẳng cấp phòng ngự tứ cấp, có thể đỡ một phần công kích khí kinh. Nói tóm lại là trận pháp công kích của Chân Võ Môn gần như không thể tạo thành tổn thương gì cho Dương Thạc.

Mắt Dương Thạc sáng lên nói:

- Không bị thương ta được?

- Trận pháp của Chân Võ Môn không thể làm ta bị thương, gần như không có khả năng ngăn cản ta được!

- Đến địa vực trung tâm Chân Võ Môn tìm kiếm Cửu Dương Huyền Công thôi!

Dương Thạc trầm nghĩ, không chút dừng lại, lắc người xuyên qua đình viện thứ nhất đi vào trong Chân Võ Môn.

Vù vù vù vù vù!

Ngay khi Dương Thạc đi vào trong Chân Võ Môn thì nơi hắc môn đứng có ba, bốn bóng người lao nhanh tới.

Đó là ba, bốn đệ tử Chân Võ Môn có thực lực đỉnh đại tông sư. Mới nãy đệ tử Chân Võ Môn này rõ ràng thấy có người xâm nhập vào Chân Võ Môn nên đến điều tra.

- Ủa? Chân võ tức sát đại trận của phái ta không giữ người kia lại được?

- Người này là ai vậy? Thực lực mạnh quá, có thể xuyên qua chân võ tức sát đại trận thì ít nhất là cường giả có đẳng cấp thực lực cỡ Thanh Dương trưởng lão. Lý ra loại cường giả này nên vào Nhân Hoàng huyết chứ?

Ba, bốn đệ tử Chân Võ Môn liếc nhau, lòng thầm kinh ngạc.

- Người này không vào Nhân Hoàng huyết ngược lại xông vào Chân Võ Môn chúng ta rõ ràng muốn nhân dịp chưởng môn Tử Dương Chân Nhân cùng với Huyền Vũ tôn nhân rời đi thì lấy chút ích lợi từ Chân Võ Môn chúng ta. Hừ, đáng tiếc hắc môn quá xem thường Chân Võ Môn ta, mặc dù các cao thủ như Tử Dương Chân Nhân không ở trong môn nhưng Chân Võ Môn ta không phải cái chợ ở thế gian, muốn ra ra thì ra, muốn vào thì vào!

- Mau, nhanh báo cho hai sư huynh Minh Chân, Minh Võ phát động cơ quan cự thủ trấn phái bắt kẻ xâm nhập vào Chân Võ Môn ta.

- Ngoài ra Nam Cung Thương bên ngoài thật là quá đáng ghét, khiến hai sư huynh Minh Chân, Minh Võ không chế cơ quan cự thủ đuổi hắc môn đi.

Ba, bốn đệ tử Chân Võ Môn bàn luận.

Trong đó một người lật tay lại, trong tay xuất hiện một khối lệnh bài truyền tin.

Đệ tử Chân Võ Môn nói với lệnh bài đưa tin:

- Minh Chân sư huynh, Minh Võ sư huynh, có người xâm nhập vào trong Chân Võ Môn ta, xin hai vị sư huynh ra tay ngăn cản!

Lệnh bài đưa tin tới cho Càn Minh Chân, Càn Minh Võ.

Hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ là hai nhân vật trong yếu trọng hoàng thất Đại Chu triều hiện nay.

Hoàng thất Đại Chu triều có quan hệ thân mật với Chân Võ Môn. Lúc trước khi Dương Thành cướp thiên hạ nhờ có hậu thuẫn Chân Võ Môn, thậm chí vị hoàng đế đầu tiên là đệ tử trong Chân Võ Môn.

Đến bây giờ, dù hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ không chính thức tham gia vào Chân Võ Môn nhưng tính bối phận thì họ đồng lứa với đệ tử của Trác Tử Dương, cùng thế hệ với Trương Tử Ngâm. Bây giờ hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ rời khỏi kinh thành Đại Chu triều ngụ trong Chân Võ Môn cũng vẫn là nhân vật quan trọng, bình thường đệ tử Chân Võ Môn phải gọi bọn họ một tiếng sư huynh.

Nay đám cao thủ Trác Tử Dương đi vào Nhân Hoàng huyết, phòng ngự Chân Võ Môn do hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ phụ trách.

Từ lệnh bài đưa tin phát ra thanh âm trầm thấp:

- Có người xâm nhập vào Chân Võ Môn?

Thanh âm kia từ từ nói:

- Có thể thông qua chân võ tức sát đại trận chắc là cao thủ không tầm thường, ít nhất có được pháp khí, áo giáp phòng ngự cao nhất. Minh Vũ, hai chúng ta hợp sức không chế cơ quan cự thủ Chân Võ Môn bắt người này trước rồi tính.

Chủ nhân của giọng nói không phải người khác, đúng là đệ nhất Nhân Hoàng thất Đại Chu triều hiện nay, hoàng đế Đại Chu triều, Càn Minh Chân.

Cần Minh Chân là hoàng đế Đại Chu triều đời này, không nói văn thao võ lược, độc nhất vô nhị gì nhưng ít nhất cũng là một người không tầm thường. Cần Minh Chân tu luyện võ đạo có được thiên phú người thường không thể sánh bằng, so với phụ chính vương Cần Minh Võ chỉ hơn chứ không kém. Bây giờ hai người Cần Minh Chân, Cần Minh Võ tu luyện Nhân Hoàng phiên thiên quyết đã tới đẳng cấp đỉnh đại tông sư, chỉ kém một bước là thành cao thủ Võ Thánh chi cảnh.

Cường giả như vậy không chế cơ quan cự thú của Chân Võ Môn đã có thể phát huy ra thực lực cực mạnh.

Lại một thanh âm khác vang lên:

- Có người xâm nhập vào Chân Võ Môn của ta?

Chủ nhân thanh âm là phụ chính vương của Đại Chu triều, Cần Minh Võ.

- Rất cuộc là người phương nào xâm nhập Chân Võ Môn, mục đích của hắn là gì? Hoàng huynh, chắc sẽ không là Dương Thiên đi?

Trong giọng nói của Cần Minh Võ chất chứa nghi ngờ.

Cần Minh Chân lắc đầu phủ định:

- Không phải Dương Thiên.

Cần Minh Chân nói:

- Dương Thiên đúng là muốn đoạt thiên hạ Đại Chu triều ta nhưng hắn cướp lấy thiên hạ chẳng qua vì nắm giữ đại thế thiên hạ, tâm cảnh tăng lớn khiến tu vi võ đạo của hắn càng tăng tiến một bước. Chuyện Dương Thiên làm bản chất là khiến cảnh giới võ đạo của mình tăng tiến.

- Bây giờ Nhân Hoàng huyết mở ra, trong đó có cả đồng cơ hội cho Dương Thiên trực tiếp tăng lên cảnh giới võ đạo, hắn không thể nào từ bỏ Nhân Hoàng huyết tiến vào Chân Võ Môn.

- Ủm!

Cần Minh Võ gật đầu đồng ý lời Cần Minh Chân nói.

- Mặc kệ là ai đi vào Chân Võ Môn, nhìn liền biết!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi thủ lĩnh Hắc Y Vệ vừa dứt lời, trong toàn Chân Võ Môn, mỗi một tác đất đều vang tiếng nổ trầm đục. Trong tiếng kết kết, mặt đất vỡ ra, từng con vật màu ngăm đen, dài một thước giống con sâu chui ra. Trên thân đám sâu có một con mắt như tinh thép lao ra khỏi mặt đất, nhìn quanh quan sát.

Khu trung tâm nhất Chân Võ Môn, trong một mật thất, Cần Minh Võ nhắm mắt, ngồi khoanh chân.

Tay Cần Minh Võ cầm một hòn đá ngăm đen.

Hòn đá này liên quan đến vô số con sâu màu đen bỗng chui ra trong Chân Võ Môn. Cần Minh Võ cầm hòn đá là có thể không chế tất cả con sâu này, chúng nhìn thấy mọi thứ ảnh ngược lại trong đầu gã.

Hiển nhiên đám sâu này là cơ quan cự thú đặc biệt có năng lực điều tra rất mạnh.

- A? Tìm được rồi!

Vô số con sâu gần như bao trùm mọi góc ngách Chân Võ Môn.

Cần Minh Võ không chế đám sâu lập tức thấy trong Chân Võ Môn, một thanh niên nhanh chóng đi tới, đột phá ba tầng phòng ngự của Chân Võ Môn, lao hướng khu vực trung tâm. Sợ là không lâu sau thanh niên sẽ tiến vào khu trung tâm Chân Võ Môn.

- Ủa? Người này hình như là thứ tử của Trấn Quốc Công phủ, đệ nhất nhân võ của Đại Chu triều lần trước. Sớm nghe nói mấy năm nay thực lực của Dương Thạc tiến bộ rất nhanh, có lực lượng mạnh mẽ so sánh với đẳng cấp Võ Thánh, thậm chí nhiều lần làm hỏng việc tốt của Dương Thiên. Trưởng tử Dương Tử Mặc chết trong tay Dương Thạc, lúc này hắn đến Chân Võ Môn làm gì?

Cần Minh Võ trước tiên nhận rá Dương Thạc, gã nhú chặt mày, hiển nhiên không đoán ra tại sao hắn đến Chân Võ Môn vào lúc này.

Cần Minh Chân ở một bên nói nhanh:

- Mặc kệ hắn là người nào, mặc kệ là ai đều đừng nghĩ dễ dàng xâm nhập Chân Võ Môn. Minh Vũ, người nắm bắt tung tích của hắn, ta điều động hai cơ quan cự thú chặn lại hắn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cần Minh Chân mới dứt lời thì trung tâm Chân Võ Môn, trên khoảng đất trống mênh mông mặt đất chấn động.

Rắc rắc! Rắc rắc!

468. Chương 454: Hai Cơ Quan Cự Thú Đấu Với Hai Thượng Cổ Mãnh Thú

Chương 454: Hai cơ quan cự thú đấu với hai thượng cổ mãnh thú

Ngay sau đó, trên mặt đất xuất hiện hai cái hố to.

Trong đó có một cái phạm vi là năm trượng, một con rết máy móc cực kỳ tinh xảo làm bằng cương thiết nhảy ra khỏi hố to. Con rết to ba trượng, cao hai trượng, thân thể có trăm khúc, mỗi khúc mang theo xúc tua dài một trượng bằng sắt. Những xúc tua nhanh chóng mấp máy, con rết này nhảy ra khỏi hố.

Một cái hố to cỡ bảy, tám trượng.

Từ bên trong lặn ra một thú máy trông như con bọ cánh cứng. Thú máy rộng bảy trượng, cao bốn trượng, không có tay chân, đầu mang theo một cái kiếm sắt to lớn, bụng có bốn bánh răng dài hơn ba trượng, đi đứng kêu ầm ầm.

Hai cơ quan cự thú dù không có lực lượng khí huyết, tràn ra hơi thở vô đạo nhưng khắp người phát ra hơi thở cương thiết, các bộ phận ma sát vào nhau, lực lượng máy móc vận chuyển kỳ dị. Hơi thở cương thiết, lực lượng máy móc hoàn toàn vượt xa lực lượng khí huyết của đẳng cấp Võ Thánh, ít nhất cỡ như Thanh Dương chân nhân, Kiếm Dương chân nhân.

Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng, hai cơ quan cự thú xuất hiện chỗ trung tâm Chân Võ Môn, cả người chuyển động linh kiện phát ra tiếng rắc rắc. Sau đó hai cơ quan cự thú hành động, vọt ra khỏi cái hố.

Hai cơ quan cự thú vọt ra xong lắc đầu mình, ánh mắt xuyên qua vài tầng tường viện Chân Võ Môn, tập trung vào Dương Thạc.

- Grao! Gru!

- Grao! Gru!

Hai cơ quan cự thú ầm vang lao hướng Dương Thạc.

- A?

Khi hai cơ quan cự thú hành động thì Dương Thạc đã sớm cảm ứng được.

Mặt Dương Thạc trầm xuống, đầu óc nhanh chóng suy nghĩ.

- Hơi thở thật cường đại, ít nhất có tứ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh, thậm chí mạnh hơn. Chắc trong Chân Võ Môn không có cường giả nhân loại tứ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh, hơn nữa hai hơi thở này không phải khí huyết vô giả bình thường mà là hơi thở máy móc sắt thép, chắc ... Là cơ quan cự thú rồi.

Dương Thạc mặc thập phương áo cà sa, tập trung thập phương, cảm giác cực kỳ sâu sắc, nhất là cảm giác nguy hiểm vượt qua võ giả bình thường. Dù hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng còn cách trăm trượng nhưng Dương Thạc đã nhạy bén bắt giữ được hơi thở của chúng.

- Cơ quan cự thú, rốt cục ra tay sao?

Trong một giây Dương Thạc cảm giác cơ quan cự thú đã đến, thân hình khựng lại không nhúc nhích, như đang chờ hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng đến.

Cơ quan cự thú của Chân Võ Môn đúng là mạnh, nhưng hai hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng năm xưa thua dưới tay Man Văn Thiên Tượng nên Dương Thạc không để mắt tới chúng. Nếu hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng đã hành động thì Dương Thạc chờ chúng nó đến, bắt hết, đánh lui.

Hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng là sức chiến đấu mạnh nhất hiện nay của Chân Võ Môn, đánh lui chúng thì trong Chân Võ Môn không còn ai ngăn cản Dương Thạc được.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thạc nghĩ vậy thì phía trước vang tiếng nổ điếc tai.

Hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng vốn cách Dương Thạc hơn trăm trượng giờ lao tới, chỉ chớp mắt đã đến.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vách tường trước mặt Dương Thạc đổ sập xuống.

Vù vù vù vù vù!

Một quái vật cực to, trông như con rắn vọt hướng Dương Thạc.

Két két két!

Quái vật khổng lồ lao tới, người phát ra tiếng khớp xương ma sát. Hơi thở máy móc đậm đặc bao phủ Dương Thạc.

Cơ quan cự thú của Chân Võ Môn, Thần Ngô Công.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần Ngô Công ập đến, trong phút chốc đã tới trước mặt Dương Thạc, mạnh đụng vào hắn. Dù Dương Thạc cao khoảng một trượng nhưng ở trước mặt Thần Ngô Công thì tựa con kiến bị đè dưới thân. Trong vang tiếng nổ điếc tai, thân hình thật dài của Thần Ngô Công vạch mặt đất thành một cái khe rộng ba, bốn trượng, sâu một, hai trượng. Dương Thạc bị vùi trong khe này.

Chính lúc này, trung tâm Chân Võ Môn, trong một mật thất, Càn Minh Võ mạnh mở mắt ra.

Càn Minh Võ nhíu mày nói:

- Hoàng huynh, Dương Thạc là kỳ tài võ học trăm năm khó gặp, giờ mới có hai mươi tuổi mà đã tu luyện đến Đẳng cấp Võ Thánh, tương lai thành tựu không thể số lượng. Quan trọng nhất là Dương Thạc và Dương Thiên thù sâu, chúng ta vừa lúc có thể lợi dụng hắn đối phó Dương Thiên.

- Mới rồi chúng khổng chế hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng chỉ ngăn cản Dương Thạc, không để hắn xâm nhập vào trung tâm Chân Võ Môn.

- Thế nhưng hoàng huynh không hỏi thị phi đã đập nát Dương Thạc, thật là lỗ mẫn quá, tiếc quá.

Trên mặt Càn Minh Võ có tiếc nuối.

Càn Minh Chân, Càn Minh Võ khổng chế hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng.

Trong đó Càn Minh Vô không chế Thần Giáp Trùng, không có ý định đưa Dương Thạc vào chỗ chết, bởi vậy gã không đi nhanh.

Càn Minh Chân thì sát phạt quyết đoán, không chế Thần Ngô Công lập tức lao ra đung mạnh vào Dương Thạc, vạch cái khe to lớn trong Chân Vô Môn, đặt hấn vào trong.

Đừng nói là Dương Thạc, dù là tứ trọng lôi âm Vô Thánh như Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương bị Thần Ngô Công đè thì e rằng gân cốt nát hết, khó sống nổi.

Dương Thạc đã bị giết sao?

Càn Minh Vô là người tích tài, nhìn thấy loại tình huống này, tự nhiên mặt mang vẻ tiếc hận.

- Minh Vô, chúng ta là con cháu hoàng thất, đừng để ý tình cảm cá nhân. Vì huynh biết người hơi xem trọng Dương Thạc nhưng hấn xông vào Chân Vô Môn, chúng ta không thể không ngăn lại hấn.

- Nên biết lúc này Tử Dương Chân Nhân, Huyền Vũ tiền bối tiến vào Nhân Hoàng huyết, vì tìm hai bí quyết khác trong Nhân Hoàng tam quyết cho chúng ta để chống lại Dương Thiên. Chúng ta tọa trấn trong Chân Vô Môn, phải bảo đảm không có gì xảy ra với Chân Vô Môn. Người có lòng dạ đàn bà, buông tha Dương Thạc chỉ sợ hấn bắt lấy cơ hội, gây sóng gió trong Chân Vô Môn. Sau này Tử Dương Chân Nhân, Huyền Vũ tiền bối trở về, chúng ta biết ăn nói như thế nào với bọn họ?

Càn Minh Chân chậm rãi nói:

- Một Dương Thạc giết thì cứ giết.

Càn Minh Chân trầm giọng nói:

- Rốt cuộc hấn là con của Dương Thiên, máu mủ tình thâm, hiện tại hấn cùng Dương Thiên đối địch nhưng nói không chừng ngày nào đó sẽ đầu vào Dương Thiên chống lại chúng ta.

- Ủa?

Khi Càn Minh Chân nói tới đây thì Càn Minh Vô khẽ kêu.

- Hoàng huynh, cái ... Cái Thần Ngô Công ...

Mặt Càn Minh Vô lộ vẻ khó tin.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếp theo, Thần Ngô Công đè Dương Thạc chợt phát ra tiếng nổ, người nhào tới trước, giống như có siêu cấp cường giả nào ở bên dưới đâm mạnh một đâm, đập bay Thần Ngô Công. Trong phút chốc thân hình to lớn thon dài của Thần Ngô Công bắn lên cao bốn, năm trượng.

Vù vù vù vù vù!

Một bóng người lao ra khỏi dưới thân Thần Ngô Công.

Trong tay bóng người nắm trường đao to lớn, dài khoảng bảy thước, rộng một thước, chỗ dày nhất chừng hai tấc. Trên toàn thân đao toát ra hơi thở cực mãnh liệt.

- Cơ quan cự thú của Chân Vô Môn quả nhiên không tệ, nhưng nó có thể chặn đa số cường giả Vô Thánh lại không thể đè ép Dương Thạc ta!

Thanh âm trong trẻo lạnh lùng phát ra từ miệng người đó.

Đúng là Dương Thạc, hấn cầm thần long liệt khôn đao.

469. Chương 455: Con Bài Chưa Lật Thật Sự Của Chân Vô Môn, Hư Không Đẳng Cấp Vô Thánh

Chương 455: Con bài chưa lật thật sự của Chân Vô Môn, hư không đẳng cấp Vô Thánh

Keng keng keng!

Dương Thạc lao ra khỏi dưới thân Thần Ngô Công, như tia chớp bay tới giữa không trung. Thần long liệt khôn đao mạnh xoay phát ra tiếng keng keng, xoay tít cắt đứt bảy, tám chân dài một nửa người Thần Ngô Công. Thần Ngô Công là cơ quan cự thú có thực lực tứ trọng lõi âm đẳng cấp Võ Thánh, do sắt thép cứng rắn cực kỳ quý giá tạo thành. Nhưng so với thần long liệt khôn đao thì như đậu hủ, không thể ngăn cản.

- Sao có thể như vậy?

- Nguy rồi!

Càn Minh Chân, Càn Minh Võ ở phía xa khống chế hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng biến sắc mặt.

Bọn họ không thể ngờ thân thể Dương Thạc mạnh đến mức này, không thèm nhìn cơ quan cự thú Thần Ngô Công xung kích, lực lượng khí huyết cỡ này e rằng đã vượt qua Võ Thánh chi cảnh, đi vào đến đẳng cấp hư không Võ Thánh!

Càn Minh Chân sắc mặt khó xem quát với Càn Minh Võ:

- Minh Võ, mau trợ giúp vi huynh, trong tay Dương Thạc có tuyệt thể thần binh không kém gì chân võ kiếm, Thần Ngô Công không ngăn được, e rằng bị hấn chặt từng phần!

Thần Ngô Công là báu vật trấn phái Chân Võ Môn, bây giờ nó bị thần long liệt khôn đao của Dương Thạc tước đứt bảy, tám cái chân dài, tổn thất to lớn. Dù những tổn thất này không phải là không thể bù lại nhưng dù có bù đắp thì Càn Minh Chân không thể mặc kệ hấn cứ chém nát Thần Ngô Công.

Càn Minh Chân lớn tiếng kêu gọi Càn Minh Võ trợ giúp.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giờ phút này, Càn Minh Võ không thể lưu tình nữa, động ý niệm, khống chế thân hình Thần Giáp Trùng to lớn như đá lăn lao hướng Dương Thạc.

- A? Con cơ quan cự thú này muốn cùng nhau tấn công ta?

Giờ phút này, đối mặt hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng vây công, mặt Dương Thạc không thay đổi.

Xệt xệt!

Một tay vạch, nhanh chóng xé mở không gian thập phương cà sa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mãnh thú như con rắn, cộng một man tượng to lớn vọt ra khỏi không gian thập phương cà sa của Dương Thạc.

- Gri gri gri!

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Chúng ngửa đầu gầm lên.

Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long.

Hai cự thú này có thực lực khí huyết hư không đẳng cấp Võ Thánh, hình thể khổng lồ hơn chứ không thua gì hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng. Giờ phút này, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long xuất hiện, Thượng Cổ Thần Long lao hướng Thần Ngô Công, Man Văn Thiên Tượng thì

hướng tới Thần Giáp Trùng. Không có hoa chiêu gì, thẳng đánh tới trước, dựa vào lực lượng khí huyết cực kỳ mạnh mẽ đập nát hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng của Chân Võ Môn.

Thượng Cổ Thần Long cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Một tiểu loài bò sát do cương thiết chế thành cũng muốn tranh đấu với bản thần lớn?

Thượng Cổ Thần Long như tia chớp quần cùng Thần Ngô Công, thân hình quần lấy Thần Ngô Công, dùng sức, trong tiếng kết kết, Thần Ngô Công bị Thượng Cổ Thần Long quần gãy.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Man Văn Thiên Tượng không chút lưu tình đánh bay Thần Giáp Trùng đi, rầm rầm lặn lộn mấy vòng, đụng vào mấy bức tường Chân Võ Môn.

Hoàn toàn không phải đối thủ.

Từ trước hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng đã không phải đối thủ của Man Văn Thiên Tượng, bây giờ nó cộng thêm Thượng Cổ Thần Long, hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng giống như con nít đối mặt người lớn, bị chà đạp.

- Hai cơ quan cự thú này chắc tồn tại chỗ trung tâm Chân Võ Môn, lần theo dấu vết chúng nó đến là sẽ tới trung tâm Chân Võ Môn, đi!

Giờ phút này, Dương Thạc mặc kệ hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng, người ở giữa không trung lần theo hơi thở của chúng nó lao nhanh hướng trung tâm Chân Võ Môn.

Trong khoảnh khắc hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng bị Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long xuất hiện từ không gian thập phương càn sa của Dương Thạc áp chế.

So với Dương Thạc thì Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long công kích hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng khiến người giờ ngón cái.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

vang tiếng nổ điếc tai liên tục.

Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long đều có lực lượng khí huyết hư không đẳng cấp Võ Thánh, cùng cấp với cơ thể Dương Thạc.

Lúc trước Dương Thạc bị Thần Ngô Công va đụng mà thân thể không tổn thương chút nào, bây giờ Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long có lực lượng khí huyết cùng đẳng cấp, va chạm với hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng không mấy may mắn, ngược lại hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng do máy móc cương thiết chế thành không là đối thủ của Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long.

Răng rắc! Răng rắc!

Có tiếng giòn vang.

Thân thể thon dài của Thần Ngô Công bị Thượng Cổ Thần Long gấp mạnh lại bẻ đôi, khung xương vỡ tan chỉ còn lại mấy đường dẫn cương thiết nối tiếp. Chỗ Thần Ngô Công gãy bắn hỏa hoa tung tóe, nó văng vèo người gầm gừ, động tác thân dưới chậm hơn bốn, năm lần. Rõ ràng thân thể bị bẻ gãy khiến Thần Ngô Công không có năng lực khống chế nửa thân sau.

Thần Giáp Trùng thì bị Man Văn Thiên Tượng giẫm liên tục.

Hình thể Thần Giáp Trùng tròn trịa, năng lực phòng ngự mạnh hơn Thần Ngô Công gấp đôi, dù vậy thì bị móng Man Văn Thiên Tượng giẫm đập, trên mai lưng to lớn của nó bị đập lõm xuống, ảnh hưởng linh kiện bên trong khiến Thần Giáp Trùng hành động chậm chạp.

Trung tâm Chân Võ Môn, trong mật thất, hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

- Sao có thể như vậy?

Lúc trước Dương Thạc có thể ngăn cản Thần Ngô Công công kích đã khiến người kinh ngạc, bây giờ Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long cùng nhau xuất hiện, mãnh liệt oanh kích, chà đạp hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng khiến hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Vô kinh hồn táng đảm.

Hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng này là báu vật trấn phái Chân Võ Môn.

Nếu không phải Chân Võ Môn thân thiết với hoàng thất Đại Chu nhiều thế hệ thì lúc này không đến lượt hai huynh đệ Càn Minh Chân, Càn Minh Vô khổng chế hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng này.

Lúc trước Thần Ngô Công bị Dương Thạc một đao chặt đứt bảy, tám cái chân đã khiến lòng Càn Minh Chân nhỏ máu, bây giờ Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long cùng ra tay gần như muốn hủy diệt hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng, dưới loại tình huống này, cho dù tu vi tâm cảnh của hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Vô có lợi hại hơn cũng rung động tinh thần.

- Hay ... Hay cho Dương Thạc, không ngờ hắn có thực lực như vậy! nguồn

- Thần long, thậm chí là Man Văn Thiên Tượng đều là thuộc hạ của hắn sao?

- Minh Vô, người người xem trọng quả nhiên không tầm thường.

Giờ phút này, biểu tình của Càn Minh Chân cực kỳ trầm trọng.

Ngay sau đó, Càn Minh Vô lên tiếng:

- Hoàng huynh, mặc kệ Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long này, Dương Thạc đang lao tới!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một bóng người rạch phá không gian lao nhanh tới trung tâm Chân Võ Môn.

Đúng là Dương Thạc.

Lúc trước hai cơ quan cự thú Thần Ngô Công, Thần Giáp Trùng chui ra từ khu trung tâm Chân Võ Môn, Dương Thạc lần theo hơi thở của chúng đi tới đây.

470. Chương 456: Chân Võ Đại Đế?

Chương 456: Chân Võ đại đế?

Phụt phụt phụt phụt phụt!

Xung quanh trung tâm Chân Võ Môn có nhiều trận pháp, cấm chế. Giờ phút này, Dương Thạc vọt tới, trận pháp, cấm chế lập tức khởi động, công kích ồ ạt như thủy triều ập hướng Dương Thạc. Nhưng uy lực của những trận pháp, cấm chế không đủ, gần như không thể tạo thành tổn thương thực chất cho Dương Thạc.

Ngay sau đó, Dương Thạc đã tới trung tâm Chân Võ Môn.

Đằng trước có một tòa đại điện heienj ra trước mặt Dương Thạc.

- Chân Võ điện? Đây là điện đường trung tâm nhất của Chân Võ Môn? Quả nhiên là hùng vĩ tráng lệ, trước Chân Võ điện thì dù là cường giả phu nhân cũng chịu áp lực rất lớn, pháp phỏng lo sợ, không dám có chút bất kính ...

Chân Võ điện trước mắt Dương Thạc cỡ hai, ba chục trượng, cao năm, sáu trượng. Ở trước đại điện, Dương Thạc cảm giác toàn bộ Chân Võ điện như là một vị cường giả võ đạo cực kỳ mạnh mẽ toát ra uy nhiếp đậm đặc. Bây giờ Dương Thạc mạnh như vậy, có tu vi võ đạo đẳng cấp Võ Thánh, lực lượng khí huyết hư không đẳng cấp Võ Thánh mà chịu khí thế Chân Võ điện nhiếp hồn, như gặp phải hồng hoang mãnh thú.

May là Dương Thạc có tâm cảnh cứng cõi, đây chỉ là một tòa đại điện, dù tràn ra khí thế mạnh hơn nữa muốn hù sợ hãi là không thể nào.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lập tức vọt vào trong đại điện.

- A?

Dương Thạc tới trung tâm đại điện thì người run lên.

Trong đại điện có một tòa thần tượng đất to lớn dựng đứng.

Thần tượng cao khoảng ba trượng, là một lão nhân đạo nhân, pháp tướng trang nghiêm, tay trái cầm chân võ kiếm, tay phải nâng phát trần, toát ra khí thế hùng hồn.

Dương Thạc chưa từng cảm nhận khí thế như vậy, dù ở cường giả võ đạo thứ nhất đương thời Trần Quốc Công, Dương Thiên cũng không có.

Dương Thạc chỉ cảm giác hơi thở cùng loại ở bên cửa sắc hư không ngoài Nhân Hoàng huyết.

Hơi thở hư không.

Trong đầu Dương Thạc toát ra suy nghĩ:

- Pho tượng này là tổ sư của Chân Võ Môn, đánh võ hư không, tiến vào một thế giới khác, siêu cấp cường giả, Chân Võ đại đế sao?

Chân Võ đại đế, tổ sư của Chân Võ Môn.

Người này là kinh thể tuyệt luân siêu cấp kỳ tài, tiềm tu trong thần long liệt khôn đao một giáp sáu mươi năm, sáng lập ra Chân Võ Môn, đánh võ hư không, tiến vào một thế giới khác. Chân Võ đại đế là Võ Thánh hư không chân chính, bàn về cảnh giới võ đạo thì cao hơn Dương Thiên rất là nhiều.

Hiện tại Chân Võ đại đế chỉ là một pho tượng đất đã toát ra hơi thở hư không, chỉ điểm này đủ chứng minh Chân Võ đại đế lợi hại cỡ nào.

- Chân Võ đại đế tuyệt đối là cao nhân tiền bối của giới võ đạo! Dù bây giờ ta xâm nhập vào Chân Võ Môn cướp Cửu Dương Huyền Công nhưng nếu gặp phải pho tượng Chân Võ đại đế thì nên bái lạy.

Dương Thạc trầm nghĩ, lắc người đáp xuống đất.

Dương Thạc thẳng người lạy pho tượng Chân Võ đại đế ba cái.

Két két két!

Trước mặt Dương Thạc, Chân Võ đại đế xoay mình đảo ngược, mặt trái hướng hẳn.

- Ủa?

Dương Thạc lập tức phát hiện sau lưng pho tượng Chân Võ đại đế có hang to đi thông mặt đất.

Trong không gian thập phương càn khôn, Dương Địch cảm giác tình hình bên ngoài, nói với Dương Thạc:

- Thiếu gia, trung tâm Chân Võ Môn ở dưới đất, là tòa hầm ngầm tháp cao bảy tầng treo ngược, đồn là bí bảo, cường khí, bí tịch, công pháp của Chân Võ Môn đều ở trong tháp dưới đất này. Cái lỗ to sau pho tượng Chân Võ đại đế chắc là lối vào tháp cao treo ngược.

- Vậy sao?

Dương Thạc nói:

- Đi vào tìm!

Dương Thạc vèo một tiếng chui vào cái hang.

Ngay sau đó, Dương Thạc cảm giác đang ở trong mật thất ngằm rất rộng, phạm vi khoảng năm, sáu chục trượng. Trong mật thất bày kệ đá, bên trên rải rác chút pháp khí, bí bảo bình thường, và đề giai công pháp, võ kỹ, bí tịch.

Một loạt kệ đá này hình thành trận pháp cực lớn, Dương Thạc liếc khắp nơi cảm giác đầu choáng váng, vội nhắm mắt lại mới tỉnh táo.

Giọng Dương Dịch lại vang lên:

- Thiếu gia, đây là tầng thứ nhất chân võ mật thất, những kệ đá là mê ảo trận, muốn tìm được cửa vào tầng thứ hai thì phải bỏ bỏ trận pháp.

Dương Thạc nhướng mày nói:

- Cởi bỏ mê ảo trận?

Dương Thạc nói:

- Rắc rối quá, chỉ là mật thất ngằm, không thấy cửa vào tầng thứ hai thì chúng ta dùng bạo lực, đập ra con đường đi xuống tầng hai.

Dương Thạc nói xong khê quát, thần long liệt khôn đao xuất hiện trong tay chém mạnh xuống dưới chân mình.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Động đất, mặt đất bị Dương Thạc dùng thần long liệt khôn đao đập ra cái hố to sâu bốn, năm thước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc không ngừng lại, tiếp tục chặt chém, chốc lát sau mặt đất có hố to sâu một trượng. Lại một đao chém xuống, bùm một tiếng, đá dưới Dương Thạc rơi xuống, đã thông tầng thứ hai lòng đất.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc nhanh chóng vui vào lòng đất tầng thứ hai.

Tầng thứ hai có phạm vi bốn năm mươi trượng, rất rộng rãi, cũng có trận pháp kệ đá.

- Tiếp tục đã thông xuống.

Dương Thạc không hề dừng lại, tay xoay thần long liệt khôn đao chém xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lòng đất tầng ba, phạm vi ba mươi lăm trượng.

Lòng đất tầng bốn, phạm vi hai mươi tám trượng.

Lòng đất tầng năm chỉ có phạm vi mười bảy, tám trượng.

- Nguy rồi, Dương Thạc sắp đánh rồi!

- Chặn hẳn lại!

Khi Dương Thạc rơi xuống lòng đất tầng năm thì có hai cái bóng vọt hướng hẳn, định ngăn cản. Hai người này chính là hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ, lúc trước họ tiềm tu tại lòng đất tầng thứ năm.

- A! Là người trong hoàng thất Đại Chu hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ? Hai gã đại tông sư mà mơ ngăn cản ta sao?

Dương Thạc sớm cảm nhận hơi thở của hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ, giờ đây hẳn đối mặt cường giả đẳng cấp đỉnh đại tông sư thì khinh thường ra tay, trong cơ thể nhanh chóng toát ra khí thế Vô Thánh đậm đặc. Hai tiếng nổ vang, đánh văng hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ ra xa vài chục trượng. Vang tiếng nổ điếc tai, hai người rớt xuống đất.

Dương Thạc lẩm bẩm:

- Không dây dưa với các người, chắc Cửu Dương Huyền Công ở lòng đất tầng thứ bảy, đi tới tiếp.

Dương Thạc vùng trường đao chém xuống đất.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thạc chém xuống thì động đất.

Dưới chân Dương Thạc, lòng đất tầng thứ sáu nằm bên dưới tầng năm, hoặc là tầng bảy càng sâu hơn bỗng toát ra hơi thở mạnh mẽ đến mức tận cùng. Hơi thở này mạnh hơn của Dương Thiên gấp trăm, ngàn lần. Hơi thở đánh vào, Dương Thạc có cảm giác hẫng như con kiến gặp voi, cực kỳ nhỏ bé.

Một thanh âm cực trầm thấp vang bên tai Dương Thạc:

- Thật uy phong nhỉ? Dám bị thương đệ tử của Chân Võ Môn ta, nhảy vào trung tâm Chân Võ Môn. Ta muốn nhìn xem rốt cuộc là loại người nào có bản lĩnh như vậy.

- Đây là ... hư không Võ Thánh?

- Đấy Chân Võ Môn, trong thất tầng có cường giả đẳng cấp hư không Võ Thánh?

Khi Dương Thạc cảm nhận hơi thở mạnh mẽ kia, nghe thanh âm trầm thấp thì người run rẩy, mặt hiện vẻ khó tin.

Trong lòng Dương Thạc chỉ có một suy nghĩ duy nhất là ... Áp lực phát ra từ tầng bảy trung tâm Chân Võ Môn tuyệt đối là của cường giả đẳng cấp hư không Võ Thánh. Dương Thiên có ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh không cách nào so sánh với uy nhiếp này.

Dưới uy nhiếp lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Võ Thánh, tu vi đẳng cấp Võ Thánh của Dương Thạc không thể nhúc nhích.

Nên biết lúc trước dưới uy nhiếp của Dương Thiên thì Dương Thạc cũng không thể cử động, nhưng khi đó Dương Thiên là ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh, Dương Thạc thì chưa lên tới đẳng cấp đại tông sư, hai người chênh lệch thật sự quá lớn.

Nếu lấy thực lực hiện tại của Dương Thạc dù đối mặt Dương Thiên thì không có khả năng bị uy nhiếp khí thể của gã khuất phục.

Tuyệt đối có sức phản kháng!

Dương Thiên đã là ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, chỉ kém một bước liền đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh. Hiện tại uy nhiếp phát ra từ tầng bảy lòng đất Chân Võ Môn mạnh hơn uy nhiếp khí thể của Dương Thiên rất nhiều, chỉ từ điểm này liền hiểu đó là đẳng cấp hư không Võ Thánh. (.

Dương Thạc khiếp sợ, cảm thán rằng:

- Hư không Võ Thánh lợi hại như vậy sao?

- Uy nhiếp khí thể mạnh hơn ngũ trọng lôi âm Võ Thánh gấp chục lần.

Hư không Võ Thánh là khe rãnh rất lớn trong võ đạo.

Trước hư không Võ Thánh, như là tứ trọng lôi âm Võ Thánh, tam trọng lôi âm Võ Thánh, những giai tầng này dù chênh lệch thực lực rõ ràng nhưng không phải không thể bù lại.

Như Đại Bằng Kim Sí Vương có thực lực tứ trọng lôi âm Võ Thánh, dựa vào thiên phú mạnh mẽ đủ so sánh với Dương Thiên ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh, đều là siêu cấp cường giả có sức chiến đấu đệ nhất đương thời.

Như Dương Thạc hiện tại có thể lấy tu vi võ đạo tam trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh giết tứ trọng lôi âm Võ Thánh.

Nhưng dù là võ giả nào, kinh thể tuyệt luân bao nhiêu, tư chất cao cỡ nào, công pháp tu luyện mạnh đến độ nào, bí bảo pháp khí cao tới đâu muốn lấy ngũ trọng lôi âm Võ Thánh đỉnh chi cảnh đánh nhau với hư

không Võ Thánh không sử dụng công pháp, không có pháp khí, thậm chí không có kinh nghiệm chiến đấu thì người chết tuyệt đối là ngũ trọng lôi âm Võ Thánh!

Chênh lệch như lệch trời.

Dương Thạc vốn nghĩ trời đời này không có hư không Võ Thánh.

Không ngờ lúc này trong hầm ngầm Chân Võ Môn, Dương Thạc cảm nhận lực lượng mạnh mẽ của hư không Võ Thánh.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Chân Võ Môn không uống là con bài tẩy thánh địa võ đạo đệ nhất, quá đáng sợ. Chỉ cần vị hư không Võ Thánh này tọa trấn thì không ai dám đảo điên thánh địa võ đạo đệ nhất thiên hạ này.

Giờ phút này, Dương Thạc bình bồng giữa không trung, không dám nhúc nhích.

Nhưng biểu tình Dương Thạc bình tĩnh, vì hắn cảm nhận được dù bị hư không Võ Thánh dưới lòng đất tầng bảy Chân Võ Môn trấn áp nhưng hình như hư không Võ Thánh không có ý định giết hắn.

Không phải cảm giác của Dương Thạc mà đến từ thập phương càn sa. Thập phương càn sa rất nhạy với nguy hiểm, giờ nó không cảm giác sát khí từ hư không Võ Thánh. Bởi vậy dù Dương Thạc sợ nhưng bình tĩnh.

- Hay cho Dương Thạc, dám xâm nhập vào hầm ngầm Chân Võ Môn Càn gia Đại Chu ta không dễ chọc như vậy đâu!

- Phiên thiên ấn pháp!

Khi Dương Thạc bị khí thể của hư không Võ Thánh trấn áp thì Càn Minh Chân hét to.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Càn Minh Chân mới bị Dương Thạc đánh văng ra sắc mặt âm trầm lại đánh tới.

Càn Minh Chân lật tay, sử dụng phiên thiên ấn pháp trong Nhân Hoàng phiên thiên quyết.

Càn Minh Chân sử dụng phiên thiên ấn pháp, khí thể hoàn toàn thay đổi, từ tu vi võ đạo đẳng cấp đỉnh đại tông sư biến đổi, thực lực tăng cao, giống như đệ nhị trọng hắc hùng biến thân của Dương Thạc, trong phút chốc tăng khí thể lên một bậc, đạt tới đỉnh đẳng cấp Võ Thánh.

Một kích ấn pháp mang theo khí thể kinh thiên động địa đập mạnh vào lưng Dương Thạc.

Giờ phút này, Dương Thạc bị khí thể của hư không Võ Thánh trấn áp không thể trốn tránh.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Phiên thiên ấn pháp tới sau lưng Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi phiên thiên ấn pháp đến gần Dương Thạc dường như bị kìm chế gì ngăn chặn, khí thể đỉnh Võ Thánh phiên thiên ấn pháp tầng tầng tan rã, cuối cùng hoàn toàn biến mất. Khí thể đỉnh Võ Thánh, phiên thiên ấn pháp chỉ còn lại lực lượng bản thân Càn Minh Chân, đẳng cấp đại tông sư ầm một tiếng đập vào người Dương Thạc.

Thân hình Dương Thạc không nhúc nhích, thậm chí không rung lên chút nào.

Càn Minh Chân thì người run bần bật, hoàn toàn biến sắc mặt, cảm thấy cánh tay tê rần, văng ra sau, phụt một tiếng hộc búng máu.

- Hoàng huynh!

Vù vù vù vù vù!

Càn Minh Võ lắc người đỡ lấy Càn Minh Chân.

Càn Minh Võ nhỏ giọng nói:

- Hoàng huynh, mới vừa rồi hình như là hơi thở mạnh mẽ phát ra từ tầng bảy lòng đất trối buộc Dương Thạc. Mới nãy phiên thiên ấn của hoàng huynh đung vào hơi thở mạnh mẽ kia mới bị đánh tan. Bây giờ hãy để tiền bối tầng bảy nói chuyện với Dương Thạc, chúng ta đừng xen vào.

Mới nãy khí thể tràn ra từ tầng bảy lòng đất trối buộc Dương Thạc nhưng không làm gì hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ, bởi vậy Càn Minh Chân mới quá tức giận công kích Dương Thạc. Tâm tình của Càn Minh Võ trầm ổn hơn chút, lập tức phát hiện manh mối, không cho Càn Minh Chân hành động thiếu suy nghĩ.

Nghe Càn Minh Võ nói, Càn Minh Chân biến sắc mặt nói:

- Hơi thở mạnh mẽ phát ra từ tầng bảy lòng đất trối buộc Dương Thạc?

Càn Minh Chân thì thò:

- Phiên thiên ấn pháp của ta công kích đạt tới khí thể đỉnh cao thì có lực lượng đỉnh Võ Thánh, hơi thở mạnh mẽ chớp mắt đánh tan nó ... Không lẽ ... Hơi thở này đạt tới đẳng cấp hư không Võ Thánh?

Nghĩ đến đây, Càn Minh Chân không dám có hành động gì nữa.

Hư không Võ Thánh là sự tồn tại siêu nhiệt vượt qua đẳng cấp võ đạo của thế giới này.

Dù Càn Minh Chân là hoàng đế Đại Chu triều, nắm giữ quyền lợi vô tận nhưng ở trước mặt hư không Võ Thánh tựa như con kiến. Đừng nói Càn Minh Chân, dù là Dương Thiên ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, nắm trong tay một nửa giang sơn Đại Chu triều cũng không thể chống lại hư không Võ Thánh.

Nếu hư không Võ Thánh ra tay thì chuyện tiếp theo từ y giải quyết với Dương Thạc.

Trong khi Càn Minh Chân suy nghĩ thì thanh âm uy nghiêm hư vô lại vang lên:

- Tiểu tử, ngươi, đến tầng thứ bảy.

Hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ kinh ngạc nói:

- Khiến Dương Thạc đến tầng thứ bảy lòng đất?

Nên biết bí địa Chân Võ Môn tuyệt đối không phải người bình thường có thể đi vào. Tầng thứ nhất chứa nhiều bí tịch công pháp, đệ tử Chân Võ Môn bình thường có thể tiến vào. Nhưng tầng thứ hai, tầng thứ ba, tầng thứ tư cần có thân hạn mới vào được. Như tầng thứ năm phải là cường giả cấp bậc trưởng lão của Chân Võ Môn. Một vài người giống Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương mới được phép vào.

Hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ có đãi ngộ trưởng lão Chân Võ Môn đã khá lắm rồi.

Tầng thứ sáu là trường môn của Chân Võ Môn Trác Tử Dương mới được vào.

Về phần tầng thứ bảy, nghe đồn khi nào Chân Võ Môn có sự việc gì rất quan trọng thì Trác Tử Dương mới đi vào.

Nhưng bây giờ thanh âm phát ra từ tầng thứ bảy khiến Dương Thạc đi vào, điều này làm hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ rất kinh sợ.

- Sao có thể như vậy?

- Có phải thanh âm này là Dương Thạc tự mình tạo ra?

Càn Minh Chân nhướng mày nói.

471. Chương 457: Chân Võ Đại Đế Hoàn Toàn Mới?

Chương 457: Chân Võ đại đế hoàn toàn mới?

Càn Minh Võ nhẹ kéo Càn Minh Chân:

- Hoàng huynh!

Cần Minh Võ nói:

- Dù Dương Thạc tự mình giả tọa thì sao? Tầng thứ sáu, bảy Chân Võ Môn chúng ta dùng nam thạch đặc biệt chế tạo ra, dù Dương Thạc nắm giữ thần kiếm đẳng cấp chân võ kiếm cũng không thể mạnh mẽ phá vỡ hai tầng này đi vào trong. Hắn muốn đi vào tầng thứ sáu, tầng thứ bảy thì phải có người dẫn đường. Con đường vào tầng thứ sáu, tầng thứ bảy chỉ mình chương môn Trác Tử Dương biết. Nếu Dương Thạc giả tạo thanh âm vẫn không thể vào tầng thứ sáu, tầng thứ bảy được.

Cần Minh Chân gật đầu, không nói thêm.

Cùng lúc đó, Dương Thạc nghe thanh âm dưới lòng đất nói thì trong đầu chợt hiện ra một tuyến đường kỳ lạ, dường như là từ tầng năm lòng đất đi xuống tầng bảy. Trong đó ẩn chứa trận pháp Dương Thạc nghĩ một chút liền thấy nhức đầu, cực kỳ huyền diệu. Phỏng chừng cho Dương Dịch đến phá giải cũng cần mấy tháng thậm chí là vài năm thời gian mới phá được. Hơn nữa nếu xảy ra chút sai sót thì sẽ bị nhốt trong trận pháp, vĩnh viễn khó có thể đi ra.

- Tiến vào tầng thứ bảy nhìn xem!

Bây giờ tuyến đường đã bày trước mắt Dương Thạc, dĩ nhiên hắn sẽ không khách sáo, dựa theo tuyến đường trong óc đi xuống tầng bảy.

Dương Thạc ở tầng thứ năm tới lui mấy chục bước, thân hình biến mất trước mắt hai người Cần Minh Chân, Cần Minh Võ.

Ước chừng nửa canh giờ sau.

Dương Thạc cảm giác tầm mắt thay đổi, dường như từ tầng năm lòng đất đến một nơi khác.

- Chắc là tầng sau?

Dương Thạc trầm nghĩ, tiếp tục tiến lên.

Lại một canh giờ qua đi.

Trước mắt Dương Thạc xuất hiện một gian phòng nhỏ rất đơn sơ, chỉ có ba, bốn trượng, do loại đá đặc biệt chế thành.

Dù phòng đơn sơ nhưng chất liệu hình như cao cấp hơn cả ngân diệu tinh phách.

Dương Thạc nhìn sơ căn phòng, ánh mắt tập trung vào bóng người mặc đạo bào đưa lưng về phía hắn.

Bóng người không cao to, mặc đạo bào màu đen, tóc dài bạc phơ, trên người y toát ra hơi thở hư vô mờ mịt.

Dương Thạc liếc nhìn bóng dáng đạo nhân, người run lên, biến sắc mặt.

- Đạo nhân này ... Nhìn bóng dáng sao giống ... Pho tượng Chân Võ đại đế quá?

Chân Võ đại đế.

Dương Thạc sắc mặt âm trầm.

Siêu cấp cao thủ đẳng cấp hư không Võ Thánh ở lòng đất tầng thứ bảy Chân Võ Môn chỉ nhìn bóng dáng thì giống như đúc pho tượng Chân Võ đại đế đặt ở đại điện Chân Võ Môn. Quan trọng nhất là Dương Thạc cảm giác hơi thở vô đạo phát ra từ hư không Võ Thánh trước mặt cực kỳ giống Chân Võ đại đế.

Pho tượng Chân Võ đại đế dù chỉ là tượng đất nhưng tuyệt không bình thường.

Đồn rằng khi Chân Võ đại đế chưa phi thăng đến thế giới khác đã bắt đầu tạo ra pho tượng này, bên trong ẩn chứa hơi thở thần hồn, còn có ý niệm thần hồn Chân Võ đại đế để lại.

Vô đạo giới có một truyền thuyết.

Sau khi Chân Võ đại đế đi vào thế giới khác, các môn phái vô đạo đương thời phái cao thủ vây công Chân Võ Môn, ý đồ chèn ép Chân Võ Môn phát triển.

Nhưng khi cao thủ các môn phái vào trung tâm Chân Võ Môn, trông thấy pho tượng Chân Võ đại đế liền bị ý niệm còn sót lại trên pho tượng đè ép. Trong đó có nhiều cao thủ bị tiêu diệt thần hồn lập tức ngã xuống, số ít thực lực hơi mạnh đã bị ảnh hưởng, thần trí thác loạn, đần độn, trở thành phế nhân. Chỉ có hai, ba người miễn cưỡng chịu đựng khí thế từ đề giai võ kỹ. Dù vậy thì hai, ba cao thủ kia không dám gây chuyện, lập tức rời đi.

Từ nay về sau môn phái nào cũng không dám đè ép Chân Võ Môn nữa.

Bởi vậy Chân Võ Môn trong mấy năm nay nhanh chóng phát triển, hiện tại được xưng thiên hạ thứ nhất thánh địa võ đạo.

Trên pho tượng Chân Võ đại đế có hơi thở của Chân Võ đại đế.

Bây giờ Dương Thạc cảm nhận hơi thở tương tự trên người hư không Võ Thánh này.

Dù hư không Võ Thánh không phải Chân Võ đại đế thì cũng có quan hệ rất thân thiết với Chân Võ đại đế.

Dương Thạc đang suy nghĩ thì hư không Võ Thánh xoay người lại, mở miệng nói:

- Tiểu tử. Người đã đến rồi!

Dương Thạc đứng thẳng, hành lễ với hư không Võ Thánh:

- Văn bối Dương Thạc bái kiến tiền bối.

Dù lúc này Dương Thạc đánh vào Chân Võ Môn nhưng hắn và hư không Võ Thánh không có thù hận gì. Dương Thạc cảm giác hư không Võ Thánh không có chút sát ý với hắn, ở trước mặt hư không Võ Thánh, hắn là văn bối nên đương nhiên phải hành lễ.

Hư không Võ Thánh gật đầu, nói:

- Ủm! Tiểu tử, coi như ngươi hiểu được cấp bậc lễ nghĩa!

Hư không Võ Thánh lạnh nhạt hỏi Dương Thạc:

- Ngươi tên Dương Thạc? Thiên Ba Thần Hầu, Dương Lăng có quan hệ với ngươi?

Nghe hư không Võ Thánh hỏi, Dương Thạc kinh ngạc nói:

- Thiên Ba Thần Hầu, Dương Lăng?

Dương Thạc là con trai của đương kim Trấn Quốc Công, Dương Thiên, lại tính lên trên, cao nhân tiền bối Dương gia là Dương Trần, Dương Nghiệp thực lực đều là siêu phàm thoát tục, đi vào ngũ trọng lõi âm Võ Thánh chi cảnh. Nhưng trong mạch Dương Thạc không có ai tên Dương Lăng.

Tên Dương Lăng, được gọi là Thiên Ba Thần Hầu, trong lịch sử võ đạo chỉ có một người, là bốn ngàn ba trăm năm trước, đệ nhất thần tướng của Đại Thành triều.

Dương Thạc và Dương Lăng cùng họ nhưng không liên quan gì nhiều. Dương Thạc nghe cái tên này kinh ngạc bởi vì thời đại Dương Lăng gần như cùng lúc với chương môn đời thứ nhất Chân Võ Môn, Chân Võ đại đế. Khi Chân Võ đại đế đi vào hư không Võ Thánh chi cảnh, tiến vào thế giới khác sáu mươi năm sau thì Thiên Ba Thần Hầu, Dương Lăng cũng vào hư không Võ Thánh chi cảnh, phá vỡ hư không rồi đi.

Bây giờ hư không Võ Thánh trước mặt Dương Thạc nhắc tới Thiên Ba Thần Hầu, Dương Lăng, rõ ràng y là nhân vật siêu cường ở thời đại kia.

Không phải Chân Võ đại đế thì chính là đệ tử của Chân Võ đại đế.

Dương Thạc tỉ mỉ nói:

- Hồi bẩm tiền bối, văn bối tuy rằng họ Dương nhưng không liên quan đến Thiên Ba Thần Hầu.

Hư không Võ Thánh gật đầu, nói:

- Phải rồi.

Hư không Võ Thánh cảm thán rằng:

- Bốn ngàn năm qua đi, chắc đã thay đổi triều đại mấy lần, lúc trước mạch Dương gia Thiên Ba Thần Hầu chắc đã xuống dốc từ lâu.

Các triều đời đời đại gia tộc hào môn có thể kéo dài ngàn năm huy hoàng dù sao vẫn là số ít.

Hư không Võ Thánh lên tiếng:

- Tiểu tử, ngươi có biết ta là ai không?

Hư không Võ Thánh xoay người đối mặt Dương Thạc.

Đó là một đạo nhân râu dài, khuôn mặt hiền lành, nhìn thẳng vào Dương Thạc nhưng không khiến hắn thấy áp lực gì, thậm chí cảm thấy như gió xuân phất vào mặt.

Nhưng khi Dương Thạc thấy rõ mặt mũi đạo nhân râu dài thì kiềm không được biến sắc mặt.

Dương Thạc kiềm không được bật thốt:

- Chân Võ đại đế, không ngờ thật sự là ...

Đạo nhân râu dài này diện mạo giống y hệt pho tượng Chân Võ đại đế, không chút khác biệt.

Dù lúc trước trong lòng Dương Thạc sớm chuẩn bị, nghĩ hư không Võ Thánh này rất có thể liên quan chặt chẽ đến Chân Võ đại đế, thậm chí có thể là Chân Võ đại đế. Nhưng khi hư không Võ Thánh xoay người lộ ra diện mạo Chân Võ đại đế vẫn khiến Dương Thạc vô cùng kinh ngạc.

Trong đầu Dương Thạc không ngừng toát lên suy nghĩ.

“Không lẽ Chân Võ đại đế không phá vỡ hư không đi vào thế giới khác? Hư không Võ Thánh trước mắt thật sự là Chân Võ đại đế sao? Nếu là Chân Võ đại đế thì tính ra đã sống bốn ngàn ba trăm năm, vượt xa cực hạn sinh mạng nhân loại, gần như trường sinh bất tử.”

472. Chương 458: Sức Hấp Dẫn Không Thể Từ chối

Vô Tận Thần Công

Chương 458: Sức hấp dẫn không thể từ chối

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Cường giả võ đạo bình thường thì thực lực có mạnh tới đâu cũng có tuổi thọ.

Như là ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, sống lâu khoảng hơn trăm tuổi.

Trừ phi có bí pháp như Kim Phật Tự đại chuyển sinh thuật mới có thể chuyển thế tu lại, bảo đảm linh hồn bất diệt, gần như vĩnh sinh bất tử.

Nhưng muốn tu luyện đại chuyển sinh thuật cần đáp ứng yêu cầu nghiêm khắc.

Quan trọng nhất là nghiên cứu Phật pháp mới có thể thi triển đại chuyển sinh thuật. Siêu cấp cường giả như Dương Thiên, Trắc Tử Dương đều có tín ngưỡng võ đạo, đi vào con đường riêng của mình, khi đối mặt sống chết tuyệt đối không dao động. Làm cho bọn họ đi chuyển tu Phật đạo gần như là chuyện không thể.

Cho nên nói đa số võ giả dù đạt tới ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh vẫn không thoát khỏi sinh tử.

Trước mắt d, hư không Võ Thánh, Chân Võ đại đế sống hơn bốn ngàn năm tuyệt đối vượt qua cảnh giới cao nhất sinh tử.

Chỉ nhìn từ điểm này đủ chứng minh chênh lệch quá lớn giữa hư không Võ Thánh cùng ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Thấy biểu tình kinh ngạc của Dương Thạc, hư không Võ Thánh kia cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Tiểu tử, ngươi nhận ra ta rồi?

Hư không Vô Thánh không câu giờ, lập tức thừa nhận thân phận của mình:

- Đúng vậy. Lão phu chính là ... Chân Vô đại đế!

Chân Vô đại đế kể lại thân phận của mình cho Dương Thạc nghe:

- Tiểu tử, chắc ngươi rất lấy làm lạ không phải Chân Vô đại đế đã phá vỡ hư không rời khỏi thế giới này rồi sao? Làm sao có thể xuất hiện dưới lòng đất Chân Vô Môn được? Trên thực tế, lão phu ta đây tuy rằng là Chân Vô đại đế nhưng không phải là Chân Vô đại đế trước kia. Nói đúng hơn ta là một lũ ý niệm thần hồn Chân Vô đại đế để lại trước khi phi thăng, giờ ngươi hiểu chưa?

Một lũ ý niệm thần hồn Chân Vô đại đế để lại?

Dương Thạc chỉ kinh ngạc một chút lập tức hiểu ngay.

Dù sao bản thân Dương Thạc nắm giữ thần long bí pháp. Hiểu được phân thân hóa niệm bí thuật, có thể đem thần hồn chia làm vài phần, có thể dễ dàng phân ra một lũ ý niệm thần hồn. Dương Thạc loại bí thuật này thì Chân Vô đại đế là người sáng lập ra Chân Vô Môn, đẳng cấp hư không Vô Thánh biết bí pháp tương tự cũng là chuyện bình thường.

Hơn nữa trong võ đạo giới có tin đồn việc Chân Vô đại đế để lại ý niệm thần hồn đánh lui đám cao thủ các môn phái vây công Chân Vô Môn.

"Một lũ thần hồn của Chân Vô đại đế mau chóng giải thích thân phận cho ta biết không hiểu có mục đích gì đây."

Dương Thạc cảm thấy thần hồn Chân Vô đại đế thật chắc có chuyện gì cần nhờ vả nên mới nhanh chóng nói rõ gốc gác.

Dương Thạc mặt không biểu tình nghe thần hồn Chân Vô đại đế thật kể tiếp.

- Lão phu là năm đó Chân Vô đại đế để lại một lũ thần hồn, theo ý của Chân Vô đại đế khiến ta bám vào pho tượng của hắn, trấn thủ Chân Vô Môn, cuối cùng hoàn toàn dung hợp pho tượng, hình thành pháp khí cường đại đến cực độ trấn áp khí mạch Chân Vô Môn.

- Hắn vốn tưởng sau khi phi thăng thì thần hồn ta đây sẽ theo ý hắn tự động dung nhập vào pho tượng.

- Tiếc rằng hắn không ngờ sau khi phi thăng, thần hồn ta đây hoàn toàn mất liên lạc với phần thần hồn của hắn, ta dần dần biến trở thành một thần hồn hoàn toàn mới, dù có được trí nhớ của hắn nhưng ta đã không là Chân Vô đại đế kia.

Thần hồn Chân Vô đại đế thật chậm rãi nói.

Một lũ thần hồn diễn biến trở thành một thần hồn hoàn toàn mới?

Dương Thạc nghe thần hồn Chân Vô đại đế thật nói, lòng máy động.

Bình thường phân thân hóa niệm, biến thần hồn thành vài phần thì trong các thần hồn có liên kết vô hình.

Ví dụ hai thần hồn của Dương Thạc trong hai thân thể có liên hệ chặt chẽ. Một thân thể trải qua sự việc, lấy được trí nhớ thì thần hồn khác cũng có trí nhớ tương tự. Trí nhớ trong hai thần hồn hoàn toàn giống nhau, trong đó một thần hồn tự hồi thì thần hồn kia cũng lấy được suy nghĩ đó, dù tách rời nhưng hai thần hồn hoàn toàn đồng bộ.

Bởi vậy dù Dương Thạc có phân ra nhiều thần hồn hơn thì chỉ có một Dương Thạc.

Chân Vô đại đế khác hẳn.

Chủ thể của y tiến vào một thế giới khác, để lại một lũ thần hồn.

Liên hệ giữa thần hồn và chủ thể hoàn toàn đoạn tuyệt. Chủ thể đã trải qua cái gì, y không biết, y trải qua cái gì, chủ thể cũng không biết.

Dần dần thần hồn và chủ thể có kinh nghiệm khác nhau, phát triển theo hướng khác nhau. Cứ thế qua bốn ngàn năm, ý tưởng, suy nghĩ của thần hồn đã khác biệt nhiều với chủ thể. Tuyệt đối không thể xem như cùng một thần hồn!

Sinh ra dị tâm, thành một Chân Võ đại đế hoàn toàn mới.

“Thì ra là vậy, Chân Võ đại đế này là Chân Võ đại đế hoàn toàn mới.”

“Hắn có ý nghĩ của chính mình, có tự chủ. Nếu ta không đoán sai thì e rằng bây giờ hắn đã sớm không cam lòng con đường lúc trước Chân Võ đại đế bày cho, hắn muốn đi con đường của riêng mình.”

Dương Thạc liếc Chân Võ đại đế trước mắt, trầm nghĩ.

Một Chân Võ đại đế hoàn toàn mới.

Vốn Chân Võ đại đế ỉnh lữ thần hồn sắp đặt một con đường khác, đó là dung nhập vào pho tượng hình thành một vũ khí mạnh mẽ, vĩnh viễn bảo vệ Chân Võ Môn.

Cái này vốn không có gì phải nói.

Nếu đổi làm Dương Thạc bây giờ phân ra một lữ hồn dung nhập vào thần long liệt khôn đao là chuyện cực kỳ đơn giản, năm đó Chân Võ đại đế làm như thế là vì lo lắng cho Chân Võ Môn, xem như hy sinh một phần lực lượng phân hồn để thành tựu cơ nghiệp vạn tuế cho Chân Võ Môn.

Lại nói đây là chuyện đáng cho người Chân Võ Môn quý lạ. nguồn

Nhưng e rằng Chân Võ đại đế không ngờ lúc trước y để lại một lữ tàn hồn cuối cùng có suy nghĩ của mình, hình thành thần hồn mới.

Y không còn là một phần của Chân Võ đại đế thật.

Chân Võ đại đế không có quyền quyết định vận mệnh của y nữa.

Kết quả là Chân Võ đại đế mới không muốn làm theo ý định đã sắp đặt của Chân Võ đại đế trọn đời thủ hộ Chân Võ Môn, y có suy nghĩ tự chủ.

Dương Thạc trầm đoán.

“Chân Võ đại đế này gọi ta đến đây chắc là có chuyện muốn nhờ.”

Khi Dương Thạc suy nghĩ thì thần hồn Chân Võ đại đế thật mở miệng nói:

- Dương Thạc, người không cần bảo ta là Chân Võ đại đế nữa, hãy gọi ta là Chân Huyền, đây là cái tên mới ta tự đặt ỉnh.

- Không dám giấu diếm, Dương Thạc, Chân Huyền ta có suy nghĩ trong đầu, có tự chủ riêng. Tín ngưỡng của ta gần như giống hệt Chân Võ đại đế, đó là truy tìm cực hạn võ đạo. Lúc trước Chân Võ đại đế có thể phá hư không tiến vào thế giới khác, đi tìm chân lý võ đạo, ta cũng muốn phá hư không rời đi thế giới kia.

Chân Huyền chậm rãi nói:

- Tiếc rằng muốn đến thế giới kia phải có thân hình của mình, còn phải cực kỳ phù hợp nhau. Ta không có hình thể nên bị nhốt tại đây hơn bốn ngàn năm, không thể vào thế giới kia.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Cần một thân hình cực kỳ phù hợp?

Dương Thạc hỏi:

- Chân Huyền tiên bối, lấy thực lực hiện tại của người muốn đoạt xá một người chắc không khó. Người hoàn toàn có thể đoạt xá một người, sau đó rời đi tìm người khác, chậm rãi kiếm thân thể cực kỳ phù hợp với người.

Đoạt xá trọng sinh, loại chuyện này không xa lạ với Dương Thạc.

Kim Phật Tự đại chuyển sinh thuật chính là loại bí pháp như vậy.

Dương Thạc tự mình nhận vài lần đại chuyển sinh thuật đoạt xá, chẳng qua thực lực của hắn mạnh mẽ, tất cả đoạt xá đều thất bại. Chân Huyền là thần hồn năm đó Chân Võ đại để chia ra, có được cảnh giới võ đạo đẳng cấp hư không Võ Thánh, muốn đoạt xá ai đều rất dễ.

Chân Huyền lắc đầu, nói:

- Không được.

- Muốn phá vỡ hư không vào thế giới khác cần có thân thể và thần hồn cực phù hợp.

Chân Huyền nói:

- Trừ thân thể Chân Võ đại để năm đó ra trong thiên hạ khối thân thể nào cũng không thể đạt tới trình độ phù hợp với ta như thế. Cho dù là thi triển một ít bí pháp cũng không được. Như Kim Phật Tự có đại chuyển sinh thuật, sau khi đoạt xá có thể làm cho thần hồn cùng thân thể hoàn mỹ phù hợp, nhưng dù sử dụng bí pháp này thì vẫn không thể đạt tới yêu cầu xé rách hư không.

Đại chuyển sinh thuật có tác dụng khiến thần hồn cùng thân thể hoàn mỹ phù hợp.

Thượng Cổ Thần Long nhờ công hiệu này hoàn toàn nắm giữ thân thể của mình.

Nhưng cái gọi là hoàn mỹ phù hợp chỉ là tương đối, nói chung sau khi đoạt xá dù độ phù hợp cao tới đâu cũng không thể so sánh bản thể.

Dựa vào đại chuyển sinh thuật đoạt xá một khối thân thể, do đó phá vỡ hư không tiến vào thế giới khác là chuyện không thể.

Chân Huyền nói:

- Bởi vậy nên Kim Phật Tự mật tông Lạt Ma tuy có thể chuyển sinh vô số lần, sống lâu vô tận nhưng một khi chuyển sinh là đời đời kiếp kiếp, không có khả năng lại bước vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, phá vỡ hư không rời đi.

Nhìn từ mặt ngoài thì đại chuyển sinh thuật là bí pháp mạnh mẽ đến mức tận cùng.

Vô tận chuyển sinh, vô tận sống lâu, chỉ cần điểm này đã thấy bộ công pháp mạnh hơn mấy huyền công cửu dương, cửu âm rất nhiều.

Nhưng đúng như Chân Huyền đã nói, bộ bí pháp này có khuyết điểm rất lớn, đó là sau khi chuyển sinh, thân thể cùng thần hồn không thể hoàn mỹ phù hợp, không thể tu luyện đến đẳng cấp hư không Võ Thánh, không thể phá vỡ hư không tiến vào thế giới khác.

Bởi vậy cường giả võ đạo thật sự như Dương Thiên tuyệt đối sẽ không tu luyện bộ bí pháp này.

Dương Thạc gật đầu tỏ vẻ hiểu ý của Chân Huyền.

Chân Huyền nói chuyện này giải mở một việc trước kia Dương Thạc nghĩ không ra.

- Con đường đoạt xá trọng sinh không đi thông, trừ phi ...

Chân Huyền đổi đề tài:

- Trừ phi có được một bộ tuyệt thế bí điển, năm đó Chân Võ đại để để lại, Chân Võ bi điển.

- Trong Chân Võ bi điển có ảo diệu thần hồn và thân thể hoàn toàn phù hợp. Thậm chí nhập vào hai thần hồn, cơ thể hoàn toàn khác nhau, đạt tới hoàn cảnh cực kỳ hoàn mỹ.

Chân Huyền nói xong mắt bắn ra tia sáng.

Chân Võ bi điển có thể hoàn toàn dung hợp hai thần hồn, cơ thể với nhau.

Lúc trước Huyền Vũ yêu thánh trời sinh có hai thân hình, gã muốn vào Nhân Hoàng huyết lấy Chân Võ bi điển để hoàn toàn dung hợp lại, do đó đạt tới cảnh giới cao hơn.

Chân Huyền biểu tình nghiêm túc từ từ nói:

- Tiếc rằng sau khi Chân Võ đại đế phá vỡ hư không thì dùng lực lượng viết thành Chân Võ bi diễn, theo thế giới khác rơi vào Nhân Hoàng huyết. Ta không rõ ràng nội dung trong bộ bi diễn. Chỉ có đi vào Nhân Hoàng huyết, lấy được Chân Võ bi diễn thì ta mới có cơ hội đoạt xá một khối thân thể, hoàn mỹ kết hợp nó, từ đó phá vỡ không gian đi vào thế giới khác.

Dương Thạc không cần suy nghĩ liền hiểu mục đích của Chân Huyền:

- Tiền bối muốn ta vào Nhân Hoàng huyết cướp lấy Chân Võ bi diễn?

Chỉ có Chân Võ bi diễn mới cho Chân Huyền có thân thể của mình, do vào thế giới khác, truy tìm cực hạn võ đạo.

Chân Võ bi diễn nằm trong Nhân Hoàng huyết.

Dường như bản thân Chân Huyền không thể đi vào Nhân Hoàng huyết cướp lấy Chân Võ bi diễn, ngoài ra dù y là tàn niệm của Chân Võ đại đế nhưng không thể mượn tay cao thủ Chân Võ Môn cướp bộ bi diễn, bởi vì cao thủ Chân Võ Môn hy vọng y vĩnh viễn ở lại Chân Võ Môn, trấn thủ Chân Võ Môn.

Cho nên Chân Huyền muốn tìm người ngoài giúp đỡ.

Lúc này Dương Thạc xuất hiện.

“Hèn chi Chân Huyền không có sát ý với ta.”

Dương Thạc hiểu ngay lý do Chân Huyền tốt với hắn như vậy.

Chân Huyền mỉm cười nói:

- Dương Thạc ngươi là người thông minh.

Chân Huyền nghiêm túc nói:

- Dù lực lượng của ta cường đại nhưng ta mượn dùng trận pháp của Chân Võ Môn mới phát huy ra lực lượng hư không Võ Thánh được. Bây giờ ta chỉ là một lũ phân hồn, nếu vào trong Nhân Hoàng huyết thì thực lực không bằng cả Võ Thánh, sợ hãi một chút liền hồn phi phách tán. Ta không thể trông cậy vào cao thủ Chân Võ Môn, bởi vậy muốn nhờ người đi vào Nhân Hoàng huyết, lấy Chân Võ bi diễn giúp ta.

Dương Thạc mặt không biểu tình, không lập tức đồng ý ngay, dường như chờ Chân Huyền nói tiếp.

Chân Huyền mỉm cười nói:

- Đường nhiên ta mời người làm việc giúp mình thì phải cho thù lao tương ứng. Dương Thạc, bây giờ Nhân Hoàng huyết mở ra, người không đi vào trong mà tới Chân Võ Môn của ta chắc là muốn thứ gì trong Chân Võ Môn? Trên người của người có binh khí rất mạnh rồi, chắc người không cần bí bảo, pháp khí gì. Ta có thể tra xét được dường như người tu luyện Cửu Dương Huyền Công, nói vậy là người muốn Cửu Dương Huyền Công của Chân Võ Môn ta?

Nghe Chân Huyền hỏi, lòng Dương Thạc máy động.

Dương Thạc đứng là đến vì Cửu Dương Huyền Công.

Cửu Dương Huyền Công của Chân Võ Môn vốn do người sáng lập Chân Võ Môn, Chân Võ đại đế lấy từ Đại Lâm Tự.

Chân Huyền có trí nhớ của Chân Võ đại đế, nói cách khác, trong trí nhớ của y có phần Cửu Dương Huyền Công.

- Phù.

Nghĩ vậy, Dương Thạc kiểm không được thở hắt ra.

Chân Huyền gằn từng chữ:

- Dương Thạc, nếu như người lấy được Chân Võ bi diễn thì ta chắc chắn sẽ trao đổi Cửu Dương Huyền Công của Chân Võ Môn với người.

Dù Dương Thạc đã sớm chuẩn bị tâm lý nhưng nghe Chân Huyền nói câu này vẫn kiềm không được người run lên, mắt sáng ngời.

Dương Thạc hít một hơi, cố nèn tham lam, không hứa ngay với Chân Huyền mà hỏi:

- Tiền bối, không biết Cửu Dương Huyền Công của Chân Võ Môn là tầng thứ mấy?

Chân Huyền nói:

- Năm đó ta ở Đại Lâm Tự nghe Cửu Dương Huyền Công đầy đủ hết một phần chính là tầng thứ hai, tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ tám, còn có tầng thứ nhất, tầng thứ ba thì thiếu một phần.

Lòng Dương Thạc máy động:

- Là mấy tầng này sao?

Có tầng thứ tư, tầng thứ năm?

Hai tầng này rất hữu dụng với Dương Thạc, có thể cho hắn tu luyện đến tứ trọng lôi âm Võ Thánh, ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh.

Nhưng khiến Dương Thạc hơi thất vọng là Cửu Dương Huyền Công của Chân Võ Môn không có tầng thứ sáu, phải biết rằng, tầng thứ sáu có thể cho Dương Thạc tu thành lục trọng lôi âm Võ Thánh, tương đương với đẳng cấp hư không Võ Thánh. Lực lượng hư không Võ Thánh so sánh với ngũ trọng lôi âm Võ Thánh thì mạnh hơn gấp chục, trăm lần, cố tình Cửu Dương Huyền Công của Chân Võ Môn đến tầng thứ năm là ngừng, thật khiến người bất đắc dĩ.

Mặt Dương Thạc có vẻ thất vọng, Chân Huyền nhạy bén bắt giữ được.

473. Chương 459: Xông Vào Nhân Hoàng Huyết

Chương 459: Xông vào Nhân Hoàng huyết

Chân Huyền bỏ thêm thuốc kích thích Dương Thạc:

- Dương Thạc, nếu như ngươi lấy được Chân Võ bí điển thì dù ta không cho ngươi tầng thứ sáu Cửu Dương Huyền Công nhưng có thể truyền dạy tầng thứ sáu Thuần Dương Vô Cực Công. Tầng thứ sáu bộ công pháp này kế thừa Cửu Dương Huyền Công, nếu ngươi đủ may mắn tu luyện bộ công pháp này, dù hơi trúc trắc nhưng vẫn có cơ hội lớn đi vào lục trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh. Như thế nào?

Cửu Dương Huyền Công thứ bốn trọng, thứ năm trọng, thứ tám trọng?

Nói cách khác còn có Thuần Dương Vô Cực Công năm xưa Chân Võ đại đế diễn biến ra, sau khi tu luyện có cơ hội rất lớn cho Dương Thạc đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh?

- Ui!

Dương Thạc nghe Chân Huyền ra điều kiện thì hút ngụm khí lạnh.

Không thể không nói Chân Huyền liệt kê ra điều kiện hết sức hấp dẫn Dương Thạc.

Dương Thạc đã tu luyện Cửu Dương Huyền Công đến đệ tam tầng, chỉ cần đạt được bí tịch tầng bốn, năm rồi dựa vào một số báu vật là có thể nhanh chóng từng bước đẩy mạnh, đạt tới tứ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh, ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh. Hơn nữa khi đó thực lực của Dương Thạc thậm chí mạnh hơn ngũ trọng lôi âm Võ Thánh bình thường nhiều.

Bây giờ Dương Thạc chỉ mới là tam trọng lôi âm Võ Thánh, thế nhưng hắn dốc hết sức thì có thể giết chết tứ trọng lôi âm Võ Thánh.

Như Nam Man vương A Cốt Đóa, bắc địa man Vương Bỉ Lạc Duy Kỳ tứ trọng lôi âm Võ Thánh cường đại bị Dương Thạc đánh lén thì hắn có cơ hội rất lớn giết chết họ.

Đó là uy lực của Cửu Dương Huyền Công.

Một khi Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công đạt tới ngũ trọng lôi âm Vô Thánh cảnh giới, khi đó có lẽ Dương Thạc còn kém xa hư không Vô Thánh nhưng giết cường giả ngũ trọng lôi âm Vô Thánh thực lực ngang nhau thì rất dễ dàng.

Chỉ tính điều kiện này thì Dương Thạc đã không thể từ chối rồi.

Dương Thạc không ngờ Chân Huyền trước mặt lại tung ra một điều kiện khác, có thể truyền Thuần Dương Vô Cực Công tăng thứ sáu cho Dương Thạc.

Dĩ nhiên Thuần Dương Vô Cực Công không thể đánh đồng với bí điển huyền công Cửu Dương Huyền Công.

Nhưng bộ Thuần Dương Vô Cực Công cũng là thần công bí điển, thậm chí hơn xa thần công bình thường. Dù sao thần công bình thường ví dụ như vân hoang quyết của Dương gia Trần Quốc Công phủ bình thường cho người tu luyện đến Đẳng cấp Vô Thánh. Nếu tu luyện Thuần Dương Vô Cực Công thì rất có thể chân chính bước vào cảnh giới võ đạo tối cao, đẳng cấp hư không Vô Thánh.

Dù cơ hội rất xa vời nhưng đủ khiến bất cứ võ giả nào động tâm.

“Chân Huyền truyền dạy Thuần Dương Vô Cực Công chắc khác với Thuần Dương Vô Cực Công bình thường, chắc trong đó ẩn chứa kinh nghiệm võ đạo của Chân Võ đại đế.”

“Nếu có thể tiêu hóa kinh nghiệm võ đạo của Chân Võ đại đế thì sẽ là việc cực kỳ tốt cho ta.”

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đang khi Dương Thạc suy nghĩ thì Chân Huyền lại lên tiếng:

- Dương Thạc.

- Nếu như ngươi cảm thấy những điều kiện này còn chưa đủ thì ta vẫn có thể tăng một điều kiện.

- Ta có thể nói cho ngươi con đường cực tốt đi thông thể giới kia. Ở gần con đường thể giới kia phá vỡ hư không thì sẽ giảm khó khăn đi vào thể giới đó.

Chân Huyền thấy Dương Thạc không đồng ý điều kiện nên lại tăng thêm.

Con đường đi thông thể giới khác?

Nghe tới đây mặt Dương Thạc nghiêm túc.

Tu luyện võ đạo, đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh là có thể cắt qua hư không, tiến vào thể giới khác.

Trước kia Dương Thạc không biết có tồn tại một thể giới khác.

Bây giờ Dương Thạc thông qua Thượng Cổ Thần Long, Man Văn Thiên Tượng và cường giả khác lẽ mờ biết sự tồn tại của thể giới khác. Nhưng thể giới khác rốt cuộc có bộ dáng gì thì Dương Thạc hoàn toàn không biết, bởi dù là cường giả siêu cấp như Dương Thiên, Thần Quy Vương mơ hồ cảm giác được thể giới khác tồn tại nhưng vẫn không biết nó như thế nào.

Dương Thạc chỉ có thể đoán thể giới khác là cường giả tập hợp.

Có thể đẳng cấp hư không Vô Thánh ở trong thể giới khác là cấp thấp nhất, tầng dưới chất.

Cường giả võ đạo nào chỉ cần muốn truy tìm cực hạn võ đạo thì trong lòng đều hướng về thể giới khác.

Chân Huyền lại biết một con đường đi thông thể giới khác?

Dương Thạc không chút nghi ngờ, dù sao năm xưa Chân Võ đại đế rất có thể phá vỡ hư không, dọc theo đường này vào thể giới khác.

“Chân Huyền đều lật hết con bài của mình rồi.”

Dương Thạc hít sâu, trầm nghĩ.

Vì đánh động Dương Thạc, giao dịch với hắn, có thể nói Chân Huyền không tiếc trả giá. Có thể hiểu tại sao Chân Huyền làm như vậy.

Dù sao Dương Thạc giao dịch với Chân Huyền thì hẳn chiếm quyền chủ đạo, dù không có cuộc giao dịch này, hẳn có thể thông qua cách khác có được Cửu Dương Huyền Công. Dù không chiếm được Cửu Dương Huyền Công, Dương Thạc có thể lấy thần công bí điển khác tăng tu vi võ đạo ỳnh.

Chân Huyền thì khác.

Chân Huyền đợi hơn bốn ngàn năm mới có cơ hội Nhân Hoàng huyết mở ra.

Vì Nhân Hoàng huyết mở ra, cao thủ Chân Võ Môn đều đi vào nên Dương Thạc mới có cơ hội xâm nhập vào bí địa của Chân Võ Môn.

Nếu bỏ lỡ cơ hội lần này thì Chân Huyền không biết phải chờ bao nhiêu năm mới lại có cường giả khác ngoài Chân Võ Môn tiến vào.

Hơn nữa bâyggờ là Dương Thạc đi vào, vừa lúc Chân Huyền có Cửu Dương Huyền Công mà hẳn muốn lấy được, y có thể dùng Thuần Dương Vô Cực Công dụ dỗ hẳn. Nếu đợi cơ hội tiếp theo, một cường giả khác đi vào thì chưa chắc Chân Huyền dùng Cửu Dương Huyền Công dụ được người ta.

Huống chi Chân Huyền mới mở ra là thời cơ tốt nhất để lấy được Chân Võ bí điển, bỏ qua rồi muốn có được nó thì khó như lên trời.

Bởi vậy Chân Huyền phải bắt được cơ hội này, không tiếc tuấn ra hết mọi điều kiện dụ dỗ Dương Thạc.

Dương Thạc không cần nghĩ nhiều lập tức nghiêm túc gật đầu đồng ý:

- Chân Huyền tiên bối, ta đồng ý điều kiện của ngươi.

Điều kiện của Chân Huyền đúng là hậu hĩnh.

Lần này Dương Thạc giao dịch với Chân Huyền chẳng những là cơ hội vạn năm khó gặp của y, với hẳn cũng là kỳ ngộ lớn, một vốn bốn lời.

Sau khi lấy được Chân Võ bí điển là Dương Thạc có thể sao chép bộ bí điển ra một phần, nắm trong tay tự mình tu luyện, lấy bí điển trao đổi Cửu Dương Huyền Công với Chân Huyền. Dương Thạc gần như không trả giá gì, hai bên cùng có lợi.

- A? Dương Thạc, ngươi đã đồng ý?

Nghe Dương Thạc đồng ý điều kiện, Chân Huyền kiềm không được mắt sáng lên.

- Việc này không nên chậm trễ, bây giờ ngươi rời khỏi bí địa Chân Võ Môn đi Nhân Hoàng huyết ngay.

- Chờ ngươi có được Chân Võ bí điển thì đến Chân Võ Môn ngay, khi đó dù là Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh hợp sức ngăn cản ngươi, chỉ cần trong phạm vi Chân Võ Môn thì ta có thể phát huy ra lực lượng mạnh nhất giúp ngươi đánh lui bọn họ, cho ngươi thuận lợi tiến vào bí địa này. Khi đó chúng ta trao đổi công pháp, dĩ nhiên ta sẽ đưa ngươi đi ra ngoài.

- Hiện tại hãy ra ngoài!

Chân Huyền nói xong vung tay lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, Dương Thạc lập tức cảm giác có lực lượng mạnh mẽ đến cực điểm tác dụng trên người mình, thúc đẩy hẳn như tia chớp rời khỏi tầng thứ bảy lòng đất Chân Võ Môn.

474. Chương 460: Năng Lực Của Dương Thạc Bài Trừ Mọi Ảo Giác

Vô Tận Thần Công

Chương 460: Năng lực của Dương Thạc bài trừ mọi ảo giác

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc vốn phải mất nửa canh giờ mới từ tầng thứ năm tiến vào tầng thứ bảy, hiện tại bị lực lượng mạnh mẽ thúc đẩy chỉ cần một khắc hần đã về tới tầng thứ năm.

Phía dưới vang giọng của Chân Huyền:

- Đi mau đi mau!

- Ta đã hết sức giúp người ngăn chặn cấm chế của Chân Võ Môn, người ... Cứ đi đi!

- Cấm chế của Chân Võ Môn đã bị Chân Huyền chặn lại?

Lòng Dương Thạc máy động, thử không chế thập phương càn sa trên người.

Dương Thạc không chế thập phương càn sa liền cảm giác quả nhiên cấm chế của Chân Võ Môn đã biến mất. Dương Thạc ở trong tầng năm lòng đất Chân Võ Môn sử dụng thập phương càn sa vậy mà có thể tọa định vị trí gần Chân Võ Môn cách xa mấy trăm dặm. Nên biết lúc còn cấm chế của Chân Võ Môn, Dương Thạc ở bên ngoài không thể tọa định Chân Võ Môn.

- Đi!

Dương Thạc lập tức xẹt xẹt một tiếng rạch hư không, biến mất.

- Ủa? Dương Thạc không sao? Hần ... Đi rồi?

Từ lúc Dương Thạc xuất hiện ở tầng năm Chân Võ Môn thì hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ canh giữ tại đây đều kinh ngạc nhìn hần. Hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ không ngờ sau khi Dương Thạc xuất hiện lập tức cắt hư không rời đi.

Giờ phút này, hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ liếc nhau.

Hai người Càn Minh Chân, Càn Minh Võ đoán tới đoán lui Dương Thạc gặp kỳ ngộ gì trong tầng thứ bảy lòng đất Chân Võ Môn.

Cách mấy trăm dặm.

Gần cửa vào Chân Võ Môn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí kình giao nhau, dường như có vài cao thủ đánh nhau.

- Một con cạp đen to lớn đánh với bảy, tám nam nhân mặc đồ đen, lớn tiếng lạnh lùng cười:

- Tôn Bách Lý, đám gà mờ Theiets Quyền Môn các người muốn ngăn cản bốn tọa sao? Đúng là mơ mộng viễn vông! Các người không có thực lực tiến vào Nhân Hoàng huyệt lại muốn ngăn cản bốn tọa, chuyện hại người như vậy chỉ có thứ như các người mới làm được!

Con cạp đen này hình thể dài ba trượng, người trừ màu đen ra còn có vằn vàng. Từ người nó toát ra hơi thở như sắt thép. Dù cạp đen này cùng cấp là tu vi trung giai Võ Thánh nhưng năng lực phòng ngự của nó không tầm thường.

Trong bảy, tám người vây công nó người dẫn đầu có tu vi Võ Thánh, số còn lại là thực lực từ trung giai đại tông sư trở lên. Trên tay mỗi người đeo kim thiết quyền sáo. Bảy, người đồng loạt vây sát, con cạp đen không dám lơ là.

Người dẫn đầu bảy, tám cao thủ hét to:

- Kim Hồ Yêu Thánh, năm đó người đơn độc xông kinh thành đánh lên chết tổ sư của phái ta, hại Thiết Quyền Môn ta không có cao thủ, không thể sống yên kinh thành. Thiết Quyền Môn ta giấu tài hơn mười năm chính là vì tìm người trả thù! Hôm nay dù chúng ta không vào Nhân Hoàng huyệt cũng phải ngăn người vào trong!

Kim Hồ Yêu Thánh hừ lạnh một tiếng:

- Muốn cản ta thì phải xem bản lĩnh của các người!

Kim Hổ Yêu Thánh tiếp tục ra tay đánh nhau với bảy, tám người.

- Ủa?

Nhưng ngay khi Kim Hổ Yêu Thánh định xông lên thì chợt khựng lại, biến sắc mặt nhìn trên bầu trời.

Xẹt xẹt!

Trên bầu trời có vết cắt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một bóng người nhanh chóng lao ra khỏi hư không hướng tới cửa sắc hư không chỗ Nhân Hoàng huyết.

Tám cao thủ Thiết Quyền Môn cùng lao tới trước mặt Kim Hổ Yêu Thánh, chưa kịp ra tay thì bị khí thể của người kia ảnh hưởng, không chút phản kháng văng ra. Ngay cả Kim Hổ Yêu Thánh cũng biến sắc mặt, bị khí thể áp lực thăm nghĩ nguy rồi, nằm rạp xuống đất.

Vù vù vù vù vù!

Bóng người lao vào trong cửa sắc hư không. xem tại

- Uy thế cường đại quá, người này rốt cuộc là ai?

- Thực lực của hắn ít nhất là tứ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh, tại sao bây giờ mới đi vào Nhân Hoàng huyết?

Khi mũi nhọn ánh sáng nhảy vào cửa sắc hư không thì Kim Hổ Yêu Thánh hay bảy, tám cường giả Thiết Quyền Môn đều lộ vẻ mặt cực kỳ kinh sợ.

Mũi nhọn ánh sáng kia mới xuất hiện đã áp đảo Kim Hổ Yêu Thánh, một trong mười yêu thánh trong thiên hạ.

Dù Kim Hổ Yêu Thánh xếp chót trong mười yêu thánh trong thiên hạ nhưng cường giả thú tộc có thể xếp vào danh sách mười yêu thánh đều tuyệt đối không đơn giản. Nếu không có được thần thông thiên phú siêu phàm, ví dụ như Lôi Điều yêu thánh thì cũng có pháp bảo pháp khí cường đại, ví dụ Ấn Giao yêu thánh có thập phương càn sa, thêm nữa là thực lực mạnh mẽ.

Kim Hổ Yêu Thánh dù chỉ là tam trọng lôi âm Võ Thánh, nhưng bàn về sức cheines đấu so với một số tứ trọng lôi âm Võ Thánh cấp thấp như Man Thần của Nam Man bộ tộc thì không kém cỏi gì.

Cường giả mạnh như vậy mà bị mũi nhọn ánh sáng kia đè nằm úp sấp.

Bảy, tám cường giả Thiết Quyền Môn, bao gồm một vị Võ Thánh đứng gần luồng sáng thì bị thổi bay đi.

Nhìn từ hai điểm này thì luồng sáng kia có thực lực siêu phàm, phỏng chừng cỡ tứ trọng lôi âm Võ Thánh.

Thậm chí cỡ như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên. Cường giả đẳng cấp như vậy tại sao đến giờ mới đi vào Nhân Hoàng huyết?

Đám người ở đây, cao thủ Thiết Quyền Môn, Kim Hổ Yêu Thánh và một số cao thủ đứng xem trong đầu toát lên nghi hoặc tương tự.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, luồng sáng kia lao vào cửa sắc hư không liền bị cửa sắc hư không oanh kích mãnh liệt.

- Bây giờ cửa sắc hư không càng yếu.

- Căn bản không thể bị thương ta.

Có tiếng thanh niên thì thảo vang trong cửa sắc hư không.

Dương Thạc!

Người mới vào trong cửa sắc hư không đúng là Dương Thạc.

Cảnh giới võ đạo của Dương Thạc dù chỉ là tam trọng lôi âm Vô Thánh nhưng thân thể trải qua đệ nhị trọng hắc hùng biến thân đã vững vàng đi vào đến hư không Vô Thánh chi cảnh. Lấy thân thể đẳng cấp hư không Vô Thánh chi cảnh đừng nói là cửu sắc hư không bây giờ, dù là lúc ban đầu khi Dương Thiên tiến vào thì chưa chắc cửu sắc hư không có thể tổn thương Dương Thạc được.

Giờ phút này, cửu sắc hư không đã yếu ớt trên diện rộng, dù Dương Thạc đi vào vẫn bị năng lượng hư không liên tục không ngừng oanh kích, nhưng hiện tại trình độ cơ này oanh kích giống như gãi ngứa cho Dương Thạc.

- Không biết đám người Dương Thiên đi vào Nhân Hoàng huyết chiếm được ích lợi gì. Kệ, vào trước rồi tính.

Dương Thạc ở trong cửu sắc hư không đi xuống dưới, vào Nhân Hoàng huyết.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc như tia chớp rơi xuống ba, bốn chục trượng.

Dương Thạc vẫn rơi thẳng xuống, đi trong con đường hẹp hòi.

Tới hơn ba, bốn chục trượng thì dưới chân lập tức rộng mở trong sáng, xuất hiện một không gian cỡ quảng trường.

Xẹt xẹt! Xẹt xẹt! Xẹt xẹt!

Năng lượng cửu sắc hư không quanh quẩn trong không gian này.

Vốn không gian này xâm nhập xuống đất thì đen như mực, dù Dương Thạc có thị lực siêu quần, muốn trực tiếp nhìn đến chung quanh cũng khó. Dưới lòng đất chỉ có thể dựa vào lực cảm giác dò xét tình hình xung quanh.

Nhưng trong không gian tràn ngập năng lượng cửu sắc hư không, chúng toát ra ánh sáng cho Dương Thạc thấy rõ tình hình.

Một không gian lòng đất phạm vi hai, ba chục trượng.

Trong không gian lòng đất này mặt đất dùng miếng đá trải thành, vách tường có dấu vết người đục rìu, rõ ràng là mặt thất do người tạo ra.

Dương Thạc đánh giá xung quanh, phát hiện trong mặt thất ngầm không có trang trí gì.

475. Chương 461: Hư Không Thạch Thứ Nhất, Tranh Giành

Vô Tận Thần Công

Chương 461: Hư không thạch thứ nhất, tranh giành

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc nhanh chóng làm ra phán đoán:

- Chắc đây là bên ngoài Nhân Hoàng huyết.

Nhân Hoàng huyết, không cần nghĩ cũng biết, chắc chắn là phòng ngự nghiêm ngặt.

Khu trung tâm tường đồng vách sắt, phỏng chừng hư không Vô Thánh tiến đến chưa chắc có thể đánh thông con đường vào trung tâm Nhân Hoàng huyết. Bởi vậy mấy Vô Thánh Chân Vô Môn Trắc Tử Dương hợp sức lại, cộng với Huyền Vũ yêu thánh dẫn thông Nhân Hoàng huyết thì chỉ đánh ra một con đường đi thông bên ngoài Nhân Hoàng huyết.

Muốn vào trung tâm Nhân Hoàng huyết phải từ bên ngoài chậm rãi đẩy mạnh.

- Đi thôi, đi vào trong.

Dương Thạc thầm nghĩ, muốn tìm một con đường vào sâu trong Nhân Hoàng huyết.

- Hình như đằng trước có con đường.

Dương Thạc đánh giá xung quanh, phát hiện dường như có một con đường đi thông Nhân Hoàng huyết.

Dương Thạc lắc người chậm rãi đi hướng kia.

- Ủa?

Dương Thạc mới đi hai bước chợt khựng lại, biểu tình nghiêm túc.

Bởi vì Dương Thạc rõ ràng cảm giác lúc đi tới dường như đã đá trúng cái gì.

Trong óc Dương Thạc nhanh như chớp toát ra một câu:

- Nguy rồi!

Là cơ quan? truyện cập nhật nhanh nhất tại chòm

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lập tức bay ngược ra sau.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, vị trí Dương Thạc đứng, bốn phương tám hướng toát ra từng mũi tên tỏa màu sáng xanh âm u tia chớp bắn tới.

Phạm vi bảy, tám trượng xung quanh đều là mũi tên như vậy.

Dù tốc độ bay của Dương Thạc nhanh, phát hiện nguy hiểm lập tức lui về phía sau nhưng hắn vẫn không tránh khỏi đám tên bao phủ.

- Chỉ là một mũi tên có thể bị thương cường giả đẳng cấp Võ Thánh bình thường nhưng không có tác dụng gì với ta.

Dương Thạc phát hiện không cách nào thoát khỏi mớ tên, Dương Thạc trực tiếp cho đứng yên tại chỗ mặc tên bắn tới trước mặt.

Keng keng keng! Keng keng keng! Keng keng keng!

Giây sau đám tên bắn vào ngân diệp uy lực khải của Dương Thạc.

Từng tiếng sắt thép vang lên, chỗ dày trên ngân diệp uy lực khải của Dương Thạc bị bắn ra từng dấu vết, chỗ mỏng thì bị đâm rất sâu.

- Mũi tên có chất liệu ... Đạt tới tứ cấp thần binh? Nhân Hoàng huyết quả nhiên giàu có.

Dương Thạc chứng kiến uy lực của mũi tên thì thầm cảm thán.

ngân diệp uy lực khải có đẳng cấp phòng ngự tứ cấp thần binh, những mũi tên có thể bắn ra dấu vết như vậy trên ngân diệp uy lực khải chứng minh chất liệu của chúng ít nhất là tứ cấp thần binh.

Mới này khoảng hơn một ngàn mũi tên bắn ra, một đồng này hợp lại dư sức tạo ra một thanh thần long liệt khôn đao nữa.

- Cát hết mũi tên!

Dương Thạc có không gian thập phương càn khôn có thể gửi nhiều báu vật, dù những mũi tên này không tính là bảo bối gì nhưng theo nguyên tắc không lãng phí, Dương Thạc cất chúng đi hết.

Dương Thạc thu lại mớ tên, chuẩn bị tiếp tục đi tới.

- Ủa?

Dương Thạc chợt phát hiện chỗ gồ lên lúc này hắn gây ra cơ quan hình như bên dưới có một không gian nhỏ bồng bồng.

Lòng máy động, Dương Thạc ngồi xổm xuống, tay động, răng rắc một tiếng, rút cục u lên.

Phía dưới là một tiểu không gian vuông vức, độ dài rộng ước chừng chỉ có bốn năm tấc hiện ra trước mặt Dương Thạc.

Trong tiểu không gian này hình như có một quyển sách nhỏ.

Trên bìa sách có bốn chữ nhỏ, vì quá lâu nên thấy không rõ ràng.

Dương Thạc lập tức cầm lấy quyển sách.

- A? Đây là ... Chân Võ bi điển?

Khi thấy rõ bốn chữ trên quyển sách, Dương Thạc biến sắc mặt, mắt bắn ra tia sáng.

Chân Võ bi điển?

Quyển sách này lại là Chân Võ bi điển?

Dương Thạc vào Nhân Hoàng huyết vì có được các loại các loại pháp khí, bảo vật bên trong nó, mục tiêu hàng đầu chính là bộ Chân Võ bi điển này. Có được Chân Võ bi điển là Dương Thạc trở về lại trung tâm Chân Võ Môn trao đổi công pháp, bí tịch Cửu Dương Huyền Công, Thuần Dương Vô Cực Công với Chân Huyền. Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công trong thời gian ngắn có thể đi vào tứ trọng lôi âm Võ Thánh, ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chỉ cảnh.

Có được thực lực chống lại Dương Thiên!

Bộ Chân Võ bi điển này có ý nghĩa rất lớn với Dương Thạc.

- Đạp phá thiết hài vô mịch xử, đắc đến toàn không uống công phu? Ta vốn nghĩ chỉ có đi vào sâu trong Nhân Hoàng huyết mới có được bộ công pháp này, không ngờ mới bước vào, chưa gặp khó khăn gì đã có được công pháp, đây là cực kỳ may mắn.

Dương Thạc cầm quyển sách, người run run.

- Nhưng mà ...

Dương Thạc cực kỳ vui sướng, trong lòng có chút nghi ngờ.

Hình như có được Chân Võ bi điển dễ dàng quá.

- Mặc kệ, xem một chút nói sau.

Dương Thạc hít sâu một hơi, không nghĩ nhiều, mở ra Chân Võ bi điển nhìn thử.

- Chân Võ bi điển, độ phù hợp thân thể, chân thân ... Đều không có! Đây là ... Một bộ Chân Võ bi điển do ảo giác ngưng tụ thành!

Khi Dương Thạc mở ra Chân Võ bi điển xem có một hàng thì trong đầu không toát ra độ phù hợp giữa công pháp với mình mà nổi lên một ý nghĩ, Chân Võ bi điển này căn bản do ảo giác ngưng tụ thành.

Dương Thạc kinh ngạc nói:

- Giả sao?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi trong lòng Dương Thạc nổi lên suy nghĩ đó thì cảnh vật xung quanh chợt biến đổi.

Mọi cảnh tượng Dương Thạc đã thấy như gặp động đất sụp đổ trước mắt là hình ảnh hoàn toàn khác.

- A? Mọi thứ là ảo giác của ta?

Khi cảnh tượng nhanh chóng đổ vỡ, Dương Thạc biến sắc mặt, biểu tình trầm trọng.

Tốc độ cảnh vật sụp đổ ngày càng nhanh.

Chỉ giây lát đã hiện ra cảnh tượng chân thật, vị trí Dương Thạc ở là một mật thất đơn sơ bên ngoài Nhân Hoàng huyết, chẳng qua diện tích so với hắc đã thấy hai, ba chục trượng thì lớn hơn gấp mười lần, là không gian to lớn phạm vi ba trăm trượng.

Không gian này không phải toàn do nhân công tạc thành, hình như là dựa theo hang ngầm rộng rãi biến đổi. Trong không gian quanh quẩn năng lượng cửu sắc hư không.

Tổng cộng có bốn, năm con đường to lớn đi thông ra không gian, không biết tới đâu.

Ảo giác biến mất, cảnh tượng chân thật hoàn toàn hiện ra. Một lúc lâu sau Dương Thạc bật thốt:

- Ảo giác thật chân thật.

- Phù.

Dương Thạc thở ra một hơi, chậm rãi khép mắt lại.

Mới nãy Dương Thạc gặp được ảo giác có thể nói là chân thật đến cực hạn.

Nếu là ảo giác bình thường dù có chân thật đến mấy chưa chắc lừa được Dương Thạc.

Nhưng ỏ giác vừa rồi như khắc vào lòng Dương Thạc, cơ quan mũi tên cực kỳ chân thật, tựa như hắc thật như chịu một vòng vũ tiễn công kích, trên ngân diêu uy lực khải thật sự bị rách dấu vết.

Khi mưa tên xuất hiện, Dương Thạc rõ ràng cảm giác hơi thở nguy hiểm bao phủ mình.

Ảo giác này đã không chỉ đơn giản là ảo giác.

Nếu không phải Dương Thạc có năng lực đặc biệt có thể trực tiếp nhìn thấu bản chất Chân Võ bi diễn cầm trong tay thì e rằng bây giờ hắc đã chìm trong ảo giác không thể thoát ra.

Dương Thạc thầm than:

- Hay cho ảo giác, nghiền ngẫm lòng võ giả, không thể xem thường. Nếu như ta vào Nhân Hoàng huyết lập tức lấy được Chân Võ bi diễn thì nói không chừng sẽ sinh ra nghi ngờ. ảo giác này trước tiên khiến ta gặp được một vòng vũ tiễn, gặp được nguy hiểm, ngay sau đó mới có Chân Võ bi diễn. Vòng vũ tiễn kia quá chân thật, khiến ta theo bản năng sẽ không nghi ngờ mình đang trong ảo giác.

476. Chương 462: Các Người Không Lấy Được? Để Ta!

Chương 462: Các người không lấy được? Để ta!

Khi vũ tiễn xuất hiện thì Dương Thạc cảm giác nguy hiểm rất rõ ràng. Vũ tiễn qua đi, Dương Thạc thấy trên ngân diêu uy lực khải có vết hằn.

Dương Thạc còn cất đám tên vào không gian thập phương cà sa, giống như thật sự chiếm một đồng tên thần binh tứ cấp.

Bây giờ ảo giác đã trừ đi, Dương Thạc cố ý khiến Cửu Dương chân thập nhìn trong không gian thập phương cà sa xem hắc có thật lấy được mũi tên nào không.

Dương Thạc thầm may mắn:

- Ảo giác này chỉ hướng bản tâm của ta, chắc lợi dụng một chút dục vọng trong lòng ta rồi sinh thành. Cũng may ta có năng lực đặc biệt, ảo giác bình thường không có tác dụng với ta.

Đôi mắt Dương Thạc có năng lực xem xét độ phù hợp.

Năng lực còn có một tác dụng trông như không quá hữu dụng, xem xét tài liệu, cấp bậc một vật phẩm.

Ví dụ quyền công pháp Dương Thạc cầm lên, chỉ nhìn vài cái liền biết nó có cấp bậc gì. Pháp khí, binh khí, áo giáp đều có thể xem xét nó rốt cuộc là cái gì mấy trọng lô âm Võ Thánh bí bảo, hoặc là mấy cấp thần binh.

Mới rồi trong ảo giác, Dương Thạc liếc mắt một cái liền nhận ra Chân Vô bi diễn. Bởi vì có công hiệu này nên mọi ảo giác cơ bản không tác dụng với Dương Thạc. Bởi vì Dương Thạc có thể tùy thời sử dụng năng lực đặc biệt này thăm dò mọi thứ xung quanh.

Không chỉ là công pháp, thậm chí là gốc cây ngọn cỏ đều có thể điều tra ra.

Là thật là giả, vừa xem hiểu ngay.

Ảo giác gì đều không thể mê hoặc Dương Thạc trong loại trạng thái.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Ảo giác thăng hưởng bản tâm chắc là thử thách thứ nhất vào Nhân Hoàng huyết, nhưng không biết mấy cao thủ Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương, Trác Tử Dương tiến vào Nhân Hoàng huyết có gặp thử thách tương tự không.

Theo Dương Thạc đoán thì chắc mấy cao thủ Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương, Trác Tử Dương cũng gặp tình huống tương tự, có thể khó khăn hơn cả võ giả đẳng cấp như Dương Thạc.

Những cường giả như Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương, Trác Tử Dương dù tâm trí kiên định nhưng sâu trong lòng họ có dục vọng, chỉ cần có dục vọng là tồn tại nhược điểm. Loại ảo giác này bắt lấy nhược điểm sâu trong lòng võ giả, lợi dụng nó. Cường đại như Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương, Trác Tử Dương, Dương Thạc đoán mới đầu họ sẽ trúng chiêu.

Nhưng bọn họ rốt cuộc là siêu cấp cường giả, mặc dù trúng chiêu nhưng chắc thử thách thứ nhất trong Nhân Hoàng huyết sẽ không vậy khốn được bọn họ.

Bây giờ trong không gian xung quanh trừ Dương Thạc ra không có võ giả khác, chứng minh dù bọn họ gặp ảo giác tương tự thì cũng đã đánh tan, rời khỏi đây. Chắc không đến mức có võ giả bị ảo giác vĩnh viễn vây khốn tại đây.

Đương nhiên ... Cũng có một loại tình huống.

Đó là vị cường giả trúng ảo giác bị một cường giả khác thoát khỏi ảo giác đánh lén, mất mạng.

Chẳng qua xác cường giả bị giết không để lại đây.

Tóm lại là cường giả còn sống thoát khỏi ảo giác chắc đã rời đi, vào sâu trong Nhân Hoàng huyết.

- Tiếp tục xâm nhập.

Dương Thạc hít sâu, lập tức quyết định đi tiếp vào Nhân Hoàng huyết.

Xung quanh có bảy con đường nối tiếp không gian này, từ bảy con đường đều có thể ra khỏi đây. Rốt cuộc đi con đường nào, đó là một vấn đề.

Dương Thạc nhìn, phát hiện trong bảy con đường đều quanh quẩn chút năng lượng cửu sắc hư không.

Năng lượng cửu sắc hư không cuộn cuộn tràn ra từ các con đường, tụ tập trong không gian này rồi mới ủa tới trước, hình thành cửu sắc hư không to lớn.

- Năng lượng cửu sắc hư không là từ những con đường đó khởi động?

- Những con đường này nếu có thể tràn ra năng lượng cửu sắc hư không tức là cuối đường rất có thể tồn tại hư không thạch?

Nghĩ vậy, mắt Dương Thạc sáng lên.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Tùy tiện chọn một cái vào nhìn rồi tính.

Dương Thạc chọn con đường bên trái, cất bước tới trước.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đang lúc Dương Thạc tới gần con đường kia, chuẩn bị một cước bước vào trong đó thì nghe thấy phải bên phải vang tiếng nổ đécc tai liên tục, dường như có cao thủ gì đang đánh nhau.

- A? Con đường kia có tình huống?

Trong khoảnh khắc đầu Dương Thạc nổi lên vô số suy nghĩ. Trong con đường bên phải có tiếng như đánh nhau, không lẽ là hai siêu cấp cường giả đánh lộn?

Hai gã siêu cấp cường giả tại đây, ý nghĩa không bình thường. Một nguyên nhân, có thể là hai siêu cấp cường giả có thù hận lớn, ví dụ như Dương Thạc và Dương Thiên, hoặc là Bỉ Lạc Duy Kỳ với Dương Thiên. Loại tình huống này rất hiếm thấy, bình thường chỉ cần không có thù sâu, thù bình thường như Dương Thiên với Trác Tử Dương, Trác Tử Dương và Nam Cung Phá Thiên thì gặp nhau trong Nhân Hoàng huyết sẽ không dễ dàng động thủ. Dù sao, bọn họ tiến vào Nhân Hoàng huyết là vì thu hoạch kỳ ngộ, mà không phải tranh đấu vô vị.

Đương nhiên thù hận là nguyên nhân khiến chiến đấu, còn có lý do khác đó là ... Hai vị siêu cấp cường giả tranh đoạt một báu vật.

Nếu trong Nhân Hoàng huyết có hai cường giả cùng phát hiện một báu vật, vì xác định quyền sở hữu của nó, rất có thể hai người sẽ chiến đấu.

- Trong con đường bên cạnh rất ọc thể xuất hiện báu vật, có cường giả đang tranh giành.

Dương Thạc lập tức quyết định:

- Đi vào con đường bên cạnh.

Dương Thạc lập tức từ bỏ con đường ban đầu, vèo một tiếng tiến vào đường bên cạnh.

Cho dù không phải là hai cường giả giành một báu vật nhưng gây ra tiếng động lớn như vậy thì chắc chắn có tình huống, dù là gì đều đáng cho Dương Thạc tra xét một phen.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc có tốc độ cực nhanh.

Chớp mắt đã vọt ra mấy trăm trượng.

Tiếng đánh nhau phai trước càng ngày càng gần.

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Ngẫu nhiên có tiếng thú gầm.

- Triệu Kiếm Dương, ngươi muốn cướp đoạt hư không thạch với bốn tọa, mơ tưởng viễn vông! Trong Chân Võ Môn của ngươi, Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh đều vào sâu trong Nhân Hoàng huyết, muốn trở về cũng chưa chắc kịp. Chỉ một mình ngươi cũng muốn tranh đoạt hư không thạch với bốn tọa?

Trước mặt Dương Thạc, cách ngàn trượng, phía cuối con đường có tiểu không gian khoảng ba, bốn chục trượng. Trong không gian có một con cóc to lớn màu sắc sặc sỡ phát ra tiếng ộp ộp. Không ngừng nuốt năng lượng cứu sắc hư không, đánh nhau với một lão nhân mặc đạo bào tay cầm trường kiếm trên bầu trời.

Độc Cáp yêu thánh, Triệu Kiếm Dương!

Một vị là cường giả xếp hạng bảy trong mười đại yêu thánh thiên hạ, vị kia là trưởng lão tứ trọng lôi âm Võ Thánh trong Chân Võ Môn. Một người một yêu đều có thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

- Lão cóc, trong hang này mọi người chỉ phát hiện một khối hư không thạch, ngươi là một vị yêu thánh dám độc chiếm sao? Tuy đám Tử Dương chưởng môn đã vào sâu trong Nhân Hoàng huyết nhưng Thanh Dương sư huynh, Hồng Dương sư đệ còn ở trong đường khác sâu thăm hư không thạch. Chỉ cần bản đạo đưa tin với họ, ba cao thủ Chân Võ Môn ta tụ họp thì ngươi làm sao giữ được hư không thạch này!

Triệu Kiếm Dương nghiêm túc nói:

- Đừng nói là hư không thạch, dù là sinh mạng của người cũng không giữ được!

Trường kiếm như thất luyện bắn ra ngăn cản miệng Độc Cáp yêu thánh phun năng lượng cửu sắc hư không, toát ra từng đợt kiếm khí phản kích.

- Muốn giết ta còn cướp lấy hư không thạch? Triệu Kiếm Dương, để xem người có bản lĩnh gì!

Giờ phút này, Độc Cáp yêu thánh lạnh lùng cười:

- Sợ là người không kêu gọi được Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương trước hết đã bị bốn tọa giết!

Độc Cáp yêu thánh há to mồm, từng đoàn năng lượng cửu sắc hư không bắn ra, hình thành khối độc đậm đặc vô cùng bao phủ Triệu Kiếm Dương. Giờ phút này, Độc Cáp yêu thánh đã bùng phát toàn bộ thực lực của mình, cố gắng trong thời gian ngắn nhất giết chết Triệu Kiếm Dương.

Ngay sau lưng Độc Cáp yêu thánh, trong vách tường khảm một hòn đá cổ nắm tay tỏa ánh sáng tinh thể lấp lánh.

Nếu Dương Thạc có ở đây chắc chắn nhận ra khối tinh thể này giống y hệt như khối hư không thạch lúc trước hắn lấy được trong mật thất của hoàng thất Đại Chu.

Hư không thạch!

Hiển nhiên, này cũng là một khối hư không thạch.

Chỗ này gần cửa vào hoàng huyết, tràn ra nhiều năng lượng cửu sắc hư không, chỗ có năng lượng cửu sắc hư không rất có thể tồn tại hư không thạch.

Dù hư không thạch đối với cường giả cỡ như Dương Thiên cũng là báu vật quan trọng.

Chẳng qua lúc đám người Dương Thiên đi vào Nhân Hoàng huyết thì năng lượng cửu sắc hư không xung quanh còn quá đậm, dù thực lực của đám Dương Thiên có mạnh hơn cũng không thể chống đỡ năng lượng cửu sắc hư không trong thời gian dài. Khi đó bọn họ căn bản không thể tìm kiếm hư không thạch tại đây.

Chỉ đành đợi năng lượng cửu sắc hư không tản ra một chút thì bọn họ mới có thể đi qua năng lượng cửu sắc hư không tìm kiếm hư không thạch.

Nhưng nếu họ vào Nhân Hoàng huyết mà cứ đứng ngoài này chờ cướp lấy hư không thạch thì không được.

Dù sao tuy chỗ này có lẽ sinh ra hư không thạch nhưng cụ thể ở đâu, có bao nhiêu thì không xác định.

Nếu như Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương, Thần Quy Vương, Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh, đám cao thủ cùng đứng đây chờ thì không hợp thực tế. Nếu lỡ như chỉ sinh ra một, hai khối hư không thạch bị một, hai người lấy được thì người còn lại không thu hoạch được gì. Nguyên nhân vì như thế, ở đây chờ chẳng bằng vào Nhân Hoàng huyết tìm báu vật khác.

Xác suất đi tiếp thu hoạch báu vật khác cao hơn chờ tại đây cướp hư không thạch.

Chỉ có ba trưởng lão Chân Võ Môn, Độc Cáp yêu thánh, cường giả đẳng cấp như họ lúc vào Nhân Hoàng huyết thì năng lượng cửu sắc hư không đã yếu đi, đợi một chút là có thể sưu tầm hư không thạch. Cho nên bọn họ chờ tại đây, ở tình huống thích hợp tìm hư không thạch.

Dĩ nhiên muốn tìm hư không thạch không đơn giản.

Có bảy con đường, đám cường giả lục tìm, chỉ có trong con đường trước mặt này thấy một viên.

Con đường khác hoặc là không tồn tại hư không thạch, hoặc là hư không thạch giấu quá kín, tóm lại rất khó tìm ra.

Viên hư không thạch này cùng bị Triệu Kiếm Dương, Độc Cáp yêu thánh phát hiện, thế là phải có một phen long tranh hổ đấu!

Theo lẽ thường, Chân Võ Môn có số lượng cường giả nhiều nhất trong Nhân Hoàng huyết, thế lực lớn nhất, liên hợp lấy báu vật có cơ hội lớn nhất.

Nhưng đám Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh đã vào sâu trong Nhân Hoàng huyết, muốn đi ra bên ngoài không dễ dàng. Bởi vậy ngoài này chỉ có ba trưởng lão Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương, Triệu Kiếm Dương.

Ba trưởng lão hợp sức đủ để áp chế Độc Cáp yêu thánh.

Vấn đề là vì có xác suất phát hiện hư không thạch lớn hơn nên ba trưởng lão Chân Võ Môn tách rời ra, giờ chỉ có Triệu Kiếm Dương.

Bằng một mình Triệu Kiếm Dương muốn chiến thắng Độc Cáp yêu thánh thật khó khăn.

Hiện tại Độc Cáp yêu thánh bùng nổ, muốn lập tức áp chế Triệu Kiếm Dương ngay, chỉ cần khống chế được Độc Cáp yêu thánh, lấy đi hư không thạch thì dù Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương đến cũng vô ích.

Bây giờ phải xem Độc Cáp yêu thánh có trấn áp được Triệu Kiếm Dương trước khi hai trưởng lão của Chân Võ Môn khác đến không.

Vù vù vù vù vù! Vù vù vù vù vù!

Năng lượng cửu sắc hư không liên tục phun nuốt từ miệng Huyền Vũ yêu thánh!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Những năng lượng cửu sắc hư không oanh kích quanh người Triệu Kiếm Dương, thân hình gã lắc lư sắp ngã.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Triệu Kiếm Dương bất cẩn bị một cửu sắc hư không đánh trúng, văng ra ngoài, đập vào vách tường, trượt xuống.

Keng keng keng!

Triệu Kiếm Dương cầm kiếm cắm vào mặt đất, đứng thẳng dậy, hai chân liên tục động, đi tới né tránh Độc Cáp yêu thánh oanh kích.

Dù mới nãy bị đánh tưng nhưng Triệu Kiếm Dương rốt cuộc là tứ trọng lôi âm Võ Thánh, trên người mặc đạo bào không phải vật phàm, không dễ bị thương nặng, chỉ là khoe môi tràn chút máu, mặt hơi trắng, căn bản không có mất đi sức chiến đấu.

Độc Cáp yêu thánh liên tục gầm rống, muốn mau chóng giải quyết Triệu Kiếm Dương:

- Grao!

- Grao!

- Grao!

Tiếc rằng tuy thiên phú của Độc Cáp yêu thánh cực kỳ mạnh mẽ nhưng so với Triệu Kiếm Dương cảnh giới võ đạo thì không có ưu thế gì, dù bùng nổ cỡ nào muốn mau chóng khống chế, đánh lui gã gần như là không thể. Tuy bây giờ Độc Cáp yêu thánh có thể áp chế Triệu Kiếm Dương nhưng một khi nó đi lấy hư không thạch thì gã có thể cầm lấy trường kiếm ngăn cản nó ngay, rất khó hành động.

Thời gian trôi nhanh, mặt Triệu Kiếm Dương nở nụ cười bình tĩnh:

- Lão cóc, muốn độc chiếm hư không thạch sao? Mơ tưởng!

Độc Cáp yêu thánh càng sốt ruột hơn.

Vù vù vù vù vù! Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, hai luồng sagns từ bên ngoài lao tới.

- Lão độc cóc dám ra tay với cường giả Chân Võ Môn ta? Người chán sống rồi sao?

- Đừng nói là người, dù là Viêm Thú yêu thánh, Tử Thủ yêu thánh đối mặt cao thủ Chân Võ Môn ta còn phải né tránh. Hừ, hôm nay người dám ra tay với Kiếm Dương sư đệ thì đừng mơ đi được, để mạng lại!

Hai tiếng quát lớn vang lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí huyết cuộn cuộn, có hai cường giả đạo bào không kém gì Triệu Kiếm Dương xuất hiện.

Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương.

Hai người đều là tứ trọng lôi âm Võ Thánh, cùng tiến lên mang theo lực lượng linh vực ma sát với không khí xung quanh phát ra tiếng nổ. Chốc lát sau như mây đen bao phủ không gian không lớn có Triệu Kiếm Dương, Độc Cáp yêu thánh ở.

Ba trưởng lão Chân Võ Môn đều đồng đủ.

Ba trưởng lão đều là tứ trọng lôi âm Võ Thánh, triển khai linh vực hơn phạm vi mười trượng. Giờ ba trưởng lão tụ tập lại cùng triển khai lực lượng linh vực gần như bao phủ không gian không lớn này.

Độc Cáp yêu thánh bị linh vực của ba trưởng lão bao vây.

- Kết tam tài trạm vây lão độc cóc này!

Keng keng keng!

Ba thanh kiếm sắc bén nhanh chóng phong tỏa bốn phương tám hướng Độc Cáp yêu thánh.

- Nguy rồi!

Mắt thấy Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương đến, Độc Cáp yêu thánh biến sắc mặt, không chút do dự lắc lư thân hình to lớn, lực lượng khí huyết cuộn cuộn như quả núi to lăn lộn muốn lao ra khỏi vòng vây ba người, rời khỏi không gian này.

Một trong ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương ra mặt thì Độc Cáp yêu thánh không sợ.

Nhưng mỗi một người không kém hơn Độc Cáp yêu thánh bao nhiêu. Ba người kết thành trận pháp, phát huy ra thực lực tương đương với năm cường giả lực lượng ngang nhau với Độc Cáp yêu thánh vây công. Dưới tình huống này, tựa như Từ Thanh Dương nói, dù là Viêm Thú yêu thánh, Tử Thử yêu thánh đến thì chỉ đành tạm né mũi nhọn, không dám cứng rắn chống lại.

477. Chương 463: Dương Thạc Đấu Với Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh

Vô Tận Thần Công

Chương 463: Dương Thạc đấu với ngũ trọng lôi âm Võ Thánh

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Nếu Độc Cáp yêu thánh không chạy đi ngay, bị kiềm chế thì sợ là chết thật.

Dù hư không thạch cực kỳ quý giá nhưng nếu không có mạng sống, có quý hơn cũng không chút ý nghĩa.

Huống chi hư không thạch quý giá chỉ là tương đối, đúng là quý trọng với ngũ trọng lôi âm Võ Thánh như Dương Thiên, nhưng với Độc Cáp yêu thánh thì hơi kém. Dù sao Độc Cáp yêu thánh mới chỉ là tam trọng lôi âm Võ Thánh, đời này có tu luyện đến đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Võ Thánh hay không chưa biết. Chỉ khi tu luyện đến ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, sắp trùng kích hư không Võ Thánh thì mới dùng hư không thạch được.

Vì thứ không dùng được vứt bỏ tánh mạng, không đáng giá!

- Đi!

Độc Cáp yêu thánh lắc người lao vọt ra.

Phụt phụt phụt!

Ba thanh kiếm sắc bén xẹt nhanh trên người Độc Cáp yêu thánh.

Bảo kiếm trong tay ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương dù kém hơn chân võ kiếm nhưng không phải vật bình thường, kém nhất cũng gần tứ cấp thần binh, rạch vào người Độc Cáp yêu thánh khiến làn da nó rách một vết máu.

Nhưng Độc Cáp yêu thánh da dày, dù bị thwong nhưng không nghiêm trọng, không bị thương nguyên khí căn bản.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nhanh chóng lặn một vòng, Độc Cáp yêu thánh liền bị thương chạy khỏi ba trưởng lão Chân Võ Môn vây công.

Độc Cáp yêu thánh một bên nhanh chóng rời đi, một bên lớn tiếng kêu gào uy hiếp:

- Hừ! Ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương kia, cho dù các ngươi được đến hư không thạch thì sao? Bốn tọa sẽ tung tin các ngươi sở hữu hư không thạch ra ngoài, đến lúc đó cao thủ như Dương Thiên, Thần Quy Vương sẽ tìm các ngươi tính sổ. Ba lão thất phu các ngươi liên hợp có thể đối phó được bốn tọa, ta muốn nhìn các ngươi làm sao đối phó được Dương Thiên, Thần Quy Vương!

Từ Thanh Dương hừ lạnh một tiếng:

- Dùng Dương Thiên, Thần Quy Vương đến áp cehes chúng ta? Lão cóc, ngươi không cần uy hiếp chúng ta, tóm lại chúng ta lấy hư không thạch, ai có bản lĩnh cứ đến cướp đi, để xem bọn họ dám tới chỗ Chân Võ Môn ta cướp đoạt hư không thạch không.

Từ Thanh Dương sai Tôn Hồng Dương:

- Hồng Dương sư đệ, ngươi đi lấy hư không thạch, ba chúng ta lập tức hộ tống khối hư không thạch trở lại môn phái giấu trong bí địa.

Tôn Hồng Dương nhanh chóng gật đầu, nói:

- Đã hiểu rồi sư huynh!

Một tay động, kiếm ngân lên định tước khối hư không thạch.

- Ủa? Vách đá này cứng quá.

Nhưng bảo kiếm đẳng cấp tứ cấp thần binh của Tôn Hồng Dương chém xuống lại không thể tước hư không thạch rớt ra.

- Không tước được?

- Đúng lúc, nếu các ngươi không lấy được thì ta không khách sáo lấy hư không thạch!

Đúng lúc này, không gian gần hư không thạch xẹt một tiếng bị xé ra.

Vù vù vù vù vù!

Một bóng người nhanh chóng hiện ra.

Cùng với bóng người hiện ra còn có một trường đao dài, mũi đao chỉ hướng vách tường quanh hư không thạch. Phập một tiếng đao đâm vào vách đá ba tấc, nhẹ nhàng đảo, két một tiếng, hư không thạch rớt xuống.

Vù vù vù vù vù!

Hư không thạch mà Tôn Hồng Dương không thể nhúc nhích bị bóng người kia cầm trường đao dễ dàng đánh rớt, vèo một tiếng bay tới giữa không trung. hư không thạch như tia chớp lao tới trước mặt bóng người, bị người kia duỗi tay bắt lấy.

- Là ai?

Khi hư không thạch bị bóng người kia lấy đi thì ba trưởng lão Chân Võ Môn biến sắc mặt.

Người kia chọt rạch hư không xuất hiện, trường đao tung ra lập tức đào đi hư không thạch, toàn bộ quá trình nhanh như chớp, dù là ba cao thủ Chân Võ Môn, võ giả đẳng cấp tứ trọng lôi âm Võ Thánh đều không kịp ngăn cản.

Không cần nghĩ cũng biết bóng người đào đi hư không thạch tuyệt đối cường đại.

Quan trọng nhất là trên người kẻ đó chắc có nhiều pháp khí mạnh mẽ.

Ít nhất có pháp khí xuyên qua được hư không.

Dù sao đương thời có thể rạch không gian đi chỉ có siêu cấp cường giả như hư không Võ Thánh, trừ bỏ hư không Võ Thánh, cường giả còn lại muốn rạch không gian đi thì phải có pháp khí cùng loại thập phương áo cà sa, thiên binh chiến xa.

Ngoài ra trường đao trên tay người nọ cũng tuyệt đối không phải vật phàm.

Nên biết trường kiếm trong tay Tôn Hồng Dương là tứ cấp thần binh vậy mà không thể đào hư không thạch.

Trường đao có thể dễ dàng đào hư không thạch ra chứng minh nó vượt xa binh khí tứ cấp thần binh bình thường, chắc không kém gì chân võ kiếm, là pháp khí ngũ cấp thần binh.

- Dương Thạc?

Nghĩ tới đây trong óc ba trưởng lão Chân Võ Môn cùng toát ra một cái tên.

Dương Thạc!

Có được thập phương áo cà sa, có được thần long liệt khôn đao, bản thân Dương Thạc có thực lực có thể so với tứ trọng lôi âm Võ Thánh cường đại. Người đào đi hư không thạch chắc không phải ai khác, đúng là Dương Thạc rồi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bóng người bắt giữ hư không thạch di chuyển nhanh như chớp, mang theo lực lượng khí huyết cực kỳ mạnh mẽ trong thời gian ngắn lùi ra vài chục trượng, lộ ra thân hình thanh niên trẻ khoảng hai mươi tuổi. Không phải ai khác, đúng như ba trưởng lão Chân Võ Môn đã đoán, là Dương Thạc.

Vù vù vù vù vù!

Tay Dương Thạc cầm hư không thạch, động ý niệm, khối hư không thạch bị hất bỏ vào không gian thập phương cà sa.

- Tới tay!

Hư không thạch bị bỏ vào không gian thập phương cà sa, trừ phi ba trưởng lão Chân Võ Môn có bản lĩnh vô cùng mạnh mẽ giết chết Dương Thạc, nếu không thì muốn cướp lấy hư không thạch gần như là chuyện không thể. Sức chiến đấu hiện tại của Dương Thạc có lẽ không thể sánh bằng cường giả như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên nhưng đối với ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương là tứ trọng lôi âm Võ Thánh bình thường thì không kém chút nào. Ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương muốn giết Dương Thạc khó như lên trời.

Hư không thạch là báu vật quan trọng rất cần cho ngũ trọng lôi âm Võ Thánh bước vào hư không Võ Thánh chỉ cảnh.

Đối với Dương Thạc là vật cực kỳ hữu dụng.

Bây giờ chỉ tính cảnh giới võ đạo thì Dương Thạc ngang ngửa với Độc Cáp yêu thánh, tam trọng lôi âm Võ Thánh.

Nhìn từ mặt ngoài dường như Dương Thạc cách ngũ trọng lôi âm Võ Thánh rất xa, hư không thạch không quan trọng với hắn, tựa như Độc Cáp yêu thánh.

Nhưng sự thật là tình huống của Dương Thạc khác Độc Cáp yêu thánh rất nhiều.

Độc Cáp yêu thánh là cường giả yêu thánh thú tộc, yêu thánh thú tộc đều là bởi vì thiên phú mạnh mẽ mới vào đẳng cấp Võ Thánh. Nhưng bình thường tiềm lực phát triển của yêu thánh thú tộc không cao, sau khi đạt tới đẳng cấp Võ Thánh muốn tiến thêm sẽ vấp phải khó khăn rất lớn.

Trăm năm trước Độc Cáp yêu thánh là một trong thập đại yêu thánh thiên hạ, trăm năm trôi qua vẫn là đẳng cấp tam trọng lôi âm Võ Thánh, cái này đủ nói lên Độc Cáp yêu thánh muốn tăng tiến là cực khó.

Muốn vào ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chỉ cảnh e rằng phải hao phí trăm năm, thậm chí là ba năm trăm năm chưa chắc làm được.

Bởi thế, hư không thạch đối với Huyền Vũ yêu thánh là chí bảo chưa sử dụng được.

Dương Thạc thì khác.

Dương Thạc là cường giả nhân tộc, có tiềm lực phát triển rất lớn, cuối cùng muốn vào đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Võ Thánh không khó bao nhiêu.

478. Chương 464: Như Trước Không Thể Định Nổi Thượng Cổ Long Hoàng!

Vô Tận Thần Công

Chương 464: Như trước không thể định nổi Thượng Cổ Long Hoàng!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Huống chi nếu Dương Thạc lấy được Chân Võ bí điển, trao đổi Cửu Dương Huyền Công với Chân Huyền thì trong thời gian ngắn là hẳn có thể đi vào đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Lúc đó có thể dùng được Đại Bằng Kim Sí Vương ngay.

Bởi vậy hư không thạch có ý nghĩa không bình thường với Dương Thạc. Mới nãy Dương Thạc liều mạng đắc tội ba trưởng lão Chân Võ Môn cũng phải giành hư không thạch từ tay họ về mình, dù sao đây không phải là lần đầu tiên hắn đắc tội Chân Võ Môn. Lúc trước khi Dương Định thu phục Vạn Thiên Tượng, môn chủ Chân Võ Môn, Trắc Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh ra tay can thiệp, quan hệ giữa Dương Thạc và Chân Võ Môn đã không hòa thuận, bây giờ cướp đi hư không thạch từ tay ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương cũng không có gì.

Dù sao ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương giành hư không thạch từ tay Độc Cáp yêu thánh.

Dương Thạc cất đi hư không thạch, bình bồng giữa không trung, mỉm cười chấp tay với ba trưởng lão Chân Võ Môn:

- Ba vị tiền bối, văn bối đa tạ ba vị tiền bối tặng hư không thạch cho văn bối.

- Hay cho tiểu tử, được lợi còn vênh váo hả?

Thấy bộ dạng của Dương Thạc, ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương mặt xanh mét.

- Khối hư không thạch này vốn là Chân Võ Môn ta đoạt được, tiểu tử, ngươi dám cướp đoạt khối hư không thạch, leo lên đầu Chân Võ Môn ta, quá càn rỡ rồi!

- Mau mau giao ra hư không thạch, tha cho ngươi một cái mạng!

Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương liên tục gầm rống, trường kiếm keng keng chỉ hướng Dương Thạc. Trong phút chốc, Dương Thạc cảm giác có kiếm khí mạnh mẽ sắc bén giăng khắp nơi, nhưng hình thành một nhà giam bao phủ lấy hắn.

- A?

Dương Thạc bản năng nhíu mày nói:

- Ba trưởng lão Chân Võ Môn này muốn ra tay với ta? Muốn cứng rắn cướp hư không thạch?

- Trận pháp của Chân Võ Môn cường đại, ba trưởng lão thi triển tam tài trận pháp, liên hợp lại bùng phát lực lượng e rằng mạnh hơn cả cường giả Trác Tử Dương. Đừng dây dưa với họ, dù gì bây giờ ta đã chiếm được một khối hư không thạch, lập tức rút đi là hơn.

Khi ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương có hành động thì trong óc Dương Thạc nảy ra quyết định này.

Xẹt xẹt!

Dương Thạc vung tay lên, thập phương càn sa rách phá không gian.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc như tia chớp nhảy vào cái khe hư không.

Dù Dương Thạc không thể trực tiếp từ trong Nhân Hoàng huyết rạch hư không chui ra bên ngoài nhưng ở trong phạm vi Nhân Hoàng huyết, xé mở hư không tiến lên, ngay lập tức đi ra mấy trăm, hơn một ngàn trượng thì dư sức. Chỉ cần Dương Thạc chui vào hư không, xuất hiện cách mấy trăm trượng thì đám trưởng lão Chân Võ Môn muốn truy kích hẳn gần như vô vọng.

- Tiểu tử muốn đi sao?

- Ngoan ngoãn ở lại đi!

Khi Dương Thạc rạch hư không sắp rời đi thì nghe ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương quát to.

Kiểm khí như lưới phong tỏa trước mặt Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cái khe không gian trước mặt Dương Thạc bị kiểm khí của ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương tập kích đã vụn vụn, vỡ nát.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, ba luồng kiểm khí tới trước mặt Dương Thạc.

Keng keng keng! Keng keng keng!

Kiểm khí đập mạnh vào ngân diệu uy lực khải của Dương Thạc.

Dù ngân diệu uy lực khải có đẳng cấp tứ cấp thần binh như trường kiếm trong tay ba trưởng lão nội đan của hắc hùng cũng là tứ cấp thần binh, cùng nhau chém, dù không thể chém vỡ ngân diệu uy lực khải nhưng để lại ba dấu hằn rõ rệt.

Dương Thạc nghiêm túc nói:

- Thực lực của ba trưởng lão không tệ, ở trước mặt họ không thể phá vỡ hư không rời đi?

Dương Thạc cắn răng thầm nghĩ:

- Cũng được, nếu không thể phá vỡ hư không rời đi, vậy thì dựa vào lực lượng khí huyết mạnh mẽ, phòng ngự của ngân diệu uy lực khải, thần long liệt khôn đao cứng rắn tạo ra một con đường. Phá vỡ tam tài trận pháp trực tiếp rời đi!

Trong đầu nổi lên suy nghĩ, mặt Dương Thạc lạnh lùng, giờ thần long liệt khôn đao chém tới trước.

- Cút ngay!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao grao grao grao grao!

Tiếng rỗng ngâm không dứt, hơi thở âm sát toát ra từ mặt đất thẳng hướng ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương.

Dương Thạc xoay người như con quay, nhờ vào lực phòng ngự mạnh mẽ của ngân diệp uy lực khải không sợ trường kiếm của ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương công kích, cứng rắn muốn mở đường.

Dương Thạc cứng đối cứng muốn mở đường khiến ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương trưởng lão Chân Võ Môn biến sắc mặt nói:

- Tiểu tử thật hung hãn!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Không chút hoa hòe, gần như hoàn toàn ngay mặt va chạm, liên tục đụng hai, ba lần. Ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương trưởng lão Chân Võ Môn sao có thể chống lại Dương Thạc, bị đâm nghiêng ngã, trận pháp tán loạn, căn bản không thể khép vòng vây.

Dương Thạc hét to:

- Ba vị tiền bối, sau này còn gặp lại!

Dương Thạc lắc người, dọc theo con đường hướng tới mặt thất dưới lòng đất bên ngoài, chớp mắt đã ra xa ba, bốn trăm trượng. Ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương muốn truy kích nhưng không đuổi theo Dương Thạc kịp, mặt xanh mét, lòng thâm mắng.

Dương Thạc thoát khỏi vòng vây ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương, thâm thở phào, lòng vui sướng:

- Được đến một khối hư không thạch, lần này tiến vào Nhân Hoàng huyết thu hoạch rất khá.

Nhưng ngay sau đó Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- A?

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Két két két! Két két két!

Khi Dương Thạc chạy ra khỏi vòng vây của ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương trưởng lão Chân Võ Môn liền cảm giác có khí thể mạnh mẽ bao phủ hần.

Không gian xung quanh phát ra tiếng két két như kết băng nhanh chóng đông lại. Dương Thạc bị đông cứng vào giữa, muốn đi tiếp muôn vàn khó khăn. Dương Thạc có cảm giác Vô Thánh bình thường nếu tiến vào ngân diệp không gian của hần thì cũng sẽ có cảm giác tương tự.

Dương Thạc biến sắc mặt, trong óc nhanh chóng suy đoán:

- Khí thể này ... Ít nhất đạt tới ngũ trọng lõi âm Đẳng cấp Vô Thánh ... Trong thiên hạ chỉ vài người ngũ trọng lõi âm Vô Thánh, rốt cuộc là ai ...

Ngũ trọng lõi âm Đẳng cấp Vô Thánh!

Dương Thạc có cảm giác khí thể lập tức tỏa định hần, đóng băng không gian xung quanh hần tuyệt đối là siêu cấp cường giả ngũ trọng lõi âm Đẳng cấp Vô Thánh.

Tứ trọng lõi âm Vô Thánh tuyệt đối không đạt được loại trình độ này!

Dù sao Dương Thạc cũng là tam trọng lõi âm Vô Thánh, cách tứ trọng lõi âm Vô Thánh chỉ một bước xa, cho dù có chênh lệch cũng không quá lớn. Bình thường tứ trọng lõi âm Vô Thánh, như ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương thì Dương Thạc một mình đấu thậm chí có thực lực mạnh mẽ hơn bọn họ.

Cho dù là Nam Man Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ, Mật Tông Lạt Ma, những cường giả trong tứ trọng lõi âm Vô Thánh thì Dương Thạc cũng không sợ.

Chẳng phải ba vị cường giả tứ trọng lôi âm Võ Thánh kia đã chết trong tay Dương Thạc đấy sao?

Bây giờ hơi thở này mới xuất hiện đã vững vàng áp chế Dương Thạc, hiển nhiên không phải tứ trọng lôi âm Võ Thánh có thể làm được.

Ngoài ra không thể là lục trọng lôi âm Võ Thánh hay hư không Võ Thánh.

Hư không Võ Thánh chỉ cảnh mạnh mẽ cỡ nào.

Trong trung tâm Chân Võ Môn, Dương Thạc đã trực quan cảm nhận loại khí thể này.

Dương Thạc cảm thấy nếu khi đó Chân Huyền có sát ý với hắn thì e rằng mới động ý niệm, khí thể cực kỳ mạnh mẽ có thể giết hắn ngay.

Bây giờ khí thể này dù ngăn chặn Dương Thạc nhưng bị áp chế mà hắn vẫn chưa đánh mất năng lực phản kháng, cho nên hơi thở này tuyệt đối không có khả năng là đẳng cấp hư không Võ Thánh.

Cao hơn tứ trọng lôi âm Võ Thánh, thấp hơn hư không Võ Thánh.

Hiển nhiên chính là ngũ trọng lôi âm Võ Thánh cường giả!

Trong óc Dương Thạc nhanh chóng tự hỏi:

- Rốt cuộc là ai? Ngũ trọng lôi âm Võ Thánh cường giả không có bao nhiêu người sống đến bây giờ. Là Dương Thiên? Hay là Thần Quy Vương? Hoặc là Trác Tử Dương? Đại Bằng Kim Sí Vương? Huyền Vũ yêu thánh? Đám tứ trọng lôi âm Võ Thánh sau khi vào Nhân Hoàng huyết đột phá thực lực đến ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chỉ cảnh?

Hiện nay trong ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chỉ có bấy nhiêu người, trong đó cường giả đệ nhất võ đạo nhân loại Dương Thiên là ở đẳng cấp này, đệ nhất yêu thánh thiên hạ Thần Quy Vương cũng vào đẳng cấp này.

Đương nhiên tứ trọng lôi âm Võ Thánh như Trác Tử Dương, Đại Bằng Kim Sí Vương đi vào Nhân Hoàng huyết, đột phá đến ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chỉ cảnh cũng không có gì lạ. Có thể là bọn họ ra tay ngăn chặn Dương Thạc, cướp đoạt hư không thạch.

Trong số ngũ trọng lôi âm Võ Thánh thì Dương Thiên và Dương Thạc có quan hệ kém nhất, gã có khả năng ra tay nhất. Bởi vậy Dương Thạc lập tức đoán ngay là Dương Thiên xuống tay. Tuy nhiên, mấy ngũ trọng lôi âm Võ Thánh khác cũng có hiềm nghi.

Dù sao Dương Thạc nắm giữ hư không thạch hết sức quan trọng với ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, phỏng chừng dù là Thần Quy Vương có tu vi tâm cảnh cao nhất cũng không thể thờ ơ. Bởi vì một khối hư không thạch mà công kích Dương Thạc, loại tình huống này rất có thể xảy ra.

Dương Thạc biểu tình cực kỳ khó xem, lòng thầm suy đoán:

- Rốt cuộc là loại người nào?

Đang khi Dương Thạc suy đoán thì một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang bên tai:

- Tiểu tử, ngươi lấy được khối hư không thạch kia rồi? Ngoan ngoan đưa ra đây.

Hiển nhiên là giọng của ngũ trọng lôi âm Võ Thánh kia.

- Thanh âm này, nghe quen quen.

Khi Dương Thạc nghe thanh âm thì lòng máy động, hắn cảm thấy rất quen thuộc nhưng không phải giọng của đám người Dương Thiên, Trác Tử Dương.

- Đây là ... Giọng của Dương Tử Mặc, là Thượng Cổ Long Hoàng, hắn cũng tới đây!

Dương Thạc rốt cuộc là Đẳng cấp Võ Thánh cường giả, trí nhớ rất dai, nghe thanh âm nào chợt lộ liền nhớ đó là giọng của ai.

Huỳnh trưởng của Dương Thạc, Dương Tử Mặc.

Lúc trước trận chiến tại kinh thành, thần hồn của Dương Tử Mặc bị Dương Thạc, Dương Thành phối hợp nhau giết chết. Thân hình Dương Tử Mặc bị bị thể tập hợp thần hồn Thượng Cổ Thần Long cùng thượng cổ Đạo Hoàng chiếm cứ, hình thành một vị tân siêu cấp cường giả ... Thượng Cổ Long Hoàng. Thượng Cổ Long Hoàng này có được cảnh giới thần long võ đạo của thượng cổ Đạo Hoàng, là ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Khí thể phát ra ngăn cản Dương Thạc đúng là Thượng Cổ Long Hoàng.

Lúc trước Thượng Cổ Long Hoàng bị Dương Thiên xua đuổi, khó khăn lắm mượn dùng cấm chế Thiên Âm Môn trốn thoát, nay Nhân Hoàng huyết mở ra, tất nhiên gã sẽ không bỏ qua cơ hội này, đã vào trong Chân Võ Môn.

Thượng Cổ Long Hoàng vẫn rất e ngại Dương Thiên, không vào Nhân Hoàng huyết ngay từ đầu. Chắc Thượng Cổ Long Hoàng mới bước vào, chưa tiến sâu vào Nhân Hoàng huyết, ở bên ngoài chờ hư không thạch xuất hiện.

Bây giờ hư không thạch xuất hiện bị Dương Thạc chiếm được, Thượng Cổ Long Hoàng lập tức ra tay muốn cướp đoạt.

- Đưa hư không thạch ra, sẽ cho ngươi chết nhanh chút!

- Nếu không giao ra hư không thạch thì bản long hoàng sẽ giết ngươi, lấy thập phương cà sa vẫn có thể chiếm được hư không thạch ở trong không gian thập phương cà sa.

Vù vù vù vù vù!

Một bóng người màu vàng xuất hiện trước mặt Dương Thạc.

Là thanh niên mặc giáp vàng, che khuất mặt, là thân thể Dương Tử Mặc, hồn thì là Thượng Cổ Long Hoàng. Trên người Thượng Cổ Long Hoàng mặc một bộ thiên đạo thần hoàng giáp, về giá trị không kém hơn thập phương cà sa bao nhiêu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thân hình Thượng Cổ Long Hoàng xuất hiện, tay động, một thanh kiếm cực kỳ to phát ra tiếng nổ chém hướng Dương Thạc.

Đúng là Đạo Hoàng đại kiếm.

Thượng Cổ Long Hoàng vừa xuất hiện liền bùng phát lực lượng của mình chém giết Dương Thạc.

Thượng Cổ Long Hoàng gầm rống khiến Dương Thạc giao ra hư không thạch thì sẽ chết dễ hơn, nếu không giao, ở trong mắt Thượng Cổ Long Hoàng thì Dương Thạc đã là người chết rồi.

- Thượng Cổ Long Hoàng, ngươi còn dám xuất hiện? Chẳng lẽ không e ngại Dương Thiên sao?

Thấy ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chính là Thượng Cổ Long Hoàng, Dương Thạc biểu tình thả lỏng.

- Muốn giết ta cướp hư không thạch?

- Vậy phải xem ngươi có bản lĩnh đó không.

- Thượng Cổ Long Hoàng, trên người ta có hai khối hư không thạch, nếu ngươi có bản lĩnh giết ta thì cứ cầm đi hai khối, nếu không giết ta được thì ...

Dương Thạc hét to:

- Coi chừng đừng để bị ta giết!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một luồng thần hoàng nguyên lực cuộn cuộn trong người Dương Thạc.

Két két két!

Két két két!

Những thần hoang nguyên lực trào ra, cơ hồ lập tức hình thành tinh thể thực chất bao phủ phạm vi ba, bốn trượng quanh người Dương Thạc.

Ngân diệu không gian!

Bí pháp lĩnh vực ngân diệu không gian thi triển ra, năng lực khống chế lĩnh vực của Dương Thạc tăng mạnh. Lực lượng lĩnh vực đẳng cấp tam trọng lôi âm Vô Thánh liền lên tứ trọng lôi âm Vô Thánh, tuy không thể so với lực lượng lĩnh vực đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Vô Thánh của Thượng Cổ Long Hoàng nhưng chỉ kém một bậc, không phải lạch trời không thể vượt qua.

Lực lượng lĩnh vực của Thượng Cổ Long Hoàng muốn hoàn toàn ngăn chặn Dương Thạc là điều không thể.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc mạnh xoay người.

Lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh bùng phát uy thế hùng hồn, xoay người kéo theo dòng khí xung quanh, như hình thành lốc xoáy răng rắc áp chế lĩnh vực của Thượng Cổ Long Hoàng, hoàn toàn cắn nát.

- Trở về!

Sau đó Dương Thạc không bị lĩnh vực trói buộc, hai tay vừa động, thần long liệt khôn đao chém mạnh hướng Đạo Hoàng đại kiếm.

Keng keng keng!

Vang tiếng giòn.

Đạo Hoàng đại kiếm dù mạnh mẽ nhưng không thể áp chế thần long liệt khôn đao, trực tiếp bay ngược trở về.

Xẹt xẹt!

Dương Thạc giữ ra không gian thập phương cà sa.

Vù vù vù vù vù!

Cửu Dương chân thân mau chóng xuất hiện.

Keng keng keng!

Cửu Dương chân thân là binh khí hình người ngũ cấp thần binh, tay cầm Man Thần trảo cũng là siêu cấp pháp khí, cứng rắn, sắc bén vô cùng, đâm hướng Thượng Cổ Long Hoàng.

Khi Dương Thạc ra tay, mắt Thượng Cổ Long Hoàng sáng rõ:

- A? Hay cho tiểu tử, không ngờ trong tay ngươi có pháp khí như vậy.

Lần trước Thượng Cổ Long Hoàng đấu với Dương Thạc thì dù người hắn có nhiều pháp khí nhưng uy lực hạn, hiện tại trải qua hai, ba năm, Dương Thạc gặp các loại kỳ ngộ, trên tay thần long liệt khôn đao tăng mạnh, lại có được Man Thần trảo, một số pháp khí này dù là Thượng Cổ Long Hoàng cũng không thể khinh thường.

479. Chương 465: Hai Hư Không Mãnh Thú Đấu Với Thượng Cổ Long Hoàng

Vô Tận Thần Công

Chương 465: Hai hư không mãnh thú đấu với Thượng Cổ Long Hoàng

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Thượng Cổ Long Hoàng hét to:

- Chỉ tiếc ... Kẻ yếu rồi cuộc là kẻ yếu, mặc dù pháp khí mạnh hơn thì vẫn không thể chống lại bản long hoàng. Tiểu tử, những pháp khí của ngươi hãy vào tay bản long hoàng đi!

Thượng Cổ Long Hoàng nhanh chóng lắc người lao tới Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Két két két!

Va chạm nhau, Cửu Dương chân thân vô cùng cứng rắn bay ra, trong tiếng két két hoàn toàn vỡ vụn.

Két két két!

Thượng Cổ Long Hoàng vung tay bắt lấy Man Thần thảo của Cửu Dương chân thân.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc chỉ bị vỡ Cửu Dương chân thân, bản thể chưa chết, Man Thần thảo bị Thượng Cổ Long Hoàng bắt lấy rung rung muốn gãy ra.

- Tiểu tử, lúc trước tại kinh thành Đại Chu triều bản long hoàng có thể dễ dàng chém giết ngươi, hiện nay dù thực lực của ngươi có mạnh hơn thì ở trước mặt bản long hoàng vẫn không có sức phản kháng!

Thượng Cổ Long Hoàng một tay cầm Man Thần thảo, tay kia đuổi ra, trong tiếng nổ nhanh như chớp tới trước mặt Dương Thạc.

Dương Thạc mạnh vung thần long liệt khôn đao, keng một tiếng chém vào người Thượng Cổ Long Hoàng nhưng không gây ra tổn thương được.

Két két két! nguồn

Tay Thượng Cổ Long Hoàng chộp ngực Dương Thạc.

Két két két!

Ngân diệu uy lực khải trước ngực Dương Thạc thế nhưng lồm xướng.

Ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, uy thế mạnh mẽ.

Lúc trước Dương Thạc ngay mặt đối đầu cao thủ tứ trọng lôi âm Võ Thánh như Trác Tử Dương thì không có phần thắng, giờ đối diện ngũ trọng lôi âm Võ Thánh Thượng Cổ Long Hoàng vậy mà vẫn khó thể phản kháng.

- Quả nhiên ngũ trọng lôi âm Võ Thánh vô cùng mạnh mẽ.

- Lòng tự tin của ta hơi quá đáng, nghĩ rằng có thể giết tứ trọng lôi âm Võ Thánh Nam Man Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ thì có được thực lực chống lại ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, sự thật thì khi đối mặt ngũ trọng lôi âm Võ Thánh ta vẫn kém xa.

Chớp mắt trong đầu Dương Thạc nổi lên suy nghĩ như vậy.

Thượng Cổ Long Hoàng vừa ra tay liền thể hiện sức chiến đấu mạnh mẽ mà Dương Thạc không thể sánh bằng.

Cho dù Dương Thạc có vô số báu vật.

Cho dù trong tay Dương Thạc nắm giữ bí pháp lĩnh vực ngân diệu không gian.

Cho dù Cửu Dương chân thân của Dương Thạc có thân thể cực kỳ mạnh mẽ, hay lực phòng ngự ngũ cấp thần binh, hay lực lượng đẳng cấp hư không Võ Thánh.

Nhưng so với Thượng Cổ Long Hoàng thì không một chút ưu thế.

Thượng Cổ Long Hoàng chỉ nhẹ nhàng một chiêu đã đập nát Cửu Dương chân thân của Dương Thạc. Dương Thạc tin rằng nếu thân thể của mình bị công kích, dù có lên tới lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Võ Thánh cũng không là đối thủ của Thượng Cổ Long Hoàng.

Dù lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh cường đại, nhưng cùng lắm là chống lại ngũ trọng lôi âm Vô Thánh.

Đối mặt ngũ trọng lôi âm Vô Thánh, nếu là võ đạo cảnh giới kém quá xa thì vẫn khó địch lại.

Lúc trước long thần xuất thế dựa vào lực lượng khí huyết hù chạy tứ trọng lôi âm Vô Thánh Hỏa La Vương, nhưng dưới đòn công kích của Dương Thiên chỉ có thể sử dụng hóa thân thiên vạn bí pháp mới miễn cưỡng đào thoát.

Trăm năm trước Man Văn Thiên Tượng cũng dựa vào lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh cứng rắn chống lại vô số cao thủ Đại Chu triều, nhưng khi đó triều đại Đại Yến, Đại Chu thay đổi, trước đó người mạnh nhất Đại Yến triều, đệ nhất Nho Môn Nhân Vương Chấn đã chết, khi đó người mạnh nhất Đại Chu triều chỉ có thực lực tứ trọng lôi âm Vô Thánh, bởi vậy mới không thể ngăn chặn Man Văn Thiên Tượng. Nhưng dù là vậy thì dựa vào vài tứ trọng lôi âm Vô Thánh, cộng một đồng Vô Thánh bình thường vẫn có thể đánh bị thương Man Văn Thiên Tượng, buộc nó trốn vào sâu trong thập vạn đại sơn.

Bây giờ dù khí huyết của Dương Thạc có mạnh hơn nữa thì so với Man Văn Thiên Tượng trăm năm trước không ưu thế lớn bao nhiêu.

Dù sao hình thể của Man Văn Thiên Tượng khổng lồ, cùng là đẳng cấp khí huyết nhưng tổng sản lượng mạnh hơn Dương Thạc gấp mấy trăm, một ngàn lần.

Bây giờ Dương Thạc chống đỡ tứ trọng lôi âm Vô Thánh như Trắc Tử Dương còn rất vất vả chứ nói gì đến cao thủ ngũ trọng lôi âm Vô Thánh như Thượng Cổ Long Hoàng.

Chẳng qua lúc trước đánh lén giết được các cao thủ như Nam Man Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ khiến Dương Thạc tràn trề tự tin, có gan đối chọi với Thượng Cổ Long Hoàng.

Bây giờ chứng kiến thực lực cường đại của Thượng Cổ Long Hoàng, đầu óc Dương Thạc đã tỉnh táo lại.

Dương Thạc hét lên:

- Lui!

Dương Thạc vội lùi ra sau.

Vù vù vù vù vù!

Phút chốc Dương Thạc đã ra xa mấy chục trượng.

Dù Dương Thạc không thể chống lại Thượng Cổ Long Hoàng nhưng thực lực của hắn xưa đâu bằng nay, không đến mức bị Thượng Cổ Long Hoàng giết trong một chiêu.

Dương Thạc lùi lại tránh thoát một trảo của Thượng Cổ Long Hoàng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thượng Cổ Long Hoàng mạnh chớp, gần như xé rách hư không, ở trước mặt Dương Thạc hình thành tiếng sấm nổ cuộn cuộn.

Nhưng Dương Thạc cuộc không phải hư không Vô Thánh.

Dù công kích có mạnh hơn thì không thể ảnh hưởng đến đến đẳng cấp hư không.

Công kích của Thượng Cổ Long Hoàng không thể xé mở hư không, Dương Thạc thì dựa vào không gian thập phương cà sa xé rách hư không được.

Xẹt xẹt!

Một tay rách, hư không rách ra.

- Grao grao grao grao!

Hai tiếng thú rống cực kỳ mãnh liệt phát ra từ không gian thập phương cà sa của Dương Thạc.

Một thanh âm bất cần đời phát ra từ không gian thập phương cà sa:

- Tiểu gia, lần này ngươi gặp phải cường giả cỡ nào? Hắc hắc, hãy để lão long ta ra tay giúp tiểu gia giết cường giả này đi!

Vèo một tiếng, một thần long dài vài chục trượng vọt ra khỏi bát hoang quyết, đúng là Thượng Cổ Thần Long.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Két két két!

Ban đầu Dương Thạc ở trong một con đường Nhân Hoàng huyết, đường hầm đột cao, rộng chỉ hai, ba trượng, có thể cất chứa hắn, Thượng Cổ Long Hoàng, những cường giả hình dạng nhân loại đánh nhau. Nhưng bây giờ Thượng Cổ Thần Long xuất hiện, thân thể to lớn khiến con đường sụp đổ. Trong vang tiếng nổ điếc tai, từng khối đá vụn rớt trên trần xuống.

- Nguy rồi, mau lùi lại!

Phía cuối con đường, ba trưởng lão Chân Võ Môn còn muốn tùy kích Dương Thạc, giờ mới chạy tới nơi. Mắt thấy Thượng Cổ Thần Long xuất hiện, con đường gần như vỡ vụn, ba người Triệu Kiếm Dương, Từ Thanh Dương, Tôn Hồng Dương biến sắc mặt, lập tức bay lùi lại trở về cúi đường.

Thượng Cổ Thần Long xuất hiện liền nhận ra Thượng Cổ Long Hoàng trước mặt mình, trợn to mắt thảm rửa:

- Bà nội nó, tiểu gia, không ngờ là Thượng Cổ Long Hoàng kia? Lão long ta biết ngay ngươi gặp phải siêu cấp cường giả tuyệt đối không phải người bình thường.

Thượng Cổ Thần Long đã sớm chuẩn bị tâm lý đối mặt ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Dù Dương Thạc có được sủng thú thực lực mạnh mẽ như Thượng Cổ Thần Long, Man Văn Thiên Tượng nhưng không đến phút mấu chốt tuyệt đối không sử dụng. Dưới tình huống chiến đấu bình thường thì Dương Thạc cố gắng rèn luyện bản thân, chỉ khi không địch lại mới nhờ cậy vào lực lượng của Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long.

Thượng Cổ Thần Long sớm nghĩ rằng Dương Thạc khiến nó đi ra tuyệt đối không phải đối phó người bình thường.

Thượng Cổ Long Hoàng?

480. Chương 466: Đại Phá Hư, Là Dương Thạc?

Chương 466: Đại phá hư, là Dương Thạc?

Một nửa thần hồn của Thượng Cổ Long Hoàng thuộc loại Thượng Cổ Thần Long, cũng chính là chủ nhân của thân thể thần long.

Vốn đối mặt với Thượng Cổ Long Hoàng thì Thượng Cổ Thần Long còn hơi sợ.

Nhưng tình hình hiện tại thì Thượng Cổ Thần Long đành cứng rắn đánh nhau với Thượng Cổ Long Hoàng.

Thượng Cổ Thần Long hét to:

- Thượng Cổ Long Hoàng ... Hừ hừ, lão long ta hôm nay đánh với ngươi một trận! Đánh bại ngươi là tâm cảnh của ta sẽ đến cảnh giới viên mãn vô khuyết, rất có ích cho tương lai tu luyện. Hừ hừ hừ hừ, tới đi!

Thượng Cổ Thần Long, chính là chân chính thần long.

Thần long bây giờ là đồ giả.

Giả định với thật luôn chột dạ, tính cách của Thượng Cổ Thần Long vốn tùy tiện, chỉ khi đối mặt thần long thật sự thì lòng phập phồng ảnh hưởng tâm cảnh. Giờ phút này, Thượng Cổ Thần Long dứt khoát đấu cùng Thượng Cổ Long Hoàng một trận, dù không thể đánh bại nhưng có gan đối diện chiến đấu, chiến thắng sợ hãi trong lòng khiến tâm tình của mình viên mãn, rất có ích cho sau này tu luyện.

- Grao grao grao grao grao!

Thượng Cổ Thần Long há to mồm phun ra thần hoàng nguyên lực.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần hoàng nguyên lực là công kích lực lượng, như trên trời đánh xuống một thiên thạch to lớn đập vào đầu Thượng Cổ Long Hoàng.

- A? Là người?

Thượng Cổ Long Hoàng vốn định truy kích Dương Thạc, không ngờ Thượng Cổ Thần Long lao ra khỏi thập phương cà sa, bản năng biến sắc mặt.

Thượng Cổ Long Hoàng quát to:

- Chỉ là súc sinh chiếm khối thân thể của bản long hoàng mà mơ đối địch với bản long hoàng sao? Cút ngay cho ta!

Thượng Cổ Long Hoàng vung tay, đánh ra một đám.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Thượng Cổ Thần Long phun ra đoàn thần hoàng nguyên lực gặp phải nắm đám của Thượng Cổ Long Hoàng thì nổ tung.

Cú đám của Thượng Cổ Long Hoàng đập vỡ thần hoàng nguyên lực, uy thế không giảm lao tới trước mặt Thượng Cổ Thần Long, đập vào cái đầu to. Thượng Cổ Thần Long đau đớn rống lên, bị Thượng Cổ Long Hoàng đâm lùì vài chục trượng.

Ổ trong đường hầm, dù Thượng Cổ Thần Long bị đánh lui nhưng không thể hoàn toàn rút đi, chỉ có đầu thụt vài chục trượng, thân hình vụn vẹo. Trong tiếng bùm bùm con đường rung rinh, Thượng Cổ Thần Long nhờ vận người hoàn toàn giảm lực cú đám của Thượng Cổ Long Hoàng.

Dù bị Thượng Cổ Long Hoàng một đám đánh lui nhưng Thượng Cổ Thần Long có khí huyết mạnh mẽ, cơ hồ không bị tổn thương chút gì, la lên:

- Bà nội nó, long hoàng này quả nhiên đủ mạnh. Ta, mau kêu tên Man Văn ra đi, một mình lão long ta không phải đối thủ của hắn, chúng ta đồng loạt ra tay diệt hắn tại đây!

- Làm thịt long hoàng, lão long ta nuốt thần hồn của hắn. Ha ha ha ha ha ha! Khi đó lão long ta có thể toàn bộ kế thừa trí nhớ, thần hồn của Thượng Cổ Thần Long. Thậm chí kế thừa luôn trí nhớ, thần hồn của thượng cổ Đạo Hoàng, một bước lên trời, bước vào ngũ trọng lô âm Võ Thánh cảnh giới, lão quy vương kia sẽ không là đối thủ của lão long ta!

- Mau ra tay đi!

Mắt Thượng Cổ Thần Long như chuông đồng bắn ra ánh sáng.

- Được!

- Chúng ta hợp sức dùng độ Thượng Cổ Long Hoàng này!

Dương Thạc lập tức lách người tới trước mặt Thượng Cổ Thần Long.

Xẹt xẹt!

Không gian thập phương cà sa lại rạch phá.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lúc này một quái vật to lớn xuất hiện trong con đường chật chội.

Thân thể vài chục trượng, ười trượng, chiều ngang ít nhất hai chục trượng, là mãnh thú thượng cổ có thiên phú mạnh nhất hiện nay, Man Văn Thiên Tượng. Man Văn Thiên Tượng xuất hiện, thân hình khổng lồ bịt kín con đường hẹp. Vang tiếng nổ điếc tai, con đường sao có thể chứa Man Văn Thiên Tượng, nổ tung.

Răng rắc! Răng rắc!

Thật nhiều đá to rớt xuống trước mặt Man Văn Thiên Tượng.

Con đường rộng ba bốn trượng bị khuếch rộng ra hơn mười trượng.

Man Văn Thiên Tượng xuất hiện liền rống to:

- Grao grao grao grao grao!

Tứ chi cực kỳ thô to mạnh giẫm ra, trong tiếng két két, hòn đá dưới đất bị đập thành pahasn, lực lượng khí huyết hùng hồn đến mức tận cùng từ người Man Văn Thiên Tượng bắn nhanh hướng Thượng Cổ Long Hoàng trước mặt. Man Văn Thiên Tượng đi đến đâu là con đường bị mở rộng gấp ba, bốn lần. Cho dù bên này không có đường thì bị Man Văn Thiên Tượng mở ra một con đường.

Thấy thân hình to lớn của Man Văn Thiên Tượng vọt nhanh hướng mình, mạnh như Thượng Cổ Long Hoàng cũng biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Dù cảnh giới võ đạo của Thượng Cổ Long Hoàng mạnh mẽ nhưng lực lượng khí huyết không thể sánh ngang với Man Văn Thiên Tượng, nếu chiến đấu ở chỗ rộng lớn thì Thượng Cổ Long Hoàng còn có thể du đấu quanh người Man Văn Thiên Tượng, đánh bại nó. Nhưng bây giờ trong không gian nhỏ hẹp, ngay mặt đưng độ Man Văn Thiên Tượng, đừmgn ới là Thượng Cổ Long Hoàng, dù có là Dương Thiên cũng chỉ đành tạm lánh né.

Trừ phi là Thần Quy Vương có cùng lực lượng khí huyết, phòng ngự mạnh mẽ mới dám chống lại Man Văn Thiên Tượng.

- Lui!

Lúc này Thượng Cổ Long Hoàng không có lựa chọn thứ hai, lập tức bay người ra sau.

Cường như ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chống lại Man Văn Thiên Tượng có lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Võ Thánh gần như là không thể nào.

Man Văn Thiên Tượng không chỉ có lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Võ Thánh.

Quan trọng nhất là thân hình của nó quá khổng lồ, to hơn cả Thượng Cổ Thần Long gấp mấy lần, thập chí là vài chục lần.

Nếu bàn về thiên phú thì thượng cổ mãnh thú như Man Văn Thiên Tượng tuyệt đối độc nhất vô nhị, đừng nói là nhân đạo văn minh vạn năm đến nay, dù là mấy chục vạn năm lúc trước thú tộc thống trị thế giới này cũng không có loại mãnh thú nào có thiên phú cỡ như Man Văn Thiên Tượng.

Độ cao độ rộng đều khoảng mười trượng.

Chiều dài lại gần như hai mươi trượng!

Thân thể khổng lồ như vậy mang theo khí huyết lực lượng so với Dương Thạc có lực lượng khí huyết cùng đẳng cấp hư không Võ Thánh thì cao hơn không chỉ là trăm lần, ngàn lần.

Lực lượng khí huyết khổng lồ gần như biến hóa theo chất.

Giống như là một chậu nước không thể xúc phạm tới một người bình thường, nhưng một hồ nước, biển cả thì sao?

Nó có thể chết đuối rất nhiều người!

Dương Thạc đơn thuần dựa vào thân thể có lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh không thể là đối thủ của Thượng Cổ Long Hoàng, nhưng Man Văn Thiên Tượng dựa vào lực lượng khí huyết đẳng cấp ngang nhau nhưng tổng sản lượng nhiều hơn gấp ngàn lần, vạn lần trùng kích qua, Thượng Cổ Long Hoàng không thể chống lại, chỉ có thể lui về phía sau ...

Tuy Thượng Cổ Long Hoàng có được cảnh giới võ đạo cực kỳ mạnh mẽ.

Ngũ trọng lôi âm Vô Thánh, chỉ tính lĩnh vực có thể đạt tới phạm vi bảy, tám chục trượng, cao hơn Vô Thánh bình thường có phạm vi ba, bốn trượng rất nhiều.

Nhưng trước thân thể to lớn của Man Văn Thiên Tượng thì lĩnh vực phạm vi bảy, tám chục trượng quá nhỏ bé, chỉ miễn cưỡng bao trùm thân hình mấy chục trượng của nó vào trong. Khi chiến đấu, Man Văn Thiên Tượng chỉ cần nhẹ nhàng nhúc nhích là sẽ thoát khỏi phạm vi lĩnh vực của Thượng Cổ Long Hoàng. Dưới thân thể cao lớn như vậy, ưu thế lớn nhất của Thượng Cổ Long Hoàng, lĩnh vực võ đạo gần như không có chút tác dụng.

- Grao grao grao grao grao!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giờ phút này, Man Văn Thiên Tượng cất bốn vó lao hướng Thượng Cổ Long Hoàng.

Man Văn Thiên Tượng đi qua đầu là mặt đất bị đập ra cái hố to sâu cỡ một trượng. Nhân Hoàng huyết mà Man Văn Thiên Tượng ở bốn phái lẫn đá vụn, biến thành con đường to lớn.

Vù vù vù vù vù!

Động tác Thượng Cổ Long Hoàng nhanh đến cực hạn, như tia chớp trốn ra khỏi con đường.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếp theo Man Văn Thiên Tượng truy kích tới.

Trong không gian rộng lớn gần cửa vào Nhân Hoàng huyết, Man Văn Thiên Tượng không chút kiêng dè rống to, tiếp tục xông vào Thượng Cổ Long Hoàng.

- Tiểu gia, đừng để long hoàng chạy thoát. Đuổi theo hắn đi, ta nuốt thần hồn của hắn, khi đó tất cả bí pháp của hắn đều rơi vào tay chúng ta! Rồi còn pháp bảo, áo giáp kia không phải thứ bình thường, thiên đạo thần hoàng giáp vừa lúc cho ngăn diệu uy lực khai khẩn nuốt, Đạo Hoàng đại kiếm cũng là thứ tốt, không thể bỏ qua

- Đừng nương tay, làm thịt đi, chúng ta rất cần nó!

Thượng Cổ Thần Long ở phái sau la to, cái đuôi quất lia quần người Dương Thạc, mang theo hắn vào một tiếng đuổi theo.

Vào không gian rộng lớn kia là Thượng Cổ Thần Long có thể đuổi người. Thượng Cổ Thần Long lắc người, như tia chớp vọt tới sau lưng Thượng Cổ Long Hoàng, chặn đường lui của gã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đằng trước là Man Văn Thiên Tượng xông tới.

Đằng sau gần như bị Thượng Cổ Thần Long phong kín.

Hai mãnh thú đẳng cấp lực lượng khí huyết hư không Vô Thánh liên hợp lại tạo thành uy hiếp lớn cho ngũ trọng lôi âm Vô Thánh, khiến Thượng Cổ Long Hoàng biến sắc mặt.

- Muốn cản đường của ta? Cút ngay!

Tuy rằng đường lui bị thần long phong kín, nhưng Thượng Cổ Long Hoàng rốt cuộc không phải nhân vật bình thường, nhanh chóng lắc người, Đạo Hoàng đại kiếm trong người bay ra đập mạnh vào Thượng Cổ Thần Long.

Phụt!

Máu bắn ra, phần eo Thượng Cổ Thần Long có vết máu dài.

Thượng Cổ Thần Long đau đớn vận vẹo người, chửi:

- Bà nội nó!

Nhân lúc Thượng Cổ Thần Long vận người, Thượng Cổ Long Hoàng sớm tìm được một chỗ sở, lắc người vào một tiếng nhảy ra khỏi vòng vây của Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long.

Nhưng lúc này Dương Thạc như tia chớp tới gần Thượng Cổ Long Hoàng:

- Còn muốn chạy?

Dương Thạc vung lên thần long liệt khôn đao chém ra, dù không thể tạo thành tổn thương thực chất cho Thượng Cổ Long Hoàng nhưng quyết ngăn cản không để gã dễ dàng thoát khỏi Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long công kích.

Keng keng keng!

Thần long liệt khôn đao chém vào người Thượng Cổ Long Hoàng.

Một tiếng giòn vang, thiên đạo thần hoàng giáp trên người Thượng Cổ Long Hoàng bị thần long liệt khôn đao chém kết một tiếng lồm xướng.

Dù thiên đạo thần hoàng giáp được cho là có thể phòng ngự mọi công kích từ tam trọng lôi âm Võ Thánh trở xuống, nhưng Dương Thạc không chỉ là cường giả tam hư không Võ Thánh. Lực lượng thân thể của Dương Thạc vượt qua đẳng cấp Võ Thánh, đạt tới hư không Võ Thánh chi cảnh. Trong tay Dương Thạc có thần long liệt khôn đao là ngũ cấp thần binh, ngang ngửa với chân võ kiếm, muốn chém sứt mẻ thiên đạo thần hoàng giáp là chuyện dễ như chơi.

Vù vù vù vù vù!

Một kích thành công, chớp mắt một bóng người nhanh chóng ngưng tụ.

Vù vù vù vù vù!

Hai Man Thần thảo vốn bị Thượng Cổ Long Hoàng khống chế chột ngân lên, mảnh giấy khỏi trời buộc, lao tới bóng người kia.

Bóng người mang theo hai Man Thần thảo xông hướng Cửu Dương chân thân.

Đúng là Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửu Dương chân thân va chạm mạnh cùng Thượng Cổ Long Hoàng.

Phập phập!

Man Thần thảo đâm vào thiên đạo thần hoàng giáp. Thiên đạo thần hoàng giáp, khả năng giáp mạnh nhất của Đạo Hoàng năm xưa bị Man Thần thảo đâm thủng hai lỗ nhỏ, dù không hoàn toàn xuyên thấu thiên đạo thần hoàng giáp nhưng tổn thương như vậy đã rất đáng sợ.

Thượng Cổ Long Hoàng sắc mặt âm trầm nói:

- Khốn kiếp, cút ngay!

Một tay vung lên, đập bay Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Thân hình Cửu Dương chân thân ở giữa không trung kêu kết kết, gần như tan rã nữa nhưng Thượng Cổ Long Hoàng công kích gấp gấp, không thể so sánh với trước đó một đám nổ nát Cửu Dương chân thân. Cửu Dương chân thân của Dương Thạc không hoàn toàn vỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thượng Cổ Long Hoàng giao đấu hai chiêu với Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long đã chạy tới. Một kẻ vung đuôi, một kẻ mạnh vọt tới, lợi dụng cái đuôi, ngà voi công kích Thượng Cổ Long Hoàng.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai mãnh thú cộng hai thân thể của Dương Thạc đều là lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Võ Thánh, giờ phút này liên tiếp không ngừng ra tay oanh kích Thượng Cổ Long Hoàng, khiến gã chặt vật né tránh, không dám cứng rắn chống lại đám người Dương Thạc.

Chỗ này gần lối vào Nhân Hoàng huyết, một mảnh không gian bị đám người Dương Thạc khuấy loạn.

Nhất là trên mặt đất, vách tường gỗ ghè không có nơi nào bằng phẳng. Vốn không gian nơi này có dấu vết người tạc rõ ràng, nhưng giờ bị Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long va đụng hỗn độn, không gian gần nắp không còn nữa.

Vù vù vù vù vù!

Chính lúc này.

Lối vào Nhân Hoàng huyết có vài bóng người như tia chớp giáng xuống.

Đó bốn, năm cường giả nhân loại cộng một con cạp đen vằn vàng to lớn.

Mấy người này và một con cạp đúng là Kim Hổ Yêu Thánh, cường nhân loại là cảnh giới đẳng cấp Võ Thánh, lúc này họ đi vào Nhân Hoàng huyết.

- A? Có người đánh nhau?

- Là có người cùng mãnh thú đánh nhau ... Đây là ... Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long?

Không gian gần lối vào Nhân Hoàng huyết bị phá hỏng hoàn toàn.

Trận pháp ảo giác sớm không tồn tại.

Bởi vậy đám cường giả Kim Hổ Yêu Thánh mới vào Nhân Hoàng huyết không bị ảo giác quấy rầy, thấy ngay đám người Dương Thạc đang đánh lộn. Thấy Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long thì bọn họ biến sắc mặt, trợn tròn mắt.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hòn đá bay loạn, khí kinh tung hoành.

- Nguy rồi!

- Trốn đi!

Mấy người mới vào có thực lực mạnh nhất là Kim Hổ Yêu Thánh, chưa tới tứ trọng lôi âm Võ Thánh nữa là, giờ thấy đám người Dương Thạc đánh cùng Thượng Cổ Long Hoàng thì họ đều tránh né.

Trong đó một vị Võ Thánh nhân loại nhìn Thượng Cổ Long Hoàng, công chúa điện hạ, lằm bằm:

- Sao lại có Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long? Không lẽ những mãnh thú này tồn tại trong Nhân Hoàng huyết từ trước? Hay cho Nhân Hoàng huyết, quả nhiên không đơn giản, bên trong lại có mãnh thú như vậy.

- Cái này sao có thể là mãnh thú trong Nhân Hoàng huyết?

Có cường giả Võ Thánh khác phản bác:

- Mấy vạn năm qua chỉ có một Thượng Cổ Thần Long, là ở thời kỳ thượng cổ bị Đạo Hoàng Nhân trấn áp. Hai năm trước nó xuất thế ở Yến sơn đất hạch định Đại Chu triều. Nghe đồn đi theo con trai của Trần Quốc Công, Dương Thiên, Dương Thạc, mấy ngày trước Dương Thạc ở bên ngoài Nhân Hoàng huyết trấn áp một Man Văn Thiên Tượng, đây là mấy vị cường giả Chân Võ Môn chính mắt thấy, không thể là đồn nhảm được. Chắc là Dương Thạc trở mặt với người ta nên chiến đấu đây.

Mắt cường giả Võ Thánh sáng lên, nhìn thấy Dương Thạc và Thượng Cổ Long Hoàng đánh nhau, trầm giọng quát:

- Xem, bên kia còn có hai người mặc áo giáp, không biết ai là Dương Thạc, người kia là ai? Không ngờ khiến Dương Thạc xuất động hai tuyệt thế mãnh thú vây sát.

481. Chương 467: Một Đường Nghiễn Áp Đến Cung Điện Dưới Đất

Chương 467: Một đường nghiễn áp đến cung điện dưới đất

- Dương Thạc đó khổng chế Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long?

Đám Võ Thánh, bao gồm Kim Hồ Yêu Thánh đều biến sắc, vẻ mặt không thể tin.

bọn họ không nghĩ ra rốt cuộc là ai có thể chống lại Dương Thạc trong trạng thái này.

- Dương Thạc, bản long hoàng không cùng ngươi dây dưa nữa. Hừ, hôm nay ngươi có thể bức đi bản long hoàng, không biết ngày sau gặp gỡ Dương Thiên thì có thể chống lại hắn không!

Khi đám cường giả Võ Thánh mới suy đoán thì Thượng Cổ Long Hoàng lên tiếng:

- Nhân Hoàng huyết này có nhiều nguy hiểm, ngươi tốt nhất cầu nguyện còn sống đi ra!

Vù vù vù vù vù!

Không biết Thượng Cổ Long Hoàng dùng bí pháp gì lắc người, tốc độ phút chốc nhanh gấp ba, bốn lần, chạy ra khỏi vòng vây của đám người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, chọn một con đường, phút chốc khuất bóng. xem tại

Thượng Cổ Long Hoàng tăng nhanh tốc độ, dù là Dương Thạc hay Man Văn Thiên Tượng đều không ngờ, nếu muốn ngăn lại gần như là chuyện không thể.

Vù vù vù vù vù!

Chớp mắt Thượng Cổ Long Hoàng đã biến mất trước mặt Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long.

- Tốc độ nhanh quá.

Tốc độ của Thượng Cổ Long Hoàng cực nhanh, Dương Thạc không kịp phản ứng.

Bên tai còn vang thanh âm lạnh lùng của Thượng Cổ Long Hoàng.

Dương Thạc nhìn hướng Thượng Cổ Long Hoàng rời đi, cảm thán rằng:

- Rốt cuộc Thượng Cổ Long Hoàng vẫn trốn thoát, bây giờ ba chúng ta liên hợp dù có lực lượng chống lại ngũ trọng lô âm Võ Thánh nhưng muốn đánh bại, thậm chí giết chết ngũ trọng lô âm Võ Thánh thì muôn vàn khó khăn. Chúng ta không thể ngăn Thượng Cổ Long Hoàng chạy trốn.

Mới này hai thân hình của Dương Thạc, cộng hai cao thủ Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long liên hợp vây giết Thượng Cổ Long Hoàng, gần như bùng phát ra lực lượng cường đại nhất.

Đối mặt Thượng Cổ Long Hoàng, chỉ có Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long là ra tay được.

Còn lại như Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, mấy cao thủ đẳng cấp Võ Thánh Thiên Âm Môn, lại cộng thêm một đồng người nữa cũng không thể tăng sức chiến đấu cho đám người Dương Thạc thêm bao nhiêu.

Đám người Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, mấy cao thủ đẳng cấp Võ Thánh Thiên Âm Môn nếu đối phó cỡ như Nam Man Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ thì đem đến tác dụng rất lớn cho Dương Thạc. Nhưng đối

bó với Thượng Cổ Long Hoàng thì tác dụng của đám Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, mấy cao thủ đẳng cấp Võ Thánh Thiên Âm Môn cực kỳ nhỏ bé. Nếu đại thần âm linh đang của Dương Dịch, đối phó thần hồn yếu ớt thì có hiệu quả rõ rệt, dù đối phó với Nam Man Vương, thần hồn hơi mạnh chút vẫn có tác dụng. Nhưng gặp phải Thượng Cổ Long Hoàng có thần hồn cực kỳ mạnh mẽ thì gần như vô dụng.

Hơn nữa năng lực của đám Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, mấy cao thủ đẳng cấp Võ Thánh Thiên Âm Môn ra tay, Thượng Cổ Long Hoàng chỉ cần một chiêu đủ đánh chết họ.

Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long sẽ phải tốn công bảo vệ ụng của đám Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, mấy cao thủ đẳng cấp Võ Thánh Thiên Âm Môn.

Mất nhiều hơn được!

Bởi vậy dù chỉ có Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long ra tay nhưng về sức chiến đấu đã là mạnh nhất của phe Dương Thạc.

Sức chiến đấu mạnh nhất có thể miễn cưỡng chống lại Thượng Cổ Long Hoàng.

Nếu gặp phải siêu cấp cao thủ như Dương Thiên, mạnh hơn Thượng Cổ Long Hoàng một bậc thì e rằng phe Dương Thạc có tổn sức nhiều hơn cũng không thể đánh bại.

Thậm chí là khó chống lại.

Dương Thạc thở hắt ra, thầm than:

- Vẫn là quá yếu.

Dương Thạc biết Dương Thiên dù gì là tự nghĩ ra ‘bát hoang quyết’, trong lịch sử vạn năm nhân đạo là một vị kinh thể tuyệt luân. Dù bây giờ Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công nhưng muốn dựa vào đẳng cấp tam trọng lôi âm Võ Thánh chống lại Dương Thiên thì quá ngông cuồng.

Trừ phi có được Chân Võ bí điển trao đổi với Chân Huyền, lấy được thứ bốn trọng, thứ năm trọng Cửu Dương Huyền Công, tu luyện có thành tựu rồi mới vững chắc sánh ngang cùng Dương Thiên.

Có đạt tới cảnh giới kia hay không phải xem lần này Dương Thạc thu hoạch được gì trong Nhân Hoàng huyết.

- Rốt cuộc ta vẫn để long hoàng trốn thoát, tiểu tử này ở vạn năm trước đã đi vào ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh, dù là Đạo Hoàng hay Thượng Cổ Thần Long, trong tay họ luôn có mấy bí pháp, bí thuật giữ mạng. Một khi thi triển ra đến, chỉ sợ dù là hư không Võ Thánh muốn giết họ cũng không dễ.

Thượng Cổ Thần Long bơi tới bên người Dương Thạc, trầm giọng nói:

- Mới nãy tên kia dùng bí pháp của tộc thần long, tăng vọt tốc độ mới thoát được.

Siêu cấp cường giả luôn có một hai môn bí pháp chạy trốn áp đáy hòm.

Thượng Cổ Long Hoàng sử dụng chính là Thượng Cổ Thần Long bí thuật.

Vốn Thượng Cổ Thần Long có thể thi triển bí thuật này, lúc trước ở chính giữa Yến sơn, Thượng Cổ Thần Long thi triển hai pháp môn, một là hóa thân thiên vạn, một là giống như Thượng Cổ Long Hoàng mới sử dụng, tốc độ tăng vọt, thể mới thoát khỏi tay các cao thủ như Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương.

Mới nãy Thượng Cổ Long Hoàng bỏ trốn, Thượng Cổ Thần Long hoàn toàn có thể thi triển bí pháp truy kích.

Chẳng qua dù có đuổi theo thì chỉ là một mình Thượng Cổ Thần Long đối mặt Thượng Cổ Long Hoàng, không có Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng giúp đỡ, thần long chỉ có nước bị Thượng Cổ Long Hoàng chà đạp tùy thích.

Thế là Thượng Cổ Thần Long không đuổi theo, để mặc Thượng Cổ Long Hoàng rời đi.

Dương Thạc liếc con đường Thượng Cổ Long Hoàng rời đi, thản nhiên nói:

- Chúng ta không cần quan tâm Thượng Cổ Long Hoàng.

Dương Thạc nói:

- Lần này chúng ta vào Nhân Hoàng huyết, việc quan trọng trước mắt là tìm ra Chân Võ bi diễn đi vào Chân Võ Môn trao đổi Cửu Dương Huyền Công với Chân Huyền, biết vị trí cụ thể đi thông thể giới khác. Người và Man Vãng đều có khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh, sớm muộn gì cảnh giới võ đạo sẽ đạt tới đẳng cấp hư không Vô Thánh, khi đó đi vào thể giới khác là đương nhiên. Bởi vậy tìm hiểu vị trí con đường đó từ Chân Huyền là rất quan trọng.

Thượng Cổ Thần Long biểu tình nghiêm túc, gật đầu, nói:

- Tiểu gia, chúng ta hiểu.

Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long có khí huyết mạnh mẽ vô cùng, đạt tới đẳng cấp hư không Vô Thánh.

Chỉ cần không có gì ngoài ý muốn thì việc chúng nó từng bước tăng lên cảnh giới võ đạo, sớm muộn gì có thể vào đẳng cấp hư không Vô Thánh.

Không chỉ là chúng nó, còn có Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thụ trong không gian thập phương cả sa tương lai đều có cơ hội lớn đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh.

Sau khi đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh, phá vỡ hư không tiến vào một thể giới hoàn toàn mới là lựa chọn tất nhiên. Dù Dương Thạc không biết thể giới khác có bộ dạng gì nhưng văn minh nhân loại vạn năm nay cường giả đạt tới hư không Vô Thánh chi cảnh đều vào thể giới khác đủ chứng minh thể giới khác kia có sức hấp dẫn rất lớn với cường giả võ đạo.

Ở thể giới khác khác, cường giả võ đạo có thể tiếp tục truy tìm cực hạn võ đạo.

Khi đám người Dương Thạc đến ngưỡng lối âm Vô Thánh, bắt đầu tiếp cận cảnh giới hư không Vô Thánh thì tất nhiên phải nghĩ cách vào thể giới khác.

482. Chương 468: Tam Đại Điện Phủ, Thiên Hoàng Điện!

Vô Tận Thần Công

Chương 468: Tam đại điện phủ, Thiên Hoàng Điện!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Trong tay Chân Huyền có vị trí cụ thể con đường vào thể giới khác.

Tin tức vị trí này rất hấp dẫn đám người Dương Thạc.

Bởi vậy không chỉ Dương Thạc, ngay cả Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long đều cực kỳ chú trọng lần này vào Nhân Hoàng huyết lấy được Chân Võ bi diễn.

Dương Thạc mở miệng nói:

- Nếu Thượng Cổ Long Hoàng vào sâu trong Nhân Hoàng huyết thì chúng ta đừng chần chờ nữa, lập tức đi Nhân Hoàng huyết.

- Sớm vào sâu trong Nhân Hoàng huyết thì càng có cơ hội lấy Chân Võ bi diễn.

Thượng Cổ Thần Long âm hiểm cười nói:

- Hắc hắc, tiểu tử long hoàng kia mới nảy lấy Dương Thiên ra hù chúng ta.

- Hắc và Dương Thiên cũng có mâu thuẫn, nói không chừng Dương Thiên thấy hắc sẽ xuống tay giết ngay. Tiểu gia, chúng ta không cần sợ đầu sợ đuôi, dù sao có long hoàng đi trước mở đường, chúng ta cứ đi thẳng.

Man Văn Thiên Tượng lên tiếng:

- Chủ nhân, ta đi trước mở đường, người cùng thân long theo ở phía sau, bình thường nguy hiểm không làm gì được ta. nguồn

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Man Văn Thiên Tượng nói xong cất bốn vó đi tới.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Man Văn Thiên Tượng liền tiếp bước ra vài bước.

Không gian gần cửa vào Nhân Hoàng huyết có độ rộng mấy chục trượng, Man Văn Thiên Tượng liền tục đạp vài bước đã tới bên mép, gần con đường lúc trước Thượng Cổ Long Hoàng đi.

Con đường lúc trước Thượng Cổ Long Hoàng chạy trốn vào không rộng lớn, chỉ rộng và cao ba, bốn trượng.

Man Văn Thiên Tượng đi tới lối vào, thân hình không chút dừng lại đánh tới.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hòn đá bay tán loạn, con đường rộng ba, bốn trượng bị Man Văn Thiên Tượng va đập, đè ép, nó đi qua đâu là mở rộng gấp mấy lần, biến thành con đường to lớn cỡ chục trượng.

Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long lập tức đuổi theo ngay:

Vù vù vù vù vù!

Trong chớp mắt, một người hai thú đã biến mất.

Lối vào Nhân Hoàng huyết, Võ Thánh nhân loại, Kim Hồ Yêu Thánh mới tới liếc nhau, trong lòng vô cùng rung động.

- Người này thật sự là Dương Thạc sao?

- Đối thủ của hắn là Thượng Cổ Long Hoàng? Dương Thạc biến thái quá, đánh lui cả Thượng Cổ Long Hoàng.

- Bây giờ bọn họ muốn vào sâu trong Nhân Hoàng huyết? Ui, Man Văn Thiên Tượng kia thật lợi hại, nó có lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Võ Thánh, da dày thịt béo, dù trong Nhân Hoàng huyết có cơ quan mạnh tới đâu cũng không thể bị thương nó được. Chúng ta muốn vào sâu trong Nhân Hoàng huyết không bằng đi theo sau lưng họ.

Trong óc đám Võ Thánh nổi lên suy gnhxi như thế.

Thân hình Man Văn Thiên Tượng quá khổng lồ, lực lượng khí huyết cực kỳ hùng hồn.

Man Văn Thiên Tượng muốn vào sâu trong Nhân Hoàng huyết trực tiếp nghiền áp một đường.

Mặc dù là gặp được một ít cơ quan, trận pháp, muốn bị thương Man Văn Thiên Tượng gần như là chuyện không thể, ngược lại cơ quan gì bị Man Văn Thiên Tượng va chạm, giẫm đạp đều mất đi hiệu quả.

Man Văn Thiên Tượng ở trong Nhân Hoàng huyết đạp ra một con đường.

Võ Thánh bình thường theo sau lưng Dương Thạc tiến sâu vào Nhân Hoàng huyết là an toàn nhất.

- Đi!

Đám Võ Thánh lác người theo sau Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long đi vào cái hang to bị mở rộng ra thật nhiều.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vù vù vù vù vù! Vù vù vù vù vù!

Phụt phụt phụt!

Trong Nhân Hoàng huyết, một mãnh thú to lớn lao tới trước.

Gặp đường thì đi, không có đường liền đục mở ra đường.

Trên đường đi xúc động vô số trận pháp, cơ quan, thỉnh thoảng có từng mũi tên nhọn, đá to, thậm chí là nham thạch nóng chảy, từng đoàn khí lạnh tập kích mãnh thú này. Đáng tiếc những công kích đó gần như không tạo thành tổn thương gì ảnh hưởng thú này.

Mãnh thú này tất nhiên chính là Man Văn Thiên Tượng.

Thượng Cổ Thần Long đi sau lưng Man Văn Thiên Tượng đắc ý cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! trận pháp, cơ quan bình thường trong Nhân Hoàng huyết hoàn toàn không có hiệu quả với tên Man Văn kia. Tên Man Văn này da dày thịt béo, cỡ ngũ cấp thần binh mới xuyên thủng được. Năm đó Nhân Hoàng chỉ có một thanh 'Nhân Hoàng Hiên Viên Kiếm' là ngũ cấp thần binh. Cơ quan trong Nhân Hoàng huyết này bình thường chỉ cỡ tam cấp thần binh, ở trước mặt Man Văn tuyệt đối không chịu nổi nhất kích!

- Dù Nhân Hoàng sống lại vác Nhân Hoàng Hiên Viên Kiếm của hắn cũng chưa chắc bị thương Man Văn được, hắn để lại trận pháp, cơ quan sao có thể cản trở chúng ta chút gì.

- Đi đi đi!

- Phá tan vùng bên ngoài chắc đến cung điện dưới đất của Nhân Hoàng. Năm đó sáng lập nhân đạo văn minh, kiến tạo ba mươi sáu cung, bảy mươi hai điện. Chắc huyết của hắn xây dựng theo kết cấu này, đến bên kia mới là khu trung tâm mộ huyết.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thượng Cổ Thần Long nói xong Man Văn Thiên Tượng lắc người, ầm vang đụng vào một vách tường trước mặt.

Đằng sau vách tường, một tòa cung điện nguy nga hùng tráng hiện ra trước mắt đám người Dương Thạc, đúng là cung điện dưới đất Nhân Hoàng huyết.

- Quả nhiên trong Nhân Hoàng huyết thật sự có một cung điện.

Man Văn Thiên Tượng đụng vỡ vách tường trước mặt, hiện ra quần thể kiến trúc cung điện dưới đất hoa lệ. Dương Thạc nheo mắt, hút ngụm khí lạnh lạnh bầm.

Dãy cung điện dưới đất trước mắt có diện tích cực lớn.

Khoảng vài trăm sào.

Dãy cung điện này ở dưới lòng đất, mỗi một tòa cung điện cao ba, bốn trượng, cao nhất cỡ hai, ba chục trượng. Tổng hợp lại thì cung điện lớn nhỏ cỡ trăm tòa. Quần cung điện rộng lớn như vậy ở dưới lòng đất khiến người vô cùng rung động.

Dương Thạc còn phát hiện quần cung điện dường như không phải ở dưới lòng đất.

Bởi vì nhìn lên trên cung điện, không trung mấy trăm trượng không thấy dấu vết ừn đất.

Dương Thạc nhíu chặt mày, mắt đầy nghi hoặc, thì thào:

- Nhân Hoàng huyết vốn xây dưới đất, chỗ sâu nhất cách mặt đất mấy chục trượng. Bây giờ cung điện dưới đất hướng lên trên mấy trăm trượng vẫn không thấy dấu vết bùn đất. Không lẽ quần cung điện này không phải xây dưới đất?

- Hay cho không gian dưới lòng đất!

Thượng Cổ Thần Long lên tiếng:

- Tiểu gia, quần cung điện này là xây dựng không gian dưới lòng đất, giống như không gian thập phương cà sa của ta.

Thượng Cổ Thần Long giải thích rằng:

- Nghe đồn vạn năm về trước, thời kỳ thượng cổ, đệ nhất cao thủ của phật môn là Phật tổ nắm giữ pháp tắc không gian, không gian thập phương cả sa từ tay Phật tổ chế tạo ra. Phật tổ còn tọa được không gian thập phương cả sa thì dốc sức tạo ra không gian dưới lòng đất khổng lồ như thế này, để Nhân Hoàng xây dựng một quần cung điện mộ địa cũng rất đơn giản.

Nghe Thượng Cổ Thần Long giải thích, Dương Thạc thở hắt ra, lòng thoải mái, gật đầu, nói:

- Là Phật tổ sao?

Dây cung điện này không phải đơn thuần xây ở dưới Huyền Vũ sơn mà là trong không gian dưới lòng đất, giống như không gian thập phương cả sa. Chẳng qua lối vào không gian dưới lòng đất vùi trong Nhân Hoàng huyết bên dưới Huyền Vũ sơn.

Dây cung điện này có trên trăm tòa cung điện, chiếm mấy trăm sào, là vùng đất khổng lồ, nhưng so với diện tích của không gian thập phương cả sa vẫn kém hơn nhiều.

Vạn năm trước, cường giả đệ nhất phật môn Phật tổ có thể chế tạo ra pháp khí không gian thập phương cả sa thì tất nhiên tạo ra được không gian dưới lòng đất.

483. Chương 469: Dẫn Đường Uy Lực Thiên Địa Công Kích

Vô Tận Thần Công

Chương 469: Dẫn đường uy lực thiên địa công kích

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Huống chi dù Dương Thạc biết trong Thiên Hoàng Điện vô cùng nguy hiểm nhưng hắn tràn đầy tự tin vào chính mình.

- Nguy hiểm?

- Có nguy hiểm hơn thì sao?

- Năm xưa Nhân Hoàng cùng Phật tổ xây dựng không gian này cùng lắm là tới đẳng cấp hư không Vô Thánh, còn ta, thần long, Man Văn có lực lượng khí huyết là đẳng cấp hư không Vô Thánh, dù đối mặt cạm bẫy, cơ quan hư không Vô Thánh chưa chắc không chống lại được.

- Huống chi ta có thập phương cả sa, dù gặp phải siêu nguy hiểm không thể ngăn cản nhưng muốn tùy thời chạy trốn không khó gì.

Dương Thạc không phải ngu ngốc, trước khi tiến vào Thiên Hoàng Điện đã suy tính kỹ rồi.

- Đi vào nhìn xem.

Dương Thạc dặn Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long:

- Thần long, Man Văn, cẩn thận chút. Nếu thấy tình thế không tốt, lập tức trốn vào không gian thập phương cả sa.

Thượng Cổ Thần Long cười nói:

- Hắc hắc, yên tâm đi, bây giờ lão long ta có mấy bí pháp chạy trốn, có nguy hiểm lớn hơn cũng có thể gặp dữ hóa lành! Không chỉ có ta, Man Văn cũng có bí pháp bảo mệnh, không dễ chết.

Nó rốt cuộc là Thượng Cổ Thần Long, nắm giữ thần long thiên phú bí pháp thần thông, trong đó có nhiều thứ là loại phòng ngự, chạy trốn.

Man Văn Thiên Tượng cũng vậy.

Man Văn Thiên Tượng không phải là mãnh thú bình thường, dù gì cũng là thượng cổ thứ nhất dị chủng, về thiên phú còn cao hơn Thượng Cổ Thần Long một bậc. Tuổi của Man Văn Thiên Tượng ít nhất vài trăm.

Nếu không có chút kỹ xảo bảo mệnh thì sao Man Văn Thiên Tượng sống lâu như vậy được?

Năm đó Man Văn Thiên Tượng bị mấy chục cao thủ Võ Thánh bao vây mà còn trốn được, tiến vào thập phương đại sơn, trong đó vô số nguy hiểm, Man Văn Thiên Tượng còn sống sót đủ chứng minh năng lực bảo mệnh của nó không giống người thường.

Dương Thạc gật đầu.

Vậy là trong ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long thì năng lực bảo mệnh của Dương Thạc kém nhất, đi vào Thiên Hoàng Điện hẳn phải chú ý an toàn cho bản thân.

Chưa vào Thiên Hoàng Điện Thượng Cổ Thần Long đã chỉ một dấu vết trên mặt đất gần đó, trầm giọng nói:

- Tiểu gia, người nhìn bên kia kia, hình như là dấu chân mãnh thú đi, xem dấu vết không nhỏ hơn Man Văn bao nhiêu, lão long ta phỏng chừng đó là thiên hạ đệ nhất yêu thánh, Thần Quy Vương để lại dấu vết. Thần Quy Vương đã tiến vào tam đại cung điện rồi, còn Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên, Tử Thử yêu thánh, Huyền Vũ yêu thánh, Thạch Quy phân thân, chắc bọn họ đều ở trong tam đại cung điện.

Dấu vết này chính là một con đường lớn rộng hai ba chục trượng.

Hình như có một cự thú đánh thẳng về phía trước, đập nát vô số cung điện đi ngang qua đây.

Nhưng cự thú không vào trong Thiên Hoàng Điện mà tới một tòa cung điện to lớn khác, một trong tam đại cung điện, Địa Hoàng Điện.

Không cần nghĩ cũng biết, cự thú đi vào Địa Hoàng Điện chính là thiên hạ thứ nhất yêu thánh, Thần Quy Vương.

Thần Quy Vương đã tới bên này, phỏng chừng Dương Thiên, Tử Thử yêu thánh, Huyền Vũ yêu thánh, Thạch Quy phân thân đều tới hết.

Nhưng không biết Dương Thiên, Tử Thử yêu thánh, Huyền Vũ yêu thánh, Thạch Quy phân thân đi vào điện phủ nào.

Ngoài ra còn có Trác Tử Dương, Nam Cung Pháp Thiên, Huyền Vũ yêu thánh, Huyền Xà phân thân, chủ trì Hiến Tông Kim Phật Tự, Hỏa La Vương, Ngân Diệu, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long, các loại cao thủ đệ nhị giai tầng, chưa biết bọn họ có vào trung tâm tam đại điện phủ không.

Dương Thạc liếc ẩn ký Thần Quy Vương để lại, không nói gì, kêu lên:

- Vào đi.

Dương Thạc lắc người đi vào Thiên Hoàng Điện.

Vù vù vù vù vù! nguồn

Dương Thạc đi vào trong.

Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long lập tức đi theo.

Vù vù vù vù vù!

Khi ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long tiến vào Thiên Hoàng Điện thì có vài luồng sáng lóe lên, mấy Võ Thánh nhân loại và vài Võ Thánh yêu tộc đều tới trước Thiên Hoàng Điện.

Những cường giả Võ Thánh đi theo sau lưng đám người Dương Thạc tới đây.

Trong số họ đa phần là mới vào Nhân Hoàng huyết liên theo Dương Thạc tới đây, có một ít là trước kia đã vào chẳng qua bị nhốt trong cơ quan trận pháp nào đó. Man Văn Thiên Tượng một đường xông tới phá hủy trận pháp cơ quan, gián tiếp cứu bọn họ. Bọn họ đơn giản cũng đi theo Man Văn Thiên Tượng mãi cho đến đây.

- Thiên địa nhân tam đại điện phủ?

- Đây là khu trung tâm, cũng là nơi nguy hiểm nhất, dù là cao thủ tuyệt đỉnh như Dương Thiên, Đại bàng Vương đi vào trong cũng vô cùng nguy hiểm, gặp tử tử nhất sinh.

- Chúng ta đi vào là thập tử vô sinh.

- Thôi đừng vào, xung quanh còn có vài cung điện khác, chắc bên trong có báu vật, công pháp Nhân Hoàng để lại. Làm người phải tự lượng sức mình, thực lực như chúng ta vào mấy cung điện kia sưu tầm báu vật, công pháp là được rồi, muốn đi vào thiên địa nhân tam đại điện phủ, đây là chịu chết, loại chuyện này chúng ta đừng làm.

- Dương Thạc kia thật là tài cao gan cũng lớn, trực tiếp vào Thiên Hoàng Điện.

- Hừ! Thanh niên này tuổi trẻ khí thịnh, nghĩ đến chính mình hiện tại thực lực siêu quần có thể so với ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, liền không biết trời cao đất rộng. Người không tự lượng sức mình bình thường không sống lâu. Chúng ta mặc kệ hắn, hắn sống hay chết liên quan gì chúng ta?

Đám cường giả Võ Thánh liếc cửa vào Thiên Hoàng Điện, trong đầu toát ra suy nghĩ.

Trong đó các loại ghen tỵ, hâm mộ Dương Thạc.

Thậm chí có vài người nguyên rửa Dương Thạc đi vào Thiên Hoàng Điện gặp nguy hiểm, tốt nhất gặp được cực hạn nguy hiểm, bị đập nát hình thần là tốt nhất.

Tiếc rằng đây chỉ là ước mơ của bọn họ.

Bọn họ không đi vào Thiên Hoàng Điện, vĩnh viễn không có khả năng biết bên trong có nguy hiểm như thế nào. Bọn họ không rõ ràng Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long có ứng đối được nguy hiểm không.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long mới đi vào Thiên Hoàng Điện liền cảm giác như ở trong biển cả cực kỳ rộng lớn.

Bầu trời mây dày đặc, từng tia chớp mạnh chém xuống quay quanh Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long.

Xẹt xẹt! Xẹt xẹt!

Những tia chớp đập xuống, không khí xung quanh chớp lóe tia điện.

Không chỉ có tia điện giáng xuống, trong không khí xung quanh cũng lấp lóe tia điện.

Dù Dương Thạc không bị tia chớp đánh trúng nhưng không gian bị điện ảnh hưởng, cảm giác người tê dại, tốc độ thần hồn phản ứng chậm lại nhiều.

- Đây là lôi âm phong bạo sâu trong đông hải?

Cảnh tượng xung quanh không quá xa lạ với Dương Thạc.

Từ mấy năm trước Dương Thạc và Tô Quân Ninh bị thiên hạ thứ chín đại yêu thánh Ẩn Giao Vương bắt đi, đưa Đông hải, gặp được Lôi Vân Phong Bạo cũng là tình hình như vậy. Điện quang chớp lóe, Ẩn Giao Vương phải né tránh vào đáy biển sâu mấy ngàn trượng, đợi Lôi Vân Phong Bạo hoàn toàn tan mới dám đi ra.

Không thể tưởng được, đám người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long vừa mới tiến vào Thiên Hoàng Điện đã gặp phải Lôi Vân Phong Bạo.

Thượng Cổ Thần Long cảm nhận điện quang xung quanh, con mắt to tròn trừng:

- Bà nội nó, đúng là Lôi Vân Phong Bạo rồi, đó là nơi cực kỳ nguy hiểm trong bốn hiểm địa, hàn băng loạn lưu, Lôi Vân Phong Bạo, hỏa diễm hải, chúng nó vốn là thứ đặc biệt chỉ có ở đất cực bắc đông hải, nam hải, tại sao ở đây cũng có?

Huống chi dù Dương Thạc biết trong Thiên Hoàng Điện vô cùng nguy hiểm nhưng hấn tràn đầy tự tin vào chính mình.

- Nguy hiểm?

- Có nguy hiểm hơn thì sao?

- Năm xưa Nhân Hoàng cùng Phật tổ xây dựng không gian này cùng lắm là tới đẳng cấp hư không Vô Thánh, còn ta, thần long, Man Văn có lực lượng khí huyết là đẳng cấp hư không Vô Thánh, dù đối mặt cạm bẫy, cơ quan hư không Vô Thánh chưa chắc không chống lại được.

- Huống chi ta có thập phương cà sa, dù gặp phải siêu nguy hiểm không thể ngăn cản nhưng muốn tùy thời chạy trốn không khó gì.

Dương Thạc không phải ngu ngốc, trước khi tiến vào Thiên Hoàng Điện đã suy tính kỹ rồi.

- Đi vào nhìn xem.

Dương Thạc dặn Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long:

- Thần long, Man Văn, cẩn thận chút. Nếu thấy tình thế không tốt, lập tức trốn vào không gian thập phương cà sa.

Thượng Cổ Thần Long cười nói:

- Hắc hắc, yên tâm đi, bây giờ lão long ta có mấy bí pháp chạy trốn, có nguy hiểm lớn hơn cũng có thể gặp dữ hóa lành! Không chỉ có ta, Man Văn cũng có bí pháp bảo mệnh, không dễ chết.

Nó rốt cuộc là Thượng Cổ Thần Long, nắm giữ thần long thiên phú bí pháp thần thông, trong đó có nhiều thứ là loại phòng ngự, chạy trốn.

Man Văn Thiên Tượng cũng vậy.

Man Văn Thiên Tượng không phải là mãnh thú bình thường, dù gì cũng là thượng cổ thứ nhất dị chủng, về thiên phú còn cao hơn Thượng Cổ Thần Long một bậc. Tuổi của Man Văn Thiên Tượng ít nhất vài trăm.

Nếu không có chút kỹ xảo bảo mệnh thì sao Man Văn Thiên Tượng sống lâu như vậy được?

Năm đó Man Văn Thiên Tượng bị mấy chục cao thủ Vô Thánh bao vây mà còn trốn được, tiến vào thập phương đại sơn, trong đó vô số nguy hiểm, Man Văn Thiên Tượng còn sống sót đủ chứng minh năng lực bảo mệnh của nó không giống người thường.

Dương Thạc gật đầu.

Vậy là trong ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long thì năng lực bảo mệnh của Dương Thạc kém nhất, đi vào Thiên Hoàng Điện hấn phải chú ý an toàn cho bản thân.

Chưa vào Thiên Hoàng Điện Thượng Cổ Thần Long đã chỉ một dấu vết trên mặt đất gần đó, trầm giọng nói:

- Tiểu gia, người nhìn bên kia kia, hình như là dấu chân mãnh thú đi, xem dấu vết không nhỏ hơn Man Văn bao nhiêu, lão long ta phỏng chừng đó là thiên hạ đệ nhất yêu thánh, Thần Quy Vương để lại dấu vết. Thần Quy Vương đã tiến vào tam đại cung điện rồi, còn Đại Bàng Kim Sí Vương, Dương Thiên, Tử Thử yêu thánh, Huyền Vũ yêu thánh, Thạch Quy phân thân, chắc bọn họ đều ở trong tam đại cung điện.

Dấu vết này chính là một con đường lớn rộng hai ba chục trượng.

Hình như có một cự thú đánh thẳng về phía trước, đập nát vô số cung điện đi ngang qua đây.

Nhưng cự thú không vào trong Thiên Hoàng Điện mà tới một tòa cung điện to lớn khác, một trong tam đại cung điện, Địa Hoàng Điện.

Không cần nghĩ cũng biết, cự thú đi vào Địa Hoàng Điện chính là thiên hạ thứ nhất yêu thánh, Thần Quy Vương.

Thần Quy Vương đã tới bên này, phỏng chừng Dương Thiên, Tử Thử yêu thánh, Huyền Vũ yêu thánh, Thạch Quy phân thân đều tới hết.

Nhưng không biết Dương Thiên, Tử Thử yêu thánh, Huyền Vũ yêu thánh, Thạch Quy phân thân đi vào điện phủ nào.

Ngoài ra còn có Trắc Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên, Huyền Vũ yêu thánh, Huyền Xà phân thân, chủ trì Hiển Tông Kim Phật Tự, Hỏa La Vương, Ngân Diệu, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long, các loại cao thủ đệ nhị giai tầng, chưa biết bọn họ có vào trung tâm tam đại điện phủ không.

Dương Thạc liếc ấn ký Thần Quy Vương để lại, không nói gì, kêu lên:

- Vào đi.

Dương Thạc lắc người đi vào Thiên Hoàng Điện.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc đi vào trong.

Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long lập tức đi theo.

Vù vù vù vù vù!

Khi ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long tiến vào Thiên Hoàng Điện thì có vài luồng sáng lóe lên, mấy Võ Thánh nhân loại và vài Võ Thánh yêu tộc đều tới trước Thiên Hoàng Điện.

Những cường giả Võ Thánh đi theo sau lưng đám người Dương Thạc tới đây.

Trong số họ đa phần là mới vào Nhân Hoàng huyết liên theo Dương Thạc tới đây, có một ít là trước kia đã vào chẳng qua bị nhốt trong cơ quan trận pháp nào đó. Man Văn Thiên Tượng một đường xông tới phá hủy trận pháp cơ quan, gián tiếp cứu bọn họ. Bọn họ đơn giản cũng đi theo Man Văn Thiên Tượng mãi cho đến đây.

- Thiên địa nhân tam đại điện phủ?

- Đây là khu trung tâm, cũng là nơi nguy hiểm nhất, dù là cao thủ tuyệt đỉnh như Dương Thiên, Đại bằng Vương đi vào trong cũng vô cùng nguy hiểm, gặp cứu tử nhất sinh.

- Chúng ta đi vào là thập tử vô sinh.

- Thôi đừng vào, xung quanh còn có vài cung điện khác, chắc bên trong có báu vật, công pháp Nhân Hoàng để lại. Làm người phải tự lượng sức mình, thực lực như chúng ta vào mấy cung điện kia sưu tầm báu vật, công pháp là được rồi, muốn đi vào thiên địa nhân tam đại điện phủ, đây là chịu chết, loại chuyện này chúng ta đừng làm.

- Dương Thạc kia thật là tài cao gan cũng lớn, trực tiếp vào Thiên Hoàng Điện.

- Hừ! Thanh niên này tuổi trẻ khí thịnh, nghĩ đến chính mình hiện tại thực lực siêu quần có thể so với ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, liền không biết trời cao đất rộng. Người không tự lượng sức mình bình thường không sống lâu. Chúng ta mặc kệ hắn, hắn sống hay chết liên quan gì chúng ta?

Đám cường giả Võ Thánh liếc cửa vào Thiên Hoàng Điện, trong đầu toát ra suy nghĩ.

Trong đó các loại ghen tỵ, hâm mộ Dương Thạc.

Thậm chí có vài người nguyên rửa Dương Thạc đi vào Thiên Hoàng Điện gặp nguy hiểm, tốt nhất gặp được cực hạn nguy hiểm, bị đập nát hình thần là tốt nhất.

Tiếc rằng đây chỉ là ước mơ của bọn họ.

Bọn họ không đi vào Thiên Hoàng Điện, vĩnh viễn không có khả năng biết bên trong có nguy hiểm như thế nào. Bọn họ không rõ ràng Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long có ứng đối được nguy hiểm không.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long mới đi vào Thiên Hoàng Điện liền cảm giác như ở trong biển cả cực kỳ rộng lớn.

Bầu trời mây dày đặc, từng tia chớp mạnh chém xuống quay quanh Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long.

Xẹt xẹt! Xẹt xẹt!

Những tia chớp đập xuống, không khí xung quanh chớp lóe tia điện.

Không chỉ có tia điện giáng xuống, trong không khí xung quanh cũng lấp lóe tia điện.

Dù Dương Thạc không bị tia chớp đánh trúng nhưng không gian bị điện ảnh hưởng, cảm giác người tê dại, tốc độ thần hồn phản ứng chậm lại nhiều.

- Đây là lôi âm phong bạo sâu trong đông hải?

Cảnh tượng xung quanh không quá xa lạ với Dương Thạc.

Từ mấy năm trước Dương Thạc và Tô Quân Ninh bị thiên hạ thứ chín đại yêu thánh Ẩn Giao Vương bắt đi, đưa Đông hải, gặp được Lôi Vân Phong Bạo cũng là tình hình như vậy. Điện quang chớp lóe, Ẩn Giao Vương phải né tránh vào đáy biển sâu mấy ngàn trượng, đợi Lôi Vân Phong Bạo hoàn toàn tan mới dám đi ra.

Không thể tưởng được, đám người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long vừa mới tiến vào Thiên Hoàng Điện đã gặp phải Lôi Vân Phong Bạo.

Thượng Cổ Thần Long cảm nhận điện quang xung quanh, con mắt to tròn trừng:

- Bà nội nó, đúng là Lôi Vân Phong Bạo rồi, đó là nơi cực kỳ nguy hiểm trong bốn hiểm địa, hàn băng loạn lưu, Lôi Vân Phong Bạo, hỏa diễm hải, chúng nó vốn là thứ đặc biệt chỉ có ở đất cực bắc đông hải, nam hải, tại sao ở đây cũng có?

484. Chương 470: Đại Tẩy Lễ Trong Sinh Tử

Chương 470: Đại tẩy lễ trong sinh tử

Mấy người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long có thực lực cường đại, khí huyết hùng hồn, dù đối mặt hư không Vô Thánh công kích chưa chắc không đỡ được một lúc.

Nhưng Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long không bao giờ ngờ vào Thiên Hoàng Điện sắp đối mặt là uy lực thiên địa, e rằng hơn cả hư không Vô Thánh tấn công.

- Tiểu gia, lão long ta biết rồi.

Thượng Cổ Thần Long hét to:

- Những nguy hiểm này tuyệt đối do cao thủ đẳng cấp hư không Vô Thánh đã thông hư không thông đạo, theo đất cực bắc đông hải, dẫn tới được. hư không Vô Thánh, mạnh mẽ vô cùng, có thể khống chế hư không năng lượng, đã thông một cái hư không thông đạo, vẫn thứ cách mấy vạn, mấy chục vạn dặm tới đây là cực kỳ đơn giản.

- Đây chính là Nhân Hoàng, hoặc là Phật tổ, bọn họ đã thông hư không thông đạo, dẫn Lôi Vân Phong Bạo từ đông hải tới đây. Tổ cha nó, Nhân Hoàng, Phật tổ quả nhiên không đơn giản. Bọn họ biết là dù có vất óc tốn công thiết trí trận pháp, cơ quan thì uy lực có hạn, không bằng trực tiếp dẫn đường uy lực thiên địa, khiến lôi âm phong bạo thủ hộ Thiên Hoàng Điện.

Dương Thạc nhướng mày nói:

- Dẫn đường uy lực thiên địa, khiến lôi âm phong bạo thủ hộ Thiên Hoàng Điện?

- Nhân Hoàng, Phật tổ, quả nhiên không đơn giản!

Trong lòng Dương Thạc có phán đoán:

- Tuy nhiên, nếu bọn họ có thể đả thông hư không thông đạo, dẫn đường lôi âm phong bạo cách mấy chục vạn dặm chứng minh họ đã đi vào đẳng cấp hư không Vô Thánh. Xem ra Nhân Hoàng, Phật tổ không ngã xuống mà đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh, tiến vào thế giới khác.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khi Dương Thạc suy nghĩ thì xung quanh không trung vang lên âm dày đặc, chớp mắt phủ trùm đỉnh đầu Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long.

- Nguy rồi!

Trong khoảnh khắc đáy lòng Dương Thạc tràn ngập cảm giác nguy hiểm.

Răng rắc!

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Từng tia chớp từ không trung giáng xuống hướng Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, mức độ dày đặc khiến ba người muốn tránh cũng không được.

- Lôi Vân Phong Bạo này công kích chúng ta!

Khi tầng mây tụ tập hướng Dương Thạc thì ba người đã sớm có cảm ứng, biến sắc mặt.

Mới nãy khi Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long vào Thiên Hoàng Điện dù chứng kiến uy thế mạnh mẽ của Lôi Vân Phong Bạo nhưng lúc đó Lôi Vân Phong Bạo giáng xuống tại chớp cách trước mặt họ vài chục trượng, không đánh vào người họ.

Hiện tại thì lôi vân đã tụ tập lại, tia chớp đánh xuống Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long.

Phỏng chừng chớp mắt vị trí Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long ít nhất bị giáng xuống ngàn tia chớp.

Ngàn tia chớp cực kỳ dày đặc, gần như trong phạm vi một trượng có khoảng ba, bốn tia chớp. Mỗi một tia chớp cực kỳ uy lực, dù là cường giả đẳng cấp hư không Vô Thánh bị trúng chiêu cũng sẽ thành tro bụi.

Dù ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long có lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh vẫn không thể hoàn toàn miễn dịch những tia chớp này.

Ít nhất bị đánh trúng cả người sẽ tê rần.

Mà khi người tê dại không thể nhúc nhích, dưới tình huống đó ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long sẽ thành cái bia sống, bị tia chớp càng dày đặc hơn đánh chết.

Bởi vậy khi tia chớp giáng xuống thì trong lòng Dương Thạc tràn ngập cảm giác nguy hiểm.

Tựa như có mười siêu cấp ngũ trọng lôi âm Vô Thánh cỡ Dương Thiên từ bốn phương tám hướng công kích Dương Thạc.

Hơi sơ sẩy là chết ngay.

- Nguy rồi!

- Lùi!

Dương Thạc biết không thể tránh khỏi tia chớp dày đặc như vậy.

Dù thân hình Dương Thạc nhỏ tránh được nhưng thân thể khổng lồ như Man Văn Thiên Tượng trong tai chớp dày đặc thể này là bia sống rồi.

Thân thể Man Văn Thiên Tượng to lớn lúc trước có ưu thế cực mạnh, nhưng trước tia chớp lại là nhược điểm lớn.

Không trốn thoát được.

Dù muốn trốn vào không gian thập phương cà sa cũng không thể.

Những tia chớp này có năng lượng cường đại chém nát hư không. Lúc trước trong đông hải, Ẩn Giao Vương có không gian thập phương cà sa cũng không dám chống lại tia chớp, bây giờ dù ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long trốn vào không gian thập phương cà sa e rằng không gian sẽ bị đánh nát, bị đánh chết.

Chỉ có thể lui!

Khi trong đầu Dương Thạc nổi lên suy nghĩ này thì chợt phát hiện ba người có lùi cũng không thể rời khỏi Thiên Hoàng Điện. Khi ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long vừa vào Thiên Hoàng Điện như đến thế giới khác, không biết làm sao rời khỏi.

Trong giây phút sắp bị đánh trúng, trong đầu Dương Thạc nổi lên các loại suy nghĩ:

- Muốn tránh cũng không được, lui không thể, không lẽ bị tia chớp trong Thiên Hoàng Điện đánh trúng ngã xuống sao? Không ngờ trong Thiên Hoàng Điện có hoàn cảnh nguy hiểm đến mức này, ta đã sai lầm lớn rồi.

Hối hận?

Mất mát?

Sợ hãi?

Cảm giác trong phút giây khó nói rõ.

Tóm lại Dương Thạc biết giờ phút này trừ phi xuất hiện kỳ tích, nếu không thì muốn sống sót khỏi Lôi Vân Phong Bạo gần như là chuyện không thể.

- A a a a a!

Khi Dương Thạc suy nghĩ lung tung thì có tiếng hét chói tai vang lên.

Thượng Cổ Thần Long hét to một tiếng:

- Hay cho Lôi Vân Phong Bạo, muốn đánh thì trước tiên đánh chết lão long ta đây, thật muốn xem Lôi Vân Phong Bạo nhà ngươi rốt cuộc có uy thế gì!

Thân hình Thượng Cổ Thần Long phình to ra, biến dài trăm trượng, rộng hai chục trượng, như tia chớp vòng quanh bên trên Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, như cây dù to che ngàn tia chớp từ Lôi Vân Phong Bạo oanh kích.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngàn tia chớp đánh vào thân thể to lớn của Thượng Cổ Thần Long.

Xẹt xẹt! Xẹt xẹt! Xẹt xẹt!

Người Thượng Cổ Thần Long chớp lóe điện quang.

Nhưng hình như ngàn tia chớp không tạo thành thương tổn thực chất cho Thượng Cổ Thần Long. Điện quang lóe qua, Thượng Cổ Thần Long chỉ bị điện người run run, ầm ỹ vận vẹo, biểu tình ngơ ngác nhưng giây sau dường như Thượng Cổ Thần Long hấp thu tia chớp, chúng nó biến mất trên người nó.

Tia chớp biến mất, Dương Thạc cảm giác lực lượng khí huyết của Thượng Cổ Thần Long chẳng những không bị hao tổn chút gì mà còn mạnh hơn chút.

Dương Thạc bản năng lộ vẻ mặt mừng rỡ:

- Đây là ...

- Phải rồi, sinh vật thần long vốn có thể khống chế lôi điện! Thần long tiến lên đều có tai chớp lôi vân đi theo. Tia chớp có hiệu quả công kích kém nhất với thần long, thậm chí không tạo thành tổn thương cho thần long, còn bị hấp thu tăng cường lực lượng khí huyết cho nó.

Trong đầu Dương Thạc toát ra suy nghĩ.

Dương Thạc có chút hiểu biết về thần long, biết thần long là sinh vật có quan hệ khăng khít với tia chớp.

Năm đó trung tâm Yên sơn, Thượng Cổ Thần Long xuất thế cũng là sấm giạt chớp lóe.

Chẳng qua sau này Thượng Cổ Thần Long sống trong không gian thập phương cà sa của Dương Thạc, tất cả nằm trong sự khống chế của hắn, thần long hành động không thể cùng tia chớp lôi vân nữa bởi vậy hắn suýt quên thần long là một loại sinh vật thích lôi điện, có thể khống chế lôi điện.

Trong ấn tượng của Dương Thạc thì Thượng Cổ Thần Long chiến đấu, đánh nhau đều dựa vào thân thể mình.

485. Chương 471: Thực Lực Đối Đầu Với Trác Tử Dương

Chương 471: Thực lực đối đầu với Trác Tử Dương

Sự thật là dù là Lôi Điều Vương khi công kích có chứa lôi điện.

Ngoài ra Tử Thử yêu thánh, Viêm Thú yêu thánh, những cường giả thú tộc không đơn thuần dựa vào thân thể công kích. Cường giả thú tộc đều có đặc tính của riêng mình.

Thượng Cổ Thần Long là cường giả trong thú tộc, siêu cấp cao thủ cường đại nhất một đẳng cấp không thể nào chỉ biết công kích thân thể.

Thượng Cổ Thần Long có thể dựa vào lôi điện công kích, chẳng qua lúc trước nó không thể hiện.

Bây giờ Dương Thạc và Man Văn Thiên Tượng gặp phải Lôi Vân Phong Bạo, nguy hiểm bị ngàn tia chớp chém trúng nên Thượng Cổ Thần Long biến to ra, cứng rắn đỡ tia chớp cho Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng. Không ngờ Thượng Cổ Thần Long bị tổn thương cực kỳ bé nhỏ, thậm chí còn nhân họa đắc phúc, hấp thu không ít năng lượng lôi điện, tăng cường lực lượng khí huyết.

Giờ phút này, Dương Thạc mừng rỡ kêu lên:

- Hay lắm thần long, không thể tưởng được nó có bản lĩnh này.

Từ tình thế chết chắc tìm đường sống, beienr đổi bất chợt khiến Dương Thạc thấy khó tin.

Thượng Cổ Thần Long bị lôi điện đánh trúng người hơi tê rồi trở lại bình thường, cười nói với Dương Thạc:

- Ha ha ha ha ha ha! Tiểu gia, thấy sao? Không phải lão long ta vô dụng đi? Lúc này tiểu gia có thể bảo vệ tính mạng nhớ cảm ơn lão long ta.

Dương Thạc biểu tình nghiêm túc cảm ơn Thượng Cổ Thần Long:

- Thần long, đa tạ.

Dương Thạc cảm ơn không chỉ là Thượng Cổ Thần Long giúp hắn ngăn cản tia chớp, cứu một mạng. Dương Thạc cảm ơn Thượng Cổ Thần Long vì lý do khác.

Mới nãy khi tia chớp chém xuống Dương Thạc đã nghĩ mình chết chắc rồi, trước cái chết, trong lòng hắn nảy ra nhiều suy nghĩ, các loại cảm giác, hoặc là uể oải thất vọng, hoặc là sợ hãi, hoặc là hối hận không cam lòng ... Chờ khi phát hiện Thượng Cổ Thần Long ngăn cản tia chớp thì lòng Dương Thạc mừng rỡ, có cảm giác sống sót sau tai nạn.

Cảm nhận này nếu không trong sinh tử thì tuyệt đối không có khả năng cảm nhận được!

Dương Thạc thậm chí có thể rõ ràng cảm giác được, đã trải qua mới vừa rồi một phen sinh tử khiến tâm cảnh của hắn tăng lên đẳng cấp cao hơn.

Có ích lợi rất lớn cho sau này Dương Thạc tu luyện.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Trong sinh tử có nguy hiểm lớn nhưng cũng có đại lĩnh ngộ. Mới đầu rõ ràng thần long có thể nhắc nhở chúng ta, làm cho chúng ta biết nó có thể ngăn cản tia chớp, khiến chúng ta yên tâm. Nhưng nó không làm vậy, khiến chúng ta trải qua biến đổi tâm cảnh sinh tử. Thần long này đã cực khổ rồi.

Đây mới là lý do chính Dương Thạc cảm ơn Thượng Cổ Thần Long.

Nếu lúc trước Thượng Cổ Thần Long nói nó có thể ngăn cản tia chớp thì khi Dương Thạc đối mặt tia chớp không có tâm tình đối mặt chết chóc.

Có thể nói Thượng Cổ Thần Long khiến Dương Thạc cảm nhận sinh tử tấy lửa.

Dương Thạc và Thượng Cổ Thần Long liếc nhau, ngầm hiểu. Dương Thạc nhớ kỹ Thượng Cổ Thần Long phí công vì mình, đừng nhìn bình thường nó tùy tiện, không câu nệ tiểu tiết, nhưng lần này khiến hắn cảm nhận mặt tinh trí của nó.

Dù sao mọi người là bằng hữu, Dương Thạc nói cảm ơn một tiếng rồi thôi.

Giờ phút này, Man Văn Thiên Tượng mặt ngầy ra, hình như tiến vào trạng thái ngộ đạo kỳ dị. Rõ ràng mới rồi trong sinh tử Man Văn Thiên Tượng cũng cảm ngộ được nhiều.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dù Dương Thạc ở bên trên ngăn cản tia chớp nhưng trong Lôi Vân Phong Bạo tia chớp quá dày đặc. Có nhiều tia chớp lọt xuống dưới đánh vào người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng.

Nhưng một, hai tia chớp với một người một thú đẳng cấp lực lượng khí huyết hư không Vô Thánh thì gần như không bị tổn thương gì.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc trúng một tia chớp, thấy người tê dại.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, hình như thần hoàng nguyên lực trong người Dương Thạc bị kích phát, ủa ra khỏi cơ thể hắn.

Xẹt xẹt! Xẹt xẹt!

Trong thần hoàng nguyên lực lấp lóe tia chớp.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- A? Đây là ... Lôi đình đốt chước thần hoàng nguyên lực? Đúng rồi, trước kia ta có lôi đình đốt chước chân khí, hấp thu lực lượng lôi điện thì lôi đình đốt chước chân khí của ta có thể tăng lên theo tình độ nhất định. Bây giờ lôi đình đốt chước thần hoàng nguyên lực hấp thu lực lượng lôi điện, uy lực tăng lớn coi như là một loại thủ đoạn công kích.

Trước kia Dương Thạc nắm giữ lôi đình đốt chước chân khí, chẳng qua loại chân khí này có uy lực hơi yếu, bây giờ trải qua lôi điện lễ rửa tội, lôi đình đốt chước chân khí trở nên cường đại, có thể do Dương Thạc sử dụng.

Dương Thạc cảm giác đốt chước lôi đình thần hoàng nguyên lực của mình biến đổi, mắt sáng lên, trầm giọng quát với Thượng Cổ Thần Long:

- Thần long, lại khiến vài tia chớp đánh trúng ta đi!

Mới nãy một tia chớp trong Lôi Vân Phong Bạo đánh trúng Dương Thạc, hắn cảm giác mình hấp thu nhiều năng lượng lôi đình, sau đó trong thần hoàng nguyên lực lượn lờ điện quang, tăng mạnh uy thế.

Vốn Dương Thạc ít khi sử dụng đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực.

Hai hiệu quả phụ có lẽ có chút tác dụng với Võ Thánh bình thường, nhưng bí pháp này cấp thấp.

Lúc đầu Dương Thạc lĩnh ngộ ra thì hữu dụng, bây giờ đối với cường giả tứ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh gần như không thể tạo ra uy hiếp thực chất.

Cùng lắm là sau khi Dương Thạc giết tứ trọng lôi âm Võ Thánh thì triển ra đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực đốt thân hình đối phương thành tro, có tác dụng quét dọn chiến trường.

Bây giờ sau khi hấp thu lực lượng lôi đình trong Lôi Vân Phong Bạo, Dương Thạc rõ ràng cảm giác được đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực của mình tăng uy lực nhiều. Dương Thạc có cảm giác nếu như mình có thể tiếp tục hấp thu những hơi thở lôi đình thì đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực sẽ còn tăng mạnh nữa. Rất có thể từ bí pháp cấp thấp thăng cấp đến cao đoạn bí pháp, có tác dụng nhất định với siêu cấp cường giả từ tứ trọng lôi âm Võ Thánh trở lên.

Bởi vậy bây giờ Dương Thạc lập tức muốn bị lôi điện oanh kích tiếp, hấp thu hơi thở lôi đình trong Lôi Vân Phong Bạo.

Lôi điện bên trên đều bị Thượng Cổ Thần Long che hết:

- Tiểu gia có thể chịu được không?

Nghe Dương Thạc muốn bị sét đánh, Thượng Cổ Thần Long hỏi trước.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ừm!

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Yên tâm, một hai lôi điện chưa thể gây tổn thương cho ta.

Nói đến cùng thì Dương Thạc có lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Võ Thánh, có lẽ không thể thừa nhận mấy trăm, hàng ngàn lôi điện nhưng hai, ba lôi điện chưa thể tổn thương hắn được, cùng lắm là làm hắn thấy tê tê.

- Nếu vậy thì tiểu gia, người cẩn thận chút.

Thượng Cổ Thần Long nói xong lắc người.

Thượng Cổ Thần Long vốn ở trên đầu Dương Thạc che kín không kể hở, đỡ mọi lôi điện.

Giờ Thượng Cổ Thần Long hơi vặn người lộ chút khe hở, lôi điện trong Lôi Vân Phong Bạo còn có một ít thông qua khe hở đánh xuống Dương Thạc.

Dương Thạc lắc người, không phải né tránh lôi điện mà là nghiêng đón.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Liên tiếp ba lôi điện cùng đánh vào người Dương Thạc.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Trong khoảnh khắc Dương Thạc dựng đứng lông tơ toàn thân.

Cảm giác tê dại khó tả lan khắp người Dương Thạc, có thể nói cực kỳ khó chịu. Dương Thạc cắn chặt răng, kiềm giữ tâm cảnh, chịu đựng cảm giác cực kỳ khó chịu này.

486. Chương 472: Chí Bảo, Hư Không Chi Tinh!

Vô Tận Thần Công

Chương 472: Chí bảo, hư không chi tinh!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Những điện quang chạy tới lui khắp người Dương Thạc, ủa vào kinh mạch của hắn, một phần tán đi, còn một phần nhỏ đi vào thần hoàng nguyên lực, chậm rãi dung hợp.

- Cơ thể của ta là lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh.

- Dù vậy thì bị lôi điện công kích vẫn thấy toàn thân tê dại, khó chịu vô cùng. Vô giả bình thường, mạnh như Dương Thiên, lực lượng khí huyết không đạt được hư không Vô Thánh chi cảnh, nếu gặp phải lôi điện công kích như vậy chắc sẽ bị ảnh hưởng lớn hơn.

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Tiếp tục hấp thu.

- Chờ khi thần hoàng nguyên lực của ta hấp thu đủ lực lượng lôi điện, lúc đó ta thi triển ra lôi đình đốt chước thần hoàng nguyên lực dù gặp phải Dương Thiên cũng sẽ khiến hắn bị thương.

Dương Thạc nghĩ tới đây không chút lùi bước, do dự, tiếp tục chịu lôi điện công kích, tiếp tục hấp thu hơi thở lôi điện, dung nhập vào thần hoàng nguyên lực của mình.

Mười tia chớp ...

Hai mươi, ba mươi, sáu mươi lôi điện.

Trong phút chốc hàng trăm lôi điện đánh vào người Dương Thạc, khiến hắn hấp thu nhiều hơi thở lôi điện.

Ban đầu bị lôi điện đánh trúng một lần là Dương Thạc cực khó chịu, đến cuối cùng, mỗi lần bị lôi điện công kích là hắn cảm giác dễ chịu hơn lần trước bị lôi điện đánh trúng. Một phần do Dương Thạc dần thói quen loại cảm giác này, nhưng còn có một nguyên nhân khác, đó là sau khi hấp thu nhiều hơi thở lôi điện, thần hoàng nguyên lực của Dương Thạc mang theo lực lượng lôi điện ngày càng lớn. Lôi điện oanh kích mang đến ảnh hưởng ngày càng yếu cho Dương Thạc.

Ban đầu người Dương Thạc ít có điện, bị đánh trúng đương nhiên cực kỳ khó chịu.

Nhưng bây giờ thân thể Dương Thạc chứa nhiều lực lượng lôi điện, bản thân là điện thể, dưới loại tình huống này gặp lôi điện oanh kích dĩ nhiên sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì cho hắn.

Tiếp tục oanh kích!

Tiếp tục oanh kích!

Ba trăm lôi điện ...

Năm trăm lôi điện ...

- Thần long, làm cho càng nhiều lôi điện oanh kích ta, một lần tới mười lôi điện đi!

Dương Thạc cảm giác lôi điện ảnh hưởng hắn ngày càng nhỏ, mỗi lần bị oanh kích, hấp thu năng lượng lôi điện càng ít hơn.

Dương Thạc dứt khoát khiến Thượng Cổ Thần Long tăng độ lôi điện oanh kích.

Một lúc khiến mười lôi điện oanh kích mình.

- Được rồi, tiểu gia, cẩn thận!

Giờ phút này, Thượng Cổ Thần Long không khách sáo nữa, trực tiếp thả ra nhiều lôi điện đánh tới trước mặt Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc bị cùng lúc mười lôi điện đánh trúng, người mạnh run lên.

Ngay sau đó, mặt Dương Thạc toát ra sự hưng phấn.

Bởi vì Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được mười lôi điện cùng oanh kích, thân thể hắn có thể hấp thu càng nhiều lực lượng lôi điện, hiệu quả tăng mạnh.

- Thần long, khiến ba mươi lôi điện cùng đến oanh kích ta đi!

- Làm cho năm mươi lôi điện cùng oanh kích ta!

Dương Thạc liên tục tăng độ mạnh lôi điện oanh kích.

Một ngàn lần, một vạn lần, mười vạn lần.

May mà trong Lôi Vân Phong Bạo không thiếu lôi điện, lúc dày đặc nhất thì một giây đánh ra vài ngàn lôi điện. Bởi vậy dù Dương Thạc chịu đựng mười vạn lôi điện oanh kích nhưng không phải chờ đợi bao lâu. Tuy nhiên, Dương Thạc tốn hơn mười canh giờ mới nhận xong mười vạn lôi điện oanh kích.

- Tiểu gia, thôi thì lão long ta không phòng hộ cho ngươi, khiến Lôi Vân Phong Bạo trực tiếp oanh kích ngươi đi. Thực lực bây giờ của ngươi hoàn toàn có thể trực tiếp thừa nhận Lôi Vân Phong Bạo oanh kích.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong Lôi Vân Phong Bạo, từng đợt lôi điện không ngừng đánh vào người Dương Thạc.

Lại bốn, năm canh giờ qua đi.

Dương Thạc thở hắt ra:

- Phù.

- Lôi điện trong Lôi Vân Phong Bạo gần như không ảnh hưởng ta chút nào, ta không thể hấp thu lực lượng lôi điện thêm nữa. Nói cách khác bây giờ thần hoàng nguyên lực trong người ta ẩn chứa năng lượng lôi điện đủ ngang ngửa với các lôi điện này.

Dương Thạc cảm giác rõ ràng thân thể của mình hoàn toàn không chịu lôi điện trong Lôi Vân Phong Bạo ảnh hưởng.

Cái này chứng minh Dương Thạc có điện lượng hoàn toàn giống với lôi điện trong Lôi Vân Phong Bạo.

- Đốt chức lôi đình thần hoàng nguyên lực!

Dương Thạc khê quát, đánh ra một đấm.

Ầm vang!

Răng rắc!

Thần hoàng nguyên lực theo cánh tay bên trái ra.

Một tia chớp từ thần hoàng nguyên lực bắn ra, tia chớp kia hoàn toàn giống với uy lực của Lôi Vân Phong Bạo.

Dương Thạc cảm nhận uy lực của đốt chức lôi đình thần hoàng nguyên lực, lòng vô cùng vui sướng:

- Đốt chức lôi đình thần hoàng nguyên lực của ta quả nhiên tăng mạnh, bây giờ ta thúc dục thần hoàng nguyên lực, trực tiếp mang theo lôi điện công kích, cho dù là ngũ trọng lôi âm Võ Thánh như Dương Thiên cũng sẽ bị tổn thương lớn.

- Chậc chậc chậc, tiểu gia, ngươi cũng dữ thật, mười mấy canh giờ đã hoàn toàn hấp thu hơi thở lôi điện, bây giờ thân thể của ngươi là một đoàn Lôi Vân Phong Bạo loại nhỏ.

- Ha ha ha ha ha ha! Nếu như lại gặp Thượng Cổ Long Hoàng kia, ta và ngươi trực tiếp thúc dục thần hoàng nguyên lực, dùng lực lượng lôi điện trong thần hoàng nguyên lực oanh kích tiểu tử đó chắc hẳn sẽ sợ chết khiếp.

Thượng Cổ Thần Long tặc lưỡi cảm thán, hưng phấn cười.

Lúc trước ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long cùng nhau vây công Thượng Cổ Long Hoàng, cuối cùng không thể giết chết Thượng Cổ Long Hoàng. Dù đó là vì Thượng Cổ Long Hoàng có bí pháp chạy trốn cường đại nhưng nguyên nhân quan trọng nhất là Dương Thạc và hai mãnh thú không có thủ đoạn mạnh mẽ gì tạo thành thương tổn thực chất cho Thượng Cổ Long Hoàng.

Ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long chỉ dựa vào lực lượng khí huyết đánh bừa với Thượng Cổ Long Hoàng.

Bây giờ đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực của Dương Thạc tăng vọt, có thể tạo thành trọng thương cho ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, nói cách khác hiện nay Dương Thạc đã có bí pháp loại công kích có thể uy hiếp Thượng Cổ Long Hoàng.

Dương Thạc mà đánh nhau với Thượng Cổ Long Hoàng thì gã tuyệt đối không thoải mái như trước nữa.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực này tuy có hiệu quả công kích không tệ nhưng cùng lắm là gây rắc rối đôi chút cho ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, nếu muốn uy hiếp tính mạng ngũ trọng lôi âm Võ Thánh thì nó vẫn chưa đủ.
- Nhưng mặc kệ như thế nào, có thể tăng tiến là tốt rồi.
- Dù không uy hiếp được ngũ trọng lôi âm Võ Thánh nhưng đối với tứ trọng lôi âm Võ Thánh cỡ Trác Tử Dương thì chắc hiệu quả rất rõ rệt.
- Lúc trước ta đối mặt tứ trọng lôi âm Võ Thánh Trác Tử Dương căn bản không phải đối thủ của bọn họ. Bây giờ có được đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực, nói vậy là ta đã có thực lực đối đầu với họ.

Dương Thạc lẩm bẩm, hai mắt tỏa ánh sáng, tràn đầy chiến ý.

- Bây giờ ta ở trong Thiên Hoàng Điện, không biết đám Trác Tử Dương có đến không.
- Tóm lại ở khu trung tâm này có cơ hội lớn chạm mặt cùng đám người Trác Tử Dương, khi đó ta có thể thử xem bọn họ đỡ được đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực của ta không.

Trước đó Dương Thạc ngay mặt đánh cùng Trác Tử Dương hoàn toàn yếu thế.

Dựa vào đánh lén có lẽ có thể giết chết cao thủ như Trác Tử Dương, hoặc là dựa vào Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long trợ giúp cũng ổn định ngăn chặn cường giả đẳng cấp cỡ Trác Tử Dương. Nhưng chỉ tính thực lực của Dương Thạc thì hẳn mới tương đương với tứ trọng lôi âm Võ Thánh, kém xa cường giả như Trác Tử Dương.

487. Chương 473: Tự Bạo, Nổ Nát Hư Không Thông Đạo!

Chương 473: Tự bạo, nổ nát hư không thông đạo!

Dương Thạc kinh ngạc nhìn đằng trước.

Chỉ thấy đằng trước xa xa có một cái hố đen to lớn, lôi vân cuộn cuộn như chui ra khỏi hố đen.

Dương Thạc lẩm bẩm:

- Đây là tận cùng Lôi Vân Phong Bạo?

Thượng Cổ Thần Long nói:

- Tiểu gia, chỗ kia đúng là tận cùng Lôi Vân Phong Bạo. Lôi vân cuộn cuộn trong Thiên Hoàng Điện đều bắt đầu từ bên kia. Lúc trước lão long ta đã nói rồi, Lôi Vân Phong Bạo bên trong chắc là thượng cổ Nhân Hoàng hoặc là Phật tổ lợi dụng đại bí pháp đã thông một cái hư không thông đạo, theo Dòng hải dẫn đường tới đây. Nói cách khác hố đen bên kia là một hư không thông đạo.

Dương Thạc nghiêm túc hỏi:

- Bên kia chính là hư không thông đạo?

Dương Thạc nói:

- Thần long, dù bên kia là hư không thông đạo thì sao? Dù chúng ta thông qua hư không thông đạo cùng lắm là rời khỏi Thiên Hoàng Điện tới chỗ nào đó ở đông hải. Chúng ta tới Thiên Hoàng Điện là để tìm kiếm bí bảo, bí tịch, không cần để ý mấy hư không thông đạo này.

Thượng Cổ Thần Long cười nói:

- Tiểu gia có điều không biết.
- Hư không thông đạo không phải có lực lượng, đạt tới đẳng cấp hư không Vô Thánh là đã thông được.

Thượng Cổ Thần Long trầm giọng nói:

- Muốn đã thông hư không thông đạo không khó, nhưng muốn duy trì một hư không thông đạo cần dùng một số bí bảo cường đại. Thật ra duy trì một hư không thông đạo cần một khối hư không chi tinh.

Dương Thạc lặp lại bốn chữ:

- Hư không chi tinh?

Dù Dương Thạc không biết hư không chi tinh rốt cuộc là cái gì, nhưng hẳn bản năng cảm thấy thứ này không kém gì hư không thạch.

Thượng Cổ Thần Long chậm rãi nói:

- Hư không chi tinh là từ năm khối hư không thạch dựa theo quy luật nhất định tổ thành. Tác dụng của hư không chi tinh là đã thông một hư không thông đạo. Một vị cường giả võ đạo đi vào hư không Vô Thánh chỉ cảnh rồi muốn rời khỏi thế giới này, đến thế giới khác phải có được một khối hư không chi tinh! Lúc trước, ta và người có hai khối hư không thạch nhưng cách một khối hư không chi tinh rất xa, chưa thể đã thông một thông đạo đi vào thế giới khác. Bây giờ trong Chân Võ Môn này, bên kia hư không thông đạo chắc tồn tại một khối hư không chi tinh.

Thượng Cổ Thần Long kể ra cách sử dụng hư không chi tinh cho Dương Thạc nghe.

Dương Thạc nghe Thượng Cổ Thần Long giải thích xong biểu tình nghiêm túc.

- Hư không chi tinh sao?

- Có thứ này mới đã thông hư không thông đạo, là thứ không thể thiếu để tiến vào thế giới khác? Thì ra là thế, lúc trước ta chỉ biết hư không thạch là thứ quan trọng đi vào hư không Vô Thánh, không ngờ sau khi vào hư không Vô Thánh chưa thể dễ dàng vào thế giới khác, còn cần một khối hư không chi tinh.

Dương Thạc nhìn hư không thông đạo trước mắt, đôi mắt sáng ngời.

Hư không chi tinh, cần năm khối hư không thạch dựa theo quy luật nhất định tổ hợp thành.

Một khối hư không thạch đã vô vàn khó khăn chứ nói chi là năm khối?

Dù Dương Thạc hiện có hai khối hư không thạch nhưng kêu hắn đi tìm hư không thạch thứ ba gần như là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Đang trước, trong hư không thông đạo đi thông đông hải có một khối hư không chi tinh.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu như có được một khối hư không chi tinh này thì dù không lấy được báu vật gì khác trong Thiên Hoàng Điện cũng đáng giá.

Cực kỳ nguy hiểm thường kèm theo đại kỳ ngộ.

Nguyên lý rất đơn giản, vì muốn chế tạo siêu nguy hiểm cần phải dùng đến tài liệu cực kỳ quý giá. Ví dụ chế tạo một cơ quan bắn tên nếu dùng ba cấp thần binh thì không thể bị thương cường giả như Dương Thạc. Nguy hiểm này không phải không cho Dương Thạc được ích lợi, nếu dùng ngũ cấp thần binh, thậm chí trên nữa thì cơ quan này cực kỳ nguy hiểm với hắn nhưng một khi tránh thoát khỏi cơ quan, Dương Thạc có thể được đến mũi tên ngũ cấp thần binh, đây là đại kỳ ngộ.

Trong Thiên Hoàng Điện có lẽ không có í bảo, pháp khí Nhân Hoàng để lại.

Nhưng tận cùng Lôi Vân Phong Bạo, trong hư không thông đạo vốn có chí bảo hư không chi tinh.

- Tiểu gia, chúng ta nhất định phải có hư không chi tinh.

Mắt Thượng Cổ Thần Long sáng ngời, lên tiếng:

- Qua thôn này là không còn chỗ trọ!

Trong không gian thập phương cà sa, giọng Dương Dịch vang lên:

- Thiếu gia, thần long nói đúng.

Dương Dịch ở trong không gian thập phương cà sa có thể biết chuyện xảy ra, cũng biết hiện tại Dương Thạc gặp hư không thông đạo.

- Thiếu gia, hư không chi tinh rất khó đạt được, trong vạn năm văn minh nhân đạo từng xuất hiện bảy, tám vị cường giả sơ bát vô đạo, bọn họ không lập tức vào thế giới khác. Có một số chính là bởi vì khuyết thiếu hư không chi tinh, ở thế giới này mấy chục năm, thậm chí là mấy trăm năm mới lấy đủ hư không chi tinh mở hư không thông đạo rồi đi.

Dương Dịch nói:

- Có một vị hư không Vô Thánh vẫn không có hư không chi tinh, chờ đợi tám trăm năm, lại một vị sơ bát vô đạo sinh ra, tập hợp lực lượng hai hư không Vô Thánh mới miễn cưỡng gom đủ năm khối hư không thạch ngưng tụ thành một khối hư không chi tinh, cuối cùng mới đã thông thông đạo, hai hư không Vô Thánh cùng nhau rời khỏi thế giới này.

Chuyện xưa có ghi chép hết trong điển tịch Thiên Âm Môn.

Những điều này nói lên hư không chi tinh là thứ rất hiếm có.

Bỏ lỡ lúc này nếu lại muốn tìm hư không thạch gom đủ ra một khối hư không chi tinh là vô cùng khó khăn.

- Hơn nữa, thiếu gia, hiện thời đại này là một thời đại mạnh mẽ rộng lớn từ nhân đạo văn minh tới nay. Tuyệt đối sẽ có vô số cao thủ đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh. Những cao thủ này đều cần hư không chi tinh. Cho nên, ở thời đại này, hư không chi tinh rất cần thiết.

Dương Dịch tiếp tục bảo:

- Chúng ta lấy khối hư không chi tinh này cho dù không để mình sử dụng thì có thể trao đổi thứ mình cần với cường giả khác.

Thời đại hiện nay thật là thời đại mạnh mẽ vạn năm qua của nhân đạo văn minh.

Rất nhiều cao thủ đều có khả năng đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh.

Như Dương Thạc, bản thân ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, những cao thủ Thiên Âm Môn đều có khả năng nhất định ở tương lai đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh.

Những cao thủ khác như Dương Thiên gần như chắc chắn có thể đi vào cảnh giới hư không Vô Thánh.

Thần Quý Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương cũng không kém bao nhiêu.

Còn lại cao thủ đẳng cấp như Trác Tử Dương, Càn ngọc Long cũng có cơ hội rất lớn.

Nhiều cường giả siêu cấp như vậy nếu cùng vào hư không Vô Thánh chi cảnh, muốn rời khỏi thế giới này thì cần nhiều hư không chi tinh.

Vốn hư không chi tinh, hư không thạch là tài nguyên rất khó sinh thành, bây giờ mọi người đều cần, chúng nó trở nên đắt đỏ.

Dương Thạc nhanh chóng đặt quyết định:

- Chắc hư không thạch là loại khoáng thạch khó thể tái sinh. Có lẽ vạn năm trước có nhiều hư không thạch nhưng bây giờ trải qua các đời hư không Vô Thánh khai quật, hư không thạch trên đời không còn bao nhiêu. Bây giờ quyết phải có thứ ở tận cùng Lôi Vân Phong Bạo.

Hư không thạch là tài nguyên khó thể tái sinh, theo thời gian trôi qua hiển nhiên sẽ càng ngày càng ít.

488. Chương 474: Ba Khối Hư Không Thạch, Con Đường Duy Nhất Đó

Vô Tận Thần Công

Chương 474: Ba khối hư không thạch, con đường duy nhất đó

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Vạn năm trước có nhiều hư không thạch, Nhân Hoàng, Phật tổ không chỉ có một khối, nếu không thì bọn họ không thể nào lãng phí hư không chi tinh trong Thiên Hoàng Điện, dùng nó dẫn đường Lôi Vân Phong Bạo thủ hộ Thiên Hoàng Điện.

Đến cận đại thì hư không thạch càng ngày càng ít, thậm chí xuất hiện chuyện xấu hổ như hai vị hư không Vô Thánh tập hợp lực lượng gom ra một khối hư không chi tinh.

Bây giờ khối hư không chi tinh này gần trong gang tấc, dĩ nhiên Dương Thạc sẽ không từ bỏ.

- Lấ hư không chi tinh đó vào tay.

Dương Thạc và Thượng Cổ Thần Long liếc nhau, một người một con rồng có cùng suy nghĩ.

- Đi!

Không có nửa phần chần chờ, một người một con rồng lập tức hành động.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long vọt nhanh như chớp hướng hư không thông đạo.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Càng tới gần hư không thông đạo thì Lôi Vân Phong Bạo xung quanh càng gắt gao. Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long gặp gặp lôi điện công kích càng là dày đặc. Chẳng qua dù là Thượng Cổ Thần Long hay Dương Thạc không thêm e ngại lôi điện công kích, chúng nó đánh vào người bọn họ như gãi ngứa ột người một con rồng.

Trong phút chốc một người một con rồng đã tới trước hư không thông đạo.

Thượng Cổ Thần Long tới gần hư không thông đạo, lớn tiếng nói với Dương Thạc:

- Tiểu gia, phát động công kích mạnh nhất đánh vào hư không thông đạo này đi, chỉ cần có thể nổ nát nó thì khối hư không chi tinh kia sẽ rớt ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, Thượng Cổ Thần Long mạnh quất đuôi vào hư không thông đạo.

Răng rắc!

Hư không thông đạo bị thần long oanh kích phát ra tiếng giòn vang, khẽ run nhưng không sụp đổ ngay.

Dù sao hư không thông đạo có thể chịu được Lôi Vân Phong Bạo, cho nó thuận lợi thông qua đủ chứng minh cực kỳ cứng cỏi. Lấy lực lượng hiện tại của Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long muốn dễ dàng nổ nát nó là khó khăn rất lớn.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lập tức lấy ra thần long liệt khôn đao chém vào hư không thông đạo.

Keng keng keng!

Tiếng ngân giòn vang.

Hư không thông đạo vẫn không chút sút mẻ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Keng keng keng!

Dương Thạc và Thượng Cổ Thần Long không ngừng oanh kích hư không thông đạo, chẳng qua vì hư không thông đạo quá cứng cỏi, oanh kích nửa ngày không có hiệu quả gì.

Dương Thạc nhíu chặt mày nói:

- Cái này ... Thật rắc rối.

- Tiểu gia, nếu không được thì lão long ta chia ra một nửa lực lượng khí huyết trực tiếp vào hư không thông đạo tự bạo, không tin hư không thông đạo chịu được uy lực lão long ta tự bạo!

Giờ phút này, Thượng Cổ Thần Long nổi điên, muốn tự bạo một nửa lực lượng khí huyết của mình nổ hư không thông đạo.

Lực lượng khí huyết của Thượng Cổ Thần Long đạt tới đẳng cấp hư không Vô Thánh.

Thân thể đẳng cấp hư không Vô Thánh tự bạo, chắc chắn hư không thông đạo chẳng thể chống đỡ được.

Sự thật là nếu vì được đến một khối hư không chi tinh, dù Thượng Cổ Thần Long tự bạo một nửa lực lượng khí huyết cũng hoàn toàn đáng giá. Dù sao Thượng Cổ Thần Long có thể thông qua cắn nuốt mảnh thú khác bù lại phần lực lượng khí huyết tự bạo bị mất đi.

Nhưng Dương Thạc vội lắc đầu, nói:

- Tự bạo sao? Không thể!

Dương Thạc lên tiếng:

- Người tự bạo thì được nhưng nên biết bây giờ chúng ta ở trong Thiên Hoàng Điện trung tâm Nhân Hoàng huyết. Nói không chừng tương lai sẽ gặp nguy hiểm gì, người tự bạo một nửa lực lượng khí huyết, giảm mạnh thực lực, lỡ như chúng ta gặp phải Dương Thiên sẽ rất bị động, khi đó bị Dương Thiên bắt lấy cơ hội giết chúng ta thì dù có được nhiều hư không chi tinh cũng vô ích.

- Muốn tự bạo thì hãy khiến Cửu Dương chân thân của ta tự bạo.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Cửu Dương chân thân tự bạo ít nhất có thể ngưng tụ lại ngay, dù nói về lực lượng khí huyết thì Cửu Dương chân thân không thể sánh bằng một nửa khí huyết của người. Nhưng thân hình ngũ cấp thần binh tự bạo, chưa chắc hư không thông đạo chịu được.

Tiếp theo Dương Thạc khẽ quát:

- Đi!

Vù vù vù vù vù!

Cửu Dương chân thân chợt xuất hiện lao hướng hư không thông đạo.

Ngay sau đó, Cửu Dương chân thân xuất hiện trong hư không thông đạo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc khổng chế Cửu Dương chân thân nổ tung trong hư không thông đạo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Năng lượng mạnh mẽ lan tràn.

Quan trọng nhất là lớp da lân giáp màu đen của Cửu Dương chân thân đều là ngũ cấp thần binh. Cửu Dương chân thân tự bạo như vô số mũi tên ngũ cấp thần binh bắn ra từ bên trong hư không thông đạo đập vào hư không thông đạo.

Két két két! Két két két!

Trên hư không thông đạo xuất hiện nhiều khe nứt, lung lay sắp sụp.

- Chính lúc này!

- Tiểu gia, thêm sức nữa!

Thượng Cổ Thần Long hét to, thân hình to lớn quát mạnh vào hư không thông đạo. Giờ phút này, Thượng Cổ Thần Long bùng phát ra lực lượng mạnh nhất, muốn là cộng rơm cuối cùng đè lặc đả đập nát hư không thông đạo.

Thượng Cổ Thần Long mạnh trùng kích, lực lượng bùng phát cực kỳ mạnh mẽ.

Giờ phút này, có thể nói Thượng Cổ Thần Long không hề giữ lại, oanh kích ra lực lượng khí huyết dù không hao tổn nhiều nhưng gần như phát hết khí lực, sau kích này sẽ phải suy yếu một thời gian rất dài.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thân hình cực kỳ thon dài của Thượng Cổ Thần Long mạnh đập vào hư không thông đạo.

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang.

Hư không thông đạo lại nứt ra, lung lay sắp sụp.

Dù hư không thông đạo đã lung lay nhưng Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long không ngờ là hư không thông đạo cực kỳ cứng rắn, không hoàn toàn vỡ vụn, vẫn giữ nguyên hình dạng.

Thấy hư không thông đạo không bị sụp đổ, Thượng Cổ Thần Long không biết nói gì, hét to:

- Tổ cha nó, cái này cứng quá đáng đi? Tiểu gia, lão long ta hết sức rồi, bây giờ hết cách, đành nhờ vào người!

Thượng Cổ Thần Long cổ vũ Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lúc này Dương Thạc bùng nổ lực lượng mạnh nhất của mình, tay cầm thần long liệt khôn đao oanh kích hư không thông đạo.

Vù vù vù vù vù!

Trong hư không thông đạo, Cửu Dương chân thân lại ngưng tụ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mỗi lần Cửu Dương chân thân ngưng tụ, chưa hoàn toàn ổn định liền tự bạo, lực lượng mạnh mẽ đánh sâu vào hư không thông đạo.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tự bạo, ngưng tụ, ngưng tụ, tự bạo, giờ phút này Dương Thạc đã nổi điên, chỉ chốc lát đã tự bạo vô số lần.

Mất thấy hư không thông đạo đến bây giờ chưa nổ tung, Dương Thạc cắn răng vùng tay, không gian thập phương cà sa xé mở.

- Man Văn, xuất hiện đi!

- Grao grao grao grao grao!

Thân hình vô cùng khổng lồ của Man Văn Thiên Tượng lập tức vọt ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Man Văn Thiên Tượng đập mạnh vào hư không thông đạo.

Hai ngà voi vô cùng to lớn đâm vào hư không thông đạo.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, sóng âm bắn ra từ không gian thập phương càn sa trùng kích hư không thông đạo.

Đại thần âm linh đang, âm ba công kích!

Két két két!

Đại thần âm linh đang phát ra một kích sóng âm, đó mới là cọng cỏ cuối cùng dè dặt. Khi sóng âm tiếp xúc với hư không thông đạo thì hư không thông đạo phát ra tiếng giòn vang, hư không thông đạo không chống đỡ được nữa, như cây kim đâm vào bong bóng, bùm một tiếng vỡ ra từng tấc.

489. Chương 475: Lại Hấp Thu, Chân Chính Đốt Chước Lôi Đình Thần Hoang Nguyên Lực!

Vô Tận Thần Công

Chương 475: Lại hấp thu, chân chính đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Man Văn, trở về!

Ngay sau đó, Dương Thạc lập tức khổng chế không gian thập phương càn sa thu Man Văn Thiên Tượng trở về.

Man Văn Thiên Tượng mới chạy ra phát động công kích xung quanh có ít nhất ngàn lôi điện đánh vào người nó, oanh kích thân thể nó tê dại, cơ hồ hoàn toàn mất đi tri giác. Nếu không phải Dương Thạc nhanh tay lập tức bỏ Man Văn Thiên Tượng vào lại không gian thập phương càn sa thì e rằng nó đã mất mạng.

Mặc dù bị bắt trở về nhưng Man Văn Thiên Tượng muốn lặn lội lại không phải chuyện trong giây lát.

Giờ phút này, Dương Thạc không rảnh để ý Man Văn Thiên Tượng.

Dương Thạc nhìn chăm chăm vào hư không thông đạo sụp đổ.

Thượng Cổ Thần Long vội nói:

- Tiểu gia, phải hết sức cẩn thận, hư không thông đạo vỡ nát, hư không chi tinh sẽ hiện ra ngay. Nếu lúc này bị người đánh lén, cướp đi thành quả thắng lợi của chúng ta thì không hay.

Vù vù vù vù vù!

Thượng Cổ Thần Long lắc người cảnh giới xung quanh.

Mới nãy Thượng Cổ Thần Long đánh một kích đã tiêu hao hết lực lượng của mình, không thể mau chóng hồi phục.

May là ở trong Lôi Vân Phong Bạo, một đợt lôi điện đánh vào người Thượng Cổ Thần Long giúp nó hồi phục vài phần sức lực. Thượng Cổ Thần Long có sức liền một bên nhắc nhở Dương Thạc một bên cảnh giới.

- Ủm!

Dương Thạc biểu tình nghiêm túc chú ý hư không thông đạo không ngừng vỡ vụn, cảnh giác tình huống xung quanh.

- Sắp ra rồi!

Chớp mắt hư không thông đạo sẽ vỡ nát hết.

Khi hư không thông đạo hoàn toàn sụp đổ, một hòn đá cỡ nắm tay, tỏa ra ánh sáng bảy sắc cực kỳ huyền lệ vèo một tiếng bắn tới trước mặt Dương Thạc.

- Hư không chi tinh sao? Bắt lấy nó!

Dù tốc độ của tảng đá rất nhanh nhưng vẫn chậm hơn Dương Thạc một chút, biểu tình hẩn nghiêm túc, động tác nhanh chóng, trong phút chốc đuổi kịp hòn đá, một tay chớp bắt chặt hòn đá tỏa ánh sáng rực rỡ.

Dương Thạc bắt được hòn đá, vui mừng kêu lên:

- Vào tay!

Thượng Cổ Thần Long cũng lộ vẻ mặt vui mừng:

- Tiểu gia lấy được rồi?

- Ủa?

Nhưng dù Dương Thạc chớp hư không chi tinh vào tay, giây sau hẩn nhú mảy.

Két két két! Két két két!

Bởi vì Dương Thạc vô cùng rõ ràng cảm nhận hư không chi tinh bị hẩn nắm phát ra tiếng vang nho nhỏ, hình như hư không chi tinh có vài khe nứt.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Hư không chi tinh cỡ nắm tay nổ tung biến thành vài mảnh.

Vài phần này mỗi phần cỡ một phần năm hư không chi tinh. Khi nổ tung thì năm phần trưởng to ra, mỗi khối cỡ nắm tay toát ra luồng sáng chín sắc, giống y như hai khối hư không thạch của Dương Thạc.

Dương Thạc kinh ngạc nói:

- Biến thành năm khối hư không thạch?

Dương Thạc biết hư không chi tinh vốn do năm khối hư không thạch cấu thành, bây giờ hư không chi tinh biến thành năm khối hư không thạch dường như rất bình thường.

Tuy nhiên ...

Ngay sau đó, khiến Dương Thạc buồn bực là trong năm khối hư không thạch có hai cái lại phát ra tiếng răng rắc, lại nổ, trong phút chốc hóa thành một chùm bột mịn, biến mất ở giữa không trung.

- Hoàn toàn vỡ?

Mất thấy hai khối hư không thạch nát, Dương Thạc đau lòng.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lắc người, vội bắt lấy ba khối hư không thạch còn lại.

- Tiểu gia, còn lại ba khối hư không thạch?

Thấy Dương Thạc lấy ba khối hư không thạch, Thượng Cổ Thần Long thở phào. Chờ Dương Thạc cất ba khối hư không thạch vào không gian thập phương cả sa thì Thượng Cổ Thần Long mới hoàn toàn thả lỏng xuống, không cần lúc nào cũng lo sẽ có người xuất hiện cướp đi hư không thạch.

Giờ phút này, Dương Thạc lòng nhỏ máu:

- Sao chỉ còn có ba khối, tiếc có hai khối bị vỡ.

Thượng Cổ Thần Long lên tiếng:

- Được rồi, tiểu gia, được ba khối hư không thạch là tốt lắm rồi.

Thượng Cổ Thần Long giải thích rằng:

- Tiểu gia, người cho là đánh nát này hư không thông đạo có thể được đến một khối hư không chi tinh sao? Cơ bản không có khả năng. Dù sao hư không chi tinh đã bị sử dụng, dẫn thông một hư không thông đạo sẽ bị hao tổn nhất định. Chúng ta đánh nát này hư không thông đạo, tương đương là thu về lợi dụng, một khối hư không chi tinh khi thu về có thể còn lại ba khối hư không thạch đã rất tốt, có khi không được cả hai khối.

Thượng Cổ Thần Long nói:

- Đó là lý do vì sao hư không thạch càng ngày càng ít.

- Vậy sao?

Nghe Thượng Cổ Thần Long giải thích, Dương Thạc gật gù, cảm thấy rất có lý.

Sử dụng hư không thông đạo một lần tất nhiên là bị hao tổn, lại thu về lợi dụng khó giữ đầy đủ được. Gần như mỗi một khối hư không thông đạo đều như vậy.

Sử dụng một lần hao tổn hai, ba khối hư không thạch, bởi vậy hư không thạch trên đười này mới có thể càng ngày càng ít.

Như năm đó Nhân Hoàng sử dụng một khối hư không chi tinh dẫn thông hư không thông đạo rời khỏi thế giới này. Hậu nhân đánh nát thông đạo là được đến hư không thạch.

Sau đó lại có hậu nhân đi vào hư không Võ Thánh chi cảnh lại gom ra một khối hư không chi tinh dẫn thông hư không thông đạo.

Nhưng mà lại có hậu nhân đánh nát thông đạo, thu về hư không thạch ...

Cứ thế luân hồi, hư không thạch bị hao tổn.

Có lẽ sẽ có người bảo nếu Nhân Hoàng dẫn thông một hư không thông đạo đi thông thế giới khác thì cứ giữ thông đạo đó, chờ hậu nhân tu luyện đến hư không Võ Thánh, trực tiếp đi qua thế giới khác là được.

Thế thì cũng được.

Nhưng sự thật là khó thực hành.

Nên biết rằng ngàn năm mới sinh ra một hư không Võ Thánh.

Trong ngàn năm có lẽ sẽ xảy ra vô số biến cố.

Ví dụ một vài ngũ trọng lôi âm Võ Thánh sẽ trước tiên đánh nát thông đạo được đến hư không thạch. Kể từ đó, tương lai có ai đi vào hư không Võ Thánh chi cảnh thì ngũ trọng lôi âm Võ Thánh có thể dùng hư không thạch đầu cơ trục lợi đổi báu vật với hư không Võ Thánh.

Con người đều là ích kỷ, võ giả cũng không ngoại lệ.

Bởi vậy chỉ cần có người có năng lực đánh nát hư không thông đạo thì sẽ đánh sụp nó, bắt giữ hư không thạch trong tay bởi bảo đảm mình được ích lợi lớn nhất.

Bởi vậy dù từng có nhiều hư không Võ Thánh chế tạo một hư không thông đạo tiến vào thế giới khác, nhưng hư không thông đạo gần như không thể giữ lại, đều bị người đánh nát.

Mắt Dương Thạc chợt lóe, dường như nghĩ tới điều gì:

- Hư không thông đạo đều bị đánh nát sao ... Có lẽ còn có một, hai cái ở nơi rất bí ẩn không muốn người biết, do đó bảo tồn được.

Chân Võ Môn, Chân Huyền.

Chân Huyền từng nói chỉ cần Dương Thạc đưa Chân Võ bi diễn cho y thì y sẽ nói hẳn biết một thông đạo có thể đi thông thể giới khác.

Dương Thạc cảm thấy thông đạo này rất có thể là cực kỳ bí ẩn, không để ai biết, cũng sẽ không bị người đánh nát hư không thông đạo.

Cho đến bây giờ Dương Thạc mới nhận ra giá trị thật sự của việc thông đạo đi thông thể giới khác mà Chân Huyền nói.

Muốn vào thể giới khác không chỉ đạt tới cảnh giới đẳng cấp hư không Võ Thánh là được, còn cần sử dụng một khối hư không chi tinh đã thông ra một hư không thông đạo.

Không cần nhắc lại hư không thông đạo quý giá đến mức nào.

Dù Dương Thạc chiếm được ba khối hư không thạch cộng hai khối hư không thạch trước đó đã gom đủ năm khối hư không thạch, có thể ngưng tụ thành một khối hư không chi tinh. Nhưng đây là do cơ duyên xảo hợp tạo thành kết quả này, vì có năm khối hư không thạch Dương Thạc cũng mạo hiểm rất lớn.

Ví dụ tiến vào Thiên Hoàng Điện.

Nếu không phải Thượng Cổ Thần Long có thể đỡ tia chớp trong Lôi Vân Phong Bạo thì e rằng Dương Thạc sớm bị lôi điện cực kỳ cuồng bạo đánh thành tro.

Mạo hiểm sinh mệnh cộng lúc trước cơ duyên xảo hợp mới được đến một khối hư không chi tinh.

Một khối hư không thông đạo cùng lắm là có thể đã thông ra một hư không thông đạo.

Bên Dương Thạc có không ít người đều có hy vọng vào hư không Võ Thánh chi cảnh.

Nếu mọi người cùng lúc vào hư không Võ Thánh chi cảnh thì một khối hư không thông đạo đã thông ra một hư không thông đạo là đủ rồi.

Nhưng những người bên cạnh Dương Thạc thiên phú khác nhau, muốn cùng lúc vào hư không Võ Thánh chi cảnh cơ hồ là chuyện không khả năng.

Bàn về thiên phú, ngộ tính dù không tính Dương Thạc, những người bên phe hẳn chia ra vài đẳng cấp.

Đầu tiên là Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, chúng nó có được lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Võ Thánh, đều mở ra linh trí, thuộc loại dị thú thiên phú tuyệt luân. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, cứ tiếp tục tu luyện thì sớm muộn gì Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long có thể bước vào hư không Võ Thánh chi cảnh.

Tiếp theo là Huyết Phi, Ngưng Thụ, bọn họ có ngộ tính siêu quần, đều chiếm được thượng cổ hư không Võ Thánh truyền thừa. Không có gì bất ngờ xảy ra thì muốn tu luyện đến ngũ trọng lôi âm Võ Thánh vô cùng đơn giản. Nhưng cuối cùng Huyết Phi, Ngưng Thụ có vào hư không Võ Thánh chi cảnh được không thì không biết.

Sau đó là Dương Dịch.

Thiên phú, ngộ tính của Dương Dịch không cần nói nhiều, nhưng nàng không được truyền lợi hại gì, chỉ có thể từng bước tu luyện tăng lên. Nếu Dương Dịch muốn vào hư không Võ Thánh chi cảnh sẽ hao phí càng nhiều thời gian.

Sau đó là tỷ muội Tô Quân Ninh, Tô Thanh Như, ngộ tính, thiên phú càng kém hơn Dương Dịch.

Còn có Thiên Âm Môn chủ Tiễn Nguyệt và Minh Kiều, thiên phú của các nàng càng kém hơn, nhưng nếu có kỳ ngộ tốt thì các nàng có hy vọng cuối cùng vào hư không Võ Thánh chi cảnh. Dương Thạc cảm thấy dù các nàng có thể đi vào hư không Võ Thánh chi cảnh thì hao phí thời gian hơn đám người Dương Dịch rất nhiều.

Những người này không có khả năng đồng thời đi vào hư không Võ Thánh chi cảnh.

Rất có thể khi Dương Dịch đi vào cảnh giới hư không Võ Thánh lại qua vài chục năm, thậm chí là mấy trăm năm Tiễn Nguyệt, Minh Kiều mới có đẳng cấp này.

Không thể khiến thiên phú, tư chất cao như đám Dương Dịch vào hư không Vô Thánh chi cảnh rồi chờ mấy chục, mấy trăm năm sau Tiễn Nguyệt, Minh Kiều cũng đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh, thiên địa dùng một viên hư không thông đạo đoàn loạt đi thế giới khác?

Huống chi dù đám người Dương Dịch có lòng chờ Tiễn Nguyệt, Minh Kiều nhưng các nàng chưa chắc vào hư không Vô Thánh chi cảnh được. Lỡ như cuối cùng Tiễn Nguyệt, Minh Kiều không tu luyện đến đẳng cấp kia được thì chẳng phải là khiến đám người Dương Dịch uống phí thời gian dài như vậy?

Cho nên, tổng hợp lại mà nói, một khối hư không chi tinh còn thiếu thốn nhiều.

Dương Thạc cần ít nhất ba hư không thông đạo mới thỏa mãn hết nhu cầu của đám người.

Được đến một khối hư không thông đạo cơ hồ là khó như lên trời huống chi là ba khối.

Nếu có thể từ chỗ Chân Huyền biết vị trí cụ thể hư không thông đạo vô cùng bí ẩn thì mọi chuyện có thể giải quyết.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Chắc hư không thông đạo này là năm xưa Chân Võ đại đế đã thông, ở nơi cực kỳ bí ẩn, dù là hư không Vô Thánh bình thường cũng chưa chắc phát hiện thông đạo này. Chắc Chân Võ đại đế để lại thông đạo cho hậu nhân Chân Võ Môn sử dụng.

Vạn năm nhân đạo văn minh đến nay có nhiều hư không Vô Thánh.

Bọn họ từng đã thông qua không chỉ một chỗ hư không thông đạo.

Nhưng một số hư không thông đạo này cuối cùng gần như bị người phát hiện, đánh nát. Chỉ có cái của Chân Võ đại đế vẫn tồn tại, bởi vậy càng lộ rõ giá trị thông đạo.

Mặc dù sau khi Dương Thạc vào hư không Vô Thánh cũng có thể tìm một chỗ cực kỳ bí ẩn đã thông một hư không thông đạo cho hắn và đám Dương Dịch, thậm chí là Tiễn Nguyệt, Minh Kiều sử dụng.

Nhưng nơi tuyệt đối bí ẩn rất khó tìm.

Sơ sẩy một cái là hư không thông đạo bị người phát hiện, đánh nát

Bởi vậy một khối hư không thông đạo chưa bảo hiểm, Dương Thạc phải nghĩ mọi cách từ chỗ Chân Huyền tìm hiểu vị trí cụ thể năm đó Chân Võ đại đế đã thông hư không thông đạo.

Muốn biết vị trí cụ thể của hư không thông đạo chỉ có một cách, đạt được Chân Võ bí điển.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Đi, thần long, tiếp tục tra xét Thiên Hoàng Điện, nhất định phải nghĩ hết cách có được Chân Võ bí điển!

Thượng Cổ Thần Long trầm giọng nói:

- Được rồi, tiểu gia, cẩn thận chút. Có lẽ trong Thiên Hoàng Điện không chỉ là hiểm địa Lôi Vân Phong Bạo, có lẽ còn có nguy hiểm khác. Lần này lão long ta có thể ngăn cản lôi điện nhưng tiếp theo gặp nguy hiểm khác chưa chắc lão long ta ngăn được.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ừm! Cố gắng cẩn thận hết sức đi!

Vù vù vù vù vù!

Một người một con rồng tiếp tục đi trong Thiên Hoàng Điện.

Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long vừa đi vừa cẩn thận đề phòng.

Không phải đề phòng Thiên Hoàng Điện thì cũng là cảnh giác cao thủ khác.

Mới rồi đánh nát hư không thông đạo, Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long trả cái giá nhất định. Cửu Dương chân thân của Dương Thạc vỡ bốn, năm lần. Khi lực của Thượng Cổ Thần Long bị suy yếu nhiều.

May mà qua một đoạn thời gian, một người một con rồng đều có thể chậm rãi hồi phục. Nhưng trong quá trình hồi phục, thực lực của một người một con rồng giảm xuống, phải càng thêm cẩn thận.

Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long đi trong Lôi Vân Phong Bạo khoảng một canh giờ.

Dương Thạc cảm giác rõ rệt Lôi Vân Phong Bạo xung quanh yếu đi chút:

- Lôi Vân Phong Bạo ngày càng yếu.

Dù sao căn nguyên Lôi Vân Phong Bạo là hư không thông đạo đã bị Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long đánh nát, năng lượng lôi điện không thể từ sâu trong đông hải cuộn cuộn không ngừng chuyển vận lại đây. Lôi vân trong Thiên Hoàng Điện không ngừng bị tiêu hao tự nhiên là càng ngày càng yếu.

Tiếp tục tiến lên.

Dương Thạc chợt khựng người lại:

- Ủa?

- Phía trước có sóng nhiệt rất nóng.

Dương Thạc nhíu chặt mày. Giờ phút này, Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được gần trước mắt có sóng nhiệt ngập trời ập vào mặt.

Cảm nhận sóng nhiệt, Thượng Cổ Thần Long biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Thượng Cổ Thần Long sắc mặt âm trầm nói:

- Tiểu gia, đây là Dung Nham Chi Hải trong nam hải. Không ngờ trong Thiên Hoàng Điện chẳng những dẫn Lôi Vân Phong Bạo từ đông hải lại, Dung Nham Chi Hải ở nam hải cũng bị dẫn vào.

Dương Thạc nghe Thượng Cổ Thần Long giải thích, nghiêm túc nói:

- Dung Nham Chi Hải sao?

Lúc trước gặp Lôi Vân Phong Bạo Thượng Cổ Thần Long còn có thể ngăn cản, hiện tại gặp được Dung Nham Chi Hải, lực lượng hỏa diễm chí cường. Bên Dương Thạc không ai có thể chống cự được, hắn cũng có dị thú thuộc tính hỏa, như Hỏa Độc, Kỳ Tiểu Hỏa, nhưng thiên phú, tư chất của Tiểu Hỏa không cao, chỉ miễn cưỡng mạnh hơn bạch văn Cùng Kỳ một chút, bây giờ chưa bước vào hư không Vô Thánh chi cảnh thì sao ngăn được lực lượng hỏa diễm của Dung Nham Chi Hải.

490. Chương 476: Đại Kỳ Ngộ Của Tiểu Hỏa, Thời Không Chi Tinh.

Vô Tận Thần Công

Chương 476: Đại kỳ ngộ của Tiểu Hỏa, thời không chi tinh.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Xem ra muốn xuyên qua Dung Nham Chi Hải gần như không thể.

Vù vù vù vù vù! Vù vù vù vù vù!

Đang lúc Dương Thạc nghĩ vậy thì sóng nhiệt cuộn cuộn đã ập vào mặt.

Thượng Cổ Thần Long lên tiếng:

- Nguy rồi, tiểu gia, Dung Nham Chi Hải sắp tới đây! Lúc trước Lôi Vân Phong Bạo có trình độ nhất định chống lại Dung Nham Chi Hải nhưng bây giờ Lôi Vân Phong Bạo càng ngày càng yếu, Dung Nham Chi Hải thừa thế áp tới, cuối cùng e rằng căn nướ luôn Lôi Vân Phong Bạo.

Vù vù vù vù vù!

Đối mặt sóng nhiệt đang trước, Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long cùng lùi ra sau.

Dương Thạc sắc mặt âm trầm nói:

- Dung Nham Chi Hải cuối cùng sẽ cắn nuốt, thay thế Lôi Vân Phong Bạo sao.

Hiện tại Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long ở trong Lôi Vân Phong Bạo, lợi dụng nó ngăn cản Dung Nham Chi Hải đánh vào. Nhưng hiện tại Lôi Vân Phong Bạo đã như bèo dạt, càng ngày càng yếu, sớm muộn gì cũng bị Dung Nham Chi Hải hoàn toàn cắn nuốt. Lúc đó Dương Thạc, Thượng Cổ Thần Long không có điểm dựa vào, trực tiếp đối mặt Dung Nham Chi Hải, cuối cùng sợ là sẽ rơi vào kết cục tan thành mây khói.

Dương Thạc cảm thán rằng:

- Thiên Hoàng Điện này quả nhiên cực kỳ nguy hiểm, không ngờ chúng ta có thể ngăn cản Lôi Vân Phong Bạo cuối cùng phải đối mặt Dung Nham Chi Hải.

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ kế ứng phó.

- Đúng rồi!

Lòng Dương Thạc máy động, mắt sáng lên.

- Lúc trước ta nắm giữ đốt chước lôi đình chân khí.

- Có thể thông thả hấp thu hơi thở lôi đình, trong thần hoàng nguyên lực của ta ẩn chứa nhiều lực lượng lôi điện, khiến ta đi lại tự nhiên trong Lôi Vân Phong Bạo mà không bị tổn thương. Bây giờ có Lôi Vân Phong Bạo bảo vệ, ta có thể trong trình độ nhất định thử hấp thu hơi thở hỏa diễm của Dung Nham Chi Hải.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Hấp thu đủ hơi thở hỏa diễm của Dung Nham Chi Hải rồi chắc ta không cần e ngại Dung Nham Chi Hải nữa.

Đốt chước lôi đình thần hoàng nguyên lực một là thuộc tính lôi đình, một là thuộc tính lửa.

Lúc trước Dương Thạc có thể hấp thu hơi thở lôi điện trong Lôi Vân Phong Bạo, chắc bây giờ cũng có thể hấp thu hơi thở lửa cháy.

Huống chi Dương Thạc còn nắm giữ thái âm chân hỏa, thái dương chân hỏa, hai loại lực lượng hỏa diễm cực mạnh. Dưới loại tình huống này, Dương Thạc và hỏa diễm có độ phù hợp rất cao, hiệu suất hấp thu hơi thở hỏa diễm dung nham cao hơn lúc trước hấp thu hơi thở lôi điện trong Lôi Vân Phong Bạo.

- Hấp thu hơi thở hỏa diễm dung nham thì đốt chước lôi đình thần hoàng nguyên lực của ta mới là đốt chước lôi đình thần hoàng nguyên lực chân chính.

Giờ phút này, chẳng những Dương Thạc không lo lắng mà mắt sáng rõ, rất mong chờ hấp thu hơi thở hỏa diễm dung nham.

Đốt chước lôi đình chân khí có thể nói là bí pháp loại công kích thứ nhất Dương Thạc nắm giữ.

Thứ nhất trọng hồ báo lôi âm tuy rằng là bí pháp thứ nhất Dương Thạc có được nhưng loại bí pháp này chủ yếu có tác dụng phụ trợ, trên diện rộng tăng cường lực lượng thân thể Dương Thạc. Bản thân thứ nhất trọng hồ báo lôi âm không có lực công kích mạnh.

Đốt chước lôi đình chân khí mới là thứ nhất đại công kích bí pháp!

Nói đúng hơn là đốt chước cương khí.

Hơi thở lôi điện là sau này mới kèm theo.

Đốt chước cương khí có ảnh hưởng rất lớn với Dương Thạc.

Nên biết sau này Dương Thạc nắm giữ thái dương chân hỏa, thái âm chân hỏa ở trình độ nhất định liên quan lớn tới đốt chước cương khí ban đầu. Dương Thạc có độ phù hợp cao như vậy với Cửu Dương Huyền

Công cũng nhờ vào đốt chước cương khí. Dù sao đốt chước cương khí là một loại chân khí thuộc tính chí dương.

Tiếc rằng càng về sau đốt chước cương khí đem đến tác dụng càng yếu, dần không phải là thủ đoạn công kích của Dương Thạc nữa.

Lúc trước trong Thiên Hoàng Điện, Lôi Vân Phong Bạo, Dương Thạc hấp thu nhiều hơi thở lôi điện mới khiến uy lực đốt chước lôi đình chân khí tăng lớn, biến thành thủ đoạn công kích có thể uy hiếp nhất định cho ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, bí pháp này lại có thể được sử dụng rồi.

Nhưng lúc đó đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực không phải là đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực chân chính.

Bởi vì trong thần hoàng nguyên lực chỉ có lực lượng lôi điện tăng mạnh, lực lượng hỏa diễm không có bản chất tăng lên.

Bây giờ đối mặt Dung Nham Chi Hải, cơ hội tăng lên lực lượng hỏa diễm thần hoang nguyên lực mới đến.

Dương Thạc biểu tình nghiêm túc vội nói:

- Dù bây giờ Lôi Vân Phong Bạo đang không ngừng suy giảm nhưng trong phút chốc chắc sẽ không bị Dung Nham Chi Hải hoàn toàn cắn nuốt. Phòng chừng Lôi Vân Phong Bạo ít nhất còn có thể chống đỡ hai, ba ngày.

- Thần long, người vào không gian thập phương cà sa đi.

Dương Thạc ra lệnh cho Thượng Cổ Thần Long:

- Ta có Lôi Vân Phong Bạo bảo hộ, thử hấp thu lực lượng hỏa diễm trong Dung Nham Chi Hải. Phòng chừng không tới hai ngày là có thể hấp thu nhiều lực lượng hỏa diễm, khi đó Dung Nham Chi Hải không thể tổn thương ta được.

- Đã hiểu, tiểu gia!

Thượng Cổ Thần Long không nói gì thêm, lắc người bay hướng Dương Thạc.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Thượng Cổ Thần Long tới gần Dương Thạc, xẹt một tiếng hấn mở ra không gian thập phương cà sa thu nó vào trong.

Bây giờ một mình Dương Thạc đối mặt Dung Nham Chi Hải.

- Tiểu Hỏa, đi ra!

Nhưng Dương Thạc không thử hấp thu lực lượng hỏa diễm trong Dung Nham Chi Hải ngay mà triệu hồi Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa trong không gian thập phương cà sa ra.

Dương Thạc kêu gọi Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa ra xông trảm giặc khê quát:

- Tiểu Hỏa, ở bên cạnh ta, chú ý hấp thu lực lượng hỏa diễm!

Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa là con có thiên phú kém nhất trong phe Dương Thạc.

Dù Tiễn Nguyệt, Minh Kiều cũng mạnh hơn Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa nhiều. Bây giờ Tiễn Nguyệt, Minh Kiều là cường giả Võ Thánh, cách đẳng cấp tứ trọng lôi âm Võ Thánh không xa. Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa thì thiên phú gần với Bạch Văn Cùng Kỳ, dù hấp thu hỏa độc, trở thành Hỏa Độc Cùng Kỳ nhưng nó có thể tu luyện đến Võ Thánh chỉ cảnh coi như là đến cùng.

Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa từ nhỏ đi theo Dương Thạc, hẳn có cảm tình với nó không kém hơn Huyết Phi, Ngưng Thúy bao nhiêu. Dương Thạc, Huyết Phi, Ngưng Thúy cảm thấy Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa là con cháu của họ, đám người Dương Thạc rất thương nó.

Thực lực của đám người tăng mạnh, Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa thì giẫm chân tại chỗ, loại tình huống này khiến đám người Dương Thạc sốt ruột.

Muốn thay đổi tình hình thì phải ở cơ hội thích hợp khiến Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa biến đổi trời long đất lở.

Bây giờ Dung Nham Chi Hải là cơ hội cho Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

- Lực lượng hỏa diễm trong Dung Nham Chi Hải này có thể hấp thu bao nhiêu phải xem tạo hóa của người.

Dương Thạc trầm giọng nói với Hỏa La Vương:

- Hấp thu nhiều thì tất nhiên thực lực của người tăng lớn, thể chất được cải tạo, tương lai tiền đồ vô lượng. Hấp thu ít, thể chất thay đổi hữu hạn, cuối cùng người cùng lắm là dừng ở đẳng cấp tứ trọng lôi âm Vô Thánh. Ta chỉ có thể giúp người bấy nhiêu.

- Tất cả phải xem tạo hóa của người.

- Grao grao grao grao grao!

- Grao grao grao grao grao!

491. Chương 477: Giành Ra Tay Trước, Cướp Đoạt Hư Không Thạch!

Chương 477: Giành ra tay trước, cướp đoạt hư không thạch!

Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa nghe Dương Thạc nói thì trong đôi mắt hiện ra tia sáng cực kỳ kiên quyết, ngửa mặt rộng to. xem tại

Hào khí ngàn vạn!

Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa có lòng tự trọng của mình.

Vốn thực lực của Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa và đám Huyết Phi, Ngưng Thúy không kém bao nhiêu.

Nhưng bây giờ thực lực Huyết Phi, Ngưng Thúy tăng vọt, vững vàng bước hững hờ trọng lôi âm Vô Thánh chi cảnh, Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa thì đứng lại ở đại tông sư chi cảnh, khó thể tiến thêm, điều này tổn thương nặng lòng tự tôn của nó.

Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, không nghĩ cả đời bình thường!

Mặc dù Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa chỉ có thể dừng lại ở cảnh giới đại tông sư nhưng có đám người Dương Thạc bảo hộ, nó vẫn tiêu dao cả đời được.

Nhưng Hỏa La Vương khinh thường được trưởng bối che chở, hướng chi tương lai đám người Dương Thạc đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh, lần lượt rời khỏi thì Hỏa La Vương không còn gì để cậy vào. Tóm lại Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa biết nó phải thay đổi tình huống hiện tại. Giờ phút này, Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đối mặt Dung Nham Chi Hải, nó biết cơ hội của mình đã đến.

Vù vù vù vù vù!

Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa lắc người vọt tới trước, che trước mặt Dương Thạc.

Dương Thạc và Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa ở chỗ giao nhau giữa Lôi Vân Phong Bạo, Dung Nham Chi Hải.

Nơi này lực lượng lôi đình và lực lượng hỏa diễm đan nhau, không thể hình thành lôi điện cường đại. Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa ở đây không sợ bị lôi điện công kích, dù ngẫu nhiên có vài lôi điện đánh đến thì có Dương Thạc bảo hộ ngăn cản cho nó.

Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa chỉ cần tập trung ứng đối lực lượng hỏa diễm của Dung Nham Chi Hải là được.

Vù vù vù vù vù! Vù vù vù vù vù!

Thật nhiều ngọn lửa không ngừng ủa hướng Dương Thạc, Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Lửa đốt người Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, nướng làn da nó.

Đau nhức sâu tận óc Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Giờ phút này, Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa cắn chặt răng, không lùi một bước, mặc cho lửa đánh vào người, hấp thu nhiều hơi thở hỏa diễm.

Dương Thạc đứng gần đó nhìn chăm chăm vào Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa:

- Hy vọng lúc này đây ngươi có thể thoát thai hoá.

Dương Thạc cảm giác Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa chịu đựng hơi thở hỏa diễm dù làn da bị thiêu cháy, da tróc thịt bong, nhưng lửa chỉ tạo thành tổn thương ngoài da, không nguy hiểm tính mạng, bởi vậy Dương Thạc không nhúng tay vào.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, từng đợt sóng nhiệt ủa hướng Dương Thạc.

- Lực lượng hỏa diễm thật mạnh.

Dương Thạc vội tập trung tinh thần.

Lực lượng hỏa diễm quay quanh, Dương Thạc cảm giác như trong cái lò thiêu lớn. Loại cảm giác này mãnh liệt cả khi nuốt hỏa diễm quả. Lúc trước nuốt vào hỏa diễm quả, tuy rằng vô cùng nóng cháy, thậm chí tạo thành tổn thương nội phủ, kinh mạch của Dương Thạc nhưng hơi thở hỏa diễm trong hỏa diễm quả dù sao hữu hạn, không khó chống đỡ. Bây giờ hơi thở hỏa diễm xung quanh vô cùng vô tận, điều này tạo áp lực rất lớn cho Dương Thạc.

- Hấp thu đi!

Dương Thạc hít sâu ổn định tâm tình, từ từ khép mắt lại, hấp thu hơi thở hỏa diễm.

Một canh giờ.

Hai canh giờ.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

- Trong Thiên Hoàng Điện xuất hiện Lôi Vân Phong Bạo, Dung Nham Chi Hải, không biết có xuất hiện hàn băng loạn lưu không. Ngoài ra tận cùng phương tây, nghe đồn trên đỉnh sơn mạch vô tận tồn tại Nê Thạch Chi Hải, dãy núi cao ngất liên miên nghe hình thành từ đất đá trong nê thạch chỉ hải trút xuống. Không biết trong Thiên Hoàng Điện có dẫn Nê Thạch Chi Hải tới không.

Dương Thạc vừa hấp thu hơi thở hỏa diễm nóng cháy vừa lo lắng.

Thiên Hoàng Điện có Lôi Vân Phong Bạo, Dung Nham Chi Hải, e rằng rất có khả năng xuất hiện hàn băng loạn lưu, Nê Thạch Chi Hải.

Nếu là gặp được hàn băng loạn lưu, Nê Thạch Chi Hải thì dù thực lực của Dương Thạc có mạnh hơn e rằng không dễ sống trong đó.

“Hiện tại, chỉ có thể đi một bước xem một bước!”

Dương Thạc hít sâu một hơi, trầm nghĩ trong lòng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thạc nghĩ những chuyện này thì trong Dung Nham Chi Hải, cách hắn vài chục dặm có một chiếc chiến xa to lớn thông thả tiến lên.

Trên chiến xa, một vị nam nhân trung niên khoanh tay đứng. Diện mạo nam nhân trung niên hiên ngang, trên người toát ra hơi thở vô đạo vô cùng mạnh mẽ. Sau lưng nam nhân trung niên, trong chiếc xa to có một thanh niên hai mươi mấy tuổi, già nằm im trong chiến xa không nhúc nhích, hiển nhiên là hành động đã bị trói buộc.

Dương Thiên, Dương Thành!

Nam nhân trung niên đứng là Dương Thiên.

Thanh niên kia là Dương Thành, dưới chân họ là thiên binh chiến xa.

Dương Thiên có thực lực mạnh mẽ, dù ở trong Dung Nham Chi Hải cũng tiến lên tự nhiên, căn bản không chịu ảnh hưởng.

- Tôi đã qua ba canh giờ là sẽ tìm được căn nguyên Dung Nham Chi Hải.

Giờ phút này, Dương Thiên nhìn đằng trước, chậm rãi nói:

- Hừ! Dương Thạc kia khiến Đại Bạch Sa phát tán tin tức khiến bản công biết hắn đã hiểu rõ âm mưu của bản công. Hắn nghĩ vậy là bản công không dám giết Dương Thành nhà ngươi sao? Dương Thạc quá xem thường bản công rồi, bản công muốn giết người nào, ai, đều không thể ngăn cản!

Mắt Dương Thiên bắn ra sát ý.

- Mới vừa rồi bản công ở trong Nê Thạch Chi Hải, hàn băng loạn lưu đánh nát hai hư không thông đạo, đã chiếm được năm khối hư không thạch, cộng với một viên trước đó của bản công, tổng cộng sáu viên hư không thạch. Nếu ở trong Dung Nham Chi Hải lại đánh nát một hư không thông đạo, được ba viên hư không thạch thì có thể gom đủ chín viên hư không thạch.

Dương Thiên liếc Dương Thành sau lưng, cực kỳ lạnh lùng nói:

- Chín viên hư không thạch ngưng tụ thành một quả 'Thời không chi tinh', có thể tạm thời xuyên qua thời không, đưa thần hồn của nhi tử ta đến đây. Khi đó thần hồn của Dương Thành ngươi sẽ bị giết, bị thần hồn của nhi tử ta chiếm thân thể!

Thời không chi tinh!

Từ miệng cao thủ đệ nhất võ đạo đương thời, Dương Thiên nói ra tin tức về thời không chi tinh.

Hư không thạch chẳng những có thể tổ hợp ngưng tụ thành hư không chi tinh, dẫn thông hư không thông đạo, thậm chí còn có thể ngưng kết thành thời không chi tinh, ở trình độ nhất định trở về quá khứ, đem thứ quá khứ đưa hiện đại đến. Hiện tại Trần Quốc Công, Dương Thiên muốn tổ hợp ra thời không chi tinh, trở lại hai năm trước cứu thần hồn của Dương Tử Mặc đưa về đây.

Khi đó đánh nát thần hồn của Dương Tử Mặc, để thần hồn Dương Tử Mặc chiếm xác gã.

Vốn Dương Thiên khiến thần hồn của Dương Tử Mặc chiếm thể xác Dương Thành là vì thiết kế ra cái bẫy giết Dương Thạc, nhưng gã không ngờ âm mưu này bị Đại Bạch Sa ngẫu nhiên biết được, còn nói cho Dương Thạc. Thế là âm mưu này không còn tác dụng gì với Dương Thạc nữa.

Dưới tình huống như vậy, nếu Dương Thiên muốn lấy Dương Thành áp chế Dương Thạc thì phải từ bỏ âm mưu này.

Không thể diệt thần hồn của Dương Thành.

Nhưng nếu làm vậy chẳng khác nào Dương Thiên bị Dương Thạc dắt mũi đi.

Dương Thiên là loại nhân vật gì? Dương Thiên có lòng tự trọng rất mạnh, tự nhiên không có khả năng bị Dương Thạc dắt mũi đi. Dương Thạc nghĩ đến Dương Thiên không dám giết Dương Thành, gã cố tình muốn diệt thần hồn Dương Tử Hi, dựa theo kế hoạch ban đầu đưa thần hồn Dương Tử Mặc triệu hồi từ thời không quá khứ nhốt vào thân thể của Dương Thành.

- Hừ! Bản công muốn giết Dương Thạc nhà ngươi có rất nhiều cách.

Dương Thiên con ngươi co rút, hừ lạnh một tiếng:

- Dương Thành này đối với bản công là có cũng được mà không có cũng không sao!

Mặc dù không có Dương Thành, không thể áp chế Dương Thạc nhưng Dương Thiên cho rằng lấy thực lực của gã tương lai có cơ hội giết hắn.

- Tới chỗ sâu trong Dung Nham Chi Hải, đánh vỡ hư không thông đạo lấy hư không thạch!

Dương Thạc nói xong thiên binh chiến xa dưới thân không thay đổi tốc độ, thông thả đi hướng sâu trong Dung Nham Chi Hải.

Muốn hợp thành thời không chi tinh, so với tổ hợp hư không chi tinh còn khó khăn hơn nhiều, cần chín khối hư không thạch, gấp hai hư không chi tinh.

Nếu là cường giả bình thường tuyệt đối sẽ không muốn tổ hợp ra một khối thời không chi tinh. Dù sao tác dụng của thời không chi tinh chỉ là triệu hồi thần hồn của Dương Tử Mặc từ thời không quá khứ về. Dương Tử Mặc chỉ là cường giả đẳng cấp đại tông sư. Vì cứu sống một đại tông sư mà hao phí một khối thời không chi tinh, có chút không đáng.

Nhưng Dương Thiên vẫn làm như vậy.

Không phải Dương Thiên có cảm tình sâu với Dương Tử Mặc, muốn liều lĩnh cứu sống gã.

Chỉ vì trong lòng Dương Thiên có ngạo khí, hư không thạch ở trong mắt người khác cực kỳ quý giá nhưng với gã thì không là gì.

Dương Thiên muốn bao nhiêu liền có bấy nhiêu.

Dương Thiên đúng là có tư cách tự phụ.

Trong Thiên Hoàng Điện tập hợp hiểm cảnh Nê Thạch Chi Hải, Dung Nham Chi Hải, hàn băng loạn lưu, Lôi Vân Phong Bạo, nhưng những siêu nguy hiểm này gần như không thể ảnh hưởng đến Dương Thiên. Lúc trước Dương Thiên có thể đánh nát hư không thông đạo trong Nê Thạch Chi Hải, hàn băng loạn lưu. Được đến một ít hư không thạch. Dương Thiên cả thấy còn lại hai hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải, Lôi Vân Phong Bạo cũng sẽ dễ dàng bị gã đánh vỡ.

Hiện tại trong tay Dương Thiên có sáu khối hư không thạch.

Lại đánh vỡ hai hư không thông đạo có thể được thêm năm khối hư không thạch.

Tổng cộng mười một khối hư không thạch.

Mười một khối hư không thạch, trong đó có chín ngưng tụ thành một viên thời không chi tinh, còn lại hai khối.

Hơn nữa khối thời không chi tinh đã thông ra một “Thời không thông đạo”, triệu hồi thần hồn Dương Tử Mặc xong có thể thu trở lại.

Dĩ nhiên tựa như thu về hư không chi tinh, không thể nào có đầy đủ chín khối hư không thạch, sẽ bị hao tổn. Nhưng dù hao tổn cỡ nào vẫn thu được ba, năm khối hư không thạch, cộng hai khối hư không thạch trong tay Dương Thiên, vẫn được hơn năm khối, đủ gom thành một viên hư không chi tinh.

Lợi dụng viên hư không chi tinh này, tương lai Dương Thiên có thể đã thông hư không thông đạo, tiến vào thế giới khác.

Huống chi đây mới chỉ là hư không thạch Dương Thiên tìm thấy trong Thiên Hoàng Điện.

Thiên Hoàng Điện có bốn hư không thông đạo, bên hoàng điện, Nhân Hoàng Điện rất có thể tồn tại một số hư không thông đạo. Đánh nát hết hư không thông đạo thì Dương Thiên sẽ được một số hư không thạch.

Tóm lại đối với Dương Thiên thì hư không thạch không tính quý giá gì.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên binh chiến xa tiếp tục tiến lên.

Một canh giờ, hai canh giờ.

Đi hai canh giờ sau trong tầm mắt Dương Thiên có một hố đen to lớn, nam thạch nóng cháy ủa ra từ hố đen, hiển nhiên là một hư không thông đạo dẫn đường Dung Nham Chi Hải.

Dương Thiên nghiêm túc nói:

- Đến rồi!

Dương Thiên nói ngay:

- Đánh nát hư không thông đạo này!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, trong người Dương Thiên ủa ra sáu thần hoàng nguyên lực cực kỳ mạnh mẽ.

- Grao grao grao grao grao!

- Grao grao grao grao grao!

- Gru! Gru! Gru!

Sáu thần hoàng nguyên lực nhanh chóng diễn hóa, biến thành một con hắc hùng to lớn, một con huyền xà thon dài, một thần điêu đại bàng, một nam man cự tượng, một báo vằn, một bạch sa khổng lồ. Sáu mãnh thú ác diệu phát ra tiếng rống, như tia chớp lao hướng hư không thông đạo, mạnh va đụng vào.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Sáu thần hoàng nguyên lực diễn hóa thành cự thú, đồng loạt công kích, uy thế không kém gì lúc trước ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long cùng nhau công kích.

Hư không thông đạo phát ra tiếng kết kết trầm đục, lung lay sắp đổ nhưng vẫn cố chống.

Sáu thần hoàng nguyên lực, sáu loại mãnh thú ác diệu, thực hiển nhiên Dương Thiên đã sáng tạo bát hoang quyết tới lực trọng, chỉ cần sáng tạo hai tầng cuối thì tu vi trên đường võ đạo của gã đủ sánh ngang với thượng cổ Đạo Hoàng, Nhân Hoàng, sải bước tới hư không Võ Thánh chi cảnh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hư không thông đạo cực kỳ cứng cỏi, bị thần hoàng nguyên lực của Dương Thiên oanh kích mà không vỡ ngay.

- Không lập tức vỡ ngay?

- Hừ! Lúc trước hư không thông đạo ở Nê Thạch Chi Hải, hàn băng loạn lưu chỉ chống đỡ hai canh giờ đã đổ sụp. hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải, để xem người chống được bao lâu!

Dương Thiên không sót ruột, tiếp tục oanh kích hư không thông đạo.

Trong Dung Nham Chi Hải, Dương Thiên nhờ vào báu vật thiên binh chiến xa, dựa vào lực lượng linh vực của mình mới miễn cưỡng ngăn cản Dung Nham Chi Hải xâm nhập. Giờ phút này, Dương Thiên không thể bùng phát ra lực lượng càng cường đại, muốn nổ nát hư không thông đạo đành phải làm từ từ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thiên oanh kích hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải thì Dương Thạc ở bên khác Dung Nham Chi Hải chịu lực lượng hỏa diễm từ Dung Nham Chi Hải xâm nhập.

Giờ phút này, khắp người Dương Thạc đã vào hãn trong Dung Nham Chi Hải.

Bên trong thần hoàng nguyên lực đã hấp thu nhiều lực lượng hỏa diễm dung nham, dù cả người Dương Thạc ở trong dung nham chỉ thấy người hơi khô nóng. Nhiệt độ trong Dung Nham Chi Hải gần như không tạo thành thương tổn gì với Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc cảm giác lực lượng hỏa diễm trong Kim Hổ Yêu Thánh⁴ chấn động.

Khi thì biến yếu, khi thì lại tăng cường một ít.

Giống như có siêu cấp cao thủ vô cùng cường đại gây sóng gió trong Dung Nham Chi Hải, khiến Dung Nham Chi Hải vốn tĩnh lặng dậy sóng.

Dương Thạc kinh ngạc, nhíu mày nói:

- A? Thế này là sao?

Dương Thạc trầm ngâm:

- Chẳng lẽ ... Là có siêu cấp cường giả tiến vào Dung Nham Chi Hải gây sóng gió? Siêu cấp cường giả có thể khuấy động Dung Nham Chi Hải ư? Chẳng lẽ chỉ có cao thủ siêu cường đẳng cấp cỡ Thần Quy Vương.

Muốn khuấy động Dung Nham Chi Hải không phải chuyện cường giả bình thường làm được, dù cảnh giới võ đạo như Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương đủ cao nhưng lực lượng khí huyết yếu chút. Chỉ có Thần Quy Vương hình thể cực lớn, so với Man Văn Thiên Tượng chỉ có hơn chứ không kém, hơn nữa cảnh giới võ đạo đủ cao, lực phòng ngự thân thể đủ mạnh, Dung Nham Chi Hải không bị thương Thần Quy Vương được. Thần Quy Vương ở trong Dung Nham Chi Hải gây sóng gió là chuyện rất dễ.

Dương Thạc biểu tình phức tạp nói:

- Nếu Thần Quy Vương đến thì khó xử đây.

Dương Thạc hít sâu, nói:

- Thực lực của Thần Quy Vương vô cùng mạnh mẽ, chắc Dung Nham Chi Hải không bị thương nó được. Thần Quy Vương có thể đi thoải mái trong Dung Nham Chi Hải, cuối cùng tìm ra hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải, đánh nát nó, thu hoạch hư không thạch.

492. Chương 478: Lôi Hỏa Ngân Diệu Không Gian!

Vô Tận Thần Công

Chương 478: Lôi hỏa ngân diệu không gian!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Hoặc là bây giờ Dung Nham Chi Hải chấn động chính vì có siêu cấp cường giả oanh kích hư không thông đạo, mới tạo thành ...

Dù là loại tình huống nào đều không hay ho cho Dương Thạc.

Vốn Dương Thạc muốn chờ hoàn toàn hấp thu lực lượng hỏa diễm, tung hoành ngang dọc trong Dung Nham Chi Hải mới đi đánh nát hư không thông đạo, thu hoạch hư không thạch.

Bây giờ siêu cấp cường giả đến bên này, nhanh chân đến trước giành đánh nát hư không thông đạo, vậy hư không thạch sẽ rơi vào tay siêu cấp cường giả đó.

- Đi nhìn thử xem.

Dương Thạc tuyệt đối sẽ không từ bỏ hư không thạch.

Dương Thạc trầm suy nghĩ, ra quyết định, tới chỗ khiến Dung Nham Chi Hải chấn động, nhìn xem rốt cuộc là cường giả nào oanh kích hư không thông đạo.

Nếu có thể thì khi hư không thông đạo vỡ vụn ra tay cướp đoạt hư không thạch.

- Đi!

Nghĩ đến là làm, dù gì Dương Thạc chưa hoàn toàn hấp thu lực lượng hỏa diễm nhưng Dung Nham Chi Hải đã không thể tổn thương được hắn, Dương Thạc có thể tùy ý đi trong Dung Nham Chi Hải.

- Khiến Tiểu Hỏa ở lại đây, ta cướp hư không thạch rồi tính sau.

Dương Thạc liếc Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đang hấp thu năng lượng hỏa diễm dung nham, không quấy rầy nó. Dương Thạc lắc người lao nhanh hướng sâu trong Dung Nham Chi Hải.

Dương Thạc ở trong Dung Nham Chi Hải đã năm, sáu canh giờ.

Giờ phút này, Dương Thạc có thể tự do đi trong Dung Nham Chi Hải, phát hiện trong khoảng thời gian này Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa vẫn đang hấp thu hơi thở hỏa diễm trong Dung Nham Chi Hải. Đường như hơi thở hỏa diễm hình thành cái kén to lớn bao vây kín Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Rõ ràng Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đang tiến hóa đến phút mấu chốt.

Rốt cuộc khi nào thì tiến hóa xong, Dương Thạc không biết.

Nhưng Dương Thạc biết là lúc này tiến hóa sẽ hao phí thời gian càng dài, hấp thu càng nhiều lực lượng hỏa diễm thì sau khi Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa tiến hóa sẽ có thành tựu càng cao.

Dưới tình huống như vậy, dựa theo suy nghĩ của Dương Thạc tốt nhất sáng tạo ra hoàn cảnh tiến hóa vững vàng cho Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Mặc dù sau khi Dương Thạc hoàn toàn hấp thu lực lượng hỏa diễm thì hắn sẽ không đánh nát hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải ngay. Dù gì khi hư không thông đạo bị đánh nát, Dung Nham Chi Hải sẽ thành bèo không còn lực lượng hỏa diễm cuộn cuộn liên tục ủa ra. uy thế của Dung Nham Chi Hải sẽ giảm mạnh, thậm chí bị Nê Thạch Chi Hải, hàn băng loạn lưu cắn nuốt. Dưới tình huống đó, Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa không thể tiến hóa tiếp.

Dương Thạc cảm thấy chờ Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa tiến hóa xong mới đánh nát hư không thông đạo.

Khi đó còn có thể mượn dùng lực lượng của Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa. Đánh nát hư không thông đạo sẽ càng dễ dàng hơn.

Tiếc rằng đó là ý nghĩ đơn phương của Dương Thạc, tình huống thực tế là hắn chưa hoàn toàn hấp thu lực lượng hỏa diễm thì Dung Nham Chi Hải đã lại nghênh đón một vị siêu cấp cường giả!

Giờ phút này, siêu cấp cường giả đang oanh kích hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải.

Dương Thạc hết cách đành lùi một bước, tự đi qua xem xét, ít nhất phải trong thời gian hư không thông đạo bị đánh nát ra tay cướp đoạt hư không thạch.

- Hy vọng hư không thông đạo bị đánh nát, Dung Nham Chi Hải biến yếu sẽ không ảnh hưởng hiệu quả tiến hóa của Tiểu Hỏa.

Dương Thạc vừa lao nhanh hướng sâu trong Dung Nham Chi Hải vừa thầm nghĩ.

- Không biết là vị cường giả nào oanh kích hư không thông đạo trong Kim Hổ Yêu Thánh4.

Dương Thạc suy đoán thân phận cụ thể của siêu cấp cường giả oanh kích hư không thông đạo trong Kim Hổ Yêu Thánh4.

Nếu là mấy người Thượng Cổ Long Hoàng, Huyền Vũ yêu thánh thì Dương Thạc không ngại ở thời khắc mấu chốt ra tay cướp đoạt hư không thạch, dù sao hắn và bọn họ có một chút mâu thuẫn. Nếu là siêu cấp cường giả như Thần Quý Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương thì Dương Thạc phải đắn đo một phen. Dù sao mấy cường giả kia và hắn không oán không cừu, hiện tại hắn vì mấy khối hư không thạch đắc tội bọn họ, phải suy tính xem có đáng giá hay không.

Nếu là Dương Thiên thì ... Phải cướp rồi, nhưng Dương Thạc không có nắm chắc ở trước mặt gã cướp đi hư không thạch. Tối lúc đó Dương Thạc cần đắn đo kỹ.

Tuyệt đối không thể là ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, nếu không thì chẳng những không cướp được, ngược lại bị Dương Thiên bắt lấy, vậy hắn sẽ rơi vào hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm, mất nhiều hơn được.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc vừa nghĩ vừa lao nhanh hướng sâu trong Dung Nham Chi Hải.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao grao grao grao grao!

- Grao grao grao grao grao!

- Gri gri gri gri gri!

- Gru! Gru! Gru!

Khi Dương Thạc tới gần chỗ sâu nhất Dung Nham Chi Hải chợt nghe phía trước vang tiếng nổ điếc tai, có tiếng mãnh thú ác diệu gầm rống truyền vào tai.

- Sắp đến rồi.

Biểu tình Dương Thạc nghiêm túc, tốc độ chậm lại, cẩn thận tới gần chỗ sâu trong Dung Nham Chi Hải.

Dương Thạc phát ra thần hoàng nguyên lực của mình.

Trong Dung Nham Chi Hải khắp nơi đều là dung nham, nhìn bằng mắt chỉ thấy khoảng cách ngắn, cường giả võ đạo bình thường phải thả ra chân khí, hoặc thần hoàng nguyên lực của mình để cảm giác tình hình xung quanh. Trong thần hoàng nguyên lực của Dương Thạc đã ẩn chứa nhiều hơi thở hỏa diễm dung nham, ở trong Dung Nham Chi Hải phát ra thần hoàng nguyên lực sẽ không bị người phát hiện.

- Ủa? Đây là ... Thần hoàng nguyên lực ngưng kết thành ... Sáu mãnh thú?

Dương Thạc thoát ra thần hoàng nguyên lực không lập tức cảm giác sự tồn tại của Dương Thiên nhưng cảm giác rõ ràng có sáu thần hoàng nguyên lực hóa thành mãnh thú đang mãnh liệt tấn công hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải.

- Là Dương Thiên!

Lòng Dương Thạc máy động, lập tức đoán ra cường giả đang oanh kích hư không thông đạo chính là Dương Thiên.

Thần hoàng nguyên lực, hóa thành mãnh thú, đây là hiệu quả bát hoang quyết công pháp.

Tu luyện bát hoang quyết đệ lục trọng, phát ra sáu thần hoàng nguyên lực, hình thành sáu loại mãnh thú, trừ cường giả võ đạo đệ nhất đương thời, ngũ trọng lôi âm Võ Thánh Dương Thiên ra không còn ai khác.

Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Dương Thiên cũng đến đây sao.

Dương Thạc thu lại thần hoàng nguyên lực của mình, không tra xét tiếp. Dương Thạc biết lấy thực lực của Dương Thiên nếu hắn tiếp tục thăm dò, thần hoàng nguyên lực của mình đụng vào Dương Thiên thì sẽ bị gã phát hiện ngay.

Dương Thạc hít sâu, nói:

- Không ngờ là Dương Thiên, cái này rắc rối đây.

Nếu là cường giả khác, dù là Thượng Cổ Long Hoàng ngũ trọng lôi âm Võ Thánh thì Dương Thạc có tự tin cướp đoạt hư không thạch.

Nhưng Dương Thiên khác hẳn.

Thực lực của Dương Thiên vượt xa Thượng Cổ Long Hoàng. Lúc trước Thượng Cổ Long Hoàng bị Dương Thiên đuổi chạy vất vả lên cổ là Dương Thạc biết ngay.

Thượng Cổ Long Hoàng chính là thể tập hợp của Đạo Hoàng và Thượng Cổ Thần Long. Vốn thượng cổ Đạo Hoàng, thần long, người nào cũng không kém hơn Dương Thiên, sau khi kết hợp càng vượt xa gã. Nhưng nên biết rằng, dù là thượng cổ Đạo Hoàng hay Thượng Cổ Thần Long đều bị siêu cấp cường giả Nhân Hoàng giết chết, chỉ có một phần sống sót, phần thần hồn này tất nhiên kém hơn toàn bộ thần hồn.

493. Chương 479: Dịch Thái Không Gian Bí Pháp, Triệt Để Đánh Nát

Chương 479: Dịch thái không gian bí pháp, triệt để đánh nát

Bởi vậy thượng cổ Đạo Hoàng và Thượng Cổ Thần Long kết hợp dù có thể đạt tới ngũ trọng lôi âm Vô Thánh chi cảnh, nhưng kém xa Dương Thiên. Chỉ mạnh hơn đỉnh cường giả tứ trọng lôi âm Vô Thánh như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên một chút.

Dương Thạc có tự tin cướp đoạt hư không thạch với Thượng Cổ Long Hoàng bởi vì dù không giành được thì Thượng Cổ Long Hoàng không thể làm gì được hắn.

Nhưng Dương Thiên thì khác.

Tranh cướp với Dương Thiên, bại lộ chính mình, chắc chắn Dương Thạc sẽ đối mặt đòn sát thủ từ gã.

Bây giờ Dương Thạc không có tự tin an toàn thoát khỏi tay Dương Thiên.

Dương Thạc thở hắt ra, trầm nghĩ:

- Đại trưởng phu có được dẫn được, thật sự không được thì đành tạm lánh mũi nhọn, không tranh cướp mấy khối hư không thạch với Dương Thiên.

- Dương Thiên!

Đang khi Dương Thạc nghĩ vậy thì bên tai vang thanh âm.

Là giọng thanh niên, thanh âm Dương Thạc cực kỳ quen thuộc, không phải ai khác, là thanh âm của lục ca, Dương Thành.

- Dương Thiên, có bản lĩnh thì giết ta ngay đi!

- Hừ, người trăm phương ngàn kế muốn gom đủ chín khối hư không thạch, ngưng tụ thành thời không chi tinh, triệu hồi thần hồn của Dương Tử Mặc từ thời không quá khứ trở về nhốt vào thân thể ta, chiếm cứ cơ thể của ta. Tiếc rằng dù Dương Tử Mặc chiếm thân thể của ta cũng không có tác dụng. Thần hồn của hắn không thể nào hoàn mỹ kết hợp với thân thể của ta, hắn vĩnh viễn không khả năng bước vào hư không Vô Thánh chi cảnh!

Dương Thành ở trong thiên binh chiến xa lạnh lùng quát:

- Dương Thạc sẽ báo thù cho ta! Dương Thạc có thể giết Dương Tử Mặc một lần thì có thể giết hai, ba lần nữa! Dương Thiên, người không cần uống phí tâm cơ!

Ngay sau đó là giọng của Dương Thiên:

- A? Người uy hiếp bản công?

- Đúng vậy. Tử Mặc chiếm thân thể của ngươi, rất khó đạt tới cảnh giới hoàn mỹ phù hợp với thân thể ngươi. Nhưng trong Nhân Hoàng huyết có bộ Chân Vô bi diễn, được đến bí diễn kia sẽ cho thần hồn cùng thân thể hoàn mỹ hợp nhất, vô cùng phù hợp. Bản công quyết có được Chân Vô bi diễn!

- Người không cần uy hiếp bản công, đợi bản công lấy đủ chín viên khóa hư không thạch, ngưng tụ thành thời không chi tinh, triệu hồi thần hồn của nhi tử ta thì bản công sẽ thần thần hồn Tử Mặc hoàn toàn cắn nuốt thần hồn của ngươi, tập hợp lực lượng hai thần hồn, cảnh giới thần hồn của Tử Mặc có thể vững vàng đi vào Đẳng cấp Vô Thánh, thậm chí cách tứ trọng lôi âm Vô Thánh không xa.

- Cho dù không nuốt thần hồn của ngươi thì sau này bản công sẽ bắt thần hồn Thượng Cổ Long Hoàng cho con ta cắn nuốt.

Dương Thiên lạnh lùng nói:

- Ta muốn nhìn xem tới lúc đó Dương Thạc có bản lĩnh gì giết con của ta!

- Còn ngươi thì dừng ở đây kêu gào, ngoan ngoãn cầm miệng đi.

Dương Thiên nói xong vung tay, thần hoàng nguyên lực mạnh mẽ đánh tới trước mặt Dương Thành, che miệng gã lại khiến gã không thể nói ra câu nào.

Dương Thiên làm xong mọi thứ tiếp tục oanh kích hư không thông đạo.

- A? Thì ra là thế, thì ra là thế ...

Dương Thiên không biết là đoạn đối thoại giữa gã với Dương Thành hoàn toàn rơi vào tai Dương Thạc.

Dương Thạc nhíu chặt mày.

- Dương Thiên muốn đập vỡ hư không thông đạo này là vì gom đủ chín viên hư không thạch, ngưng tụ thành thời không thông đạo, kêu gọi thần hồn Dương Tử Mặc trở về?

Dương Thạc sắc mặt khó xem nói:

- Nếu để Dương Thiên thành công triệu hồi thần hồn Dương Tử Mặc thì lúc đó là tử kỳ của lục ca. Thần hồn lục ca sẽ bị thần hồn Dương Tử Mặc hoàn toàn cắn nuốt.

Dương Thạc tuyệt đối không cho phép chuyện này xảy ra.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Vốn ta chuẩn bị tránh ns đi nếu Dương Thiên muốn đánh nát thần hồn, không tranh cướp hư không thạch với hắn. Bây giờ xem ra, vì cứu lục ca không thể không tranh giành rồi. Nhưng thực lực của Dương Thiên hết sức lợi hại, cho dù ta và Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long cùng nhau ra tay cũng khó thành công cướp được. Mặc dù thành công cướp đoạt cũng khó an toàn thoát khỏi.

- Trừ phi ...

Lòng Dương Thạc máy động.

Trong óc Dương Thạc toát ra một suy nghĩ:

- Trừ phi ta tiếp tục hấp thu lực lượng hỏa diễm, hoàn toàn tu thành lôi đình đốt chước chân khí, lúc đó có thể ngưng tụ thành Lôi Hỏa ngân diệp không gian, nói không chừng có thể dựa vào bí pháp này tạm thời ngăn cản Dương Thiên, sáng tạo cơ hội cho ta, cho lục ca.

Lấy thực lực hiện tại của Dương Thạc muốn chống lại Dương Thiên hiển nhiên là không có khả năng.

Đừng nói là chống lại Dương Thiên, muốn trốn khỏi tay gã cũng không dễ. Dưới tình huống bình thường, gặp Dương Thiên thì Dương Thạc chỉ có thể ngoan ngoãn trốn đi, tạm tránh né, ôm thái độ quân tử báo thù, mười năm không muộn, chờ tương lai sẽ đối đầu với Dương Thiên.

Nhưng tình huống hiện tại, vì cứu lục ca Dương Thành, Dương Thạc không thể không ra tay.

Cho dù hy vọng nhỏ nhất cũng phải ra tay!

Dù sao lục ca Dương Thành và Dương Thạc có cảm tình rất sâu đậm, hắn không thể trơ mắt nhìn gã bị Dương Thiên giết chết.

Hơn nữa Dương Thiên muốn triệu hồi thần hồn của Dương Tử Mặc từ thời không quá khứ về nuốt thần hồn của Dương Thành.

Con người Dương Tử Mặc là đối thủ rất rắc rối với Dương Thạc.

Lúc trước Dương Thạc đối đầu với Dương Tử Mặc ba lần, ngoài ra ban đầu hắn tu luyện thì Dương Tử Mặc từng phái các cao thủ Hắc Y Vệ nhiều lần đối phó hắn.

Một rồi hai, hai là ba.

Dương Thạc và Dương Dịch phối hợp, dùng đại thần âm giết Dương Tử Mặc, chuyện xong xuôi.

Nếu người kia được Dương Thiên sống lại, lần nữa đối nghịch với Dương Thạc thì Dương Tử Mặc như con ruồi cứ vo ve trước mặt hắn. Có đối thủ như vậy cứ quần quýt lấy mình, dù tu vi tâm cảnh của Dương

Thạc cao tới đâu cũng khó giữ vững. Đến lúc này sự tồn tại của Dương Tử Mặc có thể trực tiếp ảnh hưởng đến tâm cảnh của Dương Thạc, trở ngại hẳn tu luyện võ đạo.

Vì vậy Dương Thạc không thể ngồi nhìn nó xảy ra.

Tuyệt đối không thể để Dương Tử Mặc sống lại.

Tổng hợp các loại nguyên nhân, bây giờ Dương Thạc phải đối đầu với Dương Thiên, cản trở kế hoạch của gã.

Muốn cản trở kế hoạch của Dương Thiên, dù cơ hội rất nhỏ nhưng không phải không có.

- Bây giờ ta ở trong Dung Nham Chi Hải, nếu là bên ngoài Nhân Hoàng huyết thì có lẽ không phải là đối thủ của Dương Thiên, thậm chí không thể thoát khỏi tay hắn. Nhưng trong Dung Nham Chi Hải này, chắc chắn thực lực của hắn sẽ bị ảnh hưởng nhất định, ta thì không. Dưới loại tình huống này, ta muốn thoát khỏi tay hắn ít nhất có một tia hy vọng. xem tại

Dương Thạc trầm nghĩ.

Dương Thiên đúng là mạnh.

Nhưng trong Dung Nham Chi Hải thì Dương Thiên phải chịu ảnh hưởng.

Dương Thạc có cách đoán này là có lý do, đó là bây giờ Dương Thiên không thể đánh nát hư không thông đạo.

Dưới tình huống bình thường, lấy thực lực của Dương Thiên muốn đập vỡ hư không thông đạo là chuyện rất đơn giản.

Bây giờ Dương Thiên ở trong Dung Nham Chi Hải, từng chút một đập vỡ hư không thông đạo, hao phí một, hai canh giờ chứng minh ở trong Dung Nham Chi Hải, thực lực của Dương Thiên đã bị ảnh hưởng, không thể hoàn toàn phát huy ra.

Chống lại Dương Thiên không thể hoàn toàn phát huy thực lực, Dương Thạc có phần thắng lớn hơn.

494. Chương 480: Đoạt Chí Bảo, Cứu Dương Thành

Vô Tận Thần Công

Chương 480: Đoạt chí bảo, cứu Dương Thành

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Huống chi bây giờ thực lực của Dương Thạc có thể tăng tiến nữa.

Lực lượng hỏa diễm trong Dung Nham Chi Hải chưa bị Dương Thạc hấp thu hết trăm phần trăm.

Nếu hấp thu sạch lực lượng hỏa diễm là Dương Thạc sẽ hoàn toàn tu thành “Đốt chước lôi đình thần hoàng nguyên lực”, lợi dụng thần hoàng nguyên lực này có thể hình thành đốt chước lôi đình ngân diệp không gian. Đến lúc đó, Dương Thạc hoàn toàn có thể sử dụng bí pháp không gian này cản trở Dương Thiên một lát.

Chỉ cần một lát là đủ!

Thời gian một chớp có thể cho Dương Thạc làm rất nhiều chuyện.

- Bây giờ điều ta có thể làm là chờ đợi.

- Chờ hoàn toàn hấp thu lực lượng hỏa diễm và đợi hư không thông đạo bị Dương Thiên đánh vỡ, đợi cơ hội.

Dương Thạc hít sâu kiềm nén tâm tình, ở trung tâm Dung Nham Chi Hải chờ đợi.

Dù sao tuy Dương Thiên và Dương Thạc cách nhau không xa nhưng gã chưa phát hiện sự tồn tại của hắn.

Vốn lấy thực lực của Dương Thiên toát ra thần hoàng nguyên lực đủ nhận ra Dương Thạc, nhưng bây giờ gã tập trung vào oanh kích hư không thông đạo, thần hoàng nguyên lực của gã rải rác trong phạm vi vài chục trượng để phòng ngừa. Hiện tại Dương Thạc cách Dương Thiên ba chục trượng, tự nhiên gã không phát hiện ra hắn.

Chờ.

Dương Thạc chậm rãi nhắm mắt lại, tiếp tục hấp thu hơi thở hỏa diễm dung nham.

Dương Thạc có cảm giác không lâu sau hơi thở hỏa diễm dung nham sẽ bị hắn hấp thu hết.

Dương nhiên hư không thông đạo sẽ bị đánh vỡ ngay thôi.

Một khắc.

Hai khắc.

Nửa canh giờ ... Một canh giờ.

Trong phút chốc một canh giờ đã trôi qua.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc rõ ràng cảm giác trong Dung Nham Chi Hải sóng ngầm dữ dội, rung chuyển bất an. Hiển nhiên, đây là bởi vì hư không thông đạo muốn lung lay sắp đổ, mắt thấy sẽ bị hoàn toàn đánh nát.

Hư không thông đạo tùy thời sụp đổ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chính lúc này.

Dương Thạc cảm giác lực lượng hỏa diễm dung nham xung quanh ủa vào người mình, cuộn cuộn ập vào, tiếp theo không còn lực lượng hỏa diễm dung nham nào vào người hắn nữa.

- Hấp thu xong rồi?

Lòng Dương Thạc máy động, chợt mở mắt ra.

Vù vù vù vù vù! Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, quanh người Dương Thạc, từng đoàn lửa nhảy ra khỏi lỗ chân lông toàn thân hắn. Trông Dương Thạc như là người lửa.

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Ngoài ra trong lửa có hơi thở lôi điện không ngừng vòng quanh.

Khiến Dương Thạc bất ngờ là hơi thở lôi điện và hơi thở hỏa diễm hoàn mỹ dung hợp vào nhau. Hỏa diễm kịch liệt thiêu đốt va chạm, ma sát điện quang chớp lóe, điện quang quẩn quanh, hình thành từng tia lửa. Hai loại năng lượng đặc biệt thể nhưng hỗ trợ lẫn nhau, gần như hoàn mỹ dung hợp lại.

- Đốt chước lôi đình thần hoàng nguyên lực lúc này mới thật sự tu luyện thành công.

Mắt Dương Thạc tràn đầy hưng phấn.

Lúc trước chỉ hấp thu lực lượng lôi điện đã khiến đốt chước lôi đình thần hoàng nguyên lực của hắn tạo thành ảnh hưởng nhất định cho ngũ trọng lôi âm Vô Thánh.

Hiện tại thêm vào hơi thở hỏa diễm dung nham.

Hơn nữa hơi thở hỏa diễm dung nham hoàn mỹ phù hợp với hơi thở lôi điện, chuyển hóa, hỗ trợ lẫn nhau, cái này có hiệu quả một cộng một lớn hơn hai. Dương Thạc phỏng đoán dù là Dương Thiên giờ gặp phải đốt chước lôi đình thần hoàng nguyên lực của hắn cũng sẽ không dám lơ là.

- Đốt chước lôi đình thần hoàng nguyên lực nên đặt tên là hỏa lôi thần hoàng nguyên lực!

Dương Thạc lại đặt cái tên ngắn gọn cho thần hoàng nguyên lực của mình.

Lôi Hỏa! Hỏa lôi!

Thiên lôi hơn nữa địa hỏa!

Đúng là tuyệt phối.

Hơi thở hỏa diễm không nhất định là thuộc tính dương, lúc trước Dương Thạc am hiểu hỏa diễm do thái dương chân hỏa. Nhưng bình thường Dương Thạc thi triển công kích là sử dụng thần long liệt khôn đao dẫn đường âm sát chân hỏa dưới lòng đất. Loại âm sát chân hỏa này là lửa thuộc tính âm.

Phụ kèm lực lượng lôi điện, đó đúng là tuyệt phối thiên lôi cộng địa hỏa, âm dương đầy đủ, sẽ bùng phát ra lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không biết ta sử dụng hỏa lôi thần hoang nguyên lực này hình thành ngân diệu không gian thì sẽ ra sao.
- Thử xem coi.
- Dù sao bây giờ trong Dung Nham Chi Hải rung chuyển không ổn định, ta thí nghiệm ngân diệu không gian tại đây chắc Dương Thiên sẽ không nhận ra.

Dương Thiên oanh kích hư không thông đạo đã đến phút mấu chốt, tập trung vào hư không thông đạo, làm sao để ý tới Dương Thạc cách ba mươi trượng?

Bởi vậy Dương Thạc ở ngay bên cạnh thí nghiệm ngân diệu không gian chưa chắc bị Dương Thiên phát hiện ra.

Dương Thạc trầm quát:

- Ngân diệu không gian!

Thần hoàng nguyên lực trong người Dương Thạc phát ra.

Vù vù vù vù vù! Vù vù vù vù vù!

thần hoàng nguyên lực này mang theo lực lượng hỏa diễm, lực lượng lôi điện vô cùng mạnh mẽ phút chốc lan tràn phạm vi ba, bốn trượng quanh người Dương Thạc.

Lợi dụng thần hoàng nguyên lực hình thành ngân diệu không gian!

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Dương Thạc động tâm niệm, trong không gian ba, bốn trượng này dung nham nóng chảy đông lại, lập tức biến thành từng khối ngân diệu tinh thạch lỏng lách tỏa ánh sáng bạc, hình thành một mảnh ngân diệu không gian.

Trong ngân diệu không gian, lực lượng hỏa diễm và lôi điện quấn quanh, chuyển hóa cho nhau.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Hình thành lực lượng cuồng bạo cường đại.

Dương Thạc có cảm giác nếu như cường giả cỡ Trác Tử Dương tiến vào ngân diệu không gian mà không có pháp khí loại phòng ngự sẽ bị hơi thở hỏa diễm, lôi điện cực kỳ cuồng bạo xé rách thân thể, bao gồm thần hồn bị đánh nát, chân chính hình thần đều diệt!

Cường giả như Dương Thiên khi tiến vào ngân diệu không gian sẽ rất chật vụn.

Biểu tình Dương Thạc hưng phấn:

- Đây mới là lôi hỏa ngân diệu không gian thật sự.

Ừng ục ừng ục ừng ục!

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ thì bỗng phát hiện những ngân diệp tinh thạch trong lõi hỏa ngân diệp không gian dưới tác dụng hơi thở lõi hỏa từ thể rắn dần chuyển sang chất lỏng, chỉ chốc lát đã thành đoàn chất lỏng to lớn.

Dương Thạc kinh ngạc nói:

- Trạng thái lỏng?

Ngân diệp khoáng thạch chính là một loại kim chúc khoáng thạch.

Kim chúc khoáng thạch dưới tác dụng lõi hỏa biến thành trạng thái lỏng dường như là điều rất bình thường.

Dương Thạc nghĩ như vậy, lòng rất vui.

Ngân diệp không gian trạng thái lỏng mang đến tác dụng lớn hơn ngân diệp không gian trạng thái cố định, sử dụng càng linh hoạt. Hơn nữa chất lỏng vô khổng bất nhập, điểm này là ưu thế mạnh hơn trạng thái cố định nhiều. Ngân diệp không gian trạng thái lỏng đối phó Dương Thiên càng tăng phần thắng cho Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Răng rắc!

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ thì bỗng cách trước mặt vài chục trượng vang tiếng nổ điếc tai.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc cảm giác Dung Nham Chi Hải trước mặt mình như biển cả ồa tới, đánh lui hắn ra sau mười trượng.

Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Đây là ... hư không thông đạo bị hoàn toàn đánh nát hình thành năng lượng cường đại?

Lúc này hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải rốt cuộc bị Dương Thiên đánh vỡ nát.

Hư không thông đạo đã bị đánh nát?

Trong chớp mắt biểu tình Dương Thạc trầm trọng.

Vù vù vù vù vù!

Thần hoàng nguyên lực của Dương Thạc bùng phát, tra xét tình hình hư không thông đạo cách không xa.

- Quả nhiên hoàn toàn sụp đổ.

Dương Thạc dò xét liền cảm giác được hố đen không ngừng trào ra Dung Nham Chi Hải giờ đã biến mất. Vị trí Dung Nham Chi Hải xuất hiện một khối hư không thông đạo sáng ngời, hiển nhiên chính là nó hình thành hư không thông đạo.

Giờ đây hư không thông đạo vỡ nát, hư không chi tinh lại thấy ánh ảm trời.

Đương nhiên ngay sau đó hư không chi tinh sẽ vỡ thành năm khối hư không thạch, năm khối hư không thạch không thể nào đầy đủ, sẽ có vài khối vỡ.

Có thể còn lại ba khối đã rất tốt rồi.

Trong đầu Dương Thạc nổi lên suy nghĩ:

- Những hư không thạch này tuyệt đối không thể để Dương Thiên có được!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lập tức lắc người như tia chớp lao hướng hư không chi tinh.

Cùng lúc đó, Dương Thiên bất chấp tất cả bùng phát toàn bộ thần hoàng nguyên lực cảm giác vị trí Dương Thiên. Dù sao bây giờ Dương Thạc muốn cướp hư không chi tinh của Dương Thiên, vị trí gã ở đâu rất quan

trọng với hắn. Chỉ cần xác định chỗ Dương Thiên ở thì Dương Thạc mới đặt ra tuyến đường cướp hư không chi tinh.

Mới tra xét Dương Thạc liền tủa định vị trí Dương Thiên.

Giờ phút này, Dương Thiên cách khối hư không chi tinh chỉ hơn mười trượng, chỉ cần tăng tốc là hư không chi tinh sẽ rơi vào tay gã ngay. Chẳng qua sau khi hư không chi tinh xuất hiện liền vèo một tiếng cách xa Dương Thiên một khoảng, làm gã không thể lấy nó ngay được.

Tuy nhiên, Dương Thiên nhờ vào thiên binh chiến xa dưới thân bay nhanh đi, trong tiếng rầm rầm không ngừng rút ngắn khoảng cách với hư không chi tinh.

- Hư không thông đạo rất cuộc vẫn phải nát, khối hư không chi tinh kia, lại đây đi!

Dương Thiên đứng trên thiên binh chiến xa không ngừng tới gần hư không chi tinh, chớp mắt cách nhau mười trượng.

Nhưng ngay sau đó Dương Thiên sắc mặt âm trầm nói:

- A?

- Là ai ở đâu? Dám cướp đoạt hư không chi tinh với bản công sao?

Rõ ràng Dương Thiên cũng phát hiện thần hoàng nguyên lực phát ra từ Dương Thạc, nhận ra hắn ngay.

Dù nhận ra Dương Thạc nhưng Dương Thiên không bối rối, khê quát, mạnh đẩy tay tới trước. Lực hút cường đạo phủ trùm hư không chi tinh. Khối hư không chi tinh bị trảo của Dương Thiên công kích phát ra tiếng ù ù, không thể trốn tránh, sắp bay vào tay gã.

Tiếp theo có thanh âm trong trẻo mà lạnh lùng vang bên tai Dương Thiên:

- Là ai ở đâu? Dương Thiên, Dương Thạc ta tại đây, ngươi không thể nào lấy được khối hư không chi tinh này!

Dương Thạc!

Giờ phút này, Dương Thạc nhanh chóng lao tới, cách hư không chi tinh chỉ có ba, năm trượng.

Trong Dung Nham Chi Hải Dương Thạc không chịu trói buộc gì, tốc độ bay đi còn nhanh hơn Dương Thiên. Nếu không phải Dương Thiên đột nhiên ra tay, lấy tay chớp hướng hư không chi tinh khiến nó bay ngược ra sau thì Dương Thiên có trăm phần trăm nắm chắc có thể dẫn đầu lấy đến hư không chi tinh.

Hiện tại dù hư không chi tinh nhanh chóng bay hướng Dương Thiên nhưng Dương Thạc vẫn tự tin sẽ lấy được nó.

Nghe Dương Thạc tự giới thiệu, Dương Thiên biểu tình lạnh lùng nói:

- Dương Thạc, không ngờ là ngươi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giây sau Dương Thiên cảm giác có thần hoàng nguyên lực mạnh mẽ mang theo hơi thở hỏa diễm dung nham nóng cháy ập tới trước mặt, mạnh oanh kích vào thiên binh chiến xa dưới thân gã.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Thiên binh chiến xa dưới thân Dương Thiên bị thần hoàng nguyên lực của Dương Thạc đánh trúng hơi ngừng lại.

Dương Thiên lạnh lùng nói:

- Hừ! Dương Thiên, lấy thực lực hiện tại của ngươi mà muốn cướp đoạt hư không chi tinh của bản công sao? Thật mơ tưởng viễn vông!

Dương Thiên khổng chế thiên binh chiến xa lao nhanh tới, hư không chi tinh đã gần trong gang tấc, dù Dương Thạc có công kích gã cũng không thể ngăn cản gã lấy được hư không chi tinh.

Khi Dương Thiên nói xong chợt biến sắc mặt nói:

- A? Không đúng!

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Thần hoàng nguyên lực lúc trước oanh kích thiên binh chiến xa mang theo hơi thở hỏa diễm dung nham biến thành hơi thở lôi điện. Hơi thở lôi điện kêu xèo xèo, tốc độ nhanh đến cực hạn, thông qua thiên binh chiến xa do kim chúc chế thành phút chốc truyền tới đôi chân Dương Thiên.

Dù Dương Thiên là ngũ trọng lôi âm Võ Thánh nhưng tốc độ của gã sao có thể ngang bằng điện quang thật sự?

Trốn không thoát!

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Điện quang mãnh liệt quần quanh, lập tức lan tới toàn thân Dương Thiên.

Trong điện quang công kích, dù Dương Thiên vô cùng cường đại cũng cảm giác toàn thân tê dại, cơ hồ mất đi tri giác. Dương Thiên theo bản năng điều động thần hoàng nguyên lực toàn thân hấp thu trung hoà lực lượng lôi đình điện quang. Tuy nhiên, trong khoảng thời gian ngắn Dương Thiên không thể nhúc nhích.

Nhân lúc Dương Thiên bị hơi thở lôi điện đánh trúngs không thể động đậy, Dương Thạc như tia chớp lao tới. Kết một tiếng, hư không chỉ tinh bị Dương Thạc nắm lấy.

Kết kết kết kết kết!

Khi Dương Thạc bắt lấy hư không chỉ tinh thì bên trên phát ra tiếng giòn vang, nứt ra sáu cái khe.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Hư không chỉ tinh vỡ ra.

Hư không chỉ tinh biến thành bảy, tám mảnh nhỏ, trong đó có ba khối là hư không thạch đầy đủ, còn lại hai hư không thạch hình thành mảnh nhỏ tung tóe bốn phía.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lắc người chụp ba khối hư không thạch vào tay.

Bắt lấy ba khối hư không thạch xong Dương Thạc mới thở phào.

- Phù.

Khi Dương Thạc bắt lấy ba khối hư không thạch chưa kịp bỏ vào không gian thập phương cà sa thì chợt nghe giọng âm trầm của Dương Thiên.

- Dương Thạc, để lại hư không thạch đi!

Dương Thạc cảm giác có lực lượng cực kỳ mạnh mẽ bắn hướng mình, lực lượng ảnh hưởng làm hắn dựng tóc gáy. Lòng Dương Thạc tràn ngập cảm giác nguy hiểm, không cần nghĩ cũng biết là Dương Thiên phát ra công kích mạnh nhất hướng hắn.

Trong óc Dương Thạc lóe lên nhiều suy nghĩ:

- Thế công thật cường đại, nếu không phải ở trong Dung Nham Chi Hải thì ta muốn tránh đòn này cũng không được. Hơn nữa Dương Thiên chịu lực lượng lôi điện của ta ảnh hưởng mà chưa tới một giây đã nhúc nhích, công kích được. Cường đại, thật sự quá mức cường đại!

Dương Thạc lập tức né sang bên, lực lượng cường đại lướt qua người hắn. Răng rắc, nửa người Dương Thạc bị đánh nát hoàn toàn, cánh tay trái, chân trái, chỗ có ngân diệu uy lực khả bị lực lượng xẹt qua liền lõm xuống, thành từng lát cắt bạc.

Cánh tay trái, chân trái của Dương Thạc gần như bị đập vụn.

May mắn không phải vết thương trí mệnh, ở trong không gian thập phương cà sa có thể hoàn toàn lành lặn.

- Ngân diệu không gian!

Dương Thạc tránh thoát công kích của Dương Thiên, khê quát, thần hoang nguyên lực hiện ra, ngân diệu không gian mạnh xuất hiện xung quanh.

Dương Thiên lại phát động công kích hướng Dương Thạc nhưng không được, chủ yếu vì gã chưa hoàn toàn tiêu trừ hơi thở lôi điện, không thể liên tục công kích.

- Đi!

Lôi hỏa ngân diệu không gian hiện ra, Dương Thạc mạnh vùng tay phải.

Lôi hỏa ngân diệu không gian trạng thái lỏng như tia chớp phóng hướng Dương Thiên, gã vẫn bị tê dại nên không tránh được. ầm ầm một tiếng, Dương Thiên bị lôi hỏa ngân diệu không gian bao phủ toàn thân.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Lôi hỏa ngân diệu không gian trạng thái lỏng bao chặt Dương Thiên, hơi thở lôi hỏa mãnh liệt đốt cháy, làm gã tê liệt.

Trong lôi hỏa ngân diệu không gian có tiếng gầm lên:

- Khốn kiếp!

Hơi thở hỏa diễm, lôi điện có thể tạo thành uy hiếp nhất định cho Dương Thiên, lúc trước gã đã bị Dương Thạc đánh lén, thân hình tê dại trong một, hai giây giờ bị lôi hỏa ngân diệu không gian bao phủ, không thể trong thời gian ngắn thoát ra.

495. Chương 481: Bất Tử Bất Diệt, Xích Viêm Cùng Kỳ!

Chương 481: Bất tử bất diệt, xích viêm cùng kỳ!

Nếu bay giờ Dương Thạc đi ngay thì Dương Thiên không thể truy kích hắn.

Nhưng Dương Thạc không chạy trốn ngay.

- Cơ hội!

- Cứu lục ca!

Dương Thạc thấy Dương Thiên bị nhốt trong lôi hỏa ngân diệu không gian, biểu tình nghiêm túc lắng người, không lùi mà tiến tới hướng về thiên binh chiến xa.

Chớp mắt Dương Thạc đã tới thiên binh chiến xa.

Tay phải lật lại lấy ra thần long liệt khôn đao chém mạnh hướng thiên binh chiến xa, răng rắc một tiếng, vòng phòng hộ của thiên binh chiến xa vỡ vụn. Dương Thạc vào trong thiên binh chiến xa, xẹt một tiếng, xé mở không gian thập phương cà sa, nhắc lên Dương Thành nằm trong thiên binh chiến xa quăng vào không gian thập phương cà sa.

Dương Thạc biết lần này cướp đoạt hư không thạch, dùng lôi hỏa ngân diệu không gian công kích Dương Thiên dù không thể tạo thành tổn thương gì cho gã nhưng sẽ khiến gã hoàn toàn mất mặt. Dưới loại tình huống này, khó bảo đảm Dương Thiên sẽ không tức điên trực tiếp giết lục ca Dương Thành cho hả giận.

Dù Dương Thiên không giết Dương Thành nhưng bỏ lỡ cơ hội này rồi sau này gã cảnh giác thủ đoạn của Dương Thạc, khi ấy hắn muốn tìm cơ hội tốt cứu Dương Thành ra là rất khó.

Bởi vậy giờ phút này mặc dù là nguy hiểm nhưng Dương Thạc phải bí quá hoá liều, nghĩ cách cứu viện lục ca!

Hàng loạt động tác mây bảy nước chảy, Dương Thạc không tốn bao nhiêu thời gian.

Nhưng khi Dương Thạc quăng Dương Thành vào không gian thập phương cà sa, chưa kịp bay ra khỏi thiên binh chiến xa thì tiếng quát như sấm vang bên tai hắn.

- Dương Thạc, ngươi còn muốn đi sao? Ở lại đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một đám ẩn chứa lực lượng mạnh mẽ đập vào lưng Dương Thạc.

Dương Thiên ở trong thời gian ngắn lại có năng lực hành động.

Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Nhanh như vậy?

Dương Thạc nghĩ cách cứu viện lực ca Dương Thành cách vài chục trượng chạy tới thiên binh chiến xa, sau đó cầm thần long liệt khôn đao chém vào vòng phòng hộ thiên binh chiến xa rồi lao vào trong, xé mở không gian thập phương cà sa quăng Dương Thành vào.

Hàng loạt động tác không chút ngừng lại.

Mây bay nước chảy, hao thời gian rất ngắn, cùng lắm là hai giây.

Nhưng trong hai giây này Dương Thiên giãy ra khỏi ảnh hưởng lôi hỏa ngân diệu không gian, lại đánh ra công kích vô cùng mạnh mẽ hướng Dương Thạc.

Lúc này công kích của Dương Thiên nhắm vào lưng Dương Thạc.

Trong phút chốc đã tới sát người Dương Thạc.

So với lần trước càng mau hơn, khó tránh né hơn.

Dương Thạc hoàn toàn biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Dương Thạc thậm chí cảm giác không cách nào tránh khỏi cú đâm này, một khi bị oanh kích trúng thì thân thể sẽ thành đồng thiet vụn. Dù một phần thần hồn ở trong Cửu Dương chân thân sẽ không hình thần đều diệt, nhưng mất thân thể, Dương Thạc trở thành bèo không căn sớm muộn gì sẽ bị Dương Thiên đánh chết.

Không cần bao lâu, bây giờ thân thể không thoát được, chờ Dương Thiên có thể hoạt động bình thường thì Cửu Dương chân thân của Dương Thạc cũng không cách nào trốn thoát khỏi.

Giờ phút này mới thật sự là siêu nguy hiểm.

- Hay cho Dương Thiên, mau chóng hoạt động được rồi, là ta đã xem thường ngươi, dù chết trên tay ngươi cũng không oan.

Trong khoảnh khắc Dương Thạc như về tới mấy ngày, mới vào Lôi Vân Phong Bạo bị ngàn lôi điện công kích. Cảm giác kỳ dị chỉ cảm ngộ trong sinh tử nảy ra, chớp mắt lan khắp người Dương Thạc.

Lần trước, có thần long cứu chính mình.

Lúc này đây ...

- Grao grao grao grao!

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ lung tung thì bên tai vang tiếng mãnh thú gầm rống.

Lúc trước Dương Thạc xé mở không gian thập phương cà sa chưa kịp đóng lại, lúc này có một mãnh thú khổng lồ nhảy ra từ bên trong mạnh mẽ đập vào người Dương Thạc, hất hắn văng ra. Công kích vô cùng mạnh mẽ của Dương Thiên rơi vào người mãnh thú khổng lồ.

Két két két két két!

Xương cốt người mãnh thú gãy nát.

Thân hình khổng lồ văng ra mấy chục trượng.

- Man Văn Thiên Tượng?

Không cần phải nói, mãnh thú lập tức xuất hiện đỡ công kích chí cường của Dương Thiên thay cho Dương Thạc chính là sừng thú của Dương Địch, Man Văn Thiên Tượng. Một đấm mạnh mẽ của Dương Thiên đánh vào người Man Văn Thiên Tượng lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh, đánh nó văng ra, xương cốt gãy hết. Chỉ tính điểm này đủ chứng minh Dương Thiên mạnh mẽ cỡ nào.

Trong không gian thập phương cà sa vang giọng Dương Địch:

- Thiếu gia mau đi!

Dương Thạc biết mới nãy Dương Địch khống chế Man Văn Thiên Tượng lao vọt ra cứu hẩn một mạng. Dương Địch và hẩn lòng có linh tặc, từ khi Dương Thạc chưa bị công kích thì nàng đã cảm giác nguy hiểm, khiến Man Văn Thiên Tượng chạy ra, đúng lúc cứu mạng Dương Thạc.

- Đi!

Dương Thạc thoát chết làm sao còn dám chần chờ. Thân hình nhanh chóng hành động, chạy nhanh đi.

Lúc trước Dương Thiên đánh một đấm hất Man Văn Thiên Tượng văng trở lại không gian thập phương cà sa, may mà vậy chứ không thì Dương Thạc phải cứu nó trước rồi mới trốn tiếp, sẽ chậm trễ thời cơ tốt nhất.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc như tia chớp trốn ra xa trăm trượng.

Lúc này Dương Thạc mới kịp dò xét tình hình Dương Thiên ở phía sau.

Giờ phút này, Dương Thiên đang đứng trên thiên binh chiến xa, người phủ một tầng lôi hỏa ngân diệp không gian trạng thái lỏng.

Lúc trước Dương Thiên chưa thoát ra, chỉ hết sức đánh một kích xuyên thấu lôi hỏa ngân diệp không gian đập vào lưng Dương Thạc.

Công kích của Dương Thiên vẫn không nối liền, đánh một kích xong không thể ra cú tiếp theo, nếu không thì gã liên tục đánh bốn, năm đấm, đừng nói là Dương Thạc có Man Văn Thiên Tượng ngăn giúp, dù khiến Thượng Cổ Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy cùng đi ra đỡ thì hẩn vẫn sẽ bị đánh nát vụn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc chạy ra xa ba trăm trượng thì người Dương Thiên tuôn ra một đoàn thần hoàng nguyên lực làm lôi hỏa ngân diệp không gian nát vụn.

- Còn muốn trốn?

Giờ phút này, mắt Dương Thiên tóe lửa.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thiên tức giận khống chế thiên binh chiến xa dưới thân nhanh chóng truy kích Dương Thạc.

Giờ phút này, bởi vì hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải vỡ vụn, lực lượng hỏa diễm dung nham càng ngày càng yếu, hiệu quả cản trở Dương Thiên yếu dần. Cộng thêm Dương Thiên tức giận, liều lĩnh truy kích, tốc độ nhanh hơn Dương Thạc nhiều, chốc lát sau đã đuổi gần bảy, tám trượng.

Dương Thạc cảm giác Dương Thiên đến gần thì biến sắc mặt nói:

- Tốc độ của Dương Thiên nhanh quá.

Dương Thạc cách xa Dương Thiên ba trăm trượng vậy mà giây lát đã bị đuổi kịp bảy, tám trượng, e rằng không đến một khắc sau gã sẽ đuổi theo một trăm trượng. Trong vòng một trăm trượng, lấy thực lực của Dương Thiên cách không một đấm đủ trúng Dương Thạc.

Dương Thạc nhú mày nói:

- Thật rắc rối.

Trong Thiên Hoàng Điện Dương Thạc không thể cắt hư không mà đi.

Không thể cắt qua hư không tiến lên thì khó thoát khỏi Dương Thạc, cuối cùng Dương Thạc khó tránh khỏi kết quả bị gã đuổi kịp.

Một khi bị Dương Thiên đuổi kịp thì Dương Thạc phải ngay mặt đánh nhau với gã.

Dương Thạc biết rõ thực lực hiện nay của hắn dù cộng thêm Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, thậm chí là Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy vân vân đồng loạt ra tay cũng tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Dương Thiên. Cho dù bây giờ Dương Thạc trốn vào không gian thập phương cà sa thì Dương Thiên có thể dốc hết sức nổ nát không gian thập phương cà sa.

496. Chương 482: Hỏa La Vương Hiểu Lâm

Vô Tận Thần Công

Chương 482: Hỏa La Vương hiểu lầm

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc biểu tình đau khổ nói:

- Không lẽ thật là chạy trời không khỏi nắng?

Dương Thạc đối đầu với Dương Thiên, chỉ chốc lát đã gặp hai lần cực độ nguy hiểm.

Cửa miệng nói đại nạn không chết sẽ có hậu phúc, nhưng Dương Thạc biết đối mặt Dương Thiên dù hắn có thể may mắn tránh thoát một, hai lần sát chiêu, tuy nhiên nếu không hoàn toàn thoát khỏi thì tùy thời sẽ bị Dương Thiên đuổi theo giết.

Vù vù vù vù vù!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khi Dương Thạc suy nghĩ thì Dương Thiên đuổi theo ngày càng gần, đã rút ngắn một trăm trượng. Bây giờ Dương Thiên cách Dương Thạc chỉ có hai trăm trượng.

Dưới loại tình huống này mà tốc độ của Dương Thiên lại tăng nữa, e rằng không lâu sau có thể hoàn toàn đuổi theo Dương Thạc, chặn lại giết hắn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

- Grao grao grao grao grao!

Đúng lúc này.

Trong Dung Nham Chi Hải phía xa có tiếng nổ vang, xen lẫn tiếng gầm rống.

Nghe thanh âm kia, vẻ mặt Dương Thạc vui mừng:

- Là Tiểu Hỏa!

Dương Thạc rất quen thuộc tiếng gầm kia, là giọng của Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa. Không cần nghĩ cũng biết bây giờ Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đã hoàn thành tiến hóa, thực lực có điều tăng lên!

Tuy nhiên ...

Dương Thạc cười khổ.

Cho dù Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa hoàn thành tiến hóa, thực lực có điều tăng lên thì sao?

Lúc trước Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa là mãnh thú đẳng cấp đại tông sư, tiến hóa xong dù tư chất tăng lên vô hạn nhưng thực lực hiện tại của nó cùng lắm là đẳng cấp Vô Thánh. Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa

không có khả năng đi vào tứ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh. Sức chiến đấu của Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa ở trước mặt Dương Thiên căn bản không đáng giá nhắc tới. Dương Thạc muốn nhờ vào Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa hoàn thành tiến hóa trốn thoát đi gần như là chuyện không thể.

Hơn nữa Dương Thạc phỏng chừng Dương Thiên giết hẳn xong sẽ quay ngược về Dung Nham Chi Hải tìm Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, giết nó.

Khi đó mạch Dương Thạc xem như hoàn toàn là toàn quân bị diệt, không để lại chút mầm móng.

- Hy vọng Tiểu Hỏa thông minh chút, nhanh chóng bỏ trốn.

- Không chừng Tiểu Hỏa có thể thoát ra ngoài.

Dương Thạc thầm cầu nguyện.

Dù Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa là Cùng Kỳ nhưng Dương Thạc xem nó như con cháu.

Nếu Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa chạy thoát, tương lai tu luyện có thành, đánh chết Dương Thiên thì xem như đã báo thù cho Dương Thạc. Giờ đây Dương Thạc không trông cậy vào chính mình có thể trốn thoát, chỉ cần tương lai Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa báo thù cho hắn là đủ rồi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đáng tiếc dường như ông trời muốn đối nghịch với Dương Thạc.

Đang lúc Dương Thạc cầu nguyện Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa nhanh chóng chạy trốn thì bỗng sóng nhiệt cuộn cuộn ủa hướng bên này, tốc độ nhanh hơn Dương Thạc, Dương Thiên gấp chục lần, trăm lần. Chớp mắt đã tới sau lưng Dương Thạc, che trước mặt Dương Thiên.

Một mãnh thú toàn thân rực lửa, không thể rõ bộ dạng, thân hình khổng lồ hiện ra. Đôi mắt to lớn nhìn chăm chăm vào Dương Thiên lao nhanh tới.

Miệng mãnh thú khổng lồ phát ra thanh âm trong trẻo như con nít:

- Muốn đuổi giết phụ thân của ta thì trước tiên bước qua Xích Viêm Cùng Kỳ ta đã!

Xích Viêm Cùng Kỳ!

Hiển nhiên mãnh thú tự xưng là Xích Viêm Cùng Kỳ chính là Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa ban đầu.

Chỉ có Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa mới gọi Dương Thạc là phụ thân.

Miệng nói tiếng người, đây là thần thông chỉ mãnh thú đẳng cấp Võ Thánh mới rõ. Giờ phút này, Hỏa La Vương đã hoàn thành đột phá, triệt để đi vào đẳng cấp Võ Thánh.

Dương Thạc thấy Hỏa Độc Cùng Kỳ Tiểu Hỏa định ngaw Dương Thiên thì biến sắc mặt nói:

- Tiểu Hỏa, ngươi không ngăn hẳn được đâu, đi mau!

- Chỉ bằng vào ngươi?

- Chỉ là tam trọng lôi âm Võ Thánh mà muốn cản ta? Chết đi!

Dương Thiên sắc mặt âm trầm, biểu tình không chút thay đổi, trong phút chốc tới cách Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa ba, bốn chục trượng, mạnh vung tay, đánh ra một đấm. Thần hoàng nguyên lực bắn ra biến thành từng cự thú bát hoang lao tới trước mặt Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Ầm ầm ầm ầm ầm! đọc truyện mới nhất tại .

Thân hình Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa bị cú đấm của Dương Thiên đánh nát, biến thành từng đoàn lửa nổ tung.

Dương Thạc ở phía xa lòng thít chặt:

- Tiểu Hỏa!

Ngay sau đó, giọng con nít của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa phát ra từ Dung Nham Chi Hải:

- Hừ! Chỉ là ngu trọng lời âm Võ Thánh mà muốn giết ta cũng là mơ tưởng viễn vông!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong Dung Nham Chi Hải sinh ra sóng nhiệt cuộn cuộn, trong phút chốc che trước mặt Dương Thiên, hình thành cự thú Xích Viêm Cùng Kỳ khổng lồ.

Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đối mặt Dương Thiên, trong người phát ra niềm tin tràn trề:

- Ta ở trong Dung Nham Chi Hải là bất tử bất diệt, Dung Nham Chi Hải chính là ta, ta là Dung Nham Chi Hải. Tại đây ta có tốc độ vượt xa người. 'Dương Thiên, người không giết được ta!

Sau khi Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa bị Dương Thiên đánh nát có thể lại lần nữa ngưng kết?

Quan trọng nhất là nghe Hỏa La Vương nói chỉ cần nó ở trong Dung Nham Chi Hải là bất tử bất diệt, Dung Nham Chi Hải chính là nó, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa là Dung Nham Chi Hải, hai bên hoàn toàn kết hợp. Hơn nữa ở trong Dung Nham Chi Hải thì tốc độ của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa vượt xa cường giả võ đạo đệ nhất đương thời, Trần Quốc Công, Dương Thiên!

Dương Thạc kiểm không được hút ngưng khí lạnh:

- Ui!

- Tiểu Hỏa tiến hóa trở nên cường đại như vậy?

Giờ phút này, trong lòng Dương Thạc trừ bỏ vui sướng ra còn tràn ngập khó tin.

Hiện tại Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa mới chỉ có thực lực đẳng cấp tam hư không Võ Thánh, cách biệt Trần Quốc Công, Dương Thiên cả ngàn dặm, tuyệt đối là không chịu nổi nhất kích. Phía trước Dương Thiên nhẹ nhàng đánh một đấm Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa vỡ nát chính là bằng chứng.

Nhưng sau khi Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa tiến hóa hoàn toàn dung nhập vào Kim Hồ Yêu Thánh⁴, hình thành một thể với Dung Nham Chi Hải. Ở tTrong Dung Nham Chi Hải vô cùng khổng lồ này, dù mạnh như Dương Thiên muốn hoàn toàn giết Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa gần như là chuyện không thể. Không phải là không thể giết Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, muốn thoát khỏi nó đuổi bắt Dương Thạc là rất khó.

Tình thế xoay chuyển.

- Quả nhiên là đại nạn không chết sẽ có hậu phúc.

- Hậu phúc này ứng ở trên người Tiểu Hỏa. Lúc này Tiểu Hỏa tiến hóa có thể hoàn toàn dung nhập vào Dung Nham Chi Hải. Tư chất, thiên phú hiện tại của nó chắc không kém hơn Huyết Phi, Ngưng Thúy bao nhiêu.

Dương Thạc nhìn Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, cực kỳ kích động.

Nếu đúng như Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đã nói, nó ở trong Dung Nham Chi Hải bất tử bất diệt thì dễ dàng ngăn cản Dương Thiên.

Dung Nham Chi Hải rộng lớn biết bao.

Trong Thiên Hoàng Điện tự thành một mảnh không gian, phía trước Lô Vân Phong Bạo, hiện tại Dung Nham Chi Hải đều có phạm vi hơn trăm dặm.

Nên biết rằng trong Thiên Hoàng Điện khắp nơi nguy hiểm, Lô Vân Phong Bạo, Nê Thạch Chi Hải, hàn băng loạn lưu đều sụp đổ trước Dung Nham Chi Hải. hư không thông đạo của chúng nó vỡ nát, Dung Nham Chi Hải nhân cơ hội mở rộng địa bàn, áp súc ba chỗ không gian hiểm địa khác. Dung Nham Chi Hải đạt tới trình độ rộng hai trăm dặm.

Dung Nham Chi Hải phạm vi hai trăm dặm ẩn chứa bao nhiêu lực lượng hỏa diễm?

Nếu Dương Thiên muốn đánh tan hết lực lượng hỏa diễm dung nham này e rằng mất một năm rưỡi cũng chưa xong.

Tình thế hiện nay có thể nói là hoàn toàn nghiêng về bên Dương Thạc.

- Hừ! Chỉ là một dị thú, dù nhờ vào lực lượng hỏa diễm dung nham thì có năng lực như thế nào? Bản công nghĩ tình người tu hành không dễ, hiện tại người dung hợp với Dung Nham Chi Hải, tư chất thiên phú đã rất cao, rất có hy vọng tương lai đi vào hư không Vô Thánh chi cảnh. Bản công không nghĩ giết người, người mau mau rời đi

Đối mặt Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa ở trạng thái này, mạnh như Dương Thiên cũng không muốn hoàn toàn xé rách da mặt.

Dương Thiên chấp hai tay sau lưng, bình bình giữa không trung lạnh lùng nói.

Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa hừ lạnh một tiếng:

- Dương Thiên, Dương Thạc là phụ thân của ta, người muốn đuổi giết cha ta thì đương nhiên ta phải ngăn cản. Không cần nhiều lời! Muốn đi thì người rút đi.

Trong giọng nói của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa ẩn chứa hào khí:

- Nếu là người chủ động rời đi thì ta có thể mắt nhắm mắt mở không lấy mạng người.

Bị Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa từ chối, Dương Thiên sắc mặt khó xem nói:

- A? Tiểu tử, người cứng đầu không chịu nghe phải không? Dương Thạc chỉ là một phế vật, thiên tư ngộ tính kém đến mức tận cùng, người vì phế vật này dám đối nghịch với bản công? Huống chi người là thần thú cùng kỳ, không có chút quan hệ với Dương Thạc, nói không chừng là lúc trước hắn giết cha mẹ của người, bắt người đi. Người làm gì nhận giặc làm cha, giúp hắn? Giúp hắn?

Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa cười khê:

- Phế vật?

- Ta có thể có hôm nay đều là nhờ phụ thân ban tặng, cho dù hắn là phế vật thì sao? Ta chỉ biết tu vi hiện tại của hắn mạnh hơn thiên tài người nói gấp trăm lần.

- Còn về phụ mẫu của ta. Năm đó mẫu thân của ta chết thì ta đã sinh ra, ta biết rõ mẫu thân bị ai giết chết, không cần Dương Thiên người nhắc nhở ta! Còn về phụ thân chính là nhân loại, ta là cùng kỳ, hắn không phải là phụ thân ruột nhưng hắn xem ta như con, ta tôn hắn làm cha!

- Có một số người đối xử với thân sinh nhi tử giống hàng hóa. Có giá trị thì lợi dụng, không giá trị liền vứt bỏ, thuận người giả xương, nghịch người giả vong. Phụ thân như vậy có khác gì cầm thú?

Khóe môi Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa cong lên trào phúng.

Dương Thiên biến sắc mặt nói:

- A? Tiểu tử trào phúng bản công?

- Không lẽ người cho rằng bản công thật sự giết không được người?

Dương Thiên cắn răng, bị lời Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa nói chọc điên lên.

- Cho dù bản công không diệt được thân hình của người nhưng muốn giết thần hồn của người, để người thành tro!

Dương Thiên quát một tiếng, người phát ra khí thể vô cùng mạnh mẽ, biến thành dị thú thượng cổ không biết tên xoay người, há to miệng cắn nuốt Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

- Đây là ... Công kích thần hồn?

Dương Thạc ở phía xa cảm nhận khí thể trên người Dương Thiên thì hoàn toàn biến sắc mặt.

Trong khí thể này kèm theo hơi thở hủy diệt, là đẳng cấp công kích lực lượng thần hồn. Dương Thạc cảm giác nếu hắn đối mặt công kích này thì thần hồn sẽ thành tro, tuyệt không may mắn thoát khỏi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí thể này ập vào người Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Khí thể hóa thành cự thú cắn nuốt thân hình Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Phụt!

Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa bị khí thể cắn nuốt, thần hồn lập tức bị đánh nát.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Thân hình Xích Viêm Cùng Kỳ khổng lồ không có thần hồn chống đỡ, lập tức sụp đổ, hóa thành lực lượng hỏa diễm dung nham lại nhập vào Dung Nham Chi Hải.

Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Tiểu Hỏa đã bị hủy thần hồn sao?

Nhưng ngay sau đó Dương Thạc mơ hồ cảm giác thần hồn của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa không bị giết hẳn mà là ...

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thiên, người muốn diệt thần hồn của ta? Tiếc rằng ta đã sớm tu luyện bí pháp của thần long thúc thúc, phân thần hóa niệm, thần hồn hóa thành ngàn vạn phần dung nhập vào Dung Nham Chi Hải. Mỗi một phần thần hồn đều có thể ngưng tụ thành một Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, người muốn giết hẳn ta là chuyện không thể.

- Mới này loại công kích thần hồn của người còn có thể thi triển ra vài lần?

Trong Dung Nham Chi Hải liên tục phát ra tiếng cười to.

- Ha ha ha ha ha ha!

- Ha ha ha ha ha ha!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong Dung Nham Chi Hải từng con Xích Viêm Cùng Kỳ nhanh chóng xuất hiện. Trong nháy mắt, ước chừng có hàng trăm con Xích Viêm Cùng Kỳ xuất hiện trong Dung Nham Chi Hải. Những Xích Viêm Cùng Kỳ đều cười to, lắc người trùng kích Dương Thiên, mang theo nhiều lực lượng hỏa diễm.

- Muốn chết!

Mặt Dương Thiên lạnh lẽo, hai đấm liên tục phát ra tiếng vang, từng con Xích Viêm Cùng Kỳ nổ tung.

Một số Xích Viêm Cùng Kỳ mạnh đụng vào người Dương Thiên, tiếc rằng thân thể của gã siêu cứng rắn, bị Xích Viêm Cùng Kỳ húc vào vẫn không nhúc nhích. Một đám Xích Viêm Cùng Kỳ văng ra ngoài, nổ tung.

- Ha ha ha ha ha ha!

- Thân hình của ta có vô cùng tận, không dùng hết. Dương Thiên, người có bản lĩnh thì giết hết thân hình của ta đi!

Dù Xích Viêm Cùng Kỳ không ngừng vỡ nát nhưng trong Dung Nham Chi Hải vẫn liên tục ngưng kết.

- Grao!

Đánh nhau một lát trên người Dương Thiên lại xuất hiện thần hồn công kích. ầm vang, lại tiêu diệt một phần thần hồn của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa có nhiều thần hồn nên không sợ Dương Thiên oanh sát.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếp tục đánh nhau.

Dù là Dương Thiên hay Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đều không chịu lùi bước.

Dương Thạc đứng xa nhìn Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa chiến đấu với Dương Thiên, biểu tình trầm trọng.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không ngờ Tiểu Hỏa dựa vào lực lượng Dung Nham Chi Hải có thể chiến đấu với Dương Thiên. Nhưng loại tình huống này đặc biệt, bình thường dù Tiểu Hỏa đi vào đẳng cấp Võ Thánh nhưng so với Dương Thiên vẫn không chịu nổi một kích.

Sức chiến đấu của võ giả không chỉ nhờ vào thực lực bản thân.

Đôi khi nhân tố, hoàn cảnh cũng rất quan trọng.

Như là Đại Bạch Sa đẳng cấp Võ Thánh ở trong biển thậm chí có thể cùng một tứ trọng lôi âm Võ Thánh chống lại, nhưng vào núi hoang muốn giết cường giả đại tông sư đều rất khó.

Mãnh thú thuộc tính lửa vào biển thì sức chiến đấu sẽ giảm mạnh.

Tử Thử yêu thánh ở dưới đất đủ chống đỡ với Dương Thiên.

Những điều này chứng minh hoàn cảnh chiến đấu có tác dụng, ảnh hưởng như thế nào với võ giả.

Bây giờ trong Dung Nham Chi Hải, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa có thể chống lại Dương Thiên là rất bình thường. Trên thực tế không phải Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đấu với Dương Thiên mà chỉ bám lấy gã. Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa không thể tạo thành tổn thương gì cho Dương Thiên, gã cũng chậm rãi tiêu hao lực lượng của nó. Chính bởi vì lực lượng hỏa diễm dung nham này quá hùng hồn mới khiến người bỏ qua sự thật này.

Nhưng Dương Thạc biết cứ tiếp tục như vậy, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đánh với Dương Thiên sớm muộn gì sẽ ăn đau khổ nhiều.

Tuy Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa chia thần hồn ra mấy trăm, ngàn phần.

497. Chương 483: Nê Thạch Chi Hải, Ngân Diệu Tử Thử!

Chương 483: Nê Thạch Chi Hải, ngân diệu tử thử!

Nhưng mỗi khi Dương Thiên lần Dương Thiên thi triển công kích thần hồn là có thể tiêu diệt một phần thần hồn, cứ như thế thần hồn của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa sẽ ngày càng yếu.

Dương Thiên tốn một tháng là đủ diệt thần hồn của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đến chỉ còn lại một lữ.

Dương Thạc nghiêm túc nói:

- Cứ tiếp tục như vậy thì Tiểu Hỏa sẽ chịu thiệt thòi.

Đầu óc Dương Thạc nhanh chóng chuyển động, tìm cách cứu Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

- Phải nghĩ cách cứu Tiểu Hỏa ra, tiếc rằng ta ở đây chỉ làm vương vớ Tiểu Hỏa, muốn cứu Tiểu Hỏa ra là không thể nào.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thạc nghĩ vậy thì vang tiếng nổ điếc tai.

Một hỏa vương tọa rực lửa to lớn xuất hiện trên bầu trời Dung Nham Chi Hải.

Thánh hỏa vương tọa, Hỏa La Vương.

- Ủa? Viêm Thú tiền bối? Không phải nó nói muốn hấp thu tâm tam vị hỏa, không đến Nhân Hoàng huyết sao? Tại sao cũng tới đây? Hay cho Dương Thiên, dám ra tay với thần thú của Thánh Hỏa đạo ta!

Hỏa La Vương mới xuất hiện liền thấy Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa rực cháy lửa, sau đó gã biến sắc mặt, nhú chặt mày, ánh mắt nhìn Dương Thiên đầy địch ý.

- Nhân Hoàng huyết mở ra có kỳ ngộ rất lớn, ngay cả Viêm Thú tiền bối cuối cùng vẫn là kiềm chế không được, theo trạng thái bế quan tĩnh lại đi vào Nhân Hoàng huyết sao.

Hỏa La Vương nhìn chăm chăm vào Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, mắt chớp lóe.

Viêm Thú yêu thánh là yêu thánh xếp thứ năm, gần với Tử Thử yêu thánh.

Trong thiên hạ mười đại yêu thánh tuy sức chiến đấu của Lôi Điều yêu thánh xếp thứ sáu, Kim Hồ Yêu Thánh xếp thứ mười không mạnh nhưng nắm vị đầu sức chiến đấu tăng vọt. Ví dụ Tử Thử yêu thánh ở dưới đất thực lực gần như ngang sức với Dương Thiên.

Viêm Thú yêu thánh xếp thứ năm thực lực không kém hơn Tử Thử yêu thánh bao nhiêu.

Nếu trong địa hình hỏa diễm dung nham thì thực lực của Viêm Thú yêu thánh thậm chí cao hơn Tử Thử yêu thánh một chút.

Viêm Thú yêu thánh xếp dưới Tử Thử yêu thánh không đại biểu thực lực của nó kém, chủ yếu là vì địa hình dung nham quả ít. Dưới tình huống bình thường Viêm Thú yêu thánh không thể phát huy ra thực lực mạnh nhất của bản thân. Tử Thử yêu thánh thì khác, chỉ cần chỗ nào có đất đai là nó có thể chui vào, đấu với kẻ địch, phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất. Bởi vậy Tử Thử yêu thánh xếp hạng cao hơn Viêm Thú yêu thánh một bậc.

Viêm Thú yêu thánh xếp trong hàng cường giả sức chiến đấu đệ nhị giai tầng đương thời.

Bây giờ Hỏa La Vương ở trong Dung Nham Chi Hải thấy một hỏa diễm cự thú có thể địch lại Dương Thiên, chiến đấu gần liền nhận lầm hỏa diễm cự thú này là Viêm Thú yêu thánh.

Thiên hạ to lớn, có mấy ai có thể ở trong hỏa diễm chống lại Dương Thiên?

- Viêm Thú tiền bối đấu với Dương Thiên.

Từ trăm năm trước Viêm Thú yêu thánh đã thiên hạ mười đại yêu thánh.

Hỏa La Vương còn phải gọi nó một tiếng tiền bối.

Hỏa La Vương cai quản Thánh Hỏa Đạo, khống chế toàn Hỏa La quốc toàn là nhờ Viêm Thú yêu thánh ủng hộ. Quan hệ giữa Hỏa La Vương với Viêm Thú yêu thánh rất thân.

Giờ phút này, Hỏa La Vương trông thấy Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đánh cùng Dương Thiên, gã không cần tự hỏi lập tức quyết định giúp ‘Viêm Thú yêu thánh’ đối phó Dương Thiên.

- Dương Thiên, người dám tùy tiện công giết người của Thánh Hỏa Đạo ta sao?

- Người cho rằng Thánh Hỏa Đạo không có ai?

Hỏa La Vương quát to, khống chế thánh hỏa vương tọa dưới thân lao hướng Dương Thiên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thánh hỏa vương tọa lập tức nhảy vào trong Dung Nham Chi Hải, như chiếc thuyền to tiến vào biển, dấy lên tầng tầng ngọn sóng. Sóng lửa ập đến Dương Thiên.

- A?

Dương Thiên động sát khí, gã sớm cảm giác ra Hỏa La Vương đến.

- Hỏa La Vương, người cũng muốn nhúng tay?

Dương Thiên sớm biết Dương Thạc và con gái một của Hỏa La Vương, Hỏa La công chúa, Đại Lâm Nhi có chút giao tình. Hỏa La Vương và Dương Thạc khá thân, nhưng Dương Thiên không ngờ Hỏa La Vương trông thấy gã đánh nhau với Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa liền ra tay ngay, giúp Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa tấn công gã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai.

Thánh hỏa vương tọa dưới thân Hỏa La Vương mạnh đung vào thiên binh chiến xa của Dương Thiên.

Két két két két két!

Két kết kết kết kết!

Từng tiếng kim chúc ma sát nhau vang lên.

Thiên binh chiến xa của Dương Thiên bị thánh hỏa vương tọa va đụng mạnh không thể chống đỡ, nhanh chóng lùi ra xa mấy chục trượng. Cái xe phát ra tiếng rầm rắc, một số vị trí mấu chốt gãy gập. Thiên binh chiến xa bị đụng móp.

Dương Thiên nhú chặt mày.

Thiên binh chiến xa không chịu nổi thánh hỏa vương tọa va chạm?

Dù thiên binh chiến xa không thể so với bí bảo ngũ trọng lõi âm Võ Thánh như thần hoàng giáp của Thượng Thiên Đạo nhưng cũng là báu vật đẳng cấp bí bảo tứ trọng lõi âm Võ Thánh, cùng bậc với thánh hỏa vương tọa của Hỏa La Vương.

Chẳng qua trong Dung Nham Chi Hải thì uy lực của thiên binh chiến xa bị suy yếu nhiều, uy lực của thánh hỏa vương tọa tăng cường. Cứ thế so sánh, thiên binh chiến xa không phải là đối thủ của thánh hỏa vương tọa cũng bình thường.

Còn một điều là trước đó thiên binh chiến xa đã bị các loại công kích, sớm tàn phá.

Trước đó khi Dương Thiên truy kích Thượng Cổ Long Hoàng, đánh nhau với Thượng Cổ Long Hoàng thì Thượng Cổ Long Hoàng Đạo Hoàng đại kiếm chém vào thiên binh chiến xa liên tục. Sau này bên ngoài Nhân Hoàng huyết, Trắc Tử Dương cầm thanh chân võ kiếm đâm thủng thiên binh chiến xa. Trong Dung Nham Chi Hải Dương Thạc cầm thần long liệt khôn đao, binh khí siêu cường không thua gì chân võ kiếm cũng chém vào thiên binh chiến xa.

Thiên binh chiến xa vốn đã có chút tàn phá giờ bị thánh hỏa vương tọa va đụng mạnh gần như vỡ nát là chuyện bình thường.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên binh chiến xa phát ra vang tiếng nổ điếc tai.

Một số trận pháp vòng bảo hộ vỡ tung.

Dù thiên binh chiến xa chưa hoàn toàn vỡ vụn nhưng loại trạng thái này đã bị phế bỏ, không mang đến tác dụng gì nữa.

Vù vù vù vù vù!

Một khối hư không thạch bay ra khỏi thiên binh chiến xa.

Đây là bộ phận trung tâm của thiên binh chiến xa có hư không thạch, nhờ nó mà thiên binh chiến xa có thể xuyên thấu hư không tiến lên.

Bộp!

Dương Thiên lắc người, nắm chặt hư không thạch.

Hỏa La Vương ở trong Dung Nham Chi Hải rất là hào khí:

- Dương Thiên, năm đó ở trung tâm Yến sơn bốn vương còn sợ người, không dám đánh nhau với người. Nhưng bây giờ trong Dung Nham Chi Hải này hãy để bản công lĩnh giáo bản lĩnh của người!

- Đốt diệt bát hoang!

Hỏa La Vương là cường giả đệ nhị giai tầng đương thời, dưới tình huống bình thường đánh nhau cùng Dương Thiên không có chút phần thắng. Nhưng hiện tại Hỏa La Vương ở trong Dung Nham Chi Hải, thực lực tăng nhiều, Dương Thiên thì bị suy yếu mạnh. Tựa như Tử Thủ yêu thánh có thể chống lại Dương Thiên, trong Dung Nham Chi Hải này Hỏa La Vương có thể đấu với gã.

Huống chi dưới chân Hỏa La Vương có bí bảo của Tàhasnh Hỏa Đạo, thánh hỏa vương tọa. Bên Dương Thiên thì thiên binh chiến xa đã sớm bị hủy.

Dưới loại tình huống này Hỏa La Vương cần gì sợ Dương Thiên?

498. Chương 484: Không Hề Giữ Lại, Thẳng Thắn Với Nhau

Vô Tận Thần Công

Chương 484: Không hề giữ lại, thẳng thắn với nhau

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Hỏa La Vương hét to lao hướng Dương Thiên, trên người toát ra từng luồng chân khí thuộc tính lửa.

Dương Thiên sắc mặt âm trầm nói:

- Muốn chết!

Dương Thiên không ngờ Hỏa La Vương nhân dịp địa lợi thừa cơ tấn công gã dồn dập. Dương Thiên giận điên lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sáu thần hoàng nguyên lực phát ra từ người Dương Thiên, lập tức biến thành sáu mãnh thú gầm rống tấn công Hỏa La Vương.

Bát hoang quyết!

- Hay cho bát hoang quyết, tiếc rằng, Dương Thiên, chiêu pháp của ta là đốt sạch bát hoang. Trong Dung Nham Chi Hải này dù bát hoang quyết của ngươi có mạnh hơn cũng sẽ bị đốt sạch, ha ha ha ha ha ha!

Hỏa La Vương đối mặt bát hoang quyết nhưng không hề sợ hãi, cười to, hỏa diễm chân khí hung hăng va chạm. Vang tiếng nổ đì đùng tai, thật sự bao phủ sáu hoang thú của Dương Thiên, đốt sạch. Hỏa La Vương được thể lần tới lắc người, mang theo thánh hỏa vương tọa công kích Dương Thiên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai đại siêu cấp cường giả đánh xáp lá cà trong Dung Nham Chi Hải.

- Hỏa La Vương ra tay? Cơ hội tốt! Đây là cơ hội tốt để trốn đi!

Vốn Dương Thạc còn đang lo làm cách nào mang theo Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa chạy trốn, không ngờ Hỏa La Vương xuất hiện còn đánh nhau với Dương Thiên, hoàn toàn chặn lại Dương Thiên. Điều này tạo cơ hội trốn chạy cực tốt cho Dương Thạc, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Dương Thạc liếc Hỏa La Vương, Dương Thiên đánh nhau ở phía xa.

Giờ phút này, Dương Thạc có xúc động liên hợp với Hỏa La Vương giết Dương Thiên tại đây.

Nhưng Dương Thạc biết suy nghĩ của hắn thật viễn vông, mặc dù Hỏa La Vương có thể chống lại Dương Thiên nhưng gã tốt xấu là ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, cường giả võ đạo đệ nhất đương thời, có thể ngăn lại gã nhưng chưa chắc giết gã được.

Cường giả đạt tới đẳng cấp Võ Thánh trên cơ bản đều có tuyệt chiêu bảo mệnh.

Đánh bại dễ nhưng muốn giết chết thì cần tốn sức rất nhiều. Bình thường bị ba, bốn Võ Thánh vây sát mới giết được một cường giả Võ Thánh.

Dĩ nhiên cường giả giống như Nam Man Vương, Bỉ Lạc Duy Kỳ, hoạt phạt mật tông bị Dương Thạc giết ở tình huống khinh địch bị giết chết lại là chuyện khác.

Hiện tại thực lực của Dương Thiên siêu quần.

Cho dù là Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương, Huyền Vũ yêu thánh, Thượng Cổ Long Hoàng cộng thêm Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long bên Dương Thạc cùng nhau ra tay cũng chưa chắc trăm phần trăm giết Dương Thiên được.

Dù Dương Thạc có hợp sức với Hỏa La Vương chưa chắc làm gì Dương Thiên được.

Thậm chí còn ... Chọc giận Dương Thiên, gã sẽ liều mạng bị thương thậm chí giết một trong hai người Dương Thạc, Hỏa La Vương.

Lúc đó thì mất nhiều hơn được.

Nghĩ vậy Dương Thạc quyết định đi ngay:

- Đi!

- Tiểu Hỏa, qua đây.

Dương Thạc kêu Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa rồi mở ra không gian thập phương cà sa.

Vù vù vù vù vù!

Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa lập tức lẩn người chui vào không gian thập phương cà sa của Dương Thạc.

Ngay sau đó, Dương Thạc đóng lại không gian thập phương cà sa, nhân dịp Dương Thiên, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa không chú ý tình huống bên mình nhanh chóng bay đi, chớp mắt biến mất.

Dương Thạc vừa bay trong Dung Nham Chi Hải vừa nghĩ:

- Bên này chưa thể cắt qua hư không, trực tiếp rời đi. Chưa ra khỏi Thiên Hoàng Điện thì rất có khả năng Dương Thiên đuổi theo, chưa thoát khỏi nguy hiểm.

May mà trong Thiên Hoàng Điện, bốn hiểm cảnh thì Dương Thạc qua lại Thiên Hoàng Điện, Dung Nham Chi Hải rất tự nhiên, muốn tìm một chỗ né tránh Dương Thiên không khó.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đang lúc Dương Thạc nghĩ vậy thì phía trước có tiếng nổ, như vô số đá lăn lộn va nhau.

Dương Thạc nhướng mày nói:

- A? Đằng trước là Nê Thạch Chi Hải? Một hiểm cảnh khác?

Dương Thạc không ngờ đi lung tung trong Dung Nham Chi Hải lại đụng phải Nê Thạch Chi Hải. Dương Thạc bản năng muốn nhanh chóng lùi ra sau, trở lại Dung Nham Chi Hải. Dù sao Dương Thạc không thể ngăn cản lực lượng nê thạch trong Tô Thanh Như.

- Ủa? Trong Dung Nham Chi Hải bên kia có người, hình như là Dương Thạc?

Đang lúc Dương Thạc định rút đi thì đằng trước Dung Nham Chi Hải có hai nham thử hình thể to lớn chui ra từ đất đá, trong đó con chuột nhỏ màu bạc thấy Dương Thạc thì mắt sáng lên.

Ngân Diệu?

Khi thấy nham thử màu bạc nhỏ thì mắt Dương Thạc sáng lên.

Hai nham thử này con lớn khoảng bảy, tám trượng, con nhỏ cỡ sáu thước, tính cái đuôi thì thậm chí dài một trượng bốn, năm thước. Toàn thân nham thử lớn toát ra ánh sáng tím, nham thử nhỏ là ánh sáng bạc.

Hai nham thử này không cần phải nói, đúng là Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh.

Tử Thử yêu thánh ở trong thiên hạ thứ bốn yêu thánh có sức chiến đấu sánh ngang với Dương Thiên, là cường giả của thú tộc.

Ngân Diệu yêu thánh dù là con cháu của Tử Thử yêu thánh, cao thủ thú tộc tam trọng lôi âm Vô Thánh nhưng sau khi Ngân Diệu yêu thánh cắn nuốt ngân diệu tinh phách lực phòng ngự ngoài thân không kém gì Tử Thử yêu thánh. Thực lực hiện tại của Ngân Diệu yêu thánh dù không thể đánh đồng với Tử Thử yêu thánh nhưng có thể so với tứ trọng lôi âm Vô Thánh như Từ Thanh Dương.

Không ngờ Dương Thạc gặp Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh tại đây.

Hai vị yêu thánh này có quan hệ rất tốt với Dương Thạc.

Ngân Diệu yêu thánh và Dương Thạc sống chết có nhau.

Một người một chuột thậm chí cắn nuốt cùng một khối ngân diệu tinh phách, có tình đồng môn.

Không ngờ ở trong Nê Thạch Chi Hải gặp được Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh, Dương Thạc rất vui vẻ.

- Không ngờ là Ngân Diệu, Tử Thử tiền bối.

- Gặp chúng nó thì chuyện tốt rồi, thực lực của chúng ở trình độ nhất định ngang ngửa với Dương Thiên, ở chung với chúng thì không sợ Dương Thiên trong Thiên Hoàng Điện.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Trong Nê Thạch Chi Hải thì Tử Thử yêu thánh đủ sức chống lại Dương Thiên, Ngân Diệu yêu thánh không kém hơn bao nhiêu.

Cộng thêm đồng cường giả Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, gặp thực lực phương nào, cường giả gì cũng có tư cách đối đầu.

Ngân Diệu yêu thánh phát hiện Dương Thạc, không chào hấn trước mà nói với Tử Thử yêu thánh ở bên cạnh mình:

- Lão tổ, là Dương Thạc, không ngờ hấn đi ra từ Dung Nham Chi Hải. Lão tổ, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long đều ở trong không gian thập phương cà sa của Dương Thạc, nếu chúng ta mượn sức hấn thì không chừng hoành hành trong Nhân Hoàng huyết này dễ như chơi.

Dù giao tình của một người một chuột không ít nhưng bây giờ ở trong Nhân Hoàng huyết, chuyện quan trọng, Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh ở chung một chỗ, có mượn sức Dương Thạc hay không phải do lão tổ Tử Thử yêu thánh quyết định.

Tất nhiên Ngân Diệu yêu thánh nói cho Tử Thử yêu thánh nghe các ưu thế của Dương Thạc, có ý bệch hấn.

Tử Thử yêu thánh không nghĩ nhiều, trầm giọng nói:

- Hợp tác thì cùng có lợi, không cần nhiều lời, hỏi Dương Thạc xem.

- Tốt!

Ngân Diệu yêu thánh đồng ý, lắc người.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngân Diệu yêu thánh ra khỏi Nê Thạch Chi Hải, chốc lát tới chỗ giao nhau giữa Nê Thạch Chi Hải và Dung Nham Chi Hải.

Ngân Diệu yêu thánh mau chóng chạy hướng Dương Thạc đứng trong Dung Nham Chi Hải, nói thẳng:

499. Chương 484: Không Hề Giữ Lại, Thẳng Thắn Với Nhau (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 484: Không hề giữ lại, thẳng thắn với nhau (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

- Dương Thạc, lão tổ của ta mời người cùng chúng ta đồng hành. Huynh đệ chúng ta hợp tác, ở trong Nhân Hoàng huyết đạt được ích lợi gì thì thương lượng phân phối, như thế nào?

Dương Thạc lập tức gạt đầu, nói:

- Được.

Dương Thạc nói:

- Lấy thực lực của chúng ta không thể đi trong Nê Thạch Chi Hải, Ngân Diệu, người bảo hộ chúng ta!

- Vào trong miệng của ta đi.

Ngân Diệu yêu thánh nói xong há mồm.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lập tức lắc người lao hướng Ngân Diệu yêu thánh, vừa bay vừa nhanh chóng thu nhỏ người. Ngân Diệu yêu thánh thì biến to ra, Dương Thạc đã tới trước mặt nó, như một con sâu nhỏ bay vào miệng Ngân Diệu yêu thánh.

Xẹt một tiếng, Ngân Diệu yêu thánh ngậm miệng lại.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngân Diệu yêu thánh lắc người về tới bên cạnh Tử Thử yêu thánh.

Tử Thử yêu thánh thấy Ngân Diệu yêu thánh ngậm Dương Thạc trở về thì mặt cười nói:

- Dương Thạc giỏi lắm, người tin tưởng chúng ta, dám chui vào miệng Ngân Diệu? Người có biết rằng nanh của Ngân Diệu vô cùng sắc bén, lợi hại hơn cả ngũ cấp thần binh. Nếu như nó nhai người thì mạng nhỏ của người đã không còn.

Dương Thạc nói vọng ra từ miệng Ngân Diệu yêu thánh:

- Tử Thử tiền bối, lúc trước người vào không gian thập phương cà sa của ta chẳng phải không hề kiêng dè gì sao? Ta và Ngân Diệu chính là bằng hữu tri kỷ sinh tử, vào trong miệng nó có sợ gì? Ngân Diệu sẽ không hại ta.

Ngân Diệu yêu thánh lên tiếng:

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc nói đúng, mạng của Ngân Diệu ta là do Dương Thạc cứu, lúc trước Dương Thạc vì Ngân Diệu ta có thể từ bỏ ngân diệu tinh phách. Hiện tại trong Nhân Hoàng huyết này dù có được một ít bảo vật, công pháp, đối với ta không bằng ngân diệu tinh phách lúc trước. Khi đó Dương Thạc muốn cái gì cứ lấy đi!

Dương Thạc có thể hợp tác với Ngân Diệu yêu thánh sự thật cũng vì không có xung đột ích lợi.

Nếu là hai võ giả nhân loại hợp tác trong Nhân Hoàng huyết, tương lai chiếm được bảo vật, công pháp, nói không chừng vì tranh đoạt mấy thứ này sẽ xé rách da mặt, đâm dao sau lưng nhau.

Nhưng Ngân Diệu yêu thánh thì khác.

Ngân Diệu yêu thánh cùng Tử Thử yêu thánh tu hành, đều là cường giả thú tộc chúng nó tu luyện tự thành hệ thống, rất khác với võ giả nhân loại.

Dù chiếm được công pháp như Chân Võ bí điển, Cửu Dương Huyền Công thì Ngân Diệu yêu thánh đều không thèm nhìn, sẽ không tranh cướp với Dương Thạc.

Ngoài ra chúng nó không có nhu cầu lớn với pháp khí, bí bảo.

Trong Nhân Hoàng huyết này nếu được đến một ít bảo vật phỏng chừng sẽ cho Dương Thạc lựa trước.

Giờ phút này, Tử Thử yêu thánh gạt đầu, lên tiếng:

- Tốt, tốt, tốt, nếu Dương Thạc nhà người tin tưởng chúng ta, Ngân Diệu xem người là huynh đệ thì chúng ta nói thẳng đi, sẽ là quan hệ đồng minh thân thiết.

Tử Thử yêu thánh nói ra tình huống siêu cấp cường giả kết minh cho Dương Thạc nghe:

- Trong Nhân Hoàng huyết này thực lực cá nhân quá yếu ớt, không kết thành đồng minh, muốn thu hoạch đủ ích lợi gần như khó bằng lên trời. Chỉ có đám người Dương Thiên, Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương có gan một mình hành động. Ngay cả Nam Cung Phá Thiên cũng kết minh với chủ trì của Kim Phật Tự, Hiển Tông, cùng tiến cùng lùi. Huyền Vũ yêu thánh, Trác Tử Dương Chân Vô Môn thì đương nhiên là quan hệ đồng minh khăng khít.

- Nói tóm lại bên chúng ta trong các thế lực là thực lực mạnh nhất, chống lại bất cứ kẻ nào cũng không sợ.

Tử Thử yêu thánh đầy hào khí nói.

Thần Quy Vương, Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương có thực lực siêu quần, khinh thường kết minh.

Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh thì là trời sinh đồng minh.

Vốn thực lực phe này coi như mạnh nhất. Huyền Vũ yêu thánh có hai phân thân phối hợp cơ hồ tương đương là ba gã cường giả đệ nhị giai tầng đương thời, cộng thêm Trác Tử Dương là bốn người.

Trác Tử Dương trong số cường giả đệ nhị giai tầng coi như nổi danh, dù tu vi không đủ cao nhưng gã là cường môn thánh địa võ đạo thứ nhất, chân võ kiếm trong tay, các pháp khí tuyệt thế cho gã tư cách.

Nếu Trác Tử Dương, hai phân thân Huyền Vũ yêu thánh kết thành trận pháp thì sức chiến đấu gần như tương đương với năm cường giả đệ nhị giai tầng.

Nam Cung Phá Thiên và chủ trì của Kim Phật Tự, Hiển Tông căn bản không thể địch lại.

Huống chi có Càn Ngọc Long, hoàng thất trong Đại Chu triều rất thân với Chân Vô Môn.

Đây là thế lực rất mạnh.

Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh tính cao cỡ nào thì cũng lắm là thực lực cường giả đệ nhị giai tầng.

Không thể chống lại Chân Vô Môn.

Hiện tại thêm một Dương Thạc, bên hẳn có một Man Văn Thiên Tượng, lực lượng khí huyết vô cùng mạnh mẽ, cao thủ như Trác Tử Dương còn phải kiêng dè. Có Thượng Cổ Thần Long, nhiều cao thủ Thiên Âm Môn ở trong không gian thập phương cả sa. Sau khi liên hợp với Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh thì chống lại thế lực phe Chân Vô Môn không kém bao nhiêu.

Dưới tình huống này tất nhiên Tử Thử yêu thánh rất hưng phấn.

Dương Thạc hỏi Tử Thử yêu thánh:

- Tử Thử tiên bối, ngài là một trong cường giả vào Nhân Hoàng huyết sớm nhất, có hiểu biết tình hình trong Nhân Hoàng huyết không?

Tử Thử yêu thánh tiến vào Nhân Hoàng huyết sớm hơn đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên.

Tử Thử yêu thánh ỷ vào sức phòng ngự mạnh mẽ gần như hoành hành trong Nhân Hoàng huyết, Dương Thạc phỏng đoán nó thu hoạch không ít thứ có giá trị.

Tử Thử yêu thánh giải thích rằng:

- Nhân Hoàng huyết này à ... Bốn tọa biết gần như mọi chỉ bảo trong Nhân Hoàng huyết đều ở tam đại điện phủ, nhưng trong Xích Viêm Cung Kỳ Tiểu Hỏa có vô số nguy hiểm. Bốn tọa chỉ cùng Ngân Diệu yêu thánh tiến vào Thiên Hoàng Điện. Trong Thiên Hoàng Điện có bốn hiểm cảnh, Nê Thạch Chi Hải, Dung Nham Chi Hải, hàn băng loạn lưu, Lôi Vân Phong Bạo. Tuy nhiên, Nê Thạch Chi Hải, hàn băng loạn lưu đều bị Dương Thiên phá hủy, hẳn đã thu hoạch được năm khối hư không thạch.

- Còn bên trong Địa Hoàng Điện, Nhân Hoàng Điện có nguy hiểm gì thì bốn tọa không rõ.

- Bồn tọa chỉ biết Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương vào Địa Hoàng Điện. Nam Cung Phá Thiên, chủ trì của Kim Phật Tự, Hiến Tông thậm chí là nhiều cao thủ Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đều vào trong Nhân Hoàng Điện.

Tử Thử yêu thánh kể mọi tin tức đã biết cho Dương Thạc chứng minh nó mở rộng lòng với hắn, gần như không giữ lại gì.

Dương Thạc nhẹ gật đầu, nói:

- Vậy sao?

- Tử Thử tiền bối, lúc trước ta gặp Dương Thiên, hắn cũng vào Thiên Hoàng Điện, còn có Hỏa La Vương.

Dương Thạc nói:

- Lôi Vân Phong Bạo đã bị chúng ta phá, Dung Nham Chi Hải thì bị Dương Thiên phá nhưng mấy khối hư không thạch rơi vào tay ta.

Tử Thử yêu thánh nghe Dương Thạc nói thì mắt sáng lên:

- A? Người đoạt hư không thạch từ tay Dương Thiên?

Thiên phú của Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh rất mạnh, nanh vuốt sắc bén, không cần cái gì bí bảo pháp khí, cũng không cần tu luyện công pháp gì. Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh vào Hỏa La Vương chỉ muốn có được hư không thạch, tiếc rằng hư không thạch bị Dương Thiên lấy đi. Bây giờ nghe Dương Thạc nói cướp được hư không thạch thì Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh dâng trào khát khao.

500. Chương 485: Huyết Nhục Đại Diễn Hóa, Dương Thành Đột Phá

Vô Tận Thần Công

Chương 485: Huyết nhục đại diễn hóa, Dương Thành đột phá

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh rất hy vọng cuối cùng tu luyện đến đẳng cấp hư không Vô Thánh, khi đến hư không Vô Thánh rồi cần hư không thạch để thông hư không thông đạo, tiến vào thế giới khác. Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh vào trong Nhân Hoàng huyết có mục tiêu ưu tiên là hư không thạch.

Chỉ cần chiếm được hư không thạch thì Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh vào đây không uổng công.

Lúc vào Thiên Hoàng Điện, gặp Nê Thạch Chi Hải thì Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh rất hưng phấn.

Dù sao Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh chính là nham thử, tại Nê Thạch Chi Hải có thể nói là như cá gặp nước, chúng nó hy vọng tìm ra khối hư không chi tinh ở trong này.

Chỉ tiếc là, người định không bằng trời định.

Không đợi Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh tìm thấy hư không thông đạo của Nê Thạch Chi Hải thì Dương Thiên đã đến trước một bước, đánh nát hư không thông đạo, lấy đi hư không chi tinh.

Ngoài ra ba hiểm địa như Dung Nham Chi Hải, hàn băng loạn lưu, Lôi Vân Phong Bạo thì Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh không thể đi vào.

Hư không thạch cách hai nham thử càng ngày càng xa!

Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh không thể ngờ Dương Thạc có thể đánh nát hư không thông đạo trong Lôi Vân Phong Bạo, được đến hư không thạch, hơn nữa vào lúc hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải bị Dương Thiên đánh nát thì giành lấy hư không thạch từ tay gã.

Càng khiến Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh bất ngờ là Dương Thạc ở trong miệng Ngân Diệu yêu thánh lại kể ra tin mình lấy được hư không thạch. Hiển nhiên đó là bởi vì Dương Thạc tin tưởng Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh vô cùng, hẳn gần như không giấu giếm điều gì trước mặt chúng.

Giờ phút này, Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh liếc nhau.

Tử Thử yêu thánh thở hắt ra:

- Phù.

Tử Thử yêu thánh trầm giọng nói:

- Dương Thạc, người có bản lĩnh rất giỏi, đánh nát hư không thông đạo trong Lôi Vân Phong Bạo thì thôi, ngay cả khi hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải bị đánh nát mà người có thể cướp hư không chi tinh từ tay Dương Thiên, điểm này khiến bốn tọa vô cùng khâm phục.

Tử Thử yêu thánh nói:

- Dương nhiên không cần phải nói, người thu hoạch hai khối hư không chi tinh này chắc tốn hao nhiều sức lực, thậm chí là mạo hiểm sinh mạng. Hai khối hư không chi tinh là vật mấu chốt đi thông thể giới khác, người hãy giữ cho kỹ, sau này đừng nhắc tới trước mặt người khác, tránh cho xảy ra chuyện.

Lúc này Tử Thử yêu thánh thấy Dương Thạc thì đã phát hiện cánh tay trái, chân trái của hắn bị thương nghiêm trọng.

Khỏi nghĩ cũng biết chắc chắn là vết thương do Dương Thiên gây ra.

Dương Thạc mạo hiểm sinh mạng có được hai khối hư không chi tinh, dù Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh rất muốn có, Dương Thạc đã ở trong miệng Ngân Diệu yêu thánh, tánh mạng giao cho Ngân Diệu mặc người xâm lược nhưng Tử Thử yêu thánh không mở miệng đòi hư không chi tinh, ngược lại nhắc nhở hắn giữ hai khối hư không chi tinh cho tốt.

Dương Thạc mỉm cười.

Biểu hiện của Tử Thử yêu thánh khiến Dương Thạc lần nữa đánh giá cao nó.

- Tử Thử tiền bối.

Dương Thạc chậm rãi nói:

- Thật ra hai khối hư không chi tinh này có tổng cộng sáu khối hư không thạch, ở trong tay ta không có tác dụng gì lớn. Ta chuẩn bị tặng năm khối hư không thạch cho tiền bối.

- Cái gì?

Nghe Dương Thạc nói, dù là Tử Thử yêu thánh hay Ngân Diệu yêu thánh đều run lên, trong mắt tràn đầy khó tin.

Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh không ngờ Dương Thạc muốn tặng năm trong số sáu khối từ hư không chi tinh cho chúng.

Năm khối hư không thạch có thể ngưng tụ thành hư không chi tinh, đã thông một hư không thông đạo!

Năm khối hư không thạch trân quý như thế nào, Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh biết rất rõ ràng.

Thật ra Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh không biết rằng khi Dương Thạc nói ra hư không thạch thì đã quyết định tặng năm khối hư không thạch cho Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh.

Đầu tiên, tuy hư không thạch rất quý giá nhưng đối với Dương Thạc thì không quá quan trọng. Bởi vì, chỉ cần chiếm được Chân Võ bí điển là Dương Thạc sẽ có thể trao đổi tin tức cùng Chân Huyền của Chân Võ

Môn, được tin tức về một hư không thông đạo cực kỳ bí ẩn khác. Đám người Dương Thạc hoàn toàn có thể thông qua hư không thông đạo này tiến vào thế giới khác khác.

Có hư không thạch hay không thì không quá quan trọng.

Dương nhiên rất có thể Dương Thạc không chiếm được Chân Vô bi điển.

Nhưng nếu không có Chân Vô bi điển thì Dương Thạc sẽ không được Cửu Dương Huyền Công, rất khó tu luyện đến hư không Vô Thánh cảnh, không tu luyện thành cảnh giới này thì giữ hư không thạch có tác dụng gì?

Dương Thạc giao hư không thạch cho Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh là hành động đập nổi chìm thuyền. Dương Thạc bức mình vào tuyệt cảnh, phải có được Chân Vô bi điển.

Hơn nữa còn có một nguyên nhân, Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh tới Nhân Hoàng huyết là vì hư không thạch, chúng nó không để ý thứ khác. Bây giờ Dương Thạc giao hư không thạch cho Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh, sau này chúng nó giúp hắn đoạt được công pháp vũ kỹ, bí bảo pháp khí thì sẽ không tranh giành với hắn. Dương Thạc có thể thoải mái được đến thứ mình muốn.

Cái này coi như là theo như nhu cầu, cùng có lợi cho nhau.

Dù Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh rất hưng phấn nhưng cố nén lòng, nhắc nhở Dương Thạc:

- Dương Thạc, ngươi phải nghĩ kỹ, hư không thạch là thứ để đi vào thế giới khác, bây giờ ngươi tặng nó cho chúng ta, tương lai không có đường hồi hận.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Tiền bối, ta đã nghĩ kỹ rồi.

- Ta có cách khác để tiến vào thế giới khác, đây là bí mật của ta, tiền bối thứ lỗi, không thể báo cho biết được. hư không thạch không có tác dụng lớn với ta.

Dương Thạc nói:

- Huống chi trong tay ta vốn có hai khối hư không thạch, cộng thêm hai khối hư không chi tinh vỡ ra sáu hư không thạch là tổng cộng tám khối. Ta tặng năm khối cho tiền bối vẫn còn ba hư không thạch, dù tương lai gặp biến cố gì cần dùng đến hư không thạch, chỉ cần tìm thêm hai khối nữa là được.

- Vậy sao.

Tử Thử yêu thánh nghe Dương Thạc nói chuyện liền biết hắn đã đắn đo mới tặng hư không thạch inh. đọc truyện mới nhất tại .

Tảng đá trong lòng Tử Thử yêu thánh nhẹ đi, thay thế là hưng phấn.

Tử Thử yêu thánh lập tức tỏ thái độ nói:

- Một khi đã như vậy, chúng ta đa tạ người trước, Dương Thạc. Trong Nhân Hoàng huyết này tổ tôn chúng ta sẽ hết sức giúp người có thứ mình muốn.

Tử Thử yêu thánh nói thêm:

- Ngoài ra chờ khi chúng ta sắp đi thế giới khác sẽ nói cho Dương Thạc người biết trước, khi chúng ta rời khỏi, người đánh nát hư không thông đạo của chúng ta, lấy được hư không chi tinh. Chỉ cần không phải quá xui thì chắc còn có thể thu về hai viên hư không thạch, cộng ba viên của người là sẽ gom đủ một khối hư không chi tinh.

Dương Thạc để lại ba viên hư không thạch.

Chờ khi Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh đã thông hư không thông đạo, rời đi thế giới này thì Dương Thạc sẽ đánh nát hư không thông đạo là có thể thu về ít nhất hai viên.

501. Chương 486: Liên Tục Đột Phá Trong Thập Phương Cà Sa

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 486: Liên Tục Đột Phá Trong Thập Phương Cà Sa

Cộng lại là năm viên.

Từ đó dù Dương Thạc không chiếm được Chân Võ bị điện, không thể biết vị trí hư không thông đạo của Chân Võ Môn, hoặc là có biến cố gì thông đạo đã bị hủy diệt thì hẳn vẫn có được một viên hư không chỉ tinh, vẫn có cách vào thế giới khác.

Tử Thử yêu thánh nói:

- Cứ như vậy đi! Dương Thạc, chờ sau khi chúng ta rời khỏi Nhân Hoàng huyết thì người hãy cho chúng ta năm khối hư không thạch.

Tử Thử yêu thánh không lấy hư không thạch ngay, đây là tổ thái độ, trong Nhân Hoàng huyết nó và Ngân Diệu yêu thánh sẽ hết sức giúp đỡ Dương Thạc. Nếu bây giờ Tử Thử yêu thánh đòi lấy hư không thạch thì quá sốt ruột.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ừm! Vậy đi!

Mắt Tử Thử yêu thánh sáng rõ lên tiếng:

- Dương Thạc, trong Thiên Hoàng Điện này hiểm địa xung quanh đã bị phá hỏng hết, chỉ cần dung nham, nê thạch, hàn băng, lôi vân tan biến thì bộ mặt thật của Thiên Hoàng Điện sẽ hiện ra trước mắt chúng ta. Khi đó không chừng trong Thiên Hoàng Điện còn có vô số báu vật, đó mới là lúc chúng ta có thu hoạch lớn.

- Trước tiên chờ tại đây đi, chờ dung nham, nê thạch, hàn băng, lôi vân tan biến.

- Bốn tọa và Ngân Diệu ở trong Nê Thạch Chi Hải khởi động một tòa không gian nê thạch, dù Dương Thiên đến chưa chắc có thể dễ dàng đánh vỡ. Chúng ta ở trong nê thạch không gian chờ đi.

Tử Thử yêu thánh nói xong cùng Ngân Diệu yêu thánh liếc nhau, hai cường giả nham thử động ý niệm, trong tiếng nổ, đất đá xung quanh nhanh chóng ngưng kết, một nửa biến thành tử tinh, một bên biến thành ngân diệu thạch, khởi động một mảnh không gian cứng rắn.

- Ta vào không gian thập phương cà sa trước, chữa lành vết thương rồi tính.

Dương Thạc nói xong liền chui vào trong không gian thập phương cà sa.

Kết kết kết kết kết!

Trong không gian thập phương cà sa, Dương Thạc động ý niệm, ngân diệu uy lực khải trên người liền thoát khỏi cơ thể.

Cánh tay trái, chân trái của Dương Thạc đã tàn phá không chịu nổi. Xương cốt gần như vỡ vụn, máu thịt ngưng kết với nhau.

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Động tâm niệm, máu thịt ở tay trái, chân trái Dương Thạc theo ý niệm nhanh chóng mấp máy, tự động chữa trị.

Dương Thạc nhìn thoáng qua thân thể của chính mình, trầm nghĩ trong lòng.

- Đây là lực lượng huyết nhục cương đẳng cấp hư không Vô Thánh sao? Hư không Vô Thánh, huyết nhục diễn hóa, đừng nói là đã bị thương, dù cánh tay, chân bị chém đứt lìa thì chỉ cần cho ta đủ thời gian là có thể chậm rãi một lần nữa sinh trưởng ra.

Đẳng cấp Vô Thánh thì khí huyết đã khá mạnh.

Có thể nói là bất tử bất hủ!

Mặc dù võ giả chết, ámu thịt của võ giả đó có thể tự động sinh tồn một đoạn thời gian rất dài, trong trăm năm không mục rữa.

Tiến tới đẳng cấp hư không Võ Thánh thì lực lượng huyết nhục càng ngày càng mạnh.

Như Đại Bằng Kim Sí Vương là trạng thái huyết nhục bán diễn hóa có thể biến thân thể đại bằng thành cơ thể nhân loại.

Lực lượng khí huyết của Dương Thạc là hư không Võ Thánh, đẳng cấp diễn hóa rất cao, chút vết thương này không đáng gì với hắn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đang lúc huyết nhục của Dương Thạc diễn hóa trị liệu thì chợt nghe trong không gian thập phương cả sa vang tiếng nổ điếc tai.

Thiên địa biến sắc!

Hình như ... Là có người nào, đột phá đến Đẳng cấp Võ Thánh!

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thiên, chắc ngươi không bao giờ ngờ ngươi vây ta trên thiên binh chiến xa, trong mấy tháng ta quan sát ngươi tu luyện, đánh nhau, đã thổi diễn ra một phần bát hoang quyết của ngươi. Thần hoàng nguyên lực mà ngươi dùng để che huyết khiếu của ta đã bị ta luyện hóa hết. Bây giờ ta cũng đi vào Võ Thánh chi cảnh.

Lục ca Dương Thành đột phá?

Dương Thạc nghe giọng của Dương Thành liền biết mới rồi thiên địa chấn động là vì gã đột phá đến Đẳng cấp Võ Thánh dẫn phát. Dương Thành ngửa mặt lên trời hét dài, để lộ ra tin tức chứng minh Dương Thạc không đoán sai.

Thực lực của Dương Thành vốn không kém hơn Dương Tử Mặc bao nhiêu.

Đều là cảnh giới đại tông sư.

Hiện tại thực lực của Dương Thành đột phá, mới bước vào đẳng cấp Võ Thánh. Dương Thạc cứu Dương Thành ra khỏi thiên binh chiến xa mới một, hai canh giờ, trong thời gian ngắn như vậy đã có thể đột phá một cái đại cảnh giới, tốc độ như vậy khá là khủng bố.

Tuy nhiên, Dương Thạc biết từ lúc Dương Thành bị Dương Thiên bắt giữ thì đã là cao thủ võ đạo đẳng cấp đại tông sư, sức chiến đấu thậm chí gần bằng một số cao thủ Võ Thánh hơi kém. Bây giờ qua một, hai năm, Dương Thành tích lũy chờ bùng nổ, có thể lập tức đột phá là chuyện rất bình thường.

Huống chi trong thiên binh chiến xa Dương Thành tiếp xúc gần gũi với Dương Thiên, mưa dầm thấm đất, thấy nhiều võ đạo của gã.

Dương Thành vốn là người có tư chất rất cao, mỗi lần Dương Thiên thi triển võ đạo thì gã sẽ lĩnh ngộ.

Dương Thành thậm chí lĩnh ngộ ra bát hoang quyết của Dương Thiên.

Bát hoang quyết của Dương Thiên bên trong có một, hai tầng công pháp là sau khi gã bắt Dương Thành mới sáng tạo ra. Quá trình một, hai tầng bát hoang quyết Dương Thiên tự nghĩ ra đều bị Dương Thành trông thấy.

Qua chuyện này đem lại ích lợi lớn cho Dương Thành.

Bây giờ chẳng những Dương Thành đi vào đẳng cấp Võ Thánh còn lĩnh ngộ một phần bát hoang quyết, thực lực có thể nói là đột nhiên tăng mạnh!

Trong số cường giả phe Dương Thạc thì ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long xem như xếp ở ba hàng đầu. Giờ phút này, Dương Thành cũng gần với ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, xếp thứ tư còn lại như Tiểu Nguyệt, Minh Kiều dù đã là Võ Thánh rất lâu nhưng so với Dương Thành thì không có ưu thế nhiều. Dương Địch, Huyết Phi, Ngưng Thúy

tuy có tư chất siêu tuyệt nhưng vẫn chưa oàn toàn bước vào Đẳng cấp Võ Thánh, không phải đối thủ của Dương Thành.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Lúc trước lục ca được đến kỳ ngộ, bây giờ linh ngộ một phần bát hoang quyết, thực lực mạnh mẽ cũng không có gì lạ.

Ban đầu Dương Thành đầu nhập vào Càn Minh Võ phụ chính vương của Đại Chu triều, từng được phái đi vùng Túc Châu tây bắc, ở nơi đó gã được truyền thừa kỳ ngộ.

Chờ đến giáo trường diễn võ của Đại Chu triều thì thực lực Dương Thành cao hơn thiên tài thanh niên đương thời như Nam Cung Thương, Ba Ma Long một bậc.

Nếu không phải Dương Thành bị Dương Thiên bắt, đóng hết huyết khiếu toàn thân, để gã phát triển bình thường thì thực lực hắc chấn không kém hơn Nam Cung Thương.

Đương nhiên dù Dương Thành bị Dương Thiên bắt nhưng gã tích lũy nhiều, trải qua rèn luyện, mới được Dương Thạc cứu ra lập tức tu luyện đột phá, gắng sức đuổi theo, lúc này có thực lực còn mạnh hơn Nam Cung Thương,

Dương Thạc thật tình vui mừng vì lục ca Dương Thành:

- Lục ca!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lắc người nhanh chóng tới mặt đất không gian thập phương cà sa, đáp xuống trước mặt Dương Thành.

Thấy vết thương nơi cánh tay trái chân trái của Dương Thạc thì Dương Thành nhú mày, bắt lấy hân, mặt đầy áy náy.

Dương Thành lên tiếng:

- Ủa? Dương Thạc, ngươi bị thương? Đây là bị Dương Thiên gây thương tích? Là lục ca liên lụy ngươi, nếu không phải vì cứu lục ca thì ngươi đã chạy trốn dễ dàng, Dương Thiên không thể giữ ngươi lại.

502. Chương 487: Thượng Cổ Thi Thể, Thân Ngoại Hóa Thân!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 487: Thượng Cổ Thi Thể, Thân Ngoại Hóa Thân!

Dương Thành mới được Dương Thạc cứu về liền muốn luyện hóa thần hoàng nguyên lực của Dương Thiên, còn việc Dương Thạc đánh nhau với Dương Thiên thì Dương Thành không rảnh quan tâm. Không phải Dương Thành không quan tâm Dương Thạc, chủ yếu là bởi vì lúc ấy gã bị thần hoàng nguyên lực của Dương Thiên trói buộc, không có chút sức chiến đấu, dù có lo lắng Dương Thạc thì không cách nào ngăn cản, giúp đỡ được.

Dương Thành là người rất lý trí, nếu không thể giúp Dương Thạc thì gã dứt khoát mặc kệ tình hình bên ngoài.

Dương Thành dốc sức luyện hóa thần hoàng nguyên lực của Dương Thiên, đột phá.

Chỉ có đột phá đến Đẳng cấp Võ Thánh thì Dương Thành mới giúp Dương Thạc được.

Nếu Dương Thành quan tâm cuộc chiến Dương Thạc đấu Dương Thiên thì sẽ lo lắng cho hắn, từ đó bản thân bị ảnh hưởng, tâm tình không thể bình thản. Điều này không tốt cho Dương Thành luyện hóa thần hoàng nguyên lực của Dương Thiên.

Không luyện hóa được thần hoàng nguyên lực thì sẽ không có thể đúng lúc giúp đỡ Dương Thạc.

Tình huống của Dương Thạc càng nguy hiểm hơn.

Đây là tuần hoàn ác tính, Dương Thành hiểu rất rõ.

Đến bây giờ Dương Thành hoàn toàn luyện hóa thần hoàng nguyên lực của Dương Thiên, đột phá đến Đẳng cấp Võ Thánh mới nghĩ tới quan tâm Dương Thạc. Chẳng qua lúc này Dương Thạc đã hoàn toàn thoát khỏi tay Dương Thiên.

Mắt Dương Thành sáng ngời nhìn Dương Thạc, chân thành nói:

- Đáng tiếc, ta vốn tưởng mình đã tích đủ lực lượng, trong thời gian ngắn có thể luyện hóa thần hoàng nguyên lực của Dương Thiên, khi đó ta sẽ giúp được ngươi. Nhưng không ngờ ta đã xem thường Dương Thiên, luyện hóa thần hoàng nguyên lực của Dương Thiên làm ta hao phí một, hai canh giờ. May mắn ngươi thoát khỏi tay Dương Thiên.

Ở trước mặt lục ca của mình, Dương Thạc rất là hào khí, dường như không để Dương Thiên vào mắt:

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thiên chưa thể ngăn được ta!

Dương Thạc không thèm quan tâm nói:

- Mặc dù ta bị hắn làm bị thương đôi chút nhưng vết thương không đáng ngại. Khí huyết của ta đạt tới đẳng cấp hư không Võ Thánh, huyết nhục diễn hóa, mặc dù Dương Thiên chém nát người ta ra chỉ còn lại có cái đầu thì ta vẫn có thể lại sinh trưởng ra một khối thân thể.

Hư không Võ Thánh, huyết nhục diễn hóa đúng là có công hiệu mạnh mẽ như vậy.

Tất nhiên Dương Thạc có khuếch đại một chút.

Nếu Dương Thạc thật sự bị Dương Thiên chém nát người chỉ còn cái đầu, không có khí quan chủ yếu trong thân thể thì một cái đầu không thể nào sinh tồn lâu, chưa kịp diễn hóa ra thân thể hoàn toàn mới đã mất đi sức sống. Tất nhiên bên Dương Thạc có thượng cổ hắc hùng huyết trì, nếu chỉ còn một cái đầu vẫn có thể sinh tồn lâu trong thượng cổ hắc hùng huyết trì.

- Hư không Võ Thánh, huyết nhục diễn hóa sao?

Nghe Dương Thạc nói, mắt Dương Thành sáng ngời.

Dương Thành thở phào, cảm thán rằng:

- Trước kia ta được đến một ít truyền thừa, người để lại truyền thừa đó là một vị hư không Võ Thánh. Có chút hiểu biết huyết nhục diễn hóa. Không ngờ mới một, hai năm ngắn ngủi mà Dương Thạc nhà ngươi đã tu luyện đến cảnh giới này, so sánh thì tốc độ tu luyện của lục ca quá chậm.

Dù Dương Thành cảm thán mình tu luyện chậm như rùa nhưng Dương Thạc nghe gã thì hút ngụm khí lạnh.

Lúc trước lục ca Dương Thành được truyền thừa là đến từ một vị hư không Võ Thánh?

Cường giả đẳng cấp hư không Võ Thánh từ văn minh nhân đạo vạn năm nay tới đa là mười mấy vị.

Chân chính được xác nhận đi vào hư không Võ Thánh chỉ cảnh, đi vào thế giới khác thật ra chỉ có sáu, bảy vị, còn lại là Võ Thánh mơ hồ. Ví dụ thượng cổ Nhân Hoàng, Phật tổ, đều là loại tình huống này. Dựa theo suy luận thì bọn họ đều đi vào đến hư không Võ Thánh chỉ cảnh, nhưng không ai khẳng định tin tức này được.

Chỉ giống như Chân Võ đại đế, đứng đầu một phái, được mọi người nhìn chăm chú đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, mới được đến khắp nơi đón nhận.

Hư không Vô Thánh chỉ rải rác mười mấy người, Dương Thành có được truyền thừa lại là đến từ một vị hư không Vô Thánh?

Hèn chi tốc độ tu luyện của Dương Thành nhanh như vậy.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy coi như là chiếm được truyền thừa hư không Vô Thánh. Bây giờ bọn họ chỉ là đẳng cấp đỉnh đại tông sư, so với lục ca thì hơi kém.

Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy đều đi vào đỉnh đại tông sư, nhưng cách Vô Thánh chi cảnh còn kém một bước ngắn.

Dương nhiên Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy muốn vào đẳng cấp Vô Thánh phỏng chừng khoảng một, hai tháng gần đây, thậm chí trong, một hai ngày rất có thể sẽ bước vào Vô Thánh chi cảnh.

Dương Thạc cười khế, nói với Dương Thành:

- Lục ca, tốc độ của ngươi đã không tính chậm quá, bây giờ dù ta có lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh nhưng đó chỉ là bí pháp do Cửu Dương Huyền Công mang đến. Thực lực của ta chỉ là đẳng cấp Vô Thánh, còn là sơ giai cấp thấp Vô Thánh. Chắc chưa tới một, hai tháng là lục ca sẽ vào đẳng cấp trung giai, cao giai Vô Thánh, sẽ bỏ xa ta.

Dương Thạc tiếp tục tăng tốc Dương Thành:

- Ví dụ như nhóm Dương Dịch bây giờ còn chưa đến Vô Thánh chi cảnh, phải nói tốc độ tu luyện của lục ca đã rất nhanh rồi.

Dương Dịch là đệ nhất thiên tài của Thiên Âm Môn, có thể nói là thiên phú đệ nhất thời đại này.

Tốc độ của Dương Thành vượt qua Dương Dịch là đủ tự hào rồi.

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc, chúng ta không cần mèo khen mèo dài đuôi.

Dương Thành hỏi Dương Thạc:

- Thời đại này kỳ ngộ không ngừng, chúng ta hết sức bắt lấy, cố gắng tăng lên là được. Ai tạm thời cường đại hơn ai không là gì. Dương Thạc, bây giờ chúng ta còn ở trong Thiên Hoàng Điện sao? Tình hình hiện tại như thế nào?

Dương Thạc kể đại khái cho Dương Thành nghe.

Dương Thạc nói sơ chuyện kết minh với Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh cho Dương Thành nghe.

Dương Thành gật đầu đồng ý hành động của Dương Thạc:

- Kết minh với Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh sao? Hai vị này là tuyệt đỉnh cao thủ, lúc trước Dương Thiên ở trong Nê Thạch Chi Hải chiếm được hư không chi tinh liền đụng phải hai vị này. Dương Thiên còn sợ bọn họ ra tay cuopws hư không chi tinh của mình nên lập tức rút đi, chỉ nói điểm này đủ chứng minh thực lực của Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh. Hợp tác với Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh, được lắm.

Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh ở trong Nê Thạch Chi Hải đúng là có tư cách chống lại Dương Thành.

Dương Thành không dám đối địch với chúng nó là chuyện rất bình thường. xem tại

- Tử Thử yêu thánh nói rất đúng, chờ khi hơi thở hàn băng, dung nham vân vân trong Thiên Hoàng Điện hoàn toàn tán đi thì chắc sẽ lộ ra bộ mặt thật sự của Thiên Hoàng Điện.

- Khi đó cướp đoạt báu vật Thiên Hoàng Điện, sẽ là một trận long tranh hổ đấu đây.

Dương Thành nói thêm:

- Bây giờ chúng ta tiềm tu ở đây tranh thủ tăng cường thực lực bản thân đi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thành vừa dứt lời thì trong không gian thập phương cà sa, thiên địa lại biến đổi, lôi âm cuộn cuộn vang lên.

Dương Thạc cảm giác khí thể này, mắt sáng ngời:

- Ủa? Lại có người đột phá đến Đẳng cấp Võ Thánh, không biết là Tiểu Địch hay Huyết Phi, Ngưng Thúy.

503. Chương 488: Hư Không Võ Thánh Cẩn Nuốt Đặc Tính Năng Lượng

Chương 488: Hư không Võ Thánh cẩn nuốt đặc tính năng lượng

Tiểu Nguyệt lên tiếng:

- Công pháp Thiên Âm Môn của ta vốn chú trọng tu luyện thần hồn, về mặt tu luyện thân thể thì là điểm yếu của Thiên Âm Môn chúng ta. Đương nhiên Tiểu Địch có cường độ thần hồn như vậy chủ yếu là vì thiên phú của nàng rất cao.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Vậy sao?

Thiên Âm Môn có điểm độc đáo về mặt tu luyện thần hồn, Dương Thạc sớm biết điều này.

Dương Địch đã vào đẳng cấp Võ Thánh, thần hồn cao hơn tu vi một đại giai tầng dường như rất bình thường.

Như Dương Thạc sở trường cơ thể, lực lượng khí huyết thân thể cao hơn đẳng cấp Võ Thánh một mảng lớn, trực tiếp đạt tới hư không Võ Thánh chi cảnh. So sánh thì Dương Địch là thần hồn tứ trọng lôi âm Võ Thánh, so với khí huyết khủng bố của Dương Thạc thì không đáng kể chút nào.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Giờ phe ta lần lượt đột phá, chẳng những lục ca vào Võ Thánh chi cảnh mà Tiểu Hỏa, Tiểu Địch trước sau vào đẳng cấp này. Trong Thiên Hoàng Điện, lợi thế phe ta tiếp tục tăng lên, cơ hội cướp Chân Võ bi diễn càng lớn.

Dương Thạc tràn trề tự tin cướp lấy Chân Võ bi diễn.

Trừ phi Chân Võ bi diễn không xuất thế, nếu không thì dù là ai cũng không khả năng ngăn cản Dương Thạc cướp bộ bí diễn này.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đang lúc Dương Thạc nghĩ vậy thì chợt trong không gian thập phương cà sa thiên địa lại biến sắc, hai khí thể cường đại dâng lên tận trời.

- A? Lại có người đột phá? Không lẽ là Huyết Phi, Ngưng Thúy?

Sau Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, Dương Thành, Dương Địch lại có hai người đột phá, Dương Thạc há hốc mồm, vẻ mặt không tin nổi.

- Gru! Gru! Gru!

- Grao grao grao grao!

Ngay sau đó, trong không gian thập phương cà sa, xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng miệng phun ra từng tiếng gầm gừ. Hai cái xác cực kỳ khổng lồ phát ra tiếng rầm rầm, dường như lại có sinh mệnh sắp đứng dậy.

truyện copy từ

Mắt Thượng Cổ Thần Long sáng lên:

- Là Huyết Phi, Ngưng Thúy!

- Hay thật, hai con bé này thực lực đột phá đến đẳng cấp Võ Thánh có liên kết với hai cái xác thượng cổ, muốn khống chế nó sao? Không chừng hai cái xác thượng cổ bị hai con bé này luyện hóa thành thân ngoại hóa thân.

Trong không gian thập phương càn sa tồn tại xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng.

Xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng đều là mãnh thú ác điều cường đại đẳng cấp hư không Võ Thánh, xác chết trải qua vạn năm mà khí huyết vẫn cường đại tràn đầy. Năm ngoái Dương Thạc, Huyết Phi tới trung tâm Yến sơn thấy xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng, cảm giác khí huyết bên trong thậm chí bị hù, tưởng đầu chúng còn sống. Khi đó trái tim xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng còn đập nhẹ nhẹ, máu vẫn chảy xuôi.

Chân chính bắt tử bắt diệt!

Nhưng thần hồn của chúng đã hoàn toàn bị diệt, chỉ là hai cái xác.

Bây giờ Huyết Phi, Ngưng Thúy đi vào đẳng cấp Võ Thánh ý định khống chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng, luyện hóa thành thân ngoại hóa thân ư sao?

Dương Thạc biết được tin này từ miệng Thượng Cổ Thần Long thì hút ngụm khí lạnh.

Đám người Dương Thành, Dương Dịch, Tiễn Nguyệt, Minh Nguyệt, Tô Quân Ninh, Tô Thanh Như đứng bên cạnh cũng lộ vẻ không thể tin.

Dương Thành lâu lâu:

- Sao có thể như vậy?

Thượng Cổ Thần Long trừng Dương Thành:

- Sao không thể?

- Nên biết rằng thân thể của lão long ta cũng là xác đẳng cấp hư không Võ Thánh truyền từ thời kỳ thượng cổ. Thần hồn của ta vừa sinh ra, mấy năm gần đây mới đạt được thần thức, khống chế xác Thượng Cổ Thần Long, từ Yến sơn chạy đến. Gần đây ta mới hoàn toàn khống chế cái xác này.

Thượng Cổ Thần Long nói:

- Hai xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng đều đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh. Nếu Huyết Phi, Ngưng Thúy thật sự có thể dung nhập thần hồn vào trong, luyện chế thành thân ngoại hóa thân thì vô cùng đơn giản. Tất nhiên Huyết Phi, Ngưng Thúy muốn khống chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng còn khó hơn khống chế thân thể thần long này gấp trăm, ngàn lần.

Đúng như Thượng Cổ Thần Long nói, xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng và thân hình Thượng Cổ Thần Long rất giống nhau.

Huyết Phi, Ngưng Thúy muốn chiếm xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng không phải không thể, dĩ nhiên khó hơn thần long chiếm xác Thượng Cổ Thần Long nhiều lắm.

Dù sao thần hồn của thần long không phải là lúc ban đầu, tuy nhiên, thân thể thần hồn này sinh ra thần hồn có độ phù hợp rất cao với thân thể Thượng Cổ Thần Long, muốn khống chế cơ thể không quá khó. Theo thời gian trôi qua, cuối cùng có thể hoàn toàn dung hợp với thân thể.

Thần hồn của Huyết Phi, Ngưng Thúy không phải sinh ra từ xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng, là người lạ vào. Huyết Phi, Ngưng Thúy muốn khống chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng cơ hồ là tương đương đoạt xá trọng sinh. Mặc dù có thể thành công nhưng chắc chắn độ phù hợp không thể bằng Thượng Cổ Thần Long được.

Mặc dù không phù hợp nhưng không thành vấn đề.

Hoàn toàn có thể luyện hóa thành thân ngoại hóa thân!

Chỉ cần có thể khống chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng, làm chút động tác cơ bản là đủ rồi.

Phải biết rằng đây chính là xác mãnh thú ác điều đẳng cấp hư không Vô Thánh. Không nói gì khác, chỉ cần có thể khống chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng và dụng thôi thì lực lượng khí huyết khổng lồ kia khiến cường giả như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên phải tránh né.

Nếu làm được một số động tác công kích, phòng ngự cơ bản thì càng tốt.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Nếu như có thể luyện hóa thành ngoài thân hóa thân thì Trần Quốc Công phủ của Huyết Phi, Ngưng Thúy còn hơn Dương Dịch, lục ca, chỉ kém hơn ta, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long một chút.

Có thể khống chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng thì thực lực của Huyết Phi, Ngưng Thúy ít nhất so với tứ trọng lôi âm Vô Thánh.

Dù đánh nhau với Dương Thiên thì Huyết Phi, Ngưng Thúy có thể giúp đỡ.

Dù sao xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng và dụng, Dương Thiên không thể thoải mái đỡ.

Hơn nữa nếu Dương Thiên ra tay công kích, xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng có thể làm tấm chắn, ví dụ như lúc trước Man Văn Thiên Tượng đỡ công kích từ Dương Thiên cho Dương Thạc.

Khi đó bên Dương Thạc sẽ không chỉ có mình ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long đấu được với Dương Thiên.

Dương Thành, Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy đều có thể giúp một tay, sức chiến đấu tăng gấp mấy lần.

Nếu ở tổegn địa hình Dung Nham Chi Hải thì Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đem đến tác dụng cực lớn.

Đương nhiên cơ bản không trông cậy nhiều vào Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, vì chờ một đoạn thời gian năng lực lượng hỏa diễm trong Dung Nham Chi Hải sẽ hoàn toàn tan biến, hiện ra Thiên Hoàng Điện thật sự. Lúc tranh bấu vật với Dương Thiên không có Dung Nham Chi Hải phụ trợ, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Dương Thiên, sẽ dễ dàng bị đánh nát.

Két két két két két! Két két két két két!

Trong khi Dương Thạc suy nghĩ thì xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng vang tiếng két két, động tác nhúc nhích cứng ngắc. Nhưng Huyết Phi, Ngưng Thúy có thể khống chế hai cái xác hành động đã là thành tựu rất cao.

- Tiếp tục chờ, phỏng chừng qua một đoạn thời gian Huyết Phi, Ngưng Thúy khống chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng càng tự nhiên hơn.

504. Chương 489: Viêm Thú Yêu Thánh, Nhanh Chân Đến Trước!

Chương 489: Viêm Thú yêu thánh, nhanh chân đến trước!

Đám người Dương Thạc liếc nhau, không quấy rầy Huyết Phi, Ngưng Thúy. Bọn họ khoanh chân tu luyện, đợi kết quả cuối cùng.

Một ngày, hai ngày, ba ngày.

Suốt ba ngày.

Bên ngoài thập phương cà sa, trong Nê Thạch Chi Hải, Tử Thủ yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh tập trung tinh tu, bên này không xảy ra chuyện gì.

Trong không gian thập phương cà sa.

- Gru! Gru! Gru!

- Grao grao grao grao grao!

Xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng đã có thể làm một số động tác rất đơn giản, gằm rống dễ như chơi. Nhưng vì xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng đều có chút tàn phá, bị đứt một cánh, bị đứt một chân sau, nên cử động không tự nhiên như mãnh thú ác điều bình thường.

Vù vù vù vù vù!

Tuy nhiên, tứ chi đứt gãy của xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng nhanh chóng bay tới chủ thể, dính vào nhau.

- A? Tứ chi bị gãy có liên kết với chủ thể? Hai cái xác đều là đẳng cấp hư không Võ Thánh, huyết nhục diễn hóa, tứ chi gãy gắn lại thì rất có thể dính liền. Khi đó sẽ là thân thể thượng cổ Huyền Ứng, thượng cổ hắc hùng đầy đủ.

Dương Thạc cảm giác hai xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng biến đổi.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng chợt mở mắt ra.

Từ miệng xác thượng cổ Huyền Ứng phát ra giọng trong trẻo của Huyết Phi:

- Công tử, ta và Ngưng Thúy đã thành công, chúng ta khống chế xác hai lão tổ tông được chút chút rồi.

- Thật sự khống chế được?

Dương Thạc đang khoanh chân chợt mở mắt ra, lắc người, đứng dậy.

Dương Thạc liếc xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng đứng bên cạnh mình.

Xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng đang đứng trước mặt, đôi mắt to nhìn Dương Thạc, thỉnh thoảng nghiêng đầu, chớp mắt. Trông như xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng hoàn toàn hồi phục sức sống, hoàn toàn trở thành thân ngoại hóa thân của Huyết Phi, Ngưng Thúy.

Đương nhiên Dương Thạc biết sự thật là không đơn giản như vậy.

Xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng chỉ có thể làm một số động tác cơ bản, muốn chiến đấu đánh nhau, tiến hành động tác yêu cầu cao hơn thì cơ bản không có khả năng.

Huống chi thượng cổ Huyền Ứng, thượng cổ hắc hùng cường địa không chỉ vì lực lượng thân thể, quan trọng nhất là cảnh giới võ đạo của chúng, ngoài ra có bí pháp, bí thuật vô cùng mạnh mẽ. Huyết Phi, Ngưng Thúy không thể nào biết.

Dương Thạc nhìn hai thân thể mãnh thú ác điều, cười khổ lắc đầu, nói:

- Hai người thật to gan.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Hiện tại hai người có ba thân thể, nhiều hơn ta một cái. Dựa vào ba thân thể này, cường giả như Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương không phải đối thủ của các người.

Lần này Huyết Phi, Ngưng Thúy đột phá đến Đẳng cấp Võ Thánh.

Huyết Phi, Ngưng Thúy khống chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng hấp dẫn ánh mắt của đám người Dương Thạc, nhưng hẳn còn biết thực lực của chúng nó tăng lên, không đơn giản là khống chế hai cái xác thượng cổ. Bản thể mãnh thú ác điều của chúng, hai thân thể nhân loại Hồng Phi, Lục Thúy đều tăng lớn. Chỉ cần hai thân thể nhân loại, bản thể tăng tiến thì Huyết Phi, Ngưng Thúy có tư cách chống lại tứ trọng lôi âm Võ Thánh bình thường.

Cộng thân thể thượng cổ, gần như ngang ngửa với Từ Thanh Dương.

Dương Thạc liếc hai thân thể quái vật to lớn, hỏi Huyết Phi, Ngưng Thúy:

- Đúng rồi, các người khống chế hai cái xác thượng cổ, bây giờ có năng lực đặc biệt gì không? Chắc không chỉ là hai cái xác chết không có chút công hiệu đặc biệt đi?

- Công hiệu đặc biệt?

Huyết Phi không chế thân thể thượng cổ Huyền Ứng, nghiêng đầu như đang suy nghĩ cái gì.

Huyết Phi nói:

- Phải rồi, thân thể của ta có thể cắn nuốt một ít năng lượng thuộc tính dương, như là năng lượng lôi đình. Thân thể của Ngưng Thúy có thể cắn nuốt một ít năng lượng thuộc tính âm, như là năng lượng mặt đất. Trên thực tế không phải bí pháp bí thuật gì, đây chỉ là đặc tính cơ bản của hai thân thể thượng cổ, bởi vì hư không Vô Thánh vốn lấy các loại năng lượng làm thực vật.

Nghe Huyết Phi nói, lòng Dương Thạc máy động:

- Có thể cắn nuốt năng lượng của lôi đình, đại địa sao?

- Lúc trước Tử Thử tiền bối từng nói trong Thiên Hoàng Điện, chờ năng lượng hàn băng, lôi đình, dung nham, nê thạch hoàn toàn tan biến mới hiện ra Thiên Hoàng Điện thật sự. Dù nơi phát ra năng lượng đã bị chặt đứt nhưng ba ngày nay không tan bao nhiêu. Phải đợi chúng nó hoàn toàn tan biến e rằng phải chờ một tháng.

- Nếu hai cái xác của Huyết Phi, Ngưng Thúy có thể cắn nuốt những năng lượng này thì một là tăng năng lượng cho hai xác thượng cổ, còn khiến năng lượng trong Thiên Hoàng Điện nhanh chóng tan biến. Đây là việc tốt một đá ném hai chim!

Trong đầu Dương Thạc toát ra ý tưởng.

Huyết Phi, Ngưng Thúy không chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng có thể nuốt năng lượng lôi đình, đất đá, điều này khiến Dương Thạc rất bất ngờ.

Bây giờ Huyết Phi, Ngưng Thúy không chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng rất cần bổ sung năng lượng.

Dù hai thân thể đều đạt tới đẳng cấp hư không Vô Thánh, huyết nhục diễn hóa, có thể sinh trưởng, dính lại tay chân gãy. Nhưng nên biết sinh trưởng, dán lại thân thể cần có đủ năng lượng. Thu hoạch năng lượng chỉ có thể là dựa vào cắn nuốt!

Cắn nuốt năng lượng lôi đình, đất đá.

Xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng có đủ năng lượng thì thân thể sẽ hoàn mỹ phục hồi như cũ.

Năng lượng trong Thiên Hoàng Điện cũng có thể sớm một ngày hoàn toàn tan biến hiện ra Thiên Hoàng Điện thật sự.

Vậy tại sao không làm?

Lòng Dương Thạc máy động, biết khiến Huyết Phi, Ngưng Thúy không chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng cắn nuốt năng lượng tuyệt đối là chuyện có lợi không hại.

Trừ bỏ hai ưu việt này ra còn có một cái nữa.

Nên biết cường giả trong Thiên Hoàng Điện như Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh đều chờ đợi năng lượng như hàn băng tan biến, Thiên Hoàng Điện thật sự hiện ra. Bây giờ tốc độ tan chảy của hàn băng, nham thạch không quá nhanh. Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh phỏng đoán cần ít nhất một tháng mới tan biến hết.

Bởi vậy Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh không có vẻ sốt ruột, đều tiềm tu một góc, chậm rãi chờ năng lượng tan biến. Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh vẫn chưa sốt ruột.

Nếu bây giờ những năng lượng bỗng dưng bị cắn nuốt, hiện ra Thiên Hoàng Điện thật sự thì chúng nó sẽ trở tay không kịp. Rất khả năng Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh không kịp phản ứng thì Dương Thạc đã sớm làm chuẩn bị dẫn đầu vào Thiên Hoàng Điện, lấy báu vật, pháp khí vào tay.

Đương nhiên, Dương Thạc không giấu diếm Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh.

Khi đó cùng hành động với Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh nhất định sẽ khiến cường giả khác trong Thiên Hoàng Điện không kịp trở tay.

Dương Thạc nghĩ vậy liền không nghĩ nhiều, quyết định ngay, khiến Huyết Phi, Ngưng Thúy bắt lấy cơ hội, không chế hai xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng cắn nuốt Nê Thạch Chi Hải, Lôi Vân Phong Bạo.

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ:

- Sau khi cắn nuốt Nê Thạch Chi Hải, Lôi Vân Phong Bạo thì còn có một Dung Nham Chi Hải, hàn băng loạn lưu.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Dung Nham Chi Hải có tác dụng rất lớn với Tiểu Hỏa, nếu có thể thu lại hơi thở hỏa diễm bên trong là chuyện tốt nhất. Nhưng Dung Nham Chi Hải này có phạm vi trăm dặm, sợ là không dễ nắm bắt.

Mặc dù lợi dụng không gian thập phương cả sa thu lấy Dung Nham Chi Hải cũng sẽ rất có hạn.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Cứ thử xem đi.

- Có thể thu bao nhiêu liền hay bấy nhiêu.

Tóm lại bây giờ chỉ cần có thể làm cho Huyết Phi, Ngưng Thúy cắn nuốt Nê Thạch Chi Hải, Lôi Vân Phong Bạo là đủ rồi.

Dương Thạc nghĩ như vậy liền kêu đám Dương Thành, Dương Dịch nói ra ý tưởng của mình cho họ nghe, quyết định báo cho Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh ở trong Nê Thạch Chi Hải sớm chuẩn bị đồng loạt hành động, hấp thu năng lượng đất đá, lôi vân.

Thượng Cổ Thần Long nói với Dương Thạc:

- Tiểu gia, nếu Huyết Phi không thể nuốt hết Lôi Vân Phong Bạo thì lão long ta có thể giúp đỡ một chút, nuốt một phần.

Thượng Cổ Thần Long nói:

- Chắc Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh có thể nuốt giúp một phần năng lượng Nê Thạch Chi Hải. Tóm lại lúc này chúng ta đồng loạt ra tay, chắc có thể nuốt bảy tám phần các loại năng lượng. Đến lúc đó năng lượng trong Thiên Hoàng Điện loãng vài phần, rất có thể Thiên Hoàng Điện thật sự sẽ hiện ra.

Thượng Cổ Thần Long nói ra điều mình lo âu:

- Nhưng khi đó chúng ta không có Nê Thạch Chi Hải, Dung Nham Chi Hải bảo hộ, nếu gặp lại Dương Thiên thì phải hết sức cẩn thận.

Dương Thạc rất là hào khí nói:

- Dương Thiên à? Hấn dám ra tay, chúng ta cũng không phải dễ chọc, cùng lắm thì liều mạng một phen.

Lúc trước Dương Thạc nhờ vào bản thân, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long có lẽ không phải là đối thủ của Dương Thiên. Bây giờ cộng lại các cao thủ Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh, Dương Thành, Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy đồng loạt vây công Dương Thiên thì e rằng gã chỉ có thể tránh né.

Huống chi còn có một Hỏa La Vương.

Hỏa La Vương đánh nhau với Dương Thiên không biết bây giờ sao rồi, dù gã không phải phe Dương Thạc nhưng đánh nhau với Dương Thiên là đã đắc tội Dương Thiên. Đợi khi đám người Dương Thạc chiến đấu với Dương Thiên thì Hỏa La Vương không có khả năng không ra tay trợ giúp.

Khi đó chắc phải Hỏa La Vương sẽ đánh rắn giáp đầu, hung hăng công kích Dương Thiên.

Số đông cường giả tập hợp lại thì e ngại gì một Dương Thiên?

- Bây giờ lập tức đi nói với Tử Thử tiên bối, Ngân Diệu về tình huống bên chúng ta. Xem xét đúng lúc hấp thu hết năng lượng trong Thiên Hoàng Điện lại đây.

Dương Thạc nói xong xẹt một tiếng mở ra không gian thập phương cà sa, vào trong Nê Thạch Chi Hải thương lượng với Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh.

.....

Cùng lúc đó, trong Dung Nham Chi Hải bên trong Thiên Hoàng Điện.

Một vương tọa to lớn bành bồng, trên vương tọa có một nam nhân trung niên cao to vạm vỡ, nam nhân này đúng là Hỏa La Vương.

Bên cạnh thánh hỏa vương tọa của Hỏa La Vương trôi nổi một cự thú.

Hình dạng của cự thú rất lớn, dù không thể so sánh với Man Văn Thiên Tượng nhưng so cùng Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa thì tuyệt đối lớn hơn một vòng. Cự thú có cái đầu rồng, thân mình như tuần mã, thân có vẩy, cái đuôi như đuôi rồng, đây là một con hỏa diễm kỳ lân thú.

Hỏa diễm kỳ lân thú toát ra lửa, từ xa nhìn trừ bỏ không có cánh ra thì rất giống với Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Viêm Thú yêu thánh.

Cự thú này rõ ràng là thiên hạ thứ năm đại yêu thánh hiện thời, Viêm Thú yêu thánh, thần thú trấn phái Thánh Hỏa Đạo của Hỏa La quốc.

Hỏa La Vương đứng trên thánh hỏa vương tọa sắc mặt khó xem nói:

- Hay cho Dương Thạc, không ngờ dưới tay của hắn trừ Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long ra còn có một hỏa diễm thú. Lúc trước khiến ta tưởng lầm là Viêm Thú tiền bối, chạy tới đánh nhau cùng Dương Thiên. Lúc này ta đã bị tên Dương Thiên gạt bẫy, làm quân cờ cho hắn!

Lúc trước Hỏa La Vương tưởng nhầm Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa là Viêm Thú yêu thánh, muốn liên hợp với nó đối phó Dương Thiên.

Tiếc rằng Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa không phải là Viêm Thú yêu thánh, vốn đang bị Dương Thiên vây khốn, không biết làm sao chạy, đúng lúc Hỏa La Vương đến chặn lại hắn cho nó có cơ hội bỏ chạy.

Viêm Thú yêu thánh cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Đối Lặc, người đừng trách Dương Thạc kia, người hiểu lầm sủng thú của hắn là bốn tọa, đó là chuyện đơn phương của người, liên quan gì hắn? Nhưng bốn tọa hơi tò mò sủng thú hỏa diễm của hắn. Trong thiên địa nên chỉ có mình bốn tọa là hỏa kỳ lân thú, không ngờ còn có một hỏa diễm thú khác.

Viêm Thú yêu thánh rất tò mò về Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa.

Hỏa La Vương giải thích rằng:

- Viêm Thú tiền bối, tên kia đúng là hỏa diễm thú.

- Không chỉ là ngoại hình giống nhau, nó có thể tự do đi trong Dung Nham Chi Hải, hơn nữa cơ hồ đánh không chết. Dương Thiên đều chịu bó tay với nó, nếu không phải vậy thì ta đã không nhầm nó là Viêm Thú tiền bối.

Hỏa La Vương nói:

- Nhưng bây giờ nhớ kỹ lại thì sủng thú kia dường như hơi khác với tiền bối, hỏa diễm sủng thú đó sau lưng dường như có đôi cánh, hơi giống Cùng Kỳ, rốt cuộc là mãnh thú dị thú gì thì ta không biết.

Viêm Thú yêu thánh nhú mày nói:

- A? Cùng Kỳ sao?

Viêm Thú yêu thánh nói:

- Trong Cùng Kỳ dường như không có Xích Viêm Cùng Kỳ. Xem ra hỏa diễm thú này là dị chủng.

Viêm Thú yêu thánh nói:

- Chờ chúng ta lại gặp tiểu tử kia thì tính sau.

Hỏa La Vương hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Gặp lại tiểu tử kia thì chắc chắn ta sẽ đòi một lời giải thích.

Hỏa La Vương nói:

- Nếu lần đó không có Viêm Thú tiền bối thật sự vào Nhân Hoàng huyết, đúng lúc tới thì một mình ta đối mặt Dương Thiên sẽ bị thương không nhẹ, muốn trốn khỏi tay hắn không dễ dàng.

Lúc trước Hỏa La Vương chặn lại Dương Thiên, đánh nhau với gã, tưởng Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa là Viêm Thú yêu thánh sẽ đến giúp chính mình, cùng nhau đối phó Dương Thiên. Hỏa La Vương cộng Viêm Thú yêu thánh, kết hợp lại trong Dung Nham Chi Hải dù không giết được Dương Thiên nhanh đánh lui gã thì dễ rồi.

Tiếc rằng Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa không cmar kích, chạy mất dép.

Để lại một mình Hỏa La Vương đối phó Dương Thiên, tình thế như trứng chọi đá, mấy lần gã suýt bị Dương Thiên tức điên lên làm trọng thương. May mà Viêm Thú yêu thánh thật sự đúng lúc xuất hiện.

Viêm Thú yêu thánh trầm giọng nói:

- Lúc trước bốn tọa bế quan tiềm tu trong Thánh Hỏa Đạo, nay thực lực càng tiến một bước, dù gặp Huyền Vũ yêu thánh, Thần Quy Vương cũng có thể tranh đấu. Vốn lần này gặp được Dương Thiên, Viêm Thú yêu thánh muốn đánh nhau với gã một lần, không ngờ tiểu tử này căn bản không ứng chiến, lập tức chạy trốn. Chắc bây giờ Dương Thiên đã ra khỏi Thiên Hoàng Điện vào Địa Hoàng Điện hoặc Nhân Hoàng Điện rồi.

Viêm Thú yêu thánh nói:

- Tiểu tử này một lòng một dạ muốn được đến hư không chi tinh, trong Thiên Hoàng Điện đã không còn hư không chi tinh thì tất nhiên hắn sẽ đi Địa Hoàng Điện hoặc Nhân Hoàng Điện.

- Chúng ta tiếp tục chờ ở đây đi.

- Đợi hàn băng, lôi vân tán đi, Thiên Hoàng Điện thật sự hiện ra. Phải rồi, Dung Nham Chi Hải rất hữu dụng với ta, vừa lúc ta cắn nuốt nó tăng cường thực lực.

Viêm Thú yêu thánh nói xong định cắn nuốt Dung Nham Chi Hải trước mặt.

505. Chương 490: Thần Thông Của Hư Không Vô Thánh, Thiên Hoàng Điện Chân Chính Hiện Ra

Chương 490: Thần thông của hư không Vô Thánh, Thiên Hoàng Điện chân chính hiện ra

Ngay sau đó, Viêm Thú yêu thánh biến sắc mặt nói:

- Ủa? Không đúng, có người ... Trước ta một bước, cắn nuốt Dung Nham Chi Hải!

Lôi Vân Phong Bạo, Dung Nham Chi Hải, Nê Thạch Chi Hải, hàn băng loạn lưu trong Thiên Hoàng Điện chia ra đông tây nam bắc, những năng lượng lôi vân, dung nham vân vân, bốn loại năng lượng có lẫn ranh hết. Mỗi loại năng lượng đều giao nhau với ba loại năng lượng khác, có vài chỗ là bốn năng lượng hỗn tạp với nhau.

Giờ phút này, Dương Thạc bình bồng ở nơi bốn loại năng lượng lẫn vào nhau.

Không gian thập phương cả sa mở rộng.

Không gian thập phương cả sa ở trạng thái bình thường dù có mở ra thì chỉ cỡ vài trượng.

Các võ giả như Dương Thạc, Dương Dịch, thậm chí là Thượng Cổ Thần Long có thể chui ra từ lỗ hổng nhỏ này, dù là Man Văn Thiên Tượng đi ra chỉ mở cái khe cỡ vài chục trượng. Bây giờ thì khác, không gian thập phương cả sa bị Dương Thạc kéo ra phạm vi hơn trăm trượng.

Vị trí lỗ hổng này, bốn, năm mãnh thú lớn nhỏ khác nhau bình bồng bên cạnh khe hở, một nửa ở trong không gian thập phương cả sa, nửa khác thì ở ngoài Thiên Hoàng Điện.

Các mãnh thú có con là Huyền Ứng cực lớn, có là hắc hùng, đúng là Huyết Phi, Ngưng Thúy khổng chế thân ngoại hóa thân xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng. Ngoài ra còn có một cự thú khổng lồ, là Man Văn Thiên Tượng, còn có Thượng Cổ Thần Long, Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh. Và Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa mỗi đột phá trong Dung Nham Chi Hải.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Những mãnh thú ác điều ở trước lỗ hổng không gian thập phương cả sa thì triển thủ đoạn riêng, nhanh chóng hút năng lượng hàn băng, nê thạch, lôi đình, dung nham vào người mình.

- Gru! Gru! Gru!

- Grao grao grao grao grao!

Xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng bị Huyết Phi, Ngưng Thúy khổng chế phát ra tiếng rống, không ngừng nuốt vào năng lượng lôi đình, đất đá.

- Grao grao grao grao grao!

- Grao grao grao grao grao!

Những năng lượng lôi đình, đất đá bị hấp thu vào người hai thượng cổ hư không Võ Thánh như là trâu đất vào biển không có chút tiếng động. Chớp mắt xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng hấp thu hai loại năng lượng cỡ bảy, tám dặm. Nhưng sau khi hấp thu năng lượng thì xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng hư không Võ Thánh không có chút biến đổi gì.

Dương Thạc lấy làm lạ nói:

- Những năng lượng lôi đình, đất đá sau khi nuốt vào liền bị tiêu hóa?

Dù gì năng lượng lôi đình, đất đá giống như thực chất.

Tuy hình thể của xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng rất lớn nhưng chúng nó đang nuốt năng lượng lôi đình, đất đá có tổng thể tích lớn hơn chúng nó gấp trăm lần, ngàn lần. Sau khi nuốt vào năng lượng lôi đình, đất đá, hình thể chúng nó không có gì biến đổi, bởi vậy Dương Thạc đoán rất có thể hai loại năng lượng này bị xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng tiêu hóa hết.

Nhưng tiêu hóa ngay nhiều năng lượng như vậy là không hợp lý.

Hơn nữa Dương Thạc rõ ràng phát hiện xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng cắn nuốt năng lượng lôi đình, đất đá rồi lực lượng thân hình không tăng chút nào.

Đang lúc Dương Thạc nghi hoặc thì Thượng Cổ Thần Long lên tiếng:

- Tiểu gia, xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng là cường giả hư không Võ Thánh thật sự, trong người chúng tự thành một mảnh không gian. Năng lượng lôi đình, đất đá đều bị hút vào không gian trong người chúng nó rồi.

Hư không Võ Thánh, trong cơ thể tự thành một mảnh không gian?

Không cần phải nói, đây tất nhiên là bí pháp của đẳng cấp hư không Võ Thánh.

Theo lý thì hư không Võ Thánh ở trình độ nhất định nắm giữ hư không năng lượng, bên trong cơ thể tự thành một mảnh không gian cũng là chuyện bình thường. Dương Thạc sững sờ một chốc liền chấp nhận cách nói của Thượng Cổ Thần Long.

Dương Thạc thầm khẽ thở dài:

- Cường giả đẳng cấp hư không Võ Thánh rất cuộc khác với Võ Thánh bình thường. Nhìn từ mặt ngoài thì lực lượng khí huyết của ta, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long đều đạt tới đẳng cấp hư không Võ Thánh, hoàn toàn có thể ngang ngửa với xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ưng. Nhưng sự thật là lực lượng khí huyết của chúng ta tới đẳng cấp này kém xa một số bí pháp.

Thượng cổ hắc hùng, thượng cổ Huyền Ưng dù đã ngã xuống, không thể thi triển ra bí pháp. Nhưng chúng nó đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, thân thể chênh lệch với hư không Võ Thánh bình thường. Ví dụ như trong người chúng nó tự thành một mảnh hư không, hư không Võ Thánh bình thường không thể so sánh được.

- Tiểu gia, chúng ta hãy mau hỗ trợ hấp thu những năng lượng này đi!

Thượng Cổ Thần Long tiếp tục bảo:

- Tử Thử, Ngân Diệu, chúng ta làm phiền các người, mọi người cùng ra tay nào!

- Tốt!

- Ngân Diệu, ra tay!

Dù Tử Thử yêu thánh ở trước mặt Dương Thạc thì tự cao là tiền bối, cao nhân nhưng trước mặt Thượng Cổ Thần Long thì nó chỉ như tiểu bối.

Bây giờ Thượng Cổ Thần Long điều hành mọi người cùng ra tay hấp thu bốn loại năng lượng trong Thiên Hoàng Điện, Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh tất nhiên là ngoan ngoãn nghe theo.

Nhưng dù là Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh thì tốc độ hấp thu Nê Thạch Chi Hải không thể sánh bằng thượng cổ hắc hùng. Hàn băng loạn lưu chỉ nuốt một phần năng lượng đất đá rất nhỏ. Thượng Cổ Thần Long hỗ trợ hấp thu năng lượng lôi đình, tất nhiên so với phần đông năng lượng lôi đình trong Thiên Hoàng Điện thì như muối bỏ biển.

- Grao grao grao grao!

Cùng lúc đó, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa há to mồm nuốt lực lượng hỏa diễm dung nham.

Thân thể của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa mãnh liệt hấp dẫn năng lượng dung nham, như lốc xoáy khiến năng lượng dung nham quay quanh người nó. Nhưng thực lực của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa so với Thượng Cổ Thần Long, Tử Thử yêu thánh thì có chênh lệch nhất định, cùng lắm là ngang ngửa với Ngân Diệu yêu thánh, nó hấp thu lực lượng hỏa diễm dung nham tốc độ không mau bao nhiêu.

- Tiểu Hỏa, tránh ra, ta trực tiếp khống chế không gian thập phương cả sa bô lực lượng hỏa diễm dung nham vào trong. Người ở không gian thập phương cả sa chậm rãi hấp thu luyện hóa lực lượng hỏa diễm dung nham. Chờ hoàn toàn hấp thu luyện hóa xong lực lượng hỏa diễm dung nham thì thực lực của người chắc sẽ tăng vọt, đến tứ trọng lôi âm Võ Thánh, thậm chí là ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh.

Dương Thạc thấy Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa hấp thu lực lượng hỏa diễm dung nham hiệu suất thấp thì nhướng mày. Dương Thạc khống chế không gian thập phương cả sa không ngừng cắn nuốt hấp thu lực lượng hỏa diễm dung nham.

- Những lực lượng hỏa diễm dung nham này vào không gian thập phương cả sa thì như bèo mặc cho chúng ta loay hoay.

- Nếu ta hấp thu hết chúng nó thì ít nhất có thể đi vào ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh!

Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa nghe Dương Thạc nói thì mừng rỡ.

Vù vù vù vù vù!

Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa lắt người vọt sang bên tránh đường, để Dương Thạc dùng không gian thập phương cả sa cắn nuốt lực lượng hỏa diễm dung nham đi. đọc truyện mới nhất tại .

Vù vù vù vù vù!

Thật nhiều lực lượng hỏa diễm dung nham không ngừng tiến vào không gian thập phương cà sa của Dương Thạc.

Dương Thạc nhú mày trầm nghĩ:

- Tiếc rằng không gian thập phương cà sa của ta không gian hữu hạn, nếu muốn hấp thu hết lực lượng hỏa diễm dung nham thì khó khăn quá lớn.

506. Chương 491: Trận Pháp Cuối Cùng

Chương 491: Trận pháp cuối cùng

Hư không thông đạo trong Dung Nham Chi Hải là cái bị đánh vỡ trễ nhất trong hiểm cảnh Thiên Hoàng Điện, bởi vậy diện tích Dung Nham Chi Hải lớn nhất trong bốn hiểm cảnh. Trong Thiên Hoàng Điện, lực lượng hỏa diễm dung nham ít nhất chiếm một phần ba bốn loại năng lượng.

Dù không gian thập phương cà sa của Dương Thạc đủ lớn nhưng muốn hấp thu hết lực lượng hỏa diễm dung nham là không thể nào.

Dù sao Dương Thạc phải chừa một phần lớn không gian để đệ tử Thiên Âm Môn hoạt động bên trong. Không thể nào khiến lực lượng hỏa diễm dung nham tràn ngập không gian thập phương cà sa không chừa chút khe hở đi?

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Quên đi, có thể hấp thu bao nhiêu liền bao nhiêu đi. Tóm lại, hấp thu một phần lực lượng hỏa diễm dung nham thì bốn loại năng lượng trong Thiên Hoàng Điện dần loãng, chắc có thể hiện ra Thiên Hoàng Điện thật sự.

.....

Cùng lúc đó, trung tâm Thiên Hoàng Điện.

Viêm Thú yêu thánh cảm giác lực lượng hỏa diễm dung nham không ngừng giảm bớt thì biến sắc mặt, trầm giọng nói:

- A? Có người nhanh chân đến trước, hấp thu cắn nuốt lực lượng hỏa diễm dung nham? Không biết là loại người nào ... Chẳng lẽ là ... sủng thú hỏa diễm của Dương Thạc? Hừ, mặc kệ là người phương nào, muốn hấp thu hết lực lượng hỏa diễm dung nham hầu như là không thể. Đối Lặc, ngươi và ta cùng ra tay, chúng ta cũng mau hấp thu lực lượng hỏa diễm dung nham đi.

Hỏa La Vương lập tức gật đầu, nói:

- Tốt, Viêm Thú tiền bối, thánh hỏa vương tọa của ta chắc có thể hấp thu nhiều lực lượng hỏa diễm.

- Hừ! Nói vậy là Dương Thạc kia hấp thu lực lượng hỏa diễm chắc dựa vào không gian thập phương cà sa.

- Dù bốn tọa không có bí bảo pháp khí như không gian thập phương cà sa nhưng ta có một quả dung hỏa châu, lúc trước dung hợp hai khối hư không thạch rèn mà thành, trong đó tự thành một mảnh không gian, dù không bằng không gian thập phương cà sa nhưng muốn hấp thu lực lượng hỏa diễm không kém hơn bao nhiêu.

Viêm Thú yêu thánh nói xong há to mồm.

Một quả cầu nhỏ cỡ nắm tay bay ra khỏi miệng Viêm Thú yêu thánh, xoay tròn trong Dung Nham Chi Hải, hấp thu lực lượng hỏa diễm dung nham.

Vù vù vù vù vù!

Thật nhiều lực lượng hỏa diễm ủa vào dung hỏa châu của Viêm Thú yêu thánh, thánh hỏa vương tọa của Hỏa La Vương.

Bên này Hỏa La Vương, Viêm Thú yêu thánh, bên kia đám người Dương Thạc cùng nhau hấp thu, bốn loại năng lượng của Thiên Hoàng Điện ngày càng ít.

Dần dần, bốn loại năng lượng biến thành màu bán trong suốt.

- Ủa? Cảnh tượng trong Thiên Hoàng Điện hiện ra rồi?

Viêm Thú yêu thánh liên tục hấp thu ba, bốn canh giờ sau chợt ngừng lại, hai mắt sáng ngời nhìn chăm chăm bên dưới.

Dưới thân Viêm Thú yêu thánh, khoảng ba, bốn trước có một mảnh đất bằng đá, bên trên khắc chữ kỳ dị, rõ ràng đây là sàn của Thiên Hoàng Điện. Bốn loại năng lượng loãng dần, cuối cùng càng ngày càng trong suốt, cảnh tượng bên trong Thiên Hoàng Điện hiện ra rõ ràng.

- Thiên Hoàng Điện hiện ra rồi?

Khi Viêm Thú yêu thánh phát hiện đất bằng đá bên dưới thì Hỏa La Vương cũng thấy tảng đá khắc đồ hình kỳ dị.

Mắt Hỏa La Vương sáng rỡ nói:

- Thiên Hoàng Điện này là một trong ba đại điện trong Nhân Hoàng huyết, chắc chắn trong đó ẩn chứa cường đại bí bảo pháp khí, thần công bí điển. Hiện tại Thiên Hoàng Điện chân chính hiện ra, chúng ta trước tiên tra xét một phen, sẽ có cơ hội lớn được đến báu vật Nhân Hoàng huyết để lại.

Dù Hỏa La Vương là chủ môn của Thánh Hỏa Đạo thánh địa võ đạo nhưng thực lực của gã rốt cuộc chỉ có tứ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh.

Dù Hỏa La Vương tu luyện công pháp cũng là thần công bí điển nhưng so với bí điển huyền công đẳng cấp đỉnh cao thì kém một cấp bậc, không thể đánh đồng với các loại công pháp Nhân Hoàng tam bí quyết, cửu âm cửu dương, bát hoang quyết.

Bây giờ Hỏa La Vương gặp bình cảnh lớn.

Đơn thuần tu luyện công pháp Thánh Hỏa Đạo đã chẳng thể giúp Hỏa La Vương tiến bộ chút nào. Dưới loại tình huống này, Hỏa La Vương muốn tìm kiếm công pháp cường đại hơn để tu luyện mới có khả năng đi vào đến ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, thậm chí là đẳng cấp hư không Võ Thánh.

Chính vì vậy công pháp mạnh mẽ trong Nhân Hoàng huyết có sức hấp dẫn rất lớn với Hỏa La Vương.

Các pháp khí, bí bảo cũng có sức hấp dẫn.

Nên biết dù Thánh Hỏa Đạo là thánh địa võ đạo, có vô số báu vật nhưng rất hiếm có loại cao đẳng.

Như Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương một người có được dung hỏa châu, một có thánh hỏa vương tọa chỉ là bí bảo tứ trọng lôi âm Võ Thánh.

Vạn năm trước Nhân Hoàng huyết là người khai sáng ra nhân đạo văn minh, trong tay có nhiều bí bảo, pháp khí mạnh mẽ. Như Đạo Hoàng có được thiên đạo thần hoàng giáp, tam Thiên Đạo Hoàng kiếm hai đại ngũ trọng lôi âm Võ Thánh bí bảo. Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm trong tay Nhân Hoàng, áo giáp gã mặc cũng không kém gì binh khí, áo giáp của Đạo Hoàng. Thậm chí Đạo Hoàng không có một ít pháp khí bí bảo, phỏng chừng Nhân Hoàng có hết.

Bây giờ Thiên Hoàng Điện hiện ra, dĩ nhiên Hỏa La Vương hy vọng gã và Viêm Thú yêu thánh có thể vào Thiên Hoàng Điện thu hoạch một ít bảo vật.

Hỏa La Vương ánh mắt nóng rực, trong miệng trầm giọng nói:

- Viêm Thú tiên bối, phía dưới chính là mặt đất Thiên Hoàng Điện, chúng ta đi xuống ngay đi!

Vù vù vù vù vù!

Hỏa La Vương lập tức lao nhanh xuống đất.

Chính lúc này, Viêm Thú yêu thánh quát lớn bên tai Hỏa La Vương:

- Đới Lặc, đừng hấp tấp!

Ngay sau đó, Hỏa La Vương nhíu mày nói:

- Ủa?

Hỏa La Vương khẽ kêu.

Vì Hỏa La Vương lao nhanh như chớp xuống đất nhưng bay một lúc phát hiện cách mặt đất bằng đá càng ngày càng xa. Phía dưới nền đá dần mơ hồ, tình huống này khiến Hỏa La Vương thật khó tin.

Hỏa La Vương nghe Viêm Thú yêu thánh quát to thì bản năng khựng lại.

Viêm Thú yêu thánh trầm giọng nói:

- Đới Lặc, người thấy nền đá đó thật sự là đất Thiên Hoàng Điện, nhưng người nhìn bên trên có khắc tự phù kỳ dị, chúng nó tổ hợp trở thành một bộ trận pháp mê ảo cường đại. Chúng ta ở trong Thiên Hoàng Điện đi lung tung nhưng không thấy mặt đất, vách tường chắc do trận pháp này mà ra.

Viêm Thú yêu thánh nói:

- Bây giờ bốn loại năng lượng biến mất, trận pháp hiện ra nhưng không thể tùy tiện tới gần, phải phá giải hoàn toàn trận pháp này thì chúng ta mới chân chính chạm đến mặt đất, vách tường Thiên Hoàng Điện.

Trong Thiên Hoàng Điện lúc trước có bốn loại năng lượng, như sương mù tràn ngập Thiên Hoàng Điện. Võ giả bình thường ở trong bốn loại năng lượng này tầm mắt thậm chí cảm giác đều bị ảnh hưởng, không thể tra xét rõ tình hình Thiên Hoàng Điện.

Nhưng dù là bốn loại năng lượng cản trở tầm mắt của võ giả nhưng đây dù sao là trong Thiên Hoàng Điện, chỉ cần nhận đúng một hướng, cứ tiến tới thì rốt cuộc sẽ đụng trúng mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện.

Nhưng sự thật không đơn giản như vậy.

Mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện, thậm chí trần nhà đều khắc tự phù kỳ dị.

Tự phù kỳ dị, chúng nó tổ hợp trở thành một bộ trận pháp mê ảo, ở trong trận pháp này nếu không thể phá giải đi, muốn dọc theo một hướng cuối cùng đụng phải mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện là chuyện không thể nào.

507. Chương 492: Nhân Hoàng Bí Bảo, Xuất Thế!

Chương 492: Nhân Hoàng bí bảo, xuất thế!

Giống như một người bị nhốt trong rừng rậm rộng lớn thử đi một hướng nhưng luôn vòng quanh.

Viêm Thú yêu thánh trầm giọng nói với Hỏa La Vương Đới Lặc:

- Đới Lặc, người đừng lộn xộn.

- Đới năng lượng lại tan biến chút thì bốn tòa tra xét tự phù kỳ dị bên dưới, tìm ra quy luật rồi mới mang người xuống.

.....

Cùng lúc đó, bên Dương Thạc.

- Ủa? Hình như bên kia là vách tường Thiên Hoàng Điện!

Bốn loại năng lượng dần loãng, đám người Dương Thạc đã thấy được mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện.

- Huyết Phi, Ngưng Thúy, các người hấp thu gần hết rồi đúng không? Một khi đã như vậy, các người vào không gian thập phương cà sa đi, ta mang mọi người tới gần mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện rồi tính.

Huyết Phi, Ngưng Thúy, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa đã ngừng cắn nuốt, Dương Thạc lập tức đóng không gian thập phương cà sa lại, muốn mang theo mọi người tới gần mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lắc người bay hướng mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện trong tầm mắt.

- Ủa? Sao càng bay càng xa?

Dương Thạc bay đi liền phát hiện chẳng những hần không đến gần mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện mà càng xa hơn, vách tường trong tầm mắt càng lúc càng mờ hồ.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Thử dùng không gian thập phương cà sa tập trung vách tường này xem!

Nếu càng bay về phía đó càng xa thì Dương Thạc không bay nữa, ngừng lại, chuẩn bị lợi dụng công hiệu của không gian thập phương cà sa tỏa định vách tường kia, trực tiếp xuyên thấu hư không di động đi qua.

- Tỏa định!

Lòng máy động, Dương Thạc lợi dụng không gian thập phương cà sa tỏa định vách tường kia.

Vù vù vù vù vù! Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc tỏa định liền phát hiện trên vách tường có tự phù kỳ dị toát ra luồng sáng. Thập phương cà sa của Dương Thạc khẽ run, không thể bắt giữ được hơi thở vách tường của Nhân Hoàng Điện.

- Là do tự phù kỳ dị này? Những tự phù kỳ dị hình thành trận pháp, làm cho ta không thể tỏa định được mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện?

Dương Thạc lòng máy động, lập tức hiểu ra.

Trong không gian thập phương cà sa, Dương Dịch lên tiếng:

- Thiếu gia, mặt đất, vách tường của Nhân Hoàng Điện, thậm chí trần nhà khắc một bộ trận pháp mê ảo cực kỳ tinh diệu. trận pháp mê ảo này lợi hại hơn cả mê ảo trận của Chân Võ Môn. Chúng ta chờ bốn loại năng lượng loãng hơn chút mới nghĩ cách phá giải mê ảo trận được. Trong khoảng thời gian này, thiếu gia tốt nhất đừng hành động.

Dương Thạc nghiêm túc nói:

- Vậy sao?

Dương Thạc vốn tưởng chỉ cần hấp thu bốn loại ăng lượng là Thiên Hoàng Điện sẽ hoàn toàn hiện ra, đám người chuẩn bị trước có thể nhanh chân đến trước, dẫn đầu Thiên Hoàng Điện cướp đoạt bảo vật, công pháp. Lại thật không ngờ, mặc dù bốn loại năng lượng loãng đi nhưng phải phá giải trận pháp kỳ dị này mới thật sự bước vào Thiên Hoàng Điện. Muốn phá giải trận pháp không phải chuyện trog thoáng chốc.

Vậy là Dương Thạc muốn giành trước một bước, dẫn đầu được đến bảo vật, công pháp đã tan thành bọt nước.

- Quên đi, đi một bước xem một bước đi. Tuy rằng không có thể dẫn đầu tiến vào Thiên Hoàng Điện, nhưng ít nhất Huyết Phi, Ngưng Thúy, Tiểu Hỏa ở trong Thiên Hoàng Điện hấp thu nhiều năng lượng. Ta ở trong Thiên Hoàng Điện chiếm được này hư không thạch, chuyển đi này không uống công.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Dù người khác có vào Thiên Hoàng Điện trước, nếu hần không biết Chân Võ bí điển thì đỡ rồi, nếu hần chiếm được Chân Võ bí điển ... Cùng lắm là cướp lại.

Dương Thạc nghĩ như vậy không sốt ruột nữa, bình bình bên cạnh chờ Dương Dịch phá giải trận pháp.

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ qua đi.

Trong chớp mắt, nửa ngày đã qua.

- Ủa? Ta không gặp bộ trận pháp này nên muốn phá giải thì phải tốn thời gian dài. Thiếu gia, người phải chuẩn bị sẵn sàng, chưa chắc chúng ta sẽ là người thứ nhất vào Thiên Hoàng Điện.

Dương Dịch nhắc nhở Dương Thạc.

Dương Thạc biểu tình không thya đổi lên tiếng:

- Không sao, nàg cứ từ từ phá giải, chúng ta không thể đầu tiên vào Thiên Hoàng Điện là thiên ý.

- A!

Dương Dịch gật đầu, tiếp tục phá giải.

Một ngày, hai ngày, mãi đến ngày thứ ba. nguồn

Trong không gian thập phương cà sa vang giọng hưng phấn của Dương Dịch:

- Thiếu gia, ta hiểu được!

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Không gian thập phương cà sa nứt ra, Dương Dịch xuất hiện.

Dương Dịch nói:

- Thiếu gia, người hãy đi theo ta chắc sẽ đến mặt đất Thiên Hoàng Điện. Chỉ cần đáp xuống đất Thiên Hoàng Điện thì toàn cảnh Thiên Hoàng Điện sẽ hiện ra trước mặt chúng ta ngay.

Vù vù vù vù vù!

Dương Dịch, Dương Thạc liên tục bay hai, ba canh giờ.

- Ủa?

Dương Thạc cảm giác như dưới chân đựng trng cái gì.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, Dương Thạc cảm giác hoàn cảnh xung quanh đảo lộn kịch liên, như toàn bộ thiên địa sụp đổ, tổ hợp lại. Giây sau thiên địa tổ hợp xong, một điện phủ phạm vi trăm trượng, cực kỳ to lớn hiện ra trước mặt Dương Thạc.

- Đây là ... Thiên Hoàng Điện.

Biểu tình Dương Thạc vui vẻ, khỏi nói cũng biết bây giờ hẳn ở trong Thiên Hoàng Điện thật sự.

- Đây mới là Thiên Hoàng Điện thật sự?

Cảnh vật xung quanh chợt biến đổi, hiện ra cung điện to lớn phạm vi mấy trăm trượng, d t lập tức đoán đại điện hẳn đang ở mới là Thiên Hoàng Điện thật sự.

Dương Thạc bản năng nhìn quanh.

Nhìn từ bên ngoài thì Thiên Hoàng Điện chỉ là đại điện cỡ vài trăm trượng, dù cao lớn hơn cung điện bình thường trong Nhân Hoàng huyết nhưng so với cung điện lớn nhất hoàng thành Đại Chu triều thì không cao lớn hơn không được bao nhiêu. Thực lực cường giả cỡ như Dương Thạc chỉ cần động ý niệm là có thể từ bên này đại điện sang bên kia.

Nhưng lúc đám người Dương Thạc mới bước vào trong Thiên Hoàng Điện thì chìm trong không gian rộng lớn.

Khi đó Dương Thạc liền biết trong Thiên Hoàng Điện tự thành một mảnh không gian.

Đến bây giờ Dương Dịch phá giải trận pháp trong Thiên Hoàng Điện, toàn cảnh Thiên Hoàng Điện chính thức hiện ra trước mặt Dương Thạc.

Thiên Hoàng Điện, mặt đất dùng tảng đá vuông phôi thành.

Trên đá khắc trận pháp rậm rạp, vách tường, đỉnh chóp trần nhà cũng khắc trận pháp giống nhau.

Dương Thạc sâu sắc phát hiện trong trận pháp có một số vị trí mâu chốt khảm tinh thạch chín sắc cỡ nắm tay, những tinh thạch này chính là hư không thạch.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Hư không trong Thiên Hoàng Điện tự thành một mảnh không gian, chắc không gian đều do hư không thạch chống đỡ.

Chẳng qua, giờ phút này mỗi viên hư không thạch không đầy đủ, toàn bộ vỡ ra, có một chút thậm chí trực tiếp biến thành bột mịn. Thực rõ ràng vì hư không thạch vỡ nên hư không trong Thiên Hoàng Điện mới hoàn toàn vỡ vụn, hiện ra toàn cảnh Thiên Hoàng Điện.

Vù vù vù vù vù!

Trong lúc Dương Thạc suy nghĩ thì hư không trong Thiên Hoàng Điện vụn vụn, vài bóng người thậm chí là mãnh thú nhanh chóng hiện ra trong Thiên Hoàng Điện.

Trong đó cách Dương Thạc gần nhất là một nam nhân trung niên mặc áo đỏ đứng trên một tòa vương tọa to lớn, đúng là môn chủ của Thánh Hỏa Đạo, Hỏa La Vương Đối Lặc. Bên cạnh Hỏa La Vương Đối Lặc đứng một hỏa diễm mãnh thú cực lớn toát ra lửa. Xuyên thấu qua ngọn lửa trên người mãnh thú thấy rõ là hỏa kỳ lân cực kỳ hiếm thấy.

Hỏa La Vương cung kính với mãnh thú hỏa kỳ lân.

- Viêm Thú yêu thánh?

Dương Thạc lòng máy động, lập tức hiểu ra thân phận của mãnh thú hỏa kỳ lân.

Trên đờoi hiện nay mãnh thú hỏa diễm cường đại nhất chỉ có thiên hạ thứ năm yêu thánh, thần thú trấn phái của Thánh Hỏa Đạo, Viêm Thú yêu thánh. Viêm Thú yêu thánh ở chugun với Hỏa La Vương Đối Lặc còn có thể là ai? Huống chi dù mấy năm nay Viêm Thú yêu thánh rất điệu thấp nhưng trước kia là cường giả mãnh thú cường đại tung hoành thiên hạ, có nhiều người hiểu biết đôi chút, gặp qua bản thể của nó. Như là điển tịch Thiên Âm Môn, thậm chí trong điển tịch Trấn Quốc Công phủ đều ghi lại Viêm Thú yêu thánh là hỏa kỳ lân.

Trừ Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đối Lặc ra trong đại điện còn có nhiều cường giả đẳng cấp Võ Thánh.

Dương Thạc còn thấy mấy người, là Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cùng với mấy thị vệ bên người.

Trong đó cường đại nhất là tứ trọng lôi âm Võ Thánh bình thường, cùng lắm là đẳng cấp cỡ Từ Thanh Dương, gần như không ai tương đương đẳng cấp với Viêm Thú yêu thánh.

Không cần phải nói liền biết, những người này chắc là vào Thiên Hoàng Điện đợt sau.

Từ khi Nhân Hoàng huyết phát ra thánh hỏa vương tọa càng ngày càng yếu thì có nhiều cường giả Võ Thánh có thể thoải mái tiến vào trong Nhân Hoàng huyết.

Nhất là Dương Thạc ở bên ngoài Nhân Hoàng huyết chiếm được một khối hư không thạch khiến năng lượng phát ra cứu sắc hư không càng yếu đi. Dù sao bên ngoài Nhân Hoàng huyết chỉ có bấy nhiêu, tính luôn thứ bị che giấu, không dễ tìm được chỉ có ba, năm khối hư không thạch. Căn nguyên của cứu sắc hư không năng lượng cơ bản là hư không thạch. Những hư không thạch bị Dương Thạc cầm đi một khối thì dĩ nhiên cứu sắc hư không càng yếu chút.

Sau khi Dương Thạc lấy đi khối hư không thạch kia, dù là võ giả đẳng cấp đỉnh Võ Thánh đều có thể thoải mái tiến vào Nhân Hoàng huyết.

Trong Nhân Hoàng huyết này Man Văn Thiên Tượng dựng ra một con đường đi thông trung tâm dãy cung điện.

Võ Thánh bình thường, thậm chí là cường giả đỉnh Võ Thánh đi theo đường này rất dễ dàng vào dãy cung điện.

Vốn một số Võ Thánh bình thường không dám vào trong Thiên Hoàng Điện.

Dù sao Thiên Hoàng Điện là một trong ba cung điện ở Chân Võ Môn, không cần nói cũng biết nguy hiểm như thế nào.

Nhưng đợi khi Dương Thiên, Dương Thạc đánh nát bốn hư không thông đạo trong Thiên Hoàng Điện, lại khiến đám Thượng Cổ Thần Long, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, Huyết Phi hấp thu bốn loại năng lượng, Nhân Hoàng huyết xảy ra rung chuyển to lớn, năng lượng loãng không tạo thành thương tổn gì cho Võ Thánh bình thường. Một số Võ Thánh to gan đã đi vào trong.

Chẳng qua khi đó mê ảo trận trong Thiên Hoàng Điện không bị phá, các Võ Thánh bị vây ở bên trong.

Bây giờ mê ảo trận bị phá, những Võ Thánh bình thường mới vào Thiên Hoàng Điện được.

- Ủa? Bốn tọa đang phá giải mê ảo trận, chỉ mới phá một phần ba, sao mê ảo trận bị phá ngay rồi. Chẳng lẽ ... Có cao thủ trận pháp khác cùng lúc phá mê ảo trận?

Từ khi Viêm Thú yêu thánh vào Thiên Hoàng Điện, đây là lần đầu tiên mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Lúc trước khi bốn loại năng lượng trong Thiên Hoàng Điện loãng thì Hỏa La Vương Đối Lặc ý định tiến vào Thiên Hoàng Điện, nhưng bị mê ảo trận vây khốn, khi đó Viêm Thú yêu thánh bắt đầu phá giải mê ảo trận.

Viêm Thú yêu thánh là cường giả thú tộc sống mấy trăm năm, hơn nữa là thần thú trấn phái của Thánh Hỏa Đạo. Dù Thánh Hỏa Đạo không tinh thông trận pháp như Chân Võ Môn nhưng thánh địa võ đạo có nghiên cứu trận pháp, bản thân Viêm Thú yêu thánh không là Võ Thánh trận pháp nhưng chỉ cần cho nó thời gian nhất định, một ít mê ảo trận linh tinh sẽ bị phá mở.

Chẳng qua trận pháp trong Thiên Hoàng Điện khiến Viêm Thú yêu thánh rất nhức đầu.

Viêm Thú yêu thánh phá bao nhiêu ngày mới chỉ giải được một phần ba.

Càng về sau thì Viêm Thú yêu thánh phát hiện khó khăn càng lớn. Nên biết mê ảo trận như bài toán cực kỳ khó khăn, có lúc phá giải chín phần chín, chỉ kém một bước nhưng khó như lên trời. Viêm Thú yêu thánh tốn mấy ngày trời mới phá giải một phần ba, nó phỏng chừng muốn hoàn toàn phá giải trận pháp cần ba, năm tháng.

Nhưng không ngờ đang lúc Viêm Thú yêu thánh sắp đầu mẻ trán thì trận pháp tự động phá mở.

Viêm Thú yêu thánh biết chắc có cao thủ trận pháp cùng phá giải.

Viêm Thú yêu thánh lầm bầm:

- Cao thủ trận pháp thật mạnh, chắc là người Chân Võ Môn.

- A?

Tuy nhiên, Viêm Thú yêu thánh nhìn quanh không thấy người Chân Võ Môn đâu.

Đẳng cấp như Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương đều không có, phỏng chừng ba vị trưởng lão Chân Võ Môn đã vào Địa Hoàng Điện hoặc Nhân Hoàng Điện.

- Dương Thạc?

Trong Thiên Hoàng Điện cao thủ hơi mạnh chút trừ bỏ Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đối Lặc ra chỉ có Dương Thạc và nữ nhân đứng cạnh hắn, Dương Dịch.

Viêm Thú yêu thánh nường mày nói:

- Chẳng lẽ là ... Bọn họ?

Viêm Thú yêu thánh không thể nào tin kẻ phá giải mê ảo trận sẽ là hai thanh niên Dương Thạc, Dương Dịch.

Nhưng nếu không phải là họ thì ai có năng lực này?

Chỗ này trừ Dương Thạc, Dương Dịch có hơi thở mơ hồ đến đẳng cấp Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc ra trong số người còn lại mạnh nhất là bốn cao thủ ngân giáp vệ của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều. Bọn họ cùng lắm là tứ trọng lôi âm Võ Thánh, thực lực kém hơn Dương Thạc, Dương Dịch một chút, càng không có khả năng là người phá giải mê ảo trận.

Viêm Thú yêu thánh nheo mắt, chậm rãi nói:

- Tiểu tử kia chính là Dương Thạc? Bên cạnh hẳn chắc là Dương Dịch? Hai tiểu tử này thật không đơn giản.

Hỏa La Vương Đới Lặc nhỏ giọng nói với Viêm Thú yêu thánh:

- Viêm Thú tiền bối, Dương Thạc và Lâm nhi có chút giao tình, trong Thiên Hoàng Điện này nếu có thể không xung đột với hắn thì cố gắng dừng. Người này tiền đồ vô lượng, phỏng chừng là thiên mệnh chi tử của thời đại này, tương lai có cơ hội rất lớn đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, có thể không đắc tội hắn thì tốt.

Viêm Thú yêu thánh gật gù.

Viêm Thú yêu thánh mơ hồ hiểu thực lực của Dương Thạc.

Không nói tới bây giờ từ người Dương Thạc phát ra hơi thở vô cùng mạnh mẽ, chỉ nói trong không gian thập phương cả sa của hắn có lẽ tồn tại siêu cấp cường giả như Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, chỉ tính điều đó thì Viêm Thú yêu thánh đã không muốn xung đột với Dương Thạc.

Viêm Thú yêu thánh trầm giọng nói:

- Thiên mệnh chi tử?

- Thời đại này đúng là có thiên mệnh chi tử, nhưng thiên mệnh chi tử nên là Dương Tử Mặc, trưởng tử của Dương Thiên. Tiếc rằng thiên mệnh chi tử thì sao? Trên đời này nhân định thắng thiên, luôn có một số người có thể siêu thoát thiên mệnh, đứng ở đỉnh cao. Lúc trước Nhân Hoàng giết Đạo Hoàng, bây giờ Dương Thạc cũng là nhân vật như vậy sao?

Viêm Thú yêu thánh tiếp tục bảo:

- Ta hơi hứng thú với dị thú hỏa diễm của tiểu tử này.

- Đới Lặc, ngươi yên tâm đi, có thể không cùng tiểu tử này xung đột thì bốn tọa sẽ cố gắng nhịn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Viêm Thú yêu thánh mới dứt lời thì trong Thiên Hoàng Điện vang tiếng nổ điếc tai. Mặt đất rung lắc như có động đất mạnh.

508. Chương 493: Hiệp Định Quân Tử, Đại Hỏa Diễm Chân Hỏa

Chương 493: Hiệp định quân tử, đại hỏa diễm chân hỏa

Két két két két két!

Trung tâm đại điện, mặt đất vỡ ra, một màn sáng hình nửa vòng tròn chậm rãi dâng lên.

- Ủa? Trong màn sáng này hình như là hai bộ công pháp, một áo giáp, một thanh trường kiếm ... Đây là ... công pháp, pháp khí bí bảo của Nhân Hoàng? Chỉ bảo trong Thiên Hoàng Điện rốt cuộc xuất thế!

Nhìn thấy ánh sáng hình nửa vòng tròn xuất hiện, dù là Hỏa La Vương Đới Lặc hay Viêm Thú yêu thánh đều biến sắc mặt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nhìn ánh sáng trời lên từ mặt đất cực lớn, khoảng bốn, năm chục trượng, chiếm đa số diện tích Thiên Hoàng Điện. Một số cường giả đẳng cấp Võ Thánh đứng ở chính giữa đại điện, khi màn sáng khởi động thì những cường giả đẳng cấp Võ Thánh như bị áp lực đánh sâu vào, bị đánh văng ra ngoài.

Xung quanh màn sáng trong phạm vi bảy, tám mươi trượng không có một cường giả Võ Thánh nào có thể đứng tại đây.

Không cần nói, màn sáng toát ra từ mặt đất chắc chắn ẩn chứa nhiều bí bảo ở bên trong.

Thiên Hoàng Điện này tuy hiện ra trước mặt đám người Dương Thạc rồi nhưng chỉ có một tòa đại điện, bên trong không có gì.

Trống rỗng.

Lúc đó Dương Thạc nghi ngờ trong Thiên Hoàng Điện có phải là vốn không có bí bảo gì.

Không ngờ ngay sau đó màn sáng tuôn ra khỏi lòng đất, mang đến bí bảo thật sự trong Thiên Hoàng Điện.

- Là hai bộ công pháp bí tịch, còn có một thanh trường kiếm, một cái áo giáp!

Màn sáng này bắt đầu khởi động bắt bay cường giả đẳng cấp võ sư bình thường, nhưng cường giả cỡ như Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc, Dương Thạc, Dương Dịch thì không dễ dàng bị đẩy lùi. Giờ phút này, bọn họ đứng cách màn sáng gần nhất, thấy rõ tình cảnh bên trong.

Màn sáng này là bán trong suốt, bên trong đặt bốn thạch đài.

Hai thạch đài đặt hai công pháp, bí tịch dày.

Hai thạch đài khác một bình bông một thanh trường kiếm hoa mỹ, một bình bông áo giáp trắng tinh lấp lánh ánh sáng.

- Đó là Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm, còn có Nhân Hoàng thông thiên quyết. Đây là bí bảo năm xưa Nhân Hoàng để lại, không ngờ xuất hiện trong Thiên Hoàng Điện. Còn có hai bộ công pháp bí tịch, nếu không đoán sai thì là huyền công bí điển Nhân Hoàng từng tu luyện, chắc là Nhân Hoàng tam quyết.

Viêm Thú yêu thánh trợn to mắt nhìn chăm chăm bốn món trong màn sáng.

Viêm Thú yêu thánh là người thú tộc cường đại sống mấy trăm năm, đám tiểu bối như Dương Thạc không có kiến thức bằng nó.

Viêm Thú yêu thánh nói trường kiếm trong màn sáng là Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm, áo giáp kia là Nhân Hoàng thần giáp thì chắc không sai. Một thanh trường kiếm, một áo giáp của Nhân Hoàng đặt trên thạch đài, còn lại hai bộ công pháp rất có thể là Nhân Hoàng tam quyết mà Nhân Hoàng từng tu luyện.

- Đây ... Gần như là toàn bộ truyền thừa của Nhân Hoàng.

Dù là Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc, hay Dương Thạc đứng gần đó, bao gồm cường giả đẳng cấp Võ Thánh bình thường đều trợn to mắt nhìn.

Lực chú ý bị bốn món trong màn sáng hấp dẫn.

Gần như là toàn bộ truyền thừa của Nhân Hoàng.

Vũ khí áo giáp!

Còn có hai bộ công pháp bí tịch.

Dù Nhân Hoàng là người khai sáng ra nhân đạo văn minh, trừ mấy thứ này ra chắc còn có được nhiều bí bảo pháp khí, ngũ trọng lô âm Đẳng cấp Võ Thánh bí bảo không chỉ có hai món này. Dương Thạc còn có được ba, bốn ngũ trọng lô âm Võ Thánh bí bảo, Nhân Hoàng có sáu, bảy thậm chí là tám món cũng rất bình thường.

Nhưng Nhân Hoàng đã trở thành hư không Vô Thánh, phi thăng đến một thế giới khác.

Nhân Hoàng đi vào thế giới khác không thể nào không mang theo bí bảo gì, chắc một số bí bảo cường đại đều bị mang đi. Bí bảo, pháp khí ở lại thế giới này chắc chỉ có một, hai món.

Hơn nữa hai bộ huyền công bí điển ...

Đây tuyệt đối được cho là toàn bộ truyền thừa của Nhân Hoàng.

Nghĩ như vậy, dù là Dương Thạc thì ánh mắt nhìn bốn món trong màn sáng trở nên nogns cháy.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không biết hai bộ công pháp bí tịch này có thể nào có một là Chân Võ bí điển? Nhưng chắc không thể nào. Đây là Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết trong Nhân Hoàng tam quyết, cùng hoàng thất Đại Chu triều truyền thừa Nhân Hoàng pheien thiên quyết tổ hợp trở nên cực kỳ cường đại, thậm chí vượt qua cửu dương, cửu âm Nhân Hoàng tam quyết.

Không phải Chân Võ bí điển sẽ không là thứ Dương Thạc cần nhất.

Nhưng nếu có được bốn món trong màn sáng là chuyện có trăm lợi mà không một hại.

Có được bốn món này, dù sau này Dương Thạc không chiếm được Chân Võ bí điển cũng có thể nghĩ cách dùng bốn món trao đổi với người nắm giữ Chân Võ bí điển.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Phải cố gắng có được bốn món này.

Cùng lúc đó, trong lòng Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đối Lặc có cùng suy nghĩ như Dương Thạc.

Thậm chí là cường giả đẳng cấp Vô Thánh bình thường đều ôm bụng đục nước béo cò.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ diếc tai, màn sáng ngừng chính giữa Thiên Hoàng Điện. Mặt đất chấn động, ngừng lại.

- Chính là lúc này!

- Mau, ra tay, đi lấy bốn món!

Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đối Lặc liếc nhau. Giờ phút này, căn bản không cần nói thêm cái gì, hai siêu cấp cường giả có sức chiến đấu đệ nhị giai tầng cùng hành động. Hai tiếng vèo vèo, Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đối Lặc lao nhanh hướng màn sáng kia. Rõ ràng là một người một thú muốn mau chân đến trước lấy được bốn món trong màn sáng.

- Ai chiếm được, đó là của ai!

Hỏa La Vương Đối Lặc vừa lao hướng màn sáng vừa liếc Dương Thạc.

- Đi!

Hai tiếng vèo vèo, Dương Thạc, Dương Dịch gần như hành động cùng lúc lao hướng màn sáng.

Nhưng phe Dương Thạc, phe Hỏa La Vương Đối Lặc như có ăn ý ngầm, mục tiêu của hai phe là bốn món Nhân Hoàng để lại trong màn sáng nhưng dù hai phe cạnh tranh nhau lại không xé rách da mặt, ra tay cản trở đối phương.

Dù sao Dương Thạc, Hỏa La Vương Đối Lặc không là minh hữu gì nhưng tuyệt đối không phải kẻ địch.

Trong màn sáng này ai cướp được thì là của ai, phải dựa vào bản lĩnh của mình.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Gần như cùng lúc, Dương Thạc, Dương Dịch, Hỏa La Vương Đối Lặc, Viêm Thú yêu thánh, ba người một thú cùng va chạm vào màn sáng.

Một tiếng trầm đục lập tức vang lên.

Màn sáng hơi rung động nhưng vẫn hoàn hảo không tổn hao gì!

Dương Thạc, Dương Dịch, Hỏa La Vương Đối Lặc, Viêm Thú yêu thánh, ba người một thú cùng va chạm đường như bị màn sáng hấp thu đi lực lượng. Màn sáng trông yếu ớt thế mà không dễ bị phá vỡ.

Trong đầu Dương Thạc tràn ngập suy nghĩ:

- A? Màn sáng này cực kỳ cứng cõi. Ta có lực lượng khí huyết đẳng cấp, cú va chạm này có lực lượng cường đại vô cùng, vậy mà không thể phá vỡ màn sáng này. Xem ra muốn có được truyền thừa của Nhân Hoàng không phải chuyện dễ.

Mới rồi cú va chạm khiến màn sáng rung lên chút.

Nhưng Dương Thạc rõ ràng cảm giác màn sáng này cực kỳ cứng cõi, không dễ bị đập vỡ.

Viêm Thú yêu thánh nhú mày nói:

- Hay thật, khó phá vỡ như vậy?

Nhưng ngay sau đó, mặt Viêm Thú yêu thánh lộ nụ cười.

Viêm Thú yêu thánh cười to lớn tiếng nói với Dương Thạc đứng không xa:

- Ha ha ha ha ha ha! Truyền thừa của Nhân Hoàng quả nhiên không phải dễ dàng có được. Cũng tốt, như thế cũng tốt, nếu như màn sáng này bị đụng vào liền vỡ ra thì bốn tọa và tiểu hữu Dương Thạc các người sẽ phải tranh giành bốn món này. Bây giờ màn sáng rất như vậy ... Ai có bản lĩnh, trước tiên đánh vỡ màn sáng thì người đó lấy truyền thừa của Nhân Hoàng đi!

509. Chương 494: Không Biết Tự Lượng Sức Mình, Tan Thành Tro Bụi

Chương 494: Không biết tự lượng sức mình, tan thành tro bụi

Khóe môi Dương Thạc cong lên nói:

- Nếu Viêm Thú tiền bối đã nói như vậy thì chúng ta dựa vào bản lĩnh của mình đi.

Dù lúc trước Dương Thạc và Viêm Thú yêu thánh gần như không có tiếp xúc gì, thậm chí đi vào trong Thiên Hoàng Điện, hai người không nói một câu. Nhưng Dương Thạc cảm giác được Viêm Thú yêu thánh không có địch ý với hắn. Bây giờ Viêm Thú yêu thánh đề nghị là cạnh tranh công bình, mọi người bằng bản lĩnh riêng, tất nhiên là Dương Thạc đồng ý ngay.

- Ủa? Thanh niên kia là ai vậy?

- Hay thật, mới này Viêm Thú yêu thánh khách sáo với hắn như vậy, nghe giọng điệu thì rõ ràng đưa hắn ngang hàng với siêu cấp cường giả cùng đẳng cấp.

Nghe cuộc đối thoại giữa Dương Thạc và Viêm Thú yêu thánh, các đẳng cấp Võ Thánh bình thường xung quanh biến sắc mặt, ánh mắt nhìn Dương Thạc thay đổi. Những Võ Thánh này hiếm có ai nhận ra Dương Thạc, một số là bề quan tiềm tu rất lâu, Nhân Hoàng huyết mở ra, bọn họ mới đi ra, hiện tại lại vừa mới tiến vào Nhân Hoàng huyết một, hai ngày, hoàn toàn không biết Dương Thạc.

- Viêm Thú yêu thánh, còn có Hỏa La Vương bên kia.

- Hai vị siêu cấp cường giả sức chiến đấu đệ nhị giai tầng đương thời đều chú trọng tiểu tử kia, thực lực của tiểu tử đó mạnh như vậy sao?

Võ Thánh bình thường hút ngụm khí lạnh.

Ở trong mắt họ, Dương Thạc, Dương Dịch, một nam một nữ chỉ là thanh niên khoảng hai mươi tuổi vậy mà có thể đứng ngang hàng với hai siêu cấp cường giả nổi danh đã lâu như Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đối Lặc thì là chuyện không tin được.

Nhưng mặc kệ như thế nào, ở trong mắt Viêm Thú yêu thánh thì Dương Thạc có tư cách đứng ngang hàng, nó cho rằng hắn có thực lực cùng đẳng cấp.

Hiện tại đứng cách màn sáng gần nhất là hai phe Viêm Thú yêu thánh, Dương Thạc. Hai phe nghĩ cách phá vỡ màn sáng, lấy được truyền thừa của Nhân Hoàng bên trong, còn Võ Thánh bình thường khác thì không lọt vào mắt Viêm Thú yêu thánh được.

Những Võ Thánh bình thường giờ đây không dám tới gần màn sáng, trong lòng họ rất khiếp sợ, thâm kêu khổ.

Thực lực của bọn họ kém hơn Viêm Thú yêu thánh nhiều.

Dựa theo tình huống bình thường thì bọn họ tuyệt đối không có hy vọng lấy được truyền thừa của Nhân Hoàng.

Nhưng có tình huống đặc biệt.

Ví dụ cường giả hai phe trận pháp tương đương tranh giành truyền thừa của Nhân Hoàng, trai cò tranh chấp, lưỡng bại câu thương, vậy là những Võ Thánh bình thường sẽ đục nước béo cò, lấy được truyền thừa của Nhân Hoàng.

Nhưng nay Viêm Thú yêu thánh, Dương Thạc có hiệp nghị quân tử, tuy rằng là đối thủ cạnh tranh nhưng gần như không có mùi thuốc súng. Dưới loại tình huống này, một phe có được truyền thừa của Nhân Hoàng thì phỏng chừng phe kia sẽ không liều mạng cướp đoạt, cái loại này trai cò tranh chấp, ngư ông đắc lợi sẽ không xảy ra.

Dù là phe Viêm Thú yêu thánh hay Dương Thạc có được truyền thừa của Nhân Hoàng thì Võ Thánh bình thường không có cơ hội gì.

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc tiểu hữu, bốn tọa không khách sáo, hãy xem đại hỏa diễm chân hỏa của bốn tọa luyện hóa màn sáng này!

Đạt thành hiệp định với Dương Thạc xong Viêm Thú yêu thánh cười to, người toát ra hơi thở hỏa diễm cực kỳ mạnh mẽ bắn hướng màn sáng.

Hơi thở hỏa diễm trên người Viêm Thú yêu thánh ủa ra.

Hơi thở hỏa diễm khiến người có cảm giác nóng cháy đến cực hạn, nhưng khi Dương Thạc thấy hơi thở hỏa diễm trên người Viêm Thú yêu thánh lại biến sắc mặt. Bởi vì Viêm Thú yêu thánh phát ra lửa không phải màu vàng hoặc đỏ bình thường, đó là màu u lan.

Lửa có màu này bình thường cao hơn lửa màu vàng hoặc đỏ một đẳng cấp.

Không ngờ đại hỏa diễm chân hỏa của Viêm Thú yêu thánh cường đại đến mức này.

Dù Dương Thạc nắm giữ lõi đỉnh đốt chức thần hoang nguyên lực, nắm trong tay thái dương chân hỏa thái âm chân hỏa, đẳng cấp các hỏa diễm cao nhưng cường độ tuyệt đối không thể so sánh với đại hỏa diễm chân hỏa của Viêm Thú yêu thánh.

Trong lòng Dương Thạc cảm thán rằng:

- Rất cuộc là Viêm Thú yêu thánh.

Viêm Thú yêu thánh, có được một chữ viêm đủ chứng minh tạo nghệ vừa lửa của nó.

Dù Dương Thạc không ngừng gấp kỳ ngộ, nắm trong tay cường đại hỏa diễm, nhưng so với Viêm Thú yêu thánh vẫn còn quá non. Nên biết bản thân Viêm Thú yêu thánh chính là hỏa Kỳ Lân, thiên phú cường đại hơn Dương Thạc không chỉ gấp mười lần.

Mặc dù Dương Thạc có kỳ ngộ nhưng người có thể đạt tới cường giả đệ nhị giai tầng đương thời ai không phải là kỳ ngộ không ngừng, Viêm Thú yêu thánh không thiếu kỳ ngộ. Viêm Thú yêu thánh sống mấy trăm năm, Dương Thạc thì sống không đến hai mươi năm, muốn nói số lần kỳ ngộ thì Viêm Thú yêu thánh trên Dương Thạc.

Thuật nghiệp có chuyên tấn công, uy lực hỏa diễm của Viêm Thú yêu thánh mạnh mẽ là chuyện bình thường.

Vù vù vù vù vù!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại hỏa diễm chân hỏa không ngừng đốt cháy màn sáng.

Trong phút chốc màn sáng vốn là màu vàng nhạt bị hơi thở đại hỏa diễm chân hỏa của Viêm Thú yêu thánh đốt thành màu lửa đỏ, có chuyển hướng sang lam nhạt.

Nhưng dù là vậy thì màn sáng vẫn cứng cỏi đến cực hạn, không có dấu hiệu vỡ nát.

Giờ phút này, sắc mặt của Viêm Thú yêu thánh trở nên cực kỳ khó xem:

- Cường như vậy?

Dương Thạc không có sung sướng khi người gặp họa, biểu tình của hắn cực kỳ trầm trọng.

Dù Viêm Thú yêu thánh không phá vỡ màn sáng được nhưng nó không có nghĩa là uy lực đại hỏa diễm chân hỏa của nó kém. Thật ra đại hỏa diễm chân hỏa gần như là thủ đoạn công kích mạnh nhất của Viêm Thú yêu thánh. Mặc dù thực lực của Dương Thạc cường đại nhưng công kích mạnh nhất của hắn chỉ cỡ đẳng cấp này.

Đại hỏa diễm chân hỏa chưa thể phá vỡ màn sáng, nếu Dương Thạc muốn phá thì sẽ gặp khó khăn rất lớn.

Dương Thạc khẽ quát:

- Viêm Thú tiền bối, giờ đến lượt ta thử!

Xẹt một tiếng, không gian thập phương cả sa bị xé ra.

Vù vù vù vù vù!

Một luồng sáng đen như tia chớp lao hướng màn sáng vàng nhạt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Luồng sáng đen đụng mạnh vào màn sáng.

Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Đệ tam trọng Cửu Dương chân thân, cường độ ngũ cấp thần binh va chạm dù là cường giả như Dương Thiên cũng không khả năng dễ dàng đỡ đòn.

Cùng lúc đó, Thượng Cổ Thần Long vào tay Dương Thạc, hắn quát khẽ, giơ tay lên. Thượng Cổ Thần Long kêu răng rắc một tiếng, mạnh chém vào màn sáng.

Vù vù vù vù vù!

Đạo Hoàng kiếm cũng chém ra.

- Grao grao grao grao grao!

- Grao grao grao grao grao!

Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long đều vọt ra khỏi không gian thập phương cả sa, mang theo lực lượng vô cùng mạnh mẽ đập vào màn sáng vàng nhạt. Huyết Phi, Ngưng Thúy khổng chế thân ngoại hóa thân của mình, xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng đẳng cấp hư không Vô Thánh vọt ra đập vào màn sáng. May mà khi Huyết Phi, Ngưng Thúy lao ra có biến ảo thân hình, rút nhỏ nhiều, nếu không thì chỉ cần mãnh thú xuất hiện đủ khiến Thiên Hoàng Điện sụp đổ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mấy mãnh thú ác điều xuất hiện, các kiểu công kích nện vào màn sáng vàng, trong đó ẩn chứa năng lượng to lớn, cho dù hai, ba hư không thông đạo trước mặt cũng sẽ bị chặt đứt.

Nên biết rằng lực lượng của ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long có thể đánh sập một hư không thông đạo. Huyết Phi, Thiết Quyền Môn khổng chế thân thể hai thượng cổ hư không Vô Thánh va chạm, hư không thông đạo bình thường e rằng không chống đỡ nổi nát tan ngay.

510. Chương 495: Hiện Hiện Ra Nhân Hoàng Công Pháp

Chương 495: Hiện hiện ra Nhân Hoàng công pháp

Nhưng khiến tất cả mọi người thật không ngờ là công kích mạnh mẽ như vậy cùng nện vào màn sáng nhưng nó vẫn lù lù bất động, căn bản không có chút dấu hiệu vỡ ra.

Giờ phút này, Dương Thạc há hốc mồm:

- Sao có thể?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc cắn răng, khiến Cửu Dương chân thân dán màn sáng, tự bảo.

Vù vù vù vù vù!

Dương Địch rung đại thần âm linh đang, phát ra thần âm công kích.

Nhưng màn sáng vẫn không có dấu hiệu vỡ ra.

- Cái này ... Cũng quá cứng đi.

Trong lòng Dương Thạc trừ kinh sợ ra còn có cười khổ, hẳn thật sự không ngờ đợt công kích này không khiến màn sáng nứt mẻ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh lao ra khỏi không gian thập phương càn sa phát động công kích, răng nhanh, vuốt nhọn vượt qua ngũ cấp thần binh nện vào màn sáng cũng không làm màn sáng nhúc nhích chút nào.

Cứ thế xem ra dù Dương Thiên tự mình đến, cầm thần binh đẳng cấp cổ chân vô kiếm cũng chưa chắc mở màn sáng được.

Có lẽ lực công kích của Dương Thiên cao hơn mấy người Dương Thạc liên hợp lại. Nhưng nên biết Dương Thạc công kích mà màn sáng không có chút dấu hiệu nứt vỡ.

Không có chút dấu hiệu vỡ chứng minh dù Dương Thạc tăng công kích lên gấp mấy lần chưa chắc đánh nát màn sáng được.

Giờ phút này, Dương Thạc hoàn toàn hết hy vọng:

- Cái này ... Thật là cứng quá.

Lòng Dương Thạc kinh sợ, Vô Thánh bình thường xung quanh, thậm chí Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đối Lặc cực kỳ kinh hãi. Không phải khiếp sợ màn sáng cứng cỏi mà cũng sợ hãi lực lượng mạnh mẽ của Dương Thạc.

Trong chớp mắt không gian thập phương càn sa có bốn mãnh thú mạnh mẽ lao ra, mãnh thú có được khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh, Huyết Phi, Ngưng Thúy, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long. Ngoài ra có hai vị siêu cấp cường giả thú tộc Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh, chúng nó cũng đầu vào dưới tay Dương Thạc.

Võn Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc cảm thấy ba người Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long liên hợp lại đã là sức chiến đấu mạnh nhất của phe Dương Thạc.

Cộng thêm Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, còn có Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh, tính sức chiến đấu không chỉ tăng cường gấp đôi. Dù là Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa lúc trước Viêm Thú yêu thánh coi trọng xếp vào phe Dương Thạc thì không leo lên cao được.

Võ Thánh bình thường hút ngậm khí lạnh:

- Ui!

- Tiểu tử này, quả nhiên là lợi hại vô cùng, hèn chi Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương chú trọng hẳn như vậy. Hiện tại xem ra, thực lực của hắn cao hơn Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương rất nhiều.

- Đó hình như là Tử Thử yêu thánh, xếp hạng bốn trong thiên hạ mười đại yêu thánh, cao hơn Viêm Thú yêu thánh một bậc.

- Mấy mãnh thú kia khí huyết mạnh quá, chắc đã vượt qua đẳng cấp Võ Thánh.

Trong lòng Võ Thánh bình thường nổi lên suy nghĩ.

- Hừ! Có mạnh hơn thì sao? Vẫn không thể phá vỡ màn sáng này.

- Theo ta thấy chắc chỉ dùng trí chứ tuyệt đối không thể cường công, lực lượng cường thịnh hơn cũng vô dụng. Bọn họ không thể phá vỡ màn sáng này nhưng nói không chừng chúng ta có cách.

Một vài Võ Thánh trong lòng rất ganh tỵ Dương Thạc, nổi lên suy nghĩ tương tự.

Chỉ có thể dùng trí, không thể cường công?

Bọn họ có thể nghĩ như vậy thì Dương Thạc, Viêm Thú yêu thánh cũng nghĩ ra.

Dương Thạc, Viêm Thú yêu thánh nhú mày tự hỏi, rốt cuộc phải dùng trí như thế nào mới phá vỡ màn sáng phòng ngự được.

- Ha ha ha ha ha ha! Viêm Thú, và tiểu tử kia nữa, các người không thể phá màn sáng này, sao không làm cho chúng ta đến thí nghiệm một phen!

- Theo ta thấy truyền thừa của Nhân Hoàng không có duyên với các người rồi, tốt nhất là mau tránh ra cho chúng ta thử xem. Nói không chừng truyền thừa của Nhân Hoàng là chuẩn bị cho chúng ta!

Một vài Võ Thánh bình thường lắc người vọt hướng màn sáng.

- A? Chỉ bằng các người cũng muốn có được truyền thừa của Nhân Hoàng?

- Ai dám tới gần, chết!

Trông thấy những Võ Thánh bình thường dám xông đến, Viêm Thú yêu thánh sắc mặt âm trầm.

Vù vù vù vù vù!

Hơi thở hỏa diễm vô cùng mạnh mẽ phát ra từ người Viêm Thú yêu thánh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hơi thở hỏa diễm dính vào người Võ Thánh bình thường lao tới.

- Nguy rồi!

- Viêm Thú, người dám ra tay với chúng ta?

Những Võ Thánh bình thường biến sắc mặt, vội lùi ra sau, nhưng trên người bọn họ sớm dính hơi thở hỏa diễm, không thể dập tắt. Chốc lát sau hơi thở hỏa diễm đã đốt cháy toàn thân, miệng bọn họ phát ra tiếng gào thê thảm. Chỉ nửa khắc đã biến thành đồng tro tàn.

Viêm Thú yêu thánh hừ lạnh một tiếng:

- Không biết tự lượng sức mình!

Lúc trước Viêm Thú yêu thánh khách sáo với Dương Thạc, không tranh đấu, không ngăn cản hấn công kích màn sáng là vì hấn có thực lực nói chuyện ngang hàng với nó. Những Võ Thánh bình thường không có thực lực bình đẳng với Viêm Thú yêu thánh còn muốn chia một ly canh cuối cùng đành rơi vào kết cuộc thảm thương, thành mây khói.

Dương Thạc thản nhiên nhìn thoáng qua Võ Thánh bình thường xung quanh, không nói gì thêm.

Dù Dương Thạc không ra tay với Võ Thánh bình thường, nhưng bọn họ bị Viêm Thú yêu thánh giết chết, trong lòng hấn không chút đồng tình họ.

Võ Thánh bình thường rõ ràng đều bị truyền thừa của Nhân Hoàng hấp dẫn, lòng lạc lối, dấn vào lúc này tới gần màn sáng, dù bây giờ Viêm Thú yêu thánh, Dương Thạc bất lực với màn sáng nhưng đó không có nghĩa là Dương Thạc, Viêm Thú yêu thánh từ bỏ báu vật Nhân Hoàng trong màn sáng.

Chỉ cần Dương Thạc, Viêm Thú yêu thánh không từ bỏ báu vật thì những Võ Thánh bình thường mưu toan nhúng chàm đều rơi vào kết cuộc ngã xuống.

Không đáng đồng tình!

Viêm Thú yêu thánh ra tay chấn nhiếp Võ Thánh bình thường.

Võ Thánh bình thường hoàn toàn biến sắc mặt, thân hình nhúc nhích liền khựng lại.

Võ Thánh bình thường không mở miệng quát mắng Viêm Thú yêu thánh, bọn họ biết ở trong Nhân Hoàng huyết là thực lực vi tôn, thực lực của bọn họ không đủ mà muốn nhúng chàm truyền thừa của Nhân Hoàng thì chỉ có đường chết.

Viêm Thú yêu thánh liếc Võ Thánh bình thường còn lại, hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Viêm Thú yêu thánh mặc kệ Võ Thánh bình thường, tập trung vào màn sáng, nghĩ phải dùng cách gì mới mở ra được, lấy báu vật truyền thừa của Nhân Hoàng bên trong.

Vù vù vù vù vù!

Chính lúc này, gần như không ai để ý thấy trong Võ Thánh bình thường, bốn người mạnh hơn chút, tức là bốn thị vệ bên cạnh Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, ngân giáp vệ có luồng sáng bạc như tia chớp bay vút qua, lao nhanh hướng màn sáng vàng.

- A? Còn có người dám hành động?

Tuy luồng sáng bạc mới bay ra không khiến ai chú ý nhưng khi nó tới gần màn sáng vàng thì Viêm Thú yêu thánh nhạy bén bắt giữ được ngay.

Viêm Thú yêu thánh hét to:

- Tốc độ cỡ này cùng lắm là tứ trọng lôi âm Võ Thánh. Người là ai trong bốn ngân giáp vệ? Không ngờ thuộc hạ dưới tay Càn Ngọc Long không khôn ngoan như vậy. Nếu người đã động thủ thì đừng trách bốn tọa không nói tình cảm, chết đi!

Viêm Thú yêu thánh động ý niệm, người toát ra hơi thở hỏa diễm trùng kích vào cái bóng bạc.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, đóng quân ở vùng Túc Châu, tây bắc, giáp giới với Hỏa La quốc. Hỏa La Vương Đới Lặc và Đại Chu triều xem như kết giao thân, Viêm Thú yêu thánh là người của Hỏa La Vương Đới Lặc không có xích mích gì với Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều. Tuy nhiên bây giờ ngân giáp vệ ý định nhúng chàm truyền thừa của Nhân Hoàng trong màn sáng, Viêm Thú yêu thánh lập tức không khách sáo định ra tay giết chết ngân giáp vệ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ánh lửa phút chốc tới trước mặt cái bóng bạc.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, bóng bạc tăng tốc độ, tránh thoát công kích hỏa diễm của Viêm Thú yêu thánh.

Từ luồng sáng bạc phát ra tiếng hét to:

- Ha ha ha ha ha ha! Viêm Thú tiền bối, lúc này không phải thuộc hạ của bốn vương muốn nhúng chàm truyền thừa của Nhân Hoàng mà là bốn vương muốn lấy nó. Viêm Thú tiền bối muốn ngăn cản bốn vương sẽ không dễ dàng!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ánh sáng bạc đã tới gần màn sáng vàng trong khi đám người Viêm Thú yêu thánh không kịp lấy lại tinh thần. Một nam nhân khoảng ba mươi mấy tuổi, thân hình to lớn, mặt lạnh lùng hiện ra, không phải ai khác, đó là Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, tứ trọng lôi âm Võ Thánh, siêu cấp cường giả sức chiến đấu đệ nhị giai tầng đương thời.

Viêm Thú yêu thánh nhú mồm nói:

- Càn Ngọc Long, không ngờ là người.

- Ha ha ha ha ha ha! Đúng là bốn vương!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cười to bảo:

- Viêm Thú, bên các ngươi có rất nhiều cao thủ, nếu bốn vương không thi triển một chút thủ đoạn, muốn tới gần màn sáng này khó như lên trời! Bốn vương trước đó giấu trong pháp khí không gian của ngân giáp vệ, bây giờ xuất hiện vừa lúc tới trước màn sáng.

Nghe Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều giải thích, Viêm Thú yêu thánh hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

- Cho dù tới trước màn sáng rồi sao? Chỉ bằng vào Càn Ngọc Long ngươi muốn đánh vỡ vòng bảo hộ màn sáng màu vàng, lấy được truyền thừa của Nhân Hoàng bên trong sao? Đúng là mơ tưởng viễn vông! Bốn tọa khuyển người mau mau rời đi, chỉ bằng vào một mình ngươi thì chưa đủ tư cách tranh đoạt truyền thừa của Nhân Hoàng với bốn hoàng!

Dù Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đã tới trước vòng bảo hộ màn sáng màu vàng nhưng Viêm Thú yêu thánh hừ lạnh một tiếng, thân hình nhúc nhích vọt hướng gã. Hỏa La Vương Đới Lặc không nói tiếng nào, lắc người, cùng Viêm Thú yêu thánh tấn công Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều. Hỏa La Vương Đới Lặc và Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều xem như có chút giao tình, nhưng ở ích lợi tuyệt đối thì giao tình mỏng manh kia tan vỡ ngay.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai cao thủ cùng phogns ra, liên hợp đánh một kích, uy thế gần bằng công kích của ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Đừng nói là Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, dù là Dương Thiên đích thân tới không chút đề phòng cũng rắn oanh kích với hai cao thủ này là chuyện không thể nào.

Nhưng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không thêm biết hai cao thủ công kích. Chẳng những Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không lùi lại né mà không làm cả động tác đỡ đòn, không thêm quan tâm.

Giờ phút này, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều biểu tình nghiêm túc nói:

- Hừ! Viêm Thú yêu thánh, ngươi không phá ra vòng phòng hộ, chưa chắc Càn Ngọc Long ta không thể.

- Để ta xem!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều mặc kệ hai cao thủ Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc công kích, tập trung ánh mắt vào vòng bảo hộ Nhân Hoàng phiến thiên quyết. Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều khẽ quát, mạnh đánh ra một đấm vào vòng bảo hộ màu vàng.

- Nhân Hoàng phiến thiên quyết, phiến phiến phiến cho ta! Phiến phiến phiến!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều liên tục quát to.

Nhân Hoàng phiên thiên quyết, phiên thiên ấn pháp!

Trong phút chốc Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không chút giữ lại thi triển ra thủ đoạn mạnh mẽ hướng vòng bảo hộ màn sáng màu vàng. Huyền công bí điển của hoàng thất Đại Chu triều, phiên thiên ấn pháp trong Nhân Hoàng phiên thiên quyết, một vòng liên tục hiện ra từ tay Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều. Trong tiếng nổ ầm vang, mang theo khí thể quét thiên địa mạnh đập vào vòng bảo hộ màn sáng màu vàng.

Cùng lúc đó, công kích của Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc gần tới sau lưng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Trong lúc chỉ mảnh tro chuông.

Két két két két két!

Phiên thiên ấn pháp của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều trước tiên chạm vào vòng bảo hộ màn sáng màu vàng.

Từ vòng bảo hộ màn sáng màu vàng phát ra tiếng giòn vang.

vòng bảo hộ màn sáng màu vàng chịu một phiên thiên ấn pháp thế nhưng nứt ra một khe hở to. Vòng bảo hộ màn sáng màu vàng đảo lộn lại, quay cuồng, lật Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đứng trên vòng bảo hộ màn sáng màu vàng xuống.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đã ở trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếp theo công kích của Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc vừa lúc đập vào vòng bảo hộ màn sáng màu vàng nhưng không đẩy lên chút gợn sóng.

- Đây là....

- Càn Ngọc Long lại có thể tiến vào vòng bảo hộ màn sáng màu vàng?

Ngay sau đó, Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc thậm chí Dương Thạc, Võ Thánh bình thường đứng gần đó đều trợn to mắt nhìn.

Không ai ngờ vòng bảo hộ màn sáng màu vàng cứng cỏi đến cực hạn, vô số cao thủ liên hợp vẫn không thể đánh tan vậy mà Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều ra một phiên thiên ấn pháp đã đảo lộn nó lại. Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều tiến vào trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng.

Lòng Dương Thạc máy động, nổi lên suy nghĩ:

- Đúng rồi, trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng là truyền thừa của Nhân Hoàng, hai bộ công pháp kia rất có thể là phần khác của Nhân Hoàng tam quyết. Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nắm giữ Nhân Hoàng phiên thiên quyết là một trong Nhân Hoàng tam quyết. Nhân Hoàng phiên thiên quyết này chắc là một cái chìa khóa tiến vào vòng bảo hộ màn sáng màu vàng.

Giải thích như vậy rất gần với sự thật.

Nhưng mặc kệ sự thật như thế nào, kết quả chỉ có một, đó là, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đã tiến vào vòng bảo hộ màn sáng màu vàng, có thể tiếp xúc bốn báu vật. Dương Thạc, Viêm Thú yêu thánh dù có cường đại hơn cũng không thể đánh tan vòng bảo hộ màn sáng màu vàng.

- Ha ha ha ha ha ha! Viêm Thú tiền bối, bốn vương không khách sáo, bốn vương lấy hết Nhân Hoàng bộ hạ để lại truyền thừa!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều tiến vào 93, cười to cầm lên Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều vung tay, chộp Nhân Hoàng thần giáp vào tay.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nhả một giọt máu lên Nhân Hoàng thần giáp, thần giáp phát ra tiếng két két, nhanh chóng biến ảo, trong chớp mắt đã mặc lên người gã. Nhân Hoàng thần giáp đã bị Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều lấy máu nhận chủ, trở thành áo giáp của gã.

- Còn hai bộ công pháp này chắc là Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết liệu!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cười toe toét, không để ý Viêm Thú yêu thánh ở bên ngoài mặt xanh mét, cười càn rỡ một tay chộp hướng hai bộ công pháp, bí tịch.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Nhưng khi Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều bắt lấy thì hai bộ công pháp bí tịch biến thành bột phấn.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều biến sắc mặt nói:

- Ủa? Vậy là sao?

Ngay sau đó, thạch đài để hai bộ công pháp bí tịch nổi lên một hàng chữ giữa không trung.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cười to, tham lam nhìn chăm chăm hàng chữ này.

- Ra là vậy, Nhân Hoàng bệ hạ sợ ta có được hai bộ công pháp bí tịch bị người ghen tỵ cướp đoạt nên hủy diệt đi. Hàng chữ hiện ra tại đây, chỉ cần ta nhớ kỹ nó thì hai bộ công pháp bí tịch khắc vào lòng ta, ai muốn cướp cũng không được, ha ha ha ha ha ha!

Dương Dịch đứng cạnh Dương Thạc, lên tiếng:

- Thiếu gia, chữ xa quá ta không xem thấy.

Hiển nhiên Dương Dịch là thiên tài trí nhớ muốn nhìn chữ, nhớ kỹ nội dung, từ đó thu hoạch được hai bộ công pháp của Nhân Hoàng. Tiếc rằng chữ quá xa, xuyên thấu vòng bảo hộ màn sáng màu vàng gần như không thấy nữa chữ làm sao nhớ hết được?

E rằng chỉ có Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều ở trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng mới thấy rõ hàng chữ.

Nhưng không ai thấy Dương Thạc tập trung tinh thần nhìn chăm chăm vào chữ trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng.

511. Chương 496: Nhìn Lén Công Pháp, Nhân Hoàng Thông Thiên Và Nhân Hoàng Chấn Thiên!

Chương 496: Nhìn lén công pháp, Nhân Hoàng thông thiên và Nhân Hoàng chấn thiên!

- Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết? Quả nhiên, hai bộ khác trong Nhân Hoàng tam quyết cùng với Nhân Hoàng phiên thiên quyết trong hoàng thất Đại Chu triều vừa lúc có thể tổ hợp thành Nhân Hoàng tam quyết. Nhân Hoàng tam quyết hợp thành, uy lực vượt xa thiên đạo thần âm công pháp huyền công bí điển cùng đẳng cấp!

- Thậm chí mạnh hơn đan bản cửu dương huyền công, cửu âm huyền công một chút.

- Chỉ có cửu âm cửu dương, hai bộ huyền công tập hợp ở một người mới vượt qua Nhân Hoàng tam quyết được.

Trong Thiên Hoàng Điện, Nhân Hoàng huyết, Dương Thạc nhìn chăm chăm vào bên trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng.

Bên trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng có bí bảo của Thiên Hoàng Điện.

Cũng tức là truyền thừa của Nhân Hoàng.

Trong đó một thanh Nhân Hoàng Hiên Viên Kiếm, một bộ giáp Nhân Hoàng thông thiên quyết đều rơi vào tay Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Hai bộ công pháp khác, Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết thì khi Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều chạm vào chúng nó đã vỡ vụn thành bột phấn.

May mà ngay sau đó trong hư không gần thạch đài đặt Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết hiện ra một hàng chữ, trong đó ghi lại công pháp, bí tịch Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết. Giờ phút này, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nhìn chăm chăm vào hàng chữ giữa không trung, sợ bỏ sót một chữ.

Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết lấy cách này hiện ra, hiner nhiên là Nhân Hoàng sớm thiết kế tốt.

Nhân Hoàng sợ hậu nhân có được hai bộ công pháp bị người khác mơ ước, do đó dẫn phát mầm họa.

Bây giờ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nhớ kỹ hai bộ công pháp bí tịch trong lòng, dù ai mơ ước hai bộ công pháp bí tịch cũng không thể hạ sát thủ với gã.

Điều này có thể bảo đảm truyền thừa của Nhân Hoàng ở mức độ lớn nhất tiếp tục truyền thừa.

Nếu dùng kiểu bí tịch giao cho Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều thì không chừng gã mới đi ra sẽ bị đám cao thủ Viêm Thú yêu thánh, Dương Thạc vây giết.

Giết chết Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không có gì khó.

Lỡ như trong chiến đấu, tranh giành hai bộ công pháp bí tịch bị hủy hoại thì truyền thừa của Nhân Hoàng sẽ chấm dứt ở thế giới này.

Dương Thạc nhìn chăm chăm vào vòng bảo hộ màn sáng màu vàng, thầm nghĩ:

- Bình thường truyền thừa công pháp chắc đều dùng cách gì.

Dương Thạc cười khổ nói:

- Không biết Chân Võ bị diễn có dùng cách này truyền thừa không, nếu có thì đúng là rắc rối.

Vốn Dương Thạc còn nghĩ nếu ai chiếm được Chân Võ bị diễn cùng lắm thì hắn giết chết họ, cướp Chân Võ bị diễn lại là được. Bây giờ xem ra nếu Chân Võ bị diễn có cùng cách truyền thừa giống như vậy, nếu ai chiếm được bộ công pháp đó thì đúng là không đánh được, chỉ có thể nghĩ cách dùng ích lợi trao đổi.

Nếu mấy người như Hỏa La Vương Đới Lạc có quan hệ không tệ với Dương Thạc chiếm được bộ công pháp thì hắn có thể trao đổi.

Nhưng nếu là như Dương Thiên, Thượng Cổ Long Hoàng, Trác Tử Dương có được bộ công pháp này, muốn trao đổi thì rất khó.

Đây đúng là vấn đề khó khăn.

Giờ phút này, Dương Thạc không kịp tự hỏi cách giải quyết bài toán khó.

Dương Thạc tập trung hết sức nhìn hàng chữ hiện ra trước mặt Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng.

Dương Thạc thấy rõ hàng chữ đó.

Chữ đó là hai bộ công pháp bí tịch Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết, chúng nó hiện ra trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng. Chữ có kích cỡ không lớn, cách xa nhau như vậy, người ở bên ngoài vòng bảo hộ màn sáng màu vàng căn bản không thể thấy rõ là chữ gì. Mạnh như Dương Dịch, có lực lượng hơi thở hỏa diễm cường đại mà không thấy chữ.

Dù là Dương Thiên, Thần Quy Vương tới đây, muốn xem rõ hàng chữ cũng rất khó, cùng lắm là thấy vài từ ngắn gọn.

Nhưng ở đây có một ngoại lệ.

Dương Thạc!

Đôi mắt của hắn có năng lực đặc biệt.

Từ lúc mấy năm trước đôi mắt của Dương Thạc kích phát ra năng lực đám người không có, quan sát công pháp và độ phù hợp với mình.

Sau này phát triển thành quan sát thứ gì có độ phù hợp với mình, hoặc ai có độ phù hợp với hắn. Sau này lại phát hiện nó có năng lực xem xét vật phẩm, thông qua năng lực này lại diễn hóa ra khả năng thấy hết mọi ảo giác.

Có thể nói đôi mắt Dương Thạc được cho là đôi mắt cường đại nhất trên đời này.

Bây giờ đứng trước vòng bảo hộ màn sáng màu vàng, Dương Thạc rõ ràng phát hiện ánh mắt mình có thể thoải mái đột phá vòng bảo hộ màn sáng màu vàng trực tiếp quan sát chữ trước mặt Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Nói cách khác, Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết không phải Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đọc mà là Dương Thạc.

- Tốc độ chữ hiện ra quá nhanh, ta ... Không thể nhớ hết.

Dù Dương Thạc có thể thấy rõ chữ bên trong nhưng phát hiện trí nhớ của hắn quá kém, tốc độ chữ hiện ra không nhanh, như võ giả tư chất bình thường đều có thể nhớ kỹ. Cố tình Dương Thạc có tư chất cực kém, không cách nào nhớ hết.

- Nếu đổi làm Tiểu Địch, dù là Tô Quân Ninh. Tô Thanh Như đều có thể thoải mái nhớ chữ.

Giờ phút này, Dương Thạc thật sự nhận ra thiên phú của mình quá kém, mang đến khuyết điểm to lớn.

May mắn có Dương Địch ở cạnh Dương Thạc.

Dương Thạc nhỏ giọng nói với Dương Địch:

- Tiểu Địch, tới gần ta một ít. Ta có thể nhìn thấy chữ bên trong, giờ ta đọc một lần, nàng nhớ giùm ta.

- Cái gì?

- Thiếu gia, người có thể thấy rõ ràng chữ bên trong?

Nghe Dương Thạc nói, Dương Địch trợn to mắt, ngay sau đó vẻ mặt bình tĩnh trở lại, lặng lẽ tới bên cạnh hắn. Dương Địch nghe Dương Thạc áp thấp giọng nói đọc chữ hắn thấy.

Dương Địch có bản lĩnh đã gặp qua là không quên được, nghe Dương Thạc nói một lần liền nhớ kỹ.

Tốc độ chữ hiện ra không nhanh, mỗi một hàng chữ có thể cho Dương Thạc đọc ba lần mới tan biến. Ba lần cường hóa trí nhớ khiến Dương Thạc đọc Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết cho Dương Địch nhớ kỹ từ đầu đến cuối.

Dương Thạc thàn than:

- Tiếc rằng ta chỉ nhớ một nửa phần đầu.

Một bộ công pháp, thường phần đầu là rất quan trọng.

Thậm chí rất nhiều công pháp viết quy tắc chung ở phần đầu.

Mới nãy Nhân Hoàng thông thiên quyết hiện ra, Dương Thạc chưa kịp kêu Dương Địch nhớ giúp mình, phần đầu là hắn cố nhớ kỹ, chỉ được bảy, tám phần, nhớ được một nửa đã không tề, phỏng chừng còn nhầm vài chỗ.

Phần đầu không nhớ kỹ, bộ công pháp này không có giá trị tu luyện. Chắc phải giống như năm xưa Chân Võ đại đế sửa chữa Cửu Dương Huyền Công biến thành bộ công pháp khác mới tu luyện được.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Quên đi, cho dù là không chiếm được đầy đủ Nhân Hoàng thông thiên bí quyết cũng không sao, chưa chắc ta sẽ tu luyện bộ công pháp này từ đầu đến cuối. Nó chỉ đem lại tác dụng phụ trợ.

Dương Thạc tu luyện là Cửu Dương Huyền Công, đương nhiên sẽ không tu luyện Nhân Hoàng thông thiên quyết. Nhưng bộ công pháp như vậy chắc chắn ẩn chứa một ít huyền diệu võ đạo lý luận, cùng với một bí quyết tu luyện, mấy thứ này có tác dụng phụ trợ cho Dương Thiên, khiến hắn tu luyện con đường võ đạo càng dễ hơn.

Chốc lát sau Dương Thạc đã đọc một nửa Nhân Hoàng thông thiên quyết.

- Nhân Hoàng thông thiên quyết, huyền công bí điển, độ phù hợp với thân thể ta là ba phần, độ phù hợp với Cửu Dương chân thân là ba phần.

Trong đầu Dương Thạc toát ra độ phù hợp với bộ công pháp này.

Dương Thạc trầm thử phào:

- Quả nhiên là chỉ có thể tham khảo, không thể tu luyện ...

độ phù hợp ba phần là hiệu quả tu luyện rất thấp, chỉ có tác dụng tham khảo.

Nếu là tham khảo thì có hoàn chỉnh hay không đã không quan trọng.

Dương Thạc thả lỏng tinh thần, tiếp tục đọc. Chốc lát sau đã đọc xong Nhân Hoàng thông thiên quyết.

- Tiếp theo là Nhân Hoàng chấn thiên quyết.

Dương Thạc nâng cao tinh thần.

Nhân Hoàng chấn thiên quyết!

Nhân Hoàng thông thiên quyết trước đó Dương Thạc đã đọc bảy, tám phần khiến bộ công pháp không hoàn chỉnh. Bây giờ Nhân Hoàng chấn thiên quyết phải khiến Dương Dịch nhớ kỹ hết, dù bản thân Dương Thạc không tu luyện nhưng nói không chừng trong phe mình ai có độ phù hợp đủ cao với công pháp, có thể tu luyện thì sao?

Cho dù là cũng không có thể tu luyện, nhưng một bộ huyền công bí điển như vậy trở thành một lợi thế cho Dương Thạc, tương lai trao đổi thứ tốt cùng người khác, thậm chí rất có thể đổi lấy Chân Võ bí điển.

- Tiểu Dịch, chú ý, lúc này là Nhân Hoàng chấn thiên quyết.

Dương Thạc nhắc nhở Dương Dịch, sau đó hít sâu bắt đầu đọc ra Nhân Hoàng chấn thiên quyết.

Dương Thạc đọc một lữ thì có hàng tin tức hiện ra trong đầu.

[Nhân Hoàng chấn thiên quyết, công pháp đẳng cấp huyền công bí điển, độ phù hợp với thân thể, độ phù hợp bốn phần với Cửu Dương chân thân.]

Độ phù hợp bốn phần?

Cao hơn Nhân Hoàng thông thiên quyết một phần.

Dương Thạc thở hắt ra, trầm nghĩ:

- Đó là bởi vì lúc trước ta nhớ đa phần Nhân Hoàng thông thiên quyết, bây giờ nhớ Nhân Hoàng chấn thiên quyết, hai bộ công pháp kết hợp với nhau mới tăng lên độ phù hợp. Nhưng bốn phần vẫn rất thấp, dù ta có thêm Nhân Hoàng phiên thiên quyết, tăng độ phù hợp lên một, hai phần thì chỉ cỡ sáu phần, vẫn không thể sử dụng.

512. Chương 497: Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh Thứ Hai Của Đại Chu Triều

Chương 497: Ngũ trọng lô âm Võ Thánh thứ hai của Đại Chu triều

Nói tóm lại Nhân Hoàng tam quyết này có độ phù hợp quá thấp với Dương Thạc.

Nếu là võ giả khác thiên phú cao, mặc dù là độ phù hợp sáu phần cũng không tệ, hoàn toàn đáng giá tu luyện. Nhưng thiên phú của Dương Thạc quá kém, không có độ phù hợp trên mười hai phần thì tu luyện sẽ rất chậm.

Cho nên bộ Nhân Hoàng tam quyết này chỉ có tác dụng tham khảo.

Nhưng phát hiện hai bộ công pháp kết hợp, độ phù hợp tăng lên, điều này giúp ích cho Dương Thạc.

Ít nhất là hai bộ công pháp kết hợp tăng mạnh giá trị của chúng.

Dương Thạc không thể tu luyện nhưng có lẽ Dương Địch có thể?

Dương Thạc không thể tu luyện nhưng có Tô Quân Ninh, Tô Thanh Như thậm chí là Huyết Phi, Ngưng Thúy, Tiền Nguyệt, Minh Kiều, các đệ tử Thiên Âm Môn.

Dương Thạc phỏng chừng sẽ có vài người có độ phù hợp cao với bộ công pháp này.

Nếu như có đệ tử Thiên Âm Môn nào có độ phù hợp cỡ tmasư phụ hẳn với công pháp này, cộng Nhân Hoàng thông thiên quyết phụ trợ thì độ phù hợp có thể đạt tới chín phần, nếu cách được đến Nhân Hoàng phiến thiên quyết phụ trợ, ít nhất độ phù hợp sẽ tăng lên một cấp nữa, đạt tới mười phần.

Thậm chí rất có thể lên độ phù hợp mười một phần.

Nói tóm lại là độ phù hợp càng cao thì càng tốt.

Nghĩ như vậy, Dương Thạc tiếp tục tập trung đọc, khiến Dương Địch ghi nhớ công pháp này.

Dương Thạc nhìn chăm chăm vào vòng bảo hộ màu vàng, Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lạc cách không xa nghĩ hoặc không biết tại sao hắn làm như vậy.

Ghen tỵ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều?

Không cần quá vậy đi?

Dù Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều chiếm được truyền thừa của Nhân Hoàng, vũ khí, áo giáp mạnh mẽ, công pháp, bí tịch cường đại nhưng gã chỉ là có được một kỳ ngộ không tệ, muốn chuyển hóa kỳ ngộ thành thực lực của chính mình quá trình cố gắng.

Không phải nói công pháp tốt, vũ khí tốt là có thể hơn người.

Con đường võ đạo bị ảnh hưởng bởi mọi tình huống.

Không nói đâu xa, như Dương Tử Mặc có được bát hoang quyết, được thiên đạo thần hoàng giáp, tam thiên Đạo Hoàng kiếm vân vân, pháp khí mạnh mẽ cuối cùng vẫn gục ngã. Như đám người Thần Quy Vương, Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lạc, Nam Cung Phá Thiên, bọn họ tu luyện công pháp võ kỹ tuy cũng là thần công bí điển, nhưng so với huyền công bát hoang quyết thì vẫn kém hơn rất nhiều. Tuy nhiên, bây giờ họ đều là siêu cấp cường giả có sức chiến đấu đệ nhị giai tầng đương thời.

Như Dương Thiên, dù tu luyện bát hoang quyết nhưng đó là do gã nghĩ ra, lúc trước gã tu luyện chỉ là thần công bí điển bình thường như vân hoang quyết. Dương Thiên đã dựa vào bộ công pháp này bước vào ngũ trọng lô âm Võ Thánh chi cảnh, trở thành đệ nhất cường giả võ đạo đương thời.

Viêm Thú yêu thánh nhìn Dương Thạc, trầm nghĩ:

- Tiểu tử Dương Thạc này nghe nói tu luyện công Cửu Dương Huyền Công, bộ công pháp này là huyền công bí điển. Mặc dù so với ba bộ Nhân Hoàng tam quyết thì kém hơn chút nhưng không xa. Dương Thạc không cần ghen tỵ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều lộ liễu như vậy đi?

Viêm Thú yêu thánh trầm than:

- Rốt cuộc là thiếu niên thành danh, tu luyện tâm cảnh kém chút.

Viêm Thú yêu thánh cảm thấy bây giờ Dương Thạc thấy Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều lấy được Nhân Hoàng tam quyết nên tâm tình không ổn định.

Dù sao lúc trước Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công tính ra là đệ nhất huyền công bí điển đương thời, dù là bất hoang quyết của Dương Thiên cũng chỉ ngang ngửa.

Bây giờ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều hợp nhất Nhân Hoàng tam quyết, Cửu Dương Huyền Công từ đệ nhất huyền công bí điển đương thời biến thành hạng hai, trong lòng Dương Thạc bất mãn là chuyện rất bình thường. Đừng nói là Dương Thạc, Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc cũng rất ghen tỵ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

- Càn Ngọc Long có được hai bộ công pháp, được Nhân Hoàng Hiên Viên kiểm, Nhân Hoàng thần giáp, sau khi hắn đi ra dù chúng ta có liên hợp lại chưa chắc làm gì được hắn.

Viêm Thú yêu thánh chậm rãi nói với Hỏa La Vương Đới Lặc:

- May là lúc trước chúng ta chưa bị thương Càn Ngọc Long, hắn muốn đổi đầu với chúng ta sẽ phải dẫn đo một phen. Chắc lúc này sẽ cho qua mọi chuyện.

Dù Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều thu hoạch rất lớn, Viêm Thú yêu thánh cảm thấy gã muốn tiêu hóa hết còn cần thời gian rất dài.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều tạm thời không tăng vọt thực lực thì không thể chống lại Hỏa La Vương Đới Lặc, Viêm Thú yêu thánh liên hợp. Đương nhiên Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều có Nhân Hoàng Hiên Viên kiểm, Nhân Hoàng thần giáp cắt hư không tiến lên, Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc muốn đánh bại hoặc giết gã là chuyện rất khó.

Cuối cùng ân oán hai bên rất có thể bỏ dỡ.

Chính vì vậy Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc mới không sợ tiếp tục chờ ở đây.

Một khắc, hai khắc, nửa canh giờ.

Suốt nửa canh giờ đi qua, Nhân Hoàng chấn thiên quyết rốt cuộc hiện ra hết. Dương Thạc đọc bộ công pháp này trọn một lần, khiến Dương Địch nhớ kỹ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Nhân Hoàng chấn thiên quyết hiện ra hết rồi thì vòng bảo hộ màn sáng màu vàng nổ tung, hoàn toàn biến mất.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều hiện ra chính giữa Thiên Hoàng Điện.

Giờ phút này, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều vẫn đứng im không nhúc nhích.

- Đây là ...

Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc liếc nhau, một người một thú không hành động.

Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc biết Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều có được Nhân Hoàng Hiên Viên kiểm, Nhân Hoàng thần giáp, không phải dễ đối phó, bây giờ mà ra tay với gã thì không đáng.

Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc không ra tay, bên Dương Thạc dĩ nhiên cũng đứng im.

Dương Thạc nhỏ giọng hỏi Dương Địch:

- Tiểu Địch nhớ kỹ chưa?

Dương Địch gật đầu, nói:

- Ừm!

Dương Địch rừ rừ với Dương Thạc:

- Thiếu gia, quá tình tu luyện Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết dường như liên quan đến thiên đạo hơi thở, có chỗ cộng đồng với thiên đạo thần âm trong đạo hoàng truyền thừa. Ta mơ hồ cảm giác được, ta và hai bộ công pháp này chắc có độ phù hợp khá cao, tu luyện Nhân Hoàng chấn thiên quyết sẽ giúp ích lớn, thậm chí cùng tăng tiến với thiên đạo thần âm.

Dương Thạc nghe Dương Dịch nói thì kinh ngạc hỏi:

- Vậy sao?

Dương Thạc bản năng xem xét độ phù hợp giữa Dương Dịch và Nhân Hoàng chấn thiên quyết.

Ngay sau đó, độ phù hợp giữa Dương Dịch và Nhân Hoàng chấn thiên quyết hiện ra trong đầu Dương Thạc.

Nhân Hoàng chấn thiên quyết, công pháp đẳng cấp huyền công bí điển, độ phù hợp với Dương Dịch là mười phần.

Độ phù hợp mười phần?

- Ui!

Dương Thạc hút ngụm khí lạnh.

Nên biết lúc trước Dương Dịch và truyền thừa Đạo Hoàng đạt tới độ phù hợp mười hai phần.

Nhưng bây giờ Dương Dịch có độ phù hợp mười phần với Nhân Hoàng chấn thiên quyết vẫn khiến Dương Thạc vô cùng rung động. Dù sao một người có độ phù hợp mười phần trở lên với hai bộ huyền công bí điển thì thật sự là biến thái hết sức, huống chi người đó là đệ nhất thiên tài trong thiên hạ hiện nay, Dương Dịch.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Đây mới chỉ là độ phù hợp với Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết, nếu lại có một bộ Nhân Hoàng phiên thiên quyết, ba bộ công pháp lại thì độ phù hợp sẽ tiếp tục tăng tiến, có thể đạt tới mười một phần, thậm chí là tối cao, độ phù hợp mười hai phần?

Dương Thạc nhỏ giọng nói:

- Tiểu Dịch, nàng cảm thấy có thể tu luyện bộ công pháp này thì cứ luyện đi. Còn ta thì thiên phú quá kém, tham thì thâm, ta tập trung tu luyện Cửu Dương Huyền Công là tốt rồi. Lúc này ta đến Nhân Hoàng huyết mục tiêu hàng đầu là tìm ra Chân Võ bí điển đổi lấy Cửu Dương Huyền Công.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đang lúc Dương Thạc và Dương Dịch nói chuyện thì bỗng trong Thiên Hoàng Điện, một góc thiên địa chợt biến sắc. Xung quanh trận pháp mê ảo đã bị tàn phá trong Thiên Hoàng Điện, thậm chí bị cơ khí dẫn đường chuyển động rầm rầm. Trong Thiên Hoàng Điện như trải rộng một tầng sương mù, như thật như ảo.

- Đây là ... Tình huống gì?

- Là có người đột phá? Là Càn Ngọc Long! Hay cho tiểu tử, hẳn mới có được hai bộ công pháp của Nhân Hoàng đã đột phá ngay.

Viêm Thú yêu thánh cực kỳ kinh ngạc cất tiếng nói:

- Ngũ trọng lôi âm Võ Thánh thứ hai của Đại Chu triều chính là Càn Ngọc Long rồi!

Càn Ngọc Long đột phá.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều vốn chính là tứ trọng lôi âm Võ Thánh, lúc trước tại Đại Chu triều danh tiếng thiên phú không kém hơn Dương Thiên bao nhiêu.

Lúc này trong Thiên Hoàng Điện, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều chiếm được truyền thừa của Nhân Hoàng, có hai bộ công pháp Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết hỗ trợ cho nhau, khiến gã đột phá. Bây giờ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đã vào ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh!

Ngũ trọng lôi âm Võ Thánh thứ hai của Đại Chu triều.

Dù trên đời này còn có Thượng Cổ Long Hoàng, Thần Quy Vương là hai người ngũ trọng lôi âm Vô Thánh. Nhưng Thượng Cổ Long Hoàng, Thần Quy Vương đã sớm bước vào ngũ trọng lôi âm Vô Thánh. Trong lịch sử trăm năm của Đại Chu triều, chân chính đột phá đến ngũ trọng lôi âm Vô Thánh chỉ cảnh thì Dương Thiên là thứ nhất, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều là thứ hai.

- Ha ha ha ha ha ha!

- Dương Thiên, bốn vương rốt cục cũng đột phá đến ngũ trọng lôi âm Vô Thánh, người muốn cả đời cả kiếp đè ép bốn vương, không có khả năng! Ha ha ha ha ha ha!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều mới đột phá liền phát ra tiếng cười dài điên dại.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hơi thở thiên địa cực kỳ mạnh mẽ quanh quẩn bên người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều mới đột phá, tràn trề tự tin, ánh mắt như thực chất băng đến trước mặt Viêm Thú yêu thánh:

- Viêm Thú, mới rồi người dám cùng Hỏa La Vương Đới Lặc định công sát bốn vương sao?

Viêm Thú yêu thánh trung tâm dây cung điện, theo bản năng rút lui nửa bước.

- Còn có người, tiểu tử, mới rồi sao các người không ra tay với ta? Ta biết người muốn chờ bốn vương có được truyền thừa của Nhân Hoàng, chờ bốn vương đi ra mới dốc hết tất cả lực lượng công sát bốn vương, cướp lấy truyền thừa của Nhân Hoàng đúng không? Tiếc rằng dự tính của người đã thất bại!

Sau đó ánh mắt của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều rơi vào người Dương Thạc, bên trong bắn ra tia sáng đầy sát ý.

513. Chương 498: Dương Thạc, Người Dám Ra Tay Với Ta Không?

Chương 498: Dương Thạc, người dám ra tay với ta không?

- A? Càn Ngọc Long nhắm vào ta?

Khi Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đưa mắt về hướng Dương Thạc, lộ sát ý thì hần biến sắc mặt, nghiêm túc hơn. Bị sát khí từ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều kích thích, Dương Thạc cảm giác như bị rắn độc nhìn chăm chăm, toàn thân khẽ run lên, tóc gáy dựng đứng.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Càn Ngọc Long rốt cuộc là cường giả ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Vô Thánh, tuy chỉ mới vào đẳng cấp này nhưng thực lực mạnh hơn mấy cường giả như Trắc Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên rất nhiều.

- Ở trước mặt hần, ta cảm giác rõ sự uy hiếp.

Tuy biết bị Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nhìn chăm chăm nhưng Dương Thạc vẫn vững vàng, phớt lờ gã.

Tuy Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều là cường giả đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Vô Thánh. Nam nhân trung niên còn là ngũ trọng lôi âm Vô Thánh thứ hai của Đại Chu triều, gần với Dương Thiên. Hiện nay dù nói Vô Thánh nhiều như chó nhưng cường giả từ đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Vô Thánh trở lên ít ỏi có mấy người. Cộng thêm Thượng Cổ Long Hoàng, Thần Quy Vương chỉ khoảng bốn người. Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều có thể trở thành một trong bốn vị ngũ trọng lôi âm Vô Thánh thì thực lực đúng là mạnh mẽ.

Như Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc ở trước mặt Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều phải phập phồng lo sợ.

Nhưng Dương Thạc không để Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều vào mắt.

Đừng nói là Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, Dương Thạc dám đấu với Thượng Cổ Long Hoàng, hẳn cùng Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long đủ đuổi gã đi.

Dương Thạc thậm chí dám đối đầu với cường giả võ đạo đệ nhất thiên hạ Dương Thiên, ở trên tay gã cướp đi một viên hư không chi tinh, cướp lại lục ca Dương Thành. Dương Thạc không sợ nhỏ rằng cộp, bây giờ tuy thực lực của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều mạnh nhưng chỉ mới đột phá đến ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh, ở trước mặt Dương Thiên chỉ là mèo bệnh, Dương Thạc có gì phải sợ?

Dương Thạc liếc Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều một cái.

Dương Thạc không nói câu nào, lười giải thích.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cảm thấy dù lúc trước Dương Thạc không ra tay với gã nhưng chắc chuẩn bị chờ gã ra khỏi vòng bảo hộ màn sáng màu vàng thì sẽ cướp đoạt truyền thừa của Nhân Hoàng.

Thật ra Dương Thạc không hề có suy nghĩ này.

Dù truyền thừa của Nhân Hoàng không tệ nhưng Dương Thạc không muốn cướp nó.

Nếu đây là Chân Võ bi diễn thì chắc chắn dù ai cuối cùng chiếm được bộ công pháp này, khi đi ra Dương Thạc sẽ bùng phát lực lượng mạnh nhất của mình cướp lấy. Hiện tại đây chỉ là truyền thừa của Nhân Hoàng, mấy thứ này không quá hấp dẫn Dương Thạc.

Quan trọng nhất là trong truyền thừa của Nhân Hoàng giá trị cao nhất là Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết. Hai bộ Nhân Hoàng pháp quyết cơ hồ đều bị Dương Thạc, Dương Dịch phối hợp ghi nhớ. Đã chiếm được Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết thì Dương Thạc cần gì xuống tay với Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nữa? Tuy trên người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều có pháp khí mạnh mẽ như Nhân Hoàng thần giáp, Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm nhưng ở trong mắt Dương Thạc thì hẳn không xài được hai pháp khí đó, không thể vì thế mà ra tay với gã.

Do đủ loại nguyên nhân, thật ra Dương Thạc ôm tâm tình tọa sơn quan hổ đấu, nhìn phe Viêm Thú yêu thánh làm sao tranh đấu với Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Nhưng Dương Thạc không ngờ là trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều trực tiếp đột phá đến ngũ trọng lôi âm Võ Thánh chi cảnh, dư sức chặn lại phe Viêm Thú yêu thánh.

Dưới tình huống này, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không đối phó Viêm Thú yêu thánh mà đặt ánh mắt vào người Dương Thạc, rõ ràng gã xem hẳn là kẻ địch lớn nhất.

“Hắn muốn đối địch với ta, thích thì chiều.”

Giờ phút này, Dương Thạc lạnh lùng nhìn Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, lười giải thích, khinh thường giải thích.

Dù Dương Thạc lười giải thích nhưng Thượng Cổ Thần Long bình bồng bên cạnh thì mặt trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Ân? Tiểu tử, ngươi nói tiểu gia là chuẩn bị chờ ngươi ra khỏi màn sáng thì lại ra tay đối phó ngươi, cướp đoạt báu vật truyền thừa của ngươi?

- Hừ! Ngươi quá để mắt truyền thừa của Nhân Hoàng của mình. Nói cho tiểu tử ngươi biết, chúng ta không để vào mắt thứ ngươi vừa lấy! Nhân Hoàng là cái thứ gì? Năm đó liên hợp với nhiều cao thủ nhân tộc như Đạo Hoàng, Phật tổ chỉ miễn cưỡng áp đảo bản thân long, dù công pháp của hắn không tệ nhưng so với bản thân long chứa nhiều bí pháp thì không bằng ngón út! Tiểu gia muốn học bí pháp cứ nói với bản thân lòng là được, còn cần cướp công pháp rác rưởi của ngươi sao?

- Người như người thật kỳ quái, bị điên sao? Cả ngày cứ nghĩ người khác muốn hại người. Hiện tại chiếm được công pháp, đột phá đến ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Vô Thánh, lập tức sẽ lớn tiếng kêu gào, cắn người lung tung ...

Thượng Cổ Thần Long biểu tình kiêu ngạo trên cao nhìn xuống, lạnh lùng quát Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều:

- Tiểu tử, bản thân long không so đo với người, người đã được đến kỳ ngộ thì mau biến. Người có thể yên tâm, chúng ta sẽ không cướp thứ rác rưởi của người.

Nghe Thượng Cổ Thần Long nói, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều biến sắc mặt nói:

- Người!

Mặt Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều lúc xanh lúc trắng, gã không ngờ Thượng Cổ Thần Long bên cạnh Dương Thạc sẽ nói ra lời như vậy. Lúc trước Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cho rằng Dương Thạc sẽ đối phó với mình là đoán thôi, nhưng tốt xấu có chút căn cứ. Dù sao nếu Dương Thạc đổi thành Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, có người ở trước mặt hắn đạt được truyền thừa của Nhân Hoàng mà hắn có thực lực ra tay cướp đoạt thì tuyệt đối không chút do dự, chờ đợi đến thời cơ thích hợp, lập tức sẽ ra tay ...

Đổi lại là ai phỏng chừng đều đã làm như vậy!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cảm thấy Dương Thạc sẽ không ngoại lệ, mới nãy gã chất vấn hắn có nghĩ tới hắn sẽ không thừa nhận.

Nhưng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không ngờ là Dương Thạc phớt lờ gã chất vấn, Thượng Cổ Thần Long thì lên tiếng phủ nhận. Nhưng lý do Thượng Cổ Thần Long phủ nhận lại là Dương Thạc khinh thường cướp đoạt truyền thừa của Nhân Hoàng chứ không phải e ngại Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều chuyển mắt tới trên người Dương Thạc, lạnh lùng cười:

- Hay cho Thượng Cổ Thần Long, người thật nhanh mềm nhanh miệng.

- Khinh thường truyền thừa của Nhân Hoàng? Bỏ vương thì thấy các người gặp bỏ vương đột phá mới không dám động thủ, nói đằng hoàng như vậy chỉ là lấy cớ.

- Không có lá gan, đó là không có lá gan!

- Cố tình còn muốn che lấp. Không ngờ Dương Thiên Thiên tốt xấu cũng là tuyệt thế anh hùng, không ngờ sinh ra nhi tử hèn nhất đến vậy.

- A? Người ... Nói ta không có lá gan ra tay với người?

Khi Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nói liên hồi thì Dương Thạc sa sầm nét mặt, biểu tình rắn đanh.

- Càn Ngọc Long, ta nể tình lần này người có được kỳ ngộ không dễ, không so đo với người, không ngờ người được một tác lại muốn tiến một bước!

- Ta không dám ra tay với người? Vậy người chống mắt lên xem Dương Thạc ta có dám hay không!

- Ra tay!

Dương Thạc hét to.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc mạnh rung lắc, mang theo 1k cực kỳ mạnh mẽ đánh hướng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Ra tay!

Ra tay! Ra tay!

Vù vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, Cửu Dương chân thân của Dương Thạc cũng vọt tới nhào hướng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Hai thân hình, một là lực lượng khí huyết hư không Võ Thánh, một là binh khí hình người ngũ cấp thần binh. Một cầm bí bảo ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, ngũ cấp thần binh thân long liệt khôn đao. Một người cầm trong tay siêu cấp thần binh man thần chi trảo. Động tác giống nhau cùng đánh, bùng phát ra lực lượng mạnh đến mức tận cùng.

- Vây giết tiểu tử này đi!

Cùng lúc đó, Thượng Cổ Thần Long ở bên cạnh Dương Thạc cùng hấn nhào hướng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

- Gru! Gru! Gru!

- Grao grao grao grao grao!

Còn có Huyết Phi, Ngưng Thủy khổng chế xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng. Hai thân thể khổng lồ lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Võ Thánh nhào hướng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Đám cường giả mãnh thú ra tay, bên Dương Thạc thì võ giả nhân loại từ trong không gian thập phương cạ sa vào một chút hiện ra, trong người khởi động nhiều thần hoàng nguyên lực. Tiếng gầm rống vang lên, biến thành từng ảo ảnh hoang thú chọt bao phủ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Đinh linh linh!

Ông ông ông ông!

Công kích sóng âm vọt tới trước mặt Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Bát hoang quyết!

Đại thần âm công kích!

Dương Thành, Dương Dịch cùng nhau ra tay.

- Ra tay đi!

- Tiểu tử này đã không biết tự lượng sức mình, chúng ta đừng nương tay, giết hẩn!

Ngay sau đó có hai tiếng vù vù, hai cái bóng như tia chớp ra tay, là Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh. Hai cường giả thú tộc gần như là siêu cấp cường giả có sức chiến đấu đệ nhị giai tầng đương thời. Giờ phút này Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh đều ra tay, muốn hỗ trợ Dương Thạc đối phó Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Tử Thử yêu thánh quát to:

- Tử tinh không gian, đi!

Tử Thử yêu thánh vung một tay lên, luồng sáng tím bao phủ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

- Nguy rồi!

Giờ phút này, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không ngờ là Dương Thạc một câu không hợp liền bất chấp thân phận mới lên ngũ trọng lôi âm Võ Thánh của gã, phát ra toàn bộ lực lượng của phe mình đánh gã, không chút giữ lại. Trong khoảnh khắc Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cảm thấy cực kỳ nguy hiểm tràn ngập trong lòng. Khuôn mặt vô cùng tuấn tú của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều có vẻ vô cùng sợ hãi.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều gằn giọng:

- Dương Thạc, người dám ra tay với bốn vương.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, tử tinh không gian của Tử Thử yêu thánh đã bao phủ lên người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cứng ngắc.

Vù vù vù vù vù!

Giây sau, một công kích sóng âm tới trước mặt Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, vèo một tiếng chui vào trán. Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều mặt cứng ngắc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong giây phút Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều cứng đờ thì vô số công kích mạnh đập vào người gã.

514. Chương 499: Ba Tầng Phòng Ngự Của Nhân Hoàng Cũng Không Ngăn Được!

Chương 499: Ba tầng phòng ngự của Nhân Hoàng cũng không ngăn được!

Gần như mọi công kích đều đánh vào người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Dương Thạc cảm thần long liệt khôn đao, mang theo sát khí khủng bố đập vào ngực Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều. Cùng lúc đó, Cửu Dương chân thân của Dương Thạc mạnh đập vào người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, Man Thần trào dâng vào vai trái của gã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, xác thương cổ hắc hùng, Huyền Ưng lấy lực lượng khí huyết đẳng cấp hư không Vô Thánh nện vào các phần cơ thể của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Còn lại như Dương Thành công kích thần hoàng nguyên lực, bát hoang quyết. Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa công kích hỏa diễm, ngân diệu vân vân thì nhỏ bé không đáng kể. nguồn

Có thể nói công kích mãnh liệt như vậy dù là bốn, năm hư không thông đạo đặt tại đây e rằng sẽ bị đánh nát.

Mạnh như Dương Thiên, thậm chí là Thần Quy Vương, lực phòng ngự mạnh mẽ đến cực hạn phải kể đến thiên hạ thứ nhất yêu thánh cũng không dám nói mình có thể hoàn toàn đỡ những công kích mạnh mẽ vô cùng này. Dù phòng ngự mai rùa của Thần Quy Vương rất dày nhưng công kích như vậy đủ xuyên qua mai, chấn thương nội tạng của nó.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trung tâm Thiên Hoàng Điện, không gian cơ hồ vỡ vụn.

Két két két két két!

Trong công kích mãnh liệt đến mức tận cùng, người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều lồm xồm chút, bị đập thành thịt nát.

Nhưng ngay sau đó, xảy ra chuyện làm cho tất cả mọi người thật không ngờ nổi. Thân hình Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều bị công kích gần như mạnh mẽ đến mức tận cùng căn bản không có khả năng bình yên vô sự. Nhưng bị công kích cỡ này mà thân hình Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều vẫn bình ổn giữa không trung, hoàn chỉnh, dường như không bị tổn thương gì.

- Cái ... Này sao có thể?

Không chỉ là đám người Dương Thạc lộ vẻ mặt nghi hoặc, Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc, đa số Võ Thánh bình thường gần đó khi thấy tình hình này thì mặt cũng lộ ra vẻ khó tin.

Công kích cỡ này cho dù mạnh như Trần Quốc Công, Dương Thiên không hề phòng bị chịu một cú cũng sẽ bị đập thành thịt nát đi.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều là vừa mới đột phá đến ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, sao có thể hoàn toàn ngăn cản công kích cỡ này?

Dù là công kích của đám người Dương Thạc đều không phải là hoàn toàn không có hiệu quả.

Trong đó công kích có hiệu quả lớn nhất là đại thần âm công kích của Dương Dịch.

Không nhìn phòng ngự gì, trực tiếp tổn thương thần hồn.

Cường độ thần hồn của Dương Dịch đã đạt tới tứ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh. Nếu Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không đột phá đến ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh, cường độ thần hồn sẽ không mạnh hơn Dương Dịch bao nhiêu. Bây giờ dù Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đột phá, thần hồn càng cường địa hơn nhưng gã chỉ mới đột phá ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, chưa củng cố được. Tăng lực lượng thần hồn có hạn, dù không bị đại thần âm công kích của Dương Dịch giết chết nhưng không tránh khỏi bị thương nặng, giờ đang trong trạng thái đàn đờn.

- Trừ đại thần âm công kích thần hồn của Tiểu Dịch ra đều phòng ngự hết?

Sau một kích không có chút hiệu quả, Dương Thạc nhíu chặt mày.

- Không là là on của Nhân Hoàng thần giáp quá mạnh mẽ?

- Không thể nào, dù phòng ngự của Nhân Hoàng thần giáp mạnh hơn nữa thì không cao hơn thiên đạo thần hoàng giáp bao nhiêu, không thể nào đỡ hết đòn công kích của chúng ta. Chắc chắn Càn Ngọc Long có thủ đoạn phòng ngự khác. Mặc kệ, tiếp tục công kích, ta không tin thủ đoạn phòng ngự của Càn Ngọc Long có thể bảo vệ hắn mãi!

Mặt Dương Thạc trầm xuống, lập tức làm ra quyết định.

Tiếp tục công kích!

Từ khi Dương Thạc ra tay với Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều liền quyết định giết chết gã.

Không chừa một mẩu.

Phải ra tay thì nên sạch sẽ.

Giết chết Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, nếu không thì để gã chạy thoát, tương lai cũng cố trụ cảnh giới, chân chính tiến vào ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Võ Thánh, có được bí pháp chạy trốn, Dương Thạc muốn giết gã gần như là chuyện không thể.

Bây giờ là cơ hội duy nhất.

Thừa dịp Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều chưa hoàn toàn củng cố cảnh giới ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Ngoài ra đây là lúc sức chiến đấu phe Dương Thạc mạnh nhất. Dương Thạc, Dương Thành, Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, Tử Thủ yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh, cơ hội này mà qua đi, rất có thể Tử Thủ yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh sẽ rời đi, Dương Thành không khả năng vẫn dựa vào Dương Thạc. Nếu bên Dương Thạc lại có ai bẽ quan tiêm tu thì có thể nói không gom đủ sức chiến đấu cường đại nữa.

Nếu đây là cơ hội duy nhất thì tuyệt đối không thể buông tha, không công kích một lần được thì lại tới nữa.

Dương Thạc quát to:

- Ra tay!

Dương Thạc giờ mạnh thần long liệt khôn đao lên, chém hướng người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửu Dương chân thân đập từ đầu Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bốn phương tám hướng vẫn là Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ưng, những cường giả có lực lượng khí huyết hư không Vô Thánh và chạm thân hình. Thần hoàng nguyên lực, bất hoang quyết của Dương Thành. Lực lượng hỏa diễm dung nham của Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa phụ trợ.

Nhất là Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh không chút giữ lại mạnh công kích.

Những người này không phải đồ ngốc, bọn họ tự nhiên biết, lần này không giết được Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều thì vô cùng hậu hoạn. Có lẽ Dương Thạc không sợ Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nhưng Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh thì khác, sau này bọn họ sẽ rời khỏi hắn, chỉ bằng vào trận pháp của chúng nó không thể chống lại Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều là ngũ trọng lôi âm Vô Thánh. Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều từng mất tất báo, sẽ tìm chúng nó báo thù trước nhất.

Đập nổi chìm thuyền, liều mạng oanh kích!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Những công kích này đập vào người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Thân hình Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều rung lắc dữ dội nhưng vẫn như trước hoàn hảo không tổn hao gì!

Lại lần nữa ngăn cản cuộc oanh kích hội đồng.

Khi đám người Dương Thạc tấn công Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều thì gã chợt mở mắt ra, đã tỉnh táo khỏi trạng thái đần độn. Nhưng dù tỉnh táo thì mắt Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều âm đạm nhiều, hiển nhiên đại thần âm công kích của Dương Dịch ảnh hưởng gã khá nghiêm trọng, trên diện rộng tổn thương thần hồn của gã.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều trọn mắt chống đỡ qua đợt công kích này, mặt vắn vẹo dữ tợn.

- Dương Thạc, người, thật sự dám ra tay với bốn vương?

- Bốn vương nhớ kỹ! Nhớ kỹ người!

- May là Nhân Hoàng bệ hạ để lại truyền thừa từng dùng lực lượng thêm vào Nhân Hoàng thần giáp, có thể chống đỡ ba lần công kích dưới hư không Vô Thánh. Các người bị thương ta khó như lên trời!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều hét to:

- Bốn vương không dây dưa với các người, sau này chờ bốn vương củng cố cảnh giới sẽ trả lại mối hận hôm nay!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều lắc người vèo một tiếng định bay đi.

- Nhân Hoàng thêm lực lượng vào Nhân Hoàng thần giáp, có thể chống đỡ ba lần công kích dưới hư không Vô Thánh?

Dương Thạc nghe Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nói, lòng nhanh chóng xoay chuyển.

Không ngờ Nhân Hoàng để vào lực lượng tuyệt cường trong Nhân Hoàng thần giáp, có thể chống đỡ ba lần công kích dưới hư không Vô Thánh. Hiển nhiên khi Nhân Hoàng để lại truyền thừa đã chuẩn bị tốt mọi thứ, hết sức cam đoan truyền thừa sẽ không đoạn tuyệt. Có thể nói, mặc dù hiện tại cao thủ cỡ Dương Thiên

muốn giết Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, cướp đoạt truyền thừa của Nhân Hoàng cũng sẽ bị lực lượng mạnh mẽ trong Nhân Hoàng thần giáp ngăn cản, không thể giết gã được.

- Đi!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều muốn rút lui, tốc độ giậtawng vọt, nhanh hơn bình thường bảy, tám lần.

Hiển nhiên Nhân Hoàng không những thêm vào lực phòng ngự còn có tốc độ, khiến Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều gặp tình huống đặc biệt có thể nhanh chóng bỏ chạy.

- Có thể ngăn cản ba lượt công kích sao ... Cũng may, đã dùng hết hai lần cơ hội.

- Bây giờ còn muốn trốn?

Dương Thạc thấy Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều muốn chạy thì mặt trầm xuống.

Tuyệt đối không cho phép!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dù Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều trốn mau nhưng ý niệm trong đầu Dương Thạc di chuyển nhanh hơn.

Dương Thạc động ý niệm, Cửu Dương chân thân nổ tung. Vang tiếng nổ điếc tai, lực lượng cuồng bạo tự bạo thổi quét Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đám Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long bị lực lượng tự bạo hất văng ra, lăn một, hai vòng.

Két két két két két!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều ở trong tự bạo dù có Nhân Hoàng thần giáp bảo hộ không bị chút thương tổn nhưng trên áo giáp phát ra tiếng giòn vang. Hiển nhiên là tiếng lực lượng Nhân Hoàng thêm vào đã vỡ ra.

- Sao có thể như vậy?

- Nguy rồi!

Lực lượng Nhân Hoàng thêm qua trải qua ba lượt công kích mạnh mẽ hoàn toàn vỡ nát.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều biến sắc mặt.

Giây sau, cảm giác vô cùng nguy hiểm phủ trùm toàn thân Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, mặt gã có chút tử khí.

Vù vù vù vù vù!

Là Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh, Dương Thành, Xích Viêm Cùng Kỳ Tiểu Hỏa, Huyết Phi, Ngưng Thúy vân vân lần nữa tấn công Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều lão đảo, Nhân Hoàng thần giáp bị công kích lõm xuống vài chỗ, khoe miệng trào nhiều máu. Hiển nhiên Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều bị đám cao thủ Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh công kích chịu thiệt nhiều.

- Khốn kiếp!

- Dương Thạc, người muốn bốn vương chết thì bốn vonwg kéo người làm đệm lưng! Chết cho ta, chết chết chết chết!

Giờ phút này, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều giống như đồ điên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều vung Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm chém mạnh xuống.

Keng keng keng!

Tiếc rằng dù Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm bí bảo ngũ trọng lôi âm Võ Thánh cường đại nhưng chém vài cái không phải bị Tử Thử yêu thánh cản lại mà là Ngân Diệu yêu thánh đỡ giùm. Dù sức mạnh của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều kinh người, chém vào người Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh suýt rạch vỡ phòng ngự của hai thú, thậm chí khiến nội tạng họ bị thương, khoe miệng tràn đầy máu, nhưng không làm bị thương gốc của hai thú được, không thể tạo thành chút uy hiếp sinh mệnh cho chúng.

- Càn Ngọc Long, còn không đền tội sao?

Đang lúc Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều điên cuồng công kích thì bên tai vang thanh âm lạnh lùng trong trẻo.

Phụt phụt!

Ngay sau đó, hai tiếng vang nhỏ lọt vào tai Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Hai lợi trảo do ngà voi chế thành đâm từ sau lưng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều ra trước ngực, đúng là Cửu Dương chân thân lại ngưng tụ, công kích từ đằng sau, một kích thành công bị thương nặng Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

- Gru! Gru! Gru!

- Grao grao grao grao grao!

Sau đó Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng ủa lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thân thể Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều vỡ thành đồng thịt vụn tan biến giữa không trung.

Ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, chết.

515. Chương 500: Phân Phối Chiến Lợi Phẩm.

Chương 500: Phân phối chiến lợi phẩm.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, cường giả đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Võ Thánh bị đập thành thịt vụn.

Bí bảo áo giáp ngũ trọng lôi âm Võ Thánh như Nhân Hoàng thần giáp, trang bị loại phòng ngự cường đại cùng đẳng cấp với thiên đạo thần hoàng giáp trên người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều bị Man Văn Thiên Tượng, Thượng Cổ Thần Long, xác thượng cổ hắc hùng, Huyền Ứng oanh kích trở thành sắt vụn.

Hoàn toàn phế bỏ!

Đến lúc này Dương Thạc mới hiểu tại sao năm đó Nhân Hoàng để lại binh khí áo giáp ở thế giới này chứ không mang đi.

Hiển nhiên bí bảo áo giáp ngũ trọng lôi âm Võ Thánh như Nhân Hoàng thần giáp có lẽ là trang bị không tệ với ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, nhưng đối với hư không Võ Thánh là rất kém. Tùy tiện một cường giả hư không Võ Thánh thi triển lực lượng khí huyết là có thể thoải mái hủy diệt ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều bị đập thành thịt vụn, hoàn toàn chết.

Dù Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đạt tới đẳng cấp hư không Võ Thánh, thần hồn mạnh mẽ tụ hợp mới thịt nát này lại hình thành một thân thể mới là chuyện không thể.

Có lẽ chỉ khi đạt tới đẳng cấp cao hơn hư không Võ Thánh mới làm được điều này.

Đương nhiên, đẳng cấp càng cao, thực lực càng mạnh, phỏng chừng cao hơn hự không Vô Thánh hai, ba cấp đừng nói là ngưng tụ lại máu thịt, dù không có thân xác thì thần hồn có thể tồn tại độc lập. Hoặc là ý niệm thần hồn động có thể trống rỗng hình thành một khối thân thể ...

Đáng tiếc, mặc kệ như thế nào, hiện tại Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không có thực lực đó.

Cho nên Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều phải chết.

Trong giây lát giết chết ngũ trọng lôi âm Vô Thánh.

Càn Ngọc Long mới trở thành ngũ trọng lôi âm Vô Thánh thứ hai của Đại Chu triều, chưa đợi gã phát ra uy lực mạnh mẽ đã bị Dương Thạc liên hợp nhiều cao thủ giết chết. Biến cố thật sự là tới quá nhanh, vượt xa sức tưởng tượng của mọi người có mặt.

Dù là Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc đều trợn to mắt khó tin.

Dưới tình huống bình thường, không nói đến Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều đạt tới ngũ trọng lôi âm Đẳng cấp Vô Thánh, sức uy hiếp rất mạnh, người bình thường không dám động thủ. Cho dù thực lực vượt xa Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều thì khi ra tay sẽ có điều e ngại. Dù sao trên người Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều có pháp quyết Nhân Hoàng tam quyết, nếu giết gã thì Nhân Hoàng tam quyết đã thất truyền trên thế giới này. Nhân Hoàng tam quyết thất truyền, giết Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều chỉ được Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm, Nhân Hoàng thần giáp, có chút mất nhiều hơn được.

Cho nên dù là Dương Thiên, Thần Quy Vương đến đây cũng sẽ ném chuột sợ vỡ đồ, không dám trực tiếp hạ sát thủ với Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Nhưng quy luật này không nhằm nhò gì với Dương Thạc.

Vốn Dương Thạc không định xuống tay với Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

Cố tình Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều chủ động trên người Dương Thạc, khiến hắn tức giận hạ tử thủ. Dù Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều có lực lượng Nhân Hoàng để lại bảo hộ, ngăn cản ba lượt công kích cường đại nhưng cuối cùng không thoát khỏi kết cục bị thảm bị đám người Dương Thạc đánh thành thịt nát.

- Dương Thạc, ngươi dám giết ta ... Ngươi thật sự dám giết ta. Nhân Hoàng tam quyết đều ở trong thần hồn của ta, ngươi giết ta thì vĩnh viễn không chiếm được chúng nó. Ha ha ha ha ha ha! Ngươi chỉ có được Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm, Nhân Hoàng thần giáp một đồng sắt vụn!

Thân thể Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều bị đập nát rải rác giữa không trung, thần hồn của gã chưa tan biến.

Rốt cuộc là ngũ trọng lôi âm Vô Thánh, thân thể hủy diệt, thần hồn cũng có thể tồn tại một đoạn thời gian.

Một số ngũ trọng lôi âm Vô Thánh nắm giữ bí pháp cường đại, thi triển một ít thủ đoạn, thần hồn có thể tiến vào thân thể khác tiếp tục sinh tồn. Như mật tông đại chuyển sinh thuật đó là như thế.

Thần hồn của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều la hét với Dương Thạc.

Bởi vì là thần hồn, đã không có miệng mũi, không thể phát ra thanh âm thật sự, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều kêu la chỉ là thần hồn phát ra năng lượng kỳ dị bắn vào thần hồn của đám người Dương Thạc.

Khsoe môi Dương Thạc cong lên nụ lạnh lùng cười:

- Ta không lấy được Nhân Hoàng tam quyết sao?

- Càn Ngọc Long!

- Nói thật cho ngươi biết đi, vừa rồi ngươi ở trong vòng bảo hộ màn sáng màu vàng quan sát Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chân thiên quyết, dù ta cách khá xa nhưng thấy được hết hai bộ công pháp này, có muốn ta đọc vài câu cho ngươi nghe?

Dương Thạc nói xong trực tiếp đọc hai đoạn trong Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết cho thần hồn Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều nghe.

Dương Thạc và Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều là dùng thần hồn truyền tin, hắn nói chuyện chỉ có gã nghe được, còn đám Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc đứng gần đó thì không biết Dương Thạc đang nói gì.

Nghe Dương Thạc đọc vài câu trong Nhân Hoàng thông thiên quyết, Nhân Hoàng chấn thiên quyết, Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều không thể tin nổi.

- Không có khả năng ... Tuyệt đối không có khả năng, sao có thể ...

Dương Thạc không đọc nhiều, nhìn thần hồn Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều, lạnh lùng nói:

- Bởi vậy, Càn Ngọc Long, ngươi yên tâm đi đi.

Vù vù vù vù vù!

Thượng Cổ Thần Long lắc người tới trước thần hồn của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều.

- Tiểu tử, hắc hắc, thần hồn nhà ngươi ngoan ngoãn bị bản thần long cắn nuốt đi!

Thượng Cổ Thần Long nói xong há to mồm nuốt thần hồn của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều vào miệng mình. Thần hồn Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều phát ra tiếng hét thảm thiết, sau đó trong thiên hạ không nghe được tiếng của gã nữa.

- Phù.

Trong người Dương Thạc, đốt chước lôi đình thần hoang nguyên lực phun ra, đốt máu thịt rã rác của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều thành tro. Gió nhẹ thổi, hoàn toàn tan biến.

- Mạnh quá.

Thấy Dương Thạc dễ dàng giết Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều ngũ trọng lôi âm Võ Thánh thành tro bụi, Võ Thánh bình thường trong Thiên Hoàng Điện nhìn Dương Thạc, ánh mắt hoàn toàn thay đổi.

Lúc trước khi Dương Thạc oanh kích vòng bảo hộ màn sáng màu vàng dù thể hiện ra lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

Nhưng kết quả cuối cùng là không đánh mở vòng bảo hộ màn sáng màu vàng đó.

Bởi vậy khi đó đám người Dương Thạc liên hợp lại uy thế cường đại cũng không quá rung động.

Bây giờ một cường giả đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Võ Thánh, cực kỳ kiêu ngạo, Thần Võ Vương của Đại Chu triều, thiên phú, danh tiếng gần với Trấn Quốc Công, Dương Thiên, Càn Ngọc Long lại bị đám người Dương Thạc hợp tác dễ dàng giết chết. Ngay cả Nhân Hoàng thần giáp có lực lượng Nhân Hoàng thêm vào cũng không giữ mạng cho Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều được, điều này biểu đạt rõ thực lực mạnh mẽ của đám người Dương Thạc.

Oanh sát ngũ trọng lôi âm Võ Thánh.

Họ chỉ cần nhúc nhích ngón tay đủ giết Võ Thánh bình thường.

Lúc này ngay cả Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc cũng bản năng lùi mấy trượng, hiển nhiên bọn họ chột dạ.

Dương Thạc liếc đám Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc, không nói gì thêm.

Dương Thạc không thể nào ra tay với Viêm Thú yêu thánh, dù sao nó và Hỏa La Vương Đới Lặc không có thù oán gì với hắn. Dù lúc trước Viêm Thú yêu thánh, Hỏa La Vương Đới Lặc cùng Dương Thạc cạnh tranh truyền thừa của Nhân Hoàng nhưng quá trình xem như rất thoải mái, hai bên không xảy ra xung đột gì. Huống chi bây giờ truyền thừa của Nhân Hoàng gần như rơi vào tay Dương Thạc, dù thế nào thì hắn không cần thiết xung đột với họ.

Dương Thạc càng không để ý tới Võ Thánh bình thường.

- Các vị, có chuyện gì thì về không gian thập phương cà sa rồi nói.

Dương Thạc nói với đám người Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh xong lắc người, tiến vào không gian thập phương cà sa trước.

- Ủm! Vào trước rồi nói.

Đám Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh lắc người vào không gian thập phương cà sa.

Phụt!

Không gian thập phương cà sa khép lại.

Mãi khi không gian thập phương cà sa đóng lại, mọi người trong Thiên Hoàng Điện mới thở phào, áp lực trong lòng biến mất.

Trong không gian thập phương cà sa.

Dương Thạc đứng trên mặt đất không gian thập phương cà sa, nói với mọi người xung quanh:

- Lần này giết Càn Ngọc Long coi như chúng ta thu hoạch rất nhiều, đương nhiên những thu hoạch này không phải công lao của một mình Dương Thạc. Là mọi người hợp sức mới làm được, có ích lợi tất nhiên phải chia đều.

Dương Thạc nói như vậy chủ yếu là cho Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh nghe, những người khác đều là tâm phúc của hắn, đối với họ thì hắn không cần khách sáo.

Tử Thử yêu thánh lập tức tỏ thái độ nói:

- Dương Thạc, ngươi không cần nhiều lời. Là Càn Ngọc Long này biết tự lượng sức mình, vừa mới đi vào ngũ trọng lô âm Võ Thánh liền khiêu khích chúng ta, chết là đáng tội. Lần này giết Càn Ngọc Long, Dương Địch cống hiến lớn nhất, bốn tọa và Ngân Diệu sẽ không lấy chiến lợi phẩm.

Tuy giết được Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều là do gã vừa mới đột phá, thực lực còn chưa cứng cổ.

Nhưng có một nguyên nhân quan trọng khác, đó là đại thần âm công kích của Dương Địch.

Nhờ có đại thần âm công kích tranh thủ hai lần công kích ọi người.

Lần thứ ba là Dương Thạc tự bạo Cửu Dương chân thân.

Ba lần công kích này đánh tan lực lượng Nhân Hoàng bỏ vào Nhân Hoàng thần giáp, cuối cùng mọi người giết Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều. Có thể nói nếu không có đại thần âm công kích của Dương Địch khiến Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều ngây ra chốc lát thì mọi người cùng lắm là oanh kích được một lần gã sẽ chạy trốn ngay.

Nói như vậy, Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh đem đến tác dụng rất có hạn.

Dương Thạc ngẫm nghĩ, lên tiếng:

- Ủm! Như vậy đi.

Dương Thạc nói:

- Thần long nuốt một lũ thần hồn của Càn Ngọc Long chắc có thể lấy ra tin tức Nhân Hoàng tam quyết. Đương nhiên, không có khả năng lấy được đầy đủ Nhân Hoàng tam quyết. Thần long lấy ra bao nhiêu tin tức đều cho Tử Thử tiền bối và Ngân Diệu một phần để tham khảo.

Thượng Cổ Thần Long cắn nuốt thần hồn, có thể lấy ra chút tin tức về võ đạo bên trong, trước đó nó cũng lấy tin tức đại chuyển sinh thuật của hoạt phạt mật tông.

Lấy ra một phần Nhân Hoàng tam quyết của Thần Võ Vương Càn Ngọc Long của Đại Chu triều có thể khiến Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh nghiên cứu.

Còn Nhân Hoàng chán thiên quyết bản đầy đủ, đa phần Nhân Hoàng thông thiên quyết thì Dương Thạc không định cho Tử Thử yêu thánh, Ngân Diệu yêu thánh.

Chủ yếu là bởi vì có được hai bộ công pháp này do năng lực đặc biệt từ đôi mắt Dương Thạc, hẳn cố gắng không để ai biết về năng lực này.

Tử Thử yêu thánh nghe Dương Thạc nói vậy thì mắt sáng lên, không từ chối:

- Một phần Nhân Hoàng tam quyết? Tốt, đã vậy thì bốn tọa không khách sáo.

Dương Thạc nói thêm:

- Còn Nhân Hoàng thần giáp đã bị phế, vừa lúc ngân diệu uy lực khai của ta có thể cắn nuốt nó.

- Còn Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm, thần binh đầy đủ này giao cho lục ca sử dụng, tin tưởng mọi người không có gì phản đối?

Dương Thạc nhanh chóng phân chia ích lợi chiếm được.

516. Chương 501: Truyền Nhân Đại Lâm Tự Xuất Thế Ngang Trời, Kinh Thế Tuyệt Luân! (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 501: Truyền nhân Đại Lâm Tự xuất thế ngang trời, kinh thế tuyệt luân! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc giết Càn Ngọc Long, thu được vật phẩm không phải quá ít, cũng không tính là quá nhiều.

Đáng giá nhất chính là một bộ Nhân Hoàng thần giáp trên người Càn Ngọc Long, cùng với một thanh Nhân Hoàng Hiên Viên Kiếm. Còn những bảo vật, áo giáp, pháp khí trên người Càn Ngọc Long lúc trước, thì đã bị vỡ tan dưới sự oanh kích của Dương Thạc cùng đám cao thủ này rồi.

Chúng đã trở thành một đồng phế liệu.

Bây giờ, Dương Thạc phân phối những chiến lợi phẩm này. Nhân Hoàng thần giáp bị hỏng thì tất nhiên sẽ để Ngân Diệu Uy Lực giáp của Dương Thạc thôn phệ.

Đồng thời, Dương Thạc đưa thanh Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm cho Lục ca Dương Thành.

Trong quá trình giết Càn Ngọc Long lần này, Dương Thành và Tử Thử Yêu Thánh đều bỏ không ít công sức.

Dương Thạc cảm thấy, phải ưu tiên phân phối cho Dương Thành cùng Tử Thử Yêu Thánh và Ngân Diệu những đồ vật lấy được trước.

Tuy Tử Thử Yêu Thánh cùng Ngân Diệu quan hệ rất thân thiết với Dương Thạc, nhưng dù sao bọn họ cũng không giống như đám người Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thuý. Mấy người Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thuý, thậm chí cả Thần Long, Man Văn Thiên Tượng đều phụ thuộc vào Dương Thạc, vẫn ở luôn trong không gian Thập Phương Ca Sa. Còn Tử Thử Yêu Thánh và Ngân Diệu, không sớm thì muộn cũng sẽ rời khỏi Dương Thạc thôi.

Hơn nữa, so với đám người Dương Dịch, thì Tử Thử Yêu Thánh tuyệt đối là người ngoài.

Dương Thành cũng giống vậy.

Hắn là anh em của Dương Thạc. Dương Thạc rất tôn trọng hắn.

Trong suy nghĩ của Dương Thạc, địa vị của hắn tuyệt đối không hề thua kém so với mấy người Dương Dịch, Huyết Phi.

Nhưng hắn cũng không thể cứ ở bên cạnh Dương Thạc mãi. Rồi sẽ có một ngày, hắn cũng muốn một mình đi ngao du thế giới này. Dương Thạc ưu tiên chia chiến lợi phẩm cho Dương Thành cũng là việc hoàn toàn hợp lý.

Bởi vậy, Dương Thạc đưa Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm cho Dương Thành.

Tuy Tử Thử Yêu Thánh và Ngân Diệu không được bảo vật thực tế gì. Nhưng sau khi Thần Long thôn phệ được thần hồn của Càn Ngọc Long, chiếm được một bộ phận Nhân Hoàng Tam quyết, thì sẽ đưa cho Tử Thử Yêu Thánh và Ngân Diệu một phần trong đó, để họ có thể tham khảo, phụ trợ tu luyện. Đây đã là việc rất có ích đối với hai người Tử Thử Yêu Thánh rồi.

- Được. Dương Thạc, người có công lớn nhất trong việc giết Càn Ngọc Long. Nên việc phân chia những chiến lợi phẩm này như thế nào, tất nhiên đều do người quyết định. Bốn toạ không có ý kiến.

Tử Thử Yêu Thánh lên tiếng đồng ý với ý kiến của Dương Thạc đầu tiên.

- Ủ, ta cũng không có ý kiến.

Dương Thành nghe thấy Dương Thạc định đưa Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm mình, thì vẻ mặt nghiêm túc, định từ chối, nhưng cuối cùng thì vẫn gật đầu, nhận bình khí này.

Bên Dương Thạc, người có thực lực tương đương với Dương Thành, cũng chỉ có Dương Dịch. Mà Dương Dịch lại không quen dùng kiếm. Cho nên, Dương Thạc giao thanh kiếm này cho Dương Thành mới có thể phát huy được uy lực lớn nhất của nó. Đây chỉ là một thanh trường kiếm mà thôi. Với tình nghĩa huynh đệ giữa Dương Thành với Dương Thạc thì căn bản không cần từ chối một thanh kiếm.

- Được rồi. Chiến lợi phẩm đã được phân chia xong. Dương Thạc, chúng ta đã phá vỡ trận pháp trong Thiên Hoàng điện này, cũng đã lấy được bảo vật ở đây. Bây giờ, chúng ta ở lại Thiên Hoàng điện cũng không có ý nghĩa gì nữa. Không biết trận pháp trong Địa Hoàng điện và Nhân Hoàng điện đã bị phá vỡ chưa? Hiện tại, chúng ta nên lập tức đến Địa Hoàng điện, Nhân Hoàng điện. Chúng ta phải cố gắng nghĩ biện pháp kiếm chút đồ tốt ở hai chỗ đó.

Sau khi chiến lợi phẩm được phân chia xong, Tử Thử Yêu Thánh lập tức đưa ra đề nghị.

Bốn phía trong Thiên Hoàng điện đều là hiểm cảnh.

Nhưng chúng đã bị Dương Thạc cùng Dương Thiên phá tan.

Trận pháp ảo ảnh cuối cùng cũng bị Dương Dịch cùng Viêm Thú yêu thánh phá giải.

Mãi cho đến khi Thiên Hoàng điện chính thức hiện ra, màn hào quang xuất hiện, truyền thừa của Nhân Hoàng lộ ra, thì trong Thiên Hoàng điện này đã không còn bí mật gì đáng nói nữa. Bây giờ, màn hào quang đã bị phá vỡ, truyền thừa của Nhân Hoàng cũng được lấy ra, vậy Thiên Hoàng điện cũng không còn giá trị gì đối với đám người Dương Thạc nữa rồi.

Bọn họ có thể rời khỏi đây bất cứ lúc nào.

Mà trong hãm mộ của Nhân Hoàng này, còn có Thiên Hoàng điện và Địa Hoàng điện, là hai cung điện khác trong hãm mộ Nhân Hoàng.

Trong hai điện này, chắc cũng có kỳ ngộ cùng nguy hiểm giống như Thiên Hoàng điện. Trong hai điện này, chắc cũng có rất nhiều nơi nguy hiểm cùng rất nhiều trận pháp bảo vệ hai cung điện này. Tuyệt đối sẽ không dễ dàng phá vỡ được những nơi nguy hiểm, cùng các trận pháp trong hai điện này như vậy.

Biết đâu, hiện tại, những nơi nguy hiểm cùng trận pháp trong hai cung điện này còn chưa hoàn toàn bị phá vỡ.

Những bảo vật cùng công pháp trong hai cung điện này chắc cũng chưa xuất hiện.

Nếu chúng thật sự chưa xuất hiện, thì bây giờ, đám người Dương Thạc lập tức tiến vào trong Địa Hoàng điện, Nhân Hoàng điện, cũng có khả năng kiếm chút lợi, có cơ hội đi cạnh tranh, cướp đoạt những bảo vật cùng công pháp kia.

- Tuy trong Thiên Hoàng điện này không có Chân Vũ bí điển, nhưng dù sao Chân Vũ bí điển cũng là công pháp cấp độ huyền công bí điển, nên có lẽ nó sẽ ở trong ba cung điện lớn của mộ Nhân Hoàng. Nếu nó không có trong Thiên Hoàng điện, vậy tất nhiên, nó sẽ có trong Địa Hoàng điện hoặc Nhân Hoàng điện. Có rất nhiều cao thủ đã tiến vào trong Địa Hoàng điện và Nhân Hoàng điện rồi. Vậy nên, những nơi nguy hiểm cùng trận pháp trong đó đều có thể bị phá giải bất cứ lúc nào.

- Một khi những nơi nguy hiểm cùng trận pháp bị phá giải, thì những công pháp và bảo vật kia đều sẽ xuất hiện.

- Hiện tại, chúng ta phải nhanh chóng đến hai cung điện kia.

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ những điều này.

- Lúc mình đến Thiên Hoàng điện, thì rất nhiều cao thủ như Chân Vũ môn, Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương... cũng đã tiến đến Địa Hoàng điện và Nhân Hoàng điện rồi.

Dương Thạc cùng Dương Thiên mất hơn mười ngày để phá hủy hoàn toàn phòng hộ ở Thiên Hoàng điện, lấy được công pháp và bảo vật bên trong Thiên Hoàng điện.

Mà thực lực của đám cao thủ Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương, Chân Vũ môn, cũng không hề thua kém Dương Thiên bao nhiêu. Trong hơn mười ngày này, bọn hắn cũng có thể phá vỡ được vòng phòng hộ ở Địa Hoàng điện, Nhân Hoàng điện. Cho dù bây giờ bọn hắn còn chưa phá được thì cũng có thể phá được bất cứ lúc nào.

- 80% Chân Vũ bí điển nằm trong Địa Hoàng điện cùng Nhân Hoàng điện.

Một khi để những cao thủ này phá vỡ được phòng hộ ở Địa Hoàng điện và Nhân Hoàng điện, lấy được Chân Vũ bí điển, thì Dương Thạc sẽ rất khó đoạt được Chân Vũ bí điển rồi.

Cho nên hiện tại, Dương Thạc quyết định, lập tức rời đi Thiên Hoàng điện, đến Địa Hoàng điện hoặc Nhân Hoàng điện.

- Đi thôi.

Dương Thạc không hề do dự, lập tức mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, đi ra ngoài.

Dương Thạc liền xuất hiện trong Thiên Hoàng điện.

- Hả? Không còn ai nữa à?

Dương Thạc nhìn bốn phía xung quanh, nhận thấy không còn bất cứ người nào trong Thiên Hoàng điện này nữa. nguồn

Hoá ra, Viêm Thú yêu thánh cùng đám cao thủ đều đã rời khỏi Thiên Hoàng điện, chắc bọn hắn cũng đi tới Địa Hoàng điện hoặc Nhân Hoàng điện rồi.

517. Chương 501: Truyền Nhân Đại Lâm Tự Xuất Thế Ngang Trời, Kinh Thế Tuyệt Luân! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 501: Truyền nhân Đại Lâm Tự xuất thế ngang trời, kinh thế tuyệt luân! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Vút...t...t...t!

Dương Thạc không hề chần chừ, cả người di động, cũng bay nhanh về phía lối ra của Thiên Hoàng điện.

Trong chốc lát, Dương Thạc đã bay ra khỏi Thiên Hoàng điện này.

- Bên kia là Địa Hoàng điện, bên này là Nhân Hoàng điện. Bây giờ ta sẽ đến đâu trước đây?

Dương Thạc hơi chút chần chừ, không biết nên đến cung điện nào trước trong hai cung điện còn lại.

- Tử Thử tiền bối nói, Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương đều đã đến Địa Hoàng điện. Hai vị cao thủ này đều có thực lực vô cùng mạnh mẽ. Lúc này, chắc phòng hộ ở Địa Hoàng điện đã sắp bị phá vỡ. Ngoài ra, đám cao thủ của Chân Vũ môn đã tiến đến Nhân Hoàng điện. Tuy thực lực của đám cao thủ Chân Vũ môn cũng rất cao, nhưng bọn chúng vẫn còn kém xa so với Thần Quy Vương cùng Đại Bàng Kim Sí Vương. Chắc bọn hắn còn cần một thời gian rất dài nữa mới có thể phá vỡ phòng hộ trong Nhân Hoàng điện được.

Trong lòng Dương Thạc thầm suy đoán.

Dù sao đây cũng là hãm mộ của Nhân Hoàng.

Là huyết mộ mà Nhân Hoàng đã xây dựng lên.

Dương Thạc đoán, nếu Nhân Hoàng xây dựng mộ cho chính Nhân Hoàng, vậy phòng hộ ở Nhân Hoàng điện chắc chắn là mạnh nhất trong ba cung điện lớn. Hơn nữa, những người tiến vào trong đó là cao thủ Chân Vũ môn, không có cường giả tuyệt đỉnh, nên chắc phòng hộ của Nhân Hoàng điện sẽ không thể bị phá vỡ trong thời gian ngắn được.

Dương Thạc nghĩ như vậy, liền mặc kệ Nhân Hoàng điện, đến Địa Hoàng điện trước.

VÚT...T...T!

Nghĩ xong là làm, Dương Thạc lại không hề chần chừ, tiếp tục đi thẳng đến Địa Hoàng điện.

Ầm ầm!

Một khắc sau, Dương Thạc đã xuất hiện trong Địa Hoàng điện.

- Hả?

Dương Thạc vừa tiến vào trong Địa Hoàng điện, lập tức sững người.

Bởi vì, Dương Thạc đột nhiên phát hiện, mình có thể tiến vào Địa Hoàng điện một cách dễ dàng, không gặp được một chút trở ngại, hay công kích nào.

Dương Thạc đã tiến vào trong một cung điện lớn, rộng mấy trăm trượng.

Cung điện này gần giống y hệt so với Thiên Hoàng điện lúc trước. Lúc này, không ít cường giả đã có mặt tại đây. Trong đó, có một con rùa đen cực lớn, một người đàn ông mặc áo giáp đen, có cánh chim sau lưng đang lơ lửng giữa không trung. Đây chính là hai vị cường giả siêu cấp Thần Quy Vương cùng Đại Bàng Kim Sí Vương.

Ở trung tâm Địa Hoàng điện này cũng có một màn hào quang màu vàng nhạt.

Trong màn hào quang màu vàng nhạt này có một hoà thượng trẻ mặc áo cà sa màu vàng nhạt, dáng người cao lớn, khuôn mặt anh tuấn, thoạt nhìn chưa đến ba mươi tuổi.

Người hoà thượng trẻ này cầm một chuỗi Phật châu trong tay, hình như là một kiện pháp khí lấy được trong màn hào quang màu vàng nhạt kia.

Hơn nữa, giờ phút này, vô số văn tự đang nhanh chóng hiện ra ở trước mặt hắn. Chuyện này cũng giống như việc đã xảy ra trong Thiên Hoàng điện. Chắc hắn đang tiếp thụ một loại công pháp truyền thừa nào đó.

Bên ngoài màn hào quang này, một người đàn ông đang đứng thẳng tại chỗ.

Đó là một người đàn ông trung niên, thân hình cao lớn, vẻ mặt ngay thẳng. Một luồng uy áp mạnh mẽ từ trên người hắn tràn ra. Chẳng qua, khoẻ miệng người đàn ông này đang chảy máu, quần áo cũng bị rách đôi chỗ, nhẵn nhúm, nhìn hơi chật vật.

Là Dương Thiên.

Người này chính là Trần Quốc Công Dương Thiên, người đã rời khỏi Thiên Hoàng điện lúc trước.

- Ha ha ha, thực lực của Trần Quốc Công mạnh mẽ, được xưng là đương thời đệ nhất cường giả võ đạo. Nhưng ta thật không ngờ, ông ta lại thua tiểu hoà thượng kia nửa chiêu.

- Hắn kiêu ngạo cả đời, đến cuối cùng vẫn bị người khác chèn ép.

- Nghe nói, tiểu hoà thượng này chính là con cháu của hoà thượng của Đại Lâm Tự ở hơn trăm năm trước. Trước đây, khi Đại Lâm Tự bị tiêu diệt, một số hoà thượng đã trực tiếp tiến vào trong Thập Vạn Đại Sơn. Tiểu hoà thượng này đã lấy được truyền thừa của Đại Lâm Tự. Tuổi hắn không lớn mà đã đi vào cảnh giới Võ Thánh lời âm tàng năm rồi. Lần này, mộ của Nhân Hoàng mở ra, hắn mới xuất thế ngang trời, ngang nhiên cướp đoạt truyền thừa của Nhân Hoàng từ trong tay của Trần Quốc Công Dương Thiên.

- Vừa rồi, chắc hắn đã sử dụng vũ kỹ trong bảy mươi hai loại công pháp thuộc cấp độ thần công bí điển của Đại Lâm Tự đấy.

Trong Địa Hoàng điện, không ít cao thủ Võ Thánh vừa hâm mộ nhìn người hoà thượng trẻ tuổi trong màn hào quang kia cùng với Dương Thiên, vừa nói nhỏ, bàn tán với nhau.

- Cái gì? Tên hoà thượng này có thể đánh bại Dương Thiên ư?

Dương Thạc nghe một số cao thủ Võ Thánh bàn tán như vậy, hai hàng lông mày không khỏi nhíu lại một cái.

Truyền nhân của Đại Lâm Tự sao?

Thiên hạ đệ nhất thánh địa võ đạo bị diệt hơn trăm năm trước sao?

Vốn, danh tiếng của thánh địa võ đạo này đã gần như mai danh ẩn tích ở Đại Chu. Trong vòng hơn trăm năm qua, hắn chưa từng nghe nói có truyền nhân của Đại Lâm Tự xuất hiện. Dương Thạc thật không ngờ, lúc này, truyền nhân của Đại Lâm Tự lại bỗng nhiên xuất hiện, vô cùng kinh thế hãi tục. Ngay cả Dương Thiên, người được xưng là thiên hạ đệ nhất cường giả võ đạo đương thời cũng bị hắn chèn ép một nửa.

Giờ phút này, ánh mắt của Dương Thạc gần như chỉ tập trung trên người hoà thượng trẻ tuổi trong màn hào quang tại Địa Hoàng điện này.

Dáng người hoà thượng này rất cao, cao khoảng tám thước. Hình thể hắn cũng không tính quá lớn. Bộ áo cà sa trên người hắn tạo cho người ta cảm giác xuất trần. Lúc này, người hoà thượng kia đang nhìn thẳng về phía trước, chấp hai tay trước ngực, quan sát công pháp bí tịch không ngừng hiện ra trong màn hào quang, tạo cho người ta một cảm giác vô cùng thành kính.

Lúc này, hắn giống như không phải đang xem công pháp bí tịch, mà là đang xem một bộ kinh Phật vậy.

- Có lẽ, tuổi của hoà thượng này chưa đến ba mươi.

Dương Thạc mới vừa nhìn hoà thượng này, liền lập tức phán đoán tuổi của hắn.

Người hoà thượng trẻ tuổi này tạo cho Dương Thạc cảm giác xuất trần, thanh tịnh, gần như không dính một chút bụi trần nào.

Từ điều này cho thấy, kinh nghiệm sống của hoà thượng này không nhiều, trước đây vẫn luôn sống trong rừng sâu, tu luyện. Cũng giống như lời nói của những cao thủ Võ Thánh kia, có lẽ, người hoà thượng trẻ này vẫn luôn ở trong Thập Vạn Đại Sơn, kế thừa truyền thừa võ đạo của Đại Lâm Tự.

- Võ Thánh lời âm tàng năm mà chưa đến ba mươi tuổi... Quả nhiên, Đại Lâm Tự không hề đơn giản.

Giờ phút này, trong lòng Dương Thạc cũng không khỏi hít sâu một hơi.

Trăm năm trước, Đại Lâm Tự chính là đệ nhất thánh địa võ đạo lúc bấy giờ.

Uy thế của nó còn mạnh hơn rất nhiều so với Chân Vũ môn hiện nay.

Có thể nói, bên trong Đại Lâm Tự, các loại công pháp, vũ kỹ, bảo vật, đan dược, thiên tài địa bảo cần có thì đều có. Ví dụ như, phương pháp luyện chế Đại Hồi Thiên Đan, giá trị của nó tuyệt đối có thể so với bất kỳ một công pháp cấp độ thần công bí điển nào. Có thể nói, thực lực của một môn phái lớn như vậy là cực kỳ to lớn. Chỉ sợ, cho dù ba đại thánh địa võ đạo là Chân Vũ môn, Thiên Âm môn, Thánh Hoả Đạo cộng lại cũng khó có thực lực mạnh hơn Đại Lâm Tự được.

Người hoà thượng trẻ tuổi trong màn hào quang này đã lấy được truyền thừa của Đại Lâm Tự.

Dương Thạc đoán, chắc bảy mươi hai bộ công pháp vũ kỹ, vô số đan dược, thiên tài địa bảo, bảo vật, pháp khí của Đại Lâm Tự đều đã ưu tiên cho người hoà thượng trẻ này sử dụng rồi.

Ngoài ra, hắn sống ở trong Thập Vạn Đại Sơn thì tất nhiên sẽ gặp được vô số nguy hiểm cùng với cơ duyên.

518. Chương 502: Thần Quy Vương, Người Cũng Muốn Nhúng Tay Vào Chuyện Nhà Của Ta Sao? (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 502: Thần Quy Vương, người cũng muốn nhúng tay vào chuyện nhà của ta sao? (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Với hoàn cảnh như vậy mà tạo nên một vị Võ Thánh lôi âm tăng năm kinh thể tuyệt luân là chuyện rất bình thường.

- Người hoà thượng này đánh nhau với Dương Thiên và có thể thắng được nửa chiêu. Đó là do thực lực của hắn mạnh mẽ, nhưng chắc cũng do hắn may mắn nữa.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Dương Thạc biết khá rõ tình trạng hiện tại của Dương Thiên.

Lúc trước, Dương Thạc đã từng giao chiến với Dương Thiên trong Thiên Hoàng điện.

Tuy Dương Thạc còn lâu mới là đối thủ của Dương Thiên. Nhưng lúc ấy, Man Văn Thiên Tượng, Thần Long, Tiểu Hoả đều giúp đỡ Dương Thạc, thay nhau tấn công Dương Thiên, cũng đã làm cho sức chiến đấu của Dương Thiên giảm mạnh.

Chỉ cần Man Văn Thiên Tượng va chạm một phát, thì dù thực lực của Dương Thiên có mạnh hơn nữa, thậm chí, có đạt tới cảnh giới Hư Không Võ Thánh, thì cũng không thể coi thường cú va chạm đó được.

Về sau, Dương Thiên tức giận, đã đánh nhau với Tiểu Hoả, làm cho lực lượng của hắn bị tiêu hao nhiều.

Chỉ kể đến việc hắn liên tục thi triển những công kích thần hồn, để tiêu diệt một phần thần hồn của Tiểu Hoả, cũng đã hao phí một số lượng lớn tinh thần lực của Dương Thiên rồi.

Sau đó, Hoả La Vương đột nhiên xuất hiện, chặn lại Dương Thiên, rồi đánh nhau với hắn một trận nữa.

Dương Thiên liên tục phải xa luân chiến như vậy, chắc chắn không thể không ảnh hưởng tới hắn được. Thực tế, Dương Thiên liên tiếp giao chiến với các cao thủ, nên sức chiến đấu của hắn bị giảm không ít. Chính vì nguyên nhân như vậy, mà sau khi Viêm Thú yêu thánh xuất hiện, Dương Thiên mới lập tức thoát thân chạy đi, rời khỏi Thiên Hoàng điện.

Hắn rời đi Thiên Hoàng điện, tất nhiên là bởi vì hắn đã khó có thể lấy được Hư Không tinh trong Thiên Hoàng điện rồi.

Nhưng đồng thời, do hắn đã gây thù chuốc oán với rất nhiều người trong Thiên Hoàng điện nên mới rời đi.

Nếu Dương Thạc, Man Văn Thiên Tượng, Thần Long, Tiểu Hoả, và cộng thêm Viêm Thú yêu thánh, Hoả La Vương đồng loạt ra tay, lại thêm sức chiến đấu của Dương Thiên đang bị giảm mạnh, thì Dương Thiên sẽ rất khó an toàn chạy thoát được.

Cũng bởi vì như thế nên hắn mới lập tức rời đi Thiên Hoàng điện, đến Địa Hoàng điện.

Cho nên, khi Dương Thiên đến Địa Hoàng điện, hắn mới không ở trạng thái sức chiến đấu dồi dào. Dương Thiên bại bởi người hoà thượng trẻ nửa chiều. Nhưng điều đó không có nghĩa thực lực của người hoà thượng trẻ kia mạnh hơn hắn.

Nhưng dù thế nào, hoà thượng trẻ có thể đánh bại Dương Thiên. Điều đó cũng đủ nói rõ, thực lực của hắn vô cùng mạnh mẽ. Chỉ sợ, hắn còn mạnh hơn Vô Thánh lồi âm tăng năm như Thượng cổ Long Hoàng một chút. Tất nhiên, dù là Càn Ngọc Long vừa mới đột phá đến cảnh giới Vô Thánh lồi âm tăng năm, nếu hắn không bị Dương Thạc đánh chết, thì căn bản hắn cũng không thể nào so sánh với hoà thượng trẻ tuổi này được.

Tóm lại, hoà thượng trẻ tuổi giao chiến với Dương Thiên, là do gặp được thời cơ may mắn.

Thắng làm vua, thua làm giặc.

Huống chi, cuối cùng, hắn cũng tiến vào bên trong màn hào quang trong Địa Hoàng điện, thu hoạch bảo vật trong Địa Hoàng điện.

- Đợi khi hắn đi ra khỏi màn hào quang, thì chắc thực lực của hắn sẽ tiến một bước. Lúc đó, hắn có thể vững vàng áp chế được Dương Thiên rồi.

Dương Thạc thầm suy đoán trong lòng.

Lúc trước, Càn Ngọc Long đi ra từ trong màn hào quang, thực lực lập tức tăng lên một tầng.

Hiện tại, hoà thượng trẻ này cũng lấy được truyền thừa tương tự với Càn Ngọc Long. Chờ khi hắn đi ra, dù thực lực hắn không lập tức tăng lên một tầng, nhưng ít ra cũng sẽ tăng lên rõ ràng. Bây giờ, hắn đã có thể miễn cưỡng đánh bại được Dương Thiên. Đợi khi hắn đi ra, có thể vững vàng áp chế được Dương Thiên, cũng không phải là chuyện khó hiểu lắm.

- Chẳng qua, không biết công pháp bí tịch mà hắn lấy được trong màn hào quang kia có phải là Chân Vũ bí điển hay không?

Dương Thạc vội vàng nhìn chằm chằm vào trong màn hào quang.

Dương Thạc nhìn thấy hoà thượng trẻ trong màn hào quang, cũng nhìn thấy rõ ràng những văn tự đang không ngừng xuất hiện trong màn hào quang đó.

Mà gần như cùng lúc Dương Thạc quan sát những văn tự kia, thì đồng thời, cũng có không ít cao thủ Vô Thánh phát hiện được sự xuất hiện của Dương Thạc.

- Là Dương Thạc đấy.

- Dương Thạc đã đuổi giết Càn Ngọc Long khi ở trong Thiên Hoàng điện. Bây giờ, hắn cũng đã đến Địa Hoàng điện rồi sao?

Không ít Vô Thánh trong Địa Hoàng điện này, là từ Thiên Hoàng điện chạy tới Địa Hoàng điện đấy. Cho nên, bọn hắn tất nhiên sẽ nhận ra Dương Thạc.

- Tiểu hoà thượng kia là một nhân vật lớn. Chẳng qua, Dương Thạc cũng không phải người bình thường. Có lẽ, hắn còn chưa đến hai mươi tuổi đâu, mà thực lực của hắn đã có thể sánh bằng Vô Thánh lồi âm tăng bốn rồi. Bây giờ, hắn chưa đến hai mươi tuổi đã đạt tới cảnh giới Vô Thánh lồi âm tăng bốn. Đợi thêm vài năm nữa, rất có khả năng, hắn sẽ đột phá cảnh giới Vô Thánh lồi âm tăng năm. Tư chất của hắn chắc chắn không thua kém nhiều so với tiểu hoà thượng này.

- Chỉ tiếc, nhân vật như vậy mà trước đây đã phải nhận vô số bất công khi ở trong phủ Trấn Quốc Công. Bởi vì thiên phú hắn quá kém, nên bị Dương Thiên sớm bỏ qua.

- Thiên phú kém sao? Ta thấy ánh mắt nhìn người của Dương Thiên cũng chỉ như vậy mà thôi.

- Hiện nay, Dương Thạc cùng với Dương Thiên coi như kết thù, cha con bất hoà. Mà Dương Thiên lại còn đắc tội với tiểu hoà thượng nữa. Vậy là Dương Thiên đã đắc tội với cả hai người có thiên phú cao nhất đương thời, và đang nổi danh nhất hiện nay rồi. Hừ, mặc dù thực lực của Dương Thiên rất mạnh, nhưng tương lai, chưa chắc hẳn đã đánh bại được hai người này.

Giờ phút này, một số Võ Thánh đang bàn tán, đều nhìn Dương Thiên có chút hả hê.

- Hả? Dương Thạc đến sao?

Những Võ Thánh này phát hiện Dương Thạc đã đến Địa Hoàng điện, thì tất nhiên, những cường giả siêu cấp kia cũng phát hiện được sự xuất hiện của Dương Thạc.

Nhất là khi Dương Thiên thấy Dương Thạc, trong mắt hắn gần như phun ra lửa.

Nếu không phải Dương Thiên đánh một trận với Dương Thạc khi ở trong Thiên Hoàng điện, làm cho Dương Thiên bị tổn hao thực lực, thì lúc này, khi giao chiến với hoà thượng trẻ, hắn cũng sẽ không bị thua nửa chiêu.

Hiện tại, danh hiệu thiên hạ đệ nhất cường giả võ đạo của hắn đã bị hoà thượng trẻ cướp đi. Nên trong lòng hắn vừa căm hận hoà thượng trẻ, cũng vừa vô cùng hận Dương Thạc. Hắn hận không thể lập tức ra tay, giết chết đám người Dương Thạc.

- Dương Thạc, ngươi được lắm. Bây giờ mà ngươi còn dám xuất hiện trước mặt ta hả?

- Tốt... Tốt... Tốt!

- Ngươi dám đến đây. Vậy hôm nay, Bổn công sẽ thanh lý mô hộ, lấy tính mạng ngươi trước rồi nói. Hiện tại, nơi này không phải trong biển nham thạch nóng chảy, xem có ai có thể bảo vệ được ngươi.

Dương Thiên liên tục quát lớn, rồi lập tức hành động.

Ầm ầm!

Dương Thiên bước lên một bước, chuẩn bị đến trước mặt Dương Thạc, ra tay với Dương Thạc.

- Hừ. Ngươi không đánh thắng được hoà thượng kia, liền muốn đối phó ta để lấy lại thể diện của ngươi sao?

Dương Thiên vừa hơi di chuyển, Dương Thạc liền đã hiểu mục đích của hắn.

Xoẹt!

Dương Thạc không hề chần chừ, vung một tay lên, không gian Thập Phương Ca Sa lập tức được mở ra.

519. Chương 502: Thần Quy Vương, Người Cũng Muốn Nhúng Tay Vào Chuyện Nhà Của Ta Sao? (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 502: Thần Quy Vương, người cũng muốn nhúng tay vào chuyện nhà của ta sao? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Mấy bóng hình từ trong không gian Thập Phương Ca Sa lập tức lao ra. Đây chính là nhóm cường giả Man Văn Thiên Tượng, Thần Long.

- Dương Thiên, ngươi dám ra tay sao?

- Ngươi đừng tưởng thực lực ngươi mạnh mẽ là có thể đánh được Dương Thạc. Hừ, Càn Ngọc Long cố gắng toàn lực đột phá đến cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm, nhưng cũng phải chịu chết dưới tay chúng ta, bị

tan thành mây khói. Tuy thực lực của Dương Thiên người mạnh mẽ. Nhưng hiện tại, người vừa mới bị tiểu hoà thượng kia đánh bại, hao tổn rất nhiều khí huyết. Bây giờ, người chỉ như nỗ lực hết đà mà thôi.

- Nếu người dám ra tay, thì có tin rằng, mấy người bốn toạ cũng có thể đánh chết người hay không?

VÚT...T...!

Tử Thử Yêu Thánh sớm đã đứng trước mặt Dương Thạc.

Hắn nhìn thẳng vào Dương Thiên, lạnh lùng, nói.

- Dương Thiên, người muốn giết Dương Thạc ư? Vậy hãy bước qua xác Dương Thành ta trước.

- Có bản lĩnh, thì kẻ bạc tình bạc nghĩa như người liền giết chết hai đứa con vợ kế đi. Đáng tiếc, với tình trạng thực lực hiện tại của người, thì còn chưa biết hươu chết về tay ai đâu.

Một bóng người nhanh chóng đứng trước mặt Dương Thạc.

BOONG...!

Hắn rút ra trường kiếm, chỉ chéo xuống mặt đất, lạnh giọng quát.

Đó chính là Dương Thành cùng Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm.

Chỉ trong nháy mắt, các cao thủ phe Dương Thạc đã đi ra hết, không hề sợ hãi Trần Quốc Công Dương Thiên, gần như thể hiện rõ thực lực có thể chống lại Dương Thiên.

- Dương Thành, người cũng dám ngăn cản ta sao? Tốt, tốt, tốt. Bốn công muốn xem, đám người các người có thể làm gì để ngăn cản Bốn công.

Sắc mặt Dương Thiên tái nhợt. ‘Oanh’ một tiếng, hắn lập tức phát ra thần hoang nguyên lực. Xung quanh bốn phía hắn, sáu loại mãnh thú lập tức được hình thành, liên tục gào thét, gần như muốn lao tới trước.

- Trần Quốc Công...

Nhưng đúng vào lúc này, một giọng nói khàn khàn, trầm thấp, đột nhiên vang lên.

- Trần Quốc Công, người đến hầm mộ của Nhân Hoàng này, cũng là vì muốn lấy được thượng cổ truyền thừa, tìm cách đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh, phi thăng thượng giới. Vậy, người cần gì phải vì một chút thù hận nhỏ nhỏ mà tự rối loạn trước đâu? Nể mặt bốn toạ, ân oán giữa người và anh bạn trẻ Dương Thạc liền tạm thời xoá bỏ đi...

- Xoá bỏ đi!

Tiếng nói này vừa cất lên, liền giống như tiếng sấm rền, vang lên cuộn cuộn trong Địa Hoàng điện.

Ô...ô...ô...n...g!

Mà ngay cả màn hào quang ở trung tâm Địa Hoàng điện cũng đều bị chấn động kêu lên ong ong.

Cả người Dương Thiên, đột nhiên ngưng tụ, lông mày lập tức nhíu lại.

- Thần Quy Vương, người cũng muốn tham gia vào việc nhà của Bốn công sao?

Một khắc sau, Dương Thiên quay sang nhìn về phía thân hình to lớn của Thần Quy Vương ở cách đó không xa.

Thần Quy Vương!

Yêu Thánh đứng đầu thiên hạ, cường giả siêu cấp cảnh giới vô đạo cấp độ Vô Thánh lời âm tàng năm, lực lượng khí huyết thân thể lại càng cùng tăng lớp với cao thủ siêu cấp Thú tộc cấp độ Hư Không Vô Thánh như Vạn Thiên Tượng, Thần Long!

Vừa rồi Dương Thiên muốn ra tay với Dương Thạc thì đồng thời Thần Quy Vương gần như có thể xưng là cường giả đứng đầu đương thời rõ ràng lại mở miệng ngăn cản Dương Thiên. Theo lời của nó, hình như Thần Quy Vương hơi coi trọng Dương Thạc nên mới giảng hòa với Dương Thiên vì Dương Thạc.

Thần Quy Vương lại có thể giảng hòa với Dương Thiên vì Dương Thạc?

Hầu như tất cả mọi người ở đây đều ngỡ ngàng.

Thần Quy Vương chính là Yêu Thánh đứng đầu thiên hạ, nhân vật sống một vạn năm.

Văn minh nhân đạo đã qua vạn năm, Thần Quy Vương hầu như vẫn luôn bàng quan. Tuy đứng trong hàng ngũ Thập Đại Yêu Thánh của thiên hạ nhưng trên thực tế, hầu như tất cả mọi người đều không coi nó chính thức trở thành một cường giả vô đạo siêu cấp. Nó cũng chưa bao giờ tham gia vào bất cứ cuộc tranh đấu nào. Tuy Thần Quy Vương thật sự tồn tại nhưng nó giống như căn bản không tồn tại, hầu như không có chút ảnh hưởng nào với giới vô đạo.

Lần này tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng, hầu như tất cả mọi người đều cho rằng Thần Quy Vương vẫn giữ thái độ hoàn toàn trung lập.

Không trở mặt với bất cứ kẻ nào, không kết thiện với bất cứ kẻ nào

Cho dù là vị Đại Bề Kim Sí Vương bài danh thứ hai, Huyền Vũ Yêu Thánh bài danh thứ ba trong thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh, Thần Quy Vương đều gần như không nói mấy câu với bọn chúng.

Đối với chúng, sắc mặt không thay đổi chút nào!

Nhưng hiện tại, Thần Quy Vương lại nói chuyện thay cho Dương Thạc, thậm chí mơ hồ có dấu hiệu hứa hẹn là chỗ dựa cho Dương Thạc. Điều này lập tức khiến tất cả mọi người cảm thấy hơi khó tin.

- Thần Quy Vương, người muốn ra mặt cho Dương Thạc?

Nghe được những lời này của Thần Quy Vương, Dương Thiên liền nhướng mày.

- Đây là chuyện nhà của Dương gia Đại Chu ta, không cần Thần Quy Vương nhà người xen vào việc của người khác!

Trong lời nói của Dương Thiên mang theo vẻ lạnh lùng.

Hắn được xưng là cường giả vô đạo đứng đầu đương thời, tự nhiên cũng có ngạo khí của bản thân. Tuy Thần Quy Vương là cao thủ vô đạo đã tồn tại từ vạn năm trước nhưng Dương Thiên cũng chưa chắc đã để nó vào mắt. Đừng nói là Thần Quy Vương, cho dù là Đạo Hoàng thượng cổ, Thần Long thượng cổ, vạn năm trước địa vị thực lực đều vượt xa Thần Quy Vương, Long Hoàng thượng cổ do thần hồn của hai đại cường giả này kết hợp lại còn không phải bị Dương Thiên đuổi phải chạy trốn khắp nơi sao?

Dương Thiên cũng chưa chắc sẽ cho Thần Quy Vương mặt mũi!

Tuy trong miệng chẳng thèm ngó tới Thần Quy Vương nhưng giờ phút này, thân thể Dương Thạc vẫn cứng lại, không lập tức giao thủ với Dương Thạc.

Hiển nhiên giờ phút này, Dương Thiên cũng kiêng kỵ thực lực mạnh mẽ của Thần Quy Vương.

- Dương Thiên, bốn tọa là vì muốn tốt cho ngươi. Với thực lực của ngươi, cho dù có đánh chết Dương Thạc thì chỉ sợ cũng là thắng thảm, khiến người khác ngơ ông đắc lợi. Có lẽ ngươi cũng hiểu được những đạo lý này. Nếu ngươi khư khư cố chấp, bốn tọa cũng sẽ không ngăn cản ngươi!

Hai con mắt trên cái đầu khổng lồ của Thần Quy Vương lạnh lùng liếc nhìn Dương Thạc, sau khi nói xong trực tiếp nhắm hai mắt lại, không nói gì nữa.

- Ha ha ha, Dương Thiên, nếu ngươi ra tay với Dương Thạc, vậy bốn tọa cũng liền chiếm một cái tiện nghi vậy!

- Đến lúc đó chém giết ngươi, chỉ sợ tu vi của bốn tọa sẽ tiến thêm một bước, tiến vào cấp độ Vô Thánh lời âm tảng năm cũng vô cùng đơn giản rồi...

Ở phía khác, một âm thanh ồm ồm cũng truyền đến.

Đại Bề Kim Sí Vương!

Giờ phút này, vị cao thủ Thú tộc siêu cấp vậy mà cũng ném một cành cây cho Dương Thạc.

- Đại Bàng Vương, người...

Nghe Đại Bàng Kim Sí Vương nói vậy, sắc mặt Dương Thiên rất cực đại biến.

Lúc trước tuy Thần Quy Vương uy hiếp Dương Thiên nhưng Dương Thiên cũng không để uy hiếp của nó ở trong lòng. Dù sao với tính cách của Thần Quy Vương, cho dù Dương Thiên có chém giết Dương Thạc thì chắc hẳn Thần Quy Vương cũng không ra tay với Dương Thiên.

Nhưng hiện tại Đại Bàng Kim Sí Vương rõ ràng công khai đứng về phía Dương Thạc. Điều này lại khiến Dương Thiên vô cùng kiêng kỵ.

520. Chương 503: Thần Công Đệ Nhất Phật Môn, Vô Thượng Vi Diệu Pháp!

Vô Tận Thần Công

Chương 503: Thần công đệ nhất Phật Môn, Vô Thượng Vi Diệu Pháp!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đại Bàng Kim Sí Vương mặc dù chỉ có tu vi cấp độ Vô Thánh lôi âm tăng bốn nhưng sức chiến đấu tuyệt đối không thua kém Dương Thiên bao nhiêu. Thậm chí dưới tình huống Dương Thiên bị hao tổn khí huyết, thực lực của Đại Bàng Kim Sí Vương còn cao hơn Dương Thiên một bậc. Nếu Dương Thiên thật sự chém giết Dương Thạc, một khi Đại Bàng Kim Sí Vương ra tay, cho dù hắn có dùng bí pháp chạy trốn nhưng cuối cùng có thể chạy thoát từ trong tay một vị cường giả siêu cấp hay không thì cũng chưa biết.

Huống hồ cho dù không có Đại Bàng Kim Sí Vương ủng hộ, với thực lực của Dương Thạc hiện tại, Dương Thiên cũng chưa chắc có thể thủ thắng.

Dương Thạc, Dương Dịch, Dương Thành.

Man Văn Thiên Tượng, Thần Long, Tiểu Hỏa. xem tại

Cộng thêm Tử Thử Yêu Thánh, Ngân Diệu Yêu Thánh. Số lượng cao thủ như vậy bộc phát ra chiến lực, mạnh mẽ như Dương Thiên cũng không thể khinh thường!

- Hừ, các người đã muốn bảo vệ hắn, Bồn công cũng muốn thử xem các người có thể bảo vệ hắn cả đời không!

Dương Thiên miễn cưỡng nói ra một câu như vậy.

Hừ lạnh một tiếng, thân hình Dương Thiên nhoáng lên, cũng không lao về phía Dương Thạc mà là nhanh chóng bay về phía Địa Hoàng Điện, trong chớp lát đã đến Đại Hoàng Điện. Không cần phải nói cũng biết Dương Thiên muốn đi vào phủ Nhân Hoàng Điện cuối cùng trong tam Đại Điện Phủ của huyết mộ Nhân Hoàng.

- Phù...

Dương Thiên rời đi, lúc này Dương Thạc mới thở ra một hơi thật dài.

Tuy hiện tại Dương Thạc chưa hẳn đã e ngại Dương Thiên nhưng có thể không giao thủ với Dương Thiên, cố gắng không giao thủ vẫn tốt hơn.

Dương Thạc nhìn Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương một cái, trong mắt lộ ra vẻ cảm kích.

- Dương Thạc, nghe nói Cửu Dương Chân Thân của người có hình thái rất giống bốn tọa? Xem ra cấp độ diễn hóa huyết nhục của người chỉ hơn chứ không kém bốn tọa rồi. Nếu tương lai có cơ hội, chúng ta còn có thể nghiên cứu thảo luận một phen!

Đại Bàng Kim Sí Vương thấy Dương Thạc nhìn mình, gật gật đầu nói.

- Ủm. Đến lúc đó nhất định mời Đại Bằng tiền bối chỉ giao!

Dương Thạc mỉm cười.

Về phần Thần Quy Vương, nó cũng không nói chuyện với Dương Thạc. Lúc trước vì sao mà nó trợ giúp hắn, Dương Thạc cũng không hiểu lắm.

Nhưng Dương Thạc mơ hồ có thể đoán ra một chút.

Thực lực Thần Quy Vương đạt tới cấp độ này, bình thường không đến mức trở mặt với người khác, có thể kết thiện duyên thì đều tận lực kết thiện duyên. Vì Dương Thạc đã chém giết Càn Ngọc Long cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm đã khiến Thần Quy Vương thấy được tiềm lực và thực lực của hắn. Nếu không, Thần Quy Vương cũng chưa chắc đã xem trọng Dương Thạc.

Với tư cách cường giả cấp độ như Thần Quy Vương, tuy trong thế giới này đã có chiến lực đỉnh phong.

Nhưng trong tương lai, Thần Quy Vương muốn đi vào một thế giới khác cao hơn...

Thế giới kia chỉ sợ Hư Không Vô Thánh đầy dẫy, Vô Thánh lôi âm tầng năm không bằng chớ... Trong thế giới kia, mạnh mẽ như Thần Quy Vương chỉ sợ cũng chỉ có thể thuộc về nhân vật tầng dưới chót.

Mà tương lai, cuối cùng đám người Dương Thạc, Đại Bằng cũng muốn đi vào thế giới kia.

Nó xem trọng tiềm lực của Dương Thạc nên mới kết thiện duyên với Dương Thạc, tương lai ở trong thế giới kia còn có thể kết đồng minh với Dương Thạc.

Nhưng cho dù thế nào, nó nói giúp Dương Thạc, Dương Thạc cũng hơi cảm kích nó.

Chẳng qua hiện tại còn không phải lúc Dương Thạc cảm kích nó!

Dương Thạc chỉ nhìn Thần Quy Vương một cái, ánh mắt lập tức đặt vào màn hào quang trong Địa Hoàng Điện này.

Giống như Thiên Hoàng Điện lúc trước.

Trong màn hào quang này, văn tự hiện ra trước mặt hòa thượng trẻ tuổi, Dương Thạc cũng có thể xem được!

Giờ phút này, Dương Thạc đang quan sát văn tự, đồng thời để Dương Dịch trong không gian Thập Phương Ca Sa hỗ trợ đọc.

- Đây hình như là một bộ công pháp Phật Môn, trong đó thậm chí còn trích dẫn một số từ ngữ trong kinh Phật...

Từ lúc Dương Thạc tiến vào Địa Hoàng Điện, số văn tự này đã hiện ra không ít nên Dương Thạc tự nhiên cũng không thể nhìn thấy bộ công pháp hoàn chỉnh được.

Nhìn một lát, Dương Thạc đại khái có thể đoán ra được bộ công pháp này chính là một bộ công pháp Phật môn!

Đối với Dương Thạc, như vậy là đủ rồi!

Công pháp Phật môn... chỉ cần không phải Chân Vũ Bí Điển là được. Chân Vũ Bí Điển chính là một bộ huyền công bí điển do Chân Vũ Đại Đế chế diễn ra. Chân Vũ Đại Đế chính là người sáng lập Chân Vũ Môn, cao thủ võ đạo Đạo gia, bản chất khác với Phật Môn. Chân Vũ Bí Điển do hắn viết ra tự nhiên không thể được trích dẫn từ trong kinh Phật.

- Bộ công pháp kia rất có thể là bộ công pháp do Phật Tổ lưu lại từ vạn năm trước, ít nhất cũng là cấp độ thần công bí điển, thậm chí có thể là cấp độ huyền công!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Trong Thiên Hoàng Điện có truyền thừa của Nhân Hoàng.

Trong Địa Hoàng Điện này rất có thể chính là truyền thừa của Phật Tổ.

Ngoài công pháp bí tịch, trong tay hòa thượng trẻ tuổi còn cầm một chuỗi Phật châu, rất có thể là truyền thừa của Phật Tổ từ màn hào quang trong Địa Hoàng Điện này.

Nếu không phải Chân Vũ Bí Điển, Dương Thạc cũng không thêm để ý nữa, chỉ tiếp tục quan sát, đọc thuộc lòng. Tuy bộ công pháp kia không hoàn chỉnh nhưng nhớ được bao nhiêu thì nhớ bấy nhiêu, chỉ để tham khảo mà thôi.

- Vô Thượng Vi Diệu Pháp, công pháp cấp độ huyền công bí điển. Độ phù hợp với thân thể: bảy phần, độ phù hợp với chân thân bảy phần!

Đúng lúc Dương Thạc vừa đọc thuộc lòng bốn mươi năm mươi câu, trong đầu chợt xuất hiện một ý niệm như vậy.

- Vô Thượng Vi Diệu Pháp sao? Đây là bộ công pháp Phật học gì vậy?

Dương Thạc thoáng sửng sốt.

Hiển nhiên Vô Thượng Vi Diệu Pháp đúng là tên của bộ công pháp kia rồi.

- Tiểu Địch, người biết Vô Thượng Vi Diệu Pháp chứ?

Vừa đọc thuộc lòng, Dương Thạc nhanh chóng dò hỏi Dương Địch.

- Vô Thượng Vi Diệu Pháp?

Dương Địch thoáng sửng sốt.

Mặc dù đang giúp Dương Thạc đọc thuộc lòng bộ công pháp kia nhưng Dương Địch vẫn thành thạo, dư thừa tinh lực trả lời vấn đề của Dương Thạc.

- Lại là bộ công pháp kia sao... Bộ công pháp kia hẳn là một bộ huyền công Phật Môn do Phật Tổ sáng tạo ra từ vạn năm trước, nghe nói tu luyện đến cảnh giới cao nhất thì có thể biết trước quá khứ, tương lai. Bộ công pháp kia hẳn là tương xứng với Thập Phương Ca Sa. Chỉ tiếc rằng sau khi Phật Tổ viên tịch, bộ công pháp kia liền thất truyền!

- Đế Vương thứ ba của văn minh nhân đạo đã từng viết lại một câu: Vô Thượng Vi Diệu Pháp, hàng trăm vạn kiếp khó gặp. Nghe nói bộ công pháp kia có thể độ hàng trăm vạn kiếp. Chỉ có điều hẳn chưa từng được nhìn thấy bộ công pháp đấy, cũng chưa từng tu luyện.

- Nhưng hẳn tôn sùng bộ công pháp kia như vậy, chắc hẳn bộ công pháp kia tuyệt đối không đơn giản...

Dương Địch nói kỹ càng thông tin mà nàng biết về Vô Thượng Vi Diệu Pháp cho Dương Thạc nghe.

521. Chương 504: Nhân Lúc Cháy Nhà Cướp Cửa, Vây Giết Truyền Nhân Đại Lâm Tự! (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 504: Nhân lúc cháy nhà cướp cửa, vây giết truyền nhân Đại Lâm Tự! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Vô Thượng Vi Diệu Pháp sao?

Nghe thấy Dương Địch nói vậy, Dương Thạc ít nhiều cũng hiểu rõ bộ Vô Thượng Vi Diệu Pháp này hơn một chút.

Bộ công pháp kia chính là bộ công pháp cấp độ huyền công bí điển mà Phật Tổ tu luyện từ vạn năm trước, cùng cấp độ với Cửu Âm Cửu Dương, Nhân Hoàng Tam Quyết. Chỉ có điều so với công pháp Cửu Âm Cửu Dương, Nhân Hoàng Tam Quyết, bộ công pháp này vẫn hơi chênh lệch một chút.

Thiên hạ to lớn, trong vạn năm qua, công pháp cấp độ huyền công bí điển cũng có không ít.

Bình thường mà nói, công pháp có thể khiến võ giả tu luyện tới cấp độ Võ Thánh đều coi như là công pháp cấp độ thần công bí điển rồi.

Như Vân Hoang Quyết trong phủ Trấn Quốc Công chính là công pháp cấp độ này.

Đối với võ giả bình thường, cấp độ Võ Thánh có thể nói là xa xa không chạm đến.

Công pháp cấp độ thần công bí điển coi như là công pháp vô cùng trân quý!

Nhưng công pháp cấp độ thần công bí điển chỉ để cho võ giả tu luyện đến cấp độ Võ Thánh mà thôi. Muốn tiếp tục tu luyện, cuối cùng thoát khỏi cấp độ Võ Thánh bình thường, tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh, thần công bí điển bình thường căn bản không làm được!

Muốn tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh, công pháp tu luyện phải là cấp độ huyền công bí điển!

Ví dụ như công pháp bí tịch cấp độ như Cửu Âm Cửu Dương, Thiên Đạo Thần Âm, Chân Vũ Bí Điển, Nhân Hoàng Tam Quyết.

Mạnh mẽ như cường giả võ đạo đứng đầu thiên hạ, Trấn Quốc Công Dương Thiên tu luyện Vân Hoang Quyết đến cấp độ Võ Thánh lời âm tàng năm đã là cực hạn. Hắn muốn tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh cũng tuyệt đối không thể chỉ dựa vào Vân Hoang Quyết. Chính bởi vì như thế, Dương Thiên mới thử sáng chế ra Bát Hoang Quyết. Bát Hoang Quyết được sáng chế ra thì chỉ sợ cũng là lúc Dương Thiên tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh...

Đương thời, huyền công bí điển tên tuổi lớn nhất chỉ là một số cái như Cửu Âm Cửu Dương, Nhân Hoàng Tam Quyết, Thiên Đạo Thần Âm.

Nhưng trên thực tế, văn minh nhân đạo đã qua vạn năm, cường giả tu luyện tới cấp độ Hư Không Võ Thánh cũng chỉ có mười người. Những cường giả cấp độ Hư Không Võ Thánh này tu luyện hiển nhiên cũng đều là công pháp cấp độ huyền công bí điển. Trong đó có một bộ phận lớn đều giống như Dương Thiên, tự nghĩ ra huyền công bí điển.

Ví dụ như Chân Vũ Bí Điển, chính là do Chân Vũ Đại Đế sáng chế ra.

Mà vạn năm trước, Phật Tổ tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh cũng hẳn là có công pháp cấp độ huyền công bí điển để tu luyện. Hiển nhiên công pháp cấp độ huyền công bí điển kia đúng là bộ Vô Thượng Vi Diệu Pháp này rồi.

- Vô Thượng Vi Diệu Pháp, hàng trăm vạn kiếp khó gặp?

Dương Thạc nhỏ giọng nhắc lại một câu này.

Câu nói này đã được đưa vào trong kinh Phật, thậm chí lúc trước Dương Thạc tu luyện Đại Nhật Như Lai Kim Thân cũng đã từng nghe thoáng qua câu này.

Không thể tưởng tượng được câu nói này lại xuất phát từ Vô Thượng Vi Diệu Pháp!

- Hàng trăm vạn kiếp khó gặp... có được công hiệu tập trung sinh môn tử vị như Thập Phương Ca Sa, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu. Xem ra Thập Phương Ca Sa hiển nhiên là một kiện pháp khí mà Phật tổ đã sử dụng năm đó...

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ. nguồn

Hàng trăm vạn kiếp khó gặp chính là pháp môn vô thượng xu cát tị hung!

Nói như vậy, cường giả Võ Thánh dù ít dù nhiều cũng đều có một ít năng lực xu cát tị hung. Chỉ có điều năng lực này vô cùng mơ hồ, chỉ có thể phát hiện rõ ràng lúc gặp nguy hiểm. Thường thường lúc phát hiện ra thì cũng đã chậm. Chỉ có Dương Thạc dựa vào công hiệu của Thập Phương Ca Sa thì mới có thể miễn cưỡng xu cát tị hung.

Mà pháp môn trong bộ Vô Thượng Vi Diệu Pháp này hiển nhiên cũng có năng lực xu cát tị hung.

Chỉ cần điều này, giá trị của bộ công pháp kia còn lớn hơn Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc!

Dù sao Thập Phương Ca Sa chỉ là một kiện pháp khí!

Hiện tại nó coi như là một kiện pháp khí rất mạnh, tác dụng vô cùng rõ ràng.

Nhưng tương lai thực lực Dương Thạc không ngừng tăng lên, tiến vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, thậm chí là cấp độ Hư Không Vô Thánh, chiếc áo cà sa này theo thời gian trôi qua sẽ biến thành một kiện bảo vật bình thường, thậm chí là một kiện bảo vật tương đối thấp, bị một quyền của cao thủ cấp độ Hư Không Vô Thánh đánh trúng thì chỉ sợ sẽ nứt vỡ....

Lúc đó, cái công hiệu tên là xu cát tị hung của nó chỉ sợ cũng vô cùng yếu ớt rồi.

Mà bộ Vô Thượng Vi Diệu Pháp này lại khác.

Bộ công pháp kia có bí pháp xu cát tị hung, theo thực lực của võ giả tăng lên thì cũng tăng dần lên, cho dù là cấp độ Hư Không Vô Thánh thì vẫn giữ được công hiệu.

Về cực thấp, bí bảo pháp khí đều là vật ngoài thân, chính thức có thể luôn bên cạnh võ giả vẫn là công pháp bí kỹ cường đại!

- Chỉ tiếc rằng bộ Vô Thượng Vi Diệu Pháp rốt cục chỉ là một phần không trọn vẹn...

Biết được điểm cường đại của bộ công pháp kia, Dương Thạc không khỏi thấy hơi tiếc hận.

Độ phù hợp giữa bộ công pháp kia với thân thể, chân thân của Dương Thạc đều là bảy phần.

Độ phù hợp bảy phần tuyệt đối không tính là rất cao nhưng thực ra cũng không tính là quá thấp. Đối với võ giả, có bộ công pháp phù hợp bảy phần để tu luyện chính là gặp vận may. Cho dù thiên phú tư chất của Dương Thạc không cao nhưng độ phù hợp bảy phần thì cũng hoàn toàn có thể thử tu luyện.

Đáng tiếc chính là Dương Thạc chỉ lấy được một bộ phận của bộ công pháp kia, cho nên cuối cùng bộ công pháp kia chỉ có thể tham khảo phụ trợ.

- Thử xem, cố gắng nghĩ cách dung hợp bộ công pháp kia với Cửu Dương Huyền Công của ta!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

Lại nói tiếp, Cửu Dương Huyền Công hình như cũng là một bộ huyền công cùng loại với công pháp Phật học.

Có lẽ có một số điểm chung với Vô Thượng Vi Diệu Pháp.

Dương Thạc cũng không phải trông cậy Vô Thượng Vi Diệu Pháp không trọn vẹn dung hợp hoàn toàn với Cửu Dương Huyền Công, nhưng ít nhất cũng có thể nghĩ cách lấy ra một số bí pháp trong Vô Thượng Vi Diệu Pháp, để Cửu Dương Huyền Công sử dụng, phát huy công hiệu!

Tạch...!

Răng rắc!

Lúc Dương Thạc đang nghĩ như vậy.

Trong màn hào quang màu vàng nhạt, đám văn tự trước mặt tăng nhân trẻ tuổi đột nhiên hoàn toàn sụp đổ.

- Vô Thượng Vi Diệu Pháp đã hiện ra hết rồi?

Tâm niệm Dương Thạc vừa động, vừa mới truyền câu cuối cùng mà hắn vừa nhìn thấy cho Dương Dịch thông qua Cửu Dương Chân Thân trong Thập Phương Ca Sa, ngay sau đó ánh mắt đã đặt lên người vị tăng nhân trẻ tuổi.

- Tăng nhân này đã ghi nhớ toàn bộ Vô Thượng Vi Diệu Pháp, hiện tại hắn là đang hấp thu...

Dương Thạc nhìn thấy thân thể tăng nhân trẻ tuổi vẫn không nhúc nhích, hình như đang hấp thu Vô Thượng Vi Diệu Pháp vừa mới ghi nhớ được.

Răng rắc!

Ngay một khắc sau đó, chính giữa Địa Hoàng Điện, màn hào quang màu vàng nhạt đang bao phủ vị tăng nhân trẻ tuổi lập tức sụp đổ.

522. Chương 504: Nhân Lúc Cháy Nhà Cướp Cửa, Vây Giết Truyền Nhân Đại Lâm Tự! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 504: Nhân lúc cháy nhà cướp cửa, vây giết truyền nhân Đại Lâm Tự! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vị tăng nhân trẻ tuổi lẳng lặng đứng ở trung tâm Địa Hoàng Điện, hai mắt vẫn nhắm chặt như trước, trên người hắn hiện ra một vầng sáng màu vàng. Dường như chân khí trong thân thể hắn đã tràn ra ngoài tạo thành một lĩnh vực cỡ nhỏ hai ba trượng xung quanh hắn.

Chân khí màu vàng sáng trong thân thể tăng nhân trẻ tuổi tràn ra càng ngày càng nhiều...

Thời gian dần trôi qua như tạo thành một cái kén tầm hoàn toàn bao phủ tăng nhân trẻ tuổi trong đó.

- Ô? Tiểu hòa thượng này vừa mới đạt được truyền thừa Phật Tổ, lập tức đã hiểu ra rồi tiến vào trạng thái đốn ngộ sao?

Nhìn thấy cảnh tượng này, giờ phút này, ngay cả Yêu Thánh đứng đầu thiên hạ Thần Quy Vương cũng sáng ngời con mắt, thì thào lên tiếng nói.

Lại là tiến vào trạng thái đốn ngộ!

Giống lúc trước ở Thiên Hoàng Điện, Càn Ngọc Long đạt được truyền thừa Nhân Hoàng.

Lại nói tiếp, gặp đốn ngộ cũng vô cùng bình thường.

Bình thường mà nói, võ giả có tu chất thiên phú tương đối cao gặp được công pháp có độ phù hợp tương đối cao, bản thân công pháp xác minh lẫn nhau, bình thường đều có thể tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Ví dụ như mấy đệ tử Thiên Âm Môn kia, công pháp mà các nàng tu luyện chính là do Đạo Hoàng lưu truyền xuống. Sau khi các nàng chiếm được truyền thừa của Đạo Hoàng cao cấp hơn, hầu như toàn bộ đều tiến vào trạng thái đốn ngộ, trong thời gian rất ngắn thực lực đã tăng lên, thậm chí có không ít người đều trực tiếp tăng lên một hai đẳng cấp.

Lúc trước Càn Ngọc Long tu luyện Nhân Hoàng Phiến Thiên Quyết, sau khi chiếm được Nhân Hoàng Tam Quyết nguyên vẹn, có đốn ngộ rồi trực tiếp tiến vào cấp độ Vô Thánh lời âm tàng năm cũng rất bình thường.

- Không biết sau khi đốn ngộ xong, vị tăng nhân trẻ tuổi này sẽ đạt tới cảnh giới nào!

Giờ phút này, Dương Thạc không khỏi nhìn kỹ vị tăng nhân trẻ tuổi này.

- Tiểu hòa thượng đốn ngộ không biết phải bao lâu mới có thể hoàn thành. Nếu truyền thừa của Phật Tổ đã rơi vào người hắn, chúng ta tiếp tục dừng lại ở Địa Hoàng Điện thì cũng không gặt hái được gì... Đi thôi, đến Nhân Hoàng Điện một chuyến... Đại Bằng, Dương Thạc, bốn tọa đi trước một bước...

Thần Quy Vương nhìn vị tăng nhân trẻ tuổi lần cuối, nói một câu với Dương Thạc, Đại Bằng Kim Sí Vương, thân hình nhoáng lên, đột nhiên đổi hướng, rầm rầm một tiếng đã lập tức rời khỏi Địa Hoàng Điện.

- Đi thôi!

Vút!!

Đại Bằng Kim Sí Vương cũng không chần chừ, trực tiếp rời đi.

- Đến Nhân Hoàng Điện?

Dương Thạc cũng biết dừng lại ở Địa Hoàng Điện thì bản thân cũng không thể đạt được ích lợi gì, rời đi chính là lựa chọn duy nhất.

Không chỉ là Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương, ngay cả một số Võ Thánh bình thường cũng đều lục đục rời đi.

Nhưng lại có mấy Võ Thánh vẫn ở lại đây!

- Truyền thừa của Phật Tổ... Không thể tưởng tượng được tiểu hòa thượng này lại chiếm tiện nghi... Hiện tại tiểu hòa thượng đang đồn ngộ, không có chút năng lực phản kháng. Chúng ta đồng loạt ra tay đánh thương tiểu hòa thượng này, thậm chí là chém giết, cho dù không chiếm được công pháp của Phật Tổ thì ít nhất, chuỗi Phật châu cấp độ Võ Thánh lõi âm tạng năm cũng có thể rơi vào trong tay chúng ta!

- Giết tiểu hòa thượng này, cướp lấy Phật châu!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Trong Địa Hoàng Điện, giờ phút này, một số Võ Thánh còn ở lại ánh mắt lập lờ, thân hình nhoáng lên, đồng loạt lao về phía tầng nhân trẻ tuổi đang đồn ngộ tiềm tu ở giữa Địa Hoàng Điện.

Mấy gã cường giả Võ Thánh này hiển nhiên đều lao về phía tầng nhân trẻ tuổi vừa mới lấy được pháp khí, muốn thừa dịp cháy nhà cướp cửa, vây giết truyền nhân của Đại Lâm Tự.

Giờ phút này, mấy người đều liên tục quát lớn rồi lao tới trước mặt tầng nhân trẻ tuổi, đồng thời trên mặt nhe răng cười, âm âm ra tay. Chân khí đặc biệt trùng kích mãnh liệt đến...

- Hả? Đám Võ Thánh này đều muốn đối phó với tầng nhân trẻ tuổi sao?

Lúc này, Dương Thạc đang chuẩn bị rời khỏi điện Địa Hoàng, tiến vào điện Nhân Hoàng để tranh đoạt bảo vật, công pháp trong điện Nhân Hoàng. Đột nhiên hắn nhìn thấy một số Võ Thánh bình thường liên thủ đánh giết về phía vị tầng nhân trẻ tuổi, truyền nhân của Đại Lâm Tự. Lập tức Dương Thạc nhú mày.

- Chỉ bằng vào những người này mà cũng muốn kích thương hoặc đánh chết tầng nhân trẻ tuổi sao?

- Không biết tự lượng sức mình!

Dương Thạc không khỏi cười lạnh trong lòng.

Nếu là Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương ra tay thì có lẽ còn có thể kích thương tầng nhân trẻ tuổi.

Nhưng Thần Quy Vương và Đại Bằng Kim Sí Vương cảm thấy chướng mắt đối với pháp khí trên người tầng nhân trẻ tuổi. Hơn nữa, cường giả cấp độ cao như chúng cũng muốn kết thiện duyên cùng với tầng nhân trẻ tuổi này. Cho nên dĩ nhiên chúng sẽ không ra tay đối với tầng nhân trẻ tuổi.

Còn những Võ Thánh bình thường thì cho dù ra tay cũng không thể khiến cho tầng nhân trẻ tuổi bị thương. Bọn hắn không thể tưởng tượng được thực lực của cường giả cấp độ Võ Thánh lõi âm tạng năm đây. Dương Thạc đã giao thủ cùng với Dương Thiên, Long Hoàng thượng cổ, Càn Ngọc Long... Cho nên hắn biết rõ sự lợi hại của Võ Thánh lõi âm tạng năm. E rằng những Võ Thánh bình thường vừa mới công kích tới lĩnh vực quanh thân vị tầng nhân trẻ tuổi này, lập tức tầng nhân trẻ tuổi có thể cảm giác được!

Đến lúc đó, hắn chỉ cần ra tay nhẹ nhàng một chút là lập tức có thể chém giết hết toàn bộ những Võ Thánh bình thường này!

Hắn chỉ cần chú ý một chút là có thể dễ dàng tránh được công kích của những Võ Thánh bình thường!

Giờ phút này, nhìn thấy một số Võ Thánh bình thường cử động, Dương Thạc cảm thấy thật buồn cười.

Chắc chắn bọn hắn không thể làm cho tầng nhân bị thương.

Nhưng nếu như công kích của bọn hắn thật sự đến trên người tầng nhân trẻ tuổi thì e rằng trạng thái đồn ngộ của tầng nhân trẻ tuổi sẽ lập tức bị cắt đứt!

Chắc chắn điều này đối với tăng nhân trẻ tuổi là một tổn thất vô cùng, vô cùng nghiêm trọng. Dù sao thì cũng rất khó có thể có được trạng thái đốn ngộ...

Hại người không lợi mình!

- Được rồi, Thần Quy Vương và Đại Bàng Kim Sí Vương đều muốn kết thiện duyên với người. Vậy lúc này, ta cũng giúp người một chút!

Nhìn thấy đám Võ Thánh phổ thông đang công kích tới gần tăng nhân trẻ tuổi, trong lòng Dương Thạc than nhẹ một tiếng.

Ầm!

Một tay Dương Thạc khẽ động.

Lập tức, một nguồn thần hoang nguyên lực mạnh mẽ, mệnh mông bay về phía vị tăng nhân trẻ tuổi kia.

Dường như là vừa đến trước người vị tăng nhân trẻ tuổi kia, đột nhiên nguồn thần hoang nguyên lực này khẽ động, nhanh chóng biến hóa thành từng đám, từng đám dịch thủy ngân, bao trùm toàn bộ vị tăng nhân trẻ tuổi.

Trạng thái dịch của không gian Ngân Diệu!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Công kích của những Võ Thánh bình thường kia rơi xuống phía trên trạng thái dịch của không gian Ngân Diệu, khiến cho không gian Ngân Diệu chấn động một hồi. Nhưng trạng thái dịch của không gian Ngân Diệu cũng vô cùng mạnh mẽ. Công kích của những Võ Thánh bình thường này không cách nào đánh bại được không gian Ngân Diệu, không thể làm ảnh hưởng đến vị tăng nhân trẻ tuổi đang đốn ngộ, tiềm tu ở trong đó.

- Ngay cả không gian Ngân Diệu của ta cũng không thể đánh bại, vậy mà các người còn muốn đánh bại phòng ngự của hần, muốn làm hần trọng thương để cướp đoạt pháp khí, bí bảo sao? Ngoan ngoãn trở về đi!

Sau một khắc, Dương Thạc điều khiển Ngân Diệu không gian to lên!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Trong chốc lát, một số Võ Thánh phổ thông đã tới gần tăng nhân trẻ tuổi đều bị không gian Ngân Diệu bao phủ.

Lập tức những Võ Thánh phổ thông này đều lùi nhanh về sau.

Phụt!

Thậm chí, một số Võ Thánh còn phun ra một ngụm máu tươi ở giữa không trung.

- Thật mạnh mẽ!

Bị Dương Thạc nhẹ nhàng kích lui ra ngoài, sắc mặt của những Võ Thánh bình thường này đều biến đổi kịch liệt.

523. Chương 505: Ra Tay, Đánh Nát Cẩm Chế Điện Nhân Hoàng!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 505: Ra Tay, Đánh Nát Cẩm Chế Điện Nhân Hoàng!

Tuy lúc trước, một vài người trong số những Võ Thánh này cũng nhận ra được thực lực mạnh mẽ của Dương Thạc, nhưng dù sao thì họ cũng không tự mình giao thủ cùng Dương Thạc. Cho nên đối với thực lực của Dương Thạc, họ vẫn không có một nhận thức trực quan. Tới lúc này, Dương Thạc chỉ nhẹ nhàng đưa một chiêu đã lập tức đánh lui và kích thương những Võ Thánh này. Bọn hắn mới chính thức ý thức được thực lực mạnh mẽ của Dương Thạc...

Mặc dù lĩnh vực của không gian Ngân Diệu chỉ là cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng ba. Nhưng lại có thêm bí pháp gia trì, cho nên lĩnh vực có thể so với cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng bốn.

Không gian Ngân Diệu có thể hấp thu khí tức sấm sét, hỏa diễm, cho nên cấp độ của nó lại càng mạnh mẽ hơn.

Những Võ Thánh này đến cùng cũng chỉ là Võ Thánh lôi âm tầng ba mà thôi. Đẳng cấp giữa Võ Thánh lôi âm tầng ba và Võ Thánh lôi âm tầng bốn chênh lệch rất lớn. Mặc dù chênh lệch nhau một cấp, Dương Thạc cũng không coi vào đâu. Nhưng đối với Võ Thánh bình thường mà nói, thì nó lại như là một cái hào rộng, không thể vượt qua.

Những người này bị không gian Ngân Diệu đánh lui cũng là chuyện vô cùng bình thường.

Bị Dương Thạc đánh lui, những Võ Thánh bình thường này cảm thấy rất bất ngờ. Nhưng điều khiến cho bọn họ cảm thấy kinh ngạc nhất chính là vì sao Dương Thạc phải ra tay trợ giúp tăng nhân trẻ tuổi kia. . .

Nhưng bất kể là như thế nào, lúc này Dương Thạc cũng đã ra tay. Những Võ Thánh bình thường này đều không dám có thêm động tác nào nữa.

- Chư vị!

Dương Thạc nhàn nhạt liếc qua những Võ Thánh bình thường này một lần.

- Thực lực của tại hạ cũng là Võ Thánh lôi âm tầng ba. Nhưng vừa rồi bày ra chiến lực, chắc hẳn các vị cũng đã hiểu được. Tại hạ đạt tới Võ Thánh lôi âm tầng ba, vẫn chưa tu luyện được Cửu Dương Huyền Công hoàn chỉnh. Nhưng ta tin rằng với thực lực của các vị, cũng đều không thể thắng được ta.

- Mà vị này là truyền nhân của Đại Lâm Tự. Lúc trước hắn đã tu bảy mươi hai thần công bí điển, công pháp của Đại Lâm Tự. Hiện tại hắn lại đạt được truyền thừa của Phật tổ, tu huyền công bí điển. Thực lực của hắn sẽ đạt tới cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm. Đừng nói là các ngươi, ngay cả Dương Thiên muốn ra tay đánh lên hắn, e rằng cũng không thể chiếm được tiện nghi. Các ngươi muốn kích thương hắn để cướp đoạt pháp khí, quả thật là nói chuyện hoang đường, viễn vông. Nếu như các ngươi chọc giận hắn, cho dù có sinh ra ba đầu sáu tay thì cũng không thể chạy trốn!

- Tại hạ nói đến thế thôi, các ngươi muốn ra tay thì cứ việc làm đi!

Sau khi lạnh lùng nói xong những lời này, thân hình Dương Thạc khẽ động, lập tức ra khỏi điện Địa Hoàng.

Dương Thạc có thể trợ giúp tăng nhân trẻ tuổi ngăn trở những Võ Thánh bình thường này một kích, đã là hết lòng quan tâm, giúp đỡ rồi!

Lúc này đã có rất nhiều cường giả nhao nhao tiến vào trong điện Nhân Hoàng, muốn cướp đoạt một phần huyền công bí điển truyền thừa trong mộ Nhân Hoàng này. Dương Thạc thấy có rất nhiều khả năng, trong điện Nhân Hoàng này có Chân Vũ Bí Điển mà năm đó Chân Vũ Đại Đế lưu lại. Cho nên dĩ nhiên Dương Thạc cũng muốn tiến vào trong điện Nhân Hoàng đấy!

Hắn sẽ không ở chỗ này thủ hộ tăng nhân trẻ tuổi, bỏ lỡ cơ hội tiến vào trong điện Nhân Hoàng. . .

Đương nhiên, Dương Thạc biết rõ mình đã để cho đám Võ Thánh bình thường này biết được sự lợi hại của cường giả siêu cấp. Một cường giả bình thường, chỉ cần không ngốc thì chắc chắn sẽ không lại ra tay đối với tăng nhân trẻ tuổi.

- Điện Nhân Hoàng...

Dương như Dương Thạc vừa bay ra khỏi điện Địa Hoàng đã lập tức nhìn thấy ở trước mặt mình xuất hiện một cung điện lớn nhất trong ba cung điện tại mộ Nhân Hoàng!

Độ cao và độ rộng của điện Nhân Hoàng so với điện Địa Hoàng và điện Thiên Hoàng, cũng phải lớn hơn một vòng.

Điện Nhân Hoàng rộng tới gần ngàn trượng!

Điện Thiên Hoàng và điện Địa Hoàng đều rộng mấy trăm trượng.

Cũng không phải là quá nhỏ. Những mãnh thú như Man Văn Thiên Tượng, Thần Long đều dài hơn hai mươi trượng, cũng đều có thể hoạt động dễ dàng ở trong điện Địa Hoàng, điện Thiên Hoàng. Ngay cả Thần Quy Vương cũng vẫn có thể hoạt động ở trong đó.

Nhưng nếu chúng muốn chiến đấu ở bên trong thì phạm vi này không thể đủ đầy.

Mặc dù điện Nhân Hoàng rộng tới ngàn trượng nhưng cũng không thể dung nạp được nhóm cao thủ Thần Quy Vương chiến đấu, chém giết tại đây.

- Có lẽ lúc này, cấm chế phòng hộ trong điện Nhân Hoàng vẫn chưa bị phá mở đấy!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Nhưng...

Vừa rồi, Dương Thiên, Thần Quy Vương, Đại Bể Kim Sí Vương đều nhao nhao tiến vào điện Nhân Hoàng.

Kể cả lúc trước, Viêm Thú yêu thánh, Huyền Vũ yêu thánh, Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên... cũng đã tiến vào trong đó. Hầu như là tất cả những cường giả đỉnh phong đương thời đều đã tiến vào trong đó rồi. Đa số cường giả trong đó, chính là vạn năm trước, lúc văn minh nhân đạo sắp sửa được thành lập, lúc Nhân tộc và Thú Tộc đỉnh phong đánh một trận, mới có thể tới đánh đồng...

Điện Nhân Hoàng chỉ là điện do Nhân Hoàng thành lập lúc trước.

Rất nhiều cao thủ tiến vào như vậy, chắc hẳn có thể phá mở cấm chế của điện Nhân Hoàng vô cùng dễ dàng!

- Lập tức đi vào!

Một khi cấm chế của điện Nhân Hoàng bị phá mở, e rằng bảo vật ở bên trong sẽ hiện ra ngay lập tức. Dương Thạc không chần chờ, thân hình khẽ động, vút một phát, tiến vào bên trong điện Nhân Hoàng.

- Sao?

Trong nháy mắt tiến vào trong điện Nhân Hoàng, Dương Thạc chợt cảm thấy mình đang tiến vào trong một mảnh không gian hỗn độn. Toàn bộ xung quanh đều là sương mù tối tăm, mờ mịt. Mặc dù Dương Thạc tỏa ra thần hoang nguyên lực, nhưng cũng chỉ có thể cảm giác được đồ vật ở ba bốn trượng xung quanh mà thôi.

Vút!

Thân hình chợt động, Dương Thạc bay nhanh ở trong mảnh không gian hỗn độn này.

Chỉ trong chốc lát, Dương Thạc đã bay ra hơn một ngàn trượng.

Vẫn không chạm tới vách tường điện Nhân Hoàng!

- Xem ra trong điện Nhân Hoàng tự hình thành nên một phiến không gian này. Thật sự mảnh không gian này phải rộng gấp trăm, nghìn lần điện Nhân Hoàng!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Không gian này vẫn chưa bị đánh phá thì điện Nhân Hoàng chưa chính thức hiện ra rõ ràng. Có lẽ bảo vật ở bên trong điện Nhân Hoàng vẫn còn!

Nghĩ như vậy, Dương Thạc âm thầm thở dài một hơi.

- Chư vị!

Đúng lúc Dương Thạc nghĩ đến những điều này thì một tiếng nói hùng hậu, mờ ảo, truyền tới.

- Là tiếng nói của Thần Quy Vương sao?

Dương Thạc lập tức nhận ra, đây chính là giọng nói của Thần Quy Vương.

Dương Thạc lập tức liền biết rõ, thanh âm này, đúng là thuộc về Thần Quy Vương.

- Chư vị, bên trong điện Nhân Hoàng này tồn tại cấm chế mê trận, muốn phá giải hoàn toàn thì ít nhất cũng cần một tháng. Nếu như chúng ta bộc phát ra lực công kích mạnh nhất, có thể một lần hành động đánh vỡ hoàn toàn cấm chế này. Bỏ tọa hy vọng chư vị không nên lưu thủ, mọi người đồng loạt hành động, đánh bại cấm chế của điện Nhân Hoàng. Nếu như có người không muốn ra tay, muốn bảo tồn thực lực thì đợi đến khi phá mở được cấm chế, đừng trách mọi người hợp nhau tấn công rồi!

Thần Quy Vương chậm rãi nói.

524. Chương 506: Cung Điện Cuối Cùng Hiện Ra! (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 506: Cung điện cuối cùng hiện ra! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tunghoah

Dịch: Nhóm dịch black

Đồng loạt ra tay, đánh vỡ cấm chế của điện Nhân Hoàng!

Thần Quy Vương đề nghị một cách nhanh nhất để đánh vỡ cấm chế của điện Nhân Hoàng.

Chỉ có điều, tuy hắn đưa ra đề nghị này nhưng chưa hẳn tất cả mọi người sẽ đồng ý. Có rất nhiều khả năng, một số võ giả âm hiểm, không xuất ra lực công kích, hoặc không thì triển ra công kích mạnh nhất, muốn bảo tồn thực lực vì mưu đồ bí bảo trong điện Nhân Hoàng. Hiển nhiên Thần Quy Vương cũng đã nghĩ đến tình huống này. Cho nên nó đã nói rõ ràng, nếu ai bảo tồn thực lực, đợi đến lúc cấm chế được phá mở, điện Nhân Hoàng lộ ra, Thần Quy Vương sẽ lập tức suất lĩnh cao thủ khắp nơi, đánh hội đồng, giết chết kẻ đó trước.

- Bỏ tọa tới trước!

Thần Quy Vương nói xong một câu kia, đột nhiên hành động.

Đang ở trong không gian hỗn độn của điện Nhân Hoàng, dĩ nhiên Dương Thạc không thể nhìn thấy động tác của Thần Quy Vương.

Ầm ầm!

Nhưng chỉ sau nháy mắt, Dương Thạc chỉ nghe được một tiếng vang cực lớn truyền đến từ trong không gian hỗn độn. Lập tức toàn bộ không gian hỗn độn đều ồ ồ sáng rực lên.

- Thực lực của Thần Quy Vương thật mạnh mẽ. Chỉ cần mỗi hắn đã có thể làm cho cấm chế của điện Nhân Hoàng rung chuyển...

Dương Thạc hết sức kinh ngạc.

- Thần Quy, bỏ tọa cũng muốn ra tay!

- Hừ, Thần Quy, ngươi cứ việc yên tâm. Bỏ công không thêm bảo tồn thực lực!

- Ra tay!

- Ra tay!

Lập tức, trong không gian hỗn độn này truyền đến rất nhiều tiếng ồn.

Ầm ầm, ù ù...

Đại Bàng Kim Sí Vương, Dương Thiên, Huyền Vũ yêu thánh. . . Trong nháy mắt này, rất nhiều cao thủ đồng thời ra tay, thi triển ra công kích mãnh liệt nhất trong không gian hỗn độn này. . .

Ầm ầm!

Bên trong Nhân Hoàng điện, một mảnh không gian hỗn độn không ngừng chấn động. Thậm chí, Dương Thạc ở trong không gian hỗn độn, có thể cảm nhận được rõ ràng, từng luồng năng lượng mạnh mẽ, tán loạn ra bốn phía. Không cần nghĩ cũng biết, những luồng năng lượng mạnh mẽ này đều là do nhóm cường giả Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương, Dương Thiên thi triển ra.

Hầu như mỗi một cao thủ siêu cấp, đều có đủ khả năng để làm không gian hỗn độn này rung chuyển.

Chẳng qua, một mình Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương, hoặc Dương Thiên, đều chỉ có thể làm cho không gian hỗn độn này rung chuyển mà thôi, chứ muốn hoàn toàn đánh vỡ không gian này thì còn lâu mới làm được.

Nhất định phải là tất cả các cường giả trong Nhân Hoàng điện này cùng nhau ra tay.

Hầu như tất cả cao thủ Võ Thánh tiến vào hầm mộ của Nhân Hoàng đều đã tiến vào trong Nhân Hoàng điện này rồi.

Những người có thực lực mạnh nhất chính là ba người Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương, Dương Thiên. Bọn họ đều là cường giả siêu cấp có sức chiến đấu đỉnh cấp đương thời.

Ngoài ra, còn các cường giả siêu cấp có sức chiến đấu thuộc tầng thứ hai đương thời như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên, Huyền Vũ yêu thánh, Viêm Thú yêu thánh, Kim Phật tự Hiển Tông trụ trì. Còn thêm một vị thượng cổ Long Hoàng là Võ Thánh lôi âm tăng năm. Thực lực của hắn đã vượt qua đám người Trác Tử Dương. Dương Thạc đoán, chắc hắn cũng đã tiến vào trong Nhân Hoàng điện này rồi.

Một số người này chỉ là những người mà Dương Thạc biết.

Chỉ sợ, ngoài bọn hắn, còn có một số cường giả ẩn thế mà Dương Thạc không biết, chắc cũng đã đến đây.

Trên thế giới này, có không ít cao thủ, sau khi đột phá cảnh giới Võ Thánh, liền bắt đầu mai danh ẩn tích, chuyên tâm tiềm tu. Trong mỗi danh sơn hay sông rộng, đều có rất nhiều cường giả.

Ví dụ như hoà thượng trẻ tuổi trong Nhân Hoàng điện kia. Trước đây, hắn luôn sống trong Thập Vạn Đại Sơn, lấy được truyền thừa của Đại Lâm Tự, tu luyện tới cảnh giới Võ Thánh lôi âm tăng năm. Lúc này, khi mộ của Nhân Hoàng mở ra, hắn mới từ trong Thập Vạn Đại Sơn ra ngoài. Ngoài ra, vốn Man Văn Thiên Tượng cũng tiềm tu trong Thập Vạn Đại Sơn. Nhưng vì mộ của Nhân Hoàng mở ra nên nó mới đi ra ngoài đây... Số lượng những cường giả này chắc không ít. Có thể, số người đạt tới cảnh giới như vị hoà thượng trẻ kia, hay Man Văn Thiên Tượng là rất ít. Nhưng, chắc cũng có mấy vị có thực lực tương đương với đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên.

Nhiều cao thủ kết hợp đánh phá cấm chế của Nhân Hoàng điện như vậy, thì tất nhiên sẽ có cơ hội đánh nát được không gian hỗn độn này.

- Ra tay.

- Ra tay đi.

Ầm ầm ầm.

Các loại khí kinh nhanh chóng truyền ra.

Rống rống! Híz-khà zz Hí-zzz! Vù vù!

Một số khí kinh truyền đến chỗ Dương Thạc. Dương Thạc có thể cảm nhận rõ ràng được, có một số khí kinh là thần hoang nguyên lực, ẩn chứa khí tức của các hồng hoang Cự Thú.

Còn có một số khí kinh ẩn chứa khí tức hoả diễm, hoặc ẩn chứa khí tức Hàn Băng. Còn có một số chân khí ẩn chứa khí tức Phạm âm của Phật Đạo.

- Đây là Bát Hoang quyết của Dương Thiên.

- Viêm Thú yêu thánh cũng tấn công.

- Trụ trì của Hiền Tông Kim Phật tự cũng ra tay rồi sao?

Ngoại trừ những người này, đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên, cũng phát động công kích mạnh mẽ, lăng lệ, cùng các kiếm khí ác liệt.

Hơn nữa, Dương Thạc còn cảm giác được, có vài luồng khí tức mà mình không biết. Nhưng bọn chúng đều tương đương, ở cùng một tầng với đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên. Đây đều là công kích của một số cường giả mà Dương Thạc không biết.

- Dương Thạc, đừng chần chừ, chúng ta cũng ra tay đi.

Tiếng nói của Tử Thử Yêu Thánh từ trong không gian Thập Phương Ca Sa truyền ra.

- Ủ.

Không cần Tử Thử Yêu Thánh nhắc nhở, Dương Thạc đã sớm mở ra không gian Thập Phương Ca Sa.

Gào gào! Rống rống!

Từng tiếng gào rú lập tức truyền ra. Thần Long, Man Văn Thiên Tượng xuất hiện. Thân hình chúng hơi động, lực lượng khí huyết hung hăng va chạm với không gian hỗn độn. Tuy Thần Long, hay Man Văn Thiên Tượng đều nắm giữ một số bí pháp công kích, nhưng công kích mạnh nhất của bọn chúng vẫn là lấy lực lượng khí huyết thân thể cấp độ Hư Không Vô Thánh trực tiếp va chạm.

Quác quác quác! Hống hống hống!

Cùng lúc đó, Huyết Phi cùng Ngưng Thuỷ điều khiển thi thể của thượng cổ Huyền Ưng cùng thượng cổ Hắc Hùng, cũng lập tức xuất hiện.

Giờ phút này, xung quanh thi thể của thượng cổ Huyền Ưng đang bao phủ từng tầng năng lượng sấm sét. Chỉ trong nháy mắt, nó tấn công, năng lượng sấm sét lập tức đập trúng không gian hỗn độn. Còn xung quanh thi thể của thượng cổ Hắc Hùng thì tản ra từng luồng năng lượng đất đá vô cùng trầm trọng. Khi nó tấn công, tạo ra những tiếng vang lớn, giống như Vãn Thạch Thiên Hàng, cũng đang không ngừng oanh kích vào không gian hỗn độn này.

- Đừng lưu lại, dùng công kích mạnh nhất đi.

Lúc này, Tử Thử Yêu Thánh, Ngân Diệu, Dương Dịch, Dương Thành, Tiểu Hoả... cũng đều đang thi nhau sử dụng công kích mạnh nhất mình.

Bọn họ đều không giữ lại chút nào.

Nói như vậy, với tình huống hiện tại, có một số cao thủ âm hiểm sẽ giữ lại sức mạnh.

Thường thấy nhất chính là, bọn hần sẽ giữ lại tuyệt chiêu mạnh nhất của mình.

Một số tuyệt chiêu bí pháp, phải một hai tháng mới sử dụng được một lần. Đại Thần Âm của Dương Dịch cũng là như thế. Loại công kích này chính là tuyệt chiêu được ẩn giấu cuối cùng, là con át chủ bài. Nếu bây giờ nài dùng, thì sau này, khi tranh đoạt bảo vật trong Nhân Hoàng điện, sẽ không thể sử dụng được nữa. Cho nên, việc có cao thủ giữ lại tuyệt chiêu mạnh nhất của mình cũng là chuyện rất bình thường.

Chẳng qua, bên Dương Thạc lại không làm như vậy.

Bởi vì, bên Dương Thạc hầu như không có bí pháp hay tuyệt chiêu ẩn giấu gì.

Trả lời kèm theo trích dẫn

525. Chương 506: Cung Điện Cuối Cùng Hiện Ra! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 506: Cung điện cuối cùng hiện ra! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tunghoah

Dịch: Nhóm dịch black

Chỉ có Đại Thần Âm công kích của Dương Dịch, phải một tháng mới sử dụng được một lần. Mà lúc trước, nàng đã sử dụng nó khi đối phó với Càn Ngọc Long rồi, nên bây giờ nàng không thể sử dụng được nữa.

Nếu họ không có tuyệt chiêu bí mật, thì tất nhiên cũng không cần giữ lại thực lực làm gì.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, thượng cổ Huyền Ứng, thượng cổ Hắc Hùng, đồng loạt ra tay. Vậy mà, uy lực của chúng lại không hề thua kém bao nhiêu so với công kích mạnh nhất của nhóm cường giả Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương.

Ngoài ra, công kích của đám người Tử Thử Yêu Thánh, cũng không kém so với đám người Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên.

Mà nổi bật nhất chính là công kích bằng Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm của

Dương Thành.

VÚT...T...T!

Một đạo kiếm khí, trực tiếp đâm vào trong không gian hỗn độn. xem tại

Đạo kiếm khí này còn cường hoành, mạnh mẽ hơn vài phần so với một kiếm Phá Thiên của Nam Cung Phá Thiên, và đủ để sánh bằng công kích từ Chân Vũ kiếm của Trác Tử Dương rồi.

- Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm không hổ là vũ khí cấp độ bí bảo đỉnh phong của Võ Thánh lời âm tàng năm. Thanh kiếm này chỉ có hơn chứ không kém so với Chân Vũ kiếm. Có lẽ, danh hiệu thiên hạ đệ nhất kiếm đương thời phải đổi chủ rồi.

Trong lòng Dương Thạc thầm suy nghĩ.

Chân Vũ kiếm vốn là thiên hạ đệ nhất kiếm đương thời.

Nó là một thanh vũ khí loại pháp khí mạnh mẽ nhất.

Chẳng qua, thanh Chân Vũ kiếm này còn thua kém một chút so với một số binh khí cường đại thời kỳ thượng cổ.

Văn minh nhân đạo đã trải qua vạn năm, công pháp, vũ kỹ cũng phát triển trên một phạm vi lớn. Không ít cường giả tự sáng chế ra một ít công pháp cấp độ huyền công bí điển, như Chân Vũ bí điển, hay Bát Hoang quyết của Dương Thiên. Chúng không hề thua kém so với Thiên Đạo Thần Âm, hay Nhân Hoàng tam quyết. Nhưng, binh khí, pháp bảo lại không thể bằng một số loại vũ khí ở thời kỳ thượng cổ được.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Ở thời kỳ thượng cổ, cường giả không quá nhiều. Nhưng các loại thiên tài địa bảo, khoáng thạch, dị vật lại có không ít.

Ví dụ như, ở thời kỳ thượng cổ có rất nhiều Hư Không Thạch. Nếu không, trong mộ của Nhân Hoàng cũng không dùng nhiều Hư Không Thạch như vậy để bố trí cấm chế phòng hộ.

Mà theo sự phát triển của văn minh nhân đạo, cao thủ ngày càng nhiều lên, và các loại thiên tài địa bảo cũng không ngừng bị khai thác. Có một số loại thiên tài địa bảo, phải cần đến mấy chục vạn năm, thậm chí

là trên trăm vạn năm mới có thể hình thành. Mà sau khi nó được khai thác thì rất khó tái sinh. Cuối cùng, các loại tài liệu dần ít đi, chỉ còn lại tài liệu xấu. Bởi vậy, chất liệu pháp khí được tạo ra cũng sẽ kém đi.

Tài liệu dần ít đi, thì khả năng của những người rèn binh khí cũng dần bị hạ thấp.

Dù sao, một nhà chế tạo vũ khí đỉnh cấp, không chỉ cần có ngộ tính cao cùng thiên phú, mà còn cần đến một lượng tài liệu lớn. Có tài liệu thì họ mới có thể rèn thử, không ngừng nâng cao trình độ của mình, cuối cùng mới có một tay nghề chế tạo giỏi. Thần tượng là do vô số tài liệu trân quý gom góp tạo nên đấy. Mà hiện nay, rất khó có một nhà chế tạo vũ khí cấp độ thần tượng xuất hiện.

Tuy Chân Vũ kiếm được xưng là thiên hạ đệ nhất kiếm. Nhưng bởi vì, tài liệu có hạn, trình độ chế tạo sư cũng bị hạ thấp, nên nó vẫn thua kém một chút so với một số bí bảo đỉnh phong thời thượng cổ.

Vốn trước kia, khi Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm xuất hiện, đã chuẩn bị lấy đi danh hiệu thiên hạ đệ nhất kiếm của Chân Vũ kiếm.

Nhưng đáng tiếc, Tam Thiên Đạo Hoàng kiếm bị phân tán ra. Dương Tử Mặc cũng chỉ lấy được một nửa, chưa tạo thành thanh kiếm hoàn chỉnh. Nên, nó vẫn không thể thắng được Chân Vũ kiếm.

Hiện tại, Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm nguyên vẹn xuất hiện, liền lập tức cướp đi danh hiệu thiên hạ đệ nhất kiếm của Chân Vũ kiếm.

- Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm của Lục ca rất mạnh mẽ. Nhưng Thần Long Liệt Khôn đao của ta cũng chưa chắc đã kém bao nhiêu.

Dương Thành cầm Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm thể hiện uy lực to lớn. Dương Thạc theo đó cũng bị kích phát một tầng hào khí.

BOONG...!

Thần Long Liệt Khôn đao chợt xuất hiện trong tay Dương Thạc. Dương Thạc quát khê một tiếng, rồi cũng hung hăng chém mạnh về phía trước.

Nếu như nói Nhân Hoàng Hiên Viên kiếm cực kỳ sắc bén, thì Thần Long Liệt Khôn đao chính là cực kỳ bá đạo, cực kỳ trầm trọng.

Cửu Dương Chân Thân cũng cầm bàn tay Man Thần, hung hăng nện mạnh vào không gian hỗn độn.

Ầm ầm!

Dưới sự oanh kích của các cao thủ, không gian hỗn độn này không ngừng rung động, phát ra những tiếng vang chói tai. Dương Thạc có thể cảm nhận được rõ ràng, không gian hỗn độn đã không chống đỡ nổi, sắp nứt vỡ ra rồi.

- Thêm một chút sức nữa đi.

- Ngưng Thuý, không nên giữ lại, dùng khí tức Lôi Đình cùng khí tức đất đá, trực tiếp tấn công đi.

Tiếng nói của Huyết Phi chợt truyền đến.

- Ừ.

Ngưng Thuý nhanh chóng trả lời.

Quác quác! Rống rống!

Chỉ nháy mắt sau, hai người điều khiển thi thể của thượng cổ Huyền Ưng và thi thể của thượng cổ Hắc Hùng, há to miệng ra.

Xoẹt xoẹt xoẹt! Rầm rầm rầm!

Từ trong miệng của hai thượng cổ Cự Thú, từng luồng khí tức Lôi Đình cùng khí tức đất đá, bắt đầu mãnh liệt tràn ra. Hai thượng cổ Cự Thú đều có thực lực mạnh mẽ của Hư Không Vô Thánh. Trong thân thể chúng tự hình thành một phiến hư không. Trước đây, chúng đã hấp thu vô số khí tức sấm sét cùng khí tức

đất đá. Nên bây giờ, khi chúng bộc phát ra, hung hăng oanh kích không gian hỗn độn này, uy lực mà chúng tạo ra, đã không hề kém so với một kích toàn lực của nhóm cao thủ Thần Quy Vương rồi.

- Nó sắp nứt vỡ rồi.

Dương Thạc đang oanh kích không gian hỗn độn.

Đột nhiên, trong lòng hắn sinh ra một cảm giác kỳ dị... không gian hỗn độn này sắp bị vỡ nứt ra rồi.

Răng rắc!

Mà gần như cùng lúc trong lòng Dương Thạc sinh ra ý nghĩ này, một tiếng giòn vang vang lên bên tai Dương Thạc. Không gian hỗn độn xung quanh Dương Thạc bắt đầu vỡ ra từng khúc.

Chỉ trong chớp mắt, toàn bộ bảy tám triệu không gian hỗn độn xung quanh Dương Thạc, bị nứt vỡ ra.

Ngay sau đó, Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng được, tốc độ nứt vỡ của không gian hỗn độn ngày càng nhanh. Những tiếng răng rắc liên tục vang lên, biến thành chuỗi thanh âm trầm đục. Trong thời gian ngắn, mấy trăm triệu không gian hỗn độn, thậm chí là mấy ngàn triệu không gian hỗn độn đều nhanh chóng sụp đổ.

- Hả?

Không gian hỗn độn vừa sụp đổ, Dương Thạc liền phát hiện được, trong phạm vi trăm triệu xung quanh mình, có không ít cường giả.

Không gian hỗn độn vô cùng mệnh mông.

Lúc trước, khi ở trong không gian hỗn độn, Dương Thạc cách xa các cao thủ này mấy ngàn triệu, hoặc hơn vạn triệu.

Mà bây giờ, không gian hỗn độn đã bị sụp đổ, không gian thật hiện ra. Thực tế, đa số các cao thủ trong Nhân Hoàng điện đều cùng ở trong đại điện của Nhân Hoàng điện rộng hơn ngàn triệu này. Chính vì như vậy, mà Dương Thạc mới cảm giác được, một số cao thủ đang ở trong phạm vi trăm triệu xung quanh mình.

Vô Thánh bình thường khá nhiều.

Chỉ có một luồng khí tức tương đối mạnh mẽ, trên cấp độ Vô Thánh lời âm tầng bốn.

Mà khi không gian hỗn độn dần sụp đổ, Dương Thạc cũng liền cảm giác được sự tồn tại của nhiều cao thủ hơn.

526. Chương 507: Sủng Thú Của Nhân Hoàng, Cường Giả Hư Không Vô Thánh Đích Thực (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 507: Sủng thú của Nhân Hoàng, cường giả Hư Không Vô Thánh đích thực (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tunghoah

Dịch: Nhóm dịch black

- Là Nam Cung Phá Thiên.

- Đó là trụ trì Hiến Tông của Kim Phật tự sao?

- Là Trác Tử Dương cùng Huyền Vũ yêu thánh hả. Còn có tam đại trưởng lão của Chân Vũ môn nữa. Bọn họ đều đã đến Nhân Hoàng điện rồi sao?

Dương Thạc nhận ra gần hết những khí tức của các cao thủ này.

Lúc Dương Thạc cảm nhận được sự tồn tại của những người này, thì đồng thời, họ cũng cảm giác được sự tồn tại của Dương Thạc. Nam Cung Phá Thiên nhìn về phía Dương Thạc, mỉm cười, gật đầu. Còn đám cao thủ Trác Tử Dương, Huyền Vũ yêu thánh, cũng không thân thiết với Dương Thạc, nên chỉ nhìn Dương Thạc một cái, vẻ mặt không dễ gần.

Mà ánh mắt của tam đại trưởng lão khi nhìn về phía Dương Thạc đã mang theo sự phần nộ rồi. Điều này cũng dễ thôi, bởi lúc trước, Dương Thạc đã cướp một viên Hư Không Thạch từ trong tay bọn hắn. Nên bọn hắn vẫn luôn canh cánh trong lòng.

Dương Thạc không thèm để ý đến ánh mắt của bọn hắn.

Trong Nhân Hoàng điện này, Dương Thạc còn không kiêng kị Dương Thiên, huống chi là tam đại trưởng lão của Chân Vũ môn chứ.

-Ồ... cường giả bên kia cũng không thua kém Trác Tử Dương bao nhiêu. Đó là một người hoà thượng già à?

Không gian hỗn độn này tiếp tục sụp đổ, nên Dương Thạc cũng thấy được ngày càng nhiều cao thủ hơn. Trong đó có một hoà thượng già, thoát nhìn khoảng bảy tám chục tuổi, râu tóc đã bạc trắng. Lão hoà thượng già này mặc một bộ cà sa màu trắng, chòm râu rất dài. Trên đầu ông là bộ tóc ngắn dài khoảng một tấc, đã biến thành màu trắng, từng cọng tóc dựng đứng, trông như một chiếc ngân châm vậy.

Vốn hoà thượng già này nhìn hơi gầy, nhưng khung xương của hắn rất to. Tuy phía dưới làn da hắn không có bao nhiêu mỡ cùng cơ bắp, nhưng những đường gân lớn quấn quanh trên khung xương, làm cho hắn thoát nhìn cũng không quá mức gầy gò. Ít nhất, trông hắn còn to hơn trụ trì Hiển Tông một chút.

- Hình như khí tức trên người lão hoà thượng này tương tự với hoà thượng trẻ tuổi trong Địa Hoàng điện kia. Hắn cũng là truyền nhân của Đại Lâm Tự trước đây sao?

Dương Thạc nhanh chóng suy nghĩ, lập tức đã đoán được thân phận của lão hoà thượng này.

Tên hoà thượng trẻ tuổi trong Địa Hoàng điện kia là truyền nhân của Đại Lâm Tự, có thực lực của Vô Thánh lô âm tăng năm.

Nhưng Dương Thạc biết, truyền nhân của Đại Lâm Tự không thể chỉ có một người được.

Không nói những việc khác, ít nhất, người hoà thượng trẻ tuổi kia nhất định phải có sư phụ. Nếu hắn không có sư phụ, mà chỉ có cơ duyên lấy được truyền thừa của Đại Lâm Tự, thì hắn không cần buộc mình phải ăn mặc như một hoà thượng. Mà tên hoà thượng trẻ kia, lại mặc bộ áo cà sa của nhà sư. Từ bộ quần áo của hoà thượng đó, đã cho thấy, ít nhất hắn cũng có một người sư phụ, muốn hắn quy y, và thu hắn nhập môn.

Tên hoà thượng trẻ tuổi kia là Vô Thánh lô âm tăng năm. Vậy chắc sư phụ của hắn cũng sẽ không quá kém.

Hiện tại, Dương Thạc thấy được lão hoà thượng này, lập tức liền đoán được, nếu ông ta không phải sư phụ của hoà thượng trẻ kia thì cũng là sư thúc hay sư bá của hắn.

Hình như cảm nhận được ánh mắt của Dương Thạc, lão hoà thượng này cũng quay sang nhìn về phía Dương Thạc, mỉm cười, gật đầu.

- Bọn họ là truyền nhân của Đại Lâm Tự, cũng coi như là đồng môn với mình rồi.

Dương Thạc cũng khẽ gật đầu chào hỏi lão hoà thượng kia.

Dương Thạc miễn cưỡng coi như là đệ tử của Nam Lâm Tự. Mà Nam Lâm Tự lại truyền thừa từ Đại Lâm Tự. Tính ra, Dương Thạc đúng là cùng mấy người truyền nhân của Đại Lâm Tự này là đồng môn rồi.

Tất nhiên, đang trong Nhân Hoàng điện này, Dương Thạc cũng không lập tức lôi kéo giao tình với lão hoà thượng kia.

Ầm ầm!

Đúng lúc Dương Thạc và lão hoà thượng kia đang gật đầu chào hỏi nhau, tỏ vẻ dễ gần một chút, thì không gian hỗn độn này hoàn toàn bị nứt vỡ.

Cảnh vật xung quanh biến đổi.

Dương Thạc lập tức phát hiện ra, mình cùng hầu hết các cao thủ Võ Thánh xung quanh, đều đang ở trong một cung điện rất lớn. Cung điện này lơ lửng trên không trung, cách mặt đất khoảng bảy tám trượng. Đại điện này rộng khoảng hơn một ngàn trượng. Mặt đất và vách tường của cung điện này, đều bố trí rất nhiều trận pháp, giống như trong Thiên Hoàng điện và Địa Hoàng điện. Mà hình như, trận pháp trong Nhân Hoàng điện còn ảo diệu hơn một chút so với trận pháp trong Thiên Hoàng điện và Địa Hoàng điện.

Nhưng, dù trận pháp ở đây có ảo diệu hơn thì chúng cũng bị đám cao thủ Dương Thạc phá. Lúc này, chúng đã không còn trọn vẹn nữa rồi.

- Đây chính là Nhân Hoàng điện hả?

- Đi thôi. đọc truyện mới nhất tại .

- Nhanh đi xuống mặt đất, đợi đến lúc bảo vật trong Nhân Hoàng điện xuất hiện, liền lập tức tranh đoạt.

Sau khi Nhân Hoàng điện hiện ra rõ ràng, một số cao thủ Võ Thánh không hề chần chừ, cả người di chuyển, nhảy xuống mặt đất trong Nhân Hoàng điện.

- Hả? Sao giữa đại điện này còn có một con Cự Thú chứ?

Cùng lúc đám cao thủ Võ Thánh nhảy xuống mặt đất, bọn hắn chợt phát hiện, một con Cự Thú dài khoảng bốn năm mươi trượng, đang nằm sấp trên mặt đất, chính giữa Nhân Hoàng điện.

Nói chính xác, thì đây là một con mèo khổng lồ màu xanh da trời.

Nếu không tính cái đuôi thì con mèo khổng lồ màu xanh da trời này, cũng đã dài hơn bốn mươi trượng rồi. Nó còn lớn hơn Man Văn Thiên Tượng rất nhiều. Hiện tại, nó đang nằm sấp trên mặt đất, mà độ cao của nó đã lên tới khoảng năm sáu trượng rồi. Nếu nó đứng lên, thì chắc phải cao tới mười bảy, mười tám trượng. Man Văn Thiên Tượng so với nó chỉ như một con chuột nhỏ mà thôi. Còn Thần Long so với nó thì chỉ như một con rắn nhỏ.

Chẳng qua, so với thân hình to béo của Man Văn Thiên Tượng thì con mèo khổng lồ này trông rất gầy yếu.

Nó cũng tương đương với trụ trì Hiện Tông của Kim Phật Tự.

Trên người nó không có một chút huyết nhục, chỉ như da bọc xương. Không những thế, khung xương của con mèo khổng lồ màu xanh da trời này cũng không quá thô, nên trông nó như một bộ Khô Lâu vậy.

Chẳng qua, dù là như thế, trên người con mèo khổng lồ này cũng tràn ra một luồng khí tức đậm đặc uy áp, khiến cho những Võ Thánh bình thường tới gần nó hai ba mươi trượng, đều lập tức biến sắc. Hình như bọn hắn bị khuất phục trước luồng khí thế này. Mấy tiếng VÚT... VÚT... vang lên. Bọn hắn liền nhanh chóng bay ngược lại, cách con mèo khổng lồ này khoảng năm mươi trượng, mới thở dài một hơi.

Ánh mắt của bọn hắn nhìn về phía con mèo khổng lồ màu xanh da trời này, đã thêm vài phần sợ hãi.

- Hình như, luồng khí thế uy áp này cũng tương tự với thi thể của thượng cổ Huyền Ứng và thượng cổ Hắc Hùng.

Giờ phút này, Dương Thạc cũng đã nhìn thấy con mèo khổng lồ màu xanh da trời này.

Khí tức trên người nó tạo cho Dương Thạc cảm giác, cũng giống như khi Dương Thạc thấy thi thể thượng cổ Huyền Ứng cùng thượng cổ Hắc Hùng lần đầu tiên.

- Là thân thể của dị thú cấp độ Hư Không Võ Thánh.

Theo bản năng, Dương Thạc lập tức phán đoán nói.

- Hả? Trong Nhân Hoàng điện này còn có một cái thi thể dị thú như vậy sao?

Dương Thạc có thể thấy được thi thể của con mèo khổng lồ màu xanh này, thì tất nhiên nhóm cường giả như Thần Quy Vương cũng đều thấy được.

527. Chương 507: Sủng Thú Của Nhân Hoàng, Cường Giả Hư Không Vô Thánh Đích Thực (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 507: Sủng thú của Nhân Hoàng, cường giả Hư Không Vô Thánh đích thực (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tunghoah

Dịch: Nhóm dịch black

Nhóm cường giả Thần Quy Vương đầu chỉ mạnh gấp mười lần so với nhóm Vô Thánh bình thường. Nên khi bọn họ đối mặt với uy áp của thi thể dị thú cấp độ Hư Không Vô Thánh này, cũng không cảm thấy áp lực gì. Vài tiếng VÚT... VÚT vang lên. Mấy người Dương Thiên, Đại Bằng Kim Sí Vương, Thần Quy Vương đều đã tới gần con mèo khổng lồ màu xanh da trời này, chỉ cách nó khoảng mười trượng mà thôi. Còn đám cường giả như Trắc Tử Dương thì cách con mèo khổng lồ màu xanh da trời này khoảng mười bảy, mười tám trượng.

- Lại là nó hả?

Lúc Thần Quy Vương thấy rõ con mèo khổng lồ màu xanh da trời này, cả người liền khẽ run lên.

- Lam Mị, hoá ra người chính là Lam Mị. Thật không thể ngờ, qua một vạn năm rồi, mà ta còn có thể được thấy người lần nữa, ở trong mộ của Nhân Hoàng này.

Tiếng nói trầm thấp từ trong miệng Thần Quy Vương chậm rãi truyền ra.

- Lam Mị ư?

Đám người Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên nghe cái tên này, đều nhú mày.

- Nó là Lam Mị ư? Nó chính là sủng thú của Nhân Hoàng trong truyền thuyết sao?

Tiếng nói xen lẫn chút kinh ngạc của Dương Định vang lên bên cạnh Dương Thạc.

- Lam Mị sao?

Dương Thạc lại không hề có ấn tượng gì với cái tên này.

- Thiếu gia, theo truyền thuyết, vạn năm trước, bên cạnh Nhân Hoàng có một con sủng thú. Nó gọi là U Minh thú, có hình dáng của một con mèo khổng lồ màu xanh da trời. Trong quá trình nhóm cao thủ Nhân Hoàng và Đạo Hoàng vây công Thần Long, về sau tranh đấu cùng Đạo Hoàng, nam chinh bắc chiến, thống nhất nhân đạo, con U Minh Thú này đã trợ giúp cho Nhân Hoàng rất nhiều. Con sủng thú của Nhân Hoàng này có tên gọi là Lam Mị. Thực lực của nó cũng không hề thua kém nhiều so với Nhân Hoàng.

- Năm đó, khi Nhân Hoàng chết đi, con Lam Mị này cũng tiến vào huyết mộ của Nhân Hoàng, chôn cùng Nhân Hoàng. Ta vốn nghĩ, Nhân Hoàng đã đến một thế giới khác, thì con Lam Mị này cũng đi theo. Nhưng thật không thể ngờ, nó lại lưu lại trong Nhân Hoàng điện này.

Dương Định nhanh chóng giải thích cho Dương Thạc.

Nhân Hoàng chết đi, Lam Mị chôn cùng. Đây chỉ là cách nói của đa số mọi người thôi.

Trên thực tế, tất cả những cao thủ đã đến trong huyết mộ của Nhân Hoàng này đều biết, Nhân Hoàng không chết đi, mà có chín mươi phần trăm là ông ta đã đến một thế giới khác.

Lam Mị là sủng thú của Nhân Hoàng, nhưng nó lại lưu lại trong mộ của Nhân Hoàng, mà không tiến vào một thế giới khác. Điều này làm ọi người hơi kinh ngạc một chút.

- Đúng là tiểu tử này. Tiểu gia, trong trí nhớ của Lão Long ta, có thông tin về tiểu tử này.

Thần Long nhìn chằm chằm vào con mèo khổng lồ màu xanh da trời đang nằm sắp ở dưới, nói nhỏ.

Năm đó, Lam Mị cùng Nhân Hoàng vây giết Thần Long. Nên tất nhiên, Thần Long đã giao chiến với Lam Mị, và trong trí nhớ của nó cũng tự nhiên có thông tin về con Lam Mị này.

- Khí tức của con mèo khổng lồ phía dưới, gần như giống y như đúc so với khí tức của con Lam Mị trong trí nhớ của ta.

- Chẳng qua, hình thể trước kia của Lam Mị chỉ khoảng hai mươi trượng, còn nhỏ hơn một chút so với Man Văn. Thực lực của nó cũng chỉ ở cấp độ Vô Thánh lõi âm tầng năm, còn kém ta rất xa. Nhưng hiện tại, sao thằng này lại biến dài tới bốn năm mươi trượng rồi. Mà khí tức của nó, cũng đã vững vàng đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh rồi.

Thần Long thì trào lẩm bẩm.

- Nếu thằng này đã đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thì sao nó có thể chết đi, mà chỉ còn lại mỗi cái xác không đầu.

- Không đúng.

Thần Long đang nghĩ ngợi, chợt cả người run lên, ánh mắt loé sáng.

- Tiểu gia, mau lui lại phía sau.

- Thằng ranh này căn bản không chết, nó là đang tiến vào trạng thái tiềm tu. Cầm chế trong Nhân Hoàng điện đã bị phá vỡ, nó sẽ tỉnh lại ngay lập tức.

Tiếng nói khàn khàn của Thần Long, vội vàng vang lên.

Không chết?

Hầu như lúc Thần Long vừa nói ra những lời này, đồng thời Dương Thạc theo bản năng liền nhanh chóng phát tán cảm giác lên người Lam Mị khổng lồ đang nằm ở trung tâm Nhân Hoàng Điện.

Thịch! Thịch! Thịch!

Vạn năm trước, Lam Mị khổng lồ này chính là sủng thú của Nhân Hoàng, U Minh Thú. Dưới sự dò xét của Dương Thạc, nó giống như vẫn còn sống, khí huyết chậm rãi lưu động trong thân thể, thậm chí ngay cả trái tim trong thân thể cũng đều đập thịch thịch thịch. Chỉ có điều trái tim của U Minh Thú đập rất chậm, ba bốn lần hô hấp mới đập một lần.

- Thật sự còn sống sao?

Dương Thạc nhíu mày.

U Minh Thú thật sự có sinh mệnh lực cường đại.

Nhưng cũng không thể nói rằng con U Minh Thú này còn sống. Phải biết rằng lúc trước ở khu vực trung tâm Yến Sơn, lúc Dương Thạc nhìn thấy thi thể Huyền Ưng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ lần đầu tiên, trong hai thi thể đấy vẫn có khí huyết chậm rãi lưu động, cũng không hoàn toàn mất hết sinh mệnh lực. Chính xác mà nói, cho dù cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh đã chết nhưng chỉ cần thân thể không bị tàn phá đến cực hạn, sinh mệnh lực vẫn có thể giữ trong khoảng thời gian rất lâu.

Đây chính là cấp độ khí huyết không chết không thôi!

Hiện tại mặc dù Dương Thạc đã dò xét được khí huyết vẫn lưu động trong thân thể U Minh Thú Lam Mị nhưng cũng không thể nói rằng U Minh Thú Lam Mị chưa chết.

Chính bởi vì như thế, Dương Thạc cũng không nghe theo lời dặn của Thần Long, không lập tức lùi về phía sau.

Thịch! Thịch! Thịch! Thịch! Thịch! Thịch!

Mà chính là sau một khắc.

Chợt thấy trong thân thể U Minh Thú, trái tim bắt đầu tăng tốc!

Bắt đầu từ ba năm lần hô hấp mới đập một lần, thời gian dần trôi qua trở thành hai lần hô hấp đập một lần, một lần hô hấp đập một lần, thậm chí là một lần hô hấp có thể đập hai ba lần...

Ào ào...! Ào ào...!

Trong thân thể nó, khí huyết giống như nước trong dòng sông, phát ra tiếng vang ào ào, tốc độ lưu động đột nhiên tăng lên.

- Kể xâm nhập cung điện Nhân Hoàng, các người... đã quấy rầy ta...

Sau một khắc, Dương Thạc đột nhiên cảm giác được trong đầu lâu của U Minh Thú, một luồng tinh thần lực vô cùng mạnh mẽ chọt bắn ra, gần như chỉ trong chớp mắt đã bao phủ phạm vi trăm trượng xung quanh. Ngay nháy mắt sau đó, một âm thanh băng hàn nhanh chóng vang lên bên tai Dương Thạc.

- Không tốt!

Mãi đến lúc âm thanh này vang lên, sắc mặt Dương Thạc mới nhanh chóng biến đổi.

Thập Phương Ca Sa đã bị luồng khí cơ từ trong thân thể U Minh Thú phát ra cảm ứng được, lập tức chấn động ông ông. Trong chốc lát, Dương Thạc chỉ cảm thấy bản thân giống như đang bị một vị cường giả siêu cấp mạnh mẽ không nhìn thấu theo dõi, cơ bắp toàn thân vô thức kéo căng, tóc gáy từ từ dựng đứng lên.

- Con U Minh Thú này thật sự còn sống?

Trong đầu Dương Thạc xuất hiện ý niệm này.

Khí cơ trong thân thể U Minh Thú bắt đầu khởi động bao phủ Dương Thạc, đồng thời Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng bản thân hiện tại và lúc chưa tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng, còn ở bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn, bị cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh kia, tàn hồn của Chân Vũ Đại Đế Chân Huyền nhìn thẳng vào, cảm giác hầu như giống nhau như đúc!

528. Chương 508: Hư Không Linh Vực, Đánh Một Trận!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 508: Hư Không Linh Vực, Đánh Một Trận!

Ngay cả lúc đối mặt với cường giả siêu cấp hàng đầu đương thời như Thần Quy Vương, Dương Thiên, Đại Bàng Kim Sí Vương, Dương Thạc đều không có cảm giác đến mức này.

Chỉ có đối mặt với cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh, cảm giác này mới có thể hiện ra rõ ràng!

Nếu U Minh Thú Lam Mị đã chết thì trong thân thể của nó tuyệt đối không thể truyền ra khí cơ đến mức độ này.

Không cần nghĩ đã biết rõ U Minh Thú này căn bản chưa chết!

- Lam Mị, người còn sống?

Chính là lúc U Minh Thú lên tiếng, một số cao thủ siêu cấp như Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương, Dương Thiên đều nhanh chóng biến sắc.

- Đã tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh mà không tiến vào thế giới khác, chỉ ở lại đây thủ hộ Nhân Hoàng Điện sao...

- U Minh Thú chưa chết?

- Lùi lại!

Trong tích tắc, đám cường giả xung quanh U Minh Thú Lam Mị đều biến sắc, vô thức muốn phi thân, vội vàng lùi lại.

Ầm ầm!

Mà không đợi mấy gã cường giả siêu cấp này lùi lại...

Một tiếng bạo nổ chợt truyền ra.

Ầm ầm ù ù...

Một luồng lực lượng vô cùng mạnh mẽ phát tán ra từ trong thân thể U Minh Thú, bắt đầu cuộn cuộn mà đến, tốc độ nhanh đến cực hạn, thậm chí còn nhanh hơn tốc độ phi hành của đám người Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên gấp mấy lần. Đám người Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên còn chưa kịp lùi được một hai chục trượng, luồng lực lượng mạnh mẽ này đã hoàn toàn bao phủ đám cường giả siêu cấp Thần Quy Vương lại.

Vút!! Vút!! Vút!! Vút!!

Sau một khắc, một chuyện khiến Dương Thạc vô cùng kinh ngạc đã xuất hiện. Bị luồng lực lượng này bao phủ, thân hình của đám cường giả siêu cấp Thần Quy Vương đều lóe lên, trực tiếp biến mất khỏi Nhân Hoàng Điện!

- Tiểu gia, đây là lực lượng Hư Không Linh Vực của Hư Không Vô Thánh. Hư Không Vô Thánh, lĩnh vực tăng lên, trực tiếp tiến hóa thành lực lượng không gian. Hư Không Linh Vực của một Hư Không Vô Thánh bình thường có phạm vi ít nhất mấy ngàn trượng, thậm chí không nhỏ hơn không gian Thập Phương Ca Sa của chúng ta bao nhiêu. Đám người Thần Quy Vương đều bị hút vào trong Hư Không Linh Vực của Lam Mị rồi!

- Trong Hư Không Linh Vực của nó, nó gần như vô địch. Tiểu gia, đừng liều mạng với nó, đi mau!

Ầm thanh lạnh lùng của Thần Long nhanh chóng truyền ra.

Dương Thạc nhú mày, giờ phút này cũng không chút do dự, phất một tay lên mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, các cao thủ như Thần Long, Tử Tử Yêu Thánh đều được thu vào Thập Phương Ca Sa. Cùng lúc đó, thân hình Dương Thạc nhoáng lên, tốc độ nhanh đến cực hạn, nhanh như chớp lùi về phía sau.

Giống như Dương Thạc, các cao thủ ở gần đây như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên, Viêm Thú Yêu Thánh đều biến sắc, toàn lực lùi về phía sau.

Đám cao thủ này đều là cường giả hàng thứ hai đương thời.

Lúc trước nhìn thấy U Minh Thú Lam Mị, trên người U Minh Thú tản mát ra uy áp mạnh mẽ.

Vô Thánh bình thường căn bản không thể đến gần U Minh Thú.

Mà đám cao thủ Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên lại có thể tới gần. Chính bởi vì như thế, bọn hắn ở gần U Minh Thú nhất, vừa rồi bị hút vào Hư Không Linh Vực của U Minh Thú đầu tiên.

Tiếp theo chính là một số cường giả hàng hai đương thời như Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên.

Bọn hắn cách U Minh Thú này xa hơn một chút, không bị hút vào trong không gian lĩnh vực ngay lập tức.

Tuy bọn hắn lùi về phía sau với tốc độ cực nhanh nhưng vẫn không thể nào so với tốc độ U Minh Thú phát tán lĩnh vực. Nháy mắt tiếp theo, trong tiếng vang ầm ầm, bọn hắn cũng liên tục bị lực lượng lĩnh vực của U Minh Thú bao phủ, thân hình vút vút nhoáng lên, cũng biến mất khỏi Địa Hoàng Điện.

- Móa, tiểu gia, trốn không thoát! Giờ chỉ sợ phải liều mạng một trận với U Minh Thú rồi!

Khoảng cách giữa Dương Thạc và U Minh Thú chỉ xa hơn đám người Trác Tử Dương một chút.

Đám người Trác Tử Dương bị hút vào trong không gian lĩnh vực, ngay sau đó lập tức đến lượt Dương Thạc. Mặc kệ Dương Thạc lùi về phía sau như thế nào thì cũng căn bản trốn không thoát!

- Hi vọng Thần Quy Vương ra tay có thể ngăn cản tiểu tử này một chút...

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, giọng nói hơi bất đắc dĩ của Thần Long vang lên.

Ầm ầm!

Không đợi tiếng nói của Thần Long biến mất, Dương Thạc lập tức cảm giác được một luồng khí tức vô cùng mạnh mẽ đã lao tới trước người hắn chỉ trong chớp lát, giống như một cơn sóng lớn mạnh mẽ nuốt chửng hắn lại.

Vút vút vút!

Cùng lúc đó, Dương Thạc cũng cảm giác được hư không xung quanh bị xé rách, vụn vụn một trận.

Vút!!

Thân hình của hắn bỗng nhiên biến mất.

- Rốt cục vẫn bị hút vào trong Hư Không Linh Vực của U Minh Thú Lam Mị sao?

Dương Thạc thầm cười khổ.

Nháy mắt sau đó, Dương Thạc chỉ cảm thấy cảnh tượng xung quanh chợt biến đổi, thân thể hắn đã xuất hiện ở một khoảng hư không khác.

Xung quanh là cảnh tượng màu xám trắng, không có mặt đất, càng không có bầu trời, hơi giống lúc trước khi Dương Thạc vừa mới tiến vào Nhân Hoàng Điện, hoàn toàn chính là một khoảng không gian hỗn độn. Khác biệt duy nhất chính trong khoảng không gian này, Dương Thạc cảm giác có thể tản mát được rất xa. Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng cảnh tượng trong phạm vi mấy trăm trượng xung quanh.

Lúc trước trong Nhân Hoàng Điện, Dương Thạc chỉ có thể cảm giác được cảnh tượng phạm vi ba bốn trượng xung quanh. Nguyên nhân chủ yếu là bởi vì trong khoảng không gian Nhân Hoàng Điện kia chính là một cấm chế mê trận.

Mà bây giờ, trong Hư Không Linh Vực của U Minh Thú Lam Mị hiển nhiên không có cấm chế này.

Tự nhiên cũng có thể cảm nhận rõ ràng cảnh tượng trong khoảng không gian này.

- Bọn người Thần Quy Vương, Đại Bằng Vương quả nhiên cũng đều ở đây...

Bị thu vào trong khoảng không gian này, Dương Thạc lập tức cảm nhận được sự tồn tại của đám cao thủ Thần Quy Vương.

Ngoài ra, thân hình U Minh Thú Lam Mị cũng đã xuất hiện trong khoảng không gian này từ lâu.

Ào ào! Ào ào!

Trong thân thể của nó, khí huyết không ngừng chuyển động.

Dưới khí huyết không ngừng chuyển động, thân hình khô gầy của nó giống như quả cầu đang được thổi hơi. Làn da phát ra tiếng vang hít hà hít hà, xương cốt cũng chấn động rầm rầm, cả thân thể của nó nhanh chóng phình ra. Chỉ trong chớp lát, nó đã biến hóa thành một con quái vật khổng lồ có thân hình cực lớn, cơ bắp từng cục, khí huyết hùng vĩ!

- Quy Tức Thuật? Không thể tưởng tượng được Lam Mị ngươi cũng hiểu được pháp môn này...

Đôi mắt Thần Quy Vương nhìn chằm chằm U Minh Thú Lam Mị, chậm rãi lên tiếng.

Vút! Vút!

Nháy mắt sau đó, trong đôi mắt của U Minh Thú Lam Mị đột nhiên bắn ra hai luồng thần quang.

Hai luồng thần quang này bỗng nhiên bao phủ thân thể khổng lồ của Thần Quy Vương!

- Ngạo Mộc, lại là ngươi? Vạn năm rồi... ngươi vẫn chưa chết... Đúng rồi! Đúng rồi! Ngươi vốn là Thần Quy nhất tộc, không chế Quy Tức Thuật. Vạn năm trước, ở thời đại rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy kia, vận khí của ngươi hơi kém một chút, không có cơ hội tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thính. Vạn năm nay

chắc hẳn phần lớn thời gian người đều ở trạng thái tiềm tu quy tức, chờ thời đại này đến. Hiện tại kỳ ngộ đã đến, vì vậy nắm lấy kỳ ngộ, nhất cử tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh sao...

- Người có thể tới huyết mộ Nhân Hoàng, có lẽ ta nên sớm nghĩ đến đây...

- Cũng được. Vậy hãy cho ta xem trong vạn năm nay, tu vi của Ngao Mộc người có tiến bộ không!

U Minh Thú Lam Mị liên tục lên tiếng, thân hình nhoáng lên, vút một phát giống như thuấn di vậy, dĩ nhiên đã vượt qua mấy trăm trượng, trong nháy mắt đã đến trước mặt Thần Quy Vương. Bốn trảo bỗng nhiên mở ra, nó gầm nhẹ một tiếng, đánh thẳng về phía thân hình kiên cố khổng lồ của Thần Quy Vương.

529. Chương 509: Bí Pháp Mạnh Nhất, Liên Thủ Đuổi Giết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 509: Bí Pháp Mạnh Nhất, Liên Thủ Đuổi Giết!

Hư Không Vô Thánh ra tay!

U Minh Thú Lam Mị trong không gian Hư Không Linh Vực của nó, tâm niệm vừa động, chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt Thần Quy Vương, tốc độ có thể nói là nhanh đến cực hạn.

Chính xác mà nói là thuấn gian di động!

Trong khoảng hư không này của nó, cái gọi là khoảng cách dường như căn bản không thể nào gọi là khoảng cách. Đối với Lam Mị, mấy trăm trượng thậm chí còn cùng một khái niệm với một trượng, tâm niệm vừa động đã vượt qua. Tốc độ như vậy hầu hoàn toàn giống Dương Thạc lợi dụng Thập Phương Ca Sa xé mở hư không, lập tức vượt qua ngàn vạn dặm!

Còn nhanh hơn Dương Thạc xé mở hư không!

Dù sao Dương Thạc muốn xé mở hư không thì cần phải lợi dụng Thập Phương Ca Sa, cần một quá trình thao tác. Mà Lam Mị ở trong không gian Hư Không Linh Vực căn bản không cần bất cứ động tác dư thừa nào, chỉ cần một ý niệm trong đầu là có thể trực tiếp đi đến bất cứ nơi nào trong khoảng hư không này...

Ầm ầm!

Thoáng một phát đến trước mặt Thần Quy Vương, thân thể cao lớn của U Minh Thú Lam Mị đánh thẳng về phía Thần Quy Vương.

Lực lượng khí huyết mạnh mẽ bành trướng giống như thiên thạch từ trên trời, đập mạnh xuống thân thể Thần Quy Vương!

- Hả? Lam Mị, người thật sự muốn ra tay với ta sao? Hừ, bốn tọa cũng muốn nhìn thử xem người đột phá đến cấp độ Hư Không Vô Thánh thì có năng lực gì, lực công kích có thể đạt tới mức nào!

Âm thanh trầm thấp khàn khàn lập tức truyền ra từ trong miệng Thần Quy Vương.

Gần như cùng lúc đó, Thần Quy Vương không tránh không né, thân thể cao lớn lơ lửng ở đó. Đối mặt với công kích của U Minh Thú Lam Mị, nó không tránh không né, trực tiếp đối chiến!

Uỳnh!

Tê tê tê!

Một tiếng trầm đục vang lên.

Ngay sau đó, âm thanh kim loại ma sát lập tức vang lên.

U Minh Thú Lam Mị đánh lên thân thể Thần Quy Vương. Thần Quy Vương bị lực lượng mạnh mẽ áp bách, cả người liền trầm xuống, nhưng chỉ trong chốc lát đã ổn định thân hình.

Bốn cái móng vuốt của U Minh Thú trảo mạnh lên lớp giáp cứng bên ngoài thân thể Thần Quy Vương. Hai chân trước đặt ở sau lưng Thần Quy Vương truyền ra tiếng vang chói tai ở lớp vỏ cứng sau lưng Thần Quy Vương, thậm chí căn bản không để lại chút dấu vết nào. Mà hai chân sau của nó chộp vào bộ phận khác trên thân thể Thần Quy Vương cũng chỉ để lại mấy dấu vết mờ mờ, căn bản không thể nào công phá hàng phòng ngự mạnh mẽ của Thần Quy Vương.

Rống!

Hầu như lúc bị Lam Mị công kích thì đồng thời Thần Quy Vương, vị Yêu Thánh hàng đầu thiên hạ, cường giả Thú tộc cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm, khí huyết cũng đạt tới cấp độ Hư Không Võ Thánh, cái đầu khổng lồ khoáng lên nhanh như chớp, miệng lớn chọt mở ra rồi cắn mạnh vào phần eo của Lam Mị.

Đối mặt với cường giả siêu cấp cấp độ Hư Không Võ Thánh U Minh Thú Lam Mị, Thần Quy Vương vẫn có thể vừa công vừa thủ!

Cũng không phải hoàn toàn bị động chịu đòn!

Vút!!

Nhưng một đòn của Thần Quy Vương còn chưa kịp đến thân thể Lam Mị, thân thể Lam Mị đã sớm nhoáng lên, biến mất ở trước mặt Thần Quy Vương.

Ầm ầm!

Nháy mắt sau đó, thân hình khổng lồ của Lam Mị đã sớm xuất hiện dưới thân Thần Quy Vương.

Rầm!

Lam Mị nhảy lên, thân hình từ dưới lên đâm mạnh vào bụng Thần Quy Vương.

Ầm ầm ù ù ù...

Lần va chạm này, thân hình khổng lồ đến mức tận cùng của Thần Quy Vương trực tiếp bay lên, ở giữa không trung liên tục xoay bốn năm mươi lần. Thân thể cao lớn va chạm vào khí tức hỗn độn trong không gian lĩnh vực, giống như một cái máy khổng lồ quấy trộn cơ khí, quấy loạn đồng khí tức hỗn độn này, hình thành một trận cuồng phong trong không gian lĩnh vực...

Vút!! Vút!! Vút!!

Ngay sau đó đã thấy Lam Mị hành động, tốc độ đầu chỉ nhanh hơn Thần Quy Vương ngàn vạn lần. Trong chốc lát nó đã đến gần Thần Quy Vương, bốn chiếc móng vuốt, một cái vô cùng lớn như thanh trường kiếm, roi dài quật thẳng lên thân thể Thần Quy Vương. Trong tiếng vang rầm rầm, thân thể khổng lồ của Thần Quy Vương căn bản không dừng lại được, không ngừng xoay tròn trong khoảng hư không này...

Không hề có lực hoàn thủ!

- Hít...

Nhìn thấy cảnh tượng này, đừng nói là Dương Thạc, tất cả cường giả trong khoảng không này đều hít sâu một hơi.

Thần Quy Vương giao thủ với Lam Mị, ngoại trừ có ý đồ phản kích lúc trước ra, toàn bộ đều bị Lam Mị đánh, Thần Quy Vương căn bản không thể công kích được Lam Mị.

Giữa cường giả cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm và Hư Không Võ Thánh lại chênh lệch lớn đến mức này!

Thần Quy Vương chính là cường giả Thú tộc siêu cấp có tuổi thọ vạn năm, ngoại trừ cảnh giới võ đạo còn đứng ở cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm ra, thân thể, khí huyết, thậm chí là một số bí pháp đều có thể so với Hư Không Võ Thánh. Có thể nói Thần Quy Vương chính là cường giả đứng đầu đương thời dưới Hư Không Võ Thánh. Cho dù như thế nhưng khi đối mặt với Hư Không Võ Thánh chính thức, bị Lam Mị công kích đến, Thần Quy Vương cũng chỉ có thể bị chà đạp nặng nề!

Nếu không phải nó có thiên phú mạnh mẽ đến mức tận cùng, thân thể cũng đã sớm đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh thì chỉ sợ giờ phút này bị Lam Mị công kích đến, nó đã sớm chết ngàn vạn lần rồi...

- Hay ột cái lực lượng Hư Không Linh Vực... So với Vô Thánh lõi âm tàng năm, Hư Không Vô Thánh cường đại nhất chính là không gian Hư Không Linh Vực. Trong khoảng không này, toàn bộ thời không đều bị Hư Không Vô Thánh khống chế, nó có thể tránh né bất kỳ công kích nào. Bất cứ công kích nào của nó đều có thể đánh trúng đối phương... Trừ phi đối phương có thực lực đánh vỡ hư không, phá vỡ không gian linh vực này rồi thoát ra ngoài, nếu không thì căn bản không thể nào là đối thủ của Hư Không Vô Thánh...

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Thần Long trực tiếp lên tiếng nói.

Khoảng không gian linh vực này trực tiếp bị Lam Mị khống chế!

Giống như Dương Thạc khống chế không gian Thập Phương Ca Sa vậy.

Ngay cả đám cường giả Dương Thiên tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa, nếu không thể một phát đánh vỡ không gian này thoát ra ngoài, đối mặt với Dương Thạc thì chỉ sợ cũng không có lực phản kháng!

Chỉ có thể bị động chịu đòn!

Đây chính là sự cường đại của Hư Không Vô Thánh chính thức!

Như không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc lúc trước, Dương Thiên ra sức đánh một quyền có lẽ có thể trực tiếp đánh bại.

Nhưng đã có thi thể Huyền Ứng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ trấn áp trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thiên muốn đánh bại hầu như là không thể nào!

Hiện tại khoảng không gian linh vực này của Lam Mị chính là do bản thân Lam Mị, vị Hư Không Vô Thánh chính thức tự trấn áp, mạnh mẽ như Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên hiển nhiên đều khó có thể đánh vỡ mảnh không gian này.

Mà ở trong khoảng không gian này, muốn chiến thắng Lam Mị cũng khó như lên trời!

- Lực lượng rất mạnh!

- Thần Quy tiền bối đều không thể địch nổi?

- Các vị, đừng tọa sơn quan hổ đấu nữa. Thực lực của Lam Mị quá mạnh mẽ, chúng ta cần đồng tâm hiệp lực, đồng loạt ra tay. Chỉ cần đánh bại Lam Mị thì mới có thể rời khỏi khoảng không này, trở lại Nhân Hoàng Điện, cướp lấy bí bảo trong Nhân Hoàng Điện!

- Đây là khảo nghiệm đầu tiên và cuối cùng của Nhân Hoàng Điện. Đánh chết Lam Mị, chúng ta sẽ có thể lấy hết tất cả pháp khí bí bảo, công pháp vũ kỹ trong Nhân Hoàng Điện. Đã có các loại bảo vật trong Nhân Hoàng Điện, tương lai chúng ta sẽ tiến xa thêm một bước, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh cũng có khả năng rất lớn. Tương lai tiến vào một thế giới khác, chúng ta liền có thể truy tìm cực hạn của võ đạo!

- Nếu không thể đánh chết Lam Mị, bị nó đánh chết chính là vạn kiếp bất phục, thần hình câu diệt!

- Ra tay!

- Ra tay đi!

Mất thấy Thần Quy Vương bị Lam Mị chà đạp, đám cường giả Đại Bằng Kim Sí Vương đều chột quát một tiếng.

Không chút do dự, thân hình lập tức hành động, trong nháy mắt đã bộc phát ra lực lượng mạnh nhất của bản thân. Các loại công kích như cuồng phong mưa rào trút mạnh xuống người Lam Mị!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Ông... Ông...

Các loại kinh khí cuộn cuộn mà đến.

Một luồng thần hoang nguyên lực màu vàng chợt bắn ra từ trong thân thể Đại Bằng Kim Sí Vương giống như mặt trời, vô cùng rực rỡ. Thần hoang nguyên lực màu vàng rực rỡ này nhanh chóng ngưng tụ bên ngoài thân thể Đại Bằng Kim Sí Vương, lập tức biến thành một con Kim Sí Đại Bằng Điều khổng lồ, quá quác kêu loạn. Nó vỗ nhẹ hai cánh, đánh về phía Lam Mị.

Đang ở giữa không trung, con chim đại bằng do thần hoang nguyên lực tạo thành chợt biến đổi, trở thành hình chữ Vạn trong Phật Môn, phát ra tiếng rì rào, hoàn toàn siết chặt Lam Mị, vút một cái ẩn thẳng tới!

Trong thân thể Dương Thiên, thần hoang nguyên lực không ngừng trút ra hình thành sáu con hoang thú lớn. Sáu con hoang thú lớn trùng kích về phía Lam Mị, đồng thời không ngừng đan vào nhau giữa không trung, không ngừng dung hợp, cuối cùng dĩ nhiên đã dung hợp thành một con mãnh thú kỳ dị đầu thân rắn ưng trảo, báo văn gấu thú, nhìn giống Thần Long mà cũng khác hẳn Thần Long. Hai con mắt của nó nhìn chằm chằm Lam Mị, rống to một tiếng rồi bổ nhào đến.

Keng...! Keng...!

Bên Trắc Tử Dương, Chân Vũ Kiếm cũng sớm rút ra khỏi vỏ.

Mà bên Nam Cung Phá Thiên, chân khí tản mát ra tạo thành một thanh đại kiếm bằng chân khí cực lớn trên đỉnh đầu hắn. Trong tiếng vang âm âm, nó chém mạnh ra.

Trong thân thể Viêm Thú Yêu Thánh, Hỏa La Vương cũng bắn ra chân hỏa Phần Diệt Bát Hoang!

Trên đỉnh đầu chủ trì Hiến Tông Kim Phật Tự, một pho tượng Đại Nhật Như Lai Kim Thân nhanh chóng hình thành, còn mạnh mẽ hơn Đại Nhật Như Lai Kim Thân của Dương Thạc trước kia gấp mười gấp trăm lần. Hai tay hắn tạo hình Phật quyết, hai mắt nhắm chặt, cũng nhanh chóng bay về phía Lam Mị.

Trong nháy mắt này, tất cả cường giả bị hút vào khoảng không này đều phát ra lực công kích cường đại nhất của bản thân, toàn bộ đánh về phía Lam Mị.

- Tiểu gia, chúng ta cũng ra tay đi!

- Giết chết tiểu tử này!

Dương Thạc bên này cũng không cam lòng đi sau.

Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, Huyền Ứng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ đều bộc phát ra công kích mạnh nhất.

Trong thân thể Thần Long đột nhiên bắn ra trăm ngàn đạo hư ảnh, hóa thành vô số hoang thú, giống như Bát Hoang Quyết của Dương Thiên, nhanh chóng quần tới Lam Mị. Phát ra công kích này, cả thân thể của Thần Long liền co rút lại, thân hình nhỏ đi một vòng. Hiến nhiên một chiêu này đã hao tổn mất đại lượng lực lượng khí huyết của nó...

Man Văn Thiên Tượng ngửa mặt lên trời gào to một tiếng. Trong tiếng vang âm âm, khoảng không này dường như đã biến thành địa ngục hải cốt, khắp nơi đều là xương cốt của voi. Trong tiếng vang âm âm, một chiếc ngà voi sắc bén xé rách hư không, khí thế như tên bắn thẳng về phía U Minh Thú Lam Mị.

Huyền Ứng thượng cổ, Hắc Hùng thượng cổ đều liên tục phun ra năng lượng Lôi Đình, Địa.

Trong nháy mắt này, bốn đại mãnh thú đều không sử dụng lực lượng thân thể công kích mà bộc phát ra bí pháp công kích mạnh nhất, hiến nhiên là không tiếc bất kỳ giá nào để giết chết Lam Mị!

Ô...ô...ô...n...g!

Dường như tứ đại mãnh thú ở bên cạnh Dương Thạc vừa ra tay, sử dụng bí pháp mạnh mẽ tấn công U Minh thú Lam Mị, thì Thần Âm Linh Đang trong tay Dương Địch cũng liên lay động, tỏa ra một luồng Thiên Đạo Thần Âm công kích vô cùng mạnh mẽ. Luồng Thiên Đạo Thần Âm này vừa tỏa ra, sắc mặt Dương Địch lập tức trở nên trắng xám, thần thái hai mắt ảm đạm!

Lực lượng thần hồn của nàng có thể so với cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng bốn. Vậy mà một chiêu Thiên Đạo Thần Âm này tỏa ra lại chỉ đạt tới cấp độ Võ Thánh tầng ba mà thôi.

Cường ép thi triển công kích mạnh mẽ sẽ khiến bản thân bị tổn thương!

Tại thời khắc này, đối mặt Lam Mị, ngay cả Dương Dịch cũng không tiếc thân hồn của mình bị tổn thương. Nàng thúc giục Đại Thần Âm Linh Đang, phát động ra lực lượng công kích mạnh mẽ vượt xa lúc bình thường...

Tử Thử Yêu Thánh, Ngân Diệu và Tiểu Hỏa cũng đều vội vàng phát động công kích.

Dương Thạc khẽ quát một tiếng, Cửu Dương Chân Thân lập tức lao thẳng về phía Lam Mị.

Ầm ầm!

Từ lúc ở giữa không trung, Dương Thạc đã đốt cháy Cửu Dương Chân Thân.

Xoẹt xoẹt! Vù vù vù...

Năng lượng hỏa diễm và năng lượng sấm sét không ngừng đan vào, chuyển hóa lẫn nhau.

Dương Thạc đã lấy Cửu Dương Chân Thân làm nhiên liệu, bộc phát ra nguồn năng lượng hỏa diễm và sấm sét mạnh mẽ nhất để oanh kích U Minh thú Lam Mị, cấp độ Vô Thánh Hư Không.

Keng!

Đao Thần Long Liệt Khôn sớm đã được Dương Thạc nắm trong tay.

Khẽ quát một tiếng, thân thể Dương Thạc mạnh mẽ vận lực. Thần hoang nguyên lực toàn thân Dương Thạc dồn vào thanh đao Thần Long Liệt Khôn, phát ra những tiếng kêu ù ù. Trong nháy mắt, đao Thần Long Liệt Khôn được Dương Thạc hung hăng ném về phía Lam Mị. Từ lúc ở giữa không trung, đao Thần Long Liệt Khôn này đã phát ra tiếng rùng rùng âm vang vọng. Giờ phút này nó nhanh chóng biến đổi, trở thành một con Thần Long chính thức, hung hăng tấn công...

Tại giờ phút này, tất cả mọi người đều bộc phát ra lực lượng chân chính mạnh nhất, không hề giữ lại chút nào. Bởi vì ai cũng biết rằng, đối mặt với Lam Mị, cho dù bộc phát toàn lực lượng cũng chưa chắc đã có thể đánh bại nó. Nếu giữ lại lực lượng, chắc chắn sẽ phải chết!

- Hả? Các người cho rằng công kích của các người có thể đánh trúng ta sao?

Nhìn thấy Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên, thậm chí là Dương Thạc cùng tất cả mọi người đều đồng loạt phát động công kích, U Minh thú Lam Mị chẳng những không có sợ hãi mà lại còn cười lạnh.

Vút!

Thân hình khẽ động, Lam Mị muốn đi ra ngoài hư không lĩnh vực này, lập tức tránh thoát những luồng công kích mạnh mẽ.

- Lam Mị, người còn muốn trốn sao? Chẳng phải là sẽ để phí mất bí pháp giam cầm không gian của bốn tọa sao? Người không trốn thoát được đâu!

Nhưng là lúc này, thanh âm khàn khàn già nua, đột nhiên vang lên bên tai Lam Mị.

Thần Quy Vương!

Ầm ầm!

Sau một khắc, từ trong thân thể Thần Quy Vương đang bị Lam Mị không ngừng chà đạp, một nguồn thần hoang nguyên lực màu vàng nhạt chợt tỏa ra.

Nguồn thần hoang nguyên lực này so với thần hoang nguyên lực màu vàng do Đại Bằng Kim Sí Vương dung hợp thần công Phật Môn và thần hoang nguyên lực Bát Hoang quyết của Dương Thiên thì ảm đạm hơn khá nhiều. Nhưng năng lượng ẩn chứa trong đó lại chỉ có hơn chứ không kém. Trong nháy mắt, nguồn nguyên lực thần hoang này bao phủ toàn bộ thân thể Lam Mị.

530. Chương 510: Căn Bản Cũng Không Có Chết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 510: Căn Bản Cũng Không Có Chết!

Tạch tạch tạch!

Trong nháy mắt, nguồn thần hoang nguyên lực này đột nhiên biến thành hình bầu dục, giống như một cái mai rùa cực lớn!

Uỳnh! Uỳnh!

Lam Mị đang muốn di chuyển ra ngoài thì đột nhiên bị mai rùa tạo bằng nguồn thần hoang nguyên lực bao phủ lại. Giống như nó đã bị nhốt ở trong một cái lồng giam thật lớn, liên tiếp va vào vật cản, căn bản là không thể thoát ra!

Lam Mị đã bị nhốt chặt ở đây!

Ầm ầm...

Sau một khắc nhìn thấy cảnh này, nhóm cường giả Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên, Dương Thạc... đều muốn muốn oanh kích tới...

- Thần Quy!

Trong nháy mắt, sắc mặt của Lam Mị biến đổi kịch liệt.

- Thần Quy, ngay cả bí pháp thiên phú giam cầm không gian này người cũng đều thi triển ra. Người muốn cả hai ta cùng chết sao? Ta bị giam cầm trong không gian này, lúc bị công kích thì cả người cũng phải chịu đấy. Thậm chí công kích người phải chịu còn mạnh mẽ hơn ta rất nhiều. Người thật sự muốn cả hai ta cùng chết...

Tiếng nói đầy vẻ kinh ngạc truyền ra từ trong miệng Lam Mị.

Rầm rầm rầm...

Lam Mị còn chưa dứt lời thì luồng công kích mạnh nhất của hai vị cao thủ tuyệt thế là Đại Bằng Kim Sí Vương và Dương Thiên đã đến.

Luồng công kích hình chữ “Vạn” cực lớn lập tức khắc sâu vào mai rùa cực lớn do nguồn thần hoang nguyên lực của Thần Quy Vương hình thành. Công kích xuyên thấu qua mai rùa nhưng lực lượng không hề yếu đi chút nào. Thậm chí biên độ lại còn tăng lên, ánh sáng màu vàng tỏa ra càng mạnh. Một tiếng ầm vang, nguồn lực lượng khủng bố này đã đụng vào thân thể cực lớn của Lam Mị.

Phốc!

Nguồn thần hoang nguyên lực màu vàng này vừa chạm vào thân hình Lam Mị thì lập tức biến mất giống như là trâu đất xuống biển vậy.

Nhưng...

Thân hình của Lam Mị lại chỉ hơi rung rung một chút!

Hiển nhiên, sau khi hứng chịu một kích toàn lực của Đại Bằng Kim Sí Vương, cho dù là một Võ Thánh Hư Không mạnh mẽ như Lam Mị thì cũng phải bị ảnh hưởng!

Uỳnh! Uỳnh!

Trong nháy mắt sau đó, cự thú được hình thành từ thần hoang nguyên lực Bát Hoang quyết của Dương Thiên cũng nhào tới mai rùa của Thần Quy Vương.

Vút! Vút! Vút!

Kiểm Chân Vũ của Trác Tử Dương, kiếm khí Phá Thiên Nhất Kiếm của Nam Cung Phá Thiên, thậm chí là Thiên Đạo Thần Âm của Dương Dịch, kiếm Thiên Đạo Hiên Viên của Dương Thành, Viêm Thú Yêu Thánh, Hỏa La Vương, công kích hỏa diễm của Tiểu Hỏa... cũng đều thi nhau bắn vào mai rùa của Thần Quy Vương, hung hăng tiến vào thân hình Lam Mị.

Ngoài ra còn có bí pháp công kích của tứ đại mãnh thú bên người Dương Thạc.

Nhất là bí pháp công kích của Thần Long và Man Văn Thiên Tượng. Uy thế trong đó so với công kích của cường giả tầng chiến lực thứ nhất đương thời như Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên là chỉ có hơn chứ không kém!

Năng lượng công kích của Huyền Ứng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ tỏa ra thì kém hơn một chút.

Ầm ầm!

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc mang theo khí tức Lôi Đình Phần Chước đậm đặc, thoáng cái cũng chui vào trong mai rùa.

Uỳnh!

Cửu Dương Chân Thân đụng thẳng vào người Lam Mị, giống như là ngọn lửa, lập tức thiêu đốt.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Cửu Dương Chân Thân mang theo bàn tay Man Thần, kiếm Tam Thiên Đạo Hoàng truyền ra tiếng vang phốc phốc, liên tiếp bắn vào thân hình Lam Mị.

Vù vù!

Trong nháy mắt sau đó, đột nhiên đao Thần Long Liệt Khôn nhào tới. Một tiếng răng rắc vang lên, dường như đao Thần Long Liệt Khôn đã chém vỡ mai rùa, chui vào trong thân thể Lam Mị.

Ầm! Ầm!

Gặp phải vô số công kích như vậy, thân hình Lam Mị lập tức rung động.

Thân thể Lam Mị vừa rung động, lập tức thân thể khổng lồ của Thần Quy Vương kia cũng liên tục rung rung... Dường như lúc đao Thần Long Liệt Khôn của Dương Thạc tiến vào trong mai rùa, rơi vào trên người Lam Mị thì thân thể của Thần Quy Vương cũng run lên bần bật. Thần Quy Vương há to miệng, phụt thoáng một phát, phun ra một ngụm máu tươi.

Tựa như thời gian ngừng lại bảy, tám hơi thở...

Hình như luồng công kích kịch liệt của đám cường giả Dương Thạc tiến vào trong thân thể Lam Mị vẫn chưa khiến cho Lam Mị bị ảnh hưởng gì.

- Điều này...

Sau khi đánh ra những công kích này, bất kể là Dương Thạc hay là Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên, hoặc là những cường giả siêu cấp khác đều nhìn chăm chăm vào Lam Mị, trái tim tựa như muốn treo trên cổ họng. Bọn hắn đều muốn nhìn xem, rốt cuộc vô số công kích mạnh mẽ này có thể khiến cho Vô Thánh Hư Không Lam Mị bị tổn thương gì không.

Ken két! Ken két!

Sau bảy, tám hơi thở.

Đột nhiên, mai rùa bao phủ thân hình Lam Mị truyền ra tiếng vang ken két.

Từng vết rạn nứt xuất hiện trên mai rùa!

Ầm ầm!

Sau tích tắc vết rạn nứt xuất hiện, dường như mai rùa cũng không chịu được nữa, lập tức vỡ ra.

Mai rùa vỡ ra, Thần Quy Vương bị trọng thương vô cùng nghiêm trọng, trong thân thể truyền ra vô số tiếng vang ken két. Rất nhiều máu tươi từ trong miệng nó bắn thẳng ra. Thân hình cực lớn kia lảo nhão vài vòng, bay ngược ra ngoài...

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!...

Thân hình của Thần Quy Vương vừa bay ngược ra ngoài thì từ bên trong thân thể Lam Mị cũng truyền ra liên tiếp tiếng nổ vang.

Hình như vào giờ phút này, từng nguồn lực lượng mạnh mẽ ở trong thân thể Lam Mị cũng không ngừng nổ tung!

Từng nguồn lực lượng nổ tung khiến cho thân hình Lam Mị không ngừng run rẩy. Dường như trong tích tắc này, cơ bắp, xương cốt, nội tạng trong cơ thể nó đều bị xé vụn ra. Ánh sáng trong đôi mắt Lam Mị cũng tắt dần...

Rốt cuộc!

Ầm ầm!

Một tiếng nổ rung trời chuyển đất.

Thân thể U Minh thú Lam Mị xuất hiện một vài khe hở. Từ trong vài khe hở này, rất nhiều chân khí, thần hoang nguyên lực không ngừng tràn ra. Ngay sau đó, rốt cuộc thân hình Lam Mị cũng không thể chịu nổi lực lượng mạnh mẽ nữa. Một tiếng ầm vang, toàn bộ thân thể nó nổ tung, chia năm xẻ bảy...

Lam Mị thật giống như một mặt trời nhỏ, trong tích tắc nổ tung liền tỏa ra ánh sáng cực kỳ chói mắt, khiến cho đám người Dương Thạc đều không thể mở mắt ra được!

Dưới nguồn lực lượng nổ tung mạnh mẽ như thế, thân hình Lam Mị bị chia năm xẻ bảy, hóa thành bột mịn, sau đó hóa thành một đồng tro tàn, dần dần biến mất...

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Thân hình Lam Mị vừa nổ tung, tan thành mây khói thì nhóm cao thủ Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên, Trác Tử Dương, Dương Thạc. . . cũng đều cảm thấy thân thể bị kích động một trận. Các loại năng lượng ở trong cơ thể bọn hắn đều nhảy loạn lên. Bọn hắn không nhìn được, tất cả đều phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng xám vô cùng.

- Đây chính là lực lượng cản trở sao? Thật mạnh. Rất nhiều cao thủ liên thủ oanh kích, tuy khiến cho Lam Mị nổ tung, nhưng nguồn lực lượng cản trở cũng rất mạnh mẽ. Ít nhất cũng khiến cho tất cả chúng ta đều bị trọng thương, thực lực chỉ còn lại dưới bảy, tám phần...

Sau khi phun ra một ngụm máu tươi, thân thể Dương Thạc lắc lư một lúc mới có thể miễn cưỡng ổn định tâm thần. Trong lúc chế trụ thân hình, trong đầu hắn hiện ra ý nghĩ như vậy.

Nhưng...

Mặc dù bị cản trở, nhưng vừa rồi rất nhiều cao thủ liên thủ một kích, rõ ràng có thể giết chết U Minh thú Lam Mị, cường giả siêu cấp, cấp độ Võ Thánh Hư Không...

Thành tựu lần này cũng khiến cho người đời kinh hãi rồi!

Bình thường mà nói, bảy tám vị Võ Thánh lôi âm tầng bốn liên thủ thì triển ra một ít bí pháp, mới có thể đuổi giết một vị Võ Thánh lôi âm tầng năm.

Mà bây giờ, Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương, Dương Thiên, Man Văn Thiên Tượng, Thần Long. . . bộc phát ra lực lượng đều tương đương với Võ Thánh lôi âm tầng năm. Còn có Trác Tử Dương, Nam Cung Phá Thiên, Dương Thạc, Dương Thành, Dương Địch, Huyết Phi, Ngưng Thủy, Viêm Thú yêu thánh, Huyền Vũ yêu thánh, Hỏa La Vương, chủ trì Hiến Tông..., rất nhiều cao thủ có thể giết chết Võ Thánh Hư Không. Đây cũng là thành tựu tuyệt đối khó lường!

Dù sao thì Võ Thánh Hư Không cũng quá mạnh mẽ!

531. Chương 511: Không Gian Thập Phương Ca Sa Nứt Vỡ

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 511: Không Gian Thập Phương Ca Sa Nứt Vỡ

Chênh lệch giữa Võ Thánh lôi âm tầng năm và Võ Thánh Hư Không không giống như chênh lệch giữa Võ Thánh lôi âm tầng bốn và Võ Thánh lôi âm tầng năm đấy.

- Đã chết chưa vậy?

Giờ phút này, hầu như trong lòng tất cả mọi người đều hơi kích động.

Đột nhiên.

- Sao?

Tiếng nói của Thần Long chợt vang lên.

- Không tốt!

Sắc mặt Thần Long biến đổi kịch liệt.

- Tiểu gia, không tốt. Không gian lĩnh vực này vẫn không bị nứt vỡ. Lam Mị chưa chết!

Sau một khắc, tiếng nói vô cùng bén nhọn của Thần Long đột nhiên vang lên.

Lam Mị căn bản chưa chết ư?

Nếu U Minh thú Lam Mị đã chết, thì mảnh không gian trong lĩnh vực do U Minh thú Lam Mị tạo ra này, cũng sẽ lập tức bị vỡ ra. Mà bây giờ, Dương Thạc cùng đám người kia vẫn đang ở trong mảnh không gian lĩnh vực này. Điều này chứng tỏ, U Minh thú Lam Mị căn bản là chưa chết.

Vừa rồi, tuy thân thể của nó đã bị vỡ tan tành, nhưng đây chỉ là biểu hiện giả mà thôi.

Hoặc có thể nói, thân thể vốn có của nó bị huỷ rồi.

Nhưng thân thể bị huỷ, cũng không nhất định sẽ chết.

Ví dụ, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc là Bất Tử Bất Diệt. Dù nó có bị nứt vỡ một lần, nhưng nó cũng có thể lập tức ngưng tụ lại một lần nữa. Chẳng qua, việc này chỉ khiến nó hao tổn một chút lực lượng mà thôi. Chỉ sợ, dù Cửu Dương Chân Thân bị nứt vỡ tám lần mười lần cũng căn bản không thể gây tổn thương cho Cửu Dương Chân Thân được.

Dương Thạc chỉ đạt tới cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng ba mà Cửu Dương Chân Thân đã biết bí pháp này. Còn U Minh thú Lam Mị là cường giả Hư Không Võ Thánh, nên nó rất có thể cũng biết được bí pháp này.

Nó sẽ không chết dễ dàng như vậy được.

- Cái gì.

Đám người Đại Bàng Kim Sí Vương, Dương Thiên nghe được lời này của Thần Long đều biến sắc.

Lúc trước, bọn hắn cho rằng, dùng thực lực của Võ Thánh lôi âm tầng năm mà phá huỷ được thân thể của U Minh thú Lam Mị, cường giả cảnh giới Hư Không Võ Thánh, đã khiến cho bọn hắn hơi đặc chí rồi. Chính vì thế, bọn hắn mới không chú ý đến việc không gian lĩnh vực này căn bản là chưa bị nứt vỡ. Hiện tại, bọn hắn chú ý tới hiện tượng này, mới lập tức biết được, chỉ sợ Lam Mị chưa chết thật đâu.

- Ha ha ha ha ha, Thần Long, không hổ ngươi đã từng là cường giả đứng đầu Thú Tộc thời kỳ thượng cổ. Tuy bây giờ, thần hồn của ngươi là do được ngưng tụ lại, nhưng nhân lực của ngươi vẫn rất mạnh mẽ, có thể biết được ta vẫn chưa chết.

Ngay sau đó, tiếng cười to của U Minh thú Lam Mị, đột nhiên vang lên.

- Thần Long, dùng thực lực của ngươi, không cần tu luyện, mà chỉ cần cố gắng nhịn trăm năm, thì vẫn rất có khả năng đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cần gì phải vào huyết mộ của Nhân Hoàng, tham gia vào vũng nước đục này chứ? Nếu ngươi đã đến, thì cũng đừng trách ta không nể tình ngươi. Ngươi chết đi.

Vèo...o...o!

Chỉ trong nháy mắt sau.

Một luồng năng lượng vô cùng mạnh mẽ, chợt ngưng tụ đến trong mắt Thần Long.

Luồng năng lượng này hình thành một con mãnh thú cực lớn, có hình dáng giống một con mèo khổng lồ màu xanh da trời.

Xoẹt!

Hai chân trước của con mèo này vung lên, trực tiếp đánh về phía Thần Long.

- Nguy hiểm.

Trong nháy mắt, hai con mắt to như chuông đồng của Thần Long đột nhiên trợn lên. Trong lòng Thần Long, đột nhiên cảm giác được một sự nguy hiểm to lớn ập đến.

Dưới tình huống này, Thần Long không hề do dự.

“Oanh”. Tâm niệm Thần Long hơi động, thân thể nó lập tức nứt vỡ ra, hoá thành ngàn vạn tia năng lượng huyết nhục. Chỉ trong nháy mắt, mỗi một tia năng lượng huyết nhục này đều nhanh chóng diễn hoá, biến thành ngàn vạn tiểu long dài khoảng một hai trượng. Vài tiếng Vút... Vút... vang lên, những con tiểu long này không ngừng chạy phân tán ra tứ phía.

Mặc dù Thần Long đã nhanh, nhưng hai móng của con Lam Mị cũng tấn công rất nhanh. Mấy tiếng ‘Phốc, phốc’ vang lên, bảy tám chục con rồng nhỏ lập tức bị đánh trúng, hoá thành tro bụi, hoàn toàn đã chết.

- Còn cả Man Văn Thiên Tượng ngươi nữa. Ngươi là dị thú thời thượng cổ, vậy mà cũng có thể mở ra linh trí. Nếu ngươi không mở ra linh trí, thì có lẽ, cả đời ngươi cũng không thể đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh được. Còn nếu ngươi đã mở ra linh trí, thì ngươi có thể đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh rất dễ dàng. Sao ngươi phải khổ tiến vào huyết mộ của Nhân Hoàng, đến đây để chết chứ? Nếu vậy, ngươi cũng chết đi thôi.

Lam Mị tung ra một chiêu, đánh trọng thương Thần Long, ép Thần Long phải dùng tới bí pháp chạy trốn. Nhưng sau đó, nó không tiếp tục đuổi giết Thần Long, mà cả người nó hơi động, VÚT...! Nó lại xuất hiện trước mặt Man Văn Thiên Tượng.

Rống rống!

Man Văn Thiên Tượng hất cái vòi dài của mình lên, trực tiếp tấn công Lam Mị.

Bang!

Nhưng, vòi dài của Man Văn Thiên Tượng lại bị Lam Mị vung đuôi lên đỡ được. Sau một cú va chạm, Lam Mị vẫn không nhúc nhích mấy may, còn Man Văn Thiên Tượng lại trực tiếp phải lùi lại.

Rắc!

Man Văn Thiên Tượng chưa kịp chạy đi, hai móng của Lam Mị đã vung lên, bắt được hai cái ngà voi thon dài của Man Văn Thiên Tượng.

Ầm ầm!

Lam Mị cầm hai cái ngà voi của Man Văn Thiên Tượng, hung hăng quật một phát.

Răng rắc.

Một tiếng gãy giòn vang lên. Man Văn Thiên Tượng bị ném đến thất điên bát đảo. Chiếc ngà voi bên trái sắc bén, cứng rắn đến cực hạn, vũ khí công kích mạnh nhất của Man Văn Thiên Tượng, lại bị Lam Mị bẻ gãy ra.

- Đại Bàng Kim Sí điểu sao? Còn Hoả Kỳ Lân với Nham Thử nữa hả? Các người cũng là dị chủng có thiên phú cao, là cường giả siêu cấp bên trong Thú Tộc. Đáng tiếc, ở trong huyết mộ của Nhân Hoàng này, dù thiên phú các người có mạnh hơn nữa, thì các người cũng phải...Chết! Sau khi Lam Mị ném ngã Man Văn Thiên Tượng, nó lại nhanh chóng di chuyển đến trước mặt các cao thủ Đại Bàng Kim Sí Vương, Viêm Thú Yêu Thánh và Tử Thử Yêu Thánh. Mấy tiếng rầm rầm vang lên, Lam Mị bộc phát ra công kích mạnh mẽ.

Bang bang!

Ba cường giả mạnh mẽ của Thú Tộc, nhóm người Đại Bàng Kim Sí Vương đều lập tức biến sắc, muốn tránh né, nhưng căn bản là trốn không thoát. Toàn bộ ba người đều bị đánh bay ra ngoài.

Ngoại trừ Đại Bàng Kim Sí Vương bị phun máu tươi, sắc mặt xám xịt, thân thể huyết nhục tại giữa không trung không ngừng nhúc nhích, rồi biến thành hình thái của một con Đại Bàng Kim Sí Điểu. Còn sau khi Viêm Thú Yêu Thánh, Tử Thử Yêu Thánh bị một chiêu này đánh trúng, xương cốt trong cơ thể liền lập tức bị đứt gãy, kêu lên răng rắc, miệng phun máu tươi, trực tiếp bất tỉnh, khí huyết trong cơ thể cũng không còn lưu động, giống như là đã hoàn toàn chết rồi vậy.

Một chiêu nhẹ nhàng, mà làm cho cao thủ tầng thứ hai đương thời gần như bị chết.

Chỉ có Đại Bàng Kim Sí Vương, cường giả tầng thứ nhất đương thời, dựa vào thiên phú, mới miễn cưỡng có thể chống đỡ nổi, mới có thể giữ lại được cái mạng.

Nhưng dù vậy, bản thân Đại Bàng Kim Sí Vương cũng bị trọng thương, gần như mất hết sức chiến đấu.

- Còn người nữa, người tự nghĩ ra huyền công, tu luyện tới cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm, tương lai rất có khả năng có thể đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Đáng tiếc, người cũng phải chết.

Sau khi Lam Mị đánh trọng thương nhóm cao thủ Đại Bàng Kim Sí Vương, lại nhanh chóng di chuyển đến trước mặt Dương Thiên.

Rầm rầm rầm ầm!

Lam Mị chưa kịp ra tay, thần hoang nguyên lực từ trong người Dương Thiên đã không ngừng tràn ra, hình thành một cái kén lớn quanh người Dương Thiên, bao chặt lấy hắn.

Ầm!

Lam Mị quất mạnh cái đuôi của mình, đánh lên bọc kén lớn của Dương Thiên.

Ầm ầm!

Cả người Dương Thiên lập tức bị đánh bay ra ngoài. Cái kén lớn kia vậy mà không bị phá huỷ đi, nên không biết, rốt cuộc Dương Thiên bị thương như thế nào. Chẳng qua, dù cái kén kia không bị phá huỷ, Dương Thiên không bị chết ngay, nhưng cái kén vẫn không động đậy. Điều đó cho thấy, Dương Thiên đã bị thương, có lẽ cũng rất nghiêm trọng, còn nghiêm trọng hơn cả Đại Bàng Kim Sí Vương.

- Còn cả tên tiểu tử người nữa. hả?

Lam Mị đánh bay Dương Thiên xong, liền quay sang nhìn về phía Dương Thạc.

- Người chưa đến hai mươi tuổi mà đã đạt đến cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng ba sao? Người tu luyện Cửu Dương Huyền Công, dung hợp với huyết mạch của mãnh thú Hư Không Vô Thánh thời thượng cổ à? Thiên phú tốt. Hồi trước, Nhân Hoàng cũng chỉ như vậy mà thôi. Ta lại có chút không đành lòng giết người rồi.

Hai mắt Lam Mị toả sáng, chậm rãi nói.

- Không tốt.

Tuy Lam Mị nói không muốn giết Dương Thạc, nhưng lúc Dương Thạc bị Lam Mị nhìn chăm chăm, hắn vẫn cảm giác được nguy hiểm to lớn đang đến gần.

Tóc gáy toàn thân Dương Thạc lập tức bắt đầu dựng lên.

Xoẹt!

Dương Thạc không hề do dự, vung một tay lên, trực tiếp mở ra không gian Thập Phương Ca Sa.

Lui!

Tâm niệm Dương Thạc vừa động. Vút...t...t! Hắn liền vội vàng lui lại phía sau.

Ầm ầm!

Gần như cùng lúc trong lòng Dương Thạc nghĩ đến việc lui lại, thì đồng thời, Lam Mị trực tiếp thuận di, xuất hiện ở trước mặt Dương Thạc.

Lam Mị hất lên cái đuôi cực lớn của mình, hung hãn đánh về phía thân thể Dương Thạc.

Tốc độ của nó rất nhanh. Dù Huyết Phi cùng Ngưng Thuý muốn điều khiển thi thể của thượng cổ Huyền Ứng và thi thể của thượng cổ Hắc Hùng, muốn xông tới đây ngăn cản cho Dương Thạc, cũng không thể kịp được.

Ầm ầm!

Tiếng khí kinh bị đánh tan vang lên.

Dưới một kích của Lam Mị, một thân thể của Dương Thạc bị đánh tan, lập tức hoá thành bột phấn.

Vút...t...t!

Chẳng qua, một thân thể khác của Dương Thạc đã cấp tốc lui lại, nhanh chóng chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Thân thể bị đánh tan lúc trước chính là Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

- Trong không gian lĩnh vực này, tốc độ của Lam Mị rất nhanh. Chỉ trong nháy mắt, dù cách xa mấy trăm trượng hay mấy ngàn trượng thì nó cũng có thể tới ngay lập tức. Cho nên, kẻ nào muốn tránh thoát được công kích của nó là chuyện gần như không thể xảy ra. Chẳng qua, dù công kích của nó nhanh, cũng không phải là không có cách nào tránh thoát.

- Tuy nó có thể thuận di, nhưng nó thuận di đến trước mặt mình xong, còn phải phát động công kích, vung lên tứ chi, hay hất cái đuôi lên thì vẫn phải mất một khoảng thời gian. Tuy khoảng thời gian phát động công kích này rất ngắn, nhưng cũng đủ để mình ngưng tụ ra Cửu Dương Chân Thân, ngăn cản được một kích của nó rồi.

Dương Thạc bay vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, nhanh chóng suy nghĩ, các ý nghĩ liền bắt đầu xoay chuyển trong đầu hắn.

Tuy trong không gian lĩnh vực này, Lam Mị có khả năng thuận di.

Nhưng nó muốn tấn công thì vẫn phải vung lên tứ chi, hoặc quật cái đuôi để tiến hành công kích.

Mà muốn vung lên tứ chi thì cũng phải mất thời gian.

Chỉ có điều, tốc độ Lam Mị phát động công kích nhanh hơn gấp mười, gấp trăm lần so với nhóm cao thủ Đại Bằng Kim Sí Vương và Dương Thiên. Cho nên, dù Dương Thiên hay Đại Bằng Kim Sí Vương muốn tránh né cũng đều không trốn thoát được.

Tuy tốc độ của Lam Mị nhanh, nhưng cũng không nhanh bằng tâm niệm của Dương Thạc được.

Đúng là Dương Thạc đã bắt được thời cơ trong khoảng thời gian Lam Mị phát động công kích này, nên tâm niệm hắn vừa động, lập tức ngưng tụ ra Cửu Dương Chân Thân để ngăn cản một kích của Lam Mị, nhằm giúp cho nhục thể của mình có thể tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa một cách thuận lợi.

- Hả? Tiểu tử, ngươi lại có thể tránh được công kích của ta sao? Đáng tiếc, ở trong không gian lĩnh vực của ta mà ngươi còn muốn trốn sao?

Lam Mị thấy Dương Thạc tránh được một kích của mình liền trầm mặt xuống.

Ầm!

Lam Mị lại di chuyển, đuổi theo Dương Thạc, tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Ầm! Ầm! Ầm!

Nhưng, không gian Thập Phương Ca Sa không thuộc về không gian lĩnh vực của Lam Mị, mà là không gian do Dương Thạc khống chế.

Nên, Lam Mị vừa mới chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, liền lập tức cảm giác có một lực bài xích cực kỳ mạnh mẽ, nhanh chóng tác động lên người mình, khiến nó không thể nào thuần di trong không gian này. Thậm chí, trong không gian này, tốc độ của nó liền chậm như rùa, căn bản không thể bắt được Dương Thạc.

- Đây là Thập Phương Ca Sa mà Phật Tổ trước đây đã lưu lại sao? Vậy mà nó lại ở trên người người hử? Hử, Thập Phương Ca Sa thì thế nào. Hãy xem ta phá vỡ cái không gian Thập Phương Ca Sa này đây.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Lam Mị hung hăng cắn răng một cái, thân hình cứng rắn của nó va mạnh vào không gian này.

Không gian Thập Phương Ca Sa chấn động ong ong, có dấu hiệu sắp bị nứt vỡ.

- A di đà Phật!

- Lam Mị, dừng tay đi.

- Dừng tay đi.

Nhưng đúng lúc này, một tiếng nói ôn hoà của người trẻ tuổi, chợt vang lên.

Ầm ầm...m...m...!

Ầm ầm...m...m...!

Một hồi tiếng nổ như long trời lở đất, chợt vang lên bên tai Dương Thạc. Dương Thạc có thể cảm nhận rõ ràng được, cùng lúc với tiếng nổ này vang lên, rất nhiều năng lượng hư không ở xung quanh đang không ngừng tản ra. Dưới sự công kích của những năng lượng hư không này, không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc chấn động ong ong, không ngừng lắc lư, và không ổn định.

- Đây là dấu hiệu không gian bị nứt vỡ sao?

Sắc mặt Dương Thạc liền trầm xuống, trong đầu nhanh chóng xuất hiện ý nghĩ này.

Chỉ khi không gian sắp nứt vỡ, mới thể thể hiện ra uy lực mạnh mẽ như vậy.

Lúc trước, khi Dương Thạc cùng các cao thủ Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương, Trần Quốc Công Dương Thiên, đồng loạt ra tay, oanh kích cấm chế không gian trong Nhân Hoàng điện, cũng tạo ra uy lực tương đương như thế này. Hiện tại, Dương Thạc lại cảm nhận được, uy lực lúc này còn mạnh hơn so với uy lực lúc cấm chế không gian trong Nhân Hoàng điện bị sụp đổ nữa.

- Không gian đang bị sụp đổ... Nhưng không phải không gian Thập Phương Ca Sa của mình bị sụp đổ hử?

Lúc trước, khi Dương Thạc bị U Minh thú Lam Mị tấn công, liền nhanh chóng trốn vào trong không gian Thập Phương Ca Sa của mình. Mà U Minh thú Lam Mị lại truy đuổi không dừng, nên đã trực tiếp đi theo Dương Thạc, nhảy vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Dù trong không gian Thập Phương Ca Sa có thi thể của thượng cổ Huyền Ưng và thượng cổ Hắc Hùng, hai cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh trấn giữ. Nhưng dưới sự công kích của Lam Mị, không gian Thập Phương Ca Sa vẫn bị chấn động mạnh, lung lay như sắp sụp đổ.

Dương Thạc vốn nghĩ rằng, Thập Phương Ca Sa của mình rồi sẽ bị Lam Mị sinh sôi phá tan.

Nhưng, một hồi tiếng nổ vừa rồi vang lên, cùng với việc năng lượng hư không tràn ra khắp nơi, lại không phải việc xảy ra ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, mà là phát sinh bên ngoài không gian Thập

Phương Ca Sa. Đây là dấu hiệu mảnh không gian lĩnh vực của U Minh thú Lam Mị đang không ngừng bị sụp đổ, sinh ra năng lượng.

- Rất cuộc, loại lực lượng cường đại nào, mà có thể phá vỡ được không gian lĩnh vực của Lam Mị vậy?

Dương Thạc nghĩ đến đây, không khỏi há to miệng, kinh ngạc.

532. Chương 512: Tiếng Nói Từ Trên Chín Tầng Mây

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 512: Tiếng Nói Từ Trên Chín Tầng Mây

truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Hình như mảnh không gian lĩnh vực của Lam Mị, bị một luồng năng lượng vô cùng mạnh mẽ, sinh sôi đâm thủng một lỗ hổng lớn.

Từ gần lỗ thủng này, những tiếng ầm ầm không ngừng vang lên.

Tiếp đó, bắt đầu từ lỗ thủng này, mảnh không gian lĩnh vực của Lam Mị liền nhanh chóng sụp đổ về bốn phía, giống như một cái bọt biển rất lớn vậy.

- A di đà Phật.

Chỉ trong nháy mắt sau, một luồng kim quang chợt nhảy vào trong không gian lĩnh vực của Lam Mị.

- A di đà Phật, tiền bối Lam Mị, thí chủ Dương Thạc có ân với ta, kính xin tiền bối Lam Mị nhẹ tay, tha cho thí chủ Dương Thạc đi.

Một tiếng nói lạnh nhạt của một người thanh niên trẻ tuổi, đột nhiên vang lên trong không gian lĩnh vực này.

Ầm ầm!

Một khắc sau, luồng kim quang nhảy vào trong không gian lĩnh vực kia, bỗng nhiên ngừng tụ lại, hoá thành một Kim Thân Phật Tổ màu vàng, cao khoảng vài chục trượng. Về mặt Kim Thân Phật Tổ lạnh nhạt, hai mắt sụp xuống. Từ về mặt của Kim Thân có thể thấy, đây không phải là bộ dáng ung dung của hoà thượng trung niên bình thường, mà là một hoà thượng rất trẻ tuổi, thanh tú.

- Đây là truyền nhân của Đại Lâm Tự sao?

Dương Thạc đang ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, mà không gian Thập Phương Ca Sa cũng không đóng cửa, nên lập tức thấy được hình dáng của Kim Thân Phật tổ khổng lồ kia.

Khuôn mặt hay khí chất của Kim Thân đều tương tự với hoà thượng trẻ, truyền nhân của Đại Lâm Tự ở trong Địa Hoàng điện lúc trước.

Dương Thạc không cần suy đoán cũng biết, người vừa rồi đánh vỡ không gian lĩnh vực của Lam Mị, và dùng trạng thái Kim Thân tiến vào trong đây, chính là hoà thượng trẻ, truyền nhân của Đại Lâm Tự.

Dù sao, phải có lực lượng rất mạnh mới có thể phá được không gian lĩnh vực của Lam Mị.

It nhất, thực lực cũng phải tương đương với cường giả đỉnh cấp tầng thứ nhất đương thời như Thần Quy Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương, hay Dương Thiên.

Nhưng hiện nay, nhóm cường giả này đều đang ở trong không gian lĩnh vực này, và bản thân họ đều đang bị thương nặng. Bây giờ, cao thủ tuyệt đỉnh có khả năng đánh thủng không gian lĩnh vực này, chỉ có một người. Đó chính là truyền nhân của Đại Lâm Tự, người vốn đạt tới cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm, đồng thời đã đạt được truyền thừa của Phật Tổ, đang ở trạng thái đồn ngộ trong Địa Hoàng điện, và có khả năng gia tăng thực lực một bước.

Hơn thế nữa, khi Kim Thân Phật tổ xuất hiện, đã nói rõ ràng, Dương Thạc có ân với hắn. Theo như lời hắn, thì hắn muốn nói đến chuyện lúc ở Địa Hoàng điện, Dương Thạc đã giúp hắn ngăn cản những Vô Thánh bình thường kia quấy nhiễu, khiến cho những Vô Thánh bình thường kia không công kích được người hoà thượng trẻ tuổi.

- Vậy mà truyền nhân của Đại Lâm Tự, lại có thể phá được không gian lĩnh vực của Hư Không Vô Thánh sao?

- Thực lực hiện tại của hắn là....

Dương Thạc mơ hồ có dự cảm, chỉ sợ, thực lực hiện nay của truyền nhân của Đại Lâm Tự đã đạt đến một cảnh giới cực kỳ kinh thế hãi tục rồi.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Sau khi Kim Thân của truyền nhân Đại Lâm Tự tiến vào không gian lĩnh vực của Lam Mị, liền không ngừng biến lớn. Chỉ trong chớp mắt, nó đã biến lớn thành mấy trăm trượng, rồi hơn một ngàn trượng. Mấy tiếng ầm ầm vang lên, không gian lĩnh vực của Lam Mị đã bị phá vỡ hơn một nửa.

- Hả? Người là ai, mà dám ngăn cản ta?

- Ta muốn xem, người có bản lĩnh này hay không.

Lam Mị cảm giác được không gian của mình đang nhanh chóng sụp đổ, liền không quan tâm đến không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc nữa.

VÚT...T...T!

Lam Mị di chuyển, lập tức rời khỏi không gian Thập Phương Ca Sa.

Nó lại tiến vào trong không gian lĩnh vực của mình.

- Ngưng cho ta.

Lam Mị quát khẽ một tiếng, từ trong cơ thể nó liền truyền ra một luồng thần hoang nguyên lực. Luồng thần hoang nguyên lực này nhanh chóng dung nhập vào trong không gian lĩnh vực của nó. Ngay sau đó, không gian lĩnh vực vốn đang không ngừng sụp đổ, lập tức lại trở nên vô cùng vững chắc.

- Tiểu tử, người dám ngăn cản ta sao? Vậy, ta giết người trước, rồi lại đuổi giết tên tiểu tử kia. Tuy Thập Phương Ca Sa của tên tiểu tử kia được Phật tổ chế tạo sau khi ông đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thuộc loại bí bảo siêu cấp, nhưng thực lực của hắn quá yếu. Nên ta có thể đánh vỡ không gian Thập Phương Ca Sa của hắn dễ như trở bàn tay mà thôi.

Lam Mị quát lên một tiếng, tâm niệm vừa thay đổi, cả người liền VÚT...T...T! một cái, lập tức biến mất.

Ầm ầm!

Một khắc sau, thân thể của Lam Mị đã xuất hiện trước mặt Kim Thân Phật tổ màu vàng.

Thân thể khổng lồ của Lam Mị, mang theo lực lượng khí huyết mệnh môn, hung hãn đánh về phía Kim Thân Phật tổ.

Ầm ầm ầm...

Sau lần va chạm này, Kim Thân Phật tổ cao đến ngàn trượng kia, cũng bị sụp đổ lập tức, giống như cao ốc bị sụp đổ vậy. Mấy tiếng ầm ầm vang lên, Kim Thân liền nhanh chóng vỡ tan.

Rắc...!

Chẳng qua, ngay lập tức sau đó, Kim Thân Phật tổ vốn bị sụp đổ, lại ngưng tụ một lần nữa. Một số năng lượng màu vàng, lại nhanh chóng ngưng tụ thành hình dáng một hoà thượng trẻ tuổi cao khoảng tám thước.

Hình dáng của người này, giống y như đúc với truyền nhân của Đại Lâm Tự.

- A di đà Phật! Tiền bối Lam Mị muốn đuổi giết bản tăng sao? Nếu vậy, bản tăng xin lĩnh giáo thần công bí pháp của tiền bối Lam Mị rồi.

Thân thể cao tám thước, nhưng Kim Thân của truyền nhân Đại Lâm Tự lại ngưng tụ cao gấp mười, gấp trăm lần thân thể.

Hắn chấp hai tay trước ngực, rồi đột nhiên quát khê một tiếng. Ầm! Nháy mắt, Kim Thân đã trực tiếp lao về phía thân thể của Lam Mị.

Ô...ô...ô...n...g!

Hắn vung hai tay lên, đánh một chưởng về phía Lam Mị.

Mỗi một ảnh chưởng đánh tới, liền giống như hoá thành ngàn vạn pho tượng thần Phật. Tượng mạo mỗi một pho tượng đều không giống nhau. Một mảng phật ảnh này, giống như tạo thành một thế giới chúng sinh, mang theo lực lượng vô cùng khủng bố, nháy mắt đã đến trước mặt Lam Mị.

- Bí pháp Thiên Phật Thiên Thủ của Phật Môn sao? Vậy mà người đã tu luyện chiêu này đến cảnh giới Vạn Phật rồi hả? Người đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh rồi sao?

Lúc Lam Mị thấy truyền nhân của Đại Lâm Tự thi triển ra chiêu này, liền lập tức biến sắc.

VÚT...T...T!

Sau đó, Lam Mị nhanh chóng thuận di trong không gian lĩnh vực này, muốn tránh né một chưởng kia của truyền nhân Đại Lâm Tự.

VÚT...T...T!

Nhưng mà...

Một khắc sau, Kim Thân của truyền nhân Đại Lâm Tự cũng hơi động, rồi lao đến trước mặt Lam Mị nhanh như chớp.

Hắn cũng có thể thi triển thuận di.

- Hắn đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh rồi sao?

Lúc Dương Thạc cùng những người khác trong không gian Thập Phương Ca Sa nhìn thấy truyền nhân của Đại Lâm Tự có thể thi triển bí pháp thuận di, đều biến sắc, cực kỳ kinh sợ.

Thuận di là bí pháp của cường giả Hư Không Vô Thánh. Chỉ có Hư Không Vô Thánh có thể khống chế năng lượng hư không, mới thi triển được bí pháp này.

Còn nếu ai không đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh, dù như Dương Thạc có được bí bảo không gian Thập Phương Ca Sa, cũng không thể thi triển thuận di được.

Vậy mà, truyền nhân của Đại Lâm Tự lại có thể thi triển thuận di giống như Hư Không Vô Thánh U Minh thú Lam Mị. Từ đó có thể thấy, thực lực của hắn cũng đã đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh rồi.

Một lần đồn ngộ trong Địa Hoàng điện, mà đã khiến cho vị cường giả siêu cấp vốn ở cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm này đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh, có thể sánh bằng U Minh Thú Lam Mị sao?

Tình huống này không thể không khiến đám người Dương Thạc khiếp sợ.

Dù sao, muốn từ cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm, đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, là chuyện cực kỳ khó khăn.

Muốn làm được chuyện này, không thể thiếu một trong các nhân tố, kỳ ngộ, thiên phú, ngộ tính... Mặc dù truyền nhân của Đại Lâm Tự lấy được truyền thừa của Phật tổ, mặc dù hắn đã tiến vào trạng thái đồn ngộ,

nhưng sau khi đồn ngộ mà hấn có thể lập tức vượt qua một khoảng cách lớn, mạnh mẽ đột phá đến một cảnh giới hoàn toàn mới. Điều này cũng đủ khiến cho người ta không thể không chấn kinh rồi.

VÚT...T...T! VÚT...T...T! VÚT...T...T!

Rầm rầm rầm ầm! Rầm rầm rầm ầm!

Giờ phút này, trong không gian lĩnh vực của Lam Mị, Lam Mị cùng truyền nhân của Đại Lâm Tự đang không ngừng thuấn si, không ngừng công kích, phòng ngự, giao đấu.

Thậm chí, truyền nhân của Đại Lâm Tự còn có thể ngăn cản được Lam Mị một chút.

- Đây là Đại Kim Cương thần chú sao? Là Bàn Nhược Phật Kinh Thủ hử? Còn cả Không Diệu Chỉ và Tàng vương Bồ Tát quyền nữa ư?

Truyền nhân của Đại Lâm Tự thi triển rất nhiều các loại vũ kỹ của Đại Lâm Tự.

Bảy mươi hai vũ kỹ cấp độ thần công bí điển của Đại Lâm Tự, gần như được truyền nhân của Đại Lâm Tự thi triển rất linh hoạt.

Còn Lam Mị chỉ dựa vào bản năng chiến đấu của thân thể, chứ rất ít có bí pháp vũ kỹ.

Tuy nó đã sớm đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng nó không tiến vào một thế giới khác. Mà Hư Không Vô Thánh đã là cảnh giới cao nhất đương thời, nên cảnh giới của nó không thể tăng lên được nữa. Tuy nó đã đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh từ vạn năm trước, nhưng cũng không chiếm được lợi thế so với truyền nhân của Đại Lâm Tự vừa mới tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh này.

Không những thế, lúc trước, đám cao thủ Dương Thạc đã cùng nhau oanh kích Lam Mị. Tuy bọn hấn không thể làm cho Lam Mị bị thương nặng, nhưng cũng làm cho nó bị tổn hao lực lượng.

Vậy nên, khi Lam Mị đối mặt với truyền nhân Đại Lâm Tự vừa mới đột phá và ở trạng thái mạnh mẽ nhất, thì tất nhiên nó sẽ bất lợi hơn rồi.

Ầm! Ầm! Ầm!

Công kích của truyền nhân Đại Lâm Tự không ngừng đánh đến trên người Lam Mị.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Công kích của hấn không ngừng đánh tới, khiến cho không gian lĩnh vực của Lam Mị không thể tiếp tục duy trì, hoàn toàn bị sụp đổ.

VÚT...T...T! VÚT...T...T! Không gian lĩnh vực bị sụp đổ. Mọi người trong đó liền trở lại trong Nhân Hoàng điện.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Trong Nhân Hoàng điện, truyền nhân của Đại Lâm Tự lại tiếp tục chiến đấu với Lam Mị. Lực lượng từ hai người vô cùng mạnh mẽ, ngay cả Nhân Hoàng điện cũng không chịu đựng nổi, đỉnh vỡ ra, vách tường sụp đổ, sinh sôi bị phá hủy.

Ầm!

Thân thể Lam Mị lao thẳng xuống, ngã mạnh trên mặt đất, đâm thủng một lỗ to khoảng trăm trượng trên mặt đất.

Vị sủng thú của Nhân Hoàng, cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh này, lại căn bản không phải đối thủ của vị hoà thượng trẻ tuổi, truyền nhân của Đại Lâm Tự kia.

- Được rồi, dừng tay đi.

- Dừng tay đi.

- Dừng tay đi.

Mà đúng lúc truyền nhân của Đại Lâm Tự định di chuyển, tiếp tục tấn công Lam Mị.

Đột nhiên.

Một luồng ánh sáng từ trên bầu trời, bỗng nhiên xuất hiện.

Luồng ánh sáng này chiếu lên thân thể Lam Mị cùng với truyền nhân của Đại Lâm Tự. Ngay sau đó, thân thể một người một thú lập tức cứng đờ, không thể động đậy được.

Một giọng nói vang vọng trong hư không, từ trên chín tầng mây truyền xuống.

Ầm ầm!

Hầu như lúc trên không hiện ra tia sáng kỳ dị kia thì trong hư không cũng đồng thời truyền ra âm thanh mờ ảo. Trong huyết mộ Nhân Hoàng, hầu như thân thể của tất cả cường giả đều chấn động mạnh một cái, sau một khắc lập tức phát hiện ra dường như bản thân đang bị lực lượng vô cùng cường đại nào đó thoáng cái buộc chặt, căn bản không thể nhúc nhích!

- Luồng lực lượng này... thật cường đại.

Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng luồng lực lượng đang trói chặt hắn tuyệt đối là to lớn đến cực hạn.

Thậm chí lúc trước trong không gian lĩnh vực của U Minh Thú Lam Mị, Lam Mị ra tay dùng một đòn nổ nát Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, lực lượng bộc phát ra căn bản không thể nào so với luồng lực lượng hiện tại mà Dương Thạc đang gánh chịu này.

Thực lực của Lam Mị là cấp độ Hư Không Vô Thánh.

Cho dù cường đại nhưng cũng không cường đại đến mức khiến Dương Thạc không sinh ra bất cứ ý niệm phản kháng nào trong đầu.

Mà hiện tại, luồng lực lượng trói chặt Dương Thạc căn bản không cho Dương Thạc xuất hiện một chút ý niệm phản kháng nào.

Nghĩ muốn phản kháng? Căn bản không có nửa phần cơ hội!

Hơn nữa không những chỉ có mỗi Dương Thạc bị trói buộc không thể động đậy. Trong huyết mộ Nhân Hoàng, tất cả cường giả, hơn mười vị cao thủ Vô Thánh, thậm chí là hơn mười vị cao thủ vượt qua cấp độ Vô Thánh lời âm tăng bốn xếp hàng hai, hàng nhất đương thời, dưới luồng lực lượng đột nhiên xuất hiện này cũng đều không thể động đậy...

Kể cả truyền nhân của Đại Lâm Tự vừa mới tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh!

Còn có Lam Mị cũng là cấp độ Hư Không Vô Thánh!

Bị ánh sáng độc dị xuất hiện bao phủ, một người một thú, hai đại Hư Không Vô Thánh đang chém giết nhau cũng cứng đờ hết, thân thể không thể nhúc nhích chút nào.

Ngay cả Hư Không Vô Thánh cũng đều có thể trói buộc? Đây rốt cục là cảnh giới bậc nào?

- Hít...

Dương Thạc không nhịn được, hít vào một hơi khí lạnh.

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Trên bầu trời xuất hiện một chùm tia sáng kỳ dị. Mấy tia sáng này vốn bao phủ Lam Mị và truyền nhân của Đại Lâm Tự, ngay sau đó lại tiếp tục khuếch tán, theo thời gian trôi qua đã khuếch tán thành một cột sáng rộng mấy trượng. Cột sáng này càng lúc càng lớn, hơn mười trượng, vài chục trượng... Thời gian dần trôi, nó đã mở rộng thành mấy trăm trượng, thậm chí là hơn một ngàn trượng, bao phủ toàn bộ khu vực Nhân Hoàng Điện, thậm chí cũng đều bao phủ hết quần thể cung điện dưới mặt đất trong huyết mộ Nhân Hoàng...

Tiếp xúc với cột sáng một phát, không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc phát ra tiếng vang răng rắc, trực tiếp sụp đổ.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Dịch, Dương Thành, Tiểu Hỏa, Hồng Phi, Lục Thúy, tử muội Tô gia, Tiển Nguyệt, Minh Kiều, hầu như tất cả mọi người đều xuất hiện trong huyết mộ Nhân Hoàng.

Bị cột sáng bao phủ, tất cả đều không thể nhúc nhích chút nào.

- Ngay cả không gian Thập Phương Ca Sa cũng dễ dàng bị sụp đổ?

Giờ phút này, Dương Thạc đã không thể không chấn kinh nữa rồi.

Không gian Thập Phương Ca Sa vô cùng vững chắc, ngay cả Hư Không Vô Thánh Lam Mị công kích toàn lực trong một thời gian ngắn cũng không thể nào nứt vỡ được.

Nhưng cột sáng năng lượng này có thể trực tiếp chế ngự Lam Mị khiến nó không thể nhúc nhích, như vậy dễ dàng phá vỡ không gian Thập Phương Ca Sa của Dương Thạc cũng không tính là cái gì.

- Cột sáng này được chiếu xạ từ một hư không khác sang!

Tuy Dương Thạc không thể nhúc nhích nhưng hắn vẫn có thể tản mát thần thức ra, có thể dò xét tình trạng mấy ngàn trượng xung quanh.

533. Chương 513: Thiên Thánh Giới, Nhân Tộc Gặp Nguy Cơ!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 513: Thiên Thánh Giới, Nhân Tộc Gặp Nguy Cơ!

Cột sáng kỳ dị này được phát ra từ trên trời.

Giờ phút này, đám người Dương Thạc đều ở trong quần thể cung điện của huyết mộ Nhân Hoàng. Đây vốn là một không gian đặc thù, cái gọi là bầu trời cũng không phải bầu trời bình thường.

Cột sáng theo lời hắn nói là phát ra từ trên bầu trời, không bằng nói là một thế giới khác đã xé rách hư không, thông qua một thông đạo đặc thù mà chiếu xạ vào trong huyết mộ Nhân Hoàng.

Xoẹt...!

Đúng lúc Dương Thạc đang nghĩ đến những điều này, ngọn nguồn cột sáng chợt phát ra một tiếng vang nhỏ.

Một chấm đen xuất hiện ở đầu nguồn cột sáng.

Ngay sau đó, điểm đen này càng lúc càng lớn, thời gian dần qua liền biến thành một lỗ đen khổng lồ rộng vài chục trượng, thậm chí là hơn trăm trượng!

- Đây là cửa vào thông đạo hư không?

Cảm nhận được động đen xuất hiện, Dương Thạc không khỏi cả kinh.

Dương Thạc xem như rất quen thuộc với lỗ đen này.

Lúc trước ở trong Thiên Hoàng Điện, mấy thông đạo hư không kia dẫn năng lượng Địa Thạch, năng lượng Hàn Băng, năng lượng Liệt Hỏa, năng lượng Lôi Vân chính là cùng trạng thái như lỗ đen này.

Rất hiển nhiên, lỗ đen vừa mới xuất hiện cũng là một thông đạo hư không, hoặc là cửa vào hoặc là lối ra. Chỉ có điều rất cục thông đạo hư không này đi đến nơi nào thì Dương Thạc, thậm chí là toàn bộ cường giả còn tỉnh táo ở đây đều không rõ ràng lắm.

Vút!!

Một thân ảnh bay ra khỏi lỗ đen, từ từ hạ xuống.

Đây là một nam tử trẻ tuổi khoảng chừng hai tư hai lăm tuổi, cao chưa đầy thước tám. Hình thể không tính là to lớn, một thân áo bào màu trắng cũng tuyệt đối không tính là hoa lệ, thậm chí còn hơi mộc mạc. Mái tóc dài màu đen rối tung sau gáy được buộc lên đơn giản. Người này mỉm cười, hai tay chấp sau lưng, cứ từ từ hạ xuống như vậy... xem tại

Uỳnh!

Cảm nhận được nam tử này đến thì đồng thời trong lòng Dương Thạc như bị một cây búa lớn đánh mạnh vào, run rẩy mãnh liệt.

Tuy nam tử này nhìn như người trẻ tuổi chỉ hai mươi mấy tuổi nhưng Dương Thạc lại có cảm giác tuổi của hắn tuyệt đối không phải hơn hai mươi, thậm chí cũng không phải bốn mươi năm mươi tuổi, mà hình như đã tồn tại ngàn vạn năm. Trên người hắn lộ ra một luồng khí chất tang thương tuyệt cường!

Áo bào của hắn cũng không đẹp để quý giá nhưng trong cảm giác của Dương Thạc, cho dù là đế vương Đại Chu mặc long bào hoa lệ đến mức tận cùng thì trước mặt nam tử này cũng phải ảm đạm biến sắc!

Thậm chí Dương Thạc còn cảm giác nếu đế vương Đại Chu Càn Minh Chân thật sự ở đây, đối mặt với nam tử này thì đều phải cúi người hạ bái...

Mà điều khiến Dương Thạc khiếp sợ nhất chính là dung mạo của nam tử này!

- Nhân... Hoàng!

Nhân Hoàng!

Nhân Hoàng thượng cổ!

Người sáng lập ra văn minh nhân đạo!

Dù Nhân Hoàng thượng cổ đã cách thế giới này gần vạn năm nhưng bức họa vẽ dung mạo của hắn vẫn được giữ lại trong thế giới này.

Thậm chí có một bộ công pháp cao cấp Nhân Đạo Hoàng Giả Quyền, trong quyền phổ đó có dung mạo của Nhân Hoàng. Tu luyện bộ công pháp kia thì cần phải nhìn dung mạo của Nhân Hoàng để cảm nhận được khí thế của hắn. Bộ công pháp này được lưu truyền rất rộng rãi, trong Tàng Thư Các của phủ Trấn Quốc Công Đại Chu, trong Tàng Kinh Các của Nam Lâm Tự, trong Thiên Âm Môn cũng đều có bộ công pháp đấy. Dương Thạc đã từng nhìn thấy bộ công pháp kia.

Dương Thạc cũng coi như khá quen thuộc với dung mạo của Nhân Hoàng rồi.

Mà hiện tại, nam tử đang từ từ hạ xuống từ trong thông đạo hư không lại giống Nhân Hoàng như đúc!

- Chẳng lẽ người này chính là một phân thân thần hồn của Nhân Hoàng?

Thứ Dương Thạc muốn nghĩ đến đầu tiên chính là phân thân thần hồn giống như Chân Vũ Đại Đế vậy. Nói không chừng năm đó Nhân Hoàng cũng lưu lại một phân thân thần hồn ở đây...

Hoặc là căn bản không phải phân thân thần hồn gì đó mà chính là...

- Vạn năm rồi... Nhân Gian Giới, rốt cục bốn hoàng đã trở về...

Đúng lúc Dương Thạc đang thăm đoán, nam tử liền chậm rãi lên tiếng. Một âm thanh vô cùng bình thản từ từ truyền ra.

Thật sự là Nhân Hoàng!

Nam tử này là Nhân Hoàng, chính miệng đã thừa nhận thân phận của hắn.

Giờ phút này, không chỉ là Dương Thạc, những cường giả khác đều chấn động mạnh mẽ. Bọn họ giống như Dương Thạc, đều nhận ra tướng mạo của Nhân Hoàng, lúc trước cũng đều suy đoán ra nam tử xuất hiện từ trong thông đạo hư không này rất có thể chính là Nhân Hoàng. Nhưng bây giờ nghe Nhân Hoàng tự chứng minh, bọn hắn vẫn cảm thấy vô cùng chấn động...

- Lam Mị, người xem như không tệ...

Chỉ một lát, Nhân Hoàng đã hạ xuống khoảng không cách mặt đất huyết mộ Nhân Hoàng chỉ có vài chục trượng.

Lơ lửng ở đó.

Hai mắt hần dừng lại trên người U Minh Thú Lam Mị.

Vút!!

Một tay phất lên, một luồng lực lượng kỳ dị liền tiến đến người Lam Mị chỉ trong chớp lát.

Ầm ầm!

Lực lượng trói buộc Lam Mị lập tức biến mất.

- Chủ nhân!

Lực lượng trói buộc bản thân biến mất, Lam Mị cũng không đối phó với truyền nhân của Đại Lâm Tự nữa mà thân hình nhoáng lên, đã đến trước mặt Nhân Hoàng. Đôi mắt khổng lồ của nó nhìn chăm chăm Nhân Hoàng, thân thể không ngừng run rẩy, thậm chí trong mắt đều mơ hồ ngân ngấn nước.

- Lam Mị, ngươi thật sự đã tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh rồi. Những năm nay ngươi thủ hộ huyết mộ Nhân Hoàng đã phải chịu thiệt thòi.

Nhân Hoàng nhìn Lam Mị một cái, khẽ thở dài một tiếng, chậm rãi lên tiếng.

- Thủ hộ huyết mộ Nhân Hoàng của chủ nhân chính là vinh hạnh của Lam Mị!

Lam Mị nằm rạp xuống dưới chân Nhân Hoàng, cái đầu khổng lồ lơ lửng trước mặt Nhân Hoàng, dùng âm thanh run rẩy nói ra.

Nhân Hoàng khẽ gật đầu nhưng không nói gì thêm.

Sau một khắc, ánh mắt của hần từ từ quét một vòng xung quanh huyết mộ Nhân Hoàng.

Lần quét nhìn này đã nhìn hết toàn bộ cường giả ở đây.

- Văn minh nhân đạo phát triển vạn năm lại có nhiều cường giả Vô Thánh như vậy sao? So với vạn năm trước chỉ có hơn chứ không kém rồi. Quả nhiên vạn năm sau lại là một thời đại rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy.

Nhân Hoàng vô cùng chậm rãi nói ra, trên mặt hiện ra dáng vẻ tươi cười lạnh nhạt.

- Chư vị, bốn hoàng chính là người đã sáng lập ra văn minh nhân đạo trên thế giới này từ vạn năm trước, Nhân Hoàng, Tôn Trung!

Ngay sau đó, âm thanh của Nhân Hoàng lại vang lên.

- Chư vị, lúc này huyết mộ Nhân Hoàng mở ra là chuyện mà bốn hoàng đã sắp xếp từ trước. Chính xác mà nói là bốn hoàng sắp xếp từ ba năm trước. Vốn cho rằng các ngươi có thể tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng, Nhân Hoàng Điện trong vòng năm năm đã là tốc độ nhanh nhất rồi. Lại không thể tưởng tượng được các ngươi chỉ mất ba năm mà đã vào trong huyết mộ Nhân Hoàng, thậm chí đánh vỡ Nhân Hoàng Điện khiến bốn hoàng hiện ra sớm...

- Cũng được thôi. Trong Thiên Thánh Giới, Nhân tộc ta đã đến thời khắc nguy cấp tồn vong. Các ngươi có thể đánh vỡ Nhân Hoàng Điện sớm hơn hai năm khiến bốn hoàng xuất hiện, sớm đưa bọn ngươi vào Thiên Thánh Giới, đối với Nhân tộc chúng ta thì cũng có thể mau chóng giảm bớt nguy cơ của Nhân tộc. Đây tóm lại là một chuyện tốt...

Nhân Hoàng không nhanh không chậm nói ra.

- Thiên Thánh Giới, Nhân tộc gặp nguy cơ?

- Thì ra thế giới khác tên là Thiên Thánh Giới sao?

Nghe thấy những lời này của Nhân Hoàng, trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ, trong đầu nhanh chóng xuất hiện nhiều ý niệm...

534. Chương 514: Dương Thiên Đột Phá Đến Cảnh Giới Hư Không Vô Thánh! (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 514: Dương Thiên đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Thế giới kia gọi là Thiên Thánh Giới sao?

Tuy sau khi đạt đến cấp độ Vô Thánh, Dương Thạc đã không chỉ một lần nghe qua truyền thuyết về thế giới kia, biết rõ sau khi đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, chỉ khi tiến vào thế giới kia thì mới có thể tiếp tục tu luyện tăng cảnh giới võ đạo bản thân lên, tiếp tục tiến về đỉnh phong võ đạo. Nhưng tình huống cụ thể về thế giới kia thì Dương Thạc hầu như hoàn toàn không biết gì.

Thậm chí hắn cũng không biết thế giới kia rốt cục tên là gì!

Dù sao những người đã tiến vào thế giới kia đều chưa trở về...

Mà hiện tại, Nhân Hoàng Tôn Trưng lại trở về từ thế giới kia!

Thiên Thánh Giới sao?

Nhân Hoàng rõ ràng nói ra tên của thế giới kia.

- Thiên Thánh Giới, đây hẳn là một thế giới thuộc về cường giả Vô Thánh!

Chỉ cần nhìn vào tên, Dương Thạc lập tức biết Thiên Thánh Giới đại khái là thế giới gì.

Ngoài ra, từ những lời ngắn gọn của Nhân Hoàng, Dương Thạc còn biết trong Thiên Thánh Giới, ngoại trừ nhân loại ra thì có lẽ còn một số chủng tộc khác. Nhân loại và những chủng tộc này hình như đang có mâu thuẫn, trước mắt Nhân tộc hình như đang gặp phải nguy cơ thật lớn.

- Chúng ta ở thế giới này thực tế cũng có Nhân tộc, Thú tộc. Trong Thiên Thánh Giới có nhiều chủng tộc cũng không phải chuyện kỳ quái gì!

Theo như lời của Nhân Hoàng, Dương Thạc đều có thể hiểu được.

- Chư vị, các người bị bổn hoàng trói buộc, mong rằng hãy an tâm một chút. Bổn hoàng sẽ nói rõ một số tin tức trong Thiên Thánh Giới cho các vị!

Giờ phút này, Nhân Hoàng tiếp tục mở miệng.

- Thiên Thánh Giới chính là một đại thế giới mạnh mẽ vượt xa Nhân Gian Giới. Trong thế giới này, Hư Không Vô Thánh chỉ có thể coi như cường giả. Vô Thánh lời âm tàng ba bình thường chỉ có thể là tồn tại cấp bậc tiểu binh pháo hôi trong quân đội. Trong thế giới này có rất nhiều chủng tộc, Nhân tộc chúng ta chỉ là một trong số đó mà thôi, hơn nữa gần như là yếu nhất!

- Trong Thiên Thánh Giới cũng có nhân loại!

- Trong Thiên Thánh Giới, nhân loại vừa mới sinh ra liền có được tu vi cấp độ Luyện Khí, có thể câu thông với nguyên khí trong thiên địa. Đợi đến lúc trưởng thành, bọn hắn đều có thể tiến vào cấp độ Vô Tôn.

- Nhưng trong thế giới này, những chủng tộc khác lại cường đại hơn xa nhân loại. Có một số chủng tộc lúc sinh ra đã có tu vi cấp độ Vô Tôn, sau khi trưởng thành lập tức tiến vào cấp độ Vô Thánh. Thậm chí còn

có một số chủng tộc đặc thù nhân khẩu thừa thớt, sau khi trưởng thành thậm chí có thể đạt tới cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng bốn, Võ Thánh lôi âm tầng năm, thậm chí là cấp độ Hư Không Võ Thánh!

- Ở trong Thiên Thánh Giới, Nhân tộc vô cùng suy yếu!

- Là một chủng tộc mà lúc nào cũng có thể hoàn toàn bị diệt vong!

- Trước đây, nhân tộc trong Thiên Thánh Giới cũng tồn tại một số Hư Không Võ Thánh để bảo vệ tộc đàn của chúng ta. Nhưng khoảng ba vạn năm trước, trong một lần chiến tranh, cường giả Nhân tộc của Thiên Thánh Giới chúng ta đã tổn thất hầu như không còn, cấp độ Hư Không Võ Thánh trở lên cực nhỏ! Nhân tộc chỉ có thể nỗ lực duy trì để không bị diệt tộc mà thôi!

- Vạn năm trước, bốn hoàng, Phật tổ tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh, đồng thời phi thăng đến Thiên Thánh Giới, dốc sức vì nhân tộc ta nên tạm thời mới ngăn những chủng tộc khác tiến công, khiến nhân tộc chúng ta có thể tiếp tục duy trì. Đồng thời văn minh nhân đạo đã qua vạn năm, cũng có mười ba vị Hư Không Võ Thánh trước sau phi thăng đến Thiên Thánh Giới, hiệp trợ bốn hoàng, Phật tổ thủ hộ nhân tộc ta...

- Nhưng mà...

- Hơn trăm năm trước, một chủng tộc nhỏ trong Thiên Thánh Giới đã khởi binh đánh Nhân tộc. Tổng cộng mười lăm vị Hư Không Võ Thánh của Nhân tộc ta đã bị chém giết mất sáu vị. Nhân tộc ta thực lực hao tổn lớn!

- Hiện tại Nhân tộc trong Thiên Thánh Giới đã đến thời khắc nguy cấp tồn vong!

- Bốn hoàng và Phật Tổ, cùng với mấy vị Hư Không Võ Thánh cường ép mở ra một thông đạo hư không trở lại Nhân Gian Giới chính là muốn dẫn cao thủ trong Nhân Gian Giới ta tiến vào Thiên Thánh Giới. Các người đều là cường giả nhân tộc cấp độ Võ Thánh trở lên, ở trong thế giới này muốn tiến thêm một bước đều vô cùng khó khăn. Nếu ở trong Thiên Thánh Giới, các người có thể đạt được rất nhiều tài nguyên, có thể được chín vị Hư Không Võ Thánh trong Nhân tộc ta chỉ đạo, có cơ hội rất lớn tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh, thậm chí là cấp độ cao hơn!

- Hiện tại sáu vị Hư Không Võ Thánh của tộc ta đã dẫn thông đạo hư không này, có thể dẫn theo một trăm cường giả Võ Thánh tiến vào Thiên Thánh Giới!

- Hiện tại ai muốn đi vào Thiên Thánh Giới thì đứng ở sau lưng bốn hoàng, theo bốn hoàng thông qua thông đạo hư không tiến vào Thiên Thánh Giới...

Nhân Hoàng lại nhìn rất nhiều cường giả xung quanh Nhân Hoàng Điện lần nữa, trầm giọng nói ra.

Tiến vào Thiên Thánh Giới?

Trong Thiên Thánh Giới có rất nhiều chủng tộc, Nhân tộc chỉ là một tộc cực yếu?

Vừa rồi theo như lời Nhân Hoàng, lượng lớn tin tức kia đã khiến Dương Thạc thấy hơi phát mộng. đọc truyện mới nhất tại .

Ở Thiên Thánh Giới, Nhân tộc thế yếu, cần gấp một số cao thủ Võ Thánh bổ sung vào?

Nếu tiến vào Thiên Thánh Giới thì có thể nhận được nhiều thiên tài địa bảo nữa, đạt được công pháp võ đạo ngày càng mạnh hơn, có thể có cơ hội lớn tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh... Hấp dẫn như vậy, đều có sức hấp dẫn lớn lao đối với tất cả Võ Thánh ở đây!

Vút!

Sau khi nói xong, Nhân Hoàng phất một tay lên, lực lượng trói chặt Dương Thạc và tất cả mọi người lập tức biến mất.

Cùng lúc đó, trong thân thể Nhân Hoàng tản mát ra một luồng hào quang màu vàng nhạt. Hào quang màu vàng nhạt này liền chiếu lên người tất cả cường giả bị thương. Thương thế của đám người Thân Quý Vương, Đại Bàng Kim Sí Vương lập tức chuyển biến tốt đẹp, tất cả mọi người đều tỉnh táo lại.

Tuy bọn hắn vừa mới tỉnh táo lại nhưng mấy câu nói vừa rồi của Nhân Hoàng đều in sâu vào trong đầu bọn hắn.

- Tiến vào Thiên Thánh Giới sao?

Những cường giả ở đây đều không khỏi liếc nhìn nhau một cái.

- Chủ nhân, Lam Mị nguyện ý đi theo chủ nhân tiến vào Thiên Thánh Giới, thề sống chết bảo vệ Nhân tộc!

Người đầu tiên tỏ thái độ không phải ai khác, đúng là sủng thú của Nhân Hoàng, U Minh Thú Lam Mị!

- Ừm!

Nhân Hoàng nhìn Lam Mị một cái, chậm rãi gật đầu.

- Trong Thiên Thánh Giới cũng có Thú tộc, càng có U Minh Thú nhất tộc. Nhưng Thú tộc từ Nhân Gian Giới phi thăng đến Thiên Thánh Giới ta cũng có lòng trung thành rất lớn với nhân tộc ta. Hiện tại trong chín vị cao thủ Hư Không Vô Thánh của Nhân tộc ta đã có ba vị là cường giả Thú tộc. Ngoài ra, sáu vị Hư Không Vô Thánh trong chiến tranh cũng có một vị cao thủ Thú tộc!

Nhân Hoàng nói ra.

Đối với việc Lam Mị thuần phục, hắn tự nhiên không từ chối.

- A di đà phật, Nhân Hoàng bệ hạ, Phật Môn nhất mạch chúng ta, Phật Tổ đang ở Thiên Thánh Giới sao?

Hầu như đúng lúc Nhân Hoàng vừa dứt lời, âm thanh của một nam tử trẻ tuổi liền vang lên.

Tăng nhân trẻ tuổi, truyền nhân của Đại Lâm Tự!

535. Chương 514: Dương Thiên Đột Phá Đến Cảnh Giới Hư Không Vô Thánh! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 514: Dương Thiên đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh! (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvanda :

- Phật Tổ đang ở trong Thiên Thánh Giới!

Nhân Hoàng khẽ gật đầu.

- A di đà phật. Bần tăng đã tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, không tiến vào Thiên Thánh Giới thì không thể tăng tiến được nữa. Bần tăng liền đi theo Nhân Hoàng bệ hạ tiến vào Thiên Thánh Giới!

Truyền nhân của Đại Lâm Tự hầu như không chút do dự, chậm rãi lên tiếng nói.

Vút!!

Thân hình khẽ nhoáng lên, truyền nhân của Đại Lâm Tự nhanh chóng đến phía sau Nhân Hoàng, lơ lửng sau lưng hắn.

- Dương Thạc thí chủ, chuyện lúc trước đa tạ người. Bần tăng Ngộ Minh. Nếu như có cơ hội, trong Thiên Thánh Giới, ta và người còn có thể kề vai chiến đấu!

Đến sau lưng Nhân Hoàng, truyền nhân của Đại Lâm Tự này liền mỉm cười nói với Dương Thạc. Cảm tạ Dương Thạc, đồng thời hắn cũng nói pháp danh của mình cho Dương Thạc nghe.

- Ngộ Minh sao?

Nhìn Ngô Minh một cái, Dương Thạc khẽ gật đầu.

- Nhân Hoàng bệ hạ, bốn tọa đã tu luyện vạn năm nhưng vẫn chưa tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, hi vọng tiến vào Thiên Thánh Giới thì có thể thành công đột phá đến cấp độ này!

Một khắc sau đó, một âm thanh tang thương liên vang lên.

Thần Quy Vương!

Ầm ầm! truyện copy từ

Thân hình khổng lồ của Thần Quy Vương nhoáng lên, cũng tiến đến sau lưng Nhân Hoàng.

Từ vạn năm trước, Thần Quy Vương đã là một trong số các cao thủ cường đại của Thú tộc. Chỉ có điều sau khi tu luyện đến cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, nó không thể nào tiếp tục đột phá, thực lực vẫn dừng lại ở cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, đến nay đã trọn vẹn vạn năm.

Ở Nhân Gian Giới, nó muốn đột phá đến cấp độ Hư Không Vô Thánh rất khó!

Tiến vào Thiên Thánh Giới, tìm cách tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh là cơ hội duy nhất của Thần Quy Vương.

- Thần Quy, quả nhiên ngươi còn sống... Vì thiên phú của Thần Quy nhất tộc các ngươi hạn chế, muốn đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh thì phải tiến hành một lần dòng họ tẩy lễ. Chờ đến Thiên Thánh Giới, ngươi có thể trực tiếp đến lãnh địa của Thần Quy nhất tộc rồi tiến hành dòng họ tẩy lễ. Đến lúc đó, có lẽ ngươi có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh rồi!

Nhân Hoàng mỉm cười với Thần Quy Vương, lên tiếng nói.

- Như vậy sao?

Nghe thấy những lời này của Nhân Hoàng, Thần Quy Vương không khỏi sáng ngời hai mắt.

Quả nhiên tiến vào Thiên Thánh Giới sẽ có cơ hội rất lớn. Chỉ có tiến vào Thiên Thánh Giới, Thần Quy Vương mới có thể tu luyện đến cảnh giới Vô Thánh chí cao.

- Thiên Thánh Giới sao?

Lúc Thần Quy Vương vừa đứng ở sau lưng Nhân Hoàng, một âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng lại vang lên.

Trần Quốc Công Dương Thiên!

Vị này vốn là cao thủ Nhân tộc, cường giả võ đạo đứng đầu đương thời, sau khi bị Ngô Minh đánh bại lại để Ngô Minh tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh trước một bước. Hiện tại Dương Thiên đã không thể xem như là cường giả võ đạo đứng đầu đương thời.

- Tiến vào Thiên Thánh Giới, tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh, hấp dẫn như vậy rất lớn rồi... Chỉ tiếc rằng bốn công lại cảm thấy chướng mắt với hấp dẫn này. Hư Không Vô Thánh sao? Bốn công muốn đạt đến cấp độ Hư Không Vô Thánh cũng không cần phải đợi đến lúc tiến vào Thiên Thánh Giới, bây giờ cũng hoàn toàn có thể!

Âm thanh trầm thấp chậm rãi truyền ra từ trong miệng Dương Thiên.

Ầm ầm!

Sau một khắc, trong thân thể Dương Thiên chợt tản mát ra từng luồng thần hoang nguyên lực vô cùng mạnh mẽ.

Rống rống rống!

Tê tê tê!

Quác quác quác!

Từng luồng thần hoang nguyên lực bộc phát ra lập tức liên biến thành tất cả hồng hoang cự thú thượng cổ.

Ngoại trừ sáu loại hồng hoang cự thú lúc trước thì còn có hai luồng thần hoang nguyên lực. Một loại trong đó chợt biến thành Thần Quy vô cùng khổng lồ, một luồng khác thì biến thành Kỳ Lân.

Uỳnh!

Hai loại hồng hoang cự thú biến ra thì đồng thời trên người Dương Thiên chợt bộc phát ra luồng khí thể tuyệt cường.

Giờ phút này, cảnh giới võ đạo của hắn rốt cục đã đột phá Vô Thánh lôi âm tầng năm, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

Dương Thiên đột phá sao?

Từ lúc Nhân Hoàng đến đây cho tới giờ khắc này, Dương Thiên đã sáng tạo ra hai tầng cuối của Bát Hoang quyết, diễn hóa ra hai loại Cự Thú hồng hoang cuối cùng, hoàn toàn đi vào cảnh giới Vô Thánh Hư Không.

Loại tình huống này, đừng nói là các cường giả cấp độ Vô Thánh xung quanh, thậm chí ngay cả Nhân Hoàng nhìn thấy Dương Thiên đột phá cũng phải mở lớn hai mắt. Đối với việc Dương Thiên đột phá, Nhân Hoàng cũng cảm thấy khó có thể tưởng tượng nổi.

- Dương Thiên không hổ là nhân vật kinh thể tuyệt luân trong thời đại này!

Giờ phút này, nhìn thấy Dương Thiên đột phá, Dương Thạc cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Tính kỹ ra thì thời đại này cũng không khác biệt lắm so với thời đại vạn năm trước Nhân Hoàng sáng lập ra văn minh nhân đạo .

Đều là thời đại mà cường giả xuất hiện lớp lớp, ầm ầm như sóng dậy!

Ở trong thời đại này, Dương Thiên có thể xưng là cường giả võ đạo đứng đầu. Hiển nhiên hắn không phải là nhân vật tầm thường. Bất kể là ngộ tính, thiên phú, thậm chí là tâm cảnh tu vi, ở thời đại này, Dương Thiên đều đạt tới cực hạn đây. Hầu như khó có thể có cường giả siêu cấp thứ hai có thể sánh vai cùng với Dương Thiên.

Tuy Ngộ Minh xuất hiện, tranh đoạt tên tuổi cao thủ võ đạo đương thời đứng đầu cùng với Dương Thiên.

Nhưng không thể chối bỏ một điều rằng lúc trước Ngộ Minh đánh bại Dương Thiên, chủ yếu cũng là dựa vào vận khí.

Nếu như chính thức quyết đấu ở trạng thái đỉnh phong thì chưa chắc Ngộ Minh đã là đối thủ của Dương Thiên.

Tuy về sau Ngộ Minh đột phá đến cấp độ Vô Thánh Hư Không, ngồi ở vị trí cường giả võ đạo đứng đầu thiên hạ. Nhưng Dương Thiên cũng không cam lòng rút lại phía sau. Vào thời khắc này, Dương Thiên cũng đã đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không, đuổi theo bước chân Ngộ Minh. Chỉ với điểm này cũng đủ để nói rõ Dương Thiên khủng bố tới mức nào rồi.

Phải biết rằng, Ngộ Minh đột phá đến cảnh giới Vô Thánh Hư Không, nguyên nhân chủ yếu nhất chính là do hắn đã chiếm được truyền thừa Phật tổ.

Lập tức hắn rơi vào trong trạng thái đốn ngộ.

Mà Dương Thiên ở trong mộ Nhân Hoàng này, hầu như là không có được bất kỳ truyền thừa gì. Nhưng giờ phút này, hắn cũng có thể đi vào cảnh giới Vô Thánh Hư Không. Điều này đủ để nói rõ thiên phú, ngộ tính của Dương Thiên cao hơn Ngộ Minh một bậc!

- Nhân Hoàng điện hạ, bốn công cũng nguyện ý đi theo ngươi, tới Thiên Thánh Giới một chuyến!

Sau khi đạt tới cảnh giới Vô Thánh Hư Không, thân hình Dương Thiên khẽ động, cũng đã đến sau lưng Nhân Hoàng.

Hắn đã đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không, có ở tại Nhân Gian Giới cũng không có không gian tiến bộ. Cho nên hắn đi theo Nhân Hoàng, tiến vào Thiên Thánh Giới, cũng là chuyện rất bình thường.

Sau khi vừa đến sau lưng Nhân Hoàng, lập tức Dương Thiên liếc nhìn Ngô Minh. Hai mắt hắn chợt sáng lên, không biết là đang suy nghĩ điều gì.

Ngô Minh cũng không nói thêm gì nữa.

Hắn cũng coi như là đối thủ của Dương Thiên.

Lúc trước hai người đã giao thủ một lần ở trong điện Địa Hoàng.

Hiện tại hai người này đều đạt đến cảnh giới Vô Thánh Hư Không. Đoán chừng trong tương lai, tiến vào Thiên Thánh Giới, hai người này cũng sẽ cạnh tranh nhau từng giây, từng phút.

536. Chương 515: Tiến Vào Thiên Thánh Giới Sao? Ở Lại!

Vô Tận Thần Công

Chương 515: Tiến Vào Thiên Thánh Giới Sao? Ở Lại!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

- Có thêm hai vị Vô Thánh Hư Không Nhân tộc cùng đi sao? Xem ra lúc này đây, nhất định thực lực của Nhân tộc tại Thiên Thánh Giới sẽ tăng mạnh rồi. Ha ha ha. Đến lúc đó, đám chủng tộc khác tiến công Nhân tộc ta sẽ biết rằng Nhân tộc ta không phải là dễ trên đây! Có hai vị gia nhập, Nhân tộc tại Thiên Thánh Giới có thể yên ổn được ít nhất là hai trăm năm!

Giờ phút này, nhìn thấy hai vị Vô Thánh Hư Không Nhân tộc đi theo mình, Nhân Hoàng cảm thấy rất vui mừng.

Phải biết rằng, tuy ở thời đại vạn năm trước kia được gọi là văn minh nhân đạo khởi đầu, là một thời đại rộng lớn mạnh mẽ, cường giả ầm ầm như sóng dậy. Nhưng cường giả đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không cũng chỉ có hai người là Nhân Hoàng và Phật tổ mà thôi.

Mà bây giờ...

Ngô Minh và Dương Thiên đều đã đạt tới cảnh giới Vô Thánh Hư Không.

Ngoài ra còn có cả Lam Mị!

Tuy lúc này, Thần Quy Vương không phải là cấp độ Vô Thánh Hư Không. Nhưng nó tiến vào Thiên Thánh Giới, sau khi được dòng họ tẩy lễ, sẽ nắm chắc chín phần, có thể cuối cùng cũng sẽ đạt đến cấp độ Vô Thánh Hư Không.

Cường giả cấp độ đỉnh phong trong thời đại này cũng đã vượt qua thời đại nhân đạo lúc khởi đầu vạn năm trước kia...

- Nếu như Thần Quy tiền bối và Trần Quốc Công đều muốn đi vào Thiên Thánh Giới, vậy thì bốn tọa cũng muốn đi theo Nhân Hoàng, tiến vào Thiên Thánh Giới!

Dương Thiên vừa đến sau lưng Nhân Hoàng thì thân hình của Đại Bằng Kim Sí Vương cũng khẽ động, lập tức đến sau lưng Nhân Hoàng.

Tuy tuổi thọ của Đại Bằng Kim Sí Vương kém xa so với Thần Quy Vương, nhưng nó cũng đã ở Nhân Gian Giới khoảng chừng ba, bốn trăm năm. Nó cũng đã đứng ở cấp độ Vô Thánh lỗi âm tăng bốn một khoảng thời gian rất dài rồi. Bởi vì thiên phú của Thú Tộc cực kém, cho nên muốn đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không tại Nhân Gian Giới là một chuyện vô cùng khó khăn. Tiến vào Thiên Thánh Giới chính là một lựa chọn tốt nhất.

- Thiên Thánh Giới sao? Bốn tọa cũng muốn tiến vào nhìn xem!

- Dĩ nhiên cả bốn tọa cũng muốn đi vào!

Huyền Vũ Yêu Thánh, Viêm Thú Yêu Thánh cũng không chút do dự, lập tức đến sau lưng Nhân Hoàng.

Nguyên nhân chúng muốn đến Thiên Thánh Giới cũng giống như Đại Bằng Kim Sí Vương. Đầu là vì ở trong thế giới này, chúng không có nhiều không gian để tiến bộ.

- Chúng ta cũng tiến vào Thiên Thánh Giới!

Đám cao thủ Nam Cung Phá Thiên, Trác Tử Dương, trụ trì Hiển Tông Kim Phật Tự, Hỏa La Vương cũng không chần chờ, đều đến sau lưng Nhân Hoàng.

Đám cường giả Nhân tộc này đều là Võ Thánh lõi âm tầng bốn.

Nếu như bọn hắn ở lại trong thế giới này, thì cũng có rất nhiều cơ hội đạt đến cấp độ Võ Thánh Hư Không.

Mặc dù có rất nhiều cơ hội, nhưng bọn hắn cũng không dám cam đoan một trăm phần trăm có thể đạt tới cấp độ Võ Thánh Hư Không tại thế giới này. Hơn nữa, ở trong Thiên Thánh Giới có rất nhiều công pháp mạnh mẽ hơn, thiên tài địa bảo cũng có vô số, lại có sự chỉ dạy của chín vị Võ Thánh Hư Không Nhân tộc. Rất rõ ràng, đám người bọn họ tiến vào Thiên Thánh Giới, cơ hội đạt tới cấp độ Võ Thánh Hư Không càng cao!

Cho nên bọn hắn lựa chọn tiến vào Thiên Thánh Giới cũng là chuyện rất bình thường.

Không chỉ bọn hắn mà ngay cả một số cường giả cấp độ Võ Thánh bình thường cũng đều đến sau lưng Nhân Hoàng.

Những Võ Thánh bình thường này cũng biết rằng mình khó có thể đạt tới cảnh giới Võ Thánh Hư Không. Tiến vào Thiên Thánh Giới, bọn họ có cơ hội lớn hơn một chút.

- Dương Thạc, bên trong Thiên Thánh Giới có dòng họ Thú Tộc chúng ta. Sau khi tiến hành dòng họ tẩy lễ, rất có thể chúng ta sẽ có thể tăng lên một, hai cấp nữa. Thiên Thánh Giới có lực hấp dẫn khá lớn đối với cường giả Thú Tộc chúng ta. Cho nên dĩ nhiên ta và Ngân Diệu cũng muốn đi vào Thiên Thánh Giới!

Ở bên người Dương Thạc, thần sắc của Tử Thử Yêu Thánh nghiêm trọng, nói với Dương Thạc.

- Dương Thạc, thiên phú của ngươi cực cao. Sau khi tiến vào Thiên Thánh Giới, ngươi có thể có được công pháp mạnh mẽ hơn, lại được Võ Thánh Hư Không chỉ dạy, tương lai tiền đồ vô lượng. Ngươi cũng cùng đi đi!

Tử Thử Yêu Thánh nói với Dương Thạc.

- Tiến vào Thiên Thánh Giới sao...

Giờ phút này, Dương Thạc chau mày, không biết đang suy nghĩ điều gì.

- Tiến vào Thiên Thánh Giới như lời của Tử Thử Yêu Thánh thì quả thật là có rất nhiều chỗ tốt. Nhưng...

Dương Thạc vừa trầm nghĩ vừa di chuyển ánh mắt đến trên người Dương Thiên sau lưng Nhân Hoàng.

Tuy ở Thiên Thánh Giới có khá nhiều chỗ tốt, nhưng lại phải từng giây từng phút đề phòng Dương Thiên. Thù hận giữa Dương Thạc và Dương Thiên tựa như là đến chết mới thôi. Không cần nghĩ cũng biết rõ, một khi Dương Thiên có cơ hội, tuyệt đối sẽ không tiếc bất cứ giá nào, lập tức giết chết Dương Thạc!

Tuy dưới sự đề ý của Nhân Hoàng và đám cao thủ Nhân tộc, Dương Thiên sẽ không ra tay chém giết Dương Thạc.

Nhưng...

Lúc này ở Thiên Thánh Giới, Nhân tộc cũng đang gặp một số rắc rối.

Nhân tộc cùng với những chủng tộc khác đang xảy ra chiến tranh!

Trong lúc xảy ra chiến tranh, Nhân Hoàng có bao nhiêu tinh lực đến bảo vệ một Võ Thánh lõi âm tầng ba như mình? Trong lúc náo động, Dương Thiên có rất nhiều cơ hội để ra tay với Dương Thạc!

Thậm chí, Dương Thạc đoán rằng cho dù Dương Thiên cố tình chém giết mình thì Nhân Hoàng cũng chưa chắc sẽ toàn lực bảo vệ mình. Dù sao thì tuy bây giờ mình tu luyện cực nhanh, nhưng vẫn phải dựa vào độ

phù hợp với công pháp. Đến Thiên Thánh Giới, mọi người có rất nhiều công pháp có thể tu luyện, độ phù hợp cũng sẽ không quá thấp. Đến lúc đó, tốc độ tu luyện của Dương Thạc cũng không quá kinh thế hãi tục rồi.

Một cường giả có thiên phú cực cao như Dương Thiên muốn giết một Võ Thánh lõi âm tầng ba, thiên phú cực kém như Dương Thạc. Chắc chắn Nhân Hoàng sẽ không ngăn cản, không vì Dương Thạc mà đắc tội với Dương Thiên!

Không thể nghi ngờ, nếu Dương Thạc lựa chọn tiến vào Thiên Thánh Giới thì thật sự là vô cùng mạo hiểm!

- E rằng ta còn chưa đạt tới cấp độ Võ Thánh Hư Không đã bị Dương Thiên chém giết rồi...

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Hơn nữa...

- Ở thế giới này, tài nguyên, công pháp đều không đầy đủ, vậy mà Dương Thiên vẫn có thể đạt tới cấp độ Võ Thánh Hư Không. Chẳng lẽ ta lại không thể sao? Nếu như ta không thể đạt tới cấp độ Võ Thánh Hư Không ở trong thế giới này thì ở tương lai, ta dựa vào cái gì để đuổi kịp và vượt qua Dương Thiên đây?

- Ở lại thế giới này!

- Dù sao thì ta cũng tu luyện Cửu Dương Huyền Công. Cho dù ta ở trong thế giới này hay là ở Thiên Thánh Giới, thì tốc độ tu luyện cũng không kém đi bao nhiêu. Ít ra thì ở trong thế giới này, ta sẽ không phải đối mặt với uy hiếp đến từ Dương Thiên! Ít nhất có thể an tâm tu luyện!

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc lập tức quyết định.

Dương Thạc chậm rãi lắc đầu.

- Tử Thử tiền bối, ta vẫn muốn ở lại thế giới này. Tử Thử tiền bối và Ngân Diệu huynh cứ đi tới Thiên Thánh Giới trước đi!

Dương Thạc nói ra.

- Man Văn, Thần Long, còn cả tiểu Địch nữa. Nếu như các người muốn thì có thể đi theo Nhân Hoàng, tiến vào Thiên Thánh Giới.

Dương Thạc nói với những người bên cạnh.

537. Chương 516: Chân Vũ Bí Điển Cùng Đám Sủng Thú Của Hư Không Võ Thánh (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 516: Chân Vũ bí điển cùng đám sủng thú của Hư Không Võ Thánh (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

- Thôi đi tiểu gia!

- Chúng ta và Dương Thiên kết thù khó giải. Nếu đi tới Thiên Thánh Giới, chẳng phải là tự đưa đuôi cho người kẹp lấy sao? Ta thà ở lại trong thế giới này, tiêu dao tự tại! Dù sao thì Thần Long ta cũng sẽ không đi tới Thiên Thánh Giới đấy. Man Văn, người đi không?

Thần Long nhìn sang Man Văn Thiên Tượng, nói.

- Ta đi theo chủ nhân!

Man Văn Thiên Tượng nhìn thoáng qua Dương Dịch, lập tức nói to.

Dương Dịch không nói thêm gì, chỉ lôi kéo tay Dương Thạc.

Dương Thạc hiểu rõ ý nàng. Hiển nhiên Dương Dịch chỉ muốn được ở bên cạnh Dương Thạc. Việc có đi Thiên Thánh Giới hay không cũng không quan trọng gì.

- Ta và Ngưng Thúy cũng muốn ở lại chỗ này, không đi tới Thiên Thánh Giới!

Tiếng nói của Huyết Phi cũng truyền tới.

Hiển nhiên nàng và Ngưng Thúy cũng đều quyết định đi theo Dương Thạc, không đi theo Nhân Hoàng đến Thiên Thánh Giới.

- Đều ở lại sao?

Nghe được những lời này của Huyết Phi và Thần Long, Nhân Hoàng lập tức nhìn thoáng qua Dương Thạc.

Dương Thạc không đến Thiên Thánh Giới mà ở lại thế giới này sao?

Lúc Dương Thạc quyết định như vậy, ngay cả Nhân Hoàng Tôn Trưng cũng không khỏi khẽ nhú mày, và chú ý đến Dương Thạc hơn.

Vậy mà còn có võ giả có thể chống lại sự hấp dẫn được vào Thiên Thánh Giới sao?

Đối với một võ giả, được đến Thiên Thánh Giới sẽ đạt được rất nhiều điều tốt. Đây là chuyện mà ai cũng biết. Trong Thiên Thánh Giới, công pháp vũ kỹ, pháp khí, bí bảo, thiên tài địa bảo đều tốt hơn rất nhiều so với cái thế giới này. Tại Thiên Thánh Giới, khả năng đột phá cảnh giới Hư Không Võ Thánh, thậm chí là bước lên đỉnh phong võ đạo, sẽ càng lớn hơn rất nhiều.

Vấn đề khó khăn duy nhất hiện nay là, thực lực của Nhân Tộc tại Thiên Thánh Giới bây giờ quá yếu.

Một khi hấn đến Thiên Thánh Giới, mà chẳng may Nhân Tộc bị diệt, thì gần như tất cả cường giả Nhân Tộc sẽ bị rơi vào kết cục vạn kiếp bất phục.

Nhưng thực tế, tình trạng cũng không đến mức quá nguy hiểm.

Dù sao, ở trong Thiên Thánh Giới, tuy thực lực của Nhân Tộc yếu, nhưng một chủng tộc nhỏ như vậy sẽ không khiến cho các chủng tộc lớn chú ý.

Mà đây chỉ là chuyện một số chủng tộc nhỏ đối địch với Nhân Tộc thôi.

Hơn thế nữa, lần này Nhân Hoàng trở lại thế giới này, dẫn mấy tên cao thủ cấp độ Hư Không võ Thánh đến Thiên Thánh Giới, thì thực lực của Nhân Tộc ở Thiên Thánh Giới sẽ tăng nhiều. Như vậy, số chủng tộc nhỏ đối địch với Nhân Tộc sẽ không thể gây nguy hiểm nhiều cho Nhân Tộc được. Cho nên, xét về tổng thể, thì Nhân Tộc vẫn tạm thời được an toàn.

Lúc trước, Nhân Hoàng cũng đã nói, việc này có thể giúp Nhân Tộc duy trì được mấy trăm năm yên ổn.

Với tình trạng như vậy mà đến Thiên Thánh Giới thì sẽ ít phải mạo hiểm, mà lại đạt được rất nhiều lợi ích. Theo như suy nghĩ của Nhân Hoàng, những cường giả Võ Thánh trong huyết mộ của Nhân Hoàng kia, sẽ không có lý do gì mà không muốn đến Thiên Thánh Giới cả.

Nhưng Dương Thạc lại từ chối, không muốn đi.

- Hấn lại không muốn đến Thiên Thánh Giới sao?

- Tên tiểu tử này chỉ là Võ Thánh lõi âm tầng ba. Mặc dù hấn đến Thiên Thánh Giới, thì với thực lực của hấn cũng không giúp thực lực của Nhân Tộc ta tăng nhiều. Hấn có đến Thiên Thánh Giới hay không thì cũng không ảnh hưởng nhiều.

Nhân Hoàng chỉ nhìn thoáng qua Dương Thạc, đã biết được thực lực của hấn.

Đối với Nhân Tộc ở Thiên Thánh Giới mà nói, có Vô Thánh lôi âm tăng ba cũng được mà không có cũng không sao.

- Chẳng qua...

Nhân Hoàng nhìn thoáng qua Thần Long, Man Văn Thiên Tượng bên cạnh Dương Thạc, vẻ mặt thoáng nghiêm túc.

- Nếu hai con mãnh thú này mà đến Thiên Thánh Giới thì cơ hội chúng nó đột phá cảnh giới Hư Không vô Thánh sẽ rất lớn. Nhưng không ngờ chúng nó lại đi theo Dương Thạc, ở lại cái thế giới này. Như thế, Nhân Tộc ở Thiên Thánh Giới sẽ bị tổn thất lớn. Chẳng qua, Thần Long cùng Man Văn Thiên Tượng đều không phải nhân loại chân chính, nên dù chúng có đến Thiên Thánh Giới thì cũng không nhất định gia nhập Nhân Tộc. Cho nên, dù chúng nó ở lại, cũng không khiến Nhân Hoàng quá mức thất vọng.

- Anh bạn trẻ này, nếu đến Thiên Thánh Giới thì sẽ có rất nhiều lợi ích. Người có thể suy nghĩ kỹ. Người thật sự muốn ở lại cái thế giới này, không đi theo bốn Hoàng đến Thiên Thánh Giới sao?

Nếu đám người Dương Thạc muốn ở lại, thì Nhân Hoàng sẽ không bắt buộc bọn họ. Nhưng Nhân Hoàng vẫn muốn hỏi lại Dương Thạc một lần.

Dương Thạc chậm rãi lắc đầu.

- Nhân Hoàng bệ hạ. Tuy vẫn bói ở lại Nhân Gian Giới, nhưng vẫn chắc chắn có thể đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh trong thời gian ngắn nhất.

- Ở tại Nhân Gian Giới, với thực lực của văn bối bây giờ, gần như không có đối thủ. Văn bối có thể an tâm tu luyện, không bị bất luận điều gì quấy rầy. Mà nếu văn bối tới Thiên Thánh Giới, thì lại khó tránh khỏi gặp phải một ít nguy hiểm lớn, chỉ sợ chưa kịp đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thì đã chết rồi. Hiện tại, dù văn bối có đến Thiên Thánh Giới thì cũng không giúp ích gì lớn cho Nhân Tộc được. Nên, chẳng bằng văn bối ở lại thế giới này. Sau này, khi văn bối đã đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thì lại đả thông thông đạo hư không, tiến đến Thiên Thánh Giới, hỗ trợ bệ hạ, chống lại kẻ thù bên ngoài, bảo vệ Nhân Tộc ta.

Dương Thạc nhìn thẳng Nhân Hoàng, trầm giọng nói.

- Cái gì?

Nhân Hoàng nghe được những lời nói của Dương Thạc, hai mắt liền sáng ngời.

- Anh bạn trẻ, người chắc chắn có thể đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh khi ở lại Nhân Gian giới sao?

Nhân Hoàng nói xong, liền vung một tay lên. Ngay sau đó, một luồng hào quang vàng nhạt, đột nhiên bao phủ Dương Thạc.

-Ồ. Người tu luyện Cửu Dương huyền công và Cửu Âm huyền công sao? Hiện tại, người đang ở cảnh giới Vô Thánh lôi âm tăng ba, nhưng thực lực đã hơn hẳn Vô Thánh lôi âm tăng bốn bình thường rồi. Quả nhiên là không tầm thường. Đáng tiếc, ở Thiên Thánh Giới, Cửu Dương huyền công và Cửu Âm huyền công cũng đã bị thất truyền. Người ở lại Nhân Gian Giới tu luyện cũng được.

- Nghe nói, một số dị tộc ở Thiên Thánh Giới có những công pháp về Cửu Âm, Cửu Dương. Nhưng, với thực lực hiện nay của Nhân Tộc ta thì còn chưa thể lấy được chúng. Đợi đến tương lai, khi người đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh, tiến vào Thiên Thánh Giới, lại nghĩ biện pháp lấy được những công pháp này thôi.

Nhân Hoàng vừa chậm rãi gật đầu, vừa nói.

VÚT...T...T!

Một khắc sau, Nhân Hoàng chợt vung tay lên, một vật nhanh chóng bay về phía Dương Thạc.

- Đây là một chiếc nhẫn Hư Không của bốn Hoàng. Trong đó có một số thiên tài địa bảo.

- Người tu luyện Cửu Dương huyền công, thì tương lai có thể sử dụng đến chúng nó.

Nhân Hoàng nhân nhậ nói.

Bộp!

Dương Thạc cũng vươn tay lên, đã sớm bắt được nhấ Hư Không, nắm trong tay.

- Cảm ơn bộ hạ.

- Nhấ Hư Không của Nhân Hoàng sao?

Dương Thạc cầm cái nhấ này, trong lòng vô cùng kích động.

Nhân Hoàng chính là người đã sáng lập ra văn minh nhân đạo. Thực lực của bản thân ông cũng rất mạnh. Chỉ cần xem việc ông có thể dễ dàng chế ngự được Ngộ Minh và Lam Mị lúc trước, cũng đủ thấy, thực lực của Nhân Hoàng chắc chắn hơn xa Hư Không Vô Thấ bình thường.

538. Chương 516: Chân Vũ Bí Điển Cùng Đám Sủng Thú Của Hư Không Vô Thấ (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 516: Chân Vũ bí điển cùng đám sủng thú của Hư Không Vô Thấ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Lần này, sáu đại Hư Không Vô Thấ của Nhân Tộc mở ra thông đạo hư không, và do Nhân Hoàng trở về Nhân Gian Giới, để dẫn các cường giả ở Nhân Gian Giới đi. Từ chuyện này cho thấy, rất có thể, trong Thiên Thấ Giới, Nhân Hoàng chính là người lãnh đạo hết sức quan trọng, thậm chí là đệ nhất cao thủ của Nhân Tộc.

Vậy nên, trong nhấ Hư Không, chắc chắn có không ít thiên tài địa bảo trân quý.

Tất nhiên, Nhân Hoàng không chỉ có một chiếc nhấ Hư Không. Nhân Hoàng cũng không đơn giản giao bảo vật chân chính của mình cho Dương Thạc được.

Nhưng nói tóm lại, thiên tài địa bảo mà được Nhân Hoàng cất trong nhấ Hư Không này, thì tuyệt đối chúng sẽ không quá mức kém cỏi.

- Có thêm những thiên tài địa bảo này, thì cơ hội mình có thể đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thấ càng lớn.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Một võ giả muốn đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thấ, không chỉ cần có công pháp mạnh mẽ, mà thiên tài địa bảo cũng là một nhân tố vô cùng quan trọng.

Huống chi, Dương Thạc tu luyện Cửu Dương huyền công, chính là cần có thiên tài địa bảo phụ trợ mới có thể tu luyện. Bây giờ, Nhân Hoàng cho Dương Thạc nhấ Hư Không này, chính là đã giúp Dương Thạc rất nhiều.

- Anh bạn trẻ, bốn Hoàng chờ ngày ngươi đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thấ, đến Thiên Thấ Giới.

Nhân Hoàng nói với Dương Thạc mấy lời xong, liền không nói thêm gì nữa.

- Dương Thạc, chúng ta đi trước đây.

- Sau này còn gặp lại.

Tử Thử Yêu Thấ cùng Ngân Diệu bên cạnh Dương Thạc, nhìn Dương Thạc một lúc, rồi liền bay đi, đến phía sau Nhân Hoàng.

- Dương Thạc.

Cùng lúc đó, đám người Tiễn Nguyệt của Thiên Âm môn, bên cạnh Dương Thạc, chợt lên tiếng.

- Dương Thạc, thiên phú của ta cùng mấy người Minh Kiều cũng không phải quá mạnh mẽ. Mặc dù, ở lại Nhân Gian Giới, chúng ta sẽ có nhiều cơ hội đạt đến cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng bốn, thậm chí là Vô Thánh lôi âm tầng năm. Nhưng, chúng ta sẽ rất khó đột phá được cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Chúng ta cũng muốn đi theo Nhân Hoàng, đến Thiên Thánh Giới.

Tiến Nguyệt nghiêm túc nói với Dương Thạc.

- Như vậy ư.

Chuyện đám người Tiễn Nguyệt muốn đến Thiên Thánh Giới cũng không làm Dương Thạc kinh ngạc.

Đám người Dương Thạc, Dương Dịch ở lại Nhân Gian Giới, là vì bọn hắn tin rằng, dù ở lại đây thì bọn hắn vẫn có thể đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Còn thiên phú của những Vô Thánh trong Thiên Âm môn khác, như Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, đều kém Dương Dịch rất nhiều, nên thành tựu của họ tại Nhân Gian Giới cũng rất có hạn. Không những thế, các nàng cũng không giống như Dương Thạc. Tuy các nàng thuộc về phe Dương Thạc, nhưng các nàng không tham dự việc vây giết Dương Tử Mặc, không có thù hận sinh tử với Dương Thiên. Nên, khi các nàng đến Thiên Thánh Giới, thì Dương Thiên cũng không đối phó với các nàng.

Dù sao, ở trong Thiên Thánh Giới, Nhân Tộc cũng đang gặp phải nguy cơ sinh tử tồn vong.

Dưới tình huống này, Dương Thiên vừa mới tiến vào Thiên Thánh Giới, sẽ không gây nội chiến, hay tranh đấu với những người không có thù hận sinh tử với mình.

- Đến Thiên Thánh Giới cũng tốt. Sư tỷ Thanh Như cùng sư tỷ Quân Ninh cũng đi sao?

Dương Thạc nhẹ gật đầu, rồi quay sang nhìn Tô Thanh Như và Tô Quân Ninh một lần.

- Ủ, chúng ta cũng đến đó.

Tô Thanh Như nhẹ gật đầu, nói.

Lúc này, Tô Quân Ninh lại hơi sụp mắt xuống, không nhìn thẳng Dương Thạc, cũng không nói thêm gì. Có thể thấy, nàng cũng muốn đến Thiên Thánh Giới giống như tỷ tỷ Tô Thanh Như của mình.

- Nếu vậy. Chúng ta hẹn gặp lại ở Thiên Thánh Giới nhé.

Dương Thạc cười nhẹ một tiếng, nói.

- Gặp lại ở Thiên Thánh Giới.

Đám người Tiễn Nguyệt nói xong câu này, liền đều bay đến sau lưng Nhân Hoàng.

Giờ khắc này, gần như tất cả cao thủ Vô Thánh tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng, đều đứng sau lưng Nhân Hoàng, chuẩn bị theo Nhân Hoàng đến Thiên Thánh Giới rồi.

- Mọi người chuẩn bị xong chưa? Nếu xong, chúng ta liền đi thôi.

Nhân Hoàng nhìn lướt qua những Vô Thánh xung quanh này một cái, nói xong, chợt vung một tay lên. Tiếp đó, một luồng hào quang màu vàng nhạt liền bao phủ toàn bộ số người này. Sau một khắc, Nhân Hoàng mang theo tất cả cường giả, từ từ bay về phía lỗ đen phía trên.

- Nhân Hoàng, dẫn bốn Long Hoàng một đoạn đường với.

Gần như cùng lúc mọi người chuẩn bị đến lỗ đen kia, một bóng người nhanh chóng vọt tới lỗ đen.

Ầm ầm!

Gần như đến thời khắc cuối cùng, bóng người kia đã vào trong màn hào quang màu vàng nhạt.

Bóng người đó chính là thượng cổ Long Hoàng.

Vị cường giả này không hề xuất hiện ở Thiên Hoàng điện, Địa Hoàng điện, Nhân Hoàng điện. Nhưng tại thời khắc cuối cùng này, hắn bỗng nhiên hiện ra, đi theo Nhân Hoàng đến Thiên Thánh Giới.

Dương Thạc nhìn lên, chỉ thấy bóng dáng Nhân Hoàng ngày càng mờ hồ, rồi dần dần biến mất trong lỗ đen.

- Tiểu tử, truyện copy từ

Đột nhiên, tiếng nói của Lam Mị từ trong lỗ đen truyền ra.

- Bộ công pháp này chính là do Thiên Thánh Giới Chân Vũ Đại Đế xé rách hư không, ném vào mộ của Nhân Hoàng cách đây bốn ngàn năm. Bây giờ, để bộ công pháp kia ở lại Nhân Gian Giới này thôi. Tiếp đi.

VỀ...O...O!

Một vật gì đó nhanh chóng từ trong lỗ đen bay ra.

Dương Thạc vội vàng di chuyển, nhanh chóng bắt được vật đó trong tay. Đây là một bộ công pháp bí tịch, trên đó viết bốn chữ to ‘Chân Vũ bí điển’

Không ngờ Chân Vũ bí điển lại nằm trong tay Lam Mị. Cuối cùng, bộ công pháp vẫn bị Dương Thạc lấy được. Dương Thạc cầm bộ công pháp kia, hai mắt toả sáng, trong lòng vô cùng kích động.

- Tiểu tử, ta còn khuyên ngươi một câu. Ngươi nghĩ rằng có thể thuận lợi tu luyện tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh ở Nhân Gian Giới mà không bị quấy rầy sao? Nói cho ngươi biết, thời đại âm âm dậy sóng này mới chỉ bắt đầu mà thôi. Tương lai, còn có vô số cao thủ ẩn thế xuất hiện. Trong đó, một số cường giả Thú Tộc cũng giống ta, đều là sủng thú của các cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh năm đó. Chúng ẩn thế ngàn năm, thậm chí là mấy ngàn năm, và rất có khả năng chúng đã đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

- Mà kẻ kém cỏi nhất cũng đều đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm. Có lẽ, chúng đều xuất thế ở thời đại này đây. Tiểu tử, ngươi tự lo liệu đi.

Tiếng nói của Lam Mị ngày càng yếu, rồi hoàn toàn biến mất trong lỗ đen.

Núi Huyền Vũ thuộc địa phận Đại Chu.

Khu vực trung tâm núi Huyền Vũ, từ trong huyết mộ Nhân Hoàng nằm sâu trong lòng đất, một bóng người nhanh chóng bay đi.

Bóng người này cao khoảng tám thước, hình thể hơi to lớn, dung mạo trẻ trung, khoảng chừng hai mươi tuổi. Người trẻ tuổi kia mặc một bộ áo giáp màu bạc, sau lưng đeo một thanh trường đao dài khoảng bảy xích. Người này không phải ai khác mà chính là Dương Thạc.

Giờ phút này, Dương Thạc vừa nhanh chóng bay về phía cửa ra vào của huyết mộ Nhân Hoàng, vừa nhíu lại lông mày.

- Vừa rồi, theo như lời nói của Lam Mị thì...

Những lời của Lam Mị trước khi đi theo Nhân Hoàng đến Thiên Thánh Giới vẫn còn vang bên tai Dương Thạc.

Cái thời đại âm âm dậy sóng này mới chỉ bắt đầu thôi sao?

539. Chương 517: Dừng Cảnh Giới Vô Thánh Tầng Năm, Chống Lại Hư Không Vô Thánh (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 517: Dừng cảnh giới Vô Thánh tầng năm, chống lại Hư Không Vô Thánh (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thiên, Ngô Minh, Thần Quy Vương và vô số tuyệt thế cường giả đã đi theo Nhân Hoàng Tôn Trưng đến Thiên Thánh Giới. Vậy mà, Dương Thạc đã vượt qua cả Vô Thánh lôi âm tầng bốn mà vẫn không thể tung hoành ở Nhân Gian Giới này, vẫn phải kiêng kị như cũ, thậm chí có thể gặp phải một số nguy hiểm sao?

Dương Thạc thật không ngờ tới loại tình huống này.

- Theo như lời Lam Mị, trong một thời gian ngắn nữa, một số cao thủ ẩn thế sẽ thi nhau xuất thế. Trong đó, có một số người cũng giống như Lam Mị, là sủng thú của cường giả Hư Không Vô Thánh trước đây sao?

Dương Thạc nhớ lại những lời nói của Lam Mị.

Cao thủ cấp độ Hư Không Vô Thánh có sủng thú.

Việc này rất bình thường.

Ví dụ như Nhân Hoàng, tại vạn năm trước, ông cũng đã có một con sủng thú là Lam Mị rồi.

Không nói đến những người đã đi đó, mà chính bản thân Dương Thạc, hay Dương Dịch, đều có Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, Tiểu Hoả làm sủng thú đấy thôi. Nếu tương lai Dương Thạc và Dương Dịch tu luyện đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thì dù Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, Tiểu Hoả lại ngu ngốc hơn nữa, thì cũng có thể tu luyện tới cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng bốn, hoặc ít nhất cũng tu luyện tới cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng bốn một cách dễ dàng.

Nhân Hoàng, Dương Thạc, Dương Dịch đều có sủng thú.

Những Hư Không Vô Thánh đã phi thăng đến Thiên Thánh Giới trước đây, cũng rất có khả năng có sủng thú khi họ còn ở Nhân Gian Giới.

Khi bọn hắn phi thăng đến Thiên Thánh Giới, những sủng thú của bọn họ ít nhất đều đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh. Rất có thể, chúng cũng giống như Lam Mị, tìm một nơi kín đáo mai danh ẩn tích, và trở thành cường giả ẩn thế.

Bây giờ, đã qua mấy ngàn năm rồi.

Chỉ sợ, thực lực của những sủng thú của Hư Không Vô Thánh này, đều đã gia tăng, đạt tới cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm, cũng là chuyện rất bình thường. Thậm chí, có người cũng giống như Lam Mị, đạt đến cấp độ Hư Không Vô Thánh rồi.

Một khi chúng xuất thế, thì với thực lực bây giờ của Dương Thạc, sẽ bị áp chế.

- Nếu những sủng thú ẩn thế kia đều đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh thì còn đỡ.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Nếu chúng đã đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thì sẽ không muốn tiếp tục lưu lại ở thế giới này, mà sẽ tìm cách tiến vào Thiên Thánh Giới. Chỉ cần chúng gom đủ Hư Không Thạch, đủ thông thạo đạo hư không đi đến Thiên Thánh Giới. Như vậy, chúng sẽ khó mà gặp được Dương Thạc, nên không đáng lo.

Phiền toái nhất là những sủng thú cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm.

Chúng cách cảnh giới Hư Không Vô Thánh một đoạn rất dài. Thậm chí, qua mấy trăm ngàn năm, chúng cũng chưa chắc đột phá được.

Nhưng, thực lực của bọn chúng lại tuyệt đối mạnh mẽ.

Bình thường, thiên phú của cường giả Thú Tộc tương đối cao.

Ví dụ như, Đại Bàng Kim Sí Vương chỉ đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn, nhưng sức chiến đấu của hắn lại không hề thua kém Dương Thiên nhiều. Thần Quy Vương cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, có thể nói là người mạnh nhất dưới Hư Không Vô Thánh.

Nếu những sủng thú của Hư Không Vô Thánh đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, thì sức chiến đấu của bọn họ chắc cũng cùng một tầng với Thần Quy Vương đấy.

Bọn họ đều cực kỳ khủng bố.

- Xem ra, đúng là Nhân Gian Giới đầy rẫy những nguy hiểm.

Dương Thạc cười khỏ một tiếng, không khỏi chậm rãi lắc đầu.

- Được rồi, trước không nghĩ đến những việc này nữa.

- Tóm lại, lần này mình lấy được Chân Vũ bí điển đã là vận may lớn rồi. Đã có bộ Chân Vũ bí điển này, thì thực lực của mình có thể gia tăng thêm một bước. Mình sẽ đem nó đổi lấy Cửu Dương huyền công tầng thứ tư, thứ năm với Chân Huyền. Từ đó, mình có thể tu luyện tới cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm chỉ trong thời gian ngắn thôi. Lúc đó, sức chiến đấu của mình cũng sẽ không yếu hơn những sủng thú cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm kia.

Dương Thạc cũng rất tự tin với bản thân mình.

- Chân Vũ bí điển đã nằm trong tay mình rồi.

Sau khi Dương Thạc trao đổi Chân Vũ bí điển lấy Cửu Dương huyền công tầng thứ tư, thứ năm với Chân Huyền, đồng thời Dương Thạc sẽ nhờ vào những thiên tài địa bảo mà Nhân Hoàng lưu lại ỉnh, thì rất có khả năng hẳn có thể đột phá cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng thứ năm trong thời gian ngắn.

Hiện tại, tuy Dương Thạc chỉ đạt tới cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng thứ ba, nhưng sức chiến đấu của hắn có thể so với Võ Thánh lôi âm tầng thứ tư, tương đương với Từ Thanh Dương, Triệu Kiếm Dương, các trưởng lão của Chân Vũ môn.

Còn nếu Dương Thạc tu luyện tới cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm thì...

Bằng vào sự mạnh mẽ của Cửu Dương huyền công, bằng vào huyết mạch của thượng cổ Hắc Hùng và thượng cổ Huyền Ưng trong thân thể Dương Thạc, thì tuy thực lực của Dương Thạc không đạt tới cấp độ Hư Không Võ Thánh, nhưng ít nhất, cũng có thể hơn xa Võ Thánh lôi âm tầng năm bình thường. Dù là Thần Quy Vương không tiến vào Thiên Thánh Giới, thì cũng chưa chắc địch nổi Dương Thạc.

Lúc đó, có lẽ Dương Thạc cũng không khó chống lại những sủng thú Võ Thánh lôi âm tầng năm.

Hơn nữa, Dương Thạc không chỉ tu luyện mỗi Cửu Dương huyền công tầng thứ tư, thứ năm đơn giản như vậy.

Mà Dương Thạc còn lấy được một số công pháp vũ kỹ trong huyết mộ của Nhân Hoàng.

Nhân Hoàng Tam quyết có thể giúp Dương Thạc tham khảo.

Dương Thạc cũng lấy được nửa bộ Vô Thượng Vi Diệu Pháp trong Địa Hoàng điện, và có thể cải tiến, tu luyện nó ở một mức độ nào đó, hoặc có thể dung nhập nó vào trong các công pháp, vũ kỹ vốn có của Dương Thạc, để làm tăng uy lực của những công pháp vũ kỹ kia.

Nhưng, bộ công pháp khiến Dương Thạc coi trọng nhất, vẫn là bộ Chân Vũ bí điển này.

Đó là một bộ công pháp cấp độ huyền công bí điển hoàn chỉnh nhất.

- Chân Vũ bí điển có độ phù hợp với thân thể là tám phần, độ phù hợp với chân thân là tám phần.

Từ lúc Dương Thạc nhận được bộ công pháp Chân Vũ bí điển này từ tay Lam Mị khi ở trong huyết mộ của Nhân Hoàng, Dương Thạc liền lập tức xem xét độ phù hợp của nó với mình.

Độ phù hợp là tám phần, không tính là quá cao, nhưng cũng không phải quá thấp.

Bình thường, với thiên phú của Dương Thạc, mà tu luyện bộ công pháp có độ phù hợp dưới sáu phần thì hiệu quả tương đối kém. Nhưng nếu độ phù hợp đạt đến tám phần, thì tuyệt đối đáng giá hắn tu luyện.

Tuy Dương Thạc không ngờ Chân Vũ bí điển lại có độ phù hợp tám phần với mình. Nhưng thực tế, hắn chỉ cần suy nghĩ một chút liền thấy việc này rất hợp lý.

Cần phải biết, Chân Vũ bí điển chính là do Chân Vũ Đại Đế sáng tạo ra.

Chân Vũ Đại Đế tiếp nhận truyền thừa một bộ phận Cửu Dương huyền công từ Đại Lâm Tự, rồi tự mình hoàn thiện mà sáng chế ra công pháp Thuần Dương Vô Cực Công, sau đó lại kết hợp với một số công pháp vũ kỹ của môn phái Thiên Cơ về cơ quan thuật thời thượng cổ, cuối cùng ghi thành một quyển Chân Vũ bí điển.

Có thể nói, trọng tâm tu luyện trong Chân Vũ bí điển cũng cùng một nguồn gốc với Cửu Dương huyền công đấy.

Độ phù hợp giữa Dương Thạc với Cửu Dương huyền công đã đạt đến mười một, mười hai phần, thì độ phù hợp với Chân Vũ bí điển là tám phần cũng là chuyện rất bình thường.

Nhưng Dương Dịch lại chỉ có độ phù hợp với bộ công pháp này là hai phần.

540. Chương 517: Dừng Cảnh Giới Võ Thánh Tầng Năm, Chống Lại Hư Không Võ Thánh (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 517: Dừng cảnh giới Võ Thánh tầng năm, chống lại Hư Không Võ Thánh (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Tất nhiên, thiên phú của Dương Dịch rất cao, dù độ phù hợp chỉ có hai phần cũng rất đáng tu luyện. Tuy nó không thể trở thành công pháp chủ yếu của Dương Dịch, nhưng ít nhất, nàng có thể dùng nó để tham khảo, dung nhập vào trong truyền thừa của Đạo Hoàng, giúp gia tăng thực lực cho Dương Dịch. Tóm lại, chỉ cần độ phù hợp không phải số âm, thì Dương Dịch tu luyện chỉ có lợi mà không có hại.

- Trong Chân Vũ bí điển có một bí pháp lớn, chính là làm cho hai cái thân thể, thậm chí là hai linh hồn dung hợp hoàn mỹ. Nếu mình có thể nắm được bí pháp này, thì thực lực của mình lại có thể tăng thêm một bước nữa. Tương lai, với cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng năm, chưa chắc không thể đánh thắng được Hư Không Võ Thánh.

Dương Thạc nghĩ đến bí pháp dung hợp trong Chân Vũ bí điển liền sáng ngời hai mắt.

Bí pháp mạnh nhất trong Chân Vũ bí điển chính là bí pháp dung hợp.

Mà Chân Huyền coi trọng nhất chính là bí pháp này.

Thần hồn và thân thể có độ phù hợp không tính cao, nhưng thông qua bí pháp này thì có thể khiến chúng hoàn toàn dung hợp được với nhau.

Chân Huyền lấy được bộ bí pháp này, thì có thể tìm một thân thể, dung hợp chúng với nhau, tương lai có thể xé mở hư không, tiến vào Thiên Thánh Giới.

Đồng thời, bộ bí pháp này cũng có tác dụng rất lớn với đám người Dương Thạc.

Bây giờ, Dương Thạc đang có hai cái thân thể.

Là nhục thể cùng Cửu Dương Chân Thân.

Nhục thể của Dương Thạc có thuộc tính chí âm, còn Cửu Dương Chân Thân lại có thuộc tính chí dương. Hai cái thân thể này làm cho âm khiêu và dương khiêu của Dương Thạc hoàn toàn tách rời với nhau. Hiện tại, tuy Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc có thể trở về thân thể như trước, nhưng không thể không nói, dù Cửu Dương Chân Thân vào được thân thể nhưng cũng không thoải mái. Hai cái thân thể không có khả năng chân chính dung hợp.

Dù sao, hai thuộc tính âm, dương cũng khắc chế lẫn nhau.

Tuy nếu Dương Thạc tìm được một trạng thái mà Âm Dương dung hoà, thì cuối cùng hai cái thân thể cũng có thể dung hợp với nhau.

Chẳng qua, Dương Thạc biết rõ, muốn Âm Dương dung hoà rất khó. Bình thường, phải chờ tới khi Dương Thạc tu luyện Cửu Dương huyền công và Cửu Âm huyền công đến tầng cao nhất là tầng thứ chín, thì mới có thể đạt tới trạng thái này. Lúc đó, hai cái thân thể mới có thể chính thức dung hợp với nhau, Âm Dương giao hoà, đạt đến một cấp độ chí cao vô thượng.

Dưới trạng thái Âm Dương giao hoà, sức chiến đấu của Dương Thạc chắc sẽ tăng lên rất nhanh.

Đáng tiếc...

Tầng thứ chín cách Dương Thạc quá xa.

Chẳng qua, tuy tầng thứ chín quá xa xôi, nhưng nếu Dương Thạc tu luyện thành công bí pháp Chân Vũ bí điển, thì Dương Thạc có thể làm cho hai cái thân thể hiện tại dung hợp với nhau.

Sau khi dung hợp, sức chiến đấu của Dương Thạc sẽ không tăng đơn giản như một cộng một bằng hai như vậy.

Mà chỉ sợ, sức chiến đấu của Dương Thạc sẽ tăng lên một cấp lớn.

Khi Dương Thạc tu luyện tới cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm, mà hai cái thân thể chưa dung hợp với nhau, thì thực lực của hắn đã hơn xa Võ Thánh lôi âm tầng năm bình thường rồi. Nếu hai cái thân thể của hắn dung hợp được, thì lúc đó, Dương Thạc với cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm, cũng có thể chống lại cao thủ Hư Không Võ Thánh rồi.

- Thôi không nghĩ nữa.

Dương Thạc hít sâu một hơi, lắc lắc đầu.

- Bây giờ, mình rời đi huyết mộ của Nhân Hoàng, đến Chân Vũ môn, tìm Chân Huyền để đổi công pháp rồi tính tiếp. Còn nữa, mình phải để Tiểu Địch học thuộc và ghi chép lại Chân Vũ bí điển, để mình cùng với Huyết Phi, Ngưng Thúy sử dụng nữa.

Chân Vũ Bí Điển không chỉ có tác dụng lớn với riêng một mình Dương Thạc.

Đối với Huyết Phi Ngưng Thúy, nó cũng có tác dụng!

Tuy hiện tại Huyết Phi Ngưng Thúy đã có thể điều khiển được thi thể Huyền Ứng thượng cổ và Hắc Hùng thượng cổ nhưng độ phù hợp giữa thần hồn của cả hai với hai thi thể thượng cổ này hiển nhiên còn chưa đạt đến trình độ hoàn toàn phù hợp. Sử dụng hai thi thể thượng cổ vẫn kém xa so với thân thể bản thân.

Nhưng nếu tu luyện bí pháp trong Chân Vũ Bí Điển thì...

Thần hồn của Huyết Phi Ngưng Thúy có thể phù hợp hoàn mỹ với hai thân thể thượng cổ!

Hai thân thể thượng cổ này chẳng khác nào là thân thể của Huyết Phi Ngưng Thúy!

Lúc đó chỉ sợ Huyết Phi và Ngưng Thúy đều có thể sử dụng được một số bí pháp võ đạo trong hai thân thể kia. Đến khi đó, tuy Huyết Phi Ngưng Thúy không nói có thể đạt đến cấp độ Hư Không Võ Thánh nhưng ít nhất cũng có được thực lực mạnh mẽ cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm!

Đối với Dương Thạc, Huyết Phi Ngưng Thúy chính là hai trợ lực lớn tương đối cường đại!

Đương nhiên hiện tại còn chưa phải lúc tốt nhất để tu luyện Chân Vũ Bí Điển.

Đối với Dương Thạc, trước mắt việc đầu tiên mà bọn hắn phải làm chính là đến Chân Vũ Môn, trao đổi công pháp Cửu Dương Huyền Công, Thuần Dương Vô Cực Công và vị trí thông đạo hư không được che giấu với Chân Huyền.

Vút!!

Trong huyết mộ Nhân Hoàng này, Dương Thạc phi hành với tốc độ cực nhanh.

Chỉ một lát đã đến gần cửa vào.

Huyền Vũ Sơn, cửa vào huyết mộ Nhân Hoàng.

Giờ phút này ở lối vào huyết mộ Nhân Hoàng có ít nhất ba bốn mươi cường giả võ đạo thuộc nhân loại hoặc là Thú tộc đang tập trung lại. Số cường giả võ đạo này đều có tu vi cấp độ Đại Tông Sư, cao nhất cũng chỉ là Đại Tông Sư hậu kỳ mà thôi.

Từ lúc huyết mộ Nhân Hoàng mở ra đến giờ, võ giả cấp độ Đại Tông Sư muốn tiến vào trong đó cũng tương đối đơn giản. Nhưng đám cường giả Đại Tông Sư ở đây hình như là do chiến lực bản thân có hạn, lại không có pháp bảo cường đại nên còn mấy phần cổ kị khi tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng. Chính bởi vì như thế, bọn hắn vẫn dừng lại bên ngoài huyết mộ Nhân Hoàng mà không dám tiến vào.

- Chư vị!

Trong đám cường giả Đại Tông Sư này, một lão giả râu tóc bạc trắng khoảng chừng bảy tám chục tuổi, hình như là một thủ lĩnh liền lên tiếng.

- Chư vị, đã có vô số cao thủ tiến vào trong huyết mộ Nhân Hoàng, chỉ cấp độ Vô Thánh trở lên cũng có ít nhất bốn mươi năm mươi vị!

- Ngoài ra cường giả Đại Tông Sư hậu kỳ, Đại Tông Sư đỉnh phong cũng có rất rất nhiều. Số võ giả này, nếu không phải tu luyện thần công bí điển thì cũng có được đại bí bảo, pháp khí mạnh mẽ... Tóm lại, thực lực của chúng ta xa xa không thể so sánh với bọn hắn được!

Thủ lĩnh Đại Tông Sư này nhìn quanh bốn phía, trầm giọng nói ra. xem tại

Tuy bọn hắn cũng là cường giả Đại Tông Sư nhưng giữa Đại Tông Sư với nhau cũng không giống nhau, thực lực chênh lệch nhau cũng rất lớn!

Có một số Đại Tông Sư tu luyện thần công bí điển, trong tay có thần binh lợi khí, pháp bảo mạnh mẽ, thực lực mạnh mẽ thì tự nhiên cũng cường đại. Ví dụ như Dương Thạc, ở cảnh giới Đại Tông Sư đã có thể chém giết Vô Thánh sơ kỳ.

Mà có một số Đại Tông Sư tu luyện công pháp bình thường, đau khổ chịu đựng đi lên từng bước một, trong tay cũng không có pháp khí bí bảo gì mạnh mẽ, sức chiến đấu tự nhiên cũng không tốt.

Hiện tại, đám Đại Tông Sư đang tập trung bên ngoài huyết mộ Nhân Hoàng chính là như vậy.

541. Chương 518: Đây... Chẳng Lẽ Chính Là Hư Không Vô Thánh?

Vô Tận Thần Công

Chương 518: Đây... chẳng lẽ chính là Hư Không Vô Thánh?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

- Chư vị, trong huyết mộ Nhân Hoàng đã có vô số cao thủ. Cho dù chúng ta có tiến vào trong đó thì cũng không có thực lực cướp đoạt pháp khí bí bảo, công pháp vũ kỹ với bọn hắn!

- Thậm chí nếu chúng ta tiến vào trong đó mà gặp một số hung hiểm, nói không chừng đám cao thủ kia sẽ cho chúng ta làm bia đỡ đạn, mở đường cho bọn hắn!

- Cho nên hiện tại chúng ta tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng chỉ có hại vô ích!

Thủ lĩnh Đại Tông Sư này tiếp tục nói.

Nói xong, trên mặt thủ lĩnh Đại Tông Sư này chợt hiện ra vẻ tươi cười.

- Nếu tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng chỉ có hại chứ không có lợi, chẳng bằng chúng ta ở lại đây!

- Đợi đến khi đám cường giả tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng đã chiếm được pháp bảo công pháp, lúc đi ra khỏi huyết mộ Nhân Hoàng, chúng ta lập tức đồng loạt ra tay, tập hợp thực lực của tất cả mọi người giết sạch bọn hắn. Một khi chém giết thành công, bọn hắn có được thứ gì trong huyết mộ Nhân Hoàng thì cũng thuộc về chúng ta. Cho dù không chém giết được bọn hắn, chúng ta có nhiều người như vậy, chạy trốn khắp nơi thì bọn hắn cũng không thể đuổi giết tất cả chúng ta...

- Hung hiểm thấp hơn xa so với việc tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng!

Thủ lĩnh Đại Tông Sư nói ra.

- Vương lão ca nói cũng đúng!

- Cứ như vậy đi. Đợi ở đây, nếu có người đi ra khỏi huyết mộ Nhân Hoàng, chúng ta sẽ hợp lực tấn công!

Những cường giả Đại Tông Sư xung quanh đều lập tức hưởng ứng.

- Được!

Thủ lĩnh Đại Tông Sư để hai tay hơi cúi xuống dưới, ý bảo mọi người đừng nói.

- Đã như vậy, vậy chúng ta hãy chia làm bốn đại đội ngũ hình vuông đi. Mỗi đội hãy đề cử ra một đội trưởng. Đợi đến lúc có người đi ra khỏi huyết mộ Nhân Hoàng, do đội trưởng chỉ huy, mọi người cùng nhau ra tay chém giết sạch sẽ!

Mọi người xung quanh đều liên tục đồng ý, chỉ trong chớp lát đã phân ra thành bốn đội ngũ hình vuông. Mỗi đội ngũ đều có hơn mười người, trong đó có ba đội đều là cường giả nhân loại, một đội là cao thủ Đại Tông Sư của Thú tộc. Bốn đội ngũ đều đề cử ra đội trưởng.

Vút!!

Mà không đợi bốn đội ngũ đứng vững vị trí của bản thân.

Chợt thấy phía lối vào huyết mộ nhân hoàng, một nhân ảnh nhanh chóng bắn ra khỏi vòng ánh sáng hư không chín màu.

- Ô? Nhanh như vậy đã có người đi ra khỏi huyết mộ Nhân Hoàng sao?

- Ha ha ha, vừa vặn chém giết người này, thử xem sự lợi hại của bốn đại đội ngũ hình vuông chúng ta!

- Hiện tại cách lúc huyết mộ Nhân Hoàng mở ra chỉ hơn một tháng. Cao thủ chân chính có lẽ còn đang ở lại trong huyết mộ Nhân Hoàng, chỉ có những cường giả bình thường chiếm được lợi ích nhỏ mới đi ra ngoài thôi. Thực lực người này tuyệt đối không cao hơn cấp độ Vô Thánh sơ kỳ. Mọi người cùng nhau ra tay chém giết hắn!

Nhìn thấy nhân ảnh này xuất hiện từ huyết mộ Nhân Hoàng, hai mắt đám người xung quanh đều tỏa sáng.

- Ra tay!

- Ra tay!

Đối mặt với nhân ảnh này, đám cường giả Đại Tông Sư đều liên tục ra tay!

Rầm rầm rầm! Rầm rầm rầm!

Vút... vút... ! Vút... vút...!

Các loại quyền phong, kinh khí, kiếm khí nhanh chóng bắn về phía nhân ảnh vừa bay ra.

- Ô? Người này không trốn thoát khỏi công kích của chúng ta?

- Quả nhiên không phải cường giả siêu cấp. Ha ha, một kích liên thủ của mấy chục Đại Tông Sư chúng ta có thể trực tiếp giết chết Vô Thánh trung giai. Người này chắc chắn phải chết không nghi ngờ!

Bộc phát ra các loại công kích, đồng thời đám cường giả Đại Tông Sư này mới phát hiện ra người vừa xuất hiện từ huyết mộ Nhân Hoàng căn bản “trốn không thoát” công kích của bọn hắn. Thấy tình huống này, đám cường giả Đại Tông Sư đều thầm mừng rỡ.

Trốn không thoát?

Bạn hẳn không biết là người nọ căn bản không phải trốn không thoát, mà là khinh thường trốn đi!

- Ồ? Mấy tên Đại Tông Sư đều ở đây chờ đợi, giết người đoạt bảo sao?

Người vừa mới đi ra khỏi huyết mộ Nhân Hoàng đúng là Dương Thạc. Đối mặt với công kích của đám cường giả Đại Tông Sư, Dương Thạc căn bản không thêm quan tâm, thậm chí còn hiếu kỳ nhìn mấy gã Đại Tông Sư xung quanh một cái. Dương Thạc đương nhiên biết rõ ý đồ của bọn hắn.

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Sau một khắc, công kích của đám cường giả Đại Tông Sư này liên tục rơi lên người Dương Thạc.

Khí kinh tứ tán.

Thân thể Dương Thạc lơ lửng giữa không trung lù lù bất động, không chút chấn động!

Thân thể cấp độ Hư Không Vô Thánh, ngay cả cường giả Vô Thánh lời âm tàng ba công kích, không dựa vào vũ khí thì cũng căn bản không thể bị thương được. Công kích của đám cường giả Đại Tông Sư này trên cơ bản đều bị Dương Thạc bỏ qua.

- Đây...

- Sao có thể như vậy được?

Bị lượng lớn cường giả Đại Tông Sư công kích, Dương Thạc lù lù bất động, lông tóc không bị tổn thương chút nào. Nhìn thấy cảnh tượng này, đám cường giả Đại Tông Sư đều mở to hai mắt ra nhìn, đáng vẻ không thể tin được.

- Muốn chém giết ta, cướp lấy bảo vật của ta? Các người thật sự còn kém quá xa. Nếu Dương Thiên chưa tiến vào Thiên Thánh Giới, có lẽ cường giả cấp độ này có thể chém giết ta, đoạt lấy bảo vật của ta...

Lạnh lùng nhìn lướt qua đám Đại Tông Sư xung quanh, Dương Thạc khẽ lắc đầu.

Ừnh!

Sau một khắc, thần hoang nguyên lực bỗng nhiên phát tán ra từ trong thân thể Dương Thạc.

Hô!

Thoáng cái bao phủ toàn bộ bốn mươi năm mươi vị cao thủ Đại Tông Sư xung quanh.

Ngay sau đó, luồng thần hoang nguyên lực này lập tức hóa thành từng đoàn từng đoàn kim loại trạng thái lỏng giống như thủy ngân. Trong không gian kim loại, đám cường giả Đại Tông Sư kia đột nhiên phát hiện bản thân đã bị trói chặt, căn bản không thể động đậy.

- Trong huyết mộ Nhân Hoàng, hầu như tất cả cường giả Vô Thánh trở lên đã tiến vào một thế giới khác. Trong huyết mộ Nhân Hoàng chỉ còn lại một số cường giả Đại Tông Sư, có lẽ cũng không thiếu chỉ bảo, thần công phổ thông bình thường đâu. Các người tốt nhất là tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng tìm kiếm bảo vật đi!

Giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng của Dương Thạc vang lên bên tai đám cường giả Đại Tông Sư này.

Tuy tính cách của Dương Thạc là có thù tất báo nhưng chủ yếu là nhằm vào cường giả có thể tạo thành uy hiếp với hắn. Tuy đám Đại Tông Sư này đã công kích Dương Thạc nhưng bọn hắn không gây ra chút uy hiếp nào với Dương Thạc, Dương Thạc tự nhiên cũng không sinh ra sát ý với bọn hắn.

Ngược lại còn nói cho bọn hắn biết tình huống trong huyết mộ Nhân Hoàng, khuyên bọn họ tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng tầm bảo.

- Tại hạ nói thế thôi, rốt cục làm như thế nào là do bản thân các người quyết định!

Nói xong câu này, Ngân Diệu Không Gian của Dương Thạc bỗng nhiên biến mất.

Thân hình nhoáng lên, Dương Thạc đã sớm xé rách hư không, tiến về phía Chân Vũ Môn.

Đám Đại Tông Sư còn lại kia, giờ phút này đều hai mắt nhìn nhau.

- Người này... thật mạnh!

- Hoàn toàn không coi công kích của chúng ta vào đâu, ý niệm trong đầu khê động, lĩnh vực không gian đã trực tiếp bao phủ chúng ta khiến chúng ta không thể động đây!

- Chẳng lẽ là cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh?

Hồi tưởng lại thực lực mạnh mẽ của Dương Thạc, đám Đại Tông Sư này cũng không khỏi hít sâu một hơi.

Bọn hắn tự nhiên cũng tin tưởng chắc chắn không nghi ngờ lời của Dương Thạc.

Dù sao thì sao Hư Không Vô Thánh lại lừa gạt bọn hắn làm gì?

- Tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng!

Nghĩ như vậy, đám cao thủ Đại Tông Sư không do dự nữa, thân hình nhoáng lên liền tiến vào trong huyết mộ Nhân Hoàng. Dù sao nếu tất cả cường giả Vô Thánh đều tiến vào một thế giới khác thì trong huyết mộ Nhân Hoàng chỉ còn lại cường giả Đại Tông Sư. Đám cường giả Đại Tông Sư này tiến vào trong huyết mộ cũng có cơ hội đi tranh đoạt pháp khí bình thường, phổ thông thần công rồi...

542. Chương 519: Người Muốn Ngăn Cản Ta? Còn Chưa Có Tư Cách Đó!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 519: Người Muốn Ngăn Cản Ta? Còn Chưa Có Tư Cách Đó!

Đại Chu Huyền Vũ Sơn, ở Chân Vũ Môn, trên Chân Vũ Phong.

Ầm ầm!

Giữa không trung đột nhiên vang lên một tiếng trầm đục.

Xoẹt một tiếng, khoảng hư không này đột nhiên bị xé nứt ra, một bóng người màu bạc nhanh như chớp xuất hiện ở bầu trời trên Chân Vũ Phong. Nam tử này có thân hình cao lớn, khoảng chừng hai mươi tuổi, mặc một bộ giáp bạc, sau lưng đeo một thanh trường đao khổng lồ, đúng là Dương Thạc.

- Phía trước chính là Chân Vũ Môn rồi!

Nhìn thoáng qua đỉnh núi Chân Vũ Phong, Dương Thạc thì thào lẩm bẩm.

- Trong Chân Vũ Môn hiện tại, đám cao thủ tuyệt thế Trác Tử Dương, thậm chí là Huyền Vũ Yêu Thánh, toàn bộ đều đã tiến vào Thiên Thánh Giới. Trong Chân Vũ Môn, cường giả cấp độ Vô Thánh chỉ có Trương Tử Ngâm, ngoài ra chính là huynh đệ Càn Minh Vũ, Càn Minh Chân... Ta muốn xâm nhập vào Chân Vũ Môn, không ai có thể ngăn được ta... xem tại

Dương Thạc trầm nghĩ.

Trong Chân Vũ Môn, cao thủ đã tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng gồm có Trác Tử Dương, Huyền Vũ Yêu Thánh, kể cả ba đại trưởng lão của Chân Vũ Môn. Hiện tại toàn bộ đã tiến vào Thiên Thánh Giới.

Chỉ có Trương Tử Ngâm còn trấn thủ Chân Vũ Môn nên không tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng, tự nhiên cũng không có cơ hội tiến vào Thiên Thánh Giới.

Hiện tại trong Chân Vũ Môn thật sự không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản được Dương Thạc!

Trên thực tế, sau khi cao thủ Chân Vũ Môn lục đục tiến vào Thiên Thánh Giới, thực lực của môn phái võ đạo đứng đầu thiên hạ cũng đã giảm mạnh. Nhất là khi Chân Huyền chiếm được Chân Vũ Bí Điển, đạt

được thân thể một lần nữa. Sau khi hấn tiến vào Thiên Thánh Giới, Chân Vũ Môn lại càng mất đi chỗ dựa lớn nhất.

Nhưng cho dù như vậy, Chân Vũ Môn vẫn có thể đứng sừng sững ở trên đỉnh thế giới này.

Dù sao không chỉ là cao thủ Chân Vũ Môn tiến vào Thiên Thánh Giới.

Những môn phái võ đạo còn lại như Thiên Âm Môn, Kim Phật Tự, Thánh Hỏa Đạo, phạm là cao thủ võ đạo cấp độ Võ Thánh trở lên thì đều lục đục tiến vào huyết mộ Nhân Hoàng, đi theo Nhân Hoàng tiến vào Thiên Thánh Giới. Thực lực của mấy thánh địa võ đạo này đều hạ thấp toàn bộ, cũng không đơn thuần chỉ có thực lực của Chân Vũ Môn hạ thấp.

Nếu thực lực của mọi người đều giảm xuống thì thánh địa võ đạo đứng đầu thiên hạ Chân Vũ Môn vẫn có ưu thế thật lớn như trước.

Dù sao trong Chân Vũ Môn, số lượng cường giả Đại Tông Sư bình thường cũng không phải môn phái võ đạo bình thường có thể so sánh được.

Huống hồ trong Chân Vũ Môn còn có cường giả Võ Thánh Trương Tử Ngâm tọa trấn!

Bản thân Trương Tử Ngâm chính là đệ tử quan môn của Trác Tử Dương, được Trác Tử Dương định là chương môn đời sau để bồi dưỡng. Thiên phú tư chất của hắn tự nhiên cực cao, tương lai thậm chí có khả năng vượt qua Trác Tử Dương, tiến vào cấp độ Võ Thánh lời âm tàng năm, có cơ hội trùng kích vào Hư Không Võ Thánh. Có một vị cao thủ thiên tài tọa trấn Chân Vũ Môn như vậy, Chân Vũ Môn tự nhiên cũng không thể xuống dốc...

- Tuy thánh địa võ đạo đứng đầu thiên hạ Chân Vũ Môn sẽ không xuống dốc...

- Nhưng đại lượng Võ Thánh tiến vào Thiên Thánh Giới, thế lực khắp Nhân Gian Giới chắc chắn phải thay đổi lần nữa...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Vốn là tất cả môn phái võ đạo trong Nhân Gian Giới đều có một điểm cân đối.

Hiện tại đại lượng Võ Thánh tiến vào Thiên Thánh Giới, thực lực của một số môn phái võ đạo sẽ giảm xuống, một số môn phái cũng bị ảnh hưởng nhỏ đi một chút. Trong tình huống này, bố cục võ đạo ở Nhân Gian Giới tự nhiên sẽ thay đổi lần nữa.

Có lẽ địa vị của mấy thánh địa võ đạo tầng cao nhất sẽ không chịu ảnh hưởng nhưng mấy môn phái võ đạo cấp độ trung đẳng, bố cục nhất định sẽ biến hóa trên diện rộng!

- Không biết những môn phái đó có thể nắm lấy cơ hội thừa cơ quật khởi không...

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

Lúc trước Dương Thạc đã tung tin đại lượng Võ Thánh tiến vào Thiên Thánh Giới ở bên ngoài huyết mộ Nhân Hoàng.

Tin tưởng không bao lâu, tin tức này sẽ truyền khắp toàn bộ Đại Chu, thậm chí là Hỏa La Quốc, Ni La Quốc. Lúc đó chính là thời điểm giới võ đạo thay đổi lần nữa.

Nghĩ vậy, Dương Thạc đột nhiên cảm giác được trong tình huống này, Thiên Âm Môn dường như có tương lai!

Bốn đại thánh địa võ đạo trong thiên hạ, Chân Vũ Môn được xưng là thánh địa đứng đầu, Kim Phật Tự là thánh địa thứ hai, ngoài ra chính là Thánh Hỏa Đạo, Thiên Âm Môn, thực lực đối lập nhau thua kém nhau một chút. Trên thực tế, nếu không phải Dương Thạc, Dương Dịch gia nhập Thiên Âm Môn thì trong Thiên Âm Môn chỉ có đám cao thủ Võ Thánh bình thường như Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, tỷ muội họ Tô, thậm chí còn kém xa Thánh Hỏa Đạo có được Hỏa La Vương.

Trong bốn đại thánh địa võ đạo, thực lực bọn hắn là yếu nhất.

Mà hiện tại, tình huống lại hơi khác biệt!

Đại bộ phận cường giả cấp độ Võ Thánh trở lên của tất cả đại thánh địa võ đạo đều đã tiến vào Thiên Thánh Giới.

Cho dù là Chân Vũ Môn, cao thủ Võ Thánh cũng chỉ có Trương Tử Ngâm, chỉ có một bộ phận là cường giả Đại Tông Sư mà thôi.

Mà hiện tại, sau khi Thiên Âm Môn có truyền thừa của Đạo Hoàng thì cũng bồi dưỡng được không ít cao thủ Đại Tông Sư. Lúc trước chênh lệch giữa Thiên Âm Môn, Chân Vũ Môn, Thánh Hỏa Đạo, Kim Phật Tự chủ yếu là ở cao thủ đỉnh cấp. Chân Vũ Môn, ba đại thánh địa võ đạo này đều có được một hai vị chính là cường giả chiến lực tầng thứ hai đương thời.

Mà Thiên Âm Môn không có Võ Thánh lõi âm tầng bốn.

Hiện tại, tất cả cường giả Võ Thánh chiến lực đỉnh phong đều tiến vào Thiên Thánh Giới, cường giả Đại Tông Sư đã trở thành lực lượng trung kiên. Từ mặt này, Thiên Âm Môn cũng không thua kém Chân Vũ Môn bao nhiêu!

- Môn chủ Thiên Âm Môn hiện tại hẳn là Tiểu Địch rồi. Thực lực của Tiểu Địch tuyệt đối không thua kém Trương Tử Ngâm. Nàng lãnh đạo cao thủ Đại Tông Sư trong Thiên Âm Môn, cộng thêm lại có truyền thừa của Đạo Hoàng, Nhân Hoàng Tam Quyết bản thiếu, Chân Vũ Bí Điển, Vô Thượng Vi Diệu Pháp bản thiếu. Có số huyền công bí điển này, tương lai của Chân Vũ Môn tuyệt đối không thua kém Chân Vũ Môn bao nhiêu!

Dương Thạc vô cùng tin tưởng Thiên Âm Môn!

- Ngoài ra thiên hạ Đại Chu...

Dương Thạc lại nghĩ tới thiên hạ Đại Chu.

Vốn quân đội của Dương Thiên đã dẹp xong kinh thành, chiếm cứ một nửa giang sơn Đại Chu.

Chỉ là bởi vì huyết mộ Nhân Hoàng mở ra nên quân đội của Dương Thiên không tiếp tục tấn công giang sơn Đại Chu. Đại Chu hiện tại chính là thiên hạ do Càn gia và Dương gia chia đều nhau.

- Dương Thiên đã chết. Trước mắt quân đội của Dương Thiên đúng là rối loạn. Nếu Lục ca có thể cường thế nhập chủ, nói không chừng còn có thể cướp lấy thiên hạ Đại Chu. Một khi Lục ca đóng đô thiên hạ thì sẽ có Tử Khí Đông Lai. Lục ca hấp thu Tử Khí Đông Lai, thực lực sẽ tăng mạnh, thậm chí có khả năng tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh, đạt được rất nhiều chỗ tốt...

Trong lòng Dương Thạc nghĩ đến, cảm giác vô cùng nóng lòng với kế hoạch này.

Lục ca Dương Thành coi như là thiên tư trác tuyệt.

Nhưng so với Dương Địch thì không chỉ thua kém một hai phần.

Nếu như nói Dương Địch có chín mươi phần trăm nắm chắc cuối cùng có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh, như vậy Dương Thành tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh thì chỉ sợ có mười phần trăm cơ hội thôi.

Còn nếu Lục ca Dương Thành cướp lấy thiên hạ...

Hấp thu Tử Khí Đông Lai rất có lợi với việc tu luyện của Dương Thành. Một khi hấp thu số tử khí này, cơ hội để Dương Thành tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh ít nhất sẽ tăng gấp đôi!

Phải biết rằng lúc trước Dương Thiên khởi binh, muốn đoạt lấy thiên hạ Đại Chu, mục đích căn bản cũng là muốn cướp lấy thiên hạ, sau đó hấp thu Tử Khí Đông Lai để tăng thực lực bản thân lên...

- Lam Mị nói không sai. Thời đại mạnh mẽ âm âm sóng dậy hiện tại mới mở ra mà thôi!

- Cơ hội có rất nhiều. Thử xem có thể nắm chắc được không!

- Đợi đến lúc trao đổi Cửu Dương Huyền Công với Chân Huyền rồi thương lượng một phen thật tốt với Tiểu Địch và Lục ca, nắm lấy cơ hội chiếm tiên cơ, để Thiên Âm Môn quật khởi, đồng thời để Lục ca cướp lấy thiên hạ!

Dương Thạc nhanh chóng quyết định.

Quan hệ giữa hoàng thất Đại Chu và Dương Thạc không tốt đẹp.

Cũng không thân mật với Chân Vũ Môn.

Dưới tình huống này, Dương Thạc trợ giúp Dương Thành cướp lấy thiên hạ Đại Chu, trợ giúp Thiên Âm Môn ngăn chặn Chân Vũ Môn, cướp lấy tên tuổi thánh địa võ đạo đứng đầu thiên hạ cũng là chuyện thuận lý thành chương.

- Trước tiên cứ tìm Chân Huyền, trao đổi công pháp xong rồi tính!

Nghĩ như vậy, Dương Thạc không chần chừ nữa, thân hình nhoáng lên, vút một cái liền bay đến đỉnh cao nhất của Chân Vũ Phong.

Ông...!

Vừa mới bay được một chốc lát, Dương Thạc lập tức cảm giác được phía trên Chân Vũ Phong, từng tầng sương mù chợt quét về phía hắn.

- Là mê trận của Chân Vũ Môn?

Hiển nhiên đây chính là mê trận của Chân Vũ Môn. Lúc trước, lần đầu Dương Thạc đến Chân Vũ Môn đã được nhìn thấy mê trận này, hắn phải tốn chút thời gian phá giải thì mới có thể tiến vào Chân Vũ Môn.

- Mê trận này kém xa mê trận trong Thiên Hoàng Điện trong huyết mộ Nhân Hoàng. Thiếu gia, chờ một lát, chưa đầy mười lần hô hấp, ta có thể phá vỡ!

Gặp lại mê trận này, Dương Địch căn bản chẳng thêm ngó ngang tới mê trận này nữa.

- Thiếu gia, đi về bên trái mười trượng, đi về phía trước năm trượng...

Khoảng ba năm lần hô hấp trôi qua, âm thanh của Dương Địch liền vang lên trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Thân ở trong Thập Phương Ca Sa, ngăn ngừa ba năm lần hô hấp, Dương Địch đã dễ dàng phá giải mê trận này.

Dựa theo chỉ dẫn của Dương Địch, Dương Thạc liền hành động, chỉ trong một lát đã đi ra khỏi mê trận Chân Vũ Môn. Sau một khắc, sơn môn Chân Vũ Môn đã hiện ra trước mặt Dương Thạc.

Vút!

Dương Thạc không chút chần chờ, thân hình nhoáng lên, trực tiếp bay về phía sơn môn Chân Vũ Môn.

- Người nào dám xông vào Chân Vũ Môn ta?

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Đúng lúc Dương Thạc bay đến Chân Vũ Môn thì đồng thời bảy tám đạo thân ảnh liền nhảy lên từ trong Chân Vũ Môn.

Là bảy tám đạo nhân trung niên cấp độ Đại Tông Sư.

- Ô? Đây là...

- Dương Thạc?

Đám đạo nhân này vừa xuất hiện đồng thời nhìn Dương Thạc một cái, tất cả đều không khỏi biến sắc.

Hiển nhiên bọn hắn đều nhận ra được Dương Thạc. Đối mặt với cường giả trẻ tuổi đã từng xông vào Chân Vũ Môn, cuối cùng tiến vào bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn rồi toàn thân trở ra. Đám cường giả cấp độ Đại Tông Sư của Chân Vũ Môn này đều thâm sợ hãi, không dám tiến lên ra tay ngăn cản Dương Thạc.

Uỳnh!

Sau một khắc, một đạo nhân ảnh liền xuất hiện từ trong Chân Vũ Môn.

- Dương Thạc, lại là người? Người nhiều lần khiêu khích Chân Vũ Môn ta, chẳng lẽ thật sự cho rằng Chân Vũ Môn ta không có cao thủ tọa trấn sao? Ta khuyên người hãy nhanh chóng rời đi, tránh để mọi người xé rách thể diện...

Một nam tử khoảng chừng hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, một thân đạo bào, vô cùng anh tuấn âm trầm xuất hiện. Trong tay người này cầm theo một thanh trường kiếm, đúng là đệ tử quan môn của Thiên Thánh Giới, môn chủ Chân Vũ Môn, con trai người đứng đầu Nho môn Đại Chu Trương Chu Chính, Trương Tử Ngâm.

- Trương Tử Ngâm?

Dương Thạc lơ lửng giữa không trung, lạnh lùng lườm Trương Tử Ngâm một cái.

- Tại hạ đến Chân Vũ Môn là vì có một vị tiền bối Chân Vũ Môn nhờ vả. Vị tiền bối kia cho phép ta có thể tiến vào bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn. Về phần người? Muốn ngăn trở ta thì chưa có tư cách!

Âm thanh trầm thấp chậm rãi truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

- Một vị tiền bối của Chân Vũ Môn cho phép người tiến vào bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn chúng ta sao?

Sau khi nghe được những lời này của Dương Thạc, Trương Tử Ngâm vội nhú mày.

Một vị tiền bối bên trong Chân Vũ Môn sao?

Trương Tử Ngâm là đệ tử quan môn của môn chủ Chân Vũ Môn Trác Tử Dương. Hẳn chính là môn chủ đời sau của Chân Vũ Môn, cho nên cũng biết một ít bí mật ở bên trong Chân Vũ Môn. Dĩ nhiên hẳn biết rõ, ở bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn có một vị tiền bối là cao thủ siêu cấp. Nhưng Trương Tử Ngâm cũng không biết rõ lắm về tu vi của vị tiền bối này.

Huống hồ, lúc trước Dương Thạc xông vào Chân Vũ Môn, cũng đã từng đến bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn.

Lúc đó, Càn Minh Vũ và Càn Minh Chân muốn ra tay ngăn cản Dương Thạc.

Chỉ có điều cuối cùng, Dương Thạc lại được một vị cao thủ tuyệt đỉnh tại tầng thứ bảy bí địa hạch tâm Chân Vũ Môn dẫn vào trong tầng thứ bảy.

Nhưng rốt cuộc ở tầng thứ bảy đã xảy ra chuyện gì, thì Càn Minh Chân và Càn Minh Vũ cũng đều không rõ ràng lắm.

Tuy bọn hắn không biết Dương Thạc ở trong tầng thứ bảy bí địa hạch tâm đã xảy ra chuyện gì. Nhưng bọn hắn cũng đã nói chuyện Dương Thạc tiến vào tầng thứ bảy cho Trương Tử Ngâm nghe.

Dương Thạc có thể an toàn đi ra từ tầng thứ bảy, Trương Tử Ngâm đoán thăm, e rằng hẳn thật sự đã gặp mặt vị tiền bối Chân Vũ Môn che giấu kia rồi. Hơn nữa, hình như Dương Thạc và vị tiền bối kia đã có chút giao tình.

Hiện tại Dương Thạc lại trở lại Chân Vũ Môn, muốn tiến vào trong bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn một lần nữa. Điều này khiến cho Trương Tử Ngâm cảm thấy hơi do dự.

Hắn không biết lần này Dương Thạc trở lại Chân Vũ Môn, có phải là do ý của vị tiền bối ẩn thế kia hay không. . .

Trong lòng khẽ động, rốt cuộc Trương Tử Ngâm vẫn cắn răng một cái.

Keng!

Trường kiếm trong tay đã ra khỏi vỏ.

- Dương Thạc, ta không cần biết có phải là người quen biết với vị tiền bối của Chân Vũ Môn hay không. Tóm lại, môn quy của Chân Vũ Môn là nếu như người ngoài muốn đi vào bí địa hạch tâm thì nhất định phải được môn chủ của Chân Vũ Môn cho phép. Lúc này môn chủ của Chân Vũ Môn ta không có ở đây. Cho nên ta không thể để người đi vào trong bí địa hạch tâm!

Trương Tử Ngâm trầm giọng nói.

- Phải được Trác Tử Dương cho phép sao?

Nghe được những lời này của Trương Tử Ngâm, Dương Thạc cười nhạt một tiếng.

- Trác Tử Dương, Huyền Vũ Yêu Thánh và tam đại trưởng lão của Chân Vũ Môn đã đi theo Nhân Hoàng, tiến vào trong Thiên Thánh Giới. Cho nên ta không thể có được sự cho phép của hắn!

543. Chương 520: Cửu Dương Huyền Công Tầng Bốn, Tầng Năm!

Vô Tận Thần Công

Chương 520: Cửu Dương Huyền Công tầng bốn, tầng năm!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

- Nhưng e rằng người cũng không thể ngăn cản được ta!

Lời nói hồ hững, lạnh lùng truyền ra từ trong miệng Dương Thạc.

Uỳnh!

Vừa dứt lời, thân thể Dương Thạc khẽ động, bay thẳng về phía bên trong Chân Vũ Môn.

- Ở lại cho ta!

Sắc mặt của Trương Tử Ngâm nhanh chóng biến đổi. Hắn hung hăng cắn răng một cái rồi vươn người đứng dậy. Trường kiếm trong tay hắn truyền ra một tiếng vù vù, hung hăng đâm về phía người Dương Thạc.

Một luồng khí tức thuần dương rừng rực phát ra từ thanh trường kiếm trong tay Trương Tử Ngâm.

- Thần binh thứ hai của Chân Vũ Môn, kiếm Thuần Dương sao? Tiếc rằng chuôi kiếm này không thể đả thương được ta!

- Không gian Ngân Diệu!

Sau khi quát khẽ một tiếng, Dương Thạc phất một tay lên. Lập tức, một nguồn thần hoang nguyên lực phát ra.

Tạch tach tach!

Trong chớp mắt, nguồn thần hoang nguyên lực này đã ngưng tụ thành không gian Ngân Diệu như thủy ngân ở trước mặt Dương Thạc.

Keng!

Một tiếng giong vang, kiếm Thuần Dương trong tay Trương Tử Ngâm đã hung hăng đâm tới phía trên không gian Ngân Diệu. Sau một khắc, chỉ nghe thấy “xoẹt” một tiếng. Khi kiếm Thuần Dương đâm vào không gian Ngân Diệu, hình như là đã gặp phải một lực cản cực lớn, không thể nào tiến thêm. Thậm chí toàn bộ kiếm Thuần Dương đều cong lên, tựa như sắp gãy. . .

Ầm ầm!

Ngay sau đó, một tiếng nổ vang truyền ra.

Trương Tử Ngâm lập tức cảm giác được một nguồn lực lượng cực mạnh đang bắt đầu khởi động, trùng kích về phía mình. Hắn còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh bay ngược ra xa vài chục trượng. Hai chân hắn rơi

xuống đất ẩm ẩm, sau đó liên tục lùi lại bảy, tám bước. Cuối cùng, hắn phải khẽ chống kiếm Thuần Dương ra phía sau lưng, mới có thể miễn cưỡng ổn định lại thân hình.

- Lực lượng này... Thật mạnh . . .

Nhìn Dương Thạc, sắc mặt của Trương Tử Ngâm biến đổi kịch liệt.

Lúc trước, Trương Tử Ngâm cũng đã biết Dương Thạc lợi hại. Nhưng Trương Tử Ngâm thấy rằng tuy Dương Thạc lợi hại, nhưng chủ yếu là do Dương Thạc có những sủng thú mạnh mẽ như Văn Thiên Tượng, Thần Long. Bản thân Dương Thạc cũng chỉ là Võ Thánh lõi âm tầng ba, có thể mạnh mẽ tới mức nào? Lần đầu tiên Dương Thạc xông vào Chân Vũ Môn, Trương Tử Ngâm bị Nam Cung Thương cuốn lấy, cho nên hắn không giao thủ cùng Dương Thạc. Bởi vì không thấy tận mắt thực lực của Dương Thạc, cho nên hắn không thể nào chịu phục Dương Thạc đấy.

Nhưng lúc này, chỉ cần giao thủ một chiêu là hắn đã biết được Dương Thạc khủng bố tới mức nào. . .

Cùng là Võ Thánh lõi âm tầng ba, nhưng ở trước mặt Dương Thạc, hắn giống như là một đứa trẻ đối mặt với người lớn vậy.

Không thể địch nổi!

Trong khoảng thời gian ngắn, sắc mặt của Trương Tử Ngâm liên tiếp biến hóa. Không biết hắn có muốn tiếp tục ngăn cản Dương Thạc không.

- Tử Ngâm!

Nhưng đúng lúc này.

Một tiếng nói mang hơi thở cổ xưa chợt truyền đến từ dưới mặt đất khu vực hạch tâm Chân Vũ Môn.

- Người không phải là đối thủ của hắn đâu, không nên tiếp tục ngăn cản, cứ để cho hắn vào đi. Người đưa hắn tới bí địa hạch tâm tầng thứ năm, ta sẽ dẫn tiếp hắn đến tầng thứ bảy. Ta có một chuyện muốn nói rõ với hắn. . .

Tiếng nói chậm rãi truyền ra.

Là tiếng nói của Chân Huyền!

Nghe được tiếng nói này, nỗi lòng Dương Thạc hơi động một chút.

Giờ phút này, tuy tiếng nói của Chân Huyền vẫn có chút hư vô mờ mịt. Nhưng Dương Thạc lại có thể cảm giác được rõ ràng, dường như trong tiếng nói này có một chút kích động. Hiển nhiên lúc này Chân Vũ đang rất muốn biết kết quả của việc Dương Thạc có chiếm được Chân Vũ Bí Điển hay không.

- Tiền bối, văn bối đã mang đến đồ vật mà ngài muốn. Kính xin Tử Ngâm huynh dẫn văn bối tiến vào bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn!

Sau khi cười nhạt một tiếng, Dương Thạc chậm rãi nói ra. xem tại

- Sao?

Tiếng nói của Chân Huyền dừng lại một lát.

- Tốt, Tử Ngâm, mau dẫn hắn tiến đến!

Sau khi nói xong câu này, Chân Huyền không nói thêm gì nữa.

- Dương huynh, xin mời!

Nếu như vị tiền bối trong lòng đất khu vực hạch tâm bí mật kia đã lên tiếng, thì dĩ nhiên Trương Tử Ngâm sẽ không tiếp tục ngăn cản Dương Thạc nữa. Sau khi hít sâu một hơi, Trương Tử Ngâm nhìn thật sâu vào trong mắt Dương Thạc, rồi quay người dẫn đường, đi về phía bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn.

Mặc dù gần một tháng trước, Dương Thạc xông vào Chân Vũ Môn, nhưng lúc này, bí địa hạch tâm của Chân Vũ Môn vẫn là một vùng hỗn độn. Tuy một ít đá vụn, gạch ngói đã được dọn dẹp, nhưng ở chỗ bí địa hạch tâm vẫn có một cái hố to thông với tầng thứ năm dưới mặt đất.

Khi đến khu vực bí địa hạch tâm, Trương Tử Ngâm liền dừng bước. Thân hình Dương Thạc thì hơi động một chút, thoáng một cái đã phá mở hư không. Sau một khắc, thân ảnh Dương Thạc đã xuất hiện ở trong tầng thứ năm của bí địa hạch tâm Chân Vũ Môn.

- Dương Thạc, ngươi đã mang tới công pháp Chân Vũ Bí Điển rồi hả?

Vút một cái, một bóng người hiện ra ở bí địa hạch tâm tầng thứ năm.

Hư ảnh thần hồn Chân Huyền.

Bí địa hạch tâm tầng thứ năm vốn là nơi Càn Minh Vũ, Càn Minh Chân tiềm tu. Lần trước, sau khi Dương Thạc phá hư nơi đây, hai anh em Càn Minh Vũ và Càn Minh Chân cũng đã ra khỏi đây, tìm một cung điện ở trên mặt đất để tiềm tu. Cho nên lúc này, tại bí địa hạch tâm tầng thứ năm, ngoài Dương Thạc và Chân Huyền ra thì không hề có người nào khác.

- May mắn không làm nhục mệnh!

Dương Thạc cười nhạt một tiếng.

Xoẹt!

Không gian Thập Phương Ca Sa bị xé mở.

Một tay Dương Thạc khẽ động, lấy ra một bộ công pháp bí tịch từ trong không gian Thập Phương Ca Sa này.

Chính là Chân Vũ Bí Điển!

Dương Dịch đã sớm đọc thuộc lòng bộ Chân Vũ Bí Điển này, hơn nữa còn đã sao chép một quyển. Cho nên dĩ nhiên lúc này Dương Thạc có thể giao bộ công pháp cho Chân Huyền.

- Tốt! Tốt! Tốt!

Giờ phút này không có người ngoài ở đây, rốt cuộc Chân Huyền cũng không nén nổi kích động trong lòng. Hắn vội vàng vương tay cướp lấy bộ công pháp Chân Vũ Bí Điển này từ trong tay Dương Thạc.

Dương Thạc biết rõ Chân Huyền là cường giả cấp độ Võ Thánh Hư Không, chắc chắn không phải là kẻ lật lọng. Cho nên hắn cũng không để ý, tùy ý để Chân Huyền cầm lấy Chân Vũ Bí Điển.

Sau khi cầm được Chân Vũ Bí Điển, Chân Huyền không hề do dự chút nào, lập tức mở ra xem. Liên tiếp lật ra hơn mười trang, hai mắt của Chân Huyền càng lúc càng sáng. Toàn bộ hư ảnh thần hồn hắn đều run rẩy lên.

- Quả nhiên là Chân Vũ Bí Điển!

Bộ Chân Vũ Bí Điển này vốn chính là một bộ huyền công bí điển do Chân Vũ Đại Đế ở trong Thiên Thánh Giới tổng kết ra đấy. Chân Huyền chính là tàn hồn của Chân Vũ Đại Đế. Cho nên hắn cũng mơ hồ biết một chút công pháp ở bên trong bộ Chân Vũ Bí Điển này. Chỉ cần nhìn qua một chút là hắn liền biết rõ, bộ Chân Vũ Bí Điển này tuyệt đối là thật. Đó chính là bộ huyền công do Chân Vũ Đại Đế sáng chế ra.

Quan trọng nhất chính là bí pháp khiến cho thần hồn cùng thân thể phù hợp hoàn mỹ.

Chỉ vừa nhìn hai lượt, Chân Huyền đã cảm thấy sáng tỏ, thông suốt.

- Đúng rồi, Dương Thạc, ta phải đa tạ ngươi rồi!

Chân Huyền ngẩng mạnh đầu lên, hai mắt nhìn thẳng Dương Thạc, nghiêm mặt nói.

Vút! Vút!

Sau một khắc, lập tức Chân Huyền vung tay lên, nhẹ nhàng viết trong hư không.

544. Chương 521: Thông Đạo Hư Không Trên Thục Sơn! (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 521: Thông đạo hư không trên Thục Sơn! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Vô số văn tự liên tiếp hiện ra trong hư không.

- Những văn tự này là Cửu Dương Huyền Công tầng bốn sao?

Chỉ cần nhìn thoáng qua những văn tự này, Dương Thạc đã lập tức biết rõ, những văn tự này đang hiện lên trong hư không này chính là công pháp Cửu Dương Huyền Công tầng bốn.

- Tiểu Dịch!

Không hề do dự, Dương Thạc lập tức mở ra không gian trong Thập Phương Ca Sa, để cho Dương Dịch đi ra giúp hắn đọc thuộc lòng công pháp Cửu Dương Huyền Công tầng bốn.

Sau khi Dương Dịch xuất hiện, nàng lập tức nhìn thẳng vào những văn tự này, trong lòng mặc niệm đọc thuộc lòng. Hầu như mỗi một hàng chữ, Dương Dịch đều đọc thuộc lòng ba, bốn lượt, để bảo đảm không đọc sai từ nào.

Tay phải của Chân Huyền liên tục viết. Những văn tự ở trong hư không này cũng không ngừng biến ảo.

Độ phù hợp của Cửu Dương Huyền Công tầng bốn là mười hai phần!

- Độ phù hợp của Cửu Dương Huyền Công tầng năm là mười hai phần!

Khi công pháp tầng bốn hiện ra hoàn toàn, hiện ra ngay sau đó chính là công pháp tầng năm.

- Công pháp tầng sáu còn thiếu một phần!

Sau khi công pháp tầng bốn, tầng năm hoàn toàn hiện ra, công pháp tầng sáu được viết lên nhưng thiếu một phần. Ngoài ra còn có Thuần Dương Vô Cực Công tầng sáu mà năm đó Chân Vũ Đại Đế tự nghĩ ra. Thuần Dương Vô Cực Công tầng sáu này thừa kế Cửu Dương Huyền Công tầng năm, cũng được coi như là công pháp nhất mạch tương thừa.

- Dương Thạc, ta vốn định nói cho ngươi một ít tâm đắc của bản thân tu luyện Thuần Dương Vô Cực Công tầng năm đây. Nhưng ngươi đã có được Chân Vũ Bí Điển. Ở trong này có thể ngộ tâm đắc của Thuần Dương Vô Cực Công. Xem ra ngươi cũng không cần tu luyện tâm đắc của ta. . .

Chỉ một lát sau khi Thuần Dương Vô Cực Công tầng sáu hiện ra hoàn toàn, tiếng nói của Chân Huyền lại vang lên.

Chân Huyền giao cả Cửu Dương huyền công tầng thứ tư, tầng thứ năm, thậm chí là Thuần Dương Vô Cực Công tầng thứ sáu cho Dương Thạc.

Thậm chí, Chân Huyền còn định truyền thụ một số tâm đắc của mình trong quá trình tu luyện Thuần Dương Vô Cực Công cho Dương Thạc nữa.

Những điều tâm đắc của bản thân mới thật sự quan trọng.

Cần phải biết, khi tu luyện một bộ công pháp thì chưa chắc có thể đạt tới cảnh giới cao. Đôi khi, chỉ cần mình hiểu sai một tí xịu về bộ công pháp đó, thì sẽ dẫn tới ngàn vạn cái sai sau này. Chính vì như thế, nếu có một vị cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh chỉ đạo mình tu luyện, thì đây tuyệt đối là một cơ hội cực kỳ trân quý.

Nếu như Dương Thạc chỉ lấy được bộ công pháp Thuần Dương Vô Cực Công tầng thứ sáu, thì cơ hội Dương Thạc có thể tu luyện tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh chỉ có một phần mà thôi.

Nhưng nếu Dương Thạc nhận được thêm những tâm đắc tu luyện của Chân Huyền, thì cơ hội Dương Thạc tu luyện tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh sẽ tăng lên gấp ba bốn lần, và đạt đến ba mươi, bốn mươi phần trăm.

Chân Huyền định truyền thụ những tâm đắc tu luyện của mình cho Dương Thạc. Điều này chứng tỏ, hắn rất hài lòng với Dương Thạc.

Chẳng qua, hiện tại, hắn không cần làm như vậy nữa rồi.

Trong Chân Vũ bí điển đã bao gồm cả những tâm đắc trong quá trình tu luyện của Chân Vũ Đại Đế rồi.

Dương Thạc chỉ cần tu luyện dựa theo bộ công pháp Chân Vũ bí điển này, thì tuy hắn không thể thuận buồm xuôi gió, nhưng cũng có thể tránh được rất nhiều sai lầm.

- Thuần Dương Vô Cực Công là bộ công pháp cấp độ thần công bí điển. Độ phù hợp của nó với Cửu Dương Chân Thân là mười phần.

Cùng lúc Dương Thạc nhận được bộ công pháp Thuần Dương Vô Cực Công, thì trong đầu hắn cũng hiện lên độ phù hợp của bộ công pháp này với mình.

Độ phù hợp là mười phần.

Tuy độ phù hợp này không được tính là cực cao, nhưng tuyệt đối cũng không thể nói là quá thấp.

Với độ phù hợp mười phần mà tu luyện, thì Dương Thạc có thể giống như làm chơi mà ăn thật rồi.

Dương Thạc rất hài lòng với việc này.

- Bây giờ, độ phù hợp của Thuần Dương Vô Cực Công với mình là mười phần. Đợi đến khi mình tu luyện xong Cửu Dương huyền công tầng thứ tư, tầng thứ năm, và kết hợp Thuần Dương Vô Cực Công với Cửu Dương huyền công, thì độ phù hợp của nó chắc sẽ còn tăng lên nữa.

- Hơn thế nữa, đến lúc đó, mình dung hợp bộ công pháp Chân Vũ bí điển với Thuần Dương Vô Cực Công và Cửu Dương huyền công, thì chắc độ phù hợp cũng sẽ tăng lên, đạt đến mức mười phần. Thậm chí, độ phù hợp còn có khả năng đạt tới mười một phần nữa.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Hiện tại, độ phù hợp của một mình Chân Vũ bí điển với Dương Thạc chỉ có tám phần mà thôi.

Còn độ phù hợp của một mình Thuần Dương Vô Cực Công với Dương Thạc là mười phần.

Nếu Dương Thạc bắt đầu tu luyện những công pháp này, thì sau này, những bộ công pháp này có thể dung hợp với nhau, thậm chí còn có thể dung hợp với Cửu Dương huyền công. Lúc đó, độ phù hợp của những bộ công pháp này, tất nhiên sẽ tăng lên rất nhiều. Việc độ phù hợp tăng lên một hai phần là chuyện rất bình thường.

Nếu độ phù hợp của tất cả những công pháp này đều đạt từ mười phần trở nên, thì hiệu suất tu luyện cũng được gia tăng rồi.

- Cám ơn tiền bối Chân Huyền.

Dương Thạc hít sâu một hơi, trịnh trọng nói lời cảm ơn với Chân Huyền.

- Ha ha, Dương Thạc, người không cần cảm ơn ta. Bây giờ, giao dịch giữa hai người chúng ta là việc cùng có lợi mà thôi. Người giúp ta lấy được Chân Vũ bí điển, thì ta còn phải cảm ơn người nữa đấy. Người không cần nói những lời khách sáo này làm gì. Sau này, khi người đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh, chúng ta cùng đến một thế giới khác, thì biết đâu, hai người chúng ta còn phải giúp đỡ lẫn nhau đấy.

Chân Huyền cười ha ha với Dương Thạc, nói.

Những cường giả đã đạt đến cảnh giới như Chân Huyền, thì sẽ không muốn kết thù kết oán với những cao thủ có tiềm lực như Dương Thạc.

Nếu bọn họ có thể tạo mối quan hệ tốt, thì việc đó là tốt nhất.

Sau này, bọn họ sẽ tới Thiên Thánh Giới. Đó là một thế giới hoàn toàn mới đối với bọn họ, bọn họ căn bản không biết gì về nó. Ở trong Thiên Thánh Giới, nếu hắc có thể gặp lại Dương Thạc, hai người cùng giúp đỡ lẫn nhau, thì sẽ là việc cùng có lợi cho cả hai người.

Huống chi, Chân Huyền cũng không giống như những cao thủ Hư Không Vô Thánh khác.

Những Hư Không Vô Thánh khác như Dương Thiên, Ngô Minh, đến Thiên Thánh Giới, thì lập tức có thể gia nhập vào bên nhân loại, được các cường giả nhân loại khác của Thiên Thánh Giới che chở.

Mà Chân Huyền thì không giống như vậy.

Hắn chính là tàn hồn của Chân Vũ Đại Đế.

Nếu hắc đi vào Thiên Thánh Giới mà gặp lại Chân Vũ Đại Đế, thì cũng không biết thái độ lúc đó của Chân Vũ Đại Đế đối với hắc là như thế nào.

Liệu Chân Vũ Đại Đế có cho phép một người khác giống mình tồn tại không?

Biết đâu, hắc ta lại muốn sử dụng thủ đoạn nào đó, thôn phệ thân thể của Chân Huyền, và hoàn toàn dung hợp thần của Chân Huyền với mình thì sao?

Cho nên, sau khi Chân Huyền tiến vào Thiên Thánh Giới, thì hắc phải cực kỳ cẩn thận, không thể nhờ vả những cường giả nhân loại ở Thiên Thánh Giới được. Với tình trạng như vậy, hắc càng cần có thêm nhiều bạn bè, hỗ trợ lẫn nhau. Cho nên, hắc muốn Dương Thạc là bạn bè của mình. Bởi vậy, Chân Huyền tận sức cho Dương Thạc các công pháp bí tịch. Thoạt nhìn, Chân Huyền là người chịu thiệt trong cuộc giao dịch lần này. Nhưng, hắc muốn bồi dưỡng Dương Thạc, để tương lai đến Thiên Thánh Giới, thì Dương Thạc có thể nhớ ơn mà báo đáp, giúp đỡ hắc.

545. Chương 521: Thông Đạo Hư Không Trên Thục Sơn! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 521: Thông đạo hư không trên Thục Sơn! (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Tiền bối, huyết mộ của Nhân Hoàng mở ra lần này, Nhân Hoàng đã hàng lâm, trở lại cái thế giới này. Hơn nữa, hắc đã dẫn đa số các cường giả Vô Thánh vào trong huyết mộ Nhân Hoàng lần này, đến một thế giới khác. Thế giới đó chính là Thiên Thánh Giới.

Dương Thạc hơi do dự một chút, cuối cùng vẫn nghiêm túc nói cho Chân Huyền biết tin tức này.

- Cái gì? Nhân Hoàng trở lại sao?

- Chuyện gì đã xảy ra vậy? Còn có... Thiên Thánh Giới là làm sao?

Tuy Chân Huyền là cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh. Nhưng, hắc chưa từng đến Thiên Thánh Giới, nên cũng hoàn toàn không biết gì về thế giới này.

Có lẽ, hắc còn biết ít hơn cả Dương Thạc.

Dù sao, Dương Thạc thông qua Nhân Hoàng nên mơ hồ biết được một số tình hình trong Thiên Thánh Giới.

Dương Thạc hít sâu một hơi, rồi kể lại từ đầu chí cuối những gì mình đã thấy trong huyết mộ của Nhân Hoàng rất kỹ càng. Đặc biệt, hắc còn giải thích rất cặn kẽ chuyện về Thiên Thánh Giới.

- Thiên Thánh Giới là một thế giới như thế sao?

Chân Huyền nghe xong lời nói của Dương Thạc, hai mắt mơ hồ sáng lên, rất hy vọng, mong chờ về thế giới này.

- Đáng tiếc, Chân Vũ Đại Đế vẫn còn sống ở Thiên Thánh Giới. Xem ra, nếu ta đến Thiên Thánh Giới, thì chỉ sợ hoàn cảnh sẽ không được tốt cho lắm.

Chân Huyền hơi thở dài.

Tại Thiên Thánh Giới, Nhân Tộc đã trải qua mấy cuộc chiến tranh với các chủng tộc khác. Trong những trận chiến đó, cường giả Hư Không Vô Thánh đã chết không ít.

Đáng tiếc, Chân Vũ Đại Đế vẫn chưa chết.

Nếu Chân Vũ Đại Đế đã chết, thì khi Chân Huyền đến Thiên Thánh Giới, sẽ không cần kiêng kỵ điều gì, có thể dung nhập vào phe nhân loại. Dù là các cao thủ như Nhân Hoàng, Phật tổ, cũng đều rất hoan nghênh Chân Huyền.

Nhưng hiện tại...

Chân Vũ Đại Đế vẫn còn sống, nên nếu Chân Huyền tiến vào Thiên Thánh Giới thì sẽ gặp chút khó xử.

Nếu Chân Huyền không gia nhập vào chủng tộc nhân loại, thì Chân Huyền cũng không có không gian sinh sống. Dù sao, hắn không có khả năng gia nhập vào chủng tộc khác. Bởi vì, nếu họ không có cùng tổ tiên, thì những chủng tộc khác sẽ không thể hoàn toàn tin tưởng Chân Huyền.

Tóm lại, tình huống sẽ hơi khó xử.

- Được rồi, trước không nghĩ tới những việc này..

Chân Huyền lắc đầu, nói.

- Lúc này, ta phải đi tìm một cái thân thể, tốt nhất là một trẻ sơ sinh vừa mới sinh ra, để đoạt xá trùng sinh. Chỉ sợ, ta còn phải mất vài chục năm để thần hồn của ta hoàn toàn dung hợp với thân thể mới, rồi khiến nó có thể trưởng thành thuận lợi. Lúc đó, ta mới có thể chuẩn bị tiến vào Thiên Thánh Giới.

- Còn vài chục năm nữa cơ, không vội, không vội.

Chân Huyền nói.

Hắn muốn đoạt xá trùng sinh, thì cũng phải lựa chọn đối tượng.

Tuy hắn có thể đoạt xá người trưởng thành.

Nhưng dù sao người trưởng thành cũng không bằng trẻ con mới sinh. Trẻ con là một tờ giấy trắng, nhất là trẻ con mới sinh ra. Thần hồn của chúng vô cùng yếu ớt, gần như không có trí nhớ gì, nên hắn có thể đoạt xá dễ dàng. Hơn thế nữa, hắn có thể bồi dưỡng thân thể này từ nhỏ, để thân thể này có thể phát triển tốt từ khi còn bé.

Tính toán kĩ càng, thì quá trình này cũng phải mất vài chục năm.

Đối với cường giả cảnh giới Hư Không Vô Thánh như Chân Huyền mà nói, vài chục năm cũng không tính là quá lâu.

- Vài chục năm ư? Không biết vài chục năm sau thì thực lực của mình có thể đạt đến cấp độ nào?

Dương Thạc nghĩ thầm.

Trên thực tế, tính ra, thời gian Dương Thạc chính thức tu luyện cũng chỉ có mấy năm mà thôi.

Vậy mà trong thời gian ngắn ngủi này, Dương Thạc lại có thể tu luyện tới cảnh giới Vô Thánh lời âm tăng ba. Tuyệt đối có thể nói, tốc độ tu luyện như vậy là cực kỳ kinh khủng.

Nhưng Dương Thạc biết, hiện tại tốc độ tu luyện của mình nhanh, nhưng sau này sẽ không dễ dàng như trước nữa rồi. Tuy hắn có được Cửu Dương huyền công, giúp hắn nhanh chóng đột phá cảnh giới Vô Thánh lời âm tăng năm. Nhưng hắn muốn từ cảnh giới Vô Thánh lời âm tăng năm, đột phá lên cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thì tất nhiên sẽ khó như lên trời đấy.

Bình thường, ai muốn đột phá lên cảnh giới đó, thì tuyệt đối không thể thiếu một trong các nhân tố như thiên phú, tư chất, ngộ tính, kỳ ngộ, công pháp...

Mà thiên phú cùng tư chất của Dương Thạc lại không tính là cao.

Như vậy, hẳn cần phải có kỳ ngộ, công pháp... để bù đắp rồi.

Đừng nói là vài chục năm, mà hẳn có thể bị hãm tại cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm đến mấy trăm năm, thậm chí là hơn một ngàn năm. Mạnh mẽ như Thần Quy Vương, nhưng chỉ vì thiếu kỳ ngộ mà qua hơn vạn năm, hẳn cũng không thể đột phá lên cảnh giới Hư Không Vô Thánh được đấy thôi.

- Tuy mình không thể đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng đột phá Vô Thánh lôi âm tầng năm cũng được.

- Ít nhất, với thực lực của mình, chỉ cần mình tu luyện Chân Vũ bí điển, Vô Thượng Vi Diệu Pháp, và đột phá cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm, thì cũng đã có thể đối phó với Hư Không Vô Thánh rồi. Ít ra, mình đã có thể hoành hành ở cái thế giới này. Vậy là đủ rồi.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Cho dù hẳn không đột phá được cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm thì cũng không sao.

Có lẽ, trong thời gian sắp tới, một số cường giả Hư Không Vô Thánh ẩn thế sẽ xuất hiện ở thế giới này.

Nhưng, mục tiêu của những Hư Không Vô Thánh kia chỉ có một, đó chính là có thể tiến vào Thiên Thánh Giới.

Bọn hẳn sẽ không để ý đến những chuyện khác.

Chỉ cần Dương Thạc không chủ động đi trêu chọc bọn chúng, thì bọn chúng sẽ không đối phó với Dương Thạc.

Cho nên, chỉ cần Dương Thạc có thể đột phá cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm, thì tuy hẳn không thể hoành hành thiên hạ, nhưng ít nhất, hẳn có thể đủ tự bảo vệ mình.

- Đúng rồi, Dương Thạc, ta cũng nên nói vị trí của thông đạo hư không đến Thiên Thánh Giới cho người rồi.

Trong khi Dương Thạc đang nghĩ ngợi những việc này, tiếng nói của Chân Huyền chợt vang lên lần nữa.

- Cái thông đạo hư không kia sao?

Dương Thạc nghe được những lời này của Chân Huyền, vẻ mặt lập tức nghiêm túc lên, hết sức chú ý nghe Chân Huyền nói.

- Vị trí của thông đạo hư không kia, chính là nằm trên Thục Sơn.

Chân Huyền trầm giọng nói.

- Phía trên Thục Sơn sao?

Dương Thạc sững sờ.

Thiên Kiếm Môn nằm trên Thục Sơn. Thục Sơn chính là một ngọn núi kỳ lạ, treo ngược. Mà thông đạo hư không kia lại nằm ngay trên Thục Sơn sao?

- Cái thông đạo này chính là do Chân Vũ Đại Đế phát hiện trước đây. Nó không phải do Chân Vũ Đại Đế đả thông. Mà là hẳn đã vô tình phát hiện ra nó. Vị trí của thông đạo này cực kỳ kín đáo. Nếu không có người dẫn đường, thì dù là cường giả Hư Không Vô Thánh tự xông loạn, thì dù trăm năm, thậm chí là hơn một ngàn năm, cũng khó có thể tìm được thông đạo hư không này.

- Hiện tại, ta sẽ miêu tả vị trí cụ thể của thông đạo hư không này cho người.

Chân Huyền nói nhỏ.

546. Chương 522: Mục Tiêu Duy Nhất Chính Là Tu Luyện

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 522: Mục Tiêu Duy Nhất Chính Là Tu Luyện

Thục Sơn chính là danh sơn lớn thứ tư của Đại Chu.

Nó còn cao hơn Đại Hành sơn một bậc, và chỉ kém Huyền Vũ sơn một chút mà thôi.

Tuy nói nó đứng hàng thứ tư trong số các ngọn núi của Đại Chu. Nhưng trên thực tế, độ rộng của Thục Sơn còn kém xa so với bảy đại danh sơn khác của Đại Chu. Thậm chí, Yến Sơn xếp vị trí thứ bảy cũng còn hơn xa Thục Sơn.

Thục Sơn có thể xếp vị trí thứ tư, chủ yếu là do ngọn núi này có địa hình vô cùng kỳ dị. Dãy núi này chính là một ngọn núi lớn treo ngược trên không trung.

Thục Sơn nằm ở vị trí, ranh giới giữa phía Tây Nam Đại Chu, cùng với Man Hoang Thập Vạn Đại Sơn. Đồng thời, nó cũng rất gần với khởi nguồn của tám con sông lớn của Bát Xuyên Nguyên. Phía dưới Thục Sơn chính là Thập Vạn Đại Sơn liên miên. Nguồn lực lượng mạnh mẽ có thể làm ột ngọn núi cực lớn như vậy treo lơ lửng giữa không trung, còn là một điều bí ẩn lớn nơi Nhân Gian Giới.

Trên Thục Sơn cũng có không ít môn phái mạnh mẽ.

Mà cường đại nhất chính là Thục Sơn Thiên Kiếm Môn.

Vốn Thục Sơn Thiên Kiếm Môn chính là môn phái võ đạo tầng thứ hai, đứng ngay sau bốn thánh địa võ đạo.

Nó có vô số cao thủ.

Thực lực của môn chủ của Thiên Kiếm Môn trước đây là Nam Cung Phá Thiên, không hề thua kém so với môn chủ của Chân Vũ môn, Trác Tử Dương.

Hắn cũng là cường giả tầng thứ hai đương thời.

Nếu không phải thực lực của Thiên Kiếm Môn còn quá nhỏ bé, ngoại trừ Nam Cung Phá Thiên, số cao thủ Võ Thánh cùng Đại Tông Sư là rất ít, thì dù Thiên Âm môn, bài danh cuối cùng trong bốn đại thánh địa võ đạo cũng phải kém hơn Thiên Kiếm Môn một chút.

Hiện tại, đa số cao thủ Võ Thánh đã tiến vào Thiên Thánh Giới. Mà Dương Thạc biết, Nam Cung Thương của Thiên Kiếm Môn cũng đã đạt đến cảnh giới Võ Thánh, và ở lại thế giới này. Thiên Kiếm Môn có cường giả Võ Thánh tọa trấn, thì tất nhiên sẽ quật khởi, và có khả năng trở thành thánh địa võ đạo trong tương lai.

Lúc đó, thanh danh của Thục Sơn sẽ lan xa.

Mà cái thông đạo hư không đi thông tới Thiên Thánh Giới, chính là nằm trên Thục Sơn sao?

- Vậy mà cái thông đạo này lại không phải do Chân Vũ Đại Đế đã thông, mà nó đã tồn tại từ trước đó ư?

Dương Thạc nghe được lời nói này của Chân Huyền, lông mày không khỏi nhíu lại, trong lòng liền nhanh chóng suy nghĩ.

- Trong Thục Sơn có một lực lượng cường đại thần bí. Phía trên Thục Sơn lại có một thông đạo hư không, cũng không phải là chuyện khó hiểu. Dù sao, Chân Vũ Đại Đế cũng là nhân vật kinh thế tuyệt luân. Từ khi có văn minh nhân đạo đến nay, hơn mười vị Hư Không Võ Thánh đều không phát hiện ra cái thông đạo kia. Nhưng không ngờ, Chân Vũ Đại Đế lại phát hiện ra nó. Đây không chỉ là do Chân Vũ Đại Đế may mắn được.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Chân Vũ Đại Đế cũng là nhân vật siêu phàm trong những Hư Không Võ Thánh đấy.

Văn minh nhân đạo đã trải qua vạn năm, cũng có hơn mười vị Hư Không Vô Thánh. Nhưng người có thể bằng vào sức của một mình mình mà sáng tạo ra một thánh địa vô đạo, thì cũng chỉ có Chân Vũ Đại Đế mà thôi.

Ở Thiên Thánh Giới, Nhân tộc đã trải qua mấy cuộc chiến với các chủng tộc khác, mà Chân Vũ Đại Đế vẫn còn sống. Điều đó chứng tỏ, thực lực của hắn cũng không bình thường.

Chỉ sợ, cũng chỉ có người mạnh mẽ như vậy, và có thêm vận may thật tốt, mới có thể phát hiện được thông đạo hư không kia.

- Dương Thạc, muốn tìm được thông đạo hư không này thì cần phải có một số phương pháp đặc biệt. Hư không thông đạo này bị một pháp trận cực kỳ huyền diệu che lấp. Trước đây, do Chân Vũ Đại Đế may mắn, và trùng hợp, mới phá giải được trận pháp này, tìm ra hư không thông đạo.

- Trong trí nhớ của Chân Vũ Đại Đế, có lẽ, pháp trận kia không thuộc về thế giới này. Mặc dù trước đây Thiên Cơ môn lưu lại rất nhiều trận pháp, nhưng cộng tất cả chúng lại cũng không bằng một phần vạn sự huyền diệu của trận pháp đó. Nếu với tình huống bình thường, thì dù Chân Vũ Đại Đế hao phí cả vạn năm cũng không phá giải được trận pháp ấy.

Chân Huyền nghiêm mặt nói với Dương Thạc.

- Vạn năm mà cũng chưa chắc có thể phá giải nó sao?

Dương Thạc cùng Dương Dịch nhìn nhau, hai người đều hết sức kinh ngạc.

Dương Dịch cũng được coi là cao thủ về trận pháp. Nàng có thể phá giải mê trận trong Thiên Hoàng điện ở trong huyết mộ của Nhân Hoàng. Nói về trận pháp, thì Viêm Thú yêu thánh cũng không thể bằng Dương Dịch được.

Nhưng Dương Dịch có thể thắng được Viêm Thú yêu thánh, nhưng không nhất định, nàng có thể thắng được Chân Vũ Đại Đế.

Trình độ trận pháp của Viêm Thú yêu thánh tương đối cao. Chủ yếu là do nó đã sống từ 200 – 300 năm, nên có rất nhiều kinh nghiệm.

Nhưng trên thực tế, thiên phú về trận pháp của nó lại rất bình thường.

Mà Chân Vũ Đại Đế thì hoàn toàn khác.

Chân Vũ Đại Đế có được truyền thừa về trận pháp từ thượng cổ Thiên Cơ môn. Hơn thế nữa, hắn có thể dung nhập trận pháp của Thiên Cơ môn vào trong vô đạo của Chân Vũ môn. Điều đó chứng tỏ, trình độ về trận pháp của Chân Vũ Đại Đế rất cao.

Một vị cao thủ về trận pháp như vậy, mà còn phải mất cả vạn năm mới có thể phá giải trận pháp bao phủ hư không thông đạo trên Thục Sơn kia. Vậy nếu Dương Dịch gặp được trận pháp đó, thì dù là ba bốn vạn năm, thậm chí là mười mấy vạn năm, nàng cũng chưa chắc có thể phá giải được nó.

- Dương Thạc, ta sẽ nói kỹ càng cách phá giải trận pháp cho ngươi. Các ngươi phải nhớ kỹ lấy.

Chân Huyền không nói nhảm nhiều, trực tiếp bắt đầu giảng giải phương pháp phá giải trận pháp.

Dương Thạc và Dương Dịch đều hít sâu một hơi, tập trung tinh thần, cẩn thận nghe, cố gắng nhớ lại phương pháp phá giải trận pháp.

Phương pháp này cực kỳ phức tạp, Chân Huyền phải mất nửa canh giờ mới nói xong. Dương Thạc nghe xong phương pháp phá giải này, liền có một loại cảm giác, như mình hiểu biết sâu thêm về trận pháp vậy. Đây là do thiên phú về trận pháp của Dương Thạc quá kém. Còn Dương Dịch sau khi nghe xong phương pháp phá giải này, thì đã thu hoạch được rất nhiều, cũng cảm ngộ được rất nhiều về trận pháp hơn.

- Đúng là trận pháp huyền diệu như vậy, không có khả năng thuộc về Nhân Gian Giới được. Trong Thục Sơn này vẫn tồn tại một số bí ẩn chưa được giải đáp.

Dương Dịch ghi nhớ toàn bộ phương pháp phá giải này, hít sâu một hơi, nói nhỏ.

Dương Thạc cùng Dương Dịch đều có một suy nghĩ, dù là cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh, hay thậm chí là Nhân Hoàng, cũng chưa chắc có thể tạo ra một ngọn núi treo ngược trên không trung như Thục Sơn được.

Đây tuyệt đối là do đại năng cực kỳ mạnh mẽ, mới có thể làm cho Thục Sơn treo ngược được.

Không những thế, trận pháp vô cùng huyền diệu kia, cũng có thể là do đại năng mạnh mẽ đó bố trí đây.

- Có lẽ, vị đại năng đó cũng là nhân vật kinh thể tuyệt luân trong Thiên Thánh Giới ấy.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Với thực lực bây giờ của Dương Thạc, còn chưa đủ tư cách đi tìm đại năng mạnh mẽ bí ẩn kia.

Bây giờ, việc Dương Thạc có thể làm là lợi dụng tài nguyên mà vị đại năng kia lưu lại, để làm lợi ĩnh. Hắn có thể lợi dụng thông đạo hư không bị che giấu kia, để giúp mình có thể tiến vào Thiên Thánh Giới. Vậy là đủ rồi.

- Được rồi. Ta đã nói chi tiết về vị trí của thông đạo hư không này cho các người biết rồi. Sau này, nếu các người đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh thì cũng có thể tìm được vị trí của thông đạo hư không kia, và thử tiến vào Thiên Thánh Giới. Chẳng qua, dù thế nào, các người cũng phải nhớ kỹ, nhất định phải đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh mới được. Bởi vì, dù là võ giả cấp độ Vô Thánh lời âm tàng năm đỉnh phong, nhưng cũng rất khó có thể thông qua thông đạo hư không kia.

- Nếu các người không đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, mà cố tình tiến vào thông đạo hư không kia, thì sẽ bị năng lượng hư không mạnh mẽ xé thành mảnh nhỏ.

Chân Huyền lại khuyên Dương Thạc một câu.

Không đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thì không thể đi vào thông đạo hư không kia sao?

Dương Thạc tất nhiên hiểu rõ điều này. Điều kiện quan trọng đầu tiên để đi vào thông đạo hư không đến Thiên Thánh Giới, chính là phải đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Chỉ có một lần ngoại lệ duy nhất.

Đó chính là lần trong huyết mộ của Nhân Hoàng, sáu đại Hư Không Vô Thánh từ Thiên Thánh Giới cùng nhau mở ra một thông đạo hư không, rồi để cho Nhân Hoàng trở lại Nhân Gian Giới, giúp mấy chục cao thủ Vô Thánh tiến vào Thiên Thánh Giới.

Lúc đó, Vô Thánh bình thường cũng có thể tiến đến Thiên Thánh Giới, mà không cần phải đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Thượng cổ Long Hoàng có thể đi vào Thiên Thánh Giới, đã là cực kỳ may mắn rồi.

Tuy thực lực hắn cường đại, nhưng nhục thể của hắn lại thuộc về Dương Tử Mặc. Cho nên, thân thể cùng thần hồn của hắn không thể phù hợp hoàn mỹ được. Bình thường, dù võ giả đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cũng khó mà tiến vào Thiên Thánh Giới được. Lần này có Nhân Hoàng giúp đỡ, nên hắn mới có thể miễn cưỡng đi theo Nhân Hoàng đến Thiên Thánh Giới. Mà bây giờ, Chân Huyền muốn tiến vào Thiên Thánh Giới, thì phải tu luyện Chân Vũ bí điển, để thần hồn cùng thân thể hoàn toàn phù hợp, mới có thể tiến vào Thiên Thánh Giới dễ dàng được.

- Ta nói đến thế thôi. Sau này còn gặp lại, Dương Thạc.

Chân Huyền nói xong, cả người liền di chuyển.

VÚT...T...T!

Hắn nhanh chóng biến mất khỏi tầng thứ năm trong khu vực trung tâm Chân Vũ môn này.

Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng được, giờ phút này, Chân Huyền đã rời khỏi Chân Vũ môn. Chắc là hắn chuẩn bị tìm một nơi đoạt xá trùng sinh rồi.

- Hy vọng sau này còn gặp lại Chân Huyền.

Dương Thạc trầm suy nghĩ trong lòng.

- Xong rồi, tiểu Địch, bây giờ cta cũng phải rời đi thôi.

Xoẹt!

Dương Thạc mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, để Dương Địch tiến vào trong đó trước. Ngay sau đó, hần lại dùng Thập Phương Ca Sa, xé mở hư không. Tiếp đó, bóng dáng hần cũng biến mất khỏi chỗ này.

Một nơi sâu trong rừng rậm, gần khu vực trung tâm núi Huyền Vũ.

Xoẹt!

Hư không bị xé rách, bóng dáng Dương Thạc xuất hiện ở chỗ này.

Dương Thạc đi ra khỏi Chân Vũ môn, cũng không có mục tiêu đi đâu, không biết nên đến chỗ nào. Vậy nên, Dương Thạc liền tiếp tục xé mở không gian Thập Phương Ca Sa, tự mình chui vào trong đó, chuẩn bị bàn bạc với Dương Địch và Lục ca Dương Thành của mình.

- Lục ca, tiểu Địch, Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy, còn cả Tiểu Hỏa nữa, mọi người cùng tới đây đi.

Sau khi Dương Thạc tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, liền lập tức tập trung những cao thủ này lại, chuẩn bị bàn bạc xem, nên làm gì kế tiếp.

VÚT...T...T! VÚT...T...T! VÚT...T...T! VÚT...T...T! VÚT...T...T!

Mấy người Dương Thành, Dương Địch, Thần Long, đều nhanh chóng bay đến bên cạnh Dương Thạc.

- Được rồi. Tất cả mọi người đã đến đủ. Ta muốn bàn bạc với mọi người xem, chúng ta nên làm gì tiếp theo. Hiện tại, vô số cao thủ Võ Thánh đã đi theo Nhân Hoàng đến Thiên Thánh Giới, để tìm kiếm công pháp mạnh mẽ hơn, và càng nhiều tài nguyên hơn, nhằm tăng lên tốc độ tu luyện. Như Dương Thiên đã đạt đến cảnh giới Hư Không Võ Thánh, nhất định sẽ được Nhân Tộc ở Thiên Thánh Giới chú trọng bồi dưỡng. Cho nên, tốc độ tu luyện của hần chắc chắn sẽ không quá chậm.

- Chúng ta ở Nhân Gian Giới cũng phải nhanh chóng tu luyện, ít nhất cũng không thể để đám người Dương Thiên bỏ rơi quá xa.

Dương Thạc nghiêm mặt nói.

- Phải tu luyện. Mục tiêu duy nhất của chúng ta bây giờ là phải tu luyện.

- Còn về việc tu luyện như thế nào, tu luyện ở đâu, thì cần mọi người cho ý kiến.

Dương Thạc nhìn lướt qua mấy người ở xung quanh, nói.

- Tiểu gia, hiện tại, chúng ta đã lấy được một số huyền công bí điển như Cửu Dương huyền công, Thuần Dương Vô Cực Công, Chân Vũ bí điển, Vô Thượng Vi Diệu Pháp, Nhân Hoàng Tam quyết, truyền thừa của Đạo Hoàng. Chúng ta muốn tu luyện hết đám công pháp này không chỉ trong một hai ngày là xong. Vậy nên, chúng ta liền tìm một chỗ bế quan, tiềm tu là được rồi.

- Căn cứ của Thiên Âm Môn là ở nơi cực đông của Nhân Gian Giới, phải xuyên qua Lôi Vân Phong Bạo mới có thể đến đó. Đây tuyệt đối là một chỗ tốt nhất để tiềm tu. Chúng ta trực tiếp đến căn cứ của Thiên Âm Môn là được.

Thần Long nhẹ vẫy cái đuôi, khàn giọng nói.

Việc mà cường giả võ đạo phải làm đương nhiên là tu luyện, đề thăng!

Chỉ có điều trên thế giới này, tập trung tinh thần bế quan tu luyện cũng không phải có thể tu luyện đề thăng được!

Tập trung tinh thần bế quan tiềm tu chính là xa rời thực tế!

Thường thường thành tựu đều có hạn!

Mà tuyệt đại đa số cường giả đều không bẻ quan tiềm tu mà lưu lạc thể gian, trải qua chém giết, rèn luyện mạo hiểm, từng bước tăng thực lực bản thân lên. Giống như Nam Cung Thương vậy, lần lượt tìm người chiến đấu, thông qua chém giết thì mới có thể tiến vào cấp độ Vô Thánh chỉ trong thời gian ngắn.

Ngoài ra, rèn luyện mạo hiểm trên thể gian này cũng có thể đạt được một số kỳ ngộ, một số thiên tài địa bảo, công pháp bí tịch.

Nếu Dương Thạc chỉ bẻ quan tiềm tu...

Như vậy hiện tại hắn chỉ tu luyện một bộ Huyền Ứng Kinh cộng thêm một bộ Lục Dương Quyết, thực lực cũng chỉ dừng lại ở cấp độ Luyện Khí mà thôi.

Mà hiện tại thông qua đại lượng rèn luyện, nhiều lần kỳ ngộ, Dương Thạc đã chiếm được sáu bảy bộ tuyệt học cấp độ huyền công bí điển thích hợp cho hắn tu luyện như Cửu Dương Huyền Công, Cửu Âm Huyền Công, Chân Vũ Bí Điển, Vô Thượng Vi Diệu Pháp, truyền thừa của Đạo Hoàng, Nhân Hoàng Tam Quyết... độ phù hợp trên dưới mười phần cũng có hai ba bộ!

Ngoài ra hắn cũng nhận được không ít thiên tài địa bảo như Hỏa Diễm Quả, Huyết Tinh Thạch Nhũ, Xá Lợi Tử...

Pháp khí cường đại như Thần Long Liệt Khôn Dao, Ngân Diệu Uy Lực Khải, Man Thần Thủ... cũng có vài kiện!

Thông qua Tử Thử Yêu Thánh lại càng nắm giữ bí pháp Ngân Diệu Không Gian trong tay!

Tất cả kỳ ngộ này đều là do trải qua việc rèn luyện nên mới đạt được!

Nếu xa rời thực tế thì căn bản không thể có được kỳ ngộ bậc này.

Trên thực tế, rèn luyện chém giết cũng là để đạt được công pháp càng mạnh hơn nữa, thiên tài địa bảo tốt hơn, bí bảo pháp khí uy lực mạnh hơn, thông qua các cách khác nhau để tăng thực lực bản thân lên.

Cho nên mới nói đây là phương pháp tu luyện đề thăng phải được coi trọng!

547. Chương 523: Áp Đảo Lạc Bằng, Khống Chế Đại Thần Quân!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 523: Áp Đảo Lạc Bằng, Khống Chế Đại Thần Quân!

Nhưng hiện tại, nếu đám người Dương Thạc tiếp tục ở bên ngoài rèn luyện thì cũng không còn nhiều ý nghĩa nữa. truyện copy từ

Về công pháp, bảy tám bộ công pháp kia đều là cấp độ huyền công bí điển, đủ cho đám người Dương Thạc tu luyện rồi. Trên thực tế Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công, Chân Vũ Bí Điển, Thuần Dương Vô Cực Công là đủ. Dương Địch tu luyện truyền thừa của Đạo Hoàng, lại dùng công pháp khác phụ trợ, như vậy cũng đủ rồi.

Về phần Thần Long, Man Văn, Tiểu Hỏa, Huyết Phi, Ngưng Thúy, bọn chúng đều có truyền thừa chủng tộc của bản thân, thậm chí căn bản không cần phải tu luyện công pháp gì.

Hiện tại Dương Thạc không phải tiếp tục bốn ba tìm tòi đại công pháp mạnh mẽ nữa.

Bí bảo pháp khí thì đã có được Thập Phương Ca Sa, Thần Long Liệt Khôn Dao, Ngân Diệu Uy Lực Khải, Đại Thần Âm Linh Đang, Man Thần Thủ, Đạo Hoàng Kiếm, vậy cũng đủ rồi!

Số pháp khí này đều là pháp khí cấp độ Vô Thánh lời âm tăng năm.

Mặc dù đối với Hư Không Vô Thánh mà nói, uy lực của số pháp khí này đều quá bình thường. Nhưng đối với Nhân Gian Giới thì đây đã là pháp khí mạnh nhất. Những thứ này đã đủ, thật sự không cần phải truy cầu thứ càng mạnh hơn nữa. Huống hồ ở Nhân Gian Giới cũng không có thứ mạnh hơn nữa.

Thiên tài địa bảo...

Trong Hư Không Giới Chỉ mà Nhân Hoàng tặng cho Dương Thạc cũng đã có rất nhiều.

Nếu không đủ, cùng lắm thì sau này cần thiên tài địa bảo gì, hẳn lại trở ra tìm kiếm là được.

Tóm lại hiện tại Dương Thạc không thiếu gì cả!

Hoàn toàn không cần phải lưu lạc khắp thế giới để rèn luyện nữa.

Cho dù muốn chém giết để tăng kinh nghiệm chiến đấu của bản thân lên thì trong thế giới này, toàn bộ cao thủ đều đã tiến vào Thiên Thánh Giới, nhiều nhất chỉ có cao thủ cùng bậc với Trương Tử Ngâm, Nam Cung Thương. Dương Thạc chém giết bọn hắn hoàn toàn chính là một bên nghiền ép, không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Cho nên như lời Thần Long nói, hiện tại Dương Thạc tìm một nơi được che giấu mà không bị quấy rầy, bế quan tiềm tu chính là lựa chọn tốt nhất rồi!

- Ừm. Hiện tại ta chính xác nên bế quan tiềm tu, tiêu hóa số công pháp đã lấy được này.

- Khó trách trên thế giới này, rất nhiều cường giả cấp độ Vô Thánh trở lên bình thường đều bế quan tiềm tu. Đạt tới cấp độ Vô Thánh, thông thường đều có một bộ công pháp thần công bí điển, có một số pháp khí cường đại, lưu lạc rèn luyện cũng không có nhiều ý nghĩa!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

- Vậy thì bế quan tiềm tu!

- Ừm. Đến Thiên Âm Môn bế quan cũng không tệ!

Dương Thạc gật đầu nói.

Bế quan tiềm tu đương nhiên phải tìm một nơi không bị quấy rầy.

Sơn môn Thiên Âm Môn chính là một nơi như thế.

- Dương Thạc!

Đúng lúc Dương Thạc trầm quyết định, Lục ca Dương Thành chợt mở miệng nói.

- Dương Thạc, ta tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh chủ yếu là vì quan sát Bát Hoang Quyết của Dương Thiên, bản thân cũng lĩnh ngộ được một số phương pháp tu luyện Bát Hoang Quyết. Mặc dù công pháp vũ kỹ của người rất nhiều nhưng tuyệt đại bộ phận đều không thích hợp với ta. Ta muốn tăng thực lực lên, cuối cùng tiến vào võ đạo đỉnh phong thì chỉ có thể thông qua Bát Hoang Quyết!

- Con đường ta đi có lẽ không khác Dương Thiên lắm!

Ánh mắt Dương Thành sáng ngời, trầm giọng nói ra.

- Hiện tại Dương Thiên đã tiến vào Thiên Thánh Giới, Đại Thần Quân Dương Thiên đã chiếm được nửa thiên hạ Đại Chu này. Giờ ta muốn đi con đường lúc trước của Dương Thiên, không chế Đại Thần Quân, cướp lấy thiên hạ. Đợi đến lúc ta không chế thiên hạ, Tử Khí Đông Lai, lúc đó thực lực của ta mới có thể tiến bộ trên diện rộng. Cho nên ta không thể theo các người đến Thiên Âm Môn tiềm tu...

Dương Thành nghiêm nghị nói ra.

- Như vậy sao?

Đối với việc Dương Thành lựa chọn con đường này, Dương Thạc cũng không kinh ngạc.

Trên thực tế, Dương Thạc đã sớm nghĩ đến cách tốt nhất là để Lục ca Dương Thành không chế Đại Thần Quân, cướp lấy thiên hạ Đại Chu.

- Vì tiến vào võ đạo đỉnh phong nên năm đó Dương Thiên đã bố trí ván cược, khởi binh ở Nam Tĩnh, muốn đoạt lấy thiên hạ Đại Chu, không thể tưởng tượng được cuối cùng vẫn làm quần áo cưới cho Lục ca. Như vậy đi, hiện tại ta sẽ đưa Lục ca đến kinh thành Đại Chu, hiệp trợ Lục ca hoàn toàn khống chế Đại Thần Quân, về sau lại đến Thiên Âm Môn bế quan tiêm tu!

Dương Thạc thoáng tưởng tượng, lập tức nói ra.

Trợ giúp Lục ca Dương Thành cướp lấy thiên hạ có rất nhiều lợi ích.

Không chỉ là Dương Thành có thể hấp thu Tử Khí Đông Lai, thực lực tăng mạnh, hơn nữa một khi Lục ca Dương Thành chiếm được thiên hạ, tập hợp lực lượng cả nước, muốn tìm được thiên tài địa bảo cũng vô cùng dễ dàng.

Mà Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công chắc chắn cần đến một số thiên tài địa bảo vô cùng trân quý.

Dương Thành cướp lấy thiên hạ chính là hậu thuẫn kiên cố cho Dương Thạc!

- Hiệp trợ ta khống chế kinh thành, khống chế Đại Thần Quân? Cũng được!

Dương Thành thoáng tưởng tượng, khẽ gật đầu.

Trong kinh thành Đại Chu trước mắt chính là tướng quân đứng đầu Đại Thần Quân, Lạc Bằng!

Trong quân đội Đại Chu, Lạc Bằng cũng là nhân vật thiên phú tuyệt luân, gần với Dương Thiên, Càn Long Ngọc, trước mắt không biết thực lực của hắn đã đạt đến trình độ gì. Nhưng ít nhất hắn đã tiến vào cấp độ Võ Thánh, thậm chí tiến vào cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng bốn cũng đều rất bình thường.

Đối với Dương Thiên, hắn có thể nói là trung thành tận tâm.

Dương Thành muốn thuận lợi tiếp thu Đại Thần Quân thì nhất định phải vượt qua cửa ải Lạc Bằng.

Nếu Dương Thạc không ra tay, với thực lực của Dương Thành, chống lại Lạc Bằng thì cũng không thể nắm chắc phần thắng một trăm phần trăm. Cho dù Dương Thành có cao hơn một bậc thì cũng không thể nào chắc chắn áp chế Lạc Bằng được, nhiều nhất chỉ là thắng hiểm mà thôi.

Nếu Dương Thạc ra tay dùng thực lực nghiền ép thì có thể hoàn toàn ngăn chặn Lạc Bằng!

Đến lúc đó, Dương Thành sẽ có cơ hội rất lớn để thuyết phục Lạc Bằng, thu về dưới tay. Mà có Lạc Bằng hiệp trợ, Dương Thành công phạt Đại Chu mới có phần thắng!

Hiện tại tin tức Dương Thiên và các cao thủ Thiên Thánh Giới đã thông qua Dương Thạc mà truyền bá ra ngoài. Cho dù Dương Thạc không truyền ra, trong huyết mạch Nhân Hoàng còn một số cường giả Đại Tông Sư, bọn hắn cũng sẽ truyền tin tức này ra. Đã biết được tin Dương Thiên tiến vào Thiên Thánh Giới, chỉ sợ hai huynh đệ Càn Minh Chân Càn Minh Vũ sẽ lập tức tập trung lực lượng, tổ chức phản kích, dưới sự hiệp trợ của Chân Vũ Môn, thậm chí đánh bại Đại Thần Quân, đoạt lại lại kinh thành, đoạt lại nửa giang sơn cũng có thể làm được.

Cho nên thời gian của Dương Thành không còn nhiều lắm!

Phải giải quyết dứt khoát, giải quyết Lạc Bằng, hoàn toàn khống chế quân Đại Thần, từ đó chống lại Càn gia và Chân Vũ Môn.

- Trong cao tầng của quân Đại Thần chỉ có một mình Lạc Bằng, giải quyết được hắn thì tất cả đều dễ nói. Mà một số tướng lĩnh trong quân Đại Thần đều là do Cổ Lão trợ giúp Dương Thiên lôi kéo đến. Đến lúc đó, chúng ta tìm được Cổ Lão, tin tưởng hắn cũng sẽ ủng hộ chúng ta!

Dương Thành trầm giọng nói ra.

548. Chương 524: Thục Sơn Thần Thú, Thiên Kiếm Thú! (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 524: Thục Sơn Thần Thú, Thiên Kiếm Thú! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cổ Lão chính là vị trưởng lão thủ hộ Tàng Thư Các trong phủ Trấn Quốc Công mấy năm trước.

Chính là tiền bối cùng bậc với tổ phụ của Dương Thạc, Dương Thành. Trong quân đội, Cổ Lão cũng có uy vọng rất lớn.

Lúc trước vì giữ tính mạng của Dương Thạc nên Cổ Lão đã giao dịch với Dương Thiên, đáp ứng trợ giúp Dương Thiên đi lôi kéo một số tướng lĩnh trong quân đội Đại Chu. Bởi vì có Cổ Lão hiệp trợ nên quân Đại Thần mới có thể phát triển nhanh chóng, thế như chẻ tre, ngăn chặn quân Đại Chu, cướp lấy nửa giang sơn Đại Chu.

Năm đó Cổ Lão đã thỏa hiệp với Dương Thiên vì Dương Thạc.

Hắn tự nhiên có thiện cảm với Dương Thạc, Dương Thành!

Tranh thủ sự ủng hộ của hắn khá đơn giản!

Đối với Cổ Lão, Dương Thành, Dương Thạc rốt cục vẫn là đệ tử của Dương gia, là cháu trai của Trấn Quốc Công. Dương Thành không chế quân Đại Thần thậm chí còn tốt hơn Dương Thiên không chế quân Đại Thần không chút nhân tình!

- Đi thôi!

- Việc này không nên chậm trễ, cố gắng đi mau! đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thạc rời khỏi không gian Thập Phương Ca Sa.

Ngay sau đó xoẹt một tiếng, phá toái hư không tiến về phía kinh thành Đại Chu.

Kinh thành Đại Chu.

Trong Hoàng thành, trong ngự thư phòng, một nam tử trung niên khí vũ hiên ngang đang ngồi ngay ngắn trong ngự thư phòng. Trước mặt hắn bày ra một đồng tấu chương. Trong tay nam tử trung niên cầm một cây ngự bút, nhanh chóng mở tấu chương ra rồi phê chuẩn.

Lạc Bằng!

Tướng quân đứng đầu quân Đại Thần, Lạc Bằng!

Lạc Bằng không chỉ là tướng quân đứng đầu quân Đại Thần, lúc trước còn là nho tướng nổi danh Đại Chu. Ngay cả cao thủ đứng đầu Nho môn Đại Chu Trương Chu Chính cũng đều mong thu nhận Lạc Bằng làm đồ đệ, truyền lý niệm Nho đạo của bản thân cho Lạc Bằng. Lạc Bằng mới thật sự là văn võ toàn tài, lên ngựa có thể định quốc, xuống ngựa có thể an bang.

Giờ phút này, đúng là Lạc Bằng đang tọa trấn kinh sư, xử lý tất cả sự vụ ở kinh thành...

Lạc Bằng có thể nói là văn võ song toàn.

Tuy người đứng đầu Nho môn Đại Chu Trương Chu Chính đã bị Lạc Bằng chém giết nhưng trước khi Trương Chu Chính chết đã truyền thụ bí pháp Sơn Hà Đồ cho hắn. Lạc Bằng có thể nói là truyền nhân y bát của Trương Chu Chính. Tu vi Nho đạo của Lạc Bằng cũng bằng đệ nhất học sĩ Đại Chu Trương Chu Chính.

Lúc trước Càn Minh Chân Càn Minh Vũ tiến về Huyền Sơn, chính vụ của Đại Chu chính là do Trương Chu Chính xử lý.

Hiện tại Lạc Bằng xử lý chính vụ, tuy năng lực hơi kém Trương Chu Chính một chút nhưng hẳn chỉ cần xử lý chính vụ của quân Đại Thần, tổng lại cũng chỉ bằng một nửa Đại Chu trước kia mà thôi.

Huống hồ sau khi đánh chiếm kinh thành, những văn thần ở kinh sư Đại Chu lúc trước đều bị Lạc Bằng thu vào dưới tay.

Trừ một số văn thần vô cùng ngu trung với Đại Chu ra, còn lại đều để Lạc Bằng sử dụng.

Dưới sự trợ giúp của bọn hắn, xử lý sự vụ Đại Thần tự nhiên cũng vô cùng đơn giản.

Lạc Bằng cũng không cần phải tự làm, hẳn muốn làm đơn giản chính là nắm giữ toàn cục mà thôi.

- Hả? Đây là quân vụ Nam Tĩnh?

Xử lý xong một đồng tấu chương, Lạc Bằng liền cầm lấy một quyển sổ đến từ Nam Tĩnh.

Cẩn thận nhìn mấy lần, chân mày Lạc Bằng hơi nhíu lại.

Nam Tĩnh chính là vùng đất làm giàu của quân Đại Thần.

Lúc trước Lạc Bằng chính là Tổng binh Nam Tĩnh, khống chế quân đội Nam Tĩnh.

Chỉ có điều sau khi quân Đại Thần chính thức khởi binh, Lạc Bằng dẫn đầu đại quân Nam Tĩnh tiến về phía bắc đánh hạ Bát Xuyên Nguyên, tiếp tục tiến quân đến Đại Hành Sơn, muốn vượt qua Sơn Dương Tĩnh, tiến vào địa vực kinh thành Đại Chu. Trước mắt trọng binh quân Đại Thần đều bố trí ở gần kinh thành. Mà Nam Tĩnh là căn cơ của Lạc Bằng thì chỉ để lại một số binh lực phòng thủ mà thôi.

Tấu chương này chính là do Tổng binh Nam Tĩnh hiện tại, một vị cường giả Đại Tông Sư phái người đưa tới.

Yêu cầu muốn tăng binh lực ở Nam Tĩnh!

- Nam Tĩnh nối tiếp với phía tây nam Thập Vạn Đại Sơn, ranh giới với Nam Man trước kia. Sau khi Man Vương A Cốt Đả vẫn lạc, một số cường giả trong Nam Man kêu la muốn báo thù cho A Cốt Đả, rục rịch muốn khởi binh công phạt Nam Tĩnh ta. Từ phương diện này xem ra tăng binh ở Nam Tĩnh cũng phù hợp...

Lạc Bằng trầm nghĩ.

- Nhưng Tổng binh Nam Tĩnh hiện tại không phải tướng lãnh dưới tay công gia lúc trước mà là do Cổ Lão chiêu hàng, gia nhập vào dưới trướng của công gia! Hẳn không phải là người của mình! Tăng binh cho Nam Tĩnh, nếu Nam Tĩnh cường đại rồi thì chỉ sợ cuối cùng vẫn còn một hậu họa...

Nghĩ đến vậy, lông mày Lạc Bằng hơi nhăn lại.

- Để Lưu tướng quân ở Bát Xuyên Nguyên dẫn theo năm vạn binh tiến đến trợ giúp Nam Tĩnh, đồng thời để Lưu tướng quân làm phó Tổng binh Nam Tĩnh, tiết chế quân vụ Nam Tĩnh!

Lạc Bằng nhanh chóng quyết định.

Nhẹ nhàng cầm bút lên, muốn phê chỉ thị lên tấu chương.

- Hả?

Nhưng lúc Lạc Bằng sắp viết, chợt thấy sắc mặt của hắn biến đổi kịch liệt.

- Có người tới!

Trong lòng chấn động kịch liệt, Lạc Bằng còn chưa kịp hạ bút viết chữ, bút trong tay đã nhanh chóng điểm lên thư án, cả người cấp tốc lui về phía sau. Cùng lúc đó, một tiếng âm âm vang lên trong thân thể, lực lượng chân khí liền tản mát ra, hình thành Vô Thánh Linh Vực trong phạm vi mấy chục trượng xung quanh hắn.

- Ô? Lạc Bằng, không thể ngờ được thực lực của ngươi đã đạt đến cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn. Nếu lần này ta không ra tay, Lục ca muốn dùng thể sét đánh lôi đình áp đảo ngươi thì hơi phiền toái...

Sau một khắc, âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng của nam tử trẻ tuổi liền vang lên bên tai Lạc Bằng.

Xoẹt!

Trong ngực thư phòng này, hư không đột nhiên bị xé mở.

Một nam thanh niên khoảng chừng hơn hai mươi tuổi sải bước ra từ trong hư không.

Dương Thạc!

Bước ra khỏi hư không này, Dương Thạc duỗi một tay ra rồi đánh một trảo về phía Lạc Bằng.

- Người là... Dương Thạc?

Thấy rõ tướng mạo của Dương Thạc đồng thời sắc mặt của Lạc Bằng không khỏi biến đổi.

Ầm ầm!

Thần hoang nguyên lực tản mát ra từ trong lòng bàn tay Dương Thạc, trực tiếp tạo thành Ngân Diệu Không Gian trạng thái dịch. Ngân Diệu Không Gian trạng thái dịch này tiếp xúc với không gian lĩnh vực của Lạc Bằng, không gian lĩnh vực của Lạc Bằng trực tiếp sụp đổ. Tay phải của Dương Thạc đã đến trước mặt Lạc Bằng.

- Muốn áp đảo ta? Cút ngay!

Đối mặt với một trảo của Dương Thạc, Lạc Bằng khẽ quát một tiếng, bắt đầu khởi động chân khí trong thân thể. Hai tay hắn giơ mạnh lên, ụp một tiếng đụng vào một trảo của Dương Thạc. Dưới lực phản chấn cực lớn, Lạc Bằng liền bịch bịch lùi lại bảy tám bước. Trong tiếng vang rầm rầm, vài bình phong bài trí được bày đặt trong ngực thư phòng đều trực tiếp bị Lạc Bằng đánh vỡ. Vừa lùi lại, cánh tay phải của Lạc Bằng đã nhanh chóng hành động, cách không vẽ ra một đồ án kỳ dị.

- Nho Môn Sơn Hà Đồ! Phá!

Nháy mắt sau đó, Lạc Bằng liền kéo lê đồ án này. Đồ án nhanh chóng biến đổi rồi hóa thành một bức tranh nguyên vẹn. Nho Môn Sơn Hà Đồ mang theo khí thể non sông cuộn cuộn áp ép tới Dương Thạc.

Lúc trước giao thủ một lần với Lạc Bằng, Dương Thạc đánh lui Lạc Bằng đồng thời thân thể lù lù bất động, không lui lại nửa bước.

549. Chương 524: Thục Sơn Thần Thú, Thiên Kiếm Thú! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 524: Thục Sơn Thần Thú, Thiên Kiếm Thú! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hiện tại đối mặt với Nho Môn Sơn Hà Đồ này, Dương Thạc dứt khoát không tránh không né công kích chí cường của Lạc Bằng, ngược lại còn bước nhanh về phía trước, một tay duỗi ra rồi cầm Nho Môn Sơn Hà Đồ này.

- Nho Môn Sơn Hà Đồ sao? Khí thể trong núi sông này không có chút tác dụng với ta!

Ầm ầm!

Một tiếng bạo nổ vang lên, dưới một trảo của Dương Thạc, Nho Môn Sơn Hà Đồ này trực tiếp vỡ vụn ra rồi hóa thành từng đoàn từng đoàn chân khí, tràn lan tứ tán.

Vút!!

Nháy mắt ngay sau đó, tốc độ của Dương Thạc liền nhanh hơn vài phần, sớm đến trước mặt Lạc Bằng.

- Không tốt!

Mắt thấy Dương Thạc nhanh chóng tiến đến, sắc mặt Lạc Bằng đại biến.

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Tay chân hành động, quyền thể của Lạc Bằng như cầu vòng muốn ngăn cản Dương Thạc.

Chỉ tiếc rằng Dương Thạc căn bản không tránh không né công kích của hắn!

Mười phần lực đạo tác dụng lên Ngân Diệu Uy Lực Khải sẽ bị suy yếu ba phần, bảy phần lực đạo còn lại làm sao có thể tạo thành thương tổn với thân thể có lực lượng khí huyết cấp độ Hư Không Vô Thánh của Dương Thạc được? Đối với công kích của Lạc Bằng, Dương Thạc gần như bỏ qua. Nhìn thấy một sơ hở, một tay Dương Thạc nhoáng lên, xoẹt một tiếng đã nắm chặt cổ họng Lạc Bằng.

Thần hoang nguyên lực nhanh chóng rót vào thân thể Lạc Bằng, hoàn toàn chế trụ hắn.

- Người...

Hai mắt Lạc Bằng trợn trừng lên nhìn chăm chăm Dương Thạc nhưng không thể nói ra câu nào.

Xoẹt! truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Không gian Thập Phương Ca Sa xé mở, lại là một nam tử trẻ tuổi xuất hiện, đúng là Dương Thành.

- Dương Thạc, Lạc Bằng giao cho ta là được rồi! Chuyện còn lại hãy để ta xử lý! Yên tâm đi, muốn thuyết phục hắn cũng rất đơn giản thôi!

Dương Thành xuất hiện, căn bản không cố kỵ Lạc Bằng. Sau khi nói xong với Dương Thạc, hắn liền nhoáng lên, đã đến sau lưng Lạc Bằng, khẽ ấn vào mấy khiêu huyết mấu chốt trên thân thể Lạc Bằng, thần hoang nguyên lực sớm phong tỏa số khiêu huyết này, hoàn toàn chế trụ Lạc Bằng.

Dương Thành tu luyện Bát Hoang Quyết, đồng thời cũng có thể phong bế khiêu huyết của võ giả. Lúc trước Dương Thiên từng dùng cách này để phong bế khiêu huyết của Dương Thạc.

Dương Thạc khẽ gật đầu, buông lỏng cổ của Lạc Bằng ra.

- Lạc Bằng, ngươi là ca ca của Lạc phu nhân, có lẽ ta nên gọi ngươi một tiếng cậu. Dương Thiên là hạng người gì, chắc hẳn ngươi cũng đã rõ. Dùng nhân phẩm uy vọng của cậu, hà tất phải bán mạng cho Dương Thiên chứ? Huống hồ hiện tại Dương Thiên đã tiến vào Thiên Thánh Giới, trong Nhân Gian Giới, đệ tử Dương gia duy nhất có thể khống chế quân Đại Thần chỉ có Dương Thành ta. Hi vọng ngươi hãy bỏ gian tà theo chính nghĩa, hiệp trợ ta đánh hạ Đại Chu, cướp lấy thiên hạ!

Âm thanh của Dương Thành truyền vào tai Lạc Bằng.

- Chắc hẳn không lâu nữa, tin tức Dương Thiên tiến vào Thiên Thánh Giới sẽ truyền đến kinh thành. Nếu cậu chịu vào dưới trướng của ta, ta có thể cam đoan đánh hạ Đại Chu, Lạc phu nhân chính là Hoàng thái hậu của Đại Thần, mẫu nghi thiên hạ! Cậu chính là quốc cửu gia, dưới một người, trên vạn người!

Dương Thành ném ra quả bom nặng về phía Lạc Bằng.

Thân thể Lạc Bằng run lên, sắc mặt biến hóa kịch liệt nhưng không nói gì.

Dương Thạc nhìn thoáng qua Lạc Bằng, biết rõ hắn đã động tâm rồi.

- Lực ca, ta chỉ có thể giúp ngươi những thứ này thôi. Khống chế quân Lạc Bằng thế nào đành phải trông cậu vào bản lãnh của ngươi rồi!

Nhìn Dương Thành một cái, Dương Thạc cũng không dừng lại ở kinh thành quá lâu, thân hình nhoáng lên đã xé mở hư không rời đi. Nơi Dương Thạc muốn đến hiển nhiên chính là nơi cực đông, Thiên Âm Môn.

Đại Chu, khu vực biên giới Thập Vạn Đại Sơn.

Một dãy sơn mạch khổng lồ lơ lửng ở ngàn trượng giữa không trung, như ẩn như hiện trong tầng mây.

Danh sơn thứ tư Đại Chu, Thục Sơn!

Lúc này, Thục Sơn là một mảnh yên tĩnh, thậm chí ngay cả tiếng thú rống cũng đều không nghe được. Vốn ở gần Thục Sơn cũng coi như là náo nhiệt, một số bộ lạc trong Man tộc cũng hoạt động ở đây. Chỉ có điều hiện tại Man tộc muốn tập kết binh sĩ công phạt quân Đại Thần ở Nam Tỉnh, bộ lạc Man tộc ở đây hầu như đều đã đến gần Nam Tỉnh nên ở đây không có ai, tự nhiên hơi yên tĩnh.

Vút!

Một thân ảnh xuất hiện ở Thục Sơn.

- Thục Sơn chính là nơi có thông đạo hư không kia.... Nơi này coi như là nơi địa linh nhân kiệt, Nam Man nhất tộc ở gần đây trời sinh thần lực, xem như là chủng tộc thật tốt. Hiện tại ta liền đầu thai trong Thục Sơn, tu luyện vài chục năm rồi mới tiến vào thông đạo hư không kia!

Nhân ảnh này nhìn Thục Sơn phía xa, thì thào lẩm bẩm.

Người này đúng là cao thủ thủ hộ Chân Vũ Môn, tàn hồn của Chân Vũ Đại Đế đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, Chân Huyền!

Sau khi rời khỏi Chân Vũ Môn, hắn lập tức đến gần Thục Sơn, chuẩn bị đầu thai ở đây, tiềm tu mười năm rồi tiến vào thông đạo hư không, tiến vào Thiên Thánh Giới.

- Tìm một nơi đầu thai đoạt xá!

Chân Huyền nói xong liền tiến vào Thập Vạn Đại Sơn.

Chợt thấy...

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong Thập Vạn Đại Sơn phía trước, đất rung núi chuyển một trận.

Rống rống rống! Rống rống rống!

Tiếng mãnh thú gào rú truyền đến không ngừng.

Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!

Sau một khắc, Chân Huyền có thể nhìn thấy võ trên mặt đất Thập Vạn Đại Sơn phía trước, một thanh trường kiếm vô cùng lớn đâm ra khỏi lòng đất. Một tiếng ầm ầm vang lên, nó đã tạo thành một sườn núi nhỏ phạm vi gần trăm trượng...

- Đây là mấy trăm đại kiếm mọc trên lưng Thiên Kiếm Thần Thú? Là cong sừng thú của người sáng lập Thiên Kiếm Môn lúc trước? Thực lực của nó cũng đã tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh sao...

Nhìn về thanh trường kiếm bỗng nhiên xuất hiện kia và sườn núi nhỏ phía dưới, Chân Huyền không khỏi biến sắc.

Vô số đại kiếm kia rõ ràng chính là Kiếm Răng mọc sau lưng mãnh thú dưới lòng đất!

Sừng thú của người sáng lập Thục Sơn Thiên Kiếm Môn, Thiên Kiếm Thần Thú!

- Quả nhiên là Thiên Kiếm Thần Thú? Không thể tin được, nó cũng đã đi vào cảnh giới Vô Thánh Hư Không. . .

Chân Huyền đang ở trong không trung Thập Vạn Đại Sơn, bên dưới Thục Sơn. Hắn chăm chú nhìn vào một vật cực kỳ to lớn đang nổi lên trên mặt đất Thập Vạn Đại Sơn phía xa. Hắn thì thào tự nói, trong ánh mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Thiên Kiếm Thần Thú chính là một sừng thú của người sáng lập Thiên Kiếm Môn.

Người sáng lập ra Thiên Kiếm Môn là một nhân vật cùng thời đại với Chân Vũ Đại Đế.

Tuy Thiên Kiếm Môn không được xem như là một thánh địa võ đạo. Đương thời, ngoài tứ đại thánh địa võ đạo ra thì Thiên Kiếm Môn được xem như là một trong những môn phái võ đạo có thực lực mạnh nhất. Hiện tại, vô số cao thủ Vô Thánh tại Nhân Gian Giới đã đi vào Thiên Thánh Giới. Cho nên Thiên Kiếm Môn càng có cơ hội trở thành thánh địa võ đạo!

Cho dù Thiên Kiếm Môn vừa mới sáng lập bắt đầu đi lên.

Trong thời gian mấy ngàn năm này, Thiên Kiếm Môn cũng đã được coi là một trong mười môn phái có thực lực mạnh mẽ nhất!

Nhưng ánh sáng hào quang của Thiên Kiếm Môn luôn luôn bị Chân Vũ Môn che khuất.

Ánh sáng hào quang của người sáng lập ra Thiên Kiếm Môn cũng luôn luôn bị Chân Vũ Đại Đế che khuất.

550. Chương 525: Dòng Họ Tẩy Lễ Thần Thú Tại Thiên Thánh Giới!

Vô Tận Thần Công

Chương 525: Dòng họ tẩy lễ Thần Thú tại Thiên Thánh Giới!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Người sáng lập ra Thiên Kiếm Môn tên là Nam Cung Kiếm, là Thiên Kiếm Lão Tổ. Lúc trước hắn và Chân Vũ Đại Đế đều là đệ tử ngoại môn trong Đại Lâm Tự, đều chiếm được một phần truyền thừa của Cửu Dương Huyền Công. Sau khi rời khỏi Đại Lâm Tự, bọn hắn đều sáng lập nên môn phái của riêng mình.

Thật sự, Nam Cung Kiếm và Chân Vũ Đại Đế có rất nhiều điểm chung.

Bởi vậy nên hai người này thường bị coi là cùng một người.

Dưới ánh sáng chói mắt của Chân Vũ Đại Đế và Chân Vũ Môn, Nam Cung Kiếm và Thiên Kiếm Môn trở nên mờ nhạt đi rất nhiều. Đường thời, dường như tất cả mọi người đều biết tới Chân Vũ Môn và Chân Vũ Đại Đế. Nhưng số người biết tới người sáng lập ra Thiên Kiếm Môn, Nam Cung Kiếm lại vô cùng ít ỏi.

Nhưng Chân Huyền thì khác.

Hắn là tàn hồn của Chân Vũ Đại Đế, là nhân vật cùng thời đại với Nam Cung Kiếm. Cho nên đối với Nam Cung Kiếm, có thể nói là Chân Huyền hiểu biết mười phần!

Hắn biết rõ Nam Cung Kiếm tuyệt đối không phải là một nhân vật bình thường!

Xét về vũ lực cá nhân, rốt cuộc Nam Cung Kiếm chỉ dừng lại ở cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng năm, chưa bước vào cảnh giới Võ Thánh Hư Không đã ngã xuống. Nhưng Chân Huyền biết rõ rằng, lúc Chân Vũ Đại Đế đạt tới cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng năm, khi chiến đấu cùng với Nam Cung Kiếm, cũng không thể chiếm được chút tiện nghi gì.

Nam Cung Kiếm chỉ là thiếu một chút vận khí mà thôi!

Dù sao thì người có thể sáng lập ra một môn phái võ đạo như Thiên Kiếm Môn cũng tuyệt đối không phải là một nhân vật bình thường.

Năm đó, dưới trướng Nam Cung Kiếm còn có một sủng thú là thần thú. Sủng thú là chính là Thiên Kiếm Thần Thú! Mà có rất nhiều kiếm pháp của Nam Cung Kiếm đều là do linh ngộ từ Thiên Kiếm Thần Thú mà ra đấy. So về ngộ tính thì người sáng lập ra Thiên Kiếm Môn này còn mạnh mẽ hơn vài phần so với Chân Vũ Đại Đế!

Thiên Kiếm Thần Thú là dị thú thượng cổ hồng hoang. Xét về thiên phú thì nó có thể so với Thần Quy Vương và Man Văn Thiên Tượng. Từ mấy ngàn năm hồi, lúc Nam Cung Kiếm ngã xuống, thực lực của vị Thiên Kiếm Thần Thú này cũng đã đạt tới cảnh giới Võ Thánh lõi âm tầng năm.

Nó là thần thú thượng cổ cho nên có tuổi thọ rất cao. Sau khi Nam Cung Kiếm ngã xuống, Thiên Kiếm Thần Thú này lập tức lánh đời tiềm tu.

Hiện tại, rốt cuộc nó cũng xuất thế sao...

Lúc này Thiên Kiếm Thần Thú vẫn chưa hoàn toàn đi ra từ trong lòng đất, chỉ là luồng khí thể phát ra trên thân cũng đã đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không. Hiển nhiên, trải qua mấy ngàn năm tiềm tu, vị thần thú mấy ngàn năm trước đạt tới Vô Thánh lõi âm tàng năm nay nay đã đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không!

Uỳnh, âm âm!

Đúng lúc Chân Huyền nhìn thẳng vào Thiên Kiếm Thần Thú thì mặt đất phía trước mặt cũng truyền lại những tiếng rầm rầm, vô số khe hở lớn vỡ ra.

Một tiếng nổ cực lớn vang lên, rất nhiều tảng đá lớn bay tán loạn.

Grào!

Trong tiếng thét dài, một con thú cực lớn, dài tới gần trăm trượng nhảy ra hoàn toàn từ lòng đất. Sau vài tiếng rầm rầm, bốn chân của nó rơi mạnh xuống mặt đất, khiến cho bụi đất bay mù mịt.

Thiên Kiếm Thần Thú!

Bề ngoài, Thiên Kiếm Thần Thú giống như một con bò tót vĩ đại. Toàn thân nó được bao trùm bởi một tầng bì giáp đen bóng. Ở phía trên bì giáp này phải có ít nhất là hơn trăm thanh trường kiếm sắc nhọn dựng thẳng đứng lên. Trên mỗi gai nhọn này đều tỏa ra từng luồng hàn quang khiếp người.

E rằng mỗi một gai nhọn trường kiếm này đều có thể so với một pháp khí cấp độ Vô Thánh lõi âm tàng năm!

Gai nhọn này chính là vũ khí chính của Thiên Kiếm Thần Thú. Hiển nhiên lực công kích của Thiên Kiếm Thần Thú vượt xa những thần thú thông thường.

Nếu nói Thần Quy Vương là thần thú là năng lực phòng ngự mạnh mẽ nhất thì Thiên Kiếm Thần Thú chính là thần thú có năng lực công kích mạnh nhất!

- Grào grào!

- Đã qua mấy ngàn năm rồi. Rốt cuộc Thiên Kiếm ta lại xuất thế lần nữa!

Thiên Kiếm Thần Thú vừa nhảy lên mặt đất, lập tức ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng. Tiếng gào thét của nó thật mạnh mẽ, rung chuyển đất trời.

- Ta cảm thấy hình như có người đã đả thông được một thông đạo có thể thông với thế giới kia. Chỉ tiếc rằng ta đã đi ra quá muộn. Lúc này, thông đạo kia đã bị đóng cửa. Ta đã mất đi cơ hội tốt nhất để tiến vào trong thế giới kia.

Cái đầu khổng lồ của Thiên Kiếm Thần Thú bỗng chuyển hướng về phía núi Huyền Vũ. Sau khi chăm chú nhìn vào núi Huyền Vũ, nó thì thào nói ra.

Theo như lời của nó thì hiển nhiên nó đã cảm nhận được cái thông đạo kia. Đó chính là thông đạo do sáu cường giả Vô Thánh Hư Không tại Thiên Thánh Giới liên thủ đả thông, để Nhân Hoàng dẫn những cường giả Nhân Tộc tiến vào trong Thiên Thánh Giới.

Bởi vì Thiên Kiếm Thần Thú cảm giác được hư không thông đạo kia, cảm nhận được một luồng hơi thở của thế giới khác, cho nên nó mới tỉnh lại từ bên trong trạng thái tiềm tu.

Nó cũng muốn nắm bắt kỳ ngộ này để tiến vào trong Thiên Thánh Giới.

Chỉ tiếc rằng Thiên Kiếm Thần Thú đã ngủ say mấy ngàn năm. Cho nên, cho dù nó có muốn tỉnh lại thì cũng không phải là một ngày hay hai ngày là có thể tỉnh lại được đấy.

Lúc này tỉnh lại, dĩ nhiên là nó đã chậm!

- Xem ra ta cần phải tìm kiếm Thạch Hư Không để đả thông hư không thông đạo. Nhưng quả thật cũng khó có thể tìm được Thạch Hư Không ở trong thế giới này...

Thiên Kiếm Thần Thú vừa lắc đầu vừa nói.

Đột nhiên Thiên Kiếm Thần Thú quay mạnh đầu lại.

Ầm!

Ngay sau khi cái đầu khổng lồ của Thiên Kiếm Thần Thú quay mạnh lại, hai mắt của nó mở ra cực lớn như mắt chuông. Nó nhìn thẳng vào mảnh hư không mà thần hồn Chân Huyền đang ở chỗ đó.

- Sao? Là hơi thở của Võ Thánh Hư Không. Sao lại quen thuộc như vậy? Là ai? Rốt cuộc ngươi là ai?

Thiên Kiếm Thần Thú quát lớn.

- Thiên Kiếm, đã lâu không gặp, còn nhận ra ta không?

Vút!

Một luồng sáng vụt tới. Thần hồn Chân Huyền đã hiện ra ở trước mặt Thiên Kiếm Thần Thú.

- Chân Vũ, là ngươi sao? Ngươi vẫn còn ở trên đời này sao? Làm sao có thể? Ngươi là loài người, tuy đã đi vào Võ Thánh lôi âm tầng năm nhưng cũng không thể sống dài được tới mấy ngàn năm như vậy. Không đúng... Quả nhiên ngươi đã đi vào cảnh giới Võ Thánh Hư Không. Vì sao ngươi không tiến vào trong thế giới kia?

Thiên Kiếm Thần Thú vừa nhìn thấy rõ thần hồn của Chân Huyền, lập tức thân thể run mạnh lên, vô cùng kinh ngạc. Những câu hỏi liên tục truyền ra từ trong miệng nó.

Thiên Kiếm Thần Thú là sủng thú của Nam Cung Kiếm. Cho nên dĩ nhiên nó biết Chân Vũ Đại Đế.

Khí tức của Chân Huyền lại giống như đúc với Chân Vũ Đại Đế mấy ngàn năm trước. Lúc Thiên Kiếm Thần Thú nhìn thấy thần hồn của Chân Huyền, lập tức nhận ra thần hồn trước mặt này chính là của Chân Vũ mấy ngàn năm trước.

- Thiên Kiếm, Chân Vũ Đại Đế chân chính đã tiến vào trong Thiên Thánh Giới.

- Còn ta là một luồng tàn hồn do Chân Vũ Đại Đế để lại. Tên của ta là Chân Huyền!

Chân Huyền nhìn Thiên Kiếm Thần Thú, chậm rãi nói.

551. Chương 526: Xây Dựng Đại Trận Cho Thiên Âm Môn!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 526: Xây Dựng Đại Trận Cho Thiên Âm Môn!

- Chân Huyền. . . .

- Ngươi tên là Chân Huyền sao. . .

Thiên Kiếm Thần Thú chậm rãi nghĩ tới tên của Chân Huyền.

Đột nhiên.

Cái đầu khổng lồ của Thiên Kiếm Thần Thú ngẩng mạnh lên.

Nó nhìn thẳng vào mắt Chân Huyền. Từ trong ánh mắt của nó tỏa ra ánh sáng thù hận vô tận.

- Chân Huyền sao. Ngươi là một phân thân thần hồn của Chân Vũ!

- Năm đó chủ nhân đánh cùng ngươi một trận, bản thân bị trọng thương, cuối cùng đã ngã xuống. Mà sau trận chiến cùng với chủ nhân của ta, ngươi lại lĩnh ngộ thêm được một chút, cuối cùng đi vào cảnh giới Võ Thánh Hư Không. Ngươi là hung thủ hại chết chủ nhân. Hôm nay ta phải giết chết ngươi để báo thù cho chủ nhân!

Một tiếng gầm cực lớn truyền ra từ trong miệng Thiên Kiếm Thần Thú.

Ầm ầm ầm!

Trong chớp mắt, từng nguồn, từng nguồn thần hoang nguyên lực vô cùng mạnh mẽ đột nhiên tỏa ra từ bên trong thân thể Thiên Kiếm Thần Thú.

Vút! Vút! Vút! Vút! Vút!

Luồng thần hoang nguyên lực này vừa tỏa ra từ bên trong thân thể Thiên Kiếm Thần Thú, lập tức hóa thành rất nhiều thanh trường kiếm. Những thanh trường kiếm này giống như tạo thành một trận mưa kiếm, hung hăng lao mạnh về phía thần hồn Chân Huyền cách đó không xa.

Thanh kiếm muốn chém tan thần hồn của Chân Huyền thành những mảnh nhỏ!

- Sao?

- Muốn đánh ta sao?

Nhìn thấy Thiên Kiếm Thần Thú đánh về phía mình, hai hàng lông mày của Chân Huyền nhanh chóng nhăn lại.

Quả thật năm đó Chân Vũ Đại Đế và Nam Cung Kiếm có một chút ân oán. Trên thực tế, tại trận chiến năm đó, đúng là sau khi Chân Vũ Đại Đế đánh bại được Nam Cung Kiếm, địa vị của Chân Vũ Đại Đế ở trên lịch sử võ đạo mới hoàn toàn áp đảo được Nam Cung Kiếm. Nhưng lúc này Chân Huyền không phải là Chân Vũ Đại Đế chân chính. Hắn không thể ngờ Thiên Kiếm Thần Thú này lại bạo ngược đến ám toán. Đường như không chần chờ chút nào, Thiên Kiếm Thần Thú muốn giết chết mình ngay lập tức!

- Thiên Kiếm, ngươi muốn giết ta sao?

- Tiếc rằng thực lực hiện tại của ngươi còn kém ta quá xa!

Vút!

Đường như đúng lúc Chân Huyền đối mặt với trận mưa kiếm đầy trời này.

Vút một cái, thần hồn của Chân Huyền đã biến mất trong hư không!

- Thiên Kiếm, tuy rằng ngươi đã đi vào cấp độ Võ Thánh Hư Không, nhưng dù sao cũng chỉ là dị thú. Thực lực của ngươi so với Nhân Loại còn kém nhiều lắm!

- Tuy ta chỉ là một luồng tàn hồn, tuy ta không đánh thắng được ngươi nhưng ngươi cũng không thể giết chết ta được.

- Ta có thể dễ dàng trốn thoát từ trong tay ngươi.

Tuy thần hồn của Chân Huyền biến mất nhưng tiếng nói của Chân Huyền vẫn truyền vào trong tai của Thiên Kiếm Thần Thú.

- Muốn giết ta sao? Trừ khi ngươi tiến vào trong Thiên Thánh Giới, đến bên trong tộc quần thần thú của ngươi, tiếp nhận dòng họ tấy lễ. Tới lúc đó, ngươi sẽ đạt được bí pháp mạnh hơn rất nhiều, thực lực càng tiến thêm một bước. Mà hung thủ thật sự hại chết Nam Cung Kiếm chính là Chân Vũ Đại Đế. Lúc này hắn đang ở bên trong Thiên Thánh Giới. Ngươi chỉ có cách tiến vào Thiên Thánh Giới, tăng cường thực lực, mới có khả năng báo thù cho chủ nhân của ngươi!

Tiếng nói của Chân Huyền càng ngày càng bé đi, cuối cùng tiêu tan ở giữa đất trời . . .

Thiên Thánh Giới sao?

Lễ tẩy rửa của dòng tộc Thần Thú ư?

Mãi cho đến khi tiếng nói của Chân Huyền hoàn toàn biến mất, Thiên Kiếm Thần Thú vẫn còn mơ hồ, chưa hoàn toàn hiểu được hàm nghĩa bên trong lời nói của Chân Huyền.

- Cái thế giới kia gọi là Thiên Thánh Giới sao? Nếu mình tới được Thiên Thánh Giới thì mình có thể tìm được tộc đàn của mình và tiến hành nghi thức tẩy rửa của dòng họ, thông qua đó tìm được bí pháp, làm tăng thực lực sao? Lúc đó mình mới có đủ thực lực đánh bại Chân Vũ Đại Đế, báo thù cho chủ nhân ư?

Dù sao Thiên Kiếm Thần Thú cũng là dị thú cấp độ Hư Không Vô Thánh, trí lực vượt xa người bình thường, nên chỉ mơ hồ một chút liên lập tức hiểu được ý tứ trong lời nói của Chân Huyền.

Hiện tại, tuy Thiên Kiếm Thần Thú đã đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh nhưng nó cũng không thể giết chết Chân Vũ Đại Đế được.

Đừng nói là Chân Vũ Đại Đế mà Thiên Kiếm Thần Thú cũng không giết được Chân Huyền, một tia thần hồn của cường giả Hư Không Vô Thánh. Nếu Chân Huyền muốn chạy trốn thì chỉ cần thi triển bí pháp, lập tức biến mất trước mặt Thiên Kiếm Thần Thú. Như vậy, Thiên Kiếm Thần Thú cũng không thể biết Chân Huyền chạy theo hướng nào được.

Nếu nó phải đối mặt với Chân Vũ Đại Đế mà không phải Chân Huyền thì e rằng nó cũng không thể nào là đối thủ của Chân Vũ Đại Đế mới đi vào cấp độ Hư Không Vô Thánh của nhiều năm trước được.

Bình thường, thực lực của dị thú Hư Không Vô Thánh thường kém hơn so với Hư Không Vô Thánh nhân loại.

Phần lớn Hư Không Vô Thánh dị thú đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh là do dựa vào thiên phú. Còn Hư Không Vô Thánh nhân loại thì lại dựa vào sự tu luyện của bản thân. Bọn hắn đều là cường giả Hư Không Vô Thánh, nhưng mức độ cường giả nhân loại không chế sức mạnh của, bản thân, hay cách sử dụng sức mạnh của mình, đều hơn hẳn Hư Không Vô Thánh dị thú.

Biểu hiện cụ thể của việc này chính là về mặt bí pháp, vũ kỹ.

Tuy Hư Không Vô Thánh dị thú cũng có một số bí pháp thiên phú, nhưng số đó còn kém vô số bí pháp của Hư Không Vô Thánh nhân loại không chỉ một hai lần.

Tất nhiên, Thiên Kiếm Thần Thú cũng hiểu được tình trạng này.

- Hiện tại, bí pháp của mình quá ít, và quá đơn giản.

Thiên Kiếm Thần Thú chỉ có một bí pháp công kích mạnh nhất là phóng ra Thiên Kiếm khí để tấn công.

Ngoài ra, nó cũng có bí pháp liều mạng hạng nhất. Đó chính là vào lúc gần kề với cái chết, nó sẽ phóng tất cả gai nhọn trên người để tấn công đối thủ.

Lúc đó, độ cứng của những gai nhọn này còn có thể tăng lên một cấp, tốc độ cũng sẽ nhanh đến cực hạn. Dù là cao thủ Hư Không Vô Thánh cũng khó ngăn cản được chiêu này.

Chẳng qua, đó là chiêu liều mạng cuối cùng, thuộc loại đồng quy vu tận. Bình thường, nó sẽ không dùng đến chiêu đó.

- Chỉ khi mình có thể tiến vào Thiên Thánh Giới, tiến hành lễ tẩy rửa của dòng tộc thì mình mới có thể đạt được bí pháp cường đại, có thể tạo thành uy hiếp với cả cường giả Hư Không Vô Thánh. Với tính cách của Chân Vũ, hẳn tuyệt đối sẽ không lừa mình. Cho nên hiện tại, mình phải nghĩ biện pháp để nhanh chóng đến được Thiên Thánh Giới.

Hai mắt Thiên Kiếm Thần Thú tỏa ra ánh sáng kiên định.

Nó biết, với thực lực hiện tại của Chân Huyền thì hẳn căn bản khinh thường lừa nó. Mà lời nói của Chân Huyền cũng đúng với thực tế. Chỉ khi nó tiến vào được Thiên Thánh Giới và thực hiện lễ tẩy rửa của dòng tộc, đạt được bí pháp thì nó mới có thể giết được Chân Vũ Đại Đế, báo thù cho chủ nhân Nam Cung Kiếm của nó.

- Muốn vào Thiên Thánh Giới thì phải tìm được Hư Không Thạch, tạo thành Hư Không Tinh.

Thiên Kiếm Thần Thú tự nói nhỏ với mình.

Bộp!

Thần niệm của Thiên Kiếm Thần Thú hơi động, một chiếc nhẫn không gian liền xuất hiện và bay lơ lửng ở trước mặt nó.

- Đây là nhẫn hư không của chủ nhân. Trong đó đã có hai viên Hư Không Thạch.

Thiên Kiếm Thần Thú nhìn chiếc nhẫn không gian này, tự nói nhỏ với mình.

Năm đó, vốn Nam Cung Kiếm cũng là một nhân vật kinh thế tuyệt luân. Hắn đã từng lấy được hai viên Hư Không Thạch. Hai viên Hư Không Thạch này được đặt trong nhẫn không gian. Khi Nam Cung Kiếm chết đi, vốn các bảo vật, pháp khí của hắn sẽ được lưu lại cho con cháu của hắn, cũng là đệ tử Thiên Kiếm môn.

Chẳng qua, Nam Cung Kiếm biết Hư Không Thạch cực kỳ quý hiếm. Nó là vật phẩm cực kỳ quan trọng đối với Hư Không Vô Thánh.

Cho nên, để Hư Không Thạch ở lại Thiên Kiếm môn chưa chắc đã là chuyện tốt.

Biết đâu, nó còn có thể trở thành mầm tai họa cho con cháu nữa.

552. Chương 527: Trong Ba Bộ Huyền Công Bí Điển, Nên Tu Luyện Cái Nào Trước?

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 527: Trong Ba Bộ Huyền Công Bí Điển, Nên Tu Luyện Cái Nào Trước?

Bọn họ tất nhiên sẽ xây dựng đại trận phòng hộ cho Thiên Âm Môn rồi.

Thiên Âm Môn có điểm khác biệt so với Chân Vũ môn.

Vị trí của Chân Vũ môn là nằm ở Chân Vũ Phong trên núi Huyền Vũ. Đối với võ giả mà nói, chỗ ấy cũng không tính là nơi quá hiểm trở. Chỉ cần võ giả có thể đạt tới cấp độ Võ Tôn là có thể leo lên Chân Vũ Phong, đến Chân Vũ môn một cách dễ dàng rồi.

Chính bởi vì như thế, Chân Vũ môn mới cần phòng hộ đặc biệt.

Đầu tiên, nửa trên sườn núi Chân Vũ Phong có không ít dị thú mạnh mẽ. Thêm vào đó, chung quanh Chân Vũ môn có rất nhiều mê trận cường đại cùng với các loại trận pháp công kích. Cường độ của những trận pháp này mạnh hơn rất nhiều so với trận pháp của Thiên Âm Môn.

Mà Thiên Âm Môn thì khác.

Nó nằm ở nơi cực đông, mà Lôi Vân Phong bạo cũng ở hướng đông. Điều này đã ngăn cản được rất nhiều võ giả tới quấy rối.

Nhưng dù sao bọn họ cũng nhất định phải có trận pháp phòng hộ.

Có lẽ võ giả bình thường thì không thể nào đến được căn cứ của Thiên Âm Môn. Nhưng căn cứ của Thiên Âm Môn ở trên hòn đảo nhỏ này là thuộc Đông Hải, mà Đông Hải cũng có không ít dị thú cường đại. Thậm chí, trong đó còn có dị thú đạt đến cấp độ Võ Thánh. Nếu Thiên Âm Môn không có trận pháp phòng hộ, đám dị thú này cũng sẽ đến quấy nhiễu Thiên Âm Môn.

Hiện tại, trận pháp phòng hộ của Thiên Âm Môn đã bị phá hủy. Cho nên Dương Dịch quyết định, xây dựng một số đại trận phòng hộ trên hòn đảo nhỏ này.

- Nàng muốn xây dựng đại trận phòng hộ sao? Vừa may trong nhẫn không gian mà Nhân Hoàng cho chúng ta có một số tinh thạch rất tốt. Số tinh thạch này sẽ giúp chúng xây dựng trận pháp dễ dàng.

Dương Thạch gật đầu nói.

Bây giờ, trong hàng đệ tử Thiên Âm Môn, người có địa vị và uy vọng cao nhất không ai khác chính là Dương Dịch. Có thể nói, Dương Dịch là môn chủ hiện nay của Thiên Âm Môn.

Nàng nói muốn xây dựng trận pháp trên hòn đảo nhỏ này, tất nhiên Dương Thạc sẽ gật đầu đồng ý.

Chẳng qua, không phải nói muốn xây dựng trận pháp là có thể xây dựng được ngay. Muốn xây dựng trận pháp thì cần có một số tài liệu tinh thạch đặc biệt.

Lúc ở trong huyết mộ của Nhân Hoàng, Nhân Hoàng ném cho Dương Thạc một chiếc nhẫn Hư Không. Bên trong chiếc nhẫn đó có không ít tài liệu tinh thạch quý hiếm, hoàn toàn đủ để xây dựng một số trận pháp phòng hộ.

- Thiếu gia, không nên dùng số tinh thạch của Nhân Hoàng đưa.

Chẳng qua, Dương Địch lại khê lắc đầu đối với đề nghị của Dương Thạc.

- Cho dù ở Thiên Thánh Giới, số tinh thạch kia cũng coi như không tồn tại. Nếu dùng những tinh thạch đó để xây dựng trận pháp thì quá lãng phí. Muốn xây dựng trận pháp phòng hộ cho Thiên Âm Môn, có thể phòng ngự được công kích của cường giả dưới Hư Không Vô Thánh đã là đủ rồi, không cần quá mức cường đại.

Dương Địch nói.

Ở Nhân Gian Giới, người có thực lực mạnh nhất cũng chỉ là Hư Không Vô Thánh mà thôi.

Mà dù một số Hư Không Vô Thánh xuất thế cũng chưa chắc sẽ chạy đến Đông Hải, tấn công Thiên Âm Môn. Cho nên, bình thường, trận pháp phòng hộ của Thiên Âm Môn có thể phòng ngự được công kích của Vô Thánh lời âm tầng năm đã là đủ rồi. Số tinh thạch của Nhân Hoàng cực kỳ trân quý, ngay cả Hư Không Vô Thánh cũng rất coi trọng. Nếu dùng chúng để xây dựng trận pháp, thì tất nhiên Hư Không Vô Thánh sẽ không thể nào phá được. Nhưng nếu dùng những tinh thạch này để xây dựng trận pháp thì quá lãng phí rồi.

- Trước đây, Thiên Âm Môn cũng cất giữ không ít tinh thạch. Số tinh thạch này đều cất trong không gian Thập Phương Ca Sa. Hiện tại muội sẽ dùng số tinh thạch đó để xây dựng trận pháp, vậy là đủ rồi.

Dương Địch nói thêm.

Dù sao Thiên Âm Môn cũng là một trong bốn thánh địa võ đạo, thực lực cũng coi như mạnh mẽ.

Nên tất nhiên họ cũng có không ít các loại tinh thạch.

Lúc trước, toàn bộ công pháp, thiên tài địa bảo, khoáng thạch, tinh thạch của Thiên Âm Môn, đều được chuyển đến trong không gian Thập Phương Ca Sa. Hiện tại, Dương Địch muốn xây dựng trận pháp, nàng chỉ cần lấy chúng từ trong không gian Thập Phương Ca Sa ra là được.

- Như vậy cũng được.

Dương Thạc khê gật đầu, đồng ý với ý kiến của Dương Địch.

Đúng là việc xây dựng trận pháp, không cần đến tinh thạch quá tốt.

Trên thực tế, tại Nhân Gian Giới, một số trận pháp bình thường đã đủ cường đại rồi. Trừ phi thực lực đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh, nếu không, muốn cứng rắn phá vỡ phòng ngự của những trận pháp này là việc gần như không thể xảy ra.

Lúc trước, khi Dương Thiên đánh nhau với thượng cổ Long Hoàng tại căn cứ của Thiên Âm Môn, thượng cổ Long Hoàng đã từng dùng trận pháp phòng hộ tại Thiên Âm Môn để ngăn cản Dương Thiên. Lúc đó Dương Thiên dùng thực lực của cấp độ Vô Thánh lời âm tầng năm cũng rất khó khăn mới có thể phá được trận pháp phòng hộ của Thiên Âm Môn.

Tuy Chân Vũ môn cũng là thánh địa võ đạo nhưng nhất định phải cần đến lực lượng mạnh mẽ của cấp độ Hư Không Vô Thánh như Vạn Thiên Tượng mới có thể mạnh mẽ công phá trận pháp phòng hộ của Chân Vũ môn.

Hiện nay, tuy trình độ về trận pháp của Dương Địch còn kém Đạo Hoàng của vạn năm trước hay Chân Vũ Đại Đế của vài ngàn năm trước nhưng nàng có linh ngộ cực cao về trận pháp, có thể dựa theo Chân Vũ bí

điển để bày trận. Vậy nên trận pháp mà nàng tạo ra tuyệt đối sẽ không thua kém so với trận pháp phòng hộ của Thiên Âm Môn trước kia hay trận pháp phòng hộ của Chân Vũ môn.

Trận pháp của nàng có thể phòng ngự được công kích của Võ Thánh lôi âm tăng năm, vậy là đủ rồi.

Mặc dù là cường giả cấp độ Hư Không Võ Thánh cũng không thể công phá trận pháp mà Dương Dịch tạo ra một cách dễ dàng được.

Nếu Dương Dịch không dùng tới số tinh thạch của Nhân Hoàng đưa là tốt nhất. Thực ra, Dương Thạc định dùng số tinh thạch đó vào việc khác.

Dương Thạc chuẩn bị nghiền số tinh thạch này thành bột vụn, để cho Thần Long Liệt Khôn đao và Ngân Diệu Uy Lực giáp hấp thu, tăng cường độ cho Thần Long Liệt Khôn đao và Ngân Diệu Uy Lực giáp.

Tuy Thần Long Liệt Khôn đao đã là thần binh cấp năm, là thần binh ở mức độ mạnh mẽ nhất đương thời, còn Ngân Diệu Uy Lực giáp cũng có cường độ thần binh cấp bốn nhưng hai món vũ khí này chỉ được coi là tương đối mạnh mẽ ở Nhân Gian Giới mà thôi. Khi Dương Thạc đến Thiên Thánh Giới, đối mặt với cường giả Hư Không Võ Thánh thì binh khí cùng áo giáp này liền không đáng là gì nữa rồi.

Ví dụ như Thần Quy Vương, phòng ngự hiện tại của hắn đã đạt đến cấp độ thần binh cấp năm.

Một khi Thần Quy Vương trải qua lễ tẩy rửa của dòng họ, lực phòng ngự của hắn sẽ còn tăng lên. Lúc đó, có lẽ lực phòng ngự của hắn sẽ đạt đến cấp độ thần binh cấp sáu, cấp bảy.

Nếu Thần Long Liệt Khôn đao chém lên trên người Thần Quy Vương, chỉ sợ ngay cả một chút tia sáng khi ma sát cũng không thể phát ra được.

Ngoài ra, nếu Đại Bằng Kim Sí Vương trải qua lễ tẩy rửa của dòng họ, sức tấn công của hắn ít nhất cũng phải đạt đến cấp độ thần binh cấp sáu. Dưới lực công kích như vậy, Ngân Diệu Uy Lực giáp chỉ như một tờ giấy mỏng, chỉ cần chạm nhẹ cũng đã bị đâm rách.

Còn Dương Thiên nữa, mặc dù hắn là cường giả nhân loại, không thể trải qua lễ tẩy rửa của dòng họ để tăng lên thực lực ình nhưng khi hắn đến Thiên Thánh Giới, hắn nhất định có thể lấy được một số thần binh lợi khí cấp sáu, thậm chí là cấp bảy, hay áo giáp mạnh mẽ từ trong Nhân tộc. Mặc dù bây giờ Dương Thạc chưa tiến đến Thiên Thánh Giới nhưng nếu hắn đã coi Dương Thiên là đối thủ của mình thì hiện tại, Dương Thạc nhất định phải tìm mọi biện pháp để gia tăng cường độ cho binh khí cùng áo giáp của mình.

Việc hấp thu, thôn phệ số tinh thạch và khoáng thạch mà Nhân Hoàng để lại chính là biện pháp tốt nhất để gia tăng cường độ cho binh khí cùng áo giáp của Dương Thạc.

- Thần Quy Vương là Võ Thánh lôi âm tăng năm. Cường độ thân thể của hắn đạt cấp năm.

- Khi hắn đi vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh, cường độ thân thể của hắn sẽ là cấp sáu.

- Có lẽ, thực lực của Nhân Hoàng cao hơn khoảng hai cấp so với Hư Không Võ Thánh bình thường. Vậy nên cường độ của những tinh thạch mà ông ta để lại chắc cũng phải đạt đến cấp bảy, cấp tám.

Dương Thạc liền suy đoán đẳng cấp của những tinh thạch, khoáng thạch mà Nhân Hoàng lưu lại này.

Cường độ của bọn chúng chắc cũng phải đạt tới cấp bảy, cấp tám.

Nếu Thần Long Liệt Khôn đao và Ngân Diệu Uy Lực giáp của Dương Thạc hấp thu hết số tinh thạch đó thì cũng có thể đạt tới cấp độ kia.

Lúc đó, Dương Thạc sẽ có được thần binh cấp độ này. Đến lúc đột phá cảnh giới Hư Không Võ Thánh, dù Dương Thạc tiến vào trong Thiên Thánh Giới thì vẫn có thể chống lại được Dương Thiên.

- Để Thần Long Liệt Khôn đao và Ngân Diệu Uy Lực giáp cùng hấp thu, rèn luyện, gia tăng cường độ cho chúng.

Dương Thạc nhìn thoáng qua áo giáp và trường đao trên người mình, thâm suy nghĩ.

- Tiểu Dịch, nàng cứ bố trí trận pháp phòng hộ đi. Ta vào trong không gian Thập Phương Ca Sa tu luyện trước đây.

Dương Thạc biết tư chất, thiên phú của mình quá kém. Mà người chậm thì cần phải bắt đầu sớm, nên hẳn phải tranh thủ mọi thời gian để tu luyện, nhằm gia tăng thực lực ỳnh.

Xoẹt!

Dương Thạc mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, nhanh chóng đi vào trong đó.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc khoanh chân ngồi trên bãi cỏ trong một sơn cốc. Mấy bộ công pháp được đặt ở trước mặt ын.

Chúng gồm: Cửu Dương huyền công tăng bốn, Chân Vũ bí điển, Vô Thượng Vi Diệu Pháp.

Ba bộ này đều là công pháp cấp độ huyền công bí điển. Hơn thế nữa, độ phù hợp của chúng với Dương Thạc đều rất cao, Dương Thạc đều có thể tu luyện. Chẳng qua, dù sao Dương Thạc cũng không phải Dương Địch, ngộ tính có hạn. Vậy nên Dương Thạc không thể đồng thời tu luyện cả ba bộ công pháp này mà phải tu luyện từng bộ một.

- Cửu Dương huyền công là tu luyện dễ nhất. Chẳng qua nếu mình tu luyện Chân Vũ bí điển thì thực lực sẽ tăng nhanh nhất, nhất là bí pháp dung hợp trong đó. Nếu mình có thể dung hợp Cửu Dương Chân Thân với Cửu Âm Chân Thân, thực lực của mình sẽ tăng lên gấp mấy lần. Còn về Vô Thượng Vi Diệu Pháp, tuy nó vô cùng huyền diệu, mạnh mẽ nhưng độ phù hợp của nó với mình cũng không quá cao, cũng không được trọn vẹn. Cho nên, bộ công pháp kia chỉ có thể để mình tham khảo, tạm thời không cần tu luyện.

Đầu tiên, Dương Thạc đã loại trừ được Vô Thượng Vi Diệu Pháp, chỉ còn lại Cửu Dương huyền công tăng thứ tư và Chân Vũ bí điển.

Dương Thạc suy nghĩ một chút, rồi cầm Chân Vũ bí điển lên.

Tu luyện Cửu Dương huyền công tăng thứ tư là dễ nhất. Nhưng đối với Dương Thạc, nó không có tính khiêu chiến, mà Dương Thạc cũng không cần lo lắng về nó. Dương Thạc không cảm thấy mới lạ với nó. Còn bộ công pháp Chân Vũ bí điển lại hoàn toàn mới nên Dương Thạc càng cảm thấy hứng thú với nó hơn.

Chẳng qua, Dương Thạc lật xem vài tờ bộ công pháp Chân Vũ bí điển kia liền để nó xuống.

- Quả nhiên, bộ công pháp kia rất huyền diệu. Tuy nó có độ phù hợp rất cao với mình nhưng bí pháp dung hợp quá mức huyền diệu. Dù mình có tìm hiểu tám năm, mười năm, thậm chí ba mươi năm, năm mươi năm cũng chưa chắc có thể hiểu rõ được.

Bí pháp dung hợp chính là bí pháp mạnh nhất trong Chân Vũ bí điển.

Lúc Chân Vũ Đại Đế vừa mới đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh vẫn còn chưa lĩnh ngộ ra bí pháp này. Phải đến khi ông ta đến Thiên Thánh Giới mới có thể lĩnh ngộ ra bí pháp này, ghi nó vào trong Chân Vũ bí điển rồi đưa nó trở về Nhân Gian Giới.

Cần phải biết, Chân Vũ Đại Đế phải tu luyện mấy trăm năm mới có thể đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Và trong khi ông ta tu luyện ở Thiên Thánh Giới mới sáng chế ra bí pháp dung hợp này.

Có thể nói, bí pháp dung hợp này đã bao hàm mấy trăm năm kinh nghiệm võ đạo của Chân Vũ Đại Đế.

Tuy độ phù hợp của Dương Thạc với Chân Vũ bí điển đạt tới tám phần nhưng nếu Dương Thạc muốn lĩnh ngộ được bộ công pháp này, ít nhất cũng phải mất mấy năm, nhiều thì mấy trăm năm. Hẳn không giống như Chân Huyền. Chân Huyền vốn có được kinh nghiệm võ đạo của Chân Vũ Đại Đế nên khi tu luyện bí pháp dung hợp sẽ có thể nhanh chóng hiểu rõ nó.

- Được rồi. Mình sẽ tu luyện Cửu Dương huyền công trước.

- Sau khi mình tu luyện xong Cửu Dương huyền công tăng thứ năm, sẽ lại tu luyện Thuần Dương Vô Cực Công, cuối cùng sẽ tu luyện Chân Vũ bí điển. Đến lúc đó, mình dung hợp cả ba bộ công pháp này, độ phù hợp của Chân Vũ bí điển chắc còn cao hơn, hiệu suất tu luyện cũng có thể nhanh hơn.

- Không những thế, sau khi mình tu luyện Cửu Dương huyền công, Cửu Dương Chân Thân đạt tới cảnh giới Vô Thánh lời âm tăng năm thì còn phải nghĩ biện pháp để nó dung hợp với thân thể. Tốt nhất là mình

phải tìm cách để cảnh giới võ đạo của thân thể cũng tăng lên tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm. Cửu Dương Chân Thân dễ dàng tu luyện nhưng muốn thực lực của thân thể tăng lên thì chỉ sợ còn phải mất vài chục năm. Vừa may, trong khoảng thời gian này mình sẽ tìm hiểu bí pháp dung hợp trong Chân Vũ bí điển. Một công đôi việc.

Về mặt Dương Thạc kiên định. Lúc này, hắn đã quyết định tu luyện Cửu Dương huyền công tầng thứ tư trước.

Lúc trước Dương Thạc đã tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng bốn!

Tu luyện bộ công pháp kia, trong đó còn có một lợi ích tương đối quan trọng. Đó chính là tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng bốn thì có thể khiến thực lực của Dương Thạc tăng lên đến cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm trong thời gian ngắn nhất, hơn nữa cũng thuộc thực lực tương đối mạnh trong số Vô Thánh lôi âm tầng năm.

553. Chương 528: Chí Bảo Hỏa Diễm Mạnh Nhất, Bạch Hỏa Liên!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 528: Chí Bảo Hỏa Diễm Mạnh Nhất, Bạch Hỏa Liên!

Lúc trước Lam Mị tiến vào Thiên Thánh Giới đã từng nói trong một thời gian ngắn tiếp theo, trong Nhân Gian Giới rất có thể sẽ có vô số cường giả dị thú xuất thế.

Đám cường giả dị thú này thường thường đều có cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm trở lên.

Thậm chí còn có cường giả siêu cấp cấp độ Hư Không Vô Thánh!

Bình thường mà nói, nếu Dương Thạc không chủ động trêu chọc đám cường giả dị thú này thì bọn chúng cũng không đến mức đến đây chủ động khiêu khích công kích Dương Thạc.

Nhưng mọi chuyện đều không phải là tuyệt đối. Ai mà biết rõ cục đám cường giả dị thú này có tính tình như thế nào? Nếu cũng bình thản lạnh nhạt như Thần Quý Vương thì thôi, nếu có một số cường giả dị thú thích giết chóc thì cho dù Dương Thạc không chủ động trêu chọc chúng, chỉ sợ chúng cũng sẽ chủ động trêu chọc Dương Thạc.

Huống hồ Dương Thạc ở trong Thiên Âm Môn có lẽ sẽ không xảy ra chuyện gì với đám dị thú này.

Nhưng Lục ca Dương Thành lại ở trong phạm vi địa vực Đại Chu, lại đánh bại huynh đệ Càn Minh Chân Càn Minh Vũ. Lúc đó, với tư cách chủ nhân của Đại Thần quân, Dương Thành không thể tránh khỏi phải xảy ra chuyện với một số cường giả dị thú. Một khi xảy ra mâu thuẫn, đám cường giả dị thú kia tất nhiên muốn ra tay đối phó với Dương Thành!

Chúng đối phó với Dương Thành, Dương Thạc không thể nào ngồi nhìn mặc kệ được!

Cho nên Dương Thạc phải tăng thực lực bản thân lên trong thời gian ngắn nhất, ít nhất phải có thể uy hiếp được đám cường giả dị thú kia.

Mà tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng bốn chính là phương pháp tăng thực lực nhanh nhất.

Nghĩ như vậy, Dương Thạc không do dự nữa, lập tức mở Cửu Dương Huyền Công tầng bốn ra.

- Cửu Dương Huyền Công ba tầng đầu là đặt nền móng sao?

- Bắt đầu từ tầng bốn mới coi như là chính thức bắt đầu tu luyện?

Mở phần mở đầu quy tắc chung của quyển Cửu Dương Huyền Công tầng bốn ra xem, thần sắc Dương Thạc hơi tập trung.

Quy tắc chung này đại khái giới thiệu về cấu thành bộ công pháp Cửu Dương Huyền Công.

Ba tầng trước là đặt nền móng.

Tầng thứ nhất tăng cường lực lượng khí huyết, tầng thứ hai hấp thu huyết mạch hồng hoang dị thú, tầng thứ ba tu thành Xá Lợi Kim Cương Chân Thân chí cương chí cường. Ba tầng trước này cũng là để cho thân thể tăng cường từng bước, tạo thành trụ cột kiên cố cho việc tu luyện sau này.

Mà bắt đầu từ tầng thứ bốn cho đến tầng thứ sáu là tăng năng lực công kích của Cửu Dương Chân Thân lên!

Phương pháp cụ thể là phải hấp thu một số thiên tài địa bảo thuộc tính chí dương để đạt được năng lực công kích đặc tính chí dương. Từ tầng thứ bốn đến tầng thứ sáu, mỗi tầng đều hấp thu một loại thiên tài địa bảo thuộc tính chí dương.

- Thuộc tính chí dương à? Ở giữa thiên địa này, thuộc tính dương đầu tiên là Thuộc tính Hỏa, cộng thêm Thuộc tính Lôi, Thuộc tính Kim. Ba loại này coi như là thuộc tính chí dương. Cửu Dương Huyền Công tầng bốn đến tầng sáu hẳn là hấp thu thiên tài địa bảo có ba loại thuộc tính này, đạt được lực lượng của ba thuộc tính!

Ở giữa thiên địa tồn tại các loại thuộc tính.

Trong đó nghiêng về thuộc tính dương chủ yếu là Thuộc tính Hỏa, Thuộc tính Lôi, Thuộc tính Kim.

Mà nghiêng về thuộc tính âm là Thủy thuộc tính, Mộc thuộc tính, Phong thuộc tính.

Còn có một thuộc tính đứng trung trung, chính là Địa thuộc tính.

Đây coi như là bảy loại thuộc tính thường thấy nhất. Nói như vậy, các loại công pháp đều có chứa một loại hoặc một vài loại trong bảy thuộc tính này. Ví dụ như công pháp mà Hỏa La Vương tu luyện, rõ ràng chính là có chứa Thuộc tính Hỏa. Mà Dương Thiên tu luyện Vãn Hoang Quyết chính là hai loại Thủy thuộc tính và Phong thuộc tính.

Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công thuộc tính dương trên thực tế chính là có toàn bộ Thuộc tính Hỏa, Thuộc tính Lôi, Thuộc tính Kim.

Bắt đầu từ Cửu Dương Huyền Công tầng bốn đến tầng năm tầng sáu, Dương Thạc cần lần lượt hấp thu thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa, Thuộc tính Lôi, Thuộc tính Kim, đạt được lực lượng của ba loại thuộc tính này, tăng cường lực lượng công kích của bản thân trên diện rộng!

Cửu Dương Huyền Công tầng bốn chính là muốn hấp thu thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa!

- Hơn nữa thiên tài địa bảo này càng cao cấp, sau khi ta hấp thu thì công kích Thuộc tính Hỏa sẽ càng có uy lực mạnh hơn!

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

Trên thế giới này có không ít thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa.

Ví dụ như vừa bắt đầu Dương Thạc đã từng đạt được Hỏa Diễm Quả. Đây cũng là một loại như vậy.

Đương nhiên cấp độ của thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa này hơi thấp một chút. Trên thế giới này còn có thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa cao cấp hơn. Ví dụ như ở sâu trong Nam Hải, nơi đáy biển Hỏa Diễm Hải trong truyền thuyết có Hỏa Diễm Tinh Phách. Vật này xem như một loại thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa có đẳng cấp cao nhất trong Nhân Gian Giới!

Hấp thu thiên tài địa bảo cấp độ càng cao, sau khi tu thành Cửu Dương Chân Thân tầng bốn thì lực lượng sẽ càng mạnh mẽ.

- Trong Hỏa Diễm Hải có Hỏa Diễm Tinh Phách, ta có thể đạt được...

Hiện tại bản thân Dương Thạc đã hấp thu khí tức Lôi Hỏa, đủ để hoạt động trong Hỏa Diễm Hải sâu trong Nam Hải.

Nhưng cho dù có thể tiến vào Hỏa Diễm Hải, tìm được Hỏa Diễm Tinh Phách cũng không phải chuyện dễ dàng. Địa vực Hỏa Diễm Hải bao la, chỉ sợ Dương Thạc có tìm mười năm tám năm thì cũng chưa chắc có thể tìm được Hỏa Diễm Tinh Phách.

- Thử xem trong Hư Không Giới Chỉ do Nhân Hoàng để lại có thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa nào tương đối cường đại không!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Trong giới chỉ của Nhân Hoàng có không ít thiên tài địa bảo.

Nếu trong đó có thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa nào đó, hơn nữa còn cao cấp hơn Hỏa Diễm Tinh Phách thì Dương Thạc trực tiếp hấp thu dung hợp là được rồi, cũng không cần phải chạy đến Hỏa Diễm Hải trong Nam Hải để tìm Hỏa Diễm Tinh Phách.

Trong lòng nghĩ vậy, thần hồn Dương Thạc trực tiếp chìm vào trong Hư Không Giới Chỉ, dò xét số thiên tài địa bảo kia.

- Tìm thấy khí tức hỏa diễm rồi!

Bản thân Dương Thạc đã có khí tức Lôi Hỏa nên rất mẫn cảm với Hỏa khí tức. Trong Hư Không Giới Chỉ, đầu tiên phải dò xét thiên tài địa bảo có đủ Thuộc tính Hỏa.

- Ồ? Trong giới chỉ này có chín loại có khí tức hỏa diễm thuần túy!

Dương Thạc tìm thoáng qua, lập tức liền phát hiện trong giới chỉ tổng cộng có chín loại thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa.

Nhìn một hồi, Dương Thạc phát hiện mình không nhận ra hai loại thiên tài địa bảo có thuộc tính hỏa. truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

- Mấy thứ này đều là thiên tài địa bảo thuộc về Thiên Thánh Giới, ta không biết cũng rất bình thường. Cho dù là Tiểu Địch và Thần Long thì chỉ sợ cũng đều không nhận ra nó.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Không nhận ra những thiên tài địa bảo này nhưng cũng vẫn có thể lợi dụng chúng.

Dương Thạc muốn tìm chính là thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa cấp cao nhất.

- Bình thường mà nói, Thuộc tính Hỏa càng đậm đặc thì cấp độ của thiên tài địa bảo này cũng càng cao. Ta dứt khoát tìm loại có Thuộc tính Hỏa đậm đặc nhất trong chín loại thiên tài địa bảo này là được rồi!

Dương Thạc nhanh chóng chọn phương pháp đơn giản trực tiếp này.

554. Chương 529: Liên Tiếp Đột Phá Vô Thánh Lôi Âm Tầng Bốn!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 529: Liên Tiếp Đột Phá Vô Thánh Lôi Âm Tầng Bốn!

Dò xét mức độ đậm đặc của khí tức hỏa diễm!

Trong lòng nghĩ vậy, Dương Thạc không chần chờ nữa, thần hồn liền đến gần một quả trái cây nhỏ màu xanh da trời, tản ra từng tầng Thuộc tính Hỏa.

Mặc dù quả trái cây nhỏ này màu xanh da trời nhưng thật sự là thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa. Xung quanh quả trái cây nhỏ này còn có một ngọn lửa màu xanh da trời ột tắc đang bay lơ lửng.

Thần hồn Dương Thạc tới gần ngọn lửa màu xanh da trời, lập tức cảm giác được từng đợt sóng nhiệt đập vào mặt, giống như muốn thiêu đốt thần hồn của hắn vậy!

- Thật mạnh...

Dương Thạc không khỏi hít sâu một hơi.

Phải biết rằng sau khi hấp thu khí tức Lôi Hỏa, cho dù Dương Thạc ở trong Hỏa Diễm Hải thì thần hồn cũng không bị ảnh hưởng chút nào. Quả trái cây nhỏ phát ra ngọn lửa màu xanh da trời này lại dường như có thể tổn thương thần hồn của Dương Thạc. Điều này chứng tỏ cấp độ của nó ít nhất phải cao hơn nham thạch nóng chảy trong Hỏa Diễm Hải một chút.

Về phần có thể so với Hỏa Diễm Tinh Phách trong Hỏa Diễm Hải không thì khó nói rồi.

- Thử mấy món thiên tài địa bảo này xem...

Thần hồn Dương Thạc nhanh chóng nhoáng lên, lại dò xét một món thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa khác.

- Khí tức của món này không bằng trái cây nhỏ màu xanh da trời vừa rồi nhưng vẫn mạnh mẽ hơn nham thạch nóng chảy trong Hỏa Diễm Hải một chút!

- Món này cũng kém trái cây nhỏ màu xanh da trời!

Liên tục dò xét ba kiện thiên tài địa bảo, vẫn không bằng trái cây nhỏ màu xanh da trời kia.

- Ồ? Đây... hình như là... Hỏa Diễm Tinh Phách?

Mà khi Dương Thạc đang tiếp tục dò xét kiện thiên tài địa bảo tiếp theo, hắn chợt phát hiện ra thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa chính là một tinh thể lục lăng trong suốt to bằng nắm đấm. Trong tinh thể này còn có một ngọn lửa. Dương Thạc đã nhìn thấy thiên tài địa bảo này trong một sổ sách vở. Nó đúng là Hỏa Diễm Tinh Phách!

- Trong giới chỉ của Nhân Hoàng có một khối Hỏa Diễm Tinh Phách?

Dương Thạc không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Mặc dù trên Hỏa Diễm Tinh Phách không tỏa ra ngọn lửa nhưng dừng lại ở trước mặt nó, Dương Thạc cảm thấy rõ ràng Thuộc tính Hỏa mà nó phát tán ra còn mạnh mẽ hơn một tia so với trái cây nhỏ màu xanh da trời lúc trước.

- Hỏa Diễm Tinh Phách này là món mạnh nhất trong số mấy món thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa trước mặt. Thử mấy loại khác xem, nếu không có loại mạnh hơn thì dùng Hỏa Diễm Tinh Phách này là được!

Trong lòng Dương Thạc hơi hưng phấn.

Hỏa Diễm Tinh Phách đã là thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa tốt nhất trong Nhân Gian Giới rồi.

Đối với Dương Thạc, hấp thu nó là kết quả rất tốt.

Dương Thạc hít sâu một hơi, khôi phục tâm trạng, tiếp tục dò xét thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa.

- Ồ? Món này..

Mà khi Dương Thạc dò xét đến món cuối cùng trong số chín món thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa này...

Thần hồn còn cách xa mấy trượng mà Dương Thạc đã cảm thấy rõ ràng một luồng khí tức hỏa diễm vô cùng đậm đặc đập vào mặt, thể như thủy triều đánh thẳng vào thần hồn của hắn.

Thậm chí Dương Thạc có cảm giác bị khí tức hỏa diễm này công kích, thần hồn của hắn đã có mùi khét...

- Thứ này còn mạnh hơn Hỏa Diễm Tinh Phách sao?

Thần sắc Dương Thạc hơi đổi.

Đây là một món thiên tài địa bảo màu trắng như hạt sen, thoát nhìn chính là loại nhỏ nhất trong chín món thiên tài địa bảo nhỏ nhất. Nhưng khí tức hỏa diễm do nó tràn ra là mạnh nhất chứ không còn nghi ngờ gì nữa!

- Chính là món này!

Đã có nó, Dương Thạc cũng không quan tâm đến Hỏa Diễm Tinh Phách kia nữa.

Tâm niệm vừa động, hắn trực tiếp lấy Bạch Hỏa Liên từ trong Hư Không Giới Chỉ ra.

Ầm!

Hầu như Bạch Hỏa Liên bị Dương Thạc lấy ra từ Hư Không Giới Chỉ thì đồng thời trong không gian Thập Phương Ca Sa, Bạch Hỏa Liên chợt bộc phát ra một luồng lực lượng hỏa diễm vô cùng mạnh mẽ, giống như ngàn vạn cân thuốc nổ nổ tung chỉ trong nháy mắt vậy. Phạm vi tầm hơn mười trượng xung quanh đều lập tức tràn ngập lực lượng hỏa diễm!

- Lực lượng hỏa diễm thật cường đại!

Bị lực lượng hỏa diễm mạnh mẽ này trùng kích đến, Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc không ngăn trở được chút nào, ầm ầm nổ tung.

Nhưng...

Chỉ sau một khắc, luồng lực lượng hỏa diễm sắp sửa thiêu đốt thần hồn Dương Thạc thì đồng thời tâm niệm Dương Thạc vừa động, một luồng lực lượng hư không vô cùng cường đại tác dụng mạnh mẽ lên lực lượng hỏa diễm này.

Nó nhanh chóng áp súc lực lượng hỏa diễm này, áp súc vào trong phạm vi ba bốn trượng xung quanh Bạch Hỏa Liên kia.

Vù vù vù...vù vù vù...

Lực lượng hỏa diễm này bắt đầu bị áp súc, xung quanh Bạch Hỏa Liên này tỏa ra từng luồng hỏa diễm màu trắng dày đặc. Cách xa nhau tầm mười trượng mà hắn vẫn có thể cảm nhận được lực lượng mạnh mẽ của ngọn lửa màu trắng này.

- Lực lượng hỏa diễm thật mạnh! Đây chính là thiên tài địa bảo Thuộc tính Hỏa sao?

Tuy lực lượng hỏa diễm đã bị áp chế xung quanh Bạch Hỏa Liên nhưng hầu như tất cả cường giả trong không gian Thập Phương Ca Sa vẫn đều có thể cảm nhận được lực lượng khủng bố này. Nhất là Tiểu Hỏa, thân là đệ tử Thuộc tính Hỏa nên vô cùng nhạy cảm với Thuộc tính Hỏa. Cảm nhận được khí tức của Bạch Hỏa Liên này, đồng thời thân hình nó nhoáng lên, vút một cái đã đến gần Bạch Hỏa Liên.

Con mắt cực lớn của nó nhìn chăm chăm vào Bạch Hỏa Liên này.

Tạch tạch tạch! Tạch tạch tạch!

Bên cạnh Tiểu Hỏa, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc lại ngưng tụ lần nữa.

- Cấp độ của Bạch Hỏa Liên này chỉ sợ ít nhất cũng phải cao hơn Hỏa Diễm Tinh Phách hai cấp!

- Nếu không phải đây là ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, tất cả đều bị ta điều khiển thì chỉ sợ lực lượng hỏa diễm do Bạch Hỏa Liên này phát ra đủ để đốt không gian Thập Phương Ca Sa thành tro bụi rồi. Cho dù ta điều khiển lực lượng Thập Phương Ca Sa cứng rắn áp chế lực lượng hỏa diễm của nó nhưng cũng chỉ áp chế trong phạm vi ba bốn trượng mà thôi, không thể hoàn toàn áp chế được...

Dương Thạc ngưng tụ Cửu Dương Chân Thân xong, nhìn Bạch Hỏa Liên này rồi chậm rãi lên tiếng.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc tuyệt đối là thần!

Trong không gian Thập Phương Ca Sa này, tất cả đều bị Dương Thạc điều khiển!

Dù vậy Dương Thạc vẫn mơ hồ cảm thấy bản thân không thể nào điều khiển trăm phần trăm lực lượng hỏa diễm do Bạch Hỏa Liên phát ra...

Cường đại khủng bố đến trình độ Dương Thạc khó có thể tưởng tượng!

- May mà ta có được không gian Thập Phương Ca Sa. Nếu lấy Bạch Hỏa Liên này ở bên ngoài thì ta căn bản không thể khống chế được lực lượng của nó!

Dương Thạc hít sâu một hơi, trầm nghĩ.

Nếu không có không gian Thập Phương Ca Sa...

Lấy Bạch Hỏa Liên này ở bên ngoài, Bạch Hỏa Liên này sẽ lập tức bộc phát ra lực lượng hỏa diễm, thậm chí phải lan tràn mấy trăm trượng đến hơn một ngàn trượng. Trong tình huống đó, Dương Thạc căn bản không thể nào khống chế luồng lực lượng hỏa diễm này, càng không cần nói đến hấp thu, tu luyện Cửu Dương Huyền Công tăng bốn.

Chỉ có ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc mới có thể điều khiển khoảng hư không này, mới có thể khống chế lực lượng hỏa diễm trong Bạch Hỏa Liên.

Bởi vậy có thể nói, tác dụng của chí bảo phụ trợ Thập Phương Ca Sa này hiển nhiên rất mạnh.

Thập Phương Ca Sa vốn không có năng lực công kích hay phòng ngự. Công hiệu của nó chính là phụ trợ. Nếu lợi dụng tốt, giá trị của nó còn cao gấp mấy lần, thậm chí là mấy chục lần so với pháp khí phòng ngự hay công kích cùng cấp độ như Thần Long Liệt Khôn đao, Ngân Diệu Uy Lực Khải!

- Cho dù tương lai có đi vào Thiên Thánh Giới thì tốt nhất cũng không thể bỏ qua Thập Phương Ca Sa. Đến lúc đó phải nghĩ cách khiến nó thăng cấp thành chí bảo cấp độ Hư Không Vô Thánh, để ta tiếp tục sử dụng!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đương nhiên thăng cấp Thập Phương Ca Sa là chuyện sau này.

Hiện tại Dương Thạc muốn làm chính là hấp thu thôn phệ lực lượng hỏa diễm trong Bạch Hỏa Liên, tu luyện Cửu Dương Huyền Công tăng bốn!

- Tiểu Hỏa, hiện tại ta muốn hấp thu lực lượng màu trắng trong Bạch Hỏa Liên này. Nhưng lực lượng hỏa diễm trong Bạch Hỏa Liên quá mạnh mẽ, ta cũng không thể nào hoàn toàn khống chế!

- Lúc hấp thu sẽ khó tránh khỏi việc có một số lực lượng hỏa diễm tràn ra!

- Người hãy ở gần đây. Lực lượng hỏa diễm tràn ra do người thôn phệ hấp thu hết! Ngoài ra trong phạm vi trăm trượng xung quanh đừng cho người khác tới gần!

Dương Thạc nhanh chóng lên tiếng.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa này còn có Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, Huyết Phi Ngưng Thụ cùng với một số cường giả Thiên Âm Môn cấp độ Đại Tông Sư.

Bọn hắn không giống Dương Thạc và Tiểu Hỏa, không thể chống lại lực lượng hỏa diễm.

Nhất là mấy đệ tử Thiên Âm Môn cấp độ Đại Tông Sư kia, thực lực hơi yếu. Nếu lực lượng hỏa diễm do Bạch Hỏa Liên tỏa ra tiếp xúc với bọn họ, chỉ sợ sẽ mang đến tai họa ngập đầu cho bọn họ.

Cho nên Dương Thạc mới dằn dò trong lúc hắn hấp thu lực lượng hỏa diễm trong Bạch Hỏa Liên này, trong phạm vi trăm trượng xung quanh, ngoại trừ Tiểu Hỏa thì không cho phép người khác đến gần.

- Ừm, ta hiểu rồi, sư phụ ngài cứ hấp thu thoải mái đi!

Tiểu Hỏa liền gật đầu.

Lúc trước Tiểu Hỏa coi Dương Thạc là phụ thân, xưng hô với Dương Thạc cũng là phụ thân. Nhưng vì Dương Thạc là người trẻ tuổi chưa lập gia đình, tuy đối xử với Tiểu Hỏa như con cháu nhưng bị Tiểu Hỏa gọi là phụ thân, bản thân cũng cảm giác hơi không tự nhiên. Dù sao một ngày là thầy cả đời là cha, Dương Thạc và Tiểu Hỏa không có liên hệ máu mủ, xưng hô thầy trò sẽ phù hợp hơn.

- Hấp thu!

Dương Thạc không nói gì thêm, đặt toàn bộ tâm thần lên Bạch Hỏa Liên này.

Chuyên tâm điều khiển để Bạch Hỏa Liên này tỏa ra một phần trăm lực lượng hỏa diễm, lại để một phần trăm lực lượng hỏa diễm này từ từ nhích gần đến Cửu Dương Chân Thân của hắn.

Ầm ầm!

Mà chính là lúc một phần trăm lực lượng hỏa diễm này tiếp xúc đến Cửu Dương Chân Thân thì đồng thời, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc chấn động mạnh một cái, lập tức sắp tán loạn ra!

- Một phần trăm lực lượng hỏa diễm mà cũng mạnh như vậy?

Dương Thạc hít sâu một hơi, vội vàng tập trung tâm thần để lực lượng hỏa diễm đến gần hắn ít đi một chút, biến thành một phần ngàn.

Lúc này đây, một phần ngàn lực lượng hỏa diễm tới gần Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc mới không khiến Cửu Dương Chân Thân lập tức tán loạn.

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài, ổn định tâm thần, bắt đầu tu luyện dựa theo pháp môn ghi lại trong Cửu Dương Huyền Công tầng bốn, hấp thu thôn phệ lực lượng hỏa diễm này...

Hô! Hô!

Hỏa diễm dày đặc trên Bạch Hỏa Liên không ngừng lập lòe.

Mỗi lần lập lòe đều tỏa ra một ít lực lượng hỏa diễm. Thân hình Tiểu Hỏa nhanh chóng nhoáng lên, lập tức đến trước mặt lực lượng hỏa diễm bị tràn ra, cắn nuốt lực lượng hỏa diễm này.

Cắn nuốt lực lượng hỏa diễm tỏa ra, thân thể Tiểu Hỏa liền chấn động mạnh một cái. Sau một khắc, hai mắt của nó không khỏi sáng ngời. Hiển nhiên cắn nuốt lực lượng hỏa diễm này vào, nó cũng đã chiếm được lợi ích rất lớn...

Một ngày...

Hai ngày...

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Cửu Dương Huyền Công tầng bốn này vốn cần một trăm năm mươi sáu ngày thì mới có thể tu luyện xong.

Nhưng Dương Thạc phát hiện ra lúc hắn tu luyện đến ngày một trăm năm mươi sáu, hắn mới chỉ hấp thu được chưa đầy một phần ba lực lượng hỏa diễm trong Bạch Hỏa Liên này. Hiển nhiên muốn hấp thu hết lực lượng hỏa diễm trong Bạch Hỏa Liên thì chỉ sợ cần khoảng bốn trăm ngày.

Nguyên nhân quan trọng nhất chính là Bạch Hỏa Liên này có đẳng cấp quá cao.

- Đối với ta, hấp thu lực lượng hỏa diễm nhiều hơn một ít thì lợi ích cũng nhiều hơn một ít!

Giờ phút này, Dương Thạc không nóng không vội, tiếp tục hấp thu.

Hai trăm ngày...

Ba trăm ngày...

Ngày thứ ba trăm bốn mươi tám.

Trên đảo nhỏ Thiên Âm Môn, trên một mỏm đá ngầm trên bờ biển, một nữ tử áo trắng đang yên tĩnh đứng ở đây.

Giờ phút này, mặt của thiếu nữ áo trắng hướng về biển rộng, hai mắt hơi nhắm lại. Nước biển dưới chân đập vào đá ngầm phát ra tiếng ầm ầm nặng nề. Thiếu nữ áo trắng này lại mắt nhắm tai ngơ, dường như đã tiến vào trong trạng thái nhập định.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Sóng biển càng lúc càng lớn, tiếng vang cũng càng ngày càng vang dội.

Chợt thấy!

Ông...

Tiếng ông ông liên tiếp vang lên trong thiên địa!

Tiếng ông ông này đã hoàn toàn áp chế tiếng sóng biển xuống chỉ trong nháy mắt. Ở giữa thiên địa này, dường như ngoại trừ tiếng ông ông thì không còn âm thanh khác.

Mà chính là sau một khắc...

Vút!

Tiếng ông ông đột nhiên nhanh chóng trùng kích về phía thiếu nữ áo trắng trên đá ngầm. Đến trước mặt thiếu nữ áo trắng, nó chợt vút một cái, trực tiếp chui vào trong mi tâm của thiếu nữ áo trắng.

Thiếu nữ áo trắng liền mở hai mắt ra!

Ầm ầm!

Một luồng tinh mang bắn ra từ trong mắt thiếu nữ áo trắng. Dường như bị khí tức của thiếu nữ áo trắng này tác động, bầu trời liền mây đen rậm rạp chỉ trong chốc lát, một tiếng sấm rền trực tiếp vang lên.

Thiên địa biến sắc...

Khí tức thiên địa xung quanh dường như bị thiếu nữ áo trắng dẫn dắt, điên cuồng vận chuyển...

- Dẫn động khí tức thiên địa? Tiểu Địch, ngươi đột phá, hiện tại đã đạt đến cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn rồi à?

Vút!

Một thân ảnh nhanh chóng bay đến, trong chốc lát đã đến mỏm đá ngầm này.

Đúng là thân thể Dương Thạc.

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc hấp thu lực lượng hỏa diễm trong không gian Thập Phương Ca Sa, tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng bốn nhưng nhục thể của hắn vô cùng nhàn nhã, có thể tùy ý hành động.

Giờ phút này, thân thể Dương Thạc nhìn chằm chằm thiếu nữ áo trắng Tiểu Địch trên đá ngầm, trên mặt lộ ra vẻ kinh hỉ cộng thêm thần sắc không thể tin được. Hiển nhiên hiện tại Dương Thạc đã đột phá đến cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn. Tốc độ như vậy đã dọa Dương Thạc nhảy dựng.

Dương Địch cách lần đột phá đến cấp độ Vô Thánh lần trước mới chỉ qua hơn một năm mà thôi, một năm tiến vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn. Dựa theo tốc độ này, trong vòng ba đến năm năm tiến vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn, hơn mười năm tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh là hoàn toàn có khả năng. Nếu thuận lợi, nói cách khác, Dương Địch hoàn toàn có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh sau mười lăm năm. Tính toán ra, Dương Địch mới chỉ tu luyện hai mươi năm mà thôi!

555. Chương 530: Hỏa Diễm Kim Thân, Biến Thân Huyền Ưng Tầng Ba

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 530: Hỏa Diễm Kim Thân, Biến Thân Huyền Ưng Tầng Ba

Phải biết rằng cho dù Dương Thiên bắt đầu tu luyện từ lúc sáu bảy tuổi, đến hơn năm mươi tuổi, tốn gần năm mươi năm mới tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh.

Ngô Minh đạt được truyền thừa Đại Lâm Tự kia, tuổi thật tuyệt đối đã hơn ba mươi lăm tuổi, cũng tu luyện khoảng ba mươi năm...

Bọn họ đều xa xa không thể so với Dương Dịch!

Giờ phút này, Dương Dịch không nói chuyện với Dương Thạc.

Nàng vừa mới đột phá nhưng lại rơi vào trạng thái đốn ngộ, hai mắt từ từ nhắm lại như đang thể ngộ cái gì.

Dương Thạc cũng không quấy rầy nàng, chỉ yên lặng đứng bên cạnh hộ pháp cho Tiểu Dịch.

Nhưng...

Chưa đầy một khắc.

Thân hình Dương Thạc mạnh mẽ chấn động, hai hàng lông mày nhanh chóng nhú lại một cái.

- Cửu Dương Chân Thân của ta đã hấp thu xong Bạch Hỏa Liên kia rồi sao?

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, dò xét tình huống của Cửu Dương Chân Thân, Dương Thạc có thể thấy rõ giờ phút này, lực lượng hỏa diễm trong Bạch Hỏa Liên đã bị hấp thu hoàn toàn!

Dường như sau một khắc Dương Dịch đột phá, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc cũng đã hấp thu toàn bộ nguồn lực lượng hỏa diễm bên trong hạt sen màu trắng kia. Tất cả lực lượng đều đã dung hợp vào bên trong Cửu Dương Chân Thân!

Không cần nói cũng biết rõ, đây chính là thời khắc Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đột phá đấy!

- Trải qua gần ba trăm sáu mươi ngày, rốt cuộc thì Cửu Dương Chân Thân cũng đã hấp thu xong!

Giờ phút này, trong lòng Dương Thạc hơi kích động.

Từ lúc hấp bắt đầu hấp thu nguồn lực lượng hỏa diễm bên trong hạt sen màu trắng cho đến bây giờ, dường như đã mất một năm.

Trong một năm này, Dương Thạc hầu như đã đặt tất cả tâm thần vào việc hấp thu lực lượng hỏa diễm.

Trong khoảng thời gian này, tuy Dương Thạc bình tĩnh, không vội vàng, nóng nảy nhưng trong lòng hẳn vẫn rất chờ mong !

Dù sao thì việc hấp thu được hoàn toàn lực lượng hỏa diễm bên trong hạt sen màu trắng này cũng đại biểu cho việc Dương Thạc sẽ đột phá rất nhanh chóng. Hẳn từ cấp độ Vô Thánh lõi âm tầng ba, sau một lần hành động sẽ đột phá đến cảnh giới Vô Thánh lõi âm tầng bốn. Thực lực của hắn tăng lên một cấp lớn, sẽ xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, mạnh mẽ hơn lúc trước rất nhiều...

Giờ phút này, rốt cuộc mục tiêu đây đã hoàn thành!

- Bây giờ ta phải chuyên tâm đột phá!

Giờ phút này, Dương Thạc cũng không tiếp tục đứng bên cạnh Dương Dịch nữa.

Dù sao thì Dương Dịch cũng đã đột phá xong, vững vàng đi vào cảnh giới Vô Thánh lõi âm tầng bốn rồi. Cho nên lúc này trụ sở của Thiên Âm môn cũng không lo gặp phải nguy hiểm gì nữa, cũng không cần Dương Thạc chiếu cố. Giờ phút này, thân thể Dương Thạc nhoáng lên, xoẹt một tiếng mở ra không gian trong Thập Phương Ca Sa, lập tức chui vào trong đó.

Sau khi tìm được một chỗ tốt, Dương Thạc liền khoanh chân ngồi xuống. Giờ phút này, Dương Thạc đặt toàn bộ tâm thần của mình vào bên trong Cửu Dương Chân Thân.

- Quả nhiên là đã hấp thu xong toàn bộ!

Tâm thần của Dương Thạc vừa phóng tới phía trên Cửu Dương Chân Thân, lập tức nhận ra rằng dưới sự khống chế của mình, từ bên trong hạt sen màu trắng kia đã không còn phát ra lực lượng hỏa diễm nữa.

Lực lượng trong hạt sen màu trắng này còn khủng bố hơn Hỏa Diễm Tinh Phách. Giờ phút này, nó giống như một hạt sen trắng bình thường, hầu như không tỏa ra bất kỳ tia khí tức nào. Tâm niệm Dương Thạc vừa động, lập tức lực lượng bên trong không gian Thập Phương Ca Sa nhẹ nhàng áp bách hạt sen màu trắng này. Kết một tiếng, hạt trắng đã bị nguồn lực lượng không gian này đập vụn. Chỉ trong giây lát, nó đã hóa thành bột mịn, phiêu tán bốn phía...

Hầu như nguồn lực lượng hỏa diễm của nó đều đã dung nhập vào bên trong Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Chỉ còn một số nhỏ cũng đã được Tiểu Hỏa hấp thu hết.

Không để ý đến hạt sen đã hoá thành bột mịn này, Dương Thạc yên lặng cảm thụ sự biến hóa trong Cửu Dương Chân Thân của mình.

- Sao?

Sau khi để tâm thần dò xét Cửu Dương Chân Thân, Dương Thạc lập tức nhíu mày.

Bởi vì Dương Thạc có thể cảm nhận được rõ ràng, ở bên trong từng huyết nhục, từng kinh mạch, từng khiếu huyết của Cửu Dương Chân Thân, đều đang thiêu đốt lên hỏa diễm màu trắng dày đặc!

Cửu Dương Chân Thân của mình đang bị thiêu đốt nhanh chóng!

Ngay sau khi huyết nhục, kinh mạch khiếu huyết bị thiêu đốt, chúng nhanh chóng ngưng tụ lại một lần nữa...

Trong quá trình bị thiêu đốt rồi ngưng tụ này, chúng không ngừng hấp thu lực lượng hỏa diễm màu trắng dày đặc!

- Khá tốt. Đây là Cửu Dương Chân Thân, Bất Tử Bất Diệt. Sau khi bị đốt cháy hết, vẫn có thể lập tức ngưng tụ lại. Nếu là thân thể ta thì một khi bị thiêu đốt, rất khó có thể ngưng tụ lại lần nữa...

Dương Thạc âm thầm cảm thán.

Hiển nhiên, tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng bốn, không thể dễ dàng hấp thu lực lượng hỏa diễm như vậy.

Thì ra Cửu Dương Chân Thân được gọi là Bất Tử Bất Diệt bởi vì nó có thể chống cự được nguồn lực lượng hỏa diễm màu trắng dày đặc này. Nếu đổi lại là người khác, Cửu Dương Chân Thân không tách rời được với thân thể thì trong lúc hấp thu nguồn lực lượng bên trong hạt sen màu trắng này, e rằng bản thân tùy thời đều có thể bị thiêu đốt, hình thần câu diệt!

Đương nhiên, nếu như ở trong hoàn cảnh bình thường, ai dám hấp thu nguồn lực lượng hỏa diễm cực lớn bên trong hạt sen màu trắng này?

Cao nhất thì cũng chỉ hấp thu được chí bảo hỏa diễm, Hỏa Diễm Tinh Phách mà thôi.

Mà muốn hấp thu chí bảo hỏa diễm, Hỏa Diễm Tinh Phách kia thì chỉ cần thân thể mạnh mẽ hơn một chút, có khả năng chống cự năng lực hỏa diễm cao hơn một chút, giống như thân thể Dương Thạc là có thể chịu đựng được.

Nhưng lúc này, Dương Thạc lại hấp thu nguồn lực lượng hỏa diễm bên trong hạt sen màu trắng.

Hơn nữa, Cửu Dương Chân Thân hoàn toàn có thể chống cự được hỏa diễm màu trắng dày đặc này thiêu đốt!

- Dựa theo tốc độ này, ta nghĩ còn phải mất từ ba tới năm ngày nữa mới có thể dung hợp được hoàn toàn những hỏa diễm màu trắng dày đặc này...

Dương Thạc cắn chặt hàm răng, chịu đựng tổn thương do hỏa diễm màu trắng mang tới Cửu Dương Chân Thân của mình.

Lúc đầu, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc diễn hóa không nhiều lắm.

Dương Thạc không cảm thấy đau đớn.

Càng về sau, Cửu Dương Chân Thân càng diễn hóa nhiều lên, Cửu Dương Chân Thân bị thương tổn nặng nề. Nỗi đau đớn vô cùng truyền vào tận bên trong thần hồn Dương Thạc.

Lúc này, hỏa diễm màu trắng dày đặc đang cháy không ngừng. Dương Thạc có thể cảm nhận được rõ ràng sự đau đớn cực điểm bên trong Cửu Dương Chân Thân!

Cố gắng chịu đựng!

Việc cố gắng nén đau này cũng giúp cho thần hồn của Dương Thạc được rèn luyện, từng bước được tăng cường...

Một canh giờ...

Hai canh giờ...

Một ngày nhanh chóng trôi qua.

Dương Thạc cảm thấy hình như Cửu Dương Chân Thân của mình đã đỡ đau hơn lúc trước một chút.

- Bởi vì Cửu Dương Chân Thân của ta đang bị lực lượng ngọn lửa này không ngừng đồng hóa, cho nên mới đỡ đau hơn trước!

Dương Thạc biết rõ rằng, khi nào mình hoàn toàn không cảm thấy đau đớn nữa thì mới là lúc Cửu Dương Chân Thân hấp thu hết lực lượng hỏa diễm, bị lực lượng ngọn lửa này đồng hóa hoàn toàn. Tới lúc đó, hẳn mới chính thức tu thành Cửu Dương Huyền Công tầng bốn, đi vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn!

Tiếp tục hấp thu.

Hai ngày nữa nhanh chóng trôi qua.

Ầm ầm!

Dương Thạc đang ở trong không gian Thập Phương Ca Sa hấp thu nguồn lực lượng màu trắng dày đặc này thì đột nhiên, mặt đất của không gian Thập Phương Ca Sa chấn động kịch liệt.

Răng rắc! Răng rắc!

Trên mặt đất bỗng vỡ ra rất nhiều khe hở cực lớn.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đám hỏa diễm bắt đầu bay nhanh từ dưới lòng đất không gian Thập Phương Ca Sa này ra!

- Xảy ra chuyện gì vậy?

- Địa Hỏa bắt đầu khởi động! Chẳng phải không gian Thập Phương Ca Sa này do Dương Thạc khống chế sao? Vì sao lúc này Địa Hỏa lại bắt đầu khởi động?

Nhìn thấy mặt đất nứt ra rất nhiều khe hở, hỏa diễm từ trong lòng đất không ngừng bay ra, sắc mặt của những đệ tử Thiên Âm Môn đang tiềm tu ở trong không gian Thập Phương Ca Sa này đều biến đổi kịch liệt. Địa Hỏa này vô cùng đậm đặc, e rằng ngay cả cường giả Vô Thánh cũng không thể dễ dàng ngăn cản. Những đệ tử Thiên Âm Môn này mới chỉ là cấp độ Đại Tông Sư. Cho nên phải đối mặt với những Địa Hỏa, sắc mặt bọn họ lập tức biến hóa, thân hình bay nhanh, tránh né những Địa Hỏa này.

- Mọi người cẩn thận một chút!

- Hình như sự phụ đã hấp thu xong lực lượng hỏa diễm, đang chuẩn bị đột phá!

Vút! Vút! Vút!

Thân hình dị thú Tiểu Hỏa nhanh chóng hiện ra rõ ràng.

Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, thậm chí là Huyết Phi và Ngưng Thúy đều không quá quan tâm, e ngại Địa Hỏa. Giờ phút này, chúng đều trợ giúp những đệ tử Thiên Âm Môn kia ngăn cản Địa Hỏa xâm nhập. Mà Tiểu Hỏa thì đang lơ lửng ở giữa không trung, vừa hấp thu khí tức Địa Hỏa, vừa nhìn chăm chăm vào Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Nó cảm thấy đây chính là thời khắc đột phá của Dương Thạc!

Lúc cường giả Võ Thánh đột phá sẽ kéo theo dị tượng đất trời. Cho nên lúc này Dương Thạc hấp thu lực lượng hỏa diễm, đột phá đến cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng bốn, việc dẫn phát Địa Hỏa bắt đầu khởi động cũng là chuyện rất bình thường.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Từ lúc Địa Hỏa bắt đầu khởi động, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vốn nhắm mắt tĩnh tu. Giờ phút này, hai mắt của hắn đột nhiên mở ra.

Những ánh lửa liên tục bắn ra từ trong đôi mắt của Dương Thạc!

Đây mới thật là ánh lửa!

Ánh sáng tỏa ra từ hai mắt võ giả chính là khí chất, là tác dụng của Thần Quang.

Mà bây giờ, trong đôi mắt Dương Thạc đang tỏa ra ánh lửa, giống như là đã có được năng lực phóng hỏa vậy.

Uỳnh!

Ngay sau đó một khắc, một tiếng nổ cực lớn truyền tới từ Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Cửu Dương Chân Thân đã hoàn toàn nổ tung!

Không phải là bị người đánh nổ mà không phải tự nổ, tạo thành một ngọn lửa cực lớn!

Toàn bộ Cửu Dương Chân Thân cứ như vậy hóa thành một ngọn lửa!

- Híz-khà-zzz...

- Đây chính là Cửu Dương Chân Thân tầng bốn, lực lượng hỏa diễm chân thân sao?

- Toàn bộ thân hình có thể hoàn toàn hóa thành một nguồn lực lượng hỏa diễm...

Ngọn lửa do Dương Thạc hóa thành này giống như lửa Bạch Liên. Chúng đều có màu trắng và ẩn chứa nguồn lực lượng kinh khủng.

Thần hồn của Dương Thạc thì hoàn toàn ở vào trong ngọn lửa này!

Đi!

Ý niệm Dương Thạc khẽ động, ngọn lửa này nhanh chóng di chuyển.

- Ngừng!

Tâm niệm Dương Thạc lại khẽ động, ngọn lửa ngay lập tức dừng lại. Nó mãnh liệt thiêu đốt và phiêu tán ở trên không trung.

Ở trong ngọn lửa màu trắng dày đặc này, Dương Thạc đã không có huyết nhục, đã không có xương cốt, đã không có kinh mạch, khiếu huyết, chỉ đơn thuần là một đám lửa. Quả thật, trạng thái này huyền diệu tới cực điểm.

- Rõ ràng toàn bộ Cửu Dương Chân Thân đều đã biến thành một ngọn lửa lớn. Không biết ngọn lửa lớn này có thể biến lại thành Cửu Dương Chân Thân không?

Trong lòng Dương Thạc vừa nghĩ như vậy, lập tức tâm niệm khẽ động. Đột nhiên ngọn lửa này lại truyền ra một tiếng “Uỳnh”, ngay sau đó là tiếng vang ken két. Cửu Dương Chân Thân bắt đầu ngưng tụ lại ở trong ngọn lửa.

- Hiện tại lực lượng của Cửu Dương Chân Thân chỉ đơn thuần là khí huyết, là cấp độ Võ Thánh đỉnh phong. Còn kém cấp độ Võ Thánh Hư Không một bậc. Nhưng...

Dương Thạc cảm nhận được lực lượng của Cửu Dương Chân Thân.

Nổi lòng khẽ động, phía trên Cửu Dương Chân Thân bỗng phát ra tiếng vang ken két. Một lân giáp màu đen nhanh chóng xuất hiện, sau lưng cũng sinh ra hai cánh chim.

Biến thân Huyền Ưng tầng hai!

Sau khi thi triển Huyền Ứng biến thân tầng hai xong, Dương Thạc lập tức cảm thấy lực lượng khí huyết của mình tăng lên hai cấp, hoàn toàn đạt tới cảnh giới Vô Thánh Hư Không rồi!

Bình thường mà nói, lúc vừa mới đi vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng ba, lực lượng khí huyết mới chỉ là Vô Thánh sơ kỳ.

Lúc đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn thì lực lượng khí huyết đạt tới Vô Thánh đỉnh phong.

Vô Thánh lôi âm tầng năm thì khí huyết là Vô Thánh đỉnh phong.

Chỉ có đi vào cấp độ Vô Thánh Hư Không thì lực lượng khí huyết mới có thể đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không.

Khí huyết của Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc vốn là Vô Thánh sơ kỳ. Sau khi biến thân Huyền Ứng đã tăng lên hai kỳ, đạt tới cấp độ Vô Thánh cao kỳ.

Hiện tại, Cửu Dương Chân Thân đi vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn, khí huyết bản thân chính là Vô Thánh đỉnh phong. Giờ phút này hẳn lại tăng lên hai cấp, tức là đã hoàn toàn đạt tới cảnh giới Vô Thánh Hư Không rồi!

- Cảnh giới võ đạo của ta là Vô Thánh lôi âm tầng bốn, lực lượng khí huyết là Vô Thánh Hư Không. Thực lực của ta bây giờ, ít nhất cũng có thể liều mạng cùng với Đại Bàng Kim Sí Vương rồi!

Sau khi nhẹ nhàng nắm tay, cảm thụ được lực lượng của thân thể, trong lòng Dương Thạc hơi kích động.

- Nếu có thể hoàn thành biến thân Huyền Ứng tầng ba thì... thực lực của ta sẽ càng tiến thêm một bước!

- Nhưng biến thân Huyền Ứng tầng ba cũng không phải là chuyện dễ dàng đấy...

Hít sâu một hơi, Dương Thạc trầm suy nghĩ nói.

Lúc đầu đạt được bí pháp biến thân Huyền Ứng, Dương Thạc đã cảm giác được muốn biến thân thành một Huyền Ứng, e rằng phải trải qua vài trình tự.

Những tình huống sau này cũng chứng minh suy đoán của Dương Thạc là đúng. Sau khi biến thân Huyền Ứng tầng một, Dương Thạc lại lĩnh ngộ ra bí pháp biến thân Huyền Ứng tầng hai. Công hiệu của bí pháp biến thân Huyền Ứng tầng hai cũng mạnh hơn biến thân Huyền Ứng tầng một rất nhiều. Đến bây giờ, Dương Thạc đã không dùng tới biến thân Huyền Ứng tầng một nữa.

Hiện tại, Dương Thạc đã đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn.

Bởi vì thực lực tăng lên, nên Dương Thạc cũng khá kỳ vọng về việc biến thân Huyền Ứng biến thân.

Chỉ là Dương Thạc cũng biết rằng, bản thân muốn lĩnh ngộ ra bí pháp biến thân Huyền Ứng tầng ba, e rằng vô cùng khó khăn.

Biến thân Huyền Ứng được quyết định bởi số lượng huyết mạch Huyền Ứng ở trong thân thể.

Huyết mạch Huyền Ứng mà Dương Thạc đã hấp thu là huyết mạch của Huyền Ứng thượng cổ cấp độ Vô Thánh Hư Không.

Sau khi hấp thu huyết mạch đó, Dương Thạc đoán cao nhất thì cũng chỉ có ba phần huyết mạch Huyền Ứng dung nhập vào trong thân thể mình. Ba phần huyết mạch Huyền Ứng này cũng chỉ có thể khiến cho Dương Thạc tiến hành biến thân Huyền Ứng tầng hai mà thôi.

556. Chương 531: Lôi Đình Chí Bảo, Bước Hướng Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 531: Lôi Đình Chí Bảo, Bước Hướng Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh!

Muốn cấp độ biến thân Huyền Ứng tăng lên thì chỉ có cách là tiếp tục hấp thu huyết mạch Huyền Ứng!

- Tiếp tục hấp thu huyết mạch Huyền Ưng sao. . .

- Hiện tại, mặc dù ta đã hấp thu huyết mạch Huyền Ưng cấp độ Vô Thánh Hư Không, nhưng cũng không được nhiều. Trừ khi có thể tìm kiếm và chém giết được Huyền Ưng cấp độ Vô Thánh Hư Không siêu việt, thì ta mới có thể hấp thu được nhiều huyết mạch cao đẳng hơn!

Dương Thạc thầm nghĩ trong lòng.

Huyền Ưng cấp độ Vô Thánh Hư Không siêu việt...

Dường như là không thể tìm thấy nó ở trong Nhân Gian Giới này đây.

Chỉ đến khi tới được Thiên Thánh Giới thì mới có khả năng gặp được Huyền Ưng có thực lực mạnh mẽ, cấp độ Vô Thánh Hư Không siêu việt.

- Hơn nữa, hình như ở trong Thiên Thánh Giới, chỉ cần có được huyết mạch Thần Thú là đều có thể được tông tộc tẩy lễ. Sau khi được tẩy lễ, thực lực sẽ tăng lên, thậm chí còn đạt được bí pháp Thần Thú. Ta đã dung hợp một phần huyết mạch Huyền Ưng, không biết có được tiến hành tông tộc tẩy lễ không?

Dương Thạc vô cùng tò mò về việc tông tộc tẩy lễ tại Thiên Thánh Giới.

Lúc này, Dương Thạc cũng không phải là cường giả nhân loại thuần túy.

Ở bên trong thân thể hắn đã dung hợp rất nhiều huyết mạch Huyền Ưng và huyết mạch Hắc Hùng.

Nếu như hắn đi tới tộc quần Huyền Ưng hoặc là tộc quần Hắc Hùng cũng đều có khả năng được tiến hành tông tộc tẩy lễ, kích phát ra tiềm lực huyết mạch. Nếu như hắn có thể được tiến hành tông tộc tẩy lễ thì đoán chừng sau khi tẩy lễ xong, huyết mạch sẽ được kích phát. Dương Thạc sẽ lập tức có thể tiến hành biến thân Huyền Ưng tăng ba, thậm chí là tăng bốn.

Đương nhiên, phải đợi đến khi Dương Thạc tiến vào Thiên Thánh Giới mới có thể lo tới việc này. Lúc này hắn không cần quan tâm quá nhiều.

- Hấp thu ngọn lửa màu trắng xám này, tu thành ngọn lửa Kim Thân. Hình như hiện tại, sức mạnh khổng lồ ngọn lửa của ta đang mạnh lên...

Dương Thạc vươn một tay ra, trong lòng bàn tay xuất hiện một ngọn lửa màu trắng.

- Đi!

Hắn gạt mạnh tay, nói.

Ầm!

Một tiếng trầm đục vang lên. Ngọn lửa màu trắng này kích bắn thạch cao ra ngoài.

Đột nhiên, một tiếng ầm vang vọng khắp không trung. Ngọn lửa màu trắng này đã hóa thành một đao khí màu trắng xám, bay thẳng ra xa hơn trăm trượng. Ầm một tiếng, thanh đao này hung hăng nên lên trên một ngọn núi ở bên trong không gian Thập Phương Ca Sa!

Vù vù vù vù!

Toàn bộ ngọn núi này đều bị thiêu đốt kịch liệt.

- Đây là Đại Nhiên Mộc Đao Thần. Lúc này ta nên gọi là Đại Hỏa Diễm Đao Pháp!

Nhìn ngọn núi phía xa đang cháy hừng hực, Dương Thạc lập tức hít vào một hơi khí lạnh.

Tâm niệm khẽ động, Dương Thạc lập tức khống chế sức mạnh bên trong không gian Thập Phương Ca Sa, dập tắt ngọn lửa phía trên ngọn núi này.

Vừa rồi Dương Thạc đã phát động ra đao pháp nắm giữ lúc ban đầu, tên là Đại Nhiên Mộc Đao Thần. Nhưng không ngờ, sau khi hắn tu thành ngọn lửa chân thân, lúc thi triển ra bí pháp này, uy lực lại lớn đến mức như vậy. Đường như đao pháp này mang theo luồng khí thể trấn áp thiên hạ.

E rằng ngay cả Nhân Hoàng, nếu không tránh né, đụng thẳng vào một kích này của Dương Thạc thì cũng phải chịu một ít tổn thương.

Nói điều này không phải là để chứng tỏ uy lực công kích của Dương Thạc lớn.

Mà là ngọn lửa trắng xám bên trong Đại Hỏa Diễm Dao Pháp này cực mạnh mẽ!

Như là ngọn lửa tinh phách tại Nhân Gian Giới. Đối với một Võ Thánh lõi âm tầng năm bình thường, không am hiểu ngọn lửa thì nhất định sẽ bị tổn thương.

Mà ngọn lửa màu trắng xám này lại cao hơn ngọn lửa tinh phách ít nhất là hai cấp bậc. Cho nên nó dễ dàng làm tổn thương đến Võ Thánh Hư Không thông thường. Nó cũng có thể uy hiếp đối với một cao thủ như Nhân Hoàng!

- Hiện tại, thực lực của ta đã có thể so với Võ Thánh lõi âm tầng năm thông thường!

Dương Thạc hít sâu một hơi, trầm nghĩ trong lòng.

Hắn đạt tới cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng bốn.

Hơn nữa biến thân Huyền Ưng cùng với bí pháp Đại Hỏa Diễm Dao Pháp này cũng đủ để Dương Thạc chống lại Võ Thánh lõi âm tầng năm.

Phải biết rằng, Đại Bằng Kim Sí Vương cũng chỉ đạt tới cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng bốn. Huyết nhục và khí huyết còn kém hơn một ít so với Dương Thạc lúc này. Vậy mà Đại Bằng Kim Sí Vương có thể so với Dương Thiên, đứng vào hàng cường giả đứng đầu trong đương thời. Lúc này, thực lực của Dương Thạc cũng có thể so với Đại Bằng Kim Sí Vương.

Đương nhiên, Đại Bằng Kim Sí Vương đã sống mấy trăm năm, cho nên xét về vận dụng công pháp thì Dương Thạc không thể bằng được đấy. Chắc chắn trên tay nó cũng có một chút công pháp bí mật đấy.

Tuy Dương Thạc có ít công pháp bí mật, chỉ là tu thành ngọn lửa Kim Thân. Nhưng chắc chắn Dương Thạc sẽ không kém hơn nhiều so với Đại Bằng Kim Sí Vương đấy.

Tóm lại, Dương Thạc cũng rất hài lòng đối với thực lực hiện nay của mình.

Vút! Vút! Vút!

Đúng lúc Dương Thạc dò xét biến hóa trong thân thể.

Đột nhiên, vài thân ảnh nhanh chóng bay tới. Chính là đám Tiểu Hỏa, Huyết Phi, Ngưng Thúy, Thần Long, Man Văn Thiên Tượng...

- Sư phụ, ngài đã đột phá đến Võ Thánh lõi âm tầng bốn sao?

Tiểu Hỏa là đến bên người Dương Thạc đầu tiên. Hai mắt nó mang vẻ kích động, nhìn thẳng vào Dương Thạc, nói.

- Tiểu gia tu luyện Cửu Dương Huyền Công, hiện tại đột phá cũng vẫn là chậm. Tiểu nãi nãi thật giỏi đấy, lúc này cũng vừa đột phá đến cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng bốn. Hai người đều bỏ rơi chúng ta rất xa...

Thần Long nhìn thoáng qua Dương Thạc, chặc chặc cảm thán nói.

Dương Thạc đã đột phá đến Võ Thánh lõi âm tầng bốn. Nhưng ngoài Dương Thạc ra, còn có cả Dương Địch cũng đã đột phá.

Huyết Phi, Ngưng Thúy, Thần Long, Tiểu Hỏa, Man Văn Thiên Tượng đều đạt tới cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng ba.

- Chẳng phải các người cũng sắp đạt tới Võ Thánh lõi âm tầng bốn sao?

Dương Thạc mỉm cười, nhìn đám Thần Long, nói.

- Tuy lúc này ta đột phá nhanh, nhưng sau khi ta đạt tới cảnh giới Võ Thánh lõi âm tầng năm, e rằng muốn đạt tới cấp độ Võ Thánh Hư Không cũng là chuyện khó như lên trời. Tới lúc đó, các người có rất nhiều thời gian đến đuổi kịp và vượt qua ta!

Dương Thạc nói.

Có lẽ một, hai năm nữa hẳn có thể đi vào Vô Thánh lồi âm tầng năm.

Nhưng sau khi đạt tới Vô Thánh lồi âm tầng năm, với thiên phú của Dương Thạc, e rằng tốc độ tu luyện sẽ cực kỳ chậm.

Mà Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy, thậm chí là Man Văn Thiên Tượng đều có ngộ tính, tư chất cao hơn Dương Thạc rất nhiều!

Bọn họ sẽ đuổi kịp và vượt qua Dương Thạc cũng là chuyện bình thường.

Cũng không biết rốt cuộc là ai sẽ bước vào cảnh giới Vô Thánh Hư Không trước!

Cũng không dám nói chắc chắn Dương Địch là người có thể đi vào cảnh giới Vô Thánh Hư Không sớm nhất. Dù sao thì muốn đạt tới cảnh giới đó, cũng cần vận khí cực cao.

- Tiểu Địch tỷ tỷ đã đi vào cảnh giới Vô Thánh lồi âm tầng bốn. Chúng ta cũng phải nỗ lực nhiều hơn!

Huyết Phi tự tin mỉm cười, chậm rãi nói.

Hiển nhiên, tuy nàng và Ngưng Thúy chưa đạt tới cấp độ Vô Thánh lồi âm tầng bốn, nhưng cũng đã đụng đến cửa Vô Thánh lồi âm tầng bốn.

Về phần Thần Long và Man Văn thì thực lực nhục thân của nó đạt tới cảnh giới Vô Thánh Hư Không, cảnh giới võ đạo chỉ cần chậm rãi tăng lên là đến nơi.

Vấn đề duy nhất chính là Tiểu Hỏa. . .

- Tiểu hỏa, ở bên trong hư không giới chỉ của Nhân Hoàng có một ít ngọn lửa chí bảo. Ta lấy ra cho người chậm rãi cắn nuốt, hấp thu. Nếu có thể hoàn toàn cắn nuốt ngọn lửa chí bảo này, thì mặc dù người không đi vào cảnh giới Vô Thánh Hư Không, nhưng ít ra cũng có thể tung hoành ở Nhân Gian Giới đấy!

Dương Thạc nói với Tiểu Hỏa.

Dĩ nhiên Dương Thạc phải hết sức trợ giúp cho thực lực của Tiểu Hỏa tăng lên.

Nếu nó không thể đạt tới cấp độ Vô Thánh Hư Không thì cũng có thể khiến chiến lực của nó tăng lên rất nhiều. Để cho nó có thể thoải mái tung hoành tại Nhân Gian Giới là đủ rồi.

Đến Thiên Thánh Giới cũng chỉ có thể tìm kiếm cực hạn của võ đạo. Nhưng trên con đường này cũng có vô số nguy hiểm. Nói không chừng là lúc nào gặp phải nguy hiểm, Tiểu Hỏa sẽ lập tức ngã xuống. . .

Dương Thạc cũng không cần thiết phải đưa tất cả những người bên cạnh tiến vào Thiên Thánh Giới.

Dù sao, Dương Thạc cũng không có khả năng chăm sóc chu đáo được ổi người.

Chỉ cần để chúng nó sinh hoạt an ổn ở trong Nhân Gian Giới là đủ.

- Hiện tại Tiểu Địch đang ở trong trạng thái ngộ đạo sao?

Xuyên thấu qua không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc cảm giác được Dương Địch đang trong trạng thái ngộ đạo.

Nàng đột phá sớm hơn Dương Thạc.

Chỉ là thiên phú của Dương Địch thật sự rất cao, cho nên khi tiến nhập vào trong trạng thái ngộ đạo, đôi khi phải tới mười ngày mới tỉnh lại.

Thời gian ngộ đạo càng dài thì sẽ càng đạt được nhiều chỗ tốt.

Lúc này Dương Thạc cũng không muốn quấy rầy nàng. Sau khi nghỉ một lát, Dương Thạc quyết định đi tìm kiếm thiên tài địa bảo, để tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng năm, Lôi Đình Kim Thân!

- Lúc này ta muốn tìm kiếm bảo vật thuộc tính Lôi Đình ở bên trong hư không giới chỉ của Nhân Hoàng để lại. Ta muốn tu luyện Lôi Đình Kim Thân. Thần Long, người tới gần ta một chút. Lúc năng lượng Lôi Đình tràn ra, người cắn nuốt, hấp thu cũng rất có lợi đấy!

Dương Thạc nói với Thần Long.

Lúc trước Dương Thạc tu luyện ngọn lửa Kim Thân, tiểu hỏa cũng đạt được rất nhiều chỗ tốt.

Lúc này Dương Thạc tu luyện Lôi Đình Kim Thân, dĩ nhiên Thần Long sẽ thu lợi rất nhiều!

- Hì hì, vừa vận sức mạch khí huyết của Lão Long ta còn kém Man Văn không ít. Ta vốn muốn cắn nuốt một ít mãnh thú, hấp thu khí huyết, mới có thể vượt qua Man Văn. Hiện tại ta hấp thụ sức mạnh Lôi Đình nhiều hơn một chút là có thể khiến cho lực lượng của ta lớn mạnh, có thể đuổi kịp và vượt qua Man Văn!

Thần Long cười hì hì nói.

Hình thể của Thần Long nhỏ hơn Man Văn rất nhiều, khí huyết cũng kém hơn không ít. Nếu khí huyết kém thì phải bổ sung bằng sức mạnh Lôi Đình!

- Hiện tại, ta sẽ tìm kiếm thiên tài địa bảo thuộc tính Lôi Đình!

Dương Thạc hít sâu một hơi, tâm thần chìm vào bên trong hư không giới chỉ.

- Sao? Đây là tinh phách Lôi Đình sao? Quả nhiên ở bên trong giới chỉ cũng có thứ này. . .

Tâm thần Dương Thạc dò xét ở bên trong giới chỉ. Chỉ sau một lát, hắn đã tìm được tinh phách Lôi Đình ở trong hư không giới chỉ.

- Còn có cả Tiểu Quả màu lam. Mặt trên của nó ẩn chứa sức mạnh Lôi Đình. Quả nhiên còn cao hơn một, hai bậc so với tinh phách Lôi Đình. Dường như là giống với ngọn lửa Bạch Liên đấy.

Ngay sau đó một phút, Dương Thạc lại tìm được một Tiểu Quả có thể so với ngọn lửa Bạch Liên màu lam kia. Bên trong Tiểu Quả này hoàn toàn ẩn chứa hơi thở Lôi Đình vô tận...

Dương Thạc đưa thần niệm của mình vào trong hư không giới chỉ mà Nhân Hoàng để lại, bắt đầu tìm kiếm. Ngay lập tức, Dương Thạc liền tìm được một Tiểu Quả màu lam.

Tiểu Quả màu lam này phát ra khí tức Lôi Đình, cũng tương đương với khí tức Hỏa Diễm bên trong hạt sen màu trắng lúc trước. Từ đó có thể thấy, Tiểu Quả màu lam này là thiên tài địa bảo có cùng đẳng cấp với hạt sen màu trắng kia. Đẳng cấp của nó còn cao hơn tinh phách Lôi Đình hai ba cấp.

Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng thứ năm, nên cần phải hấp thu năng lượng Lôi Đình trong thiên tài địa bảo đẳng cấp như vậy.

- Lúc trước, mình hấp thu năng lượng trong hạt sen màu trắng kia mất gần một năm.

- Bây giờ mình hấp thu năng lượng Lôi Đình trong Tiểu Quả này chắc cũng phải mất thời gian tương đương như vậy.

Dương Thạc suy đoán, thời gian để bản thân hắn hấp thu xong năng lượng Lôi Đình trong Tiểu Quả màu lam này chắc cũng phải mất khoảng một năm.

Dù thời gian có được rút ngắn thì cũng phải mất khoảng mười tháng.

Bởi dù sao, bây giờ Dương Thạc đã khác so với lúc trước rồi.

Lúc trước, Dương Thạc mới chỉ đạt tới cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng ba nên khả năng hấp thu năng lượng hơi yếu một chút. Lúc đó, hắn phải mất một năm mới hấp thu xong năng lượng hỏa diễm bên trong hạt sen màu trắng.

Còn bây giờ, Dương Thạc đã đột phá cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn, nên khi hắn hấp thu năng lượng từ bảo vật có đẳng cấp tương đương với hạt sen màu trắng, thì tất nhiên thời gian sẽ ngắn hơn một chút.

Chắc hắn chỉ mất khoảng mười tháng thôi.

Trong vòng một năm, hắn từ cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng ba đột phá lên cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn.

Mà hắn từ cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn đột phá lên Võ Thánh lôi âm tầng năm lại chỉ mất mười tháng ngắn ngủi. Tốc độ như vậy, tuyệt đối được coi là biến thái. Cho dù là Dương Đình mất một năm để

đột phá cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn nhưng muốn đột phá, bước vào cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm, lại phải mất hơn mười năm, mà nếu nhanh thì cũng phải mất hai ba năm.

- Mình không nên lãng phí thời gian.

- Hiện tại, bắt đầu hấp thu thôi.

Dương Thạc cẩn thận, lấy Tiểu Quả màu lam ra.

Àm!

Xoẹt xoẹt! Xoẹt xoẹt!

Tiểu Quả màu lam vừa được lấy ra khỏi hư không giới chỉ liền lập tức tản ra khí tức Lôi Đình nồng đậm.

- Ngăn lại cho ta.

Thần niệm Dương Thạc hơi động, lập tức khống chế sức mạnh hư không bên trong Thập Phương Ca Sa, áp chế năng lượng Lôi Đình tỏa ra từ trong Tiểu Quả màu lam vào trong một phạm vi nhỏ nhất, khiến cho năng lượng Lôi Đình tràn ra từng chút một. Sau đó, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc nhanh chóng di chuyển, tiếp xúc với năng lượng Lôi Đình kia, bắt đầu hấp thu nó, dần dần tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng thứ năm.

Lúc này, Thần Long cũng đã ở bên cạnh Dương Thạc, giúp Dương Thạc hấp thu số năng lượng Lôi Đình tràn ra ngoài, để tránh cho những năng lượng Lôi Đình này ảnh hưởng đến những người khác trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Đi thôi. Sư phụ hấp thu năng lượng Lôi Đình, chắc sẽ nhanh chóng đột phá cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm. Chúng ta càng phải cố gắng hơn nữa, ít nhất không thể làm vướng chân sư phụ được. Di Huyết Phi, di Ngưng Thúy, ta muốn đi tu luyện, hấp thu năng lượng hỏa diễm trong các bảo vật sư phụ cho, tranh thủ thời gian, tăng thực lực của ta lên cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn.

Tiểu Hỏa nhìn về phía Dương Thạc, trầm giọng nói.

557. Chương 532: Ta Tự Nghĩ Ra Cửu Âm Huyền Công

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 532: Ta Tự Nghĩ Ra Cửu Âm Huyền Công

- Ủ, Tiểu Hỏa, ngươi phải cố gắng thật nhiều đấy.

- Ta cùng Ngưng Thúy sẽ nhanh chóng đột phá cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn thôi. Dương Thạc rất coi trọng ngươi, cũng cho ngươi rất nhiều bảo vật. Ngươi cũng không thể rút lại phía sau được.

Huyết Phi và Ngưng Thúy giống như bề trên, động viên khuyến khích Tiểu Hỏa.

VÚT! VÚT! VÚT!

Ba vị cường giả thú tộc này hơi lắc mình liền nhanh chóng rời đi, đều tự tìm nơi tu luyện rồi.

Lúc này, Man Văn Thiên Tượng cũng xoay người rời đi.

Mỗi người đều tự đi tu luyện.

Tốc độ tu luyện của Dương Thạc và Dương Dịch quá nhanh. Điều này đã gây áp lực rất lớn cho Huyết Phi cùng Ngưng Thúy. Dưới áp lực đó, các nàng cũng thể lơi lỏng, cố gắng tiến về phía trước.

Xoẹt xoẹt!

Một tiếng trầm đục vang lên, không gian Thập Phương Ca Sa bị xé mở.

Thân thể Dương Thạc chậm rãi bay ra ngoài từ trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- A! Tiểu Địch, muội đã ngộ đạo xong rồi à?

Sau khi Dương Thạc bay ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa liền đến xem Dương Địch. Vốn Dương Địch đang ngồi trên đảo nhỏ Thiên Âm Môn, nhắm mắt lĩnh ngộ, lúc này đã mở ra hai mắt. Khi Dương Địch nhìn thấy Dương Thạc bay ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa liền mỉm cười, trong ánh mắt chứa đầy nhu tình nhìn Dương Thạc.

- Muội vừa lĩnh ngộ xong rồi. Hiện tại sức mạnh thần hồn của muội đã tăng lên, hơn hẳn thần hồn của Vô Thánh lồi âm tầng năm. Nếu muội sử dụng Đại Thần Âm Linh Đàng công kích thì có thể tạo thành vết thương trí mạng đối với cao thủ Vô Thánh lồi âm tầng năm bình thường.

Dương Địch mỉm cười, nói với Dương Thạc.

Sức mạnh thần hồn đã đạt đến cảnh giới Vô Thánh lồi âm tầng năm rồi sao?

Trong lòng Dương Thạc âm thầm kinh sợ.

Vốn sức mạnh thần hồn là ưu thế của Dương Địch. Nàng là Vô Thánh lồi âm tầng bốn nhưng lại có được sức mạnh thần hồn của Vô Thánh lồi âm tầng năm. Nên nếu nàng phối hợp với Đại Thần Âm Linh Đàng để công kích, chắc chắn có thể làm cho Vô Thánh lồi âm tầng năm bị thương. Trong Nhân Gian Giới hiện nay, thực lực như Dương Địch chắc đã rất hiếm rồi.

- Lần này muội ngộ đạo chắc có rất nhiều thu hoạch hả? Thế nào, muội có tin tưởng trong vòng hai năm có thể đột phá cảnh giới Vô Thánh lồi âm tầng năm không?

Dương Thạc thử hỏi Dương Địch.

- Trong hai năm thì hơi khó. Chẳng qua, trong vòng ba năm, thì chắc muội có thể làm được.

Dương Địch suy nghĩ một chút rồi đưa ra một đáp án.

- Hít!

Dương Thạc nghe câu trả lời của Dương Địch, không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Dương Địch phải rất chắc chắn có thể đột phá cảnh giới Vô Thánh lồi âm tầng năm trong vòng ba năm thì nàng mới nói như vậy.

Vô giả bình thường, hoặc thiên tài siêu cấp muốn đột phá cảnh giới Vô Thánh lồi âm tầng năm cũng cần phải có vận may thật lớn. Nếu vận may không tốt thì dù tám năm, mười năm cũng khó có thể đột phá cảnh giới này. Ví dụ như Dương Thiên, cũng phải đến khi hắn năm sáu mươi tuổi, bế quan trong phủ Trấn Quốc Công thì mới đột phá được cảnh giới Vô Thánh lồi âm tầng năm. Vậy mà Dương Địch lại dám chắc chắn nàng có thể đột phá được cảnh giới Vô Thánh lồi âm tầng năm chỉ trong vòng ba năm. Tốc độ tu luyện như vậy, tuyệt đối là khủng bố rồi.

- Nếu ta có tốc độ tu luyện như vậy, thì ngay cả khi nằm mơ cũng phải cười.

Dương Thạc thở dài một hơi, cảm thán nói.

Có lẽ tốc độ tu luyện của Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc còn nhanh hơn Dương Địch.

Nhưng tốc độ tu luyện của thân thể Dương Thạc thì rất chậm.

Hiện tại, thân thể của Dương Thạc vẫn ở cảnh giới Vô Thánh lồi âm tầng ba mà thôi.

Nếu nhục thể Dương Thạc không có công pháp thích hợp để tu luyện thì căn bản không thể có tốc độ tu luyện nhanh chóng như Cửu Dương Chân Thân được.

- Sau này, khi mình muốn dùng bí pháp dung hợp trong Chân Vũ bí điển để dung hợp nhục thể với Cửu Dương Chân Thân, đầu tiên phải làm cho nhục thể có cùng một cảnh giới với Cửu Dương Chân Thân.

Dương Thạc nghĩ thầm. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Hai thân thể phải có cùng cảnh giới thì mới có thể dung hợp với nhau, âm dương kết hợp, thực lực mới gia tăng nhiều.

Nếu Cửu Dương Chân Thân ở cảnh giới Vô Thánh lời âm tăng năm mà nhục thể chỉ là Vô Thánh lời âm tăng ba thì căn bản không thể dung hợp chúng với nhau được.

Nhưng Cửu Dương Chân Thân có thể tu luyện theo Cửu Dương Huyền Công, tốc độ gia tăng thực lực rất nhanh.

Còn nhục thể lại không có công pháp thích hợp để tu luyện.

- Nếu mình có Cửu Âm Huyền Công tăng thứ tư, thứ năm thì tốt rồi.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Bộ công pháp có thể sánh ngang với Cửu Dương Huyền Công thì chỉ có Cửu Âm Huyền Công mà thôi. Đáng tiếc, Dương Thạc biết, Cửu Âm Huyền Công đã bị thất truyền từ lâu. Chỉ sợ dù hẳn có lật tìm toàn bộ Nhân Gian Giới cũng không tìm thấy tăng thứ tư, thứ năm của bộ công pháp này.

- Trong Cửu Dương Huyền Công tăng thứ tư, thứ năm, thứ sáu, phân ra cần phải hấp thu chí bảo về ba thuộc tính là hỏa, lôi, thổ. Dựa theo quy luật này mà tính, Cửu Âm Huyền Công tăng thứ tư, thứ năm, thứ sáu, cũng phải hấp thu chí bảo về ba thuộc tính là thủy, phong, mộc. Tuy mình không có Cửu Âm Huyền Công để tu luyện nhưng mình có thể dựa theo Cửu Dương Huyền Công, thử hấp thu thiên tài địa bảo thuộc tính thủy, tự nghĩ ra Cửu Âm Huyền Công tăng thứ tư.

Dương Thạc suy nghĩ một lát, đột nhiên nghĩ đến một ý nghĩ táo bạo như vậy.

Tự nghĩ ra Cửu Âm Huyền Công tăng thứ tư!

Dù sao Cửu Dương Huyền Công và Cửu Âm Huyền Công từ tăng thứ tư đến tăng thứ sáu cũng đều hấp thu các loại thiên tài địa bảo theo quy luật nhất định.

Dựa vào đó mà suy đoán, Dương Thạc cũng có thể tự nghĩ ra Cửu Âm Huyền Công tăng thứ tư, thậm chí là tăng thứ năm, thứ sáu.

- Nếu mình không thử thì làm sao mà biết được?

Trong ánh mắt Dương Thạc hiện lên sự kiên định.

Tuy thiên phú bản thân hẳn không cao, ngộ tính cũng không cao nhưng không phải hẳn không thể tự nghĩ ra huyền công.

Huống chi, Dương Thạc còn có Dương Dịch hỗ trợ nữa.

Dương Thạc đem ý tưởng này nói với Dương Dịch một lần. Dương Dịch trầm ngâm một lát, lập tức đồng ý:

- Thiếu gia muốn tự nghĩ ra Cửu Âm Huyền Công tăng thứ tư cũng không phải việc không thể làm được. Chỉ cần thiếu gia ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, thử hấp thu các loại thiên tài địa bảo thuộc tính thủy, cẩn thận khống chế thì chắc sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Nếu Dương Thạc không có Thập Phương Ca Sa mà vội vàng thử đi hấp thu các loại thiên tài địa bảo thuộc tính thủy, tự nghĩ ra Cửu Âm Huyền Công, thì sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Mà ở trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc có thể khống chế năng lượng bên trong các loại thiên tài địa bảo thuộc tính thủy, cẩn thận hấp thu từng chút một, nguy hiểm sẽ giảm xuống. Với hoàn cảnh như vậy, Dương Thạc còn có khả năng có thể tự nghĩ ra Cửu Âm Huyền Công.

- Thiếu gia, huynh thử hấp thu năng lượng thuộc tính thủy xem nào.

- Mọii sẽ ở bên cạnh giúp huynh suy diễn công pháp Cửu Âm Huyền Công tăng thứ tư.

Dương Dịch nói.

Dương Thạc thực hành, còn Dương Dịch thì suy diễn.

Bọn họ chuẩn bị tự sáng chế ra Cửu Âm Huyền Công.

558. Chương 533: Mười Ba Giao Long Trong Đáy Biển Đông

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 533: Mười Ba Giao Long Trong Đáy Biển Đông

- Được, vậy chúng ta bắt đầu luôn đi.

Dương Thạc gật đầu liên tục, hơi lắc mình một cái, cùng Dương Dịch bay vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

- Tầng Băng Tinh Thạch này là thiên tài địa bảo có thuộc tính thủy còn mạnh mẽ hơn tinh phách hàn băng. Ta sẽ thử hấp thu năng lượng thủy trong nó.

Dương Thạc tìm được một tầng Băng Tinh Thạch trong hư không giới chỉ.

Sau đó, hắn cẩn thận khống chế, từ từ hấp thu năng lượng thủy từ bên trong Băng Tinh Thạch tràn ra.

- Tốc độ hấp thu này quá chậm.

Dương Thạc vừa mới hấp thu liền phát hiện, nhục thể của mình có thể hấp thu một chút năng lượng thuộc tính thủy.

Nhưng tốc độ hấp thu này lại quá chậm.

So với tốc độ Cửu Dương Chân Thân hấp thu năng lượng hỏa bên trong Bạch Liên còn chậm hơn một vạn lần.

Hoặc là nói, dựa theo tốc độ này, Dương Thạc phải mất một vạn năm mới có thể hấp thu xong năng lượng thủy bên trong Băng Tinh Thạch này, để nhục thể của hắn cũng có thể đạt đến cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng bốn, tu luyện thành Hàn Băng Chân Thân.

Một vạn năm là khoảng thời gian rất rất lâu.

- Từ việc này có thể thấy được tác dụng của công pháp. Cửu Dương Chân Thân dựa theo Cửu Dương Huyền Công tầng thứ tư để tu luyện nên tốc độ hấp thu rất nhanh. Còn nhục thể của mình hấp thu một cách tự nhiên, tốc độ hấp thu chậm hơn một vạn lần. Hy vọng qua nhiều lần hấp thu thử, Dương Dịch có thể suy diễn ra phương pháp hấp thu thích hợp, khiến cho tốc độ hấp thu của nhục thể mình nhanh hơn một chút.

Hiện tại, Dương Thạc chỉ có cười khổ, đồng thời thử hấp thu năng lượng thuộc tính thủy.

Nhục thể của Dương Thạc không sử dụng pháp môn gì để hấp thu năng lượng thủy nên tốc độ hấp thu chậm hơn một vạn lần so với Cửu Dương Chân Thân hấp thu năng lượng hỏa dựa theo Cửu Dương Huyền Công tầng thứ tư.

Từ đó có thể thấy, không thể không sử dụng bí pháp gì để hấp thu được.

- Hiện tại ta sẽ dựa theo Cửu Dương Huyền Công tầng thứ tư, thử tự nghĩ ra một số phương pháp.

Dương Thạc hít sâu một hơi, bắt đầu vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực trong thân thể.

Hắn hoàn toàn dựa theo phương pháp trong Cửu Dương Huyền Công tầng thứ tư để vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực.

- Hả? Tốc độ lại bị chậm lại mấy ngàn lần sao?

Dương Thạc dựa theo Cửu Dương Huyền Công tầng thứ tư để vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực. Nhưng tốc độ hấp thu chẳng những không gia tăng mà còn bị chậm lại mấy ngàn lần nữa.

- Thiếu gia, Cửu Dương Huyền Công tầng thứ tư là dùng để hấp thu năng lượng thuộc tính hoả. Mà hiện tại, huynh muốn hấp thu năng lượng thuộc tính thuỷ. Hai thuộc tính thuỷ hoả, hoàn toàn tương phản với nhau, tất nhiên không thể cùng sử dụng một loại phương pháp được. Thiếu gia, hay là huynh thử vận chuyển theo hướng ngược lại với Cửu Dương Huyền Công tầng thứ tư xem sao.

Dương Địch ở bên cạnh nhắc nhở Dương Thạc.

- Vận chuyển theo hướng ngược lại ư?

Dương Thạc gật đầu, lập tức bắt đầu vận chuyển theo hướng ngược lại với Cửu Dương Huyền Công tầng thứ tư.

- Không được rồi.

Dương Thạc vừa mới vận chuyển theo hướng ngược lại liền cảm thấy Thần Hoang Nguyên Lực trong cơ thể lập tức hỗn loạn.

Phụt!

Dương Thạc lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

Theo bản năng, Dương Thạc vội vàng tạm ngừng vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực.

- Thiếu gia.

Dương Địch nhìn thấy cảnh này, sắc mặt lập tức biến đổi, bay nhanh tới chỗ Dương Thạc, đỡ lấy Dương Thạc. Trong ánh mắt tràn ngập sự quan tâm, cùng tự trách.

- Xem ra nếu ta vận chuyển theo hướng ngược lại cũng không được rồi. Ta không sao đâu.

Dương Thạc cười khổ một tiếng, lắc đầu, nói.

Một võ giả không thể tùy tiện vận chuyển chân khí hay Thần Hoang Nguyên Lực trong cơ thể mình. Nếu hấn vận chuyển sai sẽ dễ dàng bị tẩu hỏa nhập ma, tự làm bản thân mình bị tổn thương. Hiển nhiên, Dương Thạc muốn tự mình nghĩ ra một phương pháp vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực là việc không dễ chút nào.

Cũng may, nhục thể của Dương Thạc vô cùng mạnh mẽ, đã đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh. Nên dù hấn vận chuyển sai, tạo ra phản phệ thì cũng không thể gây tổn thương quá nặng, đến mức không thể bù đắp được đối với Dương Thạc.

- Được rồi, Tiểu Địch. Ta không sao đâu. Chúng ta tiếp tục thí nghiệm đi. Chút tổn thương này không đáng là gì. Tóm lại, ta muốn tự nghĩ ra một bộ công pháp thì phải trả một cái giá lớn.

Dương Thạc hít sâu một hơi, nói.

- Ủ. nguồn

Dương Địch nhìn thấy Dương Thạc đúng là không có vấn đề gì, mới gật đầu.

Bọn họ lại tiếp tục thử nghiệm.

Lần này, Dương Thạc không vận chuyển theo cách hoàn toàn ngược lại với Cửu Dương Huyền Công tầng thứ tư nữa chỉ điều chỉnh một chút tại một số nơi trong phương pháp đó mà thôi.

- Lần này, tốc độ hấp thu đã tăng lên không ít, chỉ chậm hơn Cửu Dương Chân Thân hơn một ngàn lần.

- Chậm hơn một ngàn lần sao. Như vậy, mình phải mất một ngàn năm mới có thể tu thành Hàn Băng Chân Thân. Thế này thì vẫn quá chậm.

- Mình phải tiếp tục điều chỉnh.

Dưới sự chỉ đạo của Dương Địch, Dương Thạc không ngừng điều chỉnh phương thức vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực.

- Lần này, chậm hơn sáu trăm lần.

- Vẫn không được. Lại tiếp tục điều chỉnh.

- Lúc này, chậm năm trăm lần.

Thời gian trôi qua từng ngày.

Dương Dịch hy sinh thời gian tu luyện của bản thân, giúp Dương Thạc suy diễn phương pháp tu luyện Cửu Âm huyền công tầng thứ tư.

Trong ngày đầu tiên, qua vô số lần thử nghiệm, tốc độ Dương Thạc hấp thu năng lượng thuộc tính thủy lúc nhanh nhất, chậm hơn năm trăm lần so với tốc độ Cửu Dương Chân Thân hấp thu năng lượng thuộc tính hỏa. Tuy tốc độ này còn quá chậm nhưng so với một vạn lần ban đầu vẫn là tăng lên rất nhiều.

Ngày thứ hai, tốc độ lúc nhanh nhất chậm hơn so với hấp thu năng lượng thuộc tính hỏa là hai trăm lần.

Ngày thứ ba, tốc độ lúc nhanh nhất, chậm hơn một trăm hai mươi lần.

Ngày thứ tư, chậm một trăm lẻ tám lần.

Càng về sau, tốc độ tu luyện càng khó tăng lên.

Mãi cho đến ngày mười lăm, Dương Thạc mới làm cho tốc độ hấp thu năng lượng thủy chậm hơn năm mươi lần so với tốc độ hấp thu năng lượng hỏa.

- Dựa theo phương pháp này, mình phải mất năm mươi năm mới có thể tu luyện xong Cửu Âm Huyền Công tầng thứ tư, Hàn Băng Chân Thân.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Năm mươi năm cũng không phải quá dài.

Cần phải biết, rất nhiều cao thủ hao phí mấy trăm năm cũng mới chỉ đạt đến cảnh giới Vô Thánh lô âm tầng bốn mà thôi. Ví dụ như Đại Bàng Kim Sí Vương, Huyền Vũ Yêu Thánh, Viêm Thú Yêu Thánh, Tử Thử Yêu Thánh, đều là như vậy. Dương Thạc có thể tu luyện thành Hàn Băng Chân Thân chỉ trong năm mươi năm đã là không chậm rồi.

Tất nhiên, Dương Thạc cũng không vừa lòng lắm với tốc độ này.

- Tiểu Dịch, chúng ta thử nghiệm thêm ba ngày nữa. Nếu tốc độ có thể tăng thêm một chút thì tự nhiên là tốt. Còn nếu tốc độ không thể tăng thêm được nữa thì cứ dựa theo phương pháp này tu luyện là được.

Dương Dịch giúp Dương Thạc suy diễn Cửu Âm Huyền Công tầng thứ tư đã được mười lăm, mười sáu ngày. Dương Thạc không muốn làm chậm trễ quá nhiều thời gian tu luyện của Dương Dịch.

Bọn họ lại tiếp tục thử nghiệm thêm ba ngày nữa.

Nếu tốc độ có thể tăng thêm một chút, thì tất nhiên là tốt.

Nếu tốc độ không tăng nữa thì thôi.

- Ủ.

Dương Dịch gật đầu, không phản bác.

Bọn họ lại tiếp tục thí nghiệm.

- Chậm hơn ba trăm lần sao? Không được.

- Chậm hơn một trăm hai mươi lần ư? Vẫn không được.

Dương Thạc tiếp tục điều chỉnh phương pháp. Chẳng qua, hần liên tục thí nghiệm mấy chục lần, mà vẫn không hơn tốc độ năm mươi lần kia.

- Có lẽ, chậm năm mươi lần đã là tốc độ nhanh nhất rồi.

Trong lòng Dương Thạc dần không ôm hy vọng nữa.

- Thiếu gia, huynh lại điều chỉnh một chút, để tốc độ vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực tăng dần từng tí một.

Dương Dịch cau mày suy nghĩ. Một lúc sau, nàng mới đề nghị với Dương Thạc.

- Ừ.

Dương Thạc gật đầu, thử tăng dần tốc độ vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực.

Vù vù vù! Vù vù vù!

Mà gần như cùng lúc Dương Thạc tăng tốc độ vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực lên gấp hai lần, Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng được, năng lượng thuộc tính thủy ở bốn phía bắt đầu lao điên cuồng về trong thân thể mình. Trong nháy mắt, tốc độ hấp thu năng lượng thuộc tính thủy của mình đã tăng lên bảy tám lần.

- Tốc độ này chậm hơn gấp bảy lần so với tốc độ hấp thu năng lượng hỏa hả?

Dương Thạc vô cùng kích động.

Tốc độ này chỉ chậm hơn so với tốc độ hấp thu năng lượng hỏa bảy lần sao?

Hoặc là nói, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc phải mất một năm để tu luyện thành Hoả Diễm Chân Thân. Như vậy, nhục thể của Dương Thạc phải mất bảy năm mới có thể tu thành Hàn Băng Chân Thân.

Tốc độ này đã rất nhanh so với một số thiên tài tuyệt đỉnh rồi.

Cần phải biết, Dương Thiên bắt đầu tu luyện từ lúc sáu tuổi, mãi đến khi hấn hơn ba mươi tuổi mới bước vào cảnh giới Võ Thánh, hơn bốn mươi tuổi mới đạt đến cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng bốn. Từ khi hấn là Võ Thánh lôi âm tầng ba đột phá lên Võ Thánh lôi âm tầng bốn cũng phải mất mười năm. Vậy mà bây giờ, nhục thể của Dương Thạc muốn tu thành Hàn Băng Chân Thân lại chỉ mất bảy năm.

- Tốc độ này chỉ chậm hơn bảy lần mà thôi. Như vậy có thể nói, mình và Dương Dịch đã thành công nghĩ ra phương pháp tu luyện Cửu Âm Huyền Công tăng thứ tư rồi.

Dương Thạc vô cùng kích động.

- Mình phải thử xem có thể tăng lên được nữa hay không.

Dương Thạc hít sâu một hơi, ổn định tâm tình, tiếp tục tăng tốc vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực.

Dương Thạc tăng tốc độ lên gấp hai, gấp ba lần.

- Hả? Tốc độ hấp thu năng lượng thủy bị chậm lại sao?

Khi Dương Thạc tiếp tục tăng tốc vận chuyển Thần Hoang Nguyên Lực, Dương Thạc phát hiện, tốc độ mình hấp thu năng lượng thuộc tính thủy chẳng những không tăng lên mà lại bị chậm đi.

Chỉ khi hấn tăng tốc độ vận chuyển lên gấp đôi thì tốc độ hấp thu năng lượng thủy là nhanh nhất.

Tức là tốc độ hấp thu chậm hơn bảy lần so với tốc độ hấp thu năng lượng hỏa.

- Thôi, cứ như vậy đi.

- Trong bảy năm mà mình tu thành Hàn Băng Chân Thân là được rồi.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Nếu Dương Thạc tiếp tục suy diễn thì có lẽ, tốc độ sẽ còn tăng lên.

Chẳng qua, như vậy cũng không có nhiều ý nghĩa.

Bởi vì Dương Thạc muốn lĩnh ngộ bí pháp dung hợp trong Chân Vũ bí điển cũng phải mất đến mười năm, hai mươi năm rồi. Mặc dù tốc độ tu luyện của nhục thân được gia tăng, trong một năm có thể tu thành Hàn Băng Chân Thân, lại thêm một năm tu thành Phong Chúc Chân Thân thì cũng cần phải đợi thêm mười mấy năm, hai mươi năm mới có thể làm cho Cửu Âm, Cửu Dương dung hợp được.

- Tiểu Địch, hay là dùng phương pháp này đi. Ta sẽ vào trong không gian Thập Phương Ca Sa để tu luyện. Muội cũng về tu luyện đi.

Dương Thạc nói với Dương Địch.

- Được, thiếu gia. Chờ huynh tu thành Hàn Băng Chân Thân, muội sẽ cùng huynh suy diễn tiếp Cửu Âm Huyền Công tầng thứ năm.

Dương Địch gật đầu nói.

Đợi đến khi Dương Thạc tu thành Hàn Băng Chân Thân, Dương Địch cũng đã đạt đến cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm. Lúc đó, cảnh giới võ đạo cao hơn, hiệu suất suy diễn công pháp cũng sẽ càng cao hơn.

- Thiếu gia, muội đi tu luyện đây.

Vút!

Dương Địch hơi lắc mình, rời khỏi không gian Thập Phương Ca Sa.

Bên trong cũng như bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc, Dương Địch và tất cả mọi người đều cố gắng tiềm tu.

Thời gian thấm thoát trôi qua.

Trong chớp mắt, đã qua bảy tám tháng.

Trong thời gian bảy tám tháng này, Huyết Phi, Ngưng Thuý, Thần Long, Man Văn Thiên Tượng đều thi nhau đột phá cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng bốn, chỉ có Tiểu Hoả vẫn chưa đột phá.

Còn Dương Thạc và Dương Địch đều cách Vô Thánh lôi âm tầng năm một đoạn nữa.

Cách Thiên Âm môn ba trăm dặm về hướng đông, trong biển lớn thăm thẳm.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Trên mặt biển tĩnh lặng, phụt, từng cột nước phóng mạnh lên cao.

Toàn bộ mặt biển lập tức sôi trào mãnh liệt.

Rống rống! Rống rống!

Từng tiếng thét dài hình như vang lên từ dưới đáy biển.

Trong mấy cột nước phóng lên, cao nhất cũng phải đến nghìn trượng. Một số cột nước thấp cũng cao đến năm sáu trăm trượng. Tổng cộng có mười ba cột nước.

- Ha ha ha ha ha, ba ngàn năm rồi, mười ba anh em Giao Long chúng ta lại xuất thế lần nữa.

- Vô tình chủ nhân đã đến một thế giới khác cũng đã qua ba ngàn năm rồi. Trong ba ngàn năm này, trong mười ba anh em giao long chúng ta, tu vi đại ca đã tăng thêm một bước, cách cảnh giới Hư Không Vô Thánh không còn xa. Mà ta, Tam Đệ, Tứ Đệ, Thất Đệ, Cửu Muội, đều đã đạt đến cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm. Các anh em còn lại, kém nhất cũng là Vô Thánh lôi âm tầng bốn đỉnh phong. Mười ba anh em chúng ta đủ để tung hoành thế giới này rồi.

Phụt phụt! Phụt phụt!

Từng bóng người xuất hiện trên mặt biển.

Mấy bóng người này đều là những sinh vật có hình dáng giống như rồng, dài trên trăm trượng, ngoại trừ trên trán chúng không có hai cái sừng thì chúng gần như giống Thần Long y như đúc. Loại mãnh thú này chính là Giao Long, một loài bá chủ trong biển.

Mười ba con Giao Long này chính là sủng thú của một vị Hư Không Vô Thánh từ ba ngàn năm trước.

- Nhị đệ.

Một con lớn nhất trong mười ba con giao long này cất giọng trầm ổn, nói.

- Trong mười ba anh em chúng ta, có sáu người đã đạt đến cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm.
 - Các anh em còn lại cũng đã chạm đến cánh cửa Vô Thánh lôi âm tầng năm, chẳng qua là do thiếu một số thiên tài địa bảo phụ trợ nên mới không đột phá được.
 - Vừa may, cách đây ba trăm dặm chính là căn cứ của Thiên Âm môn. Lúc trước, khi chủ nhân còn là Vô Thánh lôi âm tầng năm đã từng bị môn chủ của Thiên Âm môn đả thương. Sau khi chủ nhân đột phá, không chấp nhận với Thiên Âm môn, không có cơ hội trả thù. Hiện tại chúng ta lại thiếu thiên tài địa bảo. Vậy chúng ta liền đến công phá Thiên Âm môn, cướp đoạt thiên tài địa bảo, giúp các anh em còn lại cũng đều đột phá cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm đi.
- Con giao long lớn nhất này nói xong, hai mắt nhìn về phía Thiên Âm môn cách đây ba trăm dặm.

559. Chương 534: Một chiêu giết chết Giao Long lão đại Trong Nháy Mắt!

Vô Tận Thần Công

Chương 534: Một chiêu giết chết Giao Long lão đại trong nháy mắt!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

- Đúng, đến Thiên Âm Môn, đoạt lấy thiên tài địa bảo trong Thiên Âm Môn để toàn bộ đám huynh đệ ta đều tiến vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm!
- Nói không chừng đại ca đạt được thiên tài địa bảo gì lợi hại rồi lại thoáng cái có thể đạt đến cấp độ Hư Không Vô Thánh!

Hai mắt đám Giao Long khổng lồ xung quanh đều tỏa sáng.

Đến Thiên Âm Môn cướp đoạt thiên tài địa bảo!

Mười ba đầu Giao Long này vốn là sủng thú của một vị cường giả Hư Không Vô Thánh từ ba ngàn năm trước. Vô giả nhân loại bình thường có sủng thú thì cũng không quá nhiều, một hai con là đủ. Nhưng cũng có ngoại lệ, ví dụ như Dương Thạc vậy. Hiện tại Thần Long, Man Văn, Tiểu Hỏa, thậm chí là Huyết Phi Ngưng Thuyết đều có thể nói là sủng thú của Dương Thạc.

Ba ngàn năm trước, vị Hư Không Vô Thánh kia đã có mười ba đầu sủng thú Giao Long!

Đương nhiên con mạnh nhất trong số mười ba con sủng thú Giao Long này chính là Giao Long lão đại kia, tại thời điểm đó chỉ mới miễn cưỡng đạt đến cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm mà thôi.

Mười ba đầu sủng thú chỉ có thực lực tương đương với một đầu sủng thú của Nhân Hoàng, Lam Mị.

Số lượng tuy đáng sợ nhưng trên thực tế cũng không đáng coi vào đâu.

Chỉ có điều sau khi vị Hư Không Vô Thánh kia tiến vào Thiên Thánh Giới, mười ba đầu sủng thú Giao Long này của hắn liền bế quan ba ngàn năm, thực lực tăng mạnh, hiện tại tiến vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm đã có khoảng sáu con!

Bảy con Giao Long còn lại cũng đều là Vô Thánh lôi âm tầng bốn đỉnh phong, có cơ hội rất lớn, lúc nào cũng có khả năng tiến vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm.

Giao Long lão đại mạnh nhất thậm chí chỉ cách Hư Không Vô Thánh nửa bước.

Hiện tại thứ chúng thiếu chính là một số thiên tài địa bảo cao cấp mà thôi.

Nếu có thể đạt được một số thiên tài địa bảo cao cấp, toàn bộ mười ba huynh đệ chúng sẽ có cơ hội lớn tiến vào cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm, Giao Long lão đại cũng có cơ hội tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh. Đến lúc đó, mười ba đầu Giao Long này mới thật sự hoành hành khắp Nhân Gian Giới...

Thiếu thiên tài địa bảo?

Dứt khoát phải đi... cướp đoạt!

Mục tiêu đầu tiên của chúng là nhằm vào Thiên Âm Môn.

Một trong các nguyên nhân là vì năm đó chủ nhân của bọn chúng có một số thù oán với Thiên Âm Môn. Chúng giết đoạt tàn sát Thiên Âm Môn sẽ được tiếng là vì chủ nhân.

Mà nguyên nhân thứ hai là vì Thiên Âm Môn chính là một trong các thánh địa võ đạo. Ba ngàn năm trước, lúc đám Giao Long này chưa bế quan tiếm tu, Thiên Âm Môn đã vô cùng cường thịnh, thậm chí còn cường đại hơn Chân Vũ Môn, đứng vị trí thứ ba trong hàng ngũ thánh địa võ đạo. Một môn phái như vậy có số lượng thiên tài địa bảo tương đối khả quan là không thể nghi ngờ.

- Được! Giờ sẽ đi Thiên Âm Môn!

Giao Long lão đại kia nhanh chóng quyết định.

- Năm đó Thiên Âm Môn cường thịnh cũng chỉ có ba vị Võ Thánh lõi âm tầng năm!

- Hiện tại đám huynh đệ ta đã có sáu vị Võ Thánh lõi âm tầng sáu. Các vị huynh đệ còn lại, luận sức chiến đấu thì cũng có thể so với Võ Thánh lõi âm bình thường. Chỉ cần Thiên Âm Môn không có cường giả Hư Không Võ Thánh, tàn sát cướp đoạt bảo vật sẽ vô cùng đơn giản!

Mười ba đầu Giao Long này đều tin tưởng mười phần.

Mười ba huynh đệ, sáu đại Võ Thánh lõi âm tầng năm!

Bảy đầu còn lại cũng đều là Võ Thánh lõi âm tầng bốn đỉnh phong. Cộng thêm bọn chúng đều là dị chủng Thần Thú, chiến lực có thể so với Võ Thánh lõi âm tầng năm. Giống như Đại Bàng Kim Sí Vương vậy, ở cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng bốn đã là cường giả chiến lực hàng hai đương thời. Thực lực của đám Giao Long Võ Thánh lõi âm tầng bốn đỉnh phong này cũng không thua kém Đại Bàng Kim Sí Vương bao nhiêu.

Giao Long lão đại mạnh nhất có thực lực cùng cấp với Thần Quy Vương.

Thực lực cường đại như vậy muốn đồ sát một thành địa võ đạo không có Hư Không Võ Thánh, thừa sức!

Đương nhiên nếu Thiên Âm Môn có Hư Không Võ Thánh trấn thủ, muốn giải quyết mười ba đầu Giao Long lại đơn giản đến cực hạn...

Nhưng Hư Không Võ Thánh không dễ dàng xuất hiện như vậy.

Dưới tình huống bình thường, Nhân Gian Giới trải qua ngàn năm mới xuất hiện một cường giả Hư Không Võ Thánh. Nếu Thiên Âm Môn thật sự có Hư Không Võ Thánh tọa trấn thì chỉ có thể nói là mười ba đầu Giao Long này mệnh khổ...

Thật sự là như vậy thì chúng cũng cam nguyện kiến thức!

- Đi!

- Đi thôi!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Tiếng trầm đục liên tục vang lên, mười ba đầu Giao Long này nhanh chóng hành động, cấp tốc tiến về sơn môn Thiên Âm Môn trên một đảo nhỏ cách đây ba trăm dặm.

Bên ngoài đảo nhỏ Thiên Âm Môn.

Giờ phút này đúng là giữa trưa, trời trong nắng ấm, mặt biển vô cùng phẳng lặng.

Trên mặt biển phẳng lặng này, một con Hắc Hùng khổng lồ đang để bốn móng vuốt giẫm trên nước, lơ lửng trên mặt nước. Trên bầu trời phía trên con Hắc Hùng này có một con Huyền Ưng cực lớn đang lơ lửng, giằng co với Hắc Hùng này.

- Ha ha, Tiểu Thủy, người ở trên đất liền, mượn nhờ lực lượng đại địa nên lực phòng ngự rất mạnh, tá không thể công phá được hàng phòng ngự của người. Nhưng người đang ở trên mặt nước, sức chiến đấu giảm mạnh. Ta công kích người như thế này, người mà thua quá thảm thì cũng đừng khóc nhè nhé!

Trong miệng Huyền Ứng khổng lồ truyền ra giọng nói như chuông bạc của nữ tử.

- Cứ việc đến đây đi!

Trong miệng Hắc Hùng kia cũng truyền ra giọng nói của nữ tử nhưng lộ ra vẻ vô cùng trầm ổn.

- Chiến đấu trên đất bằng, người không công phá được phòng ngự của ta, ta cũng không dể thương được người. Như vậy quá không ý nghĩa. Hiện tại đang ở trong biển rộng, thực lực của ta giảm sút trên diện rộng, chiến đấu với người mới có tính khiêu chiến, mới có thể kích phát tiềm lực lớn nhất, tăng thực lực bản thân lên...

Hắc Hùng chậm rãi nói ra.

Huyền Ứng, Hắc Hùng này đúng là thân thể Huyền Ứng, Hắc Hùng thượng cổ do Huyết Phi Ngưng Thụý điều khiển.

Bọn họ chiến đấu trên mặt biển là vì muốn kích phát tiềm lực bản thân ở trình độ lớn nhất trong hoàn cảnh ác liệt, bản thân không chiếm được ưu thế.

- Được rồi!

- Tiểu Thụý, người hãy cẩn thận, ta đến đây!

Thần sắc Huyết Phi cũng ngưng trọng, muốn hành động.

Ầm ầm!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mà đúng lúc Huyết Phi muốn hành động thì chợt thấy trên mặt biển phía đông liên tục truyền đến mấy tiếng trầm đục.

Ông...!

Toàn bộ mặt biển đều bị chấn động!

- Ô, có chuyện gì xảy ra vậy?

Theo bản năng, Huyết Phi Ngưng Thụý đều nhìn lại phía đông.

Rống rống rống! Rống rống rống!

Tiếng mãnh thú gào thét kịch liệt liên tục truyền đến, chỉ thấy trên mặt biển phía đông có hơn mười con mãnh thú Giao Long khổng lồ đang nhanh chóng vượt sóng mà đến. Tốc độ của đám Giao Long này cực nhanh, chỉ thoáng cái đã vượt qua mấy trăm trượng. Mấy đầu Giao Long khí huyết khổng lồ phía trước tản mát ra khí thế khiến người ta sợ hãi như khí thế của Dương Thiên, Long Hoàng thượng cổ.

- Đây là... dị thú Giao Long?

- Lực lượng thật cường đại. Thực lực của mấy con dị thú Giao Long phía trước tuyệt đối đạt đến cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm rồi. Mấy con phía sau ít nhất cũng là cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn. Thực lực của bọn chúng, mạnh nhất có thể so với Thần Quy Vương, yếu nhất chỉ sợ cũng theo kịp Đại Bằng Kim Sí Vương!

Giờ phút này, Huyết Phi Ngưng Thụý đều biến sắc.

- Không tốt! Hình như chúng đang chạy đến Thiên Âm Môn!

Mục tiêu mà mười ba con Giao Long này đang nhằm vào chính là đảo nhỏ Thiên Âm Môn đằng sau Huyết Phi Ngưng Thụý. Đây là chuyện mà kẻ ngu cũng có thể nhìn ra được.

- Trên người bọn chúng đều phát ra sát khí đậm đặc, chỉ sợ lai giả bất thiện. Chúng ta căn bản không có thực lực chống lại bọn chúng. Tiểu Thúy chúng ta đi mau, về Thiên Âm Môn trước đã!

Cảm nhận được mười ba con Giao Long phát ra sát khí đậm đặc, sắc mặt Huyết Phi biến hóa, thân hình nhanh chóng nhoáng lên, vút một cái liền đến trước mặt Ngưng Thúy dưới mặt biển. Hai móng vuốt lớn của nó kết một phát, bắt lấy Ngưng Thúy.

Vù!

Cánh khê đập, Huyết Phi liền phóng lên trời, mang theo Ngưng Thúy bay về Thiên Âm Môn.

Huyết Phi Ngưng Thúy đều đã tiến vào cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng bốn.

Nhưng thực lực hiện tại của các nàng nhiều nhất là ngang hàng với Đại Bằng Kim Sí Vương thôi!

Mà mười ba con Giao Long kia, mỗi con đều có thể so với Đại Bằng Kim Sí Vương. Trước mặt bọn chúng, Huyết Phi Ngưng Thúy không có nửa phần thắng, chỉ có thể phi thân mà chạy...

- Ồ?

- Một con Huyền Ứng, một con Hắc Hùng?

- Bọn chúng đều chạy thực mạng về phía đảo nhỏ Thiên Âm Môn, xem ra hẳn là Thần Thú trấn phái của Thiên Âm Môn rồi!

- Ha ha, lực lượng khí huyết của Huyền Ứng, Hắc Hùng này thật mạnh, chỉ sợ đã đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Đáng tiếc cảnh giới võ đạo của bọn chúng hình như còn rất yếu, không bằng cả Thập tam muội, chỉ vừa mới tiến vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn. Nếu chúng ta muốn chém giết hai bọn chúng thì quá dễ!

- Khí huyết cấp độ Hư Không Vô Thánh?

- Tốt, tốt! Đây là cảnh giới diễn hóa huyết nhục. Bắt bọn chúng, cắn nuốt khí huyết của bọn chúng, tiếp theo chúng ta sẽ vượt qua bước cuối cùng, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh! nguồn

Huyết Phi Ngưng Thúy phát hiện ra mười ba con Giao Long này thì đồng thời mười ba con Giao Long cũng sớm phát hiện ra bọn họ.

Mười ba con Giao Long này, nhất là Giao Long lão đại kia, cảm nhận được lực lượng khí huyết của Huyết Phi Ngưng Thúy, hai mắt không khỏi sáng ngời!

Khí huyết cấp độ Hư Không Vô Thánh?

Bản thân huyết nhục của bọn họ đã là một loại thiên tài địa bảo rồi. Nếu cắn nuốt vào, Giao Long lão đại này tiếp theo sẽ tìm tòi nghiên cứu sự ảo diệu của diễn hóa huyết nhục, do đó vượt qua bước cuối cùng, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

- Đuổi theo!

- Bắt lấy bọn chúng!

Nghĩ đến đây, Giao Long lão đại này không chần chờ nữa, thân hình nhanh chóng vạn veo.

Cái đuôi đập vào mặt biển, tốc độ đột nhiên gia tăng lần nữa!

Nó là mãnh thú Giao Long, là bá chủ trên biển, tiến lên trên biển, tốc độ vô song gần như tia chớp đuổi theo phía sau Huyết Phi Ngưng Thúy!

- Không tốt!

Cảm nhận được lực lượng khí huyết phía sau càng ngày càng gần, Huyết Phi Ngưng Thúy đều không khỏi biến sắc.

Thân thể Huyền Ứng thượng cổ của Huyết Phi có tốc độ phi hành cực nhanh, Giao Long lão đại này khó có thể đuổi theo được. Chỉ tiếc rằng nàng còn mang theo Ngưng Thúy, tốc độ giảm mạnh, muốn thoát khỏi Giao Long lão đại này gần như là chuyện không thể nào. Nhưng nàng lại không thể bỏ lại Ngưng Thúy. Tốc

độ trên đất bằng của Ngưng Thúy vốn không tính là nhanh, trên biển lại càng như ốc sên, căn bản trốn không thoát...

Mắt thấy Giao Long lão đại này đã sắp đổi kịp, tình thế nguy cấp vạn phần!

- Ha ha, là hai con tiểu mẫu thú sao?

- Ta thích nhất là huyết nhục của tiểu mẫu thú. Bắt lấy bọn chúng, ta nhất định phải từ từ thưởng thức...

Mãnh thú Giao Long dâm tà nhất, đến sau lưng Huyết Phi Ngưng Thúy liền ha hả cười dâm dăng. Thân hình nó đột nhiên nhoáng lên rồi phóng lên trời, trong chốc lát đã đến độ cao hơn trăm trượng. Cái miệng tanh hôi khổng lồ mở ra, hung hăng cắn tới Huyết Phi Ngưng Thúy giữa không trung!

- Không tốt!

Sắc mặt Huyết Phi đại biến, phi thân tránh né.

Rầm!

Chỉ tiếc tuy Huyết Phi đã tránh được Giao Long lão đại này cắn xé nhưng Ngưng Thúy vẫn bị Giao Long lão đại tóm được.

Khí huyết chấn động một trận, Huyết Phi không bắt được Ngưng Thúy, khiến thân hình khổng lồ của Ngưng Thúy rơi xuống, ùm một cái rơi vào biển.

- Ha ha, một con tiểu mẫu thú đã rơi xuống rồi!

Giao Long lão đại cười ha hả, thân hình nhoáng lên muốn đánh tới mặt biển.

Một khi nó rơi xuống biển, Ngưng Thúy căn bản chính là muốn trốn cũng không thể trốn!

Vút!!

Ông...!

Nhưng hầu như lúc thân hình khổng lồ của Giao Long lão đại rơi xuống biển...

Đằng trước đó không xa, trên đảo nhỏ Thiên Âm Môn vẫn chìm trong sương mù mờ ảo này, một đợt sóng âm màu vàng nhạt như thực chất liền nhanh chóng bắn ra, công kích vào mi tâm Giao Long lão đại!

- Không tốt!

Cùng lúc đó, sắc mặt Giao Long lão đại này biến hóa kịch liệt, nguy cơ mãnh liệt không thể nói rõ liền nhảy mạnh lên từ đáy lòng của nó. Trong một tích tắc, lớp vảy toàn thân con Giao Long lão đại này liền dựng thẳng lên...

Cảm giác vô cùng nguy hiểm lập tức nảy lên trong đầu Giao Long lão đại!

- Đây là...

Trong tích tắc, sắc mặt Giao Long lão đại đại biến.

Nó có cảm giác giờ phút này, nó đang bị một cường giả siêu cấp cấp độ Hư Không Vô Thánh theo dõi. Bị sóng âm kia công kích, bản thân nó không thể chống cự chút nào. Công kích sóng âm bay ra khỏi sương mù Thiên Âm Môn kia hoàn toàn là bùa đòi mạng Giao Long lão đại này!

Cho dù nó đã đến gần cấp độ Hư Không Vô Thánh thì cũng chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

- Làm sao mà...

- Trong Thiên Âm Môn có cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh?

Trong nháy mắt cuối cùng, trong đầu Giao Long lão đại chợt xuất hiện ý niệm như vậy.

Uỳnh!

Nháy mắt sau đó, đầu óc Giao Long lão đại này trở nên mòng mị.

Hoàn toàn mất ý thức, tất cả thần quang trong đôi mắt đều tan rã, sinh mệnh lực toàn thân nhanh chóng xói mòn. Thân thể khổng lồ không có thần hồn điều khiển, vù một tiếng rơi vào trong nước biển.

Giao Long lão đại cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm đã chết!

- Lão đại!

- Đã xảy ra chuyện gì? Lão đại hử...

Đúng lúc thần hồn Giao Long lão đại nhanh chóng tiêu tán, thân thể rơi thẳng xuống biển thì phía sau, các huynh đệ khác trong mười ba huynh đệ Giao Long đều cảm nhận được sinh mệnh lực của Giao Long lão đại nhanh chóng tan biến, đều không khỏi biến sắc.

Lúc mới phát hiện Huyết Phi và Ngưng Thúy, Giao Long lão đại muốn đuổi theo Huyết Phi Ngưng Thúy, bắt lấy hai người, thôn phệ huyết nhục rồi tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh. Chính bởi vì như thế, nó cũng không quan tâm mấy huynh đệ sau lưng mà tự tăng tốc đuổi theo. Trong mười ba huynh đệ, Giao Long lão đại có thực lực mạnh nhất, tốc độ trên biển tự nhiên nhanh nhất. Lúc nó đuổi đến sau lưng Huyết Phi, ngăn cản Huyết Phi Ngưng Thúy thì mười hai con Giao Long khác đều cách xa mấy trăm trượng.

560. Chương 535: Công Phá Cẩm Chế, Diệt Thiên Âm Môn!

Vô Tận Thần Công

Chương 535: Công phá cẩm chế, diệt Thiên Âm Môn!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Mãi cho đến khi sóng âm màu vàng nhạt lóe lên, bắn vào mi tâm Giao Long lão đại, chém giết Giao Long lão đại, đám Giao Long còn lại vẫn chưa đuổi kịp.

Chúng chỉ cảm giác được từ xa có một luồng sóng âm chấn động đến đây, lão đại của bọn chúng lập tức rơi xuống biển, sinh mệnh lực nhanh chóng tan biến, không rõ sinh tử.

- Mau! Đi qua xem lão đại!

Dự cảm vô cùng xấu chột nảy lên từ đáy lòng đám Giao Long này.

Vút!! Vút!! Vút!!

Thân hình liền hành động, đám Giao Long này nhanh như chớp liền bơi về phía Giao Long lão đại dưới đáy biển.

- Là Tiểu Địch tỷ tỷ!

- Tiểu Địch tỷ tỷ dùng Đại Thần Âm công kích!

Đám Giao Long này không biết chuyện gì đã xảy ra nhưng Huyết Phi Ngưng Thúy biết rõ.

Hầu như trong nháy mắt Ngưng Thúy bị đánh trúng rơi xuống biển, Giao Long lão đại sắp nhào về phía trước, hào quang bắn ra từ trong sương mù Thiên Âm Môn đúng là do Dương Địch phát động Đại Thần Âm công kích!

Công kích Đại Thần Âm bỏ qua tất cả phòng ngự, trực tiếp công kích vào thần hồn!

Phạm là có cường độ thần hồn yếu hơn Dương Địch, dù chỉ yếu hơn một chút, gặp phải công kích Đại Thần Âm này thì cũng không chút ngăn trở, trực tiếp vẫn lạc!

Giao Long lão đại này có tu vi cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm.

Nhưng nó là cường giả dị thú. Lực lượng thần hồn của cường giả dị thú vốn hơi yếu so với cường giả nhân loại cùng cấp độ. Cho dù nó đã là cường giả Vô Thánh lõi âm tàng năm đỉnh phong nhưng cường độ thần hồn vẫn hơi kém hơn cường giả nhân loại cùng cấp độ.

Mà Dương Địch mặc dù chỉ là Vô Thánh lõi âm tàng bốn.

Nhưng thần hồn đã sớm tiến vào cấp độ Vô Thánh lõi âm tàng năm!

Phát động công kích Đại Thần Âm, chém giết Giao Long lão đại chỉ trong chớp mắt!

- Con Giao Long này chết rồi!

- Tiểu Thúy, đi mau!

Tuy Giao Long lão đại đã chết nhưng phía sau còn mười hai cường giả Giao Long.

Thực lực của mỗi đầu đều mạnh mẽ hơn Huyết Phi Ngưng Thúy nửa phần. Trong tình huống này, Huyết Phi Ngưng Thúy cũng chỉ có thể tiếp tục chạy trốn. Cũng may là mấy con Giao Long phía sau chỉ quan tâm đến Giao Long lão đại, Huyết Phi Ngưng Thúy không phải là mục tiêu của bọn nó. Điều này khiến cơ hội chạy trốn của Huyết Phi Ngưng Thúy tăng mạnh!

- Đi thôi!

Khẽ quát một tiếng, thân hình Huyết Phi liền nhoáng lên, nhanh chóng bay về phía Ngưng Thúy dưới mặt biển.

Ầm ầm!

Hầu như đồng thời, một tiếng bạo nổ liền vang lên dưới mặt biển.

Bốn chân của Ngưng Thúy đánh mạnh xuống mặt biển, thân thể phóng thẳng lên trời như đạn pháo, thoáng cái vọt lên độ cao vài chục trượng trên mặt biển.

Tạch...! Tạch...!

Hai móng của Huyết Phi liền bắt chuẩn xác vào hai vai Ngưng Thúy.

Sau một khắc, Huyết Phi liền vẫy hai cánh, thân hình vút một cái liền bay đi, tốc độ còn nhanh hơn Giao Long lão nhị, Giao Long lão tam cấp độ Vô Thánh lõi âm tàng năm, bá chủ trên mặt biển một chút. Chỉ trong chớp mắt, nó đã đến gần đảo nhỏ Thiên Âm Môn, vút một cái ẩn vào trong tầng sương mù xung quanh đảo nhỏ.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Cùng lúc đó, Giao Long lão nhị lão tam đằng sau nhanh như chớp, đã sớm lao đến chỗ thi thể Giao Long lão đại dưới lòng biển.

- Ô? Sinh mệnh lực của lão đại...

- Xảy ra chuyện gì? Ta không cảm nhận được khí tức thần hồn của lão đại!

- Lão đại hẳn... đã chết rồi?

Đến trước mặt Giao Long lão đại, đám Giao Long này lập tức dò xét. Giờ phút này, Giao Long lão đại đã sớm bị diệt thần hồn, chỉ còn lại thi thể.

- Khốn khiếp!

- Làm sao có thể chứ!

- Là Thiên Âm Môn... Thiên Âm Môn đã chém giết lão đại của chúng ta!

Trong nháy mắt, từng trận gào thét nhanh chóng truyền ra từ trong miệng đám Giao Long này.

Giờ phút này, hai mắt mỗi con trong đám mãnh thú Giao Long này đều đỏ như máu, thân thể run rẩy kịch liệt, hàm răng trong miệng đều muốn cắn. Trong mắt bọn chúng bắn ra vẻ phẫn hận vô cùng đậm đặc.

Chúng hoàn toàn không ngờ ngay vừa rồi Giao Long lão đại vẫn dồi dào sinh khí như thế, muốn dẫn chư vị huynh đệ đến đánh Thiên Âm Môn, cướp lấy thiên tài địa bảo. Tại sao chỉ trong nháy mắt, đám huynh đệ Giao Long còn chưa kịp phản ứng thì thần hồn đã bị diệt, hoàn toàn vẫn lạc...

- Thiên Âm Môn, đám huynh đệ chúng ta không đội trời chung với người!

Đám Giao Long này ngửa mặt lên trời gào rú.

Lúc bắt đầu, chúng chỉ có một chút thù hận với Thiên Âm Môn, nhưng thù hận này cũng chỉ là thù hận giữa chủ nhân của chúng và môn chủ Thiên Âm Môn năm đó mà thôi. Đơn giản chính là ba ngàn năm trước, môn chủ Thiên Âm Môn chém giết với chủ nhân đã đánh bại đả thương chủ nhân của chúng. Trên thực tế, nếu không phải lúc trước môn chủ Thiên Âm Môn đả thương chủ nhân của chúng thì chủ nhân của chúng cũng chưa chắc có thể tìm được kỳ ngộ, nhất cử tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Thù hận mức này không là gì cả.

Sau khi tiến vào cấp độ Thiên Âm Môn, chủ nhân của bọn chúng cũng khinh thường không đi tìm Thiên Âm Môn trả thù.

Mà hiện tại thì khác.

Lão đại trong mười ba huynh đệ của chúng là tối cường giả, có hi vọng tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, tiến vào thế giới khác truy tìm chủ nhân của bọn chúng. Vậy mà Giao Long lão đại lại vẫn lạc ở bên ngoài Thiên Âm Môn...

Trong tình huống này, mười hai con Giao Long sao không giận được?

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Gần như không chút chần chờ.

Tiếng bạo nổ đột nhiên vang lên. Bốn năm đầu Giao Long nhảy lên mặt biển, gào rú một tiếng, hung hãn không sợ chết lao về phía đảo nhỏ Thiên Âm Môn.

- Liều mạng với Thiên Âm Môn!

- Báo thù cho lão đại!

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng trầm đục liên tiếp vang lên. Đám Giao Long này bay đến bên ngoài tầng sương mù trên đảo nhỏ Thiên Âm Môn, đập nện khiến tầng sương mù chấn động một hồi. Nhưng đám Giao Long này căn bản không đánh tan tầng sương mù kia.

Tầng sương mù này đúng là trận pháp phòng hộ Thiên Âm Môn do Dương Dịch đã thiết kế trước kia, chắc hẳn có thể ngăn cản công kích của cường giả Vô Thánh lời âm tầng năm.

- Chư vị huynh đệ!

Vút!!

Một tia sáng màu xanh lóe lên, bên ngoài trận pháp phòng hộ Thiên Âm Môn xuất hiện một đầu Giao Long chỉ nhỏ hơn Giao Long lão đại một chút.

- Chư vị huynh đệ, lão đại đã bị cường giả Thiên Âm Môn dễ dàng chém giết, chỉ sợ Thiên Âm Môn này có cường giả siêu cấp cấp độ Hư Không Vô Thánh trấn giữ! Cho dù chúng ta công kích Thiên Âm Môn thì chỉ sợ cũng bị Hư Không Vô Thánh kia chém giết, mất mạng vô ích. Giờ lập tức rút lui, đợi tương lai tu luyện thành công rồi tiêu diệt Thiên Âm Môn, báo thù cho lão đại!

Đầu Giao Long này đúng là lão nhị trong mười ba huynh, cao thủ gần với Giao Long lão đại.

Tuy trong lòng nó cũng vô cùng phẫn hận nhưng nó cũng hiểu được với thực lực của Giao Long lão đại, một đường sống âm bắn ra từ trong Thiên Âm Môn thì chỉ sợ trong Thiên Âm Môn có tồn tại cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh!

Một khi Hư Không Vô Thánh ra tay, toàn bộ bọn chúng đều phải chết!

Không những không thể báo thù cho Giao Long lão đại mà còn mất mạng vô ích.

- Nhị ca!

- Chúng ta mặc kệ!

- Là Hư Không Vô Thánh thì đã sao? Có bản lĩnh thì chém giết toàn bộ chúng ta đi! Chúng ta và lão đại đồng sinh cộng tử!

561. Chương 536: Lực Lượng Mạnh Mẽ Đánh Nát Man Văn Thiên Tượng!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 536: Lực Lượng Mạnh Mẽ Đánh Nát Man Văn Thiên Tượng!

Tuy Giao Long lão nhị đã nhắc nhở đám huynh đệ nhưng đám Giao Long này làm gì còn tỉnh táo? Thậm chí một số Giao Long Vô Thánh lôi âm tăng bốn đều đỏ mắt, lớn tiếng gào rú, vẫn phấn đấu quên mình đụng vào cấm chế của Thiên Âm Môn.

- Chuyện này...

Giao Long lão nhị chau mày.

Nhưng đúng như lời của đám huynh đệ này, đám huynh đệ bọn chúng không có người nào là hạng người ham sống sợ chết.

Thấy đám huynh đệ không rời đi, Giao Long lão nhị cũng không thể một mình chạy trốn thoát chết.

Chẳng qua là nhìn đám huynh đệ đụng vào cấm chế Thiên Âm Môn, sắc mặt nó cũng âm trầm...

Nhưng...

Chính là sau một khắc, trong mắt Giao Long lão nhị này chợt hiện một tia thần quang.

- Không đúng!

- Không đúng! Trong Thiên Âm Môn này không có cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh!

- Nếu có cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh, đám huynh đệ chúng ta xông vào cấm chế phòng hộ Thiên Âm Môn như thế đã là chọc đến Hư Không Vô Thánh kia. Nếu Hư Không Vô Thánh kia tức giận, chỉ cần tùy tiện ra tay, đám huynh đệ chúng ta đều không thể ngăn cản, toàn bộ đều phải chết. Nhưng chúng ta đã xông đến thời gian dài như vậy, cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh kia vẫn chưa ra tay...

- Thiên Âm Môn này rất có thể căn bản không có Hư Không Vô Thánh!

Hai mắt Giao Long lão nhị sáng ngời.

- Chư vị huynh đệ, mọi người dừng lại một chút!

- Trong Thiên Âm Môn căn bản không có cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh! Chúng ta chỉ cần đồng tâm hiệp lực công kích cấm chế Thiên Âm Môn này, sớm muộn gì cũng hoàn toàn công phá cấm chế Thiên Âm Môn, tiêu diệt Thiên Âm Môn, báo thù cho lão đại! Hiện tại tất cả mọi người tỉnh táo một chút! Tỉnh táo một chút đi!

Sắc mặt Giao Long lão nhị âm trầm, chậm rãi lên tiếng.

- Cái gì? Nhị ca, ngươi nói thật hả?

- Trong Thiên Âm môn không có cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh sao?

Vừa nghe thấy những lời này của Giao Long lão nhị, sắc mặt của những con Giao Long đang vây quanh, công kích cấm chế Thiên Âm Môn kia đều biến đổi. Theo bản năng, chúng ngừng công kích, thân hình đều khẽ động, tụ lại bên cạnh Giao Long lão nhị.

Lúc trước, tuy chúng đều công kích cấm chế của Thiên Âm Môn nhưng lại rất lộn xộn.

Hơn mười huynh đệ bọn chúng không phối hợp với nhau.

Chúng đều biết rằng, rất có thể Giao Long lão đại đã bị một vị cường giả siêu cấp cấp độ Hư Không Vô Thánh bên trong Thiên Âm Môn giết chết đấy.

Chúng điên cuồng công kích cấm chế của Thiên Âm Môn, đều nói là muốn báo thù cho Giao Long lão đại nhưng chẳng qua là vì quá nóng giận cho nên chúng mới nói như vậy. Thật ra trong lòng chúng đều biết rằng, nếu như trong Thiên Âm Môn có Hư Không Vô Thánh tồn tại thì huynh đệ chúng không thể báo thù cho lão đại. Thậm chí, trong chớp mắt vị Hư Không Vô Thánh kia ra tay, lập tức toàn bộ chúng sẽ đều bị giết chết...

Tới lúc đó, tâm của những con Giao Long này sẽ như đám tro tàn!

Mục đích chúng công kích cấm chế của Thiên Âm Môn, đơn giản chỉ là muốn phát tiết nổi tức giận trong lòng.

Lúc này, chúng nghe thấy Giao Long lão nhị nói trong Thiên Âm Môn này không có cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh.

Nếu như trong Thiên Âm Môn không có Hư Không Vô Thánh thì mười hai huynh đệ bọn nó cũng không thể bị giết chết dễ dàng...

Thậm chí, chúng còn có cơ hội rất lớn, có thể công phá Thiên Âm Môn, giết chết tất cả đệ tử của Thiên Âm Môn, báo thù cho Giao Long lão đại!

Tu vi của những con Giao Long này đều từ Vô Thánh lời âm tăng bốn trở lên, tâm tình cứng cỏi. Cho nên sau khi chúng nghe thấy Giao Long lão nhị nói như vậy, lập tức tất cả đều tỉnh táo lại. Chúng không nổi điên đi công kích cấm chế của Thiên Âm Môn nữa mà đều tụ lại ở trước mặt Giao Long lão nhị, nghe Giao Long lão nhị giải thích.

- Nhị ca, người nói trong Thiên Âm Môn này không có Hư Không Vô Thánh hả?

Một con Giao Long có hình thể bé hơn Giao Long lão nhị một chút lên tiếng hỏi.

- Đúng vậy!

Giao Long lão nhị gật nhẹ đầu.

- Không thể có Hư Không Vô Thánh đâu!

- Nếu như trong Thiên Âm Môn có Hư Không Vô Thánh thì hắn đã có thể nhận ra chúng ta từ rất sớm. E rằng chúng ta còn chưa tới gần Thiên Âm Môn đã bị hắn phát động công kích, lập tức chém giết tất cả chúng ta!

- Hơn nữa, cho dù lúc trước hắn không chú ý tới chúng ta nhưng lúc lão đại đuổi theo Huyền Ứng, Hắc Hùng kia, hắn đã chém giết lão đại, vì sao không thuận tay chém giết chúng ta? Chúng ta đã công kích cấm chế của Thiên Âm Môn lâu như vậy mà hắn vẫn không ra tay đối phó chúng ta. Bởi vậy cho nên ta đoán rằng, trong Thiên Âm Môn này căn bản là không có Hư Không Vô Thánh. Lão đại bị giết là do có cường giả Vô Thánh lời âm tăng năm dựa vào bí pháp tới chém giết lão đại!

- Chắc chắn trong thời gian ngắn, kẻ kia không thể tiếp tục dùng bí pháp này đấy!

Giao Long lão nhị trầm giọng giải thích.

- Bí pháp sao...

Đám huynh đệ Giao Long xung quanh đều nhú mày.

- Chẳng lẽ là...

Đột nhiên, hai mắt của Giao Long lão tam trở nên sáng ngời.

- Là công kích của Đại Thần Âm sao? Vừa rồi, lão đại bị chém giết bởi một luồng sóng âm công kích đấy. Sóng âm công kích có đặc tính là giết người trong nháy mắt chính là công kích của Đại Thần Âm. Công kích của Đại Thần Âm là trực tiếp tác dụng vào thần hồn. Bởi vậy cho nên trên người lão đại mới không có bất kỳ một vết thương nào đấy!

Giao Long lão tam vội vàng nói.

Thiên Âm Môn vốn am hiểu sóng âm công kích. Cho nên việc có người có thể phát động công kích của Đại Thần Âm, tới chém giết Giao Long lão đại là chuyện hoàn toàn hợp lý.

- Xem ra đúng là như vậy rồi!

Sắc mặt của Giao Long lão nhị ngưng tụ.

- Phòng ngự của lão đại rất mạnh, chỉ có mỗi lực lượng thần hồn là yếu hơn cường giả nhân loại cùng cấp. Mà công kích của Đại Thần Âm chính là loại công kích giết chết thần hồn!

- Công kích của Đại Thần Âm chỉ có thể phát động một tháng một lần. Người kia đã dùng một lần rồi, bây giờ không thể phát động thêm lần nữa đấy!

- Vậy là đã không còn thứ gì có thể uy hiếp được chúng ta!

Giao Long lão nhị vừa nói, hai mắt vừa nhìn về phía Thiên Âm Môn.

Sau đó nó cắn chặt hàm răng, truyền ra lời nói lạnh như băng:

- Chư vị huynh đệ, chúng ta liên thủ hợp kích, công phá cấm chế phòng hộ này của Thiên Âm Môn! Mặc dù bên trong Thiên Âm Môn có vài Võ Thánh lõi âm tầng năm. Nhưng chúng ta vẫn có thể giết chết tất cả, báo thù cho lão đại!

- Tốt!

- Liên thủ phá vỡ cấm chế Thiên Âm Môn!

Đám Giao Long còn lại đều thi nhau hưởng ứng.

Vút! Vút! Vút!

Tổng cộng mười hai con Giao Long, mười hai huynh đệ này đã sớm phối hợp rất ăn ý. Cho nên vào giờ phút này, chúng không cần người chỉ huy, thân hình khê động, lập tức đã chia nhau đứng ở các phương. Trong tích tắc, đám Giao Long này đều thi triển ra lực lượng công kích mãnh mẽ nhất của mình về phía cấm chế của Thiên Âm Môn.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Trận pháp phòng hộ của Thiên Âm Môn truyền ra những tiếng ầm ầm. Dường như đám sương mù kia sắp tan ra.

- Vẫn không bị phá vỡ sao?

- Lại đến!

Những con Giao Long này tiếp tục oanh kích.

Trên một khối đá ngầm tại đảo nhỏ trong Thiên Âm Môn, Dương Dịch mặc một bộ áo trắng, đang đứng chắp tay, cau mày. Ở bên cạnh Dương Dịch là Huyết Phi và Ngưng Thúy. Các nàng cũng đều đứng ở trên khối đá ngầm, sắc mặt đều vô cùng lúng túng. Các nàng mang thân hình của Huyền Ưng, Hắc Hùng, một người lơ lửng ở giữa không trung, một người đứng ở trên mặt đất.

- Tiểu Dịch tỷ tỷ, đều tại chúng ta không tốt, đã trêu chọc phải đám dị thú Giao Long này. Những con Giao Long này yếu nhất cũng đã đạt tới cấp độ Võ Thánh lõi âm tầng bốn. Ở trong biển Đông này, e rằng chiến

lực của chúng có thể so với Đại Bằng Kim Sí Vương đây. Không biết trận pháp của Thiên Âm Môn chúng ta có thể ngăn cản được chúng không...

Nét mặt của Huyết Phi vô cùng ảo não, nói.

- Không thể trách các người. E rằng mục tiêu của những con Giao Long này chính là Thiên Âm Môn chúng ta. Cho dù các người không gặp phải chúng, ta không ra tay chém giết con Giao Long mạnh nhất kia, thì chúng cũng vẫn đến đánh Thiên Âm Môn chúng ta đây!

Dương Dịch khẽ lắc đầu, nhàn nhạt nói.

- Cũng may là thần hồn của con Giao Long mạnh nhất kia cũng không quá mạnh mẽ, đã bị ta giết chết rồi...

- E rằng cấm chế phòng hộ của Thiên Âm Môn chúng ta không thể ngăn cản được đám Giao Long này. Sớm muộn gì bọn chúng cũng sẽ tới đây. Mười hai con Giao Long, kém nhất cũng đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn. Thật sự là khó có thể ngăn cản chúng...

Dương Dịch khẽ cắn môi.

Sớm biết như vậy thì lúc trước nàng đã nghe Dương Thạc, dùng những tinh thạch trong hư không giới chỉ của Nhân Hoàng để xây dựng trận pháp đây.

Trận pháp phòng hộ của Thiên Âm Môn lúc này được xây dựng từ những tinh thạch bình thường, chỉ có thể phòng hộ được lực công kích của Vô Thánh lôi âm tầng năm mà thôi.

Trên thực tế, trận pháp này có thể phòng hộ một hoặc hai cường giả cấp Vô Thánh lôi âm tầng năm. Nhưng lúc này, ở bên ngoài lại có tới năm cường giả Vô Thánh lôi âm tầng năm. Ngoài ra còn có bảy vị cường giả cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn đỉnh phong. Chúng đồng loạt công kích, khiến cho trận pháp phòng hộ của Thiên Âm Môn cũng khó có thể ngăn cản.

Sớm muộn gì cũng sẽ bị phá vỡ.

Xoẹt!

Không gian Thập Phương Ca Sa bị xé mở.

Vút! Vút!

Thân hình của Thần Long và Man Văn Thiên Tượng lập tức hiện ra.

- Tiểu nữ nãi, bên ngoài có tới mười hai con Giao Long sao? Mẹ kiếp, tại sao lại có nhiều Giao Long đồng loạt tới đây như vậy?

Thần Long xuất hiện, sắc mặt của nó hơi khó coi.

Lúc trước, ở trong mộ Nhân Hoàng, Lam Mị đã từng nói qua, trong thời gian ngắn tiếp theo, rất có thể sẽ có một số sủng thú của cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh xuất hiện ở Nhân Gian Giới.

Nhưng Thần Long nghĩ rằng nhiều nhất thì những sủng thú kia cũng chỉ kết thành đàn tầm hai tới ba con đi ra mà thôi. Nó thật sự không ngờ lại có tới mười hai, mười ba sủng thú đồng loạt đi ra. Chúng đều đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn, tầng năm. Hơn nữa, bọn chúng còn liên tục tới đánh Thiên Âm Môn...

- Hừ! Chúng ta không nghĩ tới tình huống này. Thật sự chúng ta đã quá coi thường rồi...

Dương Dịch thở ra một hơi thật dài, nhàn nhạt nói.

- Bây giờ không phải là lúc để hối hận. Đợi đại trận của Thiên Âm Môn bị phá vỡ, chúng ta phải dùng hết sức để ngăn cản bọn chúng đây!

Dương Dịch nói.

- Tiểu nữ nãi. Khí huyết của ta và Man Văn đều rất mạnh mẽ. Ta cũng đã hấp thu không ít lực lượng sấm sét, cho nên có thể chống lại hai Giao Long cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm đây!

Thần Long vội vàng nói.

Lúc này, nó và Man Văn Thiên Tượng mới chỉ đạt tới Vô Thánh lôi âm tầng bốn. Cho nên đi đối phó với Giao Long cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, nó cũng chỉ có thể dựa vào lực lượng khí huyết mạnh mẽ cấp độ Hư Không Vô Thánh mà thôi.

- Nhiều nhất thì ta cùng với Huyết Phi, Ngưng Thúy cũng chỉ có thể đối phó với ba con Giao Long cấp độ Hư Không Vô Thánh tầng năm. Thậm chí, cũng không chắc có thể chém giết được ba con Giao Long đâu...

Dương Dịch nói.

Dương Dịch, Huyết Phi và Ngưng Thúy cũng đều đạt tới cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng bốn.

Các nàng đều là thiên tài siêu cấp, tất cả đều có át chủ bài, cũng có thể vượt cấp, đối phó với Vô Thánh lôi âm tầng năm.

Nhưng đám Giao Long ở bên ngoài kia cũng không phải là dễ dàng đối phó đấy. Chúng đều là dị thú, cũng có một số át chủ bài lớn...

Mặc dù đám người Dương Dịch có thể đối phó với ba con Giao Long cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, nhưng đó cũng chỉ là miễn cưỡng chèo chống. Thật sự là khó có thể chiến thắng chúng... xem tại

- Chúng ta có thể đối phó với năm con Giao Long!

- Nhưng vẫn còn bảy con đều có chiến lực ngang với Đại Bằng Kim Sí Vương đấy. Thật sự là rất khó đối phó!

Điểm khó nhất chính là cường giả ở trong Thiên Âm Môn quá ít.

- Lúc này tiểu gia đang tu luyện Cửu Dương Huyền Công đến thời khắc mấu chốt nhất!

- Toàn bộ tâm thần hẳn đều đang đặt ở trên Cửu Dương Chân Thân, e rằng lúc này khó có thể ra tay. Cho dù tiểu gia có thể ra tay thì một mình hẳn cũng khó có thể đối phó được với bảy con Giao Long kia đấy...

- Còn thực lực của Tiểu Hỏa lại quá kém, e rằng ngay cả một con Giao Long cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng bốn, Tiểu Hỏa cũng không đối phó được!

Sắc mặt Thần Long hết sức khó coi.

Giờ phút này, mọi người đều không nghĩ ra cách gì.

Ầm ầm!

Ngay sau đó một khắc.

Một tiếng nổ cực lớn chợt vang lên.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!...

Những tiếng nổ cực lớn liên tiếp truyền tới đảo nhỏ Thiên Âm Môn. Đám sương mù xung quanh Thiên Âm Môn cũng nhanh chóng tiêu tan. Ở bên ngoài, thân hình của mười hai con Giao Long cực lớn cũng đã hiện ra!

- Không tốt! Trận pháp phòng hộ Thiên Âm Môn đã bị công phá!

Sắc mặt của Thần Long thay đổi kịch liệt.

- Ha ha ha ha ha...

- Quả nhiên, trong Thiên Âm Môn nhỏ bé này không có Hư Không Vô Thánh! Sao? Ngay cả Vô Thánh lôi âm tầng năm cũng đều không có sao? Các huynh đệ, liên thủ xuất kích, chém giết hết bọn chúng, báo thù cho lão đại!

Những tiếng nói của đám Giao Long bên ngoài đảo nhỏ Thiên Âm Môn nhanh chóng truyền đến.

- Đồng loạt ra tay!

- Ra tay!

Ầm ầm!

Lúc này, đám Giao Long không chiến đấu riêng lẻ nữa. Mười hai con Giao Long liên thủ, thi triển ra một kích mãnh liệt. Lập tức, nguồn lực lượng vô cùng to lớn như thác nước, mãnh liệt trùng kích tới chỗ đám người Dương Dịch.

- Chủ nhân!

Nhìn thấy đám Giao Long liên thủ đánh ra một kích, thân hình của Man Văn Thiên Tượng lập tức xuất hiện. Nó đến trước mặt Dương Dịch, đón lấy nguồn lực lượng công kích vô cùng mạnh mẽ đang hung hăng đánh tới này.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ cực lớn vang lên. Năm Võ Thánh lôi âm tầng năm và bảy Võ Thánh lôi âm tầng bốn đã liên thủ đưa một kích. Nguồn lực lượng cực lớn này lập tức đánh bay Man Văn Thiên Tượng ra ngoài. Đang ở giữa không trung, đột nhiên từ trong cơ thể Man Văn Thiên Tượng phát ra một tiếng ken két giòn vang. Trong tích tắc, toàn bộ xương cốt của Man Văn Thiên Tượng đều vỡ vụn, gần như bị đánh thành một cục thịt!

- Chết đi!

Sau khi đánh bay Man Văn Thiên Tượng, những con Giao Long này nhanh chóng bay tới.

Vút!

Chúng lại pháp động ra công kích mạnh mẽ, lao thẳng về phía đám người Dương Dịch!

562. Chương 537: Lôi Âm Tầng Năm, Giao Long Lão Ngũ, Giết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 537: Lôi Âm Tầng Năm, Giao Long Lão Ngũ, Giết!

Mười hai con dị thú Giao Long đồng loạt ra tay, hầu như là một chiêu đã đánh nát Man Văn Thiên Tượng, cường giả có lực lượng khí huyết cấp độ Võ Thánh Hư Không trở thành một cục thịt!

Khủng bố đến cực hạn!

Nhớ lúc trước ở trong mộ Nhân Hoàng, bên trong điện Nhân Hoàng, đám cường giả siêu cấp tại Nhân Gian Giới do Thần Quy Vương dẫn đầu đã liên thủ đánh ra một kích để phá vỡ cấm chế điện Nhân Hoàng. Một kích lúc ấy cực kỳ mạnh mẽ. Nhưng giờ phút này, cường độ công kích của mười hai dị thú Giao Long còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Lúc trước, ở bên trong điện Nhân Hoàng hầu như tụ tập tất cả cường giả tại Nhân Gian Giới.

Thần Quy Vương, Dương Thiên, Long Hoàng thượng cổ, Đại Bằng Kim Sí Vương, Huyền Vũ Yêu Thánh, Tử Thử Yêu Thánh, Viêm Thú Yêu Thánh. . . cộng thêm mấy vị cao thủ bên người Dương Thạc, sức chiến đấu vô cùng mạnh mẽ. Ngay cả cấm chế bên trong điện Nhân Hoàng kia cũng không ngăn cản được một kích, lập tức vỡ ra.

Mà bây giờ, năm trong số mười hai con Giao Long này đã đạt tới cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm. Bảy con Giao Long còn lại cũng đều là Võ Thánh lôi âm tầng bốn.

Thực lực của Giao Long kém nhất cũng có thể so với Đại Bằng Kim Sí Vương.

Sức chiến đấu mạnh như vậy, cho nên việc chúng có thể dễ dàng đánh nát Man Văn Thiên Tượng thành một tảng thịt cũng là chuyện rất bình thường. Đừng nói là Man Văn Thiên Tượng, ngay cả một cường giả mạnh mẽ cấp độ Võ Thánh Hư Không nếu như không tránh né một kích này thì e rằng cũng phải biến thành thịt nát!

Dù sao mười hai con Giao Long này cũng là huynh đệ!

Khả năng phối hợp giữa chúng gần như là không thể chê vào đâu được đấy. Cho nên lực chiến đấu mà chúng bạo phát ra có thể vượt qua mười hai vị Võ Thánh lôi âm tầng bốn, bằng với chiến lực của mười hai vị Võ Thánh lôi âm tầng năm...

Nếu mười hai con Giao Long này am hiểu công kích thần hồn thì e rằng không chỉ mỗi thân thể của Man Văn Thiên Tượng bị đánh nát, mà ngay cả thần hồn của nó cũng sẽ bị tiêu diệt!

Hình thần câu diệt hoàn toàn!

Cũng may là mười hai con Giao Long này không tiêu diệt được thần hồn của Man Văn Thiên Tượng.

Ầm ầm!

Thân hình của Man Văn Thiên Tượng bị nện thành thịt nát, lập tức bay ngược ra ngoài. Sau vài tiếng ầm ầm, thân hình của nó đập vỡ mấy tảng đá ngầm cực lớn tại vùng biên giới đảo nhỏ Thiên Âm Môn.

Ừng ực! Ừng ực!

Tuy đã bị biến thành thịt nhão nhưng đám huyết nhục của Man Văn Thiên Tượng vẫn chứa sinh cơ mạnh mẽ. Sau khi rơi xuống đất, đám huyết nhục này lập tức phát ra những tiếng ừng ực, ừng ực. Mỗi một phần khí huyết đều không ngừng nhúc nhích, không ngừng tụ hợp. Tựa hồ đám thịt nhão này muốn khôi phục thành Man Văn Thiên Tượng lúc đầu... nguồn

Diễn hóa huyết nhục!

Lực lượng khí huyết của cường giả đạt cấp độ Võ Thánh Hư Không, diễn hóa huyết nhục, dường như là bất tử bất diệt. Cho dù đã bị nện thành một cục thịt, nhưng chỉ cần thần hồn vẫn còn thì đám thịt nát này vẫn tổ hợp lại, biến thành một thân thể hoàn toàn mới. Lúc trước Thần Long vừa mới xuất thế cũng đã thi triển ra bí pháp tương tự, hóa thân thành ngàn vạn phần. Bởi vậy nó mới có thể thoát ra từ trong tay Dương Thiên. Đến cuối cùng, cho dù nó hóa thân như thế nào thì khi tổ hợp lại cũng vẫn trở thành một con Thần Long nguyên vẹn.

- Sao? Diễn hóa huyết nhục, bất tử bất diệt sao? Đáng tiếc là ngay cả khi người diễn hóa huyết nhục, ta vẫn không thể dễ dàng chém giết. Nhưng bây giờ người cũng đã không còn sức chiến đấu nữa! Đợi sau khi huynh đệ của ta chém giết hết tất cả các người, sẽ có rất nhiều cơ hội tiêu diệt toàn bộ huyết nhục của các người. Đến lúc đó, tất cả các người đều bị tan thành mây khói!

Sau khi đã liên thủ một kích mà cũng không thể đánh chết Man Văn Thiên Tượng, Giao Long lão nhị kia không khỏi nhú mày.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Nhưng chỉ sau một khắc, Giao Long lão nhị cùng các huynh đệ còn lại lập tức bay nhanh đến trước mặt đám người Dương Dịch ở trên đảo nhỏ Thiên Âm Môn này.

Trong tiếng vang rầm rầm, mười hai con Giao Long lại ra tay!

Lúc này cũng không phải là toàn bộ mười hai con Giao Long đều liên thủ một kích. Chúng chia thành tốp năm, tốp ba liên thủ, phát ra sáu, bảy đạo công kích, bao phủ từng đám người Dương Dịch.

Uy thế của hai, ba hợp kích này cũng mạnh mẽ vô cùng, vẫn là khó có thể ngăn cản!

- Tránh mau!

Đối mặt với công kích của mười hai con Giao Long, đám người Dương Dịch đều tỉnh táo đến cực hạn. Giờ phút này, bọn họ cũng không chống lại luồng công kích của mười hai con Giao Long. Thân hình khê động, nhanh như chớp, thân hình của đám người Dương Dịch đã di chuyển tới vài chục trượng.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Luồng công kích của mười hai con Giao Long nện vào một mảnh hỗn độn ở khu vực biên giới đảo nhỏ Thiên Âm Môn.

- Khá lắm, lấy nhiều bắt nạt ít sao? Tiếc rằng đám người các ngươi cũng chỉ là loài bò sát hèn mọn. Tuy thực lực cũng mạnh mẽ nhưng muốn đánh trúng chúng ta cũng là việc khó như lên trời!

Nhanh như chớp, Thần Long đã vọt lên hơn ngàn trượng giữa không trung. Nó nhìn tất cả những con Giao Long này, khoe miệng hiện ra một nụ cười vô cùng khinh miệt:

- Tiểu nãi nãi, mấy loài bò sát hèn mọn này dám công kích Thiên Âm Môn chúng ta đấy. Mau cho chúng nó biết rõ thực lực của Thiên Âm Môn chúng ta khủng bố tới mức nào đi. Hắc hắc, nếu như đám bò sát các ngươi không trả một giá lớn thì đừng nghĩ tới chuyện an toàn ra về!

Mặc dù không chiếm được ưu thế nhưng ngạo khí của Thần Long vẫn rất cao. Nó luôn mồm gọi đám Giao Long này là loài bò sát.

Nó là Thần Long thượng cổ, có huyết mạch Thần Thú. Có lẽ nếu so sánh huyết mạch của Thần Long với Thần Quy Vương và Man Văn Thiên Tượng thì không chắc đã chiếm được ưu thế. Nhưng Thần Long lại đang đối mặt với Giao Long thuộc Long tộc. Cho nên nó cảm thấy ưu việt vô cùng, trong lời nói dĩ nhiên có chút khinh thường.

- Loài bò sát sao?

- Lại là Thần Long thượng cổ. Không thể tưởng được bên trong Thiên Âm Môn lại có Thần Thú bậc này!

- Chúng ta là loài bò sát nhưng thực lực của ngươi còn không bằng loài bò sát! Sau khi chém giết ngươi xong, huynh đệ chúng ta sẽ cắn nuốt huyết nhục của ngươi. Tới lúc đó, đám huynh đệ chúng ta cũng có thể hóa thành Thần Long rồi. Chúng ta sẽ có cơ hội thật lớn đi vào cấp độ Vô Thánh Hư Không đấy!

- Giết!

- Giết!

Uỳnh! Uỳnh!

Hai tiếng nổ cực lớn vang lên.

Hai con Giao Long cực lớn phóng lên trời.

Chính là con Giao Long lão nhị và Giao Long lão ngũ. Hai con Giao Long này đều đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm!

Trong chớp mắt, hai con Giao Long này đã hung hăng lao lên bảy, tám trăm trượng giữa không trung. Chúng chỉ còn cách Thần Long chừng hai, ba trăm trượng mà thôi.

- Muốn Giao Long trả một giá cực lớn sao? Thần Long, động tác của ngươi phải nhanh hơn đấy!

Ở phía dưới, Dương Dịch mang sau lưng Thiên Âm Vũ Dực. Lúc nàng đang lơ lửng ở vài chục trượng giữa không trung, sắc mặt nghiêm trọng, nói ra một câu như vậy.

Vút!

Sau một khắc, Dương Dịch đã vung một tay lên.

563. Chương 538: Bí Pháp Cuối Cùng, Đại Giao Long Mạnh Nhất!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 538: Bí Pháp Cuối Cùng, Đại Giao Long Mạnh Nhất!

Ầm ầm!

Hơi nước tán ra bốn phía. Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy đều bị quả cầu nước đánh bay ngược ra ngoài hơn mười trượng.

Thậm chí, Ngưng Thúy còn bị đánh rơi xuống nước. Nàng không có cánh nên không thể bay. Vừa rồi nàng bạo phát sức mạnh, lại sử dụng lực lượng linh vực võ đạo, sau đó trong nháy mắt bay lên cao ngàn trượng giữa không trung, tấn công giao long lão Ngũ. Hành động đó đã vượt xa so với bình thường rồi. Hiện tại, quả cầu nước của giao long lão Nhị bắn tới, nàng không thể chống đỡ, lập tức bị rơi xuống.

- Rầm.

Mặt đất bị thủng một hố to.

Chẳng qua sức phòng ngực của Ngưng Thúy vốn rất mạnh mẽ, lại thêm khí huyết thân thể của nàng to lớn nên khi quả cầu nước của giao long lão Nhị đánh tới cũng gần như không gây tổn thương chút nào với Ngưng Thúy.

- Ha ha ha ha, loài bò sát nhỏ bé. Chiêu công kích này của người cũng không tệ. Đáng tiếc, chỉ bằng chút sức mạnh này còn không thể làm gia gia ta bị thương. Loài bò sát nhỏ bé nhà người, ngoan ngoãn chết trên tay gia gia ta đi.

Thần Long bị đánh bay ngược ra ngoài nhưng miệng vẫn cười ha ha, lại tiếp tục há to miệng, phun ra một đạo sấm sét điện quang, trực tiếp đánh trúng đầu lâu của con giao long lão Nhị đã bị đánh tan thân thể kia.

- Nhị ca, báo thù cho ta.

Tuy thân thể của giao long lão Nhị đã bị phá tan, không có khả năng còn sống nhưng dù sao nó cũng là cường giả cấp độ Võ Thánh lõi âm tàng năm, khí huyết mạnh mẽ, trong thời gian ngắn căn bản là không chết được. Khi giao long lão Ngũ thấy đạo sấm sét điện quang đánh về phía mình, hai mắt nó ngưng tụ, há miệng kêu to. Hơi thở từ trong miệng nó phun ra đều chứa mùi máu tươi nồng đậm.

Răng rắc!

Sau một khắc, sấm sét điện quang đánh trúng đầu lâu của con giao long lão Ngũ này, triệt để tiêu diệt thần hồn của giao long lão Ngũ.

Thần hồn bị tiêu diệt, giao long lão Ngũ hoàn toàn bị chết rồi.

Vốn nhóm Giao Long này đều sinh hoạt tại trong biển Đông. Dù là trong Lôi Vân Phong bạo, chúng cũng có thể đi lại tự nhiên, không bị ảnh hưởng gì.

Chỉ tiếc, năng lượng sấm sét điện quang của Thần Long không giống với Lôi Vân Phong bạo mà nó còn hấp thu năng lượng sấm sét từ trong Tiểu Quả màu xanh da trời của Dương Thạc kia. Lực lượng sấm sét bên trong Tiểu Quả màu xanh da trời kia còn cao hơn hai ba cấp, so với tinh phách sấm sét ở trung tâm Lôi Vân Phong bạo. Những con Giao Long này căn bản không thể chống đỡ nổi loại lực lượng sấm sét này.

- Khốn kiếp.

Giao long lão Nhị thấy giao long lão Ngũ chết đi, hai mắt trừng thật lớn.

Giao long lão Nhị há to miệng, quát lớn một tiếng.

Ầm ầm!

Rầm rầm!

Phía dưới, trên đảo nhỏ của Thiên Âm Môn, mười con Giao Long kia đã sớm phá vỡ mê trận của Dương Địch.

- Nhị ca, xảy ra chuyện gì vậy?

- Cái gì... lão Ngũ nó... làm sao nó sẽ chết được?

Sau khi mười con Giao Long kia phá được mê trận, liền thấy bên trong các huynh đệ của mình, lại có thêm một người chết đi.

Vốn trong bọn chúng có khoảng sáu người đạt tới cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm. Thực lực của giao long lão Đại là mạnh nhất, còn lại mấy con khác, đều có thực lực tương đương nhau. Vốn bọn chúng nghĩ, chỉ cần Thiên Âm Môn không có cường giả Hư Không Võ Thánh, thì với thực lực của mười ba huynh đệ bọn chúng, sẽ có thể tiêu diệt Thiên Âm Môn một cách dễ dàng. Nhưng chúng vạn lần không nghĩ tới, khi chúng vừa mới tới Thiên Âm Môn, còn chưa kịp công phá trận pháp phòng hộ của Thiên Âm Môn, thì giao long lão Đại có thực lực mạnh nhất, đã bị chết đầu tiên.

Ngay sau đó, dưới tình huống chiếm ưu thế về thực lực, giao long lão Ngũ lại bị mấy tên Thiên Âm Môn kết hợp lực lượng giết chết.

- Khốn kiếp.

- Giết hết bọn chúng, báo thù cho lão Đại và Ngũ ca.

Giờ phút này, những con Giao Long này vô cùng tức giận.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Bọn chúng lắc mình, trực tiếp tấn công đám người Thần Long, Dương Dịch.

VÚT...T...T!

VÚT...T...T! VÚT...T...T!

Mà đúng lúc đó, đám người Dương Dịch, Thần Long liền nhanh chóng tránh né sự công kích của những con Giao Long này.

- Ha ha, loài bò sát nhỏ bé. Tuy các người chiếm ưu thế về thực lực nhưng muốn giết chúng ta thì còn không làm được đâu. Nếu chúng ta muốn chạy trốn thì các người đừng mong đuổi kịp được chúng ta.

Thần Long bay nhanh trên không trung, vừa tránh né công kích của những con Giao Long này vừa cười ha hả nói.

Dương Dịch, Huyết Phi cũng có thể tránh né công kích của những con Giao Long này một cách dễ dàng. Chỉ có Ngưng Thúy vì thân hình cồng kềnh, khả năng phi hành quá kém nên không tránh né kịp công kích của những con Giao Long đó. Chẳng qua, thân thể này của nàng có lực lượng khí huyết đạt tới cấp độ Hư Không Võ Thánh, lại chạy trên mặt đất trên đảo nhỏ của Thiên Âm Môn nên lực phòng ngự cũng được gia tăng đến cực hạn. Mặc cho những con Giao Long này công kích, nàng vẫn lù lù bất động, thân thể gần như không bị vết thương nặng nào. Còn một số vết thương nhỏ thì có thể nhanh chóng khôi phục.

Mười hai con Giao Long này liên thủ, đủ để đánh Man Văn Thiên Tượng thành thịt nát.

Nhưng bọn chúng không thể giết chết được Man Văn Thiên Tượng.

Tuy lực lượng của Man Văn Thiên Tượng mạnh mẽ, khí huyết khổng lồ nhưng sức phòng ngự của nó không tăng trưởng. Còn Ngưng Thúy điều khiển thân thể của thượng cổ Hắc Hùng mới thật sự là phòng ngự tăng trưởng.

Với điều kiện chân giẫm trên mặt đất, lực phòng ngự của nó càng mạnh hơn.

Hơn thế nữa, thượng cổ Hắc Hùng cũng không giống với Man Văn Thiên Tượng. Nó đã chân chính bước vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh nên trong cơ thể đã tự hình thành một phiến hư không. Mà đa số công kích của những Giao Long kia, đều bị hấp thu vào trong phiến hư không này. Ngoài ra, còn một nguyên nhân khác chính là, lúc trước có mười hai Giao Long liên thủ công kích Man Văn Thiên Tượng. Còn bây giờ, giao long lão Ngũ đã chết, chỉ còn mười một Giao Long liên thủ công kích, sức tấn công bị giảm mạnh.

Bởi vậy chúng căn bản không thể gây nguy hiểm gì cho Ngưng Thúy.

- Khốn kiếp! truyện copy từ

- Khốn kiếp! Khốn kiếp!

- Chúng mày chết đi cho ta.

Những con Giao Long này gào thét liên tục, nhưng không uy hiếp được đám người Dương Dịch, Thần Long.

- Chỉ sợ chúng ta khó bảo vệ được căn cứ của Thiên Âm Môn rồi.

Dương Dịch vừa tránh né công kích của Giao Long vừa nhú mày.

Vừa rồi nàng dùng tới mê trận, vậy khốn mười con Giao Long đã là một chiêu cuối cùng của Thiên Âm Môn rồi. Bây giờ, Thiên Âm Môn gần như đã mất hết phòng hộ.

Dưới sự công kích của mười một con Giao Long, căn cứ của Thiên Âm Môn tuyệt đối khó có thể được bảo vệ. Cũng may, tất cả các đệ tử của Thiên Âm Môn đều đã chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa. Thậm chí, Man Văn Thiên Tượng vừa bị đánh thành thịt nát cũng được Dương Dịch cho vào trong đó rồi. Dù căn cứ này của Thiên Âm Môn bị phá thì tổn thất của Thiên Âm Môn cũng không quá lớn.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đám Giao Long này vẫn tiếp tục truy kích đám người Dương Dịch, Thần Long trên đảo nhỏ của Thiên Âm Môn.

Nhất là trong quá trình những con Giao Long này đuổi giết Ngưng Thúy, dưới các loại công kích, tuy Ngưng Thúy có thể miễn cưỡng ngăn cản nhưng mỗi khi rút lui lại gây chấn động ầm ầm, khiến cho những công trình kiến trúc, đình đài, lầu các đã có lịch sử cả vạn năm của Thiên Âm Môn thì nhau vỡ vụn.

Hống hống hống!

Ngưng Thúy không chỉ chịu nhận công kích mà cũng liên tiếp vung lên hai móng, thi thoảng lại đánh lui được một hai con Giao Long.

Trong khoảng thời gian ngắn, hai bên đã tạo thành thế giằng co.

- Đám Giao Long này cũng lợi hại thật.

Thỉnh thoảng, Thần Long lại phun ra một đạo sấm sét điện quang, làm cho vài con Giao Long bị tê liệt tạm thời.

Chỉ có điều, những lúc đó nó lại không có thời cơ phối hợp với Huyết Phi, Ngưng Thúy, để giết chết những con Giao Long này.

- Tiểu nữ nài, không được rồi. Chúng ta lập tức rút vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, tạm thời tránh công kích của bọn chúng đi. Với thực lực của đám bò sát nhỏ bé này còn không phá hủy được không gian Thập Phương Ca Sa. Dù chúng muốn phá cũng không sao, khi đó, để tiểu gia xé rách hư không, chúng ta liền lập tức trốn đi. Như vậy, chúng cũng không thể nào truy đuổi được chúng ta.

- Dù sao căn cứ của Thiên Âm Môn cũng bị phá hủy gần hết rồi. Chúng ta muốn chạy trốn, cũng không còn gì phải kiêng kỵ nữa.

Thần Long trầm giọng nói với Dương Dịch.

Tuy nó cực kỳ khinh thường những con Giao Long này nhưng chiến đấu trong một thời gian dài cũng khiến nó cảm giác được rất áp lực.

- Bây giờ, chúng ta còn chưa cần trốn.

Sắc mặt Dương Dịch bình tĩnh, nói nhỏ.

- Bây giờ, tuy thực lực của chúng ta đã đạt đến cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng bốn nhưng tốc độ chúng ta tăng lên quá nhanh, ý thức chiến đấu vẫn còn quá kém.

- Vừa may, chúng ta giao chiến với những con Giao Long này sẽ giúp chúng ta tăng cường ý chí chiến đấu.

- Đợi đến khi chúng ta thật sự không chịu nổi nữa, lúc đó chạy trốn vẫn kịp.

Dương Dịch nói.

Dương Dịch vừa nói vừa lắc lắc hai tay. Từng đợt Thần Âm công kích liên tiếp đánh thẳng vào đám Giao Long kia.

Thỉnh thoảng, những con Giao Long này sẽ bị thần âm đánh trúng, đầu óc sẽ choáng váng, hành động bị trì trệ. Tuy chúng có thể khôi phục ngay lập tức nhưng chỉ cần bị trì trệ trong tích tắc, cũng đã mất đi tiên cơ, nên không thể đánh trúng Dương Dịch được nữa.

- Khốn kiếp.

- Nhị ca, bọn người này...

- Chúng ta sử dụng bí pháp cuối cùng của tộc ta đi. Nếu không chúng ta căn bản không thể giết được bọn chúng, không thể báo thù cho lão đại và lão Ngũ được.

Những con Giao Long này thấy không thể đánh thương đám người Dương Dịch được, sắc mặt liền ngưng trọng, quay sang nói với giao long lão Nhị kia.

- Bí pháp cuối cùng ư?

Giao Long lão Nhị nhú mày:

- Các huynh đệ, các ngươi phải suy nghĩ kĩ. Nếu chúng ta thi triển bí pháp kia, thì sẽ không còn đường quay lại đâu. Thần hồn của chúng ta sẽ hoàn toàn bị dung hợp, không còn ý thức riêng của mình.

- Nhị ca, lão Đại và lão Ngũ đều chết rồi. Đám huynh đệ chúng ta đã sớm không muốn sống nữa. Chỉ cần chúng ta giết được lũ đệ tử Thiên Âm Môn này thì dù thần hồn chúng ta bị tiêu diệt cũng có là gì? Thần hồn dung hợp, không có ý thức của riêng mình thì cũng có sao đâu. Biết đâu như vậy chúng ta lại có cuộc sống mới thì sao? Nhị ca, không cần nói nhiều nữa, bắt đầu đi.

Lão Tam trong đám Giao Long này chợt quát khê một tiếng. Đột nhiên, từ trong thân thể hắn phát ra một tiếng nổ lớn, cả thân thể liền hóa thành một đồng đồng máu huyết.

- Đến đây đi.

- Nhị ca, chúng ta dung hợp lại với nhau, giết hết đám người Thiên Âm Môn.

Mấy tiếng ầm ầm vang lên, những con Giao Long còn lại thì nhau tự phát nổ.

- Được.

Giao long lão Nhị thấy các huynh đệ của mình đều tự bạo nổ, trong ánh mắt liền hiện lên sự kiên định.

- Bí pháp đại dung hợp, Giao Long mạnh nhất.

Giao long lão Nhị chợt quát một tiếng, sau đó, thân hình cũng vỡ ra, hóa thành một luồng máu huyết, nhanh chóng dung hợp với những luồng máu huyết của những con Giao Long khác. Đám máu huyết này không ngừng nhúc nhích, không ngừng ngưng tụ. Một khắc sau, chúng đã hình thành một con Giao Long cực lớn, dài hơn hai trăm trượng, toàn thân tản ra khí thế nồng đậm.

Rống!

Con Giao Long khổng lồ này gầm lên, danh chấn toàn cầu.

Vậy là mười một con Giao Long đã dung hợp với nhau, hóa thành một con Giao Long khổng lồ.

Chỉ trong nháy mắt, mười một con Giao Long đã tự nổ thân thể của mình, hóa thành từng luồng máu huyết thuần túy.

Ngay sau đó một khắc, từng luồng máu huyết của mười một con Giao Long, lại nhanh chóng dung hợp với nhau. Chỉ trong chớp mắt, chúng đã tạo thành một con Giao Long Cự Thú khổng lồ, thân dài hơn hai trăm trượng, tản ra khí thế mạnh mẽ hoàn toàn mới.

Bọn chúng đã hợp lại thành một.

Đây mới thực sự là dung hợp. Giống như sau khi Thần Long thi triển bí pháp ngàn vạn phân thân, hơn một vạn phân thân kia sẽ tụ hợp cùng một chỗ, và lại hình thành một thân thể nguyên vẹn.

Điểm khác biệt duy nhất chính là, sau khi ngàn vạn phân thân của Thần Long ngưng tụ lại một lần nữa thì dù là độ to lớn của hình thể hay khí thể uy áp trên người nó cũng đều không thể nào so sánh với con Giao Long khổng lồ do mười một con Giao Long này tạo thành được.

Nói chính xác thì, Thần Long trước mặt con Giao Long khổng lồ này cũng giống như một đứa trẻ trước mặt người lớn mà thôi.

Rống rống!

Rống rống!

Con Giao Long khổng lồ này được hình thành nhanh chóng, sau đó ngửa mặt lên trời thét gào.

Khí thể nó vô cùng mạnh mẽ, mãnh liệt tản ra xung quanh, khiến cho không gian trong phạm vi hơn một ngàn trượng chung quanh bị chấn động ơng ơng.

- Lực lượng này thật mạnh mẽ.

- Toàn bộ lực lượng của mười một con Giao Long kia gần như không bị phân tán ra ngoài mà đều bị dung nhập vào trên người con Giao Long khổng lồ này.

- Đây là bí pháp gì mà có hiệu quả lớn như vậy.

Khi Thần Long nhìn thấy con Giao Long khổng lồ này, hai mắt không khỏi mở thật to, hít sâu một hơi, rõ ràng là cực kỳ kinh hãi.

Giờ phút này, Giao Long khổng lồ không chỉ có thân hình cực lớn mà còn phát ra khí thể, lực lượng rất cường đại, hơn xa cường giả Võ Thánh lôi âm tầng năm bình thường. Tuy nó chưa đạt tới cấp độ Hư Không Võ Thánh nhưng cũng không kém Hư Không Võ Thánh bao nhiêu. Bây giờ khí thể võ đạo của nó cũng tương đương với Võ Thánh lôi âm tầng năm đỉnh phong nhất.

- Mạnh thật.

- Dù là tên giao long lão Đại trước kia hay thậm chí là Thần Quy Vương thì khí thể võ đạo cũng đều kém xa con Giao Long khổng lồ này.

- Nếu chỉ tính đến khí thể võ đạo thì con Giao Long khổng lồ này đã đạt đến cảnh giới cực hạn của Võ Thánh lôi âm tầng năm, chỉ kém một chút xíu là có thể bước vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh.

- Lực lượng thần hồn của nó cũng rất mạnh.

- Nếu ta dùng Đại Thần Âm công kích, chỉ sợ cũng không thể khiến nó bị thương được.

Lúc này, Dương Dịch nhíu mày, nhìn con Giao Long khổng lồ ở phía xa kia.

Trong những cao thủ của Thiên Âm Môn lúc này, lực lượng thần hồn của Dương Dịch là mạnh nhất, cảnh giới võ đạo cũng là cao nhất. Nên nàng càng cảm nhận được rõ nhất sự mạnh mẽ về con Giao Long khổng lồ này.

564. Chương 539: Đánh Bại Tất Cả, Giết Dương Dịch

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 539: Đánh Bại Tất Cả, Giết Dương Dịch

Mười một con Giao Long hợp lại làm một, làm cho cảnh giới võ đạo không ngừng tăng lên. Tuy chúng chưa đột phá cảnh giới Hư Không Võ Thánh nhưng chúng cũng đạt tới cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng năm đỉnh phong nhất. Thậm chí, nếu so về cảnh giới võ đạo thì ngay cả giao long Lão Đại hay Thần Quy Vương đã

sống hơn vạn năm, thậm chí là Dương Thiên, Ngộ Minh trước khi đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh cũng đều kém con Giao Long khổng lồ này một chút.

Đây chỉ là cảnh giới võ đạo của con Giao Long khổng lồ.

Còn khí huyết nhục thể của nó đã vững vàng đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh, cùng một cấp với Thần Long và Man Văn Thiên Tượng rồi.

Tất nhiên, cấp độ khí huyết của Giao Long khổng lồ là cùng một cấp với Thần Long và Man Văn Thiên Tượng nhưng tổng số khí huyết của nó thì hơn xa Thần Long cùng Man Văn Thiên Tượng. Mỗi một con Giao Long trong mười một con kia đều có số lượng khí huyết không kém Thần Long bao nhiêu. Mà hiện tại, khí huyết của mười một con Giao Long đã hoàn toàn dung hợp với nhau nên tổng số lượng khí huyết của nó đã gấp mười lần so với Thần Long.

Nó đã cường đại đến mức độ này.

Lúc trước, nguyên nhân quan trọng nhất giúp Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy không rơi xuống thế hạ phong khi giao chiến với mười một con Giao Long là bởi vì các nàng chiếm ưu thế về khí huyết.

Mà bây giờ, ưu thế này của các nàng lại biến thành nhược điểm.

Bọn họ vốn không chiếm ưu thế về cảnh giới võ đạo, hiện tại lại thêm một nhược điểm. Chênh lệch giữa hai bên đã thành một khoảng xa hơn, khó có thể vượt qua.

Với tình cảnh như vậy, dù là Thần Long hay là Dương Dịch, Huyết Phi, Ngưng Thúy cũng đều cực kỳ khẩn trương.

- Thiên Âm Môn....

Trong tích tắc, khí tức của Giao Long khổng lồ đã ổn định lại. Hai con mắt cực lớn của nó nhìn về phía đám người Dương Dịch, Thần Long.

Khi đám người Dương Dịch, Thần Long tiếp xúc với ánh mắt của con Giao Long khổng lồ này, cả người liền không khỏi run lên.

- Các người đã dám giết chết hai vị huynh đệ của ta. Hiện tại, mười một vị huynh đệ chúng ta đã thi triển bí pháp đại dung hợp, tạo thành một người hoàn toàn mới là ta đây. Hôm nay, ta kế thừa ý chí của mười một vị huynh đệ, sẽ giết chết toàn bộ Thiên Âm Môn các người để tể vong linh của hai vị huynh đệ chúng ta.

Tiếng nói vô cùng trầm thấp chậm rãi truyền ra từ trong miệng của Giao Long khổng lồ.

Không chỉ thân thể của mười một Giao Long dung hợp mà ngay cả thần hồn của chúng cũng hoàn toàn dung hợp với nhau.

Việc này cũng giống như thần hồn của thượng cổ Đạo Hoàng dung hợp với thần hồn của thượng cổ Thần Long trước kia vậy. Thần hồn sau khi dung hợp không còn là thần hồn của thượng cổ Thần Long, cũng không phải thần hồn của thượng cổ Đạo Hoàng, mà là một thần hồn hoàn toàn mới, có được trí nhớ của cả hai thần hồn cũ.

Hiện tại, thần hồn trong thân thể con Giao Long khổng lồ này chính là một thần hồn hoàn toàn mới như thế.

Chẳng qua, thần hồn này có trí nhớ của cả mười một con Giao Long.

Đồng thời, bởi vì mười một con Giao Long lúc trước đều muốn giết chết toàn bộ người của Thiên Âm môn, báo thù cho giao long Lão Đại, và lão Ngũ nên con Giao Long khổng lồ hoàn toàn mới này cũng kế thừa ý chí của mười một con Giao Long lúc trước, lấy việc giết toàn bộ người của Thiên Âm môn làm mục tiêu hàng đầu của nó.

- Bí pháp đại dung hợp của Giao Long đúng là rất huyền diệu.

Đám người Dương Dịch, Thần Long đều lo lắng, khẩn trương, cảm thán trong lòng.

Rốt cuộc, mười một con Giao Long này đều không tầm thường.

Vốn khi đám người Dương Dịch, Thần Long chiến đấu với chúng đều không phát hiện được chúng có bí pháp hay kỹ thuật chiến đấu mạnh mẽ gì.

Nhưng họ thật không ngờ, hiện tại chúng lại thi triển bí pháp đại dung hợp, dung hợp lại với nhau, tạo thành một con Giao Long khổng lồ cực kỳ mạnh mẽ. Chỉ thông qua một cái bí pháp này cũng đã thấy được sự mạnh mẽ của mười một Giao Long kia rồi.

Tất nhiên, tuy bí pháp này cường đại nhưng cũng không phải nghịch thiên.

Dù sao đây chỉ là dung hợp lực lượng mà thôi.

Không nói ai khác, chính là Thần Long cũng có bí pháp hoá thân ngàn vạn, khiến cho phân thân dung hợp lại với nhau. Chỉ cần khí huyết đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh, có thể diễn hoá huyết nhục thì sẽ không khó để dung hợp huyết nhục. Dù sao, trong mười một Giao Long cũng có bốn vị là Vô Thánh lõi âm tàng năm. Một khi chúng tập trung lực lượng, thi triển bí pháp diễn hoá huyết nhục của cấp độ Hư Không Vô Thánh cũng không phải việc khó khăn gì.

Ngoài ra, bí pháp này có một tác dụng phụ rất lớn. Sau khi chúng dung hợp, thần hồn của mười một Giao Long sẽ hoàn toàn dung hợp lại với nhau. Điều này cũng có nghĩa, chúng hoàn toàn không còn ý thức riêng của mình.

Ý thức của riêng mình bị huỷ, hình thành một ý thức hoàn toàn mới.

Đối với bất kỳ một Giao Long nào bên trong mười một Giao Long, việc này chẳng khác gì bản thân chúng đã chết đi.

Bọn chúng trả một cái giá lớn như vậy để đạt được sức mạnh to lớn. Đây cũng không phải việc quá mức biến thái.

- Các người chết hết đi.

Cùng lúc con Giao Long khổng lồ này nhìn về phía đám người Dương Dịch, Thần Long, sát khí ngập trời cũng đột nhiên tản ra, hoàn toàn bao phủ đám người Dương Dịch.

- Không tốt rồi.

Một cảm giác nguy hiểm đang đến gần nhanh chóng xuất hiện trong lòng đám người Dương Dịch, Thần Long, Huyết Phi cùng Ngưng Thuỵ.

- Mau lui lại.

Mấy người này không hề do dự, lập tức rút lui.

Xoẹt!

Dương Dịch vung một tay lên, xé mở không gian Thập Phương Ca Sa. Không gian Thập Phương Ca Sa này chịu sự khống chế của Dương Thạc nên không bài xích khí tức của Dương Dịch. Bởi vậy, Dương Dịch cũng có thể xé mở không gian Thập Phương Ca Sa một cách dễ dàng.

VÚT...T...T! VÚT...T...T! VÚT...T...T! VÚT...T...T!

Lúc Dương Dịch vừa mở ra không gian Thập Phương Ca Sa, đám người Thần Long liền không hề chần chừ, lập tức muốn bay vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, tạm thời ngăn cản công kích của con Giao Long khổng lồ kia.

VÚT...T...T!

Nhưng tốc độ của con Giao Long khổng lồ kia nhanh hơn.

Nó giống như tia chớp, nháy mắt đã đến trước mặt Thần Long.

- Tốc độ này nhanh thật.

Sắc mặt Thần Long đại biến, trong đầu chỉ kịp xuất hiện ý nghĩ như vậy thì một cái móng vuốt của con Giao Long khổng lồ kia đã đến trước mặt Thần Long. Một tiếng nổ lớn vang lên. Chỉ một trảo nhẹ nhàng của Giao Long mà khí huyết thân thể Thần Long vốn đạt đến cấp độ Hư Không Vô Thánh liền lập tức bị bóp nát, trở thành một đồng thịt vụn.

- Người được lắm.

- Tiểu nãi nãi, không chỉ khí huyết của thằng này trở nên mạnh mẽ, cảnh giới võ đạo được đề à sức chiến đấu của nó đã tăng lên về mọi mặt. Tốc độ của nó cực nhanh. Chúng ta muốn né tránh công kích của nó là rất khó.

Tuy Thần Long nhanh chóng bị bóp nát nhưng bên trong đồng thịt nát của nó có điện quang màu xanh da trời loé lên, hung hăng đập trúng lên trên móng vuốt của Giao Long khổng lồ, khiến Giao Long run lên một chút, hành động bị trì trệ nửa phần. Đúng vào thời khắc này, đoàn huyết nhục của Thần Long ‘VÚT...T...T!’ một tiếng, rút cuộc cũng trốn được vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Tuy thân thể nó bị bóp nát, nhưng thần hồn không bị thương. Nó vừa trốn vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, vừa truyền âm, nhắc nhở đám người Dương Dịch.

565. Chương 540: Đột Phá Vô Thánh Lôi Âm Tầng Năm, Một Quyền Đánh Bay Người! (1-2)

Vô Tận Thần Công

Chương 540: Đột phá Vô Thánh lôi âm tầng năm, một quyền đánh bay người! (1-2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Sức chiến đấu của con Giao Long khổng lồ này tăng lên về mọi mặt.

Ví dụ về lực phòng ngự, nếu Giao Long bình thường mạnh mẽ như giao long lão Đại bị điện quang của Thần Long đánh trúng thì sẽ bị tê liệt một lúc.

Mà bây giờ, Giao Long khổng lồ này bị đánh trúng lại chỉ thoáng bị trì trệ hành động một tí xíu mà thôi.

Về tốc độ, những con Giao Long trước kia đều chưa chắc có thể công kích được Thần Long.

Nhưng hiện tại nó mới chỉ hơi lắc mình mà Thần Long đã không thể nào tránh né được, lập tức bị bóp nát.

Tất nhiên, thực lực của con Giao Long này cũng tăng lên rất nhiều.

Lúc trước, mười hai Giao Long đồng thời ra tay mới có thể đánh cho Man Văn Thiên Tượng thành thịt nát. Nhưng bây giờ, dưới một kích của con Giao Long khổng lồ này, không những đánh cho Thần Long thành thịt nát mà hai cái móng vuốt khác của nó cũng đồng thời hung hăng đánh về phía thân thể của Huyết Phi cùng Ngưng Thuý. Ngoài ra, cái đuôi của nó thì cấp tốc quất về phía Dương Dịch.

Nó đồng thời công kích bốn người. Mà mỗi một kích đều có thể so với mười hai Giao Long lúc trước liên thủ.

Ầm! Ầm!

Mặc dù Thần Long đã nhắc nhở Huyết Phi cùng Ngưng Thuý cũng cần bản không thể nào trốn thoát khỏi công kích của con Giao Long khổng lồ này, đều liên tiếp bị nện thành thịt nát.

Cũng may trong cơ thể Huyết Phi cùng Ngưng Thuý đều tự hình thành không gian, ẩn chứa trong đó vô số năng lượng. Khi thân thể của các nàng bị nện thành thịt nát, những năng lượng này nhanh chóng bạo

phát ra, ngăn cản con Giao Long này, khiến cho Giao Long không thể tiếp tục xông lên, không thể hoàn toàn giết chết các nàng.

Ồ...ô...ô...n...g!

Tuy Giao Long không thể giết chết Huyết Phi cùng Ngưng Thuý, nhưng cái đuôi của nó đã nhanh chóng đến trước mặt Dương Dịch.

Lực lượng khí huyết của Dương Dịch căn bản không đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh như Thần Long.

Nếu nàng bị đánh trúng sẽ lập tức bị nổ tan xác. Nàng không có bất kỳ phân thân nào, khi thân thể bạo liệt, thần hồn bị diệt, hoàn toàn bị chết đi.

- Người chết đi.

Con Giao Long này nhớ rất rõ, lúc trước người đã giết giao long lão Đại, chính là Dương Dịch.

Nếu nó đã không giết được Huyết Phi, Ngưng Thuý, Thần Long thì sẽ giết Dương Dịch trước, báo thù cho giao long lão Đại.

Dương Dịch muốn tránh cũng không được.

Ầm ầm!

Tiếng nổ lớn vang lên. Con Giao Long khổng lồ này cảm thấy, cái đuôi của mình đã hung hăng đập trúng một thân thể.

Khí huyết của thân thể này căn bản không thể nào sánh bằng Thần Long, Huyết Phi và Ngưng Thuý được.

Nó liền lập tức bị nổ tung.

- Chết rồi sao?

Cảm thấy cái đuôi của mình đánh nát thân thể thì đồng thời trong đầu Giao Long khổng lồ này lập tức xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Công kích của Giao Long khổng lồ này không thể nói là không được!

Ngay cả thân hình của Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thuý có khí huyết mạnh mẽ cấp độ Hư Không Vô Thánh, bị Giao Long khổng lồ này công kích cũng không cản trở được chút nào, trực tiếp bị đánh thành thịt nát. Nếu không phải mỗi người đều có một số thủ đoạn đặc thù thì chỉ sợ ngay cả thịt nát cũng không để lại, hoàn toàn bị đánh tan, hình thần câu diệt...

Đối phó với đám Thần Long Huyết Phi, Giao Long này chỉ dùng móng vuốt sắc bén công kích.

Mà dùng cái đuôi của nó công kích, lực lượng càng lớn hơn ba phần!

Vừa rồi đánh nát thân thể kia, Giao Long khổng lồ cảm thấy rõ ràng thân thể mà nó đã đánh nát căn bản không có khí huyết cấp độ Hư Không Vô Thánh.

Cái đuôi công kích lại càng mạnh hơn!

Thân thể đối phương lại yếu hơn...

Bị trúng một kích, trực tiếp đánh nát, huyết nhục hoàn toàn tan rã là chuyện vô cùng bình thường.

Rầm!

Thân hình bị Giao Long đánh nát bùm một tiếng, hóa thành một đám mây máu.

Vù vù vù hô! Vù vù vù hô!

Sau một khắc, trên đám mây máu này đột nhiên có một ngọn lửa màu trắng đậm đặc bốc cháy...

- Tiểu Hỏa!

Tiếng kêu sợ hãi của Dương Dịch vang lên.

Vừa rồi bị Giao Long khổng lồ này đánh nổ căn bản không phải là thân hình của Tiểu Dịch mà là thân hình của Tiểu Hỏa. Lúc Dương Dịch xé rách không gian Thập Phương Ca Sa, Tiểu Hỏa đã lao ra muốn ngăn cản công kích của Giao Long khổng lồ. Hầu như công kích của Giao Long khổng lồ sắp rơi xuống người Dương Dịch, Tiểu Hỏa liền dứt khoát lao tới trước mặt Dương Dịch, trúng một đòn này thay cho Dương Dịch!

Không chút cản trở, trực tiếp bị đánh nát. Mà Bạch Hỏa Liên bị hấp thu trong thân thể Tiểu Hỏa cũng hình thành ngọn lửa trắng dày đặc, tản ra rồi thiêu đốt đám mây máu của nó...

Lực đạo của Giao Long khổng lồ kia cường đại cỡ nào, đánh nát Tiểu Hỏa vẫn còn lại hai phần lực lượng. Hai phần lực lượng này tác dụng vào tầng bảo hộ trên người Dương Dịch phía sau Tiểu Hỏa khiến Dương Dịch bị đánh bay ra ngoài. Phụt một tiếng, Dương Dịch phun ra một ngụm máu tươi, rơi thẳng xuống không gian Thập Phương Ca Sa phía sau...

Rắc rắc rắc!

Trên thân thể Dương Dịch không biết đã đứt gãy bao nhiêu đoạn xương cốt.

Nhưng giờ phút Dương Dịch cũng không quan tâm thương thế bản thân. Ánh mắt của nàng nhìn chăm chăm bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa phía trước, nhìn thấy tận mắt trên thân hình hóa thành đám mây máu của Tiểu Hỏa, ngọn lửa màu trắng dày đặc đang bốc cháy...

Dương Dịch gần như không phát hiện được khí tức thần hồn của Tiểu Hỏa...

- Đã chết rồi?

Một khắc này, Tiểu Hỏa vì bảo vệ Dương Dịch mà đã bị Giao Long khổng lồ đánh nát, chém giết?

Khí tức thần hồn cũng tiêu tán?

Thậm chí trước khi chết, Tiểu Hỏa cũng không để lại ngay cả một câu di ngôn...

- Tiểu Hỏa!

- Tiểu Hỏa!

- Tiểu Hỏa!

Thần hồn của Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy không ngừng hò hét.

Trong mắt bọn họ, Tiểu Hỏa chính là tiểu bối. Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy, bọn hắn đều coi Tiểu Hỏa là con cháu của bản thân. Ngộ tính, tư chất, thực lực của Tiểu Hỏa đều hơi kém hơn đám Thần Long một chút, chính bởi vì như thế nên hầu như tất cả mọi người đều muốn Tiểu Hỏa trở thành đối tượng cần bảo vệ...

Giống như là một đứa trẻ lẽ ra nên được người lớn bảo vệ...

Mà bây giờ, đối mặt với Giao Long khổng lồ này, bất kể là Dương Dịch hay là Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy, bọn hắn đều không thể bảo vệ được Tiểu Hỏa.

Thậm chí vì ngăn cản công kích cho đám người Dương Dịch, vì bảo vệ tính mạng cho Dương Dịch mà Tiểu Hỏa đã giao tính mạng của bản thân ra!

Giờ phút này, trong lòng tất cả mọi người đều run lên...

Hô!

Tiểu Hỏa hóa thành ngọn lửa màu trắng dày đặc này bỗng nhiên bao phủ một đoạn thân hình của Giao Long khổng lồ kia.

Xoẹt! Xoẹt!

Đoạn thân hình của Giao Long khổng lồ này lập tức bị thiêu rụi!

Bạch Liên Hỏa dày đặc màu trắng là năng lượng cùng cấp độ với Lam Lôi của Thần Long. Nhưng Giao Long vốn là dị thú Thuộc tính Lôi, bị Thanh Lôi đánh trúng nên cũng không bị thương nặng. Nhưng hiện

tại nó lại bị ngọn lửa dày đặc màu trắng thiêu đốt, khó có thể ngăn cản được. Một đoạn thân hình lập tức bị cháy đen, mất lượng lớn khí huyết...

- Khốn khiếp!

Đau đớn mãnh liệt khiến Giao Long khổng lồ này vô cùng tức giận.

Thân thể vung lên.

Rầm!

Hoàn toàn đánh tan ngọn lửa trắng dày đặc này...

Thân hồn Tiểu Hỏa cũng hoàn toàn bị diệt theo ngọn lửa màu trắng dày đặc...

- Dám dẫm thương ta? Các ngươi đều phải chết!

Ầm ầm!

Thân hình nhoáng lên, Giao Long khổng lồ này nhảy thẳng vào trong cái khe tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa, thậm chí đã chui được nửa người vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Xì xì xì xì! Xì xì xì xì!

Thân hình của nó tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa thì đồng thời xung đột với lực lượng không gian phát ra tiếng vang xì xì.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Giao Long khổng lồ này giống như người bình thường bị rơi xuống vùng bùn, cất bước khó khăn, tốc độ không biết giảm xuống bao nhiêu lần, không thể nào tiếp tục đuổi giết đám người Dương Dịch.

Phải biết rằng ngay cả Hư Không Vô Thánh Lam Mị tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa thì tốc độ cũng giảm mạnh.

Giao Long khổng lồ này chỉ là cường giả Vô Thánh lõi âm tầng năm đỉnh phong, còn kém Hư Không Vô Thánh một tia. Nó đương nhiên không thể nào hoành hành trong không gian Thập Phương Ca Sa này!

- Khốn khiếp!

- Đợi ta phá vỡ không gian này xong, xem các ngươi thoát khỏi tay ta thế nào!

Tuy đã bị lực lượng không gian ngăn cản nhưng Giao Long khổng lồ này vẫn quyết không bỏ qua!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Trong thân thể bắt đầu khởi động lực lượng, muốn đánh vỡ không gian Thập Phương Ca Sa này.

Ồng...!

Bị lực lượng của Giao Long khổng lồ công kích, không gian Thập Phương Ca Sa ông ông chấn động, dường như không chống đỡ được lâu...

- Muốn đánh vỡ không gian Thập Phương Ca Sa của ta?

- Nằm mơ đi!

Hầu như đúng lúc này, trong không gian Thập Phương Ca Sa liền xuất hiện một ý niệm thần hồn!

Dương Thạc!

Chủ nhân của không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc!

- Tiểu Hỏa bị chém giết rồi sao...

Dương Thạc đã thấy rõ tất cả mọi chuyện xảy ra bên ngoài không gian Thập Phương Ca Sa.

Từ lúc Giao Long khổng lồ này vừa mới hình thành, Dương Thạc đã cảm nhận được khí tức cường đại của nó. Chỉ có điều lúc đó Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đang hấp thu năng lượng sấm sét của tiểu

quả màu xanh da trời kia đã tiến vào thời khắc mấu chốt. Lúc đó Dương Thạc căn bản không thể nào phân tâm, không thể nào ra tay đối phó Giao Long khổng lồ này...

Ngay sau đó, Giao Long khổng lồ liền công kích Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy, cuối cùng sắp đánh trúng Dương Địch. Lúc đó Dương Thạc chấn động tâm thần, tròng mắt muốn nứt ra.

Dương Địch có thể nói là người quan trọng nhất với Dương Thạc!

Nếu Dương Địch thật sự bị Giao Long chém giết, Dương Thạc không biết bản thân sẽ điên tới mức nào. Lúc đó chỉ sợ Dương Thạc sẽ không để ý đến cái chết mà công giết Giao Long khổng lồ này, thậm chí tương lai nhìn thấy tất cả Giao Long, hẳn đều muốn chém giết để báo thù cho Tiểu Địch. Cuối cùng hẳn còn muốn giết hết Giao Long nhất tộc trên Thiên Thánh Giới...

Cũng may là Dương Địch không bị Giao Long khổng lồ này chém giết.

Nhưng Tiểu Hỏa đã bị nó đánh nổ, hiện tại có khả năng đã hình thành câu diệt!

Dương Thạc coi Tiểu Hỏa là tiểu bối, trên danh nghĩa thì Tiểu Hỏa lại cũng là đồ đệ của Dương Thạc. Tuy thực lực của nó không cao nhưng đối với Dương Thạc, nó cũng giống như Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy, đều là người thân nhất như Dương Địch.

Nó bị đuổi giết, sao Dương Thạc có thể không giận?

Giờ phút này, tâm thần Dương Thạc đã dần dần bạo liệt!

Mà hiện tại Giao Long khổng lồ kia còn chui vào trong không gian Thập Phương Ca Sa, muốn đánh vỡ không gian Thập Phương Ca Sa, tiếp tục đuổi giết đám người Dương Địch...

Khinh người quá đáng!

Căm giận ngút trời dâng lên trong lòng Dương Thạc.

- Giao Long này khinh người quá đáng, sớm muộn gì cũng bị chém giết!

Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc lơ lửng giữa không trung. Trên thân thể, từng tầng lửa màu trắng dày đặc thiêu đốt kịch liệt, ngoài ra còn có vô số điện quang quán quanh người Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc.

Cách không xa trước mặt là một tiểu quả màu xanh da trời đang lơ lửng.

Lực lượng sấm sét trong tiểu quả màu xanh da trời đã vô cùng yếu ớt, chỉ còn lại một tia...

- Một tia lực lượng sấm sét cuối cùng này, hấp thu cho ta!

- Giúp ta tiến vào Võ Thánh lô âm tầng năm, chém giết Giao Long này!

Đáy lòng Dương Thạc liên tục gào rú.

Xoẹt!

Dường như cảm nhận được Dương Thạc đang gào rú trong lòng, tia năng lượng cuối cùng trong tiểu quả màu xanh da trời này liền xoẹt một tiếng, nhanh chóng bắn về phía Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Uỳnh!

Đánh vào Cửu Dương Chân Thân Dương Thạc.

Giống như trâu đất xuống biển, nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa.

Xoẹt xoẹt xoẹt... xoẹt xoẹt xoẹt... xoẹt xoẹt xoẹt...

Mà chính là sau một khắc, điện quang xung quanh Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đột nhiên tăng lên gần như gấp đôi!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong nháy mắt, một mảnh thiên địa trong Thập Phương Ca Sa tràn ngập lôi vân, sấm rền cuộn cuộn, thậm chí ngay cả mặt đất cũng đều chấn động!

- Thiên địa dị tượng? Cửu Dương Chân Thân của ta đã hấp thu xong lực lượng sấm sét này, sắp tiến vào cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm sao?

Cảm nhận thấy không gian Thập Phương Ca Sa biến hóa, Dương Thạc lập tức biết rõ đây chính là do hắn tiến vào Vô Thánh lôi âm tầng năm nên đã dẫn dắt thiên địa dị tượng!

- Đột phá!

- Đột phá!

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Trong Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bùng lên lôi quang!

Không thèm cảm thụ biến hóa khi Cửu Dương Chân Thân tiến vào Vô Thánh lôi âm tầng năm.

Hầu như trong nháy mắt đột phá, thân hình Dương Thạc liền rút một cái, nhanh như chớp bắn ra ngoài. Mục tiêu của hắn đúng là Giao Long khổng lồ vừa tiến vào không gian Thập Phương Ca Sa kia!

- Chém giết Tiểu Hỏa mà còn muốn vào không gian Thập Phương Ca Sa của ta làm bậy sao? Cút ra ngoài cho ta!

Trong chớp lát đã đến trước mặt Giao Long khổng lồ này!

Uỳnh!

Một quyền!

Không gian lực lượng mệnh mông cường đại mang theo ngọn lửa màu trắng dày đặc đến cực hạn, Lam Lôi khủng bố. Ba loại lực lượng dường như hình thành một vòng xoáy khổng lồ, trong tiếng vang vù vù trực tiếp đạt đến trước mặt Giao Long khổng lồ này.

- Đây là... lực lượng rất mạnh!

- Không tốt!

Trong một tích tắc, cảm giác nguy hiểm bùng lên từ đáy lòng Giao Long khổng lồ.

Ầm ầm!

Sau một khắc, Giao Long này trực tiếp cảm nhận được lực lượng cuồng bạo đập mạnh lên đầu lâu của nó. Cảm giác tê liệt bốc mạnh lên. Nửa người trong không gian Thập Phương Ca Sa không chút cản trở, dưới một đòn của Dương Thạc liền bay ngược ra ngoài, hoàn toàn bay ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, uỳnh một cái bị đánh bay mấy trăm trượng...

566. Chương 541: Mạnh Mẽ Đối Kháng! (1-2)

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 541: Mạnh Mẽ Đối Kháng! (1-2)

Một quyền!

Giao Long khổng lồ có thực lực đạt tới cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm đỉnh phong, không thể ngăn cản một quyền của Dương Thạc chút nào, trực tiếp bị đánh ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa. Thậm chí

sau khi ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, Giao Long khổng lồ này vẫn lặn lội, trực tiếp bay ngược ra ngoài mấy trăm trượng...

Nơi bị nắm đấm của Dương Thạc đánh trúng đã sớm cháy đen một mảnh!

Thậm chí còn lóe ra một tia điện quang...

Giờ phút này có thể thấy được phần nào lực lượng cường thế của Dương Thạc!

Phải biết rằng chỉ nói về lực lượng khí huyết, Giao Long khổng lồ này đã vượt qua Thần Long gấp mười lần. Mà hình thể của Giao Long khổng lồ, tổng lượng khí huyết càng hơn Dương Thạc gấp trăm lần!

Một quyền này chẳng khác gì là công kích vào mãnh thú cường đại có lượng khí huyết cao hơn Dương Thạc gấp trăm lần.

Trong không gian Thập Phương Ca Sa, Dương Thạc có thể điều động lực lượng hư không, ngay cả cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh ở trong không gian Thập Phương Ca Sa thì cũng không thể giương oai. Dương Thạc đánh con Giao Long khổng lồ này ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa thì cũng bình thường. Nhưng sau khi bay ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa, con Giao Long khổng lồ này còn lặn lội, bay ngược về phía sau mấy trăm trượng. Điều này đủ để nói rõ sự lợi hại của một quyền của Dương Thạc!

Lực lượng chính thức của cấp độ Vô Thánh lời âm tàng năm!

Lực lượng Lôi Đình, Hỏa, Cửu Dương Chân Thân!

Vút!

Ngay lúc Giao Long khổng lồ bị đánh bay thì đồng thời thân hình Dương Thạc cũng nhoáng lên, sớm bay ra khỏi không gian Thập Phương Ca Sa đuổi theo.

Sau khi hấp thu hết lực lượng sấm sét, hình thể Cửu Dương Chân Thân này của Dương Thạc hầu như không có biến hóa gì đặc biệt, vẫn cao trên dưới thước tám. Thứ biến hóa duy nhất là lực lượng mà thân thể biểu hiện ra!

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc đã hoàn thành biến thân Huyền Ứng tầng hai.

Toàn thân trên dưới đều được phủ một lớp giáp cứng. Khác với lớp giáp cứng màu đen lúc trước, giáp cứng bên ngoài Dương Thạc bây giờ lại có màu trắng, một nửa tỏa ra ngọn lửa sấm bạch, một nửa có màu u lam, tản ra từng tầng điện quang. Hơn nữa năng lượng màu trắng, u lam dày đặc này không ngừng quấn quanh thân thể Dương Thạc, truy đuổi lẫn nhau tạo thành một cảnh tượng quỷ dị...

- Ta đã hoàn toàn nắm trong tay lực lượng Bạch Hỏa và lực lượng U Lam Hỏa sao?

Dương Thạc nắm nhẹ tay, cảm thụ lực lượng bản thân.

Lực lượng khí huyết biến hóa không tính là lớn.

Dù sao bình thường mà nói, võ giả đạt đến cấp độ Vô Thánh lời âm tàng bốn, lực lượng khí huyết có thể đạt tới cấp độ Vô Thánh đỉnh phong, cùng khí huyết với Vô Thánh lời âm tàng năm. Sau khi biến thân Huyền Ứng tầng hai thì lực lượng mới chỉ miễn cưỡng vượt qua cấp độ Hư Không Vô Thánh sơ kỳ mà thôi.

Đương nhiên cũng không thể nói khí huyết trong thân thể Dương Thạc không hề biến hóa.

Biến hóa lớn nhất tự nhiên là đã có được lực lượng sấm sét. Không những là kinh mạch, trong khiếu huyết cũng tràn ngập lực lượng sấm sét. Thậm chí trong mỗi một tắc huyết nhục cũng đều chứa sấm sét điện quang...

Ngoài ra, thứ biến hóa còn là tầng phòng ngự ngoài thân thể!

Từ lúc Dương Thạc tiến vào cấp độ Vô Thánh lời âm tàng ba, phòng ngự bên ngoài thân thể cũng đã đạt đến cấp độ thần binh cấp năm.

Mà hiện tại sau khi hấp thu lực lượng hỏa diễm, sấm sét, Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng lực lượng phòng ngự bên ngoài thân thể đã cường hóa rất nhiều, trọn vẹn tăng lên một cấp bậc tiến vào cấp độ thần binh cấp sáu.

Thần binh cấp sáu và thần binh cấp năm nhìn như chỉ hơn nhau một cấp nhưng ý nghĩa trong đó...

Tuy thần binh cấp năm mạnh mẽ nhưng đương thời cũng không thiếu thần binh cấp năm, ví dụ như Thần Long Liệt Khôn Dao, Man Thần Thủ của Dương Thạc. Ngoài ra còn có một số mãnh thú răng nhọn móng sắc đã mơ hồ vượt qua cấp độ thần binh cấp năm, ví dụ như hàm răng của Tử Thủ Yêu Thánh có thể cắn được thần binh cấp năm. Móng vuốt răng nanh sắc bén của Giao Long khổng lồ này cũng gần như vượt qua thần binh cấp năm.

Chỉ thiếu một chút là có thể đạt đến cấp độ thần binh cấp sáu.

Một lần công kích có lẽ không thể phá tan phòng ngự của thần binh cấp năm nhưng liên tục công kích thì thần binh phòng ngự cấp năm căn bản không thể nào ngăn cản!

Mà thần binh phòng ngự cấp sáu lại không giống vậy!

Trên thế gian này hầu như không có bất cứ thần binh nào có thể vượt qua thần binh cấp sáu.

Phòng ngự của Dương Thạc đã tăng lên đến thần binh cấp sáu. Nói cách khác, không có bất kỳ người nào có thể hoàn toàn công phá hàng phòng ngự của Dương Thạc!

Đương nhiên không thể phá vỡ phòng ngự của Dương Thạc không có nghĩa là Dương Thạc ở trạng thái vô địch.

Bị lực lượng tuyệt đối áp chế, phòng ngự có cường đại hơn nữa thì cũng vô dụng!

Ví dụ như cọc gỗ không thể nào phá vỡ phòng ngự thiết giáp.

Nhưng nếu dùng một khúc cây khổng lồ nện vào tường thành, chiến sĩ mặc thiết giáp cũng lập tức bị nện thành thịt nát.

Tuy phòng ngự được đề cao, Dương Thạc không đạt được trạng thái vô địch nhưng công kích như vậy cũng hiển nhiên khó có thể làm Dương Thạc thương nặng.

- Ta đã rất hài lòng với phòng ngự cấp độ như vậy rồi!

- Huống hồ hiện tại không chỉ có lực phòng ngự của ta đề cao trên diện rộng...

Dương Thạc nhìn lướt qua điện quang sấm sét bên ngoài thân thể.

Không chỉ là phòng ngự mà còn có thể phòng thủ phản kích! Khi có địch nhân đánh Dương Thạc, ngọn lửa lôi điện bên ngoài thân thể Dương Thạc lập tức sẽ được kích phát, tạo thành phản kích, thiêu đốt, làm tê liệt kẻ địch!

- Hiện tại cảnh giới võ đạo của ta đã đạt đến cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, khí huyết đến cấp độ Hư Không Vô Thánh, có được vài loại bí pháp. Chỉ cần không có cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh xuất hiện, ta đối mặt với bất cứ Vô Thánh lôi âm tầng năm nào thì cũng sẽ không rơi vào thế hạ phong!

Dương Thạc khẽ cắn răng, hai nắm đấm nắm chặt răng rắc, hào khí ngàn vạn.

- Kể cả...con Giao Long khổng lồ này!

Tuy Giao Long này mạnh mẽ nhưng nó có cường đại hơn nữa thì cũng không tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh. Dương Thạc căn bản không sợ nó!

Cách đó mấy trăm trượng.

- Hả? Là người nào? Lực lượng rất mạnh... Chẳng lẽ trong không gian này còn ẩn giấu cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh? Không đúng! Tuyệt đối không thể nào! Nếu là cường giả Hư Không Vô Thánh, với thực lực hiện tại của ta thì sẽ bị đánh nát ngay, tuyệt đối không may mắn còn sống sót. Đây tuyệt đối không phải Hư Không Vô Thánh...

Giao Long khổng lồ bị một quyền của Dương Thạc đánh bay, sắc mặt không khỏi biến hóa, trong lòng liên tục xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Có thể dùng một quyền đánh bay nó ra ngoài, chỉ sợ chỉ có cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh mới có thể làm được thôi.

Nhưng Giao Long khổng lồ này lập tức bác bỏ ý nghĩ của nó.

Thực lực của cường giả cấp độ Hư Không Vô Thánh đâu chỉ gấp đôi cường giả Vô Thánh lời âm tàng năm? Trong trạng thái bình thường, ngay cả cường giả Vô Thánh lời âm tàng năm đỉnh phong như Giao Long khổng lồ, trúng một đòn của Hư Không Vô Thánh thì cũng chỉ có thể không chút ngăn trở, lập tức mất mạng!

Hiện tại nó chỉ hơi bị thương, hơi chật vật mà thôi, căn bản chưa mất mạng. Điều này chứng tỏ đối phương căn bản cũng không đạt được cấp độ Hư Không Vô Thánh!

Chưa tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh?

Nhưng ít nhất cũng là Vô Thánh lời âm tàng năm rồi!

- Bọn nhân loại Vô Thánh lời âm tàng năm có quá nhiều thủ đoạn, thực lực cũng không tệ... Cũng được, chỉ khi chém giết Vô Thánh lời âm tàng năm của Thiên Âm Môn thì mới đủ chôn cùng lão đại, lão ngũ!

Trong mắt Giao Long khổng lồ này lộ ra ánh sáng lạnh lẽo.

Vút!!

Thân hình nhoáng lên, lập tức quay trở về mấy trăm trượng.

- Ồ? Là nam tử?

Lúc nhìn thấy Dương Thạc thì đồng thời lông mày Giao Long khổng lồ cũng hơi nhíu lại một cái.

- Không thể tưởng tượng được trong Thiên Âm Môn còn có nam nhân. Đây chắc là nhân tình của đệ tử trong Thiên Âm Môn!

Giao Long khổng lồ này cũng hiểu biết một chút về Thiên Âm Môn, biết rõ Thiên Âm Môn chưa bao giờ thu nhận nam đệ tử. Vì vậy nó lập tức đoán ra Dương Thạc chính là tình nhân của nữ đệ tử Thiên Âm Môn, hên tại mới đợi ở đây, âm thầm bảo vệ Thiên Âm Môn.

- Tiểu tử, ngươi nhất định là tình nhân của tiểu nữ lăng lợ áo trắng kia rồi! Đến được lắm! Đến được lắm! Chờ ta hoàn toàn đánh bại ngươi, bắt được tiểu nữ lăng lợ kia sẽ đùa giỡn với nàng đến chết trước mặt ngươi, khiến tinh thần của ngươi hoàn toàn tan vỡ. Như vậy thì mới có thể tiêu tan mối hận trong lòng ta. Ha ha ha ha ha...

Trong mắt Giao Long khổng lồ lộ ra vẻ dâm tà, kêu to làm càn, cười nói ha ha.

Trong đám người Thiên Âm Môn, nữ tử nhân loại, chỉ có một mình Dương Dịch đạt đến cấp độ Vô Thánh lời âm tàng bốn.

Giao Long khổng lồ này biết rõ Dương Thạc thân là Vô Thánh lời âm tàng năm, tình nhân ít nhất cũng là Vô Thánh lời âm tàng bốn, như vậy cũng chỉ có thể là Dương Dịch rồi!

- Hả? Ngươi muốn đụng vào váy ngược của ta sao?

Đúng lúc Giao Long khổng lồ nói ra những lời này, sắc mặt Dương Thạc đột nhiên ngưng trọng.

Ừnh!

Lửa giận ngập trời bắn ra từ trong thân thể Dương Thạc.

Bay thẳng lên trời!

- Muốn đánh bại ta? Bằng ngươi thì còn chưa có năng lực này!

Dương Thạc chợt quát một tiếng, thân hình nhanh chóng lao về phía Giao Long khổng lồ.

Uỳnh! Uyển! Uyển! Uyển! Uyển!

Hô! Hô! Hô! Hô! Hô!

Đúng lúc Dương Thạc hành động thì đồng thời trên bầu trời, sấm sét cuồn cuộn, vô số tia chớp đánh xuống chỉ trong nháy mắt, giống như nơi này là dải đất trung tâm Lôi Vân Phong Bạo vậy. Trên mặt đất đảo nhỏ Thiên Âm Môn phát ra tiếng rầm rầm, vô số khe hở nứt ra, đại lượng hỏa diễm bỗng nhiên phun ra!

Tiến lên dẫn phát thiên lôi địa hỏa!

Uy thế Lôi Hỏa của Cửu Dương Chân Thân lập tức hiện ra rõ ràng.

- Cút!

Không sử dụng bất kỳ vũ khí nào, chỉ dùng Cửu Dương Chân Thân đụng vào Giao Long khổng lồ!

Cửu Dương Chân Thân là cấp độ thần binh cấp sáu, chính là kiện thần binh hình người mạnh nhất của Dương Thạc!

Phụt! Phụt! Phụt!

Trong chớp lát đã đến trước mặt Giao Long khổng lồ.

Bị Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đụng vào, thân hình của Giao Long khổng lồ lập tức phát ra tiếng vang phụt phụt, lân giáp lập tức bị phá ra, tạo thành lỗ máu cực lớn trên thân thể.

- Khốn khiếp!

Giao Long khổng lồ này rốt cục có khí huyết cấp độ Hư Không Vô Thánh, thân thể tổn hại, huyết nhục nhanh chóng nhúc nhích. Chỉ một lát sau, mấy lỗ máu kia liền liên tục khép lại.

Thương thế không nghiêm trọng lắm!

- Tiểu tử, nếu lúc ngươi nhìn thấy ta mà lập tức bỏ chạy thì có lẽ có thể giữ lại một mạng. Đáng tiếc chính là ngươi muốn đả thương ta. Ngươi đã mất cơ hội cuối cùng rồi! Hiện tại hãy ngoan ngoãn chết cho ta!

- Chết đi!

Ầm ầm uyển!

Thân hình Giao Long khổng lồ nhoáng lên, cũng phát động công kích.

Tuy hình thể của nó khổng lồ nhưng thân thể linh hoạt đến cực hạn, tốc độ công kích cực nhanh, Dương Thạc cũng khó né!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ một lát, Dương Thạc đã trúng mấy chiêu, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Uỳnh!

Một tiếng bạo nổ vang lên. Cái đuôi cực lớn của Giao Long khổng lồ đập mạnh lên người Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Lốp giáp cứng bên ngoài Cửu Dương Chân Thân rắc một tiếng, lõm xuống. Thân thể Dương Thạc bay ngược về phía sau, phụt một tiếng phun ra một ngụm máu tươi xen lẫn vụn nội tạng giữa không trung. Thân thể ầm ầm một tiếng, đập mạnh vào mặt đá trên đảo nhỏ Thiên Âm Môn, bụi đất bay đầy trời...

Dương Thạc hầu như khó có thể ngăn cản công kích của Giao Long khổng lồ này!

- Chỉ có một chút thực lực như thế này sao? Ngươi không thể kích thương ta được đấy!

Sau một khắc Dương Thạc bị đánh rơi xuống đảo nhỏ Thiên Âm Môn này, trong bụi đất đầy trời, tiếng nói lạnh như băng của Dương Thạc chậm rãi truyền ra.

Vút!

Trong tích tắc, thân hình của Dương Thạc đã nhảy ra từ trong đám bụi đất.

Tốc độ của hắn nhanh đến cực hạn. Chỉ trong chốc lát, Dương Thạc đã lao nhanh về phía con Giao Long cực lớn kia!

Đường như sức chiến đấu của hắn không bị giảm đi chút nào!

- Cái gì? Người không bị thương sao?

Nhìn thấy Dương Thạc đã bị mình kích thương nhưng vẫn có thể nhảy vọt lên, lao cực nhanh về phía mình, con Giao Long cực lớn kia cảm thấy vô cùng kinh ngạc, trừng lớn hai mắt.

Vừa rồi cái đuôi của nó công kích đến trên người Dương Thạc, lực lượng đã lớn đến cực hạn. Ngay cả cường giả có lực lượng khí huyết cấp độ Võ Thánh Hư Không, nếu không có thủ đoạn phòng hộ đặc thù thì e rằng cũng phải biến thành một đồng thịt nát ngay lập tức. Như Thần Long, Huyết Phi và Ngưng Thụ cũng đều bị con Giao Long này đánh nổ đấy!

Cấp độ khí huyết của Dương Thạc còn cao hơn Thần Long một cấp nhỏ.

Ở bên ngoài thân thể hắn lại có phòng ngự cấp sáu, cho nên Dương Thạc có thể ngăn cản được một kích của con Giao Long cực lớn này cũng là chuyện rất bình thường.

Chỉ là sau khi bị bay ngược ra ngoài, miệng của hắn phun ra máu tươi mà thôi.

Dĩ nhiên, nội tạng ở trong cơ thể hắn cũng đã bị đánh nát, bị phun ra tung tóe cùng vô số máu tươi...

Nhưng...

Thân hình này của Dương Thạc cũng không phải là thân thể, mà là Cửu Dương Chân Thân, Bất Tử Bất Diệt!

Mặc dù đã bị đánh nổ hoàn toàn, nhưng chỉ cần thần hồn vẫn còn thì lực lượng cũng sẽ không bị tiêu tan, có thể nhanh chóng ngưng tụ lại đấy. Cho nên đối với Dương Thạc mà nói, một chút thương thế trong nội tạng này cũng không đáng tính toán gì!

- Tốc độ khôi phục thật nhanh. Mặc dù khí huyết của hắn đạt cấp độ Võ Thánh Hư Không nhưng nội tạng đã bị đánh nát, muốn diễn hóa huyết nhục cũng cần phải mất một chút thời gian, không thể khôi phục nhanh như vậy đấy. Vậy mà , hắn lại có thể khôi phục nhanh như vậy. Thật cuộc, năng lực khôi phục của hắn mạnh mẽ tới cỡ nào...

Con Giao Long cực lớn này cũng không tin rằng chỉ cần thi triển ra một kích là có thể lập tức giết chết Dương Thạc. Nhưng nhìn thấy Dương Thạc khôi phục lại cực nhanh như vậy, con Giao Long cực lớn này vội hít sâu vào một hơi, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Trong tích tắc, con Giao Long cực lớn này lại cùng Dương Thạc va chạm lẫn nhau.

Khí kinh nổ tung!

Đường như hai bên đều chỉ công kích chứ không phòng thủ. Cả hai đều dốc sức liều mạng oanh kích thân thể đối phương.

567. Chương 542: Ba Luồng Chân Nguyên Hư Không!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 542: Ba Luồng Chân Nguyên Hư Không!

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Những lỗ máu không ngừng xuất hiện ở trên thân thể con Giao Long cực lớn kia. Nhưng những lỗ máu này cũng nhanh chóng khép lại.

Mà thỉnh thoảng Dương Thạc lại bị đánh bay ra ngoài. Nhưng hết lần này tới lần khác, hắn vẫn có thể khôi phục chiến lực ngay lập tức. Trong chớp mắt, Dương Thạc lại có thể tiếp tục chiến đấu cùng với con Giao Long cực lớn này!

- Quả thật là khó có thể chém giết hoàn toàn cường giả cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm đấy!

Phải chiến đấu cùng với con Giao Long cực lớn này, Dương Thạc mới chính thức cảm nhận được sức mạnh của cường giả Võ Thánh lôi âm tầng năm.

Bình thường, cường giả Võ Thánh lôi âm tầng năm có không ít thủ đoạn bảo vệ tính mạng. Cho dù thực lực thua kém một chút nhưng lúc chiến đấu cùng kẻ thù cũng sẽ không bị chém giết hoàn toàn.

Cho dù không thể chống lại thì cũng có thể chạy trốn rất dễ dàng.

Trừ khi là có bốn, năm Võ Thánh lôi âm tầng năm cùng vây giết một người thì mới có thể giết sạch được.

Lúc trước, Giao Long lão đại và Giao Long lão ngũ đều bị Dương Dịch, Thần Long dùng bí pháp chế trụ. Hơn nữa Dương Dịch, Thần Long lại cùng Huyết Phi, Ngưng Thúy đồng loạt ra tay mới có thể chém giết hoàn toàn hai con Giao Long kia đấy. Nếu không có những bí pháp này, cho dù đám người Dương Dịch cùng vây giết một con Giao Long cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm. E rằng, giờ phút này nó vẫn còn sống.

Lúc này, Dương Thạc đang chiến đấu cùng với con Giao Long cực lớn kia. Nhưng cả hai bên đều không làm gì được đối phương.

Chẳng qua hai bên đều không lùi bước!

Không trốn chạy!

- Người đã giết chết Tiểu Hỏa. Hôm nay, người sẽ phải trả giá thật nhiều!

- Hôm nay, ta nhất định phải báo thù cho lão đại và lão ngũ!

Giờ phút này, một người một rồng đều chiến đấu đến đỏ cả mắt rồi.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Những tiếng nổ lớn liên tiếp vang lên.

- Hừ!

- Tiểu tử, lực lượng khí huyết của ta cao hơn ngươi một nghìn lần. Ta và ngươi cứ tiếp tục chiến đấu như thế này, để xem ai chết trước!

Con Giao Long này cực lớn, dài tới hơn hai trăm trượng. Lực lượng khí huyết của nó cao hơn Dương Thạc tới một ngàn lần. Nếu hai bên cứ tiếp tục công kích lẫn nhau như vậy, hiển nhiên kẻ mất hết lực lượng khí huyết trước chính là Dương Thạc đấy!

Uỳnh!

Cái đuôi của con Giao Long cực lớn này lại quất về phía Dương Thạc.

Phụt!

Rất nhiều máu tươi phun ra từ trong miệng Dương Thạc.

Trong tích tắc này, lực lượng khí huyết của Dương Thạc giảm xuống hơn ba phần!

- Ha ha, ta muốn xem ngươi có thể chiến đấu được tới lúc nào! Cho dù ngươi công kích một trăm lần thì cũng không thể khiến ta bị mất đi một phần lực lượng. Nhưng ta chỉ cần công kích một lần là có thể khiến cho ngươi mất đi ba phần lực lượng. Chỉ cần ta công kích ngươi hai, ba lần là thân thể này của ngươi sẽ bị đánh nổ hoàn toàn, không còn chút lực lượng nào đâu!

Con Giao Long kia cười lớn. Sau đó, thân hình nó nhoáng lên, nhanh chóng lao tới Dương Thạc

- Thật sao?

Dương Thạc lạnh lùng mỉm cười.

Vút! Vút! Vút! Vút!

Sau một khắc, tâm niệm Dương Thạc mấp máy. Lập tức Lôi Điện ở trên bầu trời, Địa Hỏa ở dưới mặt đất bắt đầu khởi động tiến về phía Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc. Nguồn năng lượng Lôi Điện, Địa Hỏa này vừa tiếp xúc với Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, lập tức bổ sung phần khí huyết bị mất đi của Dương Thạc. Chỉ trong chốc lát, toàn bộ phần khí huyết bị mất đi của Dương Thạc đã được bổ sung!

Hắn lại khôi phục được trạng thái đỉnh phong!

- Để xem rốt cuộc ai mới là kẻ chết trước!

Dương Thạc khẽ quát một tiếng, lại lao nhanh về phía con Giao Long cực lớn.

Cửu Dương Chân Thân vốn chính là thân thể năng lượng, không phải là thân thể huyết nhục chân chính. Bao nhiêu năng lượng bị mất đi đều được bổ sung nhanh chóng nhờ Thiên Lôi, Địa Hỏa. Bởi vậy cho nên Dương Thạc hầu như không thể thua. Trừ khi có cường giả siêu cấp, dùng lực lượng lĩnh vực lớn, ngăn cản số lượng Thiên Lôi, Địa Hỏa, để cho Dương Thạc không thể bổ sung thì mới có thể giết chết Dương Thạc đấy.

Vù Vù!

Ầm ầm!

Lúc này, Dương Thạc đang thi triển ra toàn bộ thủ đoạn công kích để chiến đấu với con Giao Long cực lớn!

Đạo Hoàng Thần Kiếm! Man Thần Thủ!

Cùng lúc đó, Dương Thạc vung hai tay lên. Lập tức, hai đạo pháp lớn biến hóa từ đạo pháp Đại Nhiên Mộc là Đại Hỏa Diễm và Đại Lôi Đình đều phát ra!

Dĩ nhiên lúc trước Dương Thạc cũng đã bạo phát ra một số công pháp. Nhưng lúc này, những công pháp đó cũng đã không còn tác dụng gì rồi. Bây giờ Dương Thạc chỉ dùng hai loại lực lượng là sấm sét và hỏa diễm để hình thành công kích mạnh nhất, đối phó với con Giao Long cực lớn kia.

- Không tốt!

Đối mặt với những công kích liên tiếp của Dương Thạc, sắc mặt của con Giao Long cực lớn kia thay đổi kịch liệt.

Nó không ngờ rằng, một kích vừa rồi của nó đã đánh tan ba phần lực lượng của Dương Thạc nhưng Dương Thạc lại vẫn có thể khôi phục nhanh chóng.

Ngay sau đó, hắn liền thi triển ra công kích mạnh nhất! nguồn

- Hừ. Tiểu tử, ngươi có thể bổ sung lực lượng, không thể ngã sao? Đại Nguyên Khí Tuyên Qua!

Đối mặt với công kích của Dương Thạc, con Giao Long cực lớn này hầu như không tránh né. Nó cũng nhanh chóng thi triển ra một bí pháp lớn của mình.

Vù vù vù!

Đột nhiên, một vòng xoáy khổng lồ xuất hiện ở sau lưng nó. Vòng xoáy này vù vù loạn chuyển. Nguyên khí đất trời xung quanh đều bị hấp thu tới, dung nhập vào trong thân thể con Giao Long cực lớn này.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Dưới công kích của Dương Thạc, lực lượng của con Giao Long cực lớn này không ngừng mất đi. Nhưng con Giao Long cực lớn này có vòng xoáy nguyên khí bổ sung lực lượng. Cho nên lực lượng của nó hầu như không bị mất đi chút nào.

Thân thể của con Giao Long này vốn rất lớn. Cho dù nó không thi triển ra công pháp Đại Nguyên Khí Tuyền Qua, mà tự hấp thu nguyên khí đất trời thì tốc độ hấp thu cũng cực nhanh rồi. Tốc độ Dương Thạc làm tiêu hao lực lượng của nó chỉ nhanh hơn một chút so với tốc độ khôi phục của nó mà thôi.

Hiện tại, nó thi triển ra Đại Nguyên Khí Tuyền Qua, khiến cho tốc độ tiêu hao lực lượng không thể đuổi kịp tốc độ khôi phục lực lượng...

Đối với nó mà nói, bất luận là loại công kích gì, cũng đều không thể khiến cho nó tổn thương!

Uỳnh!

Cái đuôi của con Giao Long cực lớn này lại hất lên, đánh bay Dương Thạc ra ngoài.

- Không được. Nếu tiếp tục như vậy thì không thể giết chết được con Giao Long này. Cuối cùng cuộc chiến đấu này sẽ rơi vào chiến đấu vô tận đấy...

Lúc này, Dương Thạc không tiếp tục công kích con Giao Long cực lớn kia nữa.

Tâm tư Dương Thạc nhanh chóng chuyển động. Hắn đang muốn nghĩ ra một cách có thể giết chết con Giao Long cực lớn này!

- Phải tăng cường lực công kích của ta trên diện rộng!

Dương Thạc biết rõ phòng ngự, khí huyết của con Giao Long cực lớn này đã đi vào cấp độ Vô Thánh Hư Không.

Mình dùng công kích cấp độ Vô Thánh lôi âm tăng năm, làm sao có thể khiến nó bị tổn thương cực lớn được?

Trừ khi lực công kích mạnh hơn!

- Phải tăng lực công kích tới cấp độ Vô Thánh Hư Không thì mới có thể giết chết nó đấy! Với thực lực của ta bây giờ, căn bản là khó có thể tăng lực công kích tới cấp độ Vô Thánh Hư Không...

568. Chương 543: Áp Lực Ngoại Giới, Chân Nguyên, Áp Súc!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 543: Áp Lực Ngoại Giới, Chân Nguyên, Áp Súc!

Dương Thạc vô cùng buồn rầu.

- Đúng rồi!

Đột nhiên, hai mắt Dương Thạc sáng lên. xem tại

Cửu Dương Huyền Công chính là công pháp chí cương chí dương, dùng để tăng trưởng lực công kích. Trong truyền thuyết, sau khi tu thành Cửu Dương Huyền Công tăng sáu, trong thân thể có thể ngưng tụ thành ba luồng chân nguyên mạnh mẽ, theo thứ tự là chân nguyên Hỏa Diễm, chân nguyên Lôi Đình, chân nguyên Kim Cương. Ba luồng chân nguyên này có lực phá hoại vô cùng mạnh mẽ!

- Cường giả cấp độ Vô Thánh Hư Không mạnh mẽ hơn Vô Thánh bình thường quá nhiều, chủ yếu là bởi vì nguồn lực lượng trong cơ thể Vô Thánh Hư Không đã không phải là chân khí, mà là lực lượng chân nguyên!

Lực lượng bên trong thân thể Vô Thánh bình thường chính là chân khí, hoặc là thần hoang nguyên lực. Còn trong thân thể Vô Thánh Hư Không thì là chân nguyên, hay gọi là thần hoang chân nguyên!

Lực lượng chân nguyên mạnh mẽ hơn rất nhiều so với chân khí và thần hoang nguyên lực.

Cho nên, nếu có thể thúc giục chân nguyên thì có thể thi triển ra lực công kích mạnh mẽ hơn rất nhiều...

- Ta đã tu luyện xong Cửu Dương Huyền Công tầng sáu, có thể ngưng tụ ba luồng chân nguyên. Ba luồng chân nguyên này có ba thuộc tính phân biệt. Cho nên nó có lực phá hoại cao hơn chân nguyên bình thường...

- Hiện tại, ta đã tu thành Lôi Đình chân thân, Hỏa Diễm chân thân!

- Không biết ta có thể ngưng tụ ra chân nguyên Lôi Đình và chân nguyên Hỏa Diễm không. Nếu là có thể ngưng tụ ra hai luồng chân nguyên này, thì ta sẽ thúc giục hai luồng chân nguyên, bộc phát ra đao pháp Đại Hỏa Diễm, đao pháp Đại Lôi Đình. Tới lúc đó, ta có thể dễ dàng chém giết con Giao Long cực lớn này rồi!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Phải thử xem!

Dùng cấp độ Võ Thánh lôi âm tầng năm ngưng tụ ra chân nguyên.

Mặc dù ý nghĩ này hơi hao huyền nhưng Dương Thạc quyết định phải thử một lần rồi mới tính tiếp!

- Áp súc thần hoang nguyên lực trong cơ thể!

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc bắt đầu áp súc thần hoang nguyên lực trong cơ thể mình...

- Sao? Tiểu tử, ngươi không dám công kích nữa sao?

- Ha ha ha ha, ngươi đã không dám công kích, vậy thì ngoan ngoãn chết đi cho ta. Cho dù không thể chém giết ngươi nhưng ta vẫn muốn không ngừng công kích ngươi, không ngừng chà đạp ngươi, không ngừng tàn phá ngươi! Làm cho ngươi phải nhục nhã!

Con Giao Long cực lớn kia thấy Dương Thạc không tiếp tục công kích, trong mắt nó lập tức lóe lên.

Vút!

Nó bay nhanh đến trước mặt Dương Thạc.

Uỳnh!

Đuôi của Giao Long hất lên, hung hăng nện xuống thân thể Dương Thạc.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Một lần! Hai lần! Ba lần!

Nó hoàn toàn coi Dương Thạc trở thành bia ngắm, hung hăng đập lên. Tựa như muốn đánh Dương Thạc trở thành thịt nát...

Ầm ầm!

Cái đuôi của con Giao Long cực lớn này hung hăng vung tới, đập mạnh vào ngực Dương Thạc. Dương Thạc chỉ cảm thấy một nguồn lực lượng cực lớn đang lao về phía mình. Sau một tiếng rầm rầm, thân giáp cứng bên ngoài thân thể mình bị nện nứt ra. Trong nháy mắt, cơ bắp, xương cốt, nội tạng bên trong cơ thể mình đều bị đập nát!

Thân thể Dương Thạc rơi thẳng xuống đất.

Rầm rầm!

Dù sao thì thân hình của Dương Thạc cũng đã đạt đến cấp độ thần binh cấp sáu. Cho nên sau khi nện xuống đất, cát đá mặt đất trên đảo nhỏ Thiên Âm Môn này không thể ngăn cản. Thân hình Dương Thạc rơi xuống mặt đất giống như là rơi vào trong một miếng đậu hũ lớn vậy.

- Lực lượng của con Giao Long này phải mạnh gấp sáu lần Man Văn Thiên Tượng đấy!

Tuy gân cốt bị bể gãy, nội tạng bị tổn hại nhưng giờ phút này, Dương Thạc lại không hề lo lắng chút nào.

Thiên Lô, Địa Hỏa lại bắt đầu dẫn động. Chỉ sau một lát, toàn bộ Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã được tu bổ tốt. Lực lượng của Dương Thạc lại khôi phục được trạng thái đỉnh phong.

Trừ khi con Giao Long cực lớn này đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh, nếu không thì nó không thể tạo ra bất kỳ uy hiếp nào đối với Dương Thạc.

- Công kích của ngươi vẫn không đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh!

- Mà khi ta ngưng tụ ra hai luồng chân nguyên thì lực công kích của ta sẽ lập tức đạt tới cấp độ Hư Không Vô Thánh. Đó chính là lúc ngươi phải chết!

Những ý niệm này không ngừng chuyển động ở trong óc Dương Thạc.

Giờ phút này, Dương Thạc hoàn toàn không tránh né công kích của con Giao Long cực lớn này!

Cho dù hắn muốn tránh né thì cũng không thể tránh khỏi!

Dù sao thì công kích của con Giao Long cực lớn này hoàn toàn không gây tổn thương cho Dương Thạc. Cho nên hắn cũng không muốn né tránh. Hơn nữa hắn cũng không quan tâm tới công kích của con Giao Long cực lớn này. Giờ phút này, Dương Thạc muốn chuyên tâm thử cô đọng chân nguyên Hỏa Diễm và chân nguyên Lô Đình. Hắn muốn dùng hai luồng chân nguyên này, bộc phát ra lực công kích cấp độ Hư Không Vô Thánh. Có như vậy, hắn mới có thể hoàn toàn đánh bại con Giao Long cực lớn này!

- Đầu tiên, tâm tình phải bình thản lại đã!

Trước khi ngưng tụ chân nguyên, hiển nhiên tâm tình cần phải lắng xuống.

Ngưng tụ chân nguyên cũng giống như tu luyện vậy. Nếu tâm tình chấn động, dĩ nhiên hiệu suất sẽ bị giảm mạnh.

- Bình thường, lúc ta tiến hành tu luyện đều ở trong hoàn cảnh không bị ai quấy rầy đấy. Bây giờ ta lại đang chiến đấu cùng với con Giao Long cực lớn này, phải chịu lực công kích của nó. Cho nên tâm tình rất khó trầm ổn!

Dương Thạc thầm cười khổ.

Nhưng...

Càng khó thì Dương Thạc lại càng dễ dàng rèn luyện tâm cảnh!

Nếu như rơi vào hoàn cảnh bị công kích mãnh liệt mà mình vẫn có thể tĩnh tâm tu luyện, điều này chứng tỏ tâm cảnh của Dương Thạc đã hết sức kiên định, không bị ngoại giới quấy nhiễu!

- Tu luyện!

Sau khi hít sâu một hơi, Dương Thạc cường chế chính mình, bắt đầu tĩnh tâm thử ngưng tụ chân nguyên.

Ở trong sách quý viết về Cửu Dương Huyền Công tăng bốn, tăng năm, cũng có viết lên một ít phương pháp có thể ngưng tụ chân nguyên. Bình thường mà nói, sau khi tu thành Hỏa Diễm chân thân là đã có thể ngưng tụ chân nguyên Hỏa Diễm rồi. Sau khi tu thành Lô Đình chân thân cũng có thể ngưng tụ chân nguyên Lô Đình.

Chỉ có điều, bởi vì năng lượng của chân nguyên mạnh mẽ hơn chân khí, thần hoang nguyên lực rất nhiều cho nên thân hình không thể thừa nhận. Chỉ có cơ thể của Hư Không Vô Thánh mới có thể chịu được nguồn lực lượng mạnh mẽ của chân nguyên. Bởi vậy cho nên nếu như cường giả ở trong trạng thái bình thường, sau khi tu thành Cửu Dương Huyền Công tăng bốn, tăng năm, sẽ không thể ngưng tụ được chân nguyên đấy.

Nhưng Dương Thạc lại khác!

Tuy lúc này, Dương Thạc chỉ đạt tới Vô Thánh lô âm tăng năm nhưng Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc đã vững vàng bước vào cấp độ Vô Thánh Hư Không. Nó hoàn toàn có thể chịu được lực lượng chân nguyên!

Bởi vậy, Dương Thạc mới có phần nắm chắc việc ngưng tụ ra chân nguyên Hỏa Diễm và chân nguyên Lôi Đình. Nếu như thân thể của Dương Thạc không đủ mạnh thì dĩ nhiên hắn sẽ không dám thử...

Dương Thạc vận chuyển thần hoang nguyên lực trong cơ thể...

Thử áp súc!

Ầm ầm!

Hầu như Dương Thạc vừa mới bắt đầu vận chuyển thần hoang nguyên lực thì lực lượng công kích của con Giao Long cực lớn kia cũng đến trên người Dương Thạc.

Gân cốt của Dương Thạc lại bị bẻ gãy. Thân thể của hắn đã bị đánh sâu xuống hơn ba, bốn mươi trượng trong lòng đất rồi!

- Công kích của con Giao Long này thật phiền phức!

Dương Thạc chau mày.

569. Chương 544: Ý Chí Võ Đạo, Bán Chân Nguyên!

Vô Tận Thần Công

Chương 544: Ý chí võ đạo, bán chân nguyên!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Dưới rất nhiều tình huống, áp lực cũng là một nhân tố thúc đẩy tu luyện.

Từ trước đến nay, khi Dương Thạc tiến hành tu luyện hầu như đều không có bất kỳ người nào quấy rầy, cũng không gặp bất kỳ công kích nào trong quá trình tu luyện, vẫn tu luyện từng bước một. Chính vì nguyên nhân này mà mỗi khi Dương Thạc đột phá, hầu như đều dựa vào lực lượng của bản thân, không hề dùng tới ngoại lực.

Còn bây giờ, Dương Thạc vừa rèn luyện chân nguyên, vừa phải chịu lực công kích mạnh mẽ từ Giao Long khổng lồ.

Cùng lúc Dương Thạc phải chịu công kích, hắn có thể cảm giác rõ ràng được, áp lực từ trong công kích của Giao Long khổng lồ có thể cung cấp năng lượng giúp mình rèn luyện, áp súc chân nguyên.

Ầm ầm!

Các công kích của Giao Long khổng lồ liên tiếp đánh trúng không gian Ngân Diệu bên ngoài cơ thể của Dương Thạc.

Mỗi một lần công kích đều làm ột chút năng lượng hỏa diễm cùng năng lượng lôi đình trong không gian Ngân Diệu ép vào trong cơ thể Dương Thạc.

Năng lượng hỏa diễm cùng năng lượng lôi đình bên trong hai cái Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, càng ngày càng nhiều.

Khi Dương Thạc hấp thu năng lượng hỏa diễm cùng năng lượng lôi đình bên ngoài không gian Ngân Diệu, Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng được, thần hoang nguyên lực trong cơ thể mình ngày càng cô đọng hơn, từ từ chuyển hóa sang một trạng thái cao cấp hơn là chân nguyên lực.

- Tính ra, công kích của con Giao Long khổng lồ này còn có ích với mình.

Giờ phút này, Dương Thạc mới biết, mượn ngoại lực để tu luyện là một phương pháp tốt giúp mình gia tăng thực lực.

Đây là một cách giúp gia tăng thực lực hoàn toàn mới mà Dương Thạc vừa phát hiện ra.

- Tuy ngoại lực sẽ quấy nhiễu người tu luyện nhưng đôi khi, nếu mình biết lợi dụng ngoại lực thì mình có thể tìm được cơ hội đột phá.

Dương Thạc trầm suy nghĩ.

Ví dụ điển hình nhất về việc dùng ngoại lực để tu luyện, chính là lôi kiếp trong truyền thuyết.

Trong truyền thuyết, lúc một số cường giả Thần Thú đặc thù đột phá sẽ dẫn tới lôi kiếp, thiên địa xuất hiện dị tượng, lực lượng lôi đình vô cùng mạnh mẽ sẽ oanh kích cường giả Thần Thú, ngăn cản cường giả Thần Thú này đột phá. Một khi cường giả Thần Thú này không thể vượt qua lôi kiếp, nhẹ thì bản thân bị trọng thương, nặng thì tan thành mây khói.

Nhưng nếu cường giả Thần Thú vượt qua lôi kiếp thì tại trong lôi kiếp, hắn có thể lợi dụng năng lượng lôi đình, để rèn luyện khí lực, thần hồn. Sau khi hắn đột phá, thực lực sẽ vượt xa cường giả cùng cấp mà đột phá không qua lôi kiếp.

Lúc Dương Thạc đột phá, mới chỉ làm cho thiên địa xuất hiện dị tượng, chứ hắn chưa từng trải qua lôi kiếp.

Chính vì như thế, Dương Thạc vẫn chưa từng nghĩ tới việc dùng áp lực từ ngoại giới, để kích thích chính mình, làm mình ngày càng mạnh mẽ hơn.

Mà bây giờ, dưới công kích của Giao Long, Dương Thạc lập tức nghĩ đến phương pháp gia tăng thực lực này.

- Vậy ta sẽ để lực lượng của người giúp ta cô đọng chân nguyên Lôi Đình và chân nguyên Hỏa Diễm.

Trong mắt Dương Thạc hiện lên nét cười lạnh.

Muốn dùng áp lực của ngoại giới để tăng lên thực lực của mình thì cũng phải xem hoàn cảnh nữa.

Áp lực ngoại giới không thể quá yếu, cũng không thể quá mạnh được. Nếu áp lực quá yếu, căn bản không tạo ảnh hưởng nhiều đến mình được. Còn nếu áp lực quá mạnh mẽ thì sẽ khiến mình khó mà chịu đựng nổi, khi đó mình sẽ là người bị hại. Hiện tại, công kích của con Giao Long khổng lồ này rất phù hợp với Dương Thạc. Công kích của Giao Long khổng lồ sẽ dễ dàng tạo ra ảnh hưởng nhất định đối với Dương Thạc. Nhưng nó cũng không tạo ra tổn thương thực chất cho Dương Thạc. Công kích của Giao Long khổng lồ giống như một chiếc búa sắt, không ngừng rèn luyện tấm sắt thép là Dương Thạc này.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dương Thạc vẫn không hề tránh né công kích của Giao Long khổng lồ này.

Hắn hoàn toàn trở thành một tấm bia sống.

Dưới sự công kích liên tục của Giao Long khổng lồ, Dương Thạc có thể cảm giác rõ ràng được, thần hoang nguyên lực trong cơ thể mình ngày càng cô đọng.

Lúc mới bắt đầu, thần hoang nguyên lực còn ở trạng thái dịch.

Mà bây giờ, những thần hoang nguyên lực này đã dần dần ngưng kết thành từng viên tinh thể kỳ dị rồi.

- Những viên tinh thể này chính là thần hoang chân nguyên sao?

Thần niệm Dương Thạc liền lập tức dò xét những viên tinh thể kỳ dị trong cơ thể mình này.

Đột nhiên, Dương Thạc phát hiện, hình như những viên tinh thể do thần hoang nguyên lực ngưng kết thành này hơi giống với những Xá Lợi Tử của cao tăng Phật Môn. Nó không chỉ ẩn chứa một ít lực lượng cường đại mà thậm chí còn ẩn chứa cả ý chí vô đạo nữa.

- Cao tăng Phật Môn muốn ngưng kết Xá Lợi Tử chẳng những cần phải có tu vi cao thâm mà tâm cảnh còn phải đạt đến một trình độ nhất định. Như vậy, bên trong Xá Lợi Tử còn ẩn chứa cả ý chí Phật Môn nữa. Nếu cao tăng mà không có ý chí Phật Môn thì dù tu vi của hắn có đạt đến cảnh giới Vô Thánh, cũng không thể ngưng kết ra Xá Lợi Tử được.

Dương Thạc đã bắt đầu hiểu được nguyên nhân hình thành Xá Lợi Tử rồi.

Xá Lợi Tử được ngưng kết, không chỉ yêu cầu tu vi của cao tăng Phật Môn phải cao.

Mà trên thực tế, chỉ cần tu vi đạt đến cấp độ Vô Tôn thì đã có thể ngưng kết ra Xá Lợi Tử rồi. Điều kiện quan trọng để ngưng kết được Xá Lợi Tử không phải là thực lực cực cao hay lĩnh ngộ Phật Đạo cao siêu. Chỉ khi cao tăng Phật Môn có ý chí đủ kiên định mới có thể ngưng tụ ra Xá Lợi Tử được.

Mà chân nguyên cũng giống như Xá Lợi Tử, không chỉ cần có thực lực cường đại là có thể ngưng kết được nó. Tương tự, bên trong chân nguyên lực cũng phải ẩn chứa ý chí vô đạo nhất định.

- Thảo nào chân nguyên lực hơn xa chân khí cùng thần hoang nguyên lực.

Rốt cuộc, Dương Thạc đã hiểu vì sao chân nguyên lực lại hơn xa chân khí cùng thần hoang nguyên lực rồi.

Dưới tình huống bình thường, dù chân khí hay thần hoang nguyên lực áp súc như thế nào cũng sẽ không thay đổi bản chất, hiệu suất tăng lên cũng rất có hạn.

Chỉ khi nó ẩn chứa ý chí vô đạo thì bản chất mới tăng lên.

- Đáng tiếc, cảnh giới vô đạo của mình bây giờ mới chỉ là Vô Thánh lôi âm tầng năm. Nên dù mình ngưng tụ được chân nguyên, trong đó cũng chỉ ẩn chứa ý chí vô đạo của Vô Thánh lôi âm tầng năm mà thôi.

- Chân nguyên này còn kém chân nguyên của Hư Không Vô Thánh rất nhiều. Tối đa nó chỉ được coi là bán chân nguyên mà thôi.

Dương Thạc nghĩ thầm.

Bán chân nguyên sao?

Chân nguyên chính thức sẽ ẩn chứa ý chí vô đạo từ cấp độ Hư Không Vô Thánh trở lên.

Hiện tại mặc dù Dương Thạc đã cô đọng ra chân nguyên nhưng cũng chỉ là cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, chỉ có thể coi là bán chân nguyên, thua xa chân nguyên chính thức.

Tất nhiên dù đây chỉ là bán chân nguyên nhưng nó cũng ẩn chứa ý chí vô đạo. Nên chắc chắn nó còn cường đại hơn hẳn chân khí và thần hoang nguyên lực.

Còn về việc nó cường đại đến mức độ nào thì...

- Đợi sau khi mình cô đọng xong bán chân nguyên sẽ thử nghiệm nó trên người con Giao Long khổng lồ này.

Dương Thạc nghĩ thầm trong lòng.

Ầm ầm!

Con Giao Long khổng lồ kia vẫn không ngừng công kích Dương Thạc.

- Không ngờ tên tiểu tử này còn có bí pháp mạnh mẽ như vậy. Xem ra mình không dùng một ít thủ đoạn thì sẽ khó mà giết được hắn.

- Hừ, người có thể hấp thu năng lượng Thiên Lôi, Địa Hỏa. Ta cũng có thể hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí. Tiểu tử, xem hai chúng ta, ai có lực lượng mạnh hơn.

Hai mắt Giao Long này nghiêm túc hẳn lên.

Đột nhiên.

Thân thể con Giao Long khổng lồ này hơi chấn động. Tiếp đó, sau lưng nó đột nhiên xuất hiện một luồng khí xoáy nhỏ.

Vù vù vù...

Luồng khí xoáy này không ngừng chuyển động, và điên cuồng hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí chung quanh. Từ lúc bắt đầu, nó hấp thu trong phạm vi một trượng. Qua một thời gian, phạm vi này đã dần tăng lên thành hai trượng, ba trượng..., thậm chí là hơn mười trượng. Hơn thế nữa, theo thời gian luồng khí xoáy này hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí, nó cũng đang không ngừng to lên.

Thiên Địa Nguyên Khí được hấp thu, điên cuồng, mãnh liệt tràn vào trong cơ thể Giao Long khổng lồ.

Theo đó, lực lượng của Giao Long khổng lồ không ngừng được gia tăng.

- Tiểu tử, dù ngươi có nhiều bí pháp hơn nữa thì dưới thực lực tuyệt đối, ngươi cũng chỉ có con đường chết mà thôi.

Giao Long khổng lồ chợt quát một tiếng, rồi lại tiếp tục công kích ầm ầm.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dương Thạc liên tiếp bị trúng công kích, lồng mày không khỏi nhú lại một cái.

- Không tốt, lực công kích của con Giao Long khổng lồ này không ngừng được gia tăng.

Dương Thạc có thể cảm giác được, mỗi một lần công kích của con Giao Long khổng lồ này, đều cường đại hơn vài phần so với lần công kích trước.

- Dù sao con Giao Long này cũng là Vô Thánh lô âm tăng năm, chỉ một chút xú nữa là đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cũng nắm giữ không ít bí pháp mạnh mẽ. Vậy mà nó còn có thể thi triển ra luồng khí xoáy, hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí, giúp cho thực lực của nó không ngừng gia tăng. Nếu mình không ngưng tụ bán chân nguyên, thì chỉ sợ khó mà ngăn cản được công kích của con Giao Long này.

Trong lòng Dương Thạc hít sâu một hơi, nghĩ thầm.

Tuy hiện tại, Dương Thạc có thể tùy thời hấp thu năng lượng Thiên Lô, Địa Hỏa để nhanh chóng chữa trị Cửu Dương Chân Thân của mình. Vết thương như vậy không đáng lo.

Nhưng nếu công kích của con Giao Long này không ngừng được gia tăng, thì một kích của nó ngày càng có thể gây thương tổn lớn hơn cho Dương Thạc.

Đồng thời, nó cũng sẽ khiến Dương Thạc hao tổn nhiều năng lượng hơn.

Lúc đó, dù năng lượng Thiên Lô, Địa Hỏa không ngừng bổ sung cho Dương Thạc nhưng cũng có thể xuất hiện tình huống ngoài ý muốn. Dù sao, tốc độ bổ sung năng lượng Thiên Lô, Địa Hỏa cũng là có hạn. Nếu tốc độ năng lượng của Cửu Dương Chân Thân bị hao tổn nhanh hơn tốc độ bổ sung thì Dương Thạc vẫn sẽ bị thương nặng. Đến cuối cùng, Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc vẫn sẽ bị nổ tung.

Dưới lực lượng tuyệt đối, bất kỳ phản kháng nào cũng là vô dụng.

Ví dụ như, nếu một cao thủ Hư Không Vô Thánh đánh một quyền về phía Dương Thạc thì dù tốc độ bổ sung năng lượng Thiên Lô, Địa Hỏa có nhanh hơn nữa cũng vô dụng.

Có lẽ, thực lực của con Giao Long khổng lồ này không thể gia tăng tới cấp độ Hư Không Vô Thánh. Nhưng nếu nó vẫn tiếp tục tăng lên thì chắc chắn sẽ tạo nguy hiểm cho Dương Thạc.

Vù vù vù...

Luồng khí xoáy tiếp tục xoay tròn, tiếp tục hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí, rồi mãnh liệt nhập vào trong cơ thể Giao Long khổng lồ.

Công kích của Giao Long khổng lồ này ngày càng mạnh hơn.

Ầm...m!

Ầm! Ầm!

Thậm chí, một kích của hắn có thể đánh tan Dương Thạc thành năm bảy mảnh.

Tuy khi Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc bị chia năm xẻ bảy liền có thể lập tức ngưng tụ nhưng qua một lúc, Dương Thạc cảm giác được, tốc độ ngưng tụ của Cửu Dương Chân Thân không nhanh bằng tốc độ công kích của con Giao Long khổng lồ này rồi.

Ầm!

Cửu Dương Chân Thân hỏa diễm của Dương Thạc bị nổ tung.

- Hả? Bán chân nguyên Hỏa Diễm trong cơ thể ta đã cô đọng xong rồi sao?

Gần như cùng lúc khi Cửu Dương Chân Thân hỏa diễm bị nổ tung, Dương Thạc lập tức phát hiện, trong cơ thể Cửu Dương Chân Thân hỏa diễm của mình, hình như thần hoang nguyên lực hỏa diễm đã ngưng tụ đến giới hạn, không cách nào cô đọng được nữa. Hình như bên trong thần hoang nguyên lực hỏa diễm này đã ẩn chứa tất cả ý chí võ đạo hỏa diễm của Dương Thạc.

Bán chân nguyên được cô đọng xong.

- Lôi Đình Chân Thân còn chưa cô đọng xong bán chân nguyên Lôi Đình.

Bán chân nguyên Hỏa Diễm đã được cô đọng xong. Nhưng trong Lôi Đình Chân Thân của Dương Thạc, bán chân nguyên Lôi Đình vẫn chưa cô đọng hoàn toàn. Đó là bởi vì đa số công kích của Giao Long khổng lồ đều đánh trúng lên thân thể của Hỏa Diễm Chân Thân. Hỏa Diễm Chân Thân phải chịu áp lực lớn hơn nên tốc độ ngưng tụ thành bán chân nguyên cũng nhanh hơn một chút.

- Hiện tại, mình phải cố hết sức để Lôi Đình Chân Thân nhận công kích của Giao Long kia.

Vừa suy nghĩ xong, Lôi Đình Chân Thân của Dương Thạc liền nhanh chóng chắn trước Hỏa Diễm Chân Thân, chủ động nhận công kích của con Giao Long khổng lồ này.

- Ha ha, tiểu tử, bây giờ, lực lượng của ta đang ở trạng thái mạnh mẽ nhất. Dù ngươi có thể hấp thu năng lượng Thiên Lôi, Địa Hỏa, nhưng cũng không thể kịp bù được tổn thương từ công kích của ta đâu.

Ầm!

Giao Long khổng lồ quất mạnh cái đuôi của nó về phía Dương Thạc.

Lôi Đình Chân Thân của Dương Thạc lập tức bị nổ tung.

Xì xì xì xì!

Rất nhiều năng lượng Thiên Lôi bay nhanh tới, chuẩn bị chữa trị cho Lôi Đình Chân Thân. Nhưng Lôi Đình Chân Thân vừa mới ngưng tụ được chín phần rưỡi thì công kích của Giao Long khổng lồ đã lại tới.

Ầm!

Chín phần rưỡi Lôi Đình Chân Thân lại bị nổ tung.

Rồi nó lại tiếp tục ngưng tụ.

Khi Lôi Đình Chân Thân đã ngưng tụ được chín phần, công kích của Giao Long khổng lồ lại đánh trúng nó.

- Không được rồi.

Trong lòng Dương Thạc thầm lo lắng.

Con Giao Long khổng lồ này dựa vào luồng khí xoáy, làm cho thực lực nó gia tăng rất nhiều. Hiện tại, thể công của nó đã nhanh hơn tốc độ Lôi Đình Chân Thân hấp thu năng lượng Thiên Lôi.

- Sức mạnh của con Giao Long khổng lồ này đã cường đại đến trình độ này rồi sao?

Trong lòng Dương Thạc không khỏi run lên.

Hóa ra, hắn vẫn xem thường con Giao Long này. Giờ phút này, chỉ sợ không có ai có thể chống lại sức mạnh của nó ngoại trừ cường giả Hư Không Vô Thánh rồi. Thậm chí, nếu chỉ xét về lực lượng thì một kích của nó cũng đủ để so với cường giả cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Chẳng qua, cảnh giới võ đạo của nó vẫn còn kém mà thôi.

Dưới Hư Không Vô Thánh, nó đã là vô địch.

Dù sao, con Giao Long khổng lồ này cũng là do mười một con Giao Long kia chấp nhận hy sinh thân hồn của chính mình, sử dụng bí pháp cường đại, dung hợp thành một con Giao Long hoàn toàn mới và mạnh mẽ hơn.

Trong mười một con Giao Long này, có khoảng bốn con đã đạt đến cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm.

Vậy nên khi chúng nó dung hợp lại, nếu thực lực không vượt qua cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm thì đó mới là chuyện lạ.

- Ha ha ha!

- Tiểu tử, dưới thực lực mạnh mẽ tuyệt đối của ta, ngươi cũng chỉ có thể tan thành mây khói mà thôi.

- Đợi sau khi ngươi chết, ta sẽ đánh nát cái không gian mà ngươi không chế kia.

Lúc này, Giao Long khổng lồ đang cười to, rất sảng khoái.

Thực lực của nó đã hơn xa Thần Quy Vương lúc trước, đạt đến cảnh giới Vô Thánh lôi âm tầng năm đỉnh phong cực hạn. Chỉ sợ, một kích của nó cũng đủ để đánh nát được một mảnh hư không người không chế.

570. Chương 545: Đánh Giết Đệ Nhất Cao Thủ Dưới Cảnh Giới Hư Không Vô Thánh!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 545: Đánh Giết Đệ Nhất Cao Thủ Dưới Cảnh Giới Hư Không Vô Thánh!

- Sau khi ta đánh nát được không gian của ngươi, ta sẽ giết chết hết tất cả đệ tử Thiên Âm Môn trốn ở trong đó. Không, trực tiếp giết bọn chúng vẫn là các ngươi có lỗi. Ta sẽ vũ nhục, tra tấn tất cả nữ đệ tử Thiên Âm Môn, kể cả tình nhân của ngươi nữa. Ta sẽ tra tấn tất cả nữ đệ tử Thiên Âm Môn cho đến chết. Ha ha ha!

Trong lời nói càn rỡ của con Giao Long khổng lồ này ẩn chứa sự thâm tà.

Ầm!

Nó lại tiếp tục tung ra một trảo.

Ngay sau đó, Lôi Đình Chân Thân của Dương Thạc lại lập tức bị nổ tung, chỉ còn lại khoảng tám phần năng lượng.

Khi Lôi Đình Chân Thân vừa mới ngưng tụ được tám phần, cái đuôi của Giao Long khổng lồ lại đã đến.

Ầm!

Lôi Đình Chân Thân lại tiếp tục nổ tung.

Lúc này đây, Lôi Đình Chân Thân mới ngưng tụ được chưa đến bảy phần, công kích của Giao Long khổng lồ lại đã đến. xem tại

Khi Giao Long khổng lồ đang tấn công Dương Thạc, dưới sự trợ giúp của luồng khí xoáy sau lưng nó, thực lực của Giao Long khổng lồ vẫn không ngừng tăng lên. Lực lượng của nó vẫn tiếp tục gia tăng.

Chỉ sợ không đến mười lần công kích của nó, Lôi Đình Chân Thân của Dương Thạc sẽ hoàn toàn tan rã mất.

Tuy khi Lôi Đình Chân Thân bị tan rã, thần niệm của Dương Thạc hơi động, liền có thể ngưng tụ lại nhưng chỉ sợ đến lúc đó, lực lượng chưa ngưng tụ được một phần năng lượng thì công kích của con Giao Long này đã đến, lại đánh tan Lôi Đình Chân Thân.

Quan trọng nhất là, hiện tại Lôi Đình Chân Thân chỉ còn lại sáu, bảy phần năng lượng nên còn bảo vệ được thần hồn của Dương Thạc. Nhưng một khi năng lượng của Lôi Đình Chân Thân hạ thấp xuống còn ba

phần thì một kích của Giao Long khổng lồ có thể trực tiếp đánh nát Lôi Đình Chân Thân của Dương Thạc. Thậm chí, nó còn có thể tổn thương tới thần hồn của Dương Thạc.

Lôi Đình Chân Thân bị hao tổn thì có thể hấp thu năng lượng Thiên Lôi để bổ sung.

Nhưng nếu thần hồn bị thương, thì rất khó chữa trị.

Một khi thần hồn bị thương đến một mức độ nhất định, một kích của Giao Long khổng lồ có thể trực tiếp khiến cho thần hồn của Dương Thạc tan thành mây khói.

- Chân nguyên Lôi Đình vẫn chưa cô đọng xong sao?

Giờ phút này, Dương Thạc cũng hơi sốt ruột rồi.

Chẳng qua chân nguyên Lôi Đình vẫn chưa cô đọng xong nên bây giờ còn chưa phải lúc thi triển công kích cuối cùng.

Ầm!

Công kích lại tới nữa.

Lôi Đình Chân Thân của Dương Thạc chỉ còn lại sáu phần rưỡi năng lượng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Bây giờ, nó chỉ còn lại năm phần năng lượng... còn bốn phần ... còn ba phần năng lượng.

- Ha ha ha, một kích tiếp theo sẽ khiến thực lực người giảm mạnh, sẽ khiến thần hồn của người bị thương.

Giao Long khổng lồ cười ha hả.

VÚT...T...T! Nó lắc mình, cái đuôi liền trực tiếp đánh đến trên người Lôi Đình Chân Thân của Dương Thạc.

Ầm ầm...

Đúng vào thời khắc quan trọng.

Hỏa Diễm Chân Thân của Dương Thạc nhanh chóng xông lên, ngăn ở trước người Lôi Đình Chân Thân, thay Lôi Đình Chân Thân nhận một kích này. Hỏa Diễm Chân Thân lập tức bị nổ tung, năng lượng bị giảm khoảng một phần, nhưng đã giúp Lôi Đình Chân Thân có thêm chút thời gian.

- Hừ. Người để hai cái chân thân thay nhau nhận công kích của ta, kéo dài thời gian sao? Đáng tiếc, người có thể sử dụng hai cái chân thân nhận công kích của ta thì ta cũng có thể đồng thời tấn công cả hai chúng nó.

Giao Long cười lạnh một tiếng. Tiếp đó, thân thể dài ngoằng của Giao Long đè xuống, vung ra một trảo, đánh trúng Hỏa Diễm Chân Thân của Dương Thạc. Đồng thời, cái đuôi của nó cũng đánh trúng Lôi Đình Chân Thân. Hai cái chân thân lập tức nổ tung, năng lượng liền giảm mạnh xuống. Nếu không phải lúc trước Hỏa Diễm Chân Thân ngăn cản một kích cho Lôi Đình Chân Thân, giúp Lôi Đình Chân Thân tranh thủ chút thời gian, khôi phục được năm phần năng lượng thì chỉ sợ, sau một kích này, năng lượng của Lôi Đình Chân Thân đã bị hạ xuống dưới ba phần, trực tiếp khiến thần hồn bị tổn thương rồi.

Mặc dù lúc này, thần hồn của Dương Thạc chưa bị thương tổn nhưng lần công kích tiếp theo thì...

Ầm ầm! Ầm ầm!

Hai cái chân thân chưa kịp ngưng tụ, móng vuốt sắc bén của Giao Long khổng lồ cùng cái đuôi của nó, đã tiếp tục tấn công tới.

- A!

- Bán chân nguyên Lôi Đình đã ngưng tụ xong rồi sao?

Mà gần như đúng lúc này, công kích của Giao Long khổng lồ kia, sắp sửa đánh trúng thân thể Dương Thạc. Dương Thạc chợt cảm giác được, hình như thần hoang nguyên lực trong Lôi Đình Chân Thân, trong cơ thể mình, cũng đã ngưng tụ đến một giới hạn nhất định.

Tất cả ý chí võ đạo đã dung nhập vào trong thần hoang nguyên lực của mình.

Bán chân nguyên Lôì Đình đã được hình thành.

- Bán chân nguyên Lôì Đình đã được hình thành xong rồi. Vậy mà con Giao Long này còn muốn gây tổn thương cho ta sao?

Chính trong thời khắc này, hai mắt Dương Thạc lóe sáng.

Ầm! Ầm!

Hai luồng bán chân nguyên vừa mới được rèn luyện, áp súc, hình thành trong cơ thể Dương Thạc, bỗng nhiên bắn ra, đón đỡ công kích từ móng vuốt sắc bén, và cái đuôi của Giao Long khổng lồ.

Vù vù vù!

Xì xì xì!

Hoả diễm màu trắng cùng điện quang màu lam mạnh mẽ từ trong hai chân thân của Dương Thạc nhanh chóng bắn ra, trực tiếp lao về phía móng vuốt sắc bén cùng đuôi của Giao Long.

- Hả? Đây là cái lực lượng gì? Không tốt.

Cùng lúc hoả diễm màu trắng và điện quang màu lam bắn ra, sắc mặt Giao Long khổng lồ này liền biến đổi. Khi nó sắp bị đâm trúng liền giống như một người bình thường bị một cây kim tiêm đâm vào vậy. Chỉ trong nháy mắt, khí huyết cùng cơ bắp toàn thân con Giao Long khổng lồ này liền lập tức co rút lại, toàn bộ lân phiến loé sáng, làm sao còn có thể công kích được nữa, mà vội vàng lui lại đằng sau.

Vù xì!

Hai luồng bán chân nguyên của Dương Thạc mang theo năng lượng hoả diễm cùng năng lượng điện quang, nhanh chóng đâm trúng thân thể của Giao Long khổng lồ. Dưới sự công kích của hai luồng bán chân nguyên này, sức phòng ngự mạnh mẽ của Giao Long khổng lồ cũng không thể kháng cự lại nữa phần. Nó giống như một tấm sắt thép gặp phải ngọn lửa cực nóng, khí huyết nhanh chóng bị xói mòn. Hai vết thương rất sâu lập tức xuất hiện trên người Giao Long.

- Cái này... Đây rốt cuộc là loại sức mạnh gì?

Tuy hai vết thương này rất sâu, đã vào tận xương cốt, nhưng đối với Giao Long khổng lồ thì chúng không đáng là gì.

Khí huyết của nó đã đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, có thể diễn hoá huyết nhục, khôi phục rất nhanh.

Nhưng điều khiến nó run sợ chính là, sau khi nó bị trúng công kích từ hai luồng bán chân nguyên của Dương Thạc, hoả diễm màu trắng cùng điện quang màu lam đậm đặc giống như giò bọ trong xương, bám chặt vào miệng vết thương của nó. Vết thương đó liên tục bị phồng, liên tục bị tê dại, nên căn bản không thể nào diễn hoá, cũng không thể khép lại được.

Chẳng qua, đó chỉ là hai luồng năng lượng mà thôi. Nhưng chúng lại giống như sinh linh có sinh mạng. Giao Long khổng lồ có thể cảm nhận được một đạo ý chí võ đạo cực kỳ cường đại, không hề thua kém mình từ trong hai luồng năng lượng này.

Với hoàn cảnh như vậy, thì sao Giao Long khổng lồ không sợ hãi cho được?

571. Chương 546: Cơ Hội Phục Sinh, Bí Pháp Phục Sinh....

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 546: Cơ Hội Phục Sinh, Bí Pháp Phục Sinh....

Dương Thạc biết hiện tại bản thân chưa thể nào chống lại Hư Không Vô Thánh.

Nhưng chỗ dựa lớn nhất của Dương Thạc chính là Âm Dương Chân Thân dung hợp lại. Một khi dung hợp, thực lực bản thân hẳn đạt đến cảnh giới gì còn chưa biết được...

- Từ từ sẽ được thôi!

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài, trầm nghĩ.

Dung hợp Âm Dương Chân Thân không thể gấp gáp được. Dù sao Dương Thạc muốn ngưng tụ thành Hàn Băng Chân Thân, Cuồng Phong Chân Thân còn cần thời gian rất dài. Hơn nữa lĩnh ngộ bí pháp dung hợp cũng không phải chuyện một sớm một chiều.

Nhưng cho dù thế nào, hiện tại Dương Thạc cũng hơi gấp gáp.

Nguyên nhân cũng bởi vì Giao Long khổng lồ này.

Nhóm Giao Long có thể tìm tới Thiên Âm Môn thì khó bảo đảm đảm cao thủ Thú tộc cường đại của nó sẽ không tìm đến đây.

Đảm cao thủ mãnh thú cường đại này đều là sủng thú của Hư Không Vô Thánh năm đó.

Lần này chỉ là Vô Thánh lôi âm tăng năm đỉnh phong, tiếp theo có một người cấp độ Hư Không Vô Thánh đến, đừng nói là Dương Thạc không thể ngăn cản, chỉ sợ muốn trốn cũng khó có thể trốn!

Nguy cơ lúc nào cũng có thể xảy đến!

Cảm giác gấp gáp khiến Dương Thạc không dám buông lỏng chút nào.

Tuy trong lòng không thể quá sốt ruột nhưng nó cũng giống như cây cung nhất định phải kéo căng mọi lúc, không thể nới lỏng được!

- Hi vọng dị thú cường đại cấp độ Hư Không Vô Thánh sẽ không có quá nhiều!

- Nếu dị thú Vô Thánh lôi âm tăng năm đến trêu chọc chúng ta thì hãy chém giết sạch toàn bộ!

Trong mắt Dương Thạc lộ ra sát ý.

Hiện tại Tiểu Hỏa đã chết, sau này Dương Thạc tuyệt đối không cho phép chuyện tương tự xảy ra lần nữa.

- Chỉ tiếc rằng Tiểu Hỏa đã mất mạng, ngay cả xương cốt cũng không để lại...

Nghĩ đến Tiểu Hỏa, Dương Thạc lại thổn thức cảm thán.

Vù vù! Vù vù!

Đúng lúc Dương Thạc đang cảm thán thì đồng thời Dương Thạc mơ hồ cảm giác được ngọn lửa trắng dày đặc bên ngoài thân thể hẳn mơ hồ hơi lập lóe. Một chút lực lượng hỏa diễm trong đó phát tán ra khỏi Cửu Dương Chân Thân của Dương Thạc, theo thời gian dần qua liền trôi đến khoảng không mà Tiểu Hỏa đã hoàn toàn bị đánh nổ lúc trước.

Trôi đến khoảng không này, ngọn lửa trắng dày đặc liền hơi dựng lên, thời gian dần qua hình thành một hư ảnh Cùng Kỳ tản ra hỏa diễm khổng lồ...

- Đây là ý niệm mà Tiểu Hỏa lưu lại?

Nhìn thấy cảnh tượng này, Dương Thạc không khỏi sửng sờ.

- Không đúng, không phải ý niệm. Thần hồn ý niệm của Tiểu Hỏa đã sớm sụp đổ tan biến rồi. Phải nói đây là tàn hồn vô đạo mà Tiểu Hỏa để lại! Có lẽ trong đó có chứa một ít trí nhớ của Tiểu Hỏa...

Dương Thạc lắc lắc đầu, hít sâu một hơi, thì thào lầm bầm nói.

Tiểu Hỏa chính xác là đã hoàn toàn bị đánh tan.

Thần hồn tiêu tán.

Nhưng thần hồn tiêu tán không có nghĩa là ý chí vô đạo, trí nhớ cũng hoàn toàn tiêu tán hết.

Một cường giả, cho dù đã chết nhưng vẫn có thể lưu lại một thứ gì đó trên thế gian. Nhất là cường giả Võ Thánh, lưu lại ý chí vô đạo, thậm chí là một ít trí nhớ cũng rất bình thường.

Lưu lại ý chí vô đạo và trí nhớ không có nghĩa là Tiểu Hỏa còn sống.

Giống như người bình thường vậy, trí nhớ của hắn ở trong đầu. Sau khi người này chết, lúc đầu óc hoàn toàn mất hết sinh cơ thì vẫn giữ được trí nhớ của hắn. Nhưng người này đã chết, thần hồn tiêu tán, lưu lại trí nhớ nhưng trí nhớ này không thể nào vận chuyển được...

- Có lưu lại ý chí vô đạo và trí nhớ, tóm lại không gì hơn rồi!

Dương Thạc hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra vẻ kiên nghị.

Vút!

Một tay phát lên.

Mở không gian Thập Phương Ca Sa ra, hút ý chí vô đạo và trí nhớ của Tiểu Hỏa vào.

Tâm niệm Dương Thạc vừa động, ý chí vô đạo và trí nhớ của Tiểu Hỏa lưu lại đều được lưu giữ trong một góc vô cùng bí ẩn trong không gian Thập Phương Ca Sa, không bị bất cứ kẻ nào quấy rầy. Dương Thạc dùng lực lượng không gian tạm thời niêm phong để ý chí vô đạo và trí nhớ này không bị tiêu tán.

- Nói không chừng sẽ có cách có thể cứu sống Tiểu Hỏa...

Dương Thạc chợt nghĩ đến lúc trước Dương Thiên đã từng có ý đồ lôi Dương Tử Mặc đã chết từ quá khứ trở về...

- Nếu ta có thể gom góp đầy đủ Hư Không Thạch rồi tạo thành Thời Không Tinh, nói không chừng cũng có thể mang thần hồn của Tiểu Hỏa về từ trong quá khứ, khiến thần hồn của nó hoàn toàn ngưng tụ, để Tiểu Hỏa phục sinh!

Hiện tại trên tay Dương Thạc còn ba khối Hư Không Thạch, muốn ngưng tụ Thời Không Tinh dường như rất khó khăn. Nhưng nhiên Dương Thạc còn chưa nắm giữa phương pháp mang thần hồn cường giả đã chết từ thời không quá khứ trở về. Nhưng bất kể thế nào, nếu lúc trước Dương Thiên có cơ hội phục sinh Dương Tử Mặc thì tương lai Dương Thạc cũng có cơ hội lớn để phục sinh Tiểu Hỏa!

- Không nghĩ đến những thứ này vội... Không nói đến ta còn chưa gom đủ Hư Không Thạch, cho dù ta gom đủ thì với thực lực hiện tại, hình như ta vẫn không thể nào phục sinh cho Tiểu Hỏa. Không nghĩ nữa, trước tiên vào không gian Thập Phương Ca Sa xem xét thương thế của đám người Tiểu Địch đã...

Chính là lúc Dương Thạc tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa thì đồng thời, ai cũng không chú ý đến.

Khoảng không mà Giao Long khổng lồ kia mất mạng, trong lòng nước biển...

Nước biển chấn động kỳ lạ, từ đây nhanh chóng kéo dài hơn trăm trượng. Trong nước biển chấn động này dường như ẩn chứa một ý niệm kỳ dị...

Một đoàn cá con bơi qua gần dòng nước biển chấn động này...

Đột nhiên hơn mười con cá con trong đó giống như bị hút mất thần hồn, hai mắt trừng lớn, thân thể không thể nhúc nhích...

Nước biển chấn động kia càng mãnh liệt hơn một chút!

- Hấp thu thần hồn của đám cá con này, thần hồn của ta rốt cục khôi phục được một chút rồi!

Trong nước biển chấn động này mơ hồ truyền ra khí tức Giao Long khổng lồ bị Dương Thạc chém giết lúc trước.

- Thật sự cho rằng ta đã chết sao..

- Hừ, ngay cả Hỏa Cùng Kỳ sau khi chết thì vẫn có thể giữ được ý chí vô đạo. Tuy toàn bộ thân thể thần hồn của ta đã bị đánh diệt nhưng chỉ cần ý chí không tiêu tan, ta sẽ có cơ hội khôi phục, quét khỏi lần nữa!

- Đây là bí pháp của Giao Long ta, chỉ cần ý chí vô đạo trốn vào trong nước thì sẽ có cơ hội quật khởi lần nữa!

Đám thần niệm của Giao Long khổng lồ nhanh chóng xoay tròn.

Về cơ bản, Giao Long chính là dị thú thuộc tính Thủy !

Sinh mệnh lực của thuộc tính Thủy rất mạnh, Giao Long khổng lồ này không thể nào không nắm giữ một số bí pháp thuộc tính Thủy .

Nó có thể chết rồi mà phục sinh cũng bởi vì bí pháp thuộc tính Thủy !

- Không được... hiện tại thần hồn của ta quá yếu... vẫn không thể suy nghĩ quá nhiều...

- Không suy nghĩ nhiều nữa, trước hết cố gắng thôn phệ thần hồn, làm bản thân lớn mạnh...

Thần niệm của Giao Long khổng lồ này không vận chuyển nữa.

Vút vút vút!

Vút vút vút!

Trong chớp mắt lại có một bầy cá con bơi đến.

Mỗi một lần đều có không ít thần hồn của đám cá con bị Giao Long này cắn nuốt sạch sẽ.

- Thần hồn càng ngày càng lớn mạnh!

Thôn phệ hấp thu lượng lớn thần hồn, giờ phút này, thần hồn của Giao Long đã có thể so với một người bình thường rồi.

Vù!

Thần hồn nhoáng lên, trực tiếp nhảy vào một con cá khổng lồ, đoạt xá trùng sinh!

Huyết nhục nhúc nhích một hồi, con cá khổng lồ này liền diễn hóa thành một con Giao Long vô cùng bé nhỏ.

- Tuy thân thể này đã diễn hóa thành Giao Long nhưng độ phù hợp với ta quá thấp. Dùng thân hình này, cả đời này ta khó có khả năng tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh! Không thể nào tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh, vậy thì không thể nào báo thù rửa hận!

Trong mắt Giao Long này lộ ra vẻ cừu hận...

572. Chương 547: Cái Giá Lớn Để Mời Hư Không Vô Thánh Ra Tay

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 547: Cái Giá Lớn Để Mời Hư Không Vô Thánh Ra Tay

- Với thực lực hiện tại của ta, muốn chém giết tiểu tử kia để báo thù cho lão Đại, lão Ngũ căn bản không thể nào...

Giao Long khổng lồ đang ở trong thân thể Giao Long vô cùng nhỏ bé kia chau mày lắm lắm.

Giao Long này hiểu rõ thực lực của Dương Thạc.

Nếu nói lúc trước cao thủ đứng đầu dưới Hư Không Vô Thánh là Giao Long thì sau khi Dương Thạc chém giết thân thể, thậm chí là suýt giết chết thần hồn của Giao Long, hiện tại cao thủ đứng đầu dưới Hư Không Vô Thánh chính là Dương Thạc không thể nghi ngờ!

Võ Thánh lôi âm tăng năm muốn chống lại Dương Thạc hầu như không có chút khả năng nào.

- Ta vốn là do mười một huynh đệ sử dụng bí pháp ngưng tụ thành Võ Thánh lôi âm tăng năm, đã là tồn tại tối cao trong hàng ngũ Võ Thánh lôi âm tăng năm rồi. Ta không thể chiến thắng tiểu tử này thì đám Võ Thánh lôi âm tăng năm khác cũng không thể nào chiến thắng tiểu tử này được, cho dù là Thần Quy Vương thì cũng không được!

Giao Long này cũng biết rõ Thần Quy Vương.

Thời đại của mười ba huynh đệ Giao Long cách hiện tại chỉ có ba ngàn năm.

Lúc đó Thần Quy Vương đã sống suốt bảy ngàn năm!

Nó đã sớm có uy tín lâu năm trong giới Võ Thánh lôi âm tăng năm.

Lúc đó trong thiên hạ Thập Đại Yêu Thánh, mười ba huynh đệ này chiếm ba vị trí. Yêu Thánh đứng đầu thiên hạ tự nhiên là Thần Quy Vương. Mười ba Giao Long vô cùng hiểu rõ Thần Quy Vương.

Hiện tại Giao Long này biết rõ Thần Quy Vương này còn chưa mất mạng. Vị cao thủ siêu cấp Thú tộc này sống vạn năm mà cũng không phải là đối thủ của Dương Thạc.

- Muốn chiến thắng hắn, thậm chí là chém giết hắn, trừ phi có Hư Không Võ Thánh ra tay!

Chỉ có Hư Không Võ Thánh thì mới chắc chắn đánh chết Dương Thạc.

Hư Không Võ Thánh...

Hai mắt Giao Long này hơi nheo lại.

Vốn nó có cơ hội lớn để tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh đấy.

Cảnh giới võ đạo đã đủ, lực lượng khí huyết vô cùng cường đại, cách cấp độ Hư Không Võ Thánh chỉ kém nửa bước mà thôi. Giao Long này có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh, truy tìm dấu chân của chủ nhân nó năm đó, tiến vào trong Thiên Thánh Giới. Chỉ tiếc rằng đánh một trận với Dương Thạc, thân thể thần hồn của Giao Long đã bị tổn thương nặng nề, chỉ có một đám thần hồn ý chí này trốn thoát...

Hiện tại Giao Long này muốn tiến vào cấp độ Hư Không Võ Thánh gần như là si tâm vọng tưởng!

Thần hồn của nó gần như đã bị Dương Thạc chém giết hoàn toàn, hiện tại chỉ khôi phục được chút thần hồn. Nhìn như nó có toàn bộ trí nhớ nhưng trên thực tế, ý chí võ đạo của nó đã mất chín thành chín. Hiện tại có thể không ngừng thôn phệ hấp thu thần hồn của sinh linh khác nhưng đến cuối cùng, thần hồn của nó nhiều nhất cũng chỉ có thể đạt đến cấp độ Võ Thánh lôi âm tăng ba...

Muốn tăng tiến thì nhất định phải tu luyện từng bước từ Võ Thánh lôi âm tăng ba...

- Ngộ tính của cường giả Thú tộc kém xa cường giả nhân loại. Ta muốn bắt đầu tu luyện từ Võ Thánh lôi âm tăng ba, chỉ sợ hơn một ngàn năm sau cũng chưa hẳn có thể trở lại cảnh giới Võ Thánh lôi âm tăng năm, cả vạn năm cũng khó tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh...

Giao Long đương nhiên hiểu rõ cường giả Thú tộc tu luyện khó khăn thế nào...

Ví dụ như Thần Quy Vương vậy, vận khí không tốt, trong vạn năm vẫn bị vây ở cảnh giới Võ Thánh lôi âm tăng năm.

Mà Dương Thạc hiển nhiên không phải cao thủ võ đạo bình thường. Tuổi còn nhỏ đã có thể người đứng đầu dưới Hư Không Võ Thánh, cho dù không phải thiên tài yêu nghiệt siêu cấp thì cũng chứng tỏ số mệnh của hắn vô cùng cường đại.

Tóm lại, nếu đợi thêm ngàn vạn năm nữa, sợ rằng Dương Thạc đã sớm đột phá đến cấp độ Hư Không Võ Thánh, thậm chí vượt qua Hư Không Võ Thánh mấy cấp rồi...

- Dựa vào bản thân, muốn chém giết tiểu tử này để báo thù cho lão ngũ lão đại là chuyện không thể nào!

- Trừ phi... có thể tìm được một vị Hư Không Võ Thánh, mời vị Hư Không Võ Thánh đó ra tay, giúp chém giết tiểu tử này...

Hai mắt Giao Long đột nhiên sáng ngời.

Mời Hư Không Vô Thánh giúp đỡ?

Giao Long này biết rõ muốn mời cao thủ cấp độ Hư Không Vô Thánh ra tay để đối phó với một tiểu tử chưa tiến vào Hư Không Vô Thánh vô cùng khó khăn.

Dù sao mỗi Hư Không Vô Thánh đều có ngạo khí bản thân.

Lúc trước chủ nhân của Giao Long này một số ân oán với Thiên Âm Môn, nhưng sau khi tiến vào Hư Không Vô Thánh thì cũng khinh thường không ra tay với Thiên Âm Môn.

Muốn Hư Không Vô Thánh tự hạ thân phận đối phó với người chưa tiến vào cấp độ Hư Không Vô Thánh trừ phi có hai điểm. Điểm thứ nhất là đối phương và Hư Không Vô Thánh có thù hận không chết không thôi, nhất định phải được giải quyết. Cái khác chính là phải bỏ ra một cái giá lớn đủ hấp dẫn Hư Không Vô Thánh...

- Lúc trước chủ nhân còn để lại một số thứ gì đó!

- Thực lực hiện tại của ta chưa thể nào mời một vị Hư Không Vô Thánh ra tay, nhưng những thứ mà chủ nhân lưu lại chắc chắn hấp dẫn một vị Hư Không Vô Thánh ra tay!

Hai mắt Giao Long này sáng ngời.

- Hiện tại phải nghĩ cách để bản thân cường đại lên, ít nhất phải tiến vào cấp độ Vô Thánh!

- Không đạt được cấp độ Vô Thánh, muốn gặp Hư Không Vô Thánh là chuyện không thể!

- Tuy lực lượng của ta nhiều nhất chỉ có thể khôi phục lại cấp độ Vô Thánh nhưng ta đã từng đạt đến cảnh giới Vô Thánh lời âm tăng năm, cũng nắm giữ một số bí pháp. Đến lúc đó, dùng thực lực cấp độ Vô Thánh ít nhất cũng đủ để ngăn cản Vô Thánh lời âm tăng bốn bình thường. Lúc đó mới có tư cách gặp Hư Không Vô Thánh...

Trong lòng Giao Long này nghĩ vậy, thân hình vút một cái liền đi xa.

Đảo nhỏ Thiên Âm Môn.

Giờ phút này, sơn môn Thiên Âm Môn đã là một đồng hỗn độn.

- Phù.. Xem ra Thiên Âm Môn này còn cần kiến tạo lần nữa...

Giờ phút này Dương Thạc lơ lửng trên bầu trời đảo nhỏ Thiên Âm Môn. Bên cạnh Dương Thạc, Dương Địch cũng dùng bảo vật Thiên Âm Vũ Dực để phi hành, cũng lơ lửng như hắn.

Lúc trước vì có Tiểu Hỏa ngăn chặn phần lớn công kích thay Dương Địch nên tuy Dương Địch bị thương nhưng cũng không nghiêm trọng lắm. Lúc trước Dương Thạc đã gieo trồng không ít dược thảo, thiên tài địa bảo khôi phục thương thế trong không gian Thập Phương Ca Sa, cho nên Dương Địch khôi phục vô cùng nhanh chóng.

Về phần Thần Long và Man Văn Thiên Tượng thì cũng chỉ có thể dựa vào năng lực diễn hóa huyết nhục, thời gian dần trôi từ một đồng huyết nhục diễn hóa thành một thân thể nguyên vẹn thôi.

Hơn nữa cho dù có thể diễn hóa khôi phục nhưng lực lượng khí huyết của chúng cũng hao tổn không ít, khoảng trên dưới hai phần!

Cũng may khí huyết có thể bổ sung được, cùng lắm thì chém giết một số dị thú cường đại, thôn phệ khí huyết hoặc tìm đại lượng thiên tài địa bảo tăng cường khí huyết để bổ sung.

Hiện tại Dương Thạc và Dương Địch đang thượng lượng vấn đề xây dựng lại Thiên Âm Môn.

573. Chương 548: Lại Một Đại Năng Tọa Trấn Chân Vũ Môn

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 548: Lại Một Đại Năng Tọa Trấn Chân Vũ Môn

Sự tích hoa cỏ may

- Hai tỉnh lớn ở phía Tây Bắc là Cam Châu và Túc Châu đều đã rơi vào trong tay Lục ca. Đây là do quốc chủ Đại Lâm Nhi của Hỏa La Quốc ủng hộ mới có thể làm được đây. Tuy thực lực Đại Thần Quân của Lục ca mạnh mẽ nhưng quân đội Đại Chu cũng không phải chuyện đùa, không phải là có thể dễ dàng đánh tan. Bây giờ Đại Chu còn chiếm cứ núi Huyền Vũ, gần khu vực Trung Nguyên. Tuy tạm thời chúng không có lực phản kích, nhưng cũng không thể khinh thường.

Dương Dịch nói tình thế Đại Thần Đại Chu cho Dương Thạc.

- Vậy sao...

Dương Thạc gật nhẹ đầu.

Tình huống này cũng nằm trong dự liệu của Dương Thạc.

Lúc này, nếu xét về chiến lực thì quả thật là Đại Thần Quân đang chiếm giữ ưu thế. Dương Thành chính là cường giả Võ Thánh. Hai năm sau, e rằng chiến lực của Dương Thành có thể so với Võ Thánh lời âm tăng bốn bình thường, cùng cấp độ với ba đại trưởng lão của Chân Vũ Môn.

Ngoài ra, Đại Thần Quân còn có một vị cũng đạt cấp độ Võ Thánh, chính là Lạc Bằng. Thực lực của hắn cũng khá mạnh mẽ.

Nam Cung Thương cũng đã bước vào cấp độ Võ Thánh!

Tuy thực lực của Đại Lâm Nhi không rõ ràng lắm nhưng nàng kế thừa truyền thừa Thánh Hỏa của Hỏa La Quốc. Hơn nữa lại khống chế một quốc gia, một cái thánh địa võ đạo, nếu cần bất kỳ công pháp, bảo vật, linh thảo, đan dược gì cũng đều có đây. Bởi vậy cho nên, sớm muộn gì nàng cũng sẽ đạt tới cấp độ Võ Thánh.

Tuy ngộ tính, tư chất của Đại Lâm Nhi lúc đầu không cao lắm nhưng Dương Thạc đoán rằng về sau nàng cũng đã gặp được kỳ ngộ. Cuối cùng nàng đã trở thành người nối nghiệp Hỏa La Vương, thực lực dần dần tăng lên.

Lại thêm một số Võ Thánh bình thường của Thiên Âm Môn...

Chỉ có Chân Vũ Môn ủng hộ Càn gia Đại Chu thì làm sao có thể là đối thủ của Đại Thần Quân?

Nhưng ở trên chiến trường, cường giả cấp độ Võ Thánh cũng chỉ là uy hiếp, rất ít khi ra tay với binh sĩ bình thường. Hai nước giao chiến, hầu như là binh lính hai bên chém giết lẫn nhau.

Binh lính Đại Thần bình thường nhìn như mạnh mẽ nhưng đó chỉ là Dương Thiên kinh doanh mấy thập niên nội tình, so với Đại Chu trăm năm nội tình vẫn là thua kém rất nhiều. Hiện tại, Đại Thần có thể chiếm giữ hai tỉnh Cam Châu, Túc Châu, từng bước áp súc không gian của Đại Chu đã là thành tích rất tốt rồi.

- Lục ca đã từng nghĩ đến việc giết chết hai anh em Càn gia bên Chân Vũ Môn. Nhưng...

Sắc mặt Dương Dịch trở nên hơi nghiêm trọng.

- Hình như trong Chân Vũ Môn có một vị đại năng thực lực rất mạnh tọa trấn. Lúc trước, Lục ca cùng với hai vị Võ Thánh bình thường của Thiên Âm Môn ta và quốc chủ Đại Lâm Nhi của Hỏa La Quốc cùng nhau đi tới. Vị đại năng kia chỉ vừa tràn ra một ý niệm trong đầu, lập tức khiến cho đám người Lục ca bị trọng thương, phải quay về. Cũng chính bởi vì đám người Lục ca bị trọng thương, cho nên thế công của Đại Thần Quân mới bị ngừng lại...

Dương Dịch nói.

- Một vị đại năng tràn ra một ý niệm trong đầu, khiến cho Lục ca và bốn vị Võ Thánh bị thương sao?

Dương Thạc khê nhúu mày.

Dĩ nhiên Dương Thạc biết rõ trong Chân Vũ Môn có đại năng gì.

Có thể nói, sau khi Nhân Hoàng mang theo Huyền Vũ Yêu Thánh và Trác Tử Dương, ở bên trong Chân Vũ Môn chỉ còn lại một mình Trương Tử Ngâm là cao thủ cấp độ Võ Thánh.

Thực lực của Trương Tử Ngâm rất cao, cũng có thể ngăn cản được Lục ca Dương Thành.

Nhưng ngoài Trương Tử Ngâm ra, Chân Vũ Môn cũng không có cao thủ nào khác. Cho dù là có cường giả Đại Tông Sư, đột phá đến cấp độ Võ Thánh cũng chỉ là Võ Thánh sơ kỳ, không đáng lo ngại. Làm sao lại có thể có đại năng mạnh mẽ như vậy? Nếu như thật sự có thì vì sao lúc trước Dương Thạc đánh tới Chân Vũ Môn, vị đại năng kia lại không ra tay?

- Chẳng lẽ... là sủng thú năm đó của cao thủ cấp độ Võ Thánh Hư Không, Chân Vũ Đại Đế sao?

Nổi lòng khê động, lập tức trong đầu Dương Thạc toát ra một ý niệm như vậy.

Tuy thực lực của Dương Thạc lúc này vô cùng mạnh mẽ nhưng hắn cũng không thể làm trọng thương bốn vị Võ Thánh. Hơn nữa, trong đó lại có Dương Thành là cường giả cấp độ Võ Thánh lời âm tàng bốn.

Chỉ có thực lực Võ Thánh Hư Không mới có thể làm được điều này!

Lúc trước Lam Mị đã từng nói rằng, ở thời đại này, trong một thời gian ngắn tiếp theo rất có thể sẽ có không ít sủng thú của cường giả Võ Thánh Hư Không năm đó xuất thế. Trong đó, sẽ có một số sủng thú cũng đạt tới cảnh giới Võ Thánh Hư Không.

Hiện tại, ở trong núi Huyền Vũ lại xuất hiện một vị đại năng như vậy. Dương Thạc lập tức suy đoán rằng, đó chính là sủng thú năm đó của Chân Vũ Đại Đế...

- Bất kể là như thế nào thì cường giả cấp độ Võ Thánh Hư Không cũng khinh thường việc ra tay với Võ Thánh bình thường. Đoán chừng chỉ cần Lục ca không đi tới núi Huyền Vũ, không gây chuyện với Chân Vũ Môn thì có lẽ vị Võ Thánh Hư Không này cũng sẽ không ra tay với Lục ca. Nếu như vị đại năng này thật sự muốn ra tay thì đám người Lục ca đã sớm mất mạng rồi. Đại Thần Quân cũng đã sớm bị diệt rồi...

Dương Thạc biết rõ, Võ Thánh Hư Không khinh thường việc tham dự vào chuyện trong thế tục. Cho nên sự hiện hữu của nó cũng chỉ là để uy hiếp mà thôi. Bình thường, nó sẽ không chủ động tới trêu chọc Đại Thần Quân.

- Trước hết ta phải đi thăm Lục ca đã. Sau đó ra sẽ nhờ Lục ca tìm giúp một số kiến trúc sư!

Dương Thạc nói xong liền để cho Dương Dịch tiến vào trong không gian Thập Phương Ca Sa.

Xoẹt!

Hư không bị xé mở, Dương Thạc tập trung vị trí kinh thành Đại Chu, nhanh chóng đi tới.

Tại kinh thành Đại Chu.

Ngọc Mạt Lâu.

Lúc trước, Ngọc Mạt Lâu đã bị Dương Thạc hủy diệt, bị Phụ Chính Vương Càn Minh Vũ Đại Chu niêm phong.

Nhưng lúc này, kinh thành đang ở trong tay Đại Thần Quân, là địa bàn của Dương gia, Thiên Âm Môn lại phụ trợ Dương Thành. Cho nên ở Đại Chu này vẫn có thể tiếp tục xây dựng lại một tòa Ngọc Mạt Lâu.

Trời về đêm, đèn đuốc ở bên trong Ngọc Mạt Lâu vẫn được đốt sáng trưng, người đến người đi hối hả. Hiển nhiên đây vẫn là nơi gió trăng đứng đầu kinh thành.

Trong một gian phòng chữ Thiên ở lầu hai.

Một hình thể mập mạp của nam tử thanh niên, tầm hai tư, hai lăm tuổi đang ngồi ngay ngắn ở trong rạp. Hắn cầm trong tay quạt xếp, vẻ mặt cười lạnh. Đứng ở trước mặt hắn là một người quản sự của Ngọc Mạt Lâu, đang cười làm lành.

- Trương công tử, quả thật là Tổ Thanh Nhi cô nương của Ngọc Mạt Lâu ta không tiếp khách đây. Còn việc Trương công tử muốn chuộc thân cho Tổ Thanh Nhi cô nương, để cho Thanh Nhi cô nương làm tiểu thiếp của ngài thì thật sự là...

Quản sự của Ngọc Mạt Lâu cười khổ nói.

- Hả?

Sắc mặt của công tử mập mạp kia chợt trầm xuống.

- Không tiếp khách sao? Chẳng phải Ngọc Mạt Lâu này là nơi gió trăng sao? Hừ, chỉ là thủ đoạn để tự nâng giá trị con người mà thôi. Đã trở thành kỹ nữ mà vẫn còn muốn lập đèn thờ sao? Nói cho chủ của Ngọc Mạt Lâu các người biết rằng hôm nay nàng đồng ý cũng được, không đồng ý cũng được. Nhất định bốn công tử sẽ dẫn Thanh Nhi cô nương đi đấy!

- Hừ, cũng không hỏi thăm xem Trương Thiên Long ta là người nào! Toàn bộ tiền trang tư nhân tại Trung Nguyên đều là của Trương gia ta đây, còn sợ Trương gia ta không có tiền sao?

- Bịch!

Đột nhiên, tên công tử mập mạp Trương Thiên Long này đập xuống bàn một chồng ngân phiếu.

- Cái này...

Vẻ mặt của quản sự Ngọc Mạt Lâu có chút khó coi.

- Thế nào? Vẫn còn không đủ sao? Xem ra, các người là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt rồi!

Sắc mặt của Trương Thiên Long lại trầm xuống.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Trương Thiên Long vừa dứt lời, lập tức những tiếng nổ ầm ầm vang lên trong gian phòng chữ Thiên. Bốn thân ảnh đã phá vỡ vách tường gian phòng này để đi đến.

- Công tử, theo lão phu thấy thì ta nên ra tay cướp người đi. Chỉ là một Ngọc Mạt Lâu, công tử vừa ý mấy nàng hoa khôi thì đó chính là vinh hạnh của các nàng ấy! Còn muốn ra vẻ rụt rè sao?

Trong bốn người này, một vị lão giả có vẻ thâm hiểm, lạnh lùng liếc qua quản sự của Ngọc Mạt Lâu rồi chậm rãi nói.

Trên người lão giả này tỏa ra nguồn lực lượng khí huyết đậm đặc. Chính là một vị cường giả Đại Tông Sư!

Khí thể của ba người kia yếu hơn một chút, đều là cường giả Vô Tôn cao kỳ trở lên!

- Hừ, từ sau khi Nhân Hoàng đến thế gian này, ở giữa đất trời này đã không còn nhiều cường giả Vô Thánh nữa. Hiện tại, với thể lực của Trương gia ta, ngay cả Thiết Thủ Môn, môn phái đứng thứ hai Trung Nguyên cũng phải lễ phép với chúng ta ba phần. Một Ngọc Mạt Lâu bé nhỏ mà cũng dám làm trái lời Trương Thiên Long ta sao? Lưu lão, ta thấy nếu như Tổ Thanh Nhi cô nương không đi ra, chúng ta dứt khoát hủy Ngọc Mạt Lâu này đi!

Trương Thiên Long cười lạnh nói.

- Khẩu khí thật lớn!

Đúng lúc này.

Uỳnh!

Một luồng khí thể mạnh mẽ, dũng mãnh đi vào trong rạp này.

Một mỹ phụ chừng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, trên mặt đeo khăn lụa, đang chậm rãi đi vào trong rạp. Đi theo sau nàng là một nữ tử tầm mười bảy, mười tám tuổi.

Khí huyết trên người mỹ phụ này bắt đầu khởi động, cũng là cao thủ cấp độ Đại Tông Sư. Thực lực của nữ tử trẻ tuổi kia kém hơn nhưng cũng đã đi vào cấp độ Vô Tôn. Giờ phút này, vẻ mặt của nữ tử trẻ tuổi kia đang rất tức giận, nhìn chăm chăm vào công tử mập mạp Trương Thiên Long. Mà sau một khắc cô gái này xuất hiện, hai mắt của Trương Thiên Long đã sớm mở to. Hiển nhiên, nữ tử trẻ tuổi này chính là mục tiêu của Trương Thiên Long, hoa khôi Ngọc Mạt Lâu, Tố Thanh Nhi.

- Trương gia tại Trung Nguyên thì sao? Chưa chắc Ngọc Mạt Lâu ta đã coi vào đâu đâu. Hôm nay ta cũng muốn nhìn xem ai có bản lĩnh có thể san bằng Ngọc Mạt Lâu ta!

Mỹ phụ kia chậm rãi đi tới, lạnh giọng mắng.

- Thì ra là Triệu lâu chủ!

Hai mắt của Lưu lão cấp độ Đại Tông Sư ở sau lưng Trương Thiên Long hơi nhú lại.

- Hừ, Triệu lâu chủ, lão phu biết rõ chỗ dựa của Ngọc Mạt Lâu chính là Thiên Âm Môn. Chỉ tiếc rằng hai đại Vô Thánh của Thiên Âm Môn đã bị người ở núi Huyền Vũ tại Trung Nguyên ta đánh trọng thương đấy. E rằng thực lực bây giờ đã giảm mạnh, ngay cả Đại Tông Sư cũng đều không đạt đến, đúng không? Lúc này, Ngọc Mạt Lâu chỉ có một Đại Tông Sư người tọa trấn. Người cho rằng có thể ngăn cản chúng ta sao?

Lưu lão hừ lạnh nói.

- Lưu lão, còn nói nhảm cái gì?

Trương Thiên Long nhìn chăm chăm vào Tố Thanh Nhi, vẻ mặt đầy thèm khát, nói.

- Mau mau ra tay giải quyết xong con quỷ nhỏ này. Đến lúc đó, tiểu nha đầu Tố Thanh Nhi sẽ về tay ta. Con quỷ nhỏ này sẽ để cho Lưu lão ngài đấy.

- Các cô nàng Thiên Âm Môn, chúng ta cùng vui đùa một chút!

Hai mắt Trương Thiên Long tỏa sáng. Hấn lớn tiếng kêu lên.

- Hả? Lưu Văn Nguyên, người dám bắt nạt Thiên Âm Môn ta sao?

Đôi mắt đẹp của mỹ phụ nhìn chăm chăm vào Lưu lão sau lưng công tử Trương Thiên Long mập mạp kia. Sắc mặt của Ngọc Mạt Lâu Triệu lâu chủ biến đổi kịch liệt.

Ầm ầm!

Một luồng khí thể mạnh mẽ bắn ra từ trên người Triệu lâu chủ.

Tạch tach tach! Tạch tach tach!

Luồng khí thể của Triệu lâu chủ vừa phát ra, lập tức cái bàn bằng gỗ, bình phong... ở trong gian phòng chữ Thiên đều không chịu nổi. Sau khi phát ra tiếng vang ken két, chúng lập tức nứt vỡ ra. Luồng khí thể mạnh mẽ vẫn gió lốc quay cuồng, hung hăng đi về phía đám người Trương Thiên Long.

- Không tốt!

Trương Thiên Long chỉ là công tử quần áo lụa là, tu vi không đạt tới cấp độ Vô Sư. Cho nên, dưới luồng khí thể Đại Tông Sư này, hấn thể không chịu nổi. Sắc mặt hấn thay đổi kịch liệt, thân thể to mọng kia lập tức bị đánh bay ra ngoài.

- Thiếu gia, mau tránh ra!

Đúng vào lúc mấu chốt, Lưu lão kia vội duỗi tay ra, túm mạnh lấy vai của Trương Thiên Long. Sau đó hấn nhẹ nhàng dùng lực, kéo Trương Thiên Long về phía sau mình.

Cùng lúc đó, khí kinh từ trên người Lưu lão này cũng bắn ra, chống lại luồng khí thể của Triệu lâu chủ.

- Triệu Văn Nguyệt, với thực lực của ngươi, không có tư cách khoe khoang ở trước mặt ta đâu!

Sau khi Lưu lão quát mạnh một tiếng, luồng khí thể của hắn và khí thể của Triệu lâu chủ hung hăng va chạm cùng một chỗ.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Ồ...ồ...ồ...n...g!Ồ...ồ...ồ...n...g!Ồ...ồ...ồ...n...g!

Khí kinh nổ tung. Luồng sóng âm mạnh mẽ tràn ngập ở trong rạp này.

Ngoài Ngọc Mạt Lâu chủ là Triệu Vân Nguyệt, hoa khôi của Ngọc Mạt Lâu là Tổ Thanh Nhi, Lưu Văn Nguyên và ba gã cường giả Vô Tôn bên người Trương Thiên Long ra, những người còn lại ở trong rạp này đều không chịu nổi hai luồng khí thể của hai cường giả Đại Tông Sư phát ra. Sắc mặt bọn họ đều trở nên tái nhợt, bắt đầu khởi động lực lượng khí huyết.

- Lưu Văn Long, ngươi thật sự muốn làm loạn Ngọc Mạt Lâu ta sao?

Hai mắt của Triệu Vân Nguyệt đã sớm nhắm lại.

- Ngươi cần phải suy nghĩ cho kỹ. Dám làm loạn Ngọc Mạt Lâu ta, chắc chắn sẽ phải chịu lửa giận của Thiên Âm Môn ta đấy!

Trong lời nói của Triệu Vân Nguyệt, mơ hồ mang theo vài phần uy hiếp.

Tuy Thiên Âm Môn không ngại mấy cường giả cấp độ Đại Tông Sư, Vô Tôn này. Nhưng lúc này, ở bên trong Ngọc Mạt Lâu chỉ có Triệu Vân Nguyệt và Tổ Thanh Nhi là cao thủ đạt cấp độ từ Vô Tôn trở lên mà thôi. Có lẽ Triệu Vân Nguyệt có thể ngăn cản được Lưu Văn Nguyên. Nhưng kinh nghiệm chiến đấu của Tổ Thanh Nhi không cao, căn bản là không thể ngăn cản được thủ hạ của Trương Thiên Long. Ba thủ hạ của hắn đều là cao thủ Vô Tôn cao kỳ trở lên đấy.

Nếu thật sự phải chiến đấu, e rằng lúc này, Ngọc Mạt Lâu sẽ phải chịu thiệt thòi lớn!

Chính bởi vậy, Triệu Vân Nguyệt mới dùng Thiên Âm Môn để đe dọa tên Lưu Văn Nguyên này. Để cho đám người này không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Dùng Thiên Âm Môn để dọa chúng ta sao?

Nghe được lời nói của Triệu Vân Nguyệt, trên mặt Lưu Văn Nguyên hiện ra nụ cười lạnh.

- Nếu là hai năm trước, lúc Thiên Âm môn là thánh địa võ đạo, thì chúng ta sẽ e ngại vài phần. Tiếc rằng hai năm trước, cao thủ của Thiên Âm Môn người đã đi theo Nhân Hoàng, tiến vào một thế giới khác. Hai Vô Thánh còn sống của Thiên Âm Môn cũng đã bị đả thương. Hôm nay, Thiên Âm môn đã là nỗ mạnh hết đà, còn muốn uy hiếp chúng ta sao?

- Theo lão phu thấy, tên tuổi thánh địa võ đạo Thiên Âm Môn nên bị xóa đi đấy!

- Thiết Thủ Môn ta chính là môn phái lớn thứ hai ở Trung Nguyên, gần với Chân Vũ Môn. Sau khi Thiên Âm Môn xuống dốc, tên tuổi thánh địa võ đạo sẽ vững vàng rơi vào trong tay Thiết Thủ Môn ta!

574. Chương 549: Chỉ Một Lời, Diệt Thiết Thủ Môn!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 549: Chỉ Một Lời, Diệt Thiết Thủ Môn!

Ầm ầm!

Lưu Văn Nguyên chợt quát một tiếng, khí kinh lập tức quần quanh hai tay. Trong tiếng vang ken két, hai tay hắn như biến thành một miếng sắt màu xanh.

- Người là người của Thiết Thủ Môn sao?

Nhìn thấy bàn tay của Lưu Văn Nguyên biến hóa, sắc mặt của Triệu Vân Nguyệt lập tức thay đổi kịch liệt. Trương Thiên Long và Lưu Văn Nguyên này đến Ngọc Mạt Lâu làm loạn, hiển nhiên không chỉ là vì Tổ Thanh Nhi.

Lưu Văn Nguyên đại biểu cho Thiết Thủ Môn. Hắn đến Ngọc Mạt Lâu đập phá, đánh bại cao thủ Ngọc Mạt Lâu, cướp đi đệ tử Thiên Âm Môn. Rõ ràng là hắn muốn khiêu khích Thiên Âm môn!

Muốn đoạt lấy tên tuổi thánh địa võ đạo!

Nghĩ như vậy, nỗi lòng của Triệu Vân Nguyệt không khỏi trầm xuống.

Lưu Văn Nguyên là người của Thiết Thủ Môn. Hiển nhiên, lần này đến đây, bọn hắn đã có chuẩn bị.

Cao thủ của Thiết Thủ Môn có một đôi tay cứng như sắt thép, sức chiến đấu rất mạnh, vượt xa cường giả cùng cấp bình thường. Tuy Triệu Vân Nguyệt và Lưu Văn Nguyên đều là cường giả Đại Tông Sư, nhưng ưu thế của Thiên Âm Môn là tốc độ tu luyện nhanh, còn xét về sức chiến đấu thì không lớn. Hiện tại, Triệu Vân Nguyệt chống lại Lưu Văn Nguyên, e rằng lành ít dữ nhiều...

Nếu đám người Lưu Văn Nguyên vẫn cố ý làm loạn Ngọc Mạt Lâu thì e rằng...

- Lưu Văn Nguyên, ngươi cần phải suy nghĩ kỹ. Thực lực của Thiên Âm Môn ta, không phải là các ngươi có khả năng tưởng tượng được đâu. Hôm nay ngươi chọc Thiên Âm Môn ta, e rằng ngày sau sẽ mang đến cho Thiết Thủ Môn ngươi vô số tai nạn đấy!

Triệu Vân Nguyệt lạnh giọng quát khẽ.

- Vô số tai nạn sao?

- Ha ha ha ha, bây giờ Ngọc Mạt Lâu các ngươi sẽ phải chịu vô số tai nạn trước!

- Ra tay!

Giờ phút này, Lưu Văn Nguyên không hề kiêng kỵ Triệu Vân Nguyệt. Sau khi cười lớn, thân hình của Lưu Văn Nguyên khẽ động, ầm một cái, hung hăng tấn công về phía Triệu Vân Nguyệt. Hai bàn tay hắn nhẹ nhàng vung ra, lập tức, một luồng khí tức tái nhợt nồng đậm hiện ra. Luồng khí tức này mang theo khí thể vô tận, lao thẳng về phía Triệu Vân Nguyệt!

- Chí Dương Thiết Thủ!

Ầm ầm!

Bàn tay xẹt qua không khí, mang theo luồng khí tức kim loại đậm đặc.

Giờ phút này, dường như gian phòng lớn nhất trong Ngọc Mạt Lâu này đã biến thành một Thiết Tượng Phô. Khắp nơi tràn ngập khí tức sắt thép. Dưới luồng khí tức sắt thép đang trùng kích này, quần áo toàn thân Triệu Vân Nguyệt bay về phía sau. Trong nháy mắt này, khí thể của Triệu Vân Nguyệt đã bị tên Lưu Văn Nguyên này ngăn chặn!

- Khốn kiếp!

Trong lòng nàng thầm mắng một tiếng. xem tại

Biết mình rất có thể không phải là đối thủ của tên Lưu Văn Nguyên này. Nhưng giờ phút này, Triệu Vân Nguyệt vẫn kiên trì chống đỡ Lưu Văn Nguyên. Hai tay nàng vừa lộn một vòng, lập tức luồng sóng âm tuôn ra cuộn cuộn. Trong tích tắc, Triệu Vân Nguyệt đã thi ra Thiên Âm chưởng.

- Thiên Âm chưởng sao? Ha ha, nếu là Tô Thanh Như, Ngọc Mạt lâu chủ lúc trước thi triển ra, thì lão phu mới phải kiêng kỵ vài phần. Còn ngươi muốn thi triển ra Thiên Âm chưởng sao? Ha ha ha, lui ra cho ta!

Lưu Văn Nguyên cười một tiếng dữ tợn. Sau đó, đôi tay sắt của hắn lập tức đánh về phía bàn tay của Triệu Vân Nguyệt.

Hắn muốn thi triển ra thần lực của bàn tay sắt, để đánh gãy hai bàn tay của Triệu Vân Nguyệt!

- Sư phụ!

Tổ Thanh Nhi cảm nhận được luồng khí tức mạnh mẽ từ hai bàn tay sắt của Lưu Văn Nguyên, sắc mặt sớm đã biến đổi kịch liệt.

- Không tốt!

Dưới sự công giết của Lưu Văn Nguyên, từ đáy lòng Triệu Vân Nguyệt chợt trào lên một cảm giác nguy cơ cực độ...

Uỳnh!Uỳnh!

Ken két! Ken két!

Hai tiếng trầm đục bỗng nhiên vang lên. Ngay sau đó lại là hai tiếng giòn vang.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Tiếng kêu thê lương bén nhọn của Lưu Văn Nguyên đột nhiên vang lên.

Trong tiếng nói mang theo vẻ ngạc nhiên vô hạn...

- Thế nào...

Cùng lúc đó, Triệu Vân Nguyệt chỉ cảm thấy mình như đang rơi vào trong giấc mộng. Cảm giác nguy cơ của nàng không truyền đến. Sau một khắc ngắn ngủi, Triệu Vân Nguyệt định thần lại, nhìn về phía Lưu Văn Nguyên. Lưu Văn Nguyên đã sớm bay ngược ra ngoài. Hai bàn tay hắn gấp xuống, giống như là đã bị bẻ gãy vậy. Trên mặt Lưu Văn Nguyên hiện ra thần sắc không nói lên lời. Trong cặp mắt hắn tràn đầy vẻ kinh hãi.

Triệu Vân Nguyệt chiến đấu cùng với Lưu Văn Nguyên. Không biết từ lúc nào, trong rạp này đã xuất hiện một nam tử thanh niên ước chừng hai mươi tuổi.

Nam tử thanh niên này mặc bộ quần áo màu xanh, cao tầm tám thước. Tuy tướng mạo của hắn không anh tuấn, nhưng các đường nét rất rõ ràng. Thân hình của hắn cao ngất, khiến cho người ta có cảm giác rất khó dò.

- Dương... Dương sư đệ sao?

Vừa nhìn thấy rõ tướng mạo của nam tử này, Triệu Vân Nguyệt lập tức ngắn ngủi, nghẹn ngào kêu lên một tiếng.

Dương Thạc!

Nam tử thanh niên bỗng nhiên xuất hiện này chính là Dương Thạc.

Dương Thạc xé mở hư không, tiến về kinh thành Đại Thần. Nhưng hắn cũng không lập tức đi tới Hoàng Thành, cho dù đó là địa bàn của Lục ca. Tuy quan hệ giữa Dương Thạc và Lục ca Dương Thành thân thiết, nhưng Dương Thành rốt cuộc vẫn là chủ của Đại Thần, dĩ nhiên phải tôn trọng hắn đấy. Nếu như Dương Thạc tùy tiện ra vào Hoàng Thành Đại Thần, tuy Lục ca Dương Thành không để ý, nhưng bị người khác nhìn thấy, sẽ ảnh hưởng tới uy danh của Dương Thành.

Chính bởi vì vậy cho nên Dương Thạc đã tập trung vào Ngọc Mạt Lâu, đi tới Ngọc Mạt Lâu trước. Sau đó hắn sẽ thông qua con đường Ngọc Mạt Lâu, đi gặp Lục ca.

Vừa mới xé mở hư không, Dương Thạc đã lập tức cảm thấy dường như bên trong Ngọc Mạt Lâu đang có tranh đấu. Chính bởi vậy, Dương Thạc mới xuất hiện ở trong gian phòng chữ Thiên này.

- Chí Dương Thiết Thủ sao?

Giờ phút này, Dương Thạc đứng chấp tay, nhìn chăm chăm vào Lưu Văn Nguyên.

- Ta đã sớm nghe nói Thiết Thủ Môn chính là một môn phái đứng hàng thứ hai trong số môn phái bình thường, gần với Thiên Kiếm Môn. Uy lực của Chí Dương Thiết Thủ cũng khá lớn đấy. Vừa rồi người thi triển ra Chí Dương Thiết Thủ, xem ra môn công phu này cũng không tệ!

Dương Thạc chậm rãi nói.

Thiết Thủ môn gần với Thiên Kiếm Môn, là môn phái đứng hàng hai trong số những môn phái bình thường. Cộng thêm bốn thánh địa võ đạo lớn, cũng có thể xếp ở vị trí sáu, bảy.

Bởi vậy cho nên lúc bốn thánh địa võ đạo lớn có chút suy thoái, Thiết Thủ môn mới âm mưu khiêu chiến Thiên Âm Môn, muốn đứng bên trong hàng thánh địa võ đạo.

Lưu Văn Nguyên cấp độ Đại Tông Sư này thì triển ra Chí Dương Thiết Thủ, đối với Dương Thạc mà nói, dĩ nhiên là không có bất kỳ tác dụng. Nhưng Dương Thạc lại rất ca ngợi công phu này. Công pháp này có thuộc tính chí dương, đồng thời lại là công pháp thuộc tính kim. Cho nên nó có tác dụng tham khảo khá lớn đối với việc Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công tầng sáu, tu thành Cửu Dương Chân Thân thuộc tính kim đấy.

- Các hạ... Các hạ là người phương nào?

Vừa rồi, Lưu Văn Nguyên cảm nhận được rõ ràng, hai bàn tay sắc rắn chắc của mình đã đánh vào người Dương Thạc.

Nhưng ngay cả việc thúc giục chân khí phòng ngự, Dương Thạc cũng không làm!

Tuy hẳn không có động tác gì, chỉ dùng thân thể chống lại Chí Dương Thiết Thủ của Lưu Văn Nguyên. Nhưng hai tay của Lưu Văn Nguyên vẫn bị bẻ gãy, mà Dương Thạc lại không hề bị tổn thương chút nào!

Thực lực này mạnh mẽ tới mức nào?

575. Chương 550: Công Pháp Của Thiết Thủ Môn, Cửu Dương Tầng Thứ Sáu (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 550: Công pháp của Thiết Thủ Môn, Cửu Dương tầng thứ sáu (1)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Giờ phút này, trong lòng Lưu Văn Nguyên đã sớm trào lên sóng to gió lớn. Trong tiếng nói, dường như hơi run rẩy...

- Hả? Dương sư đệ sao? Thiên Âm Môn sao lại có nam đệ tử? Hừ, xem ra Thiên Âm Môn này đã sớm xuống dốc, chỉ có thể dựa vào nhân tình tới đây ra mặt hỗ trợ! Lưu lão, các người mau mau ra tay, chế ngự toàn bộ những gian phu dâm phụ này đi. Hắc hắc, đến lúc đó, ở trước mặt tiểu tử kia, ta sẽ hung hăng chơi đùa với đám nữ đệ tử của Thiên Âm Môn. Ta muốn Thiên Âm môn phải hoàn toàn nhục nhã...

Giờ phút này, chỉ có Trương Thiên Long là vẫn không thấy rõ tình thế. Hắn nhảy lên một chỗ cao, nghe rằng cười quát.

- Hả?

Sắc mặt của Dương Thạc lạnh lẽo.

Thân thể khẽ động, ánh mắt nhìn lướt qua thân thể đám người Trương Thiên Long.

Uỳnh!

Sau một khắc, đám người Trương Thiên Long, Lưu Văn Nguyên này lập tức cảm giác thấy một luồng khí thể mênh mông, vô cùng đang lao về phía mình. Dường như không gian xung quanh nơi này cô đọng lại.

Dưới luồng áp bách mạnh mẽ, Đại Tông Sư Lưu Văn Nguyên ngừng thở, thậm chí tim cũng đập chậm đi mấy lần.

Thân thể bọn hắn run lên, đều không làm gì được!

- Thiết Thủ Môn, thật đúng là không biết tự lượng sức mình!

- Hôm nay dám qua đây gây chuyện với đệ tử Thiên Âm Môn. Sau khi tiêu diệt đám Thiết Thủ Môn này, ta có thể lấy được bí tịch Chí Dương Thiết Thủ kia, có thể tham khảo một chút.

Tiếng nói chậm rãi phát ra từ trong miệng Dương Thạc.

Xoẹt!

Dương Thạc vung một tay lên, đã sớm mở ra không gian Thập Phương Ca Sa.

Dương Địch từ trong không gian Thập Phương Ca Sa, chậm rãi đi ra ngoài.

- Môn chủ.

- Triệu Văn Nguyệt bái kiến môn chủ.

Triệu Văn Nguyệt và Tổ Thanh Nhi nhìn thấy Dương Địch xuất hiện, đều giật mình. Triệu Văn Nguyệt vội vàng kéo Tổ Thanh Nhi ở bên cạnh, thi lễ với Dương Địch. Xét về bối phận, Triệu Văn Nguyệt cũng giống như Dương Địch. Trên thực tế, Dương Địch còn phải gọi Triệu Văn Nguyệt là sư tỷ. Chính vì như vậy, Triệu Văn Nguyệt mới gọi Dương Thạc là sư đệ. Nhưng Dương Địch chính là môn chủ của Thiên Âm Môn, nên Triệu Văn Nguyệt vẫn phải giữ lễ.

- Triệu sư tỷ không cần đa lễ.

Dương Địch nhẹ vươn một tay, một luồng lực lượng mênh mông bắt đầu tràn ra, nâng Triệu Văn Nguyệt dậy.

- Bây giờ, thực lực của Ngọc Mạt Lâu đã hơn Ngọc Mạt Lâu trước kia. Đáng tiếc vẫn có một số bọn trộm cắp muốn chèn ép Ngọc Mạt Lâu chúng ta. Triệu sư tỷ, về sau nếu có những chuyện tương tự thì tỷ chỉ cần truyền âm cho ta. Ta và Dương Thạc sẽ đến giải quyết.

Dương Địch nhìn thoáng qua đám người Lưu Văn Nguyên giờ đang không thể nhúc nhích được tí nào, nhàn nhạt nói.

- Vâng, môn chủ.

Triệu Văn Nguyệt nhẹ cắn môi, đáp.

Tuy nàng là lâu chủ của Ngọc Mạt Lâu, một nơi phong lưu, thực lực của bản thân cũng coi như mạnh mẽ, dưới trướng cũng có rất nhiều người tài nhưng lúc này, Thiết Thủ Môn cố ý muốn tới khiêu chiến, nên Triệu Văn Nguyệt mới khó xử. Hiện tại, Dương Địch đã kiên định đứng ở phía sau nàng, khiến trong lòng Triệu Văn Nguyệt cũng như được tăng thêm sức mạnh.

- Còn về Thiết Thủ Môn, thì dựa theo lời nói của Dương Thạc, để Tiểu Ninh sư muội cùng Tiểu Liên sư muội cùng ra tay, tiêu diệt Thiết Thủ Môn đi. Đồng thời, phải lấy được toàn bộ công pháp bí tịch của Thiết Thủ Môn.

Dương Địch nói. truyện copy từ

Hiện nay, trong Thiên Âm Môn, cường giả Vô Thánh có khoảng bốn người.

Ngoại trừ hai người bị thương ở Chân Vũ môn lúc trước, còn lại hai người cũng đủ tiêu diệt Thiết Thủ Môn rồi.

- Để Thần Long cùng đi đi. Nghe nói Thiết Thủ Môn có một vị Thần Thú trấn phái, cấp độ Vô Thánh. Tuy hắn không đạt đến cảnh giới như một trong Thập Đại Yêu Thánh, nhưng thực lực cũng không kém. Vừa may, lúc trước Thần Long bị mất một chút khí huyết. Vậy nên, Thần Long có thể cắn nuốt khí huyết của Thần Thú kia, bổ sung khí huyết inh.

Dương Thạc nói thêm.

Hai người nói vài ba câu mà đã phán quyết tử hình cho Thiết Thủ Môn rồi.

Tuy Thiết Thủ Môn được xếp thứ hai trong hàng ngũ các môn phái bình thường, nhưng sức chiến đấu cũng không phải quá mạnh.

Họ chỉ có một vị Võ Thánh bình thường.

Ngoài ra, Thiết Thủ Môn còn có một vị Thần Thủ trấn phái, cũng miễn cưỡng đạt tới cảnh giới Võ Thánh.

Thần Long cùng hai người đệ tử cảnh giới Võ Thánh của Thiên Âm Môn đến đó, cũng đủ để tiêu diệt được Thiết Thủ Môn rồi.

Dương Thạc biết rõ, người sáng lập ra Thiết Thủ Môn, cũng chỉ đạt tới cảnh giới Võ Thánh lôi âm tầng bốn mà thôi, không giống như Chân Vũ môn, có người sáng lập đạt tới cảnh giới Hư Không Võ Thánh. Hiện tại, Chân Vũ môn có một cường giả đạt tới cảnh giới Hư Không Võ Thánh tọa trấn. Nhưng Thiết Thủ Môn tuyệt đối không có khả năng xuất hiện cường giả Hư Không Võ Thánh trấn giữ.

Dù Thiết Thủ Môn có cường giả Võ Thánh lôi âm tầng năm, nếu Thần Long đi cùng, thì ít nhất cũng sẽ không bị thiệt hại nhiều.

- Cứ như vậy đi. Triệu sư tỷ, tỷ an bài một chút, liên lạc với Lục ca của ta trong Hoàng Thành. Ta cùng Tiểu Địch muốn tới Hoàng Thành một chuyến.

Sau khi giải quyết xong việc của Thiết Thủ Môn, Dương Thạc lại nói thêm với Triệu Vân Nguyệt.

- Được, Ngọc Mạt lâu chúng ta có thể trực tiếp liên lạc với Hoàng Thành.

Triệu Vân Nguyệt cười nhạt một tiếng, nói xong, liền lấy ra một tấm lệnh bài đưa tin, bắt đầu liên lạc với Hoàng Thành.

Giờ phút này, tiểu cô nương Tổ Thanh Nhi mười tám, mười chín tuổi sau lưng Triệu Vân Nguyệt đang tò mò nhìn Dương Thạc cùng Dương Địch.

Vốn Tổ Thanh Nhi không phải đệ tử của Thiên Âm Môn.

Nàng là đệ tử thiên tài mà Thiên Âm Môn mới thu được hai năm trước. Trong hai năm này, nàng đã đạt đến cảnh giới Võ Tôn sơ kỳ. Tốc độ tu luyện đó đã là do thiên phú cực cao rồi.

Chẳng qua, nàng có thể đột phá nhanh như vậy, chủ yếu là do được nhận truyền thừa của Đạo Hoàng trong Thiên Âm Môn, và được Thiên Âm Môn cung cấp các loại linh đan, diệu dược.

Nếu so về thiên phú, nàng còn kém Dương Địch không chỉ một chút.

Giờ phút này, Tổ Thanh Nhi vẫn nhìn chằm chằm vào Dương Thạc và Dương Địch. Trong lòng nàng cực kỳ khiếp sợ.

Nàng cũng được nghe một số chuyện về Dương Thạc và Dương Địch. Nhìn bề ngoài, Dương Thạc cùng Dương Địch mới chỉ khoảng hai mươi tuổi, nhất là Dương Địch cũng chỉ khoảng mười tám, mười chín tuổi, tương đương với Tổ Thanh Nhi.

Tổ Thanh Nhi đạt đến cảnh giới Võ Tôn, đã cảm giác tốc độ tu luyện của mình là rất nhanh rồi. Nhưng hiện tại Dương Địch lại đã đạt đến cảnh giới Võ Thánh.

- Mình nhất định phải cố gắng hơn nữa, dù tương lai có kém môn chủ thì cũng tuyệt đối không thể quá kém.

Trong lòng Tổ Thanh Nhi âm thầm hạ quyết tâm.

Dường như Dương Địch cảm nhận được quyết tâm của Tổ Thanh Nhi, trên mặt liền vui vẻ, không biết vô ý hay cố tình mà nhìn thoáng qua Tổ Thanh Nhi.

- Được rồi. Bây giờ, chúng ta có thể vào Hoàng Thành rồi.

Triệu Vân Nguyệt vừa liên lạc với Hoàng Thành xong, mỉm cười nói.

- Vậy thì đi thôi. Kính nhờ Triệu sư tử dẫn đường.

Dương Thạc gật đầu nhẹ một cái, vung một tay lên, trực tiếp xé rách hư không, cùng Dương Địch, Triệu Vân Nguyệt bước vào hư không. Một khắc sau, ba người đã đến Hoàng Thành của Đại Thần.

Gần như cùng lúc ba người Dương Thạc rời đi, khí thế trên người đám người Lưu Văn Nguyên mới hoàn toàn tiêu tán.

Tạch!

Mồ hôi lạnh trên người Lưu Văn Nguyên, lập tức chảy ròng ròng.

Lúc này, tuy đám người Dương Thạc đã rời đi, ở đây chỉ còn lại một mình Tổ Thanh Nhi nhưng Lưu Văn Nguyên cũng không dám ra tay với Tổ Thanh Nhi. Bởi vì khí tức mà Dương Thạc tỏa ra lúc trước thật sự khiến cho người ta quá sợ hãi, sớm đã đập nát tâm cảnh võ đạo của Lưu Văn Nguyên rồi.

- Chẳng lẽ, Thiết Thủ Môn thật sự không tránh khỏi một kiếp này sao?

Thân thể Lưu Văn Nguyên không khỏi run rẩy một cái.

Hắn nghiêng đầu nhìn thoáng qua Trương Thiên Long, lập tức hơi nghi hoặc.

Tên Trương Thiên Long này tuyệt đối là dạng công tử bột, quần áo lụa là, chẳng hiểu biết cái gì. Lưu Văn Nguyên còn tưởng rằng, sau khi đám người Dương Thạc rời đi, tên Trương Thiên Long này sẽ còn muốn tiếp tục kêu gào. Nhưng hắn thật không ngờ, giờ phút này Trương Thiên Long lại không hề nói một câu nào.

Lưu Văn Nguyên nhìn thoáng qua Trương Thiên Long, lập tức sững sờ. Bởi vì, hắn phát hiện, giờ phút này, Trương Thiên Long vẫn không nhúc nhích, ánh mắt ngốc trệ, miệng hơi mở rộng, một dòng nước miếng chậm rãi chảy ra. Thế mà Trương Thiên Long vẫn chưa phát giác, khóe miệng co quắp, hình như đang cười rất ngây ngô. Hóa ra dưới uy áp vừa rồi của Dương Thạc, vị công tử Trương gia ở Trung Nguyên này, lại bị dọa đến nỗi biến thành kẻ ngốc.

Thiết Thủ sơn, tỉnh Trung Nguyên.

Tỉnh Trung Nguyên này chính là tỉnh thành lớn nhất Đại Chu.

Đất đai ở đây rộng lớn, dân cư đông đúc, sản lượng lương thực cũng xếp thứ nhất Đại Chu, còn quan trọng hơn so với Bát Xuyên Nguyên. Tuy Bát Xuyên Nguyên là vùng đồng bằng, nhưng quá nhiều sông ngòi, độ ẩm lại lớn, nên sản lượng lương thực còn kém xa Trung Nguyên.

Vì Đại Chu vẫn đang chiếm cứ Trung Nguyên, nên Đại Chu vẫn có khả năng phục hưng như trước.

Thiết Thủ sơn chính là một nhánh của Huyền Vũ sơn trong Trung Nguyên, cũng được coi như một ngọn núi cao, và hiểm trở. Đỉnh núi Thiết Thủ sơn chính là căn cứ của Thiết Thủ Môn, môn phái xếp hàng thứ hai trong các môn phái bình thường.

VÚT...T...T! VÚT...T...T!

VÚT...T...T!

Ba bóng người bay nhanh đến Thiết Thủ sơn.

Đó là hai cô gái trẻ tuổi, cùng một Thần Long cực lớn.

- Hắc hắc, cuối cùng chúng ta cũng đã tới Thiết Thủ Môn. Hai vị, chúng ta ra tay luôn đi, sớm tiêu diệt Thiết Thủ Môn, thì cũng được về sớm.

Thần Long cười hắc hắc, nói với hai người đệ tử Thiên Âm Môn.

- Môn chủ đã nói rồi, đánh tàn phế cường giả Võ Thánh của Thiết Thủ Môn, từ Đại Tông Sư trở lên thì phế bỏ tu vi là được, còn về đệ tử bình thường thì vẫn lưu một đường sống cho bọn hắn.

Một trong hai cô gái trẻ nói.

Thiết Thủ Môn muốn đối phó Thiên Âm Môn, muốn lật đổ Thiên Âm Môn. Đây chắc chắn là quyết định của cao tăng Thiết Thủ Môn, không liên quan gì nhiều đến đệ tử bình thường. Chính vì vậy, Thiên Âm Môn muốn tiêu diệt Thiết Thủ Môn, thì cũng không cần ra tay với đệ tử bình thường, bớt tạo nghiệp chướng. Nhưng từ cao thủ Đại Tông Sư trở lên thì không thể buông tha. Những người này chính là nhân vật cao tăng của Thiết Thủ Môn rồi.

- Không giết đệ tử bình thường sao? Việc này hơi khó làm rồi.

Thần Long nhú mày.

Nếu Dương Dịch cho phép giết đệ tử bình thường, thì Thần Long trực tiếp xông vào Thiết Thủ Môn, đại khai sát giới là được.

Nhưng hiện tại, không được giết đệ tử bình thường, vậy thì Thần Long sẽ phải bó chân bó tay rồi.

Ầm! Ầm! Ầm!

Đúng lúc này, từ bên trong Thiết Thủ Môn, mấy luồng khí tức mạnh mẽ lao ra.

- Kẻ nào dám đến bầu trời Thiết Thủ Môn giương oai hả?

Một tiếng nói trầm thấp từ trong Thiết Thủ Môn ở phía dưới truyền ra.

- Hả?

Hai mắt Thần Long sáng ngời.

- Ha ha, nhân vật cao tăng của Thiết Thủ Môn đều ra nghênh tiếp hết rồi. Hiện tại, chúng ta chỉ cần giết là được.

- Hai vị tỷ muội, ra tay thôi.

Thần Long cười ha ha nói.

VÚT...T...T! VÚT...T...T!

Thần Long chưa kịp nói xong những lời này, hai người đệ tử Võ Thánh của Thiên Âm Môn đã lắc mình, sớm hành động rồi.

- Là cường giả Võ Thánh sao? Sao có thể có tới hai vị cường giả Võ Thánh được? Rốt cuộc, các người là ai, thuộc môn phái nào?

Môn chủ của Thiết Thủ Môn chính là một cao thủ Võ Thánh. Khi hắn thấy hai đại Võ Thánh của Thiên Âm Môn đánh tới, sắc mặt liền biến đổi.

- Hắc hắc, lão già kia. Nói cho người biết cũng không sao, để người được chết rõ ràng. Bản long chính là Thần Thú trấn phái của Thiên Âm môn, đến đây là để tiêu diệt Thiết Thủ môn của người.

- Cái gì? Thiên Âm môn sao?

Giờ phút này, trong lòng môn chủ Thiết Thủ môn không khỏi sinh ra hối hận.

Nhưng, lúc này, hắn muốn hối hận cũng không còn kịp rồi. Hai đại cao thủ của Thiên Âm môn đã đánh tới đây, giao chiến với môn chủ của Thiết Thủ môn cùng các cao thủ Đại Tông Sư của Thiết Thủ môn.

Ầm ầm ầm ầm...

Khí kinh lan ra bốn phía.

Rống rống!

Đúng lúc này, từ bên trong Thiết Thủ môn, một tiếng bạo rống đột nhiên vang lên.

- Là Thiết tiên bối. Thiết tiên bối đã bế quan ba năm, đột phá đến cảnh giới Võ Thánh lời âm tàng bốn. Thiết Thủ môn của chúng ta được cứu rồi.

Môn chủ Thiết Thủ môn nghe được thanh âm này, hai mắt liền sáng ngời.

Rống rống! Rống rống!

Từ trên đỉnh Thiết Thủ sơn, một con mãnh thú to lớn bay nhanh ra. Đó là một con Tê Ngưu cao tới ba trượng. Trên lưng nó được bao trùm bởi giáp thép vô cùng cứng rắn.

- Là Thiết Giáp Tê Ngưu sao? Lại còn là Vô Thánh lôi âm tầng bốn nữa hả? Rất tốt, rất tốt. Thực lực của người càng mạnh thì càng tốt. Sau khi ta thôn phệ khí huyết của nó, tuy thực lực chưa thể khôi phục về trạng thái ban đầu, nhưng cũng có thể khôi phục được bảy tám phần rồi. May mắn Man Văn không đi tới đây, nếu không, nó sẽ còn tranh đoạt con Đại Tê Ngưu này với mình.

Thần Long đổi mặt với con Tê Ngưu cấp độ Vô Thánh lôi âm tầng năm, vẫn không hề sợ hãi, ngược lại, hai mắt lại toả sáng.

- Chết đi.

Thần Long hơi lắc mình, trực tiếp lao về phía con Đại Tê Ngưu kia.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Phập! Phập! Phập! Phập!

Thần Long liên tục oanh kích, gân cốt của Đại Tê Ngưu liền bị bẻ gãy.

Thần Long vùng lên móng vuốt sắc bén của mình. Sức phòng ngự của Đại Tê Ngưu không thể ngăn cản được, chỉ một lát sau, đã bị phân thây.

Răng rắc!

Một luồng lôi điện rơi xuống đỉnh đầu Đại Tê Ngưu. Thân thể Đại Tê Ngưu run lên, sức sống dần tiêu tán.

Ầm ầm!

Thần Long quật thân thể mình một cái, con Đại Tê Ngưu kia liền biến thành một đồng thít nát, bị Thần Long hấp thu hết.

- Ha ha, không tệ, không tệ, khí huyết rất dồi dào.

- Hai vị tỷ muội, các người đối phó với mấy tên võ giả của Thiết Thủ môn này. Ta đến trong môn phái của bọn hắn, lấy công pháp bí tịch của bọn hắn.

Thần Long cười ha ha, lắc mình một cái, trực tiếp nhảy vào trong Thiết Thủ môn.

Trong Tàng Thư Các của Thiết Thủ môn.

- Hả? Bí pháp của Thiết Thủ môn này thật kỳ quái, toàn là hấp thu khí tức kim loại, dung nhập vào trong hai tay của mình. Điều này cũng tương tự với Cửu Dương Huyền Công tầng thứ sáu của tiểu gia. Chỉ có điều, bí pháp tu luyện này vẫn còn chỗ thiếu hụt, còn tác dụng phụ.

- Không sợ tác dụng phụ. Mình lấy về cho tiểu nữ nãi nãi. Với sự thông minh của nàng, sẽ đền bù cho tác dụng phụ này.

Thần Long lật xem mấy bộ công pháp của Thiết Thủ môn, lấy hết bọn chúng, rồi nhanh chóng rời khỏi Tàng Thư Các.

576. Chương 551: Đại Năng Chân Vũ Môn Ra Tay

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 551: Đại Năng Chân Vũ Môn Ra Tay

- Hiện tại quay trở về, đem quyển công pháp bí tịch Chí Dương Thiết Thủ này giao cho tiểu gia, để tiểu gia tham khảo tu luyện!

Hai mắt Thần Long tỏa sáng, trong khoảnh khắc liền quyết định.

Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công, chỉ có đầy đủ bí tịch từ Đệ nhất trọng đến Đệ ngũ trọng, riêng công pháp bí tịch Đệ lục trọng, hấp thu thiên tài địa bảo kim chúc, tu hành ra phân thân kim chúc, Dương Thạc vốn dĩ không có. Tuy rằng Dương Thạc có được Đệ lục trọng của Thuần Dương Vô Cực Công, công pháp nhất mạch tương thừa với Cửu Dương Huyền Công, nhưng mà bộ công pháp này rốt cuộc cũng chỉ có thể dùng để tham khảo, không thể trực tiếp tiến hành tu luyện được.

Cuối cùng, Dương Thạc vẫn là muốn dốc hết sức tu luyện phân thân kim chúc làm chủ đạo!

Bộ công pháp bí tịch Chí Dương Thiết Thủ của Thiết Thủ Môn này, đối với việc Dương Thạc tu luyện phân thân kim chúc, có tác dụng tham khảo vô cùng quan trọng!

- Xem ra, lần này tiêu diệt Thiết Thủ Môn, quả thật rất đáng giá!

Thần Long cười hắc hắc.

Cái này cũng chỉ có thể trách Thiết Thủ Môn không tự lượng sức!

Dương Thạc nói thế nào đi nữa, mặc dù có chút tính có thù tất báo, nhưng cũng không tính là người ngoan độc.

Nếu như những chuyện Thiết Thủ Môn làm chính là muốn khiêu chiến Thiên Âm Môn, muốn đem Thiên Âm Môn dẫm nát dưới chân, mượn cơ hội trở thành Thánh địa Võ đạo mà nói, có lẽ Dương Thạc cũng chỉ cấp cho Thiết Thủ Môn một cái giáo huấn mà thôi, cũng sẽ không tiêu diệt.

Nhưng mà không ngờ, cách làm của Thiết Thủ Môn thật sự có chút quá phận!

Không ngờ lại liên hợp với Trương gia Trung Nguyên, đến đối phó với Ngọc Mạt Lâu, muốn đem tất cả những đệ tử Thiên Âm Môn bên trong Ngọc Mạt Lâu bắt đi, hung hăng lăng nhục, nhằm đả kích uy vọng của Thiên Âm Môn...

Chính là bởi vì cách làm này, khiến cho Thiết Thủ Môn gặp phải họa diệt vong!

Hiếm tại Thần Long cùng với hai nàng đệ tử Võ Thánh của Thiên Âm Môn chỉ là phế bỏ cao tầng của Thiên Âm Môn, như vậy xem như cũng đã đủ nhân từ rồi.

- Hừ! Cái bộ Chí Dương Thiết Thủ này, cứ xem như là lợi tức của việc Thiết Thủ Môn người khiêu khích Thiên Âm Môn chúng ta đi!

- Hai vị tỷ muội, quyển Chí Dương Thiết Thủ này, bản long mang về trước, giao cho tiểu gia! Bên Thiết Thủ Môn này, các người cứ việc xuất thủ phế bỏ bọn chúng là được rồi!

Tìm được quyển bí tịch Chí Dương Thiết Thủ, Thần Long ầm ầm một tiếng, trực tiếp từ bên trong Thiết Thủ Môn lao ra, đem một tòa kiến trúc khổng lồ của Thiết Thủ Môn phá vỡ thành một đồng mảnh vụn. Tòa kiến trúc này của Thiết Thủ Môn sập xuống, đè chết một đám đệ tử bình thường của Thiết Thủ Môn. Cái này cũng chỉ tính bọn họ không hay ho mà thôi...

- Được! Đám người này giao cho chúng ta là được rồi!

Một nàng đệ tử Võ Thánh của Thiên Âm Môn trong số đó, một chưởng đem Môn chủ Thiết Thủ Môn đánh lui, mở miệng lạnh lùng đáp.

Vù!

Thần Long cũng không nói nhiều nữa, đảo thân mình một cái, phiêu nhiên rời đi.

Cái này chẳng qua chỉ trong chốc lát mà thôi, bốn năm vị Đại Tông Sư ít ỏi của Thiết Thủ Môn cũng đã ngã xuống, thất khiếu chảy máu tươi, sinh tử không rõ.

Cho dù bọn họ có thể bảo trụ được một mạng, cuối cùng chỉ sợ cũng là kinh mạch đứt đoạn, hoàn toàn phế bỏ...

Về phần gã Môn chủ Thiết Thủ Môn kia, giờ phút này thì đã bị hai vị đệ tử Võ Thánh của Thiên Âm Môn vây công.

Đệ tử Thiên Âm Môn tuy rằng cũng không am hiểu chiến đấu, nhưng mà tình huống này lại khác. Hai vị đệ tử này, chính là hai cường giả trẻ tuổi mà kể từ sau khi các cường giả Nguyệt Minh Kiều của Thiên Âm Môn tiến vào Thiên Thánh Giới xong, trong thời gian hai năm gần đây đã đột phá lên cảnh giới Võ Thánh! Thậm chí ngay cả Dương Dịch cũng đối với các nàng hết sức xem trọng, đem một vài bí pháp chiến đấu truyền thừa từ chỗ của Đạo Hoàng truyền thụ cho các nàng.

Năm đó Đạo Hoàng là linh tụ của Nhân Tộc, thực lực tự nhiên rất mạnh, không có khả năng không am hiểu kỹ năng chiến đấu.

Cho nên, hai nàng đệ tử Thiên Âm Môn này, năng lực chiến đấu tuyệt đối không thua kém Môn chủ Thiết Thủ Môn!

Hướng hồ lần này đây hai nàng đến để tiêu diệt Thiết Thủ Môn, Dương Dịch vì để cam đoan vạn vô nhất thất, cũng cấp cho hai người một vài Pháp khí cường đại, thậm chí còn có cả hai kiện Pháp khí phi hành cũng chỉ kém Thiên Âm Dực mà thôi!

Dưới sự vây sát của hai người, Môn chủ Thiết Thủ Môn muốn trốn cũng khó khăn!

- Khốn kiếp!

Môn chủ Thiết Thủ Môn lấy một địch hai, giờ phút này không chỉ hai đôi tay đang thi triển Chí Dương Thiết Thủ đã tê rần một mảnh, thậm chí ngay cả khuôn mặt già nua của hắn cũng đã trở nên bở bưng.

Ầm ầm ầm!

Hai vị đệ tử Võ Thánh Thiên Âm Môn kia tùy tiện đánh ra một kích Đại Thiên Âm Chưởng, cũng khiến cho Môn chủ Thiết Thủ Môn choáng váng toàn thân, căn bản vô lực ngăn cản.

- Hừm? Cái đầu Thần Long kia bỏ đi rồi?

Môn chủ Thiết Thủ Môn một bên cùng hai vị Võ Thánh Thiên Âm Môn khổ cực chống đỡ, chợt phát giác ra Thần Long không ngờ đã rời đi rồi!

- Tên Thần Long kia rời đi rồi, chỉ bằng hai tiểu nha đầu này, ngăn cản ta không nổi! Lưu lại núi xanh, còn lo gì không có củi đốt? Cao tăng Thiết Thủ Môn ta cơ hồ đều đã bị phế bỏ cả, ta lưu lại nơi này cùng các nàng quần ẩu, chính là hạ sách, chi bằng phá vây mà đi, tương lai mưu đồ đông sơn tái khởi mới là thượng sách! Ta cũng không tin, Thiên Âm Môn này có thể trợn đời cường thế!

Môn chủ Thiết Thủ Môn này cũng là người mạnh mẽ quyết đoán, giờ phút này tâm niệm vừa động, lập tức quyết định phá vây mà đi.

Nếu như Thần Long vẫn còn ở đây, hắn căn bản khó có thể đào tẩu, nhưng mà hiện tại, Thần Long đã rời đi rồi, hắn muốn bỏ chạy, đừng nói là hai Võ Thánh của Thiên Âm Môn ngăn cản, cho dù là bốn Võ Thánh cùng tới, cũng không nhất định có thể ngăn cản được hắn!

- Đi thôi!

Đã ra quyết định, Môn chủ Thiết Thủ Môn cũng không chần chừ nữa.

Ầm ầm!

Hai tay võ mạnh mặt đất một cái, Môn chủ Thiết Thủ Môn mượn lực phóng thẳng cưỡi thiên.

Bộc phát ra linh vực lực lượng Võ Thánh, Môn chủ Thiết Thủ Môn đúng là đã đạt được năng lực phi hành tầm thấp. Hai tay hắn chia ra hai bên phía trước, cả người hóa thành một đạo thanh quang, véo một tiếng, trong khoảnh khắc đã phóng đi được hơn trăm trượng, nguồn

- Thiết Thủ Thần Hành!

Môn chủ Thiết Thủ Môn này rốt cuộc cũng là một Võ Thánh thành danh khá lâu, mặc dù tu vi không cao, nhưng bí pháp bỏ trốn lại cũng đủ lợi hại. Thi triển ra Thiết Thủ Thần Hành này, tốc độ bạo tăng. Cho dù hai Võ Thánh của Thiên Âm Môn đã sớm có chuẩn bị, nhưng giờ phút này cũng vẫn ứng phó không kịp, bị Môn chủ Thiết Thủ Môn đào thoát ra ngoài!

- Còn muốn chạy sao?

Tuy rằng để cho Môn chủ Thiết Thủ Môn chạy ra, nhưng mà hai vị đệ tử Thiên Âm Môn cũng không phải là ngồi không.

Phốc phốc!

Ở sau lưng các nàng cũng đều có Pháp khí phi hành, giờ phút này lập tức thúc giục Pháp khí phi hành, tốc độ so với Thiết Thủ Thần Hành của Môn chủ Thiết Thủ Môn không kém cỡ bao nhiêu, gắt gao truy kích theo sát phía sau.

577. Chương 552: Tìm Hiểu Chân Võ Bí Điển

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ảnh Hồ

Chương 552: Tìm Hiểu Chân Võ Bí Điển

— Không ổn!

Mắt thấy hai vị Võ Thánh của Thiên Âm Môn truy kích gắt gao, sắc mặt Môn chủ Thiết Thủ Môn đại biến.

Thiết Thủ Thần Hành của hắn tuy rằng lợi hại, nhưng mà rốt cuộc cũng là bí pháp, khó có thể kéo dài quá lâu. Mà hai người Thiên Âm Môn lại là sử dụng Pháp khí phi hành truy kích, có thể bảo trì tốc độ cực nhanh một thời gian dài. Dựa theo tình huống này mà nói, chỉ sợ không bao lâu nữa, tốc độ Thiết Thủ Thần Hành của hắn chậm lại, sẽ bị đuổi kịp mà thôi!

- Lưu lại đi!

Phía sau, hai vị Võ Thánh Thiên Âm Môn quát lớn một tiếng.

Ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm!

Đánh ra một quyền, từng đạo chưởng phong cấp tốc hướng về phía Môn chủ Thiết Thủ Môn tập kích mà đến.

Ầm ầm ầm!

Tuy rằng tốc độ Môn chủ Thiết Thủ Môn cực nhanh, chưởng phong chưa chắc có thể công kích được đến hắn. Nhưng mà cái hai vị Võ Thánh Thiên Âm Môn thì triển đều là Đại Thiên Âm Chưởng, mang theo lực lượng âm ba. Tốc độ của âm ba, so với tốc độ phi hành của Môn chủ Thiết Thủ Môn thì nhanh hơn rất nhiều!

Phanh phanh!

Môn chủ Thiết Thủ Môn bị âm ba của Đại Thiên Âm Chưởng đánh trúng, chấn động một hồi. Khí huyết nhất thời kích động, khóe miệng trào ra một đám máu tươi.

Ầm ầm ầm!

Tiếp tục công kích, Môn chủ Thiết Thủ Môn liên tiếp trúng đòn nghiêm trọng, thất khiếu chảy máu, thậm chí ngay cả tốc độ phi hành cũng bắt đầu giảm chậm lại. Hiển nhiên hắn đã bị trọng thương! Môn chủ Thiết Thủ Môn này, dĩ nhiên đã có chút lực bất tòng tâm...

- Khốn kiếp! Chẳng lẽ... cứ như vậy bị các nàng giết chết hay sao? Ta, không cam lòng a!

Môn chủ Thiết Thủ Môn hung hăng cắn răng một cái.

Chợt trước mặt Môn chủ Thiết Thủ Môn nhất thời biến sắc. Hai mắt Môn chủ Thiết Thủ Môn bỗng nhiên sáng ngời lên.

- Phía trước chính là Chân Võ Phong của Chân Võ Môn a!

- Chỉ cần đến được Chân Võ Phong, xin được sự che chở của Chân Võ Môn, cho dù là hai Võ Thánh của Thiên Âm Môn kia, cũng tuyệt đối không dám tiếp tục truy kích! Vị Hư Không Võ Thánh của Chân Võ Môn kia, siêu cấp cường đại, chỉ cần có một tia ý niệm trong đầu, liền đủ để diệt sát hai ả Võ Thánh Thiên Âm Môn kia!

Hiện tại Môn chủ Thiết Thủ Môn không ngờ phát giác ra, trước mặt chính mình không xa, chính là Chân Võ Phong của Chân Võ Môn!

- Đến Chân Võ Phong thôi!

Tâm niệm Môn chủ Thiết Thủ Môn vừa động, giờ phút này lập tức bộc phát ra lực lượng cực mạnh, tốc độ trong khoảnh khắc lại một lần nữa tăng lên ba thành, hướng về phía đỉnh Chân Võ Phong cấp tốc mà đi!

- Nếu như vị Đại năng Chân Võ Môn kia có thể giết chết hai ả Võ Thánh Thiên Âm Môn này mà nói... đến lúc đó, bên trong Thiên Âm Môn, liền thật sự cũng chỉ còn lại hai tên Võ Thánh bị thương kia! Cái tên Thần Long kia, tuy nói là Thần thú Trấn phái của Thiên Âm Môn, nhưng chẳng qua chỉ là xem trọng thể lực của Thiên Âm Môn mà thôi! Đến lúc đó, ta dốc ra một khoản tài bảo lớn, nói không chừng còn có thể đem tên Thần Long kia chiêu nạp dưới trướng!

- Đến lúc đó, ta cộng thêm tên Thần Long kia, hai đại Võ Thánh liên thủ, muốn diệt sát hai tên Võ Thánh bị thương trong Thiên Âm Môn kia, cực kỳ đơn giản a! Đến lúc đó... đám đệ tử Thiên Âm Môn kia, cứ việc chờ đó, đón nhận sự lãng nhục toàn diện của Thiết Thủ Môn ta!

Trong lòng Môn chủ Thiết Thủ Môn nhất thời trở nên điên cuồng.

Ầm!

Thân hình cắt qua không khí, không ngừng đã phóng đến giữa sườn núi của Chân Võ Phong, tiếp cận bên ngoài Cẩm chế của Chân Võ Môn!

- Ân? Phía trước chính là Chân Võ Phong?

Hai nàng Võ Thánh của Thiên Âm Môn đang truy kích phía sau, giờ phút này cũng nhận ra được, các nàng đã chạy tới Chân Võ Phong!

Cặp mày hay người không khỏi nhíu lại, liếc mắt nhìn nhau, tốc độ cũng phải giảm lại một chút.

- Tới Chân Võ Phong rồi!

Phía trước, tốc độ của Môn chủ Thiết Thủ Môn cũng giảm xuống, tiến tới sát bên cạnh Cẩm chế giữa sườn núi của Chân Võ Phong.

- Đệ tử Chân Võ Môn! Mau mau đi thông báo, ta chính là Môn chủ Thiết Thủ Môn, muốn gặp Đại năng Chân Võ Môn của các người!

- Ân? Còn có Cẩm chế phòng hộ? Nhanh! Nhanh triệt hồi Cẩm chế phòng hộ cho ta, để ta tiến vào! Ta muốn nhờ sự che chở của Chân Võ Môn các người!

Ầm một tiếng, toàn thân của Môn chủ Thiết Thủ Môn đã đập thẳng lên trên Cẩm chế phòng hộ bên ngoài Chân Võ Môn.

Sắc mặt Môn chủ Thiết Thủ Môn nhất thời đại biến.

Hai vị Võ Thánh của Thiên Âm Môn ở phía sau lập tức sẽ đuổi theo, hấn lại bị Cẩm chế của Chân Võ Môn ngăn cản, nếu như không thể phá vỡ được Cẩm chế, tiến vào trong Chân Võ Môn mà nói, chỉ sợ hai Võ Thánh của Thiên Âm Môn chạy tới, giết chết hấn mất. Khi đó, cho dù là khiến cho vị Đại năng Chân Võ Môn kia chú ý đến, cũng đã muộn rồi!

- Nhanh lên, mau giải trừ Cẩm chế đi!

Nghĩ như vậy, Môn chủ Thiết Thủ Môn cắn răng một cái, hai tay vừa động, mang theo một tia khí tức kim chúc đậm đặc, ầm một tiếng, nện thẳng lên trên Cẩm chế phòng hộ của Chân Võ Môn.

Ầm ầm ầm ầm!

Cấm chế phòng hộ của Chân Võ Môn cũng không mạnh mẽ cho lắm, bị hấn đập loạn như vậy, phát ra thanh âm ầm ầm!

- Nhanh lên, mau vỡ ra cho ta! Để ta tiến vào!

Mắt thấy vòng Cấm chế phòng hộ này rung động liên hồi, tựa hồ sắp sửa bị vỡ vụn, trong lòng Môn chủ Thiết Thủ Môn nhất thời vui vẻ, hai tay lại một lần nữa đánh ra, muốn nhất cổ tác khí, mạnh mẽ công kích, hoàn toàn phá vỡ đạo Cấm chế này...

- Hừ!

Đúng lúc này, bên trong Chân Võ Môn đột nhiên truyền ra một thanh âm hừ lạnh trầm thấp.

- Kẻ nào dám quấy rầy bổn tọa tĩnh tu? Chết đi!

Ngay sau đó, một đạo thanh âm hư vô mờ mịt vang lên. Từ bên trong Chân Võ Môn, một đạo hư ảnh Dị thú dài chừng trăm trượng giống như Thần long mạnh mẽ phóng ra. Chỉ trong nháy mắt, đạo hư ảnh kia tựa hồ như là xé mở hư không, trực tiếp phóng đến trước mặt Môn chủ Thiết Thủ Môn. Phốc một tiếng, hư ảnh Dị thú này trực tiếp chui thẳng vào trong thể nội Môn chủ Thiết Thủ Môn!

Thân hình Môn chủ Thiết Thủ Môn rung lên, sắc mặt ngưng đọng, động tác, thanh âm nháy mắt toàn bộ dừng lại...

Sinh cơ toàn thân rất nhanh tiêu tán...

Môn chủ Thiết Thủ Môn này chính là cường giả cấp bậc Tam Trọng Lôi Âm Võ Thánh, bị hư ảnh Dị thú kia đánh trúng, trực tiếp chết ngay!

Ầm!

Sinh cơ toàn bộ tiêu tán, Thần hồn nháy mắt tan nát, thân thể của Môn chủ Thiết Thủ Môn này từ giữa không trung thẳng tắp rơi thẳng xuống mặt đất! Phan một cái, thân thể đập thẳng xuống mặt đất của sườn núi, ngay cả một chùm bụi đất cũng không có kích khởi lên!

Hai vị Võ Thánh Thiên Âm Môn phía sau, sắc mặt nhất thời đại biến.

- Thật mạnh!

- Chỉ có bắn ra một cái hư ảnh, cường giả Võ Thánh căn bản là không thể ngăn cản, trực tiếp chết đi?

- Khó trách, trước đây hai vị sư tỷ cùng với Dương Thành sư huynh, còn có Đại Lâm Nhi, Quốc chủ Hỏa La Quốc, chỉ bị một tia ý niệm trong đầu của vị Đại năng Chân Võ Môn này công kích, nhất tề bị trọng thương! Vị Đại năng Chân Võ Môn này, chỉ sợ... chân chính là một siêu cấp cường giả cấp bậc Hư Không Võ Thánh!

Hai vị Võ Thánh Thiên Âm Môn liếc mắt nhìn nhau, cũng đều cảm giác được tim đập loạn một trận.

Thực lực của vị Đại năng bên trong Chân Võ Môn kia, hiển nhiên là vượt xa các nàng, đạt tới một độ cao khó có thể tưởng tượng nổi...

- Sư... sư tỷ, chúng ta đã đến địa phương của Chân Võ Môn, có nên... chào hỏi vị Đại năng kia một tiếng hay không?

Trong hai nàng Võ Thánh Thiên Âm Môn, người tuổi ít hơn một chút, giờ phút này ngay cả nói chuyện cũng thoáng rung rẩy, hướng về phía người lớn tuổi hơn mà hỏi.

- Phù...

Nàng Võ Thánh Thiên Âm Môn độ tuổi lớn hơn một chút kia cũng không có trực tiếp trả lời, mà là khẽ phun ra một hơi, miễn cưỡng ổn định tâm cảnh của chính mình.

- Thôi bỏ đi!

Nàng Võ Thánh lớn tuổi hơn chậm rãi lắc đầu.

- Nếu như vị Đại năng kia là Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh, chúng ta đến chỗ người ta, không chào hỏi người ta một tiếng chính là thất lễ, hấn nói không chừng trong lòng sẽ cảm thấy phiền giận. Nhưng mà, vị Đại năng kia lại chính là Hư Không Võ Thánh, hấn đã sớm siêu thoát thế tục, hết thấy những thứ trên thế gian này, hấn cũng không thèm để ý đến. Chỉ sợ ngay cả Chân Võ Môn có bị hủy diệt, chỉ cần không quấy rầy đến hấn, hấn cũng chẳng muốn ra tay đâu! Chúng ta chạy đến chào hỏi hấn, chính là vẽ rắn thêm chân mà thôi! Hiện tại tốt nhất là không nên quấy rầy hấn, trực tiếp rời đi là được rồi!

Nàng Võ Thánh lớn tuổi hơn nói.

Hư Không Võ Thánh cùng với Võ Thánh bình thường căn bản là không cùng một cấp bậc. Trước mặt Hư Không Võ Thánh, Võ Thánh bình thường cũng chỉ là con kiến hôi mà thôi!

Một con kiến hôi chạy đi chào hỏi người ta, chỉ càng khiến cho người ta chán ghét hơn mà thôi. Nói không chừng làm cho người ta chú ý, sinh ra tâm tình khó chịu, tiện tay đem con kiến hôi kia dẫm chết luôn nữa!

Cho nên, trực tiếp rời đi, không quấy rầy đến đối phương, mới chính là cách làm chính xác nhất!

- Đi thôi!

Vù vù!

Thân hình vừa động, hai vị Võ Thánh Thiên Âm Môn trực tiếp rời đi.

oOo

Đông Hải, tiểu đảo Tông môn Thiên Âm Môn.

Lúc này, trên tiểu đảo Tông môn Thiên Âm Môn đã không còn là một mảnh hỗn độn bừa bãi như trước nữa, mà là một loạt những phòng ốc, cung điện, lầu các do cự thạch xây dựng nên. Một cái Thiên Âm Môn hoàn toàn mới đứng sừng sững bên trên tòa tiểu đảo này. Mà ở bên ngoài tiểu đảo sương mù quanh quẩn, hiển nhiên là đã xây dựng xong Trận pháp Phòng hộ.

Thiên Âm Môn, hiển nhiên là đã trùng kiến lại xong!

Ở bên cạnh tiểu đảo của Thiên Âm Môn, trên một tảng đá ngầm lớn, Cửu Dương Phân Thân của Dương Thạc đang khoanh chân ngồi đó.

Trong tay hấn đang cầm một quyển bí tịch, chính là Chí Dương Thiết Thủ của Thiết Thủ Môn!

- Thời gian một tháng, Thiên Âm Môn cũng đã trùng kiến xong, hiện tại ta đã có thể toàn tâm toàn lực tiến hành tìm hiểu Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng cùng với bí pháp dung hợp của Chân Võ Bí Điển kia!

Dương Thạc lẩm bẩm nói.

Trùng kiến lại Thiên Âm Môn, hao phí thời gian một tháng trời.

Trước đây Dương Thạc đã từng đến Kinh thành, cùng với Dương Thành gặp mặt một lần. Tuy rằng lúc trước Dương Thành bị thương tại Chân Võ Môn, nhưng mà thực lực của hấn rất cuộc cũng có thể so sánh với Tứ Trọng Lô Âm Võ Thánh, bị thương nhẹ nhất, hơn nữa Kinh thành Đại Thần có không ít các loại thiên tài địa bảo, việc trị liệu dĩ nhiên cũng không quá đáng ngại.

Cùng Lục ca Dương Thành ôn chuyện một phen, sau đó Dương Thạc cũng quay trở về. Dù sao hai huynh đệ cũng đều phải tu luyện, Dương Thành còn phải quản lý sự vụ của Đại Thần, hai người cũng không có quá nhiều thời gian nhàn rỗi.

Đồng thời khi quay về Thiên Âm Môn, Dương Thạc cũng dẫn theo không ít những công tượng, thậm chí một vài vật liệu kiến trúc hy hữu cần thiết nào đó. Toàn bộ cũng đều dùng không gian của Thập Phương Cà Sa mà chứa đựng không ít. Ngắn ngủi thời gian một tháng, đã đem Thiên Âm Môn kiến thiết hoàn hảo trở lại.

Chuyện tình hiện tại Dương Thạc phải làm, chính là dốc sức tu luyện!

Thân thể hấn đang hấp thu năng lượng trong thiên tài địa bảo Thủy thuộc tính.

Cửu Dương Phân Thân của hắn đã đạt đến một cái bình cảnh, hiện tại phải làm, chính là tìm hiểu bí pháp dung hợp của Chân Võ Bí Điển cùng với Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng.

Vốn dĩ hiện tại Dương Thạc đầu tiên phải tìm hiểu chính là Chân Võ Bí Điển!

Dù sao thì Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng căn bản là không có bất cứ bí tịch nào cả, chỉ có thể tham chiếu Thuần Dương Vô Cực Công Đệ lục trọng cùng với Chí Dương Thiết Thủ, tiến hành tự nghĩ ra. Mà Chân Võ Bí Điển thì lại có bí tịch. Cho dù bí pháp dung hợp của nó có khó đến đâu đi nữa, nhưng mà nghiên cứu tìm hiểu so với việc tự nghĩ ra phải đơn giản hơn rất nhiều. Huống hồ, nếu thật sự muốn tìm hiểu được Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, Dương Thạc chỉ sợ là đến khi tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh mới được. Cái này hiển nhiên không phải một thời nửa khắc là có thể làm được, có chút hư vô mờ mịt. Trước mắt, đối với Dương Thạc mà nói, thực tế nhất chính là tìm hiểu bí pháp dung hợp!

Nhưng mà tình huống thực tế lại không phải như vậy!

Hắn tìm hiểu Chân Võ Bí Điển đến một lúc nào đó sẽ xuất hiện bình cảnh, tìm hiểu đã lâu, cũng đình trệ không tiến, không có chút thu hoạch nào.

Thời điểm này, hắn đành phải buông tha nó, lại đi tìm hiểu Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, nói không chừng trong lúc này chợt có phát hiện gì đó, đối với việc tìm hiểu Chân Võ Bí Điển có chút trợ giúp.

Giống như là một đứa tiểu hài tử, đơn thuần học tập lý luận, không có thực hành gì cả, hiệu suất chưa chắc đã cao được.

Nếu như có thể thực hành nửa ngày, sau đó lại học tập lý thuyết nửa ngày, cùng nhau kết hợp, hiệu suất có thể nâng cao rất nhiều!

Nguyên nhân chính là vì như vậy, nên hiện tại Dương Thạc đồng thời trong lúc tìm hiểu bí pháp dung hợp của Chân Võ Bí Điển, cũng tiến hành tìm hiểu Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng.

- Bộ Chí Dương Thiết Thủ của Thiết Thủ Môn này, đối với việc ta tìm hiểu Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, ý nghĩa tham khảo thật lớn!

- Thiết Thủ Môn này, coi như là tự mình tạo nghiệt, không thể sống nổi. Ta vốn chỉ là nghĩ muốn phế bỏ đám cao tăng bọn chúng, cũng không lấy tính mạng bọn chúng, nhưng lại không ngờ được, Môn chủ Thiết Thủ Môn kia không ngờ chọc giận vị Đại năng Chân Võ Môn kia, cuối cùng bị giết chết... Cái này chính là thiên ý a!

Nghĩ đến kết cục của Môn chủ Thiết Thủ Môn, trong lòng Dương Thạc cảm thán.

Đồng thời Dương Thạc cũng cảm thấy có chút áp lực.

Hư Không Vô Thánh, muốn giết chết Vô Thánh bình thường, căn bản là thoải mái đến cực điểm!

Tuy rằng Dương Thạc hiện tại cũng không có trêu chọc vào Hư Không Vô Thánh nào cả, tạm thời an toàn, nhưng mà cũng có tòa núi lớn Hư Không Vô Thánh này đè nặng trong lòng, Dương Thạc cũng cảm thấy có chút không thoải mái.

- Hiện tại ta cũng không có trêu chọc vào Hư Không Vô Thánh nào, nhưng mà nói không chừng một ngày nào đó, sẽ kỳ diệu khó hiểu cùng với Hư Không Vô Thánh phát sinh xung đột!

- Hiện tại thực lực của ta vẫn là quá kém, nếu như cùng Hư Không Vô Thánh chống lại, vận mệnh căn bản là không nắm giữ trong tay của chính mình! Cần phải mau chóng tăng lên một lần nữa, ít nhất phải có được thực lực chống cự được với Hư Không Vô Thánh, mới có thể đem vận mệnh của chính mình hoàn toàn nắm giữ trong tay!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

- Tu luyện thôi!

Mở ra Chí Dương Thiết Thủ, Dương Thạc bắt đầu tìm hiểu.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Một tháng... Hai tháng... Nửa năm... Tám tháng... Một năm... Hai năm...

Bên trong Thiên Âm Môn, Dương Dịch rốt cuộc cũng đã có sự đột phá, đạt đến cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh! Nhưng mà, nàng muốn tiến thêm một bước nữa, đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh! Nhưng nó hiển nhiên cũng không phải là chuyện tình một năm, hai năm có thể làm được. Nếu như là vận khí không tốt, cả đời bị vây bên trong cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm cũng rất có thể!

578. Chương 553: Thiên Yêu Tinh Huyết

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 553: Thiên Yêu Tinh Huyết

Mặt khác, Thần hồn của Dương Dịch cũng đã đạt đến cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong!

Nhưng mà cách cảnh giới Hư Không Vô Thánh vẫn còn một khoảng chênh lệch thật lớn, cho nên mặc dù sử dụng Đại Thần Âm Công Kích, muốn diệt sát Hư Không Vô Thánh cũng rất khó có khả năng. Huống hồ, cho dù Thần hồn của Dương Dịch có siêu việt hơn cấp bậc của Hư Không Vô Thánh, nhưng cũng không thể dùng Đại Thần Âm Công Kích giết chết Hư Không Vô Thánh!

Bởi vì, Đại Thần Âm Linh Đang cũng chỉ là Bí bảo Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh mà thôi!

Nó đối với Hư Không Vô Thánh cũng không có bất cứ sự uy hiếp nào cả!

Muốn để cho công kích của Đại Thần Âm cũng đồng dạng hữu hiệu đối với Hư Không Vô Thánh, trừ phi đợi Dương Dịch tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thậm chí tiến vào Thiên Thánh Giới, nghĩ biện pháp gia tăng lên cấp bậc của Đại Thần Âm Linh Đang, hoặc là gia tăng lên bí pháp Đại Thần Âm công kích, lúc đó mới có thể!

Huyết Phi, Ngưng Thụ, Thần Long, Vạn Văn cách Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh còn có một đoạn khoảng cách nữa...

oOo

Trong hai năm này, giữa Đại Thần cùng với Đại Chu mãi cũng có chút giằng co, liên tiếp va chạm ẩu đả, vẫn chưa phân ra thắng bại. Lãnh thổ quốc gia của Đại Thần Quốc cũng không thể nào mở rộng ra được. Đại Chu vẫn như trước chiếm cứ Hành tỉnh Trung Nguyên, thực lực cũng không thể nào khinh thường, vẫn như trước có cơ hội phản bại thành thắng.

Tựa hồ, nếu như không có tình huống đặc thù nào, giữa Đại Thần cùng với Đại Chu cũng sẽ tiếp tục giằng co xuống mãi.

oOo

Vù!

Bên trên thiên không của Bát Xuyên Nguyên Đại Thần, một đạo thân ảnh màu xanh đang cấp tốc bay nhanh về phía Tây.

Nếu như là có một cường giả siêu cấp ở đây, nhất định có thể nhìn thấy rõ, đạo thân ảnh màu xanh này chính là một đầu Giao Long màu xanh!

- Đã hơn hai năm rồi, thời điểm cách Lão đại, Lão ngũ bị giết chết, ta bị Dương Thạc đánh bại, không ngờ đã trôi qua hai năm rồi!

Đầu Giao Long màu xanh này, bên trong hai mắt mơ hồ mang theo vài phần phẫn hận.

Hắn đúng chính là đầu Giao Long khổng lồ lúc trước bị Dương Thạc đánh gần chết!

Trong thời gian hai năm này, hắn vẫn không ngừng tiến hành tích tụ thực lực, đồng thời cũng dốc hết khả năng hỏi thăm về chuyện tình của Thiên Âm Môn và Dương Thạc. Giờ phút này, đầu Giao Long này đã biết được, lúc trước người đã đánh hắn cơ hồ gần chết, tên gọi là Dương Thạc!

- Trong thời gian hai năm này, ta mỗi thời mỗi khắc cũng đều nghĩ biện pháp gia tăng lên thực lực... Cũng may, một khoảng thời gian trước đây, có một đầu Cự Kinh Ngư vừa mới thăng cấp đến cấp bậc Vô Thánh, cùng ta ẩu đả, bị ta triệt để giết chết! Sau khi đem khí huyết của hắn thôn phệ đi, hiện tại trình tự khí huyết của ta cũng đã đạt đến cấp bậc Vô Thánh đỉnh phong! Thực lực của ta có thể so sánh với Tứ Trọng Lôi Âm Vô Thánh rồi!

- Hiện tại ta nên đi tìm Hư Không Vô Thánh, nhờ hắn hỗ trợ, giết đến Thiên Âm Môn, tiêu diệt tên Dương Thạc kia! Chẳng những phải giết chết Dương Thạc, hơn nữa tất cả thân nhân của Dương Thạc, toàn bộ cũng đều phải giết chết, không lưu lại bất cứ ai!

Bên trong cặp mắt của đầu Giao Long này bắn ra những tia lệ mang nồng đậm.

Vù!

Trong lòng thầm nghĩ, hắn vẫn tiếp tục bay về phía Tây.

Xuyên qua Bát Xuyên Nguyên, đầu Giao Long này rất nhanh đã tiến vào trong Hành tinh Trung Nguyên!

- Phía trước chính là Huyền Vũ Sơn, Chân Vô Phong!

Tốc độ của hắn cực nhanh, chỉ trong thời gian rất ngắn, không ngờ đã đến được Huyền Vũ Sơn, Chân Vô Phong.

Phốc!

Thân hình hắn chợt dừng lại, cách Chân Vô Phong khoảng chừng ngàn trượng.

- Huyền Long Yêu Thánh tiền bối, ta là Đông Hải Giao Long Ngao Dung, đến đây cầu kiến! Hy vọng Huyền Long tiền bối có thể gặp mặt ta một chút! Trong tay của ta có vài thứ, đối với Huyền Long tiền bối hẳn là có tác dụng!

Huyền phù phía trước Chân Vô Phong, đầu Giao Long này hít sâu một hơi, thanh âm to lớn rất nhanh truyền ra.

- Huyền Long tiền bối!

- Ta là Đông Hải Giao Long Ngao Dung!

- Ta đến đây mong cầu kiến tiền bối một lần! Ở trong tay của ta có thứ mà tiền bối đang cần...

Đầu Giao Long này huyền phù ở phía trước Chân Vô Phong, hướng về phía Chân Vô Môn không ngừng kêu gào. Tiếng gầm cuộn cuộn, chỉ trong chớp lát đã truyền vào bên trong Chân Vô Môn. Hiện tại khí huyết của đầu Giao Long này đã đạt đến cấp bậc Vô Thánh đỉnh phong, tuy rằng cùng với khí huyết vô cùng khổng lồ trước kia cũng không thể so sánh được, nhưng mà vẫn là mười phần trung khí. Hiện tại một tiếng hò hét, thanh âm cũng đủ để đem toàn bộ Chân Vô Phong bao phủ bên trong.

Rống rống! Rống rống!

Tựa hồ như là bị thanh âm của đầu Giao Long này chấn động, giữa sườn núi của Chân Vô Phong chợt truyền ra một tràng dài thú rống.

Đây chính là do Dị thú Thủ sơn ở giữa sườn núi Chân Vô Phong phát ra.

Chẳng qua, cũng chỉ có những Dị thú Thủ sơn đã đạt đến cấp bậc Đại Tông Sư mới dám ở trước mặt Giao Long phát ra tiếng rống như vậy. Những Dị thú dưới cấp bậc Đại Tông Sư, ngay lúc thanh âm của Giao Long phát ra, đã sợ đến mức cả người run rẩy, không dám phát ra nửa điểm thanh âm.

Đầu Dị thú Đại Tông Sư kia dám phát ra thanh âm đáp lại, trên thực tế cũng là bởi vì có vị Đại năng Hư Không Vô Thánh của Chân Vô Môn chống lưng phía sau.

Nếu như không có chút chống lưng nào, bằng vào thực lực của chúng nó, ở trước mặt của Giao Long cũng chỉ có thể ngoan ngoãn quỳ rạp xuống mà thôi...

- Tiền bối, xin hãy ra đây, gặp mặt Ngao Dung một lần!

Hai mắt Giao Long nhìn chăm chăm về phía Chân Võ Môn.

- Đông Hải Giao Long?

Àm ầm!

Ngay trong lúc đó, từ bên trong Chân Võ Môn, một đạo khí tức vô cùng hùng hậu phát ra mãnh liệt!

Vù!

Một gã nam tử thanh niên ước chừng hai mươi bốn, hai mươi lăm tuổi, thân mặc đạo bào màu lam, từ bên trong Chân Võ Môn bay vút ra, phóng tới trước mặt Giao Long. Thân hình dừng lại, liền huyền phù bên trong không trung. Hiển nhiên, trên người gã nam tử thanh niên này cũng có Pháp khí phi hành.

- Ta là Môn chủ Chân Võ Môn Trương Tử Ngâm! Các hạ là Di thú Giao Long bên trong Đông Hải hay sao? Vì sao lại đến Chân Võ Môn chúng ta? Thực lực của người đã vững bước ở cảnh giới Võ Thánh, chiến lực có thể so sánh với cường giả cấp bậc Tứ Trọng Lôi Âm Võ Thánh, tu luyện đến cấp bậc này cũng không dễ dàng gì! Ta khuyên người một câu, nhanh chóng rời đi! Chân Võ Môn chúng ta, không phải là nơi mà người có thể giương oai đâu! Chỉ cần có chút sơ xuất, chộc phải những người không thể đụng vào được, cuối cùng thân tử đạo tiêu, không ai có thể cứu được người đâu!

Gã thanh niên đạo bào màu lam kia phiêu phù trước mặt Giao Long, chấp tay sau lưng, lạnh lùng nói.

Người này đúng là đệ nhất nhân của Chân Võ Môn hiện tại, Môn chủ Chân Võ Môn, đệ tử quan môn của Môn chủ tiền nhiệm Trác Tử Dương, Trương Tử Ngâm!

Hai năm trước đây, Trương Tử Ngâm đã vững vàng tiến vào cấp bậc Võ Thánh, hơn nữa lấy thiên tư ngộ tính của hắn, vừa mới tiến vào cấp bậc Võ Thánh, sức chiến đấu thể hiện ra đã thập phần cường hãn. Hiện tại hai năm trôi qua, tuy rằng hắn cũng không có tiến thêm một bước nữa, nhưng mà luận về chiến lực, không ngờ đã có thể so sánh với Tứ Trọng Lôi Âm Võ Thánh, cùng với đầu Giao Long này xem như là cùng một cấp bậc.

Hiện tại đầu Giao Long này đến đây, Trương Tử Ngâm tự mình đi ra ứng phó.

Dù sao, ngoại trừ Trương Tử Ngâm ra, toàn bộ Chân Võ Môn này cũng không kiếm ra được người nào có thể chống cự được với Giao Long cả.

Từ hai năm trước đây, sau khi Nhân Hoàng lâm thế, mang đi tuyệt đại bộ phận cường giả Võ Thánh của Chân Võ Môn, trong thời gian hai năm này, tuy rằng trong Chân Võ Môn cũng có một hai người đột phá đến cấp bậc Võ Thánh, nhưng hiện tại cũng chỉ là Võ Thánh sơ giai, thực lực rất thấp, để cho bọn họ xuất đầu, cũng không thể trấn áp nổi đầu Giao Long này.

- Người mà Môn chủ Chân Võ Môn?

Giao Long nhàn nhạt liếc mắt nhìn Trương Tử Ngâm một cái.

- Không thể tưởng tượng được, Chân Võ Môn thân là một trong những Thánh địa Võ đạo, hiện tại không ngờ thậm chí ngay cả một cường giả Tứ Trọng Lôi Âm Võ Thánh cũng không có, so với Thiên Âm Môn quả thật là kém quá xa rồi!

Giao Long chậm rãi lắc đầu, nói.

Cũng đều là Thánh địa Võ đạo, bên trong Thiên Âm Môn, tuy rằng thời điểm khi cùng với Giao Long ẩu đả, từ mặt ngoài cũng không có bao nhiêu cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh, nhưng mà thực lực của Dương Địch tuyệt đối không kém một Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh bình thường. Nàng chỉ xuất ra một chiêu, đã đem Lão đại Giao Long giết chết!

Thần Long, Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thúy, ai nấy cũng đều có thể miễn cưỡng chống lại cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh bình thường.

Còn về cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh duy nhất của Thiên Âm Môn, Dương Thạc, chiến lực lại cường đại đến mức độ thập phần yêu nghiệt, cơ hồ có thể xưng là đệ nhất cường giả dưới Hư Không Võ Thánh!

Cùng với Thiên Âm Môn so sánh, Chân Võ Môn hiện tại quả thật là kém cỏi không chỉ là một bậc!

- Bằng vào người, muốn đuổi ta đi, còn không có năng lực này!

- Lần này ta đến đây, là vì muốn gặp mặt Huyền Long tiền bối. Huyền Long tiền bối chính là sủng thú của Chân Võ Đại Đế năm ngàn năm trước đây, bản thân chính là Thần thú Huyền Vũ, cuối cùng lại tu luyện thành Huyền Long Chi Thân, cùng với Giao Long Tộc chúng ta cũng xem như là có quan hệ sâu xa. Mời người đi thông báo cho Huyền Long tiền bối một tiếng, nói có Ngao Dung đến bái phỏng!

Giờ phút này Giao Long cũng chẳng hề có nửa phần lui lại, ngược lại sắc mặt lạnh nhạt, ngữ khí gần như ra lệnh với Trương Tử Ngâm.

Sắc mặt Trương Tử Ngâm có chút trầm xuống.

Lúc này đầu Giao Long này nói rằng Chân Võ Môn còn xa không bằng Thiên Âm Môn, tuy rằng là sự thật, nhưng vẫn là khiến cho Trương Tử Ngâm có chút không thoải mái.

Hiện tại hẳn là chẳng biết phân nặng nhẹ, yêu cầu đòi gặp mặt Huyền Long Yêu Thánh, lời yêu cầu như thế hiển nhiên có chút quá phận. Trong lòng Trương Tử Ngâm tự nhiên mười phần khó chịu.

- Thật xin lỗi!

Trương Tử Ngâm lạnh lùng lắc đầu.

- Mặc dù Huyền Long tiền bối tĩnh tu ở Chân Võ Môn ta, nhưng mà người nên biết, thân phận Huyền Long tiền bối rất đặc thù, ngay cả ta thân là Môn chủ Chân Võ Môn, nhưng mà Huyền Long tiền bối cũng không phải muốn gặp là có thể gặp được! Vẫn là câu nói kia, ta khuyên người hãy mau chóng rời khỏi nơi này đi, nhiều lời vô ích!

Trương Tử Ngâm nói.

Lời nói này, quả thật cũng không phải Trương Tử Ngâm nói có lệ với Giao Long.

Trên thực tế, cường giả cấp bậc Hư Không Võ Thánh, cùng với Võ Thánh bình thường vốn dĩ cũng không phải là người cùng cấp bậc.

Bất cứ sự tình gì trong cuộc sống, Hư Không Võ Thánh cũng đều không chú ý đến!

Đầu Huyền Long này có thể ở Chân Võ Môn tĩnh tu, chẳng qua chỉ là nể mặt mũi của Chân Võ Đại Đế năm đó, tọa trấn ở Chân Võ Môn mà thôi. Cho dù là Môn chủ Chân Võ Môn Trương Tử Ngâm, muốn gặp đầu Huyền Long này, cũng không có nửa phần cơ hội.

- Không gặp được?

Nghe Trương Tử Ngâm nói, cặp mày Giao Long nhíu lại.

- Người đã không có cách nào thông báo, được rồi, ta liền ở trước Chân Võ Phong này, không ngừng kêu gào, sớm muộn gì cũng sẽ kinh động đến Huyền Long tiền bối! Đến lúc đó, Huyền Long tiền bối tự nhiên là ra đây gặp mặt ta thôi!

Trong mắt Giao Long hiện lên một vẻ kiên quyết, trầm giọng quát lớn.

- Huyền Long tiền bối, tại hạ Đông Hải Ngao Dung, muốn gặp mặt tiền bối một chút!

Trong miệng vừa nói xong, đầu Giao Long này dồn khí đan điền, lớn tiếng gầm rú. Thanh âm gào thét cực lớn trong miệng hắn truyền ra, chấn động khiến cho cả phiến thiên địa cũng có chút âm âm chấn động.

- Ân? Giao Long, người đây là tìm chết!

Nhìn thấy Giao Long không ngờ còn dám lớn tiếng gầm thét như vậy, sắc mặt Trương Tử Ngâm nhất thời kịch biến.

- Cầm miệng lại cho ta!

Vù!

Quát lớn một tiếng, một thanh trường kiếm đã xuất hiện ở trong tay Trương Tử Ngâm. Thân hình Trương Tử Ngâm vừa động, nhân kiếm hợp nhất, hướng về phía đầu Giao Long hung hăng công kích tới. Hiển nhiên hẳn là muốn ngăn cản đầu Giao Long, để đầu Giao Long không tiếp tục gầm rú nữa.

Huyền Long ở trong Chân Võ Môn tiềm tu, trước giờ cũng liên tiếp có những nhân vật giống như kiến hôi không ngừng chạy đến quấy rầy. Trước đây là Dương Thành và Đại Lâm Nhi cùng với hai vị Võ Thánh của Thiên Âm Môn, về sau lại có Môn chủ Thiết Thủ Môn. Hiện tại đầu Giao Long này lại chạy đến đây nháo sự. Chuyện bất quá tam, Huyền Long ở trong Chân Võ Môn liên tiếp bị quấy rầy, Chân Võ Môn tự nhiên cũng phải có trách nhiệm.

Nguyên nhân chính là vì như thế, mà đầu Giao Long này lại dám ở chỗ này lớn tiếng gầm gừ không ngừng, muốn quấy nhiễu đến Huyền Long, đây chính là chuyện mà Trương Tử Ngâm tuyệt đối không cho phép!

Ầm ầm ầm!

Một kiếm cắt ngang thiên không, trong khoảnh khắc Trương Tử Ngâm đã đánh tới trước mặt Giao Long.

- Muốn chết!

Mắt thấy Trương Tử Ngâm đánh tới, sắc mặt Giao Long trầm xuống.

Vù vù!

Cái đuôi Giao Long chợt động, cùng với kiếm quang của Trương Tử Ngâm hung hăng va chạm với nhau.

Một thanh âm chấn động vang lên. Dưới lực phản chấn cường đại, thân thể khổng lồ của Giao Long bị chấn văng hơn mười trượng, còn Trương Tử Ngâm cũng bị hất ngược về phía sau!

Thân hình vừa động, Trương Tử Ngâm lại một lần nữa bay về phía Giao Long mà công kích!

Ầm ầm!

Cũng đúng lúc này...

Từ bên trong Chân Võ Môn cách đó không xa, một cỗ uy áp khí thế phi thường mạnh mẽ đột ngột lao ra, lập tức tràn ngập phiên thiên địa này, trong thời gian cực ngắn đem Trương Tử Ngâm thậm chí là đầu Giao Long kia bao phủ lại. Dưới sự bao phủ của luồng uy áp khí thế kia, Trương Tử Ngâm cùng với đầu Giao Long cũng cảm giác được, chính mình tựa hồ như đang chìm vào bên trong vũng bùn vậy, cho dù tứ chi có muốn nhúc nhích, cũng phải tốn sức vô cùng!

- Là Huyền Long tiền bối!

- Huyền Long tiền bối, rốt cuộc cũng chịu xuất hiện sao?

Sắc mặt Trương Tử Ngâm cùng Giao Long đồng thời biến đổi. Sắc mặt Trương Tử Ngâm có chút trầm xuống, mà đầu Giao Long kia thì lại là hai mắt tỏa sáng.

- Huyền Long tiền bối, ta là Đông Hải Giao Long Ngao Dung, muốn gặp mặt tiền bối một chút, có chuyện quan trọng muốn thương lượng cùng tiền bối...

Căn bản gấp gáp không kịp đợi, thanh âm của Giao Long nhanh chóng phát ra.

- Ngao Dung sao?

Ngay lúc đó, một cái thanh âm trầm thấp đột ngột vang lên, cắt ngang lời nói của Giao Long.

Đồng thời khi thanh âm này truyền ra, trong toàn bộ thiên địa, tựa hồ cũng không còn bất cứ thanh âm nào khác nữa.

579. Chương 554: Dương Thạc? Ta Giúp Người Giết Hắc!

Vô Tận Thần Công

Chương 554: Dương Thạc? Ta giúp người giết hắc!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Cái tên này, ta chưa từng nghe qua!

Thanh âm này chậm rãi vang lên.

Họ Ngao này, chính là danh gia vọng tộc bên trong Hải Tộc! Thần Long Tộc, Thần Quy Tộc cùng với Giao Long Tộc cũng đều có thể dùng cái họ này. Huyền Long thân là Đại năng của năm ngàn năm trước, một gã cường giả họ Ngao mà hắc quen thuộc nhất, không hề nghi ngờ gì chính là Thần Quy Vương. Về phần các cường giả họ Ngao khác, hắc căn bản là chưa từng nghe nói qua.

Huống hồ, cái tên Ngao Dung này, vốn là một cái tên vốn dĩ là do Giao Long tự đặt cho chính mình, với ý nghĩa là mười một huynh đệ dung hợp lại.

- Dám đến trêu chọc ta, hắc đã chuẩn bị sớm tâm lý chịu chết! Thực lực của ngươi, thật ra cũng không tệ lắm, vốn dĩ đã tiếp cận cấp bậc Hư Không Vô Thánh! Chỉ tiếc về sau gặp phải biến cố, thực lực đại giảm... Mặc kệ như thế nào, vẫn còn chưa đạt đến Hư Không Vô Thánh, ngươi cũng chỉ là một con kiến hôi! Đừng nói là ngươi, cho dù ngay cả Thần Quy Vương đến đây, nếu như chọc giận ta, cũng chỉ có thể... Chết!

Sát ý phi thường sắc bén từ trong cổ thanh âm này bộc phát ra!

Ào ào ào!

Ngay sau đó, bên trong thiên địa chợt có một cỗ áp lực khủng bố mạnh mẽ hướng về phía Giao Long Ngao Dung đánh úp lại!

Huyền Long phấn nộ, đã nảy sinh sát ý đối với Ngao Dung!

- Tiền bối!

Trong nháy mắt này, Ngao Dung dốc hết toàn bộ lực lượng trong thân thể, giải khai sự trói buộc của khí thể uy áp, trong miệng phát ra thanh âm bén nhọn.

- Trong tay của ta, có thứ mà tiền bối cần! Chỉ cần tiền bối có thể làm giúp Ngao Dung ta một chuyện tình, Ngao Dung nguyện ý đem những thứ này hiến cho tiền bối...

Ngao Dung vội vàng nói.

- Bảo ta làm việc cho ngươi à?

Huyền Long hừ lạnh một tiếng.

- Một đầu Giao Long nho nhỏ, cũng muốn nói điều kiện với ta sao? Thứ mà ngươi có, ta chưa chắc đã cần! Cho dù ta cần, ta cũng sẽ tự mình đi tìm, không cần ngươi đưa cho ta! Hiện tại ngươi vẫn là nên... chết đi!

Thanh âm vừa dứt, khí thể uy áp của Huyền Long không chút nào giảm bớt, mà lại tiếp tục tăng mạnh, nghiền áp về phía Ngao Dung.

Rắc rắc rắc!

Xương cốt của Ngao Dung không ngừng rung động rắc rắc, từ trong thất khiếu của hắc không ngờ lại chảy ra máu tươi.

- Tiền bối, trong tay ta có hai khối Hư Không Thạch, còn có Chí bảo Yêu Tộc Thiên Yêu Tinh Huyết! Ngay cả khi ngài đã tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng Thiên Yêu Tinh Huyết đối với ngài cũng có

tác dụng thật lớn, có thể giúp ngài tăng lên thực lực một giai! Chỉ cần tiền bối ra tay giúp ta một lần, ta nguyện ý đem những thứ này toàn bộ hiến hết cho tiền bối!

Giờ phút này, Ngao Dung cũng không còn dám đánh chủ ý với Huyền Long nữa. Trong khoảnh khắc gấp phải nguy cơ sinh tử tồn vong như vậy, thanh âm của Ngao Dung nhanh chóng vang lên, đem điều kiện của chính mình toàn bộ quảng ném ra.

Ầm!

Cơ hồ ngay thời điểm khi Ngao Dung nói ra những lời này, khí thể uy áp bốn phía xung quanh hần nhất thời biến hóa, lập tức đình trệ lại, không còn áp bách về phía Ngao Dung nữa. Khí thể uy áp chung quanh này, dường như là ngưng đọng lại vậy, không chút cử động. Một mảnh hư không phụ cận này, tựa hồ như đã bị đóng băng lại vậy!

- Dừng tay rồi?

Trong lòng Ngao Dung rung lên một hồi.

Vừa rồi, Huyền Long sử dụng khí thể uy áp đối phó chính mình, trong mắt của Ngao Dung, cho dù thực lực của chính mình có cường thịnh lên gấp mười lần, khí huyết có lớn lên gấp trăm lần, dưới uy áp khí thể của Huyền Long, cũng sẽ bị nghiền áp thành từng mảnh nhỏ...

Đúng là bởi vì như thế, Ngao Dung lúc này cũng không dám đánh chủ ý đối với Huyền Long nữa, đem toàn bộ tất cả át chủ bài của mình cũng đều quảng ném ra hết, nhằm để hấp dẫn Huyền Long. Trước mắt xem ra, những lời nói kia của Ngao Dung hiển nhiên cũng có một chút tác dụng. Ít nhất, khí thể uy áp của Huyền Long cũng không có nghiền áp về phía Ngao Dung nữa... truyện copy từ

- Không biết! Hư Không Thạch còn có Thiên Yêu Huyết Tinh trong tay của ta, có đủ để hấp dẫn Huyền Long tiền bối hay không?

Giờ phút này tuy rằng Huyền Long đã dừng tay, nhưng mà khí thể uy áp của hần cũng không có giải trừ, mà chỉ cần khí thể uy áp của Huyền Long vẫn không có giải trừ, sự căng thẳng trong lòng Ngao Dung cũng không thể nào thả lỏng được.

Bởi vì Ngao Dung cũng không rõ ràng lắm, những át chủ bài mà mình vừa tung ra kia, có đủ để hấp dẫn Huyền Long hay không?

Dù sao, Huyền Long cũng là cường giả siêu cấp cảnh giới Hư Không Vô Thánh, hần cùng Vô Thánh bình thường căn bản là không cùng một cấp bậc.

Trong suy nghĩ của Ngao Dung, Hư Không Thạch cùng với Thiên Yêu Huyết Tinh mặc dù vô cùng trân quý, nhưng mà chưa chắc Huyền Long đã xem trọng!

Cho dù hần có xem trọng, Huyền Long cũng có thể nào bởi vì những thứ này mà hạ thấp cái đầu cao quý của chính mình, hạ mình trợ giúp Ngao Dung đối phó với Dương Thạch hay không? Cái này cũng là chuyện cần phải xem lại!

Tóm lại, hết thảy những thứ hiện tại, vẫn còn chưa có xác định.

Hư không chung quanh phẳng phất giống như là bị đình trệ lại, liên tiếp trôi qua thời gian mười mấy lần hô hấp, cũng lại im lặng phi thường.

Huyền Long kia, mãi cho đến lúc này cũng không có mở miệng nói chuyện, ai cũng không biết được, rốt cuộc trong lòng hần đang suy nghĩ như thế nào.

Theo thời gian trôi qua, trong lòng Ngao Dung càng ngày càng cảm thấy lo lắng bất an.

- Chẳng lẽ... Hư Không Thạch cùng với Thiên Yêu Tinh Huyết có thể hấp dẫn được hần hay không?

Hiện tại trong lòng Ngao Dung cũng có chút không hiểu nổi được.

Tác dụng của Hư Không Thạch không nói ra cũng biết, chính là dùng để chế tạo Hư Không Chi Tinh, đã thông Thông đạo Hư không, là thứ quan trọng để tiến vào Thiên Thánh Giới!

Huyền Long này, hiển nhiên đã đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, nhưng mà vẫn ở Chân Vô Môn tĩnh tu, không có tiến vào Thiên Thánh Giới, trong suy nghĩ của Ngao Dung, hẳn khẳng định là bởi vì do chưa có tích lũy đủ Hư Không Thạch!

Từ góc độ này mà xem, Hư Không Thạch, đối với Huyền Long mà nói, khẳng định là có tác dụng!

Nhưng mà tuy rằng Hư Không Thạch đối với Huyền Long có hữu dụng, nhưng Huyền Long cũng chưa chắc sẽ bởi vì hai khối Hư Không Thạch mà đi hạ mình đối phó với Dương Thạc!

Trong suy nghĩ của Hư Không Vô Thánh, Vô Thánh bình thường cũng đều là kiến hôi mà thôi!

Huyền Long trợ giúp Ngao Dung đối phó với Dương Thạc, đó chẳng khác nào là đang hạ mình làm việc ột con kiến hôi!

Cho dù hiện tại Huyền Long thiếu khuyết Hư Không Thạch, nhưng mà Hư Không Thạch ở trong Nhân gian vẫn chưa có tuyệt tích, sớm muộn gì hẳn cũng có thể tìm được đầy đủ Hư Không Thạch! Chỉ cần không vội vã phải sử dụng gấp, Huyền Long cũng sẽ không vì Hư Không Thạch mà đi trợ giúp Ngao Dung!

Về phần Thiên Yêu Tinh Huyết...

Cái thứ bảo vật này, thế nhưng thật ra vạn phần trân quý! Thậm chí có thể nói, chính là Chí bảo của Yêu Tộc!

Yêu Tộc so sánh với Nhân Tộc, bình thường thiên phú cực cao, nhưng mà ngộ tính lại thấp hơn rất nhiều. Nguyên nhân chính là vì như thế, có một vài cường giả Yêu Tộc, vây trong cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh mấy ngàn năm, thậm chí là cả vạn năm, cũng không thể đột phá lên cấp bậc Hư Không Vô Thánh!

580. Chương 554: Dương Thạc? Ta Giúp Người Giết Hắn!(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 554: Dương Thạc? Ta giúp người giết hắn!(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhưng mà, cường giả Yêu Tộc có một vài bí pháp đặc thù, có thể kích phát tiềm lực bản thân!

Ví dụ như Huyết Mạch Thần Thú Tủy Lễ của Thiên Thánh Giới, có thể khiến ột đầu Thần thú gia tăng thực lực lên cực lớn, thậm chí nhảy vọt lên vài cấp bậc cũng có thể.

Thiên Yêu Tinh Huyết trong truyền thuyết chính là một loại bảo vật có cùng hiệu quả với Huyết Mạch Thần Thú Tủy Lễ, có thể kích phát tiềm lực của cường giả Yêu Tộc, là thiên tài địa bảo khiến cho thực lực cường giả Yêu Tộc đại tăng!

Thiên Yêu Tinh Huyết ở trong Nhân gian có số lượng cực nhỏ!

Một lần trước đây xuất hiện chính là hơn một vạn năm ngàn năm trước, khi nền văn minh của nhân loại vẫn còn chưa có thành lập, Dị thú Yêu Tộc vẫn còn làm chủ phiên thiên địa này.

Tại thời điểm đó, có một vị cường giả Thú Tộc đã tu luyện đến cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, mấy ngàn năm trôi qua vẫn chưa thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Trong một tình huống ngẫu nhiên, hắn chợt đạt được một khối Thiên Yêu Tinh Huyết, sau khi thôn phệ luyện hóa, không ngờ kích phát lên huyết mạch, thực lực đột nhiên đại tiến, nhảy mất liền đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

Lúc ấy vị cường giả Thú Tộc kia thậm chí còn nói, Thiên Yêu Tinh Huyết khiến cho hắn ở trên con đường của Hư Không Vô Thánh cũng đạt được nhiều tinh tiến. Nếu như sau khi hắn tiến vào Hư Không Vô Thánh rồi mới dùng Thiên Yêu Tinh Huyết mà nói, thậm chí còn có thể trực tiếp tăng lên một cấp bậc mới, đạt đến giai bậc cực cao...

Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, nghe đồn Thiên Yêu Tinh Huyết có thể khiến cho cường giả Thú Tộc cảnh giới Hư Không Vô Thánh cũng có thực lực đại tăng, thậm chí tăng lên cả một cấp bậc!

Ba ngàn năm trước, chủ nhân của mười ba huynh đệ Giao Long, vị Hư Không Vô Thánh kia, đã đạt được một khối Thiên Yêu Tinh Huyết. Khối Thiên Yêu Tinh Huyết này, hẳn vốn dĩ là để lại ười ba huynh đệ Giao Long.

Vốn dĩ loại thiên tài địa bảo trân quý như thế, gã Hư Không Vô Thánh kia nên lưu lại cho chính mình.

Nhưng mà, thứ nhất, hiệu quả của Thiên Yêu Tinh Huyết này tuy rằng rất mạnh, nhưng chỉ có tác dụng đối với cường giả Thú Tộc mà thôi, đối với vị Hư Không Vô Thánh kia không có nửa điểm tác dụng gì.

Thứ hai, nếu như Thiên Yêu Tinh Huyết này thật sự có hiệu quả rất mạnh mà nói, vị Hư Không Vô Thánh kia mang theo nó, đi đến thế giới Thiên Thánh Giới chưa biết cái gì cả như thế, nói không chừng sẽ dẫn đến sự cướp đoạt của một vài Hư Không Vô Thánh Thú Tộc. Vị Hư Không Vô Thánh kia vừa mới tấn chút đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, thực lực ở Thiên Thánh Giới hoàn toàn bình thường, mang theo Thiên Yêu Tinh Huyết, mang ngọc có tội, nói không chừng sẽ dẫn đến tai họa...

Mà mười ba huynh đệ Giao Long này, ở dưới Nhân gian thuộc loại có chiến lực đỉnh cấp, để Thiên Yêu Tinh Huyết ở lại trong tay bọn chúng, tựa hồ sẽ không bị cướp đoạt.

Nguyên nhân thứ ba, mười ba đầu Giao Long kia chính là sủng thú của vị Hư Không Vô Thánh, cùng với vị Hư Không Vô Thánh kia có quan hệ vô cùng tốt.

Đem khối Thiên Yêu Tinh Huyết này lưu lại, nếu như là trong tương lai, mười ba đầu Giao Long không có cơ hội tiến lên cảnh giới Hư Không Vô Thánh mà nói, có thể dùng Thiên Yêu Tinh Huyết, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Như vậy, trong Thiên Thánh Giới, chủ tớ vẫn còn có cơ hội gặp lại...

Chính bởi vì những nguyên nhân này, khối Thiên Yêu Tinh Huyết này, hẳn mới để lại.

Nếu như Thiên Yêu Tinh Huyết thật sự có loại công hiệu này, có thể khiến cho cường giả Hư Không Vô Thánh Thú Tộc gia tăng lên một cấp bậc thực lực mà nói, thứ này tuyệt đối có thể hấp dẫn được Huyền Long!

Nhưng mà... cũng không có gì chắc chắn cả!

Dù sao, Thiên Yêu Tinh Huyết kia, chỉ là ở một vạn năm ngàn năm trước xuất hiện qua một lần mà thôi!

Tại thời điểm đó, vị tiền bối Thú Tộc kia đã nghiệm chứng công hiệu của Thiên Yêu Tinh Huyết, nhưng mà vị tiền bối kia dù sao cũng là cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong, chỉ kém nửa bước liền tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá lên. đọc truyện mới nhất tại .

Hắn thôn phệ Thiên Yêu Tinh Huyết, đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cũng không thể hoàn toàn nói rằng, sự đột phá thực lực của hắn toàn bộ đều là nhờ vào khối Thiên Yêu Tinh Huyết kia.

Cho dù quả thật là nhờ tác dụng của Thiên Yêu Tinh Huyết, nhưng mà... tác dụng của Thiên Yêu Tinh Huyết đối với hắn có tác dụng, nhưng mà đối với cường giả Thú Tộc khác, cũng chưa chắc là có tác dụng...

Nói tóm lại, những ví dụ sử dụng Thiên Yêu Tinh Huyết quả thật quá hiếm có! Tuy rằng giá trị của nó rất cao, nhưng mà bên trong giá trị này, còn có rất nhiều sự nguy hiểm.

Nhưng mà nguyên nhân chính là bởi vì như thế, Giao Long Ngao Dung này mới không có lựa chọn chính mình phục dụng Thiên Yêu Tinh Huyết! Hiện tại hắn chỉ mới cảnh giới Thiên Âm Môn Trọng Lôi Âm Vô Thánh, thôn phệ Thiên Yêu Tinh Huyết, khả năng tấn cấp lên Hư Không Vô Thánh quả thật không lớn.

Dù sao, Thiên Yêu Tinh Huyết chính là kích phát nên tiềm lực của cường giả Thú Tộc, chứ không phải là trực tiếp tăng cường thực lực của cường giả Thú Tộc!

Kích phát nên tiềm lực, chính là gia tăng lên thực lực dựa vào trụ cột nguyên bản của người. Hiện tại người có thể nâng lên một trăm cân, sau khi kích phát nên tiềm lực, có thể nâng lên đến một trăm hai mươi cân chẳng hạn. Nhưng mà nếu như người chỉ có thể nâng lên mười cân, sau khi kích phát tiềm lực, cũng chỉ có thể nâng lên mười bốn, mười lăm cân mà thôi!

Hiện tại trụ cột của Ngao Dung thật sự quá kém, cho dù có dùng Thiên Yêu Tinh Huyết, cũng chỉ là vô dụng mà thôi.

Mà khối Thiên Yêu Tinh Huyết này, đặt ở trên người của Huyền Long, mới có thể phát huy ra tác dụng chân chính của nó. Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, cho nên Ngao Dung mới sử dụng nó để mà hấp dẫn Huyền Long, để Huyền Long hỗ trợ giết chết Dương Thạc!

- Hy vọng Huyền Long tiền bối sẽ giúp ta a!

Trong lòng Ngao Dung không ngừng cầu nguyện.

Thời gian lặng lẽ trôi qua. Hiên nhiên, Huyền Long cũng đang cân nhắc lợi hại trong lòng.

Nửa khắc... một khắc... hai khắc... trôi qua...

Thời gian trôi qua ước chừng hai khắc sau, chợt thanh âm trầm thấp của Huyền Long lại một lần nữa vang lên.

- Ngao Dung!

Đúng lúc này, Huyền Long đột nhiên gọi thẳng tên Ngao Dung.

- Không thể không nói, Hư Không Thạch, Thiên Yêu Tinh Huyết đối với ta mà nói có sự hấp dẫn thật lớn!

Đồng thời khi nói ra những lời này, khí thế uy áp kia của Huyền Long rốt cuộc cũng hoàn toàn tiêu tán. Mà Ngao Dung đang bị khí thế uy áp của hắn bao phủ, lúc này cảm thấy toàn thân được buông lỏng, giống như là đỡ xuống trọng áp cả vạn cân vậy, không khỏi há lớn miệng không ngừng thở dốc.

- Hư Không Thạch cùng với Thiên Yêu Tinh Huyết hiện đang ở nơi nào?

Thanh âm của Huyền Long truyền đến.

- Tiền bối, hai cái thứ này, ta cũng không có mang theo trên người! Đợi sau khi tiền bối giúp ta làm xong những chuyện kia, ta tự nhiên sẽ dẫn tiền bối đi lấy những thứ kia!

Ngao Dung thở hổn hển một hồi, sau đó ổn định lại tâm tình, trong miệng đáp.

- Đợi sau khi ta giúp ngươi làm xong chuyện tình, mới đưa cho ta?

Ngữ khí của Huyền Long nhất thời trở nên lạnh lùng.

- Ngao Dung, ngươi biết không, ngươi đây chính là đang khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta!

Thanh âm của Huyền Long giống hệt như hàn băng!

- Ha ha...

Dưới tình huống như thế này, Ngao Dung lại bật cười ha ha.

- Tiền bối, chỉ cần người giúp ta làm xong chuyện kia, ta mới có thể an tâm, mới có thể đem những bảo vật kia đưa cho ngài! Đương nhiên, ta biết cách làm hiện tại của ta có chút chọc giận ngài! Chẳng qua, xin tiền bối tha thứ...

- Đợi sau khi tiền bối giúp ta làm xong chuyện đó, ngay lập tức Hư Không Thạch cùng với Thiên Yêu Tinh Huyết tuyệt đối sẽ đưa cho tiền bối. Hơn nữa... nếu như tiền bối đối với ta còn có chuyện gì bất mãn nữa, liền có thể đem ta một kích giết chết! Chỉ cần có thể hoàn thành xong chuyện kia, cho dù ta có thân tử đạo tiêu, thì cốt vô tồn đi chăng nữa, cũng sẽ không hối tiếc!

Trong mắt của Ngao Dung tràn ngập hận ý dày đặc.

Ngao Dung biết, hiện tại chọc giận Huyền Long, tương lai chính mình cho dù có đưa Hư Không Thạch cùng với Thiên Yêu Tinh Huyết cho Huyền Long, nhưng chính mình cũng sẽ không an toàn!

Rất có thể còn sẽ bị giết chết cho hả giận!

Nhưng mà cho dù là như thế, chỉ cần có thể giết chết được Dương Thạc, hết thảy cũng đều đáng giá! Cho dù có phải trả bằng cái mạng của hắn đi chăng nữa!

- Lão đại và Lão ngũ cũng đã chết rồi, ta kế thừa ý chí của mười một vị huynh đệ còn lại, đó chính là cho dù có chết cũng không buông tha cho Dương Thạc!

Trong lòng Ngao Dung oán hận, thầm nói.

- Được rồi! Người muốn ta làm chuyện tình gì, hiện tại có thể nói ra!

Huyền Long trầm ngâm chốc lát, thanh âm trầm thấp rót cuộc truyền ra.

- Tiền bối, thỉnh tiền bối để cho ta tiến vào Chân Võ Môn, ở trước mặt tiền bối nói ra yêu cầu của ta! Tránh cho người khác biết, đả thảo kinh xà!

Ngao Dung nói.

- Sao?

Huyền Long hừ lạnh một tiếng.

- Đả thảo kinh xà? Như vậy thì thế nào? Huyền Long ta chính là Hư Không Vô Thánh, chuyện tình mà ta muốn làm, nào có chuyện sợ đầu sợ đuôi như vậy chứ? Người cứ việc ở chỗ đó mà nói đi!

Thanh âm Huyền Long trở nên lạnh lùng.

- Cái này...

Ngao Dung hơi nhú mày lại. Chẳng qua một khi Huyền Long đã yêu cầu như vậy, hắn cũng chỉ có thể đứng ở nơi này nói:

- Tiền bối, ta nghĩ muốn nhờ ngài giúp ta tiêu diệt một cái môn phái, giết chết một người! Cái môn phái kia, chính là Thiên Âm Môn, là một Thánh địa Võ đạo. Chẳng qua trong đó cũng không có cường giả Hư Không Vô Thánh! Chỉ có một người tên là Dương Thạc, thực lực siêu quần, chính là Đệ nhất nhân dưới Hư Không Vô Thánh! Ta chính là muốn tiền bối giúp ta giết chết kẻ này!

- Dương Thạc? Thiên Âm Môn?

Thanh âm Huyền Long bình thản.

- Người này, ta sẽ giúp người giết!

581. Chương 555: Ngụy Cơ Cực Hạn

Vô Tận Thần Công

Chương 555: Ngụy cơ cực hạn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Tên Dương Thạc kia, ta giúp người giết hắn!

Trong lời nói của Huyền Long ẩn chứa sự tự tin không có khả năng nghi ngờ. Ở trong mắt của hắn, đương kim Nhân gian này, Dương Thạc cho dù là Đệ nhất nhân dưới Hư Không Vô Thánh, phảng phất cũng chỉ như con kiến mà thôi. Hắn nói muốn giết, liền lập tức có thể giết chết! Gã cường giả Hư Không Vô Thánh này đã xem thường Dương Thạc đến cực điểm.

Đương nhiên, lòng tin của hắn cũng không phải tự nhiên mà có.

Vô Thánh bình thường, cho dù là Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh đỉnh phong cường đại nhất, đối mặt với cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh, quả thật cũng chỉ như một con kiến mà thôi!

Chỉ cần cường giả Hư Không Vô Thánh nguyện ý, muốn đánh chết Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, cơ hồ không có nửa phần cơ hội chống cự.

Lúc trước khi Dương Thạc ở trong Nhân Hoàng Mộ, cùng với Lam Mị quần chiến, sau khi hấn tiến vào trong không gian của Thập Phương Cà Sa, Lam Mị không thể lập tức đem Dương Thạc đánh chết, nguyên nhân quan trọng nhất trong đó chính là, thời điểm đó Lam Mị vốn dĩ không có thật sự nghiêm túc ra tay.

Nói thế nào đi chăng nữa, Lam Mị cũng chính là cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh, với cấp bậc của hấn, vốn dĩ khinh thường ra tay với các cường giả Vô Thánh bình thường. Chẳng qua Lam Mị muốn bảo hộ Nhân Hoàng Môn, các Vô Thánh bình thường như Dương Thạc một khi đã xâm nhập vào Nhân Hoàng Mộ, Lam Mị cũng chỉ có thể ra tay ngăn cản.

Nhưng mà rất hiển nhiên, Vô Thánh bình thường chưa đủ để cho Lam Mị thật sự nghiêm túc.

Thời điểm đó, thực lực mà Lam Mị phát huy ra, chẳng qua cũng chỉ là một phần mười thực lực chân chính mà thôi!

Nguyên nhân chính là vì như thế, cho nên các cường giả như Thần Quy Vương, Kim Sí Đại Bằng Vương, Dương Thạc... bị Lam Mị đánh cho trọng thương, nhiều nhất bất quá cũng chỉ có bị lâm vào hôn mê, chứ không có hoàn toàn chết đi.

Chỉ có thời điểm khi đối mặt với Ngô Minh, đồng dạng đã tấn chức đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, Lam Mị mới bắt đầu chân chính bộc phát ra thực lực mạnh nhất của chính mình. Đương nhiên, cho dù là cùng với Ngô Minh đối chiến, cũng chỉ là giao thủ luận bàn mà thôi, cũng không phải là chiến đấu sinh tử. Nếu như chiến đấu sinh tử mà nói, thực lực của Lam Mị khẳng định còn cao hơn rất nhiều...

Hiện tại, Huyền Long với thực lực Hư Không Vô Thánh, nói muốn giết chết Dương Thạc, kết quả kia chỉ có một cái: Dương Thạc tuyệt đối phải chết!

Ầm ầm ầm!

Cơ hồ đồng thời khi Huyền Long nói xong câu này, bên phía Chân Vô Môn đột nhiên có một cỗ khí thể to lớn như hải dương bộc phát ra.

Vù!

Một đạo thân ảnh chợt từ trong Chân Vô Phong bay ra, huyền phù trước mặt của Giao Long Ngao Dung.

Đạo nhân ảnh này chính là một vị lão giả độ tuổi ước chừng sáu mươi, bảy mươi, tóc vàng râu vàng. Thân hình lão giả cao lớn, huyền phù ở nơi đó, từ trên người có một cỗ khí thể mạnh mẽ từ trong thân thể bộc phát ra. Dưới luồng khí thể kia áp bách, Ngao Dung cảm giác như chính mình cơ hồ không thể thở nổi, tim đập bất giác cũng chậm lại vài phần.

Lão giả này phiêu phù ở nơi đó, khoan tay mà đứng, sắc mặt kiêu ngạo vô cùng.

- Ngao Dung, người đem tình huống của tên Dương Thạc kia nói lại cho ta nghe một chút. Còn nữa, trong thời gian năm ngàn năm này, bên trong Thiên Âm Môn có từng xuất hiện qua cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh nào hay không?

Lão giả này huyền phù trước mặt của Ngao Dung, thanh âm trầm thấp chậm rãi nói.

Thanh âm của hấn cùng với thanh âm của Huyền Long lúc trước giống nhau như đúc.

Lão giả này, đúng chính là Hư Không Vô Thánh Huyền Long!

- Quả nhiên là Huyền Long tiền bối!

Ngao Dung nhìn thấy Huyền Long, trong lòng không ngừng kích động mãnh liệt.

Huyền Long chính là một loại Long Tộc kỳ dị, bản thể cũng là Dị thú. Nhưng mà Huyền Long giờ phút này lại có hình dáng của nhân loại, cái này chính là nói, Huyền Long không ngờ đã đem huyết nhục diễn hóa của Hư Không Vô Thánh tu luyện đến mức cực hạn. Thực lực của hấn thập phần cứng cố, chỉ sợ đã bắt đầu rảo bước tiến vào cấp bậc cao hơn nữa!

Loại thực lực này, so với sủng thú Lam Mị của Nhân Hoàng còn lợi hại hơn một bậc!

Lam Mị tuy rằng cũng là Hư Không Vô Thánh, nhưng mà hắn vẫn không thể hóa thành nhân hình, cái này thuyết minh, hắn cũng chỉ là cường giả Hư Không Vô Thánh ở cấp bậc sơ giai mà thôi.

Nguyên nhân chính là như thế, cho nên Ngô Minh chỉ vừa mới tấn cấp đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh cũng đã có thể cùng hắn chống lại.

Hư Không Vô Thánh diễn hóa huyết nhục cũng là có mạnh có yếu.

Diễn hóa huyết nhục bình thường nhất, đó chính là diễn hóa huyết nhục cấp bậc của Thần Long cùng với Man Văn Thiên Tượng, cho dù thân thể có bị đánh thành một đám thịt vụn, nhưng chỉ cần sinh cơ không bị đánh chết, thì đám thịt vụn này vẫn còn có thể diễn hóa trở lại, biến trở lại thân thể của Thần Long hoặc là thân thể của Man Văn Thiên Tượng.

Nó tương đương với việc dùng Long huyết, Long nhục tổ hợp thành một khối thân thể Thần Long!

Loại diễn hóa huyết nhục này, nhiều nhất cũng chỉ xem như là diễn hóa huyết nhục tầng thứ nhất mà thôi.

Mà trình tự diễn hóa huyết nhục cao cấp hơn nữa, đó chính là... từ một chủng loại huyết nhục, diễn hóa thành huyết nhục của một chủng loại hoàn toàn khác!

Ví dụ như là Huyền Long này vậy, diễn hóa thành nhân hình!

Hắn dùng huyết nhục Huyền Long của mình, trực tiếp diễn hóa thành huyết nhục của nhân loại! Loại thay đổi về mặt bản chất huyết nhục thế này, không hề nghi ngờ gì là càng cao cấp hơn rất nhiều.

Kim Sí Đại Bằng Vương trước đây, cũng chỉ là trạng thái huyết nhục bán diễn hóa mà thôi.

Trên thực tế, cũng chính là bởi vì hắn lĩnh ngộ được pháp môn tiến hành bán diễn hóa huyết nhục như thế, mới có thể lấy tu vi Tứ Trọng Lôi Âm Vô Thánh mà đứng trong hàng ngũ cường giả đỉnh phong đương thời. Về phần như Huyền Vũ Yêu Thánh, Tử Thử Yêu Thánh, cũng là cấp bậc Tứ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, cũng đều là Thần thú khó lường, thiên phú mạnh mẽ, nhưng chúng nó cũng chỉ là những cường giả chiến lực đứng hàng thứ hai đương thời mà thôi, so với Kim Sí Đại Bằng Vương còn kém một chút.

Tóm lại, đã có thể hoàn toàn hóa thành hình người, đã đủ để thuyết minh thực lực của Huyền Long!

- Huyền Long tiền bối, ngài hỏi ta thông tin về Thiên Âm Môn cùng với Dương Thạc à?

Trong lòng Ngao Dung thoáng động.

Vừa rồi Huyền Long hỏi hắn, Thiên Âm Môn đã từng có cường giả Hư Không Vô Thánh hay không...

Trong suy nghĩ của Ngao Dung, thì Huyền Long này cũng là có chút cố kỵ. Nếu như là Thiên Âm Môn từng xuất hiện qua Hư Không Vô Thánh, tiến vào một thế giới khác mà nói, như vậy một khi Huyền Long tiêu diệt Thiên Âm Môn, đến khi hắn đi tới cái thế giới khác kia, gặp phải cường giả Hư Không Vô Thánh của Thiên Âm Môn, chỉ sợ sẽ còn một chút phiền toái.

Nghĩ như vậy, Ngao Dung lập tức hồi đáp:

- Tiền bối, lịch sử cả vạn năm của Thiên Âm Môn, cấp bậc Hư Không Vô Thánh, một người cũng đều không có! Trước đây cường giả mạnh nhất, chính là Đạo Hoàng, người sáng lập ra Thiên Âm Môn, hơn một vạn năm trước đã sớm chết đi rồi! Chẳng qua một khoảng thời gian gần đây, hắn đã từng sống lại, cùng với Thần hồn của Long Hoàng Thượng Cổ hết hợp, hình thành nên một Thần hồn mới. Hai năm trước hắn đi theo Nhân Hoàng tiến vào Thiên Thánh Giới. Hiện tại cho dù hắn có tăng lên đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, nhưng mà Thiên Âm Môn bị diệt, hắn nói vậy cũng sẽ không quản tới đâu!

582. Chương 556: Truy Kích! Bóp Nát! Chém Giết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 556: Truy Kích! Bóp Nát! Chém Giết!

- Ngoại trừ Đạo Hoàng ra, người mạnh nhất của Thiên Âm Môn, đó chính là Dương Thạc hiện tại, thực lực chính là Đệ nhất nhân dưới Hư Không Vô Thánh!

Mô tả của Ngao Dung đối với Dương Thạc, thật ra là đã có ý đề cao gấp hai lần.

- Đệ nhất nhân dưới Hư Không Vô Thánh?

Huyền Long hừ lạnh một tiếng.

- Chỉ cần còn chưa có đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, liền chỉ như một con kiến hôi, không đáng để ý! Về phần Đạo Hoàng kia, ngay cả khi hắn đã đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh rồi, nhưng cho dù hắn muốn bảo hộ cho Thiên Âm Môn môn, đến khi ta đi vào Thiên Thánh Giới kia, ta làm sao lại phải sợ hắn?

Huyền Long lạnh giọng nói.

Hai mắt Ngao Dung nhất thời sáng ngời lên.

Đạo Hoàng hiện tại, cũng chính là Long Hoàng Thượng Cổ, quả nhiên là lợi hại. Rất có thể sau khi đi vào Thiên Thánh Giới xong, lập tức có thể tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh đi chăng nữa, nhưng mà, Huyền Long quả thật không cần phải e ngại hắn.

Đầu tiên, hiện tại Huyền Long cũng đã là cấp bậc Hư Không Vô Thánh, hơn nữa cũng đã hoàn toàn củng cố xong cảnh giới, có thể hóa thành nhân hình, thực lực cực mạnh, vốn dĩ đã không phải sợ Long Hoàng Thượng Cổ.

Huống chi, Huyền Long chính là sủng thú của Chân Võ Đại Đế! Hai năm trước khi Nhân Hoàng giáng thế, đã lưu truyền xuống một vài tin tức về tình huống bên trong Thiên Thánh Giới. Trong đó cũng có cả tin tức của Chân Võ Đại Đế! Chân Võ Đại Đế này ở bên trong Thiên Thánh Giới cũng là một cường giả siêu cấp của Nhân Tộc, cũng không có ngã xuống. Có Chân Võ Đại Đế làm chỗ dựa vững chắc, Huyền Long sợ gì Long Hoàng Thượng Cổ?

Còn nữa, cho dù Chân Võ Đại Đế có ở trong chiến tranh tại Thiên Thánh Giới mà ngã xuống, thì Huyền Long chỉ cần đến được Thiên Thánh Giới, hắn chính là cường giả Dị thú, trải qua quá trình tẩy lễ, thực lực còn có thể gia tăng thêm một tầng nữa... Tóm lại, cho dù là Long Hoàng Thượng Cổ, trừ phi hắn gặp được những kỳ ngộ khó lường nào đó, bằng không, tuyệt đối không có khả năng uy hiếp đến Huyền Long!

- Đi thôi, hiện tại đi tìm tên Dương Thạc kia, giết chết hắn!

Khe vung tay lên, từ trên tay Huyền Long chợt dâng lên một cỗ kinh khí mạnh mẽ, lập tức đem toàn thân Ngao Dung quán lấy.

Soạt!

Cánh tay còn lại vung mạnh lên, hư không trực tiếp bị xé ra một vết lớn, Huyền Long nhẹ nhàng bước vào bên trong...

oOo

Đông Hải, tiểu đảo Tổng bộ Thiên Âm Môn.

Cửu Dương Phân Thân của Dương Thạc đang lẳng lặng ngồi xếp bằng trên một tảng đá lớn bên cạnh tiểu đảo.

- Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, tiến hành tìm hiểu, không ngờ so với tìm hiểu bí pháp dung hợp của Chân Võ Bí Điển còn dễ dàng hơn một chút... Chân Võ Bí Điển này rốt cuộc là bác đại tinh thâm, khó có thể tham thấu hết. Ngộ tính của ta vẫn là quá kém đi! Nếu như ta có được một nửa ngộ tính của Tiểu Địch, chỉ sợ hiện tại ta đã đem cái bí pháp dung hợp này tìm hiểu rõ ràng hết rồi!

Trong lòng Dương Thạc nhẹ nhàng cảm thán.

Hắn đã tìm hiểu Cửu Dương Huyền Công Độ lục trọng cùng với bí pháp dung hợp đã một khoảng thời gian rồi.

Dựa theo tình huống bình thường mà nói, Cửu Dương Huyền Công Độ lục trọng không có công pháp bí tịch chính xác, cần Dương Thạc tự mình sáng tạo ra, so với Chân Võ Bí Điển càng khó tìm hiểu hơn mới đúng.

Nhưng mà tình huống thực tế lại không như vậy. Dương Thạc sáng tạo ra Cửu Dương Huyền Công Độ lục trọng đã có được một chút thành quả, nhưng mà tìm hiểu Chân Võ Bí Điển mãi cũng chỉ đứng ở mức khởi điểm, căn bản không có chút tiến triển nào.

Loại tình huống này, cẩn thận ngẫm lại, cũng là chuyện bình thường.

Dù sao, mặc dù Cửu Dương Huyền Công Độ lục trọng quả thật huyền diệu, nhưng mà đơn giản cũng là việc hấp thụ thiên tài địa bảo, ngưng tụ thành Phân thân thuộc tính mà thôi.

Dương Thạc hiện tại đã từng hai lần ngưng tụ ra Phân thân thuộc tính, phân biệt là Hỏa Diễm Phân Thân cùng với Lôi Đình Phân Thân, hơn nữa hiện tại còn cùng với Dương Dịch tự nghĩ ra Cửu Âm Huyền Công Độ tứ trọng, đang ngưng tụ ra Băng Hàn Phân Thân. Tục ngữ nói rất đúng, làm nhiều quen tay, đã ngưng tụ ra hai ba lần, bây giờ muốn ngưng tụ ra một Phân thân thuộc tính kim chúc nữa, tự nhiên sẽ càng dễ dàng hơn rất nhiều.

Mà Chân Võ Bí Điển thì lại bất đồng.

Bộ Công pháp này, đối với Dương Thạc mà nói, cơ hồ chính là một bộ huyền công bí điển hoàn toàn mới, trước kia chưa từng bao giờ tu luyện qua.

Tuy rằng Chân Võ Bí Điển cùng với Cửu Dương Huyền Công cũng có chỗ liên hệ với nhau, nhưng mà, với ngộ tính của Dương Thạc, vẫn còn khó có thể lợi dụng được chỗ liên hệ giữa hai bộ huyền công, đi tìm hiểu Chân Võ Bí Điển.

Cho nên, Dương Thạc tự nghĩ ra Cửu Dương Huyền Công Độ lục trọng, ít nhất có điểm rõ ràng, muốn tìm hiểu bí pháp dung hợp, thì lại khó như lên trời...

- Quên đi! Bình tâm tĩnh khí, chậm rãi tu luyện... Vốn đã biết trước trong khoảng thời gian ngắn sẽ không có thành tựu gì đáng kể rồi...

Mạnh mẽ phun ra một hơi thật dài, Dương Thạc trầm nghĩ.

- Đáng tiếc bí pháp dung hợp này chỉ có thể lĩnh hội, không thể truyền thụ, bằng không, Tiểu Dịch sớm đã tìm hiểu về bí pháp dung hợp, có sự chỉ đạo của nàng, hiệu suất còn có thể cao hơn một chút...

Một vài công pháp bí tịch cấp bậc huyền công bí điển, từ trước đến nay cũng chỉ có thể lĩnh hội, không thể truyền thụ. Ngộ tính Dương Dịch cực cao, tìm hiểu bí pháp dung hợp thật rất dễ dàng, nhưng lại cũng không thể chỉ dạy cho Dương Thạc.

- Từ từ rồi sẽ được!

Ổn định lại tâm tình, Dương Thạc tiếp tục tìm hiểu.

- Hmm?

Đúng lúc này, Dương Thạc đột nhiên cảm giác được, một cỗ cảm giác vô cùng quái dị khác thường chợt từ trong lòng mình mạnh mẽ dâng trào lên!

Ông ông ông! Ông ông ông!

Chỉ ngay sau đó, Thập Phương Cà Sa trên người Dương Thạc kia đột nhiên mạnh mẽ run rẩy kịch liệt lên, phát ra thanh âm ong ong chấn động. Thật sự giống như là một con chim nhỏ vừa gặp phải một đầu điều hâu vậy!

Cảm giác nguy hiểm cực hạn từ dưới đáy lòng của Dương Thạc đột nhiên mạnh mẽ nhảy vọt lên.

Soạt!

Lông tơ toàn thân Dương Thạc nhất định đứng khởi lên!

- Thập Phương Cà Sa, tọa định thập phương, đây là... Tử môn? Có tình huống cực kỳ hung hiểm sắp sửa bùng nổ trên người của ta!

Cặp mày gắt gao nhíu lại, trong lòng Dương Thạc đột nhiên toát ra một tia ý niệm nguy hiểm.

Thập Phương Cà Sa tọa định thập phương, phân biệt là bốn đại phương vị Đông Tây Nam Bắc, còn có hai đại phương vị Thượng Thiên, Nhập Địa. Về sau này, Thập Phương Cà Sa còn có thể tập trung ở Sinh môn, Tử vị, có thể biết trước được hung hiểm. Mà đạt đến cấp bậc cao nhất, Thập Phương Cà Sa này thậm chí còn có thể tọa định ở Quá khứ, Tương lai! Có thể nói là phi thường thần kỳ, hơn xa những loại Bí bảo Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh bình thường có thể so sánh được.

Thậm chí Dương Thạc còn cảm giác rằng, Thập Phương Cà Sa này một khi đi vào Thiên Thánh Giới, rất có thể sẽ còn có những tác dụng khổng lồ không thể tưởng tượng nổi.

Đương nhiên, vật liệu chế tạo Thập Phương Cà Sa hiện tại có chút thấp kém, sau khi đi vào Thiên Thánh Giới, chưa chắc đã có thể thừa nhận được năng lượng cường đại bên trong đó. Chẳng qua, sau khi đến được Thiên Thánh Giới, hẳn là có biện pháp đem cấp bậc Thập Phương Cà Sa gia tăng thêm một chút, để cho nó càng thêm cứng cỏi, biến thành Bí bảo Lục Trọng Lô Âm Vô Thánh chân chính, thậm chí còn có thể là Bí bảo Thất Trọng Lô Âm, Bát Trọng Lô Âm Vô Thánh nữa...

583. Chương 557: Bỏ Chạy

Vô Tận Thần Công

Chương 557: Bỏ chạy

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc rời đi quá mau, vẫn chưa kịp mang theo các nàng rời đi.

Hiện tại Dương Thạc đã đào tẩu, Ngao Dung tự nhiên là muốn diệt sát toàn bộ Thiên Âm Môn để hả giận!

- Hừm?

Nghe được Ngao Dung nói như vậy, cặp mày Huyền Long khẽ nhíu lại.

- Cái tên Dương Thạc kia, chính là Đệ nhất nhân dưới Hư Không Vô Thánh, Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh cực mạnh. Ta muốn giết hắn, hắn liền nhận thấy được, lập tức đào tẩu! Một tên tiểu tử như vậy, ta thật có hứng thú... Về phần mấy con kiến hôi bình thường của Thiên Âm Môn này, ta không có hứng thú! Người muốn ra tay, cứ việc tự mình ra tay đi!

- Mục tiêu của ta, chỉ có một, Dương Thạc! Hừ! Nghĩ rằng chạy sớm thì có thể đào thoát được hay sao? Ta muốn giết người, người trốn cũng không thoát được!

Huyền Long lạnh giọng nói, sau đó phẩy tay một cái.

Một tia năng lượng hư không lúc trước bị hắn bắt giữ, lúc này bị hắn quăng ra ngoài, rất nhanh tiêu tán.

- Chạy trốn theo hướng này à?

Huyền Long liếc nhìn bốn phía.

- Đi!

Phốc phốc!

Ngay sau đó Huyền Long phất tay, xé mở hư không, nhanh chóng bước vào bên trong hư không.

- Đi rồi sao?

Mà Ngao Dung nhìn thấy Huyền Long không ngờ phá vỡ hư không mà đi, sắc mặt nhất thời khê biến, hơi chút thất vọng, lại cũng có chút vui sướng.

- Hừ! Huyền Long tiên bối không giết mấy con kiến hôi các ngươi, ta sẽ tự mình động thủ! Đến lúc đó, ta tiêu diệt Thiên Âm Môn, Huyền Long tiên bối giết chết Dương Thạc, đám cường giả Thiên Âm Môn chờ đợi Dương Thạc ở bên trong phiến không gian kia, toàn bộ cũng đều sẽ... chết!

Ngao Dung cười lạnh một tiếng, thân hình chợt động, nhắm về phía Thiên Âm Môn bên dưới mà bay đi.

- Cường giả Thiên Âm Môn trong phiến không gian kia đều phải chết à?

- Hắc hắc hắc... đáng tiếc rồi! Hai người chúng ta vừa rồi cũng không có đi vào trong không gian Thập Phương Cà Sa của tiểu gia, cho nên hai người chúng ta chưa chắc sẽ chết! Mà kẻ phải chết, cũng là đầu Giao Long nhà ngươi chết trước! Vị Hư Không Vô Thánh vừa rồi là do ngươi dẫn tới à? Không thể tưởng tượng được ngươi thật ra lại mạnh mẽ như vậy! Lần trước tiểu gia ra tay, cũng không thể hoàn toàn giết chết ngươi! Chỉ tiếc, hiện tại gặp phải chúng ta, ngươi chỉ có thể... chết!

Một tiếng cười to hắc hắc từ trong Thiên Âm Môn truyền ra.

Ầm ầm!

Vù!

Hai đạo thân ảnh từ trong Thiên Âm Môn cấp tốc bay ra, thẳng tắp xông lên chỗ của Ngao Dung!

Là Thần Long cùng với Man Văn Thiên Tượng!

- Hai người các ngươi, ở Thiên Âm Môn?

Vừa nhìn thấy Thần Long cùng Man Văn Thiên Tượng đột nhiên xuất hiện, sắc mặt Ngao Dung lập tức đại biến...

o0o

Cách nơi đó hơn ngàn dặm, trên mặt biển Đông Hải.

Soạt!

Hư không mở ra, thân hình Dương Thạc từ bên trong lao ra.

Ông ông ông! Ông ông ông!

Thập Phương Cà Sa trên người hắn vẫn như trước ông ông loạn động.

Sắc mặt Dương Thạc đại biến:

- Nguy hiểm cũng không có giải trừ, ngược lại... càng thêm mãnh liệt hơn?

- Không tốt! Là ở phía sau!

Ngay sau đó, Dương Thạc lập tức cảm giác được, hư không phía sau chợt kích động một trận. Tựa hồ cũng có chút bị xé mở ra, có một vị cường giả siêu cấp cực kỳ mạnh mẽ chuẩn bị đi tới.

- Hỏa Diễm Chân Nguyên! Lôi Đình Chân Nguyên! Bạo!

Không một chút do dự, bên trong thân thể của Dương Thạc, hai đạo lực lượng chân nguyên nhất thời phụt ra, hướng về phía sau cấp tốc đánh sâu vào.

Soạt!

Cũng đồng thời trong lúc này, Dương Thạc lại một lần nữa xé rách hư không, phi thân thoát đi.

Ầm ầm!

Hai đạo chân nguyên của Dương Thạc ở phía sau đột nhiên nổ tung lên.

- Hửm? Bán Bộ Chân Nguyên? Lực lượng hỏa diễm và lực lượng lôi đình thật là lợi hại! Tiểu tử, ngươi chọc giận ta rồi đó!

Chân nguyên bạo liệt, một lão giả áo bào trắng mặt mày đầy bụi bặm chợt hiện rõ thân hình. Sắc mặt hắn âm trầm cực độ, có lẽ đã đến cực hạn chịu đựng.

- Cho dù tiểu xảo của ngươi có nhiều đến đâu, cũng đừng mơ tưởng thoát được!

Soạt!

Huyền Long lại một lần nữa xé rách hư không, truy kích theo sau.

o0o

Cách đó năm ngàn dặm...

Soạt!

Hư không vừa mới xé ra, thân hình Dương Thạc còn chưa từ trong hư không bước ra.

- Không ổn!

Trong nháy mắt, sắc mặt Dương Thạc đại biến. Cảm giác nguy hiểm cực hạn chợt từ phía sau nhanh như tia chớp đánh úp lại. Một cỗ kinh khí trực tiếp phá vỡ hư không, trong phút chốc đã đánh lên trên lưng của Dương Thạc.

Ầm ầm!

Một thanh âm bạo vang! Cửu Dương Phân Thân của Dương Thạc trình độ có thể so với Thần binh Lục cấp, dưới sự công kích của đạo khí kinh này, không chút trì hoãn, trực tiếp hoàn toàn băng diệt!

- Chết đi!

Huyền Long một thân áo trắng phi thân mà đến, duỗi mạnh tay ra, liền đã đem năng lượng hỏa diễm, năng lượng lôi đình do Cửu Dương Phân Thân của Dương Thạc vỡ vụn hình thành cầm lấy trong tay, mạnh mẽ bóp nát...

- Lực lượng này, lại mạnh mẽ như thế...

Gã Hư Không Vô Thánh Huyền Long kia cách xa nhau hư không vô tận, một quyền công kích qua, Cửu Dương Phân Thân cường độ cấp bậc Thần binh Lục cấp của Dương Thạc trực tiếp không chút trì hoãn, lập tức bị đánh vỡ tan ra.

Cửu Dương Phân Thân rốt cuộc cũng đã đạt đến cảnh giới bất tử bất diệt, tuy rằng rất nhanh bị vỡ tan, nhưng mà Thần hồn Dương Thạc ẩn chứa trong đó cũng không có hoàn toàn bị tiêu diệt, mà là cùng với Cửu Dương Phân Thân hóa thành năng lượng hỏa diễm, năng lượng lôi đình trộn lẫn với nhau, huyền phù bên trong không trung. Thần hồn của Dương Thạc này thậm chí còn có thể tiến hành tự hồi, trong lòng than thở sợ hãi.

Oanh!

Trong nháy mắt đó, Huyền Long kia đã xé rách hư không, trực tiếp phóng đến!

Cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh, một mảnh hư không này, căn bản là không thể nào trói buộc được cả.

Không cần phải trông cậy vào bất cứ bí bảo Pháp khí gì cả, xé rách hư không, cũng đơn giản như là ăn cơm vậy.

Răng rắc!

Khẽ duỗi tay ra, bàn tay của Huyền Long đã hướng về phía hai đạo năng lượng do Dương Thạc hóa thành kia, hung hăng cầm lấy mà đánh tới.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Những nơi mà bàn tay Huyền Long vươn đến, hư không từng tắc từng tắc một vỡ tung ra.

- Không tốt!

Cảm giác nguy cơ cực hạn từ trong lòng Dương Thạc mạnh mẽ dâng trào lên.

Cửu Dương Phân Thân của Dương Thạc vốn dĩ là thân cao tám thước, sau khi nổ tung, trong phạm vi vài chục trượng, toàn bộ đều là năng lượng hỏa diễm cùng với năng lượng lôi đình. Nhưng mà dưới một chưởng này của Huyền Long, Dương Thạc rõ ràng có thể cảm giác được, bàn tay của Huyền Long này, tựa hồ trở nên vô cùng to lớn, đem hư không trong phạm vi mấy chục trượng xung quanh toàn bộ bao phủ lại. Một cú đánh tới, năng lượng do Cửu Dương Phân Thân của Dương Thạc hóa thành, toàn bộ đã nằm trong bàn tay của hắn!

Thế nhưng mà, thân thể Huyền Long này, kỳ thật cũng không có biến lớn, cũng chỉ là chiều cao khoảng chừng tám thước mà thôi!

- Đây là... lực lượng của hư không? Lão giả tóc vàng này, đã đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh! Không ngờ lại nắm giữ trong tay một bộ phận Pháp tắc Hư Không nhất định! Ở một trình độ nhất định có thể tùy ý thao tác không gian... Khoảng không gian mấy chục trượng phạm vi xung quanh ta đang nằm bên trong bàn tay của hắn! Đối với hắn mà nói, cũng chỉ khoảng chừng hơn một tắc mà thôi!

Tâm niệm Dương Thạc khẽ động, lập tức hiểu rõ ràng. Huyền Long này chính là nắm trong tay lực lượng Pháp tắc Hư Không nhất định. Tuy rằng Cửu Dương Phân Thân của chính mình đã khuếch tán ra đến phạm vi vào chục trượng, nhưng mà Huyền Long chỉ cần nhẹ nhàng nắm lại một trảo, vẫn là nhanh chóng bị áp súc xuống còn phạm vi không gian khoảng chừng một tắc, bị Huyền Long này nắm giữ bên trong lòng bàn tay.

Lúc trước thời điểm khi Huyền Long mang theo Giao Long Ngao Dung chạy đến Thiên Âm Môn, tay nắm thành trảo, Ngao Dung thân thể khổng lồ cũng đều bị hắn nắm trong lòng bàn tay, hướng chỉ chỉ là Dương Thạc hiện tại.

- Nếu như Thần hồn của ta bị lão giả tóc vàng này bắt lấy, vậy chỉ trong khoảnh khắc liền sẽ bị hắn hoàn toàn diệt sát!

Trong nháy mắt này, trong lòng Dương Thạc phi thường kinh hãi.

- Phản kháng!

Mặc dù biết khó có thể phản kháng, nhưng cũng chỉ có thể dốc hết sức phản kháng!

Vù vù vù! Rắc rắc rắc!

Tâm niệm vừa động, Cửu Dương Phân Thân của Dương Thạc hóa thành hai luồng năng lượng hỏa diễm và năng lượng lôi đình. Trong nháy mắt sau đó, mạnh mẽ áp súc lại, ngay sau đó tức khắc bùng nổ. Bên trong tiếng vang vù vù, một cỗ hỏa diễm sâm bạch sắc cùng với một đạo lôi điện u lam sắc cực kỳ nhỏ bé cấp tốc bùng phát lên, hướng về phía bàn tay của lão giả tóc vàng kia mà hung hăng đánh tới.

Xoẹt xoẹt!

Điểm hỏa diễm sâm bạch sắc cùng với đạo lôi điện u lam sắc kia đồng thời bùng phát ra lực lượng, trực tiếp phá nát sự trói buộc của Quy tắc Hư Không của Huyền Long!

Dưới sự trói buộc của Quy tắc Hư Không, hai đạo năng lượng hỏa diễm, năng lượng lôi đình của Dương Thạc đều bị áp súc xuống phạm vi chỉ còn một tắc.

Điểm hỏa diễm cùng với đạo thiểm điện này, giờ phút này đã phá vỡ sự trói buộc của Quy tắc Hư Không, trực tiếp phóng đạo, biến thành một đoàn hỏa diễm ột thước cùng với một đạo lôi điện dài gần hai thước, trong phút chốc đã quán quanh trên bàn tay, thậm chí là cánh tay của Huyền Long!

- Ân? Cái này là cái gì?

Đồng thời ngay khi đám hỏa diễm, lôi điện này quán quanh bàn tay, cánh tay, sắc mặt Huyền Long nhất thời biến đổi kịch liệt.

Cũng giống như là bị một cây kim đâm trúng bàn tay vậy, cánh tay Huyền Long giống như tia chớp rút trở về.

Soạt soạt!

Tuy rằng động tác của Huyền Long rất nhanh, nhưng mà đạo thiểm điện u lam sắc kia lại còn nhanh hơn, vừa mới chạm phải bàn tay của Huyền Long, Huyền Long chỉ cảm thấy toàn cánh tay là một trận tê liệt, cơ hồ không còn cảm giác được bất cứ thứ gì nữa. Cái cổ cảm giác tê liệt này, lại còn không ngừng kéo dài lên trên nữa, chỉ trong khoảnh khắc, toàn bộ cánh tay của Huyền Long cũng gần như đã mất đi tri giác...

Vù vù vù!

Cũng đồng thời trong lúc này, đám hỏa diễm sâm bạch sắc giống như giòi bám trong xương vậy, mãnh liệt thiêu đốt bàn tay của Huyền Long, cả bàn tay trực tiếp bị đốt thành tro tàn. Đám hỏa diễm kia vẫn còn tiếp tục thiêu đốt lên trên, cơ hồ muốn đem toàn bộ cánh tay của Huyền Long, thậm chí cả thân hình của hắn cũng trực tiếp đốt cháy luôn!

- Không xong!

Giờ phút này, sắc mặt Huyền Long đại biến.

Phanh!

Mạnh mẽ vung tay trái lên, cánh tay phải của Huyền Long liền trực tiếp bị hắn cắt đứt.

- Di? Vẫn là không được? Cái này rốt cuộc là năng lượng hỏa diễm gì, năng lượng lôi đình gì? Cho dù là Hỏa Diễm Tinh Phách của Nam Hải, Lôi Đình Tinh Phách của Đông Hải, cũng không có uy lực như thế này... Tiểu tử này, như thế nào có thể nắm trong tay loại năng lượng hỏa diễm, năng lượng này? Ta thân là Hư Không Vô Thánh, thế nhưng cũng có thể bị thương!

Sau khi tự đoạn một cánh tay, Huyền Long lập tức cảm giác được, chín thành chín hỏa diễm sâm bạch sắc cùng với chín thành chín năng lượng lôi đình đều bị loại trừ.

Nhưng mà, chỗ cánh tay cụt của hắn, không ngờ vẫn còn tồn tại lại một tia hỏa diễm cùng năng lượng lôi đình. Tuy rằng cũng không tính là quá mạnh, nhưng mà giống như là xâm nhập sâu bên trong cốt tủy của Huyền Long vậy, căn bản không thể nào loại trừ được. Thân thể của hắn vẫn còn đang bị tê liệt, mà tia hỏa diễm kia vẫn còn tiếp tục tiêu diệt sinh cơ của hắn...

Loại tình huống này, khiến cho sắc mặt Huyền Long đại biến, khó nhìn đến cực hạn.

- Loại trừ cho ta!

Oanh long một tiếng.

Thân hình Huyền Long chợt động.

Huyết nhục trên toàn bộ thân thể của hắn đột nhiên nổ tung một trận, ngay sau đó, một đầu Thần long chiều dài hơn trăm trượng, thân thể một màu xanh đen, bộ lông kim hoàng sắc đột nhiên xuất hiện bên trong phiến hư không kia, đúng chính là bản thể của Huyền Long! Huyết nhục toàn thân của hắn không ngừng mấp máy, không ngừng diễn hóa, trong chớp mắt đã từ huyết nhục nhân loại biến hóa thành huyết nhục Huyền Long!

Một cỗ lực lượng bài xích cường đại từ bên trong huyết nhục của Huyền Long diễn sinh ra. Một tia lực lượng hỏa diễm cùng với lực lượng lôi đình đang bám lên trên thân thể của hắn toàn bộ bị hắn đẩy hết ra bên ngoài cơ thể!

- Thật là lợi hại a! Lực lượng hỏa diễm, lực lượng lôi đình của ta, chính là lực lượng căn nguyên nhất của Bạch liên cùng với U Lam Tiểu Quả Tử, đủ để tạo thành tổn hại đối với Hư Không Vô Thánh. Đầu Huyền Long này không ngờ có thể nhanh chóng hóa giải như vậy!

Rắc rắc rắc!

Liên tiếp một trận giòn vang, Cửu Dương Phân Thân của Dương Thạc lại một lần nữa tổ hợp trở lại.

Sắc mặt của hắn cực kỳ ngưng trọng.

Vừa rồi một đám hỏa diễm sâm bạch sắc, một tia lôi điện kia, chính là căn nguyên lực lượng mà Dương Thạc ngưng tụ ra được từ Bạch liên, U Lam Tiểu Quả Tử.

Đây chính là lực lượng căn nguyên bên trong Chí bảo hỏa diễm, lôi đình của Thiên Thánh Giới, tuy rằng Dương Thạc hấp thu được năng lượng hỏa diễm cùng với lôi đình của chúng nó, nhưng mà mỗi thời gian hai năm trôi qua, hắn mới ngưng tụ ra được một tia lực lượng căn nguyên như vậy. Vừa rồi mới bộc phát ra, tuy rằng đối với Huyền Long tạo thành thương tổn nhất định, nhưng mà Dương Thạc ngàn vạn lần không nghĩ tới, Huyền Long này chỉ cần nổ tung thân thể một lần, lập tức có thể hóa giải được...

- Hư Không Vô Thánh, huyết nhục diễn hóa, quả nhiên không phải tầm thường!

Dương Thạc biết, đám lực lượng căn nguyên hỏa diễm, lôi đình này tuy mạnh, nhưng mà nằm ở trên tay chính mình, hiệu quả phát huy qua vẫn là hữu hạn mà thôi.

Đối với Hư Không Vô Thánh, uy hiếp quả thật là quá nhỏ!

Đây chính là sự chênh lệch!

Nếu như chính mình cũng tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh mà nói, chỉ sợ đã sớm đem đám lực lượng căn nguyên này toàn bộ luyện hóa, Thần Hoang Nguyên Lực bên trong cơ thể cũng ẩn chứa căn nguyên lực lượng này. Thời điểm đó, cho dù Huyền Long này có cường đại hơn gấp đôi đi chăng nữa, chỉ sợ cũng không dám chạy đến gây chuyện với chính mình...

Thực lực kém, có đồ tốt, có Bí pháp cường đại, cũng phát huy không ra được một hai thành uy lực!

- Hiện tại không phải là thời điểm cảm thán, trốn thôi!

- Hiện tại chỉ có thể chạy trốn, về sau mới có thể từng bước tiến hành tu luyện, đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, mới có thể chống lại tên Huyền Long này, thậm chí là có năng lực hành hạ đến chết hắn!

584. Chương 558: Sinh Môn

Chương 558: Sinh Môn

Thừa dịp Huyền Long đang mất thời gian hóa thành bản thể để xua tan đi năng lượng hỏa diễm lôi đình này, Dương Thạc không chút nào chần chừ, bàn tay vừa phát, phốc một tiếng, hư không lại một lần nữa mở ra, Cửu Dương Phân Thân của Dương Thạc nhảy lên một cái, trực tiếp tiến vào trong hư không, ở bên trong hư không không ngừng phóng đi.

- Tiểu tử, không ngờ có thể bức ta hóa thành bản thể! Ngươi, hiện tại đã hoàn toàn chọc giận ta rồi! Hiện tại chết đi cho ta!

Vừa mới tiến vào bên trong hư không, thanh âm của Huyền Long trong chớp mắt liền truyền đến sau lưng Dương Thạc.

- Không tốt!

Sau lưng Dương Thạc rung lên một trận.

Huyền Long hiện tại đã nổi giận rồi!

Công kích kế tiếp của hắn, chỉ sợ tuyệt đối không đơn giản nữa.

Công sát trước đây của hắn, tuy rằng Dương Thạc đã hao hết chín trâu hai hổ, cũng không nhất định có thể hóa giải được. Nhưng mà, cái này cũng không phải là thực lực chân chính của Huyền Long.

Công sát Dương Thạc, hắn thậm chí ngay cả một chút nghiêm túc cũng còn chưa có!

Cũng giống như là một người nào đó, muốn nghiền chết một con kiến hôi, sẽ đánh ra một quyền toàn lực của mình sao? Chỉ cần dùng tay dí mạnh một cái là được. Đương nhiên, một ngón tay dí xuống chưa chắc đã có thể nghiền chết con kiến hôi kia, thậm chí còn có thể bị con kiến kia cắn lại một cái, đau đớn vô cùng. Nhưng mà sau khi đau đớn trôi qua, người này sẽ tức giận, thật sự muốn giết chết con kiến kia, thì con kiến kia cũng tuyệt đối không có khả năng trốn thoát...

Ầm ầm ầm!

Cơ hồ là đồng thời khi thanh âm của Huyền Long truyền đến, một cỗ lực lượng to lớn khôn lường trực tiếp từ phía sau truyền đến, ở bên trong phiến hư không lao thẳng tới, trong phút chốc đã tới sau lưng của Dương Thạc!

Phanh!

Cửu Dương Phân Thân trực tiếp nổ tung!

- Ân? Bên trong công kích của Huyền Long này, chỉ có lực lượng thuần túy, không có phụ gia vào ý chí của Thần hồn?

Chân thân nổ tung, Thần hồn của Dương Thạc không ngờ vẫn là không có bất cứ tổn thương gì cả.

- Không có phụ gia ý chí Thần hồn, chỉ có lực lượng thuần túy, như vậy chỉ có thể tạo thành thương tổn đối với Phân thân của ta mà thôi, đối với Thần hồn của ta cũng không có cách nào tạo thành bất cứ thương tổn nào cả. Xem ra thực lực của tên Huyền Long này vẫn là không đủ, mặc dù có thể xuyên phá hư không, ý chí Thần hồn lại không có cách nào xuyên qua hư không...

Trong lòng Dương Thạc vui vẻ.

Soạt soạt soạt!

Cửu Dương Phân Thân lại một lần nữa ngưng tụ lại.

Soạt soạt!

Hắn xé rách hư không, quay trở về không gian thật sự.

- Ân? Vẫn còn chưa chết? Nhưng mà một kích này, người cũng trốn không thoát đâu!

Mà ngay sau khi Dương Thạc quay trở lại không gian thật sự, ở sau lưng Dương Thạc, thanh âm của Huyền Long nháy mắt lại xuất hiện.

Huyền Long kia, sớm cũng đã xé mở hư không, đuổi tới sau lưng của Dương Thạc!

Oanh!

Một trảo đánh ra, Dương Thạc thậm chí còn chưa kịp tự hỏi, chưa kịp phản ứng, Cửu Dương Phân Thân của hắn trực tiếp vỡ vụn, thậm chí ngay cả Thần hồn cũng toàn bộ bị diệt sát, không còn lưu lại một tia ý thức nào cả!

Trước đây Huyền Long cùng với Dương Thạc không ở cùng một không gian, dưới một kích toàn lực, cũng chỉ có thể tiêu diệt được Phân thân của Dương Thạc, không ẩn chứa ý chí Thần hồn, không tiêu diệt được Thần hồn của Dương Thạc. Mà hiện tại, Huyền Long cùng với Dương Thạc ở cùng trong một không gian, một kích nhẹ nhàng của hắn, phụ gia theo oanh kích ý chí Thần hồn. Phân thân của Dương Thạc liên quan đến ý niệm Thần hồn, cũng không chút trì hoãn, lập tức toàn bộ bị tiêu diệt!

Chỉ còn lại một kiện Thập Phương Cà Sa đang phiêu dăng bên trong không trung mà thôi...

- Thập Phương Cà Sa? Đây chính là Chí bảo của Phật Tổ năm đó. Dưới một kích của ta, không ngờ cũng không có bị tổn hại! Cái Pháp khí này ẩn chứa Pháp tắc Thời Không, đối với ta mà nói cũng là một kiện Chí bảo!

Liếc mắt nhìn Thập Phương Cà Sa một cái, thần sắc Huyền Long nhất thời trở nên ngưng trọng.

Bàn tay vươn ra, một cỗ hấp lực liền cuốn lấy Thập Phương Cà Sa, muốn thu hồi cái chiến lợi phẩm này vào trong tay...

Phốc!

Ngay đúng lúc này, bên trên Thập Phương Cà Sa, một đạo nhân ảnh chợt nháy mắt hiện ra.

Đạo nhân ảnh này chợt hiện lên trên Thập Phương Cà Sa, sau khi xuất hiện, cũng không có nửa phần chân chữ, một tay chụp lấy Thập Phương Cà Sa!

- Bỏ chạy!

- Bỏ chạy!

Đạo nhân ảnh xuất hiện bên trên Thập Phương Cà Sa này, không phải ai khác, chính là bản thể của Dương Thạc!

Hai cỗ thân thể của Dương Thạc, Cửu Dương Phân Thân thì tìm hiểu Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng cùng với bí pháp dung hợp của Chân Vô Bí Điển, mà bản thể thì lại ở bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa, tu luyện Cửu Dương Huyền Công Đệ tứ trọng. Lần này đây, Cửu Dương Phân Thân của mình trực tiếp bị tiêu diệt, hình thần câu diệt, chân thân của Dương Thạc tự nhiên phải xuất hiện.

Nếu như đổi lại là một đối thủ khác, có lẽ chân thân của Dương Thạc cũng sẽ không xuất hiện.

Cho dù đối thủ có là Thần Quy Vương, Kim Sí Đại Bằng Vương, thậm chí là tên Giao Long Ngao Dung kia, cũng không có khả năng phá vỡ được không gian của Thập Phương Cà Sa.

Cho dù bị chúng nó tiêu diệt mất Cửu Dương Phân Thân, bản thể của Dương Thạc chỉ cần trốn tránh ở bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa, trong lúc nhất thời cũng sẽ không có nguy hiểm gì cả.

Nhưng mà, lần này ra tay tiêu diệt Cửu Dương Phân Thân, chính là Huyền Long, tu vi Hư Không Vô Thánh!

Hắn nắm trong tay Quy tắc Hư Không, muốn phá vỡ Thập Phương Cà Sa, đem bản thể của Dương Thạc bắt lấy, có thể nói là vô cùng đơn giản...

Cho nên hiện tại, Dương Thạc phải chủ động xuất hiện, bỏ chạy!

Soạt!

Hư không, lại một lần nữa bị Dương Thạc xé rách.

Thân thể lóe lên, không có nửa phần do dự, Dương Thạc lập tức chui ngay vào bên trong hư không.

Thừa dịp Huyền Long này còn chưa kịp phản ứng lại, ngay tức khắc bỏ trốn!

- Cái gì? Thập Phương Cà Sa này lại là vật đã có chủ? Cái tên tiểu tử tên Dương Thạc kia, không ngờ lại còn có một cỗ Phân thân?

Cho dù thực lực của Huyền Long có cường thịnh đến đâu đi nữa, vừa mới diệt sát xong Dương Thạc, không ngờ lại xuất hiện thêm một cỗ Phân thân nữa, vẫn là khiến cho Huyền Long sững sốt một trận. Đúng là một chút khoảnh khắc sững sốt này, Dương Thạc sớm đã phá mở hư không, trực tiếp thoát đi.

- Hừ!

Sắc mặt Huyền Long rất nhanh trở nên lạnh lùng.

- Hảo tiểu tử, không ngờ lại che giấu đủ sâu như vậy a! Đáng tiếc, đừng nói là người chỉ có một cỗ Phân thân, cho dù là có ngàn vạn Phân thân đi chăng nữa, muốn đào thoát khỏi tay chúng ta, cũng không có nửa phần khả năng! Người có bao nhiêu Phân thân, ta liền giết bấy nhiêu cái, đem người hoàn toàn diệt sát không chừa một mống! Chạy trốn, căn bản là trốn không thoát!

Soạt!

Hư không rách ra, thân hình Huyền Long xoay một cái, lại một lần nữa truy kích.

o0o

Cách đó mấy vạn dặm!

Soạt!

Hư không rách ra, thân thể Dương Thạc rất nhanh lao ra. Sắc mặt hắn ngưng trọng đến cực hạn.

- Cửu Dương Phân Thân của ta có cường độ Thần binh Lục cấp, lại không chống đỡ nổi một kích của Huyền Long. Trình tự thân thể của ta vẫn còn rất thấp, thực lực quá yếu. Chỉ mới bị Huyền Long đánh trúng một quyền, đã trực tiếp hoàn toàn vỡ tan... Thân thể bị đánh tan, ta cũng không còn thân thể nào nữa, Thần hồn không có chỗ nương tựa, sớm muộn gì cũng sẽ bị thần hình câu diệt!

- Cứ mãi trốn như vậy, căn bản là trốn không thoát!

Từ bên trong hư không nhảy ra, Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được, khí tức của Huyền Long ở phía sau đang gắt gao đuổi theo. Chỉ sợ là trong nháy mắt, công kích của Huyền Long sẽ đánh thẳng lên trên người của hắn...

- Bỏ trốn đơn thuần như vậy, căn bản là trốn không thoát, chỉ đợi công kích!

- Ít nhất không thể ngồi không chờ chết được!

- Cứu ngựa chết thành ngựa sống vậy!

Hắn hung hăng cắn răng một cái.

Soạt soạt soạt!

Tâm niệm Dương Thạc vừa động, Thập Phương Cà Sa xuất hiện, vô số đạo kiếm quang mạnh mẽ từ bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa bay thẳng ra, thẳng tắp bắn thẳng về phía sau lưng Dương Thạc.

- Ngao ngao ngao...

Thanh âm Long ngâm không ngừng vang lên, Thần Long Liệt Khôn Dao cũng xuất hiện trong tay của Dương Thạc. Cầm Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay, Dương Thạc mạnh mẽ chém một cái về phía sau!

Công kích!

- Hửm? Một chút công kích như thế này, cũng muốn đả thương ta sao?

Cơ hồ là đồng thời khi Dương Thạc điên cuồng phát động công kích, quả nhiên Huyền Long cũng đã đuổi theo đến sau lưng.

Véo! Véo! Véo! Véo!

Ba ngàn thanh Đạo Hoàng Kiếm bắn thẳng lên trên thân thể Huyền Long, giống hệt như một đám kim băng băng đánh lên trên một khối huyền thiết vậy, toàn bộ trực tiếp vỡ tun ra.

Răng rắc!

Thậm chí ngay cả Thần Long Liệt Khôn Dao chém lên trên người của Huyền Long, cũng liền trực tiếp gãy rời làm đôi!

Phốc!

Dưới lực phản chấn cực đại, hổ khẩu của Dương Thạc trực tiếp rách nát, phần thanh đao còn lại trong tay cũng văng luôn ra ngoài. Lực phản chấn mạnh mẽ kia từ chỗ cánh tay truyền đi lên trên. Trong tiếng rắc rắc không ngừng, xương cốt cánh tay của Dương Thạc nhất thời gãy vụn, toàn bộ nội tạng cũng bị chấn động. Phốc một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi cùng với mảnh vỡ nội tạng...

- Chết đi!

Gầm nhẹ một tiếng, thần hình Huyền Long vừa động, hướng về phía Dương Thạc mạnh mẽ truy kích đến.

Ông ông ông!

Đột nhiên đúng lúc này, ở bên trong không gian rộng lớn của Thập Phương Cà Sa, một cỗ âm ba cấp tốc đánh úp lại!

Oanh!

Đạo âm ba kia rất nhanh chui vào trong mi tâm trên trán của Huyền Long.

- Hửm?

Kêu lên một tiếng, thân hình Huyền Long nhảy mất ngừng lại một chút.

Đại Thần Âm Công Kích!

Dương Dịch đã thi triển ra Đại Thần Âm Công Kích!

Lần trước khi thi triển ra Đại Thần Âm Công Kích, là vào hai năm trước khi đối phó với Giao Long Lão đại, hiện tại sớm đã có thể thi triển ra lần nữa. Dương Dịch cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, Thần hồn cường đại, chính là cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong, tuy rằng so ra kém Hư Không Vô Thánh một chút, nhưng đã siêu việt hơn hết thảy những cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh bình thường. Có thể nói, cường độ Thần hồn của nàng, cũng giống như thực lực của nàng, Đệ nhất nhân dưới Hư Không Vô Thánh!

Đại Thần Âm Công Kích, dưới Hư Không Vô Thánh, toàn bộ diệt sát!

Huyền Long này tuy rằng là Hư Không Vô Thánh, không thể trực tiếp bị diệt sát, nhưng mà bị Dương Dịch thi triển ra Đại Thần Âm Công Kích này, vẫn là bị ảnh hưởng một chút.

- Đi!

Thừa dịp thân hình Huyền Long ngừng động lại trong khoảnh khắc, Dương Thạc lại một lần nữa xé rách hư không, bỏ trốn!

- Hư Không Vô Thánh, không ngờ lại mạnh mẽ như vậy!

- Muốn giết ta, chỉ giống như là nghiền chết một con kiến bình thường vậy! Chẳng qua, ta vẫn có thể chạy thoát khỏi tay hắn, cũng không phải chạy thoát một lần, mà chạy thoát đến mấy lần! Chuyện bất quá tam, ta có thể trốn khỏi tay hắn một lần, trốn hai lần, trốn ba lần, thậm chí trốn bốn lần... chẳng lẽ sẽ không có lần thứ năm, lần thứ sáu sao?

Bên trong hư không, Dương Thạc điên cuồng phi hành.

- Thập Phương Cà Sa, tọa định Sinh môn!

Một bên vừa bay trốn, tâm niệm Dương Thạc cấp tốc chìm vào bên trong Thập Phương Cà Sa, lại một lần nữa thi triển ra công hiệu tọa định Sinh môn của Thập Phương Cà Sa.

Ông ông ông!

Lần này đây, Thập Phương Cà Sa chấn động một trận. Chỉ trong nháy mắt, bên trong Thập Phương Cà Sa chợt sinh ra một cỗ lực lượng mạnh mẽ, mơ hồ chỉ dẫn Dương Thạc di chuyển về một phương hướng...

- Ân? Sinh môn đã xuất hiện rồi sao?

Trong lòng Dương Thạc chấn động mãnh liệt.

Lúc trước, đối mặt với công sát của Huyền Long, Thập Phương Cà Sa căn bản là không tọa định được Sinh môn.

Nguyên nhân rất đơn giản, Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, cho dù thực lực có cường thịnh đến thế nào, cũng không có khả năng đào thoát khỏi tay của Hư Không Vô Thánh. Đây chính là quy tắc lực lượng của thiên địa, căn bản không thể nghịch chuyển được!

Mà hiện tại, Dương Thạc không ngờ ba lần bốn lượt dưới sự công sát của Huyền Long đào thoát được. Không hề nghi ngờ gì trên một trình độ nhất định, đã phá vỡ đi cái quy tắc thiên địa này. Dưới loại tình huống như thế này, Dương Thạc không hề nghi ngờ gì chính là cứu cho chính mình được một đường sinh cơ, như vậy cuối cùng công hiệu tọa định Sinh môn của Thập Phương Cà Sa rốt cuộc cũng đã được kích phát ra...

Phốc!

Ngay sau đó, Dương Thạc trong nháy mắt cảm giác được, một cỗ lực lượng mạnh mẽ bao phủ lên toàn thân mình. Dưới sự dẫn đường của cỗ lực lượng này, toàn thân mình ở bên trong hư không chợt hướng về một phương hướng nào đó mà phóng nhanh đi...

oOo

Đại Chu, bên cạnh Thập Phương Cà Sa, bên trong Thục Sơn.

Ở bên trong hư không, một gã nam tử dáng người cao lớn, ước chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, thân trên xích lõa, huyền phù ở bên trong hư không, hai mắt hơi chút khép lại, tựa hồ như đang tu luyện một môn Công pháp kỳ dị nào đó.

Ở trước mặt của hắn, đang huyền phù một thanh đại kiếm khổng lồ. Bên trên thanh đại kiếm này, mơ hồ tỏa mát ra một cỗ năng lượng, dung nhập vào bên trong thân thể của gã thanh niên nam tử kia. Cũng chính là nhờ vào cỗ năng lượng kỳ dị này, khiến cho gã thanh niên nam tử có thể huyền phù ở bên trong không trung. Nếu như không có nó mà nói, gã thanh niên nam tử này vẫn chưa có cấp bậc Hư Không Vô Thánh, cũng không có Pháp khí phi hành, hiển nhiên là không thể huyền phù phi hành.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ông! Ông! Ông!

Bên trong cơ thể của gã nam tử, những cỗ khí kinh không ngừng dâng trào.

Mỗi một lần khí kinh dâng trào, thanh bảo kiếm cự đại kia liền rung vù vù lên một trận, tựa hồ là cùng với gã thanh niên nam tử kia cùng nhau hô ứng...

Gã thanh niên nam tử này, không phải là ai khác, mà chính mà Môn chủ Thục Sơn Thiên Kiếm Môn, con trai của tiền nhiệm Môn chủ Nam Cung Phá Thiên, Nam Cung Thương!

- Cảnh giới Tứ Trọng Lô Âm Vô Thánh, phối hợp với thanh Phá Thiên Kiếm này, không ngờ có thể phát huy ra lực lượng có thể so sánh với Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh. Tiểu tử Thương nhi này, thiên phú thật ra cũng không tệ, có hy vọng trở thành cường giả đầu tiên của bốn môn tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh!

Một thanh âm trầm thấp từ phía dưới của Nam Cung Thương truyền lên.

Bên dưới Nam Cung Thương, bên trên Thục Sơn, một đầu Dị thú thân thể khổng lồ, trên người cắm vô số hai nhọn, hình dáng như bò tót đang lừng lững đứng đó. Bên cạnh của đầu Dị thú này, lại là một nữ tử thanh xuân thắt lưng đeo một thanh trường kiếm. Nàng nữ tử thanh xuân này, khí tức trên người phát ra cũng đã tiếp cận cấp bậc Tứ Trọng Lô Âm Vô Thánh rồi!

585. Chương 559: Sinh Tử Chí Giao

Chương 559: Sinh Tử Chí Giao

Thiên Kiếm Thần Thú!

Đầu Dị thú kia, đúng chính là Thiên Kiếm Thần Thú, chính là Sủng thú của Nam Cung Kiếm, người sáng lập Thiên Kiếm Môn năm đó.

Mà nàng nữ tử ở bên cạnh hắn, không ngờ lại là đệ tử Chân Vô Môn, Lâm Tử Quỳnh! Đương nhiên, thân phận của nàng hiện tại chính là Môn chủ phu nhân của Thiên Kiếm Môn, cũng chính là thê tử của Nam Cung Thương!

- Nam Cung đại ca có thể có được thực lực hiện tại, còn không phải là nhờ Thiên Kiếm tiền bối ngài lợi dụng tinh huyết bản thân, giúp Nam Cung đại ca rèn luyện trở lại Phá Thiên Kiếm, để cho Phá Thiên Kiếm

siêu việt Bí bảo Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh! Nam Cung đại ca cũng là dựa vào Phá Thiên Kiếm, mới có thể tiến bộ thần tốc như vậy. Hết thấy cũng đều là nhờ vào công lao của Thiên Kiếm tiền bối!

Lâm Tử Quỳnh nhìn về phía Nam Cung Thương ở bên trên, khuôn mặt lộ vẻ ôn nhu hòa nhã.

- Tiểu nha đầu, người không cần khen tặng ta!

Thiên Kiếm Thần Thú cười ha hả.

- Năm đó chủ nhân vận khí không tốt, không có tiền vào được cảnh giới Hư Không Vô Thánh, không thể đi đến được thế giới khác nhìn xem một chút, đã mang theo tiếc nuối ngã xuống. Hôm nay ta đã tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, tự nhiên là phải nghĩ hết biện pháp, trợ giúp Thương nhi cũng đột phá lên cấp bậc Hư Không Vô Thánh, hoàn thành nguyện vọng của chủ nhân!

Thiên Kiếm Thần Thú vừa mới nói xong, đã thở dài ra một hơi, nhìn về phía chân trời phía xa xa.

Tình cảm giữa Thiên Kiếm Thần Thú cùng với chủ nhân Nam Cung Kiếm của hắn đã thâm sâu đến cực hạn.

Nguyên nhân chính là vì như thế, nên sau khi Thiên Kiếm Thần Thú xuất thế xong, đã lập tức chạy đến Thiên Kiếm Môn, tìm kiếm hậu nhân của Nam Cung Kiếm.

Sau khi phát hiện ra Nam Cung Thương, hậu nhân của Nam Cung Kiếm có tư chất không tệ, Thiên Kiếm Thần Thú liền lập tức quyết định, dốc hết sức trợ giúp Nam Cung Thương tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh!

Có lẽ nếu như lúc trước Nam Cung Kiếm có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, đi đến Thiên Thánh Giới, thì lúc này thái độ của Thiên Kiếm Thần Thú đối với Nam Cung Thương cũng sẽ không quá mức thân thiết như vậy, nhiều lắm cũng giống như Huyền Long, bảo hộ Thiên Kiếm Môn một đoạn thời gian mà thôi.

Nhưng mà, Nam Cung Kiếm cũng không có tiền vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, mà đã ngã xuống nhiều năm rồi.

Sau khi Thiên Kiếm Thần Thú đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cảm tình của hắn đối với chủ nhân Nam Cung Kiếm toàn bộ cũng đều chuyển dời lên trên người của Nam Cung Thương!

Sự trợ giúp của hắn đối với Nam Cung Thương, cơ hồ là không hề giữ lại!

Hiển nhiên, trong mắt của Hư Không Vô Thánh, dưới Hư Không Vô Thánh, căn bản chính là con kiến!

Nhưng mà, cái này chỉ là cái nhìn trên phương diện thực lực tuyệt đối mà thôi, chứ không phải là trên phương diện tình cảm.

Ví dụ như một gã cường giả, sau khi đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cha mẹ của hắn vẫn chưa có đạt đến cấp bậc này, hắn sẽ nghĩ rằng cha mẹ hắn chỉ là một con kiến hay sao?

Mối quan hệ giữa Thiên Kiếm Thần Thú cùng với Nam Cung Kiếm, có thể sao sánh như là cha mẹ, huynh đệ!

Cho nên, hắn đối với Nam Cung Thương, cơ hồ xem như là con trai thân sinh của chính mình vậy!

- Chủ nhân ở trên trời có linh thiên, nếu nhìn thấy Thương nhi đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, như vậy hắn cũng có thể an nghỉ a...

Thiên Kiếm Thần Thú thì trào lảm bầm.

- Hửm?

Đột nhiên cặp mày Thiên Kiếm Thần Thú khẽ nhíu lại:

- Ở phía Đông, tựa hồ như có một đạo khí tức đang tiến về phía này...

Cặp mày Thiên Kiếm Thần Thú khẽ có chút nheo lại, gắt gao nhìn chăm chăm về phía Đông.

- Hửm? Đây là... khí tức xé rách hư không?

- Muốn xé rách hư không, ngoại trừ trên người có được một loại Pháp khí Bí bảo hư không trân quý nào đó, cần phải đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh mới có thể làm được. Ở phương hướng phía Đông, hư không chấn động, hiển nhiên là có người đang xé rách hư không, phóng nhanh về phía này! Rốt cuộc hẳn là ai... hẳn đến Thiên Kiếm Môn chúng ta có ý đồ gì?

Thiên Kiếm Thần Thú, tốt xấu gì cũng là cường giả siêu cấp đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, đối với khí tức xé rách hư không, tự nhiên là thập phần quen thuộc.

- Tốc độ thật nhanh!

- Chỉ sợ cái này cũng không phải là dựa vào Pháp khí Bí bảo mà xé rách hư không... mà là... một vị Hư Không Vô Thánh!

Xé rách hư không, tuy nói rằng có thể vượt qua khoảng cách ngàn vạn dặm, trong chớp mắt liền tới nơi. Nhưng mà, xé rách hư không tiến lên, cũng có thể phân biệt ra tốc độ di chuyển.

Ví dụ như Dương Thạc vậy, khi sử dụng Thập Phương Cà Sa, cũng có thể xé rách hư không lao đi, nhưng mà mỗi một lần xé rách hư không tiến lên, nhiều nhất cũng chỉ là vài trăm dặm, từ chỗ sâu bên trong Đông Hải đi đến Đại Chu, cũng cần phải có thời gian mười ngày, nửa tháng.

Mà hiện tại, Dương Thạc xé rách hư không, có thể trực tiếp tiến lên mấy vạn dặm, từ Thiên Âm Môn tiến đến Kinh thành Đại Chu, chỉ cần khoảng thời gian rất ngắn.

Cái này chính là xé rách hư không, biểu hiện ở chỗ tốc độ tăng lên!

Bình thường mà nói, cậy vào Pháp khí, Bí bảo xé rách hư không, tốc độ cũng sẽ không tăng lên quá nhanh.

Dù sao thì, thực lực còn chưa có đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, cường độ thân thể rốt cuộc cũng là không đủ, ở bên trong hư không tiến hành di chuyển với tốc độ quá nhanh mà nói, thân thể của chính mình là thứ đầu tiên chịu không nổi!

Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, Dương Thạc trông cậy vào Thập Phương Cà Sa, xé rách hư không tiến lên, tuy rằng tốc độ cực nhanh, nhưng mà Huyền Long đang ở phía sau truy kích, cuối cùng cũng có thể chỉ trong chớp mắt, liền đuổi theo kịp. Nếu chỉ đơn thuần so sánh về mặt tốc độ mà nói, Dương Thạc căn bản là không có khả năng thoát khỏi sự truy kích của Huyền Long...

Hiện tại, Thiên Kiếm Thần Thú cảm giác được, ở phía Đông, đang có kẻ xé rách hư không! Đang có người xé rách hư không, cấp tốc tiến đến!

Mà tốc độ tiến lên của người này, không ngờ đã đạt đến trình độ một cường giả Hư Không Vô Thánh xé rách hư không, còn cao hơn việc một cường giả Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh sử dụng Pháp khí, Bí bảo phi hành không biết bao nhiêu lần!

Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, trong lòng Thiên Kiếm Thần Thú mới phán đoán ra rằng, kẻ đang xé rách hư không mà đến này, chính là một vị cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh...

- Hư Không Vô Thánh? Rốt cuộc là người nào đây?

Sắc mặt Thiên Kiếm Thần Thú ngưng trọng.

- Trong toàn bộ phiên thiên địa này, cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh, hẳn cũng không nhiều lắm. Hai năm trước đây, ta từng nhìn thấy qua tàn hồn của Chân Vô Đại Đế, hẳn không ngờ đã tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh! Nhưng mà hẳn cũng chỉ là một tia tàn hồn mà thôi, muốn khôi phục lại, khó khăn vô cùng. Chỉ trong thời gian hai năm ngắn ngủi này, hẳn tuyệt đối không có khả năng khôi phục đến trạng thái đỉnh phong...

- Không phải Chân Vô Đại Đế... như vậy là Hư Không Vô Thánh nào đây?

- Không biết gã Hư Không Vô Thánh này là địch hay là bạn, đến Thiên Kiếm Môn của ta, rốt cuộc là có ý đồ gì?

Gã Hư Không Vô Thánh đang bay nhanh đến kia rốt cuộc là ai, Thiên Kiếm Thần Thú cũng không quá mức quan tâm.

Cái mà Thiên Kiếm Thần Thú quan tâm chỉ có một chuyện, cái gã Hư Không Vô Thánh đang đến kia rốt cuộc là vì nguyên nhân gì, có gây bất lợi đối với Thiên Kiếm Môn hay không?

- Hừ! Mặc kệ người là ai, nếu như muốn gây bất lợi đối với Thiên Kiếm Môn ta, trước phải hỏi qua Thiên Kiếm ta mới được!

586. Chương 560: Huyền Xà Phân Thân

Chương 560: Huyền Xà Phân Thân

- Tiểu tử này chỉ là cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, tiến hành di chuyển trong hư không, tốc độ không ngờ cũng không kém với Hư Không Vô Thánh bình thường, như thế tuyệt không tầm thường...

- Chẳng qua tên tiểu tử này rốt cuộc là muốn làm gì? Chạy tới Thiên Kiếm Môn của ta, không ngờ còn dám hướng về phía ta mà tới? Chẳng lẽ hẳn không sợ chết hay sao?

Đối với việc Dương Thạc hướng về phía mình mà vọt tới, Thiên Kiếm Thần Thú cũng cảm giác thấy hết sức kỳ quái.

- Hừ! Muốn va chạm với ta à?

- Ta chính là Hư Không Vô Thánh, tiểu tử này muốn va chạm trực tiếp với ta, đây chính là muốn chết!

Trong phút chốc, trong lòng Thiên Kiếm Thần Thú dâng lên sát khí.

- Hừm? Đây là... Dương Thạc?

Cũng đồng thời trong lúc này, Nam Cung Thương ở phía sau của Thiên Kiếm Thần Thú cũng đã nhận ra Dương Thạc.

- Ân? Thương nhi, người biết tên tiểu tử này à?

Nghe được thanh âm của Nam Cung Thương, Thiên Kiếm Thần Thú thoáng sửng sốt, sát khí trên người cũng tiêu giảm đi không ít. Hẳn có thể nghe ra được, Nam Cung Thương chẳng những có quen biết Dương Thạc, hơn nữa tựa hồ đối với Dương Thạc là bạn không phải địch, hơn nữa còn có quan hệ không nhỏ.

- Thiên Kiếm tiền bối, chớ làm khó hắn, hắn chính là bằng hữu của ta! Lần trước bộ Cửu Dương Huyền Công của ta, chính là trao đổi với hắn mới có, chiếm của hắn một chút tiện nghi. Về sau khi ta giết lên Chân Võ Môn, muốn dẫn Tử Quỳnh đi, cũng là nhờ hắn trong lúc vô ý giúp cho ta một cái đại ân! Dương Thạc chính là bằng hữu sinh tử chí giao của ta!

Thanh âm của Nam Cung Thương rất nhanh truyền đến.

Lúc trước ở tại Yến Sơn, Nam Cung Thương cùng với Dương Thạc trao đổi Cửu Dương Huyền Công, lúc đó Dương Thạc dùng hình thái biến thân Huyền Ứng Đệ nhị trọng mà xuất hiện. Lúc đó Nam Cung Thương tự nhiên cũng không biết đây là Dương Thạc. Nhưng mà về sau, chuyện Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công đã không phải là bí mật nữa, biến thân Huyền Ứng Đệ nhị trọng cũng đã bại lộ ra ngoài, Nam Cung Thương tự nhiên là biết được, kể lúc trước cùng mình trao đổi công pháp chính là Dương Thạc!

Mà trong lúc Nhân Hoàng Mộ mở ra, Nam Cung Thương từng chạy tới Chân Võ Môn muốn dẫn Lâm Tử Quỳnh đi. Tại thời điểm đó, hắn cùng với Trương Tử Ngâm ở bên ngoài Chân Võ Môn quần chiến với nhau.

Đột nhiên đúng lúc này, Dương Thạc cùng với Man Văn Thiên Tượng mạnh mẽ xông thẳng vào, trực tiếp nhảy thẳng vào Bí địa trung tâm của Chân Võ Môn. Chính là bởi vì Dương Thạc hấp dẫn đi tuyệt đại bộ phận lực chú ý của đệ tử Chân Võ Môn, cuối cùng Nam Cung Thương mới nhặt được tiện nghi, đem Lâm Tử Quỳnh bắt đi...

Cho nên, ở trong lòng của Nam Cung Thương, Dương Thạc sớm đã là bằng hữu sinh tử chí giao của hắn!

- Huynh đệ sinh tử chi giao à?

Nghe được những lời nói này của Nam Cung Thương, Thiên Kiếm Thần Thú cũng có chút sửng sốt.

Bản tính của Nam Cung Thương, Thiên Kiếm Thần Thú tự nhiên vô cùng hiểu biết, Nam Cung Thương hết sức hiểu chiến, trời sinh tính tình có một cỗ ngạo khí, cơ hồ bất luận kẻ nào cũng không phục. Trên thực tế, có thể tu luyện thành công Phá Thiên Nhất Kiếm, cũng chính là bởi vì cái loại tính tình ngạo khí mạnh mẽ của Nam Cung Thương này. Thiên Kiếm Thần Thú xem trọng, cũng chính là bởi vì cái loại tính cách này của hắn.

Nhưng mà, nguyên nhân chính là bởi vì quá mức ngạo khí, cho nên Nam Cung Thương cơ hồ là không có bất cứ bằng hữu nào.

Bằng hữu của Nam Cung Thương, cũng chỉ có một, đó chính là thanh kiếm của hắn!

Đương nhiên, cái này cũng không phải là bởi vì Nam Cung Thương vô tình vô nghĩa, trên thực tế, Nam Cung Thương cũng có những người tương đối thân cận, ví dụ như thê tử của hắn, Lâm Tử Quỳnh, đó chính là tình cảm chân thành của hắn!

Mặt khác, đối với Thiên Kiếm Thần Thú, vị tiền bối cùng thời với Nam Cung Kiếm này, Nam Cung Thương cũng là cung kính có thừa, vô cùng thân cận, cơ hồ xem Thiên Kiếm Thần Thú trở thành Lão tổ của hắn...

Ở trong lòng của Nam Cung Kiếm, Thiên Kiếm Thần Thú, Lâm Tử Quỳnh đó cũng là hai người thân cận nhất của hắn. Vì hai người, Nam Cung Thương thậm chí còn có thể lên núi đao, xuống chảo dầu, trả giá bằng cả tính mạng của mình!

Về phần những người khác, ở trong mắt của Nam Cung Thương, chính là xem như không có!

Mà hiện tại, cái loại tình huống này, cũng đã bị Dương Thạc phá vỡ! Ở trong miệng Nam Cung Thương, Dương Thạc đó chính là bằng hữu sinh tử chi giao của hắn, vị trí ở bên trong cảm nhận của Nam Cung Thương, chỉ sợ cũng không kém Thiên Kiếm Thần Thú cùng với Lâm Tử Quỳnh!

- Cữu Dương Huyền Công của Thương nhi, chính là cùng với tên tiểu tử này trao đổi sao?

- Còn có nha đầu Tử Quỳnh nữa, cũng là nhờ vào tên tiểu tử này, cuối cùng mới có thể cùng với Thương nhi ở cùng một chỗ...

Trong lòng Thiên Kiếm Thần Thú khẽ chuyển, lập tức cũng liền hiểu ra được.

Có thể nói, nếu như không có Dương Thạc mà nói, hiện tại Nam Cung Thương tuyệt đối sẽ không có thành tựu như ngày hôm nay vậy, hơn nữa, Nam Cung Thương cùng với Lâm Tử Quỳnh cũng rất khó có thể đến với nhau.

Từ hai cái nguyên nhân này mà xét, Nam Cung Thương xem trọng Dương Thạc tự nhiên cũng hết sức bình thường.

Huống hồ, Nam Cung Thương tuy rằng có ngạo khí, ai cũng không phục, nhưng mà Dương Thạc quả thật là quá mức chói mắt, Nam Cung Thương đối với hắn cũng không thể không phục được. Cũng là những thiên tài trẻ tuổi, giống như Dương Môn, Trương Tử Ngâm này nọ, Nam Cung Thương có thể nói là hoàn toàn siêu việt, duy nhất chỉ có Dương Thạc, lại giống như là một ngọn núi lớn không thể vượt qua, hoặc là nói, đó chính là một ngọn hải đăng tọa độ dẫn đường của Nam Cung Thương, tuyệt đối không thể nào vượt qua được...

Đối với Dương Thạc, Nam Cung Thương tự nhiên chính là tâm phục khẩu phục tận đáy lòng.

- Một khi đã là bằng hữu chi giao của Thương nhi, cho dù có va chạm với ta, cũng không cần tính toán với hắn làm gì!

Trong lòng thầm nghĩ, sát ý trên người của Thiên Kiếm Thần Thú hoàn toàn tiêu tán hết.

Phốc!

Dương Thạc phóng vọt tới trước mặt của Thiên Kiếm Thần Thú, thân hình vừa chuyển, liền hướng về phía sau lưng Thiên Kiếm Thần Thú mà bay đi.

Tuy rằng hiện tại Dương Thạc là cứu ngựa chết thành ngựa sống, ý đồ lợi dụng Thiên Kiếm Thần Thú ngăn cản Huyền Long, nhưng mà cũng không thể ngu ngốc hồ đồ trực tiếp lao thẳng lên trên người của Thiên Kiếm Thần Thú!

Nếu như chọc giận phải Thiên Kiếm Thần Thú, hẳn muốn bóp chết Dương Thạc căn bản là dễ như trở bàn tay.

Nhìn về phía đám bảo kiếm bao bọc toàn thân của Thiên Kiếm Thần Thú kia, nếu như Dương Thạc ngây ngốc hồ đồ trực tiếp lao thẳng lên, chỉ sợ cuối cùng chỉ có một cái kết cục... thân tử đạo tiêu!

Phốc!

Phóng nhanh tới, Dương Thạc không ngờ bay vòng quanh qua sau lưng của Thiên Kiếm Thần Thú!

- Hửm? Nam Cung Thương?

Vừa mới phóng tới sau lưng của Thiên Kiếm Thần Thú, Dương Thạc lập tức liền nhìn thấy Nam Cung Thương đang ở sau lưng của Thiên Kiếm Thần Thú.

Trong lòng cấp tốc xoay chuyển.

- Khó trách, Thập Phương Cà Sa vừa rồi đã nói, nơi này chính là Sinh môn của ta! Hóa ra, nơi này chính là Tông môn Thực Sơn Thiên Kiếm Môn! Mà đầu Dị thú kia, chính là bằng hữu hoặc là tiền bối của Nam Cung Thương!

Dương Thạc mãi đến thời khắc này mới rốt cuộc hiểu được, vì sao nơi này lại là Sinh môn của hắn.

Hiển nhiên, nếu như muốn ngăn cản Huyền Long, tất nhiên là sẽ cần đến đầu Thiên Kiếm Thần Thú này...

- Dương Thạc, đến đây có việc gì hay không?

Nhìn thấy Dương Thạc, Nam Cung Thương có vẻ vô cùng cao hứng.

- Đến đây có việc gì hay không à?

Dương Thạc cười khổ một tiếng.

- Nam Cung Thương, hiện tại ta đang bị cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh chém giết, không có biện pháp, chỉ có thể đến Thiên Kiếm Môn của người mà tìm kiếm sự che chở!

Giờ phút này Huyền Long lập tức sẽ đi tới, Dương Thạc làm sao còn dám nói năng vòng vèo nữa, lập tức trực tiếp mở cửa gấp sơn, đem tình huống của chính mình nói ra:

- Nam Cung Thương, vị tiền bối Dị thú này, là trưởng bối của người à? Xin hãy thỉnh ra tay trợ giúp, ta tất sẽ thâm tạ, tuyệt đối sẽ không để vị tiền bối này chịu thiệt đâu!

Dương Thạc biết, ở trước mặt cường giả Hư Không Vô Thánh này đùa giỡn tâm tư, căn bản là không cần thiết. Đơn giản, Dương Thạc trực tiếp lên tiếng, nhờ cậy Thiên Kiếm Thần Thú hỗ trợ, ngăn cản Huyền Long.

- Cái gì? Người bị Hư Không Vô Thánh truy sát?

Cặp mày Nam Cung Thương khê nhú lại.

- Dương Thạc, ta xem người như là huynh đệ, tự nhiên cũng sẽ không ngồi yên nhìn người bị giết, chẳng qua Thiên Kiếm tiền bối có trợ giúp người hay không, ta cũng không có gì cam đoan. Chiến đấu của những cường giả Hư Không Vô Thánh, không phải là thứ chúng ta có thể tưởng tượng được. Tóm lại, một lúc nữa, ta sẽ dốc hết khả năng trợ giúp người, về phần chuyện thâm tạ mà người nói kia, không cần phải nói nữa!

Nam Cung Thương trầm giọng nói.

- Thâm tạ?

Nghe được Dương Thạc nói đến hai chữ thâm tạ, tuy rằng Nam Cung Thương lập tức không thêm để ý đến, nhưng mà Thiên Kiếm Thần Thú thì trong lòng cũng chợt động.

- Thương nhi hiện tại, đã đạt đến cấp bậc Tứ Trọng Lô Âm Vô Thánh, nhưng mà muốn hấn tiến vào Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, còn có một khoảng cách rất xa. Thời gian ta ở lại thế giới này, đã không còn nhiều lắm nữa. Nếu như là Thương nhi có thể nhanh chóng đi vào cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, ta còn có thể cấp cho hấn một chút chỉ đạo, để cho hấn độn vào cánh cửa của Hư Không Vô Thánh!

- Nếu như hấn trong vòng mười năm nữa cũng không thể tiến vào cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, đợi đến khi hấn rời khỏi thế giới này, tiến vào Thiên Thánh Giới, cũng liền khó có thể tiến hành chỉ đạo cho hấn nữa!

Trong lòng Thiên Kiếm Thần Thú thầm nghĩ.

Nam Cung Thương, tuy rằng thiên tư trác tuyệt, nhưng mà muốn tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, cũng không phải là chuyện tình đơn giản gì cả.

Dù sao, với thiên tư đáng sợ như Dương Thiên vậy, cũng phải đến năm sáu mươi tuổi mới có thể tiến vào cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh!

Mà Thiên Kiếm Thần Thú, không có khả năng mãi ở lại tại Nhân Gian Giới chỉ đạo Nam Cung Thương, sớm muộn gì hấn cũng phải đi vào Thiên Thánh Giới.

Nếu như là trước khi hấn tiến vào Thiên Thánh Giới, Nam Cung Thương tiến vào cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, hấn còn có thể cấp cho Nam Cung Thương những sự chỉ đạo nhất định, để cho Nam Cung Thương càng dễ dàng đột phá lên trình tự Hư Không Vô Thánh. Nếu như là hấn tiến vào Thiên Thánh Giới, Nam Cung Thương vẫn như trước còn ở cấp bậc Tứ Trọng Lô Âm Vô Thánh mà nói, tiến hành chỉ đạo, cũng là không ổn!

Không đạt đến được cảnh giới, có sự chỉ đạo của Thiên Kiếm Thần Thú, Nam Cung Thương căn bản là không thể nào lý giải nổi...

Cho nên, tốt nhất là để cho Nam Cung Thương nhanh chóng đi vào cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh!

Mà mấu chốt để Nam Cung Thương đạt đến cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, liền chính là nằm trên người của Dương Thạc!

- Cửu Dương Huyền Công!

Nam Cung Thương trước đây cũng từng tu luyện qua Cửu Dương Huyền Công!

Nếu như là có thể có được bí tịch Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng, Nam Cung Thương có hy vọng trong thời gian một, hai năm, tiến vào cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh.

Thiên Kiếm Thần Thú có thể nhìn ra được, Dương Thạc hiện tại, không ngờ là đã tu luyện thành công Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng. Hiện tại Dương Thạc đang gặp phải nguy cơ, Thiên Kiếm Thần Thú nếu như là ra tay cứu hấn, hiển nhiên rất có thể đạt được bí tịch Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng, từ đó khiến cho Nam Cung Thương nhanh chóng đột phá...

- Nam Cung Thương, sự thâm tạ của ta, không phải là đưa cho ngươi, mà là cấp cho vị tiền bối này!

- Giữa hai huynh đệ chúng ta, không cần phải khách sáo, cần nói thâm tạ cái gì nữa?

Tuy rằng Nam Cung Thương cự tuyệt sự thâm tạ của Dương Thạc, nhưng mà Dương Thạc vẫn là mỉm cười, nhanh chóng nói.

- Được!

Không đợi Nam Cung Thương mở miệng nói chuyện, Thiên Kiếm Thần Thú cũng đã đáp ứng.

- Ta muốn Công pháp bí tịch Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng của ngươi!

Cũng chẳng thèm nói năng quanh co nữa, Thiên Kiếm Thần Thú lập tức đưa ra yêu cầu.

- Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng?

Dương Thạc cơ hồ không rất muốn trực tiếp đồng ý.

- Được! Chính là Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng! Nếu không như thế này, tiền bối hẳn là vẫn còn chưa có tích lũy đủ Hư Không Thạch, không thể tiến vào Thiên Thánh Giới được. Trên người văn bối hiện đang có hai khối Hư Không Thạch, cũng sẽ hiến cho tiền bối luôn!

Dương Thạc nói thẳng ra.

Cửu Dương Huyền Công hiển nhiên chính là bảo bối lớn nhất trong tay của Dương Thạc, nhưng mà cũng không phải là bí mật bất truyền gì cả.

Cho dù Nam Cung Thương cùng Dương Thạc giống nhau, cũng đều tu luyện Cửu Dương Huyền Công, nhưng mà Lôi Đình Phân Thân mà hắn ngưng tụ ra, cần phải hấp thụ rất nhiều Lôi Đình Tinh Phách. Mà cái Dương Thạc hấp thụ, thì lại chính là U Lam Tiểu Quả Tử so với Lôi Đình Tinh Phách còn cao hơn rất nhiều, cho nên cho dù có đồng dạng tu luyện Cửu Dương Huyền Công, nhưng Dương Thạc cũng có ưu thế cao hơn rất nhiều, căn bản Nam Cung Thương không thể đuổi theo kịp nổi.

So sánh với tính mạng chính mình mà nói, Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng căn bản cũng không tính là cái gì cả...

- Được! Mạng của người, ta sẽ bảo trụ!

Thiên Kiếm Thần Thú khê gật đầu, lớn tiếng nói.

- Ân? Quả nhiên... có Hư Không Vô Thánh đến đây!

Đồng thời ngay khi hắn cam đoan với Dương Thạc, Thiên Kiếm Thần Thú lập tức cảm giác được, ở phương hướng phía Đông, một cỗ lực lượng mạnh mẽ chợt cấp tốc mà đến.

- Dương Thạc, vẫn còn muốn chạy trốn hay sao?

- Chết đi!

Ầm ầm ầm ầm!

Một cỗ lực lượng cực kỳ mạnh mẽ xuyên thấu hư không, hướng về phía Dương Thạc bên này cấp tốc đánh úp lại, thậm chí còn ngay cả Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh bên cạnh Dương Thạc, lúc này toàn bộ cũng đều bị bao phủ bên trong đó!

- Người dám!

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, sắc mặt Thiên Kiếm Thần Thú nhất thời đại biến.

Nếu như trước đây, Thiên Kiếm Thần Thú chính là bởi vì nguyên nhân Cửu Dương Huyền Công mới bảo trụ tính mạng của Dương Thạc mà nói, thì hiện tại Thiên Kiếm Thần Thú đã trực tiếp bạo nộ rồi. Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, cái gã Hư Không Vô Thánh đang từ xa chạy tới kia lại kiêu ngạo đến như thế, căn bản chẳng thèm đặt Thiên Kiếm Thần Thú vào trong mắt, trực tiếp phát động công kích, chẳng những đem Dương Thạc bao phủ bên trong, mà ngay cả Nam Cung Thương cùng với Lâm Tử Quỳnh cũng hoàn toàn liên lụy tới!

587. Chương 561: Huyền Thiên Trọng Khí

Chương 561: Huyền Thiên Trọng Khí

Có lẽ, Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh ở trong mắt của Huyền Long, chính là hai con kiến hôi bình thường, có giết cũng chỉ là thuận tiện giết chết mà thôi, cũng chẳng cần phải cố tình chữa bọn họ ra làm gì.

Nhưng mà, Huyền Long muốn gây tổn thương đến Nam Cung Thương cùng Lâm Tử Quỳnh, cũng căn bản không nhận được sự cho phép của Thiên Kiếm Thần Thú!

- Một chút ấy lực lượng cũng đòi gương uy trước mặt của ta? Mau trở về đi!

Ầm ầm!

Thân hình khê động, cái đuôi tràn ngập thanh kiếm sắc bén của Thiên Kiếm Thần Thú hung hăng đập thật mạnh lên trên cổ lực lượng mạnh mẽ của Huyền Long kia. Oanh một tiếng, cổ lực lượng này trực tiếp bị đánh nổ tung mất.

Phốc phốc!

Hư không nhất thời rách ra, thân hình khổng lồ kia của Huyền Long, nhất thời hiện ra bên trên đỉnh Thục Sơn.

- Hửm? Thiên Kiếm, không ngờ lại là người! Người, chẳng lẽ muốn bảo hộ tên tiểu tử này?

Vừa chạy tới bên trên Thục Sơn, Huyền Long lập tức nhìn thấy được Thiên Kiếm.

Hắn chính là sủng thú của Chân Võ Đại Đế, còn Thiên Kiếm chính là sủng thú của Nam Cung Kiếm. Chân Võ Đại Đế cùng với Nam Cung Kiếm chính là những cường giả siêu cấp cùng thời đại với nhau, thậm chí mơ hồ còn cạnh tranh lẫn nhau, Huyền Long tự nhiên là biết được Thiên Kiếm.

- Không thể tưởng tượng được, năm ngàn năm trôi qua rồi, Thiên Kiếm người thật ra đủ lợi hại, không ngờ so với Nam Cung Kiếm còn lợi hại hơn, cũng đã tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh! Đáng tiếc! Cấp bậc Võ đạo của ta so với người còn cao hơn một chút, đã có thể hóa thành nhân hình rồi! Ngày hôm nay người muốn ngăn cản ta, chỉ sợ... không có khả năng đâu!

Đối mặt với Thiên Kiếm Thần Thú, sắc mặt Huyền Long cực kỳ kiêu ngạo, lạnh lùng nói.

- Hừ! Huyền Long, có bản lĩnh liền thử xem, chúng ta ai hơn ai?

Nghe nói Huyền Long đã có thể hóa thành nhân hình, nhưng mà Thiên Kiếm Thần Thú này không ngờ cũng không có nửa phần lo lắng.

- Huyền Long, người vốn là Thần thú Huyền Vũ, nếu như là Huyền Xà Phân Thân và Thạch Quy Phân Thân của người hợp lại làm một, đi vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh, ta quả thật còn xa mới là đối thủ của người! Đáng tiếc! Hai đại Phân thân của người hợp nhất là quá khó khăn. Trạng thái hiện tại của người, chẳng qua cũng chỉ có duy nhất mỗi Huyền Xà Phân Thân, hấp thu được khí Huyền Thanh ở Thiên ngoại, nhờ đó tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh. Chỉ bằng một cỗ Phân thân này của người, muốn thắng ta, căn bản không có khả năng!

Thiên Kiếm Thần Thú cười lạnh, nói.

Oanh!

Quát khê một tiếng, từ trên người Thiên Kiếm Thần Thú, một cỗ khí thể mênh mông mạnh mẽ vô cùng chợt bùng phát ra. Cỗ khí thể này của Thiên Kiếm Thần Thú cùng với cỗ khí thể của Huyền Long lập tức va chạm với nhau, phảng phất như là hai quân đối chọi, hơn mười vạn đại quân lập tức va chạm với nhau vậy, phát ra thanh âm ầm ầm như là sấm rền vậy, trực tiếp bùng phát ra.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ở bên trong khí thể mênh mông mạnh mẽ kia của Thiên Kiếm Thần Thú, còn pha trộn từng đạo từng đạo khí tức mạnh mẽ lợi hại đến tận cùng, giống như là có từng thanh từng thanh trường kiếm dựng ngược lên, thẳng tắp tắp trung thẳng về phía Huyền Long ở bên trong thiên không vậy.

- Ân? Thiên Kiếm, chẳng lẽ người không chút cố kỵ, muốn đối địch với ta sao?

Nhìn thấy trên người Thiên Kiếm Thần Thú tản mát ra khí thể mạnh mẽ kinh người, sắc mặt Huyền Long nhất thời trở nên lạnh lùng.

- Không chút cố kỵ?

Thiên Kiếm Thần Thú cười lạnh một tiếng.

- Ta đương nhiên là không có bất cứ cố kỵ gì rồi! Huyền Long, với thực lực của người, chưa đủ để ta có gì cố kỵ cả! Nếu như là Chân Võ Đại Đế năm đó tự mình đến đây, ta có lẽ sẽ nể mặt hắn ba phần. Chỉ tiếc

là, Chân Vô Đại Đế đã sớm tiến vào Thiên Thánh Giới rồi, chỉ bằng vào một đầu Thần thú Hư Không Vô Thánh gà mờ như người, Thiên Kiếm ta tuyệt đối không để ở trong mắt!

Trong ngôn ngữ của Thiên Kiếm Thần Thú còn mang theo vài phần khinh miệt.

Huyền Long, quả thật chính là cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh, thậm chí còn là Thần thú cấp bậc Hư Không Vô Thánh, về mặt thiên phú chính là vô cùng cường đại.

Nhưng mà, Huyền Long hiện tại, cũng không phải là Huyền Long ở trạng thái hoàn toàn đỉnh phong!

Bản thể của Huyền Long chính là Huyền Vũ, là loại Thần thú cùng loại với Huyền Vũ Yêu Thánh của Chân Vô Môn, trời sinh liền có được hai đại Phân thân, một khối Phân thân chính là Huyền Xà, mà một khối Phân thân còn lại là Thạch Quy. Trạng thái cực mạnh của Huyền Long tự nhiên chính là hai khối Phân thân Huyền Xà và Thạch Quy hợp lại làm một, toàn bộ đều đã đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Mà Huyền Long hiện tại, hiển nhiên cũng không phải là đang ở trạng thái Hư Không Vô Thánh cường đại nhất này.

Dựa theo những lời Thiên Kiếm Thần Thú đã nói, Huyền Long hiện tại, chính là Huyền Xà Phân Thân đã đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, hẳn chỉ là nhờ hấp thu được một ít khí Huyền Thanh của thiên địa, dùng một loại phương thức đặc thù mà đột phá. Có thể nói, Huyền Long hiện tại, căn bản không phải là đang ở trạng thái cực mạnh nhất của bản thân, chẳng qua chỉ là một đầu hổ giấy mà thôi.

Mà Thiên Kiếm Thần Thú, bản thân cũng là một loại Thần thú cực kỳ đặc thù, thậm chí so với Thần thú Huyền Vũ còn hy hữu hơn một bậc nữa. Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, cho nên mặc dù cảnh giới Vô đạo của Huyền Long cao hơn so với Thiên Kiếm một chút, nhưng mà hiện tại, Thiên Kiếm vẫn như trước đối với Huyền Long không hề có chút sợ hãi.

- Thương nhi, người dẫn nha đầu Tử Quỳnh cùng với Dương Thạc lui trở vào bên trong Trận pháp Phòng hộ Thiên Kiếm Môn chúng ta, miễn cho lúc ta cùng với tên Huyền Long này chiến đấu, ngộ thương đến các người!

Thiên Kiếm Thần Thú thấp giọng nói với Nam Cung Thương.

Chiến đấu giữa những Hư Không Vô Thánh, khí thế tàn sát ra mạnh mẽ vô cùng, Nam Cung Thương và Lâm Tử Quỳnh, ngay cả cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh cũng còn chưa có đạt tới, đứng ở bên cạnh cuộc chiến đấu giữa Thiên Kiếm Thần Thú và Huyền Long, chính là cứu tử nhất sinh!

- Vâng, tiền bối!

Nam Cung Thương rất nhanh đồng ý.

- Dương Thạc, theo ta lùi về phía sau! Trận pháp Phòng hộ của Thiên Kiếm Môn ta tuy rằng không tính là quá mạnh, nhưng mà vẫn có thể chống đỡ được một vài kích toàn lực của cường giả Hư Không Vô Thánh bình thường. Đi vào bên trong Trận pháp Phòng hộ của Thiên Kiếm Môn, Huyền Long có muốn giết người, căn bản khó như lên trời!

Nói với Dương Thạc một câu, Nam Cung Thương cấp tốc lui về phía sau.

- Lui!

Dương Thạc cũng không chút do dự, ngay lập tức lui về phía sau.

- Ân? Muốn lui à? Chết đi cho ta!

Mắt thấy Dương Thạc lui nhanh về phía sau, sắc mặt Huyền Long trầm xuống, thân hình to dài cuộn lại một cái, cái miệng khổng lồ há ra, một luồng không khí cực mạnh màu xanh đen nhất thời mạnh mẽ tuôn ra, đánh thẳng về phía Dương Thạc.

- Muốn giết Dương Thạc? Vọng tưởng!

Trước người của Dương Thạc, Thiên Kiếm Thần Thú cũng quát lạnh một tiếng, thân hình chợt động, sớm đã che lại ở trước mặt của Dương Thạc. Đoàn không khí màu xanh đen mà Huyền Long phun ra kia, hung hăng đánh thẳng lên trên người của Thiên Kiếm Thần Thú. Chính xác mà nói, là va chạm lên trên đám

gai nhọn dày đặc trên người Thiên Kiếm Thần Thú. Phốc một tiếng, đám không khí kia đã bị các gai nhọn cắt đứt, trực tiếp nổ tung.

588. Chương 562: Ngộ Đạo

Vô Tận Thần Công

Chương 562: Ngộ đạo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Thiên Kiếm, Vạn Tượng Kiếm Ảnh của ngươi, ở trên người ta căn bản không lưu lại bất cứ ấn ký nào cả! Thanh âm trầm thấp của Huyền Long từ bên trong đám Huyền Thiên Trọng Khí kia truyền ra.

- Hừ! Lần này ta có thể buông tha cho tên tiểu tử Dương Thạc này, ta cũng không tin, ngươi có thể bảo hộ hắn cả đời! Đợi đến khi ngươi tiến vào Thiên Thánh Giới, hắn mất đi sự che chở của ngươi, ta muốn giết chết hắn, dễ như trở bàn tay!

Trong miệng Huyền Long vừa mới nói xong, đám Huyền Thiên Trọng Khí kia nháy mắt chợt động, hướng về phía Bắc của Huyền Võ Sơn cấp tốc phóng đi.

- Hảo gia hỏa! Tên Huyền Long kia... không ngờ đã cùng với Huyền Thiên Trọng Khí hoàn toàn dung hợp lại với nhau, mức độ phù hợp đạt đến cảnh giới trăm phần trăm rồi! Hắn chính là Huyền khí, Huyền khí chính là hắn... Cái này, hắn chính là bí pháp dung hợp bên trong Chân Võ Bí Điển à? Tuy rằng ta có thể đánh lui được hắn, nhưng mà muốn đem hắn chém giết, căn bản không có nửa phần khả năng, thậm chí muốn đánh bị thương hắn, cũng là khó như lên trời!

Nhìn theo đám Huyền Thiên Trọng Khí đang nhanh chóng phóng đi ra xa, sắc mặt Thiên Kiếm Thần Thú cũng là vô cùng ngưng trọng.

- Huyền Thiên Trọng Khí này, tuy rằng cũng không phải là thiên phú của Huyền Long, nhưng mà... sau khi cùng với hắn hoàn toàn dung hợp, cũng đã biến thành thiên phú của hắn...

Giờ phút này, Thiên Kiếm Thần Thú cũng không khỏi cảm thán.

Hiển nhiên, hắn cũng có chút xem trọng Huyền Long.

Hắn căn bản không có nghĩ đến, Huyền Long không ngờ lại có thể cùng với đoàn Huyền Thiên Trọng Khí này hoàn toàn dung hợp, độ phù hợp đã đạt đến trăm phần trăm. Dưới loại tình huống này, thân thể của Huyền Long có thể trực tiếp hóa thành Huyền Thiên Trọng Khí, mà Huyền Thiên Trọng Khí cũng có thể biến hóa thành thân thể huyết nhục của Huyền Long. Loại chuyển hóa này, đã đạt đến trình độ Thần hồn bất diệt thì vĩnh viễn không bao giờ chết!

Đem một loại vật chất cùng với chính mình dung hợp, loại biện pháp này, ở giới Võ đạo cũng không phải là hiếm thấy.

Ví dụ như Chí Dương Thiết Thủ của Thiết Thủ Môn, chính là đem khí tức của kim chúc dung nhập vào trong mười ngón tay của chính mình.

Dương Thạc hấp thu lực lượng hỏa diễm, lôi đình ngưng tụ thành hai cỗ Phân thân, cũng là một cái ví dụ đem chính mình cùng với vật chất dung hợp lại. Mặt khác, còn có Nham Thủ Tộc cũng có loại thiên phú như thế này.

Nhưng mà, sự dung hợp của bọn họ cũng không tính là hoàn toàn.

Chân chính là dung hợp hoàn toàn nhất, chính là loại dung hợp giống như là Huyền Long vậy, đem chính mình chính là Huyền Thiên Trọng Khí, Huyền Thiên Trọng Khí chính là chính mình, hoàn toàn là một thể!

Khi Tiểu Hỏa còn sống, dung hợp với lực lượng của hỏa diễm, nhưng thật ra cũng miễn cưỡng đạt đến trình tự này mà thôi.

Chẳng qua, loại năng lực này của Tiểu Hỏa, chủ yếu là nương dựa vào thiên phú thức tỉnh mà thôi.

Mà Huyền Long, thân là Thần thú Huyền Vũ, năng lực thiên phú của hắn cũng không phải là dung hợp, nhưng mà hắn không ngờ lại có thể dung hợp với Huyền Thiên Trọng Khí, hơn nữa trình độ dung hợp chính là cực kỳ hoàn toàn. Loại trình độ dung hợp này, tuy rằng không phải năng lực thiên phú, nhưng mà có thể nói là một loại năng lực thiên phú phi thường cường đại.

- Bí pháp dung hợp Chân Võ Bí Điển, quả nhiên là lợi hại!

Thiên Kiếm Thần Thú biết, Huyền Long có thể hoàn toàn dung hợp với Huyền Thiên Trọng Khí, quan trọng nhất, vẫn là bởi vì bí pháp dung hợp bên trong Chân Võ Bí Điển.

- Đúng vậy, lần này tốt xấu gì cũng đem hắn đánh lui một lần!

Tuy rằng thực lực của Huyền Long có chút vượt qua sự phán đoán của Thiên Kiếm Thần Thú, nhưng mà có thể đem Huyền Long đánh lui được, kết quả này cũng đủ khiến Thiên Kiếm Thần Thú cảm thấy hài lòng.

Có lẽ chiến đấu cùng với Huyền Long, Thiên Kiếm Thần Thú khó có thể đánh hắn bị thương nặng, nhưng mà, Thiên Kiếm Thần Thú vẫn như trước vô cùng tự tin, có thể mạnh mẽ áp chế được Huyền Long!

Hướng hồ Thiên Kiếm Thần Thú còn có một tấm áo chủ bài vô địch. Cái áo chủ bài này tất cả mọi người đều biết, chính là đám gai nhọn sắc bén ở trên thân thể của hắn. Thời điểm quan trọng, bùng phát lực lượng của gai nhọn, Thiên Kiếm Thần Thú căn bản không sợ bất cứ cường giả cùng giai nào cả. Thậm chí ngay cả những cường giả siêu cấp cao hơn hắn một hai cấp bậc, nếu như phòng bị không chu toàn, chỉ sợ cũng sẽ bị chiêu thức áp đáy hòm này của hắn đánh trọng thương...

- Tuy nói rằng lần này gặp phải Huyền Long, nhưng mà tốt xấu gì cũng đã cứu được Dương Thạc, chỉ cần tìm được Cửu Dương Huyền Công Độ ngũ trọng từ tay của hắn, đưa cho Thương nhi tu luyện liền đáng giá!

Thiên Kiếm Thần Thú trầm nghĩ.

Còn việc đắc tội với Huyền Long?

Năm ngàn năm trước, Chân Võ Đại Đế cùng với Nam Cung Kiếm chính là kẻ đối đầu, Thiên Kiếm Thần Thú cùng với Huyền Long chính là tử địch.

Cho dù lần này Thiên Kiếm Thần Thú không có ra tay, hắn cũng không có khả năng cùng với Huyền Long hóa địch thành bạn, sống chung hòa bình.

Mà ngược lại, lần này Thiên Kiếm Thần Thú cứu Dương Thạc, đắc tội với Huyền Long, đối với Thiên Kiếm Thần Thú mà nói cơ hồ cũng không có bất cứ tổn thất gì cả, mà còn tìm được Cửu Dương Huyền Công của Dương Thạc, chính là chuyện tình tuyệt đối có lợi vô hại!

- Hiện tại hắn cũng là lúc thu tiền hồi báo rồi! Tiểu tử Dương Thạc này hắn sẽ không quýt nợ a!

Trong lòng trầm nghĩ, thân hình Thiên Kiếm Thần Thú vừa động, hướng về phía Thiên Kiếm Môn mà đi tới.

- Ân?

Vừa tới bên ngoài tầng phòng hộ của Thiên Kiếm Môn, cặp mây Thiên Kiếm Thần Thú nhất thời nhíu lại.

- Ba tên gia hỏa này, toàn bộ cũng đều đang lĩnh ngộ?

Giờ phút này, Thiên Kiếm Thần Thú rõ ràng nhìn thấy, bên trong Trận pháp Phòng hộ của Thiên Kiếm Môn, Dương Thạc, Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh toàn bộ cũng đều đang khép hờ hai mắt, tựa hồ như là đang thể ngộ cái gì đó. Hiển nhiên, vừa rồi quan sát cuộc chiến giữa Huyền Long cùng với Thiên

Kiểm Thần Thú, bọn họ cũng đều có thu hoạch gì đó, hiện tại cũng đều đã tiến vào trong trạng thái ngộ đạo.

- Quả nhiên không hổ đều là thiên kiêu chi tử của thời đại, ngộ tính quả nhiên là không tầm thường!

Thiên Kiếm Thần Thú âm thầm gật đầu.

Ba người Dương Thạc đang ngộ đạo, Thiên Kiếm Thần Thú tự nhiên là sẽ không quấy rầy, mà là ở một bên chờ đợi.

Một khắc trôi qua...

Hai khắc trôi qua...

Nửa canh giờ trôi qua...

Lúc này, thân hình Lâm Tử Quỳnh thoáng có chút rung lên, mí mắt nhẹ nhàng máy động, trong miệng phun ra một hơi thật dài, cuối cùng mở hai mắt ra.

- Một chiêu Vạn Tượng Kiếm Ảnh kia của Thiên Kiếm tiền bối quả nhiên là huyền diệu, mặc dù ta cũng sử dụng kiếm, hơn nữa trước đó đã từng học kiếm tại Chân Võ Môn, lại đến Thiên Kiếm Môn, đối với kiếm pháp cũng coi như có chút tạo nghệ, nhưng mà so sánh với một chiêu kia của Thiên Kiếm tiền bối vẫn là kém hơn quá xa. Đáng tiếc! Một chiêu này chính là Bí pháp thiên phú của Thiên Kiếm tiền bối, mặc dù ta có chút lĩnh ngộ, cũng chỉ thu hoạch hữu hạn...

- Hy vọng thu hoạch của Nam Cung đại ca so với ta lớn hơn một chút!

589. Chương 562: Ngộ Đạo(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 562: Ngộ đạo(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black truyện copy từ

Liếc mắt nhìn Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh trầm nghĩ.

Thời gian trôi qua cực nhanh.

Một canh giờ rất nhanh đã trôi qua.

Một canh giờ một khắc...

Hai mắt của Nam Cung Thương rốt cuộc cũng đã mở ra!

- Hóa ra là như thế! Một đường Kiếm đạo, huyền diệu vô cùng, hiện tại cái mà ta hiểu được, cũng chỉ là một chút bề ngoài của bề ngoài mà thôi! Một ngày nào đó, khi ta tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh mới xem như là ở trên con đường Kiếm đạo có một chút thành tựu a!

Giờ phút này, khí thể bên trong thân thể của Nam Cung Thương càng thêm sắc bén hơn, cả người giống hệt như là một thanh đại kiếm vậy.

Hiển nhiên, thu hoạch của hắn cũng rất lớn.

- Hửm? Dương Thạc hắn vẫn còn đang lĩnh ngộ?

Nhìn về phía Dương Thạc ở bên cạnh, Nam Cung Thương cũng có chút sửng sốt.

Giờ phút này, hai mắt của Dương Thạc vẫn như trước đang khép hờ, đang ở trong trạng thái lĩnh ngộ.

Ngộ đạo, bình thường mà nói, thời gian ở trong trạng thái này càng dài, thu hoạch lại càng lớn. Bình thường những người có ngộ tính cao, thời gian ngộ đạo cũng sẽ không quá ngắn.

- Tư chất ngộ tính của Dương Thạc hẳn cũng không tính là xuất chúng, lần này đây ngộ đạo, không tưởng tượng được thu hoạch của hắn không ngờ lại là lớn nhất... Không biết sau lần này, hắn có thể ngộ ra được những gì. Không thể tưởng được, trong thời gian vài năm này, Dương Thạc không ngờ đã đạt đến cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, vượt qua ta thật xa. Về phần những thanh niên tài tuấn khác lúc trước, căn bản xa xa không thể cùng hắn so sánh được. Lần này đây ngộ đạo, thu hoạch của hắn không ngờ lại nhiều nhất! Xem ra, muốn đuổi kịp hoặc là vượt qua được hắn thật sự quá khó!

- Cần phải trả giá nhiều hơn gấp trăm lần, mới có thể đuổi kịp và vượt qua được Dương Thạc! Ít nhất, cũng không thể để bị hắn bỏ qua quá xa nữa!

Hai nắm tay Nam Cung Thương siết chặt, âm thầm nghĩ.

Dương Thạc đang tiến hành ngộ đạo, Nam Cung Thương tự nhiên cũng sẽ không đi quấy rầy.

Trong chớp mắt, thời gian hai canh giờ đã trôi qua, Dương Thạc vẫn như trước đang tiến hành lĩnh ngộ.

Ba canh giờ trôi qua...

Hắn vẫn đang ở trong trạng thái lĩnh ngộ.

- Phù!

Nhìn thấy tình huống này, Nam Cung Thương cũng không khỏi phải hít sâu một ngụm lương khí.

- Ba canh giờ đã qua, vẫn chưa có chấm dứt sao? Với tốc độ như vậy đi xuống, Dương Thạc hẳn có thể nào... sẽ trực tiếp đột phá lên luôn cấp bậc Hư Không Vô Thánh hay không?

Trong mắt Nam Cung Thương tràn ngập vẻ không thể tin nổi.

- Hẳn là không đâu! Đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh cũng không đơn giản như vậy! Chẳng qua tiểu tử này có thể ngộ đạo thời gian dài đến như vậy, thu hoạch tuyệt đối sẽ không nhỏ!

Bên cạnh hắn, Thiên Kiếm Thần Thú liếc nhìn Dương Thạc một cái, nhàn nhạt nói.

Đột phá lên cấp bậc Hư Không Vô Thánh quá mức là khó khăn. Tích lũy, kỳ ngộ thiếu một cái liền không thể được. Tích lũy hiện tại của Dương Thạc vẫn còn chưa đủ, muốn đột phá, không phải nói là có cơ hội thì có thể làm được. Cho dù là hiện tại Dương Thạc có ngồi đây ngộ đạo một năm, hai năm cũng căn bản không có khả năng đột phá đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh.

Đương nhiên là thời gian ngộ đạo càng dài, thu hoạch lại càng lớn. Nếu thật sự là ngộ đạo một hai năm, chỉ sợ thu hoạch của Dương Thạc so với đột phá Hư Không Vô Thánh còn muốn lớn hơn một chút, có thể nói là hưởng thụ cả đời...

Bốn canh giờ... Năm canh giờ... Sáu canh giờ...

Trong chớp mắt, thời gian một ngày đã trôi qua!

Dương Thạc vẫn như trước đang trong trạng thái ngộ đạo!

Thời gian hai ngày trôi qua!

Dương Thạc vẫn như trước đang tiến hành ngộ đạo.

Đến ngày thứ ba, canh giờ thứ năm, thân hình của Dương Thạc rốt cuộc cũng rung động.

- Phù!

Từ trong miệng Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

Ngay lập tức, hai mắt Dương Thạc cũng lặng lẽ mở ra.

- Ngộ đạo suốt hai ngày năm canh giờ... Thời gian ngộ đạo lần này, chỉ sợ tổng thời gian ngộ đạo từ xưa cho đến nay, so với lần này cũng không dài được như vậy a!

Từ trong trạng thái ngộ đạo thoát ly ra, khoe miệng của Dương Thạc hiện ra một tia mỉm cười.

- Ngộ tính của ta vẫn là quá kém, cùng một thời gian ngộ đạo ngang nhau, hiệu quả ước chừng cỡ một phần ba một thiên tài bình thường. Cũng chính là nói, ta ngộ đạo thời gian hai ngày lẻ năm canh giờ, tổng cộng hai mươi chín canh giờ, đại khái tương đương với Nam Cung Thương ngộ đạo suốt mười canh giờ...

Thời gian ngộ đạo của Dương Thạc tuy rằng dài, nhưng mà bởi vì ngộ tính không cao, thu hoạch cũng không đặc biệt quá lớn.

Nhưng mà ngộ đạo tương đương với Nam Cung Thương mười canh giờ, cũng tương đối khả quan rồi!

Phải biết rằng, Nam Cung Thương cũng chỉ là ngộ đạo hơn một canh giờ mà thôi!

- Thu hoạch lần này, thật ra cũng không nhỏ a! Nhất là trên phương diện bí pháp dung hợp, thu hoạch của ta thật sự là quá lớn!

Thu hoạch của Dương Thạc cùng với Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh cũng không giống nhau.

Nam Cung Thương cùng với Lâm Tử Quỳnh cũng đều là có thu hoạch trên Kiếm đạo, mà thu hoạch của Dương Thạc, thì lại là thể hiện trên phương diện bí pháp dung hợp. Nhất là lần giao kích cuối cùng giữa Huyền Long cùng với Thiên Kiếm Thần Thú, xuất hiện ra năng lực dung hợp trăm phần trăm cùng với Huyền Thiên Trọng Khí, lại khiến cho Dương Thạc bắt giữ được một tia thấu hiểu đối với bí pháp dung hợp, để cho Dương Thạc ở trên con đường thể ngộ bí pháp dung hợp đạt đến một bước đi cực kỳ quan trọng...

- Trước kia, ta thể ngộ bí pháp dung hợp trong Chân Võ Bí Điển căn bản là không thể nào nhập môn, mà lần này đây, quan sát sự dung hợp giữa Huyền Long cùng với Huyền Thiên Trọng Khí, ta rốt cuộc cũng tìm ra được bí quyết, không ngờ ở trên phương diện bí pháp dung hợp đạt đến bước nhập môn!

Trong lòng Dương Thạc vui vẻ.

Tu luyện Võ đạo có một cây cách ngôn: Sự phụ nhận vào cửa tu hành là do người.

Nhận vào cửa chính là vạn phần quan trọng!

Nếu như không có bất cứ người nào ở phía trước dẫn đường, một người bình thường, có thể cả đời cũng không tiếp xúc được đến Võ đạo!

Cho dù hần thiên tư tuyệt luân, ngộ tính siêu phàm, tiếp xúc không được đến Võ đạo, tự nhiên sẽ không có bất cứ thành tựu gì cả...

Mà nếu như là có thể nhập môn được mà nói, cho dù ngộ tính có thiếu một chút, tư chất thấp một chút, chỉ cần chậm rãi tu luyện, tóm lại cuối cùng cũng có thể có được một chút thành tựu gì đó.

Lúc trước Dương Thạc tu luyện bí pháp dung hợp của Chân Võ Bí Điển, chính là căn bản chưa có nhập môn.

Hiện tại quan sát được bí pháp dung hợp của Huyền Long, Dương Thạc dĩ nhiên là đã nhập môn, tuy rằng khoảng cách tới lúc sơ thành vẫn còn cách một đoạn khoảng cách thật dài, nhưng mà chỉ cần nhập môn được, Dương Thạc chậm rãi tu luyện, một năm, hai năm... thậm chí là năm năm, mười năm, tóm lại cuối cùng cũng có thể tu luyện thành công!

- Không thể tưởng được, lần này gặp được Huyền Long, ta cũng nhân họa mà được phúc a!

Trên mặt Dương Thạc thoáng mỉm cười.

- Dung hợp... dung hợp... Huyền Long này dung hợp với Huyền Thiên Trọng Khí, biến thành bản thể, chính là dung hợp với cùng một loại vật chất, ta tu luyện Cửu Dương Huyền Công, hấp thu lực lượng của hỏa diễm và lôi đình, cũng chính là như thế. Cũng là lấy thân thể của bản thân, dung hợp với một loại năng lực vật chất. Quan sát được bí pháp dung hợp của Huyền Long, ta đối với Cửu Dương Huyền Công Độ lực trọng cũng có một chút thấu hiểu a...

Thu hoạch của Dương Thạc có thể nói là toàn bộ phương vị.

590. Chương 563: Chạm Đến Cánh Cửa Hư Không Vô Thánh

Vô Tận Thần Công

Chương 563: Chạm đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Dương Huyền Công, bản thân cũng là một loại Công pháp thuộc loại hấp thu dung hợp.

Võ đạo của Chân Vô Đại Đế, cũng chính là từ Cửu Dương Huyền Công thoát thai mà ra. Bí pháp dung hợp mà hắn sáng tạo ra, cũng có một phần cái bóng của Cửu Dương Huyền Công. Nguyên nhân chính là vì như vậy, Dương Thạc có thu hoạch trên bí pháp dung hợp, trên phương diện Cửu Dương Huyền Công, thu hoạch cũng rất lớn!

Thậm chí Cửu Âm Huyền Công Đệ tứ trọng cũng sẽ có thu hoạch!

Dương Thạc cảm giác được, Cửu Âm Huyền Công của chính mình, hiện tại tốc độ hấp thu năng lượng Thủy thuộc tính của Hàn Băng Chân Thân lại nhanh hơn hai phần nữa.

Bí pháp dung hợp của Chân Vô Bí Điển, cùng với Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, Dương Thạc hiện tại cũng đều có sự đột phá nhất định.

Đương nhiên, khoảng cách tới việc hoàn toàn nắm giữ được bí pháp dung hợp, hoặc là nói hoàn toàn sáng tạo ra Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, còn có một đoạn khoảng cách rất dài. Nhưng mà không thể nghi ngờ, Dương Thạc hiện tại, không ngờ đã đụng đến cánh cửa của bí pháp dung hợp cùng với Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, chỉ cần thời gian đầy đủ, nắm giữ được bí pháp dung hợp, tự nghĩ ra Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, liền hoàn toàn có thể.

Thời gian này, có thể cần năm năm, mười năm... thậm chí thời gian còn lâu hơn nữa!

Nhưng mà, đối với Dương Thạc mà nói, thời gian năm năm, mười năm, căn bản không tính là cái gì cả.

Bởi vì một khi tự nghĩ ra được Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, hấp thu được những thiên tài địa bảo Kim thuộc tính, cho dù là hiệu suất hấp thu Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, so với Cửu Âm Huyền Công Đệ lục trọng cũng không nhiều hơn bao nhiêu, Dương Thạc cũng có thể tự tin, trong thời gian ba năm, hoàn toàn hấp thu hết những thiên tài địa bảo Kim thuộc tính, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

- Cho dù là cần thời gian hai ba mươi năm mới có thể lĩnh ngộ ra bí pháp dung hợp, tự nghĩ ra Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng cũng không tính là muộn!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Dương Thạc hiện tại chẳng qua cũng chỉ mới hai mươi tuổi mà thôi. Cho dù là trôi qua hai ba mươi năm đi chăng nữa, cũng chỉ mới có bốn năm mươi tuổi mà thôi.

Bốn năm mươi tuổi tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, so sánh với Dương Thiên vẫn còn nhanh hơn không ít. Tốc độ này, tuyệt đối có thể được xem như là kinh thế tuyệt luân.

Chẳng qua, Dương Thạc cũng biết, lĩnh ngộ bí pháp dung hợp, tự nghĩ ra Cửu Dương Huyền Công, có thể nhanh được, vẫn là tận lực nhanh hơn một chút thì tốt hơn!

Huyền Long thật giống như là một thanh lợi kiếm sắc bén treo ở trên đỉnh đầu của Dương Thạc!

Hiện tại Dương Thạc đang có Thiên Kiếm Thần Thú che chở, nhưng mà Thiên Kiếm Thần Thú cũng không có khả năng che chở Dương Thạc cả đời được.

Dương Thạc phồng chừng, hiện tại Thiên Kiếm Thần Thú ít nhất cũng phải có một hai khối Hư Không Thạch, hơn nữa Dương Thạc sắp sửa tặng cho Dương Thạc thêm hai khối Hư Không Thạch nữa! Thiên Kiếm Thần Thú cần phải tích lũy năm khối Hư Không Thạch, phồng chừng cũng chỉ còn thiếu một, hai khối mà thôi! Nếu như Thiên Kiếm Thần Thú thật sự nghĩ muốn hao phí tâm tư đi tìm mà nói, một hai khối Hư Không Thạch cũng không làm phò được hần.

Chỉ có điều, Thiên Kiếm Thần Thú cần phải ở lại bên trong Thiên Kiếm Môn, cấp cho Nam Cung Thương những sự chỉ đạo nhất định.

Chỉ cần làm cho Nam Cung Thương tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, dưới sự chỉ đạo của Thiên Kiếm Thần Thú, chạm đến cánh cửa của Hư Không Vô Thánh, thời điểm đó, Thiên Kiếm Thần Thú hẳn là cũng sẽ rời khỏi Nhân Gian Giới này, đi đến Thiên Thánh Giới...

- Thiên Kiếm tiên bối tiến vào Thiên Thánh Giới, đến lúc đó, ta chỉ sợ là sẽ phải trực tiếp đối mặt với Huyền Long...

Dương Thạc hít sâu một hơi, tâm tình thoáng có chút ngưng trọng.

Thực lực của Huyền Long ở trong cảnh giới Hư Không Vô Thánh cũng xem như là tương đối cường đại, còn cao hơn cả Lam Mị, Ngộ Minh trước đây cả một cấp bậc thật lớn.

Dương Thạc muốn cùng hần chống lại, cần phải nhanh chóng tìm địa phương đột phá mới được.

- Mặc dù không thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng ít nhất cũng phải nắm trong tay bí pháp dung hợp. Một khi hai đại Phân thân của ta hoàn toàn dung hợp, mới có cơ hội chống lại Huyền Long!

Áp lực! Hiện tại Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được áp lực trên đầu chính mình!

Đương nhiên, tu luyện linh ngộ cũng không thể nào quá mức vội vàng xao động. Nếu như không mà nói, thật sự có thể căng quá tất đứt! Dương Thạc hiện tại, chỉ có thể bảo trì một trái tim bình thường, tiếp tục tiến hành linh ngộ. Đồng thời cũng có chút không được phép lơ đãng!

- Dương Thạc, người ngộ đạo xong rồi à?

Giờ phút này, nhìn thấy Dương Thạc từ trong trạng thái ngộ đạo tỉnh lại, vẻ mặt Nam Cung Thương lập tức vui vẻ, nhanh chóng đi tới.

- Dương Thạc, lần này đây người ngộ đạo, không ngờ lại trải qua thời gian đến hơn hai ngày, như vậy thu hoạch hẳn sẽ không thích a?

Nam Cung Thương hỏi Dương Thạc.

Có thể nhìn ra được, giờ phút này Nam Cung Thương cũng không có bất cứ tâm lý ghen tỵ gì cả, mà là thật tâm cảm thấy cao hứng vì Dương Thạc.

- Cũng tạm được!

Dương Thạc chỉ khẽ mỉm cười một chút.

- Ngộ tính của ta quá kém, mặc dù ngộ đạo thời gian nhiều hơn hai ngày, nhưng linh ngộ trên thực tế chỉ sợ cũng chưa chắc là nhiều hơn so với các người bao nhiêu cả. Hơn nữa, ta tu luyện đến cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, lại muốn tiếp tục lãng lên đi nữa, cũng không có Công pháp, Bí tịch, cần chính mình thăm dò ra một con đường!

- Cuối cùng cũng là do ngộ tính của ta quá kém, muốn chính mình thăm dò một con đường, thiên nan vạn nan a! Tóm lại, ta muốn tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, độ khó khăn chỉ sợ so với các người còn lớn hơn rất nhiều...

Dương Thạc phun ra một hơi thật dài, chính sắc nói.

Ưu thế của Dương Thạc, chính là Công pháp!

Có được Cửu Dương Huyền Công, tu vi có thể vững bước tiến lên.

Mà khuyết điểm của Dương Thạc, tự nhiên chính là ngộ tính tư chất!

Dương Thạc hiện tại tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, đã là Đệ nhất nhân dưới Hư Không Vô Thánh, nhìn như là đã vượt qua đám người Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh một khoảng cách rất xa, thậm chí so với tốc độ tăng lên của Dương Dịch cũng còn nhanh hơn một chút. Nhưng mà hiện tại không có Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng, tốc độ tăng lên của Dương Thạc tất nhiên là sẽ phải giảm xuống, trong tương lai rất có thể sẽ bị đám người Nam Cung Thương đuổi kịp và vượt qua.

Nhưng mà... mặc dù là bị đuổi kịp và vượt qua, Dương Thạc cũng sẽ không đánh mất lòng tin của mình!

Nếu như là có thể Âm Dương Phân Thân cùng dung hợp, cho dù không thể đi vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh, Dương Thạc cũng có lòng tin thật lớn, có thể cùng với những cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh bình thường cùng nhau chống đỡ! xem tại

- Tiểu tử, hiện tại cái tên Huyền Long kia đã rút đi, ngươi hẳn là nên tuân thủ lời hứa, đem Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng đưa cho chúng ta đi!

Thiên Kiếm Thần Thú bước đến bên cạnh Dương Thạc, nhàn nhạt nói.

- Lão tổ!

591. Chương 563: Chạm Đến Cánh Cửa Hư Không Vô Thánh(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 563: Chạm đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe được Thiên Kiếm Thần Thú nói những lời này, cặp mày Nam Cung Thương khẽ nhíu lại.

Trong suy nghĩ của hắn, cứu Dương Thạc hẳn là chuyện nên làm. Dù sao Dương Thạc cũng là bằng hữu sinh tử chi giao của hắn, Thiên Kiếm Thần Thú lại bảo Dương Thạc phải đem Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng đưa ra, điều này khiến cho Nam Cung Thương có chút không thoải mái.

- Ha ha... tiền bối, Dương Thạc tự nhiên nói chuyện giữ lời!

Cười ha ha, Dương Thạc vừa nói, một bên vỗ vỗ bả vai của Nam Cung Thương, ngăn cản Nam Cung Thương không nói tiếp.

- Ta cùng với Nam Cung Thương chính là bạn tốt, Cửu Dương Huyền Công trực tiếp đưa cho Nam Cung Thương thì có ngại gì chứ? Tương lai Nam Cung Thương đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, lúc đi tới Thiên Thánh Giới, chúng ta cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau. Dương Thạc ta cũng không phải là loại người nhỏ nhặt như vậy! Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng, hiện tại có thể đưa cho Nam Cung Thương!

Dương Thạc chính sắc nói.

Nam Cung Thương sớm một ngày tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, Thiên Kiếm Thần Thú liền có thể sớm một ngày rời đi.

Vốn dĩ nhìn từ góc độ này mà nói, Dương Thạc hẳn là không thể cấp Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng cho Nam Cung Thương, để cho Nam Cung Thương chậm hơn một chút tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, như vậy gần nhất, thời gian Thiên Kiếm Thần Thú ở lại Nhân Gian Giới sẽ càng dài, có thể che chở tốt cho Dương Thạc.

Nhưng mà, trước đây Dương Thạc đã sớm đáp ứng Thiên Kiếm Thần Thú, giờ phút này tuyệt đối không thể xuất ngôn phản ngữ.

Huống hồ, Dương Thạc không có khả năng cả đời để cho Thiên Kiếm Thần Thú che chở!

Chỉ có cảm nhận được áp lực, mới có thể có động lực gia tăng tiến bộ!

Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, hiện tại Dương Thạc mới có thể không một chút do dự, đã đem Cửu Dương Huyền Công công hiến ra.

- Cửu Dương Huyền Công đệ ngũ trọng, hiện tại bên trong không gian Thập Phương Cà Sa của ta vẫn còn có một phần! Để ta lấy ra!

Trong miệng vừa nói, Dương Thạc phốc một tiếng, liền mở ra không gian Thập Phương Cà Sa.

- Hửm?

Chính là đồng thời ngay khi không gian Thập Phương Cà Sa mở ra, đám người Dương Thạc, bao gồm cả Thiên Kiếm Thần Thú trong đó, nhất thời sửng sốt một trận.

Ầm ầm ầm ầm!

Giờ phút này, bên trong không gian Thập Phương Cà Sa, linh khí thiên địa không ngừng ba động mãnh liệt.

Ở ngay tại vị trí trung tâm của đám linh khí thiên địa này, một nữ nhân độ tuổi thanh xuân đang nhắm mắt ngồi đả tọa, đúng chính là Dương Dịch!

- Tiểu Dịch nàng... hiện tại vẫn còn đang ngộ đạo?

Trên mặt Dương Thạc hiện ra một tia kinh ngạc.

Lúc trước Thiên Kiếm Thần Thú cùng với Huyền Long đại chiến một hồi, Dương Dịch bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa cũng có thể quan sát được.

Hai vị cường giả Hư Không Vô Thánh này chiến đấu xong, Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh, Dương Thạc nhất thời đều tiến vào trạng thái ngộ đạo. Thiên phú của Dương Dịch rất cao, ngộ tính càng mạnh, tự nhiên là cũng tiến vào bên trong trạng thái ngộ đạo. Nhưng mà, đám người Dương Thạc vạn lần không nghĩ đến chính là, hiện tại đã trôi qua hơn hai ngày rồi, Dương Dịch vẫn như trước còn đang tiến hành lĩnh ngộ!

- Phù!

Dương Thạc nhận không được, hút thật mạnh một ngụm lương khí.

- Sự ngộ đạo của Tiểu Dịch cùng với sự ngộ đạo của ta, chính là tuyệt đối không hề giống nhau! Thời gian ngộ đạo hai ngày này, thu hoạch của nàng...

Sự khiếp sợ trong lòng của Dương Thạc căn bản không thể nói hết.

Nếu như nói ngộ tính của Nam Cung Thương khoảng chừng gấp ba lần ngộ tính của Dương Thạc mà nói, như vậy ngộ tính của Dương Dịch hẳn là gấp năm lần của Dương Thạc! Hiện tại Dương Dịch đã ngộ đạo thời gian hơn hai ngày trời, tương đương với thời gian Dương Thạc ngộ đạo hơn mười ngày! Thu hoạch của Dương Dịch là như thế nào, có thể tưởng tượng được!

- Trong quá trình ngộ đạo dẫn phát linh khí thiên địa? Chẳng lẽ là... Dương Dịch cô nương sắp sửa tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh?

Bên cạnh hắn, Nam Cung Thương nhìn về phía Dương Dịch bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa, sắc mặt cũng là phi thường khiếp sợ.

- Vẫn còn chưa đạt đến trình độ kia!

Thiên Kiếm Thần Thú liếc mắt nhìn Dương Dịch, có chút lắc đầu.

- Chẳng qua, tiểu nha đầu này, không ngờ đã đạt đến cánh cửa của cấp bậc Hư Không Vô Thánh rồi! Lâu thì hai ba mươi năm, nhanh thì năm sáu năm, tiểu nha đầu này tuyệt đối sẽ có thể đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

Thiên Kiếm Thần Thú chính sắc nói.

Đụng đến cánh cửa của Hư Không Vô Thánh sao?

- Phù!

Đám người Nam Cung Thương lại một lần nữa hút mạnh một ngụm lương khí.

Tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, bình thường mà nói cũng cần có mấy điều kiện phi thường nghiêm khắc.

Cái thứ nhất, cần phải có sự tích lũy thâm hậu!

Cái thứ hai, là cần phải có kỳ ngộ!

Mà cái gọi là kỳ ngộ này, chính là đụng đến cánh cửa cấp bậc Hư Không Vô Thánh!

Cấp bậc Hư Không Vô Thánh có thể nói là một cánh cửa lớn, những người tích lũy đầy đủ mới có thể tiến vào được cái cánh cửa lớn này. Nhưng mà cái phiên đại môn này hư vô mờ mịt, ai cũng không biết nó đang ở cái địa phương nào. Nếu như vận khí của người may mắn, tích lũy đầy đủ, lại đụng phải cái cánh cửa này, liền có thể trực tiếp tiến vào, đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

Nếu như là người tìm không thấy được phiên đại môn này, tích lũy có nhiều đến đâu đi chăng nữa, cũng là vô dụng mà thôi!

Cũng như là Thần Quy Vương vậy, đó là tích lũy đủ nhiều, nhưng cuối cùng lại thiếu khuyết một chút vận khí, không thể nào đột phá được...

Dương Dịch hiện tại, không ngờ đã đạt đến cánh cửa của cảnh giới Hư Không Vô Thánh, không ngờ là đã tìm được đến cái cánh cửa này rồi. Thậm chí còn có thể nói, nàng đã trực tiếp đứng ở ngay bên ngoài cái cánh cửa kia rồi. Chỉ có điều, bởi vì sự tích lũy của Dương Dịch vẫn còn chưa đủ, còn chưa thể nào trực tiếp đi vào trong mà thôi! Nhưng mà, với tư chất ngộ tính của Dương Dịch, nàng nhanh thì năm sáu năm, chậm thì hai ba mươi năm, chung quy cũng có thể hoàn thành việc tích lũy, thời điểm đó, có thể tự nhiên dễ dàng đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Dương Dịch hiện tại, chỉ còn nửa bước chân nữa đã có thể bước vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh rồi!

- Dương Dịch cô nương, rất có thể là sẽ đi trước chúng ta một bước!

Nam Cung Thương thở ra một hơi thật dài, thì thào cảm thán.

Hắn có được sự chỉ đạo của Thiên Kiếm Thần Thú, chỉ cần tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, cũng có thể dưới sự chỉ đạo của Thiên Kiếm Thần Thú mà đụng đến cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

Nguyên nhân chính là bởi vì như vậy, nên Nam Cung Thương mới có thể vô cùng tự tin, hắn sẽ vượt trước Dương Thạc, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh trước!

Nhưng mà hiện tại nhìn thấy Dương Dịch, Nam Cung Thương mới biết được, chính mình vẫn là còn kém một tia hỏa hậu...

- Tiểu nha đầu này, vẫn còn đang tiến hành ngộ đạo... Không biết nàng ta đến lúc nào mới có thể tỉnh lại! Chúng ta vẫn đừng có quấy rầy nàng, hiện tại thời gian nàng ngộ đạo càng lâu, thu hoạch càng lớn. Nếu như có thể ngộ đạo thêm vài ngày nữa, đợi cho đến lúc nàng tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thực lực còn cao hơn Hư Không Vô Thánh bình thường, càng cường đại hơn nhiều!

Thiên Kiếm Thần Thú nhìn về phía Dương Dịch, chậm rãi nói.

592. Chương 564: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 564: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Hư Không Vô Thánh cũng là có mạnh có yếu.

Thậm chí, hai cường giả Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh đồng thời cùng lúc tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cũng đều là tu vi Hư Không Vô Thánh sơ giai, chiến lực của hai người lại có thể chênh lệch nhau một trời một vực. Thậm chí còn có khả năng chỉ nhẹ nhàng đánh ra một chiêu, liền có thể đem đối thủ cùng cấp bậc hoàn toàn đánh bại, đánh cho trọng thương!

Cái quyết định thực lực của cường giả Hư Không Vô Thánh, một cái chính là thiên phú, một cái thì lại chính là tích lũy.

Giống như là Thiên Kiếm Thần Thú, Huyền Vũ vậy, cũng đồng thời là Thần thú, thiên phú rất mạnh, một khi tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, so sánh với những cường giả Hư Không Vô Thánh bình thường còn cường đại hơn một bậc.

Mặt khác, giống như Thần Quy Vương vậy, ở cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, tu luyện suốt cả vạn năm, luận tích lũy, cơ hồ là bất luận kẻ nào cũng đều không thể so sánh được với hắn. Một khi Thần Quy Vương đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cũng sẽ biểu hiện ra sức chiến đấu phi thường cường đại. Phối hợp với việc hắn vốn cũng có thiên phú Thần thú không tệ, Thần Quy Vương vừa mới tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thậm chí còn có thể chống cự lại hai ba cường giả cảnh giới Hư Không Vô Thánh như là Ngô Minh, Lam Mị vậy...

Thiên phú của Dương Dịch xem như là rất mạnh!

Về mặt thân thể, thân thể nhân loại của Dương Dịch có lẽ không thể nào so sánh được với thân thể Thần thú, cũng không có bất cứ Bí pháp thiên phú gì cả... nhưng mà, ngộ tính của Dương Dịch lại cũng là cử thế vô song!

Nếu như ngộ tính cao đến trình độ nhất định nào đó, linh ngộ ra được Bí pháp gì, chưa chắc đã kém cõi hơn so với Bí pháp thiên phú của Thần thú.

Ví dụ như Tiểu Hỏa, Bí pháp thiên phú chính là điều khiển hỏa diễm, bản thân cũng có thể dung nhập vào trong hỏa diễm, hóa thân trở thành hỏa diễm. Nhưng mà nói đến cùng, cái loại thiên phú này vẫn là thiên phú về mặt Hỏa Diễm Áo Nghĩa. Nếu như là một người, đem Hỏa Diễm Áo Nghĩa hoàn toàn lĩnh ngộ mà nói, tự nghĩ ra Bí pháp, uy năng thể hiện ra, tuyệt đối sẽ không kém cõi hơn thiên phú của Tiểu Hỏa!

Dương Dịch hiện tại chính là đang ngộ đạo!

Thời gian ngộ đạo đủ dài, Dương Dịch ở một loại Áo nghĩa nào đó, thật sự có thể đạt được những thành tựu mà thường nhân khó có thể tưởng tượng được. Những cái thành tựu này, khiến cho Dương Dịch mặc dù sau khi tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cũng có thể đạt được những lợi ích vô cùng...

- Thực lực của Tiểu Dịch mạnh hơn một chút, tóm lại cũng là chuyện tốt!

Ánh mắt Dương Thạc lóe lên.

Tương lai, ở Thiên Thánh Giới, trong Nhân Tộc chỉ sợ cũng chưa chắc đã là đoàn kết một lòng, chỉ sợ rất có thể sẽ phân ra một ít phe phái, có chút nội đấu.

Trong đó, những cường giả Hư Không Vô Thánh giống như là Huyền Long vậy, ở Thiên Thánh Giới hiển nhiên là có căn cơ. Chủ nhân của hắn, Chân Vô Đại Đế đã đi đến Thiên Thánh Giới năm ngàn năm rồi, đã ở trong Nhân Tộc Thiên Thánh Giới đánh hạ một căn cơ thật vững, ở trong chùa được hưởng lộc phật, Huyền Long bám vào chân của Chân Vô Đại Đế, hiển nhiên cũng sẽ có sự nhờ cậy.

Mà Dương Thạc thì lại bất đồng.

Dương gia có lịch sử trăm năm, nội tình quá mức bé nhỏ, không có xuất hiện cường giả Hư Không Vô Thánh.

Duy nhất có một người, thì lại là cừu nhân của Dương Thạc, Dương Thiên! Cho nên mới nói, Dương gia căn bản không có khả năng là chỗ hỗ trợ của Dương Thạc.

Thiên Âm Môn ở Nhân Gian Giới chính là Thánh địa Võ đạo, chỉ tiếc là người sáng lập Thiên Âm Môn, Đạo Hoàng, năm đó cũng không thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Hiện tại Long Hoàng Thượng Cổ, tuy rằng là có một nửa thần niệm của Đạo Hoàng, nhưng hiển nhiên không có khả năng đứng cùng một chỗ với Thiên Âm Môn! Huống hồ Long Hoàng Thượng Cổ cùng với Dương Thạc cũng có chút thù hận, hẳn cũng không có khả năng cùng Dương Thạc trở thành minh hữu. Hơn nữa, Long Hoàng Thượng Cổ cũng chỉ là mới tiến vào Thiên Thánh Giới, vẫn còn chưa có bất cứ căn cơ gì, cho dù có hân ủng hộ, cũng không có cách nào chống lại nhất mạch Chân Võ Đại Đế, Huyền Long kia.

Cho nên, Dương Thạc bên này, cũng chỉ có thể tự mình phấn đấu mà thôi!

Dựa vào thực lực của những người bên mình, tự tạo thành một mạch, mới có thể tránh cho bị đám người Chân Võ Đại Đế, Dương Thiên kia đè ép!

Ở bên phía Dương Thạc bên này, bản thân Dương Thạc, Dương Dịch, Nam Cung Thương cũng đều có cơ hội rất lớn tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Mặt khác, cơ hội của Huyết Phi, Ngưng Thúy, Man Văn, Thần Long cũng đều không nhỏ. Còn có Tử Thử Yêu Thánh, Ngân Diệu Yêu Thánh, hiện tại có thêm Thiên Kiếm Thần Thú. Tập hợp lại, cũng đã là một cỗ lực lượng không nhỏ.

Đương nhiên là, đến Thiên Thánh Giới, Thiên Kiếm, Tử Thử, Ngân Diệu, Thần Long, Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thúy cũng đều là Thú Tộc, chúng nó rất khó có thể trực tiếp ủng hộ Dương Thạc nữa.

Dương Thạc bên này, chỉ có thể là dựa vào chính mình, Nam Cung Thương và Dương Dịch.

Cho nên, hiện tại thực lực của Dương Dịch có thể gia tăng lên trên diện rộng, đối với Dương Thạc mà nói, tuyệt đối là chuyện tình muốn mà không thể cầu được.

Cũng chính là bởi vì như thế, Dương Thạc mới có thể không một chút do dự, đem bí tịch Công pháp Cửu Dương Huyền Công Độ ngũ trọng giao lại cho Nam Cung Thương. Dù sao, thực lực của Nam Cung Thương gia tăng lên, đối với Dương Thạc mà nói, cũng là cực kỳ có lợi.

Phải nói là giúp đỡ nhau cùng có lợi.

Dù sao, Thiên Kiếm Môn cũng giống với Thiên Âm Môn, đồng dạng đều không có cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh ở Thiên Thánh Giới, đồng dạng cũng không có căn cơ.

Thiên Kiếm Thần Thú cứu Dương Thạc, cũng chính là đã kết một đoạn thiện duyên, kéo gần mối quan hệ giữa Dương Thạc cùng với Nam Cung Thương. Dù sao tương lai đi tới Thiên Thánh Giới, ở trong Nhân Tộc, Thiên Kiếm Thần Thú thân là Thú Tộc, không thể trợ giúp Nam Cung Thương quá nhiều, chỉ có Dương Thạc, Dương Dịch mới có thể cùng Nam Cung Thương hỗ trợ lẫn nhau.

- Không nên quấy rầy Tiểu Dịch!

- Trước cần phải cẩn thận thận, đem bí tịch của Cửu Dương Huyền Công Độ ngũ trọng lấy ra!

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ, thân hình thoáng động một chút, không ngờ đã đi vào bên trong không gian Thập Phương Cà Sa.

Chỉ một lát sau, phốc một tiếng, thời điểm khi Dương Thạc lại một lần nữa xuất hiện, trong tay đã cầm theo quyển bí tịch Công pháp Cửu Dương Huyền Công!

- Cảm tạ!

Nam Cung Thương liếc mắt nhìn Dương Thạc thật sâu, tiếp nhận bí tịch, cũng không có nói gì nhiều.

- Được rồi! Hiện tại các ngươi tu luyện đi! Nha đầu này, để cho nàng ta tiếp tục ngộ đạo đi!

Thiên Kiếm Thần Thú nói.

Đã đạt được Cửu Dương Huyền Công Độ ngũ trọng, Thiên Kiếm Thần Thú còn muốn nghĩ biện pháp tiến hành cải tiến lại một chút, sau đó mới để Nam Cung Thương tu luyện.

Dù sao, Nam Cung Thương cũng không phải là dựa vào bộ Cửu Dương Huyền Công ban đầu mà tiến hành tu luyện, hiện tại đã đạt được Đệ ngũ trọng rồi, cũng không thể trực tiếp tiến hành tu luyện, mà phải tiến hành sửa chữa lại.

593. Chương 565: Bảo Tàng Của Hư Không Vô Thánh

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 565: Bảo Tàng Của Hư Không Vô Thánh

Giao Long Ngao Dung không ngờ đã chết?

Nhìn thấy Thần Long hoàn hảo không chút tổn hao gì xuất hiện ở trước mặt chính mình, Dương Thạc không khỏi thở ra một hơi. Hướng về phía trước nhìn lại một chút, Tổng bộ của Thiên Âm Môn tựa hồ như cũng không có bất cứ cái gì bị phá hư cả, trong lòng Dương Thạc nhất thời an tâm.

Tuy rằng trước đây Dương Thạc đã phỏng chừng rằng Giao Long Ngao Dung không có khả năng là đối thủ của Thần Long cùng với Man Văn Thiên Tượng, nhưng mà liên cứ như vậy đơn giản giải quyết xong mọi chuyện, cái kết quả này, vẫn là khiến cho Dương Thạc cảm giác được hết sức vừa lòng. Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, Thiên Âm Môn tất cả cũng đều không bị hư hỏng gì cả, như vậy tất cả mọi người đều hoan hỉ rồi.

- Đại nạn không chết, về sau tất có hậu phúc?

Đồng thời trong lúc thở ra một hơi, trong lòng Dương Thạc lại nghĩ đến câu nói vừa rồi của Thần Long.

- Thần Long thôn phệ Thần hồn của Giao Long Ngao Dung, chắc là đã đạt được ưu đãi gì đó. Cái này, có thể nói là thu hoạch ngoài ý muốn a!

Khóe miệng Dương Thạc khẽ hiện lên một tia ý cười.

Một trong những thiên phú của Thần Long đó chính là Thôn phệ!

Bởi vì bản thân Thần Long chính là do một loạt các loại Thần thú hỗn hợp lại mà tạo thành, có được đặc điểm của đủ các loại Thần thú. Nguyên nhân chính là bởi vì như vậy, cho nên Thần Long cơ hồ đối với tất cả các mãnh thú, Dị thú cũng đều có sự phù hợp nhất định, có thể thôn phệ được huyết nhục, thậm chí là Thần hồn của các mãnh thú, Dị thú kia, đạt được những ưu đãi nhất định.

Lúc trước Thần Long thôn phệ các mãnh thú, Dị thú cấp bậc Vô Thánh cũng không phải chỉ có một, hai cái.

Mỗi một lần thôn phệ, hắn cũng đều thu hoạch được một chút ưu đãi gì đó, thậm chí còn có cả Công pháp tu luyện, một vài Bí pháp, Thần Long cũng đều có thể thu hoạch được.

Lần này hắn thôn phệ chính là Giao Long Ngao Dung, Ngao Dung rốt cuộc cũng là nhân vật đã từng là Thần thú đã đạt đến cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong, các loại Bí pháp cũng có không ít. Thôn phệ được huyết nhục, Thần hồn của hắn, không được một vài ưu đãi gì đó, đó căn bản là chuyện không có khả năng. Hiện tại nhìn thấy tâm tình của Thần Long không tệ, Dương Thạc lập tức phán đoán ra, thu hoạch của Thần Long hẳn là sẽ không nhỏ.

- Lần này còn phải lấy dính chút quang mang của Thần Long rồi a!

Trên mặt Dương Thạc mang vẻ cười nhàn nhạt.

Thần Long thu hoạch được những Bí pháp, Công pháp gì đó, khẳng định là sẽ cấp cho Dương Thạc một phần a.

Cho dù là hắc không thể tu luyện, nhưng mà giá trị tham khảo trong đó cũng là cực cao.

- Được rồi, Thần Long! Chúng ta quay về Thiên Âm Môn trước rồi nói sau!

Dương Thạc nói xong, thân hình vừa động, cùng với Thần Long đáp xuống bên trong Thiên Âm Môn.

- Chủ nhân!

Man Văn Thiên Tượng ở trên mặt đất nhìn thấy Dương Thạc, sắc mặt cũng vô cùng kích động.

Giữa hắc cùng với Dương Địch vốn là tồn tại một loại bí pháp chủ tớ, hắc có thể mơ hồ cảm giác được Dương Địch có xuất hiện nguy hiểm hay không. Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, cho nên Dương Thạc bị Huyền Long đuổi giết, Man Văn Thiên Tượng cảm giác được Dương Địch không có gặp phải nguy hiểm gì cả, đại khái phán đoán ra, Dương Thạc cũng không có gặp nạn. Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, bọn họ mới có thể ở lại Thiên Âm Môn an tâm chờ, bằng không mà nói, chỉ sợ hiện tại hắc cùng với Thần Long đã sớm đợi không được nữa rồi...

Đương nhiên, hiện tại nhìn thấy Dương Thạc hoàn toàn thoát khỏi sự nguy hiểm, Man Văn Thiên Tượng cũng là vô cùng cao hứng.

- Chủ nhân, cái tên Giao Long kia, thực lực hiện tại chẳng qua cũng chỉ là cấp bậc Tam Trọng Lôi Âm Vô Thánh mà thôi, ta cùng với Thần Long cũng đều là cảnh giới Tứ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, hắc vừa mới nghĩ muốn động thủ, chúng ta liền đã cảm nhận được, lập tức ra tay, đem hắc ngăn cản chặt chẽ, cuối cùng không chút trì hoãn, đem hắc giết chết, không để cho hắc tạo thành bất cứ sóng gió gì cả!

Man Văn Thiên Tượng nhanh chóng nói lại cho Dương Thạc.

Giao Long Ngao Dung cũng chỉ có cảnh giới Tam Trọng Lôi Âm Vô Thánh mà thôi.

Quả thật hắc chính là một Thần thú vô cùng mạnh mẽ, Bí pháp cường đại, chiến lực có thể so với Tứ Trọng Lôi Âm Vô Thánh bình thường.

Nhưng mà Thần Long cùng với Man Văn Thiên Tượng cũng đều không phải là những Dị thú bình thường, trình độ huyết mạch của nó vô cùng trân quý, so với Giao Long cũng không hề kém hơn. Cấp bậc Tứ Trọng Lôi Âm Vô Thánh lại có chiến lực so sánh với cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh!

Dưới loại tình huống này, hai người liên thủ, lại há có thể để cho Giao Long Ngao Dung nhấc lên sóng gió gì cơ chứ?

- Bên phía chúng ta cũng không có bất cứ tổn thương nào cả, cũng không tệ a!

Dương Thạc vui mừng cười, trong miệng nói.

Lần này Huyền Long ra tay, đối phó với Dương Thạc, tổn thất của Dương Thạc đơn giản cũng chỉ là một cái Cửu Dương Phân Thân mà thôi, ngưng tụ lại một lần nữa là được rồi!

Tuy rằng Cửu Dương Phân Thân bị tiêu diệt, lực lượng Thần hồn bị giảm xuống một nửa, nhưng mà chỉ là lực lượng giảm xuống, nhưng mà Thần hồn cũng không hề giảm xuống, chỉ cần dùng một chút thiên tài địa bảo có tác dụng dưỡng thần, rất dễ dàng có thể khôi phục lại. Bên trong Thiên Âm Môn, những thiên tài địa bảo dưỡng thần bình thường nhiều không kể hết, huống chi bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa vẫn còn không ít thứ.

Nếu như muốn nói tới tổn thất, đơn giản chính là hai khóa Hư Không Thạch!

Dương Thạc hứa hẹn cấp cho Thiên Kiếm Thần Thú hai khóa Hư Không Thạch, mà bản thân Dương Thạc cũng cần có một ít Hư Không Thạch. Dù sao, Dương Thạc chuẩn bị trong tương lai ngưng tụ ra Thời Không Chi Tinh, để cho Tiểu Hỏa sống lại.

Về phần Cửu Dương Huyền Công Độ ngũ trọng, cũng chỉ là cùng với Nam Cung Thương chia sẻ mà thôi, không tính là tổn thất.

Tổng thể mà nói, tổn thất lần này cũng không lớn. Mà quan sát trận chiến của hai đại Hư Không Vô Thánh, Dương Thạc, Dương Địch đạt được chỗ lớn thật tốt, liền xa xa vượt qua sự tổn thất của mình...

- Hắc hắc... Tiểu gia, ta bên này cũng không hề có chút tổn thương, ngược lại là thu hoạch nhiều hơn!

Thần Long cười hắc hắc, hướng Dương Thạc nói.

- A? Lần này ngươi thôn phệ Thần hồn của Giao Long, lại đạt được môn Bí pháp mạnh mẽ nào rồi à?

Nghe Thần Long nói như vậy, Dương Thạc đã biết là, lần này tuy rằng Thần Long không quan sát trận quyết đấu của hai cường giả Hư Không Vô Thánh, nhưng mà, thu hoạch của hắn, cũng không thể xem nhẹ.

- Bí pháp? Hắc hắc... xem như thu hoạch được một ít! Trong đó, bí pháp dung hợp của Giao Long, cũng thu hoạch được một bộ phận, không có công dụng thực tế gì cả, nhưng mà đối với bí pháp dung hợp của tiểu gia mà nói, lại có giá trị tham khảo rất lớn. Nhưng mà thật ra bộ Bí pháp Nguyên Khí Tuyền Qua kia, ta căn bản cũng đã thu hoạch được rồi!

Thần Long nói.

Nguyên Khí Tuyền Qua, đó chính là một loại Bí pháp lúc trước Giao Long Ngao Dung thi triển ra, sau lưng sinh ra một luồng lốc xoáy, không ngừng hấp thu nguyên khí thiên địa, tăng cường thực lực của bản thân mình.

Đây thuần túy chính là một Bí pháp chiến đấu, đối với Dương Thạc mà nói, tác dụng cũng không nhỏ.

594. Chương 566: Không Gian Hỗn Loạn

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ảnh Hồ

Chương 566: Không Gian Hỗn Loạn

Dù sao Dương Thạc bình thường cũng đều có thể chiến đấu vượt cấp!

Chiến đấu vượt cấp, bình thường cũng có một cái vấn đề lớn, đó chính là chân nguyên bản thân không đủ!

Người là Vô Thánh sơ giai, người ta là Vô Thánh cao giai, cho dù sức chiến đấu của người có thể cùng người khác đối địch, nhưng mà tổng lượng chân khí lại xa xa không so sánh được với đối phương. Giao thủ một hai chiêu thì thật ra cũng không có vấn đề gì, nhưng mà năng lực kéo dài tác chiến mà nói, khẳng định là phải thua thiệt thật lớn.

Hiện tại có được Nguyên Khí Tuyền Qua, có thể không gián đoạn hấp thu nguyên khí thiên địa, bổ sung bản thân, cho dù có chiến đấu kéo dài, cũng có thể cam đoan được!

Đương nhiên, thứ mà Dương Thạc xem trọng hơn, vẫn là cái bí pháp dung hợp kia!

- Bí pháp dung hợp của Giao Long, có thể đem toàn bộ mười đầu Giao Long hoàn mỹ dung hợp lại, cơ hồ cùng với bí pháp dung hợp bên trong Chân Vô Bí Điển cũng không sai biệt bao nhiêu!

Dương Thạc rõ ràng hiểu được sự lợi hại của bí pháp dung hợp của Giao Long.

Đám Giao Long này dung hợp lại với nhau, độ phù hợp cũng là trăm phần trăm, thập phần hoàn mỹ! Cùng với bí pháp dung hợp của Chân Vô Bí Điển có công hiệu giống nhau.

Duy nhất khác nhau chính là, bí pháp dung hợp của Giao Long chính là Bí pháp thiên phú, mà Chân Vô Bí Điển thì lại là do Chân Vô Đại Đế tiến hành thôi diễn sáng tạo ra. Đương nhiên, cái này cũng là thuyết mình, chỉ cần ngộ tính đủ, lĩnh ngộ được Áo nghĩa, tự nghĩ ra một vài Bí pháp nào đó, căn bản cũng không kém hơn bao nhiêu so với Bí pháp thiên phú của Thần thú.

- Cái Bí pháp này, thật ra cũng có ý nghĩa tham khảo rất lớn!

- Có được hai loại Bí pháp này, thu hoạch lần này, thật sự là đủ lớn!

Tâm tình của Dương Thạc cũng là vô cùng cao hứng.

Đại nạn không chết, tất có hậu phúc về sau!

Lần này Dương Thạc gặp được, chính là sự hung hiểm mà từ khi sinh ra đến bây giờ mới gặp phải!

Cơ hồ là chuyện thập tử vô sinh, liền thậm chí ngay cả Sinh môn mà Thập Phương Cà Sa tọa định, cũng khó có thể đào thoát được...

Cuối cùng, có thể nói là Dương Thạc đã mạnh mẽ, từ trong mơ hồ kiếm lại được một đường sinh cơ.

Sự hung hiểm như vậy, đủ để xưng là hai từ đại nạn mà hình dung. Sau khi đại nạn qua, thì cái hậu phúc về sau này, Dương Thạc cũng là tương đối hài lòng.

- Hắc hắc... tiểu gia, lần này đây, cũng không phải chỉ có những cái ưu đãi này mà thôi, vẫn còn có một vài chỗ tốt lớn hơn rất nhiều nữa a!

Đúng lúc này, Thần Long lại một lần nữa mở miệng.

- Tiểu gia, Giao Long này chính là một đầu Dị thú của ba ngàn năm trước, chính là sủng thú của một vị cường giả Hư Không Võ Thánh. Vị Hư Không Võ Thánh kia chính là một vị cường giả độc hành, không môn không phái, cũng không có sáng lập ra môn phái nào. Ở trên người của hắn, các loại Pháp khí bảo bối, Công pháp bí tịch cũng có một chút. Sau khi hắn đi vào Thiên Thánh Giới, những thứ này cũng đều giấu tại một địa phương thập phần bí ẩn. Mà bản long sau khi thôn phệ Thần hồn của đầu Giao Long kia, vừa hay liền biết được địa điểm tàng bảo kia!

Thần Long cười hắc hắc, trong miệng nói.

- Bảo tàng do một gã Hư Không Võ Thánh độc hành lưu lại?

Nghe được Thần Long nói lời này, Dương Thạc cũng không khỏi phải sửng sốt một chút.

Cường giả cấp bậc Hư Không Võ Thánh, bình thường mà nói, nếu như tư chất ngộ tính không cao, hơn nữa cũng đều có không ít những kỳ ngộ, những thiên tài địa bảo trên người, các loại Pháp khí tuyệt đối sẽ không ít.

Sau khi đi vào Thiên Thánh Giới, một vài Pháp khí, thiên tài địa bảo không dùng đến nữa, toàn bộ cũng đều lưu lại.

Nếu như là một Hư Không Võ Thánh của một môn phái nào đó, những thứ này cũng đều sẽ lưu lại ôn phái, ví dụ như là bảo vật của Chân Võ Đại Đế, cũng đều để lại cho Chân Võ Môn. Mà những Hư Không Võ Thánh độc hành, không môn không phái, bình thường cũng đều đem những thứ này để lại ở một địa điểm bí ẩn, chờ đợi người hữu duyên đến lấy.

Không thể tưởng tượng được, chủ nhân của Giao Long Ngao Dung chính là một vị Hư Không Võ Thánh độc hành. Địa điểm tàng bảo của hắn đã nói cho đầu sủng thú Giao Long của hắn biết, hiện tại Thần hồn của Giao Long đã bị Thần Long thôn phệ, hoàn toàn biết được địa điểm kia ở chỗ nào!

- Bảo tàng của Hư Không Võ Thánh, hẳn là có một vài thứ gì đó có tác dụng với chúng ta!

- Cho dù là những bảo vật bình thường vô dụng đối với ta, cũng có thể thu lấy, đem về Thiên Âm Môn, làm phong phú thêm nội tình của Thiên Âm Môn!

Dương Thạc hít sâu một hơi, ổn định lại tâm cảnh.

- Thần Long, địa điểm tàng bảo kia là ở địa phương nào? Nếu như không có vấn đề gì lớn mà nói, đi qua đó xem thử một chút!

Lập tức Dương Thạc hướng Thần Long nói.

Dương Thạc lo lắng Giao Long Ngao Dung đã đem địa điểm tàng bảo của chủ nhân hắn nói lại cho Huyền Long biết. Nếu như là để Huyền Long đi trước một bước lấy đi những thứ bảo vật này, lần này đám người Dương Thạc bọn họ có thể hoàn toàn không có bất cứ thu hoạch gì. Cho nên, nếu như không có tình huống đặc thù gì mà nói, vẫn là nên nhanh chóng đem những cái bảo vật này lấy trước tốt hơn.

- Địa điểm tàng bảo kia, chính là ở nơi Cực Đông, trên một tòa hải đảo nhỏ, địa điểm chính là ở chỗ sâu bên trong trung tâm của Lôi Vân Phong Bạo, nguy hiểm vô cùng lớn!

- Chỉ có điều, Lôi Vân Phong Bạo kia căn bản không gây thương tổn đến ta cùng với tiểu gia được!

Thần Long nói.

Lôi Vân Phong Bạo ở sâu bên trong Đông Hải, phong mang cuồng bạo cũng không phải chỉ có một cái!

Ở phía Tây của Tổng bộ Thiên Âm Môn có một cái Lôi Vân Phong Bạo Chi Mang, nhưng mà đi về phía Đông, vẫn là có một cái Lôi Vân Phong Bạo Chi Mang.

Cái Lôi Vân Phong Bạo Chi Mang kia chiều rộng so với cái ở phía Tây của Thiên Âm Môn thì rộng hơn rất nhiều, thậm chí có thể nói, cái Lôi Vân Phong Bạo Chi Mang kia thật sự là không có đầu cuối. Chưa từng bao giờ có người xuyên qua Lôi Vân Phong Bạo Chi Mang đi đến phía kia của Lôi Vân Phong Bạo Chi Mang nhìn xem ở nơi đó rốt cuộc là tình cảnh gì...

Có lẽ, cũng chỉ có Hư Không Vô Thánh mới có thể miễn cưỡng làm ra được chuyện đó.

- Địa điểm tàng bảo kia, chính là ở chỗ sâu bên trong Lôi Vân Phong Bạo Chi Mang hay sao?

Dương Thạc tự nhiên là sẽ không e ngại Lôi Vân Phong Bạo kia.

- Đi! Đến nơi đó xem sao!

Nói xong, Dương Thạc lập tức chuẩn bị, cùng với đám người Thần Long đi đến nơi đó xem đến tột cùng là có thứ gì.

- Trước tiên để các đệ tử của Thiên Âm Môn cùng tiến vào trong không gian của Thập Phương Cà Sa đi!

Dương Thạc cũng không có lập tức liền cùng với đám người Thần Long đi tới Cực Đông, tiến vào chỗ sâu bên trong Lôi Vân Phong Bạo, mà là quyết định trước đem toàn bộ các đệ tử của Thiên Âm Môn cũng đều thu hết vào bên trong không gian Thập Phương Cà Sa của chính mình.

Vẫn là cần phải phòng bị Huyền Long thẹn quá hóa giận, đối với Thiên Âm Môn xuống tay!

595. Chương 567: Lôi Âm Chân Nhân

Vô Tận Thần Công

Chương 567: Lôi Âm chân nhân

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvanda :

Chẳng qua, bên trong Lôi Vân Phong Bạo, nơi nơi đều là lôi quang, một mảnh hôn ám, hơn nữa hư không hỗn loạn, không có một cái tọa độ cụ thể nào cả. Ở nơi này tìm kiếm địa điểm tàng bảo, thật sự là rất không dễ dàng.

- Tiểu gia, chúng ta xuống đáy biển tìm xem!

Ầm ầm!

Trong miệng vừa nói xong, thân hình Thần Long vừa động, trực tiếp chui thẳng xuống dưới mặt biển.

Dương Thạc cũng gắt gao đuổi theo.

Dưới đáy biển, ánh lói quang ít hơn rất nhiều, chẳng qua cũng có vô số những mạch nước ngầm hỗn loạn, hư không cũng là vô cùng hỗn loạn. Chẳng qua cũng may là ở sâu nhất dưới đáy biển, rốt cuộc cũng có một vài dấu hiệu của địa hình. Muốn từ dưới đáy biển tìm kiếm bảo tàng của những Hư Không Vô Thánh độc hành, xem như là chuyện tình tương đối dễ dàng.

- Hửm? Khối đá san hô này... giống như chính là ở phụ cận chỗ này...

Chẳng qua một lát, xuống tới dưới đáy biển, Thần Long rất nhanh đã tìm được một khối đá san hô. Ở trong trí nhớ của Ngao Dung, địa điểm tàng bảo kia, cách khối đá san hô này không xa.

- Hướng Tây năm mươi dặm!

Thần Long nói xong, dẫn đầu hướng về phía Tây mà tiến lên.

Một khắc sau...

Hai khắc sau... Nửa canh giờ sau...

- Dựa vào, còn chưa tới nữa à? Phiến hư không này quá mức hỗn loạn, chúng ta rõ ràng cảm giác được đã tiến lên mấy trăm dặm, cả ngàn dặm, nhưng mà hiện giờ vẫn chưa vẫn chưa đi đến được năm mươi dặm cách bên ngoài địa điểm tàng bảo... Nơi này, quả thật chính là một tòa mê trận đại hình thật lớn!

Mãi cũng không thể đi đến được, Thần Long không khỏi lẩm bà lẩm bẩm, nói thầm.

- Không cần gấp! Từ từ sẽ đến! Thì được bí quyết mà nói, hẳn là có thể đi đến được!

Dương Thạc hít sâu một hơi, chính sắc nói.

- Địa điểm tàng bảo của cái gã Hư Không Vô Thánh độc hành kia, tất nhiên là tương đối bí ẩn. Không phải dễ dàng tìm được như vậy a! Đương nhiên, nếu như chúng ta dụng tâm một chút, hao phí khoảng thời gian nhất định, hẳn là có thể tìm được a!

Dương Thạc nói.

Cái gã Hư Không Vô Thánh độc hành kia giấu bảo vậy, không ngờ lại lựa chọn một địa phương thập phần bí ẩn, tương đối khó tìm được như vậy.

Nhưng mà, mức độ khó khăn cũng tuyệt đối cũng sẽ không quá lớn đến đâu.

Ít nhất, có thể khiến cho Giao Long Ngao Dung, một tên cường giả cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh có thể tìm được phiến địa phương kia.

Dù sao, nếu thiết trí một cửa vào rất khó khăn, cần phải Hư Không Vô Thánh mới có khả năng tìm được mà nói, như vậy cũng liền không có bất cứ ý nghĩa nào cả. Hư Không Vô Thánh tìm được thì như thế nào? Một vị cường giả Hư Không Vô Thánh, làm sao lại thiếu Pháp khí, bảo vật của hắn chứ?

Cho nên, Dương Thạc phỏng chừng, lối vào của bảo tàng kia cũng sẽ không quá khó, với thực lực Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong hiện tại của Dương Thạc, hẳn là có cơ hội rất lớn sẽ tìm ra được.

- Ta dùng Thập Phương Cà Sa, thử tủa định một phen xem sao?

Dương Thạc nói.

Thập Phương Cà Sa, chính là Bí bảo Không gian. Năng lực tủa định hư không của nó đã thập phần tiếp cận một cường giả Hư Không Vô Thánh bình thường, dùng để tìm kiếm cái bảo tàng kia, hẳn là không có vấn đề gì quá lớn.

- Thập Phương Cà Sa, tủa định thập phương, trong đó Sinh môn, Tử vị, đoán trước được cát hung. Lần này chúng ta tìm kiếm bảo tàng, hẳn là cát, dùng phương thức tủa định Sinh môn, thử tập trung vị trí bảo tàng xem sao!

Tâm thần của Dương Thạc chìm vào bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa.

- Tủa định!

- Ân? Hình như là... bên này!

Ngay sau đó, Dương Thạc mơ hồ cảm giác được, Thập Phương Cà Sa dẫn đường chính mình, hướng về phía Tây Bắc mà đi.

- Tiểu gia, cái bảo tàng kia, hẳn là phải ở phía Đông chứ? truyện copy từ

Dương Thạc hướng về phía Tây Bắc tiến lên, Thần Long đi theo phía sau, thoáng chút nghi hoặc, nói.

- Ở dưới đáy biển Lôi Vân Phong Bạo này, không gian hỗn loạn, vốn chính là nam bắc đảo loạn. Đi hướng Đông, chưa chắc có thể đi tới được phía Đông. Hiện tại đi theo Thập Phương Cà Sa mà nói, nói không chừng lại đi lung tung, ngược lại còn có thể đi đến được chỗ bảo tàng kia nữa.

Dương Thạc vừa nói, một bên dựa theo phương hướng Thập Phương Cà Sa mà tiến lên.

Một khắc sau...

Hai khắc sau...

Nửa canh giờ sau... Một canh giờ sau...

Đột nhiên...

- Hửm? Tiểu gia, phía trước, địa thế hình như là càng ngày càng cao, hẳn là có một hòn đảo nhỏ!

- Cái bảo tàng kia, tám phần chính là ở trên cái tiểu đảo đó!

Đáy biển phía trước, địa thế càng ngày càng cao, rõ ràng là dấu hiệu sắp sửa hình thành nên một tiểu đảo.

- Đi!

Cái đuôi khê vung lên, Thần Long bơi nhanh về phía trước.

- Đừng nhúc nhích!

Thế nhưng ngay tại thời điểm này, Dương Thạc chợt cản Thần Long lại.

- Phía trước hư không hỗn loạn, người cứ tiến thẳng lên như vậy, chưa chắc có thể đi tới được hòn đảo nhỏ kia.

- Dù sao chúng ta đã gặp được tòa tiểu đảo này, trực tiếp dùng Thập Phương Cà Sa tảo định được nó, xé mở hư không, trực tiếp đi thẳng qua!

Một khi đã gặp được hòn đảo nhỏ này, lại dùng Thập Phương Cà Sa tảo định, độ khó khăn cũng không lớn. Dương Thạc nói xong, tâm niệm vừa động, Thập Phương Cà Sa khởi động. Hư không xé mở, Dương Thạc cùng với Thần Long không ngờ lại xuất hiện bên trên một tòa tiểu đảo phạm vi không đủ một trăm trượng.

- Chính là chỗ này!

Vừa thấy nơi này, hai mắt Thần Long lập tức sáng ngời.

- Tòa tiểu đảo này, cùng với địa điểm tàng bảo của gã Hư Không Vô Thánh độc hành bên trong trí nhớ của đầu Giao Long kia cơ hồ là giống nhau như đúc, hẳn chính là chỗ này rồi!

Ngay khi tới được trên tòa tiểu đảo ở sâu bên trong đám Lôi Vân Phong Bạo kia, Thần Long đảo mắt nhìn quanh, hai mắt sáng ngời, trầm giọng nói.

- Không sai biệt lắm chính là ở chỗ này!

Dương Thạc cũng ngẩng nhìn xung quanh một chút.

Tòa tiểu đảo này, diện tích cũng không tính là lớn, địa phương cao nhất, cách mặt biển cũng chỉ có khoảng một hai trượng mà thôi, thay vì nói là một hòn đảo nhỏ, cứ nói là một khối đá ngầm thì đúng hơn. Thời điểm khi nước biển thủy triều dâng cao, cái gọi là hòn đảo nhỏ này chỉ sợ là sẽ phải chìm sâu xuống dưới mặt biển.

Khối nham thạch cấu thành hòn đảo nhỏ này, chính là một loại nham thạch chất liệu hoàn toàn đặc thù, cứng rắn vô cùng. Dương Thạc mơ hồ cảm giác được, bên trong đám nham thạch này, tựa hồ như tồn tại đại lượng nguyên tố kim chúc khổng lồ. Nguyên nhân chính bởi vì như vậy, những khối nham thạch này có

đặc tính dẫn đường cho năng lượng của lõi điện. Những điện quang lõi đình bên trên không trung khi oanh kích lên trên hòn đảo nhỏ này, năng lượng lõi điện sẽ bị trực tiếp dẫn đường đến đáy biển, cũng không đối với hòn đảo nhỏ này tạo thành bất cứ tổn hại gì cả.

- Khó trách, hòn đảo nhỏ này có thể tồn tại hơn ba ngàn năm, nhưng cũng không có bị lõi điện đánh nát...

Dương Thạc trầm nghĩ.

Gã Hư Không Vô Thánh độc hành kia, chính là một cường giả siêu cấp của hơn ba ngàn năm trước.

Nếu như là một hòn đảo bình thường, ở tại trung tâm của đám Lôi Vân Phong Bạo này suốt hơn ba ngàn năm, chỉ sợ đã bị điện quang lõi đình khắp nơi oanh kích, sớm đã bị hoàn toàn đánh nát vụn rồi. Mà cái hòn đảo nhỏ này, nếu như không có bị hủy diệt, thậm chí trôi qua một khoảng thời gian lâu như vậy, địa hình địa diện của hòn đảo nhỏ này cũng không có biến hóa gì quá lớn.

- Tiểu gia, hẳn là từ bên này mà tiến vào, có thể đi tới được địa điểm tàng bảo!

Thân hình Thần Long vừa động, đã đi đến trung tâm của hòn đảo nhỏ.

Ở trung tâm của hòn đảo nhỏ này, tồn tại một cái thạch động nhỏ, ước chừng rộng khoảng một trượng, uốn lượn sâu xuống phía dưới.

- Đi xuống xem đi!

Dương Thạc không một chút chần chừ, thân hình chợt động, liền tiến vào trong thạch động.

Thân hình của Thần Long cũng rất nhanh biến hóa, biến thành đường kính khoảng chừng năm sáu thước, đi theo sau Dương Thạc tiến vào sâu bên trong thạch động này.

Soạt soạt!

Điện quang chung quanh không ngừng quanh quẩn, nhưng mà đối với Dương Thạc, Thần Long cũng không tạo thành bất cứ ảnh hưởng nào cả.

- Cái bảo tàng kia, chính là sâu cả ngàn trượng dưới đáy biển à?

Ở trong cái thạch động này tiến lên, một người một rồng bay nhanh xuống phía dưới, tiến lên phía trước cả ngàn trượng, vẫn là chưa thấy được điểm cuối. Hiển nhiên, địa điểm giấu bảo tàng của vị Hư Không Vô Thánh độc hành kia đúng chính là một địa phương sâu cả ngàn thước bên dưới đáy biển. Một tòa tiểu đảo bí ẩn ở sâu bên trong Lôi Vân Phong Bạo, hơn nữa sâu cả ngàn thước bên dưới đáy biển. Cái địa điểm tàng bảo này, không thể không nói là quá mức bí ẩn.

- Hửm? Tiểu gia, phía trước... tựa hồ có khí tức cường đại ba động, hẳn là sắp sửa tới nơi rồi!

Tiếp tục tiến sâu xuống phía dưới, chỉ qua thêm một chút, Thần Long đột nhiên vui vẻ kêu lên.

- Hẳn là sắp tới nơi rồi!

Thần sắc Dương Thạc nghiêm nghị, dốc ra toàn bộ tinh thần.

Địa điểm giấu bảo tàng này, chính là do một vị Hư Không Vô Thánh độc hành kiến tạo ra, bên trong có thể có rất nhiều cơ quan thật mạnh. Chẳng qua với thực lực hiện tại của Dương Thạc, Đệ nhất nhân dưới Hư Không Vô Thánh, ngay cả là vị Hư Không Vô Thánh độc hành kia đi tới, muốn ra tay diệt sát Dương Thạc, độ khó khăn cũng thật lớn. Hẳn thiết trí nên những cái gọi là cơ quan này, đối với Dương Thạc mà nói, cơ hồ là không có bất cứ uy hiếp gì cả.

- Thập Phương Cà Sa cũng không có truyền ra thanh âm báo động, đám cơ quan trong địa điểm tàng bảo này, đối với ta mà nói, hẳn là không có uy hiếp gì cả...

Có được Thập Phương Cà Sa, có thể biết trước được nguy hiểm, điều này làm cho Dương Thạc bớt đi được mấy phần lo lắng.

- Liền chính là ở phía trước a!

- Di! Phía dưới giống như là có một tầng hào quang, địa điểm tàng bảo kia, nói như vậy hẳn là ở ngay bên dưới màn hào quang kia!

Lại đi xuống bên dưới thêm khoảng chừng mấy chục trượng nữa, một tầng hào quang nhàn nhạt đã hiện ra ở trước mặt của Thần Long cùng với Dương Thạc. Cái màn hào quang này đem cái thông đạo phía trước hoàn toàn ngăn chặn lại. Hiển nhiên, nếu như tiếp tục tiến về phía trước, cần phải xuyên qua tầng hào quang này mới được.

Rất nhiều bí địa, động phủ cũng đều là dùng cái loại màn hào quang này bao phủ. Địa điểm tàng bảo này xuất hiện tầng hào quang, cũng không quá mức kỳ quái.

Ngược lại là bởi vì sự xuất hiện của màn hào quang này, Dương Thạc lập tức phán đoán ra, bên dưới chính là địa điểm tàng bảo của vị Hư Không Vô Thánh độc hành kia!

- Một màn hào quang mà thôi, tiểu gia, phá tan nó là được rồi!

Thân hình Thần Long lao lên, hướng về phía tầng hào quang cấp tốc lao đi.

Ngay tại khoảnh khắc Thần Long vừa mới tiếp xúc với màn hào quang kia...

Đột nhiên, từ bên trong tầng hào quang kia, một cỗ khí thể mạnh mẽ cùng cực chợt bộc phát ra, hướng về phía Dương Thạc cùng với Thần Long cấp tốc bao phủ xuống!

- Là khí thể uy áp của cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh!

Cặp mày Dương Thạc khẽ nhíu lại.

Oanh!

Ngay sau đó, Dương Thạc chỉ cảm thấy, cỗ khí thể uy áp này lập tức nhảy vọt vào trong đầu của chính mình, trong đầu của mình lập tức oanh lên một tiếng. Cũng may Thần hồn của Dương Thạc có cường độ cực cao, cùng với Dương Dịch so sánh cũng không kém hơn bao nhiêu cả. Tuy rằng chỉ mới bị cỗ khí thể này công kích một lần, nhưng mà chỉ trong nháy mắt ngay sau đó, trong đầu Dương Thạc nháy mắt liền thanh tỉnh lại, cũng không có bị bất cứ ảnh hưởng gì tới.

Nhưng mà Thần Long thật ra thì cấp bậc Thần hồn vẫn còn chưa đủ cao, bị đánh trúng một chút, thân hình nhất thời ngưng lại, si ngốc ngơ ngác huyền phù ở bên trong không trung...

Soạt soạt soạt soạt!

Mà chính là nháy mắt ngay sau đó, từ bên trong màn hào quang kia, liền bắn ra hơn mười đạo lệ quang, đánh thẳng về phía Dương Thạc cùng với Thần Long!

- Trở về!

Phốc!

Nhanh như tia chớp, Dương Thạc đã xuất hiện ở trước mặt Thần Long.

Soạt!

Thần Long Liệt Khôn Dao xuất hiện trong tay, rất nhanh vừa chuyển, liền đem những đạo lệ quang kia đánh văng đi hết.

- Là lợi tiễn độ cứng tương đương Thần binh Ngũ cấp? Đầu tiên là dùng khí thể uy áp cấp bậc Hư Không Vô Thánh gây ảnh hưởng đến Thần hồn, ngay sau đó dùng lợi tiễn cấp bậc Thần binh Ngũ cấp mà công kích... Nếu như không phải Thần hồn của ta đủ cường đại, không thể bị ảnh hưởng đến mà nói, như vậy hiện tại ta và Thần Long đều phải biến thành cái sàng rồi! Cơ quan của địa điểm tàng bảo này không khỏi cũng quá mức lợi hại a!

Cặp mày Dương Thạc nhíu chặt.

Bình thường những tiền bối Vô đạo kiến tạo địa điểm tàng bảo, hiển nhiên cũng có một vài đạo cơ quan, nhưng mà cũng sẽ không quá mức khủng bố, phần lớn chỉ là một chút khảo nghiệm đối với hậu nhân mà thôi, để cho những người sau này đi vào vượt qua được những cái khảo nghiệm này, mới tìm được bảo vật.

Nhưng mà, đám trận pháp cơ quan tại địa điểm tàng bảo này, cũng rõ ràng là quá mức khủng bố một chút a! Nếu như không phải Thần hồn của Dương Thạc cũng đủ mạnh mẽ mà nói, chỉ sợ lần này đây cũng phải gặp phải trọng thương rồi.

Dương Thạc cùng với Thần Long thì hoàn hảo, dù sao cũng có được lực lượng khí huyết cấp bậc Hư Không Vô Thánh, diễn hóa huyết nhục, những thương thế bình thường cũng sẽ không trí mạng.

Nếu như đổi lại là một người khác đến, cấp bậc khí huyết thấp hơn một chút, bị đám lợi tiễn cấp bậc Thần binh Ngũ cấp này xuyên thấu, chỉ sợ là thập tử vô sinh!

- Tiểu gia!

Dương Thạc vừa mới đánh bay được đám lợi tiễn này, Thần Long cũng liền thanh tỉnh lại được.

- Hảo gia hỏa, địa điểm tàng bảo này, thật sự có chút tà môn!

Tuy rằng vừa rồi Thần Long mơ mơ hồ hồ, không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà ngay tại một khắc khi đám lợi tiễn kia bay ra, trong lòng của hắn cũng sinh cảm ứng, long lân toàn thân cũng đều dựng đứng thẳng lên.

Không cần nói cũng biết, vừa rồi chính mình khẳng định là đã gặp phải một chút hung hiểm.

- Có thể khiến cho lão long ta cũng lâm vào hiểm cảnh, đủ mạnh mẽ a!

- Tiểu gia, để cho ổn thỏa... hay là ta vẫn nên cẩn thận một chút đi!

Giờ phút này Thần Long cũng thu hồi lại tâm tư khinh thường, trở nên cẩn thận hơn rất nhiều.

- Không có vấn đề gì lớn! Thập Phương Cà Sa có thể tập trung Sinh môn, Tử vị, cho dù gã Hư Không Vô Thánh kia có chạy tới, cũng không nhất định có thể gây nguy hiểm cho chúng ta! Tóm lại, cẩn thận là nhất định, nhưng mà không đến mức lo lắng không dám tiến lên! Đi thôi!

Dương Thạc vừa mới nói xong, một bên thân hình vừa động, phóng thẳng đến màn hào quang kia.

Phốc!

Màn hào quang kia vừa mới tiếp xúc đến thân thể Dương Thạc, lập tức liền mở tung ra.

Thân hình Thần Long vừa động, cũng liền gắt gao đuổi kịp.

Đi xuyên qua cái màn hào quang này, tiến lên phía trước một lát, cái thông đạo này cũng không còn tiến thẳng xuống phía dưới nữa, mà uốn lượn về phía Đông, trên cơ bản là làm thành một cái thông đạo ngang. Hơn nữa độ lớn của cái thông đạo này cũng không lớn, độ cao chừng năm sáu trượng, không ngờ đã tạo thành một cái động thiên phúc địa.

Lại tiến lên phía trước thêm một lát, một cánh cửa đá thật lớn chợt xuất hiện ở ngay trước mặt của Dương Thạc cùng với Thần Long.

- Cái bảo tàng kia, hẳn là ở phía sau cánh cửa đá lớn này rồi!

Dương Thạc hít sâu một hơi, nhìn thẳng vào cánh cửa đá này.

- Mở ra!

Thân hình vừa động, Dương Thạc thẳng tắp đụng thẳng vào cánh cửa đá kia.

Ầm ầm!

Trả lời kèm theo trích dẫn

596. Chương 568: Lôi Âm Chân Nhân Báo Thù

Vô Tận Thần Công

Chương 568: Lôi Âm chân nhân báo thù

Một thanh âm bạo vang, mặc dù cánh cửa đá này cực kỳ cứng rắn, nhưng mà dưới sự va chạm của Cửu Dương Phân Thân cánh giới Thần binh Lục cấp của Dương Thạc, thật giống như là một khối đậu hủ vậy, trực tiếp vỡ nát ra. Ngay sau đó, Dương Thạc hiển nhiên là đã đi thẳng vào bên trong cánh cửa đá. Thần Long cũng hét lớn lên một tiếng, thân hình vừa động, ầm ầm một tiếng, theo sau Dương Thạc đung thăng vào đó.

- Hửm?

Đi vào đến bên trong cánh cửa đá kia, Thần Long nhìn quanh bốn phía, lập tức phát hiện ra, bên trong cánh cửa đá này chính là một cái thạch thất có phạm vi khoảng chừng bảy tám mươi trượng. Bên trong thạch thất, được đặt dày đặc khoảng chừng hơn mười kiện Pháp khí các loại. Đẳng cấp thấp nhất cũng là cấp bậc Thần binh Tứ cấp. Đương nhiên, đẳng cấp cao nhất cũng chỉ có cấp bậc Thần binh Ngũ cấp mà thôi. Mặt khác, một vài linh dược, thiên tài địa bảo cũng có không ít.

Ở bên trong cái thạch thất này, đối diện với vị trí của cánh cửa đá được đặt ngay ngắn một cái bồ đoàn, mà bên trên cái bồ đoàn này, đang ngồi ngay ngắn một đạo hư ảnh của một lão đạo sĩ.

- Ha ha ha... Ba ngàn năm rồi, rốt cuộc cũng có người đến đây rồi!

Ngay khoảnh khắc khi Dương Thạc cùng với Thần Long vào đến nơi này, hai mắt của đạo hư ảnh này chợt mở ra, ha ha cười to.

Trên mặt đạo hư ảnh này, mang theo vài phần tà khí nhàn nhạt.

- Chúc mừng ngươi, tiểu tử, không ngờ có thể xông qua được tầng tầng trở ngại, tiến vào trong động phủ của Lôi Âm chân nhân ta! Không tệ, không tệ! Ngoài kia có điện quang lôi đình, còn có các cơ quan nhỏ mà ta cố tình thiết trí nữa! Nói như vậy ngươi hẳn cũng có thể cảm nhận được a!

- Có phải là ngươi vừa nghĩ đến, xông qua được mấy tầng nguy cơ, trở ngại này, tiến vào trong động phủ Lôi Âm chân nhân của ta, ngươi liền có thể nhận được truyền thừa của Lôi Âm chân nhân này sao? Nhìn xem đi! Bên trong động phủ này của ta, có tổng cộng ba mươi bốn kiện Pháp khí Bí bảo, thiên tài địa bảo vô số, bảo vật không hề ít, đối với cường giả Võ Thánh cũng đều có tác dụng thật lớn... Thậm chí còn có một chút đan dược, có thể khiến cho Tam Trọng Lôi Âm Võ Thánh càng dễ dàng đột phá lên cảnh giới Tứ Trọng Lôi Âm Võ Thánh...

- Thế nào? Động tâm rồi sao?

Trên mặt đạo hư ảnh hiện lên nụ cười tà ác.

Nhưng mà ngay sau đó, trên mặt đạo hư ảnh này chợt hiện lên một tia dữ tợn.

- Chỉ tiếc! Ngươi đã sai lầm rồi!

- Ngươi xông qua được mấy đạo cơ quan này, tới được chỗ này, chỉ tiếc là... không có phần thưởng!

- Cái đang chờ đợi ngươi, chỉ có duy nhất một cái kết quả, đó chính là... tử vong! Ha ha ha... Nhìn thấy một tên thiên tài siêu cấp, xông qua những trạm kiểm soát thật mạnh, tới được nơi này, mưu toan nhận được bí bảo truyền thừa của ta, cuối cùng lại chỉ có thân chết đạo vong! Cảm giác như vậy, thật sự là quá mức kỳ diệu! Ngươi... vị Lôi Âm chân nhân của ta đùa giỡn rồi! Ha ha ha...

- Hãy chết đi!

Đạo hư ảnh này vừa mới nói xong, cánh tay vung lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bên trên mặt đất đột nhiên nổi lên hai ụ đất lớn, ngay sau đó, hai ụ đất lớn kia vỡ ra, hai cái cây khô cực kỳ gầy gò đột nhiên từ dưới lòng đất chui lên, phóng thẳng lên, lao thẳng về phía Dương Thạc!

- Đây chính là Tam Âm Càn Thi do Lôi Âm chân nhân ta luyện chế ra, khi còn sống chính là cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh! Để cho ngươi chết trong tay của chúng nó đi! Ha ha ha...

Lôi Âm chân nhân, Tam Âm Càn Thi?

Nghe được đạo hư ảnh nói ra liên tiếp hai cái tên này, sắc mặt Dương Thạc nhất thời ngưng trọng lại cực điểm. Rất hiển nhiên, đến hiện tại, kẻ ngốc cũng biết được, đạo hư ảnh này cũng chính là vị Lôi Âm chân nhân kia, lưu lại cái động phủ này, căn bản không phải là vì để những cái bảo vật, đan dược, công pháp truyền thừa của hắn cấp cho những người hữu duyên...

Mà là, hoàn toàn vì muốn hại người!

Mặc dù có những thiên tài siêu cấp, trải qua những hung hiểm thật lớn, đi đến tòa động phủ này, cuối cùng cũng sẽ bị tên Lôi Âm chân nhân kia khống chế hai khối Tam Âm Càn Thi, mạnh mẽ đánh chết!

- Hay ột tên Lôi Âm chân nhân âm độc a!

Hai hàng lông mày của Dương Thạc gắt gao nhắm chặt lại.

- Thiếu gia, cái gã Hư Không Vô Thánh độc hành này, đúng là Lôi Âm chân nhân vào ba ngàn năm trước, đã từng quấy rối một vị nữ đệ tử thiên tài của Thiên Âm Môn chúng ta, cuối cùng thì lại quất ngựa truy phong, khiến cho vị nữ đệ tử tiền bối kia của Thiên Âm Môn âm thầm tự sát! Vị Môn chủ Thiên Âm Môn ngay lúc đó đã ra tay đánh cho hắn trọng thương, chỉ tiếc là cuối cùng khiến cho hắn chạy thoát, không có hoàn toàn đánh chết hắn được! Không thể tưởng tượng được, hắn cuối cùng không ngờ lại đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

Ở bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa, thanh âm của Dương Dịch lập tức truyền ra.

Bởi vì chủ nhân của mười ba đầu Giao Long này chính là một gã Hư Không Vô Thánh độc hành, cơ hồ cùng với người khác không có bất cứ liên hệ gì cả, cho nên thân phận cụ thể của hắn mãi vẫn luôn là một điều bí ẩn.

Nền văn minh Nhân loại trong thời gian vạn năm nay, xuất hiện hơn mười vị cường giả Hư Không Vô Thánh.

Nhưng mà, cũng có một vài cường giả độc hành, bế quan tiếm tu, có đạt đến được cảnh giới Hư Không Vô Thánh hay không, cũng không ai biết được cả...

Cơ hồ cách khoảng chừng một trăm năm, cũng đều sẽ có một hai cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh tiến hành bế quan tiếm tu, tìm kiếm đột phá. Cuối cùng mấy gã cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh này cũng không có xuất hiện thêm lần nào nữa, bọn họ rốt cuộc có tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh hay không, cũng không ai biết rõ ràng.

Nguyên nhân chính là bởi vì như vậy, tuy rằng trước kia đám người Dương Thạc đã biết, chủ nhân của mười ba đầu Giao Long kia chính là một vị cường giả độc hành vào hơn ba ngàn năm trước đã tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh, nhưng mà ai cũng không thể xác định được thân phận của hắn. Dù sao, ba ngàn năm trước, cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh bế quan tiếm tu cũng không phải chỉ có một hai người, ai cũng không biết chính xác được rốt cuộc là người nào đã có đột phá...

- Không ngờ lại là cừu địch của Thiên Âm Môn?

- Khó trách, mười ba đầu Giao Long kia vừa mới xuất thế, liền chạy đến đối phó Thiên Âm Môn!

Trong lòng Dương Thạc liền hiểu rõ.

Tên Lôi Âm chân nhân này hiển nhiên nhân phẩm thấp kém đến tận cùng, làm người cũng thập phần cực đoan, thập phần tâm ngoan thủ lạt!

Cũng chỉ có loại người như vậy, mới có thể thiết trí ra một cái động phủ như vậy, cũng không phải là vì truyền thừa, mà là vì muốn hành hạ đến chết những nhân vật thiên tài có thể tiến vào trong động phủ này.

Ầm ầm ầm!

Cơ hồ chính là đồng thời khi Dương Thạc suy nghĩ như vậy, hai cỗ Tam Âm Càn Thi vừa mới xuất hiện kia không ngờ đã phóng tới trước mặt của Dương Thạc.

- Gào gào gào!

Hai tên Tam Âm Càn Thi này, tuy rằng có hình dạng con người, nhưng mà lại phát ra thanh âm tê rống giống như là mãnh thú vậy, hung hãn đến cực hạn.

Hai tay dang ra, những cái móng tay độ dài ước chừng khoảng một thước hướng về phía Dương Thạc hung hăng đánh thẳng tới.

- Đây chính là Tam Âm Càn Thi, chính là dùng thân thể cường giả cấp bậc Vô Thánh luyện chế mà thành, luyện thành Tam Âm Càn Thi. Tuy rằng không thể sử dụng Bí pháp vũ kỹ công kích, nhưng mà thân hình thì lại so sánh với lúc còn sống còn cường đại hơn mấy lần. Hơn nữa nó bất tử bất diệt, trừ phi đem chúng nó hoàn toàn đánh nát. Nếu như không mà nói, bất luận là bị thương thể nghiêm trọng đến cỡ nào, cũng rất ít ảnh hưởng đến sức chiến đấu của chúng nó!

Thanh âm của Dương Dịch lại một lần nữa từ bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa truyền ra.

- Biết rồi!

Sắc mặt Dương Thạc lạnh lùng, thân hình rất nhanh lui về phía sau, sớm né tránh khỏi một kích của hai gã Tam Âm Càn Thi này.

- Hừm? Cái tên tiểu tử này, không ngờ lại còn có Bí bảo Không gian!

Hư ảnh của Lôi Âm chân nhân kia rốt cuộc cũng là hư ảnh của cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh lưu lại, nhãn lực vô cùng mạnh mẽ, không ngờ có thể nhìn thấu được không gian Thập Phương Cà Sa của Dương Thạc.

- Thiên Âm Môn... bên trong Bí bảo Không gian của ngươi, lại có đệ tử Thiên Âm Môn?

- Được! Được! Thiên Âm Môn cùng với ta có thù hận không chết không ngừng! Năm đó Môn chủ Thiên Âm Môn đánh cho ta bị thương, khiến cho ta phải chạy trốn đến chỗ sâu bên trong Lôi Vân Phong Bạo ẩn nấp. Nếu như không phải ta đủ may mắn, nếu như không thể đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, chỉ sợ sớm đã bị hôi phi yên diệt rồi! Chỉ tiếc, về sau tuy rằng ta có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng mà là do mạnh mẽ lợi dụng một loại Bí pháp để đột phá... Sau khi đột phá xong, bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống...

- Cũng chính là bởi vì như thế, ta thậm chí cũng không kịp tìm Thiên Âm Môn gây phiền toái, chỉ có thể đi vào Thiên Thánh Giới, đi tìm kiếm một đường sinh cơ...

- Đại cừu, đã không thể kết thúc!

- Hiện tại không thể tưởng tượng được, tuyệt thế thiên tài của Thiên Âm Môn ngươi, không ngờ lại chạy đến động phủ của ta! Ha ha ha... đó chính là báo ứng a! Các ngươi cũng đều phải chết!

Đạo hư ảnh Lôi Âm chân nhân kia nhe răng cười to, kêu lên.

Hắn chính là loại người có thù tất báo, năm đó đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cũng không phải là do khinh thường không muốn đến Thiên Âm Môn báo thù.

Chính là, bởi vì lúc trước khi hắn đột phá cảnh giới, thân bị trọng thương, về sau lại là mạnh mẽ đột phá, để lại di chứng, bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống, hắn mới không dám tìm đến Thiên Âm Môn gây phiền toái, mà trước tiên nhập lên Thiên Thánh Giới, tìm kiếm một đường sinh cơ.

Mười ba tên Giao Long kia trên thực tế là một đám sủng thú do Lôi Âm chân nhân ở bên cạnh khu vực Lôi Vân Phong Bạo thu nhận được. Thời gian bọn chúng đi theo Lôi Âm chân nhân không dài, đối với những chuyện tình của Lôi Âm chân nhân cũng không thập phần hiểu biết, mới nghĩ lầm là Lôi Âm chân nhân khinh thường không muốn so đo cùng với Thiên Âm Môn.

Cũng chính là bởi vì mười ba đầu Giao Long kia đi theo Lôi Âm chân nhân thời gian không dài, cho nên bên trong Thiên Âm Môn mới không có bất cứ ghi chép gì về chúng nó...

Hiện tại, những cường giả thiên tài của Thiên Âm Môn như Dương Thạc, Dương Dịch đã đến đây, nếu như có thể hành hạ đến chết những gã thiên tài Thiên Âm Môn này, Lôi Âm chân nhân tự nhiên có thể xả được một hồi khẩu khí thật lớn!

- Ra tay! Ra tay!

- Đem bọn chúng hoàn toàn giết chết!

Hư ảnh của Lôi Âm chân nhân điên cuồng kêu to.

- Ân? Thật muốn giết chết chúng ta hay sao?

Ngay tại thời điểm này, sắc mặt Dương Thạc có chút trầm xuống.

- Có lẽ nếu như bản thể của người quay trở lại Nhân Gian Giới, rất có thể đem chúng ta chém giết a! Đáng tiếc! Hiện tại người vốn không phải là bản thể, mà chỉ là một đạo hư ảnh tàn hồn mà thôi! Mấy cỗ Tam Âm Càn Thi này của người, đối phó với những cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh khác mà nói, chính là đủ sức, nhưng mà gặp phải ta mà nói, cũng không tính là cái gì!

Quát nhẹ một tiếng, thân hình của Dương Thạc mạnh mẽ hành động!

Hắn cũng không hề có chút nào lui lại phía sau, mà ngược lại chính là hướng về phía một cỗ Tam Âm Càn Thi hung hăng phóng đi!

Ầm ầm!

Nắm tay vừa động, một quyền đã đánh ra!

- Hém? Tiểu tử muốn chết!

Nhìn thấy Dương Thạc có những động tác như vậy, hư ảnh Lôi Âm chân nhân liền mừng rỡ.

Sức lực của Tam Âm Càn Thi mạnh mẽ đến cực hạn, bản thân là do thi thể của cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh luyện chế mà thành. Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh, cho dù là thân thể nhân loại bình thường nhất, khí lực cũng rất có thể đạt đến cường độ của Thần binh Thiên Âm Môn cấp, luyện thành Tam Âm Càn Thi, khí lực ít nhất cũng tăng lên một bậc, đạt đến cấp bậc Thần binh Tứ cấp, thậm chí còn có thể đạt đến cường độ Thần binh Ngũ cấp nữa!

Trong mắt của Lôi Âm chân nhân, nếu như Dương Thạc trốn tránh không chịu đánh, còn có thể có một đường sinh cơ, mạnh mẽ đối kháng thì hắn phải chết không chút nghi ngờ.

Ầm ầm!

Ngay trong khoảnh khắc khi Lôi Âm chân nhân nghĩ đến những cái này, nắm tay của Dương Thạc đã hung hăng cùng với cánh tay của Tam Âm Càn Thi va chạm cùng một chỗ.

Thanh âm bạo vang phát ra...

Rắc rắc rắc! Rắc rắc rắc!

Ngay sau đó, một thanh âm giống như là mảnh gỗ vỡ vụn đột nhiên vang lên. Ngay sau đó trong nháy mắt, đầu Tam Âm Càn Thi kia đột nhiên tru lên thê lương.

- Cái này... như thế nào lại như vậy?

Hai mắt Lôi Âm chân nhân trừng lớn, hắn rõ ràng nhìn thấy, cỗ Tam Âm Càn Thi mạnh mẽ vô cùng kia cùng với Dương Thạc mạnh mẽ đối kháng, không ngờ không thể đánh cho Dương Thạc bị trọng thương, mà ngược lại, dưới một quyền của Dương Thạc, cánh tay của Tam Âm Càn Thi kia giống như là làm bằng gốm sứ thủy tinh gì đó vậy, trực tiếp vỡ vụn ra... Mà cánh tay của Dương Thạc, thì lại không có chút tổn hao gì!

- Còn chưa đến cấp bậc Thần binh Ngũ cấp, cũng dám ở trước mặt ta sinh uy sao?

Cái mà Dương Thạc sử dụng, chính là Cửu Dương Phân Thân, cường độ Thần binh Lục cấp cứng đối cứng, trong lúc đương thời, cơ hồ không có địch thủ, cho dù là một ít thần binh lợi khí, chém lên trên người của Dương Thạc, chỉ sợ là cũng sẽ mạnh mẽ đứt đoạn!

- Vỡ ra cho ta!

Quát mạnh một tiếng, Dương Thạc đánh mạnh ra một trào, sớm đã chụp thẳng lên trên cổ của cỗ Tam Âm Càn Thi đã bị thương kia. đọc truyện mới nhất tại .

Rắc rắc!

Bóp mạnh một tiếng, phần cổ của Tam Âm Càn Thi đồng dạng giống như gốm sứ thủy tinh vậy, vỡ tung ra, nhưng mà không ngờ cũng không có nửa giọt máu nào vọt ra cả.

- Rống rống rống!

Cổ gãy, cái đầu của Tam Âm Càn Thi bay văng ra, nhưng trong miệng của hắn vẫn như trước không ngừng kêu rống liên tục.

Cổ thân thể đã mất đi đầu lâu kia cũng không có đánh mất sinh cơ, một cánh tay còn sót lại mạnh mẽ vung lên, đánh thẳng lên trên ngực của Dương Thạc, một chân cũng hướng về phía Dương Thạc hung hăng đá thẳng tới.

Phanh! Phanh!

Thanh âm trầm đục truyền ra, cánh tay của Tam Âm Càn Thi mạnh mẽ nện lên trên người của Dương Thạc, trực tiếp chấn vỡ!

Một chân mạnh mẽ đá tới kia, cuối cùng cũng bị chấn cho vỡ tung ra... Tam Âm Càn Thi này, chỉ còn lại có một cái thân thể, hơn nữa một cái chân...

- Vỡ tung!

Quát khê một tiếng, một chân Dương Thạc đá ra, đem một chân cuối cùng của Tam Âm Càn Thi cũng đá vỡ tung. Quả đấm chọt động, ầm ầm một tiếng, đem thân thể của Tam Âm Càn Thi hoàn toàn đánh nát!

- Dựa vào! Thân thể Tam Âm Càn Thi này thật ra quá cứng rắn a!

Cũng đồng thời trong lúc này, một cổ Tam Âm Càn Thi khác sớm đã bị Thần Long gắt gao cuốn lấy.

Chẳng qua Tam Âm Càn Thi này hung hãn vô cùng, khí lực mạnh mẽ, thậm chí độ cứng so với thân thể Thần Long còn muốn cứng rắn hơn nhiều, trong lúc nhất thời, Thần Long cuốn lấy hắn, đối với hắn lại không thể tạo thành bất cứ thương tổn nào cả.

- Con mẹ nó! Cho dù ngươi có cường đại đến thế nào đi chăng nữa, bốn long cũng phải đánh nát ngươi! Ngươi có trốn cũng không thoát đâu! Vỡ tung cho ta!

Giờ phút này Thần Long cũng trở nên ngoan cường, thân mình dụng lực một cái, đầu Tam Âm Càn Thi bị hắn cuốn lấy, toàn thân phát ra tiếng vang rắc rắc, oanh một tiếng, trực tiếp vỡ thành một đám mảnh vụn...

Đây chính là tác dụng của lực lượng cường đại!

Tam Âm Càn Thi này thật giống như là một con búp bê bằng gốm sứ, trong ruột rỗng, ngoài da mỏng manh. Thần Long thì lại là một người có lực lượng cực kỳ mạnh mẽ. Lấy cường độ thân thể của người bình thường, có lẽ xa xa cũng không bằng được gốm sứ, nhưng mà mạnh mẽ dùng sức lên, đem một cái ống sứ kếp ruột mạnh mẽ bóp nát vẫn là vô cùng đơn giản.

Chỉ thoáng trong nháy mắt lúc đó, hai cổ Tam Âm Càn Thi không ngờ đã chết đi!

- Không có khả năng! Cái này tuyệt đối không có khả năng!

Mất thấy hai cổ Tam Âm Càn Thi không ngờ chỉ trong chớp mắt đã bị tiêu diệt, đạo hư ảnh Lôi Âm chân nhân kia nhất thời đại biến.

- Hắc hắc... còn có cái lão giả ngươi nữa, hư ảnh Thần hồn? Vừa lúc bốn long ta thật ra có thể đem ngươi thôn phệ đi, thu hoạch bí pháp của ngươi! Ngoan ngoan đến đây đi!

Cười hắc hắc, Thần Long nhìn chằm chằm về phía đạo hư ảnh Thần hồn của Lôi Âm chân nhân kia, thân hình phốc một tiếng, thẳng tắp đánh tới, cái miệng há rộng ra, liền đem đạo hư ảnh kia mạnh mẽ nuốt xuống.

- Không!

Thanh âm thê lương từ trong đạo hư ảnh Lôi Âm chân nhân kia truyền ra.

- Ta chính là hư ảnh của Hư Không Vô Thánh, các ngươi dám giết ta sao?

- Tương lai đi tới Thiên Thánh Giới, chờ chân thân của ta đem đám người các người hoàn toàn diệt sát a!
- Lôi Âm chân nhân kia không ngừng kêu gào.
- Mạnh miệng?
- Đi chết đi!

Thần Long há to miệng một cái, đem đạo hư ảnh kia hoàn toàn thôn phệ vào. Thanh âm của Lôi Âm chân nhân hoàn toàn tiêu tán, không còn kêu gào thêm nữa câu nữa...

597. Chương 569: Thiên Yêu Tinh Huyết

Chương 569: Thiên Yêu Tinh Huyết

Thiên Thánh Giới...

Đây là một cái thế giới vô cùng to lớn khổng lồ, so với Nhân Gian Giới nơi mà Dương Thạc đang ở ước chừng còn lớn gấp cả ức vạn lần. Ở bên trong cái thế giới to lớn khổng lồ này, cho dù là những phiến đại lục vô cùng to lớn cũng có tới bốn năm cái. Cho dù là một chủng tộc mạnh mẽ nhất, nhiều nhất cũng chỉ có thể chiếm cứ được một khối địa vực nhỏ trong một cái đại lục nào đó mà thôi.

Về phần một vài chủng tộc thuộc loại nhỏ, cũng chỉ có thể an phận ở tại một góc nhỏ. Phiến địa vực chiếm cứ, thậm chí ngay cả bằng một phần vạn địa bàn của một chủng tộc loại lớn cũng không thể đạt được...

Nhân Tộc, liên chính là một cái chủng tộc loại nhỏ đó.

Địa vực của Nhân Tộc, chính là ở một khu vực phụ cận phía Đông Nam ở Thiên Thánh Giới, trên một cái hòn đảo vô cùng nhỏ bé. Đương nhiên, cái hòn đảo này tuy nói là vô cùng nhỏ bé, nhưng mà luận độ rộng lớn của nó, cũng so với Nhân Gian Giới còn to lớn hơn gấp trăm lần. Những người bình thường sinh hoạt bên trên đó ước chừng cũng hơn cả ngàn vạn ức người!

Trong đó, ở vị trí phía Tây Nam của hòn đảo nhỏ này, bên trong một tòa phủ đệ vô cùng to lớn, bên trong một gian phòng vô cùng hoa lệ, một lão giả thân hình gầy yếu lẳng lặng ngồi xếp bằng bên trong căn phòng kia, tựa hồ như là đang nhắm mắt tu luyện vậy. Ở bên ngoài căn phòng này, có tám nàng nữ tử độ tuổi chừng hai mươi tuổi, tướng mạo xinh đẹp đang đứng chờ đợi bên ngoài.

Tám nàng thị nữ, khí huyết cũng đều là vô cùng cường đại, thế nhưng ai nấy cũng đều là cường giả cấp bậc Đại Tông Sư, đặt ở tại Nhân Gian Giới, mỗi một người ai nấy cũng đều là nhân vật Võ đạo uy chấn một phương, thanh danh vang dội!

Chỉ tiếc, ở bên trong Thiên Thánh Giới này, các nàng lại cơ hồ là sự tồn tại thấp nhất, chỉ có thể làm một nàng thị nữ của một vài cường giả siêu cấp mà thôi.

Giờ phút này, mấy nàng thị nữ này đứng ở nơi này, trên mặt cũng mang theo mấy phần sợ hãi, thân mình cũng có chút run rẩy nhần nhật.

- Nghe nói... nghe nói lần trước đây, chủ nhân cuồng tính bộc phát, có mấy nàng tỷ muội...
- Hy vọng lần này đây, chủ nhân ngàn vạn lần không nên bộc phát cuồng tính a...

Mấy nàng thị nữ này, trong lòng cũng đều là không ngừng cầu nguyện.

Vị chủ nhân mà các nàng đang phụng dưỡng kia, cũng là vị lão giả thân hình gầy yếu ở bên trong phòng kia, chính là một vị cường giả tối cao bên trong Nhân Tộc, thực lực đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh! Ở bên trong nhân tộc, thực lực có thể xếp trong số mười người mạnh nhất!

Bởi vì hiện tại, Nhân Tộc đang lâm phải một vài nguy cơ nào đó, cho nên một vị cường giả siêu cấp như vậy càng vô cùng trân quý. Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, vị cường giả cảnh giới Hư Không Vô Thánh

này ở bên trong Nhân Tộc Thiên Thánh Giới chính là tồn tại giống như Hoàng đế vậy. Các loại tài nguyên lên tiếng liền có, có thể hưởng thụ bất cứ thứ gì mà mình mong muốn, bao gồm cả... nữ nhân...

Vốn dĩ cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh cho dù có muốn tìm nữ nhân, bình thường cũng đều phải kiếm một nữ nhân có thực lực cường đại, hoặc là những nữ nhân có tiềm lực cường đại.

Bạn lữ của cường giả Hư Không Vô Thánh, ít nhất cũng phải là loại bạn lữ cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, hơn nữa cũng phải có tiềm lực vô cùng cường đại, rất có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh trong tương lai.

Nhưng mà gã Hư Không Vô Thánh này, thì lại không giống như vậy!

Thời điểm khi mà hắn tiến vào Hư Không Vô Thánh, tựa hồ như là thân thể tồn tại chỗ thiếu hụt nào đó, cần phải lấy một loại phương thức tà dị tiến hành hấp thụ tinh huyết của xử nữ, như vậy mới có thể duy trì được sinh mệnh.

Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, nên gã cường giả Hư Không Vô Thánh này mới sinh hoạt không chút cổ kỵ như vậy.

Phàm là những xử nữ đạt đến cấp bậc Đại Tông Sư, hắn đều muốn!

Mỗi một lần hắn đại phát cuồng tính, cũng chính là một lần phát bệnh, hắn cũng đều cần phải đem vài nàng xử nữ cấp bậc Đại Tông Sư xé tan thân thể, đem toàn bộ tinh huyết trong người các nàng hấp thụ ra, dùng để áp chế căn bệnh của hắn.

Nhân Tộc Thiên Thánh Giới, tuy rằng cường giả Hư Không Vô Thánh cũng không nhiều lắm, nhưng mà dân cư nhiều đến ngàn vạn ức, cường giả cấp bậc Đại Tông Sư vẫn là có không ít. Dù sao linh khí thiên địa bên trong Thiên Thánh Giới cũng không phải Nhân Gian Giới có khả năng so sánh được. Những nhân loại bình thường ngay khi sinh ra đã có thực lực cấp bậc Luyện khí, thoáng tu luyện, liền có thể đạt đến cấp bậc Đại Tông Sư. Chân chính khó khăn chính là tu luyện sau khi đạt đến cấp bậc Vô Thánh...

Bởi vì trong Nhân Tộc Thiên Thánh Giới, cường giả Đại Tông Sư không ít, vị cường giả Hư Không Vô Thánh này cũng không phải thường xuyên phát bệnh, mà Nhân Tộc cũng cần có vị cường giả Hư Không Vô Thánh là hắn, cho nên mấy vị cường giả siêu cấp của Nhân Tộc như là Nhân Hoàng, Chân Vô Đại Đế, mới đối với cách làm của gã Hư Không Vô Thánh này nhắm một mắt mở một mắt, dễ dàng cho qua.

Gã Hư Không Vô Thánh này mỗi một tháng trời cũng đều sẽ chiêu thu một đám xử nữ Đại Tông Sư, phụng dưỡng chính mình.

Nếu như là trong một tháng này, hắn mà không có phát bệnh mà nói, một tháng sau, mấy nàng xử nữ Đại Tông Sư này cũng đều sẽ nhận được một đám thiên tài địa bảo khổng lồ, bình yên rời đi.

Nếu như là hắn phát bệnh mà nói...

Mấy nàng xử nữ Đại Tông Sư này, rất có thể sẽ bị hành hạ đến chết!

Cũng may là hắn tại rất nhiều thời điểm, phải mấy thời gian mấy tháng trời mới phát bệnh một lần, cho nên làm thị nữ cho hắn, tính phiêu lưu cũng không quá lớn, cùng với khoảng tiền thưởng khổng lồ sau một tháng trời so sánh mà nói, những sự phiêu lưu này cũng không tính là cái gì.

Mà hiện tại tám nàng thị nữ này chính là vừa mới đến đây, phụng dưỡng gã Hư Không Vô Thánh này.

Các nàng mơ hồ nghe nói, gã Hư Không Vô Thánh này vào nửa tháng trước vừa mới phát bệnh qua một lần, cho nên hắn sẽ không tái phát bệnh nhanh như vậy. Nhưng mà... mỗi khi nghĩ đến những nàng tỷ muội lúc trước bị hành hạ đến chết, hút hết tinh huyết, các nàng vẫn có cảm giác vô cùng lo lắng...

- Ân?

Ngay khi các nàng thị nữ bên ngoài đang kinh ngạc run sợ, bên trong căn phòng, gã cường giả Hư Không Vô Thánh kia thân hình chợt chấn động một cái, hai mắt chợt mở ra.

- Chuyện gì đã xảy ra? Chuyện gì đã xảy ra? Hư ảnh của ta lưu lại tại Nhân Gian Giới, như thế nào lại bị người ta thôn phệ mất? Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!

Trên mặt gã Hư Không Vô Thánh này hiện ra thần sắc vô cùng dữ tợn.

- Có cả nhân loại... có cả cường giả của Thiên Âm Môn... Được! Được! Ta nhớ kỹ ngươi! Có thể giết chết hư ảnh của ta, ít nhất cũng phải là cường giả cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong! Sớm muộn gì ngươi cũng sẽ đi lên Thiên Thánh Giới của ta! Thời điểm đó, chính là tử kỳ của ngươi! Tử kỳ!

Gã Hư Không Vô Thánh này kêu gào.

Nếu như là Dương Thạc đang ở chỗ này, tất nhiên có thể nhận ra được, gã Hư Không Vô Thánh này, chính là gã Lôi Âm chân nhân kia!

Bình thường mà nói, cường giả Hư Không Vô Thánh lưu lại ở Nhân Gian Giới một đạo hư ảnh Thần hồn, cùng với bản thể ở trong Thiên Thánh Giới cơ hồ là không có bất cứ liên hệ gì cả.

Chẳng qua gã Lôi Âm chân nhân này cũng không phải là người bình thường, năm xưa hắn lĩnh ngộ ra một loại bí pháp, cho dù là đi tới Thiên Thánh Giới này, nhưng vẫn như trước có thể duy trì mối liên hệ giữa hư ảnh Thần hồn cùng với bản thể. Nguyên nhân chính là bởi vì như vậy, cho nên khi đạo hư ảnh Thần hồn kia bị diệt sát, gã Lôi Âm chân nhân này mới có thể trong lúc nhất thời nhận ra được.

- Tiểu tử, ngươi đã chọc giận ta rồi đó!

Lôi Âm chân nhân này một bên oán giận nói, mà thân thể chính mình thì mạnh mẽ run rẩy kịch liệt lên một trận.

Trên mặt hắn đột nhiên xuất hiện một đám huyết sắc kỳ dị.

- Các ngươi, mau vào đây!

Ngay sau đó thanh âm âm trầm khàn khàn của Lôi Âm chân nhân truyền ra.

Bên ngoài phòng, thân mình tám nàng thị nữ kia kịch liệt run lên, trên mặt cũng xuất hiện thần sắc sợ hãi đến cực điểm.

- Gọi các ngươi vào đây, các người còn dám chần chờ?

Không đợi các nàng hành động, Lôi Âm chân nhân quát lớn một tiếng, bàn tay thành trảo, trong lòng bàn tay phát ra một cỗ hấp lực mạnh mẽ. Tám nàng thị nữ này cũng đều bị hút vào trong cả. Thanh âm âm ầm vang lên, đụng thẳng vào cửa phòng, bị kéo thẳng vào trong phòng. Ngay sau đó, tiếng vang thê lương từ trong phòng không ngừng truyền ra...

oOo

Nhân Gian Giới, ở sâu bên trong Lôi Vân Phong Bạo.

- Hừm! Chỉ là một đạo hư ảnh Thần hồn, còn dám kêu gào uy hiếp chúng ta? Tiểu gia, cho dù là Chân Vô Đại Đế lúc trước, sau khi đi đến Thiên Thánh Giới rồi, một đạo tàn hồn mà hắn lưu lại tại nhân gian, cũng không có bất cứ liên hệ gì với hắn cả, cuối cùng biến thành một đạo Thần hồn hoàn toàn mới. Mà tên Lôi Âm chân nhân này, tu vi so ra kém hơn Chân Vô Đại Đế, làm sao hắn còn có thể có liên hệ với bản thể tại Thiên Thánh Giới được cơ chứ?

Một ngụm nuốt vào hư ảnh Thần hồn của Lôi Âm chân nhân, đối với lời kêu gào uy hiếp của đạo hư ảnh này mà nói, Thần Long căn bản chẳng thèm để ý đến.

- Khó mà nói trước được!

Dương Thạc khẽ lắc đầu.

- Chân Vô Đại Đế quả thật cường đại hơn so với Lôi Âm chân nhân rất nhiều, nhưng mà, ít nhất, thời điểm khi mà bọn họ tiến vào trong Thiên Thánh Giới, cũng đều là tu vi Hư Không Vô Thánh sơ giai, không phân ra ai mạnh ai yếu cả. Chân Vô Đại Đế có thể tự nghĩ ra Chân Vô Bí Điển, phi thường huyền diệu. Lôi Âm chân nhân này chưa chắc cũng không có sáng chế ra một loại Bí pháp nào có, nói không chừng, bản thể của hắn, thật sự có khả năng cảm ứng được những chuyện tình phát sinh tại Nhân Gian Giới thì sao?

Sắc mặt Dương Thạc hơi chút nhưng trọng, trầm giọng nói.

- Chẳng qua...

Ngay sau đó, Dương Thạc nở nụ cười nhàn nhạt.

- Cho dù có biết thì như thế nào? Lôi Âm chân nhân này lúc trước khi đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, chính là mạnh mẽ tiến vào, để lại di chứng. Tuy rằng hắn tiến vào Thiên Thánh Giới nhằm kiếm lại một đường sinh cơ, nhưng mà ở Thiên Thánh Giới, một đường sinh cơ này chưa chắc đã có thể nắm bắt được. Nói không chừng, bản thể của hắn ở Thiên Thánh Giới đã sớm chết mất rồi!

- Cho dù hắn không chết, chỉ là bị những di chứng kia tra tấn, trong ba ngàn năm qua, thực lực của hắn cũng không nhất định sẽ tăng lên được bao nhiêu.

- Đợi đến khi chúng ta tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, tiến vào Thiên Thánh Giới, hắn chưa chắc đã có thể uy hiếp được chúng ta!

Dương Thạc hào khí vạn phần, nhưng mà thật ra cũng không đem gã Lôi Âm chân nhân này đặt vào trong mắt.

Dương Thạc hiện tại, đó chính là Đệ nhất nhân dưới Hư Không Vô Thánh, tiềm lực cực đại, một khi tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, lực chiến đấu tuyệt đối viễn siêu những Hư Không Vô Thánh sơ giai bình thường.

Hơn nữa có được sự giúp đỡ của Dương Dịch, Thần Long, thì sợ gì một tên Lôi Âm chân nhân cơ chứ?

- Chỉ tiếc chính là, ta, Tiểu Dịch, Nam Cung Thương có thể nắm chắc tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, mà sự nắm chắc của Thần Long, Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thụ thì nhỏ hơn chúng ta rất nhiều!

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

Sau khi đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, tiến vào Thiên Thánh Giới, khả năng nắm chắc của Dương Thạc, Dương Dịch, Nam Cung Thương là khá lớn.

Nhưng mà sự nắm chắc của Thần Long, Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thụ thì lại có chút hư vô mờ mịt. Thần Long cùng với Man Văn tư chất mạnh mẽ, tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh vẫn là vô cùng đơn giản, nhưng mà muốn tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, còn phải xem vào vận khí. Giống như Thần Quy Vương vậy, vận khí không tốt, kéo dài cả vạn năm cũng không thể đột phá!

Huyết Phi, Ngưng Thụ cũng không sai biệt bao nhiêu.

Tư chất ngộ tính của nàng tuy rằng cao, nhưng mà nói thế nào, tư chất so với Thần Long và Man Văn còn kém hơn, ngộ tính so với Dương Dịch còn kém hơn, tương đối trung dung cân bằng, cũng không có bất cứ ưu thế gì cả.

Các nàng nhận được truyền thừa của Huyền Ưng, Hắc Hùng Thượng Cổ, cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh thật sự rất dễ dàng đạt được.

Nhưng mà nếu như muốn bước vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, độ khó khăn chỉ sợ là so với Thần Long, Man Văn còn khó hơn rất nhiều...

- Quên đi! Chuyện tình này không nghĩ tới nữa, cứ tùy duyên đi!

- Trước hãy nhìn xem, gã Lôi Âm chân nhân này rốt cuộc có thể để lại bảo tàng gì?

Mỗi một người đều có phúc vận của chính mình, chuyện tình của đám người Thần Long, Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thụ bọn họ, Dương Thạc cũng không giúp được nhiều lắm.

Đơn giản, cũng không cần phải lo lắng quá nhiều.

Trước tiên cứ việc điều tra xem Lôi Âm chân nhân để lại loại bảo tàng phong phú đến mức nào!

- Ở trong này, các loại Pháp khí thế nhưng thật ra không ít, Thần Long Liệt Khôn Đao, Ngân Diệu Uy Lực Khải của ta, lúc trước khi chiến đấu cùng với Huyền Long cũng đã hư hao nghiêm trọng, nhưng thật ra có thể đem mấy cái Pháp khí này hấp thu, bù lại tổn thất.

Những cái Pháp khí ở trong này, cao nhất chẳng qua cũng chỉ là Bí bảo Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh mà thôi, lại cũng không phải là loại Bí bảo đặc thù như là Đại Thần Âm Linh cùng với Thập Phương Cà Sa như vậy. Cho nên, những thứ trong này, tác dụng quả thật không lớn, ngoại trừ một vài cái có thể lưu lại cho Thiên Âm Môn ra, những thứ còn lại, cũng đều cần để cho Thần Long Liệt Khôn Dao, Ngân Diệu Uy Lực Khải hấp thu.

- Hửm? Cái này hình như là chú giải Vô đạo của Lô Âm chân nhân...

Trước không quên đến những cái Pháp khí này, Dương Thạc cầm lấy một quyển sách nhỏ, mở ra xem.

- Dựa vào, tiểu gia!

Thời điểm ngay khi Dương Thạc lật xem quyển sách nhỏ kia, thanh âm hét lên chói tai của Thần Long đột nhiên truyền đến.

- Thiên Yêu Tinh Huyết!

- Thứ này mà cũng có? Vận khí của lão tặc này quả thật cũng quá tốt rồi a! Thứ này, ở trong trí nhớ của Thần Long Thượng Cổ, chính là loại thiên tài địa bảo hiếm có khó cầu a! Tộc nhân Yêu Tộc, sau khi sử dụng có thể kích phát ra tiềm lực, có thể trăm phần trăm đựng vào cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh a! Khối này lớn đến như vậy, cấp cho Lão long ta, Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thúy cùng nhau dùng, cũng không thể dùng hết a!

Thần Long giương mắt nhìn vào bên trong gian thạch thất, một khối Tinh thạch huyết sắc thể tích chừng một thước vuông, hai mắt mở trừng trừng, thanh âm tựa hồ có chút run rẩy nhàn nhạt.

598. Chương 570: Thiên Nhân Hợp Nhất

Chương 570: Thiên Nhân Hợp Nhất

- Cái gì? Loại thiên tài địa bảo có thể kích phát ra tiềm lực Yêu Tộc, để cường giả Yêu Tộc đựng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh sao?

Nghe được một phen kêu to của Thần Long, Dương Thạc không khỏi cả kinh, trong lòng cấp tốc ba động.

Chính là vừa rồi, Dương Thạc còn đang lo lắng về việc Thần Long, Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thúy làm cách nào có thể đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Muốn đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, ngoại trừ cần phải tích lũy đầy đủ ra, còn cần phải muốn đựng đến cánh cửa của Hư Không Vô Thánh nữa, cần phải đi qua cánh cửa này mà vào. Đụng không đến được cánh cửa, cũng giống như Thần Quy Vương vậy, tích lũy có nhiều đến đâu cũng không dùng. Tích lũy được thứ này, nhưng thật ra lại rất dễ đối phó. Huyết mạch của Thần Long chúng nó cường đại, sống lâu cũng đã là hơn mấy ngàn vạn năm, hoàn toàn đủ khả năng tích lũy đầy đủ. Chỉ có đựng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh, mới là khó khăn nhất!

Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Huyền Công, chỉ cần tu luyện thành Đệ lục trọng, không cần đựng đến cánh cửa, tự động liền có thể đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Dương Địch hiện tại, không ngờ đã đựng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh, đơn giản chỉ là hao phí thêm một chút thời gian, dùng để tích lũy đầy đủ.

Thần Long, Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thúy, trong tương lai có đựng đến được cánh cửa Hư Không Vô Thánh hay không, đó chính là vấn đề lớn!

Mà hiện tại, Thần Long lại còn nói, có thể tìm được một khối thiên tài địa bảo, có thể kích phát ra tiềm lực của Yêu Tộc, để cho cường giả Yêu Tộc đựng đến cánh cửa của Hư Không Vô Thánh?

Nếu như Thần Long nói chính là sự thật, như vậy còn thiếu cái gì nữa chứ?

May mắn chính là tới cực hạn a!

- Thần Long, thứ này, thật sự có thể khiến cho cường giả Yêu Tộc đạt đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh hay sao?

Phốc!

Thân hình cấp tốc vừa động, Dương Thạc trực tiếp vứt bỏ quyền chú giải Vô đạo của Lôi Âm chân nhân trong tay mình, đi tới bên cạnh Thần Long.

Ánh mắt lóe lên, hắn nhìn chăm chăm vào khối Thiên Yêu Tinh Huyết chừng một thước vuông kia.

- Tiểu gia, người đừng xem thường thứ này!

Thần Long giương mắt nhìn về khối Thiên Yêu Tinh Huyết kia, hai mắt vẫn còn đang tỏa sáng, thanh âm cũng có chút run rẩy.

- Khối Thiên Yêu Tinh Huyết này, quả thật có khả năng kích phát lên huyết mạch của Yêu Tộc, để cho cường giả Yêu Tộc đụng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh. Một vạn năm ngàn năm trước, từng có một vị tiền bối Yêu Tộc, đã nhờ vào hắn đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Tên Thần Long Thượng Cổ lúc trước, khi đạt đến cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, chính là đau khổ tìm kiếm thứ này!

Thần Long nói.

Lần trước khi Thiên Yêu Tinh Huyết phát huy tác dụng, vẫn là vào một vạn năm ngàn năm trước, là thời điểm khi mà nền văn minh Nhân loại vẫn còn chưa có thành lập nên.

Nguyên nhân chính là vì như thế, thời gian trôi qua có chút xa xưa, thậm chí ngay cả Giao Long Ngao Dung cùng với Huyền Long cũng không thể hoàn toàn xác định tác dụng của khối Thiên Yêu Tinh Huyết này có chính xác hay không.

Nhưng mà Thần Long thì lại bất đồng.

Hắn chính là có được trí nhớ của Thần Long Thượng Cổ. Mà Thần Long Thượng Cổ, ở một vạn năm trước, chính là Đệ nhất cường giả của Yêu Tộc. Thời điểm đó, hắn ước chừng cũng đã hơn một ngàn tuổi, cũng chính là nói, khi Thần Long Thượng Cổ sinh ra, là ở khoảng một vạn một ngàn năm trước, cách thời điểm vị tiền bối Yêu Tộc kia sử dụng Thiên Yêu Tinh Huyết mới trôi qua có bốn ngàn năm mà thôi. Thần Long Thượng Cổ thân là Đệ nhất cường giả của Yêu Tộc, đối với tin tức của Thiên Yêu Tinh Huyết tự nhiên là biết vô cùng rõ ràng.

Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, hiện tại Thần Long có thể kết luận, khối Thiên Yêu Tinh Huyết này quả thật có thể kích phát được tiềm lực của Yêu Tộc, để cho cường giả Yêu Tộc đụng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh.

- Lúc trước vị tiền bối kia sử dụng, chẳng qua cũng chỉ là một khối lớn cỡ chừng một nắm tay mà thôi. Mà một khối này, đường kính cũng chỉ gần như là một thước...

- Chia ra làm hai ba chục phần cũng không thành vấn đề!

Thần Long chắc chắn cảm thán.

Lúc trước vị tiền bối Yêu Tộc kia, chỉ dùng một phần nhỏ liền có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Hiện tại hai ba chục phần này, đủ để cho Thần Long cùng với Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thúy cũng đụng đến được cánh cửa của cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

- Như vậy sao?

Đối với thuyết pháp của Thần Long, Dương Thạc tự nhiên sẽ không hoài nghi.

- Khó trách, cái tên Giao Long Ngao Dung kia có thể thỉnh được Huyền Long đến ra tay, phỏng chừng hắn chính là dùng khối Thiên Yêu Tinh Huyết này để mà hấp dẫn Huyền Long!

Dương Thạc thâm nghĩ.

Một khối Thiên Yêu Tinh Huyết lớn đến như vậy, đối với Huyền Long mà nói, chỉ sợ cũng là có sức hấp dẫn thật lớn.

- Lúc trước còn đang lo lắng về vấn đề đám người Thần Long làm sao có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, hiện tại xem ra, thật sự không cần phải lo lắng nữa...

Có được một khối Thiên Yêu Tinh Huyết như vậy, Dương Thạc tự nhiên cũng là vô cùng kinh hỉ. Dù sao, Thần Long bọn nó đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, bước vào Thiên Thánh Giới, ưu đãi sẽ có rất nhiều. Ít nhất ở Thiên Thánh Giới, Dương Thạc sẽ có thêm không ít những minh hữu. Đương nhiên, chuyện tình bên trong Nhân Tộc, có thể bọn chúng sẽ không tiện nhúng tay vào, nhưng mà Dương Thạc ở Thiên Thánh Giới, cuối cùng cũng không có khả năng ở lại mãi trong Nhân Tộc, cuối cùng cũng sẽ đi ra ngoài lần lộn...

- Lão long ta cùng với Man Văn cũng vẫn chưa đạt đến cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, hiện tại dùng khối Thiên Yêu Tinh Huyết này có chút lãng phí. Chẳng qua hai nàng nha đầu Huyết Phi, Ngưng Thúy kia, mắt thấy đã sắp đột phá đến cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh rồi, có thể đem cho các nàng sử dụng trước, nhìn xem hiệu quả như thế nào?

Thần Long nói.

- Ừm!

Dương Thạc thoáng gật đầu.

Hai nàng Huyết Phi, Ngưng Thúy, sau khi quan sát được hai vị Hư Không Vô Thánh giao thủ, thu hoạch được rất nhiều, hiện tại đang trong giai đoạn đột phá.

Chỉ cần đột phá thành công, rất nhanh có thể tiến vào cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh!

- Chẳng qua, tiểu gia, chúng ta dùng khối Thiên Yêu Tinh Huyết này, tốt nhất là đừng để cho Thiên Kiếm Thần Thú biết. Khối Thiên Yêu Tinh Huyết này nghe nói đối với cường giả Hư Không Vô Thánh cũng có kỳ hiệu. Chúng ta cùng với Thiên Kiếm Thần Thú có giao tình quá nhỏ, những thứ quá mức quý trọng như thế này, vẫn là phải nên đề phòng một chút vẫn hơn!

Thần Long chính sắc nói.

- Đối với Hư Không Vô Thánh cũng có kỳ hiệu? Xem ra quả thật cũng cần phải phòng bị một chút...

Dương Thạc khẽ gật đầu, nói.

- Được rồi! Trước đem những món bảo vật này toàn bộ thu thập lại một chút, trở về trước rồi nói sau.

Dương Thạc nói.

Địa điểm tàng bảo của Lôi Ân chân nhân này thật ra vô cùng bí ẩn, Dương Thạc hoàn toàn có thể lưu lại nơi này mà tiềm tu, mãi cho đến khi chính mình đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, khi đó tự nhiên là sẽ không cần phải sợ Huyền Long nữa.

599. Chương 571: Gia Tăng Ngộ Tính

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 571: Gia Tăng Ngộ Tính

Các khiếu huyết bên trong đại não được đả thông, ngộ tính của Dương Thạc rất nhanh tăng lên, ngộ tính hiện tại của hắn mặc dù so với Dương Dịch vẫn còn có chút chênh lệch, nhưng mà ít ra cũng cao hơn so với các nàng Huyết Phi, Ngưng Thúy.

Cộng thêm với trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất, Dương Thạc thể ngộ Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng cùng với bí pháp dung hợp bên trong Chân Võ Bí Điển, hiệu suất không hề nghi ngờ gì là tăng lên trên diện rộng.

Thậm chí có thể nói là gia tăng lên gấp mấy trăm lần!

- Hừm? Cái bình cảnh này, nhanh như vậy liền vượt qua hay sao?

Lúc đầu mới vừa bắt đầu thể ngộ, Dương Thạc phát giác ra, tiến triển của chính mình vẫn là tương đối chậm.

Hiển nhiên, đây là bởi vì nguyên nhân lúc trước Dương Thạc thể ngộ hai loại Công pháp, bí pháp này đã lâm vào tình trạng bình cảnh. Khi tu luyện tăng lên, sợ nhất chính là gặp phải bình cảnh, một khi gặp phải bình cảnh, không có cơ duyên đặc thù mà nói, chỉ sợ sẽ phải hao phí năng lực gấp mấy trăm lần, mới có thể đem cái bình cảnh này đánh vỡ, tiếp tục tăng lên thực lực.

Dương Thạc hiện tại, rất hiển nhiên chính là đang gặp phải cơ duyên đặc thù!

Trước kia chính là thập phần khó khăn mới có thể đánh vỡ bình cảnh, dưới trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất, căn bản đối với Dương Thạc không tạo thành bất cứ trở ngại gì cả. Chẳng qua là thời gian khoảng chừng mấy lần hô hấp trôi qua, Dương Thạc lập tức cảm giác được, tốc độ thấu hiểu của chính mình đã tăng lên rất nhanh hơn!

Tựa hồ như là đã giải đáp được một cái nan đề hết sức phức tạp nào đó vậy!

Thời điểm vẫn còn chưa thể tìm ra được bí quyết, như thế nào cũng đều không có tiến triển.

Mà một khi tìm được bí quyết, giải quyết nan đề chính là chuyện tình thuận nước dòng thuyền, thuận lợi tới cực hạn...

- Cái này... so với tốc độ thấu hiểu bình thường của ta, ước chừng cao hơn đến cả trăm lần!

Đột phá được bình cảnh, tốc độ thấu hiểu tăng lên một khoảng thật lớn, Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được, tốc độ thấu hiểu của chính mình so với tốc độ thấu hiểu bình thường ước chừng tăng lên gấp trăm lần. Một vài chỗ khó, cơ hồ chính mình không cần phải suy nghĩ, cứ như vậy tự nhiên mà dễ dàng có thể thấu hiểu được.

- Hóa ra là như vậy, cái bí pháp dung hợp của Chân Võ Bí Điển này, cũng là vô cùng huyền diệu... Cái Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng kia, cũng không phải là thứ đơn giản! Nếu như dựa theo tốc độ bình thường tiến hành phân tích mà nói, chỉ sợ phải hao phí thời gian ba mươi năm cũng chưa chắc có thể hoàn toàn nắm giữ được trong tay cái huyền công cùng với bí pháp này!

Càng thấu hiểu được nhiều hơn, Dương Thạc càng phát hiện ra, cái đại huyền công, đại bí pháp này, những Áo nghĩa ẩn chứa bên trong đó vô cùng to lớn, thật sự không đơn giản.

- Chỉ sợ, ngay cả người lúc trước sáng tạo ra Cửu Dương Huyền Công này, đối với Áo nghĩa ẩn chứa bên trong Công pháp này cũng không có hoàn toàn thấu hiểu triệt để, mà chỉ là tìm được một chút dấu hiệu, đụng đến cánh cửa bên ngoài mà thôi! Đồng dạng, bí pháp dung hợp của Chân Võ Bí Điển này cũng là như thế. Chỉ sợ ngay cả Chân Võ Đại Đế, người sáng tạo ra bộ bí pháp này, đối với Áo nghĩa ẩn chứa bên trong đó, cũng chỉ là biết được một chiêu nửa thức mà thôi?

Sáng tạo ra Công pháp, Bí pháp, thật sự không có nghĩa là người đối với Áo nghĩa ẩn chứa bên trong đó đã hoàn toàn nắm vững trong tay.

Giống như là nhân loại thời Thượng Cổ, tuy rằng học được cách lợi dụng lửa, lợi dụng một vài công cụ đơn giản để phục vụ sinh hoạt, nhưng mà đối với nguyên lý ở trong đó lại cũng chưa chắc đã hiểu biết bao nhiêu.

Nắm giữ được rõ ràng một loại Áo nghĩa nào đó, hơn nữa học được cách ứng dụng nó, bình thường mà nói, có thể tự nghĩ ra một môn Công pháp.

Giống như là Cửu Dương Huyền Công vậy, bắt đầu từ Đệ tứ trọng trở đi, cứ mỗi một Trọng cũng đều hàm chứa một loại Áo nghĩa.

Đệ tứ trọng là Hỏa Chi Áo Nghĩa.

Đệ ngũ trọng là Lôi Chi Áo Nghĩa.

Đệ lục trọng là Kim Chi Áo Nghĩa.

Bình thường mà nói, đem những cái Áo nghĩa này thể ngộ ra được một thành, như vậy mới được tính là vừa mới nhập môn, không sai biệt lắm liền có thể tự nghĩ ra được những cái Công pháp này.

Đương nhiên là Cửu Dương Huyền Công cũng không chỉ có bao hàm những cái Nguyên Tổ Áo Nghĩa đơn giản này, mà còn bao hàm một loại Áo nghĩa cao cấp tương đối phức tạp khác: Dung Hợp Áo Nghĩa!

Nếu như đem cái Dung Hợp Áo Nghĩa này thể ngộ được một thành hỏa hầu, lại đem những cái Nguyên Tổ Áo Nghĩa này thể ngộ đến một thành hỏa hầu, liền có thể tự nghĩ ra những cái Công pháp này.

Đồng dạng, bí pháp dung hợp của Chân Võ Bí Điển, cũng chính là biểu hiện của Dung Hợp Áo Nghĩa, thoáng thể ngộ một chút, đụng đến cánh cửa, liền có thể dễ dàng học được loại bí pháp dung hợp này. Mà nếu như có thể thể ngộ ra được một thành Dung Hợp Áo Nghĩa mà nói, cho dù không có loại bí pháp dung hợp này, cũng có thể tự mình sáng tạo ra một thứ đồng dạng.

Nếu như có thể đem mấy cái Áo nghĩa này thể ngộ càng nhiều hơn mà nói, đạt đến khoảng chừng hai thành, ba thành, như vậy uy thế thể hiện ra chỉ sợ có thể viễn siêu những cường giả Hư Không Vô Thánh bình thường!

- Hiện tại thứ ta phải thể ngộ đầu tiên, chính là Dung Hợp Áo Nghĩa!

Dương Thạc biết, Dung Hợp Áo Nghĩa chính là Cửu Dương Huyền Công cùng với căn bản của bí pháp dung hợp.

Hơn nữa, cái Áo nghĩa này, rõ ràng tương đối cao cấp hơn.

Chỉ cần có thể đem những cái Áo nghĩa này thể ngộ ra, như vậy thì cái Kim Chi Áo Nghĩa còn lại, còn có những loại Áo nghĩa cần phải tu luyện Cửu Âm Huyền Công mới có thể đạt đến như là Thủy Chi Áo Nghĩa, Phong Chi Áo Nghĩa, Mộc Chi Áo Nghĩa cũng không tính là khó khăn.

Dung Hợp Áo Nghĩa chính là thứ quan trọng nhất, cũng là khó thể ngộ nhất!

Ngộ tính của Dương Thạc cũng không tính là cao, cần phải thừa dịp hiện tại đang trong trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất mà dốc hết sức đi thể ngộ cái Áo nghĩa hạng nhất này.

Thời gian cứ từng phút từng giây trôi qua.

Một khắc sau... Hai khắc sau...

Đột nhiên...

- Hửm? Trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất đã kết thúc rồi?

- Ngộ tính của ta tựa hồ cũng đã giảm xuống không ít...

Vừa mới trôi qua khoảng chừng hơn hai khắc, Dương Thạc chợt cảm giác được chính mình đột nhiên từ bên trong trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất mà thoát ly ra, mà ngộ tính của chính mình cũng thẳng tắp giảm xuống.

Hiển nhiên, công hiệu của khối Thiên Yêu Tinh Huyết mà chính mình vừa mới nuốt vào kia đã trôi qua mất rồi.

- Một khối Thiên Yêu Tinh Huyết nhỏ như vậy, chỉ có thể duy trì được khoảng chừng hai khắc thời gian mà thôi!

Dương Thạc liếc mắt nhìn một khối Thiên Yêu Tinh Huyết khác trong tay mình.

Cái khối vừa rồi chính mình vừa mới nuốt vào cũng không tính là lớn. Dựa theo thể tích này mà tính, khối Thiên Yêu Tinh Huyết lớn chừng một nắm tay ở trong tay mình lúc này ước chừng có thể cắt ra thành bảy tám mươi phần nhỏ nữa. Mỗi một phần có thể duy trì được thời gian khoảng chừng

hai khắc mà nói, như vậy tổng cộng lại ước chừng có thể duy trì được khoảng thời gian hai mươi mấy canh giờ.

600. Chương 572: Đồng Thời Đột Phá

Vô Tận Thần Công

Chương 572: Đồng thời đột phá truyện copy từ

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvanda :

Trên thực tế, thời điểm sử dụng Thiên Yêu Tinh Huyết lần thứ mười lăm, huyết mạch Huyền Ưng bên trong cơ thể Dương Thạc cũng đã hoàn toàn được kích phát ra hết.

Dương Thạc rốt cuộc cũng không phải là Yêu Thú Tộc chân chính, chỉ là được dung hợp một chút huyết mạch Huyền Ưng, Hắc Hùng mà thôi.

Đợi đến lúc những cái huyết mạch dung hợp này được Thiên Yêu Tinh Huyết hoàn toàn kích phát ra xong, lại tiếp tục dùng thêm Thiên Yêu Tinh Huyết, cũng liền không thể kích phát ra thêm huyết mạch Huyền Ưng nữa. Chỉ một chút huyết mạch Huyền Ưng bên trong cơ thể của Dương Thạc, tuy rằng đã toàn bộ kích phát ra, nhưng mà cách yêu cầu Huyền Ưng Biến Thân Đệ tam trọng cũng vẫn còn kém một khoảng rất xa.

Trừ phi Dương Thạc có thể hấp thu được thêm càng nhiều huyết mạch Huyền Ưng hơn nữa!

Dương Thạc hiện tại, cho dù có đem Cửu Dương Phân Thân ngâm mình bên trong huyết trì của Huyền Ưng Thượng Cổ đi chăng nữa, cũng sẽ không hấp thu thêm được huyết mạch Huyền Ưng nữa.

Không có càng nhiều huyết mạch Huyền Ưng, Huyền Ưng Biến Thân Đệ tam trọng chính là một cái nhiệm vụ vĩnh viễn không thể nào hoàn thành được.

Chẳng qua, Dương Thạc lại có một cái ý tưởng khác. Huyết mạch Huyền Ưng bên trong Cửu Dương Phân Thân quả thật không đủ... Nhưng mà, nếu như có thêm huyết mạch Hắc Hùng bên trong bản thể nữa thì sao?

Chỉ cần chính mình hoàn toàn nắm được bí pháp dung hợp bên trong Chân Võ Bí Điển, đem bản thể cùng với Cửu Dương Phân Thân dung hợp hoàn mỹ với nhau, như vậy huyết mạch Huyền Ưng cùng với huyết mạch Hắc Hùng cũng có thể hoàn mỹ dung hợp lại với nhau!

Cả hai cái cộng lại, liền có thể đạt đến được yêu cầu biến thân Đệ tam trọng a!

- Âm dương dung hợp, cộng thêm biến thân Đệ tam trọng, thời điểm đó, thực lực của ta hẳn là miễn cưỡng có thể cùng với Hư Không Vô Thánh chống đỡ được a...

Giờ phút này Dương Thạc hào khí muôn vàn.

Lấy cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh chống lại cường giả Hư Không Vô Thánh, đây là chuyện tình từ xưa đến nay căn bản là chưa từng bao giờ phát sinh qua! Cho dù là nhân vật kinh thể tuyệt luân, thời điểm khi còn ở cảnh giới ntlavt, đối mặt với Hư Không Vô Thánh căn bản cũng là không hề có lực chống đỡ. Thậm chí, cho dù là có được trong tay Bí bảo siêu cường cũng khó có thể địch nổi Hư Không Vô Thánh. Hư Không Vô Thánh muốn giết chết Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, căn bản là đơn giản đến cực hạn.

Giống như Dương Thạc vậy, cho dù là có Thập Phương Cà Sa, có thể lần lượt mấy lần trốn thoát được, nhưng nếu cuối cùng không phải là gặp được Thiên Kiếm Thần Thú, kết quả cuối cùng cũng sẽ không khỏi thân tử đạo tiêu!

Cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh căn bản không thể chống lại Hư Không Vô Thánh, đây chính là thiết luật!

Mà Dương Thạc này hiện tại chính là chuẩn bị hướng về phía cái thiết luật này khởi xướng công kích!

Âm dương giao hòa, hai cái Phân thân hợp nhất, hơn nữa biến thân Đệ tam trọng, cho dù vẫn như trước không thể chống lại cường giả Hư Không Vô Thánh, nhưng mà ít nhất cũng có thể bảo trụ được tính mạng của chính mình.

- Thiếu gia, Nam Cung Thương cũng vừa mới tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, hiện tại Thiên Kiếm tiên bối đã bắt đầu tiến hành toàn diện chỉ đạo cho hắn. Chỉ cần hắn đụng đến cánh cửa của Hư Không Vô Thánh, thời điểm đó, chỉ sợ cũng chính là lúc Thiên Kiếm tiên bối rời đi...

Sắc mặt của Dương Thạc thoáng có chút ngưng trọng.

Thời gian một năm trôi qua, Nam Cung Thương không ngờ đã tham chiếu Cửu Dương Huyền Công Đệ ngũ trọng mà đi vào cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh.

Đương nhiên, thực lực Nam Cung Thương tăng lên nhanh như vậy, thứ nhất là bởi vì ngộ tính của hắn vốn là siêu cường, thứ nhì, nguyên nhân là do bởi vì có Thiên Kiếm Thần Thú ở một bên chỉ đạo không ngừng.

Hiện tại hắn đã đạt đến cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, Thiên Kiếm Thần Thú lại toàn diện chỉ đạo hắn tiến hành tu luyện Kiếm đạo.

Nếu như là hắn có thể đụng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh, khi đó Thiên Kiếm Thần Thú ở lại Nhân Gian Giới cũng không còn điều gì tiếc nuối nữa, hắn là đến lúc ly khai.

Mất đi sự che chở của hắn, Dương Thạc sẽ phải đối mặt với Huyền Long!

- Cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh, không phải dễ dàng đụng đến như vậy!

Sắc mặt Dương Thạc bình thản.

- Cho dù có sự chỉ đạo của Thiên Kiếm Thần Thú, Nam Cung Thương muốn đụng đến cánh cửa của Hư Không Vô Thánh, chỉ sợ cũng không phải trong thời gian hai ba năm là có thể đạt được. Chúng ta hắn là có thời gian!

- Bí pháp dung hợp của ta, đã có chút da lông rồi, phỏng chừng nhiều nhất trôi qua khoảng chừng một năm nữa, liền có thể hoàn toàn nắm giữ được. Đợi lát nữa khi bản thể của ta tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, lập tức liền có thể bắt đầu dung hợp!

Dương Thạc nói.

Đụng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh, tuyệt đối là không dễ dàng.

Mặc dù Nam Cung Thương thiên tư trác tuyệt, mặc dù có Thiên Kiếm Thần Thú chỉ đạo, cũng là khó như lên trời.

Nếu như một gã Hư Không Vô Thánh, thoáng chỉ đạo một gã Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh kế tiếp, cái gã Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh kia có thể đụng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh mà nói, như vậy hiện tại Hư Không Vô Thánh chỉ sợ đã sớm sớm đầy đường đầy ngõ rồi. Năm đó Chân Vô Đại Đế có tổng cộng bảy gã đồ đệ, thiên tư ngộ tính trác tuyệt ít nhất cũng có đến ba bốn người. Bọn họ khẳng định không có khả năng không nhận được sự chỉ đạo tận tình của Chân Vô Đại Đế. Nhưng mà, bên trong bảy gã đồ đệ này, căn bản là không có bất cứ kẻ nào tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Nam Cung Thương chủ yếu là do ở thời kỳ cảnh giới Tứ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đã hạ một cái trụ cột vô cùng vững chắc.

Hiện tại có sự chỉ đạo của Thiên Kiếm Thần Thú, đụng đến cánh cửa của Hư Không Vô Thánh, cũng chỉ là có thêm một chút cơ hội mà thôi. Cho dù cuối cùng thật sự có thể đụng đến cánh cửa cấp bậc Hư Không Vô Thánh, phỏng chừng cũng phải hao phí thời gian ba tới năm năm.

Hiện tại chuyện Dương Thạc phải làm, chính là tranh thủ trong thời gian ba đến năm năm này, đem bản thể tu luyện thành cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, hoàn toàn nắm giữ trong tay bí pháp dung hợp, đem hai cái Phân thân hoàn toàn dung hợp lại!

- Chỉ tiếc, tuy rằng ta đã đụng đến cánh cửa cấp bậc Hư Không Vô Thánh, nhưng mà muốn hoàn thành việc tích lũy Hư Không Vô Thánh, ít nhất cũng còn phải thêm thời gian sáu bảy năm nữa! Nếu như vậy mà nói, ta thật ra có thể chống lại Huyền Long a!

Dương Định than nhẹ một tiếng.

Tuy rằng nàng đã sớm đụng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh, nhưng mà muốn hoàn thành được việc tích lũy, hiển nhiên cũng không phải là chuyện tình trong một hai năm là có thể làm được.

- Các nàng Huyết Phi, Ngưng Thúy cùng với Thần Long, Man Văn cũng không sai biệt lắm, trong thời gian năm năm trời, cũng không có khả năng tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

Đám người Huyết Phi trong thời gian một năm rưỡi này toàn bộ cũng đều tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh.

Sau khi ăn vào một chút Thiên Yêu Tinh Huyết, các nàng cũng đã đạt đến cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Nhưng mà muốn hoàn thành việc tích lũy, cũng cần phải có khoảng thời gian nhất định.

- Chẳng qua Thiên Yêu Tinh Huyết này thật ra cũng là thứ tốt, không ngờ có thể khiến cho ngộ tính của thiếu gia tăng lên thật lớn. Các nàng Huyết Phi, Ngưng Thúy sử dụng Thiên Yêu Tinh Huyết, mức độ tăng lên ngộ tính cũng thập phần hữu hạn...

601. Chương 573: Đề Thăng Dung Hợp Áo Nghĩa

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 573: Đề Thăng Dung Hợp Áo Nghĩa

- Ân? Nam Cung Thương hẳn hiện tại, không ngờ cũng đã đụng đến cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh?

Cơ hồ là đồng thời ngay khi bản thể của Dương Thạc sắp sửa đột phá đến cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, Dương Thạc cũng rõ ràng cảm giác được rõ ràng Nam Cung Thương ở bên ngoài Thập Phương Cà Sa không ngờ đã lĩnh ngộ đến được một tia chân lý Kiếm đạo, chỉ cần có thể đem một tia Kiếm đạo này hoàn toàn có thể củng cố lại, biến thành thứ của chính hắn, như vậy Nam Cung Thương liền có thể đụng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh!

Nếu như không có gì ngoài ý muốn, trong tương lai có hồ hắn có thể trăm phần trăm bước vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

- Không thể tưởng được ta và Nam Cung Thương cơ hồ là đồng thời đột phá như vậy...

Trên mặt Dương Thạc thoáng có chút cười khổ.

Bản thể chính mình đột phá, ý nghĩa rằng chính mình hiện tại có thể tu luyện bí pháp dung hợp, dung hợp lại cổ Phân thân.

Mà Nam Cung Thương đã sắp đụng đến cánh cửa Hư Không Vô Thánh, cái này có ý nghĩa không mất bao nhiêu thời gian nữa, Thiên Kiếm Thần Thú sẽ rời đi, Dương Thạc sắp sửa mất đi sự che chở, trực tiếp đối mặt với Huyền Long của Chân Võ Môn!

- Hiện tại bản thể của ta vừa mới đột phá, muốn đem bản thể cùng với Cửu Dương Phân Thân dung hợp lại, không phải là chuyện tình ngày một ngày hai liền có thể làm được!

- Đồng dạng, cảnh giới của Nam Cung Thương cũng vẫn chưa được củng cố!

Tuy rằng Dương Thạc hoàn toàn nắm giữ được bí pháp dung hợp, nhưng mà sử dụng bí pháp dung hợp, dung hợp hai cổ Phân thân, không phải một thời nửa khắc liền có thể hoàn thành được.

Cần có thời gian!

Cũng may, hiện tại Nam Cung Thương vừa mới đột phá, cảnh giới vẫn chưa vững, Thiên Kiếm Thần Thú hẳn là sẽ không lập tức rời đi!

Dương Thạc hiện tại, chỉ có thể dốc hết sức cố gắng, nghĩ biện pháp nhanh chóng dung hợp lại, tranh thủ thời điểm trước khi Thiên Kiếm Thần Thú rời đi, đạt đến được thực lực có thể ngăn cản nổi Huyền Long...

- Hiện tại cảnh giới Nam Cung Thương bất cứ lúc nào cũng có thể củng cố, Thiên Kiếm tiên bối bất cứ lúc nào cũng có thể rời đi. Ta cũng cần có một lần cuối cùng bế quan, tâm vô tạp niệm, toàn lực dung hợp bản thể chính mình cùng với Cửu Dương Phân Thân. Ân... hiện tại trước đi ra ngoài, chúc mừng Nam Cung Thương một chút, hơn nữa rời khỏi Thiên Kiếm Môn, quay trở lại hòn tiểu đảo của Thiên Âm Môn kia. Căn bản không thể để bất cứ ai quấy rầy, toàn tâm toàn lực đi dung hợp hai cổ Phân thân!

Trong lòng Dương Thạc rất nhanh đưa ra quyết định.

Soạt!

Bàn tay vung lên, Dương Thạc lập tức rời khỏi không gian của Thập Phương Cà Sa.

Trên không trung của Thiên Kiếm Môn.

- Chân ý của Kiếm đạo quả nhiên huyền diệu, ta chỉ vừa mới trong lúc vô tình chạm đến một tia chân ý Kiếm đạo mà thôi. Nhưng mà muốn càng tiến thêm một bước, lĩnh ngộ càng nhiều những chân ý Kiếm đạo, cũng căn bản không thể tiếp tục lĩnh ngộ là được nữa!

- Quên đi! Một tia chân ý Kiếm đạo này thôi cũng đủ rồi! Tối thiểu có thể để ta chạm đến cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Hiện tại ta cần phải làm chính là tiềm tu, đem những thứ chính mình vừa mới lĩnh ngộ hoàn toàn tiêu hóa đi, hoàn toàn biến thành của chính mình!

Nam Cung Thương huyền phù bên trong không trung, tâm tư nhanh chóng xoay chuyển.

- Hmm?

Ngay sau đó Nam Cung Thương chợt cảm giác được, hư không phụ cận chấn động một trận.

Dương Thạc xé mở hư không, từ trong đi ra.

- Là Dương Thạc!

Thân hình Nam Cung Thương vừa động, hướng về phía Dương Thạc đi tới.

- Nam Cung Thương, chúc mừng ngươi! Chân ý Kiếm đạo, không thể tưởng được không ngờ ngươi đã chạm đến được rồi! Ngươi hiện tại không sai biệt lắm đã chạm đến cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhiều nhất thời gian mười mấy năm nữa, ngươi tất nhiên có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, trở thành vị cường giả siêu cấp đầu tiên từ khi Thiên Kiếm Môn sáng lập đến nay đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

Bay đến trước mặt Nam Cung Thương, Dương Thạc mỉm cười, chúc mừng.

- Đệ nhất cường giả Hư Không Vô Thánh của Thiên Kiếm Môn?

Nghe được Dương Thạc nói ra danh xưng này, hai mắt Nam Cung Thương không khỏi sáng ngời, máu huyết mơ hồ cũng có chút sôi trào lên.

Thân là đệ tử của Thiên Kiếm Môn, đệ tử của Nam Cung thế gia, trước đây người mà Nam Cung Thương ngưỡng mộ nhất chính là người sáng lập của Thiên Kiếm Môn, tổ tiên của Nam Cung gia, Nam Cung Kiếm!

Nếu như có thể đạt đến cấp bậc của Nam Cung Kiếm kia, Nam Cung Thương cũng đã hài lòng rồi.

Mà hiện tại, Nam Cung Thương chẳng những đã đạt đến cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh của Nam Cung Kiếm, thậm chí đã làm được chuyện tình mà ngay cả Nam Cung Kiếm cũng đều không có làm được, hiểu được một tia chân ý Kiếm đạo, chạm đến cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Nếu như cuối cùng Nam Cung Kiếm có thể đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, như vậy hẳn chắc chắn đã siêu việt tổ tiên của chính mình, trở thành đệ nhất nhân từ cổ chí kim của Thiên Kiếm Môn!

Đây là loại vinh quang đến thế nào a?

- Phù!

Nhịn không được, Nam Cung Thương thoáng hít sâu một hơi, phun ra một tràng dài, miễn cưỡng ổn định tâm cảnh của chính mình.

- Chỉ tiếc, ta chạm đến cánh cửa cấp bậc Hư Không Vô Thánh, Thiên Kiếm tiền bối bỗng chùng rất nhanh sẽ phải ly khai. Mất đi sự che chở của Thiên Kiếm tiền bối, vạn nhất Huyền Long lại chạy đến tìm Dương Thạc người gây phiền toái, chỉ sợ...

Nội tâm vô cùng kích động, Nam Cung Thương nghĩ đến tình trạng của Dương Thạc, cặp mày không khỏi nhíu chặt.

- Yên tâm đi! Ta cũng không phải là không có chút khả năng phản kháng!

Dương Thạc nhàn nhạt cười.

- Thân thể của ta, vừa mới tiến vào cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, hai đại Phân thân đều đã là cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh. Ít nhất dưới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, ta căn bản là không có địch thủ. Hiện tại ta đang nghĩ biện pháp đem hai cổ Phân thân hoàn toàn dung hợp lại, âm dương giao hòa. Đến thời điểm đó, thực lực vẫn còn có thể tăng lên, chưa chắc là không thể ngăn cản được Huyền Long!

Dương Thạc tin tưởng mười phần.

- Lần này ta tìm người, chính là muốn cường người nói qua một chút, một đoạn thời gian kế tiếp, ta chuẩn bị rời khỏi Thiên Kiếm Môn, quay trở lại hòn đảo nhỏ của Thiên Âm Môn, tĩnh tâm tu luyện, toàn lực dung hợp hai đại phân thân. Chỉ sợ thời điểm khi Thiên Kiếm Thần Thú tiến vào Thiên Thánh Giới, ta cũng không thể đi tới tiền đưa được. Trước nói lời xin lỗi với Thiên Kiếm tiền bối giúp ta!

Dương Thạc nói.

- Đi đến tiểu đảo của Thiên Âm Môn, toàn lực dung hợp?

Cặp mày của Nam Cung Thương khẽ nhíu lại.

Hắn tự nhiên hiểu được, hành động này của Dương Thạc chính là không muốn liên lụy đến Thiên Kiếm Môn.

Đợi đến khi Thiên Kiếm Thần Thú rời khỏi cái thế giới này, Huyền Long tất nhiên sẽ ra tay đối với Dương Thạc!

Nếu Dương Thạc vẫn còn ở tại Thiên Kiếm Môn mà nói, Huyền Long có đến, ra tay đối phó với Dương Thạc, Thiên Kiếm Môn chỉ sợ cũng sẽ bị hại chung với nhau, gặp phải tai ương ngập đầu. Thậm chí những gã cường giả Thiên Kiếm Môn như là Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh vậy, cũng có thể bị giết chết hầu như không còn.

Dương Thạc cùng với Nam Cung Thương chính là bạn tốt tri kỷ, tự nhiên sẽ không làm hại Nam Cung Thương.

Rời khỏi Thiên Kiếm Môn, quay trở lại tiểu đảo giữa Đông Hải... Đến lúc đó cùng với Huyền Long giao thủ, bất luận kết cục có như thế nào, cũng sẽ không liên lụy đến Thiên Kiếm Môn!

602. Chương 574: Một Thành Áo Nghĩa

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 574: Một Thành Áo Nghĩa

Giữa Huyền Long cùng với Thiên Kiếm Môn tuy rằng quan hệ cũng không thân thiết, nhưng mà cũng không phải là cừ địch sinh tử gì cả. Hắn truy sát Dương Thạc, bất luận cuối cùng có thành công hay không, hắn là cũng sẽ không ra tay đối với Thiên Kiếm Môn. Dù sao, nếu như hắn ra tay với Thiên Kiếm Môn, như vậy tất nhiên sẽ đắc tội với Thiên Kiếm Thần Thú.

Thiên Kiếm Thần Thú tốt xấu gì cũng là Thần thú cấp bậc Hư Không Vô Thánh, tương lai đi tới Thiên Thánh Giới, rất có khả năng sẽ chạm mặt với Huyền Long lần nữa. Kết hạ một gã cường địch như vậy, không phải là hành động sáng suốt.

Tóm lại, Dương Thạc rời đi, Thiên Kiếm Môn mới có khả năng an toàn.

- Phù!

Trong đầu thoáng suy tư một chút, Nam Cung Thương thở ra một hơi dài.

- Được rồi! Dương Thạc ngại cứ việc rời đi, về phần Thiên Kiếm tiền bối bên này, ta nhắc lại với hắn là được rồi!

- Chẳng qua... Thiên Kiếm Thần Thú tiến vào Thiên Thánh Giới, người không có khả năng đến tiền đưa, nhưng mà nếu như tương lai ta có thể tiến vào Thiên Thánh Giới, người nhất định phải đến tiền a! Hoặc là, nếu như người trước ta một bước tiến vào Thiên Thánh Giới mà nói, cần phải thông báo cho ta, để ta tiền người một đoạn đường!

Hai mắt Nam Cung Thương nhìn chăm chăm vào Dương Thạc, trầm giọng nói.

Thân là bằng hữu thân thiết của Dương Thạc, vì sự an toàn của chính mình cùng với Thiên Kiếm Môn, để cho Dương Thạc rời đi, loại sự tình này, Nam Cung Thương hiển nhiên là không thể làm gì khác hơn.

Nhưng mà Nam Cung Thương cũng biết, mạnh mẽ lưu lại Dương Thạc, mới là không có lợi!

Như vậy đối với Thiên Kiếm Môn cùng với chính mình cũng không có bất cứ ưu đãi gì, mà đối với Dương Thạc đồng dạng cũng không có bất cứ ưu đãi nào cả!

Mạnh mẽ lưu lại Dương Thạc, Dương Thạc tất nhiên sẽ phải chăm chăm lo lắng cho Thiên Kiếm Môn, lo lắng có thể nào liên lụy đến Nam Cung Thương hay không, không bỏ xuống được khúc mắc trong lòng, tâm tình có chút tỳ vết, khi tiến hành tu luyện, hiệu suất sẽ giảm đi!

Hiện tại Thiên Kiếm Thần Thú vẫn còn chưa có rời đi, Dương Thạc vẫn còn có một đoạn thời gian cuối cùng, còn có thể lợi dụng được.

Trong khoảng thời gian này, tốt nhất là để cho Dương Thạc tâm vô tạp niệm, toàn lực dung hợp hai đại Phân thân. Tuy rằng cơ hội có chút xa vời, nhưng mà cuối cùng chưa chắc là không thể dung hợp thành công, do đó có được thực lực đủ để ngăn cản Huyền Long...

Toàn diện lo lắng một phen, Nam Cung Thương cuối cùng cũng để Dương Thạc rời đi.

- Nam Cung Thương, như vậy tạm biệt!

- Hy vọng người hãy nhanh chóng tu luyện, đừng để trong tương lai khiến ta bước trước người một bước, sớm đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh hơn người a!

Dương Thạc khẽ liếc mắt nhìn về phía Nam Cung Thương một cái, không nói nhiều lời, khẽ vung tay lên, xé mở hư không, hướng về phía tiểu đảo của Thiên Âm Môn cấp tốc phóng đi.

oOo

Bên trên tiểu đảo của Thiên Âm Môn, Dương Thạc lẳng lặng đứng đó.

- Nam Cung Thương đã chạm đến cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh, muốn củng cố cảnh giới, ước chừng cần thời gian khoảng hai tháng. Hai tháng sau, Thiên Kiếm tiền bối thoảng chuẩn bị thêm một chút, liền sẽ đi vào Thiên Thánh Giới. Cũng chính là nói, trong khoảng thời gian ba tháng nữa, Thiên Kiếm tiền bối tất nhiên sẽ rời khỏi thế giới này!

- Tốt nhất, ta có thể trong thời gian ba tháng này dung hợp được hai cỗ Phân thân!

Trong lòng Dương Thạc thoảng tính toán thời gian.

Ba tháng... thời gian quá ngắn!

- Bình thường mà nói, ta bắt đầu dùng bí pháp dung hợp, đem Cửu Dương Phân Thân cùng với Cửu Âm Phân Thân hoàn toàn dung hợp, ít nhất cần thời gian một năm nữa!

- Cần phải nghĩ ra biện pháp, gia tăng lên hiệu suất dung hợp!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Trên thực tế, nếu như Dương Thạc đi khẩn cầu Thiên Kiếm Thần Thú, nhờ hấn nán lại thêm thời gian một năm nữa cũng có thể.

Nhưng mà, Dương Thạc biết, nếu như chính mình mãi vẫn luôn ở dưới sự che chở của Thiên Kiếm Thần Thú, mãi vẫn không cảm thụ được áp lực chân chính mà nói, chính mình rất khó có thể tăng lên thực lực cho được. Thậm chí nếu như mãi vẫn ở dưới sự che chở của người khác, tâm cảnh của chính mình đều phải sản sinh ra một chút tính ỷ lại, sẽ dao động, sẽ trở nên không đủ kiên định.

Như vậy mà nói, như thế nào có thể truy tìm được cực hạn Vô đạo?

Huống hồ, cho dù Thiên Kiếm Thần Thú có ở lại thêm một năm nữa, Dương Thạc dung hợp được Cửu Dương Phân Thân và Cửu Âm Phân Thân, cũng không dám cam đoan trăm phần trăm, nhất định có thể chống lại được Huyền Long!

Thời điểm đó sẽ phải làm sao bây giờ? Để cho Thiên Kiếm Thần Thú tiếp tục ở lại Nhân Gian Giới, bảo hộ cho Dương Thạc, mãi cho đến lúc Dương Thạc đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh? Cho dù là đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh thì như thế nào? Lên đến Thiên Thánh Giới vẫn như trước có vô số những hung hiểm, chẳng lẽ mãi vẫn luôn tìm kiếm người che chở hay sao?

Nghĩ đến những chuyện này, cơ hồ cũng đều không có khả thi a!

Thiên Kiếm Thần Thú có thể che chở cho Dương Thạc thời gian mấy năm nay, đã là nhân nghĩa vô cùng rồi!

- Chỉ có gia tăng lên thực lực của chính mình, ai cũng đều không e ngại, đây mới chính là vương đạo!

Trong ánh mắt của Dương Thạc hiển lộ ra một tia kiên định.

Gia tăng lên hiệu suất dung hợp, mới có thể ở trong khoảng thời gian ngắn nhất, dung hợp hai cỗ Phân thân, gia tăng thực lực!

- Hiệu suất dung hợp... rất khó có thể tăng lên, nhưng cũng không phải là không có biện pháp tăng lên. Biện pháp trực tiếp nhất, chính là lĩnh ngộ ra được càng nhiều đối với Dung Hợp Áo Nghĩa. Hiện tại Dung Hợp Áo Nghĩa của ta chỉ là vừa mới nhập môn mà thôi, thậm chí ngay cả nửa thành cũng không có đạt đến. Nếu như có thể hiểu ra được nửa thành, một thành, thậm chí càng cao hơn một chút, như vậy thời điểm đó, ta mới có thể đề cao hiệu suất dung hợp, ở trong thời gian ngắn mà dung hợp được hay cỗ Phân thân!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Phốc!

Bàn tay vừa lật, một khối Thiên Yêu Tinh Huyết khá lớn đã xuất hiện trong tay của Dương Thạc.

- Muốn hiểu được Dung Hợp Áo Nghĩa, cần phải nhờ vào Thiên Yêu Tinh Huyết!

- Chỉ khi nào ngộ tính tăng lên trên diện rộng, hơn nữa mãi vẫn luôn ở bên trong cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất, ta mới có thể trong khoảng thời gian ngắn, hiểu ra được đầy đủ Dung Hợp Áo Nghĩa!

Trên tay của Dương Thạc hiện tại ước chừng còn lại hơn ba mươi phần Thiên Yêu Tinh Huyết.

Những khối Thiên Yêu Tinh Huyết này, nếu như toàn bộ sử dụng, mỗi một phần ước chừng có thể để cho Dương Thạc duy trì trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất trong khoảng thời gian chừng hai khắc. Hơn ba mươi phần, ước chừng chính là có thể để cho Dương Thạc duy trì trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất ước chừng trong bốn canh giờ.

Thời gian bốn canh giờ, có lẽ cũng không tính là quá dài. Trong thời gian bốn canh giờ này, muốn đem Dung Hợp Áo Nghĩa tiếp tục tăng lên, tựa hồ cũng có chút khó khăn.

Nhưng mà trên thực tế, trong bốn canh giờ này, lại là có tác dụng vô cùng quan trọng!

Phải biết rằng, mặc dù ở trong trạng thái ngộ đạo, bốn canh giờ cũng có thể tạo thành những tác dụng thật lớn. Giống như Nam Cung Thương vậy, quan sát hai cường giả Hư Không Vô Thánh chiến đấu, lâm vào trong trạng thái ngộ đạo, cuối cùng chẳng qua cũng chỉ trong thời gian một canh giờ đã thức tỉnh, nhưng mà cũng có thu hoạch thật lớn

603. Chương 575: Thiên Kiếm Rời Đi

Vô Tận Thần Công

Chương 575: Thiên Kiếm rời đi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thời gian chỉ trôi qua năm lần hô hấp, đã đem Dung Hợp Áo Nghĩa từ trạng thái hai phần gia tăng lên đến trạng thái một thành!

Dựa theo tốc độ này mà tính lên, thời gian một khắc, chính là thời gian cả mấy trăm, thậm chí là cả ngàn lần hô hấp, Dương Thạc hoàn toàn có thể đem Dung Hợp Áo Nghĩa mãi gia tăng lên, trực tiếp đạt đến trạng thái viên mãn trăm phần trăm, hoàn toàn nắm trong tay Dung Hợp Áo Nghĩa! Nếu thật sự là như vậy mà nói, chỉ sợ đến thời điểm đó, ý niệm trong đầu của Dương Thạc vừa động, Cửu Dương Phân Thân cùng với bản thể liền trực tiếp có thể dung hợp được!

Chẳng qua, sự tình không phải là tính như vậy!

Dương Thạc vừa rồi quả thật chính là nghĩ ra được một điểm mấu chốt của Dung Hợp Áo Nghĩa.

Nhưng mà, chỉ mới một điểm này, vẫn còn không thể để cho Dương Thạc hoàn toàn lĩnh ngộ Dung Hợp Áo Nghĩa.

Một cái Áo nghĩa, thông thường cũng không chỉ có một điểm mấu chốt duy nhất, mà là có đến mấy điểm mấu chốt. Cái này thật giống như là một đạo nan đề, thường thường có rất nhiều chỗ khó khăn, cần phải nhất nhất cõ bỏ, mới có thể đem những đạo nan đề này hoàn toàn đưa ra đáp án.

Mà Dương Thạc hiện tại vẫn còn chưa thể hoàn toàn cõ bỏ được sự huyền diệu của Dung Hợp Áo Nghĩa.

Nhưng mà, ít nhất Dương Thạc đã giải khai được một bước lớn trong đó!

Cho nên một bước này, rốt cuộc có thể để cho Dương Thạc có được những thu hoạch như thế nào, cũng chẳng thể nào nói trước được. Tóm lại, Dương Thạc biết, chính mình đem Dung Hợp Áo Nghĩa lĩnh ngộ đến một trình độ nào đó, sẽ tạm thời đình chỉ lại.

Quả nhiên không chút sai lầm!

Lại trải qua thời gian mấy cái hô hấp nữa, Dương Thạc đã đem Dung Hợp Áo Nghĩa tăng lên đến trình độ một thành ba phần, tức là mười ba phần trăm!

Kế tiếp sau đó, tốc độ lĩnh ngộ cũng chậm lại rất nhiều.

Một thành bốn... Một thành năm... Một thành sáu...

Một thành chín...

Tốc độ tăng lên càng ngày càng chậm, cơ hồ cùng với tốc độ lĩnh ngộ ban đầu của Dương Thạc không sai biệt bao nhiêu.

Thời gian cũng từng giây từng phút trôi qua!

- Hai thành!

Oanh!

Cơ hồ ngay tại thời điểm khi Dung Hợp Áo Nghĩa đạt đến hai thành, Dương Thạc chợt cảm giác được, đầu mình chợt oanh lên một tiếng, ngay sau đó, ngộ tính của chính mình rất nhanh liền giảm xuống, từ trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất lập tức thoát ly ra.

Cuối cùng, thành tựu của Dương Thạc trong phương diện Dung Hợp Áo Nghĩa đã dừng lại ở mức độ hai thành.

- Hai thành...

Dương Thạc mơ hồ có chút kích động.

- Mặc dù cách cảnh giới ba thành, mức độ tiểu thành, vẫn còn chênh lệch một mức khá lớn. Nhưng mà, Dung Hợp Áo Nghĩa đạt tới hai thành, so với mức độ Dung Hợp Áo Nghĩa một phần lúc ban đầu của ta vẫn là mạnh mẽ hơn nhiều lắm. Hơn nữa, ta còn có thể lĩnh ngộ ra được phương pháp lợi dụng Thần hồn làm môi giới, dung hợp Cửu Dương Phân Thân cùng với Cửu Âm Phân Thân. Thông qua biện pháp này, phỏng chừng thời gian ta dung hợp hai đại Phân thân sẽ giảm xuống một khoảng thật lớn!

Nhẹ nhàng thở dài ra một hơi, ổn định lại tâm tình, Dương Thạc trầm nghĩ.

Mỗi một loại Áo nghĩa, lĩnh ngộ được ba thành sẽ được tính là tiểu thành.

Dương Thạc mơ hồ cảm giác được, thời điểm khi mà Dung Hợp Áo Nghĩa đạt đến cảnh giới tiểu thành, chính mình hẳn là có thể lợi dụng loại Áo nghĩa này, sáng chế ra loại Bí pháp vũ kỹ chuyên chúc đầu tiên của chính mình!

Dung Hợp Áo Nghĩa, chính là so với các loại Áo nghĩa như là Hỏa Chi Áo Nghĩa, Thủy Chi Áo Nghĩa này nó cũng là một loại Áo nghĩa cao cấp hơn hẳn. Nếu như là Dung Hợp Áo Nghĩa đạt đến cảnh giới ba thành, sáng tạo ra một Bí pháp vũ kỹ mới, tuyệt đối so với loại Bí pháp vũ kỹ khi lĩnh ngộ Hỏa Chi Áo Nghĩa, Thủy Chi Áo Nghĩa đạt tới ba thành sáng chế ra còn cường đại hơn rất nhiều!

Đương nhiên là, Dương Thạc cũng biết, Dung Hợp Áo Nghĩa tiếp tục tăng lên, độ khó rất cao.

Nếu như chỉ dựa vào chính mình, chỉ sợ mười năm, một trăm năm nữa cũng không nhất thiết có thể tăng thêm được một thành nữa!

- Đợi đến lúc tiến vào Thiên Thánh Giới, thời điểm đó, lại nghĩ thêm biện pháp gia tăng lên Dung Hợp Áo Nghĩa đi!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Thiên Thánh Giới các loại thiên tài địa bảo, các loại kỳ ngộ có vô số.

Nương tựa vào các loại kỳ ngộ này, nói không chừng có thể tìm được loại thiên tài địa bảo có thể so sánh với Thiên Yêu Tinh Huyết, thậm chí còn tốt hơn một bậc nữa. Tới thời điểm đó, lợi dụng những thứ này, tăng lên Dung Hợp Áo Nghĩa, vẫn là tương đối dễ dàng hơn a.

Hiện tại, hai thành Áo nghĩa, như vậy là đủ rồi.

Bởi vì, Dương Thạc cảm giác được, cho dù là các cường giả Hư Không Vô Thánh như là Thiên Kiếm Thần Thú, Huyền Long này nọ, cũng chỉ là mới đụng đến cánh cửa của Áo nghĩa mà thôi. Áo nghĩa của chúng nó cũng không có đạt được trình độ tới một thành. Chỉ có mỗi Nhân Hoàng lần trước buông xuống Nhân Gian Giới, cấp bậc Áo nghĩa của hắn hẳn là tương đối cao hơn một chút, rất có thể đã đạt đến tiểu thành, thậm chí còn có thể viên siêu thành tựu Áo nghĩa tiểu thành nữa...

- Áo nghĩa cách ta vẫn còn một khoảng xa a!

- Trước mặt kẻ những cái này, hiện tại toàn lực dung hợp hai cỗ Phân thân của chính mình đã!

Tâm niệm Dương Thạc vừa động, hai cỗ Phân thân đồng thời xuất hiện.

- Diễn hóa huyết nhục!

Ngay sau đó, Dương Thạc để hai cỗ Phân thân cũng đều hóa thành lực lượng khí huyết tương đối thuần túy.

Sau đó, để cho lực lượng khí huyết của hai cỗ Phân thân này bắt đầu hỗn hợp lại cùng một chỗ, lợi dụng Thần hồn, thông thả dẫn đường cho hai cỗ Phân thân, tiến hành dung hợp...

Thời gian từng ngày từng ngày trôi qua...

Thời gian trôi qua trong nháy mắt, một tháng trời đã trôi qua...

oOo

Thục Sơn, Thiên Kiếm Môn.

Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh giờ phút này cũng đều đang huyền trù trên không trung của Thục Sơn. Ở trước mặt của bọn họ đang có một đầu Dị thú khổng lồ đang huyền phù, đúng chính là Thiên Kiếm Thần Thú. Phía dưới, các đệ tử Thiên Kiếm Môn đều đang ngửa đầu nhìn chăm chăm hai người một thú ở giữa không trung, trên mặt đều mang theo vẻ sùng bái vô cùng.

- Thiên Kiếm tiền bối hắn... sắp sửa tiến vào Thiên Thánh Giới rồi à? Nếu như là Thiên Kiếm tiền bối bước vào Thiên Thánh Giới, như vậy hẳn chính là người đầu tiên của Thiên Kiếm Môn ta bước vào Thiên Thánh Giới a...

- Môn chủ Nam Cung Thương của chúng ta cũng không hề thua kém a! Hiện tại niên kỷ của hắn cũng chỉ là hơn ba mươi tuổi mà thôi, không ngờ đã chạm đến cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh! Tương lai Môn chủ cũng nhất định sẽ có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh a! Tiềm lực của ta, nếu như được phân nửa của Môn chủ thì tốt rồi...

Những đệ tử Thiên Kiếm Môn này nhỏ giọng nghị luận.

Ngày hôm nay, ở bên ngoài Thiên Kiếm Môn, bọn họ chính là muốn đưa tiền Thiên Kiếm Thần Thú rời đi. Thiên Kiếm Thần Thú không ngờ đang chuẩn bị tiến vào Thiên Thánh Giới!

Chỉ mất thời gian có một tháng, Nam Cung Thương không ngờ đã củng cố được cảnh giới của chính mình! So với thời gian tính toán của Dương Thạc còn nhanh hơn đến ba lần!

- Thương nhi, người có thể nhanh chóng ổn định cảnh giới như vậy, ta thật rất vui mừng! Như vậy xem ra, người muốn bước vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, hẳn là chắc chắn mười phần. Hơn nữa, ta phỏng chừng, tương lai người tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh cũng không phải là một Hư Không Vô Thánh bình thường, thực lực ít nhất có thể so sánh được với ta a!

604. Chương 576: Tứ Đại Áo Nghĩa Dung Hợp

Vô Tận Thần Công

Chương 576: Tứ Đại Áo Nghĩa dung hợp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thiên Kiếm Thần Thú nhìn về phía Nam Cung Thương, chính sắc nói.

- Tiền bối...

Nam Cung Thương muốn nói thì lại dừng.

- Tiền bối, ngài có thể ở lại thêm thời gian hai tháng nữa hay không? Dương Thạc hẳn hiện tại...

Cẩn cẩn rằng, cuối cùng Nam Cung Thương cũng nói ra yêu cầu của chính mình.

- Dương Thạc sao?

Thiên Kiếm Thần Thú thoáng mỉm cười một cái.

- Người có thể nhanh chóng ổn định cảnh giới như vậy, cũng là thiên ý. Ta đi trước lên Thiên Thánh Giới, xem như đã là nhất định rồi, có tiếp tục lưu lại cũng không có bất cứ ý nghĩa gì nữa. Yên tâm đi Thương nhi. Người có thể phá huy vượt xa người bình thường, thời gian một tháng đã có thể ổn định tâm tình, Dương Thạc, hẳn chính là một người so với người càng có thể sáng tạo ra kỳ tích hơn rất nhiều. Hiện tại hẳn nói không chừng cũng đã đạt được những thành tựu mà ngay cả ta cũng không thể tưởng tượng ra được... Tóm lại, người không cần phải lo lắng hẳn!

- Tốt lắm! Đã đến lúc ta nên rời đi rồi!

Trong miệng vừa nói xong, thân hình Thiên Kiếm Thần Thú chợt động.

Vù vù vù vù vù!

Từ chung quanh thân thể của hắn, năm khóa Hư Không Thạch rất nhanh bay ra, lập tức ngưng tụ lại thành một khóa Hư Không Chi Tinh!

Ầm ầm!

Trên bầu trời, một cái Thông đạo Hư không đột nhiên hiện ra.

- Ta đi đây!

Thân hình Thiên Kiếm Thần Thú chợt động, nhanh chóng bước vào trong Thông đạo Hư không này, trong nháy mắt liền biến mất không thấy đâu nữa...

- Hy vọng Dương Thạc hẳn thật sự có thể sáng tạo ra kỳ tích a!

Nam Cung Thương nhìn lên thiên không, thì thào tự nói...

oOo

Cũng đồng thời trong lúc này, tại Thiên Âm Môn.

Ầm ầm ầm!

Từ trong chân trời phương xa, một cỗ khí thể vô cùng mạnh mẽ đột ngột truyền thẳng lại.

- Hừm? Không tốt!

Trên tiểu đảo nơi đặt Tổng bộ của Thiên Âm Môn, một thanh niên nam tử chợt mở hai mắt ra.

- Đây chính là khí thể khi Thông đạo Hư không bị đả thông mà sản sinh ra. Chẳng lẽ nói, Thiên Kiếm tiền bối hẳn... không ngờ đã đi vào Thiên Thánh Giới rồi sao? Mới chỉ có thời gian một tháng mà thôi, Nam Cung Thương không ngờ đã củng cố được cảnh giới Hư Không Vô Thánh rồi sao? Ta hiện tại đã đem Cửu Dương Phân Thân cùng với bản thể dung hợp tới chín thành tám, chỉ còn kém lại hai phần nữa là có thể hoàn toàn dung hợp. Không thể tưởng tượng ra, một bước dung hợp cuối cùng lại là xuất hiện biến cố!

Trong lòng Dương Thạc cười khổ.

Từ sau khi Dung Hợp Áo Nghĩa đạt tới hai thành, Dương Thạc dung hợp hai cỗ Phân thân với tốc độ cực nhanh!

Ngắn ngủi trong thời gian một tháng, không ngờ liền có thể dung hợp được chín thành tám!

Nhưng mà, cho dù là độ dung hợp đạt đến cấp bậc chín thành tám, vẫn là vẫn chưa thể hoàn toàn dung hợp hoàn toàn. Không ngờ tại ngay khoảnh khắc cuối cùng này, Thiên Kiếm Thần Thú đã đi vào Thiên Thánh Giới...

- Phiên toái rồi!

- Hiện tại gân cốt cơ thể của bản thể ta, không ngờ đã dung hợp xong, nhưng mà vẫn còn lại một chút nội tạng vẫn chưa dung hợp được... Mặc kệ đi! Dù sao Huyền Long vẫn còn chưa có đến đây, toàn lực dung hợp thôi!

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ, hai mắt nhắm lại, tiếp tục dung hợp!

- Hửm?

Nhưng mà, chỉ trong khoảnh khắc ngay sau đó, mí mắt Dương Thạc mạnh mẽ nhảy dựng lên.

- Đến rồi!

Ông ông ông ông ông!

Chỉ trong nháy mắt ngay sau đó, Thập Phương Cà Sa trên người của Dương Thạc đột nhiên rung động mãnh liệt, báo động liên hồi!

- Lại là... Tử vị? Tên Huyền Long kia đã tới rồi!

Dương Thạc hiện tại, thực lực càng tiến lên thêm một bước, trong cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh căn bản hoàn toàn vô địch. Có thể khiến Dương Thạc cảm giác được Tử vị, cũng chỉ có một người, Hư Không Vô Thánh Huyền Long!

- Hắc hắc hắc hắc...

Tiếng gầm cuộn cuộn xuyên thấu hư không, lập tức đánh tới trước mặt của Dương Thạc, thật giống như là một đầu cự thú khổng lồ đang há cái miệng rộng, hướng về phía Dương Thạc tấp lấy một cái vậy.

- Thiên Kiếm lão nhi kia rốt cuộc cũng đã rời đi rồi! Tiểu tử, người rốt cuộc vẫn không thể trước khi Thiên Kiếm lão nhi rời đi, đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh! Chỉ cần chưa thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhìn người như thế nào có thể chống cự được ta? Ta là Hư Không Vô Thánh, người ở trong mắt của ta cũng chỉ là con kiến hôi! Ta muốn giết người, người cũng chỉ có thể chịu chết mà thôi!

Thanh âm lãnh liệt giống hệt như cương đao thẳng tắp đâm thẳng tới trước mặt của Dương Thạc.

- Tiểu tử, hiện tại, người chính là một đại tâm chương của ta! Chỉ khi nào giết chết người, xả ra một ngụm ác khí, ta mới có thể ổn định tâm tư, không còn bất cứ tiếc nuối gì mà đi vào Thiên Thánh Giới. Cho nên... người chết đi!

Ầm ầm ầm!

Một câu này vừa dứt, khí thế uy áp cuộn cuộn xé mở hư không, trực tiếp phóng tới trước mặt của Dương Thạc. truyện copy từ

- Người muốn ta chết, ta liền phải chết sao? Lúc trước người giết không được ta, ngày hôm nay, người vẫn không thể giết được ta!

Dương Thạc lẳng lẳng đả tọa, cơ hồ cũng không có bất cứ động tác nào cả.

- Tỏa định Sinh môn!

Ngay sau đó, Dương Thạc lập tức đem tâm thần chìm vào trong không gian của Thập Phương Cà Sa.

Vù!

Thập Phương Cà Sa đột nhiên phát ra một tiếng vù nhẹ, liền xé rách hư không, phốc một tiếng, mang theo Dương Thạc thẳng tấp rời đi.

Tốc độ đó so với Hư Không Vô Thánh bình thường xé mở hư không lao đi còn nhanh hơn đến mấy phần!

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, tại địa điểm Dương Thạc đứng ban đầu, trên không trung của tiểu đảo Thiên Âm Môn, một đầu Huyền Long khổng lồ ầm ầm xuất hiện. Thân thể khổng lồ kia trực tiếp đem toàn bộ tiểu đảo Thiên Âm Môn đánh cho thành đất bằng. Tất cả các toàn kiến trúc bên trên tiểu đảo mạnh mẽ hóa thành bột mịn. Thậm chí toàn bộ tòa tiểu đảo này cũng bị đánh cho vỡ tung ra thành ngàn mảnh!

- Chạy trốn? Người trốn không thoát đâu!

Sau khi đập nát tiểu đảo Thiên Âm Môn, Huyền Long ngẩng cái đầu khổng lồ của mình lên, hai mắt vừa động, tập trung nhìn về phía Dương Thạc bên trong hư không.

Soạt soạt!

Xé rách hư không, Huyền Long cấp tốc đuổi theo Dương Thạc.

Ầm ầm ầm!

Huyền Long ở bên trong hư không không ngừng tiến lên, khí thể kinh người.

Tuy rằng hiện tại Dương Thạc sử dụng công hiệu tọa định Sinh môn của Thập Phương Cà Sa, tốc độ phi hành so với Huyền Long vẫn còn nhanh hơn một chút. Nhưng mà ở bên trong phiên hư không này, tuy rằng Huyền Long cũng không thể vượt qua được, nhưng mà khí thể của hắn lại có thể hung hăng áp bách thẳng tới. Dưới khí thể áp bách của Huyền Long, Dương Thạc chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, khí huyết cũng thoáng có chút kích động!

- Thật mạnh a!

- Cái này... mới chính là thực lực chân chính của Huyền Long hay sao?

Sắc mặt Dương Thạc đã ngưng trọng đến cực hạn.

Trước đó tuy rằng Dương Thạc cùng với Huyền Long đã từng giao thủ qua một lần, ba bốn lần thoát ly khỏi sự chém giết của Huyền Long, nhưng mà không thể nghĩ ngờ, Huyền Long tại thời điểm đó căn bản là vẫn chưa hề sử dụng ra toàn lực.

Chỉ là đến cuối cùng, Dương Thạc liên tiếp đào thoát, Huyền Long mới bắt đầu nghiêm túc thật sự.

Chỉ tiếc là sau khi Huyền Long bắt đầu nghiêm túc thật sự, cái mà hắn đối mặt đã không phải là Dương Thạc, mà là Thiên Kiếm Thần Thú, đối thủ đồng dạng cũng là Hư Không Vô Thánh, thực lực so với hắn còn mạnh hơn một chút. Đối diện với Thiên Kiếm Thần Thú, cho dù Huyền Long có bùng nổ toàn bộ thực lực, cũng căn bản không đạt được bao nhiêu ưu đãi cả.

Tới thời điểm đó, tuy rằng Dương Thạc từng kiến thức qua một lần thực lực chân chính của Huyền Long, nhưng mà dù sao phía trước vẫn còn có một Thiên Kiếm Thần Thú ngăn cản, hơn nữa, thời điểm đó Dương Thạc cũng là đang ở bên trong Trận pháp phòng hộ của Thiên Kiếm Môn, cũng không có trực quan cảm nhận được rốt cuộc Huyền Long đã cường đại đến mức nào.

Hiện tại, Huyền Long chạy đến giết chết Dương Thạc, trong nháy mắt hắn đã trực tiếp bộc phát ra lực lượng cực mạnh của chính mình.

Lần này Dương Thạc cảm thụ càng thêm rõ ràng hơn nhiều!

Cho dù là Dương Thạc hiện tại, Cửu Âm Phân Thân và Cửu Dương Phân Thân dung hợp với nhau, thực lực càng tiến lên thêm một bước, nhưng mà phía sau gặp phải Huyền Long đang truy kích, vẫn là cảm giác được một loại áp lực cường đại thập tử vô sinh!

Hắn hung hăng cắn răng một cái!

- Huyền Long, lần trước ngươi cũng chưa thể giết chết được ta, đã lỡ mất cơ hội giết chết ta rồi! Lần này đây, ngươi cho là kết quả còn có thể thay đổi được nữa sao?

Giờ phút này Dương Thạc cũng chỉ có thể toàn lực bỏ mình.

Đồng thời, trong lòng hắn cũng là trầm mặc quyết tâm, dốc hết sức tiếp tục thử tiến hành dung hợp hai cỗ Phân thân của chính mình.

- Có chém giết được người hay không, thử qua liền biết được!

Ầm ầm!

Quát lớn một tiếng, Huyền Long bên trong hư không mạnh mẽ chém ra một quyền.

Tốc độ kinh khí một quyền đánh ra này, không ngờ còn vượt xa tốc độ phi hành của Dương Thạc rất nhiều, chỉ trong khoảnh khắc đã trực tiếp phóng tới sau lưng của Dương Thạc.

- Không xong!

Sắc mặt của Dương Thạc nhất thời đại biến.

Rầm!

Ngay sau đó, Dương Thạc liền cảm giác được sau lưng chính mình đau đớn một trận, phẳng phất như ngay cả xương sống cũng đều bị đánh nát vậy, hiển nhiên là bị Huyền Long đánh trúng một quyền.

Dưới một quyền khủng bố này, thân hình của Dương Thạc bắn thẳng về phía trước. Lực đạo mạnh mẽ thậm chí đem hư không xung quanh cũng đều xé nát ra vậy.

Soạt soạt!

Hư không rách nát, thân thể Dương Thạc từ bên trong hư không trực tiếp rơi thẳng vào trong không gian thật sự.

Ầm ầm ầm ầm!

Thập Phương Cà Sa phát ra một trận thanh âm vu vu, ngay sau đó liền trở nên âm đạm lại.

- Hồng rồi!

Cặp mày Dương Thạc nhăn tít lại.

Vừa mới bắt đầu, Dương Thạc còn có thể lợi dụng Thập Phương Cà Sa hết sức tỏa định Sinh môn, ở bên trong hư không cấp tốc tiến lên. Mặc dù không trông cậy vào nó có thể hoàn toàn bỏ xa Huyền Long, nhưng mà ít nhất cũng có thể tranh thủ được một đoạn thời gian, để cho chính mình hoàn toàn dung hợp.

Chỉ tiếc, lại không thể tưởng tượng được, ở bên trong hư không, Huyền Long mặc dù không đuổi theo kịp chính mình, lại có thể đánh ra một quyền, một phen đánh mình văng ra khỏi hư không, quay trở lại trong không gian thật sự. Mà sau khi quay trở lại không gian thật sự, Thập Phương Cà Sa cũng đã đạt đến cực hạn. Nó có thể một lần trợ giúp Dương Thạc cấp tốc phi hành, lại không có cách nào giúp Dương Thạc lần thứ hai.

- Thập Phương Cà Sa không được, chỉ dựa vào tốc độ ta xé mở hư không phi hành bình thường, Huyền Long nghĩ muốn đuổi kịp ta, căn bản không có khả năng!

Giờ phút này Dương Thạc thật sự bất đắc dĩ vô cùng.

- Đi!

Tóm lại, không thể ngồi không chờ chết!

Soạt một tiếng lớn.

Hư không mở ra, Dương Thạc rất nhanh rời đi.

Ngay sau đó, khoảng cách mấy vạn năm, hư không rách nát ra, thân hình Dương Thạc đột nhiên xuất hiện.

- Còn muốn chạy nữa sao?

Không đợi Dương Thạc một lần nữa xé rách hư không rời đi, Huyền Long sớm đã đuổi kịp theo phía sau.

- Ngừng lại đi!

Cũng không có lập tức ra tay công kích Dương Thạc, Huyền Long đầu tiên là vùng tay lên, một cỗ lực lượng tuyệt cường mạnh mẽ bao phủ xuống Dương Thạc, Dương Thạc lập tức phát giác ra, hư không xung quanh chính mình không ngừng lại ngưng đọng lại. Chính mình lợi dụng Thập Phương Cà Sa, căn bản không thể nào đem phiến hư không này xé rách ra được, muốn trốn, cũng trốn không thoát!

- Đã lâm vào trong lĩnh vực không gian của Huyền Long rồi sao? Xem ra, chỉ có thể chiến đấu thôi!

Dương Thạc hung hăng cắn răng một cái.

Phốc phốc!

Tâm niệm vừa động, các loại Pháp khí như là Thần Long Liệt Khôn Dao, ba ngàn Đạo Hoàng Kiếm, Man Thần Trảo rất nhanh xuất hiện, đánh thẳng về phía thân thể của Huyền Long.

Một vài thứ Pháp khí công kích như Thần Long Liệt Khôn Dao, ba ngàn Đạo Hoàng Kiếm ban đầu chính là Thần binh Ngũ cấp, về sau Dương Thạc tìm được đảm bảo vật của Lôi Âm chân nhân kia, dung nhập vào bên trong những cái Pháp khí công kích này, để cho các loại Pháp khí công kích như là Thần Long Liệt Khôn Dao kia càng tiến lên thêm một bước, cường độ gần như có thể so sánh với Thần binh Lục cấp. Cho dù Huyền Long có là cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh, dưới sự công kích toàn lực của những Pháp khí này, vẫn như trước có thể để cho Huyền Long tổn thất một chút lực lượng khí huyết!

- Hừm? Chỉ bằng vào mấy món Pháp khí nát vụn này cũng muốn công kích ta hay sao?

Mắt thấy Dương Thạc không ngờ lại chủ động công kích, Huyền Long hừ lạnh một tiếng.

Tâm niệm vừa động, lực lượng lĩnh vực không gian trực tiếp xuất hiện, Dương Thạc thúc giục một ít Pháp khí này, không đợi phóng tới trước mặt của Huyền Long, không ngờ đã trực tiếp đình chỉ lại, không thể tiến thêm được chút nào nữa!

- Muốn thương tổn ta, cuồng đại vọng tưởng... Ân? Không xong!

Huyền Long này vừa muốn mở miệng nói chuyện, chợt nhìn thấy một chút quang mang lóe lên, cấp tốc hướng về phía hần bắn nhanh tới.

- Ngưng!

Hần muốn đem đạo quang mang này ngưng lại, có điều đã không kịp nữa.

Soạt!

Máu tươi tung bay!

Trên ngực Huyền Long lập tức xuất hiện một cái lỗ máu khổng lồ.

- Đây là... cường độ gần như Thần binh Thất cấp? Thân thể của người không ngờ lại có thể đạt đến cấp bậc này?

Ngay sau đó sắc mặt của Huyền Long đột nhiên đại biến. Vừa rồi đạo quang mang kia không phải là cái gì khác, mà chính là bản thể của Dương Thạc! Vốn dĩ Cửu Dương Phân Thân chính là cường độ cấp bậc Thần binh Lục cấp, sau khi dung hợp với bản thể, chẳng những cường độ cũng không có giảm xuống, mà ngược lại càng tăng cường thêm một chút, gần đạt đến cấp bậc Thần binh Thất cấp!

- Tiểu tử, người đã chọc giận ta rồi đó!

- Cường độ mạnh mẽ thì như thế nào? Đối diện với tốc độ cùng với lực lượng tuyệt đối, cho dù người có cường độ thân thể cấp độ Thần binh Bát cấp, Thần binh Cửu cấp thì cũng phải chết!

Quát lớn một tiếng, một trảo Huyền Long chợt động.

Ầm!

Một trảo của hần hung hăng nện thẳng lên trên thân thể của Dương Thạc.

Rắc rắc rắc!

Cổ thân thể cường đại kia của Dương Thạc thật giống như là một con búp bê bằng gốm sứ bị người ta dùng một quyền đập bể vậy, bên trên thân thể lập tức xuất hiện lớp nứt nẻ dày đặc!

- Chết đi!

Ngay sau đó, cái đuôi của Huyền Long vung lên, oanh kích thẳng lên trên thân thể của Dương Thạc.

Lần này đây, thân thể của Dương Thạc không có chút trì hoãn nào, trực tiếp vỡ tan thành từng mảnh vụn, vỡ nát vô số mảnh. Vô số mảnh vỡ kia trong nháy mắt này liền hóa thành từng đoàn từng đoàn bột mịn...

Chạy trốn, căn bản là trốn không thoát!

Mạnh mẽ cứng rắn, cũng căn bản chống đỡ không được!

- Trốn không thoát, cũng không chống đỡ được hay sao?

- Cũng may, khối thân thể này của ta đã dung hợp được chín thành tám, một vài đặc tính của cả Cửu Dương Phân Thân cùng với Cửu Âm Phân Thân cũng đều có được. Cổ thân thể này của ta, chính là thân thể bất tử bất diệt. Muốn đem nó hoàn toàn đánh chết, căn bản là không đơn giản như vậy!

Tâm niệm vừa động, khối thân thể của Dương Thạc kia lại một lần nữa ngưng tụ trở lại.

605. Chương 577: Biến Thân Đệ Tam Trọng

Vô Tận Thần Công

Chương 577: Biến thân Đệ tam trọng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Ân? Còn có thể ngưng tụ trở lại hay sao? Một khi đã như vậy, vậy thì lại chết đi cho ta!

Vừa mới ngưng tụ lại, không đợi Dương Thạc có thêm động tác gì, công kích của Huyền Long lại một lần nữa phóng đến.

Ầm ầm!

Cổ thân thể kia của Dương Thạc lại một lần nữa nổ tung!

- Khốn kiếp!

Cặp mày Dương Thạc nhú chặt.

Rắc rắc!

Ngay sau đó, thân thể hấn lại một lần nữa ngưng tụ trở lại. Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được, sau hai lần liên tục vỡ vụn, cho dù thân thể có thể ngưng tụ trở lại, nhưng mà năng lượng bên trong thân thể cũng đại tổn không ít. Phỏng chừng, cho dù thừa nhận thêm năm sau lần công kích của Huyền Long nữa, như vậy tất cả lực lượng của thân thể sẽ hoàn toàn tiêu hao hết. Đến thời điểm đó, nghĩ muốn không chết cũng sẽ phải chết...

Chẳng qua...

- Hửm? Thân hình của ta, mỗi một lần vỡ nát, ngưng tụ trở lại, nội tạng của ta... giống như trình độ dung hợp lại tăng lên cao thêm một chút nữa. Chiều theo như vậy đi xuống mà nói, chỉ cần tiếp tục bằng vỡ thêm vài lần nữa, ngưng tụ thêm vài lần nữa, trình độ dung hợp của hai khối Phân thân của ta, có thể đạt đến trăm phần trăm, cũng chính là... hoàn toàn dung hợp!

Thân thể vỡ vụn, lại ngưng tụ trở lại, không ngờ lại có lợi đối với sự dung hợp của hai cỗ Phân thân của chính mình!

Cái này cũng xem như là một phát hiện mới. Dương Thạc trước kia, chưa từng bao giờ thí nghiệm qua biện pháp này. Bởi vì, ban đầu, thời điểm khi vừa mới dung hợp, thân thể của Dương Thạc vẫn còn chưa cụ bị đặc tính bất tử bất diệt của Cửu Dương Phân Thân, cũng không có cách nào khác thí nghiệm. Chính là hiện tại, trình độ dung hợp đã đạt đến chín thành tám, mới cụ bị được đặc tính bất tử bất diệt. Sau khi vỡ vụn còn có thể dung hợp trở lại.

- Chết đi!

Ầm!

Một kích của Huyền Long, đem Dương Thạc trực tiếp đánh bay ra hơn mấy trăm trượng. Ầm ầm một tiếng, thân hình Dương Thạc lại một lần nữa vỡ nát.

Ngay khi vừa mới ngưng tụ trở lại, Huyền Long lại một lần nữa xuất hiện, lại một lần nữa đem Dương Thạc đánh bay đi cả ngàn trượng, đem Dương Thạc đánh cho vỡ vụn...

Lần thứ tư... Lần thứ năm... Lần thứ sáu...

Dương Thạc cảm giác được, lực lượng ẩn chứa bên trong thân hình của chính mình, càng ngày càng nhỏ lại.

Như vậy tiếp tục đi xuống, không đợi đến khi hai cỗ thân thể hoàn toàn dung hợp, lực lượng sớm đã bị tiêu hao hết!

Ầm!

Tiếp theo sau đó, một kích của Huyền Long đem Dương Thạc đánh bay. Dương Thạc chợt cảm giác được, thân thể của chính mình đã lâm vào trong một mảnh địa vực vô cùng rét lạnh.

- Ân? Chỗ này chính là nơi Cực Bắc, Hàn Băng Loạn Lưu? Không thể tưởng tượng được, ta cùng với Huyền Long một đuổi một chạy, xuyên qua hư không tiến lên, cuối cùng không ngờ đã chạy từ nơi Cực Đông chạy thẳng đến nơi Cực Bắc, chui vào trong Hàn Băng Loạn Lưu...

Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được, bên trong Hàn Băng Loạn Lưu này ẩn chứa khí tức băng hàn cùng với một chút khí tức Phong thuộc tính. Dù sao đi nữa, loạn lưu loạn lưu, bên trong Hàn Băng Loạn Lưu, cũng là có một chút nguyên tố Phong thuộc tính...

Phốc!

Vừa mới ngưng tụ được thân hình, Huyền Long lại một lần nữa xuất hiện.

Ầm!

Thân hình của Dương Thạc lại một lần nữa vỡ vụn.

- Ân? Không sai biệt lắm, sắp sửa hoàn toàn dung hợp xong rồi!

Mà chính là trong nháy mắt này, rắc một tiếng, thân thể của Dương Thạc lại một lần nữa ngưng tụ trở lại. Chính là trong nháy mắt này, trong lòng Dương Thạc chợt sinh ra một chút thấu hiểu. Cửu Dương Phân Thân và Cửu Âm Phân Thân của chính mình, tại thời khắc này hoàn toàn dung hợp lại với nhau!

Hoàn toàn trở thành nhất thể!

Ầm ầm ầm ầm!

Mà chỉ trong khoảnh khắc ngay sau đó, bên trong thân thể của Dương Thạc, bốn loại khí lưu không ngừng tán loạn.

Khí lưu hỏa diễm, khí lưu lôi đình, khí lưu hàn băng, khí lưu cuồng phong!

Ầm!

Trong đầu Dương Thạc lóe lên quang mang.

- Cái này... bốn cái Nguyên Tố Áo Nghĩa, không ngờ... cũng đã hoàn toàn dung hợp với nhau?

Trong khoảnh khắc này, Dương Thạc rõ ràng cảm giác được, trong đầu của chính mình không ngờ bốn đại Nguyên Tố Áo Nghĩa mà chính mình đã lĩnh ngộ được, thế nhưng trong thời khắc này đã bắt đầu dung hợp lại. Bốn đại Nguyên Tố Áo Nghĩa, Dương Thạc cũng chỉ là mới nhập môn mà thôi, chỉ mới lĩnh ngộ được một phần, nhưng mà chỉ một phần Áo nghĩa này, không ngờ... lại hoàn toàn dung hợp, trở thành một phần... Lôi Hỏa Thủy Phong Áo Nghĩa!

Phốc phốc phốc phốc! đọc truyện mới nhất tại .

Ngay sau đó, Dương Thạc cảm giác được, bên trong Hàn Băng Loạn Lưu xung quanh mình, khí tức hàn băng, khí tức cuồng phong mạnh mẽ chui thẳng vào trong cơ thể của chính mình. Hơn nữa hai loại Thần Hoang nguyên lực lôi đình, hỏa diễm vốn có bên trong cơ thể của Dương Thạc, tại thời khắc này, ở trong thân thể của hắn, bốn loại khí tức nguyên tố không ngừng hô ứng lẫn nhau!

Oanh!

Ngay sau đó, một cỗ lực lượng tuyệt cường từ bên trong cơ thể Dương Thạc mạnh mẽ bộc phát ra. Khí tức của Dương Thạc từ trong trạng thái suy nhược, không ngờ cơ hồ chỉ trong một cái chớp mắt đã khôi phục lại trạng thái hoàn mỹ không một chút sức mẽ...

Lôi đình, hỏa diễm, hàn băng, cuồng phong!

Bốn loại năng lượng thuộc tính, không ngừng quanh quẩn ở trên người của Dương Thạc, bốn loại Nguyên Tố Áo Nghĩa cũng không ngừng dung hợp hô ứng lẫn nhau, tựa hồ như là muốn hoàn toàn hòa hợp thành một thể, hình thành nên một loại Áo nghĩa cường đại hoàn toàn mới. Khí thể toàn thân trên người của Dương Thạc cũng tại thời khắc này không ngừng tăng cao lên.

Khí thể từ cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong đang không ngừng dần dần tăng lên, hướng về phía khí thể của cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh mà tiếp cận tới!

- Cái này chính là uy thế cường đại do Cửu Dương Phân Thân cùng với Cửu Âm Phân Thân dung hợp, âm dương giao hòa sản sinh ra hay sao?

Dương Thạc huyền phù ở bên trên hư không, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Âm dương giao hòa, khí thể không ngừng gia tăng lên!

Không ngờ lại hướng về phía cảnh giới Hư Không Vô Thánh mà tiếp cận!

Phải biết rằng, Dương Thạc hiện tại chỉ là cảnh giới Hư Không Vô Thánh mà thôi, Cửu Dương Huyền Công Đệ lục trọng vốn dĩ không có bắt đầu tu luyện, hơn nữa cùng với đám người Dương Dịch, Nam Cung Thương bất đồng, Dương Thạc vốn dĩ không có đụng đến cánh cửa cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Cảnh giới Hư Không Vô Thánh, Dương Thạc căn bản là ngay cả cảm nhận cũng đều không có.

Không ngờ tại thời khắc vẫn còn xa mới có thể chạm đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, khí thể của Dương Thạc lại hướng về phía cấp bậc của Hư Không Vô Thánh không ngừng gia tăng lên...

Ầm ầm ầm!

Bên trong thiên không, tiếng sấm không ngừng vang vọng.

Âm dương Phân thân này dung hợp lại với nhau, thế nhưng lại giống như là võ giả đột phá vậy, dẫn phát lên uy thế của thiên địa!

- Cái gì? Đây là chuyện gì đã xảy ra?

- Chẳng lẽ tiểu tử này đã đột phá tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh rồi sao?

Thời khắc này, nhìn thấy khí thể của Dương Thạc đột nhiên không ngừng biến hóa, sắc mặt Huyền Long lập tức đại biến. Hắn vốn muốn tiếp tục xông lên tiến hành công kích Dương Thạc, nhưng mà hiện tại cũng mạnh mẽ ngừng lại thân thể của chính mình.

Dương Thạc trước đó chính là thực lực Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong, muốn nói thời khắc này hẳn chuẩn bị đột phá cảnh giới Hư Không Vô Thánh cũng là hoàn toàn bình thường. Mà trong khoảng khắc khi đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thiên địa sẽ giáng xuống Lôi kiếp, đối với võ giả tiến hành khảo nghiệm. Nếu như tại thời điểm này, Dương Thạc mà tiến hành công kích Dương Thạc, như vậy Lôi kiếp thiên địa kia chỉ sợ phải trực tiếp lay động luôn Huyền Long, thậm chí sẽ càng có thể đánh xuống thêm Lôi kiếp cường đại hơn, đối phó luôn cả Huyền Long nữa!

606. Chương 577: Biến Thân Đệ Tam Trọng(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 577: Biến thân Đệ tam trọng(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cái này chủ yếu là để phòng ngừa những võ giả có thực lực không mạnh mẽ, không quá tin tưởng chính mình có khả năng chống được Lôi kiếp, mới cường giả Hư Không Vô Thánh khác hỗ trợ độ kiếp.

Lôi kiếp, căn bản là phải do chính mình vượt qua!

Một khi đang độ Lôi kiếp, ai xuất hiện bên trong phạm vi của Lôi kiếp, cũng sẽ phải thừa nhận Lôi kiếp cường đại hơn...

Nếu như thật sự Dương Thạc đột phá, ngay cả Huyền Long có thực lực cường đại đến đâu, trong nháy mắt này, cũng không dám đến gần sát bên người của Dương Thạc, sợ chọc phải kiếp nạn Lôi đình kia.

- Ân? Không dám tiếp cận à?

Giờ phút này Dương Thạc vừa mới dung hợp được hai cỗ Phân thân.

Tuy rằng năng lượng hàn băng, năng lượng cuồng phong bên trong Hàn Băng Loạn Lưu đã nhanh chóng đem lực lượng tổn thất của Dương Thạc khôi phục trở lại, nhưng mà, Dương Thạc hiện tại so sánh với lúc trước, thực lực vẫn còn chưa có tiến bộ nhảy vọt.

Nếu như là Huyền Long tiếp tục công sát chính mình, chính mình vẫn là muốn gặp phải nguy hiểm.

Không ngờ hiện tại, Huyền Long lại không dám tiếp cận đến mình, như thế gần nhất, thật ra đã cấp cho Dương Thạc một khoảng thời gian tranh thủ nhất định...

- Bốn loại Nguyên Tố Áo Nghĩa vẫn còn đang tiến hành dung hợp. Muốn hoàn toàn dung hợp, hơn nữa quán thông sự dung hợp, hoàn toàn hóa thành thứ của mình, còn cần khoảng thời gian nhất định...

Bốn loại Nguyên Tố Áo Nghĩa, không ngờ đã dung hợp!

Nhưng mà, Áo nghĩa dung hợp đơn thuần, để cho Áo nghĩa cường đại lên gấp mấy chục lần, cũng không có chỗ dùng được.

Sự cường đại của Áo nghĩa, chung quy vẫn là cần dùng Bí pháp võ kỹ để mà thể hiện ra. Nếu như là một người đem cái Áo nghĩa kia thể ngộ ra đến trình độ mười thành mười, nhưng mà không có sáng chế ra những Bí pháp vũ kỹ tương ứng, căn bản là cũng sẽ bị một cường giả võ đạo có được ba thành Áo nghĩa, sáng chế ra Bí pháp vũ kỹ mạnh mẽ áp chế.

Áo nghĩa dung hợp thì rất đơn giản, nhưng tự nghĩ ra Bí pháp thì có chút khó khăn.

Dương Thạc hiện tại, chính là cần thời gian. Đợi đến khi bốn loại Nguyên Tố Áo Nghĩa hoàn toàn dung hợp và củng cố xong, chính mình mau chóng sáng chế ra Bí pháp vũ kỹ, mới có thể chân chính cùng với Huyền Long chống đỡ được...

- Nhanh lên!

- Dung hợp!

Trong lòng Dương Thạc thoáng có chút sốt ruột.

- Hửm?

Cơ hồ là đồng thời trong lúc này, Huyền Long chợt hừ khê một tiếng.

- Không đúng! Tiểu tử này không phải là đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Mặc dù có tạo thành khí thể thiên địa, nhưng mà cũng không có xuất hiện Lôi kiếp! Tiểu tử này là đang đột phá phương diện khác!

Huyền Long rốt cuộc vẫn là cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh, tuy rằng mới vừa bắt đầu thì bị dọa cho kinh hãi, nhưng mà chỉ trong giây lát, hắn liền lập tức hiểu được. Hiện tại Dương Thạc căn bản là không phải đột phá đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, chỉ là đột phá bình thường mà thôi.

Một gã Vô giả đột phá, chưa chắc đã là đột phá cấp bậc Vô đạo, cũng có thể là đột phá trên phương diện khác, ví dụ như là nuốt được một vài kỳ trân dị quả, cường độ thân thể đề thăng đột phá, hoặc là hoàn toàn lĩnh ngộ được một loại Bí pháp vũ kỹ vô cùng huyền diệu nào đó, từ đó đạt đến được sự đột phá thực lực cực lớn. Những cái đột phá này, rất có thể dẫn phát nên uy thế thiên địa.

Đương nhiên, có thể dẫn phát được uy thế thiên địa, chính là thuyết minh, sau khi đột phá, thực lực của vô giả tất nhiên sẽ đột tiến cực nhanh!

- Còn chưa có đột phá đến Hư Không Vô Thánh, cho dù thực lực của người có tiến mạnh đến mức nào, thì có tác dụng gì cơ chứ? Cho dù có tiến mạnh đến đâu, bất quá cũng chỉ là xưng bá ở cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh mà thôi! Đối mặt với cường giả Hư Không Vô Thánh, người vẫn như trước chính là một con kiến nhỏ nhỏ hèn mọn mà thôi! Ta muốn người chết, người tuyệt đối không thoát khỏi may mắn!

Hừ lạnh một tiếng, thân hình Huyền Long lóe lên.

Vù vù!

Chỉ trong khoảnh khắc, hắn đã từ khoảng cách hơn một ngàn trượng đã xuất hiện ngay trước mặt của Dương Thạc.

Soạt soạt!

Long trảo đột nhiên đánh ra, hướng về phía cổ của Dương Thạc hung hăng đánh thẳng tới!

- Không tốt!

Huyền Long phóng nhanh tới, công kích mãnh liệt, Dương Thạc sớm đã nhận thấy được.

Sắc mặt thoáng biến đổi, Dương Thạc bắt chấp việc mình chỉ vừa mới dung hợp được bốn loại Nguyên Tố Áo Nghĩa, thân hình chợt động, né tránh phần yếu hại nơi cổ, cánh tay chắn ngang trước ngực mình. Hắn dùng cánh tay cùng với trước ngực mình ngăn cản công kích lợi trảo của Huyền Long.

Ầm ầm!

Một thanh âm bạo vang, Dương Thạc bị trực tiếp đánh bay ra ngoài sáu bảy trăm trượng.

- Hửm?

Dương Thạc bị Huyền Long một trảo đánh bay, ngay sau đó Dương Thạc cùng với Huyền Long cũng đồng thời kinh ngạc một tiếng.

- Cường độ thân thể của ta lại một lần nữa gia tăng lên? Hiện tại... ước chừng đã đạt đến cấp bậc Thần binh Thất cấp rồi!

Bị một trảo của Huyền Long đánh trúng, tình huống thân hình trực tiếp vỡ vụn trong dự đoán căn bản là không hề xuất hiện ra. Dương Thạc chính là cảm giác được một cỗ cự lực từ trong hai cánh tay truyền đến! Trong thanh âm rắc rắc vang lên, xương cốt song chưởng nhất thời vỡ vụn, gần như hóa thành bột mịn. Mà phần xương ngực của chính mình, cũng liền rắc rắc vỡ tung, nội tạng bị áp bách, huyết khí dâng trào...

Cảm giác đau nhức từ trên cánh tay và lồng ngực truyền đến. Nhưng mà sắc mặt của Dương Thạc lại vô cùng vui vẻ. (

Lúc trước bị một kích của Huyền Long, thân hình của Dương Thạc ngay lập tức hoàn toàn bị tan rã.

Mà hiện tại, sau khi Cửu Dương Phân Thân và Cửu Âm Phân Thân hoàn toàn dung hợp, cường độ thân thể không ngờ lại một lần nữa tăng cường, đã đạt đến cấp bậc Thần binh Thất cấp. Cho dù là một kích toàn lực của Huyền Long, cũng không thể nào đem Dương Thạc hoàn toàn đánh nát được.

- Không nổ tung?

Cặp mày Huyền Long vừa nhú.

Phốc!

Ngay sau đó, thân hình Huyền Long vừa động, lại một lần nữa phóng tới trước mặt Dương Thạc.

- Chết đi!

Cái đuôi khổng lồ hung hăng đập thẳng xuống.

Ầm ầm!

Đồng dạng là nện thẳng lên trên ngực của Dương Thạc, lực lượng mang theo trên cái đuôi của Dương Thạc căn bản là vượt qua lợi trảo gấp trăm lần. Thân hình của Dương Thạc rốt cuộc cũng không thể chống đỡ được nữa, trực tiếp vỡ nát ra.

- Ha ha... dưới lực lượng tuyệt đối, thân thể có cường thịnh đến đâu cũng đều vô dụng a!

Huyền Long ha ha cười to.

Thủ đoạn công kích chủ yếu của Huyền Long chính là lợi trảo và cái đuôi.

Công kích của lợi trảo, đặc điểm chính là tương đối sắc bén, mà công kích của cái đuôi thì chính là lực lượng mạnh mẽ. Lợi trảo công kích giống như đao kiếm, mà cái đuôi thì lại giống như đại bồng, đại chùy vậy. Cường độ thân thể của Dương Thạc vốn dĩ rất cao, so với lợi trảo của Huyền Long còn cứng rắn hơn rất nhiều. Dưới loại tình huống như thế này, lực lượng công kích của cái đuôi không thể nghi ngờ gì so với công kích của lợi trảo còn hữu hiệu hơn rất nhiều.

- Lực lượng của Huyền Long này thật mạnh, mặc dù hai cỗ Phân thân của ta đã hoàn toàn dung hợp lại, muốn bằng vào hai cỗ Phân thân này, cùng với Huyền Long này chống lại, vẫn là quá mức khó khăn...

Rắc rắc!

Thân hình của Dương Thạc rất nhanh lại một lần nữa ngưng tụ lại, cặp mày nhú chặt, không khỏi thảm nghĩ.

- Ha ha... tiểu tử, ngoan ngoãn chịu chết đi!

Huyền Long lại một lần nữa phóng đến.

Oanh!

Một cái đuôi phóng tới, đem Dương Thạc hướng về phía Nam mà oanh kích thẳng đi.

Ở bên trong Hàn Băng Loạn Lưu phương Bắc này, Dương Thạc có thể hấp thu khí tức hàn băng, khí tức cuồng phong mà chuyển hóa thành năng lượng bản thân. Nghĩ muốn giết chết Dương Thạc ở nơi này hiển nhiên là rất khó. Mà chỉ cần đem Dương Thạc đánh văng ra khỏi Hàn Băng Loạn Lưu, liên tiếp oanh kích bảy tám lần, tiêu hao sạch sẽ tất cả năng lượng của Dương Thạc, hẳn tự nhiên là phải chết chắc!

- Không thể ngồi không chờ chết!

Oanh một tiếng lớn, bị Huyền Long lại một lần nữa đánh cho nát bấy, Dương Thạc hung hăng cắn răng một cái.

607. Chương 578: Lưu Lại Huyền Long

Vô Tận Thần Công

Chương 578: Lưu lại Huyền Long

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Không biết huyết mạch Huyền Ưng cùng với huyết mạch Hắc Hùng bên trong cơ thể của ta... cùng dung hợp thì sẽ như thế nào?

- Mặc kệ đi, Đệ tam trọng... Huyền Ưng, Hắc Hùng Biến Thân!

Hung hăng cắn răng một cái, bên trong thân thể của Dương Thạc, Thần Hoang nguyên lực mãnh liệt vận chuyển, điên cuồng điều động huyết mạch Huyền Ưng, huyết mạch Hắc Hùng bên trong cơ thể mình.

Rắc rắc rắc! Rắc rắc rắc!

Chỉ trong nháy mắt, cơ bắp, da dẻ bên ngoài thân thể Dương Thạc đột nhiên phình lên.

Không ngừng bành trướng lên!

Từ thân cao tám thước, thân hình Dương Thạc tức khắc bành trướng lên, ngay lập tức trong khoảnh khắc đã đạt đến độ cao chừng một trượng, còn cao hơn cả Hắc Hùng Biến Thân Đệ nhị trọng lúc trước nữa! Tầng tầng giáp màu đen cứng rắn cũng xuất hiện trên thân thể của Dương Thạc, đem toàn thân Dương Thạc hoàn toàn bao vây lại!

Vù vù!

Một cặp cánh sắc bén như sắt thép từ phía sau lưng Dương Thạc đột nhiên xuất hiện.

Một đầu tóc bạc phiêu tán ở phía sau đầu của Dương Thạc.

Huyền Ưng Hắc Hùng Biến Thân Đệ tam trọng! (.

Lần này đây biến thân cơ hồ là đem Huyền Ưng Biến Thân và Hắc Hùng Biến Thân hoàn toàn dung hợp lại. Về mặt hình thể, hoàn toàn là Hắc Hùng Biến Thân, có được lực lượng mạnh mẽ của Hắc Hùng Biến Thân. Mà về mặt phòng ngự, thì lại có được lớp hắc giáp của Huyền Ưng Biến Thân, hơn nữa còn có được cặp cánh chim khổng lồ của Huyền Ưng Biến Thân, cùng với một đầu tóc bạc của Hắc Hùng Biến Thân...

- Lực lượng của ta...

Biến thân Đệ tam trọng khởi động, Dương Thạc lập tức cảm giác được, lực lượng chính mình điên cuồng biến hóa.

Lực lượng đang không ngừng kịch liệt tăng lên!

Lúc trước Hắc Hùng Biến Thân, sự tăng lên đối với lực lượng ước chừng là một cấp bậc. Cũng chính là nói, với lực lượng Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh hiện tại của Dương Thạc, có thể mạnh mẽ tăng lên đến cảnh giới Lục Trọng Lôi Âm Vô Thánh, cũng chính là cấp bậc Hư Không Vô Thánh đỉnh phong bình thường.

Mà hiện tại, Hắc Hùng Biến Thân Đệ tam trọng, sự tăng lên đối với lực lượng so với Hắc Hùng Biến Thân Đệ nhị trọng còn cao hơn rất nhiều!

Không chỉ là Hư Không Vô Thánh đỉnh phong bình thường, mà là... siêu việt cấp bậc Hư Không Vô Thánh bình thường, đạt đến một cấp bậc vô cùng cao. Hẳn chính là... giai đoạn Thất Trọng Lôi Âm Vô Thánh sơ giai!

- Còn có năng lực phòng ngự này nữa...

Đồng thời, Dương Thạc cảm giác được, lực lượng phòng ngự ngoài thân chính mình lại một lần nữa được tăng cường lên.

Cấp bậc Thần binh Bát cấp!

So với cường giả Hư Không Vô Thánh bình thường thế nhưng ước chừng còn cao hơn đến hai cấp!

Đồng thời, tốc độ, phản ứng tựa hồ cũng đều tăng lên một mức độ thật lớn...

- Tiểu tử, đi chết đi!

Cơ hồ đồng thời khi Dương Thạc cảm thụ được thân thể chính mình biến hóa, Huyền Long lại một lần nữa công kích tới.

Cái đuôi vừa động, liền hung hăng đập thẳng tới.

Ầm ầm!

Cái đuôi cắt qua hư không...

Rắc!

Nhưng mà, chính là ngay sau đó, một tiếng vang nhỏ đột nhiên phát ra.

Cái đuôi khổng lồ của Huyền Long đang hung hăng đánh thẳng tới, không ngờ... lại bị nắm tay Dương Thạc chợt động, chính là dùng một bàn tay phải, mạnh mẽ bắt lấy, không thể nhúc nhích được chút nào!

- Như thế nào lại như vậy?

Hai mắt của Huyền Long lập tức tròng lớn.

Thần sắc không thể tin nổi lập tức xuất hiện trên mặt của Huyền Long. Giờ phút này trong lòng của Huyền Long đã tràn ngập cảm giác kinh đảo hải lãng. Mặc dù hắn có được thực lực cấp bậc Hư Không Vô Thánh, tâm tính kiên định tới cực hạn, nhưng mà vào giờ khắc này, vẫn nhịn không được tâm tình ba động...

Thậm chí hắn cũng hoài nghi, chính mình có thể nào đang nằm trong cảnh mơ hay không.

Công kích của chính mình, thế nhưng lại bị Dương Thạc nhẹ nhàng phát tay một cái, liền tiếp nhận được rồi? Hơn nữa, hắn lại chỉ dùng một cánh tay, liền có thể nắm chặt cái đuôi của chính mình, khiến cho cái đuôi của chính mình căn bản là không thể công kích được trên người của Dương Thạc.

Một mỗi lần cái đuôi công kích cũng đều mang theo một cỗ lực lượng cực đại, Huyền Long biết rõ ràng, đừng nói là cường giả cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, cho dù là võ giả nhân loại vừa mới tấn chức lên cảnh giới Hư Không Vô Thánh, cũng căn bản là không thể nào dễ dàng đón tiếp được. Dù sao, Huyền Long cũng chính là Thần thú đặc thù, thiên phú về mặt lực lượng xa xa không phải là cường giả nhân loại có khả năng bằng được.

Mà hiện tại, Dương Thạc này chỉ là võ giả cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, chỉ là con kiến hôi vừa mới bị chính mình hung hăng áp chế, thế nhưng lại có thể nhẹ nhàng thoải mái liền chặn đứng được công kích của chính mình...

Như thế nào lại không sợ hãi đây?

Sự chênh lệch giữa cường giả Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh cùng với Hư Không Vô Thánh, tất cả mọi người đều biết, cơ hồ chính là sự chênh lệch như trời với đất vậy! Căn bản là không thể nào bù lại được!

Mà hiện tại, Dương Thạc không ngờ lại đã phá vỡ cái quy luật này, lấy thực lực cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh chống lại công kích của Hư Không Vô Thánh. Chỉ cần là điểm này, Dương Thạc chỉ sợ liền có thể lưu danh trên sử sách Võ đạo, khiến cho toàn bộ tất cả các võ giả đời sau kính ngưỡng!

- Không! Tuyệt đối là không có khả năng! Cường giả Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, đối với Hư Không Vô Thánh mà nói chính là con kiến hôi!

- Hắn không có trải qua Lô kiếp, không có đột phá đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, không có khả năng chống lại ta được!

Đến thời khắc này, Huyền Long vẫn là không tin nổi!

- Chết cho ta!

Quát lớn một tiếng, từ bên trong thân thể của Huyền Long, tất cả lực lượng nhất thời mạnh mẽ bùng nổ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thân hình kịch liệt vặn vẹo, cơ hồ đem tất cả hư không xung quanh trực tiếp hoàn toàn chấn vỡ. Cái đuôi không ngừng vùng mạnh, rốt cuộc cũng có thể giãy thoát khỏi tay của Dương Thạc. Cái miệng lớn há ra, một luồng linh khí thiên địa huyền thanh sắc cấp tốc hướng về phía Dương Thạc bao phủ tới. Cũng đồng thời lúc này, toàn thân Dương Thạc chợt động, bốn đầu móng vuốt cơ hồ đồng thời mở ra, hướng về phía Dương Thạc hung hăng tấn công tới.

Thời gian một cái chớp mắt trôi qua, Huyền Long này cơ hồ là đã bộc phát ra tất cả lực lượng của chính mình. Thậm chí ngay cả Thiên Địa Huyền Thanh Khí bản mệnh của hắn cũng đã phóng xuất ra luôn. Hiển nhiên là muốn cấp cho Dương Thạc một kích cực mạnh, đem Dương Thạc, cái con kiến hôi dám can đảm phản kháng hắn hoàn toàn diệt sát luôn!

- Ân? Còn muốn giết chết ta sao?

Sau khi Dương Thạc biến thân Đệ tam trọng, tuy rằng lực lượng gia tăng lên trên diện rộng, nhưng mà muốn hoàn toàn chế trụ được Huyền Long, vẫn còn rất khó khăn.

Giờ phút này Huyền Long lập tức bùng nổ, Dương Thạc cũng bị hắn giãy thoát ra ngoài. Ngay sau đó, Dương Thạc liền cảm giác được, cổ linh khí thiên địa huyền thanh sắc kia hung hăng hướng về phía chính mình bao phủ tới.

- Bên trong cái Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, tựa hồ như là ẩn chứa không ít Áo nghĩa a! Đây là... các loại Áo nghĩa như Hắc Ám Áo Nghĩa, Không Gian Áo Nghĩa, Phong Chi Áo Nghĩa... Cái Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, trong đó ẩn chứa không ngờ cũng đều là các loại Áo nghĩa phức tạp, sau khi dung hợp xong, không ngờ lại có uy lực vượt xa các loại Áo nghĩa bình thường...

608. Chương 578: Lưu Lại Huyền Long(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 578: Lưu lại Huyền Long(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cơ hồ là đồng thời ngay khi đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí bay tới trước mắt chính mình, bên trong đầu Dương Thạc đột nhiên xuất hiện một vài đạo tin tức.

Không ngờ, hắn lại có thể đem đám Áo nghĩa ẩn chứa bên trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này toàn bộ nhìn thấy rõ ràng!

- Đây là năng lực đặc thù do sau khi cái đường khiêu huyết kia của ta hoàn toàn đã thông mang lại!

Trong lòng Dương Thạc liền hiểu rõ.

Sau khi dùng Thiên Yêu Tinh Huyết, Dương Thạc lần đầu tiên chính là đã thông hai cái khiêu huyết, tăng lên ngộ tính.

Cuối cùng ngay tại thời điểm khi Dương Thạc lĩnh ngộ Dung Hợp Áo Nghĩa, lại có thêm một cái khiêu huyết được đã thông.

Trong nháy mắt khi cái khiêu huyết bị đã thông, Dương Thạc lập tức tra xét ra được mức độ phù hợp giữa hai cổ Phân thân của chính mình cùng với Thần hồn, do đó tìm được một cái cơ hội tốt nhất để dung hợp, tăng lên trình độ lĩnh ngộ Dung Hợp Áo Nghĩa trên diện rộng.

Về sau Dương Thạc mới phát hiện ra, cái khiếu huyết cuối cùng bị đả thông này, không ngờ... lại chính là cái khiếu huyết ở sau đầu mà ngay từ lúc ban đầu nhất, chính mình bị tên gia nô của Dương phủ đánh bại, vô tình và chậm phải!

Cái khiếu huyết này lúc đó chỉ là va chạm phải một chút, liền đạt được năng lực xem xét độ phù hợp của Công pháp.

Hiện tại, cái khiếu huyết này rốt cuộc được lực lượng khí huyết của Thiên Yêu Tinh Huyết hoàn toàn đả thông. Dương Thạc lại thu hoạch được năng lực tra xét cường đại hơn nữa. Hết thấy mọi chuyện cũng đều có thể tra xét ra, thậm chí ngay cả Áo nghĩa Pháp tắc cũng có thể! Khi mà Huyền Long phun ra Thiên Địa Huyền Thanh Khí, Dương Thạc liền có thể điều tra ra được một chút Áo nghĩa Pháp tắc ẩn chứa bên trong đó...

- Chỉ tiếc, những cái Áo nghĩa này, Huyền Long lĩnh ngộ được quá ít, chỉ có được một phần mà thôi!

- Đối với ta vẫn còn chưa tạo thành thương tổn được!

Hắn cười lạnh một tiếng.

Đối mặt với luồng khí tức huyền thanh sắc này, Dương Thạc không thèm tránh né, trực tiếp va chạm thẳng vào.

Ầm ầm!

Thân thể hắn không hề tổn hao bất cứ thứ gì! xem tại

- Còn muốn giết chết ta à? Xem ra không cấp cho ngươi một chút giáo huấn, ngươi căn bản sẽ không chịu rút lui a!

Mạnh mẽ kháng hạ ra một chiêu công kích tiến công Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, ngay sau đó, thân thể của Huyền Long cũng công kích thẳng đến trước mặt của Dương Thạc!

- Quay trở về!

Quát lớn một tiếng, Dương Thạc liền oanh kích ra một quyền.

Ầm ầm ầm!

Hung hăng nện thẳng lên trên ngực của Huyền Long, thân thể vô cùng khổng lồ của Huyền Long kia thẳng tắp bay ngược nhanh ra ngoài.

- Như thế nào có thể? Lực lượng của hắn...

Sắc mặt Huyền Long ngạc nhiên.

- Không ngờ lại siêu việt cả lực lượng của cảnh giới Hư Không Vô Thánh... Dương Thạc này... chẳng lẽ hắn...

Huyền Long phi thường kinh ngạc, chợt ý thức được sự biến hóa thân thể của Dương Thạc:

- Hắn có được huyết mạch của Thần thú, kích phát ra lực lượng huyết mạch, năng lực gia tăng lên rất nhiều!

- Cho dù lực lượng của chính hắn tăng nhiều, tốc độ phản ứng khẳng định là sẽ không gia tăng quá lớn! Ta là Hư Không Vô Thánh, so với hắn cường đại hơn rất nhiều lần, hơn nữa là thực lực về mặt chính thể vẫn mạnh hơn nhiều. Dùng ưu thế tốc độ, cũng có thể hoàn toàn diệt sát hắn! Lực lượng của hắn cho dù cường đại đến thế nào, chỉ cần không đánh được ta, căn bản không làm được chuyện gì cả!

Tâm niệm vừa động, thân thể Huyền Long ở trong không trung không ngừng xoay chuyển.

Vù!

Hắn lại một lần nữa hướng về phía Dương Thạc đánh tới.

Lần này đây, thân hình của Huyền Long thoáng có chút mơ hồ không chừng.

- Ân? Muốn dùng ưu thế tốc độ sao?

Chỉ trong nháy mắt, Dương Thạc liền nhìn ra được ý đồ của Huyền Long.

- So về tốc độ, người vẫn không phải là đối thủ của ta!

Thân hình Dương Thạc vừa động, cơ hồ chỉ là trong nháy mắt, đã xuất hiện trước mặt của Huyền Long.

Oanh!

Đánh ra một quyền!

Tốc độ, so sánh với tốc độ của Huyền Long còn nhanh hơn gấp mấy lần. Đối mặt với một quyền này của Dương Thạc, hai mắt Huyền Long trừng lớn, có lòng muốn trốn tránh. Lại đáng tiếc, căn bản là không thể tránh thoát khỏi!

Phanh!

Bị hung hăng đánh trúng một quyền, lớp lân giáp bên ngoài thân thể Huyền Long liền lập tức bị phá nát.

Lực lượng khổng lồ khiến cho thân hình khổng lồ của Huyền Long mạnh mẽ lướt ngang khoảng cách mấy chục trượng.

- Tốc độ của hắn... như thế nào cũng mạnh mẽ như vậy chứ?

Thần tình Huyền Long không thể tưởng tượng nổi.

Tốc độ...

Thần thú Huyền Ưng, am hiểu nhất chính là tốc độ! Huống chi, tuy rằng Dương Thạc vẫn chưa tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh nhưng mà thân thể hấp thu dung hợp được vô số thiên tài địa bảo Phong thuộc tính, tu luyện thành Phân thân Phong thuộc tính, hơn nữa lại lĩnh ngộ được một phần Phong Chi Áo Nghĩa, về mặt tốc độ, những Hư Không Vô Thánh bình thường không phải là đối thủ của Dương Thạc.

Tuy rằng Huyền Long nắm trong tay được Thiên Địa Huyền Thanh Khí, trong đó cũng ẩn chứa một phần Phong Chi Áo Nghĩa, nhưng mà bản thân Huyền Long cũng không phải là Thần thú am hiểu về tốc độ.

Áo nghĩa lĩnh ngộ ở mức độ đồng dạng, nằm trên tay những cường giả bất đồng, sẽ phát huy ra hiệu quả hoàn toàn bất đồng. Ví dụ như là Tiểu Hỏa cùng với Giao Long, cũng đồng dạng lĩnh ngộ được ba thành Hỏa Chi Áo Nghĩa, nhưng mà uy lực của ba thành Hỏa Chi Áo Nghĩa này phát huy ra ở trên người của Tiểu Hỏa, tất nhiên so với uy lực phát huy ra trên người của Giao Long cường đại hơn rất nhiều!

Huyền Ưng vốn am hiểu tốc độ, sự phát huy đối với Phong Chi Áo Nghĩa tuyệt đối viễn siêu Huyền Long.

Hơn nữa, Phong Chi Áo Nghĩa của Dương Thạc không phải là Phong Chi Áo Nghĩa đơn thuần bình thường, mà là Dung Hợp Áo Nghĩa cùng với Lôi Chi Áo Nghĩa, Hỏa Chi Áo Nghĩa, Thủy Chi Áo Nghĩa cùng dung hợp lại. Tuy rằng cũng chỉ là có một phần, nhưng mà sau khi dung hợp lại, hiệu lực viễn siêu Phong Chi Áo Nghĩa đơn thuần!

Tổng hợp lại hết, tốc độ của Dương Thạc thậm chí còn vượt qua cả Huyền Long nữa!

- Lưu lại cho người một cái ấn ký đi!

Quát lớn một tiếng, thân hình Dương Thạc lại động.

Phốc!

Hắn phóng thẳng tới trước mặt của Huyền Long, một quyền đánh thẳng về phía vị trí ngực bụng của Huyền Long!

Ầm ầm ầm!

Rắc rắc!

Lân giáp của Huyền Long trực tiếp vỡ nát, huyết nhục cũng bị Dương Thạc mạnh mẽ oanh kích ra một cái đại động thật lớn, cơ hồ toàn bộ đều biến thành thịt nát, thậm chí ngay cả nội tạng cũng bị tổn thương nghiêm trọng.

- Khốn kiếp!

Huyền Long rất nhanh lùi về phía sau, miệng vết thương mấp máy một chút, trong phút chốc liền phục nguyên lại như ban đầu.

Hắn dù sao cũng là Hư Không Vô Thánh chân chính, khí huyết diễn hóa, cho dù là biến hóa thành một đám thịt nát cũng có thể khôi phục lại như ban đầu. Một vết thương nhỏ cùng loại như vậy, căn bản đối với hắn không tạo thành bất cứ uy hiếp gì cả.

Chẳng qua...

Chính là ngay sau đó, thân hình của Dương Thạc lại một lần nữa phốc một tiếng, phóng tới bên cạnh của Huyền Long.

Phanh!

Một quyền đánh ra, hung hăng đập lên trên người của Huyền Long, đánh ra một cái lỗ máu.

Ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, Dương Thạc lại một lần nữa xuất động, nhanh chóng xuất hiện ở một bên khác của thân thể Huyền Long, lại là thêm một quyền nữa oanh kích ra. Ở trên người của Huyền Long không ngừng lưu lại từng cái từng cái lỗ máu thật lớn...

609. Chương 579: Tứ Đại Dung Hợp Áo Nghĩa

Vô Tận Thần Công

Chương 579: Tứ đại Dung Hợp Áo Nghĩa

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chà đập!

Hoàn toàn chính là chà đập!

Lúc trước chính là Huyền Long công sát Dương Thạc, chính là chà đập hắn, Dương Thạc không có nửa điểm khả năng phản kháng, thậm chí ngay cả trốn tránh cũng đều không làm được. Mà hiện tại, kẻ bị chà đạp liền đã biến thành Huyền Long, dưới sự công kích của Dương Thạc, Huyền Long cũng căn bản là không thể nào trốn tránh được, chỉ có thể bị động thừa nhận mà thôi.

- Khốn kiếp!

- Khốn kiếp! Khốn kiếp!

Sắc mặt Huyền Long dữ tợn, buồn bực tới cực hạn.

- Tiểu tử, ngươi dám đả thương ta? Ngươi không ngờ dám đả thương ta? Cho dù thực lực của ngươi có cường thịnh đến đâu, chờ đến khi ngươi đi vào Thiên Thánh Giới, cũng sẽ phải khiến ngươi trả giá thật lớn! Cho dù ta không phải là đối thủ của ngươi, nhưng tương lai chủ nhân của ta, Chân Vô Đại Đế cũng sẽ xuất đầu giúp ta, đem ngươi hung hăng giẫm xuống dưới chân... Khi đó, ta muốn ăn sống thịt ngươi, uống sống máu ngươi...

Huyền Long một bên vịn vẹo thân mình, hết sức tránh né, một bên không ngừng kêu gào, uy hiếp Dương Thạc.

- Đi!

Gào thét xong, toàn thân Huyền Long rất nhanh phóng lên, không còn dám quần bên cùng với Dương Thạc nữa, hướng về phía Tây Nam, phốc một tiếng liền muốn xé mở hư không phóng đi.

- Hửm? Còn dám uy hiếp ta nữa à?

Cặp mày Dương Thạc thoáng nhướn lên.

Ầm ầm ầm!

Nắm tay đánh ra...

Hư không lập tức băng vỡ, Huyền Long vừa mới nghĩ muốn xé vỡ hư không rồi đi, lúc này lập tức bị Dương Thạc đánh cho văng trở về!

- Để cho người thuận lợi trở về, tiến vào Thiên Thánh Giới, nói không chừng thật sự Chân Võ Đại Đế sẽ vì người mà xuất đầu, đến đối phó với ta!

- Người đã uy hiếp ta như vậy rồi, ta cũng đã cảm nhận được sự uy hiếp của người. Như vậy... lần này đây, liền đem sự uy hiếp này giảm xuống thấp nhất đi! Hôm nay người cũng không cần phải trở về nữa, giết người luôn tại chỗ, để cho người hơi phi yên diệt, nhìn xem người như thế nào có thể đến được Thiên Thánh Giới, như thế nào để nhờ Chân Võ Đại Đế đến đối phó ta?

Trong miệng liên tiếp nói một hơi, trong mắt của Dương Thạc đột nhiên bùng phát ra sát ý, thân mình cấp tốc lưu động, cũng trong khoảng thời gian ngắn này, toàn thân tuôn ra chiến lực cực mạnh, đúng là muốn đem tên Huyền Long này lưu lại!

Đem hắc giết chết, miễn trừ hậu hoạn!

Chém giết tên Huyền Long này, hoàn toàn giải trừ đi hậu hoạn!

Dương Thạc làm người, tuyệt đối không phải là một người do dự không quyết, thậm chí có thể dùng tính cách có thù tất báo, sát phạt quyết đoán để hình dung hắc cũng không đủ. Nếu như chỉ là một tên địch thủ thực lực không bằng Dương Thạc, vĩnh viễn không bao giờ tạo thành uy hiếp thực chất gì đối với hắc mà nói, có lẽ Dương Thạc cũng sẽ không đến mức trăm tận sát tuyệt. Nhưng mà, nếu như có một người có đủ thực lực uy hiếp được Dương Thạc, cùng với Dương Thạc kết thành thù hận mà nói...

Có thể giải quyết, tuyệt không lưu lại nửa điểm phiền toái về sau!

Huyền Long này, đối với Dương Thạc cũng không có uy hiếp gì... Nhưng mà chủ nhân của Huyền Long, Chân Võ Đại Đế trên Thiên Thánh Giới, lại đủ để uy hiếp nghiêm trọng đối với Dương Thạc!

Chân Võ Đại Đế, người sáng lập ra Chân Võ Môn, đương kim Đế nhất Thánh địa Võ đạo thiên hạ, là nhân vật siêu cấp năm ngàn năm trước liền đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Bất luận là thiên phú hay là thực lực, hiển nhiên cũng đều là đứng đầu.

Nền văn minh Nhân loại từ vạn năm đến nay, có tổng cộng hơn mười vị võ giả tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, tiến vào Thiên Thánh Giới.

Nhưng không thể nghĩ ngờ gì, kinh tài tuyệt luân nhất trong đó chính là Chân Võ Đại Đế. Có thể nói, Chân Võ Đại Đế chính là đệ nhất nhân Võ đạo ngay sau Nhân Hoàng, kể từ khi văn minh Nhân loại cho đến nay, thậm chí liền ngay cả Đạo Hoàng, Phật Tổ cũng đều không thể so sánh được với Chân Võ Đại Đế. Dù sao thì cuối cùng Đạo Hoàng cũng không có bước vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, mà Phật Tổ, tuy rằng cuối cùng tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng mà quang mang của hắc mãi vẫn luôn bị Nhân Hoàng che lấp.

Chỉ có Chân Võ Đại Đế, ở trên nền văn minh Nhân loại phóng xuất ra quang mang cường đại!

Có thể nói, nền văn minh Nhân loại năm ngàn năm mới xuất ra được một nhân vật siêu cấp như là Chân Võ Đại Đế vậy.

Mà tiến nhập vào Thiên Thánh Giới suốt năm ngàn năm này, tu vi của Chân Võ Đại Đế khẳng định là vượt xa những cường giả Võ đạo vừa mới tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, hắc là đã đạt đến một cảnh giới cực kỳ cao!

Lúc trước khi Nhân Hoàng buông xuống nhân gian, cũng mơ hồ mang đến một chút tin tức về Chân Võ Đại Đế. Dương Thạc mơ hồ biết được, Chân Võ Đại Đế hiện tại chính là nhân vật có quyền lực cực cao ở bên trong Nhân Tộc, hắc là không sai biệt lắm đặt song song cùng với Nhân Hoàng và Phật Tổ! Chính là một trong ba đại Đầu lĩnh của Nhân Tộc Thiên Thánh Giới!

Phải biết rằng, Chân Võ Đại Đế chính là nhân vật năm ngàn năm trước đã tiến vào Thiên Thánh Giới!

Nền văn minh Nhân loại cả vạn năm, cứ mỗi một ngàn năm lại có một hai võ giả tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, tiến vào Thiên Thánh Giới.

Trước Chân Võ Đại Đế đã có ít nhất năm sáu người trước sau tiến vào Thiên Thánh Giới.

Thế nhưng Chân Võ Đại Đế có thể tiến vào sau, ở bên trong Nhân Tộc Thiên Thánh Giới trở thành nhân vật có thể so sánh với Nhân Hoàng, Phật Tổ, đủ để thấy được thực lực mạnh mẽ của Chân Võ Đại Đế...

Đối địch với một nhân vật như vậy, không phải là sự mong muốn của Dương Thạc!

Dương Thạc cùng với rất nhiều cường giả của Chân Võ Môn, như là Trác Tử Dương, Huyền Vũ Yêu Thánh này nọ cũng đều có một chút thù hận.

Nhưng mà những cái thù hận này cũng không tính là lớn, không đến mức để cho Chân Võ Đại Đế tự hạ thân phận mà đối phó với Dương Thạc.

Nhưng nếu cộng thêm thù hận của Huyền Long nữa thì sao?

Khó đảm bảo rằng Chân Võ Đại Đế sẽ không ra tay a...

Một khi tên Huyền Long này dùng Chân Võ Đại Đế để mà uy hiếp Dương Thạc, giờ phút này Dương Thạc liền chỉ có thể không một chút do dự, trực tiếp ra tay đem Huyền Long mạnh mẽ lưu lại, để cho hắn không thể nào đi vào Thiên Thánh Giới, không thể tìm đến Chân Võ Đại Đế!

- Nếu như ngươi đã chết, như thế nào nhờ Chân Võ Đại Đế đến áo đảo ta? Đến chém giết ta?

- Chết đi!

Sắc mặt của Dương Thạc lạnh như băng, nắm tay vừa động, một quyền ầm ầm đánh thẳng về phía Huyền Long!

Rắc rắc rắc rắc!

Uy lực một quyền khiến cho hư không tầng tầng vỡ vụn!

Tuy rằng Dương Thạc cũng không có đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng mà uy lực một quyền này, không ngờ cũng đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, có thể đem hư không đánh vỡ!

Hư Không Vô Thánh so sánh với Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, đơn giản chính là lực lượng cường đại, hơn nữa linh ngộ ra một chút Áo nghĩa mà thôi. Mà Dương Thạc hiện tại, lực lượng không thể kém cõi hơn so với Hư Không Vô Thánh, thậm chí do những kỳ ngộ, đồng dạng cũng linh ngộ được tới lực lượng của Áo nghĩa, bày ra uy thế cấp bậc Hư Không Vô Thánh, cũng là bình thường!

610. Chương 579: Tứ Đại Dung Hợp Áo Nghĩa(2)

Vô Tận Thần Công

Chương 579: Tứ đại Dung Hợp Áo Nghĩa(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ầm!

Nắm tay của hắn hung hăng nện lên trên người của Huyền Long.

Rắc rắc!

Phốc!

Lân giáp vỡ vụn, máu tươi bắn tung tóe khắp nơi!

- Khốn kiếp!

Huyền Long đau đớn rống lên một tiếng, cái đuôi vung lên, hung hăng đánh trả Dương Thạc!

Vù!

Thân hình Dương Thạc vừa động, đã sớm phóng tới một bên thân thể Huyền Long, nắm tay vừa động, lại một lần nữa hướng về phía đầu Huyền Long kia chém ra một quyền. Ầm ầm một tiếng, lại một lần nữa đánh cho Huyền Long bị thương nặng.

Chỉ là khí huyết của Huyền Long vô cùng mạnh mẽ, so với Thần Long cùng Man Văn Thiên Tượng còn mạnh mẽ hơn đến mấy chục lần, thậm chí ngay cả Ngao Dung ở trạng thái cực mạnh khi cùng với mười một đầu Giao Long lúc trước dung hợp với nhau, so sánh với Huyền Long hiện tại cũng còn kém cỏi hơn rất nhiều. Một chút thương thế do Dương Thạc tạo thành đối với Huyền Long căn bản là không chút tác dụng, lập tức có thể khôi phục trở lại.

- Ha ha ha... tiểu tử, tuy rằng ngươi có thể áp chế được ta, nhưng mà nghĩ muốn giết chết ta, không có nửa phần cơ hội có thể!

- Chờ xem, đến khi ta tiến vào Thiên Thánh Giới, Chân Võ Đại Đế sẽ giết ngươi!

Nhìn thấy Dương Thạc căn bản không thể tạo thành bất cứ thương tổn thực chất gì đối với chính mình, Huyền Long ha hả cười lớn.

- Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh, cho dù cường thịnh đến thế nào, cũng không có khả năng giết chết được Hư Không Võ Thánh!

Huyền Long lớn tiếng rống lên.

Giờ phút này, cặp mày Dương Thạc nhíu lại.

- Không thể đối với hãn tào thành bất cứ thương tổn thực chất nào sao?

Công kích của Dương Thạc trước mắt mà nói, chính là oanh kích trực tiếp bằng thân thể.

Vốn dĩ Dương Thạc trước khi đạt tới cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh, cùng với những cường giả khác chiến đấu, đều là sử dụng những Bí pháp, vũ kỹ, hoặc là các loại binh khí cường đại, hiệu quả rất tốt.

Hiện tại, Bí pháp vũ kỹ của Dương Thạc cũng không có hoàn toàn vứt bỏ, các loại vũ khí như là Thần Long Liệt Khôn Dao cũng đều đang nằm trong tay hãn.

Nhưng mà chính bởi vì lực chiến đấu cùng với thân thể của Dương Thạc tăng lên rất nhiều, Bí pháp vũ kỹ của chính mình, binh khí cường đại liền có vẻ không đủ để sử dụng, đối với Huyền Long cấp bậc Hư Không Võ Thánh mà nói cũng không tạo thành bất cứ thương tổn gì cả.

Thật giống như là đám tiểu hài tử đánh nhau, còn có thể dùng mấy cành cây nhỏ đối với đối phương tạo thành những thương tổn nhất định. Mà đến khi những tiểu hài tử kia lớn lên, đến lúc đánh nhau, loại binh khí như là cành cây nhỏ kia, căn bản là không thể tạo thành bất cứ hiệu quả thực chất nào cả, chỉ cần trực tiếp sử dụng quyền đầu mà oanh kích đã có hiệu quả hơn nhiều rồi.

Chỉ tiếc là lực lượng khí huyết của Huyền Long này rốt cuộc cũng quá lớn, tuy rằng Dương Thạc chiếm được một chút ưu thế, nhưng mà muốn chân chính đả thương được Huyền Long vẫn là rất khó!

Càng không cần nói tới đem hãn giết chết!

Vượt giai giết địch, rốt cuộc cũng quá mức khó khăn a!

Từ xưa tới nay, cường giả cấp bậc Hư Không Võ Thánh, đối với cường giả Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh chính là có sự áp chế tuyệt đối!

Đừng nói là vượt giai giết địch, chính là giống như Dương Thạc vậy, có thể vượt giai chống lại Hư Không Võ Thánh, cũng cơ hồ không có một tiền lệ nào cả. Mà muốn giết chết một cường giả Hư Không Võ Thánh, so với việc chống lại một Hư Không Võ Thánh còn muốn khó khăn hơn rất nhiều!

Đạt tới cảnh giới Võ Thánh, chỉ cần đủ cẩn thận, chiến đấu đồng giai sẽ rất khó có thể giết chết được!

đọc truyện mới nhất tại .

Muốn vây sát một cường giả Võ Thánh, ít nhất cũng cần phải có bốn năm cường giả Võ Thánh cùng đẳng cấp, cùng lúc vây sát, mới có được hiệu quả. Hư Không Võ Thánh, cũng không sai biệt lắm chính là như vậy.

Có thể chống lại Huyền Long, thậm chí là áp chế Huyền Long, chỉ cần thực lực cao hơn Huyền Long một chút là được.

Nhưng mà muốn giết chết Huyền Long. Lại cần có thực lực so với Huyền Long cao cấp hơn đến mấy lần! Ít nhất cũng phải có được loại Bí pháp vũ kỹ có được tính thương tổn áp đảo mới được...

Dương Thạc vẫn còn kém một đoạn hỏa hầu!

- Ha ha... tiểu tử, có bản lĩnh, thì liền đem ta lưu lại đi! Người lưu không được ta, người hấn phải chết không thể nghi ngờ!

Bên trong hai mắt Dương Thạc hiển lộ ra một tia phẫn hận.

Hiện tại quả thật Dương Thạc không thể nào đánh cho hấn trọng thương, nhưng mà hấn là một cường giả Hư Không Võ Thánh, bị Dương Thạc chỉ là một gã Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh đè ra mà đánh, không một chút lực hoàn thủ, loại cảm giác này... sỉ nhục!

Ngạo khí của Hư Không Võ Thánh luôn luôn cực cao.

Sự sỉ nhục như thế cơ hồ so với giết chết Huyền Long càng khiến cho hấn khó chịu hơn nhiều. Cho nên, Huyền Long sớm đã quyết định, sau khi đi vào Thiên Thánh Giới, không tiếc hết thảy mọi hậu quả, cũng phải thỉnh cho được Chân Võ Đại Đế diệt sát Dương Thạc!

- Đi!

Soạt!

Xé mở hư không, Huyền Long rất nhanh phóng đi.

Dù sao, Dương Thạc cũng không phải là Hư Không Võ Thánh chân chính, không thể lợi dụng lĩnh vực không gian của chính mình, phong tỏa hư không. Cho dù Dương Thạc có đạt tới cảnh giới Hư Không Võ Thánh, chỉ cần ở lĩnh vực Hư không không chiếm cứ được ưu thế áp đảo, cũng giống nhau khó có thể phong tỏa hư không, không để cho Huyền Long đào tẩu.

- Muốn chạy trốn sao? Truy kích!

Huyền Long đào tẩu, Dương Thạc hung hăng cắn răng một cái, lợi dụng Thập Phương Cà Sa, đồng dạng xé mở hư không, truy kích đuổi theo!

Loại Pháp khí Thập Phương Cà Sa này, phía trước ở trong tay của Dương Thạc chỉ phát huy ra hiệu quả hữu hạn. Nhưng mà thực lực Dương Thạc gia tăng trên diện rộng, hiệu lực mà nó phát huy ra cũng tăng lên thật lớn. Tuy rằng vẫn còn chưa đạt đến cảnh giới cuối cùng, tỏa định quá khứ, tương lai, nhưng mà hiệu quả xuyên qua hư không, không ngờ đã tăng lên đến một cái cấp bậc cực cao.

Lợi dụng nó xé rách hư không, tốc độ tiến lên không chút kém hơn tốc độ phi hành của Huyền Long!

Phốc!

Ở bên trong hư không, Dương Thạc gắt gao đuổi theo.

- Hửm? Còn dám đuổi theo?

- Tiểu tử, cho dù người đuổi theo ta thì như thế nào? Với thực lực của người, muốn chém giết ta là không có khả năng!

- Chờ chết đi!

Tuy rằng Dương Thạc gắt gao đuổi theo, nhưng mà Huyền Long cũng là có chút không sợ.

Oanh!

Khoảng cách mấy vạn thước, hư không rách ra, Huyền Long liền xuất hiện.

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó Dương Thạc liền xuất hiện, tức khắc phát động công kích. Cũng không đợi công kích tạo thành bao nhiêu thương tổn đối với Huyền Long, Huyền Long lại một lần nữa xé rách hư không đào tẩu...

Lại đuổi theo!

- Không được! Cứ tiếp tục truy kích như vậy, vĩnh viễn cũng không có khả năng đem tên Huyền Long này giết chết được!

Dương Thạc biết, cứ tiếp tục như vậy truy kích xuống, không có bất cứ ý nghĩa gì cả.

- Trừ phi... thực lực của ta lại một lần nữa tăng lên, có được át chủ bài có thể đánh trọng thương Huyền Long này, mới có thể đem hắn lưu lại!

- Thực lực lại một lần nữa tăng lên sao? Bốn loại Áo nghĩa của ta, không ngờ hoàn toàn dung hợp lại, đây mới là chỗ cựa vào lớn nhất của ta. Chỉ cần ta sáng chế ra được Bí pháp Áo nghĩa, Huyền Long này cũng căn bản không thể ngăn cản được, chỉ có thể thân tử đạo tiêu!

Một bên tiến hành truy kích Huyền Long, Dương Thạc cũng đồng thời phân tâm lưỡng dụng, tự nghĩ ra Bí pháp Áo nghĩa!

Cái này mới chính là thứ cựa vào lớn nhất của Dương Thạc.

611. Chương 580: Thiên Ngoại Chi Địa

Vô Tận Thần Công

Chương 580: Thiên Ngoại Chi Địa

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nguyên nhân chính là vì Dương Thạc biết, bốn đại Dung Hợp Áo Nghĩa kia của chính mình vẫn còn chưa thể phô bày ra được uy lực, cho nên Dương Thạc mới có thể tự tin đem Huyền Long lưu lại. Nếu như là Dương Thạc không có bất cứ át chủ bài nào mà nói, chỉ bằng thực lực hiện tại của hắn, lưu lại Huyền Long chính là chuyện người si nói mộng.

- Bốn đại Áo nghĩa, Hỏa Chi Áo Nghĩa, Lôi Chi Áo Nghĩa, Thủy Chi Áo Nghĩa, Phong Chi Áo Nghĩa cũng chỉ là linh ngộ một phần, rất thấp!

- Nhưng mà, sau khi bốn đại Áo nghĩa dung hợp lại, cùng nhau tăng phúc, uy lực tăng lên gấp nhiều lần!

- Hai loại Áo nghĩa dung hợp lẫn nhau, về mặt trụ cột, uy lực nhất định sẽ tăng lên bốn lần!

- Ba loại Áo nghĩa dung hợp, về mặt trụ cột, uy lực tăng lên tám lần!

- Mà bốn loại Áo nghĩa dung hợp, về mặt trụ cột, uy lực lại ước chừng tăng lên mười sáu lần!

Dương Thạc đối với uy lực của bốn đại Áo nghĩa của chính mình sau khi dung hợp có sự nhận thức rất rõ ràng.

Bốn loại Áo nghĩa dung hợp, về mặt trụ cột, tăng lên mười sáu lần!

Cái gọi là trụ cột kia, chính là trình độ linh ngộ của bốn đại Áo nghĩa. Mỗi một loại đều là một phần, cả bốn loại gia tăng thêm, đó là trình độ linh ngộ Áo nghĩa suốt bốn phần. Sau khi trải qua gia tăng lên mười

sáu lần, cũng chính là nói, bốn đại Dung Hợp Áo Nghĩa hiện tại của Dương Thạc, ước chừng là khoảng trình độ cùng cấp bậc sáu mươi bốn phần!

Chính là sáu thành bốn!

Tương đương chính là đem một cái Nguyên Tổ Áo Nghĩa linh ngộ lên tới sáu thành bốn!

Ba thành Áo nghĩa đó chính là cấp bậc tiểu thành, sáu thành bốn, đó chính là gấp hai lần cấp độ tiểu thành, đủ để sáng tạo ra Bí pháp công kích vô cùng cường đại!

- Hiện tại linh ngộ, sáng tạo!

Dương Thạc một bên truy kích, một bên thâm nghĩ.

Linh ngộ Bí pháp Áo nghĩa, tổng hợp lại mà nói, có mấy loại nhân tố.

Cái thứ nhất, chính là ngộ tính của võ giả. Ngộ tính ột chút, muốn linh ngộ Áo nghĩa Bí pháp tự nhiên cũng tương đối đơn giản hơn.

Một cái kế tiếp đó chính là trình độ linh ngộ Áo nghĩa của võ giả. Bình thường mà nói, linh ngộ Áo nghĩa dưới ba thành, cho dù ngộ tính có cao tới đâu, cũng khó mà linh ngộ ra được Bí pháp Áo nghĩa gì. Dương nhiên, một vài người có ngộ tính nghịch thiên thì lại khác, giống như Dương Địch vậy, rất có thể chỉ mới linh ngộ được hai thành Áo nghĩa, đã có thể tự nghĩ ra Bí pháp.

Ngộ tính của võ giả càng cao, trình độ linh ngộ Áo nghĩa càng cao, tự nghĩ ra Bí pháp cũng càng đơn giản hơn.

Vốn dĩ ngộ tính của Dương Thạc cũng không cao.

Nhưng mà sau khi sử dụng nhiều Thiên Yêu Tinh Huyết như vậy, được đả thông tổng công ba cái khiếu huyết, ngộ tính của Dương Thạc đã tuyệt đối không thấp nữa.

Ít nhất cũng được xem như là cấp bậc thiên tài bình thường.

Mà hiện tại, bốn đại Dung Hợp Áo Nghĩa của Dương Thạc cũng tương đương với tình trạng một loại Nguyên Tổ Áo Nghĩa đã linh ngộ được tới sáu thành bốn. Cảnh giới cao đến như thế, muốn tự nghĩ ra một môn Bí pháp Áo nghĩa, tự nhiên là không quá mức khó khăn...

Thậm chí có thể nói, bất cứ lúc nào cũng có thể tự sáng tạo ra!

Nguyên nhân chính là vì như thế, giờ phút này tuy rằng Dương Thạc không thể lưu lại được Huyền Long, nhưng mà vẫn là gắt gao bám sát theo Huyền Long này, không để cho hắn có nửa phần cơ hội thở dốc.

Nếu như là hiện tại Dương Thạc thả cho Huyền Long rời đi, nói không chừng ngay sau đó, Dương Thạc sẽ lập tức liền sử dụng Hư Không Thạch, đả thông Thông đạo Hư không, tiến vào Thiên Thánh Giới. Đến thời điểm đó, cho dù là Dương Thạc có thể linh ngộ ra Bí pháp Áo nghĩa, cũng chỉ có thể đợi đến lúc đi vào Thiên Thánh Giới mới có thể đi chém giết Huyền Long này.

Nhưng mà một khi đi tới Thiên Thánh Giới, Huyền Long này nói không chừng rất có thể sẽ đi vào dưới trướng của Chân Võ Đại Đế. Khi đó, cũng chưa chắc là Dương Thạc có thể chém giết hắn, mà là hắn nhờ Chân Võ Đại Đế đến giết chết Dương Thạc...

- Cho dù hắn không dựa vào dưới trướng Chân Võ Đại Đế, Huyền Long này đi tới Thiên Thánh Giới, ta cũng khó có thể chống đỡ nổi...

Dương Thạc biết, có lẽ Thiên Thánh Giới hiện tại Nhân Tộc đã suy vi, Chân Võ Đại Đế cũng không nhất định sẽ vì Huyền Long mà ra tay đối phó với Dương Thạc.

Nhưng mà, Chân Võ Đại Đế không ra tay, Huyền Long vẫn như trước vô cùng khó chơi.

Bởi vì, Huyền Long chính là Thần thú, khi đi vào Thiên Thánh Giới, rất có thể sẽ nhận được Thần Thú Tẩy Lễ, thực lực trực tiếp gia tăng nhanh chóng!

Hơn nữa hiện tại Huyền Long vẫn chưa ở trong trạng thái hoàn hảo nhất, Thạch Quy Phân Thân vẫn còn chưa tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, khi tiến vào Thiên Thánh Giới, nói không chừng sẽ có bí pháp

gì đó, để cho Thạch Quy Phân Thân cũng tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Đến lúc đó, hai cỗ Phân thân của hắn hợp nhất làm một, thực lực chỉ sợ không chỉ tăng lên gấp đôi đơn giản như vậy...

Như là Dương Thạc, dưới tình huống khi hai cỗ Phân thân còn chưa có hợp nhất, đã bị Huyền Long thoải mái chà đạp. Nhưng mà đến khi hai cỗ Phân thân hợp nhất, liền có thể chà đạp ngược lại Huyền Long!

Đợi đến khi hai cỗ Phân thân của Huyền Long hợp nhất, như vậy thì cho dù là Dương Thạc tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, thực lực có tiến thêm một bước nữa, cũng có thể sẽ bị hắn chà đạp chém giết...

Cho nên, hắn không thể cấp cho Huyền Long bất cứ cơ hội thở dốc nào cả!

Hắn gắt gao bám sát theo!

Vù! Vù! Vù! Vù! Vù!

Một con Huyền long một người, không ngừng xé mở hư không tiến lên!

Ngẫu nhiên Dương Thạc có thể đuổi lên theo kịp, còn có thể đối với Huyền Long tạo thành một chút thương tổn, khiến cho Huyền Long không ngừng rống giận liên tục.

- Dương Thạc, một khi ngươi đã giết không được ta, vì sao lại truy kích mãi không buông tha? Ngươi có biết, truy kích ta, cũng không có bất cứ ý nghĩa gì cả!

Bị Dương Thạc truy kích suốt hai ba canh giờ, trong lòng Huyền Long đã vô cùng buồn bực, cơ hồ gần như bị bức đến phát điên rồi.

Dương Thạc hoàn toàn không nói lời nào, chỉ là tiếp tục truy kích.

- Khốn kiếp!

- Ngươi, sớm muộn gì cũng phải chết! Chết một cách thê thảm nhất!

Huyền Long nhất thời rống lớn một tiếng.

Đối với lời rống giận của Huyền Long, Dương Thạc trực tiếp bỏ qua. Dương Thạc giờ phút này, trong lòng không ngừng suy tư, thể ngộ cách dung hợp bốn đại Nguyên Tố Áo Nghĩa, muốn sáng tạo ra Bí pháp vũ kỹ...

- Bốn loại Nguyên Tố Áo Nghĩa, chính là các loại Nguyên Tố Áo Nghĩa hoàn toàn bất đồng nhau. Dung hợp lại cùng một chỗ với nhau, muốn phô bày ra uy lực dung hợp của chúng nó, đơn giản nhất chỉ có một biện pháp, chính là... Tìm ra được chỗ giống nhau của bốn loại nguyên tố này!

Dương Thạc âm thầm nghĩ.

Bốn loại nguyên tố, chỗ giống nhau chính là đều có đặc tính, có khả năng tăng phúc cho nhau, có thể phô bày ra uy lực cường đại.

Mà không thể là, một số nguyên tố có đặc tính này, mà một loại nguyên tố khác nhưng lại không có đặc tính đó. Như vậy gần nhất, ở mặt đặc tính này, cũng không thể nào tiến hành tăng phúc cho nguyên tố khác.

Ví dụ như, Hỏa Chi Áo Nghĩa, cụ bị hiệu quả đốt nóng. Bên trong Lôi Chi Áo Nghĩa cũng có công hiệu cùng loại, có thể tiến hành tăng phúc cho nhau. Nhưng mà Thủy Chi Áo Nghĩa thế nhưng lại không có loại công hiệu này. Hơn nữa, bên trong Thủy Chi Áo Nghĩa vẫn còn có công hiệu đông lạnh, căn bản không thể tăng phúc cho đặc tính Áo nghĩa đốt nóng này, mà ngược lại còn giảm xuống hiệu quả nữa. Dương Thạc phải sáng tạo ra Bí pháp có công kích cực mạnh, cũng không thể nào bỏ qua được loại hiệu quả đốt nóng này.

Phải tìm ra được một loại hiệu quả mà cả bốn loại Áo nghĩa này cũng đồng thời cụ bị, mới có thể tiến hành tăng phúc lẫn nhau, thể hiện ra uy lực!

- Một loại hiệu quả mà cả bốn loại Áo nghĩa này cũng đều cụ bị hay sao?

Cặp mày Dương Thạc nhíu chặt, ngẫm nghĩ đặc tính cả bốn loại Áo nghĩa đều có.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Chỉ trong chớp mắt, Dương Thạc cùng Huyền Long, một kẻ chạy trốn, một kẻ truy kích, thế nhưng lại trôi qua thời gian suốt một ngày trời.

- Bí kỹ Áo nghĩa vẫn là không có rõ ràng!

Dương Thạc có chút không kiên nhẫn nữa.

Nói đến cuối cùng, lịch duyệt của Dương Thạc thật sự vẫn là hơi chút thiếu sót.

Tuy rằng hiện tại chính mình đã cụ bị đủ bốn loại Áo nghĩa, nhưng mà đối với bốn loại nguyên tố này, Dương Thạc rốt cuộc cũng là tiếp xúc không phải quá nhiều, không hiểu biết quá nhiều những đặc tính của các loại nguyên tố này.

Mà nếu như là một vài võ giả đã sống qua cả mấy trăm năm, cho dù là không trải qua quá nhiều những trận chiến đấu, nhưng mà ở trong quá trình tu luyện bình thường, cũng có thể nhìn thấy một chút thiên địa biến hóa, do đó có thể đạt được sự thấu hiểu. Giống như là một vài võ giả, ở bên cạnh thác nước tiềm tu suốt mấy trăm năm, đối với đặc tính của Thủy nguyên tố liền hiểu biết phi thường rõ ràng. Dương Thạc hiện tại rốt cuộc cũng quá mức trẻ tuổi, lịch duyệt cũng không tính là cao. Lúc trước lĩnh ngộ bí pháp dung hợp, vẫn là bởi vì Dương Thạc gặp qua nhiều sự tình dung hợp. Hiện tại muốn ngẫm nghĩ đặc tính của bốn loại Áo nghĩa, lịch duyệt quả thật vẫn không đủ!

- Mặc kệ đi! Tiếp tục nghĩ thôi, đồng thời cũng tiếp tục truy kích tên Huyền Long này!

- Nói không chừng một lúc nào đó, linh cơ chợt động, liền có thể nghĩ ra được!

Dương Thạc hít sâu một hơi, ổn định tâm tình, tiếp tục truy kích tên Huyền Long này.

- Dương Thạc, người...

Huyền Long bị Dương Thạc truy kích suốt một ngày, sớm đã điên cuồng rồi.

- Được! Người muốn truy kích, ta thật muốn nhìn xem, ta đi đến địa phương nào người cũng có thể truy kích theo được hay không?

Vù!

Thân hình vừa động, Huyền Long liền xé mở hư không, ngay sau đó, trên không trung mấy ngàn trượng, thân hình Huyền Long liền hiện ra.

Thế nhưng đó cũng không phải là di động đi ngang, mà là di động hướng lên bên trên!

Ầm ầm!

Chỉ trong chớp mắt hần đã đột phá vạn trượng thiên không, phá vỡ tầng mây, đi tới thế giới Thiên ngoại!

- Đột phá tầng mây, tiến vào Thiên ngoại hay sao? Những địa phương mà người có thể đi tới, ta chưa chắc liền không thể đi được!

Cường độ thân thể và cường độ Thần hồn của Dương Thạc, cấp bậc Áo nghĩa cũng không hề kém hơn so với Huyền Long. Dưới loại tình huống này, sự chênh lệch cảnh giới Võ đạo căn bản là không phân biệt cao thấp. Huyền Long có thể đi tới địa phương nào, Dương Thạc cũng đều dám đi theo!

Bên ngoài tầng mây vốn được xưng là Thiên Ngoại Chi Địa, chính là địa phương còn hung hiểm hơn so với Tứ Đại Hiểm Địa rất nhiều. Truyền thuyết sau khi đột phá được tầng mây, đi tới Thiên ngoại, như vậy xung quanh, những linh khí thiên địa mà võ giả có thể hấp thu đều hoàn toàn biến mất, ngược lại còn có các loại linh khí thiên địa cực kỳ mãnh liệt, có tính công kích cực mạnh. Mặt khác, còn có đủ các loại vãn thạch phiêu tán khắp nơi. Cho dù là những khối vãn thạch tương đối nhỏ, cũng đều mang theo trong nó lực lượng khổng lồ, dùng tốc độ cực kỳ nhanh phi hành hỗn loạn khắp nơi...

Cường giả dưới cấp bậc Hư Không Võ Thánh tiến vào Thiên ngoại, gặp phải những linh khí thiên địa đặc thù này, những khối vãn thạch này, tuyệt đối chính là cửu tử nhất sinh!

Cho dù là cường giả Hư Không Võ Thánh cũng không thể nào trường kỳ sinh hoạt bên ngoài Thiên ngoại được!

Chỉ có điều, cường giả Hư Không Vô Thánh có thể xé mở hư không, nếu như gặp phải hung hiểm, thật ra có thể trực tiếp rời đi, cho nên tính hung hiểm cũng nhỏ hơn rất nhiều.

Hiện tại Huyền Long này chính là muốn tiến vào Thiên Ngoại Chi Địa!

- Cho dù người có chạy trốn tới Thiên ngoại, nhưng ta cũng có thể đuổi theo người!

Soạt soạt!

Cánh tay vung lên, xé mở hư không, Dương Thạc cũng đột phá tầng mây, tiến thẳng vào Thiên Ngoại Chi Địa.

- Hử?

Ngay khi vừa tới Thiên Ngoại Chi Địa, Dương Thạc liền cảm thấy xung quanh tối sầm.

Ở xa xa, tinh quang lượn lờ, một khối viên cầu tròn trịa khổng lồ nhìn giống như ở cách đó không xa, phát tán ra quang huy dày đặc, hiển nhiên chính là thái dương.

Mất đi sự bảo hộ của tầng mây, linh khí thiên địa ở xung quanh cũng không hề có chút ôn hòa. Lực lượng hỏa diễm từ thái dương tản mát ra trực tiếp thiêu cháy lên trên người của Dương Thạc, thậm chí còn phát ra thanh âm xèo xèo nữa.

- Thái Dương Chân Hỏa sao? Ta tu thành Cửu Dương Phân Thân, liền không cần phải e ngại Thái Dương Chân Hỏa. Một chút nguy hiểm này, đối với ta mà nói, căn bản không chút đáng ngại!

Dương Thạc trực tiếp đối mặt với đám Thái Dương Chân Hỏa này, thậm chí còn có thể hấp thu được lực lượng từ Thái Dương Chân Hỏa.

- Hửm? Thái Dương Chân Hỏa cũng không làm gì được người à?

- Hừ! Thiên Địa Huyền Thanh Khí này cũng đủ để ăn mòn thân thể người! Có bản lĩnh liền đuổi theo ta đi!

Huyền Long ở phía trước vung mạnh cái đuôi lên, trực tiếp tiến vào trong không gian Thiên ngoại, chui thẳng vào trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí dày đặc bên trên.

- Hửm? Đám linh khí thiên địa này, hẳn chính là loại linh khí thiên địa lúc trước Huyền Long đã từng hấp thu dung hợp theo như lời nói của Thiên Kiếm tiên bối hay sao? Không ngờ hẳn lại trốn vào trong này...

Vù!

Dương Thạc liền không một chút do dự, gắt gao phóng vọt theo sau.

- Hửm? Còn có đặc tính ăn mòn nữa sao?

Vừa mới tiến vào bên trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, Dương Thạc lập tức cảm giác được, đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này mang theo một cỗ tính chất ăn mòn mãnh liệt.

- Ha ha ha... thân thể của ta cùng với đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này vốn là hoàn toàn dung hợp, ta chính là Thiên Địa Huyền Thanh Khí, Thiên Địa Huyền Thanh Khí chính là ta! Dương Thạc, người muốn giết ta, cuồng dại vọng tưởng! Ngược lại, ở bên trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, người đừng nghĩ muốn chạy trốn a!

Thanh âm ha ha kêu gào của Huyền Long từ bốn phương tám hướng vang vọng về phía Dương Thạc!

- Chỗ này không có loại linh khí thiên địa mà võ giả có thể hấp thu được! Người cùng với ta ấu đả, sớm muộn gì cũng sẽ hao hết chân nguyên, hoàn toàn không có chiến lực, thúc thủ đợi chết đi!

- Mà ta... chỉ cần đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này còn không có tiêu tan, ta liền suốt đời không chết a! Ha ha ha...

Huyền Long ha ha cười to.

Phốc!

Bên trong Thiên Địa Huyền Thanh Khí, thân hình Huyền Long ngưng kết trở lại, lao thẳng tới bên cạnh Dương Thạc.

Ầm!

Dương Thạc một quyền đem hấn đánh tan, chẳng qua ngay sau đó, bên trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, thân hình Huyền Long lại một lần nữa ngưng tụ.

- Thật giống như là Tiểu Hỏa ở bên trong nam tương hải a!

Cặp mày Dương Thạc nhíu chặt lại.

Một vài loại Thần thú, ở trong loại hoàn cảnh đặc thù nào đó, chiến lực sẽ tăng lên rất lớn. Giống như Tiểu Hỏa vậy, ở bên trong nam tương hải, thậm chí còn có thể chống lại cả Dương Thiên nữa. Mà hiện tại, Huyền Long đã tiến vào trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, không ngờ cũng giống như là Tiểu Hải tiến nhập vào trong nam tương hải vậy, bất tử bất diệt, khó có thể địch nổi!

- Hừ! Muốn dựa vào điều này, liền muốn đối phó ta sao? Vọng tưởng!

Dương Thạc hừ lạnh một tiếng.

- Ta ở chỗ này không thể hấp thu được nguyên khí thiên địa, nhưng mà... Ta lại có thể hấp thu năng lượng của Thái Dương Chân Hỏa! Ta thật ra muốn nhìn xem, Thiên Địa Huyền Thanh Khí này của người có thể ngăn cản được sự thiêu đốt của Thái Dương Chân Hỏa hay không?

Dương Thạc nói xong, thân thể chấn động một cái. Ngay lập tức, cả trên người hắn liền tản mát ra Thái Dương Chân Hỏa dày đặc. Mà ở xa xa, khẩu thái dương khổng lồ kia không ngừng tiến hành bổ sung năng lượng cho Thái Dương Chân Hỏa, rất nhanh thiêu đốt Thiên Địa Huyền Thanh Khí...

612. Chương 581: Bí Pháp Bác Ly

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 581: Bí Pháp Bác Ly

Phùng phùng phùng phùng!

Đại lượng Thái Dương Chân Hỏa từ bên trong thân thể của Dương Thạc không ngừng khởi động lên mãnh liệt, vừa mới tiếp xúc với mớ Thiên Địa Huyền Thanh Khí kia, lập tức phát ra thanh âm xèo xèo. Đại lượng Thiên Địa Huyền Thanh Khí bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt cho bốc hơi đi hết. Đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này căn bản là không thể nào tiến sát đến thân thể Dương Thạc được, không thể đối với Dương Thạc tạo thành một chút tổn thương nào.

Đương nhiên, muốn để cho đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này bốc hơi đi hết, cũng phải tiêu hao một lượng lớn Thái Dương Chân Hỏa.

Vù vù vù!

Mà ở xa xa, vầng thái dương khổng lồ kia vẫn không ngừng chiếu xạ qua, trực tiếp xuyên qua khối Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, chiếu xạ lên trên người của Dương Thạc, vì Dương Thạc mà không ngừng bổ sung lực lượng của Thái Dương Chân Hỏa...

- Tiểu tử này... không ngờ lại có thể hấp thu khí tức của Thái Dương Chân Hỏa?

Bên trong Thiên Địa Huyền Thanh Khí, hai mắt Huyền Long trừng lớn.

Hắn vốn dĩ tưởng rằng đem Dương Thạc dẫn tới Thiên Ngoại Chi Địa này, chung quanh đã không có các loại linh khí thiên địa mà võ giả có khả năng cung cấp, chỉ cần tiêu hao hết năng lượng của Dương Thạc, liền có thể đem Dương Thạc chém chết. Cho dù không thể đem Dương Thạc chém chết, đợi đến khi Dương Thạc tiêu hao hết đại lượng năng lượng, cũng chỉ có thể tránh lui đào tẩu mà thôi.

Chỉ cần Dương Thạc không thể như giò trong xương không ngừng truy sát hắn, như vậy là đủ rồi.

Chỉ cần cấp cho Huyền Long khoảng thời gian rảnh rỗi trong vài khắc thôi, hắn liền có thể sử dụng Hư Không Chi Tinh thả thông ra một cái Thông đạo Hư không, tiến vào trong Thiên Thánh Giới.

Thời điểm đó, Dương Thạc căn bản là không thể đuổi giết hắn.

Mà tới được Thiên Thánh Giới rồi, tìm được Chân Võ Đại Đế cũng được, tiếp nhận Thần Thú Tủy Lẽ cũng được, tóm lại, Huyền Long cũng sẽ không cần úy kỵ Dương Thạc nữa.

Chính là Huyền Long tuyệt đối lại không nghĩ tới, ở trong Thiên Ngoại Chi Địa này, Dương Thạc cũng có thể hấp thu Thái Dương Chân Hỏa, năng lượng trong cơ thể cuộn cuộn không ngừng, căn bản là đứng ở thế bất bại!

- Đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này nhiều thật a!

Đồng thời trong lúc Huyền Long còn đang kinh ngạc, bên trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí, cặp mày của Dương Thạc cũng là nhíu chặt.

Tuy rằng Thái Dương Chân Hỏa của chính mình có thể đốt cháy được đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, nhưng mà đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này thật sự là nhiều vô cùng, dài rộng ít nhất cũng mấy ngàn dặm, độ cao cũng có hơn cả ngàn dặm. Một đám lớn Thiên Địa Huyền Thanh Khí như vậy, Dương Thạc muốn dùng Thái Dương Chân Hỏa đem chúng hoàn toàn đốt cháy sạch sẽ, cơ hồ là chuyện tình không có khả năng xảy ra.

- Tuy rằng Huyền Long ở bên trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, ta vẫn không thể nào giết chết hắn, nhưng mà, hắn tựa hồ như cũng không làm gì được ta! Hiện tại chúng ta chính là ở trong trạng thái giằng co!

- Một khi đã là giằng co, như vậy đối với ta mà nói chính là rất có lợi a!

Dương Thạc cũng không trông cậy vào hiện tại có thể đem Huyền Long đánh chết.

Chỉ cần có thể gắt gao truy đuổi hắn là được rồi, đồng thời chính mình cũng phải hao phí thời gian, lĩnh ngộ bốn đại Dung Hợp Áo Nghĩa. Đến lúc đó có thể sáng chế ra bí pháp Áo nghĩa, đủ để đánh chết Huyền Long!

- Bí pháp Áo nghĩa...

- Huyền Long này hiện tại đang ở bên trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này, nếu như là có thể đem đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này tách rời ra, ta liền lại có thể hung hăng áp chế hắn!

Dương Thạc âm thầm nghĩ.

- Tách rời sao?

Đột nhiên hai mắt Dương Thạc chợt sáng lên.

Phân tách... phân tách... tựa hồ như bốn loại nguyên tố Phong Lôi Thủy Hỏa cũng đều cụ bị công hiệu phân tách nhất định a!

Lực lượng lôi đình, cương mãnh mạnh mẽ, đủ để đem tất cả mọi thứ đều có thể chém rời ra. Lực lượng của cuồng phong cũng có thể ngày dài tháng rộng, có thể đem những tảng đá cứng rắn nhất hoàn toàn phong hóa phân giải. Lực lượng hỏa diễm, đem tất cả mọi thứ thiêu cháy hết. Mà lực lượng của nước, lại giống như là nước chảy đá mòn, cũng cụ bị công hiệu phân tách cường đại.

Phân tách, phân giải, đây chính là một loại công hiệu mà cả bốn loại nguyên tố cũng đều cùng có!

- Chính là loại công hiệu này!

- Chính là đem cái loại công hiệu phân tách bên trong bốn loại nguyên tố này thấu hiểu, lấy ra, sáng tạo ra Bí pháp Áo nghĩa công kích đầu tiên của ta!

Dương Thạc giờ phút này, hai mắt chậm rãi khép kín lại, đại não cấp tốc chuyển động, bắt đầu thể ngộ những gì mà mình đã nghĩ ra...

Tuy rằng Dương Thạc đang ở bên trong trạng thái thể ngộ, nhưng mà bên ngoài thân thể, Thái Dương Chân Hỏa vẫn như cũ đang tự động vận hành, đem Thiên Địa Huyền Thanh Khí đang tiếp cận lại mà toàn bộ thiêu đốt hết.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một loại thanh âm trầm đục ở trong không gian Thiên Ngoại Chi Địa này không ngừng vang lên.

- Đây là... thiên địa dị động chân chính?

Sắc mặt Huyền Long cấp tốc biến đổi, ánh mắt nhanh chóng tập trung lên trên người của Dương Thạc: truyện copy từ

- Tiểu tử này, lại đột phá nữa sao?

Giờ phút này Huyền Long cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Lại một lần nữa đột phá?

Rõ ràng Dương Thạc lúc này đã đột phá một lần. Sau khi hắn đột phá, thực lực từ Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong trực tiếp gia tăng chiến lực lên đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh. Mà hiện tại, chẳng qua vừa mới trôi qua thời điểm đột phá một ngày thôi, Dương Thạc không ngờ lại một lần nữa đột phá. Lần này đây đột phá, rất rõ ràng, thực lực của Dương Thạc còn có thể tăng lên nữa!

Hơn nữa... quan trọng nhất chính là, Dương Thạc thật sự rất có thể, đột phá đến cảnh giới... Hư Không Vô Thánh!

Nếu như là Dương Thạc có thể đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, đây chính là cơ hội tốt nhất để Huyền Long dẫn thông Thông đạo Hư không, tiến vào Thiên Thánh Giới. Nhưng mà nếu làm như vậy, Dương Thạc cũng có thể trực tiếp theo Thông đạo Hư không kia tiếp tục truy kích đến, ở trong Thiên Thánh Giới đối phó Huyền Long. Thời điểm đó, chính là nguy cơ chân chính của Huyền Long. Dù sao, Huyền Long cũng không thể nào cam đoan được, vừa mới đến Thiên Thánh Giới hắn liền lập tức có thể gặp được Chân Võ Đại Đế, hoặc là lập tức có thể tiến hành Thần Thú Tẩy Lễ...

- Không ổn!

- Trốn!

Thừa dịp trong nháy mắt Dương Thạc đang thể ngộ đột phá này, Huyền Long liền không một chút do dự, lập tức quyết định bỏ trốn!

Vù vù vù! Vù vù vù!

Đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí khổng lồ kia, dưới sự thao tác của Huyền Long, cấp tốc hướng về phía xa mà bay đi.

- Cố gắng kéo dài khoảng cách!

- Chỉ cần kéo dài ra một đoạn khoảng cách, ta liền lập tức sử dụng Hư Không Chi Tinh, dẫn thông Thông đạo Hư không, rất nhanh rời đi! Nếu như là tiểu tử này đột phá đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, cần phải trải qua khảo nghiệm Lôi kiếp, ngắn thì thời gian ba ngày, lâu là thời gian bảy ngày, mới có thể thông qua được khảo nghiệm Lôi kiếp này. Thừa dịp đoạn thời gian này, ta đủ để đào tẩu rồi! Tới được Thiên Thánh Giới, hắn căn bản không có khả năng tìm được ta!

Tim Huyền Long không ngừng đập nhanh, hai mắt cũng tỏa sáng. Nếu như Dương Thạc đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, đối với hắn mà nói, chưa chắc không phải là cơ hội.

Vù!

Chỉ trong khoảnh khắc này, Huyền Long liền thao tác đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí, không ngờ đã di chuyển ra xa mấy ngàn dặm.

Ầm ầm ầm!

Cũng trong nháy mắt này, một thanh âm bạo vang kịch liệt mạnh mẽ từ bên trong Thiên Ngoại Chi Địa này vang lên.

- Hử?

Huyền Long nhất thời sửng sốt, theo bản năng hướng về phía Dương Thạc nhìn lại.

Tại khoảng cách mấy ngàn dặm, Dương Thạc đang huyền phù bên trong hư không Thiên ngoại đột nhiên mở hai mắt ra.

Bên trong cặp mắt của hắn bắn ra quang mang khiếp người!

Trong cõi mơ hồ, Huyền Long theo bản năng cảm giác được, trái tim của chính mình mạnh mẽ rung lên...

- Sao? Còn muốn chạy trốn nữa sao? Hoàn hảo ta trong khoảng thời gian cực ngắn này, không ngờ đã tự nghĩ ra được Bí pháp đầu tiên của ta... Bác Ly! Nếu như không mà nói, trải qua thời gian dài nữa, nói không chừng còn có thể bị Huyền Long đào tẩu mất! Tốt lắm! Hiện tại Huyền Long, người đã có thể... chết đi!

Vù!

Thân hình vừa động, tốc độ của Dương Thạc cực kỳ nhanh, hướng về phía Thiên Địa Huyền Thanh Khí kia cấp tốc truy kích tới.

Thân hình không có lấy nửa phần động tác, trong đầu của Dương Thạc, một cỗ linh hồn ba động phốc một tiếng, từ trong mi tâm cấp tốc bắn vọt ra. Cơ hồ chỉ là trong phút chốc liền xuyên thấu qua khoảng cách cả ngàn dặm, trực tiếp bắn thẳng vào trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí kia.

- Không xong!

Ầm!

Huyền Long hét lớn một tiếng, bị linh hồn ba động của Dương Thạc đánh trúng một cái. Đồng thời trong lúc đó, thân hình thon dài của Huyền Long không ngừng trực tiếp từ bên trong đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí kia bị mạnh mẽ phân tách ra, trực tiếp lỏa lồ xuất hiện ngay trước mặt của Dương Thạc.

- Như thế nào có thể? Ta đã cùng đám Thiên Địa Huyền Thanh Khí này hoàn toàn dung hợp với nhau. Ta chính là Thiên Địa Huyền Thanh Khí, Thiên Địa Huyền Thanh Khí chính là ta. Hẳn như thế nào có thể... như thế nào có thể khiến ta cùng với Thiên Địa Huyền Thanh Khí tách rời ra? Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!

Hai mắt Huyền Long trừng lớn, vẻ mặt không thể nào tin nổi.

Bí pháp Bác Ly, cơ hồ có thể phân tách hết thấy mọi thứ!

Tuy rằng Huyền Long cùng với Thiên Địa Huyền Thanh Khí dung hợp với nhau, nhưng mà chưa chắc cũng không thể phân tách!

Trừ phi... linh ngộ phương diện Dung Hợp Áo Nghĩa của Huyền Long so với Dương Thạc còn cao thâm hơn một chút, mới có thể ngăn cản loại phân tách này! Chỉ tiếc, Dương Thạc đã sớm đem bí pháp dung hợp gia tăng lên đến cảnh giới hai thành. Bí pháp dung hợp của Huyền Long lại cũng chỉ có cấp bậc mấy phần mà thôi, chênh lệch quá lớn, chỉ có thể bị mạnh mẽ phân tách ra!

- Đã không có Thiên Địa Huyền Thanh Khí này chống đỡ nữa, nhìn người như thế nào có thể ngăn cản được công kích của ta?

Sau khi đem Huyền Long phân tách ra, sắc mặt Dương Thạc nhất thời lạnh lùng, thân hình bay nhanh tới, lao thẳng về phía Huyền Long.

Huyền Long này đang ở bên trong Thiên Địa Huyền Thanh Khí, căn nguyên sinh lực của Thiên Địa Huyền Thanh Khí không ngừng cung cấp năng lượng cho hắn, muốn đem hắn chém chết, cơ hồ là không có khả

năng. Muốn giết chết Huyền Long, cần phải đem hắn cùng với Thiên Địa Huyền Thanh Khí hoàn toàn phân tách ra!

- Tiểu tử này, không phải là đột phá đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, mà là... đạt được một loại Bí pháp nào đó?

Giờ phút này, trong lòng Huyền Long cực kỳ kinh hãi.

- Bỏ trốn!

- Mặc kệ là cái gì, dùng hết khả năng, bỏ trốn!

Cánh tay vừa động, bên trong một kiện Pháp khí không gian nào đó trên người của Huyền Long đột nhiên bay ra năm khóa Tinh thạch trong suốt.

Rắc rắc rắc!

Chỉ trong phút chốc, đã ngưng tụ ra được một khóa tinh thể cực lớn.

Hư Không Chi Tinh!

Giờ phút này, Huyền Long rút cuộc cũng mặc kệ tất cả, trực tiếp tung ra Hư Không Chi Tinh, muốn đả thông Thông đạo Hư không, hướng về phía Thiên Thánh Giới bỏ chạy. Mặc dù ở trước mặt một cường giả như Dương Thạc đả thông Thông đạo Hư không chính là thập phần nguy hiểm, rất có thể bị Dương Thạc phá vỡ Thông đạo Hư không, nhưng mà hiện tại Dương Thạc đã không còn biện pháp nào khác, chỉ có thể mạo hiểm.

- Liều mạng!

Sắc mặt Huyền Long dữ tợn.

Soạt soạt!

Ngay sau đó, một cái Thông đạo Hư không khổng lồ đã trực tiếp hiện ra trước mặt của Huyền Long.

Cái Thông đạo Hư không này chính là từ một cái hắc động bắt đầu sản sinh. Lúc vừa mới bắt đầu, cái hắc động này chẳng qua cũng chỉ có phạm vi một thước, dần dần phình lớn lên, rất nhanh liền có kích thước cỡ một trượng. Chỉ là đến thời điểm kích thước chừng hai trượng, Huyền Long rút cuộc cũng đã đợi không kịp nữa, thân hình trực tiếp phóng lên, chui thẳng vào trong Thông đạo Hư không.

- Hửm? Thông đạo Hư không vẫn còn chưa có ổn định, người đã vội chạy vào rồi à? Chẳng lẽ người không sợ vô ý một chút, liền bị lưu đầy vào bên trong hư không vô tận hay sao?

Cơ hồ là đồng thời ngay khi Huyền Long chui vào trong Thông đạo Hư không, Dương Thạc không ngờ cũng đã phóng tới bên ngoài Thông đạo Hư không.

Liếc mắt nhìn lại, Huyền Long ở bên trong Thông đạo Hư không kia, không ngờ đã tiến lên khoảng cách hơn cả ngàn trượng rồi...

- Cho dù người có liều chết chạy trốn, cũng trốn không thoát đâu!

Cặp lông mày của Dương Thạc khẽ nhíu lại.

Vù!

Từ bên trong mi tâm, một cỗ linh hồn ba động lại một lần nữa bắn nhanh mà ra, đánh thẳng về phía Huyền Long ở bên trong Thông đạo Hư không!

Bí pháp Bác Ly!

Ầm ầm!

Cỗ linh hồn ba động này trực tiếp đánh thẳng lên trên người của Huyền Long. Thân hình khổng lồ của Huyền Long thoáng dừng lại một chút, một cái hư ảnh Long hình đậm bạch sắc từ bên trong thân thể của hắn phóng thẳng ra.

- Thần hồn của ta... người... không ngờ lại đem Thần hồn của ta từ bên trong thân thể phân tách ra?

Huyền Long kinh hãi.

Vù!

Đột nhiên đúng lúc này, lại một cỗ linh hồn ba động bắn thẳng về phía cỗ hư ảnh Thần hồn đậm bạch sắc của Huyền Long.

Đạo Thần hồn kia ngưng đọng lại một chút, cấp tốc nhạt nhòa dần. Từ trạng thái đậm bạch sắc đã biến thành gần như trong suốt. Hiển nhiên, bị Dương Thạc thi triển Bí pháp Bác Ly, ngay cả lực lượng Thần hồn của Huyền Long cũng đã bị phân tách ra rất nhiều, gần như phải tan rã rồi...

- Dương Thạc, thù hận giữa ta và ngươi, bất cộng đái thiên!

- Thần hồn quy thể!

Thần hồn Huyền Long vừa một bên kêu gào, vừa một bên cấp tốc bay ngược trở về thân thể.

- Còn muốn trở về? Phân tách!

Sắc mặt Dương Thạc trầm xuống. Chẳng qua ngay sau đó, cặp mày hấn chợt nhíu lại:

- Không xong! Bí pháp Bác Ly này, thực lực của ta hiện tại chỉ có thể sử dụng ba lần mỗi ngày, sau đó lại không thể dùng tiếp nữa!

- Ha ha ha... tiểu tử, ngươi giết không được ta đâu!

Trong Thông đạo Hư không, Thần hồn Huyền Long kêu gào, trong phút chốc liền tiến sát đến thân thể của chính mình, muốn vội vã chui nhanh vào trong đó.

Ông!

Cũng đúng lúc này, từ trên người của Dương Thạc, bên trong không gian của Thập Phương Cà Sa, một cỗ lực lượng âm ba cấp tốc bắn ra, đánh thẳng vào bên trong Thông đạo Hư không.

Ầm!

Đạo âm ba kia nện thẳng lên trên Thần hồn của Huyền Long.

- Không xong!

Một thanh âm thê lương từ trong miệng của Huyền Long truyền ra. Thần hồn của Huyền Long dưới sự công kích của đạo âm ba kia, trực tiếp tan rã, hoàn toàn tiêu vong...

613. Chương 582: Một Quyền Đánh Vào Thiên Thánh Giới

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 582: Một Quyền Đánh Vào Thiên Thánh Giới

Hoàn toàn tiêu tán!

Cơ hồ là đồng thời ngay khi cỗ âm ba công kích này đánh thẳng lên trên Thần hồn của Huyền Long, đạo Thần hồn gần như là trong suốt của Huyền Long kia rốt cuộc cũng không thể chống đỡ nổi được nữa, trực tiếp hoàn toàn tan rã, ngay cả một tia lưu lại cũng không có!

Đại Thần Âm Công Kích!

Vừa rồi trong thời khắc máu chốt nhất kia, tuy rằng Dương Thạc đã không thể kịp sử dụng đến Bát Ly Đại Pháp, nhưng mà bên trong không gian Thập Phương Cà Sa, Dương Địch vẫn là kịp thời thi triển ra Đại Thần Âm Công Kích cường đại nhất. Đúng chính là một chiêu Đại Thần Âm Công Kích này, đã đem một lũ Thần hồn cuối cùng của Huyền Long trực tiếp tiêu diệt, hoàn toàn giết chết hẳn.

Lực lượng Thần hồn của Huyền Long chính là thực lực cấp bậc Hư Không Vô Thánh, Đại Thần Âm Công Kích chỉ có thể tiêu diệt những Thần hồn của các cường giả có lực lượng yếu hơn Dương Địch mà thôi.

Thần hồn của Dương Địch tuy rằng cường đại, nhưng mà cũng chỉ là Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đỉnh phong mà thôi, cách Huyền Long vẫn còn kém hơn không ít.

Nhưng mà Thần hồn của Huyền Long lúc trước cũng đã gặp phải một cái công kích Bát Ly Bí Pháp của Dương Thạc, cơ hồ đã bị đánh tan đi bảy tám phần lực lượng. Một đám lực lượng Thần hồn còn lại này, so với Thần hồn toàn vẹn của Dương Địch mà nói cũng còn chưa bằng. Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, cho nên Dương Địch sử dụng Đại Thần Âm Công Kích mới có thể trực tiếp đem Thần hồn của Huyền Long hoàn toàn diệt sát...

- Đã chết rồi?

Dương Thạc đứng ở phía trước Thông đạo Hư không, hai mắt nhìn chăm chăm về phía thi thể khổng lồ của Huyền Long ở bên trong Thông đạo Hư không, trong miện thở ra một hơi dài.

Rốt cuộc vẫn là giết chết được hẳn.

Cảnh giới Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh giết chết cường giả Hư Không Vô Thánh...

Chuyện tình lần này Dương Thạc làm cơ hồ là từ trước đến giờ chưa từng có người nào làm được.

Tuy rằng cuối cùng Huyền Long này vẫn là do Đại Thần Âm Công Kích của Dương Địch giết chết, nhưng mà mặc dù là không có Dương Địch, cho dù là chạy tới được Thiên Thánh Giới, với thực lực của Dương Thạc, giết chết Huyền Long cũng chỉ là chuyện tình sớm muộn mà thôi.

- Lấy cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh mà giết chết cường giả Hư Không Vô Thánh... Thực lực hiện tại của ta, hẳn là đã hết sức khủng bố rồi!

Giờ phút này trong lòng Dương Thạc mơ hồ có chút kích động.

Có thể có được thành tựu trước giờ chưa từng có này, Dương Thạc nói không kích động chính là chuyện tình không có khả năng. Tâm tình võ giả tuy rằng cường đại, nhưng mà cũng không có nghĩ là không có các loại tình cảm vui buồn giận hờn... Chỉ có điều, bình thường mà nói, những cái tình cảm này cũng sẽ không ảnh hưởng đến sự tu luyện hay chiến đấu của võ giả. Hiện tại trong lòng Dương Thạc vô cùng hưng phấn, kích động. Loại tình cảm này, cũng sẽ không mạnh mẽ áp lực, mà chỉ có tâm tình thông suốt, vô đạo mới có thể hiểu rõ được!

- Trên người Huyền Long này, không có khả năng không có bảo vật gì a!

- Giết người đoạt bảo! Giết người đoạt bảo! Giết người, cướp lấy bảo vật, đây là chuyện tình thiên kinh địa nghĩa a!

- Những thứ trên người Huyền Long, ta lấy hết!

Dương Thạc nhìn thẳng thi thể Huyền Long, trong lòng trầm nghĩ.

Giết người, cần phải gánh vác sự phiêu lưu thật lớn!

Cho nên nhận lấy một vài hiệu quả, cũng là vô cùng tất nhiên!

Trên người của Huyền Long, hiển nhiên là có Pháp khí không gian trữ vật. Phương diện này, nói vậy hẳn cũng là có một vài loại Bí bảo. Những thứ này, Dương Thạc tự nhiên là không có khả năng từ bỏ rồi.

- Tiến vào Thông đạo Hư không!

Dương Thạc cảm giác được, Thông đạo Hư không này giờ phút này không ngờ đã được củng cố mạnh mẽ.

Tuy rằng Dương Thạc vẫn còn chưa tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh, còn chưa thể đi vào Thiên Thánh Giới, nhưng mà thực lực của Dương Thạc vẫn là vô cùng cường đại, khí lực, Thần hồn cũng đủ mạnh mẽ, tiến vào Thông đạo Hư không vẫn là không thành vấn đề gì, chỉ cần không đi đến điểm cuối cùng là được rồi.

Phốc!

Nhanh như tia chớp, Dương Thạc đã phóng vọt vào bên trong Thông đạo Hư không, tới một bên thi thể của Huyền Long.

Bàn tay khê duỗi ra, cái đuôi của Huyền Long đã bị Dương Thạc mạnh mẽ chụp vào trong tay.

- Không nói đến những thứ tốt bên trong Pháp khí không gian trữ vật của Huyền Long, nội cổ thi thể này của hắn, cũng đã là loại vật liệu vô cùng tốt rồi. Luyện chế thành các loại Pháp khí Ngũ Trọng Lôi Âm bình thường vẫn là không có vấn đề gì!

Từ sau khi Dương Thạc lĩnh ngộ xong Áo nghĩa, mơ hồ cũng biết được một chút pháp môn chế tạo Pháp khí.

Chế tạo Pháp khí, nhất là các loại Pháp khí tương đối cường đại, tốt nhất là có thể đem lực lượng Áo nghĩa dung nhập vào bên trong Pháp khí. Tuy rằng Dương Thạc ở phương diện chế tạo Pháp khí cơ hồ là không có nửa phần kinh nghiệm, nhưng mà Tứ Đại Áo Nghĩa của Dương Thạc cũng đã có trình độ lĩnh ngộ sáu thành bốn rồi. Bí pháp dung hợp cũng đã lĩnh ngộ đến hai thành rồi. Chỉ cần có vật liệu tốt, chế tạo ra một kiện Pháp khí cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, vẫn là phi thường giản đơn.

Mà thân thể Huyền Long này, không thể nghi ngờ gì chính là loại vật liệu thật tốt.

Có rất nhiều Pháp khí bản thân chính là do thân thể các loại Dị thú cường đại chế tạo mà thành.

- Sợi gân, xương cốt, lân giáp, lợi trảo của Huyền Long này cũng đều là các loại vật liệu tuyệt hảo chế tạo Pháp khí. Huyết nhục của hắn, tuy rằng không thể chế tạo Pháp khí, nhưng mà có thể để cho Thần Long cùng Vạn Văn thôn phệ, tăng cường lực lượng khí huyết của chúng nó...

Dương Thạc nhìn thi thể của Huyền Long, trong lòng trầm nghĩ.

- Hửm? Trên chân trước bên phải của hắn có một kiện Pháp khí như giới chỉ? Hắn chính là Pháp khí không gian trữ vật?

Bình thường mà nói, Pháp khí trữ vật đều là các loại vật nhỏ như giới chỉ, thủ trạc này nọ.

Trên người của Huyền Long cũng chỉ có một kiện Pháp khí nhỏ bé không bắt mắt như vậy, không cần phải nói, chính là Pháp khí trữ vật không gian của Huyền Long.

- Mở ra xem có cái gì tốt trong này không?

Khê duỗi tay ra, Dương Thạc đem khóa giới chỉ này lấy vào trong tay.

Tuy rằng kiện Pháp khí này đối với Huyền Long mà nói cũng chỉ là giới chỉ, nhưng mà thân hình của Huyền Long quá mức khổng lồ, nên khóa giới chỉ cũng quá lớn, nằm trong tay của Dương Thạc càng giống như một cái vòng kiềm lớn.

Đương nhiên là, cái này là do Dương Thạc vẫn còn chưa có thể luyện nó, một khi thể luyện thành công, nó có thể biến lớn biến nhỏ, tự nhiên cũng có thể biến thành một chiếc nhẫn nhỏ.

- Trước tiến hành tế luyện nó một chút!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ, tâm thần tiến hành dò xét khóa Giới chỉ.

Ầm ầm!

Cũng ngay tại thời điểm này, bên trong khóa giới chỉ đột nhiên bạo vang một tiếng lớn!

Soạt!

Bên cạnh khóa giới chỉ, hư không xé mở ra một cái khe thật nhỏ, một thân ảnh màu đen phốc một tiếng, cấp tốc từ bên trong nhảy ra!

- Hừm? Đây là...

Dương Thạc sững sốt một tiếng, theo bản năng hướng về phía thân ảnh kia nhìn lại.

Nhìn thấy đạo hư ảnh từ bên trong không gian của khóa giới chỉ phóng vọt ra, chính là một đầu Thạch Quy màu đen kích thước không tới ba thước. Đầu Thạch Quy này sau khi nhảy ra, thân mình cấp tốc khê động, hướng về phía điểm cuối của Thông đạo Hư không phóng ra, đó cũng chính là lối vào Thiên Thánh Giới, giống như tia chớp phóng đi!

614. Chương 583: Hư Không Vô Thánh Tam Tinh

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 583: Hư Không Vô Thánh Tam Tinh

- Phân thân Thạch Quy?

Cặp mày Dương Thạc vừa nhíu lại, lập tức liền biết đầu Thạch Quy màu đen này đúng chính là một khối Phân thân khác của Huyền Long, Phân thân Thạch Quy!

Bản thể của Huyền Long chính là Huyền Vũ, có được hai phân thân Thạch Quy và Huyền Xà. Phân thân Huyền Xà dung hợp với Thiên Địa Huyền Thanh Khí, tu thành Hư Không Vô Thánh. Mà Phân thân Thạch Quy của hắn, thì lại là cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, bình thường cũng không có xuất hiện. Không thể tưởng tượng được, cổ Phân thân Thạch Quy này chính là ở bên trong không gian giới chỉ của Huyền Long!

- Kinh suất rồi!

Trong lòng Dương Thạc thầm than, chính mình chém giết xong Huyền Long, trong lòng hưng phấn, không thể tưởng tượng được lại sơ xuất nhất thời, cũng đã quên mất cổ Phân thân Thạch Quy này.

Vốn dĩ Đại Thần Âm Công Kích của Dương Thạc cho dù là cường giả có được Phân thân cũng có thể đem Thần hồn hoàn toàn đánh diệt. Lúc trước ở Yến Sơn, mặc dù Thần Long đã hóa thân ngàn vạn, nhưng vẫn như trước sợ hãi Đại Thần Âm Công Kích.

Nhưng mà... điều kiện tiên quyết vẫn là, Thần hồn của Dương Dịch phải mạnh mẽ hơn so với đối phương!

Thần hồn của Huyền Long này, chính là cấp bậc Hư Không Vô Thánh, Thần hồn trên người của Huyền Long kia, lực lượng bị giảm xuống, bị hoàn toàn tiêu diệt, nhưng mà Thần hồn trong Phân thân Thạch Quy, lại vẫn như trước là cấp bậc Hư Không Vô Thánh. Đại Thần Âm Công Kích của Dương Dịch, đối với hắn cơ hồ là chẳng có chút công hiệu nào. Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, cho nên mới không thể đem cổ Thần hồn này chém giết.

Hiện tại, thừa dịp trong chớp mắt Dương Thạc không chú ý tới, Phân thân Thạch Quy này không ngờ lại đoạt thời cơ mà phóng chạy đi, muốn chạy trốn đến cuối Thông đạo Hư không...

- Ha ha ha... Dương Thạc, ngươi không thể nào giết chết được ta!

- Cái Thông đạo Hư không này, thật không nhất thiết cần thực lực Hư Không Vô Thánh mới có thể thông qua!

- Chỉ cần phòng ngự vừa đủ, cường độ Thần hồn vừa đủ, liền có thể đi xuyên qua thông đạo này... Lực lượng của Phân thân Thạch Quy này mặc dù còn kém, nhưng mà tính phòng ngự rất mạnh, Thông đạo Hư không này, không làm gì được ta cả!

- Đợi khi ta tiến vào Thiên Thánh Giới, người... sớm muộn gì cũng phải chết!

Phân thân Thạch Quy này, một bên cấp tốc tiến thẳng về điểm cuối của thông đạo, một bên lớn tiếng kêu gào.

- Không ổn!

Hai hàng lông mày của Dương Thạc nhất thời nhướng lên.

- Nhỏ cở không nhỏ tận gốc, gió xuân thổi lại mọc lên... Cái Phân thân Thạch Quy này, cũng chết đi cho ta!

Nắm tay vừa động, Dương Thạc mạnh mẽ oanh kích ra một quyền cực mạnh!

Dương Thạc thời khắc này, Bác Ly Đại Pháp vẫn còn chưa có khôi phục, không thể sử dụng được. Mà Đại Thần Âm Công Kích của Dương Địch cũng không thể dùng một lần nữa, cũng chỉ có thể dùng lực lượng tuyệt cường mà công sát đầu Thạch Quy này.

Mặc dù là như vậy, với lực lượng hiện tại của Dương Thạc, oanh sát Thạch Quy cũng không tính là khó khăn. Dương Thạc hiện tại, chính là thực lực Hư Không Vô Thánh, Thạch Quy, cũng chỉ có cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, đối diện với Dương Thạc thực lực Hư Không Vô Thánh, căn bản không có nửa phần khả năng chống cự. Mặc dù phòng ngự của hắn cực cao, cũng là như vậy!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Một quyền mạnh mẽ oanh kích ra, lực lượng tuyệt cường, thẳng tắp hướng về phía Phân thân Thạch Quy cấp tốc truy kích tới.

- Chậm rồi!

Chỉ có điều, tốc độ Thạch Quy này cực nhanh, không đợi một quyền này của Dương Thạc đánh tới, thân hình hắn khẽ động, không ngờ từ bên trong Thông đạo Hư không nhảy ra, tiến thẳng vào trong Thiên Thánh Giới!

- Chậm rồi sao? Chưa chắc! Người có thể đi vào Thiên Thánh Giới, lực lượng của ta, chưa chắc là không thể tiến nhập vào Thiên Thánh Giới, đem người giết chết!

Bên trong Thông đạo Hư không, Dương Thạc lạnh lùng cười.

Thiên Thánh Giới...

Phân thân Thạch Quy vừa mới tiến vào thế giới này, còn chưa kịp nhìn quanh bốn phía, đã nhìn thấy rõ ràng hoàn cảnh xung quanh.

Bỗng nhiên...

Từ phía sau, một cỗ lực lượng tuyệt cường cũng trực tiếp từ bên trong Thông đạo Hư không mạnh mẽ phóng ra, hướng thẳng về phía thân thể của hắn, giống như là phô thiên cái địa mà bao trùm tới...

- Không xong!

Sắc mặt Thạch Quy đại biến.

- Dương Thạc, người dám giết ta sao?

Chân trước vừa lật, một khối ngọc phiến đã xuất hiện trong tay của Thạch Quy:

- Chủ nhân, ta là Huyền Vũ! Người giết ta, chính là Dương Thạc! Chủ nhân, báo thù cho ta!

Thanh âm của Thạch Quy cấp tốc truyền thẳng vào bên trong ngọc phiến này.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, quyền kinh của Dương Thạc hung hăng nện thẳng lên trên thân thể của Thạch Quy. Thân hình của Thạch Quy dưới một quyền của Dương Thạc không hề trì hoãn, trực tiếp hoàn toàn vỡ tan ra. Thần hồn của Thạch Quy mấy đi thân thể chống đỡ, làm sao có thể thừa nhận được quyền kinh đang công kích mãnh liệt xung quanh, phốc phốc vài tiếng, đã bị hoàn toàn thôn phệ hết...

Chân chính là thần hình câu diệt!

- Hửm? Người nào? Lá gan thật lớn, không ngờ dám phát động quyền kinh công kích về phía Thiên Thánh Giới của ta! Nhìn lực lượng của người, chẳng qua cũng chỉ là Hư Không Vô Thánh Nhất tinh mà thôi, ở hạ giới tung hoành thì cũng thôi, lại dám hướng tới Thiên Thánh Giới ta mà giương oai nữa à?

- Bắt hẩn đem lên đây, phán hẩn tử tội!

Mà cơ hồ đồng thời ngay khi Thạch Quy bị thần hình câu diệt, Dương Thạc ở bên trong Thông đạo Hư không liền nghe được từ cuối của Thông đạo Hư không, cũng chính là bên trong Thiên Thánh Giới, hai thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng ngạo nghễ mạnh mẽ truyền ra. Ngay sau đó, Thập Phương Cà Sa của Dương Thạc đột nhiên phát ra thanh âm cảnh báo ơng ơng, một cỗ cảm giác nguy hiểm vô cùng mạnh mẽ đột nhiên từ trong lòng của Dương Thạc dâng trào lên. truyện copy từ

- Không xong! Ta đánh một quyền vào trong Thiên Thánh Giới, giết chết Thạch Quy, cũng đã khiến ột vài cường giả của Thiên Thánh Giới chú ý!

- Lui lại!

Sắc mặt nhất thời ngưng lại, thân hình của Dương Thạc cấp tốc lui về phía sau!

- Vỡ ra!

Đồng thời ngay lúc này, hai tay Dương Thạc vung lên, nắm tay hung hăng oanh kích thẳng lên trên Thông đạo Hư không!

Ầm ầm ầm!

Đồng thời ngay khi Dương Thạc bay ra khỏi Thông đạo Hư không, toàn bộ phiên Thông đạo Hư không này đột nhiên nổ vang, rốt cuộc cũng hoàn toàn vỡ tung. Cái thông đạo liên hệ giữa Nhân Gian Giới và Thiên Thánh Giới này liền hoàn toàn bị hủy diệt. Cũng đồng thời trong lúc này, trong lòng Dương Thạc mới buông lỏng. Đến lúc này, cái cỗ cảm giác nguy hiểm cực độ kia mới hoàn toàn tiêu tán mất...

- Nguy hiểm thật!

Mãi đến khi Thông đạo Hư không phía sau hoàn toàn vỡ vụn, Nhân Gian Giới và Thiên Thánh Giới không còn liên hệ nữa, lúc này Dương Thạc mới cảm giác được, cảm giác nguy hiểm lập tức biến mất. Dương Thạc không khỏi thở ra một hơi thật dài. Mãi đến giờ phút này hẩn mới cảm giác được, sau lưng chính mình không ngờ đã bị mồ hôi đầm ướt nhẹp.

- Khí tức thật cường đại. Hai cỗ khí tức vừa rồi cảm giác được, chỉ sợ cũng đủ có thể so sánh với Nhân Hoàng a! Đối diện với hai cỗ khí tức kia, ta lại có cảm giác giống như khi mình còn là cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh lại đối mặt với Huyền Long vậy, căn bản là không có khả năng địch nổi!

615. Chương 584: Đều Bước Vào Hư Không Vô Thánh

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 584: Đều Bước Vào Hư Không Vô Thánh

Một gã tráng hán thân thể to lớn, ở giữa mi tâm lại mọc ra một cái sừng nhọn. Mà một người còn lại thì thân hình gầy gò, sau lưng thì mang theo một cái đuôi dài tinh tế, ở chóp đuôi, lại giống như là một thanh trường mâu vậy, mang theo gai nhọn tua tủa.

Thực lực của hai người này, so với đám người bên dưới còn cao hơn đến mấy bậc!

Khí tức so sánh với Nhân Hoàng cũng không thua kém bao nhiêu!

- Hừ! Vẫn để cho tên tiểu tử kia chạy thoát!

Giờ phút này, hai vị cường giả siêu cấp này, hai mắt đang nhìn chăm chăm về phía cái hắc động ở giữa sáu cây cột đá kia, sắc mặt cũng đều có chút khó coi.

- Không biết đây là tiểu tử của thế giới nào, chỉ mới có chiến lực Nhất tinh đỉnh phong, đã liền dám thông qua Thông đạo Hư không, phát động công kích vào trong Thiên Thánh Giới! Hoàn hảo lúc này ta và người đang tiến hành thị sát ở Nhập Giới Điểm này, nếu không mà nói, hẳn đã có thể không chút cố kỵ tiến hành công kích về phía Thiên Thánh Giới như vậy, thật xem Thiên Thánh Giới ta là chỗ không người mà!

Gã nam tử gầy gò có đuôi kia lạnh giọng nói.

- Đúng vậy!

Gã nam tử một sừng kia khẽ gật đầu.

- Vân Lam Phủ Đại lục Trung Ương của ta tổng cộng có tám mươi hai chỗ Nhập Giới Điểm, thường xuyên có những cường giả Hạ giới thông qua những Nhập Giới Điểm này tiến vào Thiên Thánh Giới. Vì để phòng ngừa những tên tiểu tử vừa mới tiến vào Thiên Thánh Giới này quấy rối, Vân Lam Phủ ta ở mỗi một Nhập Giới Điểm cũng đều phái ba gã Hư Không Vô Thánh Nhất tinh đóng giữ. Hiện tại xem ra, ba gã Hư Không Vô Thánh Nhất tinh tựa hồ cũng không thể trấn giữ được trường hợp a!

Gã nam tử một sừng nói xong, hai mắt liếc về phía ba gã Hư Không Vô Thánh đứng ở bên dưới.

Nhập Giới Điểm!

Thiên Thánh Giới chính là một thế giới cao cấp.

Ở dưới Thiên Thánh Giới, còn có vô số những thế giới đẳng cấp thấp như là Nhân Gian Giới vậy.

Người thuộc thế giới hạ cấp kia, tu luyện đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, có thể thông qua Thông đạo Hư không, tiến vào Thiên Thánh Giới. Sau khi xuyên qua Thông đạo Hư không này, bọn họ cũng đều sẽ xuất hiện bên trong Nhập Giới Điểm.

Cả Thiên Thánh Giới, những Nhập Giới Điểm như vậy, có hàng ngàn hàng vạn chỗ.

Chỉ mỗi Đại lục Trung Ương, Vân Lam Phủ, đã có tới tám mươi hai Nhập Giới Điểm. Mà Vân Lam Phủ, chính là một Phủ tương đối nhỏ trong số ba mươi sáu Phủ của Đại lục Trung Ương!

Mặt khác, ngoại trừ Đại lục Trung Ương, những cái Đại lục nhỏ hơn một chút khác, Nhập Giới Điểm cũng có không ít.

Cộng hết cả lại, Nhập Giới Điểm ít nhất cũng có hơn một vạn.

Bình thường mà nói, những cường giả vừa mới từ hạ giới tiến vào Thiên Thánh Giới này, đối với Thiên Thánh Giới căn bản là không biết, thông thường sẽ sinh ra một vài phiền phức không cần thiết. Cho nên, một vài thế lực bên trong Thiên Thánh Giới, đối với những Nhập Giới Điểm thuộc khu vực của bọn họ cũng đều phái binh đóng giữ. Đối với những cường giả vừa mới tiến vào Thiên Thánh Giới này, tiến hành quản lý cơ bản.

Cũng giống như là Vân Lam Phủ vậy, tám mươi hai Nhập Giới Điểm, mỗi một chỗ cũng đều có ba gã Hư Không Vô Thánh đóng giữ. Hơn nữa còn có ba mươi gã cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh tiến hành đóng giữ.

Các cường giả thông qua những Nhập Giới Điểm này, tiến vào Thiên Thánh Giới, cũng đều phải chịu sự quản lý của bọn họ.

Bình thường, tiến vào Thiên Thánh Giới cũng đều là những cường giả siêu cấp bên trong các thế giới hạ cấp kia!

Những người này cũng đều là những kẻ kiệt ngạo bên trong thế giới của bọn họ.

Sau khi đi vào trong Thiên Thánh Giới, nghĩ muốn để cho bọn họ ngoan ngoãn phục tùng quản lý, hiển nhiên là không có khả năng. Cũng chính là bởi vì như thế, Vân Lam Phủ mới phái ra ba gã Hư Không Vô Thánh bình thường tọa trấn một cái Nhập Giới Điểm.

Hơn nữa bọn họ còn phái ra một vài cường giả cường đại hơn một chút, lúc nào cũng tiến hành tuần tra khắp nơi.

Lần này đây, đó chính là ba gã cường giả Hư Không Vô Thánh Tam tinh đến tuần tra Nhập Giới Điểm này, lại không thể tưởng tượng được, vừa lúc gặp phải cảnh Dương Thạc oanh kích một quyền vào Thiên Thánh Giới, đánh chết Thạch Quy...

Một gã cường giả thông qua Nhập Giới Điểm của Vân Lam Phủ tiến vào Thiên Thánh Giới cũng có thể xem như là con dân của Vân Lam Phủ.

Dương Thạc dùng một quyền oanh chết một con dân của Vân Lam Phủ, hơn nữa lại là ở trước mặt của cường giả Hư Không Vô Thánh Tam tinh, cái này khiến cho hai người bọn họ có chút nhục nhã.

- Quên đi! Lần này chỉ là một đầu Thạch Quy nhỏ bé, có chết cũng đã chết rồi!

- Thực lực của đầu Thạch Quy kia chẳng qua cũng chỉ là Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh mà thôi, cũng chỉ là một con kiến, hần đã chết nhưng thật ra cũng không có gì... Chẳng qua, Nhập Giới Điểm này của chúng ta, chỉ có cường giả Hư Không Vô Thánh Nhất tinh tọa trấn, vạn nhất đụng phải cường giả thiên tài siêu cấp ở hạ giới, chỉ sợ khó có thể trấn được trường hợp...

- Vừa lúc, gần đây thực lực của Vân Lam Phủ chúng ta phát triển, cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh xuất hiện không ít. Tiêu Long, lần này chúng ta trở về, báo cáo cho Thống lĩnh, mỗi một Nhập Giới Điểm ít nhất cũng phải phái một gã Hư Không Vô Thánh Nhị tinh trấn giữ!

Gã nam tử một sừng kia nói.

- Được! Man Sơn, liền theo lời ngươi mà làm đi!

Gã nam tử gầy gò có đuôi tên Tiêu Long kia khẽ gật đầu, đồng ý nói.

Thiên Thánh Giới, Hư Không Vô Thánh cũng là có phân chia cấp bậc.

Bình thường mà nói, cấp bậc cường giả Hư Không Vô Thánh bên trong Thiên Thánh Giới chia ra làm bảy cấp bậc, từ cấp bậc Nhất tinh kéo dài lên đến Thất tinh. Nhất tinh là yếu nhất, Thất tinh mạnh nhất. Hư Không Vô Thánh cấp bậc Thất tinh ở bên trong Thiên Thánh Giới cũng có thể xưng là cường giả siêu cấp. Cường giả như vậy, số lượng cực nhỏ.

Bình thường mà nói, các vị Phủ chủ đứng đầu một phủ nhỏ như là Vân Lam Phủ vậy, cũng chỉ là cường giả Hư Không Vô Thánh cấp bậc Lục tinh mà thôi!

Ba mươi sáu Phủ của Đại lục Trung Ương, chỉ có một vài vị Phủ chủ ở những Phủ lớn hơn một chút, mới có thể đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh Thất tinh.

Mặt khác, còn có Tộc trưởng của một vài chủng tộc lớn trong Thiên Thánh Giới, hoặc là một vài vị Đảo chủ của những đại đảo nào đó bên ngoài hải ngoại, mới xem như là cường giả Hư Không Vô Thánh cấp bậc Thất tinh.

Đương nhiên là, trong một số chủng tộc vô cùng cường đại, cường giả Hư Không Vô Thánh cấp bậc Thất tinh, căn bản không chỉ có một cái.

Vân Lam Phủ, Phủ chủ, chỉ là cường giả Hư Không Vô Thánh cấp bậc Lục tinh.

Mà các vị Thống lĩnh dưới Phủ chủ, thì lại là cường giả Hư Không Vô Thánh cấp bậc Ngũ tinh. Một vài tướng lĩnh tương đối cường đại, thì là là cường giả Hư Không Vô Thánh cấp bậc Tứ tinh.

Mà gã nam tử một sự Man Sơn, gã nam tử gầy gò đuôi dài Tiêu Long, cũng đều là cường giả Hư Không Vô Thánh Tam tinh. Xem như là cường giả tinh anh bên trong Vân Lam Phủ, chịu sự quản lý trực tiếp của Thống lĩnh cùng với Phủ chủ. Hiện tại, bọn họ chính là phụng mệnh lệnh của Thống lĩnh, tuần tra mấy cái Nhập Giới Điểm này. Đương nhiên, nếu là phát hiện ra vấn đề gì đó, bọn họ cũng có tư cách trực tiếp bẩm báo cho Thống lĩnh.

Lần này đây, bọn họ liền quyết định, sẽ bẩm báo Thống lĩnh, để Thống lĩnh phái thêm một vài cường giả nữa, đóng quân tại Nhập Giới Điểm.

Ít nhất, cũng có thể có thêm một cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh!

Dù sao, những cường giả từ các thế giới cấp thấp, phạm là tiến vào Thiên Thánh Giới, bình thường mà nói, cũng đều là có cấp bậc Hư Không Vô Thánh Nhất tinh.

Không ngoại trừ có một vài kẻ có thiên tư cực cao, chiến lực cực mạnh, có thể đạt đến cấp bậc Nhất tinh đỉnh phong!

Giống như là Dương Thạc vậy!

Nếu như là chỉ có ba gã cường giả Hư Không Vô Thánh Nhất tinh này, một khi đụng tới cường giả giống như Dương Thạc vậy, thật rất có thể không trấn được trường hợp a.

Phái cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh tới tọa trấn, mới là bảo hiểm tốt nhất.

- Đi thôi! Trở về bẩm báo với Thống lĩnh!

- Chuyện tình này, còn cần có Thống lĩnh định đoạt!

Hai người Man Sơn, Tiêu Long vừa nói xong, thân hình chợt động, phiêu nhiên rời đi...

oOo

Nhân Gian Giới, Thiên Âm Môn.

Thời gian, không ngờ đã trôi qua hơn tám năm trời!

Thiên Âm Môn bên trong Đông Hải, sớm đã được Dương Thạc xây dựng trở lại. Hơn nữa, trải qua sự phát triển trong vòng tám năm qua, thực lực của Thiên Âm Môn hiện tại không ngờ đã mạnh mẽ vượt qua Chân Vô Môn, trở thành Đệ nhất Thánh địa Võ đạo thiên hạ. Mà Thục Sơn Thiên Kiếm Môn thì lại không phụ hy vọng của người khác, trở thành Thánh địa Võ đạo. Nhân Gian Giới hiện tại, Thiên Âm Môn, Chân Vô Môn, Thánh Hỏa Đạo, Kim Phật Tự, Thiên Kiếm Môn lại một lần nữa xuất hiện cảnh tượng Ngũ Đại Thánh Địa Võ Đạo cùng tồn tại.

Mà thiên tài trong đó, cũng là xuất hiện không ít.

Tuy rằng nhân vật kinh tài tuyệt luân như Dương Dịch vậy, cơ hồ là không có, nhưng mà cấp bậc như là Nam Cung Thương, Lâm Tử Quỳnh vậy, cũng có bốn năm người!

Một vài người này, chỉ cần kỳ ngộ có đủ, thật rất có thể đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh!

- Thịnh thế! Thời đại này chính là thời đại Võ đạo thịnh thế của Nhân Gian Giới!

Giờ phút này, trên thiên không của Thiên Âm Môn, đột phá tầng mây, bên trong Thiên Ngoại Chi Địa, Dương Thạc lẳng lặng huyền phù ở nơi đó, ánh mắt xuyên thấu tầng mây, nhìn xuống phiên thế giới này, trong lòng âm thầm nghĩ.

Dương Thạc lúc này, cũng không chỉ có thể nhìn thấy cảnh tượng Đại Chu, Đại Thần bên dưới, thậm chí còn có thể nhìn thấy những cảnh tượng khác nữa.

Phiến thế giới Đại Chu, Đại Thần này, không ngờ chính là một khối cầu khổng lồ!

Đại Chu, Đại Thần cùng với Hỏa La Quốc, Ni La Quốc, chính là thuộc một mặt của khối cầu này.

Mà ở một mặt còn lại của khối cầu này, lại còn có một mảnh đại lục khác. Bên trên khối đại lục kia, cũng có không ít dân cư, nhân loại, thậm chí nhân số cũng không hề kém cỏi so với bên phía Đại Chu, Đại Thần bên này.

Đồng dạng, cường giả cũng xuất hiện lớp lớp!

Cái đại lục kia, cùng với phiến đại lục của Đại Chu, Đại Thần bị các loại hiện tượng tự nhiên như là Hàn Băng Loạn Lưu, Lôi Vân Phong Bạo hoàn toàn ngăn cách ra. Chỉ cần đạt tới cấp bậc Hư Không Vô Thánh, xuyên phá tầng mây, đi tới Thiên Ngoại Chi Địa, mới có thể từ nơi này nhìn thấy được tình hình của phiến đại lục còn lại.

- Người của phiến đại lục kia, không ngờ đại bộ phận cũng đều là tóc vàng mắt xanh, cũng giống như người của Hỏa La Quốc!

- Cái mà bọn họ tu luyện, cũng là một loại Công pháp, Bí thuật. Chẳng qua... tóm lại vẫn là không có thoát ra khỏi được phạm trù của Pháp tắc, Áo nghĩa!

Dương Thạc nhìn xuống phiến Đại lục bên kia, trong lòng trầm nghĩ.

Võ giả ở trên phiến Đại lục kia, tu luyện chính là một vài loại pháp môn nhìn qua vô cùng kỳ dị. Ví dụ như có một loại kinh khí võ đạo gọi là đấu khí, còn có loại năng lượng bí thuật gọi là ma pháp.

Nhưng mà, tổng kết lại, cũng đều không thể nào siêu thoát khỏi phạm trù Pháp tắc, Áo nghĩa. Đối diện với cường giả có thực lực Hư Không Vô Thánh như Dương Thạc vậy, những cái đấu khí, ma pháp mà bọn họ tu luyện kia, cũng đều không có chút bí mật gì cả. Đối với nguyên lý ở trong đó, Dương Thạc có thể lý giải rõ ràng, thậm chí nếu như là Dương Thạc nguyện ý, cũng có thể thi triển đấu khí, thi triển ma pháp.

- Thiếu gia, nếu như là thực lực của chúng ta vẫn còn chưa có đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, có lẽ còn có tâm tư, qua phiến đại lục bên kia nhìn một chút, chơi một chút. Hiện tại xem ra...

- Không có ý tứ gì nữa rồi!

Bên cạnh Dương Thạc, một cô gái đang lẳng lặng huyền phù.

Đúng chính là Dương Địch!

Dương Địch giờ phút này, không ngờ đã không còn là cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh nữa, mà là... cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh!

Thời gian tám năm, thiên phú Dương Địch cực cao, tích lũy cực nhanh, từ một năm về trước, liền vững vàng tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh.

Từ sau khi tiến vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh, Dương Địch ở phương diện Áo nghĩa, cũng đạt được sự tiến bộ vượt bậc. Lợi hại nhất, đó chính là Âm Ba Áo Nghĩa, đã đạt đến trình độ linh ngộ một thành rưỡi!

Hơn nữa, lại còn từng bước tăng lên!

Ngộ tính của nàng vẫn như trước viễn siêu Dương Thạc hiện tại, muốn đem Âm Ba Áo Nghĩa gia tăng lên hai thành, thập phần đơn giản. Cho dù là muốn tăng lên tới ba thành, phỏng chừng cũng so với việc Dương Thạc gia tăng lên Dung Hợp Áo Nghĩa cũng còn nhanh hơn rất nhiều!

Âm Ba Áo Nghĩa, đồng dạng cũng là một loại Áo nghĩa đẳng cấp rất cao, viễn siêu Nguyên Tổ Áo Nghĩa bình thường.

Có thể nói, chỉ cần Dương Địch có thể thông qua Âm Ba Áo Nghĩa, linh ngộ ra Bí pháp của bản thân. Thực lực của nàng cũng có thể đạt đến trình độ chiến lực Hư Không Vô Thánh Nhất tinh đỉnh phong, cùng với Dương Thạc lúc trước không sai biệt lắm.

Hiện tại, cả hai người cũng đều ở Thiên Ngoại Chi Địa, nhìn xuống cảnh tượng phiến đại lục khác bên dưới.

Trên phiến đại lục kia, có những phong thổ nhân tình hoàn toàn bất đồng với Đại Chu, Đại Thần.

Nếu như thực lực của Dương Thạc cùng với Dương Địch chính là cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, thật rất có thể đi đến phiến đại lục kia, đi thể nghiệm một phen. Chỉ tiếc là, hai người tiến vào cảnh giới

Hư Không Vô Thánh, ở trong mắt của bọn họ, người thường cơ hồ cũng chỉ như là con kiến, tâm tư đến bên kia thể nghiệm một phen, cũng cơ hồ là không có.

- Chỉ có ở Thiên Thánh Giới, cái thế giới cấp bậc thật cao kia, mới đáng giá cho chúng ta đi thể nghiệm một phen!

Phun ra một hơi thật dài, Dương Thạc thì trào l笑笑.

- Ân!

Dương Địch gật gật đầu, đối với Thiên Thánh Giới, Dương Địch đồng dạng thập phần hướng tới.

- Đúng rồi! Thiếu gia, người hiện tại cách cấp bậc Hư Không Vô Thánh vẫn còn một đoạn khoảng cách rất dài a!

Dương Địch nói xong, quay đầu nhìn về phía Dương Thạc.

- Hoàn hảo!

Dương Thạc cười khổ một tiếng.

- Không sai biệt lắm, còn cần thời gian một năm nữa a!

Dương Thạc nói.

Cách thời điểm chém giết Huyền Long, đã ước chừng trôi qua thời gian tám năm rồi.

Lúc trước Dương Thạc tự nghĩ ra Cửu Âm Huyền Công đệ ngũ trọng, tu luyện thành công, cũng chỉ là mất thời gian một hai năm mà thôi.

Theo lý mà nói, Dương Thạc ở trình độ linh ngộ Dung Hợp Áo Nghĩa đã đạt tới hai thành, linh ngộ trên phương diện Cửu Âm Huyền Công, Cửu Dương Huyền Công hiển nhiên có thể làm được rất tốt. Nhưng mà Dương Thạc tự nghĩ ra Cửu Âm Huyền Công, Cửu Dương Huyền Công đệ lục trọng, tiến hành tu luyện lên, tốc độ cũng rất chậm. Ước chừng thời gian tám năm trời, không ngờ vẫn không thể tu luyện thành công, không thể đi vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh.

616. Chương 585: Nhục Thân Kiếp, Thần Hồn Kiếp

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 585: Nhục Thân Kiếp, Thần Hồn Kiếp

- Thời gian tám năm này, ta ở trên phương diện Dung Hợp Áo Nghĩa, cũng đã đạt được tiến bộ không ít, đã đạt tới trình độ linh ngộ hai thành tư. Nhưng mà Cửu Âm Huyền Công đệ lục trọng, vẫn là còn kém một năm nữa mới có thể hoàn thành...

Dương Thạc cười khổ lắc đầu.

Dương Thạc tự tin, cho dù là vị tiền bối lúc trước nghĩ ra hai bộ Cửu Âm Huyền Công, Cửu Dương Huyền Công này, thành tựu về mặt Dung Hợp Áo Nghĩa cũng chưa chắc đã cao hơn mình.

Bản Cửu Âm Huyền Công, Cửu Dương Huyền Công đệ lục trọng do Dương Thạc nghĩ ra, hẳn sẽ không kém cõi hơn so với nguyên bản kia.

Nhưng mà không ngờ, vẫn là cần thời gian chín năm mới có thể luyện thành.

- Chín... chín chính là con số cực hạn, mà cấp bậc Hư Không Vô Thánh, chính là cực hạn của Nhân Gian Giới. Chẳng lẽ... thật sự phải muốn dùng thời gian suốt chín năm trời, mới có thể đem Cửu Âm Huyền Công, Cửu Dương Huyền Công đệ lục trọng này hoàn toàn tu thành hay sao?

Trong lòng Dương Thạc âm thầm nghĩ.

Mặc kệ là như thế nào, một khi đã trôi qua thời gian tám năm, chỉ còn kém một năm nữa, Dương Thạc cũng không quá mức sốt ruột.

Huống hồ, tuy rằng Dương Thạc hiện tại vẫn còn chưa tu luyện thành Cửu Âm Huyền Công, Cửu Dương Huyền Công đệ lục trọng, nhưng mà Dương Thạc hấp thu được một vài thiên tài địa bảo Kim thuộc tính, Mộc thuộc tính, khiến thực lực Dương Thạc giờ phút này đã cao hơn tám năm trước rất nhiều.

Dương Thạc hiện tại, cho dù gặp phải Huyền Long, chỉ cần một cái ý niệm trọng đầu, có thể đem Thần hồn của Huyền Long hoàn toàn phân tách ra.

Chỉ cần thêm một cái ý niệm nữa, liền cơ hồ có thể đem Thần hồn của Huyền Long trực tiếp giết chết!

Gần như là miếu sát!

Mặc dù là đặt ở Thiên Thánh Giới, thực lực hiện tại của Dương Thạc, không sai biệt lắm cũng có thể tương đương với cấp bậc Hư Không Vô Thánh Nhị tinh.

- Thời gian một năm nữa, Man Văn hãn cũng sẽ có thể vượt qua Lôi kiếp, đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh. Thời điểm đó, chúng ta vừa lúc có thể đi đến Thiên Thánh Giới.

Dương Dịch nói.

Tuy rằng Dương Dịch sớm đã đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng mà Dương Dịch cũng không có đi vào Thiên Thánh Giới.

Thiên Kiếm Thần Thú lúc trước là bởi vì Nam Cung Thương mới có thể ở lại Nhân Gian Giới thêm mấy năm nữa. Dương Dịch cùng với Dương Thạc tình cảm thâm hậu, cho dù là vì Dương Thạc, vĩnh viễn không tiến vào Thiên Thánh Giới cũng rất có thể.

Mặt khác, còn có Thần Long, các nàng Huyết Phi, Ngưng Thúy, đã ở trong thời gian một năm này, lần lượt đều đạt tới cấp bậc Hư Không Vô Thánh.

Lúc trước các nàng cũng đều đã đụng đến cánh cửa cấp bậc Hư Không Vô Thánh, cũng chỉ tích lũy kém hơn một chút.

Mà Thần Long rốt cuộc cũng là Thần thú sống hơn một vạn năm trước, tư chất ngộ tính cực kỳ cao, muốn tích lũy, cũng không tính là khó khăn. Mà Huyết Phi, Ngưng Thúy thì có được thân thể của hai đại Hư Không Vô Thánh, cũng lược bỏ rất nhiều công phu tích lũy. Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, trong thời gian ngắn ngủi nửa năm, các nàng không ngờ cũng đã tích lũy đầy đủ...

Chỉ còn lại có Man Văn Thiên Tượng mà thôi.

Chẳng qua, Man Văn Thiên Tượng cũng đều là dị chủng thiên phú, muốn hoàn thành tích lũy, cũng không tính là quá khó khăn, đi vào cấp bậc Hư Không Vô Thánh, chỉ là chuyện tình sớm muộn mà thôi.

Phỏng chừng bảo thủ một chút, trong vòng một năm, cũng hoàn toàn có thể.

Àm ầm!

Đồng thời ngay khi Dương Thạc cùng với Dương Dịch nói xong mấy lời này, dưới chân hai người, bên trong tầng mây, thanh âm sấm chớp đột nhiên nổi lên!

- Hửm? Lôi vân tụ tập, đây là... nguyên nhân lôi kiếp buông xuống?

Cặp mày của Dương Thạc rất nhanh nhướng lên. (.

- Chẳng lẽ nói, bên dưới, Man Văn bên trong Thiên Âm Môn cũng đã hoàn thành việc tích lũy, phải trải qua lôi kiếp, đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh?

Dương Thạc khẽ hít mạnh một ngụm lương khí.

- Các người cũng đều đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh rồi, tuy rằng ta còn không có đạt đến cấp bậc này, nhưng mà thực lực của ta như vậy cũng là đủ rồi. Có thể dễ dàng thông qua Thông đạo Hư không, tiến vào Thiên Thánh Giới. Hiện tại, có đợi ở Nhân Gian Giới này nữa, tựa hồ... cũng đã không có bất cứ ý nghĩa gì nữa rồi...

Dương Thạc thì thào nói.

- Xuống xem đi! Hy vọng Man Văn có thể thuận lợi độ kiếp, đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

Dương Thạc khẽ hít sâu một hơi, trong miệng nói.

Vù vù!

Thân hình vừa động, Dương Thạc cùng với Dương Dịch lập tức xuyên thấu tầng mây, từ trên Thiên Ngoại Chi Địa bay xuống dưới tiểu đảo của Thiên Âm Môn.

Giờ phút này, bên trên tiểu đảo của Thiên Âm Môn, vô số đệ tử của Thiên Âm Môn cũng từ bên trong các tòa kiến trúc của Thiên Âm Môn đi ra, ngẩng đầu nhìn về phía trên không trung. Cách đó hơn mười dặm, bên trên mặt biển, giữa không trung, một đầu cự thú thân thể vô cùng to lớn đang huyền phù trên không trung, đúng chính là Man Văn Thiên Tượng.

So sánh với tám năm trước đây, lực lượng khí huyết của Man Văn Thiên Tượng càng mạnh mẽ hơn rất nhiều!

Vù vù vù!

Cơ hồ chính là tại thời điểm khi Man Văn Thiên Tượng chuẩn bị độ lùi kiếp, bên trong Thiên Âm Môn, lại xuất hiện thêm mấy đạo thân ảnh, huyền phù ở bên trong không trung, cách Man Văn Thiên Tượng hơn mười dặm.

Đúng chính là ba người Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thúy.

Giờ phút này ba người cũng đã đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, khí huyết mệnh môn, khí tức rộng lớn mạnh mẽ.

- Man Văn cũng bắt đầu độ kiếp rồi?

- Thật nhanh! Lần này Man Văn vượt qua lùi kiếp, đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, Thiên Âm Môn chúng ta liền đã có năm người vượt qua lùi kiếp, đạt tới cấp bậc Hư Không Vô Thánh! Đừng nói là trong ngàn vạn năm Văn minh Nhân loại, cho dù là tại Thời kỳ Thượng Cổ, Thời kỳ Viễn Cổ, một nhà năm Hư Không Vô Thánh, cũng cơ hồ là chưa từng xảy ra bao giờ!

Thần Long nhìn chăm chăm về phía Man Văn, cảm thán nói.

Thời kỳ Thượng Cổ, tuy rằng nền Văn minh Nhân loại vẫn còn chưa có thành lập, cũng không có các môn phái Võ đạo của Nhân Tộc.

Nhưng mà, bên trong Thú Tộc cũng có một vài thế lực, ví dụ như là các tộc đàn Dị thú, đó cũng là một cái thế lực. Từng có một loại Lục Địa Long Tộc, đã từng độc bá toàn bộ Đại lục. Chẳng qua mặc dù là như thế, nhưng bên trong cái Lục Địa Long Tộc kia cũng chưa bao giờ xuất hiện qua thời thịnh thế một nhà năm Hư Không Vô Thánh!

- Man Văn tiền bối muốn độ kiếp?

- Vị Hư Không Vô Thánh thứ năm rồi! Thiên Âm Môn ta xuất hiện qua năm vị Hư Không Vô Thánh, ít nhất trong vòng một ngàn năm, địa vị Đệ nhất Thánh địa Võ đạo Thiên hạ hẳn là sẽ không bị dao động!

- Man Văn tiền bối chuẩn bị độ kiếp, chúng ta hảo hảo nhìn xem một chút, ưu đãi sẽ nhiều hơn!

Bên trên tiểu đảo Thiên Âm Môn bên dưới, đám đệ tử Thiên Âm Môn này cũng đều giương mắt nhìn về phía Man Văn Thiên Tượng, quan sát quá trình Man Văn Thiên Tượng độ kiếp.

Cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh độ kiếp, thiên địa đánh xuống lùi kiếp thần uy, trong đó cũng đều ẩn chứa một tia nhỏ Pháp tắc Áo nghĩa. Quan khán cường giả Hư Không Vô Thánh độ kiếp, đối với cường giả Vô Thánh bình thường mà nói, cũng là có chỗ tốt thật lớn. Có thể nói, mỗi khi quan sát một lần Hư Không Vô Thánh độ kiếp, võ đạo của những đệ tử Thiên Âm Môn này cũng đều sẽ có thu hoạch, liền trở nên lắng đọng hơn một lần. Mặc dù không thể có điều ngộ đạo, lập tức gia tăng thực lực, nhưng mà ít ra cũng có thể hạ một cái trụ cột, đối với tu luyện tương lai sẽ có sự ưu đãi rất lớn.

617. Chương 586: Tam Nhân Bích Tình Thiềm

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 586: Tam Nhân Bích Tình Thiềm xem tại

Cường độ Thần hồn của Dương Thạc cũng không tính là yếu, thậm chí cho dù là cùng cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh so sánh, cũng không tính là yếu. Nhưng mà cùng với cường độ thân thể của chính mình so sánh, thì Thần hồn của Dương Thạc căn bản chính là nhược điểm.

Dù sao, thân thể của Dương Thạc, dưới trạng thái Huyền Ứng Hắc Hùng Biến Thân Đệ tam trọng, không ngờ đã có thể đạt đến cấp bậc Thần binh Bát cấp!

Cường giả Hư Không Vô Thánh bình thường, bình thường mà nói, còn chưa đạt đến cấp bậc phòng ngự Thần binh Lục cấp!

Dù sao, Thần binh Lục cấp, không sai biệt lắm chính là binh khí của Hư Không Vô Thánh!

Chỉ có những loại Thần thú giống như là Kim Sí Đại Bằng Vương, Thần Quy Vương vậy, thiên phú phòng ngự cường đại, thì cường độ thân thể mới có thể đạt đến cấp bậc Thần binh Lục cấp. Bọn họ tại thời điểm cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, đã chính là có phòng ngự cấp bậc Thần binh Ngũ cấp rồi. Cấp bậc Hư Không Vô Thánh, tự nhiên chính là cấp bậc phòng ngự Thần binh Lục cấp.

Mà các loại Thần thú như là Huyền Long vậy, hoặc là cường giả Hư Không Vô Thánh nhân loại bình thường, cấp bậc phòng ngự cũng chính là cấp bậc Thần binh Ngũ cấp, thậm chí là càng thấp hơn, cũng rất có thể!

Mặc vào một vài bộ áo giáp cấp bậc Hư Không Vô Thánh, mới có thể đạt đến cấp bậc phòng ngự Thần binh Lục cấp.

Mà Dương Thạc, thì bất cứ loại áo giáp gì cũng không cần phải mặc, cường độ thân thể thôi cũng đã đạt đến Thất cấp!

So với Kim Sí Đại Bằng Vương, Thần Quy Vương còn muốn cao hơn một bậc!

Mà một khi biến thân Đệ tam trọng, cường độ thân thể đạt đến Bát cấp, so với các loại Thần thú có thiên phú phòng ngự như Kim Sí Đại Bằng Vương, Thần Quy Vương này nọ, ước chừng cao hơn đến hai cấp!

Dương Thạc phỏng chừng, cho dù là những cường giả siêu cấp đến cấp bậc như là Nhân Hoàng vậy, về mặt phòng ngự thân thể, cùng với chính mình so sánh, chỉ sợ cũng không chiếm được chút ưu thế.

Mà Thần hồn của Dương Thạc, chính là tương đương với cường giả Hư Không Vô Thánh bình thường mà thôi.

Dựa theo tiêu chuẩn cường giả Hư Không Vô Thánh nhân loại bình thường mà tính, phòng ngự của Dương Thạc cao hơn ba cấp, nhưng Thần hồn lại không chiếm chút ưu thế. Cũng chính là nói, cường độ Thần hồn của Dương Thạc, so với thân thể thì thấp hơn đến ba cấp, cũng xem như là một cái nhược điểm thật lớn của Dương Thạc.

Muốn tăng lên cường độ Thần hồn, không phải dễ dàng như vậy.

Bình thường mà nói, cường độ Thần hồn lại bị mấy cái phương diện chế ước.

Thứ nhất, đó chính là cường độ thân thể.

Thân thể sức tích dưỡng Thần hồn, thân thể cường đại rồi, Thần hồn tự nhiên cũng mạnh mẽ lên. Cũng như là người bình thường, nếu như thân thể yếu đuối nhiều bệnh, khó tránh khỏi tinh thần uể oải. Mà nếu như thân thể cường tráng, thì tinh thần sẽ được sáng láng. Mà Dương Thạc cũng là bởi vì thân thể quá mức mạnh mẽ, cho nên Thần hồn mới có thể đuổi kịp và vượt qua Hư Không Vô Thánh bình thường.

Thứ hai, đó chính là trình độ khai phá bộ não.

Bình thường mà nói, trình độ khai phá bộ não càng cao, Thần hồn sẽ càng mạnh mẽ.

Ví dụ như là Dương Dịch, thời điểm dưới cảnh giới Hư Không Vô Thánh, Thần hồn mãi vẫn cao hơn một cấp bậc so với cường giả cùng giai. Chủ yếu là bởi vì bộ não của nàng được khai phá cực cao. Bộ não khai phá này, biểu hiện trực quan nhất, chính là ngộ tính. Ngộ tính của Dương Dịch cực cao, trình độ khai phá bộ não tự nhiên cũng rất cao.

Vốn dĩ cái này chính là một khuyết điểm lớn của Dương Thạc, nhưng mà Dương Thạc bắt đầu từ lúc ở Trấn Quốc Công Phủ vô tình bị động mạnh vào khiếu huyết ở sau đầu, khiến ột ít địa phương đặc thù ở sau đầu bị khai phá ra. Điều này cũng khiến cho từ đó đến nay, cường độ Thần hồn của Dương Thạc cũng không đến mức quá thấp so với người bình thường.

Về sau, Dương Thạc lại dùng thêm Thiên Yêu Tinh Huyết, dẫn thông khiếu huyết trong đầu, khai mở não bộ, tăng lên ngộ tính. Dương Thạc đến thời điểm này, Thần hồn hiển nhiên đã viễn siêu những cường giả đồng giai.

Hơn nữa cộng với nhân tố thân thể cường đại, súc tích dưỡng Thần hồn, lúc này mới khiến cho Dương Thạc có thể ở cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh đạt được Thần hồn cấp bậc Hư Không Vô Thánh.

Nhân tố thứ ba chế ước cường độ Thần hồn, chính là... Bí pháp tu luyện Thần hồn!

Vô giả, có Bí pháp tu luyện thân thể, đồng dạng cũng có Bí pháp tu luyện Thần hồn!

Trên thực tế, bên trong truyền thừa của Đạo Hoàng, cũng có một số thứ dùng để tu luyện Thần hồn. Chỉ có điều, những thứ tu luyện Thần hồn này còn có chút nông cạn, hơn nữa không hệ thống, chỉ có thể tham khảo, không thể trực tiếp tu luyện! Chỉ sợ, chỉ có đi tới Thiên Thánh Giới, mới có thể tìm được một vài Bí pháp tu luyện Thần hồn.

Mặt khác, còn có nhân tố thứ tư chế ước cường độ Thần hồn, đó chính là ngoại vật. Như một vài loại thiên tài địa bảo có thể tăng cường cường độ Thần hồn, các loại Pháp khí có thể súc tích dưỡng thần.

Nhưng mà, những thứ này, ở Nhân Gian Giới đều không có!

- Sau khi đi tới Thiên Thánh Giới, trước tiên cần phải tìm một vài Bí pháp tu luyện Thần hồn, các loại thiên tài địa bảo tăng cường cường độ Thần hồn, các loại Bí bảo, Pháp khí này nọ nhằm để tăng cường cường độ Thần hồn, bù lại nhược điểm!

Dương Thạc âm thầm nghĩ.

Mà thời điểm khi Dương Thạc suy nghĩ như vậy, Man Văn Thiên Tượng bên kia đã đình chỉ việc bành trướng thân thể.

Cuối cùng, cường độ thân thể của Man Văn Thiên Tượng đã gia tăng lên khoảng chừng tám lần, còn cao hơn Huyền Long cấp bậc Hư Không Vô Thánh lúc trước, so ra còn mạnh mẽ hơn đến một, hai lần.

- Bình thường mà nói, thân thể càng mạnh, sau khi thông qua lôi kiếp, phương diện thân thể đạt được chỗ tốt cũng càng nhiều hơn. Thân thể khí huyết của Man Văn vốn cử thể vô song, vượt qua lôi kiếp, thân thể gia tăng khoảng chừng tám lần. Mà Thần Long, Huyết Phi, Ngưng Thụ các nàng, đều tăng lên khoảng chừng tám lần. Tiểu Dịch thì gia tăng lên sáu lần. Chẳng qua ưu thế của Tiểu Dịch là Thần hồn, sau khi vượt qua Thần Hồn Kiếp, Thần hồn gia tăng lên tám lần, đây là điều mà đám Thần Long không thể so sánh bằng được!

- Thần hồn của Man Văn cũng không mạnh mẽ, lần này độ Thần Hồn Kiếp, có chút hung hiểm. Cho dù vượt qua, Thần hồn tăng lên cũng chỉ khoảng chừng sáu, bảy lần!

Dương Thạc trầm nghĩ.

- Hửm? Thần Hồn Kiếp đến rồi?

Ngay sau đó, hai mắt Dương Thạc nhắm lại.

Ầm ầm ầm!

Lúc này, bên trên thiên không, lôi vân chuyển động liên hồi.

Vù!

Một đạo quang mang u lam sắc nhanh như tia chớp mạnh mẽ phóng xuống, đánh thẳng lên trên đỉnh đầu Man Văn Thiên Tượng.

Thần Hồn Kiếp cùng với Nhục Thân Kiếp bất đồng, chỉ có duy nhất một đạo lôi kiếp. Nhưng mà uy thế của một đạo lôi kiếp này, có thể so sánh với cả chín đạo lôi kiếp của Nhục Thân Kiếp!

Vù!

Đạo thiểm điện u lam sắc này trực tiếp chui vào bên trong đầu của Man Văn Thiên Tượng.

Thân hình Man Văn Thiên Tượng khê rung lên một chút, hai mắt chợt mở ra, bên trong là một mảnh ảm đạm, không có bất cứ thần thái gì cả...

- Hy vọng Man Văn có thể vượt qua Thần Hồn Kiếp này!

Đám người Dương Thạc nhìn chăm chăm về phía Man Văn Thiên Tượng, âm thầm cầu nguyện cho hắn.

Thời gian ba cái hô hấp trôi qua... Năm cái hô hấp... Hơn mười cái hô hấp...

Một khắc đồng hồ trôi qua...

Thân hình của Man Văn Thiên Tượng vẫn như trước không chút cử động, thậm chí ngay cả thanh âm tim đập cũng không hề có, tựa hồ như... Thần hồn của hắn vừa rồi đã bị Thần Hồn Kiếp hoàn toàn tiêu diệt rồi...

Trong lòng đám người Dương Thạc tựa hồ cũng có chút lo lắng.

Phanh!

Đột nhiên đúng lúc này, bên trong thân thể của Man Văn Thiên Tượng, trái tim của hắn đột nhiên nhảy lên một cái!

Phanh! Phanh! Phanh!

618. Chương 587: Hẹn Gặp Tại Thiên Thánh Giới

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 587: Hẹn Gặp Tại Thiên Thánh Giới

Tốc độ đập ban đầu có chút thông thả, sau đó dần dần nhanh hơn, cuối cùng rồi cuộc trái tim của Man Văn Thiên Tượng cũng đã hoàn toàn khôi phục lại, hô hấp cũng trở lại bình thường. Bên trong hai mắt của Man Văn Thiên Tượng cũng xuất hiện một tia thần thái nhỏ bé.

- Thần hồn không có hoàn toàn tiêu diệt, rồi cuộc cũng đã độ qua một kiếp!

Trong lòng đám người Dương Thạc nhất thời vui vẻ, cũng đều thở ra một hơi.

Vừa rồi, Thần hồn của Man Văn Thiên Tượng bị Thần Hồn Kiếp đánh trúng, hiển nhiên là tổn thất thật lớn. Mà Thần hồn tổn thất thật lớn, lập tức sẽ lâm vào hôn mê, không thể ngấm nghĩ, cũng không thể nào không chế toàn thân, thật giống như là đã chết đi vậy. Chẳng qua, kế tiếp thân thể của Man Văn Thiên Tượng đã chậm rãi bồi bổ Thần hồn, để cho Thần hồn thoảng lớn mạnh lên một chút. Cuối cùng, Thần hồn của Man Văn Thiên Tượng mới khôi phục lại một bộ phận, cũng thoát ly khỏi trạng thái hôn mê.

- Ngao ô!

Vượt qua Thần Hồn Kiếp, Man Văn Thiên Tượng hưng phấn ngửa mặt lên trời tê rống một tiếng.

- Kế tiếp, hẳn là lúc đánh xuống linh khí thiên địa, tẩm bổ cho Thần hồn của Man Văn!

Đám người Dương Thạc cũng đều cao hứng cho Man Văn Thiên Tượng.

Ầm ầm ầm!

Nhưng mà, ngay tại thời điểm này, trên mặt biển ngay bên dưới vị trí của Man Văn Thiên Tượng, một thanh âm bạo vang phát ra.

Trên mặt biển vốn dĩ bình tĩnh vô cùng, một cái lốc xoáy khổng lồ đột nhiên hiện ra, một đầu Dị thú hình dáng một con cóc khổng lồ đột nhiên phốc một tiếng, từ dưới nhảy lên. Trên đầu của con cóc này sinh ra một con mắt thứ ba màu xanh biếc, khí tức vô cùng khổng lồ, không ngờ cũng là một đầu Thần thú cấp bậc Hư Không Vô Thánh!

- Ha ha ha... Không ngờ lại có một đầu tiểu Man Tượng ở chỗ này độ kiếp! Vừa lúc đem người thôn phệ, hấp thu khí huyết của người! Đến lúc đó, linh khí do thiên địa đánh xuống, bổ dưỡng Thần hồn, chỗ tốt thiên đại này, cũng sẽ rơi lên trên người của bọn tọa rồi!

Con cóc kỳ dị này vừa xuất hiện, cái miệng khổng lồ nhất thời mở ra, một cổ hấp lực khổng lồ đột nhiên sản sinh, hướng về phía Man Văn Thiên Tượng hưng hăng thổi quét tới!

Man Văn Thiên Tượng tuy rằng khí huyết khổng lồ, nhưng mà giờ phút này Thần hồn suy kiệt, căn bản không thể khống chế được thân thể của chính mình, bị con cóc này hút một cái, thẳng tắp rơi xuống...

- Không tốt! Là Tam Nhân Bích Tình Thiềm! Là sủng thú của một vị Hư Không Vô Thánh ở tám ngàn năm trước!

Nhìn thấy con cóc ba mắt này vừa xuất hiện, sắc mặt Dương Địch đại biến, nhanh chóng nói.

- Hửm?

- Muốn thôn phệ Man Văn, cướp lấy chỗ tốt của Man Văn à?

- Muốn chết!

Cơ hồ ngay khi phát hiện đầu Tam Nhân Bích Tình Thiềm này xuất hiện, cặp mày của đám người Dương Thạc nhất thời nhíu chặt lại.

Hư Không Vô Thánh độ kiếp cũng không phải là không có chút hung hiểm nào.

Ngay tại một khắc cuối cùng khi vượt qua Thần Hồn Kiếp, Thần hồn suy yếu, rất có thể sẽ bị người ta thừa dịp này mà giết chết. Một khi bị giết chết, như vậy linh khí thiên địa đánh xuống để bổ dưỡng thần hồn, chỗ tốt thật lớn này sẽ rơi xuống trên người của kẻ khác. Nguyên nhân chính là bởi vì như thế, tuyệt đại đa số Hư Không Vô Thánh độ kiếp, cũng đều sẽ tìm một địa điểm cực kỳ bí ẩn, miễn để cho người khác phát hiện ám toán.

Man Văn Thiên Tượng độ kiếp, bởi vì có đám người Dương Thạc bảo hộ, nên cũng không hề tiến hành che giấu, không thể tưởng tượng được, lại dẫn tới một Thần thú Hư Không Vô Thánh đến lợi dụng cơ hội.

Mất thấy đầu Tam Nhân Bích Tình Thiềm xuất hiện, đám người Dương Thạc liền lập tức ra tay!

- Ha ha... tốc độ của các người quá chậm, đầu Man Tượng này, đã là của bọn tọa rồi!

Chỉ có điều, đám người Dương Thạc cách Man Văn Thiên Tượng rất cuộc cũng còn một đoạn khoảng cách, giờ phút này muốn cứu viện, tựa hồ cũng không kịp rồi!

- Thôn phệ đầu Man Tượng này, thu hoạch xong ưu đãi, bọn tọa muốn chạy trốn, các người ngăn cản nổi sao?

- Bọn tọa vốn am hiểu ẩn nấp, chạy trốn, trừ phi các người có hơn mười Hư Không Vô Thánh, cùng xuất thủ ngăn chặn, bằng không, ta tất nhiên có thể đào thoát không thể nghi ngờ!

Đầu Tam Nhân Bích Tình Thiềm này cười to ha ha.

Trong nháy mắt, thân hình của Man Văn Thiên Tượng không ngờ đã bị hấn hút vào trong miệng!

Chỉ một ngụm thôi sẽ liền nuốt vào!

- Chết!

Nhưng cũng chỉ trong nháy mắt, từ mi tâm của Dương Thạc, một đạo quang mang kỳ dị chợt bắn ra.

Trực tiếp phóng thẳng vào mi tâm của Tam Nhân Bích Tình Thiềm, thông qua trung gian ánh mắt của hắn, bắn thẳng vào trong đại não của hắn.

Ầm!

Thân hình của Tam Nhân Bích Tình Thiềm trong nháy mắt chợt đại ra.

- Đây là... là Bí pháp gì?

Thanh âm khàn khàn từ trong miệng của Tam Nhân Bích Tình Thiềm chợt phun ra.

- Chính là Bí pháp giết người!

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến.

- Phân tách!

Ngay sau đó, từ bên trong thân thể của Tam Nhân Bích Tình Thiềm, một cái hư ảnh Thần hồn đậm bạch sắc bị mạnh mẽ phân tách ra!

- Phân tách!

- Phân tách!

Ngay sau đó lại là hai đạo quang mang nữa từ trong mi tâm của Dương Thạc bắn ra, hung hăng đánh thẳng lên trên đạo hư ảnh Thần hồn đậm bạch sắc này. Hư ảnh Thần hồn đậm bạch sắc của Tam Nhân Bích Tình Thiềm kích động một trận, trở nên cực kỳ trong suốt, kém chút nữa liền hoàn toàn tan rã mất.

- Ngoan ngoãn tiến vào bụng của bốn Thần Long đi! Thần hồn của người, bốn Thần Long thôn phệ, Bí pháp của người, bốn Thần Long cũng muốn!

Trong nháy mắt sau đó, Thần Long bay nhanh tới, cái miệng há rộng, đem một chút hư ảnh Thần hồn cuối cùng của đầu Tam Nhân Bích Tình Thiềm này hoàn toàn thôn phệ vào trong bụng của chính mình...

Cơ hồ chỉ trong mấy cái nháy mắt sau khi xuất hiện, Tam Nhân Bích Tình Thiềm liền hoàn toàn chết đi!

Thần hồn bị diệt sát, đừng nói là Tam Nhân Bích Tình Thiềm chỉ có thực lực cấp bậc Hư Không Vô Thánh, cho dù thực lực của hắn có đạt đến cấp bậc như là Nhân Hoàng vậy, cũng tuyệt đối không có khả năng thoát khỏi vận mệnh!

- Đã chết rồi?

Phốc một tiếng, Dương Thạc đã phóng tới bên cạnh thi thể của Tam Nhân Bích Tình Thiềm, nhàn nhạt liếc mắt nhìn thi thể con cóc khổng lồ này.

Từ khi đầu Tam Nhân Bích Tình Thiềm này đột nhiên xuất hiện, ra tay thôn hấp Man Văn Thiên Tượng, cho đến lúc hoàn toàn bị diệt sát, chẳng qua chỉ trong thời gian mấy cái hô hấp mà thôi. Mãi cho đến bây giờ, thanh âm kêu gào lúc trước của Tam Nhân Bích Tình Thiềm vẫn còn đang vang vọng bên trong phiến thiên địa này, hồi âm vang vọng, giống như là Tam Nhân Bích Tình Thiềm vẫn còn chưa có thân tử vậy.

- Hắc hắc... đầu Tam Nhân Bích Tình Thiềm này xem như là một loại Thần thú mạnh mẽ, hắn sống ước chừng hơn tám ngàn năm, tu thành cảnh giới Hư Không Vô Thánh, khẳng định là nắm giữ không ít những Bí pháp cường đại. Dem Thần hồn của hắn thôn phệ, lão long ta ít nhất cũng có thể thu hoạch được những Bí pháp của hắn. Lần này đây thu hoạch lớn a!

Thần Long cũng phóng tới trước mặt của Tam Nhân Bích Tình Thiềm, liếc liếc mắt nhìn thi thể con cóc khổng lồ, trong miệng cười hắc hắc.

Đầu Tam Nhân Bích Tình Thiềm này chính là sủng thú của một vị Hư Không Vô Thánh vào tám ngàn năm trước. Hắn tu thành Hư Không Vô Thánh, hao phí tám ngàn năm, có thể nói là nội tình thâm hậu. So ra, Thần Long tuy rằng sống hơn cả vạn năm, nhưng cũng không mạnh mẽ bằng hắn.

Dù sao, tuy rằng Thần Long sống hơn vạn năm, nhưng mà trong thời gian hơn vạn năm này, hắn mãi cũng luôn bị trấn áp bên dưới Yên Sơn. Quan trọng nhất chính là, Thần hồn của Thần Long, chẳng qua chỉ là trong khoảng một vài năm gần đây mới sinh ra linh trí, kinh nghiệm võ đạo thập phần nông cạn.

Tính ra, Thần Long thật ra cùng với Huyết Phi, Ngưng Thúy không sai biệt lắm, đều là Thần hồn tuổi trẻ, đạt được thân thể cường đại từ thời xa xưa, nội tình chân thật vô cùng hữu hạn.

Trên thực tế, đầu Tam Nhân Bích Tình Thiềm này cũng chính là ý vào nội tình thâm hậu của chính mình, mới dám chạy tới đánh lén Man Văn Thiên Tượng.

Chỉ là hắn tuyệt đối không nghĩ tới, ở trước mặt đám người Dương Thạc, không cần đối mặt chiến đấu, hắn không ngờ đã bị giết chết...

- Nguy hiểm thật!

Giờ phút này, Man Văn Thiên Tượng cũng sớm đã giãy ra khỏi cái miệng lớn của Tam Nhân Bích Tình Thiềm, thân hình khổng lồ đang huyền phù bên trên thi thể của con cóc lớn.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, thiên địa đánh xuống một cỗ linh khí, ngay lập tức dung nhập vào bên trong thần hồn của Man Văn Thiên Tượng!

- Thần hồn đã gia tăng lên sáu lần?

Dương Thạc có thể cảm giác được, lần này vượt qua Thần Hồn Kiếp, Thần hồn của Man Văn Thiên Tượng đã gia tăng lên khoảng chừng sáu lần.

Xem như hơi ít một chút.

- Thần Long, người thôn phệ được Thần hồn của Tam Nhân Bích Tình Thiềm, có thể thu hoạch được Bí pháp. Thân thể của Tam Nhân Bích Tình Thiềm này, hay là cấp cho Man Văn thôn phệ đi? Khí huyết của Man Văn chính là ưu thế lớn nhất của hắn. Một khi đã như thế, hãy để cái ưu thế này của hắn phát huy lên đến mức tận cùng đi!

Dương Thạc nói với Thần Long.

Sự xuất hiện của Tam Nhân Bích Tình Thiềm này, xem như là cấp cho đám người Dương Thạc những ưu đãi vô cùng to lớn.

Không nói tới việc thôn phệ Thần hồn của hắn, Thần Long có thể thu hoạch được các loại Bí pháp, riêng cỗ thi thể này của hắn, ẩn chứa lực lượng khí huyết cực kỳ mạnh mẽ. Man Văn Thiên Tượng sau khi đem những lực lượng khí huyết này thôn phệ, tổng cộng lực lượng khí huyết của bản thân ít nhất có thể tăng lên thêm sáu bảy thành nữa!

619. Chương 588: Quang Mang Kiểm Nghiệm Huyết Mạch

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 588: Quang Mang Kiểm Nghiệm Huyết Mạch

Mà Ni La Quốc cũng không hy vọng Đại Thần nhất thống thiên hạ, để Đại Chu, Đại Thần bảo trì nội loạn, đối với Ni La Quốc cũng có chút ưu đãi.

Mà những chuyện tình chiến sự này, cường giả cấp bậc Võ Thánh đã rất ít tham dự vào, đều là những chiến sĩ bình thường tham gia chiến đấu mà thôi.

Dương Thành hiện tại, thực lực đã đứng vững ở cấp bậc Tứ Trọng Lô Âm Võ Thánh, tọa trấn ở Đại Thần, xem như là Quân chủ khai quốc của Đại Thần. Tuy rằng Đại Chu chưa diệt, nhưng mà Đại Thần do hấn sáng lập vẫn như trước có tử khí đông lai, xuyên vào cơ thể của hấn. Trong tương lai, Dương Thành cũng có cơ hội thật lớn, đánh sâu vào cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh.

Về phần cảnh giới Hư Không Võ Thánh, nhiều ít có chút hư vô mờ mịt...

Dương Thạc nói lời từ biệt với hấn. Sau khi tiến vào Thiên Thánh Giới, về sau chỉ sợ là khó có cơ hội gặp lại. Nhưng về phần Thiên Kiếm Môn Nam Cung Thương, tuy rằng vẫn còn chưa tích lũy thành công, nhưng mà tương lai tiến vào cảnh giới Hư Không Võ Thánh vẫn là có vài phần chắc chắn. Lần này cáo biệt, vẫn còn cơ hội gặp lại...

- Đi thôi! Hiện tại phải chuẩn bị một chút!

Khẽ hít sâu một hơi, Dương Thạc nói.

Tuy rằng quyết định sẽ lập tức tiến vào Thiên Thánh Giới, nhưng mà một phen chuẩn bị cũng cần hao phí đến hơn mười ngày trời, thậm chí có thể đến hai tháng trời nữa.

Bên Thiên Âm Môn bên kia thật ra còn dễ đối phó.

Tuy rằng Dương Địch hiện tại vẫn như trước là Môn chủ Thiên Âm Môn, nhưng mà trong thời gian gần đây chuyên tâm tu luyện, sự vụ trong môn phái ít khi nào quản tới. Đám người Dương Địch rời đi, Thiên Âm Môn vẫn như trước hoạt động bình thường. Đương nhiên, đám người Dương Địch, Dương Thạc còn ở tại Thiên Âm Môn, có bốn năm cường giả Hư Không Võ Thánh tọa trấn, Thiên Âm Môn thật ra cũng không sợ bất cứ người nào đến quấy rầy. Hiện tại đám người Dương Thạc rời đi, khó tránh khỏi có kẻ đánh chủ ý với Thiên Âm Môn.

Cũng may, cường giả cấp bậc Võ Thánh của Thiên Âm Môn cũng có được bảy tám vị.

Cường giả Tứ Trọng Lô Âm Võ Thánh cũng có một người!

Đám người quấy rối bình thường, căn bản hoàn toàn không cần lo lắng.

Cường giả cấp bậc Hư Không Võ Thánh, không đến mức tự hạ thân phận, chạy đi đối phó với Thiên Âm Môn. Duy nhất lo lắng, đó chính là những người cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh sẽ xuống tay với Thiên Âm Môn.

Cũng may, mặc dù đám người Dương Thạc rời đi, nhưng mà Nam Cung Thương cũng sẽ không rời đi.

Tư chất ngộ tính của Nam Cung Thương mặc dù kém hơn so với Dương Địch, thời gian tám năm vẫn còn xa chưa thể hoàn toàn tích lũy xong, ít nhất cũng cần thời gian thêm bảy tám năm nữa, mới có thể đạt đến cảnh giới Hư Không Võ Thánh. Trong khoảng thời gian này, hấn cũng hoàn toàn có thể chiếu ứng cho Thiên Âm Môn. Cường giả Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh bình thường, vốn dĩ không phải là đối thủ của hấn. Cho dù là cường giả Hư Không Võ Thánh, cũng phải cấp cho hấn vài phần mặt mũi.

Đợi đến khi Nam Cung Thương rời đi, các cường giả Võ Thánh của Thiên Âm Môn cũng đã từng bước trưởng thành.

Khi đó, mới chính là lúc Thiên Âm Môn tự mình gánh vác bản thân rồi. Dù sao ai cũng không có khả năng cả đời chiếu cố cho Thiên Âm Môn. Muốn trở thành Đệ nhất Thánh địa Võ Đạo chân chính, cần phải dựa vào chính bản thân mình!

- Đi thôi! Trước an bày công việc tại Thiên Âm Môn, sau đó sẽ đi Kinh thành Đại Thần!

Thân hình đám người Dương Thạc vừa động, đã rời đi.

oOo

Thời gian cực nhanh, chỉ thoáng trong nháy mắt đã trôi qua hơn một tháng...

Thục Sơn, phụ cận Thiên Kiếm Môn, tại một địa điểm cực kỳ bí ẩn.

Đám người Dương Thạc, Dương Dịch, Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, Huyết Phi, Ngưng Thúy cùng với Nam Cung Thương, bảy người đang huyền phù bên trong không trung.

- Cái Thông đạo Hư không do Chân Võ Đại Đế lưu lại kia, ở phụ cận nơi này!

- Nam Cung Thương, bảo trọng! Chúng ta hẹn gặp lại tại Thiên Thánh Giới. Thiên Âm Môn trong mấy năm này, liên phiên toái người chiếu cố rồi!

Dương Thạc đứng đối diện với Nam Cung Thương, nhàn nhạt nói với hắn.

- Đây là tự nhiên!

Nam Cung Thương khẽ gật đầu.

- Đúng rồi!

Bất chợt, nắm tay Nam Cung Thương vừa nhấc, một đạo quang mang đã phóng tới bên cạnh Dương Thạc.

Dương Thạc thoáng sửng sốt, giơ tay tiếp nhận, chính là ba khóa Hư Không Thạch.

- Dương Thạc, một khi ngươi đã đem vị trí cái Thông đạo Hư không nói cho ta biết, ta lưu trữ mấy cái Hư Không Thạch này cũng chẳng còn tác dụng gì nữa, ngươi cứ cầm lấy đi!

Thanh âm Nam Cung Thương truyền đến.

- Mấy khóa Hư Không Thạch này... Được rồi! Ta lấy!

Dương Thạc khẽ gật đầu. Hư Không Thạch, Dương Thạc cần dùng để ngưng tụ Thời Không Chi Tinh, đem Thần hồn của Tiểu Hỏa cứu trở về. Dù sao Nam Cung Thương cũng đã biết được vị trí của Thông đạo Hư không do Chân Võ Đại Đế lưu lại, mấy khóa Hư Không Thạch này đối với Nam Cung Thương mà nói, quả thật không có tác dụng gì.

Vị trí của Thông đạo Hư không này, vì để phòng ngừa kẻ ác tâm phá hoại, tự nhiên càng ít người biết càng tốt. Dương Thạc cũng chỉ nói với Nam Cung Thương biết mà thôi.

Mà Nam Cung Thương thì ngay cả Lâm Tử Quỳnh cũng đều không nói cho biết. Tọa độ vị trí của cái Thông đạo này, ở Thiên Âm Môn, Thiên Kiếm Môn chính là cực kỳ bí ẩn, trừ phi trong hai đại môn phái có người bước vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nếu không, cũng không có quyền biết được cái bí mật này.

- Được rồi! Nam Cung Thương, sau này gặp lại!

- Sau này gặp lại!

Hai người đều ôm quyền cáo biệt.

- Đi!

Sau khi liếc nhìn Nam Cung Thương lần cuối, Dương Thạc cũng không do dự nữa, thân hình vừa động, bay nhanh về phía thiên không.

Ngay khi tiếp cận tầng mây, nắm tay Dương Thạc đánh mạnh một quyền. Phốc một tiếng, tầng mây phá ra một cái động lớn. Một cái hắc động màu đen nhất thời ẩn hiện bên trong tầng mây.

Cái hắc động này hiển nhiên chính là lối vào Thông đạo Hư không kia.

Cái Thông đạo Hư không này chính là giấu ở bên trong tầng mây, khắp nơi xung quanh cũng đều là mây mù dày đặc. Nếu không phải từ bên dưới nhìn lên, căn bản là không nhìn ra chút manh mối nào. Thậm chí, cho dù là phá vỡ tầng mây, từ trên Thiên Ngoại Chi Địa nhìn xuống, vẫn như trước không nhìn ra được cái Thông đạo Hư không này.

Cho dù là cường giả Hư Không Vô Thánh có thực lực siêu phàm, ngẫu nhiên phát ra cái Thông đạo này, cũng không có gì cả. Dù sao, cường giả Hư Không Vô Thánh cũng chỉ sẽ lợi dụng cái Thông đạo này tiến vào Thiên Thánh Giới, chứ sẽ không phá hư cái Thông đạo này.

Vù vù vù vù vù vù!

Thân hình vừa động, sáu người bọn Dương Thạc liền hướng về phía tầng mây kia bay nhanh đi.

- Dương Thạc, chờ ta một chút!

Mà cơ hồ ngay tại thời điểm đám người Dương Thạc sắp tiến vào tầng mây, bay vào Thông đạo Hư không, đột nhiên, từ phía Tây Nam một cái thanh âm cấp tốc truyền đến.

Vù!

Một cái thân ảnh nhanh như tia chớp lao tới, chính là một gã thiếu niên.

Gã thiếu niên này ước chừng mười ba, mười bốn tuổi, thân hình có chút gầy gò, thân trên xích lỏa. Trên làn da màu cổ đồng có một vài hình xăm kỳ quái. Bên trên cổ tay, cổ chân, trên cổ cũng đều mang theo một vài vật trang sức bằng xương, ngà voi. Thậm chí ngay cả trên lỗ tai, trên cái mũi, cũng có một vài cái khoen tai, khoen mũi thập phần tinh xảo.

Hoàn toàn chính là cách ăn mặc của người Man Tộc!

Tuy rằng cách ăn mặc thoáng có chút quái dị, nhưng mà khuôn mặt của gã thiếu niên này phi thường tuấn mỹ, trên mặt mang theo nụ cười hiền lành.

Khí độ của hắn cũng cực kỳ trầm ổn, làm cho người ta có cảm giác, giống như hắn căn bản không phải là một gã thiếu niên, mà là một vị tiên bối Võ đạo đã sống hơn trăm năm vậy. nguồn

Mặt khác, thực lực của hắn, cũng tuyệt đối không giống như một gã thiếu niên bình thường!

Cảnh giới Hư Không Vô Thánh!

620. Chương 589: Hai Loại Huyết Mạch

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 589: Hai Loại Huyết Mạch

Bất luận là cảnh giới Thần hồn, hay là cường độ thân thể, gã thiếu niên này, không ngờ cũng đã tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh! Cho dù là ở toàn bộ Nhân Gian Giới, cũng là tồn tại giống như phượng mao lân giác. Thậm chí thực lực của hắn so với đám Hư Không Vô Thánh như là Lam Mị, Ngộ Minh, cũng càng cường đại hơn!

Dương Thạc cũng mơ hồ có chút không nhìn thấu hắn...

- Chân Huyền, không ngờ lại là người?

Tuy rằng nhìn không thấu được cấp bậc thực lực của gã thiếu niên này, nhưng mà khí tức của hắn, Dương Thạc lại cực kỳ quen thuộc. Đúng chính là Chân Huyền, một tia tàn hồn của Chân Vô Đại Đế năm xưa đã rời khỏi Chân Võ Môn, muốn đi chuyển thế sống lại!

- Ha ha ha...

- Dương Thạc, không thể tưởng tượng được mới có trôi qua mười năm, thực lực của ngươi không ngờ đã đạt đến cảnh giới này rồi! Bề ngoài là Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, nhưng chiến lực siêu việt Hư Không Vô Thánh! Từ xưa đến nay, trong giới Võ đạo, người chính là đệ nhất nhân! Phỏng chừng cho dù là ở Thiên Thánh Giới, một thiên tài như ngươi vậy, cũng tuyệt đối không có!

Vù!

Gã thiếu niên này, trong chớp mắt đã phóng tới trước người Dương Thạc.

- Mấy năm trước, người cùng Huyền Long trở mặt, chỉ tiếc lúc đó ta vừa mới chuyển sinh kiếp khác, chẳng qua cũng chỉ mới ba tuổi, không thể chống lại Huyền Long, cho nên mới không có đi giúp người! Xin người chớ trách!

Chân Huyền nói với Dương Thạc.

Nếu như nói, lúc trước Dương Thạc chính là một gã thiên tài mà Chân Huyền xem trọng, thì Dương Thạc hiện tại, không ngờ đã có thể đứng ngang hàng cùng với Chân Huyền. Thậm chí còn mạnh mẽ hơn một cường giả siêu cấp bình thường nữa. Đối với Dương Thạc, Chân Huyền tự nhiên cũng phải tìm cách giao hảo.

- Văn bối tự nhiên hiểu được, sẽ không trách tội Chân Huyền tiền bối!

Dương Thạc nhàn nhạt cười, nói.

Chân Huyền, vốn chính là một tia tàn hồn.

Có lẽ đối phó với cường giả Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh bình thường thì còn có thể, nhưng mà đối mặt với Huyền Long, căn bản là không thể nào chống lại được.

Tám năm trước đây, khi Dương Thạc chiến đấu cùng với Huyền Long, Chân Huyền vừa mới chuyển sinh kiếp khác, cũng chỉ mới trải qua chừng ba năm mà thôi. Cho dù là muốn giúp đỡ Dương Thạc, cũng không giúp được. Điểm này, Dương Thạc tự nhiên có thể hiểu được.

- Ha ha... cái gì mà tiền bối cơ chứ? Nếu bàn về tuổi tác, ta hiện tại chẳng qua chỉ mới mười tuổi, cũng là văn bối của người. Hiện tại tên của ta là Trương Chân Huyền, Dương Thạc người cứ việc gọi thẳng tên của ta là được rồi!

Trương Chân Huyền cười ha ha, hướng về phía Dương Thạc nói.

Dương Thạc giờ phút này, thực lực tuyệt đối cũng không hề kém so với Trương Chân Huyền chút nào.

Thậm chí, đợi đến khi Dương Thạc đột phá đến cảnh giới Hư Không Võ Thánh, thực lực tự nhiên là siêu việt Trương Chân Huyền rất nhiều. Dưới tình huống như thế này, Trương Chân Huyền tự nhiên là không thể ở trước mặt Dương Thạc tự xưng tiền bối.

- Một khi đã như thế, ta liền gọi người một tiếng Trương huynh vậy!

Dương Thạc cũng không có hàm hồ, trong miệng nói.

- Được!

Trương Chân Huyền cười ha ha.

- Tuy rằng thực lực Dương lão đệ so với ngu huynh mạnh mẽ hơn không ít, nhưng mà rốt cuộc lịch duyệt cũng hơi đơn giản, phỏng chừng còn thiếu khuyết một ít kinh nghiệm. Nhất là sau khi tiến vào Thông đạo Hư không, cần phải ứng đối như thế nào, nói vậy vẫn còn không biết! Vừa lúc ngu huynh có thể giảng giải cho người một phen!

Trương Chân Huyền nói.

- Một khi đã như thế, tiến vào Thông đạo Hư không!

Dương Thạc khẽ gật đầu, không nói nhiều lời, liếc mắt nhìn Trương Chân Huyền đối diện một cái, thân mình khẽ động, tiến vào trong Thông đạo Hư không.

Vù vù vù!

Dương Thạc, Trương Chân Huyền trước sau tiến vào. Sau lưng, đám người Dương Địch cũng gắt gao chạy theo.

- Dương lão đệ, cái Thông đạo Hư không này, nửa bộ phận ban đầu không có bất cứ hung hiểm nào cả. Chỉ là tới nửa bộ phận phía sau, sẽ xuất hiện một chút Hư Không Loạn Lưu!

- Những cái Hư Không Loạn Lưu này, đối với cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, thậm chí một vài Hư Không Vô Thánh cũng sẽ có sự ảnh hưởng nhất định. Thoảng không chút cẩn thận, sẽ bị công kích. Đương nhiên, cho dù là bị công kích, chỉ cần phòng ngự vừa đủ, cũng sẽ không có vấn đề gì. Vấn đề duy nhất, chính là không để cho thực lực bị hao tổn quá độ! Thực lực hao tổn quá độ, cuối cùng cũng chỉ có thể bị Hư Không Loạn Lưu giết chết!

Trương Chân Huyền trầm giọng nói.

Vù vù!

Tốc độ của hai người cực nhanh, trong nửa khắc, không ngờ đã đi qua khỏi nửa bộ phận đầu của Thông đạo Hư không, gặp phải Hư Không Loạn Lưu.

- Cái Hư Không Loạn Lưu này, đối với chúng ta chẳng có tác dụng gì. Chẳng qua... sau Hư Không Loạn Lưu, sẽ có một chút loạn lưu tiến hành công kích Thần hồn!

- Một khi bị đánh trúng, nhẹ thì đau đầu, nặng thì mơ mơ hồ hồ. Tuy rằng không đến mức Thần hồn bị diệt sát, nhưng mà trong trạng thái mơ mơ hồ hồ, căn bản không đến được Thiên Thánh Giới. Một khi không cẩn thận, sẽ lưu lạc trong hư không vô tận, vĩnh viễn không tìm thấy đường về. Cái này, mới là thứ phiền toái nhất!

Trương Chân Huyền vừa nói, phía trước không ngờ đã xuất hiện Hư Không Loạn Lưu.

- Cẩn thận một chút!

Thân hình Dương Thạc, Trương Chân Huyền cấp tốc ba động, tránh né công kích của Hư Không Loạn Lưu.

Đám người Dương Dịch, Thần Long phía sau, cũng nhanh chóng né tránh, ít bị công kích. Chỉ là thân thể của Man Văn Thiên Tượng hơi lớn, khó có thể hoàn toàn tránh né. Nhưng mà thân thể khí huyết của hắn cường đại, Hư Không Loạn Lưu cũng không thể làm thương tổn đến hắn.

- Nhanh đến Thiên Thánh Giới!

- Cẩn thận, phía trước chính là Hư Không Loạn Lưu chuyên công kích Thần hồn!

Trương Chân Huyền nhắc nhở mọi người.

Vù vù vù!

Lần này đây tốc độ của Hư Không Loạn Lưu cực nhanh, đám người Dương Thạc không kịp trốn tránh, đã bị đánh trúng.

Phốc!

Dương Thạc chỉ cảm thấy trong đầu đau đớn, cũng may thần trí xem như là thanh tỉnh.

Đám người Trương Chân Huyền, Dương Dịch cũng đều có thể ngăn cản được công kích Thần hồn này. Chỉ có Man Văn Thiên Tượng, bị một chút công kích tới, lập tức bị kèm hãm, lâm vào trong trạng thái mơ mơ hồ hồ.

- Giữ lấy Man Văn!

Tuy rằng Man Văn Thiên Tượng bị ảnh hưởng nghiêm trọng. Nhưng mà cánh tay đám người Dương Thạc vừa động, đã nhanh chóng bắt lấy Man Văn Thiên Tượng, không cho hắn rơi vào trong hư không vô tận.

- Sắp tới rồi!

Phía trước hiện tại đã xuất hiện một chút ánh sáng.

Hiển nhiên, rất nhanh đã đến được Thiên Thánh Giới.

Nhưng mà, cơ hồ ngay khi mọi người sắp thông qua Thông đạo Hư không, hoàn toàn đi vào Thiên Thánh Giới, chợt liên tiếp vài đạo quang mang màu sắc khác nhau từ bên phía Thiên Thánh Giới bên kia cấp tốc phóng tới, lập tức bao phủ trên người đám người Dương Thạc.

- Đây là quang mang kiểm nghiệm huyết mạch!

Trương Chân Huyền nhanh chóng mở miệng:

- Không cần chống cự! Đây là một loại quang mang đặc thù do vài chủng tộc cường đại của Thiên Thánh Giới bố trí, nhằm kiểm nghiệm huyết mạch của chúng ta. Nếu như huyết mạch của chúng ta tương đối gần với huyết mạch của những chủng tộc này, như vậy những cái quang mang này sẽ trực tiếp truyền tống chúng ta vào trong tộc đàn của bọn họ!

Trương Chân Huyền vừa mới nói xong, hừ hừ vài tiếng, bốn người Thần Long, Man Văn, Huyết Phi, Ngưng Thủy vừa mới bị quang mang bắn trúng, không ngờ đã biến mất không thấy đâu nữa.

- Ha ha ha... Thần Long! Không ngờ là tộc nhân của Thần Long Tộc chúng ta! Thần Long Tộc chúng ta dân cư rất thưa thớt, không thể tưởng được trong thế giới đẳng cấp thấp lần này lại có một đầu Thần Long tiến vào Thiên Thánh Giới! Thần Long Tộc ta lần này lại có thêm một đại tướng rồi!

- Ha ha ha... Không ngờ lại có một đầu Man Văn Thiên Tượng! Hơn nữa lại còn là chưa có trải qua huyết mạch thức tỉnh! Được! Được! Man Văn Thiên Tượng Tộc chúng ta ở Thiên Thánh Giới chính là một trong những chủng tộc dân cư thưa thớt nhất! Có một đầu Man Văn Thiên Tượng huyết mạch còn chưa thức tỉnh... Đợi sau khi huyết mạch thức tỉnh, thực lực tất nhiên có thể càng tiến thêm một bước! Đây là chỗ tốt thật lớn, chỗ tốt thật lớn a!

Liên tục vài đạo quang mang kỳ dị hạ xuống, đồng thời ngay khi đám người Thần Long, Man Văn biến mất, một vài cỗ thanh âm hưng phấn cũng từ trong đám quang mang kỳ dị này truyền ra.

- Quang mang kiểm nghiệm huyết mạch?

Thần sắc Dương Thạc thoáng động.

Những cái quang mang kỳ dị này, căn cứ theo như lời Trương Chân Huyền nói, chính là để kiểm nghiệm huyết mạch.

Bên trong Thiên Thánh Giới, tồn tại rất nhiều chủng tộc Thần thú.

Những chủng tộc Thần thú này, trời sinh liền thập phần cường đại. Có một vài Thần thú sau khi trưởng thành, liền trực tiếp đạt đến tu vi cảnh giới Vô Thánh. Chỉ cần không có tình huống đặc thù, cố gắng tu luyện thêm mấy trăm, mấy ngàn năm, thời kỳ đỉnh phong cũng sẽ có được thực lực cấp bậc Hư Không Vô Thánh. Loại thiên phú này, quả thật khiến cho người ta sợ hãi!

Bởi vì thiên phú rất cao, các chủng tộc Thần thú này, cư dân thập phần thưa thớt.

Cho nên trong mấy chủng tộc Thần thú này, mỗi một thành viên cũng đều nhận được sự tôn trọng của tộc đàn!

Trong mấy cái tộc đàn này, cũng có một vài Thần thú đã từng lưu lạc xuống các thế giới đẳng cấp thấp, sinh sản ra một vài hậu đại. Chính là bởi vì muốn tìm kiếm những tộc nhân Thần thú lưu lạc bên ngoài này, cho nên những tộc đàn Thần thú cường đại, ở các Nhập Giới Điểm của Thiên Thánh Giới, cũng bố trí các trận pháp kiểm nghiệm huyết mạch.

Mỗi khi có cường giả từ các thế giới cấp thấp tiến vào Thiên Thánh Giới, tới gần những Nhập Giới Điểm này, những cái trận pháp này sẽ lập tức tản mát ra quang mang, kiểm nghiệm huyết mạch.

Một khi gặp phải kẻ có huyết mạch của tộc đàn, những tộc đàn Thần thú này sẽ đem kẻ đó trực tiếp truyền tống đến bên trong tộc đàn của chúng nó, để cho những tộc nhân Thần thú lưu lạc này trở về tộc đàn. Sau đó dưới sự bồi dưỡng mạnh mẽ của tộc đàn, dần dần trưởng thành...

- Thần Long cùng với Man Văn, sau khi được kiểm nghiệm huyết mạch, đã được truyền tống vào trong tộc đàn của Thần Long Tộc và Man Văn Thiên Tượng Tộc rồi!

Trong lòng Dương Thạc âm thầm thở ra một hơi.

Mấy cái tộc đàn Thần thú này, bởi vì dân cư rất thưa thớt, nên bình thường thập phần đoàn kết.

Thần Long cùng với Man Văn Thiên Tượng chưa từng trải qua huyết mạch tẩy lễ, đã đi vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, tư chất ngộ tính cũng xem như là rất tốt. Sau khi đi vào trong tộc đàn của chúng nó, tất

nhiên có thể nhận được sự bồi dưỡng cấp bậc cao nhất. Dương Thạc hoàn toàn không cần phải lo lắng cho chúng nó.

- Hừm? Huyết mạch Lôi Đình Thần Ứng? Hơn nữa... huyết mạch Lôi Đình Thần Ứng chỉ có thức tỉnh hai thành?

- Hai thành huyết mạch Lôi Đình Thần Ứng, liền có thể tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh? Phù... thiên phú thật cường hân! Đợi đến khi tiến hành huyết mạch tẩy lễ, huyết mạch Lôi Đình Thần Ứng của người có thể đạt đến sáu thành, lúc đó biên độ tăng trưởng thực lực của người tuyệt đối sẽ rất lớn! Đến đây đi! Trở về tộc đàn Lôi Đình Thần Ứng Tộc của chúng ta đi!

- Đầu tiểu hùng này... có hai thành huyết mạch Đại Địa Cuồng Hùng đã thức tỉnh? Cũng đến đây đi!

Ngay sau đó, hai cổ thanh âm của nữ tử trung niên cùng nam tử trung niên cũng liên tiếp vang lên.

Huyết Phi, Ngưng Thúy phân biệt biến mất.

Lôi Đình Thần Ứng? Đại Địa Cuồng Hùng?

Dương Thạc biết, cái này hiển nhiên chính là hai cái tộc đàn Thần thú của Thiên Thánh Giới.

Mà Huyết Phi, Ngưng Thúy, hiển nhiên là có được huyết mạch của hai loại Thần thú này. Chỉ có điều, huyết mạch mà các nàng có được, cũng không được thuần túy bằng hai người Thần Long cùng Man Văn Thiên Tượng.

Loại tình huống này, cũng rất bình thường.

Phải biết rằng, bởi vì số lượng Thần thú rất thưa thớt, một ít Thần thú lưu lạc xuống thế giới cấp thấp, đó chính là tìm không ra được tộc nhân đồng tộc với mình để tiến hành phối ngẫu. Cuối cùng cũng chỉ có thể cùng với một vài Dị thú tương đối gần với tộc đàn mình mà phối ngẫu, từ đó sinh ra hậu đại. Ví dụ như Lôi Đình Thần Ứng, sau khi đi xuống Nhân Gian Giới, liền chỉ có thể tìm một đầu điều hầu bình thường mà phối ngẫu, sản sinh hậu đại.

Loại hậu đại như vậy, có được huyết mạch Lôi Đình Thần Ứng tự nhiên là không thể đầy đủ.

Mà loại hậu đại này cứ từng đời từng đời như vậy truyền xuống, những hậu đại về sau có thể có được một tia huyết mạch Thần thú đã là không sai biệt lắm rồi. Thậm chí có một vài hậu đại còn hoàn toàn đánh mất huyết mạch Thần thú nữa.

Đương nhiên, cũng có một vài hậu đại có hiện tượng Phản tổ, độ dày huyết mạch Thần thú có thể đạt tới hai, ba thành, thậm chí còn cao hơn nữa.

Huyết Phi cùng với ngưng thúy, vốn chưa đựng huyết mạch Lôi Đình Thần Ứng, Đại Địa Cuồng Hùng tương đối rất thưa thớt. Chỉ có điều, hai đầu Huyền Ưng Thượng Cổ, Hắc Hùng Thượng Cổ kia tu luyện đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, đã kích phát ra không ít huyết mạch của Lôi Đình Thần Ứng, Đại Địa Cuồng Hùng. Huyết Phi, Ngưng Thúy dung hợp được huyết mạch của Huyền Ưng Thượng Cổ, Hắc Hùng Thượng Cổ, mới đem độ dày huyết mạch gia tăng lên đến hai thành.

Hai thành huyết mạch, không tính là nhiều, nhưng mà cũng đủ để hai tộc đàn Lôi Đình Thần Ứng Tộc, Đại Địa Cuồng Hùng Tộc mang đi.

Hơn nữa cùng một khởi điểm, tiềm lực của Huyết Phi, Ngưng Thúy so với Thần Long, Man Văn Thiên Tượng còn cao hơn một chút, càng được xem trọng hơn!

Dù sao, Thần Long cùng Man Văn Thiên Tượng vốn chính là cùng một loại Thần thú, huyết mạch mười thành, tiến hành huyết mạch tẩy lễ, nhiều lắm thì thực lực tăng lên một chút, thu hoạch được Bí pháp tộc đàn.

Mà Huyết Phi, Ngưng Thúy chỉ có hai thành huyết mạch Thần thú, tiến hành xong huyết mạch tẩy lễ, huyết mạch Thần thú trong cơ thể có thể gia tăng thêm vài phần, lại thu hoạch thêm một vài Bí pháp Thần thú... thực lực các nàng tăng trưởng tuyệt đối sẽ viễn siêu Thần Long cùng Man Văn Thiên Tượng!

Hai nàng cũng hoàn toàn không cần Dương Thạc lo lắng.

Ầm!

Dương Thạc đang nghĩ ngợi, đám quang mang kỳ dị kia đã đột nhiên bắn lên trên người hắn.

Dương Thạc lập tức cảm giác được, những cái quang mang kỳ dị này, giống hệt như là một cặp ánh mắt lợi hại đến mức tận cùng, đem toàn thân huyết nhục cơ bắp toàn thân mình cũng đều phân hình qua một lần.

- Hừm? Có ba phần huyết mạch Lô Đình Thần Ứng? Chẳng qua tựa hồ thập phần hỗn độn, còn lẫn vào huyết mạch Thần thú khác nữa... Thực lực cũng chỉ có cấp bậc Ngũ Trọng Lô Âm Võ Thánh...

- Ba phần huyết mạch Đại Địa Cuồng Hùng, vô cùng hỗn độn, khó có thể tiến hành huyết mạch tẩy lễ, tiềm lực hữu hạn, từ bỏ vậy!

Thanh âm của nữ tử, nam tử trung niên kia lại một lần nữa vang lên.

- Kiểm nghiệm huyết mạch của ta à?

Trong lòng Dương Thạc vừa động.

Chính mình cũng từng hấp thu qua huyết mạch của Huyền Ứng Thượng Cổ, Hắc Hùng Thượng Cổ, có được huyết mạch của Lô Đình Thần Ứng cùng Đại Địa Cuồng Hùng cũng là rất bình thường. Đương nhiên là, bởi vì Dương Thạc cũng hấp thu cả hai loại huyết mạch, khiến cho huyết mạch có chút hỗn độn, khó có thể tiến hành huyết mạch tẩy lễ cũng là bình thường.

621. Chương 590: Quy Củ Vân Lam Phủ

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 590: Quy Củ Vân Lam Phủ

Quang mang này, quét ngang trên người Dương Thạc hai lần, cuối cùng cũng biến mất, Dương Thạc cũng không có bị hai tộc đàn này truyền đi.

- Phù...

Dương Thạc khẽ thở dài ra một hơi.

- Nói thế nào, ta tuy rằng cũng hấp thu qua huyết mạch Dị thú, nhưng mà ta vẫn như trước là nhân loại, không bị truyền tống đi cũng là chuyện bình thường!

Giờ phút này Dương Thạc cũng không cảm thấy mất mát, ngược lại còn có chút may mắn.

Mỗi một người cũng đều có con đường võ đạo bất đồng.

Nếu như một phen đem Dương Thạc cũng truyền tống vào trong tộc đàn Thần thú, tiếp nhận sự bồi dưỡng của các Thần thú, đồng thời bị các tộc đàn này trói buộc, cái này ngược lại không bằng để Dương Thạc ở bên ngoài lẫn lộn!

- Chẳng qua... không biết huyết mạch tẩy lễ của Thần thú rốt cuộc là chuyện tình như thế nào? Huyết mạch của ta mặc dù có chút hỗn độn, không biết có cơ hội tiến hành huyết mạch tẩy lễ hay không?

Dương Thạc đối với huyết mạch tẩy lễ, nhiều ít cũng có chút hy vọng.

Chẳng qua hiện tại hiển nhiên không phải thời điểm lo lắng đến những thứ này. Thiên Thánh Giới hiện tại đã gần trong gang tấc, tiến nhập vào Thiên Thánh Giới mới là nhiệm vụ trước mắt.

- Dương lão đệ, Dương Địch muội muội, không có chuyện gì chứ?

Giờ phút này, Trương Chân Huyền và Dương Địch cũng đều bị loại quang mang kỳ dị này đảo quét qua. Chẳng qua, hai người cũng đều không có kiểm nghiệm ra huyết mạch Thần thú, cũng còn ở lại.

- Đám người Thần Long bị truyền tống đi, cũng là tạo hóa cùng với kỳ ngộ của bọn chúng. Cũng không phải mỗi một đầu Thần thú cũng đều có loại tạo hóa này. Bên trong Thiên Thánh Giới, những Nhập Giới Điểm có đến hàng ngàn hàng vạn, cũng chỉ có vài tộc đàn cường đại mới có thực lực ở phụ cận Nhập Giới Điểm mà thiết lập trận pháp kiểm nghiệm huyết mạch. Một vài tộc đàn nhỏ yếu, vốn dĩ không có thực lực mà thiết lập trận pháp như vậy. Giống như Thần thú Huyền Vũ, căn bản là không có bản sự này, cái tộc đàn kia tương đối nhỏ bé một chút!

Trương Chân Huyền nói.

Dương Thạc khẽ gật đầu.

Nếu như tộc đàn Thần thú Huyền Vũ cũng thiết lập trận pháp kiểm nghiệm huyết mạch như vậy, chỉ sợ Phân thân Thạch Quý của Huyền Long còn chưa kịp tiến vào Thiên Thánh Giới, đã bị truyền tống đi rồi.

Mà chính mình cũng sẽ không có cơ hội hoàn toàn đánh chết Huyền Long.

- Được rồi, phía trước chính là Thiên Thánh Giới!

- Đi thôi! Tiến vào Thiên Thánh Giới, chúng ta cũng có tạo hóa cùng kỳ ngộ của chính mình!

Trương Chân Huyền nói xong, phốc một tiếng, liền hướng về phía lối vào của Thiên Thánh Giới mà lao tới.

Sau khi tiến vào Thiên Thánh Giới sẽ có tình huống gì, Trương Chân Huyền cũng không biết được rõ ràng. Dù sao, hắn cũng chỉ là một tia tàn hồn của Chân Võ Đại Đế. Sau khi Chân Võ Đại Đế tiến vào Thiên Thánh Giới rồi, sự liên hệ giữa hắn cùng với Chân Võ Đại Đế cũng liền bị chặt đứt. Thiên Thánh Giới rốt cuộc là có hình dạng gì, hắn căn bản cũng không biết được.

Chính là trong Chân Võ Bí Điển, có linh tinh nhắc nhở một chút tin tức của Thiên Thánh Giới mà thôi.

Vù vù!

Dương Thạc, Dương Dịch cũng không chút chần chờ, đi theo Trương Chân Huyền tiến vào trong Thiên Thánh Giới.

Trước mắt sáng ngời, Dương Thạc lập tức phát hiện ra, chính mình từ trong Thông đạo Hư không đi ra, đã tiến vào trong một thế giới hoàn toàn mới vô cùng rộng lớn.

Theo bản năng, Dương Thạc liền muốn tản phát ra thần thức mà tìm hiểu.

- Hửm? Cái thế giới này, linh khí thiên địa vô cùng nồng đậm! Ở bên trong cái thế giới này, thần thức của ta bị ngăn cản thật lớn!

Cặp mày khẽ nhíu lại, Dương Thạc lập tức phát giác ra, phạm vi mà thần thức chính mình cảm ứng được đã nhỏ hơn cả trăm lần so với Nhân Gian Giới!

Lúc trước có thể tra xét được phạm vi mấy vạn dặm, hiện tại chỉ có thể tra xét được phạm vi mấy trăm dặm mà thôi!

- Lực lượng cũng bị trói buộc một chút!

Lắc lắc cánh tay, Dương Thạc thầm nghĩ.

Nếu như nói linh khí tại Nhân Gian Giới là không khí bình thường, như vậy linh khí tại Thiên Thánh Giới chính là nồng đậm giống như là dòng nước vậy!

Ở trong không khí, người ta muốn múa may cánh tay chính là thập phần dễ dàng, nhưng mà ở trong dòng nước, muốn múa may cánh tay sẽ khó khăn hơn rất nhiều. Ở Thiên Thánh Giới, đồng thời với việc hưởng thụ chỗ tốt do linh khí thiên địa vô cùng nồng đậm mang lại, lực lượng của võ giả cũng sẽ bị trói buộc thật lớn, có thể nói là có được có mất.

Đương nhiên là cái này cũng chỉ là tương đối.

Người bị nó trói buộc, thì đối thủ của người đồng dạng cũng sẽ bị nó trói buộc, cho nên nghiêm túc mà nói, chiến lực cũng không hề giảm bớt chút nào.

- Chiến lược cũng không hề giảm bớt, một vài Bí pháp thật ra cũng không dễ dàng thi triển như trước a...

Dương Thạc có thể cảm giác được, hư không của Thiên Thánh Giới thập phần cô đọng, với lực lượng hiện tại của chính mình, căn bản là không thể nào xé mở hư không mà đi, chỉ có thể chậm rãi phi hành mà thôi.

- Cái này chính là Thiên Thánh Giới!

Hít sâu một hơi, Dương Thạc hướng về bốn phía nhìn lại.

Hiện tại địa phương mà chính mình đang đứng, chính là ở vị trí trung tâm của một trận pháp do sáu cây cột đá cấu thành. Hiển nhiên, đây chính là một Nhập Giới Điểm! Về phần Nhập Giới Điểm, bên trong Chân Võ Bí Điển đã có lưu lại, Dương Thạc hiển nhiên là biết được.

Xung quanh cái Nhập Giới Điểm này có hai đám người đang đứng.

Một đám người trong đó ước chừng khoảng năm mươi người, trên người cùng mặc một loại áo giáp màu đen, tựa hồ là quân sĩ thuộc quân đội của một phương thế lực nào đó tại Thiên Thánh Giới. Trong đó, tuyệt đại bộ phận đều có tu vi cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh. Còn có năm người lại là tu vi cấp bậc Hư Không Võ Thánh!

Còn có một người khác ước chừng hơn hai mươi tuổi, tướng mạo anh tuấn, trên trán có mọc một cái sừng ngắn. Bộ áo giáp đen trên người hắn rõ ràng hoa lệ hơn một chút, hiển nhiên chính là nhân vật cấp bậc Thống lĩnh trong đám quân sĩ này.

Thực lực của người này, Dương Thạc mơ hồ cảm giác có chút nhìn không thấu nổi.

Thực lực viễn siêu cường giả Hư Không Võ Thánh bình thường!

Mà một đám người còn lại, ước chừng sáu bảy người, ăn mặc tương đối hỗn độn, hình thái cũng khác nhau, nhiều người còn bảo trì hình thái Dị thú.

- Lại có thêm ba người từ thế giới hạ cấp tới?

- Các người cũng đến bên kia đi, cùng sáu người kia đợi, đến khi nào đạt đến từ mười người trở lên, chúng ta liền mang bọn người đi Vân Lam Phủ!

Dương Thạc vừa mới quan sát tình hình xung quanh, một cái thanh âm đã liên vang lên.

Kể mới nói chuyện, chính là một trong năm tên cường giả Hư Không Võ Thánh ăn mặc áo giáp màu đen.

Hơn năm mươi gã binh sĩ mặc áo giáp màu đen thực lực Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh kia cũng đều là đứng, chỉ có năm gã Hư Không Võ Thánh kia thì lại ngồi xếp bằng trên mặt đất. Bọn họ chủ yếu là tu luyện, ngẫu nhiên xuất hiện tình huống, như là đám người Dương Thạc xuất hiện vậy, bọn họ mới lên tiếng. Về phần cái gã thanh niên tuấn mỹ mà ngay cả Dương Thạc cũng không đoán ra được kia, thì lại là mãi vẫn khoanh chân tu luyện, tựa hồ như chuyện tình bên này căn bản là không liên quan gì đến hắn vậy.

Trên áo giáp của những người này cũng đều khắc lên hai chữ Vân Lam!

- Bảo chúng ta qua bên kia, ở cùng chỗ với sáu người kia? Sáu người kia hẳn cũng đều là những cường giả từ thế giới đẳng cấp thấp vừa mới tiến vào Thiên Thánh Giới?

Dương Thạc liếc mắt nhìn về phía sáu bảy cường giả Hư Không Võ Thánh đứng ngồi hỗn độn đằng kia, trong lòng thâm nghĩ.

- Nơi này là Nhập Giới Điểm thuộc Vân Lam Phủ à?

rương Chân Huyền ở bên tai Dương Thạc thấp giọng mở miệng.

- Từ Nhập Giới Điểm này tiến vào Thiên Thánh Giới, chúng ta xem như là nửa người thuộc Vân Lam Phủ rồi! Tới bên kia đi! Phòng chừng đối với những người vừa mới tiến vào Thiên Thánh Giới giống như chúng ta vậy, Vân Lam Phủ hẳn là sẽ có một chút an bày!

Trương Chân Huyền nói với Dương Thạc.

Vừa mới tiến vào Thiên Thánh Giới, hết thảy vẫn là nên giao tiếp ôn hòa trước mới tốt.

Dương Thạc thoáng gật đầu, cũng không phản bác.

Thân hình vừa động, ba người Dương Thạc, Trương Chân Huyền, Dương Dịch hướng về phía sáu Hư Không Võ Thánh kia bay đi, gia nhập vào trong bọn họ.

Sáu người này cũng không phải toàn bộ đều là Hư Không Võ Thánh. Trong đó có một đầu Dị thú bò cạp chiều dài ước chừng hơn một trượng chỉ mới có cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh mà thôi. Chẳng qua trên người hấn bao trùm một tầng lân giáp thật dày, thoát nhìn lực phòng ngự cực mạnh, cũng có thực lực thông qua Thông đạo Hư không, tiến nhập Thiên Thánh Giới.

Năm người còn lại, thực lực đều là Hư Không Võ Thánh, hơn nữa tuyệt đại bộ phận cũng đã hóa thành nhân hình.

Đương nhiên là, những người này cũng không phải là nhân loại thuần túy. Có người trên đầu còn mọc sừng, có người hai cặp lỗ tai nhọn mọc thẳng ở trên đầu, còn có người sau lưng mọc ra một cái đuôi dài... tóm lại hình thái đều khác nhau. Còn có người cũng vẫn chưa biến thành nhân hình, chính là hình thái một đầu Đại Thủy Ngưu, giờ phút này đang nằm dài trên mặt đất, phì phì ngủ vùi.

Còn những người khác lúc này cơ bản đều là ngồi đả tọa trên mặt đất, hoặc là đang tu luyện, hoặc là đang làm chuyện khác. Nhìn thấy đám người Dương Thạc bay qua, những người này đều giương mắt nhìn lại.

- Hửm? Lại có người đến? Haizzz... đợi ở nơi này suốt hai năm trời, vẫn còn chưa có đủ mười người!

Nhưng thật ra cái đầu Đại Thủy Ngưu đang phì phò ngủ kia, khi nghe được ba người Dương Thạc tiến đến, lại là kẻ đầu tiên mở mắt ra lên tiếng.

- Hửm? Một lần lại đến đây ba người?

Nhìn thấy đám người Dương Thạc bay tới, không ngờ lại có đến ba người, đầu Đại Thủy Ngưu này lập tức tròng lớn hai mắt.

- Hai Hư Không Võ Thánh, một Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh... Xem như là không tệ! Hư Không Võ Thánh ở tại Thiên Thánh Giới này xem ra còn có khả năng sinh tồn một chút, chỉ là Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh...

Liếc mắt nhìn Dương Thạc, đầu Đại Thủy Ngưu kia khẽ lắc lắc đầu.

Vù!

Đầu Đại Thủy Ngưu kia thân hình vừa động, không ngờ đã đứng thẳng lên.

Rắc rắc rắc rắc!

Huyết nhục mấp máy một trận, đầu Đại Thủy Ngưu to lớn kia rất nhanh đã hóa thành một gã mãn hán thân cao ba trượng, thân thể cơ bắp khổng lồ.

- Ba vị, hoan nghênh các người đến Thiên Thánh Giới. Ta tên là Bí Nham, các người cứ gọi ta là Lão Nham được rồi!

Đầu Đại Thủy Ngưu này không chỉ là bản tính nhiệt tình, hơn nữa bởi vì ở bên cạnh Nhập Giới Điểm này chờ đợi suốt hai năm trời, có chút không nơi nương tựa. Tóm lại ba người Dương Thạc vừa mới đến đây, đầu Đại Thủy Ngưu này lập tức nhiệt tình chào đón bọn họ.

Chẳng qua, ánh mắt của hấn chủ yếu là đặt lên trên người Trương Chân Huyền cùng với Dương Dịch, về phần Dương Thạc, cũng bị hấn trực tiếp bỏ qua.

Dương Thạc cũng không thèm để ý đến. Tu vi của mình chỉ là Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh, bị người ta khinh thị cũng là bình thường. Như vậy cũng không tệ, ít nhất có thể che giấu thực lực.

- Ha hã... Bí Nham huynh, may mắn hạnh ngộ! Tại hạ Trương Chân Huyền, đây là bằng hữu của ta, Dương Thạc và Dương dịch!

Trương Chân Huyền nhìn thấy sắc mặt Dương Thạc không đổi, tựa hồ không muốn xuất đầu, vì thế mới cười ha hã, chủ động lên tiếng giới thiệu.

- Hạnh ngộ, hạnh ngộ!

Bí Nham cũng chấp tay chào đón ba người Dương Thạc.

- Trương lão đệ, tuổi người tựa hồ rất nhỏ a? Còn chưa tới hai mươi tuổi đi? Chậc chậc... Tiềm lực bậc này của người, nhất định là sẽ được Vân Lam Phủ xem trọng, có thể đạt được không ít tài nguyên tu luyện! Thực lực tương lai khẳng định là sẽ tiến nhanh a!

Ánh mắt của Bí Nham cơ hồ là tập trung cả lên trên người của Trương Chân Huyền.

Dù sao hiện tại Trương Chân Huyền cũng chỉ mới hơn mười tuổi mà thôi. Độ tuổi này đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh, phóng nhân khắp cả Thiên Thánh Giới cũng đều là tồn tại phượng mao lân giác. Tiềm lực như vậy, các thế lực lớn của Thiên Thánh Giới chỉ sợ cũng đều sẽ tranh đoạt không dứt. Thành tựu tương lai của Trương Chân Huyền cũng tuyệt đối không thấp!

Giao hảo với Trương Chân Huyền, đối với Bí Nham mà nói có ưu đãi rất lớn.

Về phần Dương Dịch, tuy rằng thiên tư trác tuyệt, nhưng so sánh với Trương Chân Huyền, tựa hồ vẫn còn kém hơn không ít.

Còn Dương Thạc... độ tuổi so với Trương Chân Huyền thì lớn hơn gấp đôi, thực lực... hiển nhiên có chút không đủ nhìn...

- Chẳng qua là có chút kỳ ngộ mà thôi, tốc độ tu luyện mặc dù nhanh, nhưng độ cứng cố còn kém hơn Bí Nham huynh không ít!

Trương Chân Huyền cười nhạt, cũng không nói nhiều cái gì.

- Lão đệ thật khiêm tốn a! Lão Nham ta thích! Người cái bằng hữu này, Lão Nham ta kết giao rồi!

Bí Nham ha ha cười to, dùng bàn tay to lớn vỗ vỗ lên bả vai của Trương Chân Huyền.

- Lão đệ, các người vừa mới tới chỗ này, một vài quy củ có lẽ vẫn còn chưa hiểu rõ! Lão Nham ta đến đây sớm hơn hai năm, vừa lúc có thể giải thích cho các người một chút!

Bí Nham nói.

- A?

Nghe được những lời Bí Nham nói, lỗ tai của đám người Dương Thạc lập tức dựng thẳng lên.

- Những người thuộc thế giới đẳng cấp thấp như chúng ta, thông qua Thông đạo Hư không, tiến vào Thiên Thánh Giới, cũng đều sẽ đi tới những Nhập Giới Điểm này. Nhập Giới Điểm như vậy, ở Thiên Thánh Giới có hơn một vạn cái.

- Nhập Giới Điểm này của chúng ta thuộc về Vân Lam Phủ, chúng ta từ Nhập Giới Điểm này đi ra, xem như là con dân của Vân Lam Phủ rồi.

Bí Nham bắt đầu nói.

- Hư Không Vô Thánh, ở Thiên Thánh Giới, tuy rằng không tính là chiến lực mạnh mẽ gì cả, nhưng cũng tương đương là cường giả không tệ rồi. Chúng ta từ Nhập Giới Điểm này tiến vào Thiên Thánh Giới, Vân Lam Phủ đối với chúng ta mà nói cũng là thập phần tôn trọng.

- Vân Lam Phủ sẽ cấp cho chúng ta hai cái điều kiện!

- Thứ nhất, chính là gia nhập vào trong quân đội của Vân Lam Phủ!

- Sau khi gia nhập vào trong quân đội của Vân Lam Phủ, bình thường cũng sẽ không có chiến sự gì cả, nguy hiểm rất thấp. Còn có thể nhận được tài nguyên do Vân Lam Phủ cung cấp để mà tu luyện. Vận khí may mắn một chút, hoàn thành được một vài nhiệm vụ, đạt được công tích, còn có thể đạt được một vài Bí pháp cường đại, Pháp khí mạnh mẽ. Mà một thiên tài siêu cấp như là Trương lão đệ vậy, thậm chí còn có thể được trực tiếp nhìn trúng, trọng điểm bồi dưỡng! Vấn đề duy nhất chính là, gia nhập vào quân đội Vân Lam Phủ, cần phải đi lính cho Vân Lam Phủ suốt ba trăm năm! Sau thời gian đó mới có thể đạt được tự do!

Bí Nham nói.

Gia nhập quân đội Vân Lam Phủ?

Trong lòng Dương Thạc chợt động.

Thiên Thánh Giới tuyệt đối không yên ổn, thực lực cảnh giới Hư Không Vô Thánh, căn bản không thể hoành hành ngang dọc Thiên Thánh Giới được.

Bình thường mà nói, các cường giả Hư Không Vô Thánh ở thế giới đẳng cấp thấp tiến vào Thiên Thánh Giới, vẫn chưa biết được tình huống, nơi nơi chạy loạn mà nói, nói không chừng có thể lọt vào hiểm địa gì đó, hoặc là gặp phải đám đạo phỉ nào đó, thân tử đạo tiêu!

Mà sau khi gia nhập vào quân đội Vân Lam Phủ, thật ra cũng là một sự lựa chọn không tệ. Đầu tiên, có được sự bảo hộ của Vân Lam Phủ, thậm chí Vân Lam Phủ cung cấp tài nguyên, có thể an tâm tu luyện.

622. Chương 591: Thuần Nhân Tộc, Bán Thần Thú Tộc

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 591: Thuần Nhân Tộc, Bán Thần Thú Tộc

Tiếp theo, trong quá trình hoàn thành những nhiệm vụ do Vân Lam Phủ yêu cầu thực hiện, có thể dần dần quen thuộc với Thiên Thánh Giới.

Đợi đến ba trăm năm sau, thực lực tăng lên, có được chút tư bản trong Thiên Thánh Giới, hơn nữa đã quen thuộc với tình huống của Thiên Thánh Giới, có thể đạt được tự do, chính mình đi lặn lội giang hồ.

Có thể nói là trăm lợi không một chút hại!

Tuy rằng trong thời gian ba trăm năm, không thể được tùy tiện rời đi, chịu sự ước thúc của Vân Lam Phủ, nhưng mà cường giả Hư Không Vô Thánh, ai nấy cũng có tuổi thọ hơn cả vạn năm, thời gian ba trăm năm thật cũng không tính là dài. Hướng chỉ trong thời gian ba trăm năm này cũng không phải là buộc phải phục vụ hết mình, mà còn có thể từ chỗ Vân Lam Phủ thu hoạch những tài nguyên tu luyện. Hoàn thành được nhiệm vụ, còn có thể đổi lấy các tài nguyên bảo vật nhất định.

Nhìn qua, tựa hồ như Vân Lam Phủ có chút hại nữa.

Trên thực tế cũng không phải là như vậy. Đầu tiên, Vân Lam Phủ nuôi dưỡng nhiều Hư Không Vô Thánh như vậy, cho dù không cần bọn họ đi đánh giặc, cũng có thể uy hiếp các thế lực khác, cam đoan sự an toàn của Vân Lam Phủ.

Tiếp theo, những cường giả Hư Không Vô Thánh này, tương lai thực lực tăng lên, sau khi đạt đến chiến lực Lục tinh, Thất tinh, cũng sẽ cảm thấy thiếu nợ ân tình của Vân Lam Phủ, một vài tình huống đặc thù cũng có thể đến giúp Vân Lam Phủ.

Cái khác không nói, ví dụ như những cường giả Hư Không Vô Thánh Lục tinh, Thất tinh sau khi đã rời khỏi Vân Lam Phủ, thu được một vài bảo vật chính mình không dùng tới, bình thường cũng sẽ đem tới các cửa hàng của Vân Lam Phủ mà bán rẻ cho.

Như vậy sự buôn bán của Vân Lam Phủ có thể phồn hoa hơn.

Chính bởi vì các nguyên nhân này, các thế lực lớn có thể mời chào càng nhiều các cường giả Hư Không Vô Thánh, bình thường mà nói, các thế lực này sẽ càng cường thịnh hơn.

Mời chào các cường giả Hư Không Vô Thánh gia nhập Vân Lam Phủ, chính là có những chỗ tốt thật lớn!

Giờ phút này, Dương Thạc cũng thoáng có chút tâm động.

Chẳng qua... ba trăm năm quả thật có chút quá dài. Như là Bí Nham, Trương Chân Huyền kia, tuổi thực tế cũng đều là mấy ngàn tuổi, ba trăm năm đối với bọn họ mà nói tuyệt đối không dài. Nhưng mà Dương Thạc rốt cuộc cũng đã hơn hai ba mươi tuổi rồi, hiện tại lại bị Vân Lam Phủ trói buộc suốt ba trăm năm, trong lòng tóm lại cũng có chút bực tức.

- Xem thử một chút rồi nói sau!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

- Đúng rồi! Bí Nham tiền bối, còn con đường thứ hai người nói, là cái gì?

Dương Thạc mở miệng hỏi Bí Nham.

Bí Nham liếc mắt nhìn Dương Thạc một cái.

- Ân! Người còn chưa đạt tới cấp bậc Hư Không Vô Thánh, trừ phi biểu hiện ra tiềm lực thật lớn, nếu không, quân đội của Vân Lam Phủ sẽ không thu nhận người! Đến lúc đó, người cũng chỉ có con đường thứ hai có thể đi!

- Con đường thứ hai, đó là chúng ta sẽ được quân đội của Vân Lam Phủ hộ tống đến một tòa thành thị nào đó trong Vân Lam Phủ. Ai không muốn gia nhập vào quân đội, có thể tự động rời đi. Chẳng qua người cần phải cẩn thận. Bên trong Thiên Thánh Giới, đạo phi hoành hành, đi ra ngoài, chỉ cần có chút sơ xuất liền không có khả năng trở về nữa!

Bí Nham nói.

- đương nhiên, người cũng có thể ở mãi bên trong tòa thành thị kia, thậm chí có thể mua được một căn nhà, không bị quấy rầy, dốc lòng tĩnh tu. đương nhiên là, giá cả ở nơi này... Còn nữa, bên trong các tòa thành, buổi tối là cấm đi lại. Ban đêm không được phép ra đường. Cho dù là mua nhà, hoặc là ở khách điếm, nhà trọ này nọ... giá cả cũng không phải là các người có thể thừa nhận nổi đâu!

Ánh mắt Bí Nham nhìn về phía Dương Thạc mang theo vài phần miệt thị.

- Như vậy sao?

Cặp mày Dương Thạc hơi nhíu lại.

Dựa theo lời Bí Nham vừa nói, nếu như không gia nhập quân đội Vân Lam Phủ, quả thật là có chút phiền toái.

Quân đội Vân Lam Phủ có thể đem người hộ tống vào trong một tòa thành đã xem như là tận hết nhân nghĩa rồi, sau đó liền xem bốn sự của người rồi.

Có thực lực, liền có thể trực tiếp hoành ngang Thiên Thánh Giới.

Có tiền tài, liền có thể mua nhà, ở trọ, tạm thời ở trong thành trì tu luyện.

Cái gì cũng đều không có... chính là cữu tử nhất sinh!

- Đây chính là quy củ của Vân Lam Phủ sao? Phỏng chừng toàn bộ Thiên Thánh Giới, cũng không sai biệt lắm là như thế! Khó trách, dưới Hư Không Vô Thánh, tiến vào Thiên Thánh Giới, nguy hiểm thật lớn a...

Phun ra một hơi thật dài, trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

Nghe xong Bí Nham giới thiệu một phen, Dương Thạc đối với tình huống của Thiên Thánh Giới cũng có sự hiểu biết nhất định.

Tuy rằng Bí Nham cũng không nói rõ hoàn toàn, nhưng mà rất hiển nhiên, bên trong Thiên Thánh Giới tràn ngập những hung hiểm thật lớn!

Hư Không Vô Thánh bình thường, nếu như là không có kinh nghiệm mà nói, một mình ở trong Thiên Thánh Giới lẩn lộn, tuyệt đối là cữu tử nhất sinh. Về phần Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, không có tình huống đặc thù mà nói, rất khó có thể sinh tồn bên trong Thiên Thánh Giới. đương nhiên, Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh từ thế giới hạ cấp tiến vào Thiên Thánh Giới, phỏng chừng cũng đều không bình thường, đều cũng có chút bốn sự đặc thù.

Nhưng mặc dù là như thế, có thể sinh tồn được trong Thiên Thánh Giới hay không, cũng phải nhìn xem vận khí!

Vận khí tốt một chút mà nói, như là những Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh thiên tư trác tuyệt, tiềm lực khổng lồ, cũng có thể được các thế lực lớn như Vân Lam Phủ xem trọng, trọng điểm bồi dưỡng.

Hoặc là có thể lẫn lộn ở trong Thiên Thánh Giới, đạt được kỳ ngộ mạnh mẽ, thực lực đại tăng. nguồn

Nhưng vận khí không tốt mà nói, các thế lực các nơi không ai thêm thu, vừa mới tiến vào Thiên Thánh Giới, liền gặp phải đạo phủ mạnh mẽ, thân tử đạo tiêu, hơi phi yên diệt...

- Tàn khóc!

Thở ra một hơi thật dài, trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

Cũng khó trách, Bí Nham này đối với chính mình không xem trọng như thế. Chỉ sợ ở trong mắt của hắn, Dương Thạc rất nhanh liền chính là một người chết!

- Rốt cuộc có nên gia nhập vào quân đội Vân Lam Phủ hay không?

Đương nhiên, Dương Thạc đối với thực lực của chính mình thập phần có lòng tin. Chỉ cần hắn bày ra thực lực chân chính, gia nhập quân đội Vân Lam Phủ, thậm chí nhận được sự bồi dưỡng trọng điểm cũng đều là phi thường đơn giản.

Chẳng qua rốt cuộc có nên gia nhập Vân Lam Phủ hay không, Dương Thạc vẫn còn có chút do dự bất định.

Gia nhập Vân Lam Phủ, hiển nhiên sẽ có được hoàn cảnh tu luyện tương đối an toàn, chính mình có thể dễ dàng đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh.

Nhưng mà khuyết điểm cũng cần phải ở lại Vân Lam Phủ ba trăm năm.

Còn như không gia nhập Vân Lam Phủ, đạt được sự tự do, với thực lực của Dương Thạc, Hư Không Vô Thánh bình thường cũng không phải là đối thủ của hắn, cũng có năng lực lẫn lộn tại Thiên Thánh Giới này. Đương nhiên, lúc mới bắt đầu cần phải cẩn thận một chút, đợi trôi qua thêm một năm nữa, Dương Thạc chân chính tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, mới tương đối an toàn một chút.

Hai loại lựa chọn cũng đều có ưu có khuyết.

- Một con đường tương đối an nhàn!

- Mà con đường con lại, thì lại tương đối hung hiểm!

Trong lòng Dương Thạc âm thầm cân nhắc.

- Chẳng qua...

Ngay sau đó, cặp mày của Dương Thạc khẽ nhướng lên.

- Ta đến Thiên Thánh Giới này, chủ yếu chính là bởi vì muốn nhận được áp lực lớn hơn nữa! Muốn nói tới an nhàn, ở Nhân Gian Giới cũng là thập phần an toàn rồi. Ta hoàn toàn có thể ở lại Nhân Gian Giới tu thành Hư Không Vô Thánh, sau đó mới tiến vào Thiên Thánh Giới, cần gì phải sớm tiến vào chỗ này? Một khi đã tiến vào Thiên Thánh Giới, đó chính là để mạo hiểm! Không gia nhập Vân Lam Phủ, tương đối hung hiểm, nhưng mà không hề nghi ngờ gì càng thích hợp với ta hơn!

623. Chương 592: Ngăn Không Nổi Chúng Ta!

Vô Tận Thần Công

Chương 592: Ngăn không nổi chúng ta!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đồng thời huyết mạch nhân loại, khiến cho bọn họ có được năng lực linh ngộ không quá yếu đối với Pháp tắc Áo nghĩa. Hơn nữa, năng lực sinh sản của bọn họ cũng mạnh mẽ hơn Thần thú, gần như bằng với nhân loại. Nhân số càng ngày càng tăng lên, xác suất sản sinh ra cường giả siêu cấp cũng càng ngày càng lớn hơn...

Cuối cùng, những Bán Thần Thú Tộc này càng ngày càng lớn mạnh, thậm chí còn siêu việt Thuần Nhân Tộc, đè ép không gian sinh tồn của Thuần Nhân Tộc... Mãi cho đến hiện tại, ở Thiên Thánh Giới, Thuần Nhân Tộc đã thập phần thưa thớt. Những chủng tộc cường đại hiện tại, tuyệt đại bộ phận đều là Thần Thú Tộc cùng với Bán Thần Thú Tộc.

Giống như Lam Viễn vậy, chính là tộc nhân của tộc đàn Bán Thần Thú Độc Giác Thần Mâu Nhân!

- Tuy rằng là Thuần Nhân Tộc, nhưng mà... huyết mạch của gã thiếu niên kia, tựa hồ có dấu hiệu ẩn chứa một tia huyết mạch Man Tộc...

- Cái gã nam tử trẻ tuổi kia, lại ẩn chứa một tia huyết mạch Lôi Đình Thần Ứng cùng với một tia huyết mạch Đại Địa Cuồng Hùng, càng thêm hỗn độn!

Độc Giác Thần Mâu Nhân, một cái Bí pháp thiên phú chính là có thể xem xét huyết mạch của người khác. Lam Viễn này chỉ thoáng đảo mắt qua trên người của bọn Dương Thạc, liền đem huyết mạch của đám người Dương Thạc nhìn thấu rõ ràng.

- Hửm? Nữ tử này... dung nhan thật xinh đẹp a!

Ngay khi nhìn thấy Dương Dịch, cặp mắt của Lam Viễn nhất thời sáng ngời lên.

- Huyết mạch của nàng, thật ra lại thập phần thuần túy a! Thuần Nhân Tộc giống như vậy, hiện tại không còn nhiều nữa! Nếu như có thể cùng với một nữ tử Thuần Nhân Tộc như vậy kết thành đạo lữ song tu, hậu đại sinh ra, ở một trình độ thật lớn có thể bảo trì huyết mạch mạnh mẽ của ta. Thậm chí có khả năng rất lớn hậu đại xuất hiện hiện tượng Phản tổ, huyết mạch càng thêm mạnh mẽ hơn...

Bán Thần Thú Tộc, về mặt huyết mạch cũng đều không phải là hoàn toàn cố định, chỉ có thể nói tương đối ổn định mà thôi.

Bán Thần Thú Tộc cơ hồ mỗi một tộc nhân cũng đều có được một chút đặc điểm của nhân loại, cũng có thể đạt được một ít Bí pháp thiên phú của tổ tiên Thần thú. Đương nhiên, luận ngộ tính, so sánh với Thuần Nhân Tộc, Bán Thần Thú Tộc tự nhiên là kém hơn một chút, luận thiên phú, cũng so với tổ tiên Thần thú kém hơn rất nhiều, xem như tương đối trung hòa.

Nhưng mà, cũng giống như nhân loại, trong Bán Thần Thú Tộc cũng có thiên tài. Có tư chất, có ngộ tính, cũng có thân thể cực cao!

Thậm chí, luận ngộ tính có thể so sánh với tuyệt thế thiên tài của nhân loại, luận thiên phú, hoàn toàn có thể so sánh với tổ tiên Thần thú, cơ hồ đem toàn bộ ưu điểm của nhân loại cùng tổ tiên Thần thú toàn bộ tập hợp cùng một chỗ.

Bên trong tộc đàn Bán Thần Thú Tộc, loại cá thể này gọi là Phản tổ.

Bởi vì có rất nhiều Bán Thần Thú Tộc đều đã trải qua thâm niên ngàn vạn năm, xuất hiện không ít những cường giả Phản tổ, cho nên dần dần, Bán Thần Thú Tộc cũng tổng kết ra một vài quy luật Phản tổ. Bình thường mà nói, một vài thiên tài bình thường trong Bán Thần Thú Tộc cùng với Thuần Nhân Tộc phối ngẫu, sản sinh ra hậu đại, cũng đều có xác suất khá cao bảo trì được thiên phú đầy đủ, hơn nữa còn có tỷ lệ nhất định xuất hiện hiện tượng Phản tổ.

Cái quy luật này, lại được Độc Giác Thần Mâu Nhân nghiệm chứng rõ ràng.

Bởi vì Bí pháp thiên phú của Độc Giác Thần Mâu Nhân chính là có thể nhìn thấu tình huống huyết mạch của một người.

Cho nên Độc Giác Thần Mâu Nhân có thể tìm được một vài Thuần Nhân Tộc có huyết thống cực kỳ tinh thuần, cùng kết thành bạn lữ, sinh ra hậu đại. Trong những cái hậu đại này, có một bộ phận có thể xuất hiện hiện tượng Phản tổ!

Lam Viễn bên trong Độc Giác Thần Mâu Nhân cũng xem như là có thiên phú tương đối cao, ngộ tính cũng cực kỳ không tệ, nhưng mà cùng với Bán Thần Thú Phản tổ so sánh mà nói, vẫn là kém hơn rất nhiều. Nếu như có thể tìm được một nữ tử Thuần Nhân Tộc làm vợ, cải thiện huyết mạch mà nói, như vậy trong hậu đại của chính mình rất có thể sẽ xuất hiện Độc Giác Thần Mâu Nhân Phản tổ!

Nếu như có đứa con mình là cường giả Phản tổ, đối với Lam Viễn mà nói, đồng dạng cũng có ý nghĩa cường đại!

Dù sao, ở Thiên Thánh Giới, lấy cấp bậc thực lực hiện tại của Lam Viễn, cho dù là tương lai không có tiến bộ, chỉ cần không gặp phải nguy hiểm quá lớn, cũng có thể sống được hơn một vạn năm.

Hiện tại hắn chẳng qua chỉ mới có hơn bốn mươi tuổi, tìm một bạn lữ Thuần Nhân Tộc, thời gian hai ba năm liền có thể sinh dưỡng ra một đứa con. Đến một trăm tuổi, trong số mấy chục đứa con sinh ra, có xác suất rất lớn có thể xuất hiện thiên tài siêu cấp Phản tổ! Thiên tài Phản tổ, tốc độ tu luyện nhanh hơn Lam Viễn rất nhiều, chỉ thêm vài chục năm nữa, rất có thể sẽ đạt đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh Tứ tinh, Ngũ tinh...

Trong thời gian một vạn năm tuổi thọ, có được một đứa con thực lực Hư Không Vô Thánh Tứ tinh, Ngũ tinh, thậm chí càng cường đại hơn, Lam Viễn không dám nói hoành hành không có kị ở Thiên Thánh Giới, ít nhất ở Vân Lam Phủ cũng sẽ đạt được quyền thế cực cao!

Chỉ tiếc chính là, Thuần Nhân Tộc, rất khó tìm!

Ức vạn năm trôi qua, Thuần Nhân Tộc lúc trước là thế lực cường đại nhất, hiện tại đã biến thành một chủng tộc cực kỳ cường đại.

Thậm chí còn không được đặt chân ở Đại lục Trung Ương Thiên Thánh Giới nữa, mà là đóng đô ở trên một tòa tiểu đảo nhỏ bí ẩn nào đó tại hải ngoại, rất khó tìm kiếm!

Mà cho dù có tìm được Thuần Nhân Tộc, trên thực tế, bên trong Thuần Nhân Tộc hiện tại cũng chưa chắc đã còn những nữ tử có huyết mạch tinh thuần.

Dù sao, trải qua thời gian ức vạn năm, bên trong Thuần Nhân Tộc ngẫu nhiên cũng sẽ bị pha tạp vào một vài huyết mạch ngoại tộc.

Ví dụ như Dương Thạc cùng Trương Chân Huyền vậy, hai người luận về phương diện huyết mạch, xem như là Thuần Nhân Tộc, có được ngộ tính của Thuần Nhân Tộc, mặt khác cũng không có cụ bị Bí pháp thiên phú của chủng tộc khác, nhưng mà bên trong thân thể của Dương Thạc lại có pha trộn huyết mạch của Lôi Đình Thần Ưng cùng Đại Địa Cuồng Hùng, mà thể nội của Trương Chân Huyền lại có pha trộn huyết mạch của Man Tộc, cũng không tính là tinh thuần.

Hiện tại bên trong Thuần Nhân Tộc, các tộc nhân này cơ bản cũng là tình huống giống như Dương Thạc, Trương Chân Huyền vậy.

Cưới những nữ tử như vậy làm bạn lữ, xác suất sinh ra hậu đại Phản tộc cơ bản là vô cùng thấp!

- Nữ tử Thuần Nhân Tộc huyết mạch tinh thuần cơ hồ là rất khó tìm! Chẳng qua... không thể tưởng được, bên trong thế giới hạ cấp, không ngờ còn có một nữ tử như vậy, xem như thu hoạch ngoài ý muốn a...

Giương mắt nhìn chằm chằm Dương Địch, khóe mắt của Lam Viễn hiện ra một tia ý cười nhàn nhạt.

- Không biết nàng đã có bạn lữ hay chưa?

Ngay sau đó, ánh mắt của Lam Viễn liền chuyển sang trên người Dương Thạc cùng Trương Chân Huyền bên cạnh Dương Địch.

Tuy rằng lúc này Lam Viễn xem trọng Dương Địch, muốn thu Dương Địch làm bạn lữ, nhưng mà giờ phút này hắn cũng không dám xem thường vọng động, mà quan sát Dương Thạc cùng với Trương Chân Huyền, nghĩ muốn nhìn xem, trong số hai người này có ai là bạn lữ của Dương Địch hay không.

Hư Không Vô Thánh bên trong Thiên Thánh Giới có rất nhiều người có tuổi thọ mấy vạn năm.

Có những thời điểm, bạn lữ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, thân tử đạo tiêu, chỉ còn lại một mình cũng là chuyện vô cùng bình thường. Còn có một vài cặp vợ chồng, lúc mới bắt đầu thực lực chênh lệch nhau không nhiều, nhưng trải qua mấy vạn năm, một người trong đó thực lực vượt xa người còn lại, cảnh giới hai người căn bản không giống nhau, từ từ cảm tình dần phai nhạt đi, cũng sẽ tự động chia lìa, cũng là chuyện tình bình thường. Cho nên Lam Viễn thật ra cũng không để ý lắm xem Dương Dịch đã có bạn lữ hay chưa.

Chỉ là, nếu như Dương Dịch đã có bạn lữ, hơn nữa bạn lữ lại còn là Hư Không Vô Thánh mà nói, như vậy vẫn là có chút phiền toái.

Dù sao, Hư Không Vô Thánh cũng là đối tượng mà Vân Lam Phủ muốn chiêu nạp.

Nếu như Lam Viễn mạnh mẽ cướp đi bạn lữ của một cường giả Hư Không Vô Thánh, như vậy đối với thanh danh của Vân Lam Phủ sẽ có tổn hại thật lớn.

- Nếu như thật sự có bạn lữ, chỉ sợ phải nghĩ ra một biện pháp khác mới được...

Lam Viễn vừa nói, vừa quét mắt nhìn Trương Chân Huyền cùng với Dương Thạc.

- Hư Không Vô Thánh Nhất tinh? Nhìn bộ dáng của hắc, tựa hồ thực lực cũng là Nhất tinh cao cấp... Chẳng qua, nhìn độ tuổi của kẻ này, nhiều nhất cũng chỉ mười lăm, mười sáu tuổi, cùng với nữ tử kia kém hơn gần chục tuổi. Hơn nữa, hắc trẻ tuổi như vậy, đã tu luyện đến cấp bậc Hư Không Vô Thánh, tất nhiên là một võ sĩ, về mặt tình cảm cũng sẽ không để ý quá nhiều! Hắc hắc không phải là bạn lữ của nữ tử kia!

Lam Viễn liền lập tức phủ định Trương Chân Huyền.

- Về phần tên tiểu tử kia, thoát nhìn cùng nàng ta tương đối thân mật một chút. Chỉ tiếc, cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, chỉ giống một con kiến hôi mà thôi, căn bản không đáng nhắc tới!

Ngay khi kiểm tra thực lực Dương Thạc, Lam Viễn liền khinh thường bĩu môi một cái.

Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, cho dù có là bạn lữ của Dương Dịch, thì có thể làm gì được chứ?

624. Chương 593: An Bày Của Lam Viễn

Vô Tận Thần Công

Chương 593: An bày của Lam Viễn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

.

Trong mắt của cường giả Hư Không Vô Thánh, Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh chính là một con kiến hôi mà thôi. Toàn bộ Thiên Thánh Giới, ức vạn năm lịch sử, căn bản chưa có chuyện tình Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh dịch nổi Hư Không Vô Thánh. Đối với Dương Thạc, Lam Viễn thật ra không hề đặt vào trong mắt.

Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, cho dù có chút thiên phú, nhưng nghĩa muốn gia nhập Vân Lam Phủ, Lam Viễn hoàn toàn có quyền làm chủ cự tuyệt.

Không cho hắc gia nhập Vân Lam Phủ, hắc liền một mình lặn lội Thiên Thánh Giới, đến lúc đó, thoáng an bày một chút, có thể sẽ khiến hắc chết không có chỗ chôn. Đến lúc đó, nữ tử kia... liền rơi vào trong tay Lam Viễn rồi!

- Không vội!

Trong lòng Lam Viễn thoáng cười nhạt.

- Nữ nhân mà Lam Viễn ta muốn, không chỉ là phải chiếm đoạt thân thể của nàng, mà còn phải chiếm trái tim của nàng nữa! Để nàng toàn tâm toàn ý đi theo ta, làm nữ nhân của ta!

Trong lòng Lam Viễn thầm nghĩ.

- Hừm! Cần phải sắp đặt mưu kế một chút! Trước nghĩ biện pháp tiếp cận bọn họ, trở thành bằng hữu của bọn họ. Sau khi tới được tòa thành gần nhất, ta lại cật lực đề cử hần, để cho hần cũng gia nhập vào Vân Lam Phủ. Nhưng mà, âm thầm ngáng chân, để cho hần không thông qua khảo hạch, cuối cùng chỉ có thể bắt đắc dĩ rồi đi...

- Sau đó an bày người, giết chết hần!

- Đến lúc đó, ta làm bộ ra tay nghĩ cách cứu viện hần, cuối cùng lại tiếc nuối không thể cứu sống được hần... Nữ tử kia đang đau lòng vì bạn lữ chết, ta ở bên cạnh nàng ôn nhu an ủi, nhất định có thể bắt giữ được trái tim của nàng!

Trong lòng Lam Viễn rất nhanh liền tính toán ra kế hoạch.

Dương Thạc bên kia.

- Dương Thạc, ánh mắt của người này, ta thật rất không thích!

Thời điểm khi Lam Viễn dò xét chính mình, cặp mày Dương Thạc liền gắt gao nhíu chặt lại.

Đã tới Thiên Thánh Giới, Dương Địch cũng không tiếp tục gọi Dương Thạc là thiếu gia nữa, liền gọi thẳng tên của Dương Thạc. Hiện tại hai người mới xem như là xưng hô bình đẳng với nhau.

- Ta cũng có cảm giác, trong ánh mắt của hần, tựa hồ mang theo một chút đặc thù nào đó. Tựa hồ như là một loại bí pháp. Trước không cần quan tâm đến hần, lấy bất biến đối phó vạn biến đi! Nếu như chúng ta gia nhập Vân Lam Phủ, tuy rằng tương đối an nhàn, nhưng tựa hồ cũng có chút phiền toái... Thật sự không được, chúng ta cũng không cần gia nhập Vân Lam Phủ nữa, tự mình lăn lộn Thiên Thánh Giới thì tốt hơn!

Dương Thạc thấp giọng nói.

- Ủm!

Dương Địch khẽ gật đầu.

- Hửm? Tiểu tử kia đang đi về phía chúng ta!

Dương Thạc đang muốn nói tiếp với Dương Địch, nhưng chợt phát hiện Lam Viễn kia không ngờ đang hướng về phía này bay nhanh tới. nguồn

Trong chớp mắt, hần liền bay tới bên cạnh ba người Dương Thạc.

- Ba vị, tại hạ là Lam Viễn, là người của Vân Lam Phủ, xem như là Thống lĩnh tại Nhập Giới Điểm này. Hoan nghênh các người tiến vào Thiên Thánh Giới, tiến vào Vân Lam Phủ chúng ta!

Sau khi tới gần, trên mặt Lam Viễn mang theo nụ cười, hướng về phía ba người Dương Thạc chấp tay nói.

- Hửm? Tiểu tử này không phải cực kỳ ngạo khí sao? Lúc trước chúng ta tới Thiên Thánh Giới, hần cũng chưa từng lên tiếng chào hỏi chúng ta, lần này không ngờ lại chào hỏi với các người! Xem ra tiểu tử này thật rất xem trọng các người a!

Bí Nham ghé đầu vào tai Trương Chân Huyền, đôi mắt to khẽ chuyển động vài vòng, hạ giọng nói.

- Lam Thống lĩnh hữu lễ! Tại hạ Trương Chân Huyền, đây là bằng hữu của ta, Dương Thạc, Dương Địch! Chúng ta vừa mới tiến đến, ở Vân Lam Phủ còn nhờ Lam Thống lĩnh chiếu cố nhiều hơn!

Trương Chân Huyền khẽ mỉm cười, đáp lễ với Lam Viễn.

- Ha hã... đâu có!

Lam Viễn cười nói:

- Ta thấy các người tựa hồ là Thuần Nhân Tộc. Thuần Nhân Tộc lúc ban đầu, tu luyện luôn gặp nhiều chướng ngại, nhưng sau khi tới Hư Không Vô Thánh, ưu thế cũng hiển lộ rõ ràng. Nếu như ba vị có thể gia nhập Vân Lam Phủ chúng ta, chính là phúc phần của Vân Lam Phủ chúng ta! Vân Lam Phủ chúng ta tất nhiên sẽ toàn lực bồi dưỡng các vị!

- Ân! Lần này đã tập hợp được chín người rồi, vừa lúc ta còn có chút chuyện tình, cần phải về nhà một chuyến. Chúng ta đơn giản không cần chờ người thứ mười nữa, hiện tại liền khởi hành, như thế nào?

Lam Viễn quét mắt nhìn đám người xung quanh một chút, nhàn nhạt nói.

- Hiện tại liền trở về?

- Mang chúng ta tới thành trì của Vân Lam Phủ?

Đám Hư Không Vô Thánh chung quanh cũng thoáng sửng sốt một chút.

Quy củ của Nhập Giới Điểm này chính là khi nào tụ tập đủ mười người mới đi tới thành thị phụ cận.

Nhưng mà cũng chưa chắc là phải có mười người. Có thời điểm, ví dụ như là tụ tập được chín người rồi, đột nhiên có đến ba vị Hư Không Vô Thánh cùng tiến vào Thiên Thánh Giới, như vậy liền là mười hai người một đám cùng đi tới thành trì phụ cận. Cũng có thời điểm, vẫn còn chưa tụ tập đủ mười người cũng có thể đưa trở về.

Lần này mặc dù chỉ mới tụ tập được chín người, nhưng mà Lam Viễn nói cần phải trở về, không đợi người thứ mười tới, mấy gã Hư Không Vô Thánh tự nhiên cũng sẽ nguyện ý.

- Xin theo sự an bài của Lam Thống lĩnh!

- Chúng ta không có ý kiến!

Mấy gã Hư Không Vô Thánh này đều nói.

Bọn họ ai nấy cũng đều nghĩ muốn sớm một ngày đi tới thành trì Vân Lam Phủ, gia nhập quân đội Vân Lam Phủ, đạt được tài nguyên, sớm ngày tu luyện.

- Hiện tại liền muốn hộ tống chúng ta quay về thành trì phụ cận? Dương Thạc, ta có cảm giác, tựa hồ như tên Lam Viễn này có âm mưu gì đó...

Giờ phút này, chỉ có Dương Dịch, cặp mày hơi nhíu lại, âm thầm truyền âm cho Dương Thạc.

- Mặc kệ là có âm mưu gì, cũng chẳng làm gì được!

Dương Thạc hiện tại thể nhưng lại vẫn đậm phong khinh.

- Như vậy đi, chúng ta đi nửa đường, sau đó liền ly khai, không cần phải gia nhập quân đội Vân Lam Phủ nữa, cũng sẽ không tiến vào thành trì, trực tiếp rời đi là được. Lam Viễn này cho dù có âm mưu gì đi nữa, nhưng ngại quy củ của Vân Lam Phủ, hẳn cũng sẽ không dám ngăn cản chúng ta quá mức. Cho dù hắn muốn ngăn cản, cũng ngăn không nổi chúng ta!

- Trước truyền âm cùng với Trương huynh, thông báo với hắn một tiếng!

Dương Thạc truyền âm với Dương Dịch.

Dương Dịch thoáng gật đầu.

Lam Viễn này hiển nhiên là có âm mưu quỷ kế gì đó. Cho dù là không có âm mưu quỷ kế gì, tóm lại vẫn là có chút không bình thường. Dương Thạc cùng với Dương Dịch căn bản là không có tâm tư đi đoán âm mưu quỷ kế của hắn. Tóm lại, người cho dù có muôn vàn kế sách, chúng ta đều không quan tâm tới là được!

Ở giữa đường trực tiếp rời đi là được.

Không đi theo người tiến vào thành trì Vân Lam Phủ, người có năng lực làm gì chúng ta đây?

Dương Thạc cùng với Dương Dịch cũng có thể nhìn ra, thân phận Lam Viễn này rất không bình thường, hẳn không phải là một tiểu Thống lĩnh bình thường, phỏng chừng không phải con cháu của một đại nhân

vật nào đó, cũng là thiếu gia của một gia tộc siêu cấp nào đó của Vân Lam Phủ. Tới được thành trì phụ cận rồi, tài nguyên mà hắn có thể điều động tự nhiên là sẽ không ít.

Nếu như tới thời điểm đó, hắn lại giở ra thủ đoạn gì, Dương Thạc cùng với Dương Dịch rất khó mà ứng phó.

Còn nếu như nửa đường rời đi mà nói, đầu tiên sẽ vì ngại quy củ của Vân Lam Phủ, Lam Viễn này hắn cũng sẽ không mạnh mẽ ngăn cản. Tiếp theo, cho dù là hắn có ngăn cản, hắn cũng chỉ là Hư Không Vô Thánh Nhị tinh mà thôi, Dương Thạc cùng Dương Dịch cho dù có không phải là đối thủ của hắn, nhưng cũng sẽ không quá mức e ngại hắn.

Nghĩ muốn rời đi, hắn cũng ngăn cản không nổi!

625. Chương 594: Khéo Quá Hóa Vụng

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ảnh Hồ

Chương 594: Khéo Quá Hóa Vụng

- Về phần Đại lục Nguyên Thủy, tuy rằng xưng là Đại lục, nhưng mà chỉ có diện tích không bằng một phần mười Đại lục Trung Ương, ở phía trong hải vực phía Đông. Mà một khối Đại lục này, là vào thời kỳ Thượng Cổ ức vạn năm trước, chính là một cái Đại lục khổng lồ nhất của Thiên Thánh Giới. Chỉ có điều, sau này khối Đại lục này mạnh mẽ phân ly, trong đó có một bộ phận gia nhập vào Đại lục Trung Ương, còn có một chút hóa thành các tiểu đảo rải rác khắp nơi. Hiện tại các tiểu đảo nhỏ ở phía Đông kia, chính là do Đại lục Nguyên Thủy kia phân liệt ra. Tổng diện tích của các tiểu đảo nhỏ kia, thậm chí so với Đại lục Nguyên Thủy hiện tại, diện tích còn lớn hơn gấp hai lần!

- Về phần Tân Đại lục, thì lại bất đồng với Đại lục Nguyên Thủy. Khối Đại lục này, ở phía Nam của Đại lục Trung Ương, vốn chỉ là một vài hòn đảo nhỏ, về sau địa hình dần dần dâng cao lên, hình thành nên một khối Đại lục mới, diện tích cùng với Đại lục Nguyên Thủy cũng không kém hơn bao nhiêu.

Lam Viễn đem tình thế của Đại lục Thiên Thánh Giới không sai biệt lắm nói qua một lần.

- Đại lục Trung Ương, còn có bốn Đại lục nhỏ hơn?

Dương Thạc âm thầm gật đầu.

Đại lục Bắc Phương ở phía Bắc, Đại lục Tây Nam ở phía Tây Nam, chệch về phía Tây một chút, Đại lục Nguyên Thủy ở phía Đông, Tân Đại lục ở phía Nam...

Bốn cái Đại lục nhỏ này, có đôi khi còn được gọi chung là bốn Đại lục Đông Tây Nam Bắc.

Tổng diện tích cũng có thể đuổi kịp, thậm chí vượt qua Đại lục Trung Ương, hơn nữa tổng diện tích của các hòn đảo nhỏ, phỏng chừng cũng có thể tương đương một cái Đại lục Trung Ương.

- Bên trong mỗi một phiến Đại lục, cũng đều có không ít các thế lực mạnh mẽ. Ví dụ như trong Đại lục Trung Ương có tổng cộng ba mươi sáu Phủ. Mỗi một Phủ chính là một cái thế lực lớn. Mặt khác còn có không ít những tộc đàn. Về phần các Đại lục khác, hoặc là các đảo nhỏ ở hải ngoại, bình thường cũng đều bị một ít tộc đàn chiếm cứ.

- Một ít này, bao gồm thế lực bên phía chính phủ. Mặt khác, trên các Đại lục còn có vô số những thế lực đạo phủ... Đương nhiên, những cái thế lực đạo phủ này cũng không tính là quá lớn. Thế lực đạo phủ lớn nhất cũng khó có thể so sánh được với Vân Lam Phủ chúng ta!

Lam Viễn nói xong, có chút vô tình hữu ý liếc mắt nhìn Dương Thạc.

- Chờ xem, nhiều nhất qua một tháng nữa, người chính là một cái oan hồn chết ở trong tay của đạo phủ!

Trong lòng Lam Viễn âm thầm nghĩ.

- Cũng đã đến lúc an bài rồi...

Trong lòng Lam Viễn trầm nghĩ, âm thầm lấy ra một khối ngọc phiến, đồng thời nhất tâm nhị dụng, Thần hồn tiến hành truyền âm vào trong khối ngọc phiến này.

- Ha ha... hiện tại thời gian còn sớm một chút, ta liền giảng giải cho các ngươi biết một chút tình huống các thế lực xung quanh Vân Lam Phủ chúng ta. Mặt khác, còn có tình huống các thế lực đạo phi nữa!

- Dương nhiên, với thiên phú của Trương huynh cùng Dương huynh, gia nhập vào quân đội Vân Lam Phủ chúng ta, phi thường đơn giản. Còn như Dương Địch muội muội, thiên phú càng không tệ, nhận được sự trọng điểm bồi dưỡng của Vân Lam Phủ ta, cũng là cực kỳ có thể. Tương lai, Lam mỗ ta nói không chừng còn phải dựa vào các vị a!

Lam Viễn một bên tiếp hành truyền âm về phía Vân Thu Thành, một bên khen tặng đám người Dương Thạc.

Thời gian từng ngày từng ngày trôi qua...

Trong chiếc phi thuyền này, Dương Thạc mỗi ngày chính là cùng với Dương Địch, Trương Chân Huyền lắng nghe Lam Viễn giảng giải về tình huống của Vân Lam Phủ cùng với các thế lực xung quanh. Nhất là các thế lực đạo phi trong phạm vi của Vân Lam Phủ vậy, lại là trọng điểm giảng giải. Chẳng qua bởi vì Thiên Thánh Giới thật sự là quá lớn, các thế lực phạm vi xung quanh Vân Lam Phủ cũng không nhỏ, cho nên mặc dù Lam Viễn giảng giải suốt nhiều ngày, nhưng lại vẫn chỉ có thể giảng giải sơ lược một chút bộ phận mà thôi.

Về phần các tình huống bên ngoài Vân Lam Phủ, cho dù là bản thân Lam Viễn cũng chỉ là biết sơ sài mà thôi.

Một ít đại sự hắn còn miễn cưỡng biết được một chút, nhưng mà đến tận cùng ở nơi nào có những đạo phi thực lực thế nào, nơi nào mức độ hung hiểm ra sao, Lam Viễn cũng không biết rõ ràng cho lắm.

- Tốc độ phi hành của chiếc phi thuyền này so với tốc độ phi hành của ta còn chậm hơn một chút, nhưng mà nó được hơn ở chỗ khả năng kéo dài mạnh mẽ. Nếu như để ta tự mình phi hành mà nói, cần phải dừng lại nghỉ ngơi, chỉ sợ cần phải mất hai ba tháng mới có thể tới được Vân Thu Thành!

Ngồi bên trong chiếc phi thuyền này, Dương Thạc cũng phán đoán tốc độ phi hành của chiếc phi thuyền này.

Chớp mắt đã trôi qua mười ba ngày!

Trong thời gian mười ba ngày này, Dương Thạc cùng Lam Viễn ở chung, miễn cưỡng xem như là hòa hợp.

Thời điểm nghỉ ngơi, Dương Thạc cũng không có ở chung phòng với Dương Địch, điều này khiến cho Lam Viễn cũng thoáng thở ra một hơi.

- Có thể quan hệ giữa hai người bọn họ chỉ là có chút thân mật, cũng không phải là bạn hữu thật sự!

Trong lòng Lam Viễn trầm nghĩ.

- Chẳng qua, lưu trữ lại cái tên tiểu tử kia tóm lại vẫn là một cái uy hiếp. Hơn nữa chém giết tên tiểu tử này, còn có thể khiến cho Dương Địch ái mộ ta, đây mới là chuyện tình một mũi tên bắn hai con chim!

Sát khí của Lam Viễn đối với Dương Thạc cũng không có nửa phần giảm bớt.

Đến buổi sáng ngày thứ mười bốn, Lam Viễn đang cùng với đám người Dương Thạc nói chuyện phiếm bên trong đại sảnh của phi thuyền, đột nhiên...

Ầm ầm ầm!

Bên ngoài phi thuyền, một cỗ khí thế vô cùng cường đại hướng về phía phi thuyền mạnh mẽ phóng tới.

Phanh phanh phanh!

Sau khi phóng tới phụ cận, cỗ khí thế cường đại này không ngừng đánh mạnh lên trên chiếc Pháp khí phi hành này.

- Dừng lại!

- Mau mau dừng lại! Người bên trong nghe đây, đêm không gian chỉ hoàn của các người lưu lại, còn có thể lưu lại cho các người một mạng!

- Nếu không, sẽ khiến cho các người chết bỏ xác tại chỗ này!

Một thanh âm kêu gào từ bên ngoài phi thuyền truyền vào.

- Đạo phi?

Cặp mày Lam Viễn khẽ nhíu lại, từ trên ghế ngồi đứng lên.

- Chẳng qua chỉ là mấy tên Hư Không Vô Thánh Nhất tinh mà thôi, trong tay thậm chí một kiện Pháp khí cường đại cũng còn không có, căn bản không thể công phá được tầng phòng ngự của phi thuyền! Không cần quan tâm đến bọn chúng, trực tiếp đụng qua là được!

Lam Viễn hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói.

Bên ngoài chính là một đám thể lực đạo phi loại nhỏ mà thôi, cường giả Hư Không Vô Thánh Nhất tinh cũng bất quá chỉ là ba năm người mà thôi, còn lại hai ba mươi người cũng chỉ là cường giả Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh!

- Ta là tiểu Thống lĩnh Vân Lam Phủ! Một khi các người đã chẳng biết sống chết, dám trêu đến phi thuyền của quân đội Vân Lam Phủ, vậy trả một cái giá lớn cho ta đi!

Thanh âm của Lam Viễn rất nhanh từ trong phi thuyền truyền ra.

Ầm ầm!

Tốc độ của phi thuyền đột nhiên tăng lên một đoạn.

Đụng vào!

Phanh! Phanh! Phanh!

Ba gã đạo phi Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh ngăn cản phía trước của phi thuyền, dưới sự va chạm mạnh mẽ của phi thuyền, không hề trì hoãn, trực tiếp bị đụng thành thịt nát, hoàn toàn chết đi!

- Không xong!

- Mau tránh ra!

Một gã đạo phi Hư Không Vô Thánh, thậm chí cũng không kịp né tránh, bị chiếc phi thuyền hung hăng đụng phải, thân mình thẳng tắp bay vọt ra ngoài, một ngụm máu phun ra. Tuy rằng cũng không lo lắng cho tính mạng, nhưng mà cũng bị tổn hại thực lực không nhỏ. Đám đạo phi còn lại, làm sao còn dám ngăn trở chiếc phi thuyền này nữa, cũng sợ đến mức hồn phi phách tán, lập tức bay ngược ra ngoài, nhanh chóng né tránh.

- Hừ! Chỉ là một đám đạo phi nhỏ bé mà thôi, không ngờ ngay cả dấu hiệu quân đội Vân Lam Phủ của ta cũng không nhận ra, còn dám đón đường cướp bóc!

Lam Viễn cũng chẳng thèm quán bện cùng với đám đạo phi nhỏ bé này nữa, sau khi dùng phi thuyền đụng vào, tốc độ phi thuyền cũng khôi phục lại bình thường, dưới ánh mắt nhìn chăm chú của đám đạo phi, chậm rãi rời đi...

o0o

Ngày thứ mười lăm, lại một lần nữa gặp phải một toán đạo phi. Lần này đám đạo phi cũng nhận ra được dấu hiệu của Vân Lam Phủ, xa xa tránh đi, không dám ngăn cản.

Ngày mười sáu, mười bảy, một đường không có chuyện gì xảy ra.

Tới ngày thứ mười tám, thời gian chạng vạng.

Ầm ầm ầm!

Một cỗ khí tức tuyệt cường mạnh mẽ bùng xuống, chặn trước chiếc phi thuyền này.

- Người của quân đội Vân Lam Phủ? Tới địa giới của Đồ Hàng ta, cũng phải để lại chút lộ phí, cứ như vậy muốn đi qua luôn sao?

Không biết từ lúc nào, một gã nam tử trung niên áo bào tro, lưng đeo trường đao đã huyền phù ở trước phi thuyền mấy trăm dặm. Mặt khác, ở phía sau lưng gã nam tử áo bào tro này còn có hơn mười gã cường giả cấp bậc Hư Không Vô Thánh bình thường nữa.

- Không xong, là Đồ Hàng!

Ngay khi nhìn thấy gã nam tử áo bào tro này, sắc mặt Lam Viễn khẽ biến đổi.

- Đây là thế lực đạo phủ của Đồ Hàng. Hắn ở trong số các thế lực đạo phủ phụ cận Vân Thu Thành tuy không tính là thế lực mạnh nhất, nhưng tuyệt đối không kém. Bản thân Đồ Hàng chính là cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh cao cấp, hơn nữa trong tay hắn có một thanh trường đao, chính là cường độ Thần binh Thất cấp. Phối hợp với lực lượng của hắn, đủ để chém vỡ chiến phi thuyền của ta! Lần này, có chút phiền toái rồi...

Sắc mặt Lam Viễn có chút khó coi, nhàn nhạt nói. đọc truyện mới nhất tại .

- Cái gì? Có thể chém vỡ chiếc phi thuyền của chúng ta?

Nghe Lam Viễn nói như vậy, các Hư Không Vô Thánh bên trong chiếc phi thuyền, sắc mặt liền có chút biến đổi.

Sự hung tàn của đạo phủ, những người này cũng từng nghe qua Lam Viễn nhắc tới không biết bao nhiêu lần!

Đám đạo phủ phía trước ước chừng khoảng ba bốn mươi người. Thực lực yếu nhất cũng đều là cường giả Hư Không Vô Thánh Nhất tinh, mà trong đó, cường giả Hư Không Vô Thánh Nhất tinh đỉnh phong cũng có đến hai ba người. Mà Đầu lĩnh Đồ Hàng, lại là cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh!

Mà phía bên mình, ngoại trừ Lam Viễn là cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh ra, những người còn lại cũng chỉ mới tiến vào Thiên Thánh Giới.

Cho dù có mấy người thiên phú rất cao, có thể đạt tới chiến lực Nhất tinh cao cấp, nhưng mà dù sao nhân số cũng là quá ít, Hư Không Vô Thánh chỉ có bảy người, so sánh với ba bốn mươi người của đối phương, căn bản không có chút ưu thế.

- Làm sao bây giờ?

Mấy gã Hư Không Vô Thánh này, sắc mặt đều hết sức khó coi.

- Đồ Hàng tiền bối, tại hạ chính là Lam Viễn, con trai của Tam Thống lĩnh Vân Lam Phủ Lam Thiên Sơn! Hiện tại ta đang hộ tống một đám người mới quay về Vân Thu Thành, thỉnh tiền bối cấp cho chút mặt mũi, không nên làm khó xử chúng ta!

- Một chút Linh thạch này, xem như hiếu kính tiền bối!

Nói xong, bàn tay Lam Viễn vừa động, một cái Không gian Giới chỉ nhẹ nhàng bay ra.

- Hửm? Con trai của Lam Thiên Sơn?

Sắc mặt gã Đồ Hàng áo bào tro kia thoáng thay đổi một chút, gơ tay tiếp nhận lấy khóa Không gian Giới chỉ.

- Người đã là con trai của Lam Thiên Sơn, ta cấp cho ngươi mặt mũi! Các ngươi, hiện tại toàn bộ ra ngoài, ta nhìn xem một chút. Các ngươi rốt cuộc có bao nhiêu người, mỗi một người giao nạp ra một trăm Linh thạch Hạ phẩm, hoặc là các bảo vật tương đương một trăm Linh thạch Hạ phẩm, ta liền tha cho các ngươi rời đi!

Đồ Hàng thoáng suy nghĩ một chút, trầm giọng nói.

Linh thạch chính là một loại khoáng thạch mà các cường giả Thiên Thánh Giới sử dụng để tu luyện.

Tại Thiên Thánh Giới tuy rằng linh khí đầy đủ, nhưng mà trực tiếp hấp thu linh khí thiên địa, tốc độ vẫn là quá chậm. Ở Thiên Thánh Giới, có một vài loại Linh thạch ẩn chứa đại lượng linh khí, có thể trực tiếp

hấp thu. Loại Linh thạch này mới là tài nguyên mà các cường giả Thiên Thánh Giới bình thường tu luyện. Bình thường mà nói, cường giả Hư Không Vô Thánh Nhất tinh, Nhị tinh, chỉ sử dụng các loại Linh thạch Hạ phẩm là được.

- Muốn chúng ta đi ra ngoài, giao nộp một trăm Linh thạch Hạ phẩm hoặc là bảo vật giá trị tương đương? Sắc mặt đám Hư Không Vô Thánh bên trong chiếc phi thuyền nhất thời đại biến.

Cặp mắt Lam Viễn khẽ nhú lại.

Vù!

Bàn tay hắn khẽ phất, lại thêm một khóa Không gian Giới chỉ bay ra.

- Tiền bối, trong này có tổng cộng một ngàn Linh thạch Hạ phẩm, như vậy hắn là đủ rồi chứ?

Ngữ khí của Lam Viễn cũng có chút không kiên nhẫn nữa.

- Một ngàn Linh thạch Hạ phẩm?

Đồ Hàng xem xét một chút, khẽ gật đầu.

- Không sai! Nhiều đây đủ rồi! Chẳng qua, các người tốt nhất vẫn là nên ra ngoài, để ta nhìn xem một chút, sau đó mới được rời đi!

Đồ Hàng vẫn như trước không chịu buông tha.

- Lam Viễn công tử, thật sự không được, chúng ta cứ đi ra một lần cũng không sao!

- Đúng vậy! Lam Viễn công tử đủ nhân nghĩa, thay chúng ta giao nộp Linh thạch, chúng ta đi ra ngoài cho hắn nhìn xem một cái cũng không có gì!

Lam Viễn còn thoáng dự dự chưa quyết, bên trong phi thuyền, trong đám cường giả Hư Không Vô Thánh kia, vị thiếu phụ kia cùng với gã nam tử hai cánh tay bao trùm lân giáp cũng đã mở miệng nói.

- Cũng được! Ta nghĩ Đồ Hàng này cũng không dám hoàn toàn đắc tội Vân Lam Phủ chúng ta!

Cuối cùng Lam Viễn cũng gật đầu một cái.

Soạt!

Khẽ vung tay lên, phi thuyền mở ra, đám người Dương Thạc toàn bộ hiện ra ở trước mặt của Đồ Hàng.

- Một, hai, ba... chín, mười! Ân! Không sai! Chính xác có mười người! Các người có thể đi rồi!

Đồ Hàng điểm danh đám người Dương Thạc, gật gật đầu. Chẳng qua ngay sau đó, ngay khi ánh mắt Đồ Hàng chuyển lên trên người Dương Dịch, hai mắt chợt sáng ngời, chỉ tay về phía Dương Dịch:

- Chẳng qua, người, chính là nữ tử này, ta chấm trúng rồi, phải lưu lại cho ta!

- Hửm?

- Hửm?

Cơ hồ là đồng thời, cặp mày của Dương Thạc, Dương Dịch đều khẽ nhú lại.

- Muốn chết!

Nhưng mà, còn chưa đợi Dương Thạc, Dương Dịch kịp phản ứng, Lam Viễn bên kia chợt quát lớn một tiếng, thân hình chợt động.

- Đồ Hàng, người chớ khinh người quá đáng, thật cho rằng Lam Viễn ta sợ người sao? Chết đi!

Đúng lúc này, Lam Viễn thể nhưng lại ngang nhiên ra tay, trong tay xuất hiện hai thanh tiên trùy màu xanh nhạt, đánh thẳng về phía Đồ Hàng!

- Hửm? Tiểu tử, người dám động thủ? Nếu như phụ thân ngươi tới đây, Đồ Hàng ta còn có chút e ngại, mà ngươi ra tay, đó chính là tự trước lấy nhục!

Đồ Hàng cười lạnh một tiếng, thân hình chợt động, nhanh chóng đón đỡ.

Vù!

Cũng đúng lúc này, từ bên trong hai mắt của Lam Viễn, hai đạo quang mang đột nhiên bắn mạnh ra.

Ầm ầm!

Thăng tấp bắn thẳng vào trong mi tâm của Đồ Hàng.

Thân hình Đồ Hàng ngưng trọng lại một chút.

- Đây là... Dung Hợp Áo Nghĩa của Thủy Chi Áo Nghĩa cùng Không Gian Áo Nghĩa, Đại Hải Áo Nghĩa! Người không ngờ... có thể đem Đại Hải Áo Nghĩa lĩnh ngộ lên tới bốn thành...

Trong nháy mắt này sắc mặt Đồ Hàng đại biến, dưới sự công sát của Lam Viễn, thân hình thể nhưng cũng không thể nào cử động.

- Chết đi!

Hai thanh tiêm trùy trong tay của Lam Viễn hung hăng đâm thẳng vào trong trán của Đồ Hàng.

Ngay sau đó, thần thái trong mắt của Đồ Hàng rất nhanh tan rã, tựa hồ như là... Thần hồn của hắn đã dưới sự công kích của Lam Viễn, hoàn toàn tan biến, thân tử đạo tiêu!

Một kích, cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh cao cấp Đồ Hàng đã chết?

- Hừ! Dám đánh chủ ý với Dương Dịch muội muội của ta, chết chưa hết tội!

626. Chương 595: Nhìn Xem Liền Biết

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 595: Nhìn Xem Liền Biết

Phốc một tiếng, Lam Viễn thu hồi lại hai thanh tiêm trùy, hừ lạnh một tiếng, nói.

- Lam Viễn thiếu gia, chúng ta đều là bị Đồ Hàng dụ dỗ, cũng không phải là muốn tới cướp bóc thiếu gia, thỉnh thiếu gia tha thứ!

- Thiếu gia tha mạng, chúng ta lập tức trở về, giải tán đội ngũ, không bao giờ dám làm đạo phỉ nữa!

Ngay khi Đồ Hàng kia ngã xuống chết đi, đám đạo phỉ còn lại cũng đều hướng về phía Lam Viễn cầu xin tha thứ.

- Cút đi!

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng từ trong miệng Lam Viễn truyền ra.

Đám đạo phỉ kia như được đại xá, vội vàng tán đi. Dưới sự làm nãn của bọn chúng, thân ảnh của Lam Viễn tựa hồ đặc biệt cao lớn.

- Hừm? Hóa ra là đánh chủ ý với Tiểu Dịch!

Ở phía sau, Dương Thạc nhìn về phía Lam Viễn, cặp mày khẽ nhíu lại. Nếu như nói lúc trước Dương Thạc cũng không biết Lam Viễn rốt cuộc có mục đích gì mà nói, vừa rồi thấy Lam Viễn diễn một màn như vậy, Dương Thạc liền nhìn ra được rõ ràng mục đích của hắn.

- Lam Viễn này, cùng với đám đạo phỉ này hẳn là có chút quan hệ ngầm. Dù sao, đạo phỉ ở trong phạm vi của Vân Lam Phủ, muốn nói cùng Vân Lam Phủ không có quan hệ gì, căn bản là không có khả năng... Tiếp tục ở lại cùng với Lam Viễn nữa, cũng không có ý tứ gì nữa, xem ra, đã đến lúc rời đi rồi...

Trong lòng Dương Thạc thở ra một hơi, âm thầm nghĩ.

Một chút điểm kỹ xảo này của Lam Viễn, Dương Thạc liền dễ như trở bàn tay nhìn thấy.

Đơn giản chính là một màn kịch anh hùng cứu mỹ nhân, thể hiện ra dáng vẻ thần võ vô địch của Lam Viễn, nhằm để hạ vào trong lòng Dương Dịch thân ảnh của Lam Viễn hẳn. Đợi đến tương lai, khi cùng với Dương Dịch dần dần tiếp xúc, Lam Viễn có thể ở trong lòng Dương Dịch mọc rễ nảy mầm, chiếm cứ một địa vị tương đối quan trọng.

Thậm chí có thể... hoàn toàn thay thế Dương Thạc!

Chút tiểu kỹ xảo này, thoạt nhìn thập phần đơn giản, nhưng có một vài thời điểm, cũng là vô cùng có tác dụng.

Đầu tiên, bình thường khi Lam Viễn nói chuyện phiếm với đám người Dương Thạc, thường xuyên ám chỉ đám đạo phỉ Thiên Thánh Giới vô cùng tàn bạo.

Đợi đến khi Đồ Hàng xuất hiện, Lam Viễn lại đề cập đến sự cường đại của Đồ Hàng. Ở trong miệng của Lam Viễn, Đồ Hàng cơ hồ là tồn tại không thể địch nổi!

Dưới loại tình huống như vậy, cường giả Hư Không Vô Thánh bình thường, trong lòng chỉ sợ đã sớm vô cùng kinh hoàng rồi.

Về sau đó Lam Viễn mới ngang trời xuất thế, đánh chết Đồ Hàng, dọa lui đám đạo phỉ này, hình tượng của Lam Viễn liền trở nên vô cùng cao lớn... Đây là từng khâu từng khâu móc nối với nhau, cũng không hề đột ngột.

Chính là trong cái kế hoạch này, có một điểm quan trọng nhất, đó chính là sự xuất hiện của Đồ Hàng, cần phải khiến đám người Dương Thạc, Dương Dịch kinh sợ!

Dưới loại tình huống này, Lam Viễn ra tay mới đạt hiệu quả tốt nhất.

Nhưng mà trên thực tế, Lam Viễn không biết chính là, với thực lực của Dương Thạc, Dương Dịch hiện tại, tuy rằng chưa thể nắm chắc mười thành đánh chết Đồ Hàng, nhưng mà cho dù Đồ Hàng muốn lưu lại hai người, cũng là khó có thể làm được. Hai người Dương Thạc và Dương Dịch, căn bản không đặt Đồ Hàng vào trong mắt!

Vừa rồi, hai người hoàn toàn không có nửa điểm kinh hoàng thất thố.

Dưới loại tình hình như thế này, một phen biểu diễn này của Lam Viễn liền có vẻ thập phần ngây thơ, người ta chỉ liếc mắt liền có thể nhìn thấu được!

Cái này thật giống như là, một nữ nhân bình thường, đột nhiên gặp phải một tên tráng hán chặn đường cướp bóc, sự nguy hiểm thật lớn, người đem nàng cứu ra, nàng tự nhiên sẽ vô cùng cảm kích người. Nhưng mà, nếu như kẻ mà nữ nhân này gặp phải cũng không phải là tráng hán, mà chỉ là một tiểu hài tử cầm thanh đao gỗ nhảy ra chặn đường, người ta căn bản là không thêm sợ hãi tiểu hài tử này. Người còn trừng mắt sốt ruột chạy đến cứu giá, như vậy mà nói, người ta chẳng những không có cảm kích người, mà còn nghĩ thấy người rất ngốc, kỹ xảo thập phần nông cạn...

Kỹ xảo của Lam Viễn bị nhìn thấu, nguyên nhân căn bản chính là hắn đã xem nhẹ thực lực cùng với nhân lực của Dương Thạc và Dương Dịch...

- Hiện tại hắn ra tay, chỉ là vì muốn lưu lại trong tay Dương Dịch một ấn tượng to lớn mạnh mẽ mà thôi! Chỉ sợ kế tiếp, kẻ mà hắn muốn đối phó, chính là ta rồi!

Trong lòng Dương Thạc khẽ cười lạnh.

Chỉ dựa vào anh hùng cứu mỹ nhân, muốn nắm giữ được trái tim mỹ nhân, rất khó a!

Kế tiếp, chỉ sợ Lam Viễn này sẽ nghĩ hết mọi biện pháp, đem cái tảng đá chặn đường Dương Thạc này hoàn toàn hủy diệt đi...

- Dù sao đã trải qua thời gian mười tám ngày rồi, còn lại chừng mười hai, mười ba ngày nữa sẽ đến Vân Thu Thành kia. Hiện tại cũng là lúc rời đi rồi!

Dương Thạc nghĩ đến đây, liếc mắt nhìn về phía Dương Địch một cái.

Đúng lúc này, Dương Địch cũng liếc mắt nhìn về phía Dương Thạc một cái. Hai người liếc mắt nhìn nhau, liền hiểu được tâm tư của đối phương, đã đến lúc rời đi!

- Các vị, mấy tên đạo phỉ này hiện tại đã ly khai! Hừ! Một đám đạo phỉ bình thường, còn dám trêu chọc vào Vân Lam Phủ chúng ta! Được rồi! Hiện tại chúng ta trở lại phi thuyền đi, tiếp tục lên đường!

Sau khi đuổi đi đám đạo phỉ còn lại, Lam Viễn quay đầu lại, vô tình hữu ý liếc mắt nhìn về phía Dương Địch một cái, cười nhạt, hướng về phía đám người phía sau nói.

- Phù... rốt cuộc cũng tan!

- Lần này may mắn có Lam Viễn thiếu gia, nếu không mà nói, chỉ sợ ta đã...

- Không thể tưởng tượng được Lam Viễn thiếu gia lại là con trai của Tam Thống lĩnh Vân Lam Phủ Lam Thiên Sơn đại nhân! Thân là con trai của Lam Thống lĩnh, Lam thiếu gia một chút cũng không có tính cách thiếu gia hoàn hảo, thật sự khiến người ta bội phục! Về sau cái mạng này của ta liền bán cho Vân Lam Phủ rồi!

Vị thiếu phụ kia, vị tráng hán hai tay phủ lân giáp cùng với hai gã Hư Không Vô Thánh khuôn mặt tràn ngập khí âm sát, giờ phút này cũng đều tán dương Lam Viễn không ngớt. Thậm chí vị thiếu phụ vẫn còn có chút phong tình kia, cặp mắt đẹp thảnh thơi lại bắn lên trên người Lam Viễn mấy cái. Nhưng Lam Viễn lúc này cặp mắt thật ra cũng không chút ba động, tựa hồ căn bản không chút động dung bởi vì chút tư sắc kia của nàng.

Chỉ có hai người Trương Chân Huyền, Bí Nham là khẽ nhún mày lại một chút.

Tính cách Bí Nham ngay thẳng, vừa rồi một phen biểu hiện kia của Lam Viễn, tuy rằng hắn không nhìn ra cái gì, nhưng mà vẫn cảm thấy có gì đó không đúng.

Về phần Trương Chân Huyền, hắn cũng giống như Dương Thạc, Dương Địch, thực lực bản thân rất mạnh, cũng có thể nhìn ra một chút manh mối.

Giờ phút này, Trương Chân Huyền cũng có chút vô tình hữu ý, liếc mắt nhìn về phía Dương Thạc, Dương Địch.

Vù vù vù!

Vị thiếu phụ, gã tráng hán hai cánh tay lân giáp, hai huynh đệ âm sát cũng đều tiến vào trong phi thuyền.

- Hửm? Dương Thạc huynh đệ, Dương Địch muội muội, các người sao còn không tiến vào?

Lúc này Lam Viễn mới phát hiện ra, Dương Thạc cùng Dương Địch vẫn huyền phù trong không trung, không có chút ý tứ sẽ đi vào.

- Ha ha... chuyện tình vừa rồi, tại Thiên Thánh Giới vốn là thập phần thông thường, các vị về sau thích ứng liền được rồi! Đồ Hàng kia vừa rồi dám đánh chủ ý với Dương Địch, đây chính là khiêu khích nghiêm trọng với Vân Lam Phủ chúng ta, Lam mỗ ta tự nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn. Hai vị cũng không cần quá mức để ý tới! Được rồi! Trước đi lên phi thuyền, kế tiếp hẳn cũng sẽ không có những đạo phỉ gan to như vậy nữa đâu!

Lam Viễn nghĩ rằng Dương Thạc và Dương Địch vừa rồi bị dọa cho choáng váng, cười ha ha, an ủi mấy câu.

- Chuyện tình vừa rồi, đa tạ Lam thiếu gia rồi!

Trên mặt nở một nụ cười nhàn nhạt, Dương Thạc chấp tay với Lam Viễn, nói.

- Chẳng qua, hai người chúng ta vốn tự do tản mạn quen rồi, không nghĩ sẽ gia nhập vào quân đội Vân Lam Phủ, chúng ta nghĩ muốn tự mình lăn lộn trong Thiên Thánh Giới. Ta cùng Tiểu Địch đã thương lượng qua rồi, nghĩ muốn ở đây nói lời từ biệt với Lam thiếu gia, cũng sẽ không đi tới Vân Thu Thành nữa!

Dương Thạc nhàn nhạt nói.

- Cái gì? Bây giờ rồi đi, không đi Vân Thu Thành nữa? đọc truyện mới nhất tại .

Lam Viễn tuyệt đối không ngờ tới, Dương Thạc lại nói ra câu nói như vậy, không khỏi sửng sốt một chút.

Gia nhập quân đội Vân Lam Phủ, ưu đãi cực nhiều, hưởng hồ, lúc trước Lam Viễn cũng đã từng hứa hẹn, sẽ trợ giúp cho Dương Thạc cùng Dương Địch ở trong quân đội Vân Lam Phủ thu hoạch được nhiều tài nguyên tu luyện. Chuyện tốt như vậy, chỉ cần là người có đầu óc, tuyệt đối sẽ không cự tuyệt. Lam Viễn tin tưởng rằng, Dương Thạc, Dương Địch hiện tại chỉ sợ đã sớm khát khao cuộc sống sau khi gia nhập quân đội rồi... Mà chỉ cần đi tới Vân Thu Thành, hai người cũng liền lập tức rơi vào trong bẫy rập của Lam Viễn.

Từng cái lại từng cái âm mưu không ngừng nối gót mà tới!

627. Chương 596: Nhỏ Cỏ Phải Nhỏ Tận Gốc

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 596: Nhỏ Cỏ Phải Nhỏ Tận Gốc

Lam Viễn tin tưởng rằng, chỉ cần tới được Vân Thu Thành, thế cục sẽ hoàn toàn nắm vào trong tay chính mình, cuối cùng Dương Địch cũng chỉ có thể nằm ở trong tay chính mình!

Lại không thể tưởng được...

Cách Vân Thu Thành còn có mười hai, mười ba ngày lộ trình, Dương Thạc cùng Dương Địch lại đòi rời đi?

Hơn nữa còn ngay tại thời điểm Lam Viễn vừa mới làm anh hùng cứu mỹ nhân, sự tự tin trong lòng dâng cao cực điểm... Dương Thạc, Dương Địch lại chợt hất lên trên đầu hấn một chậu nước lạnh.

- Lam Viễn thiếu gia, hữu duyên sẽ còn gặp lại!

Dương Thạc cũng không thêm để ý đến phản ứng của Lam Viễn, hướng về phía Lam Viễn chấp tay một cái, thân hình khẽ động, liền cùng với Dương Địch rời đi.

- Chờ một chút!

Mãi cho đến lúc này, Lam Viễn mới phản ứng lại. Hấn theo bản năng thân hình vừa động, liền nhanh chóng ngăn cản trước mặt Dương Thạc, Dương Địch. Lam Viễn giờ phút này cũng không thể duy trì bộ dáng văn đạm phong khinh lúc trước, trên mặt ngược lại còn mang theo một chút vội vàng xao động.

- Dương Thạc huynh đệ, các người đã suy nghĩ kỹ chưa? Gia nhập vào quân đội Vân Lam Phủ, với thiên phú của các người, tất nhiên sẽ nhận được sự bồi dưỡng tốt nhất. Thành tựu tương lai của các người cũng không chỉ đơn giản là Hư Không Vô Thánh Nhị tinh, Tam tinh bình thường, nói không chừng còn có thể đạt tới cấp bậc Hư Không Vô Thánh Tứ tinh, Ngũ tinh nữa! Trở thành một trong những cường giả đứng đầu toàn bộ Vân Lam Phủ, cao cao tại thượng!

- Mà một khi rời đi, nói không chừng, các người lập tức sẽ gặp phải đạo phỉ, lập tức thân tử đạo tiêu!

Lam Viễn trầm giọng nói.

- Đa tạ đã nhắc nhở!

Dương Thạc cười nói.

- Hai người chúng ta vốn không thích bị ước thúc. Thời gian ba trăm năm đối với chúng ta mà nói là quá dài. Ở lại Vân Lam Phủ, cuộc sống không có chút hưng hiểm gì, đây không phải là con đường Võ đạo của chúng ta! Ở lại Vân Lam Phủ, chu dù là có tài nguyên vô tận, nhưng mà thành tựu của chúng ta cũng sẽ thập phần hữu hạn!

- Nếu như muốn có cuộc sống an nhàn, chúng ta sẽ không đi tới Thiên Thánh Giới. Đến Thiên Thánh Giới, chính là bởi vì muốn có mạo hiểm, tìm được cực hạn Võ đạo. Cho nên chúng ta muốn rời đi, cho dù có lập tức gặp phải đạo phỉ, thân tử đạo tiêu, chúng ta cũng sẽ không hối hận! Xin Lam Viễn thiếu gia hiểu cho!

Dương Thạc lạnh nhạt nói.

- Bọn họ... muốn rời đi?

- Trương huynh đệ, hai đồng bạn này của ngươi, có phải đều bị bỏ đá rồi không?

Trên phi thuyền bên kia, đám Hư Không Võ Thánh vừa mới tới Thiên Thánh Giới, bao gồm cả Bí Nham trong đó, cũng đều mang theo vẻ mặt cổ quái nhìn về phía hai người Dương Thạc, Dương Dịch.

Chỉ có Trương Chân Huyền là có chút suy nghĩ.

- Cáo từ!

Không đợi Lam Viễn nói thêm cái gì, thân hình Dương Thạc, Dương Dịch lại lóe lên, muốn rời đi.

- Từ từ!

Thân hình Lam Viễn vừa động, lại một lần nữa ngăn cản Dương Thạc, Dương Dịch.

- Dương Thạc, ngươi không suy nghĩ cho chính mình, cũng nên suy nghĩ cho Dương Dịch chứ? Thiên phú của nàng, nếu nhận được sự tài bồi của Vân Lam Phủ, thành tựu tương lai tuyệt đối sẽ không kém.

Lam Viễn đau khổ khuyên nhủ.

- Bồi dưỡng của Vân Lam Phủ, ta không có hứng thú!

Lần này không đợi Dương Thạc mở miệng nói, Dương Dịch đã lạnh lùng lên tiếng.

Vù!

Lại lần nữa chuẩn bị rời đi.

Nhưng mà ngay sau đó, thân hình của Lam Viễn đã lóe lên lần nữa, lần thứ ba ngăn cản hai người Dương Thạc, Dương Dịch.

Cặp mày Dương Thạc nhướng lên.

- Dương Thạc!

Giờ phút này, sắc mặt của Dương Thạc đã có chút âm trầm:

- Dương Thạc, nếu như ngươi là một nam nhân, hẳn sẽ không để cho nữ nhân của chính mình lâm vào hiểm cảnh đi? Tình huống vừa rồi ngươi cũng thấy được, nếu như gặp phải một đám đạo phỉ giống như Đồ Hàng vậy, ngươi chỉ có thể chịu chết, mà Dương Dịch thì sẽ nhận phải sự lăng nhục!

- Làm người chớ quá mức ích kỷ! Nếu như ngươi lo lắng cho Dương Dịch, các ngươi liền lưu lại, nếu như ngươi cứ nhất quyết nghĩ muốn rời đi... Như vậy, ngươi cũng không xứng làm nam nhân của Dương Dịch!

Trong mắt Lam Viễn lóe lên hung quang, hung hăng nhìn chằm chằm Dương Thạc.

- Không xứng làm nam nhân của Dương Dịch?

Sắc mặt của Dương Thạc tại thời khắc này cũng đột nhiên trở nên âm trầm.

- Ta có xứng làm nam nhân của Tiểu Dịch hay không, ngươi cũng chẳng có tư cách gì mà bình phán! Lam Viễn, ta cấp cho ngươi mặt mũi, không muốn vạch trần ngươi, ngươi lại năm lần bảy lượt gây phiền toái cho chúng ta! Một khi ngươi đã năm lần bảy lượt muốn ngăn cản chúng ta, ta cũng không nhất thiết lưu

lại mặt mũi cho người nữa! Người nói Tiểu Địch đi theo ta sẽ gặp phải hung hiểm? Theo ta thấy, đi theo người trở về Vân Thu Thành, mới chính là hung hiểm lớn nhất!

- Một màn diễn vừa rồi của người, nghĩ rằng có thể giấu diếm được chúng ta sao? Ta hỏi người, người giết chết Đồ Hàng rồi, thi thể của hắn, người vì cái gì lại không lấy đi? Không gian Giới chỉ của hắn, người vì sao cũng không lấy? Theo ta thấy, Đồ Hàng này, căn bản là không có chết đúng không? Vân Lam Phủ các người chính là cầu kết cùng với đạo phi! Đến Vân Lam Phủ các người, mới chính là sự hung hiểm lớn nhất!

Lạnh lùng liếc mắt nhìn Lam Viễn một cái, Dương Thạc khẽ quát lên.

- Cái gì? Lam Viễn thiếu gia cầu kết cùng với đạo phi?

- Đồ Hàng này cũng không có chết?

Đám người Bí Nham nhất thời đều sửng sốt.

- Dương Thạc, người dám ngậm máu phun người!

Bị Dương Thạc vạch trần, sắc mặt Lam Viễn nhất thời lúc xanh lúc trắng, cặp mắt như phun lửa.

- Có phải ngậm máu phun người không, nhìn xem liền biết!

Leng keng!

Ngay sau đó, trong tay Dương Thạc, Thần Long Liệt Khôn Dao đột nhiên xuất hiện.

Vù!

Nhân đao hợp nhất, thân hình Dương Thạc cấp tốc ba động, hướng về phía thi thể Đồ Hàng các đó không xa hung hăng chém mạnh một cái!

- Dương Thạc, người dám!

Nhìn thấy Dương Thạc trong lúc nói chuyện đã ra tay động thủ, thế nhưng lại cấp tốc ra tay với thi thể của Đồ Hàng, sắc mặt Lam Viễn rốt cuộc cũng đại biến. Trong miệng quát lớn một tiếng, thân hình Lam Viễn vừa động, trong tay lại xuất hiện tại thanh tiêm trùy màu lam nhạt, nhanh như tia chớp phóng thẳng đến trước người của Dương Thạc. Hai thanh tiêm trùy liền va chạm thật mạnh với Thần Long Liệt Khôn Dao trong tay của Dương Thạc.

Muốn ngăn chặn Dương Thạc!

Keng! Keng!

Hai thanh tiêm trùy cùng với Thần Long Liệt Khôn Dao hung hăng va chạm với nhau.

- Ngao ô!

Thanh âm Long ngâm đột nhiên vang lên. Hiện tại trải qua sự rèn luyện của Dương Thạc, Thần Long Liệt Khôn Dao đã miễn cưỡng đạt đến cấp bậc Thần binh Lục cấp, tuôn ra một tiếng Long ngâm, ơng ơng rung động, cơ hồ sắp gãy rời ra. Hiển nhiên hai thanh tiêm trùy của Lam Viễn so với Thần Long Liệt Khôn Dao còn cao hơn ít nhất một cấp bậc.

- Chỉ bằng người, cũng muốn ngăn cản ta sao?

Trong nháy mắt này, khóe miệng Dương Thạc cũng hiện lên một tia cười lạnh.

Vù!

Căn bản mặc kệ Thần Long Liệt Khôn Dao, thân hình Dương Thạc đột nhiên khẽ chuyển.

Hắn mặt kệ Lam Viễn, tay không hướng về phía thi thể của Đồ Hàng kia mà tấn công tới. Đang ở giữa không trung, thân hình Dương Thạc chấn động, rắc rắc biến hóa, sau lưng mọc ra một cặp cánh, trên người xuất hiện lân giáp, khí lực đột nhiên gia tăng lên cực mạnh, đạt tới cấp bậc Thần binh Bát cấp. Tốc độ đề thăng thêm một giai, cơ hồ ngay khi Lam Viễn còn chưa kịp phản ứng, hắn đã đánh tới trước mặt của thi thể Đồ Hàng!

- Không ổn!

Sắc mặt Lam Viễn đại biến.

Vù!

Hai cánh tay của Dương Thạc hung hăng đâm thẳng vào trong ngực của Đồ Hàng, đánh thẳng vào trong đan điền!

Ầm ầm!

Bên trong đan điền Đồ Hàng, đại lượng chân nguyên chứa đựng bên trong đó, trực tiếp bị Dương Thạc phá hủy. Thân hình cao lớn kia của Đồ Hàng mạnh mẽ chấn động.

Hai mắt hắn chợt mở lớn ra!

- Như thế nào có thể?

Thanh âm thê lương không thể tin nổi từ trong miệng Đồ Hàng truyền ra.

- Lam Viễn, người dám hãm hại ta? Bảo ta đem Thần hồn ẩn nấp sâu bên trong đại não, làm bộ như đã chết đi, mà người lại cho người ra tay giết ta! Nếu như ta chết, những chuyện mà người hứa hẹn cũng sẽ không tính tới nữa! Nhất mạch đạo phỉ Thu Long Sơn của ta từ nay về sau cùng người không đội trời chung! Thẻ cả hai không cùng tồn tại!

Đồ Hàng lớn tiếng kêu gào.

Hắn vừa rồi bị trúng một kích kia của Lam Viễn, làm bộ như là bị đánh cho Thần hồn tan nát mà chết, nhưng mà Thần hồn lại ẩn giấu sâu bên trong đại não, đối với ngoại giới cơ hồ không có bất cứ cảm giác gì. Dương Thạc ra tay với hắn, cơ hồ mãi đến khi cánh tay của Dương Thạc phá vỡ lớp áo giáp bên ngoài, đánh sâu vào trong ngực bụng của hắn, hắn mới cảm giác được một cỗ nguy hiểm cực hạn sinh ra sâu bên trong đáy lòng, mới lập tức khôi phục lại Thần hồn, chỉ tiếc vẫn là quá muộn!

Hắn tuy là Hư Không Vô Thánh, huyết nhục diễn hóa, gần như là bất tử bất diệt, nhưng mà không một chút phòng ngự nào lại bị Dương Thạc mãnh liệt đánh một kích, chân nguyên trong đan điền bị đánh nát hoàn toàn biến mất, thực lực ít nhất cũng tổn hại thật lớn. Chiến lực Hư Không Vô Thánh Nhị tinh lập tức giảm xuống còn không tới Nhất tinh. Dưới loại tình huống này, nếu như Dương Thạc còn mạnh mẽ công kích hắn nữa, hắn cơ hồ là phải chết không thể nghi ngờ!

- Lam Viễn, đạo phỉ Thu Long Sơn ta sẽ không tha cho người!

Đồ Hàng không ngừng kêu gào.

- Kêu gào xong chưa? Chịu chết đi!

Thanh âm lạnh như băng từ trong miệng Dương Thạc truyền ra.

Ầm ầm!

Thân hình hắn cấp tốc chuyển động.

Thanh âm phốc phốc vang lên, thân thể Thần binh Bát cấp của Dương Thạc cơ hồ như máy xay thịt vậy, trong khoảnh khắc liền đem thân thể của Đồ Hàng mạnh mẽ đánh nát. Cái đầu của Đồ Hàng cũng bị Dương Thạc hung hăng công kích.

Soạt soạt! Soạt soạt!

Thân thể Đồ Hàng ngã xuống, Thần hồn chưa diệt, mỗi một tia huyết nhục cũng đều mấp máy không ngừng, muốn tụ họp trở lại.

- Phân tách!

Bên trong hai mắt của Dương Thạc, một tia thần quang đột nhiên xuất hiện, hung hăng bắn thẳng lên trên đồng huyết nhục của Đồ Hàng.

- Phân tách!

- Phân tách!

Liên tục mấy lần Bác Ly Đại Pháp được Dương Thạc thi triển ra. Bên trong Thần hồn của Đồ Hàng, từng thanh âm kêu rống thê lương không ngừng truyền ra. Tuy Đồ Hàng là cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh, Thần hồn cực kỳ cường đại, nhưng mà mất đi thân thể, dưới công kích liên tiếp của Bí pháp của Dương Thạc, lực lượng Thần hồn vẫn là không ngừng hạ xuống. Chỉ trong chớp lát lực lượng Thần hồn chỉ còn lại có hai thành, suy yếu đến cực hạn.

- Lam Viễn, người dám hãm hại ta, ta ngay cả hôi phi yên diệt, cũng thề không đội trời chung với người!

- Thiêu Hồn Đại Pháp!

Từ bên trong Thần hồn của Đồ Hàng truyền ra một thanh âm kêu gào. Thần hồn của Đồ Hàng vốn đã suy nhược đến cực độ, lực lượng lại một lần nữa rất nhanh giảm xuống, chỉ còn có một thành rười, một thành, tám phần, sáu phần... một phần! Cuối cùng lực lượng Thần hồn của Đồ Hàng cũng chỉ còn lại có một phần mà thôi. Chẳng qua một tia tàn hồn một phần lực lượng này, tốc độ cũng nhanh tới cực hạn, vù một tiếng, trong chớp mắt đã phóng vọt ra ngoài mấy trăm dặm rồi.

- Thân thể tổn hao không còn, Thần hồn tổn hao chỉ còn lại có một phần, ngay cả có thể còn sống, cũng vĩnh viễn không thể khôi phục lại thực lực. Thả hãn đi, để cho hãn đem tin tức Lam Viễn xuất ngôn phản ngữ truyền lại cho nhất mạch đạo phỉ Thu Long Sơn bọn họ, để cho đám Lam Viễn cùng đạo phỉ Thu Long Sơn chó cắn chó với nhau đi!

Dương Dịch đang muốn đuổi giết tia tàn hồn này của Đồ Hàng, Dương Thạc đã truyền âm cho nàng.

Đồ Hàng này thật cũng không biết gút mắc giữa Dương Thạc cùng với Lam Viễn.

Hiện tại hãn chỉ biết là, Lam Viễn xuất ngôn phản ngữ, dưới tình huống hãn không hề có năng lực chống cự, phải ra Dương Thạc đưa hãn vào chỗ chết.

Tin tức như vậy truyền về chỗ đạo phỉ Thu Long Sơn, đám đạo phỉ Thu Long Sơn tất nhiên là sẽ giận dữ, bọn họ muốn tính toán mỗi hận này, tự nhiên là tìm Vân Lam Phủ, không có khả năng tìm tới Dương Thạc. Cho dù đám đạo phỉ Thu Long Sơn tìm tới Dương Thạc, cũng không quan hệ, Dương Thạc đổi một cái tên, biến hóa tướng mạo một chút, liền có thể lẫn lộn trong Thiên Thánh Giới. Đám đạo phỉ Thu Long Sơn không có gặp qua Dương Thạc, không quen biết khí tức của Dương Thạc, làm sao có thể tìm đây?

Cho nên nói, Đồ Hàng này, giết chết cũng vô dụng.

Chẳng bằng lưu lại cho hãn một đường sinh cơ, để hãn truyền về tin tức giả, để cho Thu Long Sơn tính toán sổ sách lên đầu Vân Lam Phủ đi!

- Dương Thạc, người...

Nhìn thấy Dương Thạc ra tay nhanh như chớp, chỉ trong nháy mắt Đồ Hàng gần như Thần hồn bị diệt, chỉ còn chạy thoát được một tia tàn hồn, giờ phút này sắc mặt của Lam Viễn đã sẫm một mảnh âm trầm.

Bên trong ánh mắt lộ ra sát khí nồng đậm.

- Đồ Hàng này... thật sự không có chết!

- Hóa ra Lam Viễn thiếu gia hãn... cùng với Đồ Hàng này có cấu kết?

Giờ phút này, bên trong phi thuyền, vị thiếu phụ kia, gã tráng hán hai tay lân giáp, hai huynh đệ âm sát, sắc mặt đều là một mảnh kinh ngạc.

Còn Bí Nham, trong ánh mắt đã sẫm bốc lửa, gắt gao nhìn chăm chăm Lam Viễn.

- Hay ột tên thiếu gia của Tam Thống lĩnh Vân Lam Phủ. Lão Nham ta vốn tưởng rằng người là một nam tử đường đường chính chính, lại không tưởng được lại là một tên tiểu nhân đê tiện lừa dối bốn âm mưu quỷ kế. Như thế xem ra, Vân Lam Phủ này, Lão Nham ta không đi thì tốt hơn! Không phải chỉ là lẫn lộn Thiên Thánh Giới thôi sao? Dù có gặp phải nguy hiểm, Lão Nham ta tuyệt đối cũng sẽ không vì ham sống mà gia nhập vào thế lực đê tiện đây âm mưu quỷ kế như vậy!

Bí Nham nói xong, thân hình vừa động, liền từ trong phi thuyền phóng ra ngoài, đứng ở xa xa.

Trương Chân Huyền vốn dĩ không có tiến vào trong phi thuyền, giờ phút này cũng huyền phù ở xa xa, trừng mắt bàng quan.

Vị thiếu phụ, trắng hán hai tay lân giáp, hai huynh đệ âm sát, bốn cường giả Hư Không Vô Thánh sau một lúc kinh ngạc, sắc mặt cũng liên tiếp biến hóa, tựa hồ như đang cân nhắc cái gì đó.

- Được! Được lắm!

Lam Viễn giờ phút này đã giận quá hóa cười.

- Dương Thạc, ta tuyệt đối không ngờ rằng, người chỉ là cảnh giới Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh, không ngờ lại có được thực lực Hư Không Vô Thánh. Nếu như ta đoán không lầm, người hẳn là sử dụng một loại Bí pháp, che giấu đi thực lực chân chính của người?

Gắt gao nhìn chằm chằm Dương Thạc, Lam Viễn cười lạnh, nói.

Ngũ Trọng Lô Âm Vô Thánh không thể chiến thắng được Hư Không Vô Thánh, đây chính là thiết luật!

Cho nên Lam Viễn cũng không cho rằng Dương Thạc có thực lực vượt giai giết địch, hẳn chỉ là cho rằng, Dương Thạc vốn đã là Hư Không Vô Thánh, chỉ là sử dụng một loại Bí pháp, che giấu thực lực mà thôi.

- Chỉ tiếc, cho dù người có thực lực cảnh giới Hư Không Vô Thánh, nhưng ở Thiên Thánh Giới, vẫn là không đủ dùng!

- Nói thật cho người biết, ta chính là xem trọng nữ nhân của người!

- Ở Thiên Thánh Giới, thực lực vi tôn, có thực lực, có thể có được càng nhiều tài nguyên, có được nữ nhân tốt nhất! Cho nên, ta so với người càng có tư cách có được Dương Dịch hơn! Người đã may mắn nhìn thấu được kế hoạch của ta, như vậy... hiện tại, ta liền dùng thực lực tuyệt đối nói cho người biết, nữ nhân của người, người không xứng có được!

628. Chương 597: Hoàn Toàn Diệt Sát

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 597: Hoàn Toàn Diệt Sát

Lam Viễn chỉ tay về phía Dương Thạc, lạnh giọng quát.

- Ta có xứng hay không, không cần người bình phán!

- Người, không có tư cách này!

Đối mặt với Lam Viễn, Dương Thạc vẫn vân đạm phong khinh.

- Không có tư cách?

Khóe miệng Lam Viễn chợt nhếch lên một cái.

Ngay sau đó, Lam Viễn khẽ quay đầu lại, nhìn về phía đám Hư Không Vô Thánh đứng bên trong phi thuyền bên kia, nói:

- Các người, mau ra tay, giúp ta giết chết tên tiểu tử Dương Thạc này. Nữ tử tên Dương Dịch kia, cũng không để cho nàng ta rời khỏi! Ngày hôm nay ta muốn để cho bọn chúng nhìn xem, cái gì gọi là thực lực tuyệt đối!

- Ta chính là con trai của Tam Thống lĩnh Vân Lam Phủ Lam Thiên Sơn, làm việc cho ta, tương lai các người trong quân đội Vân Lam Phủ đều có thể nhận được những ưu đãi thật lớn!

Lam Viễn trầm giọng nói.

- Nguyên cớ hiển sức lực vì Lam thiếu gia!

Mấy vị Hư Không Vô Thánh kia, ánh mắt rất nhanh lóe lên, trong lòng cân nhắc. Vị thiếu phụ kia là người đầu tiên mở miệng.

Thân hình vừa động, vị thiếu phụ này đã ngăn cản phía sau hai người Dương Thạc, Dương Dịch.

- Chúng ta nguyện ý gia nhập Vân Lam Phủ, mệnh lệnh của Lam thiếu gia, chúng ta tự nhiên sẽ nghe theo!

Hai huynh đệ âm sát kia cũng chợt động, bay ra, cùng với Lam Viễn, thiếu phụ kia, đem Dương Thạc, Dương Dịch mạnh mẽ bao vây lại.

- Nếu như không gia nhập Vân Lam Phủ, Thiên Thánh Giới này quá mức nguy hiểm... ta không có nắm chắc có thể sinh tồn ở Thiên Thánh Giới. Cho nên... chỉ có thể đắc tội!

Cuối cùng, gã tráng hán hai tay lân giáp kia, thân hình cũng chợt động, ngăn cản phía sau lưng Dương Thạc và Dương Dịch.

- Hai người các người thì sao?

Ánh mắt Lam Viễn khẽ chuyển, nhìn về phía Bí Nham và Trương Chân Huyền.

- Hừ! Lam Viễn, muốn Lão Nham ta bán mạng cho người? Mơ tưởng! Chẳng qua, ta thừa nhận, Vân Lam Phủ của người mạnh mẽ, ta đắc tội không nổi. Cho nên lần này đây, ta hai bên cũng đều không giúp! Dương Thạc lão đệ, các người có thể đào thoát được hay không, vẫn là tự mình cầu phúc đi!

Bí Nham liếc mắt nhìn Dương Thạc, nhàn nhạt nói.

Nếu như chỉ có một mình Lam Viễn, cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh tuy mạnh, nhưng muốn dùng sức một người lưu lại hai người Dương Thạc, Dương Dịch, hiển nhiên là cực kỳ khó khăn. Nhưng mà hiện tại, có thêm bốn cường giả Hư Không Vô Thánh, cùng nhau liên thủ, giờ phút này Bí Nham cũng đã có chút không xem trọng Dương Thạc, Dương Dịch nữa.

Về phần Trương Chân Huyền, hắn khẽ liếc nhìn Dương Thạc một cái.

- Dương Thạc lão đệ, lần này, ta cũng không nhúng tay vào!

Trương Chân Huyền cũng giống như Bí Nham, đồng dạng quyết định không nhúng tay vào!

- Chẳng qua, ta khuyên người một câu...

Trương Chân Huyền nói xong, thanh âm thoáng dừng lại.

- Nhỏ cỏ không nhổ tận gốc, gió xuân thổi lại nổi lên! Một ít người, nhất thiết phải giết hết toàn bộ mới được. Trương mỗ ta đứng chờ ở nơi này, chém giết xong bọn họ, chúng ta lại cùng nhau lăn lộn Thiên Thánh Giới. Phỏng chừng với thực lực của các người, muốn giết hết đám bọn họ, cũng không cần ta phải ra tay chứ?

Trương Chân Huyền cười nhạt, nói.

Mà bất đồng với Bí Nham chính là, Trương Chân Huyền không ra tay, không phải là bởi vì cố kỵ Vân Lam Phủ, mà là... tuyệt đối tin tưởng vào thực lực của hai người Dương Thạc, Dương Dịch.

- Đúng vậy!

Dương Thạc lạnh nhạt cười.

- Nhỏ cỏ, tất nhiên là phải nhổ tận gốc! xem tại

Ánh mắt của Dương Thạc đảo quét lên trên người đám Hư Không Vô Thánh kia:

- Vốn dĩ ta còn nghĩ các người không nhúng tay vào, ta cũng sẽ không động thủ với các người, không định giết người diệt khẩu. Hiện tại các người đã đứng bên phía Lam Viễn rồi, như vậy... ta giết chết các người, trong lòng cũng đỡ áy náy hơn!

Sát ý dày đặc tới cực điểm từ trong thân thể Dương Thạc bắt đầu dâng trào ra, trong phút chốc đã bao phủ toàn bộ mọi người xung quanh...

Lấy thực lực của hai người phải chống lại ước chừng năm cường giả Hư Không Vô Thánh, trong đó còn có một cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh, thậm chí còn phải mạnh mẽ giết chết toàn bộ, một người sống cũng không lưu lại?

Lời này nếu như là từ trong miệng của Dương Thạc nói ra, như vậy Lam Viễn bên kia chỉ sợ cũng chỉ cười nhạt một tiếng.

Nhưng mà, lời này lại là từ trong miệng của Trương Chân Huyền nói ra!

Trận xung đột này, tuy rằng Trương Chân Huyền cũng không có ra tay, nhưng mà rất rõ ràng, Trương Chân Huyền chính là đứng bên phía của Dương Thạc và Dương Địch. Hắn không ra tay, cũng không phải là do cố kỵ Vân Lam Phủ, không dám trợ giúp Dương Thạc, mà là... trong mắt của Trương Chân Huyền, Dương Thạc căn bản là không cần hắn phải trợ giúp, liền đủ để đối phó với năm người Lam Viễn rồi.

- Như thế nào có thể?

- Trương Chân Huyền này có phải là bị điên rồi không?

Không đợi Lam Viễn phản ứng, bốn gã Hư Không Vô Thánh đang vây xung quanh Dương Thạc kia, sắc mặt nhất thời hiện lên vẻ kinh ngạc.

Tuyệt đối là điên rồi!

Liền thậm chí Bí Nham bên này cũng đều mang theo vẻ mặt không thể nào tin nổi nhìn chằm chằm Trương Chân Huyền. Hắn cũng tuyệt đối không nghĩ tới, Trương Chân Huyền lại nói ra những lời như vậy.

- Hừ! Hồ ngôn loạn ngữ!

Sắc mặt Lam Viễn cũng sửng sốt một trận, nhưng ngay sau đó, khóe miệng nhếch lên một cái.

- Xem ra các người đã ở trong thế giới hạ cấp lâu lắm rồi, đã quen với việc xưng vương xưng bá! Hôm nay ta liền cho các người biết, cường giả siêu cấp của Thiên Thánh Giới, vốn dĩ không phải là thứ mà các người có thể chống lại! ikienthuc.org

- Ra tay!

- Cái tên Dương Thạc kia, trực tiếp giết chết!

- Nữ tử Dương Địch kia, bắt sống cho ta! Ta muốn đem nàng ta về Vân Lam Phủ, ngày ngày chà đạp nàng! Biến nàng thành nữ nô của Lam Viễn ta, chịu sự ước thúc của Vân Lam Phủ! Để cho nàng muốn sống không được, muốn chết không xong! Chỉ có thể ngoan ngoãn ở bên trong Vân Lam Phủ, sinh con đẻ cái cho Lam Viễn ta! Sinh ra những hậu đại có thiên phú siêu tuyệt!

Trong miệng quát khẽ một tiếng, Lam Viễn vung tay lên một cái, ra lệnh cho bốn vị Hư Không Vô Thánh.

- Giết!

- Dương Thạc, đừng oán chúng ta!

Bốn vị Hư Không Vô Thánh này sớm đã quyết định sẽ đi theo Lam Viễn, giờ phút này Lam Viễn ra mệnh lệnh, bốn người này cơ hồ là không chút do dự, lập tức ra tay!

Nàng thiếu phụ chừng hơn ba mươi tuổi kia, trong tay xuất hiện một kiện Pháp khí thất luyện, phốc một tiếng, hướng về phía Dương Địch quần quanh tới. Hiển nhiên là nàng muốn chế trụ Dương Địch, không cho Dương Địch có cơ hội đào thoát. Mà tráng hán hai tay có lân giáp, và hai hung đệ sắc mặt âm sát kia thì lại rất nhanh phóng lên, nhất tề hướng về phía Dương Thạc tấn công tới.

Ầm ầm!

Gã tráng hán hai tay lân giáp kia trực tiếp dùng hai nắm đấm đánh mạnh về phía lưng của Dương Thạc.

Mà hai huynh đệ âm sát, thì lại là phốc phốc hai tiếng, đều tự rút ra đoản đao, đoản kiếm, dùng một góc độ xảo quyết đến tận cùng, hướng về phía thân thể của Dương Thạc hung hăng đâm tới. Bên trên đoản đao, đoản kiếm trong tay hai huynh đệ âm sát này đều toát ra quang mang u lam sắc nhàn nhạt, hiển nhiên là mang theo những loại độc vật kịch độc cực kỳ lợi hại.

- Thần quyền của ta, cho dù là Thần khải Lục cấp cũng có thể dễ dàng đánh vỡ!

- Binh khí trong tay hai huynh đệ chúng ta, tuy rằng cũng chỉ có Lục cấp, khó có thể phá vỡ sự phòng ngự của cường giả Hư Không Vô Thánh, nhưng mà trên đó ẩn chứa kịch độc siêu cường của thế giới chúng ta, chỉ cần có thể làm xước làn da một chút thôi, liền có thể khiến ột cường giả Hư Không Vô Thánh hoàn toàn độc chết, không có khả năng cứu chữa!

- Chết đi!

Ba gã Hư Không Vô Thánh này phảng phất như đã nhìn thấy cảnh Dương Thạc ngã xuống chết đi!

Mà Dương Thạc giờ phút này, cũng căn bản... không cần phải trốn!

Phanh!

Keng keng! Keng keng!

Một thanh âm bạo vang, sau đó là hai thanh âm kim loại va chạm giòn vang chột truyền ra.

- Chuyện gì xảy ra? Thần quyền của ta không ngờ lại không thể tổn thương được tên tiểu tử này? Lục phòng ngự của hắn như thế nào lại mạnh mẽ như vậy?

Lục phản chấn cường đại trực tiếp đem gã tráng hán hai tay phủ lân giáp kia đẩy văng ra ngoài. Hắn chỉ cảm thấy hai cánh tay tê dại, sắc mặt nhất thời đại biến, thần tình không thể nào tin nổi.

Đồng dạng khiếp sợ, còn có hai huynh đệ âm sát kia nữa. Đoản đao, đoản kiếm sắc bén trong tay bọn họ trong chớp mắt ngay khi tiếp xúc với thân thể của Dương Thạc, không ngờ... nhất tề gãy làm đôi!

Thân hình của Dương Thạc thậm chí ngay cả một vết xước nhỏ nhất cũng đều không có!

- Chút xíu công kích đó cũng muốn làm bị thương ta? Lam Viễn, chiến lược Nhất tinh không làm gì được Dương Thạc ta cả! Liền để ta xem một chút, thực lực cường giả Nhị tinh của ngươi là thế nào đi!

Đối với công kích của ba vị Hư Không Vô Thánh này, Dương Thạc căn bản là chẳng thèm để ý tới, thân hình vừa động, đã cấp tốc phóng vọt tới phía Lam Viễn.

Oanh! Oanh!

Hai tay nắm lại, đánh thẳng lên ngực của Lam Viễn!

- Tiểu tử, ngươi là muốn chết!

Hai tay Lam Viễn bắn ra, hai thanh tiêm trùy màu xanh nhạt nhanh như tia chớp đánh một vòng, tránh thoát khỏi công kích của Dương Thạc, vòng qua sau lưng của hắn. Phốc một tiếng, hai cái tiêm trùy đã mạnh mẽ đâm thẳng vào sau lưng của Dương Thạc. Trong đó một thanh thì đâm thẳng vào sau hậu tâm của Dương Thạc, mà cái còn lại thì đâm thẳng vào chỗ Thần hồn sau đầu của Dương Thạc.

Keng! Keng!

Hai thanh âm thanh thúy vang lên, hai cái tiêm trùy của Lam Viễn cũng bị chấn văng ra!

- Như thế nào có thể?

Sắc mặt Lam Viễn đại biến.

Bản thân hai thanh tiêm trùy của hắn chính là cấp bậc Thần binh Thất cấp đỉnh phong, những loại Thần khải Thất cấp bình thường cũng đều có thể dễ dàng xuyên thấu. Loại vũ khí như thế, giá trị còn cao hơn loại Pháp khí phòng ngự cùng giai, thế nhưng lại... căn bản không thương tổn nổi Dương Thạc!

- Cút đi!

Cùng lúc hai thanh tiêm trùy của Lam Viễn bị chấn văng ra, thân hình Dương Thạc khẽ chuyển, đùi phải như thanh đại côn, hung hăng đánh thẳng lên trên ngực của Lam Viễn.

Khoảng cách gần như vậy, Lam Viễn cho dù tổng hợp thực lực mạnh hơn một chút, cũng căn bản không thể nào né tránh được công kích của Dương Thạc!

Phanh!

Một thanh âm trầm đục vang lên.

Bộ áo giáp dày nặng trên người của Lam Viễn không ngờ không chút trì hoãn nào, phần ngực trực tiếp lõm xuống một mảnh thật lớn. Xương cốt trước ngực của Lam Viễn rắc rắc mấy cái, nhất thời gãy nát. Nội tạng bị chấn động mạnh mẽ, gần như là hoàn toàn bị chấn nát ra. Lam Viễn khẽ há miệng, một ngụm máu tươi đã sớm phun ra, thân thể thẳng tắp bay ngược về phía sau...

- Như thế nào có thể?

Hai mắt Lam Viễn trừng lớn.

Vù!

Tốc độ Dương Thạc nhanh hơn, giống như tia chớp phóng vọt tới trước mặt của Lam Viễn, thân hình thẳng tắp hướng về phía Lam Viễn đụng thẳng tới.

Phanh phanh phanh!

Thanh âm không ngừng bạo vang, thân thể Lam Viễn gần như là bị đánh ra thành từng đoàn thịt nát.

Vù!

Nhanh như tia chớp lao ra ngoài, thân thể Lam Viễn mấp máy một trận, ca ca rung động, huyết nhục diễn hóa, ngưng tụ trở lại thành thân thể đầy đủ. Sắc mặt lúc này đã là lúc xanh lúc trắng!

- Đi chết đi! Chết đi cho ta!

Keng! Keng! Keng! Keng! Keng!

Hai thanh tiêm trùy trong tay của Lam Viễn không ngừng lao ra, tốc độ công kích nhanh như tia chớp, không ngừng đâm loạn lên trên cổ họng, mi tâm, ngực, bụng... các vị trí yếu hại trên người của Dương Thạc. Dương Thạc căn bản là không thèm né tránh công kích của nó, thanh âm thanh thúy không ngừng vang lên. Chỉ có điều, những cái công kích này, thậm chí ngay cả lớp da bên ngoài thân thể của Dương Thạc cũng không thể nào công phá nổi. Hai thanh tiêm trùy Thần binh Thất cấp đỉnh phong thành danh của Lam Viễn, ở trước mặt của Dương Thạc, phảng phất giống như là hai thanh gỗ bình thường vậy, chẳng có chút tác dụng nào.

Vù vù vù!

Thân hình của Dương Thạc cũng liên tiếp lóe lên.

Oanh! Oanh! Oanh!

Dương Thạc không ngừng cấp tốc xuất quyền xuất cước, hung hăng đánh thẳng lên trên người của Lam Viễn. Mỗi một lần công kích cũng đều tạo thành thương tổn thật lớn đối với Lam Viễn. Một thân khải giáp cấp bậc Thần binh Thất cấp của Lam Viễn, ở trước mặt của Dương Thạc thật giống như là giấy vậy, căn bản là không hề có nửa điểm hiệu quả phòng hộ, chỉ cần một cú va chạm, liền trực tiếp vỡ tan.

- Cái này... sao có thể?

Dương Thạc cùng với Lam Viễn ẩu đả, kinh khí tung hoành, mà đám người bốn vị Hư Không Vô Thánh kia, cơ hồ là không có khả năng nhúng tay vào. Mắt thấy Lam Viễn cảnh giới Hư Không Vô Thánh Nhị tinh cùng với Dương Thạc đánh nhau, lại tuyệt đối rơi vào hạ phong, những người này, bao gồm cả Bí Nham ở bên kia nữa, cũng đều trừng lớn cặp mắt, không thể nào tin nổi.

Mới tiến vào Thiên Thánh Giới, đã có được chiến lực Hư Không Vô Thánh Nhị tinh?

Loại tình huống này, cho dù là toàn bộ Thiên Thánh Giới, trong thời gian ức vạn năm trời, trong số các cường giả Hư Không Vô Thánh ở thế giới đẳng cấp thấp tiến vào Thiên Thánh Giới, cơ bản đều là đếm trên đầu ngón tay!

Nhiều khả năng nhất cũng chỉ có những cường giả Hư Không Vô Thánh, sau khi đạt tới cảnh giới Hư Không Vô Thánh không lập tức tiến vào Thiên Thánh Giới, mà lưu lại thế giới đẳng cấp thấp kia thêm mấy ngàn, mấy vạn năm, từ từ tích lũy đầy đủ thực lực, mới đi vào Thiên Thánh Giới, lập tức đột phá. Dưới loại tình huống này mới miễn cưỡng có thể có được chiến lực tương đương với cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh!

Nhưng mà Dương Thạc hiện tại, nhìn bộ dáng tựa hồ nhiều lắm cũng chỉ mới ba mươi tuổi mà thôi! Hiển nhiên là không có khả năng sau khi đạt đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh lại lưu lại thế giới đẳng cấp thấp thời gian ngàn vạn năm, tích lũy đầy đủ thực lực...

Dưới loại tình huống này, Dương Thạc không ngờ có thể đem Lam Viễn hung hăng ngăn chặn, đủ để thấy được sự khủng bố của Dương Thạc!

- Hỗn đản!

- Dương Thạc, nếu không phải Bí pháp công kích Thần hồn của ta vừa rồi mới dùng qua, hiện tại người đã sớm là một cỗ thi thể rồi!

Lam Viễn bị Dương Thạc áp chế, cũng là rống giận liên tục.

Đại Hải Áo Nghĩa của hắn đã đạt đến bốn thành, linh ngộ ra được Bí pháp công kích Thần hồn, nhưng mà lúc trước diễn trò ở trước mặt của mọi người, đã sử dụng qua với Đồ Hàng, hiện tại căn bản là không thể tiếp tục sử dụng nữa.

- Mà so đấu về thân thể, Lam Viễn vốn dĩ không phải là đối thủ của Dương Thạc!

- Đi!

Nếu tiếp tục chiến đấu, căn bản không có bất cứ ưu đãi gì. Thân hình Lam Viễn vừa động, không ngờ đã nhanh chóng lùi về phía sau!

- Xông lên! Đều xông lên hết cho ta! Các người mau mau ngăn cản tên tiểu tử này lại!

Thân hình Lam Viễn nhanh như tia chớp, phốc một tiếng liền phóng vào bên trong chiếc phi thuyền của chính mình. Kiện Pháp khí phi thuyền kia rắc rắc một tiếng, cánh cửa đóng lại, đem Lam Viễn bảo hộ ở bên trong.

- Bây giờ đi đã muộn rồi!

Cũng ngay sau đó, thân thể Dương Thạc thẳng tắp hướng về phía chiếc Pháp khí phi thuyền kia đánh thẳng tới.

Rắc rắc rắc rắc!

Thanh âm vỡ tung vang lên, kiện Pháp khí phi thuyền kia nhất thời bị Dương Thạc mạnh mẽ đụng ra một cái lỗ thủng thật lớn, giống như là được chế tạo bởi loại gỗ mềm mại vậy, căn bản là không có nửa phần tác dụng phòng hộ.

- Không xong!

Sắc mặt Lam Viễn đại biến, thân hình chợt động, phốc một tiếng từ trong xác chiếc phi thuyền bắn vọt ra ngoài, hướng về phía chân trời mà bay thẳng đi.

Vù!

Mà cũng ngay trong lúc này, Dương Thạc cũng từ bên trong phi thuyền lao thẳng ra, trong mắt chợt lóe quang mang, hướng về phía sau đầu của Lam Viễn phóng vọt tới. Chỉ trong nháy mắt, tia quang mang nhàn nhạt này đã bắn vào phía sau óc của Lam Viễn.

Bác Ly Bí Pháp!

Oanh!

Thân thể Lam Viễn nhất thời ngưng trệ lại, một đoàn hư ảnh Thần hồn thuần một màu trắng gần như thực chất từ bên trong thân thể của hắn trực tiếp bị phân tách ra!

- Đây là loại Bí pháp gì?

629. Chương 598: Một Tên Cũng Không Lưu Lại

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 598: Một Tên Cũng Không Lưu Lại

Từ trong Thần hồn của Lam Viễn phát ra thanh âm kêu gào thê lương.

- Cái này? Chính là loại Bí pháp dùng để giết người!

Thân hình Dương Thạc rất nhanh chột động, sớm đuổi theo đến bên cạnh, thân thể mạnh mẽ xoay chuyển, một tiếng phốc nhẹ vang lên, cùng với Thần hồn của Lam Viễn tiếp xúc. Chỉ trong khoảnh khắc, đã đem Thần hồn của Lam Viễn đánh cho tan nát...

Phân tách! Phân tách!

Liên tục hai lần Bác Ly Đại Phái, Thần hồn của Lam Viễn đã ảm đạm đến cực hạn.

- Tiểu Địch, dùng Đại Thần Âm Linh, hoàn toàn tiêu diệt Thần hồn của hắn!

Dương Thạc vừa mới nói, trong tay Dương Địch đã xuất hiện một cái chuông nhỏ, nhẹ nhàng nhoáng lên, một cổ âm ba cấp tốc bắn ra, hung hăng đánh thẳng lên trên cổ Thần hồn đã ảm đạm trong suốt kia của Lam Viễn.

- Người dám giết ta? Dương Thạc, nhất mạch Vân Lam Phủ ta tuyệt đối sẽ không buông tha cho người, tuyệt đối không có khả năng buông tha cho người!

Thanh âm gào thét thê lương từ trong Thần hồn của Lam Viễn truyền ra.

Ngay sau đó, phốc một tiếng, Thần hồn của Lam Viễn hoàn toàn bị hủy diệt, không còn sót lại chút gì!

- Cái gì? Lam Viễn thiếu gia đã bị giết chết?

- Điều này sao có thể?

Chỉ trong nháy mắt, Lam Viễn cảnh giới Hư Không Vô Thánh Nhị tinh không ngờ đã bị Dương Thạc, Dương Địch phối hợp giết chết. Trong khoảng thời gian này, nam tử hai cánh tay lân giáp, hai huynh đệ âm sát kia thậm chí ngay cả một góc áo của Dương Thạc cũng đều không thể đụng đến. Mà thiếu phụ kia, mặc dù cực lực quần bên Dương Địch, nhưng mà cũng căn bản không tạo thành bất cứ uy hiếp gì cho nàng.

Cơ hồ có thể nói, kết quả chiến đấu hoàn toàn là nghiêng về một phía!

Cũng không phải là giống như dự đoán, bên phía Lam Viễn tuyệt đối chiếm thượng phong, mà là... bên phía Dương Thạc, chẳng những là chiếm cứ thượng phong tuyệt đối, hơn nữa còn có thể trực tiếp giết chết Lam Viễn nữa!

Bí Nham cách đó không xa đã sớm trừng mắt há miệng, ngây người.

Nếu như nói phía trước, Bí Nham nghe Trương Chân Huyền nói là xem trọng Dương Thạc, Dương Địch, chính là nghĩ rằng Trương Chân Huyền đã điên rồi, nhưng mà hiện tại, hắn trực tiếp liền có chút choáng váng. Hắn thậm chí hoài nghi, có phải những thứ mình nhìn thấy trước mắt đều là ảo giác hay không?

Chỉ có Trương Chân Huyền vẫn như trước là bộ dáng vân đạm phong khinh, tựa hồ như đã sớm đoán trước được kết quả.

- Dương Thạc này rất biến thái!

- Không thể chống được! Trốn thôi!

Bốn vị Hư Không Vô Thánh kia tu vi cũng đã đạt tới Hư Không Vô Thánh Nhất tinh, tâm tình cũng là vô cùng kiên định. Tuy rằng giờ phút này trong lòng bọn họ đã khiếp sợ tới cực hạn, nhưng mà lại cũng không có hoàn toàn ngây người, đánh mất năng lực xét đoán. Nhìn thấy Dương Thạc, Dương Địch cường đại như thế, bốn người như thế nào còn dám ở lại chiến đấu, thân hình vừa động, liền lập tức tách ra chạy trốn.

- Còn mơ tưởng trốn thoát nữa sao?

Cơ hồ là đồng thời ngay khi thân hình bốn người vừa động, thanh âm lạnh lẽo của Dương Thạc đã truyền đến.

Thương!

Dương Địch bên kia, trong tay chợt lóe thanh quang, một thanh trường kiếm đã xuất hiện trong tay, rung lên ong ong, kiếm như trường xà, trước đem vị thiếu phụ hơn ba mươi tuổi kia ngăn cản lại.

Thanh trường kiếm trong tay Dương Địch, chính là do Dương Thạc lợi dụng ba ngàn Đạo Hoàng Kiếm làm cơ sở, chọn dùng bí pháp dung hợp, trong thời gian tám năm này đã cố ý tạo ra cho Dương Địch. Cấp bậc của nó hiện tại là Thần binh Lục cấp, Pháp khí Hư Không Vô Thánh. Tuy rằng cũng không thể so sánh với Thần binh Thất cấp, nhưng mà đối thủ của Dương Địch, vị thiếu phụ kia, cũng chỉ là Hư Không Vô Thánh bình thường mà thôi, Pháp khí trong tay cũng chỉ là Pháp khí Ngũ Trọng Lôi Âm Vô Thánh, căn bản không phải là đối thủ của Đạo Hoàng Kiếm.

Phốc! Phốc! Phốc!

Chỉ đánh ra vài kiếm, kiện Pháp khí trong tay thiếu phụ kia không ngờ đã hoàn toàn bị đánh nát. Dương Địch đem vị thiếu phụ này ngăn chặn lại, thường xuyên lại lấy Đại Thần Âm Linh phối hợp, khiến cho thiếu phụ này có muốn toàn lực chạy trốn cũng căn bản không có khả năng...

- Ba người các người cũng không cần phải đi nữa!

Vù!

Mắt thấy ba vị Hư Không Vô Thánh còn lại đang chia ra chạy trốn, từ trong hai mắt Dương Thạc, một đạo quang mang nhàn nhạt đột nhiên xuất hiện, đánh thẳng về phía một trong hai huynh đệ âm sát kia.

- A!

Người này thét lên một tiếng, thân hình đang phóng vọt chạy trốn trong khoảnh khắc liền ngưng trệ lại, cả người không chút cử động.

Thần hồn trực tiếp bị tách rời đi!

Bác Ly Đại Phái, lúc ban đầu khi Dương Thạc mới lĩnh ngộ ra được, một ngày chỉ có thể sử dụng tới đa ba lượt. Mà hiện tại, trải qua thời gian tám năm hoàn thiện, cái Bí pháp này, tuy rằng về mặt uy lực cũng không có gia tăng lên, nhưng mà số lần thi triển cũng đã tăng lên đến sáu, bảy lần. Lúc đầu khiến cho Thần hồn của Đồ Hàng suy yếu thật lớn, giết chết Lam Viễn, hiện tại vẫn còn đủ để đối phó với một vị Hư Không Vô Thánh.

- Đại ca!

Người còn lại của hai huynh đệ âm sát nhìn thấy Đại ca của mình bị Dương Thạc sử dụng Bác Ly Đại Pháp chế trụ, hai mắt không khỏi trừng lớn lên.

- Đại ca, tiểu đệ nhất định sẽ báo thù cho người!

Tuy rằng trong lòng phi thường phẫn nộ, nhưng mà thân hình của người này cũng không chút dừng lại, nhanh chóng phóng vọt đi, căn bản là không có tâm tư cứu viện cho Đại ca của mình.

- Báo thù? Chỉ tiếc, người không có cơ hội đó! Người... còn chết sớm hơn Đại ca người nữa!

Phốc!

Thân hình Dương Thạc cực nhanh, giống như tia chớp phóng vọt về phía người kia.

- Khốn kiếp! Âm Sát Ma Công!

Mắt thấy sắp bị Dương Thạc đuổi theo, sắc mặt người này đại biến. Từ bên trong cơ thể, một cỗ khí tức âm độc màu đen hắc ám đột nhiên bùng phát ra, hướng về phía Dương Thạc hung hăng bao phủ tới. Cũng đồng thời trong lúc này, đại lượng khí âm sát không ngừng tụ tập lại xung quanh thân thể người này, hình thành nên một lĩnh vực không gian, ý đồ muốn ngăn cản công kích của Dương Thạc.

- Công pháp thuộc tính Chí Âm? Tựa hồ còn ẩn chứa một chút độc tính mãnh liệt... Chỉ tiếc, ta tu luyện Cửu Âm Chân Thân, Cửu Âm Huyền Công Độ lực trọng căn bản không sợ loại Ma công này! Người... chết đi!

Thanh âm âm lãnh từ trong miệng Dương Thạc truyền ra, thân hình của Dương Thạc cũng cực nhanh bắn thẳng tới trước mặt người này.

- Như thế nào có thể?

Sắc mặt người này đại biến.

Soạt soạt!

Ma khí âm sát kia căn bản không thể ngăn cản được Dương Thạc.

Thân hình của Dương Thạc thẳng tắp va chạm thẳng tới. Những nơi hấn lao qua, đám ma khí âm sát kia tựa hồ như băng tuyết gặp nham thạch nóng chảy vậy, tức khắc hoàn toàn tiêu tán mất. Tốc độ thân thể Dương Thạc không giảm, phóng vọt tới trước mặt người này, hai tay vừa động, phốc một tiếng, liền đâm thẳng vào trong đan điền của người này. Trong nháy mắt sau đó, một tay khác đã đâm phập vào giữa trán của người này.

- Lực lượng thân thể thật mạnh!

Giờ phút này, người này mới chính thức thể nghiệm được sự cường đại của thân thể Dương Thạc. Cũng không phải lúc trước phòng ngự của Lam Viễn quá kém, mà là... công kích của Dương Thạc quá mức tàn nhẫn, cường thế!

Vù!

Một cỗ Thần hồn đậm bạch sắc từ trong thân thể người này thoát ly ra.

- Đốt!

Không đợi hấn chạy trốn, Thái Dương Chân Hỏa trong cơ thể của Dương Thạc tức khắc chớp động, đem cỗ Thần hồn đậm bạch sắc này hoàn toàn bao phủ lại.

- Đây là... Thái Dương Chân Hỏa? Thần hồn của ta chính là thuộc tính Chí Âm, Thần Hỏa này... a a a...

Thanh âm tê lương gào thét từ bên trong Thần hồn truyền ra. Ngay sau đó, Thần hồn của người này hoàn toàn bị thiêu đốt, tiêu tán gần như không còn.

Hư Không Vô Thánh, lại bị giết chết thêm một người nữa!

- Kế tiếp!

Thân hình vừa động, Dương Thạc trực tiếp hướng về phía gã trắng hán hai tay bao phủ lân giáp kia mà đuổi theo.

630. Chương 599: Một Người Cuối Cùng

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 599: Một Người Cuối Cùng

Gã tráng hán hai tay bao phủ lân giáp này, tựa hồ tốc độ chính là khuyết điểm của hắn, tốc độ phi hành của hắn so sánh với Dương Thạc cơ hồ là chậm hơn gấp đôi. Dương Thạc giết chết một người trong hai huynh đệ âm sát, cơ hồ không hao phí bao nhiêu thời gian, giờ phút này đã giống như tia chớp, chỉ trong khoảnh khắc đã liên đuổi theo kịp gã tráng hán hai cánh tay phủ lân giáp kia rồi.

- Khốn kiếp! Dương Thạc, ta liều mạng với ngươi!

Biết chính mình căn bản khó có thể đào thoát, gã tráng hán hai tay phủ lân giáp này cắn răng một cái, thân hình chợt quay lại, hai cánh tay hướng về phía Dương Thạc hung hăng đập mạnh một cái!

Phanh phanh phanh phanh!

Hai cánh tay tràn ngập lân giáp của hắn đón gió lớn lên, đồng thời với lúc đánh ra, đã trực tiếp bành trướng lên gấp trăm lần, chiều dài đạt tới hơn một trượng, đường kính cũng chừng bảy tám thước, giống hệt như hai cây đại côn, hướng về phía thân thể của Dương Thạc mạnh mẽ đập mạnh xuống.

- Ngao ô!

Cũng đồng thời trong lúc này, thân hình của tráng hán cũng nhanh chóng biến hóa, từ một gã nam tử tráng niên cao chừng một trượng đã lập tức biến thành một đầu Hắc Viên chiều cao hơn ba trượng, thân thể cuộn cuộn, tướng mạo khủng bố. Trên đầu của con Hắc Viên này còn mọc ra một cái sừng nhọn nữa! Hiển nhiên, bản thể của hắn chính là một loại Thần thú dạng khỉ vượn.

- Cường giả Thần thú? Chỉ tiếc, so với Huyền Long vẫn còn kém hơn một chút, căn bản không phải là đối thủ của ta!

Đối mặt với đầu Hắc Viên khổng lồ này, Dương Thạc căn bản không chút sợ hãi.

Cường giả Thần Thú Tộc mà thôi!

Dương Thạc đã sớm phát hiện ra, trong năm cường giả Hư Không Vô Thánh, trong đó Bí Nham, tráng hán này đều là cường giả Thần Thú Tộc, mà vị thiếu phụ kia, hai huynh đệ âm sát thì lại là Bán Thần Thú Tộc.

Con Hắc Viên này tuy là cường giả Thần thú, nhưng mà chủng tộc của hắn hiển nhiên không đủ mạnh mẽ. Nếu giống như Thần Long Tộc, Lôi Đình Thần Ưng Tộc, Đại Địa Cuồng Hùng Tộc này nọ mà nói, chỉ sợ hiện tại hắn đã sớm bị truyền tống vào trong tộc đàn rồi, chứ không phải ngồi đợi ở Nhập Giới Điểm Vân Lam Phủ như vậy. Hiển nhiên, thực lực của Bộ tộc của hắn so với Thần Long Tộc, Lôi Đình Thần Ưng Tộc, Đại Địa Cuồng Hùng Tộc vẫn còn chênh lệch một khoảng lớn.

Chỉ là hai cánh tay của hắn, mức độ cứng rắn, lực lượng hơi chút mạnh mẽ mà thôi.

Ầm ầm!

Biến hóa trở lại bản thể, tốc độ đầu Hắc Viên này cũng nhanh hơn không ít. Hai cánh tay to lớn trong khoảnh khắc đã tới trước mặt của Dương Thạc.

- Hửm? Cường độ Thần binh Thất cấp?

Hai cánh tay khổng lồ của Hắc Viên vừa mới đánh tới trước mặt Dương Thạc, chỉ trong khoảnh khắc, Dương Thạc hiển nhiên đã biết được cường độ của hai cánh tay khổng lồ này!

Cấp bậc Thần binh Thất cấp!

Lấy thực lực Hư Không Vô Thánh Nhất tinh, có được hai cánh tay cấp bậc Thần binh Thất cấp, thực lực của đầu Hắc Viên này cũng xem như là tương đối không tệ rồi. Chỉ tiếc, hiện tại hắn đối mặt, lại là Dương Thạc!

Rắc rắc!

Hai tiếng vang nhỏ, chợt vang lên.

- Cái gì?

Ngay sau đó, hai mắt của Hắc Viên chợt trừng lớn, bởi vì giờ phút này hắn rõ ràng phát hiện ra, hai cánh tay khổng lồ của chính mình, không ngờ lại bị hai cánh tay Dương Thạc nhẹ nhàng chụp một cái, đã bị chặt chẽ chụp lấy!

Thật giống như đang có hai cái kềm sắt cực kỳ mạnh mẽ hung hăng chụp trúng, căn bản là không thể nào nhúc nhích được chút nào! Lực lượng từ bên trong cánh tay của Dương Thạc truyền đến, độ mạnh mẽ, cũng không phải hai cánh tay của Hắc Viên này có khả năng so sánh được.

- Như thế nào có thể?

Hắc Viên có thể chấp nhận thất bại. Dù sao thì Dương Thạc có thể giết được Lam Viễn với thực lực Hư Không Vô Thánh Nhị tinh, nhưng mà hắn tuyệt đối lại không nghĩ đến, địa phương mà mình có ưu thế nhất, ở trong tay của Dương Thạc, cũng là không thể nào chịu nổi một kích như thế, căn bản không có khả năng phản kháng chút nào!

- Vỡ ra cho ta!

Quát khê một tiếng, cánh tay của Dương Thạc mạnh mẽ dùng sức.

Rắc rắc rắc rắc rắc!

Thanh âm giòn vang liên tiếp từ trong cánh tay của Hắc Viên truyền ra. Hai cánh tay khổng lồ của Hắc Viên, xương cốt trong đó không chút trì hoãn, trực tiếp hoàn toàn vỡ vụn! Hai cánh tay khổng lồ vô cùng cứng rắn, lại giống như là làm bằng đất nung vậy, dễ dàng bóp cho vỡ nát!

Phanh!

Dương Thạc đánh ra một quyền, trực tiếp đập thẳng lên trên mi tâm của Hắc Viên.

Phùng!

Thái Dương Chân Hỏa nhanh chóng bùng phát, trực tiếp đục thủng cái đầu lâu của Hắc Viên. Hai mắt Hắc Viên trừng lớn, thần thái trong mắt dần dần tiêu tán mất. Hiển nhiên, Thần hồn của hắn vào thời điểm này đã bị Dương Thạc hoàn toàn giết chết.

- Còn một tên cuối cùng!

Mãi đến giờ phút này, một tên còn lại trong hai huynh đệ âm sát đã bị Dương Thạc phân tách Thần hồn ra khỏi cơ thể, Thần hồn vẫn còn chưa thể hoàn toàn quay trở lại bên trong thân thể, không thể nào đào tẩu được.

- Không!

- Dương Thạc, ngươi không được giết ta! Ta là Ảnh Mị Tộc, tộc nhân của chúng ta, bất luận là ở trong thế giới nào, cũng tuyệt đối chính là sát thủ vương giả! Ở Thiên Thánh Giới cũng có tổ chức sát thủ của chính mình! Hôm nay ngươi giết chết chúng ta, ngày sau, Ảnh Mị Tộc ta nhất định sẽ giết ngươi, không chết không thôi!

Mắt thấy Dương Thạc hướng mình bay tới, từ bên trong Thần hồn của người này chợt truyền ra thanh âm gào thét.

- Đáng tiếc! Lúc này ta đã giết chết huynh đệ của ngươi, cho dù có buông tha cho ngươi, chỉ sợ cũng sẽ phải nhận lấy sự đuổi giết của Ảnh Mị Tộc các ngươi... Cho nên, trước hết là giết ngươi luôn, tốt xấu gì cũng có thêm một người đেম lưng!

Thanh âm lạnh lùng truyền ra. Ngay sau đó, Dương Thạc phốc một tiếng đã bay tới. Thái Dương Chân Hỏa bùng lên, đem Thần hồn của người này trực tiếp giết chết.

Phốc! Phốc! Phốc!

Cơ hồ là đồng thời ngay khi Dương Thạc giết chết xong Thần hồn của ba người này, bên kia, cuộc chiến của Dương Dịch cũng đã có kết quả.

Vị thiếu phụ kia gào lên một tiếng thê lương, thân thể đã bị Dương Dịch đánh cho nát bét.

Đinh đinh đinh!

Đại Thần Âm Linh lay động, Thần hồn của thiếu phụ này đã bị Dương Dịch mạnh mẽ đánh tan... Căn bản là không có khả năng sống sót!

- Thực lực đám người này vẫn là quá kém, cũng chỉ là cường giả cảnh giới Hư Không Vô Thánh bình thường mà thôi...

Dương Dịch bên kia cơ hồ cũng không có chút trì hoãn nào, Dương Thạc cũng chẳng cần phải qua đó hỗ trợ.

Giết chết xong bốn tên Hư Không Vô Thánh này, tâm tính của Dương Thạc thật ra cũng vô cùng bình tĩnh, không có cảm giác được nửa phần cảm giác vui sướng. Dù sao, thực lực của bốn tên Hư Không Vô Thánh này vẫn là quá kém một chút.

Cùng với Huyền Long lúc trước mà so sánh, vẫn là kém cỏi hơn nhiều lắm!

Cái này, cũng là chuyện tình rất bình thường.

Huyền Long rốt cuộc cũng là Thần thú Huyền Vũ, trình độ hy hữu có thể so sánh với Thần Long. Tuy rằng Huyền Long cũng chỉ có một cái Phân thân thành tựu đến cảnh giới Hư Không Vô Thánh. Nhưng mà dù sao hần cũng hấp thu dung hợp được Thiên Địa Huyền Thanh Khí, thực lực cũng không phải tầm thường. Thậm chí Thiên Kiếm Thần Thú cùng hần so sánh thiên phú, cũng không nhất định có thể chiếm cứ được thượng phong.

Hơn nữa, hần tại năm ngàn năm trước, chính là sủng thú của Chân Vô Đại Đế.

Tu vi Vô đạo của Chân Vô Đại Đế, hần cũng dung hợp được một chút. Ở Nhân Gian Giới, trên thực tế từ hai ba ngàn năm trước, Huyền Long đã đạt tới Hư Không Vô Thánh, chỉ là mãi không có xuất thế mà thôi!

Nội tình cực kỳ thâm hậu!

Mà bốn Hư Không Vô Thánh bên này, Dương Thạc phỏng chừng bọn họ thậm chí chính là vừa mới trở thành Hư Không Vô Thánh mà thôi, liền đã gấp gáp không đợi kịp tiến thẳng vào Thiên Thánh Giới.

Luận thực lực, nội tình cùng với Huyền Long vẫn còn kém quá xa!

Dương Thạc vào tám năm trước đây đã có thể mạnh mẽ đánh chết Huyền Long, lúc này đây, giết chết ba gã cường giả Hư Không Vô Thánh, thật sự là không đáng để nhắc tới, là chuyện tình bình thường tới cực hạn.

- Các người... cho dù có giết chết ta, lửa giận của Vân Lam Phủ, các người cũng không thể nào thừa nhận nổi được đâu!

Thiếu phụ kia cùng Dương Thạc đánh nhau, tuy rằng vẫn còn chưa bị mạnh mẽ giết chết, nhưng mà vẫn không thể chống đỡ thêm được bao lâu nữa.

Phốc! Phốc! Phốc!

Thần hồn của nàng ta bị Dương Thạc dùng Đạo Hoàng Kiếm phân chia thành mười bảy mười tám phần!

Đinh đinh đinh!

Đại Thần Âm Linh khởi động, Thần hồn của vị thiếu phụ này đã hoàn toàn bị đánh diệt.

Thiếu phụ này cùng với hai huynh đệ âm sát kia hiển nhiên bất đồng, nàng chỉ là một cường giả Bán Thần Thú Tộc bình thường mà thôi, thậm chí huyết mạch cũng không chút nào thuần khiết, ở trong Thiên Thánh Giới cũng không có bất cứ tổ chức tộc đàn nào cả. Cho nên, thiếu phụ này cũng chỉ có thể lấy thể lực Vân Lam Phủ ra mà đe dọa Dương Thạc, Dương Dịch mà thôi.

- Vân Lam Phủ sao?

Cặp mày Dương Thạc hơi nhíu lại.

631. Chương 600: Quả Trái Cây Thần Bí

Vô Tận Thần Công

Chương 600: Quả trái cây thần bí

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

.
Nếu như trên người của hắn có lông tóc, chỉ sợ giờ phút này toàn bộ cũng đều đã dựng đứng lên rồi... Mặc dù hắn không có lông tóc, lúc này cũng có thể nhìn thấy cả người cứng ngắc, không chút tự nhiên.

Phải biết rằng, chỉ cần đối phương sinh ra sát ý, một cái ý niệm dâng lên, hắn liền trực tiếp hồn phi phách tán, không có chút khả năng chống cự...

Sinh tử chỉ nằm trên một lần ranh!

- Dương Thạc tiền bối!

Đầu Cự Hạt cắn răng một cái, không đợi Dương Thạc lên tiếng, hắn đã mở miệng trước.

- Dương Thạc tiền bối, ta nguyện ý phát hạ độc thệ, tuyệt đối sẽ không nói ra chuyện tình ngày hôm nay! Nếu như ta nói ra chuyện tình ngày hôm nay, nhất định sẽ hồn phi phách tán, chết không được tử tế! Xin tiền bối hãy tha cho ta một con đường sống!

Đầu Cự Hạt này rất nhanh thề thốt:

- Tiền bối, Yêu Thú Tộc của ta có một loại Bí pháp đặc thù, thuộc loại Bí pháp khế ước, phát hạ độc thệ, chính là tuyệt đối sẽ ứng nghiệm!

Vì để tự bảo vệ chính mình, đầu Dị thú Cự Hạt này thậm chí đem Bí pháp của chính mình cũng đều nói ra.

- Bí pháp thuộc loại khế ước?

Trong lòng Dương Thạc chợt động.

- Dương lão đệ, trong Yêu Thú Tộc, Bí pháp thuộc loại khế ước, ta thật ra cũng có biết một chút!

Không đợi Dương Thạc do dự, Bí Nham đã mở miệng trước.

Bí Nham chính là tính tính ngay thẳng, cũng không âm độc giống như Trương Chân Huyền. Đầu Dị thú Cự Hạt này tuy rằng đã chứng kiến cảnh Dương Thạc giết chết Lam Viễn, nhưng mà hắn rút cuộc cũng không có tham gia đối phó Dương Thạc, liền như vậy mà giết chết hắn, thật sự là có chút quá bất càn nhân tình, quá không nói lý lẽ. Cho nên Bí Nham cũng muốn nói thay cho hắn mấy lời.

- Loại Bí pháp khế ước này, mặc dù ta không biết rõ lắm, nhưng mà nếu như hắn chủ động ký kết mà nói, ta thật ra có thể phân biệt được thật giả! Cái này thuộc về một loại năng lực thiên phú đặc thù của Yêu Thú Tộc!

Bí Nham nói.

- Loại Bí pháp khế ước này, tựa hồ là truyền thừa lại từ thời kỳ Thượng Cổ!

- Thời điểm đó, Thuần Nhân Tộc vô cùng cường thịnh, đã sáng tạo ra loại Bí pháp này. Có không ít cường giả Thần Thú đã cùng cường giả Thuần Nhân Tộc ký kết khế ước, làm sủng thú của cường giả Thuần Nhân Tộc. Có một số loại khế ước, là khế ước bình đẳng, song phương khế ước là đồng bọn. Mà có một số loại

khế ước, lại là khế ước chủ tở! Loại Bí pháp khế ước này, trải qua phát triển, chậm rãi diễn hóa thành loại Bí pháp khế ước loại thệ ước! Cái mà hấn muốn thi triển, hấn chính là thuộc loại này!

Bí Nham giải thích một phen.

- Bí pháp khế ước là như thế này sao?

Dương Thạc khẽ gật đầu. Giờ phút này đối với Bí pháp khế ước, Dương Thạc cũng thoáng có chút hiểu biết.

Ở Nhân Gian Giới, cường giả tìm một đầu Dị thú là sủng thú của chính mình, chính là chuyện tình thập phần bình thường. Mà ở Thiên Thánh Giới, ức vạn năm trước, thời điểm khi Thuần Nhân Tộc cường thế, tìm các cường giả Thần thú làm sủng thú khế ước của chính mình, cũng không phải là chuyện tình gì quá kỳ quái. Vì thế loại Bí pháp khế ước chính vì vậy mà sản sinh.

Chỉ có điều, dần dần về sau, Thuần Nhân Tộc chậm rãi bị Bán Thần Thú Tộc thay thế, mất đi địa vị bá chủ.

Bán Thần Thú Tộc cùng với Thần Thú Tộc có mối quan hệ vô cùng mật thiết. Những loại chuyện tình bắt giữ Thần thú làm Sủng thú của chính mình cũng dần dần mất đi, loại Bí pháp khế ước này cũng dần dần chậm rãi biến mất... Chẳng qua, loại Bí pháp khế ước này rốt cuộc cũng là thập phần huyền diệu, không có khả năng hoàn toàn thất truyền. Có một số loại Bí pháp khế ước đã rõ ràng diễn hóa thành Bí pháp thể loại độc thệ. Ở Thiên Thánh Giới cơ bản cũng được ứng dụng tương đối rộng rãi...

Mà đầu Cự Hạt này, hiển nhiên cũng có kỳ ngộ, biết được Bí pháp khế ước.

- Một khi đã như thế, liền để hấn ký kết đi!

Dương Thạc thoáng tưởng tượng một chút, cuối cùng cũng đồng ý.

Võ đạo của Dương Thạc chính là sát phạt quyết đoán, cũng không phải là lạm sát vô tội. Đầu Cự Hạt này dù sao cũng không có thù hận gì với Dương Thạc, có thể không giết, lưu lại hấn một mạng cũng không phải không thể.

- Đa tạ tiền bối!

Cảm nhận được sát ý của Dương Thạc biến mất, đầu Dị thú Cự Hạt này phi thường mừng rỡ.

- Hiện tại, hậu nhân Thiên Hạt Tộc, Triết Triền ta, lúc này phát độc thệ, chuyện tình hôm nay, nếu như Triết Triền ta nói ra, nhất định sẽ hồn phi phách tán, hoàn toàn hủy diệt!

Đầu Dị thú Cự Hạt tên Triết Triền kia lớn tiếng thề.

Vù!

Ngay tại một khắc khi hấn phát ra lời thề, Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được, bên trong thiên địa chợt sản sinh ra một cỗ năng lượng kỳ dị. Phốc một tiếng, liền chui vào trong đầu cốt của nó, lạc ẩn thật sâu vào trong óc của hấn.

- Đây là loại lực lượng Pháp tắc Áo nghĩa gì?

Trong lòng Dương Thạc chợt động.

Cỗ năng lượng bắn vào trong đầu lâu của đầu Dị thú Cự Hạt này cũng không phải là thuộc loại năng lượng nguyên tố Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ nào cả. Cũng không phải là năng lượng Quang Minh, Hắc Ám, lại càng không phải là năng lượng Không Gian, Thời Gian... mà là... tựa hồ như là một loại năng lượng Pháp tắc Áo nghĩa kỳ lạ thuộc loại Dự Ngôn...

Nhất thời, Dương Thạc đối với loại năng lượng này cũng sản sinh ra một tia hiếu kỳ.

- Năng lượng thuộc loại Dự Ngôn... Hình như cùng với loại năng lượng Pháp tắc Áo nghĩa kỳ lạ có năng lực tỏa định Sinh môn, Tử vị trong Thập Phương Cà Sa của ta có hiệu quả đồng dạng!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Thập Phương Cà Sa, tọa định Sinh môn, Tử vị, có thể biết trước được hung hiểm, cũng là một loại năng lượng Dự Ngôn kỳ lạ. Cùng với loại năng lượng khế ước này thập phần tương tự.

- Thập Phương Cà Sa của ta sau khi lên tới Thiên Thánh Giới, tác dụng đại giảm, phải nghĩ biện pháp đem nó tăng cấp lên. Mà loại năng lượng Pháp tắc Áo nghĩa Dự Ngôn này, hiển nhiên chính là điểm mấu chốt để thăng cấp Thập Phương Cà Sa! Nếu như có cơ hội mà nói, ta cũng nên kiếm một vài loại Bí pháp giống như khế ước, Dự Ngôn như thế này, để mà thể ngộ một phen...

Dương Thạc âm thầm nghĩ.

Đương nhiên, đó là chuyện tình sau này. Muốn có được loại Bí pháp loại khế ước như vậy, cũng cần phải có kỳ ngộ nhất định.

- Được rồi! Người đi đi!

Không cần Bí Nham xác nhận, giờ phút này Dương Thạc đã biết, đầu Dị thú Cự Hạt này đã ký kết một cái khế ước đặc thù, hoàn thành lời độc thệ của chính mình.

Cũng không làm khó đầu Dị thú Cự Hạt này nữa, Dương Thạc để cho hắn trực tiếp rời đi.

- Đa tạ tiền bối!

Vù!

Đầu Dị thú Cự Hạt này cũng không chút do dự nữa, thân hình vừa động, trực tiếp bay đi.

Tuy rằng hiện tại Dương Thạc đã tha cho hắn, nhưng hắn không dám xác định, Dương Thạc có thể thay đổi chủ ý hay không. Vạn nhất thay đổi chủ ý mà nói... Vừa rồi tuy rằng hắn đã ký kết khế ước đặc thù, nhưng mà loại khế ước này đối với Dương Thạc cũng chẳng có nửa điểm ước thúc nào cả. Dương Thạc muốn giết hắn, vẫn là không có chút ảnh hưởng nào cả. Cho nên hắn phải nhanh chóng rời đi, miễn cho Dương Thạc thay đổi chủ ý.

- Dương Thạc, người... Haizzz...

Liếc mắt nhìn Dương Thạc, Trương Chân Huyền lắc lắc đầu, cũng không nói gì cả. Trong mắt hắn, cho dù là có loại khế ước này, nhưng cũng không phải là tuyệt đối chắc chắn.

- Trương huynh, hắn chỉ là cường giả cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh, ở trong Thiên Thánh Giới này, chưa chắc có thể sống được bao lâu. Huống hồ, Vân Lam Phủ chưa chắc đã có thể tìm được hắn. Nếu như thật sự bị Vân Lam Phủ tìm được hắn, từ trong miệng hắn hỏi ra được chuyện ta giết chết Lam Viên, như vậy xem như là ta xui xẻo đi!

Dương Thạc nhàn nhạt cười, hướng Trương Chân Huyền nói.

Đầu Cự Hạt kia cũng chỉ là Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh. Nếu như nói cường giả Hư Không Võ Thánh lẫn lộn ở Thiên Thánh Giới chính là cử tử nhất sinh mà nói, như vậy cường giả cấp bậc Ngũ Trọng Lôi Âm Võ Thánh lẫn lộn ở Thiên Thánh Giới, dưới tình huống không có bản đồ, không có tin tức gì, một ngàn người có thể có được một người sống sót, đó cũng là may mắn vô cùng rồi!

Nói không chừng, đầu Cự Hạt kia vừa mới bay đi, đã lập tức gặp phải đạo phỉ, trực tiếp bị giết chết.

Nếu như hắn cũng không có ngã xuống, hơn nữa còn bị cường giả Vân Lam Phủ tìm được, dùng Bí pháp bức bách hắn nói ra chuyện Dương Thạc giết chết Dương Thạc mà nói, thì đó chính là xác suất một phần vạn đã xảy ra. Lúc đó Dương Thạc chính là tự mình không may mắn, chính là ông trời cũng không giúp cho hắn...

- Được rồi! Nơi này không nên ở lâu! Trương huynh, Bí Nham huynh, chúng ta liền ở chỗ này chia tay đi! Các người hãy bảo trọng!

Dương Thạc nhìn hai người Trương Chân Huyền, Bí Nham, trong miệng nói.

Tuy rằng là sẽ lẫn lộn Thiên Thánh Giới, nhưng mà Dương Thạc cũng không định sẽ đi cùng với Trương Chân Huyền và Bí Nham.

Đầu tiên, nhiều người đi, mục tiêu lớn, tỷ lệ đụng phải đạo phỉ cũng càng cao.

Rất nhiều đạo phỉ, chỉ có một hai người mà thôi, bọn họ cũng khinh thường cướp bóc. Thông thường chỉ khi một đám cường giả tụ tập một chỗ, bọn họ mới đi ra cướp bóc. Thứ nhất, nhiều người, cướp bóc mới được nhiều bảo vật. Hơn nữa, cường giả độc hành, bình thường cũng không dễ chọc. Một đám cường giả cùng đi, bình thường thực lực cũng không mạnh lắm, đây cũng là quy luật tự nhiên.

Cho nên, chính mình lẫn lộn Thiên Thánh Giới, nhân số ít, ngược lại chưa chắc là chuyện xấu.

Lại thêm nữa, Dương Thạc cũng không dám cam đoan, Vân Lam Phủ nhất định sẽ không phát hiện ra những chuyện mà mình đã làm. Đến lúc đó, phái ra cường giả đuổi giết mình, Trương Chân Huyền và Bí Nham đi theo mình, cũng sẽ gặp phải tai ương.

Tóm lại, phân tán ra mới là lựa chọn tốt nhất! Bất luận là Dương Thạc hay là Trương Chân Huyền cũng có thói quen độc hành.

- Một khi đã là như vậy, Dương Thạc, các người cũng nên bảo trọng!

- Đi thôi!

Sau khi cáo biệt lẫn nhau, thân hình bốn mươi vừa động, phốc một tiếng liền tách ra... xem tại

- Nếu như có thể tìm được một địa phương tĩnh tu một phen, tự nhiên là tốt nhất...

Dương Thạc tùy tiện lựa chọn một phương hướng, nhưng thật ra cũng không có cố ý rời xa phương hướng Vân Thu Thành.

Dù sao, dựa theo tâm lý bình thường, giết chết Lam Viễn, hẳn nên chạy trốn rời xa Vân Thu Thành mới đúng. Chính mình và Dương Địch tiến về phía Vân Thu Thành, cũng xem như là một hướng đi an toàn một chút.

Đương nhiên, Dương Thạc và Dương Địch cũng không chuẩn bị đi tới Vân Thu Thành, chỉ hướng về phía đó, đi lướt qua phụ cận Vân Thu Thành mà thôi.

Dương Thạc và Dương Địch cũng là di chuyển không mục đích, không có địa phương nhắm tới cụ thể nào cả.

Hiện tại dựa theo ý tưởng của Dương Thạc, chính là tìm một địa phương nào đó tĩnh tâm tu luyện. Vừa rồi Dương Thạc giết chết Lam Viễn cũng có chút thể ngộ, cần tìm địa phương tiêu hóa.

Nếu như tìm được địa phương đó, có thể để cho Dương Thạc tĩnh tu một năm mà nói, Dương Thạc vượt qua lời kiếp, tiến vào cảnh giới Hư Không Vô Thánh, chiến lực tuyệt đối sẽ gia tăng thêm một lần nữa. Thời điểm đó, đừng nói là cường giả Hư Không Vô Thánh Nhị tinh, cho dù là cường giả Hư Không Vô Thánh Tam tinh đi chăng nữa, đến thời điểm đó cũng sẽ có năng lực chiến đấu một trận! Lẫn lộn Thiên Thánh Giới, khả năng sinh tồn càng nắm chắc hơn một chút!

Chỉ có điều, phải ở trong Thiên Thánh Giới mờ mịt này, tìm được một phiến địa phương thích hợp tiềm tu, tựa hồ cũng không dễ dàng như vậy, chỉ có thể đi bước nào tính bước đó, xem thử xem vận khí như thế nào.

- Đúng rồi! Giết chết đám người Lam Viễn, đám chiến lợi phẩm kia, cũng nên lấy ra xem qua một chút!

Một bên phi hành, Dương Thạc cũng trầm nghĩ.

Dương Thạc lập tức mở ra Không gian Giới chỉ của đám người bọn Lam Viễn.

- Hửm? Cái này... là bản đồ Vân Lam Phủ?

Bên trong Không gian Giới chỉ của Đồ Hàng, Dương Thạc phát hiện ra một tấm bản đồ sơ lược của Vân Lam Phủ.

- Ân! Hiện tại phương hướng chúng ta phi hành, mặc dù càng ngày càng gần Vân Thu Thành, nhưng cũng là phương hướng rời khỏi Vân Lam Phủ nhanh nhất! Dựa theo tốc độ này mà xét... bảy tháng sau, liền có thể rời khỏi Vân Lam Phủ, đi tới một Phủ kế tiếp!

Nhìn nhìn bản đồ, Dương Thạc xác định một chút phương hướng phi hành của mình.

- Mấy cái giới chỉ này, cũng không có đồ gì quá tốt...

- Hửm? Cái này là Không gian Giới chỉ của Lam Viễn... Trong này... cái trái cây màu u lam này... tựa hồ trong này có ẩn chứa một loại Dung Hợp Áo Nghĩa kết hợp giữa Thủy Chung Áo Nghĩa và Không Gian Áo Nghĩa...

Ở trong Không gian Giới chỉ của Lam Viễn, một quả trái cây nhỏ khiến cho Dương Thạc chú ý.

632. Chương 601: Thiên Thánh Giới, Một Tinh Cấp Hiểm Địa! Bấy Tinh Cấp Hiểm Địa! (1).

Vô Tận Thần Công

Chương 601: Thiên Thánh Giới, một tinh cấp hiểm địa! Bấy tinh cấp hiểm địa! (1).

Nguồn: Vipvanda xem tại

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Quả nhỏ màu xanh này bên trong nó ẩn chứa sức mạnh Pháp Tắc sao?

Dương Thạc có thể cảm giác được rõ ràng, ở bên trong quả nhỏ màu xanh này ẩn chứa một đường Thủy Chi Áo Nghĩa, ngoài ra còn có một ít Không Gian Áo Nghĩa, mơ hồ còn có được một ít Áo Nghĩa khác nữa. Tóm lại, ở bên trong quả nhỏ màu xanh này, ẩn chứa một phần mười dung hợp Áo Nghĩa cường đại.

Dung hợp Áo Nghĩa, tại Thiên Thánh Giới, tuyệt đối là ít thấy.

Nhất là đối với siêu cấp cường giả.

Dương Thạc tuy rằng đối với cường giả Thiên Thánh Giới hiểu biết không nhiều lắm, nhưng hắn cũng có thể đoán được, siêu cấp cường giả tuyệt đối sẽ nắm giữ một ít dung hợp Áo Nghĩa.

Dung hợp Áo Nghĩa, nói trắng ra là đem hai loại, hoặc là càng nhiều loại Pháp Tắc Áo Nghĩa dung hợp với nhau, giúp nhau tăng tiến, khiến cho uy lực tăng nhiều.

Bình thường mà nói, chỉ một loại Pháp Tắc Áo Nghĩa, trừ khi linh ngộ đến trình tự cực cao, nắm giữ Pháp Tắc chân lý, bằng không, uy lực cũng đều không lớn. Mà dung hợp Áo Nghĩa lại bằng hai loại hoặc là nhiều loại Pháp Tắc Áo Nghĩa dung hợp với nhau, tăng phúc cho nhau, sinh ra uy lực tuyệt đối lớn.

Giống như Áo Nghĩa thủy hỏa lôi phong của Dương Thạc, bốn loại Áo Nghĩa này dung hợp cùng một chỗ, uy lực không chỉ là bốn loại Áo Nghĩa, mà tăng sáu mươi bốn lần, cường hãn đến mức tận cùng.

Đương nhiên, đây là bốn loại Áo Nghĩa dung hợp, uy lực tự nhiên không nhỏ.

Có một ít dung hợp Áo Nghĩa tương đối đơn giản, hai loại Áo Nghĩa dung hợp cho nhau, uy lực cũng không tầm thường.

Như là, Hỏa Chi Áo Nghĩa, cùng Không Gian Áo Nghĩa dung hợp, hình thành Bạo Liệt Áo Nghĩa.

Còn có, Thủy Chi Áo Nghĩa, cùng Không Gian Áo Nghĩa dung hợp, hình thành Đại Hải Áo Nghĩa.

- Ở bên trong quả nhỏ màu xanh này, ẩn chứa chính là Đại Hải Áo Nghĩa, cũng là loại áo nghĩa mà Lam Viễn đang tu luyện, hắn cũng nắm giữ loại Áo Nghĩa này.

Dương Thạc nhẹ nhàng nắm lấy quả nhỏ màu xanh, trong lòng thầm nghĩ như vậy.

Lúc trước Lam Viễn thi triển Đại Hải Áo Nghĩa, là bí pháp thần hồn công kích, Dương Thạc chính mắt nhìn thấy. Tuy rằng Dương Thạc đối với Đại Hải Áo Nghĩa cơ hồ không có hiểu biết, nhưng Dương Thạc có thể cảm giác được uy lực Thủy Chi Áo Nghĩa bên trong thần hồn bí pháp cùng Không Gian Áo Nghĩa. Hiện tại nhìn thấy Tiểu Quả, Dương Thạc lập tức biết, bên trong quả nhỏ màu xanh này ẩn chứa Áo Nghĩa, chính là Đại Hải Áo Nghĩa mà Lam Viễn thi triển.

- Không ngờ đây là Thiên Tài Địa Bảo ẩn chứa Pháp Tắc Áo Nghĩa, ở Thiên Thánh Giới này, quả nhiên hơn xa so với Nhân Gian Giới vạn lần.

Dương Thạc thổn thức cảm thán.

- Đáng tiếc, Tiểu Quả này, ta không biết sử dụng thế nào. . .

Tiểu Quả ẩn chứa Pháp Tắc Áo Nghĩa, có tác dụng đối với bản thân Hư không vô thánh tăng lên sức mạnh Áo Nghĩa, hiển nhiên là có chỗ tốt cực lớn.

Chỉ tiếc là, Dương Thạc cũng không biết phương pháp sử dụng quả nhỏ màu xanh này như thế nào.

Thiên Tài Địa Bảo, phương pháp sử dụng đều không giống nhau. Có chút Thiên Tài Địa Bảo, trực tiếp là có thể dùng, có một chút Thiên Tài Địa Bảo, cũng là ở bên ngoài cơ thể, hấp thu sức mạnh trong đó, còn có một ít Thiên Tài Địa Bảo, hiệu quả mười phần mãnh liệt, cần phải dùng một ít dược liệu tiến hành trung hòa, thậm chí phải luyện chế thành đan dược, mới có thể lợi dụng tác dụng lớn nhất.

Đối với quả nhỏ màu xanh này, Dương Thạc không có hiểu biết, tự nhiên hắn cũng không thể sử dụng lung tung.

- A?

Đang lúc Dương Thạc cảm thấy đáng tiếc, Dương Dịch bên cạnh a một tiếng.

- Dương Thạc, ta xem xét bên trong không gian giới chỉ này, có phát hiện ra hai ngọc phiến, trong đó ẩn chứa tin tức, tựa hồ là hai bộ sách, một bộ hình như là bách khoa toàn thư nói về bảo vật Thiên Thánh Giới, còn một bộ kia là bộ bách khoa toàn thư ghi lại các loại hiểm địa ở bên trong Thiên Thánh Giới.

Dương Dịch nhìn Dương Thạc nói ra.

Vừa rồi xem xét không gian giới chỉ, Dương Thạc đem hai cái giới chỉ đưa cho Dương Dịch, để Dương Dịch xem xét, không thể tưởng được, đây cũng là thu hoạch ngoài ý muốn.

- A?

Dương Thạc hai mắt sáng ngời.

- Dương Thạc, đây là từ giới chỉ của anh em ảnh mị tộc lấy ra.

Dương Dịch nói xong, lấy ra hai cái ngọc phiến, giao cho Dương Thạc.

- Ảnh Mị sao? Ảnh mị tộc, bọn họ là tộc quần am hiểu ám sát. Bình thường mà nói, ám sát cùng tình báo, là hỗ trợ lẫn nhau, ảnh mị bộ tộc tại Thiên Thánh Giới chính là tổ hợp ám sát lớn nhất, chuyên thu thập tình báo, cũng là nhất lưu.

- Hai anh em Ảnh Mị này ở bậc thấp, được hai cái ngọc phiến như vậy, coi như là kỳ ngộ không nhỏ.

Dương Thạc nói ra.

Tổ chức am hiểu ám sát, tất nhiên am hiểu sưu tập tình báo.

Nếu không như vậy, ám sát giả cơ bản dưới mọi tình huống đều không biết, Thiên Thánh Giới lớn như vậy, cái gì cũng đều không biết, thì tiến hành ám sát thế nào?

Ảnh mị bộ tộc am hiểu sưu tập tình báo, cho nên có thể chế tạo ra hai cái ngọc phiến như vậy, ẩn chứa một ít tin tức cơ bản của Thiên Thánh Giới, cũng thật là bình thường.

Hai quả ngọc phiến này, lưu lạc đến thế giới bậc thấp, được anh em ảnh mị này đạt được, cũng không tính kỳ quái. Dù sao, Thiên Thánh Giới cùng nhân gian giới, cũng không phải là hoàn toàn không có liên hệ. Chân Vũ Bí Điển, đó là Chân Vũ Đại Đế từ Thiên Thánh Giới đưa đến Nhân Gian Giới, mà Nhân Hoàng, thậm chí trực tiếp có thể tiến nhập đến Nhân Gian Giới, để lại cho Dương Thạc một quả không gian chỉ.

Đương nhiên, ảnh mị bộ tộc, tại bên trong thế giới bậc thấp nhân số đâu chỉ ngàn ngàn vạn, cũng không phải mỗi một cường giả ảnh mị tộc, đều có thể có được hai khối ngọc phiến như vậy.

Ảnh mị anh em này, hiển nhiên là có vận khí rất tốt.

- Chỉ tiếc, vận khí lại tốt, kỳ ngộ lại nhiều, đến bây giờ, cũng rơi vào kết cục thần hồn tan biến.

Trong lòng Dương Thạc cũng cảm thấy thổn thức.

Mỗi một vị siêu cấp cường giả, lúc bước trên võ đạo đỉnh phong, dưới chân, đều giẫm rất nhiều nhân vật thiên tài.

Có rất nhiều rất nhiều thiên tài, kỳ ngộ không ngừng, được ông trời chiếu cố, đến sau cùng, tránh không khỏi trở thành đá kê chân cho thiên tài khác.

Võ đạo một đường, chính là tàn khốc như vậy.

- Con đường Võ đạo, phải cẩn thận, cẩn thận vô cùng.

Dương Thạc lúc này, cũng thoáng cảm giác được một ít áp lực.

Không nghĩ nhiều đến việc này, dù sao hiện tại Dương Thạc còn sống, anh em ảnh mị kia cũng đã tử vong.

Dương Thạc đem tâm thần của bản thân, tiến nhập vào bên trong hai quả ngọc phiến, tra xét tin tức trong đó.

- Quả nhiên là miêu tả bên trong Thiên Thánh Giới, nói rõ địa phương sản xuất Thiên Tài Địa Bảo, địa phương hung hiểm, đều đánh dấu mười phần rõ ràng. Có địa đồ này, tại bên trong Thiên Thánh Giới, tỷ lệ bảo mệnh, ít nhất có thể gia tăng ba thành.

Sau khi tra xét một lúc, Dương Thạc không khỏi hưng phấn trong lòng.

633. Chương 601: Thiên Thánh Giới, Một Tinh Cấp Hiểm Địa! Bấy Tinh Cấp Hiểm Địa! (2).

Vô Tận Thần Công

Chương 601: Thiên Thánh Giới, một tinh cấp hiểm địa! Bấy tinh cấp hiểm địa! (2).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Có địa đồ, đối với hiểm địa Thiên Thánh Giới, đánh dấu mười phần rõ ràng.

Thiên Thánh Giới rộng lớn vô cùng, chỉ cần ở bên trong đại lục trung ương, còn có mấy trăm chỗ hiểm cảnh lớn nhỏ. Còn có mấy khối đại lục khác, cũng đều không sai biệt lắm.

Trong đó, hiểm cảnh cũng chia cấp bậc.

Cấp thấp nhất, đó là hiểm địa một tinh cấp.

Hiểm địa một tinh cấp, phàm là cường giả thực lực dưới hư không võ thánh một tinh cấp, một khi tiến nhập, mười người đều chết hết.

Cường giả hư không võ thánh một tinh cấp tiến nhập, cũng là cửu tử nhất sinh.

Chỉ có hư không võ thánh cường giả hai tinh cấp tiến nhập mới có thể có khả năng khá lớn. nắm chắc bảo trụ tánh mạng.

Đương nhiên, phú quý cầu trong hung hiểm, nếu là Hư không võ thánh một tinh cấp tiến nhập trong đó, may mắn không chết mà nói, rất có khả năng nhận được một ít bảo vật cực kỳ trân quý, để cho Hư không võ thánh cường giả một tinh cấp sử dụng, thực lực tăng lên có thể thăng tiến đến Hư không võ thánh hai tinh cấp.

Có rất nhiều cường giả điên cuồng, vì cầu đột phá, tại trình độ một tinh cấp, thì cũng đã đi tìm hiểm địa một tinh cấp, tiến vào đó để thám hiểm.

Đội tu luyện đến trình tự hư không vô thánh hai tinh cấp, lại tiến nhập hiểm địa hai tinh cấp thám hiểm.

Từ một tinh cấp hiểm địa đến lục tinh cấp hiểm địa, luôn luôn xông qua, lần lượt gặp phải cử tử nhất sinh, cuối cùng đạt được lợi ích trở thành cường giả hư không vô thánh bảy tinh cấp.

Thậm chí hư không vô thánh đến trình tự bảy tinh cấp, còn muốn xông vào hiểm địa bảy tinh cấp.

Thiên Thánh Giới hiểm địa bình thường là từ một tinh cấp đến bảy tinh cấp, hiểm địa bảy tinh cấp, nếu cường giả bảy tinh cấp tiến nhập, cũng là cử tử nhất sinh.

Về phần phía trên hiểm địa bảy tinh cấp, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Đương nhiên, hiểm địa như vậy, số lượng cực ít, hiểm địa như vậy, toàn bộ Thiên Thánh Giới cũng có ba chỗ mà thôi, mặc dù là hiểm địa bảy tinh cấp, cũng chỉ có tám chỗ mà thôi.

- Biết một chỗ hiểm địa trong đó, ít nhất có thể để tránh xa.

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ.

Tỷ như hiện tại Dương Thạc, không sai biệt lắm cũng có thực lực hai tinh cấp hư không vô thánh.

Thậm chí, hư không vô thánh hai tinh cấp đều không có đạt tới, tuy rằng Dương Thạc có thể chém giết Lam Viễn, nhưng đây là cậy vào khí lực bản thân cường đại, nếu luận thần hồn, Dương Thạc so với Lam Viễn, không có nửa phần ưu thế. Lam Viễn nếu như không đem thần hồn công kích bản thân thì triển trước đó, thì muốn chém giết Dương Thạc, đều có khả năng. nguồn

Nói cách khác, hiện tại Dương Thạc, đừng phải hư không vô thánh có lực công kích thần hồn không mạnh hơn hai tinh cấp, có thể đem chém giết.

Chỉ đừng tới thần hồn công kích cường đại, lúc đó bị chém giết, có khả năng đó là Dương Thạc.

Tổng hợp lại, Dương Thạc miễn cưỡng đi vào trình độ Hư không vô thánh hai tinh cấp.

Gặp tinh cấp hiểm địa, hoàn toàn có thể tiến nhập, lang thang kiếm sống một phen, tính nguy hiểm không lớn, cũng có thể thu hoạch một ít bảo vật, gặp được hiểm địa hai tinh cấp, thì phải cân nhắc một phen.

Ba tinh cấp hiểm địa, nghĩ cũng không cần nghĩ.

Không thể đi vào.

Hiện tại có ngọc phiến này, ít nhất Dương Thạc có thể tránh ba tinh cấp hiểm địa. Thậm chí có thể chủ động đi tìm một ít nhất tinh cấp hiểm địa, thậm chí là hai tinh cấp hiểm địa, đi vào thu hoạch bảo vật.

- Ta tiến nhập Thiên Thánh Giới, còn cần không ít Thiên Tài Địa Bảo.

Dương Thạc hiện tại, cần Thiên Tài Địa Bảo tăng cường cường độ thần hồn, bù lại chỗ bản thân thiếu hụt.

Đương nhiên, Thiên Tài Địa Bảo tăng cường khí lực, cũng cần.

Có thể lấy cho Dương Dịch sử dụng, bù lại nhược điểm của Dương Dịch.

Mặt khác, còn có một ít Thiên Tài Địa Bảo ẩn chứa dung hợp Áo Nghĩa, Thiên Tài Địa Bảo ẩn chứa kim mộc thủy hỏa phong lôi thuộc tính Áo Nghĩa, đều là thứ Dương Thạc đang cần.

Có ngọc phiến chỉ dẫn, Dương Thạc tự nhiên có thể biết, có địa phương nào sẽ sản xuất ra những loại bảo vật này. Có thể tiến nhập hiểm địa, thu hoạch bảo vật, tăng cường thực lực bản thân. Sau khi thực lực tăng cường, tỷ lệ Dương Thạc tại Thiên Thánh Giới sinh tồn lại tăng lên, có thể hướng hiểm địa càng cao hơn.

- Hiểm địa, cũng không phải là dễ dàng gặp được như vậy.

- Nhất là hiểm địa thích hợp với ta, không dễ tìm. Hiện tại, không phải lúc cần lo lắng. Vừa vặn, ở bên trong một quả ngọc phiến, có ghi lại các loại Thiên Tài Địa Bảo, nhìn xem có ghi lại Đại Hải Áo Nghĩa ẩn chứa bên trong trái cây quả nhỏ màu xanh này hay không.

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ, sau đó bắt đầu điều tra tin tức bên trong một khối ngọc phiến khác.

- Quả nhiên có tin tức ghi lại loại quả nhỏ màu xanh này.

Thoáng tra xét một lát, Dương Thạc lập tức liền phát hiện tin tức ghi lại loại Tiểu Quả này.

Ở bên trong ngọc phiến ẩn chứa Thiên Tài Địa Bảo, phân loại mười phần rõ ràng.

Như là, Thiên Tài Địa Bảo loại khoáng thạch, phân chia cùng một chỗ, Thiên Tài Địa Bảo ẩn chứa Pháp Tắc Áo Nghĩa, phân chia tại một chỗ, lúc này Dương Thạc, trực tiếp ngay tại bên trong Thiên Tài Địa Bảo ẩn chứa Pháp Tắc Áo Nghĩa tìm kiếm, lập tức liền phát hiện tin tức có liên quan đến Tiểu Quả lam sắc này.

- Quả nhỏ màu xanh này tên là Hải Lam Quả sao?

Tên của Tiểu Quả, dĩ nhiên Dương Thạc biết được.

Hải Lam Quả, ẩn chứa Đại Hải Áo Nghĩa.

Thuộc loại Thiên Tài Địa Bảo hai tinh cấp.

Thiên Tài Địa Bảo cùng võ đạo cường giả, cũng có quan hệ nhất định.

Thiên Tài Địa Bảo hai tinh cấp, thích hợp nhất là cường giả hai tinh cấp tu luyện sử dụng, cường giả một tinh cấp sử dụng, không chịu nổi sức mạnh trong đó, có tai hại vô ích. Mà ba tinh cấp cường giả sử dụng, lại cơ bản không có hiệu quả gì, cũng như gân gà mà thôi. Viên Hải Lam Quả này, đó là cực phẩm Thiên Tài Địa Bảo hai tinh cấp.

Phương pháp sử dụng, chính là trực tiếp dùng.

Có thể tăng lên sức mạnh Đại Hải Áo Nghĩa võ giả, cũng đó là thủy chúc tính Áo Nghĩa cùng không gian thuộc tính Áo Nghĩa.

- Một quả Hải Lam Quả, có thể tăng lên một thành Đại Hải Áo Nghĩa, đó cũng là một thành Thủy Chi Áo Nghĩa, hơn nữa còn có một thành Không Gian Áo Nghĩa.

Dương Thạc lúc này, không khỏi hít vào một đường khí lạnh.

Phải biết rằng, Pháp Tắc Áo Nghĩa của Dương Thạc, trừ bỏ dung hợp Áo Nghĩa ra, kim mộc thủy hỏa phong lôi Áo Nghĩa, cơ hồ không thể nào tăng lên, cùng tám năm trước như nhau, đều chính là mức độ một phần lĩnh ngộ mà thôi.

Nếu ăn vào Hải Lam Quả này, ít nhất Thủy Chi Áo Nghĩa trong đó, mức độ có thể tăng lên tới một thành, điều này đối với Dương Thạc dung hợp bốn loại Áo Nghĩa mà nói, tuyệt đối là tăng lên ảnh hưởng cực lớn. Một khi Dương Thạc Thủy Chi Áo Nghĩa tăng lên tới một thành, gia tăng mười lần mà nói như vậy, công hiệu Bát Li Bí Pháp của Dương Thạc, sợ là cũng có thể tăng lên mười lần.

- Tăng lên mười lần, lúc đó, hư không vô thánh hai tinh cấp, ta thật sự toàn bộ đều không để tại trong mắt. Thậm chí tại ba tinh cấp hư không vô thánh, nếu ta thi triển Bát Li Bí Pháp trước, sợ là cũng có thể chiếm cứ thượng phong.

634. Chương 602: Mười Hai Thành Tám Áo Nghĩa, Bí Pháp Mới!.

Vô Tận Thần Công

Chương 602: Mười hai thành tám Áo Nghĩa, bí pháp mới!.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ.

- Hải Lam Quả này, tốt nhất là mau chóng sử dụng.

Dương Thạc rất nhanh làm ra quyết định.

Ăn vào Hải Lam Quả, bản thân tăng lên Thủy Chi Áo Nghĩa, hiệu quả của Bác Li Bí Pháp tăng lên, thực lực Dương Thạc cũng tăng lên nhanh chóng.

Lúc đó, tại bên trong Thiên Thánh Giới, xác suất sinh tồn càng lớn hơn nữa.

Hiện tại có thiên tài địa bảo gia tăng thực lực một cách rõ ràng đặt tại trước mặt, Dương Thạc tự nhiên không có khả năng chần chừ do dự.

- Tiểu Địch, chúng ta mau chóng tìm một cái địa phương, để ta nghĩ biện pháp ăn Hải Lam Quả, sau đó hấp thu sức mạnh Đại Hải Áo Nghĩa trong đó.

Sau khi làm ra quyết định, Dương Thạc lập tức hướng về phía Dương Địch nói.

- Ủm!h!

Dương Địch trực tiếp gật đầu.

Hải Lam Quả, đối với Dương Địch mà nói, cũng có hữu hiệu.

Nhưng thứ nhất, Dương Địch ngộ tính cực cao, mặc dù không hấp thu Pháp Tắc Áo Nghĩa bên trong Hải Lam Quả, bản thân tương lai cũng có thể thoải mái lĩnh ngộ Thủy Chi Áo Nghĩa, lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa.

Mà Dương Thạc, do ngộ tính chênh lệch khó có thể tự mình lĩnh ngộ, như vậy Thiên Tài Địa Bảo để cho Dương Thạc dùng, có tác dụng hơn.

Thứ hai, thực lực hiện tại của Dương Địch không tính cao, chẳng qua là hư không vô thánh một tinh cấp đỉnh mà thôi.

Mặc dù ăn vào Hải Lam Quả, Thủy Chi Áo Nghĩa cùng Không Gian Áo Nghĩa tăng lên, nhiều nhất Dương Địch đạt tới hai tinh cấp hư không vô thánh. Nếu là cùng Lam Viễn lúc trước đối kháng, phần thắng cũng không lớn.

Mà Dương Thạc, ăn vào Hải Lam Quả, sau đó thu hoạch đạt được Áo Nghĩa, thực lực tăng lên trên diện rộng.

Hiện tại có thể so với hư không vô thánh hai tinh cấp thông thường, một khi chiếm được Áo Nghĩa bên trong Hải Lam Quả, sức mạnh Dương Thạc có thể chưa bằng ba tinh cấp hư không vô thánh, nhưng ít nhất, hai tinh cấp hư không vô thánh đỉnh phong là có thể đạt tới.

- Tìm một địa phương kín đáo, trước hấp thu Áo Nghĩa bên trong Hải Lam Quả.

Dương Địch lúc này, cũng trợ giúp Dương Thạc, tìm kiếm.

Ba ngày sau.

Thiên Thánh Giới, Vân Lam Phủ, bên cạnh Vân Thu Thành, ở một chỗ núi nhỏ thấp bé, bên trong mấy tảng đá to, Dương Thạc, Dương Địch khoanh chân ngồi ở đó.

- Cái địa phương này, tuy rằng không tính quá kín đáo, nhưng lại phù hợp.

Dương Thạc, sớm đã đem Hải Lam Quả ăn vào.

- Muốn hoàn toàn hấp thu Đại Hải Áo Nghĩa bên trong Hải Lam Quả, cần ba năm thời gian?

Mặc dù ăn vào Hải Lam Quả, muốn tại thời gian ngắn nhất, đem Đại Hải Áo Nghĩa bên trong toàn bộ hấp thu, cũng cần mất ba năm thời gian.

Lúc trước Lam Viễn, tu luyện hơn ba năm, mới hoàn toàn đem Đại Hải Áo Nghĩa bên trong Hải Lam Quả hấp thu xong.

Ba năm thời gian, thu hoạch một thành Đại Hải Áo Nghĩa, cái hiệu suất này, tuyệt đối là cực cao.

Phải biết rằng, đó là ngộ tính cao như Dương Dịch, tại Nhân Gian Giới tám năm, tại Pháp Tắc Áo Nghĩa lĩnh ngộ, cũng mười phần có hạn, hiện tại Âm ba Áo Nghĩa, cũng mới đạt tới một hai thành mà thôi. Tại Thiên Thánh Giới, rất nhiều siêu cấp cường giả, trải qua mấy vạn năm, đều đem vài loại Áo Nghĩa tăng lên tới tám chín thành mà thôi, hiệu suất đó, so với Dương Dịch mà nói, càng là kém hơn mấy trăm lần.

Dưới loại tình huống này, ba năm thời gian, đem Đại Hải Áo Nghĩa tăng lên một thành, đã là tốc độ cực nhanh.

- Tốt. . .

- Hải Lam Quả tăng lên Đại Hải Áo Nghĩa, lúc ban đầu, hiệu suất cực cao, ước chừng một ngày có thể tăng lên một phần. Càng về sau, càng chậm.

- Một tháng thời gian, ước chừng có thể tăng lên tới ba phần.

- Ba tháng thời gian, chỉ có thể tăng lên tới năm phần.

- Một năm thời gian, miễn cưỡng tăng lên tới bảy phần, còn lại hai năm thời gian, mới có thể tăng lên ba phần, đạt tới một thành.

- Đây là hiệu quả sau khi dùng một quả Hải Lam Quả, nếu là tiếp tục dùng Hải Lam Quả mà nói, tốc độ Đại Hải Áo Nghĩa tăng lên càng chậm, khả năng cần vài năm thời gian, mới có thể tăng lên một phần, mấy trăm mấy ngàn năm, mới có thể tăng lên một thành. Nói vậy, còn không bằng bản thân tự tu luyện.

Quy luật Hải Lam Quả tăng lên Đại Hải Áo Nghĩa, Dương Thạc cơ bản nắm giữ.

Vừa mới bắt đầu, tốc độ cực nhanh.

Một ngày chính là một phần.

Ngay sau đó, càng ngày càng chậm.

Đợi đến ba năm qua đi, sau khi hấp thu một thành Áo Nghĩa Hải Lam Quả xong, lại dùng Hải Lam Quả, tốc độ tăng lên, thì càng chậm.

Điều này cũng là bình thường .

Bình thường mà nói, Thiên Tài Địa Bảo, đều là lần đầu tiên dùng, hiệu quả tốt nhất, lúc dùng lần sau, hiệu quả suy giảm rất lớn.

Nguyên nhân là vì, Lam Viễn dùng một quả Hải Lam Quả, chiếm được một thành Đại Hải Áo Nghĩa, sau đó liền không có tiếp tục dùng Hải Lam Quả nữa. Nếu là dùng lần thứ hai mà nói, nói không chừng hơn một ngàn năm, mới có thể tăng lên một thành Đại Hải Áo Nghĩa, so với bản thân tu luyện, không có gì ưu thế.

Bản thân tu luyện, nói không chừng là lúc ngộ đạo, tốc độ Pháp Tắc Áo Nghĩa tăng lên, cực kỳ nhanh.

Hơn nữa bản thân lĩnh ngộ đến, so với sử dụng được vật, sử dụng càng thêm thuận tay.

Hiện tại Dương Thạc dùng Hải Lam Quả, là lần đầu tiên, hiệu quả đương nhiên là rất cao.

Nhất là vừa mới ăn vào Hải Lam Quả, ngày đầu tiên, tốc độ tăng lên Áo Nghĩa cực nhanh.

Một ngày có thể tăng lên một phần.

- Ba tháng thời gian tăng lên tới năm phần, đối với ta mà nói, cũng là đủ rồi.

- Đến lúc đó, Bác Li Bí Pháp uy lực có thể gia tăng trên diện rộng rồi. Tuy rằng không đạt tăng lên được năm lần mười lần, nhưng cũng rất khả quan.

Trong lòng Dương Thạc vừa nghĩ, vừa chờ mong.

Uy thế của Phong lôi thủy hỏa bốn loại dung hợp Áo Nghĩa phân biệt gia tăng, tăng lên mười sáu lần. Phía trước bốn đại nguyên tố Áo Nghĩa của Dương Thạc, đều là một phần, cộng lại là bốn phần, tăng lên mười

sáu lần, chính là sáu mươi bốn phần, cũng là tương đương lĩnh ngộ nguyên tố Áo Nghĩa thông thường đến sáu thành bốn.

Nếu là Đại Hải Áo Nghĩa tăng lên tới năm phần mà nói, nói cách khác, Thủy Chi Áo Nghĩa, tăng lên tới năm phần.

Hơn nữa tam đại Áo Nghĩa ba phần.

Ngồi lấy mười sáu lần, đó là mười hai thành tám, tiếp cận đến mười ba thành, so với sáu thành bốn lúc trước, tăng lên gấp đôi.

Nhìn như Áo Nghĩa lĩnh ngộ, tăng lên gấp đôi, trên thực tế, ảnh hưởng đối với chiến lược, cũng không là gấp đôi đơn giản như vậy.

Bí pháp hạng nhất, về sau, tăng lên càng khó.

Mà một khi tăng lên, hiệu quả cũng cực kỳ vĩ đại.

Từ tám phần, cảnh giới tăng lên tới mười thành viên mãn, nhìn như tăng lên hai thành, uy thế cũng kém xa.

Càng không cần nói là từ sáu thành bốn tăng lên tới mười hai thành tám.

Dương Thạc thậm chí có loại dự cảm, đợi đến ba tháng sau, bản thân đem Đại Hải Áo Nghĩa tăng lên tới năm thành mà nói, lúc đó, bản thân thậm chí có thể sáng tạo ra bí pháp càng cường đại hơn.

- Hết thấy, đều phải đợi đến ba tháng sau lại nói.

Hít sâu một hơi, Dương Thạc bình tâm tĩnh khí, tiến hành tu luyện.

.....

635. Chương 603: Bí Pháp Của Thần Mâu Tộc

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 603: Bí Pháp Của Thần Mâu Tộc

Cùng lúc đó, ở ngoài mấy vạn dặm, bên trong trung ương đại lục Thiên Thánh Giới, Vân Lam Phủ, Vân Thu Thành.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Lúc này, bên trong bên ngoài bầu trời Vân Thu Thành có hơn một ngàn hư không võ thánh huyền phù ở bên trên, trong đó yếu nhất, cũng là một tinh cấp hư không võ thánh, mạnh nhất thậm chí có một vị bốn tinh cấp hư không võ thánh cường giả. Mặt khác, ba tinh cấp, hai tinh cấp hư không võ thánh, cũng có không ít.

- Thu Thương Kiến, ta là Thu Long Sơn đạo phỉ nhất mạch, ta đến Vân Thu Thành, muốn nói với người một câu, người mau mau giao Lam Viễn ra đây.

Bên trong đám hư không võ thánh, tên đầu lĩnh, bốn tinh cấp hư không võ thánh siêu cấp cường giả, sắc mặt lạnh lùng, quát lớn.

- Hừ!

Ở bên trong Vân Thu Thành, cũng truyền đến một tiếng hừ lạnh.

Một vị trung niên nam tử văn sĩ, huyền phù giữa không trung.

- Đồ Ba, người chó có ở đó kêu gào.

- Đừng nói là Lam Viễn Công Tử không có tại Vân Thu Thành, nếu hắn ở đây, giao hắn ra đây, người dám nê hà sao? Đừng nói người muốn tạo phản, Thu Thương Kiến ta cũng không e ngại người.

Lúc này Vân Thu Thành chủ Thu Thương Kiến, nhìn tên đầu lĩnh Thu Long Sơn đạo phỉ Đồ Ba, thực lực của hắn, cũng là bốn tinh cấp, không hề kém hơn Đồ Ba bao nhiêu.

- Người. . .

Nghe Vân Thu Thành chủ Thu Thương Kiến nói như thế, Đồ Ba, sắc mặt chợt biến đổi, vẻ mặt âm trầm xuống.

Không tệ!

Đích xác theo như lời Thu Thương Kiến nói, mặc dù là Thu Thương Kiến đem Lam Viễn giao ra, Đồ Ba cũng không dám làm gì Lam Viễn, mặc dù Lam Viễn chém giết Đồ Hàng, Đồ Ba cũng sẽ trách mắng Lam Viễn, nhưng cũng làm ra vẻ thôi, cũng không có khả năng tạo thành thương tổn đối với Lam Viễn.

Lam Viễn, chẳng qua là hai tinh cấp hư không vô thánh cường giả, Đồ Ba thực lực bốn tinh cấp, căn bản không sợ.

Nhưng, thân phận của Lam Viễn, lại khiến Đồ Ba vạn phần cố kỵ.

Lam Viễn là con của Lam Thiên Sơn thống Lĩnh thứ ba của Vân Lam Phủ, năm tinh cấp hư không vô thánh đỉnh phong, hơn nữa, hắn còn là một trong những đứa con trời phú tốt nhất của Lam Thiên Sơn.

Đồ Ba thân thực lực bốn tinh cấp hư không vô thánh, độc bá Thu Long Sơn, coi như là nhân vật có ảnh hưởng lớn nhất. Nhưng, thanh danh của Đồ Ba, cũng chỉ giới hạn ở trong Thu Long Sơn mà thôi, Thu Long Sơn, chẳng qua là một tòa đại sơn mạch trong phạm vi Vân Thu Thành. Tại trong phạm vi Vân Thu Thành, mặc dù Thành Chủ Thu Thương Kiến, cũng không dám cùng Đồ Ba xé rách thể diện, nhưng Vân Thu Thành cùng đạo phỉ Thu Long Sơn, cũng có một số hợp tác ngầm.

Nhưng, phóng tầm mắt toàn bộ Vân Lam Phủ, Đồ Ba căn bản không là gì.

Đừng nói là Lam Thiên Sơn.

Ngay cả thủ hạ của Lam Thiên Sơn, vài tên Phó Thống Lĩnh, đều là năm tinh cấp sơ giai, muốn giết Đồ Ba cũng quá dễ dàng.

Thu Long Sơn đạo phỉ có hơn một ngàn hư không vô thánh, thoạt nhìn là thế lực cực lớn.

Nhưng ở Vân Lam Phủ, bên trong quân đội cũng có trên trăm vạn hư không vô thánh cường giả. Tùy tiện phái ra một tiểu đội, muốn tiêu diệt Thu Long Sơn đạo phỉ đều vô cùng đơn giản.

Chẳng qua là, Thiên Thánh Giới đạo phỉ, diệt cũng không hết, mặc dù hôm nay tiêu diệt Thu Long Sơn Đồ Ba, vài năm sau ở Thu Long Sơn, lại sẽ tập trung ra rất nhiều đạo phỉ, hình thành một cỗ thế lực mới. Cho nên, Vân Lam Phủ đối với đám đạo phỉ này, mở một con mắt nhắm một con mắt, thậm chí âm thầm cùng đám đạo phỉ cấu kết, chỉ cần có thể ở trình độ nhất định, khống chế đám đạo phỉ này, như vậy cũng đủ rồi.

- Thu Thương Kiến!

Tuy biết bản thân Thu Long Sơn đạo phỉ, đối với Vân Lam Phủ mà nói, không đáng giá nhắc tới, nhưng Đồ Ba lúc này, hiển nhiên cũng không thể nuốt vào cái khẩu khí này.

Bản thân thủ hạ bị chém giết, bản thân lại phải nén giận, làm thế nào phục người đây?

Hướng chi, Đồ Hàng bị chém giết chính là con trai một vị thúc thúc của Đồ Ba, là anh em của Đồ Ba, Đồ Ba càng không thể mặc kệ ngồi xem được. đọc truyện mới nhất tại .

- Người giao ra Lam Viễn ra đây, xem ta có dám giết Lam Viễn hay không.

- Tóm lại, Thu Long Sơn đạo phỉ hôm nay đã đến Vân Thu Thành, nếu không cho chúng ta một cái công đạo, chúng ta tuyệt đối sẽ không rời đi.

Đồ Ba trầm giọng quát.

- Thật sự để chúng ta tức giận, chúng ta liền xé rách thể diện.

Lúc này bên trong hai mắt Đồ Ba lộ ra một chút âm tàn.

- Người dám!

Nghe Đồ Ba nói như thế, bên trong Vân Thu Thành, Thu Thương Kiến hai mày nhíu lại.

Xé rách thể diện?

Thu Thương Kiến tự nhiên biết Đồ Ba nói chính là có ý tứ gì.

Vừa rồi Đồ Ba cùng Thu Thương Kiến nói chuyện, trên thực tế chính là dùng một loại bí pháp truyền âm, ít nhất dân bên trong Vân Thu Thành, không nghe được hai người nói chuyện. Cho nên dân chúng bình thường bên trong Vân Thu Thành, lúc này cũng không biết, Vân Thu Thành cùng Thu Long Sơn đạo phủ có cầu kết.

Theo như lời Đồ Ba xé rách thể diện, chính là đem sự tình cầu kết giữa Thu Long Sơn đạo phủ cùng Vân Thu Thành, truyền ra ngoài.

Tuy rằng đạo phủ cùng thể lực quan phương cầu kết, tại trong mắt cao tăng cường giả, không tính là bí mật gì.

Nhưng nếu như sự thật công khai ra ngoài, đối với danh vọng Vân Thu Thành, thậm chí là Vân Lam Phủ mà nói, đều có đả kích không nhỏ.

Đương nhiên, Vân Lam Phủ cũng có thể tuyên bố, Thu Long Sơn đạo phủ ngấm máu phun người, đến lúc đó phái ra quân đội, tiêu diệt Thu Long Sơn đạo phủ, sau đó lại chậm rãi dùng dư luận khôi phục danh vọng. Nhưng nói như vậy, là xuất ra một cái giá cực cao, kết quả loại xé rách thể diện này, vô luận là Vân Thu Thành, hay là Thu Long Sơn đạo phủ, đều là bất lợi.

- Hừ, có dám hay không, người thử xem liền biết.

Đồ Ba lúc này, không lùi bước chút nào.

- Thử xem? Người muốn bức Vân Thu Thành cùng các người đối lập.

Thu Thương Kiến sắc mặt âm trầm.

- Đồ Ba, Thu Long Sơn các người mặc dù có hơn một ngàn hư không võ thánh, nhưng Vân Thu Thành, cũng không kém bao nhiêu. Hiện tại, người đến cũng chỉ là Phân Thân, chỉ có thực lực ba tinh cấp, người dám xé rách thể diện, ta cùng các người đấu một trận, người cần nghĩ cho kỹ, một khi phát sinh can qua, Thu Long Sơn đạo phủ người, tám phần, đều phải ngã xuống.

Thu Thương Kiến trầm giọng nói.

Ảnh tượng Phân Thân.

Đồ Ba đến đây, căn bản không là bản thể của hắn, chính là một Phân Thân mà thôi.

Đồ Ba tốt xấu là một phương bá chủ trong phạm vi Vân Thu Thành, bốn tinh cấp hư không võ thánh, dễ dàng xuất động bản thể như vậy, không khỏi quá mức hạ giá.

Huống hồ, tìm đến Vân Thu Thành phiền toái, Đồ Ba cũng có chút không muốn.

Vạn nhất, một cái nhân vật lớn của Vân Lam Phủ, siêu cấp cường giả giá lâm Vân Thu Thành, vừa vặn gặp phải Đồ Ba, lúc đó đối phương nhẹ nhàng một chiêu, Đồ Ba phải ngã xuống.

Tu luyện đến bốn tinh cấp hư không võ thánh, đều mười phần tiếc mệnh.

Vì một tên Đồ Hàng, xuất động bản thể, đến Vân Thu Thành liều mạng, chuyện như vậy, Đồ Ba sẽ không làm. Cho dù là toàn bộ Thu Long Sơn đạo phủ đều bị chém giết, Đồ Ba cũng không có khả năng vì đám đạo phủ, đem bản thân lâm vào hiểm cảnh.

Đương nhiên, Đồ Ba là Phân Thân, Thu Thương Kiến hiện tại đi ra, cũng là phân thân

Tuy rằng là giương cung bạt kiếm, nhưng lúc này cũng là giằng co mà thôi.

- Giao ra Lam Viễn!

Đồ Ba ngửa khí cường ngạnh.

- Chẳng phải ta không giao, mà là Lam Viễn không có ở đây.

Thu Thương Kiến chậm rãi lắc đầu, ngửa khí cũng cường ngạnh.

Oanh ầm ầm!

Mà cơ hồ đúng lúc Đồ Ba cùng Thu Thương Kiến giằng co, bên trong Vân Thu Thành, một trận nổ vang vang lên.

Một chút quang mang thanh sắc, từ bên trong Vân Thu Thành phát ra.

- A? Là quang mang Truyền Tống Trận? Có người đến Vân Thu Thành.

Thu Thương Kiến hai hàng lông mày hơi động.

- Là nhân vật lớn của Vân Lam Phủ, truyền Tống Trận khởi động một lần, hao phí năng lượng rất nhiều, nhân vật bình thường, căn bản không có quyền sử dụng Truyền Tống Trận. Thậm chí ngay cả Phó Thống Lĩnh Vân Lam Phủ, nếu không có việc gấp, cũng sẽ không thể sử dụng Truyền Tống Trận.

Đồ Ba tâm tình cũng hơi động, chỗ sâu đáy lòng sinh ra một chút thối ý.

Nhân vật có thể sử dụng Truyền Tống Trận đều là nhân vật lớn của Vân Lam Phủ, thực lực đều không kém.

Đều có khả năng Bốn tinh cấp, thậm chí là năm tinh cấp hư không võ thánh.

Nếu là đại lão tới, sợ là Đồ Ba cũng không dám tìm Vân Thu Thành gây phiền toái nữa, chỉ có thể rút lui.

Đương nhiên, lúc này Đồ Ba chính là nảy sinh thối ý rút lui thôi, cũng chẳng phải mười phần sợ hãi.

Lúc này, bản thể hắn không có nơi này, bị chém giết cũng không ngại.

Hai người, cho dù có nhân vật lớn đến, nhiều lắm cũng là đem bản thân Thu Long Sơn đạo phỉ dọa đi, cũng không dám đại khai sát giới. Nếu đại khai sát giới, trừ phi có thể đem Thu Long Sơn đạo phỉ chém giết hết, bằng không mà nói, Thu Long Sơn đạo phỉ muốn xé rách thể diện, đem Vân Thu Thành cùng Thu Long Sơn cầu kết nói ra ngoài. Nếu như vậy, kết quả là Vân Lam Phủ không muốn nhìn đến.

Cho nên Đồ Ba, cũng không có lập tức rút đi.

Hưu!

Ngay sau đó một đạo ánh sáng, từ bên trong Vân Thu Thành, hướng về Thu Thương Kiến, Đồ Ba cấp tốc bay tới.

- A? Là tam công tử?

Người nọ tốc độ cực nhanh, trong phút chốc bay đến, vừa nhìn thấy, Thu Thương Kiến cũng cảm thấy sửng sốt.

Người này tuổi ước chừng hơn ba mươi tuổi, thân hình cao ngất, dung mạo cùng Lam Viễn có năm sáu phần tương tự, một thân áo xanh, một đầu tóc xanh, bên trong ánh mắt, lộ ra một cổ quang mang âm tàn cay độc.

Người này, Thu Thương Kiến cũng biết, đúng là ca ca cùng cha khác mẹ với Lam Viễn, con trai thứ ba của Lam Thiên Sơn, thiên phú cũng cực kỳ cường đại, hiện nay thực lực chính là ba tinh cấp hư không võ thánh, tên là Lam Đạt.

- Thu Thương Kiến!

Nhìn thấy Thu Thương Kiến, trong ánh mắt Lam Đạt, hiển lộ ra một chút phẫn hận.

- Lam Viễn em trai của ta tại trong phạm vi Vân Thu Thành bị người chém giết, người không biết tội sao? Người đừng cho là người là Thành Chủ Vân Thu Thành, cha của ta cũng không dám động đến người, người chờ thừa nhận lửa giận của cha ta đi.

Vừa mới đi đến, Lam Đạt căn bản không có quản cái gì Đồ Ba cùng với đám Thu Long Sơn đạo phỉ, mà là hướng về Thu Thương Kiến quát lớn.

- Cái gì? Lam Viễn thiếu gia. . . Bị người giết?

Nghe được Lam Đạt nói một phen, không chỉ là Thu Thương Kiến, chính là Đồ Ba, cũng đều sửng sốt.

- Thế nào, ta sẽ lấy tánh mạng Thất Đệ cùng người chơi đùa?

Lam Đạt dừng lại tại trước mặt Thu Thương Kiến, vung một tay lên, sau đó một quả ngọc bài xuất hiện tại trong tay Lam Đạt.

- Sinh mệnh ngọc bài của Thất Đệ đã bị phá hủy, không phải là thân tử ngã xuống thì là như thế nào? Bên trong cái ngọc bài này, có Linh Hồn Ẩn Kí của Thất Đệ, trừ phi Thất Đệ mất hồn mất vía, bằng không tuyệt đối không có khả năng thoát phá.

- Nếu như không phải cha ta đang bế quan tiềm tu, tất nhiên muốn đích thân đến, nghe Thu Thương Kiến người giải thích như thế nào.

Lam Đạt trầm giọng quát lớn.

- Thật sự đã chết?

Thu Thương Kiến đôi mày nhăn lại.

Sau đó, Thu Thương Kiến xoay chuyển ánh mắt, hung hăng nhìn xuống Đồ Ba.

- Đồ Ba, các người chém giết Lam Viễn thiếu gia, còn dám đi Vân Thu Thành, nói chúng ta giao ra Lam Viễn thiếu gia? Các người hành động, là cố ý muốn rửa sạch bản thân sao? Lam Viễn thiếu gia đã chết, người cho là Thu Long Sơn đạo phỉ các người còn có cơ hội may mắn thoát khỏi? Chờ bị đại quân Vân Lam Phủ triệt để thanh trừ đi.

Thu Thương Kiến lúc này cũng quát lớn.

- Không có.

Lúc này Đồ Ba, cũng bất chấp truy cứu sự tình Lam Viễn chém giết Đồ Hằng.

Hắn vội vàng lắc đầu phủ định.

- Nếu là biết Lam Viễn thiếu gia đã chết, ta Đồ Ba còn có thể đến Vân Thu Thành sao? E rằng sớm bỏ chạy rồi, huống hồ, chúng ta tuy rằng là đạo phỉ, nhưng tuyệt đối không phải là người không có đầu óc, giết Lam Viễn thiếu gia, có chỗ tốt gì? Chúng ta làm sao có thể đánh chết Lam Viễn thiếu gia?

Đồ Ba rất nhanh giải thích.

- Tốt lắm!

Không đợi Thu Thương Kiến nói chuyện lần nữa, âm thanh Lam Đạt băng lạnh nói ra.

Nhìn thoáng qua Thu Thương Kiến, lại nhìn thoáng qua Đồ Ba, lúc này Lam Đạt, cảm xúc thoáng ổn định một chút, cũng không kích động như trước.

- Hai người các người, cũng không cần thiết đẩy trách nhiệm cho nhau.

- Cha ta tuy rằng bế quan, lúc này phái ta đi đến đây, để điều tra rõ nguyên nhân Thất Đệ chết, người Thần Mâu Tộc của ta, có được thiên phú bí pháp, có thể tra xét sự tình đã phát sinh. Chỉ cần tìm được địa phương Thất Đệ ngã xuống, tiến hành tra xét, ta lập tức có thể biết nguyên nhân chân chính Thất Đệ chết. Hiện tại công việc rất gấp, cần tìm đến vị trí Thất Đệ ngã xuống. Hai vị, chuyện này không thể thiếu được các người hỗ trợ.

Lam Đạt lúc này, mới chậm rãi nói ra.

Tuy rằng phía trước, lúc Lam Đạt vừa mới đến, lập tức lớn tiếng quát lớn Thu Thương Kiến.

Nhưng Lam Đạt cũng không phải là tên công tử áo lụa ngu xuẩn ăn chơi trác táng, hẳn biết, việc gì cần thiết phải làm lúc này.

Thu Thương Kiến dù sao cũng là Thành Chủ Vân Thu Thành, bốn tinh cấp hư không vô thánh cường giả, nếu là bản thân Lam Thiên Sơn đến đây, vô luận quát lớn thế nào, thậm chí liền ra tay đem Thu Thương Kiến chém giết cho hả giận, Thu Thương Kiến cũng không có khả năng có ý kiến gì, nhưng Lam Đạt thì không làm được như vậy.

Hắn chính là có thực lực ba tinh cấp hư không vô thánh, chẳng qua là ỷ vào thế lực của cha, mới có thể miễn cưỡng cùng Thu Thương Kiến ngồi cùng.

Ban đầu quát lớn, là hắn thay thế cha hắn, phát tiết bất mãn.

Hiện tại, không có khả năng lại làm như vậy.

Hướng hồ, hẳn cũng biết, hẳn lần này đến Vân Thu Thành, tra xét nguyên nhân Thất Đệ Lam Viễn chết, cần phải dựa vào Thu Thương Kiến cùng với Đồ Ba hỗ trợ.

Nếu không, Vân Thu Thành địa vực phạm vi lớn như vậy, Lam Đạt muốn tìm đến chỗ Lam Viễn ngã xuống, e rằng không thể.

636. Chương 604: Xem Lại Phim, Bại Lộ!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 604: Xem Lại Phim, Bại Lộ!

- Bí pháp của Thần Mâu Tộc?

Nghe được Lam Đạt nói lời này, vô luận là Thu Thương Kiến hay là Đồ Ba, đều là hai mắt sáng ngời.

- Sớm chột nghe nói, Thần Mâu Tộc bí pháp cường đại, không thể tưởng được tam thiếu gia có thể xem được chuyện đã xảy ra. Kể từ đó, có thể trả lại sự trong sạch cho chúng ta.

Đồ Ba chậm rãi gật đầu nói.

- Bí pháp của ta, không tính cái gì.

Lam Đạt lắc lắc đầu.

- Chẳng qua là phụ trợ bí pháp thôi, đối với chiến lực, không có nửa phần trợ giúp. Nhưng là bí pháp của Thất Đệ ta, chính là loại thần hồn công kích, thuộc loại công kích bí pháp hi hữu nhất. Nếu là Thất Đệ không có ngã xuống, thành tựu tương lai tất nhiên muốn vượt qua chúng ta.

Lam Đạt nói ra.

Thần Mâu Tộc, đó là một chủng tộc cực lớn.

Mỗi một tộc nhân đều có thiên phú đặc thù, nhưng tộc nhân thiên phú lại không hoàn toàn giống nhau. Có người, chính là thiên phú phụ trợ, như Lam Đạt, mà có người, lại là thiên phú công kích, như Lam Viễn. Bình thường mà nói, phụ trợ bí pháp, so với công kích bí pháp, xa không bằng.

Nhất là loại bí pháp thần hồn công kích, so sánh phụ trợ bí pháp, giá trị càng cao.

- Chỉ tiếc, Thất Đệ tuy rằng có thiên phú cực cao, nhưng đến cùng vẫn ngã xuống. Tam Ca chỉ có thể giúp hắn tìm kiếm hung thủ.

Trong miệng thì thào nói xong, Lam Đạt hai mắt hơi hơi nhú lại.

Lam Thiên Sơn có mười mấy người con trai, cũng không phải hoà hợp êm thấm, cũng là so đấu, tranh đấu lẫn nhau. Đều là con trai có thiên phú nhất của Lam Thiên Sơn, Lam Đạt cùng Lam Viễn, cũng có rất nhiều mâu thuẫn. Chẳng qua hiện tại Lam Viễn thân tử ngã xuống, các kiểu mâu thuẫn, cũng tan thành mây khói..

Lam Đạt lúc này tâm tình có lẽ có bi phần, nhưng, không khỏi không có một tia may mắn.

Chính là trước mặt người ở bên ngoài, cho dù là tại trước mặt cha, cảm giác may mắn, cũng tuyệt đối không thể biểu lộ ra ngoài.

- Tốt lắm, hiện tại chúng ta liền đi tìm địa phương Thất Đệ ngã xuống tra xét.

Trong lòng dứt bỏ tạp niệm, Lam Đạt trầm giọng nói.

- Thu Thành Chủ, Đồ Ba tiên sinh, các người cùng ta tra nơi Thất Đệ từng có tiếp xúc. Lại mời các người đem một ít tình huống Thất Đệ cùng ta nói rõ, để ta làm ra phán đoán, nhìn xem là người nào, muốn đem Thất Đệ giết chết.

Lam Đạt bên trong hai mắt, tránh qua một đạo lệ mang.

- Đây là tự nhiên.

Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, đều gật đầu.

- Lam Viễn thiếu gia sinh tiền là cùng đệ đệ ta Đồ Hàng tiếp xúc, Đồ Hàng dĩ nhiên thân tử ngã xuống, nhưng vài tên thủ hạ hắc cũng biết một ít nội tình.

Đồ Ba nói.

- Vân Thu Thành bên này, cũng là hai vị Thống Lĩnh, cùng Lam Viễn thiếu gia tiếp xúc nhiều nhất.

- Ta hiện tại, liền đưa bọn họ mang lại.

Thu Thương Kiến nói xong, thân hình hơi động, sau đó bay vào Vân Thu Thành.

Một lúc sau, hai tên hai tinh cấp Thống Lĩnh, đã bị hắc mang đến.

- Thất Đệ lúc trước nhập giới lịch lãm, địa phương hắc ngã xuống, tất nhiên là ở giới điểm bên ngoài Vân Thu Thành. Thu Thành Chủ, Đồ Ba tiên sinh, các người hiện tại mang theo mấy tên thủ hạ, tiến nhập phi hành pháp khí của ta, chúng ta chạy tới giới điểm rồi nói.

Lam Đạt nói xong, một tay hơi động, một cái phi thuyền pháp khí vĩ đại, xuất hiện tại giữa không trung.

- Đây là cha ân tứ ban cho ta phi thuyền pháp khí, bốn tinh cấp hư không vô thánh tầm thường đều không có được, khi chúng ta tiến nhập giới điểm, cần nhiều nhất mười ngày thời gian.

Hừ!

Nói xong, Lam Viễn tiến nhập bên trong phi thuyền.

Hừ hừ! Hừ hừ!

Thu Thương Kiến, Đồ Ba Phân Thân, cũng mang theo mấy tên thủ hạ, ào ào tiến nhập vào trong đó.

Ầm vang!

Một tiếng vù vù, cái phi thuyền này hướng về một chỗ, cấp tốc bay đi.

Cùng lúc đó, Thu Long Sơn đạo phi, cũng đều không có tiếp tục đợi tại ngoài Vân Thu Thành, chậm rãi đều bay đi.

- Đi rồi?

- Đám đạo phi, rốt cục rời khỏi.

Bên trong Vân Thu Thành, nhìn thấy đám đạo phi rời đi, dân chúng thông thường, đều là thở dài nhẹ nhõm.

Dân chúng bình thường, thực lực phần lớn tương đối thấp kém, đều là dưới ba tinh cấp. Có một chút, căn bản không có tư cách ở tại bên trong Vân Thu Thành, đến buổi tối, cần phải rời khỏi Vân Thu Thành. Nếu là lúc đó, Thu Long Sơn đạo phải lại không lý khai mà nói, bọn họ một khi ra khỏi thành, thì nhất định gặp phải tào uơng.

- Hình như là Thành Chủ ra mặt, đem đám Thu Long Sơn đạo phải dọa đi.

- Đám đạo phải cũng thực là vô pháp vô thiên, cứ nhiên dám chạy đến Vân Thu Thành.

Dân chúng bình thường, một bên nghị luận, một bên cũng tránh ra, đi làm công việc của mình.

Một hồi phong ba, kết thúc như vậy.

Ba ngày sau.

Cách Vân Thu Thành mấy trăm vạn dặm.

Một chiếc phi thuyền vĩ đại, cấp tốc phi hành.

Ba ngày, phi hành mấy trăm vạn dặm, nhìn như so với Dương Thạc tại Nhân Gian Giới xé rách hư không, chậm hơn rất nhiều.

Nhưng, phải biết rằng, nơi này là Thiên Thánh Giới, Linh Khí đông đúc, một hư không vô thánh bình thường căn bản là xé không được hư không. Nếu như là Dương Thạc, phi hành khoảng cách trăm vạn dặm, ít nhất cũng phải không ngủ không nghỉ mười ngày thời gian mới có thể hoàn thành.

Lúc này, phi thuyền đã tiếp cận địa phương Lam Viễn ngã xuống.

- Thất Đệ hẳn coi trọng một cô gái đến từ thế giới bậc thấp? Hẳn muốn hao tổn tâm cơ, thiết hạ các loại âm mưu quỷ kế, muốn đoạt được phương tâm của cô gái đó?

Bên trong phi thuyền, Lam Đạt khoanh tay đứng.

Thông qua cùng hai tên Thống Lĩnh Vân Thu Thành nói chuyện với nhau, cùng với thủ hạ Đồ Hàng kể ra, Lam Đạt đại khái hiểu được kế hoạch của Lam Viễn lúc trước.

Dù sao, cái kế hoạch này cần Vân Thu Thành cùng Đồ Hàng phối hợp, Lam Viễn không có khả năng hoàn toàn giữ bí mật.

- Có thể tên thanh niên kia là bạn đồng hành cùng cô gái chém giết Thất Đệ?

Lam Đạt nhíu mày.

Lắc lắc đầu.

- Không có khả năng.

Hư không vô thánh vừa mới đi vào Thiên Thánh Giới, có thể chém giết Lam Viễn hai tinh cấp hư không vô thánh như vậy sao?

Cho dù là năm ba người liên thủ, cũng là chuyện tình không có khả năng.

- Trước không nghĩ, đến cái địa phương đó, nhìn một cái liền đã biết. Tóm lại, kế hoạch Thất Đệ, là ở địa phương đó là sai lầm, chỗ Đồ Hàng thân tử ngã xuống phỏng chừng cùng Thất Đệ ngã xuống một chỗ, cũng là tại gần đó, đến cùng là ai chém giết Thất Đệ, tự nhiên là xem hiểu ngay.

Lam Đạt âm thầm thầm nghĩ.

Hừ!

Phi thuyền tiếp tục tiến lên.

- Bẩm báo Tam thiếu gia, địa phương Đồ Hàng ngã xuống, chính là ở phía trước.

Phi thuyền lại lần nữa phi hành, sau một lát, một tên thủ hạ của Đồ Hàng, vội vàng bẩm báo Lam Đạt.

- A? Ngay tại phía trước ?

Tâm niệm hơi động, phi thuyền pháp khí lập tức dừng lại.

- Đến rồi sao?

Thu Thương Kiến cùng với Đồ Ba ngồi ở bên trong phi thuyền, cũng là đứng dậy.

- Thu Thành Chủ, Đồ Ba tiên sinh, chúng ta đi ra ngoài nhìn xem.

Lam Đạt nói xong, mở ra phi thuyền, ba cái nhân ảnh hơi động, sau đó bay ra.

- Bên kia quả nhiên là có dấu hiệu đánh nhau.

637. Chương 605: Muốn Người Làm Thú Nuôi Của Ta!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 605: Muốn Người Làm Thú Nuôi Của Ta!

Bay vài dặm đường, Lam Đạt hai mắt đảo qua trên mặt đất, quả nhiên mặt đất có chút hỗn loạn, đá vụn vô số, hiển nhiên là từng có người ở bên này đánh nhau, phát ra khí kinh, đem mặt đất quấy thành một mảnh hỗn loạn.

- Bí pháp. . . Chăm chú nhìn.

Lam Đạt không có nhiều lời, thân hình đứng lại, bên trong hai mắt, bắn ra một cỗ quang mang màu vàng nhạt.

Hưu!

Thân mình chuyển động một vòng, Lam Đạt đem bốn phương tám hướng, đều nhìn quét một lần.

- Ở bên kia!

Lam Đạt chỉ hơn mười dặm.

Hư không vô thánh tốc độ cực nhanh, Dương Thạc cùng Lam Viễn chiến đấu tàn sát, phạm vi cũng cực lớn, tuy rằng Lam Đạt tìm được chiến trường. nhưng nơi cụ thể Lam Viễn ngã xuống cũng hơn mười dặm.

- Hưu!

Lam Đạt phi tốc đi qua.

- Quả nhiên là nơi này.

Ngay sau đó, Lam Đạt một bên thi triển bí pháp, một bên điều tra, trên mặt âm ỷ hiện ra thần sắc kích động.

- Là một người tuổi còn trẻ, đem Thất Đệ chém giết ? Người này có khí lực thật cường đại, Thất Đệ ở trước mặt hắn, không hề có lực hoàn thủ. Quả nhiên, bên cạnh người trẻ tuổi, còn có một cô gái, bọn họ, là bọn họ, liền thủ đem Thất Đệ chém giết.

Đi qua ảnh tượng, phi tốc tại bên trong ánh mắt của Lam Đạt dần hiện ra.

- Đáng tiếc, chỉ có ảnh tượng, nhưng không có hơi thở bọn họ, muốn tìm được bọn họ, rất khó. Chỉ cần bọn họ biến hóa một chút tướng mạo, thì căn bản vô pháp nhận ra bọn họ. Trừ phi có thể có hơi thở bọn họ. Đúng rồi, Thất Đệ mang theo chín người, không có khả năng đều bị chém giết. Chỉ cần tìm được bọn họ, từ bọn họ, có thể biết được hơi thở hai người kia. Chỉ bằng tướng mạo, tìm kiếm hai người, cơ hồ không có khả năng. Nhưng, bằng vào hơi thở lại có thể, tướng mạo có thể thay đổi, hơi thở, rất khó thay đổi.

- Lại nhìn.

Một điểm mi tâm, Lam Đạt tiếp tục điều tra.

- Một cái. . . Hai cái. . . Ba cái. Trừ bỏ đôi cẩu nam nữ kia ra, còn có ba người, không có ngã xuống.

- Hai người này, đều là hư không vô thánh, ta rất khó tập trung ở trên người bọn họ, nhưng đầu hạt tử, chỉ có thực lực ngũ trọng lôi âm vô thánh. Ta tuy rằng không am hiểu truy tung, nhưng muốn tìm được nó, thật dễ dàng.

- Tìm con bò cạp này.

Lúc này bên trong hai mắt Lam Đạt, lại lần nữa tuôn ra tinh quang.

- Cái đó là phương hướng sao.

Trong nháy mắt, Lam Đạt liền xác định ra phương hướng bò cạp chạy trốn.

Lam Đạt, cũng xem như không am hiểu thuật truy tung.

Muốn tại bên trong Thiên Thánh Giới, tìm kiếm một vị cường giả hư không vô thánh độ khó cực lớn, nhất là hiện tại, dĩ nhiên là qua hơn mười ngày thời gian, muốn tìm thấy Trương Chân Huyền hoặc là Bí Nham là rất khó. Dù sao, Trương Chân Huyền cùng Bí Nham thực lực cũng đều không tệ, bọn họ cũng đều không ngốc, lúc rời đi, đều tận lực che giấu hơi thở.

Nói cách khác, nếu là Lam Đạt thật sự có thể tìm được Bí Nham cùng với Trương Chân Huyền mà nói. . .

Cũng không cần tận lực tìm kiếm hai người này.

Trực tiếp tìm Dương Thạc cùng Dương Dịch là được.

Dù sao, Dương Thạc, Dương Dịch tuy rằng sức chiến đấu vượt qua Trương Chân Huyền cùng Bí Nham, nhưng cũng không hơn so với Trương Chân Huyền cùng với Bí Nham, thậm chí còn yếu hơn một chút.

Có thể tìm được Bí Nham cùng Trương Chân Huyền, nếu như vậy tập trung vị trí Dương Thạc cùng Dương Dịch, cũng là vô cùng đơn giản, trực tiếp đi tìm là được.

Tình huống hiện tại, Bí Nham cùng Trương Chân Huyền, Lam Đạt tập trung không nổi vị trí của bọn họ.

Nhưng bò cạp ngũ trọng lôi âm vô thánh, cũng là hoàn toàn có thể.

Ngũ trọng lôi âm vô thánh, cùng hư không vô thánh chênh lệch thật sự là quá lớn, hoàn toàn chính là lạch trời cùng bình thường. Thậm chí hư không vô thánh cường đại, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, ngũ trọng lôi âm vô thánh trực tiếp thân tử. Lấy thực lực Lam Đạt, đều không am hiểu tìm kiếm, muốn tập trung vị trí bò cạp, cũng không phải chuyện khó khăn.

Con Bò cạp kia, còn không có đi xa.

Tâm niệm hơi động, Lam Đạt mơ hồ cũng đã cảm giác được vị trí của con bò cạp kia.

Ngũ trọng lôi âm vô thánh cường giả, dưới tình huống bình thường, tại Nhân Gian Giới đều không có năng lực phi hành.

Chỉ có một ít Thần Thú thiên phú dị thường, hoặc là cường giả có được phi hành bí bảo, hoặc là giống như Dương Thạc vậy, ngũ trọng lôi âm vô thánh, thực lực có thể so với hư không vô thánh, mới có thể có được năng lực phi hành, còn bò cạp, coi như là thiên tư không tệ, tại thế giới bậc thấp, có thể phi hành, nhưng bên trong Thiên Thánh Giới, căn bản vô pháp phi hành, nhiều nhất chỉ có thể tại giữa không trung lướt đi mà thôi.

Mặc dù là lướt đi, cũng duy trì thời gian không quá dài.

Một ngày thời gian, nó có thể lướt đi nửa khắc, tuyệt đại bộ phận, nó cần đi trên mặt đất.

Tốc độ, tự nhiên không dám nói tiếp.

Cho nên, nó hiện tại, cũng không có đi xa, Lam Đạt có thể thoải mái tập trung ở vị trí nó.

- Đi, trước đem tìm được con bò cạp kia.

Lam Đạt sắc mặt âm trầm, thân hình hơi động, vào bên trong phi thuyền pháp khí.

Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba Phân Thân, cũng đồng thời tiến nhập phi thuyền.

Ầm vang!

Phi thuyền nhận chuẩn phương hướng, trực tiếp chuyển động.

Mấy vạn dặm, một chỗ núi nhỏ, bò cạp hình thể cực lớn, giấu kín tại sau một khối đá lớn.

Mà tại toà núi nhỏ bao phía trước, mấy chục người cùng nhau, cướp bóc một cái thương đội, mấy chục người này, đều là võ ngũ trọng lôi âm võ thánh, có một cường giả hư không võ thánh.

Bọn họ cướp bóc thương đội, thực lực so sánh rất nhiều, chỉ có hai ngũ trọng lôi âm võ thánh, còn hư không võ thánh một người đều không có.

Lúc này, cái thương đội này, không chút dám phản kháng.

- Thằng khốn!

Bò cạp, lúc này trong lòng thầm mắng.

- Nguyên bản cho rằng, tìm được một cái thương đội như vậy, âm thầm đi theo bọn họ, có thể lấy đi một cái lộ tuyến an toàn. Không thể tưởng được, gặp được đạo phỉ, Thiên Thánh Giới, đạo phỉ, thực là nhiều vô số kể.

Hạt tử, đúng là bò cạp Lam Đạt muốn tìm, Triết Triền.

Bò cạp Triết Triền, cũng rất là thông minh.

Nó biết, lấy thực lực của chính mình, tại Thiên Thánh Giới xông loạn, thật phải chết không thể nghi ngờ.

Cho nên, nó trước tiên tìm được một cái thương đội, âm thầm đi theo thương đội này.

Dù sao, cái thương đội này chính là dân Thiên Thánh Giới, đối với tình huống Thiên Thánh Giới có một chút hiểu biết, biết nơi tồn tại hung hiểm, chỗ nào tương đối an toàn. Đi theo bọn họ, ít nhất sẽ không gặp được đạo phỉ lớn, cũng sẽ không thể lâm nhập một ít hiểm địa, tỷ lệ sinh tồn tăng lên.

Trọng yếu nhất là, đi theo bọn họ, tới mục đích sau đó, bò cạp Triết Triền hoàn toàn có thể gia nhập đến thương bọn họ đội, kiếm được chức vị hộ vệ, tại Thiên Thánh Giới sinh tồn.

Đương nhiên, nó cũng muốn gia nhập đến thương đội.

Có thể gia nhập một cái thương đội, tối kỵ, người ta cũng sẽ không thể thu dụng nó. Dù sao không biết rõ, không thể tin, vạn nhất là một đạo phỉ phái đi.

Cho nên, phải đợi đến lúc bọn họ tiến nhập một trấn nhỏ, sau đó, Triết Triền lại tìm kiếm cơ hội.

Sau một phen bàn tính, đánh cho coi như không tệ, chỉ tiếc chính là bò cạp Triết Triền thật không ngờ, cái thương đội này vận khí quá kém, đúng lúc này, gặp một đám đạo phỉ. Hơn nữa, bên trong đạo phỉ còn có một vị cường giả hư không võ thánh. Chẳng sợ đối với ba bốn tên ngũ trọng lôi âm võ thánh, bò cạp Triết Triền cũng có nắm chắc, nhưng đối với một vị hư không võ thánh, nó phải chết không thể nghi ngờ.

Không có cách nào, chỉ có thể trốn ở nơi này, không dám đi ra.

- Nhanh, không gian chỉ hoàn, các người toàn bộ đều giao ra đây.

Bang đạo phỉ kia, lúc này đang ở thương đội cướp đoạt không gian chỉ hoàn.

- Không cần ẩn dấu, ta biết, hàng hóa các người chính là giấu tại mắt người, đồ vật tốt nhất, đều tại không gian chỉ hoàn, đều lấy ra đi.

Ở bên trong đạo phỉ, hư không võ thánh cầm đầu, hai mắt lạnh lùng đảo qua ngũ trọng lôi âm võ thánh thương đội vài cái.

Thầm thì. . .

Hai tên ngũ trọng lôi âm võ thánh liếc nhau, miệng thầm thì, trong lòng mười phần e ngại.

- Tiền Bối, toàn bộ tài sản của bọn ta, đều giao cho Tiền Bối.

Cẩn rằng một cái, trong đó xuất ra không gian chỉ hoàn.

- Hừ, tính các ngươi thức thời.

Hư không võ thánh đạo phải, hừ lạnh một tiếng. xem tại

- Hai người các ngươi, thực lực không tệ, có hứng thú gia nhập dưới trướng ta hay không, tùy ta rong ruổi Vân Lam Phủ? Thế nào ít như vậy? Chỉ có mười khối hạ phẩm Linh Thạch?

Hư không võ thánh đạo phải đang muốn mời chào hai tên thị vệ ngũ trọng lôi âm võ thánh, đồng thời mở ra không gian giới chỉ xem xét, sau đó hần phát hiện, cái không gian giới chỉ này bên trong chỉ có mười khối hạ phẩm Linh Thạch, không khối nhường này, sắc mặt trầm xuống.

Hai tên thị vệ, không khối sắc mặt cười khổ.

Mười khối hạ phẩm Linh Thạch, ít vậy?

Bọn họ thực lực ngũ trọng lôi âm võ thánh, lại không đến một khối hạ phẩm Linh Thạch. Đương nhiên, đối với hư không võ thánh mà nói, mười khối hạ phẩm Linh Thạch đích xác không nhiều.

- Các ngươi, không có tư tàng sao?

Hư không võ thánh đạo phải hai mắt nhìn trên mặt hai gã thị vệ, nhẹ nhàng đảo qua.

Bị hần đảo qua, hai thị vệ lập tức tóc gáy dựng ngược, nói cũng không dám nói.

- Không đúng. . .

Phốc, hư không võ thánh đạo phải, lại lần nữa lông mi khẽ chớp.

- Gần đây còn có một hơi thở? Còn có người sao? Bên trong thương đội các ngươi lại ẩn tàng một người.

Ầm vang!

Hư không võ thánh đạo phải cảm giác được hơi thở, tức khắc bạo tán ngược ra.

Bò cạp Triết Triền giấu ở sườn núi xa xa, lập tức cảm giác được, tên hư không võ thánh đạo phải đem bản thân bao phủ lại.

- Không tốt!

Theo bản năng, bò cạp Triết Triền, đã nghĩ lui về phía sau.

- Không xong!

Nhưng không đợi Triết Triền có động tác, một cái âm thanh sấm rền tại bên tai Triết Triền vang lên.

- Dám tư tàng hàng hóa? Còn muốn giấu diếm ta sao? Hừ ngươi không khối quá mức xem nhẹ năng lực hư không võ thánh, ngươi cần phải chết.

Sát ý vô tận chợt đem Triết Triền bao phủ, ngay sau đó, hư một cái, hư không võ thánh đạo phải kia trực tiếp lao đến, tới trước mặt Triết Triền, một tay hướng về Triết Triền đánh ra một trảo, khí kinh mạnh mẽ hung hăng hướng về Triết Triền. Triết Triền có thể rõ ràng cảm giác được, một khi bản thân bị đánh trúng, toàn thân huyết nhục cốt cách, lập tức phải vỡ vụn, trực tiếp hóa thành một đoàn thịt nát.

- Đến cùng, tại bên trong Thiên Thánh Giới ngã xuống sao.

Bò cạp Triết Triền, lúc này trong lòng chỉ có cười khổ.

Ầm vang!

Nhưng mà, cũng là giờ phút này.

Ở phía sau Triết Triền, một tiếng nổ vang vang lên.

- Cái gì vậy?

Hư không võ thánh đạo phỉ, kinh ngạc nhìn lên.

- Không tốt, là phi thuyền pháp khí. Ít nhất là phi thuyền pháp khí bốn tinh cấp hư không võ thánh, bằng không không có khả năng có uy thế như thế. Làm sao có thể có bốn tinh cấp hư không võ thánh? Bốn tinh cấp hư không võ thánh, làm sao có thể chú ý tiểu nhân vật? Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng. A. . .

Không thể tin thét lên, hơn nữa thậm thiết vang lên.

Ầm vang!

Hư không võ thánh đạo phỉ, bị cái phi thuyền pháp khí kia hung hăng đụng vào, trực tiếp hóa thành bột mịn, sau đó Hôi Phi Yên Diệt.

- Cái này. . .

Cho tới bây giờ, Triết Triền mới phản ứng lại, nhìn phi thuyền pháp khí trên không bay qua.

Răng rắc.

Ngay sau đó, cái phi thuyền pháp khí này mở rộng, một bóng người bay ra, trong phút chốc liền đến trước mặt Triết Triền.

- Hạt tử, hơn mười ngày trước, người có thể chính mắt gặp qua, một người nam tử tuổi còn trẻ cùng một cô gái trẻ tuổi, đem một vị hai tinh cấp hư không võ thánh vây giết? Nam tử trẻ tuổi cùng cô gái trẻ tuổi tên là Dương Thạc cùng Dương Dịch, người. . . cũng có ấn tượng chứ?

Bên trong cái phi thuyền này, đúng là Lam Đạt. Nhìn thấy bò cạp Triết Triền, Lam Đạt không có mảy may do dự, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, hỏi Triết Triền.

- Người nọ là cao tăng Vân Lam Phủ? Lam Viễn thân nhân? Không tốt, ta phát qua lời thề, sự tình Dương Thạc Dương Dịch, tuyệt đối sẽ không nói ra. Nếu là nói ra, bản thân thần hồn tất nhiên Hôi Phi Yên Diệt.

Bò cạp Triết Triền thân mình run lên, nó không nghĩ tới, mới vừa qua sói đói, lập tức đến miệng măn Hổ, đạo phỉ vừa mới chết mất, lại đến một siêu cấp cường giả Vân Lam Phủ.

- Ủm? Không nói?

Nhìn thấy biểu tình Triết Triền, Lam Đạt nhướng mày.

- Hừ, cũng không cần thiết người nhiều lời.

- Vừa đúng, ta cần một đầu bò cạp, làm thú nuôi của ta, bò cạp huyết mạch thuần túy không dễ tìm kiếm, tuy người như vậy, huyết mạch không thuần, cũng là phù hợp. Chỉ cần cùng người ký kết chủ tớ khế ước, hết thấy bên trong thần hồn người, ta đều có thể tra xét.

Đến lúc đó, bản thân có thể biết hơi thở Dương Thạc Dương Dịch.

Trong miệng lạnh lùng nói xong, Lam Đạt một tay hơi động, ở trên hư không hóa xuất một cái lục mang tinh trận, một tay cấp tốc huy gạt, lục mang tinh trận hơi một chút, trực tiếp ẩn nhập đến bên trong mi tâm của bò cạp Triết Triền.

638. Chương 606: Quy Mô Lùng Bắt!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 606: Quy Mô Lùng Bắt!

Bí pháp loại khế ước.

Bò cạp Triết Triền cơ hồ không ngờ, Lam Đạt cũng không có trực tiếp ép hỏi nó về sự tình Dương Thạc chém giết Lam Viễn như thế nào, mà là trực tiếp sử dụng loại khế ước bí pháp để đối phó với bản thân nó, muốn đem bản thân hấn thu làm sủng thú. Trong khoảng thời gian ngắn, bò cạp Triết Triền cũng không thể phản ứng, không thể trốn tránh.

Đó là phản ứng muốn trốn tránh, cơ hồ cũng không có khả năng.

Hư không vô thánh cùng ngũ trọng lôi âm vô thánh trong đó chênh lệch, thật sự là quá lớn.

Lúc trước Dương Thạc chém giết giao long Ngao Dung, đã được xưng Nhân Gian Giới đệ nhất dưới hư không vô thánh, chỉ là đối mặt hư không vô thánh Huyền Long, cũng dựa vào áo cà sa, mới năm lần bảy lượt đào thoát ra. Nếu như không có Thiên Kiếm Thần Thú hỗ trợ, cuối cùng cũng khó trốn khỏi Huyền Long pháp chưởng.

Mà hiện tại bò cạp Triết Triền, luận thực lực, cùng Dương Thạc lúc trước mà so sánh, cũng không chiếm bao nhiêu ưu thế.

Mà Lam Đạt so với Huyền Long lại cao hơn hai cái cấp độ.

Huyền Long chính là một tinh cấp hư không vô thánh, mà Lam Đạt, là ba tinh cấp hư không vô thánh, muốn đối phó một ngũ trọng lôi âm vô thánh, thì tên ngũ trọng lôi âm vô thánh làm thế nào có thể né tránh chiêu của hấn được sao?

- Hư!

Dấu ấn lục mang tinh trận, sấm sét bắn vào bên trong mi tâm bò cạp Triết Triền.

Ầm vang.

Ngay sau đó, bò cạp Triết Triền chỉ cảm thấy đầu óc phát mộng.

Bên trong trong óc, mơ hồ có cái gì vậy, thần hồn bản thân cùng thần hồn Lam Đạt, hoàn toàn liên hệ đến một chỗ.

- Cái khế ước bí pháp này, quả nhiên không tệ, không hổ là cha mười phần tôn sùng. Dễ dàng thu lấy một đầu bò cạp làm sủng thú. Tuy rằng độ tinh khiết huyết mạch kém một chút, nhưng cũng không tệ, đi theo ta, về sau người đi vào hư không vô thánh. Đến lúc đó, lại tiến nhập đến bên trong Huyết Trì, tiến hành tẩy lễ, kích phát huyết mạch, lúc đó bò cạp huyết mạch của người có thể đạt tới bảy thành, thực lực còn có thể tăng lên trên diện rộng.

Đối với bản thân vừa mới thu sủng thú, Lam Đạt mười phần vừa lòng.

Tại Thiên Thánh Giới, muốn thu sủng thú, không phải dễ dàng như vậy.

Nguyên nhân chủ yếu là, một cường giả bình thường, rất khó đụng tới sủng thú thích hợp.

Một khế ước bí pháp bình thường, chỉ cho phép một võ đạo cường giả, có được một đầu sủng thú. Dù sao, thu sủng thú, thần hồn cùng với thần hồn sủng thú liên hệ. Nếu thu nhiều sủng thú, thần hồn cùng vài thần hồn sủng thú liên hệ, thật dễ dàng tạo thành tình huống hỗn loạn.

Nhẹ thì, thần hồn trở nên loang lổ, trở nên không thuần túy, đối với tu luyện sinh ra ảnh hưởng.

Nặng thì tẩu hỏa nhập ma, thậm chí nguy hiểm đến tánh mạng.

Thần hồn ảo diệu, đó là bảy tinh cấp hư không vô thánh, đều không có tìm tòi nghiên cứu. Cái khế ước bí pháp này, từ sáng tạo hàng tỉ năm, đều không có cải tiến. Bình thường, một người, chỉ có thể thu một đầu sủng thú.

Nguyên nhân vì chỉ có thể thu một đầu sủng thú, phải cẩn thận vô cùng.

Đều đòi thu một đầu sủng thú thực lực cường đại, huyết thống cao quý, tiềm lực vĩ đại.

Tốt nhất, là có thể từ thực lực của chính mình tăng trưởng, thực lực cũng không ngừng tăng lên.

Một võ giả bình thường, có thể thu một đầu sủng thú bình thường, cùng sủng thú trưởng thành.

Nhưng Lam Đạt thiên tài, nhất định muốn thu một đầu sủng thú thiên tài, bằng không mà nói, thu một đầu sủng thú thông thường, đối với trợ giúp bản thân không nhiều, mà sau này, thật khả năng trở thành trời buộc.

Mà Thần Thú, dị thú thiên tài, đều là được Thần Thú tộc quần coi trọng bồi dưỡng, muốn thu, khó khăn vô cùng?

Lúc này, Lam Đạt đựng phải một đầu bò cạp huyết thống cũng không thuần khiết, hắc vận khí không tệ. Tuy rằng huyết thống không tinh quá thuần khiết, nhưng chỉ cần đạt tới hư không vô thánh, trải qua huyết mạch tẩy lễ, sau đó, nó huyết mạch còn có thể tăng lên, tiềm lực phát triển lớn hơn nữa. Thật giống như là Huyết Phi, Ngưng Thúy bình thường, một đầu sủng thú như vậy, trên mức độ nào đó mà nói, so với sủng thú huyết thống tinh thuần, còn tốt hơn.

- Hiện tại, hơi thở Dương Thạc, Dương Dịch, ta có thể trực tiếp lấy từ thần hồn của người.

Lúc này Lam Đạt, mười phần cao hứng.

Được đến sủng thú cường đại.

Đồng thời, cũng tìm được hung thủ giết chết Thất Đệ.

Lần này thu hoạch, có thể nói là mười phần vĩ đại.

Thậm chí tại lúc này, Lam Đạt đều có một ít cảm tạ Lam Viễn.

Lam Viễn nếu như không đi trêu chọc Dương Thạc, không bị chém giết mà nói, hẳn chính là con trai Lam Thiên Sơn có thiên phú nhất, được Lam Thiên Sơn sủng ái. Lam Đạt, còn phải dựa vào.

Hiện tại Lam Viễn chết đi, Lam Đạt vì Thất Đệ báo thù, cha Lam Thiên Sơn tất nhiên đối với hắn nhìn với cặp mắt khác. Lúc này lại thu bò cạp làm sủng thú, thực lực càng tăng nhiều. Về sau, tại các bên trong đám con của Lam Thiên Sơn, ảnh hưởng của Lam Đạt cũng tăng lên rất nhiều.

- Trước thu hoạch hơi thở Dương Thạc Dương Dịch lại nói sau.

Lam Đạt trong lòng nghĩ, từ bên trong thần hồn bò cạp Triết Triền, tìm kiếm hơi thở của Dương Thạc Dương Dịch.

- Tìm được.

- Hơi thở của Dương Thạc, là cái dạng này sao. Còn có Dương Dịch, hơi thở như vậy. . .

Thật nhanh, thông qua thần hồn Triết Triền, Lam Đạt được biết hơi thở Dương Thạc Dương Dịch.

Ngao!

Cũng là giờ phút này.

Bò cạp Triết Triền, hét thảm một tiếng, từ trong miệng phát ra.

Ngay sau đó, Lam Đạt cảm giác được rõ ràng, thần hồn bò cạp Triết Triền, đang hồng mất, tiêu tán. Thậm chí thông qua thần hồn hắn cùng thần hồn Triết Triền có một đường liên hệ, muốn truyền đưa thần hồn hắn, tạo thành tổn thương.

- Không tốt, Triết Triền từng đã phát xuống lời thề, bại lộ tin tức Dương Thạc Dương Dịch thì muốn mất hồn mất vía.

Lam Đạt sắc mặt, rất nhanh biến đổi.

Phốc!

Ngay sau đó, thần hồn Triết Triền, trực tiếp mở tung ra. Cùng lúc đó, Lam Đạt miệng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trong phút chốc trắng bệch.

Bên trong thần thái hai mắt chớp động, đều yếu hơn ba phần.

- Thằng khốn.

Trong miệng phun ra hai chữ như vậy, thân hình Lam Đạt, đều hơi có một chút run run.

Hắn vừa mới cùng Triết Triền ký kết chủ tử khế ước, bên trong thần hồn có một luồng liên hệ, thần hồn Triết Triền Hôi Phi Yên Diệt, thần hồn hắn cũng nhận đến ảnh hưởng cực kỳ nghiêm trọng, trực tiếp cắt giảm ba thành. Tổn thương như vậy, trừ phi có thần hồn thiên tài địa bảo bổ dưỡng, bằng không mà nói, e rằng năm năm thời gian, đều khó có thể khôi phục.

Phần nộ.

Lúc này Lam Đạt, phần nộ đến cực hạn.

Phía trước, Lam Đạt thỏa thuê mãn nguyện, chiếm được một đầu bò cạp sừng thú, hơn nữa được biết hơi thở hung thủ giết chết Thất Đệ.

Không thể tưởng được, không chờ hắn cao hứng, bò cạp sừng thú trực tiếp thân tử, bản thân thần hồn cũng nhận đến tổn thương, thực lực đều suy yếu trên diện rộng. Nguyên bản chiến lực ba tinh cấp trung giai, đến bây giờ, chỉ sợ cũng là ba tinh cấp sơ giai chiến lực.

- Khá lắm Dương Thạc, đến cùng ta vẫn xem thường ngươi. Chỉ tiếc, khí tức của ngươi, ta cũng đã nắm giữ, muốn tìm được ngươi, cũng vô cùng đơn giản.

- Chém giết ngươi, mục đích ta coi như là hoàn thành. Ta là đứa con mà cha coi trọng nhất.

Lam Đạt nắm hai tay, rung động.

- Tam thiếu gia.

- Tam công tử, thế nào?

Nhìn thấy Lam Đạt hộc máu, Thu Thương Kiến, Đồ Ba Phân Thân, phi nhanh đến bên cạnh Lam Đạt, về mặt thân thiết hướng Lam Đạt hỏi.

- Không có việc gì, mạnh mẽ thi triển một ít bí pháp, bị một chút phản phệ.

Lam Đạt hít sâu một hơi, sắc mặt khôi phục như thường, sau đó vẫy vẫy tay.

- Thu Thành Chủ, Đồ Ba tiên sinh, ta đã thu hoạch đến hơi thở Dương Thạc Dương Dịch, chẳng qua là muốn tìm được bọn họ, còn cần tại trong phạm vi Vân Thu Thành, tiến hành tìm tòi. Ta một người, là khó có thể hoàn thành, còn cần Thu Thành Chủ, Đồ Ba tiên sinh trợ giúp ta tiến hành tìm tòi.

Lam Đạt chậm rãi nói.

- Mượn một ít nhân thủ, tiến hành tìm tòi?

Thu Thương Kiến thoáng trầm ngâm một chút.

- Vân Thu Thành phòng bị, cần không ít nhân thủ, trên tay ta, ước chừng có thể điều động ra năm trăm hư không võ thánh cao thủ, trong đó, ước chừng có một trăm hai tinh cấp hư không võ thánh, về phần ba tinh cấp hư không võ thánh, đều tại bên trong Vân Thu Thành đảm nhiệm chức vị quan trọng, chỉ sợ là không tốt điều động.

Thu Thương Kiến nói ra.

- Về phần bản nhân ta rất muốn trợ giúp tam thiếu gia, chỉ tiếc, Vân Thu Thành cần ta tọa trấn, ta cũng đi không được. Như vậy đi, ta có khối Phân Thân này, cũng có hai thành sức mạnh bản thể, có thể so với một ít ba tinh cấp sơ giai hư không võ thánh thông thường, có thể giúp ngươi.

Thu Thương Kiến có thể điều phối năm trăm người.

- Ta bên này, cũng kém không nhiều lắm.

Đồ Ba cũng mở miệng nói.

- Tuy rằng Thu Long Sơn đạo phỉ, có hơn một ngàn người, nhưng toàn bộ điều động đi ra ngoài, e rằng đạo phỉ khác sẽ thừa dịp công phạt Thu Long Sơn.

- Cho nên, ta cũng chỉ có thể xuất động năm trăm tên hư không vô thánh, cũng có ba tên ba tinh cấp cường giả. Phân Thân của ta, cũng có thể trợ giúp tam thiếu gia.

Đồ Ba nói.

- Cộng lại, tổng cộng là một ngàn người sao? Vậy là đủ rồi.

Lam Đạt gật gật đầu.

Một ngàn người, trong đó hai trăm hai tinh cấp hư không vô thánh.

Tất cả đã phù hợp với điều Lam Đạt mong muốn, về phần ba tinh cấp hư không vô thánh, tại bên trong quân đội Vân Lam Phủ, đều thuộc loại cấp bậc tinh anh.

Phải biết rằng, hiện tại Lam Viễn ngã xuống, cũng bất quá thực lực là hai tinh cấp, vì báo thù cho hắn, xuất động một ít ba tinh cấp hư không vô thánh là quá lớn động can qua. Về phần Thu Thương Kiến, Đồ Ba, bốn tinh cấp hư không vô thánh như vậy, càng là căn bản không có khả năng điều động, bọn họ có thể xuất động Phân Thân, đã cho Lam Đạt mặt mũi.

- Một khi như vậy, đa tạ hai vị.

Lam Đạt nói lời cảm tạ.

- Lại xin hai vị đem một ngàn nhân thủ, tập hợp đến gần Vân Thu Thành, ta sẽ đem hơi thở Dương Thạc Dương Dịch, sử dụng thần hồn truyền âm bí pháp, truyền tới một ngàn người kia, đến lúc đó, bọn họ dựa theo hơi thở có thể tìm kiếm. Ủm. . . Dương Thạc, thực lực coi như không tệ, chẳng qua Thất Đệ dùng thần hồn công kích bí pháp, bị hắn khắc chế mà nói, hắn chưa hẳn là đối thủ của Thất Đệ. Dưới tình huống bình thường, hai tinh cấp hư không vô thánh ở trạng thái đỉnh phong, không dễ dàng đối phó như vậy.

- Tạo ra các tiểu đội gồm hai tinh cấp hư không vô thánh, mang bốn tên một tinh cấp hư không vô thánh, tạo thành một cái tiểu đội, tiến hành lùng bắt.

- Tìm được hắn, nếu không địch lại, có thể lấy tự bảo vệ mình.

Lam Đạt rất nhanh làm ra quyết định.

Dương Thạc chém giết Lam Viễn, thật là có một chút mưu lợi.

Là vì Lam Viễn thi triển thần hồn công kích bí pháp, trong khoảng thời gian ngắn không thể thi triển lại lần nữa đối với Dương Thạc, do đó bị Dương Thạc nhìn thấy sơ hở. Mà khí lực của Dương Thạc, hiển nhiên là rất mạnh, hoàn toàn khắc chế thần hồn công kích của Lam Viễn.

Cường giả Thần hồn công kích, nếu mất đi thần hồn công kích, thực lực giảm xuống ba bốn thành.

Cho nên nói, chiến lực của Dương Thạc cũng không thể nói mạnh hơn hai tinh cấp.

Nghiêm cẩn mà nói, tổng hợp lại, cũng có thực lực hai tinh cấp.

Một hai tinh cấp hư không vô thánh, có thêm bốn gã một tinh cấp hư không vô thánh, tại trạng thái đỉnh phong, cùng các loại bí pháp đều có thể sử dụng, gặp được Dương Thạc, phần thắng, tuyệt đối không nhỏ.

Nếu không có phần thắng, ít nhất, cũng có thể tự bảo vệ cho bản thân mình.

Chỉ cần phát hiện Dương Thạc, tiến hành truyền âm, rất nhanh tiểu đội có thể đến trợ trận.

Thêm một người có thể không cùng Dương Thạc địch nổi.

Nhưng thêm hai người, ba người, bốn người?

Phải biết rằng, lần này Lam Viễn xuất động, cũng gần hai trăm người.

Cố nhiên, hai trăm người này tản ra bốn phía, trong khoảng thời gian ngắn thật sự khó có thể tập trung lại, nhưng chỉ trong chớp lát, có bốn năm người tụ hợp lại là rất có khả năng.

Nếu như vậy giết không được Dương Thạc, trừ phi, Dương Thạc có thể có được chiến lực ba tinh cấp.

- Ủm, như vậy cũng tốt.

- Biện pháp của Tam thiếu gia cũng không tệ.

Thu Thương Kiến, Đồ Ba, đều gật đầu tán đồng.

- Chúng ta hiện tại, lập tức trở về, tụ tập nhân thủ, phỏng chừng Dương Thạc cũng chưa đi xa.

Hưu! Hưu! Hưu!

Ba người, cấp tốc tiến nhập đến phi thuyền pháp khí.

Chưa tới 6 giờ thời gian, ba người về tới gần Vân Thu Thành. Mà hiện tại năm trăm tên quân sĩ Vân Thu Thành, đã tụ tập ở đây rồi.

Bởi vì Thu Thương Kiến Phân Thân, cùng bản thể hần, có sự liên hệ. Cho nên, đồng thời Thu Thương Kiến quyết định xuất động năm trăm người trợ giúp Lam Đạt, bản thể hần đang ở Vân Thu Thành liền bắt đầu sắp đặt, đến bây giờ năm trăm người, đã toàn bộ sẵn sàng.

- Cơ hồ toàn bộ, đều là hư không vô thánh am hiểu thần hồn công kích?

Sau khi đến gần Vân Thu Thành, Lam Đạt từ bên trong phi thuyền đi ra, nhìn quét mắt một, không khỏi âm thầm gật đầu.

Một ít hư không vô thánh, mặc dù không có am hiểu thần hồn công kích, ít nhất cũng là cường độ thần hồn cũng không kém, vừa đúng lúc khắc chế Dương Thạc.

Đương nhiên, bởi vì am hiểu thần hồn công kích, cho nên thân thể những người này, cũng không tính cường đại, đồng thời khắc chế Dương Thạc hoàn toàn cũng bị Dương Thạc khắc chế.

Mặc kệ như thế nào, Thu Thương Kiến chọn ra những người này, hiển nhiên là nhằm vào nhược điểm của Dương Thạc.

- Đa tạ Thu Thành Chủ, hiện tại, ta hướng thần hồn bọn họ truyền âm.

Lam Đạt nói.

Thần hồn truyền âm, chẳng phải truyền âm, mà là dùng sức mạnh thần hồn, trực tiếp đem tin tức truyền tới bên trong thần hồn đối phương.

Cùng thanh âm, văn tự, trên bản chất giống nhau, đều là một loại phương pháp truyền đạt tin tức.

Chẳng qua, dung mạo một người, có lẽ có thể dùng ngôn ngữ, văn tự, tranh vẽ biểu hiện ra ngoài. Chỉ là hơi thở một người, cũng khó có thể dùng mấy thứ này biểu đạt. Lam Đạt muốn đem hơi thở Dương Thạc Dương Dịch truyền đưa cho đám hư không vô thánh này, phải sử dụng phương pháp truyền đạt thần hồn.

639. Chương 607: Bí Pháp Áo Nghĩa Mới — Hòa Tan!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 607: Bí Pháp Áo Nghĩa Mới — Hòa Tan!

Trực quan, trực tiếp đem hơi thở Dương Dịch, Dương Thạc, vào bên trong óc đám hư không vô thánh.

- Một lần tính, nhiều nhất chỉ có thể truyền đến ba mươi người, truyền đạt tin tức.

Lam Đạt bắt đầu thần hồn đưa tin.

Nếu là thần hồn hắc không có tổn thương, thì có thể lấy một lần truyền đến năm mươi người. Chỉ là vì sủng thú bò cạp hắc thần hồn phúc diệt, hắc chịu ảnh hưởng, sức mạnh thần hồn đại giảm, hiện tại, chỉ có thể một lần truyền tin cho ba mươi người mà thôi.

Tốt, cái y tin tức này, không thể phục chế.

Lam Đạt hướng một người truyền đạt hơi thở Dương Thạc Dương Địch, người đó, còn có thể đem cái tin tức này truyền cho người khác.

Cho nên, không có hao phí bao nhiêu công phu, hơi thở Dương Thạc Dương Địch, đã bị năm trăm hư không vô thánh toàn bộ biết được.

- Hiện tại, bắt đầu tìm tòi bốn phía, ghi nhớ, khoảng cách mỗi người không được quá xa.

Lam Đạt dặn dò.

- Vâng.

Đám hư không vô thánh, lập tức tán ra.

- Tam thiếu gia, Thu Long Sơn chúng ta, cũng đã tập, nhưng không thể xuất hiện tại Vân Thu Thành, xin tam thiếu gia đến bên ngoài Thu Long Sơn, tuyên bố mệnh lệnh đi.

Đồ Ba nói.

Phía trước, Thu Long Sơn đạo phủ, đã đến vây công Vân Thu Thành.

Hiện tại, lại đến năm trăm Thu Long Sơn đạo phủ, cùng Vân Thu Thành quân sĩ cùng hành động, bị người thấy được, tất nhiên sẽ hoài nghi Thu Long Sơn đạo phủ cùng Vân Thu Thành có cấu kết.

- Ủm, chúng ta đây hiện tại đi qua, hơn nữa, Thu Long Sơn đạo phủ, tiến về phía Tây tìm kiếm. Vân Thu Thành quân sĩ, tận lực hướng về phía Đông tìm kiếm, tốt nhất không cần nhiều người cùng xuất hiện, miễn cho bị người phát hiện manh mối.

- Lam Đạt gật đầu, trong miệng nói.

Oanh!

Trở lại bên trong phi thuyền, ba người cùng đi ra bên ngoài Thu Long Sơn, sau đó cấp tốc bay đi.

Hơn nghìn người, tại chung quanh Vân Thu Thành, giống như tát lưới, bốn phía phân chia ra, cùng tìm kiếm tung tích Dương Thạc cùng Dương Địch.

Chính là hơn nghìn người, đặt ở trong phạm vi Vân Thu Thành, thật là thừa thớt. Nhưng hơn nghìn người, cũng không chỉ có tìm kiếm Dương Thạc Dương Địch, đồng thời, lại hướng người khác hỏi thăm tin tức Dương Thạc cùng với Dương Địch.

Nếu đám đạo phủ từng đã gặp qua Dương Thạc Dương Địch, bọn họ thoáng hỏi thăm, liền có thể biết được phương hướng của Dương Thạc Dương Địch.

Bọn họ cũng có thể đem hơi thở Dương Thạc Dương Địch, dùng phương thức thần hồn truyền âm, truyền cho đám bằng hữu, để cho những người đó, hỗ trợ tìm kiếm Dương Thạc Dương Địch.

Tuy rằng bên ngoài, là hơn nghìn người tìm kiếm.

Trên thực tế, cũng là phát động vạn người tìm kiếm.

Thời gian rất nhanh trôi qua.

Một tháng thời gian. . . Hai tháng thời gian. . .

Mà đám Lam Đạt ở trong phạm vi Vân Thu Thành tìm kiếm Dương Thạc Dương Địch.

Ở bên cạnh Vân Thu Thành, núi nhỏ bao xuống, bên trong mấy tầng đá to.

Dương Thạc cùng Dương Địch khoan chân ngồi ở trên mấy tầng đá lớn, nhắm mắt tu luyện.

- Hô. . .

Thở ra một hơi thật dài, Dương Thạc hai mắt mở ra.

Ta nuốt vào Hải Lam Quả, bế quan tiêm tu, đến bây giờ đã đi qua gần ba tháng, Đại Hải Áo Nghĩa bên trong Hải Lam Quả, ta đã thu hoạch đủ năm phần.

Một thành Đại Hải Áo Nghĩa bên trong Hải Lam Quả, Dương Thạc cũng đã hấp thu được năm phần, đó là, năm phần Thủy Chi Áo Nghĩa, cùng năm phần Không Gian Áo Nghĩa.

Nguyên bản, Dương Thạc có được một phần Thủy Chi Áo Nghĩa.

Nhưng, dung hợp Đại Hải Áo Nghĩa cần Thủy Chi Áo Nghĩa cùng Không Gian Áo Nghĩa phải đồng bộ. Cho nên, Không Gian Áo Nghĩa hiện tại là linh ngộ năm phần, Thủy Chi Áo Nghĩa, cũng phải là năm phần. Chính vì vậy, mặc dù dung hợp năm phần Đại Hải Áo Nghĩa, nhưng hiện tại Thủy Chi Áo Nghĩa của Dương Thạc, không phải là năm phần cộng một phần lúc trước bằng sáu phần.

Nhưng tổng cộng năm phần, vậy là đủ rồi.

Hơn nữa phong lôi hỏa ba loại Áo Nghĩa, tổng cộng tám phần Áo Nghĩa.

Bội tăng chính là mười hai thành tám Áo Nghĩa, so với trước tăng gấp đôi, nhưng uy lực cũng không phải là tăng gấp đôi đơn giản như vậy.

- Tiếp theo, muốn thu hoạch Đại Hải Áo Nghĩa, tốc độ cũng thật chậm.

- Năm phần Đại Hải Áo Nghĩa là đủ rồi, hiện tại muốn nhìn xem, mười hai thành tám dung hợp Áo Nghĩa tăng phúc đối với Bác Li Bí Pháp, mạnh như thế nào.

Dương Thạc đứng dậy.

- Bóc ra!

Một tay huy gạt.

Xoẹt xoẹt!

Một cổ sức mạnh dung hợp kỳ dị, từ trong tay Dương Thạc trảm ra, sau đó gào thét lao đến phía trước.

Răng rắc!

Một tiếng vang nhỏ, một khối đá vĩ đại phía trước, trực tiếp bị đánh thành hai phần, mặt khác, Bác Li Bí Pháp ở trong hư không, đem hư không xé mở ra một khe hở.

- Tê!

- Thật mạnh!

Dương Thạc cũng phải hít vào một đường khí lạnh, bên trong hai mắt, hiện ra vẻ hưng phấn.

-Uy lực, ít nhất tăng lên năm lần, không biết, gặp lại Lam Viễn hai tinh cấp hư không vô thánh, có thể Bác Li Bí Pháp này trực tiếp đem chém giết hay không.

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ.

Vừa rồi, Dương Thạc công kích tảng đá lớn, cũng không phải công kích một người, cho nên cũng chỉ có thể mơ hồ phỏng chừng mức độ uy lực của Bác Li Bí Pháp tăng lên.

Muốn thí nghiệm công hiệu của Bác Li Bí Pháp, còn cần cùng hai tinh cấp hư không vô thánh tàn sát, mới có thể kết luận được.

- Mặc kệ như thế nào, ta hiện tại có thực lực hai tinh cấp hư không vô thánh.

Dương Thạc thầm nghĩ.

- Chẳng qua. . .

- Bác Li Bí Pháp, tuy rằng uy lực tăng lên năm lần, nhưng lấy cường độ thần hồn hiện tại của ta, nhiều nhất chỉ có thể thi triển hai lần Bác Li Bí Pháp, tiếp theo vô pháp thi triển được nữa.

Uy lực càng lớn, tiêu hao càng lớn, lúc này Dương Thạc, có thể thi triển bảy tám lần Bác Li Bí Pháp, hiện tại, trong khoảng thời gian ngắn, chỉ có thể thi triển hai lần.

- Kéo dài năng lực tác chiến, thì giảm xuống trên diện rộng.

Đối với điều này, Dương Thạc cũng chỉ có cười khổ.

- Xem, phải được nghiên cứu bí pháp cường đại hơn.

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

Bí pháp bậc thấp, uy lực có hạn.

Muốn tăng lên uy lực, cũng có thể tiêu hao tăng lên.

Cũng giống như là thuốc nổ Hắc Hỏa, uy lực nổ mạnh có hạn, sau đó muốn tăng lên uy lực, cần phải dùng mấy ngàn cân Hắc Hỏa. Nếu nghiên cứu ra thuốc nổ cao hơn mà nói, chỉ cần mấy cân là có thể đạt tới hiệu quả đồng dạng.

Hiện tại, Dương Thạc dung hợp Áo Nghĩa tăng lên gấp đôi, Bác Li Bí Pháp, rõ ràng có chút lạc hậu rồi.

- Nghiên cứu bí pháp cường đại mới, cũng không dễ dàng. Tốt nhất là tại Thủy Chi Áo Nghĩa, tốn một chút công phu, vì Thủy Chi Áo Nghĩa cũng có tính, đồng thời ba loại Áo Nghĩa khác, cũng đều có đặc tính.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đặc tính của nước là nước chảy đá mòn.

Lúc này ánh mắt Dương Thạc, nhìn tới một khối đá lớn.

Phía trên núi nhỏ bao quang, có một con sông, con sông này nước chảy ra trên tảng đá, hình thành một vũng nước nho nhỏ.

Dương Thạc lúc này nhìn vũng nước đó.

Bên trong vũng nước, tích tụ một ít nước, nhưng nước này không phải là trong suốt, mà mờ hồ dung nhập một ít.

640. Chương 608: Bí Pháp Áo Nghĩa Mới — Hòa Tan! (2)

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 608: Bí Pháp Áo Nghĩa Mới — Hòa Tan! (2)

- Dung nhập thạch nhũ sao. . . Hòa tan . . . Đúng rồi, chính là hòa tan, bí pháp hòa tan. Trừ bỏ Thủy Chi Áo Nghĩa ra, Hỏa Chi Áo Nghĩa, Lôi Chi Áo Nghĩa, Phong Chi Áo Nghĩa, đều có được công hiệu hòa tan. Ta sáng tạo Áo Nghĩa mới, thì phải là hòa tan.

Dương Thạc hai mắt sáng ngời, một cái ý niệm trong đầu rất nhanh thoáng hiện.

Hòa tan!

Thủy Chi Áo Nghĩa, nó có một cái đặc điểm lớn nhất, đó là hòa tan.

Cơ hồ tuyệt đại đa số vật chất trên thế giới, đều có thể hòa tan được trong nước, cho dù là sắt thép, cho dù là nham thạch có tính chất cứng rắn vô cùng, nhưng khi xâm nhập trong nước, cũng sẽ dần dần bị hòa

tan mất. Dung nhập đến bên trong nước, năng lực hòa tan của nước, cơ hồ là bên trong tất cả nguyên tố, cường đại nhất.

Nhưng những Pháp Tắc nguyên tố khác, cũng đều không phải là không có hiệu quả hòa tan.

Như là ngọn lửa, có thể hòa tan rất nhiều đồ vật.

Lôi Đình, cũng có thể đem một ít đồ vật hòa tan.

Còn có gió. . .

Hòa tan cùng bóc ra, cũng có tính chất khác nhau.

Bóc ra, chính là đem một đồ vật phân giải ra, ví dụ như một khối nham thạch, tại trong gió không ngừng xâm nhập, cuối cùng sẽ phân giải thành vài khối. Thậm chí có thể hóa thành bột mịn, mà hòa tan lại bất đồng, tan rã, là đem một cái đồ vật, đồng thời phân giải, còn đem một phần, dung nhập đến bên trong bản thân.

Nước, phân giải ra nham thạch, đồng thời cũng đem một phần nham thạch, dung nhập đến bên trong bản thân, hình thành thạch nhũ.

Gió, cũng là như thế, phân giải một khối nham thạch, đồng thời một ít bụi, một ít nguyên tố bên trong nham thạch, cũng dung nhập vào bên trong gió.

Lửa, càng là như thế.

Ngọn lửa có thể thiêu đốt, vốn chính là cần phân giải vật thể khác, đem năng lượng bên trong vật thể dung nhập đến tự thân, như ngọn lửa thiêu đốt củi gỗ, chính là đem năng lượng bên trong củi gỗ, để cung cấp cho bản thân sử dụng, hình thành ngọn lửa. Bản thân, chính là đem năng lượng bên trong củi gỗ làm vật bốc cháy, dung nhập đến bên trong ngọn lửa.

Lôi Đình cũng là như thế.

Làm Lôi Đình chém đến một ít vật chất, chẳng những sức mạnh Lôi Đình sẽ không tiêu tán, thậm chí còn có khả năng từng bước tăng mạnh lên.

Điều này là bởi vì, Lôi Đình đem một ít năng lượng bên trong vật chất, dung nhập đến bản thân, làm lớn mạnh bản thân.

Đây chính là hòa tan.

Tứ đại nguyên tố Áo Nghĩa, trong đó, đều ẩn chứa đặc tính hòa tan nhất định.

- Dem đặc tính hòa tan bên trong bốn đại nguyên tố Áo Nghĩa lấy ra, liền có thể hình thành bí pháp mới, đó chính là Hòa tan.

Dương Thạc hít sâu một hơi, trong lòng thầm hiện một ít kích động.

Lần này bản thân hẳn nghiên cứu ra bí pháp hạng nhất như vậy, hiển nhiên so với lần trước nghiên cứu ra Bác Li Bí Pháp, muốn đơn giản hơn nhiều. Đương nhiên, nghiên cứu bí pháp, cũng là xem cơ duyên xảo hợp. Nếu là cơ duyên không đến, nghiên cứu mười năm, tám năm, cũng không nhất định có thể sáng chế ra bí pháp hạng nhất. Mà có lúc, vừa muốn nghiên cứu, linh quang bên trong óc chợt lóe lên, lập tức liền phát hiện ra được bí quyết.

Lúc này Dương Thạc nghiên cứu ra bí pháp hòa tan, thời gian muốn sáng tạo ra bí pháp hòa tan đòi hỏi đơn giản nhiều.

Đương nhiên, hiện tại, chẳng qua là ở trong đầu mà thôi.

Muốn triệt để sáng tạo ra bí pháp hòa tan, còn phải vào đoạn thời gian thôi diễn. Trong khoảng thời gian này, Dương Thạc phỏng chừng, nhiều nhất mười ngày, ít nhất thời gian ba ngày, nhưng vậy là đủ rồi.

- Việc này không nên chậm trễ, bắt đầu thôi diễn đi.

Dương Thạc loáng thoáng cảm giác được, bản thân hiện tại, tuyệt đối không an toàn.

Sớm một ngày có thể thôi diễn ra bí pháp hòa tan, sớm một ngày thực lực tăng nhiều, an toàn của bản thân, cũng sớm một ngày có thể bảo đảm.

Thời gian, chậm rãi trôi qua.

Một ngày thời gian. . . Hai ngày thời gian. . .

Sáng sớm ngày thứ ba.

Hưu! Hưu!

Lúc này vị trí của Dương Thạc Dương Dịch có vài đạo thân ảnh, cấp tốc bay tới.

Tổng cộng là năm người.

Đều là mặc áo giáp quân đội Vân Lam Phủ, trong đó tên đầu lĩnh, ước chừng khoảng bốn mươi tuổi, trên mặt mang theo một vết đao sẹo, khí thế mạnh mẽ, hư không võ thánh cường giả mạnh mẽ, cùng Lam Viễn lúc trước so sánh, không kém cõi hơn. Hiển nhiên, chính là hai tinh cấp hư không võ thánh cường giả.

Còn lại bốn người, thực lực cũng đều không kém, ít nhất cũng là một tinh cấp hư không võ thánh.

- Hạo Doanh Lão Đại, chúng ta vừa mới đạt được tin tức, tại mấy tháng trước, mơ hồ có một nam một nữ trẻ tuổi, đi qua đây, vừa đúng bị một đạo tiểu đội phỉ nhìn thấy. Cái đạo phỉ tiểu đội kia chỉ có một hư không võ thánh, thận trọng, không có ra tay cướp đoạt hai người kia, hơi thở của hai người kia, mơ hồ chính là Dương Thạc, Dương Dịch mà Lam Đạt thiếu gia đang muốn tìm kiếm.

Trong đó một tên một tinh cấp hư không võ thánh, nhỏ giọng nhìn về phía đầu lĩnh hai tinh cấp hư không võ thánh nói ra.

- Đúng là không sai.

Tên đầu lĩnh hai tinh cấp hư không võ thánh, Hạo Doanh, chậm rãi gật đầu.

- Tin tức này, không ít tiểu đội, đều đã biết được.

- Chẳng qua là, dù sao cũng là tin tức ba tháng trước, chưa vị đều phán đoán, hai người kia, sớm đã đi xa, cũng không xuất hiện tại gần Vân Thu Thành.

- Vâng.

Hạo Doanh nói xong, ngữ điệu hơi hơi chuyển.

- Địa phương nguy hiểm nhất, thường thường là địa phương an toàn nhất.

- Chúng ta tìm ba tháng, trừ bỏ một cái tin tức này ra, đối với hai người này, cũng không có tin tức khác. Ta phỏng chừng, bọn họ rất có khả năng là không có đi, mà là tại gần Vân Thu Thành, tìm một chỗ, tiến hành tiềm tu.

Hạo Doanh trầm giọng nói.

- Địa phương nguy hiểm nhất, đó là địa phương an toàn nhất?

Phía sau, bốn tên một tinh cấp hư không võ thánh, đều khẽ gật đầu.

- Địa phương nguy hiểm nhất, hẳn là Vân Thu Thành.

- Nhưng, Vân Thu Thành thủ vệ, cũng đều biết hơi thở hai người này, chỉ cần hai người này từ cửa Vân Thu Thành đi qua, tất nhiên có thể bị phát hiện.

Một tên một tinh cấp hư không võ thánh phía sau nói ra. Dương Thạc cùng Dương Dịch, thật có khả năng, lẫn vào bên trong Vân Thu Thành.

Nhưng, Dương Thạc cùng Dương Dịch vừa mới tiến nhập đến bên trong Thiên Thánh Giới, là cũng không có đủ tiền tài, muốn tại bên trong Vân Thu Thành mua một căn nhà, cơ hồ là chuyện không có khả năng.

Mà Vân Thu Thành thực hành tiêu cấm.

Nói cách khác, mặc dù là Dương Thạc cùng Dương Dịch có trốn vào đến bên trong Vân Thu Thành, nhưng, đến buổi tối cần phải rời khỏi Vân Thu Thành. Một khi rời đi, tự nhiên sẽ biết bị hộ vệ phát hiện. Cho nên, Dương Thạc cùng Dương Dịch, là không có khả năng ở tại bên trong Vân Thu Thành.

Không có ở bên trong Vân Thu Thành.

Nếu như vậy, rất có khả năng, ngay tại phụ cận Vân Thu Thành ẩn trốn mà thôi.

- Ở gần đây, có ba bốn chỗ sườn núi, chúng ta từng chút tìm tòi.

- Phát hiện dị thường, lập tức điều tra.

Tên thủ lĩnh hai tinh cấp hư không vô thánh, Hạo Doanh, trầm giọng nói.

- Tốt!

Đám một tinh cấp hư không vô thánh, đều gật đầu tán thưởng.

- Chẳng qua. . .

641. Chương 609: Đến Một Đồi, Ta Diệt Một Đồi!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 609: Đến Một Đồi, Ta Diệt Một Đồi!

Nhưng nếu thật sự gặp gỡ Dương Thạc, năm người này cũng phải bộc phát ra toàn bộ thực lực bản thân, tuyệt đối không có khả năng lưu thủ. Sự tử vô thổ, biết dùng toàn lực, đám người Hạo Doanh sớm đã không còn là võ giả gà mờ nữa rồi, đạo lý này, bọn họ đều hiểu được. Không có khả năng bởi vì miệt thị Dương Thạc, mà lưu thủ.

- Chậm rãi tới gần.

- Bên kia có đồi đá. (.

Một bên tới gần, Hạo Doanh dùng thần hồn tra xét.

- A? Bên kia đồi đá, hình như là có hơi thở một người?

- Là Dương Thạc kia.

Hạo Doanh trên mặt, hiện ra sắc mặt vui mừng.

- Nhanh, công kích hấn.

Hạo Doanh lập tức hướng về phía sau truyền âm.

- Công kích! Công kích hấn.

Phía sau là bốn tên hư không vô thánh, hơn nữa cùng Hạo Doanh, năm người không có nửa phần giữ lại, phát động công kích mạnh nhất. Năm người, có ba người đều là sử dụng thần hồn công kích, liên tục bốn đạo ánh sáng, cấp tốc bắn vào phía sau đồi đá.

Oanh ầm ầm.

Ngay sau đó, trong nháy mắt, một đạo công kích sau cùng như thực chất lao tới, đem đồi đá, đập thành một mảnh hỗn độn.

- Đã chết?

Sau một hồi luân phiên công kích xong, Hạo Doanh cũng cảm thấy sưng sốt, bởi vì, hẳn rõ ràng cảm giác được, vừa rồi bản thân hẳn cảm ứng được cổ hơi thở của Dương Thạc kia, đã thân tử, hơi thở hoàn toàn tiêu tán mất.

- Điều này chứng tỏ Dương Thạc, cùng Lam Viễn thiếu gia chiến đấu, sau đó đã bị trọng thương, hiện tại thực lực mười không còn một? Bằng không mà nói, năm người ta công kích, tuy rằng cường đại, nhưng cũng không có khả năng trực tiếp chém giết như vậy. Đúng rồi, thần hồn hẳn, tất nhiên tổn thương rất lớn, đã cực kỳ suy yếu, bốn người ta thần hồn công kích, đủ để đưa hẳn thần hồn triệt để bị diệt.

Hạo Doanh trầm nghĩ như vậy.

- Công kích xong rồi sao?

- Tiếp được, nên đến phiên ta thôi?

Nhưng chính ngay sau đó, một cái âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng, vang lên tại sau tai Hạo Doanh.

- Không tốt.

Hạo Doanh biến sắc, hai mắt chợt trợn to, sau đó theo bản năng cấp tốc xoay người.

Hưu!

Một đạo thanh mang nhanh như thiểm điện từ phía sau năm người Hạo Doanh phóng tới.

Ầm vang.

Hung hăng đụng vào, một tên một tinh cấp hư không võ thánh, bị triệt để đánh tan.

Sau đó có một tên một tinh cấp hư không võ thánh, đầu lâu bay ra ngoài, Thái Dương Chân Hỏa, đem đầu lâu của tên này triệt để đốt thành tro bụi, thần hồn Hôi Phi Yên Diệt.

- Dương Thạc, là người.

- Thế nào? Làm sao có thể? Người không có bị chúng ta chém giết sao? Vừa rồi là ảnh tượng Phân Thân? Không có khả năng, chỉ có bốn tinh cấp hư không võ thánh, mới có thể chế tạo ảnh tượng Phân Thân. Hơn nữa, ảnh tượng Phân Thân, không có khả năng có được hơi thở thần hồn của bản thể.

Hạo Doanh với vẻ mặt không thể tin.

Vừa rồi người rất nhanh phóng tới, lập tức chém giết hai tên một tinh cấp hư không võ thánh, đúng là Dương Thạc.

Lúc này Dương Thạc, căn bản không đi quản Hạo Doanh kinh ngạc, thân hình lại lần nữa di động, lại đến trước mặt một tên một tinh cấp hư không võ thánh. Tên hư không võ thánh này sau khi nhìn thấy Dương Thạc, sớm cả kinh trờng mắt, theo bản năng muốn ngăn cản, nhưng tên hư không võ thánh này vốn am hiểu thần hồn công kích, thân thể miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn, làm sao có thể ngăn cản Dương Thạc công giết sao?

Oanh!

Bạo liệt!

Thân tử!

- Liều mạng với người.

Liên tục ba tên một tinh cấp hư không võ thánh bị chém giết, còn lại một tên một tinh cấp hư không võ thánh, sớm đã hoảng sợ, hung hăng cắn răng một cái, sau đó cũng không lui về phía sau, thân hình hơi động, hai thanh trường đao rút ra, hướng về Dương Thạc hung hăng chém đến.

- Làm sao có thể. . .

Tên một tinh cấp hư không võ thánh, trừng lớn hai mắt.

Đao toái! Thân tử!

- Khá lắm Dương Thạc, chúng ta vẫn xem thường người, đáng tiếc, người chung quy cũng đã bại lộ, người có thể chém giết tiểu đội chúng ta, nhưng Vân Lam Phủ có hơn hai trăm cái tiểu đội, còn có Thu Thành Chủ, Đồ Ba tiên sinh ba tinh cấp ảnh tượng Phân Thân, Lam Đạt thiếu gia cũng là ba tinh cấp cường giả, chờ người bị vây giết, tuyệt đối không có khả năng may mắn thoát khỏi đây.

- Chưa vị, Dương Thạc đã bị ta phát hiện ra rồi.

- Mau tới trợ giúp chúng ta.

Sau khi hét lớn một tiếng, trong tay Hạo Doanh xuất hiện một khối ngọc phiến, sau đó bị bóp nát ra.

Hưu!

Một cỗ năng lượng kỳ dị, rất nhanh truyền ra bốn phía.

- Truyền âm pháp khí sao?

Dương Thạc nhướng mày, lập tức nhìn Hạo Doanh bóp nát ngọc phiến, lúc trước hắn cùng Huyền Long Thạch Quy Phân Thân tiến nhập Thiên Thánh Giới, bóp nát ngọc phiến là một loại truyền âm pháp khí giản dị. E rằng hiện tại, cường giả ở gần xung quanh Vân Thu Thành, đều đã biết tin tức Dương Thạc xuất hiện rồi.

- Còn muốn người tới cứu người sao? Không có khả năng.

Ầm vang!

Thân hình hơi động, Dương Thạc nhanh như thiểm điện hướng Hạo Doanh đánh sâu vào.

Phanh!

Hạo Doanh thân hình, bị trực tiếp bị đánh bạo.

Nhưng Hạo Doanh có thực lực hai tinh cấp hư không võ thánh, năng lực bảo mệnh rất mạnh, Dương Thạc đánh bạo thân hình hắn, cũng không thể lập tức chém giết thần hồn hắn, trong nháy mắt, huyết nhục Hạo Doanh lần nữa tụ hợp thành bản thể.

- Đáng tiếc, thần hồn công kích bí pháp của ta, vừa mới sử dụng qua, bằng không Dương Thạc người phải chết không thể nghi ngờ.

- Đến đây đi, ha ha ha ha, ta giết không được người, người cũng không giết được ta. Đợi đến lúc đồng bạn chúng ta ào ào chạy đến, đến lúc đó là lúc chết của người.

Hạo Doanh cười ha ha.

- Ta giết không được người? Thử xem liền biết.

Ầm vang!

Một tiếng âm vang bạo vang, Dương Thạc lại lần nữa đem thân thể Hạo Doanh đánh bạo.

Hưu!

Một chút ánh sáng, từ bên trong hai mắt Dương Thạc phụt ra.

Hung hăng công kích đến đoàn huyết nhục của Hạo Doanh.

- A.

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

- Đây là cái bí pháp gì? Không có khả năng, không có khả năng mạnh như thế.

Một đạo thần hồn gần như trong suốt trực tiếp từ bên trong thân thể Hạo Doanh bị bóc ra. Không phải là cùng thân thể bóc ra, hơn nữa, cái thần hồn này gây tổn thương trên diện rộng, e rằng ở trạng thái đỉnh phong, đều không đạt được.

- Chết!

Thái Dương Chân Hỏa chợt phát động, Hạo Doanh bên trong tiếng vang vù vù, gần như thần hồn trong suốt trực tiếp bị triệt để phân diệt ra.

Một tiểu đội năm người triệt để thân tử.

- Hô. . .

Dương Thạc, chậm rãi phun ra một hơi.

Trong khoảnh khắc chém giết năm tên hư không vô thánh, trong đó còn có một tên hai tinh cấp hư không vô thánh, Dương Thạc cũng không có thoải mái.

- Nếu như vừa rồi ta không lợi dụng một cái Phân Thân, hấp dẫn năm người dùng thần hồn công kích mà nói, lần này cùng bọn họ chiến đấu, ai chết về tay ai còn chưa biết được.

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

642. Chương 610: Mật Thất Dưới Lòng Đất, Thôi Diễn Hòa Tan Bí Pháp!

Vô Tận Thần Công

Chương 610: Mật thất dưới lòng đất, thôi diễn hòa tan bí pháp! (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vừa rồi, đám người Hạo Doanh dùng thần hồn công kích chém giết, thật là một cái Phân Thân của Dương Thạc. Nhưng, không phải là ảnh tượng Phân Thân. Bên trong Thiên Thánh Giới, Phân Thân bí pháp, thuộc loại bí pháp cực kỳ ỉn, trừ bỏ một ít chủng tộc đặc thù ra, những người khác, cơ hồ sẽ không có. Nói như vậy, chỉ có khi đạt tới bốn tinh cấp, mới có thể phân ra một cái ảnh tượng Phân Thân mà thôi.

Cái ảnh tượng Phân Thân này, có được một phần thân thể của bản thể, nhưng không có thần hồn, chỉ có một đạo thần hồn hình chiếu. Cho nên, ảnh tượng Phân Thân không có hơi thở bản thể.

Phân Thân Dương Thạc lại bất đồng.

Dương Thạc, cùng Thần Long học tập Bí Pháp Phân Thân Hóa Niệm, thần hồn có thể phân hoá ra.

Chế tạo ra Phân Thân, chẳng những có huyết nhục của chính mình, còn có một phần thần hồn của bản thân, cùng hơi thở bản thể giống nhau như đúc. Kể từ đó, tự nhiên có thể lừa gạt được năm người Hạo Doanh này.

- Chém giết một cái tiểu đội, vị trí của ta cũng bại lộ. Không biết tiểu đội kế tiếp có thể đến đây là lúc nào. Nhưng, Vân Thu Thành phải ra đám tiểu đội, đều đi tìm chung quanh, sẽ không tập trung tại gần Vân Thu Thành. Trong khoảng thời gian ngắn, có thể có một hai cái tiểu đội đi đến, cũng tính là không tệ rồi.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Tại đại quân Vân Thu Thành truy tìm, Dương Thạc, phải làm ra biện pháp ứng đối.

Oanh.

Đang lúc Dương Thạc nghĩ như vậy, phía chân trời, năm đạo thân hình, cấp tốc vọt tới.

Năm người toàn bộ mặc áo giáp quân sĩ Vân Lam Phủ, tên đầu lĩnh mặt râu quai nón, hơi thở mạnh mẽ, hung hãn vô cùng, cũng có thực lực hai tinh cấp hư không vô thánh cường giả.

- Dương Thạc, còn muốn đi sao.

Hừ! Hừ! Hừ!

Người này tốc độ cực nhanh, trong phút chốc cách Dương Thạc mười dặm.

- Lại gần một chút, ta không am hiểu thần hồn công kích, chỉ có đến năm dặm, mới có thể phát động thần hồn bí pháp.

Người này không ngừng tiếp tục tới gần.

- Ủm? Khoảng cách này chẳng qua là một lát công phu, lập tức còn có một tiểu đội đến sao? Đến nhanh như vậy, phỏng chừng tiểu đội này vốn cũng ở gần đây.

Mắt thấy tên râu quai nón phi tốc, Dương Thạc mày hơi nhíu lại.

- Nếu thế, đến một tên, ta giết một tên, đến một đôi, ta diệt một đôi.

- Người, cũng chết đi.

Không đợi tên râu quai nón nam tử vọt tới năm dặm, Bác Li Bí Pháp của Dương Thạc, lại lần nữa xuất hiện.

- Không tốt!

Râu quai nón nam tử, sắc mặt đại biến.

Ầm vang!

Bác Li Bí Pháp chui vào bên trong mi tâm, tên râu quai nón nam tử thân hình ngã xuống, thần thái hai mắt, trực tiếp tiêu tán.

Một đạo bí pháp, ngay lập tức chém giết hẵn rồi.

Tên tráng hán râu quai nón này, cường độ thần hồn so với tên hai tinh cấp hư không võ thánh Hạo Doanh kém hơn một chút.

Vân Thu Thành chọn lựa hơn một trăm tên hai tinh cấp hư không võ thánh, tuy tuyệt đại bộ phận đều là am hiểu thần hồn công kích, nhưng bởi vì thần hồn công kích là bí pháp tương đối hi hữu, cho nên, cũng không phải mỗi tên hai tinh cấp hư không võ thánh, tại trên thần hồn đều có tạo nghệ tương đối cao được.

Cho nên trong đó thật giả lẫn lộn.

Như tên tráng hán râu quai nón này, biết thần hồn công kích.

Nhưng, thần hồn công kích của hắn, chỉ có thể phát động trong phạm vi năm dặm, mới có hiệu quả.

Nghiêm cẩn mà nói, tên râu quai nón tráng hán này, tại thần hồn tu luyện, chẳng qua là cái gà mờ, cùng Hạo Doanh so sánh, còn kém hơn rất nhiều.

Thần hồn mạnh như Hạo Doanh, bị Dương Thạc dùng Bác Li Bí Pháp đánh trúng, thần hồn bị trực tiếp bóc ra ngoài cơ thể, sức mạnh thần hồn giảm xuống chín thành, sau đó không sức phản kháng. Mà cường độ thần hồn của tên râu quai nón tráng hán, so với Hạo Doanh còn kém hơn hai trù, sau khi bị Bác Li Bí Pháp trực tiếp đánh trúng, trực tiếp mất hồn mất vía.

Ngã xuống!

- Trực tiếp bị chém giết?

Dương Thạc nhìn thấy tên râu quai nón tráng hán bị bản thân trực tiếp chém giết, cũng không khỏi nhủ mày.

- Không ngờ thu hoạch ngoài ý muốn như thế.

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

Hiện tại Dương Thạc, tuy rằng thực lực tăng nhiều, nhưng cũng không phải không có nhược điểm. Giống như là lúc trước gặp được Hạo Doanh, nếu bản thân không có kế sách nhỏ mà nói, vạn nhất bị thần hồn Hạo Doanh công kích trúng, sau cùng ai sống ai chết, vẫn chưa biết được. Hiện tại đối mặt tên râu quai

nón trắng hán, tuy rằng Dương Thạc có tin tưởng đem chém giết, nhưng nếu một kích không có giết chết hán, để hán sắp chết vô đến, cũng làm cho Dương Thạc nhận đến tổn thương không nhỏ.

Hiện tại, trực tiếp chém giết, bỏ đi rất nhiều phiền toái.

- A? Lão Đại tại sao lại dừng lại?

- Không tốt, Lão Đại thần hồn tiêu tán rồi.

Lúc này bốn tên một tinh cấp hư không võ thánh ở phía sau, tốc độ thoáng chậm một chút, vốn chậm hơn so với tên râu quai nón trắng hán vài bước.

Tên râu quai nón trắng hán đột nhiên dừng lại, bọn họ đều cảm thấy sững sốt. Sau khi tinh tế tra xét mới đột nhiên phát hiện, tên râu quai nón trắng hán này, đã mất hồn mất vía, triệt để ngã xuống rồi.

Sau khi đối mặt, hai tinh cấp hư không võ thánh, chết.

- Làm sao có thể?

Cái tên tinh cấp hư không võ thánh này, toàn bộ sắc mặt đại biến.

- Hạo Doanh Lão Đại mới vừa rồi đưa tin cho chúng ta, hiện tại Hạo Doanh Lão Đại cũng không thấy đâu nữa, cũng bị Dương Thạc chém giết rồi sao?

- Không tốt, đi mau.

Nghĩ loại khả năng như vậy, một tinh cấp hư không võ thánh không dám cùng đối địch với Dương Thạc, thân hình hơi động, sau đó cấp tốc rút đi.

- Đi không xong.

Dương Thạc âm thanh truyền ra trong trẻo nhưng lạnh lùng vô cùng.

Hưu!

Thân hình hơi động, Dương Thạc cấp tốc truy kích, sau đó rầm rầm vài tiếng, đem hai tên một tinh cấp hư không võ thánh triệt để đánh bại.

- Tốc độ thật nhanh, trốn không thoát khỏi công kích của hán.

Còn lại hai tên hư không võ thánh, lúc này lại không dám chạy trốn, bên trong hai mắt đều bắn ra từng đạo ánh sáng hướng về mi tâm Dương Thạc, sau đó hung hăng công kích đến.

- Ủm? Là thần hồn công kích?

Trong nháy mắt, da đầu Dương Thạc cũng cảm thấy run lên một trận.

Thần hồn công kích tốc độ cực nhanh, cơ hồ gần đạt đến vận tốc ánh sáng, làm cho Dương Thạc căn bản không kịp trốn tránh, trực tiếp bị hai cái thần hồn công kích trúng đích. Ngay sau đó, chỉ nghe Dương Thạc thét lớn một tiếng, trong phút chốc sắc mặt trắng bệch, bên trong hai mắt hiện lên một ít ảm đạm, hiển nhiên hai cái thần hồn công kích, đã làm tổn thương đến thần hồn của Dương Thạc.

- Hoàn hảo, chính là thần hồn công kích của hư không võ thánh thông thường, lại không giết được ta.

Hai tên một tinh cấp hư không võ thánh dùng thần hồn công kích bí pháp, cũng không tính mạnh.

Hơn nữa thần hồn bọn họ, cùng Dương Thạc so sánh, không có ưu thế gì, cho nên một kích này, căn bản vô pháp đem thần hồn Dương Thạc trọng thương.

Chiến lược của Dương Thạc, cơ hồ không tổn hao gì.

- Chết!

Quát lạnh một tiếng, thân hình Dương Thạc không có nửa phần dừng lại, sau đó rầm rầm hai tiếng, đem hai tên một tinh cấp hư không võ thánh trước mặt, đánh ra.

Lại một cái tiểu đội, toàn bộ bị diệt.

Diệt hai cái tiểu đội, tổng cộng mười hư không vô thánh, thân hình Dương Thạc huyền phù tại giữa không trung, nhưng đôi mày hơi nhăn lại.

- Vừa rồi, tại hai cái thần hồn công kích, trong đó một đạo, thoáng có một chút cổ quái.

Chương 610: Mật thất dưới lòng đất, thôi diễn hòa tan bí pháp! (2)

Tuy rằng vừa rồi gặp hai thần hồn công kích, thần hồn Dương Thạc vẫn chưa có tổn thương nghiêm trọng, chiến lực không giảm, nhưng đợi đến chém giết hai tên một tinh cấp hư không vô thánh này, Dương Thạc cũng phát giác được, bên trong hai cái thần hồn công kích, có một đạo thần hồn có mười phần cổ quái. Nó công kích, không là nháy mắt, mà là liên tục. Cho tới bây giờ, còn có một cỗ sức mạnh thần hồn, tại trong óc tán loạn, tuy đối với bản thân không tạo thành tổn thương gì, nhưng cũng khiến Dương Thạc cảm thấy đau đầu.

Vô giả công kích, có đôi khi đánh ra một đạo khí kinh, tiến nhập trong thân thể đối phương, phá hư thân thể đối phương, đây là pháp môn thật tầm thường.

Nhưng bên trong thần hồn công kích, cũng có cùng loại bí pháp như vậy.

Khiến một cỗ thần hồn sức mạnh, tiến nhập trong thân thể đối phương, tại trong óc đối phương quấy rối.

- Không đem đạo sức mạnh thần hồn bị xua tan mất, ta nghĩ muốn yên tĩnh thôi diễn hòa tan bí pháp, đều không có khả năng, đều phải nhận đến ảnh hưởng.

Dương Thạc sắc mặt âm trầm, hẩn tự nhiên biết, sức mạnh thần hồn tại trong đầu, tốt nhất là phải mau chóng loại trừ.

- Thôi diễn hòa tan bí pháp, nhận đến ảnh hưởng.

- Đúng rồi, hòa tan bí pháp.

Nghĩ đến hòa tan bí pháp, Dương Thạc hai mắt sáng ngời.

- Hòa tan bí pháp, là bí pháp của ta, tuy rằng còn chưa có đại thành, nhưng cũng đã rõ ràng sao lại không thử, dùng hòa tan bí pháp, đem sức mạnh đạo thần hồn này hòa tan?

Nghĩ đến là làm, Dương Thạc lập tức quyết định, tiến hành thí nghiệm.

Trước điều động sức mạnh thần hồn bản thân, đi diệt cái cỗ thần hồn này.

- Hòa tan!

Làm bản thân sức mạnh thần hồn tăng lên, đồng thời, Dương Thạc tâm niệm hơi động, một loại sức mạnh cường đại hòa tan, trực tiếp tiến nhập đến cỗ thần hồn này. Ngay sau đó, cỗ thần hồn sức mạnh này trực tiếp bị triệt để hòa tan, bị thần hồn bản thân Dương Thạc triệt để hấp thu.

- A? Hấp thu sức mạnh thần hồn, thần hồn ta lúc trước có chút tổn thương, cơ bản đã chữa trị trở lại?

Hòa tan hấp thu sức mạnh thần hồn, là có thu hoạch ngoài ý muốn.

Quan trọng nhất là, Dương Thạc sử dụng một lần hòa tan bí pháp, hơn nữa thu được thành công, sau đó lại thôi diễn tiếp hòa tan bí pháp, hiệu suất tự nhiên tăng lên nhiều.

- Lúc trước, ta cần ba ngày mới có thể thôi diễn hoàn thành.

- Hiện tại, chỉ cần cho ta một ngày là đủ.

Cùng với một cái tiểu đội cứng rắn va chạm, sau khi đem chém giết, Dương Thạc thu hoạch không thể không nói là không nhiều.

Thu hoạch tự thân tu vi, ngoài ra, còn có thu hoạch một ít ngoại vật, vừa rồi Dương Thạc chém giết hai cái tiểu đội, mười vị hư không vô thánh, không gian chỉ hoàn của bọn họ, toàn bộ đều rơi xuống trong tay Dương Thạc, bị Dương Thạc thu lấy.

- Trong chỉ hoàn, là đan dược.

- A? Công pháp Vũ Kỹ cũng có một chút? Chỉ tiếc, chẳng phải công pháp Vũ Kỹ cường đại, đối với ta mà nói, chỉ có thể dùng để tham khảo.

Sau đó, Dương Thạc xem xét các loại vật phẩm bên trong không gian chỉ hoàn.

Đan được là chính, công pháp Vũ Kỹ cũng có một chút, mặt khác, còn có một ít vũ khí bí bảo, nhưng trên cơ bản đều là Lục Cấp Thần Binh, cũng không tính quá mạnh. Tương lai hòa tan là có thể lấy dùng tài liệu rèn luyện Đạo Hoàng kiếm, tăng lên phẩm chất. Về phần Dương Thạc Bát cấp Thần Binh thân thể, khiến cho Dương Thạc trong khoảng thời gian ngắn, không có khả năng tìm được vũ khí thích hợp cho bản thân sử dụng.

- Hai cái tiểu đội này, bị ta trong thời gian nhanh nhất chém giết, tiểu đội khác, dường như cách khá xa. Nhưng, vạn nhất lại có một cái tiểu đội chạy tới mà nói. . .

Dương Thạc nhíu mày.

Hai cái tiểu đội này, Dương Thạc lấy Bát Li Bí Pháp, phối hợp thân thể bản thân mạnh mẽ, chém giết hết.

Nhưng, Bát Li Bí Pháp, Dương Thạc hiện tại chỉ có thể sử dụng hai lần.

Vạn nhất lại có một cái tiểu đội lao đến, Dương Thạc sẽ gặp phải nguy hiểm.

- Tìm hiểu thời điểm hòa tan bí pháp, cần phải tăng tốc.

- Mặt khác, phải nghĩ biện pháp, trốn thôi.

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ một chút, sau đó hướng về phụ cận một ngọn núi nhỏ bay đi, bên trong ngọn núi nhỏ, một đạo thân ảnh màu trắng bay ra, đó là Dương Địch.

- Tiểu Địch, trước nghĩ biện pháp trốn thôi! Ừm. . . Khoan đi.

Dương Thạc nói với Dương Địch một tiếng, cũng không có chần chờ, thân hình hơi động, hướng về mặt đất bay đi.

Bốn phương tám hướng, phỏng chừng đều có người Vân Thu Thành đi đến, muốn tìm một cái địa phương trốn tránh là rất khó. Nơi duy nhất có thể trốn, chính là dưới đất.

Dù sao, thân thể Dương Thạc bát cấp Thần Binh, có thể khoan phá rất nhiều nham thạch cứng rắn.

Mà một tinh cấp hai tinh cấp hư không võ thánh của Vân Thu Thành, vũ khí mạnh nhất, cũng chỉ là Thần Binh thất cấp mà thôi. Mặc dù có thể phá vỡ mặt đất, tốc độ cũng không hơn Dương Thạc.

Phốc! Phốc! Phốc!

Lúc này thân thể Dương Thạc tiếp xúc mặt đất, mặt đất không ngừng bị phá vỡ.

- Thật cứng!

- Nham thạch Nhân Gian Giới cứng rắn nhất, so ra cũng kém nham thạch Thiên Thánh Giới.

Tuy rằng nham thạch Thiên Thánh Giới cứng rắn, nhưng thân thể Dương Thạc càng thêm cứng rắn.

Phốc phốc! Phốc phốc!

Trong chớp mắt, đã chui được xuống dưới mười trượng, Dương Địch, cũng lao theo.

Hai mươi trượng. . . Ba mươi trượng. . . Bốn mươi trượng. . .

- Càng ngày càng cứng rắn.

Dương Thạc phát giác, sau khi chui xuống bốn mươi trượng, xuống chút nữa, độ cứng của nham thạch tăng lên một cấp bậc, ước chừng có thể so sánh cùng thất cấp Thần Binh.

Sáu mươi trượng. . . Tám mươi trượng. . .

- Không được, tầng nham thạch phía dưới, có cường độ bát cấp Thần Binh cũng không thể phá khai rồi. Quên đi, ta tại đây mở một cái thạch thất, tiến hành tu luyện là tốt rồi.

Dương Thạc nhìn Dương Dịch nhỏ giọng nói.

- Sâu xuống tám mươi trượng, một tinh cấp hư không võ thánh, cũng tra xét không đến chúng ta. Nhưng hai tinh cấp hư không võ thánh, nếu dùng toàn lực tra xét mà nói, sức mạnh thần hồn có thể tra xét đến nơi này, lúc đó chúng ta khó trốn được.

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ, sau đó tâm niệm hơi động, một cái Phân Thân, từ bên trong bản thể phân liệt ra, sau đó hướng về phía mặt đất bay đi.

.

Phía trên mặt đất.

Hưu! Hưu! Hưu!

Liên tục ba tiểu đội, trước sau lao đến.

- Hải Trùng, tiểu đội các người cũng đến?

- A? Là Hạo Doanh bóp nát ngọc phiến, nói cho chúng ta, Dương Thạc đang tại đây sao? Tại sao mới một khắc chuông công phu, đã không thấy tăm hơi? Bên này, hình như là có dấu hiệu đánh nhau.

Ba cái tiểu đội, đều là do quân sĩ Vân Thu Thành tạo thành tiểu đội, sau khi tới bên này, lập tức bắt đầu tra xét.

- Có Hạo Doanh bọn họ hay không, không có khả năng Dương Thạc kia cho dù có thực lực hai tinh cấp đỉnh phong, chỉ cần Hạo Doanh bọn họ phòng thủ, nửa khắc thời gian tuyệt đối cũng không sảy ra vấn đề gì.

Một thành viên tiểu đội, nhíu mày nói ra.

- Tra xét một chút!

Hưu!

Mà trong lúc ba cái tiểu đội chuẩn bị tra xét, có một đạo ánh sáng xanh hiện ra.

Chính là một bóng người, sau khi xuất hiện, xem xét một cái phương hướng, lập tức bỏ chạy.

- Là hắn!

- Là hơi thở Dương Thạc, đuổi theo.

Phát hiện bóng xanh kia, đồng thời, ba cái tiểu đội, tổng cộng mười lăm tên hư không võ thánh, đều là hai mắt sáng ngời, theo bản năng khởi động thân hình, hướng về phía bóng người màu xanh, nhanh như thiểm điện đuổi theo.

643. Chương 611: Dương Đông Kích Tây, Diệu Hổ Ly Sơn!.

Vô Tận Thần Công

Chương 611: Dương đông kích tây, diệu hổ ly sơn!.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- A? Tiểu tử này, hắn có tốc độ thật nhanh.

Lúc này có ba tên cường giả hư không võ thánh hai tinh cấp, hướng về phía Dương Thạc đào tẩu cấp tốc truy kích.

Vừa mới truy kích, ba người này lập tức phát hiện, tốc độ của Dương Thạc, nhanh đến cực điểm, nhanh hơn một hư không võ thánh một tinh cấp bình thường rất nhiều, có thể so với hai tinh cấp hư không võ thánh

bình thường. Lúc này trong ba người này, chỉ có một người thể đuổi theo bước chân của Dương Thạc, còn lại hai người, căn bản là không thể đuổi kịp.

Dương Thạc thực lực, cũng không tính cao.

Nhưng, sức mạnh của Dương Thạc, cũng là rất mạnh.

Dương Thạc có thân thể bát cấp Thần Binh, khí lực so với ba tinh cấp hư không võ thánh bình thường đều mạnh hơn, về tốc độ, tự nhiên không chậm. Cũng là bởi vì hắn còn chưa có đi vào cảnh giới hư không võ thánh, chân nguyên có điểm khiếm khuyết, nếu hắn có chân nguyên đầy đủ, trong lúc phi hành, chỉ sợ là hai tinh cấp hư không võ thánh, đều chỉ có thể ở phía sau ăn bụi mà thôi.

Lúc này, chỉ có ba tên hai tinh cấp hư không võ thánh có thể cùng đuổi theo Dương Thạc, điều này cũng mười phần bình thường.

Hưu!

Hưu! Hưu! Hưu!

Một trước một sau, bốn người chạy hơn ngàn dặm.

Phía sau đám một tinh cấp hư không võ thánh, đều bị bỏ xa gần trăm dặm.

- Thăng này, quả nhiên không đơn giản.

Ba tên hai tinh cấp hư không võ thánh, đều nhíu mày trầm nghĩ.

- Hải Trọng, ta cảm thấy, có bao nhiêu ta không biết.

Trong tóc hồng trắng hán, mở miệng nói ra.

- Ủm? Như thế nào?

Một tên mặc áo lam hai tinh cấp hư không võ thánh, trên đầu sừng hươu, sau lưng lại kéo một cái đuôi cá vĩ đại, thoáng sững sốt, sau đó nhìn về phía tóc hồng trắng hán.

- Ta cuối cùng cảm giác được, thăng này tựa hồ là cố ý đem ba người chúng ta dụ đi, khiến cho chúng ta rời khỏi đội ngũ. Có vẻ thăng này, còn có cái âm mưu quỷ kế gì đó? Hải Trọng, đừng quên, vừa mới một khắc trước, Hạo Doanh đưa tin cho chúng ta, hơn nữa lúc đó, Hồ Trại đã ở gần đây, cũng rất nhanh đuổi tới, nhưng lúc này, Hạo Doanh, Hồ Trại, đều không thấy tung tích, gần đây, chúng ta còn thấy có dấu hiệu đánh nhau, có phải hai người bọn họ, bị chém giết rồi hay không?

Tóc hồng trắng hán thấp giọng nói.

- Cái gì? Thăng này, chém giết Hạo Doanh, Hồ Trại?

Trong ba người, người trẻ tuổi sau lưng hiện cánh chim tuyết trắng, biến sắc nói ra.

- Không thể nào.

Hải Trọng sắc mặt âm trầm nói ra.

Ở địa phương đó, mới vừa rồi, hiển nhiên vừa mới trải qua một hồi đánh nhau.

Dương Thạc, còn sống.

Hạo Doanh, Hồ Trại, lại chẳng biết đi đâu.

Nếu là nói Hạo Doanh, Hồ Trại bị Dương Thạc chém giết, cũng là sự tình vô cùng có khả năng.

- Bên trong Thiên Thánh Giới, nhân vật kinh thể tuyệt luân ít sao? Cái thăng này nếu là có thực lực ám toán, chẳng có gì lạ. Huống hồ, hắn nói không chừng là thiết lập bẫy, bẫy chết Hạo Doanh Hồ Trại.

Hải Trọng thấp giọng nói.

- Cho nên hiện tại, chúng ta cũng không thể không đề phòng.

- Đừng đuổi theo nhanh như vậy.

Nói xong, Hải tốc độ Trọng thả chậm xuống.

- Dù sao vị trí thăng này đã bại lộ, bốn phương tám hướng, người chúng ta đều phi nhanh tới rồi, hấn muốn trốn, trốn cũng không thoát đâu. Chúng ta chỉ cần xa xa theo hấn, vậy là đủ rồi.

Hải Trọng nói.

- Tốt.

Hai người còn lại cũng gật đầu, tốc độ cũng đều chậm lại.

- Vân Thu Thành quân sĩ, cũng rất là cẩn thận.

Phía trước, Dương Thạc một bên phi hành, một bên cảm giác được tốc độ ba người phía sau chậm lại, không khỏi mỉm cười.

Có thể tu luyện đến hư không vô thánh, có người nào không cẩn thận? Nếu là người không biết trời cao đất rộng, làm việc lỗ mãng, e rằng không đợi tu luyện đến vô thánh, thì đã ngã xuống rồi. Những người này đều là giẫm lên vô số thi thể thiên tài đi tới, kinh nghiệm rất nhiều, lúc này cẩn thận một chút, cũng là bình thường.

- Các người theo đuổi không nhanh, ta cũng không cần thiết bay quá nhanh.

Dứt khoát, Dương Thạc cũng chậm tốc độ lại.

- A? Cái thăng nhảy kia, tốc độ cũng chậm lại?

Một trước một sau bốn người, đều tốc độ chậm lại, kể từ đó, phía sau hơn mười tên một tinh cấp hư không vô thánh, cũng đều chậm rãi chạy đến.

- Quả nhiên là có âm mưu, hấn tận lực chậm lại tốc độ, vì dẫn chúng ta tới gần.

- Hừ, điểm kỹ xảo nhỏ ấy, còn tưởng muốn lừa được chúng ta? Hấn là người đến từ thế giới bậc thấp, không trải qua sóng to gió lớn, đều đem người khác đều trở thành ngu ngốc sao.

Đám người Hải Trọng phía sau, đều không trúng kế.

Dù sao, tốc độ càng chậm càng tốt.

Tốc độ càng chậm, khi tới được Vân Thu Thành, cường giả Thu Long Sơn, lại đến càng nhiều.

Đến lúc đó, Dương Thạc bị mấy trăm hư không vô thánh bao vây, còn có Lam Đạt, Thu Thương Kiến, Đồ Ba cường giả, đồng loạt ra tay, dù là Dương Thạc có ba đầu sáu tay, cũng khó đào thoát.

Lúc này ba người Hải Trọng, cũng không vội, đuổi theo Dương Thạc.

Hừ!

Hừ hừ hừ! Hừ hừ hừ!

Một nhóm mười mấy người, hướng về phía trước tiến lên.

- A? Tiểu tử này, hướng về phía Vân Thu Thành?

Theo thời gian truy kích càng ngày càng dài, ba tên hư không vô thánh phía sau, mảy lại hơi nhú lại.

- Không tốt!

Lúc này Hải Trọng, sắc mặt thoáng biến đổi.

- Tiểu tử này, chẳng lẽ là muốn tiến nhập đến bên trong Vân Thu Thành? Hiện tại, vừa vặn là rạng sáng, chờ tối mới đi ra khỏi thành.

- Một khi tiểu tử này tiến nhập đến Vân Thu Thành, chúng ta muốn giết hấn, còn có một chút khó khăn.

Ở bên trong Vân Lam Phủ có quy định, chỉ cần tiến nhập bên trong thành trì Vân Lam Phủ, bất luận kẻ nào không được chém giết. Cho dù là Vân Lam Phủ quân sĩ, cũng không thể tùy ý vậy bất cường giả khác. Trừ phi đối phương cãi lại quy củ của Vân Lam Phủ.

Tất cả bên trong thành trì Vân Lam Phủ, không được chém giết.

Quân đội, cũng không thể tùy ý vây đánh.

Trừ phi trái với quy củ của Vân Lam Phủ.

Mà Dương Thạc tuy rằng chém giết Lam Đạt, nhưng chém giết Lam Đạt, chính là ân oán cá nhân, cũng không xem như trái với quy củ của Vân Lam Phủ. Về điểm này, căn bản không thể tại bên trong Vân Thu Thành bắt giết Dương Thạc.

Thiên Thánh Giới thật sự quá lớn, ở địa vực Vân Lam Phủ cũng không nhỏ, ân oán cá nhân rất nhiều, căn bản nói không rõ, nếu là cho phép ở trong thành chém giết mà nói, e rằng Vân Lam Phủ sớm đã lộn xộn. Cho nên mặc kệ như thế nào, trong thành, không thể chém giết lẫn nhau.

Cho dù người chém giết con của Vân Lam Phủ Phủ Chủ, tại bên trong thành trì, quân đội Vân Lam Phủ, cũng không thể đối phó người.

Nếu là bởi vì đắc tội quyền quý, thì coi quy củ của Vân Lam Phủ không có gì mà nói, quy củ của Vân Lam Phủ như vậy, làm sao có thể phục người?

Đương nhiên, đây chỉ là tình hình chung, nếu Dương Thạc thật sự giết ái tử của Vân Lam Phủ chủ, Vân Lam Phủ chủ liệu mạng, chỉ sợ cũng muốn phá hư quy củ, chém giết Dương Thạc. Đối với sáu tinh cấp, bảy tinh cấp siêu cấp cường giả mà nói, quy củ, căn bản là không có gì.

644. Chương 612: Bí Pháp Sẽ Thành! Sau Cùng Diên Cường. . .

Chương 612: Bí pháp sẽ thành! Sau cùng diên cường. . . (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chương 612: Bí pháp sẽ thành! Sau cùng diên cường. . . (1).

Mà hư không vô thánh thông thường cũng sẽ không thể nói cái gì.

Nhưng hiện tại Lam Đạt phái người vây giết Dương Thạc Dương Thạc nếu tiến nhập bên trong Vân Thu Thành, Lam Đạt cũng không thể phá hư quy củ.

- Nếu là thật sự tiến nhập Vân Thu Thành, điều này có chút phiền phức.

Phía sau, đám người Hải Trọng chau mày.

Gọi Vân Thu Thành thủ vệ quân sĩ, ngăn cản Dương Thạc vào thành?

Không có khả năng.

Vân Thu Thành, tại lúc ban ngày, đều cho phép bất luận kẻ nào vào thành, điều này cũng là quy củ, không thể phá hư.

Trong khoảng thời gian ngắn, ba người Hải Trọng cũng cảm thấy đau đầu.

- Hừ, mặc kệ, muốn vào thành, vậy cho người vào thành đi.

Lắc lắc đầu, Hải Trọng quyết định mặc kệ.

- Ta cũng không tin, người đã đầy đủ tiền tài, có thể tại bên trong Vân Thu Thành mua phòng, người có đủ tiền tài, Vân Thu Thành chúng ta, cũng có thể không bán phòng cho người. Người không có nhà, đến buổi tối, Vân Thu Thành thực hành phong cấm, người, cũng bị đuổi ra mà thôi.

Hải Trọng cười lạnh.

- Chẳng qua là kéo dài một ngày thời gian mà thôi.

- Một ngày này, chúng ta cũng có thể có nhiều anh em chạy đến, canh giữ ở xung quanh cửa thành, chờ đến buổi tối, người vừa xuất hiện, chúng ta đem người chém giết.

Hải Trọng trầm nghĩ.

Tại Vân Thu Thành, cố nhiên tuyệt đối an toàn.

Nhưng, lấy thể lực Lam Đạt, ngáng chân Dương Thạc xuống thật là dễ dàng.

Tỷ như, không bán nhà tại Vân Thu Thành cho Dương Thạc.

Đến buổi tối, Dương Thạc tự nhiên cũng bị đuổi ra khỏi thành.

Chẳng sợ Dương Thạc có nhà, có thể ở tại Vân Thu Thành, kỳ thực cũng có biện pháp đối phó Dương Thạc. Lam Đạt có thể khiến cho tất cả cửa hàng Vân Thu Thành, đều không bán đồ vật cho Dương Thạc. Dương Thạc ở tại Vân Thu Thành, đem không có tài nguyên có thể cung cấp tu luyện, không thể mua được thiên tài địa bảo nào khác.

Thực lực, vĩnh viễn khó tăng lên.

Giết không được người, cũng có thể đem người giam lỏng.

Huống hồ, chính là bên ngoài không thể đem người giết chết, âm thầm, tại tình huống người khác đều không biết chuyện, khiến cho người phải chết. Lam Đạt có khả năng làm không được điểm ấy, nhưng chỉ cần Lam Thiên Sơn xuất quan, hấn lấy chiến lực năm tinh cấp đỉnh phong, vô thanh vô tức đem Dương Thạc giết chết, không làm kinh động đến bất luận kẻ nào, vô cùng đơn giản.

Cho nên nói, mặc dù Dương Thạc tiến nhập Vân Thu Thành, chẳng qua chỉ là kéo dài thời gian mà thôi.

- Tốt lắm, để cho người đi vào.

- Nhanh, hướng Lam Đạt thiếu gia truyền âm, để cho Lam Đạt thiếu gia chạy đến.

Hải Trọng trầm giọng nói.

Hai khắc sau, phía trước Dương Thạc, một tòa thành trì vĩ đại xuất hiện, cửa thành dần dần hiện ra.

- Vân Thu Thành sao? Chính là nơi này.

Dương Thạc thở ra một hơi thật dài.

- Sau khi tiến vào Vân Thu Thành, ít nhất một nửa ngày thời gian, ta có thể vô tư. Hơn nữa, còn có thể đem những người Vân Lam Phủ, toàn bộ đều hấp dẫn đến xung quanh Vân Thu Thành, tranh thủ nửa ngày thời gian, bản thể của ta, có cơ hội cực lớn, lĩnh ngộ hòa tan bí pháp, lúc đó, bản thể có thể mang Tiểu Dịch từ sau lưng những người này, lặng yên rút đi.

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ, lúc này đây chính là một cái Phân Thân của Dương Thạc.

Dương Thạc được hai quả ngọc phiến, đối với một ít quy củ của các thể lực lớn Thiên Thánh Giới, đều biết một ít. Hấn biết tiến nhập Vân Thu Thành, đám Vân Lam Phủ dù có gan lớn cũng không dám đối phó với bản thân.

Tuy rằng buổi tối phải đi ra, nhưng có thể tranh thủ thời gian nửa ngày, hơn nữa đem đám Vân Lam Phủ truy sát đều dẫn đến đây, thực hiện thành công kế diệu hổ ly sơn, để cho bản thể có cơ hội đào thoát, điều này đủ rồi.

Hưu!

Dương Thạc tốc độ tăng lên, hướng về cửa thành Vân Thu Thành, cấp tốc lao đến.

- Ủm? Người tới là ai? Đến ta Vân Thu Thành, còn dám tại không trung phi hành sao? Mau mau xuống dưới cho ta.

Hai gã thủ thành, lập tức phát hiện Dương Thạc, khê quát một tiếng, sau đó trách cứ nói ra.

Ầm vang!

Dương Thạc cũng không có nhiều lời, thân hình hơi động, sớm từ bên trong bầu trời bay xuống, trong phút chốc liền rơi xuống gần cửa thành Vân Thu Thành, khí huyết cường đại bắt đầu khởi động, khiến hai tên thủ vệ, sắc mặt cũng không khỏi biến đổi.

Hai tên thủ vệ, chẳng qua là một tinh cấp hư không võ thánh, thực lực thấp kém, sức mạnh khí huyết so cùng với Dương Thạc kém xa, tại trước mặt Dương Thạc, bọn họ tự nhiên có thể cảm nhận được áp lực mạnh mẽ. Huống chi, Dương Thạc vừa mới chém giết mười vị hư không võ thánh, trong đó lại bao gồm hai vị hai tinh cấp hư không võ thánh, trên thân sát ý còn không có tiêu tán. Cảm nhận được sát ý trên thân Dương Thạc, hai tên thủ vệ, không khỏi thân mình run lên.

- Người này, thật mạnh.

- Ít nhất cũng là hai tinh cấp hư không võ thánh.

Hai tên thủ vệ, trong lòng đều thầm nghĩ.

Theo bản năng, hai tên thủ vệ, đều tra xét một chút hơi thở Dương Thạc.

- Cái hơi thở này. . .

- Hình như là Lam Đạt Công Tử muốn tìm người đó.

Cơ hồ là tra xét đến hơi thở Dương Thạc, đồng thời hai tên thủ vệ sắc mặt chợt biến đổi, bọn họ phát hiện, người đó vừa mới từ bên trong bầu trời bay xuống, không là ai khác, đúng là người Lam Đạt muốn tìm, đó là Dương Thạc.

Theo bản năng, hai tên thủ vệ, liếc mắt nhìn nhau một cái.

- Dừng lại!

Trong đó một người muốn chìa tay, muốn ngăn cản Dương Thạc.

- Ủm? Lúc nào Vân Thu Thành, không cho phép người ngoài tiến nhập sao?

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, từ trong miệng Dương Thạc truyền ra, một cỗ lực lượng mạnh mẽ, hung hăng hướng về hai tên thủ vệ bắt đầu khởi động, tại dưới áp lực của Dương Thạc, hai tên thủ vệ trực tiếp phải rút lui hai bước, sắc mặt trắng bệch, trên trán mồ hôi đều chảy ra.

Dương Thạc mặc kệ phản ứng của hai tên thủ vệ, tiến nhập bên trong Vân Thu Thành.

Hai tên thủ vệ không có nửa điểm ngăn trở.

Không nói đến quy củ Vân Thu Thành, người nào cũng đều có thể lấy tiến nhập, bọn họ đối với Dương Thạc ngăn trở được sao, cũng tính là bọn họ có lý do ngăn trở Dương Thạc, có thể ngăn được sao? Chỉ bằng thực lực hai người bọn họ, chỉ sợ cũng không thể ngăn được Dương Thạc.

Hừ! Hừ! Hừ!

Cơ hồ là Dương Thạc tiến nhập đến Vân Thu Thành, đồng thời có người rất nhanh dừng ở cửa Vân Thu Thành, đúng là Hải Trọng ba tinh cấp hư không võ thánh.

- Là bọn Hải Lão Đại.

Nhìn thấy Hải Trọng xuất hiện, hai tên thủ vệ hai, trong lòng mới thở dài nhẹ nhõm.

- Đi vào?

Hải Trọng hướng về bên trong Vân Thu Thành, nhìn thoáng qua.

- Hừ, đi vào, muốn còn sống đi ra càng khó khăn, nói với anh em đưa tin, để anh em trực tiếp đi các cửa Vân Thu Thành khác ngăn trở, đừng để cho Dương Thạc chuồn ra, ta tự mình hướng Lam Đạt thiếu gia đưa tin, nói cho Lam Đạt thiếu gia tình huống bên này.

Hải Trọng nhìn về hai tên hai tinh cấp hư không võ thánh bên cạnh nói ra.

- Để cho các tiểu đội anh em khác ngăn chặn ngoài cửa.

Chương 612: Bí pháp sẽ thành! Sau cùng điên cuồng. . . (2).

- Cách Vân Thu Thành gần nhất có vài cái tiểu đội chỉ cần một lát có thể đến. Dương Thạc tuy vào thành, nhưng tại bên trong Vân Thu Thành, người bình thường là không cho phép phi hành. Hắn tính muốn tới chỗ ba cửa thành khác, cũng phải cần đi bộ, cần một đoạn thời gian rất dài. Không chờ hắn tới ba chỗ cửa thành kia, anh em chúng ta, sớm lấp kín rồi.

- Đợi Lam Đạt thiếu gia đến, thì bắt ba ba trong rọ.

Ngoài ra hai tên hai tinh cấp hư không võ thánh ào ào nói ra.

. . .

Mấy vạn dặm ngoài.

Bên trong bầu trời, một bóng người rất nhanh tiến lên.

- Cái gì? Tên đó là Dương Thạc, hắn còn tiến nhập đến bên trong Vân Thu Thành? Hừ, thiên đường có đường người không đi, Địa Ngục không cửa người xông tới. Đến Vân Thu Thành, người muốn sống đi ra, không có khả năng.

Người này, đúng là Lam Đạt.

Phía trước, hắn nhận được tin tức, biết tại phụ cận Vân Thu Thành, phát hiện tung tích Dương Thạc, vì thế lập tức chạy về.

Chẳng qua, hắn cách Vân Thu Thành khá xa, muốn chạy trở về, ít nhất cũng phải mất bốn năm canh giờ. Hiện tại, biết được Dương Thạc tiến nhập đến bên trong Vân Thu Thành, Lam Đạt ra khỏi phi thuyền pháp khí, trực tiếp phi hành trở về.

Phi hành, so với ngồi tại phi thuyền pháp khí, tốc độ thậm chí còn nhanh hơn.

Chẳng qua, kéo dài thì không đủ, như là Lam Đạt ba tinh cấp cường giả, liên tục phi hành ba canh giờ, cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi.

Nếu là phi hành thời gian dài, không đi nghỉ ngơi, thậm chí đối với chiến lực hắn đều có ảnh hưởng.

- Theo ta thủ hộ chung quanh cửa thành, khiến tất cả anh em, đều đuổi tới Vân Thu Thành, chờ để hắn chạy thoát.

Một bên phi hành, Lam Đạt một bên hướng về Vân Thu Thành truyền âm.

- Còn có, phái mọi người vào bên trong Vân Thu Thành, tìm được Dương Thạc, cho ta nhìn xem vị trí Dương Thạc, tùy thời báo cáo. Mặc dù ở bên trong Vân Thu Thành, không dám động đến hắn, nhưng ít ra, muốn nhìn hắn một chút, không thể để hắn lại biến hóa hình thể tướng mạo, thậm chí ẩn nấp hơi thở, từ bên trong Vân Thu Thành đào thoát.

Lam Đạt dặn dò nói.

- Yên tâm đi tam thiếu gia, ta tự mình đến bên trong Vân Thu Thành, theo dõi thẳng này.

Bên kia, truyền đến âm thanh truyền âm.

- Cái sự tình khác, chờ ta đi qua lại nói.

Lam Đạt nói xong, sau đó đình chỉ đưa tin.

Ngoài cửa thành Vân Thu Thành.

- Lam Đạt thiếu gia lo lắng chu toàn, tuy rằng nói có thiên tài địa bảo ẩn nấp hơi thở, cực kỳ hiếm thấy, nhưng Dương Thạc, nói không chừng cũng có. Nếu là không nhìn hắn, nói không chừng bị hắn biến ảo tướng mạo, ẩn nấp hơi thở, đợi đến trời tối, có thể từ bên trong Vân Thu Thành chuẩn ra.

Hải Trọng sắc mặt âm trầm, chậm rãi lẩm bẩm nói ra.

- Ta đi vào, tìm Dương Thạc.

Hưu!

Trong miệng nói xong, thân hình Hải Trọng hơi động, sau đó tiến nhập bên trong Vân Thu Thành.

- A? Dương Thạc, ngay tại bên kia?

Vừa mới đến Vân Thu Thành, Hải Trọng lập tức phát hiện Dương Thạc lúc này, ngay tại trên đường Vân Thu Thành tùy tiện đi dạo.

Vân Thu Thành, là thành trì mà Dương Thạc đầu tiên tiến nhập Thiên Thánh Giới, tự nhiên cũng cần nhìn xem một chút, thoáng quen thuộc một phen. Tại trên đường Vân Thu Thành đi dạo một phen, Dương Thạc phát hiện bên trong Vân Thu Thành, cùng thành trì Nhân Gian Giới không có nhiều khác nhau lắm, đơn giản chính là có một chút cửa hàng bán các loại bảo vật pháp khí. Trừ bỏ bảo vật pháp khí nơi này tương đối cao đẳng ra, cùng cửa hàng bên trong Nhân Gian Giới không có gì khác nhau.

Nhìn mấy cửa hàng, Dương Thạc cũng mất đi hứng trí.

Bên trong cửa hàng bán bảo vật tuy rằng so với Nhân Gian Giới cao đẳng hơn rất nhiều, nhưng đối với Dương Thạc mà nói, cũng không tính là cái gì.

Bình khí áo giáp, nơi này bán chính là Lục Cấp Thần Binh, nhiều nhất là thất cấp Thần Binh, đối với Dương Thạc mà nói, hoàn toàn vô dụng.

Cái gọi là thiên tài bảo, cấp bậc cũng đều không cao, so với Nhân Hoàng lúc trước cho Dương Thạc, không mạnh hơn nhiều lắm.

Nơi này mua bán bảo vật, đều là dùng Linh Thạch.

Dương Thạc tuy rằng chém giết hơn mười vị một tinh cấp hai tinh cấp hư không võ thánh, nhưng thu hoạch Linh Thạch, muốn mua thiên tài địa bảo bên trong cửa hàng, cũng mua không được vài món.

Đương nhiên, loại tình huống này, cũng thật bình thường.

Như là Hạo Doanh, Hồ Trại Vân Lam Phủ quân sĩ, bình thường, cũng làm một ít nhiệm vụ Vân Lam Phủ quân đội, thu hoạch một chút Linh Thạch. Trừ bỏ bản thân tu luyện ra, cũng không còn nhiều Linh Thạch lắm.

Linh Thạch bọn họ tích góp từng tí một, đến mức độ nhất định, sau đó lập tức mua pháp khí, thiên tài địa bảo dùng để tăng cường thực lực. Mà không có khả năng đem Linh Thạch tồn trữ nhiều được. Dù sao, đối với hư không võ thánh tăng trưởng thực lực mà nói, vĩnh viễn là trọng yếu nhất, đem Linh Thạch tồn trữ, thực lực của chính mình không mạnh, bị người chém giết mà nói, Linh Thạch, cũng sẽ trở thành vật trong tay người khác mà thôi.

Nguyên nhân này đã làm ột ít người, đều không tồn Linh Thạch, cho nên, Dương Thạc chém giết bọn họ, đạt được Linh Thạch cũng không tính nhiều.

Chẳng qua, Dương Thạc thu hoạch bảo vật trên người bọn họ, nếu đem bán đi, có thể được không ít Linh Thạch, thậm chí Linh Thạch đủ để mua một ít pháp khí ba tinh cấp hư không võ thánh.

Nhưng Dương Thạc cũng sẽ không thể bán bảo vật.

Cũng không phải nói, Dương Thạc luyện tiếc không bán.

Mà là, hiện tại Dương Thạc vào thành, chính là một cái Phân Thân, chính là một con môi mà thôi.

Cái Phân Thân này, căn bản không có mang theo bảo vật gì. Nghĩ muốn bán cũng không thể bán, cái Phân Thân này sớm muộn gì cũng chết mất, nếu hắn mang theo bảo vật bán đi, sau đó, đối chí bảo ba tinh cấp hư không võ thánh. Sau đó chờ hắn bị đám người Lam Đạt chém giết, với những chí bảo kia, cũng rơi xuống trên người Lam Đạt mà thôi.

Cho nên, khối Phân Thân này, nghèo hai bàn tay trắng.

Đến bên trong cửa hàng, chỉ có thể nhìn, không thể mua. . .

Đã không thể mua, hiện tại Dương Thạc cũng cảm thấy nhàm chán vô nghĩa.

- Ủm? Người đó, là một trong ba tên hai tinh cấp hư không vô thánh truy kích ta?

Tại ngã tư đường, Dương Thạc thật nhanh, liền phát hiện Hải Trọng đi theo phía sau.

Quay đầu nhìn Hải Trọng một cái, bốn mắt đối diện, bắn ra một chùm hỏa hoa.

- Hừ.

Hải Trọng nhìn thẳng Dương Thạc, bước lại.

- Dương Thạc, ngươi còn tưởng muốn chạy trốn sao? Chém giết Lam Viễn Công Tử, trừ phi ngươi chạy khỏi phạm vi địa vực Vân Lam Phủ, bằng không, hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Lam Đạt thiếu gia, hiện tại đã dẫn dắt rất nhiều cao thủ, đến phụ cận Vân Thu Thành, sẽ chờ ngươi đi ra.

Hải Trọng đến bên cạnh Dương Thạc, sau đó hừ lạnh một tiếng, âm trầm quát khẽ.

Mặc dù ở bên trong Vân Thu Thành không thể động tay, động chân, tranh cãi nhau vẫn không thành vấn đề.

- Lam Đạt? Là anh em của Lam Viễn? A, Lam Viễn chết ở trong tay của ta, lại đến một cái Lam Đạt, ta cũng để cho hắn cũng thân tử ngã xuống.

Dương Thạc hừ lạnh nói.

- Giết Lam Đạt thiếu gia?

Hải Trọng lườm Dương Thạc một cái.

645. Chương 613: Hòa Tan Bí Pháp Oai, Một Phân Thân Diệt Ba Cường Giả! (1)

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 613: Hòa Tan Bí Pháp Oai, Một Phân Thân Diệt Ba Cường Giả! (1)

- Hừ, chỉ bằng ngươi? Hiện tại sức mạnh của ngươi, e rằng không bằng một phần mười thời kỳ đỉnh phong, nếu ta phỏng chừng không sai, ngươi cùng Hạo Doanh, Hồ Trụy giao thủ, đồng thời chém giết bọn họ, bản thân cũng chịu trọng thương? Hiện tại ngươi, đừng nói là Lam Đạt thiếu gia, ngay cả ta, cũng có thể dễ dàng đem ngươi chém giết.

Hải Trọng hừ lạnh nói.

Khối Phân Thân Dương Thạc này, sức mạnh không bằng một phần mười bản thể, tại con mắt của Hải Trọng, tự nhiên là bởi vì Dương Thạc bị Hạo Doanh, Hồ Trụy sắp chết công kích, bản thân bị trọng thương.

- Chớ để miệng lưỡi lợi hại, cuối cùng kết quả như thế nào, chớ vì mỗi mắt mong chờ là được.

Dương Thạc cũng không để ý tới Hải Trọng, ngay tại bên đường, khoanh chân ngồi xuống.

- Mỗi mắt mong chờ? Hừ, đợi đến trời tối, chính là lúc ngươi phải chết.

Hải Trọng vẫn chưa rời đi, cũng khoanh chân ngồi xuống, nhìn Dương Thạc.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua.

Một cái canh giờ. . . Hai cái canh giờ. . . Ba canh giờ. . .

Sắc trời, dĩ nhiên đến hoàng hôn.

Hưu!

Bên ngoài Vân Thu Thành, một đạo thân ảnh, như thiểm điện bay tới.

Đúng là Lam Đạt.

- Cái thằng nhầy kia, lúc này còn tại trong thành? Hừ, đợi đến trời tối, đến lúc đó, hắn cũng phải đi ra.

Lam Đạt ánh mắt lãnh liệt, trầm giọng thầm nói.

Mà cơ hồ cùng lúc đó, bên trong Vân Thu Thành, tại ngã tư đường.

Hai mắt Dương Thạc Phân Thân, chợt mở.

- Ủm! Hòa tan bí pháp, triệt để lĩnh ngộ?

- Tốt! Tốt! Hiện tại cách trời tối, còn có nửa canh giờ, bản thể lĩnh ngộ hòa tan bí pháp, mang theo Tiểu Địch lập tức có thể lẩn trốn. Khối Phân Thân này, liền tại đây đợi nửa canh giờ, vì bản thể kéo dài thời gian.

Dương Thạc Phân Thân trong lòng thầm nghĩ, hai mắt chợt đảo qua bốn phía.

- Tại bên trong Vân Thu Thành, Phân Thân này, liền làm một cái hành động điên cuồng sau cùng, tốt lắm. Chẳng qua nửa ngày thời gian.

Nửa ngày thời gian, bản thể Dương Thạc đem hòa tan bí pháp, triệt để lĩnh ngộ thông thấu, hoàn toàn sáng tạo ra một bí pháp mới.

Cách Vân Thu Thành mấy vạn km, dưới một ngọn núi nhỏ, hơn tám mươi trượng dưới đất, vị trí chỗ kia, Dương Thạc cùng Dương Địch, khoanh chân ngồi ở bên trong một cái thạch thất.

- Hòa tan bí pháp, rốt cục lĩnh ngộ thành công sao?

Dương Thạc hai mắt, chậm rãi mở ra

Một bàn tay vươn ra, dán đến gần một vách tường.

Phốc!

Bàn tay của mình vừa mới dán đến trên vách tường, đồng thời vách tường bằng đá, thật giống như là bị một khối bàn ủi tới gần khối băng, rất nhanh làm tan rã, sau đó liền xuất hiện một cái dấu tay không lớn không nhỏ. Hiển nhiên là bị triệt để hòa tan.

- Cái này, đó là hòa tan bí pháp.

Dương Thạc hít sâu một hơi, bên trong hai mắt, hiện ra một chút hưng phấn.

Nếu nói, Bác Li Bí Pháp là đem một cái đồ vật, cùng một cái đồ vật bóc ngược ra, thì hòa tan bí pháp hiện tại, chính là đem một cái đồ vật, triệt để phân giải. Bác Li Bí Pháp, đem thần hồn cùng thân thể người bóc ra, còn có cơ hội có thể khôi phục trở về, nhưng hòa tan bí pháp, đem thần hồn hoặc là thân thể người triệt để tan rã, sau đó, muốn khôi phục, cơ hồ là chuyện không có khả năng.

Không thể nghi ngờ, hòa tan bí pháp, so với Bác Li Bí Pháp cao hơn một tầng thứ.

- Hòa tan bí pháp chính là hấp thu, dung hợp. . .

Hiện tại Dương Thạc, chẳng những đem hòa tan bí pháp lĩnh ngộ thông thấu, thậm chí tại tương lai để cho hòa tan bí pháp phát triển như thế nào, Dương Thạc cũng có một cái lộ tuyến rõ ràng.

Hòa tan, sau đó là hấp thu, dung hợp.

Đem hòa tan năng lượng, hấp thu đến trên người.

Giai đoạn bóc ra, Dương Thạc có thể đem thần hồn một người, từ bên trong thân thể tách ra.

Giai đoạn Hòa tan, Dương Thạc có thể lấy thần hồn một người, trực tiếp hòa tan.

Mà giai đoạn hấp thu, dung hợp, Dương Thạc liền có thể đem thần hồn một người đồng thời hòa tan cái thần hồn, sau đó hấp thu thần hồn, làm lớn mạnh bản thân mình.

- Để hấp thu hòa tan, thì muốn dung hợp Áo Nghĩa. Ta dung hợp Áo Nghĩa, dĩ nhiên đạt tới hai thành, đem Áo Nghĩa này, cùng sáu nguyên tố Áo Nghĩa kết hợp lại, uy lực càng thêm mạnh mẽ.

Lúc này trong lòng Dương Thạc, có một ít chờ mong.

Đến lúc đó dừng nói là hai tinh cấp hư không vô thánh thông thường.

Đó là ba tinh cấp, bốn tinh cấp hư không vô thánh, cũng có khả năng bị bản thân chém chết.

Đương nhiên, đợi Dương Thạc lại lần nữa đem hòa tan bí pháp tăng lên, phỏng chừng là chuyện sau này. Hiện tại Dương Thạc muốn là từ Vân Thu Thành, trong vòng vây Lam Đạt, mau chóng đào thoát.

- Lam Đạt đã bị phân thân của ta hấp dẫn, tại gần Vân Thu Thành. Ta hiện tại phải lập tức ra đi.

Nói xong, Dương Thạc rất nhanh đứng lên.

- Tiểu Địch vào bên trong không gian thập phương áo cà sa.

Sau đó Dương Thạc đem Dương Địch thu vào bên trong không gian thập phương áo cà sa.

Thiên Thánh Giới không gian tuy rằng cực độ ổn định, khó có thể xé mở hư không, chỉ là mở ra thập phương áo cà sa không gian, lấy một tên hư không vô thánh bình thường, là hoàn toàn có thể làm được.

Một hư không vô thánh bình thường, cũng đều có Không Gian chỉ hoàn. Bọn họ cũng đều có thể mở ra không gian chỉ hoàn, bảo tồn lấy bảo vật

Thập phương áo cà sa không gian, so không gian chỉ hoàn cao đẳng hơn một chút mà thôi.

Đương nhiên, nếu tu vi ở dưới hư không vô thánh mà nói, mặc dù cho hắn một cái không gian chỉ hoàn, tại Thiên Thánh Giới, hắn cũng không đánh ra.

- Đi.

Dương Địch tiến nhập thập phương áo cà sa không gian, sau đó, Dương Thạc thân hình hơi động, hướng trên mặt đất tiến lên

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Phạm là nham thạch cùng Dương Thạc tiếp xúc, rất nhanh bằng toái phân giải ra.

Một đường thông suốt.

- A? Tốc độ ta khoan, so với nhanh hơn hai trù? Đây là tác dụng của hòa tan bí pháp?

Lĩnh ngộ hòa tan bí pháp, Dương Thạc phát giác ra bản thân tốc độ nhanh hơn không ít.

Hiển nhiên là tác dụng của hòa tan bí pháp.

Lúc này nham thạch ngăn cản Dương Thạc, nhưng lúc này sau khi Dương Thạc tiếp cận nham thạch, đồng thời nham thạch vật chất đều bị hòa tan, lực ngăn cản Dương Thạc giảm xuống, lúc này tốc độ Dương Thạc tự nhiên muốn tăng tốc lên.

- Đợi đến phía trên mặt đất, tốc độ ta phi hành còn có thể tăng tốc.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Trên mặt đất phi hành, không khí Thiên Thánh Giới đối với Dương Thạc có trở ngại cũng có thể hòa tan mất một phần, khiến sức trở ngại giảm xuống.

Đương nhiên đây chẳng qua là một ít tiểu dụng thôi, tác dụng chân chính của Hòa tan bí pháp là tăng lên sức chiến đấu của Dương Thạc. Nhưng hiện tại Dương Thạc còn không có nghiệm chứng hòa tan bí pháp đối với sức chiến đấu của bản thân tăng lên.

Ầm vang.

Từ đầu bên trong, Dương Thạc khoan ra.

Hừ!

Hướng về phía Đông Vân Thu Thành là con đường nhanh nhất rời khỏi phạm vi thể lực của Vân Lam Phủ.

Thời gian rất nhanh trôi qua

Một phút. . . Hai phút. . .

Trên bầu trời, mặt trời rơi núi, sắc trời trở nên mờ nhạt, tùy thời đều trở lên tối đen.

- Sắp thực hành tiêu cấm, chúng ta nhanh rời khỏi Vân Thu Thành.

646. Chương 614: Khí Tức Của Dương Thạc Bại Lộ!.

Vô Tận Thần Công

Chương 614: Khí tức của Dương Thạc bại lộ!.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hắn rõ ràng phát hiện chỗ ngã tư đường, lúc này đã là một mảnh hỗn loạn, dưới tác dụng sức mạnh cuồng bạo, hai hàng phòng ốc chung quanh, đều có một chút tổn hại. Thật hiển nhiên, có cường giả hư không võ thánh ở bên cạnh chiến đấu qua. Phía trên mặt đất, vết máu loang lổ, hiển nhiên có người trọng thương, thậm chí ngã xuống.

- Hải Trọng? Hắn không nhìn Dương Thạc tiểu tử sao? Chạy đến chỗ nào bị Dương Thạc chém giết?

Lam Đạt trên mặt hiện ra vẻ không vui.

Hưu! Hưu! Hưu!

Ngay sau đó, mấy đạo thân hình từ ngoài Vân Thu Thành bay tới, đúng là Tiểu Thống Lĩnh Vân Thu Thành.

- Bên này phát sinh chiến đấu? Hừ, người nào dám khiêu khích Vân Thu Thành? Vân Thu Thành hơn ba trăm năm không có phát sinh loại sự tình này rồi?

Một tên ba tinh cấp Tiểu Thống Lĩnh, hừ lạnh nói ra.

Thiên Thánh Giới, cơ hồ tất cả thành trì, đều thực hành chính sách tiêu cấm.

Người bình thường, đều có thể lý giải, hơn nữa tận lực sẽ không đi xúc phạm quy củ.

Bên trong Vân Thu Thành, dưới năm tinh cấp hư không võ thánh cường giả cũng không dám quá khiêu khích Vân Thu Thành. Cho dù là năm tinh cấp hư không võ thánh bình thường cũng sẽ không thể cùng Vân Thu Thành gây sự, cũng tận lực giữ quy củ. Dù sao, bọn họ có thể miệt thị Vân Thu Thành nhưng không thể miệt thị Vân Lam Phủ.

Sáu tinh cấp, bảy tinh cấp hư không võ thánh, có thể miệt thị Vân Lam Phủ, nhưng cường giả như vậy, làm sao có thể tới Vân Thu Thành, thành nhỏ như vậy?

Cho dù là ngẫu nhiên đi ngang qua Vân Thu Thành.

Bọn họ cũng sẽ tận lực điệu thấp, không đến mức cùng một cái thành trì nhỏ nhỏ chấp nhặt như vậy.

Nguyên nhân vì như thế, Vân Thu Thành là ba trăm năm không có phát sinh bị người khiêu khích.

Lúc này đây, cũng đã phát sinh như vậy.

- A? Đây là thi thể tiểu tử Hải Trọng? Hắn ngã xuống?

- Bên kia, hai cổ thi thể hài cốt, hình như là của Vân Thu Thành quân sĩ. Còn có một người, tựa hồ là tự bạo mà chết.

- Có người tự bạo, đem Hải Trọng cùng hai gã quân sĩ Vân Thu Thành, toàn bộ chém giết.

Vân Thu Thành Tiểu Thống Lĩnh rất nhanh thăm dò tình huống chung quanh, cơ hồ chính là ngay sau đó, bọn họ lập tức đem thi thể Hải Trọng tìm được. Lại phát hiện hai thi thể hài cốt quân sĩ Vân Thu Thành.

- Dương Thạc, tự bạo thân hình, đem Hải Trọng cùng hai tên quân sĩ chém giết?

Nghe tên Tiểu Thống Lĩnh nói một phen, Lam Đạt sắc mặt, nhất thời trở nên khó coi.

Nguyên bản, Dương Thạc bị buộc tiến nhập đến bên trong Vân Thu Thành, tại trong mắt Lam Đạt, Dương Thạc đã trở thành cá trong chậu, không nổi sóng gió gì được.

Chỉ cần đợi đến buổi tối, Hải Trọng lập tức có thể hướng Dương Thạc đuổi đi, lúc đó bản thân hắn, tùy ý xử trí.

Mà Lam Đạt không ngờ, Dương Thạc mặc dù bị vây ở tại bên trong Vân Thu Thành, nhưng vẫn ngoan cố chống cự, sau cùng tự bạo thân hình, đem hai tinh cấp hư không võ thánh cường giả Hải Trọng chém giết. Mặt khác lại chém giết hai tên một tinh cấp hư không võ thánh cường giả.

Tuy rằng một tinh cấp, hai tinh cấp hư không võ thánh cường giả, đối với Vân Lam Phủ mà nói, cơ hồ là nhân vật tầng thấp nhất, không coi là cái gì. Nhưng bị Dương Thạc một con kiến như vậy liên tiếp chém giết hơn mười người, trong đó ba bốn tên hai tinh cấp hư không võ thánh, điều này cũng tương đương, là ở trên mặt Vân Lam Phủ, hung hăng đánh một cái tát.

Chẳng sợ Dương Thạc thân tử, mục đích Lam Đạt đã đạt tới. nhưng hiển nhiên, nhiệm vụ hần lần này, cũng không hoàn thành lắm.

- Thăng khôn.

Ầm vang!

Dưới cơn tức giận, Lam Đạt một tay huy gạt, một quyền oanh kích trên mặt đất, nhất thời đá vụn bay tán loạn.

- Chưa vị, xem một chút, gia hỏa tự bạo, có lưu lại cái gì hay không?

Hít sâu mấy hơi thở, Lam Đạt miễn cưỡng bình phục tâm cảnh.

Trên thân Dương Thạc, hiển nhiên không có Không Gian chỉ hoàn.

Dương Thạc lúc trước chém giết nhiều một tinh cấp hai tinh cấp hư không võ thánh như vậy, muốn nói không gian chỉ hoàn rộng tuếch, cũng không ai tin tưởng.

Tìm được Dương Thạc sau khi chết đi, lưu lại không gian chỉ hoàn, coi như là chuyện tương đối trọng yếu.

Nhất là, Dương Thạc lúc trước chém giết Lam Viễn, tại trên thân Lam Viễn, có hai thất cấp Thần Binh vũ khí, áo giáp. Mặt khác, bên trong không gian giới chỉ Lam Viễn, lại có được một quả Hải Lam Quả, bên trong Hải Lam Quả ẩn chứa một thành Đại Hải Áo Nghĩa, đó là bát cấp Thần Binh, cửu cấp Thần Binh vũ khí áo giáp, luận giá trị, cũng khó cùng Hải Lam Quả so sánh.

Mấy thứ này, Lam Đạt tự nhiên muốn tìm đến, đem mang về.

- Không có.

- Lam Đạt thiếu gia, nơi này không có Không Gian chỉ hoàn, chỉ có Hải Trọng cùng hai tên quân sĩ lưu lại không gian chỉ hoàn.

- Hải Trọng cùng hai tên quân sĩ, bên trong không gian chỉ hoàn, đều không có thứ tốt.

Vân Thu Thành Tiểu Thống Lĩnh, chỉ tìm được không gian chỉ hoàn của ba người Hải Trọng.

- Cái gì? Không có?

Lam Đạt hai mắt chợt tròng lên.

- Ta hiểu được rồi.

- Tiểu tử, còn có một tên đồng lõa, đó là cô bé Thuần Nhân Tộc, hẳn đến Vân Thu Thành là đưa hẳn tất cả bảo vật, đều giao cho cô bé kia.

- Hy sinh bản thân, chỉ vì cho cô bé tranh thủ thời gian, khiến nàng đào tẩu sao.

Lam Đạt hai mắt, chợt nheo lại.

- Hừ!

Hừ lạnh một tiếng, thân hình Lam Đạt hơi động, sau đó dừng ở phía trên mặt đất, hai chân giẫm đạp lên Phân Thân Dương Thạc tự bạo, huyết nhục bay lả tả.

- Tiểu tử, ngươi chết dễ dàng như vậy là tiện nghi cho ngươi. Đã không thể tra tấn ngươi một hồi thật tốt, như vậy cô bé kia, ta thật tốt tra tấn một phen.

Lam Đạt hai mắt, hơi nheo lại.

- Truyền mệnh lệnh của ta, các tiểu đội, chung quanh tìm kiếm Dương Dịch, hừ, Dương Thạc xuất hiện tại phụ cận Vân Thu Thành, Dương Dịch, khẳng định cũng không có đi xa.

Ở ngoài Vân Thu Thành.

- Lam Đạt thiếu gia truyền đến mệnh lệnh, muốn chúng ta tìm kiếm cô gái tên là Dương Dịch.

- Xem Dương Thạc bị chém giết, Lam Đạt thiếu gia còn không có giải trừ mối hận trong lòng, còn tìm Dương Dịch, để khai đao Dương Dịch. Nhanh, hướng đồng bạn đưa tin, để cho bọn họ dừng tới Vân Thu Thành, tiếp tục tìm tòi, tìm Dương Dịch.

Bên ngoài Vân Thu Thành, một ít tiểu đội, ào ào truyền đạt mệnh lệnh của Lam Đạt.

Phía trước, Vân Thu Thành quân sĩ, Thu Long Sơn đạo phủ hai trăm cái tiểu đội, bốn phía tìm kiếm Dương Thạc Dương Dịch. truyện copy từ

Lúc Hạo Doanh tìm được Dương Thạc, có một chút tiểu đội, đã đi rất xa. Cho tới bây giờ, bọn họ lại không có đuổi tới gần Vân Thu Thành.

Đuổi tới Vân Thu Thành, chẳng qua là bảy tám mươi cái tiểu đội mà thôi.

Còn lại hơn một trăm cái tiểu đội, tại bốn phía Vân Thu Thành tìm kiếm.

Hiện tại Dương Thạc bị chém giết, Lam Đạt phát ra mệnh lệnh, tìm kiếm Dương Dịch, một ít tiểu đội, tự nhiên cũng không cần thiết trở lại, tiếp tục tìm kiếm là được.

Tin tức rất nhanh tản ra ngoài.

Ầm vang!

Phía Đông Vân Thu Thành, cách Vân Thu Thành có hơn mười vạn dặm, tại một chỗ địa phương, Dương Thạc cấp tốc phi hành, tốc độ của hắn lúc này dù là hai tinh cấp hư không võ thánh, cũng đuổi không kịp.

647. Chương 615: Ba Tinh Chiến Lực, Hai Đại Ảnh Tượng Phân Thân Tôi!

Vô Tận Thần Công

Chương 615: Ba tinh chiến lực, hai đại ảnh tượng Phân Thân tới! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cách đó không xa, một cái tiểu đội năm người, hiện ra.

- Lam Đạt thiếu gia truyền ra mệnh lệnh, để chúng ta tìm kiếm Dương Dịch.

- Tốt nhất, không muốn đem nàng đó chém giết.

Cái tiểu đội này, chẳng qua là mới tiếp đến mệnh lệnh mà thôi.

- Hừ, Dương Thạc, chiến lực siêu quần, nhưng Dương Dịch, giống như chiến lực không cao, nhiều nhất chính là một tinh cấp hư không võ thánh đỉnh phong. Chúng ta năm người, muốn cản nàng, vô cùng đơn giản. Đến lúc đó bắt sống, đưa cho Lam Đạt thiếu gia, khiến Lam Đạt thiếu gia chà đạp một phen.

Năm người tiểu đội, đầu lĩnh là một tên hai tinh cấp hư không võ thánh, hì hì cười dâm dăng.

- Lão Đại, phía trước có người đi lại, hình như là thanh niên nam tử.

Một tên thủ hạ, nhắc cho tên hai tinh cấp hư không võ thánh.

- Nam ? Hừ, nói không chừng cô bé kia biến hóa tướng mạo, biến thành nam tử.

Trong miệng nói xong, tên hai tinh cấp hư không võ thánh, theo bản năng đi tra xét hơi thở nam tử.

- Thật nhanh.

Nam tử phía trước, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đến nơi.

- Cái hơi thở này, không là Dương Dịch. A? Không đúng, cái hơi thở này, rõ ràng là Dương Thạc tiểu tử kia, làm sao có thể.

Tên hai tinh cấp hư không võ thánh sử dụng thần hồn tra xét, lập tức, liền tra xét đến hơi thở đối phương.

- Người này là Dương Thạc?

- Dương Thạc còn chưa chết?

Một cái tiểu đội, đầy đủ năm hư không võ thánh cường giả, cơ hồ đồng thời, đều phân rõ ra khí tức của Dương Thạc.

Vân Thu Thành quân đội cùng Thu Long Sơn đạo phủ tổng cộng hai trăm tiểu đội, mỗi người cơ hồ đều mười phần quen thuộc hơi thở Dương Thạc cùng Dương Dịch, nhất là khí tức của Dương Thạc, càng là quen thuộc nhất. Dù sao, người chém giết Lam Viễn, chính là Dương Thạc, những người này chủ yếu tìm Dương Thạc, còn Dương Dịch là thứ yếu.

Nhưng, nghe nói qua Lam Đạt chém giết Dương Thạc, hiện tại cho bọn họ không cần tìm kiếm Dương Dịch, mà trọng tâm phóng tới trên thân Dương Dịch mà thôi.

Mà hiện tại, nhìn thấy Dương Thạc, bọn họ theo bản năng dùng thần hồn tra xét khí tức của Dương Thạc, lập tức phát hiện, thanh niên nam tử phi nhanh này, hơi thở, cùng Dương Thạc bị Lam Đạt chém giết, là giống nhau như đúc.

Bên trong Thiên Hạ, nào có hai người có hơi thở giống nhau như đúc như vậy sao?

Cho dù là anh em song bào thai, hơi thở thần hồn, cũng có chỗ khác nhau.

Đương nhiên, nếu là có năm tinh cấp sáu tinh cấp siêu cấp cường giả, cũng có thể tận lực thay đổi hơi thở bản thân, che dấu một tinh cấp hai tinh cấp hư không võ thánh, vô cùng đơn giản.

Nhưng nào năm tinh cấp, sáu tinh cấp hư không võ thánh, sẽ nhàn rỗi không có việc gì, mô phỏng khí tức của Dương Thạc?

- Người này, chính là Dương Thạc.

Tuy rằng không biết Dương Thạc làm thế nào từ trên tay Lam Đạt đào thoát, nhưng tiểu đội năm người này, đều nhận định, bọn họ đụng tới đúng là Dương Thạc rồi.

- Ngăn thẳng này lại.

Theo bản năng, năm tên hư không vô thánh thân hình hơi động, muốn chặn Dương Thạc lại.

- Ủm? Lại là tiểu quân đội của Vân Lam Phủ?

Cơ hồ là bọn hần phát hiện Dương Thạc, đồng thời, Dương Thạc cũng đã phát hiện bọn họ từ lâu.

- Dám chặn lại ta, giết.

Lúc này Dương Thạc, căn bản coi năm người này không có gì.

Ầm vang!

Thân hình hơi động, cấp tốc lao đến.

Hòa tan!

Bên trong hai mắt, ánh sáng chợt lóe, thẳng hướng về tên đầu lĩnh tiểu đội hai tinh cấp hư không vô thánh công kích. Sau một chút, Đạo Quang này mang, trực tiếp chui vào mi tâm tên hai tinh cấp hư không vô thánh. Tên hai tinh cấp hư không vô thánh thân hình dung động một hồi, bên trong hai mắt thần thái trôi đi.

Thân tử ngã xuống.

Hưu! Hưu! Hưu!

Một chiêu chém giết tên hai tinh cấp hư không vô thánh, Dương Thạc cũng không sử dụng hòa tan bí pháp, thân hình hơi động, sau đó đem ba tên một tinh cấp hư không vô thánh đánh tan xương nát thịt, hình thần toàn diệt.

- Không tốt.

Còn lại một tên một tinh cấp hư không vô thánh, lúc này nào còn dám cùng Dương Thạc đối địch.

Một tay trở mặt, một quả ngọc phiến xuất hiện tại trong tay tên một tinh cấp hư không vô thánh, sau đó tên này bóp nát ngọc phiến, âm thanh cấp tốc truyền vào ngọc phiến:

- Chư vị anh em, Dương Thạc căn bản không chết. . . Hần căn bản không. . .

Không chờ hắn nói xong một câu, thân hình Dương Thạc đã tới, sau khi ầm vang một tiếng, đem tên một tinh cấp hư không vô thánh này triệt để đánh bạo.

Một tay tung ra, năm cái không gian chỉ hoàn của năm người, đều rơi vào trong tay Dương Thạc.

- Hòa tan bí pháp, hiệu quả quả nhiên cường hãn, đối phó hai tinh cấp hư không vô thánh bình thường, chỉ cần một chiêu là đủ. Đương nhiên gặp được hai tinh cấp hư không vô thánh hoặc là ba tinh cấp hư không vô thánh thần hồn cực kỳ am hiểu, một chiêu hòa tan bí pháp cũng rất khó chém giết.

Dương Thạc cẩn thận thể ngộ bản thân vừa rồi phát động hòa tan bí pháp, đang nghiền ngẫm uy thế cường đại.

Một tên hai tinh cấp hư không vô thánh, gặp hòa tan bí pháp thì trực tiếp bị chém giết.

Đương nhiên, cũng có một chút hai tinh cấp hư không vô thánh, trời sinh thần hồn cường đại. Như Dương Địch, chính là am hiểu sức mạnh thần hồn, chiến lực hai tinh cấp, cường độ thần hồn e rằng không thể so với ba tinh cấp cường giả. Một chiêu hòa tan bí pháp, hiển nhiên vô pháp đem người đó trực tiếp chém giết.

Đương nhiên, cường giả như vậy, là số rất ít.

Toàn bộ Vân Thu Thành, đều không biết có cường giả như vậy hay không.

Có thể nói, gặp gỡ một hai tinh cấp hư không vô thánh bình thường, Dương Thạc hoàn toàn có thể không sợ.

- Chỉ tiếc, hòa tan bí pháp, cũng không thể sử dụng nhiều.

- Trong khoảng thời gian ngắn, nhiều nhất thì triển lãm lần.

- Ước chừng một ngày thời gian, mới có thể bù lại tiêu hao năng lượng thần hồn.

Hòa tan bí pháp cường đại, cũng không phải có thể luôn luôn liên tục sử dụng.

Một lần nhiều nhất thì triển lãm lần.

Dương nhiên là so với Bác Li Bí Pháp, đã cường đại hơn nhiều.

Bác Li Bí Pháp, mới có thể sử dụng hai lần mà thôi. Hơn nữa, đối với thần hồn hai tinh cấp hư không vô thánh yếu nhược, có thể kích sát. Nhưng đối với Hạo Doanh thần hồn hơi mạnh một chút, lại làm không được, có thể làm cho đối phương còn lại sức mạnh thần hồn.

Tuy rằng còn lại một chút sức mạnh thần hồn, cũng không đủ, nhưng để lại hậu hoạn, khiến đối phương còn có cơ hội phát động nhất kích. Tóm lại, vẫn là nhất kích tất sát, rõ ràng lưu loát.

Tổng hợp lại mà nói, Dương Thạc đối với hòa tan bí pháp là rất vừa lòng.

- Đi.

Trong lòng nghĩ như vậy, Dương Thạc chút không ngừng lại, tiếp tục tiến lên.

Vừa rồi tuy rằng chém giết cái tiểu đội này, lưu loát sạch sẽ như vậy, nhưng vẫn không thể ngăn cái tiểu đội này đem tin tức bản thân chưa chết truyền đạt ra ngoài.

Dương Thạc phỏng chừng, thật nhanh còn có rất nhiều tiểu đội, hướng bản thân truy sát.

Hai ba cái tiểu đội, Dương Thạc không sợ.

Nhưng số lượng nhiều, Dương Thạc cũng khó tự bảo vệ mình. Dù sao, hòa tan bí pháp bản thân chỉ có thể sử dụng năm lần mà thôi.

Chương 615: Ba tinh chiến lược, hai đại ảnh tượng Phân Thân tới! (2)

Huống chi, còn có Lam Đạt ba tinh cấp hư không vô thánh, bản thân mặc dù thi triển hòa tan bí pháp, cũng khó đem hắn chém giết.

Hưu!

Dương Thạc thân hình, rất nhanh biến mất.

...

Bên trong Vân Thu Thành.

- Cái gì? Dương Thạc căn bản không chết? Làm sao có thể, tuyệt đối không có khả năng. Chúng ta tận mắt nhìn thấy Dương Thạc bên trong Vân Thu Thành, hơn nữa tự bạo thân thể, diệt giết Hải Trọng ba người. Làm sao có thể lại phát hiện tung tích Dương Thạc?

Lam Đạt, lúc này vẻ mặt ngạc nhiên.

Vừa mới truyền lại tin tức, Dương Thạc căn bản không có ngã xuống, hơn nữa cùng một cái tiểu đội Vân Thu Thành gặp được, đem một cái tiểu đội Vân Thu Thành chém giết.

Tuy rằng trong lòng cực độ khiếp sợ, cảm thấy có một chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng Lam Đạt lại biết, tin tức vừa mới truyền quay lại, không có sai.

Dù sao, một cái tiểu đội vừa rồi thật đã ngã xuống.

Nếu không là Dương Thạc, mà là người khác mà nói, về phần vừa gặp, thì cũng không giết Vân Thu Thành quân sĩ như vậy?

Gần nhất Vân Lam Phủ đều không có chiến sự, Vân Thu Thành cũng tương đối bình tĩnh. Người đối mặt, lập tức ra tay chém giết Vân Thu Thành quân sĩ, trừ bỏ Dương Thạc, còn có thể là ai đây?

- Thăng khôn.

Lam Đạt hay tay nắm chặt, cạc cạc rung động.

Ở phía trên cái trán, gân xanh lộ ra.

Dương Thạc chưa chết? Bản thân làm nhiều như vậy, chẳng qua là vô dụng? Chính là bị Dương Thạc nắm cái mũi sao? Hơn nữa tại trên tay Dương Thạc, lại tổn thất gần hai mươi tên quân sĩ.

Điều này căn bản làm cho Lam Đạt không thể dễ dàng tha thứ.

- Khiến mọi người, truy kích Dương Thạc, ta cũng muốn tự mình theo đuổi, nhất định phải đem hắn chém chết triệt để.

Lam Đạt trong miệng, thét lên.

Oanh!

Thân hình hơi động, Lam Đạt trực tiếp hướng về phía hướng Đông bay đi.

Lam Đạt lấy ra một quả ngọc bài.

- Thu Thương Kiến Thành Chủ cùng Đồ Ba ảnh tượng Phân Thân tại phía Đông cũng không có trở về Vân Thu Thành. Dương Thạc từ phía Đông đào tẩu, vừa vặn có thể để cho Thu Thành Chủ cùng Đồ Ba ảnh tượng Phân Thân chặn lại hắn. Hừ, hắn có bản sự thông thiên, cũng đừng mơ tưởng tại hai đại ba tinh cấp ảnh tượng Phân Thân đào thoát.

Lam Đạt cười lạnh tự nói.

- Hiện tại, hướng Thu Thành Chủ cùng với Đồ Ba ảnh tượng Phân Thân truyền âm.

Lam Đạt nói xong bắt đầu dùng ngọc bài truyền âm.

Hơn ở ngoài mười vạn dặm.

Dương Thạc không quan tâm, thẳng hướng về phía Đông cấp tốc phi hành.

- Tiểu tử, dừng lại.

- Đến Thiên Mãng Sơn địa bàn ta, chừa lưu xuống đồ vật, cũng dám rời đi sao?

Phía trước, một đám bầy tám mươi tên đạo phỉ, xuất hiện tại trước mặt Dương Thạc, tuyệt đại bộ phận đạo phỉ đều là ngũ trọng lõi âm võ thánh, chỉ có mười mấy tên hư không võ thánh, trong đó hai tinh cấp hư không võ thánh, chỉ có hai tên mà thôi. Đầu là hình thể to lớn, khiêng binh khí cực đại, hiển nhiên bọn họ, đều là am hiểu thân thể công kích.

Huyền phù tại phía trước Dương Thạc, ý đồ ngăn trở Dương Thạc.

- Cút!

Một tiếng quát nhẹ.

Ầm vang!

Dương Thạc thân hình bay qua, sau đó bang bang hai tiếng, đụng đến đám đạo phỉ này. Sau tiếng kêu thảm thiết không ngừng, một ít đạo phỉ ngũ trọng lõi âm võ thánh, trực tiếp ngã xuống hơn mười vị.

Phanh.

Tên hai cái hai tinh cấp hư không võ thánh, bị đụng vào, thân mình bay ngược ra sau, hắn ở giữa không trung phun ra một ngụm máu tươi, nửa người đều hóa thành huyết vụ.

- Thế nào mạnh như vậy?

Đám đạo phỉ còn lại, đều là trọn mắt há hốc mồm, làm sao còn dám ngăn trở Dương Thạc, mở to hai mắt nhìn, tùy ý để Dương Thạc rời đi.

- Ở trong này.

- Ha ha, Dương Thạc, đừng nghĩ muốn chạy trốn, nguoi hãy ngoan ngoan thúc thủ chịu trói đi, ta còn có thể tha cho người.

Vừa mới thoát khỏi một đám đạo phỉ, ba tiểu đội Vân Thu Thành quân sĩ, gồm mười lăm tên hư không võ thánh, từ ba hướng, cùng lúc hướng về phía Dương Thạc, bọn chúng có ý đồ ngăn trở Dương Thạc.

- Chết.

Hưu!

Một đạo hòa tan bí pháp, trực tiếp từ mi tâm Dương Thạc bắn ra, hung hăng bắn vào một tên hai tinh cấp hư không võ thánh, đem tên hai tinh cấp hư không võ thánh trực tiếp miểu sát.

- Thằng khốn! Phát động công kích.

Còn lại hai tên hư không võ thánh, lại không do dự, đều ào ào phát động công kích mạnh nhất, trong đó 80%, đều là thần hồn công kích.

Hưu! Hưu! Hưu!

Oanh! Oanh! Oanh!

Vô số đạo thần hồn sức mạnh, bắn vào đến bên trong đầu óc Dương Thạc.

Dương Thạc thân hình, hơi ngừng lại.

Hòa tan!

Nhưng chính là ngay sau đó, trong óc Dương Thạc, một cỗ sức mạnh hòa tan hiện ra, đánh vào đến thần hồn xâm nhập, sau đó bị cỗ hòa tan tiếp xúc, lập tức sụp đổ, không có đối với Dương Thạc tạo thành nửa phần tổn thương.

- Chết đi.

Khẽ quát một tiếng, Dương Thạc lại lần nữa phát động hai phát hòa tan bí pháp, chém giết hai cái hai tinh cấp hư không võ thánh, còn lại một tên một tinh cấp hư không võ thánh, Dương Thạc lao đến, đem tên một tinh cấp hư không võ thánh đánh cho dập nát.

- Lại là ba cái tiểu đội, đã hao phí ta ba lần hòa tan bí pháp. Hơn nữa phía trước một lần, tổng cộng là bốn lần, ta vừa mới sử dụng hòa tan bí pháp, phòng ngự thần hồn công kích của bọn họ, cũng hao phí không ít năng lượng. Hiện tại ta không thể dùng hòa tan bí pháp.

Tuy rằng chém giết ba cái tiểu đội gồm mười lăm vị cường giả, nhưng Dương Thạc lúc này, cũng không thoải mái.

Con bài lớn nhất cậy vào, dĩ nhiên đã dùng xong.

- Mặc kệ, tiếp tục trốn đi.

- Hy vọng không gặp được nhiều tiểu đội như vậy.

Trong lòng nghĩ, thân hình Dương Thạc hơi động, tiếp tục bồn đảo.

Oanh âm âm! Oanh âm âm.

Cũng là lúc này, phía trước, phía sau Dương Thạc có hai khí tức cực kỳ mạnh mẽ, cuộn cuộn lao đến.

- Ừm?

Lúc này thân mình Dương Thạc hơi ngừng lại, đôi mày nhăn lại.

- Tiểu tử, còn muốn trốn sao? Chém giết Vân Lam Phủ Lam Viễn Công Tử ta, lại chém đại lượng quân sĩ Vân Thu Thành.

Hôm nay, Vân Thu Thành chủ Thu Thương Kiến ta, tới lấy tính mệnh của ngươi.

- Mối thù của Thu Long Sơn Đồ Hàng, hôm nay Đồ Ba ta, cũng phải tìm ngươi đòi lại.

Hai đại hình ảnh phân thân, một trước một sau, nhất tề lao đến.

Lúc này hình ảnh phân thân của Thu Thương Kiến, Đồ Ba, mặc dù cũng không phải ở chung một chỗ, nhưng lúc này đều là ở gần Vân Thu thành. Biết được Dương Thạc xuất hiện, sau đó hai đại phân thân lập tức hướng về phía Dương Thạc chạy tới. Phía trước Dương Thạc chém giết ba bốn tiểu đội Vân Thu thành quân sĩ, trong đó cũng có một vài quân sĩ trước khi chết truyền âm, bộc lộ vị trí của Dương Thạc.

Chính là bởi vì như thế, hai đại phân thân của bọn họ, có thể chuẩn xác tìm được vị trí của Dương Thạc như vậy.

Cơ hồ ở cùng thời khắc đó, đồng loạt lao đến.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Hai đại hình ảnh phân thân chạy đến, sau đó phát ra âm thanh ầm ầm, năng lượng cuồng bạo, hướng về Dương Thạc hung hăng ép tới.

- Không tốt! Ba tinh cấp hư không võ thánh cường giả.

Cơ hồ cùng lúc hai đại hình ảnh phân thân đến đồng thời, Dương Thạc chân mày sớm đã nhăn lại.

648. Chương 616: Bất Diệt Thân, Oanh Giết Bốn Tinh Cường Giả Phân Thân!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 616: Bất Diệt Thân, Oanh Giết Bốn Tinh Cường Giả Phân Thân!

Hai đại hình ảnh phân thân, lực lượng của họ, Dương Thạc có thể rõ ràng cảm ứng được, mỗi một người, cũng có được chiến lực ba tinh cấp hư không võ thánh cường hãn. So sánh với Hạo Doanh hai tinh cấp hư không võ thánh cường giả, thì cơ hồ không có nửa phần lực chống cự.

Trong một chiêu, sợ là bị trực tiếp oanh giết.

Dương Thạc tâm tư hơi bị căng thẳng.

- Chiến lực của ta, mặc dù siêu việt hơn hai tinh cấp hư không võ thánh bình thường, nhưng nhờ có Hòa tan bí pháp. Hiện tại hòa tan bí pháp của ta đã không còn cách nào thi triển, muốn chiến thắng hai đại ba tinh cấp hư không võ thánh cường giả, cơ hồ là chuyện không thể. Hiện tại, muốn sống, chỉ có thể chạy trốn.

Dương Thạc tâm tư trầm nghĩ.

Hưu!

Thân hình vừa động, Dương Thạc cấp tốc nhảy lên.

Bàn luận tổng hợp chiến lực, Dương Thạc khó có thể cùng ba tinh cấp hư không võ thánh chống lại.

Nhưng nói riêng về tốc độ, giờ phút này Dương Thạc, đã hoàn toàn đạt đến tầng thứ ba tinh cấp hư không võ thánh. Đối phương hai gã ba tinh cấp hư không võ thánh, căn bản không cách nào bao vây được hắn, dưới tình huống như vậy, Dương Thạc muốn toàn lực chạy trốn, cũng không phải là không có cơ hội. Bình thường mà nói, dưới tình huống tốc độ giống nhau, muốn giết một cường giả, ít nhất cần ba bốn tên cùng giai đồng loạt ra tay.

- Ân? Tiểu tử, còn muốn muốn chạy trốn?

Nhìn thấy Dương Thạc không nói một lời, lập tức phi thân nhảy lên, Thu Thương Kiến, Đồ Ba hình ảnh phân thân, đều sắc mặt trầm xuống.

Hừ! Hừ!

Thân hình mãnh liệt, tốc độ lần nữa tăng lên nửa phần, sau đó hướng về phía Dương Thạc truy kích.

Chỉ tiếc, tốc độ của bọn họ, so với Dương Thạc không có nửa phần ưu thế, muốn đuổi kịp Dương Thạc, cơ hồ là chuyện không thể.

- Tiểu tử, chém giết Vân Lam Tông phủ Lam thiếu gia, lại giết rất nhiều quân sĩ Vân Thu thành ta, người cho là người còn có thể chạy trốn sao? Biết điều một chút thúc thủ chịu trói đi, để lão phu đem người mang về giao cho Lam Đạt thiếu gia, lão phu còn có thể vì người van cầu, để Lam Đạt thiếu gia cho người chết một cái thống khoái. Nếu không thì, để người muốn sống không thể, muốn chết cũng không.

Một bên truy kích, Thu Thương Kiến trong miệng truyền ra thanh âm cuộn cuộn uy hiếp Dương Thạc.

- Đệ đệ ta Đồ Hàng, cũng là chết ở trên tay của người, người hãy thúc thủ chịu trói, Đồ Ba ta bảo đảm, sẽ không ngược đãi hành hạ người.

Đồ Ba cũng trầm giọng hét lớn.

Phía trước Dương Thạc, bất vi sở động, vẫn cấp tốc phi hành.

- Khốn kiếp.

- Tiểu tử, người hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nếu có tiếp tục chạy trốn, cũng không có nửa phần tác dụng.

Nhìn thấy Dương Thạc căn bản không có dừng lại, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba sắc mặt âm trầm.

- Thu Thương Kiến, Đồ Ba?

Dương Thạc cũng không quay đầu lại.

- Hừ, hai người các người chính là Vân Thu thành thành chủ, cùng Thu Long Sơn trùm thổ phỉ sao? Hôm nay truy kích ta, ngày sau ta tu luyện thành công, tất nhiên tìm các người đòi lại, thần hồn hơi thở của hai người các người, ta nhớ kỹ.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn, Dương Thạc lạnh lùng vừa nói, sau đó thần hồn tán phát ra, dò xét thần hồn hơi thở hai người phía sau.

- Di? Trong thân thể hai người này, không có hơi thở thần hồn?

Sau đó, Dương Thạc lần này dò xét, lại phát hiện, phía sau thân thể hai người, căn bản không có thần hồn hơi thở, tựa hồ là hai cỗ phân thân.

- Còn muốn ghi nhớ thần hồn bọn ta, ngày sau lấy lại danh dự sao?

- Hừ, tiểu tử, người là si tâm vọng tưởng.

- Không sai, hai người bọn ta, chính là thành chủ Vân Thu thành, trùm thổ phỉ Thu Long Sơn, nhưng lấy người thực lực con kiến hôi, sao có thể cùng bản thể chúng ta tự mình xuất thủ? Quả thực là chuyện cười, hai người bọn ta, không phải xuất động một cái hình ảnh phân thân thôi, thần hồn phân thân, muốn giết người, cũng dễ như trở bàn tay.

Thu Thương Kiến, Đồ Ba, đều cười lạnh.

- Khó trách không có thần hồn hơi thở, nguyên lai, là hình ảnh phân thân?

Dương Thạc tâm tư vừa động.

Hình ảnh phân thân, Dương Thạc cũng từ trong tư liệu ảnh mị nhất tộc lưu lại, có chút hiểu rõ.

Cấp bốn hư không võ thánh, có thể ngưng xuất hình ảnh phân thân, bên trong phân thân không có thần hồn, chỉ có một thần hồn hư ảnh thôi. Mặc dù không có thần hồn, nhưng bằng vào nhục thân cường đại, cùng với một chút chiêu thức tinh diệu, hình ảnh phân thân cũng có đầy đủ hai thành lực chiến đấu của bản thể.

- Lại là hình ảnh phân thân, khó trách ta chạy trốn, bọn họ cũng không có hướng ta phát động thần hồn công kích. Bởi vì, bên trong hai cỗ phân thân bọn họ, căn bản không có thần hồn, làm như thế nào phát động thần hồn công kích?

Dương Thạc bưng tỉnh đại ngộ.

Lúc trước chính mình gặp gỡ hai người này, lập tức chạy trốn.

Nhưng nếu như hai người này hướng về chính mình phát động thần hồn công kích mà nói, Dương Thạc tốc độ mau nữa, cũng tránh không thoát.

Sợ rằng lập tức bị thương, bị bọn họ chặn lại. Nếu là thần hồn của bọn hắn công kích không đủ mạnh, thậm chí ta có thể trực tiếp giết chết.

Hết lần này tới lần khác, bọn họ cũng không phải là bản thể, không có thần hồn, tự nhiên không còn cách nào phát động thần hồn công kích.

- Không có thần hồn, không còn cách nào phát động thần hồn công kích. Chẳng qua là bằng vào nhục thân cường đại tác chiến sao.

Dương Thạc tâm tư hơi động một chút.

- Nhược điểm lớn nhất của ta, chính là thần hồn không đủ mạnh, sợ nhất hư không vô thánh hướng ta phát động thần hồn công kích. Về phần nhục thân công kích thông thường, ta có thân thể cấp tám thần binh, căn bản không hãi sợ. Ba tinh cấp chiến lực, trừ phi là Thần Quy vương, Đại Bằng kim sí vương có nhục thân cường đại, nếu không, chỉ bằng vào nhục thân, đã thương không được ta.

Dương Thạc lúc này, hai mắt sáng lên.

- Nguyên bản muốn quân tử báo thù, mười năm không muộn.

- Hôm nay bọn họ truy kích ta, chờ ta sau khi đột phá lại tiếp tục báo thù.

- Bây giờ nhìn lại, không cần.

- Có cừu oán phải trả, lưu cừu không thể qua đêm, đây mới thực sự là không câu chấp, chân chính sướng khoái, nơi này có hai đại hình ảnh phân thân, để ta diệt sát.

Oanh long!

Dương Thạc toàn thân huyết dịch cơ hồ sôi trào lên.

Hưu!

Thân hình đột nhiên lui lại.

Đón Thu Thương Kiến, Đồ Ba hai đại hình ảnh phân thân, cấp tốc trùng kích đến.

- Di?

- Tiểu tử này. . . Là muốn chết?

Mắt thấy Dương Thạc quay lại, sau đó hướng về cạnh mình vọt tới, Thu Thương Kiến Đồ Ba, đều cảm thấy sửng sốt.

Song phương phi hành trái ngược, tốc độ nhanh đến cực hạn, nhưng trong nháy mắt, đã đối mặt đến gần nhau rồi.

- Nếu ngươi muốn tìm chết, ta thành toàn cho ngươi.

Trên mặt hiện ra vẻ dữ tợn, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba cùng gầm nhẹ một tiếng, sau đó mãnh liệt ra quyền, đánh thẳng trước ngực Dương Thạc.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Bên trong tiếng vang, hư không thánh giới lại bị Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba tạm thời đánh vỡ ra, từng khúc nứt vỡ, hướng về Dương Thạc hung hăng nghiền ép tới, lực lượng cuồng bạo, trong nháy mắt liền

truyền đưa tới trước mặt Dương Thạc, cơ hồ muốn đem Dương Thạc hoàn toàn đánh bại vậy.

649. Chương 617: Ba Mươi Năm Trước Tạo Thành Cấp Năm Tinh Hiểm Địa!

Vô Tận Thần Công

Chương 617: Ba mươi năm trước tạo thành cấp năm tinh hiểm địa!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mà bất tử chân thân cũng là bất đồng.

Chỉ cần có thể không tổn thương, thần hồn Dương Thạc không bị diệt sát là có thể khôi phục. đọc truyện mới nhất tại .

- Ở bên trong hai cỗ hình ảnh phân thân Thu Thương Kiến, Đồ Ba, ẩn chứa không ít khí huyết lực lượng, những thứ này cũng không thể lãng phí, ta hấp thu dung hợp là được.

Sau đó vung tay lên, giữa không trung phiêu tán khí huyết lực lượng của Thu Thương Kiến phân thân, lập tức ngưng tụ thành một đoàn huyết nhục.

Dương Thạc tâm niệm vừa động, thân thể của mình cũng hóa thành một đoàn khí huyết thuần túy vô cùng, đem đoàn huyết nhục của Thu Thương Kiến cắn nuốt xuống.

Đồ Ba phân thân, cũng làm như thế.

Sau khi cắn nuốt hai cỗ phân thân này xong, sau đó, Dương Thạc cảm giác được, lực lượng khí huyết của bản thân mình, mạnh mẽ hơn không ít.

Phía trước, Dương Thạc phân ra một cái phân thân, thời gian đến Vân Thu thành tranh thủ, tiêu hao ước chừng một phần mười lực lượng khí huyết. Lần này cùng Đồ Ba Thu Thương Kiến hình ảnh phân thân đại chiến, thân thể Dương Thạc bị đánh bại hai lần, lực lượng khí huyết cũng tổn thất trên diện rộng. Hiện tại hấp thu khí huyết lực lượng bên trong hai cỗ phân thân, mới hoàn toàn bổ tức trở về, lực lượng có tăng lên.

- Ta đã chém giết hai cỗ hình ảnh phân thân của Thu Thương Kiến, Đồ Ba, hai người này tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ. Không có biện pháp, chỉ có thể tiếp tục chạy thoát.

Không có chút do dự, Dương Thạc thân hình vừa động, cấp tốc hướng phía Đông chạy trốn.

Ở bên trong Vân Thu thành, phủ thành chủ.

Bên trong một gian mật thất, một bạch phát lão giả khoanh chân ngồi, chợt giương đôi mắt.

- Dương Thạc, khá lắm, Dương Thạc, khó trách Vân Thu thành ta đông đảo cao thủ xuất thủ như thế, cũng không chặn được ngươi. Không nghĩ tới, ngươi mới vừa tiến vào Thiên Thánh giới, đã có thực lực như vậy.

Người này, chính là Vân Thu thành chủ, bản thể của Thu Thương Kiến.

- Chỉ tiếc, ngươi cùng Vân Lam phủ Vân Thu thành của ta, có cừ oán.

- Thiên tài như vậy, tuyệt đối không thể lưu, nhất định phải diệt sát, không thể, lần này, giúp Lam Đạt thiếu gia thật tốt.

Thu Thương Kiến lầm bầm nói ra.

- Để Minh Luân Ngôn, Đa Trọng hai vị thống lĩnh đi vào.

Thu Thương Kiến lớn tiếng hướng về bên ngoài mật thất phân phó nói ra.

Minh Luân Ngôn, Đa Trọng, đều là ba tinh cấp hư không võ thánh bên trong Vân Thu thành, cấp bậc thống lĩnh. Tu vi thậm chí so sánh với Lam Đạt cao hơn một chút, nhưng không có nhiều bảo vật như Lam Đạt, chiến lực căn bản cùng cấp với Lam Đạt. Hiển nhiên, Thu Thương Kiến này, là muốn điều động hai người hiệp trợ Lam Đạt, đuổi giết Dương Thạc.

Thu Long sơn.

- Thập tam thúc, người chém giết Đồ Hàng đã xác định, chính là Dương Thạc kia. Điều chất nhi lo lắng, nếu là Lam Viễn chém giết Đồ Hàng, thập tam thúc kích động ra tay đối với Lam Viễn, dẫn phát phiền toái không cần thiết. Bây giờ nhìn lại, cũng không còn lo, Dương Thạc này thực lực đủ mạnh, thông thường hai tinh cấp hư không võ thánh, không phải là đối thủ của hắn. Lần này sẽ phải phiền toái thập tam thúc tự mình xuất thủ, vì Đồ Hàng báo thù.

Đồ Ba huyền phù ở đỉnh Thu Long sơn, sau đó trầm giọng nói ra.

Ở phía sau hắn, lơ lửng một trung niên, dung mạo chừng năm sáu chục tuổi, giờ phút này mang trên mặt dung mạo cùng Đồ Ba, Đồ Hàng, có bốn phần tương tự.

Người này, chính là phụ thân Đồ Hàng, thúc thúc thứ mười ba của Đồ Ba, Đồ Thiên Mạnh.

- Dương Thạc sao? Lần này, ta muốn đem tên tiểu tử kia băm thây vạn đoạn.

Lúc này trong đôi mắt Đồ Thiên Mạnh, chợt hiện lên vẻ tàn khốc.

- Thập tam thúc yên tâm đi, lần này, Thu Thương Kiến lão nhân kia đã ở trên tay Dương Thạc ăn một điểm thiệt thòi, tất nhiên sẽ phái ra cao thủ, hiệp trợ Lam Đạt vây sát Dương Thạc. Thập tam thúc cứ yên lặng theo dõi kỳ biến, nhìn cơ hội là có thể ngồi thu lấy ngư ông thủ lợi rồi.

Đồ Ba chậm rãi nói.

Đêm khuya.

Vân Thu thành hơn trăm vạn dặm.

Hưu!

Một đạo nhân ảnh, ở thiên không bay nhanh vào.

- Ba ngày ba đêm.

Người này, không phải là ai khác, chính là Dương Thạc.

Sau khi chém giết Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba hai đại phân thân, đã qua ba ngày ba đêm, trong khoảng thời gian này, Dương Thạc không ngừng phi hành, mới đến cái địa phương này.

- Liên tục ba ngày ba đêm phi hành, thần hồn của ta đã mệt mỏi không chịu nổi, lại tiếp tục không nghỉ ngơi một thời gian ngắn nữa mà nói, sợ rằng đối với thần hồn của ta có thể tạo thành tổn thương rất khó khăn khôi phục. Hoàn hảo, ba ngày này, chỉ gặp được một cái tiểu đội Vân Thu thành. Hiện tại Hòa tan bí pháp của ta, đã khôi phục đến hai lần rồi. Trong tình hình chung, không có gì nguy hiểm.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

- Mặt khác, tốc độ của ta cực nhanh, đoán chừng nhóm người Lam Đạt, nhất thời nửa khắc, căn bản không đuổi kịp ta.

- Tìm một chỗ, trước nghỉ ngơi một chút.

Liên tục phi hành, đối với tinh thần Dương Thạc mà nói, là gánh nặng thật lớn.

Lại tiếp tục không nghỉ ngơi, sợ rằng đối với thần hồn mình cũng phải tạo thành tổn thương khó có thể đền bù.

- Đi dưới đất.

Trong tâm suy nghĩ, Dương Thạc hướng về mặt đất bay đi, nhưng chỉ trong chốc lát, đã chui xuống đất, mở ra một gian thạch thất.

Sau đó khoan chân ngồi xuống, Dương Thạc hít sâu một hơi.

- Có năm sáu ngày lộ trình nữa, là có thể hoàn toàn rời khỏi phạm vi thể lực của Vân Lam phủ. Ở nơi này, không có hiểm địa gì, chỉ có một hai nơi một tình cấp hiểm địa, đối với ta mà nói, không có nửa phần ảnh hưởng, trực tiếp đi qua là được.

Đối với lộ tuyến mình chạy trốn, Dương Thạc đã lên kế hoạch tốt nhất.

- Hiện tại ta muốn làm, chính là khôi phục.

- Sau khi khôi phục tinh thần, tranh thủ một hơi, bay ra khỏi phạm vi thể lực của Vân Lam phủ.

Dương Thạc ở bên trong ám đạo.

Sau một khắc, Dương Thạc nhắm mắt khôi phục.

Một canh giờ. . . Hai canh giờ. . . Ba canh giờ. . .

Cũng không biết trải qua bao lâu.

- Di?

Đang ở trong tình trạng khôi phục, Dương Thạc xoay mình, hai mắt chợt mở ra.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Sau một khắc, Dương Thạc có thể cảm giác được rõ ràng tình huống chung quanh chính mình, có ít nhất bốn cổ hơi thổi mạnh mẽ vô cùng, hướng về bên cạnh mình cấp tốc lao đến. Hiển nhiên, là có bốn gã ba tinh cấp hư không vô thánh, đến rồi.

- Dương Thạc, người nghĩ người giấu trong lòng đất, bọn ta tìm không được người sao! Hừ, ngay cả tốc độ mau nữa, người so kém phi thuyền pháp khí của ta, làm sao có thể kéo dài. Người trốn không thoát đâu, biết điều một chút thúc thủ chịu trời đi.

- Mối thù này, hôm nay phải trả.

Tiếng gầm cuộn cuộn, hướng về phía Dương Thạc cấp tốc chạy đến.

- Không tốt, nhanh như vậy đã tới rồi?

Dương Thạc sắc mặt hơi đổi.

Oanh long!

Thân hình vừa động, Dương Thạc cấp tốc phá vỡ nham thạch dưới tầng đất, trực tiếp ở dưới đất chạy trốn rồi.

- Di? Tốc độ thật nhanh! Tiểu tử này trong lòng đất, làm sao có thể chạy nhanh như vậy?

Dương Thạc có thân thể cấp tám thần binh, có được dung hợp bí pháp, bên trong tầng nham thạch dưới lòng đất tốc độ vượt xa nhóm người Lam Đạt, cứ như vậy bay nhanh, thoáng cái phá vỡ chạy ra.

650. Chương 618: Hiểm Địa, Thập Tử Vô Sinh! (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 618: Hiểm địa, thập tử vô sinh! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Đuổi theo! Mau đuổi theo.

- Ta đợi lên trên mặt đất đuổi theo, tiểu tử này trốn không thoát đâu.

Sau một khắc, nhóm người Lam Đạt, lập tức truy kích.

- Không tốt!

Dương Thạc chau mày.

Trong lòng đất, chính mình tốc độ cực nhanh, nhóm người Lam Đạt, căn bản đuổi không kịp, nhưng bọn hắn hoàn toàn có thể ở trên mặt đất truy kích chính mình. Nếu là mình cũng đến mặt đất, tốc độ của mình như vậy so với Lam Đạt, căn bản không có ưu thế, hơn nữa không có nham thạch cản trở, nhóm người Lam Đạt, lập tức là có thể hướng Dương Thạc phát động thần hồn công kích.

Tiến thoái lưỡng nan, đúng là trên dưới không thể.

- Mặc kệ, ta ở trong lòng đất chạy trốn.

Hung hăng cắn răng một cái, Dương Thạc kiên trì, tiếp tục chịu vào trong lòng đất.

- Mau, dừng để cho tiểu tử này chạy thoát.

Trên mặt đất, mấy người Lam Đạt khóa chặt hơi thở của Dương Thạc.

- Không tốt, Lam Đạt thiếu gia, phía trước hình như là hiểm địa.

- Đúng là ba mươi năm gần đây, trong phạm vi Vân Thu thành ta, vừa mới xuất hiện một chỗ hiểm địa, tựa hồ là thất tinh siêu cấp hư không vô thánh, ở nơi này tiềm tu, cường giả dưới cấp bốn tinh, phạm là tiến vào trong đó, cơ hồ phải chết không thể nghi ngờ, chỗ này, chính là hiểm địa năm tinh cấp.

- Vân Lam phủ chủ, từng đi dò xét, sau khi trở về có nhắc nhở mọi người Vân Lam phủ, không thể đến gần hiểm địa kia, tiểu tử làm sao có thể chạy trốn về đó?

- Dừng lại, dừng lại, chớ có truy kích.

Hưu! Hưu! Hưu! Hưu!

Lam Đạt chờ mấy người này bay đến gần hồ, đồng thời, cũng dừng lại thân hình.

Một bên nhìn mặt hồ, bốn người đều vẻ mặt kiêng kỵ.

Mà đồng thời.

Dưới đất.

Oanh long!

Phù phù. . .

Dương Thạc đang độn thổ chạy đi, chợt cảm giác được, nham thạch phía trước thoáng biến mất, chính mình đặt ở trong một mảnh đại dương mênh mông vậy.

- Ân? Đây là chui vào trong hồ?

Dương Thạc sửng sốt, sau đó trầm nghĩ trong lòng.

Thiên Thánh giới, Vân Lam phủ.

Ở phía Đông Vân Thu thành, cách Vân Thu thành hơn trăm vạn dặm, chung quanh là một mảnh bích lục hồ, ở giữa không trung, bốn nhân ảnh, lẳng lặng huyền phù. Bốn người này, một người chính là nam tử trẻ tuổi hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, thân mặc màu lam áo bào, đỉnh đầu có một cái sừng nhọn, còn hai người nữa, đều thân thể khôi giáp. Người cuối cùng, mặc một bộ áo bào tro, ước chừng năm sáu chục tuổi, thân hình cao lớn.

Bốn người, toàn bộ đều là hơi thở cường đại, khí thế kinh người.

Bốn người này, lam bào nam tử, chính là con trai của Vân Lam phủ đệ tam thống lĩnh Lam Thiên Sơn, Lam Đạt.

Hai nam tử mặc khôi giáp, là hai vị thống lĩnh Vân Thu thành bên trong Vân Lam phủ, một người tên là Minh Luân Ngôn, một người tên là Đa Trượng.

Về phần Hôi bào lão giả, là Thu Long sơn đạo phi cường giả thân thúc thúc của đầu mục Đồ Ba, Đồ Thiên Mạnh.

Bốn người này, thực lực kém cỏi nhất, chính là Lam Đạt, đều có thực lực ba tinh cấp trung giai hư không võ thánh, về phần ba người kia, chiến lực đều là ba tinh cấp cao giai hư không võ thánh. Cho dù là Lam Đạt, mặc dù tự thân thực lực hơi yếu, nhưng nhờ vào pháp khí bí bảo mạnh mẽ, chiến lực cũng có thể so sánh với ba người kia.

Giờ phút này bốn vị cường giả, đều huyền phù ở bên cạnh hồ.

Hai mắt, chăm chú nhìn phía trước hồ, sắc mặt âm trầm.

- Mặt nước rung động.

- Dương Thạc tên tiểu tử kia, hần cứ như vậy tiến vào trong hồ. Lần này, hần tự đi tìm cái chết.

Lam Đạt trong miệng lẩm bẩm tự nói.

Bốn vị ba tinh cấp hư không võ thánh, truy kích Dương Thạc, muốn đem Dương Thạc vây sát.

Lại không nghĩ tới, Dương Thạc ở trong lòng đất đi vào, bên trong lòng đất, thân thể Dương Thạc cấp tám thần binh, lại có dung hợp bí pháp có thể dễ dàng phá vỡ nham thạch. Trong lòng đất, bốn người Lam Đạt muốn vây quanh Dương Thạc, cơ hồ là chuyện không thể nào. Cho dù là muốn hướng Dương Thạc phát động công kích, có nham thạch dưới đất trở ngại cũng khó mà thương tổn được Dương Thạc.

Cho nên, bốn người Lam Đạt, chỉ có thể ở trên mặt đất, phong tỏa hơi thở Dương Thạc, theo sát không nghỉ.

Không nghĩ tới, không chờ bọn họ đem Dương Thạc hoàn toàn vây quanh, Dương Thạc từ dưới đất nham thạch, trực tiếp chui vào trong hồ nước.

- Trong hồ, vài thập niên mới xuất hiện một chỗ hiểm địa, chính là ta, đối với hồ này cũng không phải là đặc biệt hiểu rõ. Dương Thạc này mới vừa tiến vào Thiên Thánh giới, cho dù đối với Thiên Thánh giới có một chút tình huống có điều hiểu rõ, nhưng tuyệt đối không biết hồ này tồn tại.

- Người không biết không sợ.

- Khó trách, tiểu tử này không ngừng, trực tiếp chui vào trong hồ.

Lam Đạt mấy người, trong tâm tư đều toát ra ý nghĩ này.

Ở bên trong Thiên Thánh giới, tràn ngập các loại hiểm địa bí cảnh.

Những thứ hiểm địa bí cảnh này cũng không phải là không biến đổi.

Ví dụ như có một chút hiểm địa chính là động phủ di chỉ của một vị thượng cổ đại năng, bên trong hiểm địa có bố trí cấm chế trận pháp vô số, nếu cường giả thông thường tiến vào, lập tức bỏ mình, loại hiểm địa này, ở Thiên Thánh giới nhiều vô số kể.

Còn nếu là có một vị thiên tài kinh thế tuyệt luân, tiến vào đến hiểm địa, đem cấm chế trận pháp, bài trừ, đem bảo vật bên trong quét sạch. Nếu như vậy, một chỗ di chỉ hiểm địa cũng được hoàn toàn phế bỏ, đối với bất kỳ võ giả nào cũng không có gì nguy hiểm đáng nói. Kết quả là, một chỗ hiểm địa, cũng chỉ có thể mà biến mất.

Đồng dạng, thỉnh thoảng sau này, địa hình Thiên Thánh giới thay đổi.

Một chút bí ẩn là động phủ di chỉ, đột nhiên xuất hiện, nếu như vậy, một chỗ động phủ di chỉ, sẽ biến thành một cái hiểm địa hoàn toàn mới.

Mặt khác, tình huống cũng giống động hồ như vậy.

Một loại siêu cấp cường giả, đến mỗi cái địa phương tiềm tu, không muốn bị người quấy rầy, kết quả là, một chỗ địa phương này, liền trở thành một chỗ hiểm địa.

Hiểm địa, tùy thời đều thay đổi.

Trong động hồ, chính là ba mươi năm trước vừa mới xuất hiện, đối với Thiên Thánh giới mà nói, ba mươi năm, thật sự là thời gian quá ngắn.

Chỗ hiểm địa này, trừ người Vân Thu thành tương đối hiểu rõ ra, người còn lại, cho dù là Vân Lam phủ cường giả, thậm chí cũng không biết động hồ hiểm địa tồn tại. Dương Thạc mới vừa tiến vào Thiên Thánh giới, đối với Vân Thu thành hiểu rõ cực ít, ngộ nhập động hồ, cũng là chuyện tình bình thường.

- Vào động hồ, Dương Thạc, phải chết không thể nghi ngờ.

Lam Đạt hai mắt nhắm lại.

Thu thủy rung động hồ, chính là cấp năm tinh hiểm địa.

Nói cách khác, dưới cấp bốn tinh tiến vào, phải chết không thể nghi ngờ, cấp năm tinh cường giả tiến vào, cử tử nhất sinh, lục tinh cấp cường giả tiến vào, tỷ lệ sinh tồn khá lớn.

Phía trước, có không ít cấp bốn tinh hư không võ thánh, tiến vào đến động hồ, toàn bộ bỏ mình.

651. Chương 618: Hiểm Địa, Thập Tử Vô Sinh! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 618: Hiểm địa, thập tử vô sinh! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Càng về sau, Vân Lam phủ chủ, lục tinh cấp hư không võ thánh tự mình tiến vào động hồ dò xét, cuối cùng trở về, nhắc nhở mọi người Vân Lam phủ, cũng không được tiến vào thu thủy rung động hồ. Hẳn lục tinh cấp hư không võ thánh có thể toàn thân trở lui, cấp bốn tinh hư không võ thánh lại toàn quân bị diệt, cho nên, thu thủy rung động hồ, mới quyết định trở thành cấp năm tinh hiểm địa như vậy.

Trên thực tế, Lam Đạt biết, thu thủy hồ này, so sánh với cấp năm tinh hiểm địa, còn muốn lợi hại hơn. Cấp năm tinh hiểm địa, ít nhất cấp năm tinh cường giả còn có thể tiến vào, còn có tỷ lệ sinh tồn, hơn nữa, còn có thể nhận được một chút bảo vật.

Thu thủy hồ không giống như vậy, người kia siêu cấp cường giả, ít nhất là lục tinh cấp hư không võ thánh, cùng Vân Lam phủ chủ đồng giai. Thậm chí, so với Vân Lam phủ chủ còn cường đại hơn rất nhiều. Dù sao, Vân Lam phủ chủ trước đi bái phỏng vị cường giả kia, cũng chỉ là toàn thân trở lui mà thôi. Đối với trong hồ thu thủy này, chuyện tình hẳn cùng với vị siêu cấp cường giả kia tiếp xúc, sau khi hắn trở về một chữ cũng không đề cập tới, hơn nữa sau này, ba mươi năm dậm, không dám vào thu thủy rung động hồ nữa. Điều này nói rõ, sau khi đối mặt vị siêu cấp cường giả kia, Vân Lam phủ chủ, lục tinh cấp hư không võ thánh, ở vào tình thế xấu.

Lục tinh cấp đỉnh phong, tiếp theo là thất tinh cấp siêu cấp cường giả.

Dám đi trên chọc cường giả như vậy, chính là cấp năm tinh hư không võ thánh, sợ là cũng khó thoát khỏi cái chết.

- Hừ, chỉ tiếc, không thấy được tiểu tử này bỏ mình.

Lam Đạt hừ lạnh một tiếng, hai mắt hiện ra hận ý.

- Minh huynh, Đồ tiên sinh, Dương Thạc này mặc dù tiến vào trong hồ, nhưng hẳn rút cuộc bỏ mình hay không, chúng ta vẫn không thể xác định được.

- Nếu như vậy, ta điều động một trăm tiểu đội, ở gần nơi này chờ đợi, đề phòng ngoài ý muốn. Mặt khác, còn thỉnh ba vị ở chỗ này, vạn nhất tiểu tử này trở ra, cũng có thể không để hắn chạy trốn. Ân. . . Dĩ nhiên, cũng không có thể trì hoãn mọi người thời gian quá dài, một năm, như thế nào? Bốn cái chúng ta, ở nơi này, đợi chờ một năm thời gian nhé.

Lam Đạt thấp giọng nói.

- Một năm thời gian?

- Không lâu lắm, bọn ta nguyện ý phụng bồi Lam Đạt thiếu gia, ở chỗ này chờ một chút.

Mặc dù xác định Dương Thạc tiến vào trong hồ phải chết không thể nghi ngờ, nhưng ở chỗ này, cũng là cần thiết.

Dù sao, nếu là Dương Thạc mới vừa vào trong động hồ, bọn họ lập tức rời đi, ít nhiều có chút quá có lệ một chút.

Dù sao một năm thời gian, đối với một chút hư không vô thánh mà nói, cũng không lâu lắm.

- Đơn giản là hình thức mà thôi.

Vô luận là Minh Luân Ngôn, Đa Trọng, vẫn còn là Đồ Thiên Mạnh, đều là ba tinh cấp hư không vô thánh.

Bọn họ cấp độ cường giả như vậy, ở gần hồ, khoanh chân nhắm mắt tiềm tu một lần, sợ rằng đều hao phí một hai năm thời gian. Điểm thời gian này mà nói, đối với bọn họ, không tính cái gì.

- Ở chỗ này trông giữ, hừ, một năm thời gian, cũng đủ để tiểu tử này chết một ngàn lần rồi.

Hừ! Hừ! Hừ!

Minh Luân Ngôn chờ ba người thân hình di động, đến hồ rồi, chính hắn cũng tìm một chỗ, khoanh chân nhắm mắt ngồi xuống, ở chỗ này chờ đợi.

Thu thủy hồ, sâu dưới đáy hồ bảy tám chục trượng.

Thu thủy hồ, cũng không coi là đặc biệt lớn, phương viên bảy tám chục dặm mà thôi. Mặc dù ở nhân gian giới, cũng chỉ có thể coi là một cái hồ nhỏ. Ở Thiên Thánh giới, lại chỉ có thể coi là một cái ao nhỏ mà thôi. Đương nhiên, Dương Thạc hiện tại ở đáy hồ, nhất thời nửa khắc cũng không biện pháp đem cả thu thủy hồ này xem xét một lần.

- Không phải là mạch nước ngầm, mà là, hồ nhỏ?

Ở sâu bảy tám chục trượng trong nước, Dương Thạc có thể cảm giác được rõ ràng, ánh sáng trên mặt hồ.

Có ánh sáng, nói rõ tám thủy vực này là lộ thiên. Dĩ nhiên là lộ thiên, hơn nữa Dương Thạc cảm giác được nước chung quanh chính mình cũng không lưu động, hiển nhiên, đây chính là một chỗ hồ nhỏ.

- Ở bên trong nham thạch, ta bị trở ngại mặc dù lớn, nhưng Lam Đạt bốn người kia bị trở ngại lớn hơn nữa. Bọn họ muốn bao vây ta, khó như lên trời. Nhưng ở trong hồ nước này, chúng ta bị trở ngại cũng hạ thấp, so sánh với Lam Đạt, tốc độ của bọn họ nhanh hơn, ta muốn chạy trốn, khó khăn vô cùng lớn.

Dương Thạc chau mày.

- Nhưng. . .

- Lam Đạt mấy người này, tựa hồ, cũng không có tiến vào trong hồ nước, truy kích ta.

Dương Thạc thần hồn tản mát ra.

Phát giác ra, chung quanh hơn mười dặm cũng không có nhóm người Lam Đạt.

Cho tới trên mặt hồ, cũng không có phát hiện nhóm người Lam Đạt. Hiển nhiên, bọn họ, đều ở bên hồ dừng lại, không có đuổi theo tới đây.

- Ta mới vừa tiến vào trong hồ, bọn họ không đuổi theo? Chẳng lẽ. . .

Dương Thạc tâm tư vừa động, thân thể lập tức dừng lại, không có tiếp tục đi vào trong hồ nước nữa.

Nhóm người Lam Đạt không truy kích, hiển nhiên là kiêng kỵ thứ gì. Hồ nước này có cái gì, có thể làm cho Lam Đạt ba tinh cấp hư không vô thánh hết sức kiêng kỵ như vậy?

- Hiểm địa.

Sau một khắc, bên trong não hải Dương Thạc, lập tức toát ra ý niệm trong đầu.

Không cần suy nghĩ nhiều, Dương Thạc lập tức đoán được, lúc này chính mình chỉ sợ là ngộ nhập đến một chỗ hiểm rồi.

- Nơi này ít nhất là ba tinh cấp hiểm địa, thậm chí có khả năng là cấp bốn hiểm địa, nếu không thì thực lực Lam Đạt, không có khả năng dễ dàng không tiến như vậy. Lần này đã gặp phải phiền toái. Ba tinh cấp hiểm địa, lấy thực lực của ta, tuyệt đối là thập tử vô sinh.

Dương Thạc trên mặt, mang theo vẻ cười nhè nhẹ khổ.

Thật sự không nghĩ tới, chính mình vừa mới thoát khỏi mấy người Lam Đạt truy kích, cứ như vậy tiến vào một chỗ thập tử vô sinh như vậy.

Hoặc là nói, là bởi vì Dương Thạc tiến vào hiểm địa, mới thoát khỏi Lam Đạt bốn người truy kích.

Lúc này thực lực của Dương Thạc, nếu tính toán, chính là hai tinh cấp.

Mặc dù Dương Thạc dưới tình huống chiến đấu đánh giết, có thể lợi dụng hòa tan bí pháp, giết chết phần lớn hai tinh cấp hư không vô thánh. Nhưng một khi mất đi hòa tan bí pháp, Dương Thạc bị hai tinh cấp hư không vô thánh am hiểu thần hồn công kích tấn công, cũng là cửu tử nhất sinh.

Ưu thế rõ ràng, nhưng thiếu sót, cũng hết sức là rõ ràng.

Như ba tinh cấp Lam Đạt, Dương Thạc cũng không dám chính diện cùng đánh giết.

Dương Thạc hòa tan bí pháp, chưa chắc là có thể gây sát Lam Đạt. Mà Lam Đạt ba tinh cấp thần hồn công kích. Cho dù là Dương Thạc có được hòa tan bí pháp, có thể tạo được tác dụng phòng ngự, nhưng bị một lần, chỉ sợ cũng muốn thần hồn trọng thương, thực lực đại giảm.

Có thể nói, dưới tình huống Dương Thạc thực lực đỉnh phong, cùng Lam Đạt cứng đối cứng, thắng bại năm năm mà thôi.

Mặc dù Dương Thạc nhục thân có ưu thế.

Nhưng, song phương cũng sẽ dùng thần hồn công kích mạnh nhất, thần hồn công kích, cơ hồ khó có thể tránh né. Nhục thân cường đại hay không, ngược lại thành thứ yếu.

Dương Thạc cùng Lam Đạt năm năm, nhưng bên cạnh Lam Đạt, lại tiếp tục có cao thủ mà nói, Dương Thạc, có thể nói là chết không thể nghi ngờ.

652. Chương 619: Thiên Tài Địa Bảo Có Thể Tăng Lên Thần Hồn Cường Độ!

Vô Tận Thần Công

Chương 619: Thiên tài địa bảo có thể tăng lên thần hồn cường độ!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: (.

Dịch: Nhóm dịch black

Thực lực, là hai tinh cấp.

Miễn cưỡng mà nói, cũng có thể coi như là cấp ba tinh.

Dù vậy, tiến vào đến trong hồ, Dương Thạc cảm giác, mình cũng là thập tử vô sinh, cơ hồ khó có thể may mắn tồn tại.

- Cấp bốn tinh hiểm địa trở lên.

- Nếu là ba tinh cấp hiểm địa trở lên, Lam Đạt bọn họ, ít nhất còn tỷ lệ sống sót ở trong đó. Bọn họ không đến nỗi bị dọa đến nỗi không dám đến gần như vậy. Ít nhất, nếu là ba tinh cấp hiểm địa mà nói, bọn họ mặc dù không dám tiến vào trong hồ, nhất định cũng dám trên mặt hồ di chuyển vài vòng?

Dương Thạc phán đoán nói ra.

Lam Đạt thấy bốn người, ngay cả trên mặt hồ, cũng không dám tiến vào.

Hiển nhiên, đối cái hồ nhỏ này, bốn người kiêng kỵ đến cực hạn rồi.

Tổng hợp lại, Dương Thạc đoán được, hồ nhỏ này, chỉ sợ là cấp bốn tinh hiểm địa trở lên, mới có thể để cho nhóm người Lam Đạt kiêng kỵ như vậy.

- Phiên toái. . .

Dương Thạc chau mày.

Chính mình giờ phút này thân thể không nhúc nhích, đang ở trong hồ nước. Hoặc là nói, giờ phút này Dương Thạc, cũng căn bản không dám nhúc nhích.

Làm sao bây giờ?

Lập tức trở về?

Khi đó, vẫn còn đối mặt bốn người Lam Đạt vây sát.

Hướng chi, chính mình tiến vào hồ nước, đã xâm nhập hồ nước mười trượng, nếu thật là cấp bốn tinh hiểm địa mà nói, có thể dễ dàng trở về như vậy sao? Nói không chừng chính mình vừa di động, sẽ phải tào ngộ nguy hiểm đến tánh mạng.

- Hô. . .

Cứ như vậy, Dương Thạc trong nửa khắc đồng hồ, trong miệng thở ra một hơi thật dài.

Sau một khắc, Dương Thạc chợt tự giễu, sau đó cười một tiếng.

- Một cái hiểm địa, đem ta hù dọa như vậy sao? Đường như, nơi này chưa chắc đã là cấp bốn tinh hiểm địa trở lên? Cái hiểm địa như thế thì như thế nào? Cùng lắm thì gặp phải tình trạng hung hiểm cực kỳ, phải chết không thể nghi ngờ mà thôi, bản thân ta đến Thiên Thánh giới, truy tìm võ đạo cực hạn, đã sớm chuẩn bị gặp phải các loại nguy hiểm rồi.

- Cho dù là bỏ mình vẫn lạc, mặc dù chết cũng không tiếc.

- Tiểu Địch cùng ta, đều là ý nghĩ giống nhau, cho dù chết thì sao?

Dương Thạc lẩm bẩm tự nói.

- Nếu vào trong hồ nước, cho dù nơi này chính là đầm rồng hang hổ, cùng lắm thì ta cùng với Tiểu Địch cũng có thể đi tìm tòi nghiên cứu một phen, có thể chết cùng một chỗ, cũng là phúc khí Dương Thạc ta.

Dương Thạc thâm suy nghĩ, sau đó phá khai hư không, sau một khắc, Dương Địch trong không gian thập phương áo cà sa, đã xuất hiện ở bên cạnh Dương Thạc.

- Tiến vào bên trong hiểm địa?

Dương Địch ở bên trong thập phương áo cà sa, với tình huống ngoại giới rõ như lòng bàn tay, giờ phút này, tự nhiên cũng đoán được, Dương Thạc đã ngộ nhập một chỗ bên trong hiểm địa.

- Không sai, hơn nữa hiểm địa này, có thể cấp bậc không thấp.

Dương Thạc cười khổ.

- Cấp bậc không thấp, cũng tốt.

So sánh với Dương Thạc, Dương Địch càng thêm trầm ổn.

Ngắm nhìn bốn phía.

Dương Địch mở miệng nói:

- Hiểm địa cấp bậc càng cao, càng là hung hiểm, nhưng là ở hiểm địa nhận được tỷ lệ chỗ tốt, cũng lại càng lớn. Nguy hiểm cùng kỳ ngộ, từ trước đến giờ là luôn có quan hệ trực tiếp. Lần này ngộ nhập hiểm địa, đối với chúng ta mà nói, chưa chắc không phải là một cái kỳ ngộ thật to.

- Kỳ ngộ sao?

Dương Thạc cười khổ lắc đầu.

- Tiểu Địch, cấp bốn tinh hiểm địa, đối với cường giả ba tinh cấp trở xuống mà nói, phải chết không thể nghi ngờ, không có một tia sinh tồn nào.

Hiển nhiên, Dương Thạc đối với tỷ lệ sống sót, cũng không ôm hy vọng.

- Dương Thạc, thế gian không có bất kỳ sự tình nào là không có khả năng. Như ngũ trọng lôi âm vô thánh cùng hư không vô thánh, phía trước, mặc dù ở Thiên Thánh giới, cũng không có ngũ trọng lôi âm vô thánh nào đánh bại hư không vô thánh, nhưng hiện tại không phải là xuất hiện ra người một cái ngoại tộc sao? Cấp bốn tinh hiểm địa, có lẽ chẳng bao giờ dưới ba tinh cấp cường giả có thể từ đó bình yên đi ra. Nhưng, chúng ta chưa chắc không thể làm được.

Dương Địch hai mắt chớp chớp, trong miệng nói ra.

- Thiết luật, chỉ dùng tới bị người đánh vỡ.

Nghe được Dương Địch nói như vậy, Dương Thạc hai mắt cũng là sáng ngời.

Thiết luật sao?

Chính mình cũng không phải là không thể đánh phá.

Giống như là định luật ngũ trọng lôi âm vô thánh không còn cách nào cùng hư không vô thánh địch nổi, Thiên Thánh giới trăm triệu năm qua, cũng không có một người nào, không có một trường hợp đặc biệt nào như vậy, nhưng là mình, một ngũ trọng lôi âm vô thánh đã đánh vỡ cái định luật này. Hơn nữa, hiện tại chính mình, không những có thể so với hư không vô thánh, thậm chí, hai tinh cấp hư không vô thánh, đều cơ hồ có thể giết sát.

Đánh vỡ thường quy.

- Ta chú định là người đánh vỡ các loại thiết luật, thiết luật cấp bốn tinh hiểm địa này, ta chưa chắc không thể đánh phá.

Dương Thạc thần sắc kiên nghị.

- Chuyện này, không nói đến cuối cùng có thể thành công hay không, ít nhất, hiện tại ta phải tràn đầy lòng tin, không thể dễ dàng buông tha.

Thở ra một hơi thật dài, Dương Thạc cảm giác được, chính mình lúc này tâm cảnh, đã thay đổi.

- Đã như vậy, Tiểu Địch, chúng ta liền ở trong hồ nước này, xông xáo một phen.

- Đi! Xem xem trong hồ nước này, đến cùng có đồ vật gì đó. Nhưng Tiểu Địch người tốt nhất cẩn thận một chút.

Dương Thạc vừa nói, thân hình vừa động, hướng về hồ nước lao đi.

Dương Địch, theo thật sát phía sau Dương Thạc.

- Trong hồ nước, có sinh vật sinh sống sao?

Ở trong hồ nước này chốc lát, Dương Thạc phát giác hồ nước này có mấy cái đặc điểm.

Thứ nhất, trong hồ nước này, tràn ngập đại lượng thiên địa linh khí thủy nguyên tố, thập phần nồng nặc. Thứ hai, ở trong hồ nước này, tồn tại một chút sinh vật bình thường, như một loại cá. Những loại cá này thực lực, cũng có thể so với Nhân Gian Giới võ sư, Võ Tôn cường giả.

Ở địa phương linh khí đầy đủ, súc tích nuôi dưỡng dị thú thực lực mạnh mẽ, cũng là chuyện rất bình thường.

- Ít nhất, điều này đã nói nơi này không phải là tử địa.

Nhìn thấy những loại cá này, tâm tư của Dương Thạc cùng Dương Dịch, hơi có chút buông lỏng.

Tiếp tục hướng về phía trước.

- Di?

Chợt, Dương Thạc phát giác được, trong hồ nước, một đám cá cả người màu xanh, hình thể thon dài, miệng như lợi kiếm, đang ở bên trong bơi lội.

- Những loại cá này, cứ như vậy, mỗi một con đều có tu vi vô thánh? Hơn nữa, đầu linh là tam trọng lôi âm vô thánh?

Dương Thạc phát giác, những loại cá này, thực lực kém cỏi nhất đều là vô thánh cường giả thông thường. Cường đại nhất, là tam trọng lôi âm vô thánh.

Cơ hồ là thời điểm Dương Thạc phát hiện những loại cá này, những loại cá này, cũng phát hiện ra Dương Thạc.

Hưu! Hưu! Hưu! Hưu!

Những loại cá này, sẽ không nói được với Dương Thạc, nhưng hai mắt nhất chuyển, thân hình bay nhanh, thở phì phò mấy cái, hướng về Dương Thạc hung hăng trùng kích tới.

- Thiêu thân lao đầu vào lửa, không biết tự lượng sức.

Đối diện với mấy con cá lao đến, thân hình Dương Thạc bất động.

Phanh! Phanh! Phanh!

653. Chương 620: Hư Không Vô Thánh Lục Túc Thiên Tinh (1)

Vô Tận Thần Công

Chương 620: Hư không vô thánh Lục Túc thiên tinh (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Những loại cá này đụng vào trên người Dương Thạc, đều gân cốt bẻ gãy, người bị thương nặng. Mà Dương Thạc, tự nhiên là lông tóc không bị tổn thương.

- Chết!

Khẽ quát một tiếng, bên ngoài Dương Thạc tản mát ra thái dương chân hỏa. Thái dương chân hỏa không sợ hãi hồ nước, đem loại cá chung quanh, cũng sấy thành cá tẩm.

- Di? Những con cá này, mùi vị cũng không phải lắm.

Tiện tay cầm lấy một con cá quen thuộc, Dương Thạc cắn vào miệng. Con cá này thịt của vào miệng tức là hóa thành một cỗ năng lượng, dung nhập vào bên trong Dương Thạc. Mà sau một khắc, Dương Thạc chợt cảm giác được, con cá này thịt hóa thành năng lượng, có một bộ phận tiến vào đến trong đầu của mình rồi, dung nhập vào thần hồn chính mình.

Thần hồn của mình, cường độ, tăng thêm một tia.

- Đây là thiên tài địa bảo có thể gia tăng thần hồn cường độ?

Sau một khắc, Dương Thạc hai mắt, trợn to.

Thu thủy rung động hồ, ở giữa vị trí trung tâm, đáy hồ chỗ sâu nhất, có một cung điện to lớn, liền huyền phù cách đáy hồ chỉ có ba bốn trượng.

Ở bên trong vùng điện này, trong điện phủ.

- Dư bà bà, chủ nhân cho chúng ta tự dưỡng kiếm hồn bổ dưỡng cá, bị người ngoại lai giết chết một chút. Chủ nhân trước khi bế quan, phân phó chúng ta, tận lực không nên cùng người ngoại giới xung đột. Nhưng nếu là liều mạng, sợ rằng kiếm hồn bổ dưỡng cá chúng ta, một con cũng không còn dư lại được.

Hai thị nữ chừng mười bảy mười tám tuổi, đang ở trong đại điện, hướng về một lão bà bà tám mươi tuổi tổ khổ.

- Ta thu thủy rung động hồ, có người ngoại tới giới sao? Người nào dám to gan như vậy. Chủ nhân, nàng không phải là nghiêm chỉnh nhắc nhở qua Vân Lam phủ chủ kia sao.

Dư bà bà, khẽ nhíu mày.

- Chủ nhân phân phó cho các người đào tạo kiếm hồn bổ dưỡng cá, chủ yếu là muốn đào tạo ra được kiếm hồn bổ dưỡng cá tầng thứ cao hơn, dùng để bổ dưỡng thần hồn cho chủ nhân. Hiện tại, kiếm hồn bổ dưỡng cá, ngay cả ba con cũng không còn sao? Những con cá này, đối với chủ nhân mà nói cũng thập phần trọng yếu, tuyệt đối không thể để cho người ngoại giới kia xông vào nhận được. Hiện tại chủ nhân bế quan, chúng ta trấn thủ thu thủy rung động hồ, không thể để sơ sót được.

- Vạn nhất tiểu tử kia gặp được kiếm hồn bổ dưỡng cá tầng thứ hư không vô thánh, hơn nữa đem tin tức này phân tán đi ra ngoài, nói không chừng, một đám thất tinh cấp lão giả cũng bị hấp dẫn, thừa dịp chủ nhân bế quan, mạo hiểm để cướp đoạt hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá.

- Nếu là như vậy, tiểu tử kia thực lực thật không mạnh. Ta dùng bí pháp dò xét hần cụ thể, chúng ta lại tiếp tục phái mấy cao thủ hơi mạnh, đem hần chém giết.

Dư bà bà nói ra.

- Thu thủy hồ, chỉ bằng cách bày ra trận pháp. Mặc dù chính là lục tinh cấp hư không vô thánh, lấy thần hồn cường độ của ta, muốn hoàn toàn dò xét Thu thủy hồ này, cũng không thể nào.

Dư bà bà chậm rãi nói ra.

Dư bà bà thoát nhìn chừng bảy tám chục tuổi, là lục tinh cấp hư không vô thánh cường giả, thực lực, đủ để cùng Vân Lam phủ chủ đánh đồng.

Một vị siêu cấp cường giả như vậy, thậm chí không phải là chúa tể thu thủy rung động hồ?

Thu thủy hồ chúa tể, chính là vị chủ nhân mà từ trong miệng Dư bà bà nói ra.

Ở bên trong Thiên Thánh giới, hư không vô thánh thông thường, đều có tự tôn của mình, rất nhiều hư không vô thánh thần thú, tình nguyện bỏ mình vẫn lạc, cũng không muốn nhận người khác làm chủ. “Chủ nhân”, ở trên hư không vô thánh rất ít xuất hiện. Cho dù có vô thánh, chính là quan hệ phụ thuộc, cũng không trở thành xưng hô như vậy.

Ví dụ như Vân Lam phủ.

Những quân đội Vân Lam phủ, đều là thủ hạ. Nhưng bọn hần xưng hô Vân Lam phủ chủ, cũng chính là gọi “Phủ chủ” mà thôi, mà không phải gọi là “Chủ nhân”.

Bình thường mà nói, một đám một tinh cấp hai tinh cấp hư không vô thánh, xưng hô so với bọn hần cao hơn một hai giai tầng. Nhiều nhất chính gọi là “Lão đại” mà thôi.

Hồ Lăng, đám Vân Thu thành một tinh cấp cường giả, trong miệng đều gọi là lão đại.

Thu thủy hồ chứa tể, Dư bà bà lục tinh cấp hư không vô thánh cũng phải xưng hô hần là chủ nhân, rất rõ ràng, vị này có thực lực, đạt đến cảnh giới mà thường nhân căn bản không còn cách nào với tới. Chính là ở cả Thiên Thánh giới, sợ rằng đều là người đứng đầu.

- Chủ nhân bố trí trận pháp, phong tỏa ở thu thủy hồ.

- Ta tản mát ra thần hồn, nhiều nhất chỉ có thể dò xét phương viên sáu bảy dặm. Trừ chủ nhân ra, không ai có thể đem cả thu thủy rung động hồ hoàn toàn nắm giữ.

Dư bà bà nói.

Ban đầu, Dư bà bà lục tinh cấp hư không vô thánh, cũng không biết Dương Thạc đến. Nhưng mấy cái thị nữ trước mặt nàng, cũng biết Dương Thạc xông vào thu thủy hồ.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Mấy cái thị nữ này, chính là nô tỳ của thu thủy hồ chứa tể có nhiệm vụ nuôi dưỡng linh thú dị thú. Lúc trước Dương Thạc ở trong hồ, chém giết kiếm hồn bổ dưỡng cá đều là cá do các nàng nuôi dưỡng. Những con kiếm hồn bổ dưỡng cá, cùng các nàng có liên lạc, thông qua kiếm hồn bổ dưỡng cá, các nàng mới phát hiện Dương Thạc xâm lấn như vậy.

- Thần hồn của ta mặc dù dò xét không được tên tiểu tử kia, nhưng ta dầu gì cũng là thần thú đặc thù, có được thiên phú bí pháp, dùng thiên phú bí của ta pháp, có thể dò xét đến tiểu tử kia.

- Tiểu tử kia, vị trí, thần hồn hơi thở của hần đại khái tu vi cũng có thể dò xét rõ ràng, đến lúc đó, phái mấy người, đi đem tiểu tử này chém giết.

Dư bà bà nói.

- Xác định.

Trong miệng vừa nói, trong đôi mắt Dư bà bà, tản mát ra quang mang màu lam.

Sau đó nhìn quanh một vòng.

- Ở đằng kia tìm được rồi.

Sau một khắc, ánh mắt Dư bà bà ở phía Tây dừng lại.

- Cái tiểu tử này? Có tu vi ngũ trọng lôi âm vô thánh? Khó trách, có thể liều mạng xông vào đến thu thủy rung động hồ chúng ta. Nếu là Vân Lam phủ hư không vô thánh cường giả, bị Vân Lam phủ chủ nhắc nhở một phen, cũng không dám xông tới.

Dư bà bà chậm rãi gật đầu, trong miệng nói ra.

Thiên phú bí pháp của Bà bà, có thể ở nghìn vạn dặm đem hơi thở, tu vi một người, cũng phân tích rõ ràng.

Trực tiếp dò xét ra bản chất.

Cho dù là có người, ẩn tàng thực lực của mình, hoặc là sử dụng một loại bảo vật, thể hiện ra so với mình mạnh hơn, nhưng dưới thiên phú bí pháp Dư bà bà, cũng là không thể che giấu tu vi chân thật của mình.

Tu vi của Dương Thạc, bắt quá là ngũ trọng lôi âm vô thánh mà thôi.

Mặc dù Dương Thạc có lực chiến đấu rất mạnh, đạt đến gần như ba tinh cấp hư không vô thánh, nhưng ở trước mặt Dư bà bà dò xét, vẫn đem thực lực ngũ trọng lôi âm vô thánh hiển hiện ra.

- Ta thấy hần là ngũ trọng lôi âm vô thánh cường giả, đoán chừng mới từ cấp thấp thế giới tiến vào Thiên Thánh giới, mới có thể giống như con ruồi loạn xông như vậy.

Dư bà bà cười nhẹ nói.

Thiên Thánh giới, cũng có ngũ trọng lôi âm vô thánh cường giả. Nhưng là nói như vậy, Thiên Thánh giới ngũ trọng lôi âm vô thánh cường giả, đều có tộc đàn của mình, thế lực của mình. Như nhân loại ở Vân Lam phủ, đi vào đến ngũ trọng lôi âm vô thánh, sau đó, cũng thuộc về Vân Lam phủ. Ngũ trọng lôi âm vô

thánh, đối với Thiên Thánh giới thập phần hiểu rõ, trong tình hình chung, không đến nỗi chạy loạn khắp nơi như vậy.

654. Chương 620: Hư Không Vô Thánh Lục Túc Thiên Tinh (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 620: Hư không vô thánh Lục Túc thiên tinh (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chỉ có ngũ trọng lôi âm vô thánh ở cấp thấp thế giới tiến vào Thiên Thánh giới, mới có thể trong tình huống không rõ tình hình, đi loạn chung quanh, ngộ nhập hiểm địa như vậy.

- Ngũ trọng lôi âm vô thánh ở cấp thấp thế giới, là không đáng để lo.
- Tính hấn phát hiện hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, thì như thế nào? Lấy thực lực của hấn, phát hiện hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, chỉ có một con đường chết.
- Nếu may mắn đào thoát, hấn đi ra ngoài nói trong thu thủy rung động hồ có hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, cũng không ai tin.,
- Huống chi, hấn căn bản là không nhận ra kiếm hồn bổ dưỡng cá.

Dư bà bà trên mặt, mang theo nụ cười khế.

- Nếu như vậy đi, đem Lục Túc thiên tinh chủ nhân tự dưỡng thả ra, để bọn họ đi ra ngoài hóng mát một chút, thuận tiện đem tiểu tử này chém giết. Nếu tiểu tử này may mắn chạy trốn. Ân, vậy coi như xong, chính là một tên ngũ trọng lôi âm vô thánh, ta tha hấn một lần, cũng không có gì.

Dư bà bà nói.

- Đem hư không vô thánh Lục Túc thiên tinh thả ra?

Hai người thị nữ cả kinh.

- Dư bà bà, dị thú hư không vô thánh chúng ta đều bị chủ nhân trực tiếp khống chế, nếu thả ra, nếu có xuất hiện vấn đề gì, chúng ta cũng khó mà biết được.

Hai người thị nữ hiển nhiên thoáng có chút bận tâm.

Thu thủy rung động hồ, một chút kiếm hồn bổ dưỡng cá bình thường, một chút Lục Túc thiên tinh bình thường, đều là thị nữ các nàng tự dưỡng. Bị các nàng khống chế, nếu là những con kiếm hồn bổ dưỡng cá cùng Lục Túc thiên tinh bình thường xảy ra vấn đề gì, nếu như bị Dương Thạc chém giết, các nàng cũng có thể biết được, hơn nữa làm ra ứng đối.

Mà hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, Lục Túc thiên tinh cũng bị chủ nhân trực tiếp khống chế.

Thả ra, nếu có vấn đề, vô luận là Dư bà bà hay là những thị nữ này, đều không thể lập tức biết được, không có cách nào lập tức làm ra ứng đối hữu hiệu.

- Dư bà bà, kiếm hồn bổ dưỡng cá kia, nhất định phải cho nó đủ không gian hoạt động mới có thể sinh tồn, cho nên nhất định phải thả ra. Lục Túc thiên tinh, cũng không cần không gian hoạt động quá lớn. Nuôi nhốt ở chung quanh thu thủy điện có thể thả ra, nếu xảy ra vấn đề gì, chủ nhân sợ rằng trách tội.

Một người thị nữ khác, cũng khuyên nhủ.

- Chủ nhân trách tội?

Dư bà bà nhướng mày.

- Yên tâm đi, chủ nhân trách tội xuống, có ta chịu trách nhiệm.
- Vẫn còn có thể xảy ra chuyện gì? Đừng quên, chủ nhân mặc dù đang bế quan, nhưng nếu thực sự có người đánh chủ ý đến kiếm hồn bổ dưỡng cá, chủ nhân tuyệt đối có thể cảm giác đến.
- Cứ như vậy đi, các người đi thả Lục Túc thiên tinh.

Dư bà bà lạnh lùng nói.

- Dạ!

Hai người thị nữ liếc mắt nhìn nhau, không dám nhiều lời, chỉ đành phải khúm núm lui xuống.

Ước chừng một khắc sau ở giữa động hồ, bên trong cung điện khổng lồ cũng chính là một chỗ thu thủy điện bí ẩn, có một đầu dị thú hình thù kỳ quái thở phì phò vang lên, từ trong thu thủy điện chui ra.

Đầu dị thú này, bề ngoài thoát nhìn, cùng quái tinh nhân gian giới trong biển không sai biệt lắm, là một loại sinh vật không có cốt cách, không có tai mắt, thậm chí ngay cả nội tạng cũng thập phần đơn giản. Có thể nói, dị thú này, cơ hồ chính là một đoàn huyết nhục thuần túy, khí huyết lực lượng hết sức nồng nặc. Nhưng, cùng nhân gian giới thiên tinh so sánh, đầu quái thú này hình thể cực kỳ to lớn, có sáu chích chân, mỗi một chân đều đạt mười trượng, trên bàn chân, cũng mang theo giác hút.

Dưới Hư không vô thánh cường giả, một khi bị những thứ giác hút này hút đến, sợ rằng sẽ phải hóa thành một vũng máu, bị Lục Túc thiên tinh này nuốt vào.

Cô cô cô! Cô cô cô!

Đầu Lục Túc thiên tinh từ trong thu thủy điện sau khi đi ra, cô cô kêu loạn mấy tiếng, thở phì phò mấy cái, sau đó phân tán rời đi.

Oanh!

Dương Thạc một quyền oanh xuất, đem một đầu tứ trọng lôi âm vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá kích sát.

- Vật này, chính là một loại dị thú cực kỳ hi hữu ở thiên thánh giới, kiếm hồn bổ dưỡng cá.

Dương Thạc thái dương chân hỏa trên người vừa động, đã đem kiếm hồn bổ dưỡng cá chém giết, hơn nửa quen thuộc cá cắt thành hai nửa, đưa một nửa cho Dương Dịch ở phía sau.

- Kiếm hồn bổ dưỡng cá, mặc dù là tứ trọng lôi âm vô thánh, nhưng là ta ăn nó, đối với thần hồn của ta, còn không có nửa điểm mà tác dụng bổ sung.

Dương Dịch ăn một ít, lắc đầu nói.

- Chủ yếu, vẫn là cường độ thần hồn của người rất cao.

Dương Thạc gật đầu.

Phía trước, Dương Thạc nuốt ăn nhất trọng lôi âm vô thánh, nhị trọng lôi âm vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, hiệu quả, cũng rất là yếu ớt.

Tam trọng lôi âm vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, đối thần hồn Dương Thạc mới có thể tạo được tác dụng tăng cường. Nhưng con đầu tiên cũng là tác dụng lớn nhất. Lại tiếp tục muốn ăn, con thứ hai, thứ ba hiệu quả từng bước giảm dần, ăn vào bốn năm con, hoàn toàn không có hiệu quả.

Đối với Dương Dịch mà nói, sợ rằng, ít nhất ngũ trọng lôi âm vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, hoặc là hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, mới có thể tạo được hiệu quả.

- Không biết, trong thu thủy hồ này, có ngũ trọng lôi âm vô thánh, hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá hay không, nếu có mà nói, dù thế nào cũng phải bắt mấy con tới ăn. Ăn mấy con hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, thực lực của ta còn có thể tăng lên. Nói không chừng có thể sớm độ kiếp, tiến vào tầng thứ hư không vô thánh, khi đó, thực lực tăng nhiều. Ở nơi này tỷ lệ sinh tồn, còn có thể tăng lên trên diện rộng.

Dương Thạc trong tâm, mơ hồ có chút hướng tới.

Dương Thạc lúc đầu tiến vào đến Thiên Thánh giới, sau một năm thời gian, có thể hoàn toàn dung hợp thiên tài địa bảo kim thuộc tính cùng với Mộc thuộc tính, tu thành Cửu Dương cửu âm đệ lục trọng, hoàn toàn đi vào đến hư không vô thánh.

Đi tới Thiên Thánh giới, cũng gần như hai tháng rồi.

Cho nên chừng mười tháng nữa, Dương Thạc hoàn toàn có thể dung hợp thiên tài địa bảo kim thuộc tính, mộc thuộc tính, hoàn toàn tiến vào đến hư không vô thánh chi cảnh.

Khi đó, thực lực Dương Thạc, tăng lên rất nhiều.

Ngũ trọng lôi âm vô thánh, cùng hư không vô thánh chênh lệch, thật lớn.

Giống như một cái khoảng cách cực lớn vậy.

Thiên phú cường đại giả, như Đại Bằng kim sí vương, ở tứ trọng lôi âm vô thánh, có thể so với ngũ trọng lôi âm vô thánh cường giả. Mặt khác giống như là Dương Dịch, bây giờ là hư không vô thánh bình thường, lực chiến đấu, cũng miễn cưỡng có thể so với hai tinh cấp hư không vô thánh bình thường, cũng có thể ở trình độ nhất định mà vượt cấp giết địch.

Nhưng ngũ trọng lôi âm vô thánh cường giả, vượt cấp chém giết hư không vô thánh, chuyện như vậy, từ cổ chí kim, cơ hồ không có.

Xác thực mà nói, là trừ Dương Thạc ra, không có người nào khác.

Kinh nghiệm một lần lôi kiếp, thần hồn, nhục thân một vô giả, cũng có thể gia tăng trên diện rộng, cường độ tăng phúc, là tăng năm đến gấp tám lần.

655. Chương 621: Thôn Thiên Tinh, Tăng Khí Huyết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 621: Thôn Thiên Tinh, Tăng Khí Huyết!

Nói cách khác, một người ở ngũ trọng lôi âm vô thánh đỉnh phong, nhục thân thần hồn nhiều nhất bằng một phần năm người mới vào hư không vô thánh. Sau đó nhục thân thần hồn lực lượng đi vào hư không vô thánh là tăng lên ít nhất gấp năm lần, nhưng lực chiến đấu tăng lên, đâu chỉ là gấp năm lần, cơ hồ là gấp mười lần, hơn trăm lần.

- Nhục thân của ta, có thiên phú cực cao.

- Sau khi có kinh nghiệm lôi kiếp, tăng lên gấp tám lần. Về phần thần hồn, tăng lên cũng có sáu lần.

Dương Thạc biết một khi vượt qua lôi kiếp, thực lực chính mình, tăng trưởng tuyệt đối là kinh khủng.

Hiện tại Dương Thạc, có thể miễn cưỡng địch nổi ba tinh cấp hư không vô thánh.

Đội vượt qua lôi kiếp, sau đó. . .

Lực chiến đấu tuyệt đối vượt xa ba tinh cấp, cho tới . . Khả năng đạt tới bốn tinh cấp năm tinh cấp vậy.

Thu thủy hồ, chính là một chỗ hiểm địa, Dương Thạc phán đoán, nơi như vậy là cấp bốn tinh hoặc là cấp năm tinh hiểm địa. Hiện tại chính mình, ở nơi này là thập tử vô sinh. Nhưng nếu mình đột phá, đi vào đến cấp bốn cấp năm tinh chiến lực, thì muốn rời khỏi nơi đây cũng có mấy phần nắm chắc.

- Nhiều nhất, chỉ cần mười tháng.

Dương Thạc thở ra một hơi.

Mười tháng thời gian, ở Thiên Thánh giới, không lâu lắm.

Có một chút di chỉ hiểm địa, mở ra, võ giả tiến vào trong đó, thường thường phải kể tới năm cho tới mấy chục năm thời gian, mới có thể từ trong đó đi ra.

Tiến vào đến một loại hiểm địa, giai đoạn đầu không có nguy hiểm. Theo từng bước xâm nhập nguy hiểm mới càng lúc càng lớn, Thu thủy hồ, có lẽ là cấp bốn cấp năm tinh cấp hiểm địa, nhưng Dương Thạc mới vào trong đó, chưa chắc đã bị hung hiểm. Nói không chừng, mười tháng thời gian này là có thể bình yên vượt qua.

Dương nhiên, Dương Thạc hiện tại, cũng không nghe theo mệnh trời.

Hiện tại Dương Thạc, chính là muốn tìm mọi biện pháp, tăng lên thực lực của mình. Tận lực trong thời gian ngắn, làm ỉnh sớm một ngày đột phá, sớm một ngày độ kiếp. Nếu đạt được như vậy, tỷ lệ sinh tồn của mình, mới có thể gia tăng trên diện rộng.

- Trước tiên ở nơi này, từ từ chuyển động, tận lực không xâm nhập đến trong hồ.

Dương Thạc đem vừa mới nướng chín kiếm hồn bổ dưỡng cá tứ trọng lõi âm võ thánh ăn hết, sau đó mang theo Dương Dịch, ở nơi này, chậm rãi di chuyển.

Hưu! Hưu! Hưu!

Lại là một đám kiếm hồn bổ dưỡng cá, từ Dương Thạc lao đến.

Kiểm hồn bổ dưỡng cá, thập phần hung hãn, sau khi nhìn thấy Dương Thạc, Dương Dịch, thân hình di động, hướng về hai người trùng kích đến.

- Cút.

Quát khê một tiếng.

Lúc này trong thân thể Dương Thạc, tản mát ra khí thể nồng đậm, hung hăng áp bách đến kiếm hồn bổ dưỡng cá.

Đám kiếm hồn bổ dưỡng cá, lập tức hiện ra vẻ hoảng sợ.

Hưu! Hưu! Hưu!

Cái đuôi vừa động, đám kiếm hồn bổ dưỡng cá, lập tức né ra.

- Không ngờ chỉ là một đám tam trọng lõi âm võ thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, chém giết bọn họ, ăn hết huyết nhục, đối thân hồn chúng ta cũng không có nửa điểm tác dụng tẩm bổ, vẫn không nên tạo nhiều sát nghiệt. Kiếm hồn bổ dưỡng cá, là là một loại thiên tài địa bảo loại cá rất ít ỏi, có những nơi hoang đại mới có, ngoài ra còn có một chút siêu cấp cường giả tự dưỡng, chúng ta chém giết nữa, nói không chừng sẽ quấy nhiễu đến vị siêu cấp cường giả kia.

Dương Thạc thấp giọng nói.

Thu thủy hồ, có kiếm hồn bổ dưỡng cá, Dương Thạc phán đoán, rất khả năng tồn tại một vị siêu cấp cường giả.

Vì kiêng kỵ siêu cấp cường giả này, nhóm người Lam Đạt, mới không dám đến gần như vậy.

Dương Thạc Dương Dịch đến, vị kia siêu cấp cường giả kia lại không có có phản ứng gì, Dương Thạc đoán chừng, người ta rất có thể là khinh thường chính mình động thủ. Nếu là hai người mình không biết tốt xấu, chém giết rất nhiều kiếm hồn bổ dưỡng cá, chỉ sợ cũng phải chọc giận vị siêu cấp cường giả kia, chọc phiền toái cho chính mình vậy.

Tiếp tục đi vào. . .

Một ngày thời gian, hai ngày thời gian. . .

Thời gian trôi nhanh, Dương Thạc Dương Dịch có thực lực hư không võ thánh, ở nơi này, cũng có thể sinh tồn trong thời gian dài.

- Giải đất bên bờ, căn bản cũng đi dạo một lần. Cũng không có phát hiện nguy hiểm gì, nói như vậy thì ở nơi này, xây một cái tiểu thạch thất, ở bên trong tu luyện. Đợi vượt qua lôi kiếp, thực sự trở thành hư không vô thánh, khi đó, là tiếp tục dò xét, sau đó trực tiếp rời đi, cũng không có bất cứ vấn đề gì.

Bên bờ, không có gì nguy hiểm.

Đã như vậy, Dương Thạc Dương Dịch, cũng không còn cần thiết tiếp tục dò xét nữa.

Ở chỗ đáy hồ, kiến tạo một cái hòn đá nhỏ thành thạch thất, an tâm tu luyện, vượt qua mấy tháng, hoàn toàn có thể.

- Cứ làm như thế.

Nghĩ tới làm ngay, thân hình Dương Thạc vừa động, đến đáy hồ rồi.

Đáy hồ này, tồn tại không ít tảng đá lớn. Dương Thạc tùy tiện tìm một cái, một tay đem tảng đá lớn, làm thành một cái thạch thất, sau đó chui vào trong đó.

- Ở nơi này tu luyện.

Trong tâm suy nghĩ, Dương Thạc ở nơi này khoanh chân ngồi xuống, lẳng lặng tu luyện. Dương Dịch tiến vào đến trong không gian thập phương ảo cà sa.

Một ngày thời gian trôi qua.

Mười ngày thời gian mau qua.

Một tháng. . . Hai tháng. . . Ba tháng. . .

Ba tháng trôi qua, Dương Thạc tại trong thạch thất tĩnh tu, cũng không có bất kỳ người nào tới quấy rầy Dương Thạc. Thu thủy hồ, không phải là một chỗ hiểm địa, đối với Dương Thạc mà nói, cơ hồ là thành một nơi ẩn núp.

Tháng thứ ba lẻ ba ngày.

Dương Thạc đang ở trong thạch thất tu luyện.

Chợt!

Ầm ầm!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Thanh âm vang lên, từ thu thủy hồ, cấp tốc truyền đến.

Hưu! Hưu! Hưu! Hưu! Hưu!

Một đám hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, hốt hoảng chạy trốn đến.

Ở phía sau đám kiếm hồn bổ dưỡng cá, có một quái thú ba đầu, hình thể khổng lồ, hiện ra hình lục giác, bay nhanh truy kích tới đây. Ba đầu dị thú hình thể thật lớn, trong lúc đi vào, phiên giang đảo hải, dẫn phát tiếng nước nổ vang.

Hư không vô thánh, Lục Túc thiên tinh.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba đầu Lục Túc thiên tinh xúc trên tay một mảnh dài hẹp, mang theo giác hút khổng lồ, xúc tua huy động một cái, đến gần đến những kiếm hồn bổ dưỡng cá kia, đám kiếm hồn bổ dưỡng cá không có chút nào chống cự, bị thoảng cái hấp thu qua. Tiếp xúc đến giác hút, đồng thời, phốc phốc mấy tiếng, vỡ thành một bãi huyết nhục, bị những thứ xúc tua này hấp thu.

Mặt khác, ba đầu Lục Túc thiên tinh dán đáy hồ đi vào, đáy hồ đá nhỏ, cũng bị xúc tua bọn họ hút qua, sau đó đều vỡ vụn.

Hưu!

Trong đó một đầu Lục Túc thiên tinh, đi vào đến gần thạch thất Dương Thạc.

Xúc vung lên.

Hấp thu đến hai con kiếm hồn bổ dưỡng cá, đồng thời, cũng đem cự thạch Dương Thạc ẩn thân, cấp tốc hút tới.

- Ân? Đây là thứ gì?

Ở bên trong cự thạch, nhắm mắt khoanh chân ngồi xuống, Dương Thạc, khẽ cau mày, hai mắt chợt mở ra. Âm ầm!

Sau một khắc, cự thạch này bị hút đến trên tay, tiếp xúc đến xúc tua độc tố, sau đó vỡ vụn mở ra, bên trong cự thạch, Dương Thạc, thoáng cái hiện ra.

- Ân? Thiên tinh dị thú thật to. Đệ tam trọng biến thân.

656. Chương 622: Thu Thủy Hồ Chúa Tể

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 622: Thu Thủy Hồ Chúa Tể

Lục Túc thiên tinh xúc tua đem cự thạch đánh toái, Dương Thạc bên trong cự thạch, bị một cỗ hấp lực khổng lồ, cơ hồ muốn hút đến. Mắt thấy mình bay nhanh đến gần Lục Túc thiên tinh xúc tua, Dương Thạc sắc mặt khẽ biến, sau đó khẽ quát một tiếng, mặt ngoài thân thể ca ca rung động, hắc sắc khôi giáp, lập tức bao trùm trên thân của hắn.

Phốc! Phốc!

Cơ hồ là đến gần Lục Túc thiên tinh xúc tua, thân thể Dương Thạc đột nhiên nhất chuyển, sau đó một cái xúc tua của Lục Túc thiên tinh, bị Dương Thạc cắn nát ra.

- Tam đầu thiên tinh dị thú, một tinh cấp hư không vô thánh? Khí huyết rất là cường đại, nhưng thiên tinh dị thú, quá mức cấp thấp, ngay cả đại não cũng không có, cơ hồ không có thần hồn tồn tại. Không có thần hồn, trừ phi khí lực nó đạt tới cấp tám thần binh trở lên, nếu không, căn bản không đủ thương đến được ta. xem tại

Đối mặt tam đầu Lục Túc thiên tinh, Dương Thạc nửa phần sợ hãi cũng không có, thân hình nhanh mạnh mẽ di động, thân hình như là xoắn thịt, đem tam đầu Lục Túc thiên tinh, xoắn nát bấy.

Hống hống hống! Hống hống hống!

Gào thét một tiếng, từ trong miệng tam đầu Lục Túc thiên tinh truyền ra.

- Không có chết?

Mặc dù đem tam đầu Lục Túc thiên tinh xoắn nát bấy, nhưng Dương Thạc lại phát hiện, tam đầu Lục Túc thiên tinh, căn bản không có chết.

- Nhân Gian Giới, thiên tinh bình thường, sinh mệnh lực cũng rất mạnh, thiên tinh thấp nhất, là Luyện Thể cường giả có thể dễ dàng đem xé thành mảnh nhỏ. Nhưng bị xé rách thành năm sáu đoạn vẫn có thể sống lại, mỗi một đoạn cũng có thể diễn hóa thành một cái thân thể hoàn toàn mới. Hiện tại hư không vô thánh thiên tinh, sinh mệnh lực càng mạnh, không phải là dễ dàng chém giết như vậy.

Dương Thạc khẽ nhíu mày.

- Không dễ dàng chém giết sao?

- Ta dứt khoát, đem những thứ huyết nhục này, toàn bộ cắn nuốt, nhìn xem các người còn sống lại thế nào. Tâm niệm vừa động, Dương Thạc oanh một cái, cả người, hóa thành một đoàn huyết nhục thuần túy.

Hưu! Hưu! Hưu!

Sau đó là một vòng xoáy khổng lồ, đem tam đầu Lục Túc thiên tinh huyết nhục, toàn bộ cũng hấp thu vào huyết nhục của chính mình.

- Di, đây lực lượng huyết nhục của ta, tăng trưởng trên diện rộng?

Mà cơ hồ chính là hấp thu Lục Túc thiên tinh huyết nhục, Dương Thạc phát giác, khí huyết lực lượng của mình tăng lên trên diện rộng.

Vô giả khí huyết lực lượng mạnh bao nhiêu, quyết định bởi rất nhiều nhân tố.

Một cái nhân tố lớn nhất, chính là tầng thứ võ đạo.

Đại tông sư cường giả, coi như là thiên phú cao nữa, nuốt ăn nhiều dị thú huyết nhục, khí huyết lực lượng hơn nữa, cũng không có khả năng cùng tứ trọng ngũ trọng lôi âm võ thánh đánh đồng.

Giống như là Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, ở nhân gian giới, có thể nuốt ăn một chút dị thú, tăng cường tự thân khí huyết lực lượng. Trên thực tế, nguyên nhân căn bản, bọn họ bị có một chút tổn thương, khí huyết lực lượng căn bản không có đạt tới cực hạn của mình. Thần Long vạn năm trước bị Nhân hoàng, Đạo hoàng, Phật tổ liên thủ tấn công, khí huyết hao tổn nghiêm trọng. Mà Man Văn Thiên Tượng, đã từng bị vô số cao thủ Đại Chu đánh cho bị thương, trốn vào Thập Vạn Đại Sơn.

Bọn họ khí huyết lực lượng, vốn là trạng thái thiếu thốn tổn hại.

Chính là bởi vì như thế, khi bọn họ cắn nuốt dị thú khác, có thể đền bù trở về.

Đợi được bọn họ cắn nuốt đại lượng huyết nhục, khí huyết lực lượng tới một cái cực hạn, sau đó, lại tiếp tục cắn nuốt dị thú huyết nhục, khí huyết tăng lên có hạn.

Nếu là có thể mặc nhiên cắn nuốt, tăng lên khí huyết tổng số mà nói. . .

Vậy thì trước độ kiếp, tìm dị thú mãnh thú cắn nuốt, làm cho khí huyết mình lớn mạnh. Chờ lớn mạnh gấp trăm lần nghìn lần, sau đó, lại tiếp tục độ kiếp. Vượt qua nhục thân độ kiếp, khí huyết lần tiếp theo tăng lên bảy tám lần. Khi đó tiến vào Thiên Thánh giới, sợ rằng cũng đủ để quét ngang Thiên Thánh giới.

Thần hồn cũng là như thế.

Một cái vô giả, ở vào một giai đoạn, thực lực khí huyết, thần hồn, đều cũng có một cái hạn mức cao nhất.

Không đạt được cái hạn mức cao nhất này, có thể tùy tiện cắn nuốt, tùy tiện bổ sung.

Một khi đạt tới cái hạn mức cao nhất này, lần tiếp theo tăng lên, cực kỳ khó khăn.

Đương nhiên, cũng không phải là không có khả năng tăng lên.

Lợi dụng một chút thiên tài địa bảo, bí pháp, đều có thể tăng lên cái hạn mức cao nhất này.

Ví dụ như giao long Ngao Dung, giao long lợi dụng bí pháp dung hợp khí huyết cao nhất, tăng lên mười lần.

Lại như, Dương Thạc đến Thiên Thánh giới, muốn tìm thiên tài địa bảo tăng lên tăng lên thần hồn lực lượng, chính là hạn mức cao nhất. Mà kiếm hồn bổ dưỡng cá, chính là thiên tài địa bảo như vậy.

Hiện tại Dương Thạc, chém giết ba đầu Lục Túc thiên tinh, cắn nuốt huyết nhục của bọn nó. Ở quá trình này, Dương Thạc phát hiện, cắn nuốt những tinh huyết nhục, cứ như vậy khí huyết lực lượng của mình đang có hạn mức cao nhất đều từng bước tăng lên. Nếu như nói kiếm hồn bổ dưỡng cá, chính là thiên tài địa bảo tăng lên thần hồn hạn mức cao nhất mà nói, như vậy, Lục Túc thiên tinh, chính là thiên tài địa bảo tăng lên khí huyết hạn mức cao nhất.

- Tăng lên biên độ. . . Thật to.

Dương Thạc có thể cảm giác được rõ ràng, khí huyết chính mình tăng lên.

Một thành!

Hai thành! Ba thành!

Mười thành!

Mười hai thành!

Mười lăm thành!

Trong chớp mắt, khí huyết lực lượng Dương Thạc, cứ như vậy tăng lên hai mươi thành, nói cách khác, khí huyết Dương Thạc trực tiếp vượt qua gấp ba. Cho tới lúc này Dương Thạc mới cảm giác được tốc độ chính mình hấp thu Lục Túc thiên tinh khí huyết, chậm lại.

Mà lúc này Dương Thạc, chẳng qua là cắn nuốt một đầu Lục Túc thiên tinh khí huyết mà thôi.

- Rốt cuộc là thiên tinh dị thú cơ hồ chính là một đoàn khí huyết thuần túy. Sau khi cắn nuốt, có thể trực tiếp gia tăng khí huyết hạn mức cao nhất, hơn nữa trực tiếp tăng lên gấp ba?

Dương Thạc cảm giác, hết sức bất khả tư nghị.

Thiên tinh, là là một loại dị thú khí huyết cường hãn.

Nhân Gian Giới thiên tinh thấp nhất, cũng có thể làm gần như hư không vô thánh “Huyết nhục diễn hóa”. So sánh với dị thú khác còn mạnh hơn nhiều.

Thiên Thánh giới hư không vô thánh thiên tinh, huyết nhục càng thêm huyền diệu, có thể trực tiếp tăng lên khí huyết vô giả hạn mức cao nhất, điều này không tính cái gì.

- Khí huyết hạn mức cao nhất, cứ tăng lên tới gấp ba như vậy. Nói cách khác, chờ ta đi vào hư không vô thánh, sau đó, khí huyết lực lượng, so với hư không vô thánh bình thường, ít nhất cao hơn gấp ba.

Dương Thạc lúc này, tâm tư kích động vô cùng.

- Điều này, vình là nhờ Lục Túc thiên tinh.

- Cùng kiếm hồn bổ dưỡng cá, đồng thời là thiên tài địa bảo dị thú.

Giờ phút này Dương Thạc, không khỏi cảm thán, sự cường đại vận khí của mình.

Xuy lập!

Một tay vẽ một cái, Dương Thạc mở ra thập phương áo cà sa không gian.

- Tiểu Dịch, đây là huyết nhục Lục Túc thiên tinh, có thể so với hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá. Ta cắn nuốt sau đó, không có cách nào tiếp tục cắn nuốt. Còn dư lại gần hai đầu, ngươi nuốt trọn đi.

Dương Thạc để Dương Dịch cắn nuốt huyết nhục Lục Túc thiên tinh.

657. Chương 623: Cuối Cùng Đột Phá, Lục Trọng Cửu Âm Cửu Dương!

Vô Tận Thần Công

Chương 623: Cuối cùng đột phá, lục trọng cửu âm cửu dương!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Kiểm hồn bổ dưỡng cá, hiển nhiên chính là hung thú.

Lúc trước Dương Thạc gặp phải đám kiếm hồn bổ dưỡng cá, sau khi nhìn thấy Dương Thạc, đều không chút do dự, trực tiếp trùng sát.

Hiện tại ba đầu hư không võ thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, hiển nhiên cũng không ngoại lệ.

Ầm ầm!

Ba đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá, đều có chiều dài hơn ba mươi trượng, khí huyết cũng cường đại vô cùng.

- Dám đến, cũng đừng có đi.

Đối mặt ba đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá, Dương Thạc không sợ hãi chút nào.

Hung thú, tính tình bạo ngược, thần hồn mặc dù có, nhưng là không thể nào mạnh, cơ hồ không có thần hồn công kích, Dương Thạc tự nhiên không sợ hãi chút nào.

Trốn cũng không trốn, trực tiếp chạm mặt.

Ca ca! Ca ca!

Hai tay nhấc lên, hai đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá to lớn kia, đã bị Dương Thạc bắt trong tay.

- Thần binh cấp bảy cũng không có đạt tới? Hai cái mỏ nhọn này, bắt cho ta.

Khẽ quát một tiếng, Dương Thạc hai tay mạnh mẽ dùng sức, chỉ nghe “Ca ca” tiếng vang, hai đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá mỏ nhọn, bị Dương Thạc bẻ gãy.

Mặt khác còn có một đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá, mỏ nhọn hung hăng đánh về phía Dương Thạc. Sau đó không những không tạo cho Dương Thạc nửa phần tổn thương, ngược lại mỏ nhọn cũng trực tiếp bị bẻ gãy.

Ba đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá, nhất thời mở to hai mắt.

Phanh! Phanh! Phanh!

Cái đuôi vỗ hồ nước, ba đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá, liền muốn phi thân lui về phía sau.

- Đi không được nữa. xem tại

Dương Thạc hai tay vung.

Phốc! Phốc!

Kiểm hồn bổ dưỡng cá mỏ nhọn, bị quang mang như mũi tên nhọn bắn ra, sau đó xuyên vào thần hồn mi tâm của kiếm hồn bổ dưỡng cá, đem thần hồn hai đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá hoàn toàn đánh diệt. Cùng lúc đó, trong đôi mắt Dương Thạc, bắn ra một đạo quang mang, bắn vào đầu con kiếm hồn bổ dưỡng cá thứ ba.

Đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá hai mắt trờng, sau đó thần thái nhanh chóng biến mất.

Bỏ mình vẫn lạc.

Hòa tan bí pháp, trực tiếp chém chết thần hồn.

Cùng Lục Túc thiên tinh so sánh, kiếm hồn bổ dưỡng cá, ít nhất có được đại não, cũng có thần hồn.

Cũng có thần hồn, chỗ tốt có một điểm suy xét, nhưng chỗ xấu cũng là hết sức rõ ràng. Bị đánh diệt thần hồn, liền bỏ mình vẫn lạc.

- Kiếm hồn bổ dưỡng cá, huyết nhục của bọn nó, nướng ăn bổ dưỡng thần hồn.

Dương Thạc hai mắt lấp lánh, chăm chú nhìn vào ba đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá.

Hô!

Thái dương chân hỏa phát động.

Thi thể Ba đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá, trong chốc lát đã thiêu nướng xong.

Dương Thạc cùng Dương Định không chút khách khí, trực tiếp ăn.

- Ăn.

Ăn vài miếng, thân thể Dương Thạc hơi hơi chấn động, chân mày nhanh nhăn lại.

- Thần hồn tăng trưởng gấp đôi, không còn cách nào tiếp tục tăng trưởng. Xem ra thần hồn của ta vẫn còn quá yếu, mặc dù đạt đến hư không vô thánh, miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn, nhưng vẫn không còn cách nào giống như nhục thân, trực tiếp tăng lên tới gấp ba.

Chỉ chớp lát, trong miệng Dương Thạc thở ra một hơi thật dài, sau đó lắc đầu cười khổ.

- Thần hồn của ta, tăng trưởng gấp đôi.

Lại sau một lúc lâu, Dương Dịch mới hoàn toàn hấp thu thần hồn năng lượng bên trong kiếm hồn bổ dưỡng cá.

Thần hồn của Dương Dịch, vốn rất là cường đại, nhiệm lực rất mạnh, hấp thu thần hồn năng lượng kiếm hồn bổ dưỡng cá cũng có thể tăng trưởng gấp đôi. Đây đã là tương đối cường hãn. Ở phương diện thần hồn cường độ, mặc dù Dương Thạc là ngũ trọng lôi âm vô thánh sử dụng kiếm hồn bổ dưỡng cá, nhưng cũng chỉ là gia tăng gấp đôi thần hồn, so sánh không có ưu thế gì.

- Nhục thân khí huyết tăng lên gấp hai, thần hồn tăng lên gấp đôi, ta cảm giác được, dung hợp áo nghĩa của ta còn có thể tiếp tục tăng lên. Đoán chừng không cần năm tháng thời gian, là có thể sớm tu thành cửu âm Cửu Dương đệ lục trọng.

Dương Thạc thần sắc ngưng trọng, thấp giọng nói.

Ở Thu thủy đáy hồ, đã đợi ba tháng thời gian. Dựa theo tốc độ trước kia, bảy tháng nữa, liền có thể tu thành đệ lục trọng cửu âm Cửu Dương chân thân, đi vào tầng thứ hư không vô thánh.

Mà nhục thân, thần hồn cũng tăng lên, sau đó, Dương Thạc cảm giác được, thời gian này, còn có thể rút ngắn không ít.

Nhục thân, chính là trụ cột.

Trước kia nhục thân tương đối kém, nhiệm lực có hạn, hấp thu thiên tài địa bảo kim thuộc tính, một thuộc tính hiệu suất tự nhiên cũng hơi chậm một chút.

Hiện tại nhục thân tăng lên tới gấp ba, tốc độ hấp thu không nói là có thể tăng lên gấp ba, nhưng ít ra cũng rõ ràng tăng lên.

Mà thần hồn tăng trưởng gấp đôi, Dương Thạc dung hợp áo nghĩa lĩnh ngộ, càng thêm thông thấu.

Cũng có lợi cho hấp thu thiên tài địa bảo dung hợp kim thuộc tính, một thuộc tính.

Tổng hợp lại, Dương Thạc có lòng tin, ở trong thời gian năm tháng, hoàn toàn đi vào đến hư không vô thánh.

- Chẳng qua là hy vọng, trong thời gian năm tháng này, siêu cấp cường giả trong hồ, không tìm chúng ta phiền toái sao.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

- Tiếp tục tìm địa phương bí ẩn, tiếp tục tu luyện.

Dương Thạc vừa nói, trước đem Dương Dịch thu vào trong không gian thập phương áo cà sa, chính mình vừa chuẩn bị tìm một chỗ, tiếp tục tiềm tu.

Thời gian rất nhanh lưu chuyển.

Thời gian một tháng, hai tháng thời gian. . . Ba tháng thời gian. . .

Trong chớp mắt, hơn bốn tháng thời gian, đã qua.

Ở xung quanh Thu thủy hồ, Lam Đạt cùng mấy tên tam trọng lôi âm vô thánh, chờ đợi ở chỗ này.

Mấy người, cũng có phi thuyền, phòng ốc pháp khí, dứt khoát cư ngụ ở bên trong những pháp khí này.

- Bảy tám tháng thời gian trôi qua, Thu thủy hồ, tựa hồ không có đại động. Hừ, Dương Thạc mặc dù mạnh, nhưng ở Thu thủy hồ, trước mặt vị siêu cấp cường giả kia, cái rắm cũng không phải, vị siêu cấp cường giả kia muốn giết hắn, cũng không cần phát ra cái đại động tĩnh gì.

Lam Đạt nhắm mắt khoanh chân, bên trong ở phi thuyền của mình tĩnh tu, trong tâm thầm suy nghĩ nói. Ở trong mắt của hắn, Dương Thạc sớm đã là người chết rồi.

- Đợi thêm năm tháng, chịu đựng qua một năm thời gian, rồi chúng ta trở về.

Lam Đạt nói ra.

Ở giữa tâm thu thủy hồ, trong điện thu thủy.

- Cái gì? Chủ nhân tự dưỡng ba đầu Lục Túc thiên tinh, còn ba đầu kiếm hồn bổ dưỡng cá, toàn bộ cũng không thấy? Làm sao có thể. . . Tuyệt đối không có khả năng, các người, đem tìm khắp hồ?

Dư bà bà sắc mặt âm trầm, ở dưới tay Dư bà bà, bảy tám thị nữ, cũng cúi đầu đứng.

- Dư bà bà, chúng ta tìm khắp nơi rồi.

- Lục Túc có thể, kiếm hồn bổ dưỡng cá, đều là hình thể khổng lồ, tìm bọn họ, rất dễ dàng. Nhưng là. . . Nhưng là chúng ta cũng không có tìm được bọn họ.

Mấy cái thị nữ, thấp giọng nói.

- Làm sao có thể.

Ở trong tay Dư bà bà một cái quả trứng khổng lồ, phanh dừng lại mặt đất.

Sắc mặt, thấp phần âm trầm.

- Chẳng lẽ, bị hư không vô thánh cường giả bắt đi?

- Không có khả năng, sáu đầu dị thú, đều là chủ nhân tự mình khống chế, bị người bắt đi, chủ nhân không có khả năng không biết. Điều này cũng không thể, bọn họ hư không tiêu thất sao?

658. Chương 624: Cường Đại Kinh Khủng Ánh Mắt.

Vô Tận Thần Công

Chương 624: cường đại kinh khủng ánh mắt.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dư bà bà lẩm bẩm tự nói.

- Coi như thôi, không nghĩ ngợi thêm, ta dùng bí pháp của ta, điều tra một cái nguyên nhân.

Trong miệng Dư bà bà lẩm bẩm nói, hai mắt khép kín, sau một khắc, xoay mình mở ra.

Một luồng u lục sắc quang mang, kích bắn ra.

Hừ!

Tứ tán ra.

- Bí pháp của ta, có vài phần công hiệu quỷ bói, ai trộm Lục Túc thiên tinh, kiếm hồn bổ dưỡng cá, ta cũng có thể mơ hồ nhận thấy được. Trừ phi, thực lực của đối phương, so sánh với ta còn muốn cao hơn. Nếu thật là thực lực đối phương so với ta cao hơn, có chiến lực lục tinh, nếu hắn đến, chủ nhân không có khả năng không phát hiện ra.

- Cho ta tỏa định ở hung thủ.

Dư bà bà trong miệng, khẽ quát một tiếng.

- Ân? Làm sao ... Là hấn?

Sau một khắc, thân thể Dư bà bà hơi chấn động, bên trong não hải, hiện ra ý niệm không thể tin.

- Là hấn? Ngũ trọng lôi âm vô thánh tiểu tử? Thực lực của hấn, không có khả năng mạnh như vậy. Hư không vô thánh dị thú, hấn không có khả năng đem chém giết sạch. . . Chẳng lẽ là. . .

- Chẳng lẽ là, Lục Túc thiên tinh cùng kiếm hồn bổ dưỡng cá tèn sát lẫn nhau, bị hấn ngư ông đắc lợi?

Dư bà bà nghĩ tới một cái khả năng như vậy.

Lục Túc thiên tinh cùng kiếm hồn bổ dưỡng cá, mặc dù không phải là trời sinh đối đầu, nhưng cũng không phải là hảo hữu chí giao.

Ở thu thủy hồ, hư không vô thánh dị thú, hai loại này thường tấn công lẫn nhau, giết cũng là chuyện tình bình thường. Nếu là bọn họ giết lưỡng bại câu thương, Dương Thạc thật là có khả năng ngồi thu lầy ngư ông thủ lợi.

- Hừ, tiểu tử này, trái lại vận khí tốt.

- Đáng tiếc, tiểu tử này chiếm được chỗ tốt, nếu là không bắt hấn, chủ nhân trách cứ, ta đảm đương không nổi. Nếu là như vậy, Tiểu Ngưng, Tiểu Nguyệt, các người cùng đi tìm tên tiểu tử kia, đem hấn bắt trở về. Thực lực của hấn không cao, ngũ trọng lôi âm vô thánh thôi. Các người đều là hai tinh cấp hư không vô thánh, bắt hấn đơn giản.

Dư bà bà hướng về phía dưới ba cái thị nữ nói.

Ba cái thị nữ, đều là hai tinh cấp hư không vô thánh, Dương Thạc, chẳng qua là ngũ trọng lôi âm vô thánh mà thôi.

Nếu không phải bởi vì trong điện Thu thủy, hai tinh cấp hư không vô thánh đã là cường giả cấp thấp nhất, Dư bà bà vẫn không đến nỗi phái các nàng đi ra.

Phái một tinh cấp hư không vô thánh, cũng là đủ rồi.

Phái ba người, cũng là sợ các nàng không nhẹ không nặng, đem Dương Thạc chém giết. Đến lúc đó, Dư bà bà không còn cách nào hồi báo chủ nhân.

- Dạ!

Ba cái thị nữ, lĩnh mệnh đi.

Thu thủy hồ, đáy hồ, bên trong một khối tảng đá lớn.

Oanh long!

Nhắm mắt khoanh chân ngồi, Dương Thạc hai mắt, chợt mở ra.

- Đột phá.

Lúc này trong ánh mắt Dương Thạc, chớp động quang mang.

- Hai loại thiên tài địa bảo, cuối cùng hoàn toàn hấp thu xong, ta hiện tại, cuối cùng tu thành đệ lục trọng cửu âm Cửu Dương chân thân. Thực lực lại tiếp tục tiến thêm một bước.

- Chỉ cần lần nữa qua lôi kiếp, thực lực của ta, tất nhiên có đột phá khổng lồ.

Dương Thạc trong tâm, kích động vô cùng.

Ầm ầm long!

Răng rắc!

Cơ hồ là Dương Thạc hoàn toàn hấp thu thiên tài địa bảo kim thuộc tính cùng mộc thuộc tính, đem Cửu âm Cửu Dương chân thân đồng thời tu luyện tăng lên tới đệ lục trọng, đồng thời Thu thủy hồ, cả thủy vực, cũng giăng đầy, sấm sét vang dội, lôi đình loạn hưởng.

Thiên địa đột nhiên biến sắc.

- Cuối cùng tu luyện đến Cửu âm Cửu Dương đệ lục trọng cảnh giới, hiện tại, chỉ kém nửa bước, là ta có thể vượt qua lôi kiếp, hoàn toàn trở thành hư không vô thánh.

Thu thủy đáy hồ, Dương Thạc “Oanh” một cái, từ một viên đá khổng lồ lao ra, cả thân hình huyền phù ở trong hồ nước, trong tâm thầm suy nghĩ nói ra.

Tâm tư kích động.

Nhưng, Dương Thạc giờ phút này, trái lại miễn cưỡng có thể đem tâm tư kích động áp chế xuống.

Mặc dù mình tu luyện thành công Cửu âm Cửu Dương đệ lục trọng, tuyệt đối là chuyện tình đáng mừng rỡ, nhưng tu thành Cửu Dương cửu âm đệ lục trọng, đối với Dương Thạc mà nói, cơ hồ là chuyện tình nước chảy thành sông. Ngay từ mấy năm trước, Dương Thạc cũng biết, chính mình chỉ cần không gặp phải nguy hiểm tánh mạng, từng bước tu luyện, tu thành cửu âm Cửu Dương đệ lục trọng, là chuyện tình đơn giản.

Cũng bởi vì đã làm xong tâm tư chuẩn bị, cho nên, giờ phút này tâm cảnh Dương Thạc không đến nỗi rối loạn.

Nhưng cho dù là có tâm tư chuẩn bị, nhưng hiện tại, vẫn vô cùng hưng phấn.

Dù sao, một ngày qua, theo Dương Thạc bắt đầu thiên tài địa bảo hấp thu kim thuộc tính mộc thuộc tính, đến bây giờ, đã qua chín năm thời gian.

Chín năm mong đợi, một khi đạt thành, làm sao có thể không hưng phấn sao?

- Cho dù là không vượt qua lôi kiếp, không có đi vào đến tầng thứ hư không vô thánh, thực lực của ta, cũng tuyệt đối tăng trưởng trên diện rộng.

Dương Thạc hai mắt vùng lên, cảm thụ được thân hình lúc này có lực lượng vô cùng cường đại.

Vượt qua lôi kiếp, đi vào đến hư không vô thánh, cố nhiên là bay vọt về chất.

Nhưng mặc dù không có vượt qua lôi kiếp, chỉ riêng là bởi vì tu thành Cửu âm Cửu Dương đệ lục trọng, Dương Thạc thực lực tăng lên, cũng có công hiệu hết sức rõ ràng.

Ca ca!

Hai mắt nhẹ vang lên, từ bên trong cốt cách Dương Thạc truyền ra.

- Lực lượng ít nhất tăng lên gấp đôi.

Dương Thạc mơ hồ cảm giác được, ban đầu mình ở Nhân Gian Giới, trong lúc giở tay nhấc chân là phá vỡ được hư không.

Ở nhân gian giới, võ giả bị lực lượng ước thúc tương đối nhỏ, rất nhiều chuyện cũng có thể làm được. Giống như là hư không vô thánh bình thường, ở nhân gian giới, là có thể dễ dàng đánh nứt hư không. Đến Thiên Thánh giới rồi, bị trói buộc lớn, khó có thể hoàn thành. Cho dù là ba tinh cấp hư không vô thánh, muốn dễ dàng đánh nứt hư không Thiên Thánh giới, ở bên trong Thiên Thánh giới tiến hành thuần gian di động, đều là cực kỳ khó khăn. Trừ phi, đối với không gian ảo nghĩa này lĩnh ngộ tương đối sâu. Mới có thể ở thực lực tam cấp, phá vỡ được hư không.

Cho nên, võ giả từ cấp thấp thế giới tiến vào đến Thiên Thánh giới. Giống như là một người, đột nhiên tăng thêm mấy chục cân gông xiềng vậy.

Hành động, không thể nghi ngờ rất không tiện.

Mà bây giờ, cảnh giới Dương Thạc tăng lên, lực lượng tăng nhiều, thậm chí có loại cảm giác, hình như là gông xiềng trói buộc ở trên người mình, trong lúc này giảm bớt hơn phân nửa vậy.

Lúc này chính mình, thậm chí tìm được một chút siêu cường lực lượng ban đầu ở Nhân Gian Giới, cái loại này có thể nắm giữ hết thấy cảm giác.

- Thân thể cường độ, tựa hồ cũng có tăng lên.

- Biến thân.

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc khởi động đệ tam trọng huyền ứng Hắc Hùng biến thân.

Ca ca ca! Ca ca ca.

Bên ngoài thân, một tầng tầng giáp hắc sắc cứng rắn, trù lên trên người Dương Thạc.

- Cường độ nhục thân, đạt đến cấp tám thần binh đỉnh phong. Cách cấp chín thần binh, cũng không xa.

Dương Thạc cảm giác được, cường độ thân thể của mình tăng lên lần nữa.

Mặc dù không có vượt qua một cái cấp bậc, nhưng lấy thân thể cường độ Dương Thạc hiện tại, cấp tám thần binh thông thường, đã đủ thương không đến hần.

659. Chương 625: Nhục Thân Chịu Lôi Kiếp Thứ Chín

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 625: Nhục Thân Chịu Lôi Kiếp Thứ Chín

- Những thứ này, vẫn chỉ là thân thể biến hóa. Trọng yếu nhất, là pháp tắc áo nghĩa biến hóa. Hiện tại ta đã nắm giữ kim chi áo nghĩa cùng mộc chi áo nghĩa, mặc dù chỉ là một phân mà thôi, nhưng nếu đem hai đại áo nghĩa này, cũng dung nhập vào tứ đại dung hợp áo nghĩa mà nói... Uy lực, sợ là muốn...

Nghĩ tới pháp tắc áo nghĩa, Dương Thạc không khỏi hít sâu một hơi.

Pháp tắc áo nghĩa, dung hợp được mà nói, mỗi lần gia tăng một loại, uy lực tăng lên nhiều lần.

Bốn loại áo nghĩa dung hợp, uy lực, chính là một áo nghĩa gia tăng công hiệu mười sáu lần.

Năm loại áo nghĩa dung hợp, uy lực trực tiếp muốn đạt tới một áo nghĩa gia tăng công hiệu ba mươi hai lần.

Sáu loại áo nghĩa dung hợp, chính là sáu mươi bốn lần.

Dương Thạc sáu loại pháp tắc áo nghĩa, kim mộc thủy hỏa phong lôi, trừ thủy chi áo nghĩa chính là năm phần lĩnh ngộ ra, năm loại còn lại, đều là một phần lĩnh ngộ, tăng lên chính là một thành lĩnh ngộ. Lại tiếp tục dung hợp mà nói, hiệu quả tăng lên sáu mươi bốn lần, đó chính là sáu lần bốn thành lĩnh ngộ vậy. Chẳng khác gì là Dương Thạc đem một pháp tắc áo nghĩa, lĩnh ngộ đến mười thành mười, lại đem lĩnh ngộ tăng lên hơn sáu lần.

Kinh khủng!

Khi đó, Dương Thạc dùng sáu lần bốn thành pháp tắc áo nghĩa, tự nghĩ ra bí pháp đơn giản.

- Hí!

Nghĩ tới đây, Dương Thạc cũng không khỏi hít vào một hơi.

- Nhưng, sáu loại áo nghĩa dung hợp, chỉ sợ chuyện không phải dễ dàng như vậy. Ta hiện tại ở phương diện dung hợp, vẫn không quen thuộc, tùy tiện dung hợp, có hại vô ích. Trước chậm lại, theo chiều dài tính toán là được.

Dương Thạc ổn định tâm cảnh, thâm nghĩ trong lòng.

Càng nhiều loại áo nghĩa dung hợp cùng một chỗ, uy lực càng lớn.

Nhưng dung hợp khó khăn, cũng càng cao hơn.

Hiện tại, Dương Thạc dung hợp áo nghĩa, trình độ lĩnh ngộ ngay cả ba thành cũng chưa tới.

Phía trước dung hợp bốn loại áo nghĩa, đã là thập phần nghịch thiên, hiện tại lại tiếp tục dung hợp sáu loại áo nghĩa. Chỉ có thể nói, vô cùng khó khăn.

Nhất định phải từ từ.

Trước tăng lên dung hợp áo nghĩa.

Đem dung hợp áo nghĩa tăng lên, lại tiếp tục dung hợp, mới có thể làm ít công to. Cái này gọi là cọ sát đao không lằm công đồn cũi.

- Không quản nói như thế nào, ta hiện tại thực lực tăng lên, ba tinh cấp chiến lực, hoàn toàn có thể được. Thông thường ba tinh cấp hư không vô thánh, sợ rằng, căn bản không có khả năng là đối thủ của ta.

Dương Thạc hai mắt tỏa sáng.

Lúc trước Dương Thạc, chỉ có thể nói, là miễn cưỡng đạt tới ba tinh cấp, cùng Lam Đạt chính diện chiến đấu mà nói. Thắng bại cũng chính là năm năm thôi. Mà bây giờ, Dương Thạc lực lượng tăng lên gấp đôi, thân thể cường độ trên tăng lên diện rộng. Thần hồn cường độ, khí huyết, cũng có trình độ tăng lên nhất định. Lại thêm lĩnh ngộ kim chi áo nghĩa, mộc chi áo nghĩa, mặc dù chỉ có một phần, nhưng đối với Dương Thạc, thực lực cũng có tăng lên.

Một khi tăng lên nhiều vô số, thực lực Dương Thạc, không sai biệt lắm tăng lên ba thành.

Lúc này cùng Lam Đạt chính diện đối thượng, chiến thắng Lam Đạt, tỷ lệ là có thể tăng lên tới chín thành chín.

Thông thường hai tinh cấp hư không vô thánh, căn bản không nhìn ở trong mắt.

Không dựa vào Hòa tan bí pháp, cũng có thể dễ dàng chém giết.

- Chờ ta vượt qua được lôi kiếp, sau đó, thực lực của ta, tất nhiên có thể tăng lên trình độ lớn hơn nữa, khi đó, muốn chém giết Lam Đạt bọn họ, dễ dàng vô cùng. Thậm chí từ trong hồ bình yên rời đi, cũng không phải là việc khó.

Dương Thạc trong tâm thầm nghĩ.

Ầm ầm long!

Lại vào lúc này.

Phía trên thiên không, trận trận âm thanh nổ vang, rất nhanh truyền đến.

- Ân? Lôi vân dày đặc? Lôi kiếp, hiện tại đi ra?

Dương Thạc chân mày hơi hơi nhíu.

Luyện Cửu Dương cửu âm huyền công, cùng công pháp khác không giống, chỉ cần tu thành đệ lục trọng, chẳng khác nào là hoàn thành đủ tích lũy, cũng đi vào đến cánh cửa hư không vô thánh rồi. Lôi kiếp lập tức là có thể đến, vượt qua lôi kiếp, liền có thể trở thành hư không vô thánh cường giả.

Hiện tại. Dương Thạc vừa mới đột phá, lôi kiếp, hiển nhiên đã muốn tới.

- Cũng được, ta vừa mới đột phá, sau một đoạn thời gian rất dài, thực lực cũng sẽ không có tăng lên quá lớn. Lôi kiếp sớm một chút tới, đối với ta mà nói, không có bất kỳ khác nhau. Trực tiếp đối chiến lôi kiếp là được. Lấy thân thể cường độ của ta, thần hồn lực lượng, vượt qua lôi kiếp, tuyệt đối là đơn giản.

Dương Thạc lòng tin mười phần.

Xác thực nói, căn bản là hào khí hàng vạn, mong đợi lôi kiếp đến.

Trình độ lôi kiếp, thực lực Dương Thạc sẽ rất khó tăng lên. Dù sao, Dương Thạc hiện tại không có thiên tài địa bảo gì có thể dễ dàng thực lực, mấu chốt là Ngộ Pháp, bởi vì ngộ tính không phải là đặc biệt cao, cũng tương đối lao lực. Ba năm không có thành quả, đều là chuyện rất bình thường.

Cho nên, sớm một chút vượt qua lôi kiếp cũng tốt. Sớm một chút vượt qua lôi kiếp, thực lực sớm một chút tăng lên trên diện rộng, ở Thu thủy hồ xác suất sinh tồn, cũng lớn hơn một chút.

Ban đầu, Dương Thạc đối với độ kiếp, hơi có chút cố kỵ.

Chủ yếu là bởi vì, nhục thân của Dương Thạc mặc dù cường đại, vượt qua tương đối đơn giản, nhưng thần hồn Dương Thạc không có ưu thế quá lớn. Khó bảo toàn ở thời điểm độ kiếp, sẽ không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Mà khi chém giết kiếm hồn bổ dưỡng cá, cắn nuốt huyết nhục, cường độ thần hồn tăng lên gấp đôi, sau đó, một tia cố kỵ cuối cùng, cũng hoàn toàn tiêu trừ không còn.

Hiện tại, cơ hồ là hần nắm chặt trăm phần trăm độ kiếp thành công.

Duy nhất huyền niệm...

Đó chính là, ở lúc chính mình độ kiếp, sau đó, nhục thân cùng thần hồn lực lượng, có thể tăng lên gấp bao nhiêu lần.

Năm đến tám lần, Dương Thạc đoán chừng, thân hình, thần hồn, chính mình tăng lên cũng không đến nỗi quá thấp.

- Đi!

Thân hình di động, Dương Thạc từ đáy hồ, bay nhanh hướng về phía mặt hồ lao đi.

- Ở nơi này sao.

Cách mặt hồ còn mười trượng nữa, thân hình Dương Thạc, xoay mình dừng lại.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Phía trên, lôi vân tuôn ra, tùy thời lôi kiếp hạ xuống.

Hừ! Hừ! Hừ!

Cùng lúc này, vị trí giữa hồ, ba bóng người, cấp tốc bay tới.

Cũng là thu thủy thị nữ, do Dư bà bà phái đến để đối phó Dương Thạc, Tiểu Nguyệt, Tiểu Ngưng, Tiểu Chân ba người.

- Mau nhìn người nọ, theo như lời Dư bà bà là người ngoại lai.

- Hần hình như là ngũ trọng lôi âm vô thánh, hiện tại, hình như là muốn độ kiếp rồi.

- Mau! Nhanh lên đem hần chế trụ, vạn nhất hần bắt đầu độ kiếp, chúng ta muốn ngăn trở hần khó khăn. Một khi hần vượt qua lôi kiếp, thực lực tăng lên, đến lúc đó, chúng ta muốn đem hần chế trụ, khó khăn chỉ sợ cũng lớn. Vạn nhất hần là tuyệt thể thiên tài, vượt qua lôi kiếp, liền có hai tinh cấp, khi đó, vẫn còn có rất nhiều phiền toái.

- Nhanh đi chế trụ hần.

Ba cái thị nữ, bay nhanh tới.

- Ân?

Cũng là lúc này, Dương Thạc nhướng mày, hai mắt vừa động, nhìn về phía ba thị nữ kia.

Oanh!

Oanh! Oanh! Oanh!

Bị ánh mắt Dương Thạc nhất tảo, ba thị nữ, hai tinh cấp hư không vô thánh, thân hình nhất tề chấn động.

Sau một khắc, các nàng phát giác thân thể của mình không còn cách nào di động.

Một cái ánh mắt, định trụ ba tên hai tinh cấp hư không vô thánh.

Cường đại như vậy sao.

- Cái tên tiểu tử này. . . Thực lực đến bậc nào?

- Làm sao có thể?

Các nàng bị Dương Thạc nhìn thấy, đồng thời, Tiểu Nguyệt Tiểu Ngưng Tiểu Chân, đều sắc mặt đại biến, mồ hôi to như hạt đậu từ trên trán nhô ra, bay nhanh xuống chung quanh hồ nước.

Ánh mắt Dương Thạc nhìn chăm chú, các nàng có thực lực hai tinh cấp hư không vô thánh, thậm chí cảm giác, chính mình hình như bị cấm cố vậy, không thể động đậy được.

- Thật là cường đại.

Ba thị nữ, lúc này ở trong nội tâm, đều hít sâu vào một hơi.

Vào giờ khắc này, các nàng rõ ràng cảm giác được, người thanh niên trước mặt này, đối với ba người mình mà nói, tuyệt đối có được thực lực gần như nghiền áp vậy.

Một cái ánh mắt, là có thể đem người áp bách đến mức không thể di động được?

Chỉ có ở dưới tình huống thực lực sai biệt thật lớn, mới có thể hiện ra tình hình như vậy. Ví dụ như hư không vô thánh cùng ngũ trọng lôi âm vô thánh, ở giữa hai cảnh giới chênh lệch, khiến ột cái ánh mắt của hư không vô thánh, là có thể làm ột tên ngũ trọng lôi âm vô thánh không thể động đậy. Ba thị nữ đều là hai tinh cấp hư không vô thánh, bình thường mà nói, chính là tam trọng hư không vô thánh thông thường, cũng không cách nào dùng một cái ánh mắt, làm cho các nàng không thể nhúc nhích như vậy.

Hết lần này tới lần khác, Dương Thạc lại làm được.

Mà Dương Thạc, ngoài mặt nhìn xem, ngay cả hư không vô thánh cũng không có đạt tới.

- Làm sao có thể? Cái tiểu tử này, làm sao có thể cường đại như vậy?

- Ngũ trọng lôi âm vô thánh, uy hiếp hư không vô thánh như vậy, hẳn tuyệt đối không có khả năng vượt qua.

- Hơn nữa, vẫn còn là ngũ trọng lôi âm vô thánh, trực tiếp có được ba tinh cấp hư không vô thánh sao.

Ba thị nữ, giờ phút này vẫn không thể tin được.

- Chẳng lẽ. . . Hẳn là từ lục trọng lôi âm vô thánh, vượt qua thất trọng lôi âm vô thánh?

Ba thị nữ lúc này trong đầu đột nhiên toát ra một cái ý niệm như vậy.

Lục trọng lôi âm vô thánh, thất trọng lôi âm vô thánh?

Ở Thiên Thánh giới, thực lực hư không vô thánh là phân tinh cấp. Nhưng tinh cấp, chẳng qua là đại biểu lực chiến đấu, cũng không phải đại biểu võ đạo cảnh giới. Về phần võ đạo cảnh giới, chỉ dùng tầng thứ lôi âm để phân chia.

Mới vào hư không vô thánh chi cảnh, tự nhiên là tầng thứ lục trọng lôi âm vô thánh.

Sau đó, còn thất trọng lôi âm vô thánh, bát trọng lôi âm vô thánh, cửu trọng lôi âm vô thánh.

Nói như vậy, lục trọng lôi âm vô thánh, là một tinh cấp đến ba tinh cấp.

Thất trọng lôi âm vô thánh, là bốn tinh cấp đến lục tinh cấp chiến lực.

Bát trọng lôi âm vô thánh, là thất tinh cấp chiến lực trở lên.

Cửu trọng lôi âm vô thánh. . .

Cường giả như vậy, ở Thiên Thánh giới, đều là tồn tại đỉnh cấp, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

Về phần có cường đại hơn so sánh với cửu trọng lôi âm vô thánh hay không, vậy thì lại càng hư vô mờ mịt, cơ hồ không có ai biết. Có lẽ, chỉ có khi người tự mình đi vào đến cảnh giới kia, mới có thể biết được.

Trên Lục trọng lôi âm vô thánh, mỗi lần tăng lên một cái đẳng cấp, cũng cần độ một lần lôi kiếp.

Hiện tại lôi kiếp đến trái đất, Dương Thạc muốn độ lôi kiếp, nguyên bản Dư bà bà kia phán đoán, Dương Thạc chẳng qua là ngũ trọng lôi âm vô thánh, bây giờ nhìn lại, tựa hồ không phải là đơn giản như vậy.

- Tuyệt đối là lục trọng lôi âm vô thánh đỉnh phong, bước về thất trọng lôi âm vô thánh.

Ba nàng thị nữ, lúc này cũng là trầm nghĩ như thế.

Lục trọng lôi âm vô thánh, thực lực thông thường là một tinh cấp đến ba tinh cấp.

Dương Thạc xuất ra thực lực, ít nhất là ba tinh cấp hư không vô thánh. Cho nên, ba cái thị nữ này phán đoán, Dương Thạc là từ lục trọng lôi âm vô thánh đỉnh phong, chuẩn bị vượt qua lôi kiếp, đi vào thất trọng lôi âm vô thánh. Về phần Dương Thạc vì sao biểu hiện ra ngũ trọng lôi âm vô thánh. Đoán chừng, Dương Thạc là sử dụng một loại bí pháp, mới che dấu thực lực của mình như vậy.

- Tiểu tử này thực lực rất mạnh, chúng ta không là đối thủ.

- Hơn nữa lôi kiếp sắp đến, chúng ta nếu ở đó, nói không chừng bị lan đến, trong nháy mắt hồn phi yên diệt.

- Mau! Lui về phía sau.

- Chỉ có Dư bà bà, có thể đối phó được tiểu tử này rồi.

Nghĩ tới đây, ba cái thị nữ không có chút nào do dự, thân hình vừa động, nhanh bay lui về phía sau.

- Ba nha đầu?

- Hai tinh cấp hư không vô thánh, trong chớp lát ta có thể bóp chết.

Chính là ba thị nữ phi thân lui về phía sau, đồng thời, Dương Thạc cũng đem ánh mắt của mình thu trở về. Hiện tại, hai tinh cấp hư không vô thánh, căn bản là không được Dương Thạc nhìn ở trong mắt.

- Hiện tại, chuyên tâm độ kiếp. Đoán chừng đệ nhất trọng nhục thân, lập tức sẽ đến.

Hít sâu một hơi, Dương Thạc chuẩn bị độ kiếp.

Cùng lúc đó.

Ở bên ngoài Thu thủy hồ.

Ầm ầm!

Lôi vân chợt giảm xuống, đám Lam Đạt giữ ở bên hồ, đều thần sắc di động.

- Lôi vân giăng đầy, đây là có người muốn độ kiếp? Phải là một vị cường giả trong hồ. Nhìn dạng như vậy, lôi kiếp này cường độ, phải là lục trọng lôi âm vô thánh đỉnh phong cường giả muốn độ kiếp, đi vào thất trọng lôi âm vô thánh.

Lam Đạt mấy người chờ một chút, đều là vẻ mặt hâm mộ nhìn lôi vân giữa không trung.

Thu thủy hồ, chính là cấp năm tinh siêu cấp hiểm được.

Nhóm người Lam Đạt biết, ở một chỗ hiểm địa, tồn tại một vị siêu cấp cường giả, thực lực ít nhất là lục tinh cấp hư không vô thánh, so sánh với Vân Lam phủ chủ còn cường đại hơn một chút. Một vị cường giả như vậy, bên cạnh có tôi tớ, cũng là chuyện rất bình thường.

Những tôi tớ kia, có được ba tinh cấp hoặc là bốn tinh cấp hư không vô thánh, cũng rất là bình thường.

Hiện tại, thu thủy hồ xuất hiện lôi vân, hơn nữa lôi vân này, để Lam Đạt bọn người mơ hồ cảm giác được có chút tim đập nhanh hơn, không cần cũng biết, nhất định là một vị lục trọng lôi âm vô thánh đỉnh phong bên trong thu thủy hồ, đột phá.

- Thật là may mắn.

Giờ phút này, nhóm người Lam Đạt, trong tâm tràn đầy hâm mộ ghen tỵ.

Bọn họ, đều là ba tinh cấp hư không vô thánh cường giả, thực lực tất cả đều là dừng lại ở tầng thứ lục trọng lôi âm vô thánh.

Muốn đi vào đến thất trọng lôi âm võ thánh, khó khăn thật lớn. Có thể nói, trừ Lam Đạt có một chút cơ hội ra, giống như là Minh Luân Ngôn, Đa Trọng, Đồ Thiên Mạnh ba người, muốn đột phá cảnh giới, trừ phi có cái kỳ ngộ gì đặc biệt, nếu không căn bản là chuyện không thể.

- Thu thủy hồ chứa tể, thực lực, rất khả năng đạt tới thất tinh cấp hư không võ thánh.
- Xem như tội tổ của hắn, thu hoạch tư nguyên, cũng tuyệt đối không ít, cơ hội đột phá, cũng lớn hơn một chút.

660. Chương 626: Chín Lần Tăng Lên

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 626: Chín Lần Tăng Lên

- Chính là ta, thân là con trai của Vân Lam phủ Tam thống lĩnh, thu hoạch tư nguyên, chỉ sợ cũng kém tên tôi tớ.

Cho dù là Lam Đạt, giờ phút này trong tâm cũng mơ hồ có chút ghen tỵ.

Hắn mặc dù là con trai của Vân Lam phủ Tam thống lĩnh Lam Thiên Sơn.

Nhưng bởi vì Lam Viễn tồn tại tư nguyên, Lam Thiên Sơn ưu tiên thỏa mãn cho Lam Viễn, Lam Đạt lấy được tài nguyên tu luyện, cũng khác biệt một chút.

Hơn nữa, Lam Thiên Sơn cũng là cấp năm tinh hư không võ thánh, mà Thu thủy hồ chứa tể, lại có thể là thất tinh cấp hư không võ thánh cường giả. Chênh lệch, thật sự quá lớn. Thậm chí có thể nói, chính là để Lam Thiên Sơn đi làm tôi tớ cho Thu thủy hồ chứa tể, cũng không coi là bôi nhọ Lam Thiên Sơn vậy.

Dưới tình huống này, Lam Đạt thu hoạch tư nguyên, làm sao so sánh được với tội tổ của thu thủy hồ chứa tể sao?

- Hâm mộ là hâm mộ không được.
- Đi, tôi tớ độ kiếp, chúng ta từ xa quan sát một phen, đối với chúng ta cũng có chỗ tốt lớn lao.
- Nói không chừng, chúng ta quan khán độ kiếp, lập tức có điều đồn ngộ, có hi vọng trùng kích Thất trọng lôi âm võ thánh, trở thành cấp bốn hư không võ thánh.

Hít sâu một hơi, mấy người Lam Đạt, bình phục tâm cảnh.

Hưu! Hưu! Hưu! Hưu!

Oanh long!

Chính là lúc này, thu thủy hồ, nổi lên đạo kiếp lôi thứ nhất, cuối cùng trầm xuống.

Răng rắc!

Tê tê tê!

Điện quang cỡ khoảng cái chén ăn cơm, cấp tốc trầm đến trên mặt hồ, trong phút chốc đạt tới trước mặt Dương Thạc. “Răng rắc” một tiếng, sau đó hung hăng trầm đến trên người Dương Thạc.

Tê tê tê hí! Tê tê tê hí!

Mặc dù bộ phận lớn điện quang cũng rơi xuống trên người Dương Thạc, nhưng còn một số điện quang nhỏ, từ hồ nước, tứ tán đi ra ngoài. Lúc này chung quanh Dương Thạc, trong phạm vi phương viên bảy tám trượng, đám cá tôm, toàn bộ bị đánh thành tro bụi.

- Loại kiếp lôi trình độ này, đối với ta mà nói, cơ hồ không có nửa phần tổn thương.

Dương Thạc bị lôi kiếp trực tiếp đánh trúng, chỉ cảm thấy, hình như là hơi hơi bị điện giật một chút mà thôi, thân thể tê dại một chút, sau đó liền hoàn toàn khôi phục, không có nửa phần tổn thương.

- Đoán chừng, tám đạo kiếp lôi phía trước, ta cũng có thể ung dung chống được.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Nếu không phải Dương Thạc hiện tại thân ở bên trong Thu thủy hồ, phía ngoài lại có nhóm người Lam Đạt chờ đợi, không nên cao điệu, sợ rằng lúc này Dương Thạc sẽ giống như Man Văn Thiên Tượng độ kiếp rồi, trực tiếp công kích kiếp lôi, đem kiếp lôi đánh tan.

Không công kích kiếp lôi, chẳng qua là chủ động thừa nhận.

Nhưng Dương Thạc lòng tự tin vô cùng cường đại, hẳn có can đảm đối chiến kiếp lôi.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Sau đạo kiếp lôi thứ nhất, ngay sau đó, liên tục bảy đạo kiếp lôi, cơ hồ trực tiếp hướng về Dương Thạc oanh kích đến.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Non nửa Thu thủy hồ, đều là điện quang chớp động.

- Không tốt, lôi kiếp quá mạnh mẽ, nếu là chúng ta, sợ là cũng không chịu nổi, lui.

Tiểu Nguyệt Tiểu Ngưng Tiểu Chân ba thị nữ, mặt liền biến sắc, thân hình lần nữa chột lui lại, các nàng cũng không dám đến gần Dương Thạc, ở ngoài Thu thủy hồ, nhóm người Lam Đạt, đều thân thể di động, nhin không được cũng bay ngược ra ngoài hơn mười trượng, liên tục bảy đạo kiếp lôi, cũng để cho bọn họ cảm giác được nhiều tia uy hiếp.

- Đạo kiếp lôi thứ chín, không biết tên kia, có thể chịu đựng được hay không.

Mặc dù lui về phía sau, nhưng vô luận là nhóm người Lam Đạt, hay là ba cái thị nữ trong nước, hai mắt đều là không nhúc nhích, chặt chẽ nhìn chăm chăm Dương Thạc độ kiếp, đang đợi đạo lôi kiếp cuối cùng đến.

Ầm ầm ù ù. . .

Phía trên lôi vân, không ngừng quay cuồng, súc tích lực lượng.

Răng rắc!

Trong nháy mắt, đạo tia chớp thô như thùng nước, cấp tốc trảm xuống.

Oanh long!

Bọt nước nổ lên, tạo thành tiếng nổ cực lớn.

Đạo thiểm điện này, mang theo khí thế mạnh mẽ không gì sánh kịp, hung hăng phách trảm đến trên người Dương Thạc trong nước.

Đạo lôi kiếp thứ chín, lực lượng có thể so với tám đạo lôi kiếp phía trước công lại, cuối cùng rơi xuống, đối với nhục thân Dương Thạc tiến hành một lần rèn luyện cuối cùng.

- Kiếp lôi thật cường đại.

Cơ hồ chính là chỗ một đạo nhục thân kiếp lôi cuối cùng oanh kích đến Dương Thạc, đồng thời, chân mày Dương Thạc, lập tức nhăn lại.

Bên trong Đạo kiếp lôi ẩn chứa lôi đình lực lượng mạnh mẽ, Dương Thạc có thể cảm giác được rõ ràng, mặt khác, Dương Thạc vẫn còn rõ ràng cảm giác được, bên trong kiếp lôi này, không những có được lôi đình lực lượng, vẫn còn hàm chứa đại lượng những thứ pháp tắc khác, trong đó, có một bộ phận thổ thuộc tính pháp tắc lực lượng, còn có một bộ phận quang thuộc tính, u ám thuộc tính, cho tới không gian thuộc tính pháp tắc lực lượng.

Một đạo kiếp lồi cuối cùng này, không ngờ kinh khủng như vậy.

- Ta hiện tại thân thể, chính là đệ lục trọng cửu âm Cửu Dương chân thân, dung hợp sáu loại pháp tắc nguyên tố, lồi kiếp bình thường, đối với ta cơ hồ không có nửa phần thương tổn, chỉ có thể dùng thổ thuộc tính, quang thuộc tính, u ám thuộc tính cùng với không gian thuộc tính lồi kiếp đặc thù. . .

Dương Thạc rõ ràng, bên trong kiếp lồi này ẩn chứa những thuộc tính này, cũng là chuyện tình bình thường.

Dù sao, thân thể của mình, chính là đệ lục trọng cửu âm Cửu Dương chân thân.

Rất sớm, thiên tài địa bảo lồi đình thuộc tính.

Không hãi sợ lồi điện lực lượng thông thường.

Nếu là lồi thuộc tính kiếp lồi đơn thuần, oanh kích ở trên người Dương Thạc, căn bản không có khả năng đối với Dương Thạc tạo thành nửa phần tổn thương, Dương Thạc có thể dễ dàng chống được.

Chính là bởi vì như thế, thiên địa chi đạo không cho phép Dương Thạc dễ dàng độ kiếp, cho nên kiếp lồi ở nơi này, trộn lẫn một chút pháp tắc nguyên tố lực lượng Dương Thạc không có nắm giữ.

Thổ thuộc tính.

Quang ám thuộc tính.

Thậm chí còn có không gian thuộc tính.

Bốn loại pháp tắc lực lượng, cùng trộn lẫn bên trong tai kiếp lồi, hướng về nhục thân Dương Thạc hung hăng oanh kích đến.

- Một đạo kiếp lồi, nhất định phải ngăn chặn.

Cơ hồ chính là kiếp lồi gia thân, đồng thời, Dương Thạc hung hăng cắn răng một cái, toàn thân đột nhiên căng thẳng, tóc gáy gợn lên.

Ầm ầm!

Xuy xuy xuy xuy xuy! Xuy xuy xuy xuy xuy!

Trong nháy mắt một đạo kiếp lồi cuối cùng này, đã tiến vào đến trong thân thể Dương Thạc rồi, Dương Thạc có thể rõ ràng cảm giác được, kết cấu thân thể của mình dưới đạo kiếp lồi oanh kích, không có chút nào huyền niệm, tổn hại mở ra. Mỗi một tắc cơ, mỗi một tắc cốt cách, mạch máu, ở kiếp lồi oanh kích, đều là đứt đoạn, đau đớn kịch liệt, thoáng từ thân thể truyền đến.

- Hí!

Dương Thạc không khỏi đáy lòng hít sâu một hơi.

- Một điểm uy thế này sao? Vẫn còn ngăn không được ta.

Dương Thạc hung hăng cắn răng một cái, trong tâm sinh ra một cái ý niệm như vậy.

Ca ca ca! Ca ca ca!

Mặc dù thân thể mỗi một tắc huyết nhục kinh lạc cũng bị đứt đoạn, nhưng huyết nhục Dương Thạc kia năng lực diễn hóa, cũng phát huy đến cực hạn, một chỗ nứt vỡ, huyết nhục lập tức một trận nhuyển động, bay nhanh khôi phục. Ở dưới tác dụng của kiếp lồi lực lượng, thân thể Dương Thạc huyết nhục, cũng đang không ngừng đứt đoạn, khôi phục, đứt đoạn, khôi phục. . .

661. Chương 627: Oanh Diệt Lam Đạt, Tâm Cảnh Hoàn Toàn Thông

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 627: Oanh Diệt Lam Đạt, Tâm Cảnh Hoàn Toàn Thông

Một chút tạp chất, cũng ở quá trình này bị kiếp lôi lực lượng oanh nát thành bụi bay, từ trong thân thể Dương Thạc bài trừ ra. nguồn

Một cái hô hấp thời gian. . .

Mười cái hô hấp thời gian. . .

Mãi cho đến một khắc đồng hồ, kiếp lôi lực lượng, vẫn không có biến mất. Thậm chí, đối với thân thể Dương Thạc phá hư càng thêm nhanh chóng. Lấy tốc độ huyết nhục Dương Thạc tu bổ, cũng tu bổ khó khăn.

- Nhìn đệ nhất trọng Cửu Dương chân thân, bất tử bất diệt.

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc đã khởi động đệ nhất trọng Cửu Dương chân thân bí pháp.

Hưu!

Vô luận thân thể Dương Thạc, bị kiếp lôi này phá hư nghiêm trọng như thế nào, Dương Thạc tâm niệm vừa động, Cửu Dương chân thân bất tử bất diệt, lập tức là có thể khôi phục hoàn hảo như lúc ban đầu.

Ở ngoài Thu thủy hồ.

- Nhục thân đạo kiếp lôi thứ chín, kết thúc?

Lam Đạt nhóm người, hai mắt nhìn chăm chăm mặt hồ.

Nhục thân đạo kiếp lôi thứ chín oanh kích xuống, đã qua một khắc đồng hồ thời gian, Thu thủy hồ động tĩnh gì cũng không có. Giống như người mới vừa rời độ kiếp, ở đạo kiếp lôi thứ chín oanh kích, hoàn toàn hô phi yên diệt vậy.

- Trình độ lôi kiếp, một lần so sánh với một lần hung hiểm. Lần đầu tiên lôi kiếp, ngũ trọng lôi âm vô thánh, đi vào hư không vô thánh, an toàn nhất, thông thường mười người độ kiếp, có tám chín người có thể thành công. Chỉ có một chút người chuẩn bị thiếu thốn, hoặc là thân thể, thần hồn rõ ràng có thiếu sót, mới có thể độ kiếp thất bại.

- Mà lần thứ hai độ kiếp, từ lục trọng lôi âm vô thánh đi vào thất trọng lôi âm vô thánh, nguy hiểm nhiều. bên trong mười người, thì có năm sáu người có thể vượt qua.

- Lần thứ ba độ kiếp, đi vào bát trọng lôi âm vô thánh, mười người, có ba bốn người vượt qua. Lần thứ tư độ kiếp, đi vào cửu trọng lôi âm vô thánh, gần như cửu tử nhất sinh, mười người độ kiếp, cuối cùng có thể có một hai người thành công, chính là tỷ lệ tương đối cao. Thu thủy hồ người độ kiếp kia, mặc dù có tỷ lệ năm sáu thành thành công, nhưng nếu là nhục thân người nọ là nhược điểm mà nói, bị đạo kiếp lôi thứ chín oanh kích tới chết, cũng có khả năng.

Thời gian dài như vậy không có động tĩnh, nhóm người Lam Đạt thậm chí hoài nghi, Dương Thạc có phải là độ kiếp thất bại hay không, đã bỏ mình vẫn lạc.

- Không đúng, chưa có vấn đề, kiếp lôi kia còn không có tiêu tán.

Nhưng sau một khắc, nhóm người Lam Đạt thấy thiên không còn chưa tiêu tán kiếp lôi, lập tức cũng biết, người nọ trong hồ, còn không có độ kiếp xong.

- Tiếp tục xem đi.

Trong tâm suy nghĩ, nhóm người Lam Đạt tiếp tục chờ kết quả.

Cùng lúc đó, trong hồ nước, ba thị nữ kia, cũng chặt chẽ nhìn chăm chăm Dương Thạc.

- Tiểu tử kia, vẫn chưa chống được đạo kiếp lôi thứ chín?

- Đạo kiếp lôi thứ chín, uy thế rất mạnh, không phải là chống lại dễ dàng như vậy. Bất quá, các người phát hiện không, tiểu tử kia chống lại đạo kiếp lôi thứ chín, nhục thân cơ hồ không có xuất hiện nửa điểm tổn thương. Thanh thoảng hơi hơi tổn thương một chút, lập tức khôi phục.

Ba cái thị nữ, thấp giọng nói chuyện với nhau.

Nhục thân lôi kiếp, chính là nhằm vào nhục thân.

Hết lần này tới lần khác, ở cửu đạo nhục thân kiếp lôi oanh kích, nhục thân Dương Thạc, cơ hồ mỗi thời mỗi khắc cũng bảo trì ở trạng thái tốt nhất.

Chỉ cần điểm này, cũng đủ kinh người.

- Cái tiểu tử này, thiên phú tương đối khá. Huống chi. . . Hừ, hư không vô thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, Lục Túc thiên tinh, cũng bị tiểu tử này ăn hết. Những đồ này, cũng có thể trợ giúp hắn dễ vượt qua lôi kiếp. Lần này hắn độ kiếp thành công, xác suất tăng lên tám phần.

- Đáng tiếc. . .

- Mặc dù vượt qua lôi kiếp, trở thành thất trọng lôi âm vô thánh, có được cấp bốn tinh chiến lực? Đợi được Dư bà bà đến, hắn còn không phải thúc thủ chịu trời?

Ba thị nữ, đều là bữu môi, tàn bạo nhìn chăm chăm Dương Thạc.

Xuy xuy xuy! Xuy xuy xuy!

Lúc này trên người Dương Thạc điện quang cuối cùng, đột nhiên biến mất.

- Ân? Một đạo nhục thân kiếp lôi cuối cùng, toàn bộ vượt qua sao?

Sau một khắc, Dương Thạc cảm giác được rõ ràng, trên thân thể mình loại cảm giác tê dại đến mức tận cùng, dần dần trở thành nhạt. Chính mình đối với năng lực khống chế thân thể, đã từ từ khôi phục. Hiển nhiên đệ cửu đạo nhục thân kiếp lôi đối với mình tạo thành ảnh hưởng, đã từng bước biến mất rồi.

Thành công giờ lên.

- Lần này độ kiếp, có rất ít thất bại, ta nhất định có được thân thể thần binh cấp tám đỉnh phong, khí huyết lực lượng cũng là mạnh mẽ vô cùng, tính lôi kiếp lần này có chút đặc thù, vượt xa lôi kiếp thông thường, nhưng ta muốn vượt qua, cũng không phải là chuyện tình gì ngoài ý muốn.

Vượt qua nhục thân lôi kiếp này, Dương Thạc cười nhạt, cũng không thêm để ý.

Đầu tiên là lần đầu tiên độ kiếp khó khăn không cao.

Tiếp theo nhục thân Dương Thạc vốn là thập phần mạnh mẽ, vượt xa cường giả đồng cấp. Lại nuốt vào Lục Túc thiên tinh khí huyết tăng lên tới gấp ba. Không có khả năng độ nhục thân lôi kiếp thất bại. Nếu là nhục thân lôi kiếp không qua, nói như vậy khi thần hồn lôi kiếp đến, thần hồn Dương Thạc kém hơn, chẳng phải là trực tiếp muốn hôi phi yện diệt?

- Hiện tại, chính là muốn xem xem, vượt qua nhục thân lôi kiếp, thiên địa lực lượng gia thân, khí huyết lực lượng của ta, có thể tăng lên gấp bao nhiêu lần.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Gấp tám lần?

Ít nhất cũng có thể là gấp bảy trở lên!

Ầm ầm!

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ như vậy, phía trên thiên không nổ vang. Một cổ thiên địa khí tức cường đại mệnh mông, từ thiên không tuôn ra, rất nhanh hướng về Dương Thạc trong hồ nước bắn đến, trong phút chốc liền đến trước mặt Dương Thạc rồi, đem Dương Thạc hoàn toàn bao phủ.

- Lực lượng của ta, đã khôi phục.

Dương Thạc cảm giác được, lực lượng chính mình khôi phục.

Lúc trước chống lại kiếp lôi, mặc dù Dương Thạc nhìn không có nửa điểm tổn thương, nhưng khí huyết lực lượng cũng tiêu hao nghiêm trọng. Thi triển huyết nhục diễn sinh, thi triển bát tử bát diệt kim thân bí pháp, đem khí huyết lực lượng Dương Thạc tiêu hao hơn phân nửa, hiện tại chỉ còn lại có bốn thành. Mà ở dưới khí tức thiên địa bao phủ, trong phút chốc, thân thể lực lượng Dương Thạc, đã khôi phục đến trăm phần trăm rồi.

Khôi phục đến trăm phần trăm rồi, vẫn còn tiếp tục tăng lên.

Một trăm phần trăm năm. . . Phần trăm hai trăm. . .

Tăng lên gấp đôi. . .

Gấp hai. . .

Gấp ba. . .

Gấp bốn. . .

Thật nhanh, Dương Thạc cảm giác được, thân thể khí huyết của mình, đã đạt đến gấp bảy. Kế tiếp, thiên địa khí tức đối với Dương Thạc tăng lên khí huyết, tốc độ đã trì hoãn chậm lại. Bất quá, vẫn còn là tiếp tục tăng lên.

- Đoán chừng, ít nhất có thể gấp tám lần. Thậm chí, khả năng sẽ hơn gấp tám lần.

Dương Thạc đáy lòng thở dài một hơi thật dài.

Gấp tám lần khí huyết, lúc trước Man Văn Thiên Tượng, Thần Long bọn họ độ kiếp, cao nhất, cũng chính là nhục thân tăng lên tới gấp tám lần mà thôi. Đạt tới cấp độ này, đủ để cho Dương Thạc mừng rỡ vạn phần. Phải biết rằng, lúc trước Dương Thạc nuốt vào Lục Túc thiên tinh, khí huyết đã tăng lên gấp ba. Lần tiếp theo tăng lên gấp tám lần. . . Đó chính là. . . hơn hai mươi bốn lần ngũ trọng lôi âm võ thánh thông thường.

Kinh khủng vô cùng.

Đạt tới cái trình độ này, Dương Thạc không hài lòng sao?

Tiếp tục tăng lên. . .

Gấp bảy tám phần. . . Gấp bảy chín thành. . . Gấp tám lần.

Gấp tám lần một thành. . . Gấp tám lần hai thành. . . Gấp tám lần ba thành. . . Gấp tám lần năm thành. . .

Đến gấp tám lần năm thành khí huyết, sau đó, Dương Thạc cảm giác được, ở thiên địa khí tức bao phủ, khí huyết lực lượng của mình, vẫn còn tăng lên. Gấp tám lần sáu thành. . . Gấp tám lần bảy thành. . . Gấp tám lần tám phần. . .

Gấp tám lần chín thành. . . Chín lần.

Mãi cho đến toàn bộ trình độ chín lần, mới hoàn toàn ngừng lại, cỗ thiên địa khí tức bao phủ Dương Thạc, cũng hoàn toàn tiêu biến mất.

- Chín lần? Khí huyết lực lượng của ta, là tăng chín lần.

Dương Thạc lúc này này, tâm tư, vô cùng kích động.

Chín, chính là đếm trong chữ cực hạn, Dương Thạc tu luyện, chính là cửu âm Cửu Dương hai đại huyền công, chí âm chí dương, đều là cực hạn. Không nghĩ tới, lần này độ kiếp, nhục thể của mình tăng lên bội số, cứ như vậy cũng tăng lên chín lần, đạt đến một cái cực hạn. Dương Thạc có thể cảm giác được, sợ rằng, từ cổ chí kim, Thiên Thánh giới trăm triệu năm thời gian, sợ rằng không có một người, ở vượt qua nhục thân kiếp, khí huyết tăng lên có thể vượt qua chín lần như vậy.

Đây cũng là bội số tối cao.

Cho dù là mạnh như Man Văn Thiên Tượng, siêu cấp thần thú lấy khí huyết lực lượng trứ danh, sau khi độ kiếp, khí huyết tăng lên, cũng là gấp tám lần mà thôi.

Dương Thạc, so sánh với Man Văn Thiên Tượng, vẫn còn cao hơn một bậc.

- Man Văn mặc dù lấy khí huyết trứ danh, nhưng lúc nó độ kiếp, khí huyết lực lượng, chưa chắc có mạnh hơn ta. Hơn nữa, cường độ nhục thể của ta, cấp tám thần binh đỉnh phong, cũng không phải là Man Văn có thể bằng được.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Man Văn Thiên Tượng, đương nhiên là khí huyết mạnh mẽ.

So sánh với khí huyết mà nói, ở ngũ trọng lôi âm vô thánh, ngũ trọng lôi âm vô thánh cường giả thông thường, trừ đi Ngao Dung, thông thường cũng không bằng một nửa Man Văn Thiên Tượng.

Dương Thạc khí huyết lúc trước, cũng chính là miễn cưỡng đạt tới một nửa Man Văn Thiên Tượng.

Nhưng sau khi nuốt vào Lục Túc thiên tinh, khí huyết Dương Thạc trực tiếp tăng lên tới gấp ba, so với Man Văn Thiên Tượng khí huyết, cũng mạnh hơn rồi.

Khí huyết lực lượng mạnh, nhục thân cường độ cấp tám thần binh đỉnh phong, Dương Thạc đã muốn vượt xa Man Văn Thiên Tượng.

Chính là bởi vì như thế, nhục thân Dương Thạc, tổng hợp thực lực, muốn vượt xa Man Văn Thiên Tượng. Man Văn Thiên Tượng độ kiếp, khí huyết lực lượng có thể trực tiếp tăng lên tới gấp tám lần, Dương Thạc càng cao hơn một bậc, tăng lên tới chín lần, cũng chính là nước chảy thành sông, thập phần tự nhiên.

- Ta hiện tại mặc dù là mới vào hư không vô thánh, nhưng khí huyết của ta cùng khí huyết nhân loại hư không vô thánh thông thường tương đối khác biệt, so sánh cao hơn mấy lần vậy.

Dương Thạc tâm tư hết sức kích động.

Thông thường, khí huyết hư không vô thánh không tính rất mạnh, giả thiết ở ngũ trọng lôi âm vô thánh, khí huyết tổng số cùng Dương Thạc không sai biệt lắm.

Hắn độ kiếp xong, khí huyết tổng số chẳng qua là tăng lên gấp năm sáu lần mà thôi, cũng chính là sáu lần khí huyết.

Mà Dương Thạc, cắn nuốt Lục Túc thiên tinh, khí huyết lực lượng đã tăng lên tới gấp ba. Hiện tại, lại tiếp tục tăng lên tới chín lần, đó chính là ba chín hai mươi bảy lần.

Cho dù là Dương Dịch cắn nuốt Lục Túc thiên tinh, khí huyết Dương Thạc cũng hơn gấp ba nàng.

- Khí huyết tổng số tăng lên, không biết cường độ thân thể của ta, có tăng lên hay không.

Tâm niệm vừa động, Dương Thạc sớm đã khởi động đệ tam trọng Hắc Hùng huyền ưng biến thân.

Ca ca ca!

Thân thể mặt ngoài, lưu quang quanh quần hắc sắc giáp cứng rắn, chợt xuất hiện.

- Cường độ thân thể. . . Quả nhiên, đột phá thần binh cấp tám, vững vàng đi vào đến thần binh cấp chín rồi. Hơn nữa, ít nhất là cấp chín thần binh cao đẳng. Thông thường cấp bốn tinh chiến lực cường giả, cầm trong tay binh khí tương đối không sai, chém vào trên người của ta, cũng không tạo thành bất kỳ tổn thương.

Dương Thạc rõ ràng cảm giác được, bên ngoài thân thể của mình cứng rắn, có biến hóa lớn, trực tiếp tăng lên trên diện rộng.

Thân thể thần binh cấp chín.

Mà cấp bốn tinh hư không vô thánh, nói như vậy, cũng chỉ có một số người tương đối giàu, mới có thể có được cấp chín thần binh binh khí, khô giòn.

Có thể nói, ở nhục thân, Dương Thạc đã có thực lực cùng cấp bốn hư không vô thánh gan đua cao thấp.

Đương nhiên, ở cường độ thần hồn, bí pháp, Dương Thạc vẫn còn kém rất xa.

- Bất kể như thế nào, ít nhất, hiện tại ta gấp ba sao cấp hư không vô thánh, hoàn toàn không hãi sợ.

Dương Thạc trong tâm hào khí vạn trượng.

Một tiếng trường khiếu, từ trong miệng Dương Thạc, nhả ra.

Ầm ầm long! Ầm ầm long!

Trường khiêu truyền ra, cả thu thủy hồ, đều là rầm rầm chấn động, trên mặt hồ kích động sóng nước khổng lồ. Một cỗ lực lượng tuyệt cường, lấy Dương Thạc làm trung tâm, cấp tốc tuôn ra.

- Thật mạnh!

Phanh! Phanh! Phanh!

Trong hồ nước, Tiểu Ngưng Tiểu Chân Tiểu Nguyệt ba cái thị nữ, bị cỗ lực lượng trong thân thể Dương Thạc tuôn ra, giống như là bị một đầu hồng hoang mãnh thú va chạm vậy, không tự chủ được, thân thể bay ngược ra ngoài, sắc mặt một trận tái nhợt, tràn đầy vẻ sợ hãi.

- Tôi tớ của Thu thủy hồ chúa tể, quả nhiên thuận lợi vượt qua nhục thân lôi kiếp.

Mà ở ngoài thu thủy hồ, nghe được Dương Thạc trường khiêu, nhóm người Lam Đạt, trong tâm đều toát ra một cái ý niệm như vậy.

Hai mắt nhú lại, trên mặt Lam Đạt, không che dấu chút nào hiện ra vẻ ghen ghét.

- Hừ, bất quá là vượt qua nhục thân lôi kiếp mà thôi, thần hồn lôi kiếp còn không có vượt qua, hiện tại ngưng cuồng như thế, không khỏi quá hơi sớm sao? Chờ tới lúc, thần hồn lôi kiếp phủ xuống, thoáng cái đem thần hồn người này hoàn toàn đánh diệt, để người thất bại trong gang tấc, vẫn lạc bỏ mình, sau đó, người một thân mạnh mẽ khí huyết, cũng chỉ có thể dùng tới nuôi nấng cá tôm Thu thủy hồ mà thôi.

Lam Đạt trong miệng, lẩm bẩm nói ra.

- Cho dù vượt qua thần hồn độ kiếp, trở thành thất trọng lôi âm vô thánh, có được cấp bốn tinh hư không vô thánh chiến lực, có thể như thế nào? Người, còn không phải là Thu thủy hồ chúa tể tôi tớ sao? Làm nô tỳ, ti tiện vô cùng. Có cường thịnh, cũng phải khom lưng làm người.

662. Chương 628: Tâm Cảnh Sơ Hở Một Luồng

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 628: Tâm Cảnh Sơ Hở Một Luồng

Lam Đạt trong tâm hừ lạnh, vẻ ghen tỵ biểu lộ ra ngoài.

Hắn tựa hồ là quên, dường như phía trước, thời điểm Dương Thạc vừa mới bắt đầu độ kiếp, hắn còn có chút hâm mộ Dương Thạc. Khi đó, hắn thậm chí tình nguyện mình không phải là Lam Thiên Sơn chi tử, mà là một cái tôi tớ nho nhỏ, ít nhất, thu hoạch tư nguyên muốn nhiều hơn một chút.

- Thần hồn độ kiếp, sắp đến sao.

Thu thủy hồ, Dương Thạc, đợi chờ thần hồn độ kiếp đến.

- Ngược lại muốn nhìn, thần hồn độ kiếp này, có thể làm khó dễ được ta.

Dương Thạc đối với thần hồn độ kiếp, không có nửa phần sợ hãi.

Bất quá, Dương Thạc cũng biết, trình độ thần hồn độ kiếp, rốt cuộc là có chút hung hiểm. Cùng nhục thân bất đồng, chỉ bằng vào ngạnh kháng, là rất khó thành công, tốt nhất, là muốn thông qua phương thức khai thông.

Hừ!

Trong tâm suy nghĩ như vậy, thần hồn Dương Thạc, bay ra khỏi nhục thân, ở giữa không trung vòng vo nửa vòng.

- Ân? Lam Đạt kia cùng ba tên ba tinh cấp hư không vô thánh, ở thu thủy hồ trông giữ? Chẳng lẽ còn muốn chờ ta sau khi ra ngoài, đồng loạt xuất thủ, đem ta vây sát? Quả nhiên đủ sắc bén. Lúc trước ta bị bọn họ đuổi giết, như chó nhà có tang, nghẹn khuất đến cực hạn rồi. Ban đầu suy nghĩ quân tử báo thù, mười năm không muộn, bất quá bây giờ nhìn lại. . .

Dương Thạc hai mắt, rất nhanh nheo lại.

- Các người bốn người còn ở chỗ này, dứt khoát, đem bốn người đồng loạt chém giết.

- Ta báo một mũi tên chi cừu, tâm cảnh không có nửa phần trở ngại, tất nhiên là làm ít công to, thông thuận vô cùng.

Một phen ý niệm trong đầu như vậy từ Dương Thạc cấp tốc sinh ra.

- Giết!

Nghĩ tới liền đến.

Dương Thạc tuyệt đối không phải là người nhiều lời, tâm niệm vừa động, cả người, trực tiếp từ trong hồ nước, cấp tốc nhảy lên.

Trong phút chốc tới giữa không trung, hai mắt nhất tảo, đem bốn phía Thu thủy hồ, toàn bộ bao phủ.

Thần hồn đã đem nhóm người Lam Đạt tỏa định.

- Không tốt.

- Chuyện gì xảy ra?

Bị thần hồn Dương Thạc tỏa định, Lam Đạt bốn người chỉ cảm thấy phía sau lưng một trận tê dại, tóc gáy chuẩn bị giơ lên, thật giống như là một người bình thường bị Ngạ Lang nhìn thấy vậy, toàn thân cơ hồ đều có chút cứng ngắc lại.

- Thần hồn khí tức, hình như là của Dương Thạc.

- Không đúng, chuyện gì xảy ra? Dương Thạc còn không có vấn đề? Làm sao có thể, chẳng lẽ nói, người mới vừa rồi độ kiếp cũng là Dương Thạc?

Lam Đạt, Minh Luân Ngôn, Đa Trọng, Đồ Thiên Mạnh bốn người, đối với thần hồn Dương Thạc quen thuộc đến cực hạn rồi, hiện tại Dương Thạc tán phát thần hồn, đem bốn người tỏa định, bốn người lập tức liền biết, người tỏa định của mình, chính là Dương Thạc.

- Làm sao có thể? Dương Thạc bất quá ba tinh cấp chiến lực, tới Thiên Thánh giới không đến một năm, làm sao có thể liên tiếp đột phá, muốn đi vào đến cấp bốn tinh hư không vô thánh? Yêu nghiệt, tiểu tử này, tuyệt đối là một gã yêu nghiệt.

- Tuyệt đối yêu nghiệt, nhất định phải tìm siêu cấp cường giả, một kích giết chết, không để cho hắn nửa phần cơ hội.

- Chúng ta hiện tại, không phải là đối thủ tiểu tử này, chạy mau! Chạy mau!

Hưu! Hưu! Hưu!

Đám người Lam Đạt có thể hôm nay có võ đạo thành tựu, cũng đều không phải là nhân vật tầm thường?

Mọi người đều là cẩn thận đến cực hạn rồi.

Cảm nhận được nguy cơ lớn lao, bốn người không có nửa phần do dự, thân hình vừa động, lập tức liền muốn phi thân chạy trốn.

- Còn muốn đi sao? Các người dám ở chỗ này trông giữ ta, chờ ta đi ra, vậy thì biết điều một chút gánh chịu hậu quả đi, các người còn muốn chạy, cũng không thể rồi.

Dương Thạc âm thanh lạnh như băng, vang lên bên tai bốn người.

Hưu!

Một đạo quang mang, trực tiếp từ trong đôi mắt Dương Thạc bắn ra, thẳng đánh tới Đồ Thiên Mạnh.

Oanh!

Đồ Thiên Mạnh thân thể dừng lại, trong đôi mắt thần thái biến mất.

Tróc bí pháp, trực tiếp đem Đồ Thiên Mạnh chém giết.

- Tróc.

Lần nữa thi triển một lần tróc bí pháp, Minh Luân Ngôn, đồng dạng bỏ mình vẫn lạc.

Ngay sau đó một khắc, thân hình Dương Thạc vừa động, trong phút chốc liền ra phía sau Đa Trọng, hai đám vừa động, hung hăng hướng phía sau Đa Trọng oanh kích đến. Đa Trọng sắc mặt kịch biến, trong miệng khê quát một tiếng, thân thể biến hóa, thoáng cái cao hơn năm thước. Đang muốn cùng Dương Thạc giao kích, thân hình Dương Thạc đã sớm tới, mãnh liệt đánh ra, đánh Đa Trọng hóa thành một cục thịt vậy.

Vù vù hô!

Thái dương chân hỏa phát động, hung hăng nóng bỏng thiêu đốt thần hồn Đa Trọng.

Đồng thời, thân hình Dương Thạc vừa động, hướng về Lam Đạt, cấp tốc truy kích đến.

- Khốn khiếp!

- Tiểu tử, thần hồn ngươi sắp độ kiếp, ngươi không an lòng độ kiếp, còn dám chém giết bọn ta, chẳng lẽ ngươi không sợ phân tâm nhị dụng, bị lôi kiếp tiêu diệt sao? Khốn khiếp, thần hồn lôi kiếp này, ngươi nhất định không có khả năng vượt qua, nhất định bị oanh kích hồn phi phách tán, một thân khí huyết mạnh mẽ, cuối cùng trở thành lương thực của đám dị thú kia.

Lam Đạt quát mắng Dương Thạc.

Ầm ầm long!

Phanh! Phanh! Phanh!

Dương Thạc đánh ra hai ba quyền, trước đem nhục thân Lam Đạt đánh diệt.

- Ân?

Sau một khắc, Dương Thạc chợt cảm giác được, phía trên trời có một cỗ cảm giác nguy hiểm, mãnh liệt bao phủ chính mình.

- Ta bị thần hồn kiếp lôi oanh kích hồn phi phách tán? Đáng tiếc, ngươi nhìn không thấy tới cái cảnh tượng này. Thần hồn lôi kiếp tới, thần hồn của ngươi, cũng ở trong phạm vi thần hồn lôi kiếp, cũng bị hoàn toàn đánh diệt.

Khẽ nhe răng cười, từ khóe miệng Dương Thạc, hiện ra.

- Dương Thạc, ta Lam Đạt cùng ngươi ở thế bất lưỡng lập, Lam Thiên Sơn phụ thân ta, sớm muốn gì muốn đem ngươi hoàn toàn đánh diệt, để ngươi vĩnh viễnọa luân hồi, không tiếp tục siêu sinh.

Từng tiếng gào thét, từ thần hồn Lam Đạt phát ra.

Cô cô cô!

Lam Đạt bị Dương Thạc đánh tan huyết nhục, bay nhanh nhuyển động, còn muốn trọng tâm tổ hợp trở thành một thân thể đầy đủ.

- Không tốt!

Nhưng mà sau một khắc, một cỗ cảm giác cực độ nguy hiểm, từ đáy lòng Lam Đạt đột nhiên dâng lên.

Ầm thanh âm lương, từ trong miệng Lam Đạt truyền ra.

Ầm ầm!

Răng rắc!

Bên trong hư không, một đạo tia chớp thô to, đột nhiên hướng về Dương Thạc cùng với Lam Đạt trảm đến, trong đó một phần lớn hung hăng oanh về phía thân thể Dương Thạc, mà một bộ phận, còn lại hướng về thần hồn Lam Đạt oanh kích, thần hồn Lam Đạt, bởi vì nhục thân bị đánh ra, thần hồn cơ hồ hoàn toàn bộc lộ ở trong không khí, trực tiếp đối mặt lôi kiếp lực lượng, hung hiểm đến cực hạn.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Điện quang nồng đậm, hung hăng quán quanh đến thần hồn Lam Đạt.

- A a a a a. . . Dương Thạc, ngươi sớm muộn gì cũng phải chết không thể nghi ngờ. . . A a a a a. . .

Tiếng thét thê lương không ngừng từ thần hồn Lam Đạt truyền ra, bị thần hồn kiếp lôi oanh kích, thần hồn Lam Đạt làm sao có thể chống lại, như tờ giấy mỏng gặp lửa, trực tiếp bị bốc cháy, thần hồn lực lượng bị đốt sạch.

Còn lại một tia thần hồn còn muốn kêu gào, điện quang vừa động, xì một tiếng, sau đó đem thần hồn Lam Đạt hoàn toàn đánh tiêu diệt.

Bỏ mình vẫn lạc. Hồn phi phách tán.

Hoàn toàn biến mất ở tại thiên địa rồi.

663. Chương 629: Độ Kiếp Thành Công, Hôn Mê Sâu.

Vô Tận Thần Công

Chương 629: Độ Kiếp thành công, hôn mê sâu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mà Dương Thạc bất đồng. Dương Thạc sống vài thập niên, ở con đường võ đạo tu luyện rất ngắn, trước mắt một đường, chính mình sẽ không nhìn nhiều chung quanh, cũng không có những thứ dư thừa kia. Những thứ huyền tượng này, vẫn không ảnh hưởng được Dương Thạc.

Đạo lôi kiếp thứ ba, ung dung vượt qua.

Ầm ầm!

Đạo kiếp lôi thứ bốn, đã phủ xuống.

- Ân?

Lần này, không phải là thần hồn Dương Thạc bị tổn thương, mà trước mặt Dương Thạc, xuất hiện đại lượng công pháp bí tịch, pháp khí bí bảo, linh đan diệu dược. Trong đó đều là cửu âm Cửu Dương huyền công, pháp khí bí bảo, ít nhất đều là cấp bốn sao cấp năm tinh cấp hư không vô thánh có thể sử dụng. Mà linh đan diệu dược, thậm chí có thể để Dương Thạc trực tiếp tăng lên một đẳng cấp.

- Huyền tượng thật là lợi hại.

Những thứ huyền tượng này, không lừa được Dương Thạc.

Nhưng Dương Thạc cũng biết, huyền tượng này, không nhất định cần lừa chính mình, chỉ cần có thể ảnh hưởng đến tâm cảnh của mình, để tâm cảnh của mình có vài phần ba động, nói như vậy, tâm cảnh của mình

cũng không phải là hoàn mỹ không tỳ vết. Đợi qua đạo kiếp lôi thứ sáu, có thể tìm tới tâm cảnh mình sơ hở, xúc phạm tới bản thân mình.

Cho dù biết rõ là giả, một người đối mặt với rất nhiều trần bảo, sợ là cũng khó mà thờ ơ. Giống như gặp phải mộng đẹp, cho dù ý thức biết là giả, cũng không muốn tỉnh lại vậy.

- Thật là lợi hại, nhưng, muốn dựa vào những đồ này ảnh hưởng đến tâm cảnh của ta, còn kém một chút, phá cho ta.

Dương Thạc rất nhanh phá vỡ huyền tượng.

- Bốn lần lôi kiếp trước, không hơn gì cái này. Đến đây đi, để cho ta xem xem lôi kiếp lần thứ năm lần thứ sáu, cùng với lôi kiếp sau đó, có thể đạt tới trình độ kinh khủng cỡ nào.

Hít sâu một hơi, ánh mắt Dương Thạc kiên định, sau đó lẩm bẩm tự nói.

Bốn đạo Thần Hồn Lôi Kiếp đầu tiên, ung dung chống đỡ được.

Nhưng Dương Thạc lại biết, đón lấy bốn đạo lôi kiếp, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng có thể kháng trụ như vậy. Mặt khác, tám đạo lôi kiếp phổ thông này sau khi kết thúc, còn có một đạo lôi kiếp cuối cùng, tập hợp tổng lực uy thế của tám đạo lôi kiếp, lập tức oanh kích xuống. Lúc đó, đối với Dương Thạc mà nói, mới thật sự là thử thách to lớn vậy.

- Chống được tám đạo lôi kiếp đầu tiên, nhất định phải làm không có sơ hở nào.

- Tâm tình, không thể có chút nào dao động.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Một ít lôi kiếp, chủ yếu là một bộ phận thần hồn công kích, thêm vào một ít huyền tượng.

Thần hồn công kích, có thể đối với thần hồn Dương Thạc tạo thành tổn thương. Mà huyền tượng, lại dễ cho tâm cảnh Dương Thạc sinh ra kẽ hở.

Hai người, hỗ trợ lẫn nhau!

Nếu như chỉ có thần hồn công kích, không có huyền tượng, Dương Thạc trực tiếp dựa vào Thần Hồn lực lượng mạnh mẽ chính mình chống đỡ là được rồi. Thần hồn chịu được tổn thương, thì sau đó dùng một ít thần hồn đan dược quý giá bù đắp là tốt rồi, quá trình độ Thần Hồn Lôi Kiếp, cùng quá trình độ thân thể lôi kiếp, trên căn bản sẽ không có khác biệt.

Mà nếu như chỉ có huyền tượng, mà không có thần hồn công kích, cho dù những huyền tượng này để cho tâm tình Dương Thạc rung chuyển không thể tả, tạo ra trăm chỗ sơ hở, thế nhưng không có thần hồn công kích cụ thể, cũng không thể đối với Dương Thạc tạo thành tổn thương gì. Nhiều nhất để Dương Thạc rơi vào huyền tượng, không thể tự kiểm chế thôi.

Nói chung, huyền tượng cùng thần hồn công kích, hầu như là thiếu một thứ cũng không được. Thiếu hụt bất luận cái nào trong đó, Thần Hồn Lôi Kiếp này, đối với Dương Thạc mà nói, liền dường như gà đất chó vậy, không đáng nhắc tới.

Đối mặt tám đạo đầu tiên trong lôi kiếp huyền tượng. Dương Thạc nhất định phải bảo đảm, muốn không có sơ hở nào, tâm tình không thể xuất hiện gợn sóng, không thể có nửa phần kẽ hở.

Dưới tình huống này, một tia lôi kiếp thứ chín cuối cùng, mới có thể vững vàng chống đỡ được.

- Đến đây đi!

Đối với tâm tình của chính mình, Dương Thạc đặc biệt có lòng tin.

Tuy rằng Dương Thạc có thời gian tu luyện khá là ngắn. Nhưng, bởi vì thời gian tu luyện quá ngắn, cũng làm cho Dương Thạc có rất ít tạp niệm.

Tâm vô tạp niệm, một lòng đi về võ đạo đỉnh cao, liền rất khó bị ngoại vật dao động. Tâm tình rất khó xuất hiện kẽ hở.

Ầm ầm ầm long!

Dương Thạc thầm nghĩ những điều này, đồng thời, đạo lôi kiếp thứ năm, rốt cục đến.

Răng rắc!

Dương Thạc thân thể dừng lại, trong hai mắt thần thái đều thoáng ảm đạm xuống một phần.

- Dương Thạc. . .

Sau một khắc, Dương Thạc bên tai, thanh âm của một cô gái, hưởng lên.

- Hả? Là âm thanh của Tiểu Dịch?

Dương Thạc nổi lòng hơi động.

Sau một khắc, Dương Thạc liền nhìn thấy, một nữ tử mặc áo trắng, hướng về chính mình chân thành đi tới. Cô gái kia hai tám tuổi, hình dạng cực kỳ xinh đẹp tuyệt trần, hai mắt đưa tình, không phải người khác, chính là Dương Dịch.

- Thật ảo tưởng. Thậm chí ngay cả thần hồn khí tức Tiểu Dịch, đều mô phỏng được ra rồi.

Dương Thạc lúc này, thậm chí có thể cảm giác được, Tiểu Dịch trước mắt này, khí tức, hoàn toàn cùng Tiểu Dịch chân thực giống nhau như đúc.

- Dương Thạc. . . Có thể bồi theo ta sao. . .

Dương Dịch hướng về Dương Thạc chân thành đi tới, sau đó hướng về Dương Thạc duỗi ra một cái tay. Sau một khắc, một bộ bạch y trên người Dương Dịch, nhanh chóng lướt xuống, da thịt hiển lộ ra, mang theo hết sức mê hoặc, kích thích Dương Thạc.

Thậm chí, Dương Thạc cảm giác được, bên trong cái mũi của mình, đều có thể nghe thấy được mùi thơm cơ thể.

- Hí! xem tại

Nhìn thấy loại tình huống này, Dương Thạc không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

- Ôn Nhu Hương chính là cửa ải anh hùng, bất luận võ giả nào, đều không thể chống đối mê hoặc?

Dương Thạc thầm nghĩ trong lòng.

Tu luyện võ đạo, truy tìm võ đạo cực hạn, cũng không phải nói như là hòa thượng vậy, thanh tâm quả dục.

Tuyệt đại đa số võ giả, bước vũ đạo cực hạn, để ỉnh trở nên càng mạnh hơn, vẫn là muốn thủ hộ người thân của mình, hoặc là muốn đạt được vật mình muốn. Trong đó, liền có cả nữ nhân.

Để ỉnh trở nên càng mạnh hơn, thủ hộ nữ nhân của mình.

Hoặc là, để ỉnh trở nên mạnh mẽ, nắm giữ càng mị lực to lớn hơn, đi hấp dẫn nữ nhân mình thích.

Nếu là không có mục đích khác, chỉ là đơn thuần vì trở nên mạnh mẽ mà trở nên mạnh mẽ, cái kia lại có ý nghĩa gì?

Hiện tại, nữ nhân mình thích, chính đang hướng về chính mình chân thành đi tới, mang đến ỉnh mê hoặc cực hạn, sợ rất nhiều nam nhân, đều sẽ lòng sinh ghen ghét, tâm tình bất ổn.

- Đáng tiếc.

- Đáng tiếc, ta yêu thích Tiểu Dịch, tuyệt đối không phải loại mê hoặc kia, ta yêu thích Tiểu Dịch, cũng tuyệt đối không chỉ có là bởi vì thích nàng. Muốn dựa vào điều này, để tâm cảnh ta bất ổn, không có khả năng rồi. Phá cho ta.

Lúc này Dương Thạc, không chút nào lưu luyến Dương Dịch trước mắt.

Nếu là mình muốn xem thân thể Dương Dịch, trực tiếp đi tìm Dương Dịch là tốt rồi, cần phải xem huyền tượng này sao?

Ầm!

Dương Thạc khẽ quát một tiếng, từ bên trong huyền tượng đi ra ngoài.

Ầm! Ầm! Ầm!

664. Chương 630: Tám Lần Thần Hồn, Chân Chính Nghiền Ép! (1).

Vô Tận Thần Công

Chương 630: Tám lần thần hồn, chân chính nghiền ép! (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hầu như chính là đạo kiếp lôi thứ năm này bị Dương Thạc vượt qua, đồng thời, , trên bầu trời lôi vân dày đặc, liên tục ba đạo kiếp lôi cũng bay xuống, hướng về Dương Thạc mạnh mẽ oanh kích đến.

- Ba đạo kiếp lôi, đồng thời giáng lâm? Ta mạnh mẽ chống đỡ năm đạo lôi kiếp, thần hồn cũng chấn động. Vì vậy thiên địa trực tiếp đem ba đạo kiếp lôi đồng thời hạ xuống, đồng thời thử thách tâm thần của ta.

Dương Thạc khẽ cau mày.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dương Thạc thân thể, lung lay mấy lần.

- Ta, đi mau! Vân Lam Phủ bọn nhóc con này, lão Long ta giúp người chống đối.

- Dương Thạc ca ca đi mau, tương lai tu luyện thành công, nhất định phải vì chúng ta báo thù.

Một vài bức hình ảnh, nhanh chóng ở trước mặt Dương Thạc tránh qua.

Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, Huyết Phi, Ngưng Thụý. . .

Tựa hồ là Vân Lam Phủ siêu cấp cao thủ truy sát tới, đám người Thần Long trợ giúp Dương Thạc chống lại những siêu cấp cao thủ này đánh giết. Ở trong những cao thủ này đánh giết, đám người Thần Long, liên tục bị chết đi.

- Dương Thạc, bảo trọng tính mạng của mình, không có đủ thực lực, không nên quay lại.

Thậm chí, liên ngay cả Dương Địch cũng nhanh chóng xuất hiện. Việc nghĩa chẳng từ nan, nhằm phía đám Vân Lam Phủ cường giả siêu cấp, vì Dương Thạc tranh thủ thời gian.

Ầm ầm!

Dương Địch, đều bị đánh nổ.

- Được lắm Vân Lam Phủ, ức hiếp nhỏ yếu, chẳng biết xấu hổ, Dương Thạc, lão phu cứu rồi.

Sau một khắc, một bạch phát lão giả, đột nhiên xuất hiện.

- Tiểu tử, ta hiện tại mang người trở lại. Cho người trăm năm thời gian, bước vào đến lục tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, nếu là người có đầy đủ nỗ lực, có cơ duyên đầy đủ, thậm chí có thể giống như như lão phu vậy, trở thành thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả. Ở thiên Thánh Giới, cũng có thể nghênh ngang mà đi. Đến thời điểm đó, muốn chém diệt Vân Lam Phủ, vì là bằng hữu, người yêu của người báo thù, đó là đơn giản.

- Đi thôi, tiểu tử, đi theo ta.

Âm thanh mê hoặc, ở bên tai Dương Thạc vang lên.

- Hả?

Chính là vào lúc này. lòng mảy Dương Thạc chăm chú nhìn lại.

- Liên tục ba đạo kiếp lôi, mang vào huyễn tượng rất lợi hại, để đám người Thần Long, Tiểu Địch ở trước mặt ta, bị Vân Lam Phủ siêu cấp cao thủ chém rớt. Lại cho ta một cái đại kỳ ngộ, để ta có cơ hội báo thù. Điều này luân phiên kích thích, tâm tình muốn không chấn động, đều là rất khó.

- Chỉ tiếc, bằng vào cá tính ta, mặc dù là thật sự xảy ra chuyện như vậy. Ta cũng muốn bạo phát toàn lực, cùng Vân Lam Phủ cường giả siêu cấp đối kháng. Tuyệt đối không thể để Thần Long, Dương Địch các nàng ở trước mặt ta bị chém giết. Muốn chết, cũng là ta chết trước, hoặc là ta cùng Tiểu Địch các nàng đồng sinh cộng tử.

- Huyền tượng, quá giả một chút. Phá cho ta.

- Phá!" "Phá!" "Phá! Phá cho ta.

Dương Thạc trong miệng, liên tiếp quát lớn.

Ầm ầm ầm long!

Trước mắt huyễn tượng, sụp đổ.

Ầm ầm!

Vừa vặn là vào lúc này, bầu trời thu thủy hồ lôi vân, một đạo chớp giạt khổng lồ, răng rắc một tiếng, cấp tốc chém xuống.

- Một đạo kiếp lôi cuối cùng. Đến nhanh như vậy?

Lần này, Dương Thạc sắc mặt chân chính đại biến.

Một đạo kiếp lôi cuối cùng này, lại không nói ẩn chứa bao nhiêu huyễn tượng công kích, chỉ cần là cường độ sức mạnh thần hồn công kích, liền muốn đạt đến một cái mức độ khủng bố phi thường. Dương Thạc thần hồn ở vào thời điểm toàn thịnh, có thể không chịu đựng được hay không đều không nhất định. Hiện tại Dương Thạc mới vừa từ đạo lôi kiếp huyễn tượng thứ sáu bảy, tám đi ra, thần hồn vẫn không có bù đắp được, muốn chịu đựng đạo kiếp lôi này, độ khó có thể tưởng tượng được.

- Không có cách, mạnh mẽ chống đỡ đi.

Mạnh mẽ cắn răng một cái, Dương Thạc trong lòng bốc lên một ý nghĩ như vậy.

- Bất Tử Bất Diệt, thần hồn không tiêu tan.

Dương Thạc hơi suy nghĩ, khí huyết sức mạnh mạnh mẽ bên trong thân thể, cấp tốc nuôi thần hồn, thân thể Dương Thạc bắt đầu vận chuyển Cửu Dương tầng thứ nhất, bất tử chân thân pháp môn.

Răng rắc!

Đạo kiếp lôi thứ chín, rốt cục hạ xuống, mạnh mẽ nhập vào giữa chân mảy Dương Thạc.

Dương Thạc thân thể run lên, cùng lúc đó, chỉ cảm thấy trong đầu phát mộng, trong nháy mắt tiếp theo, ý thức đều không còn, hoàn toàn rơi vào chiều sâu hôn mê.

Thần thái trong hai mắt, cũng hoàn toàn biến mất.

- Chuyện gì xảy ra? Tiểu tử kia, lẽ nào không có vượt qua một đạo Thần Hồn Lôi Kiếp cuối cùng này?

Cách đó không xa, Tiểu Nguyệt Tiểu Ngưng Tiểu Chân ba cái hầu gái, đều khẩn nhìn chăm chăm thân thể Dương Thạc.

- Trên bầu trời lôi vân vẫn không có triệt để tiêu tan, lôi kiếp này, vẫn chưa hoàn toàn kết thúc, tiểu tử kia còn chưa có chết. Phỏng chừng, là rơi vào hôn mê sâu.

Liếc mắt nhìn lôi vân trên bầu trời, nàng kia gọi là hầu gái Tiểu Nguyệt, thấp giọng nghiêm nghị nói ra.

- Nhưng lôi vân, nhiều nhất có thể duy trì một phút thời gian, chỉ cần một phút qua đi, tiểu tử này vẫn không có tỉnh dậy, chúng ta liền có thể đến bên cạnh hắn, đem hắn bắt được.

Ba cái đầu gối, hai mắt đều là toả sáng.

Dương Thạc hiện tại, rơi vào hôn mê.

Có thể sau khi mấy hơi thở, liền có thể khôi phục như cũ, cũng có thể, mấy ngày, thời gian mấy năm cũng chưa chắc có thể tỉnh lại. Mà lôi vân trên bầu trời, chỉ có thể duy trì một phút thời gian, chỉ cần lôi vân tiêu tan đi, nếu như vậy Dương Thạc liền mất đi phòng hộ, mặc người xâu xé.

- Dương Thạc, Độ Kiếp xong xuôi?

- Đạo Thần Hồn Lôi Kiếp thứ chín, không biết hẳn có vượt qua hay không.

Cùng lúc đó, ở ngoài thu thủy hồ, đám Vân Lam Phủ quân sĩ, cũng là khẩn nhìn chăm chăm vị trí của Dương Thạc.

- Không có động tĩnh?

- Cho dù tiểu tử kia vượt qua lôi kiếp, phỏng chừng cũng là thần hồn trọng thương, rơi vào đến trạng thái hôn mê. Chờ, một khi lôi vân tiêu tan, lập tức ra tay, đem tiểu tử kia bắt tới. Nếu là mang theo tiểu tử kia, đi giao cho Lam Thiên sơn thống lĩnh, tất nhiên có thể có được lượng lớn ban thưởng.

Lúc này đám quân sĩ, hai mắt đều là toả sáng.

Chờ lôi vân sau khi tiêu tan, liền lập tức đối với Dương Thạc phát động công kích mãnh liệt nhất.

Đám Vân Lam Phủ Vân Thu Thành trung quân sĩ, hầu như đều là có ý nghĩ như vậy.

Cổ nhiên Thu Thủy Liên Y Hồ, chính là cấp năm tinh hiểm địa, tồn tại một vị siêu cấp cường giả vượt qua Vân Lam Phủ phủ chủ, chỉ ít là lục tinh cấp Hư Không Vũ Thánh. Dưới tình huống tầm thường, đám Vân Thu Thành quân sĩ, là vạn vạn không dám tùy tiện tiến vào Thu Thủy Hồ.

Thế nhưng, tình huống bây giờ cũng không tầm thường.

Dương Thạc, còn ở bên trong phạm vi Thu Thủy Hồ, không có bất kỳ nguy hiểm nào?

Cấp năm tinh hiểm địa, cùng cấp năm tinh hiểm địa khác còn có sự khác biệt. Bởi vì Thu Thủy Hồ bản thân là không có bất kỳ nguy hiểm nào, gặp nguy hiểm, bất quá là Thu Thủy Hồ cường giả siêu cấp thôi. Thế nhưng, là một cường giả siêu cấp, người kia, không hẳn thích giết chóc.

Hay là, người kia, hiện tại đang lúc bế quan, không có công quả Dương Thạc.

665. Chương 630: Tám Lần Thần Hồn, Chân Chính Nghiền Ép! (2).

Vô Tận Thần Công

Chương 630: Tám lần thần hồn, chân chính nghiền ép! (2).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hay là, người kia, căn bản cũng không có đem Dương Thạc để vào trong mắt. Dù sao, nhị tinh cấp ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, ở trong mắt vị siêu cấp cường giả kia, hầu như là giun dế vậy.

Một bầy kiến hôi ở trước mặt mình đánh nhau, người bình thường, trừ phi tệ nhạt đến cực điểm, bằng không đều sẽ không đi giẫm đạp.

Nếu Dương Thạc ở Thu Thủy Hồ đợi mấy tháng, vẫn là nhảy nhót từng bưng, như vậy, đám một tinh cấp nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, tiến vào Thu Thủy Hồ, bắt được hoặc là chém giết Dương Thạc, lập tức lui về, sẽ không có nguy hiểm gì.

- Chỉ cần bắt được hoặc là chém giết Dương Thạc, Lam Thiên Sơn thống lĩnh tất nhiên có thể dành ban thưởng cho đại ca chúng ta.

Đám quân sĩ, đều là thâm nghĩ trong lòng.

Cổ nhiên, tiến vào Thu Thủy Hồ, tóm lại là có nguy hiểm nhất định.

Thế nhưng, làm chuyện gì không có hung hiểm?

Hung hiểm cùng thu hoạch. Thường thường thành tỉ lệ thuận. Lần này đi mạo hiểm chém giết Dương Thạc, thu được chỗ tốt, tuyệt đối muốn vượt qua trình độ hung hiểm lần này.

- Chờ xem một phút mà thôi, chẳng mấy chốc sẽ đi qua.

Đám quân sĩ đều là thâm nghĩ trong lòng.

Thời gian, chậm rãi trôi qua. . .

Nửa khắc đồng hồ. . . Một phút!

Ầm ầm ầm long. . .

Trên bầu trời, lôi vân tích tụ nhanh chóng tiêu tan ra. Hầu như là trong chớp mắt, thiên địa khôi phục lại yên lặng.

- Tiểu tử kia, vẫn chưa có tỉnh lại?

Lúc này ở bên trong Thu Thủy Hồ, ba người hầu gái kia, đều nổi lòng hơi động.

Nếu là Dương Thạc tỉnh lại từ lâu, Thiên Địa lập tức hạ xuống một đạo năng lượng, để Dương Thạc tăng lên Thần Hồn lực lượng. Hiện tại đạo năng lượng này vẫn không có hạ xuống, điều này liền nói Dương Thạc vẫn ở vào hôn mê, vẫn chưa có tỉnh lại. Thậm chí có thể lúc này Dương Thạc, Thần hồn như đèn cạn dầu. Lúc nào cũng có thể mất đi vậy.

- Ra tay.

Liếc mắt nhìn nhau, ba cái hầu gái liền muốn chuẩn bị ra tay.

Ầm ầm ầm!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Nhưng vào lúc này, không giống như vậy, không chờ ba người hầu gái có hành động, đột nhiên ba người nghe được, Thu Thủy Hồ có hơn trăm Hư Không Vũ Thánh, hướng về bên này cấp tốc lao đến. Đám Hư Không Vũ Thánh, có ít nhất hai mươi, ba mươi người chính là nhị tinh cấp, còn lại cũng toàn bộ đều là một tinh cấp. Mục tiêu của bọn họ, tựa hồ là Dương Thạc vậy.

- Tiểu tử kia, ngay giữa hồ.

- Tìm tới tiểu tử kia, khóa chặt vị trí của hắn, dụng thần hồn công kích, đem tiểu tử này chém rớt.

Nhiều tiếng quát lớn, nhanh chóng truyền đến.

Dương Thạc, hiện tại trôi nổi ở trong hồ nước. Đám Vân Thu Thành quân sĩ, căn bản không nhìn thấy Dương Thạc.

Không nhìn thấy, cũng là không cách nào khóa chặt, không cách nào sử dụng thần hồn công kích đối phó Dương Thạc, lúc này một ít quân sĩ, đầu tiên là đến giữa hồ, tiện đà liền chuẩn bị tiến vào trong hồ, tìm kiếm tung tích của Dương Thạc.

- Tiểu tử này, lại trêu ra nhiều kẻ thù như vậy? Đều là Vân Lam Phủ, chẳng lẽ, tiểu tử này cùng Vân Lam Phủ cao tăng xảy ra cái xung đột gì?

Tiểu Nguyệt Tiểu Ngưng Tiểu Chân ba người, cũng mới là nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, mắt thấy đông đảo Vân Thu Thành quân sĩ đến, các nàng cũng đều không dám lỗ mãng, đều dừng lại thân hình, sau đó liếc mắt nhìn nhau, ba người đều kinh ngạc cực kỳ.

- Ha ha, tìm tới, sẽ ở đó.

- Tiểu tử này là ta! xem ta trước đem chém rớt.

Trong lúc ba tên hầu gái kinh ngạc, đồng thời đám quân sĩ, tìm được Dương Thạc.

Chỉ tiếc, đám quân sĩ tựa hồ cũng không am hiểu thần hồn công kích, tìm tới Dương Thạc, liền lao đến vị trí Dương Thạc.

- Liền ở chỗ này, chết đi.

Trong phút chốc đến trước mặt Dương Thạc, đám quân sĩ duỗi bàn tay, hướng về Dương Thạc chụp tới.

Ầm!

Cánh bàn tay lớn, sắp nắm lấy Dương Thạc.

Dương Thạc trực tiếp bất động, lúc này xuất hiện một luồng khí thể mạnh mẽ mẽ mẽ mẽ, đột nhiên phát ra.

Trong nháy mắt, Dương Thạc hai mắt mở ra.

Tĩnh lại!

Ngay trong nháy mắt, Dương Thạc tĩnh lại.

- Hả? Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, muốn giết ta sao?

Lời nói lạnh lẽo, từ trong miệng Dương Thạc truyền ra.

Ca!

Đám quân sĩ tung bàn tay lớn, dĩ nhiên nắm lấy Dương Thạc.

Nhưng mà sau một khắc, đám quân sĩ sắc mặt rất nhanh biến hóa.

- Cứng quá, thân thể tên tiểu tử này, làm sao cứng cỏi như vậy? Trên tay ta có tia thiên cương dẹt thành bao tay, cho dù thân thể hắc có tới cường độ Thần Binh cấp bảy, cho dù tiểu tử này thân thể phòng ngự đạt đến cấp bảy, cũng không có cách ngăn cản được. Làm sao có khả năng.

Giờ phút này đám quân sĩ, cảm giác mình thật giống là người bình thường trói gà không chặt, dùng tay nắm lấy cây thiết côn vậy, căn bản là không có cách lay động cổ Dương Thạc được.

- Chết.

Quát khê một tiếng, từ trong miệng Dương Thạc phát ra.

Ầm ầm!

Một tay hơi động, một quyền Dương Thạc đem đầu lâu tên quân sĩ triệt để đánh nổ, Thái Dương chân hỏa đem thần hồn tên quân sĩ triệt để đánh diệt.

- Nguy hiểm thật, bên trong tia lôi kiếp thứ chín này, lại không có ẩn chứa huyền tượng, chỉ là đơn thuần thần hồn công kích. Nhưng dù vậy, nó tập hợp tổng tám lần thần hồn công kích, thần hồn công kích lần này, cũng là đủ mạnh. Nếu không phải ta nuốt vào Hư Không Vũ Thánh kiếm hồn bổ dưỡng cá, thần hồn tăng lên gấp đôi, e rằng lúc này đã sớm biến thành tro bụi rồi.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Giờ khắc này Dương Thạc tuy rằng từ hôn mê khôi phục trở về. Thế nhưng cũng cảm giác được chính mình từng trận choáng váng. Thân thể của chính mình đều cơ hồ không khống chế được. Thoảng suy nghĩ nhiều một chút chuyện, lập tức choáng váng, trước mắt đều biến thành màu đen.

Một tay hơi động, Dương Thạc trong tay xuất hiện một đồng lớn thần hồn đan được bổ dưỡng, sau đó được Dương Thạc nuốt xuống.

Những đan dược này tiến vào Dương Thạc trong bụng, lập tức hóa thành từng đạo từng đạo thần hồn năng lượng, bổ dưỡng thần hồn Dương Thạc gần đây dần cạn dần.

- Thân thể có thể ung dung khống chế.

Thần hồn khôi phục, Dương Thạc cảm giác được, chính mình lúc này đã có thể khống chế thân thể của chính mình, phương diện hành động không có bất kỳ trở ngại.

- Tới đây, Dương Thạc, liền ở chỗ này.

- Ở chỗ này.

- Ra tay công kích.

Chính là trong nháy mắt, lại có không ít quân sĩ, tìm tới Dương Thạc.

- Hả? Hở lạc xuống đồng bằng bị chó khinh sao? Trước đó ta chưa vượt qua Thần Hồn Lôi Kiếp, Lam Đạt cùng bốn tên ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, đều có thể ung dung đánh nổ. Hiện tại vượt qua Thần Hồn Lôi Kiếp, chỉ bằng các người, cũng muốn lại đây bắt nạt ta sao?

Dương Thạc sắc mặt khế biến.

Ầm ầm!

Toàn bộ thân thể, đột nhiên vọt lên.

Ầm!

Trong phút chốc đến trước mặt một tên nhị tinh cấp quân sĩ, sau đó đâm ra một quyền, sức mạnh mạnh mẽ vô cùng, trực tiếp đem tên nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả oanh thành mảnh vụn, nửa điểm huyết nhục đều không còn lại.

- Không được, Dương Thạc tỉnh lại rồi! Chạy mau!

Mấy tên quân sĩ gần đó, đều biến sắc mặt, cũng không còn dám cùng Dương Thạc là địch, đều phi thân lui nhanh.

- Chạy thoát sao? Chết đi. đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thạc thân hình liên tục di động, trong phút chốc truy đuổi mấy tên quân sĩ, đem đám quân sĩ đánh giết.

666. Chương 631: Thu Thủy Liên Y Hồ Chủ Nhân Cảnh Cáo (1).

Vô Tận Thần Công

Chương 631: Thu Thủy Liên Y Hồ chủ nhân cảnh cáo (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Khốn nạn, tiểu tử này tốc độ cực nhanh, không nên chạy trốn, hắn vừa tỉnh táo, thần hồn suy yếu, Tất cả đồng loạt triển khai thần hồn công kích, có thể đem chém được hắn.

- Buông tay đánh ra một kích đi.

Còn lại những quân sĩ kia, đều là mạnh mẽ căn rằng một cái, hướng về Dương Thạc, phát động thần hồn công kích bí pháp.

Xèo! Xèo! Xèo! Xèo!

Từng đạo từng đạo thần hồn công kích, hướng về Dương Thạc tấn công tới.

Vù!

Nhưng vào lúc này, trên chín tầng trời, một luồng Thần Hồn lực lượng mệnh mông cường đại, đột nhiên giáng đến trước mặt Dương Thạc, từ giữa chân mây Dương Thạc lập tức chui vào. Cấp tốc bổ dưỡng thần

hồn Dương Thạc. Đám quân sĩ thần hồn công kích, tại trước mặt cổ cường đại Thần Hồn lực lượng mênh mông, không cần phải suy nghĩ nhiều, trực tiếp toàn bộ sụp đổ, không thể đối với Dương Thạc tạo thành nửa phần tổn thương.

- Chết đi.

Có cổ Thần Hồn lực lượng hùng vĩ dựa vào, Dương Thạc nào còn kiêng kị gì? Thân hình hơi động, hướng về đám quân sĩ cấp tốc tấn công. Cấp chín Thần Binh thân thể, trực tiếp mạnh mẽ va đập tới, âm âm vang lên, đám Vân Thu Thành quân sĩ nào có thể chịu đựng được, thân thể đều bị vỡ thành bột mịn, huyết nhục diễn hóa bí pháp đều không cách nào triển khai, trực kích chết không thể chết lại.

Nghiền ép, hoàn toàn là nghiền ép.

Vọt thẳng qua, ép thành bụi phấn, không có bất kỳ khả năng phục hồi như cũ, điều này, mới thật sự là nghiền ép.

Nhưng là trong khoảnh khắc, hơn trăm Vân Thu Thành quân sĩ, đã bị Dương Thạc chém giết bảy mươi, tám mươi người, chỉ có hai mươi, ba mươi người tốc độ khá nhanh, chạy ra khỏi phạm vi Thu Thủy Liên Y Hồ. Dương Thạc cũng lười đuổi bắt những con giun dế này.

- Thần hồn gấp ba. . . thần hồn gấp bốn lần. . . Năm lần thần hồn. . . Ở thiên địa hạ xuống Thần Hồn lực lượng bổ dưỡng, thần hồn cường độ của ta tăng lên tới gấp năm lần. Không biết, cuối cùng có thể tăng lên tới trình độ nào.

Dương Thạc lúc này cũng lười đi truy sát đám Vân Thu Thành quân sĩ, bởi vì lúc này Dương Thạc bị thần hồn chính mình tăng lên, hấp dẫn toàn bộ lực chú ý.

Năm lần thần hồn, cùng trình độ Man Văn Thiên Tượng thần hồn tăng lên gần đủ rồi.

Thế nhưng, Dương Thạc cảm giác được, thần hồn chính mình tăng lên, tốc độ vẫn không có giảm bớt bao nhiêu. Chỉ ít, sáu lần, thậm chí là tăng lên thần hồn gấp bảy, là hoàn toàn có thể.

Sáu lần. . .

Sáu lần năm phần mười. . .

Sáu lần tám phần mười. . .

Gấp bảy!

Trong chớp mắt, thần hồn Dương Thạc tăng lên tới gấp bảy.

Vẫn còn tiếp tục chậm chậm tăng lên.

Gấp bảy hai phần mười. . . Gấp bảy năm phần mười. . . Gấp bảy tám phần mười. . . Tám lần!

Mãi đến tận tám lần, Dương Thạc mới cảm giác được, Thần Hồn lực lượng chính mình tăng lên trở nên yên lặng. Hiện tại thần hồn chính mình, so với trước đột phá, rõ ràng là tăng lên tám lần.

Tám lần thần hồn!

Sau khi Dương Thạc vượt qua Thần Hồn Lôi Kiếp cuối cùng, thần hồn tăng lên tám lần. Cùng với lúc trước thần hồn Dương Dịch tăng lên gần như giống nhau. Dương Thạc là ở Độ Kiếp, dùng kiếm hồn bổ dưỡng cá, Thần Hồn lực lượng tăng gấp đôi. Dương Dịch sau khi độ kiếp, Thần Hồn lực lượng tăng gấp đôi, vì lẽ đó, hai người đều tăng lên mười sáu lần, xem như là kẻ tám lạng người nửa cân rồi.

Nhưng Dương Dịch so với Dương Thạc, mạnh hơn một chút.

Bởi vì Dương Dịch là võ giả am hiểu thần hồn.

Cơ sở của nàng, so với Dương Thạc mạnh hơn một chút. Đồng dạng là mười sáu lần, tự nhiên so với Dương Thạc vẫn mạnh hơn.

Đương nhiên, Dương Thạc hơi yếu, là cùng Dương Dịch so sánh mà thôi, nếu là cùng Man Văn Thiên Tượng Hư Không Vũ Thánh mà so sánh, thần hồn Dương Thạc gấp hơn ba lần.

- Thần hồn ở cấp độ như vậy, cũng đã đầy đủ rồi.

Dương Thạc hiện tại, đối với thần hồn cường độ của mình tăng lên, rất là thoả mãn.

Dù sao, nhục thể của mình đã là tăng lên tới tầng thứ cao nhất, chín lần. Thần hồn lại tăng lên tám lần, nói như vậy nhược điểm của mình, cũng hoàn toàn không thể gọi là nhược điểm.

- Không biết sức chiến đấu ta hiện tại, tăng lên đến trình độ nào?

Dương Thạc suy đoán sức chiến đấu chính mình hiện nay.

Thời điểm Thần hồn chưa từng tăng lên, chém giết ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả, liền giống như ăn cháo. Hiện tại, không biết cùng tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, có thể vững vàng áp chế không.

- Tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, nói như vậy, đều là cấp độ bảy tầng Lôi Âm Vũ Thánh. Sáu tầng Lôi Âm Vũ Thánh cùng bảy tầng Lôi Âm Vũ Thánh, là một cái ranh giới to lớn. Bảy tầng Lôi Âm Vũ Thánh, có thể nói, hoàn toàn có thể nghiền ép sáu tầng Lôi Âm Vũ Thánh. Ta cố nhiên có thực lực mạnh mẽ, nhưng có thể không vượt qua cái giằng này được. Cùng tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh chống lại, còn chưa biết được.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Năm tầng Lôi Âm Vũ Thánh, mỗi tầng lên một cái cấp bậc. Sức chiến đấu liền có một bước nhảy vọt.

Muốn vượt cấp giết địch, khó như lên trời.

Dương Thạc ở năm tầng Lôi Âm Vũ Thánh, xác thực là có thể vượt cấp chém giết sáu tầng Lôi Âm Vũ Thánh cường giả.

Thế nhưng, điều này là bởi vì Dương Thạc ở tầng năm Lôi Âm Vũ Thánh, trải qua mấy lần kỳ ngộ, mấy lần tăng lên. Sau đó dung hợp Cửu âm Cửu Dương chân thân, thậm chí dung hợp bốn loại nguyên tố pháp tắc chính mình, mới nắm giữ sức chiến đấu có thể vượt cấp giết địch như vậy.

Mà Dương Thạc vừa đi vào tầng năm Lôi Âm Vũ Thánh, lúc đó, tùy tiện một tên Hư Không Vũ Thánh, đều có thể nghiền ép Dương Thạc.

Hiện tại Dương Thạc, chỉ là mới vào tầng sáu Lôi Âm Vũ Thánh cảnh giới.

Vẫn là dựa vào chính mình thực lực mạnh mẽ, ở tầng sáu Lôi Âm Vũ Thánh, nghiền ép tất cả cao thủ, điều này hoàn toàn có thể.

Nhưng có thể vượt cấp chém giết tầng bảy Lôi Âm Vũ Thánh hay không, cũng chính là tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, điều này vẫn là ẩn số.

- Dù cho sức chiến đấu của ta không đạt tới tứ tinh cấp, nhưng có thể quét ngang ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, cũng đủ để tự kiêu ngạo rồi.

Dương Thạc trầm nói.

- Huống hồ, ta hiện tại vừa đột phá, cảnh giới còn chưa ổn định. Chờ ta ổn định cảnh giới, đặc biệt là nếu như có thể đem dung hợp hàm nghĩa tăng lên nữa, thuận tiện đem sáu loại nguyên tố triệt để dung hợp, nắm giữ sáu lần bốn phần mười sức mạnh hàm nghĩa. Lúc đó, muốn vượt cấp giết địch, mới hoàn toàn chắc chắn.

Dương Thạc đối với tương lai, hoàn toàn tự tin.

Tứ tinh cấp sức chiến đấu. . .

Tuy rằng còn rất xa, nhưng chỉ cần cẩn thận một chút, ở thiên Thánh Giới ngao du, rèn luyện, bình thường không đến nỗi nguy hiểm đến tính mạng.

- Hả?

Giữa lúc Dương Thạc nghĩ như vậy, đột nhiên thân hình của mình, hơi chấn động một cái.

- Đây là tiến vào trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất?

Sau một khắc, Dương Thạc đột nhiên cảm giác được, chính mình tựa hồ đi vào một cái trạng thái huyền diệu, tựa hồ, mình cùng hoàn cảnh chung quanh, dung hợp lại hoàn mỹ cùng nhau. Nguyên tố nhảy nhót bốn phía, chính mình giống như đều có thể cảm ứng được vậy.

667. Chương 631: Thu Thủy Liên Y Hồ Chủ Nhân Cảnh Cáo (2).

Vô Tận Thần Công

Chương 631: Thu Thủy Liên Y Hồ chủ nhân cảnh cáo (2).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đây là trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất, Dương Thạc lúc trước ở nhân gian giới, sử dụng Thiên Yêu huyết tinh, cũng đã từng cảm nhận được rất nhiều lần.

- Sau khi đột phá, qua một quãng thời gian, có thể đi vào trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất. Ta cũng nắm chặt khoảng thời gian này, tăng lên dung hợp hàm nghĩa. Chỉ cần dung hợp hàm nghĩa tăng lên, sáu loại nguyên tố pháp tắc triệt để dung hợp, liền hoàn toàn có thể rồi.

Hít sâu một hơi, Dương Thạc không dám trễ thời gian, thân thể nhanh chóng chìm vào bên trong Thu Thủy Liên Y Hồ, lợi dụng trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất, tiến hành cảm ngộ.

Thời gian, chậm rãi trôi qua.

Một ngày.

Hai ngày.

. . .

Ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm!

Phía Tây bầu trời, hai bóng người, cấp tốc hướng về bên này bắn nhanh đến. Một vị, chính là một tráng hán ước chừng ba mươi, bốn mươi tuổi, có bộ mặt vô lại. Một người khác, là lão giả râu bạc trắng, khí độ phi phàm, khí thế trên người hai người đều là tỏa ra mạnh mẽ khó hiểu, nhị tinh cấp ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh bình thường, cùng hai người so sánh, đứng là không bằng.

Chỉ ít, là tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả.

Nếu như Dương Thạc ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra, hai người bên ngoài kia, cùng với trước hai hình ảnh phân thân Dương Thạc đánh giết là Vân Thu Thành thành chủ Thu Thương Kiến, Thu Long sơn đạo phi đầu lĩnh Đồ Ba, hầu như giống nhau như đúc.

Duy nhất không giống là, trước đó Dương Thạc đánh giết, chỉ là hai cái hình ảnh phân thân, thần hồn đều không có.

Mà hiện tại, hai người nhanh chóng đến, trên người tỏa ra thần hồn khí tức cường đại, tuyệt đối chính là chân nhân. Hiển nhiên, lần này bản thể hai đại tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cùng đến rồi.

- Đồ Ba, người cũng tới rồi.

Hai đại tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, lúc này vừa chạm mặt.

Thu Thương Kiến chính là từ Vân Thu Thành mà đến, mà Đồ Ba, là từ Thu Long sơn đến, hai địa phương này, tuy rằng đều là ở phía Tây Thu Thủy Hồ, nhưng một nơi ở Tây Nam, một nơi ở chính Tây, vì lẽ đó Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba cũng không phải đồng thời tới được.

Tiếp cận Thu Thủy Hồ, hai người mới chạm mặt.

- Thu lão đầu, lấy tốc độ của ta, vốn đã sớm đến Thu Thủy Hồ, ta hết sức hãm lại tốc độ, chờ người.

Đồ Ba trầm giọng nói ra.

- Không cần nói nhiều, lần này chúng ta ngã xuống. Lam Đạt thiếu gia, cùng ba vị ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, đều chết ở trên tay Dương Thạc tiểu tử kia. Không ngờ rằng tiểu tử kia lại nắm giữ thực lực bậc này, chờ hấn Độ Kiếp xong, e rằng có thể chân chính nắm giữ thực lực tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh vậy.

- Đồ Ba, ngươi hết sức hãm lại tốc độ chờ ta, ta e sợ bởi vì, chính ngươi không chắc chắn, đem tiểu tử kia chém giết chứ?

Thu Thương Kiến lạnh lùng nói ra.

- Tiểu tử kia?

Đồ Ba rên lạnh một tiếng.

- Thu lão đầu, tiểu tử kia xác thực là rất may mắn, không tới thời gian một năm, lại đột phá đến tầng bảy Lôi Âm Vũ Thánh, cùng chúng ta đều thuộc về cùng một cấp bậc.

- Nhưng, tên tiểu tử kia mặc dù đi vào tầng bảy Lôi Âm Vũ Thánh, cũng là vừa đột phá, pháp tắc hàm nghĩa lĩnh ngộ cũng không thâm hậu, sức chiến đấu cũng không quá cao cường. Ta tốt xấu ở tứ tinh cấp sức chiến đấu dừng lại hơn một nghìn năm, nội tình tuy rằng không có hơn Thu lão đầu ngươi, nhưng không phải Dương Thạc tiểu tử có thể so sánh được.

- Muốn chiến thắng hấn, dễ như ăn cháo. Nhưng, hấn nếu là liều mạng chạy trốn, ta cũng không chắc chắn, có thể đem hấn lưu lại.

Đồ Ba nói ra.

Dù cho là cùng thuộc về thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, đều là sức chiến đấu tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, thế nhưng sức chiến đấu cũng vẫn có điều khác biệt.

Võ đạo là một cái phương diện.

Pháp tắc hàm nghĩa lĩnh ngộ, tương tự là chỉ tiêu trọng yếu so sánh với sức chiến đấu.

Mặt khác, còn có vũ khí, áo giáp, bí bảo, đan dược, tại thời khắc máu chót, ở trong chiến đấu cũng có thể tạo được tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Dương Thạc bất quá là vừa đột phá, dù cho cảnh giới võ đạo cùng Thu Thương Kiến, Đồ Ba ở vào cùng một cấp độ, nhưng nhìn Đồ Ba xem ra, pháp tắc hàm nghĩa, bí pháp, bảo vật, đan dược của Dương Thạc cũng kém xa với hấn. Luận chiến lực, Dương Thạc còn kém mấy bậc.

Thế nhưng, Dương Thạc thực lực siêu phàm, chưa từng thành công Độ Kiếp, liền đánh giết tứ đại ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, một cường giả như vậy, Đồ Ba có lòng tin đem đánh bại, nhưng muốn chém giết là rất khó. Dù cho làm được, chính mình e sợ cũng phải trả giá cực lớn.

Chính vì như thế, hấn mới ở chỗ này chờ đợi Thu Thương Kiến, cùng Thu Thương Kiến liên thủ, bảo đảm không có chút sơ hở nào.

- Không cần nhiều lời, chém giết Dương Thạc, là mục tiêu của chúng ta.

Lúc này hai mắt Thu Thương Kiến, hơi híp lại.

- Lam Xa, Lam Đạt hai vị thiếu gia, đều chết ở trên tay Dương Thạc. Trong đám con cái của Lam Thiên Sơn thống lĩnh, cũng chỉ có hai người bọn họ, thiên phú coi như không tệ. Nhưng công tử còn lại, thiên phú không đều. Hai người bọn họ đều ở Vân Thu Thành chúng ta vẫn lạc, một khi Lam Thiên Sơn thống lĩnh bề quan kết thúc, chúng ta cũng bị hấn hời tội.

- Nắm lấy hoặc là chém giết Dương Thạc, cũng còn tốt.

- Nếu để cho Dương Thạc chạy trốn. Lam Thiên Sơn thống lĩnh nóng giận, giết chúng ta cho hả giận, đều có khả năng.

Thu Thương Kiến sắc mặt đặc biệt khó coi.

Nếu là Lam Thiên Sơn cố ý muốn giết mình, chính là Vân Lam Phủ chủ, đều không gánh nổi.

- Đi, mau chóng đến Thu Thủy Hồ, tìm bắt Dương Thạc.

Xèo! Xèo!

Hai vị tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, cấp tốc hướng về Thu Thủy Liên Y Hồ bay đi.

100 dặm. . . Năm mươi dặm. . . Ba mươi dặm. . .

Thu Thủy Liên Y Hồ ngoài ba mươi dặm, hầu như gần trong gang tấc, thời gian mấy hơi thở, hai người Thu Thương Kiến, liền có thể đi vào Thu Thủy Hồ rồi.

- Hả?

Nhưng vào lúc này, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, sắc mặt biến đổi, thân thể đột nhiên dừng lại.

- Có người hướng về chúng ta truyền âm, hơi thở thật là mạnh, hơi thở này sợ có thể so với Vân Lam Phủ phủ chủ chúng ta rồi.

Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, sắc mặt đại biến.

- Hai vị, các người đến tìm kiếm Dương Thạc? Dương Thạc này, là người Thu Thủy Điện, Thu Thủy Điện không hoan nghênh các người. Lúc trước phủ chủ các người bảo đảm, Hư Không Vũ Thánh Vân Lam Phủ các người tuyệt đối sẽ không tiến vào trong phạm vi Thu Thủy Liên Y Hồ, ta cũng hứa hẹn, không ra tay đối với Vân Lam Phủ Hư Không Vũ Thánh các người. Nếu là hai người các người hiện tại muốn phá hoại quy củ, liền chớ có trách ta. đọc truyện mới nhất tại .

Một thanh âm cực kỳ dịu dàng, ở trong đầu Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba vang lên.

- Đây là Thu Thủy Hồ chúa tể kia? Chỉ ít cũng có thực lực lục tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả?

Sau khi nghe được cái thanh âm này, đồng thời, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba sắc mặt, nhanh chóng trở nên cực kỳ nghiêm trọng.

- Dương Thạc, làm sao biến thành khách mời Thu Thủy Điện?

- Không ngờ Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể kia, tự mình hướng về chúng ta truyền âm, muốn bảo vệ Dương Thạc.

668. Chương 632: Mời!.

Vô Tận Thần Công

Chương 632: Mời!.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba sắc mặt khó coi, sau đó đều liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được trong mắt song phương có vẻ khiếp sợ.

Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể kia, là thực lực cường đại cỡ nào?

Chỉ ít, cũng là lục tinh cấp sức chiến đấu. Thậm chí, đạt đến thất tinh cấp sức chiến đấu, đứng ở toàn bộ trung ương đại lục thuộc tầng đỉnh võ đạo. Thất tinh cấp sức chiến đấu, cần đạt đến tầng tám Lôi Âm Vũ Thánh cảnh giới, mà lục tinh cấp sức chiến đấu, chỉ là tầng bảy Lôi Âm Vũ Thánh, cách biệt đâu chỉ là một chút, mà là lạch trời vậy.

Như Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể, thực sự là thất tinh cấp sức chiến đấu.

E rằng nàng có thể ung dung đem Vân Lam Phủ chủ nghiền ép.

Nhưng, đến lục tinh cấp thất tinh cấp sức chiến đấu, bọn họ rất ít làm tuyệt đường. Phải biết, Vân Lam Phủ chủ có thể trở thành trung ương đại lục phủ chủ, sau lưng cũng là có mấy người. Chính vì như thế, hần tự mình đi tới Thu Thủy Liên Y Hồ, mới có thể toàn thân trở ra.

Đồng thời cùng Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể lập ra thỏa thuận, không cho Vân Lam Phủ Hư Không Vũ Thánh, đi vào quấy rối Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể tính tu.

Hiện tại, Dương Thạc ở bên trong Thu Thủy Liên Y Hồ.

Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể, nói rõ muốn bảo vệ Dương Thạc.

Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, ở tình huống như vậy, làm sao dám tiến vào Thu Thủy Liên Y Hồ?

- Khốn nạn.

- Tiểu tử này, lại leo lên cành cao như thế, chẳng trách có thể nhanh đột phá như vậy.

Thu Thương Kiến Đồ Ba hai người, lúc này hai mắt đều đã nhắm lại, phần hận không ngừng.

- Nhưng. . .

- Vừa nãy Thu Thủy Hồ chúa tể, nói Dương Thạc, chỉ là khách mời của Thu Thủy Điện? Mà không phải đệ tử Thu Thủy Điện? Nói như thế, tiểu tử kia cùng Thu Thủy Điện quan hệ, không tính chặt chẽ.

- Thu Thủy Hồ chúa tể, chỉ là cảnh cáo chúng ta không nên tiến nhập phạm vi Thu Thủy Hồ. Nói cách khác, chúng ta chỉ cần không tiến vào Thu Thủy Hồ, liền không tính vi phạm ước định. Nếu là tiểu tử kia từ Thu Thủy Hồ đi ra, chúng ta vẫn có cơ hội, đem hần chém giết.

Nghĩ tới đây, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, hai mắt sáng ngời.

Thu Thủy Hồ chúa tể, nói rõ muốn bảo vệ Dương Thạc.

Thế nhưng cũng không phải tận hết sức bảo vệ.

Nếu là Dương Thạc ở bên trong Thu Thủy Hồ, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, cũng không thể làm gì.

- Nhưng Thu Thủy Hồ chúa tể, coi trọng tiềm lực Dương Thạc tiểu tử. Muốn cùng Dương Thạc kết cái thiện duyên. Đồng thời ở một mức độ nào đó bảo vệ cho Dương Thạc, chuyện như vậy, ở Thiên Thánh Giới thông thường vô cùng.

Thu Thương Kiến thầm nói.

Đến lục tinh cấp, thất tinh cấp sức chiến đấu. Những siêu cấp cường giả kia, rất ít cùng người là địch. Trái lại, đụng phải một ít nhân vật thiên tài, bọn họ còn có thể dành cho trợ giúp nhất định, kết thiện duyên. Tương lai đợi được ngày người đó trưởng thành, liền có thể mang đến ỉnh chỗ tốt cực lớn.

Như Vân Lam Phủ chủ.

Vân Lam Phủ chủ, chính là lục tinh cấp sức chiến đấu. Trên thực tế, hần ở lục tinh cấp sức chiến đấu, dừng lại mấy trăm ngàn năm thời gian rồi.

Trong thời gian này, hần dành được không ít nhân vật thiên tài trợ giúp.

Một người trong đó, trải qua hơn trăm ngàn năm tu luyện, có thể đi vào đến thất tinh cấp sức chiến đấu, ở toàn bộ Thiên Thánh Giới đều là nhân vật vang dội. Mà người này, thì lại trở thành Vân Lam Phủ chủ. Vân Lam Phủ chủ lấy lục tinh cấp sức chiến đấu, nắm trong lòng bàn tay trung ương đại lục ba mươi sáu phủ. Cũng là bởi vì có người đó chống đỡ.

Dương Thạc, không phải không thừa nhận, chính là một tuyệt đỉnh thiên tài.

Thu Thủy Hồ chủ nhân muốn bảo vệ hần, kết thiện duyên, cũng là chuyện rất bình thường.

Đương nhiên, Thu Thủy Hồ chúa tể bảo vệ Dương Thạc, cũng là có mức độ, không thể tại mọi thời khắc đều bảo vệ Dương Thạc, không để cho Dương Thạc gặp phải nguy hiểm.

Nói làm như vậy, Dương Thạc cũng khó trưởng thành, không thể trở thành được cường giả siêu cấp, đối với Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể, không có nửa phần giúp ích.

Chỉ có thể là bảo vệ có hạn độ.

Dương Thạc ở Thu Thủy Hồ, nòng bảo vệ Dương Thạc.

Dương Thạc rời đi, nòng liền mặc kệ.

Dù cho Dương Thạc ra khỏi Thu Thủy Hồ, lập tức bị người chém giết, cũng chỉ có thể trách Dương Thạc thực lực không ăn thua, Thu Thủy Hồ chúa tể nhiều nhất là kêu đáng tiếc một phen mà thôi.

Dù cho là thiên tài, cũng cần đi qua vô số lần cử tử nhất sinh để rèn luyện, mới có thể trưởng thành. Một cái cường giả siêu cấp, có thể cùng hàng ngàn, hàng vạn thiên tài kết thiện duyên, nhưng cuối cùng có thể sống sót, nắm giữ thành tựu cực cao, khả năng một người đều không có.

- Chỉ là kết thiện duyên mà thôi, không phải quyết tâm muốn bảo vệ Dương Thạc. Hừ, nhiều nhất, cũng chính là cho Dương Thạc thêm mấy phần cơ hội sinh tồn thôi. Nếu là không có nòng bảo vệ, chúng ta hiện tại giết tới, Dương Thạc là thập tử vô sinh. Nòng hiện tại bảo vệ Dương Thạc, chờ tương lai Dương Thạc rời khỏi Thu Thủy Hồ, đụng tới chúng ta, cũng là cử tử nhất sinh.

Thu Thương Kiến thấp giọng nói ra.

- Thu lão đầu, chúng ta không nên rời đi, liền ở chỗ này chờ chốc lát. Nếu như Thu Thủy Hồ chúa tể không có can chúng ta đi, liền nói rằng nòng là ngăm thừa nhận, chúng ta có thể ở chỗ này chờ Dương Thạc đi ra, sau đó ra tay đối với Dương Thạc.

Đồ Ba hướng về Thu Thương Kiến truyền âm nói ra.

- Hừm, liền ở chỗ này chờ. Lam Thiên Sơn thống lĩnh bề quan lần này, cần thời gian mấy chục năm mới có thể xuất quan, ta liền không tin, Dương Thạc trong thời gian mấy chục năm, còn không từ Thu Thủy Hồ đi ra.

Thu Thương Kiến nói ra.

Hai người thân hình hơi động, nhanh chóng rơi xuống đất, từng người lấy ra động phủ Pháp khí, chui vào, tiềm tu chờ đợi.

Thời gian, kể tục trôi qua.

Một ngày. . . Hai ngày. . .

Dương Thạc ở vào trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất, thời gian trôi qua đầy đủ năm ngày.

Chính là ngày thứ sáu.

Ở bên trong Thu Thủy Hồ, hai mắt Dương Thạc, đột nhiên mở ra.

- Trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất, rốt cục biến mất rồi.

Dương Thạc trong miệng, thở ra một hơi thật dài.

- Năm ngày ở Thiên Nhân Hợp Nhất, ta nỗ lực tăng lên dung hợp hàm nghĩa lĩnh ngộ, nhưng dung hợp hàm nghĩa càng là lĩnh ngộ càng khó. Năm ngày, ta bất quá là đem dung hợp hàm nghĩa tăng lên tới bốn phần mười ba phần mà thôi. Cũng may, cũng coi như là cảnh giới tiểu thành rồi.

Trước đó Dương Thạc dung hợp hàm nghĩa, liền ba phần mười lĩnh ngộ đều không đạt tới.

Ba phần mười, coi như là cảnh giới tiểu thành, Dương Thạc hiện tại bốn phần mười ba lĩnh ngộ, đã xem như là tương đối khá.

- Cho dù không thể hoàn mỹ dung hợp sáu loại bí pháp, nhưng, cũng có thể ở một mức độ nào đó, đem hai loại bí pháp dung hợp.

Dương Thạc thầm nói.

Hoàn mỹ dung hợp bốn loại bí pháp, công hiệu tăng lên mười sáu lần. Hoàn mỹ dung hợp sáu loại bí pháp, công hiệu tăng lên sáu mươi bốn lần.

669. Chương 633: Thực Lực Dương Thạc, Tứ Tinh Cấp

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 633: Thực Lực Dương Thạc, Tứ Tinh Cấp

Dương Thạc hiện tại, còn không làm được dung hợp sáu loại bí pháp hoàn mỹ, nhưng cũng có thể tiến hành một ít dung hợp, phỏng chừng sau khi dung hợp, tăng lên hai mươi, ba mươi lần, vẫn hoàn toàn có khả năng.

- Sáu loại bí pháp, trình độ linh ngộ gộp lại, vừa bằng một thành.

- Tăng lên hai mươi, ba mươi lần, vậy cũng là hơn gấp ba. So với ta hiện tại, sáu phần mười bốn, cao hơn gần như gấp ba. Đến thời điểm, bí pháp của ta, còn muốn tăng lên.

Dương Thạc trong lòng tính toán.

Hiện tại, chính mình có bốn loại pháp tắc hàm nghĩa, gộp lại là tám phần linh ngộ, tăng lên mười sáu lần, là gấp đôi.

Một khi sáu loại pháp tắc hàm nghĩa bắt đầu dung hợp, không cần tăng lên sáu mươi bốn lần, tăng lên hai mươi, ba mươi lần, liền có thể đạt đến gấp ba lần.

Áo nghê có thể tăng lên, bí pháp tự nhiên cũng sẽ tăng lên.

- Phỏng chừng, muốn dung hợp bí pháp, còn phải cần một khoảng thời gian. Ngắn thì một năm, lâu là mấy năm thậm chí là hơn mười năm.

Dương Thạc cũng biết, dung hợp bí pháp, cũng không phải một ngày hai ngày liền có thể làm được.

- Hiện tại rời đi Thu Thủy Hồ, hay là tiếp tục chờ ở đây?

Dương Thạc đối với chỗ đi của mình, có chút do dự.

Rời khỏi Thu Thủy Hồ, chuẩn bị rời đi phạm vi Vân Thu Thành, thậm chí là Vân Lam Phủ. Sau khi đi ra ngoài, khả năng liền đụng phải tứ tinh cấp sức chiến đấu, mình liệu có thể cùng với bọn họ ngang hàng, rất khó nói.

Mà đợi ở Thu Thủy Hồ, hiện tại không gặp nguy hiểm. Nhưng đây là một chỗ hiểm địa, tương lai có gặp nguy hiểm hay không, cũng là khó nói.

Hai con đường, đều không phải không có sơ hở nào.

- Rời đi vẫn là tốt hơn.

Thoáng vừa nghĩ, Dương Thạc làm ra quyết định.

Sớm rời đi, muộn rời đi, chỉ cần mình ra khỏi Thu Thủy Hồ, đều gặp nguy hiểm.

Dù cho chính mình ở bên trong Thu Thủy Hồ tu luyện mấy năm, thực lực tăng lên trên diện rộng, sau khi đi ra ngoài, lập tức chém giết Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba. Thế nhưng, lập tức còn có thể có siêu cấp cao thủ Vân Lam Phủ càng mạnh hơn, đến truy sát chính mình.

Sớm một chút đi ra ngoài hoặc là tối nay đi ra ngoài, uy hiếp đến từ Vân Lam Phủ, đều sẽ không hạ thấp. Mà ở Thu Thủy Hồ lâu thêm một khắc, nói không chừng chính mình còn phải chịu đựng nhiều hung hiểm hơn. truyện copy từ

Tổng hợp là hiện tại liền rời đi tốt hơn.

- Đi.

Nghĩ tới làm ngay, Dương Thạc lập tức chuẩn bị rời đi.

- Vị công tử này, xin dừng bước.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm già nua, đột ngột vang lên ở phía sau Dương Thạc.

Ầm!

Sau một khắc, Dương Thạc cảm giác được, phía sau mình, phun trào đến một luồng hơi thở mạnh mẽ mẽ mẽ, ảnh hưởng bởi luồng hơi thở này, Dương Thạc cảm giác được, chính mình giống như là mới vào tầng năm Lô Âm Vũ Thánh, mà phải đối mặt huyền Long Hư Không Vũ Thánh, đúng là không có nửa điểm tâm tư chống lại.

- Vâng.

Dương Thạc sắc mặt thoáng biến đổi.

Thân thể dừng lại, không dám làm một cử động nhỏ nào, sau đó, Dương Thạc liền nhìn thấy, một lão bà ước chừng sáu mươi, bảy mươi tuổi, thân hình rất nhanh hướng về phía bên mình chạy đến.

- Công tử xin dừng bước, Thu Thủy Điện chủ nhân ời công tử, đến Thu Thủy Điện chốc lát, mong rằng công tử nỗ lực mặt mũi, không nên để lão bộc làm khó dễ.

Lão bà này vẻ mặt cực kỳ thành khẩn, đến trước mặt Dương Thạc, âm thanh trì hoãn, hướng về Dương Thạc mang theo thái độ cung kính.

- Lão bộc? Chủ nhân?

Nghe được lão bà này nói ra, Dương Thạc sửng sốt.

Vị trước mắt này, để ỉnh không sinh ra được nửa điểm phản kháng, lại không phải chúa tể hồ này, mà là. . . Chúa tể kia xem ra là nhân vật cấp độ thực lực tuyệt đối đã đạt đến một cái cấp bậc khủng bố phi thường.

Không nhận được, phía sau Dương Thạc, bốc lên một tia mồ hôi lạnh.

Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể cường giả, lúc này muốn mời chính mình?

Dương Thạc trong lòng khẽ động.

Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể là cường giả có thực lực tuyệt đối cường đại đến mức khó có thể tưởng tượng, ngay cả lão bà bà trước mắt này, cũng là cao thủ mạnh mẽ có thể nghiền ép Dương Thạc, mà ba ta mới chỉ là tôi tớ của Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể. Điểm này, liền đủ để chứng minh Thu Thủy Liên Y Hồ chúa tể thực lực mạnh như thế nào rồi.

E cả toàn bộ Thiên Thánh Giới, đều là nhân vật đỉnh cấp.

Trước đó, Dương Thạc tiến vào Thu Thủy Hồ, đám quân sĩ Vân Thu Thành, không dám truy kích lại đây.

Không cần nghĩ liền biết, đám Vân Thu Thành quân sĩ, rõ ràng kiêng kỵ Thu Thủy Hồ chúa tể. Dương Thạc thậm chí đoán được, chỉ sợ là Vân Lam Phủ phủ chủ, lục tinh cấp Hư Không Vũ Thánh ở trước mặt Thu Thủy Hồ chúa tể, đều không chiếm được nửa điểm tiện nghi.

Lão bà bà trước mặt này, thực lực, chỉ ít là ngũ tinh cấp trở lên.

Dương Thạc có thể nghiền ép ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, đối mặt tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, mặc dù không địch lại, cũng sẽ không bị triệt để áp chế, nhưng lúc này hẳn lại không có một chút ý niệm phản kháng nào trong đầu.

Tôi tớ nắm giữ sức chiến đấu ngũ tinh cấp, điều này nói lên rằng, Thu Thủy Hồ chúa tể, chỉ ít là lục tinh cấp.

Thậm chí có khả năng rất lớn, đạt đến thất tinh cấp vậy .

- Thất tinh cấp cường giả siêu cấp, muốn chém giết ta, cực kỳ dễ dàng.

Dương Thạc phồng chừng, Thu Thủy Hồ chứa tể, nếu như muốn chém giết mình, đều không cần ra tay, một ý nghĩ, chính mình trực tiếp liền bỏ mình.

Mà hiện tại, đối phương mời mình tới Thu Thủy Điện chốc lát, hiển nhiên là sẽ không gây bất lợi cho chính mình.

- Trên người ta, cũng không có bảo vật gì đặc thù, đáng giá để Thu Thủy Hồ chứa tể coi trọng.

Dương Thạc hiện tại hoàn toàn là vua cũng thua thành liễu.

Trên người mình, không có đồ vật mà lục tinh cấp thất tinh cấp cường giả động lòng.

Thu Thủy Liên Y Hồ chứa tể tìm chính mình, hiển nhiên cũng không phải là bởi vì chính mình chém giết kiếm hồn bổ dưỡng ngư, Lục Túc Thiên Tinh ở trong Thu Thủy Liên Y Hồ mà tìm chính mình tính sổ.

Nếu mà như vậy nàng tìm chính mình, cũng chỉ có một nguyên nhân rồi.

- Phồng chừng, Thu Thủy Hồ chứa tể, là coi trọng tiềm lực của ta, muốn giao hảo sao.

Dương Thạc không phải người ngu, thoáng vừa nghĩ, liền lập tức rõ ràng ý đồ chân chính của Thu Thủy Hồ chứa tể.

Nếu đối phương muốn giao hảo chính mình, thì mình tự nhiên cũng sẽ không phải người không thức thời.

- Vị tiền bối này, văn bối mới vừa tiến vào Thiên Thánh Giới, cũng không biết bên trong hồ nước chính là Thu Thủy Điện, cho nên văn bối đã tùy tiện xông vào, có bao nhiêu đắc tội, mong rằng thứ tội. Nếu Thu Thủy Điện chủ nhân bất kể hiềm khích lúc trước, mời văn bối đến Thu Thủy Điện, văn bối tự nhiên cung kính không bằng tuân mệnh. Kính xin vị tiền bối này dẫn đường.

Dương Thạc khẽ mỉm cười, sau đó hướng về trước mặt lão bà cung kính nói ra.

- Hừm, tiểu tử này, vẫn tính là có lễ phép.

Bà lão nhìn Dương Thạc một chút, sau đó khẽ gật đầu.

Ở Thiên Thánh Giới, một ít thiên tài siêu cấp, thường thường vô cùng ngạo khí. Bà lão này tuy rằng chính là lục tinh cấp cường giả siêu cấp, nhưng là một cái tội tởm bên trong Thu Thủy Điện, nếu là gặp phải một ít nhân vật thiên tài kiêu căng khó thuần, nàng chủ động lấy lòng, đối phương sẽ xem nhẹ chính mình.

670. Chương 634: Thu Thủy Điện, Chọn Ba Cái Bảo Vật!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 634: Thu Thủy Điện, Chọn Ba Cái Bảo Vật!

Mà Dương Thạc hiện tại biểu hiện ra thái độ vô cùng cung kính, nhưng hiển nhiên là phát ra từ phé phủ. Dưới tình huống này, bà lão bà đối với Dương Thạc, cũng rất là thoải mái.

- Dương Thạc, lão bà tử họ Dư, người liền gọi ta là Dư bà bà được rồi. Đi thôi, hiện tại ta liền dẫn người đi tới Thu Thủy Điện.

Lão bà bà này chính là Thu Thủy Điện Dư bà bà.

Bắt chuyện Dương Thạc một tiếng, sau đó thân hình Dư bà bà hơi di động, mang theo Dương Thạc hướng về trung tâm Thu Thủy Liên Y Hồ.

Nhưng trong chốc lát, một toà Cung Điện cũng không tính quá to lớn ở đáy hồ, xuất hiện ở trước mặt Dương Thạc.

Toà Cung Điện đầy hồ này, bị một tầng lồng ánh sáng bao phủ lại, hồ nước bị lồng ánh sáng ngăn lại. Đến phía trước lồng ánh sáng này, Dư bà bà không dừng lại, hướng về lồng ánh sáng này nhẹ nhàng va chạm, lồng ánh sáng này lập tức đem Dư bà bà tiến vào. Dương Thạc cũng là học theo, cùng tiến vào bên trong lồng ánh sáng.

Xèo! Xèo!

Hai người đi vào đến Thu Thủy Điện cửa điện.

- Dương Thạc, xin mời.

Dư bà bà hướng về Dương Thạc nói ra.

- Hừm, Dư bà bà, ta còn có đồng bạn bên người, ta để cho nàng cùng đi đến bái kiến Thu Thủy Điện chủ nhân.

Dương Thạc gật đầu nói.

Dương Dịch, hiện tại còn ở trong thập phương áo cà sa không gian của Dương Thạc.

Dương Thạc mơ hồ có loại cảm giác, Thu Thủy Liên Y Hồ chủ nhân, thực lực mạnh mẽ đến một loại khó có thể tưởng tượng, thập phương áo cà sa không gian phỏng chừng nàng cũng có thể dễ dàng nhìn thấu. Để Dương Dịch giấu giấu diếm diếm, chẳng bằng thoải mái để Dương Dịch đi ra. Có thể phỏng chừng Thu Thủy Liên Y Hồ chủ nhân là muốn giao hảo chính mình, mang theo Dương Dịch, nói không chừng có thể thu hoạch càng nhiều chỗ tốt.

- Hừm, để cho nàng đi ra, các người đồng thời đi vào được rồi. Tiến vào đại điện, chủ nhân đã ở bên trong cung điện rồi.

Dư bà bà gật đầu nói.

Xẹt xẹt!

Một tay hơi động, Dương Thạc xẹt qua hư không, sau đó để Dương Dịch xuất hiện ở bên cạnh mình.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, không có chần chờ, sau đó cùng cất bước đi vào bên trong tòa đại điện này.

Tiến vào đại điện, Dương Thạc lập tức nhìn thấy, đại điện Thu Thủy Điện cũng không tính quá to lớn, bố trí cũng không tính hoa lệ, trên vách tường cũng không hề quá mức hoa mỹ, như là thoáng điều khắc thời. Nhưng chính là thoáng điều khắc một ít đồ án đơn giản, nhưng là ngẫm có một ít quy luật huyền diệu, Dương Thạc nhìn qua hai lần, liền cảm giác tâm tư có lay động.

Bên trong tòa đại điện này bài biện cũng không coi là nhiều, đơn giản chính là vài cái bàn đá, thoáng điều khắc một phen, dùng để đãi khách thôi. Chính giữa chủ vị, là một chiếc giường đá.

Mà ở bên trên giường đá, một người phụ nữ, thân thể châu lười, đang ngồi ở phía trên.

Nữ nhân này, ước chừng khoảng ba mươi tuổi, khuôn mặt xinh đẹp, dung mạo không tính là nghiêng nước nghiêng thành, nhưng làm cho người ta có một loại cảm giác tự nhiên vô cùng hài hòa. Trên người nàng, cũng không toả ra bất kỳ cái khí thế gì, xem ra thật giống như là một người hoàn toàn không có bước vào đến con đường võ đạo vậy. Lúc này, nữ nhân mỉm cười, nhìn Dương Thạc cùng Dương Dịch đi vào đại điện.

- Dương Thạc, các người tới.

Âm thanh mềm nhẹ ung dung, từ trong miệng cô gái này truyền ra.

Nghe được giọng của nữ nhân, Dương Thạc cảm giác được, giống như gió xuân ấm áp.

- Dương Thạc, ta là chủ nhân Thu Thủy Điện, cũng là Thu Thủy Hồ chúa tể. Ba mươi năm trước, ta du lịch Thiên Thánh Giới, đến thời điểm này, đột nhiên có cảm ngộ, đơn giản liền ở chỗ này ngừng lại, Ta ở chỗ này tiềm tu. Tên của ta gọi là Lâm Thu Thủy, các người mới vừa tiến vào đến Thiên Thánh Giới, chắc là chưa từng nghe nói tên của ta.

Nữ nhân này, Lâm Thu Thủy, hướng về Dương Thạc Dương Dịch mỉm cười nói ra.

- Lâm Thu Thủy?

Dương Thạc nhanh chóng quét một lần trí nhớ của mình.

Trước đó, Dương Thạc đạt được mảnh ngọc ảnh mị bộ tộc, có tư liệu Thiên Thánh Giới. Trong đó, đối với thất tinh cấp sức chiến đấu cường giả, cùng với lục tinh cấp đỉnh cấp sức chiến đấu cường giả, đều có ghi chép tường tận.

Những thứ đồ này, Dương Thạc cũng đều ghi vào trong đầu.

Thế nhưng hiện tại, Dương Thạc phát hiện, trí nhớ của mình tựa hồ không có ghi chép về Lâm Thu Thủy.

- Hay Lâm Thu Thủy, chính là cường giả quật khởi một ít năm gần nhất sao.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Ở bên trong Thiên Thánh Giới cường giả tối đỉnh, tuyệt đối không phải bất biến.

Nói không chắc, thời gian mấy chục năm liền có một ít lục tinh cấp sức chiến đấu cường giả phổ thông, thu được kỳ ngộ, một lần đột phá đến thất tinh cấp. Cũng có thất tinh cấp cường giả, do nhiều nguyên nhân, bỏ mình vẫn lạc. Vì lẽ đó tuy rằng trong ký ức Dương Thạc không có tài liệu ghi về Lâm Thu Thủy, nhưng, Dương Thạc vẫn biết, Lâm Thu Thủy, tuyệt đối không đơn giản.

- Lâm tiền bối, văn bối Dương Thạc, Dương Địch. Bái kiến tiền bối.

Dương Thạc, Dương Địch hướng về Lâm Thu Thủy hành lễ.

- Hừm, không cần đa lễ.

Lâm Thu Thủy mỉm cười gật đầu.

- Dương Thạc, lần này ta tìm các người tới, có mục đích gì, nói vậy người cũng có thể đoán được. Người hiện tại vừa đột phá đến tầng sáu Lôi Âm Vũ Thánh, thực lực cũng đã có thể so với tứ tinh cấp sức chiến đấu cường giả. Thực lực cùng tiềm lực như vậy, ở toàn bộ Thiên Thánh Giới, đều gần như không tồn tại. Huống hồ tâm tính của người, cũng xem là tốt, ta trợ giúp người một thoáng, kết thiện duyên, tương lai, người cũng có thể thành một cánh tay đắc lực của ta.

Lâm Thu Thủy đi thẳng vào vấn đề, sau đó trực tiếp nói.

Ở bên trong Thiên Thánh Giới, cường giả siêu cấp, người cô đơn có rất ít, phần lớn cường giả siêu cấp, đều có bằng hữu của chính mình, có vòng tròn chính mình.

- Đa tạ tiền bối ưu ái.

Dương Thạc gật gù, hướng về Lâm Thu Thủy nói lời cảm ơn.

- Trước đó ta chăn nuôi kiếm hồn bồ dương ngư, Lục Túc Thiên Tinh, đối với ta mà nói, không có công hiệu quá to lớn, vốn là dùng để bồi dưỡng nhân tài bên trong Thu Thủy Điện cũng đã bị hai người các người nuốt ăn, cũng coi như là vật tận dùng, ta tự nhiên cũng sẽ không tính toán.

Lâm Thu Thủy nói ra.

- Đa tạ tiền bối.

Dương Thạc thành khẩn nói ra.

Chính mình từ Lâm Thu Thủy, thu được chỗ tốt gì, Dương Thạc tự nhiên rõ ràng.

- Văn Thu Thành thành chủ Thu Thương Kiến, thu Long sơn đạo phỉ Đồ Ba, trước đó tới rồi, bọn chúng muốn gây bất lợi cho người. Hiện tại bị ta dọa lui, đứng ở ngoại vi Thu Thủy Hồ, không dám đến gần. Đương nhiên, những phiền toái này, ta không thể giúp người giải quyết toàn bộ, nếu người rời đi phạm vi Thu Thủy Hồ, vẫn cần phải cẩn thận.

- Người mặc dù là thiên tài Thiên Thánh Giới gần như không tồn tại, thế nhưng Thiên Thánh Giới quá to lớn, ngàn tỉ năm qua, mỗi thiên tài, cũng ra đi không ít. Trong đó tuyệt đại đa số, vẫn là cuối cùng bỏ mình

vẫn lạc, sống đến cuối cùng, chỉ là số ít mà thôi. Người vạn lần không thể cậy tài khinh người, vạn sự đều phải cẩn thận một chút.

Lâm Thu Thủy hướng về Dương Thạc khuyên nhủ.

- Văn bối rõ ràng.

671. Chương 635: Nguyên Tố Chi Tử, Nguyên Tố Áo Nghĩa Thần Sử! (1).

Vô Tận Thần Công

Chương 635: Nguyên Tố Chi Tử, Nguyên Tố Áo Nghĩa Thần Sử! (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lâm Thu Thủy, thân là lục tinh cấp thậm chí thất tinh cấp cường giả, trên tay của nàng, khẳng định có không ít bảo vật mạnh mẽ. Rất nhiều bảo vật đối với nàng vô dụng, nhưng đối với tứ tinh cấp sức chiến đấu cấp độ như Dương Thạc, có tác dụng cực lớn.

Để Dương Thạc chọn ba bảo vật, tăng lên thực lực mình, điều này có thể ở trình độ lớn nhất, bù đắp Dương Thạc nội tình không đủ.

Đương nhiên, cũng không thể để Dương Thạc chọn quá nhiều.

Đầu tiên, Thiên Thánh Giới thiên tài, không ít.

Những bảo vật này không dùng tới đều cho Dương Thạc, lần sau Lâm Thu Thủy gặp được một vị thiên tài, lấy cái gì lôi kéo người ta?

Hơn nữa, cho Dương Thạc quá nhiều bảo vật, cố nhiên có thể tăng lên rất nhiều thực lực cho Dương Thạc, thế nhưng chuyện này đối với Dương Thạc mà nói, cũng không phải chính là hoàn toàn có lợi. Trong đó đạo lý, không cần phải nói Dương Thạc cũng rõ ràng.

- Nếu như vậy, ân đức tiền bối, văn bối vĩnh ghi vào tâm.

Dương Thạc gật đầu nói.

- Dương Thạc, Thu Thủy Điện tàng bảo, đều ở trên danh sách, chính ngươi nhìn một chút đi. Cụ thể vừa ý thứ nào, cũng có thể nói cho ta biết.

- Nếu như ngươi muốn nhìn một chút, ta cũng có thể lấy cho nhìn. Thế nhưng một khi ngươi chọn lựa một vật nào đó, liền không thể thay đổi rồi.

Lâm Thu Thủy nói, một tay phát lên. Một màn ánh sáng, xuất hiện ở trước mặt Dương Thạc.

Màn ánh sáng này, bên trên bày ra danh sách hơn một nghìn kiện bảo vật.

Danh sách này không những có tên gọi bảo vật, loại hình tin tức cơ bản, thậm chí còn có một chút giới thiệu tỉ mỉ, cùng với hình vẽ tư liệu. Đương nhiên, Dương Thạc muốn xem thực vật, cũng có thể.

- Công pháp. . . Võ kỹ. . . Linh Dược. . . Kỳ vật. . . Pháp khí. . .

- Hả? Lại còn có đặc thù vật phẩm không biết công dụng, thậm chí không biết tên gọi?

Dương Thạc đại thể quét một thoáng cái danh sách này, phát giác được, bên trong danh sách, không chỉ là bày ra một chút công pháp võ kỹ, đan dược Pháp khí loại bảo vật, còn có một chút đồ vật, là không biết công dụng.

Ví dụ như, một khối khoáng thạch nào đó, độ cứng cực cao, đạt đến cấp mười Thần Binh. Thế nhưng không thể dùng đến luyện khí, cũng không có hiển hiện ra công dụng khác, hoàn toàn là không biết công hiệu vậy.

- Dương Thạc, những không biết công dụng bảo vật. Người cũng có thể lựa chọn.

- Những thứ đồ này, ta không biết công dụng, nói không chắc người khác biết công dụng, hoặc là tương lai người, có thể chính mình nghiên cứu ra công dụng chúng nó, giá trị cụ thể, ta cũng không rõ ràng. Nói không chắc, những thứ đồ này, là một số thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh đều luôn mơ tưởng, nếu là người lựa chọn, dĩ nhiên là kiếm bộn rồi. Thế nhưng nói không chắc người cũng phát hiện không được công dụng chúng nó. Nếu như vậy, chúng nó đối với người, chính là hoàn toàn không giá trị.

- Chọn những thứ đồ này, hoàn toàn chính là dựa vào vận may.

Lâm Thu Thủy mỉm cười nói.

- Bằng vận may? Quên đi, những thứ bảo vật không biết công dụng, trước tiên quên đi.

Dương Thạc trực tiếp đem những thứ đồ này quên luôn.

Dù sao. Dương Thạc chọn ba cái vật phẩm, chủ yếu, vẫn là vì ứng đối nguy cơ trước mặt.

Những thứ đồ này, vô cùng quý giá, thế nhưng Dương Thạc hiện tại cơ bản không có tác dụng gì. Đối với Dương Thạc hiện trạng không có nửa điểm ích lợi, đương nhiên phải đầu tiên bài trừ đi.

- Lựa chọn bảo vật có thể nhanh nhất tăng cường thực lực của ta.

Dương Thạc trầm nói.

Bảo vật nhanh nhất tăng cường thực lực mình. . .

Công pháp, đầu tiên bài trừ. Dù sao, công pháp là cần tu luyện. Đặc biệt là công pháp tương đối cường đại, thường thường cần mấy năm thậm chí mấy chục năm tu luyện, mới thấy công hiệu.

Đan dược, đúng là có thể.

Dương Thạc nhìn một chút, loại bảo vật đan dược, có loại khôi phục. Tỷ như một ít thuốc chữa thương, thuốc trị liệu thần hồn, loại trừ mặt trái hiệu quả đan dược ra, còn có một chút, là trạng thái sau khi dùng, trong thời gian ngắn tăng cường sức chiến đấu. Những đan dược này, cơ bản đều là dùng một lần, Dương Thạc cũng không quá yêu thích đan dược như vậy.

Còn có một chút đan dược, là trực tiếp tăng cường thực lực bản thân.

Ví dụ như, có chút đan dược, sau khi dùng, tăng cường thần hồn, hoặc là tăng cường thân thể.

Nhưng những đan dược này, nếu dùng thời gian dài, cần một hai năm mới có thể triệt để phát huy hiệu quả. Nếu không, chính là có thể có tác dụng phụ. Nuốt vào, đối với tu luyện về sau, có trở ngại. xem tại

Như là Lục Túc Thiên Tinh, kiếm hồn bổ dưỡng ngư có tác dụng nhanh, không tác dụng phụ là cực nhỏ. Dù cho là có, trình độ tăng cường cũng rất thấp, nhưng có chút ít còn hơn không.

- Những đan dược này, tạm thời bài trừ đi.

Dương Thạc trầm nói.

- Đúng là Pháp khí bí bảo, võ kỹ bí pháp, có thể trực tiếp sử dụng, lực tăng đối chiến cũng có tác dụng rất lớn.

Dương Thạc đưa mắt, đặt ở Pháp khí bí bảo cùng võ kỹ bí pháp.

- Hừm. . . Thân thể của ta, đạt đến cấp chín Thần Binh, thân thể công kích phòng ngự loại Pháp khí, không cần. Thế nhưng thần hồn ta là yếu nhược. Nếu là có một kiện thần hồn phòng ngự Pháp khí, tất nhiên có thể tăng lên năng lực trên diện rộng.

- Còn có bí pháp võ kỹ, chính ta tự nghĩ ra bí pháp, cũng được, nhưng cần thời gian quá dài. Tiền nhân sáng tạo bí pháp võ kỹ, trực tiếp lấy ra sử dụng, ngược lại cũng không tồi.

Dương Thạc trầm nghĩ, xác định mình muốn lựa chọn bảo vật.

- Lâm tiên bối, ta trước tiên chọn một cái thần hồn phòng ngự, còn có võ kỹ bí pháp, còn xin tiên bối đem hai loại bảo vật này liệt kê ra, ta muốn nhìn một chút.

Dương Thạc trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, sau đó hướng về Lâm Thu Thủy đưa ra yêu cầu của mình.

- Thần hồn phòng ngự bảo vật, còn có võ kỹ bí pháp. Ân, sự lựa chọn của người rất tốt.

Lâm Thu Thủy gật gật đầu, bất kể là thần hồn phòng ngự bảo vật, hay là võ kỹ bí pháp, đối với thực lực Dương Thạc hiện tại, đều có tác dụng cực kỳ trọng yếu. Thần hồn phòng ngự bảo vật, có thể đem nhược điểm Dương Thạc bảo vệ ở một mức độ nào đó, mà võ kỹ bí pháp là đem sức chiến đấu Dương Thạc phát huy đến mức tận cùng.

- Thần hồn phòng ngự bảo vật, ta cũng không có nhiều.

- Mà thứ thích hợp cho người sử dụng, càng ít, ta đưa những thứ người có thể sử dụng liệt kê ra, chính người tự chọn đi.

Lâm Thu Thủy nói, một tay phát lên.

Dương Thạc ở trước mặt danh sách màn ánh sáng, các loại chủng vật, nhanh chóng biến mất, chỉ còn lại thần hồn phòng ngự bảo vật, nhưng chỉ có bảy cái mà thôi.

Dương Thạc ở trên danh sách màn ánh sáng, đại thể quét vài lần.

- Hí!

Sau một khắc, Dương Thạc không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

- Bảy loại bảo vật, đều là chí bảo ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh? Cao nhất, thậm chí có lục tinh cấp Hư Không Vũ Thánh?

Dương Thạc phát hiện, Lâm Thu Thủy liệt kê ra những thần hồn phòng ngự loại chí bảo này, kém cõi nhất, cũng là ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, mạnh nhất, thậm chí là lục tinh cấp Hư Không Vũ Thánh thần hồn phòng ngự chí bảo. Điều này, Dương Thạc không khỏi nhìn Lâm Thu Thủy một chút, đối với thực lực Lâm Thu Thủy, Dương Thạc càng thêm hiếu kỳ.

Có lẽ chủ nhân Thu thủy hồ là thất tinh cấp cường giả.

Phải biết rằng, những siêu cấp cường giả kia sống mấy vạn năm, nội tình đều cực kỳ thâm hậu. Trên người có một ít bí bảo mạnh mẽ, là chuyện rất bình thường. Thế nhưng, đây chỉ là nhằm vào bí bảo phổ thông. Như là thần hồn phòng ngự bí pháp, bên trong bí bảo, có thể nói là cao đẳng nhất. Cũng là hi hữu nhất vậy.

Bình thường sức chiến đấu thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, trên người có thể có một kiện lục tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo, coi như là tương đối khá. Nắm giữ thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh thần hồn phòng ngự chí bảo, quả thực có thể nói là hiếm như lá mùa thu vậy.

Mà hiện tại, Lâm Thu Thủy tùy tiện, đưa ra một cái lục tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo, để cho Dương Thạc đến chọn. Điều này nói rõ, Lâm Thu Thủy tuyệt đối không phải lục tinh cấp sức chiến đấu Hư Không Vũ Thánh bình thường như vậy.

- Lâm Thu Thủy sức chiến đấu làm sao, cùng ta quan hệ không lớn, hướng hồ sức chiến đấu của nàng càng mạnh, đối với ta mà nói, càng là chuyện tốt. Điều này, là không cần thiết phải ngạc nhiên.

Hít sâu một hơi, Dương Thạc bình phục được tâm tình.

Sau đó tiếp tục tra xét những thần hồn phòng ngự chí bảo này.

- Dương Thạc, phòng ngự loại chí bảo, cùng công kích loại chí bảo có chỗ khác nhau.

672. Chương 635: Nguyên Tố Chi Tử, Nguyên Tố Áo Nghĩa Thần Sử! (2).

Vô Tận Thần Công

Chương 635: Nguyên Tố Chi Tử, Nguyên Tố Áo Nghĩa Thần Sử! (2).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lâm Thu Thủy, ở một bên giảng giải.

- Công kích loại chí bảo, nếu như không có thực lực tương ứng, rất khó phát huy ra uy lực tương ứng. Để một ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, nắm giữ ngũ tinh cấp công kích chí bảo, phát huy được hiệu dụng vô cùng có hạn. Mà phòng ngự loại chí bảo không giống, ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, cũng có thể sử dụng tứ tinh cấp thậm chí là ngũ tinh cấp phòng ngự chí bảo. Chính vì như thế, phòng ngự loại chí bảo có giá trị, muốn vượt xa công kích chí bảo.

Lâm Thu Thủy nói ra.

Dương Thạc chậm rãi gật đầu.

Xác thực. . .

Nếu để ột đứa bé, cầm lấy một cây đại đao nặng trăm cân, căn bản là không có cách phát huy ra uy lực.

Nhưng để tiểu hài tử này, mặc vào một cái thiết giáp nặng trên trăm cân, mặc dù sẽ ảnh hưởng tốc độ cùng nhạy bén, nhưng ít ra, vẫn có thể thu được năng lực phòng ngự tương ứng.

Công kích chí bảo, thực lực người không đủ, rất khó sử dụng.

Phòng ngự loại chí bảo, chỉ cần người có thể sử dụng, liền có thể phát huy ra công hiệu của nó.

Đặc biệt là thần hồn phòng ngự loại chí bảo.

Như là thân thể phòng ngự loại chí bảo, thông thường thể tích khá lớn, bình thường đều là áo giáp phòng hộ toàn thân, trọng lượng thông thường cũng rất lớn. Thực lực không đủ, mặc lên người, khó tránh khỏi ảnh hưởng đến tốc độ cùng nhạy bén.

Mà thần hồn phòng ngự loại chí bảo, thông thường thể tích đều không quá lớn, đối với người sử dụng tạo ra gánh nặng không quá nặng, mặc dù thực lực không đủ, cũng có thể sử dụng. Đương nhiên, một ít cao cấp chí bảo, nếu thực lực không đủ, cũng không phát huy ra được.

- Thủ hồn chi giới, ngũ tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo, có thể phòng hộ hết thấy thần hồn công kích của ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, thần hồn công kích Tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, có thể phòng hộ sáu phần mười, thần hồn công kích ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, có thể phòng hộ ba phần mười.

- Dây chuyền Tráng hồn, ngũ tinh cấp phụ trợ thần hồn bí bảo, làm lớn mạnh thần hồn, tăng lên cường độ ba phần mười, hữu hiệu đối với dưới ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả.

Dương Thạc tra xét công hiệu cụ thể của những thần hồn chí bảo này.

Thủ hồn chi giới, rõ ràng chính là thần hồn phòng ngự loại chí bảo điển hình, sau khi đeo vào, dưới ba tinh cấp thần hồn công kích hoàn toàn miễn dịch. Ngũ tinh cấp, tứ tinh cấp thần hồn công kích, tương ứng làm cho suy yếu.

Cho tới dây chuyền tráng hồn, là phụ trợ loại thần hồn bí bảo. Có thể tăng cường Thần Hồn lực lượng, mà thần hồn lớn mạnh, tự nhiên năng lực phòng ngự cũng tăng lên rất nhiều.

- Hiệu quả lớn mạnh ba phần mười, vẫn còn có chút thấp.

Dương Thạc trầm ngâm trong lòng.

Lúc này thần hồn Dương Thạc, so với một tinh cấp Hư Không Vũ Thánh bình thường cường đại hơn hai đến gấp ba lần.

Nhưng, mặc dù là cường đại hai đến gấp ba, thần hồn Dương Thạc cường độ nhiều nhất so với nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, nếu là cùng ba tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, cũng chỉ là bên trong ba tinh cấp, tương đối kém hơn.

Tăng lên ba phần mười, cùng Thu Thương Kiến, Đồ Ba tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, vẫn là bé nhỏ không đáng kể. Một khi bọn họ sử dụng tới thần hồn công kích, Dương Thạc vẫn không cách nào chống đối.

Đúng là thủ hồn chi giới, tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh thần hồn công kích, cắt giảm sáu phần mười uy lực, đôi này dây chuyền này đối với Dương Thạc có tác dụng lớn hơn một chút.

- Nhìn lại một chút, vài món sau, nói không chắc, so với còn mạnh hơn.

Dương Thạc tiếp tục tra xét.

- Linh hồn công kích, khóa lại linh hồn, tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh thần hồn công kích, hoàn toàn miễn dịch. Ngũ tinh cấp cấp thần hồn công kích, thì lại không có bất kỳ hiệu quả phòng ngự. Mặt khác, sau khi bị linh hồn công kích khóa chặt, thần hồn công kích chính mình, cũng không cách nào triển khai.

Tiếp tục tra xét, đến kiện bảo vật thứ tư, Dương Thạc hai mắt sáng ngời.

Đây là thần hồn phòng ngự chí bảo hoàn toàn miễn dịch tứ tinh cấp thần hồn công kích.

Nếu là nắm giữ món chí bảo này, Dương Thạc đối mặt Thu Thương Kiến, Đồ Ba, liền hoàn toàn không e ngại thần hồn công kích bọn họ. Mà Dương Thạc thân thể cường đại vô cùng, thêm vào thân thể bất tử, thì Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba công kích Dương Thạc như thế nào đi nữa, cũng không đủ thương được thân thể Dương Thạc.

Bọn họ đối đầu Dương Thạc, như con ruồi dính trứng gà, chó hoang cắn con nhím, tuyệt đối không thể nào bỏ qua.

Dương Thạc, trực tiếp liền đứng ở thế bất bại.

Đương nhiên, cái bí bảo này, cũng không phải là không có thiếu hụt.

Cái thiếu hụt thứ nhất, đó là khóa lại thân hình, mình cũng không cách nào sử dụng thần hồn công kích.

Dương Thạc có hòa tan bí pháp, liền thiên về thần hồn công kích, một khi sử dụng linh hồn công kích, hiển nhiên cũng không có cách nào sử dụng. Mà không còn hòa tan bí pháp, Dương Thạc muốn giết Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, độ khó cũng rất lớn.

Mặc dù thân thể Dương Thạc rất mạnh, nhưng huyết nhục diễn hóa bị đánh nổ tung, còn có thể tức khắc khôi phục.

Hai người phối hợp, Dương Thạc cũng không thể đuổi theo một tên tới cùng để chém giết.

Đương nhiên, sự thiếu sót này, cũng không phải không có cách nào bù đắp. Dù sao, Dương Thạc còn có thể ở Thu Thủy Điện lựa chọn một công kích bí kỹ, dùng đến để tăng lên sức chiến đấu, chém giết Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba. Nhưng, nói như vậy, Dương Thạc lựa chọn bí kỹ, cũng không có thể lựa chọn thần hồn công kích.

Chỗ thiếu hụt thứ hai, đó là, cái bí bảo này, chỉ có thể nhằm vào sức chiến đấu tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh mới có hữu hiệu.

Ngũ tinh cấp sức chiến đấu cường giả, liền vô hiệu rồi.

Thậm chí có thể nói, bí bảo này đối với Dương Thạc mà nói, hoàn toàn là dùng một lần. Lần này lợi dụng nó chém giết Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, lần tới đợi được Vân Lam Phủ lại phái ra ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh đến truy sát Dương Thạc, bí bảo này liền vô dụng. Dù sao, Dương Thạc không thể ở tứ tinh cấp mãi, lấy tiềm lực Dương Thạc, chỉ cần dung hợp Lục Đại bí pháp, sau đó sức chiến đấu liền tăng lên tới ngũ tinh cấp. Lúc đó, Dương Thạc cũng không thể tiếp tục bắt nạt tứ tinh cấp cường giả?

Dù cho Dương Thạc tiếp tục bắt nạt tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh. Nhưng Dương Thạc hoàn toàn có thể nghiền ép đám tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh. Có linh hồn công xiềng này, hoặc là không có nó, hầu như không khác nhau gì mấy.

Hai đại thiếu hụt là thực tế.

- Xem một chút đi, nếu là có bí bảo càng tốt hơn lại nói, không có, liền lựa chọn linh hồn công xiềng này. Tuy bảo vật này, thời hạn có hiệu lực rất ngắn, thế nhưng tình trạng ta hiện tại cũng sử dụng được, trước tiên giữ được tính mạng rồi nói. Không giữ nổi tính mạng, dù cho ta thất tinh cấp thậm chí là bát tinh cấp, cửu tinh cấp bí bảo, thì có ích lợi gì?

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Tiếp tục tra xét.

Mặt sau có hai loại bí bảo.

Xem như là có ưu điểm, nhưng có thiếu hụt nhất định, Dương Thạc đều có chút bất mãn.

- Còn lại một cái cuối cùng này, hy vọng có thể để cho ta một cái kinh hỉ.

Dương Thạc hít sâu một hơi, đưa mắt phóng tới một cái thần hồn phòng ngự bí bảo cuối cùng.

- Hỗn Loạn Chi Châu, lục tinh cấp Hư Không Vũ Thánh thần hồn phòng ngự bí bảo, bên dưới lục tinh cấp thần hồn công kích, có thể phòng ngự tám phần mười. Yêu cầu, Nguyên Tổ Chi Tử trời sinh, mới có thể điều động. Nếu không có Nguyên Tổ Chi Tử, mạnh mẽ điều động, dưới thực lực thất tinh cấp, thậm chí sẽ phản phệ thân thể, hãy cẩn thận.

Dương Thạc đem giới thiệu cái Hỗn Loạn Chi Châu này tóm tắt, đọc một lần.

- Dưới Lục tinh cấp thần hồn công kích, có thể phòng ngự tám phần mười? Công hiệu như vậy, có thể nói thất tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo rồi, nhưng yêu cầu này. . . Nguyên Tổ Chi Tử. . .

Dương Thạc đối với yêu cầu Nguyên Tổ Chi Tử, có chút không rõ.

Tựa hồ nhìn ra Dương Thạc nghi hoặc, Lâm Thu Thủy khẽ mỉm cười, sau đó chậm rãi mở miệng.

- Dương Thạc, bên trong Thiên Thánh Giới, có vô số nhân vật thiên tài, có một chút nhân vật, mới vừa ra đời, liền cùng một loại nguyên tố nào đó phù hợp, trực tiếp liền lĩnh ngộ nguyên tố hàm nghĩa này. Thiên tài như vậy, gọi là nguyên tố phù hợp giả. Nói như vậy, nguyên tố phù hợp giả, tu luyện một cái hạng nguyên tố pháp tắc nào đó, làm ít mà hiệu quả nhiều. Chỉ cần tu luyện thuộc tính phù hợp với công pháp, tốc độ tu luyện tăng lên cực nhanh. Hơn hai mươi tuổi đi vào Hư Không Vũ Thánh, đều có khả năng.

Lâm Thu Thủy nói ra.

- Có một loại nguyên tố phù hợp, gọi là nguyên tố phù hợp giả.

- Nếu là một người, cùng ba loại nguyên tố phù hợp, gọi là nguyên tố người chấp chương.

- Nếu là có một người, cùng năm loại nguyên tố phù hợp với nhau, cái kia liền gọi là. . . Nguyên Tổ Chi Tử.

- Ngoài ra, Nguyên Tổ Chi Tử trở lên, còn có Nguyên Tổ Áo Nghĩa Thần Sử, chỉ ít nắm giữ bảy loại nguyên tố phù hợp. Thiên Thánh Giới ngàn tỉ năm qua, Nguyên Tổ Áo Nghĩa Thần Sử, chỉ có xuất hiện quá ba vị, ngoại trừ một vị trên đường vắng lạc ra, còn lại hai người, đều ở trăm năm tu luyện tới thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh sức chiến đấu rồi.

- Nguyên Tổ Chi Tử, tuy rằng so với Nguyên Tổ Áo Nghĩa Thần Sử nhiều hơn một chút, nhưng ngàn tỉ năm qua, Nguyên Tổ Chi Tử khá là có tiếng, cũng chỉ đếm số lượng hai đầu ngón tay. Thêm vào trên đường vắng lạc, sợ đến nay cũng không vượt quá một trăm.

Lâm Thu Thủy chậm rãi giải thích.

673. Chương 636: Ta Chính Là Sáu Loại Nguyên Tố Phù Hợp Giả.

Vô Tận Thần Công

Chương 636: Ta chính là sáu loại nguyên tố phù hợp giả.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nguyên Tố Chi Tử, Nguyên Tố Áo Nghĩa Thần Sử?

Nghe được Lâm Thu Thủy giải thích, đáy lòng Dương Thạc, không khỏi âm thầm hít vào một ngụm khí lạnh. truyện copy từ

Trời sinh phù hợp một loại nguyên tố, gọi là nguyên tố phù hợp giả, trời sinh phù hợp ba loại nguyên tố, gọi là nguyên tố người chấp chưởng. Mà trời sinh phù hợp năm loại nguyên tố trở lên, mới có thể xưng là Nguyên Tố Chi Tử. Còn tối cao đẳng nhất Nguyên Tố Áo Nghĩa Thần Sử, là trời sinh phù hợp bảy loại pháp tắc nguyên tố trở lên.

Ít ỏi vô cùng.

Thiên Thánh Giới, ngàn tỉ năm thiên tài siêu cấp như vậy, cũng chỉ có ba cái mà thôi.

Cho tới Nguyên Tố Chi Tử, xác suất xuất hiện tuy rằng cao hơn rất nhiều, thế nhưng, cũng không vượt quá một trăm. Tính ra, đã là ít ỏi đến mức tận cùng.

Một trăm, xem ra tựa hồ cũng không hề ít, thế nhưng phải biết, Thiên Thánh Giới phát triển ngàn tỉ năm, dựa theo một ngàn tỉ năm để tính toán, xuất hiện một trăm Nguyên Tố Chi Tử thiên tài siêu cấp như vậy, cũng cần mỗi một triệu năm, mới xuất hiện một thiên tài như vậy.

Một triệu năm. . . Phải biết, Dương Thạc trước kia ở cấp thấp thế giới, Nhân Gian giới, thêm vào lịch sử dị thú mãnh thú, cũng chỉ là có mấy trăm ngàn năm mà thôi. Huống hồ, bên trong Thiên Thánh Giới người có bao nhiêu? Hơn mười triệu ức, thậm chí hơn trăm triệu ức. Nhiều người như vậy, một triệu năm, cũng mới xuất hiện một Nguyên Tố Chi Tử thôi.

- Tê. . . Điều kiện Hỗn Loạn Chi Châu, quá hà khắc rồi.

Nghĩ tới đây, Dương Thạc không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Hà khắc đến mức tận cùng.

Dương Thạc phỏng chừng, Hỗn Loạn Chi Châu này, sợ cũng là bởi vì điều kiện sử dụng quá mức hà khắc, mới trở thành lục tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo như vậy.

Nếu là điều kiện sử dụng chẳng phải hà khắc như vậy, Hỗn Loạn Chi Châu này, chí ít là thất tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo.

Phải biết, Dương Thạc trước đó điều tra một ngũ tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo. Thủ hồn chi giới, cũng chỉ là có thể hoàn toàn phòng ngự ba tinh cấp thần hồn công kích. Tứ tinh cấp thần hồn công kích, chỉ có thể phòng ngự sáu phần mười. Ngũ tinh cấp thần hồn công kích chỉ có thể phòng ngự ba phần mười.

Mà Hỗn Loạn Chi Châu, lục tinh cấp thần hồn công kích, đều có thể phòng ngự tám phần mười.

Dựa theo tiêu chuẩn thủ hồn chi giới mà nói, dù cho là thất tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo, đối với lục tinh cấp thần hồn phòng ngự, cũng chính là sáu thành thôi. Nói cách khác, hiệu quả Hỗn Loạn Chi Châu, so với thất tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo bình thường, đều mạnh hơn.

Vấn đề duy nhất chính điều kiện sử dụng.

- Nguyên Tố Chi Tử. . . Năm loại nguyên tố phù hợp, thật quá khó khăn.

Dương Thạc chậm rãi lắc đầu.

- Lâm tiên bối, món bảo vật này mặc dù không tệ, nhưng ta nhìn ta cùng món bảo vật này là không có duyên phận. Thực sự không được, chỉ có thể chọn linh hồn công xiềng rồi.

Dương Thạc mang theo tiếc hận hướng về Lâm Thu Thủy nói ra.

- Dương Thạc, người không phải Nguyên Tổ Chi Tử?

Mà tiếng nói Dương Thạc vừa hạ xuống, đã thấy Lâm Thu Thủy khẽ cau mày. Đột nhiên mở miệng hỏi.

- Trước đó, ta cảm giác trên người người có mấy loại nguyên tố quanh quẩn, tựa hồ cùng người có độ khớp rất cao, còn tưởng rằng người là Nguyên Tổ Chi Tử. Nguyên lai người cũng không phải. Điều này đáng tiếc. Hỗn Loạn Chi Châu, cũng chỉ có Nguyên Tổ Chi Tử có thể hoàn mỹ điều động, còn dưới Nguyên Tổ Chi Tử khả năng chống không bốn loại nguyên tố người chấp chưởng, cũng có thể miễn cưỡng điều động. Nhưng phát huy được uy lực, liền nhỏ hơn rất nhiều.

Lâm Thu Thủy cũng cảm thấy tiếc hận, lắc lắc đầu.

Nàng trước đó, cảm giác được trên người Dương Thạc, có các loại nguyên tố quanh quẩn, còn tưởng rằng Dương Thạc là Nguyên Tổ Chi Tử. Chính vì như thế, nàng mới lấy ra cái Hỗn Loạn Chi Châu này.

Nhưng, nghe Dương Thạc nói, cũng không phải.

Điểm này, Dương Thạc không thể nói dối, Lâm Thu Thủy đương nhiên sẽ không hoài nghi.

Dưới cái nhìn của nàng, Dương Thạc có một ít bí mật khác, có thể làm cho các loại nguyên tố quanh quẩn ở chính mình. Khả năng này là bí mật Dương Thạc, Lâm Thu Thủy cũng không muốn tìm tòi nghiên cứu. Lúc này Lâm Thu Thủy, bất quá là mang theo tiếc hận thôi.

- Hỗn Loạn Chi Châu, nguyên lý, chính là muốn dùng các loại nguyên tố, ở linh hồn hình thành một cái nguyên tố loạn lưu, thần hồn công kích bình thường tiếp xúc được nguyên tố loạn lưu này, sẽ sản sinh hỗn loạn, đánh mất phần lớn uy lực. Nói như vậy, năm loại nguyên tố hình thành nguyên tố loạn lưu, hiệu quả tốt nhất.

- Nếu như có thể có sáu loại nguyên tố hình thành nguyên tố loạn lưu, thậm chí là Nguyên Tổ Áo Nghĩa Thần Sử, chống không bảy loại nguyên tố, lợi dụng Hỗn Loạn Chi Châu hình thành nguyên tố loạn lưu, hiệu quả, sẽ tăng lên, cấp độ phòng ngự, thậm chí có thể đạt đến chín phần mười, thậm chí là mười phần.

Lâm Thu Thủy nói ra.

- Người không phải Nguyên Tổ Chi Tử, tốt nhất, còn chưa cần dùng Hỗn Loạn Chi Châu này. Nếu như thần hồn cùng nguyên tố độ khớp không đủ, mạnh mẽ để hình thành nguyên tố loạn lưu, nó sẽ ảnh hưởng thần hồn của người, để thần hồn của người hỗn loạn. Nhẹ thì thần trí không rõ, nặng thì tẩu hỏa nhập ma, bỏ mình vẫn lạc vậy.

Lâm Thu Thủy Trịnh Trọng nói ra.

- Hỗn Loạn Chi Châu, nguyên lý là như vậy?

Nghe được Lâm Thu Thủy giải thích, Dương Thạc âm thầm gật đầu.

Nguyên lý, nói đến cũng coi như là khá đơn giản.

Đơn giản chính là hình thành nguyên tố loạn lưu, ẩn chứa năm loại nguyên tố trở lên, đến ảnh hưởng thần hồn công kích người khác.

Bất luận một loại đồ vật nào, đều là do nguyên tố tạo thành. Bao quát thần hồn, cũng bao quát thần hồn năng lượng công kích. Thần hồn công kích sử dụng năng lượng, cũng là lấy các loại nguyên tố dựa theo quy luật nhất định mà sắp xếp hình thành.

Ví dụ, một đồng kim loại nguyên tố, chặt chẽ tập luyện, hình thành một thanh đao nhọn, lực công kích rất lớn. Nếu là sắp xếp tán loạn, hình thành một mạch khoáng, lập tức đưa ra, căn bản không đả thương được người. Thần hồn công kích bình thường, đều là võ giả điều động Thần Hồn lực lượng, tiến hành sắp xếp, hình thành phương thức công kích khá là mạnh mẽ, đối với kẻ địch tạo thành thương tổn.

Mà nguyên tố loạn lưu, thì lại có thể làm cho kẻ địch sắp xếp thần hồn công kích năng lượng chặt chẽ, đi quấy rầy.

Một cái đao nhọn sắp xếp chặt chẽ, bị quấy rầy thành một chùm sắt sa khoáng, lực công kích, đương nhiên đánh mất.

Nhưng, nguyên tố loạn lưu, không những đối với thần hồn công kích của kẻ địch tạo thành ảnh hưởng, đối với thần hồn của mình, cũng có thể tạo thành ảnh hưởng. Trừ phi thần hồn một người, có thể cùng nguyên tố loạn lưu phù hợp, ở tình huống như vậy, mới có thể không bị ảnh hưởng.

- Thần hồn cùng nguyên tố loạn lưu phù hợp sao.

Nghĩ tới đây Dương Thạc khê động.

Chính mình, xác thực không phải Nguyên Tố Chi Tử.

674. Chương 637: Hiệu Quả Phòng Ngự Khủng Bố

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 637: Hiệu Quả Phòng Ngự Khủng Bố

Thế nhưng, Dương Thạc tu luyện Cửu Dương Cửu Âm huyền công, tu thành Hàn Băng chân thân, hỏa diễm chân thân, Lôi Đình chân thân, Cuồng Phong chân thân, thuộc tính “Kim”, thuộc tính “Mộc” chân thân, chính mình hầu như đem vài loại nguyên tố này cùng mình dung hợp hoàn mỹ với nhau. Hơn nữa không cần thể ngộ, ngay lập tức có thể thu được một phần nguyên tố hàm nghĩa, thần hồn chính mình, tựa hồ cùng những nguyên tố dung hợp lại cùng nhau.

Dương Thạc triển khai hòa tan bí pháp, thần hồn công kích mà nói, cũng là hòa tan vào những nguyên tố hàm nghĩa này.

- Ta hiện tại, Thần hồn cùng sáu loại nguyên tố, cũng coi như là phù hợp.

- Nhưng không biết, loại phù hợp này, có thể đạt đến Nguyên Tố Chi Tử hay không?

Dương Thạc âm thầm suy nghĩ.

Thần hồn Dương Thạc, cùng sáu loại nguyên tố, xác thực vô cùng phù hợp.

Thế nhưng loại phù hợp kia, có thể đạt đến Nguyên Tố Chi Tử hay không, Dương Thạc cũng không dám bảo đảm. Dù sao, Nguyên Tố Chi Tử ngàn tỉ năm chỉ xuất hiện không đủ một trăm người. Tuyệt đối có chỗ hơn người, cũng không phải là đơn giản như vậy.

- Lâm tiền bối, không biết Nguyên Tố Chi Tử. Bình thường có biểu hiện gì không?

Nghĩ tới đây, Dương Thạc trực tiếp hướng về Lâm Thu Thủy hỏi.

- Biểu hiện của Nguyên Tố Chi Tử?

Nghe được Dương Thạc hỏi. Lâm Thu Thủy không khỏi hai mắt sáng ngời.

Dương Thạc trước đó nói, chính mình không phải Nguyên Tố Chi Tử, Lâm Thu Thủy có chút thất vọng.

Thế nhưng Dương Thạc đối với Nguyên Tố Chi Tử, tựa hồ cũng không có quá hiểu rõ, không biết tiêu chuẩn phù hợp Nguyên Tố Chi Tử như thế nào. Cho nên nói, Dương Thạc phán đoán chính mình không phải Nguyên Tố Chi Tử, cũng không chính xác.

- Nguyên Tố Chi Tử, trên thực tế không có quá nhiều thể hiện. Nói như vậy, từ nhỏ liền lĩnh ngộ một loại nguyên tố hàm nghĩa nào đó, coi như là loại nguyên tố hàm nghĩa phù hợp giả. Năm giữ năm loại nguyên tố phù hợp, coi như là Nguyên Tố Chi Tử. Có lúc, cũng không phải nói từ nhỏ liền lĩnh ngộ năm loại nguyên tố, có thể xem là Nguyên Tố Chi Tử. Cũng có Nguyên Tố Chi Tử, lúc đầu chỉ phát hiện mình có thể lĩnh

ngộ ba loại nguyên tố hàm nghĩa, sau đó trưởng thành, dần dần, phát hiện mình còn có thể lĩnh ngộ càng nhiều nguyên tố hàm nghĩa, cuối cùng trở thành Nguyên Tố Chi Tử.

- Dương nhiên, nói như vậy, trở thành Nguyên Tố Chi Tử, đều là ở trước sáu tuổi, phát hiện mình lĩnh ngộ năm loại nguyên tố trở lên. Trước sáu tuổi còn chưa lĩnh ngộ, sau đó rất khó lĩnh ngộ.

- Còn có, một người, không cần bất kỳ thể ngộ, không cần nghiên cứu, liền có thể lĩnh ngộ một loại nguyên tố hàm nghĩa nào đó, điều này nói rõ, người này trời sinh cùng loại nguyên tố hàm nghĩa này phù hợp. Vậy liền coi là nguyên tố phù hợp giả.

Lâm Thu Thủy nói ra.

- Không cần bất kỳ thể ngộ, không cần nghiên cứu, liền có thể lĩnh ngộ một loại nguyên tố hàm nghĩa nào đó?

Dương Thạc khẽ động.

Chính mình lĩnh ngộ sáu loại nguyên tố hàm nghĩa, tựa hồ, cũng không trải qua bất kỳ thể ngộ cùng nghiên cứu nào cả.

Hoàn toàn là bởi vì dung hợp thiên tài địa bảo sáu loại nguyên tố, liền thu được những nguyên tố hàm nghĩa kia. Tuy chỉ có một phần mà thôi.

- Nói không chắc, Hỗn Loạn Chi Châu, ta cũng có thể sử dụng.

Dương Thạc lúc này có ý nghĩ như vậy.

Thử một lần.

Mạnh mẽ sử dụng Hỗn Loạn Chi Châu, đối với Dương Thạc mà nói là nguy hiểm. Vạn nhất không thể sử dụng, tự mình có thể gặp tổn thương.

Thế nhưng, con đường võ đạo, vốn là tràn ngập hung hiểm, cũng không thể co vòi lại được.

- Lâm tiên bối, ta muốn nhìn Hỗn Loạn Chi Châu một chút, không biết có thể hay không?

Dương Thạc hướng về Lâm Thu Thủy nói ra.

- Hừm, cũng tốt.

Lâm Thu Thủy gật gật đầu.

- Hỗn Loạn Chi Châu, bản thân cũng có thể tìm kiếm Nguyên Tố Chi Tử, nếu như thần hồn tiếp xúc được Nguyên Tố Chi Tử, nó sẽ lập tức tiến vào trong đầu Nguyên Tố Chi Tử. Người nếu là đối với mình không thể nào hiểu rõ, cũng có thể thử xem. Nhưng, tuyệt đối không nên mạnh mẽ đi chiếm lấy Hỗn Loạn Chi Châu, bằng không, rất dễ dàng thương tổn chính mình.

Lâm Thu Thủy nói xong, một tay hơi động, trong tay xuất hiện một viên màu xám, là hạt châu nhỏ không hề bắt mắt chút nào.

- Ừm.

Dương Thạc gật gật đầu, sau đó thần hồn tản mát ra, hướng về Hỗn Loạn Chi Châu tới gần.

Ong ong!

Mà hầu như thần hồn Dương Thạc tới gần, Hỗn Loạn Chi Châu, đột nhiên rung động một trận.

Sau một khắc, bên trên Hỗn Loạn Chi Châu, sáu loại ánh sáng, đột ngột tản ra. Một loại màu vàng, một loại màu xanh, một loại màu xanh lục, một loại màu xanh lam, một loại màu đỏ, một loại trong suốt vô sắc, sáu loại ánh sáng, giao tương ẩn chứa, huyền lệ đến cực hạn.

- Hỗn Loạn Chi Châu, chính đang hướng về thần hồn ta dung hợp?

Hầu như là Hỗn Loạn Chi Châu tỏa ra sáu màu ánh sáng, đồng thời, Dương Thạc không khỏi cả kinh. Lúc này Dương Thạc rõ ràng cảm giác được, bên trong Hỗn Loạn Chi Châu tỏa ra một loại năng lượng kỳ dị, từ từ hướng về thần hồn chính mình dung hợp.

Thần hồn Dương Thạc, lúc này tiêu tán ra bên ngoài cơ thể, thử tiếp cận Hỗn Loạn Chi Châu.

Mà bên trong Hỗn Loạn Chi Châu, tản mát ra sáu loại ánh sáng, nhưng không ngừng dung nhập vào bên trong thần hồn Dương Thạc. Hào quang màu đỏ, có chứa một luồng “Hỏa” thuộc tính cường đại; hào quang màu xanh lam, nhưng là “Thủy” thuộc tính; Vô Sắc ánh sáng, là thuộc tính Sét; hào quang màu xanh, là “Phong” thuộc tính; hào quang màu xanh lục, là thuộc tính “Mộc”; hào quang màu vàng óng, hiển nhiên chính là thuộc tính “Kim”. . .

Sáu loại ánh sáng, không ngừng dung nhập vào bên trong thần hồn Dương Thạc, Dương Thạc cảm giác thần hồn mình, rõ ràng lớn mạnh hơn một chút.

- Nguyên Tố Chi Tử?

- Hơn nữa, sáu loại nguyên tố phù hợp Nguyên Tố Chi Tử?

Nhìn thấy tình cảnh này, Lâm Thu Thủy lúc này đều không khỏi trợn to hai mắt.

- Dương Thạc, không nên chống cự, để sáu loại nguyên tố ánh sáng này, dung nhập vào bên trong thần hồn của người.

Lâm Thu Thủy lớn tiếng hướng về Dương Thạc nhắc nhở.

- Hỗn Loạn Chi Châu, chỉ có thời điểm gặp phải Nguyên Tố Chi Tử, mới có thể tỏa ra nguyên tố ánh sáng, chủ động dung nhập vào bên trong thần hồn Nguyên Tố Chi Tử. Hiện tại, tổng cộng có sáu loại nguyên tố dung nhập vào thần hồn của người, điều này nói rõ, người có sáu loại nguyên tố là Nguyên Tố Chi Tử. Hoàn toàn có thể sử dụng Hỗn Loạn Chi Châu.

Lâm Thu Thủy nghiêm nghị nói ra.

- Là như vậy sao?

Nghe được Lâm Thu Thủy nói ra, Dương Thạc mơ hồ có chút kích động.

Chính mình, phù hợp sáu loại nguyên tố.

Nhưng điều này là bởi vì Cửu Âm Cửu Dương hai đại huyền công. Trước đó Dương Thạc không biết, mình cùng sáu loại nguyên tố phù hợp, có thể so với nguyên tố phù hợp giả.

Mà hiện tại, Hỗn Loạn Chi Châu tỏa ra nguyên tố ánh sáng, chủ động dung nhập vào thần hồn chính mình, Dương Thạc lập tức liền biết, mình cùng sáu loại nguyên tố phù hợp cùng nguyên tố phù hợp giả tương đương. Chỉ ít, chính mình hoàn toàn có thể sử dụng Hỗn Loạn Chi Châu.

- Thu hoạch lớn rồi.

Dương Thạc lúc này, không khỏi cảm xúc dâng trào.

Hỗn Loạn Chi Châu, lục tinh cấp thần hồn phòng ngự Pháp khí, nhưng trên thực tế là thất tinh cấp thần hồn phòng ngự Pháp khí.

675. Chương 638: Bí Kỹ, Nguyên Tố Vũ Sát

Vô Tận Thần Công

Chương 638: Bí kỹ, Nguyên Tố Vũ Sát (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thiên tài như vậy, chỉ cần không vẩn lạc, tương lai, hầu như đều có thành tựu cực cao. Thiên tài như vậy, toàn bộ Thiên Thánh Giới ngàn tỉ năm, đều không đủ hai mươi. Dương Thạc thiên phú như vậy, đủ khiến Lâm Thu Thủy tận hết sức lực bồi dưỡng rồi.

Đương nhiên, Lâm Thu Thủy hiện tại, cũng sẽ không cho Dương Thạc quá nhiều trợ giúp. Dành cho Dương Thạc Hỗn Loạn Chi Châu, đã là trợ giúp lớn nhất, lại cho càng nhiều trợ giúp, đối với Dương Thạc tai hại vô ích. truyện copy từ

Dương Thạc cười nhạt, không nói thêm cái gì.

Sáu loại nguyên tố Nguyên Tố Chi Tử?

Nếu như Lâm Thu Thủy biết, tương lai Dương Thạc, có thể trở thành bảy loại nguyên tố, tám loại nguyên tố Nguyên Tố Áo Nghĩa Thần Sử, không biết nàng sẽ có vẻ mặt gì đây.

Những điều này, Dương Thạc đương nhiên sẽ không nhiều lời.

- Nguyên tố loạn lưu, không biết hiệu quả phòng ngự như thế nào. Tiểu Địch, người hướng về ta toàn lực một lần phát động thần hồn công kích thử xem.

Lúc này Dương Thạc, quan tâm chính là hiệu quả phòng ngự của Hỗn Loạn Chi Châu.

- Ừm.

Dương Địch gật gật đầu.

Xèo!

Hai mắt lóe lên, một đạo thần hồn công kích về phía Dương Thạc.

- Hả?

Bị Dương Địch công kích, Dương Thạc nhú mày, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được, thần hồn công kích Dương Địch tiếp xúc được mặt ngoài thần hồn chính mình, nguyên tố loạn lưu làm cho nó triệt để tiêu tan.

Ở mặt ngoài thần hồn Dương Thạc, nguyên tố loạn lưu, đều không có rung động một chút nào.

- Tiểu Địch tuy rằng chỉ là một tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, nhưng thực lực cũng coi như là một tinh cấp đỉnh cao, đặc biệt là am hiểu thần hồn công kích. Sau khi nàng nuốt vào kiếm hồn bổ dưỡng cá, Thần Hồn lực lượng tăng gấp đôi, hiệu quả công kích, tuyệt đối không kém hơn nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh bình thường. Nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh thần hồn công kích, ta hiện tại, có thể hoàn toàn miễn dịch. Hơn nữa dựa theo tình huống này, ba tinh cấp thần hồn công kích, phỏng chừng, cũng có thể hoàn toàn miễn dịch.

Dương Thạc hiện tại, đại thể phán đoán ra được cấp độ thần hồn phòng ngự của chính mình.

Mặt ngoài thần hồn Dương Thạc nguyên tố loạn lưu, cấp độ phòng ngự, hiển nhiên cực cao.

- Phỏng chừng, tam tinh cấp thậm chí là tứ tinh cấp thần hồn công kích, đều cơ hồ có thể hoàn toàn phòng ngự. Ngũ tinh cấp thần hồn công kích, có thể để phòng ngự hạ xuống bảy, tám tầng. Còn lục tinh cấp thần hồn công kích, cũng có thể phòng ngự một ít.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Hỗn Loạn Chi Châu, nếu là năm loại nguyên tố phù hợp Nguyên Tố Chi Tử bình thường sử dụng, được xưng lục tinh cấp thần hồn công kích, có thể phòng ngự xuống tám phần mười.

Thế nhưng, đây chỉ là lý tưởng.

Phải biết, hiện tại Dương Thạc thần hồn cường độ, mới chỉ có nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh thôi.

Hỗn Loạn Chi Châu hình thành nguyên tố loạn lưu, xác thực rất mạnh mẽ, thế nhưng, lấy thực lực Dương Thạc hiện tại, sử dụng nguyên tố loạn lưu này, liền muốn đem thần hồn công kích lục tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả phòng ngự hạ xuống tám phần mười, quá khó khăn rồi.

Nếu là thần hồn Dương Thạc có thể đạt đến tứ tinh cấp ngũ tinh cấp, đúng là rất có thể.

Nhưng bất kể như thế nào, mặc dù đối mặt lục tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả, Dương Thạc đối với thần hồn công kích hẳn còn khó có thể hoàn toàn phòng ngự, thế nhưng tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, thần hồn công kích, chắc là hoàn toàn không đủ thương được Dương Thạc. Còn ngũ tinh cấp thần hồn công kích, phòng ngự hạ xuống bảy, tám phần mười, chắc là vẫn hoàn toàn có thể.

- Mặc dù có Hỗn Loạn Chi Châu này, thần hồn cường độ của ta, nhất định phải nghĩ biện pháp tăng lên.

Dương Thạc thầm nói.

Nếu là vẫn duy trì nhị tinh cấp thần hồn. . .

Tới một ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, hướng về Dương Thạc phát động thần hồn công kích, mặc dù có thể phòng ngự hạ xuống bảy, tám phần mười, nhưng còn lại ba thành, cũng có thể để Dương Thạc không chết thì cũng trọng thương rồi.

- Tăng lên thần hồn cường độ, đây là chuyện sau này, hiện tại việc cấp bách là muốn lựa chọn hai loại bảo vật, tăng lên sức chiến đấu. Do đó để ta có thể từ cao thủ Vân Lam Phủ truy sát, thuận lợi chạy trốn ra ngoài.

Dương Thạc âm thầm suy nghĩ.

- Lâm tiên bối, Hỗn Loạn Chi Châu, văn bối hết sức hài lòng. Hiện tại văn bối cần một loại bí kỹ, còn một cái bảo vật cuối cùng muốn tuyển chọn là gì, văn bối vẫn chưa có lựa chọn tốt.

Dương Thạc hướng về Lâm Thu Thủy nói ra.

- Bí kỹ sao?

Lâm Thu Thủy khẽ mỉm cười.

- Theo ta thấy ngươi cũng không cần lựa chọn, không ngờ rằng ngươi là sáu loại nguyên tố phù hợp Nguyên Tố Chi Tử, ta đúng là có một bí kỹ, vô cùng thích hợp với ngươi. Mặt khác, kiện bảo vật thứ ba, ta cũng thay ngươi lựa chọn kĩ càng rồi.

Lâm Thu Thủy nói ra.

Xèo!

Một tay phất lên, hai bản sách nhỏ, sau đó xuất hiện ở trước mặt Dương Thạc.

- Bí kỹ: Nguyên Tố Vũ Sát?

-Nguyên Tố Áo Nghĩa Vận Dụng Tinh Giải?

Dương Thạc lập tức liền nhìn thấy hai bản sách nhỏ này, trên đó viết một ít chữ viết.

Bí kíp là bí kỹ, gọi là Nguyên Tố Vũ Sát, mặt khác là Nguyên Tố Áo Nghĩa Vận Dụng Tinh Giải, công pháp bí tịch thuộc về loại phụ trợ tu luyện.

- Ngươi là Nguyên Tố Chi Tử, sáu loại nguyên tố, không cần làm sao tu luyện thể ngộ, liền có thể tăng lên trình độ áo nghĩa. Thế nhưng, một cái võ giả, cũng không phải nói linh ngộ nguyên tố áo nghĩa khá là tinh thâm, sức chiến đấu liền nhất định cường đại. Sức chiến đấu cường đại hay không, còn phải xem, có thể đem nguyên tố áo nghĩa phát huy được uy lực hay không.

Lâm Thu Thủy nói ra.

- Vì lẽ đó, ta giúp ngươi lựa chọn Nguyên Tố Áo Nghĩa Vận Dụng Tinh Giải, có thể trợ giúp ngươi, càng nhanh hơn, càng lớn hơn.

Lâm Thu Thủy nhìn Dương Thạc, nghiêm nghị nói ra.

Dương Thạc gật đầu, rất tán thành.

Tỷ như chính mình, bốn loại nguyên tố dung hợp trước đó, sau khi đã là vô cùng mạnh mẽ. Thế nhưng, chính mình chỉ lĩnh ngộ Tróc ra bí pháp. Mà Tróc ra bí pháp, căn bản là không thể đem bốn loại nguyên tố dung hợp bày ra. Lúc đó sức chiến đấu Dương Thạc, liền vô cùng có hạn.

Chờ đến chính mình lĩnh ngộ hòa tan bí pháp cao siêu hơn, sức chiến đấu mới tăng lên trên diện rộng.

Nhưng trên thực tế, sau khi Dương Thạc trở thành Hư Không Vũ Thánh, lại nhiều hai loại nguyên tố áo nghĩa. Hòa tan bí pháp, cũng có chút lạc hậu rồi.

Muốn sáng chế bí pháp càng mạnh mẽ hơn, còn cần mấy năm thậm chí là mấy chục năm nghiên cứu.

Mà Nguyên Tố Áo Nghĩa Vận Dụng Tinh Giải, không thể nghi ngờ, có thể làm cho Dương Thạc có thể càng nhanh hơn đi tìm hiểu sáu loại nguyên tố. Có thể trong thời gian ngắn nhất, phát huy ra sáu nguyên tố áo nghĩa trình độ lớn nhất.

- Nguyên Tố Áo Nghĩa Vận Dụng Tinh Giải, đối với ta xác thực có tác dụng rất lớn. Lâm tiên bối, đa tạ rồi.

Dương Thạc đầu tiên là hướng về Lâm Thu Thủy nói lời cảm ơn, tiếp theo, hắn cầm lấy Nguyên Tố Áo Nghĩa Vận Dụng Tinh Giải.

Dương Thạc thoáng lật ra xem một lượt.

Dương Thạc phát hiện, Nguyên Tố Áo Nghĩa Vận Dụng Tinh Giải, bao hàm rất nhiều loại nguyên tố áo nghĩa vận dụng kỹ xảo nhỏ, đối với mình vô cùng hữu dụng. Dù cho tương lai, chính mình tu luyện Cửu Âm Cửu Dương hai đại huyền công, dung hợp càng nhiều pháp tắc nguyên tố, cũng giống vậy, hắn có thể sử dụng kỹ xảo bên trong bản sách nhỏ này, càng nhanh chóng khống chế những nguyên tố kia.

Vô Tận Thần Công

Chương 638: Bí kỹ, Nguyên Tố Vũ Sát (2).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cho tới quyển bí kỹ, Nguyên Tố Vũ Sát.

Dương Thạc cầm lấy, lật xem một lượt.

- Tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh bí kỹ? Vận dụng ít nhất là bốn loại nguyên tố, hình thành nguyên tố chi vũ, đối với thân thể, thần hồn kẻ địch tạo thành tổn thương, yêu cầu tu luyện cần có ít nhất bốn môn nguyên tố áo nghĩa, tu luyện tới trình độ năm phần mười. Hoặc là, bốn loại nguyên tố phù hợp nguyên tố người chấp chưởng.

Quyển bí này kỹ, trên thực tế, đúng là giống như Hỗn Loạn Chi Châu.

Yêu cầu xem như là tương đối cao.

Bốn loại nguyên tố áo nghĩa, đều yêu cầu tu luyện tới năm phần mười trở lên? Đạt đến yêu cầu này, không nói là hiếm như lá mùa thu, nhưng ít ra, đã là vô cùng hiếm thấy.

Vô giả bình thường, đều là cùng một loại nguyên tố khá là sự hòa hợp, tu luyện lên loại nguyên tố công pháp này, làm ít mà hiệu quả nhiều. Vì lẽ đó, một võ giả, sau khi chính thức bước lên con đường tu luyện, chủ công một hai loại nguyên tố áo nghĩa, tận lực ở cái áo nghĩa này, từ đó đạt được thành tựu tương đối cao.

Như ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, đều chủ công một hạng nguyên tố áo nghĩa, đem trực tiếp tăng lên tới mười phần. Mà áo nghĩa khác, hoặc là căn bản không đi lĩnh ngộ tu luyện. Hoặc là tình cờ lĩnh ngộ, thoáng tu luyện một phen, có ba thành lĩnh ngộ, chính là tương đối khá.

Đương nhiên, còn có một chút võ giả, sẽ lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa.

Ví dụ như Lam Viễn tu luyện áo nghĩa, chính là thủy chi áo nghĩa cùng không gian kết hợp lên. Thế nhưng, không gian của Lam Viễn, trên thực tế cũng không phải không gian nguyên tố áo nghĩa, mà là hàm nghĩa của không gian Đại chi áo nghĩa. Hắn tu luyện thể ngũ nguyên tố áo nghĩa, cũng chỉ có một loại Thủy chi áo nghĩa thôi.

Nói chung, rất ít người, đi đồng thời tu luyện vài loại áo nghĩa.

Đặc biệt là sức chiến đấu cấp thấp.

Nếu là sức chiến đấu cấp cao, đến ngũ tinh cấp lục tinh cấp sức chiến đấu. Đem mình am hiểu áo nghĩa tu luyện lĩnh ngộ được mười phần, vào lúc này, sẽ tiêu hao thời gian lĩnh ngộ những áo nghĩa khác. Nhưng, Ngũ tinh cấp lục tinh cấp sức chiến đấu cường giả, còn có thể đi quan tâm Nguyên Tố Vũ Sát tứ tinh cấp võ kỹ như vậy?

Tổng hợp mà nói, Nguyên Tố Vũ Sát này uy lực cũng cực cao.

- Dương Thạc, Nguyên Tố Vũ Sát này, bình thường nói, uy lực không thua kém ngũ tinh cấp võ kỹ phổ thông.

- Hơn nữa, đối với bốn loại nguyên tố phù hợp nguyên tố người chấp chưởng. Người sáu loại nguyên tố phù hợp, sử dụng Nguyên Tố Vũ Sát này, không nói uy lực có thể so với lục tinh cấp bí kỹ, nhưng chí ít, cũng coi như là ngũ tinh cấp trong bí kỹ, rất cường hãn rồi.

Lâm Thu Thủy nói ra.

- Ngũ tinh cấp bí kỹ, đều rất là cường hãn?

Dương Thạc hai mắt sáng ngời.

- Mặc dù Vân Lam Phủ tương lai phái ra ngũ tinh cấp cường giả siêu cấp, như Lam Thiên Sơn, tự mình đến giết ta. Đến tột cùng hươu chết vào tay ai, cũng chưa biết chừng.

Dương Thạc hiện tại, hoàn toàn tự tin.

- Được rồi Dương Thạc, ba cái bảo vật này, người cũng đã chọn xong. Đương nhiên, nếu như là người lựa chọn Nguyên Tố Vũ Sát cùng với áo nghĩa vận dụng tinh giải không hài lòng, người cũng có thể chính mình chọn.

Lâm Thu Thủy mặt mỉm cười, hướng về Dương Thạc nói ra.

- Không cần, văn bối đa tạ Lâm tiên bối, ba cái bảo vật này đều là văn bối cần nhất.

Dương Thạc thành khẩn nói cảm ơn.

- Nếu lựa chọn kĩ càng, nếu như vậy, người liền mau chóng nắm giữ Nguyên Tố Vũ Sát bí kỹ đi. Còn có Nguyên Tố Áo Nghĩa Vận Dụng Tinh Giải, người tốt nhất cũng học thuộc, ta đem nguyên bản lập tức hủy diệt.

Lâm Thu Thủy nói ra.

Dương Thạc gật gật đầu.

Đầu tiên là nhìn hai quyển sách nhỏ, đem nội dung bên trong nhớ kỹ.

Theo đó, Lâm Thu Thủy một tay hơi động, hai quyển sách nhỏ, đều là hóa thành bột mịn.

Mà Dương Thạc cũng không khách khí, ngay lập tức ở trong đại điện, tu luyện Nguyên Tố Vũ Sát bí kỹ.

Một phút. . . Hai khắc. . . Nửa canh giờ. . . Một canh giờ. . . Ba canh giờ. . .

Thời gian cực nhanh, ba canh giờ qua.

- Nguyên Tố Vũ Sát, thì ra là như vậy. Điều này cần điều khiển lực đối với nguyên tố, mới có thể triển khai ra. Chẳng trách, muốn cầu bốn loại nguyên tố áo nghĩa trở lên lĩnh ngộ được năm phần mười, hoặc là bốn loại nguyên tố áo nghĩa phù hợp nguyên tố người chấp chưởng, mới có thể tu luyện.

Ba canh giờ, Dương Thạc đem Nguyên Tố Vũ Sát, lĩnh ngộ cũng tương đối.

- Dương Thạc.

Dương Thạc mới vừa từ trong tu luyện thoát ra, Lâm Thu Thủy, đột nhiên mở miệng.

Đầu tiên là liếc mắt nhìn Tiểu Địch bên cạnh Dương Thạc, Lâm Thu Thủy mới nói tiếp.

- Dương Thạc, không ngờ rằng, tiểu cô nương này bên cạnh ngươi, lại có huyết mạch thuần Nhân tộc vô cùng tinh khiết. Trên thực tế, ta cũng là thuần Nhân tộc, chỉ bất quá cha mẹ của ta, vốn là chủng tộc bán thần thú, ta là xuất hiện hiện tượng phản cổ, trong cơ thể không có nửa phần Thần Thú huyết mạch, mới biến thành Thuần Nhân tộc.

- Tiểu cô nương này, thiên phú không tệ, ta muốn mang nàng ở bên cạnh ta, hảo hảo bồi dưỡng, không biết ý kiến của ngươi làm sao?

Lâm Thu Thủy cười nhạt một tiếng, nhìn về phía Dương Thạc.

- Ngài mang Tiểu Địch đi sao?

Dương Thạc sững sờ, không khỏi nhìn Dương Địch một chút.

Hai người đối diện.

Hầu như không có ánh mắt giao lưu, Dương Thạc cũng không có suy nghĩ nhiều, liền gật đầu.

Lâm Thu Thủy, có ít nhất thất tinh cấp sức chiến đấu, Dương Địch đi theo bên người nàng, bất kể là tính an toàn, hay là tiền đồ phát triển, đều hơn đi theo Dương Thạc nhiều.

Nếu là đi theo bên cạnh Dương Thạc, Dương Địch, vẫn là một cái gánh nặng.

Hai tâm ý tương thông, sau đó liếc mắt nhìn nhau, đều hiểu ý của đối phương. Lần này ly biệt, là vì tương lai hai người. Vì lẽ đó hai người, đều sẽ không nghi kỵ lẫn nhau.

- Ta không có ý kiến gì, chỉ cần Lâm tiên bối chiếu cố thật tốt Tiểu Địch.

Dương Thạc gật đầu nói.

- Đây là đương nhiên, đệ tử của mình, ta đương nhiên phải hảo hảo chiếu cố. Dương Thạc, ta biết, tương lai ngươi không phải vật trong ao, lần này cách biệt, phỏng chừng tương lai không xa, chúng ta còn có thể gặp lại.

Lâm Thu Thủy nói.

- Được rồi, ta không muốn trì hoãn quá nhiều thời gian, chúng ta hiện tại, liền như vậy, sau khi từ biệt là được rồi. Cái ngọc bài này ngươi cầm, tương lai có cái gì quan trọng, muốn tìm Dương Địch, cứ việc bóp nát khối ngọc này là tốt rồi. Nhưng ngọc bài này, chỉ có một lần cơ hội sử dụng.

- Sau này còn gặp lại.

Một tay hơi động, Lâm Thu Thủy ôm lấy Dương Địch, sau đó bao quát toàn bộ Thu Thủy Điện, tức khắc từ trước mặt Dương Thạc, trực tiếp biến mất.

Ầm ầm ầm!

Thiên Thánh Giới, Vân Lam Phủ, trong phạm vi Vân Thu Thành.

Ngũ tinh cấp hiểm địa, phía trên không trung Thu Thủy Hồ, một vòng xoáy khổng lồ nhanh chóng xuất hiện, trên bầu trời vân đóa, bị nhanh chóng hút vào đến trong nước xoáy, phát sinh Lôi Minh rầm rầm, trên mặt nước Thu Thủy Hồ, cuồng phong gào thét, đầu sóng ấy trượng không ngừng dâng lên hạ xuống.

676. Chương 639: Tứ Tinh Cấp, Chỉ Đến Như Thế!

Vô Tận Thần Công

Chương 639: Tứ tinh cấp, chỉ đến như thế! (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Ồ? Chuyện gì xảy ra?

- Cảnh tượng kì dị trong trời đất, người nào đột phá? Không đúng, mặc dù là có người đột phá, cũng không dẫn nổi cảnh tượng trong trời đất kì dị mãnh liệt như thế.

Cách Thu Thủy Hồ mấy trăm trượng, bên trong hai toà động phủ loại Pháp khí, thở phì phò hai tiếng, hai bóng người nhanh chóng lao ra, một tên lão giả năm mươi, sáu mươi tuổi, râu tóc trắng phau, còn có một tên tráng hán hơn ba mươi tuổi, lúc này hai người đều một mặt khiếp sợ, đứng xa xa nhìn vòng xoáy trên bầu trời.

- Đây là. . . Xé rách hư không?

- Có thể ở Thiên Thánh Giới, xé rách hư không, tiến hành không gian Đại Na Di, tuyệt đối là cường giả siêu cấp. Đó là Vân Lam Phủ phủ chủ, cũng tuyệt đối không làm được đến mức này. Chẳng lẽ nói là thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh?

Một ông lão, một vị tráng hán, đều là trợn to hai mắt.

Lão giả, tráng hán, thực lực đều xem như là cường đại, đi vào đến tứ tinh cấp sức chiến đấu Hư Không Vũ Thánh, ở toàn bộ Thiên Thánh Giới đều xem như là võ giả sức mạnh đỉnh cao. Ở Vân Lam Phủ Vân Thu Thành nho nhỏ này, hai người thậm chí gần như là bá chủ, thực lực hàng đầu.

Lão giả, chính là Vân Thu Thành chủ Thu Thương Kiến, tráng hán kia là Thu Long Sơn đạo phủ đầu lĩnh, Đồ Ba.

- Thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, chẳng lẽ nói Thu Thủy Hồ chứa tử kia?

Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, lúc này đối diện một chút.

Hai người kia, dừng lại ở phụ cận Thu Thủy Liên Y Hồ. Chính là vì chờ đợi Dương Thạc, bọn họ đem Dương Thạc chém giết hoặc là bắt được, hiến cho Vân Lam Phủ đệ tam thống lĩnh Lam Thiên Sơn. Để Lam Thiên Sơn chém giết Dương Thạc báo thù hận.

Dương Thạc tuy rằng thiên phú khủng bố, nhưng đến cùng tiến vào Thiên Thánh Giới thời gian còn thiếu, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba liên thủ, có ít nhất tám phần mười nắm chắc, có thể đem Dương Thạc chém giết hoặc là bắt được.

Chỉ là không nghĩ tới, hai người vừa đến Thu Thủy Hồ, ngay lập tức bị Thu Thủy Hồ chứa tử, có thể là thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả siêu cấp, Lâm Thu Thủy, che ở bên ngoài.

Chỉ cần Dương Thạc còn ở Thu Thủy Liên Y Hồ, bọn họ, có tiến vào cũng không dám ra tay đối với Dương Thạc.

Mà hiện tại, phía trên Thu Thủy Liên Y Hồ, xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, chính là một cái vết nứt không gian khủng bố, tựa hồ là có người chuẩn bị xé ra hư không rời đi. Người này chuẩn bị xé ra hư không, rời đi Thu Thủy Hồ. Không phải ai khác, chính là Lâm Thu Thủy.

- Không được, Thu Thủy Hồ chứa tử, phải đi?

Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, sắc mặt đều là biến đổi.

- Dương Thạc, làm khách ngay bên trong Thu Thủy Điện.

- Thu Thủy Liên Y Hồ chứa tử, làm ra động tĩnh lớn như vậy, rõ ràng là cũng muốn đem Thu Thủy Điện mang đi. Một khi Thu Thủy Điện mang đi, Dương Thạc chẳng phải là cũng muốn đi theo sao?

- Dương Thạc nếu là cùng rồi đi, tương lai Lam Thiên Sơn thống lĩnh xuất quan, chúng ta làm sao hướng về hân bàn giao?

Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, đều là chau mày.

Lam Thiên Sơn, Vân Lam Phủ đệ tam thống lĩnh, ngũ tinh cấp đỉnh cao sức chiến đấu cường giả siêu cấp.

Hắn có hai nhi tử thiên phú lớn nhất, trước sau bị Dương Thạc chém rớt, hơn nữa đều là ở Vân Thu Thành bỏ mình vẫn lạc. Thân là Vân Thu Thành thành chủ, cùng với Thu Long Sơn đạo phủ đầu lĩnh, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, khó thoát can hệ.

Nếu là chém giết hoặc là bắt được Dương Thạc, còn có thể lấy công chuộc tội, nhận được trừng phạt, sẽ nhỏ hơn một chút.

Nếu để cho Dương Thạc đào tẩu. . .

Sợ đến thời điểm, Lam Thiên Sơn còn muốn thiên nộ Thu Thương Kiến cùng với Đồ Ba, thậm chí dưới cơn nóng giận, lấy tính mạng Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, vì hai đứa con trai hân chôn cùng, đều là sự tình vô cùng có thể.

- Thu Thủy Hồ chứa tử, lại đem Dương Thạc mang đi, xem ra, nàng đúng là xác thực coi trọng Dương Thạc.

Ở trên mặt Thu Thương Kiến Đồ Ba, đều là hiển hiện ra mấy phần cay đắng.

Mới vừa tiến vào Thiên Thánh Giới, liền nắm giữ tam tinh cấp thậm chí là tứ tinh cấp sức chiến đấu. Thiên phủ như vậy, xác thực có thể nói khủng bố rồi.

Nếu như không phải là bởi vì Dương Thạc chém giết Lam Thiên Sơn hai vị thiên tài nhi tử, thì Vân Lam Phủ cũng sẽ vô cùng coi trọng Dương Thạc, sẽ cường điệu bồi dưỡng Dương Thạc. Chỉ tiếc hiện tại, Dương Thạc cùng Vân Lam Phủ mâu thuẫn trong đó, rất khó điều hòa. Dù sao, ở Lam Thiên Sơn cùng Dương Thạc, Vân Lam Phủ, vẫn là sẽ chọn ngũ tinh cấp cường giả tối đỉnh Lam Thiên Sơn, mà không phải Dương Thạc tương lai không thể báo trước, chỉ là có tiềm lực.

Trừ phi. . . Lam Thiên Sơn có thể không kể hiềm khích lúc trước, tiếp nhận Dương Thạc.

Đương nhiên, bây giờ nhìn lại, mặc dù Lam Thiên Sơn bất kể hiềm khích lúc trước, Dương Thạc cũng chưa chắc sẽ gia nhập Vân Lam Phủ. Dù sao, Vân Lam Phủ tuy mạnh, nhưng phủ chủ cũng chỉ có lực tinh cấp thực lực. Hiện tại Dương Thạc là khách của Thu Thủy Điện chủ nhân, thất tinh cấp sức chiến đấu cường giả, còn có thể đem Vân Lam Phủ nhìn ở trong mắt?

- Nếu là Dương Thạc đi, chúng ta. . . Cũng trốn được rồi.

Lúc này trong lòng Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, đều là thâm nghĩ như vậy.

Cũng không thể chờ Lam Thiên Sơn xuất quan, tìm đến hai người mình phiền phức.

Trốn, mặc dù bỏ Vân Thu Thành, hai người đều đã biến thành người cô đơn, nhưng lấy hai người tứ tinh cấp sức chiến đấu, cần trọng một chút, lang bạt Thiên Thánh Giới, vẫn không thành vấn đề.

Ầm ầm ầm!

Giữa lúc trong lòng hai người nghĩ.

Mặt ngoài Thu Thủy Hồ, vang lên tiếng nổ lớn.

Xèo!

Một toà cung điện khổng lồ, trực tiếp từ trong nước bốc lên.

Tốc độ cực nhanh, hướng về trên bầu trời, vòng xoáy, cũng là vết nứt hư không cấp tốc bay đi.

Ầm ầm!

Sau một khắc, cung điện khổng lồ tiến vào trong nước xoáy, vòng xoáy này nhanh chóng khép kín, trên bầu trời, lại khôi phục nguyên dạng.

- Đi?

- Qua xem một chút, Dương Thạc có lưu lại hay không.

Nhìn nhau một chút, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba đều thân hình hơi động, hướng về Thu Thủy Hồ bay đi.

- Chờ ở Thu Thủy Hồ, nếu là Dương Thạc đi ra, đem hết toàn lực, cũng muốn ngăn trở hắn. nguồn

Cùng lúc đó, Thu Thương Kiến hướng về bốn phía lớn tiếng nói, lúc này ở gần Thu Thủy Hồ, cũng không có thiếu Vân Thu Thành quân sĩ. Hi vọng những người này chém giết Dương Thạc là không thực tế. Nhưng để bọn họ ngăn cản một thoáng Dương Thạc, hoàn toàn có khả năng.

- Yên tâm đi, nếu là Dương Thạc còn ở đây, hai người chúng ta ra tay, hắn tuyệt đối không chiếm được chỗ tốt. Nói không chắc liền muốn trọng thương sắp chết. Các người chỉ phụ trách ngăn trở hắn. Sẽ không có quá nhiều nguy hiểm.

Thu Thương Kiến nói, hai mắt mòng mị.

- Ai nếu là chặn lại Dương Thạc rồi, trong bảo khố Vân Thu Thành, bảo vật tam tinh cấp, các người có thể tùy chọn một loại.

Thu Thương Kiến tung mỗi nhử.

- Thuộc hạ tuân mệnh.

Những quân sĩ kia nghe được Thu Thương Kiến nói, thân hình chấn động, hai mắt toả sáng, sau đó dồn dập đáp ứng.

- Đi, qua.

Vừa nói. Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, một bên cấp tốc bay đến phía trên Thu Thủy Hồ.

Vô Tận Thần Công

Chương 639: Tứ tinh cấp, chỉ đến như thế! (2).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Chúng ta đều là tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, thần hồn cường đại. Trực tiếp tấn xuất thần hồn. Tra xét Thu Thủy Hồ. Thu Thủy Hồ phạm vi không lớn, nhiều nhất nửa khắc đồng hồ, liền có thể tra xét xong. Nếu là Dương Thạc chưa đi, chúng ta trực tiếp ra tay, nếu là đi. . .

Thu Thương Kiến nói xong, sau đó nhìn Đồ Ba một chút.

Hai người đều không phải người ngu, trong giọng nói Thu Thương Kiến ý tứ như thế nào, Đồ Ba tự nhiên rõ ràng. Nếu Dương Thạc đi, hai người bọn họ, cũng chỉ có thể chuẩn bị chạy trốn.

- Tra xét.

Không có do dự, hai người lập tức tỏa ra thần hồn.

- Bên này khu vực nước cạn, không có.

- Bên này cũng không có, Thu Thủy Hồ, địa phương sâu nhất, cũng có một hai trăm trượng, tiểu tử kia nếu không có, khẳng định trốn ở vùng nước sâu.

Hai người tiếp tục tra xét.

Mà cùng lúc đó.

Nơi sâu xa nhất Thu Thủy Hồ, Dương Thạc khoanh chân ngồi ở một khối tảng đá lớn.

Thần hồn của hắn, cũng là tán phát ra.

- Hả? Lâm Thu Thủy tiền bối mới vừa rời đi, Thu Thương Kiến Đồ Ba, liền đã tới rồi sao? Thật sự là nóng. Nguyên bản, ta còn muốn dùng nhiều thời gian một chút, củng cố một thoáng Nguyên Tổ Vũ Sát bí kỹ. Bây giờ nhìn lại, không cần củng cố, trực tiếp tìm các người, thí nghiệm uy lực bí kỹ là được rồi.

Thu Thương Kiến, Đồ Ba thần hồn tra xét qua, Dương Thạc, lập tức cũng đã nhận ra được.

Dương Thạc tỏa ra thần hồn, cùng Thu Thương Kiến, Đồ Ba tỏa ra thần hồn, đột nhiên va chạm vào nhau.

- Tìm tới rồi.

- Khí tức tiểu tử kia, ngay ở trung tâm.

Ở phía trên Thu Thủy Hồ, Thu Thương Kiến, Đồ Ba tra xét đến khí tức Dương Thạc, đều không khỏi hai mắt sáng ngời.

- Ha ha, Thu Thủy Điện chúa tể rời đi, xem ai còn có thể bảo vệ người. Chỉ cần đem tiểu tử này triệt để khóa chặt, triển khai thần hồn công kích, hắn, ngay lập tức sẽ phải chết.

- Còn tưởng rằng Thu Thủy Điện chúa tể, có thể bảo vệ người một năm nửa năm, không ngờ rằng chỉ là mấy cái canh giờ, nàng liền rời đi, xem ra nàng đối với thiên phú người, cũng không coi trọng. Tiểu tử, chờ nhận lấy cái chết là được rồi.

Thu Thương Kiến Đồ Ba tinh thần đại chấn, thân hình hơi động, sau đó không chút do dự, PHỐC PHỐC hai tiếng, nhanh chóng tiến vào trong hồ nước.

Chỉ cần có thể tới gần, khóa chặt lại Dương Thạc, liền có thể triển khai thần hồn công kích.

Ầm ầm!

Nhưng điều mà khiến cho Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba không nghĩ tới chính là, hầu như là bọn họ chui vào trong hồ, đồng thời, ở dưới đáy hồ, Dương Thạc cũng thân hình di động, cấp tốc xông lên phía trên.

- Ô? Tiểu tử này, dĩ nhiên không lùi mà tiến tới, hướng về chúng ta vọt tới.

- Muốn chết.

Thu Thương Kiến Đồ Ba, đều là sửng sốt.

Sau một khắc, Dương Thạc tốc độ cực nhanh, sớm xông lên trăm trượng, cách Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba chỉ có mấy chục trượng, thần hồn khí tức song phương, đều nhận biết đối phương.

- Tiểu tử, chết đi.

- Lạc Diệp Hồn Pháp.

- Thiên Dao Chiến Ý.

Hai đạo thần hồn công kích, nhanh như tia chớp từ trong hai mắt Thu Thương Kiến, Đồ Ba bắn ra. Một đạo tiêu điều cực kỳ, một đạo ác liệt đến cực điểm. Sau đó mới đến trước mặt Dương Thạc, mạnh mẽ nhảy vào chân mày Dương Thạc.

Nhưng hai người tuyệt đối không ngờ rằng, Dương Thạc không tránh không né, mạnh mẽ trúng hai đạo thần hồn công kích này, nhưng hắn chỉ là khẽ cau mày, thậm chí trong hai mắt thần thái đều không có nửa phần biến hóa, thân hình tốc độ cũng không có giảm bớt chút nào, đều nhanh như chớp giật, hướng về hai người cấp tốc vọt tới.

- Tứ tinh cấp thần hồn công kích, chỉ đến như thế. Hiện tại, tiếp ta một chiêu Nguyên Tổ Vũ Sát đi.

Khẽ quát một tiếng, trong thân thể Dương Thạc, sáu loại năng lượng màu sắc khác nhau, kéo dài như mưa phùn, xèo xèo xèo thổi phỉ phò, dày đặc đến mức tận cùng, hướng về Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, mạnh mẽ công giết tới.

Hầu như chính là Dương Thạc sử dụng tới một bí kỹ Nguyên Tổ Vũ Sát, Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba có cảm giác hết sức nguy hiểm. Hai người đều là theo bản năng biến sắc mặt, thân hình nhanh chóng né tránh, muốn tách ra khỏi nguyên tổ chi vũ trên người Dương Thạc.

Nhưng tốc độ của hai người, vẫn là quá chậm.

Hầu như là trong nháy mắt, một chùm nguyên tố chi vũ, đã sớm lao đến Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba.

- Đây là công kích ra sao?

Sáu loại nguyên tố, kéo dài không dứt, như mưa phùn đánh vào trên người Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, sau một khắc, hai người rõ ràng cảm giác được, phòng ngự áo giáp trên người mình, bị nguyên tố mưa phùn công kích, nhanh chóng tan rã, hầu như không cách nào hình thành phòng hộ hữu hiệu nữa rồi.

- Khốn nạn, công kích này ngăn trở cho ta.

Trên người Đồ Ba, tỏa ra hào quang màu vàng đất nồng nặc, ở ngoài thân thể hắn, hình thành từng tầng từng tầng vòng bảo vệ, hắn muốn ngăn cản nguyên tố mưa phùn.

Nhưng, Đồ Ba thỉnh thoảng phát giác được, trên người mình tản mát ra hào quang màu vàng đất, chỉ là đem kéo dài một hai loại màu sắc nguyên tố trong mưa mà thôi, mà những màu sắc khác, căn bản không có bất kỳ hiệu quả phòng ngự. Những nguyên tố mưa phùn này, thật giống là thiết côn xuyên thấu đậu hũ vậy, vô cùng dễ dàng xuyên qua thân Đồ Ba.

- Khốn nạn, công kích này, ẩn chứa chỉ ít bốn, năm loại nguyên tố, phương thức công kích cũng có bốn, năm loại. Không có cách nào phòng ngự, căn bản không có cách nào phòng ngự.

Đồ Ba sắc mặt, khó coi đến cực hạn.

Sáu loại nguyên tố, ẩn chứa sáu loại phương thức công kích không giống nhau.

Nguyên tố mưa phùn, thật giống như là món thập cẩm.

Thật giống như là một người, đồng thời triển khai sáu loại vũ khí, đi mạnh mẽ công kích một người khác. Dao thương kiếm kích, Lang Nha bổng, búa lớn. . . Nếu muốn phòng ngự đao kiếm, nhất định phải phòng ngự đầy đủ, mà nếu muốn phòng ngự Lang Nha bổng, búa lớn các loại vũ khí nặng, đơn thuần ngành kháng cũng không đủ. Nhất định phải phòng ngự đầy đủ mới được.

Nguyên tố trong mưa của Dương Thạc, ẩn chứa sáu loại nguyên tố như vậy.

Phương thức công kích cũng là không giống nhau.

Muốn phòng ngự một hai loại phương thức công kích trong đó, đơn giản, nhưng muốn đem hết thủy nguyên tố công kích đều phòng ngự, hầu như không thể.

- Không. . .

Đồ Ba thân thể phòng ngự cũng coi như cường đại, nhưng chỉ là phòng vệ hai loại nguyên tố công kích mà thôi.

Còn lại bốn loại nguyên tố hình thành nguyên tố mưa phùn, dễ dàng đột phá phòng ngự hắn, sau đó mạnh mẽ công kích được thân thể của hắn. Lúc này thân thể Đồ Ba, liền bị đánh thành cái sàng.

Tiếng kêu thảm thiết đau đớn, từ trong miệng Đồ Ba truyền ra.

Thân thể của hắn, hầu như hòa tan ở nguyên tố trong mưa. Dem thần hồn của hắn, triệt để bại lộ ra bên ngoài.

- Dương Thạc. Ta bỏ mình vẫn lạc, cũng tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi, tuyệt đối sẽ không.

Thần hồn bên trong Đồ Ba, tỏa ra vô hạn oán độc nguyên rủa.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Dương Thạc nguyên tố mưa phùn, công kích Đồ Ba thần hồn. Lại phát sinh ầm ầm tiếng vang, Đồ Ba thần hồn một trận khuấy động, nhưng không có triệt để bị diệt đi.

677. Chương 640: Vân Lam Phủ Cường Giả, Ai Có Thể Chặn Ta? (1).

Vô Tận Thần Công

Chương 640: Vân Lam Phủ cường giả, ai có thể chặn ta? (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Ô? Thần hồn phòng ngự Pháp khí? Người đứng là may mắn, không ngờ rằng lại còn có thần hồn phòng ngự Pháp khí, chỉ tiếc, thần hồn người trốn ở bên trong phòng ngự Pháp khí. Cũng không phòng ngự được sự công kích của ta! Người hôm nay nhất định bỏ mình vẫn lạc, thần hồn cũng muốn biến thành tro bụi, muốn tìm ta báo thù, không thể rồi.

Lời nói bằng hàn từ trong miệng Dương Thạc phát ra.

- Tróc ra!

Quát khê một tiếng, một ánh hào quang từ trong hai mắt Dương Thạc bắn ra, sau đó mạnh mẽ đánh vào thần hồn Đồ Ba.

- A!

Tiếng kêu thảm thiết đột nhiên nổi lên, Đồ Ba thần hồn, bị Dương Thạc tróc ra, trực tiếp từ thần hồn phòng ngự Pháp khí tróc ra. Bị nguyên tố mưa phùn mạnh mẽ vọt một cái, liền nửa điểm kêu gào cũng không kịp phát sinh, trực tiếp triệt để dập tắt, chết không thể chết lại rồi.

Nguyên Tố Vũ Sát, là trong nháy mắt, chém giết một tên tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả.

Tốt xấu, Nguyên Tố Vũ Sát, cũng là tứ tinh cấp công kích bí kỹ, luận uy lực, thậm chí có thể so với ngũ tinh cấp công kích bí kỹ. Đặc biệt là Dương Thạc có sáu loại nguyên tố triển khai ra, tuyệt đối đạt đến trình độ ngũ tinh cấp. Triển khai Nguyên Tố Vũ Sát, hầu như là bằng một vị ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh hướng về Đồ Ba ra tay, Đồ Ba làm sao có thể may mắn thoát khỏi?

- Còn có một tên nữa.

Chém giết Đồ Ba, chỉ còn Thu Thương Kiến.

- Được! Khá lắm, đến cùng ta đã xem thường người, nhưng đến tột cùng hươu chết vào tay ai, còn chưa biết được.

Ở nguyên tố trong mưa, Đồ Ba trực tiếp bỏ mình vẫn lạc, mà Thu Thương Kiến, lại tựa hồ không có hung hiểm là mấy.

Ầm ầm!

Lúc này bên ngoài thân hắc, một tầng lồng ánh sáng màu trắng đột nhiên bắn ra, đem nguyên tố mưa phùn của Dương Thạc, tạm thời cách trở.

Chính là ngăn trở nguyên tố mưa phùn, thân hình Thu Thương Kiến hơi động, tốc độ nhanh đến mức cực hạn, xèo một thoáng, liền từ nguyên tố mưa phùn thoát ly ra, đến mấy trăm trượng. Cùng lúc đó, bên ngoài thân hắc, trắng phòng hộ lồng ánh sáng cũng “Oanh” một cái, sau đó triệt để tiêu tan đi.

- Ha? Tốc độ này. . . Còn có màu trắng phòng hộ lồng ánh sáng. Thu Thương Kiến, quả nhiên nội tình thâm hậu, bảo vật đông đảo, năng lực bảo mệnh, so sánh với Đồ Ba, mạnh hơn nhiều.

Dương Thạc khê cau mày.

Đồ Ba cùng Thu Thương Kiến, tuy rằng đều là tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, nhưng Thu Thương Kiến sống mấy chục ngàn năm, nội tình thâm dày vô cùng, trên người đủ loại bảo vật đều nắm giữ. Thời khắc mấu chốt, bùng nổ ra phòng ngự cường đại, lại bùng nổ ra tốc độ mạnh mẽ, chạy trốn để giữ tính mạng, cũng không tính khó.

- Tiểu tử, bất luận làm sao, hôm nay, người chắc chắn phải chết.
- Mở mang kiến thức một chút thần hồn công kích đi.
- Lạc Diệp Hồn Dao.

Thu Thương Kiến từ nguyên tố trong mưa chạy trốn đi ra ngoài, hầu như không có nửa phần chần chừ, hai mắt lóe lên, một đạo thần hồn công kích, thẳng tắp hướng về Dương Thạc tấn công tới.

- Thật mạnh.

Đạo thần hồn công kích chưa đến trước mặt Dương Thạc, trong lòng Dương Thạc khẽ run lên, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Một loại cảm giác nguy hiểm, từ đáy lòng hiện lên.

Rất rõ ràng, đạo thần hồn công kích Thu Thương Kiến, đủ để đối với Dương Thạc tạo thành thương tổn.

- Nguyên Tố Vũ Sát.

Nhưng lúc này Dương Thạc căn bản không tránh không né, Nguyên Tố Vũ Sát lần thứ hai hướng về Thu Thương Kiến tập kích tới, lấy công đổi công.

Ầm ầm ầm!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Ầm thanh vang trầm nổi lên. Vô số nguyên tố mưa phùn mạnh mẽ oanh kích đến trước mặt Thu Thương Kiến, Thu Thương Kiến trên người nổi lên bạch quang. Nhưng cũng không thể hoàn toàn đỡ nguyên tố mưa phùn, bên trong tiếng vang ầm ầm, chính mình trực tiếp bay ngược ra ngoài. Giữa không trung “PHỐC” phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt nhanh chóng trắng xám.

Mà Dương Thạc, bị Thu Thương Kiến Lạc Diệp Hồn Dao thần hồn công kích bắn trúng, thân thể kịch liệt run lên, trong hai mắt thần thái nhanh chóng ảm đạm đi, cả người ngơ ngơ ngác ngác.

- Có hiệu quả sao?

Nhìn thấy Dương Thạc ở trạng thái như vậy, Thu Thương Kiến không để ý thương thế chính mình, hai mắt trực tiếp sáng ngời.

- Ha ha ha ha, Tụ Hồn Chi Giác, chính là thiên phú bí pháp, có thể ngưng tụ hồn phách, tứ tinh cấp phát huy ra ngũ tinh cấp thần hồn công kích. Dù cho người có thể phòng được tứ tinh cấp thần hồn công kích. Nhưng ta hiện tại, bùng nổ ra ngũ tinh cấp uy thế, người cũng không ngăn được. Cho dù bất tử, cũng phải ngơ ngơ ngác ngác trong thời gian rất lâu.

Lúc này trên mặt Thu Thương Kiến, hiển hiện ra vẻ hưng phấn.

- Chỉ tiếc. Ta sử dụng Tụ Hồn Chi Giác, Thần Hồn lực lượng toàn bộ bùng nổ ra, không có cách nào lại triển khai thần hồn công kích. Bằng không, chỉ cần triển khai mấy lần thần hồn công kích. Lấy trạng thái người hiện tại, tuyệt đối muốn chết.

Thu Thương Kiến lạnh lùng nói.

- Cho dù ta hiện tại không cách nào triển khai thần hồn công kích. . . Thế nhưng. . .
- Vân Thu Thành quân sĩ nghe lệnh, tới gần nơi Dương Thạc, hướng về Dương Thạc, đồng thời triển khai thần hồn công kích.

Thu Thương Kiến lớn tiếng hạ lệnh.

- Tiểu tử này bị thành chủ hạn chế rồi.
- Triển khai thần hồn công kích, liền có thể đem giết chết.

Vân Thu Thành quân sĩ, đều là hai mắt sáng ngời.

Xèo! Xèo! Xèo!

Không có nửa phần chần chờ, đều cấp tốc bay tới, sau khi đến, đều không chút do dự, hướng về Dương Thạc phát động ra bản thân thần hồn công kích.

- Hả?

Mà nhìn thấy đám Vân Thu Thành quân sĩ đến, Dương Thạc hai mắt, đột nhiên sáng ngời.

Thần hồn, khôi phục.

- Bí pháp thật mạnh, trong nháy mắt tăng lên hiệu quả công kích. Tứ tinh cấp thần hồn công kích, có thể phát huy ra hiệu lực ngũ tinh cấp. Chỉ tiếc, Hỗn Loạn Chi Châu hình thành nguyên tố loạn lưu, ngũ tinh cấp thần hồn công kích cũng có thể phòng vệ tám phần mười, còn lại hai phần mười sức mạnh, mặc dù đối với ta tạo thành ảnh hưởng, thế nhưng muốn chém giết ta hoặc là hạn chế ta, không thể nào rồi.

- Còn muốn đục nước béo cò? Đáng tiếc, đám này chỉ là một tinh cấp nhị tinh cấp thần hồn công kích, có nhiều hơn nữa, cũng không cách nào đối với ta hình thành nửa điểm uy hiếp.

- Chết.

Sắc mặt lạnh lẽo, trên người Dương Thạc, nguyên tố mưa phùn, lần thứ hai phát ra.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! xem tại

Khoảng cách Vân Thu Thành quân sĩ đến cách Dương Thạc trăm trượng, bị nguyên tố mưa phùn Dương Thạc lan đến, căn bản đều trực tiếp bị triệt để hòa tan hết, bỏ mình vẫn lạc.

Thần hồn công kích của bọn họ, Dương Thạc hoàn toàn như không thấy.

- Làm sao có khả năng? Lẽ nào. . . Lẽ nào chủ nhân Thu Thủy Điện, cho người chí bảo siêu cường?

Nhìn thấy Dương Thạc lại sinh long hoạt hổ, hoàn toàn không sợ thần hồn công kích phổ thông, Thu Thương Kiến, sớm đã trợn to hai mắt.

- Tứ tinh cấp thực lực, có thể chống đối ngũ tinh cấp thần hồn công kích, chí bảo của người, chí ít là lục tinh cấp. Chí bảo như thế ở trên thân thể người, chính là người mang ngọc mắc tội. Sớm muộn cũng sẽ bị cường giả siêu cấp, đụng tới người, giết người đoạt bảo, đưa người triệt để giết chết.

Thu Thương Kiến liên tục kêu gào.

- Đi!

678. Chương 641: Vân Lam Phủ Đệ Nhất Thống Lĩnh

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 641: Vân Lam Phủ Đệ Nhất Thống Lĩnh

- Mà phải rời đi đến Vân Lam Phủ.

Dương Thạc âm thầm suy nghĩ.

Vân Lam Phủ, bất quá là một điểm dừng chân của Dương Thạc mới vào Thiên Thánh Giới mà thôi.

Cũng không phải nơi cuối cùng Dương Thạc đến.

Cho tới cùng Dương Thạc muốn đi tới nơi nào, hiện tại Dương Thạc vẫn còn không có định ra. Nhưng đơn giản đi chỗ nào, đều muốn tăng lên thực lực của mình là mục tiêu.

- Hiện nay ta có hai cái mục tiêu, một là đến nơi ở của thuần nhân nhất tộc, cũng chính là nơi ở của Nhân Hoàng. Nhân Hoàng, Chân Vũ Đại Đế, Dương Thiên, thượng cổ Long Hoàng, chắc là đều ở nơi đó. Đi tới bên kia, là có thể tìm được không ít bạn cũ.

Dương Thạc thầm nói.

Tuy rằng nói, nơi thuần nhân nhất tộc tụ tập, có Dương Thiên, Chân Vũ Đại Đế là bạn cũ của Dương Thạc. Thế nhưng, chỗ ấy dù sao cũng là địa bàn của Thuần nhân nhất tộc. Không phải chủng tộc của ta, chắc hẳn có ý nghĩ khác, ở Thiên Thánh Giới mệnh mông, chỉ có chủng tộc của mình mới là nơi chính mình quy tụ. Phần lớn cường giả tiến vào Thiên Thánh Giới, chỉ cần có thực lực có thể lang bạt Thiên Thánh Giới, đều sẽ tìm kiếm bộ tộc của mình.

- Mục tiêu thứ hai là tìm tới Huyết Trì tiến hành gột rửa Thần Thú, thử một lần, ta có thể tiến hành huyết mạch gột rửa hay không, kích thích ra Lôi Đình Thần Ung cùng huyết mạch Đại địa cuồng hùng.

Tìm kiếm Huyết Trì, tiến hành gột rửa, đây là mục tiêu thứ hai của Dương Thạc.

Một khi tiến hành Huyết Trì gột rửa rồi, cảnh giới võ đạo của Dương Thạc có thể tăng lên tầng thứ tư, tầng thứ năm Thần Thú biến thân, lúc đó sức chiến đấu tăng lên trên diện rộng.

- Bất kể như thế nào, rời khỏi Vân Lam Phủ, tìm tới một tòa thành trì rồi lại nói.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Thuần nhân nhất tộc ở nơi nào, Dương Thạc không biết.

Chỗ có thể tiến hành Thần Thú gột rửa, Dương Thạc cũng không biết.

Chỉ có tìm tới một tòa thành thị, tiến vào bên trong, hỏi thăm một phen, mới có thể hi vọng đạt được tin tức.

- Đi!

Không có chút do dự, Dương Thạc thân hình rất nhanh rời đi.

- Dương Thạc kia đã đi? nguồn

- Hắn. . . Buông tha chúng ta?

Mãi đến tận lúc Dương Thạc biến mất, đám Vân Thu Thành quân sĩ, trong lòng mới thở ra một hơi. Mặc dù Dương Thạc rời đi, nhưng nhớ tới Dương Thạc vừa mới tỏ ra thần uy như thế, những quân sĩ này, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

- Chuyện đã xảy ra, có muốn lập tức đưa tin trở lại hay không?

- Quên đi, đợi chúng ta trở lại Vân Thu Thành, sau khi triệt để an toàn, lại đem tin tức này đưa lên, báo cho phủ chủ.

Giờ phút này Vân Thu Thành quân sĩ, biết rõ Dương Thạc rời đi, nhưng chuyện đã xảy ra, cũng không dám đưa tin trở lại.

- Trở về đi thôi.

Những quân sĩ này cũng rất nhanh rời đi.

Thời gian mười ngày, nhanh chóng trôi qua.

Vân Lam Phủ, đệ nhất thành thị, cũng là trung tâm thành thị Vân Lam Phủ—— Vân Lam Thành.

Trong phủ thành chủ, bên trong một gian điện đường hoa mỹ, một người thân hình cao to, trên người, đầu sinh hai cái sừng, chính là người đang phê duyệt một ít thẻ ngọc. Tráng hán này, chính là Vân Lam Phủ đệ nhất thống lĩnh, Thống lĩnh Vân Lam Phủ quân vụ. Tuy rằng bề ngoài thô lỗ, nhưng cũng là một người tâm tư cẩn thận.

- Ô? tin tức này, là từ Vân Thu Thành truyền đến? Vân Thu Thành chủ Thu Thương Kiến, bị một người tên là Dương Thạc cường giả chém giết. Nguyên nhân, là bởi vì hai đứa con của Lam thống lĩnh, ở trong phạm vi Vân Thu Thành, chọc tới Dương Thạc, bị Dương Thạc chém giết?

Cầm lấy một cái thẻ ngọc, tráng hán này nhìn tin tức trong đó, lông mi nhẹ nhàng giương lên.

- Lam Viễn Lam Đạt, theo ta được biết, thực lực là tam tinh cấp? Thu Thương Kiến là tứ tinh cấp đỉnh cao, Dương Thạc hơi hợt, đem Thu Thương Kiến chém giết, e sợ rằng có thực lực ngũ tinh cấp rồi.

- Hừ, Lam Viễn, Lam Đạt, tam tinh cấp, đi trốn đến ngũ tinh cấp cường giả? Tự tìm đường chết thôi, Thu Thương Kiến nịnh nọt Lam Thiên Sơn, chết rồi, cũng là đáng đời.

- Lại điều một tứ tinh cấp cường giả, đi thay thế Thu Thương Kiến, làm Vân Thu Thành thành chủ vậy.

Tráng hán này, nhanh chóng làm ra quyết định.

Cho tới Dương Thạc, tráng hán này, căn bản cũng không có nhiều lời. Dưới cái nhìn của hắn, lần này cùng Dương Thạc kết thù, hoàn toàn là vấn đề riêng của Lam Viễn Lam Đạt mà thôi.

Một cái Vân Lam Phủ to lớn, mỗi ngày đều sẽ cùng rất nhiều cường giả độc hành kết oán. Nếu như đúng là đối phương khiêu khích Vân Lam Phủ, Vân Lam Phủ tự nhiên không cam lòng để yên. Nhưng nếu chỉ là một người Vân Lam Phủ quân sĩ nào đó, cùng cường giả độc hành gây thù hận cá nhân, Vân Lam Phủ không muốn nhúng tay vào.

- Lam Thiên Sơn, hắn gần đây bế quan, xung kích lục tinh cấp độ, không biết có thể thành công hay không?

- Nếu là thành công, vị trí đệ nhất thống lĩnh này của ta, sợ là cũng khó bảo toàn.

Sau khi phê chỉ thị, tráng hán này khẽ cau mày.

Vân Lam Phủ, tam đại thống lĩnh, đều là năm tinh cấp đỉnh phong siêu cấp cường giả.

Ở bên trong ba đại Thống Lĩnh, cũng không phải hoà hợp êm thấm như vậy, mà tràn ngập các loại đấu tranh gay gắt.

Tam đại Thống Lĩnh, trong đó, Thống Lĩnh thứ ba Lam Thiên Sơn, tuổi nhỏ nhất nhưng có thiên phú cao nhất, chính là người có tiềm lực nhất đánh sâu vào sáu tinh cấp hư không võ thánh. Nhưng bởi vì tư lịch, mới xếp hạng Thống Lĩnh thứ ba. Huống hồ, Lam Thiên Sơn bởi vì tiềm lực vĩ đại, thường xuyên bế quan tiềm tu, cũng khó có thể xử lý quân vụ, cho nên, Thống Lĩnh thứ nhất, chẳng phải là hắn.

Đơn thuần luận chiến đấu lực, Thống Lĩnh thứ nhất thứ hai, tuyệt đối khó có thể hơn được hắn.

Nhiều nhất, bảo trì thế bất bại thôi.

Lúc này, Lam Thiên Sơn bế quan tiềm tu, xung kích sáu tinh cấp.

Một khi đánh sâu vào thành công mà nói. . .

Thực lực của hắn, chính là thứ hai Vân Lam Phủ Chủ.

Đến lúc đó, hắn đi vào sáu tinh cấp, muốn đánh sâu vào bảy tinh cấp, không có mấy vạn năm, cơ hồ không thể nào. Thậm chí cả đời, đều không có khả năng đi vào bảy tinh cấp hư không võ thánh.

Có thể nói, đi vào đến sáu tinh cấp, thực lực Lam Thiên Sơn, cơ bản đã củng cố rồi.

Lúc đó, hắn có đại lượng thời gian, đến xử lý Vân Lam Phủ quân vụ. Cho nên nói, tới lúc đó, Lam Thiên Sơn thay thế được tráng hán này, trở thành Vân Lam Phủ Thống Lĩnh thứ nhất, cũng là bình thường.

- Nếu hắn lần này đột phá không thành, tương lai, một lần bế quan, cũng sẽ đột phá.

Nghĩ vậy, Vân Lam Phủ Đại Thủ Lĩnh, chau mày.

Tự bản thân Vân Lam Phủ Thống Lĩnh thứ nhất, địa vị của hắn sớm muộn gì cũng bị người khác cướp đi, hắn, trong lòng tự nhiên sẽ không dễ chịu.

Cũng là bởi vì nguyên nhân này, Thống Lĩnh thứ nhất, cũng mong muốn cho Lam Thiên Sơn không được tự nhiên. Hai vị thiên tài con trai của Lam Thiên Sơn, đều chết ở trên tay Dương Thạc, Vân Lam Phủ Thống Lĩnh thứ nhất tự nhiên không có khả năng trợ giúp Lam Thiên Sơn báo thù. Thậm chí còn đem việc này áp chế. Đợi đến lúc Lam Thiên Sơn xuất quan, Dương Thạc đều không biết chạy đến chỗ nào rồi, kể từ đó, Lam Thiên Sơn không báo được thù, tuyệt đối sẽ buồn bực vô cùng.

679. Chương 642: Đông Hải Phủ, Hải Thanh Thành

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 642: Đông Hải Phủ, Hải Thanh Thành

- Hừ, ngay cả khi người đột phá, cũng để cho người không dễ chịu.

Tên tráng hán trong lòng thâm nghĩ một chút, sau đó cầm trong tay khối ngọc giản, trực tiếp bóp nổ tung.

Lúc này Dương Thạc còn không biết, đúng là bởi vì Vân Lam Phủ Thống Lĩnh thứ nhất đổ kị, bản thân miễn đi không ít phiền toái.

Lúc này Dương Thạc, chính là ngồi xếp bằng tại bên trong một chiếc phi thuyền pháp khí.

- Cái phi thuyền pháp khí này, chính là lấy được ở bên trong không gian chỉ hoàn của Thu Thương Kiến, tốc độ cũng không chậm, có thể so với ba tinh cấp hư không vô thánh toàn lực phi hành. Hơn nữa tại trận pháp, có thể hấp thu thiên địa chi khí, cuộn cuộn không ngừng bổ sung năng lượng, đối với Linh Thạch tiêu hao, cũng không tính quá lớn.

Chiếc phi thuyền này, xem như bốn tinh cấp phi hành pháp khí.

Tốc độ tuy rằng chỉ có ba tinh cấp, nhưng có thể liên tục không ngừng phi hành, tiêu hao Linh Thạch cũng ít hơn.

Dương Thạc hiện tại trên tay, Linh Thạch, cũng không tính nhiều.

Trên thân Thu Thương Kiến, chính là thu được năm trăm trung phẩm Linh Thạch mà thôi.

Trên thân Đồ Ba có không ít, có một ngàn tám trăm trung phẩm Linh Thạch. Dù sao, Đồ Ba chính là đầu lĩnh đạo phỉ, tài chính trên tay không thiếu. Mà Thu Thương Kiến, có lẽ tài lực không ít, nhưng tài lực hẳn, cơ bản đều đặt ở bên trong Vân Thu Thành, mang đi không nhiều lắm.

Vốn, chém giết Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, bên trong Vân Thu Thành, lại không có người là đối thủ của Dương Thạc, Dương Thạc từng có ý niệm, nhảy vào Vân Thu Thành cướp sạch.

Chẳng qua nghĩ như vậy mà thôi.

Dương Thạc giết Lam Đạt Lam Viễn, giết Thu Thương Kiến, có thể là ân oán cá nhân.

Nhưng nếu là cướp sạch Vân Thu Thành, thì khiêu khích đối với Vân Lam Phủ, nếu Vân Lam Phủ điệu thấp, chỉ sợ cũng không thể trầm mặc. Tất nhiên sẽ phái ra đại lượng cường giả, truy sát Dương Thạc.

- Tổng cộng hai ngàn ba trăm trung phẩm Linh Thạch, cũng là một khoản không nhỏ rồi.

Dương Thạc hiện tại không quá cần Linh Thạch, cho nên, hai ngàn ba trăm khối, tạm thời cũng đủ rồi.

Huống hồ, trên thân Dương Thạc, còn có một ít bảo vật của Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba.

Cái bảo vật này, tuyệt đại bộ phận, Dương Thạc dùng không được, nên có thể đổi lấy không ít Linh Thạch.

- Thu Thương Kiến bảo vật, đối với cánh chim, coi như là hữu dụng đối với ta.

Xoẹt xoẹt!

Trong lòng Dương Thạc nghĩ, tâm niệm hơi động, sau lưng bản thân, lập tức duỗi ngược ra một cánh chim.

Dương Thạc sau khi tiến hành đệ tam trọng biến thân, phía sau vốn có cánh, hiện tại cánh duỗi ngược ra, lại không phải màu đen, mà là một loại màu trắng mang theo kim loại rực sáng.

Hiển nhiên, là có một cánh chim chí bảo, bám vào tại phía trên Dương Thạc.

- Cánh chim Lưu Vân, bốn tinh cấp phụ trợ chí bảo, tăng lên ba thành tốc độ.

Đối với cánh chim Lưu Vân, Dương Thạc cũng vừa lòng.

Tăng lên ba thành tốc độ, bên trong chiến đấu, tuyệt đối có thể tạo được hiệu quả không thể tưởng được.

Mặt khác, trên thân Thu Thương Kiến, còn có một cái loại chí bảo phòng ngự, trên thân Đồ Ba, còn có một cái phòng ngự chí bảo thần hồn, đáng tiếc, Đồ Ba thần hồn phòng ngự chí bảo, chỉ có ba tinh cấp. Thu Thương Kiến thân thể phòng ngự chí bảo, lại là bốn tinh cấp, hai đại chí bảo, đều có thể bán ra không tệ.

Về phần Vân Thu Thành quân sĩ thông thường, cùng với Lam Đạt tại bên trong tứ đại ba tinh cấp cường giả, trên người bọn họ, đều là ba tinh cấp chí bảo, không có quá mạnh mẽ. Đợi đến bên trong một tòa thành trì, chí bảo này, đều được đổi thành Linh Thạch. Đương nhiên, trên người Lam Đạt bọn họ, cũng có Linh Thạch, nhưng cơ bản đều là hạ phẩm Linh Thạch

Tổng cộng số lượng, có tám vạn khối.

Tương đương với tám trăm khối trung phẩm Linh Thạch cộng lại, trung phẩm Linh Thạch trên thân Dương Thạc, cũng có trên ba ngàn khối.

- Áo giáp vũ khí, ta đều không cần.

- Nhưng, ta cũng là cần linh đan diệu dược, thiên tài địa bảo tăng cường thần hồn, mấy thứ này, đều phải dựa vào Linh Thạch để mua.

Linh Thạch, đối với Dương Thạc mà nói, cũng là thứ tốt.

Càng nhiều càng tốt.

Khi tất yếu, trên thân Dương Thạc có bảo vật, đều có thể toàn bộ đổi thành Linh Thạch.

- Nhìn kỹ. Hiện tại, rời khỏi Vân Lam Phủ, tìm một thành phố trú ngụ.

Trong lòng Dương Thạc thầm nghĩ.

Phi hành một tháng thời gian, hắn đã sớm bay ra khỏi phạm vi của Vân Thu Thành. Nhưng muốn rời khỏi Vân Lam Phủ, còn phải xuyên qua một thành phố nữa.

- Tòa thành thị này, chính là một cái thành phố trong phạm vi Vân Lam Phủ, ta còn phải cẩn thận một chút.

Dương Thạc hiện tại trong quá trình phi hành, liên hơi thở bản thân cũng không dám tràn ra.

Vạn nhất . . .

Hiện tại Vân Lam Phủ siêu cấp cường giả, đang lùng bắt bản thân, bản thân giống trống khua chiêng từ tòa thành cổ trung này bay qua, khẳng định cũng bị người phát hiện.

Dè dặt cẩn trọng, là tất yếu.

Hừ!

Chiếc phi thuyền này, lấy tốc độ cố định, bay qua hai tòa thành phố.

Thời gian phi nhanh trôi qua, một tháng thời gian, hai tháng thời gian, ba tháng thời gian. ..

- Sắp rời khỏi Vân Lam Phủ, hoàn hảo, tại trong thành phố, không có xuất hiện cái vấn đề gì lớn.

Bay ra khỏi thế lực Vân Lam Phủ, trong lòng Dương Thạc không khỏi thở dài một hơi.

Tại tòa thành phố phi hành, Dương Thạc mới gặp được đến một ít đạo phi tập đoàn loại nhỏ thôi. Trong đó một ít đạo phi nhỏ nhất, đầu lĩnh đạo phi cũng chỉ có ba tinh cấp thực lực, nhìn thấy Dương Thạc ngồi tại bốn tinh cấp phi thuyền, căn bản không dám ra mặt.

Cũng có bốn tinh cấp đạo phi, muốn chặn lại Dương Thạc. Sau đó bị Dương Thạc đánh lui.

Thậm chí trong lúc chém giết một tên bốn tinh cấp cường giả đạo phỉ, thu hoạch không ít lợi ích. Hiện tại trung phẩm Linh Thạch trên thân Dương Thạc, vượt qua bốn ngàn.

Chỉ tiếc, trên thân đạo phỉ, không có tìm được thiên tài địa bảo Dương Thạc có thể sử dụng.

Về phần năm tinh cấp cường giả đầu lĩnh đạo phỉ Dương Thạc không có gặp qua.

Năm tinh cấp cường giả đầu lĩnh đạo phỉ, cơ hồ có thể trực tiếp cướp bóc một cái Vân Thu Thành thành phổ loại nhỏ như vậy. Nếu đạo phỉ như vậy, cho dù có, cũng sẽ không thể chặn đường cướp bóc như vậy.

Năm tinh cấp cường giả, thực lực siêu cường, mặc dù là làm cường đạo, bình thường cũng là cường đạo độc hành.

Nói bên trong Thiên Thánh Giới, sự tình giết người đoạt bảo ít hơn đi. Nếu có một hai tinh cấp cường giả, tay cầm sáu tinh cấp chí bảo, Dương Thạc đều có khả năng giết người đoạt bảo. Mỗi một cường giả, đều có thể làm Độc hành đạo phỉ. Dương Thạc mấy tháng này, năm tinh cấp độc hành cường giả, đều không có gặp qua. Nếu gặp thì thường xa xa né tránh, đối phương cũng không đến mức lại đi tìm Dương Thạc để gây phiền toái.

- Đợi ra khỏi Vân Lam Phủ, gặp được một cái thành phố, thì đi vào tu chỉnh một phen.

Ba tháng, Dương Thạc luôn luôn chạy đi, lúc này cũng có một chút mệt mỏi.

Tìm cái thành phố, tu chỉnh một chút, mới là việc cấp bách.

Hưu!

Phi thuyền cấp tốc tiến lên, xuyên qua hơn mười dặm núi nhỏ.

- Xuyên qua dãy núi, liền tính là rời khỏi Vân Lam Phủ. Nơi này, hẳn là Thiên Thánh Giới, Đông Hải Phủ. Rời khỏi Vân Lam Phủ, tiến nhập đến Đông Hải Phủ.

680. Chương 643: Vũ Thần Điện, Tứ Tinh Cấp Huy Chương

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 643: Vũ Thần Điện, Tứ Tinh Cấp Huy Chương

Dương Thạc tâm cảnh trầm tĩnh lại, phi thuyền không gấp không chậm, hướng về phía trước tiến lên. Lại tiến lên mười ngày thời gian, một tòa thành nhỏ, mới xuất hiện ở tại bên trong tầm mắt của Dương Thạc.

- A? Cái phi thuyền kia, là người nào?

- Là từ Vân Lam Phủ bay tới, cái phi thuyền này, mơ hồ còn có đánh dấu Vân Lam Phủ.

Bên ngoài cửa thành nhỏ, vài tên thủ vệ quân sĩ, sớm nhìn đến phi thuyền Dương Thạc tới gần.

Nhìn thấy Dương Thạc phía trên phi thuyền Vân Lam Phủ, vài tên quân sĩ không khỏi sắc mặt đều trở nên ngưng trọng. Hai mắt gắt gao nhìn thẳng Dương Thạc.

- Hải Thanh Thành?

Ở bên trong Phi thuyền, Dương Thạc cũng thấy được cái thành lâu thành trì này.

- Đông Hải Phủ, cùng Vân Lam Phủ quan hệ không tốt. Bằng không mà nói, nhìn đến phi thuyền ta đánh dấu Vân Lam Phủ, đám quân sĩ cũng sẽ không thể khinh thường như vậy.

Dương Thạc trầm nghĩ.

Đông Hải Phủ cùng Vân Lam Phủ quan hệ không tốt, điều này đối với Dương Thạc mà nói, không thể nghi ngờ là tin tức tốt. Ít nhất tại bên trong Đông Hải Phủ, Dương Thạc không cần thiết lo lắng Vân Lam Phủ cường giả truy sát.

Hu!

Thân hình hơi động, Dương Thạc từ bên trong phi thuyền bay ra, hướng về cửa thành bay đi.

- Đường như không là người của Vân Lam Phủ?

Sau khi nhìn thấy trên người Dương Thạc không có đánh dấu Vân Lam Phủ, vài tên quân sĩ sắc mặt mới hòa dịu một chút. Nếu Dương Thạc là người của Vân Lam Phủ, cũng không che giấu, dù sao cái phi thuyền kia mang theo đánh dấu, trên phi thuyền có đánh dấu, trên thân Dương Thạc không có, điều này nói rõ, Dương Thạc không phải là người của Vân Lam Phủ, cái phi thuyền kia, chắc là thông qua một con đường khác, đoạt được.

Ầm!

Dương Thạc tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt, đã sớm bay đến toà Hải Thanh Thành này, thân thể rơi xuống đất, nửa điểm bụi bặm đều không có.

Một tay hơi động, Dương Thạc đem chiếc phi thuyền giữa không trung, thu vào trong nhẫn không gian.

Nguyên bản, không gian Dương Thạc, bên trong không gian vô cùng có hạn, một chiếc phi thuyền Pháp khí lớn như vậy, căn bản không có cách nào thu vào trong đó. Nhưng cũng may Thu Thương Kiến, Đồ Ba tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, bọn họ sử dụng nhẫn không gian, đều là cấp độ cao, hiện tại Dương Thạc sử dụng, chính là nhẫn không gian của hai người này.

- Người này, là từ Vân Lam Phủ tới?

- Thực lực, cũng không nhược.

Từ lúc Dương Thạc đến, liền hấp dẫn không ít lực chú ý.

Không chỉ là Hải Thanh Thành thủ vệ quân sĩ, dân thường ra khỏi thành, cũng đều nhìn Dương Thạc vài lần.

Dù sao, Dương Thạc trước đó cười chính là tứ tinh cấp phi thuyền Pháp khí, những dân thường này cũng không thiếu người tinh mắt, một chút liền có thể nhìn ra đẳng cấp phi thuyền này. Có thể sử dụng tứ tinh cấp phi thuyền Pháp khí, người đó tuyệt đối không phải võ giả bình thường, cũng có sức chiến đấu tứ tinh cấp.

Thậm chí, không chỉ là tứ tinh cấp phổ thông đơn giản như vậy.

Phải biết, rất nhiều tứ tinh cấp đạo phi đầu lĩnh, đều không có tứ tinh cấp phi thuyền Pháp khí.

Phổ thông tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, cười tứ tinh cấp phi thuyền chạy loạn khắp nơi, một khi đụng tới những tứ tinh cấp cường giả đạo phi, sợ là lành ít dữ nhiều.

Nắm giữ tứ tinh cấp phi thuyền, đồng thời dám cười tứ tinh cấp phi thuyền lang bạt Thiên Thánh Giới, chỉ ít cũng là tứ tinh cấp cao cấp.

Dương Thạc cũng mặc kệ ánh mắt của những người này. Rất nhanh chân hướng về cửa thành Hải Thanh Thành đi đến.

Bên cạnh một ít võ giả bình thường, đã sớm tự động nhường ra một con đường.

Ở bên trong Tứ tinh cấp cường giả, có một ít người tài ba, như Thu Thương Kiến, thậm chí có thể trở thành thành chủ một tòa thành nhỏ, phần lớn tứ tinh cấp cường giả, đều có ở một số thành phố mua bất động sản. Cho nên nói, bình thường có rất ít tứ tinh cấp cường giả từ một tòa thành nhỏ ra ra vào vào. Hiện tại phụ cận cửa thành Hải Thanh Thành những Hư Không Vũ Thánh hầu như không có tứ tinh cấp cường giả.

Dương Thạc đến, bọn họ đương nhiên phải vì đó mà nhường đường.

- Tiểu tử này, xem ra tuổi tựa hồ không lớn, lại có sức chiến đấu tứ tinh cấp? Chúc là công tử ca của một đại gia tộc?

Trong đám người, có một người trung niên mặc bố bào, xem ra không hề bắt mắt chút nào, ánh mắt nhìn về phía Dương Thạc, hơi híp lại.

- Nhìn thực lực chân chính của hắn.

Thầm nghĩ, trung niên này thần hồn tản mát ra, tra xét Dương Thạc.

- Hả? Mới vào Hư Không Vũ Thánh? Sức chiến đấu nhiều nhất nhị tinh cấp.

Trung niên này hiển nhiên tu vi không sai, một chút liền nhìn ra đẳng cấp võ đạo của Dương Thạc.

- Có người tra xét?

Trong lúc trung niên này tra xét Dương Thạc tu vi, đồng thời, Dương Thạc phát giác từ lâu.

Hai mắt hơi động, nhanh chóng khóa chặt trung niên này.

- Hừ.

Bị ánh mắt Dương Thạc quét qua, trung niên này sắc mặt khê thay đổi, tê hót vào một ngụm khí lạnh.

- Ánh mắt này cường đại như thế?

Bị ánh mắt Dương Thạc quét trúng trong nháy mắt, trung niên nam tử này thậm chí có loại cảm giác, chính mình thật giống là bị siêu cấp cao thủ thực lực vượt xa chính mình tập trung vào vậy, phía sau lưng tê dại một hồi, tóc gáy hầu như đều dựng thẳng lên.

Theo bản năng, trung niên này rất nhanh vội thu hồi thần hồn chính mình.

- Tên tiểu tử này, lại có thể áp chế thực lực của mình, hẳn thể hiện ra chỉ là mới vào Hư Không Vũ Thánh tu vi. Thế nhưng sức chiến đấu chỉ sợ là tăng bảy Lôi Âm Vũ Thánh. Đem tăng bảy Lôi Âm Vũ Thánh tu vi, mạnh mẽ áp chế đến tăng sáu Lôi Âm Vũ Thánh, tiểu tử này. . . Đáng sợ.

Trung niên này theo bản năng, cũng lui nửa bước, không dám ngăn trở Dương Thạc nữa.

- Ô? Người kia, thật giống đang dò xét tiểu tử này.

Trung niên này tra xét Dương Thạc tu vi trước đó, cũng không hề che giấu, người chung quanh đều phát giác ra được.

- Tiểu tử kia chính là tứ tinh cấp, hẳn cũng dám tra xét nhân gia? Nói không chắc, tiểu tử kia nóng giận, liền đem hắn chém giết rồi. Đây chính là ở bên ngoài Hải Thanh Thành, giết người không cần kiêng kỵ.

- Không đúng, người xem góc áo người kia, bốn ngôi sao bạc, đây là tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh. Người kia không lộ ra ngoài, lại là sức chiến đấu tứ tinh cấp. Thật giống ánh mắt tiểu tử vừa nãy này quét qua, người kia trực tiếp không dám cùng đối diện, còn lùi về sau nửa bước. Tiểu tử kia, so với thực lực cá nhân còn mạnh hơn?

Chu vi những dân thường kia, rất nhanh, liền phát giác được góc áo trung niên kia thêu bốn ngôi sao bạc.

Đây là tiêu chí tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh.

Một võ giả, nắm giữ thực lực, có lúc thông qua quần áo hoá trang, cũng có thể nhìn ra.

Một cường giả tinh cấp đến tam tinh cấp sức chiến đấu, ở trên góc áo, sẽ thêu lên ba viên bạch tinh.

Tứ tinh cấp đến lục tinh cấp cường giả, trên góc áo, bình thường là bốn viên đến sáu viên ngân tinh.

Thất tinh cấp cường giả, là bảy viên Kim tinh.

Đương nhiên, có võ giả trên y phục, không có chứa tinh tinh, không muốn trắng trợn hiển lộ thực lực mình. Còn có một chút võ giả, đột phá đến tầng thứ càng cao hơn, thế nhưng là chưa kịp thay đổi trang phục, lí do ăn mặc so với thực lực mình thấp hơn một hai tinh cấp hầu hạ.

681. Chương 644: Kiểm Tra, Thuần Sát!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 644: Kiểm Tra, Thuần Sát!

Thế nhưng, không có ai, rõ ràng thực lực không đủ, còn nhất định phải mặc trang phục tương đối cao cấp.

Bởi vì, bên trên trang phục này, cũng là một loại Pháp khí đặc thù, cần nắm giữ sức chiến đấu tương ứng mới có thể thu hoạch. Hơn nữa loại pháp khí này, chính là duy nhất, muốn chém giết người khác, thu được tinh tinh người khác, cũng đều không có khả năng.

Dù cho là nhi tử thất tinh cấp cường giả, nhưng thực lực không đủ, cũng không cách nào thu được đánh dấu tinh cấp.

Trung niên nhân kia, nắm giữ tứ tinh cấp, hiển nhiên, hẳn là một vị tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh.

Nhưng mà. . .

Một vị cường giả như vậy, ở trước mặt Dương Thạc, đều muốn nhượng bộ lui binh.

Nhìn thấy tình huống như thế, những người kia tự nhiên rõ ràng. Dương Thạc, là một vị cao thủ mạnh mẽ.

Mặc kệ những người này khiếp sợ, Dương Thạc nhanh chân đi đến cửa thành Hải Thanh Thành.

- Tiền bối dừng chân.

Vừa muốn cất bước đi vào Hải Thanh Thành, một vị thủ vệ quân sĩ Hải Thanh Thành đột nhiên ngăn cản Dương Thạc.

- Hả?

Dương Thạc dừng sừng, hướng về tên quân sĩ nhìn tới.

Tên quân sĩ này khoảng chừng ba mươi tuổi, khoảng chừng là nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, ở trong thủ vệ quân sĩ, xem như là một tiểu đầu mục.

Hắn tuy rằng nói ngăn cản Dương Thạc, nhưng trên mặt hắn, mang theo đầy đủ cung kính.

- Tiền bối chắc là lần thứ nhất đến Đông Hải phủ Hải Thanh Thành ta rồi? Ta Hải Thanh Thành chân thành hoan nghênh cường giả khắp nơi Thiên Thánh Giới, chỉ cần nắm giữ tứ tinh cấp huy chương trở lên, thời điểm tiến vào Hải Thanh Thành đăng ký, ở bên trong thấy cửa hàng Hải Thanh Thành, mua bất kỳ vật phẩm gì, đều có thể thu được chín thành chiết khấu ưu đãi.

- Nắm giữ ngũ tinh cấp sức chiến đấu huy chương, có thể thu được tám năm chiết khấu ưu đãi. Lục tinh cấp sức chiến đấu huy chương, có thể thu được giảm 8% ưu đãi.

Tên quân sĩ hướng về Dương Thạc nói ra.

- Sức chiến đấu huy chương?

Nghe được tên quân sĩ nói lời này, Dương Thạc thoáng sửng sốt.

Dương Thạc đối với Thiên Thánh Giới hiểu rõ còn quá nông cạn, trong Mị Ảnh bộ tộc ngọc giản tuy rằng có rất nhiều tin tức Thiên Thánh Giới, nhưng chủ yếu là một ít tin tức dã ngoại, tin tức trong thành phố rất ít. Còn sức chiến đấu huy chương, cũng không có ghi chép. Hiện tại tên quân sĩ nhắc tới sức chiến đấu huy chương. Dương Thạc tự nhiên có chút đầu óc mơ hồ rồi.

- Tiền bối không biết sức chiến đấu huy chương?

Nhìn thấy Dương Thạc nghi hoặc, tên quân sĩ sửng sốt.

Phàm là tiến vào Thiên Thánh Giới cường giả, chỉ cần có thể ở bên trong tòa thành thị nào đó nghỉ ngơi một tháng thời gian, đều là biết huy chương sức chiến đấu. Mà Dương Thạc, thật giống như không biết gì cả, tên quân sĩ này, tự nhiên cảm thấy có chút kỳ quái.

- Xin lỗi.

Dương Thạc cười nhạt.

- Ta mới vừa tiến vào Thiên Thánh Giới, liền cùng Vân Lam Phủ mâu thuẫn, hầu như chưa bao giờ tiến vào thành thị. Những năm này, chỉ là ở một chỗ tiềm tu, thực lực vừa có đột phá, mới đi ra. Đối với sức chiến đấu huy chương, ta cũng không rõ ràng.

Dương Thạc giải thích nói ra.

- Như vậy sao?

Nghे được Dương Thạc giải thích, tên quân sĩ này, bao quát những dân chúng chuẩn bị vào thành kia, cũng không khỏi nhìn Dương Thạc vài lần.

Mới vừa tiến vào Thiên Thánh Giới, liền cùng Vân Lam Phủ sinh ra mâu thuẫn?

Chưa bao giờ tiến vào thành thị?

Hơi bị may mắn một chút.

Phải biết, mới vào Thiên Thánh Giới, bình thường đều là một tinh cấp. Không tiến vào thành thị, trực tiếp ở Thiên Thánh Giới lang bạt, tuyệt đối là cử tử nhất sinh.

Mà Dương Thạc không những không tiến vào thành thị, vẫn cùng Vân Lam Phủ sinh ra mâu thuẫn. Dưới tình huống này, còn có thể tìm tới một điểm tiềm tu bí ẩn, cuối cùng tu thành tứ tinh cấp mới xuất thế. Không thể không nói, Dương Thạc thực sự là quá may mắn rồi.

- Phỏng chừng, tiểu tử này, hẳn là có kỳ ngộ gì đi.

Những quân sĩ, dân chúng, đều âm thầm suy nghĩ.

- Tiền bối không biết huy chương sức chiến đấu? huy chương sức chiến đấu, chính là đánh dấu thực lực một vị võ giả, hầu như ở trong thành phố Thiên Thánh Giới, cũng có thể có. Đương nhiên, trước khi nhận sức chiến đấu huy chương, cần đi qua kiểm tra một phen, xác định sức chiến đấu võ giả cụ thể, mới có thể phân phát huy chương sức chiến đấu.

Đầu lĩnh quân sĩ, hướng về Dương Thạc giải thích.

- Tiền bối nếu không có tiến vào thành thị, lần thứ nhất như vậy liền tiến vào Hải Thanh Thành, cũng là duyên phận Hải Thanh Thành chúng ta. Tiền bối có thể trực tiếp đi tới trung tâm Hải Thanh Thành là Vũ Thần Điện, tiến hành khảo nghiệm thực lực. Chỉ cần có thể đạt được Hải Thanh Thành ban phát tứ tinh cấp sức chiến đấu huy chương, không cần lại đăng ký, ở trong cửa hàng Hải Thanh Thành, cũng có thể thu được ưu đãi.

Tên quân sĩ nói ra.

Tứ tinh cấp cường giả bên ngoài, cần đăng ký một chút, mới có thể thu được ưu đãi.

Nếu trực tiếp ở Hải Thanh Thành thu được tứ tinh cấp huy chương, vậy không cần đăng ký rồi. (.

- Vũ Thần Điện sao. . .

Dương Thạc trong lòng khẽ động.

- Mấy tháng nay, ta chạy đi tinh nghiên Nguyên Tố Áo Nghĩa Vận Dụng Tinh Giải, cũng có thu hoạch, sức chiến đấu tăng lên một chút. Tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh bình thường, không phải là đối thủ của ta. Còn ta có đạt đến sức chiến đấu ngũ tinh cấp hay không, còn chưa biết được bên trong Chiến Thần Điện kiểm tra một phen, ngược lại cũng không tồi.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Kiểm tra thực lực, hiểu rõ vị trí chính mình hiện nay, cũng có mục tiêu mới, có thể càng thêm hăng hái tu luyện.

Huống hồ, thu được tứ tinh cấp huy chương, mua sắm chiết khấu, cũng là một chỗ tốt.

- Trước tiên đi Vũ Thần Điện kiểm tra.

Dương Thạc thầm nói.

- Đa tạ rồi!

Dương Thạc hướng về tên thủ vệ quân sĩ chấp tay, sau khi nói cảm ơn, lúc này mới cất bước đi vào Hải Thanh Thành.

Dương Thạc lại hướng về mình nói cảm ơn, tên thủ vệ quân sĩ không khỏi hơi sững sờ. Ở Thiên Thánh Giới, cường giả vi tôn, tứ tinh cấp sức chiến đấu siêu cấp cao thủ, hầu như có một ý nghĩ, là có thể chớp nhoáng giết hết nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh. Thông thường mà nói, tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, là tuyệt đối sẽ không đem nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh để vào trong mắt.

Ở trong mắt tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, chính là giun dế.

Một người, sẽ hướng về một con giun dế nói lời cảm ơn?

Trừ phi, con giun dế có thiên phú cùng tiềm lực không gì sánh kịp, mới có thể lọt vào pháp nhãn tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh.

Dương Thạc, trước đó thực lực không mạnh, thế nhưng thực lực ở thất tinh cấp, ngay cả Lâm Thu Thủy vô cùng coi trọng Dương Thạc, hầu như cùng Dương Thạc tương giao bình đẳng.

Thủ vệ quân sĩ, bất quá là phổ thông nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, không có thiên phú gì.

Dương Thạc nhìn hắn nói lời cảm ơn, thủ vệ quân sĩ, tự nhiên có chút sững sờ.

- Không. . . Không cần cảm ơn.

Thủ vệ quân sĩ theo bản năng trả lời không giống nhau, cũng không chờ nói ra, Dương Thạc đi vào bên trong Hải Thanh Thành từ lâu.

- Vũ Thần Điện, chắc là ở trung tâm Hải Thanh Thành.

Tiến vào Hải Thanh Thành, Dương Thạc trực tiếp dọc theo trung tâm, hướng về trung tâm Hải Thanh Thành đi đến.

682. Chương 645: Không Cần Lá Bài Tẩy, Chém Giết Tứ Tinh Cấp Hư Ảnh! (1).

Vô Tận Thần Công

Chương 645: Không cần lá bài tẩy, chém giết tứ tinh cấp hư ảnh! (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lão giả này lười biếng nói ra.

- Còn phải giao nộp Linh thạch?

Dương Thạc thoáng sững sờ.

- Đây là bốn mươi khối linh thạch trung phẩm, ta muốn tiến hành một tinh đến tam tinh cấp sức chiến đấu kiểm tra.

Dương Thạc trực tiếp móc ra bốn mươi khối linh thạch trung phẩm, đặt ở trước cửa sổ.

- Một tinh cấp đến tam tinh cấp sức chiến đấu kiểm tra, đều tiến hành?

Nghe được Dương Thạc nói lời này, lão giả này hai mắt mở ra.

- Tiểu tử, ngươi có thể tưởng tượng được rồi, nếu là kiểm tra thất bại. Những linh thạch này không trả lại. Lão phu vẫn là khuyên ngươi từng bước một thì tốt hơn. Đừng mơ tưởng xa vời.

Lão giả này nhắc nhở Dương Thạc.

- Tiểu tử này, điên rồi?

- Trực tiếp từ một tinh cấp kiểm tra đến tam tinh cấp, không biết tự lượng sức mình.

Gần đó có những Hư Không Vũ Thánh chuẩn bị lĩnh nhiệm vụ, cũng nghe được Dương Thạc nói mấy câu, những người này cũng đều không khỏi sững sờ, sau đó, đều là mắt lộ ra vẻ khinh bỉ.

- Tại hạ rõ ràng, phiền phức tiền bối lập tức bắt đầu đi.

Dương Thạc cười nhạt, không nói thêm gì, chỉ là bắt đầu thúc giục.

- Hừm. . .

Lão giả nhìn Dương Thạc một chút:

- Tiến hành vị trí thứ ba kiểm tra, đầy đủ ba mươi sáu khối linh thạch trung phẩm.

Lão giả này trước đem bốn khối Linh thạch trả lại cho Dương Thạc.

Sát theo đó, lão giả này một tay phất lên, một cái hình bóng nhàn nhạt, xuất hiện ở trước mặt Dương Thạc:

- Đây là sức chiến đấu kiểm tra hình bóng, bên trong mười cái hô hấp đánh tan nó, liền có thể thu được một tinh cấp sức chiến đấu huy chương.

- Đánh tan hình bóng này?

Dương Thạc liếc nhìn hình bóng một chút.

Hình bóng không cái sức chiến đấu gì, chỉ có thể bị động chịu đòn, một tinh cấp kiểm tra, quả nhiên không khó.

- Chết.

Dương Thạc không chần chờ, một tay hơi động, đâm ra một quyền.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm. . .

Sau đó là sức mạnh Cuồng Bạo trực tiếp phát ra, hình bóng này tức khắc phát sinh ra tiếng vang lên giòn giã, trong chớp mắt, đổ nát.

- Thật nhanh.

Thời khắc này, không chỉ là lão giả, chính là những Hư Không Vũ Thánh vây xem kia, đều không khỏi sửng sốt. Sau đó nhìn về phía Dương Thạc, ánh mắt, nhất thời có chút thay đổi.

- Một tinh cấp kiểm tra, thông qua.

Lão giả kia, thấp giọng tuyên bố.

- Tiểu tử, thực lực không sai. Bất quá nhị tinh cấp kiểm tra không đơn giản như vậy. Bên kia là kiểm tra Pháp khí, ngươi hướng bên trong bỏ thêm vào hai khối linh thạch trung phẩm, nó liền có thể chế tạo ra một cái nhị tinh cấp kiểm tra hình bóng, bên trong mười cái hô hấp đem đánh đổ, ngươi liền có thể thu được nhị tinh cấp sức chiến đấu huy chương.

Lão giả một tay chỉ tay, chỉ vào Lục Mang Tinh Trận cách đó không xa, sau đó nói ra.

- Nhất tinh cấp kiểm tra hư ảnh, người lão giả này vẫy tay một cái, liền có thể chế tạo một bộ, nhị tinh cấp kiểm tra hư ảnh, phải dựa vào Pháp khí để chế tạo rồi.

Dương Thạc liếc mắt nhìn Pháp khí kiểm tra sức chiến đấu, thầm nghĩ trong lòng.

Sức chiến đấu kiểm tra Pháp khí, chính là một cái phổ thông, Tiểu Thạch đài phạm vi một trượng. Bộ đá cách mặt đất chỉ có cao hơn một thước, mặt trên khắc hoạ Lục Mang Tinh Trận, trên sáu góc của tinh trận lục giác, đều mang một cái vòng tròn di động, hiển nhiên là nơi đặt Linh thạch. Chỉ cần thả Linh thạch, bên trên Lục Mang Tinh Trận, phỏng chừng là có thể hiển hiện ra hư ảnh kiểm tra.

Đi tới kiểm tra Pháp khí, Dương Thạc lấy ra hai khối linh thạch trung phẩm, để vào trong động.

Xèo!

Lục Mang Tinh Trận lấp loé, một cái hư ảnh hình người, xuất hiện ở trước mặt Dương Thạc.

- Đó là kiểm tra hư ảnh? Thực lực có thể so với cấp thấp nhất nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh rồi.

Nhưng, Dương Thạc liền nhìn ra hư ảnh.

Có thể so với cấp thấp nhất nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh.

Trong thời gian mười cái hô hấp đánh tan nó, liền có thể thông qua kiểm tra nhị tinh cấp sức chiến đấu. Đương nhiên, bởi vì hư ảnh là do hai khối linh thạch trung phẩm năng lượng chế tạo ra, phỏng chừng chống đỡ thời gian không lâu, mười mấy hơi thở qua, cũng là tự động sụp đổ.

- Chết.

Không có nửa phần chần chờ, Dương Thạc một tay hơi động, lại đâm ra một quyền.

Ầm ầm ầm!

Cuồng Bạo kinh khí phát ra.

Xèo!

Đối mặt Dương Thạc công kích, kiểm tra hư ảnh bên trong Lục Mang Tinh Trận này, lại không phải bị động chịu đựng, mà là hơi động, muốn tránh né.

- Ồ? Còn có thể tự động né tránh? Quả nhiên so với nhất tinh cấp kiểm tra hư ảnh còn cao cấp hơn nhiều. Chỉ tiếc, chỉ bằng điểm thực lực ấy của ngươi, còn không tránh thoát.

Dương Thạc cười nhạt, tốc độ nắm đấm, đột ngột tăng lên gấp đôi.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Chu vi một trượng, hầu như đều bị quyền ảnh Dương Thạc bao phủ lại.

Nhị tinh cấp kiểm tra hư ảnh, tốc độ không nhanh, căn bản không tránh kịp, sớm bị oanh kích, bên trong nhị tinh cấp kiểm tra hư ảnh không có nửa điểm cản phá, sau đó trực tiếp hoàn toàn tan vỡ ra. Cùng lúc đó, chỉ nghe bên trong Lục Mang Tinh Trận, Dương Thạc đặt hai khối linh thạch trung phẩm, phát sinh tiếng vang kèn kẹt, sau đó toàn bộ đều vỡ vụn ra, triệt để phế bỏ.

- Một cái hô hấp, nhị tinh cấp sức chiến đấu kiểm tra, thông qua?

Nhìn thấy cảnh tượng này, lão giả phụ trách kiểm tra, đều hai mắt trừng lên.

- Khá lắm, không phải Mạnh Long bắt quá giang, lão phu vẫn là coi thường ngươi. Tam tinh cấp kiểm tra, ở bên trong Lục Mang Tinh Trận để vào sáu khối linh thạch trung phẩm, liền có thể kiểm tra.

Lão giả kiểm tra nói ra.

- Ừm.

Dương Thạc gật gật đầu.

Nhất tinh cấp nhị tinh cấp kiểm tra hư ảnh, căn bản là không để Dương Thạc phát huy ra toàn bộ thực lực.

Nhưng dựa vào nhục thể của mình, đâm ra một quyền, trực tiếp liền đem hai đại hư ảnh này đánh nát thôi. Dù sao, Dương Thạc thân thể cường độ, đạt đến cấp chín Thần Binh khủng bố. Cấp chín Thần Binh đi oanh kích nhất tinh cấp nhị tinh cấp sức chiến đấu, như chùy sắt lớn đập đập hũ vậy, kết quả không có gì để nói.

- Tam tinh cấp hư ảnh. Hi vọng thực lực người mạnh một chút đi.

Dương Thạc thầm nghĩ, lấy ra sáu khối linh thạch trung phẩm, phân biệt điền vào sáu góc của tinh trận lục giác.

Xèo!

Một cái hư ảnh còn như thực chất, xuất hiện ở trước mặt Dương Thạc.

- Tam tinh cấp?

Dương Thạc rõ ràng cảm giác được, hư ảnh này, so với hai cái trước, đều mạnh mẽ hơn nhiều lần.

- Thử xem thực lực của người.

Dương Thạc không có sử dụng bí pháp chiến đấu, thậm chí ngay cả biến thân đều không có tiến hành, trực tiếp thân hình hơi động, một quyền hướng về tam tinh cấp hư ảnh công kích.

Ầm ầm!

Để Dương Thạc không nghĩ tới là tam tinh cấp hư ảnh, không những biết bay tránh né, thân hình hơi động, đều dùng một quyền tương tự, hướng về thân thể Dương Thạc công kích đến, tiến hành phản kích.

Ầm ầm ầm long!

Ầm ầm ầm!

Dương Thạc không tránh không né, một quyền đánh vào trên người tam tinh cấp hư ảnh, mà tam tinh kiểm tra hư ảnh, một quyền tương tự oanh kích ở trên người Dương Thạc.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

683. Chương 645: Không Cần Lá Bài Tẩy, Chém Giết Tứ Tinh Cấp Hư Ảnh! (2).

Vô Tận Thần Công

Chương 645: Không cần lá bài tẩy, chém giết tứ tinh cấp hư ảnh! (2).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Không có khó khăn, nửa người tam tinh cấp hư ảnh, trực tiếp bị Dương Thạc nổ nát.

Mà tay của nó, oanh kích ở trên người Dương Thạc, không những không có đối với Dương Thạc tạo thành nửa phần tổn thương, trái lại cả cánh tay bị lực đạo phản chấn, từng tắc từng tắc đổ nát. Trong một cái hô hấp, một lần giao thủ, nửa người tam tinh cấp hư ảnh, thêm vào một cánh tay, toàn bộ biến mất.

- Chết.

Dương Thạc không chần chờ, một chân quét ra, đem tam tinh cấp hư ảnh triệt để đánh nát.

- Tam tinh cấp kiểm tra hư ảnh, không có năng lực thần hồn công kích, chỉ dựa vào thân thể công kích, cho dù thực lực mạnh đến đâu, sợ cũng không phải là đối thủ của ta.

Đánh nát tam tinh cấp kiểm tra hư ảnh, Dương Thạc cũng không mừng rỡ. Tốt xấu gì chính mình thân thể trạng thái đỉnh cao, có cấp chín Thần Binh cấp độ, mặc dù không được biến thân, cũng tiếp cận cấp tám Thần Binh cấp độ. Tam tinh cấp kiểm tra hư ảnh, tham chiếu thực lực tam tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, cường độ cũng mới chỉ có thất tinh cấp mà thôi, căn bản không đủ thương được Dương Thạc.

Chỉ có tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh, mới có thể làm cho Dương Thạc phát huy một chút thực lực chân chính.

- Tiền bối, tam tinh cấp kiểm tra, ta đã thông qua, không biết tứ tinh cấp kiểm tra.

Xoay đầu lại, Dương Thạc nhìn về phía lão giả hỏi.

- Nga! Nga.

Nghe được câu hỏi của Dương Thạc, cả người lão giả này mới phản ứng được.

- Tứ tinh cấp kiểm tra, cũng là dùng kiểm tra Pháp khí, bất quá không cần giao nộp kim ngân. Người chỉ cần hướng về sáu cái góc Lục Mang Tinh Trận đặt sáu khối linh thạch trung phẩm, lại hướng về trung tâm đặt một khối linh thạch thượng phẩm, sẽ xuất hiện tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh. Nếu như không có linh thạch thượng phẩm, có thể ở chỗ này đổi lấy, một trăm khối linh thạch trung phẩm đổi một khối.

Lão giả nói ra.

- Nhưng. . .

Lão giả nói, chần chờ một chút.

- Tứ tinh cấp sức chiến đấu kiểm tra hư ảnh, thực lực đi vào đến tầng bảy Lôi Âm Vũ Thánh, sức chiến đấu so với tam tinh cấp hư ảnh gấp mười lần trở lên, người phải cẩn thận rồi.

Lão giả nhắc nhở Dương Thạc.

Tam tinh cấp cùng tứ tinh cấp khoảng cách chênh lệch to lớn.

Tam tinh cấp kiểm tra hư ảnh, cùng tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh, thực lực cũng là khác nhau một trời một vực.

Rất nhiều võ giả có thể dễ dàng oanh diệt tam tinh cấp kiểm tra hư ảnh, nhưng ở tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh, một chiêu liền bị đánh bại.

- Đa tạ tiền bối nhắc nhở rồi.

Dương Thạc hướng về lão giả gật gật đầu.

Lão giả cười khỏ một tiếng, hần mới là nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, Dương Thạc một tam tinh cấp sức chiến đấu cường giả gọi mình là “Tiền bối”, lão giả này đều có chút không dám trả lời.

Linh thạch thượng phẩm, Dương Thạc từ trên người Thu Thương Kiến cùng Đồ Ba, cũng chiếm được mấy khối.

Một lần kiểm tra. Liền muốn tiêu hao một khối linh thạch thượng phẩm, tương đương với một trăm khối linh thạch trung phẩm, tứ tinh cấp cường giả bình thường e đều có chút đau. Nhưng đạt được tứ tinh cấp huy chương, ở bên trong các đại thành thị mua vật phẩm, đều có thể hưởng thụ chín chiết khấu ưu đãi, lâu dài mà nói, vẫn là có lợi.

Lấy ra một khối linh thạch thượng phẩm, sáu khối linh thạch trung phẩm, đem điền vào Lục Mang Tinh Trận.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, một cái thân ảnh cao lớn, trực tiếp bên trong từ Lục Mang Tinh Trận xuất hiện.

Thân ảnh ấy cao lớn hơn một trượng, thể phách cường đại. Trên đầu mọc ra song giác to lớn, trên người đều mang khối giáp dày nặng, trong hai mắt thần quang lấp lánh. Người này làm cho Dương Thạc cảm giác, thậm chí so với Đồ Ba đều không kém hơn là bao nhiêu.

Hống!

Thân ảnh ấy xuất hiện, hống kêu to một tiếng, một quyền hướng về Dương Thạc oanh kích đến.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Lôi Minh cuộn cuộn!

- Bấy tằng Hồ Báo Lôi Âm?

Dương Thạc sắc mặt thoáng biến đổi.

Xèo!

Ở phía sau Dương Thạc, Lưu Vân Vũ Dực tức khắc xuất hiện.

Tốc độ tăng vọt ba phần mười, Dương Thạc nhanh chóng di động, sau đó né tránh tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh oanh kích. Thân thể nhanh chóng xuất hiện ở một bên kiểm tra hư ảnh.

- Bác Ly! Bác Ly!

Hai đòn Bác Ly Bí Pháp, nhất thời triển khai ra.

Đối mặt tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh, một ít thủ đoạn Dương Thạc cũng nhất định phải triển khai ra rồi.

Tuy rằng không có tiến hành tằng thứ ba Huyền Ứng Hắc Hùng biến thân, thế nhưng Lưu Vân Vũ Dực bị Dương Thạc dùng ra, tứ tinh cấp Pháp khí mặc dù không tệ, nhưng còn rất xa để Dương Thạc sử dụng lá bài tẩy, bại lộ cũng không quá lớn hệ. Mặt khác, Bác Ly Bí Pháp, đối với Dương Thạc mà nói, là bí pháp lạc hậu, cũng không cần ẩn giấu đi.

Liên tục hai đòn Bác Ly Bí Pháp, để tứ tinh cấp hư ảnh thân hình hơi động, sức mạnh giảm mạnh.

- Bác Ly Bí Pháp, mặc dù có chút lạc hậu, nhưng khi đối phó Đồ Ba, Thu Thương Kiến đều có chút tác dụng, người này chỉ là tứ tinh cấp hư ảnh, dùng nó đối phó người, cũng đủ rồi.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Hống hống! Hống hống!

Bị Dương Thạc liên tục sử dụng Bác Ly Bí Pháp, tứ tinh cấp hư ảnh sức chiến đấu giảm mạnh, không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai hướng về Dương Thạc đập tới, tốc độ nhanh đến cực hạn.

Ầm ầm ầm!

Cùng thân thể Dương Thạc mạnh mẽ va chạm.

Dương Thạc thân thể, trực tiếp bay ngược ra về phía sau bảy, tám trượng, ở giữa không trung miễn cưỡng ổn định thân hình.

- Sức mạnh cũng không tệ, nhưng đáng tiếc cường độ còn chưa đủ, không đủ thương được ta.

Dương Thạc thân thể cường tráng, hầu như không thể bị thương.

- Bác Ly!

- Bác Ly!

Một tay phát lên, lại hai đòn Bác Ly Bí Pháp triển khai đi.

Dương Thạc triển khai Bác Ly Bí Pháp, trong thời gian ngắn nhất triển khai hai lần. Sau khi Thần Hồn Lôi Kiếp, thần hồn cường đại hơn tám lần, Bác Ly Bí Pháp cũng có thể triển khai nhiều lần không ngừng, lúc này ít nhất mười lần, cũng không là vấn đề.

Tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh, sức mạnh bị Bác Ly lấn áp.

- Hòa tan.

Đúng vào lúc này, Dương Thạc một tay hơi động, một đòn Hòa tan Bí Pháp triển khai ra.

PHỐC!

Tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh ngực bụng trực tiếp bị hòa tan ra một cái phá động to lớn.

- Chết đi!

Trong nháy mắt, thân hình Dương Thạc hơi động, vọt thẳng đến trước mặt tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh, cả người mạnh mẽ va chạm, trực tiếp chui vào ngực bụng tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh. Theo đó thân thể cấp tốc xoay tròn, sau đó như cối xay thịt vậy, trong phút chốc, đem tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh, xoắn đến nát tan.

Kèn kẹt ca! Kèn kẹt ca!

Răng rắc!

Theo sau đó, sáu cái giác Lục Mang Tinh Trận, linh thạch trung phẩm, cùng nhau đổ nát.

Nội khối linh thạch thượng phẩm, cũng xuất hiện vết rạn nứt, sau đó vỡ thành năm, sáu khối, năng lượng trong đó tiêu tan đi hơn nửa.

Tứ tinh cấp kiểm tra, thông qua.

684. Chương 646: Nhiệm Vụ Hệ Thống, Thu Thập Tin Tức.

Vô Tận Thần Công

Chương 646: Nhiệm vụ hệ thống, thu thập tin tức.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tứ tinh cấp sức chiến đấu cấp độ kiểm tra hư ảnh, đổ nát.

Toàn bộ quá trình, bất quá là kéo dài hai ba hơi thở mà thôi, cách thời gian mười hơi thở, còn kém một khoảng cách rất dài.

Trọng yếu nhất chính là, toàn bộ trong quá trình, Dương Thạc đối mặt tứ tinh cấp sức chiến đấu cấp độ kiểm tra hư ảnh, hầu như không có hiển hiện ra nửa điểm chật vật. Mặc dù là bị tứ tinh cấp sức chiến đấu cấp độ kiểm tra hư ảnh công kích, Dương Thạc cũng không chút nào chịu thiệt, toàn bộ quá trình, đều vững vàng chiếm cứ thượng phong.

Có thể nói, Dương Thạc hơi hợt, liền hoàn thành tứ tinh cấp sức chiến đấu kiểm tra.

- Hí!

Tất cả mọi người ở đây, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

- Lúc trước ta hoàn thành tứ tinh cấp sức chiến đấu kiểm tra, đều là tiêu hao tám, chín cái hô hấp thời gian, hầu như ở thời khắc cuối cùng, mới miễn cưỡng đánh nát hư ảnh, hoàn thành kiểm tra.

- Ta cũng gần như, lúc đó hầu như đem hết toàn lực. Dù cho là hiện tại, ta đi vào tứ tinh cấp cấp độ ba trăm năm, cảm giác sức chiến đấu của mình có tăng lên, thế nhưng muốn ta đối mặt tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh này, muốn trong khoảng thời gian ngắn đem đánh tan, cũng tuyệt đối không thể hơi hợt như vậy.

- Tiểu tử này, phỏng chừng, còn ẩn giấu đi thực lực của mình.

Bên trong thần điện, chỉ có mấy tên tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, ánh mắt nhìn về phía Dương Thạc, sắc mặt đều có chút thay đổi.

Dương Thạc đánh nát Tứ tinh cấp sức chiến đấu kiểm tra hư ảnh, sử dụng Lưu Vân Vũ Dực, đồng thời còn sử dụng ra hai loại bí pháp.

Thế nhưng, Lưu Vân Vũ Dực, bất quá là phụ trợ loại chí bảo, đối với sức chiến đấu Dương Thạc tăng lên, không có trợ giúp quá to lớn. Còn hai loại bí pháp kia, loại thứ nhất Bác Ly, Dương Thạc lại có thể liên tục triển khai bốn, năm lần, bí pháp như vậy, hiển nhiên không phải đòn sát thủ cuối cùng của Dương Thạc.

Hòa tan Bí Pháp, phỏng chừng cũng không phải.

Nói như vậy, đòn sát thủ của một vị cường giả, lá bài tẩy mạnh nhất, nhiều nhất cũng có thể triển khai một hai lần.

Dù sao, đòn sát thủ là cần tập hợp sức mạnh chính mình, trong nháy mắt bộc phát ra chiêu số cường đại. Nếu như có thể liên tục triển khai bốn, năm lần, vậy còn gọi là đòn sát thủ gì?

Hời hợt đánh giết tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh, còn lưu lại dư lực.

Thực lực Dương Thạc, tuyệt đối là có thể nói khủng bố rồi.

- Không biết, tiểu tử này, là đã đạt đến ngũ tinh cấp sức chiến đấu cấp độ chưa. Ngũ tinh cấp sức chiến đấu cấp độ, ở toàn bộ Thiên Thánh Giới, không nói nghênh ngang mà đi, cũng không kém nhiều nữa.

Những người này đều phán đoán thực lực Dương Thạc.

Ngũ tinh cấp sức chiến đấu, ở Thiên Thánh Giới, không tính là hàng đầu. Bên trên còn có lục tinh cấp sức chiến đấu, thất tinh cấp sức chiến đấu.

Nhưng lục tinh cấp thất tinh cấp sức chiến đấu, đều là hiếm như lá mùa thu, Thất tinh cấp sức chiến đấu cường giả, bình thường đều ở một vài chỗ tiềm tu. Trung ương đại lục ba mươi sáu phủ, phần lớn phủ chủ, đều là thất tinh cấp, còn có một chút Tộc Trưởng, Thái Thượng trưởng lão đại chủng tộc. Những người này, bình thường không xuất thế.

Lục tinh cấp sức chiến đấu cường giả, như Vân Lam Phủ chủ, là phủ chủ nhỏ phủ.

Hoặc là trung ương đại lục, một ít thành chủ loại thành thị cỡ lớn, một số loại phủ thống lĩnh cấp bậc cỡ lớn, cùng với một ít trưởng lão đại chủng tộc.

Cường giả như vậy, cũng rất ít đi lại.

Cường giả lang bạt, ngũ tinh cấp sức chiến đấu, đã xem như là tồn tại cao nhất.

Mà Dương Thạc hiện tại bày ra thực lực, không nói có thể đạt đến ngũ tinh cấp, nhưng ít ra, ở tứ tinh cấp, cũng là tồn tại cấp cao. Đủ khiến bất luận người nào choáng váng.

- Đáng tiếc, Hải Thanh Thành chỉ là thành thị loại nhỏ, còn không có cách nào tiến hành ngũ tinh cấp kiểm tra, bằng không có thể nhìn, tiểu tử này có thể xung kích ngũ tinh cấp sức chiến đấu hay không.

- Cho dù xung kích không thành công, nhưng thực lực chân chính của hắn, cũng có thể bộc lộ ra.

Những cường giả âm thầm suy nghĩ.

So sánh với những cường giả vậy xem, lão giả phụ trách kiểm tra nhị tinh cấp. Sớm ở tại chỗ này.

- Tứ tinh cấp hư ảnh, thực lực cũng không tệ lắm, nhưng đáng tiếc, lá bài tẩy còn rất xa không ép được.

Dương Thạc đánh nát tứ tinh cấp hư ảnh, thân hình hơi động, trở lại Lục Mang Tinh Trận.

Dương Thạc lá bài tẩy, đầu tiên đó là bí kỹ, Nguyên Tổ Vũ Sát.

Thứ hai, còn có tầng thứ ba Huyền Ứng Hắc Hùng biến thân.

Mặt khác nguyên tố loạn lưu trong đầu, cũng coi như là một cái đại lá bài tẩy của Dương Thạc. Một ít lá bài tẩy, ở bên trong chiến đấu chém giết, hết thấy đều không có triển khai ra.

Chỉ có ngũ tinh cấp sức chiến đấu cấp độ hư ảnh, có thể bức Dương Thạc thi triển một ít lá bài tẩy.

Bất quá, lại không nói bên trong Hải Thanh Thành, không cách nào tiến hành ngũ tinh cấp kiểm tra, cho dù có thể tiến hành, Dương Thạc cũng không có ý định tiến hành kiểm tra. Vừa đến, Dương Thạc vẫn không có mười phần tự tin, đi vào ngũ tinh cấp sức chiến đấu, thứ hai, cùng ngũ tinh cấp sức chiến đấu hư ảnh chém giết, ở trước mặt nhiều người như vậy bại lộ là bài tẩy chính mình, cũng vô cùng không khôn ngoan. Thứ ba, ngũ tinh cấp kiểm tra, e cần không ít trung phẩm, linh thạch thượng phẩm, nếu không nắm chặt, hà tất đi lãng phí?

- Tiền bối, tứ tinh cấp kiểm tra đã kết thúc, không biết tứ tinh cấp huy chương cái kia.

Đi tới trước cửa sổ, Dương Thạc hướng về lão giả kia nói ra.

- Vị này. . . Vị tiên sinh này, không cần xưng hô lão hủ là tiền bối.

Bị Dương Thạc kêu một tiếng “Tiền bối”, lão giả có chút luống cuống tay chân.

- Cho tới tứ tinh cấp huy chương.

Người lão giả này chính muốn nói chuyện.

Đột nhiên, một trận tiếng cười truyền đến.

- Ha ha ha ha, không ngờ rằng, Hải Thanh Thành ta, lại ra một vị tứ tinh cấp sức chiến đấu siêu cấp cao thủ, thực sự là vinh hạnh.

Một đàn ông trung niên ước chừng hơn bốn mươi tuổi, một thân thanh bào, một bên cười lớn, một bên từ sau Vũ Thần điện nội điện đi ra. Trung niên nam tử này trên mặt mang theo nụ cười, thần thái tự nhiên, không kiêu ngạo cũng không tự ti. Ở bên trên chéo áo của hắn, mang theo bốn viên màu bạc tinh tinh, hiển nhiên, cũng là một vị tứ tinh cấp sức chiến đấu Hư Không Vũ Thánh.

- Lưu Điện Chủ!

- Vâng. Hải Thanh Thành Vũ Thần phân Điện Lưu Điện Chủ!”

Nhìn thấy nam tử này đi ra, tứ tinh cấp sức chiến đấu cường giả bên trong Vũ thần điện, đều theo bản năng đứng dậy.

- Hải Thanh Thành Vũ Thần Điện Điện Chủ? Thực lực của người này, so với Thu Thương Kiến, đều không kém chút nào, thậm chí còn hơn.

Dương Thạc liếc mắt nhìn Lưu Điện Chủ.

- Lưu Điện Chủ.

Đợi đến Lưu Điện Chủ đến gần, Dương Thạc chấp tay hành lễ.

- Không tui không tui, Tiểu huynh đệ không cần đa lễ. Thiên Thánh Giới, cường giả vi tôn, Tiểu huynh đệ thực lực ở bên trên Lưu Tử Phong ta, muốn hành lễ, cũng là Lưu Tử Phong hướng về Tiểu huynh đệ hành lễ.

685. Chương 647: Tin Tức Năm Ngàn Năm Thuần Nhân Tộc

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 647: Tin Tức Năm Ngàn Năm Thuần Nhân Tộc

Lưu Điện Chủ, Lưu Tử Phong, chấp tay đáp lễ.

Dương Thạc cười nhạt, không nói gì thêm.

- Tiểu huynh đệ thông qua tứ tinh cấp kiểm tra. Thu được tứ tinh cấp sức chiến đấu huy chương, lễ ra tự mình làm ra sức chiến đấu huy chương. Còn không biết Tiểu huynh đệ họ tên là gì.

Lưu Tử Phong nói ra.

- Lưu Điện Chủ khách khí, tại hạ Dương Thạc.

Dương Thạc nhàn nhạt hồi đáp.

- Hóa ra là Dương Thạc huynh đệ.

Lưu Tử Phong gật gật đầu.

- Đây là một viên tứ tinh cấp sức chiến đấu huy chương, vẫn không có trải qua nhận chủ. Dương Thạc huynh đệ có thể trực tiếp luyện hóa. Sức chiến đấu huy chương, chính là Pháp khí một lần, chỉ có thể luyện hóa một lần, nếu là tương lai. Dương Thạc huynh đệ không cần thận ném mất huy chương này. Bị người khác kiếm đi cũng không sao, người khác là không cách nào luyện hóa sử dụng.

- Nếu là thất lạc hoặc là hư hao, Dương Thạc huynh đệ có thể trực tiếp đến Vũ thần điện bên trong Thiên Thánh Giới bất luận cái thành phố nào lĩnh huy chương mới.

Lưu Tử Phong nói ra.

Sức chiến đấu huy chương, chính là vật phẩm một lần, sau khi nhận chủ không thể nhận chủ lần thứ hai.

Sức chiến đấu huy chương tốt xấu xem như là một cái Pháp khí, sau khi luyện hóa không có khả năng thất lạc. Thế nhưng sức chiến đấu huy chương dù sao không phải cái pháp khí gì mạnh mẽ, trong quá trình võ giả chiến đấu chém giết, rất có thể đem hư hao đi. Vì lẽ đó, một khi hư hao, còn có thể đến Vũ Thần Điện, lĩnh một tấm huy chương mới.

Từ trong tay Lưu Tử Phong tiếp nhận huy chương, Dương Thạc liếc mắt nhìn.

Huy chương này, chính là một viên năm giác tinh kim loại. Ở lòng bàn tay Dương Thạc, hiện ra màu bạc.

Hơi suy nghĩ, Dương Thạc đem Thần Hồn lực lượng đưa vào trong đó, hoàn thành luyện hóa.

Xèo!

Năm giác tinh huy chương tức khắc biến mất, sau một khắc, ở góc áo Dương Thạc, xuất hiện bốn viên màu bạc.

- Ngôi sao nhỏ, không phải thêu ở trên góc áo, mà là ở trên góc áo hiển hiện ra hư ảnh. Dù cho ta thay đổi quần áo, bốn viên màu bạc tinh tinh này, đều có thể tồn tại.

Dương Thạc liếc mắt nhìn bốn vì sao, trầm nghĩ trong lòng.

- Dương Thạc huynh đệ. Thu được tứ tinh cấp huy chương, không những ở các đại thành thị mua vật phẩm hưởng thụ chín thành chiết khấu ưu đãi. Ở Vũ Thần Điện ta tuyên bố nhiệm vụ, nhận nhiệm vụ, cũng có thể tiết kiệm được hai phần mười thủ tục phí. Nếu là nắm giữ ngũ tinh cấp huy chương, thì lại có thể tiết kiệm được bốn phần mười thủ tục phí, lục tinh cấp huy chương, tiết kiệm được sáu phần mười thủ tục phí. Thất tinh cấp. . . Nhưng là hoàn toàn miễn phí tuyên bố, nhận nhiệm vụ.

Lưu Tử Phong hướng về Dương Thạc nói ra.

Tiết kiệm được thủ tục phí?

Vũ thần điện tuyên bố, nhận nhiệm vụ, hiển nhiên không phải phục vụ miễn phí, là muốn thu thủ thủ tục phí.

Tứ tinh cấp, tiết kiệm được hai phần mười thủ tục phí, ngũ tinh cấp, tiết kiệm được bốn phần mười, lục tinh cấp sáu phần mười, thất tinh cấp miễn phí, phạm vi ưu đãi xem như là tương đối lớn. So với ở các đại thành thị mua vật phẩm, chín, tám chiết khấu ưu đãi, phạm vi ưu đãi gấp mấy lần.

- Đa tạ Lưu Điện Chủ. Tại hạ tạm thời còn không muốn tuyên bố hoặc là nhận nhiệm vụ.

Khẽ mỉm cười, Dương Thạc nói ra.

- Ha ha, Dương Thạc huynh đệ, hệ thống nhiệm vụ Vũ Thần Điện ta, không đơn giản như vậy.

Cười ha ha, Lưu Tử Phong mở miệng nói ra.

- Nhiệm vụ bên trong thần điện, trừ một chút phổ thông hộ tống nhiệm vụ ra, tối trọng yếu nhất, là có thể tuyên bố một ít nhiệm vụ nhu cầu mua sắm phẩm. Tỷ như, nếu như Dương huynh đệ cần cầu mua một loại thiên tài địa bảo nào đó, là có thể tuyên bố một cái nhiệm vụ. Nếu vật phẩm kia giá trị vượt quá một ngàn linh thạch trung phẩm, nhiệm vụ này, liền có thể ở phụ cận mười cái thành thị lớn nhỏ bên trong Hải Thanh Thành hiển hiện ra, võ giả bên trong những thành thị này, cũng đều có thể nhìn thấy nhiệm vụ này.

- Nếu là cầu mua sắm vật phẩm giá trị đạt đến 1 vạn linh thạch trung phẩm, toàn bộ Đông Hải phủ, hết thảy thần điện trong thành phố, nhiệm vụ này đều sẽ hiển hiện ra. Nói cách khác, có thể tập hợp toàn bộ sức mạnh võ giả Đông Hải phủ, giúp người tìm kiếm món đồ đồ vật này.

- Nếu là cầu mua sắm vật phẩm giá trị đạt đến mười vạn linh thạch trung phẩm, cũng đó là một ngàn linh thạch thượng phẩm. Toàn bộ trung ương đại lục, hết thảy vũ thần điện bên trong thành thị, nhiệm vụ này đều có thể hiển hiện ra.

- Đạt đến 1 vạn linh thạch thượng phẩm, toàn bộ Thiên Thánh Giới, phàm là địa phương có Vũ Thần Điện, nhiệm vụ này, đều sẽ hiển hiện.

Lưu Tử Phong nói ra.

- Mặt khác, thông qua nhiệm vụ hệ thống này, còn có thể cầu mua một ít tin tức.

- Tỷ như, trụ sở một cái chủng tộc nào đó, ở nơi nào?

- Chỉ cần trả tiền, hầu như bất kỳ tin tức gì, cũng có thể thông qua nhiệm vụ hệ thống này biết được.

Lưu Tử Phong giải thích.

- Có thể cầu mua một ít tin tức?

Nghe được Lưu Tử Phong nói lời này, Dương Thạc khẽ động.

Ở bên trong hệ thống nhiệm vụ Vũ thần điện, có thể thu mua vật phẩm, thậm chí là thu mua tin tức?

Thậm chí, chỉ cần trả giá tiền, có thể ở hết thảy thành thị bên trong Thiên Thánh Giới Vũ thần điện tuyên bố nhiệm vụ, để cho cả Thiên Thánh Giới võ giả hỗ trợ thu thập vật phẩm, thu thập tin tức, chỉ cần điểm này, liền đủ để chứng minh Vũ Thần Điện là một thế lực cường đại và vô cùng to lớn.

- Vũ Thần Điện, chỉ sợ là vượt lên bất kỳ thế lực nào ở Thiên Thánh Giới.

Dương Thạc trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Ở bên trong Thiên Thánh Giới, thế lực bề ngoài, chính là những “Phủ” kia.

Trung ương đại lục, nắm giữ ba mươi sáu toà phủ, đó là có ba mươi sáu cái thế lực, mỗi cái thế lực đều chiếm cứ một mảnh đất tương đối lớn. Cái địa bàn này, cơ bản đều bị những phủ này chưởng khống.

Thế nhưng, phủ, đối với với địa bàn mình chưởng khống, tuy rằng khá là toàn diện, nhưng hiển nhiên cũng không thể nào làm được chu đáo. Còn có một chút thế lực cũng không phải rõ ràng như vậy, thậm chí ở trong phủ, vì là những phủ này làm bổ sung. Tỷ như Vũ Thần Điện, đó là trải rộng toàn bộ đại lục một cái thế lực ẩn giấu như vậy.

Luận địa bàn, Vũ Thần Điện khả năng không có chiếm cứ.

Thế nhưng toàn bộ Thiên Thánh Giới, hầu như có thành thị nào, thì có Vũ Thần Điện.

Những thế lực kia, quản lý quân đội mình. Thế nhưng còn có lượng lớn quân đội tự do ở ngoài. Vũ Thần Điện, đó là vì là những độc hành cường giả này phục vụ.

- Không biết Vũ Thần Điện chưởng khống, chính là một nhân vật ra sao. Phỏng chừng, chí ít cũng phải là thất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh. Thậm chí là bát tinh cấp cửu tinh cấp, cũng đều là vô cùng có khả năng.

Dương Thạc thầm nói.

- Đa tạ Lưu Điện Chủ vì tại hạ giải thích nghi hoặc rồi.

Dương Thạc thành khẩn hướng về Lưu Tử Phong nói lời cảm ơn.

- Đúng rồi. Lưu Điện Chủ, ta muốn hỏi thăm một cái tin, không biết nên làm sao tuyên bố nhiệm vụ?

Dương Thạc hướng về Lưu Tử Phong hỏi.

Dương Thạc hiện tại đầu tiên muốn đi, chính là vùng đất của Thiên Thánh Giới thuần nhân nhất tộc.

Thế nhưng thuần nhân nhất tộc đến cùng ở nơi nào, Dương Thạc căn bản không biết, mù quáng tìm người hỏi thăm tin tức, hiển nhiên cũng không thể. Vì lẽ đó hẳn hy vọng vào nhiệm vụ hệ thống Vũ Thần Điện. Xem như là khá ổn thỏa.

686. Chương 648: Bán Pháp Khí

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 648: Bán Pháp Khí

- Ồ? Dương Thạc huynh đệ muốn hỏi thăm tin tức? Không biết Dương Thạc huynh đệ hỏi thăm tin tức là phương diện nào. Chỉ cần trả giá tiền, để cho cả Thiên Thánh Giới võ giả giúp Dương huynh đệ thu thập tin tức, đều hoàn toàn có thể. Đương nhiên, nếu là Dương huynh đệ chỉ là hỏi thăm tin tức phổ thông, cũng không cần thiết trả giá quá lớn.

Lưu Tử Phong cười nói.

Nếu như muốn hỏi thăm tin tức khá là bí ẩn, rất ít người biết. Nếu như vậy tự nhiên cần phải hao phí giá tiền khá lớn, ở càng nhiều thành thị tuyên bố nhiệm vụ.

Nếu như muốn hỏi thăm tin tức, hầu như mọi người đều biết, cũng không cần phải tiêu tốn khá lớn giá tiền.

Dương Thạc gật gù đầu, hẳn tự nhiên rõ ràng đạo lý này.

- Lưu Điện Chủ, tin tức ta muốn hỏi thăm, là tin tức một chủng tộc. Ta muốn biết trụ sở một chủng tộc đó.

Dương Thạc không có ẩn giấu, nói thẳng ra.

- Tin tức về chủng tộc sao?

Lưu Tử Phong cười ha ha.

- Đến Vũ Thần Điện hỏi thăm tin tức, hầu như có một nửa, đều là hỏi thăm trụ sở chủng tộc. Rất nhiều cường giả thế giới cấp thấp, tiến vào Thiên Thánh Giới. Đầu tiên muốn tìm chính là chủng tộc của mình, muốn trở về chủng tộc. Nhiệm vụ như vậy, Vũ Thần Điện mỗi ngày đều có người tuyên bố.

- Chính vì như thế, bên trong Vũ thần điện, thu dọn ra một chút tin tức các đại chủng tộc yết giá. Chỉ cần trả giá không nhiều Linh thạch, bình thường liền có thể được biết một cái chủng tộc nào đó.

Lưu Tử Phong cười nói.

Từ cấp thấp thế giới tiến vào Thiên Thánh Giới, nếu là một số đại tộc quần Thần Thú, sẽ trực tiếp bị truyền tống đến bên trong bộ tộc.

Mà như là một ít bộ tộc thành viên, không có cách nào trực tiếp truyền tống đến bên trong bộ tộc, liền được bản thân nghĩ biện pháp tìm tới bộ tộc của mình.

Chính vì như thế, đến Vũ Thần Điện hỏi thăm tin tức bộ tộc là có rất nhiều.

Vũ Thần Điện liền thu dọn một chút tin tức liên quan với các đại tộc quần, bán giá rẻ cho những người hỏi thăm tin tức kia.

Dù sao, những tin tức này, cũng không phải thực vật, đem một cái tin tức bộ tộc bán ột người, còn có thể tiếp tục bán ột người khác. Một cái tin tức, thậm chí có thể bán mấy ngàn mấy vạn, mấy trăm ngàn lần, vì lẽ đó định ra giá tiền, cũng không cần quá cao.

- Là như vậy sao?

Nghe được Lưu Tử Phong giải thích, Dương Thạc trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra lần này đến Vũ Thần Điện, chính mình xem như là đến đúng rồi.

- Lưu Điện Chủ, ta muốn hỏi thăm, là một cái bộ tộc cực kỳ nhỏ. Ở hơn mười năm trước, cái bộ tộc này thậm chí còn đối mặt nguy cơ diệt tộc. Không biết bên trong Vũ thần điện, có tin tức hay không.

Dương Thạc nói ra.

- Đối mặt nguy cơ diệt tộc? Nếu như vậy, đúng là một cái bộ tộc nhỏ rồi.

Lưu Tử Phong hơi nhướng mày.

Ở bên trong Thiên Thánh Giới, các loại bộ tộc thiên thiên vạn vạn.

Vũ Thần Điện thu thập tin tức bộ tộc, cũng chỉ có thể thu thập một ít bộ tộc tương đối ổn định mà thôi.

Có một ít bộ tộc, tồn tại mấy trăm ngàn năm, liền bị người diệt tộc, muốn thu thập tin tức những bộ tộc này, quá khó khăn. Cũng không thể tại mọi thời khắc phái người nhìn chăm chăm những bộ tộc này? Huống hồ, mặc dù tại mọi thời khắc nhìn chăm chăm, thời khắc thu thập tin tức bộ tộc này, thế nhưng cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, tin tức một cái bộ tộc, hầu như sẽ không có người sẽ tới Vũ Thần Điện hỏi thăm.

Dương Thạc bộ tộc, ở mười năm trước hầu như cũng bị diệt tộc, hiển nhiên không phải cái đại chủng tộc gì. Những chủng tộc này, tin tức, Vũ Thần Điện chưa chắc sẽ có.

- Dương huynh đệ, ta giúp người kiểm tra một chút đi.

Lưu Tử Phong nói.

- Đa tạ lưu Điện Chủ, ta muốn tìm bộ tộc, chính là thuần nhân nhất tộc, phỏng chừng Lưu Điện Chủ có nghe qua.

Dương Thạc hướng về Lưu Tử Phong nói.

- Thuần nhân nhất tộc?

Nghe được Dương Thạc nói lời này, Lưu Tử Phong sững sờ, không khỏi nhìn Dương Thạc một chút.

- Mạo muội hỏi một chút, Dương huynh đệ, là thành viên thuần nhân nhất tộc?

Lưu Tử Phong dò hỏi.

- Không phải.

Dương Thạc lắc lắc đầu.

Kèn kẹt ca.

Hơi suy nghĩ, trên cánh tay Dương Thạc, sinh ra một tầng ngạnh giáp màu đen.

Tầng thứ ba Hắc Hùng Huyền Ưng biến thân.

Nhìn thấy trên cánh tay Dương Thạc sinh ra ngạnh giáp, Lưu Tử Phong gật gật đầu, xác nhận Dương Thạc không phải người Thuần nhân nhất tộc, trên người Dương Thạc hiển hiện ra ngạnh giáp, chứng tỏ Dương Thạc nắm giữ một loại Thần Thú huyết thống nào đó, hẳn là người bán thần thú chủng tộc.

Dương Thạc hết sức ẩn giấu chính mình có thân phận thuần nhân nhất tộc, chủ yếu là sợ ngày càng rắc rối. Thuần nhân nhất tộc lúc trước ở Thiên Thánh Giới nhất tộc, cùng một số đại chủng tộc từng có thù oán. Chính mình nếu bại lộ thân phận thuần nhân nhất tộc, vạn nhất gặp phải cái gì phiền phức, liền không tốt lắm.

Huống hồ, Dương Thạc xác thực không có dối, trên người mình nắm giữ Lôi Đình Thần Ưng cùng đại địa cuồng hùng huyết mạch, xác thực không tính là chân chính thuần nhân nhất tộc.

- Dương Thạc, hỏi thăm tin tức thuần nhân nhất tộc, phỏng chừng là có cái chuyện gì khác.

Dương Thạc tại sao muốn tìm thuần nhân nhất tộc, Lưu Tử Phong cũng không muốn nhiều lời.

- Bất quá. . .

Lưu Tử Phong liếc mắt nhìn cánh tay Dương Thạc.

- Dương Thạc, trước đó quả nhiên giấu giếm thực lực. Hắn thân là bán thần thú bộ tộc, rõ ràng nắm giữ năng lực biến thân, trước đó cùng tứ tinh cấp kiểm tra hư ảnh chém giết, nhưng không sử dụng ra năng lực biến thân. Thực lực của hắn, phỏng chừng hơn nhiều lần hắn biểu hiện ra. E rằng tứ tinh cấp đỉnh cao sức chiến đấu.

Nghĩ tới đây, Lưu Tử Phong đối với Dương Thạc càng thêm cung kính.

- Thuần nhân nhất tộc, Thiên Thánh Giới nhất tộc, tuy rằng từ từ xuống dốc, nhưng tin tức chủng tộc này, Vũ Thần Điện chúng ta cũng có. Tin tức liên quan với Thuần nhân nhất tộc, chúng ta chỉ có tin tức năm ngàn năm trước, cụ thể gần nhất, tin tức thuần nhân nhất tộc, hầu như không còn.

Lưu Tử Phong nói.

- Thuần nhân nhất tộc, cũng có chút đáng thương.

Lưu Tử Phong nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

- Thuần nhân nhất tộc, vốn là Thiên Thánh Giới nhất tộc, tuy rằng không có Thần Thú thiên phú, thế nhưng ngộ tính thuần nhân nhất tộc, chính là hàng đầu. Thêm vào nhân khẩu khổng lồ, theo lý, cho dù từ từ xuống dốc, cũng sẽ không trở thành chủng tộc diệt tộc.

- Chỉ tiếc, chính là bởi vì thuần nhân nhất tộc từng là nhất tộc Thiên Thánh Giới, nội tình thâm hậu, mới làm cho chủng tộc này nhận không ít tai hoạ.

- Nội tình thâm hậu nhất, thuần nhân nhất tộc nắm giữ thượng cổ bảo vật cũng nhiều nhất.

- Lúc trước thuần nhân nhất tộc thân là Thiên Thánh Giới nhất tộc, không ai dám đánh chủ ý Thuần Nhân Tộc.

- Thế nhưng sau đó, Thuần Nhân Tộc từ từ xuống dốc, trở thành Thiên Thánh Giới chủng tộc thứ hai, đệ ba. Những thế lực gần bằng Thuần Nhân Tộc, liền phát động chiến tranh đối với Thuần Nhân Tộc, muốn cướp giết thượng cổ bảo vật bên trong Thuần Nhân Tộc. Trải qua vô số lần chiến tranh, thuần nhân nhất tộc vẫn luôn là bia ngắm của mọi người, sức mạnh bị từ từ suy yếu, tự nhiên là càng ngày càng yếu.

- Thậm chí là Thuần Nhân Tộc triệt để mai một, có thời điểm có một ít lực tinh cấp thất tinh cấp cường giả, đi công kích Thuần Nhân Tộc, muốn thử vận may, nhìn có thể có được một ít thượng cổ bảo vật Thuần Nhân Tộc ẩn giấu đi hay không. Cuối cùng, Thuần Nhân Tộc càng ngày càng xuống dốc, hầu như diệt tộc vậy.

Lưu Tử Phong đem một ít chuyện Thuần Nhân Tộc nói ra.

- Như vậy sao?

Dương Thạc gật gật đầu.

Thuần Nhân Tộc thống trị Thiên Thánh Giới nhiều năm như vậy, nội tình quá sâu đậm.

Dù cho cuối cùng xuống dốc, cũng có người cảm thấy, bên trong Thuần Nhân Tộc ng, khẳng định còn ẩn giấu một ít thượng cổ bảo vật. Kết quả là ra tay đối với Thuần Nhân Tộc.

Dù cho là Thuần Nhân Tộc cuối cùng chỉ còn dư lại một người, phỏng chừng cũng sẽ có người cảm thấy, người cuối cùng kia, khẳng định ẩn giấu bí mật động trời, có chí bảo vô cùng cường đại.

Ở tình huống như vậy, Thuần Nhân Tộc, làm sao có thể không xuống dốc?

- Ở bên trong Vũ thần điện tin tức liên quan với Thuần Nhân Tộc, chỉ là năm ngàn năm. . . Không biết năm ngàn năm, thuần nhân nhất tộc có đại biến động hay không.

Tuy rằng không biết tin tức Thuần Nhân Tộc hiện tại, nhưng có tin tức Thuần Nhân Tộc năm ngàn năm trước, đối với Dương Thạc, cũng coi như là có chút thu hoạch.

- Dương huynh đệ, bởi vì Vũ Thần Điện chúng ta có tin tức của thuần nhân nhất tộc, nhưng năm ngàn năm trước đó, có chút lạc hậu rồi, vì lẽ đó cũng không cần thu Dương huynh đệ Linh thạch, để ta xem xét lại một chút sau đó đem tin tức thuần nhân nhất tộc báo cho Dương huynh đệ là được rồi.

Lưu Tử Phong nói xong, trên tay xuất hiện một khối Pháp khí thể ngọc màu đen, thần hồn tra xét vào trong ngọc giản, tìm kiếm tin tức.

- Thuần nhân nhất tộc, năm ngàn năm trước, ở hòn đảo nhỏ Đông Hải nào đó xuất hiện một hòn đảo nhỏ, vị trí cụ thể ta trực tiếp dùng phương thức thần hồn truyền âm, truyền vào đến bên trong thần hồn Dương huynh đệ là được rồi.

Lưu Tử Phong nói ra.

- Ừm!

Dương Thạc gật gù nói ra.

Sau một khắc, Dương Thạc lập tức cảm giác được, Lưu Tử Phong đem một tấm địa đồ giản dị, truyền vào trong đầu của chính mình

- Ở Đông Hải hòn đảo nhỏ sao? Hòn đảo nhỏ này, gọi là Bạch Lâm Đảo, trên đảo ngoại trừ thuần nhân nhất tộc ở ra, còn có một chút chủng tộc khác, những chủng tộc kia, đều so với thuần nhân nhất tộc muốn lớn hơn một chút, lấy thực lực thuần nhân nhất tộc, phỏng chừng di chuyển ra ngoài, xác suất rất thấp, hiện tại, cái bộ tộc này, chắc là còn ở Bạch Lâm Đảo này rồi.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Thuần nhân nhất tộc, đã vô cùng yếu thế rồi.

Nếu là ở trung ương đại lục, còn có thể di chuyển một chút, thế nhưng ở biển rộng mênh mông, thuần nhân nhất tộc, rất khó có năng lực tiến hành hoạt động cả tộc di chuyển.

Phỏng chừng, thuần nhân nhất tộc vẫn ở trên Bạch Lâm Đảo.

- Bạch Lâm Đảo, cách Đông Hải phủ có tới mười triệu dặm, nếu chính ta bay đi Bạch Lâm Đảo, sợ mất mấy năm mới có thể đến.

Dương Thạc phán đoán một chút khoảng cách cùng Bạch Lâm Đảo.

Nếu cứ phi hành, nhiều năm mới có thể đến.

Đương nhiên, trong biển Đông, tình thế phức tạp, hiểm địa đông đảo, căn bản không thể cứ phi hành là đến Bạch Lâm Đảo được, thời gian tiêu hao hơn mười năm cũng rất có thể, nhưng ở Thiên Thánh Giới, hơn mười năm căn bản là không tính là gì, tùy tiện một Hư Không Vũ Thánh cường giả, mười năm thời gian cũng chỉ là chớp mắt mà thôi.

- Đa tạ Lưu Điện Chủ, có lúc, ta sẽ tới thuần nhân nhất tộc xem một chút, đúng rồi Lưu Điện Chủ, ta có một ít bảo vật Pháp khí, muốn bán, đổi thành Linh thạch, đồng thời muốn mua một ít bảo vật, Linh Dược chính ta cần, không biết ở nơi nào có thể mua bán thuận tiện?

Dương Thạc lại hướng về Lưu Điện Chủ hỏi

- Bán vật phẩm, mua bảo vật? Bên ngoài cửa hàng cơ bản cũng có thể, nhưng cửa hàng to lớn nhất, vẫn là Thiên Thánh thương hội ở Hải Thanh Thành chi nhánh, tới đó mua bán vật phẩm, giá cả không phải cao nhất thấp nhất, nhưng, Thiên Thánh thương hội tuyệt đối là không dối trên lừa dưới, họ sẽ cho ra giá tiền tuyệt đối là đủ công đạo.

Lưu Tử Phong nói ra.

- Thiên Thánh thương hội?

Chỉ cần nghe được số này, Dương Thạc liền biết Thiên Thánh thương hội này, tuyệt đối là tổ chức lớn có thể so với Vũ Thần Điện.

Chỉ sợ, cửa hàng Thiên Thánh thương hội, cũng mở ở toàn bộ Thiên Thánh Giới.

- Đa tạ Lưu Điện Chủ, tại hạ muốn đi bán một ít vật phẩm, cáo từ rồi.

Dương Thạc hướng về Lưu Tử Phong nói lời từ biệt.

- Dương huynh đệ, tạm biệt.

Lưu Tử Phong mỉm cười nói ra.

Hắn cùng Dương Thạc bèo nước gặp nhau, mặc dù biết Dương Thạc thực lực mạnh mẽ, nhưng cũng không thích hợp biểu hiện quá mức thân cận, vì lẽ đó hắn tự nhiên cũng sẽ không giữ lại.

Dương Thạc cất bước đi ra khỏi Vũ Thần Điện, Vũ Thần Điện tứ tinh cấp cường giả, đều đứng dậy, nhìn theo Dương Thạc đi ra ngoài, đám tam tinh cấp cường giả, cũng đều tự động nhường ra một con đường, đúng là đến ở Thiên Thánh Giới, cường giả đều đạt được tôn trọng.

- Thiên Thánh thương hội?

Vừa mới đi ra khỏi Vũ Thần Điện, Dương Thạc lập tức phát hiện, đối diện Vũ Thần Điện, đó là Thiên Thánh thương hội.

Thiên Thánh thương hội, có tới ba tầng, so với Vũ Thần Điện còn cao hơn một tầng, hơn nữa người đến người đi, không ít Hư Không Vũ Thánh ra vào, Thiên Thánh thương hội tuy rằng cũng có thủ vệ, nhưng đây chỉ là bài biện có lệ mà thôi.

- Đến trung tâm thương mại, xem qua một chút.

Dương Thạc trầm nghĩ, nhanh chân hướng về Thiên Thánh thương hội đi đến.

- Tứ tinh cấp cường giả?

Dương Thạc mới vừa tới cửa Thiên Thánh thương hội, bên trong Thiên Thánh thương hội mấy người lập tức hơi kinh hãi nhìn thấy tứ tinh cấp cường giả đến, cửa ra vào Thiên Thánh thương hội có một ít Hư Không Vũ Thánh phổ thông, đều có vẻ câu nệ, không thích nói chuyện lớn tiếng, bọn họ đều hết sức nhỏ giọng, đồng thời vô tình hay cố ý đều nhìn Dương Thạc vài lần.

- Tiền bối! Hoan nghênh tiền bối quang lâm Thiên Thánh thương hội, không biết có cái gì có thể giúp tiền bối?

Dương Thạc mới vừa vào tầng thứ nhất Thiên Thánh thương hội, một nữ tử chạc tuổi thanh xuân, lập tức mỉm cười tiến lên đón.

Dương Thạc liếc mắt nhìn, phát hiện nữ giả này trên góc áo mang theo một viên bạch tinh, ngoài ra nàng còn mang theo ký hiệu Thiên Thánh thương hội, hiển nhiên là một vị nhất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, ở bên trong Thiên Thánh thương hội làm thị giả chiêu đãi.

- Ta muốn bán một ít Pháp khí bí bảo, ân. . . Phần lớn là tam tinh cấp Pháp khí bí pháp, cũng có vài món tứ tinh cấp, mặt khác, ta còn cần mua một ít đan dược, cùng thiên tài địa bảo.

Dương Thạc thoáng suy nghĩ một chút, sau đó nói ra.

- Tam tinh cấp, tứ tinh cấp Pháp khí bí bảo?

Thị nữ này hai mắt sáng ngời.

Tam tinh cấp, tứ tinh cấp Pháp khí bí bảo, giá trị bình thường khá là xa xỉ, hơn nữa nghe khẩu khí Dương Thạc, còn không chỉ bán một hai kiện đơn giản như vậy.

687. Chương 649: Hung hăng bá đạo, Chuẩn Ngũ Tinh Cấp Cường Giả! (1).

Vô Tận Thần Công

Chương 649: Hung hăng bá đạo, chuẩn ngũ tinh cấp cường giả! (1).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chỉ cần Dương Thạc ở Thiên Thánh thương hội bán vài món Pháp khí bí bảo như vậy, thị nữ thu được tiền hoa hồng vô cùng khả quan, thậm chí bằng mấy tháng tiền lương của nàng.

- Tiền bối muốn bán bảo vật, có thể theo ta đến tầng thứ ba, ta tên là Vân Yến, tiền bối gọi ta là Tiểu Yến là tốt rồi.

Thị nữ Tiểu Yến, nhìn về phía Dương Thạc nói ra.

Vừa nói, Tiểu Yến sắc mặt thoáng nổi lên một tia đỏ bừng.

Thiên Thánh thương hội, thường thường có đại nhân vật quang lâm.

Cũng từng có tam tinh cấp, tứ tinh cấp cường giả, coi trọng một hầu gái nào đó, sau đó đem nàng mang đi.

Tiểu Yến tuy rằng biết rõ, mình bị Dương Thạc vừa ý, cơ hội mang đi vô cùng xa vời, nhưng trong nội tâm nàng, vẫn còn có chút ước mơ nếu là được Dương Thạc vừa ý, mang theo bên người, cho dù không cách nào trở thành nữ nhân của Dương Thạc, nhưng, làm một hầu gái, cũng so với tình huống nàng bây giờ hơn nhiều lần rồi.

- Hừm, Tiểu Yến, người dẫn đường đi. nguồn

Dương Thạc nhìn một chút, phát giác được tầng thứ nhất Thiên Thánh thương hội, chủ yếu là một đám nhất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh buôn bán vật phẩm, nhị tinh cấp đều vô cùng hiếm thấy, cũng đều có một chút cấp thấp Pháp khí bí bảo, đối với Dương Thạc, không có sức hấp dẫn.

- Đây là đưa cho người.

Móc ra một khối linh thạch trung phẩm, Dương Thạc thưởng cho Tiểu Yến.

- Linh thạch trung phẩm?

Tiểu Yến theo bản năng tiếp nhận linh thạch trung phẩm Dương Thạc ỉnh, không khỏi ngẩn ngơ.

Đến khách mời Thiên Thánh thương hội, cho hầu gái tiền boa, xem như là khá thường gặp, nhưng vừa cho chính là linh thạch trung phẩm, Tiểu Yến vẫn là lần thứ nhất gặp được, phải biết, nàng nhất tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, lúc tu luyện sử dụng chỉ là linh thạch hạ phẩm, một tháng lương của nàng thu vào, cũng chỉ có hai mươi linh thạch hạ phẩm, một khối linh thạch trung phẩm, phần này tương đương với một năm lương bổng của nàng rồi.

- Tiền bối mời đi theo ta.

Chỉ là thoáng hoảng hốt, Tiểu Yến lập tức điều chỉnh tốt tâm tình, mang theo Dương Thạc lên lầu.

Đến tầng thứ hai, Dương Thạc nhìn một chút, nơi này chủ yếu là nhị tinh cấp Hư Không Vũ Thánh giao dịch, tam tinh cấp không nhiều.

Cho tới tầng thứ ba, rất rõ ràng, chủ yếu là chiêu đãi tam tinh cấp, tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh.

Không có dừng lại, Dương Thạc cùng Tiểu Yến đi tới tầng ba.

Đến tầng thứ ba, đúng như dự đoán, nơi này người đã ít đi rất nhiều, chỉ có mấy tên tam tinh cấp, tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh.

Ở tầng thứ ba này, có chừng mười cái cửa sổ, một nửa cửa sổ trong đó, đều mang màn ánh sáng rất lớn, bên trên màn ánh sáng hiển hiện một ít pháp bảo vũ khí, thiên tài địa bảo, nhưng không có thứ gì, chỉ có mấy lão giả canh giữ ở trước cửa sổ mà thôi.

- Tiền bối, nếu muốn bán vật phẩm, có thể đến trước cửa sổ, mời chuyên gia giám định Thiên Thánh thương hội chúng ta giám định giá trị, nếu là muốn mua vật phẩm, thì lại có thể đến bên kia, ở trên màn ánh sáng tìm kiếm vật phẩm.

Tiểu Yến hướng về Dương Thạc giải thích.

- Đa tạ rồi.

Dương Thạc hướng về Tiểu Yến gật gật đầu.

- Tiền bối muốn bán vật phẩm, mời sang bên này.

Tiểu Yến mang theo Dương Thạc, đi tới một cái cửa sổ, bên trong đó một cái lão giả râu tóc bạc trắng ngồi, Dương Thạc liếc mắt nhìn chéo áo của hắn, chỉ thấy trên chéo áo của hắn mang theo ba viên bạch tinh, hiển nhiên lão có thực lực tam tinh cấp Hư Không Vũ Thánh.

- Ha ha, Tiểu Yến, lại mang khách nhân đến rồi? Còn trẻ như vậy, đó là tứ tinh cấp cường giả, tiền đồ vô lượng.

Lão giả kia nhìn Dương Thạc một chút, không khỏi âm thầm gật đầu.

- Tiền bối, ta có một ít vật phẩm, muốn bán cho Thiên Thánh thương hội, còn xin tiền bối hỗ trợ giám định một chút.

Dương Thạc cung kính nói ra.

- Tiền bối ta không dám làm, bắt quá lão đầu mất lực vẫn còn chút, dưới ngũ tinh cấp Pháp khí bí bảo bình thường, lão đầu có thể nhìn ra giá trị, vị tiên sinh này, ngài bán Pháp khí bí bảo, lấy ra để lão đầu xem một chút đi.

Lão giả vuốt chòm râu, ha ha nói ra.

- Ủm!

Dương Thạc gật gật đầu, trước tiên đem chừng mười một mười hai kiện tam tinh cấp Pháp khí bí bảo trên người mình lấy ra.

- Hí!

Nhìn thấy Dương Thạc lấy ra những pháp khí bí bảo này, lão giả hai mắt trợn lên, sau đó hít vào một ngụm khí lạnh.

Tam tinh cấp Pháp khí, hắn không phải chưa từng thấy, nhưng một người lấy ra nhiều như vậy, vẫn rất là hiếm thấy.

- Tiểu tử này, tám phần mười là cướp sạch một đạo phủ cỡ lớn chứ?

Lão giả trầm nghĩ trong lòng.

Tam tinh cấp Pháp khí bí bảo, đều là Dương Thạc từ Lam Đột tam tinh cấp Hư Không Vũ Thánh thu được, còn có chính mình đi tới Đông Hải phủ, ven đường có một đám tam tinh cấp đạo phủ không có mất, mỗi người đều có một hai kiện tam tinh cấp bí bảo, mà trong đó còn có bí bảo loại phòng ngự, thậm chí là loại Pháp khí phụ trợ.

- Bấy vũ khí bí bảo, giá trị không cao, mỗi kiện cũng chỉ là một linh thạch trung phẩm, phòng ngự loại Pháp khí ngược lại cũng không tệ, mỗi kiện tổng cộng có ba loại phụ trợ?Ồ, tăng cường thân hồn, nắm linh thạch trung phẩm.

Lão giả lần lượt cầm lấy từng cái pháp khí, sau đó liếc mắt nhìn, liền xác định giá trị những pháp khí này. Mười một kiện tam tinh cấp Pháp khí bí bảo, tổng cộng giá trị, vượt quá hai ngàn linh thạch trung phẩm. Hơn hai ngàn linh thạch trung phẩm!

Thêm vào Dương Thạc trước đó có hơn ba ngàn khối linh thạch trung phẩm, hiện tại số lượng linh thạch trung phẩm của Dương Thạc, gần như có 5,500 khối, nếu hơn một ít linh thạch thượng phẩm nữa, hiện tại Dương Thạc tổng tài sản, khoảng chừng là sáu ngàn khối linh thạch trung phẩm.

Cho tới những linh thạch hạ phẩm kia. . .

Mấy ngàn khối, đổi lại cũng có mấy chục khối linh thạch trung phẩm thôi, có chút không đáng nhắc tới.

- Sáu ngàn linh thạch trung phẩm, ta ở tứ tinh cấp cường giả, cũng coi như là tiểu phú hào.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Nếu như là một ít tứ tinh cấp đạo phi đầu lĩnh, vào nhà cướp của, linh thạch trung phẩm trong tay, cũng chính là một hai ngàn khối thôi. Như Thu Thương Kiến, người đứng đầu một thành, linh thạch trung phẩm trên tay số lượng cũng không cách nào cùng Dương Thạc hiện tại so sánh.

- Nếu là bán đi những tứ tinh cấp Pháp khí kia, ta tổng tài sản, phỏng chừng còn tiếp tục tăng lên.

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

- Tiền bối, ta còn có vài món tứ tinh cấp Pháp khí, xin tiền bối giúp ta giám định giá trị.

Dương Thạc nói ra.

- Tứ tinh cấp Pháp khí?

Lão giả kia nhú mày.

- Tứ tinh cấp Pháp khí, dù cho là vũ khí thường thấy nhất, giá trị cũng là gấp mười lần tam tinh cấp vũ khí, giá tiền đều là một ngàn linh thạch trung phẩm trở lên. Ai da da, lần này gặp phải đại chủ chiếu cố, Tiểu Yến Tử, nha đầu người được trích phần trăm không ít a. Đợi được người trích phần trăm, đổi thành linh thạch trung phẩm, đủ cho người xung kích nhị tinh cấp sức chiến đấu rồi.

Lão giả liếc nhìn Tiểu Yến, trong miệng nói ra.

688. Chương 649: Hung Hăng Bá Đạo, Chuẩn Ngũ Tinh Cấp Cường Giả! (2).

Vô Tận Thần Công

Chương 649: Hung hăng bá đạo, chuẩn ngũ tinh cấp cường giả! (2).

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tiểu Yến ngượng ngùng nở nụ cười, nàng vừa nãy, từ Dương Thạc chiếm được một khối linh thạch trung phẩm, có hi vọng rất lớn xung kích nhị tinh cấp sức chiến đấu.

- Vị tiên sinh này, lấy ra tứ tinh cấp Pháp khí của người để lão già giám định một chút đi. Bất quá, lúc này có thể được giám định từng cái rồi.

Lão giả cười nói.

- Ừm!

Dương Thạc gật gù, sau đó lấy ra một thanh búa lớn.

Cái búa lớn này, là Dương Thạc chém giết một vị tứ tinh cấp đạo phi đầu lĩnh đạt được.

- Quả nhiên là tứ tinh cấp Pháp khí, sử dụng vật liệu tương đối nhiều. Cũng khá là dày nặng, giá trị là ở 1,300 linh thạch trung phẩm.

Lão giả này nhanh chóng giám định ra búa lớn.

Vũ khí tuy rằng giá trị không cao, nhưng phải xem tình huống.

Như búa lớn loại vũ khí hạng nặng này, sử dụng vật liệu tương đối nhiều, tự nhiên so với trường kiếm đoản đao, giá trị cao hơn.

- Còn có bộ áo giáp này.

Dương Thạc lại lấy ra toàn thân áo giáp từ trên người Đồ Ba.

- Tứ tinh cấp áo giáp? Giá quy định ba ngàn linh thạch trung phẩm. Ta nhìn một chút. . . Bộ áo giáp này, toàn thân bao vây, tương đối khá, giá tiền vốn là ở năm ngàn linh thạch trung phẩm. Đáng tiếc tựa hồ có hơi chút tổn hại, cần tu bổ một phen. Vị tiên sinh này, cho người giá tiền công bằng, 4,300 linh thạch trung phẩm.

Lão giả này nghiêm nghị nói ra.

- 4,300 Linh thạch?

Chỉ cần bộ áo giáp này giá trị, liền so với mười một kiện tam tinh cấp Pháp khí rồi.

Thêm vào cái a búa lớn kia, tổng cộng 5,600 Linh thạch, trên người Dương Thạc tổng thể số lượng Linh thạch, đạt đến 11,000 sáu trăm rồi.

- Đúng rồi, còn có một cái Pháp khí. Xem như là tứ tinh cấp phòng ngự Pháp khí, nhưng còn có chứa công hiệu đặc thù. Xin tiền bối hỗ trợ giám định một chút đi.

Dương Thạc nói ra, sau đó lại lấy ra một viên hạt châu nhỏ.

- Đây là. . .

Lão giả tiếp nhận hạt châu nhỏ, tỉ mỉ xem xét, sau đó đột nhiên hai mắt sáng ngời.

- Đây là Tá Lực Chi Châu, bản thân không có hiệu quả phòng ngự, nhưng có thể đem sự công kích của kẻ địch đánh tan mất ba phần mười. Đương nhiên, chỉ đối với dưới tứ tinh cấp công kích mới có hữu hiệu. Hơn nữa, còn có thể tỏa ra lồng ánh sáng, trăm phần trăm chống đối một lần ngũ tinh cấp công kích. Vật này, vừa là phòng ngự Pháp khí, lại là phụ trợ Pháp khí, ở bên trong tứ tinh cấp Pháp khí, xem như là một loại giá trị cao nhất rồi.

Tiếng nói Lão giả, có chút run rẩy.

- Pháp khí này, giá trị ở một trăm linh thạch thượng phẩm.

Lão giả này nói ra.

Một trăm linh thạch thượng phẩm, cũng chính là 1 vạn linh thạch trung phẩm rồi.

Hầu như tương đương với tổng sản lượng Linh thạch hiện trên người tại Dương Thạc rồi.

- Vị tiên sinh này, một cái Pháp khí như vậy, ta xem Tiên nên thận trọng. Nếu là bán đi, muốn lại mua về, e sợ tiêu tốn gấp ba giá tiền, cũng chưa chắc có thể mua được.

Lão giả này vẻ mặt nghiêm nghị, hướng về Dương Thạc khuyên nhủ.

- Đa tạ tiền bối nhắc nhở, món pháp khí này đặt ở trên người ta, không có tác dụng gì quá to lớn, vẫn lên đổi thành Linh thạch tốt hơn.

Khẽ mỉm cười, Dương Thạc nói ra.

Dương Thạc thân thể phòng ngự, thần hồn phòng ngự, đều là vô cùng cường đại, ngũ tinh cấp công kích bình thường cũng chưa chắc có thể làm gì được Dương Thạc, món pháp khí này ở trên người Dương Thạc vô bổ, vẫn là sau khi bán đi, đổi thành một ít thứ hữu dụng đối với Dương Thạc tốt hơn.

- Vị tiên sinh này phải nghĩ cho kĩ. Nếu là Tiên sinh hiện tại thiếu tiền dùng, Thiên Thánh thương hội ta cũng có thể mượn tiền, lợi tức không tính quá cao. Người có thể mang món pháp khí này đặt cọc ở chỗ này, đợi tương lai đủ Linh thạch lại mua về.

Lão giả khuyên bảo Dương Thạc.

Lắc lắc đầu.

- Món pháp khí này, đối với ta thật sự vô dụng, vẫn là bán đi thôi.

Dương Thạc nói ra.

- Như vậy a. . .

Lão giả này nhìn Dương Thạc một chút, cũng không có khuyên nhiều.

- Kiện Tá Lực Chi Châu, Thiên Thánh thương hội chúng ta mua một trăm khối linh thạch thượng phẩm. Thêm vào những pháp khí kia, tổng cộng 17,000 bảy trăm linh thạch trung phẩm. Cho người là 18,000 linh thạch trung phẩm, cũng chính là 180 khối linh thạch thượng phẩm. Nếu người đồng ý, lão giả hiện tại liền làm cho người một tấm Linh thạch tạp, chỉ cần là ở Thiên Thánh Giới, bất luận cái thành phố nào, trong Thiên Thánh thương hội, Linh thạch tạp đều hữu dùng. truyện copy từ

Lão giả này nói ra.

- Hừm, phiền phức tiền bối.

Dương Thạc gật gật đầu.

- Được rồi!

Lão giả không nói thêm cái gì, đem những pháp khí Dương Thạc lấy ra, từng cái từng cái cất đi.

- Hả? Tá Lực Chi Châu?

Mà chính khi lão giả vừa thu xong những tam tinh cấp Pháp khí kia, thời điểm còn chưa lấy tứ tinh cấp Pháp khí, có một âm thanh thô lỗ, đột nhiên vang lên.

- Ha ha ha ha, lại là Tá Lực Chi Châu! Lão tử tìm Pháp khí này năm trăm năm, rốt cục gặp phải một cái rồi.

Sau một khắc, đã thấy một người vóc người cao to, ột trượng, trắng hán trên người mọc ra bốn cánh tay, nhanh chân hướng về Dương Thạc đi tới. Đi tới gần, bàn tay trắng hán vờ một cái, đem Tá Lực Chi Châu trước mặt Dương Thạc nắm ở trong tay.

- Hả?

Trắng hán này đến, hầu như coi Dương Thạc là không có gì, bắt đi Tá Lực Chi Châu, tình huống như thế, làm cho Dương Thạc không khỏi nhíu đôi chân mày.

Nhưng, Dương Thạc cũng không nói lời nào.

Tá Lực Chi Châu đã bán cho Thiên Thánh thương hội, không liên quan đến Dương Thạc.

- Tiểu tử, Tá Lực Chi Châu này là đồ vật của người?

Trắng hán này cầm trong tay Tá Lực Chi Châu, tỉ mỉ nửa ngày, lúc này mới xoay đầu một cái, nhìn về phía Dương Thạc.

- Vốn là đúng, hiện tại không phải rồi.

Dương Thạc nhàn nhạt hồi đáp.

Liếc mắt nhìn trắng hán này, Dương Thạc phát hiện ra tên trắng hán này hiển hiện ra bốn ngôi sao bạc, hiển nhiên cũng là tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh.

- Ha ha, Tá Lực Chi Châu, ta Man Trảm liền có thể chịu đựng một lần ngũ tinh cấp công kích, không bị bất kỳ tổn thương gì. Mang tới vật này, đi tham gia ngũ tinh cấp kiểm tra, tám phần mười tỷ lệ có thể thông

qua, trở thành ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh cường giả. Tiểu tử, Tá Lực Chi Châu bán thế nào? Ta Man Trảm muốn mua nó.

Tráng hán Man Trảm, lớn tiếng hướng về Dương Thạc hỏi.

- Xin lỗi, ta nói rồi, Tá Lực Chi Châu này, đã bán cho Thiên Thánh thương hội, nếu như người cần, người có thể hướng về Thiên Thánh thương hội mua.

Dương Thạc vẻ mặt không đổi, từ tốn nói.

- Bán cho Thiên Thánh thương hội?

Man Trảm hơi nhướng mày.

- Thiên Thánh thương hội gian thương, Tá Lực Chi Châu bán cho bọn họ, lại muốn mua về, ít nhất phải tăng gấp đôi giá tiền. Tiểu tử, các người không phải còn chưa hoàn thành giao dịch sao? Thiên Thánh thương hội ra bao nhiêu tiền? Ta cho người thêm hai phần mười.

- Đem Tá Lực Chi Châu này bán cho ta, còn có thể để mặt mũi cho Man Trảm, tương lai ở Hải Thanh Thành nghênh ngang, đều không ai dám quấy người.

Man Trảm vỗ bộ ngực, lớn tiếng nói.

Dương Thạc lông mày, chăm chú nhìn lại.

Để cho hán một bộ mặt?

Đây là điều mà Dương Thạc không muốn nghe đến, Dương Thạc, cũng không thích xem mặt mũi bất luận người nào.

Tuy rằng Man Trảm ra giá tiền tương đối cao, thế nhưng Dương Thạc tốt xấu cũng giảng tín nghĩa, nếu nói bán cho Thiên Thánh thương hội, đương nhiên sẽ không vì hai ngàn linh thạch trung phẩm, liên đổi ý.

689. Chương 650: Dung Hợp Áo Nghĩa Truyền Thừa Chi Châu!.

Vô Tận Thần Công

Chương 650: Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu!.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Xin lỗi.

Lười nhiều lời, trong miệng Dương Thạc, phun ra hai chữ như vậy.

- Cái gì?

Man Trảm sửng sốt.

Hắn hiển nhiên không nghĩ tới, Dương Thạc sẽ từ chối chính mình.

- Tên tiểu tử kia là ai? Lại dám từ chối Man Trảm?

Tại tầng thứ ba Thiên Thánh thương hội, một ít Hư Không Vũ Thánh, nhìn thấy Dương Thạc từ chối Man Trảm, cũng đều cảm thấy sửng sốt.

- Man Trảm tuy rằng hiện tại là tứ tinh cấp, nhưng rất có hi vọng xung kích ngũ tinh cấp sức chiến đấu, thậm chí có thể nói, một khi nắm giữ Tá Lực Chi Châu pháp khí, ngay lập tức sẽ nắm giữ ngũ tinh cấp sức chiến đấu. Lúc đó, hắn ở Hải Thanh Thành là đệ nhất cường giả. Tiểu tử này phỏng chừng là vừa tới, tuy rằng có tứ tinh cấp sức chiến đấu, nhưng muốn cùng Man Trảm chống lại. . . Khó.

- Dám từ chối Man Trảm, tiểu tử này nguy hiểm.

- Lần trước có đối với huynh đệ sinh đôi, đều là tứ tinh cấp sức chiến đấu, bởi vì cùng Man Trảm tranh cướp một cái bảo vật, bị Man Trảm ghi hận. Vừa ra khỏi Thanh Thành liền gặp tập kích, rơi vào kết cục một chết một trốn. Tiểu tử này, e sợ cũng khó thoát khỏi kiếp nạn như vậy.

Những tên Hư Không Vũ Thánh, đều nghị luận sôi nổi.

- Man Trảm, bá đạo như vậy?

Đám Hư Không Vũ Thánh nghị luận, tự nhiên được Dương Thạc nghe được toàn bộ.

Lông mày, hơi nhíu lại.

- Hừ!

Man Trảm lúc này lạnh rên một tiếng, hai mắt nhìn chằm chằm Dương Thạc, tựa hồ chờ đợi Dương Thạc lựa chọn.

Dưới cái nhìn của hắn, Dương Thạc nghe được những người kia nghị luận, tuyệt đối sẽ thay đổi chủ ý, đem Tá Lực Chi Châu này bán ình.

- Tiền bối, giao dịch của chúng ta vẫn tiếp tục tiến hành được rồi, những bảo vật này, cũng đã là của Thiên Thánh thương hội, ta chỉ cần linh thạch tập của ta.

Không chút quản Man Trảm, Dương Thạc nghiêm nghị hướng về lão giả trước cửa sổ nói ra.

- Tiểu tử, ngươi là muốn chết!

Cột kẹt!

Nghe được Dương Thạc nói lời này, Man Trảm sắc mặt biến đổi, song quyền hơi bóp kêu. Lúc này Man Trảm gắt gao tập trung vào Dương Thạc, ở trong ánh mắt của hắn, sát ý lộ ra.

Không có nửa điểm thương lượng sao?

Man Trảm sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó coi đến cực hạn, trong ánh mắt nhìn về phía Dương Thạc, cũng mang tới sát ý nồng nặc.

Nhìn Man Trảm xem ra, rõ ràng cảm thấy Dương Thạc không nể mặt chính mình.

Chính mình ra giá, so với Thiên Thánh thương hội ra giá cao hơn tận hai phần mười, nếu là Dương Thạc đem Tá Lực Chi Châu bán ình, chính mình còn muốn nợ Dương Thạc một ân tình. Tính thế nào, Dương Thạc đều là buôn bán kiếm bộn không lỗ. Dù sao, Dương Thạc tuy rằng quyết định đem Tá Lực Chi Châu bán cho Thiên Thánh thương hội, thế nhưng giao dịch còn chưa hoàn thành, tất cả còn có biến số.

Từ chối Man Trảm chỉ có đặc tội một tên ngũ tinh cấp cường giả.

Dương Thạc đem Tá Lực Chi Châu bán cho Thiên Thánh thương hội, không chiếm được hai ngàn linh thạch trung phẩm, còn đặc tội ngũ tinh cấp cường giả rồi, đối mặt sát thân, điều này xem ra, đều là lựa chọn tuyệt đối không sáng suốt. Giờ khắc này, những Hư Không Vũ Thánh vây xem cùng Thiên Thánh thương hội lão giả, hầu gái tiểu Yến, đều ột mặt kinh ngạc nhìn Dương Thạc, trên mặt hiển hiện ra thần sắc không thể tin.

- Tiểu tử này, tuyệt đối là điên mất rồi.

Đám Hư Không Vũ Thánh, âm thầm suy nghĩ.

- Tiểu huynh đệ, giao dịch của chúng ta còn chưa hoàn thành, hiện tại ngươi thay đổi chủ ý, Thiên Thánh thương hội ta sẽ không truy cứu.

Liền ngay cả Thiên Thánh thương hội lão giả, đều là nhắc nhở Dương Thạc.

- Đa tạ tiền bối nhắc nhở rồi.

Dương Thạc khẽ mỉm cười.

- Ta Dương Thạc quyết định sự tình, tuyệt đối không thể có chút thay đổi. Phải biết rằng, hiện tại là có người nào đó cầu ta. Mà không phải ta cầu người nào đó. Ta không thích người nào đó nói chuyện với ta loại thái độ này.

Dương Thạc không thèm nhìn Man Trảm một chút, mỉm cười hướng về Thiên Thánh thương hội lão giả nói ra.

Đem Tá Lực Chi Châu bán cho Thiên Thánh thương hội, hoàn toàn cũng là bởi vì Dương Thạc không thích thái độ của Man Trảm.

Nếu như Man Trảm trước đó thả xuống tư thái khấn cầu chính mình, dù cho không phải khấn cầu, chỉ cần không phải cao cao tại thượng như vậy, chỉ cần lấy địa vị ngang hàng cùng mình đối thoại. Dương Thạc cũng có thể đem Tá Lực Chi Châu bán cho Man Trảm. Nhưng đáng tiếc Man Trảm quá mức hung hăng bá đạo, một bộ tư thái mình ta vô địch. Điều này làm cho Dương Thạc vô cùng phản cảm.

Vô giả tu luyện võ đạo, trọng yếu nhất đó là đi theo bản tâm. Dương Thạc không muốn bởi vì hai ngàn linh thạch trung phẩm, liền vi phạm bản tâm. Hướng về một tên mới miễn cưỡng đạt đến ngũ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh thỏa hiệp như vậy sao.

Người tự cho là thực lực tiếp cận ngũ tinh cấp, cao cao tại thượng?

Nhưng dưới cái nhìn của ta, không đáng giá một đồng.

- Tiền bối, linh thạch tạp của ta, có thể cho ta chứ?

Dương Thạc cười nhạt, hướng về lão giả kia hỏi.

- Có thể. . . Có thể. . .

Lão giả nhìn Dương Thạc một chút, trong lòng ai thán một tiếng, sau đó lắc lắc đầu.

Linh thạch tạp đúng là dễ dàng chế tác, lão giả này rất nhanh liền lấy ra một tờ Linh thạch tạp trống không, đem 180 khối linh thạch thượng phẩm ghi chép đến tờ Linh thạch tạp trống này. Theo đó đem linh thạch tạp này đưa cho Dương Thạc. Đồng thời, cũng đem vài món tứ tinh cấp Pháp khí của Dương Thạc bán ra thu về.

- Vị tiên sinh này, Tá Lực Chi Châu này, chính là đồ vật Thiên Thánh thương hội ta, kính xin Tiên sinh trả cho chúng ta.

Lấy đi tứ tinh cấp Pháp khí, Tá Lực Chi Châu, còn bị Man Trảm nắm trong tay. Lão giả này tuy rằng chỉ là thực lực tam tinh cấp, nhưng đối mặt Man Trảm, không sợ chút nào, trực tiếp hướng về Man Trảm đòi lại Tá Lực Chi Châu.

Man Trảm, cố nhiên thực lực tiếp cận ngũ tinh cấp.

Thậm chí có thể nói, toàn bộ Hải Thanh Thành, dù cho là Hải Thanh Thành thành chủ, sức chiến đấu cũng chưa chắc vượt quá Man Trảm. Thiên Thánh thương hội này là Hải Thanh Thành phân hội, cũng không có cường giả có thể áp chế Man Trảm.

Thế nhưng, lão giả này biết, cho Man Trảm một trăm lá gan, hắn cũng không dám ngang ngạnh với Thiên Thánh thương hội.

Ở Thiên Thánh Giới, cái gì cũng có thể đắc tội, duy có hai thế lực lớn không thể đắc tội, một là Vũ Thần Điện, một đó là Thiên Thánh thương hội. Nếu như Dương Thạc, đắc tội Vân Lam Phủ rồi, chỉ muốn rời khỏi phạm vi Vân Lam Phủ, là có thể Tiêu Dao tự tại. Thế nhưng nếu là đắc tội Thiên Thánh thương hội hoặc là Vũ Thần Điện, bất luận đi đến chỗ nào, trừ phi cả đời không vào thành thị, nếu không thì đều bị Thiên Thánh thương hội hoặc là Vũ Thần Điện vô tận truy sát.

Vì một viên Tá Lực Chi Châu, cùng Thiên Thánh thương hội xung đột, hiển nhiên không khôn ngoan.

- Hừ!

Man Trảm sắc mặt nhanh chóng biến hóa mấy lần, cuối cùng lạnh rên một tiếng.

- Lão gia hoả, Tá Lực Chi Châu này giá bao nhiêu, lão tử mua lại rồi.

Man Trảm trầm giọng nói ra.

Tá Lực Chi Châu đối với Man Trảm mà nói, xác thực có tác dụng không tầm thường, là hấn xung kích ngũ tinh cấp sức chiến đấu nhất định phải có, bất luận giá bao nhiêu tiền, hấn đều muốn mua.

- Man Trảm, không phải lão già ta không nể mặt ngươi, quy củ Thiên Thánh thương hội không thể thay đổi, Tá Lực Chi Châu, nếu là ở Thiên Thánh thương hội công khai bán đấu giá, giá trị lên tới ba trăm linh thạch thượng phẩm, đều có khả năng. Ngươi nếu là muốn mua, lão già ta có thể làm chủ, hai trăm linh thạch thượng phẩm, ngươi cầm lấy.

Lão giả này nghiêm nghị nói ra.

- Hai trăm linh thạch thượng phẩm? Đổi qua tay, giá trị tăng gấp đôi?

Man Trảm hai mắt lập tức trừng lớn.

Lão giả kia cũng mặc kệ hấn, hiển nhiên hấn ra giá tiền hai trăm linh thạch thượng phẩm, đã là khá là công đạo rồi.

Thu mua Tá Lực Chi Châu, xác thực chỉ tốn một trăm linh thạch thượng phẩm. Vừa đến tay, giá tiền tăng gấp đôi, xác thực là có chút khủng bố. Thế nhưng cũng là chuyện rất bình thường.

Phải biết, để Dương Thạc đi bán Tá Lực Chi Châu, Dương Thạc căn bản không có con đường nào khác, căn bản không biết ai cần vật này.

Mà Thiên Thánh thương hội, nắm giữ mạng lưới thương mại khổng lồ, trải rộng toàn bộ Thiên Thánh Giới. Bất luận một cái bảo vật nào, chỉ cần đến Thiên Thánh thương hội, đều có thể tìm tới một người cần nhất nó, do đó bán ra một cái giá tiền cao nhất. Vì lẽ đó, hai trăm linh thạch thượng phẩm, lão giả này bán ra, cũng không tính quá cao.

Nếu là đem Tá Lực Chi Châu đặt ở Thiên Thánh thương hội một thời gian, nói không chắc, sẽ có cường giả lợi hại hơn, tiêu tốn giá càng cao hơn tới mua nó.

- Hừ, hai trăm liền hai trăm.

Man Trảm sắc mặt liên tiếp biến hóa mấy lần, cuối cùng vẫn là bất đắc dĩ tiếp thu cái giá này.

Một tay hơi động, một tấm Linh thạch tạp xuất hiện ở trong tay của hấn. Đồng thời, Man Trảm còn móc ra một cái áo giáp, sau đó bỏ vào trước cửa sổ.

- Ta tạp lý còn có 17,000 linh thạch trung phẩm, cũng chính là 170 khối linh thạch thượng phẩm, toàn thân áo giáp này, giá trị ba ngàn linh thạch trung phẩm trở lên. Trước tiên đặt cọc ở chỗ này, đổi lấy Tá Lực Chi Châu.

Man Trảm nói ra.

17,000 linh thạch trung phẩm, không thể không nói, Man Trảm tích trữ rất nhiều.

Những linh thạch này, hầu như là hấn suốt đời tích trữ. Hấn vốn là muốn dùng những linh thạch này, mua được đầy đủ bảo vật, Linh Dược, thiên tài địa bảo, trợ giúp chính mình xung kích ngũ tinh cấp. Dựa theo kế hoạch, Tá Lực Chi Châu 12,000 linh thạch trung phẩm liền có thể mua về, còn lại năm ngàn linh thạch trung phẩm, đủ mua được một ít linh đan diệu dược.

Mua được linh đan diệu dược, thậm chí có thể giúp hấn, ở thời điểm tham gia kiểm tra, thực lực trong thời gian ngắn tăng vọt.

Thông qua kiểm tra hi vọng càng to lớn hơn.

Chỉ tiếc là, hấn không nghĩ tới, 12,000 linh thạch trung phẩm, căn bản không từ trên tay Dương Thạc mua được Tá Lực Chi Châu.

Một Tá Lực Chi Châu, không những để hấn tiêu hết tích trữ, trái lại, còn bồi thêm một cái áo giáp.

- Tiểu tử này, gọi là Dương Thạc sao?

Man Trảm ánh mắt lạnh lẽo, tập trung Dương Thạc.

- Người, chết chắc rồi.

Lúc này trong ánh mắt Man Trảm, sát ý không hề che giấu chút nào.

- Hi vọng người ở Hải Thanh Thành nắm giữ bất động sản, trốn ở bên trong ổ của người, lão tử cũng không có cách nào ra tay với người. Nếu là người không có bất động sản, chờ người rời khỏi Hải Thanh Thành, sau một khắc đó là người bỏ mình. Đến thời điểm, làm thịt tiểu tử người, bắt được Linh thạch tạp người, liền có thể chuộc đồ áo giáp ta, còn có thể làm cho tài sản ta tăng lên.

Man Trảm khoe miệng, liên tục cười lạnh.

Mà lúc này Dương Thạc, đối với Man Trảm sát ý lộ ra hầu như làm như không thấy.

- Tiểu Yến, phía ta không cần người theo, người đi về trước được rồi. Ta ở chỗ này nhìn có bảo vật chính mình cần hay không, nếu là có bảo vật khá là thích hợp, có thể mua một ít.

Dương Thạc hướng về Tiểu Yến bên cạnh nói, sau đó đưa cho nàng một khối linh thạch trung phẩm.

Dương Thạc tuy rằng không sợ Man Trảm, nhưng là sợ Man Trảm tức giận người bên cạnh mình. Ví dụ như Tiểu Yến, chỉ là nhất tinh cấp cường giả, phỏng chừng cũng chính là ở kiêm chức Thiên Thánh thương hội, không tính là người của Thiên Thánh thương hội. Vạn nhất Man Trảm giận cá chém thớt nàng, cũng vẫn có hại cho tiểu cô nương này.

Tiểu Yến tiếp nhận linh thạch trung phẩm, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là không nói gì, sau đó yên lặng rời khỏi.

Thoát khỏi Tiểu Yến, Dương Thạc vui vẻ ung dung tự tại, liền ở tầng thứ ba Thiên Thánh thương hội bắt đầu đi dạo. Sau đó hướng về trước cửa sổ bán vật phẩm đi đến.

Một ít tam tinh cấp Hư Không Vũ Thánh, nhìn thấy Dương Thạc hướng về phía bên mình đi tới, thân thể run run một cái, đều theo bản năng tách ra hai bước. Chỉ lo Man Trảm cho rằng bọn họ là bằng hữu của Dương Thạc, sau đó gây sự với bọn họ.

- Đám Hư Không Vũ Thánh, ở Thiên Thánh Giới bị mài mòn góc cạnh, sợ hãi rụt rè, muốn có đột phá, đi vào võ đạo đỉnh cao, hầu như không thể nào rồi.

Dương Thạc trong lòng than nhẹ.

Không thèm quan tâm đến bọn họ, Dương Thạc đi tới trước một cái cửa sổ, nhìn chằm chằm màn ánh sáng.

- Thiên Thánh thương hội, bảo bối cũng thật là nhiều.

Dương Thạc phát hiện, màn ánh sáng này, cùng màn ánh sáng trước kia ở bên trong Thu Thủy Điện, Lâm Thu Thủy chế tạo ra gần như giống nhau. Mặt trên đủ loại bảo vật đều có, vũ khí pháp bảo, linh đan diệu dược, thiên tài địa bảo, thậm chí công pháp bí kỹ, đều không thiếu gì cả. Bất quá, trên màn ánh sáng này hiển hiện ra, cơ bản đều là pháp khí thích hợp tam tinh cấp, tứ tinh cấp Hư Không Vũ Thánh sử dụng.

Phỏng chừng một ít bảo vật cấp thấp, đều là ở tầng hai.

Cho tới cao cấp hơn. . .

Hải Thanh Thành thành thị loại nhỏ như vậy, rất khó mua được.

- Giá trị thấp nhất, cũng có một ngàn linh thạch trung phẩm? Cao nhất, đạt đến năm trăm linh thạch thượng phẩm, cũng chính là 5 vạn linh thạch trung phẩm?

Tùy tiện nhìn mấy lần, Dương Thạc phát giác được, nơi này hiện ra những bảo vật, thật sự là có giá trị không nhỏ.

Trên người mình nhiều hơn hai vạn linh thạch trung phẩm, muốn mua một cái bảo vật giá trị cao nhất, một nửa đều không ra.

- Bảo vật giá trị cao nhất, là tứ tinh cấp thần hồn phòng ngự chí bảo. Mặc dù không tệ, nhưng là thứ ta không cần.

Cũng may, bảo vật này, Dương Thạc cũng không cần.

- Loại bỏ vũ khí, pháp bảo, thiên tài địa bảo có thể tăng cường Thần Hồn lực lượng, còn có tăng cường áo nghĩa linh ngộ đều hiện ra.

Ở trước màn ánh sáng, Dương Thạc phân phó nói.

Xèo!

Dương Thạc sau khi nói ra yêu cầu, màn ánh sáng này đột ngột lóe lên, nội dung bên trong lập tức biến hóa.

- Hả? Chỉ còn lại mười mấy kiện? Xem ra bảo vật tăng cường thần hồn, tăng lên áo nghĩa, vẫn là quá ít.

Nhìn thấy trên màn ánh sáng chỉ còn lại mười mấy kiện bảo vật, Dương Thạc không khỏi âm thầm lắc đầu.

- Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, bảo vật bốn tinh, yêu cầu sử dụng, cấp độ sáu tầng Lôi Âm Vũ Thánh, dung hợp áo nghĩa chí ít linh ngộ được ba phần mười. Hiệu quả với thời gian ba năm, đem dung hợp áo nghĩa tăng lên hai phần mười? Giá trị 40 ngàn linh thạch trung phẩm?

Nhìn thấy bảo vật trên màn ánh sáng này, vẻ mặt Dương Thạc cũng khê động.

690. Chương 651: Sự Khủng Bố Của Tộc Thuần Nhân

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 651: Sự Khủng Bố Của Tộc Thuần Nhân

Khéo tay làm chiếc ống heo từ bìa carton đơn giản mà đẹp

- Bốn vạn trung phẩm linh thạch? Cái này quá đắt.

Dương Thạc thấy công hiệu của dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu thì mắt sáng lên, nhưng thấy báu vật định giá xong mắt biến tối sầm.

Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu là trong vòng hai năm tăng hai phần dung hợp áo nghĩa, đối với Dương Thạc thì báu vật này là thứ hần cần.

Bây giờ Dương Thạc cần một báu vật là thiên tài địa bảo, hoặc linh đan diệu dược tăng độ mạnh thần hồn, tiếp theo là báu vật áo nghĩa.

Trong đó dung hợp áo nghĩa là thứ Dương Thạc cần tăng cao nhất.

Dung hợp áo nghĩa có tăng tiến, bây giờ Dương Thạc được sáu loại nguyên tố áo nghĩa, sẽ càng thêm hoàn mỹ dung hợp lại. Thực lực của Dương Thạc có thể tăng mạnh, thậm chí dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu quý giá hơn một số báu vật cho hần gia tăng hỏa chi áo nghĩa, thủy chi áo nghĩa.

Dù sao một số nguyên tố áo nghĩa như hỏa chi áo nghĩa, thủy chi áo nghĩa hòa vào một vài nguyên tố áo nghĩa dù tăng cường nhưng chưa chắc sẽ có lợi.

Dương Thạc dung hợp áo nghĩa có thể phát huy ra uy lực mạnh mẽ, trong đó nguyên nhân quan trọng nhất là hần linh ngộ vài loại nguyên tố áo nghĩa tương đương khá.

Cao nhất chỉ cỡ năm phần, không đến mười phần trăm.

So với hiểu rõ dung hợp lại thì uy lực càng lớn hơn.

Nếu chỉ đơn thuần là tăng áo nghĩa lên bốn, năm phần, thậm chí bảy, tám phần thì giữa sáu loại nguyên tố áo nghĩa của Dương Thạc đã rất cân bằng, căn bản không có khả năng phát huy ra uy thế gấp mười sáu lần hay sáu mươi bốn lần. Thậm chí không phát huy ra uy lực gấp hai, ba, tương đương với không dung hợp.

Tựa như là trận pháp.

Sáu, bảy cường giả đẳng cấp đại tông sư lợi dụng phối hợp trận pháp có thể giết cường giả đẳng cấp Võ Thánh.

Nhưng nếu là một hư không Võ Thánh mang theo bảy cường giả đại tông sư tổ thành trận pháp thì sợ là hư không Võ Thánh sẽ bị liên lụy, không thể phát huy ra thực lực trăm phần trăm của mình.

Cho nên bây giờ Dương Thạc không mù quáng tăng tiến trình độ lĩnh ngộ nguyên tố áo nghĩa của mình, dù có tăng lên cũng là từng nấc, mức độ không lớn. Bây giờ Dương Thạc ưu tiên tăng tiến dung hợp áo nghĩa, mài dao không trễ giờ đốn củi, tăng dung hợp áo nghĩa lên trình độ nhất định thì dù mức độ lĩnh ngộ năm loại nguyên tố áo nghĩa không giống như, không quá phối hợp thì vẫn có thể dung hợp hoàn mỹ.

- Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu này có giới hạn điều kiện sử dụng, ta thích hợp điều kiện đó nhất!

Dương Thạc nhìn chằm chằm giản giới trên dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Yêu cầu, đẳng cấp lực trọng lôi âm Võ Thánh.

Hơn nữa phải lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa trên ba phần mới có thể sử dụng.

Dung hợp áo nghĩa không phải đơn giản như nguyên tố áo nghĩa, áo nghĩa này là loại cao đẳng, muốn lĩnh ngộ thì khó khăn rất lớn. Đẳng cấp lực trọng lôi âm Võ Thánh là cấp tứ tinh dưới hư không Võ Thánh, rất ít lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa, dù có thì thường không tới ba phần.

Chỉ có Dương Thạc lúc ở nhân gian giới dùng thiên Yêu huyết tinh, trong trạng thái thiên nhân hợp nhất lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa.

Đợi khi Dương Thạc đột phá đẳng cấp lực trọng lôi âm Võ Thánh, một đoạn thời gian tiến nhập trạng thái thiên nhân hợp nhất, lần thứ hai lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa.

Sau khi đột phá, rời khỏi thủy liên y hồ chạy thẳng tới Đông Hải phủ, trong mấy tháng này Dương Thạc không ngừng tu luyện, chỉ cần có cơ hội là sẽ lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa. Hiện tại dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc đã lĩnh ngộ tới ba, sáu phần, hoàn toàn phù hợp điều kiện sử dụng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Có thể nói trừ Dương Thạc ra, những người khác rất khó phù hợp tiêu chuẩn.

Cho dù có người tăng dung hợp áo nghĩa lên đến ba phần thì chắc đều là cường giả đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh, không thể sử dụng.

- Vấn đề duy nhất là ... quá đắt!

Dương Thạc nhìn giá dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, ngao ngán lắc đầu.

Bốn vạn trung phẩm linh thạch.

Hết sức đắt đỏ!

Trên người Dương Thạc có được hơn hai vạn trung phẩm linh thạch, xem như khá giàu trong hư không Võ Thánh cấp tứ tinh. Như Man Trâm, thực lực đỉnh cấp tứ tinh, chỉ kém nửa bước là đạt tới cấp ngũ tinh mà trong tay không có hai vạn trung phẩm linh thạch, phải cầm một bộ áo giáp mới mua được tá lực chi châu có giá trị hai vạn trung phẩm linh thạch.

Dương Thạc bắt đầu dĩ lắc đầu, nói:

- Thôi, mua không nổi, trước bỏ sang bên đi.

Dương Thạc nhìn báu vật khác.

Một số báu vật khác có loại tăng cường thần hồn hay áo nghĩa, nhưng giá tiền không thấp, hơn nữa kém hơn dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu rất nhiều. Bởi vì ấn tượng đầu tiên quá mạnh nên Dương Thạc không vừa mắt mấy báu vật này.

- Tổ cha nó! Sao dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu mắc quá vậy!

- Điều kiện sử dụng khó như thế mà còn đắt đỏ nữa, người bán đồ chắc bị khùng rồi, ai mà mua bảo bối khó gặm đó?

Trong khi Dương Thạc xem xét báu vật khác thì xung quanh một số hư không Võ Thánh trông thấy dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Đám người lắc đầu trước giá tiền của dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu và điều kiện sử dụng khó khăn.

Trong đó một hư không Võ Thánh nói với lão nhân ngồi trong song cửa Thiên Thánh thương hội:

- Này. Lão tiên sinh, dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu này có thể rẻ chút không? Thiên Thánh thương hội các người định giá cao quá đi?

Lão nhân cười to bảo:

- Mắc sao?

Lão nhân nói:

- Cái này mà mắc? Nói cho người biết, vốn Thiên Thánh thương hội chúng ta định giá dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu là năm mươi vạn trung phẩm linh thạch, tức là năm ngàn thượng phẩm linh thạch. Chẳng qua vì luôn không bán ra được mới dần hạ giá tới bây giờ là giá mua rau rồi.

- Năm mươi vạn trung phẩm linh thạch?

Nghe lão nhân nói, mấy hư không Võ Thánh đều hút ngum khí lạnh.

Các hư không Võ Thánh không mấy tin tưởng:

- Thứ này ... đáng giá năm mươi vạn trung phẩm linh thạch?

Lão nhân vuốt râu, ra vẻ cao thâm nói:

- Đáng hay không thì hãy nghe ta phân tích cho các người nghe.

Lão nhân nói:

- Đầu tiên, các người có biết dung hợp áo nghĩa là một trong cao đẳng áo nghĩa, trong tất cả áo nghĩa Thiên Thánh giới thì nó xếp vào bậc nhất. Nguyên tố áo nghĩa bình thường không cách nào so sánh với nó, cho dù là một ít trung đẳng áo nghĩa, ví dụ như nhiệt chi áo nghĩa, lãnh chi áo nghĩa cũng kém xa mười vạn tám ngàn dặm.

Áo nghĩa có chai thấp kém và cao đẳng.

Áo nghĩa thấp kém tức là nguyên tố áo nghĩa, như là thủy chi áo nghĩa, hỏa chi áo nghĩa.

Ngoài ra có một ít trung đẳng áo nghĩa, siêu thoát từ nguyên tố áo nghĩa như là nhiệt chi áo nghĩa, lãnh chi áo nghĩa là tách ra từ thủy chi áo nghĩa, hỏa chi áo nghĩa. Những trung đẳng áo nghĩa này muốn lĩnh ngộ không quá khó.

Lên nữa là cao đẳng áo nghĩa.

Như dung hợp áo nghĩa, như thời không áo nghĩa vân vân và vân vân. Trong đó tuy dung hợp áo nghĩa không phải huyền diệu, cường đại nhất nhưng ứng dụng rộng rãi nhất. Dù sao về mặt lý luận thì nắm giữ áo nghĩa này cái gì đều dung hợp được.

Bởi vậy giá trị của dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu vượt xa báu vật pháp tắc áo nghĩa như Hải Lam quả.

- Hơn nữa dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu tăng cao áo nghĩa tính từ ba phần trở lên. Tức là nói lĩnh ngộ đến ba phần dung hợp áo nghĩa khi sử dụng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu thì cuối cùng lĩnh ngộ ra áo nghĩa tăng hơn năm phần, đây mới là giá trị thật sự của nó!

691. Chương 652: Bùng Phát Sức Chiến Đấu Mạnh Nhất, Giết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 652: Bùng Phát Sức Chiến Đấu Mạnh Nhất, Giết!

Lão nhân tiếp tục bảo:

- Các người đều biết càng lên cao thì càng khó tăng tiến áo nghĩa đúng không?

Lão nhân liếc đám hư không Võ Thánh, mở miệng nói:

- Một số báu vật tăng áo nghĩa nói là có thể thăng một, hai phần nhưng là tính ngay từ đầu. Ví dụ thủy chi áo nghĩa của người lĩnh ngộ một phần, khi sử dụng là tăng một phần. Nhưng nếu thủy chi áo nghĩa của người đã là tám, chín phần thì sau khi sử dụng còn có thể tăng một phần không?

Áo nghĩa, càng lên cao thì càng khó tăng tiến.

Có nhiều vật tăng cao áo nghĩa một, hai phần nhưng là tính từ cấp thấp nhất.

Người chỉ lĩnh ngộ một phần áo nghĩa, khi sử dụng thì có thể tăng một phần. Nhưng nếu người vốn lĩnh ngộ ba phần, vậy tăng tiến không phải một phần, rất có thể không tới nửa phần. Nếu người vốn lĩnh ngộ chín phần áo nghĩa thì sử dụng bảo vật này không có một chút hiệu quả, khó tăng phần nào.

Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu tăng hai phần dung hợp áo nghĩa là tính từ ba phần dung hợp áo nghĩa trở lên.

Tức là nói người vốn có ba phần dung hợp áo nghĩa, sau khi sử dụng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu vẫn có thể tăng hai phần áo nghĩa.

Chỉ tính điều này đã khiến giá trị của dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu vượt qua những báu vật tăng hai phần áo nghĩa bình thường gấp mấy lần.

Dương Thạc nghe rõ ràng lời lão nhân nói, thầm gật gù.

- Nói vậy là dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu này đúng là đáng giá.

Nhưng những hư không Võ Thánh khác thì không nghĩ như vậy.

- Xì!

Đám hư không Võ Thánh nói:

- Lão già, nói nhiều như vậy tuy hiệu quả của bảo bối đúng là đủ mạnh nhưng điều kiện sử dụng quá khắt khe, căn bản không có người có thể dùng được, dù mạnh hơn nữa thì được ích gì?

Lão nhân ghen lời.

Đúng vậy, trong đẳng cấp lực trọng lời âm Võ Thánh này rất ít có hai được ba phần dung hợp áo nghĩa.

Lão nhân hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Các người không đạt tới điều kiện này nhưng không có nghĩa là không ai không có thể.

- Nói thật cho các người biết, bảo bối này là một vị cường giả cấp thất tinh cướp từ tay Thuần Nhân tộc. Tiếc rằng luôn không thể sử dụng, sau này chủng tộc của cường giả cấp thất tinh suy sụp nên mới không thể không lấy ra bán. Ngộ tính của các người quá kém, đẳng cấp lực trọng lời âm Vô Thánh không thể lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa lên ba phần nhưng năm đó trong Thuần Nhân tộc có thiên tài ngộ tính kinh người, cái gì cần có đều có. Chỉ có bọn họ mới có thể sử dụng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu!

- Nói không chừng ngày nào đó sẽ lại xuất hiện siêu cấp thiên tài có ngộ tính kinh người có thể sử dụng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu! Tiếc là các người không thể.

Lão nhân nhìn các hư không Vô Thánh xung quanh, mắt đầy khinh thường.

- Thuần Nhân tộc ...

Đám người hư không Vô Thánh im lặng.

Mặc dù bọn họ là Bán Thần Thú tộc, kế thừa đa phần ưu điểm của Thuần Nhân tộc năm xưa, ngộ tính không tệ nhưng không thể không nói nếu so ngộ tính thì người có ngộ tính kinh thể tuyệt luân trong số Bán Thần Thú tộc đã gần như tuyệt chủng, so sánh với Thuần Nhân tộc năm xưa thì kém quá xa.

Trong Bán Thần Thú tộc có đủ loại người có tư chất siêu quần.

Thậm chí có rất nhiều Bán Thần Thú tộc trong người có huyết mạch thần thú cực cao, tư chất có thể so với tổ tiên thượng cổ thần thú, vừa sinh ra đã có thể lĩnh ngộ thiên phú bí pháp. Hơn nữa có được hình dạng cùng loại Thuần Nhân, ngộ tính không tệ. Có vô số thiên tài Bán Thần Thú tộc như vậy.

Nhưng gần như không có một người Bán Thần Thú tộc nào có ngộ tính siêu phàm thoát tục.

Dù có thì như giọt nước mùa thu, mặc dù là Bán Thần Thú tộc nhưng có hiện tượng phản cổ, trong người không có chút huyết mạch thần thú.

Lão nhân Thiên Thánh thương hội nói chủng tộc của đám hư không Vô Thánh này không có thiên tài ngộ tính siêu cao, bọn họ nghe mà không cách nào phản bác.

- Hừ! Lão già, người cũng thể thôi!

- Già như vậy rồi mà chỉ có sức chiến đấu cấp nhị tinh, đừng nói là ngộ tính, tư chất quá bình thường, không biết ngưng mồm đám chế giễu chúng ta?

Đám hư không Vô Thánh không cam lòng bị lão nhân chế nhạo.

Nghe đám hư không Vô Thánh giễu cợt, lão nhân trợn mắt phồng má:

- Các người ... hừ, năm mươi bước cười một trăm bước!

Đang lúc đám người này chế nhạo nhau thì không chú ý thấy Dương Thạc lặng lẽ đi xuống tầng thứ ba Thiên Thánh thương hội, hẩn cứ đi xuống cho đến khi rời khỏi Thiên Thánh thương hội.

Đi ra Thiên Thánh thương hội, Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không ngờ dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu là chí bảo của Thuần Nhân tộc năm xưa. Bây giờ là lúc Bán Thần Thú tộc hưng thịnh nhất Thiên Thánh giới, rất ít thiên tài có ngộ tính siêu cao, bởi vậy gần như không ai hợp yêu cầu khắt khe của dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu. Nhưng năm đó khi Thuần Nhân tộc hưng thịnh nhất, ước vạn người trong Thiên Thánh giới đa phần là Thuần Nhân tộc, thiên tài ngộ tính cao lớp lớp, chắc không ít người phù hợp tiêu chuẩn sử dụng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Không ngờ là báu vật của Thuần Nhân tộc.

Dương Thạc có chút cảm tình với dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, hẩn quyết phải bắt lấy báu vật này.

Đương nhiên, không vội!

Chắc dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu đặt ở Thiên Thánh thương hội bán đã lâu rồi, từ giá cao ban đầu năm mươi vạn trung phẩm linh thạch sụt xuống còn bốn vạn trung phẩm linh thạch.

Thời gian dài như vậy mà không ai mua đi, nói không chừng Thiên Thánh giới hiếm có ai phù hợp điều kiện sử dụng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Nếu đã ít có người sử dụng được thì chắc đặt dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu ở Thiên Thánh thương hội vài chục năm cũng chưa chắc bị người mua.

Dương Thạc có thời gian để gom góp tích lũy linh thạch rồi mua nó.

Hơn nữa dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu không bán ra được thì nói không chừng Thiên Thánh thương hội sẽ giảm giá nữa, tóm lại cứ chờ tiếp, xác suất Dương Thạc mua được nó rất cao.

- Đường như trời sắp tối rồi.

Dương Thạc ngẩng đầu nhìn bầu trời, phát hiện mặt trời sắp lặn, giờ đã là hoàng hôn.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Trong Hải Thanh thành này có quy định cấm đi lại ban đêm, phải đi ngay. A? Man Trảm kia còn đi theo sau lưng ta?

Dương Thạc phát hiện từ lúc hắn đi ra khỏi bí pháp công kích thần hồn thì Man Trảm luôn đi theo lưng, thậm chí không thèm che giấu hành động của mình, nghênh ngang đi theo Dương Thạc, mắt lộ rõ sát ý.

Khóe môi Dương Thạc cong lên:

- Man Trảm này làm việc cũng dứt khoát thật, báo thù không để qua đêm. Hôm nay ta chọn phải hắn, xem ra Man Trảm chuẩn bị làm chấm dứt trong hôm nay.

Tiếc rằng Man Trảm cảm thấy chấm dứt ân oán giữa gã và Dương Thạc là hắn chết chắc, còn Dương Thạc thì không cảm thấy như vậy.

Lòng Dương Thạc không chút gợn sóng, trầm nghĩ:

- Cường giả sức chiến đấu cấp ngũ tinh sao? Để ta xem thực lực của ngươi!

Lúc trước Man Trảm nói chỉ cần có tá lực chi châu thì gã rất tự tin thông qua trắc nghiệm sức chiến đấu cấp ngũ tinh.

692. Chương 653: Thu Hoạch Nhiều Trung Phẩm Linh Thạch

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 653: Thu Hoạch Nhiều Trung Phẩm Linh Thạch

Tức là nói sau khi Thiên Thánh thương hội bán tá lực chi châu thì Man Trảm đã có sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh, mặc dù là sơ giai thấp nhất nhưng thực lực của gã tuyệt đối cao hơn cường giả đỉnh cấp tứ tinh bình thường mảng lớn.

- Man Trảm làm đá thử vàng cho sức chiến đấu của ta xem!

Loại cường giả mới vào sức chiến đấu cấp ngũ tinh thể này là đá thử vàng tốt nhất cho Dương Thạc bây giờ.

- Ra khỏi thành!

Dương Thạc lập tức bước nhanh đi hướng cửa tây Hải Thanh thành.

- Hừ! Tiểu tử, rốt cuộc ngươi ra khỏi thành!

Man Trảm thấy Dương Thạc ra thành thì hừ lạnh một tiếng, lách người đi theo sát sau lưng hắn.

Nếu không có phòng ở trong Hải Thanh thành thì dù thực lực có mạnh đến đâu vào buổi tối phải ra khỏi thành, đây là quy tắc của Thiên Thánh giới, chưa từng có ai dám làm trái lại.

Dương Thạc mới đến Hải Thanh thành, hơn nữa Man Trảm thấy tuổi hắn không lớn, chắc mới vào đẳng cấp hư không Vô Thánh cấp tứ tinh không bao lâu, nghe con không sợ hổ. Bởi vì trẻ tuổi nên chắc Dương Thạc tích lũy nội tình không sâu, không có nhiều linh thạch, mới đến Hải Thanh thành đã mua được nhà ở là chuyện không thể nào.

Man Trảm thầm nghĩ:

- Trẻ tuổi như vậy đã vào đẳng cấp tứ tinh thì chắc cũng là siêu cấp thiên tài.
- Bình thường siêu cấp thiên tài rất là kiêu ngạo.
- Tiếc rằng dù người có kiêu ngạo cỡ nào vẫn phải ngoan ngoãn chết trong tay Man Trảm ta.

Trong Thiên Thánh giới chưa từng thiếu thiên tài.

Nhưng thiên tài cuối cùng có thể trưởng thành cường giả siêu cấp lục tinh, thất tinh là rất ít. Đa số thiên tài giữa đường gặp các loại bất trắc, chết hết. Thiên tài đã chết dù có thiên phú tuyệt vời cỡ nào thì chỉ là người chết, sẽ không để lại dấu ấn trong lịch sử Thiên Thánh giới.

Có thể tự tay chém giết một thiên tài, đối với Man Trảm là một việc khá thú vị.

Hải Thanh thành không lớn.

Từ trung tâm Hải Thanh thành đi đến cửa tây chỉ khoảng mười phút.

Giờ phút này, mặc dù trời chưa tối nhưng có nhiều hư không Vô Thánh cấp nhất tinh, nhị tinh, thậm chí tam tinh bắt đầu ra thành.

- Mau lên, chờ lát nữa là tới cấm đi lại ban đêm, ra thành trước rồi tính!
- Mấy huynh đệ chúng ta dù đều là vô giả cấp nhất tinh nhưng có mười mấy người, dù ra khỏi thành cũng là thế lực khá mạnh, trộm cướp bình thường không dám chọc vào chúng ta! Tiếc rằng bao nhiêu năm rồi chúng ta vẫn không thể hấp dẫn cường giả cấp nhị sao tham gia vào đội.

Đám hư không Vô Thánh không đơn độc ra khỏi thành.

Hư không Vô Thánh cấp nhất tinh một mình ra khỏi thành gần như không thể sinh tồn.

Cho nên bình thường là mấy hư không Vô Thánh, thậm chí mười mấy người tụ tập lại nương dựa vào nhau.

- Ủa? Đại ca, hình như bên kia có người mới, xem thử có thể lôi kéo vào bên ta không?

Dương Thạc vừa ra khỏi thành đã bị một hư không Vô Thánh cấp nhất tinh nhìn trúng.

Đại ca trong đội kiếm không được nhìn hướng Dương Thạc.

Đại ca bản năng nhìn góc áo Dương Thạc.

- Tổ cha nó! Siêu cấp cường giả cấp tứ tinh? Người như vậy có thể một mình phiêu bạt Thiên Thánh giới, một ý niệm của người ta đủ diệt sạch đội chúng ta rồi! Muốn lôi kéo hắn ... Tuyệt không có khả năng ...

Thấy góc áo Dương Thạc có bốn điểm sáng bạc thì các hư không Vô Thánh trong đội cùng hút ngụm khí lạnh.

Đám hư không Vô Thánh cấp nhất tinh vẽ mặt hâm mộ nhìn Dương Thạc:

- Nếu như ta có thể đạt đến đẳng cấp tứ tinh thì không đến nỗi như bây giờ, trời vừa tối đã bị buộc ra khỏi thành, hồi hộp căng thẳng để phòng đám trộm cướp.
- Ủa? Lại một siêu cấp cường giả cấp tứ tinh đi ra, hình như là ... Man Trảm! Đỉnh vương gia trong cường giả cấp tứ tinh của Hải Thanh thành chúng ta. Mục tiêu của Man Trảm là tiểu tử cấp tứ tinh mới này đi ra sao?

Dương Thạc vừa ra khỏi cửa thành thì đám hư không Vô Thánh phát hiện Man Trảm đi ra theo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giống như đã hẹn trước, hai loạt tiếng nổ vang lên. Dương Thạc, Man Trảm vừa ra khỏi thành liền lắc người bay lên không trung.

Dương Thạc, Man Trảm cách nhau mười trượng, bình bồng đối diện nhau.

Man Trảm nheo mắt, nhìn chằm chằm Dương Thạc:

- Hừ! Tiểu tử, ra khỏi Hải Thanh thành là võ giả có thể tự do giết chóc. Nên giải quyết ân oán giữa chúng ta rồi!

Man Trảm trầm giọng nói:

- Cá vị bằng hữu, hôm nay Man Trảm ta có chuyện cần giải quyết với tiểu tử này, phải diệt tiểu tử này trước cửa Hải Thanh thành. Người không liên quan hãy trốn ra xa cho ta, nếu không thì chờ khi lão tử ngộ sát các ngươi cũng đừng trách lão tử!

- Cái gì? Siêu cấp cường giả cấp tứ tinh đánh lộn?

- Tránh ra mau!

Đám hư không Võ Thánh cấp nhất tinh, nhị tinh, thậm chí là tam tinh nghe thấy Man Trảm nói đều biến sắc mặt, nhanh chóng lùi lại.

Trong phút chốc xung quanh Dương Thạc, Man Trảm mấy trăm trượng không còn một bóng người.

Siêu cấp cường giả cấp tứ tinh đánh nhau, hơi toát ra chút dư uy đủ làm đám võ giả cấp nhất tinh, nhị tinh trúng miếng. Người biết điều tất nhiên là phải trốn ra xa.

- Tiểu tử, ngoan ngoãn chịu chết đi!

- Dám làm trái ý Man Trảm ta, ông trời đều không giúp người được! Giết người xong lấy thể linh thạch của người, lão tử chuộc lại áo giáp, lão tử có tin chắc thông qua trắc nghiệm trở thành cường giả cấp ngũ tinh.

Man Trảm quát to:

- Man hóa!

Người Man Trảm vang tiếng két két, nổ tung.

Thân hình to lớn của Man Trảm phút chốc tăng vọt gấp đôi, cơ bắp nổi cục cục, lực lượng bạo tạc bắn tung tóe.

Man Trảm quát to:

- Chết đi!

Đôi tay Man Trảm vươn ra vuốt nhọn, lắc người, bùm một tiếng đánh hướng Dương Thạc.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Nói nhảm nhiều quá.

Trước kia Dương Thạc không ra tay là bởi vì không muốn ngộ sát các hư không Võ Thánh cấp nhất tinh, nhị tinh xung quanh, còn giờ thì ...

Dương Thạc lạnh lùng quát:

- Chết đi!

Dương Thạc lắc người, cứng chọi cứng nghênh đón Man Trảm.

Két két két két két!

Két két két két két!

Ổ giữa không trung thân hình Dương Thạc vang tiếng nổ, giáp đen cứng, sau lưng mọc cánh.

Đệ tam trọng biến thân!

Phụt! Phụt! Phụt! Phụt! Phụt!

Cùng lúc đó, trong người Dương Thạc bắn ra nhiều mưa nguyên tố, như mưa bụi ập hướng Man Trảm.

Nguyên tố vũ sát!

Trong khoảnh khắc đó Dương Thạc bùng phát ra sức chiến đấu mạnh nhất.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Không trung cửa tây Hải Thanh thành bùng phát ra cuồng bạo mạnh mẽ. Hai cường giả cấp tứ tinh cùng lúc bùng phát lực lượng mạnh nhất của mình. Giờ phút này, hai người chói mắt như mặt trời.

Man Trảm man hóa, khoe môi cong lên nụ cười lạnh lùng:

- Chết đi!

Mặt Man Trảm đầy sát khí.

Sư tử vô thỏ cũng dùng hết sức, mặc dù Man Trảm là cường giả miễn cưỡng đến đẳng cấp ngũ tinh, mà cấp ngũ tinh cùng đẳng cấp với cấp tứ tinh đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh không có chênh lệch quá rõ ràng. Đối diện Dương Thạc có sức chiến đấu cấp tứ tinh, Man Trảm không dám giữ lại.

Thân hình to lớn va đập vào Dương Thạc, cùng lúc đó, đôi tay Man Trảm thò pháp khí vuốt nhọn lóe tia sáng sắc lạnh, khí thế xé nát tất cả.

Pháp khí cấp ngũ tinh!

Pháp khí vuốt trong tay Man Trảm có cường độ của pháp khí cấp ngũ tinh!

- Chỉ cần một vuốt là người chết chắc!

- Chẳng những thân thể thành bốn, năm mảnh, khi đó thần hồn của người cũng sẽ bị lão tử xé ra, chết hoàn toàn!

Ổ trong mắt Man Trảm thì Dương Thạc đã sớm thành người chết.

693. Chương 654: Phòng Ở Trong Hải Thanh Thành

Vô Tận Thần Công

Chương 654: Phòng ở trong Hải Thanh thành

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đây không chỉ là áp chế, sau hai, ba chiêu Man Trảm đã chết.

- Sao có thể như vậy? Không lẽ ... tiểu tử kia có thực lực cấp ngũ tinh?

Trong đầu các hư không Võ Thánh nổi lên suy nghĩ đó.

Giờ phút này, Dương Thạc mặc kệ bọn họ nghĩ cái gì trong đầu.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lắc người, Man Trảm chết đi để lại chút pháp khí, bí bảo, bao gồm chiếc nhẫn không gian đều lọt vào tay hắn.

Mắt Dương Thạc sáng ngời nói:

- Đôi vuốt này miễn cưỡng tới đẳng cấp chí bảo pháp khí cấp ngũ tinh, không biết đáng giá bao nhiêu. Nhưng mặc kệ thế nào, ít nhất tá lực chi châu lại về tay ta. Cầm tá lực chi châu đến Thiên Thánh thương hội có thể kiếm được một vạn trung phẩm linh thạch, vậy là trung phẩm linh thạch của ta đã qua con số ba vạn.

- Không biết đôi vuốt này có giá trị như thế nào? Pháp khí cấp ngũ tinh dù tệ nhất cũng cỡ năm, sáu ngàn trung phẩm linh thạch, gom góp lại thì cách bốn vạn trung phẩm linh thạch không còn xa, rất có thể mua được dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu. Huống chi trong chiếc nhẫn không gian của Man Trảm chắc chứa báu vật linh đan diệu dược gì, giá trị kha khá đây.

Giết chết Man Trảm đổi lại nhiều ích lợi, trong đó thực tế nhất là mấy báu vật. Cho dù Dương Thạc không sử dụng được cũng có thể bán đi đổi linh thạch, tích lũy mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu là thứ hiện nay Dương Thạc muốn có nhất.

Vốn Dương Thạc cho rằng sẽ phải mất một đoạn thời gian tích lũy đủ trung phẩm linh thạch, hoặc là chờ dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu giảm giá thì mới mua được nó. Nhưng giờ xem ra không cần thiết, giết chết Man Trảm, thu hoạch món hời giúp Dương Thạc dư sức mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Man Trảm dù gì là hư không Võ Thánh có sức chiến đấu đỉnh cấp tứ tinh.

Nội tình thâm hậu hơn xa hư không Võ Thánh cấp tứ tinh bình thường, người có pháp khí bí bảo, linh đan diệu dược nhiều hơn hư không Võ Thánh cấp tứ tinh bình thường.

Chắc chắn có giá trị không nhỏ.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Để xem thứ Man Trảm có boả nhiều đồ tốt.

Dương Thạc mở ra không gian giới chỉ của Man Trảm.

- Cái này ... nhiều đan dược quá!

Dương Thạc mở ra không gian giới chỉ, thấy bên trong có hơn mười bình đan dược.

- Tứ phẩm đan dược, còn có hai bình là ... ngũ phẩm đan dược?

Dương Thạc nhìn sơ, thấy những đan dược này đa phần là tứ phẩm, chỉ có hai bình đạt tới ngũ phẩm. Tứ phẩm đan dược bình thường cho hư không Võ Thánh cấp tứ tinh sử dụng, ngũ phẩm đan dược là cho hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh dùng.

- Cơ bản đều là loại đan dược trị thương, hai bình đan dược ngũ phẩm này có một bình là có thể lập tức tăng lên ba phần, độ mạnh thần hồn ba phần, kéo dài mười phút. Có chút tác dụng phụ, sau khi sử dụng thì trong vòng ba ngày sẽ rơi vào trạng thái suy yếu, độ mạnh thần hồn giảm hơn phân nửa.

Dương Thạc nhìn kỹ hai bình đan dược ngũ phẩm.

- Còn bình đan dược ngũ phẩm này sau khi cường giả cấp tứ tinh dùng nó thì gần như tiêu trừ hết trạng thái phụ, lập tức hồi phục tình trạng tốt nhất.

Hai bình đan dược đều là loại phụ trợ có hiệu quả cực mạnh.

Bình thứ nhất lập tức tăng lên ba phần, độ mạnh thần hồn ba phần, đan dược thuộc loại tăng sức chiến đấu, đây là Man Trảm chuẩn bị trải nghiệm sức chiến đấu cấp ngũ tinh.

Trải nghiệm sức chiến đấu yêu cầu trong khoảng thời gian rất ngắn, khoảng mười giây đánh tan ảo ảnh.

Có võ giả dù thực lực khá nhưng không giỏi bùng phát sức chiến đấu trong thời gian ngắn, dù rõ ràng có được sức chiến đấu cấp ngũ tinh có khi khó thể đánh tan ảo ảnh trải nghiệm trong mười giây.

Một khi dùng đan dược này thì thần hồn sẽ tăng ba phần, công kích thân thể, thần hồn đều tăng vọt. Xác suất thành công đánh tan ảo ảnh trắc nghiệm tăng mạnh lớn.

- Tiếc rằng chỉ có một viên đan dược, hèn chi Man Trảm không sử dụng với ta.

Dương Thạc nhìn thoáng qua, trong bình chỉ có một viên đan dược loại này.

Man Trảm và Dương Thạc đánh nhau, chờ khi hắn bùng phát ra sức chiến đấu mạnh mẽ thì gã biết ngay chênh lệch quá lớn với hắn.

Dù dùng đan dược này, tăng tiến và tăng độ mạnh thần hồn thì khó thể chắc chắn giết Dương Thạc, cùng lắm là áp chế, đánh bại hắn. nguồn

Huống chi chỉ kéo dài được mười phút, thời gian qua đi là thực lực của Man Trảm sẽ giảm rất nhiều, nên gã phải trốn.

Nếu không thể thay đổi kết quả, vì huy hoàng một giây mà nuốt đan dược quý như vậy thì không nỡ, huống chi đan dược này chỉ tăng tiến và độ mạnh thần hồn, không giúp ích gì cho Man Trảm chạy trốn. Vì vậy lúc Man Trảm chạy hướng Hải Thanh thành đã không muốn nuốt đan dược này.

Còn có viên đan dược loại trừ tất cả trạng thái phụ.

Công kích của Dương Thạc quá mạnh mẽ. Man Trảm không kịp sử dụng đã chết rồi.

Đan dược loại trừ trạng thái phụ diện này có giá trị cực cao.

Một người trong quá trình chiến đấu rất dễ bị trạng thái phụ ảnh hưởng.

Ví dụ như bị công kích thần hồn ảnh hưởng rơi vào trạng thái ngơ ngác, hay bị công kích lôi đình đánh trúng, thân thể tê liệt. Hoặc là đối phương đánh công kích thần hồn vào đầu người, từng giây ảnh hưởng thần hồn của người. Chỉ cần nuốt vào viên đan dược kia thì những trái thái phụ này sẽ bị tiêu trừ ngay.

Trước chiến đấu sống chết ngậm sẵn đan dược trong miệng tùy thời chuẩn bị nuốt vào là có thể phát huy công hiệu.

Tiếc rằng trước lúc Man Trảm đánh nhau với Dương Thạc đã không nghĩ tới sẽ bị hắn đánh bại, thậm chí giết chết, bởi vậy không chuẩn bị dùng viên đan dược kia.

Cuối cùng Dương Thạc kiểm món hời.

- Hai viên đan dược này có giá trị không nhỏ, hữu dụng với ta, vào phút mấu chốt thậm chí có thể cứu mạng, bởi vậy đừng bán.

Dương Thạc ngẫm nghĩ, cất hai viên đan dược.

Còn mớ tứ phẩm đan dược đều có hiệu quả trị thương, hữu dụng với Dương Thạc, tốt nhất là để bên người.

Dương Thạc cười khổ nói:

- Người Man Trảm không có mấy báu vật vô ích.

Nếu Man Trảm có mấy báu vật vô ích thì Dương Thạc có thể bán nó đi, gom đủ bốn vạn trung phẩm linh thạch, cổ tình trên người Man Trảm không có báu vật nào vô ích. Dù sao Man Trảm chuẩn bị trùng kích trắc nghiệm sức chiến đấu cấp ngũ tinh, trước đó nếu gã có báu vật không cần thiết thì tất nhiên phải bán đi hết đổi thành linh thạch, mua pháp khí, bí bảo, linh đan diệu dược mà mình có thể sử dụng để trùng kích trắc nghiệm sức chiến đấu cấp ngũ tinh.

Man Trảm mua tá lực chi châu còn phải cầm một bộ áo giáp, trên người gã làm gì có báu vật vô dụng?

Dương Thạc bắt đắc dĩ lắc đầu, nói:

- Rắc rối đây, nếu không được thì đành bán đi đan dược.

- Ủa?

Nhưng ngay sau đó, Dương Thạc phát hiện một khối lệnh bài trong không gian giới chỉ của Man Trảm.

Thấy khối lệnh bài kia, mắt Dương Thạc sáng lên:

- Lệnh bài phòng ở Hải Thanh thành? Phía đông Hải Thanh thành, phía bắc đường lớn, khu nhà số ba mươi sáu? Đây ... đây là phòng tại Hải Thanh thành của Man Trảm?

Hư không Vô Thánh cấp tứ tinh đa số có thể được căn nhà ở thành thị nhỏ nào đó.

Man Trảm dù gì cũng là hư không Vô Thánh cấp tứ tinh nổi danh đã lâu, rất có tiếng trong Hải Thanh thành, gã có một căn nhà cũng là chuyện bình thường.

694. Chương 655: Năm Vạn Một Ngàn Trung Phẩm Linh Thạch

Vô Tận Thần Công

Chương 655: Năm vạn một ngàn trung phẩm linh thạch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

ương Thạc nhìn chăm chăm lệnh bài nhà ở, thầm nghĩ:

- Không biết căn nhà này có giá trị bao nhiêu, cho ta gom đủ bốn vạn trung phẩm linh thạch không.

Dương Thạc không cần dùng lệnh bài nhà ở.

Dù sao Hải Thanh thành chỉ là điểm dừng chân tạm thời của Dương Thạc, hắn không ở lại đây lâu sẽ ra biển, đi tìm chỗ Thuần Nhân tộc cư trú.

Bởi vậy nhà ở trong Hải Thanh thành đối với Dương Thạc là không có chút tác dụng, nếu đã vô dụng thì hắn chuẩn bị bán đi đổi thành linh thạch để mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Chắc lệnh bài nhà ở này có giá không thấp.

Nên biết rằng đa số hư không Vô Thánh cấp tam tinh không thể có nhà.

Hư không Vô Thánh cấp tam tinh bình thường toàn bộ tài sản hơn ngàn trung phẩm linh thạch, vậy thì một căn nhà ít nhất đáng giá từ ngàn trung phẩm linh thạch trở lên, thậm chí cao hơn.

Dương Thạc có hơn hai vạn trung phẩm linh thạch, bán tá lực chi châu đi được khoảng một vạn, đôi vuốt cấp ngũ tinh góp vô được chút vốn, chắc đủ bốn vạn trung phẩm linh thạch.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Chờ khi trời sáng sẽ vào Hải Thanh thành bán mấy thứ này đi.

- Chờ buổi tối qua đi.

Bên ngoài Hải Thanh thành, Dương Thạc ở giữa không trung lấy ra pháp khí phi chu của mình, chui vào trong nghỉ ngơi.

- Tiểu tử này ngủ ngay bên ngoài Hải Thanh thành?

- Người ta có thực lực cấp ngũ tinh, căn bản không sợ đám trộm cướp nào nên có thể to gan nghỉ ngơi bên ngoài đồng hoang. Chúng ta không có bản lĩnh lớn như vậy, ngoan ngoãn tìm chỗ trốn chờ trời sáng đi!

Các hư không Vô Thánh nhìn phi chu của Dương Thạc trên bầu trời, lòng rất hâm mộ.

Những hư không Vô Thánh cấp nhất tinh, nhị tinh bình thường ra khỏi Hải Thanh thành sẽ không dám ở lại ngay tại chỗ.

Đa số cần tìm nơi nào bí ẩn núp đi.

Ví dụ như sơn động, địa huyết.

Vào trong sơn động, địa huyết nếu gặp trộm cướp thì ít nhất sẽ không bốn bề gặp địch, chỉ cần bám chặt cửa động là được.

- Đi mau! Bọn cướp tùy thời sẽ đến!

Vù vù vù vù vù!

Những hư không Vô Thánh bình thường nhanh chóng rời đi.

Chỉ có một vài hư không Vô Thánh thực lực khá cường đại, như là vài đội có cường giả cấp tam tinh thì không cần trốn, tìm một chỗ ngoài thành ngồi xếp bằng nghỉ ngơi.

Một đêm qua nhanh.

Một đêm này không có bọn cướp mất mùa nào tới bên ngoài Hải Thanh thành quấy rầy. Mặc dù Thiên Thánh giới hỗn loạn nhưng cũng ít gặp cướp, đặc biệt là ngoài thành, mấy tháng thậm chí mấy năm mới qua một lần. Đương nhiên tại Thiên Thánh giới, tuổi thọ hư không Vô Thánh quá lâu, mấy tháng, vài năm tựa như mấy ngày ở trần gian.

Lúc trời sáng Dương Thạc bước ra khỏi phi chu, đáp xuống đất, đi hướng cửa tây Hải Thanh thành.

Dương Thạc vừa đi tới cửa thành thì mấy thủ vệ lập tức hành lễ, cung kính nói:

- Tiền bối, cung nghênh tiền bối vào thành!

Trong đó có thủ vệ cấp nhị tinh nói cho Dương Thạc chuyện Vô Thần điện lúc hắc mới vào thành một ngày trước là có thái độ cung kính nhất.

Một ngày trước khi Dương Thạc vào thành bọn họ còn tưởng rằng hắc chỉ là cường giả cấp tứ tinh bình thường.

Một ngày sau, bên ngoài Hải Thanh thành, Dương Thạc nhẹ nhàng giết Man Trảm gần cấp ngũ tinh.

Đối diện cường giả như vậy sao đám thủ vệ dám không cung kính? Nên biết rằng thành chủ Hải Thanh thành có thực lực còn kém xa Dương Thạc.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ừm! Không cần đa lễ.

Dương Thạc hỏi Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh:

- Phải rồi, ta giết Man Trảm, lấy một khối lệnh bài nhà ở từ tay hắc, muốn bán nó, nên đi đâu bán?

Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh ngần ra:

- Tiền bối muốn bán lệnh bài nhà ở?

Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh lập tức hiểu ngay, Dương Thạc không định thường trú tại Hải Thanh thành.

Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh nói với Dương Thạc:

- Mua bán phòng ở thì có thể đi phủ thành chủ gần trung tâm quảng trường, chỗ đó có đại sảnh giao dịch bất động sản. Nhưng muốn bán nhà thì chỉ có thể bán cho Hải Thanh thành, giá cỡ bảy phần lúc mua về.

Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh nhắc nhở Dương Thạc:

- Ngoài ra tiền bối giết Man Trảm là kẻ ngang ngược, bá đạo tại Hải Thanh thành, ai cũng ghét hắc. Tiền bối giết Man Trảm sẽ không gặp rắc rối gì khi hoạt động trong Hải Thanh thành.

Nghe Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh giải thích, Dương Thạc vững bụng.

- Man Trảm này không được ai ưa?

Bình thường một võ giả sống lâu tại Thiên Thánh giới luôn sẽ có vài bằng hữu, nếu Man Trảm có một đồng bằng hữu, Dương Thạc giết gã thì bằng hữu của gã rất có thể sẽ báo thù, kết bè đối phó với hắc.

Đương nhiên, Man Trảm là võ giả có sức chiến đấu gần cấp ngũ tinh tại Hải Thanh thành, xem như là cường giả đỉnh cao nhất, cho dù gã có bằng hữu ở đây thì thực lực không cao bao nhiêu, không thể tạo thành uy hiếp cho Dương Thạc.

.....

Không sợ ăn trộm, chỉ sợ bị trộm để ý. Nếu Man Trảm có bằng hữu, dù thực lực không cao, không thể trực tiếp đối phó Dương Thạc nhưng bị bọn họ ghi thù thì vẫn hơi rắc rối.

May mà nghe Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh nói Man Trảm không có bằng hữu gì.

Chắc Man Trảm có hồ bằng cầu hữu quen thân chút chút, bởi vì thực lực của gã quá mạnh nên chúng bám gã. Người như vậy sau khi nghe Man Trảm bị Dương Thạc giết tuyệt đối không có khả năng vì gã đi đối phó hần, người có thực lực càng cường đại hơn.

Dương Thạc gật đầu với Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh, cảm ơn:

- Đa tạ nhắc nhở!

- Viên đan dược này có chút tác dụng cho người, sau khi dùng sau chắc có thể giúp người nhanh chóng trùng kích đẳng cấp hư không Võ Thánh cấp tam tinh, tặng cho người.

Dương Thạc lật tay, trong tay xuất hiện một bình ngọc nhỏ.

Trong bình ngọc chứa đan dược, là tứ phẩm đan dược Dương Thạc lấy từ người Man Trảm.

Tứ phẩm đan dược chỉ là thuốc trị thương bình thường với Dương Thạc, có cũng được, không có cũng chẳng sao. Đối với hư không Võ Thánh từ cấp tam tinh trở xuống lại là cực phẩm đan dược. Sau khi sử dụng có thể trong thời gian nhất định bảo vệ thân thể, thần hồn, khiến họ không cần e ngại gì xông quan tu luyện, đạt tới trình độ cao hơn.

Đây không phải là lần đầu tiên Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh giúp Dương Thạc, hần cho gã là vì không muốn thiếu nhân tình.

Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh nhận lấy bình ngọc nhỏ, mắt gã sáng lên, run run nói:

- Cái này ... đa ... đa tạ tiền bối ...

Đan dược có thể giúp gã trùng kích đẳng cấp tam tinh?

Vậy ít nhất cũng là tứ phẩm đan dược.

Tứ phẩm đan dược, giá trị không sánh bằng chí bảo pháp khí cấp tứ tinh, dù sao đan dược là dùng một lần, còn chí bảo pháp khí thì xài càng dài. Giá trị một viên tứ phẩm đan dược ít nhất cỡ một trăm trung phẩm linh thạch trở lên, đây là giá trên trời đối với Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh.

Vậy mà Dương Thạc tùy tiện tặng cho Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh?

Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh không thể tin.

Lòng Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh mừng như điên:

- Có nó thì ta tăng xác suất gấp đôi lên đẳng cấp hư không Võ Thánh tam tinh!

Vô Tận Thần Công

Chương 655: Năm vạn một ngàn trung phẩm linh thạch (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ờ Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh kịp phản ứng muốn cảm ơn thêm thì phát hiện Dương Thạc đã đi xa.

- Võ thống lĩnh, chúc mừng chúc mừng!

- Được siêu cấp cường giả đẳng cấp ngũ tinh chú trọng, còn tặng cho đan dược, chắc chắc chắc chắc, Võ thống lĩnh quá may mắn.

- Sau này Võ lão đại tương lai thành thang rồi!

Một số thuộc hạ sắp tăng lên hư không Võ Thánh cấp nhị tinh, tam tinh đều chúc mừng Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh.

Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! May thôi may thôi!

Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh nhanh chóng cất bình nhỏ đi.

Đây chính là tứ phẩm đan dược, thứ khiến hư không Võ Thánh cấp tam tinh khao khát.

May mắn thứ này là Dương Thạc cho Thủ vệ đầu lĩnh cấp nhị tinh, chỉ cần hắn chưa rời khỏi Hải Thanh thành thì không ai dám ra tay cướp bình đan dược của Võ thống lĩnh.

Võ thống lĩnh lớn tiếng nói:

- Nhờ ơn vị tiền bối kia coi trọng, tặng đan dược, đây là chuyện vui lớn. Chờ mấy ngày sau giao ban ta mở tiệc ở Minh Hoa lâu trong thành mời mọi người, hãy nhớ đến chung vui!

Các hư không Võ Thánh xung quanh cười nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Chờ khi đó chắc chắn sẽ tới!

Võ thống lĩnh nhẹ lòng, mặc dù phải mời tiệc trong Minh Hoa lâu tiêu phí bảy, tám trăm khối hạ phẩm linh thạch, cơ hồ là toàn bộ tài sản của gã, nhưng so với có được bình đan dược thì chỉ là cỏ con. Nuốt đan dược vào, thuận lợi tăng lên đẳng cấp tam tinh thì mấy trăm hạ phẩm linh thạch căn bản không tính cái gì ...

Trong khi Võ thống lĩnh hưng phấn nghĩ, Dương Thạc đã tới trung tâm quảng trường Hải Thanh thành.

- Phủ thành chủ ở bên kia!

Dương Thạc tìm phương hướng, bước nhanh tới phủ thành chủ.

Kiến trúc phủ thành chủ chỉ có hai tầng, trông cổ kính tự nhiên, có bốn thủ vệ, đều là thực lực cấp nhị tinh.

Dương Thạc mới tới cửa thì một quân sĩ thủ vệ lập tức đi lên cung kính nói:

- Tiền bối, không biết tiền bối quang lâm phủ thành chủ của Hải Thanh thành ta có chuyện quan trọng gì? Có cần chúng ta đi thông báo không?

Góc áo Dương Thạc có bốn sao, chính là cường giả cấp tứ tinh, thực lực ngang ngửa với chủ thành Hải Thanh thành, đám thủ vệ không dám qua loa.

Dương Thạc nói thẳng:

- Ta muốn bán một khối lệnh bài nhà ở.

- Bán nhà?

Thủ vệ ngăn ra:

- Mời tiền bối đi bên này, mua bán nhà ở tiến hành trong đại sảnh phủ thành chủ, là cửa sổ này.

Thủ vệ mang Dương Thạc đi vào.

Dương Thạc tùy tay thưởng một khối trung phẩm linh thạch cho thủ vệ, đi hướng cửa mua bán phủ thành chủ, có một lão nhân ngồi đằng sau.

Dương Thạc đi tới trước cửa sổ, lấy ra khối lệnh bài nhà ở của Man Trảm:

- Lão tiên sinh, ta muốn bán một khối lệnh bài nhà ở.

- A? Bán nhà? Nhà ở trong Hải Thanh thành ta đều có ghi giá rõ ràng, nếu bán thì chỉ mua lại giá bảy phần. Vị tiên sinh, người xác định muốn bán nhà? Ừm, để lão già ta xem lệnh bài nhà ở ...

Lão nhân nhận lấy lệnh bài nhà ở của Dương Thạc, liếc nhìn.

- Ui!

Lão nhân trầm giọng nói:

- Số ba mươi sáu gần cửa đông? Đây là phòng ở lầu các độc lập, hai tầng phòng chủ, tam tiến viện lạc, trong đó có núi có nước, bố trí tinh xảo. Có vườn ươm để trồng linh thảo linh dược, nơi thuần dưỡng linh thú. Nói về giá mua thì từ hai vạn trung phẩm linh thạch trở lên.

Nhà ở Hải Thanh thành có loại cao cấp, có loại kém.

Giá trị cũng khác nhau.

Như Man Trảm là cường giả đỉnh cấp tứ tinh tại Hải Thanh thành thuộc hàng cường giả cao nhất, cư ngụ nhà ở là tam tiến viện lạc cao cấp nhất cũng là chuyện bình thường.

Lão nhân liếc Dương Thạc:

- Cái này ... chắc là nhà của Man Trảm?

Lão nhân nói:

- Theo ta được biết thì Man Trảm là người của Man tộc, không biết sinh sản, vườn ươm trong sân hoang phế, cũng không có thuần dưỡng bất cứ linh thú gì, bởi vậy giá trị nhà ở chỉ cỡ hai vạn trung phẩm linh thạch.

Tam tiến viện lạc, có vườn ươm linh dược.

Có lúc chủ nhà trồng một ít linh dược, không kịp thu hoạch đã bán ành đi, không thể di dời linh dược thì phủ thành chủ sẽ quy ra tiền thu mua. Dưới loại tình huống kia, giá trị căn nhà cao lên chút.

Trong vườn ươm của Man Trảm không có linh dược gì nên căn nhà chỉ có giá cơ bản hai vạn trung phẩm linh thạch.

Lão nhân nói:

- Nếu muốn bán đổi thành bảy phần tiền là một vạn bốn ngàn trung phẩm linh thạch.

Là một vạn bốn ngàn trung phẩm linh thạch

Nghe thấy giá này, mắt Dương Thạc sáng lên.

Vốn tưởng chỉ là căn nhà bình thường, giá không cao bao nhiêu, không ngờ căn nhà của Man Trảm là loại cao cấp nhất, giá tới hai vạn trung phẩm linh thạch, dù trừ bảy phần cũng cỡ một vạn bốn ngàn trung phẩm linh thạch, cộng thêm tá lực chi châu được một vạn trung phẩm linh thạch, Dương Thạc gom đủ bốn vạn trung phẩm linh thạch rồi. Nếu lại bán đi pháp khí đôi vuốt của Man Trảm thì thêm khoảng một vạn trung phẩm linh thạch làm vốn ưu động.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ta bán.

Lão nhân gật đầu, nói:

- Ừm! Vị tiên sinh này, đây là thẻ linh thạch một vạn bốn ngàn khối trung phẩm linh thạch, là loại thẻ Thiên Thánh thương hội thừa nhận, thông dụng ở bất cứ Thiên Thánh thương hội trong các thành thị.

Lão nhân nhanh chóng lấy ra một thẻ linh thạch đưa cho Dương Thạc.

- Đa tạ.

Dương Thạc cảm ơn lão nhân xong lập tức rời khỏi phủ thành chủ.

Dương Thạc định đi mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu ngay.

Mặc dù dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu không có tác dụng gì với võ giả bình thường nhưng nói không chừng có người rảnh quá mua trước thì sao? Bốn vạn trung phẩm linh thạch đổi với một số cường giả cấp ngũ tinh, lực tinh chẳng đáng là gì. Có nhiều cường giả thích sưu tầm thứ quái lạ, cho dù vô dụng cũng muốn mua.

Chậm một bước là thêm phần biến cố.

Thiên Thánh thương hội ở bên cạnh phủ thành chủ, trong giây lát Dương Thạc đã đến nơi.

Vẫn là thị nữ Tiểu Yến ngày hôm tiếp đãi Dương Thạc, thấy hắn đến thì nàng ngẩn ra:

- Vị tiên sinh này ... a? Tiền bối, không ngờ là người?

Không lẽ ngày hôm qua Man Trảm không gây chuyện với tiền bối Dương Thạc sao?

Đúng rồi.

Mặc dù tiền bối Dương Thạc không có nhà nhưng vẫn có thể bỏ tiền ở khách điếm, chắc ngày hôm qua hắn ở trọ chứ không ra khỏi thành, Man Trảm chịu bó tay.

Dương Thạc mỉm cười thưởng cho Tiểu Yến một khối trung phẩm linh thạch sau đó tiếp tục bảo:

- Tiểu Yến, mang ta đi lên tầng ba, ta lại phải bán tá lực chi châu, còn có một đôi pháp khí cỡ cấp ngũ tinh, lấy được từ người Man Trảm, cũng bán luôn.

Nghe Dương Thạc nói, Tiểu Yến tròn to mắt:

- Cái gì? Vậy Man Trảm ... Man Trảm ...

Dương Thạc cười khê, không nói gì, nhắc chân đi lên lầu ba.

Tiểu Yến ngơ ngác theo Dương Thạc lên lầu, đi tới cửa sổ lão nhân bán tá lực chi châu. Lão nhân rất kinh ngạc chuyện Dương Thạc giết Man Trảm.

- Đôi pháp khí vượt này miễn cưỡng tới đẳng cấp ngũ tinh, thật ra nó là thứ phẩm loại hai, nếu là pháp khí cấp ngũ tinh thật sự thì giá một vạn, tiếc rằng ... Thiên Thánh thương hội ra giá thứ này là bảy ngàn trung phẩm linh thạch, giá phải chăng rồi.

Dương Thạc gật đầu, rất hài lòng với giá tiền:

- Ừm!

695. Chương 656: Sức Chiến Đấu Của Dương Thạc, Cấp Tứ Tinh

Vô Tận Thần Công

Chương 656: Sức chiến đấu của Dương Thạc, cấp tứ tinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Gom đủ bốn vạn trung phẩm linh thạch, Dương Thạc lập tức nghiêm túc nói với lão nhân:

- Tiền bối, bây giờ ta có được hơn bốn vạn trung phẩm linh thạch, Thiên Thánh thương hội có bán dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, xin tiền bối lấy giúp ta.

Nghe Dương Thạc đòi mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, lão nhân sau song cửa sổ ngẩn ra:

- Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu? Tiểu tử, người thật sự muốn mua báu vật này?

Cửa sổ Thiên Thánh thương hội có bên chủ yếu bán vật phẩm, có bên chủ yếu thu mua. Cửa sổ bán vật phẩm cũng có thể mua vài thứ, chủ yếu là người xác định muốn mua thứ gì, có thể thông qua bất cứ cửa sổ nào mua cái đó.

Dương Thạc đòi mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu làm lão nhân thấy kỳ lạ.

Dương Thạc có sức chiến đấu cấp tứ tinh.

Có thể nói nhìn từ mặt Dương Thạc giết chết Man Trảm thì sức chiến đấu của hắn tuyệt đối đạt tới cấp ngũ tinh.

Dù là cường giả cấp tứ tinh hay cấp ngũ tinh đều là đẳng cấp đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh, không nói tới Dương Thạc có đạt trình độ ba phần dung hợp áo nghĩa không, đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh không có cách nào sử dụng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Dương Thạc nhíu mày, nhắc nhở lão nhân:

- Xác định, xin tiền bồi máu chóng bán cho ta, lỡ như xảy ra bất trắc gì ...

Nghe Dương Thạc hỏi thì lão nhân không nói gì thêm:

- Ủm!

Mặc dù Dương Thạc có sức chiến đấu cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh, dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu vô dụng với hắn nhưng người ta đã muốn mua thì nói không chừng là có mục đích khác, không cần nói rõ lý do với lão nhân.

Tại Thiên Thánh giới có siêu cấp cao thủ mau bấu vật cấp thấp cho con cháu, hậu bối sử dụng.

Còn một số võ giả quái dị thích mua bấu vật vô dụng để cất chứa.

Tay vung lên, một màn sáng xuất hiện trước mặt lão nhân, lão nhanh chóng di chuyển, trong khoảnh khắc có luồng sáng xanh lóe qua. Dương Thạc thấy rõ màn sáng đánh dấu mấy chữ nhỏ '44' nhanh chóng tối sầm, biến thành màu xám.

Lão nhân nói:

- Mua rồi đây, dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu trong toàn bộ Thiên Thánh thương hội ở các thành thị đều hạ giá, dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu thuộc về tiểu tử nhà ngươi!

- Đa tạ!

Nghe lão nhân nói đã mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu thành công, Dương Thạc thở phào nhẹ nhõm.

Lão nhân nhìn Dương Thạc, mở miệng nói:

- Năm đó Thiên Thánh thương hội ta dùng ba mươi vạn trung phẩm linh thạch mau dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, không ngờ cuối cùng chỉ bán được bốn vạn trung phẩm linh thạch. Tiểu tử, ngươi rất may mắn. Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu ở tổng bộ Thiên Thánh thương hội chúng ta, nếu người đã mua thì chờ mấy ngày nữa sẽ có người đưa dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu từ truyền tống trận tới.

Mặc dù thực lực của lão nhân thấp hơn Dương Thạc một chút nhưng hắn rất cung kính với lão. Khi nói chuyện lão nhân không kiêng dè gì Dương Thạc, gọi hắn là 'tiểu tử'.

Dương Thạc cười nói:

- Tiền bồi, Thiên Thánh thương hội trước giờ buôn bán là mua thấp bán cao, ta bán đẳng cấp lực trọng lôi âm Vô Thánh hai lần cũng chỉ được một nửa giá bán. Thiên Thánh thương hội ngẫu nhiên nhìn lầm, mua giá cao vật vô dụng, cuối cùng bán ra với giá thấp cũng là chuyện rất bình thường đi?

Thiên Thánh thương hội là cơ cấu thương nghiệm đúng là kiếm tiền rất nhiều.

tá lực chi châu mua vào giá một vạn trung phẩm linh thạch, bán ra hai vạn.

Lợi nhuận cực lớn.

Dương Thạc và Thiên Thánh thương hội buôn bán mấy lần, mang đến lợi nhuận ba, bốn vạn cho Thiên Thánh thương hội.

Lần này bán dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu vốn Thiên Thánh thương hội mua vào ba mươi vạn trung phẩm linh thạch, cuối cùng Dương Thạc mua về bốn vạn trung phẩm linh thạch, coi như hấn lời to. Tính ra Dương Thạc và Thiên Thánh thương hội giao dịch mấy lần, cuối cùng hấn được lợi, ít nhất kiếm được hai mươi vạn trung phẩm linh thạch.

Lão nhân hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Tiểu tử, ngươi cũng đừng quá đắc ý. Bốn vạn trung phẩm linh thạch mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu chưa chắc lời, nói không chừng ngươi không dùng thứ này được, hậu thế của ngươi cũng không thể, nó sẽ thành phế phẩm, lỗ sạch bốn vạn trung phẩm linh thạch!

Dương Thạc lạnh nhạt cười, không trả lời lại.

Lão nhân không biết rằng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu vào tay Dương Thạc thì có giá trị tuyệt đối.

Là siêu giá trị!

Đừng nói là bốn vạn trung phẩm linh thạch, coi như là bốn mươi vạn trung phẩm linh thạch cũng đáng giá.

Dương Thạc hỏi:

- Đúng rồi, tiền bối, ngươi nói là dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu ở tổng bộ Thiên Thánh thương hội, dùng truyền tống trận mấy ngày là chuyển tới đây? Nói vậy là Thiên Thánh thương hội nắm giữ nhiều tài nguyên truyền tống trận rồi? Gần đây ta muốn đi một tiểu đảo bên Đông hải, không biết có thể sử dụng truyền tống trận của Thiên Thánh thương hội không?

Lão nhân liếc Dương Thạc:

- Ngươi muốn đi truyền tống trận?

- Ngươi gần như có thực lực cấp ngũ tinh nên dùng truyền tống trận cũng bình thường, tuy nhiên, sẽ phải trả nhiều linh thạch.

Lão nhân nói:

- Truyền tống trận chuyển vận vật phẩm không có sự sống, hao phí năng lượng thấp nhất. Nếu truyền tống võ giả có sinh mệnh thì hao năng lượng rất lớn, bình thường truyền tống cường giả cấp tam tinh trong nội vực phủ cần vài chục khối trung phẩm linh thạch. Truyền tống võ giả cấp tứ tinh cần mấy trăm khối trung phẩm linh thạch, truyền tống cường giả cấp ngũ tinh thì cần mấy ngàn khối trung phẩm linh thạch. Dương nhiên bình thường cường giả cấp tam tinh không có tư cách sử dụng truyền tống trận.

Nghe tới đây Dương Thạc hút ngụm khí lạnh:

- Mấy ngàn khối trung phẩm linh thạch, hơn nữa ... Chỉ có thể truyền tống trong khu vực nội địa?

Tức là nói Dương Thạc từ tận cùng phía tây Đông Hải phủ tới phía đông cần mấy ngàn trung phẩm linh thạch .

Nếu muốn truyền tống tiểu đảo nào đó ngoài biển, khoảng cách kia ...

Dương Thạc còn nhớ muốn đi hòn đảo nhỏ của Thuần Nhân tộc khoảng gấp mười lần tạt ngang Đông Hải phủ!

Tức là nói muốn được truyền tống đi cần có mấy vạn trung phẩm linh thạch!

Dương Thạc trầm lắng đầu, nói:

- Mắc quá!

Nếu Dương Thạc dùng phi chu bay qua cần vài năm.

Vài năm đối với võ giả Thiên Thánh giới không quá lâu, Dương Thạc hoàn toàn có thể tiềm tu trong thời gian này, hơn nữa có thể kiến thức phong cảnh phủ thành chủ.

Cho nên nói Dương Thạc không quá mức cần thiết sử dụng truyền tống trận, tổn tiền truyền tống thăng đi có chút không đáng giá.

- Ta vừa mới đột phá đến đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh, cảnh giới võ đạo chưa ổn định.

Muốn ổn định cảnh giới võ đạo thường cần vài năm, vài chục năm, mấy trăm năm.

Bây giờ thực lực của Dương Thạc chưa tới bình cảnh, không cần thiết nhanh chóng đi nơi Thuần Nhân tộc trú ngụ.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không dùng truyền tống trận bay thẳng qua, dùng vài năm này ổn định cảnh giới, tăng tiến thực lực!

Dương Thạc mới mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu xong.

Cách mấy ngàn vạn dặm, trên một hòn đảo nhỏ ở Đông hải, trong một tòa thành nhỏ.

Thiên Thánh thương hội.

- Cái gì? Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu bị người mua đi rồi? Chuyện khi nào!

Một nam nhân trung niên vóc người vạm vỡ, khoảng bốn, năm chục tuổi đứng trước cửa sổ, biểu tình cực kỳ khó xem.

696. Chương 657: Năm Phần Dung Hợp Áo Nghĩa, Bí Pháp Hoàn Toàn Mới

Vô Tận Thần Công

Chương 657: Năm phần dung hợp áo nghĩa, bí pháp hoàn toàn mới

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lão nhân ngồi sau cửa sổ tiếc nuối nói:

- Vị tiên sinh này, dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu mới được người mua đi, xin lỗi, tiên sinh đã muộn một bước.

Nam nhân trung niên siết chặt nắm tay.

Két két két két két!

Nam nhân trung niên tức giận quát:

- Đáng ghét, tại sao lại trễ một chút? Rốt cuộc là ai đã mua đi dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu? Mười ngày nay ta liên tục đấu mười bốn trận, giết ba người hư không Võ Thánh cấp tam tinh, giết hai hư không Võ Thánh cấp tứ tinh mới gom đủ bốn vạn trung phẩm linh thạch, không ngờ vẫn chậm một bước! Nếu có dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, chỉ cần ta sử dụng, tương lai bước vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh thì có thể so với cường giả cấp ngũ tinh.

Quần áo nam nhân trung niên bay lên, góc áo có ba ngôi sao trắng.

Vù vù vù vù vù!

Đang lúc nam nhân trung niên tức giận thì có ba bóng người nhanh chóng chui vào trong Thiên Thánh thương hội.

Góc áo ba người đều có bốn ngôi sao, là siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp tứ tinh.

- Dương Thiên!

- Thật to gan, dám đánh lén giết lão tam trong Bạch Sát Tứ Kiệt chúng ta! Không lẽ ngươi không coi Bạch Sát Tứ Kiệt ta ra gì sao?

- Một cường giả cấp tam tinh nho nhỏ mà ăn gan hùm mật gấu! Hôm nay là ngày chết của ngươi! Có ngon thì ra khỏi thành đi, một mình ta nghiền chết ngươi, có gan không?

Bốn người vào Thiên Thánh thương hội, ánh mắt căm hận nhìn chằm chằm nam nhân trung niên mới này muốn mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Ánh mắt nam nhân trung niên lạnh lùng liếc ba người:

- Bạch Sát Tứ Kiệt? Ba con sâu nho nhỏ cũng đến rồi?

Dương Thiên!

Nam nhân trung niên này không ai khác hơn là Dương Thiên, hơn mười năm trước đi theo Nhân Hoàng tiến vào Thiên Thánh giới, đệ nhất nhân trần gian, thiên tài ngút trời, phụ thân của Dương Thạc!

- Nếu đã muốn tìm chết thì Dương ta bồi các ngươi tới cùng!

- Đi!

Dương Thiên lắc người ra khỏi Thiên Thánh thương hội, lao nhanh ra ngoài tiểu thành.

- Ngươi muốn chết! Lão nhị, lão tứ, chờ lát nữa các ngươi đừng ra tay, một mình đại ca xé hắn ra báo thù cho lão tam!

Ba người trong Bạch Sát Tứ Kiệt nhanh chóng theo sau.

Ngoài thành.

Dương Thiên bên hông giữa không trung.

- Đến rồi sao?

- Hừ! Vốn ta ức chế thực lực, định chờ có được dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu mới đi vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh, hoàn toàn bước vào sức chiến đấu cấp tứ tinh, thậm chí thắng tiến sức chiến đấu cấp ngũ tinh. Bây giờ xem ra ta không cần cố ý ức chế thực lực nữa. Nếu các ngươi muốn đến giết ta thì ta sẽ dùng sức chiến đấu cấp tứ tinh, đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh giết ba ngươi!

Người Dương Thiên bùng phát ra hào khí ngập trời.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, trên bầu trời kéo đầy lôi vân.

- Lôi vân? Tên này sắp độ lôi kiếp? Hắn định xông đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh!

Giờ phút này, ba vị hư không Võ Thánh cấp tứ tinh Bạch Sát Tứ Kiệt đều biến sắc mặt, cảm giác cực kỳ bất an tràn ngập lòng họ.

Thiên Thánh giới, đại lục trung ương, Đông Hải phủ.

Trong Hải Thanh thành, một khách điểm, trên giường lớn trong căn phòng xa hoa, Dương Thạc khoan chân ngồi. Một hạt châu màu xám cỡ nắm tay bên hông trước mặt Dương Thạc, thỉnh thoảng hạt châu bắn ra từng đợt năng lượng nhập vào trán hắn.

- Chỉ mới năm tháng ngắn ngủi mà ta lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa đã tăng lên một phần, đạt đến bốn phần sáu.

Dương Thạc vừa tĩnh tọa vừa cảm ngộ dung hợp áo nghĩa.

Hạt châu trước mặt Dương Thạc chính là dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, nó bắn ra năng lượng màu xám ẩn chứa dung hợp áo nghĩa.

Bây giờ Dương Thạc dùng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu cảm ngộ dung hợp áo nghĩa.

Từ khi Dương Thạc mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu đến nay đã qua năm tháng.

Hiệu suất của Thiên Thánh thương hội khá nhanh, sử dụng truyền tống trận qua ngày thứ ba là đã đưa dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu đến Hải Thanh thành giao vào tay Dương Thạc.

Sau khi nắm giữ dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, Dương Thạc lập tức sử dụng nó tăng dung hợp áo nghĩa của mình lên.

Công hiệu của dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu gần giống Hải Lam quả lúc trước Dương Thạc từng dùng, mặc dù trong mấy năm qua giúp hắn lĩnh ngộ hai phần dung hợp áo nghĩa nhưng thời kỳ đầu lĩnh ngộ rất nhanh, càng về sau thì sẽ càng lúc càng chậm, càng lúc càng chậm ...

Dương Thạc hao phí năm tháng tăng một phần dung hợp áo nghĩa ình, đạt đến tình độ bốn phần sáu.

Nếu muốn tăng thêm một phần thì sẽ hao phí khoảng hai, ba năm nữa.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu này đem lại niềm vui bất ngờ cho ta, vốn tưởng dung hợp áo nghĩa của ta được ba phần sáu, sử dụng nó cũng khó lên hai phần. Xem tình hình bây giờ thì dù căn cơ của ta cao nhưng bảo đảm tăng hai phần dung hợp áo nghĩa của dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu không hề giảm đi.

Tăng hai phần dung hợp áo nghĩa của dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu là tính theo cơ sở ba phần.

Tức là nói nếu cơ sở dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc là ba phần thì có thể tăng lên hai phần, đạt đến trình độ năm phần.

Theo quy luật bình thường nếu Dương Thạc có cơ sở dung hợp áo nghĩa từ ba phần trở lên thì dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu bảo đảm tăng hai phần sẽ bị suy giảm.

Ví dụ nếu dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc tăng lên chín phần thì dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu không thể khiến dung hợp áo nghĩa của hắn lên mười một phần. Cơ sở càng cao thì tăng tiến càng khó, đây là định luật. Bởi vậy Dương Thạc vốn cho rằng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu có thể cho hắn tăng một phần bốn, cuối cùng được năm phần dung hợp áo nghĩa là đã mừng lắm rồi.

Không ngờ dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu cho Dương Thạc niềm vui bất ngờ.

Dù cơ sở của Dương Thạc ấy phần thì dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu bảo đảm tăng hai phần dung hợp áo nghĩa không chút suy giảm.

Mới năm tháng mà dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc đã tăng một phần.

Còn lại vài năm rất có thể lại tăng một phần.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu như ta đạt tới năm phần dung hợp áo nghĩa, muốn dung hợp sáu loại nguyên tố sẽ tăng lớn xác suất thành công. Không thể xem thường uy lực sau khi dung hợp!

Trình độ lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa càng cao thì sáu loại nguyên tố áo nghĩa dung hợp càng có uy lực lớn.

Dương Thạc quyết định:

- Lại chờ một đoạn thời gian đi, xem coi có thể tăng lên năm phần dung hợp áo nghĩa rồi tính.

Năm tháng này Dương Thạc luôn ở trong khách điểm Hải Thanh thành.

Một tòa thành thị bán nhiều nhà ở, cũng có rất nhiều khách sạn để cư ngụ. Ai tạm thời không mua nhà nổi, hoặc chỉ ghé ngang không cần mua nhà thì đa số chọn ở trong khách điểm. Dương Thạc cảm thấy giá khách điểm rẻ đến không thể rẻ hơn.

Ở một buổi tối chỉ cần mười hạ phẩm linh thạch.

Mười ngày, hao phí một trăm khối hạ phẩm linh thạch, tức là một khối trung phẩm linh thạch.

Một tháng mất ba khối trung phẩm linh thạch, một năm mới chỉ có ba mươi khối trung phẩm linh thạch, mười năm chỉ ba trăm khối trung phẩm linh thạch. So với căn nhà trị giá hai vạn khối trung phẩm linh thạch của Man Trảm thì thật sự là cực kỳ rẻ. Hai vạn trung phẩm linh thạch đủ ở khách điểm sáu, bảy trăm năm.

697. Chương 658: Tân Toàn Nguyên Tổ Vũ Sát, Khởi Hành!

Vô Tận Thần Công

Chương 658: Tân toàn nguyên tổ vũ sát, khởi hành!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đương nhiên chỉ Dương Thạc mới thấy rẻ.

Sự thật là đối với hư không Võ Thánh bình thường một ngày mười khối hạ phẩm linh thạch là giá đắt đỏ.

Mua nhà rẻ hơn!

Nên biết rằng căn nhà sang nhất ở Hải Thanh thành là căn của Man Trảm cỡ hai vạn khối trung phẩm linh thạch, trên thực tế tương đương với ở trọ sáu, bảy trăm năm. Tuổi thọ của cường giả hư không Võ Thánh dài biết mấy, tính sinh lão bệnh tử bình thường thì hư không Võ Thánh cấp nhất tinh thấp nhất cũng có cỡ vài vạn tuổi, hư không Võ Thánh cấp tam tinh, tứ tinh thì dài tới vài chục, trăm vạn tuổi.

Đương nhiên đa số hư không Võ Thánh không sống lâu như vậy được, bình thường một hư không Võ Thánh chỉ sống cỡ mười vạn năm.

Dù gì hư không Võ Thánh không thể nào mua một căn nhà ở suốt đời.

Đạt tới đẳng cấp hư không Võ Thánh đều muốn truy tìm cực độ võ đạo, hoặc là truy cầu thực lực cao cường hơn, không ai muốn bình an sống mấy chục vạn năm, chết tự nhiên. Dù là hư không Võ Thánh có nhà ở thì vẫn thường ra khỏi thành làm chút nhiệm vụ, kiếm thù lao linh thạch để mua bảo vật, linh dược, tăng thực lực của mình, đi hướng đẳng cấp võ đạo cao hơn. Khi làm những nhiệm vụ này khó tránh khỏi xuất hiện nguy hiểm, sẽ chết.

Còn có một số hư không Võ Thánh khi từng kích trình độ càng cao sẽ bị lôi kiếp tiêu diệt.

Một vài hư không Võ Thánh trời sinh thích chiến đấu, đánh lộn, trong quá trình khiêu chiến cường giả thì bị người ta giết.

Gần như không có hư không Võ Thánh nào chết già.

Tuổi thọ trung bình không đến mấy chục vạn, trăm vạn năm, khoảng mười vạn năm là cùng.

Nhưng dù là tuổi thọ mười vạn năm thì vẫn chưa được một phần trăm so với sáu, bảy trăm năm.

Mua một căn nhà là có thể sử dụng cả đời.

Tính theo tuổi bình quân là mười vạn năm.

Đi khách điểm tốn hai vạn trung phẩm linh thạch mới ở được sáu, bảy trăm năm, cứ thế tính ra mua nhà rẻ hơn gấp trăm lần.

Khách điểm chỉ rẻ với cường giả giống Dương Thạc.

Vốn lấy thực lực của Dương Thạc cho dù không ở trọ, có chạy ra ngoài Hải Thanh thành, gần như không ai dám chọc vào hắn.

Bây giờ Dương Thạc cần sử dụng dụng hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu để tiềm tu, tốt nhất là đừng để bất cứ ai quấy rầy, ở trong khách điểm là cách tốt nhất. Dù sao lúc tiềm tu không chừng sẽ có cảm ngộ, tiến vào trạng thái huyền diệu, liên tiếp mấy ngày thậm chí mấy tháng cũng không thể bị quấy rầy.

Dương Thạc không thể tùy tiện ở ngoài thành tìm một chỗ tiềm tu.

Tuy lấy thực lực của Dương Thạc không sợ người nào dưới cấp ngũ tinh.

Nhưng nói không chừng có cường giả cấp nhất tinh, nhị tinh nào mất mùa bay tới quấy rầy Dương Thạc vậy thì sẽ khiến người rất bực mình.

Ví dụ như cường giả cấp nhất tinh nào đó bị cao thủ cấp nhị tinh truy sát, mất thấy chết chắc, dứt khoát quấy rầy Dương Thạc, chọc giận hắn, kéo chân cao thủ cấp nhị tinh để hắn đang nổi giận giết kẻ địch luôn, đây là cách cùng nhau đồng quy vu tận.

Ở khách điểm không bị ai quấy rầy bảo hiểm hơn, dù sao một năm chỉ cỡ mấy trăm khối trung phẩm linh thạch, không đáng là gì.

- Tiếp tục tu luyện!

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Ta đã nói với Tiểu Yến là nếu trong Vô Thần điện xuất hiện nhiệm vụ liên quan ra biển thì tới tìm ta. Trong năm tháng này không thấy có nhiệm vụ nào, chờ tiếp xem sao.

Dương Thạc chuẩn bị ra biển, đi hòn đảo nhỏ có Thuần Nhân tộc.

Dương Thạc không định đi một mình.

Tốt nhất là tìm một đội đi chung.

Thứ nhất là bảo đảm an toàn, thứ hai là nhiều cường giả cùng ra biển tránh cho rắc rối nhỏ. nguồn

Bình thường Đông Hải phủ hay có nhiệm vụ ra biển.

Ví dụ một thương đội muốn vận chuyển một đám hàng hóa đến đảo nhỏ nào đó ngoài biển, cần thuê một ít võ giả làm hộ vệ. Nhiều võ giả ra biển hay chọn đi theo thương đội như vậy, vì thương thì đó không phải lần đầu tiên thương đội ra biển, tràn đầy kinh nghiệm. Có thương đội dẫn đi đỡ rắc rối hơn.

Nhưng năm tháng rồi vẫn không có nhiệm vụ ra biển nào thích hợp Dương Thạc.

Có nhiều thương đội ra biển, bình thường họ thuê hư không Vô Thánh từ cấp tam tinh trở xuống, Dương Thạc là đẳng cấp tứ tinh, có được sức chiến đấu cấp ngũ tinh. Nếu Dương Thạc đi theo thì có khác gì một mình hắn ra biển? Cùng lắm là nhận được chút thù lao, mà thù lao của thương đội nhỏ chẳng đáng lọt vào mắt Dương Thạc.

Cho nên Dương Thạc vẫn ở trong Hải Thanh thành, một bên tu luyện một bên chờ đợi đại nhiệm vụ.

Dù sao Dương Thạc chờ nổi một, hai năm.

Thời gian trôi nhanh.

Một tháng, hai tháng, ba tháng ...

Chớp mắt một năm đã qua.

Dương Thạc tu luyện trong khách điểm thể phào:

- Phù!

Đôi mắt nhắm hé mở.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Lại một năm qua đi, dường như không có nhiệm vụ lớn nào. Nửa tháng trước ta ngẫu nhiên có cảm ngộ, tiến hành tiềm tu, lại tăng dung hợp áo nghĩa lên một phần, cộng thêm một năm nay tăng ba phần, bây giờ dung hợp áo nghĩa của ta đã tròn năm phần!

Năm phần dung hợp áo nghĩa!

Rốt cuộc tới!

- Nếu vẫn không có nhiệm vụ thì ở lại đây một thời gian, tăng tiến dung hợp áo nghĩa hơi khó, bắt đầu dung hợp sáu loại nguyên tố, sáng tạo ra bí pháp võ kỹ mới cường đại hơn, ổn định thực lực của ta ở đẳng cấp ngũ tinh rồi tính.

Giờ phút này, Dương Thạc quyết định dung hợp sáu loại áo nghĩa, bắt đầu sáng tạo tân tuyệt chiêu bí pháp!

Dung hợp áo nghĩa tăng lên năm phần, sáu loại nguyên tố áo nghĩa của Dương Thạc có thể bắt đầu dung hợp rồi.

Sáu loại áo nghĩa dung hợp lại khá dễ, dung hợp không đại biểu sức chiến đấu sẽ tăng lên ngay, còn phải sáng tạo ra tuyệt chiêu bí pháp tương ứng đẳng cấp, phát huy hết uy lực của sáu loại dung hợp áo nghĩa.

Ví dụ lúc trước Dương Thạc dung hợp bốn loại nguyên tố áo nghĩa.

Lúc không sáng tạo ra bí pháp bóc tách thì sức chiến đấu của Dương Thạc gần như không tăng bao nhiêu.

Sau này thủy chi áo nghĩa tăng lên, Dương Thạc sáng tạo ra bí pháp hòa tan càng cường đại mới tăng mạnh thực lực.

Sau đó Dương Thạc bước vào đẳng cấp lực trọng lõi âm Võ Thánh.

Dương Thạc lĩnh ngộ nguyên tố áo nghĩa lên tới sáu loại.

Nhưng muốn dung hợp sáu loại nguyên tố áo nghĩa rất khó, phải có tình độ lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa nhất định, nếu cưỡng ép dung hợp thì chẳng những không tăng uy lực sáu loại nguyên tố áo nghĩa mà còn ảnh hưởng nhau, giảm sức mạnh.

Bây giờ dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc đạt năm phần, là thời cơ tốt nhất để dung hợp.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Trước tiên dung hợp sáu loại áo nghĩa đã.

- Dung hợp sau mới tự sáng tạo tuyệt chiêu bí pháp.

Dung hợp sáu loại nguyên tố áo nghĩa khá đơn giản, dù gì Dương Thạc đã tăng năm phần dung hợp áo nghĩa.

Muốn tự sáng tạo tuyệt chiêu bí pháp thì không phải chuyện trong một, hai ngày. Dương Thạc không nóng nảy, chỉ cần áo nghĩa dung hợp, tự sáng tạo tuyệt chiêu bí pháp là chuyện nước chảy thành sông, hoặc sớm hoặc muộn.

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc khoanh chân ngồi, nhắm mắt lại, trong đầu dung hợp sáu loại nguyên tố áo nghĩa.

Một ngày, hai ngày, ba ngày ...

Một tháng qua nhanh.

Dương Thạc chậm rãi mở mắt ra:

- Tuy sáu loại nguyên tố áo nghĩa không hoàn mỹ dung hợp lại nhưng cũng được bảy, tám phần rồi, giờ sáu loại nguyên tố áo nghĩa của ta hợp lại uy lực tăng gấp năm mươi bốn lần, cách trình độ cao nhất sáu mươi bốn lần không quá xa.

698. Chương 659: Không Muốn Mua Bán, Coi Chờng Lỗ Tính Mạng

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 659: Không Muốn Mua Bán, Coi Chờng Lỗ Tính Mạng

Dương Thạc cười gật đầu với Tiểu Yến:

- Đa tạ!

Dương Thạc lấy ra một bình ngọc nhỏ đặt vào tay Tiểu Yến:

- Vậy thì đi theo đội ngũ đến Hải Ninh thành, ta nhận nhiệm vụ này, qua mấy ngày nữa sẽ đi. Chúng ta quen biết một thời gian rồi, viên tứ phẩm đan dược này sẽ giúp ích cho nàng đi vào đẳng cấp sức chiến đấu tam tinh, coi như món quà cuối ta tặng nàng.

Sau đó Dương Thạc cất bước đi hướng Vô Thần điện.

Thiên Thánh giới, đại lục trung ương, Đông Hải phủ cuối phía đông.

Cuối phía đông của Đông Hải phủ là một thành thị lớn tên là Hải Ninh thành. Nếu nói Đông Hải phủ là một tòa phủ gần Đông hải nhất trong đại lục trung ương thì Hải Ninh thành là thành thị lớn cực kỳ gần Đông hải.

Ra Hải Ninh thành, đi về phía đông hơn mười ngày là có thể vào Đông hải.

Sau đó là Đông hải vô tận.

Có khi người tiến lên mấy tháng, thậm chí là một năm đều không tìm thấy một hòn đảo nhỏ.

Trong một số thương hội lớn có bản đồ biển rất rõ ràng, lúc những thương hội này tổ chức thương đội ra biển sẽ quy hoạch tuyến đường trước. Con đường này sẽ tránh đi mỗi một chỗ hiểm địa, hơn nữa mỗi lúc đi mấy tháng thì ít nhất sẽ gặp đảo nhỏ, nghỉ ngơi hồi phục. Cho nên nói đi theo thương đội ra biển là bảo đảm nhất, ổn định nhất.

Vù vù vù vù vù!

Một phi chu lớn đang từ phía tây chậm rãi bay hướng Hải Ninh thành.

Phi chu cực kỳ to lớn.

Tốc độ của phi chu không nhanh, miễn cưỡng là pháp khí bay cấp tứ tinh.

Người có kinh nghiệm liếc mắt một cái liền nhìn ra loại phi chu này tuyệt đối là lệ thuộc thương đội dùng để vận chuyển hàng hóa, phi thuyền như vậy thường dễ thành mục tiêu của đám cướp.

- Còn một ngày nữa là tới Hải Ninh thành!

- Mọi người hãy nâng cao tinh thần!

- Nghe nói gần Hải Ninh thành cực kỳ hỗn loạn, đừng để đám cướp nhắm trúng. Một khi xảy ra chuyện gì sẽ không hay ọi người!

Trong phi chu vang tiếng quát của thanh niên.

Góc áo thanh niên thêu ba ngôi sao trắng, hiển nhiên là cường giả hư không Vô Thánh cấp tam tinh.

Lần này phi chu vận chuyển hàng hóa đi Hải Ninh thành do thanh niên thống lĩnh.

- Long Dương huynh đệ làm gì mà lo dữ vậy?

- Trên đường đi chúng ta gặp đám cướp lớn nhỏ nhiều rồi, hừ, chúng không qua được nửa chiêu trong tay các huynh đệ, bị giết tề ra quần. Cho dù lần này đến gần Hải Ninh thành thì có gì khác? Hải Ninh thành là một trong các thành phố lớn nhất sức chiến đấu, bên này có bao nhiêu đám cướp?

Trong phi chu có mấy nam nhân vạm vỡ hơn ba mươi tuổi vẻ mặt coi rẻ.

Góc áo mấy người này đều thêu ba ngôi sao trắng, hiển nhiên là cường giả đẳng cấp hư không Vô Thánh cấp tam tinh, chủ lực hộ vệ thương đội này.

Nghe mấy nam nhân nói, thanh niên tên Long Dương nhún mày nói:

- Lãng đại ca!

Long Dương trầm giọng nói:

- Tình huống Hải Ninh thành phức tạp hơn chúng ta tưởng, mặc dù lần đầu tiên ta mang đội đi Hải Ninh thành nhưng có hiểu biết đôi chút về nó. Tóm lại mọi người đừng lơ là, cẩn thận vẫn hơn!

Những nam nhân biểu tình nghiêm túc nói:

- Biết rồi, Long Dương huynh đệ. Chúng ta lăn lộn đến cấp tam tinh đều lười máu trên lưỡi dao, sao không hiểu đạo lý nên tâm đi.

Long Dương gật đầu, nói:

- Ừm!

Ánh mắt Long Dương bản năng nhìn chính giữa phi chu, nam nhân trẻ tuổi yên lặng ngồi xếp bằng.

Khuôn mặt nam nhân không đẹp trai mấy nhưng có khí thế sắc bén, mặc áo xanh thêu bốn ngôi sao bạc, hiển nhiên thanh niên này là cường giả hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, có thực lực mạnh nhất trong thương đội này!

Từ khi người này tham gia vào thương đội, mấy lần gặp đám trộm cướp lớn nhỏ thì thanh niên chưa từng ra tay.

Lúc gặp đám cướp dữ dằn nhất, do năm hư không Võ Thánh cấp tam tinh dẫn dắt đi tới thì thanh niên vẫn không nhú mày cái nào.

Dù sao cấp tam tinh so với cường giả cấp tứ tinh chênh lệch lớn như lệch trời.

Thanh niên lười ra tay với bọn trộm cấp tam tinh.

Long Dương nhìn thanh niên, thầm nghĩ:

- Chắc trong chuyến đi này tiền bối kia sẽ không ra tay.

Mặc dù thuê hư không Võ Thánh cấp tứ tinh tốn khá nhiều tiền, Long Dương tha chuyến đi Hải Ninh thành không cần gặp bọn cướp do cường giả cấp tứ tinh dẫn dắt, không cần thanh niên ra tay.

Đang lúc Long Dương nhìn hướng hư không Võ Thánh cấp tứ tinh thì thanh niên chậm rãi mở mắt ra.

- A? Đã đến rất gần Hải Ninh thành rồi?

- Chuyến đi này khá thuận lợi.

- Nhưng gần đây thập phương càn quét của ta hay rung động, dường như cảm ứng được cái gì. Chắc chuyến đi Hải Ninh thành sẽ không luôn luôn thuận lợi.

Hư không Võ Thánh cấp tứ tinh này không ai khác hơn là Dương Thạc.

Dương Thạc nhận nhiệm vụ ở Hải Ninh thành xong theo thương đội đi Hải Ninh thành, bây giờ mới qua ba tháng, thêm một ngày nữa là tới nơi.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Cho dù có bọn cướp đến thì chắc không thể nào là cường giả cấp lục tinh, chỉ cần không phải thì vấn đề không lớn.

Bây giờ thực lực của Dương Thạc đã tới cấp ngũ tinh.

Cho dù gặp phải một số cường giả trung giai, cao giai cấp ngũ tinh, Dương Thạc không địch lại nhưng ít nhất có thể chạy trốn.

Còn về người trong thương đội có chạy thoát không, cái này Dương Thạc không cần biết.

Mặc dù Dương Thạc nhận nhiệm vụ bảo hộ thương đội đi Hải Ninh thành, nhưng hắn chỉ bảo đảm dưới tình huống gặp cướp cấp tứ tinh sẽ ra tay. Nếu gặp bọn cướp từ cấp ngũ tinh, cho dù Dương Thạc chạy trốn cũng không xem như làm trái hợp đồng.

Dù gì Dương Thạc chỉ được thương đội thuê tạm thời, không cần bán mạng vì thương đội.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phi chu thương đội tiếp tục đi tới.

Thống lĩnh thương đội, Long Dương trầm nghĩ:

- Sắp đến rồi, mong đừng xảy ra vấn đề gì.

Vù vù vù vù vù!

Bỗng nhiên có luồng sáng như tia chớp lao hướng mũi phi chu thương đội.

Lòng đám người Long Dương thít chặt.

- A? Cường giả cấp ngũ tinh? Chỉ có một người, vậy chắc không phải là cướp.

Ngay sau đó đám người Long Dương thả lỏng cảnh giác.

Người bay tới bên này là một vị cường giả cấp ngũ tinh, khoảng hơn bốn mươi tuổi, mặt có một vết đao toát ra tà khí.

Hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bình thường không để mắt đến thương đội nhỏ như Long Dương, hơn nữa bọn cướp hay kết bè kết đảng. Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh này một mình tới chắc không phải cướp bóc gì.

Vù vù vù vù vù!

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh đến trước mũi phi thuyền Long Dương thì ngừng lại.

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh hét to:

- Các vị!

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh trầm giọng nói:

- Hôm nay ta muốn vào Hải Ninh thành nhưng Hải Ninh thành muốn thu phí vào thành, giá tiền quá đắt. Nghe nói đi theo thương đội cùng tiến nhập Hải Ninh thành có thể bớt một nửa phí vào thành, không biết các vị có thể mang ta theo không?

- Mang theo hắn?

Nghe cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh nói, Long Dương trong phi chu ngần ra.

- Phí vào thành rất đắt?

Long Dương ngẫm nghĩ, đáp:

- Tiền bối, không biết phí vào thành là bao nhiêu? Chúng ta sẽ thanh toán giúp tiền bối.

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh hừ lạnh, trầm giọng nói:

- Các ngươi thanh toán? Hừ, các ngươi làm sao thanh toán nổi! Mau mở cửa phi chu cho ta đi vào!

699. Chương 660: Đến Hải Ninh Thành

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 660: Đến Hải Ninh Thành

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh rất là khó xử:

- Cái này ...

Trên đường đi tùy tiện tiếp nhận cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh đi vào, lỗ như kẻ đó có âm mưu gì thì ...

Nhưng nếu từ chối, chọc giận cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, đối phương có thực lực mạnh mẽ cưỡng ép ra tay thì người trong phi chu khó mà an toàn rút đi.

- Cho hắn vào đi.

Suy đi nghĩ lại, tuy rằng biết rõ có một ít không đúng nhưng Long Dương vẫn thở dài mở cửa phi chu, để cho cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh đi vào.

Vù vù vù vù vù!

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh lắc người chạy vào trong phi chu.

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh đứng trong đại sảnh phi chu liếc xung quanh.

- Mười hư không Võ Thánh cấp tam tinh, một tiểu tử cấp tứ tinh?

Ánh mắt cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh chỉ ngừng lại trên người Dương Thạc một giây.

- Ta đoán không sai, quả nhiên không có cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh tọa trấn. Ha ha ha ha ha ha! Bây giờ các người hãy giao ra không gian giới chỉ của mình, ngoan ngoãn cút ra phi chu đi! Nhớ kỹ, tốt nhất đừng bày trò gì! Còn người ...

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh chỉ vào Dương Thạc.

- Tiểu tử, chắc trên người của người có vài pháp khí? Mau giao ra đây cho ta, sau đó cút đi, hôm nay tâm tình gia gia tốt, không muốn giết người!

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Năm nay cướp chín thương đội cộng thêm các người là mười, tuy không thu nhiều lợi nhuận nhưng cộng lại đủ để ta mua một pháp khí loại công kích. Một năm kiếm tiền mua một pháp khí công kích, tốc độ quá nhanh!

Đám người Long Dương biến sắc mặt nói:

- Cái gì? Thật sự là ăn cướp?

Bọn họ không bao giờ ngờ cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh này thật sự là ăn cướp.

Hơn nữa ăn cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh ... Đám người bọn họ không cách nào ngăn cản.

- Thật sự phải giao ra tất cả hàng hóa, rời đi?

- Thôi, có thể giữ được mạng đã là may mắn.

Đám người Long Dương liếc nhau, dù không cam lòng nhưng giờ đây không còn lựa chọn nào khác.

Lúc này chợt vang thanh âm lạnh lùng:

- Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh mà đi làm ăn cướp? Thật là tự cam đoạ lạc.

Là Dương Thạc!

Ăn cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh nhướng mày nhìn chăm chăm vào Dương Thạc:

- A? Tiểu tử, ngươi còn dám nhiều chuyện?

Dương Thạc chậm rãi nói:

- Một năm kiếm tiền mua một pháp khí công kích cấp ngũ tinh, mua bán kiểu này đúng là kiếm tiền nhanh, nhưng tiếc rằng phải mạo hiểm lớn, không biết khi nào rơi đầu. Một khi mất đầu chẳng những không được lợi mà còn phải chết!

Dương Thạc nói một câu làm cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh sắc mặt âm trầm.

- Tiểu tử, ngươi dám ăn nói như vậy với ta?

Mắt cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh lóe sát ý:

- Thật to gan quá, chỉ là hư không Võ Thánh đẳng cấp tứ tinh mà muốn làm anh hùng sao? Lão tử lấy hàng hóa thuyền này, nếu ngươi có ý kiến gì thì lão tử sẽ đập nát ngươi ra! Đây là kết cục cho người châu chấu đá xe, không biết tự lượng sức mình!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngực cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bắn ra một luồng sáng đen.

Đó là một vũ khí to lớn lang nha bổng, pháp khí này được cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh lấy ra bắn hướng Dương Thạc gần đó.

Két két két két két! Két két két két két!

Uy thế của pháp khí lang nha bổng hùng hồn, vừa xuất hiện đã xé không khí kêu két két. Phi chu cấp tứ tinh dường như không chống đỡ nổi, sắp bị khí thể mạnh mẽ phát ra từ lang nha bổng làm vỡ tan.

- Nguy rồi!

- Sao tiểu tử này dám gây chuyện với ăn cướp cấp ngũ tinh?

Đám người hư không Võ Thánh cấp tam tinh Long Dương trong phi chu biến sắc mặt.

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh ... Đám người Long Dương không dám chọc tới.

Có thể giữ được cái mạng đã là may mắn lắm rồi.

Bọn họ không ngờ Dương Thạc dám ăn nói không kiêng nể gì trước mặt ăn cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, chọc giận gã. Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh ra tay giết Dương Thạc là hấn gieo gió gặt bão. Cường giả cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh đánh nhau phát ra uy thế đủ phá hủy phi chu, khí kinh tứ tán hai chết đám người Long Dương.

- Lùi!

Đám người Long Dương lập tức lùi nhanh ra sau, lòng thầm咒 Dương Thạc.

Giờ phút này, đối diện công kích của ăn cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh mà Dương Thạc không thêm né tránh, vẫn bình tĩnh ngồi xếp bằng ở bên kia.

- A? Pháp khí công kích cấp ngũ tinh? Cường đại hơn đôi vuốt của Man Trảm một bậc, chắc độ mạnh cỡ thần binh thập nhất cấp, hèn chi dám bá đạo như vậy, công khai cướp bóc thuyền của thương đội.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Pháp khí công kích lang nha bổng mạnh đập vào người Dương Thạc.

Một tiếng nổ vang, thân thể Dương Thạc liền vỡ thành nhiều mảnh, dư uy của pháp khí công kích lang nha bổng không giảm đập thủng lỗ to trên pháp khí phi chu.

Ăn cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh cười to bảo:

- Nhìn ngươi chết nát xương, để xem còn dám ăn nói bỗ bã không!

Vù vù vù vù vù!

Nhưng ngay sau đó.

Một luồng sáng xanh chợt xuất hiện sau lưng ăn cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

- Lực công kích không tệ, có thể trong một chiêu hủy diệt thân thể của ta, cho dù ta có biến thân cũng không thể đỡ đòn. Tiếc rằng công kích cỡ này chưa giết chết ta được! Không biết phòng ngự thần hồn, thân thể của người đạt đến trình độ nào, có chặn được công kích của ta không?

Thanh âm lạnh lùng vang từ sau tai ăn cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

- Nguy rồi!

Lòng ăn cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh tràn ngập cảm giác nguy hiểm.

Ăn cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bản năng định xoay người trốn.

- Bóc tách!

- Hòa tan!

Ngay lúc này, đằng sau lưng tên cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, mắt Dương Thạc bắn ra hai luồng sáng đâm vào gáy gã.

- Công kích thần hồn!

Biểu tình của tên cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh vặn vẹo, heienr nhiên đã chịu đựng thống khổ vô tận, mắt dần mờ mịt nhưng chưa đến nỗi ngơ ngác, độ mạnh thần hồn của gã vượt xa Man Trảm từng bị Dương Thạc giết.

Dù không rơi vào trạng thái ngơ ngác nhìn công kích thần hồn của Dương Thạc vẫn ảnh hưởng đến tên cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

Chợt vang thanh âm lạnh lùng:

- Chết đi!

Từ người Dương Thạc bắn ra nguyên tố chi vũ.

- Khốn kiếp, người cũng ném công kích thần hồn, thân thể của ta đây!

Tên cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh cắn răng, đôi mắt bắn ra một luồng sáng hướng tới trán Dương Thạc.

Không ngờ cũng là công kích thần hồn.

Cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh khác với cường giả cấp tam tinh, tứ tinh. Cường giả cấp tam tinh, tứ tinh có người chú trọng thân thể, có người chú trọng thần hồn. Mặc dù có cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh nghiêng về một thứ nhưng bình thường khá là toàn diện, dù am hiểu đánh vật lộn nhưng cũng có thủ đoạn công kích thần hồn.

700. Chương 661: Tin Tức Từ Bạch Lâm Đảo

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 661: Tin Tức Từ Bạch Lâm Đảo

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Công kích thần hồn bắn ra, hai tay tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh nhúc nhích, trên nắm đấm bọc một tầng sắt thép đen đập mạnh vào ngực Dương Thạc.

Phụt! Phụt! Phụt! Phụt! Phụt!

Công kích thần hồn đánh trúng đầu Dương Thạc, đôi mắt hấn mất đi tia sáng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai nắm đấm đập vào người Dương Thạc, thân thể hấn nổ tung.

- Đã chết?

Thần hồn bị công sát, thân thể bị đập trúng, dù là cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh cũng không may mắn thoát khỏi. Thấy loại tình huống này, mắt tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh sáng lên.

Phụt! Phụt! Phụt! Phụt! Phụt!

Nhưng ngay sau đó, không đợi tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh mừng vui thì nguyên tố chi vũ của Dương Thạc đã tới gần gã. Tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh mặc nội giáp không có chút sức phòng ngự bị nguyên tố chi vũ của Dương Thạc ăn mòn.

Ngay sau đó, nguyên tố chi vũ nhanh chóng ăn mòn cơ thể tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

- Không!

Tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh giật mình phát hiện gã tựa như tượng đất trong mưa to, thân thể bị nguyên tố chi vũ tấn công, không có chút sức phản kháng, nhanh chóng hòa tan.

Vù vù vù vù vù!

Vài giọt nguyên tố chi vũ bắn vào đầu nhanh chóng tan rã thần hồn của tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh không cam lòng gầm lên:

- Khốn kiếp! Ta là hư không Võ Thánh có sức chiến đấu cấp ngũ tinh, công kích của ngươi không giết ta được, không giết ta được! Không có khả năng giết ta ... Không có khả năng ...

Tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh liên tục gào thét uy hiếp Dương Thạc:

- Ta là trưởng lão của Thiết Y tộc, ngươi dám giết ta thì sẽ bị Thiết Y tộc của ta giết, chết chắc!

- Thiết Y tộc? Chưa từng nghe nói.

Dương Thạc vờ một tiếng ngưng tụ lại trước mặt tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Dương Thạc lạnh lùng liếc tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh:

- Ta bị đe dọa không chỉ một, hai lần. Thiết Y tộc? Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh mà là trưởng lão, chủng tộc của ngươi không mạnh tới đâu, muốn giết ta? Chưa có đủ bản lĩnh!

Dương Thạc vung tay:

- Công kích thần hồn của ngươi chỉ có như thế, dù đạt tới độ mạnh cấp ngũ tinh nhưng là loại kém nhất, còn lâu mới bị thương ta được. Mặc dù công kích thân thể của ngươi mạnh nhưng chỉ có thể đánh bại ta, không giết ta được. Tóm lại là thực lực của ngươi hết sức kém cỏi, chết cũng không oan!

Nguyên tố chi vũ bắn ra, tiêu diệt hoàn toàn thân thể, thần hồn của tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Thiết Y tộc dù có sức chiến đấu cấp ngũ tinh nhưng gã không am hiểu công kích thần hồn, chỉ miễn cưỡng đạt đến cấp ngũ tinh.

Dương Thạc có được hỗn loạn chi châu, trong đầu hoàn toàn phóng ra công kích thần hồn nguyên tố loạn lưu đánh gục được cấp tứ tinh, có thể đỡ được công kích thần hồn cấp ngũ tinh tám phần, còn lại hai phần không thể nào tạo thành vết thương trí mạng cho Dương Thạc.

Công kích thân thể của tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh rất mạnh.

Tay không có thể so với thần binh thập giai.

Dùng pháp khí công kích lang nha bổng công sát đạt tới đẳng cấp thần binh thập nhất giai.

Dù sau khi Dương Thạc đệ tam trọng biến thân thì thân thể chỉ cỡ thần binh cửu giai, mặc dù tung hoành vô địch trong đẳng cấp đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh nhưng đối diện cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh chỉ là đồ vô dụng.

May là Dương Thạc có đệ nhất trọng cửu dương chân thân, bất tử bất diệt, dù bị đánh nát cũng không sợ.

- Vấn đề duy nhất vẫn là thần hồn!

- Lần này là hư không Võ Thánh không am hiểu công kích thần hồn, lần sau nếu là hư không Võ Thánh am hiểu công kích thần hồn thì sợ là ta sẽ bị giết ngay.

- Hơn nữa dù ta có thân hình bất tử bất diệt nhưng đẳng cấp thần binh thập nhất giai oanh sát đánh tan một lần là giảm thấp độ mạnh cơ thể một bậc, nếu có cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh liên tục giết ta hơn mười lần thì ta sẽ không thể chịu đựng, chết chắc.

Dương Thạc sâu sắc nhận ra mình thiếu sót.

Muốn chân chính so sánh với cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh thì còn cần thời gian rất dài phải tu luyện, tăng tiến.

Cần các loại kỳ ngộ, tìm được báu vật, liên tục tăng độ mạnh cho thân thể, thần hồn.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu kích phát thần thú huyết mạch, có thể tiến hành đệ tứ trọng thần thú biến thân thì có lẽ đẳng cấp thân thể của ta sẽ đến thập giai, ít nhất không sợ công kích trình độ bình thường.

Đương nhiên muốn tìm huyết trì, tiến hành huyết mạch tẩy lễ, những chuyện này cần phải suy tính kỹ càng.

Giờ phút này, Dương Thạc nhận ra mình thiếu sót nhưng trong mắt đám người hư không Võ Thánh cấp tam tinh Long Dương thì Dương Thạc chính là chiến thần.

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh giơ tay nhắc chân bị giết ngay?

Không phải qua đại chiến khó khăn, toàn quá trình mới có mười mấy giây, thậm chí phi chu chuyển hàng cấp tứ tinh này gần như không bị tổn thương gì. Giống như là Dương Thạc giết tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh chỉ là chuyện nhỏ như con thỏ.

Cường đại!

Có thể nói là ... khủng bố.

- Sao có thể như vậy?

Đám người hư không Võ Thánh cấp tam tinh Long Dương không thể tin nổi.

Mới mấy giây trước đám người hư không Võ Thánh cấp tam tinh Long Dương còn tôn Dương Thạc khiêu khích tên cướp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh là muốn chết, bây giờ rốt cuộc ai tìm chết nhìn là biết.

Dương Thạc lạnh lùng liếc đám người hư không Võ Thánh cấp tam tinh Long Dương, lên tiếng:

- Các vị, xin đừng để lộ chuyện hôm nay ra ngoài.

Bây giờ Dương Thạc có sức chiến đấu cấp ngũ tinh, nhưng chưa ổn định. Trong lúc này điều thấp chút, tiếp tục làm cường giả cấp tứ tinh mới thích hợp.

Đám người hư không Vô Thánh cấp tam tinh Long Dương vội vàng gật đầu, nói:

- Vâng ... vâng, tiền bối ... chúng ta sẽ không nói ra chuyện ngày hôm nay.

- Hôm nay đa tạ tiền ...

Đám người hư không Vô Thánh cấp tam tinh Long Dương đang định cảm ơn thì phát hiện Dương Thạc đã ngồi trong đại sảnh phi chu, nhắm mắt khoanh chân tiếp tục tiềm tu.

Long Dương không nói cho hết mà khép miệng lại.

- Tính tình siêu cấp cường giả đều quái dị.

Ngày tiếp theo không xảy ra chuyện gì.

Ngẫu nhiên đụng phải hai phe cướp cấp tứ tinh, trong hai phe này chỉ có một cường giả cấp tứ tinh, bọn họ liếc phi chu vài cái, đều thông minh không ra tay.

Sau một ngày, buổi sáng, phi chu đã bay tới gần phía tây Hải Ninh thành cách vài chục dặm.

Hải Ninh thành cực kỳ to lớn như con thú to bằng sắt thép đứng yên trước mặt mọi người.

Hải Ninh thành xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Hải Ninh thành là một tòa thành thị lớn trong Đông Hải phủ, phạm vi hơn ngàn dặm, lớn hơn thành nhỏ Hải Thanh thành gấp chục lần. Mọi người ở giữa không trung thấy rõ tường thành to lớn của Hải Ninh thành, ngoài ra còn thấy trên bầu trời Hải Ninh thành bao phủ một tầng sáng xanh.

- Đây là trận pháp phòng hộ?

Dương Thạc chỉ nhìn một cái liền thấy ra màn sáng bao phủ trên bầu trời Hải Ninh thành chính là một trận pháp phòng hộ.

Giống như ở trần gian, thế lực các phương, chỗ thành trì lớn đều bao phủ trong trận pháp phòng hộ. Có trận pháp phòng hộ thì kẻ địch không dễ dàng đánh vào trong, phá hư nội bộ. Nếu như không có trận pháp phòng hộ thì ...

Thành thị giống như Hải Ninh thành dù có một vạn hư không Vô Thánh phòng ngự cũng không thể lo lắng mọi mặt, kẻ địch muốn từ trên bầu trời đánh vào thành là chuyện rất đơn giản.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thành thị nhỏ như Hải Thanh thành không cần dùng trận pháp phòng hộ, nhưng thành phố lớn giống Hải Ninh thành thì cần có trận pháp phòng hộ.

Khi gặp chiến tranh, mất thành trì nhỏ không mấy quan trọng.

Chỉ có những thành phố lớn chiếm địa hình chiến lược là tuyệt đối không thể mất.

Tới Hải Ninh thành, thống lĩnh Long Dương cấp tam tinh trong phi chu vận hàng về mặt hưng phấn nói:

- Được rồi, các vị, rốt cuộc đến Hải Ninh thành!

Đây là lần đầu tiên Long Dương dẫn dắt thương đội từ Hải Thanh thành đi Hải Ninh thành, trên đường gặp ăn cướp đều bị xử lý hết, dù là tên cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh cũng chết trong tay Dương Thạc. Có thể nói lần này thương đội vận hàng hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ. Lần đầu tiên Long Dương mang đội đã hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ, là chuyện tốt, tương lai gã sẽ có địa vị ngày càng cao trong thương hội gia tộc bọn họ.

Long Dương nói với Dương Thạc:

- Lần này đa tạ các vị, đặc biệt là Dương Thạc tiền bối. Nếu như không có tiền bối thì chúng ta nhẹ mất hàng hóa, nặng thì có lẽ không sống được. Tại hạ nguyện ý lấy ra một phần mười tổng giá trị hàng hóa trong phi chu, tức là một vạn trung phẩm linh thạch làm tạ lễ tặng cho tiền bối.

Lòng Dương Thạc máy động:

- Một vạn trung phẩm linh thạch?

Mặc dù bây giờ Dương Thạc có sức chiến đấu gần như cấp ngũ tinh nhưng số lượng linh thạch không bao nhiêu.

Dương Thạc vốn có năm vạn một ngàn trung phẩm linh thạch, mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu xong chỉ còn lại một vạn một ngàn, cộng thêm chi phí ăn ở tại khách điểm Hải Thanh thành, bây giờ trong tay hắn chỉ còn lại một vạn trung phẩm linh thạch.

Bây giờ Long Dương muốn tặng một vạn trung phẩm linh thạch cho Dương Thạc?

Tất nhiên là Dương Thạc không từ chối.

Dù sao không ai ngại có ít linh thạch.

Huống chi một vạn trung phẩm linh thạch là phần thưởng Dương Thạc nên có, hắn yên lòng lấy.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Vậy thì đa tạ.

Long Dương quát to:

- Ngoài ra các huynh đệ hộ vệ, chờ sau khi vào thành sẽ thưởng ọi người, toàn bộ tăng gấp đôi!

- Long Dương huynh đệ khá lắm!

- Đa tạ!

Đám hộ vệ cấp tam tinh mặt mày mừng rỡ.

Chẳng những hoàn thành nhiệm vụ, sống sót mà còn được thưởng gấp đôi, đám hộ vệ cấp tam tinh rất vui sướng.

Mặc dù bọn họ được tăng lương gấp đôi nhưng chênh lệch rất lớn với một vạn trung phẩm linh thạch của Dương Thạc, dù gì hắn là siêu cấp cường giả có sức chiến đấu cấp ngũ tinh, bọn họ mới chỉ là cấp tam tinh. Có thể nói không có bọn họ thì một mình Dương Thạc có thể đưa thuyền hàng bình an đi Hải Ninh thành. Không có Dương Thạc thì bọn họ chẳng những làm không được nhiệm vụ, ngược lại có lẽ sẽ chết. Bọn họ sẽ không ghen tỵ Dương Thạc cầm nhiều phần thưởng, cùng lắm là hâm mộ, ao ước.

- Đi, chúng ta vào thành!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phi chu nhanh chóng đáp xuống đất.

Trước Hải Ninh thành vô cùng to lớn thì phi chu biến thành nhỏ như con kiến.

Vù vù vù vù vù!

Mấy người ra khỏi phi chu, đáp xuống đất. Long Dương phát một tay cất đi phi chu, còn hàng hóa vận chuyển đều bỏ trong không gian giới chỉ của gã.

Đoàn người đi tới cửa Hải Ninh thành, một thủ vệ giữ thành trầm giọng nói:

- Muốn vào Hải Ninh thành, cường giả cấp nhất tinh nộp mười khối hạ phẩm linh thạch, cấp nhị tinh là một trăm khối hạ phẩm linh thạch, cấp tam tinh nộp một khối trung phẩm linh thạch, cấp tứ tinh nộp một trăm khối trung phẩm linh thạch, cường giả từ cấp ngũ tinh trở lên có thể tự do ra vào Hải Ninh thành!

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Cường giả cấp tứ tinh cần một trăm khối trung phẩm linh thạch? Mắc quá.

Dương Thạc liếc thủ vệ, thủ vệ Hải Ninh thành thấp nhất có sức chiến đấu cấp tam tinh, cỡ thống lĩnh thì tới sức chiến đấu cấp tứ tinh, so sánh với Hải Thanh thành cao hơn rất nhiều.

Ngoài ra vào Hải Thanh thành không cần giao nộp phí vào thành cái gì.

Cho nên nói một số võ giả Hải Thanh thành nếu không có nhà ở thì có thể buổi chiều ra khỏi thành, sáng sớm vào thành, ban ngày được Hải Thanh thành che chở. Nhưng với Hải Ninh thành thì không như vậy, vào thành một lần cường giả cấp tứ tinh phải móc ra một trăm trung phẩm linh thạch, cường giả cấp nhất tinh, tam tinh cũng tốn số linh thạch khá lớn, tính ra thì còn mắc hơn ở khách điểm. Ở Hải Ninh thành không có cảnh nhón nháo buổi sáng, buổi chiều ra vào thành.

- Đây là phí của đoàn người chúng ta.

Không đợi Dương Thạc lấy ra linh thạch, Long Dương tiến lên trước một bước, giao nộp đủ linh thạch.

Tuy biết Dương Thạc có sức chiến đấu cấp ngũ tinh, hoàn toàn không cần nộp một trăm trung phẩm linh thạch nhưng Long Dương hiểu hẳn muốn che giấu sức mạnh là có lý do riêng.

Điều Long Dương có thể làm là cố gắng giúp đỡ Dương Thạc.

Dương Thạc liếc Long Dương, thầm nghĩ:

- Tiểu tử này có thiên phú tu luyện bình thường nhưng giỏi về đường đi, tương lai cho dù không phải là siêu cấp cường giả cũng có thể trở thành siêu cấp phú thương!

Đi vào Hải Ninh thành, Dương Thạc và Long Dương lập tức đi Vô Thần điện giao nhiệm vụ.

Dương Thạc hộ tống thương đội Long Dương là thông qua Vô Thần điện, hoàn thành nhiệm vụ thì tất nhiên phải đi Vô Thần điện hoàn thành thủ tục cơ bản. Ngoài ra có ít thù lao đặt ở Vô Thần điện, chờ khi hoàn thành nhiệm vụ mới được lấy.

Giây lát sau, đám người Dương Thạc đã tới bên Vô Thần điện.

Vô Thần điện ở Hải Ninh thành cũng tại trung tâm quảng trường, chẳng qua nó cao đến năm tầng. Thiên Thánh thương hội bên cạnh cao bảy tầng, so sánh thì Vô Thần điện, Thiên Thánh thương hội ở Hải Thanh thành quá nghèo nàn.

Hoàn thành thủ tục giao tiếp nhiệm vụ đơn giản, Dương Thạc lấy đến thù lao năm trăm trung phẩm linh thạch.

Có chút ít còn hơn không.

Đám người Long Dương từ biệt Dương Thạc, tản ra.

Mặc dù bọn họ muốn kết thân với cao thủ như Dương Thạc nhưng biết hai bên chênh lệch quá lớn, không có giao tiếp nhiều. Lần này cùng làm nhiệm vụ là duyên phận, nếu cứ bám lấy Dương Thạc chỉ khiến người ghét, nên hoàn thành nhiệm vụ xong bọn họ chào từ giả Dương Thạc.

Bây giờ Dương Thạc đúng thật có một số chuyện cần làm.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Nhiệm vụ ra biển ta nhận yêu cầu trắng ngày tám tháng ba đến phía đông Hải Ninh thành, căn nhà số bảy mowi bốn tập hợp, bây giờ còn hơn một tháng.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Trước tiên bán hết báu vật lấy từ tên cướp Thiết Y tộc đã!

Dương Thạc đi hướng Thiên Thánh thương hội bên cạnh.

Dương Thạc giết tên cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc có rất ít linh thạch, được hai báu vật, một cái là pháp khí phòng ngự, một cái là pháp khí công kích lang nha bổng. Dù sao làm ăn cướp là chuyện cửu tử nhất sinh, chỉ cần có tiền liền muốn mua pháp khí đan dược, liều mạng tăng tiến thực lực của mình, không thể nào trù tiền.

701. Chương 662: Hai Cường Giả Cấp Ngũ Tinh, Giết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 662: Hai Cường Giả Cấp Ngũ Tinh, Giết!

Dương Thạc đến Thiên Thánh thương hội, theo một thị nữ dẫn dắt đi lên tầng thứ tư.

- Ủa? Chỗ này có nhiều cường giả cấp tứ tinh thật.

Dương Thạc lên tầng bốn liền phát hiện chỗ này có rất nhiều cường giả cấp tứ tinh, ngẫu nhiên có cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

Dương Thạc không lấy làm lạ.

- Rốt cuộc là siêu cấp thành lớn.

Dương Thạc đi tới bên cửa sổ, lấy hai pháp khí cấp ngũ tinh để lão nhân đằng sau cửa sổ giám định.

Lão nhân đằng sau cửa sổ lắc nhai:

- Pháp khí cấp ngũ tinh? Um, tiểu tử, người thật có bản lĩnh, sức chiến đấu cấp tứ tinh mà có được pháp khí cấp ngũ tinh, bán đi cũng tốt, có thể mua chút báu vật, đan dược giúp ích cho người, nói không chừng khiến người trong thời gian ngắn nhất trùng kích sức chiến đấu cấp ngũ tinh.

Lão nhân cảm thấy Dương Thạc có sức chiến đấu cấp tứ tinh được báu vật cấp ngũ tinh chỉ do may mắn.

Ví dụ như hai cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh chiến đấu lưỡng bại câu thương, Dương Thạc ngư ông đắc lợi được pháp khí. Hoặc là Dương Thạc đi bí cảnh, hiểm địa nào đó ngẫu nhiên được hai pháp khí cấp ngũ tinh.

Dương Thạc lạnh nhạt cười, không để trong lòng.

Lão nhân nói:

- Pháp khí loại công kích này giá một vạn bốn ngàn trung phẩm linh thạch. Loại phòng ngự thì giá cao chút, nhưng nói thật là pháp khí phòng ngự này bị sứt mẻ rồi, chắc giá một vạn bảy ngàn trung phẩm linh thạch. Tổng cộng là ba vạn một ngàn trung phẩm linh thạch, ngoài ra cho người thể giảm giá, có thể dùng một lần, mua vật phẩm dưới một vạn trung phẩm linh thạch tại Thiên Thánh thương hội ta sẽ được giảm hai phần trăm. Bây giờ người có sức chiến đấu cấp tứ tinh, khi mua đồ chỉ có thể giảm một phần trăm, có tấm thẻ giảm giá này sẽ đỡ tốn nhiều linh thạch.

- Đa tạ tiền bối!

Giá tiền coi như đúng giá, Dương Thạc vừa lòng.

Ba vạn một ngàn trung phẩm linh thạch cộng thêm hai vạn trung phẩm linh thạch có trong túi Dương Thạc, tổng số linh thạch hiện có của hắn là năm vạn một ngàn trung phẩm linh thạch.

Bằng với trước khi Dương Thạc mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu.

Mặc dù không giàu có nhưng cũng cỡ trung lưu.

- Tiểu tử, có gì cần mua thì qua bên kia nhìn đi.

Lão nhân đưa thẻ linh thạch và thẻ giảm giá cho Dương Thạc, xua hắn đi.

Dương Thạc không để ý, đi hướng cửa sổ bán vật phẩm, tùy tiện nhìn.

- Đại ca, gần đây bên Bạch Lâm đảo có tình huống mới, nghe nói chủng tộc gì đó rất sôi nổi trong mười mấy năm qua, ra khá nhiều thiên tài, gần đây còn có một người đột phá cấp tứ tinh, rất là kiêu ngạo. Chúng ta đi ra ngoài rèn luyện mấy trăm năm, bây giờ nên về lại Bạch Lâm đảo trấn áp một phen.

- Ủm! Nhị đệ, đúng là lúc nên trở về.

Dương Thạc đi tới một nửa cửa sổ, chưa kịp xem danh sách vật phẩm thì có hai giọng nói vang bên tai.

Lòng Dương Thạc máy động:

- Bạch Lâm đảo? Đó chẳng phải là hòn đảo nhỏ có Thuần Nhân tộc sao?

Đây không phải là lần đầu tiên Dương Thạc nghe cái tên Bạch Lâm đảo.

Lúc ở trong Vô Thần điện tại Hải Thanh thành, Dương Thạc thông qua điện chủ phân điện Vô Thần điện đã biết tin về Thuần Nhân tộc. Tin tức Vô Thần điện sưu tầm năm ngàn năm cho biết lần cuối cùng Thuần Nhân tộc xuất hiện ở một hòn đảo nhỏ phía Đông hải, tên là Bạch Lâm đảo.

Năm ngàn năm là thời gian rất dài đối với trần gian.

Trừ một ít siêu cấp đại yêu ra, gần như không ai sống qua năm ngàn năm. Hiện tại Dương Thạc có sức chiến đấu so với cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh nhưng tuổi của hắn mới chỉ là ba, bốn chục.

Năm ngàn năm là gấp một trăm lần tuổi của Dương Thạc.

Trong Thiên Thánh giới thì năm ngàn năm không quá dài lâu, cường giả từ đẳng cấp hư không Vô Thánh trở lên ai không có tuổi thọ trên vạn năm? Dù loại hư không Vô Thánh tuổi từ mấy vạn, mấy chục vạn năm đều có, một số siêu cấp cường giả cấp lục tinh, thất tinh rồi cuộc sống bao lâu thì không ai biết được.

Năm ngàn năm chỉ là cái chớp mắt.

Thực lực của Thuần Nhân tộc không mạnh.

Một chủng tộc thực lực không mạnh thường thì sẽ không di chuyển cự ly dài.

Đặc biệt trên đảo nhỏ ở Đông hải muốn toàn tộc di chuyển phải có thuyền lớn hay phi chu, hơn nữa trên biển nguy hiểm hơn xa mặt đất. Bởi vậy Dương Thạc cho rằng dù qua năm ngàn năm nhưng chỉ cần Thuần Nhân tộc chưa bị diệt tộc thì có tám phần trăm còn ở trên Bạch Lâm đảo. Hoặc là gần Bạch Lâm đảo.

Hiện tại trong Thiên Thánh thương hội, Dương Thạc nghe thấy hai người bàn bạc về Bạch Lâm đảo nên lắng tai nghe.

Dương Thạc bản năng nhìn hai người kia.

Thấy hai người đó, Dương Thạc nhú mày nói:

- Cường giả sức chiến đấu cấp ngũ tinh?

Nhìn bề ngoài thì hai người kia khoảng hai mươi bảy, tám tuổi, thân trên là nhân loại, thân dưới như là ngựa, hai người là tộc nhân nửa người nửa ngựa của Bán Thần Thú tộc. Ở góc áo của họ thêu năm ngôi sao bạc cho thấy đẳng cấp sức chiến đấu cấp ngũ tinh siêu cường.

Tim Dương Thạc đập nhanh:

- Sức chiến đấu cấp ngũ tinh xem như khá mạnh.

Mặc dù Man Trảm, tên cướp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc đều bị Dương Thạc giết, sức chiến đấu của hắn miễn cưỡng xem như cấp ngũ tinh nhưng hắn biết so sánh với cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh thật sự thì có chênh lệch rất lớn.

Độ mạnh thân thể quá kém.

Độ mạnh thần hồn không đủ, dù có hỗn loạn chi châu bảo hộ thì chỉ có thể phòng ngự công kích từ hư không Vô Thánh cấp tứ tinh.

Phòng ngự tám phần công kích từ cấp ngũ tinh.

Nếu thần hồn của đối phương khá mạnh, chỉ cần hai phần nguyên tố chi vũ đủ làm Dương Thạc tan thành mây khói.

Tóm lại là đối diện cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh thì Dương Thạc phải hết sức cẩn thận.

Trong hai Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh, đại ca trầm giọng nói:

- Mười mấy năm qua Thuần Nhân tộc phát triển nhanh thật, cường giả đẳng cấp hư không Võ Thánh liên tục tăng hơn mười người, thủ lĩnh Thuần Nhân tộc, Thuần Nhân Hoàng cách sức chiến đấu cấp lục tinh không quá xa.

- Đại ca. Mấy năm nay Nhân Mã tộc chúng ta luôn ức chế Thuần Nhân tộc.

Lão nhị Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh mở miệng nói:

- Năm đó chúng ta rời khỏi tộc quần đi ra ngoài rèn luyện tuy chỉ mới là hư không Võ Thánh Long Dương, trong tộc có hai cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, ba vị hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, có ít nhất ba mươi hư không Võ Thánh Long Dương. Nếu không phải khi đó một siêu cấp cường giả hết sức bảo vệ Thuần Nhân tộc thì Thuần Nhân tộc đã bị Nhân Mã tộc chúng ta tiêu diệt rồi!

- Thuần Nhân tộc đúng là xuống dốc.

Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh đại ca nói:

- Có một số siêu cấp cường giả liên quan dây mơ rễ má với Thuần Nhân tộc, cái vị siêu cấp cường giả ngăn cản chúng ta tiêu diệt Thuần Nhân tộc nghe nói là cường giả từ mấy ngàn vạn năm trước, lúc hắn mới tu luyện thì Thuần Nhân tộc còn rất lớn mạnh, từng giúp đỡ hắn. Hắn nghĩ tình ân đức năm xưa của Thuần Nhân tộc mới hết sức che chở.

Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh đại ca nheo mắt nói:

- Tuy nhiên ...

702. Chương 663: Ngũ Dương Thương Hội Đề Phòng

Vô Tận Thần Công

Chương 663: Ngũ Dương thương hội đề phòng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tóm lại trưởng lão cấp ngũ tinh của Thiết Y tộc đã bị trưởng lão giết một tên.

- Năm chủng tộc Bạch Lâm đảo, cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh có nhiều hơn cũng không tới mấy chục người.

Dù là Nhân Mã tộc hay Thiết Y tộc thì cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh không có khả năng quá nhiều. Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh là cấp ngũ tinh nhưng không đại biểu trong mấy trăm năm này tất cả đệ tử Nhân Mã tộc đi ra rèn luyện đều là cấp ngũ tinh. Những đệ tử đi rèn luyện trong đó đa phần chắc đều chết rồi.

Cấp ngũ tinh rất ít ỏi.

- Có bao nhiêu thì giết bấy nhiêu!

- Hai tên này ... đợi làm xong nhiệm vụ Ngũ Dương thương hội thì ta sẽ lấy mạng chúng!

Mắt Dương Thạc bắn ra sát ý.

Đối xử với kẻ địch không thể nhân từ chút nào.

Trong mắt Dương Thạc thì cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh Nhân Mã tộc đã thành hai người chết.

Sức chiến đấu của Dương Thạc chỉ miễn cưỡng đạt tới cấp ngũ tinh, nói chính xác hơn thì sức chiến đấu của hắn khá đặc biệt, thuộc về điển hình công cường thủ nhược. Có được nguyên tố vũ sát mới, cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bình thường dù mặc trọn bộ giáp phòng ngự muốn ngăn đòn tấn công của Dương Thạc gần như là không thể. Nếu là cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh có thần hồn cường đại, thân thể cũng cực mạnh công kích Dương Thạc thì hắn cũng khó thể đỡ.

Tức là nói Dương Thạc giết cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh hoặc là họ giết hắn chỉ trong một ý niệm.

Sẽ không có tình huống lực lượng tương đương đánh giằng co.

Tính ra thì Dương Thạc gặp một cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh so sức chiến đấu thắng bại năm mươi năm mươi.

Chân chính đánh nhau không phải sức chiến đấu mạnh là chắc chắn thắng.

Hiện tại điểm dựa lớn nhất của Dương Thạc là sức chiến đấu cấp tứ tinh của hắn.

Dưới tình huống bình thường sẽ không khiến cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh chú ý.

Tức là nói Dương Thạc luôn núp trong chỗ tối, cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh thì ở ngoài sáng.

Cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh không hay biết Dương Thạc có thực lực giết bọn họ, trong tình huống đó hắn đánh bất ngờ, dần dần làm khó dễ thì có tám phần xác suất đánh chết đối phương.

Đối với hai cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Nhân Mã tộc thì trong tình huống Dương Thạc chuẩn bị mà đối phương thì bị đánh bất ngờ.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Để xem tình huống đã.

- Làm xong nhiệm vụ Ngũ Dương thương hội rồi trên đường từ Mạc Niên đảo đi Bạch Lâm đảo chính là chốn hai người vui thân.

Đương nhiên hiện tại Dương Thạc sẽ không biểu hiện ra một chút địch ý với huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Bây giờ đi dạo lòng vòng Thiên Thánh thương hội mua chút báu vật.

Giờ phút này, huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh không hay biết đoạn đối thoại của họ đã bị Dương Thạc nghe thấy, hơn nữa hắn thầm nghĩ cách đối phó với họ. Đây không phải vì bọn họ không đủ cẩn thận mà chỉ vì bọn họ không hề nhận ra có một người Thuần Nhân tộc nghe thấy.

Mấy trăm năm trước một vị hư không Võ Thánh cấp thất tinh đã cảnh cáo năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo không được diệt Thuần Nhân tộc.

Dù không thể ra tay với Thuần Nhân tộc nhưng năm chủng tộc Bạch Lâm đảo nghĩ hết cách ngăn cản Thuần Nhân tộc phát triển, trong đó có một điều là phong tỏa Bạch Lâm đảo, không cho phép Thuần Nhân tộc từ Bạch Lâm đảo đi ra ngoài. Người Thuần Nhân tộc không ra được thì sẽ không thể rèn luyện, không tiến bộ thực lực nhiều.

Nếu người Thuần Nhân tộc không rời khỏi Bạch Lâm đảo thì không có khả năng xuất hiện trong Thiên Thánh thương hội tại Hải Ninh thành. Dưới loại tình huống này, hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh nói chuyện không kiêng dè. đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thạc, hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh đều ở tầng bốn Thiên Thánh thương hội xem xét báu vật, chọn thứ mình muốn mua.

Tầng bốn Thiên Thánh thương hội chủ yếu bán báu vật, đan dược cao đẳng trong cấp tứ tinh, hoặc là thấp chút trong cấp ngũ tinh.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh mới nổi lên gần mấy trăm năm nay, nội tình không sâu, chỉ mua chút báu vật, đan dược cấp ngũ tinh loại thấp. Dương Thạc thì bởi vì cần bán pháp khí cấp ngũ tinh nên mới lên tầng bốn. Trong túi tiền của Dương Thạc đủ mua chút báu vật cấp thấp cấp ngũ tinh.

Mặc dù Dương Thạc tự tìm báu vật mình cần nhưng không cách hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh quá xa.

Dương Thạc âm thầm chú ý hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh đang tìm báu vật gì.

- Ủa? Giống như ta, đều tìm báu vật tăng cường thần hồn?

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không tìm kiếm báu vật công kích, phòng ngự thân thể? Vậy xem ra ưu thế của cấp tứ tinh chắc là thân thể, nhược điểm là thần hồn.

Qua quan sát cự kỳ gần, Dương Thạc tra được ưu điểm và nhược điểm của hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh.

Chờ bắt đầu nhiệm vụ Ngũ Dương thương hội thì Dương Thạc, hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh sẽ ở chung thời gian càng lâu, hẳn có thể tìm hiểu sâu hơn về nhược điểm của họ.

Cổ ý vô tình.

Dưới tình huống chuẩn bị đầy đủ thì hai cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh chưa chắc gục ngã dưới tay Dương Thạc.

Dương Thạc trầm thổ phào:

- Am hiểu thân thể, không am hiểu thần hồn, vừa lúc là loại ta thích đối phó.

Công kích thân thể mạnh tổn thương Dương Thạc rất lớn nhưng dù gì hẳn có được bất tử chi thân, dưới tình huống bình thường sẽ không bị giết ngay. Nếu nguyên tố chi vũ cường thì một chiêu đủ diệt Dương Thạc rồi.

Nhân Mã tộc là chủng tộc thân thể mạnh, thần hồn yếu mà Dương Thạc thích đối phó nhất.

Thật ra Bán Thần Thú tộc có một quy luật, càng gần với Thuần Nhân tộc thì thần hồn càng mạnh. Càng gần loài thú thì thân thể càng mạnh. Nhân Mã tộc một nửa thân thể là ngựa, sức lực lớn, khí huyết hùng hậu, ngược lại thần hồn yếu hơn chút.

Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh đại ca nhìn chăm chăm một trái cây nhỏ trên màn sáng Thiên Thánh thương hội, biểu tình nghiêm túc nói:

- Thiên Hương quả này tăng cường hai phần thần hồn, có thể mua, nhưng ... ba ngàn trung phẩm linh thạch thì mắc quá.

Không phải nói Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh đại ca không có ba ngàn trung phẩm linh thạch, chẳng qua đó là số tiền không nhỏ với gã, phải cân nhắc có nên mua Thiên Hương quả không.

Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh lão nhị nói:

- Thiên Hương quả tăng cường thần hồn, là thứ tốt. Chủ yếu loại này thường vô giá, ngẫu nhiên gặp phải thì cần mua ngay, cho dù có mắc cỡ nào. Đại ca, đừng do dự, thần hồn của người kém hơn ta một chút, mua nó đi, người sử dụng Thiên Hương quả!

Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh đại ca nhún mày, vẫn đang suy tính.

- A?

- Đại ca, Thiên Hương quả bị người mua rồi?

Ngay sau đó Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh lão nhị phát hiện Thiên Hương quả trên màn sáng biến mất.

Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh lão nhị chửi thề:

- Bà nội nó!
- Không biết là ai vội vã mua ...

Báu vật tăng cường thần hồn như Thiên Hương quả thường vô giá, ai có dư linh thạch thường hay tranh nhau mua, dù mình không dùng được nhưng nắm trong tay có thể tăng giá. Trừ phi thiếu linh thạch, không thì người bình thường không đến nỗi bán báu vật này đi.

703. Chương 664: Bí Pháp Công Kích Thần Hồn Mới

Vô Tận Thần Công

Chương 664: Bí pháp công kích thần hồn mới

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bây giờ Thiên Hương quả bị người mua cũng bình thường, mặc dù Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh lão nhị hơi bất mãn nhưng không có ý định tìm kẻ mua Thiên Hương quả.

- Ủa? Trấn Hồn quả này cũng khá, dù không tăng độ mạnh thần hồn nhưng trong năm giây trấn trụ thần hồn, phòng ngự gấp đôi, là thiên tài địa bảo hiếm có, nhưng ... Bốn ngàn thượng phẩm linh thạch thì hơi mắc, dù gì là vật phẩm tiêu hao dùng một lần ...

- A? Lại bị người mua rồi?

- Bà nội nó!

- Hôm nay ra đường gặp xui quá!

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh nhìn túng báu vật gì không kịp suy nghĩ thì đã bị người khác mua trước rồi.

- Trấn Hồn quả không tệ.

- Dù là thứ dùng một lần nhưng vào phút mấu chốt có thể cứu ta một mạng!

Những vật phẩm hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh nhìn trúng đều bị Dương Thạc mua đi.

Mặc dù Trấn Hồn quả là thứ chỉ dùng một lần, khá đắt nhưng đối với Dương Thạc là thứ rất hữu dụng, vào phút mấu chốt cứu mạng, thậm chí cho hắn cơ hội giết cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh. Giết một cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh thu lời không chỉ đơn giản là bốn ngàn trung phẩm linh thạch.

Chốc lát sau Dương Thạc đã tốn một vạn bảy ngàn linh thạch, bây giờ trong tay chỉ còn ba vạn bốn ngàn trung phẩm linh thạch. xem tại

- Cũng được rồi, đi căn nhà của Ngũ Dương thương hội ở thành đông tập hợp.

Thứ nên mua đều mua gần hết, Dương Thạc không đi theo hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh nữa, hắn rời khỏi Thiên Thánh thương hội đi hướng thành đông.

Địa điểm tập hợp nhiệm vụ Ngũ Dương thương hội là thành đông.

Mặc dù còn một tháng mới bắt đầu nhiệm vụ nhưng có thể đi tới chỗ tập hợp, Ngũ Dương thương hội sẽ sắp xếp cho người nhận nhiệm vụ ngụ ở trong Ngũ Dương thương hội, tốt xấu đỡ tốn mớ linh thạch ở khách điếm. Huống chi sớm tập hợp thì sớm ngày xác định nhiệm vụ, nếu có biến động gì Dương Thạc cũng biết trước.

Đi trên đường lớn một lát, cứ điểm của Ngũ Dương thương hội ở thành đông Hải Ninh thành đã hiện ra trước mặt Dương Thạc. Cứ điểm của Ngũ Dương thương hội không phải khu dân cư bình thường mà là cửa hàng to lớn cao năm tầng gần đường cái, không kém gì Thiên Thánh thương hội.

Đứng trước cửa hàng Ngũ Dương thương hội, Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nghe nói Ngũ Dương thương hội là đệ nhất đại thương hội của Thiên Thánh giới ngoài Thiên Thánh thương hội, quả nhiên danh bất hư truyền.

Thiên Thánh thương hội là đệ nhất thiên hội Thiên Thánh giới.

Ngoài Thiên Thánh thương hội ra, Thiên Thánh giới còn có nhiều thương hội trung, tiểu, như thương hội của Long Dương chính là loại nhỏ trong Đông Hải phủ.

Ngũ Dương thương hội là đệ nhất đại thương hội của Thiên Thánh giới ngoài Thiên Thánh thương hội.

Phạm vi kinh doanh của Ngũ Dương thương hội khác với Thiên Thánh thương hội. Thiên Thánh thương hội là thương hội có tính tổng hợp, Ngũ Dương thương hội thì chủ yếu kinh doanh các chuyện lật vặt trong thương đội giữa năm khối đại lục Thiên Thánh giới.

Mua bán vật phẩm không phải hướng kinh doanh chủ yếu của Ngũ Dương thương hội.

Hướng kinh doanh của Ngũ Dương thương hội là thương đội!

Hơn nữa là thương đội vượt qua tầng tầng biển cả giữa năm đại lục.

Bởi vậy bình thường nhiệm vụ ra biển thường do Ngũ Dương thương hội tổ chức.

Dương Thạc lập tức sai bước đi vào Ngũ Dương thương hội.

Một thị nữ khuôn mặt xinh đẹp thấy Dương Thạc đi vào thương đội liền tươi cười nghênh đón:

- Vị tiên sinh này, xin hỏi có cái gì cần giúp?:

Dương Thạc nói thẳng:

- Xin chào, ta nhận nhiệm của Ngũ Dương thương hội, là nhiệm vụ ra biển ngày tám tháng ba, bây giờ tới đây tập hợp.

Thị nữ ngẩn ra, sau đó phản ứng lại:

- Nhiệm vụ ngày tám tháng ba?

Thị nữ nói:

- Xin tiên sinh đi theo ta, trong Ngũ Dương thương hội chúng ta có chỗ tập hợp, tiên sinh đi đăng ký là được sắp xếp chỗ nghỉ ngơi. Ngày tám tháng ba chúng ta sẽ phái người thông báo cho tiên sinh, lúc đó tiên sinh có thể đi theo mười vị cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, một trăm vị cường giả cấp tứ tinh của Ngũ Dương thương hội cùng nhau ra biển.

Dương Thạc ngẩn ra:

- Mười vị cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, một trăm vị cường giả cấp tứ tinh? Người của Ngũ Dương thương hội

Giây sau Dương Thạc hiểu ra.

Ngũ Dương thương hội có tự nuôi dưỡng nhiều cường giả làm hộ vệ.

Không thể nào mỗi lần ra biển đều thuê cường giả bên ngoài, dù gì cường giả lạ không có gốc gác, lỡ như vài tên cướp lên vào Ngũ Dương thương hội làm gian tế thì rắc rối. Bây giờ Ngũ Dương thương hội vchir thuê năm cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, hơn mười vị cường giả cấp tứ tinh, cho dù toàn bộ đều là ăn cướp cũng không thể dễ dàng cướp hàng.

Rất nhanh, thị nữ mang Dương Thạc đi tới cửa sổ đăng ký nhiệm vụ Ngũ Dương thương hội.

Đằng sau cửa sổ ngồi một lão nhân, nhìn diện mạo thì cỡ người bình thường bảy, tám chục tuổi ở trần gian, thực lực cỡ đẳng cấp Long Dương.

Bình thường những người làm việc trong thương hội, Vô Thần điện đều là lão nhân.

Đến đẳng cấp hư không Vô Thánh rồi thì diện mạo võ giả sẽ không thay đổi, tức là nói bao nhiêu tuổi bước vào đẳng cấp hư không Vô Thánh thì khuôn mặt sẽ ngừng ở tuổi này. Tất nhiên nếu hư không Vô Thánh muốn thì biến đổi diện mạo từ trẻ đến già đều được.

Nhưng bình thường hư không Vô Thánh không làm như vậy.

Tướng do tâm sinh.

Người bước vào đẳng cấp hư không Vô Thánh là thiếu niên thì chính là thiếu niên, có tâm tính thiếu niên, là lão niên thì sẽ có tâm tình già nua.

Cường ép thay đổi diện mạo, rõ ràng là tâm tình già mà biến khuôn mặt thành mười mấy tuổi thật sự không cần thiết. Cùng lắm là một số người thích ăn diện, hoặc võ giả bản thân mặt mày xấu xí mới biến khuôn mặt dễ nhìn chút.

Những lão nhân làm việc trong thương hội bình thường lúc đi vào đẳng cấp hư không Vô Thánh là hình dạng già cả.

Điều này chứng minh tư chất của bọn họ không được tốt.

Tu luyện đến đẳng cấp nhị tinh hay tam tinh đã là đỉnh thiên, những người này bởi vì tư chất không cao, biết mình gần như không có khả năng lên nấc cao hơn nên không muốn đi phiêu bạt khắp nơi, làm việc trong thương hội, yên ổn kiếm chút tài nguyên tu luyện là đủ rồi.

Bởi vậy Dương Thạc thấy trong mấy thương hội đều là lão nhân, hiếm có trung niên hoặc thiếu niên.

Dương Thạc nói với lão nhân đằng sau cửa sổ:

- Vị lão tiên sinh này, ta đến làm nhiệm vụ ngày tám tháng ba.

Lão nhân nói:

- A? Nhiệm vụ ngày tám tháng ba? Nhiệm vụ này kiếm khá nhiều hộ vệ cấp tứ tinh thậm chí là cấp ngũ tinh, chắc người nằm trong số đó? Vậy đi, ký khế ước này để người Ngũ Dương thương hội ta sắp xếp gian phòng đơn cho người, đợi ngày tám tháng ba là sẽ có người đi kêu người.

Lão nhân lấy ra một tờ giấy da đặt trước mặt Dương Thạc.

Lão nhân giải thích rằng:

- Nhỏ một giọt máu vào đó coi như là ký kết khế ước. Yên tâm, khế ước này chỉ để người bảo đảm trong lúc làm nhiệm vụ không công kích Ngũ Dương thương hội. Một khi người công kích Ngũ Dương thương hội sẽ bị giam cầm chân nguyên trong người, khó thể phá hủy hết thực lực.

- Khế ước này ...

704. Chương 664: Bí Pháp Công Kích Thần Hồn Mới (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 664: Bí pháp công kích thần hồn mới (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc nhìn tờ giấy da, phát hiện bên trên khắc rậm rạp phù văn trận pháp.

Mắt Dương Thạc sáng lên:

- Là bí pháp khế ước? nguồn

Không phải lần đầu tiên Dương Thạc thấy bí pháp khế ước, lúc trước khi hắn mới vào Thiên Thánh giới giết Lam Viễn bị người Thiên Hạt tộc trông thấy, họ đã ký bí pháp khế ước cam kết tuyệt không nói ra chuyện của Dương Thạc, nếu lỡ mồm thì sẽ hồn phi phách tán.

Bây giờ là lần thứ hai Dương Thạc trông thấy bí pháp khế ước.

- Là bí pháp khế ước đơn giản khắc trên giấy da ...

Mặc dù Dương Thạc không nghiên cứu nhiều về bí pháp khế ước nhưng dù gì là đẳng cấp hư không Vô Thánh từ cấp tứ tinh trở lên, thần hồn khá cường đại, liếc mắt liền thấy khế ước trên tờ giấy thuộc loại thấp kém, ước thúc hẳn không nhiều.

Có ký vào thì cũng không đến nỗi gặp nguy hiểm gì.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Ngũ Dương thương hội này thuê hộ vệ còn muốn dùng đến bí pháp khế ước, kiểu bảo đảm này xem như kỹ càng.

Thuê hộ vệ khó bảo đảm bọn họ không phải do bọn cướp nào phái tới làm nội ứng trong Ngũ Dương thương hội.

Ký vào bí pháp khế ước mặc dù không ước thúc lớn với võ giả nhưng ít nhất gián tiếp ăn cướp lên vào Ngũ Dương thương hội không có khả năng trực tiếp tổn thương từ nội bộ, cùng lắm là mật báo cho bọn cướp, không thể tự mình ra tay.

Điều này rất quan trọng.

Ít nhất ký bí pháp khế ước xong tất cả hộ vệ Ngũ Dương thương hội không cần lo bị đâm dao sau lưng.

Cường giả cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh có năng lực bảo mệnh rất mạnh.

Bình thường đánh nhau, thực lực tương đương thì rất khó bị giết. Nếu sau lưng bị người đâm dao đánh lén thì tăng lớn xác suất chết chóc.

Ngũ Dương thương hội thuê hộ vệ ký kết khế ước, những hộ vệ được Ngũ Dương thương hội nuôi dưỡng sẽ không sợ bị 'người lạ' đâm lén, vậy là đủ rồi.

- May mà hình như khế ước chỉ cấm ta không được công kích Ngũ Dương thương hội, còn hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh không phải là người của Ngũ Dương thương hội, dù ta ký khế ước này xong mai sau muốn giết hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh cũng sẽ không bị trói buộc gì.

Dương Thạc không bài xích khế ước này, dù sao hắn không muốn công kích Ngũ Dương thương hội, chỉ cần hắn không tấn công Ngũ Dương thương hội thì bí pháp khế ước hoàn toàn vô hiệu với hắn .

- Ký!

Đầu ngón tay nặn ra một giọt máu nhanh chóng hòa vào tờ giấy.

Giấy chớp lóe ánh sáng sau đó biến thành nắm tro biến mất trước mặt Dương Thạc, hắn cảm giác vô hình bị trói buộc.

Ký kết khế ước hoàn tất, lão nhân đằng sau cửa sổ nói:

- Được rồi, đã ký khế ước xong, vị tiên sinh này có thể đi nghỉ ngơi.

Một thị nữ dẫn Dương Thạc đi nghỉ.

- Ngũ Dương thương hội lớn thật, trước sau có bảy, tám căn nhà, trong đó một số là nhà lầu ba tầng. Trừ một số kho phòng ra chắc còn nhiều căn nhà chuyên môn cho các cường giả hộ vệ của Ngũ Dương thương hội cư ngụ.

Dương Thạc đi theo thị nữ tới hậu viện Ngũ Dương thương hội.

Ngũ Dương thương hội mặt trước mặt sau có bảy, tám căn nhà cao khoảng ba tầng.

Đủ có mấy trăm, ngàn người cư ngụ.

Chắc đều cho hộ vệ của Ngũ Dương thương hội ở.

Ngũ Dương thương hội và Thiên Thánh thương hội khác nhau, bình thường Thiên Thánh thương hội sẽ không phái thương đội đi ngang các thành phố lớn, bởi vậy không cần nuôi dưỡng nhiều cường giả hộ vệ, dù sao Thiên Thánh thương hội chỉ hoạt động trong thành thị, được tòa thành bảo hộ là đủ rồi.

Dù cho có một ít bảo vật cần chuyển vận từ thành thị này sang tòa thành khác thì đều sử dụng truyền tống trận chứ không cần hộ vệ chậm rãi vận chuyển.

Ngũ Dương thương hội thì khác.

Ngũ Dương thương hội kinh doanh chủ yếu là thương đội nên cần nuôi dưỡng nhiều hộ vệ.

Thị nữ dẫn Dương Thạc tới tầng hai một căn nhà hàng thứ hai sau hậu viện, đứng trước một căn phòng nhỏ, mỉm cười nói với nói:

- Dương Thạc tiên sinh, phòng của ngài ở đây, xin chịu khó tu luyện trong phòng một đoạn thời gian, nếu có gì cần cứ gọi chúng ta. Nếu muốn ra ngoài đi dạo, chỉ cần không vào mấy hàng khổ phòng mặt sau cùng đều được. Khổ phòng mặt sau cùng có một vị tiền bối cấp lục tinh tiềm tu, tính tình hơi quái, lỡ như có gì đụng chạm sợ là sẽ gây ra hiểu lầm không cần thiết.

Dương Thạc giật mình kêu lên:

- Có cường giả cấp lục tinh trấn giữ?

Ngũ Dương thương hội trong Hải Ninh thành có cường giả cấp lục tinh trấn giữ, chỉ tính điểm này đủ thấy Ngũ Dương thương hội lợi hại rồi.

Đương nhiên Hải Ninh thành là thành thị lớn ven biển, một trong cứ điểm vô cùng quan trọng của Ngũ Dương thương hội, không thể nào không sắp xếp siêu cấp cao thủ trấn giữ. Trong số cứ điểm của Ngũ Dương thương hội, cỡ như Hải Ninh thành chỉ chừng mười cái.

Một số thành thị nội địa dù lớn nhưng không cần cường giả cấp lục tinh trấn giữ, dù sao thương đội của Ngũ Dương thương hội chủ yếu là hoạt động vượt biển, không hoạt động nhiều trong đất liền.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Những đại thương hội này thực lực không kém gì một tòa phủ, một siêu đại chủng tộc, thậm chí còn hơn thế.

Ngũ Dương thương hội có cao thủ cấp lục tinh trấn giữ.

Thiên Thánh thương hội nhìn từ mặt ngoài dường như không có siêu cấp cường giả trấn giữ. Nếu ai đắc tội Thiên Thánh thương hội e rằng sẽ bị vô số cường giả cấp lục tinh, cấp thất tinh truy sát.

Bởi vì gần như mỗi một siêu cấp cường giả đều có liên quan dâ mơ rễ má với Thiên Thánh thương hội, một vật không rõ như vậy thông qua thương nghiệp khiến bản thân cắm rễ vào sinh hoạt của mỗi một siêu cấp cường giả.

Dương Thạc mỉm cười với thị nữ:

- Đa tạ, tự ta đi vào được rồi, nàng quay về đi.

Dương Thạc cho thị nữ một viên trung phẩm linh thạch, xua đi.

Trước khi thị nữ rời đi trên mặt có vẻ thất vọng.

Thật ra nếu Dương Thạc có yêu cầu thì các thị nữ xinh đẹp có thể phục vụ hắn, thị nữ kia chỉ là cấp nhất tinh, phục vụ hắn sẽ được nhiều lợi lộc.

Đương nhiên dù Dương Thạc không cần nàng phục thị nhưng ột khối trung phẩm linh thạch đã làm nàng rất thỏa mãn rồi.

Kết!

Thị nữ rời đi, Dương Thạc mở cửa phòng mình ra.

- Gian phòng này trang trí cũng xa hoa thật.

Dương Thạc đi vào trong phòng nhìn sơ, trang trí khá hoa mỹ, thậm chí có thể nói là ... xa hoa.

Ngũ Dương thương hội đối xử với người của mình không keo kiệt, có thể làm hộ vệ cho Ngũ Dương thương hội chắc được đãi ngộ không kém hơn binh sĩ của mấy phủ Đông Hải phủ, Vân Lam phủ, thậm chí còn hơn thế. Nên biết rằng binh sĩ Đông Hải phủ, Vân Lam phủ bình thường chỉ yêu cầu hư không Vô Thánh cấp nhất tinh, còn hộ vệ của Ngũ Dương thương hội thì ít nhất có sức chiến đấu Long Dương.

- Ở đây chờ một tháng đi.

Dương Thạc ngồi trên chiếc giường mềm mại, khoan chân lại, nhắm mắt.

Một tháng ...

Dương Thạc không lãng phí thời gian.

Dương Thạc lật tay, lòng bàn tay xuất hiện mấy viên linh quả tăng cường thần hồn hần mới mua ở Thiên Thánh thương hội.

Dương Thạc hít sâu, nói:

- Nuốt những linh quả này là thần hồn của ta ít nhất có thể tăng ba phần, hơn nữa hai bí pháp của ta, bóc tách và hòa tan hơi cũ, trong một tháng này tăng cường thần hồn lên chút, cảm ngộ một phen, tranh thủ sáng tạo ra bí pháp công kích thần hồn càng cường đại hơn, loại ảnh hưởng đến cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh!

705. Chương 665: Tự Bảo Vệ Mình

Vô Tận Thần Công

Chương 665: Tự bảo vệ mình

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc đã suy nghĩ rõ ràng chuyện sắp làm trong một tháng này.

Cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bình thường có thần hồn rất cường đại.

Tựa như lúc trước Dương Thạc ở bên ngoài Hải Ninh thành giết chết Thiết Mạnh Nhân, cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Thiết Y tộc, ưu thế chủ yếu của gã là thân thể, thần hồn cường đại đến mức khá là lợi hại. Dương Thạc sử dụng bí pháp bóc tách, hòa tan đều không thể tạo thành tổn thương cho Thiết Mạnh Nhân.

Từ lúc đó Dương Thạc đã sâu sắc nhận ra bây giờ hần rất cần bí pháp công kích thần hồn mạnh hơn.

Thật ra bí pháp bóc tách, hòa tan, thậm chí là nguyên tố vũ sát của Dương Thạc coi như là bí pháp tính tổng hợp, vừa có thể công kích thân thể vừa có thể nguyên tố chi vũ, không chuyên một mặt nào.

Nguyên tố vũ sát tấn công thân thể mạnh hơn chút, với thần hồn thì chỉ là phụ trợ. Tức là sau khi thân thể bị nguyên tố chi vũ hòa tan mới tạo thành tổn thương thần hồn.

Bí pháp bóc tách, hòa tan thì đẳng cấp quá thấp, chỉ là đnh Long Dương.

So sánh với nguyên tố vũ sát có uy lực cấp ngũ tinh thì kém hơn rất nhiều.

Bây giờ mức độ lĩnh ngộ, dung hợp nguyên tố áo nghĩa của Dương Thạc tiến bộ lớn hơn trước nhiều. Dưới loại tình huống này, Dương Thạc nhất định phải cải tạo bí pháp bóc tách, hòa tan.

Cho dù một tháng không thể sáng tạo ra bí pháp hoàn toàn mới nhưng có thể dựng ra cái khuôn.

Nghĩ vậy, Dương Thạc chìm trong tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một tháng qua nhanh.

Một thị nữ tới trước cửa phòng Dương Thạc, cẩn thận lên tiếng:

- Tiền bối, ngày mai thương đội Ngũ Dương thương hội sẽ xuất phát, nếu tiện thì xin tiền bối đi đại sảnh đằng trước Ngũ Dương thương hội của ta tập hợp đi.

Dương Thạc chậm rãi mở mắt ra:

- Hôm nay là ngày bảy tháng ba?

Hai ngày nay Dương Thạc không tập trung tu luyện, sợ tập trung quá bỏ lỡ nhiệm vụ thương đội lần này. Thật ra nếu một võ giả nhận nhiệm vụ, đột nhiên rơi vào trạng thái tiềm tu trong Ngũ Dương thương hội thì họ sẽ không miễn cưỡng đánh thức, dù sao quấy rầy trạng thái tiềm tu không chừng sẽ gây ra hậu quả nghiêm trọng. Vì một nhiệm vụ bình thường mà quấy rầy võ giả nhận nhiệm vụ thì hơi mất đạo nghĩa.

Dương Thạc nói với thị nữ:

- Ủm! Ta biết rồi, một lát nữa ta sẽ qua.

Dương Thạc một tay chống giường, đứng dậy.

- Một tháng, nguyên tố chi vũ hoàn toàn mới của ta đã có khung sườn đại khái rồi.

Một tháng nay Dương Thạc sáng tạo nguyên tố chi vũ có chút thành tựu.

Đã có khuôn.

Nguyên tố chi vũ hoàn toàn mới này Dương Thạc chuẩn bị kéo dài bí pháp hòa tan, tham khảo vài chỗ tinh diệu của nguyên tố vũ sát, sáng tạo ra bí pháp mới.

Thi triển nguyên tố vũ sát thì cũng có hiệu quả hòa tan.

Huống chi nguyên tố vũ sát rõ ràng là bí pháp cấp tứ tinh lại có uy lực cấp ngũ tinh, hiển nhiên tiền bối sáng tạo ra bí pháp này có cảnh giới rất cao, tham khảo chỗ tinh diệu trong đó có trăm lợi không một hại cho Dương Thạc. Đạp bước người đi trước mới đi càng xa được.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Chắc thêm một năm là bí pháp công kích thần hồn, nguyên tố hòa tan mới này sẽ hoàn toàn sáng tạo ra.

Dương Thạc đặt tên cho bí pháp công kích thần hồn mới là 'Nguyên tố hòa tan'.

Bản chất là hòa tan, tham khảo ảo diệu của nguyên tố vũ sát.

Uy lực cụ thể phải chờ khi sáng tạo hoàn tất mới xem rõ ràng được.

Dương Thạc nhúc nhích người, một tháng nay tro bụi đóng trên người hắn rơi rào rào xuống.

Dương Thạc sửa soạn quần áo xong đẩy mở cửa phòng, bước nhanh đi ra ngoài.

Dương Thạc đi vào trong đại sảnh đằng trước Ngũ Dương thương hội, trông thấy có ba, bốn chục người tụ tập rồi. Trong đó khí thế của bốn người khổng lồ hơn xa người khác, góc áo thêu năm ngôi sao bạc, chính là cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

Trong đó hai người là hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh mà lúc trước Dương Thạc trông thấy.

Một người nữa là nữ nhân trung niên, khoảng ba mươi bốn, năm tuổi, diện mạo xấu xí, quần áo mộc mạc, hình như rất điệu thấp.

Người khác là đồng tử nhỏ gầy, xem diện mạo chưa tới mười lăm tuổi.

Mặt đồng tử có sự kiêu ngạo, mắt liếc bốn phía, biểu tình hách dịch, đặc biệt gai mắt mấy cường giả cấp tứ tinh.

Dương Thạc nhìn đồng tử, thầm nghĩ:

- Chắc đồng tử này là siêu cấp thiên tài trong chủng tộc nào đó đi ra rèn luyện.

Thoạt trông đồng tử không lớn bao nhiêu tuổi, điều này chứng minh từ khi còn nhỏ xíu nó đã vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, sau này giữ diện mạo ban đầu.

Hơn mười tuổi đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, thiên phú như vậy có thể nói là nghịch thiên, so sánh với nó thì Dương Thạc không đáng là gì.

Dương nhiên tuổi Dương Thạc lúc vào hư không Võ Thánh khá lớn.

Dương Thạc từ đẳng cấp hư không Võ Thánh lên cấp tứ tinh, gần sức chiến đấu cấp ngũ tinh mới vịn ăm ngón ngủi, tốc độ như vậy có thể nói là khủng bố số một Thiên Thánh giới từ xưa đến nay.

Mạnh lúc đầu không coi là mạnh.

Chỉ có liên tục cường đại, cứ tăng vọt mới thật sự mạnh.

Nên biết rằng có rất nhiều siêu cấp thiên tài mười mấy tuổi đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, chưa đến trăm tuổi vào cảnh giới cấp lục tinh, kẹt ở đây mấy vạn, mấy chục vạn năm, thậm chí suốt đời không thể đột phá. Có một số võ giả lúc đầu không mấy bắt mắt, tối đa xem như tiểu thiên tài, trên trăm năm đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, ngàn năm mới đến cấp lục tinh nhưng từng bước đặt dấu chân, cuối cùng đột phá cấp thất tinh hoặc đẳng cấp càng cao hơn.

Tính toán một võ giả không phải tính họ đứng đầu vị trí.

Phải xem người đó có thể chạy bao xa.

- Đồng tử này chính là siêu cấp thiên tài, không chừng có thủ đoạn lợi hại gì, nó là người đáng chú ý nhất.

Mặc dù Dương Thạc không mấy ghen ghét đồng tử nhưng cũng không dám xem thường người ta.

Siêu cấp thiên tài không chỉ tên bộ thực lực nhanh.

Bình thường còn có thủ đoạn mà người thường không thể sánh bằng.

Cường giả cùng cấp chiến đấu thường thì sức chiến đấu của siêu cấp thiên tài mạnh hơn chút, đôi khi vượt cấp đánh nhau. Dương Thạc cảm thấy đồng tử là người có thực lực cao nhất trong bốn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Dương Thạc liếc Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh:

- May mà đường như đồng tử không vừa mắt hai huynh đệ Nhân Mã tộc.

Dương Thạc phát hiện vị trí hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh và đồng tử cách nhau khá xa, trung gian đứng nữ nhân trung niên cấp ngũ tinh, quan hệ hai bên không mấy tốt đẹp.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh coi như là thiên tài, mấy trăm năm ngón ngủi từ Long Dương đi vào cấp ngũ tinh, cũng có thể xưng là yêu nghiệt, trong lòng bọn họ có kiêu ngạo, không thích đồng tử.

Dương Thạc xuất hiện trong đại sảnh, lập tức có thiếu nữ khoảng hai mươi tuổi đi tới gần, hỏi:

- Vị tiên sinh này cũng ở Võ Thần điện nhận nhiệm vụ Ngũ Dương thương hội?

Nữ nhân mặc trang phục đánh dấu Ngũ Dương thương hội, trên gót áo thêu bốn ngôi sao bạc, hiển nhiên không phải là thị nữ bình thường.

Dương Thạc gật đầu với nữ nhân:

- Đúng vậy. Tại hạ là Dương Thạc.

706. Chương 706

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Nguồn: Vipvandan

Chương 666: Xuất phát đến mục tiêu Mạc Niên đảo!

Nữ nhân cười với Dương Thạc, mở miệng nói:

- Dương Thạc, xin chào, ta là thống lĩnh thương đội lần này, tên là Bích Tình Nhi, gnwowi kêu ta Tình Nhi được rồi.

Dương Thạc ngẩn ra:

- Tình Nhi tiểu thư?

Thương đội của Ngũ Dương thương hội lần này thuê năm cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, bản thân họ xuất động mười cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, chắc chắn trong đó có nhiều người thực lực cường đại, thiên phú tuyệt luân. Cộng thêm trên trăm hư không Vô Thánh cấp tứ tinh, sao lại để nữ nhân này làm thống lĩnh?

Rõ ràng là nữ nhân này có địa vị khá cao trong Ngũ Dương thương hội.

Dương Thạc có hiểu đôi chút về Ngũ Dương thương hội.

- Dường như người phụ trách phân bộ Ngũ Dương thương hội ở Đông hải họ Bích, chắc nữ nhân này là đệ tử trong gia tộc người phụ trách phân bộ.

Người phụ trách phân bộ Ngũ Dương thương hội ở Đông hải họ Bích, Bích thị khổng chế quyền thế lớn của phân bộ Ngũ Dương thương hội tại Đông hải.

Rõ ràng nữ nhân này là đệ tử của Bích thị.

Bởi vậy Dương Thạc mới gọi nàng là Tình Nhi tiểu thư.

Bích Tình Nhi gật đầu với Dương Thạc, lên tiếng:

- Ủm! Dương Thạc, người của chúng ta chưa đến đủ, người ngồi một bên chờ chút.

Trong đại sảnh Ngũ Dương thương hội đặt bàn, ghế.

Đám người Dương Thạc có thể ngồi chờ, hưởng dụng linh quả, mỹ tửu đặt trên bàn.

Dương Thạc tùy tiện kiếm một bàn ngồi.

Dương Thạc mới ngồi xuống thì một nam nhân khoảng hai mươi mấy tuổi chủ động tới gần:

- Huynh đệ, người cũng làm nhiệm vụ ra biển? Tự giới thiệu, ta tên Điền La, cũng làm nhiệm vụ, lần này muốn thông qua Ngũ Dương thương hội tới Mạc Niên đảo trên biển một chuyến. Đoạn thời gian sau này mọi người cùng nhau cộng sự, hãy chăm sóc cho nhau nhiều hơn.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Điền La huynh? Tại hạ tên Dương Thạc, hạnh ngộ hạnh ngộ.

Điền La nhìn xung quanh Dương Thạc, nhỏ giọng hỏi:

- Dương Thạc huynh đệ đến một mình sao?

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ủm!

Điền La nhỏ giọng nói bên tai Dương Thạc:

- Dương Thạc huynh đệ, lần này chúng ta làm nhiệm vụ tuy ra sức vì Ngũ Dương thương hội nhưng giữa chúng ta không kháng khí một khối, một mình người khó tránh khỏi chịu thiệt.

Điền La nghiêm túc nói:

- Ví dụ như nếu gặp phải bọn cướp cần chúng ta ra sức đánh, khi đó sẽ có các đội nhỏ chăm sóc nhau. Một mình như chúng ta đơn độc đâu nói không chừng làm vật hy sinh trước nguy hiểm, chịu chết oan uổng. Bởi vậy tốt nhất là những người thể cô như chúng ta liên hợp lại mới bảo vệ mình tốt nhất.

Dương Thạc nhướng chân mày.

Dương Thạc hiểu được điều Điền La nói.

Đầu tiên lần này thông qua Ngũ Dương thương hội từ Hải Ninh thành đi Mạc Niên đảo chắc chắn trên đường đi không phải thuận buồm xuôi gió suốt, sẽ gặp phải nguy hiểm, đặc biệt là trộm cướp, không chục thì cũng bảy, tám bọn cướp, hơn nữa là nhóm cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh cường đại.

Thương đội vượt biển khác với thương đội trên đại lục trung ương bình thường.

Cướp trong biển khác với ăn cướp trên đất liền. Cướp biển càng không kiêng dè gì, nhóm cướp do cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh dẫn dắt nhiều vô số.

Nếu gặp phải bọn cướp như vậy thì sẽ xảy ra chiến đấu.

Nói không chết người là lừa mình dối người, mơ giữa ban ngày.

Những cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội, mấy cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh được thuê có xác suất chết thấp chút, các hư không Võ Thánh cấp tứ tinh là dễ chết nhất.

Hơn nữa hư không Võ Thánh cấp tứ tinh được thuê càng mau chết hơn.

Dù sao hư không Võ Thánh vốn thuộc về Ngũ Dương thương hội đa số là huynh đệ sinh hoạt chung vài chục, mấy trăm, thậm chí mấy ngàn năm, tình cảm đậm đà, có thể trợ giúp nhau, hiểu biết đối phương, phối hợp rất ăn ý.

Hơn nữa hơn một trăm hư không Võ Thánh cấp tứ tinh của Ngũ Dương thương hội sẽ tụ thành một đoàn, trong chiến đấu có xác suất chết chóc rất nhỏ.

Còn hư không Võ Thánh cấp tứ tinh được thuê thì khác.

Tán loạn!

Ít hiểu biết nhau, không có cách phối hợp. Hơn nữa không quá tin tưởng đối phương, sẽ không đưa lưng về phía người ta.

Dưới loại tình huống này, đơn độc chiến đấu có xác suất chết lớn nhất.

Đối với bọn cướp thì càng không muốn trêu vào hư không Võ Thánh cấp tứ tinh của Ngũ Dương thương hội tụ tập lại với nhau, bọn họ càng thích ăn hiếp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh đơn độc, tán loạn.

Ngoài ra trong số cường giả được thuê có một số thuộc về đoàn thể nhỏ, ví dụ như hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh chính là đội hai người, có thể tin tưởng, giúp đỡ nhau. Có một số là đội nhỏ từ bốn, năm hư không Võ Thánh cấp tứ tinh tụ lại, bọn họ có thể giúp nhau chút ít.

Chỉ có người đi một mình như Dương Thạc, Điền La là cô đơn, thể lực mỏng manh rất dễ thành vật hy sinh.

Bởi vậy Điền La mới tới khuyên Dương Thạc, định liên hợp với hắn, nhiều người tránh cho sau này bị làm vật hy sinh.

Dương Thạc mỉm cười nói với Điền La:

- Liên hợp lại? Nếu như Điền La huynh tin tưởng tại hạ thì tại hạ nguyện ý cùng Điền La huynh giúp đỡ lẫn nhau.

- Huynh đệ!

Điền La biểu tình nghiêm túc nói:

- Ta không nói giỡn, muốn hợp tác thì phải tuyệt đối tin tưởng lẫn nhau!

Điền La nói với Dương Thạc:

- Phải dám đưa lưng cho đối hươg, nếu không thì dù ngoài miệng đồng ý nâng đỡ nhưng lúc đánh nhau thật sự sẽ nghi ngờ lẫn nhau. Nếu Dương Thạc huynh đệ tin twngr tại hạ thì cùng ký khế ước đi, bảo đảm trong nhiệm vụ mọi người không công kích lẫn nhau, nếu không thì trời tru đất diệt, hồn phi phách tán, như thế nào?

Dương Thạc nhíu mày hỏi:

- Ký khế ước?

Dương Thạc bài xích khế ước. nguồn

Nhưng Điền La nói cũng đúng, không ký kết khế ước, chỉ bằng một câu nói của mình làm sao người ta tin tưởng đây?

Bởi vậy Dương Thạc hơi do dự.

Dù sao thực lực của Dương Thạc cường đại hơn hư không Võ Thánh cấp tứ tinh bình thường rất nhiều, liên hợp với Điền La dường như không có ích lợi gì, còn rắc rối phải ký kết hợp động.

Giờ phút này, Điền La mong chờ nhìn Dương Thạc, đợi hắn hồi đáp.

Đang lúc Dương Thạc do dự thì vang lên giọng nữ nhân:

- Điền La đại ca, người này không muốn ký khế ước thì ngươi cần gì kéo hắn đi vào? Tiểu đội chúng ta dù gì có bốn người, ít nhất đủ tự bảo vệ mình rồi, cần gì ngươi khom lưng luồn gối cầu xin người ta gia nhập?

Có một thiếu nữ khoảng mười bảy, tám tuổi mặc đồ đỏ, trông khá đáng yêu lạnh lùng nhìn Dương Thạc.

Sau lưng nữ nhân có hai, ba người dường như chú ý bên này, cùng đội với Điền La.

- Điền La có tiểu đội? Gom được bốn người?

Dương Thạc ngẩn ra.

Điền La mắng thiếu nữ:

- Tiểu nha đầu biết cái gì? Ta thấy Dương Thạc huynh đệ làm người không tệ, muốn kéo Dương Thạc huynh đệ nhập bọn, có lợi cho hắn mà chúng ta cũng lớn mạnh. Đúng vậy, tiểu đội chúng ta có không ít người nhưng không thể khư khư một chỗ. Chuyện nào có lợi ọi người thì pta phải cố gắng làm, có gì không được? Lại nói nếu không phải ta đi bốn phía kéo người thì tiểu đội này chỉ có hai người chúng ta, khi đó sẽ vẫn là vật hy sinh!

Thiếu nữ bĩu môi không nói nữa.

707. Chương 707

Chương 667: Bí pháp thành! Siêu đại hình băng cướp

Dương Thạc cười lên tiếng:

- Điền La huynh, ta quyết định rồi, sẽ ký khế ước.

Mặc dù Dương Thạc không cần ý kết khế ước công thủ đồng minh, nhưng Điền La chủ động đến tìm rõ ràng là vì tốt cho hắn, chỉ vì điều này đã làm hắn không thể từ chối.

Dương Thạc nhìn ra được tính cách của Điền La khá hấp dẫn, trong tiểu đội mấy người kia đều tin vào Điền La, bằng hữu như vậy rất đáng giá kết giao.

Nghe Dương Thạc đồng ý ký kết khế ước, Điền La cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc huynh đệ, quả nhiên không nhìn lầm người!

Điền La vỗ vai Dương Thạc, mở miệng nói:

- Điền La ta chưa từng nhìn lầm người. Dương huynh đệ ký kết khế ước là người của mình rồi, dù không ký thì cũng là bằng hữu! Lần này làm xong nhiệm vụ, khế ước xé bỏ nhưng chúng ta có duyên làm bằng hữu, tương lai nâng đỡ cho nhau, chờ thời gian lâu không cần thêm khế ước gì, đều là hảo huynh đệ sống chết có nhau!

Dương Thạc nghiêm túc nói:

- Vậy được rồi.

Lần này ký kết khế ước cũng là sử dụng một tờ giấy, nhỏ một giọt huyết, khế ước hoàn thành.

- Được rồi, bây giờ tiểu đoàn thể của chúng ta có năm người, xem như là thể lực khá khá, chờ còn có ai nhân phẩm không tệ thì ta sẽ kéo vào.

Điền La rất là vui vẻ.

Mấy chục người tham gia nhiệm vụ đã đến gần đủ.

Đám người Dương Thạc chờ trong đại sảnh suốt một ngày, đến giữa trưa ngày thứ hai thì không ai tới nữa.

Tiểu đoàn đội Dương Thạc không phát triển thêm, vẫn chỉ có năm người. Điền La lôi kéo người theo tình thân thù thiếu chứ không ấu.

Bích Tình Nhi đứng lên nói:

- Giữa trưa rồi, chắc không ai đến nữa.

Bích Tình Nhi nhìn cường giả cấp tứ tinh bên cạnh mình, là lão nhân khoảng sáu, bảy mươi tuổi, hỏi:

- Liễu Uẩn thúc thúc, người Ngũ Dương thương hội ta đã đông đủ chưa?

Lão nhân lên tiếng:

- Khởi bẩm tiểu thư, người Ngũ Dương thương hội ta đã đông đủ rồi, nhưng Long Nhị tiền bối vốn chuẩn bị đi gần đây bế quan tiếm tu. May mà có Logn Tứ tiền bối thay thế, mười hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh chúng ta không thiếu một ai.

Bích Tình Nhi gật đầu, nói:

- Ừm!

Bích Tình Nhi nói:

- Bên chúng ta có ba mươi hai tiền bối hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh, dù thiếu một người nhưng cũng dư rồi.

Lão đại trong hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh nhíu mày nói:

- Khốn kiếp, cái tên Thiết Mạnh Nhân này, rõ ràng đã truyền tin cho hắn mà vẫn không đáp lời, không biết hắn đang làm cái quỷ gì!

Lúc trước hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh đến tham gia nhiệm vụ có hứa với Bích Tình Nhi sẽ lại kéo Thiết Mạnh Nhân là cường giả Thiết Y tộc cấp ngũ tinh đến. Bởi vậy Bích Tình Nhi mới sửa đổi nhiệm vụ trong Võ Thần điện, không thuê thêm cường giả cấp ngũ tinh. Thiết Mạnh Nhân vẫn bật vô âm

tín, đến bây giờ chưa đến, hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh không thể hoàn thành lời hứa, tuy rằng không quan trọng, Bích Tình Nhi cũng không nói thêm gì, nhưng hai người cảm thấy mất mặt.

Đồng tử cấp ngũ tinh lên tiếng:

- Yên tâm đi Tình nhi tiểu thư, thực lực của ta đủ ngang ngửa với hai đỉnh hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, nhiệm vụ lần này sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Đồng tử vừa nói vừa lạnh lùng liếc hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh khinh thường đồng tử:

- Hừ! Khoác lác!

Bích Tình Nhi cười nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Có Ngọc tiền bối, hai vị Mã tiền bối, Tiêu tiền bối, bốn người ở thì trộm cướp bình thường đương nhiên là không thành vấn đề.

Ngọc tiền bối là đồng tử.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh có họ Mã.

Nữ nhân kia là họ Tiêu.

Bích Tình Nhi mở miệng nói:

- Nếu vậy thì chúng ta rời khỏi Hải Ninh thành thôi. Đến đông môn, chúng ta trực tiếp tiến vào phi chu sau đó xuất phát.

- Ủm! Chúng ta không ý kiến gì.

- Nghe theo lời Tình Nhi tiểu thư!

Những cường giả cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh không có ý kiến.

Mọi người lần lượt rời khỏi Ngũ Dương thương hội đến đông môn Hải Ninh thành, đằng trước đông môn có một phi chu to khổng lồ bồng bềnh giữa không trung, phi chu có tiêu chí của Ngũ Dương thương hội chứng minh đây là phi chu thuộc Ngũ Dương thương hội.

Dương Thạc nhìn phi chu, lòng máy động:

- Không ngờ phi chu này là pháp khí đẳng cấp lục tinh?

Phi chu này lớn hơn phi chu đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh không chỉ gấp đôi, gấp ba. Đẳng cấp phi chu này cũng cỡ cấp lục tinh.

- Nhưng lực phòng ngự tối đa là cấp ngũ tinh, chắc ưu thế của phi chu là tốc độ.

Dương Thạc liếc sơ, phát hiện sức phòng ngự của phi chu không mạnh, chắc là tốc độ nhanh.

Tốc độ nhanh thì đến Mạc Niên đảo càng mau, đây là điều Dương Thạc mong muốn.

Vốn Dương Thạc cho rằng thông qua Ngũ Dương thương hội từ Hải Ninh thành đến Mạc Niên đảo cần ít nhất hai năm, bây giờ xem ra Ngũ Dương thương hội có được phi chu tốc độ cỡ cấp lục tinh, chắc lướt trong biển sẽ nhanh hơn nhiều, cùng lắm một năm rưỡi là đến Mạc Niên đảo.

Còn từ Mạc Niên đảo đến Bạch Lâm đảo thì chỉ cỡ ba, năm tháng là cùng.

Tức là nói Dương Thạc rất có khả năng đến Bạch Lâm đảo chỉ trong vòng hai năm, trở về Thuần Nhân tộc.

- Hai năm này có thể sáng tạo ra bí pháp nguyên tố, khi đó ta sẽ lấy trạng thái mạnh nhất trở về Thuần Nhân tộc.

- Dương Thiên, không biết thực lực của ngươi hiện tại đạt đến tình độ gì.

Nghĩ đến Dương Thiên, Dương Thạc nheo mắt lại.

Từ đầu đến cuối Dương Thạc xem Dương Thiên là kẻ địch lớn nhất đời mình.

Dương Thiên có thiên phú siêu tuyệt, vài chục năm gần gũi đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, nay gã vào Thiên Thánh giới đã mười năm, tài nguyên trong Thiên Thánh giới hơn xa trần gian. Dương Thiên ở Thiên Thánh giới chắc chắn tu vi tăng vọt.

Dương Thạc cảm thấy bây giờ Dương Thiên rất có thể đã vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh.

Dương Thiên có sức chiến đấu cường đại cỡ cấp tứ tinh, thậm chí là cấp ngũ tinh.

Dương nhiên đẳng cấp đẳng cấp bát trọng lôi âm Võ Thánh là chuyện không thể nào.

Dù sao ở Thiên Thánh giới có vô cùng tận siêu thiên tài, có rất nhiều tuyệt thế thiên tài mười mấy tuổi đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh, cuối cùng bị kẹt ở đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh mấy vạn hoặc mấy chục vạn năm. Dù Dương Thiên có kỳ ngộ nghịch thiên, nhưng trong vòng mười mấy năm đi vào đẳng cấp đẳng cấp bát trọng lôi âm Võ Thánh có sức chiến đấu cấp thất tinh là chuyện không thể nào.

Dương Thạc hít sâu, trầm nghĩ:

- Đến Thuần Nhân tộc rồi sớm muộn gì ân oán giữa chúng ta sẽ đặt dấu chấm hết.

Chấm dứt cuộc ân oán này!

Có lẽ giữa Dương Thạc và Dương Thiên không có mối thù sinh tử.

Mặc dù Dương Thạc và Dương Địch liên hợp giết chết Dương Tử Mặc nhưng Dương Thiên cảm thấy mặc dù Dương Tử Mặc là nhi tử của gã, nhưng gã xem Dương Tử Mặc là công cụ có giá trị lợi dụng cao. Dương Thiên sẽ không vì công cụ này mà xuống tay giết Dương Thạc.

Bên Dương Thạc thì thấy mặc dù Dương Thiên năm lần bảy lượt muốn giết hắn nhưng chưa thành công.

Tình nghĩa phụ tử, ân đoạn nghĩa tuyệt.

Chương 667: Bí pháp thành! Siêu đại hình băng cướp (2)

Nhưng chưa đến mức không chết không ngừng.

Dương Thạc đến Thuần Nhân tộc không phải quyết giết Dương Thiên, dù gì bây giờ Thuần Nhân tộc đang trong hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm, không thể nội chiến. ân oán với Dương Thiên phải có chấm dứt, nếu không phải Dương Thiên áp đảo Dương Thạc thì chính là Dương Thạc đánh bại Dương Thiên!

Từ khi Dương Thạc đi vào đường võ đạo thì vấn đề này luôn đè nặng lòng hắn.

Nếu lần này có thể đánh bại Dương Thiên, áp đảo gã thì tảng đá đè nặng lòng Dương Thạc sẽ nhẹ đi, khi ấy tâm cảnh của hắn mới hoàn toàn thông, tu luyện võ đạo tăng tiến nhiều.

Nếu như khó thể thành công ...

Sợ là Dương Thạc sẽ đánh mất tin tưởng, tương lai trên đường võ đạo khó có đại thành tựu. Tối đa dừng bước ở đẳng cấp sức chiến đấu cấp lục tinh.

Đối với Dương Thiên thì vấn đề tương tự.

Chiến thắng Dương Thạc là có thể đè đầu hắn.

Một khi thất bại, bị nhi tử lúc trước mình không chú trọng nhất đánh bại, sợ là tinh thần Dương Thiên dao động không có khả năng tiến bước nữa, suốt đời suốt kiếp không thể đi vào đẳng cấp bát trọng lôi âm Võ Thánh, không có được sức chiến đấu cấp thất tinh.

Tất cả sẽ phải chấm dứt vào hai năm sau.

Trong khi Dương Thạc đang suy nghĩ thì Bích Tinh Nhi mở cửa phi chu, bay vào trong.

- Được rồi, giờ thì mọi người vào phi chu đi, chúng ta lập tức xuất phát!

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Đám người Dương Thạc đầu tiên là bốn hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, sau đó là ba mươi hai hư không Vô Thánh cấp tứ tinh bay vào trong phi chu.

Bích Tình Nhi mỉm cười giới thiệu với đám người Dương Thạc:

- Trong phi chu có hơn hai trăm căn phòng, mọi người tùy thích chọn một gian tiềm tu. Chỉ khi gặp bọn cướp mới cần mọi người xuất chiến, đương nhiên tốt nhất là lần này chúng ta không gặp phải tên nào.

Hơn hai trăm căn phòng, trong đó hai mươi gian phòng xa hoa cung cấp cho hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

Còn lại tùy hư không Vô Thánh cấp tứ tinh phân phối.

Trong đó Ngũ Dương thương hội có một trăm hư không Vô Thánh cấp tứ tinh chiếm cứ một trăm căn phòng. Ba mươi hai hư không Vô Thánh cấp tứ tinh như Dương Thạc lựa chọn trong một trăm căn phòng này, quyền lựa chọn khá lớn.

Điền La nói với Dương Thạc:

- Đi đi Dương huynh đệ, chúng ta chọn lựa năm gian phòng sát nhau để tiện hỗ trợ cho nhau.

- Ừm!

Dương Thạc gật đầu đi theo Điền La.

Chọn phòng xong đi vào trong nghỉ ngơi, phi chu khởi hành. Một ngày qua đi, phi chu đã tới biển rộng mênh mông, bay hướng đông Mạc Niên đảo.

Thời gian trôi nhanh.

Một tháng, hai tháng, ba tháng.

Nửa năm qua đi.

- Phù.

Dương Thạc khoanh chân trong phòng chợt mở mắt ra, thở hắt ra.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nửa năm nay bí pháp nguyên tố hòa tan của ta xem như cơ bản sáng tạo hoàn thành. Tuy rằng chưa hoàn mỹ, mới bắt đầu sử dụng nhưng uy lực cường đại hơn bí pháp hòa tan, bóc tách nhiều.

Dương Thạc ở trong phi chu lúc nghỉ lúc luyện đã tiềm tu nửa năm, sáng tạo ra bí pháp nguyên tố hòa tan.

Đương nhiên, chỉ là sơ bộ sáng tạo.

Một đoạn thời gian dài sau đó bí pháp nguyên tố hòa tan chậm rãi hoàn chỉnh. Đương nhiên, dù hiện tại chỉ có thể xem như bán thành phẩm nhưng so với cuối cùng thành phẩm không kém bao nhiêu, ít nhất tám phần uy lực thành phẩm hoàn chỉnh.

Có thể tạo thành tổn thương nhất định cho hư không Vô Thánh cấp tứ tinh rồi.

Cộc cộc cộc!

Dương Thạc mới tỉnh khỏi tu luyện thì bên ngoài phòng vang tiếng đập cửa.

Dương Thạc đồngngj thần niệm, thần hồn sớm cảm giác được người đứng ngoài cửa chính là Điền La.

- Là Điền La huynh sao? Mời vào.

Những gian phòng này không ngăn cách võ giả tra xét bằng thần niệm.

Lúc trước Dương Thạc trong trạng thái tiềm tu, Điền La ở phòng bên cạnh dùng thần niệm tra xét thấy hắn đang bận nên không quấy rầy. Mới nãy Dương Thạc thoát khỏi trạng thái tiềm tu, thần hồn khá nhạy, lập tức cảm giác được nên mới chạy tới tìm Dương Thạc trò chuyện.

Điền La cười tủm tỉm, mới đi vào liền chúc mừng Dương Thạc:

- Dương huynh đệ, thấy người mặt mày hồng hào, chẳng lẽ tu luyện có thành? Ha ha ha ha ha ha! Vậy là sức chiến đấu của tiểu đội chúng ta tăng lớn rồi, sau này càng có nắm chắc tự bảo vệ mình.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Chỉ là ngẫu nhiên cảm ngộ, tự sáng tạo ra một môn bí pháp công kích, mới là hình thức ban đầu, chờ gặp bằng cướp thì triển mới biết.

Điền La gật đầu, nói:

- Ừm!

Mặc dù mới rồi Điền La có chúc mừng Dương Thạc nhưng không quá đặt niềm tin vào sức chiến đấu của hắn.

Đạt đến đẳng cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh không phải muốn tăng thực lực là tăng ngay được.

Nụ cười trên mặt Điền La nhạt dần, khe thở dài:

- Ài, tiếc rằng cái tên Tiểu Ngũ lần trước xui bị hai tên cướp cấp tứ tinh công kích thần hồn, bị tổn thất thần hồn hơn phân nửa. Mặc dù có đan dược của Dương huynh đệ giúp hắn hồi phục một ít nguyên khí, nhưng hiện tại thần hồn của hắn cực kỳ yếu ớt, sức chiến đấu rút xuống sơ giai cấp tứ tinh, gặp phải bằng cướp thì e rằng đỡ nhiều lành ít.

Dương Thạc lặng im không nói.

Tiểu Ngũ là hư không Vô Thánh cấp tứ tinh trong tiểu đội của Dương Thạc, trông tuổi chừng hai mươi mốt, hai mươi hai, thiên phú tương đương không tệ, sức chiến đấu khá cao.

Tiếc rằng nửa tháng trước thương đội gặp bằng cướp công kích, Tiểu Ngũ bị hai tên cướp cấp tứ tinh công kích thần hồn, bị hao tổn nhiều, sức chiến đấu giảm mạnh.

Sáu tháng nay gặp sáu, bảy bằng cướp có lớn có nhỏ.

Gần như là bằng cướp siêu lớn do cấp ngũ tinh dẫn đội.

Năm lần bảy lượt chiến đấu ẩu đả, bên Ngũ Dương thương hội có tổn thất. Năm hư không Vô Thánh cấp tứ tinh đã chết, trong đó có hộ vệ cấp tứ tinh của Ngũ Dương thương hội.

Tiểu đội năm người phe Dương Thạc hết sức tự bảo vệ mình, không có người chết đã may lắm rồi, một thành viên bị thương, sức chiến đấu giảm mạnh cũng bình thường.

Điền La trầm giọng nói:

- Sau này càng vào sâu trong Đông hải gặp bằng cướp càng cường đại hơn, sợ là tương lai sẽ gặp bằng cướp siêu lớn do bốn, năm cường giả cấp ngũ tinh dẫn đội.

Bằng cướp siêu lớn do bốn, năm cường giả cấp ngũ tinh dẫn đội?

Sợ là có năm, sáu chục tên cướp cấp tứ tinh.

Thêm vào một vài tên cướp cấp tam tinh rác rưởi thì chính là khối xương cứng khó gặm.

Có cần thì cũng sẽ rụng mấy cái răng.

Điền La nói:

- May mắn lần này Tình Nhi tiểu thư dẫn đội, Ngũ Dương thương hội xuất động mười cường giả cấp ngũ tinh, bình thường thương đội chúng ta có nguy hiểm nho nhưng sẽ không gặp tai họa diệt vong.

- Chúng ta chỉ có thực lực cấp tứ tinh, có thể giữ mạng được hay không phải trông nhờ vào may mắn.

Đám người Dương Thạc, Điền La ở trên phi chu nửa năm, hiểu khá sâu về thương đội.

Đặc biệt là Bích Tình Nhi dẫn đội, họ đã biết thân phận của nàng.

Bích Tình Nhi là nữ nhi ruột của người phụ trách phân bộ Ngũ Dương thương hội tại Đông hải.

Đây là lần đầu tiên Bích Tình Nhi tự mình mang đội.

Hàng hóa vận chuyển không nhiều, không quá quý giá, phân bộ Ngũ Dương thương hội tại Đông hải xuất động mười hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, một trăm hư không Vô Thánh cấp tứ tinh, còn phái ra phi chu cấp lục tinh bảo hộ, chủ yếu là bảo vệ an toàn cho Bích Tình Nhi.

708. Chương 708

Chương 668: Sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh, biến thân huyết mạch

Dưới loại tình huống này, thương đội gặp phải băng cướp siêu lớn hay tình huống diệt vong sẽ không xảy ra.

Nếu thật sự gặp phải băng cướp siêu lớn thì nhóm hư không Vô Thánh cấp tứ tinh như Dương Thạc sẽ gặp nhiều nguy hiểm, chết mấy người.

Dương Thạc khẽ thở dài:

- Nhìn may mắn vậy.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đang lúc Dương Thạc, Điền La trò chuyện thì bên ngoài phi chu vang tiếng nổ, cả phi chu chợt run rẩy.

Điền La biến sắc mặt nói:

- Gặp công kích? Nguy rồi, chắc chắn là gặp phải băng cướp có thực lực mạnh mẽ, nếu không thì đối phương sẽ không trực tiếp mạnh mẽ công kích phi chu của chúng ta!

Mặt Dương Thạc âm trầm.

Lúc trước trong sáu tháng đội thuyền Ngũ Dương thương hội gặp băng cướp công kích sáu, bảy lần, mấy lần gặp băng cướp thì chúng chỉ ngăn lại đội tàu Ngũ Dương thương hội chứ không dám ra tay.

Sau đó trong phi chu Ngũ Dương thương hội có rất nhiều cường giả cấp tứ tinh ủa ra, lại xuất động mấy cường giả cấp ngũ tinh. Những băng cướp chỉ hơi ngăn cản một chút, để lại mười mấy cường giả cấp tứ tinh, vài chục cái xác cường giả cấp tam tinh rồi bỏ chạy.

Không có ai xuất hiện công kích phi chu.

Chủ yếu là những băng cướp không có lực lượng.

Phi chu của Ngũ Dương thương hội dù gì cũng là loại cấp lục tinh, sao bên trong không có nhiều cường giả tọa trấn được?

Nói giảm thối thì ít nhất có năm, sáu mươi cường giả cấp tứ tinh, đẳng cấp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh cỡ một, hai người. Nhiều thì hàng trăm cường giả cấp tứ tinh, mười mấy cường giả cấp ngũ tinh. Lúc trước các băng cướp thấy phi chu này chỉ muốn thử vận may nhìn xem có thể vớt vát được chút gì không.

băng cướp không có ý định thật sự công phá phi chu, cướp bóc hàng hóa.

Cướp không nhất định phải cướp đồ.

Có nhiều tên cướp ngăn cản thương đội chưa chắc sẽ xảy ra chiến đấu. Có nhiều lúc thương đội cho băng cướp chút tiền lót đường.

Dù sao nếu thật sự chiến đấu thì băng cướp cũng sẽ gặp tổn thất không nhỏ.

Thương đội sẽ gặp tổn thất lớn.

Băng cướp hao tổn thực lực nhiều sẽ bị băng cướp khác nuốt. Nếu thương đội bị hao tổn thực lực thì trong chuyến hành tình tiếp theo gặp băng cướp khác sẽ rất bị động. Bởi thế bình thường lúc thực lực hai bên ngang ngửa sẽ không xảy ra chiến đấu quy mô lớn.

Lúc trước những băng cướp này chỉ muốn kiếm tiền lót được, nhưng bọn họ đã không thành công. Bích Tình Nhi thống lĩnh phi chu này có thực lực quá cường đại, không cho bọn họ cơ hội bàn bạc lập tức xuất động nhiều cao thủ, giết họ thọt lùi.

Bây giờ phi chu Ngũ Dương thương hội gặp công kích mãnh liệt như vậy, hiển nhiên băng cướp muốn ra oai phủ đầu, cách làm này thật cứng rắn. Băng cướp như vậy chắc chắn thực lực rất mạnh, rất có thể có từ năm cường giả đẳng cấp hư không Võ Thánh trở lên.

Giọng nữ khẽ quát vang lên trong phi chu:

- Là ai dám công kích phi chu của Ngũ Dương thương hội ta?

- Ngũ Dương thương hội?

Giọng nam lạnh lùng quát:

- Hừ! Đúng là muốn cướp phi chu của Ngũ Dương thương hội! Con bé kia, ngoan ngoãn để lại hàng hóa thì chúng ta sẽ tha cho người một con đường sống!

Dương Thạc, Điền La ở trong phòng liếc nhau, hai người phát tán phi chu của Ngũ Dương thương hội nhìn tình hình bên ngoài.

Ngoài phi chu tụ lại cả ngàn người, phần lớn bảy, tám trăm người là cường giả đẳng cấp hư không Võ Thánh cấp tam tinh, những người này xem như là quân tốt. Còn hơn hai trăm người không ngờ đều là hư không Võ Thánh cấp tứ tinh.

Ngoài ra trong nhóm người này có sáu siêu cấp cường giả dẫn đội, đều là sức chiến đấu cấp ngũ tinh.

- Đội ngũ thật cường đại!

Dương Thạc, Điền La biến sắc mặt, đặc biệt là Điền La, biểu tình cực kỳ khó xem.

Băng cướp này thật cường đại.

Trừ sức chiến đấu hàng đầu chỉ có sáu cường giả cấp ngũ tinh ra, còn lại số lượng cường giả cấp tứ tinh nhiều hơn bên Ngũ Dương thương hội.

Cộng thêm một đám cường giả cấp tam tinh.

Điền La nhíu mày nói:

- Rắc rối đây.

Băng cướp như vậy tính ra bên Ngũ Dương thương hội sẽ không sợ, dù sao phe Ngũ Dương thương hội có mười bốn hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh. Mười bốn hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh giết ngàn hư không Võ Thánh cấp tam tinh, cấp tứ tinh thì khó nhưng muốn bảo vệ phi chu rời đi thì rất dễ.

Tuy nhiên, hư không Võ Thánh cấp tứ tinh như Dương Thạc thì khó nói.

Chờ lát nữa bắt đầu chiến đấu, một trăm ba mươi hư không Võ Thánh cấp tứ tinh đối mặt hơn hai trăm cường giả cấp tứ tinh, bảy, tám trăm cường giả cấp tam tinh phe địch công sát.

Mặc dù sức chiến đấu của cường giả cấp tam tinh cách biệt rất lớn với cấp tứ tinh, nếu cường giả cấp tứ tinh bị kiềm chế, mặc kệ hai, ba mươi cường giả cấp tam tinh liên hợp muốn một kích giết chết hư không Võ Thánh cấp tứ tinh có xác suất thành công rất lớn.

Tại họa diệt vong.

Bên ngoài xuất hiện hàng ngàn tên cướp đối với hư không Võ Thánh cấp tứ tinh bên Ngũ Dương thương hội gần như là tại họa diệt vong.

Điền La sắc mặt khó xem nói:

- Tiêu rồi.

Diễn La trầm giọng nói:

- Trừ phi cường giả sức chiến đấu cấp ngũ tinh bên chúng ta lập tức giết hoặc đánh bại sáu tên cướp cấp ngũ tinh, nếu không thì chiến đấu thời gian dài chúng ta chết chắc. Dù có thể đánh lui sáu tên cướp cấp ngũ tinh trong thời gian ngắn nhưng bên chúng ta phải trả cái giá rất đắt.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Cứ bình tĩnh theo dõi đi, chờ lát nữa chúng ta cố gắng tự bảo vệ mình.

Nghe thủ lĩnh băng cướp không nể mặt Ngũ Dương thương hội, Bích Tình Nhi sắc mặt âm trầm, trầm giọng quát:

- Vị tiền bối này, ta nguyện ý dâng lên mười vạn trung phẩm linh thạch, tiền bối hãy mang người của mình rời đi! Ngũ Dương thương hội của ta không sợ bất cứ tên cướp nào, nếu tiền bối ép người quá đáng, mọi người trở mặt thì kết cục ... sợ là hai chúng ta không ai được lợi!

Đưa ra mười vạn trung phẩm linh thạch xem như phí lót đường.

Mười vạn trung phẩm linh thạch là giá tiền mười pháp khí công kích cấp ngũ tinh bình thường, sáu tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh mỗi người có thể chia một cái rưỡi, xem như là số tiền không nhỏ.

Khiến Bích Tình Nhi bất ngờ là đám cướp không biết đủ.

- Mười vạn trung phẩm linh thạch? Cho ăn mày sao? Chỉ tính một mình đại ca ta thì mười vạn không đủ!

- Đại ca ta có sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh, cần mười vạn trung phẩm linh thạch bình thường này sao?

- Chiếc phi chu cấp lục tinh này không tệ, có thể giữ lại.

- Còn có cô bé nhà ngươi, chắc là tiểu thư cao tăng Ngũ Dương thương hội? Cùng đại ca ta một trăm năm thì sẽ thả ngươi trở về!

Mấy tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha!

Chỉ có một người không nói chuyện.

Người này vóc dáng cao lớn, mặt trắng không râu, lạnh lùng nhìn phi chu trước mặt, hiển nhiên là đại ca của băng cướp.

Siêu cấp cường giả sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh.

Đại ca băng cướp, Cự Kinh Vương thăm nghĩ:

- Hừ! Cự Kinh Vương ta ở Đông hải là bá chủ một phương, bây giờ tụ tập huynh đệ tiến lên ngăn chặn phi chu của Ngũ Dương thương hội, không tin bọn họ dám ngay mặt đấu với chúng ta, chắc cuối cùng sẽ ngoan ngoãn từ bỏ hàng hóa, chột vật bỏ đi!

709. Chương 709

Chương 669: Bá chủ cấp tứ tinh, nghiền áp

Trong phi chu, mặt Bích Tình Nhi lạnh băng, mắt lộ sát ý.

- Muốn ta để lại phi chu, còn cùng thủ lĩnh băng cướp?

Bích Tình Nhi bản năng truyền âm ột cường giả cấp ngũ tinh trong phi chu của Ngũ Dương thương hội:

- Long Tứ tiền bối.

Một thanh âm văng vẳng truyền vào phi chu của Ngũ Dương thương hội của Bích Tình Nhi:

- Tiểu thư, chuyện bên này để ta xử lý.

Thanh âm văng vẳng bỗng truyền ra từ phi chu của Ngũ Dương thương hội, lọt vào tai thủ lĩnh băng cướp Cự Kinh Vương:

- Cự Kinh!

- Mấy ngàn năm không gặp, thực lực của ngươi không tăng bao nhiêu mà lá gan to ra. Dám cướp bóc Ngũ Dương thương hội của ta? Không lẽ không sợ Ngũ Dương thương hội trả thù, bỏ mạng?

Nghe thanh âm văng vẳng, Cự Kinh Vương biến sắc mặt nói:

- Cái gì? Long lão Tứ, không ngờ là ngươi!

- Hừ! Long lão Tứ, nếu là nhị ca của ngươi đến thì ta còn e ngại hẵn vài phần, chỉ bằng vào ngươi sức chiến đấu cao giai cấp ngũ tinh cũng mơ hồ lui ta? Nằm mơ đi! Hôm nay các ngươi không để lại thứ gì thì đừng hòng đi!

Cự Kinh Vương cao giọng quát:

- Các huynh đệ, chuẩn bị sẵn sàng, oanh phá phi chu này cho ta!

- Ngươi muốn chết!

Long Tứ ở trong phi chu của Ngũ Dương thương hội quát to:

- Có thể giết được ngươi hay không thử liền biết!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửa phi chu của Ngũ Dương thương hội mở ra, vài luồng sáng bắn ra. Trong Ngũ Dương thương hội, những siêu cấp cường giả cấp ngũ tinh có bảy, tám người xuất động, còn lại vài người thủ hộ bên cạnh Bích Tình Nhi.

Bích Tình Nhi rống to ra lệnh:

- Công kích, giết đám cướp này!

Vù vù vù vù vù!

Hư không Vô Thánh cấp tứ tinh của Ngũ Dương thương hội lần lượt bay ra, công sát hướng băng cướp.

Thấy bảy, tám hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bay ra khỏi phi chu của Ngũ Dương thương hội, Cự Kinh Vương biến sắc mặt nói:

- A? Còn dám phản kháng? Sao trong phi chu này có nhiều cường giả cấp ngũ tinh quá vậy? Không lẽ là đệ tử trực hệ người phụ trách Ngũ Dương thương hội ở Đông hải dẫn đội?

Trong bảy, tám người có người dẫn đầu mặc áo trắng, trán có hai cái sừng cụt, râu tóc bạc phơ, chính là Long Tứ.

Long Tứ quát to:

- Chết đi!

Long Tứ vọt hướng Cự Kinh Vương.

Cự Kinh Vương không lùi, mang theo năm tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh tấn công:

- Ngươi muốn chết!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Luân phiên đánh nhau, lực lượng của Cự Kinh Vương, Long Tứ tương đương.

Cự Kinh Vương quát to:

- Long Tứ, người cũng đi vào sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh? Tiếc rằng dù là vậy thì hôm nay đối diện ta, người chắc chắn thất bại!

Cự Kinh Vương lắc người biến thành cá kinh to lớn dài mấy trăm trượng mạnh mẽ đè Long Tứ.

Long Tứ hét to:

- Thần thú biến thân? Tưởng ta không biết sao?

Thân hình Long Tứ đột nhiên thay đổi, hóa thành giao long to lớn.

Cự Kinh Vương giật mình kêu lên:

- Người cũng trải qua tẩy rửa huyết mạch?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một kinh một long vật lộn.

Đám người Điền La, Dương Thạc đã lao ra phi chu của Ngũ Dương thương hội xông hướng bọn cướp cấp tứ tinh.

- Dương huynh đệ, cẩn thận chút, năm người chúng ta tuyệt đối không thể cách nhau quá xa!

- Công sát!

- Công sát!

Hai bên không chút do dự lập tức bộc phát ra công kích cường đại.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Thật nhiều công kích thần hồn lao hướng nữ nhân duy nhất trong tiểu đội Điền La.

- Tiểu Mỹ, cẩn thận!

Có bóng người vọt một tiếng che trước mặt bọn họ kia, là Tiểu Ngũ vốn bị thương phi chu của Ngũ Dương thương hội. Giờ phút này, mặt Tiểu Ngũ nở nụ cười.

- Dù gì thần hồn của ta bị thương nghiêm trọng, lần này chết chắc, hay để ta đỡ công kích thần hồn cho nàng!

- Tiểu Ngũ!

Thấy Tiểu Ngũ đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, che nhiều công kích thần hồn, thiếu nữ Tiểu Mỹ trợn to mắt, tim như sắp vỡ tan.

Trong tiểu đội năm người của Dương Thạc chỉ có ba người trẻ tuổi là Dương Thạc, Tiểu Ngũ, Long Tứ. Hai người còn lại như Điền La trông cỡ hai mươi bảy, tám tuổi, tính tuổi thật cỡ vài vạn tuổi, hơn xa ba người Dương Thạc.

Mặc dù Dương Thạc cũng khá trẻ tuổi nhưng thực lực cường đại nhiều, tâm cảnh trầm ổn già dặn, thường khó hòa mình với thành viên trong tiểu đội.

Tiểu Ngũ, thiếu nữ Tiểu Mỹ tuổi tác gần nhau, đều là siêu cấp thiên tài có thiên phú rất cao, thường hay đấu võ mồm.

Thật ra giữa hai người manh nha tình cảm nam nữ.

Lúc trước Tiểu Ngũ bị thương nặng, thần hồn hao tổn nhiều đã làm thiếu nữ Tiểu Mỹ rất lo lắng.

Không ngờ lần này đối mặt nhiều công kích thần hồn mà Tiểu Ngũ quyết tuyệt che trước mặt thiếu nữ Tiểu Mỹ, cam nguyện hy sinh chính mình để nàng sống.

Giờ phút này, thiếu nữ Tiểu Mỹ cảm giác trái tim bị xúc động.

Trong phút chốc thiếu nữ Tiểu Mỹ thấy đau xé tim gan.

Bởi vì thiếu niên làm tim thiếu nữ Tiểu Mỹ rung động giờ đối mặt công kích thần hồn của cường giả cấp tam tinh, cấp tứ tinh. Đừng nói là thần hồn của Tiểu Ngũ đã bị thương nặng chỉ còn lại một phần ba, dù Thần hồn ở trạng thái cao nhất, dù tăng thần hồn lên gấp đôi, đối mặt nhiều công kích thần hồn công kích như vậy Tiểu Ngũ sẽ bị giết chết.

Sẽ chết.

Thiếu nữ Tiểu Mỹ cảm giác tim đau như nhói.

Giờ phút này, thời gian như biến chậm gấp trăm lần. Chùm sáng nhiều công kích thần hồn chậm rãi tập kích Tiểu Ngũ, nàng không thể nào ngăn cản chuyện xảy ra.

Thiếu nữ Tiểu Mỹ phát ra tiếng hét thê lương:

- Không!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai.

Người Tiểu Ngũ bị hất văng ra xa, bay hướng thiếu nữ Tiểu Mỹ.

Thiếu nữ Tiểu Mỹ bản năng lắc người đỡ lấy Tiểu Ngũ, nhưng ngay sau đó nàng ngẩn ra vì phát hiện gã không phải là cái xác đã mất thần hồn như tưởng tượng. Mắt Tiểu Ngũ đầy cảm xúc, dường như chưa mất thần hồn. Trong mắt Tiểu Ngũ chứa nghi hoặc, dường như không hiểu tại sao bị công kích thần hồn mà không bị mất cọng lông nào, giống như không bị trúng đòn.

Tiểu Ngũ ngơ ngác nói:

- Vậy là sao?

Một thanh âm trong trẻo vang sau lưng Tiểu Ngũ:

- Thần hồn bị thương thì ngoan ngoãn ở phía sau đi, còn muốn anh hùng cứu mỹ nhân? Điền La, trông chừng tiểu tử và nha đầu này, để ta đối phó đám hư không Vô Thánh cấp tứ tinh cho!

- Dương Thạc huynh đệ!

Tiểu Ngũ, thiếu nữ Tiểu Mỹ bản năng nhìn sau lưng, Điền La cũng đưa mắt nhìn hướng đó.

Sau lưng Tiểu Ngũ có một bóng người to lóng đứng giữa không trung, chính là Dương Thạc.

Giờ phút này, Dương Thạc đã hoàn thành đệ tam trọng hắc hùng huyền ưng biến thân.

Mới nãy khi công kích thần hồn tấn công Tiểu Ngũ đều bị Dương Thạc cản lại hết.

Vừa rồi do một số tên cướp hư không Vô Thánh cấp tam tinh, cấp tứ tinh phát động công kích. Cấp tam tinh chiếm đa số, khoảng ba, bốn chục người. Hư không Vô Thánh cấp tứ tinh thì cỡ mười mấy người. Bọn họ cùng nhau phát động công kích thần hồn, dù cộng lại thần hồn của Tiểu Ngũ, thiếu nữ Tiểu Mỹ cũng sẽ tan biến ngay.

Dương Thạc thì khác.

Dương Thạc có hỗn loạn chi châu, công kích thần hồn dưới cấp tứ tinh bị miễn dịch hoàn toàn.

Đừng nói là mấy chục người này, dù là mấy trăm, mấy ngàn, mấy vạn, chỉ cần dưới đẳng cấp tứ tinh cùng công kích thần hồn hướng Dương Thạc thì hẳn có thể hoàn toàn miễn dịch.

710. Chương 710

Chương 670: Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh cướp đoạt công lao

- Giết!

- Giết!

Đám người Diên La giết mình việc Dương Thạc có thể cản lại nhiều công kích thần hồn, đám cướp đã tấn công.

Mặt sau, cường giả cấp tứ tinh của Ngũ Dương thương hội không sợ chết xung phong lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai phe ạnh đụng độ, có mười mấy hư không Võ Thánh cấp tứ tinh chết ngay tại chỗ. Ba mươi mấy tên cướp cấp tam tinh cũng chết đi.

- Diên La, các người chú ý tự bảo vệ mình!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc hành động rất nhanh, giúp đám người Diên La chặn lại hai lần công kích thần hồn, đỡ binh khí của bốn, năm hư không Võ Thánh cấp tứ tinh đánh tới.

Keng keng keng!

Giáp đen ngoài người Dương Thạc nứt vài vết.

Binh khí của hư không Võ Thánh cấp tứ tinh thường là cửu cấp hoặc thập cấp thần binh, có thể tạo thành tổn thương cho Dương Thạc. Nhưng Dương Thạc có Cửu Dương chân thân bất tử bất diệt, chút vết thương này không đáng gì.

- Dương huynh đệ, tiểu tử nhà ngươi thật là thâm tàng bất lộ, gần như miễn dịch công kích của hư không Võ Thánh cấp tứ tinh?

Đám người Diên La đã kịp phản ứng lại, nhờ có Dương Thạc trợ giúp, tuy bọn họ không giết được nhiều tên cướp nhưng tự bảo vệ mình thì không thành vấn đề.

Bọn họ ngẫu nhiên phát động mấy lần công kích, có thể giết một, hai tên cướp hư không Võ Thánh cấp tam tinh, hoặc là tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh hơi yếu.

Dương Thạc lên tiếng:

- Ta chẳng qua có thiên phú không tệ, so với cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh thì kém quá xa.

Dương Thạc lắc người, vang hai tiếng động, đánh bay hai hư không Võ Thánh cấp tứ tinh.

Lòng đám người Diên La máy động:

- Sức chiến đấu bá chủ đẳng cấp tứ tinh?

Bá chủ đẳng cấp tứ tinh.

Cường giả thực lực vượt qua đỉnh cấp tứ tinh, bá chủ, đại biểu Dương Thạc ở đẳng cấp tứ tinh là tuyệt đối vô địch. Cường giả cấp tứ tinh bình thường đối diện Dương Thạc chỉ có nước bị đè bẹp.

Đương nhiên bá chủ đẳng cấp tứ tinh cách cấp ngũ tinh có một khoảng ngăn, ít nhất mới chỉ sờ tới ngưỡng cửa cấp ngũ tinh. Có thể nói chỉ cần bá chủ đẳng cấp tứ tinh không chết, từ từ phát triển sẽ đi vào cấp ngũ tinh. Đỉnh cấp tứ tinh chỉ đại biểu có sức chiến đấu siêu cường trong cấp tứ tinh, có bước vào cấp ngũ tinh được hay không thì chưa biết.

Có thể gọi bá chủ đẳng cấp tứ tinh là ‘chuẩn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh’.

- Mặc dù không phải cấp ngũ tinh nhưng sức chiến đấu chuẩn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh cũng tương đương cường đại rồi. Không ngờ lần này Điền La ta quen biết bằng hữu như Dương Thạc huynh đệ tăng lớn cơ hội sống sót.

Điền La thăm mừng.

Tiểu Ngũ, thiếu nữ Tiểu Mỹ, và một người khác trong tiểu đội không còn nỗi tuyệt vọng mà tràn đầy tự tin.

Đám người Tiểu Ngũ thăm nghĩ:

- Cố gắng tự bảo vệ mình và giết được bao nhiêu tên cướp hay bấy nhiêu.

Giết chết tên cướp không chỉ vì thủ hộ phi chu của Ngũ Dương thương hội.

Hiện tại loại tình huống này, bọn họ và băng cướp là quan hệ người chết thì ta sống, giết tên cướp là vì tự bảo vệ mình.

Hơn nữa giết tên cướp thì có thể chiếm lấy không gian giới chỉ của chúng, lấy được nhiều báu vật, linh dược, linh thạch, thật là một hòn đá ném nhiều chim.

Đương nhiên, giờ phút này đám người Điền La không dám như Dương Thạc tùy ý gặt sinh mạng tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, bọn họ chủ yếu đối phó tên cướp hư không Võ Thánh cấp tam tinh. Cấp tam tinh và cấp tứ tinh chênh lệch như lạc trời, bọn họ có thể nghiền nát đám cướp hư không Võ Thánh cấp tam tinh, ngẫu nhiên ba, bốn người đồng loạt ra tay, đối phó một ít hư không Võ Thánh cấp tứ tinh yếu ớt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giờ phút này, Dương Thạc hoàn toàn khác biệt.

Dương Thạc chuyên môn đối phó tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh. truyện copy từ

Dương Thạc lắc người đi tới trước mặt tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, một đấm đánh vào người tên cướp, thân thể thành hai khúc.

Thần hồn bị tiêu diệt.

Dương Thạc hoàn toàn bỏ qua công kích của đám tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh.

Vù vù vù vù vù!

Trán Dương Thạc chớp lóe ánh sáng.

Công kích thần hồn.

Chính là bí pháp công kích thần hồn mà Dương Thạc mới lĩnh ngộ được, nguyên tố hòa tan.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Luồng nguyên tố hòa tan bắn vào trán một hư không Võ Thánh cấp tứ tinh luyện thể là chính. Thân thể hư không Võ Thánh cấp tứ tinh run lên, mắt nhanh chóng ảm đạm, bị công kích của Dương Thạc đánh tan thành mây khói. Thần hồn của hư không Võ Thánh cấp tứ tinh triệt để bị đánh tan, tan biến.

- Bí pháp hoàn toàn mới này quả nhiên uy lực cường đại, nhưng thần hồn của tên cướp cấp tứ tinh này hơi yếu. Đối mặt cường giả cấp tứ tinh thần hồn mạnh hơn chút chắc hiệu quả sẽ kém đi, khó thể một chiêu tiêu diệt ngay.

Dương Thạc khá vừa lòng nguyên tố hòa tan của mình.

Mặc dù không thể trực tiếp diệt thần hồn của hư không Võ Thánh cấp tứ tinh mạnh hơn chút nhưng có thể diệt thần hồn của hư không Võ Thánh cấp tứ tinh yếu kém đã xem như khá mạnh rồi.

Có thể tạo thành tổn thương lớn cho cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Trong phút chốc Dương Thạc đã giết chết hơn chục tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh.

Một tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh sớm chú ý đến Dương Thạc:

- A? Cường giả bá chủ đẳng cấp tứ tinh?

- Diệt tiểu tử này!

Tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh vốn bị hai cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Ngũ Dương thương hội vây công, luống cuống tay chân.

Tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh thấy Dương Thạc ở chỗ này đại sát tứ phương thì nhanh chóng lắt người thoát khỏi vòng vây hai cao thủ Ngũ Dương thương hội, về một tiếng xông hướng Dương Thạc.

Tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh quát to:

- Tiểu tử chịu chết đi!

Một đấm đánh vào lưng Dương Thạc.

Nắm tay chưa tới Dương Thạc đã hơi biến sắc mặt nói:

- Thật cường đại!

Cú đấm này mạnh hơn lúc trước Dương Thạc gặp Man Trảm, Thiết Mạnh Nhân công kích rất nhiều. Nắm đấm đánh trúng người thì khí huyết của Dương Thạc sẽ tiêu hao hai phần, nếu là bốn, năm cú đấm thì hẳn sẽ tiêu hao hết, Cửu Dương chân thân bất tử bất diệt cũng không có tác dụng.

- Lùi!

Dương Thạc lập tức bay ngược trở về.

Bị tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh công kích, Dương Thạc tổn thất hai phần tính ra cũng không nhiều gì.

Dù Dương Thạc chỉ còn lại tám phần thì vẫn là cường giả bá chủ đẳng cấp tứ tinh, thậm chí nếu thi triển ra nguyên tố vũ sát thì rất có khả năng giết tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, nhưng vậy là hẳn sẽ lộ ra bài tẩy.

Bị tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh đánh xấp là ca mà không chết?

Vậy thì không phải là bá chủ đẳng cấp tứ tinh rồi.

Đây hoàn toàn là sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh.

Đến lúc đó thần niệm rút lui, sợ là Bích Tình Nhi sẽ rất hậu đãi Dương Thạc, hẳn lộ ra sức chiến đấu mạnh nhất của mình, hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh sẽ âm thầm đề phòng. Dương Thạc muốn tập sát hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh thì rất khó khăn.

Chương 670: Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh cướp đoạt công lao (2)

Cho nên Dương Thạc không cứng rắn chống lại.

Dương Thạc nhanh chóng thụt lùi.

Vù vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, trán Dương Thạc bắn ra luồng sáng, là bí pháp nguyên tố hòa tan.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên tố hòa tan chui vào trong óc tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

- Cái này ...

Tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh khựng lại, biểu tình cực kỳ thống khổ, tia sáng trong mắt tối đi. Chiêu nguyên tố hòa tan của Dương Thạc tuy không thể khiến tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh chìm trong trạng thái ngơ ngác nhưng tổn hại nặng thần hồn của gã, ảnh hưởng nghiêm trọng.

Có tiếng quát sau lưng tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh:

- Muốn đi sao? Chết đi!

Vốn có năm, sáu tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, lần này mười bốn hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội có sáu người bảo hộ Bích Tình Nhi, còn lại tám người toàn bộ xuất động, chiếm ưu thế số lượng. Tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh công kích Dương Thạc tuy tạm thoát khỏi hai hư không Võ Thánh cấp tứ tinh nhưng hai đối thủ của gã lập tức chạy tới.

Người đuổi theo đầu tiên là một trong bốn hư không Võ Thánh được Ngũ Dương thương hội thua, nữ nhân hơn ba mươi tuổi, khá điệu thấp.

Phập!

Một luồng khói hồng bao bọc người tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Sương hồng chứa độc tính nhanh chóng hòa tan thân thể tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, chớp mắt nửa người gã tan rã.

Trong khoảnh khắc thần hồn của tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh hồi phục lại đôi chút, tức giận quát:

- Khốn kiếp!

Người tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh tỏa ra vàng sáng ngăn cách sương đỏ khỏi người.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lắc người lao nhanh tới trước mặt tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

- Chết đi!

Một đấm đánh vào mặt tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vàng sáng trên người tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bị Dương Thạc đánh tan.

Phập! Phập! Phập! Phập!

Khói độc hồng còn lại ăn mòn người tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, trong phút chốc gã bị ăn mòn hoàn toàn.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Không gian giới chỉ của tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh rơi xuống.

Dương Thạc lắc người cầm lấy không gian giới chỉ, không cất đi mà vung tay ném cho nữ nhân điệu thấp cấp ngũ tinh mới nảy tới cứu viện hắn.

Dương Thạc không chút lưu luyến không gian giới chỉ:

- Tiền bối, tên cướp này đã chết chủ yếu do công của tiền bối, không gian giới chỉ thuộc về tiền bối.

Nữ nhân gật đầu, liếc Dương Thạc:

- Ừm!

Bá chủ đẳng cấp tứ tinh, chuẩn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh? Trông Dương Thạc không lớn tuổi đã lên đến chuẩn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, tương lai thành tựu tuyệt đối không chỉ là cấp ngũ tinh. Nữ nhân điệu thấp chú trọng Dương Thạc, ở trong mắt nàng thì hắn đáng để kết bạn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Xung quanh đám hư không Võ Thánh cấp tam tinh, hư không Võ Thánh cấp tứ tinh vẫn đang chiến đấu với hư không Võ Thánh cấp tứ tinh của Ngũ Dương thương hội. Tình hình chiến đấu vô cùng thảm liệt.

Có tiếng hét thảm vang lên:

- A!

Trong tiểu đội Dương Thạc, Điền La, trừ Tiểu Ngũ, thiếu nữ Tiểu Mỹ, Dương Thạc, Điền La ra thì người thứ năm bị mười mấy hư không Võ Thánh cấp tam tinh, hư không Võ Thánh cấp tứ tinh vây công, bất cẩn bị trúng công kích thần hồn, thân thể khựng một chớp mắt đã hóa thành bột phấn.

Hư không Võ Thánh cấp tứ tinh bên Ngũ Dương thương hội bị tổn thất không phải một, hai người mà là một đồng.

Dương Thạc nhíu chặt mày.

Nữ nhân cấp ngũ tinh bên cạnh Dương Thạc nói nhanh:

- Đám tên cướp này người đông thế mạnh, bí pháp khói độc của ta có thể bao phủ hết bọn chúng, ảnh hưởng sức chiến đấu. Phạm vi khuếch tán khói độc quá lớn, lực công kích hữu hạn, chỉ có tác dụng phụ trợ.

Mắt Dương Thạc sáng lên:

- Có tiền bồi trợ giúp, chỉ cần có thể ảnh hưởng bọn họ là đủ rồi!

Dương Thạc nhanh chóng cảm ơn:

- Dương Thạc thay mặt những huynh đệ cấp tứ tinh đa tạ tiền bối!

- Không cần đa tạ, ta tên là Minh Ngạn, sau này Dương huynh đệ nhớ đến ta là đủ rồi.

Rõ ràng nữ nhân Minh Ngạn nể mặt Dương Thạc mới ra tay đối phó với đám tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tay vung lên, nhiều khói độc hồng bao phủ hơn hai trăm tên cướp hư không Võ Thánh cấp tam tinh, hư không Võ Thánh cấp tứ tinh.

- A!

- A!

Tiếng hét không dứt, một số hư không Võ Thánh cấp tam tinh thực lực yếu kém bị khói độc ảnh hưởng, thân thể hòa tan. Hư không Võ Thánh cấp tam tinh thực lực mạnh hơn, hay là hư không Võ Thánh cấp tứ tinh bình thường thì chỉ bị ảnh hưởng đôi chút, không bị tổn thương thực chất.

Dù là vậy cũng đem đến ích lợi cho đám cường giả hư không Võ Thánh cấp tứ tinh Ngũ Dương thương hội như Điền La. Những tên cướp vì ngăn cản khói độc hồng nên không rảnh giết chết đám người Điền La, giảm bớt nhiều nguy hiểm.

Dù sao có nguy hiểm với đám người Điền La không chỉ là tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh mà còn có vô số tên cướp hư không Võ Thánh cấp tam tinh.

Bây giờ trong khói độc, tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh bị ảnh hưởng rất nhỏ nhưng tên cướp hư không Võ Thánh cấp tam tinh thì lo cho bản thân còn không xong.

Vậy là thực lực bên tên cướp bị suy yếu nhiều.

- Để ta giết đám tên cướp cấp tứ tinh.

Dương Thạc lắc người chui vào trong khói độc.

Nữ nhân Minh Ngạn cấp ngũ tinh cũng vào khói độc.

Khói độc bao phủ khoảng bốn mươi mấy tên cướp hư không Võ Thánh cấp tứ tinh.

Dương Thạc tiến vào khói độc, phát hiện tuy nó nhạt nhưng người bên ngoài không thể tra xét tình hình bên trong. Trong khói độc có xảy ra chuyện gì thì người bên ngoài gần như không biết.

- Khói độc này thật bí ẩn.

- Ở trong này ta không cần giữ lại thực lực, cứ bùng phát ra hết đi.

Dương Thạc ở trong khói độc không che giấu thực lực nữa.

Vù vù vù vù vù!

Thật nhiều nguyên tố chi vũ bắn ra từ người Dương Thạc, dung nhập vào khói độc, tấn công đám tên cướp hư không Vô Thánh cấp tam tinh, hư không Vô Thánh cấp tứ tinh.

- Chuyện gì? Đây là cái gì ... mạnh quá.

Đám tên cướp hư không Vô Thánh cấp tam tinh khó khăn ngăn cản khói độc giờ lại gặp phải nguyên tố chi vũ căn bản không thể đỡ, bị giết ngay. Dù là một vài hư không Vô Thánh cấp tứ tinh bị Dương Thạc không chế nhiều nguyên tố chi vũ vọt tới, chúng không chịu nổi, chết tươi.

Có tiếng kêu thảm thiết liên tục vang lên:

- A!

- A!

Giây lát sau.

Khói độc tán đi, trong phạm vi không còn một tên cướp.

Toàn bộ bị chém giết sạch!

Những hư không Vô Thánh cấp tứ tinh của Ngũ Dương thương hội nhìn thấy Dương Thạc và Minh Ngạn hợp tác, thán phục:

- Mạnh quá, đây là thực lực của cường giả cấp ngũ tinh!

- Là tiền bối cấp ngũ tinh và huynh đệ cấp tứ tinh kia liên hợp giết chết đám cướp. Chắc là tiền bối cấp ngũ tinh giết chết hơn ba mươi tên cướp cấp tứ tinh, huynh

đệ kia có thực lực khá mạnh, đẳng cấp bá chủ, giết mười mấy tên không thành vấn đề.

Nữ nhân cấp ngũ tinh Minh Ngạn liếc Dương Thạc.

Trong khói độc, Minh Ngạn biết rõ mình giết bao nhiêu hư không Vô Thánh.

711. Chương 671: Cự Kinh Vương Bị Dương Thạc Nhìn Trúng

Vô Tận Thần Công

Chương 671: Cự Kinh Vương bị Dương Thạc nhìn trúng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Có thể nói số người Dương Thạc giết chết nhiều hơn phân nửa, hiệu suất cao hơn Minh Ngạn.

Lòng Minh Ngạn máy động:

- Tiểu tử này che giấu thực lực?

Nhưng Minh Ngạn cũng biết Dương Thạc giấu thực lực là có lý lẽ của mình, nếu nàng muốn kết thân với hắn thì tất nhiên sẽ không nói ra thực lực thật sự của hắn.

- Lại đến!

Giết sạch đám cướp, Dương Thạc lắc người xông hướng đám cướp khác.

Cùng lúc đó, chiến đấu bên cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh đã đến hồi gay cấn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bị bốn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội đánh văng ra, trọng thương học máu.

- Chết đi!

- Chết đi!

Không đợi bốn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội truy kích thì có hai luồng sáng xẹt qua, hai tiếng phập phập, hai thanh trường mâu đâm vào trán hai tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh. Hai tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh chết ngất.

Là hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh.

bốn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội nhú mày nói:

- A? Hai người giành giết hai tên cướp này trước?

Vốn hai tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bị trọng thương, giết chúng là bốn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội có thể lấy được hai không gian giới chỉ, không ngờ hai tộc nhân Nhân Mã tộc giành công lao.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh lấy được hai giới chỉ không gian, tên đại ca lạnh lùng nói:

- Tốc độ của hai tên cướp cực nhanh, lấy thực lực của các người đánh bại bọn họ dễ dàng nhưng muốn giết thì rất khó. Tóm lại, bọn họ là do huynh đệ ta chém giết, điều này không thể nghi ngờ!

- Người!

bốn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội nhú chặt mày, nếu không phải hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh là đồng minh của phe mình thì bốn người đã sớm ra tay.

Dương Thạc ở gần đó giết một cường giả hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, nhìn hướng bên kia.

- Hai huynh đệ Nhân Mã tộc này thật đúng là bá đạo.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Càng bá đạo, đắc tội càng nhiều người thì càng tốt, tương lai ta giết các người cũng không có người giúp báo thù!

Tuy nhiên, Dương Thạc khắc sâu ấn tượng tốc độ của hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh:

- Nhưng hai huynh đệ Nhân Mã tộc có thực lực mạnh mẽ, thân thể cường đại, không đến mức cực mạnh, chỉ tính tốc độ đã vượt xa cường giả cấp ngũ tinh bình thường, nhanh hơn ta gần gấp đôi.

- Tuy nhiên, tốc độ nhanh không đại biểu lạnh lẽo. Thân thể của họ quá to, khi di động đánh xáp lá cà chưa chắc chiếm ưu thế. nguồn

Dương Thạc nhìn thân hình hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh to lớn, neho mắt lại.

Trong chớp mắt trong băng cướp có ba hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh đã chết.

Băng cướp siêu lớn này có cao tầng là năm, sáu tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh mà thôi, nay có ba người chết, dù Cự Kinh Vương siêu mạnh còn sống nhưng tổn thất khá lớn. Còn tên cướp hư không Võ Thánh cấp tam tinh, hư không Võ Thánh cấp tứ tinh thì bị Dương Thạc, Minh Ngạn giết chết, cũng là tổn thất thảm trọng!

Thấy tình huống này, Cự Kinh Vương trợn to mắt nói:

- Làm sao có thể, làm sao có thể, sao trong phi chu có thủ vệ mạnh mẽ như vậy được?

Cự Kinh Vương không thể tin.

Từ khi Cự Kinh Vương tụ tập hàng ngàn tên cướp đã cướp bóc thương đội của bất cứ thế lực nào, mọi việc đều thuận lợi. Thậm chí cướp ba, bốn phi chu cấp lục tinh.

Trong những phi chu này cũng có thủ vệ cường đại, khoảng năm hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

Những thương đội này đụng phải băng cướp của Cự Kinh Vương gần như đến cuối cùng đều khuất phục, trả năm mươi vạn trung phẩm linh thạch mới bình an rời đi.

Cự Kinh Vương thâm kêu khổ:

- Không lẽ hư không Vô Thánh cấp tứ tinh này là do nữ nhi của người phụ trách Ngũ Dương thương hội ở Đông hải dẫn dắt?

Có thủ vệ cường đại như vậy rõ ràng thống lĩnh Ngũ Dương thương hội đợt này không tầm thường.

- Trốn!

- Lão đại, chớ trách chúng ta, là vì Ngũ Dương thương hội này có thực lực quá mạnh!

Vù vù vù vù vù!

Hai luồng sáng xẹt qua.

Trong băng cướp còn lại ba tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, trừ Cự Kinh Vương ra thì hai người kia lác người, nhanh chóng bỏ chạy.

Lần này Ngũ Dương thương hội xuất động tám hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh vây công đám tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bằng cướp.

Sáu người còn lại bảo vệ Bích Tinh Nhi.

Khi bên băng cướp tổn thất ba người thì an toàn của Bích Tinh Nhi đã bảo đảm, nàng lại phái ra hai hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh. Vậy là có mười người vây công đám người Cự Kinh Vương, trừ Long Tứ đấu với Cự Kinh Vương ra còn có Minh Ngạn giúp đỡ Dương Thạc giết chết tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, tứ tinh. Hai tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bị tám người vây công thì sao có phần thắng được, chỉ có thể chạy trốn.

Đối với đám tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh thì bọn họ căn bản không coi trọng sinh mạng của những tên cướp hư không Vô Thánh cấp tam tinh, hư không Vô Thánh cấp tứ tinh, chỉ cần mình an toàn chạy trốn là đủ rồi.

- Muốn đi? Không đơn giản như vậy, chết đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh muốn trốn nhưng không dễ.

Bên Ngũ Dương thương hội, sáu hư không Vô Thánh cùng ra tay tấn công một tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

- Khốn kiếp!

Tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bất hạnh đỡ ba, bốn đợt công kích, thân hình tan rã. Thần hồn ẩm đậm.

- Chết đi!

Vù vù vù vù vù!

Một luồng sáng xẹt qua, lại là Đại ca Nhân Mã tộc ra tay, gã nhanh như chớp vọt tới trước mặt tên cướp. Trường mâu đâm ra, Đại ca Nhân Mã tộc giết chết tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, tay chop bắt lấy giới chỉ không gian của tên cướp.

Còn lại một tên tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh tốc độ rất nhanh, xem như trốn thoát.

Trong khoảnh khắc băng cướp có bốn tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh chết, một người trốn thoát, chỉ còn lại mỗi mình Cự Kinh Vương.

- Hừ! Tiểu tử này, lại để bọn họ thoát đi không gian giới chỉ!

Những hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội rất tức giận bất bình. Bốn tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh chết trong đó có một là Dương Thạc phối hợp Minh Ngạn chém giết, không gian giới chỉ thuộc về nàng. Còn lại ba cái đều bị hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh giết chết, cường giả Ngũ Dương thương hội không ai có được không gian giới chỉ.

Dưới loại tình huống này, những cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội tất nhiên là rất bất mãn.

- Trước tiên đừng so đo với bọn họ, giết Cự Kinh Vương đã.

Đám người Ngũ Dương thương hội lắc mình giết hướng Cự Kinh Vương.

Cự Kinh Vương là thủ lĩnh băng cướp siêu lớn, thực lực mạnh nhất, chắc chắn tài sản trong băng cướp tập trung vào người gã. Giết Cự Kinh Vương thì được đến ích lợi hơn xa giết mấy tên cướp hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh khác.

712. Chương 672: Trăm Vạn Linh Thạch, Pháp Khí Mạnh Mẽ.

Vô Tận Thần Công

Chương 672: Trăm vạn linh thạch, pháp khí mạnh mẽ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Chết đi!

- Cự Kinh Vương, hôm nay ngươi hãy để mạng lại!

Trừ Minh Ngạn ra, còn lại tám hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, bao gồm hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh cùng giết hướng Cự Kinh Vương.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt Cự Kinh Vương vặn vẹo:

- Khốn kiếp!

Một Long Tứ đã có thực lực tương đương, Cự Kinh Vương khó chiến thắng.

Bây giờ thêm tám hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, chín người vây giết, đừng nói Cự Kinh Vương thắng được, muốn trốn cũng phải trả cái giá lớn.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cự Kinh Vương gặp công kích liên tục, khí huyết tổn thương nhiều.

- Đi!

Vèo một tiếng, Cự Kinh Vương lao nhanh xuống đáy biển.

- Còn muốn trốn? Không dễ như vậy!

Cự Kinh Vương là thần thú trong biển, tốc độ tăng nhanh ở trong nước. Long Tứ là thần thú tộc Giao Long, ở trong biển cũng rất nhanh. Long Tứ lắc người bám sát Cự Kinh Vương, cái đuôi quét cản lại tốc độ của gã.

Vù vù vù vù vù!

Cự Kinh Vương bị cản trở, đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội đã vây quanh.

- Chết đi!

- Chết đi!

- Chết đi!

- Chết đi!

Trong khoảnh khắc đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội bùng phát ra công kích mạnh nhất, liên hợp oanh giết Cự Kinh Vương.

Cự Kinh Vương hét thảm:

- Khốn kiếp!

- A a a a a!

Cự Kinh Vương rống to:

- Long Tứ, hôm nay ngươi mang người vây giết ta, thù này ta nhất định sẽ trả!

Người Cự Kinh Vương biến đổi, bốc cháy ngọn lửa xanh, tốc độ tăng vọt. Cự Kinh Vương vèo một tiếng thoát khỏi vòng vây bay ra xa nhanh như chớp.

Long Tứ hơi biến sắc mặt, nói nhanh:

- Thủy chi hoa hỏa? Hay cho Cự Kinh Vương, dám dùng luôn chiêu này. Đây là tuyệt chiêu chạy trốn của Cự Kinh Vương, sau khi thi triển thì khí huyết giảm mạnh, coi như lần này hắn trốn thoát thì thực lực sẽ rút xuống sơ giai cấp tứ tinh, muốn hồi phục lại cần ít nhất trăm năm.

- Muốn trốn? Không dễ như vậy!

Lão nhị Nhân Mã tộc lắc người, vèo một tiếng tăng tốc độ muốn truy kích Cự Kinh Vương.

Cự Kinh Vương cao giọng quát:

- Thăng nhai Nhân Mã tộc nhỏ nhoi cũng dám truy kích ta? Trở lại đi!

- A!

Lão nhị Nhân Mã tộc hét thảm, người lặn lông lốc ra sau, hai mắt ảm đạm, hiển nhiên thần hồn bị thương nghiêm trọng.

Vù vù vù vù vù!

Hơi thở Cự Kinh Vương biến mất, gã đã trốn đi xa.

- Lão nhị!

Đại ca Nhân Mã tộc nhanh như chớp đỡ lấy nhị đệ của mình. Giờ phút này, mất lão nhị Nhân Mã tộc ảm đạm, thần hồn bị thương nghiêm trọng, sợ là phải mất vài năm hoặc vài chục năm mới hồi phục sức chiến đấu đỉnh cao. Giờ phút này, lão nhị Nhân Mã tộc chỉ miễn cưỡng giữ lại sức chiến đấu cấp ngũ tinh.

Đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội khinh thường liếc hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh:

- Không biết tự lượng sức mình, xứng đáng!

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh cướp đoạt chiến lợi phẩm, đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội không có vây công bọn họ xem như nể tình rồi, sao có thể ân cần với họ?

Phương xa, Dương Thạc nhìn chăm chăm lão nhị Nhân Mã tộc, thầm nghĩ:

- Lão nhị Nhân Mã tộc bị tổn hao nặng thần hồn? Không biết bí pháp nguyên tố hòa tan của ta có thể giết ngay trong một kích không?

Tóm lại.

Lão nhị Nhân Mã tộc bị tổn hao nặng thần hồn là việc tốt với Dương Thạc.

Cho dù không thể một kích giết chết lão nhị Nhân Mã tộc thì khi Dương Thạc thi triển nguyên tố hòa tan, tuyệt đối có thể tạo thành ảnh hưởng rất nghiêm trọng. Trong thời gian nhất định lão nhị Nhân Mã tộc sẽ hoàn toàn đánh mất sức chiến đấu. Dưới tình huống đó, Dương Thạc chỉ cần đối phó một mình Đại ca Nhân Mã tộc thì đủ rồi.

- Trốn!

- Trốn mau!

Cự Kinh Vương chật vật chạy trốn thì những cường giả tên cướp hư không Vô Thánh cấp tam tinh, hư không Vô Thánh cấp tứ tinh đương nhiên phải mau chóng cuốn gói.

- Giết!

- Cướp đoạt chiến lợi phẩm!

Đám người Dương Thạc sẽ không bỏ qua cơ hội đánh răn giập đầu.

Đặc biệt Dương Thạc, hắn không sợ đám cường giả cấp tam tinh, cấp tứ tinh vây công, đuổi theo sát những tên cướp hư không Vô Thánh cấp tam tinh, hư không Vô Thánh cấp tứ tinh còn sót lại. Dù Dương Thạc xông vào vòng vây bọn cướp, chúng cùng ra tay thì hắn cũng không sợ, chỉ biết truy sát.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng tên cướp chết trong tay Dương Thạc.

Đuổi theo năm, sáu chục dặm, đám cướp hư không Vô Thánh cấp tam tinh, hư không Vô Thánh cấp tứ tinh chạy tứ tán Dương Thạc mới dừng lại.

- Chém giết một trăm lẻ bảy tên cướp, hơn sáu mươi cấp tam tinh, khoảng bốn mươi cấp tứ tinh.

Dương Thạc nhìn trong không gian giới chỉ của mình mới được một trăm lẻ bảy không gian giới chỉ.

Nên biết hàng ngàn tên cướp bình thường cuối cùng có hai, ba trăm tên chạy thoát, còn lại bảy trăm tên đã chết. Trong đó Minh Ngạn giết một trăm, Dương Thạc giết một trăm tên. Mới rồi ủa nhau diệt cỏ, một số cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh có giết mấy chục tên, cộng lại khoảng hai, ba trăm. Còn lại hai trăm tên mới này bị đám cường giả cấp tứ tinh Điền La giết sạch.

Dương Thạc được đến rất nhiều ích lợi.

- Nên trở về.

Dương Thạc cách phi chu của Ngũ Dương thương hội vài chục dặm, có tiếp tục đuổi theo cũng không ý nghĩa gì.

Dương Thạc lắc người muốn đi.

- A?

Nhưng ngay sau đó, Dương Thạc nhíu mày, khựng người lại.

Dưới thân Dương Thạc, trong biển.

Một con cá voi to lớn khonah tròn ở đó, người phát ra từng ngọn lửa màu lam nhạt.

Con cá voi to lớn thâm nghi:

- Khốn kiếp, không ngờ lần này đụng phải cái đỉnh. Ta thi triển thủy chi hoa hỏa mới miễn cưỡng chạy ra. Đáng tiếc, thủy chi hoa hỏa tuy rằng có thể giúp ta tăng nhanh tốc độ nhưng không thể sử dụng thời gian dài, nếu không thì khí huyết, thần hồn của ta tiêu hao nhiều, chờ hồi phục cũng rắc rối.

- Ta chạy ra mấy chục dặm, sắp lặn vào biển.

- Ta lĩnh ngộ thủy chi áo nghĩa, hỏa chi áo nghĩa rất sâu, quanh người ngưng tụ ra thủy chi hỏa diễm này có thể quấy rối người khác tra xét bằng thần hồn. Trừ phi đối phương là người không chế nguyên tố thủy, hỏa, hoặc là lĩnh ngộ thủy chi nguyên tố, hỏa chi nguyên tố đến mười phần, nếu không thì dù là cường giả cấp lục tinh cũng không tìm thấy ta được.

Cá voi to lớn nghĩ đến đây hơi vững bụng.

Con cá voi to lớn, Cự Kinh Vương này không thể ngờ trên đầu gã có một người không chế thủy chi áo nghĩa, hỏa chi áo nghĩa, đó là Dương Thạc.

- Cự Kinh Vương?

- Cự Kinh Vương bị chín cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh vây giết thi triển bí pháp đào tẩu. Hiện tại không biết còn lại bao nhiêu thực lực? Theo Long Tứ nói thì sức chiến đấu của hắn cỡ sơ giai cấp tứ tinh, nhưng cường giả đẳng cấp ngũ tinh nội tình thâm hậu, dù bản thân có sức chiến đấu không cao nhưng dựa vào bảo vật, pháp khí, đan dược cũng có thể phát huy ra sức chiến đấu cấp ngũ tinh.

- Sức chiến đấu cấp ngũ tinh, có thể thử xem.

Dương Thạc nheo mắt lại.

Mặc dù Dương Thạc không phải trời sinh không chế hai loại nguyên tố thủy, hỏa, hắn tu luyện cửu âm cửu dương huyền công, bảo vật dung hợp thủy thuộc tính cùng hỏa thuộc tính rồi thì bản thân tương đương với người không chế nguyên tố thủy, hỏa.

713. Chương 672: Trăm Vạn Linh Thạch, Pháp Khí Mạnh Mẽ. (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 672: Trăm vạn linh thạch, pháp khí mạnh mẽ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giờ phút này, Cự Kinh Vương tuyệt đối có thể nói là hồ lạc bình dương.

Bị chín cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh vây công, khí huyết, thần hồn của Cự Kinh Vương giảm thấp đến mức độ suy nhược, chỉ tính sức mạnh sơ là tương đương sơ giai cấp tứ tinh.

Đương nhiên lúc trước Cự Kinh Vương dù gì là cường giả đỉnh cấp ngũ tinh.

Nội tình sâu, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, nếu đấu sinh tử thì Cự Kinh Vương có thể phát huy ra sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh.

Dương Thạc không sợ sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh, Cự Kinh Vương ở thời kỳ đỉnh cao thì hắn không thể giết, còn gã bây giờ, đấu ngay mặt Dương Thạc có trăm phần trăm nắm chắc chém chết gã. Dương Thạc muốn giết Cự Kinh Vương chắc chắn không gây ra tiếng động gì lớn.

Nếu dẫn đến đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội ...

Nhẹ thì Dương Thạc lộ thực lực.

Nặng thì nói không chừng đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội sẽ tranh giành chiến lợi phẩm với Dương Thạc sau khi hắn giết Cự Kinh Vương.

Nên biết rằng tài sản trên người Cự Kinh Vương hơn xa những tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bình thường.

Lúc trước hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh cướp đoạt chiến lợi phẩm mà đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội không ra tay một là vì hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh có hai người, sức chiến đấu cường đại, tốc độ lại rất nhanh, muốn chạy trốn là chuyện nhỏ. Ra tay với họ xé rách mặt mũi cũng không có khả năng giết hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh, có được chiến lợi phẩm. Thứ hai, chiến lợi phẩm chỉ là không gian giới chỉ của tên cướp hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bình thường, chắc bên trong có đồ tốt nhưng đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội chưa đến mức vì chút vật này mà ra tay với hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh.

Dương Thạc thì khác.

Cự Kinh Vương có rất nhiều của cải.

Thực lực của Dương Thạc khó thể sánh ngang với hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh liên hợp.

Tiền tài động lòng người, dưới loại tình huống này, rất có thể đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội sẽ xuống tay với Dương Thạc.

Tóm lại phải giết Cự Kinh Vương nhanh như chớp, hơn nữa tuyệt đối không thể kéo dài thời gian quá lâu, cũng không thể gây ra tiếng động quá lớn.

Dương Thạc trầm nghĩ cách:

- Làm sao đây?

Giờ phút này, trong biển lớn dưới thân Dương Thạc, Cự Kinh Vương nhướng mày nói:

- Ủa? Sao tiểu tử này dừng ở đây? Không lẽ hắn đã phát hiện ra ta?

Mới nãy Dương Thạc bay qua Cự Kinh Vương còn tưởng là hắn tình cờ đi ngang.

Dương Thạc chợt dừng lại hù Cự Kinh Vương giật mình, gã trực giác hắn đã phát hiện ra gã.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó Dương Thạc lặn người.

Bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc chui vào trong biển, bơi hướng Cự Kinh Vương.

- Không lẽ ... hắn đã phát hiện ra ta thật sao?

Cự Kinh Vương biến sắc mặt, nhanh chóng thu hơi thở thần hồn vào người, không nhúc nhích, che giấu chính mình.

Bây giờ thực lực của Cự Kinh Vương chỉ có cấp tứ tinh, leieuf mạng bùng phát sức chiến đấu sơ giai cấp ngũ tinh, không nói đến có thắng Dương Thạc được không, dù thắng thì gã cũng không dám đánh nhau với hắn. Nếu đánh nhau, hấp dẫn đám cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Ngũ Dương thương hội đến thì Cự Kinh Vương chết chắc.

Bởi vậy lúc này Cự Kinh Vương chỉ có thể hy vọng Dương Thạc không thật sự phát hiện ra gã.

Vù vù vù vù vù!

Động tác của Dương Thạc rất nhanh, lướt qua cách Cự Kinh Vương năm trượng.

Dương Thạc lướt qua cạnh Cự Kinh Vương, khựng người, nhíu mày nói:

- Ủa? Không có ai? Rõ ràng mới nãy ta cảm giác có tia nguyên tố dao động mà.

- Chắc cảm giác sai rồi. Thôi, dù có người núp ở đây thì sao? Chỉ là hư không Vô Thánh cấp tam tinh hoặc hư không Vô Thánh cấp tứ tinh. Hôm nay ta giết hơn một trăm tên cướp, thu hoạch được nhiều thứ rồi, không thể quá tham lam. Trở về vậy.

Dương Thạc lằm bằm, lắc người, bùm một tiếng lao ra mặt biển, bay hướng phi chu của Ngũ Dương thương hội ở phía xa.

Mãi khi Dương Thạc đi thật xa Cự Kinh Vương mới thở phào.

- Phù.

- May mắn, tiểu tử này chưa phát hiện ra ta.

Mới nãy Dương Thạc lặn vào nước, thần kinh Cự Kinh Vương căng thẳng như dây đàn, da lông dựng đứng.

Mãi khi Dương Thạc rời đi, Cự Kinh Vương biết mình thoát hiểm mới thở phào.

Cự Kinh Vương trầm nghĩ:

- Chờ phi chu rời đi ta phải mau chóng rời khỏi, tìm một nơi tiềm tu hồi phục.

Nhưng khi Cự Kinh Vương nghĩ như vậy thì ...

- A?

Bỗng nhiên lòng Cự Kinh Vương tràn ngập cảm giác nguy hiểm.

Cự Kinh Vương ngưng ngẩn:

- Có chuyện gì? Bên này không có ai, tiểu tử mới rời đi đã rời đi, tại sao có cảm giác nguy hiểm?

Vù vù vù vù vù!

Không đợi Cự Kinh Vương kịp phản ứng, gã cảm giác có công kích thần hồn cực kỳ mạnh mẽ đâm vào não, mất ý thức.

Két két két két két!

Một bóng người xuất hiện sau lưng Cự Kinh Vương.

Chính là Dương Thạc.

- Chết đi!

Dương Thạc hiện hình, người phát ra từng đợt nguyên tố hóa thành từng cổ nguyên tố chi vũ ập hướng Cự Kinh Vương thân hình khổng lồ. Nguyên tố chi vũ tiếp xúc tới thân thể Cự Kinh Vương thì máu thịt của gã lập tức tan rã.

Cự Kinh Vương rốt cuộc là cường giả đỉnh cấp ngũ tinh, dù bị hao tổn nhiều cũng hơn xa cường giả cấp tứ tinh bình thường. Thân hình vừa mới bị hòa tan một nửa, thần hồn của Cự Kinh Vương thoát khỏi trạng thái ngưng ngẩn.

- Khốn kiếp, sao tiểu tử nhà ngươi còn ở đây?

Cự Kinh Vương gào thét:

- Ngươi ... phát hiện ra ta? Khốn kiếp, không ngờ dùng mưu kế làm ta thả lỏng cảnh giác.

Cự Kinh Vương muốn thụt lùi.

Tiếc rằng nguyên tố chi vũ của Dương Thạc đã hoàn toàn bao vây Cự Kinh Vương, thân thể gã liên tục tan rã.

- Tiểu tử, ngươi dám giết ta, dù liều mạng ta cũng phải làm ngươi hồn phi phách tán chết chung với ta!

Cự Kinh Vương hét to:

- Chờ ta chạy ra rồi lập tức nói cho đám Long lão Tứ, nói là người có được không gian giới chỉ của ta, khi đó người hãy chờ đám Long lão Tứ vây công đi!

Trong thân thể rách rưới bùng phát thủy chi hỏa hoa.

Thủy chi hỏa hoa đốt cháy thân thể, thần hồn của Cự Kinh Vương chợt tăng vọt, vèo một tiếng nhanh chóng thoát khỏi nguyên tố chi vũ.

Thần hồn chạy ra, Cự Kinh Vương lao nhanh hướng phi chu của Ngũ Dương thương hội.

Thần hồn Cự Kinh Vương vừa chạy như bay vừa muốn truyền âm:

- Không gian giới chỉ của ta ở ...

- Còn muốn truyền âm ra ngoài? Không có khả năng, chết đi!

Không đợi thần hồn Cự Kinh Vương truyền âm ra, bí pháp công kích thần hồn nguyên tố hòa tan của Dương Thạc vèo một tiếng đánh vào tàn hồn. Thần hồn Cự Kinh Vương vốn cực kỳ siêu yếu, bị Dương Thạc hai lần sử dụng nguyên tố hòa tan công kích giờ bùng một tiếng hoàn toàn tan biến.

Thần hồn Cự Kinh Vương phát ra thanh âm chợt ngừng bật, không thể truyền xa.

Thần hồn truyền âm khác với thanh âm bình thường, chính là sử dụng thần hồn trực tiếp phát tán ra ngoài. Thần hồn Cự Kinh Vương đã tan biến thì làm sao có thể thần hồn truyền âm?

714. Chương 672: Ngũ Phẩm Linh Quả, Các Loại Thu Hoạch ... (3)

Vô Tận Thần Công

Chương 672: Ngũ phẩm linh quả, các loại thu hoạch ... (3)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Chết rồi?

Mãi khi thần hồn Cự Kinh Vương hoàn toàn bị hủy diệt Dương Thạc mới thở hắt ra.

Vù vù vù vù vù!

Phương xa một bóng người bay tới, không phải ai khác, chính là Dương Thạc.

Hoặc nên nói là một phân thân của Dương Thạc.

Mới nãy Dương Thạc tiến vào trong biển giả bộ điều tra tung tích Cự Kinh Vương rồi không tìm thấy, nhanh chóng bay đi. Thật ra lúc đó tuy Dương Thạc bay xa nhưng lại chia ra một phần thần hồn, một phần khí huyết ở trong biển. Đương nhiên Dương Thạc chia ra khí huyết hóa thành các loại nguyên tố bay ra trong nước biển.

Đợi khi Cự Kinh Vương hoàn toàn thả lỏng cảnh giác thì Dương Thạc lập tức thi triển ra bí pháp Cửu Dương chân thân bắt tử bắt diệt, thân thể nhanh chóng ngưng tụ, mãnh liệt công kích Cự Kinh Vương.

Cự Kinh Vương trở tay không kịp lập tức bị Dương Thạc giết rất nhẹ nhàng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai phân thân va chạm vào nhau, nhanh chóng hợp làm một.

Dương Thạc thâm nghĩ:

- Để xem trong tay Cự Kinh Vương này rốt cuộc có báu vật gì.

Dương Thạc lắc người, ở trong nước lấy không gian giới chỉ và một pháp khí phòng ngự của Cự Kinh Vương vào tay.

- Pháp khí phòng ngự này thật mạnh mẽ!

Dương Thạc cầm pháp khí phòng ngự, dò xét sơ, mắt sáng lên.

pháp khí phòng ngự là nội giáp bằng da, có thể biến lớn nhỏ, thân hình to như Cự Kinh Vương còn có thể mặc vào người, hoàn toàn bao bọc thân thể.

Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Tay Dương Thạc vạch nội giáp, không để lại chút dấu vết gì.

- Thủ trảo của ta có độ mạnh cấp cửu tinh vậy mà không để lại chút dấu vết trên nội giáp, chắc chắn nội giáp có cường độ từ cấp thập tinh trở lên. Mặc nó thì độ mạnh phòng ngự thân thể của ta có thể trực tiếp tăng lên tới cấp thập tinh. Công kích pháp khí cấp thập tinh bình thường không còn đáng sợ nữa!

Lòng Dương Thạc hân hoan.

Dương Thạc nhanh chóng dung nhập thần hồn vào nội giáp, mặc lên người.

- Tiếc rằng không thể phòng oanh kích không mũi nhọn.

Nội giáp khác với giáp cứng. Áo giáp cứng chẳng những có thể phòng ngự vũ khí sắc nhọn chặt chém, ở trình độ nhất định phòng ngự đại chùy, đại bổng oanh kích. Tuy nội giáp này đủ mềm dẻo nhưng chỉ có thể phòng ngự vũ khí sắc nhọn công kích, không đỡ được pháp khí không mũi nhọn tấn công.

Nhưng mặc kệ thế nào, nội giáp này rất hữu dụng với Dương Thạc.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Để xem trong không gian giới chỉ của Cự Kinh Vương có thứ gì tốt không. ừm, để xem có bao nhiêu linh thạch.

Dương Thạc mở ra không gian giới chỉ của Cự Kinh Vương.

- Ừa? Nhiều quá.

Dương Thạc mở không gian giới chỉ, hút ngậm khí lạnh.

Trong không gian giới chỉ có hơn một trăm vạn trung phẩm linh thạch, linh thạch khác cỡ hơn ba ngàn khối, tương đương với ba mươi vạn trung phẩm linh thạch. Tổng cộng chính là một trăm ba mươi sáu cái. Nếu cộng ba vạn trung phẩm linh thạch của Dương Thạc thì vừa tròn một trăm bốn mươi vạn!

Giờ phút này, Dương Thạc không dám tin:

- Cự Kinh Vương này giàu quá đi?

Quá giàu!

Dương Thạc không biết rằng Cự Kinh Vương cướp bóc phi chu cấp lục tinh ba, bốn lần rồi, mỗi lần thu lợi năm mươi vạn trung phẩm linh thạch.

Bản thân Cự Kinh Vương để lại hai mươi vạn, còn lại chia cho tên cướp khác. truyện copy từ

Cộng với vô số lần đánh cướp phi chu cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh, có được linh thạch cỡ hơn một trăm ba mươi vạn là chuyện bình thường. Dù cho không cướp bóc, Cự Kinh Vương là bá chủ cấp ngũ tinh cũng có tiền riêng hai, ba mươi vạn.

- Không có nhiều pháp khí, chỉ hai cái cấp ngũ tinh, ta không dùng được, chắc có thể bán ba vạn trung phẩm linh thạch.

Dương Thạc không vừa mất hai pháp khí trong không gian giới chỉ.

Nhưng khi Dương Thạc quay về Thuần Nhân tộc thì có thể tặng cho Nhân Hoàng, phân phối cho các võ giả khác pháp khí này.

- Còn linh dược nữa, để xem có gì ...

Trừ linh thạch, pháp khí ra, trong không gian giới chỉ có linh dược.

Siêu cấp cường giả như Cự Kinh Vương thường sẽ không để nhiều pháp khí không hữu dụng trong người.

Vật tiêu hao như linh đan diệu dược thì càng nhiều càng tốt!

Bởi vì có lúc cường giả như Cự Kinh Vương nói không chừng sẽ gặp phải hiểm địa bí ẩn gì, vô tình bước vào. Phiêu bạt trong nơi nguy hiểm đó chỉ khi bảo đảm có đầy đủ phòng bị mới bảo đảm an toàn sinh mạng, cũng bảo đảm thu hoạch lợi ích.

Vì vậy bình thường một võ giả thấy đan dược gì tốt trong Thiên Thánh thương hội là sẽ mua ngay.

Giết cường giả khác, không cần dùng pháp khí thì sẽ bán còn linh đan diệu dược thì không.

Trong không gian giới chỉ của Cự Kinh Vương có nhiều linh đan diệu dược.

- Toàn là loại bổ sung khí huyết?

Dương Thạc liếc sơ, những linh đan diệu dược toàn là bổ sung khí huyết, bổ sung thần hồn thì ít hơn.

- Viên đan dược này là tam phẩm, sau khi đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh sử dụng thì sẽ tăng ba phần khí huyết?

Dương Thạc tìm hết nửa ngày, rốt cuộc tìm đến một viên đan dược trực tiếp tăng khí huyết.

Chắc Cự Kinh Vương vốn có nhiều đan dược trực tiếp tăng khí huyết.

Hể thứ gì dùng được thì chắc Cự Kinh Vương đều dùng, viên này yêu cầu cường giả đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh mới có thể sử dụng, bản thân gã là đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh nên không dùng được, đành để lại.

- Khí huyết của ta chưa đủ mạnh, viên đan dược này hữu dụng với ta.

Dương Thạc không thèm nghĩ nhiều, ném đan dược vào miệng.

Dược hiệu phát ra, cực kỳ chậm rãi tăng khí huyết thân hình Dương Thạc.

- Bên này còn một ít đan dược bổ sung thần hồn?

Đan dược bổ sung thần hồn ít hơn loại bổ sung khí huyết nhiều.

- Ủa? Viên đan dược kia là ngũ phẩm đan dược, sau khi đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh dùng thì đẩy thần hồn lên đến đỉnh đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh?

Trong đồng đan dược, Dương Thạc lại tìm ra một viên đan dược tăng thần hồn, còn là ngũ phẩm đan dược cường đại nhất.

Đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh nuốt vào sẽ đẩy lên đến đỉnh.

Hiệu quả như vậy thật là khủng bố.

Độ mạnh thần hồn của cường giả đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh khác nhau.

Mới vào đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh như cường giả sơ giai cấp nhất tinh thì thần hồn rất yếu.

Đỉnh đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh cũng tác là cường giả đẳng cấp đỉnh cấp tam tinh thì thần hồn mạnh hơn cường giả sơ giai cấp nhất tinh gấp mấy lần.

Viên ngũ phẩm đan dược này có thể cho bất cứ đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh nào tăng thần hồn lên đến đỉnh, tức là cực hạn đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh, lại tăng thêm thì phải độ lôi kiếp, vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh mới có tăng tiến.

- Cường giả sơ giai cấp nhất tinh bình thường nuốt đan dược này vào thì thần hồn có thể so với cường giả đỉnh cấp tam tinh.

Mắt Dương Thạc sáng ngời nhìn chằm chằm ngũ phẩm đan dược.

Giá trị của ngũ phẩm đan dược không cần nói cũng biết!

Đặc biệt là đối với Dương Thạc.

Thật ra thần hồn của Dương Thạc không mạnh, đi vào đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh rồi trong đoạn thời gian này hắn trừ dùng một ít linh dược tăng độ mạnh thần hồn ra, tăng tiến thần hồn rất có hạn. Có thể nói Dương Thạc tương đương thần hồn đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh.

715. Chương 673: Tát Mặt Cường Giả Cấp Lục Tinh

Vô Tận Thần Công

Chương 673: Tát mặt cường giả cấp lục tinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nếu nuốt ngũ phẩm đan dược thì độ mạnh thần hồn của Dương Thạc tăng lên cực hạn đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh, sẽ mạnh thêm gấp mấy lần.

Dương Thạc hít sâu, nói:

- Đúng là ngũ phẩm đan dược.
- Nuốt ngũ phẩm đan dược!

Dương Thạc không chút do dự nuốt ngũ phẩm đan dược.

- Cần sáu tháng mới hoàn toàn phát huy ra công hiệu.

Dương Thạc cảm giác thần hồn của mình chậm rãi tăng lên, nhưng muốn đạt tới hiệu quả đỉnh đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh thì cần sáu tháng nữa.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Đến lúc đó lực công kích thần hồn, phòng ngự của ta sẽ tăng mạnh lớn, xem như chính thức đi vào cường giả cấp ngũ tinh rồi.

Cường giả cấp ngũ tinh, cơ hồ không có bất cứ thiếu sót.

Tuy Dương Thạc có sức chiến đấu giết cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh nhưng toàn là đầu cơ trục lợi, về sức mạnh vẫn chưa đến cấp ngũ tinh.

Nếu thần hồn tăng tiến, năng lực công kích, phòng ngự tăng lớn thì Dương Thạc sẽ không có điểm yếu gì rõ ràng, khi đó mới là cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh thật sự.

- Trở về!

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Sau khi trở về kiểm kê thu hoạch lần này.

Dương Thạc bay nhanh hướng phi chu của Ngũ Dương thương hội.

Giết chết Cự Kinh Vương, kiểm kê thu hoạch xong, giết một trăm lẻ bảy hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, vẫn chưa kiểm kê chiến lợi phẩm xong. Những chiến lợi phẩm này đều cần Dương Thạc chỉnh lý, trong đó pháp khí công kích, phòng ngự đợi khi Dương Thạc trở về Thuần Nhân tộc có thể hiến cho.

Trên phi chu của Ngũ Dương thương hội.

Mặc dù cuối cùng băng cướp bị đánh tan, trên phi chu của Ngũ Dương thương hội không có vui sướng, mặt mỗi người đều nghiêm túc.

Tuy lần này giết bảy, tám trăm tên cướp, hư không Võ Thánh cấp tứ tinh của Ngũ Dương thương hội bị tổn thất chín mươi tám người.

Chỉ còn lại ba mươi bốn người.

Trong chín mươi tám người chết thì Ngũ Dương thương hội mất bảy mươi sáu người, còn lại hai mươi hai người là hư không Võ Thánh cấp tứ tinh được thuê. Thuê ba mươi hai hư không Võ Thánh còn lại mười người, nhưng trước đó Ngũ Dương thương hội gặp băng cướp tổn thất vài người, giờ hư không Võ Thánh được thuê chỉ còn lại sáu người.

Trừ bốn người tiểu đội Dương Thạc htif còn lại hai người khác.

Đại binh đoàn tác chiến, những hộ vệ được thuê không phối hợp bị tổn thất thật nghiêm trọng.

May là trong số người còn lại giết nhiều tên cướp, được nhiều báu vật pháp khí, linh thạch, xem như lời to.

Bích Tình Nhi nhú chặt mày.

- Long Tứ tiền bối, đoạn hành trình tiếp theo chúng ta ra tay, gặp băng cướp siêu lớn thì Long Tứ tiền bối mang bốn tiền bối cấp ngũ tinh ra tay bọn chúng lùi, tuyệt đối không thể để tổn thất nữa.

Lần này tổn thất nghiêm trọng làm lòng Bích Tình Nhi buồn bã.

Lần đầu tiên Bích Tình Nhi dẫn đội đi có thể viên mãn hoàn thành nhiệm vụ, ít có người chết.

Giờ tổn thất rất nhiều hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, chỉ có thể trông nhờ vào những cao thủ cấp ngũ tinh.

Long Tứ nói:

- Yên tâm đi, tiếp theo mấy người chúng ta chịu mệt chút, cố gắng không để tổn thất.

Long Tứ nói:

- Nhưng thưa tiểu thư, người không cần chán nản, mặc dù chúng ta tổn thất nghiêm trọng nhưng thu hoạch được nhiều chiến lợi phẩm. Đợi đến khi hoàn thành nhiệm vụ, tiểu thư sẽ được đánh giá nhiệm vụ loại ưu.

Dẫn đội đi không thể không có người chết.

Nếu như chết người mà có thể lấy được nhiều chiến lợi phẩm thì không tính là tổn thất!

Bích Tình Nhi gật đầu, nói:

- Ừm!

Bích Tình Nhi nhìn quanh, không thấy Dương Thạc đâu:

- Phải rồi, người tên Dương Thạc sao rồi? Hắn là bá chủ đẳng cấp tứ tinh, đợi tương lai gặp băng cướp loại nhỏ, trung thì còn cần hắn ra tay.

Vù vù vù vù vù!

Đúng lúc này một bóng người nhanh chóng bay vào phi chu.

Dương Thạc mỉm cười nói với Bích Tình Nhi:

- Tình Nhi tiểu thư, tại hạ đuổi theo ra một khoảng cách nên hơi trễ.

Bích Tình Nhi thở hắt ra:

- Hừ.

Bích Tình Nhi nói:

- Vậy là tốt rồi, nhưng sau này không thể quá mạo hiểm, nếu người bất cẩn chết thì chúng ta tổn thất lớn! Tiếp đến trên đường đi gặp phải băng cướp loại nhỏ, trung còn cần người ra tay.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Dương nhiên không thành vấn đề.

Khiến Dương Thạc ra tay nhiều hơn không phải Bích Tình Nhi thấy hấn dễ khi dễ, xem hấn như lao công.

Ra tay nhiều, giết tên cướp cấp tứ tinh nhiều hơn thì Dương Thạc càng được nhiều lợi ích. Huống chi Dương Thạc là bá chủ đẳng cấp tứ tinh, bình thường sẽ không gặp nguy hiểm, Bích Tình Nhi khiến hấn ra tay nhiều là có lợi cho hấn.

Bích Tình Nhi nói:

- Được rồi, chỉnh lý nghỉ ngơi một chút, chúng ta tiếp tục xuất phát.

Phi chu của Ngũ Dương thương hội tiếp tục lên đường.

Trong phòng Dương Thạc, mấy người Dương Thạc, Tiểu Ngũ, thiếu nữ Tiểu Mỹ, Điền La ngồi khoanh chân trên chiếc giường lớn của hấn. Trước mặt bốn người bày một cái bàn, bên trên đặt mỹ tửu.

Điền La nâng chén rượu lên, nói:

- Trước tiên kính Lưu Hân một ly.

Lưu Hân là người đã chết trong tiểu đội Điền La.

Tâm tình của mọi người buồn bã kính Lưu Hân một ly.

Điền La trầm giọng nói:

- Lưu Hân có một tòa nhà ở Hải Dương thành, có ba nhi tử, hiện tại vừa mới đi vào đẳng cấp hư không Vô Thánh. Ta đề nghị chúng ta trích ra chút tiền thông qua Thiên Thánh thương hội gửi cho ba nhi tử của Lưu Hân. Không cần nhiều, năm vạn trung phẩm linh thạch là được, đưa nhiều ngược lại không tốt cho họ.

Dương Thạc nói:

- Để ta ra đi, bên ta được khá nhiều linh thạch.

Điền La liếc Dương Thạc.

- Vậy được. Dương huynh đệ, mạng của mấy người chúng ta đều do người cứu, không khách sáo với người. Tóm lại sau này có việc cần Điền La ta thì dù phải chết cũng quyết giúp người!

Tiểu Ngũ, thiếu nữ Tiểu Mỹ nhìn Dương Thạc, nghiêm túc nói:

- Hai chúng ta cũng vậy!

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Ta thì suốt đời không cần các người liều mạng giúp ta!

Dương Thạc nói:

- Chỗ ta có một số pháp khí cấp tứ tinh, các người lựa đi, còn lại ta cần dùng, chủng tộc của ta ở tiểu đảo trong Đông hải, lần này ta trở về là muốn mang vài thứ cho chủng tộc của mình.

Dương Thạc lấy ra các pháp khí cấp tứ tinh của mình.

Có hơn bảy mươi pháp khí phòng ngự, công kích cấp tứ tinh. Hơn hai trăm pháp khí cấp tam tinh.

- Đây là ... Áo giáp toàn thân?

- Pháp khí phòng ngự thần hồn?

- Còn cái này là pháp khí công kích loại vòng? Ta sử dụng vòng nhưng tiếc là luôn không tìm thấy cái nào tiện tay.

Thấy hơn bảy mươi pháp khí này thì đám người Điền La mắt sáng rỡ.

- Ta muốn hai cái này!

- Cho ta hai thứ này đi!

Ba người, mỗi người chọn hai, ba pháp khí.

Điền La nói:

- Dương Thạc, chúng ta cũng giết một số hư không Vô Thánh cấp tam tinh, hư không Vô Thánh cấp tứ tinh. Chúng ta không dùng được pháp khí của bọn họ, giờ người cho chúng ta thì cũng không thể để người chịu thiệt. Như vậy đi, chúng ta đưa ra cái giá tiền bán cho người pháp khí cấp tam tinh, cấp tứ tinh, sau này người có thể hiến cho chủng tộc của mình.

Điền La lấy ra một số pháp khí, đan dược của mình, hề thứ gì xài được là lôi ra hết.

Tiểu Ngũ nói:

- Phải rồi, đan dược này chỉ có tác dụng với đẳng cấp lực trọng lôi âm Vô Thánh, chúng ta không cần dùng, người cầm lấy hiến cho chủng tộc của mình đi.

Tiểu Ngũ lấy ra một bình đan dược.

716. Chương 674: Mệnh Lệnh Của Huynh Đệ Ta Mà Dám Không Nghe?

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 674: Mệnh Lệnh Của Huynh Đệ Ta Mà Dám Không Nghe?

Có tiếng cười to sang sảng phát ra từ Mạc Niên thành:

- Ha ha ha ha ha ha! Tình Nhi tiểu thư từ xa đến, Thành ta không đến trước nghênh đón thật là có lỗi, có lỗi.

Chỉ thấy một lão nhân bốn, năm mươi tuổi ngẩng đầu bước ra khỏi Mạc Niên thành, đi hướng Bích Tình Nhi. Sau lưng lão nhân có một vài thủ vệ mặc áo giáp.

Điền La nhỏ giọng nói bên tai Dương Thạc:

- Lão nhân này chính là thành chủ của Mạc Niên thành, đảo chủ của Mạc Niên đảo, tên là Thành Hồng, thực lực đẳng cấp lục tinh, siêu cấp cao thủ hơn Long Tứ tiền bối một tầng.

Dương Thạc ngẩn ra:

- Cường giả cấp lục tinh?

Dương Thạc chú ý thấy sáu ngôi sao bạc trên góc áo của Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng.

Cường giả cấp lục tinh ở trung ương địa lục như Vân Lam phụ đều làm phủ chủ. Mạc Niên thành còn nhỏ hơn cả Hải Thanh thành vậy mà thành chủ là cường giả đẳng cấp lục tinh, điều này khiến Dương Thạc rất kinh ngạc.

Điền La nhỏ giọng giới thiệu với Dương Thạc:

- Dương huynh đệ, người đừng lấy làm lạ, mặc dù Mạc Niên đảo nhỏ nhưng xung quanh hải vực mấy ngàn vạn dặm đều là phạm vi thế lực của Mạc Niên đảo, trong đó bao gồm địa vực hiểm hóc cường giả cấp ngũ tinh, cấp lục tinh không dám đi vào. Tàip hủ trong biển nhiều vô số kể. Hơn nữa cường giả cấp lục tinh làm đảo chủ ngoài hải ngoại tự do tự tại hơn làm phủ chủ trong trung ương đại lục.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Thì ra là vậy.

Điền La tiếp tục bảo:

- Tuy nhiên, trong biển đúng là có vô số tài nguyên cần có từ trung ương đại lục. Ngũ Dương thương hội chủ yếu phụ trách vận chuyển vật tư từ trung ương địa lục đến những hòn đảo này. Tình Nhi tiểu thư dẫn đội đến, Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng phải đích thân ra đón.

Dương Thạc gật đầu. Có thể nói Ngũ Dương thương hội nắm hết mệnh mạch của những tiểu đảo, họ tổng chờ Ngũ Dương thương hội truyền máu nên Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng tự mình đi ra đón Bích Tình Nhi.

Dương Thạc, Điền La nói nhỏ với nhau. Bích Tình Nhi và Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng trò chuyện.

Nói mấy câu chột sau lưng, Đại ca Nhân Mã tộc lên tiếng:

- Thành đảo chủ!

Khỏe môi Đại ca Nhân Mã tộc cong lên, nói với Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng:

- Thành đảo chủ, ba trăm năm không thaқыas, có khỏe không? Ha ha ha ha ha ha! Ba trăm năm trước hai huynh đệ ta chỉ là cường giả cấp tam tinh, muốn kiếm chức thống lĩnh nho nhỏ trong Mạc Niên đảo không ngờ bị từ chối, không biết bây giờ hai huynh đệ ta có được làm thống lĩnh Mạc Niên đảo?

Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng nhú mày hỏi:

- A?

Đại ca Nhân Mã tộc nói mấy lời này rõ ràng là gây sự.

Ý nói lúc trước Mạc Niên đảo mất mùa không nhận hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh.

Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng dù gì là cường giả cấp lục tinh, bá chủ một phương, hai huynh không Võ Thánh cấp ngũ tinh nho nhỏ dám tát mặt lão, lòng lão tức giận vô cùng.

Nhưng Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng là gừng càng già càng cay, mặt không chút thay đổi.

Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng chậm rãi nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Bây giờ hai vị có thực lực siêu quần, sợ là Mạc Niên đảo nhỏ bé của ta không chứa hai vị nổi. Đương nhiên Mạc Niên đảo ta tuyển nhận thống lĩnh chủ yếu là tài đức vẹn toàn, lúc trước từ chối hai vị chắc không phải vì tiềm lực, thực lực không đủ. Thật ra Thành ta rất khâm phục tiềm lực của hai vị, không thể không nói võ giả xuất thân từ Bạch Lâm đảo không thiếu siêu cấp thiên tài. Gần đây có một thiên tài Thuần Nhân tộc ở Bạch Lâm đảo đẳng cấp tứ tinh ra tay giết một cao thủ cấp ngũ tinh Diệp Y tộc. Nghe nói vị kia mới có mấy chục năm đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh.

Nghe Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng bảo, hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh biến sắc mặt nói:

- Cái gì?

Sắc mặt của hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh biến cực kỳ khó xem,.

Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng quả nhiên không phải người bình thường.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh nói thẳng ra là năm đó Mạc Niên đảo của người có mắt không trông, không có phát hiện tiềm lực của chúng ta, từ chối chúng ta. Nay thực lực của chúng ta đã vào đẳng cấp ngũ tinh, Mạc Niên đảo các người đảo chỉ có thể hối hận. Nhưng Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng lại nói Mạc Niên đảo chọn thống lĩnh không chỉ xem thực lực, tiềm lực mà còn có đức hạnh.

Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng khẳng định thiên phú của hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh tức là phủ định đức hạnh của hai người.

Ngoài ra tuy Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng nói hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh thiên phú siêu quần nhưng còn kèm theo người Thuần Nhân tộc ở Bạch Lâm đảo.

Mười năm trước mới đi vào đẳng cấp hư không Võ Thánh giờ đã là cường giả cấp tứ tinh?

Hơn nữa có thể giết chết cao thủ cấp ngũ tinh?

Tạm không nói đến cường giả cấp tứ tinh là tập kích hay ngay mặt giết cao thủ cấp ngũ tinh, chỉ có một điều đó là thiên phú của hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh không bằng ngón út của cường giả Thuần Nhân tộc.

Thuần Nhân tộc là đối thủ của Nhân Mã tộc.

Giết giết cao thủ cấp ngũ tinh của Diệp Y tộc thuộc minh hữu với Nhân Mã tộc, là một trong năm chủng tộc Bạch Lâm đảo.

Cú tát quá đau.

Nếu nói lúc trước hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh gây hấn cho sượng miệng thì giờ Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng tát tai như trời sáng, làm hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh rất khó chịu.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh sắc mặt khó xem nói:

- Không phải không cho phép Thuần Nhân tộc rời khỏi Bạch Lâm đảo sao? Vì sao có người trốn ra được?

Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng dù gì là cường giả cấp lục tinh, khinh thường nói đối.

Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng đã nói cường giả cấp tứ tinh của Thuần Nhân tộc giết chết cao thủ cấp ngũ tinh của Diệp Y tộc thì dù lão không chính mắt thấy nhưng đúng là có nghe nói qua. Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng quanh năm ở Mạc Niên đảo, không thể nào chạy đến Bạch Lâm đảo chú ý một võ giả Thuần Nhân tộc cấp tứ tinh. Vậy thì khả năng lớn nhất là võ giả Thuần Nhân tộc chạy ra, còn ở gần Mạc Niên đảo giết chết cao thủ cấp ngũ tinh của Diệp Y tộc.

Tuy năm chủng tộc đã phong tỏa Bạch Lâm đảo.

Nhưng Tô Thanh Như không thể bị phong tỏa hết, dù sao cường giả trong năm chủng tộc rất có hạn, cao thủ cấp ngũ tinh tối đa mười mấy người, cao thủ cấp tứ tinh mới có vài trăm. Tức là họ chỉ dựa vào nhiều hư không Võ Thánh bình thường phong tỏa Bạch Lâm đảo.

Cao thủ Thuần Nhân tộc kia là đẳng cấp tứ tinh, muốn trốn là chuyện nhỏ.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh trầm giọng quát:

- Khốn kiếp!

- Nếu hai huynh đệ chúng ta đụng với tiểu tử đó thì là ngày giỗ của hắn!

Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng cười to bảo:

- A? Đến lúc đó có thể xem thiên tài Bạch Lâm đảo đánh nhau rồi.

Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng tiếp tục bảo:

- Đúng lúc người Thuần Nhân tộc kia ở trong Mạc Niên thành của ta, tại khách sạn gần Thiên Đô. Hình như Bạch Lâm đảo có phái ra ba vị hư không Võ Thánh cấp tam tinh truy sát người này. Đáng tiếc, hắn không ra khỏi thành, ba người Bạch Lâm đảo không thể đối phó hắn. Nhưng theo ta được biết, người này không có nhiều linh thạch, chắc không ở được lâu trong khách sạn.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh liếc nhau:

- Vậy thì ...

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh nói nhỏ:

- Ở trong Mạc Niên thành lâu vài ngày, giết chết tiểu tử Thuần Nhân tộc.

Cùng lúc đó, Dương Thạc đứng đằng sau nghe rõ ràng cuộc đối thoại giữa hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh và Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng.

Dương Thạc trầm suy nghĩ:

- Cao thủ Thuần Nhân tộc? Mười năm trước nổi lên? Không biết là vì nào?

Dương Thiên? Hay Ngô Minh hòa thượng? Hoặc là các cường giả đẳng cấp tứ trọng lôi âm Võ Thánh như Hỏa La vương, Nam Cung Phá Thiên, Mật Tông Hoạt Phật, Trác Tử Dương vân vân rất có thể bùng phát đạt đến đẳng cấp tam tinh, cấp tứ tinh.

Tóm lại chỉ cần là người Thuần Nhân tộc thì được rồi.

Dù kẻ đó Dương Thiên, Dương Thạc không cho phép dị tộc như Nhân Mã tộc giết chết.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Xem ra Mạc Niên đảo sẽ là nơi chôn xác của hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh.

Bích Tình Nhi lại trò chuyện vài câu với Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng sau đó lão từ biệt, lão là cường giả cấp lục tinh, tới nghênh đón nàng xem như nể mặt lắm rồi, không thể cứ đi theo nàng. Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng sắp đặt một thống lĩnh dẫn Bích Tình Nhi vào thành.

Đoàn người vào thành, đến Ngũ Dương thương hội. Bích Tình Nhi lấy ra mấy chiếc không gian giới chỉ bỏ hàng hóa mình mang đến vào trong kho hàng.

Nhiệm vụ của đám người Dương Thạc xem như hoàn thành.

Cho đám người Dương Thạc thù lao xong Bích Tình Nhi lại lấy ra một tấm thẻ giảm giá đưa cho hắn:

- Dương Thạc, đây là thẻ giảm giá hai phần trăm của Ngũ Dương thương hội ta, dù nó mua vật phẩm nhiệm vụ sẽ được giảm giá. Thường chỉ có người khá mạnh trong cường giả cấp ngũ tinh mới có được. Thực lực, tiềm lực của ngươi rất cao, tặng thẻ này cho ngươi, tương lai rất có thể chúng ta sẽ hợp tác nhiều.

Dương Thạc cảm ơn:

- Đa tạ.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh dừng gần đó ghen tỵ liếc Dương Thạc.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh là hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh mới có một thẻ giảm giá không phải năm phần trăm, Dương Thạc lại có thẻ giảm hai phần trăm, hiển nhiên Bích Tình Nhi chú trọng hắn hơn bọn họ nhiều.

- Hừ! Chỉ là thẻ giảm giá.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh trầm nghĩ:

- Ngũ Dương thương hội chủ yếu bán nguyên vật liệu, cơ hồ không có thành phẩm bảo vật, muốn có thẻ giảm giá cũng không bao nhiêu tác dụng.

Ngũ Dương thương hội vận chuyển chủ yếu là nguyên vật liệu.

Các dược liệu bình thường như chế tạo vũ khí khoáng thạch, luyện chế đan dược vân vân và vân vân. Những nguyên vật liệu này kích cỡ lớn, giá trị thấp, không thể sánh bằng thành phẩm, bởi vậy không đáng vận chuyển bằng truyền tống trận nên mới sử dụng thương đội vận chuyển.

Dương Thạc cầm thẻ giảm giá, lòng trầm suy tư.

Dường như hắn nên tìm chút tài liệu để thử luyện khí.

Dương Thạc có được dung hợp áo nghĩa, giúp ích rất lớn cho luyện khí. Mặc dù Dương Thạc không có chút kinh nghiệm về luyện khí nhưng có đại sư luyện khí nào mới sinh ra đã đầy kinh nghiệm? Bây giờ Dương Thạc có năm phần lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa, khởi bước đủ cao rồi, tương lai thậm chí hoàn toàn có khả năng trở thành luyện khí đại sư!

Tất nhiên Dương Thạc chỉ luyện khí khi nào rảnh, tu luyện vẫn là chính.

Có thẻ giảm giá thì Dương Thạc mua tài liệu luyện khí, luyện đan ở Ngũ Dương thương hội được giảm hai phần trăm, xem như được ưu đãi lớn.

Nhóm Điền La chỉ được thả giảm một phần không phải một phần trăm, nhưng dù là vậy thì họ đã rất hài lòng.

Nhiệm vụ kết thúc, Dương Thạc và nhóm Điền La từ biệt, bọn họ sẽ không đi theo Ngũ Dương thương hội trở về Hải Ninh thành.

Nếu Bích Tình Nhi muốn về Bích Tình Nhi thì phải thua một số hộ vệ cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh bên Mạc Niên đảo. Quanh Mạc Niên đảo cũng có rất nhiều cường giả muốn đi Hải Ninh thành.

Rời khỏi Ngũ Dương thương hội rồi Dương Thạc nói với đám người Điền La:

- Điền La huynh, ta sẽ ở Mạc Niên thành một đoạn thời gian, có rảnh thì chúng ta hay tụ họp nhé.

Đám người Điền La nói:

- Ủm! Thường hay họp mặt, có gì cần giúp đỡ thì Dương huynh đệ không nên khách sáo, cứ sai bảo chúng ta.

Nói chuyện vài câu xong mấy người để lại truyền tấn tinh thạch, tiếp đó rời đi. Truyền tấn tinh thạch có thể truyền tin rất xa, lúc nguy cấp bóp nát truyền tấn tinh thành thạch sẽ truyền tin đi xa ngàn vạn ức dặm. Lúc trước phân thân Huyền Long Thạch Quý đã bóp nát truyền tấn tinh thạch, truyền tin cho Chân Võ đại đế.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không biết cao thủ Thuần Nhân tộc ở trong khách sạn nào.

Dương Thạc đi hướng Võ Thần điện trong Mạc Niên thành.

Dương Thạc tốn một trăm hạ phẩm tinh thạch hỏi thăm tin tức.

Mạc Niên thành, Hảo Lai khách điểm.

Trong một gian phòng, một nam nhân trung niên khoảng bốn, năm mươi tuổi khoanh chân trên giường.

Không biết qua bao lâu, nam nhân trung niên thở hắt ra, mở mắt ra.

- Phù.

Nam nhân trung niên lầm bầm:

- Lần trước đại chiến ta giết bốn cường giả cấp tứ tinh của năm chủng tộc Bạch Lâm đảo, không ngờ cường giả cấp ngũ tinh cuối cùng ra tay, may mà tên đó quá tự phụ nên bị ta đánh lén giết chết. Đáng tiếc ra bị tổn hại nặng, thực lực giảm nhiều. Qua hơn một năm tu dưỡng xem như đã lành, giết bốn cường giả cấp ngũ tinh có được linh thạch cơ bản dùng vào một năm trọ khách điểm.

Nếu Dương Thạc có ở đây chắc chắn sẽ nhận ra nam nhân trung niên không phải ai khác hơn Trần Quốc Công, Dương Thiên của Đại Chu triều trần gian.

Dương Thiên trầm giọng nói:

- Trgn khách điểm này chắc cũng có nhiều cường giả cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh của năm chủng tộc cư ngụ, chờ ta đi ra sẽ giết ta.

- Hừ! Vừa lúc thực lực của ta lại tăng lên.

- Có nhiều pháp khí lợi hại.

- Lần này lại giết vài tên, cướp đi pháp khí của họ, sau khi bán ra lấy tiền để ta ở nhà trọ tiếp.

Dương Thiên vốn định mua dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu nên gom góp bốn vạn trung phẩm linh thạch, không ngờ Mạc Niên thành bị Dương Thạc mau trước. Thế là Dương Thiên cùng bốn vạn trung phẩm linh thạch mua các loại báu vật, đan dược tăng sức chiến đấu ình, đẩy thực lực lên đến đỉnh cấp tứ tinh gần cấp ngũ tinh.

Dương Thiên thừa dịp cao thủ cấp ngũ tinh lơ là giết chết kẻ thù, lấy được nhiều linh đan diệu dược, linh thạch bảo vật.

Bàn về nội tình thì Dương Thiên không kém hơn bất cứ đẳng cấp hư không Võ Thánh đỉnh cấp tứ tinh nào.

Giờ phút này, dù năm chủng tộc của Bạch Lâm đảo có phái ra nhiều hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh vây công Dương Thiên thì gã có nắm chắc an toàn rút lui, thậm chí giết vài người.

Mắt Dương Thiên lóe sáng, thầm nghĩ:

- Bạch Lâm đảo có tổng cộng chín cường giả cấp ngũ tinh, không thể nào phái nhiều người đến chỉ vì ta.

717. Chương 675: Hai Cường Giả Cấp Ngũ Tinh, Chết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 675: Hai Cường Giả Cấp Ngũ Tinh, Chết!

- Tối đa là ba cao thủ cấp ngũ tinh, còn lại cấp tứ tinh chắc khoảng bảy, tám tên.

- Có lẽ không dễ thoát khỏi tay họ nhưng có khiêu chiến mới tuyệt.

- Đi!

Dương Thiên lắc người lao ra khỏi khách điếm.

Dương Thiên nhàn nhã đi bộ trên đường lớn.

Vù vù vù vù vù!

Ba hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh ngang niên xuất hiện bên cạnh Dương Thiên.

Trong đó một hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh lạnh lùng quát:

- Dương Thiên, có dám đấu một trận ngoài Mạc Niên thành không?

Khóe môi Dương Thiên cong lên nụ cười lạnh lùng:

- Có gì không dám? Chỉ dựa vào ba người các ngươi cũng muốn ngăn ta lại?

- Đi!

- Ra ngoài!

Bốn người lắc mình lao nhanh ra khỏi Mạc Niên thành.

- Võ giả Thuần Nhân tộc kia bị ba vị trưởng lão Thiết Y tộc, Địch Y tộc dẫn ra ngoài rồi?

Đám người Dương Thiên mới vừa đi thì bên góc tường hẻo lánh trong Mạc Niên thành, hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh nhanh chóng bước ra.

- Đi, ra ngoài, đồng loạt ra tay đối phó Dương Thiên!

- Ủa?

Lão nhị Nhân Mã tộc định hành động thì chợt khựng lại.

- Tiểu tử Dương Thiên cũng đi ra ngoài? Tiểu tử này lúc trước biểu hiện bí pháp thần thú biến thân, là chủng tộc Bán Thần Thú tộc, không phải người Thuần Nhân tộc. Chờ chút nữa nếu hắn ra tay hỗ trợ ngăn

cản Dương Thiên, hắc và Dương Thiên cùng là cường giả bá chủ đẳng cấp tứ tinh, ngăn cản Dương Thiên một thời gian thì không thành vấn đề.

Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh trầm nghĩ:

- Hừ! Không tin hắc không tuân theo mệnh lệnh của hai huynh đệ chúng ta!

Dương Thạc mỉm cười trò chuyện với hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh:

- Ủa? Hai vị tiền bối, thật tình cờ, không ngờ gặp ở đây.

Đại ca Nhân Mã tộc lạnh lùng liếc Dương Thạc, hỏi:

- Tiểu tử, nhà ngươi định ra thành?

Dương Thạc nói với hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh:

- Ủm! Văn bối ở trong Mạc Niên đảo mấy ngày rồi, chuẩn bị đi. Nghe nói trong phạm vi Mạc Niên đảo có một hiểm địa cấp tứ tinh có vô số báu vật, thực lực của văn bối là bá chủ đẳng cấp tứ tinh, muốn xông pha thử tìm chút ích lợi.

- Vậy sao?

- Tiểu tử, ngươi đi theo hai huynh đệ ta ra thành.

Đại ca Nhân Mã tộc ra lệnh:

- Chờ lát nữa có võ giả Thuần Nhân tộc tên Dương Thiên, thực lực bá chủ đẳng cấp tứ tinh thì ngươi ra tay chặn lại giúp chúng ta. Nếu thành công giết chết hắc, được đến linh thạch sẽ chia cho ngươi một phần.

Chia ột phần?

Giết chết Dương Thiên chỉ cho Dương Thạc một phần ích lợi, còn là một phần linh thạch. Hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh muốn lấy đi hết báu vật, linh đan diệu dược trên người Dương Thiên.

Dương Thạc cười thầm trong bụng:

- Đúng là hẹp hòi.

Dương Thạc vội nói:

- Có thể trợ giúp hai vị tiền bối là vinh hạnh của văn bối, còn ích lợi linh thạch thì không cần.

Đại ca Nhân Mã tộc nói:

- Cho ngươi thì cứ lấy, nói nhảm quá, đi!

Đại ca Nhân Mã tộc làm như cho Dương Thạc một phần linh thạch là ban ân cho hắc dữ lắm.

Vù vù vù vù vù!

hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh lắc người lao nhưhg hướng cửa đông Mạc Niên thành. Mới nãy Dương Thiên và ba hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Điện Y tộc từ cửa đông ra khỏi thành.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc cũng nhanh chóng đuổi theo.

Ngoài cửa đông Mạc Niên thành.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí kinh tung hoành, Dương Thiên đã đấu với ba cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Điện Y tộc. Ba hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh vây giết một chuẩn cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bùng phát ra khí kinh tất nhiên là rất lớn, gần như mọi võ giả gần đó đều bị hấp dẫn tới quan sát cuộc chiến.

Tốc độ tránh né của Dương Thiên quá nhanh, ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Điệp Y tộc không thể công kích trúng gã.

- Dương Thiên người chỉ biết tránh né thì có gì giỏi? Có bản lĩnh đánh với ta tám trăm chiêu, một mình Thiết Mặc ta đủ giết chết người!

Vù vù vù vù vù!

Trong ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Điệp Y tộc, một nữ nhân cường giả Điệp Y tộc trán bắn ra tia sáng đánh hướng đầu Dương Thiên.

Công kích thần hồn!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bị cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Điệp Y tộc công kích thần hồn đánh trúng đầu, người Dương Thiên không chút tạm dừng, tia sáng trong mắt không hề biến mất. Hiển nhiên cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Điệp Y tộc công kích thần hồn không tạo ra chút tổn thương cho Dương Thiên.

- Ha ha ha ha ha ha!

- Ta tu bát hoang thần quyết, dung hơi thở của bát hoang thần thú, hể là Bán Thần Thú tộc, công kích thần hồn của cường giả Bán Thần Thú tộc trừ phi đạt đến đẳng cấp lục tinh, nếu không thì chẳng thể tạo thành tổn thương cho ta! Trưởng lão Điệp Y tộc nhà người tuy rằng am hiểu thần hồn công sát, nhưng độ mạnh công kích chưa tới đẳng cấp lục tinh!

Dương Thiên gào thét:

- Ăn một đám của ta đây!

Dương Thiên lắc người trong phút chốc đến trước mặt nữ nhân Điệp Y tộc.

Một đám đánh ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng sấm ầm vang, thất trọng lôi âm bị Dương Thiên hoàn mỹ bạo phát ra, quyền thế hùng hồn nhanh chóng ngưng kết ảo ảnh linh miêu gầm rống nhào hướng nữ nhân Điệp Y tộc.

Nữ nhân Điệp Y tộc biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Gần như bất cứ thần thú nào đều có thiên địch của mình, dù là cường như mãng hoang thần tượng cũng e sợ thần thú loài chuột. Nữ nhân Điệp Y tộc sợ nhất là linh miêu, linh miêu bắt bướm. ảo ảnh thần thú linh miêu hiện ra, tinh thần nữ nhân Điệp Y tộc chấn động, thực lực mười phần mà không thể phát huy ra được năm phần.

Hai hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh khác đều là cường giả Thiết Y tộc gào thét:

- Khốn kiếp, bắt nạt kẻ yếu!

Hai hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh lao nhanh tới trước mặt nữ nhân Điệp Y tộc, bảo vệ nàng.

Dương Thiên hét to một tiếng:

- Người Thiết Y tộc chính là hậu nhân của thiết giáp cự tê đúng không? Ném thử chiêu độc long quyền của ta đây!

Dương Thiên đánh ra cú đấm, quyền thế trong phút chốc hóa thành một con độc long.

Độc long há to mồm, khê răng phun ra độc dịch sắp an mòn phòng ngự của hai cường giả Thiết Y tộc.

- Khốn kiếp, đây chỉ là quyền thế mà thôi, không cần sợ hãi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong đó một cao thủ Thiết Y tộc một đấm đánh nát quyền thể của Dương Thiên, sắc mặt khó coi, miệng quát.

Công kích của Dương Thiên không tạo thành tổn thương quá lớn cho bọn họ nhưng lại khiến họ rất khó chịu.

Một cường giả Thiết Y tộc khác quát to:

- Dương Thiên, hôm nay ngươi phải chết!

- Tộc nhân năm chủng tộc ta, Thiết Y tộc, Điệp Y tộc, Nhân Mã tộc, Kiếm Ngư Nhân tộc, Cửu Túc Thú tộc ở đâu?

Vù vù vù vù vù!

Trong đám người đứng xem có bảy bóng người lao nhanh tới.

Hai nữ nhân Điệp Y tộc lưng có đôi cánh mỏng, một võ giả Nhân Mã tộc, hai võ giả Thiết Y tộc, còn có một nam nhân lưng mọc ra từng lưới kiếm bén, mặt có vảy cá. Người cuối cùng có bốn cánh tay, năm chân dài, hiển nhiên là cường giả Cửu Túc Thú tộc.

Cao thủ năm chủng tộc của Bạch Lâm đảo đều tới, toàn là đẳng cấp tứ tinh, muốn vây giết Dương Thiên.

718. Chương 676: Nghiền Ép Giết Chết, Thực Lực Bá Chủ Đẳng Cấp Ngũ Tinh?

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 676: Nghiền Ép Giết Chết, Thực Lực Bá Chủ Đẳng Cấp Ngũ Tinh?

Dương Thiên cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Đến vừa lúc, những cường giả cấp tứ tinh này đủ cho ta giết xong lấy linh thạch!

Dương Thiên lao hướng đám hư không Vô Thánh cấp tứ tinh.

Chợt có hai tiếng quát to:

- Dương Thiên, còn dám càn rỡ?

- Hôm nay, nơi này là chỗ chôn xác ngươi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vù vù vù vù vù!

Trong Mạc Niên thành có hai bóng người lao nhanh ra, chính là hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh. Tốc độ của hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh rất nhanh, chỉ trong phút chốc từ hai hướng khác nhau tỏa định Dương Thiên, cộng thêm ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Điệp Y tộc trước đó, bảy cao thủ hư không Vô Thánh cấp tứ tinh, gần như phong kín mọi đường lui của Dương Thiên.

Mãi đến lúc này, đối diện năm hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh thì Dương Thạc mới biến sắc, lòng nổi lên trực giác nguy hiểm.

- Nguy rồi!

Dương Thiên lập tức muốn đi.

- Đi?

Đại ca Nhân Mã tộc vừa truy kích Dương Thiên vừa quát to với sau lưng, ra lệnh Dương Thạc xuống tay:

- Còn muốn đi sao? Dương Thạc, sao vẫn chưa ra tay? Ngăn Dương Thiên này lại lấy được linh thạch sẽ chia người một phần. Nếu không ra tay, coi chừng gánh chịu lửa giận của năm chủng tộc Bạch Lâm đảo chúng ta!

Nghe hai chữ này, Dương Thiên đánh rùng mình:

- Dương Thiên?

Thanh âm quen thuộc phát ra từ sau lưng hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh:

- Đến đây!

Thanh âm quái dị vang từ sau gáy lão nhị Nhân Mã tộc:

- Không ra tay, coi chừng gánh chịu lửa giận của năm chủng tộc Bạch Lâm đảo chứ gì? Vậy thì ta ra tay, lấy thân phận Thuần Nhân tộc ta thì năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo các người sau này sẽ truy sát, đối phó ta cho nên ... ta ra tay vậy!

- Không đúng!

Lòng lão nhị Nhân Mã tộc run lên, chợt cảm thấy sống lưng lạnh toát.

Hơi thở cực kỳ nguy hiểm như tia chớp phát ra từ sau lưng.

- Dương Thạc này ...

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Không đợi lão nhị Nhân Mã tộc nghĩ nhiều, một luồng sáng công kích thần hồn chợt xuyên qua gáy gã. Lão nhị Nhân Mã tộc phát tiếng gào vô cùng thê thảm, tia sáng trong mắt nhanh chóng tan rã. Lão nhị Nhân Mã tộc bản năng hét to, không thể khống chế thân thể to lớn lăn lông lốc đập mạnh xuống đất.

Không biết sống chết.

Dù không tiếp bị diệt thần hồn nhưng bị tổn thất trên chín phần, lão nhị Nhân Mã tộc đã mất năng lực chiến đấu.

- Có chuyện gì? Dương Thạc, người ...

Giờ phút này, Đại ca Nhân Mã tộc không rảnh lo đuổi giết Dương Thiên, nhanh chóng xoay người xem tình huống của lão nhị Nhân Mã tộc.

Không đợi Đại ca Nhân Mã tộc xoay người lại Dương Thạc đã lách người tới sau lưng gã.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Tốc độ xoay người của người quá chậm.

- Là Dương Thạc!

Đại ca Nhân Mã tộc hét to một tiếng:

- Khốn kiếp, không ngờ người là người trong Thuần Nhân tộc, dám ra tay với huynh đệ của ta, người sớm muộn gì phải chết!

Đại ca Nhân Mã tộc chỉ trường mâu đâm ra sau lưng mình.

Keng keng keng!

Trường mâu mạnh va chạm thân hình Dương Thạc có tiếng giòn vang, xé rách phòng ngự ngoài thân, sau đó xuyên thấu người hắn. Trường mâu này là thần binh đẳng cấp thập nhất.

Dương Thạc mặc kệ trường mâu đâm vào người, lạnh lùng cười.

- Người, cũng chết đi!

Bí pháp công kích thần hồn nguyên tố hòa tan lại phát ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bí pháp công kích thần hồn nguyên tố hòa tan mạnh bắn vào gáy Đại ca Nhân Mã tộc.

Đại ca Nhân Mã tộc hét thất thanh:

- A!

Nhưng tia sáng trong mắt không tan biến hết.

- Người dám ... người dám ...

Đại ca Nhân Mã tộc gầm gừ, trán cũng bắn ra luồng sáng, cùng thi triển công kích thần hồn tấn công Dương Thạc. Chẳng qua công kích thần hồn của Đại ca Nhân Mã tộc rơi vào đầu Dương Thạc thì người hấn chỉ khẽ run chứ không bị ảnh hưởng gì.

Dương Thạc chậm rãi nói:

- Công kích thân thể, thần hồn đều quá yếu, người chỉ có thể chết theo đệ đệ của người!

Nguyên tố chi vũ phát ra từ người Dương Thạc, trong tiếng vèo vèo nhanh chóng ập hướng Đại ca Nhân Mã tộc.

Thân hình Đại ca Nhân Mã tộc hòa tan nhanh trong nguyên tố chi vũ, gần như không có chút sức phản kháng.

- Dương Thạc, người phải chết, phải chết!

Đại ca Nhân Mã tộc rống thê lương, thân hình trong chớp mắt bị hòa tan hơn phân nửa.

Phập! Phập! Phập! Phập!

Thật nhiều nguyên tố chi vũ bắn vào thần hồn trong đầu Đại ca Nhân Mã tộc, bắn thần hồn của gã thủng lỗ chỗ.

Một lũ thần hồn cuối cùng thoát khỏi thân thể muốn chạy trốn.

- Đi!

- Đáng tiếc, không có cơ hội!

Đúng lúc này, Dương Thạc phát ra công kích thần hồn thứ ba, nguyên tố hòa tan. Lũ thần hồn cuối cùng của Đại ca Nhân Mã tộc bị nguyên tố hòa tan đánh trúng, phụt một tiếng tan thành mây khói.

Đại ca Nhân Mã tộc đã chết.

Cộng thêm lão nhị Nhân Mã tộc không biết sống chết, hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh, hai cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh ở trong tay Dương Thạc chết sạch, thời gian chỉ mới có vài giây. Ba cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Đệ Y tộc ở phía xa và Dương Thiên không kịp phản ứng.

Còn đám hư không Võ Thánh đứng xem thì ngơ ngác nhìn, không ai ngờ một hư không Võ Thánh cấp tứ tinh trong chớp mắt giết hai hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

- Chết rồi?

- Sao có thể như vậy? Hai cường giả Nhân Mã tộc cấp ngũ tinh tại sao bị giết chết được?

Phía không xa, ba cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Đệ Y tộc trợn to mắt, vẻ mặt khó tin. Bấy cường giả hư không Võ Thánh cấp tứ tinh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo cũng giống như vậy. Mười người vào khoảnh khắc này đã quên vây công Dương Thiên, ngơ ngác nhìn Dương Thạc.

Một hư không Võ Thánh cấp tứ tinh như tia chớp giết hai hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Bản thân hư không Vô Thánh cấp tứ tinh đó lông tóc không rụng một cọng.

Mặc dù lúc trước Dương Thiên từng làm hành động vĩ đại là cấp tứ tinh giết cường giả cấp ngũ tinh. Hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh mà Dương Thiên đối mặt chỉ mới đi vào cấp ngũ tinh, thực lực không quá mạnh cộng với sơ sẩy, gã leieuf trọng thương mới giết chết được cấp ngũ tinh đó, không có gì lạ.

Trong Thiên Thánh giới có nhiều thiên tài vượt cấp giết địch như thường.

Dương nhiên chỉ là vượt cấp giết địch bình thường, ví dụ nhấ giai giết nhị giai, nhị giai giết tam giai. Giữa tam giai và tứ giai, lục giai và thất giai thì như chênh lệch như trời vất đất, rất khó bù đắp. Cơ hồ chưa từng có ai có thể là tam giai giết tứ giai, lục giai giết thất giai.

.....

Lần này Dương Thạc vượt giai giết hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh hoàn toàn khác.

Đầu tiên ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Đệ Y tộc biết thực lực của hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh, cỡ trung giai ngũ giai.

Tiếp theo, giết một người có thể dùng tập kích, liên tục giết hai người thì phải có sức mạnh vô thường.

Dương Thạc giết hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh tuy có phần mưu mô nhưng nếu hắn không có thực lực tuyệt đối thì không làm được điều này.

719. Chương 677: Giết Tới Bạch Lâm Đảo

Vô Tận Thần Công

Chương 677: Giết tới Bạch Lâm đảo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc hét to:

- Bây giờ đến lượt ta công kích, các ngươi chết đi!

Vù vù vù vù vù!

Thật nhiều nguyên tố chỉ vũ bắn ra từ người Dương Thạc, bao phủ ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Đệ Y tộc, bảy người nằm chũng tộc trên Bạch Lâm đảo, tổng cộng là mười cường giả.

- A!

- Đây là công kích gì vậy? Sao không đỡ được?

- Nguy rồi!

Bảy người nằm chũng tộc trên Bạch Lâm đảo, hư không Vô Thánh cấp tứ tinh làm sao đỡ được Dương Thạc tấn công? Trong tiếng hét thảm, người liên tục tan rã.

- Khốn kiếp!

Trong ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Đệ Y tộc, nữ nhân Đệ Y tộc thực lực yếu nhất thân thể nhanh chóng tan rã, trong chớp mắt tổn thất ba, bốn phần lực lượng khí huyết. Nữ nhân Đệ Y tộc giật mình biến sắc mặt, nhanh chóng bỏ trốn khỏi phạm vi nguyên tố chỉ vũ của Dương Thạc.

Trong đó cường giả Thiết Y tộc hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh cũng nhanh chóng chạy trốn.

Nhưng mà ...

Vù vù vù vù vù!

Cường giả Thiết Y tộc hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh cuối cùng mới định trốn thì mắt Dương Thạc bắn ra tia sáng, một công kích thần hồn nguyên tố chi vũ bắn vào trong óc gã. Cường giả Thiết Y tộc hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh hét lên, tia sáng trong mắt ảm đạm, thân thể cứng đờ. Trong phút chốc thật nhiều nguyên tố chi vũ ập xuống người cường giả Thiết Y tộc hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, hòa tan gã thành tro.

Bảy năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh càng không chịu nổi, đã chết hết.

Chỉ trong chớp mắt bảy võ giả cấp tứ tinh, ba võ giả cấp ngũ tinh tấn công bị Dương Thạc đỡ hoàn toàn, hấn giết chết họ.

Dương Thạc thể hiện ra thực lực gần như khủng bố đến mức tận cùng!

Dù là cường giả đỉnh cấp ngũ tinh cũng không có biểu hiện vô địch như vậy.

- Trốn, trốn mau!

Giờ phút này, còn lại một 88e hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, hai cường giả Diệp Y tộc không chút do dự bay đi.

Dương Thạc có thực lực gần như bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, sức chiến đấu của bọn họ chỉ là sơ, trung giai cấp ngũ tinh, công kích cường đại nhất không tổn thương được hấn, có tiếp tục chiến đấu thì chỉ có con đường thất bại. Huống chi Dương Thiên đứng bên cạnh tuy chưa ra tay nhưng gã là địch không phải bằng hữu. Tóm lại là bây giờ phe năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo đã mất đại thế.

- Còn muốn đi sao?

- Bóc tách!

- Bóc tách!

Trong mắt Dương Thạc bắn ra hai luồng sáng.

Bí pháp bóc tách!

Bí pháp bóc tách cơ bản không thể tạo thành tổn thương cho hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh nhưng có thể trong nháy mắt tách thần hồn khỏi thân thể, để đối phương không thể lập tức chạy trốn. Hơn nữa quan trọng nhất là với bí pháp bóc tách, Dương Thạc có thể liên tục thi triển rất nhiều lần, cơ hồ không cần tiêu hao thần hồn.

Hai tiếng hét vang lên:

- A!

- A!

Thần hồn của hai hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bị bóc tách ra.

- Dương Thạc, người dám ...

Vù vù vù vù vù!

Hai người này lớn tiếng gào thét, nguyên tố chi vũ của Dương Thạc ập hướng thần hồn bọn họ.

- Dám giết cao thủ của năm chủng tộc ta, người chết chắc rồi!

- Thuần Nhân tộc các người sau này sẽ diệt tộc! Tộc nhân Bán Thần Thú tộc ta tuyệt đối không tha cho các người! nguồn

- Tất cả tộc nhân Bán Thần Thú tộc Thiên Thánh giới sẽ triệt để giết chết Thuần Nhân tộc các người.

Thần hồn một cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh nhiệm vụ ngày tám tháng ba, hai Thiết Y tộc phát ra tiếng gào, nhưng ngay sau đó thần hồn bị nguyên tố chi vũ đâm thủng lỗ chỗ, mười phần trong chớp mắt không còn lại chút gì.

Một tiếng quát lạnh vang lên:

- Chết đi!

Dương Thạc lắc người đến trước mặt hai hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, thái dương chân hỏa bùng phát từ người hắn đốt cháy lũ thần hồn cuối cùng của hai hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

Hồn phi phách tán, chết sạch.

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo có mười cường giả trên cấp tứ tinh, trong khoảnh khắc đã bị Dương Thạc giết sạch, cả quá trình mới có mười mấy giây. Có thể nói Dương Thạc giết họ hoàn toàn là nghiền nát.

- Tiểu tử này là cường giả bá chủ đẳng cấp ngũ tinh sao?

Đám người đứng xem trợn to mắt.

Giết chết hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh đơn giản như xắt rau.

Nên biết ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Diệp Y tộc trừ một người là sơ giai cấp ngũ tinh, hai người kia là trung giai cấp ngũ tinh. Cho dù là cường giả cao giai hay đỉnh cấp ngũ tinh muốn đối phó ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Diệp Y tộc liên hợp lại đều không thể dễ dàng như vậy. Chỉ có cường giả bá chủ đẳng cấp ngũ tinh mới nhẹ nhàng giết chết ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Diệp Y tộc được.

Chỉ mình Dương Thạc biết thực lực của hắn còn lâu mới đến bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Bá chủ tức là nói gần như không có địch thủ trong đẳng cấp ngũ tinh.

Có lẽ năng lực công kích của Dương Thạc tới đẳng cấp này rồi, trong số cường giả cấp ngũ tinh ít có ai ngang ngửa với hắn.

Nhưng phòng ngự của Dương Thạc thì kém rất xa.

Thân thể phòng ngự thì khỏi nói, cường giả siêu cấp ngũ tinh bình thường đều có được vũ khí thập nhất cấp thân binh. Thân thể của Dương Thạc chỉ có phòng ngự cửu cấp, yếu rất nhiều, thậm chí không tới trình độ bình quân phòng ngự thập cấp của cường giả cấp ngũ tinh bình thường.

Phòng ngự thần hồn càng tệ hơn.

Bởi vì nguyên tố loạn lưu nên công kích thần hồn bình thường gần như không thể ảnh hưởng Dương Thạc.

Nếu có một siêu cấp cao thủ cấp ngũ tinh cực kỳ am hiểu thần hồn, công kích thần hồn có thể sánh bằng cường giả cấp lục tinh bình thường thì dù Dương Thạc có nguyên tố loạn lưu bảo hộ, một khi bị công kích trúng sẽ đỡ nhiều lành ít.

Muốn trở thành cường giả cỡ bá chủ đẳng cấp ngũ tinh thật sự thì phải để phòng ngự thân thể, thần hồn của Dương Thạc tăng đồng bộ. Đương nhiên trước mắt Dương Thạc đã đến bình cảnh, muốn tăng tiến thì rất khó khăn. Dương Thạc có một cơ hội cực quan trọng tăng thực lực, đó là ... vào huyết trì, tiến hành tẩy lễ, kích phát thần thú huyết mạch tăng đẳng cấp huyền ưng, hắc hùng biến thân ỳnh.

Một khi kích phát huyết mạch càng mạnh mẽ thì thực lực của Dương Thạc sẽ tăng rộng.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Trước tiên trở về Thuần Nhân tộc rồi tìm cách hỏi chỗ nào có huyết trì cho ta tiến hành tẩy lễ đi!

Vù vù vù vù vù!

Tay Dương Thạc vung lên, một số pháp khí, không gian giới chỉ bành bồng trên không trung rơi vào tay hắn.

Cộng hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh, Dương Thạc giết chết mười một người. Năm hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, bảy hư không Vô Thánh cấp tứ tinh, thu hoạch pháp khí bí bảo khoảng hơn hai mươi cái. Ngoài ra trong không gian giới chỉ có tổng cộng hơn hai mươi vạn trung phẩm linh thạch.

Lúc trước sau khi Dương Thạc giết Cự Kinh Vương có khoảng một trăm năm mươi vạn trung phẩm linh thạch.

Trên đường hộ tống thương đội Bích Tinh Nhi lại giết nhiều băng cướp cấp tứ tinh, được đến mười vạn trung phẩm linh thạch. Cộng thêm mỏ này, Dương Thạc có tổng cộng một trăm tám mươi vạn trung phẩm linh thạch.

720. Chương 678: Tình Cảnh Khó Khăn Của Thuần Nhân Tộc

Vô Tận Thần Công

Chương 678: Tình cảnh khó khăn của Thuần Nhân tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một trăm tám mươi vạn trung phẩm linh thạch, đừng nói là đối với hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, dù là cường giả cấp lục tinh cũng là số tài sản kếch sù. Trong cường giả cấp lục tinh chỉ có cường giả như phủ chủ Vân Lam phủ, Đảo chủ của Mạc Niên đảo, Thành Hồng mới có được mấy trăm vạn thậm chí là ngàn vạn trung phẩm linh thạch. Cường giả cấp lục tinh đơn độc thường không có nhiều linh thạch.

- Những linh thạch này phải giữ lại cho ta.

Có được pháp khí thì hiến cho Thuần Nhân tộc.

Những tinh thạch thì Dương Thạc phải để trong người.

Sau này có rất nhiều chỗ cần sử dụng linh thạch.

Dương Thạc cất đi báu vật không gian giới chỉ của năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, đưa mắt nhìn Dương Thiên đứng gần đó, lạnh lùng hỏi:

- Dương Thiên, bây giờ ngươi chịu phục chưa?

Giờ phút này, Dương Thiên trợn to mắt.

Dương Thiên không thể tin nổi.

Nếu nói lúc trước Dương Thạc tập kích giết chết hai cường giả của Nhân Mã tộc, biểu hiện ra sức chiến đấu cấp ngũ tinh thì Dương Thiên còn có tự tin ngang ngửa với hắn. Bây giờ Dương Thạc dễ dàng giết bá cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, năm cường giả hư không Vô Thánh cấp tứ tinh, cứng rắn đỡ những đòn công kích, hiện ra thực lực khiến Dương Thiên không thể sinh ra một chút ý định đứng ngang hàng.

- Không thể nào!

Dương Thiên nhỏ giọng nói:

- Sao lại mạnh như vậy được? Điều này không hợp với lẽ thường, tuyệt đối không hợp với lẽ thường!

- Thiên hạ to lớn, không gì không có, thiên tài tuyệt vời siêu hơn ta có rất nhiều. Chẳng qua Dương Thiên, ngươi luôn cho rằng có thể nắm sinh mạng của ta trong tay, vững vàng đè đầu ta. Bây giờ ta đánh vỡ ý niệm cố hữu trong lòng làm người không thể chấp nhận được.

- Xét đến cùng ngươi không thể nắm giữ được gì hết!

- Ngươi chỉ là một võ giả bình thường, ở nhân gian giới còn có thể rong ruổi tung hoành, trong Thiên Thánh giới thì ngươi chỉ là một con kiến, tùy tiện một vị siêu cấp cao thủ bóp nát ngươi.

- Tại nhân gian giới, ngươi có thể xưng bá võ đạo giới!

- Tại Thiên Thánh giới có rất nhiều tài nguyên, tùy tiện một người có thể tăng vọt áp chế ngươi.

Dương Thạc nói một tràng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng câu như búa tạ đập vào ngực Dương Thiên.

Thân hình Dương Thiên liên tục run rẩy.

Dương Thiên hộc ngụm máu:

- Phụt!

- Ta ... ta là con kiến? Ở Thiên Thánh giới bất cứ ai đều có thể áp chế, nghiền nát ta? Không có khả năng ... Không có khả năng ...

Miệng Dương Thiên nói không có khả năng nhưng trong mắt không còn bá khí mạnh mẽ mà tràn ngập nghi ngờ.

Niềm tin vô đạo của Dương Thiên vào khoảnh khắc này bị Dương Thạc đập nát.

Dương Thạc liếc Dương Thiên, mặt không biểu tình.

Tuy Dương Thiên và Dương Thạc không có thù hận sinh tử nhưng là kẻ thù, không phải bằng hữu. Nếu không phải tình hình hiện nay của Thuần Nhân tộc thì Dương Thạc đã có ý định hoàn toàn phế bỏ Dương Thiên. Nay Dương Thạc chỉ đánh bại niềm tin vô đạo của Dương Thiên, gieo mầm trong lòng gã, để suốt đời suốt kiếp gã bị ràng buộc có thể tăng thực lực, đi vào trình độ cao hơn. Thế này đã xem như Dương Thạc nhân từ.

Giờ phút này, Dương Thạc nhìn bộ dạng của Dương Thiên, thầm thở phào.

- Phù.

Hoàn toàn thở ra.

Dương Thạc bước vào vô đạo đã vài chục năm, luôn bị Dương Thiên áp chế. Dương Thiên giống ngọn núi to đè nặng lòng Dương Thạc, khiến hần lúc nào cũng bức bối. Mãi đến bây giờ, trông thấy Dương Thiên bị mình áp đảo thì Dương Thạc mới hoàn toàn thở phào, lòng thông thoáng.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Tâm tình của ta thông thoáng rồi, nên nghĩ cách cất bước đi tầng vô đạo cao hơn.

- Chuẩn bị linh ngộ, tu luyện đệ thất trọng hai huyền công cửu âm cửu dương.

Dương Thạc đi vào Thiên Thánh giới không lâu đã tu luyện xong

cửu âm cửu dương huyền công đệ lục trọng

Sau đó Dương Thạc luôn ổn định cảnh giới, cảm ngộ áo nghĩa, không nóng lòng cảm ngộ tu luyện cửu âm cửu dương huyền công đệ thất trọng.

Bởi vì Dương Thạc mơ hồ cảm giác cơ sở không ổn định, cưỡng ép cảm ngộ tu luyện cửu âm cửu dương huyền công đệ thất trọng thì e rằng làm nhiều công ít, không có hiệu quả gì.

Giờ thì cảnh giới vô đạo của Dương Thạc đã ổn định rồi.

Mặt áo nghĩa thì dung hợp áo nghĩa đạt năm phần, bắt đầu dung hợp sáu loại nguyên tố áo nghĩa với nhau.

Cộng thêm áp đảo Dương Thiên, tảng đá to đè lòng Dương Thạc bị dời đi, tâm tình nhẹ hẫng khiến Dương Thạc cảm thấy ngày thể ngộ tu luyện cửu âm cửu dương đệ thất trọng cũng không xa ...

Dương nhiên bây giờ Dương Thạc mới chỉ vạch kế hoạch, không lập tức thể ngộ ngay.

Trước khi thể ngộ cần chuẩn bị sẵn sàng như là sáu loại nguyên tố ảo nghĩa chưa hoàn mỹ dung hợp. Tốt nhất là dung hợp sáu loại nguyên tố ảo nghĩa đã, nếu không thì tu luyện cửu âm cửu dương đệ thất trọng lại hấp thu hai loại nguyên tố âm dương thuộc tính, nguyên tố đạt tới tám loại thì càng khó dung hợp.

Ngoài ra cũng cần tiến hành tẩy lễ huyết mạch.

Chờ tất cả chuẩn bị sẵn sàng thì Dương Thạc mới bắt đầu thể ngộ tự sáng tạo cửu âm cửu dương đệ thất trọng công pháp, hấp thu dung hợp hai loại linh vật nguyên tố âm dương thuộc tính, cuối cùng bước hướng đẳng cấp đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh.

Trong khi Dương Thạc suy tính thì Dương Thiên vẫn lầm bầm không tin.

- Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng ...

- A? Vẫn chưa thể chấp nhận hiện thực sao?

- Lá gan của Dương Thiên bởi vì bị ta đả kích mà biến nhỏ đi nhiều rồi.

Dương Thạc liếc Dương Thiên.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Nếu người đã không nguyện ý tin tưởng, như vậy ta dùng thực lực của mình để người càng thêm tin tưởng sự thật trước mắt, để người tin Dương Thạc ta có thể hoàn toàn áp chế người. Suốt đời suốt kiếp người không thể vượt qua ta!

Dương Thạc vung tay, hai thứ như quyền trục xuất hiện trong tay hắn.

- Đây là quyền trục truyền tống đến Bạch Lâm đảo, sau khi sử dụng là sẽ tới gần Bạch Lâm đảo. Năm chủng tộc phong tỏa Bạch Lâm đảo đúng không? Hôm nay ta dùng thực lực cường đại giết tới Bạch Lâm đảo, phá tan phong tỏa của họ, tiến vào Bạch Lâm đảo, mạnh mẽ trở về Thuần Nhân tộc của ta!

Quyền trục truyền tống là vật cực kỳ quý giá, Dương Thạc giết mấy cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Diệp Y tộc mới được ba cái. Hiển nhiên chỉ người cỡ đẳng cấp trưởng lão năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo mới có quyền trục truyền tống, hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh tuy có thực lực cấp ngũ tinh nhưng lúc trước không phải là trưởng lão, không có quyền trục này.

Vù vù vù vù vù!

Một tay động, Dương Thạc ném quyền trục truyền tống hướng Dương Thiên.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Còn có gan thì hãy sử dụng quyền trục truyền tống này cùng ta quay về Bạch Lâm đảo đi!

Thiên Thánh giới, một hòn đảo cực kỳ nhỏ trong Đông hải, Bạch Lâm đảo.

Mặc dù Bạch Lâm đảo là hòn đảo cực kỳ nhỏ, đó là đối với Thiên Thánh giới, nếu đặt ở trần gian thì nguyên Đại Chu triều không thể so sánh diện tích với Bạch Lâm đảo. Quan trọng nhất là tài nguyên ở trần gian có giục ngựa cũng không đuổi kịp một hòn đảo nhỏ như vậy của Thiên Thánh giới.

721. Chương 678: Tình Cảnh Khó Khăn Của Thuần Nhân Tộc (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 678: Tình cảnh khó khăn của Thuần Nhân tộc (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngoài ra dù diện tích của Bạch Lâm đảo nhỏ nhưng hải vực xung quanh thì vô cùng bao la.

Những hải vực này xem như là phạm vi thể lực của Bạch Lâm đảo.

Trên Bạch Lâm đảo có tổng cộng sáu chủng tộc.

Trong đó năm chủng tộc là Bán Thần Thú tộc, còn lại một chủng tộc là nổi tiếng xa gần trong Thiên Thánh giới, ở ức vạn năm trước thuộc hàng bá chủ Thiên Thánh giới, là Thuần Nhân tộc có ngộ tính cực cao.

Thiên Thánh giới có năm đại lục.

Trong đó trung ương đại lục nằm ngay chính giữa.

Các đại lục xung quanh thì ở trong biển bốn phía trung ương đại lục, diện tích khá nhỏ, cộng lại mới lớn cỡ trung ương đại lục.

Trong đó hướng đông là nguyên thủy đại lục trong Đông hải.

Ức vạn năm trước, khi Thuần Nhân tộc còn hưng thịnh thì nguyên thủy đại lục là đại lục lớn nhất Thiên Thánh giới, nhưng sau này địa hình đại lục lệch đi, nguyên thủy đại lục tách biệt, một phần trôi đi dung nhập vào trung ương đại lục, phần khác biến thành các hòn đảo nhỏ. Cuối cùng nguyên thủy đại lục chỉ còn lại diện tích nho nhỏ, thành một trong bốn tiểu địa lục của Thiên Thánh giới.

Thuần Nhân tộc là bá chủ Thiên Thánh giới ức vạn năm trước, nơi cư ngụ đương nhiên là nguyên thủy đại lục.

Sau này nguyên thủy đại lục bị phá vỡ, biến thiên, Thuần Nhân tộc càng lúc càng yếu, cuối cùng không thể đứng trên nguyên thủy đại lục, chỉ đành dời vào một hòn đảo nhỏ trong góc Đông hải.

Thậm chí Thuần Nhân tộc ở trong các hòn đảo nhỏ này gặp nhiều tai nạn.

Mấy lần gặp tai họa diệt tộc, phải di dời.

May mắn Thuần Nhân tộc rốt cuộc có thời gian dài xưng bá Thiên Thánh giới, nội tình thâm sâu, trong tộc có nhiều báu vật thủ hộ.

Dưới tình huống như vậy, Thuần Nhân tộc dựa vào những báu vật này di chuyển trong biển rộng mới mong mà không gặp nguy hiểm diệt tộc. Tuy nhiên, liên tục di chuyển khiến thực lực của Thuần Nhân tộc ngày càng yếu, đến bây giờ thành chủng tộc loại nhỏ dưới chốt.

Thuần Nhân tộc ở trên Bạch Lâm đảo.

Trên Bạch Lâm đảo, năm chủng tộc khác như Thiết Y tộc, Điệp Y tộc, Nhân Mã tộc, Kiếm Ngư Nhân tộc, Cửu Túc Thú tộc như hổ rình mồi Thuần Nhân tộc.

Năm chủng tộc muốn tiêu diệt Thuần Nhân tộc.

Dù sao Thuần Nhân tộc có nội tình thâm hậu, không chừng giấu báu vật gì đó. Tiêu diệt Thuần Nhân tộc không chừng sẽ chiếm được ích lợi như báu vật mạnh mẽ, công pháp tu luyện cường đại.

Tiếc rằng từng có siêu cấp địa năng cấp thất tinh bảo vệ Thuần Nhân tộc, làm năm chủng tộc không dám hành động lỗ mãng.

Cường giả cấp thất tinh này đã mấy trăm năm chưa xuất hiện.

Năm chủng tộc bắt đầu rục rịch.

Hiện tại trên Bạch Lâm đảo, Thuần Nhân tộc tùy thời rơi vào nguy hiểm vô tận. Thực lực của Thuần Nhân tộc không cách nào đối kháng với năm chủng tộc.

Nên biết rằng từ sau khi đến Bạch Lâm đảo thì Thuần Nhân tộc luôn bị năm chủng tộc áp chế.

Ban đầu liên tiếp chiến tranh cao thủ của Thuần Nhân tộc bị tổn thất thảm trọng.

Sau này tuy có hư không Võ Thánh cấp thất tinh cảnh cáo, năm chủng tộc không dám tấn công Thuần Nhân tộc nhưng đã phong tỏa Bạch Lâm đảo, khiến Thuần Nhân tộc không thể đi ra.

Phong tỏa Bạch Lâm đảo chủ yếu có ba hiệu quả lớn.

Thứ nhất là phong lại con đường trao đổi của Thuần Nhân tộc và bên ngoài.

Bất cứ chủng tộc nào đều không có khả năng bế quan tỏa cảng, không câu thông với bên ngoài. Như Mạc Niên đảo của Đông hải tài nguyên vô cùng phong phú đều phải thông qua Ngũ Dương thương hội và Hải Ninh thành lưu thông. Thuần Nhân tộc ở trên Bạch Lâm đảo cũng khống chế một ít tài nguyên, miễn cưỡng tự cấp tự túc được, nhưng muốn phát triển thực lực phải có liên lạc với bên ngoài. Bây giờ năm chủng tộc phong lại Bạch Lâm đảo, không cho người Thuần Nhân tộc ra ngoài, hơn nữa thi triển thủ đoạn bên Thiên Thánh thương hội, Ngũ Dương thương hội cản trở Thuần Nhân tộc hoạt động thương nghiệp làm cho Thuần Nhân tộc khó thể mua được thứ mình cần, vậy thì Thuần Nhân tộc tự nhiên khó mà phát triển.

Thiên Thánh thương hội trung lập, không đến mức trợ giúp năm chủng tộc đối phó Thuần Nhân tộc.

.....

Nên biết thứ Thiên Thánh thương hội bán bình thường đều là đồ vật trong thành thị gần đó.

Lúc ở Hải Ninh thành, Ngũ Dương thương hội đã tiêu phí nhiều linh thạch trong Thiên Thánh thương hội mua được nhiều thứ tốt chứ không phải chờ về Bạch Lâm đảo rồi mua là vì vậy.

Thương phẩm trong Thiên Thánh thương hội trên Bạch Lâm đảo đều là cường giả bản địa treo bán, một phần ít ỏi là cường giả một số đảo gần đó đặt ở Thiên Thánh thương hội trên Bạch Lâm đảo rao bán. Người năm chủng tộc bán thứ gì đều có một nguyên tắc chung là không cho Thuần Nhân tộc mua, bọn họ đặt điều kiện này Thiên Thánh thương hội cũng không có cách can thiệp.

Đây là ở mặt thương nghiệp phong tỏa Thuần Nhân tộc.

Thứ hai là phong tỏa Thuần Nhân tộc ở mặt tài nguyên.

Tài nguyên.

Bạch Lâm đảo có vô số tài nguyên như nhân gian giới Đại Chu hoàng triều.

Nhiều tài nguyên ở trong hải vực quanh Bạch Lâm đảo. Bạch Lâm đảo không quá lớn, đảo xung quanh thuộc về Bạch Lâm đảo, hải vực lớn hơn Bạch Lâm đảo gấp mấy chục lần.

Tài nguyên nhiều vô số.

Người Thuần Nhân tộc bị phong tỏa, không được rời khỏi Bạch Lâm đảo, vậy là tài nguyên trên biển không dính dáng gì đến Thuần Nhân tộc. Chỉ người năm chủng tộc có thể khai thác tài nguyên trên biển, Thuần Nhân tộc thì không được, vậy là Thuần Nhân tộc lạc hậu hơn năm chủng tộc rất nhiều về tài nguyên.

Còn điều thứ ba.

Người Thuần Nhân tộc không thể rời khỏi Bạch Lâm đảo ra bên ngoài rèn luyện!

Một võ giả dù thiên tài đến đâu nếu như không có không gian rộng lớn để rèn luyện thì rất khó thành siêu cấp cường giả.

Như hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh mấy trăm năm trước rời khỏi Bạch Lâm đảo ra bên ngoài rèn luyện.

Trong mấy trăm năm nay hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh xông pha vài hiểm địa bí cảnh cấp tam tinh, cấp tứ tinh, cứu tử nhất sinh. Cuối cùng đạt được các loại kỳ ngộ, các loại bảo vật, từng bước một tích lũy, sau cùng trở thành cường giả cấp ngũ tinh.

Cao thủ Thuần Nhân tộc không ra được Bạch Lâm đảo thì làm sao rèn luyện đây?

Rèn luyện trên Bạch Lâm đảo sao?

Bạch Lâm đảo là một hòn đảo nhỏ bình thường, gần như không có hiểm địa bí cảnh gì, thiên tài Thuần Nhân tộc ở đây làm sao rèn luyện được?

Trừ phi là siêu cấp thiên tài giống như Dương Thiên đi vào Thiên Thánh giới, ở Bạch Lâm đảo tu luyện mười năm là có thể vào hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, lúc này có thể cứng rắn xông ra Bạch Lâm đảo đi rèn luyện, tiếp tục tăng thực lực ình.

Thiên tài giống Dương Thiên được bao nhiêu người?

Đa số người vào đẳng cấp hư không Vô Thánh xong không ra được, không thể rèn luyện, thực lực khó mà tăng tiến. Không tăng thực lực thì càng không thể xông ra, tuần hoàn ác tính, suốt đời bị giam trên Bạch Lâm đảo.

Thuần Nhân tộc ở trên Bạch Lâm đảo làm sao phát triển?

Giữa trưa.

Mép Bạch Lâm đảo.

Mấy cường giả đẳng cấp hư không Vô Thánh ở Bạch Lâm đảo đang tuần tra, những người này là năm người một tiểu đội, đủ năm chủng tộc phong tỏa Bạch Lâm đảo.

- Không ngờ người Thuần Nhân tộc ra thiên tài giống Dương Thiên, cứng rắn xông ra ngoài. Lần trước một vị thống lĩnh Thiết Y tộc của các người phòng hộ bất lực để cho Dương Thiên trốn thoát đúng không? Nghe nói Dương Thiên giết một trưởng lão cấp ngũ tinh, giờ hai cao thủ cấp trưởng lão Thiết Y tộc, cộng một trưởng lão Điện Y tộc bên ta đã đuổi giết Dương Thiên phải không?

722. Chương 679: Thống Lĩnh Hư Không Vô Thánh Cấp Tam Tinh, Tướng Quân Hư Không Vô Thánh Cấp Tứ Tinh

Vô Tận Thần Công

Chương 679: Thống lĩnh hư không Vô Thánh cấp tam tinh, tướng quân hư không Vô Thánh cấp tứ tinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong tiểu đội năm người, một nữ nhân Điện Y tộc nói chuyện với người chủng tộc khác bên cạnh mình.

Trong tiểu đội, nam nhân Thiết Y tộc hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Lần đó chỉ là Dương Thiên may mắn!

- Nhưng nói đến thì gần mấy năm nay Thuần Nhân tộc ra một số cao thủ không tệ.

- Như lần trước có con bé tên Minh Kiều muốn cứng rắn xông ra, tiếc rằng nàng chỉ là hư không Vô Thánh cấp nhị tinh, bị tiểu đội khác của chúng ta chặn lại.

Một hư không Vô Thánh Nhân Mã tộc hừ lạnh một tiếng:

- Nhưng một lát sau lại có một thống lĩnh cấp tam tinh xuất hiện đánh bị thương nàng, nếu không phải vài hư không Vô Thánh Thuần Nhân tộc xuất hiện cứu đi thì ... hừ, nói không chừng cô nàng này sẽ bị người của chúng ta bắt, khi đó muốn sống không được, muốn chết không xong!

Một hư không Vô Thánh Cửu Túc Thú tộc nói:

- Nói đến thì trong Thuần Nhân tộc có mấy cao thủ, như Nhân Hoàng, cái tên gọi là Tôn Trưng đã là hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh. Như đám người Chân Võ, Phật Ấn dường như cách cấp ngũ tinh không xa. Đáng tiếc đám người này phải tọa trấn trong Thuần Nhân tộc, không dễ ló đầu ra, nếu không thì cường giả cấp ngũ tinh năm chủng tộc chúng ta chờ sẵn, khi đó sẽ là trận đại chiến.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, Chân Võ đại đế, Phật Ấn tể tướng là Phật Tổ năm xưa vào Thiên Thánh giới.

Ba người này đều là cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

Nếu bọn họ ra tay đưa một số hư không Vô Thánh cấp nhất tinh, nhị tinh của Thuần Nhân tộc đi thì đơn giản.

Nếu ba người ra ta, trong năm chủng tộc chỉ có hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh đẳng cấp trưởng lão mới là đối thủ.

Khi đó sẽ bùng phát đại chiến, lấy thực lực của Thuần Nhân tộc làm sao ngăn cản năm chủng tộc được?

Bởi vậy Thuần Nhân tộc chỉ ngẫu nhiên có vài hư không Vô Thánh muốn tự phá tan phong tỏa, chạy ra, đa số chấm dứt trong thất bại.

Vù vù vù vù vù!

Khi đám hư không Vô Thánh năm chủng tộc nói chuyện, không ai chú ý thấy trên mặt biển gần đó chợt lóe hai luồng sáng trắng, có hai bóng người xuất hiện ở đây.

Một trong hai bóng người lạnh lùng nói:

- Không ngờ tình cảnh của Thuần Nhân tộc gian nan như vậy, ngay cả tự do cũng bị hạn chết. Người năm chủng tộc lúc trước đã thương Minh Kiều tiền bối sao? Vừa lúc, hôm nay ta sẽ đánh chết họ, đặc biệt là mấy thống lĩnh cấp tam tinh để trút giận cho Minh Kiều tiền bối!

Minh Kiều là sư thúc của Dương Dịch, hư không Vô Thánh của Thiên Âm Môn tại trần gian.

Minh Kiều có quan hệ với Dương Dịch, thậm chí với Dương Thạc không tệ.

Lúc trước trong Huyền Vũ sơn, Nhân Hoàng mở ra, Nhân Hoàng Tôn Trưng từ Thiên Thánh giới vào trần gian, đón nhiều hư không Vô Thánh vào trong Thiên Thánh giới. Trong đó Minh Kiều và Tiên Nguyệt, môn chủ Thiên Âm Môn, đệ tử thiên tài của Thiên Âm là hai tỷ muội Môn là Tô Quân Ninh, Tô Thanh Như đều được Nhân Hoàng Tôn Trưng mang vào Thiên Thánh giới.

Lúc đó đám người Minh Kiều chỉ là đẳng cấp tứ trọng lõi âm Vô Thánh.

Mười năm ngắn ngủi qua đi, đám người Minh Kiều tăng mạnh thực lực, đã đi vào đẳng cấp hư không Vô Thánh nhị tinh.

Đương nhiên tốc độ tu luyện so với Dương Thạc thì kém quá xa.

Thậm chí kém hơn Dương Thiên rất nhiều.

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo hoàn toàn phong tỏa Bạch Lâm đảo, Minh Kiều muốn đi ra ngoài rèn luyện cũng không ra được, cuối cùng bị thống lĩnh năm chủng tộc đánh bị thương.

Nếu cứ luôn không thể xông ra, không có được đủ rèn luyện thì sợ là thực lực của Minh Kiều sẽ dừng bước tại đây, tối đa là đẳng cấp hư không Vô Thánh cấp tam tinh, muốn từ cấp tam tinh trùng kích đẳng cấp tứ tinh, tức là đi vào cảnh giới đẳng cấp thất trọng lõi âm Vô Thánh là chuyện không thể nào.

Dương Thạc là đệ tử của Thiên Âm Môn.

- Đánh bị thương Minh Kiều phải không.

Người Thiên Âm Môn bị đánh?

Dương Thạc không thể nào bỏ qua.

Dương Thạc nhỏ giọng nói:

- Người đánh Minh Kiều một cái thì ta sẽ giết vô số hư không Vô Thánh bình thường của người, rồi giết vài thống lĩnh hư không Vô Thánh cấp tam tinh trút giận cho Minh Kiều sư thúc!

Dương Thạc lắc người lao nhanh hướng đám hư không Vô Thánh bình thường trên Bạch Lâm đảo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chớp mắt Dương Thạc đã tới trước mặt đám hư không Vô Thánh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo.

- A? Có người đến?

- Là ai? Muốn vào Bạch Lâm đảo của ta phải xưng tên ra trước!

Mấy hư không Vô Thánh bình thường trên Bạch Lâm đảo đã phát hiện Dương Thạc đến.

- Ủa? Trên người tên này không có chút dấu vết thần thú, không lẽ là đệ tử của Thuần Nhân tộc?

Trong đó có vài hư không Vô Thánh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo nhìn bộ dạng Dương Thạc lập tức nường mày.

Bán Thần Thú tộc bình thường có đặc điểm của Thuần Nhân tộc, Thần Thú tộc. Bề ngoài có đặc thù của thần thú, giống Nhân Mã tộc nửa thân dưới là ngựa. Sau lưng Kiếm Ngư Nhân tộc có từng thanh kiếm sắc bén, mặt có vảy cá. Thiết Y tộc, Điệp Y tộc, Cửu Túc Thú tộc đều có đặc điểm thần thú.

Đương nhiên có một vài người Bán Thần Thú tộc đặc điểm thần thú không rõ ràng hoặc không có, ví dụ như Long Tứ, hay Cự Kinh Vương. Dưới tình huống bình thường họ có diện mạo hoàn toàn là nhân loại, trong tình trạng chiến đấu có lẽ kích phát ra thần thú biến thân, hóa thân trở thành thần thú.

Lúc trước Dương Thạc ở trong mắt mọi người là giống Long Tứ, Cự Kinh Vương, bề ngoài hoàn toàn là Thuần Nhân tộc, dưới tình huống chiến đấu có thể biến thân.

Chính vì thấy Dương Thạc biến thân thần thú nên hai huynh đệ Nhân Mã cường giả cấp ngũ tinh không nghi ngờ thân phận của hắn.

Bây giờ ở bên ngoài Bạch Lâm đảo thì khác.

Trong Bạch Lâm đảo có Thuần Nhân tộc.

Ở bên này không gặp cường giả có đặc thù thần thú thì hư không Vô Thánh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo sẽ liên hệ đến Thuần Nhân tộc.

- Người tới hãy dừng bước!

Hư không Vô Thánh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo bản năng muốn ngăn chặn Dương Thạc.

Nhưng ngay sau đó, góc áo Dương Thạc theo bốn ngôi sao trắng làm đám hư không Vô Thánh biến sắc mặt.

Cường giả cấp tứ tinh?

Cường giả như vậy chỉ một ý niệm đủ giết chết những hư không Vô Thánh bình thường, bọn chúng làm sao dám kiêu ngạo nữa?

Biết Dương Thạc là hư không Vô Thánh cấp tứ tinh, hư không Vô Thánh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo không dám trực tiếp ngăn cản, xa xa nói với Dương Thạc:

- Vị tiền bối này, trong Bạch Lâm đảo ta không cho phép tộc nhân Thuần Nhân tộc bước vào. Trên người tiền bối không có đặc điểm thần thú, chúng ta không dám để tiền bối đi qua. Xin tiền bối lộ ra chút đặc điểm thần thú để tránh cho hiểu lầm. Tộc nhân, trưởng lão năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo chúng ta không muốn xung đột với tiền bối!

Họ lùi ra trưởng lão năm chủng tộc, định áp chế Dương Thạc, để hắn ném chuột sợ vỡ đồ, ngoan ngoãn phối hợp.

- Lộ ra đặc điểm thần thú chứ gì?

Giờ phút này, Dương Thạc vẫn lao nhanh hướng Bạch Lâm đảo.

- Thế này có tính không?

Dương Thạc vươn một tay ra, trên tay phải nhanh chóng phủ một tầng giáp đen cứng rắn.

- Biến thân thần thú một phần? Xem ra không phải người trong Thuần Nhân tộc.

723. Chương 680: Năm Chủng Tộc, Mười Lăm Trưởng Lão

Vô Tận Thần Công

Chương 680: Năm chủng tộc, mười lăm trưởng lão

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đám hư không Võ Thánh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo thở phào, bản năng tránh ra.

Khi những hư không Võ Thánh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo thầm thở ra thì Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Có thể tiến hành biến thân một phần chưa chắc không phải là Thuần Nhân tộc. Ánh mắt mấy người các người thật kém, còn muốn phong tỏa Bạch Lâm đảo không cho người Thuần Nhân tộc ra vào? Không xứng chức như vậy muốn các người làm cái gì? Các người hãy ngoan ngoãn chết đi!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc vung tay lên.

Thần hoang nguyên lực vô cùng mạnh mẽ bắn ra từ bàn tay biến thân một phần của Dương Thạc, trong phút chốc bay vào đầu tiểu đội năm hư không Võ Thánh cấp nhất tinh. Trong tiếng nổ, năm hư không Võ Thánh cấp nhất tinh thần hồn hủy diệt, chết sạch.

Một tiểu đội, năm người chết hết, thân thể rớt xuống đất. Hai tiểu đội ở gần đó đã phát hiện tình huống bên này.

- A? Bên kia có chuyện gì?

- Mau đi xem!

Hai tiểu đội lác người, tổng cộng mười người như tia chớp lao tới.

Khóe môi Dương Thạc cong lên nụ cười lạnh lùng:

- Lại có hai đội đến chịu chết?

- Các người cũng chết đi!

Nguyên tố chi vũ hiện ra bắn nhanh như chớp hướng hư không Võ Thánh cấp nhất tinh.

- A? Sao chợt đổ mưa? Những cơn mưa này ... nguy rồi, mức hòa tan quá mạnh!

- Là bí pháp công kích, a!!!

Trong tiếng hét, những hư không Võ Thánh cấp nhất tinh làm sao chống đỡ uy lực nguyên tố chi vũ của cấp ngũ tinh tập sát? Chỉ chớp mắt mười hư không Võ Thánh cấp nhất tinh đã hòa tan không còn một mảnh. Thần hồn cũng bị vài giọt nguyên tố chi vũ dễ dàng tiêu diệt.

Lời Dương Thạc lạnh lùng vang bên tai Dương Thiên:

- Đây là phong tỏa của năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo? Chỉ có vậy thôi, Dương Thiên, người xông ra khỏi Bạch Lâm đảo dẫn đến cao thủ Bạch Lâm đảo chú ý, khiến bọn họ đuổi theo giết người, xem ra thực lực của người thật là không được tốt lắm!

Người Dương Thiên run lên, trong miệng không nói một lời.

Thật ra Dương Thạc nói Dương Thiên như vậy hơi bị bất công.

Nên biết rằng những tiểu đội phong tỏa Bạch Lâm đảo mặc dù thực lực rất yếu nhưng có tới năm người, mỗi người có ngọc bài truyền tấn. Một khi có chuyện gì có thể lập tức truyền tấn, khiến thống lĩnh hư không Võ Thánh cấp tam tinh gần đó xuất hiện.

Dương Thạc dùng sức chiến đấu cấp ngũ tinh chớp mắt giết những người trong tiểu đội, thậm chí không cho bọn họ cơ hội truyền tấn, dưới tình huống như vậy, bọn họ không thể báo cho những thống lĩnh hư

không Võ Thánh cấp tam tinh, Dương Thạc không tất nhiên không bị trở ngại gì, có thể nghênh ngang đi vào trong Bạch Lâm đảo.

Lúc trước Dương Thiên rời khỏi Bạch Lâm đảo thì chưa đến cấp tứ tinh, chỉ là sức chiến đấu cấp tam tinh.

Dương Thiên không thể một chiêu diệt năm đội viên của tiểu đội.

Bọn họ báo cho thống lĩnh hư không Võ Thánh cấp tam tinh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo biết, thế là thống lĩnh hư không Võ Thánh cấp tam tinh ngăn cản Dương Thiên, gã có sức chiến đấu cấp tam tinh nên dễ dàng xông ra xem như rất mạnh rồi.

Đương nhiên dù Dương Thiên có mạnh hơn so sánh với Dương Thạc thì vẫn không đáng một xu.

- Đi, đến chỗ Thuần Nhân tộc trú ngụ nhìn xem.

Dương Thạc lắc người định vào trong Bạch Lâm đảo.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Phương xa năm, sáu luồng sáng lao nhanh hướng bên này.

Người dẫn đầu có bốn cánh tay, năm chân, là cường giả Cửu Túc Thú tộc. Trên góc áo của cường giả Cửu Túc Thú tộc thêu bốn ngôi sao bạc, còn bốn, năm người đi sau là Nhân Mã tộc, Diệp Y tộc, đều là người năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, cường giả cấp tam tinh, mặc trang phục thống lĩnh.

- Nhanh lên!

- Mới này bên này linh khí dao động, ta cảm ứng được là cỡ trưởng lão năm chủng tộc chúng ta thì triển quyền trực truyền tổng mquay về gần Bạch Lâm đảo mới dẫn đến dao động như vậy. Có hai dao động tức là hai vị trưởng lão, rất có thể là hai trong ba trưởng lão đi giết Dương Thiên.

- Trưởng lão đến, ta là tướng quân trấn thủ khu vực này đương nhiên phải mang thống lĩnh các người đi nghênh đón!

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh vừa bay nhanh vừa trầm giọng nói.

- Trưởng lão đi giết Dương Thiên?

- Sao ba trưởng lão chỉ có hai về?

Những thống lĩnh hư không Võ Thánh cấp tam tinh xung quanh vẻ mặt mất tự nhiên.

- Cửu Diệu Dương tiên bối, chẳng lẽ là ... ba vị trưởng lão bên ta gặp bất trắc, một người đã chết?

- Hơn nữa quyền trực truyền tổng rất quý giá, nếu không có tình huống đặc biệt thì mấy vị trưởng lão tiếc không dùng. Chắc gặp tình huống không may nên hai vị trưởng lão không thể không sử dụng quyền trực truyền tổng!

Những thống lĩnh hư không Võ Thánh cấp tam tinh suy đoán.

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương trầm giọng nói:

- Đừng nói nhiều, chờ khi nào thấy hai vị trưởng lão thì sẽ biết.

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương nói:

- Nếu thật sự có trưởng lão gặp bất trắc, bọn họ đã chết thì trong năm chủng tộc chúng ta có mệnh giải ngọc bài của họ sẽ vỡ ngay. Không lâu sau tin trưởng lão chết sẽ truyền tới chỗ chúng ta, tóm lại mọi chuyện chưa định, không nên suy nghĩ lung tung. Trước tiên đi gặp hai vị trưởng lão rồi nói.

- Là bên kia, sắp đến rồi!

Trong phút chốc một đám người đã bay tới gần Dương Thạc, Dương Thiên.

Từ xa thấy Dương Thạc, Dương Thiên, lòng cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương máy động, cứ thấy không đúng.

- Hai người này?

Chợt sau lưng cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương, thống lĩnh hư không Vô Thánh cấp tam tinh Thiết Y tộc khẽ quát:

- Nguy rồi!

Cường giả Thiết Y tộc đó cao giọng quát:

- Diệu Dương tiền bối, người bên kia chính là Dương Thiên, lúc trước ta có giao đấu với hắn nên biết hơi thở thần hồn của hắn!

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương biến sắc mặt nói:

- Cái gì?

Trong hai người có một là Dương Thiên?

Vậy là sử dụng quyền trục truyền tổng không phải hai trưởng lão cấp ngũ tinh của năm chủng tộc mà là Dương Thiên và người khác?

- Có chuyện gì?

Dù lòng nghi hoặc nhưng cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương không dừng lại, trong ấn tượng của gã thì Dương Thiên tối đa đạt sức chiến đấu cấp tứ tinh, dù mạnh hơn gã nhưng không thể dễ dàng giết chết gã. Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương chưa tới mức nghe tên Dương Thiên liên sợ đến không dám nhúc nhích.

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương tiếp tục đến gần Dương Thạc, Dương Thiên.

Năm, sáu cường giả năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo đến, Dương Thạc mặt không biểu tình, khóe môi cong lên nụ cười nói:

- Một võ giả cấp tứ tinh, năm thống lĩnh cấp tam tinh? Nếu đã gặp phải thì các người cũng chết đi! Lần này ta sẽ giết ra một con đường máu đi vào chỗ Thuần Nhân tộc cư ngụ!

- Chết đi!

Nguyên tố chi vũ bùng phát.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc lắc người lao nhanh hướng tới đám hư không Vô Thánh cấp tam tinh, hư không Vô Thánh cấp tứ tinh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo nhóm cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương. Trong tiếng vù vù, nguyên tố chi vũ trên người Dương Thạc bùng phát mạnh ập hướng nhóm cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương.

- Dừng!

724. Chương 680: Năm Chủng Tộc, Mười Lăm Trưởng Lão (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 680: Năm chủng tộc, mười lăm trưởng lão (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Gần như lúc Dương Thạc hành động thì sâu trong thần hồn cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương tràn ngập cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Thực lực của tên này siêu mạnh!

Dương Thạc mới hành động thì cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương đã cảm giác được thực lực của hắn đạt tới mức độ gần không thể sánh bằng. Tuy cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương không thấy rõ góc áo của Dương Thạc thù bao nhiêu ngôi sao bạc nhưng gần đoán ra thực lực của hắn ít nhất là đẳng cấp ngũ tinh.

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương có cảm giác dù đối mặt trưởng lão năm chủng tộc, cảm nhận khí thế mạnh mẽ, áp lực cũng không mãnh liệt bằng Dương Thạc.

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương luôn tin tưởng vào trực giác của mình.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương cắn chặt răng, không lùi mà tiến tới, vọt hướng Dương Thạc.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Thật nhiều nguyên tố chi vũ đánh vào người cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương làm gần tổn thất hơn một nửa khí huyết, nhưng gần mang theo một chút khí huyết cuối cùng vọt đến trước mặt Dương Thạc.

- A? Lao hướng ta? Không biết sống chết, diệt cho ta!

Mặt Dương Thạc không chút biểu tình, đánh ra một đấm vào cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương.

Vù vù vù vù vù!

Trán Dương Thạc bắn ra một luồng nguyên tố chi vũ, nguyên tố hòa tan.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bí pháp công kích thần hồn nguyên tố hòa tan mạnh đâm vào óc cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương, trong chớp mắt tia sáng trong mắt gần ảm đạm. Thần hồn cơ hồ hoàn toàn bị hủy diệt.

Cường giả hư không Vô Thánh cấp tứ tinh trừ phi có thần hồn cực mạnh, nếu không bị nguyên tố hòa tan của Dương Thạc công kích thì không có cơ hội may mắn thoát khỏi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần hồn của cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương bị diệt, thân thể theo quán tính lao hướng Dương Thạc. Dương Thạc vung tay đánh nát người cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương, bốn cánh tay, năm cái chân nổ tung, thành đồng mưa máu vỡ tung trước mặt Dương Thạc.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Dương Thạc đánh nát cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương xong nguyên tố chi vũ trùng kích vào người gần rồi lao tới trước mặt đấm hư không Vô Thánh cấp tam tinh.

- Người này ... Thực lực mạnh quá.

- Ít nhất là siêu cấp cường giả cấp ngũ tinh, mau lên, mau bóp nát ngọc giản báo cho trưởng lão trong tộc!

Những hư không Vô Thánh cấp tam tinh thực lực so với cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh thì kém rất nhiều, cơ hồ không có bất cứ sức phản kháng. Trước khi chết, bọn họ muốn bóp nát ngọc giản báo cho trưởng lão trong tộc.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Không đợi đám hư không Vô Thánh cấp tam tinh hành động thì nguyên tố chi vũ mau chóng hòa tan thân hình bọn họ.

Đám hư không Vô Thánh cấp tam tinh không kịp lấy ngọc giản ra khỏi không gian giới chỉ đã bị hòa tan gần hết, chưa bóp nát ngọc giản thì họ đã chết rồi, không còn sót lại chút gì.

Dương Thạc thở ra, thâm nghĩ:

- Cường giả cấp tam tinh quá yếu.

Ngay lúc này.

Vù vù vù vù vù!

Bên dưới người Dương Thạc, cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương lúc trước bị hấn tiêu diệt thần hồn, đánh bạo thân thể, một phần khí huyết tán đi bỗng nhiên ngưng kết, nhanh chóng hóa thành tiểu nhân. Tiểu nhân có bốn cánh tay, năm chân, là cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương bản thu nhỏ. Mắt cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương còn lóe chút tia sáng, hiển nhiên thần hồn không hoàn toàn bị tiêu diệt.

Tiểu nhân cầm không gian giới chỉ của cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương.

Một tay tiểu nhân động, một ngọc giản xuất hiện trong tay cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương, gã nhanh chóng bóp nát nó.

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương bản thu nhỏ gào thét:

- Thuần Nhân tộc có cường giả cấp ngũ tinh đã giết chết ta, hãy bao thù cho ta!

Động tác của cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương bản thu nhỏ rất nhanh, Dương Thạc không kịp phản ứng.

- A? Còn chưa chết?

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ... Tiểu tử, ngươi muốn chém giết ta? Không dễ như vậy đâu! Thần hồn của Cửu Túc Thú tộc ta không chỉ tồn tại trong óc mà rải rác trong chín chi. Ngươi đánh diệt thần hồn trong não nhưng chưa giết ta được, bây giờ hãy chờ siêu cấp cao thủ của năm chủng tộc giết chết đi!

Cửu Túc thú là loài thú kỳ lạ, nói chính xác hơn nó sinh tồn trong biển, là thú tộc nguyên thủy, có chín chi.

Trong chín chi này tồn tại nhiều dây thần kinh, cơ hồ hình thành trung khu thần kinh. Có thể nói Cửu Túc thú có được trung khu thần kinh, một là não, hai là chính chi.

Thần hồn bị tán ra, một phần ở trong đầu, một phần ở chín chi.

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương biết rõ không phải là đối thủ của Dương Thạc, gã phản ứng rất nhanh, trực tiếp thiêu thân lao đầu vào lửa để hấn 'giết'. Thật ra cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương không chết ngay, nhân lúc Dương Thạc không chú ý thần hồn trong chín chi khổng chế máu thịt nhanh chóng ngưng tụ ra thân thể mới.

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương lập tức lấy ra ngọc giản, bóp nát truyền âm!

Cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương truyền âm xong biết không có chút cơ hội sống sót trước mặt Dương Thạc.

Lúc cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương hùng mạnh nhất đối mặt Dương Thạc ước chừng không thể chạy thoát huống chi bây giờ khí huyết hao tổn nhiều, không còn

nhiều thần hồn. Cho nên cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương bóp nát ngọc giản, truyền âm xong thì cười to sẵn sàng chết.

Dương Thạc bình tĩnh nói:

- Cũng khá thông minh, tiếc rằng dù người bóp nát ngọc giản, truyền âm cho trưởng lão trong tộc các người thì không có tác dụng gì với ta.

- Trưởng lão các người chưa thể ngăn chặn được ta!

Nguyên tố chi vũ lại bùng phát, hòa tan thân hình, mảnh vụn thân xác cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương, thần hồn của gã dễ dàng bị Dương Thạc tiêu diệt.

Giờ phút này, tuy Dương Thạc diệt xong cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương nhưng biểu tình hơi trầm trọng.

- Đã truyền âm cho trưởng lão của chủng tộc bọn họ rồi sao?

- Chắc không lâu sau cao thủ trưởng lão năm chủng tộc sẽ đến, nếu bị nhiều trưởng lão năm chủng tộc bao vây, tuy rằng thực lực của ta cường đại nhưng khó bảo đảm không xảy ra tình huống gì, xem ra cần lập tức đến bên Thuần Nhân tộc ngay.

725. Chương 681: Âm Hiểm, Tử Đạo Hữu Bất Tử Bần Đạo!

Chương 681: Âm hiểm, tử đạo hữu bất tử bần đạo!

Sức chiến đấu của Dương Thạc đối phó với hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bình thường thì dễ như chơi.

Đối mặt nhiều cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, đặc biệt là có công kích thần hồn cường đại thì e rằng hần dữ nhiều lành ít.

Cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh có thể đánh nát thân thể Dương Thạc.

Bị đánh nát một lần, không sao, giống lúc trước đánh với ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Điện Y tộc, sau khi bị đánh nát thì Dương Thạc lập tức giết ba người kia ngay, không thành vấn đề.

Đối diện năm, mười hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh thì sao?

Dương Thạc không thể trong thời gian ngắn giết sạch, hần sẽ phải chịu lần công kích thứ hai, ba hoặc nhiều hơn nữa.

Trong năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo có ít nhất mười mấy trưởng lão cấp ngũ tinh, nói không chừng có một người thiên phú đặc biệt, công kích thần hồn cực kỳ cường đại, có thể miễn cưỡng đạt cấp lục tinh. Khi đó một lần công kích thần hồn đủ tạo thành thương tổn nghiêm trọng cho Dương Thạc, khiến hần ngơ ngác không thể khống chế thân hình. Một khi đến tình trạng đó, trưởng lão cấp ngũ tinh khác đồng loạt ra tay oanh kích Dương Thạc thì thân thể của hần sẽ nát bét.

Tóm lại là Dương Thạc ở trong cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh coi như lợi hại.

Nhưng còn xa lắm mới đến bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, đụng phải nhiều cao thủ cấp ngũ tinh thì chỉ có thể trốn.

- Đi tới Thuần Nhân tộc rồi tính.

Bên Thuần Nhân tộc có các cường giả như Nhân Hoàng Tôn Trưng, Chân Vô đại đế, Phật Tổ Phật Ấn.

Bọn họ có thể giữ cho Thuần Nhân tộc không bị diệt thì chắc có một ít thủ đoạn, không thể chỉ trông vào uy hiếp năm xưa của cường giả cấp thất tinh.

Chỉ cần đi vào nơi Thuần Nhân tộc cư trú, hội hợp với đám người Đông Hải phủ, Chân Vô đại đế, Phật Tổ Phật Ấn thì Dương Thạc cho rằng những cường giả đẳng cấp trưởng lão năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo sẽ khó thể tạo thành uy hiếp với hần.

Dương Thạc xoay tròn mắt nhìn Dương Thiên.

Dương Thạc hỏi thẳng:

- Dương Thiên, nơi Thuần Nhân tộc cư trú ở đâu?

Dương Thiên đã trở lại vẻ mặt bình tĩnh, rất phối hợp Dương Thạc, trầm giọng nói:

- Nơi Thuần Nhân tộc cư trú? Ở vị trí trung tâm Bạch Lâm đảo, người cứ đi sâu vào Bạch Lâm đảo thì cuối cùng sẽ tìm được.

Giờ phút này, Dương Thiên không lộ biểu tình gì, lòng gã nghĩ gì không ai biết. Dương Thạc mơ hồ cảm giác mặt ngoài Dương Thiên bình tĩnh nhưng nổi lòng dậy sóng, sợ là khó thể trở về trạng thái không có nửa phần tạp niệm, bình tĩnh không dao động như xưa.

- Vị trí trung tâm Bạch Lâm đảo?

- Vậy đi ngay thôi.

Dương Thạc lắc người lao nhanh vào sâu trong Bạch Lâm đảo. Khi Dương Thạc có hành động thì trên Bạch Lâm đảo, nơi Thiết Y tộc cư trú.

Hai nam nhân trung niên Thiết Y tộc khoảng bốn, năm mươi tuổi nhú chặt mày ngồi bên nhau. đọc truyện mới nhất tại .

Một nam nhân trung niên tuổi trẻ hơn chút hỏi người khác:

- Đại ca, mới này mệnh gấn của hai trưởng lão Thiết Y tộc ta đã vỡ nát, không lẽ hai người kia chết rồi? Đại ca, chúng ta cùng Diệp Y tộc phái ra ba trưởng lão đi vây công một Dương Thiên, cho dù không cần thận khiến hấn trốn đi cũng không thể tổn thất đến hai vị trưởng lão đi? Chẳng lẽ có gì ngoài ý muốn?

Nam nhân trung niên Thiết Y tộc lớn tuổi hơn nhỏ giọng nói:

- Tam đệ chờ chút, chúng ta đã truyền tin cho tộc trưởng Diệp Y tộc, hỏi tình huống trưởng lão Diệp Y tộc.

Người này chính là tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, người gã gọi là tam đệ là trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính có sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh.

- Đại ca, Thiết Y tộc cộng thêm chúng ta có bốn vị cường giả cấp ngũ tinh.

- Thiết Y tộc là số một trong năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, chỉ có Cửu Túc Thú tộc có thể so sánh với chúng ta.

- Bây giờ hai vị trưởng lão đã chết.

Trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng nhú chặt mày.

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo có chia thực lực mạnh yếu.

Trong đó bốn vị cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Thiết Y tộc là cường đại nhất.

Bốn chủng tộc khác chỉ có ba cường giả cấp ngũ tinh, trong đó Diệp Y tộc có hai người. Nhưng tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng có thực lực đến bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, thậm chí trùng kích đẳng cấp lục tinh. Bởi vậy mặc dù Cửu Túc Thú tộc ít cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh nhưng thực lực tổng hợp có thể so với Thiết Y tộc.

Năm chủng tộc có tổng cộng mười lăm cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Bây giờ hai trưởng lão của Thiết Y tộc đã chết, vậy là chỉ còn lại tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng.

Thực lực chỉ mạnh hơn Diệp Y tộc một chút.

Vậy là tình hình Thiết Y tộc không thể lạc quan rồi, dù sao tuy năm chủng tộc liên minh nhưng có tranh đấu gay gắt, gút mắc về lợi ích.

Nghe trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Thượng nói, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính nhú mày.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính mắt kiên nhẫn nói:

- Nhìn rồi tính.

- A? Có tin báo của tộc trưởng Đệ Y tộc.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính mới nói xong thì ngọc giản trong tay phát ra ánh sáng rực rỡ, hiển nhiên có người truyền tin cho gã.

Ngọc giản này chỉ có đẳng cấp tộc trưởng trong năm chủng tộc mới sử dụng ngọc giản cao đẳng.

Dù cách xa ức vạn dặm cũng truyền tin được, hơn nữa truyền âm không chút khoảng cách, đối phương xa ức vạn dặm nói gì lập tức truyền đến ngay.

Nay ngọc giản phát ra ánh sáng, rất rõ ràng tộc trưởng trong năm chủng tộc truyền âm cho tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính.

Khi tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính cầm lấy ngọc giản thì một giọng nữ phát ra:

- Thiết tộc trưởng!

- Quả nhiên là tộc trưởng của Đệ Y tộc.

Lòng tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính máy động, lập tức biết thân phận của đối phương.

Trong năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo chỉ có tộc trưởng của Đệ Y tộc là nữ tính, tộc trưởng bốn chủng tộc khác là nam. Thật ra đừng nói tộc trưởng của Đệ Y tộc là nữ tính, các cường giả hư không Vô Thánh trong Đệ Y tộc đa số là nữ giới.

Chủng tộc này vốn là nữ nhân thiên phú cao siêu, nam nhân chỉ là phụ thuộc.

Tộc trưởng của Đệ Y tộc mở miệng hỏi:

- Thiết tộc trưởng, mới này ngọc bài mệnh giản của trưởng lão Đệ Y tộc ta vỡ, vốn ta muốn hỏi Thiết tộc trưởng, không ngờ Thiết tộc trưởng hỏi lại ta. Nếu ta không đoán sai thì e rằng hai trưởng lão Thiết Y tộc cũng dữ nhiều lành ít?

Đệ Y tộc vốn chỉ có hai cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

Tộc trưởng của Đệ Y tộc tên là Thái Vân Thanh, bản thân chỉ có sức chiến đấu cấp ngũ tinh cao giai, không quá xuất chúng. Đệ Y tộc là yếu nhất trong năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo.

Mới này trưởng lão cấp ngũ tinh duy nhất của Đệ Y tộc mệnh giản vỡ nát, chết đi, tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Vân Thanh không dám chu động hỏi tình huống bên tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính. Nếu tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Vân Thanh hỏi tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính chứng minh trưởng lão Đệ Y tộc của họ đã chết, Đệ Y tộc chỉ còn mỗi mình Thái Vân Thanh là hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, tin tức truyền ra ... Thực lực của Đệ Y tộc giảm sút, nói không chừng sẽ bị chủng tộc khác trên Bạch Lâm đảo cắn nuốt.

Chương 681: Âm hiểm, tử đạo hữu bất tử bản đạo! (2)

Nay tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính chủ động hỏi tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Vân Thanh chứng minh hai trưởng lão Thiết Y tộc dữ nhiều lành ít.

Dưới loại tình huống này, Đệ Y tộc và Thiết Y tộc đồng bệnh tương liên, tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Vân Thanh mới không giấu giếm, nói cho tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính biết trưởng lão của Đệ Y tộc đã chết.

Nghe tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Vân Thanh đáp, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính biến sắc mặt nói:

- Cũng chết rồi?

Ba hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh không ai may mắn thoát khỏi, toàn bộ chết hết?

- Dương Thiên kia ...

- Không thể nào! Lúc trước Dương Thiên chỉ là cường giả cấp tam tinh, mới đột phá một lần đi vào cấp tứ tinh, không có khả năng lại đột phá.

- Cho dù là đột phá, đẳng cấp ngũ tinh không thể giết hết ba trưởng lão của ta. Chắc chắn vì lý do khác nên ba người mới chết.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính trầm nghĩ.

Dương Thiên thật sự không có khả năng giết chết ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Điệp Y tộc.

Cố tình ba trưởng lão đã chết.

Chỉ có thể nghĩ mặt khác, ví dụ như ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Điệp Y tộc tiến vào hiểm địa nào đó, hay ngẫu nhiên chọc phải siêu cấp võ giả bị người ta giết.

Tóm lại người đã chết, thực lực hai chủng tộc Thiết Y tộc, Điệp Y tộc giảm mạnh.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính trầm giọng nói:

- Thái tộc trưởng, hiện tại hai chủng tộc chúng ta đều tổn thất cường giả cấp ngũ tinh, xem ra một đoạn thời gian dài hai chủng tộc ta cần chăm sóc lẫn nhau.

Tuy tổn thất cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh mạnh nhất nhưng cường giả cấp tứ tinh trong tộc không bị sút mẻ gì, nội tình còn đó.

Tạm thời thực lực giảm mạnh.

Qua vài chục năm, mấy trăm năm tu chỉnh, hai chủng tộc rồi sẽ xuất hiện một số cường giả cấp ngũ tinh. Khi ấy hai chủng tộc đã hồi phục thực lực, nhưng trước đó họ cần dựa vào nhau miễn cho ba chủng tộc khác trên Bạch Lâm đảo khi dễ.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh chỉ có nước gật đầu, nói:

- Đó là tất nhiên.

- Sau này còn cần nhờ vào Thiết tộc trưởng nhiều.

Trong tộc chỉ có mình tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh là cường giả cấp ngũ tinh, năng đành hạ thấp mình.

- Ủa?

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính định nói gì chợt phát hiện ngọc giản trong tay lại sáng lên.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính nghĩ hoặc hỏi:

- Lại có người truyền tin cho ta? Không biết là tộc trưởng của tộc nào.

Ngọc giản này là cao đẳng truyền tấn ngọc giản, không phải chỉ có hai người truyền tin, có thể thêm ba, bốn người cùng nhau trao đổi.

Trong ngọc giản vang thanh âm già nua.

- Thiết tộc trưởng, ta là đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào có chuyện muốn bàn bạc với người.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính ngẩn ra, không biết đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào muốn nói cái gì:

- Cửu Bá Đào đại trưởng lão?

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh cất tiếng nói:

- Cửu Bá Đào đại trưởng lão có chuyện gì xin cứ nói, vừa lúc ta đang liên lạc với Thiết tộc trưởng, có thể cùng nghe, tất nhiên nếu không tiện thì ta sẽ né tránh.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào trầm giọng nói:

- A? Thái tộc trưởng cũng có mặt? Vậy vừa lúc, không cần ta liên lạc nữa. Chuyện là vậy, vừa nãy một tướng quân hư không Vô Thánh cấp tứ tinh của Cửu Túc Thú tộc ta trước khi chết truyền đến tin tức, nói là gặp Thuần Nhân tộc công kích, trong đó có một người là Dương Thiên thuộc Thuần Nhân tộc. Lúc trước tướng quân hư không Vô Thánh cấp tứ tinh của Cửu Túc Thú tộc ta phát hiện có người sử dụng quyền trục truyền tống của Bạch Lâm đảo ta trở về Bạch Lâm đảo, vị tướng quân ấy đi điều tra không ngờ gặp Dương Thiên của Thuần Nhân tộc, đã chết.

- Cái gì? Là Dương Thiên?

Nghe đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nói, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Vân Thanh biến sắc mặt.

Lúc trước có dao động quyền trục truyền tống?

Tướng quân hư không Vô Thánh cấp tứ tinh của Cửu Túc Thú tộc đi điều tra kết quả gặp Dương Thiên, bị giết?

Chỉ đẳng cấp trưởng lão năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo mới sử dụng quyền trục truyền tống được, Dương Thiên có thể dùng quyền trục truyền tống tức là đã giết trưởng lão năm chủng tộc.

Đúng lúc Thiết Y tộc, Diệp Y tộc có ba trưởng lão chết.

- Không lẽ ... là Dương Thiên giết ba trưởng lão của ta?

- Không thể nào!

- Tuyệt đối không có khả năng là Dương Thiên.

- Phải rồi, mới nãy đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào có nói còn một vị cường giả đi cùng Dương Thiên, chắc là cường giả này cấu kết với Dương Thiên ám sát ba trưởng lão của ta!

Giờ phút này, dù là tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính hay tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Vân Thanh, thậm chí trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng đứng sau lưng tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính đều có cách nghĩ như vậy.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào tiếp tục bảo:

- Hai vị tộc trưởng!

- Dương Thiên Thuần Nhân tộc dám dẫn người giết lên Bạch Lâm đảo, giết chết tướng quân, thống lĩnh của Bạch Lâm đảo ta. Chủng tộc Bạch Lâm đảo tuyệt đối không thể thờ ơ!

- Cường giả giết tướng quân hư không Vô Thánh cấp tứ tinh của Cửu Túc Thú tộc ta tuy rằng thực lực siêu cường, suy đoán cỡ đẳng cấp ngũ tinh. Tướng quân hư không Vô Thánh cấp tứ tinh của Cửu Túc Thú tộc còn truyền tin nói thực lực của đối phương không quá mạnh, tối đa là cấp ngũ tinh cao giai, cộng Dương Thiên tương đương với hai cao thủ cấp ngũ tinh.

- Hai cao thủ cấp ngũ tinh không đáng lo, đối với Thuần Nhân tộc thì là sức mạnh không nhỏ.

- Nay bọn họ còn chưa quay về chỗ Thuần Nhân tộc trú ngụ.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nói:

- Nên ta quyết định tiêu tập năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, mười mấy vị hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh đồng loạt ra tay, chặn lại hai người này, giết chết chúng. Vậy thì Thuần Nhân tộc sẽ tổn thất hai cường giả cấp ngũ tinh, tổn thất thảm trọng.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc là cường giả bá chủ đẳng cấp ngũ tinh hiện đang bế quan trùng kích cấp lục tinh. Cửu Túc Thú tộc tạm thời do đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào cai quản, sự kiện của lão tương đương với tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc.

- Giết hai người Dương Thiên?

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh nhanh chóng suy nghĩ.

Hai người đồng thanh:

- Cũng tốt, nghe theo Cửu Bá Đào đại trưởng lão sai bảo!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào trầm giọng nói:

- Nếu vậy thì chúng ta lập tức hành động, nhanh chóng tập hợp truy sát hai người Dương Thiên, nhất định phải ngăn chúng lại!

Truyền âm giữa ba người chấm dứt.

Trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng ở bên cạnh khuyên tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính:

- Đại ca, chúng ta thật sự ra tay sao? Hai người Dương Thiên rất có thể là kẻ đã giết ba trưởng lão chúng ta, thực lực sâu không lường được!

726. Chương 682: Dương Thạc Tự Bạo

Chương 682: Dương Thạc tự bạo

Ngay lúc này, khước môi tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính cong lên:

- Ha ha ha ha ha ha!

- Lão tam, sợ cái gì?

- Đúng như Cửu Bá Đào đại trưởng lão đã nói, hai người Dương Thiên có mạnh tới đâu cũng không có khả năng là cường giả cấp lục tinh, tối đa là cao thủ đỉnh cấp ngũ tinh. Nếu là cường giả cấp lục tinh thì không cần sợ chúng ta, trực tiếp cần quét.

- Đỉnh cấp ngũ tinh thì năm chủng tộc chúng ta có mười mấy vị cường giả cấp ngũ tinh không lẽ đối phó với bọn họ không có phần thắng sao? Đương nhiên tuy phần thắng hơn, nếu mười mấy vị cường giả cấp ngũ tinh năm chủng tộc chúng ta không cẩn thận thì sẽ bị bọn họ phản công giết chết, sẽ có vài người chết.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính nheo mắt nói.

Sẽ bị bọn họ phản công giết chết, sẽ có vài người chết?

Nghe tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính nói, mắt trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng sáng lên.

Thiết Y tộc, Điệp Y tộc hiểu rõ nhất thực lực của Dương Thiên và cường giả khác.

Bởi vì ba trưởng lão của họ chết trong tay hai người Dương Thiên.

Ba chủng tộc Nhân Mã tộc, Kiếm Ngư Nhân tộc, Cửu Túc Thú tộc không rõ ràng thực lực của Dương Thiên và cường giả khác.

Dưới loại tình huống này, mọi người cùng nhau ra tay đi đối phó hai người Dương Thiên.

Hai chủng tộc Thiết Y tộc, Điệp Y tộc, ba vị cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh cẩn thận sẽ không ra nguy hiểm gì, ba chủng tộc khác lo là nói không chừng sẽ bị hai người Dương Thiên phản công lúc sắp chết, tổn thất vài cường giả cấp ngũ tinh.

Hiện nay nhiệm vụ ngày tám tháng ba, Diệp Y tộc đã tổn thất ba vị trưởng lão rồi, thực lực xeoes chót trong năm chủng tộc. Nếu lúc vây giết hai người Dương Thiên khiến ba chủng tộc khác cũng tổn thất mấy trưởng lão thì thực lực năm chủng tộc mới cân bằng được.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính lên tiếng:

- Tử đạo hữu bất tử bần đạo, lần này không thể trách chúng ta! Hãy để ba chủng tộc cũng tổn thất mấy vị trưởng lão, miễn cho dè dặt chúng ta.

- Đi!

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính lắc người, cùng với trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng nhanh chóng rời khỏi chỗ cư trú của tộc quần mình, chuẩn bị tập hợp với cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của mấy chủng tộc khác đi giết hai người Dương Thiên, Dương Thạc.

Khi hai cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Thiết Y tộc là tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng xuất phát thì người bốn chủng tộc Bán Thần Thú tộc khác trên Bạch Lâm đảo cũng lập tức hành động.

Bạch Lâm đảo, gần khu vực trung tâm.

Ở đây có một truyền tống trận cực kỳ to lớn, bình thường không ai sử dụng, hôm nay thì cực kỳ náo nhiệt. Đầu tiên là ánh sáng chói lóa, ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh nửa người nửa ngựa xuất hiện bên trên truyền tống trận.

Ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Nhân Mã tộc.

Ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Nhân Mã tộc, bao gồm tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, là cường giả đỉnh đẳng cấp ngũ tinh.

Hai người khác là hai trưởng lão của Nhân Mã tộc, tên là trưởng lão Mã Phục Tông, trưởng lão Mã Phục Hải, là cường giả cấp ngũ tinh đẳng cấp trung giai, thực lực không quá mạnh.

Tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long nhìn xung quanh, phát hiện truyền tống trận không có ai khác, hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói:

- Người bốn chủng tộc khác còn chưa đến? Xem ra chúng ta nhanh nhất.

Năm chủng tộc, mười mấy vị cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh tụ hợp lại đây đối phó với hai người Dương Thạc, Dương Thiên. Nhưng nơi cư trú của năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo là rải rác quanh Bạch Lâm đảo, những cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh muốn tụ hợp lại nếu tự mình bay thì phải đi một lúc lâu.

Hơn nữa Dương Thạc, Dương Thiên sẽ không ngồi chờ chết.

Bọn họ sẽ nhanh chóng chạy tới nơi Thuần Nhân tộc cư trú.

Dương Thạc, Dương Thiên có sức chiến đấu cấp ngũ tinh, tốc độ tuyệt đối không chậm. Mười mấy vị tộc trưởng, trưởng lão của năm chủng tộc cũng chỉ là cường giả cấp ngũ tinh, nay chậm một bước, cách truy kích bình thường không thể chặn lại Dương Thạc, Dương Thiên được.

Bởi vậy bọn họ muốn sử dụng truyền tống trận nhanh chóng truyền tống đến gần trung tâm Bạch Lâm đảo, nơi Dương Thạc, Dương Thiên phải đi qua nếu muốn tới chỗ Thuần Nhân tộc cư trú, hẹn tập hợp tại đây. Mười mấy vị cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh mạnh mẽ ngăn chặn hai người Dương Thạc, Dương Thiên.

Ba cường giả Nhân Mã tộc là nhóm thứ nhất đến nơi.

Trưởng lão Mã Phục Hải đứng cạnh tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long trầm giọng nói:

- Đại ca, chắc người bốn chủng tộc khác cũng sắp đến nơi.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Trưởng lão Mã Phục Hải mới dứt lời thì bên trên truyền tống trận chợt lóe vài luồng sáng, mấy cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh xuất hiện, có ba người, có bốn cánh tay, năm chân, chính là người của Cửu Túc Thú tộc. Trong đó một lão nhân là đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào.

Hai người kia tên là Cửu Trọng Dương, Cửu Thúc Thiên, huynh đệ của đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào. Ba huynh đệ đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào đều là cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh nên địa vị của lão trong Cửu Túc Thú tộc không kém hơn tộc trưởng bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào xuất hiện, trước tiên chào hỏi tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long:

- Mã tộc trưởng, các người sớm đến rồi?

Tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long gật đầu, nói:

- Hai chủng tộc chúng ta đều tới, giờ chờ ba chủng tộc khác.

Vù vù vù vù vù!

Tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long vừa dứt lời thì vài luồng sáng xẹt qua, tổng cộng sáu cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của ba chủng tộc khác đều đến nơi. Hai huynh đệ tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng. Một người là cường giả đỉnh cấp ngũ tinh, một là cường giả trung giai cấp ngũ tinh. Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh có sức chiến đấu cấp ngũ tinh cao giai.

Ba người khác là ba cường giả Kiếm Ngư Nhân tộc, tên là Dư Dương, Dư Hải, Dư Đào. Trong đó Dư Dương có sức chiến đấu cấp ngũ tinh cao giai, tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, hai người kia có sức chiến đấu cấp ngũ tinh trung giai, thực lực không tầm thường.

Tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long nheo mắt nhìn tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh hỏi:

- Vị tộc trưởng, các người cũng tới rồi!

- Ủa? Thái tộc trưởng, Thiết tộc trưởng, các người chỉ có ba người đến? Theo ta được biết dường như ba trưởng lão khác đi giết Dương Thiên? Sao ...

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính lắc đầu nheo mắt nói:

- Xấu hổ, xấu hổ quá.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính bất đắc dĩ nói:

- Hai vị trưởng lão của ta ở Mạc Niên thành gặp phải chí bảo cường đại ẩn chứa áo nghĩa thuộc tính thủy, bất đắc dĩ linh thạch không đủ, không thể mua nên bán hết đồ mình có, trong đó bao gồm hai quyển trực truyền tống, không ngờ bị Dương Thiên mua mất. Nay Dương Thiên sử dụng quyển trực truyền tống, hai người kia không thể lập tức chạy về.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh lên tiếng:

- Trưởng lão của Điệp Y tộc ta chung chỗ với hai trưởng lão Thiết Y tộc. Hai người kia không trở về, trưởng lão Điệp Y tộc ta không tiện đi một mình.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh nói:

- Huống chi mười hai người chúng ta đồng loạt ra tay, đủ chém giết hai người Dương Thiên rồi. Trưởng lão của Điệp Y tộc ta chỉ là dẹt qua trên găm, không có gì tác dụng quá lớn. Quyển trực truyền tống vô cùng quý giá, sử dụng vì hai người Dương Thiên bình thường thì không đáng.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào gật đầu, nói:

- Thì ra là vậy.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nói:

- Ta còn tưởng là ba vị trưởng lão gặp bất trắc, bị cướp đi quyền trục truyền tông, giờ xem ra không phải như vậy.

Ba trưởng lão bị giết, chớp đi quyền trục truyền tông?

Không phải đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào không nghĩ đến điều này nhưng cảm thấy xác suất quá nhỏ.

Dương Thiên, Dương Thạc giết một cường giả Cửu Túc Thú tộc cấp tứ tinh đẳng cấp tướng quân, Cửu Diệu Dương cấp tứ tinh mà còn lè mề, không thể một chiêu diệt ngay chứng minh thực lực của hai người tối đa là đỉnh cấp ngũ tinh, chưa đến bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Diệp Y tộc dù gì cũng là ba cường giả cấp ngũ tinh.

Chò dù không đánh lại Dương Thạc, Dương Thiên cũng không đến mức bị giết ngay đi?

Chỉ cần không bị giết ngay tại chỗ thì đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào tin tưởng ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Diệp Y tộc sẽ tìm được cơ hội chạy trốn, ít nhất có hai người thoát khỏi. Dù sao ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Diệp Y tộc tốt xấu có chí bảo chạy trốn là quyền trục truyền tông.

Tóm lại là đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào cảm thấy ba cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Thiết Y tộc, Diệp Y tộc sẽ không bị giết chết.

Bởi vậy đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào mới tin lời tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiến Chính, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Vân Thanh nói.

- Mười hai người đủ chặn giết hai người Dương Thiên rồi.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nói:

- Không nói nhiều, chúng ta đi ngay bây giờ!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào dẫn dắt mọi người lao nhanh hướng tây.

Lúc trước Dương Thiên, Dương Thạc xuất hiện ở phía tây, họ muốn đi nơi Thuần Nhân tộc cư trú nằm chính giữa Bạch Lâm đảo thì phải từ hướng tây đến.

Mười hai vị hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

Trong đó đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiến Chính, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long đều là cường giả đỉnh cấp ngũ tinh.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Vân Thanh, tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương là đẳng cấp ngũ tinh cao giai.

Bảy người còn lại cơ bản là đẳng cấp ngũ tinh sơ, trung giai. Mười hai vị cường giả như vậy dù hai người Dương Thạc, Dương Thiên có sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh cũng tuyệt đối không có khả năng là đối thủ.

Mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh hết sức ứng đối thì rất có thể giết được hai người Dương Thiên, Dương Thạc.

Đi hướng tây giây lát sau đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào trầm giọng quát:

- Chắc hai người kia sắp đến rồi!

Vù vù vù vù vù!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào mới dứt lời thì chân trời phía tây có hai bóng người lao nhanh tới.

Hai bóng người một trước một sau, đều toát ra khí thế cực kỳ mạnh mẽ. Người đi trước góc áo thêu bốn ngôi sao bạc nhưng đồ ngốc đều nhìn ra đó là cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh, thậm chí thực

lực trên cấp ngũ tinh cao giai. Người đi sau góc áo có bốn sao, khí thể cũng có thể so với cao thủ cấp ngũ tinh.

- Đến rồi!

- Người đi sau chính là Dương Thiên!

- Đừng nương tay, cố sức oanh kích đi, tập trung giết người đi trước!

Hai người kia chính là Dương Thiên, Dương Thạc.

Hai bên cùng là cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, tốc độ cực nhanh, cơ hồ vừa mới phát hiện đối phương thì lập tức áp sát, đụng độ nhau.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào hét to một tiếng:

- Ra tay!

- Ra tay!

Năm chủng tộc, mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh không chút do dự bùng phát ra sức chiến đấu mạnh nhất của mình. Mười hai luồng công kích đủ kiểu đủ dạng đánh hướng Dương Thạc. Ba cường giả cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh quăng ba thanh trường mâu. Hai người Thiết Y tộc đánh ra quyền phong mạnh mẽ. Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thải Vân Thanh bắn ra công kích thần hồn. Ba người Cửu Túc Thú tộc cầm vũ khí oanh kích. Ba người Kiếm Ngư Nhân tộc thì kiếm bén sau lưng vèo vèo bắn ra.

Vù vù vù vù vù!

Mười hai luồng công kích tập hợp cùng một chỗ, sợ rằng cường giả hư không Võ Thánh cấp lục tinh cũng khó thể ngăn cản, bị đánh trúng không nói đến thành mây khói nhưng cũng nổ tung cơ thể, hao tổn nhiều.

Công kích của mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh tập trung vào người Dương Thạc.

Ai kêu Dương Thạc phát ra khí thể mạnh hơn Dương Thiên một bậc làm chi?

Bao gồm hai người Thiết Y tộc, Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thải Vân Thanh, cơ hồ tất cả cường giả năm chủng tộc đều không phát hiện Dương Thiên có điểm lợi hại gì. Lúc trước vẫn là sức chiến đấu đẳng cấp tam tinh, có đột phá, bùng phát cỡ nào thì tối đa miễn cưỡng bước vào cấp ngũ tinh sơ giai, không đáng lo.

Dương Thạc mới là đáng sợ nhất.

Bọn họ phải giết Dương Thạc trước, giải quyết rắc rối lớn nhất đã.

- Nguy rồi!

- Cường giả cấp ngũ tinh của năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo? Mười mấy người cùng ra tay!

Khi mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bùng phát ra công kích mạnh nhất của mình thì Dương Thạc biến sắc mặt, lòng tràn ngập cảm giác cực kỳ nguy hiểm. Lưng Dương Thạc lạnh toát, dựng đứng lông tơ.

Loại cảm giác này Dương Thạc chưa từng cảm nhận từ khi bước chân vào Thiên Thánh giới, chỉ có lúc còn tại trần gian, khi ở đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Võ Thánh đối diện cường giả hư không Võ Thánh Huyền Long mới có cảm nhận này. Loại nguy hiểm vô cùng mạnh mẽ uy hiếp sinh mạng dù lúc trước Dương Thạc đối mặt cường giả cấp thất tinh Lâm Thu Thủy cũng không có.

Trong khoảnh khắc này đầu óc Dương Thạc nhanh chóng vận chuyển.

Vù vù vù vù vù!

Không đợi Dương Thạc nghĩ ra cách ứng đối, công kích thần hồn của tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thải Vân Thanh cực kỳ nhanh đánh vào đầu hấn.

Vù vù vù vù vù!

Đầu Dương Thạc hơi đau.

May mà tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Vân Thanh am hiểu công kích thần hồn nhưng thực lực chỉ là cấp ngũ tinh cao giai, kém xa mới tới đẳng cấp lục tinh, ảnh hưởng Dương Thạc có hạn.

Chỉ hơi tổn thương thần hồn của Dương Thạc.

Thần hồn hơi đau, óc Dương Thạc chợt lóe tia sáng.

Dương Thạc quát to:

- Bạo!

Thân hình Dương Thạc bỗng nổ tung khi mười một đợt công kích chưa chạm tới, từng mảnh thịt vụn vỡ ra, không chỉ có thể, nổ thành từng hạt nguyên tố, thân thể của hắn thành bột phấn.

727. Chương 683: Đại Trận Của Thuần Nhân Tộc Ngăn Cản Ta?

Chương 683: Đại trận của Thuần Nhân tộc ngăn cản ta?

Vù vù vù vù vù!

Thân thể Dương Thạc hóa thành bột phấn, biến thành các loại nguyên tố. Công kích của mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh không còn mục tiêu, thân thể Dương Thạc đã biến mất, làm sao công kích đánh trúng hắn được? Các công kích xuyên qua vị trí lúc trước Dương Thạc ở, không đánh trúng hắn.

Nên biết rằng Dương Thạc tự bạo là hóa thành từng hạt nguyên tố.

Công kích của mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh có mạnh đến đâu thì tối đa là đánh bạo cường giả hoàn chỉnh, khiến cường giả đó thành từng hạt.

Nay Dương Thạc không cần mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh công kích đã tự mình hóa thành hạt nguyên tố.

Mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh như đánh một đám vào vải bông, không chịu lực, hoàn toàn vô ích.

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào vẻ mặt nghi hoặc hỏi:

- Tiểu tử này, tự bạo chết rồi?

- Chắc là không thể may mắn thoát khỏi . Tự bạo ... Hơn nữa là thành bột phấn, dù là cường giả cấp lục tinh, cấp thất tinh cũng tuyệt không may mắn thoát khỏi được, tuyệt đối không hồi phục được. Nhưng tiểu tử này tự bạo sao thân thể không phát ra chút năng lượng? Chẳng phải tự bạo sẽ phát ra nhiều năng lượng sao?

Trong lòng đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nổi lên nghi ngờ.

Tự bạo đều phải bùng phát ra năng lượng cường đại.

Bình thường cường giả cấp ngũ tinh tự bạo dù là cường giả cấp lục tinh cũng có thể tạo thành tổn thương nhất định, đối với hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bình thường càng đem đến tổn thương lớn, thậm chí rất có thể làm cường giả cấp ngũ tinh nổ tung chết. Bình thường bị nhiều cao thủ cùng giai vây công, chết chắc thì cường giả sẽ chọn dùng cách tự bạo cùng đối phương đồng quy vu tận.

Vốn thấy Dương Thạc tự bạo, đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào sợ quá nhanh chóng thụt lùi.

Bây giờ bọn họ mới phát hiện Dương Thạc tự bạo nhưng không phát ra chút năng lượng nào, vô cùng kỳ lạ.

Đám người liếc nhau, cảm thấy là lạ.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào trầm giọng nói:

- Chắc có việc lạ.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào cảnh giác đề phòng:

- Mọi người cẩn thận chút!

Vù vù vù vù vù!

Giữa mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào có một bóng người hiện ra.

Dương Thạc!

Cửu Dương chân thân bắt tử bắt diệt cho dù nổ thành bột phấn, thân thể biến thành hạt nguyên tố nhưng chỉ cần động ý niệm là sẽ lại ngưng tụ. Hơn nữa chỉ cần nơi nào có sáu loại nguyên tố là Dương Thạc có thể ngưng tụ thân thể, ai cũng không biết hắn sẽ xuất hiện tại đâu.

Giờ phút này, thân hình Dương Thạc ngưng tụ ra xuất hiện chính giữa mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào.

Dương Thạc ở rất gần tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh, ngay sau lưng nàng.

Dương Thạc quát to:

- Chết đi!

Dương Thạc xuất hiện, đã sớm tiến hành đệ tam trọng hắc hùng huyền ứng biến thân, thân thể tăng vọt mạnh mẽ vào tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh. Cùng lúc đó, trán Dương Thạc phát ra bí pháp công kích thần hồn nguyên tố hòa tan đâm vào sau gáy tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh, trong tiếng vù vù, nguyên tố hòa tan bùng phát bao trùm nàng.

Trong khoảnh khắc phát ra công kích mạnh nhất của mình, Dương Thạc muốn hoàn toàn đánh chết tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh.

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo chỉ có Điệp Y tộc am hiểu công kích thần hồn, bây giờ Dương Thạc sợ nhất chính là công kích thần hồn. Công kích thân thể tổn thương được hắn, chỉ cần giữ cho thần hồn tỉnh táo thì sẽ nghĩ ra cách ứng đối, ví dụ mới này tự bạo thân hình, tránh né công kích, vân vân và vân vân. Một khi bị công kích thần hồn ảnh hưởng, Dương Thạc sẽ ngơ ngác, cho dù là trong khoảnh khắc thì ngay sau đó công kích của những cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh khác sẽ xé xác hắn ra, làm hắn bị tổn hại nặng.

Cho nên Dương Thạc giết tộc trưởng của Điệp Y tộc trước nhất, tránh cho tai họa bị công kích thần hồn.

- Nguy rồi!

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh cảm nhận uy hiếp cường đại đến từ sau lưng, hoàn toàn biến sắc mặt.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh không ngờ mục tiêu thứ nhất của Dương Thạc là nàng.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh đến vậy công Dương Thạc vốn có ý định giống như tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiến Chính, trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiến Thượng, không muốn ra sức. Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh chỉ cần chú ý cẩn thận tránh né, khiến Dương Thạc và trưởng lão ba chủng tộc khác chém giết nhau là nàng sẽ an toàn sinh mạng.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh không bao giờ ngờ Dương Thạc có thể dễ dàng đột phá phòng ngự của bọn họ, đi tới sau lưng nàng.

Dương Thạc phát động công kích mãnh liệt nhất với tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh đầu tiên.

Mặt tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh hiện vẻ hồi hân.

Bản thân tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh là cấp ngũ tinh cao giai, am hiểu thần hồn, thân thể rất yếu. Mặc dù tốc độ của tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh nhanh nhưng hiện nay Dương Thạc ở sau lưng, nguyên tố chi vũ lập tức ập đến, nàng làm gì có thời gian tránh né?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên tố hòa tan đánh vào gáy tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh, làm nàng ngơ ngác.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Sau đó thật nhiều nguyên tố chi vũ ập đến, thân thể tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh thủng lỗ chỗ, tổn thất chín phần.

- Có chuyện gì?

- Khốn kiếp, tiểu tử này xuất hiện ở giữa chúng ta từ bao giờ?

- Vẫn chưa chết?

Dương Thạc đột nhiên xuất hiện, đột nhiên bạo phát, cơ hồ giết tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh, hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh bốn chủng tộc khác mới miễn cưỡng phát hiện sự tồn tại của hắn. Nhưng bọn họ phát hiện muốn ra tay công kích Dương Thạc thì sợ liên lụy người khác. Dù sao Dương Thạc ở chính giữa bọn họ, nếu không hề cố kỵ, trực tiếp công kích hắn nói không chừng sẽ ngộ thương đến phe mình, đặc biệt là tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh sắp chết.

Không hề cố kỵ, trực tiếp công kích

Lưu Hân do dự, thân thể tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh đã bị hòa tan không còn một mảnh, thần hồn cũng bị diệt, chết, tan thành mây khói.

Điệp Y tộc thuộc năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh đã chết.

Thấy tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh chết, đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào biến sắc mặt khê quát:

- Khốn kiếp, hãy mau ra tay giết chết hắn!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào tấn công Dương Thạc.

Bốn cánh tay của đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào hiện ra bốn pháp khí loại công kích, một đao, một kiếm, một thanh đại chùy, một sợi dây tấn công Dương Thạc. Bốn loại vũ khí đều là đẳng cấp ngũ tinh, kiểu công kích khác nhau. Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào ra tay bộc lộ nội tình thâm hậu.

728. Chương 684: Người Khống Chế Tô Thanh Như, Chân Võ Đại Đế

Chương 684: Người khống chế Tô Thanh Như, Chân Võ đại đế truyện copy từ

Mấy cường giả khác cũng tấn công.

Nhưng bây giờ Dương Thạc ở giữa cả đám, bọn họ phát động công kích cũng không có khả năng giống như trước mười một người cùng tấn công đều rơi vào người hắn. Giờ phút này, tối đa có công kích của bốn, năm người tạo thành chút uy hiếp cho Dương Thạc.

- Tránh!

Dương Thạc lập tức bay ra tránh né.

Keng keng keng keng!

Dương Thạc tránh thoát loại công kích đại chùy, đại bổng còn mặc kệ công kích đao, kiếm đánh vào sau lưng mình. Nhuyễn giáp của Cự Kinh Vương lóe ánh sáng, hoàn toàn phòng ngự các công kích vũ khí nhọn.

Dù là vậy thì những công kích ẩn chứa lực lượng làm nội tạng Dương Thạc chấn động, hộc ngụm máu.

Vù vù vù vù vù!

Một dải lụa của đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào quấn chặt Dương Thạc.

Dương Thạc quát to:

- Đây là pháp khí giam cầm kẻ địch? Chỉ tiếc không có tác dụng gì với ta, bạo!

Dương Thạc lại nổ tung, hóa thành từng hạt nguyên tố nhanh chóng lách khỏi dải lụa trời buộc.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào biến sắc mặt, lập tức hét kêu mọi người cảnh giới:

- Khốn kiếp, mọi người cẩn thận!

Dù sao, ai cũng không biết ngay sau đó Dương Thạc sẽ xuất hiện ở nơi nào, không ai biết mình có trở thành mục tiêu công kích của hắn không.

Mặt đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào đầy cảnh giác, trầm giọng nói:

- Tiểu tử này cực kỳ tà môn.

Bọn họ cảm giác được sức chiến đấu của Dương Thạc còn kém xa mới tới bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, nếu là bá chủ đẳng cấp ngũ tinh thì không cần sợ bọn họ công kích, cứng đối cứng cũng có thể đánh chết họ. Dương Thạc ngay mặt đánh nhau với họ, cả đám có thể đánh thương hắn, buộc hắn tự bạo.

Cố tình Dương Thạc còn khó gặm hơn cả bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó.

Dương Thạc nhanh chóng hiện hình.

Lần này Dương Thạc không hiện ra chính giữa đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào mà là cách xa sau lưng họ khoảng vài dặm.

Dương Thạc hiện hình xong không thèm để ý đám người đó, bay nhanh đi.

- Các vị, không chơi với các người, tại hạ cáo từ! Lần sau Thuần Nhân tộc chiến đấu với năm chủng tộc các người ta sẽ lĩnh giáo cao chiêu của các người!

Dương Thạc hướng trung ương Bạch Lâm đảo, nơi Thuần Nhân tộc ở.

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào biến sắc mặt nói:

- Khốn kiếp!

- Muốn trốn?

Bọn họ rõ ràng là bị Dương Thạc đùa giỡn.

- Giữ tiểu tử này lại!

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào quát, công kích Dương Thạc, định bám chân hắn. Dương Thạc đã ra xa vài dặm, bọn họ công kích gần người khó thể phát huy tác dụng, chỉ có thể dùng công kích thần hồn. Tiếng vù vù vang lên, thật nhiều công kích thần hồn bắn hướng Dương Thạc.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Công kích thần hồn đánh vào nguyên tố loạn lưu trên đầu Dương Thạc, gần như không ảnh hưởng hắn chút nào.

Tốc độ của Dương Thạc không giảm, lao nhanh đi. Dương Thạc biến thân, cánh lóe ánh sáng, Lưu Vân vũ dực xuất hiện, tốc độ tăng nhanh ba phần làm đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào không thể đuổi kịp.

Ba cường giả Nhân Mã tộc, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, trưởng lão Mã Phục Tông, trưởng lão Mã Phục Hải lao nhanh đi, tốc độ nhanh đến cực hạn, chớp mắt đã tới sau lưng Dương Thạc, trường mâu đâm ra.

- Dựa vào các người cũng dám truy kích?

mười một cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh liên hợp thì Dương Thạc chỉ đành tạm né mũi nhọn, giờ chỉ có ba người đuổi tới nơi, không am hiểu công kích thần hồn, hẳn không cần sợ.

Vù vù vù vù vù!

Nguyên tố chi vũ bùng phát, bắn hướng trưởng lão Mã Phục Hải yếu nhất trong ba cao thủ Nhân Mã tộc, chỉ có cấp ngũ tinh sơ giai.

Trưởng lão Mã Phục Hải hét lên:

- A!

Thân thể của trưởng lão Mã Phục Hải bị hòa tan.

Tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, trưởng lão Mã Phục Tông tức giận rống to:

- Khốn kiếp!

Tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, trưởng lão Mã Phục Tông công kích Dương Thạc để cứu viện trưởng lão Mã Phục Hải.

- Mạng của người hôm nay tạm tha cho, sau này sẽ lấy!

Dương Thạc không cứng rắn chống, lắc người lao nhanh đi tiếp. Giờ phút này, thân thể của trưởng lão Mã Phục Hải tổn thất trên tám phần, dù là thiên tài địa bảo cũng phải mất mười mấy năm mới hồi phục.

Mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh vây giết giờ một chết một trọng thương.

- Khốn kiếp!

Mặc dù tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, trưởng lão Mã Phục Tông có tốc độ rất nhanh nhưng sao dám truy kích Dương Thạc? Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào ở phía sau tốc độ kém chút, bám đuôi được hẳn đã là rất khó, càng đừng nói đến truy kích.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào sắc mặt cực kỳ âm trầm nói:

- Mười hai người chúng ta vây giết hai người vậy mà bị tổn thất thảm trọng, phải diệt trừ tên này!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nhìn xung quanh,.

Không biết Dương Thiên đã chạy đi đâu rồi.

Lúc trước bọn họ tập trung vào người Dương Thạc, truy kích hắn giây lát, Dương Thiên có ngu hơn cũng biết phải trốn. Bạch Lâm đảo mệnh mông, bọn họ muốn tìm Dương Thiên gần như là chuyện không thể.

- Mặc kệ Dương Thiên, hẳn không đáng lo, truy kích tiểu tử này trước đã!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào cắn răng, dứt khoát dẫn dắt mọi người truy kích hướng Dương Thạc, tuy khó đuổi theo nhưng xa xa bám đuôi không để mất dấu hẳn là chuyện dễ dàng.

- Tiểu tử này biết thần thú biến thân, huyết mạch của hắn tuyệt đối không thuần túy, không thể xem như là Thuần Nhân tộc.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nói:

- Đến trung tâm Bạch Lâm đảo, có đại trận của Thuần Nhân tộc chặn đường, huyết mạch của hần không thuần sẽ không vào đại trận được, không thể nhận được Thuần Nhân tộc che chở, khi đó chúng ta sẽ giết chết hần!

- Đuổi theo!

- Đuổi theo!

Mọi người lao nhanh truy đuổi.

Một khắc, hai khắc.

Không biết qua bao lâu, Dương Thạc bay đằng trước chợt phát hiện có khu vực đầy sương.

- Nơi này chính là chỗ Thuần Nhân tộc cư ngụ? Sương mù mông lung, chắc là tác dụng gì đó của đại trận. Thì ra Thuần Nhân tộc có đại trận thủ hộ, hèn chi có thể đối kháng với năm chủng tộc, không bị diệt tộc. Vào đại trận thì chắc có thể đến nơi Thuần Nhân tộc trú ngụ.

Dương Thạc lập tức nhận ra sương mù đằng trước là một đại trận.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc lắc người xông hướng đại trận.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Khi Dương Thạc xông vào sương mù thì hần cảm giác rõ ràng dường như đụng phải vách tường, không cách nào tiến vào đại trận, bị chặn ở bên ngoài.

Mặt Dương Thạc sa sầm:

- Đại trận này ngăn cản không cho ta đi vào?

- Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc tại sao ngăn cản không cho ta đi vào trong?

Bị đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc ngăn chặn, Dương Thạc biến sắc mặt, nhũu mày.

- Không lẽ là vì ... huyết mạch không thuần.

Dương Thạc không phải ngu ngốc, lòng máy động, lập tức hiểu tại sao đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc ngăn cản hần.

Thanks

Thuần Nhân tộc ở trên Bạch Lâm đảo cơ hồ có thể nói là kéo dài hơi tàn .

Cường giả hư không Võ Thánh của Thuần Nhân tộc luôn kém hơn năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo rất nhiều, mặc dù bây giờ có ba, bốn cường giả cấp ngũ tinh, tối đa là ngang ngửa với một trong năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo. Nếu năm chủng tộc liên hợp lại thì Thuần Nhân tộc không có chút sức chống cự.

Năm chủng tộc thậm chí phong tỏa Bạch Lâm đảo, Thuần Nhân tộc căn bản ra không được!

Từng bước gian nan.

Dưới loại tình huống này, Thuần Nhân tộc muốn sinh tồn phải có vũ khí.

Một trong các lá bài là cường giả hư không Võ Thánh cấp thất tinh lúc trước từng hết sức bảo vệ Thuần Nhân tộc, nhưng chỉ một lá bài này thì không đủ.

Dù sao cường giả hư không Võ Thánh cấp thất tinh rất có thể đã chết rồi.

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo gần như không quan tâm cường giả hư không Võ Thánh cấp thất tinh cảnh cáo.

Bây giờ năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo không rầm rộ tấn công Thuần Nhân tộc, diệt tộc có nguyên nhân quan trọng nhất là Thuần Nhân tộc có được đại trận phòng hộ này đây.

Cao thủ năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo không tấn công vào được.

Tác dụng của đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc là ngăn cản tộc nhân năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo. Vậy làm sao để phân biệt Thuần Nhân tộc hay năm chủng tộc đây? Rất đơn giản, đó là ... Tra xét huyết mạch.

Huyết mạch của người vô cùng tinh thuần, không ẩn chứa chút thần thú huyết mạch thì dĩ nhiên là người Thuần Nhân tộc, có thể dễ dàng ra vào đại trận phòng hộ. Nếu huyết mạch của người không thuần, ẩn chứa một chút thần thú huyết mạch thì đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc sẽ ngăn cản không cho người vào.

Dương Thạc xoa tròn mắt, trầm nghĩ:

- Trên người của ta có lôi đình thần ưng và đại địa cuồng hùng huyết mạch, bản chất xem như là Bán Thần Thú tộc, hèn chi đại trận phòng hộ không cho ta đi vào.

- Không lẽ không thể vào sao?

Dương Thạc bình bồng trước đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, trầm nghĩ:

- Không thể!

- Đại trận phòng hộ này chắc do cao thủ của Thuần Nhân tộc khống chế.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Cho dù huyết mạch của ta không thuần nhưng nếu cao thủ Thuần Nhân tộc khống chế trận pháp mở đại trận ra cho ta đi vào thì chắc ta sẽ vào được.

Khi Dương Thạc suy nghĩ thì nghe trong đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc vọng ra giọng nữ:

- Dương Thạc, là người sao?

- Ủa? Thanh Như?

Dương Thạc rất quen với thanh âm này, là giọng của tỷ muội Tô gia, Tô Thanh Như, đệ tử thiên tài của Thiên Âm Môn tại trần gian. Giờ phút này, Tô Thanh Như ở trong Thuần Nhân tộc khống chế đại trận phòng hộ, mới nãy Dương Thạc chạm vào đại trận nên nàng nhận ra hắn.

Dương Thạc lập tức cao giọng quát:

- Thanh Như sư tỷ, chính là ta, mau mở đại trận cho ta vào! Mười mấy cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh năm chủng tộc sắp đuổi tới nơi rồi!

Dương Thạc cảm giác rõ ràng các cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo đang nhanh chóng đuổi theo.

Tô Thanh Như nói mau:

- Dương Thạc, người chờ chút, đại trận phòng hộ này cần cường giả cấp ngũ tinh khống chế, có thể ngăn cản tất cả võ giả dưới cấp thất tinh không có huyết mạch Thuần Nhân tộc, người muốn đi vào thì cần tiên bối cấp ngũ tinh rút đại trận.

- Quả nhiên có thể rút đại trận đi.

Nghe Tô Thanh Như nói vậy, Dương Thạc thở phào.

- Lần này do Chân Võ đại đế của Thuần Nhân tộc ta khống chế đại trận.

Tô Thanh Như nói:

- Chân Võ đại đế của Chân Võ Môn, tại nhân gian giới không quá hòa thuận với Thiên Âm Môn ta. Bây giờ ở Thiên Thánh giới mọi người cùng trong Thuần Nhân tộc, chắc chắn Chân Võ tiên bối sẽ mở trận pháp cho người đi vào. Dương Thiên, bây giờ ta lập tức đi bẩm báo Chân Võ tiên bối mở đại trận phòng hộ cho người ngay!

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Chân Võ đại đế khống chế trận pháp này?

Chân Võ đại đế là chủ nhân của hư không Võ Thánh Huyền Long lúc trước bị Dương Thạc giết.

Lúc trước Huyền Long Thạch Quy phân thân tiến vào Thiên Thánh giới lập tức bóp nát ngọc giản truyền âm cho Chân Võ đại đế, nói là Dương Thạc giết nó. Giờ không ngờ thiên lý tuần hoàn, báo ứng tới ngay, Dương Thạc đi đến nơi Thuần Nhân tộc cư trú bị đại trận ngăn cản, do Chân Võ đại đế không chế trận pháp này.

Chân Võ đại đế có chịu cho Dương Thạc vào trong đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc không?

Thật khó nói.

Dương Thạc hít sâu, trầm nghĩ:

- Chắc Chân Võ đại đế sẽ lấy đại cục làm trọng.

Bên trong đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc tồn tại một mắt trận, bên trong có một nam nhân trung niên để râu bộ dạng đạo sĩ khoan thai ngồi, nhắm mắt tiềm tu.

Đạo sĩ râu dài nhỏ giọng nói:

- A? Có người trùng kích vào đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc ta? Thật cường đại, chắc là cường giả sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh, không lẽ là người nắm chũng tộc trên Bạch Lâm đảo? Không đúng, nắm chũng tộc sao làm ra loại chuyện này được, trừ phi bọn họ quyết định khai chiến với Thuần Nhân tộc ta. Cho dù là khai chiến, cường giả cấp ngũ tinh bình thường mà muốn phá tan đại trận phòng hộ của ta? Mơ tưởng viễn vông!

Vù vù vù vù vù!

Một bóng người lao nhanh hướng mắt trận.

Chính là Tô Thanh Như.

Tô Thanh Như vừa vào mắt trận vội dừng bước, chào nam nhân trung niên râu dài:

- Chân Võ tiền bối!

Nam nhân trung niên râu dài không phải ai khác hơn, chính là người sáng lập ra Chân Võ Môn ở trần gian, một trong ba hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh của Thuần Nhân tộc, Chân Võ đại đế.

Tô Thanh Như cầu xin:

- Chân Võ tiền bối, một cường giả ở nhân gian giới ta, đệ tử Thiên Âm Môn Dương Thạc đã phi thăng đến Thiên Thánh giới, còn vào trong Bạch Lâm đảo. Giờ phút này, Dương Thạc đang ở bên ngoài đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc Bạch Lâm đảo, xin Chân Võ tiền bối mở ra đại trận để Dương Thạc đi vào!

- Đệ tử của Thiên Âm Môn, Dương Thạc?

Nghe Tô Thanh Như nói, Chân Võ đại đế ngẩn ra, sau đó nhíu chặt mày.

Dương Thạc

Đây không phải là lần đầu tiên Chân Võ đại đế nghe hai chữ này.

Hơn mười năm trước, Chân Võ đại đế ở trong Thuần Nhân tộc cảm giác sủng thú năm xưa của mình, Huyền Vũ đã vào Thiên Thánh giới. Chân Võ đại đế chưa kịp vui sướng thì Huyền Vũ truyền tin làm gã muốn nứt khóe mắt.

Huyền Vũ bị người ta giết!

Người giết Huyền Vũ không phải ai khác hơn chính là người tên Dương Thạc.

Nay Tô Thanh Như nói Dương Thạc dưới trần gian phi thăng Thiên Thánh giới, đến Bạch Lâm đảo, đang ở bên ngoài đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc?

Dưới trần gian ngàn năm mới có một hư không Võ Thánh phi thăng vào Thiên Thánh giới.

Lúc trước Huyền Vũ là hư không Vô Thánh, nó bị người ta giết, kẻ giết nó ít nhất cũng là cường giả hư không Vô Thánh, cũng tên là Dương Thạc, đều đến từ trần gian, chẳng lẽ không cùng một người sao? Chân Vô đại đế không cảm thấy trần gian trong mười năm gần gũi xuất hiện hai thiên tài hư không Vô Thánh có cùng tên là Dương Thạc.

- Là hửn sao?

Tay Chân Vô đại đế giấu trong ống tay áo siết chặt.

Chân Vô đại đế đi đến Thiên Thánh giới đã hơn năm ngàn năm.

729. Chương 685: Liên Tục Bùng Nổ Hai Lần, Lực Lượng Hao Tồn Nhiều.

Chương 685: Liên tục bùng nổ hai lần, lực lượng hao tổn nhiều.

Thời gian năm ngàn năm nay Chân Vô đại đế luôn tu luyện, không quá chú ý chuyện gì khác, thậm chí gần không có bao nhiêu bằng hữu.

Nếu nói có bằng hữu thì chỉ một, đó là năm ngàn năm trước, lúc Chân Vô đại đế phi thăng Thiên Thánh giới để lại sủng thú dưới trần gian, Huyền Vũ.

Huyền Vũ bị một người giết chết, kẻ đó chính là Dương Thạc!

Chân Vô đại đế hận Dương Thạc.

Chân Vô đại đế chưa từng nói chuyện này cho bất cứ ai nghe, mỗi hận này luôn chôn trong lòng gần mười mấy năm nay.

Bây giờ Chân Vô đại đế nghe tin Dương Thạc.

Mặt Chân Vô đại đế liên tục biến đổi.

Chân Vô đại đế chậm rãi nói:

- Tô Thanh Như!

- Người nói đệ tử của Thiên Âm Môn người, Dương Thạc đi vào cảnh giới hư không Vô Thánh, muốn vào Thuần Nhân tộc ta? Tô Thanh Như, người đã nhìn kỹ chưa? Nên biết rằng mười năm trước các người mới vào Thiên Thánh giới, Dương Thạc thì chắc mười mấy năm trước vừa vào cảnh giới Vô Thánh đúng không? Trong mười năm bước vào đẳng cấp hư không Vô Thánh, đi vào Thiên Thánh giới? truyện copy từ

Mặt Chân Vô đại đế đầy nghi ngờ.

- Cho dù hửn có tư chất tuyệt vời đột phá đến đẳng cấp hư không Vô Thánh.

Chân Vô đại đế hỏi ngược lại:

- Người nên biết hư không Vô Thánh bình thường vào Thiên Thánh giới không có năng lực đi xa vượt biển đến Bạch Lâm đảo của ta. Hư không Vô Thánh bình thường vào Thiên Thánh giới ít nhất ở trong quân đội phủ nào đó phục dịch trăm năm, có thực lực nhất định rồi mới dám hoạt động tự do trong Thiên Thánh giới. Muốn vượt biển đến Bạch Lâm đảo ít nhất đạt tới đẳng cấp tam tinh, Dương Thạc kia có thể trong mười năm gần gũi đạt được cấp tam tinh không?

- Theo ta thấy người đến chưa chắc là Dương Thạc.

Cuối cùng Chân Vô đại đế tổng kết:

- Tô Thanh Như, sợ là người bị một vài cường giả năm chủng tộc dùng bí pháp che mắt rồi, có lẽ chỉ là ảo giác.

- Cái này ...

Tô Thanh Như không ngờ Chân Võ đại đế nói Dương Thạc chỉ là ảo giác.

Tô Thanh Như không tìm ra lý do để phản bác Chân Võ đại đế.

- Chân Võ tiền bối!

Tô Thanh Như nói:

- Thực lực của ta thấp, nếu như có ảo giác che mắt ta được nhưng chắc chắn không thể giấu giếm Chân Võ tiền bối, xin tiền bối đi tới mép ranh trận pháp nhìn xem có phải là Dương Thạc không.

Chân Võ đại đế nhướng mày nói:

- Kêu ta đi xem?

Chân Võ đại đế hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Ta thấy không cần thiết.

- Ta ở đây thủ hộ mắt đại trận, sao có thể tùy tiện rời đi? Huống chi dù người đến thật sự là Dương Thạc thì sao? Hắn nói huyết mạch của mình không thuần, có được thần thú huyết mạch? Có được thần thú huyết mạch vậy là Bán Thần Thú tộc rồi, không phải Thuần Nhân tộc ta. Không phải người của tộc ta thì phải bài trừ, không là người Thuần Nhân tộc ta thả hắn vào chỉ gây chuyện. Được rồi, người hãy mau đi đi, đừng quấy rầy ta!

Chân Võ đại đế phát tay, trầm giọng quát.

Nghe Chân Võ đại đế nói mấy lời này, Tô Thanh Như nhanh chóng biến sắc mặt nói:

- Cái gì? Không thèm nhìn một cái?

Tô Thanh Như chỉ là cường giả hư không Võ Thánh cấp nhị tinh, nếu thật sự bị người sử dụng ảo giác bí pháp, tạo ra một Dương Thạc che mắt thì cũng là chuyện bình thường. Dương Thạc đến là ảo giác hay sự thực, ai cũng không dám khẳng định.

Ít nhất Tô Thanh Như tin tưởng Dương Thạc có tiềm lực trong mười mấy năm gần gũi đột phá đẳng cấp hư không Võ Thánh đi vào Thiên Thánh giới.

Chân Võ đại đế không tin cũng là bình thường.

Tô Thanh Như tin, Chân Võ đại đế thì không. Rốt cuộc ai đúng, chỉ cần Chân Võ đại đế đích thân đi tới mép trận pháp kiểm tra liền biết, dù sao gã là cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, có thực lực cường đại, cho dù là năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo thì triển ảo giác cũng không thể che mắt gã được.

Tô Thanh Như không thể ngờ là nàng nêu ý kiến Chân Võ đại đế đi nhìn xem lại bị gã lập tức từ chối.

Tọa trấn mắt đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc nên không thể tùy tiện đi?

Chỉ là lấy có!

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc này từ ức vạn năm trước, khi Thuần Nhân tộc hưng thịnh đã lưu truyền lại một báu vật trận pháp.

Tuy cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh tọa trấn mắt trận nhưng rời đi một chỗ không thành vấn đề.

Rõ ràng Chân Võ đại đế không muốn tra xét.

Chân Võ đại đế còn nói dù là Dương Thạc thì huyết mạch của hắn không thuần tịnh, không thể xem như người Thuần Nhân tộc, còn nói không phải người tộc ta thì phải bài trừ. Dù Tô Thanh Như có đốt nát cũng đã đoán ra Chân Võ đại đế bài xích Dương Thạc.

Tô Thanh Như sắc mặt âm trầm nói:

- Chân Võ tiền bối!

Tô Thanh Như âm trầm nhìn Chân Võ đại đế, lạnh lùng chất vấn:

- Không phải người tộc ta thì phải bài trừ? Hiện tại trong Thuần Nhân tộc ta Đại Bằng Kim Sí tiền bối vốn chính là thú tộc, sau này máu thịt diễn hóa ẩn chứa một chút huyết mạch nhân tộc, xem như là Bán Thần Thú tộc, tại sao Chân Võ tiền bối có thể chấp nhận Đại Bằng Kim Sí tiền bối nhưng không nhận Dương Thạc? Lúc trước Đại Bằng Kim Sí tiền bối, Thần Quy Vương tiền bối cùng Nhân Hoàng điện hạ vào Thiên Thánh giới thì sao Chân Võ tiền bối không nhắc tới câu không phải người tộc ta thì phải bài trừ đi?

Nghe Tô Thanh Như nói, Chân Võ đại đế biến sắc mặt nói:

- A? Tô Thanh Như, ta không cần người dạy!

- Trở về cho ta!

Chân Võ đại đế lạnh lùng quát:

- Ta có mở ra đại trận hay không không cần người lo!

Tô Thanh Như hừ lạnh một tiếng:

- Chân Võ, người không mở Tô Thanh Như thì ta chỉ có thể đi tìm Phật Ấn tiền bối hoặc là Nhân Hoàng điện hạ! Lúc trước Nhân Hoàng điện hạ rất xem trọng Dương Thạc, ta không tin Nhân Hoàng điện hạ sẽ không cho Dương Thạc trở lại Thuần Nhân tộc!

Chân Võ đại đế sắc mặt cực kỳ âm trầm nói:

- Người ...!

Chân Võ đại đế lạnh lùng quát:

- Nay Nhân Hoàng điện hạ bề quan tiếm tu, tên Phật Ấn chắc không dám đối đầu với ta. Tô Thanh Như, người suy nghĩ cho kỹ, nếu gây đến cuối cùng chứng minh Dương Thạc do cường giả năm chủng tộc tạo ra ảo giác thì người sẽ chịu Thuần Nhân tộc trách phạt!

Tô Thanh Như không nói một lời, bước chân không chút tạm dừng.

Trong Thuần Nhân tộc rất ít có cường giả hư không Võ Thánh, mặc dù Tô Thanh Như chỉ là cấp nhị tinh nhưng có địa vị khá cao trong Thuần Nhân tộc.

Tô Thanh Như làm trái ý kiến của Chân Võ đại đế nhưng gã không thể ngăn cản nàng, đương nhiên gây đến cuối cùng nếu là Tô Thanh Như sai thì nàng sẽ chịu phạt.

Bên ngoài đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

- A? Đến bây giờ đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc vẫn chưa mở ra? Chắc là Chân Võ đại đế có ý kiến với ta nên không muốn mở ra đại trận này.

Dương Thạc không phải ngu ngốc, hơi nghĩ liền hiểu Tô Thanh Như gặp chuyện gì.

Lúc trước Dương Thạc giết Huyền Long là sủng thú của Chân Võ đại đế.

Bình thường quan hệ của võ giả với sủng thú rất tốt, giết sủng thú ngang với thù giết vợ.

Dù sao đối với võ giả vô cùng cường đại thì dù là thê tử cũng không thể cùng mình đi thời gian dài, sủng thú luôn bên mình sinh hoạt mấy chục, mấy trăm năm, thậm chí là ngàn vạn năm.

Chân Võ đại đế biết Dương Thạc đến, không đi ra liệu mạng với hắn đã xem như lấy đại cục làm trọng .

- Huyền Long bị ta giết chết cũng là gieo gió gặt bão.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Dù Chân Võ đại đế có cảm tình tốt với Huyền Long đến đâu nhưng bây giờ không cho ta vào là cố ý làm khó dễ, không hiểu lý lẽ.

Huyền Long bị giết không thể đổ lỗi cho Dương Thạc.

Chân Võ đại đế vì điều này mà không cho Dương Thạc đi vào đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc thì cũng là người không tốt lành gì, gã không hiểu lý lẽ, thị phi.

- Thanh Như có thể tìm được Nhân Hoàng điện hạ, mở đại trận cho ta vào chăng?

Giờ phút này, Dương Thạc không ôm hy vọng vào Chân Võ đại đế nữa, đành trông chờ vào Minh Kiều, thủ lĩnh Thuần Nhân tộc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thạc nghĩ như vậy thì phía xa phương tây, chân trời có mấy bóng người như tia chớp xuất hiện.

Mười mấy cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo đã truy kích đến.

- Tiểu tử, ngoan ngoãn chịu chết đi!

- Ha ha ha ha ha ha! Trên người của ngươi có được thần thú huyết mạch, sớm không phải là Thuần Nhân tộc huyết mạch tinh thuần, ngươi không phải đại trận phòng hộ được!

- Tiểu tử, không phải người tộc ta thì phải bài trừ, Thuần Nhân tộc không thể nào tin tưởng vào người. Nếu ngươi là người trong Bán Thần Thú tộc, chỉ cần thề độc nguyện ý tham gia vào Thiết Y tộc của ta thì Thiết Y tộc sẽ đối đãi với ngươi như thượng khách. Ngươi và người Thuần Nhân tộc không chung đường, chúng ta mới là minh hữu thật sự!

Mười một cường giả cấp ngũ tinh lao nhanh tới, chưa đến trước mặt Dương Thạc thì giọng ồm ồm đã vang lên. Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính quảng cảnh ô liu cho Dương Thạc.

Gia nhập vào Thiết Y tộc sẽ được đối đãi như thượng khách.

Nên biết lúc trước Thiết Y tộc tổn thất hai hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh vào tay Dương Thạc khiến Thiết Y tộc từ chủng tộc đứng đầu Bạch Lâm đảo rớt xuống hàng chủng tộc yếu nhất. Nếu không phải Điệp Y tộc hầu như không còn cường giả cấp ngũ tinh thì e rằng Thiết Y tộc đã xẹp chót rồi.

Nếu có thể mời chào Dương Thạc thì ...

Thực lực của Dương Thạc tuyệt đối là đẳng cấp ngũ tinh đỉnh, gần với bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Một cường giả có thể so với bốn, năm cấp ngũ tinh.

Chỉ cần có được Dương Thạc thì chẳng những tổn thất được bù đắp, Thiết Y tộc sẽ vẫn là chủng tộc đứng đầu Bạch Lâm đảo. Trừ phi tộc r Cừu Túc Thú tộc đi vào đẳng cấp lục tinh, nếu không thì chẳng thể áp chế Thiết Y tộc được.

- Chiêu lãm tiểu tử này?

- Tiểu tử, nếu ngươi chịu tham gia vào Cừu Túc Thú tộc ta thì sẽ được làm trưởng lão!

- Nhân Mã tộc ta nguyện đưa ra vị trí trưởng lão, nếu ngươi không đồng ý thì hôm nay ngươi tới số rồi!

Mấy cường giả chủng tộc khác cũng quát to.

Thực lực của Dương Thạc không thể xem thường.

Mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh vây giết vậy mà Dương Thạc có thể giết chết tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Văn Thanh, trọng thương trưởng lão Mã Phục Hải cấp ngũ tinh, có thể nói bây giờ dù mười mấy cường giả của bốn chủng tộc xuống tay với Dương Thạc, tuy có cơ hội giết hắn nhưng bên ta sẽ phải tổn thất một, hai người.

Nếu có thể kéo Dương Thạc vào thì ... Chẳng những không có tổn thất, thực lực của năm chủng tộc tăng mạnh, là chuyện có lợi không một hại.

Đối mặt mười mấy cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh mời chào, mặt Dương Thạc không biểu tình:

- Kêu ta thề độc tham gia vào các ngươi?

Khóe môi Dương Thạc cong lên.

- Nếu trong năm chủng tộc có cường giả cấp lục tinh trấn giữ thì có thể chấn nhiếp ta, buộc ta gia nhập vào các người. Đáng tiếc, năm chủng tộc các người không có người nào, chỉ bằng vào các người muốn uy hiếp ta, khiến ta khuất phục là không thể nào!

Dương Thạc quát to:

- Muốn chiến thì chiến, đừng nói nhiều!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc lắc người lao nhanh hướng mười mấy cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

- Tiểu tử muốn chết!

- Tộc trưởng Mã Phục Long, hai người Nhân Mã tộc các người, hai vị Thiết Y tộc cùng ta ra tay giết Dương Thạc này, mấy người còn lại tùy thời hành động!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nhanh chóng lấy ra bốn loại vũ khí, khê quát, cùng hai người tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, trưởng lão Mã Phục Tông vọt hướng Dương Thạc.

Nhân Mã tộc là mạnh nhất trong năm chủng tộc, hai người Thiết Y tộc là tiếp theo. Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào sớm nhìn ra Dương Thạc sợ công kích loại không có mũi nhọn, công kích sắc nhọn như của Kiếm Ngư Nhân tộc có tác dụng rất yếu với hắn.

Hai cường giả Nhân Mã tộc và Cửu Bá Đào, cường giả mạnh nhất Cửu Túc Thú tộc phụ trách chủ công.

Ba người Kiếm Ngư Nhân tộc và hai cường giả Cửu Túc Thú tộc khác tùy thời hành động. Còn một hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Nhân Mã tộc, trưởng lão Mã Phục Hải thì không chạy theo tới đây, thần hồn của gã bị thương nặng, đã quay về Nhân Mã tộc dưỡng thương.

- Ra tay!

- Diệt tiểu tử này!

Hai cường giả Nhân Mã tộc, hai cường giả Thiết Y tộc cộng với đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, năm người lao nhanh hướng Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các loại vũ khí tấn công Dương Thạc.

Dương Thạc quát to:

- Bạo!

Người Dương Thạc nổ tung, khóa thành hạt nguyên tố nhanh chóng tránh khỏi vòng công sát thứ nhất của năm cường giả.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Còn muốn dùng lại chiêu này sao? Dù thân hình người nổ tung tránh khỏi chúng ta tấn công nhưng thần hồn của người sẽ lộ ra, ta công kích thần hồn của người! u minh chi hải!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào lắc người bắn ra hơi thở nguyên tố thủy đen như mực. Trong khoảnh khắc bao phủ phạm vi mấy trăm trượng, nguyên tố thủy đen như mực mang theo mùi tanh nồng nặc, hiển nhiên cực kỳ độc.

Vù vù vù vù vù!

Cách mấy trăm trượng, thân hình Dương Thạc nhanh chóng ngưng tụ ra.

- Nguy rồi!

Mới nãy Dương Thạc nổ người, thần hồn còn ở gần đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, bị nguyên tố thủy đen như mực u minh chi hải chạm trúng như có khối sắt bị quăng vào dung dịch toan kêu xèo xèo. Trong phút chốc tổn thất một phần lực lượng thần hồn, nếu không phải Dương Thạc

phản ứng nhanh mau chóng chạy trốn tới mấy trăm trượng lại ngưng tụ ra thân hình thì e rằng thần hồn sẽ bị tổn thương nghiêm trọng hơn.

- Chiêu tự bạo này vô dụng rồi, tiểu tử, đi chết đi!

Tuy Dương Thạc chạy ra mấy trăm trượng nhưng khoảng cách quá ngắn, đặc biệt là đối với hai cường giả Nhân Mã tộc. Vèo một tiếng, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, trưởng lão Mã Phục Tông lao nhanh tới trước mặt Dương Thạc, đâm ra trường thương.

Dương Thạc sắc mặt âm trầm nói:

- Hai con Nhân Mã? Tuy tốc độ đủ nhanh nhưng sức linh hoạt quá thấp mà muốn tấn công ta sao?

Dương Thạc lắc người, vèo vèo hai tiếng nhanh chóng tránh khỏi trường mâu trong tay hai Nhân Mã tộc.

Trong phút chốc Dương Thạc tới sau lưng hai Nhân Mã tộc.

- Nguyên tố vũ sát!

730. Chương 686: Chân Chính Tự Bạo, Đại Trận Mở Ra!

Chương 686: Chân chính tự bạo, đại trận mở ra!

Nguyên tố chi vũ sắp bùng phát.

Không đợi Dương Thạc hoàn toàn bùng phát nguyên tố chi vũ thì chợt có thanh âm vang lên từ sau lưng:

- Tiểu tử, còn muốn thi triển sát chiêu sao? Chết đi!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nhanh chóng lao tới sau lưng Dương Thạc, một chùy đập mạnh vào người hắn.

Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Tốc độ nhanh quá!

- Ha ha ha ha ha ha! Người chỉ biết Nhân Mã tộc có tốc độ nhanh nhưng không biết tốc độ của Cửu Túc Thú tộc ta không kém hơn Nhân Mã tộc, về độ linh hoạt thì càng hơn xa!

Cường giả Cửu Túc Thú tộc có bốn cánh tay, năm chân không phải để đó không. Bốn cánh tay có thể thi triển bốn loại vũ khí, năm chân giúp họ di chuyển hay né tránh đều hơn xa võ giả bình thường.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một chùy đập mạnh vào sau lưng Dương Thạc.

- Phụt!

Dương Thạc học ngưng máu, bay ra xa, bùm một tiếng đập vào đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Mặt Dương Thạc trắng bệch:

- Thật lợi hại, cường giả năm chủng tộc quả nhiên không tầm thường. Cường giả Cửu Túc Thú tộc này ít nhất là đỉnh cấp ngũ tinh, dù có một chọi một thì ta chưa chắc vững vàng áp chế.

Dương Thạc nhú mày nói:

- Sao Tô Thanh Như của Thuần Nhân tộc còn chưa mở ra?

- Chết đi!

Dương Thạc mới bị đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào đánh bay thì bên kia vang tiếng vù vù, bầy, tám luồng sáng bắn hướng hắn, chính là ba cường giả Kiếm Ngư Nhân tộc, hai cường giả Cửu Túc Thú tộc công kích.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc không đường tránh né, bị đánh trúng.

Một tiếng nổ vang, người Dương Thạc nổ tung, bị đánh nát.

Năm cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh chỉ bàn về sức chiến đấu đều không bằng cường giả giống đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, năm người liên hợp thì phát ra lực lượng cường đại không gì sánh được, một hơi đánh nát Dương Thạc vốn đã bị đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào làm trọng thương.

Kết kết kết kết kết!

Có tiếng giòn vang, người Dương Thạc nhanh chóng ngưng tụ.

- Sức sống của tiểu tử này mạnh thật, tiếc rằng bị chúng ta tấn công thì vẫn phải chết!

Thân hình Dương Thạc mới ngưng tụ thì hai cường giả Thiết Y tộc đã lao nhanh tới. Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, đỉnh cấp ngũ tinh, trưởng lão của Thiết Y tộc, Thiên Phiên Thượng, cấp ngũ tinh trung giai, hai người hoàn toàn bùng phát đánh trúng Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong tiếng nổ, thân hình Dương Thạc lần nữa nổ tung.

- Khốn kiếp!

- Sao Tô Thanh Như của Thuần Nhân tộc còn chưa mở ra?

- Nếu không mở thì e rằng ta sẽ chết trên Bạch Lâm đảo ...

Người Dương Thạc lại ngưng tụ, mặt trắng như giấy, chỉ vài giây mà thân hình vỡ hai lần, bị tiêu hao bốn phần, tiếp tục thêm ba, năm lần nữa thì dù hấn mạnh đến đâu cũng khó giữ được tánh mạng, sẽ chết.

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Thực lực của tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương chỉ là cấp ngũ tinh cao giai, kém xa ba người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long. Thân thể không phải là sở trường của tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương, mới này Dương Thạc tự bạo gã bị trúng chiêu, một cái đui, nửa người vỡ nát, bây giờ chưa kịp hồi phục lại cảm giác hấn xuất hiện sau lưng.

Vù vù vù vù vù!

Nguyên tố chi vũ bùng phát từ người Dương Thạc, bao trùm thân thể tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương.

- Công kích này ... mạnh quá.

Cửu Bá Đào đại trưởng lão lập tức hòa tan thân hình tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương. Cùng lúc đó, trắn Dương Thạc vèo vèo ba tiếng, liên tục bắn ra ba bí pháp công kích thần hồn nguyên tố hòa tan đâm vào gáy tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương. Thân thể Dương Thạc bị hao tổn nhiều nhưng thần hồn không yếu bao nhiêu, công kích thần hồn cực kỳ mạnh mẽ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương cảm giác đầu mờ mịt, mất ý thức.

Ba công kích thần hồn cộng với nguyên tố chi vũ của Dương Thạc, chớp mắt giết chết tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương.

- Đại ca!

- Đại ca!

Hai hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của Kiếm Ngư Nhân tộc hốc mắt muốn nứt ra.

- Tiểu tử, ngươi phải chôn cùng đại ca của ta!

Hai cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh Kiếm Ngư Nhân tộc nhanh chóng xông hướng Dương Thạc.

- Dám liên tục giết hai tộc trưởng của năm chủng tộc chúng ta, ngươi muốn chết!

Sắc mặt đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào biểu tình cực kỳ khó xem, lắc người xông hướng Dương Thạc.

Cơ hồ là cùng lúc đó.

Trong đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Chân Vô đại đế ở trong đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, biểu tình cực kỳ khó xem.

- Dương Thạc này mạnh như vậy?

Dương Thạc đấu với hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, bùng phát ra khí kinh rất thật, tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương chết cũng là chuyện thật xảy ra. Rõ ràng Dương Thạc ngoài đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc không phải ảo mà tồn tại thật sự.

Dương Thạc chẳng những tồn tại thật mà thực lực vượt qua mọi người tưởng tượng, ít nhất là sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh. Bị mười mấy hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh vây giết mà có thể giết chết cấp ngũ tinh đẳng cấp ngũ tinh cao giai.

Mắt Chân Vô đại đế chớp lóe ánh sáng:

- Không ngờ mười mấy năm ngăn ngừa Dương Thạc đã đi vào đẳng cấp sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh. Chân Vô đại đế ta thiên phú tung hoành, tu luyện hơn năm ngàn năm mới chỉ là cấp ngũ tinh trung giai. Trong mười mấy năm ngăn ngừa Dương Thạc đã đi vào đẳng cấp sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh, lấy thực lực của ta làm sao nào có thể chiến thắng hắn, báo thù cho Huyền Vũ?

Chân Vô đại đế khác với Dương Thiên.

Cùng là tư chất siêu tuyệt, Dương Thiên thấy Dương Thạc có sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh liền bị kích phát tất cả tiềm lực, trực tiếp đột phá đến đẳng cấp ngũ tinh chứ không phải lùi bước.

Chân Vô đại đế ở Thiên Thánh giới năm ngàn năm, nhục cơ hồ bị mài mòn hết.

Nay thấy thực lực của Dương Thạc đến cảnh giới sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh, Chân Vô đại đế cảm thấy chính mình cơ hồ vĩnh viễn không có khả năng vượt qua hắn.

Nếu đã không thể vượt qua Dương Thạc thì làm sao báo thù cho sủng thú của mình?

Chân Vô đại đế nheo mắt lại, bản năng siết chặt nắm đấm.

- Tuyệt đối không thể mở ra đại trận!

Chậm rãi khép lại hai mắt, Chân Vô đại đế quyết định không thềm để ý bên ngoài Dương Thạc và cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh của bốn chủng tộc chém giết, tốt nhất là bốn chủng tộc giết chết Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngoài đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc khí tình tung hoành, bởi vì Dương Thạc có được Lưu Vân vũ dực, xoay chuyển xê dịch khá nhanh, tuy bây giờ hắn đã là nỗ lực hết đà nhưng còn cầm cự được.

Chân Vô đại đế nhắm mắt, lòng điên cuồng rít gào:

- Chết đi!

- Chết đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay lúc này, bên cạnh Chân Vô đại đế vang tiếng sấm nổ. Chân Vô đại đế ngẩn ra, nhanh chóng mở mắt. Chân Vô đại đế phát hiện đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc quanh thân gã nhanh chóng vận chuyển.

731. Chương 687: Đè Đầu Chân Võ Đại Đế

Chương 687: Đè đầu Chân Võ đại đế

Không biết từ khi nào, một người mặc tăng bào, lão tăng có khuôn mặt lạnh lùng đẹp lão khoảng sáu, bảy mươi tuổi xuất hiện bên cạnh Chân Võ đại đế.

Lão tăng chất vấn:

- Tam đệ, nếu Dương Thạc đã đến thì tại sao không cho hắn tiến vào?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lão tăng chỉ hỏi một câu, không đợi Chân Võ đại đế đáp lời lão đã lắc người đến mắt trận đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc. Lão tăng phát ra chân nguyên nhanh chóng dung nhập vào đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, định không chế đại trận.

Chân Võ đại đế biến sắc mặt, bản năng muốn ngăn cản lão tăng:

- Nhị ca!

Lão tăng quát to:

- Tam đệ, đừng hồ đồ!

Người Chân Võ đại đế run lên, mắt chớp lóe.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lão tăng này tiếp tục không chế đại trận, một tiếng nổ vang, đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc tách ra một khe hở. Bên ngoài đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc sớm phát hiện khe hở này, lòng vui mừng lập tức nhảy vào trong ngay.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bên ngoài đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, các siêu cấp cường giả đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào liên tục vùng vũ khí, oanh kích thân thể Dương Thạc chỉ còn lại hai phần. Giờ phút này, Dương Thạc dựa vào Lưu Vân vũ dực mau chóng di chuyển, cố gắng tránh né mấy cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh oanh giết.

Lúc trước bị đánh rớt bốn phần, tự bạo bốn phần, hiện tại Dương Thạc chỉ còn hai phần, có thể nói là nỗ lực hết đà.

Nếu bị đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào đánh trúng một lần nữa là Dương Thạc chết chắc.

May mà đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào có sức chiến đấu yếu hơn trước một chút.

Thứ nhất là lúc trước bọn họ bùng phát ra tuyệt chiêu mạnh nhất của mình để đối phó Dương Thạc, mà tuyệt chiêu mạnh nhất có thể thi triển một lần, hai lần, lại không thể thi triển ba, bốn lần. Lúc trước thi triển xong giờ chỉ có thể thi triển công kích bình thường, hiệu quả rất có hạn khi tấn công Dương Thạc.

Thứ hai, bọn họ hơi ngại tay.

Một cuộc chiến mười hai vị siêu cấp cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh liên hợp lại bị Dương Thạc giết hai, trọng thương một người.

Dương Thạc giết là tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Vân Thanh, mặc dù thực lực của hai tộc trưởng này không tính quá mạnh nhưng Dương Thạc bị mười hai vị

siêu cấp cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh vây giết mà có thể giết hai người này đủ chứng minh hãn khủng bố.

Không ai biết Dương Thạc có lá bài nào nữa không.

Huống chi lúc trước Dương Thạc tự bạo, trừ tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long cơ bản không bị ảnh hưởng quá lớn ra, số người còn lại nhiều ít bị thương nhẹ, sức chiến đấu giảm mạnh.

Bởi vậy bây giờ bọn họ không thể lập tức chém chết Dương Thạc bị hao gần hết thực lực.

- Tiểu tử, đừng trốn nữa, ngoan ngoãn chịu chết đi!

- Mau ra tay, ta có dự cảm đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc sắp mở ra rồi, không thể để hãn trốn vào!

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào bỗng tăng tốc độ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc sơ sẩy bị trúng chiêu.

- Chết đi!

Hai đấm đánh vào Dương Thạc, thân thể của hãn tan vỡ.

- Những cường giả này luân phiên công kích đủ đánh vỡ hai phần khí huyết của ta, mà bây giờ ta chỉ còn có hai phần khí huyết.

Trong khoảnh khắc thân thể sắp nổ, tay Dương Thạc động, nắm một viên đan dược nhanh như chớp quăng vào miệng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi thân thể Dương Thạc vỡ nát, dược lực đan dược cũng bùng nổ.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, thân hình Dương Thạc nhanh chóng ngưng kết lại nhưng lần này chỉ còn có một phần khí huyết.

Đan dược Dương Thạc mới nuốt xuống chính là ngũ phẩm đan dược, dù ở trong quá tình chiến đấu cũng có thể lập tức tăng một phần khí huyết. Nếu không có ngũ phẩm đan dược thì Dương Thạc còn sót lại hai phần khí huyết không thể chống đỡ đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào công sát.

- Còn chưa chết?

- Lại giết tiếp! nguồn

Mắt thấy Dương Thạc chưa chết, đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào lần thứ hai phát động công kích.

Két két két két két!

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc sau lưng Dương Thạc run lên, tách ra khe hở.

- Đại trận mở ra?

Mắt Dương Thạc lộ vẻ vừa mừng vừa sợ, không chút do dự lắc người đi vào đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

- Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc mở ra rồi?

- Khốn kiếp, tiểu tử sắp trốn thoát!

Thấy loại tình huống này, đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nhanh chóng biến sắc mặt.

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào mau chóng tấn công đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, muốn theo Dương Thạc vào trong.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Nhưng đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào mới tiếp xúc đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc thì vang tiếng nổ, bị bắn ngược ra, không thể đi vào.

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào sắc mặt khó xem nói:

- Khốn kiếp!

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc là chí bảo phòng ngự cấp thất tinh, đừng nói là đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, dù đổi thành chín cường giả cấp lục tinh, chỉ cần không có cao thủ cấp thất tinh đến thì muốn phá tan phòng hộ đại trận này là không thể nào. Dương Thạc đã trốn vào, đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào muốn đuổi theo giết hắn chỉ là nằm mơ giữa ban ngày.

Một thanh âm hư vô phát ra từ đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc:

- A di đà phật, các vị năm chủng tộc, tiểu hữu này là người của Thuần Nhân tộc, hiện tại được Thuần Nhân tộc ta che chở, các vị hãy trở về đây.

Sắc mặt của đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào âm trầm đến mức tận cùng:

- Là lão hòa thượng Phật Ấn!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào nghiến răng nói:

- Phật Ấn bình thường nếu không có đại trận thì một mình ta đủ giết hắn. Hừ, làm sao hắn có thể ăn nói kiêu đó với ta được?

Nhưng Thuần Nhân tộc người ta có đại trận!

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào không thể tấn công được, đây là sự thật.

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào sắc mặt khó xem nói:

- Mười hai người vây giết một người mà rơi vào kết cục như vậy.

Lần vây giết này do đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào đề nghị, cuối cùng sinh ra hậu quả như vậy, dù lão không phải chịu trách nhiệm nhưng ăn cú tát quá đau. Cửu Bá Đào là đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, danh vọng trong năm chủng tộc sẽ tuột dốc.

Trong khi đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào thầm chửi Dương Thạc thì tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

- Huynh đệ của ta, trưởng lão Mã Phục Hải bị Dương Thiên Thuần Nhân tộc phục kích, đã chết!

Tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long hận không thể ăn tươi nuốt sống Dương Thiên.

732. Chương 688: Nhân Hoàng Bá Chủ Đăng Cấp Ngũ Tinh

Chương 688: Nhân Hoàng bá chủ đăng cấp ngũ tinh

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào biến sắc mặt nói:

- Cái gì?

Lúc trước trưởng lão Mã Phục Hải bị Dương Thạc đánh bị thương, hao tổn nhiều, thực lực cỡ cường giả cấp tứ tinh cao giai. Vốn trưởng lão Mã Phục Hải trở về tu dưỡng, không ngờ bị Dương Thiên giết.

Giờ phút này, đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào không do dự nữa, trầm giọng quát:

- Hừ! Chúng ta nhanh chóng trở về, nếu không thì Dương Thiên sẽ đến năm chủng tộc chúng ta gây sóng gió!

Trở lại!

Giờ phút này, đám người không có cách nào, chỉ có thể nhanh chóng bay về.

- Chờ đi!

- Chờ tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc xuất quan đi vào đẳng cấp hư không Vô Thánh cấp lục tinh thì đám người các ngươi phải chết hết!

Trước khi đi, đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào ngoái đầu nhìn đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Ngay sau đó, vèo một tiếng đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào mau chóng rời đi.

Trong đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Dương Thạc bình bồng giữa không trung, chậm rãi đi.

- Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc có độ dày đến chực dậm.

Trong phạm vi đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc sương mù bao phủ, Dương Thạc bay nửa ngày mà không ra khỏi tầng sương đi vào nơi Thuần Nhân tộc cư trú.

Đang lúc Dương Thạc bay thì có một hơi thở thần hồn phóng ra từ sâu trong sương, thanh âm hư vô bay vào đầu hắn.

- Người chính là Dương Thạc? Theo hơi thở thần hồn của ta đến đây đi.

Thanh âm hư vô lại vang lên:

- Người bay lung tung thế này suốt đời suốt kiếp cũng không ra khỏi đại trận được. Trừ phi người có thể đi vào đẳng cấp thất tinh hoặc có được huyết mạch Thuần Nhân tộc thuần túy thì những sương mù mới không có tác dụng với người.

- Thì ra sương mù này là mê trận lớn?

Dương Thạc lập tức hiểu bản thân sương mù là mê trận thâm ảo, không có người dẫn đạo thì hắn rất khó đi ra ngoài.

May là bây giờ có hơi thở thần hồn hư vô dẫn đạo Dương Thạc.

Dương Thạc dọc theo thần hồn dẫn đạo nhanh chóng tiến lên.

Chỉ chốc lát sau, sương mù trước mắt tan biến, Dương Thạc phát hiện đang đứng trong khu đất trống.

Dương Thạc dừng lại nhìn quanh:

- Chắc nơi này là mắt đại trận phòng hộ.

Quanh mắt trận có ba người, hai nam một nữ, một là lão tăng, một là nam nhân trung niên đạo sĩ, người cuối cùng là nữ nhân trẻ tuổi, chính là Tô Thanh Như.

Dương Thạc vèo một tiếng đáp xuống đất, đến trước mặt nữ nhân trẻ tuổi:

- Thanh Như sư tỷ!

Tô Thanh Như nhìn Dương Thạc, mắt chớp lóe:

- Dương Thạc!

Quả nhiên là Dương Thạc!

Lúc trước Chân Võ đại đế còn nói Dương Thạc chỉ là ảo giác do năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo làm.

May mà Tô Thanh Như đi tìm Phật Ấn đại sư, khiến lão đi tới không chế đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc cho Dương Thạc vào trong, nếu không thì giờ này hắn đã dữ nhiều lành ít. Nên biết vừa nãy có cả chục hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh vây giết Dương Thạc, dù có một người bị hắn giết nhưng còn chín người giết hắn chỉ còn lại một, hai phần khí huyết.

Có thể nói lại trễ một, hai giây thì Dương Thạc sẽ dữ nhiều lành ít.

Tô Thanh Như nghĩ mà sợ.

- Sư tỷ.

Dương Thạc nhìn Tô Thanh Như ý bảo yên lòng.

Dương Thạc chuyển hướng lão tăng:

- Chắc vị này là Phật Ấn đại sư của Thuần Nhân tộc, tức là người sáng lập ra Phật giáo ở nhân gian giới vạn năm trước, Phật Tổ đúng không?

Phật Ấn đại sư hành lễ với Dương Thạc, chậm rãi nói:

- A di đà Phật, khó được có người còn nhớ lão tăng.

Mặc dù Dương Thạc là tiểu bối nhưng thực lực hiện tại của hắn vượt xa Phật Ấn đại sư, nên ở trước mặt hắn lão không ra vẻ hống hách được.

Dương Thạc cảm ơn Phật Ấn đại sư:

- Lần này đa tạ đại sư ân cứu mạng.

Ngay sau đó mắt Dương Thạc chợt lóe dời sang nam nhân trung niên đạo sĩ đứng cạnh Phật Ấn đại sư, tức là Chân Võ đại đế.

Khóe môi Dương Thạc cong lên nụ cười nói:

- Là Chân Võ đại đế đúng không?

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Rốt cuộc chúng ta vẫn đụng mặt.

Dương Thạc chậm rãi nói: nguồn

- Chân Võ đại đế, hơn mười năm trước, sủng thú Huyền Logn của người tu thành đẳng cấp hư không Võ Thánh ở nhân gian giới mưu toan ra tay với Thiên Âm Môn của ta. Nó gieo gió gặt bão, bị ta chém giết. Một phần thân của nó cưỡng ép vào Thiên Thánh giới truyền tin cho người, chắc mấy năm nay người rất quen thuộc cái tên Dương Thạc của ta đúng không?

- Không ngờ Dương Thạc ta vào Thiên Thánh giới, trở về Thuần Nhân tộc vốn muốn dùng sức mình giúp đỡ Thuần Nhân tộc thoát khỏi khốn cảnh. Nhưng người không hiểu lý lẽ, không phân thị phi, vì ích kỷ của bản thân báo thù cho sủng thú gieo gió gặt bão, muốn ngăn cản ta ở bên ngoài đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, mặc kệ cao thủ năm chủng tộc ra tay giết ta. Hay ưu kế mượn đao giết người, Chân Võ đại đế, người tính toán hay thật, mưu đồ hay thật!

Giọng Dương Thạc ngày càng lạnh, khí thế ngập trời bùng phát đè đầu Chân Võ đại đế.

- A? Dương Thạc, người dám chất vấn ta như vậy?

Khi Dương Thạc bung ra một chuỗi chất vấn thì Chân Võ đại đế biến sắc mặt, lửa giận tuôn trào. Mặt Chân Võ đại đế biến đỏ rực, mắt tóe lửa.

Dương Thạc là kẻ thù giết chết sủng thú của Chân Võ đại đế!

Không nói là mối thù sinh tử nhưng cũng gần như vậy.

Nếu không phải nhớ đến đại cục Thuần Nhân tộc thì lúc trước Chân Võ đại đế đã tự mình ra tay cùng cường giả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo đến đối phó với Dương Thạc, gã luôn không ra tay chỉ muốn mượn đao giết người, đây là nhẫn nại đến cực độ rồi.

Không nghĩ tới Dương Thạc mới vào đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc đã quát mắng Chân Võ đại đế, còn là đồ ập xuống không chừa chút tình cảm.

- Nói ta không hiểu lý lẽ, không phân thị phi?

- Cái gì là lý lẽ? Cái gì là thị phi? Trong giới võ đạo này nắm đấm chính là lý lẽ, thực lực là thị phi!

Chân Võ đại đế sắc mặt âm trầm đến mức tận cùng, thanh âm khàn khàn:

- Sủng thú huyền Long của ta muốn đối phó Thiên Âm Môn của ngươi, Thiên Âm Môn không đủ thực lực, là Thiên Âm Môn của ngươi đáng tội! Hôm nay ngươi không vào được đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc là vì thực lực của ngươi không đủ, đáng bị cường giả năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo vây công!

- Bây giờ còn dám chất vấn ta?

- Nếu ngươi ở trạng thái cao nhất thì ta còn sợ đôi chút.

- Bây giờ ngươi bị hao tổn nhiều, mười không còn một mà dám quát mắng chất vấn ta, ngươi đang tự rước lấy nhục! Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết cái gì là lý lẽ? Cái gì là thị phi!

Chân Võ đại đế khẽ quát, lắc người, một tay thanh bảo chộp đầu Dương Thạc.

Một lời không hợp liền ra tay!

Chân Võ đại đế muốn nhân lúc thân thể Dương Thạc còn yếu ớt xuống tay với hắn, áp đảo hắn. Dù Chân Võ đại đế không thể giết chết Dương Thạc cũng kiếm chút mặt mũi, nếu không thì Huyền Long bị giết, hắn quát mắng Chân Võ đại đế mà gã lỡ đi thì quá bức mình, sẽ thành gục mất lớn trong tâm cảnh tương lai, suốt đời suốt kiếp khó thể đi vào đẳng cấp lục tinh.

Chân Võ đại đế bỗng nhiên ra tay nhưng không ngoài dự đoán của Dương Thạc.

- A? Rốt cuộc cũng ra tay?

- Ngươi nghĩ rằng ta bị cao thủ năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo oanh giết, mười không còn một phần thực lực thì không phải là đối thủ của ngươi rồi sao? Chỉ tiếc ... Ngươi lắm rồi!

- Đúng vậy. Trên thế gian này nắm đấm chính là lý lẽ, thực lực là thị phi. Ai nắm giữ tuyệt đối thì người đó có quyền nói chuyện. Sủng thú Huyền Long của ngươi tài nghệ không bằng người cũng là đáng đời bị chém giết. Hôm nay ngươi mới chỉ là cấp ngũ tinh trung giai mà muốn càn rỡ trước mặt ta sao? Ta sẽ trấn đầu ngươi, để hai chủ tớ nhà ngươi ngoan ngoãn nằm dưới chân Dương Thạc ta, suốt đời suốt kiếp nhìn lên ta!

Dương Thạc khẽ quát.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc vùng tay nghênh đón trảo Chân Võ đại đế công kích tới.

Vù vù vù vù vù!

Trên cánh tay Dương Thạc hiện ra nguyên tố chi vũ, thật nhiều nguyên tố chi vũ quay quanh cánh tay hình thành vòng xoáy to lớn vọt hướng Chân Võ đại đế.

- Ngươi rồi!

Trong khoảnh khắc đáy lòng Chân Võ đại đế dâng lên cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trảo của hai người mạnh va đụng.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

vòng xoáy nguyên tố chi vũ trên tay Dương Thạc như máy xay kêu phập phập, cánh tay Chân Võ đại đế tiếp xúc với vòng xoáy nguyên tố chi vũ bị nghiền nát bấy, trong chớp mắt nguyên cánh tay và nửa người của gã tan rã.

- Cút đi!

Dương Thạc đá ra một cước, bùm một tiếng Chân Võ đại đế văng ra ngoài.

Dương Thạc nhanh chóng thu lại vòng xoáy nguyên tố chi vũ, lạnh lùng nói:

- Hôm nay tạm tha mạng cho ngươi, cường giả cấp ngũ tinh trung giai bình thường cũng dám ra tay với ta? May mắn ngươi là người trong Thuần Nhân tộc, nếu là người của năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo thì giờ không chỉ chết một lần!

- Ngươi ...

Chân Võ đại đế té xuống đất, cánh tay và nửa người tuy rằng bị hòa tan nhưng hư không Võ Thánh huyết nhục diễn hóa, tuyệt đối không đến mức bị nguy hiểm sinh mạng. Giờ phút này, mặt Chân Võ đại đế lúc trắng lúc xanh, hai mắt tràn ngập khó tin nhìn Dương Thạc.

- Tiểu tử thật lợi hại!

- Dương Thạc ... cường đại như vậy?

Giờ phút này, Phật Ấn đại sư, Tô Thanh Như đứng một bên lòng đầy kinh sợ. Tô Thanh Như trợn to mắt, vẻ mặt viết bốn chữ 'Không thể tin nổi'.

Lúc trước Tô Thanh Như biết cao thủ năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo truy sát Dương Thạc.

Dương Thạc và cao thủ năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo đánh nhau nhưng Tô Thanh Như không chính mắt thấy, nàng vốn cho rằng hắn có bí pháp chạy trốn, giữ mạng trong vòng vây là đã vô cùng may mắn. Tô Thanh Như không ngờ Dương Thạc hung hãn như vậy, chỉ còn lại nhất trọng mà dễ dàng áp đảo Chân Võ đại đế là cao thủ cấp ngũ tinh trung giai.

Phật Ấn đại sư khẽ thở dài, hai tay chắp vào nhau cố gắng nói với Dương Thạc:

- A di đà phật, Dương Thạc huynh đệ, hãy nể mặt lão tăng dừng so đo với Chân Võ.

- Phật Ấn đại sư, ta không muốn so đo với với hắn.

Dương Thạc lạnh lùng liếc Chân Võ đại đế, chậm rãi nói:

- Chỉ là hắn không biết lượng sức, ta hiểu đại thể của Thuần Nhân tộc.

Xem nhẹ!

Trong mắt Dương Thạc lộ ra khinh thường rõ ràng.

Không phải Dương Thạc không muốn so đo với Chân Võ đại đế mà là khinh thường tính toán chi li. Chân Võ đại đế bây giờ không đáng lọt vào mắt Dương Thạc, hắn không xem gã là đối thủ.

Phật Ấn đại sư liếc Chân Võ đại đế, khẽ thở dài:

- Ài.

Qua trận này sợ là niềm tin của Chân Võ đại đế bị đánh nát, suốt đời bị ngọn núi to Dương Thạc đè đầu. Chân Võ đại đế muốn có tiến bộ, không đẩy núi lớn Dương Thạc ra thì vĩnh viễn không có khả năng.

Chỉ có thể nói Chân Võ đại đế gieo gió gặt bão.

Dù là Chân Võ đại đế bây giờ hay sủng thú Huyền Long của gã đều lấy tuyệt đối áp đảo người khác.

Bọn họ không biết là lấy tuyệt đối áp đảo người khác rồi sớm muộn gì sẽ bị đè lại.

Trong lòng Chân Võ đại đế sinh ra chướng ngại, thực lực khó mà tiến bộ. Tuy Phật Ấn đại sư cảm thấy đáng tiếc nhưng cũng không suy nghĩ nhiều.

Vốn Chân Võ đại để có thể đi vào đẳng cấp ngũ tinh thì rất khó tiến bộ nữa, trải qua chuyện lần này chẳng qua khiến khả năng gã tăng thực lực lại giảm bớt. Trước kia có một phần xác suất đi vào đẳng cấp lục tinh giờ thì không có phần nào.

Đương nhiên nếu cuối cùng Chân Võ đại để nghĩ thông, đẩy ngọn núi lớn Dương Thạc sang bên, lúc đó gã trút bỏ gánh nặng, nhẹ nhàng vô cùng, nói không chừng một hơi đột phá đẳng cấp lục tinh thậm chí là bước chân vào cấp thất tinh.

Đây sẽ là chuyện tốt.

Tất cả phải xem tâm tình của Chân Võ đại để như thế nào, đây là rèn luyện.

- Ha ha ha ha ha ha!

Trong khi Phật Ấn đại sư suy nghĩ thì từ bên trong chỗ Thuần Nhân tộc có tiếng cười to vang vọng.

Thanh âm càng lúc càng gần:

- Tốt, tốt, Dương Thạc, không ngờ mười năm ngắn ngủi không gặp mà người đã vào đẳng cấp này, bị mười mấy cường giả cấp ngũ tinh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo vây sát cũng không chút sợ hãi. Xem ra lựa chọn lúc trước của ta không sai, Tôn Trưng ta không nhìn lầm người!

Sương đại trận tán ra, một nam nhân trung niên khí vũ hiên ngang bước chầm chậm đi tới.

Thấy nam nhân trung niên này, mắt Phật Ấn đại sư sáng lên:

- Đại ca! Người xuất quan rồi?

- Nhân Hoàng điện hạ?

Dương Thạc lập tức nhận ra người này, không ai khác hơn thủ lĩnh Thuần Nhân tộc, người có thực lực cường đại nhất, Nhân Hoàng Tôn Trưng!

Dương Thạc từ tận đáy lòng tôn kính Nhân Hoàng Tôn Trưng:

- Vãn bối kính chào Nhân Hoàng điện hạ!

Nên biết rằng nếu không có Nhân Hoàng Tôn Trưng cho Dương Thạc một ít báu vật Thiên Thánh giới thì dù hắn ngưng tụ thành Cửu Dương chân thân bất tử bất diệt cũng không có khả năng có thực lực mạnh mẽ như bây giờ. Có thể nói Nhân Hoàng Tôn Trưng gần như là sư phụ của Dương Thạc, là một trưởng bối hướng dẫn hắn đi vào cảnh giới võ đạo chí cao.

Nhân Hoàng Tôn Trưng cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc không cần đa lễ, bây giờ người cũng là cường giả sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh. Mặc dù ta bế quan một đoạn thời gian, đi vào đến bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, cách cấp lục tinh kém một chút. Thực lực của chúng ta tương đương, đối xử ngang hàng là được.

Thiên Thánh giới luôn là lấy thực lực làm đầu.

Thực lực ngang ngửa nhau thì là đối xử ngang hàng.

Chuyện này rất bình thường, nên biết cường giả trong Thiên Thánh giới có rất nhiều, sống cực kỳ lâu.

Như Nhân Hoàng Tôn Trưng đã vạn tuổi rồi.

Tính theo hai mươi năm là một lứa thì Nhân Hoàng Tôn Trưng là lão tổ hơn Dương Thạc năm trăm bậc, không thể nào khiến hắn gọi gã là ... thái thái thái thái thái ... Tổ gia đi?

Hơn nữa Nhân Hoàng Tôn Trưng ở Thiên Thánh giới xem như còn nhỏ tuổi.

Có một số người sống hơn mười vạn năm mà chỉ có thực lực cấp tam tinh, bàn về bối phận thì những người đó đủ đứng trên Dương Thạc gấp trăm, ngàn, vạn lần.

Bối phận rắc rối phức tạp, không có cách nào tính!

Cho nên tại Thiên Thánh giới mọi thứ lấy thực lực làm gốc, thực lực cường chính là tiền bối, thực lực yếu chỉ là vãn bối.

733. Chương 689: Bí Bảo Của Thuần Nhân Tộc, Giá Trị Công Hiến

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Nguồn: Vipvandan

Chương 689: Bí bảo của Thuần Nhân tộc, giá trị công hiến

Dương Thạc nhìn Nhân Hoàng Tôn Trưng, thầm nghĩ:

- Nhân Hoàng diện hạ đi vào bá chủ đẳng cấp ngũ tinh? Tức là nói chỉ cần không ra ngoài ý muốn, tích lũy từng chút một thì sắp đến đẳng cấp lục tinh rồi.

Lúc trước Dương Thạc gặp Nhân Hoàng Tôn Trưng ở trần gian còn tưởng gã chỉ là cường giả cấp tam tinh, nay xem ra hẳn phán đoán hơi nông cạn.

Thực lực của Nhân Hoàng cỡ cấp tam tinh?

Đây hiển nhiên là không thể nào, nhưng Dương Thạc nhớ rõ lúc ở trần gian thì Nhân Hoàng Tôn Trưng phát ra uy nhiếp khí thể chỉ cỡ cấp tam tinh, thậm chí là không tới nên không xem như hẳn đoán sai.

Sau này Dương Thạc phi thăng Thiên Thánh giới, gặp Lam Viễn không kém hơn Nhân Hoàng Tôn Trưng lúc trong Nhân Hoàng bao nhiêu.

Không cần nghĩ cũng biết Nhân Hoàng Tôn Trưng đã áp chế tu vi của mình.

- Cường giả cấp tam tinh bình thường căn bản không có thực lực trở về hạ giới.

Dương Thạc đến Thiên Thánh giới không phải một, hai ngày.

Thiên Thánh giới có rất nhiều cường giả từ hạ giới phi thăng lên, nhiều người đi vào đẳng cấp hư không Vô Thánh cấp tam tinh, thậm chí là cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh, những người này gần như không trở về hạ giới.

Nay Dương Thạc cũng có tu vi đỉnh đẳng cấp ngũ tinh, hẳn cảm giác muốn xé rách hư không này trở về trần gian của mình là chuyện không thể được.

Hiển nhiên lúc trước Nhân Hoàng Tôn Trưng trở về trần gian là có dùng bí pháp.

Có lẽ mười mấy hư không Vô Thánh Thuần Nhân tộc liên hợp mở ra con đường không gian, chắc còn dùng bí bảo của Thuần Nhân tộc.

Lúc trước Thuần Nhân tộc xưng vương xưng bá ở Thuần Nhân tộc, có vô số bí bảo, mặc dù bây giờ suy sụp nhưng chắc còn nội tình, sót lại khá nhiều các loại kỳ dị bảo vật. Rất có thể Nhân Hoàng Tôn Trưng nhờ vào những báu vật này áp chế thực lực tiến vào trần gian.

Nhân Hoàng Tôn Trưng khen Dương Thạc:

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc huynh đệ, lúc trước ta từ thông đạo hư tiến vào nhân gian giới ức chế thực lực đến đẳng cấp nhị tinh nhưng ánh mắt thì không ức chế, lập tức nhìn ra tiềm lực thật sự của người. Không ngờ mấy năm qua đi, tiềm của người mạnh hơn cả dự đoán của ta.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Điện hạ quá khen, chỉ là may mắn.

Tiềm lực không thể quyết định thành tựu của một người.

Có khi đủ tiềm lực chưa chắc tăng tiến, có mạnh mẽ hay không còn nhờ vào may mắn hoặc kỳ ngộ.

Như một số thanh niên Thuần Nhân tộc đủ tiềm lực, nếu không thể lao ra khỏi Bạch Lâm đảo đi bên ngoài rèn luyện thì tương lai không thể tăng nhanh thực lực, chậm rãi bị mài mòn nhuệ khí, sau này thành tựu rất có hạn.

Bây giờ Dương Thạc đạt đến trình độ này đầu tiên là tiềm lực đủ, thứ hai là nhờ vào liên tục gặp kỳ ngộ và may mắn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Dương Thạc, người dùng quá khiêm tốn. Tóm lại người trở về Thuần Nhân tộc ta ở Thiên Thánh giới thì thực lực của Thuần Nhân tộc tăng nhiều, đây là chuyện rất tốt. Dương Thạc, lần đầu tiên người đến chỗ cư trú của Thuần Nhân tộc ở Thiên Thánh giới, hãy theo ta đi vào nhìn kỹ tình huống đi.

Nhân Hoàng Tôn Trưng xoay người đi sâu vào đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Lúc xoay người, Nhân Hoàng Tôn Trưng nhỏ giọng nói với Phật Ấn đại sư:

- Nhị đệ, hãy để tam đệ trở lại bình tĩnh chút đi.

- Vâng thưa đại ca.

Phật Ấn đại sư khẽ thở dài liếc Chân Vô đại đế.

Mặt Chân Vô đại đế lác lõng, không nói một lời.

Dương Thạc mặc kệ Chân Vô đại đế có suy nghĩ gì, nhắc chân cùng Tô Thanh Như đi theo Nhân Hoàng Tôn Trưng.

Dương Thạc đi mấy chục bước, khoảng cách mười mấy trượng chợt tan sương mù trắng, thảo nguyên bao la đập vào mắt.

- Đây là nơi Thuần Nhân tộc cư trú, ít nhất chiếm một phần bốn đất đai Bạch Lâm đảo.

Bình nguyên dần hiện ra bao la hơn đã tưởng.

Dương Thạc mươ hồ cảm giác nơi Thuần Nhân tộc cư trú diện tích lớn đến một phần bốn Bạch Lâm đảo, tức là một phần tư Đại Chu triều ở trần gian.

Lúc trước nhìn từ bên ngoài thì nơi Thuần Nhân tộc cư trú chỉ là một khối đất nhỏ ở chính giữa Bạch Lâm đảo, diện tích không đến một phần mười hòn đảo.

Nhìn bên ngoài là một phần mười.

Nhìn bên trong thì là một phần tư, to cỡ gấp hai trở lên.

Lòng Dương Thạc máy động:

- Là pháp khí không gian?

Rất rõ ràng, đất Thuần Nhân tộc cư trú ở trong pháp khí không gian được mở ra lớn nhất, nhìn từ bên ngoài không to nhưng bên trong thì không gian lớn hơn gấp đôi.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Pháp khí to như vậy chắc truyền xuống từ thời thượng cổ, khi Thuần Nhân tộc còn hưng thịnh.

Dương Thạc cũng có pháp khí không gian, là thập phương càn sa. Không gian của thập phương càn sa cỡ hai, ba sơn mạch, đặt trong Thuần Nhân tộc thì không tới một ngọn đồi nhỏ. Pháp khí không gian của Thuần Nhân tộc lớn hơn không gian thập phương càn sa của Dương Thạc gấp ngàn vạn lần.

- Dương Thạc, nơi này vốn là bí địa trung tâm của Thuần Nhân tộc ta, sau này Thuần Nhân tộc liên tục bị Bán Thần Thú tộc công kích, thực lực giảm đi, địa vực thu nhỏ, nhân khẩu cũng hạ thấp vô cùng. Sau đó một lần đại nguy cơ xảy ra, Thuần Nhân tộc gần như diệt tuyệt, chỉ một phần nhỏ trốn vào bí địa trung tâm này, sinh tồn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng đi ở đằng trước giới thiệu cho Dương Thạc nghe:

- Sau này Thuần Nhân tộc ta luôn không thể ra khỏi bí địa trung tâm, phát triển phong bế, khó thể hồi phục đỉnh cao.

Vốn là bí địa trung tâm?

Sau này Thuần Nhân tộc tốn hết vào trong, phát triển trong bong bế?

Phát triển trong phong bế rất khó đào tạo ra siêu cấp cường giả, đây là lý do Thuần Nhân tộc dần lạc hậu? Cũng hết cách.

Nếu không phát triển trong phong bế thì đừng nói là sản sinh siêu cấp cường giả, sợ rằng giờ phút này Thuần Nhân tộc đã bị diệt tộc.

Dương Thạc thở hắt ra, trầm giọng nói:

- Có thể chống qua nhiều năm như vậy, Thuần Nhân tộc cũng không dễ dàng.

- Đương nhiên, Dương Thạc, tuy Thuần Nhân tộc chúng ta phát triển trong phong bế nhưng vì trước khi Thuần Nhân tộc có thực lực quá cường đại, trong bí địa trung tâm để lại nhiều kỳ dị bí bảo. Nhờ cậy những bí bảo, đệ tử Thuần Nhân tộc ta cũng được rèn luyện, từng bước tăng lên thực lực của mình.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Nếu đội lại chủng tộc khác không có nội tình, cho bọn họ một khối bí địa phát triển trong phong bế thì dù ngàn vạn năm chưa chắc sinh ra được một hư không Võ Thánh. Thuần Nhân tộc ta dựa vào nội tình cường đại, trăm năm là sinh ra một vị hư không Võ Thánh. Tiếc rằng những hư không Võ Thánh đa số muốn xông ra rèn luyện, đều bị năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo giết chết.

Nơi Thuần Nhân tộc cư trú cỡ một phần bốn Đại Chu triều.

Đại Chu triều ở trần gian cộng thêm xung quanh có Hỏa La quốc, Ni La quốc, đảo ngoài biển, biển rộng, tổng diện tích địa vực gấp mười lần nơi Thuần Nhân tộc cư trú, mất ngàn năm để sinh ra một vị hư không Võ Thánh.

Nay Thuần Nhân tộc trong phạm vi khu vực nhỏ như vậy mà trong trăm năm sinh ra một vị hư không Võ Thánh, hiệu suất hơn trần gian gấp trăm lần chắc vì nội tình trong nhân tộc.

- Đi, ta mang người đi xem.

734. Chương 690: Giá Trị Cống Hiến Vị Trí Thứ Hai Thuần Nhân Tộc

Chương 690: Giá trị cống hiến vị trí thứ hai Thuần Nhân tộc

Vù vù vù vù!

Nhân Hoàng Tôn Trưng lắc người, bay lên trời.

Nhân Hoàng Tôn Trưng mang theo Dương Thạc, Tô Thanh Như ở trên bầu trời ngắm toàn cảnh nơi Thuần Nhân tộc cư ngụ.

- Nơi Thuần Nhân tộc cư trú nối liền với trời sao thiên ngoại?

Dương Thạc bay trên bầu trời mới phát hiện trên đỉnh đầu là trời sao thiên ngoại .

Nên biết từ bên ngoài thì nơi Thuần Nhân tộc cư trú bên trên mấy trăm trượng là sương mù, bay lên cao ngàn trượng chưa đến đỉnh, hiển nhiên pháp khí không gian của Thuần Nhân tộc nối liền với trời sao thiên ngoại .

Từ trên cao nhìn xuống, trong đất Thuần Nhân tộc cư trú, thảo nguyên, hồ nước, sơn mạch, đầy đủ các địa hình.

Phương xa trên thảo nguyên, một tòa tháp sắt to lớn mười ba tầng đứng sừng sững.

Có nhiều thanh niên đẳng cấp đại tông sư đang tụ tập quanh tháp sắt.

Một thanh niên mặt cuồng dã cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Hôm nay là ngày lịch lãm chi tháp mở ra. Lịch lãm chi tháp, mỗi năm mở ra một lần, chỉ cho phép đại tông sư thiên tài dưới hai mươi tuổi vào trong. Hôm nay rốt cuộc đến lượt ta, nói không chừng trong lịch lãm chi tháp có thiên tài địa bảo gì, thậm chí là pháp khí tam trọng lôi âm Võ Thánh.

Một kiếm khách khuôn mặt lạnh lùng liếc đại tông sư trẻ tuổi kia:

- Lần này lịch lãm chi tháp mở ra, ta quyết có nó!

- Đi vào lịch lãm chi tháp mới có được thiên tài địa bảo, vì cứu sống mẫu thân, lần này ta quyết không lùi, phải có được thiên tài địa bảo!

Trong đám đại tông sư trẻ tuổi, một thanh niên chẳng chút bất mãn siết chặt nắm tay, mặt đầy kiên quyết.

.....

Nhân Hoàng Tôn Trương ở trên bầu trời giải thích cho Dương Thạc nghe:

- Dương Thạc, người đang nhìn lịch lãm chi tháp, pháp khí đẳng cấp hư không Võ Thánh cấp nhất tinh. Những cường giả đại tông sư trẻ tuổi rèn luyện ở bên trong sẽ được ích lợi rất lớn.

- Tất nhiên đây chỉ là pháp khí bình thường, bất cứ siêu cấp địa chủng tộc nào đều có thứ cùng loại như lịch lãm chi tháp.

Dương Thạc gật gù.

Trong trần gian không có thứ như lịch lãm chi tháp. xem tại

Thứ như lịch lãm chi tháp có tác dụng rèn luyện những đại tông sư thiên tài, để họ tôi luyện cất bước đến hư không Võ Thánh càng cao.

Bay trong chớp lát, Nhân Hoàng Tôn Trương chỉ vào một hồ nước, nói:

- Còn có hồ nước bên kia thật ra là hiểm địa, hư không Võ Thánh bình thường đi vào là cử tử nhất sinh. Đương nhiên, nếu sống sót trở ra sẽ được ích lợi cực lớn, càng dễ dàng trùng kích tứ trọng lôi âm Võ Thánh.

Nhân Hoàng Tôn Trương nói, vẻ mặt tự hào:

- Hiểm địa này trừ phi là Thần Thú tộc có chút nội tình thâm hậu, nếu không thì không có được!

- Còn bên kia!

- Bên kia nữa!

- Đều là bí cảnh hiểm địa thích hợp cho tứ trọng lôi âm Võ Thánh, ngũ trọng lôi âm Võ Thánh vân vân rèn luyện.

Nhân Hoàng Tôn Trương chỉ hết cho Dương Thạc xem.

Cuối cùng Nhân Hoàng Tôn Trương bay đến bên trên một địa huyết.

Nhân Hoàng Tôn Trương nói:

- Nơi này là chỗ hư không Võ Thánh cấp nhất tinh rèn luyện, cũng là hiểm địa cao đẳng nhất của Thuần Nhân tộc ta. Chờ khi đến đẳng cấp nhị tinh, muốn rèn luyện phải rời khỏi nơi Thuần Nhân tộc cư trú.

Như Minh Kiều vào đẳng cấp hư không Võ Thánh cấp nhị tinh thì đành rời khỏi nơi Thuần Nhân tộc cư trú, muốn đột phá phong tỏa của năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo ra bên ngoài rèn luyện. Tiếc rằng Minh Kiều bị người năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo trọng thương, cuối cùng đành trốn về Thuần Nhân tộc.

Tô Thanh Như ở sau lưng Dương Thạc, nhỏ giọng nói:

- Dương Thạc, một tháng trước Quân Ninh đã vào địa huyết kia, chắc bây giờ sắp đi ra.

Nhân Hoàng Tôn Trương nghe Tô Thanh Như nói vậy lắc người lao xuống dưới:

- Vậy sao? Nếu thế thì Dương huynh đệ, chúng ta ở chỗ này chờ một lát đi!

Bên cạnh địa huyết có hai cường giả hư không Vô Thánh cấp nhất tinh, hiển nhiên chuẩn bị đi vào địa huyết.

- Lão nhị, xông vào địa huyết chỉ cần sống sót đi ra là có hàng đồng pháp khí cấp nhất tinh, nếu may mắn thậm chí sẽ được pháp khí cấp nhị tinh. Bây giờ chúng ta là đỉnh cấp nhất tinh rồi, là lần cuối cùng xông địa huyết. Chờ đến khi đột phá cấp nhị tinh thì chỉ có thể thông qua làm nhiệm vụ, làm ra cống hiến cho Thuần Nhân tộc mới được pháp khí, bí bảo kha khá.

- Lần này quyết có được bí bảo!

Vù vù vù vù vù!

Hai người này không chú ý thấy đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, Tô Thanh Như đi tới, nhanh chóng chui vào địa huyết.

Ngay sau đó, ba người Dương Thạc đáp xuống đất.

- Đẳng cấp nhị tinh cần hoàn thành nhiệm vụ, làm ra cống hiến cho Thuần Nhân tộc mới được thưởng pháp khí, bí bảo?

Lòng Dương Thạc máy động:

- Cái này giống chế độ trong quân đội các đại phủ trung ương đại lục.

Quân đội các đại phủ cũng là hoàn thành nhiệm vụ, làm ra cống hiến có thể đổi lấy các loại thứ tốt.

- Dương huynh đệ, Thuần Nhân tộc ta có nội tình thâm sâu, trong đó gom góp tích lũy nhiều pháp khí, bí bảo đỉnh cao thích hợp cho cường giả, cấp lục tinh, cấp thất tinh dùng cũng có khá nhiều.

- Còn có nhiều thiên tài địa bảo, có thể tăng cường thực lực!

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói với Dương Thạc:

- Dương huynh đệ muốn được đến mấy thứ này là có điều kiện. Mỗi một hư không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc đều phải làm việc cho Thuần Nhân tộc, hoặc hoàn thành việc gì, hoặc cống hiến một vài thứ đổi lấy giá trị cống hiến. Khi giá trị cống hiến đạt đến trình độ nhất định thì có thể đổi linh thạch, pháp khí, thiên tài địa bảo.

Nhân Hoàng Tôn Trưng tiếp tục bảo:

- Dương huynh đệ đến Thiên Thánh giới mới có mười năm, chắc nội tình không sâu, nếu thiếu pháp khí gì thì có thể làm nhiệm vụ được đến giá trị cống hiến đổi lấy chút ít. Dương huynh đệ là cường giả cấp ngũ tinh, chỉ cần trở về Thuần Nhân tộc lập tức có ngay một vạn giá trị cống hiến để dùng.

Lòng Dương Thạc máy động:

- Giá trị cống hiến đổi lấy báu vật?

báu vật của Thuần Nhân tộc mạnh biết bao.

Nên biết đây là đệ nhất chủng tộc năm xưa xưng bá Thiên Thánh giới, nội tình thâm sâu, thậm chí hơn điện chủ Thu Thủy điện, Lâm Thu Thủy rất nhiều.

Dương Thạc từ chỗ Lâm Thu Thủy có được báu vật thích hợp ỉnh sử dụng, chắc trong Thuần Nhân tộc cũng sẽ tìm ra thứ thích hợp mình, để thực lực tăng mạnh.

Tất nhiên cần giá trị cống hiến trao đổi.

Dương Thạc hỏi Nhân Hoàng Tôn Trưng:

- Nhân Hoàng điện hạ, chỗ ta có một số báu vật không cần dùng, không biết có thể hiến cho Thuần Nhân tộc đổi lấy giá trị cống hiến không?

Trong tay Dương Thạc có gần hai trăm pháp khí hư không Vô Thánh cấp tam tinh, hư không Vô Thánh cấp tứ tinh.

Vốn những pháp khí này là Dương Thạc mang về Thuần Nhân tộc, tặng cho. Giờ nghe Nhân Hoàng Tôn Trưng nói cống hiến pháp khí cho Thuần Nhân tộc sẽ được giá trị cống hiến, Dương Thạc quyết định dùng những pháp khí này đổi lấy một mớ giá trị cống hiến, thử xem có thể dùng giá trị cống hiến lấy được báu vật pháp khí, thiên tài địa bảo trong bảo khố của Thuần Nhân tộc ỉnh sử dụng không.

Nghe Dương Thạc nói, mắt Thuần Nhân tộc sáng lên:

- Dương Thạc, ngươi có pháp khí, bí bảo?

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ừm! Có kha khá.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Cơ bản là bí bảo, pháp khí cấp tam tinh, cấp tứ tinh. Vốn ta định mang về Thuần Nhân tộc lập tức cống hiến ra, nhưng giờ nghe Nhân Hoàng điện hạ nói những pháp khí, bí bảo này có thể đổi lấy giá trị cống hiến thì sao ta không tận dụng?

Nhân Hoàng Tôn Trưng hút ngụm khí lạnh:

- Cấp tam tinh, cấp tứ tinh?

Dương Thạc có được pháp khí là chuyện bình thường.

Dù sao từ khi Dương Thạc đến Thiên Thánh giới rồi tới Bạch Lâm đảo chắc trên đường đi trải qua một ít chiến đấu, chém giết một vài võ giả được nhiều pháp khí. Nhân Hoàng Tôn Trưng không ngờ là Dương Thạc cống hiến ra pháp khí toàn là loại cấp tam tinh, cấp tứ tinh, khá cao.

Nhân Hoàng Tôn Trưng trầm nghĩ:

- Chắc nội tình của Dương Thạc không tệ.

Nếu đổi lại Nhân Hoàng Tôn Trưng, dù có được pháp khí cấp tam tinh, cấp tứ tinh thì sẽ lấy đi bán ở mấy thành phố lớn như Hải Ninh thành, sau đó mua pháp khí, bí bảo mà mình dùng được.

Dương Thạc không bán đi mà giữ lại chứng minh hẳn không cần bán chúng nó để mua pháp khí ỉnh, chắc trên người hẳn có pháp khí không tệ. Cũng đúng, nếu không có pháp khí khá mạnh thì khó thể thoát khỏi tay mười mấy cường giả năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Dương Thạc, ngươi có bao nhiêu pháp khí thì cứ lấy ra, ta trực tiếp tính toán giá trị cống hiến cho ngươi.

Vù vù vù vù!

Ngọc giản lóe ánh sáng, bên trên hiện ra màn sáng to lớn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng động thần niệm, màn sáng viết hai chữ Dương Thạc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Ngọc giản này là pháp khí của Thuần Nhân tộc ta, gần như mỗi hư không Vô Thánh có một cái. Ta chép tin tức của ngươi vào trong ngọc giản rồi, ngọc giản của mấy hư không Vô Thánh khác sẽ xuất hiện tin tức cơ bản về ngươi.

Ngọc giản vốn để ghi tin tức và truyền tin.

Nhân Hoàng Tôn Trưng ghi chép tin tức của Dương Thạc vào ngọc giản của mình, những tin tức này có thể truyền cho đẳng cấp hư không Vô Thánh Thuần Nhân tộc khác.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Người có pháp khí gì cứ lấy ra, ta sẽ chép tin tức pháp khí vào trong ngọc giản, dán giá, cho hư không Vô Thánh Thuần Nhân tộc ta dùng giá trị cống hiến đổi lấy. Phải rồi, ta nói nguyên tắc đổi giá trị cống hiến cho người biết.

Nhân Hoàng Tôn Trưng giải thích rằng:

- Trên nguyên tắc thì một giá trị cống hiến tương đương với giá một trung phẩm linh thạch, hiện nay người có được một vạn giá trị cống hiến tương đương một vạn trung phẩm linh thạch, có thể đổi pháp khí, bí bảo. Ví dụ như người có thể dùng năm ngàn giá trị cống hiến đổi một pháp khí trị giá năm ngàn trung phẩm linh thạch.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Nếu người cống hiến ra linh thạch hay pháp khí thì chỉ được tám phần giá trị cống hiến, ví dụ như người cống hiến một trăm khối trung phẩm linh thạch thì chỉ được tám mươi giá trị cống hiến. Người cống hiến pháp khí trị giá một vạn Nhân Hoàng thì chỉ được tám ngàn giá trị cống hiến.

Dương Thạc gật đầu.

Xem như rất hợp lý.

Tuy cống hiến cho Thuần Nhân tộc tổn thất hai phần giá trị nhưng nên biết người hưởng thụ tài nguyên của Thuần Nhân tộc, có thể dùng giá trị cống hiến mau bầu vật hiếm có của Thuần Nhân tộc.

Nếu người bán pháp khí ở Hải Ninh thành tuy sẽ được mười phần linh thạch nhưng người cầm chúng không thể mua được pháp khí cường đại của Thuần Nhân tộc.

Hơn nữa nhìn như đổi giá trị cống hiến bị mất hai phần, là Thuần Nhân tộc lời nhưng thật ra Thuần Nhân tộc không chiếm lợi gì. Dù sao một số hư không Vô Thánh Thuần Nhân tộc làm ra cống hiến gì thì Thuần Nhân tộc sẽ thưởng giá trị cống hiến cho, Thuần Nhân tộc này kiếm được những giá trị cống hiến đều dùng cho phần thưởng.

Như Dương Thạc mới trở về Thuần Nhân tộc đã được một vạn giá trị cống hiến, đây là phần thưởng.

Tóm lại là trên cơ bản hệ thống giá trị cống hiến không khiến đẳng cấp hư không Vô Thánh Thuần Nhân tộc chịu thiệt.

- Trước tiên không cống hiến linh thạch.

Dương Thạc không định cống hiến linh thạch ra.

Dương Thạc nói:

- Trước tiên cống hiến pháp khí bí bảo đi. Nhân Hoàng điện hạ, ta có một trăm ba mươi lăm pháp khí bí bảo cấp tam tinh, bốn mươi bảy pháp khí cấp tứ tinh, lấy ra hết cho người xác định giá trị cống hiến.

Nghe Dương Thạc nói, Nhân Hoàng Tôn Trưng tròn to mắt nói:

- Cái gì? Người có gần hai trăm pháp khí cấp tam tinh, cấp tứ tinh?

Vốn Dương Thạc nói hắn có pháp khí cấp tam tinh, cấp tứ tinh đã làm Nhân Hoàng Tôn Trưng kinh ngạc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng không ngờ là Dương Thạc có pháp khí cấp tam tinh, cấp tứ tinh số lượng lớn đến mức này, một trăm tám mươi hai cái.

Nhân Hoàng Tôn Trưng hút ngụm khí lạnh:

- Sao nhiều dữ vậy, không lẽ Dương Thạc cướp đồ của băng cướp sao?

Nếu Nhân Hoàng Tôn Trưng biết Dương Thạc chẳng những đánh cướp băng cướp mà còn giết tên cướp cấp ngũ tinh Cự Kinh Vương, có một trăm năm mươi vạn trung phẩm linh thạch thì chắc gã sẽ không tin nổi.

- Hắn là cao thủ cấp ngũ tinh, được đến những pháp khí cấp tam tinh, cấp tứ tinh là bình thường, bình thường thôi.

Nhân Hoàng Tôn Trưng hít vào thở ra vài lần sau mới bình tĩnh tâm tình.

Giờ phút này, Nhân Hoàng Tôn Trưng cực kỳ kích động.

Nên biết rằng hiện tại trong Thuần Nhân tộc cao thủ hư không Vô Thánh cấp tứ tinh chỉ chừng bốn, năm người.

Bốn mươi bảy pháp khí cấp tứ tinh đủ trang bị cho họ từ tận kẻ rãng.

Thực lực của những hư không Vô Thánh cấp tứ tinh sẽ tăng vọt.

Trong Thuần Nhân tộc tuy có một ô sấu vật đặc biệt nhưng có khi chúng không hữu dụng bằng pháp khí, áo giáp đơn thuần công kích. Dương Thạc cố gắng ra những pháp khí này làm phong phú bảo khố của Thuần Nhân tộc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Pháp khí công kích cấp tứ tinh khởi giá từ một ngàn trung phẩm linh thạch, pháp khí phòng ngự cỡ ba ngàn trung phẩm linh thạch. Cấp tam tinh tính theo ba trăm trung phẩm linh thạch đi.

- Giá này hơi thấp, cuối cùng tính cho người sẽ không trừ hai phần giá trị cống hiến, thấy sao?

Pháp khí công kích cấp tứ tinh kém nhất cũng là một ngàn trung phẩm linh thạch.

Tính theo một ngàn trung phẩm linh thạch cuối cùng không trừ hai phần giá trị cống hiến, vậy xem như công bình.

Nên biết Dương Thạc có được pháp khí công kích cấp tứ tinh ít có đồ tốt, đa số là bình thường, giá từ một ngàn đến một ngàn ba trung phẩm linh thạch, thậm chí có hai cái bị hư hỏng chỉ cỡ bảy, tám trăm trung phẩm linh thạch. Giờ Nhân Hoàng Tôn Trưng tính mỗi cái một ngàn giá trị cống hiến cho hắn xem như Dương Thạc không chịu thiệt.

Những pháp khí khác cũng giống như vậy.

- Bốn mươi pháp khí công kích cấp tứ tinh, bốn vạn giá trị cống hiến.

- Bảy pháp khí phòng ngự cấp tứ tinh, hai vạn một ngàn giá trị cống hiến.

- Những pháp khí cấp tam tinh gồm một trăm ba mươi lăm cái, tổng cộng là bốn vạn giá trị cống hiến, tính luôn phần kia là mười vạn một ngàn giá trị cống hiến.

Mười vạn một ngàn giá trị cống hiến?

Tương đương với mười vạn một ngàn trung phẩm linh thạch, bình thường hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh có bao nhiêu tài sản cỡ đó.

Cộng với Dương Thạc vốn có một vạn giá trị cống hiến tức là mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến.

735. Chương 691: Hy Vọng Hưng Thịnh Của Thuần Nhân Tộc

Vô Tận Thần Công

Chương 691: Hy vọng hưng thịnh của Thuần Nhân tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Không biết mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến có thể mua được bao nhiêu thứ.

Tính ra thì không nhiều mấy.

Chắc Dương Thạc có thể mua được một vài báu vật đặc biệt cấp ngũ tinh, còn cấp lục tinh thì chắc chưa mau được. Nếu Dương Thạc phát hiện có báu vật đặc biệt cấp lục tinh nào rất hữu dụng với mình thì trong tay hắn còn có một trăm năm mươi vạn trung phẩm linh thạch, khi cần thiết có thể đổi thành giá trị cống hiến hết, khi đó lên tới một trăm ba mươi vạn giá trị cống hiến, mua báu vật đặc biệt cấp thất tinh còn dư.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Dương Thạc, ngươi xác định cống hiến hết? Nếu cống hiến thì ta sẽ lấy hết những báu vật này, truyền tin trong ngọc giản để cao thủ Thuần Nhân tộc đổi.

- Cống hiến hết!

Dương Thạc có giữ lại mấy thứ này cũng vô dụng, tất nhiên là đổi hết.

- Tốt!

Nhân Hoàng Tôn Trưng tiếp tục bảo:

- Dương Thạc, bây giờ xem như ngươi có mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến, ngươi có thể công bố con số này với quần chúng cũng có thể giấu đi không cho người ta biết. Nhưng ta đề nghị ngươi tuyên bố thì tốt hơn, ít nhất để họ biết những báu vật này là ngươi cống hiến ra, cống hiến cao độ với Thuần Nhân tộc là sự vinh diệu.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Vậy thì công bố ra đại chúng đi.

Dương Thạc mới trở về Thuần Nhân tộc đã ra tay đánh thương Chân Võ đại đế.

Chắc nhiều người không phục Dương Thạc.

Dù sao huyết mạch của Dương Thạc không quá tinh thuần, không xem là Thuần Nhân tộc thật sự. Nói không chừng có một ô sê kẻ hèn dối địch Dương Thạc.

Bây giờ Dương Thạc có mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến.

Ngươi dối địch ta? Có ngon thì làm ra cống hiến lớn hơn ta kìa.

Cho thấy giá trị cống hiến của mình xem như khiến người ta sinh ra lòng kính sợ, bớt nhiều rắc rối.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Nếu vậy thì ta lộ ra giá trị cống hiến của ngươi ngay đây.

Nhân Hoàng Tôn Trưng động thần niệm, mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến của Dương Thạc hiện ra trên ngọc giản. Ngọc giản tồn tại một bảng xếp hạng giá trị cống hiến của Thuần Nhân tộc. Mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến của Dương Thạc mới xuất hiện trên danh sách lập tức tăng vọt, chớp mắt đã xếp hạng hai.

Trên Dương Thạc, hàng đầu là Tôn Trưng.

Tức là nói bây giờ Dương Thạc cống hiến cho Thuần Nhân tộc không kém gì Nhân Hoàng Tôn Trưng, là hạng hai trong Thuần Nhân tộc.

Khi tên Dương Thạc xuất hiện trong ngọc giản giá trị cống hiến của Thuần Nhân tộc thì một số hư không Võ Thánh Thuần Nhân tộc đang xem ngọc giản đã phát hiện sự tồn tại của hắn.

- Dương Thạc này rốt cuộc là ai?

- Hình như là cái người mới xuất hiện, sao vừa đến giá trị cống hiến đã không kém gì trung phẩm linh thạch tộc trưởng của Thuần Nhân tộc chúng ta? Mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến, nên biết rằng Nhân Hoàng thống lĩnh Thuần Nhân tộc chúng ta gần vạn năm mà giá trị cống hiến chỉ mới có hai, ba mươi vạn.

Những hư không Võ Thánh thấy tên Dương Thạc xuất hiện đều ngẩn ra, suy đoán thân phận của hắn.

- Chắc hẳn là siêu cấp cường giả nào đó trở về Thuần Nhân tộc.

Những hư không Võ Thánh của Thuần Nhân tộc thăm nghĩ.

Hư không Võ Thánh của Thuần Nhân tộc bình thường có hai con đường gia nhập vào Thuần Nhân tộc.

Đường thứ nhất là thăng cấp trong Thuần Nhân tộc, Võ Thánh bình thường đột phá đến hư không Võ Thánh sẽ có một ngọc giản. Vậy là hư không Võ Thánh của Thuần Nhân tộc vừa thăng chức không có nhiều giá trị cống hiến, có khi vào sức chiến đấu cấp nhị tinh âm giá trị cống hiến chỉ cỡ mấy trăm, mấy ngàn.

Có ai vừa ra liền tung mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến?

Một con đường khác là cao thủ bên ngoài trở về Thuần Nhân tộc.

Thuần Nhân tộc không phải tất cả đều ở trong Bạch Lâm đảo, có rất nhiều thành viên rải rác ở khắp góc Thiên Thánh giới thậm chí là vài nơi thấp kém.

Tính ra thì lúc trước Nhân Hoàng Tôn Trưng từ trần gian hạ đẳng lên trên, cuối cùng trở về Thuần Nhân tộc.

Ngoài ra có Lâm Thu Thủy bởi vì phản tổ mà thành Thuần Nhân tộc, nếu Lâm Thu Thủy trở Thuần Nhân tộc, sức chiến đấu cấp thất tinh của nàng muốn kiếm mấy chục, trăm vạn giá trị cống hiến là vô cùng đơn giản.

Đương nhiên cường giả sức chiến đấu cấp thất tinh thường hay bàng quan, hiếm khi quan tâm chuyện chủng tộc.

Hướng chi loại cường giả phản tổ trở thành Thuần Nhân tộc không có cảm giác hướng về mạnh bao nhiêu.

Thường một người tử nhỏ là chủng tộc gì thì cảm giác hướng về chủng tộc đó càng mạnh.

Như một con cạp nếu được con chó nuôi, trưởng thành cùng lũ cún thì khi chúng nó lớn lên sẽ thân thiết với chó cái, đám cún anh cún em.

Lâm Thu Thủy là người Thuần Nhân tộc.

Phụ mẫu của Lâm Thu Thủy luôn lớn lên trong Bán Thần Thú tộc, nàng không có cảm giác hướng về Thuần Nhân tộc.

Lại nói đến Dương Thạc, hiện tại nói đúng ra thì hẳn thuộc Bán Thần Thú tộc, nhưng hẳn lớn lên ở trần gian, rất hướng về Thuần Nhân tộc.

Cho nên cường giả như Lâm Thu Thủy ít khi trở về Thuần Nhân tộc.

Gần ngàn vạn năm chỉ có một cao thủ Bán Thần Thú tộc phản tổ thành Thuần Nhân tộc đẳng cấp lục tinh cuối cùng trở về Thuần Nhân tộc. Nhưng cường giả này từ nhỏ vì phản tổ nên ở trong chủng tộc của mình chịu đủ cực khổ nên mới có cảm giác hướng về Thuần Nhân tộc rất mạnh.

Hiện tại Dương Thạc vừa xuất hiện đã có mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến, không cần doná của biết chắc hẳn là cường giả trở về từ bên ngoài.

- Dương Thạc này ít nhấDương Thạc là cấp tứ tinh, rất có thể là sức chiến đấu cấp ngũ tinh.

- Đẳng cấp ngũ tinh? Thuần Nhân tộc ta lại có một vị siêu cấp cường giả cấp ngũ tinh!

Những hư không Võ Thánh của Thuần Nhân tộc quan sát ngọc giản lòng kích động.

Vốn Thuần Nhân tộc chỉ có ba hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh.

Là Nhân Hoàng Tôn Trưng, Phật Tổ Phật Ấn, Chân Võ đại đế.

Bây giờ cộng thêm Dương Thạc là bốn hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, thực lực tăng gấp mấy lần.

Thuần Nhân tộc càng cường đại thì những hư không Võ Thánh của Thuần Nhân tộc sẽ càng vui vẻ.

Giờ phút này, trong địa huyết nơi rèn luyện của hư không Võ Thánh cấp nhất tinh.

Một thiếu nữ mở ra ngọc giản giá trị công hiến thấy tên Dương Thạc thì ngẩn ra.

- Dương Thạc?

- Dương Thạc đã vào Thiên Thánh giới? Còn trở về Thuần Nhân tộc? Mười một vạn một ngàn giá trị công hiến..cái này ... chắc là sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh!

Thiếu nữ nhìn tin tức công hiến của Dương Thạc trên ngọc giản, vô cùng kinh ngạc.

Thiếu nữ này chính là Tô Quân Ninh.

Tô Quân Ninh là sư tỷ của Dương Thạc, đệ tử Thiên Âm Môn.

Trong mười năm gần gũi Dương Thạc đi vào đẳng cấp hư không Vô Thánh, không chỉ là cấp nhất tinh, nhị tinh mà rất có khả năng đạt đến cấp tứ tinh, cấp ngũ tinh, làm sao Tô Quân Ninh không kinh ngạc cho được?

Trong khi Tô Quân Ninh kinh ngạc thì ngọc giản truyền ra thanh âm.

- Các vị!

Là giọng của Nhân Hoàng Tôn Trưng.

Ngọc giản có thể truyền tin giá trị công hiến thì đương nhiên cũng có thể truyền âm thanh.

Nhân Hoàng Tôn Trưng trầm giọng nói:

- Hôm nay Thuần Nhân tộc có một vị siêu cấp cường giả trở về, là Dương Thạc từ nhân gian giới hạ đẳng. Sức chiến đấu hiện nay là đỉnh cấp ngũ tinh, xếp hạng hai trong Thuần Nhân tộc ta. Hơn nữa xin báo ọi người biết là tuổi của Dương Thạc huynh đệ bây giờ mới khoảng bốn mươi, thành tựu tương lai của hắn không thể đo lường, rất có thể trùng kích cấp thất tinh, thậm chí là sức chiến đấu vượt qua cấp thất tinh.

736. Chương 692: Siêu Cấp Chí Bảo, Áo Giáp Tăng Gấp Vô Số Lần

Vô Tận Thần Công

Chương 692: Siêu cấp chí bảo, áo giáp tăng gấp vô số lần

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Siêu cấp thiên tài?

- Sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh, đứng sau Nhân Hoàng?

- Ha ha ha ha ha ha! Thuần Nhân tộc ta không nói đến hy vọng vùng lên quá xa, ít nhất không cần chịu năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo khi dễ nữa. Có Dương Thạc tương lai đi vào cấp lục tinh, cấp thất tinh thì tiêu diệt năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo cũng không thành vấn đề!

Những hư không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc nghe Nhân Hoàng Tôn Trưng nói thì rất hân diện.

- Thật sự là Dương Thạc!

Nghe Nhân Hoàng Tôn Trưng giới thiệu là Tô Quân Ninh biết ngay Dương Thạc xuất hiện trong ngọc giản chính là người của Thiên Âm Môn.

- Trở về!

Tô Quân Ninh vốn định rèn luyện trong địa huyết nhưng giờ không có tâm tình nữa.

Tô Quân Ninh lắc người lao ra khỏi địa huyết.

Khi lao ra địa huyết thì Tô Quân Ninh trông thấy Dương Thạc.

- Dương Thạc!

- Quân Ninh sư tử.

Dương Thạc mỉm cười với Tô Quân Ninh, giống như trước kia.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, lại có nhiều bóng người từ xa bay tới, một số hư không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc đến đặc biệt đến xem Dương Thạc. nguồn

Một nam nhân tuấn tú lưng có đôi cánh chào Dương Thạc:

- Dương Thạc, lâu không gặp.

- Đại Bằng tiền bối!

Dương Thạc lập tức nhận ra người kia chính là Đại Bằng Kim Sí Vương, thực lực hiện tại của gã cỡ đẳng cấp tứ tinh. Hơn nữa Đại Bằng Kim Sí Vương diễn hóa máu thịt càng cao, trừ đôi cánh ra gần như giống nhân loại, hiển nhiên sau khi đến Thiên Thánh giới huyết mạch của gã có biến đổi.

Một đạo nhân nói với Dương Thạc:

- Dương Thạc, không ngờ bây giờ ngươi đạt đến trình độ này, xem ra sau này chúng ta phải kêu ngươi một tiếng tiền bối.

Đạo nhân này có sức chiến đấu cấp tam tinh, là môn chủ của Chân Võ Môn, Trác Tử Dương ở trần gian. Môn chủ của Chân Võ Môn, Trác Tử Dương và Dương Thạc hơi có bất hòa giờ Dương Thạc đạt đến đỉnh cấp ngũ tinh, đừng nói là môn chủ của Chân Võ Môn, Trác Tử Dương, Chân Võ đại đế cũng không phải đối thủ. Môn chủ của Chân Võ Môn, Trác Tử Dương sẽ không tìm mất mặt.

- Dương Thạc, không biết Lâm Nhi nhà ta sao rồi?

- Dương Thạc, tiểu tử Nam Cung Thương nhà ta có khỏe không?

Đám người Hỏa La Vương, Nam Cung Phá thiên đều chạy tới, thông qua Lâm Nhi, Nam Cung Thương lời kéo làm quen với Dương Thạc.

Dương Thạc lần lượt trả lời:

- Lâm Nhi rất tốt, có cơ hội đột phá đến cảnh giới hư không Vô Thánh. Còn Nam Cung Thương thì không lâu sau sẽ gặp hẳn ở 5t.

Chuyện Đại Lâm Nhi nói là nàng có khả năng đột phá cảnh giới hư không Vô Thánh hơi phóng đại.

Có khả năng nhưng rất nhỏ.

Nam Cung Thiên thì có khả năng đột phá gần trăm phần trăm. Dương Thạc nói nói ra tin này, Nam Cung Phá Thiên cười to, rất là hân diện.

Tô Thanh Như hỏi Dương Thạc:

- Phải rồi, tiểu sư muội ...

Dương Thạc nói:

- Tiểu Địch hả? Nàng cũng đến Thiên Thánh giới, gần đây mới chia tay với ta bái một cao thủ phản tổ Thuần Nhân tộc cấp thất tinh làm sư phụ, bây giờ chắc cũng tăng tiến rồi.

- Vậy là tốt rồi.

Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh và Minh Kiều, Tiễn Nguyệt mới đến thăm thử phào.

Dương Địch bái cường giả cấp thất tinh làm sư phụ ít nhất không cần lo lắng vấn đề an toàn, sau này phát triển không kém gì.

Dương Thạc và những người quen chào hỏi xong.

Nhân Hoàng Tôn Trưng lên tiếng:

- Được rồi các vị, tối hôm nay trong đại điện Nhân Hoàng Thuần Nhân tộc chúng ta mở yến hội, hoan nghênh Dương Thạc trở về Thuần Nhân tộc chúng ta.
- Tốt, trước tiên không quấy rầy Dương Thạc huynh đệ.
- Không quấy rầy Dương Thạc tiền bối.

Những người này biết Dương Thạc mới về Thuần Nhân tộc có rất nhiều chuyện cần làm nên biết điều tạm biệt.

Lúc trước Dương Thạc ở trần gian có giao tình với mấy người hư không Vô Thánh như Hỏa La Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương, Nam Cung Phá Thiên thì xưng hô Dương Thạc là huynh đệ. Một số hư không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc Dương Thạc không biết bởi vì thực lực thấp hơn hẳn nên chỉ có thể xưng hô là tiền bối. Chỉ có Tiễn Nguyệt, Minh Kiều, tỷ muội Tô gia là gọi thẳng tên Dương Thạc.

Những người khác rời đi nhưng nhóm Tiễn Nguyệt thì không cần.

Dương Thạc nói với đám người Tiễn Nguyệt, Minh Kiều:

- Môn chủ, Minh Kiều sư thúc, lúc trước Tiểu Địch rất nhớ mong các người, kêu ta sau khi đến Thuần Nhân tộc thì chào hỏi.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Lúc trước Minh Kiều định xông ra Bạch Lâm đảo, dường như bị trọng thương? Mới này ta đến có giết tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh, tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương, chắc có thể trút giận cho sư thúc.
- Cái gì? Hai tộc trưởng bị người giết?

Đám người Tiễn Nguyệt trợn tròn mắt, khó tin.

Minh Kiều thở hắt ra, nói:

- Lúc trước ngăn cản ta, đánh bị thương ta đều là cao thủ của Kiếm Ngư Nhân tộc, giết tộc trưởng của họ coi như báo thù rửa hận cho ta, bây giờ tâm tình thoải mái hơn rồi.

Tiến Nguyệt nói với Dương Thạc:

- Dương Thạc, người mới được mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến chắc chuẩn bị đổi báu vật trong Thuần Nhân tộc? Chúng ta không quấy rầy, người đi đổi đi.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ủm!
- Làm phiền môn chủ, sư thúc, hai vị sư tỷ xem giúp ta nên đổi báu vật nào đi.

Dương Thạc nói với Nhân Hoàng Tôn Trưng:

- Nhân Hoàng điện hạ, ta muốn nhìn xem Thuần Nhân tộc có báu vật nào thích hợp cho ta sử dụng!

Dương Thạc cống hiến ra pháp khí cấp tam tinh, cấp tứ tinh tuy muốn hiến cho Thuần Nhân tộc để tăng thực lực Thuần Nhân tộc. Nếu như có cơ hội tăng tiến thực lực của mình thì có sao không làm?

Dù gì bây giờ Dương Thạc đứng chung chiến tuyến với Thuần Nhân tộc, nếu thực lực của hắn tăng lên kéo theo Thuần Nhân tộc tăng tiến. Bây giờ Dương Thạc có mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến mua chút báu vật hữu dụng ình là chuyện bình thường.

- Báu vật của Thuần Nhân tộc ta đều ở trong ngọc giản này.

Nhân Hoàng Tôn Trưng mỉm cười nói với Dương Thạc:

- Trừ những báu vật người mới cống hiến chưa kịp thể hiện trong ngọc giản, còn lại báu vật đều có trong ngọc giản, người có thể tự mình tra xét.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ủm!

Dương Thạc cầm một khối ngọc giản Nhân Hoàng Tôn Trưng ỳnh, thần hồn tìm kiếm.

- Báu vật hiện ra!

Tâm niệm động, trên ngọc giản hiện ra một màn sáng lớn, giống như loại màn sáng trong Thiên Thánh thương hội, sẽ hiện ra danh sách các loại báu vật.

Dương Thạc nhìn danh sách báu vật, trầm nghĩ:

- Cũng giống như màn sáng của Thiên Thánh thương hội.

Cùng là có hình ảnh, các loại giới thiệu kỹ càng. Nói đến thì cách thức danh sách màn sáng của Thiên Thánh thương hội là hợp lý nhất, cái của Thuần Nhân tộc cũng gần như vậy. âmys thứ này để tiện cho người ta xem xét là được, không cần mới mẻ độc lập, hoa hòe làm gì.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Bây giờ khuyết điểm của ta chủ yếu là phòng ngự thân thể chưa đủ mạnh, thân hình cứu cấp cộng nhuyển giáp thập cấp đối diện cường giả cấp ngũ tinh bình thường, công kích binh khí thập nhất cấp thì hiệu quả phòng ngự hơi kém.

Phòng ngự thần hồn còn được.

Phòng ngự thân thể hơi kém.

Dưới loại tình huống này, Dương Thạc ưu tiên tìm pháp khí loại phòng ngự cường đại.

- Pháp khí loại phòng ngự, hiện ra!

737. Chương 692: Siêu Cấp Chí Bảo, Áo Giáp Tăng Gấp Vô Số Lần (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 692: Siêu cấp chí bảo, áo giáp tăng gấp vô số lần (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lòng máy động, trên danh sách chỉ còn lại pháp khí loại phòng ngự.

- Pháp khí loại phòng ngự trên cấp ngũ tinh khá đắt, ít nhất là ba vạn giá trị cống hiến hơn nữa hiệu quả phòng ngự chủ yếu thập cấp, ít có thập nhất cấp, chỉ hai cái nhưng có điều kiện sử dụng, cần cực lớn mới dùng được nhưng sẽ là giảm độ nhanh nhạy của ta.

Dương Thạc xem pháp khí loại phòng ngự trong danh sách, lăm bằm.

Pháp khí loại phòng ngự trên cấp ngũ tinh không có nhiều.

Trong đó không có thứ nào lọt vào mắt Dương Thạc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng ở bên cạnh lên tiếng:

- Dương Thạc, tuy Thuần Nhân tộc ta nội tình thâm hậu nhưng trong bảo khố chủ yếu nhất là một ít hiếm quý dị vật, áo giáp, vũ khí báu vật loại bình thường thì không bao nhiêu.

- Ủm!

Dương Thạc gật gù, từ bỏ những áo giáp phòng ngự.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không thể xuống tay từ ngoại vật thì bắt đầu từ bản thân ta vậy, tìm kiếm báu vật thích hợp ta sử dụng, có thể tăng cường khí huyết. Khí huyết cường, thân thể phòng ngự sẽ không yếu đi đâu.

- Tìm báu vật tăng cường khí huyết!

Lòng Dương Thạc máy động, tìm báu vật tăng cường khí huyết.

- Lục trọng lôi âm Vô Thánh có thể dùng đến, hiệu quả cực mạnh, bảo vật hãy hiển hiện ra!

Dương Thạc lại sần lọc cực phẩm thiên tài địa bảo mà lục trọng lôi âm Vô Thánh có thể sử dụng.

Nhân Hoàng Tôn Trưng thấy Dương Thạc chọn báu vật lục trọng lôi âm Vô Thánh có thể sử dụng thì ngần ra:

- Ủa? Dương Thạc, người tìm báu vật lục trọng lôi âm Vô Thánh có thể sử dụng làm cái gì? Chẳng lẽ ... cảnh giới võ đạo của người ...

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Cảnh giới võ đạo của ta chính là đẳng cấp lục trọng lôi âm Vô Thánh.

- Cái gì?

- Đẳng cấp lục trọng lôi âm Vô Thánh?

- Không thể nào!

Dương Thạc vừa thốt lời thì Tô Thanh Như, Tô Quân Ninh, Minh Kiều, Tiễn Nguyệt đứng bên cạnh cùng biến sắc, căn bản không thể tin lời hắn nói.

Rõ ràng Dương Thạc là siêu cấp cường giả có sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh, Nhân Hoàng Tôn Trưng đã chứng minh điều này, mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến của Dương Thạc cũng nói lên thực lực của hắn không tầm thường. Sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh sao có thể chỉ là đẳng cấp lục trọng lôi âm Vô Thánh?

Đẳng cấp lục trọng lôi âm Vô Thánh tối đa là sức chiến đấu cấp tam tinh!

Lấy đẳng cấp lục trọng lôi âm Vô Thánh có được sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh chẳng phải nói Dương Thạc có thực lực mạnh mẽ đè ép đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh sao?

Đám người Tiễn Nguyệt lắc đầu nguầy nguậy:

- Không thể nào! Hình như ức vạn năm qua Thiên Thánh giới không xuất hiện cường giả như vậy.

Chỉ có Nhân Hoàng Tôn Trưng giờ phút này sắc mặt ngưng trọng, không phải đặc biệt kinh ngạc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nghiêm túc hỏi:

- Không ngờ thật sự có người vượt cấp giết địch. Dương Thạc, nếu như ta không đoán sai thì người ở thời kỳ đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Vô Thánh đã có thể vượt cấp giết hư không Vô Thánh rồi đúng không? Sủng thú Huyền Long của Chân Võ có cảnh giới hư không Vô Thánh đã bị người giết!

Dương Thạc gật đầu, thành thật trả lời:

- Ừm! Đúng vậy.

Nếu ở trước mặt người khác thì Dương Thạc tuyệt đối không có khả năng lộ ra gốc gác nhưng Nhân Hoàng Tôn Trưng gần như là sư phụ của hắn, đám Tiễn Nguyệt là người nhà. Dương Thạc ở trước mặt họ nói ra cảnh giới võ đạo thật sự cũng không có gì.

Đám người Tiễn Nguyệt thấy vẻ mặt của Nhân Hoàng Tôn Trưng thì hỏi dồn:

- Nhân Hoàng điện hạ, dường như người không kinh ngạc thực lực của Dương Thạc. Không lẽ ... Thuần Nhân tộc chúng ta từng xuất hiện cường giả giống như Dương Thạc vượt cấp giết địch?

Nhân Hoàng Tôn Trưng cười khổ lắc đầu, nói:

- Cường giả vượt cấp giết địch?

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Làm gì có chuyện dễ như vậy, gần như không ai vượt cấp giết địch được, chỉ cực kỳ ít ỏi vài người là vượt cấp ngăn cản cao thủ cao giai, đối kháng thôi. Giết chết ... từng có một hai lần nhưng toàn là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, hoặc thủ đoạn loại dụng ngoại vật.

Không có ai dựa vào thực lực thật sự vượt cấp giết địch.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói đến vượt cấp là từ đẳng cấp lực trọng lời âm Võ Thánh giết đẳng cấp thất trọng lời âm Võ Thánh, hoặc là đẳng cấp thất trọng lời âm Võ Thánh giết đẳng cấp bát trọng lời âm Võ Thánh.

Giống nhất cấp giết nhị cấp là cùng cảnh giới đẳng cấp lực trọng lời âm Võ Thánh thì không tính là vượt cấp, một số thiên tài siêu cường đều có sức chiến đấu cỡ này.

Vượt cấp giết địch không phải không có nhưng rất hiếm hoi.

Hơn nữa cái gọi là vượt cấp giết địch không xem như dựa vào thực lực của mình, mà là lợi dụng một ít ngoại vật, hoặc là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn.

Ví dụ một số hư không Võ Thánh cấp tứ tinh sau khi đại chiến bị thương nặng, thực lực giảm mạnh xuống đẳng cấp tam tinh rất có thể sẽ bị cường giả cấp tam tinh giết chết.

Hoặc là cường giả cấp tam tinh dụ cường giả cấp tứ tinh vào một nơi hiểm địa, lợi dụng hoàn cảnh giết chết.

Những điều này không phải bằng chân chính thực lực chém giết.

Không ai giết bằng chính thực lực của mình.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói đến đây đổi đề tài.

- Tuy nhiên ...

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Tuy không có tuyệt thể thiên tài như vậy nhưng Thuần Nhân tộc có một vị tiên bối từng tiên đối cường giả vượt cấp giết địch như Dương Thạc sẽ xuất hiện. Tu vi võ đạo của tiên bối đó không cao, chỉ cỡ đẳng cấp lực trọng lời âm Võ Thánh, nghiên cứu võ đạo lại cao siêu đến mọi người không thể với tới. Ta nêu một ví dụ để chứng minh, hần từng thu hai đồ đệ, một vị sáng tạo ra cử dương huyền công, một vị tạo ra cử âm huyền công.

- Cái gì? Cái gì, cử âm cử dương là do hai đồ đệ của tiên bối đó tạo ra?

Nghe Nhân Hoàng Tôn Trưng nói, Dương Thạc ngẩn ngơ.

Dương Thạc vốn cho rằng hai huyền công cử âm cử dương là tuyệt đỉnh thần công ở trần gian, đến Thiên Thánh giới hẳn phát hiện nếu tu luyện công pháp này đến cảnh giới đệ cử trọng thì khiến một người đột phá đến đẳng cấp cử trọng lời âm Võ Thánh!

Đẳng cấp cử trọng lời âm Võ Thánh.

Đẳng cấp bát trọng lời âm Võ Thánh là sức chiến đấu cấp thất tinh.

Đẳng cấp cử trọng lời âm Võ Thánh vượt xa cấp thất tinh.

Có thể sáng tạo ra huyền công bí diễn như vậy, có thể thấy hai đệ tử kia nghiên cứu võ đạo sâu sắc như thế nào, vậy mà họ chỉ là hai đệ tử của vị tiên bối Thuần Nhân tộc kia.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nheo mắt nói:

- Nếu như ta không đoán sai thì chắc Dương Thạc đã hoàn toàn dung hợp cử âm cử dương đúng không?

- Lúc trước tiên bối Thuần Nhân tộc kia từng tiên tri cử âm cử dương dung hợp sẽ tạo ra siêu cấp cường giả vượt cấp giết địch. Lúc trước ta ở nhân gian giới biết người âm dương song tu, không ngờ người có thể dung hợp thành công.

Giờ phút này, Nhân Hoàng Tôn Trưng rất là thốn thức.

Dương Thạc cahan thành nói:

- Cái này phải đa tạ Nhân Hoàng điện hạ cho ta những báu vật.

Nhân Hoàng Tôn Trưng trầm giọng nói:

- Mấy thứ kia chỉ là một ít tài liệu, để chỗ ta cũng vô dụng, có thể tạo ra siêu cấp thiên tài như ngươi thì đúng là tận dụng triệt để.

- Ngươi chỉ là lực trọng lõi âm Vô Thánh, lại có thực lực đẳng cấp thất trọng lõi âm Vô Thánh thì ta sẽ lựa chọn một ít thiên tài địa bảo cho ngươi sử dụng.

738. Chương 693: Sức Chiến Đấu Một Trăm Lẻ Bốn Lần

Vô Tận Thần Công

Chương 693: Sức chiến đấu một trăm lẻ bốn lần

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhân Hoàng Tôn Trưng vung tay, màn sáng trước mặt Dương Thạc chuyển đổi.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Những thiên tài địa bảo này yêu cầu đẳng cấp lực trọng lõi âm Vô Thánh sử dụng, nếu không có sức chiến đấu cấp thất tinh khi dùng chúng sẽ vô cùng nguy hiểm, rất có thể nổ tan xác chết, chỉ có cấp thất tinh mới không chế chúng nó ình dùng được.

- Linh quả tăng bốn phần thân thể.

- Linh thảo tăng ba phần thần hồn?

- Cái này chỉ tăng độ cứng thân thể, tăng năm phần?

- Sử dụng cái này biến thần hồn càng thêm sắc bén, tăng cường công kích thần hồn?

Dương Thạc nhìn những báu vật này, mắt sáng lên.

- Giá cả không đắt.

Những báu vật này cần giá trị cống hiến không quá nhiều, cộng lại chỉ hơn hai vạn.

Dù sao điều kiện sử dụng mớ báu vật này quá khắc khe, gần như trừ Dương Thạc ra ít ai có thể khống chế, sử dụng. Chính vì vậy chúng nó treo giá không quá đáng.

Chỉ có trong Thuần Nhân tộc nội tình thâm sâu mới tìm ra báu vật kỳ dị có nhiều điều kiện khắc khe như vậy.

- Đổi hết!

Dương Thạc quyết định ngay, đổi hết báu vật.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Có những báu vật này không nói đến thực lực của ta tăng gấp đôi nhưng ít ra thân thể phòng ngự, thần hồn phòng ngự tăng gấp ba, bốn lần, ngày càng gần với thực lực bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Tăng bốn phần khí huyết không phải nói có thể tăng bốn phần phòng ngự nhưng ít nhất tăng lên một chút.

Vô số báu vật này tăng gấp đôi khí huyết, tăng cường thần hồn gần gấp đôi, tăng phòng ngự ba, bốn phần.

Tăng phòng ngự thì kẻ địch tạo ra tổn thương cho Dương Thạc sẽ càng nhỏ.

Ví dụ lúc trước mười cường giả năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo liên tục công kích đánh nát hai phần khí huyết của Dương Thạc, sau khi tăng lên thì đánh nát một phần rưỡi khí huyết. Vốn Dương Thạc có thể chịu được năm lần công kích giờ thì có thể chịu sáu đợt công kích.

Không đúng!

Bởi vì Dương Thạc không chỉ tăng cao phòng ngự thì tổng sản lượng khí huyết lên gấp đôi.

Không chỉ chịu được sáu đợt công kích mà là chịu mười hai, mười ba lần công kích.

Sức chiến đấu tăng vọt.

Nhân Hoàng Tôn Trương mỉm cười nói với Dương Thạc:

- Dương Thạc, mấy thứ này chưa phải là thích hợp ngươi nhất. Có một báu vật rất thích hợp cho ngươi, lúc trước ta đã nói rồi, tiền bối Thuần Nhân tộc tiên tri ngươi xuất hiện tự tay chế tạo ra báu vật kia. Báu vật này gần như không có tác dụng với võ giả chúng ta không thể vượt cấp giết địch, với ngươi thì thích hợp nhất, có thể khiến thực lực của ngươi tăng gấp mấy lần, là siêu cấp báu vật!

- Siêu cấp báu vật?

Dương Thạc hít ngậm khí lạnh.

Dương Thạc nói:

- Nhân Hoàng điện hạ, hãy lấy siêu cấp báu vật ra cho ta nhìn.

Nhân Hoàng Tôn Trương gật đầu, nói:

- Ừm!

Nhân Hoàng Tôn Trương vung một tay.

Màn sáng trước mặt Dương Thạc xuất hiện một áo giáp.

Áo giáp này là loại toàn thân, màu bạc, thiết kế dữ tợn chói mắt, rất hấp dẫn.

Còn uy lực thế nào thì phải xem giới thiệu.

- Áo giáp tăng gấp bội? Cái tên này ...

Dương Thạc nhìn tên áo giáp thì ngẩn ngơ.

Tăng gấp bội?

Không lẽ như Nhân Hoàng Tôn Trương nói có thể khiến thực lực của Dương Thạc tăng gấp mấy lần?

Dương Thạc tiếp tục xem giới thiệu.

[Áo giáp này thiết kế cho siêu cấp thiên tài, thiên tài bình thường không có thực lực tuyệt đỉnh thì đừng chọn, miễn cưỡng sử dụng chẳng những không phát huy ra uy lực mà còn giảm mạnh, chỉ là trò hề]

Câu đầu tiên đã khiến Dương Thạc nhú mày.

Thiết kế cho siêu cấp thiên tài? Thiên tài bình thường sử dụng nó không phát huy ra uy lực được chỉ là trò hề?

Lời này quá bá đạo.

Dương Thạc nhìn tiếp.

- Không biết có công hiệu gì.

[Áo giáp này thiết kế cho siêu cấp thiên tài, cường giả sức chiến đấu gấp đôi mặc vào sẽ giảm thấp gấp mười lần. Cường giả sức chiến đấu trăm lần mặc áo giáp này thực lực không tăng lên. Cường giả sức chiến đấu

trên gấp trăm lần mặc áo giáp thì thực lực vượt qua bao nhiêu sức chiến đấu tăng bấy nhiêu. Một trăm lẻ một lần thì sức chiến đấu tăng gấp đôi, một trăm lẻ hai lần thì sức chiến đấu tăng gấp ba.

- Áo giáp tăng gấp bội này biến thái như vậy?

Dương Thạc nhìn giới thiệu về áo giáp tăng gấp bội, hút ngum khí lạnh.

Cường giả có sức chiến đấu gấp đôi mặc áo giáp tăng gấp bội thì sẽ bị giảm sức chiến đấu gấp trăm lần. Cường giả có sức chiến đấu gấp mười lần mặc áo giáp tăng gấp bội thì giảm sức chiến đấu gấp mười lần. Chỉ có cường giả sức chiến đấu trăm lần mặc áo giáp tăng gấp bội này thực lực không tăng lên. Cường giả có sức chiến đấu gấp trăm lần trở lên mặc áo giáp tăng gấp bội thì sức chiến đấu ới tăng.

Sức chiến đấu gấp đôi, gấp mười lần, Dương Thạc hiểu khái niệm này.

Khái niệm này là chỉ một võ giả ở cảnh giới võ đạo nào đó biểu hiện ra sức chiến đấu thành tỷ lệ với cảnh giới võ đạo của mình.

Ví dụ như sức chiến đấu gấp đôi.

Đẳng cấp lực trọng lôi âm Võ Thánh sơ gia có sức chiến đấu gấp đôi.

Ý chỉ một cường giả sơ giai mới đi vào đẳng cấp lực trọng lôi âm Võ Thánh, thân thể không cường, thần hồn cũng không cường, cơ hồ không có sở trường gì. Thân thể, thần hồn của hắn thuộc loại yếu nhất, không mặc pháp khí cường đại, không không sử dụng bất cứ vũ khí, võ kỹ bí pháp, công pháp không có gì đáng học hỏi, biểu hiện ra sức chiến đấu là cơ bản, tức là sức chiến đấu gấp đôi.

Đương nhiên sức chiến đấu cơ bản tức là sức chiến đấu gấp đôi ý chỉ trạng thái cảnh giới yếu nhất ở giai đoạn nào đó của võ giả.

Thật ra võ giả bình thường ở cảnh giới nào đó không phải sức chiến đấu gấp đôi.

Võ giả luôn có một ít sở trường .

Hoặc là thân thể cường đại như Nhân Mã tộc.

Hoặc là thần hồn mạnh mẽ giống Dương Dịch.

Bọn họ đi vào đẳng cấp võ đạo, dù là mới bước chân vào nhưng vì ưu thế thần hồn, thân thể nên biểu hiện ra sức chiến đấu vượt xa thực lực ban đầu.

Bình thường võ giả không có pháp khí, bí bảo vũ khí, võ kỹ bí pháp cường đại thì biểu hiện ra sức chiến đấu khoảng gấp năm lần.

Một số thiên tài thể hiện sức chiến đấu gấp mười lần.

Nếu lại tu luyện một ít võ kỹ bí pháp, mặc một ít pháp khí bí bảo thì biểu hiện ra sức chiến đấu có thể gấp hai mươi, ba mươi lần.

Rất rõ ràng, tư chất của võ giả càng cao thì thể hiện ra bội số sức chiến đấu cũng càng cao. Như Dương Thạc so sánh với cao thủ đẳng cấp lực trọng lôi âm Võ Thánh sơ giả thì thần hồn cường đại gấp mấy chục lần, thân thể cũng cường đại mấy lần, thêm vào cửu âm cửu dương chân thân, các loại võ kỹ bí pháp, thể hiện ra sức chiến đấu là mấy chục thậm chí trăm lần.

Tư chất thấp thể hiện sức chiến đấu gấp hai, ba lần đã là rất khá.

Áo giáp tăng gấp bội căn cứ theo thiên phú võ giả mà phát huy uy lực.

Dưới sức chiến đấu gấp trăm lần mặc vào áo giáp tăng gấp bội chẳng những không tăng thực lực mà còn iảm thấp.

Chỉ có sức chiến đấu gấp trăm lần trở lên mặc vào áo giáp tăng gấp bội mới tăng thực lực gấp mấy lần.

Hơn nữa trên sức chiến đấu gấp trăm lần, mỗi bậc là sức chiến đấu sẽ tăng gấp đôi. Áo giáp tăng gấp bội sẽ tăng sức chiến đấu thiên phú gấp đôi.

739. Chương 694: Bảng Xếp Hạng Giá Trị Công Hiến Trong Lịch Sử Lệnh Bài Nhà Ở

Vô Tận Thần Công

Chương 694: Bảng xếp hạng giá trị công hiến trong lịch sử lệnh bài nhà ở

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Có thể tăng gấp đôi là sức chiến đấu của Dương Thạc từ đỉnh cấp ngũ tinh bước vào bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

- Còn đang biến đổi!

- Màu đỏ!

- Màu cam!

- Màu vàng, gấp một trăm lẻ bốn lần!

Hạt châu tỏa ánh sáng dần chuyển thành màu vàng.

Hạt châu phát ra ánh sáng đạt đến màu vàng nhưng không ngừng lại, tiếp tục hướng đến màu xanh.

Giờ phút này, trên mặt Nhân Hoàng Tôn Trưng tràn ngập vẻ khó tin.

- Đã sức chiến đấu một trăm lẻ bốn lần rồi không lẽ sẽ tiến tới sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần sao?

Nếu Dương Thạc có thể đạt đến cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần tương đương với sau khi hấn mặc vào áo giáp tăng gấp bội thì năng lực chiến đấu tăng gấp năm lần. Dương Thạc vốn có sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh, sau khi thực lực tăng gấp năm lần thì sức chiến đấu sẽ vô cùng khủng bố.

Chắc chắn có thể đi vào đẳng cấp lục tinh.

Thậm chí không phải sơ giai cấp lục tinh bình thường, rất có thể đến cấp lục tinh trung giai.

Vù vù vù vù vù!

Đang lúc Nhân Hoàng Tôn Trưng suy nghĩ thì hạt châu màu đen tỏa ra ánh sáng hoàn toàn biến thành màu xanh.

Hạt châu trong tay Nhân Hoàng Tôn Trưng phát ra tiếng kêu giòn vang.

Két két két két két!

Ngay sau đó, hạt châu biến đổi, từ to như quả cầu nhanh chóng kéo dài, xuất hiện từng sợi tơ bạc. Những sợi tơ xuất hiện nhanh chóng quấn quanh người Dương Thạc. Ngay sau đó, sợi tơ mười một vạn một ngàn giá trị công hiến ngày càng nhiều, gần như quấn Dương Thạc thành cái kén bạc to lớn.

Bề ngoài cái kén hóa thành bộ áo giáp bạc toàn thân hoa lệ.

Chính là áo giáp tăng gấp bội!

Nhân Hoàng Tôn Trưng ngẩn ra:

- Trực tiếp nhận chủ?

Vốn Nhân Hoàng Tôn Trưng chỉ khiến Dương Thạc nhỏ giọt máu nhìn thử mức độ sức chiến đấu, không ngờ hạt châu kiểm nghiệm ra hấn có sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần thì trực tiếp nhận chủ, đến trên người hấn biến thành áo giáp tăng gấp bội thật sự.

- Quả nhiên áo giáp tăng gấp bội có hiệu quả mạnh mẽ.

Khi áo giáp tăng gấp bội mặc vào người, Dương Thạc cảm giác sức chiến đấu tăng vọt, loại tăng này không phải đơn giản là hai, ba phần mà là gấp mấy lần.

- Độ mạnh thần hồn của ta tăng gấp năm lần.

- Độ mạnh thân thể cũng tăng gấp năm lần, cho dù không sử dụng bất cứ áo giáp thì độ mạnh thân thể của ta vững vàng vào thập cấp thần binh, còn là trạng thái cao nhất, chỉ kém nửa bước là vào thập nhất cấp thần binh. Sau này cường giả hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh sử dụng sử dụng thập nhất cấp thần binh phát động công kích với ta, tạo thành thương tổn rất hữu hạn.

Dương Thạc cảm nhận cơ thể biến đổi, lòng vô cùng hân hoan.

Áo giáp tăng gấp bội này chỉ tăng độ mạnh thần hồn, thân thể cho Dương Thạc, không có tăng về mặt bí pháp, võ kỹ.

Tức là nói không phải tăng hết thực lực cho Dương Thạc.

Mặc dù chỉ tăng độ mạnh thần hồn, thân thể gấp năm lần cũng khiến sức chiến đấu của Dương Thạc tăng gấp mấy lần.

Nếu tăng gấp năm lần mọi mặt.

Vậy sức chiến đấu tổng thể của Dương Thạc không chỉ tăng năm lần mà là gấp mấy chục lần.

- Bây giờ thân thể của ta tăng gấp năm lần, cường giả cấp ngũ tinh công kích thân thể tuy rằng không dám nói toàn bộ miễn dịch nhưng sẽ giảm thương tổn với ta. Chỉ hư không Vô Thánh cấp lục tinh mới tạo thành chút thương tổn, thật ra hư không Vô Thánh cấp lục tinh thương tổn ta rất có hạn.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thần hồn thì hoàn toàn miễn dịch công kích thần hồn của đẳng cấp ngũ tinh.

- Trong cấp lục tinh chỉ ai thần hồn hơi mạnh mới tạo thành thương tổn cho ta.

Cường giả cấp ngũ tinh gần như không thể tổn thương Dương Thạc được.

Cường giả cấp lục tinh có thể tổn thương Dương Thạc thì đếm trên đầu ngón tay.

Dưới loại tình huống này, sức chiến đấu của Dương Thạc có thể gọi là cấp lục tinh, vấn đề duy nhất là bí pháp công kích nguyên tố chi vũ không tăng quá lớn, dường như không uy hiếp sinh mạng cường giả cấp lục tinh được.

Bí pháp công kích nguyên tố chi vũ không tăng lên, thần hồn của Dương Thạc tăng gấp năm lần, uy lực bí pháp công kích thần hồn nguyên tố hòa tan tăng năm lần, về mặt công kích thần hồn thì hẳn có thể uy hiếp đến hư không Vô Thánh cấp lục tinh. Chính vì điều này mới xem như sức chiến đấu của Dương Thạc có thể sánh bằng cường giả cấp lục tinh.

Dương Thạc mới tra xét sức chiến đấu thì Nhân Hoàng Tôn Trưng không quấy rầy hấn, giờ kiểm không được hỏi:

- Dương Thạc, bây giờ sức chiến đấu của ngươi là cấp lục tinh?

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Cũng gần như vậy, chắc là cấp lục tinh.

- Ui!

Nghe Dương Thạc đáp, dù là Nhân Hoàng Tôn Trưng hay tỷ muội Tô gia, Minh Kiều, Tiễn Nguyệt đứng bên cạnh gã đều hút ngum khí lạnh.

Quả nhiên đã đi vào đẳng cấp sức chiến đấu cấp lục tinh.

Về mặt Nhân Hoàng Tôn Trưng kích động nói:

- Tốt, tốt! Dương Thạc ta quả nhiên không có nhìn lầm người, nhưng ta không ngờ sức chiến đấu của người vượt qua cơ sở sức chiến đấu gấp trăm lần nhiều như vậy, đạt đến sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần khiến sức chiến đấu tăng lên cấp lục tinh. Thuần Nhân tộc ta bây giờ cũng có cường giả sức chiến đấu cấp lục tinh rồi!

Dương Thạc khê thở dài:

- Phù.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Cũng không có gì kiêu ngạo, chẳng qua theo dấu chân người đi trước. Ta tu luyện hai huyền công cửu âm cửu dương, có quan hệ rất lớn với tiền bối Thuần Nhân tộc nghiên cứu võ đạo, áo giáp tăng gấp bội do tiền bối kia chế tạo ra. Thêm vào bản thân ta khá may mắn nên mới có thành tựu như vậy.

Nhân Hoàng Tôn Trương cười to bảo: nguồn

- Ha ha ha ha ha ha! Có ai không đi theo dấu chân người đi trước để tu luyện? Nếu không theo tiền nhân, mỗi người bắt đầu từ con số không, tự sáng tạo đường võ đạo thì làm sao võ đạo có điều tiến bộ?

- Tóm lại, người có được thực lực như hiện nay là chính người làm ra, tại sao người khác không có?

Nhân Hoàng Tôn Trương nghiêm túc nói:

- Người xứng với áo giáp tăng gấp bội này.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Ừm!

Khiêm tốn quá thì hơi giả, bây giờ Dương Thạc không cần khiêm nhường.

Dương Thạc nhớ đến áo giáp tăng gấp bội cần giá trị cống hiến, thuận miệng hỏi:

- Phải rồi, Nhân Hoàng diện hạ, không biết áo giáp tăng gấp bội cần bao nhiêu giá trị cống hiến?

- Áo giáp tăng gấp bội?

Nhân Hoàng Tôn Trương cười khổ nói:

- Áo giáp tăng gấp bội đặt ra giá trị cống hiến là một trăm vạn, dù sao nếu có người sử dụng được áo giáp thì uy lực quá lớn, có giá một trăm vạn giá trị cống hiến cũng rất bình thường.

Nhân Hoàng Tôn Trương nghiêm túc nói:

- Đương nhiên Dương Thạc, người có thể sử dụng áo giáp tăng gấp bội thì dù người không có một trăm vạn giá trị cống hiến thì áo giáp tăng gấp bội nên thuộc về người. Người có thể mặc áo giáp tăng gấp bội là cống hiến lớn nhất cho Thuần Nhân tộc ta!

Dương Thạc giật mình kêu lên:

- Một trăm vạn giá trị cống hiến?

Rất nhiều!

Nên biết dù bây giờ trong Thuần Nhân tộc, Nhân Hoàng Tôn Trương có giá trị cống hiến cao nhất thì không đến một nửa một trăm vạn giá trị cống hiến chứ nói gì là người khác.

740. Chương 695: Đối Thủ Của Dương Thạc, Cửu Thiên Hồng

Vô Tận Thần Công

Chương 695: Đối thủ của Dương Thạc, Cửu Thiên Hồng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Nhân Hoàng diện hạ, nếu ta không trả một trăm vạn giá trị cống hiến mà lấy áo giáp tăng gấp bội thì danh bất chính, ngôn không thuận, sợ rằng nhiều người sẽ nói ra nói vào. Không phải ta không chịu được người khác nói sau lưng, nhưng ta không thích ai nói mình. Ai nói sau lưng là ta sẽ dùng thực lực tuyệt đối vả mặt!

- Một trăm vạn giá trị cống hiến chứ gì? Giờ ta lấy ra ngay!

Dương Thạc vung tay, mấy thẻ linh thạch xuất hiện trong tay Dương Thạc.

Dương Thạc cười lạnh lùng:

- Trong mấy thẻ linh thạch cỡ một trăm ba mươi vạn trung phẩm tinh thạch, đủ đổi một trăm vạn giá trị cống hiến. Ta có áo giáp tăng gấp bội, để lại nhiều tinh thạch cũng không có gì hữu dụng, dứt khoát cống hiến cho Thuần Nhân tộc vậy!

Nhân Hoàng Tôn Trưng không dám tin tròn to mắt nói:

- Cái gì, hơn một trăm vạn trung phẩm linh thạch?

Lúc trước Dương Thạc đưa ra một trăm tám mươi pháp khí cấp tam tinh, cấp tứ tinh thì Nhân Hoàng Tôn Trưng chưa có cảm giác gì, bây giờ hắn lấy ra hơn một trăm vạn trung phẩm linh thạch làm gã ngẩn ngơ.

- Dương Thạc, đây là toàn bộ tài sản của ngươi sao?

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Hay là thôi đi, ngươi để lại chút linh thạch thì hơn. Tuy áo giáp tăng gấp bội tăng nhiều sức chiến đấu cho ngươi nhưng thật ra cần dùng thượng phẩm linh thạch thúc đẩy. Ngươi không chứa chút linh thạch thì không thể sử dụng áo giáp tăng gấp bội.

Áo giáp tăng gấp bội tăng phúc sức chiến đấu gấp mấy lần, không phải bỗng nhiên có được mà cần linh thạch thúc đẩy, còn là thượng phẩm linh thạch mới được.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nhắc nhở Dương Thạc:

- Bây giờ ngươi thúc đẩy áo giáp tăng gấp bội tăng phúc sức chiến đấu gấp năm lần, một khắc tiêu hao một trăm thượng phẩm linh thạch, tức là một vạn trung phẩm linh thạch. Nếu không chứa lại linh thạch thì dù có áo giáp tăng gấp bội cũng không thể phát huy tác dụng.

Một khắc tiêu hao một trăm thượng phẩm linh thạch, tức là một vạn trung phẩm linh thạch.

Nên biết hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh bình thường toàn bộ tài sản rất ít có hơn mười vạn trung phẩm linh thạch. Sử dụng áo giáp tăng gấp bội này khoảng một canh giờ là tiêu hao sạch linh thạch.

Dương Thạc giao ra một trăm ba mươi vạn linh thạch, chính mình chỉ còn lại hai mươi vạn trung phẩm linh thạch, nghĩa là sử dụng nửa canh giờ.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Tiêu hao lớn như vậy?

Nhưng nghĩ lại, dù tiêu hao lớn nhưng không phải không chấp nhận được, một khắc có thể làm thành rất nhiều chuyện. Nếu kêu Dương Thạc bây giờ đánh nhau với mười hư không Vô Thánh năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào một khắc thì hắn có thể giết chết đám người đó.

Giết chết đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào chiếm được trung phẩm linh thạch không lên trăm vạn thì ít nhất cũng được ba, bốn mươi vạn, cho Dương Thạc sử dụng thời gian dài.

Lấy chiến đường chiến.

Không cần lo sẽ thiếu linh thạch.

Dương Thạc lấy ra mấy thẻ linh thạch.

- Nhân Hoàng diện hạ yên tâm, ta còn có không ít trung phẩm linh thạch, vừa lúc đổi một ít thượng phẩm linh thạch trong Thuần Nhân tộc. Hai mươi vạn trung phẩm linh thạch chắc là có thể sử dụng thời gian dài rồi đi?

Lần này Nhân Hoàng Tôn Trưng chết lặng:

- Còn có hai mươi vạn trung phẩm linh thạch?

- Nếu vậy thì ta sẽ nhận một trăm ba mươi vạn trung phẩm linh thạch. Vốn người còn có mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến, một trăm ba mươi vạn trung phẩm linh thạch là một trăm lẻ bốn vạn giá trị cống hiến trừ đi mười một vạn một ngàn giá trị cống hiến, bây giờ người có mười ba vạn giá trị cống hiến.

Lưu Hân không tính toán chi li với Dương Thạc, trực tiếp cho hắn mười ba vạn giá trị cống hiến.

Giá trị cống hiến từ mười một vạn biến thành mười ba vạn, nhìn như không gia tăng bao nhiêu, nhưng không ai biết giá trị cống hiến của Dương Thạc từng đạt đến một trăm mười bốn vạn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng cười nói:

- Dương Thạc, bây giờ mười ba vạn giá trị cống hiến của người xếp hạng hai trong Thuần Nhân tộc, đứng sau ta. Giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử của người bỏ xa ta, chắc trên bảng xếp hạng Thuần Nhân tộc có thể đứng vào một ngàn hàng đầu.

Dương Thạc nghe thứ hạng này thì ngẩn ra:

- Giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử?

- Đúng vậy. Chính là giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử, ghi chép giá trị cống hiến lớn nhất mà võ giả Thuần Nhân tộc từng đạt được. Nên biết rằng trong Thuần Nhân tộc giống như người từng đạt một trăm vạn giá trị cống hiến nhng sau cùng tiêu hao. Thật ra người cống hiến cho Thuần Nhân tộc hơn ta nhiều nhưng giờ giá trị cống hiến bị tiêu sạch, người xếp hạng thấp hơn ta, bởi vậy có chút bất công.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Cho nên Thuần Nhân tộc ta có giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử, ghi chép võ giả Thuần Nhân tộc từng đạt giá trị cống hiến lớn nhất.

Nhân Hoàng Tôn Trưng vừa nói vừa vung tay, một danh sách xuất hiện trước mặt Dương Thạc.

- Giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử, xếp hạng nhất là một ức ba ngàn tám trăm sáu mươi hai vạn giá trị cống hiến? Là một vị siêu cấp cường giả cấp thất tinh cống hiến?

Dương Thạc nhìn giá trị cống hiến đứng hàng đầu danh sách, hút ngum khí lạnh.

Một ức ba ngàn ...

So sánh giá trị cống hiến của cường giả cấp thất tinh thì một trăm vạn giá trị cống hiến của Dương Thạc không bằng con số lẻ.

- May mắn chỉ có một người vượt qua một ức.

- Có mười ba người trên năm ngàn vạn.

- Ngàn vạn thì có một trăm bốn mươi hai người.

- Một trăm mười bốn vạn của ta chẳng xếp hạng một ngàn hai trăm ba mươi một trong giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử, không chen vào hàng một ngàn đwojc.

Dương Thạc luôn dò đến hơn một ngàn hai trăm mới tìm ra tên của mình.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Bảng xếp hạng giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử là sau khi Thuần Nhân tộc hoàn toàn suy sụp đi vào trung tâm bí địa này mới có, lúc trước khi Thuần Nhân tộc còn hưng thịnh thì không có bảng này.

Thuần Nhân tộc hoàn toàn suy sụp, bị buộc vào trung tâm bí địa mới có bảng xếp hạng, lúc trước không có.

Nếu tính luôn lúc trước thì ...

Nên biết Thuần Nhân tộc từng thống trị Thiên Thánh giới vô số năm tháng.

Khi đó cường giả cấp thất tinh của Thuần Nhân tộc từng sống sau xô sóng trước, tùy tiện một cường giả cấp thất tinh cống hiến ra trăm vạn trung phẩm linh thạch là chuyện nhỏ, nếu tính luôn các siêu cấp cường giả thì hơn một trăm vạn giá trị cống hiến của Dương Thạc phải xếp đến hạng vài ức.

- Dương Thạc, bây giờ giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử của ngươi tuy xếp hàng hơn một ngàn trong tổng giá trị cống hiến của Thuần Nhân tộc, nếu trong giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử gần trăm vạn năm thì chắc sẽ vững vàng chiếm một góc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng mỉm cười, lại vung tay.

Màn sáng trước mặt Dương Thạc nhanh chóng thay đổi.

Trong trăm vạn năm gần đây, xếp hạng giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử của Thuần Nhân tộc hiện ra.

- Ta ... xếp hạng bảy? Người cao nhất là hư không Vô Thánh cấp lục tinh có hai trăm bốn mươi hai vạn giá trị cống hiến?

Lần này Dương Thạc tăng vọt xếp hạng đến thứ bảy.

741. Chương 695: Đối Thủ Của Dương Thạc, Cửu Thiên Hồng (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 695: Đối thủ của Dương Thạc, Cửu Thiên Hồng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sáu người xếp trước Dương Thạc cao nhất chỉ là hai trăm bốn mươi hai vạn giá trị cống hiến, từ hạng hai đến sáu đều dưới hai trăm vạn giá trị cống hiến. Hơn nữa trong những người này chỉ có hai là cường giả cấp lục tinh, còn lại đều là hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh.

- Nhân Hoàng Tôn Trưng xếp thứ chín, giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử là bảy mươi chín vạn.

Trong mười hàng đầu, Dương Thạc phát hiện tên của Nhân Hoàng Tôn Trưng.

Lúc cao nhất đạt bảy mươi chín vạn.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nhìn bảng xếp hạng này thì trong trăm vạn năm gần đây Thuần Nhân tộc không có một hư không Vô Thánh cấp thất tinh nào, cao nhất chỉ là ba hư không Vô Thánh cấp lục tinh.

Thuần Nhân tộc mới hoàn toàn suy sụp thì vẫn có một ít hư không Vô Thánh cấp thất tinh.

Có nhiều hư không Vô Thánh cấp lục tinh.

Chính vì vậy, trong giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử cỡ như Dương Thạc chỉ có thể xếp hạng một ngàn hai trăm.

Gần trăm vạn năm nay nguyên Thuần Nhân tộc không xuất hiện cường giả cấp thất tinh, chỉ có ba cường giả cấp lục tinh. Rõ ràng Thuần Nhân tộc ngày càng tuột dốc, hèn chi trên Bạch Lâm đảo bị năm chủng tộc khi dễ.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính hít sâu, chậm rãi nói:

- Dương Thạc, trong trăm vạn năm gần đây là thời gian Thuần Nhân tộc ta suy sút nhất. Vạn năm trước Nhân Hoàng ta tiến vào Thiên Thánh giới, chưa đến mười năm đã trở thành thủ lĩnh Thuần Nhân tộc. Lúc đó thủ lĩnh tiền nhiệm là một vị cường giả cấp ngũ tinh, đã chết, cao thủ cấp tứ tinh tổn thất hầu như không còn. Ta chỉ là đỉnh cấp tam tinh đã buộc phải thống lĩnh Thuần Nhân tộc, đó là thời gian Thuần Nhân tộc gian nan nhất.

Vạn năm trước là khó khăn nhất.

Nhân Hoàng Tôn Trưng thủ lĩnh Thuần Nhân tộc chỉ là đỉnh cấp tam tinh, chưa đến đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh.

Nhân Hoàng Tôn Trưng tự hào nói:

- Trong vạn năm nay ta dốc hết sức tăng thực lực cho Thuần Nhân tộc, may mà không uổng công sức. Nay Thuần Nhân tộc ta có ba cường giả cấp ngũ tinh, có bốn, năm cường giả cấp tứ tinh, trên hư không Võ Thánh thì khoảng ba mươi hai người. Mặc dù không thể so sánh với trước kia nhưng trong trăm vạn năm nay thì thực lực Thuần Nhân tộc hiện giờ xem như số một.

Một vạn năm đem Thuần Nhân tộc từ chủng tộc không có một đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh phát triển đến trình độ như vậy, Nhân Hoàng Tôn Trưng có thể kiêu ngạo.

- Khiến ta tự hào nhất là Dương Thạc người trở về Thuần Nhân tộc!

- Sức chiến đấu hiện nay của người là đẳng cấp lục tinh.

- Ta đã đi vào bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, chỉ cần không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đi vào đẳng cấp lục tinh rất dễ. Khi ấy Thuần Nhân tộc chúng ta có hai cường giả cấp lục tinh, nếu Dương Địch trở về, nói không chừng có cơ hội ba cường giả cấp lục tinh.

- Còn có Ngô Minh, Dương Thiên, thực lực của bọn họ bắt đầu bước hướng cấp ngũ tinh.

- Khi ấy Thuần Nhân tộc ta sẽ nghênh đón thời kỳ hưng thịnh nhất trong trăm vạn năm qua.

Mắt Nhân Hoàng Tôn Trưng tràn ngập mong chờ.

Gần trăm vạn năm qua nhìn giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử cũng biết chỉ xuất hiện ba cường giả cấp lục tinh.

Ba cường giả cấp lục tinh không cùng một thời đại, tức là trong gần trăm vạn năm nay lúc Thuần Nhân tộc hưng thịnh nhất chỉ có một cường giả cấp lục tinh.

Bây giờ Dương Thạc cộng với Nhân Hoàng Tôn Trưng rất có thể được hai cường giả cấp lục tinh.

Còn có Dương Địch.

Thiên phú của Dương Địch gần như cao nhất trong Thuần Nhân tộc. Nhân Hoàng Tôn Trưng từng gặp Dương Địch, biết ngộ tính, tư chất của nàng thậm chí hơn Ngô Minh hòa thượng, Dương Thiên.

Bây giờ Dương Thiên có thể vào đẳng cấp ngũ tinh, gần đây Ngô Minh trùng kích cấp ngũ tinh, lúc trước Dương Thạc đến gã không xuất quan nghênh tiếp. Dương Địch đang theo Lâm Thu Thủy xông xáo bên ngoài, rèn luyện. Có lâm Thu Thủy cường giả cấp thất tinh dạy dỗ, Dương Địch có khả năng rất lớn trở thành cường giả cấp lục tinh.

Khi đó Thuần Nhân tộc có ba cường giả cấp lục tinh là hưng thịnh nhất trong trăm vạn năm gần đây.

Ngô Minh, Dương Thiên, Phật Ấn đại sư, Chân Võ đại đế đều rất có khả năng trùng kích đẳng cấp lục tinh.

Dương Thiên, Chân Võ đại đế đã bị Dương Thạc đả kích nhiều.

Muốn tăng tiến thực lực thì không thể nào, tức là nói suốt đời suốt kiếp sẽ dừng bước ở đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh.

Nhưng từ cấp ngũ tinh đi vào cấp lục tinh vẫn nằm trong vòng đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh, chỉ cần tích lũy đủ, thiên phú cường đại, cho dù là tâm không thể thông thuận cũng có khả năng từ cấp ngũ tinh lên cấp lục tinh.

Tức là nói bây giờ Thuần Nhân tộc cơ bản bảo đảm hai cường giả hư không Vô Thánh cấp lục tinh, tám mươi phần trăm xác suất có ba cường giả hư không Vô Thánh cấp lục tinh. Thậm chí có hai phần xác suất được năm hư không Vô Thánh cấp lục tinh.

Nếu thật sự như vậy thì Thuần Nhân tộc xứng là hưng thịnh nhất trong mấy trăm vạn năm tới nay.

Thời đại hưng thịnh kia sáng tạo ra khi Nhân Hoàng Tôn Trưng còn cai trị, cái tên Nhân Hoàng sẽ khắc trong lịch sử Thuần Nhân tộc.

Vô cùng vinh diệu.

Bởi vậy tâm tình Nhân Hoàng Tôn Trưng dâng trào.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Mặc dù thiên phú của ta cường đại, muốn vào đẳng cấp lục tinh thì dễ nhưng đến cấp thất tinh là vô cùng khó khăn. Nếu Thuần Nhân tộc ta có thể đạt đến hưng thịnh nhất trong mấy trăm vạn năm nay, khi ấy tâm cảnh của ta sẽ thăng hoa, hoàn toàn thông thuận, có khả năng rất lớn vào đẳng cấp thất tinh.

Thiên phú của Nhân Hoàng Tôn Trưng xem như tương đương cường đại, dù sao gã là người sáng tạo ra nhân đạo văn minh ở trần gian.

Tại Thiên Thánh giới không tính đứng đầu.

Nhân Hoàng Tôn Trưng có thể đi vào đẳng cấp ngũ tinh, cấp lục tinh coi như đỉnh cao rồi, một vạn năm dài mới vào cấp lục tinh tuy so sánh với đa số người đã là rất nhanh, tốc độ này chứng minh thiên phú của Nhân Hoàng Tôn Trưng không nghịch thiên, có khả năng đột phá cấp thất tinh nhưng xác suất không quá cao.

Nếu Thuần Nhân tộc do Nhân Hoàng Tôn Trưng dẫn dắt đạt đến hưng thịnh nhất trong mấy trăm vạn năm nay thì tâm cảnh của gã sẽ rất thông thấu, khi ấy xác suất vào cấp thất tinh tăng lớn.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Nhân Hoàng diện hạ, tin tưởng thời đại đó sẽ không xa xôi.

- Bây giờ năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo trong đó có hai tộc trưởng của chủng tộc bị ta giết rồi. Còn lại mấy chủng tộc dù thực lực không tệ nhưng không có cường giả cấp lục tinh, muốn áp chế chúng ta gần như không thể.

Giờ phút này, Dương Thạc có sức chiến đấu cấp lục tinh mạnh mẽ, năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo không đáng lọt vào mắt hắn.

- Nay năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo không áp chế chúng ta được.

- Người của chúng ta muốn chiếm bao nhiêu tài nguyên thì lấy bấy nhiêu.

- Muốn ra ngoài rèn luyện thì đi ra.

Dương Thạc nói:

- Đoạn thời gian tiếp theo Thuần Nhân tộc ta phát triển nghênh đón thời kỳ tăng mạnh.

- Áp chế năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo?

Nghe Dương Thạc nói, Nhân Hoàng Tôn Trưng nhíu mày nói:

- Dương Thạc, muốn áp chế năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo không dễ dàng.

742. Chương 696: Người Đến Từ Vân Lam Phủ

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 696: Người Đến Từ Vân Lam Phủ

Nhân Hoàng Tôn Trưng chậm rãi nói:

- Theo ta được biết, trong năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo tuy không có cường giả cấp lục tinh nhưng tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng có sức chiến đấu đạt đến bá chủ đẳng cấp ngũ tinh lâu rồi. Hình như gần đây Cửu Thiên Hồng chuẩn bị bế quan, một khi hãn xuất quan thì chính là cường giả có sức chiến đấu cấp lục tinh. Hơn nữa Cửu Thiên Hồng là siêu cấp thiên tài ngàn vạn năm hiếm gặp trong Nhân Hoàng Tôn Trưng, hiện nay mới có chín trăm bảy mươi sáu tuổi. Thiên tài như vậy nếu đi vào đẳng cấp lục tinh thì sức chiến đấu không đơn giản là sơ giai, rất có thể đến cấp lục tinh trung giai, rồi sở hữu chút thủ đoạn đặc biệt, muốn áp chế hắn là rất khó khăn.

Biểu tình Dương Thạc nhíu mày hỏi:

- Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng?

Cường giả bá chủ đẳng cấp ngũ tinh chắc bây giờ đã vào đẳng cấp lục tinh.

Hiện tại tuy Dương Thạc có sức chiến đấu cấp lục tinh nhưng chỉ miễn cưỡng đối kháng với cường giả cấp lục tinh.

Trong số cường giả cấp lục tinh thần hồn không quá cường đại thì không tạo thành tổn thương lợi hại cho Dương Thạc được.

Nguyên tố vũ sát của Dương Thạc có hiệu quả công kích cấp lục tinh rất ók hạn, không thể nhẹ nhàng như khi đối phó cường giả cấp ngũ tinh của năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo.

Có thể tạo thành uy hiếp, nhưng không tạo được uy hiếp trí mạng.

Bí pháp công kích thần hồn nguyên tố hòa tan có thể uy hiếp cường giả cấp lục tinh được.

Cường giả Cửu Túc Thú tộc có thần hồn quá đặc biệt, không chỉ tồn tại trong óc mà còn trong bốn cánh tay, năm chân.

Dù Dương Thạc thi triển bí pháp công kích thần hồn nguyên tố hòa tan, muốn hoàn toàn tiêu diệt thần hồn của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng là chuyện không thể nào.

Không thể nghi ngờ, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng là kẻ địch lớn nhất của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc không có trăm phần trăm nắm chắc áp chế được gã.

- Một cường giả như vậy sao ...

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Bây giờ đúng là khó thể áp chế hắn, nhưng thực lực của ta chưa đến đỉnh, nếu có huyết trì cho ta tiến hành huyết mạch tẩy lễ, kích phát thần thú huyết mạch trong người thì sức chiến đấu của ta còn tăng lên, nói không chừng có cơ sở sức chiến đấu một trăm lẻ sáu, một trăm lẻ bảy lần.

- Khi đó chẳng những tăng thực lực mà áo giáp tăng gấp bội càng có thể phát huy hiệu dụng, dù có gặp Cửu Thiên Hồng cũng không sợ!

Thực lực hiện tại của Dương Thạc có cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần.

Đây là sức chiến đấu tương đương cường đại khủng bố, trong toàn Thiên Thánh giới, ước vạn vạn năm qua chỉ có mình hắn đạt đến sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần.

Đây chưa phải là cực hạn của Dương Thạc.

Bây giờ Dương Thạc có con đường tăng lớn thực lực của mình, chính là ... huyết trì tẩy lễ.

Huyết trì tẩy lễ, kích phát thần thú huyết mạch!

Trong người Dương Thạc có được lõi đình thần ưng huyết mạch, thêm vào đại địa cuồng hùng huyết mạch, hai thần thú này hiển nhiên đều không giản đơn.

Lúc trước lõi đình thần ưng Huyết Phi, còn có đại địa cuồng hùng Ngưng Thú vừa mới vào Thiên Thánh giới đã bị truyền tông trận pháp truyền tông trở lại Thần Thú tộc của mình. Chúng tộc ở các lối vào giới thiết kế truyền tông trận hiển nhiên là Thần Thú tộc siêu lớn. Chỉ điểm này đủ hiện ra sự lợi hại của chúng tộc lõi đình thần ưng, đại địa cuồng hùng.

Có được hai loại thần thú huyết mạch này, không gian tăng tiến của Dương Thạc rất lớn.

Chỉ cần có thể tìm đến huyết trì, tiến hành tẩy lễ, kích phát ra hai thần thú huyết mạch ...

Khi đó không nói thứ khác, Dương Thạc có niềm tin sẽ thúc đẩy đệ tứ trọng hắc hùng huyền ưng biến thân.

Đệ tam trọng biến thân thì khí huyết của Dương Thạc có điều tăng lên.

Độ mạnh thân thể tăng lớn, lên một cấp là chuyện nhỏ.

Bây giờ độ phòng ngự thân thể của Dương Thạc là đỉnh thập cấp thần binh, nếu lại tăng một cấp bậc là gần thập nhị cấp thần binh. Bình thường hư không Võ Thánh cấp lục tinh công kích vào người Dương Thạc đều có thể miễn dịch hơn một nửa. Còn lại đối với Dương Thạc có thần thú huyết mạch thì không tính là gì.

Quan trọng nhất là một khi kích phát đệ tứ trọng biến thân, sức chiến đấu của Dương Thạc sẽ lại tăng lên, đạt đến cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ sáu, một trăm lẻ bảy lần.

Khi đó áo giáp tăng gấp bội phát ra uy lực càng mạnh.

Ví dụ như sức chiến đấu gấp một trăm lẻ bảy lần thì áo giáp tăng gấp bội phát huy ra sức chiến đấu gấp bảy.

Dù bỏ qua bản thân Dương Thạc tăng sức chiến đấu thì sức chiến đấu gấp bảy so với lúc trước sức chiến đấu gấp năm lần, tăng bốn phần sức chiến đấu. Khi đó Dương Thạc muốn áp chế tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng rất đơn giản.

- Sức chiến đấu của ngươi còn chưa đến đỉnh?

Nghe Dương Thạc nói, Nhân Hoàng Tôn Trưng hút ngụm khí lạnh.

Sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần mà chưa tới đỉnh?

Không lẽ cực hạn sức chiến đấu của Dương Thạc giống như tiền bối Thuần Nhân tộc đã dự đoán, gấp một trăm mười lần, cực hạn trong cực hạn?

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Nếu như có huyết trì kích phát thần thú huyết mạch trong người ta thì sức chiến đấu còn tăng lên nữa.

Nghe Dương Thạc nói, lòng Nhân Hoàng Tôn Trưng máy động:

- Huyết trì sao?

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Huyết trì thì gần như mọi Thần Thú tộc đều có. Chiếm thượng phẩm linh thạch là chiếm tài nguyên quan trọng hạ cấp. Thần thú Thần Thú tộc có thể dễ dàng vào bên trong tiến hành huyết mạch tẩy lễ. Nếu chúng tộc nào không có huyết trì sẽ bị phụ thuộc, đến huyết trì của chúng tộc khác huyết mạch tẩy lễ, phải trả giá lớn.

- Trên Bạch Lâm đảo chúng ta, khu vực Cửu Túc Thú tộc có một huyết trì loại nhỏ.

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói:

- Vì có huyết trì loại nhỏ nên Nhân Hoàng Tôn Trưng có tài nguyên nhiều hơn bốn chủng tộc khác, thực lực mạnh nhất trong năm chủng tộc.

Huyết trì là tài nguyên cực kỳ quan trọng.

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo đều là Bán Thần Thú tộc, cần vào huyết trì tiến hành huyết mạch tẩy lễ.

Cửu Túc Thú tộc chiếm huyết trì loại nhỏ, tuy bọn họ không có khả năng độc chiếm, không cho chủng tộc khác dụng nhưng bốn chủng tộc muốn dùng huyết trì thì nhiều ít phải trả giá, như trao đổi tài nguyên.

Vì vậy tổng sản lượng tài nguyên của Cửu Túc Thú tộc nhiều nhất trong năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo.

Thực lực tổng hợp của Cửu Túc Thú tộc mạnh nhất, nhiều cao thủ nhất. Như tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng có được Nhân Hoàng, giờ gần như là thực lực cấp lục tinh.

Mắt Nhân Hoàng Tôn Trưng chợt lóe, trầm giọng nói:

- Nếu Dương Thạc người muốn tiến hành huyết trì tẩy lễ thì có thể đặt mục tiêu vào huyết trì trong lãnh địa của Cửu Túc Thú tộc.

- Trong lãnh địa của Cửu Túc Thú tộc có huyết trì?

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Hiện nay sức chiến đấu của ta là đẳng cấp lục tinh, không áp chế Cửu Thiên Hồng được nhưng hấn muốn ức chế, đánh bị thương ta thì cũng khó như lên trời. Dưới loại tình huống này, ta cứ rần xông vào lãnh địa của Cửu Túc Thú tộc, vào huyết trì trực tiếp tiến hành tẩy lễ là hoàn toàn có khả năng.

743. Chương 697: Cường Giả Cấp Thất Tinh Sau Lưng Cửu Túc Thú Tộc

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 697: Cường Giả Cấp Thất Tinh Sau Lưng Cửu Túc Thú Tộc

Nhân Hoàng Tôn Trưng tiếp tục bảo:

- Nhưng vấn đề duy nhất là tiến hành huyết trì tẩy lễ, trong quá trình nói không chừng sẽ xuất hiện tình huống gì. Có lúc huyết mạch bị kích phát, đạt được một ít năng lực đặc biệt. Quá tình này tuyệt đối không thể bị người quấy rầy. Dương Thạc, người xâm nhập huyết trì thì đơn giản, nhưng muốn không bị Cửu Thiên Hồng quấy rầy thì rất khó khăn.

Dương Thạc nhíu chặt chân mày.

Đúng như Nhân Hoàng Tôn Trưng đã nói, xông vào rất đơn giản. Nhưng tiến hành huyết mạch tẩy lễ không thể bị quấy rầy.

- Nếu thật sự không được thì ...

Nhân Hoàng Tôn Trưng đổi đề tài, mắt lóe tia sáng.

Nhân Hoàng Tôn Trưng trầm giọng nói:

- Ta là bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, thực lực không bằng Cửu Thiên Hồng nhưng không đến nỗi không chống lại được hấn. Hơn nữa Thuần Nhân tộc chúng ta còn có không ít bí bảo, ta đối lấy một pháp khí, bí bảo giữ mạng, lợi dụng mấy thứ này giằng co với Cửu Thiên Hồng chắc là được, để hấn không rảnh quan tâm người. Khi đó người cứ vào huyết trì, tiến hành huyết mạch tẩy lễ.

Nhân Hoàng Tôn Trưng bám chân tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tranh thủ thời gian cho Dương Thạc tiến hành huyết mạch tẩy lễ?

Đây là cách hay.

Dương Thạc hơi lo lắng nói:

- Nhân Hoàng diện hạ nói như vậy có phải là quá nguy hiểm không?

Nhân Hoàng Tôn Trưng cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Đừng coi thường bí bảo của Thuần Nhân tộc ta.

Nhân Hoàng Tôn Trưng vung tay phải lên, trước mặt gã và Dương Thạc xuất hiện một màn sáng.

Nhân Hoàng Tôn Trưng cười nói:

- Trong Thuần Nhân tộc ta không nhiều bí bảo giữ mạng, có một số có thể trong khoảng thời gian ngắn giữ chặt kẻ địch. Chỉ cần chuẩn bị sung túc, vậy khốn Cửu Thiên Hồng mười ngày, nửa tháng đều không thành vấn đề lớn.

- Chọn mấy thứ này đi.

Nhân Hoàng Tôn Trưng vừa nói vừa lựa chọn báu vật trên màn sáng.

Một chỉ bảo phòng ngự đặc biệt trong khoảng thời gian ngắn tăng hiệu quả phòng ngự gấp đôi cho bản thân.

Một chỉ bảo phòng ngự thần hồn.

Một viên linh dược có thể khiến mình bị trọng thương chớp mắt hồi phục trạng thái cao nhất.

.....

Lợi dụng mấy thứ này, ít nhất trong thời gian ngắn Nhân Hoàng Tôn Trưng đối kháng cường giả sẽ không bị tổn thương gì, sẽ không gặp nguy hiểm sinh mạng.

Ngoài ra có một số bí bảo, pháp khí vậy khốn kẻ địch, trong đó có nhiều thứ tiêu hao dùng một lần, mấy thứ kia giá trị không nhỏ, sau khi sử dụng là hoàn toàn phế bỏ nhưng hiện tại Nhân Hoàng Tôn Trưng không chút do dự đối lấy.

Mấy chục vạn giá trị cống hiến dùng hết sạch, thậm chí còn thiếu nợ mấy chục vạn.

Đối xong mấy thứ đó, Nhân Hoàng Tôn Trưng mỉm cười nói:

- Dương Thạc, chờ khi ngươi xâm nhập huyết trì. Hoàn thành huyết mạch tẩy lễ, thực lực tăng nhiều đừng quên giết mấy cường giả năm chủng tộc giúp ta, kiếm lại một số bí bảo, ít nhất bù đắp mấy chục vạn giá trị cống hiến ta nợ. Nếu không thì thủ lĩnh Thuần Nhân tộc như ta nợ mấy chục vạn giá trị cống hiến thì làm sao phục chúng được?

Nhân Hoàng Tôn Trưng nói giỡn với Dương Thạc.

Dương Thạc không nói nhiều:

- Chắc chắn rồi!

Giờ không phải lúc nhăn nhó từ chối.

Sau Dương Thạc tẩy lễ huyết trì, thực lực tăng lớn là việc rất tốt cho Thuần Nhân tộc.

Vì Dương Thạc có thể hoàn thành huyết trì tẩy lễ, Nhân Hoàng Tôn Trưng dùng hết mấy chục vạn giá trị cống hiến, thậm chí nợ lại mấy chục vạn, hoàn toàn đáng giá.

Dù sao, một khi tẩy lễ hoàn thành, thực lực của Dương Thạc tăng nhiều thì mấy chục vạn giá trị cống hiến giết những cường giả cấp ngũ tinh Bạch Lâm đảo là dễ dàng bù lại. Hơn nữa khi đó trừ đi năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo phong tỏa, hoàn toàn áp chế họ, thế thì giá trị cống hiến không chỉ là mấy chục vạn, trăm vạn cống hiến có thể so sánh.

Trong hệ thống giá trị cống hiến của Thuần Nhân tộc còn có đặt ra hoàn thành một vài nhiệm vụ, được bao nhiêu giá trị cống hiến.

Trong đó nếu như phá phong tỏa năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, áp chế năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo thì được giá trị cống hiến khoảng trăm vạn.

Giết chết thủ lĩnh năm chủng tộc được hai mươi vạn giá trị cống hiến.

Nhưng vấn đề là lúc trước Dương Thạc giết tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Dương, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thải Vân Thanh xong không kịp lấy không gian giới chỉ của đối phương, hẳn không có vật chứng thì làm sao lĩnh giá trị cống hiến?

Nếu lần này Dương Thạc có thể toàn diện áp chế năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo thì lấy chắc trăm vạn giá trị cống hiến rồi.

- Chờ qua yến hội đêm nay lập tức hành động.

- Dương Thạc, người chỉ cần hoàn thành huyết mạch tẩy lễ, dù cho không thể áp chế năm chủng tộc nhưng cũng là tất mật họ, Thuần Nhân tộc đã hãnh diện. Sĩ khí tăng vọt rồi.

Nhân Hoàng Tôn Trưng chậm rãi nói:

- Khi đó Thuần Nhân tộc ta phần chấn, thực lực tổng thể sẽ tăng lên.

Trong khi Nhân Hoàng Tôn Trưng và Dương Thạc bàn bạc làm sao đi huyết trì trong lãnh địa của Cửu Túc Thú tộc thì ...

Cửu Túc Thú tộc, bên trên một tòa cung điện hoa lệ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên địa biến dị, tiếng sấm ầm ầm.

- Là tộc trưởng đột phá!

Bên ngoài cung điện, một số hư không Võ Thánh của Cửu Túc Thú tộc như đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào cùng xuất hiện, nhìn dị tượng trên bầu trời, vẻ mặt lộ ra hưng phấn.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng đột phá đến sức chiến đấu cấp lục tinh.

Vù vù vù vù vù!

Trên Bạch Lâm đảo, phương xa có luồng sáng trắng lao nhanh tới.

Luồng sáng trắng này là một nam nhân trung niên áo trắng.

- A? Trên Bạch Lâm đảo có người đột phá? Không biết là cường giả của chủng tộc nào, dường như đột phá cấp lục tinh. Nếu là cấp lục tinh thì trên Bạch Lâm đảo đã có người có thể nói chuyện ngang hàng với ta.

Nam nhân trung niên áo trắng khoảng bốn, năm mươi tuổi, vẻ mặt lạnh băng, góc áo trắng có sáu ngôi sao bạc, hiển nhiên là hư không Võ Thánh cấp lục tinh.

Ngoài ra góc áo của nam nhân trung niên áo trắng có một áng mây trắng, nếu Dương Thạc có tại đây sẽ nhận ra đó là tiêu chí Vân Lam phủ trung ương đại lục.

Cường giả hư không Võ Thánh cấp lục tinh trong Vân Lam phủ ở trung ương đại lục?

Trung ương đại lục có ba mươi sáu tòa phủ, trong đó Vân Lam phủ xem như thực lực khá yếu, coi như là phủ chủ Vân Lam phủ thì chỉ có cường giả hư không Võ Thánh cấp lục tinh bình thường. Dù là đỉnh cấp lục tinh so với cường giả cấp thất tinh chỉ như con kiến.

Nếu không phải khu vực Vân Lam phủ khá nhỏ, không có tài nguyên nào vượt trội thì sợ là vị trí phủ chủ không đến lượt cường giả hư không Võ Thánh cấp lục tinh ngồi.

Phủ chủ Vân Lam phủ có thực lực cấp lục tinh.

Trừ phủ chủ của Vân Lam phủ ra, cường giả cấp lục tinh trong Vân Lam phủ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Trừ mấy trưởng lão khách khanh cấp lục tinh thường không đi ra ngoài, người thuộc về Vân Lam phủ mà đạt đến đẳng cấp lục tinh hoặc gần như vậy có thể đếm trên đầu ngón tay.

Mặc dù Vân Lam phủ ở mé đông trung ương đại lục, bên cạnh chính là Đông Hải phủ, cách Bạch Lâm đảo không quá xa nhưng Vân Lam phủ và Bạch Lâm đảo không có nhiều giao tiếp.

744. Chương 698: Thiên Ô Tộc Của Đông Hải

Vô Tận Thần Công

Chương 698: Thiên Ô tộc của Đông hải

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lam Thiên Sơn!

Phụ thân của huynh đệ Lam Đạt, Lam Viễn, ba thống lĩnh của Vân Lam phủ.

Thực lực của Lam Thiên Sơn vốn là bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, khi Dương Thạc giết chết huynh đệ Lam Đạt, Lam Viễn thì Lam Thiên Sơn đã bế quan đột phá.

Sau khi xuất quan, Lam Thiên Sơn đi vào sức chiến đấu cấp lục tinh.

Lần này mục đích Lam Thiên Sơn đến là cái gì đã quá rõ ràng.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Lam Thiên Sơn cùng mấy cường giả trên cấp ngũ tinh như đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào đi vào trong cung điện Cửu Túc Thú tộc.

Ngồi xuống ghế, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nghiêm túc hỏi Lam Thiên Sơn:

- Thì ra là Lam thống lĩnh, không biết Lam thống lĩnh đến Bạch Lâm đảo của ta có gì không?

Lam Thiên Sơn không mang địch ý đến Bạch Lâm đảo, chắc không phải tìm Cửu Túc Thú tộc gây sự.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng không thể không hỏi thăm mục đích Lam Thiên Sơn đến Bạch Lâm đảo.

Bình thường cường giả hư không Vô Thánh cấp lục tinh lang bạt Thiên Thánh giới đến nơi nào mà ở lại lâu thì tuyệt đối là vì nơi đó có thứ hấp dẫn cường giả cấp lục tinh.

Hoặc là cái gì bí địa hiểm cảnh.

Hoặc là thiên tài địa bảo, bí bảo pháp khí sắp xuất thế.

Cửu Thiên Hồng là tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, hiểu biết rất rõ về Bạch Lâm đảo. Trên Bạch Lâm đảo không có tài nguyên nào đáng hấp dẫn một cường giả hư không Vô Thánh cấp lục tinh, cổ tình vị cường giả này đến đây. Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng cảm thấy rất có thể trên Bạch Lâm đảo xuất hiện báu vật, bí địa gì mà gã không biết.

Cho nên tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng phải hỏi rõ ràng.

Lam Thiên Sơn không giấu giếm, nói thẳng:

- Ta đến Bạch Lâm đảo là vì Thuần Nhân tộc!

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nhướng mày nói:

- Thuần Nhân tộc?

Suy đoán của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng xem như không sai.

Lam Thiên Sơn đến có lẽ vì trên Bạch Lâm đảo xuất hiện báu vật, bí địa, nhưng nguyên nhất lớn là Thuần Nhân tộc. Thuần Nhân tộc có nội tình thâm hậu, không chừng có bí bảo. Thường có một số cường giả cấp lục tinh, thậm chí là cấp thất tinh đến Bạch Lâm đảo vì Thuần Nhân tộc. Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng cảm thấy Lam Thiên Sơn có có ý định đó.

Mắt Lam Thiên Sơn bắn ra tia sáng sắc bén nói:

- Cửu tộc trưởng, trong Thuần Nhân tộc có một người tên là Dương Thạc, hơn hai năm trước trong hư không Võ Thánh cấp lục tinh trung ương đại lục ta có xảy ra xung đột với hai ái tử của ta, đã giết chết chúng. Khi đó ta đang bế quan tiềm tu, đột phá đẳng cấp lục tinh nên không làm gì hấn được, đã để Dương Thạc trốn thoát. Chờ khi ta đột phá đến cấp lục tinh, ổn định cảnh giới lập tức mau tin tức từ Thiên Thánh thương hội, biết Dương Thạc đến Mạc Niên đảo, rất có thể là tới Bạch Lâm đảo. Ta không tiếc sử dụng nhiều tinh thạch qua truyền tống trận đi đến Bạch Lâm đảo vì tìm ra Dương Thạc, trả thù cho nhi tử của ta!

- Dương Thạc?

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng lặp lại tên này, vẻ mặt không thể tin.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng chưa từng nghe nói tới Dương Thạc gì đó.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng cảm thấy có tám phần Lam Thiên Sơn lấy có Dương Thạc mưu đồ báu vật của Thuần Nhân tộc.

Đang lúc tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nghĩ vậy thì đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào đi tới sau lưng gã, thì thầm vài câu.

- Tộc trưởng ...

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng biến sắc mặt nói:

- Cái gì? Dương Thạc giết chết năm, sáu cường giả đẳng cấp trưởng lão của năm chủng tộc ta?

Hiển nhiên đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào đã nói tin tức về Dương Thạc cho tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nghe.

Két két két két két!

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng bóp nát tay vịn đang ngồi.

Giờ phút này, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng xem như tin lời Lam Thiên Sơn đã nói:

- Lam thống lĩnh, xem ra hai chúng ta có mối thù chung.

Lam Thiên Sơn nhỏ giọng nói:

- Theo ta được biết thì Dương Thạc là cường giả sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh?

Lam Thiên Sơn mua tin tức ở Thiên Thánh thương hội, biết tin tức cơ bản về Dương Thạc. Dương Thạc ở ngoài Mạc Niên thành giết chết ba cường giả cấp ngũ tinh, hiện ra thực lực đỉnh cấp ngũ tinh, Lam Thiên Sơn có điều tra ra chuyện này.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng thở hắt ra:

- Đúng là đỉnh cấp ngũ tinh thậm chí là thực lực bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng chậm rãi nói:

- Cửu ta hiểu tâm tình muốn trả thù cho ái tử của Lam thống lĩnh, nhưng Cửu ta cần nói với Lam huynh thể này, Dương Thạc đã vào nơi Thuần Nhân tộc cư trú, tám phần sẽ tạm thời không đi ra. Nơi Thuần Nhân tộc cư trú có pháp khí mạnh mẽ cấp thất tinh thủ hộ, có ngàn vạn cường giả cấp lục tinh đồng loạt ra tay oanh kích cũng không thể phá phòng ngự cường đại này, không thể thương tổn Dương Thạc ở trong nơi Thuần Nhân tộc cư trú. truyện copy từ

Lam Thiên Sơn biến sắc mặt nói:

- Cái gì?

Mặt liên tục biến đổi vài lần, Lam Thiên Sơn sắc mặt âm trầm.

- Thuần Nhân tộc này có thủ đoạn phòng hộ như vậy sao?

- Năm trước Dương Thạc chỉ có sức chiến đấu cấp tam tinh, hai, ba năm ngắn ngủi đã vào đỉnh cấp ngũ tinh, chắc tuổi của hắn chưa đến năm mươi. Thiên phú cực kỳ nghịch thiên!

Lam Thiên Sơn trầm giọng nói:

- Chờ vài chục năm sau báo thù, Lam Thiên Sơn ta chờ được nhưng sợ là Dương Thạc trưởng thành đến cấp lục tinh hay càng cao hơn. Mặc dù thiên phú của Lam Thiên Sơn ta không tệ nhưng muốn vào cấp thất tinh không có tới một phần năm chắc, sẽ cần mấy vạn năm tích lũy. Nói không chừng khi đó Dương Thạc đã lên đến đẳng cấp nào, nếu không thể giết hắn trong mấy năm gần đây thì e rằng suốt đời suốt kiếp không giết được hắn.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng biến sắc mặt nói:

- Thiên phú cường đại như vậy?

- Chưa đến năm mươi tuổi đi vào sức chiến đấu đỉnh cấp ngũ tinh?

- Vậy thì ...

Lòng tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng trầm xuống.

Mặc dù tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng và Dương Thạc không có mối thù sâu đậm nhưng gã làm tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, nếu Dương Thạc nổi trội thì Thuần Nhân tộc trưởng thành thế, gã sẽ không sống yên.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng trầm nghĩ:

- Chuyện này cần bàn bạc kỹ hơn, nếu thật sự không được thì phải thực hiện kế hoạch kia trước tiên. Hừ, Thuần Nhân tộc bình thường cho rằng có cường giả cấp thất tinh chống lưng là sẽ lù lù bất độc sao? Cửu Túc Thú tộc ta cũng có cường giả cấp thất tinh làm hậu thuẫn, tốn chút cái giá thì là lúc mấy vị tiền bối cấp thất tinh ra tay.

- Dù có phải trả giá lớn cũng phải khiến bọn họ ra tay trước tiên.

Thiên Thánh giới bình thường chia ba tầng trong Bán Thần Thú tộc, 30wm.

Đại hình chủng tộc, trung hình chủng tộc, tiểu hình chủng tộc.

745. Chương 698: Thiên Ô Tộc Của Đông Hải (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 698: Thiên Ô tộc của Đông hải (2)

Nguồn: Vipvanda truyện copy từ

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo rõ ràng thuộc về tiểu hình chủng tộc, người mạnh nhất trong tộc chỉ là đẳng cấp ngũ tinh. Nếu có siêu cấp cường giả cấp lục tinh thì chủng tộc có thể bước vào hàng trung hình. Trung hình chủng tộc thường chiếm khu vực rất lớn hoặc là một hòn đảo nhỏ.

Như Cửu Túc Thú tộc lúc trước là tiểu hình chủng tộc, cùng bốn chủng tộc khác chai Bạch Lâm đảo.

Nay tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng đột phá đến đẳng nam nhân.

Có thể gọi Cửu Túc Thú tộc là trung hình chủng tộc, lấy thực lực hiện tại của Cửu Túc Thú tộc độc chiếm hòn đảo nhỏ như Bạch Lâm đảo là hoàn toàn có thể.

Đương nhiên trung hình chủng tộc như Cửu Túc Thú tộc không ổn định, chỉ có một cường giả hư không Vô Thánh cấp lục tinh.

Mặt sau cường giả hư không Vô Thánh cấp tứ tinh, hư không Vô Thánh cấp ngũ tinh thậm chí là hư không Vô Thánh bình thường không hơn bốn chủng tộc khác trên Bạch Lâm đảo bao nhiêu. Nay nội tình của Cửu Túc Thú tộc chưa đủ.

Nếu tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng bất ngờ chết thì Cửu Túc Thú tộc vẫn giống như bốn chủng tộc khác trên Bạch Lâm đảo, chỉ là tiểu hình chủng tộc. Cho nên Cửu Túc Thú tộc chỉ có thể miễn cưỡng đến ngưỡng cửa trung hình chủng tộc, không dám bá chiếm như các trung hình chủng tộc khác.

Cửu Túc Thú tộc chưa dám trở mặt hoàn toàn với bốn chủng tộc khác, không dám độc chiếm Bạch Lâm đảo.

Nếu Cửu Túc Thú tộc vẫn giữ thực lực như hiện nay, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng không chết, thậm chí ra thêm cường giả hư không Vô Thánh cấp lục tinh dự bị thì khi đó Cửu Túc Thú tộc mới là trung hình chủng tộc thật sự, bốn chủng tộc khác trên Bạch Lâm đảo sẽ bị áp chế không có nơi sinh tồn, chỉ có thể trở thành chủng tộc phụ thuộc Cửu Túc Thú tộc hoặc là rời đi, hay bị diệt tộc.

Trung hình chủng tộc hoàn toàn có thể độc chiếm một tòa tiểu đảo.

Còn về đại hình chủng tộc.

Trên đại lục nào đó có vài tòa thành thị, hay trong biển có được một tòa quần đảo.

Giống chủng tộc lôi đình thần ưng, đại địa cuồng hùng đều là loại đại hùng chủng tộc. Ngoài ra còn có một ít siêu đại hình chủng tộc chiếm diện tích càng lớn.

Thậm chí có thể chiếm cứ một tòa phủ, hay một hai khối đại lục loại nhỏ bị hao tổn.

Lúc trước Cửu Túc Thú tộc là tiểu hình chủng tộc.

Cửu Túc Thú tộc không chỉ là tiểu hình chủng tộc, thường ở Thiên Thánh giới tiểu hình chủng tộc là phụ thuộc một ít đại hình chủng tộc, trung hình chủng tộc. Ví dụ sau này Cửu Túc Thú tộc phát triển thì bốn chủng tộc khác trên Bạch Lâm đảo rất có thể trở thành chủng tộc phụ thuộc Cửu Túc Thú tộc.

Bây giờ Cửu Túc Thú tộc bám vào một đại hình chủng tộc.

Trong đại hình chủng tộc có siêu cấp cường giả cấp thất tinh, hơn nữa không chỉ một mà là ba người.

Cửu Túc Thú tộc luôn muốn lợi dụng đại hình chủng tộc này để đối phó Thuần Nhân tộc.

Nhưng đại hình chủng tộc có nội tình rất thâm sâu, khinh thường đối phó Thuần Nhân tộc. Bí bảo pháp khí của Thuần Nhân tộc không là gì với họ.

Bọn họ sẽ không chủ động đối phó Thuần Nhân tộc, Cửu Túc Thú tộc có thể mời người của đại hình chủng tộc đến hỗ trợ tiêu diệt Thuần Nhân tộc. Muốn mời siêu cấp cường giả trong đại hình chủng tộc thì phải trả cái giá khá lớn, dù sao cường giả cấp thất tinh thường không quan tâm chuyện trần gian, không có giá đắt thì khó mời được.

- Thuần Nhân tộc dù có nhiều cường giả cấp thất tinh hơn cũng không tấn công được.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nhỏ giọng nói:

- Chỉ có thể mời cường giả cấp thất tinh ra tay.

- Tiếc rằng lúc trước Cửu Túc Thú tộc ta chỉ là tiểu hình chủng tộc, sao trả nổi cái giá? Nên không mời được cường giả cấp thất tinh.

- Dù iễn cường mời tới, tài nguyên của Cửu Túc Thú tộc sẽ tiêu hao hầu như không còn. Dù tiêu diệt được Thuần Nhân tộc, Cửu Túc Thú tộc ta muốn phát triển nhưng không có đủ tài nguyên thì rất khó.

- Bây giờ thì khác rồi.

Khóe môi tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng cong lên.

Nay tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng là cường giả có sức chiến đấu cấp lục tinh, Cửu Túc Thú tộc miễn cưỡng đi vào trung hình chủng tộc.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng hoàn toàn có thể nuốt một ít tiểu hình chủng tộc, mở rộng thực lực cho Cửu Túc Thú tộc của mình, lúc đó cái giá mời cường giả cấp thất tinh đủ hầu bao chi trả.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng trầm nghĩ:

- Huống chi bây giờ còn có Lam Thiên Sơn.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nhìn Lam Thiên Sơn.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng lắc đầu, khẽ thở dài:

- Lam huynh, đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc quá cường đại, không phải cường giả cấp thất tinh thì khó thể phá mở. Lam huynh muốn báo thù rửa hận là muôn vàn khó khăn. Nếu không nhanh chóng công phá Thuần Nhân tộc, lỡ như thực lực của Dương Thạc lại tăng tiến đi vào sức chiến đấu cấp lục tinh hay cấp thất tinh thì e rằng Lam huynh không có cơ may báo thù được nữa.

- Vì vậy Lam huynh phải nhanh chóng ra tay đi.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nói:

- Đương nhiên lấy thực lực của Lam huynh phá mở phòng ngự của Thuần Nhân tộc là rất khó, nhưng ta nghĩ chắc Lam huynh có quen biết một số cường giả cấp thất tinh? Trả giá lớn mời cường giả cấp thất tinh đến chắc bọn họ sẽ hỗ trợ giết Dương Thạc.

Lam Thiên Sơn nhíu mày nói:

- Cường giả cấp thất tinh?

Lam Thiên Sơn trầm cười khổ nói:

- Ta sinh hoạt trong Vân Lam phủ rất dài, không phiêu bạt đi nơi khác nên không quen cường giả cấp thất tinh nào ra. Người mạnh nhất ta biết chỉ là phủ chủ Vân Lam phủ. Huống chi lấy thực lực cấp ngũ tinh trước kia của ta làm gì có tư cách quen biết cường giả cấp thất tinh.

Lam Thiên Sơn lắc đầu, bất đắc dĩ nói:

- Ta không quen cường giả cấp thất tinh.

Lam Thiên Sơn trầm giọng nói:

- Nếu thật sự có cường giả cấp thất tinh thì ta nguyện dốc hết của cải mời vị cường giả ấy ra tay giết Dương Thạc báo thù cho con của ta!

Dốc hết của cải mời cường giả cấp thất tinh xuống núi.

Giết chết Dương Thạc!

Thiên phú của Lam Thiên Sơn tuy không tệ nhưng muốn vào cảnh giới cấp thất tinh thì rất khó khăn.

Tức là nói đến cấp lục tinh là đỉnh điểm của Lam Thiên Sơn rồi.

Trên võ đạo không cầu cái gì khác.

Hai nhi tử của Lam Thiên Sơn, Lam Đạt thiên phú giống như gã, Lam Viễn thiên phú hơn xa Lam Thiên Sơn, hai nhi tử là niềm tự hào của gã. Dương Thạc giết chết hai nhi tử của Lam Thiên Sơn, giờ gã có bán hết của cải cũng quyết giết hắn cho bằng được.

Không giết chết Dương Thạc, để lại linh thạch, tiền tài, báu vật thì có ích gì?

Dương Thạc như hòn đá to đè nặng lòng Lam Thiên Sơn, nếu hắn không chết thì tâm cảnh của gã vĩnh viễn không có khả năng thông thấu rộng rãi, vĩnh viễn không thể đột phá đến đẳng cấp thất tinh.

Nếu giết chết Dương Thạc.

Là tâm cảnh của Lam Thiên Sơn thông suốt, nói không chừng có cơ hội đi vào cảnh giới cấp thất tinh.

Mặc dù Lam Thiên Sơn dốc hết linh thạch, tài vật nhưng đó là vật ngoài thân, có thể gom góp từ từ, đây không phải là nahna tổ có tính quyết định.

746. Chương 699: Áp Chế Cùng Nhục Nhã!

Vô Tận Thần Công

Chương 699: Áp chế cùng nhục nhã!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe Lam Thiên Sơn nói, mắt tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng sáng lên:

- Lam huynh nguyện ý mời cường giả cấp thất tinh ra tay?

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nói:

- Nếu vậy thì dễ rồi. Thật không dám giấu giếm Lam huynh, Cửu Túc Thú tộc của ta là bám vào Thiên Ô tộc Đông hải. Chắc Lam huynh có nghe nói đến Thiên Ô tộc đi? Là Bán Thần Thú tộc cực kỳ cường đại, có ba cường giả cấp thất tinh, tuy thân phận của ta thấp hèn nhưng có con đường liên lạc với Thiên Ô tộc được, khiêu siêu cấp cường giả hỗ trợ chúng ta công phá đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc!

Thiên Ô tộc?

Lam Thiên Sơn nghe mấy lời này thì mắt sáng rõ.

Thiên Ô tộc chính là thượng cổ thần thú, Bán Thần Thú tộc, chiếm cứ quần đảo biển phía tây nguyên thủy đại lục, thực lực tương đương mạnh mẽ.

Không ngờ Cửu Túc Thú tộc là phụ thuộc vào Thiên Ô tộc.

Cửu Túc Thú tộc có thể mời cường giả cấp thất tinh Thiên Ô tộc đến đối phó Thuần Nhân tộc?

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng hít sâu, khe thở dài:

- Tiếc rằng muốn mời cường giả cấp thất tinh ra tay phải trả cái giá rất lớn.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nghiêm túc hỏi:

- Ta muốn công phá Thuần Nhân tộc, bên ta là cùng một chủng tộc, cả đại gia đình trả tài vật quá lớn, bất lợi cho Cửu Túc Thú tộc phát triển nên ta luôn do dự. Tuy nhiên Lam huynh chịu hỗ trợ góp phần tài sản thì ta có thể dứt khoát thêm vào, cố gắng mời mấy vị cường giả cấp thất tinh đến giết Thuần Nhân tộc, thấy sao?

Cường giả hư không Vô Thánh cấp lục tinh với nhau nói chuyện không cần quanh co lòng vòng, trực tiếp thẳng thắn.

Lam Thiên Sơn không chút do dự nói:

- Cửu tộc trưởng liên lạc cao thủ cấp thất tinh giúp ta đi, ta ra tài sản.

- Tốt!

- Chỉ cần có thể giết Dương Thạc thì ta nguyện dốc hết của cải!

Lam Thiên Sơn nói thẳng:

- Trong tay ta có một trăm bảy mươi hai vạn trung phẩm linh thạch, không có nhiều báu vật khác, tính thêm pháp khí, bí bảo trên người ta thì có thể gom hai trăm vạn trung phẩm linh thạch.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng hút ngụm khí lạnh:

- Hai trăm vạn trung phẩm linh thạch?

Lam Thiên Sơn mới vào cấp lục tinh mà có hai trăm vạn trung phẩm linh thạch?

Con số này không nhỏ chút nào.

Cường giả cấp ngũ tinh không có nội tình như vậy.

Lúc trước Lam Thiên Sơn ở bá chủ đẳng cấp ngũ tinh một thời gian rất dài, khi đó gã gom góp một phần linh thạch, hưởng chi gã từng là thống lĩnh thứ ba Vân Lam phủ, luyện lợi không nhỏ hơn thống lĩnh thứ nhất, thứ hai. Mặc dù Vân Lam phủ không lớn nhưng có nhiều tài nguyên, Lam Thiên Sơn vị cao quyền trọng, tài sản không ít.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng trầm giọng nói:

- Muốn mời một vị cường giả cấp thất tinh cần ít nhất một ngàn trung phẩm linh thạch khởi điểm.

- Nhưng chúng ta không cần tốn nhiều như vậy, dùng năm trăm trung phẩm linh thạch cộng với hai phần báu vật sau khi tiêu diệt Thuần Nhân tộc là mời cường giả cấp thất tinh hỗ trợ ra tay được rồi.

Mắt tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng sáng lên nói:

- Bây giờ ta lập tức liên lạc với cường giả cấp thất tinh Thiên Ô tộc ngay!

Bình thường một hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh có tài sản cỡ mười vạn trung phẩm linh thạch trở lên, dưới năm mươi vạn trung phẩm linh thạch. Đương nhiên không bao gồm bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, tài sản của cường giả đẳng cấp đó đạt đến một trăm vạn.

Giống như Nhân Hoàng Tôn Trưng có thực lực bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Trong tay Nhân Hoàng Tôn Trưng có giá trị cống hiến Thuần Nhân tộc vài chục vạn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng có nhiều pháp khí kha khá, tổng giá trị rất cao, gần trăm vạn. Dù sao trước kia Nhân Hoàng Tôn Trưng có bảy mươi chín vạn giá trị cống hiến lớn nhất lịch sử, tức là nói số tài sản gã có nhiều nhất là bảy mươi chín vạn, bây giờ tích lũy ngày càng nhiều.

Cường giả hư không Võ Thánh cấp lục tinh có tài sản từ một trăm đến năm trăm vạn.

Như Lam Thiên Sơn có tài sản hai trăm vạn trung phẩm linh thạch.

Còn cường giả cấp thất tinh số tài sản tuyệt đối là vượt qua ngàn vạn, thậm chí rất có thể là mấy ngàn vạn, ức vạn trung phẩm linh thạch.

Đương nhiên đối với cường giả cấp thất tinh thì trung phẩm linh thạch không phải đơn vị tài phú, thường dùng thượng phẩm linh thạch biểu thị. Vài chục vạn, trăm vạn thượng phẩm linh thạch.

Một ngàn vạn trung phẩm linh thạch tức là mười vạn thượng phẩm linh thạch.

Đối với cường giả cấp thất tinh bình thường thì ít nhất là một phần số tổng tài sản.

Một phần số tổng tài sản đủ đánh động cường giả cấp thất tinh khiến họ ra tay vì người.

Như Thiên Thánh thương hội, Ngũ Dương thương hội, bản thân bọn họ không phải là đại tông môn gì, cũng không là đại hình chủng tộc gì hết, không bồi dưỡng ra cường giả cấp thất tinh được. Hai thương hội này dựa vào tài sản cực kỳ hùng hậu tiêu nhiều cường giả cấp thất tinh mới từng sống đứng trong Thiên Thánh giới.

Lam Thiên Sơn lấy ra hai trăm vạn trung phẩm linh thạch. xem tại

Số còn lại Cửu Túc Thú tộc có thể góp thêm.

Dù sao Cửu Túc Thú tộc là một chủng tộc, tổng tài sản hơn xa một mình Lam Thiên Sơn.

Kêu Cửu Túc Thú tộc lấy ra tám trăm vạn trung phẩm linh thạch thì hơi nhiều, may mà tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng có thể dùng thứ khác thay thế, chỉ lấy ra ba trăm vạn và Lam Thiên

Sơn gom đủ năm trăm vạn, còn lại năm trăm vạn thì dùng hai phần báu vật sau khi công phá Bán Thần Thú tộc bù đắp vào.

Mắt Lam Thiên Sơn sáng ngời:

- Nếu như có thể mười siêu cấp cường giả của Thiên Ô tộc là tuyệt nhất.

Lam Thiên Sơn nói:

- Xin Cửu tộc trưởng lập tức liên lạc với Thiên Ô tộc.

- Ừm!

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng lập tức lấy ra một khối truyền tấn ngọc giản, bắt đầu sử dụng thần hồn truyền tin.

Lam Thiên Sơn không biết tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng truyền tin nói cái gì.

Giây lát sau, Lam Thiên Sơn phát hiện tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng hơi biến sắc mặt, dường như không quá thuận lời, làm lòng gã thít chặt.

Lam Thiên Sơn thầm cầu nguyện:

- Tuyệt đối phải thành công!

Giây lát sau sắc mặt tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng dịu lại, dường như đã đạt thành thỏa hiệp với Thiên Ô tộc.

Thật lâu sau, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng thở hắt ra, đóng lại ngọc giản truyền tin.

- Phù.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tức giận nói:

- Đám người này đúng là quỷ hút máu ăn sống nuốt tươi!

Tuy nhiên, mắt tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng sáng rõ, hiển nhiên cuộc đàm phán thành công.

Lam Thiên Sơn vội hỏi:

- Sao rồi?

- Năm trăm vạn trung phẩm linh thạch cộng với năm phần mọi báu vật Thuần Nhân tộc, và phải để người Thiên Ô tộc chọn trước, còn dư lại báu vật mới thuộc về chúng ta.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nhỏ giọng nói:

- Tuy nhiên ...

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng đổi đề tài, về mặt hưng phấn:

- Bên Thiên Ô tộc đồng ý ra hai cường giả hư không Vô Thánh cấp thất tinh trợ giúp chúng ta đối phó Thuần Nhân tộc!

Hai vị cường giả hư không Vô Thánh cấp thất tinh?

747. Chương 699: Áp Chế Cùng Nhục Nhã! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 699: Áp chế cùng nhục nhã! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nói mấy lời này, lòng Lam Thiên Sơn run lên.

Kích động!

Nếu nói một vị cường giả hư không Vô Thánh cấp thất tinh là có năm phần nắm chắc tiêu diệt Thuần Nhân tộc, giết chết Dương Thạc thì hai vị cường giả hư không Vô Thánh cấp thất tinh là có mười phần tin chắc diệt Dương Thạc, Thuần Nhân tộc. Loại tình huống này là điều Lam Thiên Sơn mong muốn nhất.

Lam Thiên Sơn bày tỏ thái độ:

- Hai vị cường giả hư không Vô Thánh cấp thất tinh tất nhiên là bảo hiểm nhất. Nội tình của Thuần Nhân tộc quá thâm sâu, ai biết còn có lá bài tẩy nào không? Trả giá năm phần báu vật mời đến hai vị cường giả cấp thất tinh là đáng giá. Cửu tộc trưởng, yên tâm đi, đợi sau khi tiêu diệt Thuần Nhân tộc được năm phần báu vật thì Lam ta không lấy cái nào hết, tất cả thuộc về Cửu Túc Thú tộc!

- Vậy làm sao được?

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nói:

- Lam huynh ra hai trăm vạn trong năm trăm vạn trung phẩm linh thạch, nói nhiều thì quá giả, nếu được đến năm phần báu vật thì Lam huynh có thể chọn ba thứ ỉnh dùng.

Lam Thiên Sơn không từ chối nữa:

- Đa tạ.

Nếu thật sự tiêu diệt được Thuần Nhân tộc, Lam Thiên Sơn rất mong chờ báu vật của Thuần Nhân tộc.

Lam Thiên Sơn bung hết tài sản cho Thiên Ô tộc rồi, nếu không có vài pháp khí mạnh mẽ thì khó sống. Chọn ba báu vật trong đồng báu vật của Thuần Nhân tộc là kết quả tốt nhất.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nói:

- Tối nay Cửu Túc Thú tộc ta mở tiệc mời bốn chủng tộc khác trên Bạch Lâm đảo, Lam huynh ở đây uống vài ly đi. Cường giả cấp thất tinh của Thiên Ô tộc lâu thì một năm, nhanh thì ba tháng sẽ đến.

Cường giả cấp thất tinh của Thiên Ô tộc không phải tùy kêu tùy đến.

Bọn họ có chuyện của mình.

Từ ba tháng đến một năm cường giả hư không Vô Thánh cấp thất tinh tới Bạch Lâm đảo đã là rất nhanh rồi.

Lam Thiên Sơn trầm nghĩ:

- Một năm, Dương Thạc có lợi hại hơn thì tối đa chỉ đi vào đẳng cấp lục tinh, tuyệt đối không có khả năng đạt đến sức chiến đấu cấp thất tinh, khi đó cường giả cấp thất tinh của Thiên Ô tộc đã đến, hẳn phải chết!

.....

Ban đêm.

Cung điện Cửu Túc Thú tộc giăng đèn kết hoa.

Bên ngoài cung điện, tam trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thúc Mưu chiêu đãi một số cường giả hư không Vô Thánh của bốn chủng tộc.

- Các vị, hôm nay chính là ngày lành tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc ta đột phá đẳng cấp lục tinh, mọi người phải uống nhiều mấy ly, không say không về. Cửu Thúc Mưu ta xin uống trước!

Tam trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thúc Mưu nói xong uống một ly mỹ tửu.

- Hừ!

Bên dưới đa phần cường giả 15t của bốn chủng tộc trong miệng chúc, cười hì hì uống mỹ tửu nhưng cũng có vài người biểu tình cực kỳ khó xem.

Hai cường giả cấp tứ tinh của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải, Dư Đào.

Còn có một số hư không Vô Thánh của Điệp Y tộc sắc mặt âm trầm.

Dư Đào tức giận nói:

- Hay cho Cửu Thiên Hồng, đi vào đẳng cấp lục tinh, mở tiệc mời chúng ta, tộc trưởng 04w, tộc trưởng Thiết Y tộc được mời vào nội điện còn chúng ta thì ở bên ngoài? Tam ca, bây giờ ngươi cũng là tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc ta, đẳng cấp ngũ tinh, tại sao chỉ có thể ở ngoài điện, có mỗi mình Cửu Thúc Mư chiêu đãi?

- Chúng ta không phải là Điệp Y tộc.

Dư Đào lải nhải:

- Tộc trưởng của Điệp Y tộc đã chết, trưởng lão cũng chết, tộc trưởng bây giờ chỉ là tiểu nha đầu cấp tứ tinh, ở bên ngoài điện cũng không có gì đáng trách. Nhưng tam ca rốt cuộc là cường giả cấp ngũ tinh ...

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải khê quát:

- Đủ rồi!

- Uống rượu đi, ai bảo thực lực của chúng ta thấp, không đạt đến cấp ngũ tinh trung giai?

Miệng tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải nói vậy nhưng lòng rối ren.

Hiện nay trong năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo trừ Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc thực lực xem như cường đại ra, hai chủng tộc Kiếm Ngư Nhân tộc, Điệp Y tộc coi như hoàn toàn tuột dốc. Kiếm Ngư Nhân tộc còn miễn cưỡng chống đỡ được, dù gì thực lực của hai huynh đệ năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, Dư Đào là đẳng cấp ngũ tinh. Điệp Y tộc thì không có một cường giả cấp ngũ tinh, tộc trưởng chỉ là hư không Vô Thánh cấp tứ tinh. Chủng tộc như vậy không xem như là tiểu hình chủng tộc, chỉ có thể là chủng tộc hạng hai.

- Sau này e rằng chúng ta sẽ khó sống.

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải khê thở dài:

- Không chừng phải bám vào Cửu Túc Thú tộc. Lão lục, nói ít vài câu đi, chúng ta đừng trở mặt với Cửu Túc Thú tộc.

Cửu Túc Thú tộc miễn cưỡng đạt đến mức trung hình chủng tộc.

Sau này một số tài nguyên của Điệp Y tộc, Kiếm Ngư Nhân tộc chắc chắn rơi vào tay Cửu Túc Thú tộc.

Cửu Túc Thú tộc cực kỳ cường thịnh, gần như thống lĩnh toàn Bạch Lâm đảo, giống Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc thực lực xem như hùng hậu còn miễn cưỡng độc lập. Điệp Y tộc, Kiếm Ngư Nhân tộc thì trực tiếp trở thành phụ thuộc của Cửu Túc Thú tộc.

Khi đó tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải, Dư Đào phải làm việc dưới tay Cửu Túc Thú tộc.

Vì tương lai, bây giờ họ không dám can thiệp cái gì.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Chính lúc tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải. Dư Đào nói chuyện với nhau chọt bàn bên cạnh vang tiếng giòn vang.

Giọng nữ nhân trong trẻo vang lên:

- Cửu Túc Thú tộc quá khinh người, trên bàn rượu của chúng ta tại sao thức ăn kém hơn bàn khác một bậc? Chẳng lẽ muốn khi dễ tộc nhân Điệp Y tộc ta sao?

- Là ốt hiểm Điệp Y tộc, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải, Dư Đào nhìn bàn bên cạnh, thấy một thiếu nữ mười bảy, tám tuổi mặc đồ đỏ một chân đạp ghế, lớn tiếng quát hỏi.

Nữ nhân này là tân nhậm tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh, cường giả đỉnh cấp tứ tinh.

Một thanh âm hồ hững vang lên:

- Muốn mỹ tửu mỹ thực? Được thôi. Thái tộc trưởng có thể qua bàn của ta, cùng bốn thiếu gia, bên này có rất nhiều mỹ tửu mỹ thực.

Người lên tiếng là thanh niên của Cửu Túc Thú tộc, khoảng hai mươi mấy tuổi, khỏe môi mỉm cười tà.

Dư Đào nhận ra ngay thanh niên này:

- Là Cửu Tử Phong, nhi tử của Cửu Thiên Hồng.

Tuy tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tuổi không lớn bao nhiêu trong số cường giả cấp lục tinh nhưng cũng hơn chín trăm tuổi, sớm có con.

- Cửu Tử Phong, người chỉ là một cường giả cấp tam tinh cũng dám ăn nói với ta như vậy? Người khác xem người là đại thiếu gia của Cửu Túc Thú tộc, theo ta thấy người chỉ là một tên vô dụng phế vật nhị thể tổ, một trăm ba mươi còn chưa đi vào đẳng cấp tứ tinh cũng muốn bản cô nương bồi người? Nằm mơ đi! Tử nhi, Ngưng nhi, chúng ta không nhận nổi tiệc Cửu Túc Thú tộc, quay về!

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh vỗ bàn, mang theo mấy thiếu nữ thuộc hạ không quay đầu lại bước đi nhanh ra khỏi ngoại điện cung điện Cửu Túc Thú tộc.

- Hừ! Con diêm, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, sớm muộn gì sẽ diệt Điệp Y tộc của người, để người làm sủng thiếp của ta!

748. Chương 700: Đệ Tử Cường Giả Cấp Thất Tinh Của Thiên Ô Tộc

Vô Tận Thần Công

Chương 700: Đệ tử cường giả cấp thất tinh của Thiên Ô tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Kết kết kết kết kết!

Cửu Tử Phong hừ lạnh bóp chặt ly rượu.

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải, Dư Đào liếc nhau.

Dư Đào quát:

- Tam ca, Cửu Túc Thú tộc quá đáng rồi, sau này chúng ta dựa vào Cửu Túc Thú tộc thì sẽ làm trâu làm bò không có tự do. Tóm lại, ta chịu không nổi nữa, dù phải diệt tộc cũng quyết không dựa vào Cửu Túc Thú tộc!

Thấy Dư Đào rời đi, tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải sắc mặt khó xem nói:

- Lão lục!

Cửu Túc Thú tộc thật là ơ quá đáng.

Hiện tại Kiếm Ngư Nhân tộc, Điệp Y tộc hơi bị yếu, đặc biệt là Điệp Y tộc không có cả hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, sức chiến đấu cao nhất chỉ là hư không Võ Thánh cấp tứ tinh. Mặc dù Kiếm Ngư

Nhân tộc có hai hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, sức chiến đấu chỉ khoảng cấp ngũ tinh sơ giai. Dù là vậy nhưng hai đại chủng tộc không nên bị khi dễ đến mức này đi?

Làm tộc trưởng mà không được vào nội điện?

Hơn nữa dù là ngoại điện thì Diệp Y tộc ăn uống thấp hơn cường giả chủng tộc khác một bậc, thể này quá khinh người.

Nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong đẳng Long Dương có gan đùa giỡn tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh?

Thái Tiểu Anh dù gì là tộc trưởng của Diệp Y tộc.

Mặc dù Diệp Y tộc không còn hư không Võ Thánh cấp ngũ tinh, nhưng vẫn có cường giả trung tầng. Có bảy, tám hư không Võ Thánh cấp tứ tinh, hư không Võ Thánh dưới cấp tam tinh có gần trăm người nội tính không kém hơn Cửu Túc Thú tộc bao nhiêu.

Nói câu khó nghe, nếu tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng bị người giết chết, đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào cũng chết thì bây giờ Cửu Túc Thú tộc chưa chắc bằng Diệp Y tộc.

Trung hình chủng tộc?

Phóng đại hơi quá.

Cũng quá yếu ớt.

Trung hình chủng tộc thật sự tuyệt đối không phải nương tựa mấy siêu cấp cường giả là được.

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải cầm ly rượu bóp kêu rằng rắc:

- Cửu Tử Phong cấp tam tinh đùa giỡn Thái Tiểu Anh cấp tứ tinh thì đúng là quá đáng thật. Cường giả cấp tam tinh mới chỉ là đẳng cấp lục trọng lõi âm Võ Thánh, cường giả cấp tứ tinh là cao thủ đẳng cấp thất trọng lõi âm Võ Thánh, hai người chênh lệch như lệch trời. Cho dù Thái Tiểu Anh không mạnh nhưng không dễ bị Cửu Tử Phong nhục nhã như vậy.

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải vẫn giữ lại chút lý trí, không bóp bóp nát ly rượu, giận dữ rời đi.

Dư Đào có thể giận dữ rời đi, đó là bởi vì gã không phải là tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc.

Dư Đào chịu nhục, nói đi là đi.

Dư Hải thì khác, làm tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, gã phải lo lắng cho Kiếm Ngư Nhân tộc. Nay Cửu Túc Thú tộc có thể quá lớn, nói không chừng sau này Kiếm Ngư Nhân tộc sẽ trở thành phụ thuộc của Cửu Túc Thú tộc. Nếu tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải đắc tội với Cửu Túc Thú tộc thì tình cảnh của Kiếm Ngư Nhân tộc không hay chút nào.

Nhịn!

Bây giờ tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải phải nhịn.

Đang lúc tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải suy nghĩ thì một thanh âm quái dị vang lên:

- A? Đi rồi?

- Đám gái Diệp Y tộc nguyên ý đi, có một số người nóng nảy cái gì? Hừ, có bản lĩnh đi ra khỏi cung điện Cửu Túc Thú tộc, tương lai đừng dựa vào Cửu Túc Thú tộc ta! Đám phế vật, không đạt tới thực lực cấp ngũ tinh trung giai mà tính tình thì không nhỏ.

Người lên tiếng là Cửu Tử Phong nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải nhú chặt mày.

Cửu Tử Phong nói bóng nói gió không ai khác hơn là lục đệ của tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải, người đẳng cấp trưởng lão duy nhất Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Đào.

- Kiếm Ngư Nhân tộc ta bây giờ xem như có chút thực lực, Cửu Tử Phong cứ nhục nhã, chờ khi người Kiếm Ngư Nhân tộc ta dựa vào dưới tay Cửu Túc Thú tộc thì sợ là sẽ làm trâu làm bò. Cửu Túc Thú tộc thật là khinh người quá đáng!

- Nơi này không giữ ai, sẽ có người giữ mình.

- Kiếm Ngư Nhân tộc ta dù không ở trên Bạch Lâm đảo thì biển rộng mênh mông, sẽ có nơi đi.

Két két két két két!

Vang tiếng giòn tan, ly rượu trong tay tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải vỡ nát.

- Đi!

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải đứng dậy, không ở lại trong ngoại điện nữa, xanh mặt đi ra.

- Tộc trưởng!

- Đi theo tộc trưởng!!

Bên cạnh tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải có nheiefu Cửu Thiên Hồng Kiếm Ngư Nhân tộc, những người này vốn chịu đựng thời gian dài, khi Dư Đào đi thì họ rất muốn đi nhưng sợ tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải mất mặt nên không có hành động. Nay tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải cũng đi thì đám Cửu Thiên Hồng lập tức đi theo ngay.

- Tộc trưởng, nếu không được thì chúng ta lặn vào đáy biển thì sợ gì Cửu Túc Thú tộc?

- Hừ! Đừng nói là Cửu Túc Thú tộc, năm xưa chúng ta ở bên nguyên thủy đại lục chọc phải siêu đại hình chủng tộc khuyến nhân tộc, trực tiếp trốn vào đáy biển, khuyến nhân tộc không làm gì được chúng ta. Cửu Túc Thú tộc dù cũng có thể sinh tồn trong biển nhưng ở dưới nước thì tốc độ của chúng ta nhanh nhất, dù có xé rách da mặt với Cửu Túc Thú tộc, Cửu Túc Thú tộc muốn truy kích chúng ta cũng là chuyện không thể!

Mấy hư không Vô Thánh cấp tứ tinh Kiếm Ngư Nhân tộc trầm giọng nói.

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo có đặc điểm riêng.

Thần hồn của Cửu Túc Thú tộc kỳ dị, có chín chi, hành động rất nhanh nhạy.

Nhân Mã tộc thì khí huyết cường đại, tốc độ nhanh.

Thiết Y tộc chẳng những khí huyết cường đại, hơn nữa phòng ngự cực cao.

Điệp Y tộc am hiểu công kích thần hồn, tốc độ không chậm.

Còn Kiếm Ngư Nhân tộc trừ kiếm bén công kích ra, ở dưới nước tốc độ cực nhanh, dù là Cửu Túc Thú tộc cùng loài động vật biển nhưng vào biển rồi muốn đuổi theo Kiếm Ngư Nhân tộc thì không kịp.

Kiếm Ngư Nhân tộc đặc tội Cửu Túc Thú tộc cùng lắm là lặn xuống biển, rời khỏi Bạch Lâm đảo.

Biển rộng mênh mông là nơi Kiếm Ngư Nhân tộc cư trú.

Tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải trầm giọng nói:

- Chờ đến lúc đó rồi nói. Trước tiên hợp tác với Điệp Y tộc, cố gắng tự bảo vệ mình, nếu thật sự không được thì đi con đường cuối cùng.

Di chuyển toàn tộc là việc lớn, nếu không đến lúc bắt buộc dĩ thì tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải không muốn làm như vậy.

- Đi!

- Quay về nơi Kiếm Ngư Nhân tộc ta cư trú.

Đám người tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải lắc người bay xa.

Cùng lúc đó, trên Bạch Lâm đảo, nơi Thuần Nhân tộc cư trú.

- Hãy mau mở trận pháp, ta là tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đến đầu vào Thuần Nhân tộc. Chỉ cần Thuần Nhân tộc nguyện ý nhận chúng ta, cho chúng ta có đủ không gian sinh tồn, không hạn chế Diệp Y tộc chúng ta phát triển thì Diệp Y tộc nguyện ý lập lời thề, vĩnh viễn làm minh hữu của Thuần Nhân tộc!

Mấy thiếu nữ Diệp Y tộc bình bồng trước đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, thiếu nữ áo đỏ dẫn đầu lớn tiếng hét.

749. Chương 701: Bảo Khố Của Diệp Y Tộc, Một Trăm Vạn Giá Trị Cống Hiến

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 701: Bảo Khố Của Diệp Y Tộc, Một Trăm Vạn Giá Trị Cống Hiến

Thiếu nữ áo đỏ này không ai khác hơn là tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

Sau lưng tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh, mấy hư không Võ Thánh cấp tứ tinh Diệp Y tộc vẻ mặt nghi hoặc nhìn nàng:

- Tộc trưởng, chúng ta đầu vào Thuần Nhân tộc có được không?
- Đúng vậy. Chúng ta tranh đấu với Thuần Nhân tộc nhiều năm rồi, Thuần Nhân tộc chịu tiếp nhận chúng ta không?

Mấy nữ nhân Diệp Y tộc khác nghi ngờ.

Diễn La không ngờ tính tình tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nóng nảy như lửa, ở bên Cửu Túc Thú tộc gặp đối xử không công bằng liền không chút do dự chạy tới bên Thuần Nhân tộc cư trú, muốn đầu vào.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh trầm giọng nói:

- Sợ cái gì? Chúng ta và Thuần Nhân tộc có nguồn gốc sâu xa, Thuần Nhân tộc không thể nào không nhận chúng ta. Không phải tộc ta thì phải bài trừ, tuy chúng ta không là đồng loại của Thuần Nhân tộc nhưng ít ra gần thân. Còn Kiếm Ngư Nhân tộc, Cửu Túc Thú tộc, Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc thì không có quan hệ huyết thống gì với chúng ta, chủng tộc hoàn toàn khác biệt, đầu vào Cửu Túc Thú tộc không bằng dựa vào Thuần Nhân tộc.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh hừ lạnh một tiếng:

- Còn nữa, đừng tưởng rằng ta không biết, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Vân Thanh của chúng ta là tình phụ của Cửu Thiên Hồng!
- Mỗi vài chục năm là Thái Vân Thanh sẽ tìm thiếu nữ xinh đẹp trong tộc ta đưa qua bên Cửu Túc Thú tộc, để Cửu Thiên Hồng khinh nhờn. Lúc trước ta suýt bị đưa đi, may mà khi ấy ta có kỳ ngộ ở trong một bí cảnh một đoạn thời gian nên thoát hiểm. Chờ ta ra khỏi bí cảnh đã là hư không Võ Thánh cấp nhị tinh, Thái Vân Thanh mới tiếc đưa tiểu thiên tài như ta đi.

Mấy nữ nhân Diệp Y tộc đứng sau lưng tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh giạt mình kêu lên:

- Cái gì?
- Điều ... này sao có thể?

Nữ nhân Diệp Y tộc không thể tin.

- Đương nhiên các người không biết chuyện. Mỗi lần Thái Vân Thanh đưa nữ nhân Diệp Y tộc đi tới chỗ Cửu Thiên Hồng đều tiến hành trong đáy biển cực kỳ bí ẩn. Bọn họ không biết là lần đó ta vào bí cảnh ngay gần đáy biển, tuy họ không thấy ta ở trong bí cảnh nhưng ta thấy rõ việc làm xấu xa của họ!

Mặt tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh lộ thù hận.

Tộc trưởng của Đệp Y tộc, Thái Tiểu Anh siết chặt nắm tay:

- Khi đó một tỷ muội của ta bị đưa cho Cửu Thiên Hồng, sợ là đã gặp bất trắc.
- Và các người có biết Thái Văn Thanh sống lâu như vậy nhưng tại sao không có con cái gì không?
- Thật ra Thái Văn Thanh có một đứa con. Có lần Thái Văn Thanh và Cửu Thiên Hồng nhắc đến nhi tử kia do hai người sinh ra, nhi tử của bọn họ có sức lực cường đại của Cửu Túc Thú tộc, còn có thần hồn cường đại và ngộ tính siêu cao của Đệp Y tộc ta. Nhi tử đó được đưa đi Thiên Ô tộc, bái một siêu cấp đại năng làm sư phụ.
- Chính vì bọn họ có nhi tử tư chất tuyệt vời nên Cửu Túc Thú tộc thông qua nhi tử này liên hệ với Thiên Ô tộc.
- Cửu Thiên Hồng có thể vào đẳng cấp lực tinh chính là nhờ nhi tử của hắn. Nhi tử của hắn trở thành đệ tử của siêu cấp địa năng, hắn từ bên Thiên Ô tộc được nhiều lợi ích.
- Nếu không thì Cửu Thiên Hồng chỉ là tộc trưởng một tiểu hình chủng tộc căn bản không thể liên hệ với Thiên Ô tộc được!

Tộc trưởng của Đệp Y tộc, Thái Tiểu Anh kể ra bí mật.

- Cái gì?
- Tộc trưởng của chúng ta cùng Cửu Thiên Hồng ...

Mấy nữ nhân Đệp Y tộc sau lưng tộc trưởng của Đệp Y tộc, Thái Tiểu Anh biến sắc mặt, không thể tin.

Tộc trưởng của Đệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói chắc như đinh đóng cột, bọn họ không thể không tin.

Tộc trưởng của Đệp Y tộc, Thái Tiểu Anh trầm giọng nói:

- Cửu Thiên Hồng sớm muốn biến Đệp Y tộc chúng ta thành chủng tộc phụ thuộc Cửu Túc Thú tộc của họ, hơn nữa hắn và Thái Văn Thanh cầu thả sinh ra một nhi tử thiên tài, đã muốn thông hôn giữa Cửu Túc Thú tộc và Đệp Y tộc chúng ta, để xem có sinh ra thêm hậu đại nào thiên phú càng mạnh không. Nếu Đệp Y tộc chúng ta thành chủng tộc phụ thuộc Cửu Túc Thú tộc thì sẽ là máy móc, đồ chơi dưới thân cường giả Cửu Túc Thú tộc!

Tộc trưởng của Đệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói chuyện thô tục.

Nhưng chính vì tộc trưởng của Đệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói tục lại khiến mấy nữ nhân của Đệp Y tộc sau lưng nàng thấy rất tức giận. Nếu Đệp Y tộc đầu phục vào Cửu Túc Thú tộc thì sẽ biến thành đồ chơi dưới thân cường giả Cửu Túc Thú tộc, máy móc giết chóc cho họ? Nếu thật như vậy thì không có tộc nhân Đệp Y tộc muốn kết quả này.

Thà cá chết lưới rách, triệt để diệt tộc cũng sẽ không để Cửu Túc Thú tộc thành công!

Dưới tình huống như vậy, không còn vấn đề ‘vì chủng tộc, ủy khuất cầu toàn’.

Bởi vì nữ nhân của Đệp Y tộc đều là món đồ chơi của cường giả Cửu Túc Thú tộc.

Chỉ có thể sinh con dưỡng cái cho cường giả Cửu Túc Thú tộc.

Vậy làm sao sinh ra chủng tộc Đệp Y tộc của mình được?

Dù có thể sinh sản thì sao? Hậu nhân Đệp Y tộc vĩnh viễn là đồ chơi của cường giả Cửu Túc Thú tộc, có kéo dài chủng tộc thì tương lai sẽ chịu khổ chịu nạn, còn không bằng trực tiếp không kéo dài chủng tộc, diệt tộc cho rồi.

Tộc trưởng của Đệp Y tộc, Thái Tiểu Anh trầm giọng quát:

- Chỉ có gia nhập vào Thuần Nhân tộc mới là đường ra duy nhất của chúng ta!
- Bọn họ không giống như Kiếm Ngư Nhân tộc.

Kiểm Ngự Nhân tộc có tốc độ rất nhanh trong biển, sớm đã có đường lui. Điệp Y tộc thì không thể vào biển rộng, tuy tốc độ bay trên bầu trời khá nhanh nhưng rời khỏi Bạch Lâm đảo, lặn lội đường xa, toàn tộc di chuyển sẽ là một công tình lớn. Trong quá tình di chuyển sợ là tộc nhân Điệp Y tộc sẽ bị tử thương thảm trọng.

Vậy dứt khoát gia nhập vào Thuần Nhân tộc, lập lời thề thì ít nhất còn có không gian sinh tồn.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh cao giọng quát:

- Thuần Nhân tộc, hãy mau mở đại trận cho chúng ta đi vào! Chúng ta nguyện ý lập lời thề. Gia nhập Thuần Nhân tộc chỉ cầu có không gian inh sinh tồn!

Bên trong Thuần Nhân tộc.

Vù vù vù vù vù!

Có hai luồng sáng nhanh chóng bay đến bên cạnh Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, đối diện mấy nữ nhân của Điệp Y tộc.

Hai luồng sáng hóa thành một thanh niên áo trắng, một nam nhân trung niên mặc áo vàng, chính là Dương Thạc và Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai siêu cấp cường giả của Thuần Nhân tộc.

- Những nữ nhân của Điệp Y tộc đến đầu phục? Nhân Hoàng điện hạ, không biết người Điệp Y tộc có đáng tin không?

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trầm ngâm một lúc, nói nhanh:

- Người Điệp Y tộc chắc tin được.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc giải thích rằng:

- Tuy Điệp Y tộc cũng là Bán Thần Thú tộc nhưng hơi khác với Bán Thần Thú tộc khác. Điệp Y tộc không phải kết quả nhân loại kết hợp cùng thần thú mà là một loại Thuần Nhân tộc biến dị. Điệp Y tộc chẳng những có đặc tính giống bướm bướm, hơn nữa ngộ tính của tộc nhân Điệp Y tộc không kém hơn người Thuần Nhân tộc. Tính ra thì tộc nhân Điệp Y tộc là một chi nhánh của Thuần Nhân tộc.

- Chẳng qua lúc nhân loại ở thời kỳ đỉnh cao thì Thuần Nhân tộc khá bài xích người Bán Thần Thú tộc, đặc biệt là một vài lão cổ hủ chủ nghĩa chủng tộc thâm căn cố đế, thấy tộc nhân Bán Thần Thú tộc liền muốn giết. Kết quả người Điệp Y tộc bị đuổi ra khỏi Thuần Nhân tộc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc chậm rãi nói:

- Chính vì hành động sai lầm của những lão cổ hủ này khiến Bán Thần Thú tộc rất hận Thuần Nhân tộc, cho nên sau này Thuần Nhân tộc liên hợp tấn công Bán Thần Thú tộc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc tiếp tục bảo:

- Điệp Y tộc là từ mạch Thuần Nhân tộc, tham gia vào Thuần Nhân tộc cũng rất bình thường, hơn nữa bây giờ bọn họ muốn lập lời thề, chắc sẽ không có vấn đề.

Đa phần Bán Thần Thú tộc là do nhân loại cùng thần thú kết hợp sinh ra hậu đại.

Sau đó những hậu đại này lại kết hợp hoặc kết hợp với nhân loại hoặc cùng thần thú, tóm lại huyết mạch dần ổn định sinh ra quần Bán Thần Thú tộc.

Bán Thần Thú tộc này có một nửa huyết mạch nhân loại, một nửa của thần thú.

Sau này Bán Thần Thú tộc bài xích áp bách bọn họ, bọn họ tự nhiên đối địch với Thuần Nhân tộc.

Giống như có một người phụ thân và mẫu thân là người của hai quốc gia, dưới loại tình huống này, nếu quốc gia nào không tốt với người đó thì sẽ gia nhập vào quốc gia khác mà không bị chỉ trích.

Điệp Y tộc khác, tổ tiên của Điệp Y tộc chỉ có một, là Thuần Nhân tộc.

Lúc trước Điệp Y tộc rời khỏi Thuần Nhân tộc là vì một số lão cổ hủ Thuần Nhân tộc sai lầm, không xem như trốn chạy. Nếu có thể trở về Thuần Nhân tộc thì Điệp Y tộc rất vui mừng. Giống như một người chỉ có một tổ quốc, dù bị tổ quốc hãm hại, chỉ cần tương lai chấp nhận người đó thì họ sẽ đồng ý ngay.

Điệp Y tộc trở về Thuần Nhân tộc là rất bình thường.

Giờ phút này, Dương Thạc gật đầu, nói:

- Nếu vậy thì nhận bọn họ trở về chắc không thành vấn đề.

Nói đến thì Dương Thạc giống như người Điệp Y tộc.

Huyết mạch hiện tại của Dương Thạc là điển hình huyết mạch Bán Thần Thú tộc. Phụ mẫu của Dương Thạc đều là Thuần Nhân tộc, bởi vì lý do đặc biệt nên có huyết mạch thần thú. Người như vậy độ trùng thành không có vấn đề, Thuần Nhân tộc sẵn sàng đón nhận hẳn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc gật đầu, nói:

- Ừm!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói:

- Lúc trước năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo liên hợp, ta vốn muốn tiếp xúc cùng tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Văn Thanh, khiến Điệp Y tộc trở về Thuần Nhân tộc. Không ngờ tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Văn Thanh không thèm nói chuyện với ta, bất cứ điều kiện gì cũng không hồi âm. Bây giờ tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Văn Thanh đã chết, tiểu nha đầu bên ngoài làm tộc nhân Điệp Y tộc ngược lại chủ động đến đây. Nếu ta không đoán sai, lúc trước tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Văn Thanh không muốn trở về là vì lý do cá nhân.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói:

- Bây giờ chúng ta chấp nhận Điệp Y tộc!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc vung một tay.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc lập tức tách ra một con đường trước mặt đám người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

Thấy tình hình này, mắt tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh sáng lên:

- Thuần Nhân tộc chấp nhận chúng ta rồi!

Vù vù vù vù vù!

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nhanh chóng bay vào trong con đường.

Mấy nữ nhân của Điệp Y tộc đi sau hơi lo lắng nói:

- Tộc trưởng, cẩn thận có trá!

- Không thể nào! Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc làm việc quang minh lỗi lạc, không có khả năng có trá. Huống chi mấy năm nay chúng ta gần như không xung đột với Thuần Nhân tộc, không giết người của họ, chắc chắn Thuần Nhân tộc sẽ không đối phó chúng ta!

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh không chút tạm dừng bay sâu vào, mấy Ô Bành Long sau lưng liếc nhau, cẩn thận lao vào theo.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh mới tiến vào Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc thì bên tai vang một giọng nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Tiểu cô nương. Chúng ta chờ ngươi đã lâu rồi.

- Là giọng của Nhân Hoàng!

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nhanh chóng khựng lại.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh thấy Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc và Dương Thạc đứng bên cạnh.

- Đây là Nhân Hoàng? Tuy ta có thấy qua hình ảnh nhưng người thật càng uy nghiêm hơn, và . . . Nhân Hoàng thật đẹp trai, không uống là thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, không làm Thuần Nhân tộc mất mặt. Tiểu tử bên cạnh Nhân Hoàng diện mạo rất bình thường, hơi thở cũng quái dị nhưng sao trông còn lợi hại hơn cả Nhân Hoàng? Nhân Hoàng là bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, trong Thuần Nhân tộc dù là Dương Thạc kia cũng không thể nào khí thế mạnh hơn Nhân Hoàng . Chắc người này làm bộ làm tình, làm như thực lực cường đại.

Trong khoảnh khắc tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đã áp đặt định kiến lên Dương Thạc:

- Không phải thứ tốt!

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh không biết là Dương Thạc đã rất điệu thấp.

Áo giáp bội tăng màu bạc vô cùng hoa lệ bị Dương Thạc che phủ dưới lớp áo xanh, kiềm chế phát ra khí thế.

Nếu Dương Thạc biết tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đánh giá hèn như vậy thì chắc đã dễ khóc dở cười.

Mặc dù lòng tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh khinh thường Dương Thạc nhưng lực chú ý của nàng tập trung vào Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh hành lễ với Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, rất là khiêm cung:

- Vãn bối Thái Tiểu Anh bái kiến Nhân Hoàng điện hạ!

Những Ô Bành Long theo sau cũng yêu kiều bái Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc:

- Bái kiến Nhân Hoàng điện hạ!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cười nói với tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh:

- Ha ha ha ha ha ha! Các ngươi không cần đa lễ, nếu ta không đoán sai chắc nàng là Thái Tiểu Anh? Thiếu nữ tiểu thiên tài trong Diệp Y tộc, bây giờ chưa tới năm mươi tuổi đã đạt tu vi đỉnh đẳng cấp tứ tinh, chắc không vài năm nữa sẽ trùng kích sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh.

Mắt tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh to tròn sáng rực:

- Nhân Hoàng điện hạ biết ta?

Hiện tại tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh chưa đến năm mươi tuổi.

Trong Thiên Thánh giới tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh thuộc hàng tiểu tiểu bối, bởi vậy nàng chưa từng gặp mặt Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc mà chỉ thấy hình ảnh, vì năm mươi năm gần đây Diệp Y tộc và Thuần Nhân tộc gần như không có xung đột kịch liệt gì, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh không có hội chạm mặt Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

Dù vậy, không ngờ Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc biết tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh, lòng hư vinh của tiểu nha đầu rất được thỏa mãn.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh khiêm tốn nói:

- Nhân Hoàng tiền bối quá khen, chẳng qua Thái Tiểu Anh gặp được chút kỳ ngộ.

750. Chương 702: Bí Pháp Thiên Phú Của Diệp Y Tộc

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 702: Bí pháp thiên phú của Diệp Y tộc

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc vừa khích lệ tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Tiểu Anh vừa nói với Dương Thạc đứng cạnh mình:

- Tốt tốt, tư chất siêu tuyệt, thực lực cường đại lại không nóng nảy bộp chộp. Dương Thạc, tiểu nha đầu này không kém hơn người bao nhiêu.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Nhân Hoàng điện hạ nói không đúng rồi, thật ra tu vi của ta không bằng tiểu nha đầu.

Dương Thạc là đẳng cấp lực trọng lời âm Vô Thánh, tính tu vi thì đúng là không bằng tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Tiểu Anh, từ đó thấy được nàng chưa đến năm mươi tuổi đi vào đẳng cấp tứ tinh là có thiên phú khủng bố như thế nào.

Dương Thạc nói lời khích lệ tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Tiểu Anh nhưng nghe vào tai nàng thì khác.

- Tiểu nha đầu?

- Tiểu tử này dám gọi ta là tiểu nha đầu? Tự coi mình cao nhĩ?

- Giọng điệu của hắn như là một trưởng bối cổ vũ tiểu bối vậy! Hừ! Lên mặt cái gì? Trong Thiên Thánh giới lấy thực lực làm chính, Nhân Hoàng khích lệ ta là trưởng bối cổ vũ văn bối, tiểu tử này cũng dùng loại giọng điệu đó khích lệ ta làm như thực lực của hắn có bao nhiêu cường đại vậy, thật là không biết tự lượng sức mình!

Tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Tiểu Anh ghét giọng điệu nói chuyện của Dương Thạc.

- Hắn tự biết thực lực còn kém hơn ta!

- Kém chính là kém, ngoan ngoãn thừa nhận thì được rồi, bày ra giọng điệu kiểu đó làm như hắn không mảy mề ý đến thực lực của ta vậy. Quá hư ngụy, thật đáng ghét!

Tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Tiểu Anh thầm chửi Dương Thạc.

Dương Thạc không biết trong lòng tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Tiểu Anh đang lén mắng mình.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói thẳng:

- Thái Tiểu Anh, lần này nàng mang theo Đệ Y tộc trở về Thuần Nhân tộc thì dĩ nhiên Thuần Nhân tộc ta vô cùng hoan nghênh. Năm đó ta và tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Văn Thanh bàn bạc muốn khiến Đệ Y tộc quay về, nhưng Thái Văn Thanh không thêm nói một câu trực tiếp từ chối, không biết có ý gì. Nay Thái Tiểu Anh mang Đệ Y tộc trở về, không cần lập lời thề, hơn nữa Đệ Y tộc các người quay về Thuần Nhân tộc là công lớn. Mỗi tộc trưởng Đệ Y tộc có thể được giá trị cống hiến khác nhau của Thuần Nhân tộc, có thể đổi linh thạch, bí bảo, linh dược. Thái Tiểu Anh là tộc trưởng, có thể trực tiếp lấy tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Tiểu Anh phân phối cho tộc nhân Đệ Y tộc.

Một trăm vạn giá trị cống hiến?

Phân phát cho những tộc nhân của Đệ Y tộc?

Nghe Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói, ngay cả Dương Thạc cũng kiềm không được khâm phục gã rất khí phách.

Đám người tộc trưởng của Đệ Y tộc, Thái Tiểu Anh mắt sáng rỡ.

Nên biết hiện tại trong Đệ Y tộc không có một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh. Giá trị cống hiến chỉ hữu hiệu với đẳng cấp Hư Không Vô Thánh. Tức là nói khoảng một trăm Hư Không Vô Thánh trong Đệ Y tộc cùng chia một trăm vạn giá trị cống hiến.

Bình quân một người có thể được một vạn giá trị cống hiến.

Một vạn giá trị cống hiến là khái niệm gì?

Lúc trước Dương Thạc là đẳng cấp ngũ tinh có mười một vạn giá trị cống hiến đã khiến người cực kỳ kinh ngạc. Bình thường cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh có được một vạn giá trị cống hiến đủ làm người ngạc nhiên, bây giờ những Hư Không Vô Thánh trong Điệp Y tộc mỗi người được một vạn giá trị cống hiến.

Tức là nói dù là những tộc nhân Điệp Y tộc cấp nhất tinh thì giá trị cống hiến trong tay họ có thể so với cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh của Thuần Nhân tộc.

- Một trăm vạn giá trị cống hiến?

Đầu tiên là tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh vui vẻ, sau đó nhíu mày, ngẫm nghĩ giây lát.

- Tộc trưởng Nhân Hoàng, hiện tại bảo khố của Điệp Y tộc chúng ta gộp vào bảo khố của Thuần Nhân tộc, hơn nữa ta cai quản một trăm vạn giá trị cống hiến này. Nay cường giả đẳng cấp tứ tinh trong Điệp Y tộc ta phát ột vạn giá trị cống hiến, cường giả đẳng cấp tam tinh phát ột ngàn giá trị cống hiến, cường giả đẳng cấp nhị tinh phát cho ba trăm giá trị cống hiến, cường giả đẳng cấp nhất tinh là một trăm giá trị cống hiến.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói:

- Số giá trị cống hiến còn lại thuộc về ta cai quản, sau này nếu thực lực của tộc nhân Điệp Y tộc có tăng tiến đi vào đẳng cấp Hư Không Vô Thánh, hay là từ đẳng cấp nhị tinh vào đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tam tinh vào đẳng cấp tứ tinh thì ta lại thưởng cho giá trị cống hiến tương ứng.

- Phân phối như vậy được không?

Cách phân phối của tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh khiến Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc gật gù.

Không thể không nói tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh khá thông minh.

Một trăm vạn giá trị cống hiến phát đi hết, trong tay mỗi tộc nhân Điệp Y tộc có 'tài sản kéké sù', chắc chắn đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc sẽ thấy không công bằng, nói không chừng bài xích cường giả Điệp Y tộc.

Bây giờ tuy cầm một trăm vạn giá trị cống hiến rồi nhưng thứ nhất là bảo khố của Điệp Y tộc gộp vào bảo khố Thuần Nhân tộc, thứ hai không phát ra hết những giá trị cống hiến, tộc nhân Điệp Y tộc nắm giữ giá trị cống hiến không quá nhiều dẫn đến ghen tỵ, đây đúng là cách tốt nhất.

- Thái Tiểu Anh này không tệ, Điệp Y tộc trở về xem như là việc mừng, nên chúc mừng.

- Nhưng mà . . .

Dương Thạc lên tiếng đổi đề tài.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Mới này chúng ta đã mở tiệc chúc mừng giờ lại mở tiệc nữa thì không hay, chẳng bằng chúng ta đi huyết trì của Cửu Túc Thú tộc rồi chúc mừng tiếp cũng không muộn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc gật đầu, nói:

- Ủm! Điệp Y tộc trở về Thuần Nhân tộc không thể dàn xếp xong trong chốc lát, cần Điệp Y tộc dời toàn tộc qua phải mất một, hai ngày. Trong khoảng thời gian này, chúng ta đi Cửu Túc Thú tộc một chuyến.

- Khiến Chân Vô lập công chuộc tội, hỗ trợ Điệp Y tộc di dời.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói:

- Còn có đám người Phật Ấn, Dương Thiên, Ngô Minh chắc sắp xuất quan. Ngô Minh xuất quan sẽ là cường giả đẳng cấp ngũ tinh, có thể bảo vệ an toàn cho Điệp Y tộc. Ngoài ra trong Thuần Nhân tộc có đám người Đại Bằng Kim Sí Vương, Hỏa La Vương, nam Cung Phá Thiên đều có thực lực đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh, chắc có thể giúp đỡ Điệp Y tộc di dời.

- Chúng ta đi Cửu Túc Thú tộc, ta có nắm chắc kiểm chế Cửu Thiên Hồng ba ngày.

- Sau ba ngày chắc cũng di chuyển xong rồi.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh ngăn ra:

- Nhân Hoàng tộc trưởng muốn đi kiểm chế Cửu Thiên Hồng tranh thủ thời gian cho Diệp Y tộc chúng ta di dời?

Diệp Y tộc muốn hoàn toàn dời vào nơi Thuần Nhân tộc cư trú cần một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này Diệp Y tộc sợ nhất là bốn chủng tộc trên Bạch Lâm đảo khác công kích. Chắc chắn bốn chủng tộc sẽ xem Diệp Y tộc lập hản độ, phải cao thủ công kích tộc nhân Diệp Y tộc.

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh giống như tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh có lẽ sẽ không bị gì nhưng các tộc nhân bình thường sẽ gặp họa.

Nếu có Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc kiểm chế tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, cộng thêm đám người Phật Ấn, Chân Vô đại đế hỗ trợ thì có lẽ Diệp Y tộc sẽ an toàn.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh vội nói:

- Nhân Hoàng tộc trưởng, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng đã vào đến cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, tối nay mở tiệc chiêu đãi. Gần như các cao thủ bốn chủng tộc đều tới đó. Nếu Nhân Hoàng tộc nhân đi thì sẽ bị vây công, dù thực lực của người cường đại thì sợ là cũng đỡ nhiều lành ít. Không bằng chúng ta nhân dịp yến hội lặng lẽ di chuyển, dùng qua đó thả thảo kinh xà.

- Quả nhiên Cửu Thiên Hồng đã vào đẳng cấp lục tinh.

Dương Thạc và Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc liếc nhau.

Khóe môi Dương Thạc cong lên nụ cười nói:

- Cao thủ bốn chủng tộc đều đi bên Cửu Túc Thú tộc dự tiệc rồi sao?

Dương Thạc chậm rãi nói:

- Vừa lúc một lần giết hết chúng, không chứa một tên. Chỉ cần giết hết cao thủ bốn chủng tộc từ đẳng cấp ngũ tinh trở lên, còn lại cường giả cấp nhất, nhị, tam, tứ tinh không đáng lo, sẽ không tạo thành uy hiếp cho Diệp Y tộc.

Dương Thạc cảm thấy đến bên Cửu Túc Thú tộc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lập tức kiểm chế tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Khi đó Dương Thạc tốn công một lúc giết hết cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh của bốn chủng tộc thì họ chỉ còn lại đẳng cấp thất tinh, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, không thể tạo thành uy hiếp cho Diệp Y tộc. Dù sao Diệp Y tộc có đám cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh Phật Ấn, Chân Vô đại đế, Dương Thiên hộ tống quay về Thuần Nhân tộc, bốn chủng tộc không có cường giả trên cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh thì làm sao tạo thành uy hiếp cho Diệp Y tộc?

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nghe Dương Thạc nói, trợn to mắt nói:

- Bám chân Cửu Thiên Hồng. Giết hết cường giả đẳng cấp ngũ tinh? Sao có thể?

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh lắc đầu, nói:

- Không thể nào!

- Nhân Hoàng tộc trưởng là thực lực bá chủ đẳng cấp ngũ tinh có lẽ có thể kiểm chế Cửu Thiên Hồng một đoạn thời gian.

- Bây giờ bên bốn chủng tộc có chín cường giả trên đẳng cấp ngũ tinh. Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiến Chính chính là đỉnh đẳng cấp ngũ tinh. Cường giả đẳng cấp ngũ tinh của Thuần Nhân tộc chắc chỉ có hai, ba cái đúng không? Mà tối đa chỉ là thực lực đẳng cấp ngũ tinh trung giai.

- Tiểu tử mới quay về Thuần Nhân tộc khá mạnh cũng chưa đạt tới bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, mới hôm trước bị đám Cửu Bá Đào đuổi đánh chạy khắp nơi, suýt chết.

- Huống chi cường giả đẳng cấp tứ tinh của bốn chủng tộc có ít nhất hơn năm mươi người, liên hợp công sát có thể phát ra thực lực mạnh mẽ, làm sao giết bọn họ được?

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh không tin lời Dương Thạc nói, nàng cảm thấy hắn đang thổi phồng.

Khoe khoang khoác lác.

- Hơn nữa mới này Nhân Hoàng tộc trưởng có nói là các tiền bối Phật Án, Chân Võ đại đế đi bảo vệ Diệp Y tộc ta, ai giết mấy cao thủ bốn chủng tộc?

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh liếc Dương Thạc:

- Đừng nói là người nha?

Mặc dù tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh biết sự tích hoang quy Dương Thạc chiến đấu với mười mấy cường giả đẳng cấp ngũ tinh của năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo nhưng nàng không biết tên hắn.

Lúc trước đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào vây công Dương Thạc thì hắn chưa báo tên mình ra.

Chỉ vài người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào biết tên Dương Thạc, còn là nhờ Lam Thiên Sơn nói ra.

Mới này Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc có kêu tên Dương Thạc nhưng tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh không liên hệ hắn với nhân vật biến thái chiến đấu cùng mười mấy cường giả đẳng cấp ngũ tinh của năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo.

Thấy tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh tròn to đôi mắt tròn xoe nhìn mình, Dương Thạc mỉm cười nói:

- Không phải ta đi thì còn ai nữa?

Dương Thạc mỉm cười nói với tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh:

- Ta và Nhân Hoàng điện hạ vốn định đi nơi Cửu Túc Thú tộc cư trú một chuyến, Diệp Y tộc các người trở về chỉ là khúc nhạc đệm. Dù các người không về thì ta cũng đi giết cường giả Cửu Túc Thú tộc, bởi vậy lần này chúng ta đi không chỉ vì Diệp Y tộc. Tiểu nha đầu, các người không cần có ý cảm động

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh chu môi, trừng Dương Thạc:

- Khoác lác!

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh cảm thấy Dương Thạc nói dóc không kịp thở.

Chỉ bằng vào hắn mà muốn giết siêu cấp cường giả đẳng cấp ngũ tinh của bốn chủng tộc? Hắn cho rằng hắn là ai?

- Không có bản lĩnh thì đừng nói khoác lác, theo ta thấy thực lực của người cùng lứa là ngang ngửa với ta. Hừ, thấy tuổi của người hình như không lớn, chắc cỡ hai, ba trăm, tuổi này có thực lực đẳng cấp tứ tinh cũng đủ kiêu ngạo rồi, là thiên tài nhưng đừng tưởng rằng thiên tài là vạn năng! Nói cho người biết, thiên tài cũng phải biết khiêm tốn, nếu không thì khi ra vấn đề sơ sẩy một cái là chết.

- Thiên tài mà chết thì không gọi là thiên tài, đó là đồ vô dụng!

- Người như người sớm muộn gì chịu thiệt thòi lớn!

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh hung dữ mắng Dương Thạc.

Bị tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đổ ập xuống chửi, Dương Thạc không hiểu ra sao.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nói ta chỉ có thực lực đẳng cấp tứ tinh?

- Thần kinh tiểu nha đầu có vấn đề? À mà ta chưa nói cho tiểu nha đầu biết thực lực của mình, y phục ta mặc đúng là chỉ có bốn ngôi sao.

Ánh mắt Dương Thạc quái dị nhìn tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh hiểu lầm Dương Thạc.

Dương Thạc không thể hết to rằng: Thực lực của ta là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh! Dù hần có la lên thì chắc tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh sẽ không tin.

Mọi chuyện chỉ nhìn hành động thực tế của Dương Thạc.

Thấy Dương Thạc bị tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh mắng ột trận, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc thấy buồn cười, nhìn mùi ngon.

Dương Thạc lắc đầu, bất đắc dĩ nói:

- Thôi, Nhân Hoàng điện hạ, không nói với nha đầu này, chúng ta đi thẳng tới Cửu Túc Thú tộc đi.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói:

- Ủm! Thái Tiểu Anh, chuyện Dương Thạc nàng đừng quan tâm, chúng ta sẽ không ra vấn đề.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh ngăn ra:

- Nhân Hoàng tộc trưởng, người chuẩn bị cho tên này đi nơi Cửu Túc Thú tộc cư trú thật sao?

Không lẽ Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc không biết cái tên này rất tự phụ, không biết trời cao đất rộng?

751. Chương Thứ 703: Sức Chiến Đấu Của Hai Cường Giả Đẳng Cấp Lục Tinh

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 703: Sức chiến đấu của hai cường giả đẳng cấp lục tinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh thầm nghĩ:

- Ta hiểu rồi, chắc tên này là siêu cấp thiên tài của Thuần Nhân tộc, tiểu nhóc đã đi vào đẳng cấp tứ tinh, hơi coi trời bằng vung, tự cao tự đại. Nhân Hoàng muốn bồi dưỡng hần nên khiến hần gặp trắc trở, nhận rõ bản lĩnh của mình. Chắc Nhân Hoàng mang hần đi bên Cửu Túc Thú tộc để vấp ngã, dẫn hần đi rèn luyện. Vì thực lực của Nhân Hoàng tộc trưởng có thể cứu hần vào phút cuối, sẽ không có vấn đề lớn.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh gơ tay muốn đi theo đến Cửu Túc Thú tộc:

- Nhân Hoàng tộc trưởng, chúng ta đi theo người, Điệp Y tộc có bí pháp thiên phú có thể trói kẻ địch, khi đó sẽ giúp người trói đám Cửu Thiên Hồng lại, cho người và Dương Thạc chạy trốn thành công. Nhân Hoàng điện hạ yên tâm, thiên phú của Điệp Y tộc ta rất mạnh, dù là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh chưa chắc thoát ngay được, sẽ tranh thủ nhiều thời gian chạy trốn cho chúng ta!

Dương Thạc nhướng mày nói:

- Nàng cũng đi?

Dương Thạc nói thẳng:

- Thôi, đừng phá rối.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh hùng hổ hỏi ngược lại Dương Thạc:

- Người đi thì không phải phá rối, còn chúng ta thì phải sao?

Dương Thạc lười đấu võ mồm với tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh, liếc Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trầm ngâm nói:

- Cái này . . . Ta có biết bí pháp trói buộc của Diệp Y tộc, đúng là tác dụng phi hàm. Dương Thạc, người chưa tự mình cảm nhận nên không biết uy lực của bí pháp này, mang bọn họ đi cũng được.

Lần trước Dương Thạc đấu với năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, mới gặp đã tự bạo, không cho tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Vân Thanh cơ hội trói buộc mình.

Lần gặp thứ hai thì tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Vân Thanh đã bị Dương Thạc giết.

Dương Thạc thật sự chưa có cơ hội cảm nhận bí pháp thiên phú đó. Giờ nghe Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói thì hần hơi tò mò bí pháp thiên phú của Diệp Y tộc.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thôi, đi thì đi.

- Dù sao chờ khi Nhân Hoàng trói đám Cửu Thiên Hồng thì ta lập tức giết những cường giả đẳng cấp ngũ tinh. Dù bốn chủng tộc còn lại mấy cao thủ đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh thì mấy tiểu nha đầu Diệp Y tộc sẽ không gặp nguy hiểm gì. Bọn họ muốn đi thì cứ để họ đi, vừa lúc cho các nàng chứng kiến thực lực của ta, miễn cho ăn nói lung tung.

Dương Thạc gật đầu.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh trầm rửa Dương Thạc.

- Hừ! Tiểu tử này, không biết tự lượng sức mình, coi trời bằng vung!

- Lần này trợ giúp Nhân Hoàng tộc trưởng, cứu tiểu tử này, cho hắn nhận rõ thực lực của mình, sau này sẽ ngoan ngoãn tu luyện đẳng hoàng, ít nhất không uống lòng tài bồi của Nhân Hoàng tộc trưởng với hắn.

- Đừng nói nhiều nữa, đi.

- Nếu không đi thì bữa tiệc sẽ kết thúc, khi đó người ba chủng tộc rời khỏi đất Cửu Túc Thú tộc cư trú, có muốn hốt một mẻ lưới sẽ rắc rối nhiều. Bây giờ ta chủ yếu muốn vào huyết trì của Cửu Túc Thú tộc, chuyện giết cường giả bốn chủng tộc chỉ là kèm theo.

Dương Thạc nói:

- Nếu chờ tàn tiệc thì ta không rảnh đi truy sát từng tên cường giả ba chủng tộc, lúc đó có rắc rối chính là Diệp Y tộc các người.

Dương Thạc không nói nhảm với tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh, lắc người ra khỏi Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh xì mũi nói:

- Giả bộ oai phong cái gì?

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh lắc người đuổi theo.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cười tủm tỉm bay ra.

Trừ Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc ra, Diệp Y tộc còn xuất động bảy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh. Gần như là toàn bộ cao tầng của Diệp Y tộc.

Chỉ có hai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh mang theo đám cường giả đẳng cấp tứ tinh, đẳng cấp ngũ tinh đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc Phật Ấn, Chân Vô đại đế đi di dời Diệp Y tộc vào Thuần Nhân tộc. Diệp Y tộc rốt cuộc là chi nhánh của Thuần Nhân tộc, con dân

Điệp Y tộc sớm muốn gia nhập vào Thuần Nhân tộc chẳng qua lúc trước tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh luôn không tiếp xúc với Thuần Nhân tộc. Bây giờ tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh quyết định trở về Thuần Nhân tộc, các tộc nhân Điệp Y tộc không cần động việc cũng sẽ tự động đi nơi Thuần Nhân tộc cư trú ngay.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc và bảy người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh bay nhanh trên trời.

- Chậm quá.

Bay chốc lát sau Dương Thạc ngoái đầu liếc bảy nữ nhân tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

Mặc dù cường giả Điệp Y tộc am hiểu tốc độ, tốc độ của cường giả đẳng cấp tứ tinh không thể so sánh với Dương Thạc là cường giả có sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh. Tốc độ của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc hơn xa đám người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

Tuy Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc không am hiểu về tốc độ nhưng là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh. Gã không có khuyết điểm, tốc độ không kém. Cộng thêm lần này đi cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc đổi một số bí bảo chạy trốn nên tăng nhiều về tốc độ, ngang ngửa với cường giả đẳng cấp lục tinh khi bay.

So sánh thì mấy người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh quá chậm.

Dương Thạc nhíu mày, nhỏ giọng nói:

- Chậm như vậy thì khi nào mới tới?

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Người Dương Thạc phát ra khí thể mạnh mẽ bao phủ bảy nữ nhân tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

Đám người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh giật mình kêu lên:

- Lĩnh vực?

Bọn họ giật mình phát hiện ở trong lĩnh vực của Dương Thạc, lực cản không khí xung quanh nhỏ hơn nhiều. Tốc độ của bảy người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh chợt tăng lên, không kém hơn Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc bao nhiêu, ít nhất tăng ba phần.

Dương Thạc vừa bay vừa trầm nghĩ:

- Hiệu quả Lưu Vân vũ dực của ta thật thấp, có thời gian nên đổi đi.

Lưu Vân vũ dực tăng ba phần tốc độ, có hiệu quả rất tốt với Dương Thạc ở đẳng cấp tứ tinh, đẳng cấp ngũ tinh.

Nhưng pháp khí này là đệ giai, nay Dương Thạc có sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh, hiệu quả của Lưu Vân vũ dực giảm nhiều, là lúc đổi đi.

Một hàng chín người giây lát đã tới phạm vi lãnh địa Cửu Túc Thú tộc.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh chỉ đằng trước, nói nhanh:

- Bên đó là lãnh địa của Cửu Túc Thú tộc!

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói:

- Cung điện của Cửu Túc Thú tộc cách không xa, đằng trước là bí địa trung tâm. Huyết trì của Cửu Túc Thú tộc nằm trong đó, huyết trì là tài nguyên hết sức quan trọng với Cửu Túc Thú tộc. Cửu Túc Thú tộc vốn là loại hải tộc, ở trong đáy biển, vì huyết trì nên họ mới thiết định nơi cư trú trên lục địa.

752. Chương Thứ 703: Sức Chiến Đấu Của Hai Cường Giả Đẳng Cấp Lục Tinh (2)

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 703: Sức chiến đấu của hai cường giả đẳng cấp lục tinh (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc từ xa thấy một tòa cung điện cực kỳ to lớn:

- Huyết trì ở trong cung điện đó?

- Sắp đến rồi!

Lòng Dương Thạc hơi kích động.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói với Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc:

- tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiến Chính đều ở trong nội điện, ngoại điện là một số trưởng lão đẳng cấp ngũ tinh, cường giả đẳng cấp tứ tinh của bốn chủng tộc.

- Nhân Hoàng tộc trưởng, chúng ta trước tiên công kích ngoại điện đi. Những trưởng lão đẳng cấp ngũ tinh đi ra đủ cho Dương Thạc bài học, để hắn nhận rõ thực lực của mình.

Tuy Dương Thạc phát ra lĩnh vực bao bọc đám người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh, khiến tốc độ của họ tăng nhiều nhưng vẫn cảm thấy thực lực của hắn không mạnh.

Lần này tấn công Cửu Túc Thú tộc chắc chắn tay trắng trở về.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh chưa nói xong Dương Thạc đã lên tiếng:

- Không cần.

Dương Thạc quát to:

- Nếu đã đến cung điện Cửu Túc Thú tộc thì tại sao chỉ công kích ngoại điện? Tấn công nội điện luôn!

Đám người Dương Thạc đã đến đứng trước cung điện Cửu Túc Thú tộc.

Mấy cường giả Cửu Túc Thú tộc đẳng cấp tam tinh thấy nhóm người Dương Thạc đến thì nhướng mày nói:

- Ai tới đó?

Cường giả Cửu Túc Thú tộc đẳng cấp tam tinh lắc người bay lên trời, muốn ngăn đám người Dương Thạc lại.

- Là ai? Là người giết các người!

Chớp mắt trong người Dương Thạc phát ra lực lượng cường đại mệnh mông đến mức tận cùng, như thủy triều ập vào mấy cường giả Cửu Túc Thú tộc đẳng cấp tam tinh.

Mấy cường giả Cửu Túc Thú tộc đẳng cấp tam tinh biến sắc mặt, hét to:

- Nguy rồi!

Cường giả Cửu Túc Thú tộc đẳng cấp tam tinh bị Dương Thạc mạnh mẽ trùng kích, vang vài tiếng bùm bùm. Cường giả Cửu Túc Thú tộc đẳng cấp tam tinh hóa thành bột phấn.

Khí thể dâng trào từ người Dương Thạc đập mạnh vào cung điện Cửu Túc Thú tộc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Liên tục vang tiếng nổ, cung điện to lớn của Cửu Túc Thú tộc bị Dương Thạc oanh kích, nóc lật tung, trừ chủ thể kết cấu không có tổn hại ra nơi khác đã hỗn loạn. Những cửa sổ vỡ thành bột phấn, trong cung điện một vài cường giả bốn chủng tộc lộ mặt ra.

Bên cạnh cung điện, một số cường giả đẳng cấp tam tinh Cửu Túc Thú tộc bị dư âm công kích của Dương Thạc đánh thành bột phấn.

Một chiêu bùng phát giết ít nhất ba, năm mươi Hư Không Vô Thánh từ đẳng cấp tam tinh trở xuống.

Đám người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh theo sau lưng Dương Thạc trợn to mắt nói:

- Không . . . Không thể nào!

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh vốn tưởng sức chiến đấu của Dương Thạc không bằng mình.

Bây giờ Dương Thạc bùng phát sức mạnh, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh cảm nhận rõ ràng nếu là nàng đối mặt công kích của hắn thì dù không chết cũng sẽ bị thương nặng.

Dương Thạc ít nhất có sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh.

- Là ai? Dám công kích cung điện Cửu Túc Thú tộc ta!

- Người muốn chết!

Dương Thạc tấn công cung điện của Cửu Túc Thú tộc, cường giả ba chủng tộc trong cung điện quát to đe dọa.

- Dám công kích cung điện Cửu Túc Thú tộc ta? Muốn chết sao?

Vào một tiếng, một bóng người như tia chớp bay ra.

Chính là nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong.

Nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong lập tức nhận ra đám người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh sau lưng Dương Thạc:

- A? Con điểm này, lại là các người?

Nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong cười to bảo:

- Hay cho đám gái này, ở đây chịu nhục nên tìm thằng nào đến trả thù à? Nơi cư trú của Cửu Túc Thú tộc ta không phải chỗ cho đám lôm côm các người giương oai! Bọn người phải chết, không những chết mà còn bị Cửu Túc Thú tộc ta bắt giữ, khi đó tộc nhân Cửu Túc Thú tộc chúng ta sẽ lần lượt gian dân người trước mặt đàn ông của người đến chết! Để các người chết không nhắm mắt. Ha ha ha ha ha!

Mặt tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đỏ rần.

Không đợi tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh ra tay, một thanh âm lạnh nhạt vang bên tai nàng.

- Đây là thứ gì? Sủa bậy trước mặt ta?

Dương Thạc vung một tay lên nhẹ nhàng chụp trước mặt, cách không túm lấy nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong. Dương Thạc nhẹ dùng sức, nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong ngừng bật tiếng cười, thân thể nổ tung.

Nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong là Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tam tinh, người nổ tung nhưng thần hồn chưa bị diệt.

Nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong cao giọng quát:

- Khốn kiếp!

Vù vù vù vù vù!

Một thái dương chân hỏa bay nhanh hướng thần hồn nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong.

Đúng lúc này, một tiếng quát trầm thấp phát ra từ nội điện Cửu Túc Thú tộc.

- Dừng tay!

- Người đến là ai? Nể mặt Cửu Thiên Hồng ta đừng giết con ta, Cửu Thiên Hồng còn có thể tha lỗi cho người con đường sống!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cùng với thanh âm là quyền kinh mạnh mẽ đánh ra từ nội điện Cửu Túc Thú tộc công kích Dương Thạc đứng giữa không trung.

- Nể mặt người? Người là cái thứ gì?

Dương Thạc không bị thuyết phục, tay trái nhẹ chắn. Bùm một tiếng, khí kinh tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng bị đánh tan. Dương Thạc phát ra thái dương chân hỏa tốc độ không chút nào giảm bớt, trong phút chốc đến trước mặt nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong, đốt cháy gã. Nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong phát ra tiếng hét thê lương, thần hồn tan biến.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tức giận quát:

- Người muốn chết!

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nhích người lao ra khỏi nội điện, sau lưng gã là đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính. (.

Họ giận dữ quát, như tia chớp công kích Dương Thạc.

- Là Dương Thạc!

- Là Dương Thạc đó, hấn dám đến?

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính nhận ra Dương Thạc ngay.

Dương Thạc cười lạnh lùng:

- Dám đến? Chẳng những dám đến, còn dám giết người!

Dương Thạc nhích người, không lùi còn tiến lên, lao hướng đám người tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc hét to:

- Ra tay!

- Thái Tiểu Anh, trói buộc những người này!

Một tay Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc vung lên, cái chuông to khổng lồ xuất hiện trong tay gã. Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc quăng chuông hướng tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, vang tiếng nổ điếc tai, chuông to lại biến to lớn, chụp tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng vào trong làm gã không thể thoát ra. Mặc kệ tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tấn công cỡ nào thì chuông to chỉ kêu ù ù chứ không sút mẻ.

753. Chương Thứ 704: Bí Pháp Của Điệp Y Tộc, Ngộ Đạo Dung Hợp Áo Nghĩa

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 704: Bí pháp của Điệp Y tộc, ngộ đạo dung hợp áo nghĩa

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tiếng gầm của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng truyền ra từ Tam Hoàng thần chung:

- Tam Hoàng thần chung? Tôn Trưng, không ngờ là người, người có thể không chế pháp khí sơ giai đẳng cấp lục tinh . . .

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Cùng lúc đó, người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thải Tiểu Anh bắn ra từng sợi to quấn quanh đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính.

Dương Thạc nhanh chóng quát:

- Giúp đỡ Nhân Hoàng diện hạ đối phó với Cửu Thiên Hồng là được, không cần quan tâm đám người này!

Vù vù vù vù vù!

Tốc độ của Dương Thạc rất nhanh, đã xông đến trước mặt đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính.

- Là tiểu tử nhà ngươi? Người còn dám tới? Hôm trước không thể giết người, bây giờ chúng ta sẽ xé xác người ra!

Đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào biết sức chiến đấu của Dương Thạc, ngay mặt đối kháng thì ba người không là đối thủ. Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính dựa vào khí huyết mạnh mẽ tấn công Dương Thạc.

Đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính hét to:

- Chết đi!

Dương Thạc hừ lạnh một tiếng:

- Ai chết còn chưa biết!

Hai tay Dương Thạc động, đánh ra hai đấm vào tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai.

- Sao có thể như vậy?

- Không thể nào!

Ngay sau đó, thân thể đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long nổ tung.

Dương Thạc mặc Áo giáp bội tăng, thần hồn tăng mạnh, thủ đoạn công kích lớn nhất của hắn không chỉ là ngũ nguyên tố vũ sát. Nguyên tố vũ sát có thể chém giết cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh, Dương Thạc chỉ trông vào tay đấm chân đá vẫn có thể nhẹ nhàng đánh bại cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc đánh bại đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, nguyên tố vũ sát thu dọn chiến trường, hòa tan đồng thịt nát. Thần hồn của đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long bị nguyên tố chi vũ hòa tan, nhanh chóng tan rã. Thần hồn của đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của

Nhân Mã tộc, Mã Phục Long hét thê lương, hai người không bao giờ ngờ có một ngày Dương Thạc lúc trước không thể cứng rắn chống lại bọn họ bây giờ mạnh mẽ như vậy.

- Trốn!

Ba đỉnh cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh giờ chỉ còn sót lại tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính nào dám đấu với Dương Thạc, nhanh chóng bỏ trốn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc đánh ra năm đấm, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính có phòng ngự mạnh nhất giờ thân thể vỡ thành nhiều mảnh.

- Chết đi!

Mắt chớp lóe, Dương Thạc định phát ra công kích thần hồn của mình, nguyên tố hòa tan.

- Chết đi Dương Thạc, người giết Lam Đạt, Lam Viễn nhi tử của ta, hôm nay là ngày chết của ngươi!

Có thanh âm lạnh băng vang lên từ trước mặt Dương Thạc. Một luồng sáng trắng bắn vào trán Dương Thạc.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Công kích thần hồn của tộc nhân Thần Mâu tộc? Là cường giả đẳng cấp lục tinh Lam Thiên Sơn!

Mặt Dương Thạc hiện vẻ thống khổ, tia sáng trong mắt ảm đạm, không thể đứng giữa không trung, rớt xuống cung điện Cửu Túc Thú tộc.

- Dương Thạc!

- Dương Thạc!

Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc và tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh biến sắc mặt.

May mà sau đó Dương Thạc la lên:

- Vẫn chưa chết!

- Lam Thiên Sơn, lại một vị cường giả đẳng cấp lục tinh đến sao? Hai cường giả đẳng cấp lục tinh không dễ đối phó.

Dương Thạc quát:

- Thái Tiểu Anh, trói buộc Lam Thiên Sơn!

Dương Thạc lại bay lên trời, khí kình giăng khắp người đánh trọng thương các cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh ngoài điện Cửu Túc Thú tộc. Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh nào yếu chút là chết ngay, còn mạnh hơn thì thực lực mười không còn một phần, không đạt đến đẳng cấp tam tinh.

Dương Thạc hét to:

- Lam Thiên Sơn, công kích thần hồn không tệ nhưng tiếc rằng không thể tổn thương ta. Giờ thì hãy ném thử công kích thần hồn của ta đây!

Công kích thần hồn nguyên tố hòa tan của Dương Thạc vèo một tiếng bắn hướng Lam Thiên Sơn.

Khi Lam Thiên Sơn công kích Dương Thạc thì hắn đã sớm tỏa định gã.

Dương Thạc nhảy ra khỏi cung điện của Cửu Túc Thú tộc, bí pháp hòa tan thần hồn nhanh chóng công kích Lam Thiên Sơn. Mặc dù tốc độ của Lam Thiên Sơn khá nhanh nhưng vẫn chậm hơn công kích thần hồn nhiều. Chớp mắt bí pháp hòa tan thần hồn của Dương Thạc đã đến trước mặt Lam Thiên Sơn.

Vù vù vù vù vù!

Bí pháp hòa tan thần hồn của Dương Thạc bắn vào trán Lam Thiên Sơn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lam Thiên Sơn cảm giác đầu óc ù vang, mặt trắng bệch.

Dù là vậy thì Lam Thiên Sơn rốt cuộc là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, hơn nữa Thần Mâu tộc khá am hiểu thần hồn, bị Dương Thạc mạnh mẽ công kích mà không chịu ảnh hưởng gì. Tuy thần hồn của Lam Thiên Sơn bị tổn hại nhưng rất nhỏ bé, không tính là gì.

Dù không bị thương nhưng Lam Thiên Sơn biểu tình cực kỳ khó xem.

Mặt Lam Thiên Sơn tràn đầy khó tin:

- Dương Thạc, sức chiến đấu của ngươi vào cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh?

Một ngày trước đám người đại trưởng lão của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Bá Đào, tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiến Chính, tộc trưởng của Kiếm Ngư Nhân tộc, Dư Hải, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh ngay mặt đánh với Dương Thạc, tuy hẳn có sức chiến đấu đỉnh đẳng cấp ngũ tinh nhưng chưa đạt đến bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Bây giờ Dương Thạc lộ ra sức chiến đấu của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh?

Mới có một ngày đã vượt qua một giai tầng, tốc độ tăng tiến như vậy đạt tới cảnh giới khiến người không thể tin.

Nên biết rằng cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh bình thường muốn đi vào cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh ít nhất cần trải qua bá chủ đẳng cấp ngũ tinh.

Thiên phú như tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng ở lại bá chủ đẳng cấp ngũ tinh một thời gian khá dài.

Còn Lam Thiên Sơn thì kẹt tại bá chủ đẳng cấp ngũ tinh mấy chục năm, cuối cùng một hơi đạp chân vào cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh. Thậm chí Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc đến bây giờ vẫn là bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, nếu không có kỳ ngộ gì, muốn vào cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh ngắn thì mấy năm, dài thì vài chục năm.

Lam Thiên Sơn lắc đầu nguầy nguậy, nói:

- Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!

754. Chương Thứ 704: Bí Pháp Của Điệp Y Tộc, Ngộ Đạo Dung Hợp Áo Nghĩa (2)

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 704: Bí pháp của Điệp Y tộc, ngộ đạo dung hợp áo nghĩa (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mắt Lam Thiên Sơn sáng lên hết to:

- Hiểu rồi, chắc chắn ngươi sử dụng bí pháp hay bí bảo gì tạm thời tăng thực lực. Bây giờ ngươi tuyệt đối không có khả năng đi vào đẳng cấp lục tinh, bí pháp này đương nhiên có hạn chế thời gian, chỉ cần qua thời gian là thực lực của ngươi sẽ rút xuống ngay.

- Có lẽ rút đến đẳng cấp không tới cường giả đẳng cấp ngũ tinh.

Lam Thiên Sơn cảm thấy hiển nhiên Dương Thạc sử dụng bí pháp gì đó tạm thời cưỡng ép tăng sức chiến đấu của mình.

Miễn cưỡng dùng bí pháp tăng sức chiến đấu thì thời gian kéo dài sẽ không lâu, thời hạn qua đi Dương Thạc liền giảm mạnh sức chiến đấu. Chỉ cần chờ đến lúc đó, Lam Thiên Sơn muốn giết Dương Thạc sẽ đơn giản như bóp chết một con kiến.

- Tiểu tử, nơi Cửu Túc Thú tộc cư trú sẽ là nơi chôn xác của ngươi!

- Chết cho ta!

Lam Thiên Sơn nhích người lao nhanh hướng Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lam Thiên Sơn vung nắm đấm đập vào ngực Dương Thạc.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- A? Đánh xáp lá cà?

Dương Thạc không lùi, cũng giơ nắm đấm oanh kích Lam Thiên Sơn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai đấm giao nhau, Dương Thạc, Lam Thiên Sơn cùng lùi mấy chục trượng.

Vù vù vù vù vù!

Lam Thiên Sơn lại như tia chớp lao tới, mắt bắn ra công kích thần hồn, hai đấm, hai chân tấn công Dương Thạc.

Dương Thạc bị công kích thần hồn của Lam Thiên Sơn đánh trúng, cảm thấy óc đau nhức, mặt dù thần hồn còn tỉnh táo nhưng rất khó chịu. Công kích quyền cước của Lam Thiên Sơn tuy ở mức công sát cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lực tinh nhưng không mạnh hơn Dương Thạc bao nhiêu, hẳn có thể nhẹ nhàng đỡ đòn. Tuy nhiên . . . Mặc dù Dương Thạc không chịu thiệt trong đòn công kích của Lam Thiên Sơn nhưng cũng bị gã bám chặt.

Trong chuông to vang tiếng ầm ầm. Giọng tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng truyền ra:

- Lam huynh, người hãy giữ chặt Dương Thạc, chờ ta lao ra khỏi trói buộc của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc sẽ liên hợp cùng người giết hắn! Xin Lam huynh giúp ta một tay, chém chết Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, không cần đợi hai cường giả đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc đến làm gì. Hai người chúng ta tiêu diệt hai cường giả mạnh nhất Thuần Nhân tộc, chờ hai cường giả đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc công kích Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc thì chúng ta sẽ được ích lợi lớn hơn nhiều.

- A? Mời hai cường giả đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc đến đối phó Thuần Nhân tộc ta?

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nghe tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nói thì nhíu chặt mày.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lạnh lùng quát:

- Thuần Nhân tộc dù gặp phải tai họa thì Cửu Thiên Hồng người phải chôn cùng!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc vung tay lên.

Từng đợt phù ấn bắn ra từ tay Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc đánh vào chuông to, vài trận pháp trên chuông chớp lóe ánh sáng, trói buộc tăng gấp mấy lần.

- Khốn kiếp!

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng ở trong chuông cảm giác bị trói buộc khít khao hơn, áp lực mạnh mẽ đè ép thân thể. Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nổi giận gầm lên, không thể chống đỡ hộc ra ngụm máu.

- Phụt!

Tuy không bị thương nặng nhưng muốn tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng phá tan trói buộc của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trong thời gian ngắn là rất khó.

Trong khi Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trói buộc tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng thì Dương Thạc đã giao đấu với Lam Thiên Sơn mấy trăm hiệp.

- Công kích của ta không thể tạo thành tổn thương cho Lam Thiên Sơn.

Quanh người Dương Thạc dày đặc nguyên tố chi vũ.

Dương Thạc phát động công kích bí pháp hòa tan thần hồn mấy lần hướng Lam Thiên Sơn, tối đa chỉ làm gã nhúc nhích một chút, không làm gì được thần hồn. Nguyên tố chi vũ không thể phá mở phòng ngự của Lam Thiên Sơn.

Có thể nói Dương Thạc và Lam Thiên Sơn không làm gì đối phương được.

Đúng lúc này. Giọng tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh vang lên:

- Dương Thạc, chúng ta đến giúp người đây!

- Thất thái điệp kiến!

- Hãy xem bí pháp trói buộc của Điệp Y tộc ta, Thất thái điệp kiến!

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh và mấy nữ nhân của Điệp Y tộc khẽ quát, người phát ra mấy sợi tơ đủ màu quấn quanh Lam Thiên Sơn.

Lam Thiên Sơn hừ lạnh một tiếng:

- Bí pháp trói buộc của Điệp Y tộc? Tiếc rằng không có tác dụng với ta.

Người Lam Thiên Sơn toát ra hơi thở lạnh băng mấy nữ nhân của Điệp Y tộc tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh phát ra sợi tơ vòng quanh người gã, trong tiếng kết kết lập lập bị đóng băng triệt để vỡ vụn ra, căn bản không thể tạo thành uy hiếp.

Lam Thiên Sơn khinh thường nói:

- Nếu là tộc trưởng Điệp Y tộc trước kia của các người, Thái Văn Thanh cường giả đẳng cấp ngũ tinh đến thì có lẽ có thể trói buộc ta một lúc, bây giờ bằng vào các người sao . . .

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh quát to:

- Chỉ bằng chúng ta cũng có thể trói buộc người được!

- Thất thái điệp kiến!

Người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh phát ra sợi tơ màu đỏ như ẩn chứa nhiều nguyên tố thuộc tính hỏa.

Vù vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, sáu cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh Điệp Y tộc khác bắn ra sợi tơ màu sắc khác nhau, có màu trắng của băng, màu xanh biếc, màu vàng đất, màu xanh, màu vàng kim, sợi tơ cuối cùng lóe tia điện. Các sợi tơ ẩn chứa nguyên tố thuộc tính khác nhau, cùng với sợi tơ phát ra từ người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh gom thành bảy loại nguyên tố khác nhau.

Bảy nguyên tố khác nhau hòa hợp hình thành một sợi tơ đặc biệt thô to.

Sợi tơ cực thô bỗng nhúc nhích quấn quanh Lam Thiên Sơn.

- Nguy rồi!

Lam Thiên Sơn biến sắc mặt nói:

- Bảy loại nguyên tố hoàn mỹ dung hợp? Làm sao có thể? Không ngờ Điệp Y tộc còn có loại bí pháp thiên phú như vậy.

Lúc trước người Lam Thiên Sơn phát ra hơi thở bằng giá nhẹ nhàng đóng băng võ sợi tơ bảy người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh phát ra.

Bây giờ bảy người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh dung hợp các sợi tơ ẩn chứa bảy thuộc tính nguyên tố lại, thực lực của Lam Thiên Sơn không thể làm gãy sợi tơ này.

Sợi tơ nhanh chóng quấn người Lam Thiên Sơn.

Vù vù vù vù vù!

Trong phút chốc người Lam Thiên Sơn bị quấn thành cái kén to.

Dương Thạc đứng gần đó ngơ ngác:

- Bảy loại nguyên tố hoàn mỹ dung hợp?

- Bảy loại nguyên tố hoàn mỹ dung hợp? . . . Thì ra là vậy. Bí pháp thiên phú của Diệp Y tộc quả nhiên cường đại. Ngoài ra Diệp Y tộc là chi nhánh của Thuần Nhân tộc, ngộ tính không kém gì Thuần Nhân tộc. Bí pháp thiên phú bảy loại nguyên tố dung hợp chắc chắn là nhiều năm qua các cường giả Diệp Y tộc từng bước lĩnh ngộ, chậm rãi hoàn thiện.

Giờ phút này, Dương Thạc cảm giác quan sát sợi tơ dung hợp nguyên tố thì dung hợp ảo nghĩa của mình như bị xúc động, có cảm ngộ sâu hơn.

Đường như Dương Thạc hiểu nguyên tố vũ sát sâu hơn chút.

755. Chương 705: Huyết Trì, Máu Của Siêu Cấp Cường Giả Thời Thượng Cổ

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 705: Huyết Trì, Máu Của Siêu Cấp Cường Giả Thời Thượng Cổ

Nguyên tố vũ sát không đơn thuần là sáu loại nguyên tố khác nhau công kích.

Đặc biệt là nguyên tố vũ sát hiện tại của Dương Thạc trải qua phát triển có hai cặp nguyên tố hình thành nguyên tố chi vũ.

Không thể nghi ngờ, uy thế càng thêm cường đại!

Chẳng qua đối với cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh như Lam Thiên Sơn thì dung hợp hai cặp nguyên tố chi vũ cơ hồ không có công hiệu gì. Bây giờ cần nhất là dung hợp càng nhiều loại nguyên tố, hình thành nguyên tố chi vũ cường đại hơn nữa.

- Nguyên tố chi vũ đơn nhất dễ dàng bị cường giả như Lam Thiên Sơn phòng ngự, bốn, năm, sáu loại nguyên tố dung hợp thành nguyên tố chi vũ thì sao? Lam Thiên Sơn sẽ không phòng ngự được!

- Giống như bí pháp của Diệp Y tộc, có thể phòng ngự nguyên tố đơn nhất nhưng bảy loại nguyên tố dung hợp thì không đỡ nổi.

Trong khoảnh khắc này lòng Dương Thạc rộng mở.

Nguyên tố vũ sát chỉ là bí pháp võ kỹ đẳng cấp tứ tinh.

Lâm Thu Thủy từng nói uy lực của nguyên tố vũ sát có thể đạt đến đẳng cấp ngũ tinh. Thật ra nguyên tố vũ sát ở trong tay Dương Thạc thì đúng là phát huy ra uy lực đẳng cấp ngũ tinh. Giết cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh dễ dàng như xắt rau, uy hiếp cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh thì có hữu hạn.

Bí pháp võ kỹ đẳng cấp tứ tinh đến đẳng cấp lục tinh tất niên là sẽ bị đào thải.

Dương Thạc vốn muốn tìm bí pháp võ kỹ càng mạnh hơn.

Bây giờ thấy bảy người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh có bí pháp dung hợp bảy loại nguyên tố thì lòng Dương Thạc rộng mở.

Nguyên tố vũ sát hoàn toàn không quá hạn.

Chỉ cần dung hợp càng nhiều nguyên tố vào nhau thì uy lực của nguyên tố vũ sát sẽ tăng vọt, đừng nói là đối với cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, dù là siêu cấp cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh cũng sẽ chịu uy hiếp.

Dương nhiên điều kiện là dung hợp nguyên tố đủ nhiều.

Hai loại nguyên tố dung hợp nguyên tố chi vũ không có hiệu quả với cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh.

Ít nhất cần ba, bốn loại nguyên tố dung hợp hình thành nguyên tố chi vũ mới được.

Còn về siêu cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh thì dù là năm, sáu loại nguyên tố chi vũ cũng chịu thua, cần bảy, tám loại dung hợp với nhau. Bây giờ Dương Thạc còn rất xa mới đạt đến trình độ đó. Thứ nhất, linh ngộ dung hợp áo nghĩa quá ít ỏi, chưa thể dung hợp nhiều nguyên tố. Thứ hai, hiện tại Dương Thạc chỉ mới tu thành cửu âm cửu dương đệ lục trọng, chỉ là dung hợp hấp thu sáu loại nguyên tố, muốn dung hợp bảy loại nguyên tố thì không thể được.

Trông chờ vào nguyên tố chi vũ đối phó cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh chỉ là ước mơ.

Dương nhiên bây giờ đối phó với cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh nếu có thể dung hợp nhiều nguyên tố thì hoàn toàn có khả năng.

- Tự ta dung hợp thì tốc độ quá chậm.
- Nếu có thứ gì cho ta làm mẫu thì dung hợp nhanh hơn.

Dương Thạc dời mắt đến sợi tơ đám người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh phát ra thất thải điệp kiến.

Sợi tơ này dung hợp bảy loại nguyên tố.

Bây giờ sáu loại nguyên tố của Dương Thạc bao gồm trong bảy loại nguyên tố này. Thất thải điệp kiến bí pháp, dung hợp bảy loại nguyên tố, Dương Thạc có thể làm mẫu cách Thất thải điệp kiến dung hợp để thử dung hợp bí pháp sáu loại của mình.

- Thu Thất thải điệp kiến lại nhìn xem.

Dương Thạc giơ tay chớp lấy một khúc sợi tơ Thất thải điệp kiến quấn quanh người Lam Thiên Sơn.

Giờ phút này, Lam Thiên Sơn bị quấn quanh thành cái kén to.

- Khốn kiếp!

Lam Thiên Sơn ở trong kén to rống to:

- Dám trói ta, các ngươi muốn chết, muốn chết!

Nếu Lam Thiên Sơn có thể bám giữ Dương Thạc, khiến hắn không thể rời đi, chờ hắn kết thúc ‘được hiệu’ rút khỏi cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh là Lam Thiên Sơn có thể giết hắn để báo thù. đọc truyện mới nhất tại .

Cố tình Lam Thiên Sơn bị Thất thải điệp kiến trói lại.

Lỡ như Dương Thạc thừa dịp chạy trốn thì . . .

Tương lai dù có cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc đến cũng khó giết chết Dương Thạc. Dương Thạc không phải đồ ngốc, mới này tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nhắc đến cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, hắn biết rõ tại họa sắp đến thì chắc chắn sẽ không ở lại Bạch Lâm đảo. Dương Thạc sẽ chạy trốn, nếu muốn lại tìm ra hắn không đơn giản là một, hai năm.

Một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh muốn che giấu tung tích, có mắt tích vài chục năm cũng là bình thường.

Thời gian vài chục năm không là gì với người khác nhưng là đoạn thời gian dài với Dương Thạc. Sau vài chục năm, rất có thể Dương Thạc đã vào đẳng cấp thất tinh.

Khi đó không có khả năng giết chết Dương Thạc nữa.

Hiện tại đánh mất cơ hội thì sau này sẽ không còn, bởi vậy Lam Thiên Sơn mới vô cùng tức giận, rất là sốt ruột.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh lạnh lùng quát:

- Hừ! Điệp Y tộc ta không phải dễ khinh khi, ngươi không mất một ngày thì đừng hòng thoát khỏi Thất thái điệp kiến!

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh hét với Dương Thạc:

- Dương Thạc, chúng ta mau chạy đi!

- Hai cao thủ đẳng cấp lục tinh đã bị chúng ta và Nhân Hoàng tộc trưởng trói buộc, không ai ngăn cản chúng ta được nữa. Chúng ta lập tức rời khỏi đây, trở về Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc thì bọn họ không thể truy kích được!

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh trầm giọng nói:

- Lần này đến nơi cư trú của Cửu Túc Thú tộc. Giết chết cường giả đẳng cấp ngũ tinh của họ. Giết hơn phân nửa cường giả đẳng cấp tứ tinh, chúng ta đã lời to. Cửu Túc Thú tộc và ba chủng tộc khác không thể hồi phục nguyên khí trong mấy trăm, ngàn năm. Thuần Nhân tộc đã vững vàng áp chế, mục đích chuyển đi của chúng ta đạt đến rồi. Dương Thạc, chắc mới nãy ngươi miễn cưỡng sử dụng bí pháp tăng thực lực đúng không? Chắc sắp trở lại nguyên hình rồi, nhân dịp còn thời gian chúng ta hãy mau trở về!

Cách nghĩ của tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh giống như Lam Thiên Sơn, nàng cảm thấy Dương Thạc có thể phát ra sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh chắc chắn là sử dụng bí pháp gì đó.

Một khi bí pháp mất đi hiệu lực là Dương Thạc sẽ trở lại nguyên hình, chỉ có sức chiến đấu đỉnh đẳng cấp ngũ tinh thậm chí bị tác dụng phụ phản phệ, không đạt đến sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh.

Bởi vậy tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh trói buộc tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh xong thúc giục Dương Thạc mau chạy trốn.

Dù gì lần này giết thật nhiều cường giả đẳng cấp tứ tinh, đẳng cấp ngũ tinh của Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc, Cửu Túc Thú tộc, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh thấy đã lời rất nhiều.

- Lời to?

- Bây giờ bỏ đi?

Dương Thạc liếc tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh:

- Thái Tiểu Anh này đúng là tiểu nha đầu, não chậm hiểu, trí tuệ hạn hẹp thật.

Giờ phút này, Dương Thạc lười giải thích với tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

756. Chương 706: Ba Loại Huyết Mạch Toàn Bộ Bị Kích Phát . . .

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 706: Ba Loại Huyết Mạch Toàn Bộ Bị Kích Phát . . .

Dương Thạc thâm nghĩ:

- Nhưng Thái Tiểu Anh nói cũng đúng, vừa rồi ta còn đang ngẩn người, muốn nghiên cứu dung hợp sáu loại nguyên tố. Bây giờ chưa phải là lúc nghiên cứu dung hợp sáu loại nguyên tố.

- Nhân dịp Lam Thiên Sơn, Cửu Thiên Hồng bị vây khốn, điều ưu tiên cần làm là vào huyết trì, tiến hành huyết mạch tẩy lễ!

Dương Thạc lập tức hành động.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong phút chốc Dương Thạc chạy tới trước mặt tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính, một đấm đánh nát đỉnh cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh.

Thân thể của tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính bị đánh nát, thần hồn sắp bị diệt thì cao giọng quát:

- Dương Thạc, ngươi . . . Chết chắc rồi! Chờ cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc đến là ngày chết của ngươi, là ngày tàn của Thuần Nhân tộc các ngươi!

Lúc trước tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính bị Dương Thạc đánh trọng thương, có thể mau chóng chạy trốn nhưng gã thấy Lam Thiên Sơn ra tay, cho rằng Lam Thiên Sơn là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, có thể dễ dàng giết Dương Thạc nên đã ở lại nhìn màn kịch, thuận tiện đục nước béo cò. Ai ngờ tình hình đột nhiên thay đổi, Lam Thiên Sơn bị vây khốn, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính muốn chạy trốn đã không có cơ hội nào.

Tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính trở mặt bị Dương Thạc tiêu diệt.

Thái dương chân hỏa phát động, thần hồn tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính la hét, tan thành mây khói.

- Những Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh đã chạy mất coi như mạng lớn, còn những kẻ chưa đi muốn nhìn trò hay thì hãy ngoan ngoãn chịu chết đi!

Dương Thạc lắc người xông hướng đám Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh chưa rời đi. Vang mấy tiếng bùm bùm, Dương Thạc giết chết Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Bây giờ là lúc vào trong huyết trì, chắc huyết trì của Cửu Túc Thú tộc nằm ở vị trí trung tâm cung điện này.

Dương Thạc lắc người xông vào trong cung điện của Cửu Túc Thú tộc.

- Cái gì? Dương Thạc chẳng những không đi còn vào trong cung điện Cửu Túc Thú tộc?

- Đồ tham lam, chắc tên này muốn đi cướp bí bảo của Cửu Túc Thú tộc. Đồ ngu, chẳng lẽ hắn không biết bí bảo quan trọng của Cửu Túc Thú tộc nằm trên người Cửu Thiên Hồng sao? Không giết chết Cửu Thiên Hồng thì không có được, thứ đồng bạn ngu ngốc này!

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh thấy Dương Thạc chẳng những không đi còn xông vào cung điện Cửu Túc Thú tộc thì tức giận gầm rống.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh không biết bí bảo của Cửu Túc Thú tộc không chỉ đều ở trên người tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Bí bảo hết sức quan trọng của Cửu Túc Thú tộc chính là huyết trì.

Không thể di dời huyết trì được, nó nằm trong cung điện.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giờ phút này, Dương Thạc vào trong cung điện Cửu Túc Thú tộc.

- Không biết huyết trì nằm ở đâu.

Dương Thạc vào trong cung điện, thần hồn phán tán.

Tình hình nguyên cung điện khắc trong đầu Dương Thạc.

- Bên kia có một gian mật thất có thể ngăn cách thần thức tra xét, không cần nói cũng biết chắc chắn là huyết trì của Cửu Túc Thú tộc.

Dương Thạc lắc người lao nhanh hướng mật thất mình tra xét được.

Gian mật thất của Cửu Túc Thú tộc không có khóa.

Mở rộng cửa!

Huyết trì không phải nơi quá bí ẩn, không chỉ là cường giả Cửu Túc Thú tộc, hễ tộc nhân nào thuộc năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo đều có thể vào trong huyết trì tiến hành huyết mạch tẩy lễ. Bởi vậy tuy huyết trì nằm trong cung điện, canh giữ nghiêm ngặt nhưng không có thêm bất kỳ rào rậm nào. Dương Thạc lao vào lập tức ở trong mật thất.

Một ao huyết trì đập vào mắt Dương Thạc.

- Huyết trì này hơi nhỏ.

Dương Thạc liếc sơ, phát hiện huyết trì dài rộng cỡ ba trượng.

Bên trong không có nhiều máu tươi mà là vật chất giống máu, đỏ như máu nhưng không có mùi máu mà là hương thơm ngát.

Dương Thạc nhìn huyết trì, trầm nghĩ:

- Truyền thuyết nói huyết trì là do một số siêu cấp cường giả thời thượng cổ vượt qua đẳng cấp thất tinh, thậm chí hơn cả cửu trọng lôi âm Võ Thánh, sau khi họ chết máu rơi xuống hình thành những huyết trì. Huyết trì có thể kích phát huyết mạch của Bán Thần Thú tộc, Thần Thú tộc, thậm chí là huyết mạch Thuần Nhân tộc cũng có thể kích phát ra. Nay xem ra truyền thuyết này cũng đúng.

‘Huyết dịch’ trong huyết trì tỏa mùi hương hiển nhiên không phải vật tầm thường, rất có thể là máu của siêu cấp cường giả thời thượng cổ trong truyền thuyết.

Dương Thạc thấy huyết trì tràn đầy máu của siêu cấp cường giả thời thượng cổ, trầm nghĩ:

- Mùi của huyết trì này không khó ngửi, vào trong cũng không sao.

Nếu là huyết trì bình thường đầy mùi máu thì Dương Thạc hơi ghê, dù vì tăng cao thực lực mà ngâm trong đó vẫn có chút khó chịu. Huyết trì này tỏa ra mùi thơm ngát, không có mùi máu, Dương Thạc không bài xích huyết trì.

- Bây giờ lập tức đi vào trong.

Lòng nghĩ vậy, Dương Thạc nhanh chóng hành động, xông hướng huyết trì.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Mấy tiếng khê vang, Dương Thạc chui vào trong huyết trì.

Dương Thạc cảm nhận linh khí trong huyết trì, trầm nghĩ:

- Đường nhưng trong huyết dịch huyết trì ẩn chứa linh khí đặc biệt, thân hình ta tiếp xúc với linh khí này nó liền chui vào bên trong tẩm bổ cơ thể ta. Cứ theo xu hướng này, ngâm trong huyết trì một ngày một đêm, không nói đến có kích phát huyết mạch hay không, khí huyết của ta có thể tăng ba phần.

Ngâm huyết trì, tiến hành huyết mạch tẩy lễ thường không quá lâu.

Ngắn nhất thì ngâm hai canh giờ là hoàn thành huyết mạch tẩy lễ.

Có một số người ngâm trong huyết trì bảy, tám canh giờ hay một, hai ngày, hấp thu nhiều linh khí của huyết trì mới có thể hoàn thành huyết mạch tẩy lễ.

Bình thường ngâm trong huyết trì càng lâu thì được đến ích lợi càng nhiều.

Tất nhiên cái gọi là ngâm thời gian lâu ý chỉ thời gian hữu hiệu. Một võ giả vừa vào trong huyết trì, linh khí trong huyết trì bắt đầu tẩm bổ thân hình võ giả, quá tình hao phí thời gian là thời gian hữu hiệu ngâm huyết trì. Chờ ngâm đến cuối cùng, linh khí trong huyết trì không tẩm bổ thân hình võ giả nữa là thời gian hữu hiệu đã kết thúc. Thời gian hữu hiệu qua đi mà cứ ở trong huyết trì, dù có ngâm một ngàn, một vạn năm cũng chẳng được đến ích lợi gì.

Dương Thạc trầm ngâm:

- Không biết ta ngâm trong huyết trì mất bao lâu đây?

Thời gian càng dài thì thu hoạch càng lớn, Dương Thạc tất nhiên là mong muốn mình ngâm trong huyết trì lâu.

Trong nơi Cửu Túc Thú tộc cư trú, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh kiềm chế cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, bọn họ kiềm chế tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Lam Thiên Sơn tuyệt đối không có khả năng quá lâu. Tối đa là một, hai ngày sau tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Lam Thiên Sơn sẽ thoát khỏi trời buộc.

Một khi hai cường giả đẳng cấp lục tinh thoát khỏi trời buộc, bằng vào thực lực của đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh muốn đối kháng với một trong tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Lam Thiên Sơn là chuyện không thể nào.

757. Chương Thứ 707: Bí Pháp Hoàn Toàn Mới, Nguyên Tố Hồng Lưu

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 707: Bí pháp hoàn toàn mới, nguyên tố hồng lưu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Kiểm Ngự Nhân tộc vốn nên vào phút mấu chốt giúp tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng một phen, cố tình toàn tộc bỏ trốn sâu vào biển, không định trở về Bạch Lâm đảo nữa.

Cường giả Thiết Y tộc, Nhân Mã tộc trên đẳng cấp tứ tinh bị tổn thất hầu như không còn.

Dưới loại tình huống này, không có bất cứ người nào có thể trợ giúp tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng như phát điên liên tục rống gầm.

- Cửu tộc trưởng đừng hoảng, Thất thái điệp kiến muốn trói được ta còn kém một chút, bây giờ ta đang phân tích nhược điểm của Thất thái điệp kiến, tối đa một canh giờ sẽ phá ra.

Khác với tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng điên cuồng, Lam Thiên Sơn ở trong Thất thái điệp kiến rất là bình tĩnh.

Bảy cao thủ Diệp Y tộc tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh có thể giam cầm Lam Thiên Sơn là chuyện bình thường. Tuy cách hai đẳng cấp nhưng đẳng cấp tứ tinh, đẳng cấp lục tinh đều là đẳng cấp thất trọng lõi âm Vô Thánh, không có chênh lệch như lạch trời về bản chất, vì vậy bảy người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh có thể bắt trói Lam Thiên Sơn.

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh rốt cuộc chỉ là cường giả đẳng cấp tứ tinh.

Chênh lệch rất lớn với Lam Thiên Sơn.

Lam Thiên Sơn muốn tìm ra nhược điểm của Thất thái điệp kiến, cuối cùng thoát khỏi chỉ là vấn đề về thời gian. Bây giờ Lam Thiên Sơn cực kỳ bình tĩnh, mau chóng phân tích ra nhược điểm của Thất thái điệp kiến. Lam Thiên Sơn nói trong vòng nửa canh giờ thoát khỏi thì chắc chắn sẽ không bị giam cầm quá lâu.

- Ha ha ha ha ha ha! Tôn Trưng, một khi Lam huynh của ta thoát khốn là ngày chết của các người! Dương Thạc kia cũng sẽ ngoan ngoãn chịu chết, chịu chết!

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng cười to bảo:

- Bây giờ chắc thực lực của hần rút lùi nhiều, không tới cường giả đẳng cấp ngũ tinh đi? Một ngón tay của Lam Thiên Sơn đủ giết chết hần!

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Một khắc, hai khắc, ba khắc, nửa canh giờ.

Giọng Lam Thiên Sơn vang lên:

- Tìm được rồi!

- Thất thải điệp kiến của cường giả đẳng cấp tứ tinh vẫn có nhược điểm, trình độ linh ngộ bảy nguyên tố áo nghĩa của bảy người các người đồng bộ thì có lẽ Thất thải điệp kiến sẽ đạt đến trạng thái hoàn mỹ, có trói ta tám hay mười ngày đều không thành vấn đề. Tiếc rằng trình độ linh ngộ bảy nguyên tố áo nghĩa của các người không nhất trí, có cao có thấp vì vậy Thất thải điệp kiến chắc chắn có sơ hở.

Lam Thiên Sơn cười nhạt.

Bảy người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thải Tiểu Anh linh ngộ nguyên tố áo nghĩa, mức độ không ngang nhau. Tuy cùng là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh nhưng có người linh ngộ nguyên tố áo nghĩa tám phần, có người chỉ được sáu phần.

Linh ngộ nguyên tố áo nghĩa không đồng đều.

Điều này khiến Thất thải điệp kiến không hoàn mỹ.

- Trong các người chắc linh ngộ áo nghĩa thuộc tính thổ thấp nhất đúng không? áo nghĩa thổ thuộc tính là loại phức tạp nhất, linh ngộ khó khăn nhất. Nguyên tố thổ coi như là trung cấp áo nghĩa. Người của các người linh ngộ thổ áo nghĩa có năm phần, quá thấp.

- Vậy lấy thổ áo nghĩa đột phá đánh vỡ Thất thải điệp kiến của người!

Lam Thiên Sơn hét to, tay vung lên đánh ra một đấm.

- Sinh cơ chi quyền!

Lam Thiên Sơn đánh ra nắm đấm ẩn chứa nhiều sự sống, quan trọng nhất là trong đó ẩn chứa lực lượng sức sống nghiêng về thuộc tính mộc.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thải Tiểu Anh biến sắc mặt nói:

- Bí pháp võ kỹ thuộc tính mộc? Nguy rồi, thuộc tính mộc khắc chế thuộc tính thổ!

Lam Thiên Sơn đánh ra cú đấm vào Thất thải điệp kiến. Thất thải điệp kiến ảm đạm, nguyên tố thuộc tính thổ nhanh chóng tan biến.

Một nữ nhân của Điệp Y tộc bên cạnh tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thải Tiểu Anh há mồm học máu:

- Phụt!

Ô Bành Long văng ra ngoài, nàng chính là người ma hiểu nguyên tố thuộc tính tohor. Lam Thiên Sơn đánh ra nắm đấm khiến nữ nhân của Điệp Y tộc bị thương.

Lam Thiên Sơn cười to bảo:

- Bây giờ Thất thải điệp kiến chỉ còn lại sáu loại nguyên tố, không thể trói buộc ta được!

Lam Thiên Sơn liên tục đánh ra cú đấm vào Thất thải điệp kiến đã khiếm khuyết.

Thất thải điệp kiến ảm đạm.

Đám người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thải Tiểu Anh cắn chặt răng.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nhú mày nói:

- Thái Tiểu Anh, phải cố chống!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc vung tay, một đạo phù chú bay nhanh dán vào Thất thải điệp kiến. Có phù chú gia cố, Thất thải điệp kiến nhanh chóng ổn định. Tuy nhiên, Lam Thiên Sơn ở trong Thất thải điệp kiến liên tục công kích làm Thất thải điệp kiến lắc lư, tùy thời vỡ nát.

- A? Nhanh vậy đã sắp đột phá?

Cùng lúc đó, Dương Thạc ngâm trong huyết trì cảm giác chuyện xảy ra bên ngoài, nhướn mày, sắc mặt âm trầm.

Chỉ mới có ba canh giờ.

Bên ngoài, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đã không chống đỡ nổi.

Đặc biệt là bảy nữ nhân của Điệp Y tộc tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh dù nhờ có Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc giúp đỡ thì Thất thải điệp kiến vẫn lung lay sắp đổ. Chưa đến nửa canh giờ Lam Thiên Sơn sẽ hoàn toàn thoát ra, khi đó gã sẽ xuống tay với nhóm người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc. Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc buộc phải thả tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng ra.

Tức là nói Dương Thạc mới ngâm trong huyết trì có bốn canh giờ.

Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc vốn tính hẩn có thể ngâm trong huyết trì một, hai ngày. Trong khoảng thời gian này, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc hoàn toàn có tin tưởng trời buộc tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Người tính không bằng trời tính.

Không ai ngờ Lam Thiên Sơn sẽ đến, lại còn tham gia vào phe Cửu Túc Thú tộc.

Bên phe Cửu Túc Thú tộc từ một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh biến thành hai cường giả đẳng cấp lục tinh. Thực lực của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc chỉ có thể giam cầm một người, nếu không có đám nữ nhân của Điệp Y tộc tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh sử dụng bí pháp Thất thải điệp kiến thì kế hoạch của Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc đã chết yểu.

Tuy bây giờ kế hoạch vẫn đang tiến hành, Dương Thạc ngâm trong huyết trì được vài canh giờ.

Rốt cuộc đám người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh không thể trời buộc Lam Thiên Sơn thời gian dài. Dương Thạc ngâm trong huyết trì có bốn canh giờ, hẩn phải rời đi.

Dương Thạc nhú mày nói:

- Thất bại trong gang tấc sao?

Thời gian bốn canh giờ ngắn ngủi này đúng là giúp Dương Thạc hấp thu nhiều linh khí trong huyết trì.

Những linh khí này đúng là bắt đầu kích phát huyết mạch của Dương Thạc.

Trước khi huyết mạch không bị kích phát hoàn toàn, thể hiện ra uy lực cường đại thì có hấp thu nhiều linh khí hơn cũng không có tác dụng gì. Dương Thạc cảm giác dừng nói là bốn canh giờ, dù có hấp thu thêm bốn canh giờ nữa thì linh khí chưa đủ để kích phát tiềm năng huyết mạch, cho hẩn tăng lên thực lực.

Huyết mạch không có bị kích phát ra.

Trong bốn canh giờ này nguyên tố chi vũ của Dương Thạc chưa tham ngộ xong, không tăng tiến chút nào.

Có thể nói trong bốn canh giờ này Dương Thạc không tăng lên chút sức chiến đấu nào. Nếu tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Lam Thiên Sơn thoát khỏi giam cầm thì Dương Thạc chỉ có nước cụp đuôi chạy trốn.

Mang theo đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh chạy trốn.

Một mình Dương Thạc chưa chắc bảo vệ Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, bảy nữ nhân của Điệp Y tộc tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh được, nói không chừng sẽ phải tổn thất vài người.

- Tuyệt đối không cho phép xảy ra chuyện như vậy!

Dương Thạc ở trong huyết trì siết chặt nắm tay.

- Huyết trì này hấp thu linh khí quá chậm.

- Hấp thu linh khí trong huyết trì này chậm như vậy thì khi nào mới hấp thu đủ linh khí, kích phát huyết mạch, đề thăng thực lực đây? Hấp thu như vậy quá chậm, xem ra phải sử dụng thủ đoạn phi thường, tăng tốc độ hấp thu linh khí mới được. Hãy xem bí pháp vòng xoáy linh khí của ta đây!

Tâm niệm động, lấy thân thể Dương Thạc làm trung tâm vang tiếng động ầm ầm, một vòng xoáy to lớn xuất hiện.

Vòng xoáy linh khí!

Thật nhiều linh khí nhanh chóng bay vào vòng xoáy, thấm vào người Dương Thạc.

Vòng xoáy linh khí vốn là bí pháp thiên phú của cường giả giao long Ngao Dung đẳng cấp bá chủ ngũ trọng lôi âm Võ Thánh ở trần gian. Dương Thạc có thấy một lần, bây giờ hắn đạt đến sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh, thực lực mạnh hơn Ngao Dung gấp chục lần, trăm lần. Lúc trước thiên phú bí pháp của Ngao Dung bị Dương Thạc mô phỏng ra.

Vòng xoáy linh khí của Ngao Dung có thể nhanh chóng tụ tập linh khí thiên địa xung quanh.

Bây giờ Dương Thạc mô phỏng ra vòng xoáy linh khí nhanh chóng tụ tập linh khí trong huyết trì.

Thật nhiều linh khí vọt tới quanh người Dương Thạc.

- Hấp thu!

Lòng máy động, Dương Thạc bắt đầu hấp thu.

Lần này hấp thu, Dương Thạc sử dụng pháp môn nguyên tố năng lượng thiên tài địa bảo trong cách tu luyện cửu âm cửu dương.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Lúc trước những nguyên tố linh khí trong thiên tài địa bảo bị ta sử dụng pháp môn tu luyện cửu âm cửu dương nhanh chóng hấp thu. Tại sao không thể sử dụng pháp môn tương tự hấp thu linh khí trong huyết trì?

Suy nghĩ này lóe nhanh trong đầu Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thật nhiều linh khí trong huyết trì dâng lên quanh Dương Thạc, nhanh chóng thấm vào người hắn, bị hắn nhanh chóng hấp thu. Tốc độ Dương Thạc hấp thu nhanh hơn lúc trước hắn ngồi trong huyết trì hấp thu tự nhiên gấp mười lần, thậm chí là năm mươi lần.

Tức là nói lúc trước Dương Thạc hấp thu năm mươi canh giờ, hút lấy linh khí chỉ bằng hiện tại hấp thu một canh giờ.

Lúc trước cần hấp thu hai mươi lăm canh giờ, ước chừng linh khí cho hai ngày thì giờ nửa canh giờ đã hấp thu xong.

- Tốc độ này nhanh quá.

Dương Thạc cảm giác nhiều linh khí thấm vào thân thể, mắt hắn sáng lên.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Tốc độ hiện nay nửa canh giờ bằng hai ngày, chắc đủ để ta kích phát ba loại huyết mạch.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khi Dương Thạc suy nghĩ.

Dương Thạc cảm giác máu sôi sục, nhanh chóng chạy chồm.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thật nhiều máu xông lên não Dương Thạc, hần cảm giác có hai huyết khiếu trong óc bị trùng kích. Hai huyết khiếu bị xông mở, ngũ tính của Dương Thạc tăng lên một bậc, chớp mắt tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất.

Dương Thạc hiểu ra:

- Đây là nhân tộc huyết mạch của ta bị kích phát ra.

Ba loại huyết mạch bởi vì hấp thu nhiều linh khí nên nhân loại huyết mạch được kích phát trước tiên.

Hiệu quả sau khi kích phát nhân loại huyết mạch là huyết khiếu trong đầu Dương Thạc được xông mở, ngũ tính tăng nhiều, tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất.

- Cảm ngộ dung hợp áo nghĩa, tham ngộ dung hợp bốn loại nguyên tố vào nguyên tố chi vũ.

Dương Thạc tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất chính là giây phút tốt nhất cho cảm ngộ áo nghĩa, không chút lãng phí bắt đầu thể ngộ dung hợp áo nghĩa.

- Năm phần ba, năm phần bốn, năm phần năm.

- Năm phần sáu.

- Sáu phần.

Chỉ chốc lát Dương Thạc phát hiện dung hợp áo nghĩa của mình đã đạt đến sáu phần linh ngộ.

- Đây là lúc trước dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu truyền thừa hai phần dung hợp áo nghĩa trong trạng thái thiên nhân hợp nhất đã bị ta tiêu hóa hết.

Dương Thạc biết nếu tự mình thma ngộ thì dù trong trạng thái thiên nhân hợp nhất, hiệu quả tham ngộ sẽ không quá cao, có thể tăng hai, ba phần đã là rất khá.

Lúc trước Dương Thạc sử dụng dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu, có thể đạt được hai phần linh ngộ dung hợp áo nghĩa. Một phần đã bị Dương Thạc tiêu hóa hấp thu, số còn lại không mất vài năm thì không thể hoàn toàn tiêu hóa. Lần này Dương Thạc tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất, dung hợp áo nghĩa cần bốn, năm năm mới tiêu hóa xong chớp mắt đã hoàn thành.

Dựa vào hiệu quả còn sót lại của dung hợp áo nghĩa truyền thừa chi châu giúp Dương Thạc tăng dung hợp áo nghĩa siêu nhanh, chớp mắt đã là linh ngộ sáu phần.

- Dung hợp áo nghĩa đạt đến sáu phần, vừa lúc tham ngộ dung hợp bốn loại nguyên tố dung hợp nguyên tố chi vũ.

Giờ phút này, thân hình Dương Thạc vẫn đang hấp thu linh khí.

Lôi đình thần ứng huyết mạch, đại địa cuồng hùng huyết mạch chưa bị kích phát ra.

Dương Thạc không quan tâm những thứ này, bắt đầu tham ngộ bí pháp nguyên tố chi vũ hoàn toàn mới.

- Sáu phần dung hợp áo nghĩa, dung hợp sáu loại nguyên tố trong nguyên tố chi vũ thì rất đơn giản. Bắt đầu dung hợp ba loại nguyên tố trước.

Dương Thạc bắt đầu cảm ngộ.

Chỉ nửa khắc sau.

- Dung hợp ba loại nguyên tố, hoàn thành.

Nửa khắc ngắn ngủi, Dương Thạc đã hoàn thành dung hợp ba loại nguyên tố trong nguyên tố chi vũ.

Lúc trước nguyên tố chi vũ có đơn nguyên tố vũ tích, cũng có hai cặp nguyên tố dung hợp nguyên tố vũ tích. Bây giờ tăng ba loại nguyên tố dung hợp thành nguyên tố vũ tích, uy lực tăng lớn nhiều.

- Dù không thể tạo thành uy hiệp sinh mệnh cho cường giả đẳng cấp lục tinh thì ít nhất có thể tổn thương cường giả đẳng cấp lục tinh.

Lòng Dương Thạc hân hoan.

- Tiếp tục cảm ngộ!

Một khắc trôi nhanh.

- Đã hoàn thành dung hợp bốn loại nguyên tố!

Một khắc sau Dương Thạc lại hoàn thành dung hợp bốn loại nguyên tố. Bây giờ nguyên tố chi vũ bao gồm đơn nguyên tố vũ tích, hai cặp dung hợp nguyên tố vũ tích, ba loại nguyên tố dung hợp nguyên tố vũ tích, dung hợp bốn loại nguyên tố nguyên tố vũ tích. Chung loại nguyên tố vũ tích tăng gấp mấy lần, uy lực lớn hơn rất nhiều.

- Chung loại nguyên tố vũ tích tăng gấp mấy lần, bây giờ trong người ta cùng phát ra vài chục loại nguyên tố vũ tích, uy thế tăng lớn. Nếu nói lúc trước sáu loại nguyên tố vũ tích là mưa bụi thì giờ vài chục loại nguyên tố vũ tích là mưa như trút nước, thậm chí . . . Chính là nước lũ!

- Giờ không kêu nó là nguyên tố chi vũ mà gọi là nguyên tố hồng lưu đi!

Hiện tại Dương Thạc đặt tên mới cho bí pháp hoàn toàn mới của mình.

Nguyên tố hồng lưu!

Uy thế của nguyên tố hồng lưu rốt cuộc ra sao còn cần kiểm chứng.

- Ủa? Hình như sức chiến đấu của ta từ một trăm lẻ năm lần sắp tăng đến cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ sáu lần.

758. Chương Thứ 708: Độ Tứ Trọng Biến Thân, Sức Chiến Đấu Gấp Một Trăm Lẻ Bảy Lần

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 708: Độ tứ trọng biến thân, sức chiến đấu gấp một trăm lẻ bảy lần

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc linh ngộ ra nguyên tố hồng lưu, cảm giác sức chiến đấu tăng lên một chút.

Nếu lúc trước sơ sở sức chiến đấu của Dương Thạc là một trăm lẻ năm lần thì bây giờ tuy chưa đến một trăm lẻ sáu lần nhưng không còn xa.

- Chỉ cần có thể kích phát tiếp lôi đình thần ưng huyết mạch cùng đại địa cuồng hùng huyết mạch là sức chiến đấu của ta còn tăng lên nữa, đạt tới gấp một trăm lẻ sáu lần rất đơn giản. Khi đó Áo giáp bội tăng sẽ tăng sức chiến đấu của ta lên sáu lần, ta có thể vững vàng áp chế Lam Thiên Sơn, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Mắt Dương Thạc sáng ngời.

Chỉ cần kích phát tiếp lôi đình thần ứng huyết mạch cùng đại địa cuồng hùng huyết mạch, dù Dương Thạc không thể lấy được bí pháp mạnh mẽ gì thì hẳn dám khẳng định khi đó sức chiến đấu sẽ tăng một mức độ nhỏ.

Coi như là tăng mức độ nhỏ cũng khiến sức chiến đấu của hắn từ cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần tăng lên đến một trăm lẻ sáu lần.

Sử dụng Áo giáp bội tăng thì sức chiến đấu từ gấp năm lần lên gấp sáu lần.

Tức là nói lúc trước sức chiến đấu của Dương Thạc là năm điểm, đến khi đó thành sáu điểm, tăng hai phần sức chiến đấu. Cộng với bí pháp nguyên tố hồng lưu hoàn toàn mới, tổn thương cường giả đẳng cấp lục tinh, khi đó Dương Thạc muốn áp chế tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Lam Thiên Sơn chính là dễ như trở bàn tay.

Điều kiện là Dương Thạc có thể thu nạp đủ linh khí, kích phát tiếp lôi đình thần ứng huyết mạch cùng đại địa cuồng hùng huyết mạch.

Nhưng bây giờ Dương Thạc hấp thu linh khí chưa đủ.

Chỉ kích phát ra nhân loại huyết mạch, tăng tính linh ngộ.

Vẫn chưa kích phát tiếp lôi đình thần ứng huyết mạch cùng đại địa cuồng hùng huyết mạch.

Dù sao bản thân Dương Thạc là nhân loại, chỉ hấp thu một chút ôi đình thần ứng huyết mạch, đại địa cuồng hùng huyết mạch.

Nếu làm biểu đồ huyết mạch của Dương Thạc thì chín mươi phần trăm nhân loại huyết mạch, thêm vào năm phần trăm lôi đình thần ứng huyết mạch, năm phần trăm đại địa cuồng hùng huyết mạch.

Nhân loại huyết mạch dễ dàng kích phát, nhưng khó thể kích phát lôi đình thần ứng huyết mạch cùng đại địa cuồng hùng huyết mạch.

- Không đủ!

- Bây giờ những linh khí này chưa đủ! nguồn

Hiện nay Dương Thạc giành giật từng giây hấp thu linh khí.

Bên ngoài, Lam Thiên Sơn liên tục oanh kích Thất thái điệp kiến. Mấy người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh có Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trợ giúp miễn cưỡng chống đỡ Thất thái điệp kiến. Nhưng Lam Thiên Sơn cứ liên tiếp oanh kích, mấy người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh lực bất tòng tâm, bởi vì hao phí quá lớn miệng họ tràn máu, thân thể bị thương.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh thăm mắng Dương Thạc:

- Sao Dương Thạc còn chưa ra?

- Chúng ta sắp không chống được rồi, nếu Dương Thạc vẫn chưa ra, bị Lam Thiên Sơn, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng trốn thoát, hai cường giả đẳng cấp lục tinh công sát thì chúng ta có muốn trốn cũng không thoát được!

Một nữ nhân của Diệp Y tộc cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh khuyên tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh:

- Thái Tiểu Anh tộc trưởng, sắp không chống đỡ được, chúng ta nhanh chóng rút Thất thái điệp kiến chạy ngay đi. Nhân Hoàng tộc trưởng có thể ngăn cản Lam Thiên Sơn chốc lát, đủ cho chúng ta chạy trốn rồi. Ở lại đây chờ tên Dương Thạc, Thất thái điệp kiến của chúng ta bị tổn hại thì sẽ dữ nhiều lành ít.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh lập tức phủ định:

- Không được!

- Bây giờ chúng ta là người trong Thuần Nhân tộc, không thể làm chuyện vứt bỏ đồng bạn chạy trốn.

- Dương Thạc không xuất hiện thì chúng ta không thể đi, dù tương lai dữ nhiều lành ít.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh trầm giọng quát:

- Nếu thật là có cái gì bất trắc cũng là do Dương Thạc hại chúng ta, khi đó có thể thỏa thích nguyên rửa tên khốn kia. Bây giờ thì chúng ta tuyệt đối không thể lâm trận bỏ chạy!

Mấy nữ nhân của Điệp Y tộc còn lại cắn răng trầm giọng nói:

- Tuyệt đối không thể lâm trận bỏ chạy!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mỗi lần Lam Thiên Sơn oanh kích là Thất thái điệp kiến lung lay sắp đổ.

Hiện tại Dương Thạc và Lam Thiên Sơn chạy nước rút với thời gian. Nếu Dương Thạc kích phát lôi đình thần ưng huyết mạch cùng đại địa cuồng hùng huyết mạch trước thì dù Lam Thiên Sơn có chui ra cũng không là đối thủ của hắn. Nếu Lam Thiên Sơn phá trời buộc trước thì Dương Thạc bị buộc ứng chiến, thất bại trong gang tấc.

Lam Thiên Sơn quát to:

- Thất thái điệp kiến của các ngươi không giam cầm ta được, phá cho ta!

Khí kinh dâng lên, mạnh đập vào Thất thái điệp kiến.

Thất thái điệp kiến lắc lư kịch liệt.

- Lại nữa!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lam Thiên Sơn liên tục không dừng oanh kích Thất thái điệp kiến.

Két két két két két!

Có tiếng giòn vang, Thất thái điệp kiến không chống đỡ được nữa, bị phá nát.

- Phụt!

- Phụt!

- Phụt!

Đám người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh học bãi máu, văng ra xa, hiển nhiên Thất thái điệp kiến bị phá vỡ làm bọn họ gặp phản phệ, bị thương không nhẹ.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh văng ra xa, thềm mắng Dương Thạc:

- Dương Thạc, uổng cho ta tin tưởng ngươi, không ngờ cuối cùng bị ngươi lừa!

Không biết tại sao lần đầu tiên gặp Dương Thạc thì tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh luôn hiểu lầm hắn, không tin tưởng hắn. Nhưng mới này, dù bị Lam Thiên Sơn đánh vỡ Thất thái điệp kiến thì trong lòng tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh hơi tin Dương Thạc, tin tưởng hắn cố gắng xoay chuyển tình thế.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh vững tin vào phán đoán của mình, dù bởi vì đoán sai mà bị Lam Thiên Sơn giết nàng cũng không hối hận.

Lam Thiên Sơn đánh vỡ Thất thái điệp kiến, hiện hình giữa không trung. Nhưng tình hình của Lam Thiên Sơn không quá tốt, mặt trắng bệch, quần áo nhàu nhúm, mới này gã bùng phát sức mạnh đánh vỡ Thất thái điệp kiến cũng phải trả giá đắt.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng ở trong chuồng to bị giam cầm thấy Lam Thiên Sơn xuất hiện thì cười to, khẩn cấp cầu giúp đỡ:

- Ha ha ha ha ha ha! Lam huynh, ngươi rút cuộc đi ra! Mau! Mau công kích Nhân Hoàng thả ta ra, huynh đệ chúng ta hợp sức giết đám người này!

- Cửu tộc trưởng, ngươi đừng sốt ruột.

Lam Thiên Sơn không vội công kích Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc mà trầm giọng nói với tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng:

- Chờ ta giết Dương Thạc rồi sẽ đối phó Nhân Hoàng, cứu ngươi ra. Dương Thạc cực kỳ tà môn, dù muộn một giây thì hắn rất có khả năng tăng mạnh sức chiến đấu. Bây giờ không giết chết Dương Thạc thì lòng ta bất an.

Tuy lúc trước Lam Thiên Sơn đoán Dương Thạc sử dụng bí pháp tạm tăng sức chiến đấu, bây giờ rất có thể thực lực của hắn giảm mạnh, không đạt tới đẳng cấp ngũ tinh.

Tuy Lam Thiên Sơn đoán như vậy nhưng nửa ngày không thấy Dương Thạc đâu, trong lòng gã cảm giác bất an.

Không thể giết chết Dương Thạc, một chút bất an quán quanh lòng Lam Thiên Sơn.

759. Chương Thứ 709: Tám Phần Lôi Đình Áo Nghĩa, Tám Phần Đại Địa Áo Nghĩa!

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 709: Tám phần lôi đình áo nghĩa, tám phần đại địa áo nghĩa!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dù lúc trước không cứu tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, dù có thể trước tiên không đối phó với mấy người tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh thì bây giờ Lam Thiên Sơn hoát khởi Thất thải điệp kiến trước tiên muốn đối phó Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm ầm!

Lam Thiên Sơn lắc người lao nhanh vào cung điện Cửu Túc Thú tộc đã bị tổn hại nhiều.

- Dương Thạc ở đâu?

Lam Thiên Sơn nhanh chóng tìm tòi hơi thở của Dương Thạc.

- Bên kia!

- Tìm được rồi, ở đó!

Lam Thiên Sơn nhanh chóng tìm ra Dương Thạc, tỏa định hơi thở của hắn.

Vù vù vù vù vù!

Lam Thiên Sơn bay nhanh như chớp tới chỗ Dương Thạc.

- Dương Thạc, chết đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm ầm!

Chưa thấy mặt Dương Thạc Lam Thiên Sơn đã vung hai đấm đánh ra hai quyền vào hướng Dương Thạc ở.

Giọng Dương Thạc lạnh lùng vang lên:

- Ta chết? Lam Thiên Sơn, rút cuộc ai sống ai chết còn chưa biết!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ có nhiều nguyên tố như nước lũ ủa ra từ chỗ Dương Thạc ở, nhanh như chớp ập hướng Lam Thiên Sơn. Giờ phút này, Lam Thiên Sơn có cảm giác như ở dưới thác nước, dòng nước chảy xiết từ trên cao đổ ập xuống. Gã không thể ngăn cản nguyên tố hồng lưu.

Bí pháp hoàn toàn mới, nguyên tố hồng lưu!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Lam Thiên Sơn đánh ra hai quyền kinh chạm vào nguyên tố hồng lưu bị đánh tan tác.

Nguyên tố hồng lưu cuồng bạo tiếp tục xông hướng Lam Thiên Sơn.

Lam Thiên Sơn biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Lam Thiên Sơn nghiêng người muốn né khỏi nguyên tố hồng lưu.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Tuy nửa người Lam Thiên Sơn né ra nhưng một cánh tay bị nguyên tố hồng lưu lan đến, vài tiếng phụt phụt bị Nguyên tố hồng lưu hòa tan, biến mất.

Lam Thiên Sơn trợn to mắt nói:

- Đây là bí pháp kiểu gì? Sao cường đại dữ vậy?

Lam Thiên Sơn đang kinh ngạc thì giọng Dương Thạc lại vang lên:

- Bí pháp này mà xem như cường đại? Lam Thiên Sơn, tiếp theo là lúc ngươi chứng kiến bí pháp mạnh mẽ của ta đây!

Trong huyết trì.

Trong khoảnh khắc này, Dương Thạc cảm giác hấp thu linh khí đã đến giới hạn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong phút chốc huyết mạch trong người Dương Thạc bỗng được kích phát.

Lần kích phát này không phải một loại huyết mạch mà là lõi đình thần ứng huyết mạch, đại địa cuồng hùng huyết mạch cùng bị kích phát ra.

- Gru!

- Gru gru!

- Grao!

- Grao! Grao!

Tiếng thần ưng hú, cuồng hùng rống phát ra từ người Dương Thạc.

Két két két két két!

Thân thể Dương Thạc nhanh chóng biến đổi, cơ bắp cục cục, thân cao từ tám thước nhanh chóng lên đến một trượng năm, tăng trưởng gấp đôi. Độ rộng cơ bắp tăng nhiều, trông Dương Thạc giống như tòa tháp sắt.

Người Dương Thạc mọc ra lông nâu rậm rạp, ngực có dùm lông trắng.

Trạng thái Đại địa cuồng hùng.

Trong người Dương Thạc có sức mạnh của Đại địa cuồng hùng.

Cùng lúc đó, sau lưng Dương Thạc kêu kết kết, cánh chim như sắt thép mọc ra. Xung quanh cánh chim sắt chớp lóe tia điện, là sức mạnh của Lôi đình thần ưng, hai bàn tay Dương Thạc mọc ra móng tay dài vài tấc như sắt. Giống vuốt ưng.

- Biến thân?

Dương Thạc hơi kinh ngạc loại trạng thái này của mình.

Dương Thạc hoảng sợ cảm thán rằng:

- Đây chính là đệ tứ trọng huyền ưng hắc hùng biến thân sao? Thật cường đại. Thần thú huyết mạch tuôn trào, lần biến thân này ta tăng bốn phần. Mặt ngoài thân thể ta có hình dạng Đại địa cuồng hùng, phòng ngự ít nhất đạt tới thập nhất cấp, tốc độ cũng tăng nhiều, sức chiến đấu không phải là cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ sáu lần, hình như là cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ bảy lần.

Giờ phút này, Dương Thạc tăng tiến độ mạnh thần hồn rất cao nhờ đệ tứ trọng hắc hùng huyền ưng biến thân, đặc biệt là độ mạnh thân thể đạt tới thập nhất cấp thần binh. Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh bình thường chặt chém người Dương Thạc gần như không chút sức mẻ.

Dù là vũ khí của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh công kích thì Dương Thạc có thể hoàn toàn phòng ngự.

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh thường sử dụng thập nhất cấp thần binh, chỉ có số ít dùng thập nhị cấp thần binh. Cho dù là thập nhị cấp thần binh thì chỉ phá được phòng ngự, tạo thành tổn thương cho Dương Thạc.

Đối với cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh thì trình độ diễn hóa máu thịt rất cao, đừng nói là phá vỡ phòng ngự của Dương Thạc, chém đứt xương cốt của hắn cũng không tính là thương tổn quá nghiêm trọng.

Thực lực dưới cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh trừ phi một đám đánh nát Dương Thạc mới xem như tổn thương hơi lợi hại.

Phòng ngự của Dương Thạc coi như là số một trong cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh.

Trừ thân thể cơ bản, tăng thần hồn ra, Dương Thạc tăng nhiều nhất là linh ngộ áo nghĩa.

- Bây giờ ta đạt được áo nghĩa hoàn toàn mới.

- Đại địa áo nghĩa?

- Mức độ linh ngộ Đại địa áo nghĩa là năm phần?

- Linh ngộ Lôi đình áo nghĩa của ta cũng đến năm phần, coi như có tiểu thành.

Dương Thạc cảm giác rõ ràng mình linh ngộ Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa rất cao.

Đây là hiệu quả mang lại sau khi kích phát Lôi đình thần ưng huyết mạch, Đại địa cuồng hùng huyết mạch.

Lôi đình thần ưng huyết mạch mang đến năm phần Lôi đình áo nghĩa, Đại địa cuồng hùng huyết mạch mang đến năm phần linh ngộ Đại địa áo nghĩa. Hai loại áo nghĩa đạt được tăng tiến khiến thực lực của Dương Thạc tiến bộ nhiều, bởi vậy mới đột phá sức chiến đấu gấp một trăm lẻ sáu lần, trực tiếp đạt tới độ cao sức chiến đấu gấp một trăm lẻ bảy lần.

- Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa là hai loại áo nghĩa hoàn toàn trái ngược. Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa khác với áo nghĩa khác, là loại áo nghĩa hỗn hợp, áo nghĩa trung đẳng.

Dương Thạc cảm giác Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa khá cường đại, hơn xa áo nghĩa cơ sở như hỏa chi áo nghĩa, thủy chi áo nghĩa, chắc tới mức độ trung đẳng áo nghĩa.

Đại địa, bao dung hết thấy.

Dù là khoáng thạch sắt theo thuộc tính kim, hay cây cối hủ thực thuộc tính mộc, hoặc dung dam hoặc hơi nước ở trong đại địa. Thuộc tính đại địa có mấy phần liên hệ với các thuộc tính khác, tính ra thì là thuộc tính cực kỳ phức tạp.

Thuộc tính lôi cũng giống vậy. Nếu đại địa là bao dung tất cả thì lôi điện siêu thoát bất cứ nguyên tố, vật chất nào.

Lửa có thể sinh ra điện năng.

Dòng nước có thể kích phát điện năng.

Cuồng phong cũng sinh ra điện năng được.

Thậm chí là da lông động vật ma sát nhau sẽ sinh ra điện năng. Một số sắt thép có từ lực bản thân đã ẩn chứa điện năng. Trong đại địa bao gồm mọi vật chất, trong các vật chất bao gồm điện năng.

Đại địa, lôi đình có liên kết chặt chẽ với các loại nguyên tố áo nghĩa.

Đều là trung đẳng áo nghĩa.

Và đại địa, lôi đình là hai loại áo nghĩa đặc biệt trái ngược nhau.

- Đại địa, bao dung hết thảy, lôi đình được tất cả bao dung.

Đại địa áo nghĩa đại biểu đất đại vô cùng rộng lớn, Lôi đình áo nghĩa đại biểu bầu trời thần uy vô địch.

- Lôi đình gần như là năng lượng tinh khiết nhất, một loại năng lượng thẳng hướng bản chất. Đại địa là năng lượng hỗn tạp nhất, các loại vật chất lẫn vào nhau.

760. Chương Thứ 710: Lôi Quang Chi Trảo, Đại Địa Thủ Hộ, Thiên Phú Bí Pháp!

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 710: Lôi quang chi trảo, đại địa thủ hộ, thiên phú bí pháp!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Đại địa rất dày nặng, không có thứ gì nặng hơn đại địa. Lôi đình là vật chất nhẹ nhất. Gần như là không có trọng lượng.

- Đại địa ôn hòa nhất.

- Lôi đình cuồng bạo nhất.

.....

Trong chớp mắt Dương Thạc dùng ngộ tính vô cùng khủng bố của mình hiểu biết sâu hơn về Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa.

- Ủa? Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa của ta vẫn đang tiếp tục tăng lên? Không đơn giản ngừng lại ở năm phần?

Cùng lúc đó, Dương Thạc cảm giác Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa vẫn đang tăng tiến, từ năm phần lên đến năm phần năm, năm phần sáu, sáu phần, sáu phần một, sáu phần bảy, bảy phần.

Vọt thẳng lên đến tám phần.

- Hiệu quả thiên nhân hợp nhất sao?

Dương Thạc hiểu ngay đó là bởi vì ngộ tính tăng lên đến trạng thái thiên nhân hợp nhất mà ra.

Nhân loại huyết mạch của Dương Thạc được linh khí trong huyết trì kích phát trước, ngộ tính tăng nhiều, vào trạng thái thiên nhân hợp nhất. Bây giờ Lôi đình thần ứng huyết mạch, Đại địa cuồng hùng huyết mạch bị kích phát ra, Dương Thạc bỗng nhiên được năm phần Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa, cộng với chưa

thoát khỏi trạng thái thiên nhân hợp nhất, điều này khiến Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa tăng vọt lên đến tám phần.

Nói đến thì đây cũng là may mắn.

Thần thú bình thường như Đại địa cuồng hùng, Lôi đình thần ưng tiến vào huyết trì, tiến hành huyết mạch tẩy lễ thì tối đa là kích phát huyết mạch của mình, đạt được năm phần Lôi đình áo nghĩa hay Đại địa áo nghĩa.

Dương Thạc là người đầu tiên cùng kích phát ra Lôi đình thần ưng huyết mạch, Đại địa cuồng hùng huyết mạch.

Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa hoàn toàn khác nhau, trái ngược nhưng cũng hỗ trợ lẫn nhau, hai áo nghĩa tăng tiến là bình thường.

Cộng thêm Thuần Nhân tộc huyết mạch của Dương Thạc bị kích phát ra, hai huyết khiếu trong óc được xông mở, ngộ tính tăng猛 lớn, không chênh lệch hơn Dương Địch bao nhiêu. Lại tiến nhập trạng thái thiên nhân hợp nhất, lĩnh ngộ Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa nhanh như chớp, mau chóng tăng hai áo nghĩa lên đến tám phần là chuyện vô cùng bình thường.

Dương Thạc cảm nhận thân thể thay đổi, thâm nghĩ:

- Bây giờ ta muốn giết Lam Thiên Sơn, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng thì rất đơn giản.
- Khí thể thật cường đại!
- Sao có thể như vậy? Sao Dương Thạc kia có khí thể cường đến vậy? Sức chiến đấu của hắn không phải nên giảm mạnh sao?

Dương Thạc kích phát huyết mạch, thân thể biến hóa chỉ trong khoảnh khắc. Lam Thiên Sơn ở trên nóc cung điện Cửu Túc Thú tộc biến sắc mặt, không thể tin nhìn bên dưới.

Một cánh tay của Lam Thiên Sơn nhanh chóng mấp máy. Giấy lát sau đã hồi phục hoàn toàn. Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh như Lam Thiên Sơn tuy bị Dương Thạc công kích nhưng không tổn thương đến căn bản, muốn hồi phục rất đơn giản.

- Không có khả năng!
 - Tuyệt đối là không có khả năng!
- Lam Thiên Sơn cảm nhận bên dưới dâng lên khí thể ngút trời, nhỏ giọng nói:
- Chắc chắn là phô trương thanh thế thôi!
 - Chắc chắn Dương Thạc làn ỏ mạnh hết đà!
 - Chỉ cần ta ra tay là giết Dương Thạc ngay!

Lam Thiên Sơn cắn răng lao nhanh xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lam Thiên Sơn vọt xuống chỗ Dương Thạc, như tia chớp đánh ra hai đấm tỏa ánh sáng rực rỡ bao phủ huyết trì nơi Dương Thạc ngâm mình.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cung điện của Cửu Túc Thú tộc vốn đã sụp đổ giờ bị Lam Thiên Sơn oanh kích thành bột phấn. Huyết trì của Cửu Túc Thú tộc cùng với Dương Thạc ngâm bên trong lộ ra trước mắt Lam Thiên Sơn.

- Đây là . . . Huyết trì? Mới nãy Dương Thạc tiến hành huyết trì tẩy lễ? Cho dù người trải qua huyết trì tẩy lễ, thực lực tăng trưởng cũng tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của ta, chết cho ta!

Lam Thiên Sơn đánh nát cung điện của Cửu Túc Thú tộc, nhanh chóng lao hướng Dương Thạc ngâm trong huyết trì. Mắt Lam Thiên Sơn chợt lóe ánh sáng, là bí pháp thiên phú của Thần Mâu tộc, công kích thần hồn. Công kích thần hồn bắn hướng trán Dương Thạc.

Lam Thiên Sơn cảm thấy ngày hôm trước Dương Thạc chỉ là đỉnh cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh, mới nãy bùng phát ra sức chiến đấu của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh chắc chắn là thi triển bí pháp gì. Bây giờ bốn canh giờ qua đi, Dương Thạc đã là nỗ lực hết đà. Mới nãy trong huyết trì có lẽ hắn chớp mắt kích phát huyết mạch, thi triển một chiêu nguyên tố hồng lưu, nhưng chắc đó là công kích cường đại cuối cùng của hắn. Bây giờ Dương Thạc không có chiêu gì để chống lại Lam Thiên Sơn nữa.

Bị thần hồn, thân thể của Lam Thiên Sơn công sát, Dương Thạc chỉ có nước chịu chết.

- Cho dù người ở trong huyết trì kích phát huyết mạch cũng không khả năng có thực lực đẳng cấp lục tinh!

- Không đạt đến đẳng cấp lục tinh thì không ngăn được công sát của ta!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong phút chốc Lam Thiên Sơn đã đến trước mặt Dương Thạc.

Bí pháp công kích thần hồn bắn vào trán Dương Thạc.

- Công kích thần hồn của Thần Mâu tộc?

Khiến Lam Thiên Sơn không thể ngờ là Dương Thạc gặp công kích thần hồn của gã mà không nhúc nhích.

Dương Thạc không bị ảnh hưởng chút nào, tia sáng trong mắt không âm đạm.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Công kích thần hồn của người đúng là cường đại, tiếc rằng cùng lắm là uy lực đẳng cấp lục tinh cao giai. Lúc trước độ mạnh thần hồn của ta bị ảnh hưởng. Giờ chỉ có một chút công kích đó không thể tổn thương ta được!

- Còn thân thể công kích của người thì . . .

Dương Thạc không nói thêm, bỗng duỗi một tay ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, tay Dương Thạc như vượt ừng đờ hai đấm của Lam Thiên Sơn.

- Quá yếu rồi.

Dương Thạc quát to:

- Vỡ ra!

Một tay Dương Thạc dùng sức, kết kết, hai cánh tay Lam Thiên Sơn nát bét.

- Chết đi!

Ngay sau đó, Dương Thạc lắc người, vượt mạnh đánh vào ngực Lam Thiên Sơn. Vang tiếng ầm ầm, thân hình cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh của Lam Thiên Sơn bị Dương Thạc công kích vỡ thành đông thịt vụn rớt xuống từ không trung.

- Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng . . . Người . . . Làm sao có thể đạt đến đỉnh đẳng cấp lục tinh được, cách cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh không xa . . .

Người bị đánh bạo, Lam Thiên Sơn có sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh không chết ngay, thần hồn không thể tin gần rỗng.

Nhẹ nhàng chộp đã có thể đánh bạo thân thể của mình?

Lam Thiên Sơn biết rõ sức chiến đấu của bản thân.

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh gần như không có nhược điểm rõ rệt, mặc dù gã là Thần Mâu tộc, thần hồn cường đại, thân thể yếu hơn chút. Cái gọi là thân thể yếu hơn chút chỉ là một chút, còn trong đẳng cấp lục tinh. Dù là cường giả đẳng cấp lục tinh trung giai hay cao giai muốn một trảo đánh bạo thân thể Lam Thiên Sơn gần như là không thể nào.

Huống chi trên người Lam Thiên Sơn có một bộ pháp khí nhuyễn giáp đẳng cấp lục tinh bảo hộ.
Pháp khí nhuyễn giáp đẳng cấp lục tinh có phòng ngự đạt đến thập nhất cấp thần binh.

761. Chương Thứ 710: Lôi Quang Chi Trảo, Đại Địa Thủ Hộ, Thiên Phú Bí Pháp! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 710: Lôi quang chi trảo, đại địa thủ hộ, thiên phú bí pháp! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trừ phi đỉnh cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh đến, nếu không thì không ai có thể một cú đánh bạo Lam Thiên Sơn được.

Nhẹ nhàng như Dương Thạc, đó không chỉ là đỉnh đẳng cấp lục tinh, đó là sức chiến đấu mạnh mẽ cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh!

- Đi!

Lam Thiên Sơn bị Dương Thạc đánh bạo thành thịt vụn, thần hồn động, những cục thịt vụn nhanh chóng tụ lại, mấp máy. Trong phút chốc, một Lam Thiên Sơn mới hiện ra.

Mặc dù trong mắt Lam Thiên Sơn tràn đầy khó tin nhưng gã không dám cứng rắn chống lại Dương Thạc nữa, nhanh chóng thụt lùi, muốn bỏ trốn.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Còn muốn đi? Đi được không?

Dương Thạc nhanh chóng hành động, bay lên trời, như tia chớp đuổi theo Lam Thiên Sơn.

Vù vù vù vù vù!

Trong phút chốc Dương Thạc đã chạy tới sau lưng Lam Thiên Sơn.

Két két két két két!

Một tay vung, Dương Thạc cào hướng lưng Lam Thiên Sơn.

Vang tiếng giòn tan, thân hình Lam Thiên Sơn bị Dương Thạc tóm lấy, nguyên khung xương vỡ nát, nội tạng thành bột, miệng gã học máu.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Vuốt của Dương Thạc cực kỳ sắc bén đâm vào thịt của Lam Thiên Sơn.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Vuốt nhọn của ta có độ cứng cỡ thập nhị cấp thần binh.

Bây giờ độ mạnh tổng thể của Dương Thạc là thập nhất cấp thần binh.

Xem vuốt nhọn có độ cứng cỡ thập nhị cấp thần binh, phòng ngự của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh dễ dàng bị phá vỡ.

Dương Thạc quát to:

- Chết đi! Lôi quang chi trảo!

Vuốt tóm Lam Thiên Sơn lóe tia điện.

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Tia điện cực kỳ mãnh liệt, trong phút chốc quần quanh Lam Thiên Sơn.

Lôi quang chi trảo!

Lôi quang chi trảo là bí pháp thiên phú của tộc Lôi đình thần ưng. Mới nãy Dương Thạc kích phát Lôi đình thần ưng huyết mạch cũng hoàn toàn lĩnh ngộ bí pháp thiên phú. Bây giờ bí pháp thiên phú công kích của Lôi đình thần ưng lần đầu tiên phát ra uy lực trên người Lam Thiên Sơn.

Bị tia điện quần thân, Lam Thiên Sơn biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Nơi nào trên người tiếp xúc với tia điện lập tức khét đen, thành than. Chỉ trong phút chốc khí huyết thân thể Lam Thiên Sơn bị tiêu hao ba phần.

Dương Thạc cực kỳ vừa lòng uy lực của bí pháp vòng xoáy linh khí.

- Mặc dù bí pháp vòng xoáy linh khí là bí pháp thiên phú kém nhất trong Lôi đình thần ưng tộc nhưng lực công kích không tầm thường.

Mỗi một tộc nhân thuộc Lôi đình thần ưng tộc kích phát huyết mạch xong đều có thể lĩnh ngộ ra bí pháp thiên phú. Không phải tất cả tộc nhân Lôi đình thần ưng tộc lĩnh ngộ ra bí pháp thiên phú đều giống nhau. Lôi đình thần ưng khác nhau, tình huống cá nhân khác biệt, thiên phú không thông qua, lĩnh ngộ bí pháp thiên phú cũng khác.

Có một số có thể lĩnh ngộ bí pháp công kích thần hồn cường đại, hay là bí pháp phụ trợ rất hữu dụng.

Một số chỉ lĩnh ngộ ra bo lông gà vỏ tỏi.

Lôi quang chi trảo không tính quý giá trong bí pháp Lôi đình thần ưng, thuộc loại bí pháp công kích bình thường nhất, nhưng uy lực của nó không đơn giản chút nào.

- Dương Thạc, cho dù ngươi có thực lực đỉnh đẳng cấp lục tinh, cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh thì sao? Ta cho ngươi chết! Ta khiến ngươi chết chung với ta!

Thân thể bị lôi quang chi trảo diệt bốn, năm phần trong phút chốc, bây giờ Lam Thiên Sơn đã diên rồi.

Lam Thiên Sơn khê quát.

Khó huyết còn sót lại năm, sáu phần chớp mắt trường lên, khí thể cực kỳ mạnh mẽ phát ra từ thân tàn của Lam Thiên Sơn. Trong khoảnh khắc, thân tàn của Lam Thiên Sơn trường to gấp bốn, năm lần.

Về mặt Dương Thạc nghiêm túc nói:

- Tự bạo sao?

Giờ phút này, rõ ràng Lam Thiên Sơn chọn tự bạo khi đối diện Dương Thạc.

Lam Thiên Sơn muốn đồng quy vu tận với Dương Thạc.

Tự bạo khoảng cách gần, lấy thực lực của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh dù Dương Thạc có đạt đến đỉnh đẳng cấp lục tinh mà bị tự bạo đánh trúng thì e rằng lành ít dữ nhiều. Dù Dương Thạc không chết ngay cũng bị hao tổn tám, chín phần, thực lực từ đỉnh đẳng cấp lục tinh rút xuống đẳng cấp ngũ tinh.

Khi đó chỉ cần tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng thoát khỏi bên Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc là có cơ hội giết Dương Thạc.

Lam Thiên Sơn không tiếc tự bạo thành tro bụi cũng muốn Dương Thạc chôn cùng.

- Muốn kéo ta chết chung?

Dương Thạc sắc mặt khó xem nói:

- Lam Thiên Sơn, chỉ bằng vào người thì còn kém một ít. Người, cũng không có tư cách khiến ta chôn cùng! truyện copy từ

Mắt thấy Lam Thiên Sơn sắp tự bạo nổ tung, mặt Dương Thạc không chút hoảng loạn.

Dương Thạc quát to:

- Đại địa phòng hộ!

Quanh người Dương Thạc nhanh chóng hiện ra màn sáng nâu đất nhàn nhạt.

- Phòng hộ!

- Phòng hộ! Phòng hộ! Phòng hộ! Phòng hộ!

Ánh sáng nâu đất này không tính là gì, sau đó quanh người Dương Thạc nhanh chóng hiện ra ánh sáng tương tự tầng thứ hai, tầng thứ ba, tầng thứ tư bao bọc hẳn lại.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lam Thiên Sơn tự bạo sinh ra lực lượng bùng phát.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lực tinh tự bạo, cường đại đến cực độ.

Cơ hồ là trong khoảnh khắc, cung điện Cửu Túc Thú tộc bị tạc nổ san bằng, mặt đất xuất hiện cái hố to. Cơ hồ hết thấy vật chất toàn bộ hóa thành bột phần, chỉ có huyết trì do siêu cấp cường giả thời thượng cổ hình thành là tồn tại, nhiều máu của siêu cấp cường giả thời thượng cổ chảy xuôi đến vị trí chính giữa cung điện Cửu Túc Thú tộc.

Gần đó, Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc và pháp khí chuông to của mình bị sóng xung kích đánh ra xa mấy chục dặm.

Đám cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh bị sóng xung kích đẩy ra xa, ở giữa không trung học máu, người chịu trọng thương nặng, mười phần không còn lại hai, ba phần, tập thể hôn mê.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Trung tâm Lam Thiên Sơn tự bạo. Gã tự bạo sinh ra năng lượng to lớn có chín phần đổ ập xuống người Dương Thạc. Những vòng bảo hộ màu nâu đất ngoài người Dương Thạc vỡ ra từng tầng, may mắn mỗi tầng sáng màu nâu đất tan vỡ thì sức tự bạo của Lam Thiên Sơn yếu đi vài phần. Liên tục bạo sáu, bảy tầng màn sáng thì sự tự bạo của Lam Thiên Sơn không còn lại ba phần.

Ba phần tự bạo vô cùng mạnh mẽ trùng kích Dương Thạc.

Dương Thạc nhanh chóng cuộn người lại.

Đôi cánh to sau lưng bao phủ cả người Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tự bạo mạnh mẽ đập vào đôi cánh của Dương Thạc.

Két két két két két!

Hai cánh to lớn vỡ nát từng tắc.

Cường bạo đánh bay Dương Thạc ra xa, hắn phun búng máu xen lẫn mảnh vụn nội tạng. Mặt Dương Thạc trắng bệch.

Dương Thạc thở hắt ra, thầm nghĩ:

- May là chút tổn thương này không tính là gì với ta, trong tự bạo không tổn thất một phần khí huyết nào. Bí pháp phòng ngự của Đại địa cuồng hùng, Đại Địa Thủ Hộ, có hiệu quả mạnh mẽ thật . . . Lôi quang chỉ trảo, Đại Địa Thủ Hộ, hai bí pháp thiên phú một công một thủ. Giúp ích lớn cho ta tăng thực lực.

Đại Địa Thủ Hộ!

Đại Địa Thủ Hộ chính là bí pháp thiên phú Dương Thạc lĩnh ngộ sau khi kích phát ra Đại địa cuồng hùng huyết mạch.

762. Chương 711: Phân Thân? Ta Cũng Biết!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 711: Phân Thân? Ta Cũng Biết!

Đại Địa Thủ Hộ và bí pháp thiên phú một công một thủ hỗ trợ lẫn nhau, Dương Thạc có hai bí pháp thiên phú thì sức chiến đấu tăng lớn.

Hiện tại tuy Dương Thạc có sức chiến đấu gấp một trăm lẻ bảy lần nhưng có cảm giác cách cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ tám lần không xa.

- Sau khi tự bạo thành mây khói? Thế này đỡ rắc rối, nếu không thì còn cần ra tay diệt thần hồn của hắn.

Dương Thạc liếc trung tâm Lam Thiên Sơn tự bạo, thâm nhủ.

Lam Thiên Sơn tự bạo không chừa chút đường lui, thần hồn đã thành tro bụi, không cần Dương Thạc tốn công giết.

- Có chuyện gì?

- Lam huynh, Dương Thạc chưa chết?

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, pháp khí chuông to bên Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lẫn lộn văng ra, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng hiện hình.

Mới nãy tự bạo, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng bị giam trong pháp khí chuông to nên không bị năng lượng tự bạo trùng kích. Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc bị năng lượng tự bạo của Lam Thiên Sơn đánh trúng, chịu thương nhẹ, văng ra ngoài, không thể hoàn mỹ khống chế pháp khí chuông to nên tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng thừa dịp xông ra.

Thấy Dương Thạc bình bình giữa không trung chẳng có vẻ gì là bị thương, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng trợn to mắt nói:

- Sao có thể như vậy?

- Vẫn chưa chết!

- Muốn ta chết sao? Dù các ngươi có chết hết thì ta không bao giờ chết. Lam Thiên Sơn đã chết rồi, người tiếp theo sẽ là tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nhà ngươi!

Dương Thạc lạnh lùng liếc tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, lao nhanh hướng gã.

- Ngươi rồi!

Dương Thạc vọt tới, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng cảm nhận áp lực mạnh mẽ.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nhanh chóng biến sắc mặt, phản xạ tự nhiên, thân thể bùng một tiếng trướng to gấp bảy, tám chục lần. Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng biến thành một Cửu Túc Thú to lớn sáu, bảy chục trượng, mỗi một xúc tua dài cỡ ba, năm chục trượng. Khí

huyết khổng lồ dâng tràn, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng định ngăn cản Dương Thạc công sát.

- Thần thú biến thân?

Khi tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng biến hình thì Dương Thạc nhú mày, lúc này hẳn cảm giác gã biến thành Cửu Túc Thú tộc to lớn khí huyết chột tăng lên gấp mấy ngàn lần. Tính tổng sản lượng khí huyết thì một vạn Dương Thạc cũng khó thể so sánh.

Nhưng võ giả đánh nhau quan trọng nhất không phải tổng sản lượng khí huyết mà là chất lượng khí huyết.

Một khúc gỗ mềm dù có tổng sản lượng lớn đến đâu đụng phải khối kim cương nhỏ cũng dễ dàng bị nghiền thành bột.

- Cho dù là thần thú biến thân thì độ mạnh thân thể của người không đến thập nhất cấp, ở trước mặt ta dù người biến to gấp ngàn vạn lần cũng không làm nên chuyện gì.

Đối diện Cửu Túc Thú to khổng lồ, Dương Thạc không chút sợ hãi.

Thần thú biến thân, biến hóa thành thần thú đa phần tăng độ mạnh thân thể.

Thần thú cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh độ mạnh cơ thể mới chỉ là thập cấp.

Như một số thần thú loài chim có lông chim cứng rắn, hay thần thú loài cá có vảy, thần thú như vậy độ mạnh thân thể, mức phòng ngự mới đạt đến thập nhất cấp.

Độ mạnh thập nhất cấp xem như đạt tiêu chuẩn.

Một số thú tộc mặc giáp như rùa, cua, thân thú có mang giáp cứng thì năng lực độ mạnh, phòng ngự mới đột phá thập nhất công.

Cửu Túc Thú tộc xem như là chủng tộc nhà mực dưới đáy biển, ngoài thân cực kỳ mềm mại, đừng nói là giáp cứng, không có cả vảy của loài cá bình thường. Từng đoàn thịt lộ rõ bên ngoài, không có chút phòng hộ, độ mạnh thân thể không đến thập nhất cấp, cùng lắm là thập cấp.

Độ mạnh thân thể của Dương Thạc giờ đã vững vàng đi vào đến thập nhất cấp

Thậm chí là đỉnh thập nhất cấp.

Các vị trí như vượt đạt độ mạnh đến thập nhất cấp. Đối diện thân thể khổng lồ của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, độ mạnh thân thể của Dương Thạc chiếm ưu thế rất lớn. Nếu nói cơ thể tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng là khúc gỗ to khổng lồ, thân thể của Dương Thạc là kim cương cực kỳ cứng rắn.

Dương Thạc hừ lạnh một tiếng:

- Thân thể có to hơn ở trước mặt ta chỉ có nước ngoan ngoãn bị nghiền!

Dương Thạc nhanh chóng hành động, vèo vèo xông tới trước mặt tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Hai vuốt của Dương Thạc tiếp xúc với một xúc tua khổng lồ của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng mạnh va chạm với nhau.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Xúc tua khổng lồ mạnh đập vào thân thể Dương Thạc.

Dương Thạc cảm giác có sức mạnh ập đến, hẳn không kiềm được văng ra ngoài, nhưng trước đó vượt sắc của hắn xẹt qua xúc tua khổng lồ của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng kéo theo đồng thịt.

- Lớn quá!

Dương Thạc bay ra xa vài dặm mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

Độ mạnh thân thể của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng đúng là không cao, khí huyết không lồ giúp gã to lớn. Tựa như cái chày gỗ lớn mấy ngàn cân đập xuống đem đến thương tổn lớn hơn đao kiếm bình thường.

- Dương Thạc, công kích của ngươi không thể bị thương ta.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng hét to một tiếng:

- Mặc sắc lĩnh vực!

Trong người tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng bốc ra khói độc đậm đặc bao phủ Dương Thạc.

- Bí pháp thiên phú của Cửu Túc Thú tộc?

Dương Thạc cảm giác khói độc màu đen này phun ra từ thân hình khổng lồ của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, rõ ràng là bí pháp thiên phú của Cửu Túc Thú tộc.

Khói độc đen toát ra ăn mòn một ít thần hoang nguyên lực phát ra từ người Dương Thạc. Lĩnh vực quanh người Dương Thạc bị khói độc đen nhanh chóng xâm thực, thu nhỏ lại.

- Khói độc đen thật lợi hại, tiếc rằng với lõi đình thì dù độc tố có lợi hại hơn cũng sẽ tan biến!

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Ngoài người Dương Thạc chớp lóe lõi quang.

Khói độc đen hề tiếp xúc với lõi quang là phát ra tiếng xèo xèo, bị đánh tan tác.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc lao ra khỏi lỗ hổng khói đen.

- Nguyên tố hồng lưu!

Bí pháp công kích hoàn toàn mới, nguyên tố hồng lưu xuất hiện.

Thật nhiều nguyên tố như nước lũ đánh vào thân hình khổng lồ của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng. Nguyên tố hồng lưu rộng năm, sáu trượng, nhanh đến cực độ, trong khoảnh khắc đã đến trước mặt tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng. Thân hình tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng chìm trong nguyên tố hồng lưu, người xuất hiện lỗ thủng to năm, sáu trượng. Nguyên tố hồng lưu liên tục ăn mòn thân thể của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Thân thể nhanh chóng bị ăn mòn, khí huyết khổng lồ của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tiêu hao hai phần.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng trợn to mắt nói:

- Bí pháp này sao mạnh quá vậy?

Lúc trước Dương Thạc thì triển nguyên tố hồng lưu đối phó Lam Thiên Sơn thì tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng còn ở trong chuồng to nhưng cảm nhận được uy lực của nguyên tố hồng lưu. Lúc đó tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng cảm thấy nguyên tố hồng lưu của Dương Thạc không cường đại như bây giờ.

763. Chương 712: Cường Giả Bá Chủ Đăng Cấp Lục Tinh, Cửu Tử Long

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 712: Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Lục Tinh, Cửu Tử Long

- Nguyên tố hồng lưu của ta đã đến mức dung hợp bốn loại nguyên tố, lúc trước là thủy hỏa, phong lôi, kim mộc, sáu loại nguyên tố mỗi bốn loại tổ hợp cùng một chỗ. Mà hiện tại tăng thêm thổ nguyên tố, bốn loại trong bảy nguyên tố dung hợp, tăng nhiều chủng loại thì uy lực cũng tăng mạnh.

Dương Thạc hiểu rõ nguyên tố hồng lưu biến đổi như thế nào.

Lúc trước Dương Thạc chỉ nắm giữ sáu loại nguyên tố.

Nguyên tố chi vũ là do sáu loại nguyên tố dung hợp lẫn nhau. Sai khi đạt tới cảnh giới dung hợp bốn loại nguyên tố. Nguyên tố chi vũ của Dương Thạc bao gồm sáu loại nguyên tố chi vũ đơn nhất, mười lăm cặp nguyên tố dung hợp, hai mươi loại nguyên tố chi vũ dung hợp ba loại, mười lăm nguyên tố chi vũ dung hợp bốn loại nguyên tố.

Tổng cộng năm mươi sáu loại nguyên tố chi vũ.

Bây giờ Dương Thạc kích phát đại địa cuồng hùng huyết mạch, tăng thêm năm giữ nguyên tố đại địa.

Kết quả nguyên tố chi vũ của Dương Thạc có biến đổi.

Bảy loại nguyên tố chi vũ đơn nhất, hai mươi một loại nguyên tố dung hợp hai cặp, ba mươi lăm loại nguyên tố chi vũ dung hợp ba loại, ba mươi lăm nguyên tố chi vũ dung hợp bốn loại nguyên tố. Tổng cộng có chín mươi tám loại nguyên tố chi vũ.

Số lượng tăng lên gần tám phần.

Uy lực tăng mạnh, lúc trước nguyên tố hồng lưu đối phó với Lam Thiên Sơn chỉ có thể tạo thành chút thương tổn. Giờ nguyên tố chi vũ gây ra tổn thương rất lớn cho thân hình tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Thân thể thủng một lỗ to, hao tổn nhiều khiến tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tức giận gầm rống.

Dương Thạc lạnh lùng quát:

- Chết đi!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lao nhanh tới trước mặt tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Hai cánh sau lưng Dương Thạc giương ra, cỡ hơn mười trượng. Người Dương Thạc ồm ồm tròn, cộng thêm đôi cánh trông như máy xay, cánh là lưỡi dao nghiền nát thân hình khổng lồ của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Trong tiếng phập phập, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng bị hao tổn nhiều khí huyết, máu thịt tung tóe. Chốc lát sau khí huyết toàn thân tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng hao tổn bốn, năm phần, chủ thân thể tàn phá không thành hình, chỉ còn lại chín xúc tua khổng lồ.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tức giận quát:

- Dương Thạc, ngươi dám giết ta? Ngươi dám giết ta?

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng điên cuồng gào lên uy hiếp:

- Cửu Túc Thú tộc ta là chủng tộc phụ thuộc Thiên Ô tộc, chủng tộc đại hình, được Thiên Ô tộc che chở. Ngươi dám giết ta, dám diệt Cửu Túc Thú tộc ta thì Thiên Ô tộc tuyệt đối sẽ không tha cho các ngươi!

- Cửu Tử Long con ta cũng sẽ không buông tha các ngươi, hãy chờ bị con ta, bị Thiên Ô tộc giết sạch đi!

Dương Thạc nhún mày nói:

- Thiên Ô tộc?

- Cửu Tử Long?

- Thiên Ô tộc rắc rối đây, có cường giả đẳng cấp thấp tinh, Thuần Nhân tộc hiện tại khó thể ngăn cản. Nhưng nghe nói Thiên Ô tộc ở nguyên thủy đại lục xa xôi, cường giả đẳng cấp thấp tinh không đến ngay được. Dù bọn họ lại đây đối phó với Thuần Nhân tộc ta thì ít nhất cần tốn vài tháng, lâu thì mấy năm.

Dương Thạc nhanh chóng suy đoán:

- Còn Cửu Tử Long hình như là nhi tử của Cửu Thiên Hồng, không biết có thực lực gì, chắc không là cường giả đẳng cấp thấp tinh. Nếu Cửu Tử Long đạt tới đẳng cấp thất tinh thì Cửu Túc Thú tộc sớm độc bá Bạch Lâm đảo rồi.

Tuy Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc mạnh nhưng Dương Thạc chưa đến nỗi sợ.

Dương Thạc không sợ một Cửu Tử Long.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng rộng to uy hiếp chỉ vô dụng.

- Chết đi!

Dương Thạc xông lên, pháp pháp mấy cái, thân hình to lớn của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng bị nghiền thành mấy khúc.

Chín xúc tua khổng lồ đứt khúc, mấp máy nhanh.

- Đi!

Chủ thể của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng bị diệt nhưng trong chín xúc tua khổng lồ mỗi cái đều ẩn chứa một thần hồn của gã. Chín xúc tua khổng lồ chia thành chín Cửu Túc Thú, mỗi một Cửu Túc Thú có thực lực đỉnh đẳng cấp ngũ tinh. Thân hình Cửu Túc Thú mấp máy lao nhanh các hướng khác nhau.

Thấy tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng biến thành chín tiểu Cửu Túc Thú nhanh chóng chạy trốn, Dương Thạc kiếm không được cảm thán rằng:

- Hải tộc có sức sống thật cường đại.

Hải tộc có sức sống rất dài, như sao biển bị chặt đứt vài khúc có thể phân liệt ra vài cá thể hoàn toàn mới.

Càng đừng nói đến bây giờ tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng có thực lực đẳng cấp lục tinh, máu thịt diễn hóa, mỗi một xúc tua khổng lồ có thể trở thành một phân thân. Có thể nói Cửu Túc Thú tộc ở trình độ nhất định có nhân loại phân thân. Giống như Thần Long tộc. Thần Long tộc có thể phân thân ngàn vạn cái, mỗi một phân thân có ý thức hoàn chỉnh. Nói đến thì Thần Long tộc cũng là hải tộc, có thể thấy sức sống của hải tộc mạnh cỡ nào.

Thấy tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng chia thành chín Cửu Túc Thú nhanh chóng chạy trốn, Dương Thạc mỉm cười nói:

- Cửu Thiên Hồng, không lẽ ngươi cho rằng chỉ có ngươi mới có năng lực phân thân sao?

Vù vù vù vù vù!

Thân thể Dương Thạc nhanh chóng tiến hóa, trong khoảnh khắc biến thành chiến tiểu Dương Thạc nhanh chóng đuổi theo chín tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng. Chốc lát sau Dương Thạc đã đuổi theo tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, chín phân thân thì triển ra thủ đoạn mạnh nhất, các công kích như nguyên tố hồng lưu, Lôi quang chỉ trảo đập vào chín tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

- Có chuyện gì? Không thể nào!

- A!

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng liên tục hét thảm.

Bây giờ khí huyết tổng thể của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tổn thất năm, sáu phần, số khí huyết còn lại khóa thành chín phân thân, muốn dựa vào ưu thế số lượng nhanh chóng chạy trốn. Nhưng không ngờ Dương Thạc có thể biến ra phân thân, cũng là chín cái. Chín phân thân tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng không phải là đối thủ của chín Dương Thạc.

- Dương Thạc, Thiên Ô tộc chắc chắn sẽ giết ngươi!

- Ngươi chết chắc!

- A!

Chín phân thân tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng hét thảm.

Mỗi một phân thân Dương Thạc thì triển ra thủ đoạn công kích mạnh nhất của mình. Nguyên tố hồng lưu, Lôi quang chi trảo tạo thành tổn thương rất lớn cho phân thân tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng muốn chạy trốn, tốc độ không phải là đối thủ của Dương Thạc. Tại Thiên Thánh giới, quyết định tốc độ của cường giả là độ mạnh thân thể, tiếp theo là tu vi. Càng mạnh thì càng có thể đột phá không gian trói buộc, độ mạnh thân thể quyết định một người có thể đạt đến tốc độ lớn nhất.

Nếu không đạt đến độ mạnh thân thể thì dù tốc độ nhanh hơn, vận tốc mau cơ thể sẽ bị xé rách.

Mặc dù tổng sản lượng khí huyết của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng khá cường nhưng độ mạnh thân thể chỉ là thập cấp bình thường.

Độ mạnh thân thể đỉnh thập nhất cấp của Dương Thạc hơn xa tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

Cộng thêm bây giờ Dương Thạc đạt tới đỉnh đẳng cấp lục tinh, bởi vậy tốc độ của hắn hơn xa tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng. Gã không thể trốn thoát.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc liên tục oanh kích.

Phân thân tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng lần lượt chết đi.

Tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng rống to:

- Khốn kiếp, Dương Thạc, dù ta có chết cũng quyết trọng thương ngươi!

Còn lại mấy phân thân tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tự bạo.

Sức mạnh bàng bạc dâng lên, Dương Thạc nhướng mày. Đại Địa Thủ Hộ bí pháp sớm thì triển ra, người Dương Thạc hiện ra nhiều màn sáng nâu đất tiêu hao bảy, tám phần tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tự bạo sinh ra sóng xung kích, chỉ còn lại vài phần. Mặc dù có thể tạo thành tổn thương cho Dương Thạc nhưng không quan trọng.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phân thân tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng cuối cùng nổ tung.

Một phân thân Dương Thạc văng ra xa mấy chục dặm mới miễn cưỡng ổn định thân hình, khoe miệng cũng tràn ra máu tươi.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Nhưng ngay sau đó, chín phân thân Dương Thạc nhanh chóng động, quay về một chỗ ngưng tụ thành Dương Thạc hoàn chỉnh.

- Rốt cuộc chết rồi sao?

Dương Thạc nhìn xung quanh, xác nhận mỗi một tác thịt của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng không còn sự sống mới thở phào.

- Khí huyết của Cửu Thiên Hồng đúng là mạnh mẽ, khi tự bạo ta thì triển Đại Địa Thủ Hộ chỉ có thể phòng ngự bảy, tám phần, còn lại tạo thành tổn thương. Bây giờ khí huyết của ta bị tổn thất khoảng hai phần, chỉ còn lại tám phần.

Đánh nhau với cường giả như tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, đặc biệt là phút cuối gã tự bạo, nói Dương Thạc không bị tổn thương chút gì là chuyện không thể nào.

Tổn thất hai phần khí huyết.

May mắn có thể dùng đan dược, linh thạch vân vân nhanh chóng bổ sung lại hai phần khí huyết.

- Đan dược của ta hơi bị thiếu.

Dương Thạc mở ra không gian giới chỉ, phát hiện bên trong không có nhiều đan dược giúp nâng nhanh chóng hồi phục.

Lúc trước Dương Thạc từng bị đám cường giả Ô Bành Long năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo oanh kích còn lại chưa đến một phần.

Khi đó thực lực của Dương Thạc chỉ là đỉnh đẳng cấp ngũ tinh, nhờ vào linh đan diệu dược lấy từ tay cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh như Cự Kinh Vương, nhanh chóng hồi phục đến trạng thái cao nhất.

Bây giờ Dương Thạc đạt đến đẳng cấp lục tinh, kích phát thần thú huyết mạch chi, khí huyết tăng nhiều. Đan dược của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh như Cự Kinh Vương không có hiệu quả cao giúp Dương Thạc hồi phục, hẳn muốn nhanh chóng lấy lại khí huyết thì cần nuốt cực phẩm đan dược đẳng cấp lục tinh.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Trên người Lam Thiên Sơn, Cửu Thiên Hồng chắc có một số đan dược đẳng cấp lục tinh, dù không có thì cũng lắm là ta đến bên Thuần Nhân tộc đổi lấy.

Dương Thạc vung một tay lên, hút lấy không gian giới chỉ của Lam Thiên Sơn, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng để lại sau khi chết, nắm trong tay.

- Quả nhiên có, nhưng số lượng ít quá.

- Miễn cưỡng đủ cho ta hồi phục hai phần khí huyết.

Không gian giới chỉ của Lam Thiên Sơn, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng có rất ít linh đan diệu dược đẳng cấp lục tinh.

Dù sao hai người mới đột phá đẳng cấp lục tinh không lâu, nội tình mỏng manh, trên người có nhiều nhất là bí bảo, linh dược đẳng cấp ngũ tinh.

- Có khá nhiều linh thạch.

- Trong không gian giới chỉ của Lam Thiên Sơn có hai trăm vạn trung phẩm linh thạch? Trong không gian giới chỉ của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng có bảo khố Cửu Túc Thú tộc, tám trăm bốn mươi vạn trung phẩm linh thạch. Hơn nữa các loại bảo vật, linh đan diệu dược cái gì cần có đều có, thêm vào tổng giá trị ít nhất là từ năm trăm vạn trung phẩm linh thạch trở lên.

Thấy tài sản kếch sù trong không gian giới chỉ, Dương Thạc hút ngậm khí lạnh.

- Trong không gian giới chỉ của hai tộc trưởng Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc chắc cũng có nhiều tài sản.

Dương Thạc lại tra xét tài phú trong không gian giới chỉ của tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, tộc trưởng của Thiết Y tộc, Thiết Phiên Chính.

Hai chủng tộc này tính số lượng cường giả thì không bằng Cửu Túc Thú tộc.

Tính nội tình tài sản thì không thấp hơn Cửu Túc Thú tộc bao nhiêu.

- Cộng vào thì tổng giá trị là hơn một ngàn năm trăm vạn trung phẩm linh thạch, còn có khoảng ngàn vạn báu vật.

Con số làm Dương Thạc kinh ngạc.

Tức là nói ba chủng tộc thêm Lam Thiên Sơn tổng cộng hiến hai ngàn hơn năm trăm vạn trung phẩm linh thạch, cộng với bí bảo, linh dược, các tài sản khác có tổng giá trị một ngàn năm trăm vạn trung phẩm linh thạch cho Dương Thạc.

- Công hiến mấy thứ này thì lịch sử giá trị công hiến của ta sẽ vào bảy hàng đầu Thuần Nhân tộc. gần mấy ngàn vạn năm nay giá trị công hiến của ta sẽ vượt xa.

Toàn bộ báu vật giá trị bốn ngàn vạn đổi thành giá trị công hiến sẽ được ba ngàn hai trăm vạn.

Huống chi . . .

Tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc, Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc đem lại nhiều giá trị công hiến cho Dương Thạc.

- Những tài phú này tạm gác lại, mới này đám Thái Tiểu Anh bị Lam Thiên Sơn tự bạo, trùng kích ra ngoài mấy chục dặm, khí huyết hao tổn nhiều, cứu bọn họ đã rồi tính.

Chỗ này rất cuộc là lãnh địa của Cửu Túc Thú tộc.

Tuy cường giả Cửu Túc Thú tộc từ đẳng cấp tứ tinh trở lên đã bị giết hết.

Đám giá trị công hiến mới này bị trọng thương, chắc có vài người ngất xỉu rồi, lỡ bị một số cường giả Cửu Túc Thú tộc dưới đẳng cấp tam tinh công kích, chết một, hai người thì không hay. Lần này Dương Thạc đi Cửu Túc Thú tộc rất hoàn mỹ, mấy người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh tuyệt đối không thể chết.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lắc người đi cưới mấy người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

Một quần đảo phía tây nguyên thủy đại lục.

Quần đảo này có tên là Thiên Ô quần đảo, là nơi cư trú của đại hình chủng tộc, Thiên Ô tộc.

Có bảy, tám mươi tiểu đảo.

Người ngoài thấy bảy, tám mươi tiểu đảo này là nơi Thiên Ô tộc cư trú, thật ra chỗ Thiên Ô tộc trú ngụ không phải trên đảo mà là trong biển. Nơi Thiên Ô tộc cư trú vượt qua người ta tưởng tượng, nội tình của Thiên Ô tộc cực kỳ thâm sâu, mặc dù chỉ có ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh nhưng cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh đến tám mươi bốn người.

Trong đó có mười bảy vị là đỉnh đẳng cấp lục tinh.

Bốn vị cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh tùy thời đi vào đẳng cấp thất tinh.

Nơi Thiên Ô tộc cư trú, hòn đảo nhỏ nằm ở trung tâm, trên một ngọn núi nhỏ, đỉnh núi có một cung điện. Giờ phút này, trong mật thất cung điện, một thanh niên khoảng hai mươi tuổi khoanh chân ngồi. Thanh niên có chín chỉ, chẳng qua so sánh với tộc nhân Cửu Túc Thú tộc, Thiên Ô tộc khác thì thanh niên có sáu tay, hai chân, còn có một cái đuôi xù tua dài. Lưng thanh niên sinh đôi cánh bướm to khỏe.

764. Chương Thứ 713: Bốn Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Lục Tinh Dốc Hết Lực Lượng

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 713: Bốn cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh dốc hết lực lượng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cường giả máu lai Cửu Túc Thú tộc, Điệp Y tộc.

Góc áo thanh niên có chín ngôi sao bạc chói lọi.

Thanh niên này là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, thuộc một trong tám mươi bốn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc.

Két két két két két!

Trước mặt cường giả máu lai đặt một khối ngọc giản, mắt thanh niên nhìn chăm chăm vào ngọc giản.

Két một tiếng, ngọc giản vỡ vụn.

Cường giả máu lai nhú mày nói:

- Quả nhiên.

Cường giả máu lai rống to:

- Mới nãy ngọc giản Tử Phong vỡ nát ta liền biết chắc chắn có siêu cấp cường giả công kích Cửu Túc Thú tộc ta. Không ngờ . . . Không ngờ ngọc giản của phụ thân cũng nát. Rốt cuộc là ai . . . Ai dám công kích Cửu Túc Thú tộc. Giết chết phụ thân của ta!

- Cửu Tử Long ta tuyệt đối không tha cho người!

Cường giả máu lai này chính là nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, tiền tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh, Cửu Tử Long.

- Lúc trước mệnh giản của mẫu thân vỡ.

- Chưa đến một ngày mệnh giản của Tử Phong, phụ thân cùng nát, chắc chắn hung thủ là kẻ địch năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo ta, tức là Thuần Nhân tộc.

Cửu Tử Long nhanh chóng suy đoán:

- Nghe nói mười năm gần đây Thuần Nhân tộc xuất hiện nhiều thiên tài, Nhân Hoàng cách đẳng cấp thất tinh không xa. Chắc là Thuần Nhân tộc rồi, là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh của Thuần Nhân tộc giết chết phụ mẫu và Tử Phong.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh chết trước.

Một ngày sau nhi tử của Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Phong, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng chết.

Sau bốn, năm canh giờ nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng là Cửu Tử Phong chết thì Cửu Thiên Hồng chết theo. Tức là sau khi hung thủ giết nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng là Cửu Tử Phong tồn nhiều thời gian mới giết chết Cửu Thiên Hồng.

Cửu Tử Long đoán hung thủ không đạt tới đẳng cấp thất tinh. Nếu là đẳng cấp thất tinh thì trực tiếp nghiền nát là được, hủy diệt Cửu Túc Thú tộc chỉ trong giây lát. Hung thủ giết đám người tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng tồn nhiều thời gian chắc chắn không đạt tới đẳng cấp thất tinh, thậm chí không là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh. Rất có khả năng một đám cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh vây giết tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng.

- Sức chiến đấu của ta đã đến cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, sư phụ vốn kêu ta đột phá đẳng cấp thất tinh mới rời khỏi thiên Ô quần đảo. Tiếc rằng phụ thân chết rồi, tá không chờ ngày đó đến được!

Cửu Tử Long quát to:

- Ai giết phụ thân của ta thì ta sẽ báo thù rửa hận!

Cửu Tử Long bay ra khỏi cung điện của mình.

Cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh.

Cửu Tử Long là một trong bốn cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trên đảo nhỏ, cung điện Cửu Tử Long ở bị gã đánh sập, thân hình gã hiện ra giữa không trung. đọc truyện mới nhất tại .

- Có chuyện gì?

- Xảy ra chuyện gì?

Vù vù vù vù vù!

Trên đảo nhỏ chỉ là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh. Bọn họ bay lên trời thấy Cửu Tử Long bồng bềnh giữa không trung và cung điện bị gã đánh sập, ngẩn ngơ không hiểu ra sao. Đây là trung tâm Thiên Ô tộc, thường sẽ không bị kẻ địch xâm nhập, hơn nữa trông Cửu Tử Long bình yên vô sự, rõ ràng chính gã làm sập cung điện.

Bỗng nhiên nổi điên đập vỡ cung điện của mình?

Đám cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh không hiểu nổi hành động của Cửu Tử Long.

Cửu Tử Long trầm giọng nói với cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, trung phẩm linh thạch bên dưới:

- Các người ngoan ngoãn ở trên đảo này!

Mắt Cửu Tử Long lạnh băng chậm rãi nói:

- Chờ sau khi sự phụ của ta kết thúc thì báo lại là Cửu Túc Thú tộc ta bị cường giả Thuần Nhân tộc công kích, phụ thân, mẫu thân, huynh đệ của ta chết hết, chắc Cửu Túc Thú tộc cũng bị tiêu diệt rồi, ta phải đi Bạch Lâm đảo báo thù cho phụ mẫu.

Đám cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh bên dưới là phó tông của Cửu Tử Long trên đảo này.

Đều là tộc nhân của Thiên Ô tộc.

Bây giờ Cửu Tử Long muốn rời khỏi Thiên Ô quần đảo đi Bạch Lâm đảo tất nhiên cần nói cho bọn họ biết.

Đám cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh bên dưới ngẩn ra hỏi:

- Thiếu gia muốn đi Bạch Lâm đảo?

Vù vù vù vù vù!

Trong đó một lão nhân Thiên Ô tộc cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh hình như là quản gia lắc người đến dưới chân Cửu Tử Long.

- Tử Long thiếu gia, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân từng dặn dò thiếu gia chưa đi vào đẳng cấp thất tinh thì tuyệt đối không thể rời khỏi Thiên Ô quần đảo. Xin thiếu gia hãy nghĩ lại, đừng để chúng lão nô hớ hửng. Bây giờ thiếu gia đã là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, sắp đột phá đẳng cấp thất tinh rồi, sao không chờ vào đẳng cấp thất tinh mới đi Bạch Lâm đảo? Khi đó càng có nắm chắc trực tiếp tiêu diệt Thuần Nhân tộc.

Lão nhân Thiên Ô tộc khuyên nhủ:

- Huống chi lão nô nghe nói Thuần Nhân tộc có được phòng hộ đại trận, không phải là cường giả đẳng cấp thất tinh thì không đột phá được. Dù thiếu gia có đi, đối phương núp vào đại trận thì thiếu gia cũng là không làm nên chuyện gì.

Cửu Tử Long lạnh băng trừng lão nhân:

- A? Ô Mạnh, ta muốn làm cái gì còn cần người nhắc nhở sao?

- Cái này . . .

Tim lão nhân Ô Mạnh run lên, im miệng.

Cửu Tử Long nói:

- Ngoan ngoan chờ ở đây, đợi sư phụ xuất quan thì báo chuyện ta đi cho sư phụ biết, không cần người nhiều chuyện.

Cửu Tử Long lắc người định bay ra ngoài Thiên Ô quần đảo.

Chợt có giọng nữ từ xa vọng tới:

- Cửu Tử Long, người chờ chút!

Vù vù vù vù vù!

Một thiếu nữ có bốn cánh tay, chín đôi chân dài, khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp từ xa bay nhanh đến, chính là nữ nhân này kêu Cửu Tử Long ngừng lại.

Thấy nữ nhân này, Cửu Tử Long nhú mày nói:

- Ô Vân Thường tiểu thư?

Cửu Tử Long bản năng đứng lại.

Nữ nhân, Ô Vân Thường khuyên nhủ Cửu Tử Long:

- Cửu Tử Long, mới nãy ta nghe lời người và Ô Mạnh nói chuyện rồi. Ta rất đồng tình chuyện Cửu Túc Thú tộc gặp được. Ô Mạnh nói rất đúng, Thuần Nhân tộc có được phòng hộ đại trận, người căn bản không thể công phá, không bằng chờ khi đột phá đến đẳng cấp thất tinh rồi hãy qua đó. Và phụ thân của ta, đại trưởng lão đã hứa với phụ thân người là chờ khi họ xuất quan lập tức đi tiêu diệt Thuần Nhân tộc. Không lẽ người không thể chờ sao?

Nữ nhân Ô Vân Thường là đại tiểu thư của Thiên Ô tộc, nữ nhi của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến. Ô Vân Thường có thiên phú mạnh nhất trong số nữ nhi của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, đã vào đẳng cấp lục tinh trung giai, tuổi mới khoảng một trăm. Ô Vân Thường gần như là đệ nhất thiên tài trẻ tuổi của Thiên Ô tộc.

765. Chương 713: Bốn Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Lục Tinh Dốc Hết Lực Lượng (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 713: Bốn cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh dốc hết lực lượng (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thân phận cao quý, thiên phú cực cao khiến Ô Vân Thường có địa vị rất cao trong Thiên Ô tộc.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, các cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh rất yêu thương cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

Thiên Ô tộc vốn có không ít thanh niên tài俊.

Nhưng vì thiên phú của Ô Vân Thường quá cao nên không ai lọt vào mắt xanh.

Người duy nhất Ô Vân Thường nhắm trúng là Cửu Tử Long, thanh niên máu lai Cửu Túc Thú tộc, Diệp Y tộc có thiên phú cao hơn cả nàng.

Ô Vân Thường rất quan tâm Cửu Tử Long.

Mới nãy bên Cửu Tử Long xảy ra động tĩnh rất lớn, cung điện bị gã dỡ bỏ, Ô Vân Thường lập tức chạy đến xem. Ô Vân Thường nghe Cửu Tử Long đòi đi Bạch Lâm đảo thì lên tiếng khuyên can.

Cửu Tử Long sắc mặt âm trầm nói:

- Đợi sau khi ta đột phá rồi đi?

Cửu Tử Long không nghe một câu quản gia Ô Mạnh nói, nhưng gã không thể không nghe lời Ô Vân Thường nói.

- Ô Vân Thường tiểu thư, phụ mẫu của ta bị giết, Cửu Túc Thú tộc bị diệt, điều này trở thành chướng ngại lớn nhất để ta đột phá. Không giải quyết vấn đề này thì tâm tình ta luôn buồn bực, không thể thông thoáng, không cách nào bước ra bước cuối cùng đi vào đẳng cấp thất tinh!

- Lائن ày đi Bạch Lâm đảo ta chưa chắc cần tiêu diệt Thuần Nhân tộc.

Cửu Tử Long trầm giọng nói:

- Trước tiên giết tộc nhân của Thuần Nhân tộc trút cảm xúc động trong lòng, chờ tâm tình ta thông thoáng một chút là có thể lập tức đột phá. Khi đó lại đánh vào Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, hoàn toàn tiêu diệt Thuần Nhân tộc!

Thuần Nhân tộc tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc, cơ hồ chiếm nguyên Bạch Lâm đảo.

Lúc này Thuần Nhân tộc sẽ không co đầu rút cổ vào Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Cửu Tử Long đi Bạch Lâm đảo chắc chắn có thể giết một số tộc nhân Thuần Nhân tộc, ít nhất khiến tâm tình của gã thông thoáng một ít, có nhiều cơ hội hơn đi vào đẳng cấp thất tinh.

Ô Vân Thường nghĩ sơ liên hiếu ý của Cửu Tử Long.

- Vậy sao?

Đúng rồi, phụ mẫu bị giết khiến tâm tình Cửu Tử Long bức bối, có ở lại Thiên Ô quần đảo không tập trung tu luyện thì khó thể đột phá, đi Bạch Lâm đảo một chuyến cũng tốt.

Mắt Ô Vân Thường kiên quyết, trầm giọng nói:

- Nếu vậy thì, Tử Long, ta đi cùng người.

Cửu Tử Long nhướng mày nói:

- Cùng đi?

Cửu Tử Long lắc đầu, nói:

- Nàng chỉ là đẳng cấp lục tinh trung giai, Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo chắc có một số cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh. Nếu buộc nóng nảy, bọn họ ra tay thì nàng chưa chắc đỡ được, nếu gặp nguy hiểm . . .

Ô Vân Thường nhanh chóng đánh gãy lời Cửu Tử Long:

- Không sợ!

Ô Vân Thường nói:

- Lần này để thất bá, thập tam thúc, thập lục thúc cùng ta đi, bọn họ đều là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, bảo vệ ta đủ rồi. Khi đó người giết thành viên Thuần Nhân tộc, bọn họ chỉ phụ trách bảo hộ ta, trừ phi có nguy hiểm cực lớn, nếu không thì bọn họ tuyệt đối sẽ không ra tay.

Cửu Tử Long ngăn ra:

- Nhóm thất bá cũng đi?

Thiên Ô tộc chỉ bốn cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, Cửu Tử Long là một trong số đó, ba người khác là thất bá, thập tam thúc, thập lục thúc mà Ô Vân Thường nhắc đến. Nếu thất bá, thập tam thúc, thập lục

thúc cùng ra tay thì nguyên Thiên Ô tộc trừ cao thủ mạnh nhất cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh ra. Gần như dốc hết lực lượng.

Cửu Tử Long ngẫm nghĩ, cuối cùng gật đầu, nói:

- Vậy thì . . . Cũng được.

Cửu Tử Long biết Thuần Nhân tộc có thể tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc nói không chừng có lá bài nào, khiến ba cao thủ cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh Thiên Ô tộc đi cùng bảo đảm hơn.

Ô Vân Thường nói:

- Đi đi, Tử Long! Chúng ta dùng truyền tống trận trực tiếp đi Bạch Lâm đảo, đi mau về mau!

Ô Vân Thường nhích người dẫn Cửu Tử Long bay hướng truyền tống trận trên Thiên Ô tộc.

Thiên Ô tộc, truyền tống trận.

Bốn nam, một nữ, năm người đứng gần truyền tống trận.

Trừ Ô Vân Thường, Cửu Tử Long ra, ba người khác là cường giả Thiên Ô tộc, tuổi khoảng bốn mươi, là thất bá, thập tam thúc, thập lục thúc Ô Vân Thường nói. Tên họ là Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, đều là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh.

- Truyền tống trận đi thông Bạch Lâm đảo bị đóng?

Thất bá Ô Bành Vĩ trầm giọng nói:

- Chắc là tộc nhân Thuần Nhân tộc làm, thôi, chúng ta đi Mạc Niên đảo gần nhất rồi bay đến Bạch Lâm đảo, cùng lắm mất ba tháng.

Mới này năm người chuẩn bị truyền tống đến Bạch Lâm đảo nhưng phát hiện truyền tống trận đã đóng.

Năm người đành đi đảo gần đó rồi bay tới Bạch Lâm đảo.

Bạch Lâm đảo ở Đông Hải, biển rộng mênh mông, khoảng cách giữa các đảo không gần, xa hơn cự ly giữa hai tòa thành trên đại lục rất xa. Dù đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào có đạt đến cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, có pháp khí phi chu đẳng cấp thất tinh nhưng muốn từ Mạc Niên Đảo đến Bạch Lâm đảo phải tốn ba tháng.

- Đi!

Đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nhích người vào trong truyền tống trận, truyền tống đến Mạc Niên đảo.

.....

Trên Bạch Lâm đảo.

- Truyền tống trận ra bên ngoài đã đóng!

Bên trên truyền tống trận Bạch Lâm đảo, mấy người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh bình bồng tại đây.

Giờ phút này, khí huyết của tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đã hồi phục đến trạng thái cao nhất, bọn họ không mạnh, từ đẳng cấp tứ tinh trở lên, vài viên đan dược tứ phẩm, ngũ phẩm là bổ sung khí huyết xong.

Lần này tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc, đám người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh có công lao rất lớn, được nhiều giá trị cống hiến. Điệp Y tộc mới trở về Thuần Nhân tộc đã làm ra cống hiến lớn như vậy, khiến Thuần Nhân tộc vốn hơi bài xích Điệp Y tộc đã biến mất không còn. Điệp Y tộc thật sự dung nhập vào Thuần Nhân tộc.

Cửu Túc Thú tộc và Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc gần như diệt tộc, Kiếm Ngư Nhân tộc rời đi, Bạch Lâm đảo thành lãnh địa của Thuần Nhân tộc.

Có thể nói hành động lần này thành công lớn.

Vấn đề duy nhất là . . .

Là Thiên Ô tộc mà tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng nói.

- Thiên Ô tộc có thực lực mạnh mẽ, lần này chúng ta tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc, chắc chắn Thiên Ô tộc sẽ có hành động. Không biết một lần này phải ai đến, là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh hay cường giả đẳng cấp thất tinh.

Đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh biểu tình trầm trọng.

Cho dù phái cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh đến thì bây giờ tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng khó thể ngăn cản, lỡ như là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh đến thì . . .

Thuần Nhân tộc dữ nhiều lành ít.

Đám người Dương Thạc, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh hít sâu, trầm nghĩ:

- Chỉ có thể đi một bước xem một bước. Trước tiên đóng truyền tống trận lại, ít nhất cường giả Thiên Ô tộc không có khả năng trực tiếp tiến nhập vào Bạch Lâm đảo của ta, rồi cố gắng nghĩ cách đối phó vậy.

766. Chương 714: Bí Cảnh Khiến Dương Thạc Tăng Thực Lực

Vô Tận Thần Công

Chương 714: Bí cảnh khiến Dương Thạc tăng thực lực

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc hít sâu, nhỏ giọng nói:

- Binh đến tướng ngăn, nước đến đất chặn.

Dương Thạc phân tích:

- Chắc Thiên Ô tộc không đến mức phái cường giả đẳng cấp thất tinh tới, nếu không thì đã sớm phái rồi. Cường giả đẳng cấp thất tinh không dễ xuất động, nhưng Thiên Ô tộc sẽ không thờ ơ, đặc biệt có Cửu Tử Long bên trong. Khả năng lớn nhất là phái cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh tiến đến.

Cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh thì hiện tại Dương Thạc chưa có nắm chắc trăm phần trăm đối phó được.

Bởi vậy bây giờ Dương Thạc tràn ngập đầu chí.

Dương Thạc trầm hít sâu, nói:

- Cường giả đẳng cấp lục tinh bình thường có một đám đến cũng không chút khiêu chiến, chỉ cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh mới kích thích lòng chiến đấu của ta!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lên tiếng:

- Tóm lại là bây giờ chúng ta tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc, Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc, chiếm cứ Bạch Lâm đảo là việc tốt.

Ra tay tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc tốt hơn là không.

Cho dù không diệt Cửu Túc Thú tộc thì sẽ không chọc đến Thiên Ô tộc sao? Thiên Ô tộc sẽ không tới đối phó Thuần Nhân tộc sao? Đúng là mơ mộng viễn vông. Nếu không diệt Cửu Túc Thú tộc, chờ cường giả

Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc xuất quan, Cửu Túc Thú tộc lợi dụ thì họ sẽ vẫn đến, tiêu diệt Thuần Nhân tộc.

Có thể nói Thiên Thánh giới là mạnh ăn thịt yếu, không phải nói người vô hại, không hành động thì người ta sẽ không chọc vào người.

Chỉ khi người cường đại, ai trêu người thì người đánh trả lại mới có không gian sống.

Bây giờ Thuần Nhân tộc chủ động ra tay ít nhất có được tài sản của ba chủng tộc.

Võ trang cho đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc, khiến Thuần Nhân tộc càng cường đại thêm.

Ngoài ra Thuần Nhân tộc đã hoàn toàn nắm giữ Bạch Lâm đảo, một số bí cảnh hiểm địa trong Bạch Lâm đảo Thuần Nhân tộc muốn vào thì vào, muốn đi đâu rèn luyện thì tới đó.

Chỉ có rèn luyện mới nhanh chóng tăng sức chiến đấu của mình.

Thuần Nhân tộc có rất nhiều cường giả đạt đến đẳng cấp nhị tinh, bởi vì không có nơi thích hợp để rèn luyện nên không thể đột phá. Bây giờ đi ra ngoài rèn luyện hết, đến những bí cảnh hiểm địa bùng phát nội tình tích lũy đã lâu, những đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc có thể đột phá trong thời gian ngắn nhất.

Tóm lại đoạn thời gian tiếp theo thực lực của Thuần Nhân tộc sẽ tăng mạnh lớn, rất đơn giản.

Vòng về cường giả Thiên Ô tộc . . .

Có thể đối phó thì đấu, không thể đối phó là ý trời, chỉ có thể tìm cách trốn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nghiêm túc nói:

- Bây giờ không ai phong tỏa Bạch Lâm đảo, tộc nhân Thuần Nhân tộc ta có thể tùy ý rời đi. Ta quyết định đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc đưa ra ngoài phiêu bạt hết. Một là xông xáo bên ngoài tăng sức chiến đấu, hai là thử như cường giả Thiên Ô tộc đến, chúng ta không ngăn được thì những người ra ngoài phiêu bạt sẽ giữ quyền mạch Thuần Nhân tộc ta.

Dương Thạc đồng ý gật đầu, nói:

- Ủm! Cách này hay.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói:

- Ngoài ra . . .

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nhìn hướng Dương Thạc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trầm giọng nói với Dương Thạc:

- Dương Thạc, người có thiên phú mạnh nhất Thuần Nhân tộc ta, là thiên tài siêu cấp trong ức vạn năm qua của Thiên Thánh giới. Nhớ là nếu có nguy hiểm gì thì người phải chạy đi trước tiên. Tương lai, người có cơ hội rất lớn đi vào đẳng cấp thất tinh, thậm chí là đẳng cấp cửu trọng lõi âm Vô Thánh trong truyền truyền. Chỉ cần người còn sống thì Thuần Nhân tộc chúng ta sẽ phục hưng.

đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thạc nghiêm túc gật đầu, nói:

- Ta hiểu rồi.

Người Dương Thạc dào dạt sức chiến đấu:

- Yên tâm đi, chỉ cần không phải là cường giả đẳng cấp thất tinh đến thì ta rất có tự tin trốn thoát. Dĩ nhiên trước khi trốn ta muốn đấu với cao thủ Thiên Ô tộc một trận, nhìn xem Thiên Ô tộc rốt cuộc có điểm mạnh nào.

Dương Thạc nói:

- Trước khi cường giả Thiên Ô tộc đến phải nghĩ cách tăng sức chiến đấu cho ta.

Dương Thạc thở hắt ra, lên tiếng:

- Bây giờ Thuần Nhân tộc chiếm toàn Bạch Lâm đảo, tài nguyên của Bạch Lâm đảo nằm trong tay chúng ta. Ta lợi dụng những tài nguyên này có thể đi vào trình độ cao hơn, tốt nhất là đạt đến đạt đến sức chiến đấu gấp một trăm lẻ tám lần. Khi đó dù cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh đến thì ta cũng không sợ.

Dương Thạc quay đầu hỏi tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh:

- Phải rồi, Thái Tiểu Anh, chắc nàng rất hiểu biết Bạch Lâm đảo, không biết trên Bạch Lâm đảo có bí cảnh hiểm địa gì giúp ta tăng thực lực không?

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nhíu mày nói:

- Bí cảnh hiểm địa gì giúp ngươi tăng thực lực?

- Rất ít.

- Trên Bạch Lâm đảo bí địa hiểm cảnh cao đẳng nhất là đẳng cấp ngũ tinh, thực lực của ngươi dù không mặc Áo giáp bội tăng chắc cũng cỡ tu vi bá chủ đẳng cấp ngũ tinh, rèn luyện trong những hiểm địa này ít có lợi.

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo không có hiểm địa cho cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh rèn luyện.

Nếu có thì Bạch Lâm đảo sẽ không thể nào bị năm tiểu hình chủng tộc chiếm cứ, chắc chắn có trung hình chủng tộc chạy tới đuổi năm chủng tộc đi, chiếm Bạch Lâm đảo.

Hiểm địa cao nhất là đẳng cấp ngũ tinh, đúng là không có ích gì cho Dương Thạc.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Vậy sao?

Thực lực của Dương Thạc cần phải tăng tiến, cách tăng thực lực nhanh nhất là đến hiểm địa có đẳng cấp tương ứng để rèn luyện.

Quanh Bạch Lâm đảo không có hiểm địa như vậy, chẳng lẽ phải đi nơi khác sao? Mạc Niên đảo gần nhất hình như có hiểm địa đẳng cấp lục tinh. Mạc Niên đảo . . . Đi rồi về phải mất nửa năm, cộng thêm thời gian rèn luyện có thể là vài năm. Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo xảy ra chuyện gì thì Dương Thạc không thể chạy về kịp.

Rắc rối đây.

Khi Dương Thạc nhíu chặt mày thì tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh lên tiếng:

- Phải rồi.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói:

- Có một nơi là ta ngẫu nhiên phát hiện, dưới đáy biển, lấy thực lực của ta chỉ có thể lòng vòng bên ngoài. Hình như chỗ đó có thể rèn luyện cho võ giả, thậm chí tăng mức độ linh ngộ nguyên tố pháp tắc áo nghĩa. Ta ở đó linh ngộ ra bí pháp Thất thái điệp kiến này.

- Ta không thể vào vị trí trung tâm được, có lẽ . . . Có thể cho Dương Thạc rèn luyện?

- Lúc trước ta có ở đó được một đoạn thời gian, bước vào đẳng cấp nhị tinh. Ở đó ngẫu nhiên nghe đoạn đối thoại giữa Thái Vân Thanh và Cửu Thiên Hồng.

Lúc trước tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh có gặp kỳ ngộ.

Tại chỗ đó được nhiều ích lợi, khiến tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh tu luyện cực nhanh, trở thành thiên tài của Điệp Y tộc.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đang nói đến nơi đó.

Dương Thạc lập tức nói:

- Vậy sao?
- Đi xem thử.
- Đi!

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh dẫn đầu đi, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc theo sát.

767. Chương 715: Vào Sâu Trong Vòng Xoáy Bảy Sắc Ba Mươi Dặm

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 715: Vào Sâu Trong Vòng Xoáy Bảy Sắc Ba Mươi Dặm

Giây lát sau vài người đến bên trên mặt biển phía đông Bạch Lâm đảo.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói:

- Ở bên dưới hải vực này, thấy dòng chảy bảy sắc là tới bên kia. Nhưng lần đầu tiên ta đánh bậy đánh bạ vào trong đó, sau này có tới vài lần thì không tiến vào được.
- Xuống dưới xem.

Dương Thạc lắc người, bùm một tiếng lặn xuống nước biển, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh lao theo.

Lặn xuống mấy ngàn thước, đến đáy biển, trước mắt Dương Thạc có thủy lưu bảy sắc như có như không chậm rãi chảy.

Dương Thạc nhìn thủy lưu bảy sắc trước mặt, trầm giọng nói:

- Chính là nó, nhưng hình như là mê trận. Thủy lưu bảy sắc hình thành mê trận, nếu không đột phá thủy lưu bảy sắc thì không thể vào trong mê trận. Lần trước Thái Tiểu Anh vào trong được chắc do may mắn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nhướng mày nói:

- Mê trận?

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói:

- Nội tình của chúng ta quá cạn, không tinh thông trận pháp thì làm sao phá?

Mấy người có mặt sống lâu nhất là Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc mới được hơn một vạn tuổi. Tại Thiên Thánh giới hơn một vạn tuổi xem như rất trẻ, nhiều người kẹt ở cảnh giới nào đó đến vài chục vạn năm, có nhiều thời gian nghiên cứu thứ khác, đặc biệt là trận pháp. Cơ bản cao thủ trận pháp đều có nội tình vài chục vạn năm. Đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc dù có là thiên tài thì nội tình quá mỏng, muốn phá trận rất khó khăn.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Phá trận không hề khó.

Dương Thạc nói:

- Nhân Hoàng điện hạ. Giống như Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc của chúng ta, chỉ có huyết mạch tinh thuần mới được tự do ra vào. Chỉ cần phù hợp một số điều kiện của mê trận này là vào được.

Dương Thạc chậm rãi nói:

- Điều kiện đó là khống chế bảy loại nguyên tố đạt đến trình độ linh ngộ mười phần, hoặc là nguyên tố chi tử của bảy loại nguyên tố!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc hút ngum khí lạnh:

- Nguyên tố chi tử của bảy loại nguyên tố!?

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lắc đầu, nói:

- Sao có thể được? Loại thiên tài này trong ức vạn năm chưa có một người.

Dương Thạc nói:

- Thiên tài trời sinh thì khó tìm, ta tu luyện cửu âm cửu dương, hấp thu sáu loại nguyên tố nên có đặc tính của nguyên tố chi tử, cộng thêm ta linh ngộ tám phần Đại địa áo nghĩa, có lẽ có thể thử phá trận.

Dương Thạc vừa nói vừa nhắm mắt lại, tỏa ra thần hồn cảm nhận thủy lưu bảy sắc trước mắt.

Thật lâu sau, Dương Thạc chợt mở mắt ra:

- Chắc là đây!

Dương Thạc nói:

- Nhân Hoàng điện hạ, Thái Tiểu Anh, theo ta vào!

Dương Thạc nhích người, tìm một chỗ chui vào trong thủy lưu bảy sắc, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh theo sát. truyện copy từ

Tổn một khắc sau trước mặt Dương Thạc rộng mở.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một vòng xoáy cực kỳ to lớn xuất hiện ở trước mặt Dương Thạc, trong vòng xoáy tràn đầy thủy lưu bảy sắc. Bên ngoài vòng xoáy thủy lưu bảy sắc chảy chậm, đến bên trong thì chảy cực nhanh phát ra tiếng ầm ầm.

Thấy vòng xoáy, mắt tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh sáng lên:

- Chính là đây, lúc trước ta tu luyện ở bên ngoài vòng xoáy, chắc sau khi thực lực cường đại có thể vào bên trong vòng xoáy tu luyện.

Vòng xoáy bảy sắc to lớn.

Vòng xoáy bảy sắc to lớn có đường kính đến trăm dặm. Đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh chỉ ở bên mép vòng xoáy bảy sắc to lớn, cách trung tâm khoảng năm mươi dặm mà cảm giác được khí thế cường đại.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trung tâm vòng xoáy bảy sắc to lớn, dòng chảy thủy lưu bảy sắc cực xiết.

Dương Thạc có cảm giác đừng nói là hắn bây giờ, dù là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh đến trung tâm vòng xoáy bảy sắc to lớn thì e rằng sẽ bị thủy lưu bảy sắc cuồng bạo nghiền nát.

Chỉ có bên mép là thủy lưu bảy sắc còn chậm rãi, không sao.

Dương Thạc ở bên mép tỏa ra thần hồn tra xét thủy lưu bảy sắc trong vòng xoáy bảy sắc:

- Vòng xoáy bảy sắc thủy lưu bảy sắc thật cường đại. Thủy lưu bảy sắc này gần như bí pháp nguyên tố hồng lưu của ta.

Dương Thạc tra xét liền phát hiện thủy lưu bảy sắc trong thất thải vòng xoáy bảy sắc hoàn toàn giống như nguyên tố hồng lưu của hắn.

Đều ẩn chứa bảy loại nguyên tố.

Chẳng qua nguyên tố hồng lưu của Dương Thạc là thủy tích bảy loại nguyên tố tinh thuần trăm phần trăm, trong vòng xoáy bảy sắc tuy ẩn chứa bảy loại nguyên tố nhưng hơi mỏng manh, như là nguyên tố hồng lưu

của Dương Thạc bị pha loãng một trăm, ngàn lần, không tạo thành ảnh hưởng quá lớn cho Hư Không Vô Thánh bình thường.

- Thần hồn thâm nhập tra xét thử xem.

Bên mép vòng xoáy bảy sắc, nguyên tố hồng lưu mỏng hơn.

Thần niệm Dương Thạc động, thần hồn thăm dò vào bên trong.

Càng tới gần trung tâm vòng xoáy bảy sắc thì nguyên tố hồng lưu càng đông đúc, thủy lưu bảy sắc càng chảy xiết. Khi thần hồn của Dương Thạc tiến sâu vào hai mươi dặm thì thấy hơi bị áp lực.

- A!

Dương Thạc mới chỉ hơi dò xét đã cảm giác áp lực, lập tức thu thần hồn lại.

Dương Thạc hỏi tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đứng cạnh mình:

- Thái Tiểu Anh, lúc trước nàng ở đây rèn luyện, thực lực tăng nhiều đúng không? Trong vòng xoáy bảy sắc này ẩn chứa bảy loại nguyên tố, hơn nữa gần như hoàn toàn dung hợp lại. Nàng ở đây có thể lĩnh ngộ ra bí pháp Thất thái điệp kiến là chuyện bình thường, đường nhiên cũng nhờ ngộ tính cường đại của nàng. Đối làm người khác, ngộ tính không đủ dù ở đây vài chục năm, mấy trăm năm cũng không thể lĩnh ngộ ra bí pháp Thất thái điệp kiến.

Trong vòng xoáy bảy sắc ẩn chứa nguyên tố hồng lưu bảy sắc.

So sánh với nguyên tố hồng lưu thì nguyên tố hồng lưu bảy sắc càng lợi hại hơn, vì Dương Thạc phát hiện bảy loại nguyên tố trong vòng xoáy bảy sắc gần như hoàn toàn dung hợp với nhau.

Nguyên tố hồng lưu của Dương Thạc chỉ dung hợp dung hợp bốn loại nguyên tố bình thường.

Bí pháp Thất thái điệp kiến của tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đến từ nguyên tố hồng lưu bảy sắc này.

Cũng bởi vì thế Dương Thạc biết bí pháp Thất thái điệp kiến của đám người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh mới có ngộ đạo, tăng lớn mức độ dung hợp nguyên tố hồng lưu của mình.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu ta vào trong vòng xoáy bảy sắc bảy sắc rèn luyện thì chắc càng lĩnh ngộ bảy loại nguyên tố dung hợp sâu hơn, không chừng lại tăng lên bí pháp nguyên tố hồng lưu, đạt tới năm loại nguyên tố dung hợp, thậm chí là sáu, bảy loại nguyên tố dung hợp.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh lên tiếng:

- Dương Thạc, ở trong vòng xoáy bảy sắc to lớn này bị bảy loại nguyên tố bảy sắc trùng kích thân thể, thần hồn được rèn luyện, quan trọng nhất là thần hồn liên tục được nguyên tố bảy sắc gột rửa, khiến chúng ta liên tục cảm nhận bảy loại nguyên tố, lĩnh ngộ áo nghĩa bảy loại nguyên tố.

- Ta ở trong vòng xoáy bảy sắc qua một tháng ngắn ngủi rèn luyện tăng áo nghĩa bảy loại nguyên tố lên hai phần.

768. Chương 716: Cửu Âm Cửu Dương Đệ Thất Trọng!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 716: Cửu Âm Cửu Dương Đệ Thất Trọng!

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói:

- Trong đó ta sở trường hỏa nguyên tố nhất lĩnh ngộ đạt đến ba phần bảy.

Lĩnh ngộ ảo nghĩa chú trọng là tích lũy chờ bùng nổ.

Đối với một loại nguyên tố, kiến thức, cảm ngộ nhiều, tích lũy dày mới tăng mức độ lĩnh ngộ ảo nghĩa.

Giống Dương Thạc lúc trước có nhiều hiện tượng dung hợp, như bí pháp thiên phú dung hợp của Ngao Dung chính mình dung hợp thiên tài địa bảo, tu luyện cửu âm cửu dương, Huyết Phi, Ngưng Thụ dung hợp Lôi đình thần ưng huyết mạch, Đại địa cuồng hùng huyết mạch vân vân và vân vân. Cho nên bí pháp dung hợp của Dương Thạc tăng tiến rất nhanh.

Nếu một người sinh hoạt bên cạnh núi lửa.

Họ quen nhìn núi lửa phun trào, từng giây từng phút cảm nhận hơi thở lửa, vậy thì kẻ đó lĩnh ngộ ảo nghĩa thuộc tính hỏa rất nhanh.

Trước kia tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh rèn luyện trong vòng xoáy bảy sắc bảy sắc, thần hồn luôn luôn chịu bảy loại nguyên tố trùng kích, mỗi giây mỗi phút cảm nhận các loại đặc tính của bảy loại nguyên tố nên tất nhiên tăng nhanh mức độ lĩnh ngộ ảo nghĩa bảy loại nguyên tố.

Đương nhiên bảy loại ảo nghĩa không thể tăng tiến song song.

Trong đó tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh có thiên phú nguyên tố hỏa hệ rất cao, vì vậy mức độ lĩnh ngộ ảo nghĩa nguyên tố hỏa hệ cao nhất, đạt đến ba phần bảy. Vài loại nguyên tố ảo nghĩa khác chỉ lĩnh ngộ hai phần.

Tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh tiếc nuối nói:

- Tiếc rằng ta chỉ rèn luyện trong vòng xoáy bảy sắc một tháng, từ đẳng cấp Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh đi vào nhị tinh, sau đó bị vòng xoáy bảy sắc đẩy ra ngoài, rời khỏi bí địa, muốn đi vào cũng không biết chỗ.

- Một táng từ đẳng cấp Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh đi vào nhị tinh, bảy loại nguyên tố ảo nghĩa tăng lên trên hai phần?

Nghe tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh miêu tả, Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc hút ngụm khí lạnh.

Tốc độ tăng tiến phải nói là khủng bố.

Dù là dùng một ít thiên tài địa bảo ẩn chứa nguyên tố ảo nghĩa, trong một tháng tăng hai phần ảo nghĩa là nhanh khủng khiếp.

Tất nhiên tốc độ này liên quan đến thiên phú cường đại của tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh.

Tuy thiên phú ngộ tính của tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh không tệ nhưng chủ yếu là thiên phú hỏa hệ tốt, thiên phú khác xem như khá. Nếu không phải tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh vào vòng xoáy bảy sắc mà là thiên tài khác, vào trong vòng xoáy bảy sắc không nói đến toàn bộ bảy loại nguyên tố tăng hai phần nhưng ít nhất nửa phần, một phần là không thành vấn đề.

Mắt Dương Thạc sáng ngời hỏi:

- Tăng độ tăng nhanh như vậy?

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu đúng như Thái Tiểu Anh đã nói, ta ở trong vòng xoáy bảy sắc ba tháng chắc bảy loại nguyên tố ảo nghĩa tăng lên một bậc mới.

Bây giờ Thuần Nhân tộc thiếu thời gian nhất.

Dương Thạc đoán tối đa ba tháng là cường giả Thiên Ô tộc sẽ đến.

Trong ba tháng ngắn ngủi Dương Thạc phải nhanh chóng tăng sức chiến đấu, tốt nhất là đến thực lực cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh trở lên mới có thể đối kháng cường giả Thiên Ô tộc. Ở trong vòng xoáy bảy sắc to lớn một tháng khiến tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh tăng bảy loại nguyên tố áo nghĩa lên hai phần, Dương Thạc tu luyện tại đây chắc bảy loại nguyên tố áo nghĩa sẽ tăng nhiều.

Bảy loại nguyên tố áo nghĩa của Dương Thạc trừ Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa được tám phần ra, còn lại đều rất thấp.

Lúc trước Dương Thạc thích tăng dung hợp áo nghĩa, những nguyên tố áo nghĩa cơ bản nhất đều gác lại, không tăng tiến.

Khởi điểm thấp thì phát triển mới nhanh.

Nếu bảy loại nguyên tố của Dương Thạc đều có chín phần thì dù ở lại đây vài chục năm chưa chắc tăng tiến bao nhiêu.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh nói với Dương Thạc:

- Dương Thạc, Nhân Hoàng tộc trưởng, lúc trước ta có thực lực đẳng cấp nhất tinh chỉ vào vòng xoáy bảy sắc một dặm. Thực lực của các người hơn xa ta trước kia, chắc sẽ có thể đi vào sâu hơn, đến gần trung vòng xoáy bảy sắc tu luyện.

Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc gật đầu, nói:

- Ừm!

Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói:

- Dương Thạc, chúng ta đi vào thử xem.

- Thái Tiểu Anh, bây giờ các người đều là cường giả đẳng cấp tứ tinh, có thể lại vào trong vòng xoáy bảy sắc thử coi mình có thể đi tới đâu.

- Đi!

Đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh như tia chớp tiến sâu vào vòng xoáy bảy sắc bảy sắc to lớn.

Vù vù vù vù vù!

Đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh bay nhanh trong vòng xoáy bảy sắc.

Một dặm, hai dặm, năm dặm, mười dặm.

Trong phút chốc đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đã vào mười dặm.

Bên này nước chảy rất xiết, mật độ nguyên tố hồng lưu biến lớn.

Một nữ nhân của Điệp Y tộc đẳng cấp tứ tinh sơ giai mặt trắng bệch, khó thể chống đỡ, đành dừng lại.

- Ta . . . Chịu không nổi.

Những người khác tiếp tục tiến lên.

- Nơi này là cực hạn của ta rồi.

- Ta cũng không thể tiếp tục đi tới!

Các nữ nhân của Điệp Y tộc lục tục đứng lại.

Cơ bản dừng từ mười đến mười bảy, tám dặm trong vòng xoáy bảy sắc. Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh đỉnh đẳng cấp tứ tinh đứng lại tại mười bảy dặm, không thể đi tiếp.

Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc liếc nhau, tiếp tục tiến lên.

- Chúng ta tiếp tục!

Hai mươi dặm.

- Hơi bị áp lực.

Dương Thạc cảm giác tốc độ nước chảy, mức độ nguyên tố hồng lưu dày đặc tạo thành uy hiếp nhất định cho thân thể, thần hồn.

Mặt Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc ngày càng trầm trọng, hiển nhiên chịu áp lực lớn.

Hai mươi ba dặm.

Người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc run bần bật.

Mặt Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc tái xanh, đã đến cực hạn:

- Đây là cực hạn của ta, Dương Thạc, người tự đi đi.

Dương Thạc cảm giác áp lực tăng nhiều, hít sâu, tiếp tục đi tới.

Chỉ khi thân thể, thần hồn đều đến cực hạn mới được rèn luyện lớn nhất. Nguyên tố hồng lưu bảy sắc hai mươi ba dặm tuy tạo thành chút áp lực cho Dương Thạc nhưng còn kém rất xa giới hạn của hắn.

Tiếp tục đi tới.

Hai mươi lăm, hai mươi tám, ba mươi dặm.

Dương Thạc đã vào ba mươi dặm.

- A?

Dương Thạc định đi tiếp chợt cảm giác nguyên tố hồng lưu xung quanh đột nhiên biến mạnh.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Thân thể Dương Thạc không chịu nổi bị đánh tan.

Thần hồn chịu tổn thương.

Dương Thạc biến sắc mặt, vèo một tiếng lùi ra sau một dặm, đến hai mươi chín dặm, áp lực nguyên tố hồng lưu bên người giảm đôi chút.

- Xem ra ba mươi dặm là cực hạn của ta. Ừm, ở lại đây tu luyện thôi.

Dương Thạc hít sâu, từ chỗ hai mươi dặm chậm rãi đến gần vị trí cực hạn ba mươi dặm.

Dương Thạc hít sâu, nói:

- Ở lại đây rèn luyện thân thể và thần hồn của ta!

Dương Thạc đóng đinh ở khu ba mươi dặm vòng xoáy bảy sắc bảy sắc, mặc kệ nguyên tố hồng lưu trong vòng xoáy bảy sắc hung dữ đập vào người mình.

Những nguyên tố hồng lưu miễn cưỡng tạo thành uy hiếp cho Dương Thạc nhưng không có thương tổn thực chất, hắn ở đây dễ dàng rèn luyện thân thể và thần hồn.

Hơn nữa cũng kéo dài hơn nhiều.

Thật ra lấy thực lực của Dương Thạc vào sâu thêm một, hai dặm là hoàn toàn có thể.

Khi đó nguyên tố hồng lưu bảy sắc sẽ tạo thành chút tổn thương cho Dương Thạc, mặc dù không lớn nhưng cần vài khắc thậm chí là mấy canh giờ mới tiêu hao hết khí huyết, thần hồn của hắn, nhưng dù sao nó sẽ tiêu hao một chút.

Chỉ cần có tiêu hao thì khó thể kéo dài.

Tại đây, nguyên tố hồng lưu chưa thể tiêu hao khí huyết, thần hồn của Dương Thạc.

Không có tiêu hao thì có thể luôn tu luyện trong này, rèn luyện thân hình rồi.

Giống như một người đứng ở đó mặc cho người ta công kích, nếu lực công kích của người tấn công không cao, không tạo thành tổn thương thực chất cho người bị đánh, theo lý luận kẻ bị đánh có thể luôn đứng đó chịu đòn. Nhưng nếu người công kích tạo thành tổn thương cho kẻ bị đánh, dù một lần chỉ cắt một miếng da, nếu mặc kệ kẻ đó tấn công thì cuối cùng người bị công kích sẽ bị từng đao lạng trì cắt đến chết.

Điều kiện có thể kéo dài tu luyện là không bị tổn thương.

Khí huyết, thần hồn luôn không có tiêu hao.

Dương Thạc vừa rèn luyện thân thể, thần hồn vừa thầm nghĩ:

- Ta ở đây, độ mạnh nguyên tố hồng lưu ít nhất hơn bên ngoài vòng xoáy bảy sắc bảy sắc gấp mười lần. Mặc kệ nguyên tố hồng lưu trùng kích thần hồn, tốc độ linh ngộ bảy loại nguyên tố áo nghĩa chắc hơn lúc trước Thái Tiểu Anh linh ngộ nguyên tố áo nghĩa gấp mấy lần.

Lúc trước tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh tu luyện bên ngoài vòng xoáy bảy sắc, trong một tháng tấn bảy loại nguyên tố áo nghĩa lên đến hai phần.

Bây giờ Dương Thạc tu luyện sâu trong vòng xoáy bảy sắc, nguyên tố hồng lưu càng thêm cường đại, tốc độ tấn bảy loại nguyên tố áo nghĩa nhanh gấp mấy lần.

Chắc không vài ngày nữa bảy loại nguyên tố áo nghĩa của Dương Thạc sẽ lên đến hai phần.

Quả nhiên, Dương Thạc ở trong vòng xoáy bảy sắc ba mươi dặm giây lát sau cảm giác bảy loại nguyên tố áo nghĩa của mình tăng lên một phần.

Mắt Dương Thạc sáng lên:

- Quả nhiên có hiệu quả!

Dương Thạc lắc người, không ở lại lâu mà trở về bên Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

Dương Thạc nói với Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc:

- Nhân Hoàng diện hạ, chỗ này có tác dụng rèn luyện cho cường giả đẳng cấp lực tinh, thậm chí là cường giả đẳng cấp thấp tinh. Thuần Nhân tộc ta nếu có thể lợi dụng nơi này thì trong thời gian ngắn thực lực sẽ tăng mạnh lớn.

Dương Thạc tăng thực lực dĩ nhiên là chuyện tốt.

Nhưng nếu thực lực tổng thể của Thuần Nhân tộc không tăng lên thì vẫn sẽ chỉ là tiểu hình chủng tộc, không thể phát triển lớn mạnh.

Tương lai Dương Thạc không dám bảo đảm sẽ luôn che chở Thuần Nhân tộc, dù có thể thì chỉ dựa vào mình hẳn sẽ rất mệt mỏi. Khiến thực lực tổng thể của Thuần Nhân tộc tăng lên, lớn mạnh mới là vô cùng quan trọng.

Vòng xoáy bảy sắc bảy sắc có thể rèn luyện cho Hư Không Vô Thánh, khiến họ tăng thực lực nhiều là cơ hội cho Thuần Nhân tộc lớn mạnh.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nhíu mày nói:

- Lợi dụng nơi này?

Chỗ này đúng là rất khá, nhưng muốn lợi dụng nó thì hơi rắc rối.

Không phải kêu tất cả đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc đều vào đây rèn luyện là được, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc là tộc trưởng của Thuần Nhân tộc, cần đắn đo nhiều mặt.

Ví dụ như tính bảo mật.

Nơi này là bí cảnh hiếm có, lỡ như bị một ít đại hình chủng tộc biết thì chắc chắn sẽ mò tới chiếm cứ.

Nếu không làm tốt công tác bảo mật, nhân tộc khó thể giữ được bí cảnh này.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc sắc mặt âm trầm chậm rãi nói:

- Tạm thời chưa thể tuyên dương nơi này ra ngoài. Trong Thuần Nhân tộc không thể bảo đảm mọi người đều trung thành, dù khiến bọn họ ký kết khế ước bí pháp vẫn không bảo đảm giữ bí mật bí cảnh.

Tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh và mấy nữ nhân của Điệp Y tộc biết được bí mật bí cảnh, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc có thể làm các nàng ký kết khế ước bí pháp, không nói ra tình hình.

Nếu tất cả đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc đều tiến vào, cho dù là ký kết khế ước bí pháp, sợ rằng không thể bảo đảm không lộ bí mật này ra ngoài.

Vì nói không chừng trong Thuần Nhân tộc có một số quân cờ của chủng tộc khác lẻn vào. Những quân cờ này thường bị chủng tộc khác khống chế. Giống như tử sĩ. Một khi bọn họ biết bí mật của bí cảnh, dù có chết thành tro bụi thì tử sĩ sẽ làm lộ tin tin tức.

Như một ít Hư Không Vô Thánh bị chủng tộc khác khống chế phụ mẫu huynh đệ, lợi dụng bí pháp khống chế kẻ đó. Một khi biết bí cảnh tồn tại, nếu giữ kín không nói, chủng tộc khác có thể dễ dàng khống chế sống chết của kẻ đó, thậm chí giết phụ mẫu huynh đệ của Hư Không Vô Thánh kia.

Nói ra tuy cũng chết vì tác dụng của bí pháp khế ước nhưng ít ra sinh mạng phụ mẫu huynh đệ bảo đảm.

Không hiếm thấy tình huống này.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc không thể bảo đảm hiện tại Thuần Nhân tộc có nhiều Hư Không Vô Thánh mà không có một nội gian.

Huống chi còn có Hư Không Vô Thánh của Điệp Y tộc.

Nói không chừng trong Hư Không Vô Thánh của Điệp Y tộc có quân cờ lúc trước tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Văn Thanh xếp vào.

Cuối cùng Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc quyết định:

- Thiết định chế cống hiến đi.

- Chỉ khi cống hiến đạt đến trình độ nào đó mới được vào trong bí cảnh tu luyện. Hiện tại chỉ khiến mấy Hư Không Vô Thánh tuyệt đối trung thành với Thuần Nhân tộc tiến vào.

Dương Thạc gật đầu, nói:

- Tóm lại Nhân Hoàng điện hạ cứ quyết định.

Không thể vĩnh viễn giữ bí mật.

Sớm muộn gì người ngoài sẽ biết đến bí cảnh này.

Điều Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cần làm là cố gắng kéo dài thời gian bị người ta biết bí cảnh. Đồng thời trong khoảng thời gian này, lợi dụng bí cảnh bồi dưỡng nhiều cao thủ Thuần Nhân tộc, để thực lực của Thuần Nhân tộc tăng nhiều. Chờ khi Thuần Nhân tộc có đủ thực lực dù có công bố bí cảnh cho đại chúng thì chủng tộc khác cũng không dám tiến đến chiếm đoạt.

Dương Thạc nói cách vào bí cảnh cho Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc biết, tiếp theo ai được vào trong bí cảnh tu luyện thì do gã sắp xếp.

Bên ngoài bí cảnh có mê trận.

May mắn mê trận là cố định, biết cách đi vào rồi lần sau có thể theo đường cũ tiến vào.

Nếu không ngừng biến đổi mê trận.

Trừ phi hoàn toàn nắm rõ mê trận, biến cách phá giải, nếu không thì dù cho lần đầu tiên đánh bại đánh bại tiến nhập, lần thứ hai, thứ ba không thể vào nữa.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc mặc kệ ai được vào, điều bây giờ hắn cần làm là mau chóng tu luyện.

769. Chương 717: Diêu Nhật Chi Huy, Hắc Động Chi Tinh

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 717: Diêu Nhật Chi Huy, Hắc Động Chi Tinh

Dương Thạc lắc người trở về ba mươi dặm vòng xoáy bảy sắc bảy sắc, rèn luyện thân hình, rèn luyện thần hồn của mình.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một ngày, hai ngày, chớp mắt mười ngày đã qua.

- Bảy loại nguyên tố áo nghĩa của ta trừ tám phần Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa ra đều đạt đến lĩnh ngộ ba phần?

Trong mười ngày này Dương Thạc lĩnh ngộ bảy loại nguyên tố áo nghĩa đã tới ba phần khủng bố.

Từ ban đầu một phần tăng lên ba phần.

Gấp ba mươi lần.

Tuy là vậy nhưng sức chiến đấu của Dương Thạc không tăng bao nhiêu.

Mức độ lĩnh ngộ áo nghĩa giống như thực lực kinh tế của một đại quốc, muốn phát huy võ lực không chỉ tăng kinh tế là được, cần một đoạn thời gian cho thực lực quân sự cũng tăng lên. Đối với Dương Thạc, tăng mức độ lĩnh ngộ nguyên tố áo nghĩa không biểu thị tăng sức chiến đấu. Muốn tăng sức chiến đấu cần võ kỹ bí pháp cường đại phát huy ra uy lực của nguyên tố áo nghĩa.

Ngoài ra những nguyên tố áo nghĩa tăng lên ba phần vẫn chưa dung hợp với nhau.

Tuy mức độ lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc rất cao, muốn dung hợp ba phần bảy loại áo nghĩa cũng cần tốn vài chục, mấy trăm, thậm chí là mấy ngàn năm.

Vạn sự khởi đầu nan.

Bảy loại nguyên tố dung hợp một phần xem như mở đầu.

Còn lại hai phần chín chậm rãi tiêu hao thì cuối cùng sẽ hoàn toàn dung hợp được.

- Hoàn toàn dung hợp bảy loại nguyên tố áo nghĩa tốn thời gian quá lâu.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Phải nghĩ cách nhanh chóng tăng thực lực cho ta.

Nhanh chóng tăng thực lực của mình.

Cách thứ nhất là lợi dụng bảy loại áo nghĩa đạt đến ba phần để tăng uy lực các bí pháp công pháp như nguyên tố hồng lưu.

Sau khi bí pháp công kích nguyên tố hồng lưu, nguyên tố hòa tan của Dương Thạc tăng uy lực thì đối phó với cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh không có vấn đề lớn. Nếu cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc đến thì Dương Thạc vẫn khó khăn cản, muốn cản lại cường giả đẳng cấp thất tinh phải nghĩ cách tăng thực lực lên cao nữa.

- Phù.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Cường giả đẳng cấp lực tinh và đẳng cấp thất tinh chênh lệch vô cùng lớn.
- Muốn đối kháng với cường giả đẳng cấp thấp tinh thì ta phải tăng sức chiến đấu về chất.
- Tốt nhất là . . .

Mắt Dương Thạc sáng ngời thâm nghĩ.

- Có thể tu thành cửu âm cửu dương đệ thất trọng, đi vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh, lúc đó sức chiến đấu của ta chắc chắn tăng trên diện rộng. Lôi kiếp giáng xuống, độ mạnh thần hồn, thân thể của ta ít nhất tăng gấp mấy lần, trạng thái thiên nhất hợp nhất giúp ta tăng vọt lĩnh ngộ bí pháp nguyên tổ áo nghĩa, vậy thì mới có thể đối kháng với cường giả đẳng cấp thấp tinh!

Tu luyện đệ thất trọng cửu âm cửu dương rốt cuộc chính thức bắt đầu.

- Nhưng không biết nên hấp thu thiên tài địa bảo thuộc tính gì cho cửu âm cửu dương đệ thất trọng?

Lúc trước Dương Thạc có ý định tu luyện cửu âm cửu dương đệ thất trọng. Trong đó vấn đề lớn nhất là nên hấp thu bí pháp có thuộc tính gì. Vấn đề này luôn làm Dương Thạc rối rắm, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nhưng bây giờ Dương Thạc đã có chút manh mối cho vấn đề này.

Có thể nói cửu âm cửu dương là đệ nhất huyền công của Thuần Nhân tộc.

Chẳng những tại trần gian, dù là Thiên Thánh giới thì cửu âm cửu dương đều là siêu nhiên. Bộ công pháp kia do một vị siêu cấp đại năng của Thuần Nhân tộc từ ức vạn năm trước, hai đồ nhi của người chế tạo ra Áo giáp bội tăng sáng tạo. Được gọi là cửu âm cửu dương hợp nhất có thể đạt đến cơ sở sức chiến đấu trăm lần, trở thành siêu cấp cường giả tuyệt thế vô song.

Hai bộ huyền công được sáng tạo ra xong thành báu vật trấn tộc của Thuần Nhân tộc.

Chỉ có một ít đệ tử của Thuần Nhân tộc thiên phú cực ỏi có thể tu luyện.

Nhưng dù thiên phú có mạnh đến đâu, đệ tử Thuần Nhân tộc có ngộ tính cao cỡ nào thì gần như chỉ có thể tu luyện một bộ trong cửu âm cửu dương, không thể cùng tu hai bộ.

Dù có một số thiên tài tuyệt vời cùng tu luyện hai bộ nhưng cuối cùng không thể dung hợp cửu âm cửu dương, không thể phát ra uy lực mạnh nhất.

Dần dần cửu âm cửu dương huyền công tuy được gọi là đệ nhất công pháp bí điển Thuần Nhân tộc, nhưng Thuần Nhân tộc đã không có nhiều kiên nhẫn với hai bộ công pháp này.

Hai bộ công pháp này tu luyện đơn độc thì không mạnh hơn huyền công khác bao nhiêu.

Bởi vì là chí bảo trấn tộc Thuần Nhân tộc cho nên muốn đổi tu luyện bộ công pháp kia kia cần hao phí nhiều giá trị cống hiến, cho nên đến cuối cùng thiên tài Thuần Nhân tộc bình thường đổi một số công pháp cần giá trị cống hiến không nhiều, cửu âm cửu dương dần không có ai quan tâm.

Sau này Thuần Nhân tộc dần suy tàn.

Hơn phân nửa Bán Thần Thú tộc liên tục tấn công Thuần Nhân tộc, trong náo động, hai bộ công pháp cửu âm cửu dương dần thất truyền.

Lưu lạc tứ tán.

Trong đó một phần lưu lạc đến trần gian, mới tạo nên tồn tại nghịch thiên như Dương Thạc.

Cho nên bây giờ trong Thuần Nhân tộc căn bản không có công pháp cửu âm cửu dương.

Dương Thạc chỉ là thôi diễn ra cửu âm cửu dương đệ lục trọng, chưa thôi diễn ra đệ thất trọng.

Thôi diễn cửu âm cửu dương đệ thất trọng, khó khăn không lớn. Dù sao Dương Thạc thôi diễn tứ, ngũ, lục trọng thì đệ thất trọng là quen tay. Vấn đề duy nhất cũng là quan trọng nhất đó là đệ thất trọng cửu âm cửu dương huyền công của Dương Thạc rốt cuộc nên hấp thu thiên tài địa bảo thuộc tính gì?

- Bây giờ ta có bảy thuộc tính. Gần như mọi nguyên tố bao gồm trong bảy thuộc tính của ta. Rốt cuộc nên hấp thu thiên tài địa bảo thuộc tính gì trong đệ thất trọng cửu âm cửu dương huyền công đây.

Dương Thạc nhíu mày.

Bảy thuộc tính, kim mộc thủy hỏa thổ, phong, lôi, cơ hồ bao gồm tất cả vật chất nguyên tố.

Dương nhiên không phải nói trừ bảy thuộc tính ra không có nguyên tố thuộc tính khác.

Ví dụ như thời gian thuộc tính, không gian thuộc tính. Nhưng những thứ này hiển nhiên không thuộc về vật chất thuộc tính, Dương Thạc cảm giác hiện tại hẳn chưa đạt tới trình độ hấp thu báu vật thời gian thuộc tính, không gian thuộc tính.

Thuộc tính khác như băng chi thuộc tính, đốt cháy thuộc tính vân vân và vân vân đều thoát thai bảy vật chất thuộc tính. Có thể nói trừ vật chất thuộc tính khác ra không có vật chất thuộc tính nào khác.

Dương Thạc suy tư:

- Bây giờ ta rốt cuộc nên hấp thu thiên tài địa bảo vật chất thuộc tính nào đây.

Lúc trước Dương Thạc cảm giác dường như đã tiếp xúc với đáp án rất gần.

Bây giờ muốn tìm tòi, nghiên cứu thì phát hiện đáp án vẫn ở trong sương mù, rất khó tìm được.

Dương Thạc thở hắt ra, trầm nghĩ:

- Từ từ đến vậy, dù sao đáp án kia cách tra ra manh mối không xa.

Giống như cách tờ giấy mỏng tùy thời đâm thủng.

Dương Thạc tiếp tục ở trong vòng xoáy bảy sắc tu luyện.

Thần hồn của Dương Thạc chịu bảy loại nguyên tố trong vòng xoáy bảy sắc trùng kích mãnh liệt.

- Bảy loại nguyên tố . . . Bảy loại nguyên tố . . .

Cảm nhận được bảy loại nguyên tố, dường như Dương Thạc hiểu ra cái gì.

- Phải rồi, bảy màu.

770. Chương 718: Đến

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 718: Đến

Thần hồn Dương Thạc mạnh run lên.

- Còn có hai loại thuộc tính nguyên tố bị ta bỏ qua, đó là hai nguyên tố đối lập, quang minh cùng hắc ám.

Quang minh nguyên tố cùng hắc ám nguyên tố, hai loại nguyên tố hoàn toàn đối lập.

Bảy vật chất nguyên tố toát ra bảy ánh sáng màu khác nhau.

Cùng lúc đó, bảy vật chất nguyên tố có thể hấp thu ánh sáng khác biệt.

Nhưng khối đất có màu nâu đất là bởi vì nó hấp thu hết ánh sáng trừ màu nâu đất ra, cuối cùng chỉ phản xạ màu nâu đất.

Bảy loại nguyên tố có thể hấp thu một phần ánh sáng phản chiếu ra phần ánh sáng khác.

Hỗn hợp ánh sáng chúng nó phản chiếu ra chính là ánh sáng thuần túy, quang minh nguyên tố.

Chúng nó hấp thu những ánh sáng hỗn hợp với nhau là hắc ám nguyên tố.

Quang minh cùng hắc ám, thoát thai từ bảy loại nguyên tố nhưng không thuộc về bảy loại nguyên tố, chúng nó ngang bằng với bảy loại nguyên tố hay còn cao hơn nữa bậc.

- Cửu âm cửu dương đệ thất trọng chính là cần hấp thu quang minh nguyên tố cùng hắc ám nguyên tố . Quang minh nguyên tố là dương, hắc ám nguyên tố là thuộc tính âm.

Dương Thạc thầm ra quyết định.

- Trước tìm đến thiên tài địa bảo của quang minh nguyên tố cùng hắc ám nguyên tố.

Dương Thạc hít sâu ổn định tâm tình, thầm nghĩ.

Thiên tài địa bảo quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố.

Trong bảo khố của Thuần Nhân tộc chắc có khá nhiều, lấy mấy ngàn vạn giá trị cống hiến hiện tại của Dương Thạc đổi hai cái thiên tài địa bảo không thành vấn đề.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Bây giờ đi đi.

Dương Thạc lắc người thoát khỏi vòng xoáy bảy sắc bảy sắc, lấy ngọc bài giá trị cống hiến ra xem.

- Thiên tài địa bảo ẩn chứa quang minh nguyên tố, tìm được rồi, Diệu nhật chi huy!

Dương Thạc nhanh chóng tìm ra thiên tài địa bảo ẩn chứa quang minh nguyên tố.

Diệu nhật chi huy, thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh.

Truyền thuyết một vị siêu cấp cường giả của Thuần Nhân tộc khoảng ức vạn năm trước muốn đột phá Thiên Thánh giới tới thiên ngoại chi địa. Vị cường giả này liên tục phi thăng, không biết thăng lên bao nhiêu vạn dặm rồi cuộc đột phá khí tầng trên bầu trời Thiên Thánh giới tới thiên ngoại chi địa. Khi đến thiên ngoại chi địa thì một mặt trời bên ngoài tỏa ra ánh sáng cực kỳ nóng cháy hừng hực cường giả đó.

Ánh sáng kia giống như nguyên tố hồng lưu của Dương Thạc. Gần như ngưng tụ thành dòng chảy thực chất.

Chớp mắt xuyên qua phòng ngự của siêu cấp cường giả của Thuần Nhân tộc.

Tổn thương thân hình siêu cấp cường giả của Thuần Nhân tộc.

Siêu cấp cường giả của Thuần Nhân tộc vội vàng bay vào khi tầng Thiên Thánh giới mới thoát một kiếp.

Khi siêu cấp cường giả của Thuần Nhân tộc chạy trốn vùng tay lảng không chớp ánh sáng mặt trời, trở vào tầng khí quyển lập tức cất trong bình ngọc báu vật cực phẩm, đó chính là Diệu nhật chi huy.

Nên biết siêu cấp cường giả của Thuần Nhân tộc là vượt qua đẳng cấp thất tinh.

Ánh sáng mặt trời có thể tổn thương siêu cấp cường giả của Thuần Nhân tộc thì cường đại cỡ nào?

Diệu nhật chi huy chỉ là một lư ánh sáng mặt trời, khi quay về tầng khí quyển thì bị linh khí trong đó pha loãng gấp trăm ngàn lần. Dù Diệu nhật chi huy bị pha loãng vẫn là thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Hiện tại thể chất của ta không biết có hấp thu Diệu nhật chi huy được không. Mặc kệ ra sau, thử một lần xem.

Lúc trước Dương Thạc hấp thu những thiên tài địa bảo đều là lúc Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc tới trần gian tặng cho hắn.

Sau khi đến Thiên Thánh giới Dương Thạc mới biết mấy thứ kia là thiên tài địa bảo đẳng cấp tam tinh.

Hiện giờ Dương Thạc bắt đầu hấp thu thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh, mặc dù khí lực thần hồn của hắn cực kỳ cường đại nhưng chưa biết hấp thu được sức mạnh trong thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh không.

- Mặc kệ ra sao, thể chất của ta được tăng mạnh là sự thật.

- Hơn nữa dung hợp áo nghĩa của ta xưa đâu bằng nay.

Ban đầu dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc mới có vài phần độ linh ngộ.

Dung hợp thiên tài địa bảo đẳng cấp tam tinh rất là miễn cưỡng.

Bây giờ mức dung hợp áo nghĩa gần bảy phần, muốn dung hợp thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh không nói đến cuối cùng có thành công không nhưng đáng giá thử một lần.

- Lại thử xem báu vật hắc ám nguyên tố.

Dương Thạc nghĩ, đi tìm thiên tài địa bảo hắc ám nguyên tố.

- Cái này là chí bảo hắc ám nguyên tố đẳng cấp thất tinh? Hắc động chi tinh.

Dương Thạc nhanh chóng tìm ra chí bảo hắc ám nguyên tố đẳng cấp thất tinh.

Chí bảo quang minh nguyên tố là đẳng cấp thất tinh thì chí bảo hắc ám nguyên tố tất nhiên không thể quá thấp, tốt nhất cũng là đẳng cấp thất tinh.

Hắc động chi tinh có lai lịch không thua gì Diệu nhật chi huy.

Truyền truyền hai siêu cấp đại năng, siêu cấp cường giả đẳng cấp thất tinh của Thuần Nhân tộc luân bàn vô tình đánh vỡ không gian Thiên Thánh giới hình thành hố đen to lớn. Trong đó một vị siêu cấp cường giả chộp ra một tinh thể Hắc động chi tinh trong hố đen.

Sau đó hố đen kia điên cuồng hấp thu linh khí của Thiên Thánh giới cuối cùng lấp đầy, hoàn toàn tan biến.

Hắc động chi tinh là tinh thể to cỡ nắm tay màu đen, trọng lượng rất nặng.

Hai siêu cấp đại năng dùng bí pháp không gian niêm phong lại.

Nếu lấy Hắc động chi tinh ra thì nó sẽ điên cuồng hấp thu các loại vật chất xung quanh.

Nếu rớt xuống hạ đẳng như nhân gian giới thì Hắc động chi tinh có thể chế tạo hố đen loại nhỏ.

Dương Thạc nhìn giới thiệu về Hắc động chi tinh, hút ngụm khí lạnh:

- Cường đại!

Trong hạ đẳng như nhân gian giới thì Hắc động chi tinh có thể chế tạo hố đen loại nhỏ. Gọi nó là báu vật đẳng cấp thất tinh là chưa đủ.

- Diệu nhật chi huy chỉ là một luồng ánh sáng, cơ hồ không có trọng lượng.

Dương Thạc hít sâu trầm nghĩ:

- Hắc động chi tinh là vật chất rất nặng, hai thứ này tương phản với nhau, một âm một dương, vừa lúc để ta hấp thu, rèn tạo đệ thất trọng cửu dương cửu âm chân thân.

- Tìm Nhân Hoàng lấy hai chí bảo này đã.

Thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh cần đổi rất nhiều giá trị cống hiến, mỗi thứ hao phí năm trăm vạn giá trị cống hiến vừa lúc Dương Thạc có đủ.

Giá trị cống hiến của Dương Thạc trong Thuần Nhân tộc đạt hơn ba ngàn vạn, xếp hạng trong lịch sử Thuần Nhân tộc coi như khá nổi tiếng, muốn đổi hai thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh bình thường là rất đơn giản.

Chủ yếu là vì giá trị của hai thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh này không quá đắt.

Bình thường thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh có giá trị không bằng bí bảo, pháp khí đẳng cấp thất tinh đã thành phẩm. Hai thiên tài địa bảo trị giá năm trăm vạn giá trị cống hiến chủ yếu là vì lai lịch của nó quá lớn, nếu là thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh bình thường cần bản không cần nhiều giá trị cống hiến đến đổi.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lắc người đi tìm Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, muốn hai thiên tài địa bảo này.

Các loại báu vật của Thuần Nhân tộc vốn nằm trong tay Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

Tuy nhiên, hiện tại Bạch Lâm đảo không còn trói buộc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc không nhất định luôn ở trên Bạch Lâm đảo, các báu vật đặt trong tay gã nếu như gã có việc gì rời khỏi Bạch Lâm đảo thì những tộc nhân Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo muốn đổi báu vật sẽ rắc rối. Cho nên đa số báu vật còn đặt trong nơi Thuần Nhân tộc cư trú.

Chỉ số ít cực kỳ quý giá là vẫn nằm trên người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

Như báu vật, thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh đều ở trên người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, nay Dương Thạc muốn đổi Diệu nhật chi huy, Hắc động chi tinh tất nhiên cần tìm gã đổi là được.

Biết Dương Thạc muốn đổi hai báu vật thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc ngăn ra:

- Người muốn đổi hai báu vật này?

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc là vương giả trong Thuần Nhân tộc, cực kỳ thông minh. Dương Thạc muốn đổi hai báu vật quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố. Gã hơi suy nghĩ liền biết mục đích của hắn.

- Người muốn ngưng tụ đệ thất trọng cửu âm cửu dương chân thân?

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc chậm rãi nói:

- Báu vật quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố rất khó. Sáu trọng đầu cửu âm cửu dương hấp thu sáu báu vật thuộc tính, đến đệ thất trọng coi như cần hấp thu báu vật quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói:

- Hai thiên tài địa bảo này nằm trong tay ta, nhưng dùng cách đặc biệt niêm phong. Dương Thạc, nếu người muốn sử dụng thì phải cẩn thận một chút.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lấy ra hai bình ngọc nhỏ giao cho Dương Thạc.

Dương Thạc cầm hai bình ngọc nhỏ, lòng máy động:

- Pháp khí không gian?

Dương Thạc rõ ràng cảm giác được hai bình ngọc nhỏ chính là pháp khí không gian, hiển nhiên Diệu nhật chi huy, Hắc động chi tinh bị niêm phong trong không gian đặc biệt.

May là dù Diệu nhật chi huy, Hắc động chi tinh ở trong không gian đặc biệt nhưng Dương Thạc luyện hóa hai bình ngọc nhỏ là không gian sẽ bị hắn khống chế, có thể dễ dàng điều động Diệu nhật chi huy, Hắc động chi tinh, hấp thu quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố bên trong.

Dương Thạc cầm hai bình nhỏ, hít sâu, trầm nghĩ:

- Không biết lần này ta mất bao lâu mới hấp thu hết năng lượng quang minh, hắc ám trong hai thiên tài địa bảo này, hoàn toàn ngưng tụ cửu âm cửu dương chân thân đệ thất trọng.

- Đi sâu vào vòng xoáy bảy sắc ba mươi dặm đi, ở bên kia vừa rèn luyện thân thể của ta vừa hấp thu hai thiên tài địa bảo.

Dương Thạc nhanh chóng di chuyển, vào sâu trong vòng xoáy bảy sắc.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một ngày . . . Mười ngày . . . Một tháng.

Một tháng qua đi, Dương Thạc ở trong vòng xoáy bảy sắc có chút thu hoạch.

- Đã lĩnh ngộ bảy loại nguyên tố áo nghĩa đến bốn phần, sau này lĩnh ngộ thì tốc độ sẽ chậm hơn rất nhiều.

Lúc trước Dương Thạc chỉ mất hơn mười ngày là lĩnh ngộ hết bảy loại áo nghĩa lên ba phần.

Một tháng qua Dương Thạc chỉ từ lĩnh ngộ ba phần tăng lên bốn phần.

Đây là chuyện rất bình thường.

Càng về sau thì càng khó lĩnh ngộ nguyên tố áo nghĩa.

Bây giờ Dương Thạc mất một tháng tăng lên một phần lĩnh ngộ, tiếp theo tốn một, hai năm cũng khó tăng lĩnh ngộ nguyên tố áo nghĩa lên một phần.

Giống như Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa của Dương Thạc, lúc trước đạt tám phần lĩnh ngộ.

Nửa tháng nay các áo nghĩa khác đạt bốn phần, Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa mới chỉ có hai phần, tổng cộng là tám phần hai.

Chắc qua vài chục, mấy trăm năm nữa Lôi đình áo nghĩa, Đại địa áo nghĩa cũng khó lên chín phần.

Từ chín phần lên mười phần e rằng cần ngàn vạn năm.

Dù là vậy cũng đủ thấy vòng xoáy bảy sắc khủng bố cỡ nào.

Hàng vạn năm tăng nguyên tố áo nghĩa lên mười phần?

Nên biết tuổi thọ của Hư Không Vô Thánh cỡ mấy chục vạn năm, tăng một áo nghĩa lên mười phần ít nhất là sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh. Rất nhiều Hư Không Vô Thánh suốt đời khó thể đi vào đẳng cấp lục tinh, thậm chí không đạt tới đẳng cấp tứ tinh, một khi vào vòng xoáy bảy sắc thì có cơ hội rất lớn.

Một tháng nay trừ bảy loại nguyên tố áo nghĩa tăng lên bốn phần lĩnh ngộ ra, Dương Thạc dung hợp Diệu nhật chi huy, Hắc động chi tinh đến một phần rồi.

- Một tháng một phần.

- Tức là nói ta hoàn toàn dung hợp hai thiên tài địa bảo này hao phí cỡ mười tháng là cùng.

Dung hợp hai thiên tài địa bảo Diệu nhật chi huy, Hắc động chi tinh không đến mức càng về sau càng chậm.

Bình thường rất nhanh.

Một tháng dung hợp một phần, tối đa một năm là có thể hoàn toàn dung hợp!

Dương Thạc thở phào, trầm nghĩ:

- Trong vòng một năm Thuần Nhân tộc sẽ không có nguy hiểm gì.

Nỗi uy hiếp Thiên Ô tộc như thanh kiếm bén lúc nào cũng treo trên đầu Dương Thạc.

Đặc biệt là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc.

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, dù là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh thì Dương Thạc có thể nhẹ nhàng đối phó. Muốn đối phó cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh thì khó khăn rất lớn. Có thể nói một khi cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh xuất hiện, Dương Thạc muốn trốn cũng không thoát.

Trong vòng một năm tốt nhất là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc đừng xuất hiện.

Còn cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh . . .

Hiện nay bảy loại nguyên tố áo nghĩa của Dương Thạc tăng lên bốn phần.

Dù không cố ý tiến hành dung hợp, các bí pháp nguyên tố hồng lưu, nguyên tố hòa tan của Dương Thạc tăng uy lực hơn gấp đôi. Cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh không khiến Dương Thạc sợ hãi, huống chi trong vòng xoáy bảy sắc này không chỉ có thể lĩnh ngộ nguyên tố áo nghĩa, thân hình, thần hồn của hắn lúc nào cũng đươc rèn luyện. Mới qua một tháng mà Dương Thạc cảm giác thân thể tăng tiến hai phần.

Nếu bây giờ Dương Thạc đụng phải cường giả đẳng cấp lục tinh sơ, trung giai như tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Lam Thiên Sơn thì chỉ hai chiêu đủ đập nát hai người này không chứa mẩu xương.

Hễ tộc nhân của Thiên Ô tộc nào dưới cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh nhào tới là chết ngay.

- Chờ vậy.

- Tốt nhất là đừng có ai đến chịu chết, nếu không thì . . .

Mắt Dương Thạc lộ sát khí.

Thời gian chớp mắt lại qua một tháng.

Đồng hải, trên mặt biển cách Bạch Lâm đảo chỉ mấy ngàn dặm, vài bóng người lao nhanh đi.

Mấy bóng người này là ba lão nhân cộng đôi thanh niên nam nữ, năm người này toàn bộ đều có chín chi, hiển nhiên là người Cửu Túc Thú tộc trong Thiên Ô tộc. Người dẫn đầu là thanh niên trẻ tuổi, lưng có bốn cánh bướm mỏng, không ai khác hơn là nhi tử của tộc trưởng của Diệu Y tộc, Thái Văn Thanh, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Long.

Cửu Tử Long đi dẫn đầu, mắt tràn ngập thù hận và sát ý:

- Đến rồi, rốt cuộc sắp tới!

- Tử Long!

Ô Vân Thường theo sát sau lưng Cửu Tử Long.

Ô Vân Thường trầm nghĩ:

- Không tiếc hao phí chân nguyên của mình, muốn sớm ngày đến Bạch Lâm đảo để giết tộc nhân Thuần Nhân tộc sao? oán khí và sát khí của Tử Long quá lớn, hèn chi lúc trước nói nếu ở lại Thiên Ô quần đảo không trút ra thì tâm tình sẽ bị trở ngại, vĩnh viễn không có khả năng bước vào đẳng cấp thất tinh.

Vốn từ Mạc Niên đảo đến Bạch Lâm đảo cần tốn một tháng, đó là tốc độ phi chu.

Nếu không tiếc hao phí chân nguyên của mình bay đi thì tốc độ sẽ nhanh hơn chút.

771. Chương 719: Dương Thạc Có Sức Chiến Đấu Gấp Một Trăm Lẻ Tám Lần

Vô Tận Thần Công

Chương 719: Dương Thạc có sức chiến đấu gấp một trăm lẻ tám lần

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Tử Long sốt ruột trở về Bạch Lâm đảo nên không tiếc hao phí chân nguyên bay qua đây, vì vậy mới hai tháng rưỡi gã đã sắp tới nơi Thuần Nhân tộc cư trú trên Bạch Lâm đảo.

Bạch Lâm đảo ở ngay trước mặt.

Vù vù vù vù vù!

Đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bay nhanh.

Phía tây Bạch Lâm đảo, trên hải vực cách ba ngàn dặm, một con chim đại bàng to khổng lồ đang bay tới.

Chim đại bàng vừa bay vừa trầm nghĩ:

- Ta rút cuộc bước đến ngưỡng cửa huyết nhục diễn hóa cực độ.
- Đi tới Thiên Thánh giới cũng mười bảy, tám năm rồi.

Chim đại bàng trầm nghĩ:

- Mười mấy năm nay nhờ một số bí bảo của nhân tộc mà dẫn cấp huyết nhục diễn hóa của ta càng lúc càng cao, nhưng vẫn cách cực hạn rất xa. May mà lần này Dương Thạc tiêu diệt ba chủng tộc Bạch Lâm đảo, có được nhiều bí bảo của ba chủng tộc, còn có bí bảo của Thiên Ô tộc. Thiên Ô tộc là hải tộc, sức sống cực kỳ cường đại. Trong tộc quần của họ có một số bí bảo tăng cường năng lực huyết nhục diễn hóa, ta đối trước tiên. Giờ sử dụng quả nhiên cách huyết nhục diễn hóa cực độ không xa.

Chim đại bàng này không phải ai khác hơn Đại Bàng Kim Sí Vương.

- Truyền thuyết nói huyết nhục diễn hóa cực độ có thể biến đổi huyết mạch!

Đại Bàng Kim Sí Vương trầm nghĩ:

- Ta lấy trạng thái chim đại bàng biến thành loài cá trong biển, không phải biến ảo bình thường mà huyết mạch của ta cũng thành loài cá. Huyết nhục diễn hóa đến mức tận cùng, muốn biến thành huyết mạch nào cũng được.

Mắt Đại Bàng Kim Sí Vương sáng rực.

Đại Bàng Kim Sí Vương khao khát huyết nhục diễn hóa cực độ.

- A?

Đại Bàng Kim Sí Vương đang nghĩ chợt cảm giác điều gì, nhanh chóng ngừng đầu nhìn hướng tây.

- Có người đến?
- Khí thế thật cường đại.
- Mấy người này đều là cường giả đẳng cấp lục tinh?

Đại Bàng Kim Sí Vương chỉ liếc sơ liền thấy ra mấy người bay nhanh đến đều là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh. Trong đó thực lực yếu nhất là thiếu nữ kia phát ra khí thế khiến tim Đại Bàng Kim Sí Vương đập nhanh, còn bốn người khác làm gã có cảm giác không đấu lại.

Hiện tại Đại Bàng Kim Sí Vương là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh.

Lúc Dương Thạc đến Thuần Nhân tộc thì Đại Bàng Kim Sí Vương mới chỉ có sức chiến đấu của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh. xem tại

Nhưng sau khi Dương Thạc tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc, có được bảo khố của Cửu Túc Thú tộc, trong đó có một ít báu vật có thể tăng cường năng lực huyết nhục diễn hóa đều bị Đại Bàng Kim Sí Vương đổi lấy.

Đại Bàng Kim Sí Vương sử dụng những báu vật này xong đẳng cấp huyết nhục diễn hóa tăng vọt.

Cộng thêm ba tháng qua Đại Bàng Kim Sí Vương từng xâm nhập vào bí cảnh hiểm địa đẳng cấp ngũ tinh để rèn luyện, sau khi đi ra gã lập tức có sức chiến đấu của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh.

Năm cường giả từ phía tây bay nhanh đến người kém nhất cũng khiến tim Đại Bàng Kim Sí Vương đập nhanh.

Không phải cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh thì còn ai?

- Tại sao xuất hiện cường giả đẳng cấp lục tinh?
- Một lần đến năm người?

Thấy tình huống này, Đại Bàng Kim Sí Vương nhướng mày.

Bạch Lâm đảo coi như là tiểu đảo khá hẻo lánh trong tộc trưởng, mặc dù diện tích cỡ như Mạc Niên đảo nhưng không phồn hoa bằng.

Nguyên nhân rất đơn giản, Mạc Niên đảo là con đường vận hàng quan trọng phải đi qua, rất nhiều thương đội đi trong Đông Hải đều phải qua Mạc Niên đảo. Bạch Lâm đảo thì hơi hẻo lánh, bình thường sẽ không ai tới đây.

Ngoài ra cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh rất hiếm thấy.

Bình thường có cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh lang bạt trong Thiên Thánh giới thường cô độc một mình, ít có mấy cường giả đẳng cấp lục tinh tụ tập với nhau. Năm cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh thành nhóm bay hướng Bạch Lâm đảo, mục đích thật khó lường.

Đại Bàng Kim Sí Vương giật mình kêu lên:

- Là hướng tới Bạch Lâm đảo?

Vù vù vù vù vù!

Khi Đại Bàng Kim Sí Vương thềm giật mình thì năm cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh đã đến gần.

Diện mạo của năm người cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh đập vào mắt Đại Bàng Kim Sí Vương.

- Nguy rồi, là cường giả của Thiên Ô tộc!

Năm người đều có chín chi, Đại Bàng Kim Sí Vương có ngu cũng biết họ đều là cường giả của Thiên Ô tộc, thân với Cửu Túc Thú tộc.

Lúc trước Cửu Túc Thú tộc bị Dương Thạc tiêu diệt, bây giờ cường giả của Thiên Ô tộc xuất hiện, khỏi nghĩ cũng biết mục đích của họ là gì.

Đại Bàng Kim Sí Vương giật nảy mình, người căng cứng.

- A? Một cường giả Bán Thần Thú tộc phi điều?

Khi Đại Bàng Kim Sí Vương phát hiện đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào thì họ cũng nhận ra Đại Bàng Kim Sí Vương.

Cửu Tử Long đi đằng trước lạnh lùng liếc Đại Bàng Kim Sí Vương.

Người Cửu Tử Long phát ra sát khí đậm đặc:

- Tu vi đẳng cấp ngũ tinh? Có thể đi vòng quanh Bạch Lâm đảo thì dù không phải người Thuần Nhân tộc cũng không là kẻ địch của họ. Không là kẻ địch của Thuần Nhân tộc thì đều đáng chết!

Trong Thuần Nhân tộc chưa chắc đều là tộc nhân Thuần Nhân tộc.

Rất có khả năng là tộc nhân của một số chủng tộc phụ thuộc.

Giống như Thiên Ô tộc có nhiều chủng tộc phụ thuộc, một số là thú tộc lục địa, có phi điều. Tuy Đại Bàng Kim Sí Vương là hình dạng chim nhưng không ai dám chắc gã có phải là người của Thuần Nhân tộc không.

Tóm lại xuất hiện gần Bạch Lâm đảo là đáng chết.

Lỡ như Đại Bàng Kim Sí Vương là người của Thuần Nhân tộc, không giết gã thì chẳng phải là gã lập tức truyền âm về, để cường giả Thuần Nhân tộc cảnh giác sao?

- Cho nên . . .

Cửu Tử Long quát to:

- Chết đi!

Cửu Tử Long đánh hướng Đại Bằng Kim Sí Vương.

Đại Bằng Kim Sí Vương kinh ngạc nói:

- Tốc độ nhanh quá!

Đại Bằng Kim Sí Vương có sức chiến đấu đẳng cấp ngũ tinh nhưng chỉ mới đi vào đẳng cấp ngũ tinh, tuy là phi điều, am hiểu tốc độ lại không bằng một móng út của Cửu Tử Long đẳng cấp lục tinh. Nên biết Cửu Tử Long có huyết mạch Đệ Y tộc, tốc độ không chậm, một lần này đột nhiên gia tốc, nháy mắt trùng kích lại đây. Đại Bằng Kim Sí Vương không kịp phản ứng Cửu Tử Long đã áp sát.

Cửu Tử Long dùng sáu cánh tay mạnh đánh vào Đại Bằng Kim Sí Vương.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ đécc tai, tuy Đại Bằng Kim Sí Vương có phòng ngự rất mạnh nhưng bị Cửu Tử Long oanh sát liền nổ thành đoàn thịt.

Cửu Tử Long đánh nát thân hình Đại Bằng Kim Sí Vương, hừ lạnh một tiếng:

- Cường giả đẳng cấp ngũ tinh bình thường bị ta oanh sát một cú là chắc chắn thành tro bụi.

Thân hình Đại Bằng Kim Sí Vương thành đồng thịt tán đi trong không khí, chậm rãi rớt xuống đất, dường như đánh mất hết sự sống.

Hư Không Vô Thánh đúng là có huyết nhục diễn hóa.

Nhưng cũng không phải vô hạn diễn hóa!

Ví dụ cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh bị người ta đánh bạo nửa người thì có thể hồi phục, bị đánh thành thịt vụn rất khó diễn hóa hồi phục.

772. Chương Thứ 720: Dám Đến Thuần Nhân Tộc Của Ta Giương Oai?

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 720: Dám đến Thuần Nhân tộc của ta giương oai?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nếu là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh bị đánh thành thịt vụn còn hồi phục được, nhưng bị đánh thành bãi máu muốn hồi phục cực kỳ khó khăn.

Chỉ có cửu âm cửu dương chân thân của Dương Thạc, trong đó cửu dương chân thân bất tử bất diệt, bị đả thành bột phấn lập tức hồi phục ngay.

Thực lực của Đại Bằng Kim Sí Vương chỉ là đẳng cấp ngũ tinh, thân thể bị đánh thành bãi máu, Cửu Tử Long cảm thấy không có khả năng hồi phục, chết chắc rồi. Dĩ nhiên Cửu Tử Long có phát động một ít bí pháp tiếp tục nghiền bãi máu Đại Bằng Kim Sí Vương thành phấn, khiến gã hình thần đều diệt. Cửu Tử Long là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh. Giết một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh khinh thường ra chiêu thứ hai.

- Đi!

Đánh bạo Đại Bằng Kim Sí Vương xong Cửu Tử Long tiếp tục tiến lên.

Vù vù vù vù vù!

Đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Vô, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bay nhanh đi.

Khi đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào rời đi thì bãi máu Đại Bằng Kim Sí Vương rút xuống biển nhanh chóng mất dấu, ngừng tụ ra Đại Bằng Kim Sí Vương thu nhỏ.

- Hay cho cường giả đẳng cấp lục tinh Thiên Ô tộc, thực lực này hình như mạnh hơn cả Nhân Hoàng, Dương Thạc trước kia, không lẽ là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh? Nếu không nhờ huyết nhục diễn hóa của ta có đẳng cấp cực cao, bị đánh thành bãi máu cũng hồi phục được thì e rằng lần này thành mây khói rồi.

Đại Bằng Kim Sí Vương vung tay lên, một ngọc giản xuất hiện trong tay gã.

Đại Bằng Kim Sí Vương trầm giọng truyền âm:

- Cường giả của Thiên Ô tộc đã đến, có năm cường giả đẳng cấp lục tinh, trong đó tình nghi có cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh. Các vị trên Bạch Lâm đảo lập tức quay vào Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc ta.

Năm cường giả đẳng cấp lục tinh.

Chắc không có cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, nếu có thì làm gì chịu bay sau lưng Cửu Tử Long là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh?

- Cường giả của Thiên Ô tộc tới rồi!

- Năm cường giả đẳng cấp lục tinh.

- Trong đó tình nghi có cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh . . .

Giọng của Đại Bằng Kim Sí Vương nhanh chóng truyền trở lại Bạch Lâm đảo, lọt vào tai các đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc.

- Cái gì? Cường giả của Thiên Ô tộc đến rồi? Là báo thù cho Cửu Túc Thú tộc sao?

- Ui, có đến năm cường giả đẳng cấp lục tinh, mạnh tay thật. Thuần Nhân tộc chúng ta có Nhân Hoàng mạnh nhất chỉ mới là đẳng cấp lục tinh, vừa đi vào đẳng cấp lục tinh thôi, cách cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh rất xa. Mặc dù Dương Thạc cường đại, thể hiện sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh nhưng e rằng khó là đối thủ của cường giả đẳng cấp lục tinh.

- Mau, mau quay vào Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc!

- Cường giả đẳng cấp thấp tinh không đến, Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc ta sẽ không bị công phá!

Trên Bạch Lâm đảo, những cường giả đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc cùng bay hướng Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Trong hai tháng này Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc đi vào đẳng cấp lục tinh, nhưng gã chỉ mới bước chân vào hàng đẳng cấp lục tinh, dù có thiên phú cường đại, có được các loại bí bảo, nhưng thực lực tối đa là đẳng cấp lục tinh trung giai, phát huy vượt xa bình thường chỉ cỡ sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh cao giai, căn bản không thể so sánh với cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh.

Dương Thạc thì hai tháng trước thể hiện sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh cao giai.

.....

Tốc độ tăng tiến của Dương Thạc quá nhanh.

Lúc trước có tăng vọt rồi, trong hai tháng này mọi người cảm thấy Dương Thạc đi vào thời kỳ tích lũy, khó thể tăng thêm.

Năm cường giả đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc xuất hiện, Thuần Nhân tộc đành tạm thời núp vào Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Trong khi các tộc nhân Thuần Nhân tộc hành động thì dưới đáy biển, trong bí cảnh vòng xoáy bảy sắc, đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Diệp Y tộc, Thái Tiểu Anh từ ngọc giản bên người biết được tin tức.

- Thiên Ô tộc? Mau vậy đã đến rồi?

Dương Thạc hít sâu, nói:

- Vốn ta ch oảng cần ba tháng những người này mới đến, không ngờ sớm hơn nửa tháng.

Mắt Dương Thạc bắn ra sát khí.

- Nếu đã tới rồi thì giết chúng, cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh chứ gì? Không đáng lo!

Hai tháng rưỡi này thân thể, thần hồn của Dương Thạc được rèn luyện, tăng hai, ba phần, cộng thêm linh ngộ áo nghĩa, sức chiến đấu lại tăng lên, là sức chiến đấu gấp một trăm lẻ tám lần, cách cực hạn một trăm mười lần không xa.

Áo giáp bội tăng tăng phúc gấp tám lần.

Hiện tại Dương Thạc không sợ cao thủ bên dưới cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh? Dương Thạc chính là bá chủ trong cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh!

- Lập tức ra ngoài!

Dương Thạc nhích người, nhanh chóng thoát khỏi vòng xoáy bảy sắc.

Dương Thạc vừa bay nhanh ra ngoài vừa thầm nghĩ:

- Ra khỏi bí cảnh vòng xoáy bảy sắc tổn một khắc, trong lúc này Thuần Nhân tộc sẽ không bị tổn thất gì.

- Bí cảnh vòng xoáy bảy sắc ở trong mê trận, dù Dương Thạc biết làm sao đi vào nhưng cần đi đường một khắc, nếu không cẩn thận thì sẽ rơi vào mê trận khó thể ra được. Cho nên không thể gấp rút bỏ qua một khắc thời gian.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thạc sắp ra khỏi bí cảnh vòng xoáy bảy sắc thì tốc độ của đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cực kỳ nhanh đã tới gần Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo.

- A? Cường giả Thuần Nhân tộc đều không có trên Bạch Lâm đảo.

Cửu Tử Long đến Bạch Lâm đảo, đưa mắt nhìn quanh, phát ra thần hồn, hình ảnh phạm vi mấy trăm dặm lập thể trong đầu gã. Không thấy một người đẳng cấp cường giả Hư Không Vô Thánh của Thuần Nhân tộc, thậm chí tộc nhân Thuần Nhân tộc bình thường cũng không có. Tộc nhân Thuần Nhân tộc bình thường sinh hoạt trong bí cảnh của Thuần Nhân tộc, ở trong bí cảnh có thể tu luyện tăng tiến, không cần đi ra hoạt động.

Cửu Tử Long nhíu mày nói:

- Trốn nhanh như vậy? Bọn họ, làm sao biết chúng ta đến?

Mắt Cửu Tử Long lóe tia thù hận.

Cửu Tử Long vốn muốn giết Thuần Nhân tộc trở tay không kịp.

Cửu Tử Long biết không thể nào tiêu diệt nguyên Thuần Nhân tộc. Giết bất ngờ thì gã cảm thấy có thể được.

Dù gì Cửu Tử Long là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, thực lực mạnh mẽ, tốc độ cực nhanh, cộng thêm là cường giả Đệ Nhất tộc. Gã cho rằng nguyên Thuần Nhân tộc không ai có tốc độ nhanh hơn gã.

Đụng phải cường giả Thuần Nhân tộc lập tức giết ngay, khiến đối phương không có cơ hội báo tin Bạch Lâm đảo.

Bất đắc dĩ Cửu Tử Long đi Bạch Lâm đảo, trừ trên đường giết vào con tôm tép ra không thấy ai khác. Đặc biệt đến gần Bạch Lâm đảo, quanh đảo không có một cường giả Thuần Nhân tộc nào. Giống như là Thuần Nhân tộc sớm nhận được tin nhanh chóng trốn trở về Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc vậy.

773. Chương 720: Dám Đến Thuần Nhân Tộc Của Ta Giương Oai? (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 720: Dám đến Thuần Nhân tộc của ta giương oai? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Sao có thể như vậy?

- Không lẽ . . . Bên Mạc Niên đảo có tai mắt của Thuần Nhân tộc?

Cửu Tử Long trầm nghĩ:

- Không thể nào! Lúc chúng ta đến Mạc Niên đảo đã ức chế thực lực, thay đổi diện mạo, dù Thuần Nhân tộc có tai mắt cũng không nhận ra chúng ta được. Huống chi lúc chúng ta rời khỏi Mạc Niên đảo cố ý đi đường vòng mới tới Thuần Nhân tộc. Bọn họ tuyệt đối sẽ không biết mục tiêu của chúng ta là Bạch Lâm đảo!

- Không lẽ trên đường gặp mấy người kia lộ tin tức?

Cửu Tử Long lập tức phủ định:

- Không thể nào!

Đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào vì phòng ngừa lộ tin trước nên cười phi chu tới đây, trên phi chu không có tiêu chí Thiên Ô tộc gì hết.

Nửa đường mới bay.

Lúc bay đi gặp cường giả từ Hư Không Vô Thánh trở lên là giết ngay, phòng ngừa tai mắt của Thuần Nhân tộc báo tin.

Bởi vì khu vực Bạch Lâm đảo hẻo lánh nên trên đường đi đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào mới gặp có ba, bốn cường giả Hư Không Vô Thánh, toàn bộ đều là Thần Thú tộc, Bán Thần Thú tộc, những người đó tám phần là đi ngang qua xui xẻo gặp Cửu Tử Long nên bị vạ lây. Lúc giết bọn họ, Cửu Tử Long hoàn toàn bảo đảm họ không có cơ hội báo tin về Bạch Lâm đảo.

Nhưng cố tình Thuần Nhân tộc biết đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đến.

- Chết tiệt!

Cửu Tử Long cho ra lý do:

- Chắc Thuần Nhân tộc có một số bí bảo đặt quanh Bạch Lâm đảo, khi chúng ta tới gần sẽ bị dò ra, báo tin cho họ!

Thuần Nhân tộc có nội tình thâm sâu nên có bí bảo như vậy cũng bình thường.

Đến Bạch Lâm đảo vốn muốn giết một số tộc nhân Thuần Nhân tộc để trút giận nhưng giờ không gặp được ai, loại cảm giác này khiến Cửu Tử Long cực kỳ bức mình.

- Nhìn xem, là cường giả của Thiên Ô tộc!

- Cường giả của Thiên Ô tộc tới rồi!

- Ha ha ha ha ha ha! Thuần Nhân tộc áp bức chúng ta, khi dễ chúng ta. Giờ cường giả của Thiên Ô tộc đến chắc là tiêu diệt Thuần Nhân tộc để báo thù cho Cửu Túc Thú tộc.

- Đi, mau đi chào các tiền bối Thiên Ô tộc!

Tuy trên Bạch Lâm đảo không có cường giả Thuần Nhân tộc nhưng còn những người khác.

Tộc nhân Thiết Y tộc, Nhân Mã tộc.

Năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo, Diệp Y tộc đầu vào Thuần Nhân tộc, Kiếm Ngư Nhân tộc rời khỏi, Cửu Túc Thú tộc tổn thất đa số cường giả chạy trốn vào đáy biển. Chỉ còn lại hai chủng tộc Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc. Hai chủng tộc không còn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh nào, chỉ sót lại một số đẳng cấp lục trọng lõi âm Vô Thánh bình thường dẫn theo những tộc nhân bình thường. Bảo khổ trong tộc bọn họ bị Dương Thạc chiếm lấy, bây giờ họ không thể di dời đi, đành kéo dài hơi tàn trên Bạch Lâm đảo.

Thuần Nhân tộc không muốn hoàn toàn diệt Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc, nhưng áp bức không gian sinh tồn của họ. Những tài nguyên lúc trước họ chiếm cứ đều thuộc về Thuần Nhân tộc.

Bởi vậy Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc rất hận Thuần Nhân tộc.

Bây giờ đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đến, các tộc nhân Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc rất hưng phấn.

Vù vù vù vù vù!

Một số Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tam tinh của Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc bay hướng đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

- Tộc trưởng Thiết Y tộc, tộc trưởng, trưởng lão Nhân Mã tộc kính chào các tiền bối Thiên Ô tộc!

- Các vị tiền bối Thiên Ô tộc đến rồi, lòng chúng ta vô cùng hoan hỉ, vô cùng hoan nghênh. Hai chủng tộc chúng ta nguyện ý làm chủng tộc phụ thuộc Thiên Ô tộc, chỉ cầu Thiên Ô tộc làm chủ cho chủng tộc chúng ta, tiêu diệt Thuần Nhân tộc, cho hai chủng tộc chúng ta có không gian sinh tồn!

Một vài cao tăng tộc trưởng, trưởng lão của Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc thi nhau biểu đạt lòng trung tâm với đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

Mắt Cửu Tử Long lóe tia sáng lạnh:

- Thiết Y tộc?

- Nhân Mã tộc?

Cửu Tử Long lạnh lùng quát:

- Nói, các tộc nhân Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo đã đi đâu?

Tộc trưởng của Thiết Y tộc bẩm báo:

- Báo cáo tiền bối, mới nãy Thuần Nhân tộc còn có một vài người đi dạo trên Bạch Lâm đảo nhưng không hiểu sao đột nhiên toàn bộ thông qua truyền tống trận nhanh chóng trở về Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

- Trở về?

- Quả nhiên là trước đó nhận được tin tức núp vào đại trận!

Mắt Cửu Tử Long tóe lửa, liếc đám người tộc nhân Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc.

- Thiết Y tộc, Nhân Mã tộc các ngươi vốn là đồng minh với Cửu Túc Thú tộc ta cùng nhau áp chế Thuần Nhân tộc, sao lại để cường giả Thuần Nhân tộc giết chết phụ thân, huynh đệ, diệt Cửu Túc Thú tộc của ta? Xem ra hai chủng tộc các ngươi là phế vật, hoàn toàn rác rưởi. Nếu là phế vật thì Thiên Ô tộc ta cần gì cho các ngươi làm chủng tộc phụ thuộc?

Cửu Tử Long lạnh lùng quát:

- Tất cả chết cho ta!

Sáu cánh tay Cửu Tử Long vung lên.

Đám người tộc nhân Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc biến sắc mặt.

Lực lượng mệnh mông dâng lên từ sáu cánh tay của Cửu Tử Long, những cường giả đẳng cấp tam tinh Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc có muốn chạy trốn cũng không kịp. Vang mấy tiếng trầm đục, một đám Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tam tinh của hai chủng tộc Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc nổ tung, chết ngắc.

Bị vạ lây.

Đám người Thuần Nhân tộc chạy về đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh, đám người cường giả tộc nhân Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc bị vạ lây, bị Cửu Tử Long giận chó đánh mèo giết sạch.

- Chạy mau!

- Đám người Thiên Ô tộc khát máu quá, chúng ta trốn mau lên!

Trong hai chủng tộc Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc, những Hư Không Vô Thánh bình thường chạy tứ tán.

- Chết!

- Chết hết đi!

Cửu Tử Long như phát điên lao nhanh, người phát ra thật nhiều chân nguyên nghiền đám Hư Không Vô Thánh bình thường của hai chủng tộc Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc thành thịt băm.

- Tưởng là trốn vào đại trận thì Cửu Tử Long ta không làm gì được các ngươi rồi sao? Ta phải công phá đại trận của các ngươi. Giết sạch. Giết sạch!

Vù vù vù vù vù!

Cửu Tử Long lắc người lao nhanh hướng Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Ô Vân Thường ở phía sau nhú mày, ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh Thiên Ô tộc khác đuổi theo.

Chỉ trong khoảnh khắc Cửu Tử Long đã đến trước Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

- Phá cho ta!

Cửu Tử Long nhích người, mạnh mẽ đánh vào Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc lắc lư.

- Nguy rồi!

- Cường giả của Thiên Ô tộc tới rồi!

Trong đại trận, đám cường giả Thuần Nhân tộc Phật Ấn, Chân Vô đại đế, Dương Thiên nương mày.

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc tuy không phải là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh thì khó đánh bại nhưng cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh công kích đại trận đủ khiến nó lắc lư. Trong Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc bởi vì bị Cửu Tử Long từ bên ngoài oanh kích, mặt đất bí cảnh nhân tộc rung rinh như có động đất. Những tộc nhân Thuần Nhân tộc bình thường chưa đạt tới Hư Không Vô Thánh, là người thường thậm chí không bước vào cảnh giới võ đạo trong động đất bị tổn thương thảm trọng, nhiều người chết trong tai nạn động đất.

774. Chương 721: Cửu Tử Long Chết

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 721: Cửu Tử Long Chết

DIY: Tự tay đan chiếc giỏ quà bằng giấy chỉ với 5 bước

Phật Ân quát to:

- Chúng ta liên hợp ổn định đại trận này, nhanh lên!

Chân Vô đại đế, Dương Thiên, Ngô Minh hòa thượng vừa xuất quan, các cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh nhanh chóng chạy tới mặt trận, liên hợp đưa chân nguyên vào ổn định Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc bị Cửu Tử Long oanh kích nhưng may có đám người Chân Vô đại đế, Dương Thiên, Ngô Minh hòa thượng, các cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh ổn định, chấn động không quá rõ ràng.

- Phá cho ta! Phá! Phá!

Cửu Tử Long liên tục oanh kích. Đám người Chân Vô đại đế, Dương Thiên, Ngô Minh hòa thượng, các cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh mặt trắng bệch, chân nguyên của họ hữu hạn, khó chống đỡ được.

- Phá!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lại oanh kích đợt hai.

Chấn động cực kỳ cường đại khiến đám người Chân Vô đại đế, Dương Thiên, Ngô Minh hòa thượng, các cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh học máu.

- Phụt!

- Phụt!

- Phụt!

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc lắc lư khó thể ổn định.

Đợt oanh kích tiếp theo.

- Phá!

Đám người Chân Vô đại đế, Dương Thiên, Ngô Minh hòa thượng, các cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh học búng máu văng ra ngoài, không thể ổn định Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc. Tuy Cửu Tử Long không phá được Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc nhưng công kích đại trận sinh ra chấn động là tai họa giáng xuống đầu người thường của Thuần Nhân tộc.

Cửu Tử Long như điên cuồng lại oanh kích.

- Chết đi! Chết hết đi!

Khi Cửu Tử Long sắp tấn công Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc tiếp thì một thanh âm lạnh lẽo vang lên:

- Oanh kích đại trận của ta?

- Đến nơi Thuần Nhân tộc ta cư ngụ trên Bạch Lâm đảo giương oai?

- Không muốn sống sao? Vậy chết đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên tố hồng lưu bảy sắc từ trên trời giáng xuống đầu Cửu Tử Long.

Cửu Tử Long biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

- Là ai?

Cảm giác cực kỳ nguy hiểm dâng lên từ đáy lòng Cửu Tử Long. Giờ gã sao dám oanh kích Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc nữa. Cửu Tử Long bản năng lắc người lùi nhanh ra sau.

Dương Thạc!

Khi Cửu Tử Long công kích Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, sắp tạo thành tổn thương rất lớn cho người thường trong Thuần Nhân tộc thì Dương Thạc đã xuất hiện bên ngoài Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo. Khi Dương Thạc xuất hiện, bùng phát ra công kích mạnh nhất của mình, nguyên tố hồng lưu mạnh mẽ đổ ập xuống Cửu Tử Long.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên tố hồng lưu của Dương Thạc so với khi đánh nhau cùng Lam Thiên Sơn, tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng mạnh hơn gấp đôi.

Thêm vào lúc trước sức chiến đấu của Dương Thạc chỉ là một trăm lẻ bảy lần, bây giờ hẳn tăng sức chiến đấu lên đến gấp một trăm lẻ tám lần, trải qua Áo giáp bội tăng tăng cường, thực lực bản thân hẳn tăng mạnh lớn.

Thực lực tăng lên, uy lực nguyên tố hồng lưu lên gấp đôi, uy hiếp với cao thủ như Cửu Tử Long tăng gấp mấy lần.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên tố hồng lưu như con sông to khổng lồ từ trên trời giáng xuống đầu Cửu Tử Long, phát ra tiếng động ồn ào. Trong khoảnh khắc nguyên tố hồng lưu hoàn toàn bao phủ Cửu Tử Long.

Cửu Tử Long đối diện nguyên tố hồng lưu, biến sắc mặt nói:

- Đây là bí pháp công kích gì vậy?

Cảm giác cực kỳ nguy hiểm sinh ra trong lòng Cửu Tử Long.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửu Tử Long chưa kịp phản ứng thì nguyên tố hồng lưu của Dương Thạc đã mạnh mẽ đập vào người gã.

Két két két két két!

Thân thể Cửu Tử Long lập tức bị hòa tan, chớp mắt khí huyết hao tổn ba phần.

- Sao có thể như vậy? Mặc dù phòng ngự của ta không quá mạnh nhưng tuyệt đối không yếu thế này. Trong công kích ẩn chứa bảy loại nguyên tố pháp tắc áo nghĩa? Mỗi một loại nguyên tố pháp tắc áo nghĩa lĩnh ngộ đạt bốn phần? Làm sao có thể, tuyệt đối không có khả năng! Dù là cao thủ có toàn năng đến đâu, trừ phi tu luyện tới đẳng cấp thất tinh chứ nếu không thì tuyệt đối không có khả năng lĩnh ngộ đủ bảy loại nguyên tố áo nghĩa.

Cửu Tử Long là cường giả đỉnh đẳng cấp ngũ tinh, không còn sơ hở khuyết điểm quá rõ ràng.

Dù không am hiểu phòng ngự, sự phòng ngự của Cửu Tử Long trên tiêu chuẩn, bí pháp đẳng cấp lục tinh bình thường khó thể bị thương gã.

Nhưng phòng ngự của Cửu Tử Long chủ yếu là lợi dụng nguyên tố thuộc tính thủy mà gã sở trường nhất, kèm theo một phần 'độc tố áo nghĩa' trong nguyên tố thuộc tính mộc để phòng ngự. Trong nguyên tố hồng

lưu có bảy loại nguyên tố áo nghĩa khác nhau, các kiểu công kích khác biệt. Cửu Tử Long sử dụng kiểu phòng ngự nào đều là được cái này mất cái khác, căn bản không thể hình thành phòng ngự hữu hiệu.

Bị nguyên tố hồng lưu đổ ập xuống, mắt Cửu Tử Long tràn đầy khó tin.

Cửu Tử Long không tin Dương Thạc có thể khống chế bí pháp cường đại như vậy.

Trong đó nguyên tố công kích, mỗi một loại ít nhất lĩnh ngộ bốn phần.

Nên biết Hư Không Vô Thánh bình thường trong Thiên Thánh giới toàn tập trung tu luyện một, hai loại nguyên tố pháp tắc, cho dù là thiên phú siêu tuyệt tối đa tu luyện ba, bốn loại nguyên tố pháp tắc là cùng. Có rất ít người kiên tu bảy loại nguyên tố pháp tắc. Cũng chỉ có một ít cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh tuổi thọ quá dài, sống mấy chục vạn năm, hàng trăm vạn năm mới tăng bảy loại nguyên tố pháp tắc lên đến cảnh giới bao. Trong Dương Thạc chỉ mới có mấy chục tuổi, bảy loại nguyên tố pháp tắc áo nghĩa đều là bốn phần trở lên, đây là chuyện khiến người khó hiểu.

- A! A! A!

Cửu Tử Long giật mình, thân hình bị tiêu hoa bốn phần khí huyết.

Cửu Tử Long rống to:

- Khốn kiếp!

Thân hình Cửu Tử Long phân liệt thành chín Cửu Tử Long loại nhỏ, chạy tứ tán.

- Người . . . Là cái tên Thuần Nhân tộc?

Chín phân thân Cửu Tử Long vừa nhanh chóng bỏ chạy vừa cao giọng quát:

- Dám bị thương ta, dám bị thương ta! Chắc chắn là người giết phụ mẫu huynh đệ của ta! Hôm nay là ngày chết của người, ngày chết của người!

Giờ phút này, Dương Thạc biểu hiện ra thực lực tuyệt đối đạt đến cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, cho dù cách đẳng cấp thất tinh còn xa nhưng xem như là bá chủ trong cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, có thể nói là gần như vô địch dưới đẳng cấp thất tinh.

Cửu Tử Long hiểu Thuần Nhân tộc.

Người mạnh nhất chỉ là Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc mới bước vào đẳng cấp lục tinh.

Lấy thực lực của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc tuyệt đối không có khả năng tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc, Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc. Không cần nói cũng biết, kẻ tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc chắc chắn là người trước mặt Cửu Tử Long biểu hiện thực lực cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh.

- Là ngày chết của ta?

- Dù vậy thì trước khi ta chết người sẽ toi đời!

Cửu Tử Long la lên, Dương Thạc nghe liền biết tộc nhân Cửu Túc Thú tộc này chắc chắn là nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, Cửu Tử Long.

Hướng chỉ Cửu Tử Long biểu hiện ra đặc điểm của hai chủng tộc Cửu Túc Thú tộc, Điệp Y tộc, không phải nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh thì còn ai nữa?

Nhỏ cổ không tận gốc. Gió xuân về lại mọc!

Nhi tử của tộc trưởng của Cửu Túc Thú tộc, Cửu Thiên Hồng, tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Vân Thanh có thiên phú cực mạnh, hiện tại không giết chết thì e rằng không lâu sau Cửu Tử Long sẽ đi vào đẳng cấp thất tinh, thậm chí rất có thể trùng kích cảnh giới vô đạo càng cao hơn, trở thành đại địch, tai họa lớn cho Thuần Nhân tộc và Dương Thạc. Vì vậy khi nhận ra thân phận của Cửu Tử Long thì Dương Thạc nổi lên sát ý.

- Phân thân!

Dương Thạc lắc người thi triển ra phân thân, biến thành chín Dương Thạc đuổi theo chín Cửu Tử Long.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chín nguyên tố hồng lưu ập hướng chín Cửu Tử Long.

- Người . . . Cũng có thể phân thân?

- A!

Chín phân thân Cửu Tử Long bị nguyên tố hồng lưu đánh trúng, khí huyết tổn thất nhiều.

- Đi!

Dưới tình huống như vậy, thần hồn trong chín phân thân Cửu Tử Long nhanh chóng chạy trốn, như tia chớp ngừng tụ lại, không tiếc tiêu hao thần hồn cơ giờ chạy.

- A? Chạy trốn nhanh dữ.

Cửu Tử Long có thể vứt bỏ chín phân thân tập trung thần hồn chạy trốn vượt qua dự đoán của Dương Thạc.

Dứt khoát. Gọn gàng, rất khí phách.

Nên biết tuy bây giờ thân thể của Cửu Tử Long bị nguyên tố hồng lưu bao phủ, khí huyết chỉ còn năm phần nhưng đổi làm người khác sẽ tiếc năm phần khí huyết này. Có lẽ họ sẽ hao tổn hai phần, mang theo ba phần sót lại bỏ trốn, đương nhiên, không có khí phách vứt bỏ toàn bộ thân thể thì không thể trốn thoát sát chiêu sau của Dương Thạc.

Cửu Tử Long vứt hết khí huyết, thần hồn chạy trốn, chỉ một điểm này đủ thấy khí phách của gã hơn cường giả bình thường.

Có khí phách như vậy, dù thân thể bị hủy thì tương lai Cửu Tử Long sẽ hồi phục đến đỉnh, thậm chí tiến thêm một bước.

Tiếc rằng . . .

Cửu Tử Long đã đánh giá thấp sát chiêu sau của Dương Thạc.

- Cho rằng vứt bỏ toàn bộ thân thể là trốn thoát được sao? Không dễ như vậy!

- Chết đi!

Mắt Dương Thạc bắn ra tia sáng, chính là bí pháp nguyên tố hòa tan.

Cửu Tử Long hét thảm:

- A!

Thần hồn bị suy yếu một nửa.

Mắt thấy Cửu Tử Long sắp thành mây khói.

- Tiểu tử, ngươi dám!?

- Tiểu tử, tha cho Cửu Tử Long, Thiên Ô tộc ta còn tha cho ngươi một mạng!

- Mau dừng tay!

- Nể mặt Thiên Ô tộc ta, nếu không thì ngươi chết, Thuần Nhân tộc của ngươi cũng thành mây khói, hoàn toàn tan biến!

Lúc này ba thanh âm nhanh chóng vang lên.

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào lúc trước cùng Ô Vân Thường theo sau lưng Cửu Tử Long, khi gã công kích Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc thì bọn họ không ra tay. Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào biết đây là Cửu Tử Long trút giận, dù gì không thể công phá đại trận được, nguyên tố sẽ không ngu ngốc ra tay. Hơn nữa Cửu Tử Long cần trút ra, ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không cần bọn họ ra tay giúp đỡ.

Cho nên ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đi theo phía xa, sống chết mặc bay, không ra tay.

Cho dù Dương Thạc xuất hiện, công kích Cửu Tử Long thì ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không nhúng tay vào.

Lý do rất đơn giản, ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cảm thấy Dương Thạc kém xa siêu cấp cường giả đẳng cấp thất tinh. Nếu đã không phải là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh thì tối đa là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh. Cửu Tử Long cũng là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, dù không là đối thủ của Dương Thạc cũng có thể chống đỡ rất dài một đoạn thời gian. Đến lúc đó ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào có ra tay cũng không muộn.

Nhưng ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không thể ngờ Dương Thạc và Cửu Tử Long mới chiến đấu có chốc lát mà gã đã rơi vào cảnh nguy hiểm sống chết.

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào còn chưa ra tay thì Cửu Tử Long sẽ chết.

Dưới tình huống đó, ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không dám do dự nữa, vừa quát to uy hiếp Dương Thạc vừa lao hướng hắn, muốn vây Ngụy cứu Triệu, thông qua công kích Dương Thạc khiến hắn rút tay lại.

Nghe ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào quát to, Dương Thạc khinh thường cười nói:

- Muốn ta thả Cửu Tử Long?

- Chết đi!

Vù vù vù vù vù!

Liên tục ba luồng sáng bí pháp nguyên tố hòa tan bắn ra từ mắt Dương Thạc.

Vốn một luồng ánh sáng nguyên tố hòa tan đủ khiến thần hồn của Cửu Tử Long tổn thất gần như một nửa, lại bắn thêm một đạo đủ giết chết gã. Dương Thạc bắn ra ba luồng, Cửu Tử Long chết chắc. Để bảo hiểm, Dương Thạc bắn ra ba luồng cùng lúc ập hướng Cửu Tử Long.

Tiếng hét thảm thiết vang lên:

- A!

Thần hồn của Cửu Tử Long hoàn toàn thành tro, chết chắc.

- Tiểu tử, ngươi dám!

- Ngươi muốn chết!

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bay nhanh tới muốn nứt hốc mắt.

Cửu Tử Long là đệ tử của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân Thiên Ô tộc, thiên tài có khả năng đi vào đẳng cấp thất tinh nhất. Cửu Tử Long ở trước mặt ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bị Dương Thạc giết, chờ khi bọn họ quay về Thiên Ô tộc sẽ

bị Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân trách phạt. Mặc dù ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, có địa vị rất cao nhưng không là cái đĩnh gì trước mặt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc.

- Tiểu tử, ngươi phải đền mạng!

Trừ phi ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào giết chết Dương Thạc báo thù cho Cửu Tử Long mới giảm bớt hình phạt.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

775. Chương 722: Làm Sủng Thú Của Ta, Tha Các Người Khởi Chết

Vô Tận Thần Công

Chương 722: Làm sủng thú của ta, tha các người khởi chết

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong phút chốc ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào phát ra công kích mạnh nhất đánh vào mặt Dương Thạc.

- A? Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh?

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào xông đến trước mặt Dương Thạc, ra tay với hắn. Dương Thạc cảm giác thực lực của ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào còn cường đại hơn cả Cửu Tử Long, đều có tu vi cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh. Tu vi ngang nhau nhưng về nội tình thì ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào hơn xa Cửu Tử Long.

Một trong ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đều khó gặm hơn Cửu Tử Long rất nhiều.

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào liên hợp phát ra sức chiến đấu mạnh hơn đơn độc Cửu Tử Long nhiều.

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào quát to:

- Tiểu tử chết đi!

- Ngoan ngoan đền mạng cho Cửu Tử Long đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đã xất chiêu.

Vù vù vù vù vù!

Chín chi trên người ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào biến thành chín xúc tua như Thiên Ô thần thú, như tia chớp biến to mấy chục dặm. Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào tổng cộng là hai mươi bảy xúc tua khổng lồ, đan vào nhau thành cái lưới thiên la địa võng bao phủ Dương Thạc. Dương Thạc cảm giác phạm vi mấy chục dặm bị ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bao phủ.

- Lĩnh vực của ta bị xúc tua của họ bện thành thiên la địa võng áp chế?

Dương Thạc cảm giác linh vực phát ra khi tiếp xúc với thiên la địa võng liền bị nghiền nát.

Dương Thạc thầm kinh ngạc nói:

- Sức chiến đấu như vậy cách đẳng cấp thất tinh không xa.

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào gào thét:

- Tiểu tử, hãy thử bí pháp thiên phú của ba chúng ta đi!

- Người chết chắc!

Bí pháp thiên phú!

Xúc tua khổng lồ hình thành thiên la địa võng thế nhưng là bí pháp thiên phú của ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào. Rõ ràng bí pháp thiên phú này giống như Thất thái điệp kiến do các nữ nhân tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh hình thành, cũng là bí pháp thiên phú loại tổ hợp, uy lực hơn xa bí pháp thiên phú bình thường.

Bảy người tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh thi triển Thất thái điệp kiến vượt hai giai trói buộc Lam Thiên Sơn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh. Bí pháp thiên phú tổ hợp của ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào tuyệt đối không yếu.

Dương nhiên không có khả năng vượt cấp lên đến sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh.

Lúc trước bí pháp thiên phú của đám tộc trưởng của Điệp Y tộc, Thái Tiểu Anh tuy vượt giai trói buộc Lam Thiên Sơn nhưng một là rất miễn cưỡng, hai là đẳng cấp tứ tinh và đẳng cấp lục tinh mặc dù chênh lệch rất lớn nhưng cũng là đẳng cấp thất trọng lõi âm Vô Thánh, không khác biệt về bản chất. Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh muốn đạt tới sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh thì cần vượt qua lạch trời.

Tóm lại uy lực công kích của bí pháp thiên phú tổ hợp từ ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đạt đến sức chiến đấu bá chủ trong cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, nếu Dương Thạc không cẩn thận ứng đối thì sẽ chịu thiệt thòi lớn.

- Để thử xem uy lực bí pháp của các người.

Giờ phút này, mặc dù Dương Thạc rất cẩn thận nhưng đến cùng kẻ tài cao gan cũng lớn, căn bản không trốn không tránh.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai mươi bảy xúc tua hình thành thiên la địa võng bao phủ Dương Thạc, thành cái lồng to lớn.

Hai mươi bảy xúc tua khổng lồ không ngừng co rút, cái lồng ngày càng nhỏ. Trong phút chốc xúc tua khổng lồ đã chạm vào người Dương Thạc.

- Tiểu tử sẽ bị ép chết!

Trên những xúc tua khổng lồ có từng mũi nhọn sắc bén, khi tới gần Dương Thạc thì nó không ngừng mấp máy như máy nghiền đè ép Dương Thạc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Thân thể Dương Thạc bị nghiền hơn phân nửa.

- Thần hồn của người bị diệt luôn!

Trong hai mươi bảy xúc tua khổng lồ, trên mỗi gai nhọn nhanh chóng bắn ra từng luồng sáng công kích thần hồn.

Vù vù vù vù vù! nguồn

Luồng sáng như tia chớp xâm nhập vào người Dương Thạc, điên cuồng công sát thần hồn của hắn.

Dương Thạc thầm giật mình kêu lên:

- Chẳng những công kích thân thể mà công kích luôn thần hồn? Bí pháp thiên phú tổ hợp này đúng là cường đại. Mỗi một công kích thần hồn có thể so với cường giả đẳng cấp lục tinh sơ giai hết sức công kích thần hồn. Trên mỗi một hai mươi bảy xúc tua có vài trăm gai nhọn, nhiều công kích thần hồn ngang ngửa với ngàn vạn cường giả đẳng cấp lục tinh cùng lúc tấn công ta, phát động thần hồn công sát . . .

Trong bí pháp thiên phú tổ hợp mỗi một cây gai toát ra một công kích thần hồn.

Mặc dù đơn nhất công kích thần hồn không cường đại nhưng ngàn vạn mũi nhọn, ngàn vạn công kích thần hồn tuyệt đối có thể xưng là khủng bố!

Cho dù thần hồn của Dương Thạc cường đại gấp trăm ngàn lần, nếu không phòng ngự thì sẽ thành mây khói ngay.

Tất nhiên Dương Thạc phải phòng ngự.

Nguyên tố loạn lưu!

Bề mặt thần hồn của Dương Thạc chợt lóe nguyên tố loạn lưu bảy sắc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Những công kích thần hồn đánh vào màn chắn nguyên tố loạn lưu bảy sắc không đẩy lên chút gợn sóng, tất cả tan biến.

Dương Thạc cười lạnh lùng:

- Có nguyên tố loạn lưu bảy sắc bảo vệ, nếu công kích thần hồn không đủ mạnh thì không cách nào tổn thương đến ta một cọng lông, số lượng có nhiều hơn cũng vô dụng.

Lúc trước nguyên tố loạn lưu có thể phòng ngự công kích thần hồn của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh.

Dương Thạc mặc Áo giáp bội tăng vào thần hồn tăng mạnh gấp đôi, nguyên tố loạn lưu cũng lên gấp đôi. Sau khi Dương Thạc có đại địa nguyên tố thì nguyên tố loạn lưu từ sáu loại nguyên tố tiến hóa đến bảy loại nguyên tố. Bây giờ trừ phi cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh đến, nếu không thì công kích thần hồn của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh không thể bị thương Dương Thạc, đặc biệt là công kích thần hồn đẳng cấp lục tinh sơ giai có nhiều hơn cũng vô dụng.

- Bạo!

Lòng máy động, người Dương Thạc nổ tung.

776. Chương 723: Hàng Phục Hai Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Lục Tinh

Vô Tận Thần Công

Chương 723: Hàng phục hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hóa thành nguyên tố tinh thuần nhất.

Dương Thạc trốn thoát khỏi thiên la địa võng của ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vô, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

- Ủa? Tiểu tử tự bạo?

- Không đúng, đây không phải tự bạo. Căn thận, tiểu tử này rất tà!

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào trợn to mắt. Đang lúc ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cảnh giác thì giọng lạnh lùng của Dương Thạc chợt vang lên:

- Dám ra tay công giết ta? Các người sẵn sàng bị diệt sạch đi. Trước hết thu lợi từ kẻ yếu nhất các người!

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào chợt nhớ ra điều gì, khòe mắt muốn nứt ra, vội vàng nhìn hướng Ô Vân Thường:

- Nguy rồi, tiểu thư ở bên kia . . .

Vù vù vù vù vù!

Một bóng người hiện ra từ sau lưng Ô Vân Thường.

Chính là Dương Thạc!

Từ lúc Cửu Tử Long chết thì Ô Vân Thường rơi vào tình trạng ngơ ngác, không biết gì hết. Giờ phút này, Dương Thạc cực kỳ nguy hiểm nhưng không khiến Ô Vân Thường thức tỉnh.

Cho dù Ô Vân Thường tỉnh táo lại, ở trạng thái mạnh nhất nhưng muốn ngăn cản Dương Thạc công sát là không thể nào. Dù gì thực lực của Ô Vân Thường cách cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh rất xa.

Giờ phút này, Dương Thạc không có chút thương hương tiếc ngọc:

- Tiểu tình nhân của Cửu Tử Long sao? Trảm thảo trừ căn, người đi xuống với Cửu Tử Long đi!

Ô Vân Thường là con gái, một nữ nhân xinh đẹp. Tiếc rằng thẩm mỹ của Dương Thạc khiến hắn không thích nữ nhân có bốn tay năm chân. Dương Thạc giết Ô Vân Thường không có chút áp lực tâm lý.

- Chết đi!

Nguyên tố hồng lưu nhanh chóng đánh vào người Ô Vân Thường.

Thân thể và thần hồn của Ô Vân Thường bị xóa tan không còn một mảnh.

- Tiểu thư!

- Tiểu thư! Người muốn chết!

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào trợn mắt nhìn Ô Vân Thường chết, họ hận không thể ăn tươi nuốt sống Dương Thạc.

Mặc dù Cửu Tử Long là đệ tử của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đẳng cấp thất tinh Thiên Ô tộc nhưng rốt cuộc chỉ là đệ tử, không tính là Thiên Ô tộc thuần chủng. Ô Vân Thường là nữ nhi của tộc trưởng Thiên Ô tộc, hoàn toàn là tộc nhân của Thiên Ô tộc, tư chất, thiên phú không kém hơn Cửu Tử Long. Cửu Tử Long chết, có lẽ ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào sẽ chịu phạt nhưng không nặng. Ô Vân Thường mà chết thì tộc trưởng Thiên Ô tộc giận dữ, một hơi giết chết ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là chuyện có thể.

Có lẽ tộc trưởng Thiên Ô tộc vì tộc quần sẽ không giết ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

Tộc trưởng Thiên Ô tộc có nhiều thủ đoạn đối phó với ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, ví dụ như . . . Ký kết thần hồn khế ước, khiến bọn họ chịu khổ chịu nạn. Tương lai bọn họ đi vào đẳng cấp thất tinh, lúc tác chiến coi họ như quân cờ. Tóm lại tộc trưởng Thiên Ô tộc có cách làm ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào phát huy tác dụng lớn nhất rồi mới chết.

- Chúng ta không sống yên thì người cũng chết chắc!

- Chôn cùng chúng ta đi!

Ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào quá tức giận, lại ra tay với Dương Thạc.

Dù chết thì ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào quyết kéo Dương Thạc làm đệm lưng.

Dương Thạc hừ lạnh một tiếng:

- Muốn ta chết? Các người chưa đủ tư cách

- Thật sự cho rằng ta sẽ sợ các người? Cứng đối cứng, các người không phải là đối thủ của ta!

Dương Thạc nhích người mạnh vọt hướng ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai mươi bảy xúc tua khổng lồ bị đánh trúng.

- Đại Địa Thủ Hộ!

Ngoài người Dương Thạc hiện ra vòng phòng hộ màu nâu đất.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Mấy xúc tua khổng lồ đập vào vòng phòng hộ làm nó rung rinh nhưng không vỡ ra.

- Nguyên tố hòa tan!

Mắt Dương Thạc bắn tia sáng.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tia sáng bắn vào trán Ô Bành Võ.

Người Ô Bành Võ run lên, đôi mắt hiện tia mờ mịt, rõ ràng đã bị bí pháp công kích nguyên tố hòa tan của Dương Thạc ảnh hưởng nhiều.

- Chết đi!

Ngay sau đó, nguyên tố hồng lưu vọt ra đập vào người Ô Bành Võ, khiến gã tổn thất bảy, tám phần khí huyết.

- Khốn kiếp!

- Đi!

Thần hồn của Ô Bành Võ vèo một tiếng chạy nhanh như chớp.

- Lôi quang chi thảo!

Dương Thạc vung một tay, bí pháp thiên phú của Đại địa cuồng hùng, Lôi quang chi thảo hiện ra một đonà quang cầu lôi điện to lớn bắn hướng thần hồn Ô Bành Võ. Két két mấy tiếng, thần hồn Ô Bành Võ bị tiêu diệt còn lại nhúm tro tàn.

Cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh lại thêm một người chết.

Dương Thạc giết Ô Bành Võ xong mặt âm trầm nhìn Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, trầm giọng uy hiếp:

- Hai người không thể hình thành bí pháp thiên phú tổ hợp, còn muốn đối kháng với ta sao? Hãy mau khuất phục, trở thành sủng thú của ta, ký kết thần hồn khế ước, Dương Thạc ta đây sẽ tha cho các người một đường sống!

Trong khoảnh khắc ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bị Dương Thạc giết một người, còn hai sống sót, không thể tạo thành uy hiếp gì cho hắn. Trong khoảnh khắc, Dương Thạc không tiếp tục giết hai Hư Không Vô Thánh cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh mà muốn hoàn toàn đè ép hai người này thu làm sủng thú ình.

Giết bọn họ thì rất dễ.

Dương Thạc biết giết một số cường giả của Thiên Ô tộc thì tương lai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc sẽ tìm đến.

Khi đó cho dù Dương Thạc đi vào sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh thì Thuần Nhân tộc sẽ gặp nguy hiểm, rất khó ngăn cản Thiên Ô tộc tấn công.

Dù gì Thiên Ô tộc chính là đại hình chủng tộc.

Thuần Nhân tộc là tiểu hình chủng tộc, cho dù Dương Thạc diệt hết cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc thì nội tình giữa hai chủng tộc không thể so sánh được.

Dương Thạc không thể nào tiêu diệt hết nguyên Thiên Ô tộc đi?

Không nói tới Thiên Ô tộc là đại hình chủng tộc, nhân khẩu rất nhiều, không diệt hết được. Dù Dương Thạc có thể tiêu diệt thì vẫn không làm được, bởi vì Thiên Ô tộc là đại hình chủng tộc, có dây mơ rễ má với một số đại hình chủng tộc khác. Nếu Dương Thạc diệt Thiên Ô tộc thì sẽ đắc tội một số đại hình chủng tộc.

Dương Thạc không thể nào cứ giết hoài được.

Cho dù Dương Thạc có mạnh hơn, hẳn không thể giết chết chủng tộc trong Thiên Thánh giới trừ Thuần Nhân tộc.

Giết chóc khắp nơi, lỡ chọc vào siêu cấp tồn tại vượt qua cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh là Dương Thạc sẽ dữ nhiều lành ít.

Nói tóm lại là Thiên Ô tộc rất khó đối phó.

Giết cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của họ thì Thiên Ô tộc vẫn có nhiều Hư Không Vô Thánh bình thường, khi đó Thiên Ô tộc và Thuần Nhân tộc hoàn toàn đối địch, tộc nhân Thuần Nhân tộc đi ra ngoài sẽ bị cường giả của Thiên Ô tộc truy sát. Nên biết rằng Thiên Ô tộc là đại hình chủng tộc, số lượng tộc nhân bình thường, Hư Không Vô Thánh bình thường hơn Thuần Nhân tộc rất nhiều. Triệt để trở thành đối thủ một mất một còn, Thuần Nhân tộc sẽ gặp tai họa. Tuy Dương Thạc mạnh nhưng hẳn không thể phân thân ra ức vạn bảo vệ mỗi một tộc nhân Thuần Nhân tộc ra ngoài phiêu bạt được.

Muốn đối kháng nội tình với Thiên Ô tộc thì Thuần Nhân tộc phải phát triển.

Chẳng những cần có cường giả đỉnh cấp mà phải có luôn siêu cấp cường giả bình thường.

Thuần Nhân tộc tự mình bồi dưỡng siêu cấp cường giả thì không kịp!

Có thể thông qua cách khác lôi kéo siêu cấp cường giả từ chủng tộc khác, ví dụ như hai Hư Không Vô Thánh cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc này đây.

Ô Bành Anh, Ô Bành Hào rống to:

- Muốn khiến chúng ta thần phục? Mơ tưởng viễn vông!
- Chết đi!
- Tiểu tử, ngoan ngoãn chịu chết đi!

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào phát động công kích mạnh nhất đánh hướng Dương Thạc.

Vù vù vù vù vù!

Công kích thần hồn đánh vào người Dương Thạc nhưng không tạo ra tổn thương gì được.

Mặc dù khí huyết của hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cường đại nhưng tốc độ của Dương Thạc rất nhanh, công kích xúc tua khổng lồ gần như không thể tổn thương Dương Thạc.

- Không chịu thần phục sao?

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Vậy thì đánh tới khi nào các người thần phục!

Dương Thạc quát to, nguyên tố hồng lưu bùng phát.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí huyết của hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào liên tục bị tiêu hao.

- Khốn kiếp!

Cho dù hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cũng không thể chạy thoát khỏi Dương Thạc, huống chi trốn có ích gì? Tổn thất hai tuyệt thể thiên tài của Thiên Ô tộc là Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, cộng với Ô Bành Vĩ, dù hai người này chạy trở về Thiên Ô tộc thì chờ đợi nguyên tố là vô tận trừng phạt, cuối cùng không tránh khỏi kết cục chết thảm.

Dương Thạc vừa công kích hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào vừa rống to:

- Vẫn chưa chịu phục sao?

Dương Thạc vừa khống chế tình hình vừa quát to:

- Lần này bốn cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh các người hành động, cuối cùng chỉ còn lại hai người. Cho dù các người trốn trở về cũng là tướng bại trận, tất nhiên sẽ bị tộc quần trừng phạt. Hơn nữa, nếu như ta không đoán sai thì Cửu Tử Long là siêu cấp thiên tài của Thiên Ô tộc các người. Nữ nhân lúc trước các người bảo vệ có thiên phú không tệ, chắc địa vị rất cao. Bọn họ đều chết, các người không thể trốn trách nhiệm, dù có trở về Thiên Ô tộc thì kết cục càng thê thảm.

Cửu Tử Long chắc chắn là siêu cấp thiên tài của Thiên Ô tộc, là đệ tử của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh nào đó.

Còn Ô Vân Thường tuổi không lớn, đẳng cấp lục tinh, chắc là thiên tài trong thiên tài. Quan trọng nhất là lúc trước Dương Thạc đến phát hiện mấy người ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Vĩ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bảo vệ Ô Vân Thường vào giữa, hiển nhiên bọn họ đến Bạch Lâm đảo không phải vì gây sự với Thuần Nhân tộc, chỉ đơn thuần bảo vệ Ô Vân Thường.

Người gây chuyện với Thuần Nhân tộc, Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc chỉ có một mình Cửu Tử Long.

Vậy là địa vị, thân phận của Ô Vân Thường cao hơn cả Cửu Tử Long.

Dương Thạc ra tay giết Ô Vân Thường cũng vì muốn chặt đứt đường lui của hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

- Quy hàng Thuần Nhân tộc thì ta tha chết cho các người.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Hơn nữa hai người không cần làm sủng thú của ta, chỉ cần hứa trở thành tộc nhân Thuần Nhân tộc, lập lời thề, ký kết bí pháp khế ước không đối đầu với Thuần Nhân tộc ta, trợ giúp Thuần Nhân tộc ta đối phó với cường giả chủng tộc khác thì Dương Thạc ta bảo đảm không hạn chế các người điều gì.

Chỉ cần quy hàng Thuần Nhân tộc sẽ không bị hạn chế điều gì.

Dương Thạc cắn răng lại tung càn ô liu:

- Ngoài ra nếu như các người quy hàng thì ta bảo đảm sẽ cho các người vào một bí cảnh, trong thời gian ngắn nhất đi vào cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

Khiến hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nhanh chóng đi vào cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh?

Hiển nhiên Dương Thạc muốn cho hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào vào trong vòng xoáy bảy sắc tu luyện.

Tóm lại chỉ cần hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào lập lời thề, ký kết bí pháp khế ước trở thành tộc nhân Thuần Nhân tộc, không bao giờ phản bội thì cho họ vào vòng xoáy bảy sắc cũng không thành vấn đề.

Nghe Dương Thạc nói, lòng hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào máy động:

- Cái gì?
- Không hạn chế tự do của chúng ta?
- Cho chúng ta nhanh chóng vào đẳng cấp thất tinh?

Không thể không nói, Dương Thạc nêu ra điều kiện rất hấp dẫn.

Quay về Thiên Ô tộc thì chắc chắn hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào sẽ không có kết cục tốt, tương lai sẽ bị tộc trưởng Thiên Ô tộc hy sinh.

Huống chi hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào có thể quay về sao?

Nếu hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không đồng ý Thuần Nhân tộc thì sợ là sẽ bị Dương Thạc giết ngay tại chỗ.

Tham gia Thuần Nhân tộc trừ ký bí pháp khế ước, thề trung thành với Thuần Nhân tộc ra không bị hạn chế gì khác, còn có thể nhanh chóng vào sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh. Có thể nói điều kiện như vậy khiến hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào rất động tâm.

Vấn đề duy nhất là chủng tộc.

Nên biết rằng đến đẳng cấp lục tinh, đẳng cấp thất tinh thì đa số cường giả truy tìm cực hạn vô đạo, rất ít có ai rỗi rảnh về chủ nghĩa chủng tộc nhỏ hẹp. Bình thường cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh đã thoát khỏi chủng tộc, phiêu bạt trong Thiên Thánh giới. Dù cho không thoát ly chủng tộc thì chẳng hỏi thế sự. Giống như ba cường giả đẳng cấp thấp tinh của Thiên Ô tộc mỗi lần bế quan cần thời gian siêu dài, không cai quản sự vụ trong tộc.

777. Chương 724: Tin Tức Của Thiên Ô Tộc

Vô Tận Thần Công

Chương 724: Tin tức của Thiên Ô tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không có cảm tình gì với Thiên Ô tộc đến nỗi không thể từ bỏ, đặc biệt là sinh mạng đi đầu. Hơn nữa Dương Thạc quảng ra mối dụ cho hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đi vào đẳng cấp thất tinh.

- Hừ! Lúc trước ba chúng ta là đệ tử chi nhánh Thiên Ô tộc, từ nhỏ nhận dòng chính Thiên Ô tộc chèn ép, bài xích. Chúng ta không được tài nguyên nào tốt, địa vị không cao bằng dòng chúng.
- Lúc trước thiên phú của ba chúng ta có thua gì tộc trưởng?
- Nhưng chỉ vì tài nguyên, báu vật không đủ mà bị tộc trưởng bỏ xa.

- Dòng chính Thiên Ô tộc không cho phép bâng chĩ chúng ta xuất hiện người có thiên phú siêu quần, luôn muốn thiên tài dòng chính tu luyện nhanh nhất, thực lực mạnh nhất mới bảo vệ địa vị thống trị của dòng chính bọn họ.

- Thậm chí, tộc trưởng bế quan tiếm tu, sự vụ trong tộc không cho ba huynh đệ chúng ta cai quản mà để một cường giả đẳng cấp lực tinh cao giai dòng chính quản lý. Chúng ta ở trong tộc chỉ treo danh hiệu trưởng lão, bình thường phải nghe theo tiểu nha đầu Ô Vân Thường điều khiển. Ta chịu đủ chuyện như vậy rồi, chẳng qua đại ca cứ kêu chúng ta phải nhịn, nhịn.

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lực tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào liếc nhau, truyền âm.

Ba người Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào vốn là đệ tử chi thứ của Thiên Ô tộc.

Ba người không phải huynh đệ ruột, chẳng qua vì đối kháng dòng chính đè ép mà kết thành huynh đệ, bình thường cùng tiến cùng lùi.

Dù Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào liên hợp lại nhưng vì là đệ tử nên địa vị trong Thiên Ô tộc vẫn không cao. Nếu địa vị của Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cao thì là cường giả bá chủ đẳng cấp lực tinh, trừ ba cao thủ cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lực tinh ra, ba huynh đệ nên cao cao tại thượng thống lĩnh nguyên Thiên Ô tộc, sao có thể đi theo tiểu nha đầu Ô Vân Thường chạy khắp nơi, làm bảo tiêu.

Bởi vậy Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không có cảm giác trung thành bao nhiêu với Thiên Ô tộc.

Hiện tại . . .

Ô Bành Anh trầm quyết định.

- Dương Thạc nói đúng.

- Hừ! Dù sao bây giờ chúng ta có về Thiên Ô tộc cũng không tránh khỏi cái chết, chẳng bằng tham gia vào Thuần Nhân tộc.

- Trong Thuần Nhân tộc không thiếu chí bảo, nói không chừng thật sự có thể cho chúng ta nhanh chóng vào đẳng cấp thất tinh.

- Khi đó tộc trưởng Thiên Ô tộc còn dám đề đầu chúng ta không?

- Dù sao chúng ta ở Thiên Ô tộc cũng không có thân nhân bằng hữu, quy hàng cho rồi!

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lực tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào tu luyện đến cường giả bá chủ đẳng cấp lực tinh là sống hơn mười vạn năm.

Gia nhân, hậu đại, bằng hữu, có thể thì đều đã chết, vì vậy bọn họ không có vướng bận. Ngoài ra hai cường giả bá chủ đẳng cấp lực tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không có ký kết bí pháp khế ước, phải trung thành với Thiên Ô tộc đến chết nên muốn thoát khỏi Thiên Ô tộc là rất đơn giản. Thường hiếm có ai kết khế ước trung thành đến chết với chủng tộc của mình. Dù sao không ai biết tương lai sẽ xảy ra chuyện gì, trung thành với tộc quần đến chết tức là bị tộc trưởng khống chế rồi, nếu tộc trưởng trực xuất người ra khỏi tộc quần thì phải làm sao? Vì vậy vô số tộc nhân trong một tộc quần ít có ai ký kết khế ước bí pháp, tuyên thệ trung thành, trừ phi là tử sĩ do tộc trưởng khống chế.

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lực tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không phải loại tử sĩ này.

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lực tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào muốn thoát khỏi Thiên Ô tộc tham gia Thuần Nhân tộc rất dễ dàng.

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lực tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không chút do dự, nhanh chóng ra quyết định.

- Chúng ta nguyện ý trung thành!

Lòng có quyết định, hai cường giả bá chủ đẳng cấp lực tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không chút do dự hét to:

- Hai chúng ta quyết định gia nhập Thuần Nhân tộc!

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào quyết định tham gia vào Thuần Nhân tộc, bắt đầu ký bí pháp khế ước:

- Chúng ta nguyện ý ký kết bí pháp khế ước tham gia vào Thuần Nhân tộc, trừ phi Thuần Nhân tộc chủ động trục xuất hai chúng ta ra khỏi tộc quần, nếu không thì tuyệt đối sẽ không phản bội Thuần Nhân tộc. Trừ phi có cao thủ Thuần Nhân tộc cao thủ chủ động chiêu chọc chúng ta, nếu không, chúng ta tuyệt đối sẽ không ra tay với bất cứ cường giả nào của Thuần Nhân tộc.

Đồng ý miệng không tính là đồng ý.

Ký kết bí pháp khế ước mới tính thật sự đồng ý.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào phát lời thề thì Dương Thạc cảm giác thiên địa sinh ra lực lượng kỳ lạ ẩn vào thân thể hai người, hiển nhiên là khế ước trời buộc. giờ phút này, hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đã thực sự trở thành tộc nhân Thuần Nhân tộc.

Dương Thạc mỉm cười, không công kích hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nữa.

Dương Thạc hoan nghênh hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào:

- Hai vị, hoan nghênh các người gia nhập vào Thuần Nhân tộc.

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào liếc nhau, thấy nụ cười khổ trên mặt đối phương.

Ô Bành Anh nói với Dương Thạc:

- Tiểu tử, thực lực của người thật mạnh.

- Hai huynh đệ chúng ta chịu phục người. Tài nghệ không bằng người, không có gì để nói. Sinh mệnh của hai chúng ta giao cho Thuần Nhân tộc, cũng hy vọng người giữ lời hứa. Thứ nhất, không được quá gò bó chúng ta, thứ hai giúp chúng ta đi vào cảnh giới đẳng cấp thất tinh.

Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào mới tham gia Thuần Nhân tộc, tuy phát lời thề, ký kết bí pháp khế ước rồi nhưng không có chút cảm tình với Thuần Nhân tộc. Hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nói chuyện với Dương Thạc không có gì khách sáo.

Ô Bành Hào trầm giọng nói:

- Chúng ta muốn trở thành cường giả đẳng cấp thất tinh cũng vì bất đắc dĩ, có nỗi khổ. Vốn năm chúng ta đi Bạch Lâm đảo bây giờ chỉ còn lại hai người, tương lai cường giả đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc biết việc này sẽ hận hai chúng ta, chỉ muốn giết cho sướng tay. Hai chúng ta muốn mau chóng vào đẳng cấp thất tinh là vì tự bảo vệ mình.

Dương Thạc nói:

- Chuyện này ta hiểu.

- Nếu hai vị đã trở thành tộc nhân Thuần Nhân tộc thì Thuần Nhân tộc ta sẽ cố gắng bảo đảm cho hai vị, để hai vị ginhanh chóng vào đẳng cấp thất tinh cũng là có lợi ọi người.

778. Chương Thứ 724: Tin Tức Của Thiên Ô Tộc (2)

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 724: Tin tức của Thiên Ô tộc (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc nói:

- Bây giờ ta mang hai vị đi bí cảnh của Thuần Nhân tộc ta, trong bí cảnh này hai vị có thể tu luyện tăng tiến, trùng kích đẳng cấp thất tinh.

Dương Thạc nhích người, mang theo hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bay hướng đông Bạch Lâm đảo.

Ba người nhanh chóng biến mất.

Trong Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

- Chấn động hết rồi?

Khi chấn động biến mất thì những cường giả Thuần Nhân tộc bắt đầu chú ý đến tình huống bên ngoài Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Mắt thấy Dương Thạc đến. Giết ba người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, sau đó thu phục hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào thì những người Thuần Nhân tộc giết mình há hốc mồm.

Lần này Thiên Ô tộc xuất động cường giả rất nhiều.

Bốn cao thủ cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, một cường giả đẳng cấp lục tinh cao giai.

Thuần Nhân tộc trừ Dương Thạc ra chỉ có Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc mới vào đẳng cấp lục tinh. Tuy Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc có thiên phú không sai, thêm vào các loại bảo vật, thực lực khá mạnh nhưng đấu với đám cường giả của Thiên Ô tộc này thì e rằng đánh không lại Ô Vân Thường yếu nhất. Nên biết Ô Vân Thường là siêu cấp thiên tài, nữ nhi của tộc trưởng Thiên Ô tộc, nàng có mang các loại báu vật không kém hơn Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

Có thể nói nếu như không có Dương Thạc thì dù bây giờ Thuần Nhân tộc không gặp tai họa diệt tộc cũng sẽ co đầu rút cổ trong Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, không thể đi ra.

Bây giờ Dương Thạc xuất hiện, không chỉ đơn giản đánh lui cường giả của Thiên Ô tộc mà trong năm cường giả giết ba, còn hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh bị hắn thu phục, trở thành cường giả của Thuần Nhân tộc. Loại kết quả này khiến đám cao thủ trong Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc ngơ ngác.

- Không thể nào!

- Sức chiến đấu của Dương Thạc mạnh như vậy?

Đặc biệt là Chân Võ đại đế, biểu tình cực kỳ khó xem.

Đám người Phật Ấn, Ngộ Minh thì vẻ mặt hưng phấn.

- Mau lên!

- Truyền tin đi, nói ra nguy hiểm của Thuần Nhân tộc đã tiêu trừ. Dương Thạc giết chết cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của đối phương, còn thu phục hai cao thủ cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh!

Phật Ấn lớn tiếng ra lệnh:

- Dương Thạc chính là đại công thần của Thuần Nhân tộc ta! truyện copy từ

.....

Phía đông Bạch Lâm đảo, dưới biển.

Trong bí cảnh vòng xoáy bảy sắc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đều ở trong vòng xoáy bảy sắc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nhìn hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, hỏi:

- Hai vị tiền bối, chắc vòng xoáy bảy sắc giúp ích rất lớn cho hai vị tăng áo nghĩa, không biết khi nào hai vị vào đẳng cấp thất tinh?

Giờ phút này, mắt hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào sáng rõ:

- Vòng xoáy bảy sắc này quả nhiên lợi hại.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nói với Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc:

- Mức độ linh ngộ nguyên tố áo nghĩa của hai chúng ta có thể nói là tăng vù vù, chắc không tới ba năm là có thể đi vào sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh.

- Nhân Hoàng, người là hoàng giả của Thuần Nhân tộc, chúng ta chỉ là thành viên bình thường của Thuần Nhân tộc, người không cần kêu chúng ta là tiền bối. Huống chi thiên phú của người không tệ, đi vào đẳng cấp thất tinh là việc sớm hay muộn. Bây giờ người mới có một vạn tuổi, chắc qua một, hai ngàn năm nữa là vững vàng đến đẳng cấp thất tinh, nhanh hơn chúng ta nhiều, không cần gọi chúng ta là tiền bối. Sau này gọi thẳng tên hai ta là được.

Thực lực của hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, ở Thiên Thánh giới dùng thực lực tính bối phận, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc kêu bọn họ một tiếng tiền bối cũng là bình thường.

Nhưng hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào mới tham gia vào Thuần Nhân tộc lập tức trở thành tiền bối của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc thì không hay.

- Vậy thì hai vị hãy làm trưởng lão của Thuần Nhân tộc ta đi, ta gọi hai vị là Ô Bành Anh trưởng lão, Ô Bành Hào trưởng lão.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào dù gì là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, không thể xem thường, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cho hai người danh hiệu trưởng lão xem như hợp ý.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào gật đầu, nói:

- Ừm! Cũng tốt.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nghiêm túc nói với Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc:

- Hai chúng ta cần ba năm mới đi vào đẳng cấp thất tinh được, sợ là khi cường giả của Thiên Ô tộc đến thì hai ta bất lực . . .

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đều có số tuổi mấy chục vạn năm, dù sớm đi vào cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh nhưng muốn bước tới đẳng cấp thất tinh cần ít nhất ba năm. Ba năm đối với hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là rất ngắn, đối với Thuần Nhân tộc rơi vào nguy hiểm thì cực kỳ dài.

Cường giả của Thiên Ô tộc tùy thời sẽ đến.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc liếc Dương Thạc:

- Xem ra chỉ có thể trông chờ vào Dương Thạc.

Thực lực hiện tại của Dương Thạc cách đẳng cấp thất tinh cũng rất xa.

Người có thể sáng tạo kỳ tích trong thời gian ngắn chỉ có Dương Thạc.

Ô Bành Anh nghiêm túc nói:

- Nhân Hoàng bề hạ, chúng nguyện ý nói một số tình huống của Thiên Ô tộc, đặc biệt là cường giả đẳng cấp thất tinh ọi người nghe, nhất là Dương Thạc, để hẩn sớm chuẩn bị. Tuy Thiên Ô tộc có nhiều cường giả

đẳng cấp thất tinh, thực lực không đơn giản là sơ giai nhưng bọn họ ở ngoài sáng, Dương Thạc thì trong tối. Chỉ cần Dương Thạc bước vào đẳng cấp thất tinh, chênh lệch không lớn thì chưa chắc không có cơ hội.

Hiện tại hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào và Thuần Nhân tộc là cùng xuống, đành ký thác vào Dương Thạc.

- Xin lắng tai nghe.

Dương Thạc nghiêm túc nghe hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào kể về tình huống cường giả Hư Không Võ Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc.

- Thiên Ô tộc có ba cường giả đẳng cấp thất tinh là tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Trong đó thực lực của tộc trưởng mạnh nhất, là cường giả đẳng cấp thất tinh cao giai. Đại trưởng lão cũng là đẳng cấp thất tinh cao giai, thực lực kém hơn tộc trưởng một chút. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là cường giả đẳng cấp thất tinh sơ giai, thực lực yếu nhất. Nếu chúng ta đi vào đẳng cấp thất tinh thì sức chiến đấu có thể tương đương với thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, thậm chí là hơn nữa.

Ô Bành Anh nói:

- Trong đó thực lực của tộc trưởng mạnh nhất bởi vì có bí pháp bí pháp thiên phú lợi hại nhất.
- Thiên Ô tộc ta tinh thông thủy chi thuộc tính áo nghĩa, còn có chi nhánh của mộc thuộc tính áo nghĩa là độc thuộc tính áo nghĩa. Bí pháp bí pháp thiên phú của Ô Bành Chiến là thủy thuộc tính cùng độc thuộc tính kết hợp siêu cường có tên gọi là thủy độc. Chỉ cần người dính thủy độc, trong người còn có thủy chi nguyên tố tồn tại, như vậy độc tố sẽ luôn hao tổn khí huyết của người.

779. Chương Thứ 725: Tiên Thiên Sinh Linh, Vĩnh Hằng Võ Thánh, Cao Cấp Huyết Trì!

Vô Tận Thần Công xem tại

Chương thứ 725: Tiên thiên sinh linh, vĩnh hằng Võ Thánh, cao cấp huyết trì!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ô Bành Hào trầm giọng nói:

- Nếu không tìm ra cách ứng đối, dù người đạt đến cấp bát tinh, khí huyết cường đại đến cực độ, cuối cùng sẽ bị hao mòn sạch, chết đi.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Bí pháp thủy độc?

Hề là có thủy chi nguyên tố thì không thể giải trừ độc tố sao?

Bí pháp này rất cường đại, Dương Thạc gật gù, thầm nhớ kỹ.

Ô Bành Anh nói thêm:

- Bí pháp thiên phú của đại trưởng lão là Hắc ám hư không.

- Bí pháp thiên phú của đại trưởng lão không mạnh lắm nhưng trưởng lão lĩnh ngộ không gian pháp tắc rất sâu, cuối cùng lĩnh ngộ Hắc ám hư không. Trong phạm vi Hắc ám hư không không có năng lượng nào khác, chỉ có năng lượng hắc ám. Bình thường cường giả đẳng cấp thất tinh đối chiến với đại trưởng lão, rơi vào Hắc ám hư không là sức chiến đấu sẽ tụt xuống ba phần. Bí pháp này không đặc biệt nhưng rất có hiệu quả.

Cùng là Thiên Ô tộc, hiển nhiên tộc nhân khác nhau thì bí pháp thiên phú cũng khác.

- Hắc ám hư không sao?

Dương Thạc gật gù. Ghi nhớ.

Ô Bành Hào lại kể đặc sắc của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân:

- Còn về thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, bí pháp thiên phú của hắn giống như chúng ta, bí pháp thiên phú rất thường thấy trong cường giả của Thiên Ô tộc. Đương nhiên bởi vì không có người phối hợp nên bí pháp thiên phú của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không mạnh hơn ba chúng ta.

Đây là chuyện rất bình thường.

Dù cùng là cường giả của Thiên Ô tộc nhưng huyết mạch có điều khác biệt. Tại Thiên Thánh giới. Gần như mỗi chủng tộc trải qua ức vạn năm tẩy lễ chậm rãi truyền thừa. Trong quá trình truyền thừa ức vạn năm, bất cứ cường giả của chủng tộc nào không thể bảo đảm huyết mạch của mình tinh thuần trăm phần trăm.

Như Thiên Ô tộc vốn là Bán Thần Thú tộc.

Là kết quả nhân loại cùng thần thú kết hợp.

Chẳng qua truyền thừa mấy trăm, ngàn đời nên huyết mạch dần ổn định, huyết mạch Thuần Nhân tộc và Thần Thú tộc chiếm tỷ lệ nhất định hình thành Thiên Ô tộc.

Tộc nhân của Thiên Ô tộc kết hợp với nhau sinh ra hậu đại, huyết mạch của những hậu đại có dao động. Hoặc là huyết mạch Thuần Nhân tộc cao hơn chút, hoặc là huyết mạch Thần Thú tộc nhiều hơn chút. Nhưng đương nhiên bởi vì Bán Thần Thú tộc huyết mạch cơ bản ổn định nên cao chút hoặc thấp chút sẽ không vượt qua phạm trù.

Tóm lại là vẫn có khác nhau.

Không có hai cường giả Bán Thần Thú tộc nào huyết mạch hoàn toàn giống, trừ phi là huynh đệ tỷ muội song bào, đa bào thai.

Huyết mạch có khác biệt, thức tỉnh thiên phú thần thông cũng khác đi là chuyện rất bình thường.

Dương Thạc nhớ kỹ lời Ô Bành Hào giảng dạy.

- Bí pháp thiên phú của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến là kỳ lạ nhất, cũng cường đại nhất.
- Bí pháp thiên phú của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân tuy thường thấy nhưng hiệu quả cực kỳ cường đại, Hắc ám hư không khiến sức chiến đấu của đối thủ giảm ba phần, có thể nói là biến thái.
- Bí pháp thiên phú của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân kém một chút, ngang ngửa với ba người Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

Trong đó rõ ràng không cần lo bí pháp thiên phú của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhất.

Dương Thạc có thấy bí pháp thiên phú của ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào rồi.

Bí pháp thiên phú đó có một đặc điểm là công kích thần hồn khá lợi hại, vài trăm công kích thần hồn cùng phát động. Nhưng điểm yếu rất rõ ràng, mỗi một công kích thần hồn quá yếu, không tạo thành uy hiếp lớn cho nguyên tố loạn lưu bảy sắc của Dương Thạc.

Chín xúc tua khổng lồ bện thành thiên la địa võng càng là không có gì uy hiếp.

Lúc trước ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào có hai mươi bảy xúc tua khổng lồ bện thành thiên la địa võng mà Dương Thạc nhẹ nhàng ứng đối được chứ nói thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không quan trọng. Tất nhiên thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, sức chiến đấu đơn mạnh hơn ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào gộp lại. Nhưng chỉ cần Dương Thạc cũng vào đẳng cấp thất tinh thì bí pháp thiên phú của thất trưởng lão của Thiên Ô

tộc, Ô Bành Xuân không tạo thành uy hiếp cho hần bằng ba cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào xúc tủa khổng lồ bện thành thiên la địa võng thần thông tổ hợp.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân dễ đối phó, chỉ cần nghĩ cách ứng đối bí pháp thiên phú của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân là được.

Dương Thạc đang suy nghĩ thì Ô Bành Hào lên tiếng nhắc nhở:

- Dương Thạc, người tuyệt đối đừng xem thường Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân, đặc biệt là Ô Bành Chiến. Lúc trước hần tiến vào huyết trì cao đẳng nhất Thiên Ô tộc tiến hành tẩy lễ, huyết mạch kích phát mức độ cao nhất. Không chỉ có bí pháp thiên phú cường đại, thân thể, thần hồn cực mạnh, rất khó đối phó.

Nghe Ô Bành Hào nói, Dương Thạc ngẩn ra:

- Huyết trì cao đẳng nhất Thiên Ô tộc tiến hành tẩy lễ, huyết mạch kích phát mức độ cao nhất?
- Không lẽ huyết trì cũng chia đẳng cấp? Huyết trì khác nhau cũng chia ra mức độ kích phát huyết mạch khác biệt?

Dương Thạc hiểu biết về huyết trì ít ỏi, không bằng hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

Ô Bành Hào liếc Dương Thạc, ngẩn ngơ:

- Người không biết chuyện về huyết trì sao?

Ô Bành Hào gật gù nói:

- Cũng đúng. Chắc người từ hạ giới vào Thiên Thánh giới, bao gồm Nhân Hoàng điện hạ cũng vậy. Khi các người đến Thiên Thánh giới thì Thuần Nhân tộc là tiểu hình chủng tộc, không chiếm được huyết trì thấp kém nữa là, tất nhiên không biết huyết trì phân chia đẳng cấp như thế nào.

- Để ta giải thích cho nghe.

So với hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh của Thiên Ô tộc Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là ‘tiền bối’ sống mấy chục vạn năm thì nội tình kiến thức của Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc quá nông cạn.

Ô Bành Hào nói:

- Chắc các người hiểu sơ về huyết trì, biết huyết trì hình thành do máu của cao thủ siêu mạnh thượng cổ rơi xuống hình thành.

Dương Thạc và Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cùng gật đầu.

Lúc trước vào huyết trì của Cửu Túc Thú tộc thì Dương Thạc đã biết, chắc truyền thuyết là đúng.

Máu trong huyết trì tám phần do siêu cấp cường giả thời thượng cổ chết đi nhỏ máu xuống hình thành.

Ô Bành Hào tiếp tục bảo:

- Cái gọi là siêu cấp cường giả thời thượng cổ thật ra có chai thực lực mạnh yếu, năng lượng ẩn chứa trong máu của họ cũng có mạnh yếu khác nhau.

Ô Bành Hào nói:

- Trong truyền thuyết, thời thượng cổ, khi Thiên Thánh giới mới sinh ra thì có sinh ra một ít sinh linh, những sinh linh này sinh cùng thời với Thiên Thánh giới nên gọi là tiên thiên sinh linh. Mỗi một tiên thiên sinh linh có thiên phú vượt trội, tốc độ tu luyện cực nhanh. Các tiên thiên sinh linh nhanh chóng đứng trên đỉnh Thiên Thánh giới, xưng là siêu cấp đỉnh cường giả, thực lực còn cường đại hơn đẳng cấp cửu trọng lôi âm Vô Thánh trong truyền thuyết. Gọi là Vĩnh Hằng Vô Thánh.

780. Chương 726: Khôi Lỗi Chi Quả

Vô Tận Thần Công

Chương 726: Khôi lỗi chi quả

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thượng cổ tiên thiên sinh linh, vĩnh hằng Vô Thánh?

Hai từ ngữ này khiến lòng Dương Thạc chấn động.

Dương Thạc có hiểu đôi chút về thượng cổ tiên thiên sinh linh, nghe nói một số thần thú cường đại không gì sánh được có một phần huyết mạch của thượng cổ tiên thiên sinh linh. Bởi vậy thiên phú của các thần thú này mạnh mẽ, mới sinh ra đã có lực lượng cường đại, dù không chăm chỉ tu luyện thì tương lai có thể đi lên đỉnh vô đạo.

Đây là ưu thế khi có được một phần huyết mạch thượng cổ tiên thiên sinh linh.

Danh từ Vĩnh Hằng Vô Thánh khiến Dương Thạc kinh ngạc.

Đẳng cấp vô đạo, trên Vô Thánh chính là Hư Không Vô Thánh, ý là rách phá Hư Không, có năng lực bay. Trên Hư Không Vô Thánh rốt cuộc là đẳng cấp gì thì Dương Thạc không biết. Giờ nghe Ô Bành Hào nói, trên Hư Không Vô Thánh dường như chính là Vĩnh Hằng Vô Thánh.

Có được vĩnh hằng vô địch?

Nhiều cường giả thời kỳ thượng cổ sinh ra cùng thiên địa rõ ràng chính là Vĩnh Hằng Vô Thánh.

Ô Bành Hào nói:

- Những thượng cổ cường giả, vĩnh hằng Vô Thánh có thực lực khác nhau, một số cường đại, một số yếu hơn chút.

Vậy cũng dễ hiểu, bất cứ đẳng cấp vô đạo nào đều có thực lực mạnh yếu, Vĩnh Hằng Vô Thánh không ngoại lệ.

- Vốn những thượng cổ tiên thiên sinh linh tự chiếm mảnh lớn khu vực riêng trong Thiên Thánh giới, bình an vô sự, hơn nữa sinh sản hậu đại. Nhưng ngày càng nhiều hậu đại của thượng cổ tiên thiên sinh linh sinh ra. Giữa hậu đại xảy ra mâu thuẫn, xung đột, phát động chiến tranh. Cuối cùng xung đột lan đến các thượng cổ tiên thiên sinh linh, khiến thượng cổ tiên thiên sinh linh phát ra trận đại chiến ngập trời. Đại chiến này gọi là thượng cổ thần chiến.

- Chính vì thượng cổ thần chiến khiến nhiều thượng cổ tiên thiên sinh linh chết đi, máu của họ rơi xuống hình thành huyết trì.

Ô Bành Hào nói:

- Trong thượng cổ thần chiến các thượng cổ tiên thiên sinh linh chết đi thực lực mạnh yếu không đồng đều.

- Thực lực mạnh thì sau khi chết máu nhỏ xuống hình thành huyết trì đẳng cấp cao.

- Thực lực yếu thì sau khi chết máu nhỏ xuống hình thành huyết trì đẳng cấp thấp.

- Bình thường cường giả Vĩnh Hằng Vô Thánh thực lực yếu dễ chết hơn trong thượng cổ thần chiến. Thực lực không dễ chết, cuối cùng huyết trì trong Thiên Thánh giới đa số là cấp thấp. Ít ỏi có huyết trì cấp cao, trước mắt huyết trì cao cấp bị phát hiện rất hiếm hoi, đều bị thế lực siêu lớn hoặc bộ tộc chiếm cứ.

Ô Bành Anh kể ra tình hình huyết trì.

- Huyết trì cao cấp thì linh khí ẩn chứa trong máu càng nhiều, càng dễ kích phát huyết mạch cường giả.

- Thường thì đạt được thần thông thiên phú càng cường đại hơn.

- Trong Thiên Ô tộc có mười một huyết trì cấp thấp, ba huyết trì trung cấp, có một huyết trì cao cấp. Nhưng huyết trì cao cấp này rốt cuộc có hình dạng gì thì chúng ta chưa từng gặp, chỉ có tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến mới được vào huyết trì cao cấp tiến hành huyết mạch tẩy lễ. Tộc nhân bình thường như chúng ta dù đi vào sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh, đẳng cấp thất tinh cũng chỉ có thể tẩy lễ trong huyết trì trung cấp.

Ô Bành Hào kể lại tình huống chia huyết trì trong Thiên Ô tộc.

Ô Bành Anh đứng bên cạnh Ô Bành Hào hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Ô Bành Anh tức giận bắt bính nói:

- Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến bàn về tư chất thì không mạnh hơn chúng ta bao nhiêu, nếu không phải có nhiều tài nguyên cung ứng thì không thể nào bước vào đẳng cấp thất tinh sớm hơn chúng ta. Ngoài ra hẳn có thể đi vào huyết trì cao cấp tẩy lễ, nếu không thì bí pháp thiên phú của hẳn chưa chắc mạnh hơn chúng ta!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến có thể dùng thực lực đè ép Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào một là vì có Thiên Ô tộc dốc hết tài nguyên, hai là tác dụng của huyết trì cao cấp.

- Nghe đồn là huyết trì cao cấp sao?

Giờ phút này, mắt Dương Thạc lóe sáng.

Dương Thạc ở trong huyết trì trên Bạch Lâm đảo tẩy lễ một lần rồi, nhưng rõ ràng đó là huyết trì cấp thấp.

Nếu Dương Thạc có thể vào huyết trì cao cấp tẩy lễ thì có lẽ thực lực sẽ lại tăng lên.

Nói không chừng không phải không thể đạt đến cực hạn cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm mười lần.

Đương nhiên huyết trì cao cấp nằm trong Thiên Ô tộc, trừ phi Dương Thạc đi vào đẳng cấp thất tinh tiêu diệt cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, hoàn toàn áp chế Thiên Ô tộc mới có thể vào trong huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc tiến hành tẩy lễ.

Thấy biểu tình của Dương Thạc, Ô Bành Anh nhíu mày hỏi:

- Dương Thạc, ngươi muốn vào huyết trì cao cấp?

- Cái này sợ là rất khó.

- Thứ nhất, ngươi cần giết chết cường giả đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc.

- Thứ hai, huyết trì của Thiên Ô tộc chưa chắc thật sự là huyết trì cao cấp, rất có thể chỉ là huyết trì trung cấp tốt nhất.

Ô Bành Anh trầm giọng nói:

- Thứ ba, cho dù là huyết trì cao cấp thì Thiên Ô tộc có thể chiếm giữ nó chắc chắn là chai sè với một số đại hình chủng tộc khác. Nếu ngươi đi vào trong, chẳng những cần áo đảo Thiên Ô tộc mà còn phải xem sắc mặt của mấy đại hình chủng tộc.

Muốn vào trong huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc tẩy lễ không đơn giản.

Đầu tiên, huyết trì cao cấp này chẳng qua là nghe đồn, nó rốt cuộc có phải là huyết trì cao cấp hay không, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không dám khẳng định. Chỉ có thể nói huyết trì này có khả năng rất lớn là huyết trì cao cấp, tất nhiên dù không phải huyết trì cao cấp thì huyết trì này khác với huyết trì bình thường, tóm lại là cao đẳng hơn chút.

Tiếp theo, muốn vào trong huyết trì này tẩy lễ phải đánh bại, thậm chí giết ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc.

Đây là bài toán học búa.

Cho dù Dương Thạc có đi vào đẳng cấp thất tinh cũng chưa chắc làm được điều này.

Tình huống hiện tại là Thuần Nhân tộc đang trong cơn nguy hiểm, Dương Thạc cần cố gắng mau chóng bước vào đẳng cấp thất tinh để ngăn cản ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc.

Là ngăn cản!

Dương Thạc có thể ngồi yên chờ, trước tiên thiết kế sẵn, chiếm ưu thế địa lợi để phòng ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc công kích. Dương Thạc không cần đánh bại ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, càng không cần giết chết họ. Dương Thạc chỉ cần ngăn cản công kích từ ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, khiến bọn họ chịu bó tay với Dương Thạc, với Thuần Nhân tộc thì đủ rồi.

Dù thực lực của Dương Thạc yếu hơn ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc một chút, nhờ vào một số báu vật của Thuần Nhân tộc, lập mưu kế thì có thể thành công.

Đây là ngăn cản.

Muốn vào huyết trì của Thiên Ô tộc thì phải chủ động đi Thiên Ô quần đảo, chủ động tấn công Thiên Ô tộc.

Khi đó kẻ chiếm địa lợi không phải Dương Thạc mà là ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc. Ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc dựa vào đại trận của Thiên Ô quần đảo, các loại báu vật ngăn cản Dương Thạc. Trừ phi Dương Thạc thể như chẻ tre, công phá vòng phòng hộ Thiên Ô quần đảo, nếu không thì hẳn không có khả năng hưởng dụng huyết trì của Thiên Ô tộc.

781. Chương 727: Đại Trưởng Lão Của Thiên Ô Tộc, Ô Bành Vân Xuất Quan

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 727: Đại Trưởng Lão Của Thiên Ô Tộc, Ô Bành Vân Xuất Quan

Nhưng bản thể chưa diệt, phân ra một lũ thần hồn tiến nhập khôi lỗi chi quả thì phân thân tạo ra không thể tu luyện.

Tức là nói lúc trước Cửu Tử Long sử dụng khôi lỗi chi quả chế tạo ra phân thân tuy có thực lực cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, tương đương với gã. Gần như tăng sức chiến đấu gấp đôi. Nếu Cửu Tử Long đột phá đến đẳng cấp thất tinh, phân thân này chỉ ngừng lại ở cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh thì hoàn toàn vô dụng.

Bởi vậy Cửu Tử Long vẫn không sử dụng khôi lỗi chi quả, cuối cùng gã chết, khôi lỗi chi quả rơi vào tay Dương Thạc.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào gật gù, lên tiếng:

- Sử dụng hai khôi lỗi chi quả, Nhân Hoàng và Dương Thạc chế tạo ra hai phân thân khôi lỗi thì có thể dụ siêu cấp cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc đi.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào thấy tiếc nói:

- Nhưng cái này là bí bảo Thiết Y tộc, sử dụng thì tiếc.

Mắt Dương Thạc sáng ngời nói:

- Bây giờ Thuần Nhân tộc đến phút nguy hiểm sinh tử rồi, nếu không sử dụng nói không chừng chúng ta đều phải chết, khôi lỗi chi quả sẽ trở lại tay cường giả của Thiên Ô tộc. Vậy thì không bằng trực tiếp sử dụng.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Nhân Hoàng diện hạ, hai người chúng ta sử dụng khôi lỗi chi quả biến ra phân thân, cố gắng điểu thấp, bí ẩn rời khỏi Bạch Lâm đảo đến Mạc Niên đảo hoặc chỗ khác rồi lộ ra chút vết, tạo thành biểu hiện hai chúng ta mang Thuần Nhân tộc lãnh nạn. Ta không tin cường giả của Thiên Ô tộc sẽ không đuổi theo!

Thiên Ô quần đảo, trong một tòa cung điện to lớn.

Mấy lão nhân trông khoảng sáu, bảy mươi tuổi ngồi quanh đại điện, sắc mặt vô cùng âm trầm, biểu tình cực kỳ khó xem. Người đứng đầu nhíu chặt mày.

Người này chính là trưởng lão hiện nay của Thiên Ô tộc, thực lực đẳng cấp lục tinh cao giai, tên là Ô Bành Long. Ô Bành Long là tộc nhân dòng chính của Thiên Ô tộc, là đường đệ của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến hiện tại, mặc dù thực lực không quá cao trong Thiên Ô tộc nhưng quyền lực lớn hơn bất cứ tộc nhân của Thiên Ô tộc nào.

Trừ ba siêu cấp cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc ra, Ô Bành Long coi như là đệ nhất Thiên Ô tộc.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến bế quan tiềm tu, Ô Bành Long khống chế toàn Thiên Ô tộc.

Im lặng thật lâu sau Ô Bành Long lên tiếng:

- Các vị.

- Các hiện tại các vị đều biết rồi? Gần đây trong Thiên Ô tộc ta, mệnh giả của trưởng lão Ô Bành Vô cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh đã vỡ. Hai thiên tài Thiên Ô tộc ta, đệ tử quan môn của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, Cửu Tử Long, còn có nữ nhi của tộc trưởng, 3 Ô Vân Thường, hai cường giả tương lai rất có khả năng đi vào đẳng cấp thất tinh cũng vỡ mệnh giả.

Ô Bành Long trầm giọng nói:

- Thiên Ô tộc ta tổn thất hai cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, một đệ tử tiềm lực đẳng cấp lục tinh trung giai. Ba người này tương lai rất có khả năng đi vào đẳng cấp thất tinh.

Cửu Tử Long, Ô Vân Thường có thiên phú tuyệt vời, đi vào đẳng cấp thất tinh là rất bình thường.

Mặc dù thiên phú của tộc trưởng của Thiết Y tộc hơi kém, nhưng ráng đến cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh rồi, chỉ cần không chết thì khi đến thời gian, sẽ có ngày bước vào đẳng cấp thất tinh.

Địa vị của ba người này gần như cao nhất sau ba siêu cấp cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc.

Ô Bành Vô là trưởng lão.

Cửu Tử Long, Ô Vân Thường tuy không phải trưởng lão nhưng một là đệ tử quan môn của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, một là nữ nhi của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, địa vị không kém hơn trưởng lão.

Ô Bành Long trầm giọng nói:

- Thiên Ô tộc ta có tổng cộng mười bảy, tám trưởng lão mà thôi. Trừ một số đi ra ngoài rèn luyện, trong Thiên Ô tộc có mười hai người. Đại trưởng lão và thất trưởng lão bế quan. Gần như không hỏi ngoài đời. Chỉ có bảy người chúng ta, ba trưởng lão Ô Bành Vô, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào. Trong đó ba trưởng lão này đều có thực lực cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, là cao nhất trong số chúng ta. Hiện nay mất đi Ô Bành Vô, Cửu Tử Long, Ô Vân Thường chết, là tổn thất lớn cho Thiên Ô tộc ta.

Ô Bành Long liếc sáu người khác trong cung điện.

Giờ phút này, sáu người sắc mặt âm trầm, hoặc là oán giận, hoặc là bi thương, có vài người mắt chớp lóe.

Mấy người đó là đệ tử chi thứ của Thiên Ô tộc.

Tuy Ô Vân Thường, Cửu Tử Long là thiên tài nhưng xem như dòng chính, bọn họ có chết thì những trưởng lão chi thứ không cùng chung mối thù.

Trong tiểu hình chủng tộc còn có nội đấu hướng chỉ là đại hình hcugn tộc như Thiên Ô tộc. Ô Vân Thường, Cửu Tử Long chết, một số người bị thương, oán giận, số khác vui sướng khi người gặp họa.

- Các vị!

- Sự việc lần này vốn nên báo cho tộc trưởng, chờ khi tộc trưởng xuất quan thì chúng ta mới ra quyết định.

- Nhưng lần này tộc trưởng bề quan rất quan trọng, chúng ta không thể quấy rầy, cho nên phải bàn bạc việc này trước. Nếu không chờ khi tộc trưởng xuất quan, chúng ta vẫn chưa có kết quả gì thì sợ là sẽ bị tộc trưởng trách móc.

- Hôm nay kêu mọi người tới là muốn thảo luận xem chúng ta nên làm gì. Tất cả cứ nói thoải mái.

Ô Bành Long nói xong im miệng, chờ sáu người khác tỏ thái độ.

Trong đám trưởng lão, một người có vẻ tuổi lớn nhất ho khan:

- Khụ khụ.

Lão nhân nói:

- Bành Long, theo ý ta thì tộc nhân của Thiên Ô tộc chúng ta tuyệt đối không thể chết vô ích, trước tiên phải tìm hiểu rốt cuộc là ai giết chết đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào. Hình như đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cùng nhau rời khỏi Thiên Ô quần đảo, phó tông của Cửu Tử Long nên biết đôi chút về chuyện này. Ô Bành Long, chẳng phải ngươi có sai người mang phó tông của Cửu Tử Long đến sao? Để bọn họ tiến vào, hỏi rõ ràng đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào rốt cuộc đi đâu mới tính toán được.

Ô Bành Long gật đầu, nói:

- Ừm! Hồng Chinh thúc nói đúng, vậy thì mang phó tông của Cửu Tử Long lên đây.

Lão nhân mới lên tiếng lên là Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh, tính bối phận thì cao hơn đám người tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Ô Vân Thường một bậc. Tuy Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh chỉ là đẳng cấp lục tinh sơ giai nhưng lão là trưởng bối dòng chính Thiên Ô tộc, bất cứ ai cũng phải kính trọng.

Ô Bành Long ra lệnh, một vài phó tông của Cửu Tử Long được đưa lên.

Ô Bành Long hỏi:

- Các người hãy nói đi, trước khi Cửu Tử Long rời khỏi Thiên Ô quần đảo có dặn dò cái gì?

Đám phó tông bên dưới thi nhau đáp: đọc truyện mới nhất tại .

- Hồi bẩm trưởng lão, chủ nhân nói là Cửu Túc Thú tộc bị người tiêu diệt nên phải trở về báo thù.

- Chủ nhân nói có tám phần là Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc.

- Ô Vân Thường tiểu tHư Không yên tâm chủ nhân nên dẫn theo ba trưởng lão Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đi.

782. Chương 728: Nội Chiến

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 728: Nội Chiến

Phó tông chưa biết Cửu Tử Long xảy ra chuyện gì, bảy trưởng lão Thiên Ô tộc cùng hỏi chuyện làm họ cảm giác sự việc nghiêm trọng.

Đám trưởng lão Ô Bành Long liếc nhau, nhướn mày nói:

- Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo?

Một trưởng lão Thiên Ô tộc bề ngoài năm mươi mấy quái dị nói:

- Không đúng, theo ta được biết thì thực lực của Thuần Nhân tộc rất thấp, sao giết chết đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh? Chắc đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào chộc phải cường giả nào khác mới bị giết?

người này là Ô Bành Ninh, đệ tử chi thứ của Thiên Ô tộc, luôn gai mắt dòng chính. Cửu Tử Long, Ô Vân Thường chết, đám người Ô Bành Ninh vui sướng xem.

Mặc dù trưởng lão Ô Bành Võ chi thứ cũng chết nhưng chẳng phải hai trưởng lão Ô Bành Anh, Ô Bành Hào còn sống sao? Mặc dù lần này chi thứ, dòng chính bị tổn thất lớn nhưng dòng chính bị hao tổn nhiều hơn chút.

Ô Bành Long nhíu mày, trầm giọng nói:

- Nếu là Thuần Nhân tộc tiêu diệt Cửu Túc Thú tộc chứng minh Thuần Nhân tộc không yếu như chúng ta tưởng tượng. Nói không chừng Thuần Nhân tộc thật sự có thực lực giết Cửu Tử Long, Ô Vân Thường. Thuần Nhân tộc có nội tình rất thâm sâu, là một mãnh thú bị bệnh, nhìn nó yếu ớt nhưng không ai bảo đảm nó có thể nào nổi điên tấn công người không.

Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh trầm giọng nói:

- Ô Bành Long, có cần phái người đi Bạch Lâm đảo tra xét không?

- Nếu đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường thật sự chết ở Bạch Lâm đảo thì chắc chắn sẽ để lại dấu vết. Trên Bạch Lâm đảo không chỉ có Thuần Nhân tộc, nói không chừng người khác thấy quá trình Cửu Tử Long, Ô Vân Thường chết, đi hỏi thì biết. Ngoài ra có thể tới Thiên Thánh thương hội ở đảo gần đó mua tin tức liên quan.

- Dưới tình huống cần thiết khống chế Thuần Nhân tộc!

Không đợi Ô Bành Long lên tiếng, Ô Bành Ninh chi thứ lên tiếng:

- Không ổn!

- Không nói đến có phải Thuần Nhân tộc làm hay không, dù Thuần Nhân tộc thật sự giết đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ thì sao?

- Thứ nhất là người của chúng ta ra bên ngoài bị người ta giết là tài nghệ không bằng người, xứng đáng! Thiên tài thì sao? Thiên tài chết rồi không gọi là thiên tài. Trong Thiên Ô tộc chúng ta từng có đệ tử thiên phú cao hơn cả Cửu Tử Long, Ô Vân Thường cuối cùng không thể đi vào đẳng cấp thất tinh, trong quá trình rèn luyện chết đi. Cái này chỉ có thể oán chính mình sơ sẩy, không cẩn thận, không thể trách ai. Chúng ta giống trống khua chiêng đi báo thù cho họ thì quá hẹp hòi rồi.

- Thứ hai, Cửu Tử Long và ba trưởng lão Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cùng đi Bạch Lâm đảo, bốn cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh nếu thật sự bị Thuần Nhân tộc giết thì hiện tại bên Thiên Ô quần đảo chúng ta không còn một cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh. Phái ra đệ tử bình thường đi Bạch Lâm đảo thăm dò chỉ chết uống mạng.

- Vì mấy thiên tài đã chết tổn thất đệ tử Thiên Ô tộc ta là không đáng giá!

- Cho nên ta cảm thấy chúng ta không cần giống trống khua chiêng như vậy.

Ô Bành Ninh chậm rãi nói:

- Tộc trưởng cùng đại trưởng lão không chỉ có một nữ nhi, đệ tử. Tuy chết rồi thấy thương tiếc nhưng tộc trưởng cùng đại trưởng lão có khí độ phi phàm, sẽ không quá bi thương.

Mấy người Ô Bành Long, Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh nhướn mày nói:

- Không hành động sao?

Ô Bành Ninh rõ ràng là vui sướng khi người gặp họa, không nguyện ý có hành động vì cái chết của Ô Vân Thường, Cửu Tử Long.

Ô Bành Ninh nói:

- Theo ta thấy nên chờ tộc trưởng cùng đại trưởng lão xuất quan xuất quan rồi tính.

Chợt có tiếng hừ lạnh phát ra từ ngoài cung điện:

- Hừ!

Như có sấm nổ.

Thanh âm gầm lên:

- Chờ chúng ta xuất quan rồi mới tính toán? Vậy bây giờ chúng ta xuất quan đây! Cửu Tử Long, Ô Vân Thường bị giết, không lẽ Thiên Ô tộc ta thờ ơ sao? Không lẽ Ô Bành Vân ta sẽ bỏ qua? Cho dù đang tu luyện giữa chừng thì lão phu cũng phải xuất quan, báo thù cho Cửu Tử Long, Ô Vân Thường!

Cửa cung điện dâng trào khí huyết, một lão nhân Thiên Ô tộc vóc dáng cực kỳ cao to, tóc đỏ rực xuất hiện trong cung điện.

- Đại trưởng lão!

- Đại trưởng lão xuất quan rồi?

Đám người Ô Bành Long, Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh, Ô Bành Ninh giật mình kêu lên:

- Bái kiến đại trưởng lão!

Bảy người có mặt cùng vái Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Mặt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân xanh mét nhìn xung quanh:

- Mới này là ai nói Cửu Tử Long chết không trách được ai, chúng ta không cần báo thù?

Người Ô Bành Ninh run lên, biến sắc mặt nói:

- Đại trưởng lão . . .

- A? Là tiểu tử nhà ngươi? Ăn cây táo, rào cây sung! Thiên tài của Thiên Ô tộc ta bị giết mà ngươi nói là không quan trọng, cứ lờ đi? Vậy cần ngươi làm gì? Đệ tử chi thứ Thiên Ô tộc nhà ngươi ai nấy đều là đồ vô ơn. Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào phản bội Thiên Ô tộc ta, chắc ngươi cũng nổi gót theo chúng?

- Ở chỗ này yêu ngôn hoặc chúng, chết đi!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân duỗi tay ra, một bàn tay biến đổi thành xúc tua khổng lồ quấn người Ô Bành Ninh. Vang tiếng nổ đécc tại, xúc tua khổng lồ xiết Ô Bành Ninh thành bãi máu.

Ô Bành Ninh bị Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân bóp nát thân thể, thần hồn không lập tức tan rã. Gào thét:

- Ô Bành Vân, lòng dạ của ngươi thật độc ác! Hôm nay ngươi giết ta, tất cả mạch chi thứ Thiên Ô tộc sẽ xa rời Thiên Ô tộc, ngày Thiên Ô tộc bị diệt tộc không xa!

- A?

- Còn dám nguyện rửa Thiên Ô tộc ta?

- Thành mây khói đi!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân quát khẽ, mắt bắn ra công kích thần hồn đánh tan nát thần hồn của Ô Bành Ninh.

Mặc dù Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân không quá am hiểu công kích thần hồn nhưng rốt cuộc là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, muốn giết chết Ô Bành Ninh là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh đến hư đang giỡn. Cho dù Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân sử dụng công kích thần hồn không am hiểu nhất cũng có thể diệt Ô Bành Ninh ngay, nhưng lúc trước lời gã chọc lão vô cùng tức giận, không bóp nát gã không thể mát dạ.

Nếu chỉ giết Ô Bành Ninh dễ dàng thì Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân động ý niệm một cái đã đủ rồi.

Giơ tay nhắc chân, một trưởng lão của Thiên Ô tộc đẳng cấp lục tinh chết.

Trong cung điện này, sáu trưởng lão khác bao gồm Ô Bành Long, Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh cảm như hén, không dám thở mạnh. Mặc dù bọn họ không giống như Ô Bành Ninh trào phúng Cửu Tử Long, Ô Vân Thường chết nhưng ai dám bảo đảm Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đang nổi giận không giận chó đánh mèo?

Đặc biệt một số trưởng lão chi thứ của Thiên Ô tộc lòng thấp thỏm lo âu.

Trong sáu trưởng lão còn lại có hai trưởng lão chi thứ của Thiên Ô tộc. Trước khi Ô Bành Ninh chết uy hiếp Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, nói lão mà giết gã sẽ khiến chi thứ rời xa Thiên Ô tộc. Hai trưởng lão này thường ngày khá thân với Ô Bành Ninh, lỡ bị Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân giận chó đánh mèo thì sợ là họ không sống được.

Trưởng lão đẳng cấp lục tinh ở trong Thiên Ô tộc coi như cao cao tại thượng.

Nhưng cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh ở trước mặt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đẳng cấp thất tinh thì chỉ là con kiến.

Chỉ cần ba siêu cấp cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc không chết, dù toàn bộ trưởng lão đẳng cấp lục tinh chết hết vẫn không khiến Thiên Ô tộc dao động.

Đương nhiên trừ cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh.

Cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh giống như Cửu Tử Long, Ô Bành Vô là hậu bị cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, tổn thất bất cứ ai làm lòng Thiên Ô tộc nhỏ máu.

Trong khi hai trưởng lão chi thứ Thiên Ô tộc hồi hộp thì giọng Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân vang lên.

- Ô Bành Định, Ô Bành Nham!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đang kêu hai trưởng lão chi thứ của Thiên Ô tộc.

- Ô Bành Ninh nói là lão phu giết hắn thì các ngươi sẽ phản bội? Đúng không? Hừ, chi thứ Thiên Ô tộc các ngươi tự cho là bị dòng chính ta đè ép, lòng luôn bất bình. Các ngươi tưởng lão phu không biết sao? Ô Bành Vô chết nhưng mệnh gián của hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không vỡ, hoàn toàn bất tin, không phải phản bội Thiên Ô tộc ta thì là gì? Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào có thể phản bội Thiên Ô tộc thì hai người các ngươi có trung thành không?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân trầm giọng nói:

- Biết điều thì mau mau lập lời thề, ký kết khế ước bí pháp, suốt đời trung thành với Thiên Ô tộc ta, nếu không thì tan thành mây khói. Nếu không muốn ký kết khế ước, lão phu không ngại giết hai người!

- Cái gì? Kêu chúng ta ký kết khế ước bí pháp, suốt đời trung thành với Thiên Ô tộc?

- Thế chẳng phải là muốn hai ta giao sinh mạng gia đình cho tộc quần sao?

Nghe Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nói, Ô Bành Định, Ô Bành Nham biến sắc mặt, liếc nhau.

Tại Thiên Thánh giới, cường giả thường hay di chuyển.

Như đám người Đại Bàng Kim Sí Vương, Thần Quy Vương đều có thể thoát khỏi tộc quần của mình tham gia vào Thuần Nhân tộc, trở thành tộc nhân của Thuần Nhân tộc.

Như Lâm Thu Thủy vốn là tộc nhân Bán Thần Thú tộc, tu luyện thành đẳng cấp thất tinh phiêu bạt trong Thiên Thánh giới. Lâm Thu Thủy muốn tham gia vào chủng tộc nào đều được, muốn quay về nhân tộc càng đơn giản.

Ký kết khế ước bí pháp, suốt đời trung thành với một chủng tộc thì tương lai không còn tự do như vậy.

Quan trọng nhất là ký kết khế ước bí pháp tương đương chịu tới buộc, tâm cảnh khó thông thoát, sẽ sinh ra chướng ngại cho tu luyện sau này.

Như hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào còn đỡ, hai người có thực lực cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh rồi, đặt chân vào ngưỡng cửa đẳng cấp thất tinh, cho dù bị trói buộc, tâm tình không hoàn mỹ, chỉ cần đủ thời gian, có đủ tích lũy thì vẫn vào đẳng cấp thất tinh được. Đến đẳng cấp thất tinh, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không quá trông chờ bước lên trình độ cao hơn. Bởi vậy ký kết khế ước bí pháp, chịu chút trói buộc không thành vấn đề.

Ví dụ như lúc trước Dương Thạc ở Ngũ Dương thương hội ký kết quá khế ước bí pháp nhưng chỉ là loại tạm thời, không có tới buộc gì.

Ô Bành Định, Ô Bành Nham đang đối mặt vấn đề khác. Ô Bành Định, Ô Bành Nham chưa đến ngưỡng cửa đẳng cấp thất tinh, nếu ký kết bí pháp vĩnh viễn trói buộc thì tâm tình bị trở ngại, không nói đến suốt đời khó thể bước vào đẳng cấp thất tinh, ít nhất giảm thấp cơ hội vào đẳng cấp thất tinh. Lúc trước có xác suất một phần một trăm, bây giờ chưa chắc tới một phần vạn.

Bởi vậy khi Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nêu yêu cầu này, Ô Bành Định, Ô Bành Nham do dự.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân trợn to mắt nói:

- A? Còn do dự?

- Không lẽ có dị tâm?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân quát to:

- Tốt, hai người các ngươi cũng chết đi!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân định ra tay.

chợt có thanh âm cực kỳ âm trầm từ ngoài cung điện vọng vào:

- Đại ca dừng tay lại!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một nam nhân trung niên cường giả của Thiên Ô tộc xuất hiện trong cung điện, phát ra khí huyết, khí thế khủng bố chẳng kém hơn Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân hay còn hơn.

Thấy nam nhân trung niên cường giả của Thiên Ô tộc đến, mắt Ô Bành Định, Ô Bành Nham sáng lên.

- Tộc trưởng?

Nam nhân trung niên cường giả của Thiên Ô tộc này chính là tộc trưởng của Thiên Ô tộc, siêu cấp cường giả có sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh cao giai, Ô Bành Chiến!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến xuất hiện liếc Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, khẽ thở dài, oán trách nói:

- Đại ca, bây giờ Thiên Ô tộc ta vốn đã tổn thất nghiêm trọng, Vân Thường cùng Tử Long chết, Ô Bành Vô chết, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào không biết tung tích. Dưới loại tình huống này, chúng ta nên đồng lòng đối địch bên ngoài, tại sao lại tàn sát lẫn nhau? Mới nãy Ô Bành Ninh chỉ nói có vài câu, không phải ruộng bỏ Thiên Ô tộc ta, địa ca cần gì giết hấn?

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến nói:

- Còn về ký kết khế ước bí pháp thì đừng nhắc đến nữa. Đệ tử chi thứ Thiên Ô tộc có vô số, không lẽ mỗi người đều phải ký kết khế ước bí pháp? Cho dù làm như vậy thì không phải đệ tử dòng chính ta chưa từng ra phản đồ, không lẽ tất cả đều ký kết khế ước bí pháp sao? Ô Bành Định, Ô Bành Nham, đại trưởng lão chỉ là xúc động trong phút chốc mới nói ra lời như vậy, các người đừng để ý.

Ô Bành Định, Ô Bành Nham liếc nhau.

Ô Bành Định, Ô Bành Nham nghiêm túc nói:

- Hai chúng ta hiểu tâm tình của đại trưởng lão, nếu đại trưởng lão muốn thì chúng ta không ngại ký kết khế ước bí pháp.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến mạnh phẩy tay, trầm giọng nói:

- Ta đã nói rồi, không nhắc đến chuyện này nữa.

Ô Bành Định, Ô Bành Nham im miệng.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến nói:

- Lần này Cửu Tử Long, Ô Vân Thường bị Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo giết, Thiên Ô tộc ta không thể cứ im lặng, phải có hành động, nếu không thì tương lai tiểu hình chủng tộc nào cũng dám khiêu khích. Thanh niên Thiên Ô tộc ta đi ra ngoài rèn luyện sợ là sẽ gặp rắc rối.

- Vốn ta và đại trưởng lão đang bế quan tiềm tu, lần này ra chuyện như vậy, mệnh giả chúng ta đặt trên người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường vỡ, chúng ta không thể tiếp tục tiềm tu nữa, cưỡng ép ngừng tu luyện. Vừa lúc mọi người đều có mặt, cùng nhau thảo luận làm sao đối phó với Thuần Nhân tộc đi.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

783. Chương 729: Rải Rác Tin Tức

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 729: Rải Rác Tin Tức

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến mới nói xong thì trong cung điện lại xuất hiện một bóng người.

Thoạt trông người này khoảng bốn mươi tuổi, mặt gầy guộc, biểu tình lạnh lùng.

Người đó vừa đến liền lạnh lùng chất vấn Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân:

- Đại ca, lần này ta tu luyện đến thời khắc mấu chốt, vốn có cơ hội rất lớn trùng kích đẳng cấp thất tinh trung giai, người nói tộc ta có tai họa ngập đầu, kêu ta cưỡng ép ngừng ngang. Tiểu đệ lập tức ngừng tu luyện, thậm chí không tiếc tổn thương bản thân, không mất vài năm thì khó mà hồi phục. Bây giờ xem ra tộc ta chưa đến hoàn cảnh đó, không biết có chuyện gì quan trọng?

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

Siêu cấp cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc thứ ba, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

- Đại ca cũng kêu thất đệ sao?

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến liếc thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, nói:

- Là như vậy, chúng ta đặt mệnh giá trên người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường vỡ rồi. Có người giết Ô Vân Thường, Cửu Tử Long, đại ca kêu chúng ta xuất quan là vì chuyện này. Chờ lát nữa sẽ nói kỹ hơn, mọi người cùng nhau bàn bạc phương án.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhướn mày nói:

- Ô Vân Thường, Cửu Tử Long bị người giết?

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không nói thêm, nhỏ giọng nói:

- Chờ chút nữa nói tỉ mỉ cho ta nghe.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến nói:

- Ủm! Vào trong điện rồi nói.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến sải bước đi vào trong cung điện, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, mấy trưởng lão Ô Bành Long cũng theo vào.

Ô Bành Định, Ô Bành Nham đi cuối cùng.

Ô Bành Định vừa đi vào trong điện vừa truyền âm với Ô Bành Nham:

- Lão nham!

Ô Bành Định truyền âm nói:

- Hình như tộc trưởng, đại trưởng lão không tin chúng ta. Hừ, nói cho cùng không tin đệ tử chi thứ chúng ta. Ô Bành Vân tính cách nóng nảy lập tức bộc lộ ra, tộc trưởng thì mưu trí sâu xa mặt ngoài trấn an chúng ta, tương lai như thế nào chưa biết, sợ là tình cảnh của chúng ta không yên.

Ô Bành Nham gật đầu, nói:

- Hừ! Đúng là vậy.

Ô Bành Nham trầm giọng nói:

- Trước tiên đừng nghĩ quá nhiều, vạn sự có thất ca đỡ. Thất ca là đệ tử chi thứ chúng ta, lần này thất ca bẽ quan đột phá bị Ô Bành Vân đánh gãy, thậm chí tổn thương bản thân. Ở mặt ngoài thất ca không nói cái gì, trong lòng cũng sớm sinh ra oán khí. Tóm lại, chúng ta đi theo thất cả, dòng chính Thiên Ô tộc muốn bức ép chúng ta không dễ đâu!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chính là đệ tử chi thứ.

Mặc dù thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã vào đẳng cấp thất tinh, là một trong ba đỉnh cấp cường giả của Thiên Ô tộc nhưng gã được đến đai ngộ không đủ. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chưa từng vào nơi nghe đồn là huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không có quyền lên tiếng quyết sách tộc quần của Thiên Ô tộc, tất nhiên đó cũng là vì gã thường điệu thấp.

Ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh bàn bạc, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thường không phát biểu ý kiến.

Mọi chuyện lấy tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân sai đâu đánh đó.

Mặt ngoài nhìn thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là võ si, ngoài tu luyện ra không quan tâm điều gì khác. Nhưng Ô Bành Định, Ô Bành Nham biết thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân tuyệt đối không đơn giản.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân bắt mối dòng chính Thiên Ô tộc không ít hơn Ô Bành Ninh.

Chẳng qua thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trầm ổn, càng biết ẩn nhẫn, lý trí trưởng thành hơn. Chính vì ưu thế trí tuệ khiến thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân dưới tình huống không lấy được nhiều tài nguyên thượng đẳng vẫn có thể đột phá đến đẳng cấp thất tinh, trở thành một trong ba đỉnh cấp cường giả của Thiên Ô tộc.

Bây giờ Ô Bành Vô chi thứ của Thiên Ô tộc chết.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào rất có thể làm phản.

Cộng thêm Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân giận dữ bóp nát Ô Bành Ninh, kêu gào uy hiếp Ô Bành Định, Ô Bành Nham, có thể nói đốt cháy mâu thuẫn giữa dòng chính và chi thứ Thiên Ô tộc.

Đặc biệt là hành động của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân rõ ràng xem thường mạch chi thứ.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đang đột phá, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cường ép đánh gãy gã tiềm tu chỉ vì Cửu Tử Long, Ô Vân Thường bị giết, quấy rầy gã, bắt buộc ngừng tu luyện. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thậm chí tổn thương bản thân, điều này chứng minh Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân không coi gã ra gì. ở trong mắt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, Cửu Tử Long, Ô Vân Thường quan trọng hơn thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân rất nhiều.

Ngoài mặt thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không nói gì nhưng trong lòng rất tức giận.

Ô Bành Định, Ô Bành Nham truyền âm ch onhau:

- Nhìn xem sau này thất ca định làm gì.
- Chúng ta chỉ có thể cùng thất ca đi đến cuối cùng.

Nếu Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân là con sư tử cuồng bạo, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến là cáo già thì thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là rắn độc núp trong bóng tối. Ô Bành Định, Ô Bành Nham cực kỳ tin tưởng vào thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

Trong cung điện của 7 nam nhân.

Trên cao cung điện, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến chậm rãi nói:

- Tộc nhân thiên tài của Thiên Ô tộc ta bị giết. Thiên Ô tộc không thể không có hành động gì. Nếu Thuần Nhân tộc có thể giết chết Ô Vân Thường, Cửu Tử Long thì ít nhất có cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, xem như thực lực cường đại trong trung hình chủng tộc. Thiên Ô tộc chúng ta có đối phó với Thuần Nhân tộc sẽ không bị lên án.

Lúc trước Thuần Nhân tộc là tiểu hình chủng tộc.

Đối phó tiểu hình chủng tộc cần đại hình chủng tộc như Thiên Ô tộc ra tay thì hơi chuyện bé xé ra to một ít. Nhưng bây giờ Thuần Nhân tộc ít nhất có cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, tuyệt đối xem như trung hình chủng tộc, hơn nữa khá cường đại trong trung hình chủng tộc. Thiên Ô tộc có ra tay với Thuần Nhân tộc cũng không sao.

- Nhưng Thuần Nhân tộc nho nhỏ chưa cần ba cao thủ chúng ta cùng hành động.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến nói với Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân:

- Như vậy đi, đại ca, người trước tiên đi Bạch Lâm đảo điều tra tình huống Thuần Nhân tộc. Nếu thật sự là Thuần Nhân tộc làm thì người đích thân ra tay công phá Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc. Giết Thuần Nhân tộc.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cao giọng quát:

- Ừm! Cho dù không phải Thuần Nhân tộc giết Cửu Tử Long, Ô Vân Thường nhưng cái chết của hai người do Thuần Nhân tộc mà ra, Ô Bành Vân ta phải diệt nó!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Một mình đại ca đi sợ là không tiện. Như vậy đi, tiểu đệ đi cùng đại ca đến Bạch Lâm đảo, có chuyện gì cũng có thể chiếu ứng một hai. Đương nhiên, Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo giết đệ tử của đại ca, lần này đi Bạch Lâm đảo chủ yếu là đại ca trút giận, tiểu đệ sẽ không nhúng tay vào.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến gật đầu, nói:

- Cũng tốt, để lão thất đi chung có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân hét to:

- Đi, bây giờ chúng ta lên đường ngay!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đứng bật dậy.

.....

Đông Hải, trên Bạch Lâm đảo.

Đằng trước bí cảnh Thuần Nhân tộc, Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bình bồng trên Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trôi nổi tại đây, lên tiếng:

- Bí cảnh của Thuần Nhân tộc này là pháp bảo đẳng cấp thất tinh, vốn có thể biến nhỏ nhưng cần sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh hoàn mỹ khống chế nó. Lúc trước Thuần Nhân tộc không có cả cường giả đẳng cấp lục tinh nên không thể khống chế pháp bảo, để nó thu nhỏ lại. Bây giờ Dương Thạc, hai trưởng lão Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đều có sức chiến đấu cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, ba người liên hợp lại cộng thêm ta ở bên trong điều độ, có lẽ có thể khống chế pháp bảo cho nó biến nhỏ.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nói:

- Thử xem.

- Sức chiến đấu của Dương Thạc rất mạnh. Gần với đẳng cấp thất tinh, có lẽ miễn cưỡng khống chế pháp bảo này được.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc gật đầu, nói:

- Ừm!

- Ra tay!

Khẽ quát một tiếng, bốn cường giả cùng hành động, lực lượng khổng lồ đè ép Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

- Co rút, co rút cho ta!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc ở bên trong điều độ, sử dụng bí pháp áp súc Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ không dứt vang lên, bốn cường giả áp súc Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, nó không chống đỡ được liên tục biến nhỏ. Qua hai, ba canh giờ sau Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc biến thành hạt châu tròn cỡ bàn tay.

Đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào thở phào.

- Thành công!

- Chúng ta vẫn quá yếu, nếu là cường giả đẳng cấp thất tinh thì tâm niệm động đại trận đã biến thành hạt ca-hau, đâu như chúng ta hao phí nhiều canh giờ mới thành công.

Dương Thạc và Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói chuyện:

- Mặc kệ như thế nào, thành công là tốt rồi. Rất có thể cường giả của Thiên Ô tộc đến đây ngay, Dương Thạc, hai chúng ta hãy mang theo bí pháp Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc nhanh chóng rời khỏi.

- Ủm! Dùng truyền tống trận đi trung ương đại lục. Vì bảo vệ mệnh mạch Thuần Nhân tộc ta, tuy dùng truyền tống trận rất đắt tiền nhưng lo được, chủ yếu là chúng ta mang theo bí bảo đẳng cấp thất tinh dùng truyền tống trận hao phí nhiều linh thạch, nếu chỉ có hai chúng ta thì tốt hơn.

- Đã đến lúc sống còn rồi cần gì để ý linh thạch ngoài thân? Đi, Nhân Hoàng điện hạ, mở truyền tống trận ra đi trung ương đại lục.

- Hai vị!

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nói:

- Tuy hai huynh đệ chúng ta đã phản bội Thiên Ô tộc nhưng vẫn không muốn đổi đầu, các người có đi thì chúng ta sẽ không đi cùng, sau này còn gặp lại.

- Các người không nguyện ý cùng đi thì chúng ta cũng không bắt buộc, sau này còn gặp lại!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc gật đầu với hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, vèo một tiếng chui vào trong truyền tống trận trên Bạch Lâm đảo.

Hạt châu Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc bị Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc mang đi.

Ô Bành Hào nói:

- Hãy đóng đại trận này lại, nếu không thì ba cao thủ Thiên Ô tộc sẽ trực tiếp truyền tống đến Bạch Lâm đảo. Thuần Nhân tộc đi rồi, chắc chắn ba siêu cấp cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc sẽ giận chó đánh mèo chúng ta. Đóng đại trận ít nhất tranh thủ thời gian cho chúng ta chạy trốn.

Ô Bành Hào vung tay, ầm ầm mấy tiếng phá vỡ truyền tống trận trên Bạch Lâm đảo/

- Đi!

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào lao nhanh đi xa.

Trong bụi cỏ ẩn núp gần đó.

Hai Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh Nhân Mã tộc lộ đầu ra.

- Đi rồi?

- Bốn cao thủ Thuần Nhân tộc đều không phát hiện chúng ta?

Hai Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh Nhân Mã tộc liếc nhau.

Trong đó một cường giả Nhân Mã tộc trầm ổn chút trầm giọng nói:

- Chắc là dù phát hiện chúng ta cũng lười ra tay, chúng ta chỉ là đẳng cấp nhất tinh, là con kiến trong con kiến trong mắt họ, huống chi bọn họ muốn nhanh chóng chạy trốn, không rảnh nghĩ nhiều.

Một cường giả Nhân Mã tộc khác nói:

- Đúng vậy. Đại ca, không ngờ sau lưng Cửu Túc Thú tộc là Thiên Ô tộc. Thiên Ô tộc chính là đại hình chủng tộc, Thuần Nhân tộc có mạnh hơn cũng không thể sánh bằng, bây giờ chỉ có nước bỏ trốn.

Lão đại Nhân Mã tộc gật đầu, nói:

- Ủm!

Lão đại Nhân Mã tộc nói:

- Lão tam, hiện tại người đi phân hội của Thiên Thánh thương hội trên Bạch Lâm đảo báo tin Thuần Nhân tộc đã trốn khỏi Bạch Lâm đảo tìm cách bán cho Thiên Ô tộc, bán giá cao chút.

Lão tam Nhân Mã tộc biến sắc mặt, hét to:

- Cái gì? Bán cho Thiên Ô tộc? Đại ca, tộc trưởng, các vị trưởng lão Nhân Mã tộc ta đều chết trong tay đám người Thiên Ô tộc!

Tuy lúc trước Nhân Mã tộc bị Dương Thạc tổn hại nặng nhưng còn có nhiều cường giả đẳng cấp tam tinh, cố tình Cử Tử Long đến giết sạch cường giả đẳng cấp nhị tinh, đẳng cấp tam tinh của Nhân Mã tộc, càng tổn hại nặng Nhân Mã tộc. Bởi vậy giữa Nhân Mã tộc và Thiên Ô tộc xem như kết thù.

Lão đại Nhân Mã tộc quát to:

- Người biết cái gì?

- Nếu cường giả của Thiên Ô tộc đó không ra tay thì trong tộc chúng ta còn có nhiều cường giả đẳng cấp nhị tinh, đẳng cấp tam tinh, làm gì đến lượt chúng ta nổi trội?

- Bây giờ chúng ta bán tin này đi kiếm nhiều linh thạch, tự mình tu luyện đến đẳng cấp nhị tinh, tăng lớn thực lực là có thể khống chế Nhân Mã tộc. Thuần Nhân tộc rời khỏi Bạch Lâm đảo, chỉ cần chúng ta ức chế Thiết Y tộc là sẽ chiếm cứ tất cả tài nguyên trên Bạch Lâm đảo, bao gồm huyết trì cấp thấp. Khi đó Nhân Mã tộc chúng ta qua vài vạn, mấy chục vạn năm phát triển là có thể trở thành trung hình chủng tộc.

Lão đại Nhân Mã tộc mắng chửi:

- Thù hận? Thiên Ô tộc là kẻ thù của chúng ta nhưng bây giờ Nhân Mã tộc muốn sống còn khó nữa là đối phó với Thiên Ô tộc.

- Chúng ta có bản lĩnh gì đối phó đại hình chủng tộc?

Lão tam Nhân Mã tộc cúi đầu nói:

- Đại ca, là ta ngu dốt.

Lão đại Nhân Mã tộc nghiêm túc nói:

- Được rồi, mau đi bán tin tức đi.

- Bây giờ Nhân Mã tộc chúng ta và Thiết Y tộc đều chỉ có trăm Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh, rần rần đầu không tuyển ra tộc trưởng được. Chúng ta nắm chặt thời gian, đề cao thực lực thì rất có triển vọng.

784. Chương 730: Ai Dám Bảo Vệ Phản Đồ?

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 730: Ai Dám Bảo Vệ Phản Đồ?

Vù vù vù vù vù!

Hai Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh của Nhân Mã tộc nhanh chóng rời đi.

Khi hai Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh của Nhân Mã tộc đi khỏi, trong Hư Không này có hai bóng người đi ra, không ai khác hơn là siêu cấp cường giả thực lực trên đẳng cấp lục tinh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc và Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, người vốn nên thông qua truyền tống trận rời khỏi Bạch Lâm đảo từ lâu.

Nhìn hai Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh của Nhân Mã tộc đi xa, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc chậm rãi nói:

- Hai tên kia đi rồi? Xem ra không lâu sau chỉ cần ba siêu cấp cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc đến Thiên Thánh thương hội tìm hiểu tin tức sẽ biết chúng ta sớm rời khỏi Bạch Lâm đảo.

Nếu hai Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh của Nhân Mã tộc còn ở đây trông thấy Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc thì sẽ rất kinh ngạc.

Chuyện rất đơn giản, đúng là trước đó Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc có thông qua rồi khỏi . Dẫn phát ra Hư Không chấn động sẽ không gạt người được, trừ phi Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lĩnh ngộ không gian áo nghĩa đến mười phần, nếu thì không thể nào chế tạo ra biểu hiện giả truyền tông Hư Không chấn động. Sau khi Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc truyền tông đi thì truyền tông trận đã bị hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào phá hủy.

Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc đúng là rời khỏi Bạch Lâm đảo.

Truyền tông trận bị phá hư ngay sau đó, dù Dương Thạc, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh có muốn về cũng không về được!

Từ Mạc Niên đảo cách Bạch Lâm đảo gần nhất chạy trở về Bạch Lâm đảo cần ba tháng, Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc chỉ giây lát đã xuất hiện trên Bạch Lâm đảo, nếu hai Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh của Nhân Mã tộc trông thấy thì sao không kinh sợ cho được?

Nhưng mà . . .

Hai Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh của Nhân Mã tộc không biết là . . .

Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc mới rời đi không phải bản thể mà là phân thân do hai người tạo ra từ khối lõi chi quả.

Còn về bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc không hề bị mang đi, còn ở bên Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc bản thể.

- Giờ thì chúng ta hết sức cẩn thận di động Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc vào biển. truyện copy từ

- Bỏ Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc vào trong mê trận vòng xoáy bảy sắc.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc chuẩn bị di dời Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Giờ phút này, Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc thu nhỏ thành quả cầu một thước vuông, thần hoàng nguyên lực của Dương Thạc và chân nguyên của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc bao bọc lấy nó dời hướng mặt biển.

- Nặng quá.

- Hai người chúng ta hợp lực thể mà tốc độ di động chậm như vậy . . .

Hạt châu này rốt cuộc là pháp khí đẳng cấp thất tinh, Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc mang nó đi bị giảm mạnh tốc độ.

- Nhân Hoàng diện hạ, Dương Thạc, hai chúng ta giúp các người một tay!

Vù vù vù vù vù!

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào lại xuất hiện.

Ô Bành Anh vùng tay lên, một đoàn sương như có như không bao phủ lấy hai người.

Ô Bành Anh nói:

- Bí pháp mê vụ của ta tuy không mạnh mẽ gì nhưng hiệu quả không kém. Thi triển nó bao phủ người chúng ta thì có tác dụng che giấu hành tung, nếu có cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh ở đây, đi ngang qua trước mặt cũng không thể thấy chúng ta.

- Bốn chúng ta hợp sức di chuyển Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc!

Bốn người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cùng phát ra lực lượng ngút trời di động bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

- Bốn người hợp sức, đại trận này nặng thật, tốc độ bốn chúng ta giảm xuống ba phần.

Di dời Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc là chuyện rất tốn sức, tốc độ bị ảnh hưởng.

Tuy nhiên, bốn người là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, tốc độ vốn rất nhanh, dù bị giảm ba phần thì không chậm bao nhiêu. giây lát sau Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc đã vào đáy biển, ở bên ngoài đại trận vòng xoáy bầy sắc. Dương Thạc không chế, cẩn thận đẩy Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc vào trong đại trận vòng xoáy bầy sắc.

Hoàn thành mọi chuyện, bốn người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào thở phào.

- Phù.

Dương Thạc trầm cầu nguyện:

- Bây giờ chỉ mong cường giả của Thiên Ô tộc sẽ không đến nhanh như vậy.

Chỗ truyền tống trận.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Liên tục bảy, tám luồng sáng chợt lóe, có bảy, tám người xuất hiện trong truyền tống trận trên Mạc Niên đảo.

Bảy, tám người này có bốn cánh tay, năm chân, hiển nhiên đều là cường giả Thiên Ô tộc. Trong đó một cường giả tóc đỏ rực và một cường giả thân hình gầy gò, mặt lạnh lùng điển trai, trên góc áo đều thêu bảy ngôi sao vàng. Hai người này là siêu cấp cao thủ đẳng cấp thất tinh.

Năm, sáu người theo sau cũng là Thiên Ô tộc. Góc áo có năm ngôi sao bạc, chính là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh.

- Mau nhìn, là cao thủ đẳng cấp thất tinh.

- Ui, đảo chủ Thiên Thánh thương hội chúng ta mới là đẳng cấp lục tinh, lần này một hơi đến hai cường giả đẳng cấp thất tinh.

- Người Thiên Ô tộc!

- Các người còn chưa biết sao? Mấy tháng gần đây, Bạch Lâm đảo gần đó xảy ra việc lớn. Thuần Nhân tộc tiêu diệt các chủng tộc Cửu Túc Thú tộc, Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc, trở thành chủ Bạch Lâm đảo. Hừ hừ, trượng phu của tiểu di tử của biểu ca của nhị thúc nhà ta từng làm trưởng lão khách khanh của Cửu Túc Thú tộc, biết một số bí ẩn. Cửu Túc Thú tộc là chủng tộc phụ thuộc của Thiên Ô tộc, Cửu Túc Thú tộc bị diệt, Thiên Ô tộc không thể nào thờ ơ.

- Một hơi xuất động hai cường giả đẳng cấp thất tinh thì quá bá đạo đi?

- Hừ! Người thì biết gì, Thuần Nhân tộc nội tình thâm hậu, không đơn giản như bề ngoài. Nói không chừng lần này ra siêu cấp thiên tài gì đó. Nếu không phải cường giả đẳng cấp thất tinh mà là đám cường giả đẳng cấp lục tinh không chừng là đưa lên cửa, cho siêu cấp thiên tài Thuần Nhân tộc kinh nghiệm chiến đấu, chỉ khiến siêu cấp thiên tài của Thuần Nhân tộc rèn luyện càng thêm lợi hại. Phái cường giả đẳng cấp thất tinh đến mới là kẻ sách tốt nhất.

Xung quanh các Hư Không Vô Thánh trong Mạc Niên thành bàn tán xôn xao.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân liếc Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, bắt đầu dĩ thử dài:

- Ài, đại ca, ta đã nói sau khi chúng ta đến tốt nhất là che giấu thực lực, ẩn nấp chủng tộc, phòng bị Thuần Nhân tộc trước tiên biết chúng ta đến mà phòng ngự. Người không thèm nghe, lần này đối phó Thuần Nhân tộc không chừng sẽ rắc rối đây.

785. Chương 731: Không Để Mắt Đông Hải Phủ Của Ta?

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 731: Không Để Mắt Đông Hải Phủ Của Ta?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Cường giả đẳng cấp thấp tinh ta làm việc không cần lấp ló cái gì!

- Đi!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cao giọng quát:

- Đi Bạch Lâm đảo tiêu diệt Thuần Nhân tộc!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhích người bay lên không trung Mạc Niên thành, bay hướng Bạch Lâm đảo.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhượng mày nói:

- Đại ca!

Mặt thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân sa sầm, không nhìn ra biểu tình.

- Quá mức bá đạo rồi.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ra lệnh ấy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh phía sau:

- Các người ở lại đây, tìm hiểu tin tức trong Thiên Thánh thương hội ở Mạc Niên thành. Nếu có tin tức của Thuần Nhân tộc hay đám người Cửu Tử Long, Ô Vân Thường, Ô Bành Võ, Ô Bành Anh, Ô Bành Hào lập tức dùng ngọc giản truyền âm báo cho ta.

Mấy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh lên tiếng:

- Tuân lệnh!

Vù vù vù vù vù!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lắc người nhanh chóng đuổi theo Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Cùng lúc đó, trong bí cảnh vòng xoáy bão sắc, Dương Thạc đã biết tin đám cường giả của Thiên Ô tộc đến.

- Cái gì? Cường giả của Thiên Ô tộc đến rồi? Mau dữ vậy?

Thuần Nhân tộc sắp đặt nhiều tai mắt trên Mạc Niên đảo, đám người Thiên Ô tộc giống trống khua chiêng xuất hiện thì làm sao nhóm Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc không biết được?

Dương Thạc thở hắt ra:

- Nhanh như vậy? Còn tưởng rằng bọn họ bế quan ba tháng, sau khi đi ra liền đuổi bắt khôi lỗi phân thân của ta và Nhân Hoàng, trước sau mất ba, bốn tháng. Sau khi giết khôi lỗi phân thân của ta và Nhân Hoàng dù có quay về Bạch Lâm đảo ngay cũng sẽ mất hai tháng nữa, trước sau hết sáu, bảy tháng, dù cường giả của Thiên Ô tộc lập tức phát hiện mê trận vòng xoáy bão sắc, khi đó ta cũng sắp tu thành đệ thất trùng cửu dương cửu âm huyền công. Vào đẳng cấp thất tinh rồi thì không còn sợ họ nữa.

- Nhưng không ngờ bọn họ không chờ ba tháng đã tới rồi.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Có thể kéo đến khi ta đột phá hay không chỉ còn nghe mệnh trời.

- Mặc kệ, tập trung tu luyện.

Dương Thạc nhắm mắt lại, tập trung tiềm tu. Giờ phút này, Dương Thạc cảm thấy rất áp lực.

Bên ngoài Mạc Niên đảo.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân bay nhanh.

- Tối đa một tháng là đến Bạch Lâm đảo.

Tốc độ của cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh hơn xa cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, từ Mạc Niên đảo đến Bạch Lâm đảo chỉ cần một tháng.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đang bay thì bỗng một khối ngọc giản trong tay chợt sáng lên.

- Có tin tức?

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân vội vàng tập trung tâm thần, nghe thuộc hạ báo cáo.

Chốc lát sau.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhíu mày nói:

- Đại ca!

Vù vù vù vù vù!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhanh chóng chạy theo Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân hét to:

- Đại ca, thuộc hạ của ta mới dò được tin Cửu Tử Long, Ô Vân Thường rất có thể bị Thuần Nhân tộc giết chết. Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đã đầu vào Thuần Nhân tộc. Hơn nữa hai cao thủ Thuần Nhân tộc là Nhân Hoàng , và một người tên Dương Thạc mang theo bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc rời khỏi Bạch Lâm đảo đến trung ương đại lục. Phía trước có người ở Đông Hải phủ thấy Nhân Hoàng , Dương Thạc.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhíu mày hỏi:

- Cái gì? Rời khỏi Bạch Lâm đảo rồi?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân miệng nói mà không ngừng lại:

- Tin tức có chính xác không? Theo ta thấy nên đi Bạch Lâm đảo xem sao đã.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lạnh lùng nói:

- Tất nhiên là tin chính xác, do Thiên Thánh thương hội nghiệm chứng. Lúc trước một vị cường giả ở Bạch Lâm đảo chính mắt thấy Dương Thạc, Nhân Hoàng thông qua truyền tống trận rời đi. Ngay sau đó tại Đông Hải phủ có người thấy Nhân Hoàng , Dương Thạc xuất hiện, sao tin tức giả được? Đại ca, nếu người cứ muốn đánh tới Bạch Lâm đảo thì cũng được, nhưng đi về chậm trễ hai tháng, nói không chừng Nhân Hoàng , Dương Thạc đã chạy đi nơi nào rồi.

Mặt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lộ vẻ tức giận:

- Khốn kiếp!

- Hay cho Thuần Nhân tộc, còn dám trốn? Lập tức quay về Mạc Niên đảo truyền tống đến Đông Hải phủ truy kích hai người Thuần Nhân tộc!

Tuy tính tình Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nóng nảy nhưng không ngu, khựng người định quay về Mạc Niên đảo.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân vừa bay đi Mạc Niên đảo vừa lạnh lùng liếc thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Lão thất, ngươi có thể tra ra tin tức thì thuộc hạ của ta cũng được tin, mới này thuộc hạ báo cho ta hai phần đồ hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào chắc còn ở gần Bạch Lâm đảo. Hiện tại tạm tha cho bọn họ. Giết cường giả Thuần Nhân tộc trước. Ngươi cũng là chi thứ của Thiên Ô tộc, nếu ngươi cố ý bảo vệ hai phần đồ hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào thì . . . Hừ!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mặt không biểu tình, không nói câu nào.

Nhưng trong mắt thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lóe tia sắc bén.

Mày thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhú chặt.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân quá bá đạo. Đúng vậy, thuộc hạ của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mới truyền tin một là về Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc rời khỏi Bạch Lâm đảo đến trung ương đại lục, tin khác là hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào rất có thể còn lòng vòng quanh Bạch Lâm đảo. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân khuyên Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đi trung ương đại lục có chút ý định bảo vệ hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

Nói đến cùng thì hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là đệ tử chi thứ của Thiên Ô tộc, có quan hệ khá tốt với thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

Dù hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào phản bội Thiên Ô tộc thì thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không muốn đánh nhau sống chết với họ.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân khuyên Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân trở lại Mạc Niên đảo đi trung ương đại lục chủ yếu nhất là vì truy kích Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc Thuần Nhân tộc.

Bảo vệ hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào chỉ là phụ.

Nhưng Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lại cho rằng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chỉ vì bảo vệ hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào mới khuyên lão quay về Mạc Niên đảo.

Trong lòng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân tức giận bật cười.

- Ta vì Thiên Ô tộc, vì cho người nhanh chóng báo thù mới kêu người trở lại.

- Ở trong mắt ngươi ta là người ích kỷ!

- Rõ ràng trong mắt của người chỉ có mạch dòng chính Thiên Ô tộc, đệ tử chi thứ bị người bỏ qua. Vậy mà người tưởng trong mắt ta chỉ có mạch chi thứ, nghĩ ta vì hai phần đồ chi thứ không quan tâm ích lợi của Thiên Ô tộc.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân tự nhận hết lòng vì Thiên Ô tộc, dù từng gặp các loại đối xử không công bình, dù Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân vô cùng khinh khi gã thì gã vẫn không để ý.

Giờ thì . . .

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân phát hiện dù gã làm cái gì, ở trong mắt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân gã vẫn chỉ là tiểu nhân hẹp hòi chỉ lo lợi ích mạch chi thứ của mình.

Thật ra ai mới là kẻ hẹp hòi?

- Người hẹp hòi, ta nhận, dù gì chúng ta là đồng tộc, dù là dòng chính hay chi thứ vẫn là tộc nhân của Thiên Ô tộc!

- Cố tình người hẹp hòi lại nói là ta hẹp lượng!

Giờ phút này, trong lòng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đè nén giận dữ đã lâu rồi rốt cuộc không thể ức chế.

- Xem ra không thể ở lại Thiên Ô tộc được nữa.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là người sát phạt quyết đoán, bình thường gã ở ỏng Thiên Ô tộc rất điệu thấp. Gặp đủ thứ chuyện không công bình nhưng nhịn được. Đáng sợ nhất là dù gặp phải bất công thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân vẫn giữ trái tim bình thường, tâm tình không chút dao động. Người như vậy giới hạn trong lòng rất thấp, thường sẽ không cùng ai kết thù kết oán. Nếu ai đụng vào giới hạn của người đó thì lập tức không do dự quyết định ngay.

- Hiện giờ chưa phải là lúc rời khỏi Thiên Ô tộc.

Tuy lòng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã có quyết định, sẽ không thay đổi nhưng không lộ ra ngoài mặt.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân quyết định xong vừa theo Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân bay hướng Mạc Niên đảo vừa truyền âm vào ngọc giản Ô Bành Định, Ô Bành Nham.

- Ô Bành Định, Ô Bành Nham, mấy người các người chuẩn bị sẵn sàng, nghĩ cách rời khỏi Thiên Ô tộc đi ra ngoài phiêu bạt. Ừm, cố gắng đừng để lộ tiếng gió.

Ô Bành Định, Ô Bành Nham nhận được truyền âm của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, mắt sáng lên.

- Thất ca đã có quyết định!

Ô Bành Định, Ô Bành Nham bàn bạc:

- Sớm nên quyết định, hai ta nghĩ cách trong đoạn thời gian gần đây rời khỏi Thiên Ô tộc.

Thời gian trôi nhanh.

Mạc Niên đảo, Mạc Niên thành, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã đến nơi.

Mấy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh cả Thiên Ô tộc ở bên cạnh truyền tống trận Mạc Niên đảo chờ Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân tới. Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân bay thẳng đến truyền tống trận.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân trầm giọng hỏi mấy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh:

- Hai tiểu tử Thuần Nhân tộc Nhân Hoàng, Dương Thạc đang ở trong thành thị nào?

Một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh của Thiên Ô tộc nói:

- Bẩm báo đại trưởng lão, Dương Thạc, Nhân Hoàng hiện đang ở Đông Hải phủ trung ương đại lục, trong Hải Long thành, phủ chủ của Đông Hải phủ, núp trong một khách sạn.

- Đi, tới Hải Long thành!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lập tức bước vào truyền tống trận, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân theo sau, hai người nhanh chóng đi Hải Long thành.

Vù vù vù vù vù! truyện copy từ

Ánh sáng trắng chói lóa, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã xuất hiện trong Hải Long thành.

- Đây là khách điểm lớn nhất Hải Long thành, Hải Long khách điểm.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân xuất hiện trong Hải Long thành, lắc người, một trước một sau nhanh như chớp hướng tới Hải Long khách điểm lớn nhất Hải Long thành.

Khi Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân xuất hiện trước Hải Long khách điểm thì một chương quỳ đẳng cấp tứ tinh hơi biến sắc mặt, nhanh chóng nghênh tiếp:

- Hai vị tiền bối muốn ở trọ?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cất giọng lớn như sấm đánh hướng tới Hải Long khách điểm trước mặt:

- Chúng ta tìm người. Dương Thạc, Nhân Hoàng , mau mau đi ra chịu chết, nếu không chúng ta đánh sụp Hải Long khách điểm, kéo hai người ra đập nát bét!

Trong tiếng ầm ầm, vang tiếng két két. Cửa sổ lưu ly của Hải Long khách điểm lắc lư kịch liệt, vỡ nát. Một số khách nhân ăn cơm ở đại sảnh Hải Long khách điểm bị khí thế của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân trùng kích ngã trái ngã phải.

- A? ô Bành Vân, các người rốt cuộc đã đến?

Trong Hải Long khách điểm. Gian phòng nào đó, Dương Thạc khoanh chân ngồi, mắt chợt mở ra.

- Ô Bành Vân, người có sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh cao giai thì sao? Dám giương oai trong Hải Long thành sao? Quy tắc của Hải Long thành là của toàn Thiên Thánh giới, hễ ở trong thành không được đánh nhau. Các người đến Hải Long thành định giết ta và Nhân Hoàng , không lẽ muốn làm trái quy tắc Thiên Thánh giới, đối nghịch với Hải Long thành?

- Ta thích ở trọ, muốn đi ra lúc nào thì ra khi đó!

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Các người có bản lĩnh thì cứ công kích Hải Long thành, tất cả người Hải Long thành được Đông Hải phủ che chở, chỉ bằng vào Thiên Ô tộc các người muốn đối đầu với Đông Hải phủ, chưa đủ tư cách đâu!

- Bên kia!

- Dương Thạc, người dám lơ gờ hơi thở của mình? Muốn chết!

Khi Dương Thạc lên tiếng thì Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân sớm nhận ra chỗ hấn ở.

- Chết đi!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân không nghe lọt tai Dương Thạc uy hiếp, vung một cánh tay. Vang tiếng nổ, cánh tay khóa thành một xúc tua khổng lồ như tia chớp quét hướng căn phòng của Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Xúc tua khổng lồ đi tới đâu là Hải Long thành hỗn độn.

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc lắc người né ra ngoài mấy chục trượng, tránh khỏi công kích của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân quát to:

- Người muốn chết!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mấy cánh tay, chân của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhanh chóng biến thành xúc tua khổng lồ vọt vào trong Hải Long thành, mạnh mẽ công kích Dương Thạc. Xúc tua khổng lồ của Đại trưởng

lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cực kỳ nhanh, bện thành cái lưới to nhất Dương Thạc, khí huyết dâng trào nghiền hấn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thân hình Dương Thạc bị bóp nát, hóa thành từng đợt nguyên tố tản ra.

- A!

- A!

- A!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân ra tay tuy cố ý tránh khỏi những người vô tội trong Hải Long thành nhưng sao tránh hết được? Trong Hải Long thành có nhiều Hư Không Vô Thánh dưới đẳng cấp tam tinh bị xúc tua khổng lồ của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân xẹt qua, thân thể nổ tung thành mây khói. Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân ra tay, bảy, tám Hư Không Vô Thánh bị vạ lây, chết.

Phương xa vang tiếng quát to:

- Ô Bành Vân, ngươi dám đến Đông Hải phủ của ta giương oai?

786. Chương 732: Mười Lăm Thành Thị, Phạm Vi Ngàn Dặm

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 732: Mười Lăm Thành Thị, Phạm Vi Ngàn Dặm

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một con thú thanh long khổng lồ như tia chớp quần quanh bên ngoài Hải Long thành, há mồm phun đoàn khói xanh bao phủ Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

- Chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn!

Sương xanh lao tới, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân biến sắc mặt, há to mồm nhanh chóng phun ra khói đen, chính là bí pháp thiên phú của lão, Hắc ám hư không ngăn cản sương xanh của chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn.

Giờ phút này, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không ra tay mà cao giọng quát:

- Ngao Chuẩn, hai người chúng ta đến Đông Hải phủ của ngươi không phải muốn khiêu mà chỉ để giết Dương Thạc, Nhân Hoàng, xin Ngao Chuẩn thông cảm.

- Thông cảm?

Chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn quát to:

- Các ngươi muốn đối phó Nhân Hoàng, Dương Thạc, đến Đông Hải phủ báo cho ta một tiếng cũng không được, rõ ràng không để mắt Ngao Chuẩn ta!

- Hôm nay nếu hai người không giải thích rõ ràng với ta thì đừng hòng rời đi!

- Thiên Ô tộc bình thường cũng muốn cười trên đầu Đông Hải phủ ta tác uy tác phúc? Thực lực Đông Hải phủ ta không đủ, không làm gì được các ngươi. Nhưng các ngươi dám giương oai thì Thần Long tộc ta không tha cho các ngươi!

Tính cách Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nóng nảy. Giờ không nhường một bước:

- Ngao Chuẩn, Ô Bành Vân ta không để ngươi vào mắt đó rồi sao?

Ngay lúc này . . .

- Ngao Chuẩn tiền bối!

Két két két két két!

Thân hionfh Dương Thạc bỗng ngưng tụ lại.

Dương Thạc nói với chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn:

- Ngao Chuẩn tiền bối!

- Mang đến rắc rối cho Ngao Chuẩn tiền bối, Dương Thạc rất áy náy. Nếu Dương Thạc không chết thì sau này sẽ đi Đông Hải phủ tạ tội với tiền bối!

- Dương Thạc xin cáo từ!

Dương Thạc nói xong lắc người lao nhanh hướng truyền tống trận trong Đông Hải phủ.

Vù vù vù vù vù!

Một bóng người bay ra khỏi phế tích Hải Long thành hướng tới truyền tống trận gần đó, chính là Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

- Chưa chết? Còn muốn trốn? Chết cho ta!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân sa sầm, hai xúc tua khổng lồ nhanh như chớp bắn hướng Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, quần lấy người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc. Bùm một tiếng, siết nát người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

Thân thể vỡ nát, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc hét to:

- Dương Thạc, hãy mau mang theo bí bảo của Thuần Nhân tộc ta rời đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Xúc tua khổng lồ khác quần lấy Dương Thạc.

Nhưng phút mấu chốt Dương Thạc lắc người chia ra một nửa khí huyết biến thành một phân thân nhanh chóng chui vào truyền tống trận Hải Long thành cách đó không xa.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân biến sắc mặt nói:

- Chạy?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân định đuổi theo thì có tiếng quát lớn vang lên:

- Ô Bành Vân, ngươi còn dám ra tay? Không để lại chút gì thì hôm nay đừng mong lành lặn đi ra!

Chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn lắc người vọt hướng Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Thần Long tộc coi như rất nổi danh trong Bán Thần Thú tộc toàn Thiên Thánh giới.

Là thượng cổ chủng tộc tồn tại từ ức vạn năm trước.

Từ khi sáng lập ra Thiên Thánh giới, hề nhắc tới thần thú hi đại biểu đầu tiên là Thần Long tộc, Phượng Hoàng tộc, các chủng tộc khác có thanh danh lớn như Kỳ Lân tộc, Đại Bàng tộc kém hơn Thần Long tộc, Phượng Hoàng tộc rất nhiều. Sức chiến đấu cá nhân của Thần Long tộc dù không mạnh nhất trong thần thú Thiên Thánh giới nhưng thực lực mỗi một tộc nhân Thần Long tộc không quá kém.

Chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn càng như vậy.

Tộc nhân Thần Long tộc, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, thực lực tuyệt đối không thể khinh thường!

- Ngoan ngoan ở lại cho ta!

- Thủy long trối buột!

Chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn há to mồm phun ra từng mùi tên nước như từng sợi dây thừng nhanh chóng quấn quanh Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân. Từng mùi tên nước cực kỳ cứng cỏi, dù Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân siêu mạnh nhưng trong phút chốc không thể thoát khỏi tên nước trối buột để chạy thoát.

- Long điện!

Hai cái sừng trên đầu chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn phát ra tia điện.

Két két két két két!

Điện quang dẫn động cửu thiên lôi quang, mãnh liệt chém xuống người đẳng cấp cửu trọng lôi âm Vô Thánh.

- Khốn kiếp, Hắc ám hư không!

Bị lôi điện của chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn công kích, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cảm giác người tê rần gần như mất đi không chế thân hình. Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân gầm lên, linh vực hắc sắc Hư Không trong người lão hiện ra, ngăn cản đa số lôi điện oanh kích.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân rống to:

- Ngao Chuẩn, ta không muốn đối địch với ngươi thì ngươi cũng đừng được một tác lại muốn tiến một thước. Sức chiến đấu của ngươi chỉ là đẳng cấp thất tinh trung giai muốn chiếm ưu thế trong tay ta sao?

Linh vực Hắc ám hư không quanh người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân ngày càng to như muốn bao phủ chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn ở gần đó. Chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn bị Hắc ám hư không linh vực bao phủ, cảm giác khí huyết, thần hồn giảm mạnh, bị ảnh hưởng nhiều.

Chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn hừ lạnh một tiếng:

- Ô Bành Vân, nội tình của Thần Long tộc ta không phải ngươi có thể tưởng tượng. Hãy để ngươi mở to mắt xem bí pháp thiên phú cường đại của Thần Long tộc ta!

- Hôm nay dù ngươi không chết cũng phải lột da!

Chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn quát to:

- Long vương thần lực!

Thân hình to lớn của chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn kêu răng rắc, đột nhiên trưởng to gấp bốn, năm lần. Trong người chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn phát ra lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, trong phút chốc mạnh hơn trước gấp năm, sáu lần. Bí pháp Hắc ám hư không giảm bớt sức ảnh hưởng với chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đứng bên cạnh biến sắc mặt nói:

- Thần Long tộc không uống là thần thú cường đại, truyền thuyết thần long đi vào đẳng cấp Hư Không Vô Thánh rồi trình độ lôi âm mỗi tăng một tầng sẽ được một loại bí pháp thiên phú. Tộc nhân Thần Long tộc đẳng cấp thất tinh chính là đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh, bắt đầu từ tam trọng có được sáu bí pháp thiên phú, vượt xa cường giả thần thú bình thường.

Thần Long tộc bắt đầu từ tam trọng lôi âm Vô Thánh tăng nhất trọng lôi âm thì linh ngộ một bí pháp thiên phú.

Tam trọng, tứ trọng, ngũ trọng, lục trọng, thất trọng, bát trọng . . . Tổng cộng sáu bí pháp thiên phú.

Có được sáu bí pháp thiên phú thì sức chiến đấu của chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn tuyệt đối mạnh mẽ đến mức tận cùng!

Nên biết giống Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thuộc Bán Thần Thú tộc chỉ có một bí pháp thiên phú.

Tất nhiên chủng tộc Bán Thần Thú tộc của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân có ngộ tính giống Thuần Nhân tộc thì có thể tu luyện một ít công pháp võ kỹ, tuy rằng không có nhiều bí pháp thiên phú nhưng sức chiến đấu có nhiều thủ đoạn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong phút chốc hai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn đánh nhau bên trên Hải Long thành.

Khí kinh tung hoành.

Giây lát sau khu trung tâm Hải Long thành một đồng hỗn độn.

Chợt vang giọng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân:

- Ngao Chuẩn, đại ca, các người tạm thời dừng tay!

- Đại ca, chúng ta hiện tại cần truy kích Dương Thạc chứ không phải gây thù, cần gì đánh nhau với Ngao Chuẩn? Ngao Chuẩn huynh, đây là Hải Long thành của người, nếu người cứ dây dưa đánh với đại ca của ta, không nói có thể giữ chân đại ca ta không, sợ là sau đại chiến sẽ hủy cả Hải Long thành. Võ giả trong Hải Long thành tử thương vô số thì người cũng mất mặt.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trầm giọng nói:

- Lúc trước hai chúng ta tự tiện ra tay trong Hải Long thành là lỗi của chúng ta, còn những người bị ngộ thương ngộ sát thì chúng ta nguyện ý lấy ra đủ linh thạch, đan dược bồi thường, người thấy sao? Đây là một ngàn vạn trung phẩm linh thạch, năm trăm để bồi thường, năm trăm xin lỗi Ngao Chuẩn huynh. Xin Ngao Chuẩn huynh dừng tay được chứ?

- Đây là một ngàn vạn trung phẩm linh thạch, xin Ngao Chuẩn kiểm tra và nhận lấy.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân giơ một cánh tay lấy ra thẻ linh thạch, cánh tay nhanh chóng biến thành xúc tua to khổng lồ ngăn cách Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn.

Mặt chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn lạnh lùng nói:

- Hừ! Một ngàn vạn trung phẩm linh thạch bình thường đã muốn bịt miệng ta?

Miệng nói vậy nhưng chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn dừng tay.

Một ngàn vạn trung phẩm linh thạch không lọt vào mắt chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã cho gã mặt mũi nên giờ gã tốt nhất là dừng tay.

Nếu không thì như thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã nói, chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn và Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cứ đánh nhau tiếp không tốt cho Hải Long thành.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Một ngàn vạn trung phẩm linh thạch chỉ là tạm thời bồi thường, sau này chúng ta sẽ đi Hải Long thành xin lỗi Ngao Chuẩn sau.

- Đại ca, đi.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân kéo Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lao nhanh hướng truyền tống trận.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân hừ lạnh một tiếng:

- Ngao Chuẩn, sau này chúng ta lại gặp mặt!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cùng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân hướng tới truyền tống trận.

Vù vù vù vù vù!

Hai người biến mất trong truyền tống trận.

- Dương Thạc mới truyền tống hướng Thiên ba phủ, mục tiêu là phủ chủ Thiên ba phủ.

Mới nãy Dương Thạc sử dụng truyền tống trận, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lần theo hơi thở biết hẳn truyền tống đến thành thị nào.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân sắc mặt âm trầm nói:

- Thiên ba phủ? Phủ chủ của Thiên ba phủ là cường giả có sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh cao giai, Dương Thạc muốn khiến chúng ta đắc tội hết bá chủ một phương trung ương đại lục sao?

Thiên Ô tộc không sợ một chủ Đông Hải phủ, cường giả của Thần Long tộc, Ngao Chuẩn.

Nếu Dương Thạc liên tục truyền tống đến mỗi một thành thị phủ chủ, khiến Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân làm âm ỉ từng thành thị thì sợ là hai người đành tội hết mấy phủ chủ trung ương đại lục. Dù Thiên Ô tộc có mạnh hơn vẫn không bằng các phủ chủ.

Một khi Thiên Ô tộc thành kẻ địch chung của Thiên Thánh giới thì cách diệt vong không xa.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân bình tĩnh nói:

- Yên tâm đi đại ca, không đơn giản như vậy.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Lần này Dương Thạc chạy thoát khỏi tay chúng ta là ngoài ý muốn, nếu Dương Thạc dám ngừng lại trong mỗi tòa thành thị thì một công kích thần hồn của chúng ta đủ diệt hẳn.

- Hẳn muốn khiến chúng ta thành kẻ địch của Thiên Thánh giới là không thể nào. Chỉ cần chúng ta chú ý một ít, không ngộ thương những võ giả bình thường trong thành thị, chỉ giết mỗi Dương Thạc thì dù những phủ chủ không vui cũng sẽ không nói gì.

- Trừ phi Dương Thạc không ngừng tiến hành truyền tống, khiến chúng ta không đuổi kịp.

- Nhưng vậy cũng vô dụng.

Mặt thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lộ nụ cười nhạt.

- Thuần Nhân tộc bọn họ không có nội tình thâm hậu, không nhiều linh thạch. Liên tục truyền tống tiêu hao nhiều linh thạch, Thuần Nhân tộc không chịu nổi đâu.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Ta cho rằng tối đa là truyền tống hơn mười lần linh thạch của hẳn sẽ hoàn toàn hao hết.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cười to bảo:

- Đúng rồi, chờ hẳn hao hết linh thạch, muốn giết Dương Thạc dễ như trở bàn tay.

Vù vù vù vù vù!

Sau đó hai người đi hướng thủ phủ Thiên ba phủ.

- Dương Thạc ở đây sao?

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân mới ra khỏi truyền tống trận liền phát hiện Dương Thạc, hắn ở trong phạm vi truyền tống trận, có thể nói là gần trong gang tấc.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân bản năng muốn phát động công kích thần hồn:

- Chết đi!

Vù vù vù vù vù!

Không đợi công kích thần hồn của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đánh trúng Dương Thạc, hắn đã biến mất trong truyền tống trận.

- Lại rời khỏi? Lần này là Ngưu Trương phủ!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhướng mày, tiếp tục đuổi theo.

Vù vù vù vù vù!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc và thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, một chạy đằng trước, hai người đuổi theo sau lưng.

Trong phút chốc Dương Thạc đã truyền tống trận đi mười lăm chỗ.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nghiêm túc nói:

- Sắp rồi, chắc hắn sắp tiêu hao hết linh thạch.

Bỗng nhiên Dương Thạc không tiếp tục truyền tống mà cười to, thanh âm lọt vào tai Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đang nhanh chóng đuổi theo sát nút.

- Ha ha ha ha ha ha! Ô Bành Vân, Ô Bành Xuân, ta không chơi với các ngươi nữa. Các ngươi muốn chém giết ta, tùy tiện đi! Dù gì giết một mình ta thì Thuần Nhân tộc sẽ không bị diệt. Mới nãy đi qua vòng xoáy linh khí thành thị, trong đó một tòa thành ta hết sức quảng ra bí bảo Thuần Nhân tộc, bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc đã rơi vào nơi cực kỳ bí ẩn quanh tòa thành, nếu không chừng được ai đó phát hiện mang đi. Các ngươi muốn tìm bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, tiêu diệt Thuần Nhân tộc ta là chuyện không thể!

787. Chương Thứ 733: Một Cường Giả Kéo Theo Một Đại Chúng Tộc

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 733: Một cường giả kéo theo một đại chúng tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Tiểu tử, chết đi!

Mắt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân chợt lóe, bí pháp thần hồn phát ra, bùng một tiếng bắn vào trán Dương Thạc. Giết hắn.

- Vỡ thành bột phấn đi!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân vung tay đánh nát người Dương Thạc, các vật phẩm như không gian giới chỉ trên người hắn rơi vào tay lão.

- Quả nhiên không có bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhanh chóng nhìn không gian giới chỉ của Dương Thạc, mặt xanh mét. Trong không gian giới chỉ không thấy bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc đâu.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân sắc mặt âm trầm nói:

- Không lẽ thật sự là lúc qua tòa thành nào đó Dương Thạc vứt bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc đi?

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh dốc sức ném bay thứ gì có thể quăng ra xa hơn ngàn dặm.

Bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc bị Dương Thạc ném bay, dù biết hẩn vút trong thành thị nào thì phải tìm kiếm trong phạm vi ngàn vạn dặm mới tìm ra được.

- Hay cho Dương Thạc, hay cho Dương Thạc, dùng thủ đoạn như vậy bảo tồn Thuần Nhân tộc các người sao?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân tức giận quát:

- Hừ! Dù có phải đào ba tấc đất thì ta quyết tìm ra bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc các người!

Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lần lượt bị Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân giết chết.

Nhưng Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân không tìm thấy bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc trên người Dương Thạc. Lúc Dương Thạc sắp chết nói bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc bị hẩn vút ra ngoài lúc trong tòa thành nào đó. Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân muốn tìm được bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, tiêu diệt nguyên Thuần Nhân tộc là rất khó khăn.

Dù sao rất khó tìm ra bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhíu mày nói:

- Mười lăm tòa thành, phạm vi hơn ngàn dặm, cần sưu tầm mỗi một tấc đất.

- Nói không chừng phải tìm dưới lòng đất nữa.

Nên biết bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc là đẳng cấp thất tinh, cực kỳ cứng rắn, rất có khả năng bị Dương Thạc ném ra thì rớt xuống lòng đất. Giấu dưới mấy chục dặm, trăm dặm, ngàn dặm. Nếu là vậy thì muốn tìm ra bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc càng khó khăn hơn.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cắn răng nói:

- Khốn kiếp!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chậm rãi bay tới bên cạnh Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, trầm giọng nói:

- Đại ca, nếu đã giết hai cao thủ đẳng cấp lục tinh của Thuần Nhân tộc thì chúng ta xem như báo thù cho Ô Vân Thường, Cửu Tử Long rồi, cần gì chém tận giết tuyệt? Không tìm được bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc cũng không sao mà.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân sắc mặt âm trầm nói:

- Không chém tận giết tuyệt?

- Nhỏ cổ không tận gốc. Gió xuân về lại nẩy mầm. Nội tình của Thuần Nhân tộc cực kỳ thâm hậu, bây giờ hai cường giả đẳng cấp lục tinh bị chúng ta giết nhưng ai biết sau này có lại xuất hiện một cường giả đẳng cấp lục tinh hay là cường giả đẳng cấp thấp tinh không?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lạnh lùng quát:

- Thuần Nhân tộc vốn bị vây khốn trên Bạch Lâm đảo, bị năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo phong tỏa vây mà vẫn ra cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh như Dương Thạc. Bây giờ xuất hiện một Dương Thạc, ai biết

sau này Thuần Nhân tộc có ra Dương Thạc thứ hai không? Lỡ như Thuần Nhân tộc lại có cao thủ thiên phú cực mạnh đi vào đẳng cấp thất tinh hay vượt qua đẳng cấp thất tinh thì Thiên Ô tộc chúng ta sẽ gặp họa. Phải hoàn toàn tiêu diệt Thuần Nhân tộc!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nói:

- Hừ! Cùng lắm là Thiên Ô tộc chúng ta phái ra nhiều cao thủ lục tìm quanh mười lăm tòa thành.

- Sớm muộn gì sẽ tìm ra bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhíu chặt mày.

Tiêu diệt Thuần Nhân tộc?

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân biết rõ tình huống Thuần Nhân tộc.

Đừng nói là hiện tại, dù là vạn năm trước, thực lực Thuần Nhân tộc yếu cực kỳ, chỉ có một vị cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh. Sau này Thuần Nhân tộc xung đột với chủng tộc khác, sau trận đại chiến bị tổn thất cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh không còn, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh bị buộc cai quản nhân tộc, dù là khi đó Thuần Nhân tộc vẫn không bị tiêu diệt.

Tuy bây giờ Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc bị Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân oanh giết nhưng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cứ cảm thấy sự việc không đơn giản.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân có ý định hoàn toàn tiêu diệt Thuần Nhân tộc, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cảm thấy là nằm mơ giữa ban ngày.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trầm nghĩ:

- Hừ! Người muốn lao sư động chúng, sưu tầm bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc thì ta sẽ không phản đối. Giờ Thiên Ô tộc càng hỗn loạn càng lúc. Vừa lúc ta cần thời gian, thời cơ tổ chức lại các cường giả của Thiên Ô tộc chi thứ, lôi kéo ra đối kháng với dòng chính Thiên Ô tộc người!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân dấy dưng không dứt, muốn tìm ra bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc từ mặt nào đó túng ý thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân trầm giọng nói:

- Bây giờ liên lạc với tộc trưởng, khiến tộc trưởng phái ra cường giả của Thiên Ô tộc ta sưu tầm quanh mười lăm thành thị này. Ta không tin bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc có thể biến mất!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lạnh nhạt nói:

- Sợ là bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc bị người nào đó chiếm được, mang đi thành thị khác, vậy thì muốn tìm ra cũng khó như lên trời.

Bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc bị Dương Thạc quăng đi, nói không chừng rơi trước mặt ai đó, bị nhặt được.

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc là bí bảo đẳng cấp thất tinh rất nhiều cường giả đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh không thể khống chế nó.

Nếu bị cường giả đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh nhặt được lại không biết bí bảo là cái gì, nói không chừng tùy tay quăng vào không gian giới chí.

Rất có thể cường giả đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh mang đi bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc tới thành thị khác, phiêu bạt khắp Thiên Thánh giới.

Dưới loại tình huống này, muốn tìm lại bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc khó như lên trời, dù sao tộc nhân của Thiên Ô tộc có thể đi khắp nơi sưu tầm nhưng không thể mở ra không gian giới chỉ của mỗi võ giả tìm xem có bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc hay không.

788. Chương 734: Đột Phá, Bị Phát Hiện?

Vô Tận Thần Công

Chương 734: Đột phá, bị phát hiện?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân trầm giọng nói:

- Thiên Ô tộc ta có thể treo tin ở Thiên Thánh thương hội giá cao thu mua bí bảo đại trận cùng loại. Nếu võ giả nào có được bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc để lại trên người họ không có gì hữu dụng tất nhiên sẽ bán cho Thiên Ô tộc chúng ta.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thở ra, mặt không biểu tình nói:

- Cứ như vậy đi.

Miệng nói vậy nhưng thật ra lòng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân rất khinh thường suy nghĩ của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Nếu cường giả đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh bình thường được đến bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc có lẽ dụng tới Thiên Ô tộc thu mua giá cao thì sẽ ban đi, nhưng nếu là kẻ có kiến thức gặp phải loại bí bảo này thì . . .

Người ta tuyệt đối không chịu bán.

Bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc chính là báu vật đẳng cấp thất tinh.

Ngoài ra trong bí bảo đại trận rất có thể lưu trữ nhiều báu vật, linh thạch, thậm chí là bí pháp của Thuần Nhân tộc. Giá trị rất cao.

Cho dù bán . . .

Thiên Ô tộc mua nổi không?

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thầm cười nhạo nghĩ:

- Ô Bành Vân có được bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc hay không liên quan gì ta?

- Tốt nhất là mấy năm, mấy chục năm hần không tìm thấy, khoảng thời gian này Thiên Ô tộc hỗn loạn cho chi thứ ta cơ hội.

Dương Thạc sử dụng truyền tống trận trải qua mười lăm thành thị.

Thiên Ô tộc lập tức phái ra nhiều cường giả qua truyền tống trận đi mười lăm thành thị dò tìm. Chỉ tính đám cường giả của Thiên Ô tộc đi truyền tống trận tốn phí dụng không nhỏ, nhưng vì tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đều muốn tìm Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, tiêu diệt Thuần Nhân tộc nên dù tốn nhiều tiền thì các tộc nhân khác không thể hản đối.

Phái ra nhiều cường giả của Thiên Ô tộc đi mười lăm thành thị sưu tầm đối với Thiên Ô tộc là trận động đất.

Thiên Ô tộc là đại hình chủng tộc nên có nhiều cao thủ.

Những cao thủ Thiên Ô tộc cơ bản có chức vụ riêng, ít khi nào rảnh rỗi. Muốn điều động một phần cường giả vào trung ương đại lục sưu tầm bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc, cường giả trong tộc thiếu trước hụt sau.

Dù lúc trước cường giả của Thiên Ô tộc trên Thiên Ô quần đảo có một phần khá nhàn nhã.

Nhưng số cường giả của Thiên Ô tộc rảnh rỗi này cơ bản là tinh tâm tiềm tu, hay vào bí cảnh hiểm địa rèn luyện tăng thực lực của mình. Tóm lại là họ có việc riêng.

Bây giờ Thiên Ô tộc phái họ đi trung ương đại lục tìm bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc khiến cường giả của Thiên Ô tộc giảm nhiều thời gian tự do, có người bất mãn.

Đặc biệt là đệ tử Thiên Ô tộc chi thứ càn là tiếng oán than dậy đất.

Sự việc lần này nói trắng ra chính là bởi vì Cửu Tử Long, Ô Vân Thường bị Dương Thạc của Thuần Nhân tộc giết. Dù là Ô Vân Thường hay Cửu Tử Long đều là người dòng chính Thiên Ô tộc. Hai người bị giết, đệ tử Thiên Ô tộc sẽ không cùng chung mối thù.

Giờ phút này, đệ tử chi thứ Thiên Ô tộc thậm chí cảm thấy Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến thật là chuyện bé xé ra to.

Chỉ dựa vào đám cường giả của Thiên Ô tộc muốn tìm ra Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc là không thể nào, dù sao quá ít người.

May mắn Thiên Ô tộc tuyên bố tin tức ở Thiên Thánh thương hội. Giá cao thu mau bí bảo loại đại trận đặc biệt. Trong phút chốc có nhiều cường giả bình thường trong mười lăm tòa thành nghĩ cách đi khắp nơi tìm bí bảo loại đại trận.

Đương nhiên Thiên Ô tộc không dám nâng giá quá cao.

Định giá cao khiến cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp tứ tinh, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh thậm chí là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh chú ý thì rắc rối to.

Tóm lại rất nhiều cường giả của Thiên Ô tộc sử dụng đủ cách tìm kiếm bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc trong phạm vi mười lăm tòa thành.

Đương nhiên bọn họ muốn tìm ra là chuyện không thể.

Bạch Lâm đảo.

Dưới đáy biển phía đông Bạch Lâm đảo. Trong mê trận nguyên tố loạn lưu bảy sắc, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đang tinh tâm tiềm tu.

Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc ở bên người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc.

Cường giả của Thiên Ô tộc tìm xung quanh mười lăm tòa thành một trăm vạn năm, ngàn vạn năm cũng không thể tìm ra bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc.

Dương Thạc vừa tiềm tu vừa trầm nghĩ:

- Không cần ẩn núp quá lâu, chỉ cần sáu, bảy tháng là ta có thể tu thành đệ thất trùng cửu dương cửu âm chân thân, lúc đó đi vào sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh thì không cần sợ đám cường giả của Thiên Ô tộc đẳng cấp thất tinh nữa.

Sau sáu, bảy tháng Dương Thạc không cần chiến thắng đám cường giả Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến.

Dương Thạc chỉ cần đạt đến cường giả đẳng cấp thấp tinh là Thiên Ô tộc sẽ rứt vòi ngay.

Dương Thạc đạt tới đẳng cấp thất tinh thì đám người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến muốn giết hắn rất khó.

Khi đó tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân muốn cá chết lưới rách, quyết tiêu diệt Thuần Nhân tộc thì ít nhất cũng không thể giết Dương Thạc được. Lùi một vạn bước nói, Thuần Nhân tộc hoàn toàn bị hủy diệt chỉ còn mình Dương Thạc, hắn có thể thỉnh thoảng quấy rầy Thiên Ô tộc. Giết cường giả của Thiên Ô tộc. Bị một cường giả đẳng cấp thấp tinh nhìn chăm chăm, Thiên Ô tộc sẽ không thể sống yên.

Bởi vậy chỉ cần Dương Thạc đạt tới đẳng cấp thất tinh, cho dù Thuần Nhân tộc không có cường giả cao giai khác thì địa vị của Thuần Nhân tộc sẽ nước lên thì thuyền lên, chủng tộc khác rất ít ai dám khi dễ Thuần

Nhân tộc. Dù sao khi dễ Thuần Nhân tộc tương đương với trêu vào Dương Thạc, cho dù là đại hình chủng tộc cũng khó chịu được đẳng cấp thất tinh trả thù.

Có thể nói chỉ cần Dương Thạc đi vào đẳng cấp thất tinh, dù Thuần Nhân tộc có nội tình mỏng cũng miễn cưỡng tính đại hình chủng tộc!

Trung, tiểu hình chủng tộc không dám khi dễ Thuần Nhân tộc.

Chỉ cần Dương Thạc còn sống, còn ở trong Thuần Nhân tộc thì Thuần Nhân tộc có thể không sợ bị chủng tộc khác đè ép, nhanh chóng phát triển.

Có thể nói là một siêu cấp cường giả kéo theo nguyên chủng tộc.

Tất cả phải chờ sáu, bảy tháng sau Dương Thạc tu thành đệ thất trọng cửu âm cửu dương chân thân . . .

Một tháng.

Hai tháng.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong vòng xoáy bảy sắc, Dương Thạc bình bồng tại đây, mắt khép hờ, người chịu nguyên tố loạn lưu từ vòng xoáy bảy sắc trùng kích. Trước mặt Dương Thạc bình bồng hai bình nhỏ, bên trong liên tục phát ra ánh sáng cực kỳ rực rỡ và một sợi tơ tối đen nhanh chóng dung nhập vào người hắn.

Vô Tận Thần Công

Chương 734: Đột phá, bị phát hiện? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai bình nhỏ này đều là pháp khí không gian đặc biệt.

Trong đó cất thiên tài địa bảo đẳng cấp thất tinh, Diệu nhật chi huy, Hắc động chi tinh.

Hai báu vật tỏa ra năng lượng quang minh cùng hắc ám thuộc tính liên tục dung nhập vào thân thể Dương Thạc, không ngừng rèn luyện, khiến hắn ngưng tụ đệ thất trọng cửu âm cửu dương chân thân cũng là quang minh chân thân cùng hắc ám chân thân!

- Tối đa thêm mười ngày nữa là năng lượng quang minh, hắc ám trong hai thiên tài địa bảo này sẽ bị ta hấp thu hết sạch.

- Khi đó ta đã có thể ngưng tụ đệ thất trọng cửu âm cửu dương chân thân.

- Bước vào sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh!

Giờ phút này, lòng Dương Thạc có chút kích động.

Sáu tháng nay mọi thứ xem như tiến triển thuận lợi.

Cường giả của Thiên Ô tộc không hề phát hiện nguyên tố loạn lưu bảy sắc trong đáy biển, nói đúng hơn là bây giờ đám cường giả của Thiên Ô tộc tập trung hoạt động quanh mười lăm thành trì trung ương đại lục. Gần như không đến Bạch Lâm đảo.

Không tới Bạch Lâm đảo thì sao phát hiện Dương Thạc ở bên này.

Thêm mười ngày nữa, chờ Dương Thạc đi vào đẳng cấp thất tinh, dù có bị lộ ra cũng không sợ Thiên Ô tộc.

- Tiếp tục tu luyện.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Sáu tháng này ta chẳng những hấp thu nhiều năng lượng quang minh, hắc ám, có vòng xoáy bảy sắc rèn luyện, độ mạnh thân thể, thần hồn lại tăng lên. Nếu ta có thể tu thành cửu âm cửu dương đệ thất trọng,

khi đó sẽ vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh, sức chiến đấu đạt tới đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh thì cơ sở sức chiến đấu trên trăm lần, Áo giáp bội tăng vẫn có hiệu quả. Khi ấy thiên địa của ta tuyệt đối không đơn giản là đẳng cấp thất tinh sơ giai, ít nhất là trung giai hay cao hơn nữa.

Thực lực càng cao thì càng không ai dám chọc vào Dương Thạc, Thuần Nhân tộc.

- Tu luyện đi.

Hít sâu một hơi, vứt bỏ tạp niệm, Dương Thạc tiếp tục tu luyện.

Cùng lúc đó.

Bên Bạch Lâm đảo.

Vù vù vù vù vù!

Có bảy, tám bóng người từ hướng đông lao nhanh tới gần Bạch Lâm đảo. Bảy, tám bóng người đều là bốn cánh tay, năm chân, hiển nhiên là cường giả của Thiên Ô tộc.

Hai người đi đầu trên áo thêu năm ngôi sao bạc, hiển nhiên là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh, còn lại vài người cơ bản là cường giả đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh, thực lực không yếu.

Trong cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh có một người trầm giọng nói:

- Dù gì Bạch Lâm đảo từng là địa bàn của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng, đại trưởng lão tìm kiếm quanh mười lăm tòa thành trung ương đại lục sáu, bảy tám mà không tìm ra bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc. Tộc trưởng kêu chúng ta đi Bạch Lâm đảo nhìn xem, tìm kiếm dấu vết. Chúng ta phải cẩn thận tìm, nếu thật sự có thành quả gì sẽ được tộc trưởng, đại trưởng lão trọng thưởng.

Một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh Thiên Ô tộc khác nói:

- Ô Thiên Tranh, hiện tại Bạch Lâm đảo chắc thuộc về đảo hoang, chúng ta lại đây có thể tìm đến đâu mới gì? Tộc trưởng kêu chúng ta đến một là vì tìm manh mối, mục đích khác là vì cướp tại nguyên. Tuy Bạch Lâm đảo nhỏ nhưng tài nguyên xem như phong phú, ít nhất đồng cỡ một trung hình chủng tộc.

- Trong mấy tháng nay Thiên Ô tộc chúng ta tìm kiếm bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc bên trung ương đại lục tiêu hao khá nhiều tài nguyên. Giờ chúng ta đến tiếp thu Bạch Lâm đảo kiếm tài nguyên giảm bớt áp lực cho Thiên Ô tộc chúng ta.

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh Thiên Ô tộc trước đó, Ô Thiên Tranh gật đầu, nói:

- Ủm! Thiên Lâm huynh đệ nói có lý!

Ô Thiên Tranh nói:

- Tóm lại là lần này chúng ta vừa phải tìm tài nguyên vừa tìm manh mối, không thể phụ kỳ vọng của tộc trưởng, đại trưởng lão.

Thiên Ô tộc phái người tìm kiếm bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc trên trung ương đại lục, tiêu hao rất nhiều tài nguyên.

Dù sao những cao thủ được phái ra không miễn phí dốc sức vì Thiên Ô tộc, bọn họ tìm kiếm trong trung ương đại lục xem như hoàn thành nhiệm vụ trong tộc, phải được ích lợi.

Những cao thủ này đang tiêu hao tài nguyên.

Mặc dù nội tình của Thiên Ô tộc thâm hậu, hoàn toàn có thể chống đỡ tiêu hao như vậy, nhưng nội tình có thâm hậu hơn cũng không thể tiêu hao không tiết chế. Phải suy tâm, lấy tài nguyên.

Trên Bạch Lâm đảo không thiếu tài nguyên, lúc trước có thể chống đỡ sáu tiểu hình chủng tộc. Bây giờ Cửu Túc Thú tộc, Kiếm Ngư Nhân tộc rời đi, Thuần Nhân tộc, Diệp Y tộc không rõ tung tích, trên Bạch Lâm đảo chỉ còn lại Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc nửa tàn, không có bản lĩnh chiếm cứ toàn bộ tài nguyên Bạch Lâm đảo. Ô Thiên Tranh, Ô Thiên Lâm cảm thấy họ tới đây là tiếp thu tài nguyên Bạch Lâm đảo.

- Sắp đến nơi rồi.

Rất nhanh, đám người Ô Thiên Tranh đã tới bên trên Bạch Lâm đảo.

Ô Thiên Tranh quát to:

- Tộc nhân Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc nghe đây, chúng ta là cường giả của Thiên Ô tộc đến tiếp thu Bạch Lâm đảo. Các người mau mau đi ra, thần phục Thiên Ô tộc ta, làm chủng tộc phụ thuộc thì Thiên Ô tộc còn cho phép các người sinh tồn trên Bạch Lâm đảo, nếu không thì hai chủng tộc các người lập tức bị hủy diệt!

Sóng âm cuộn cuộn khuếch tán.

Ô Thiên Tranh hét to:

- Ra hết cho ta, thần phục đi!

Chín chi của Ô Thiên Tranh nhúc nhích hóa thành chín xúc tua khổng lồ mạnh đập xuống đất.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ đéng tai, mặt đất Bạch Lâm đảo rung động ầm ầm.

Ô Thiên Tranh bày ra võ lực mạnh mẽ không gì sánh được, uy hiếp tộc nhân Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc trên Bạch Lâm đảo.

- Là cường giả của Thiên Ô tộc đến!

- Cường giả đẳng cấp ngũ tinh, hai chủng tộc ta không thể ngăn cản nổi.

Trên bầu trời Bạch Lâm đảo vang vọng tiếng của Ô Thiên Tranh. Gã đập xuống mặt đất sinh ra chấn động khiến tộc nhân hai Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc cảm giác rõ ràng. Võ giả Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc chạy ra, xa xa nhìn Ô Thiên Tranh trên bầu trời, lòng kinh sợ.

Vù vù vù vù vù!

Hai bóng người lao nhanh đi.

- Văn bối bá kiến các vị tiền bối Thiên Ô tộc!

Hai bóng người đến gần chỗ đám Ô Thiên Tranh, Ô Thiên Lâm thì vội vàng cung kính hành lễ, hai người này chính là đẳng cấp Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhị tinh của Nhân Mã tộc. Nếu đám người Dương Thạc có mặt tại đây sẽ nhận ra hai Nhân Mã tộc này chính là kẻ bán tin tức Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc rời khỏi Bạch Lâm đảo cho Thiên Ô tộc. Hiển nhiên hai người bán tin tức được nhiều ích lợi, từ đẳng cấp nhất tinh đi đến đẳng cấp nhị tinh, do hai người này khống chế Bạch Lâm đảo.

Ô Thiên Tranh lạnh lùng liếc hai người, hỏi:

- Hai tiểu tử Nhân Mã tộc các người có đồng ý thần phục Thiên Ô tộc ta?

Hai cường giả Nhân Mã tộc liếc nhau, không chút do dự nói:

- Chúng ta . . .

- Nguyên ý!

Không nguyện ý?

Sợ là nguyên Nhân Mã tộc lập tức bị diệt tộc.

Mặc dù Nhân Mã tộc, Thiết Y tộc có thù với Thiên Ô tộc nhưng giờ vì bảo vệ chủng tộc, những thù hận gác sang bên. Hiện tại hai chủng tộc quá yếu, đành ngoan ngoãn làm chủng tộc phụ thuộc cho Thiên Ô tộc.

789. Chương 735: Cách Không Chém Giết!

Vô Tận Thần Công

Chương 735: Cách không chém giết!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ô Thiên Lân ở bên cạnh hừ lạnh một tiếng:

- Ủm! Xem như bọn họ biết điều.

Ô Thiên Lân khinh thường liếc hai cường giả Nhân Mã tộc.

Ô Thiên Lân nói:

- Bây giờ hãy ngoan ngoãn giáp hết tài nguyên, linh thạch của hai chủng tộc các người ra đây. Xung quanh Bạch Lâm đảo có tài nguyên nào, ở đâu, liệt kê danh sách cho ta, ta cần đi điều tra. Còn về Thuần Nhân tộc thì làm phiền Thiên Tranh huynh làm, ta không kiên nhẫn, không thích hợp phát hiện dấu vết.

Ô Thiên Tranh, Ô Thiên Lân phân công rõ ràng.

Ô Thiên Tranh đi bên Thuần Nhân tộc nhìn xem, Ô Thiên Lân thì cùng cường giả Nhân Mã tộc tiếp nhận tài nguyên của Bạch Lâm đảo.

Ô Thiên Tranh gật đầu, nói:

- Ủm! Có chuyện gì lập tức truyền âm cho ta.

Ô Thiên Tranh nói:

- Ta đi khu trung tâm Bạch Lâm đảo nhìn đã, truyền tống trận trên Bạch Lâm đảo cũng ở bên kia, trước tiên dựng lên truyền tống trận, ít nhất khi chúng ta trở về không cần chạy trên mặt biển mấy tháng.

Ô Thiên Tranh nhanh chóng rời đi.

Ô Thiên Lân nói với lão đại Nhân Mã tộc:

- Chúng ta cũng đi, người, dẫn ta tra xét tài nguyên khắp Bạch Lâm đảo.

Phía đông Bạch Lâm đảo, trên mặt biển.

Có vài bóng người nhanh chóng tiến lên.

Trong mấy bóng người này có một là Ô Thiên Lân:

- Tài nguyên trên Bạch Lâm đảo khá nhiều, ta dò xét mười ngày mới miễn cưỡng điều tra xong.

Tài nguyên trên Bạch Lâm đảo khá nhiều, quan trọng nhất là những tài nguyên này có nhiều cái phân bố quanh hải vực Bạch Lâm đảo, cách Bạch Lâm đảo há xa. Chỗ xa nhất bay ba ngày mới tới, bởi vậy Ô Thiên Lân điều tra những tài nguyên mất hơn mười ngày. Bây giờ Ô Thiên Lân chạy trở về bên Bạch Lâm đảo.

Ô Thiên Lân vừa bay vừa thầm nghĩ:

- Không biết bên Thiên Tranh huynh có phát hiện cái gì không, nếu không thì chúng ta nên dùng truyền tống trận trở lại.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chính lúc Ô Thiên Lân suy nghĩ thì . . .

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Tiếng nổ phát ra từ mặt biển dưới thân Ô Thiên Lân.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc mặt biển cuộn sóng, sóng ấy chực trượng chột chồm lên, từng luồng sáng bảy sắc như cột nước dâng lên tận mây. Trên bầu trời hải vực trong phút chốc kéo mây đen dày đặc, từng tia chớp như con rắn lấp lóe trong tầng mây phát ra tiếng xèo xèo.

Ô Thiên Lân biến sắc mặt nói:

- Đây . . . Là sao?

- Lôi kiếp?

- Có người sắp độ lôi kiếp? Dưới biển mà có ai đột phá? Dị tượng như vậy chắc chắn không phải là cường giả bình thường đột phá. Lúc trước ta từ đẳng cấp lục trọng lôi âm Vô Thánh đi vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh, từ đẳng cấp tam tinh bước vào đẳng cấp tứ tinh dẫn phát thiên địa dị tượng thua xa lần này, đây là có người đột phá đẳng cấp thất tinh.

Mặt Ô Thiên Lân nhanh chóng hiện ra vẻ kinh sợ:

- Không lẽ là . . . Hai vị trưởng lão Ô Bành Anh, Ô Bành Hào?

- Rốt cuộc tu thành đệ thất trọng cửu âm cửu dương chân thân rồi.

Khi thiên địa biến đổi thì dưới đáy biển, trong vòng xoáy bảy sắc, lòng Dương Thạc máy động. Lực lượng mạnh mẽ không gì sánh được phát ra từ người Dương Thạc xuyên thấu mê trận bên ngoài vòng xoáy bảy sắc bắn thẳng lên trời. Trên bầu trời lôi vân bị khí thế của Dương Thạc đánh động phát ra tiếng nổ.

- Dương Thạc đột phá rồi!

- Tu thành đệ thất trọng cửu âm cửu dương chân thân rồi, bây giờ Dương Thạc sắp cất bước hướng đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh!

Trong vòng xoáy bảy sắc, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào thoát khỏi trạng thái tĩnh tu, biến sắc mặt nhìn Dương Thạc trong vòng xoáy bảy sắc.

Giờ phút này, quanh người Dương Thạc có nhiều quang minh nguyên tố cùng hắc ám nguyên tố không ngừng quanh quẩn.

Những quang minh nguyên tố cùng hắc ám nguyên tố không ngừng quanh quẩn đôi khi chui vào thân thể Dương Thạc, có khi chui ra, liên tục vòng quanh người hắn. Người Dương Thạc biến thành đoàn sáng, có khi giống như hố đen, không tỏa ra ánh sáng nào.

Đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào biến sắc mặt nói:

- Quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố thật cường đại!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trầm giọng nói:

- Dương Thạc hấp thu thiên tài địa bảo quang minh, hắc ám đẳng cấp thất tinh, ẩn chứa quang minh, hắc ám cũng là đẳng cấp thất tinh, có thể nói cực kỳ cường đại với chúng ta.

Đẳng cấp thất tinh và đẳng cấp lục tinh cách biệt một trời một vực.

Có thể nói cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh tùy tiện phát ra luồng sáng gần như giết chết cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh.

Quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố quanh người Dương Thạc có đẳng cấp đạt đến cấp thất tinh. Đối với đám người cửu âm cửu dương chân thân, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào thì hiện tại Dương Thạc không thua gì quả bom tùy thời nổ, có thể nói là cực kỳ nguy hiểm.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nhanh chóng biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

- Dương Thạc vừa mới tu thành đệ thất trọng cửu âm cửu dương chân thân, hần chưa thể hoàn mỹ khổng chế quang minh và hắc ám. Nếu quang minh, hắc ám lan tràn thì mấy người chúng ta sẽ bị trúng chiêu!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc quát to:

- Mau lùi!

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nhanh chóng thụt lùi.

- Mau lùi!

- Lui!

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào lập tức thụt lùi.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cao giọng quát:

- Dương Thạc đi vào đẳng cấp thất tinh tất niên sẽ dẫn phát lôi kiếp, chúng ta ở trong phạm vi lôi kiếp sẽ bị lan đến. Mau lùi lại, hiện tại tuyệt đối không thể đứng gần Dương Thạc!

Trong phút chốc ba người lùi tới bên mép vòng xoáy bầy sắc.

- Từ bí cảnh vòng xoáy bầy sắc chạy ra ngoài!

Tuy diện tích bí cảnh vòng xoáy bầy sắc to lớn nhưng giờ đều bị lôi vân trên bầu trời bao lại. Không chạy khỏi phạm vi vòng xoáy bầy sắc, chờ khi lôi kiếp bắt đầu thì đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào sẽ bị vạ lây.

Đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào sắc mặt khó xem nói:

- Đại trận nguyên tố loạn lưu bầy sắc này lấy thực lực ba người chúng ta cần một khắc mới hoàn toàn chạy ra ngoài được.

- Lôi kiếp của Dương Thạc sắp giáng xuống, đợi không kịp!

Mê trận bên ngoài vòng xoáy bầy sắc không phải muốn đi ra ngoài liền ra được, dù có biết cách, không ra sai biệt nhưng muốn chạy đi cần tốn một khắc. Lôi kiếp trên bầu trời tùy thời giáng xuống, không tới một khắc. Có thể nói bây giờ đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào rơi vào nguy hiểm.

Đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào sắc mặt khó xem nói:

- Lôi kiếp này giáng xuống vì Dương Thạc, lực công kích có thể so với cường giả đẳng cấp thất tinh oanh sát, chúng ta làm sao ngăn cản được?

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bắt đầu dĩ gào thét:

- Đời ta tiêu rồi!

Ngay lúc này.

790. Chương 736: Bí Pháp Công Kích Thần Hồn Hoàn Toàn Mới

Vô Tận Thần Công

Chương 736: Bí pháp công kích thần hồn hoàn toàn mới

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sâu trong vòng xoáy bầy sắc, Dương Thạc mở mắt ra.

- A?

Dương Thạc quát to:

- Nhân Hoàng diện hạ, hai vị trưởng lão không cần chạy trốn, ta ra khỏi vòng xoáy bảy sắc đây!

Dương Thạc bay lên, trong phút chốc đã tới bên mép vòng xoáy bảy sắc gần với mê trận bên ngoài.

- Phá cho ta!

Dương Thạc đến bên mép mê trận, không chút ngừng lại đụng vào đại trận.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Năng lượng nguyên tố bảy sắc trong đại trận khi tiếp xúc năng lượng quang minh, hắc ám bên cạnh Dương Thạc cùng phát ra tiếng ầm ầm, nhanh chóng bị hòa tan. Dương Thạc phá mở lỗ hổng lớn trong mê trận, cường ép chạy ra ngoài chỉ tốn vài giây.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Năng lượng quang minh, hắc ám vượt qua năng lượng bảy loại nguyên tố. Năng lượng bảy loại nguyên tố ở trước mặt năng lượng quang minh, hắc ám không có chút sức chống cự.

Vù vù vù vù vù!

Ngay sau đó, Dương Thạc thoát khỏi mê trận vòng xoáy bảy sắc bay nhanh lên mặt biển.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Thạc vọt ra khỏi mặt biển.

Ô Thiên Lâm cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh ở giữa không trung đã trông thấy Dương Thạc.

- Là ai?

Bên cạnh Ô Thiên Lâm là tộc trưởng Nhân Mã tộc lập tức nhận ra Dương Thạc.

- Là Dương Thạc!

Lúc trước tộc trưởng Nhân Mã tộc chính mắt thấy Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc từ truyền tống trận rời khỏi Bạch Lâm đảo làm sao không nhận ra hắn được? Vốn tộc trưởng Nhân Mã tộc cho rằng Dương Thạc sớm bị siêu cấp cường giả của Thiên Ô tộc oanh giết nhưng không ngờ hắn chui ra khỏi mặt biển, tình huống này làm tộc trưởng Nhân Mã tộc cực kỳ kinh ngạc.

Người kinh ngạc hơn cả tộc trưởng Nhân Mã tộc chính là Ô Thiên Lâm. Giờ phút này, Ô Thiên Lâm trợn mắt há hốc mồm. Ô Thiên Lâm biết sự thật Dương Thạc bị Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân giết. Giờ lại có một Dương Thạc xuất hiện, hình như chuẩn bị độ qua lôi kiếp đẳng cấp thất tinh. Điều này đảo điên hiểu biết của Ô Thiên Lâm. Gã kinh ngạc hơn tộc trưởng Nhân Mã tộc nhiều.

- Không thể nào!

- Sao có thể là Dương Thạc được? Không lẽ . . .

Trong óc Ô Thiên Lâm xoay nhanh ý nghĩ:

- Dương Thạc chính là bá chủ trong cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, Ô Vân Thường, Cửu Tử Long và Ô Bành Vô trưởng lão cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh không phải là đối thủ của hắn . . . Hiện tại người này sắp độ lôi kiếp đẳng cấp thất tinh chắc cũng tới cực độ cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh. Không lẽ đây là Dương Thạc? Người bị đại trưởng lão giết là giả?

Khi Ô Thiên Lâm thấy Dương Thạc thì hắn cũng trông thấy gã.

- A? Người của Thiên Ô tộc?

- Rốt cuộc vẫn bị các người tìm đến Bạch Lâm đảo.

- Tiếc rằng muộn rồi!

- Bây giờ không cần lén lút nữa. Người Thiên Ô tộc dám đến Bạch Lâm đảo thì chịu chết đi!

Dương Thạc duỗi một tay ra, Hư Không chớp.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên địa chi khí bỗng nhiên ngưng tụ, như có bàn tay to đè ép Ô Thiên Lâm.

Ô Thiên Lâm biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ đéng tai, thiên địa chi khí đè ép, thân hình Ô Thiên Lâm nổ tung, máu thịt thành mảnh vụn tứ tán. Một số báu vật bình thường dưới đẳng cấp tứ tinh trên người Ô Thiên Lâm không thể ngăn cản cách không một trảo của Dương Thạc, nổ tung.

- Là Dương Thạc!

Thân thể nổ, thần hồn của Ô Thiên Lâm gầm lên lao nhanh hướng truyền tống trận chỗ Bạch Lâm đảo.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Trong khoảnh khắc thần hồn Ô Thiên Lâm bị Dương Thạc đánh bạo, thành tro bụi.

Còn mấy cường giả đẳng cấp tam tinh, đẳng cấp tứ tinh Thiên Ô tộc xung quanh Ô Thiên Lâm, và tộc trưởng Nhân Mã tộc đẳng cấp nhị tinh bị công kích của Dương Thạc đánh trúng Ô Thiên Lâm lan tới, người nổ tung, chưa kịp hét lên đã hình thần đều diệt.

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh nghiêng ép, không có chút sức chống cự.

Đây là Dương Thạc chưa độ qua lôi kiếp, thật sự bước vào cảnh giới đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh. Nếu Dương Thạc đột phá, đừng nói là Ô Thiên Lâm cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh, dù là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh cũng bị hấn nhẹ nhàng phát tay giết.

Trên Bạch Lâm đảo cách đó vài chục ngàn dặm, nơi cư trú ban đầu của Thuần Nhân tộc, cường giả của Thiên Ô tộc Ô Thiên Tranh đã nghe thấy tiếng Ô Thiên Lâm kêu gào.

- Cái gì? Dương Thạc?

- Sao có thể như vậy?

- Dương Thạc chưa chết?

- Thuần Nhân tộc ở Bạch Lâm đảo, căn bản không có bên mười lăm tòa thành!

Suy nghĩ lướt nhanh trong đầu Ô Thiên Tranh.

- Mau truyền âm với đại trưởng lão!

Ô Thiên Tranh trầm nghĩ:

- Thông báo cho đại trưởng lão tin tức này!

Ô Thiên Tranh lật tay, một ngọc giản xuất hiện trong lòng bàn tay.

- Đại trưởng lão, ta là Ô Thiên Tranh, hiện đang ở trên Bạch Lâm đảo của Thuần Nhân tộc. Mới nãy Ô Thiên Lâm hét to nói kêu tên Dương Thạc. Sợ là Dương Thạc chưa chết, đang ở trên Bạch Lâm đảo. Dương Thạc chết là giả, hẳn nói Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc bị vỡ quanh mười lăm tòa thành cũng là giả, có tám phần khả năng Thuần Nhân tộc còn trên Bạch Lâm đảo!

Ô Thiên Tranh nhanh chóng truyền tin cho Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Vù vù vù vù vù!

Ô Thiên Tranh vọt lên cao lao nhanh như chớp hướng truyền tống trận trên Bạch Lâm đảo.

Ô Thiên Tranh ngoái đầu nhìn, trên bầu trời mặt biển đông loi vân dày đặc, diện quang lấp lóe!

- Dương Thạc đang độ kiếp!

Ô Thiên Tranh trầm nghĩ:

- Lúc trước Dương Thạc là cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, lần này độ kiếp đi vào đẳng cấp thất tinh, nếu giờ ta không đi thì sẽ nổi gót theo Ô Thiên Lâm để dàng bị hấn giết.

Ô Thiên Tranh trầm nghĩ:

- Chỉ có thông qua truyền tống trận.

- Truyền tống rời khỏi Bạch Lâm đảo thì dù Dương Thạc có là đẳng cấp bát tinh, cửu tinh cũng không thể giết ta!

Ô Thiên Tranh rời đi bằng truyền tống trận thì dù võ giả có thực lực mạnh đến đâu cũng không thể xuống tay với gã. Lúc trước phân thân khôi lỗi Dương Thạc thông qua cách này liên tục truyền tống mười lăm tòa thành, khiến Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chỉ có thể truyền tống đuổi theo, không tạo thành chút tổn thương cho hắn được.

- Truyền tống trận ở ngay phía trước.

Tốc độ của Ô Thiên Tranh cực nhanh, trong phút chốc đã thấy truyền tống trận trên Bạch Lâm đảo mới được sửa xong.

Vù vù vù vù vù!

Ô Thiên Tranh nhanh chóng bay hướng truyền tống trận.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lúc này có khí thế cực mạnh từ phương xa hướng đông dâng lên.

- Nguy rồi.

Ô Thiên Tranh nhíu mày.

Có thanh âm lạnh băng vang lên:

- Còn muốn đi sao? Đẳng cấp ngũ tinh nho nhỏ mà mơ thoát khỏi tay Dương Thạc ta? Không thể nào, để mạng lại đi!

Ô Thiên Tranh cảm giác thiên địa chi khí bỗng nhiên bỗng ngưng tụ hướng gã, thân hình khựng lại. Ô Thiên Tranh chưa kịp phát ra tiếng hét thì bùm một tiếng vỡ tan tành.

Cách xa ngàn vạn dặm, một kích nhẹ nhàng, Ô Thiên Tranh là cường giả đẳng cấp ngũ trọng lôi âm Vô Thánh thân thể nổ tung. Gần như thành mây khói.

791. Chương Thứ 736: Bí Pháp Công Kích Thần Hồn Hoàn Toàn Mới (2)

Vô Tận Thần Công

Chương thứ 736: Bí pháp công kích thần hồn hoàn toàn mới (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Dương Thạc!

- Hôm nay người chém giết ta, ngày sau cường giả đẳng cấp thất tinh Thiên Ô tộc sẽ giết chết người!

Thân thể Ô Thiên Tranh bị đánh nát nhưng thần hồn bất diệt, lớn tiếng gào thét:

- Ba cường giả đẳng cấp thất tinh Thiên Ô tộc trong khoảnh khắc liền đến. Dương Thạc, cho dù người độ qua lôi kiếp, đi vào đẳng cấp thất tinh cũng sẽ bị ba cường giả đẳng cấp thất tinh Thiên Ô tộc ta giết chết. Sớm muộn gì người sẽ giống như ta hoàn toàn tan thành mây khói.

Hiện nay Dương Thạc đúng là thể hiện ra sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh.

Dương Thạc muốn thật sự bước vào đẳng cấp thất tinh còn cần độ lôi kiếp.

Lôi kiếp đẳng cấp lục trọng lôi âm Vô Thánh rất dễ độ qua, lôi kiếp đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh môn độ qua rất khó khăn. Lôi kiếp đẳng cấp lục trọng lôi âm Vô Thánh chỉ có một, hai phần cường giả vượt qua. Lôi kiếp đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh thì số người không thể vượt qua tăng lên đến năm phần.

Chỉ có một nửa xác xuất thành công!

Hiện giờ Dương Thạc còn chưa bắt đầu độ kiếp, có thể độ qua hay không còn chưa biết.

Dù có độ qua thì Dương Thạc bị lôi kiếp ảnh hưởng, khí huyết bị tổn hại, thực lực không đạt đến đỉnh.tầng.

Lúc đó nếu ba cao thủ đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc cùng nhau đến liên hợp vây giết Dương Thạc thì hẳn có xác suất chết rất lớn.

Đương nhiên độ kiếp xong là thời cơ tốt nhất cho ba cao thủ đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc giết Dương Thạc.

Một khi bỏ lỡ thời cơ này, muốn giết Dương Thạc là muôn vàn khó khăn, sợ là Thiên Ô tộc chỉ có thể tạm thời thỏa hiệp với Dương Thạc, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

- Ba cao thủ đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc muốn vây giết ta sao?

- Chờ họ đến rồi nói!

- Dương Thạc ta muốn xem thử cường giả đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc có thực lực như thế nào. Mặc kệ ra sao, cường giả của Thiên Ô tộc đẳng cấp ngũ tinh tầm thường như người chết trước đi.

Dương Thạc không dao động vì lời Ô Thiên Tranh nói, lòng máy động, khí thể mạnh mẽ không gì sánh được quanh thân hồn Ô Thiên Tranh bùng một tiếng hoàn toàn bị đánh tan tành.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi Dương Thạc đánh nát thần hồn Ô Thiên Tranh thì trên bầu trời, mây đen nhanh chóng tụ lại dày đặc, nhiều sấm chớp giáng xuống, rõ ràng đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh Lôi kiếp sắp đến.

- Lôi kiếp sắp đến rồi sao? Để xem đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh Lôi kiếp rốt cuộc có gì cường đại.

Khi Lôi kiếp sắp giáng xuống, Dương Thạc không chút lo lắng. Dương Thạc tràn đầy tự tin vào thực lực của mình, nếu không thể độ qua đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh thì sợ là nguyên Thiên Thánh giới hiếm có ai độ được Thiên Thánh giới Lôi kiếp. Mặc dù đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh Lôi kiếp cường đại nhưng chưa đến mức làm Dương Thạc giật mình.

Két két két két két!

Trong khi Dương Thạc suy nghĩ thì Lôi kiếp thứ nhất giáng xuống.

Cùng lúc đó, phía tây nguyên thủy đại lục Thiên Thánh giới, trong Thiên Ô quần đảo.

- Cái gì? Có tin tức của Thuần Nhân tộc?

- Thuần Nhân tộc này núp gần Bạch Lâm đảo? Dương Thạc sắp đi vào đẳng cấp thất tinh? Sao có thể?

Ô Thiên Tranh truyền tin đến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến lập tức biết ngay.

- Một khi Dương Thạc đột phá đẳng cấp thất tinh thì ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ta rất khó làm gì được hắn, lúc đó chúng ta đành ngừng đối phó với Thuần Nhân tộc.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến trầm nghĩ:

- Hơn nữa bây giờ Dương Thạc mới có mấy chục tuổi mà đã đi vào đẳng cấp thất tinh, thiên tài như vậy rất hiếm thấy trong ức vạn năm ở Thiên Thánh giới. Tương lai thành tựu của hắn tuyệt đối sẽ không dừng bước tại đẳng cấp thất tinh, rất có thể vào cấp bát tinh hay cao hơn. Lúc đó Dương Thạc muốn tiêu diệt Thiên Ô tộc là chuyện nhỏ.

- Phải ngăn cản tiểu tử này!

- Đi Bạch Lâm đảo!

Vù vù vù vù vù!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến lắc người, thông qua truyền tống trận đi Bạch Lâm đảo.

Trung ương đại lục, trong một tòa thành lớn thủ phủ.

- Thuần Nhân tộc ở Bạch Lâm đảo? Khốn kiếp!

- Phải hoàn toàn tiêu diệt Thuần Nhân tộc mới được, cho dù Dương Thạc đi vào đẳng cấp thất tinh thì sao? Một khi hắn độ qua lôi kiếp, ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh ta sẽ giết chết hắn!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhanh chóng bay vào truyền tống trận hướng tới Bạch Lâm đảo.

Còn có thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cũng truyền tống đi Bạch Lâm đảo.

Ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cùng xuất động.

Vù vù vù vù vù!

Xung quanh truyền tống trận Bạch Lâm đảo, ba luồng sáng chói lóa, là Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến trước tiên phát hiện nơi Dương Thạc độ kiếp cách phía đông Bạch Lâm đảo mấy chục dặm:

- Ở bên kia!

- Đi nhìn xem! truyện copy từ

Ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lao nhanh hướng chỗ Dương Thạc.

Chốc lát sau ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã đến gần nơi Dương Thạc độ kiếp, cách mấy trăm dặm là hắn đang độ kiếp.

Két két két két két!

Két két két két két!

Từng đợt Lôi kiếp không ngừng oanh kích vào người Dương Thạc.

- Tiểu tử này đã bắt đầu độ kiếp?

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến lạnh lùng nói:

- Bắt đầu độ kiếp, không thể đi vào phạm vi mấy trăm dặm, nếu không thì sẽ bị Lôi kiếp lan đến. Hiện nay chúng ta chia thành ba hướng vây quanh tiểu tử này, chờ hắc độ qua Lôi kiếp một hơi ra tay, hoàn toàn giết chết tiểu tử này. Chỉ cần giết Dương Thạc thì Thuần Nhân tộc không đáng lo.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân quát to:

- Bao vây tiểu tử này lại!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lắc người đến bên trái đằng sau lưng Dương Thạc.

- Ta đi bên kia!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cũng nhích người đến bên phải sau lưng Dương Thạc.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cộng thêm tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến ở đằng trước Dương Thạc, ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân bao vây hắc độ vào giữa.

Dương Thạc lập tức phát hiện ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đến, thầm nhíu mày nói:

- Ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đều đến? Coi trọng Dương Thạc ta quá. Đợi ta độ Lôi kiếp xong muốn thoát khỏi ba người này an toàn rút lui thì hơi rắc rối.

792. Chương 737: Độ Cửu Đạo Kiếp Lôi, Hắc Bạch Luân Phiên

Vô Tận Thần Công

Chương 737: Độ cửu đạo kiếp lôi, hắc bạch luân phiên

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc rất tin tưởng vào thực lực của mình. Nhưng tự tin, không đại biểu mù quáng tự phụ. Vừa độ xong Lôi kiếp là thời gian Dương Thạc yếu ớt nhất, nếu ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cùng lúc ra tay thì hắc độ nhiều lành ít.

- Ủa? Trong ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân . . . Cái tên . . . Ô Bành Xuân hình như không có bao nhiêu sát ý với ta?

- Người này, có một ít vấn đề . . .

Dương Thạc cảm nhận trong ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ai có sát ý với hắc độ.

- Xem tình hình dường như không tệ lắm.

Mặt Dương Thạc hiện ra nụ cười.

- Trước tiên đột phá rồi tính!

Dương Thạc hít sâu, trầm tĩnh lại, tập trung đối kháng đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh Lôi kiếp.

Dương Thạc cực kỳ nhẹ nhàng đỡ tám Lôi kiếp.

- Lôi kiếp thứ chín là tổng hợp uy lực tám Lôi kiếp trước.

Dương Thạc hít sâu tập trung ứng đối Lôi kiếp thứ chín.

Két két két két két!

Lôi kiếp thứ chín giáng xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sấm chớp cực kỳ mạnh mẽ đánh vào người Dương Thạc, hắc lão đảo, khí huyết tổn thất chín phần chỉ còn lại một phần, miễn cưỡng đỡ qua Lôi kiếp.

- Thân thể lôi kiếp kết thúc.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến lòng máy động, suýt mất kiên nhẫn muốn ra tay.

Nhưng Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến vẫn cố nén. Thân thể lôi kiếp kết thúc kết thúc, Dương Thạc chỉ còn lại một phần khí huyết, đúng là lúc yếu ớt nhất. giờ giết Dương Thạc thì thần hồn Lôi kiếp sẽ rơi vào đầu đám người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, vòng xoáy bầy sắc. Hơn nữa uy lực thần hồn Lôi kiếp mạnh gấp đôi, đủ tạo thành nguy hiểm sinh mệnh cho họ. Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến chưa có chuẩn bị độ kiếp thì sao dám đi đối kháng thần hồn Lôi kiếp?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến trầm nghĩ:

- Chờ sau khi thần hồn Lôi kiếp kết thúc là ngày chết của tiểu tử nhà người.

Dương Thạc không thèm để ý ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

Thân thể lôi kiếp kết thúc, lực lượng thiên địa giáng xuống. Dương Thạc cảm giác thân thể tăng gấp chín lần.

- Còn thần hồn Lôi kiếp.

Dương Thạc hít sâu, chuẩn bị ứng đối thần hồn Lôi kiếp tiếp theo.

- Thần hồn luôn là điểm yếu của ta, thần hồn Lôi kiếp có uy hiếp lớn nhất với ta. Lúc trước ta độ qua lục trọng lôi âm Vô Thánh thần hồn lôi kiếp, thần hồn bị công kích, thậm chí có thời gian dài ngơ ngác ngác. Nếu lần này cũng giống như vậy thì ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân tuyệt đối sẽ không bro qua cơ hội ngàn năm một thuở giết chết ta.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Phải hoàn mỹ chống đỡ thần hồn Lôi kiếp này.

- Tuyệt đối không thể có chút tổn thương!

Két két két két két!

Dương Thạc đang nghĩ thì thần hồn Lôi kiếp thứ nhất đã tới.

Mặt Dương Thạc không chút thay đổi chống đỡ.

Thần hồn Lôi kiếp thứ hai buông xuống, Dương Thạc nhú mày, cũng đỡ lấy.

Thần hồn Lôi kiếp thứ ba giáng xuống, thân thể Dương Thạc run lên, chống đỡ.

Thần hồn Lôi kiếp thứ bốn.

Thần hồn Lôi kiếp thứ năm.

Dương Thạc đỡ thần hồn Lôi kiếp thứ năm xong tia sáng trong mắt nhanh chóng tối đi, thần hồn đã bị ảnh hưởng.

Dương Thạc sắc mặt khó xem nói:

- Tới cái thứ năm đã vất vả?

Két két két két két!

Thần hồn Lôi kiếp thứ sáu đến, Dương Thạc cắn răng, bí pháp nguyên tố hòa tan bắn ra khỏi mắt, mạnh đung vào Lôi kiếp trên bầu trời. Thần hồn Lôi kiếp thứ sáu bị đung hao tổn ba, bốn phần, số Lôi kiếp còn lại rơi vào người Dương Thạc không tạo thành chút tổn thương.

Thần hồn Lôi kiếp thứ bảy, Dương Thạc phát ra ba bí pháp nguyên tố hòa tan, tiêu hao thần hồn Lôi kiếp thứ bảy bốn, năm phần mới miễn cưỡng chống đỡ.

- Cái thứ tám . . .

- Hiệu quả của bí pháp nguyên tố hòa tan càng lúc càng yếu, lần này sợ rằng liên tục phát ra hơn mười cái cũng không thể yếu đi thần hồn Lôi kiếp thứ tám bao nhiêu. Còn thần hồn Lôi kiếp thứ chín tập hợp tám Lôi kiếp trước thì càng cường đại hơn. Trừ phi . . . Trừ phi ta có bí pháp công kích thần hồn mới . . .

Có một suy nghĩ dâng lên trong lòng Dương Thạc.

Thần hồn Lôi kiếp, cái sau mạnh hơn cái trước.

Dương Thạc ứng đối thần hồn Lôi kiếp thứ bảy đã rất mệt mỏi huống gì là thần hồn Lôi kiếp thứ tám? Đến thần hồn Lôi kiếp thứ chín thì là uy lực tổng hợp của tám thần hồn Lôi kiếp, Dương Thạc muốn ngăn cản mà không bị trọng thương là chuyện không thể nào. Cho dù Dương Thạc ngăn cản được cũng sẽ rơi vào trạng thái cực kỳ yếu ớt.

Thần hồn ngờ ngờ ngác ngác, không óc chút sức chống cự.

Dưới trạng thái đó Dương Thạc ngăn cản đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh Lôi kiếp công sát là chuyện không thể nào.

Lòng Dương Thạc dâng lên suy nghĩ:

- Phải sáng tạo ra bí pháp công kích thần hồn càng mạnh để suy yếu thần hồn Lôi kiếp thứ tám, chín.

Thần hồn Lôi kiếp tạo thành tổn thương cho thần hồn của Dương Thạc, nói theo căn bản cũng thuộc một loại công kích thần hồn.

Công kích thần hồn thì có thể dùng năng lượng khác từ công kích thần hồn của Dương Thạc triệt tiêu. Chỉ cần Dương Thạc sáng tạo ra bí pháp công kích thần hồn mạnh hơn oanh kích thần hồn Lôi kiếp thì Lôi kiếp sẽ bị tổn hại nhiều, còn lại số ít Lôi kiếp muốn hoàn toàn giết Dương Thạc là không thể nào.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Công kích thần hồn của ta chính là bí pháp nguyên tố hòa tan.

- Bí pháp nguyên tố hòa tan bảy loại nguyên tố bây giờ thêm vào hai loại nguyên tố, một là quang minh nguyên tố, một là hắc ám nguyên tố. Tổng cộng có chín nguyên tố, chín nguyên tố hình thành bí pháp nguyên tố hòa tan tuyệt đối cường đại hơn bảy loại nguyên tố hình thành bí pháp nguyên tố hòa tan. Hơn nữa bảy loại nguyên tố của ta giờ tăng độ linh ngộ bốn phần sáu, chẳng qua mức độ dung hợp vẫn chỉ có một phần. Chỉ cần tăng lớn độ dung hợp thì uy lực của bí pháp nguyên tố hòa tan sẽ ngày càng lớn.

Tuy bây giờ muốn lĩnh ngộ bí pháp công kích thần hồn mới thì thật là lâm trận mới mài gươm .

May mắn Dương Thạc có đủ nội tình.

Bốn phần sáu lĩnh ngộ bảy loại nguyên tố áo nghĩa, còn có quang minh áo nghĩa, hắc ám áo nghĩa, cộng với dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc bảo đảm hẳn nhanh chóng tăng uy lực cho bí pháp nguyên tố hòa tan.

793. Chương 737: Đệ Cửu Đạo Kiếp Lôi, Hắc Bạch Luân Phiên (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 737: Đệ cửu đạo kiếp lôi, hắc bạch luân phiên (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chỉ kém một bước.

Dương Thạc cắn răng, thầm gào thét:

- Nghĩ cách nhanh chóng tăng uy lực cho công kích thần hồn!
- Tiểu tử kia sắp không chống được nữa rồi!

Cùng lúc đó, đám người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến thấy tình trạng của Dương Thạc thì mắt sáng lên.

Không chịu đựng nổi.

Rõ ràng thể yếu của Dương Thạc là độ mạnh thần hồn, ngăn cản bảy thần hồn Lôi kiếp đã hơi miễn cưỡng chứ nói gì thần hồn Lôi kiếp thứ tám, chín?

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến hừ lạnh một tiếng:

- Lôi kiếp thứ tám, chín dù không thể giết chết Dương Thạc nhưng chắc chắn khiến thần hồn của hắn hao tổn nhiều, rơi vào trạng thái ngơ ngác. Lúc đó ba chúng ta cùng ra tay giết Dương Thạc rất dễ, bây giờ phải xem Dương Thạc ứng đối Lôi kiếp thứ tám, chín này như thế nào.
- Nguyên tố hòa tan . . . Nguyên tố hòa tan . . .

Giờ phút này, Dương Thạc bắt chặt mỗi một giây tăng uy lực cho nguyên tố hòa tan của mình.

- Muốn sáng tạo hoặc tăng uy lực cho công kích thần hồn thì cách nhanh nhất chính là bắt chước.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Có mẫu rồi, thứ cực kỳ cường đại!

Muốn bỗng nhiên sáng tạo ra bí pháp, võ kỹ là rất khó khăn.

Sáng tạo võ kỹ, bí pháp, cách nhanh nhất là bắt chước.

Ví dụ như chiêu thức võ đạo ban đầu của nhân loại thật ra là bắt chước động tác đánh nhau của mãnh thú. Một số bí pháp công kích cường đại là thông qua phân tích bí pháp thiên phú của cường giả thần thú mà sáng tạo ra. Sau này cao thủ giới võ đạo sáng tạo chiêu thức, bí pháp, võ kỹ, cơ bản theo dấu chân người đi trước tiến hành cải tiến, dung hợp .

Chưa từng có ai không tiếp xúc võ đạo của ai tự mình bẻ môn tạo ra, sáng tạo ra bí pháp võ kỹ cường đại tu luyện đến đẳng cấp cực cao.

Cho dù là thần thú có bí pháp thiên phú cũng giống như vậy.

Thiên phú có cao hơn nhưng không giao lưu, hấp thu của người khác thì không thể nào tăng tiến đến đẳng cấp võ đạo cực mạnh.

Bây giờ Dương Thạc muốn tăng uy lực cho bí pháp nguyên tố hòa tan, cách đơn giản mau lẹ nhất là tham chiếu một số chiêu thức bí pháp cường đại có sẵn, tiến hành dung hợp, thay đổi.

- Ta nắm giữ bí pháp quá ít, mặt thần hồn chỉ có mỗi bí pháp nguyên tố loạn lưu.

Về bí pháp thần hồn thì Dương Thạc chỉ có một cái, tự sáng tạo nguyên tố hòa tan, cái khác là hỗn loạn chỉ châu mang đến phòng ngự bí pháp, nguyên tố loạn lưu. Muốn tăng uy lực nguyên tố hòa tan rõ ràng cần tham chiếu bí pháp khác, nguyên tố loạn lưu!

- Nguyên tố loạn lưu . . .

- Tuy bí pháp này cường đại nhưng đẳng cấp không quá cao.

Lúc trước hỗn loạn chỉ châu chỉ là chí bảo phòng ngự thần hồn đẳng cấp ngũ tinh.

Bây giờ thực lực của Dương Thạc tăng lên đến đẳng cấp thất tinh, tuy rằng này hỗn loạn chỉ châu hình thành nguyên tố loạn lưu vẫn có tác dụng rất lớn nhưng nguyên tố loạn lưu này hơi đê giai, không có giá trị tham khảo nhiều.

- Trong đầu ta nguyên tố loạn lưu đại biểu thần hồn không có giá trị tham khảo.

Lòng Dương Thạc máy động, đưa mắt nhìn dưới thân.

Trong đáy biển.

Vòng xoáy bảy sắc loạn lưu!

Đó là một góc nguyên tố hòa tan to lớn hơn, cường đại hơn nguyên tố loạn lưu đại biểu thần hồn của Dương Thạc gấp chục, trăm lần.

Dương Thạc ra quyết định:

- Tham chiếu vòng xoáy bảy sắc loạn lưu tăng uy lực bí pháp nguyên tố hòa tan của ta!

Trong đầu Dương Thạc nhớ lại tình hình bên trong vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố. Lúc trước Dương Thạc ở trong vòng xoáy bảy sắc hơn một năm, tình huống vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố khắc trong đầu hần, lòng máy động liền nhớ ra.

- Loại cảm giác này . . .

Giờ phút này, Dương Thạc bắt đầu bắt giữ chút thần vận trong vòng xoáy bảy sắc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vù vù vù vù vù!

Thật nhiều nguyên tố hình thành từng sợi tơ bắn ra từ trán Dương Thạc, trên đầu hần sợi tơ dựa theo quy luật cực kỳ huyền diệu chậm rãi xoay tròn, trong khoảnh khắc hình thành vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố loại nhỏ.

Thấy tiểu vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố trên đầu Dương Thạc, ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ngăn ra.

- A? Đó là bí pháp gì?

- Đó là . . . Bí pháp công kích thần hồn mới Dương Thạc vừa lĩnh ngộ ra? Khí thế thật khủng khiếp, đạt tới mức bí pháp đẳng cấp thất tinh.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến trầm giọng nói:

- Dương Thạc này quả nhiên là siêu cấp thiên tài của Thuần Nhân tộc, hôm nay hần không chết thì tương lai Thuần Nhân tộc có hần dẫn dắt chắc chắn bay lên, sau này Thiên Ô tộc ta sẽ bị Thuần Nhân tộc áp chế.

Két két két két két!

Trên đầu Dương Thạc hình thành vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố, thần hồn Lôi kiếp thứ tám nhanh chóng giáng xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần hồn Lôi kiếp thứ tám đập mạnh vào vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố trên đầu Dương Thạc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố lập tức vỡ nát.

Hoàn toàn tan rã.

Lôi điện còn lại đánh vào người Dương Thạc, hắc khê run, mặt trắng bệch, tia sáng trong mắt tối đi nhiều.

- Thành công?

Nhưng ngay sau đó, mắt Dương Thạc sáng lên.

Thành công!

Mới nãy Dương Thạc hình thành vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố có uy lực mạnh hơn nguyên tố hòa tan trước kia rất nhiều.

Tuy rằng không thể hoàn toàn chặn lại thần hồn Lôi kiếp thứ tám nhưng bị vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố suy yếu, còn sót lại dù tổn thương được Dương Thạc nhưng không hơn thần hồn Lôi kiếp thứ bảy tàn dư được bao nhiêu. Nên biết Dương Thạc dùng hết sức, liên tục phát ra bảy, tám nguyên tố hòa tan suy yếu thần hồn Lôi kiếp thứ bảy mới có uy lực lớn đến thế. Thần hồn Lôi kiếp thứ tám này Dương Thạc chỉ dùng vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố hơi ngăn cản đã suy yếu rất nhiều, còn sót lại một phần ít ỏi, điều này chứng minh vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố có uy lực mạnh hơn nguyên tố hòa tan nhiều.

Dương Thạc cắn răng thầm nghĩ:

- Tiếp tục thôi diễn vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố!

Vù vù vù vù vù!

Thật nhiều sợi tơ nguyên tố bắn ra từ trán Dương Thạc.

Trên đầu Dương Thạc lại hình thành vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố ngày càng to, tụ tập nguyên tố cũng càng lúc càng nhiều, tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi thần hồn Lôi kiếp thứ chín cũng là cuối cùng nhanh chóng uẩn nung trên bầu trời, nhưng vì uy lực quá lớn nên cần thời gian nhất định để tụ tập.

Thần hồn Lôi kiếp thứ chín không giáng xuống ngay.

- Sắp rồi!

- Bí pháp công kích thần hồn hoàn toàn mới của tiểu tử kia càng lúc càng mạnh, sắp thành hình!

- Thần hồn Lôi kiếp thứ chín còn không giáng xuống để bí pháp công kích thần hồn của tiểu tử kia thành hình thì bị uy hiếp nhỏ hơn nhiều.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến nhìn chăm chăm trên bầu trời, thần hồn Lôi kiếp thứ chín sắp giáng xuống.

794. Chương 738: Ô Bành Vân Không Trở Về Được

Vô Tận Thần Công

Chương 738: Ô Bành Vân không trở về được

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: nguồn

Dịch: Nhóm dịch black

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Trong tầng mây, tia chớp lấp lóe.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bên dưới, vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố trên đầu Dương Thạc có đường kính lớn đến mười dặm.

Vòng xoáy bảy sắc loạn lưu nguyên tố đường kính mười dặm tốc độ xoay tròn ngày càng nhanh, bảy màu sắc hỗn hợp với nhau, một phần biến thành màu trắng cực kỳ rực rỡ, phần khác hóa thành màu đen không tỏa ra chút ánh sáng. Vòng xoáy bảy sắc trong phút chốc biến thành hai màu trắng đen. Giống như âm dương ngư, tựa bánh xe xoay tròn trên đầu Dương Thạc.

Dương Thạc trợn to mắt nói:

- Thành hình!

Két két két két két!

Chính lúc này, trên bầu trời, thần hồn Lôi kiếp thứ chín trong tầng mây ầm một tiếng giáng xuống Dương Thạc bên dưới.

Thần hồn Lôi kiếp thứ chín cũng là Lôi kiếp cuối cùng rốt cuộc đến.

Tốc độ của thần hồn Lôi kiếp cực nhanh, chỉ trong khoảnh khắc đã đánh vào vòng xoáy to lớn do quang minh nguyên tố cùng hắc ám nguyên tố hình thành trên đầu Dương Thạc. Tiếng nổ ầm ầm không dứt. vòng xoáy to lớn do quang minh nguyên tố cùng hắc ám nguyên tố hình thành chớp mắt ngăn cản thần hồn Lôi kiếp cuối cùng.

Thần hồn Lôi kiếp không thể đánh nát vòng xoáy to lớn do quang minh nguyên tố cùng hắc ám nguyên tố hình thành!

- Cái này . . .

- Không thể nào! Sao có uy lực cường đại như vậy?

Ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trợn tròn mắt, vẻ mặt khó tin.

Sao có thể trực tiếp ngăn cản Lôi kiếp được?

Đặc biệt là Lôi kiếp cuối cùng, theo bình thường là không thể ngăn cản.

Lôi kiếp, chính là thiên địa pháp tắc căn cứ thực lực của một cường giả giáng xuống thử thách, không liên quan quá lớn đến thực lực mạnh hay yếu. Thực lực cực cao, cũng không dám nói nhất định có thể ngăn cản lôi kiếp. Bởi vì uy lực Lôi kiếp điều chỉnh theo thực lực của người, bình thường Lôi kiếp công kích là cực hạn một người chịu đựng được.

Người vượt qua cực hạn là có thể độ qua Lôi kiếp, không thể vượt qua thì chết, không liên quan gì đến thực lực của người.

Thần hồn Lôi kiếp thứ chín có thể nói là thiên địa pháp tắc căn cứ theo thực lực của Dương Thạc giáng xuống Lôi kiếp cực hạn chịu đựng. Dù Dương Thạc ngăn được cũng tuyệt đối không có khả năng quá nhẹ nhàng.

Nhưng giờ phút này, vòng xoáy quang minh nguyên tố hắc ám nguyên tố trên đầu Dương Thạc cản lại thần hồn Lôi kiếp thứ chín.

Thần hồn Lôi kiếp giằng co với vòng xoáy trắng đen.

- Sao có thể như vậy?

Loại tình huống này sao không khiến ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân kinh sợ?

- Không thể nào! Vòng xoáy trắng đen tuyệt đối không ngăn cản Lôi kiếp thứ chín được, dù là miễn cưỡng tiêu hao Lôi kiếp thứ chín thì cuối cùng nó sẽ tan rã. Lôi kiếp còn sót lại chắc chắn khiến Dương Thạc trọng thương!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đều có suy nghĩ như vậy.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khi tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nghĩ vậy thì quả nhiên . . .

Vang tiếng nổ đéng tai, vòng xoáy quang minh nguyên tố hắc ám nguyên tố trên đầu Dương Thạc nổ tung, thần hồn Lôi kiếp thứ chín bị tiêu hao nhiều đánh vào đầu hắc.

Vù vù vù vù vù!

Mắt Dương Thạc trắng bệch, người run bần bật.

Mắt Dương Thạc như mất đi tia sáng. Giống như là thần hồn bị đả kích nặng.

Mắt tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lộ vẻ hưng phấn:

- Tiểu tử này rốt cuộc bị Lôi kiếp đánh trúng!

- Ha ha ha ha ha ha! Lôi kiếp thứ chín đó tập hợp tám Lôi kiếp trước, dù bị vòng xoáy trắng đen tiêu chín phần chỉ còn lại một phần cũng đủ bị thương nặng Dương Thạc. Cho dù không thể hoàn toàn giết Dương Thạc vẫn khiến thần hồn của hắn bị hao tổn nhiều, mười phần sức chiến đấu không còn lại một phần, trở thành bia sống!

- Hôm nay là giờ chết của tiểu tử này!

Nhưng ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chưa hành động.

Ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không trực tiếp công kích Dương Thạc bởi vì thần hồn Lôi kiếp trên bầu trời vẫn chưa tan biến hết, nếu bọn họ ra tay dễ dàng bị Lôi kiếp lan đến.

- Chờ đi!

Ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhìn chăm chăm Dương Thạc.

Chờ khi thần hồn Lôi kiếp tan biến, thiên địa chưa giáng xuống thần hồn hồi phục thần hồn cho Dương Thạc, khi đó ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mới công kích hắn.

Nếu sớm hành động sẽ bị thần hồn Lôi kiếp lan đến, nếu muộn thì thiên địa giáng thần hồn xuống, chớp mắt bổ sung cho thần hồn của Dương Thạc đến trạng thái cao nhất, ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân có muốn bị thương hắc khó như lên trời.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lôi vân trên bầu trời rốt cuộc tan biến.

- Chính là lúc này!

Mắt tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân sáng lên.

- Ra tay đi!

- Ra tay!

Ba người Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lập tức phát ra chiêu công kích cường đại nhất của mình, cũng là bí pháp thiên phú của họ.

- Thủy độc bí pháp!

Chín chỉ của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến lắc lư hóa thành chín xúc tua khổng lồ vươn hướng Dương Thạc, trên chín xúc tua khổng lồ mang theo từng cây gai, bên trong bắn ra độc dịch phô thiên cái địa tập kích người Dương Thạc, chính là thủy độc cường đại trong thủy độc bí pháp.

- Hắc ám hư không! Tiểu tử, chết đi!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lập tức phát ra Hắc ám hư không bí pháp của mình. Hắc ám hư không chớp mắt bao phủ Dương Thạc, ở trong này sức chiến đấu của hắn giảm ba phần. Hiện tại Dương Thạc còn đang trong trạng thái hôn mê, sức chiến đấu có giảm hay không chẳng quan trọng, dù sao là bia sống.

Vù vù vù vù vù!

Cùng lúc đó, chín chỉ của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân biến thành chín xúc tua công kích Dương Thạc.

Bí pháp của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân hơi giống tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, chẳng qua chín xúc tua khổng lồ của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến phát ra thủy độc, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thì là một loại độc tố thần hồn bình thường. Độc chi áo nghĩa trong thuộc tính mộc đơn thuần, công kích thần hồn, kém hơn thủy thuộc tính cùng độc thuộc tính dung hợp độc tố của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến rất nhiều.

795. Chương 739: Bí Pháp Thần Vương, Quang Âm Nguyên Tố Niễn Luân

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 739: Bí Pháp Thần Vương, Quang Âm Nguyên Tố Niễn Luân

- Công kích thần hồn!

Khi phát động bí pháp thiên phú, trán tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân chợt lóe ánh sáng, cùng phát ra công kích thần hồn với Dương Thạc.

Bí pháp thiên phú của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thủy độc dù cường đại khó thể tiêu trừ nhưng không tính là sát chiêu.

Hắc ám hư không của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đơn thuần là bí pháp phụ trợ.

Không thể nào giết Dương Thạc ngay.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đều muốn mau chóng giết Dương Thạc, tốt nhất là một kích diệt ngay, miễn cho đêm dài lắm mộng. Nếu không giết Dương Thạc ngay, chờ thiên địa giáng xuống thần hồn giúp cho thần hồn của hắn hồi phục đến trạng thái cao nhất thì sẽ là trận khổ chiến.

Nói không chừng Dương Thạc có thể chạy trốn.

Mặc dù Dương Thạc có trốn thì thủy độc của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến như giòi trong xương tiêu hao hắn, nhưng lúc đó biến số lớn rồi.

Có thể nhất kích tất sát thì phải nhất kích tất sát!

Hiện tại thần hồn của Dương Thạc vô cùng suy yếu, hai cường giả đẳng cấp thấp tinh tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân sử dụng công kích thần hồn, cho dù đó không phải là sở trường của họ nhưng muốn hoàn toàn tiêu diệt tàn hồn Dương Thạc thì không thành vấn đề.

- Chết đi!

Vù vù vù vù vù!

Mặt tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân dữ tợn, công kích thần hồn nhanh chóng chui vào óc Dương Thạc, hướng tới thần hồn của hắn.

Chính lúc này!

Tầng ngoài thần hồn tĩnh lặng của Dương Thạc bỗng xuất hiện hai loại nguyên tố, một là quang minh nguyên tố, một là hắc ám nguyên tố. Hai loại nguyên tố quấn quanh hình thành Hắc bạch loạn lưu kỳ lạ. Hắc bạch loạn lưu có hiệu quả phòng ngự cường đại hơn cả nguyên tố loạn lưu bảy sắc. Công kích thần hồn đẳng cấp thất tinh của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân tiếp xúc đến Hắc bạch loạn lưu, phụt phụt hai tiếng hoàn toàn tan rã.

Trng chớp mắt . . .

Đôi mắt vô thần của Dương Thạc nhanh chóng linh động.

Mắt Dương Thạc bắn ra sát ý đậm đặc.

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Cho rằng ta bị Lôi kiếp thứ chín công sát thì thần hồn hao tổn nhiều sao?

Dương Thạc quát to:

- Hừ! Lôi kiếp thứ chín bình thường không phá được vòng xoáy quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố của ta nữa là. Chẳng qua ta cố ý tán đi vòng xoáy quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố, thật ra trong đầu ta hình thành Hắc bạch loạn lưu. Công kích thần hồn của Lôi kiếp kia không thể bị thương ta được, ta làm bộ thần hồn bị tổn hại là vì dụ các người ra tay!

- Nếu đã ra tay, lộc lạc vào tay ai còn chưa biết!

Dương Thạc lắc người, như tia chớp vọt hướng tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

- Sao có thể như vậy?

- Tiểu tử này không bị thương?

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân giật nảy mình.

- Hừ! Cho dù chưa bị thương thì sao? Ba cường giả đẳng cấp thấp tinh ta vậy giết, người không chiếm ưu thế được!

- Tiểu tử nhà ngươi vẫn phải chết!

Mặc dù thần hồn của Dương Thạc không hề bị thương làm tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân biến sắc mặt, nhưng hai người không sợ hãi. Hắc ám hư không bao phủ, sức chiến đấu của Dương Thạc hao tổn ba phần. Bí pháp công kích thần hồn thuộc Bán Thần Thú tộc, khí huyết cường đại, sức chiến đấu hùng hậu. Nay ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân liên hợp lại cần gì sợ một Dương Thạc?

- Nổ mạnh hết đà mà dám khoác lác? Chết đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lắc người biến thành con mực to lớn, cao hơn mười trượng, khí huyết hùng hậu va đập vào Dương Thạc.

Dương Thạc quát to:

- Ô Bành Vân, ngươi cho rằng Hắc ám hư không của ngươi có tác dụng khiến ta suy yếu sao? Ta tu thành hai chân thân quang minh, hắc ám, dù ở trong Hắc ám hư không thì ta như cá gặp nước, chẳng những tu vi không giảm mà còn tăng vù vù. Nếu không có Hắc ám hư không thì khí huyết của ta không bằng ngươi. Giờ Hắc ám hư không ngưng tụ lực lượng hắc ám của ta, khí huyết mạnh mẽ tuyệt đối không thua kém ngươi!

Lòng Dương Thạc máy động.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hắc ám hư không phía trước chợt ngưng tụ nhiều năng lượng hắc ám, biến thành thân thể nguyên tố cao hơn mười trượng. Giống Dương Thạc như đúc đập chạm với Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Thân thể nguyên tố nổ tung.

- Phụt!

Khí huyết của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cũng hao tổn nhiều.

Trên mặt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân tràn đầy khó tin:

- Không thể nào! Sao ngươi . . . Có thể khống chế hắc ám nguyên tố?

Lúc này . . .

Sau lưng Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân vang thanh âm lạnh băng:

- Ô Bành Vân trưởng lão, ngươi đi chết đi!

Vù vù vù vù vù!

Chín chỉ xúc tua khổng lồ siết chặt thân hình bị thương của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, mấy trăm, hàng ngàn công kích thần hồn trùng kích thần hồn của lão. Chín xúc tua khổng lồ chợt siết chặt, bùm bùm mấy tiếng, siết nát thân thể to lớn của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân bị siết nát, máu thịt vụn liên tục mấp máy, thần hồn lớn tiếng gào thét:

- Ô Bành Xuân, ngươi dám lâm trận phản chiến?

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân tức giận quát:

- Ô Bành Xuân, ngươi không chết tử tế được! Chờ ta và tộc trưởng quay về tộc quần thì ngươi, mạch chi thứ Thiên Ô tộc, mọi người đều phải chết! Phải chết!

Lúc này, giọng Dương Thạc vang trước mặt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân:

- Còn muốn trở về?

- Ô Bành Vân, ngươi không trở về được, ném thử công kích thần hồn hoàn toàn mới của ta đi.

- Ô Bành Vân, hôm nay, lúc này đây giờ chết của ngươi đã đến!

Dương Thạc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cách nhau có mấy chục trượng ngắn ngủi. Dương Thạc nói xong mắt nhanh chóng sáng lên.

Một luồng sáng trắng thuần túy cùng với luồng sáng khác cực kỳ đen thui.

Hai luồng sáng bắn ra từ mắt Dương Thạc, ngừng trước mặt hắc cách năm trượng chợt dung hợp lại, biến thành quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố không ngừng quần quanh thành vòn xoáy, sau đó biến thành hắc bạch âm dương đồ, đường kính năm, sáu trượng, toát ra hơi thở nghiền ép vô cùng khủng bố.

- Đây là bí pháp mới của ta, Quang ám nguyên tố niễn luân, vừa lúc thử uy lực của nó trên người người!

Dương Thạc quát to:

- Nghiền cho ta!

Hắc bạch âm dương đồ trước mặt Dương Thạc phát ra tiếng ầm ầm, đụng mạnh vào Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân gần đó.

Nơi nào hắc bạch âm dương đồ đi qua là Hư Không bị nghiền nát, trên đường đi bất cứ năng lượng nào tiếp xúc với Hắc bạch âm dương đồ sẽ bị hắc bạch âm dương đồ hấp thu, chuyển hóa thành quang minh năng lượng cùng hắc ám năng lượng.

Giờ phút này, đám người Dương Thạc đều ở trong phạm vi Hắc ám hư không của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân bao phủ, xung quanh là năng lượng hắc ám. Nhưng những năng lượng hắc ám bị Hắc bạch âm dương đồ hấp thu hết, có một nửa chuyển hóa thành năng lượng quang minh, Hắc bạch âm dương đồ vẫn là một nửa quang minh nguyên tố, một nửa hắc ám nguyên tố, cân bằng đến cực độ!

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Hắc bạch âm dương đồ nghiền nát, lĩnh vực Hắc ám hư không của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân bị xé ra lỗ hổng lớn.

Mắt thấy Dương Thạc phá động chiêu Quang ám nguyên tố niễn luân ầm ầm nghiền tới, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân tròn trợn mắt.

- Sao có thể như vậy?

- Hắc ám hư không của ta là bí pháp đẳng cấp thất tinh, công kích đẳng cấp thất tinh tuyệt đối không có khả năng xé rách Hắc ám hư không của ta. Không . . . Không lẽ công kích của người này đạt đến đẳng cấp bát tinh? Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng . . .

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân quát to:

- Ngừng tụ cho ta!

Thân hình thịt vụn của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân lại ngưng tụ.

Chính lúc này, Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc đã tới trước mặt Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân.

Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân rống to:

- Cút cho ta!

Thân hình Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân biến đổi thành con mực to lớn, chín xúc tua khổng lồ mạnh quất vào Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc, định quất nát Quang ám nguyên tố niễn luân.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ đéng tai.

- A!

Ngay sau đó, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân phát ra tiếng hét thảm thiết, chín xúc tua khổng lồ khi tiếp xúc với Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc liền bị nghiền nát nát, vỡ thành từng mảnh thịt vụn. Mảnh thịt vụn lại bị nghiền thành bột, thậm chí hóa thành năng lượng nguyên tố thuần túy, bị Quang ám nguyên tố niễn luân hấp thu.

Kích cỡ của Quang âm nguyên tố niễn luân từ đầu có đường kính năm, sáu trượng nhanh chóng to ra, chớp mắt biến thành mười bảy, tám trượng. Quang âm nguyên tố niễn luân nghiền chín xúc tua khổng lồ của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, đến gần lão. Trong tiếng ầm ỉ, Quang âm nguyên tố niễn luân nghiền thân hình khổng lồ của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân thành bột phấn, hóa thành các loại nguyên tố, lần thứ hai bị Quang âm nguyên tố niễn luân hấp thu.

Quang âm nguyên tố niễn luân biến to hai mươi lăm trượng.

- Dương Thạc, ngươi dám giết ta? Ngươi dám giết ta!? Liên minh Bán Thần Thú của ta tuyệt đối không tha cho ngươi, sẽ không ngồi xem Thuần Nhân tộc ngươi lớn mạnh . . . Aaaa!!!

Thân thể Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân bị Quang âm nguyên tố niễn luân nghiền nát, thần hồn vô cùng yếu ớt mới chạm vào Quang âm nguyên tố niễn luân liền vỡ nát thành mây khói.

Thần hồn của Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân vốn muốn chạy trốn khi thân thể vỡ nát, ai ngờ trong vòng xoáy quang âm Quang âm nguyên tố niễn luân to lớn sinh ra lực hút cực kỳ cường đại hút chặt thần hồn lão, không thể chạy trốn.

Chớp mắt, cường giả của Thiên Ô tộc đẳng cấp thất tinh đã chết.

Lòng Dương Thạc máy động:

- Quang âm nguyên tố niễn luân, bí pháp công kích hoàn toàn mới của ta thật cường.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Quang âm nguyên tố niễn luân nhanh chóng bay hướng Dương Thạc, bành bồng trước mặt hắn.

Quang âm nguyên tố niễn luân là bí pháp hoàn toàn mới Dương Thạc dựa theo vòng xoáy bảy sắc to lớn dưới đáy biển sáng tạo ra.

Bí pháp này hoàn toàn khác với nguyên tố hòa tan, nguyên tố loạn lưu trước kia.

Không phải là bí pháp công kích thần hồn, cũng kp là bí pháp phòng ngự thần hồn, nói chính xác hơn Quang âm nguyên tố niễn luân là bí pháp tổng hợp siêu cấp công phòng một thể mọi mặt.

Quang âm nguyên tố niễn luân chẳng những có thể công kích thần hồn mà còn tấn công được thân thể người ta, chẳng những phòng ngự công kích thần hồn còn phòng ngự được công kích thân thể.

Có thể nói bất cứ năng lượng nào tiếp xúc đến Quang âm nguyên tố niễn luân sẽ bị Quang âm nguyên tố niễn luân nhanh chóng nghiền nát, hấp thu, lớn mạnh Quang âm nguyên tố niễn luân.

Dương Thạc nhìn Quang âm nguyên tố niễn luân, trầm nghĩ:

- Thực lực hiện tại của ta chỉ khiến Quang âm nguyên tố niễn luân giữ đường kính hai mươi lăm trượng, có hấp thu nhiều năng lượng hơn cũng không thể biến lớn. Nếu cứ biến to ra thì ta không thể khống chế nó, ngoài hai mươi lăm trượng thì năng lượng quang âm sẽ phát tán ra.

Chỉ có thể giữ đường kính hai mươi lăm trượng.

Nếu có thể khiến nó cứ to ra, biến thành ngàn vạn trượng thì một ngàn vạn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh cũng bị Quang âm nguyên tố niễn luân nghiền nát.

Hiện giờ Dương Thạc chỉ có thể khống chế Quang âm nguyên tố niễn luân đường kính hai mươi lăm trượng.

Nhưng không thể không nói, chỉ hai mươi lăm trượng đã quá đủ với Dương Thạc.

Dương Thạc dùng Quang âm nguyên tố niễn luân giết Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân trong giây lát.

Nhanh đến tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến không kịp phản ứng.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến rống to:

- Đại ca!

Chín xúc tua khổng lồ đến trước mặt Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vốn tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến công kích Dương Thạc trước, nhưng hắn nhanh chóng tỉnh táo lại dưng vào Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tránh chín xúc tua khổng lồ của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến. Thủy độc của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến chưa tạo thành tổn thương gì cho Dương Thạc. Bây giờ Dương Thạc giết Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, thế là tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến quá tức giận, bắt chặt cơ hội, chín xúc tua khổng lồ vòng quanh người Dương Thạc.

- Chết đi!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến hét to:

- Tiểu tử, ngươi hãy chôn cùng đại ca của ta!

Chín xúc tua khổng lồ quấn quanh thân thể Dương Thạc.

Vù vù vù vù vù!

Thật nhiều thủy độc nhanh chóng thấm vào người Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thân hình Dương Thạc bị chín xúc tua khổng lồ của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến siết nát.

Két két két két két!

Ngay sau đó, Dương Thạc lại ngưng tụ thân hình. Dương Thạc vung một tay lên, Quang ám nguyên tố niễn luân mạnh mẽ đè ép chín xúc tua khổng lồ của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến. Trong tiếng ầm ầm, chín xúc tua khổng lồ của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến vỡ nát.

Vù vù vù vù vù!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến phản ứng rất nhanh, chín xúc tua khổng lồ nát, chỉ còn lại vài khúc. Gã nhanh như chớp rút lại.

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc, ngươi nghiền xúc tua của ta rồi sao? Thủy độc của ta đã thấm vào cơ thể ngươi, chỉ cần trong người ngươi có nguyên tố thuộc tính thủy thì ngươi vĩnh viễn không có khả năng loại trừ độc tố, vĩnh viễn không có khả năng! Trừ phi ngươi cảm ngộ thủy chi nguyên tố áo nghĩa cùng độc chi áo nghĩa đến mười phần, dung hợp trên ba phần mới trừ độc tố được. Theo ta được biết nguyên Thiên Thánh giới hiếm ai làm được điều này!

- Tối đa không vượt qua năm người!

796. Chương 740: Thu Phục Thiên Ô Tộc

Vô Tận Thần Công

Chương 740: Thu phục Thiên Ô tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến cười to bảo:

- Họ đều là đẳng cấp thất tinh thậm chí là vượt qua đẳng cấp thất tinh. Đương nhiên, ngươi cũng có thể tìm đến bọn họ, khiến bọn họ giúp ngươi loại trừ thủy độc. Chỉ tiếc . . . Ngươi không có thời gian! Những người đó toàn là thần long thấy đầu không thấy đuôi, dù ngươi mất trăm ngàn năm cũng chưa chắc tìm được. Bây giờ ngươi tối đa chỉ có thể chống đỡ năm năm, ha ha ha ha ha ha!

Dương Thạc lạnh nhạt cười nói:

- Thật sự như thế sao?

Dương Thạc chậm rãi nói:

- Ô Bành Chiến, ngươi vẫn xem thường ta.

- Thủy độc này phụ thuộc vào nguyên tố thuộc tính thủy chứ gì? Chưa chắc ta không loại trừ được.

Dương Thạc lắc người.

Vù vù vù vù vù!

Một phân thân chui ra khỏi thân thể Dương Thạc, trong phân thân này ẩn chứa năng lượng thuộc tính hỏa vô cùng thuần túy, không chứa năng lượng nào khác.

Vù vù vù vù vù!

Từng phân thân chạy ra.

Kim thuộc tính, mộc thuộc tính, lôi thuộc tính, phong thuộc tính! Mỗi một phân thân chỉ ẩn chứa thuộc tính đơn nhất.

- Cái cuối cùng!

Vù vù vù vù vù!

Lòng Dương Thạc máy động, phân thân thổ thuộc tính chui ra khỏi người hắn. Phân thân sáu thuộc tính xuất hiện, bản thể Dương Thạc chỉ còn lại thuộc tính duy nhất, thủy thuộc tính! Đương nhiên, trong phân thân thủy thuộc tính chứa nhiều độc tố thủy độc, không phải thủy thuộc tính phân thân thuần túy.

Dương Thạc cười lạnh lùng:

- Bây giờ thủy thuộc tính trong người ta chắc có thể hoàn toàn trừ bỏ rồi?

Sáu phân thân khác của Dương Thạc nhanh như chớp hành động, ngưng tụ thành Dương Thạc mới. Thủy thuộc tính phân thân thì Dương Thạc lòng máy động, Quang ám nguyên tố niễn luân nhanh chóng nghiền, trong tiếng kết kết nghiền nát thủy thuộc tính phân thân, hoàn toàn dung nhập vào Quang ám nguyên tố niễn luân.

- Bí pháp của ngươi có thể nghiền Hắc ám hư không của đại ca ta, nghiền thủy độc của ta, đây là bí pháp cấp thần vương đẳng cấp bất tịnh!

- Ngươi không chế được bí pháp cấp thần vương! làm sao có thể . . . Làm sao có thể . . .

- Đi!

Mắt thấy Dương Thạc dễ dàng đối phó thủy độc của mình, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến biến sắc mặt, cực kỳ kinh sợ.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến khê quát, không dám đối địch với Dương Thạc nữa, muốn rút đi ngay.

Giờ phút này, Dương Thạc quát to:

- Còn muốn lùi? Để mạng lại đây!

Quang ám nguyên tố niễn luân nhanh chóng hành động, tiếng gió rít chói tai, nghe tiếng tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến. Quang ám nguyên tố niễn luân có thể nghiền nát Hư Không, tốc độ cực kỳ nhanh, trong khoảnh khắc đã tới sau lưng tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến. Bùm một tiếng, thân hình tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến bị Quang ám nguyên tố niễn luân nghiền nát nát.

Thân thể của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến không chịu nổi Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc nghiền, thân hình vỡ nát. Cùng lúc đó, thân hồn tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến liên tục gào thét.

- Dương Thạc, người dám giết ta thì liên minh Bán Thần Thú tộc sẽ không bỏ qua cho người!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến giống như Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, nhắc tới năm chữ liên minh Bán Thần Thú tộc.

- Còn người nữa, Ô Bành Xuân!

- Người ích kỷ vì bản thân phản bội Thiên Ô tộc ta, dù là Thuần Nhân tộc hay liên minh Bán Thần Thú tộc sẽ không chứa người, không chứa chấp người! Người sẽ nổi bước theo chúng ta!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến gào la uy hiếp Dương Thạc xong xoay sang hét với thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân:

- Ô Bành Chiến ta chờ người trên đường hoàng tuyền, Ô Bành Xuân!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không dao động, hừ lạnh một tiếng:

- Ta ích kỷ vì bản thân?

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lạnh lùng nói:

Chộc phải Thuần Nhân tộc vốn chỉ là thù riêng của dòng chính Thiên Ô tộc các người. Cửu Tử Long là đệ tử của Ô Bành Vân, Ô Vân Thường là nữ nhi của Ô Bành Chiến người, liên quan gì chi thứ Thiên Ô tộc ta? Vì thù hận của bọn họ mà các người muốn đuổi tận giết tuyệt Thuần Nhân tộc. Giờ đừng trúng tưởng, chết đi không thể trách ai!

- A!

Phương xa, thần hồn của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến bị Quang ám nguyên tố niễn luân nghiền nát, hoàn toàn cắn nuốt.

Cường giả của Thiên Ô tộc đẳng cấp thất tinh, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến đã chết.

Thiên Ô tộc có ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh. Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến bị Dương Thạc lần lượt giết chết, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân phản bội Thiên Ô tộc. Lúc trước thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cùng Dương Thạc công kích Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, có thể nói là ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lần lượt bị giải quyết, không còn một ai có thể đối địch với Thuần Nhân tộc.

Giết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến xong người Dương Thạc bình bồng giữa không trung.

- Liên minh Bán Thần Thú tộc?

- Bí pháp cấp thần vương đẳng cấp bát tinh?

Mặc dù Dương Thạc đã giết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến nhưng lúc trước gã và Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhắc tới một số từ làm lòng Dương Thạc máy động.

Liên minh Bán Thần Thú tộc, tên như ý nghĩa, là do một số Bán Thần Thú tộc hình thành đoàn thể liên minh. Nghe tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nói thì dường như liên minh Bán Thần Thú tộc không chịu trở mặt nhìn Thuần Nhân tộc hưng thịnh. Rất rõ ràng, liên minh Bán Thần Thú tộc đối đầu với Thuần Nhân tộc.

Dương Thạc đến Thiên Thánh giới không chỉ một, hai năm, thế nhưng hắn chưa từng nghe nói về liên minh Bán Thần Thú tộc. giờ đột nhiên nghe thấy, lòng Dương Thạc nghi hoặc.

Ngoài ra còn có đẳng cấp bí pháp cấp thần vương.

Lúc trước tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến nói Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc đạt đến bí pháp cấp thần vương, lại gọi là đẳng cấp bát tinh, hiển nhiên vượt xa bí pháp đẳng cấp thất tinh, bí pháp cao giai.

- Sau đẳng cấp thất tinh chính là đẳng cấp thần vương?

Dương Thạc hiểu sơ sơ về đẳng cấp cường giả Thiên Thánh giới.

Dương Thạc chỉ biết từ đẳng cấp nhất tinh đến thất tinh, bảy đẳng cấp thực lực.

Hư Không Vô Thánh đẳng cấp nhất tinh là đẳng cấp lực trọng lôi âm Vô Thánh, đẳng cấp thất tinh là đến đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh. Sau đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh chắc còn có đẳng cấp cửu trọng lôi âm Vô Thánh. Lúc trước Dương Thạc chỉ biết đẳng cấp cửu trọng lôi âm Vô Thánh được gọi là ‘tồn tại vượt qua đẳng cấp thất tinh’. Giờ hẳn mới nghe khái niệm đẳng cấp thần vương.

Còn về đẳng cấp thần vương phân chia như thế nào, sau đẳng cấp thần vương có trình độ cao hơn không thì Dương Thạc không rõ.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Xem ra kiến thức của ta thật hạn hẹp.
- Ủm! Chủ yếu là thực lực không tới, dĩ nhiên không thể tiếp xúc tầng cao hơn.

797. Chương 740: Thu Phục Thiên Ô Tộc (2)

nguồn

Vô Tận Thần Công

Chương 740: Thu phục Thiên Ô tộc (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giống như một người bình thường không biết đẳng cấp Hư Không Vô Thánh là cái gì.

Lúc trước Dương Thạc không có tư cách biết các cảnh giới đẳng cấp thần vương như thế nào, bây giờ hẳn đi vào đẳng cấp thất tinh mới có tư cách tiếp xúc đẳng cấp đỉnh cao.

Vù vù vù vù vù!

Hai luồng sáng nhanh chóng bay hướng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

- A? Là không gian giới chỉ?

Hai luồng sáng này là hai không gian giới chỉ Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến để lại.

Dương Thạc giết chết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, không gian giới chỉ của hai người bành bồng giữa không trung, hẳn chưa kịp lấy thì dường như sắp bị thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cướp lấy.

Dương Thạc nhướng mày nói:

- Cái tên Thiên Ô tộc này muốn lấy hai không gian giới chỉ?

Ô Bành Chiến là tộc trưởng Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân là đại trưởng lão của Thiên Ô tộc. Hai người đều là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, không gian giới chỉ trên người nếu nói không có thứ gì tốt thì không ai tin. Đặc biệt Ô Bành Chiến là tộc trưởng, rất có thể một số bí bảo của Thiên Ô tộc đặt trên người gã.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân do ta giết, hai không gian giới chỉ để lại chỗ ta đi!

Dương Thạc vung một tay, lực hút mệnh môn kéo hai không gian giới chỉ.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cười lạnh lùng:

- Dương Thạc, hai không gian giới chỉ này là không gian giới chỉ cao đẳng của Thiên Ô tộc ta, không có huyết mạch Thiên Ô tộc thì không mở ra được, người muốn lấy đi chúng nó cũng là không có khả năng. Đồ của Thiên Ô tộc để lại cho tộc nhân của Thiên Ô tộc ta thì tốt hơn!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân một tay chop, tuy gã kém xa Dương Thạc nhưng không biết sao hai không gian giới chỉ bay hướng gã. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nắm chặt không gian giới chỉ.

Hiển nhiên không gian giới chỉ của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đúng là không gian giới chỉ cao đẳng đặc biệt của Thiên Ô tộc, chỉ nhận huyết mạch Thiên Ô tộc.

- Lấy hai không gian giới chỉ?

- Cũng được, vậy người cứ lấy không gian giới chỉ đi!

Giờ phút này, Dương Thạc không thèm để ý hai không gian giới chỉ.

- Nhưng mà . . .

- Ô Bành Xuân, ta không cần không gian giới chỉ nhưng ta muốn mạng của người!

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Ngoan ngoãn thần phục Dương Thạc ta, thần phục Thuần Nhân tộc, Thiên Ô tộc nhập vào Thuần Nhân tộc, làm chủng tộc phụ thuộc Thuần Nhân tộc thì ta tha cho người một mạng.

Dương Thạc vung một tay, lực lượng mạnh mẽ bao phủ thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

- Dương Thạc, người dám!

Bây giờ Dương Thạc vượt xa thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đẳng cấp thất tinh sơ giai, dù hấn không dùng Quang ám nguyên tố niên luân nhưng chỉ một trảo mang theo lực lượng hùng hồn đã cho gã cảm giác không thể kháng cự.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bốn cánh tay, năm chấn của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trong thời gian ngắn biến thành chín xúc tua khổng lồ. Ầm ầm vang, xúc tua khổng lồ của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mạnh va đập vào Dương Thạc đánh ra khí thế. Lực phản chấn cường đại, người thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thụt lùi nhanh, mặt trắng bệch.

- Ta có gì không dám?

- Thuần Nhân tộc đối địch với Thuần Nhân tộc ta, người cho rằng Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân chết là có thể xóa sổ nợ nần sao? Lúc trước chúng ta chọc phải Thiên Ô tộc thì Thiên Ô tộc sẽ đuổi tận giết tuyệt, muốn diệt Thuần Nhân tộc ta. Hôm nay Thiên Ô tộc người chọc phải ta, ta không diệt toàn Thiên Ô tộc người chỉ cần Thiên Ô tộc người làm chủng tộc phụ thuộc Thuần Nhân tộc ta thì là ưu đãi rồi.

- Người cho rằng tập kích Ô Bành Vân, chờ Ô Bành Vân, Ô Bành Chiến chết thì có thể khống chế Thiên Ô tộc rồi sao?

- Trước khi khống chế Thiên Ô tộc là phải trả giá đắt!

- Làm sủng thú của ta thì tha cho người khỏi chết!

Tay Dương Thạc động, lại trảo hướng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

- Khốn kiếp!

- Dương Thạc, đừng tưởng ta không trốn thoát được!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cắn răng, không liều đánh với Dương Thạc, lắt người chạy nhanh đi.

- Thất thải loạn lưu đại trận!

Lúc này lòng Dương Thạc máy động.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong đáy biển, mê trận vòng xoáy bảy sắc loạn lưu, năng lượng bảy sắc một hơi bị Dương Thạc dẫn động, bay ra khỏi mặt biển truy kích thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Chỉ trong khoảnh khắc Dương Thạc chạy tới sau lưng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, năng lượng bảy sắc chợt quần quanh, chớp mắt quần chặt thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Nguyên tố loạn lưu bảy sắc quần chặt thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, nhanh chóng biến đổi, khiến xung quanh gã hình thành mê trận bảy sắc, trong phút chốc gã khó thoát khỏi mê trận.

- Không chế năng lượng quang minh, hắc ám làm ta dễ dàng nắm giữ năng lượng bảy sắc hơn. Đại trận này ta có thể tùy tâm sử dụng.

Nhìn đại trận, Dương Thạc thở hắt ra.

- Quang ám nguyên tố niễn luân.

Dương Thạc vung một tay, Quang ám nguyên tố niễn luân nhanh chóng xuất hiện, đường kính mới có một trượng. Lòng Dương Thạc máy động, Quang ám nguyên tố niễn luân ầm ầm chui vào trong mê trận bảy sắc giam cầm thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

- Ô Bành Xuân, mới này ta có thể trực tiếp dùng Quang ám nguyên tố niễn luân nghiền nát ngươi nhưng đã không làm như vậy.

Dương Thạc lại lên tiếng:

- Lại cho ngươi một cơ hội, hàng phục Thuần Nhân tộc ta đi, ta không cần ngươi làm phụ thuộc chủng tộc cho Thuần Nhân tộc ta, chỉ cần ngươi lập khế ước bí pháp, không đối đầu với Thuần Nhân tộc ta mà kết minh, cùng tiến cùng lùi. Ta có thể thả ngươi đi. Giúp ngươi không chế Thiên Ô tộc được không?

Dương Thạc lại nói:

- Lần một lần hai lần ba, Ô Bành Xuân, đây là cơ hội cuối cùng, đừng khiêu chiến giới hạn của ta!

Sát ý đậm đặc phát ra từ người Dương Thạc.

- Hay cho Dương Thạc!

- Ô Bành Xuân ta thua!

- Ô Bành Xuân ta lập khế ước bí pháp, đời này kiếp này không đối đầu với Thuần Nhân tộc, nếu có thể không chế Thiên Ô tộc thì liền kết minh với Thuần Nhân tộc, cùng tiến cùng lùi!

Trong đại trận bảy sắc, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không suy nghĩ bao lâu đã cắn răng lập khế ước bí pháp.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là nhân vật kiêu hùng, cơ được giãn được, biết hiện tại mình không có cơ hội nào lập tức rất tiêu sái lập khế ước bí pháp. Chỉ tính điều này đủ khiến Dương Thạc ngược nhìn.

Dương Thạc thầm cảm thán rằng:

- Ô Bành Xuân, hèn gì làm chi thứ của Thiên Ô tộc mà có thể đi vào đẳng cấp thất tinh, tâm cảnh của hắn quá mạnh, lập khế ước bí pháp dường như không tạo thành ảnh hưởng gì quá lớn cho hắn.

Mặc kệ ra sao, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã bị Dương Thạc thu phục.

798. Chương 741: Ba Ngày Trạng Thái Thiên Nhân Hợp Nhất

Vô Tận Thần Công

Chương 741: Ba ngày trạng thái thiên nhân hợp nhất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Ta hiểu biết rất ít một số việc trên đẳng cấp thất tinh, nội tình của Thuần Nhân tộc quá mỏng manh, vừa lúc thu phục Ô Bành Xuân. Kết minh với Thiên Ô tộc trợ giúp cho ta nhanh chóng hiểu một số thường thức về đẳng cấp thất tinh. Giúp Thuần Nhân tộc ta mau chóng phát triển, xem như một hòn đá trúng nhiều chim.

Ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trong chớp mắt đã có hai người bị Dương Thạc giết, còn lại một thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cũng chịu không chết.

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh gần như là biểu tượng đối với đại hình chủng tộc.

Một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh có thể hướng dẫn một chủng tộc.

Có cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh ở, Thiên Ô tộc chính là đại hình chủng tộc. Nếu không có cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, dù Thiên Ô tộc có nội tình thâm sâu hơn không tính là đại hình chủng tộc. Đại hình chủng tộc khác muốn khi dễ Thiên Ô tộc rất đơn giản. Nếu ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đều chết hết, vậy tình cảnh của Thiên Ô tộc vô cùng gian nan.

Khi đó thật nhiều tài nguyên của Thiên Ô tộc sẽ bị đại hình chủng tộc khác chiếm hữu.

Bởi vậy Dương Thạc không muốn giết thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

Mặc dù lúc trước thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cùng Dương Thạc hợp tác đối phó Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhưng hắn không xem gã là minh hữu. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là người có thể giết cũng không giết được.

Giết thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân rồi Thiên Ô tộc sẽ suy đồi, thật nhiều tài nguyên bị đại hình chủng tộc khác chiếm cứ, đối với Dương Thạc, Thuần Nhân tộc không có điểm tốt gì. Dương Thạc tuyệt đối không làm giá y cho đại hình chủng tộc khác.

Huống chi giết thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Thiên Ô tộc suy sút thì Thiên Ô tộc sẽ rất hận Dương Thạc, Thuần Nhân tộc.

Nói không chừng ngày nào đó Thiên Ô tộc ra một siêu cấp cường giả đối đầu với Dương Thạc, Thuần Nhân tộc.

Để lại thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân có thể dẫn dắt dư luận Thiên Ô tộc.

Dương Thạc sẽ không là kẻ thù của Thiên Ô tộc mà là ân nhân của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Bởi vì Dương Thạc giết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, nhờ đó thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mới trở thành vua Thiên Ô tộc, chỉ thứ có địa vị rồi sẽ cảm kích hắn.

Giết thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Dương Thạc là kẻ thù của Thiên Ô tộc.

Không giết thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Dương Thạc là ân nhân của Thiên Ô tộc.

Giết thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Dương Thạc không lấy được chút tài nguyên từ Thiên Ô tộc.

Không giết thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Gã dẫn dắt Thiên Ô tộc kết minh với Thuần Nhân tộc. Thuần Nhân tộc sẽ hưởng thụ được nhiều tài nguyên của Thiên Ô tộc.

Dương Thạc thông hết các khâu, hẩn hiểu thì thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cũng hiểu. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không ngu, thần phục Dương Thạc một là bị buộc bắt đắc dĩ. Thứ hai, thần phục Dương Thạc có lợi ích.

Lúc trước Dương Thạc thể hiện ra thực lực quá mạnh mẽ, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân là hai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh mà không đỡ được hai chiêu, bị hẩn giết ngay. Có thể nói Dương Thạc thể hiện ra sức chiến đấu gần như là cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh. Thần phục Dương Thạc, hẩn sẽ là chỗ dựa cho Thiên Ô tộc.

Sau khi tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân chết, Thiên Ô tộc chỉ dựa vào một mình thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, có lẽ Thiên Ô tộc không suy sụp ngay nhưng trong quá trình qua lại với đại hình chủng tộc khác sẽ rơi vào thế yếu.

Bây giờ dựa vào Dương Thạc, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân có nắm chắc không nể mặt đại hình chủng tộc nào.

truyện copy từ

Có thể bảo đảm lợi ích của Thiên Ô tộc không bị tổn hại.

Có thể nói đây là chuyện hợp tác cùng có lợi.

Dương Thạc vung một tay, mê trận bảy sắc lập tức rút đi.

- Ô Bành Xuân tộc trưởng, nếu người đã lập khế ước bí pháp thì coi như chân chính kết minh với Thuần Nhân tộc ta. Bây giờ chúng ta là bạn không phải địch. Chúc mừng Ô Bành Xuân tộc trưởng đã trở thành tộc trưởng của Thiên Ô tộc.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân xa xa chấp tay với Dương Thạc:

- Mọi chuyện đều nhờ Dương Thạc ban cho.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Dương Thạc quả là lợi hại, khống chế tất cả trong tay, thực lực khiến Ô ta vô cùng khâm phục. Sau này Thiên Ô tộc ta phải qua lại nhiều với Thuần Nhân tộc rồi.

Dương Thạc lạnh nhạt cười nói:

- Mọi người là minh hữu, nên nâng đỡ cho nhau.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Ô Bành Xuân chờ chút, ta dẫn tiến Nhân Hoàng, mấy trưởng lão của Thuần Nhân tộc ta cho người.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc mới nói xong thì giữa thiên địa giáng xuống năng lượng thần hồn mạnh mẽ, chui vào trán hẩn.

Thần hồn của Dương Thạc tăng trưởng nhanh.

Đây là ích lợi khi độ qua thần hồn Lôi kiếp.

- Tăng gấp chín lần? Thần hồn Lôi kiếp lần này tăng thần hồn của ta gấp chín lần. Giống như bội số tăng thân thể vậy, số cực hạn. Xem ra lần này bởi vì ta có thể nhẹ nhàng ứng đối thần hồn Lôi kiếp mà ra . . .

Dương Thạc phát hiện thần hồn của mình trong phút chốc tăng gấp chín lần.

Vượt qua Lôi kiếp càng nhẹ nhàng thường tăng cao con số gấp mấy lần.

Thân thể Dương Thạc mạnh mẽ, độ qua thân thể Lôi kiếp rất đơn giản, bởi vậy thân thể thường tăng gấp chín lần. Độ thần hồn Lôi kiếp thì lần trước Dương Thạc tăng gấp tám lần, xem như khá mạnh. Lần này bởi vì linh ngộ bí pháp Quang ám nguyên tố niễn luân, độ qua thần hồn Lôi kiếp vô cùng nhẹ nhàng nên tăng rất cao, đạt đến bội số cực độ là gấp chín lần.

Dương Thạc hít sâu trầm nghĩ:

- Thực lực hiện tại của ta ít nhất là đỉnh đẳng cấp thất tinh.

Dương Thạc mới đi vào đẳng cấp thất tinh đã tới đỉnh đẳng cấp thất tinh.

Nên biết lúc trước khi Dương Thạc chưa tu thành đệ thất trọng cửu âm cửu dương chân thân, không sử dụng Áo giáp bội tăng có sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh.

Bây giờ Dương Thạc tu thành đệ thất trọng cửu âm cửu dương chân thân, thực lực tăng mạnh, dưới tình huống không sử dụng Áo giáp bội tăng có sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh.

Nếu lại dùng Áo giáp bội tăng thì . . .

Sức chiến đấu tăng gấp mấy lần có thể đạt đến cảnh giới đỉnh đẳng cấp thất tinh, mấy người như tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân không phải là đối thủ của Dương Thạc.

799. Chương 742: Tâm Cảnh Biến Đổi

Vô Tận Thần Công

Chương 742: Tâm cảnh biến đổi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Chắc bây giờ sức chiến đấu của ta khoảng gấp một trăm lẻ năm lần cơ sở sức chiến đấu đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh. Áo giáp bội tăng có thể đưa sức chiến đấu của ta tăng lên gấp năm lần.

Vốn Dương Thạc ở đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ tám lần.

Bây giờ vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh chẳng những không tăng bội số mà còn giảm xuống.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Mức độ linh ngộ bí pháp, áo nghĩa vân vân ảnh hưởng lớn đến sức chiến đấu.

Vốn Dương Thạc là đẳng cấp lục trọng lôi âm Võ Thánh, bí pháp cường đại, linh ngộ áo nghĩa rất sâu, tăng hức sức chiến đấu lớn, nâng lên cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ tám lần.

Bây giờ Dương Thạc đi vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh nhưng không tăng linh ngộ áo nghĩa, như các bí pháp “Lôi quang chi trảo”, “Đại Địa Thủ Hộ”, không chút tăng tiến. Lôi đình thần ưng, đại địa cuồng hùng biến thân cũng ngừng lại ở đệ tứ trọng, tăng phúc sức chiến đấu rất yếu, chỉ cỡ sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần.

Nếu không phải Dương Thạc linh ngộ bí pháp mạnh mẽ như Quang ám nguyên tố niễn luân thì e rằng không có cả tăng phúc sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần.

Dương Thạc tràn đầy tự tin:

- Tăng sức chiến đấu gấp năm lần cũng tốt rồi.

- Hơn nữa ta còn có cơ hội tiếp tục tăng sức chiến đấu, tiềm lực tràn trề.

Bốn phần bảy loại áo nghĩa dung hợp với nhau chưa đủ một phần.

Cứ tiếp tục dung hợp thì Dương Thạc ở mặt áo nghĩa có khả năng tăng sức chiến đấu rất lớn.

Còn về thần ưng, cuồng hùng biến thân . . .

Dương Thạc chuyển ánh mắt hướng huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc, bây giờ Thuần Nhân tộc và Thuần Nhân tộc kết minh, vậy hẳn có thể đi vào huyết trì. Dương Thạc vào trong huyết trì tiến hành tẩy lễ, thần thú huyết mạch rất có khả năng tiến một bước kích phát, do đó đạt đến đệ ngũ trọng biến thân.

Sức chiến đấu lại tăng vọt.

Trở về cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ tám lần hay càng cao, tới gần một trăm mười lần.

Ngoài ra.

Vào đến đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh chắc vẫn còn một lần trạng thái thiên nhân hợp nhất, khi đó Dương Thạc lĩnh ngộ áo nghĩa sẽ lại tăng lên.

Sao sức chiến đấu không tăng được?

Đang lúc Dương Thạc suy nghĩ.

- A?

Cảm giác kỳ diệu bao phủ Dương Thạc.

- Là trạng thái thiên nhân hợp nhất!

Đây không phải lần đầu tiên Dương Thạc có cảm giác này, rõ ràng là trạng thái thiên nhân hợp nhất. Dương Thạc đi vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh, trạng thái thiên nhân hợp nhất đến đúng lúc.

- Tu luyện!

Tuy có thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ở bên cạnh nhưng Dương Thạc không e dè, nhắm mắt lại tu luyện trong trạng thái thiên nhân hợp nhất.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là đẳng cấp thất tinh, tức là đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh, không phải chưa trải qua trạng thái thiên nhân hợp nhất mấy lần, biết trạng thái thiên nhân hợp nhất rất quý giá. Bây giờ Dương Thạc không để ý tới thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trực tiếp tu luyện. Gã rất thông cảm. Đừng nói là thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, dù là sư phụ, trưởng bối của trưởng lão trong tình huống hẳn tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất sẽ hiểu cho, không nói nhầm nhiều, trực tiếp tu luyện.

Nếu sư phụ, trưởng bối của Dương Thạc có ở đây, Dương Thạc không nắm chặt thời gian tu luyện trạng thái thiên nhân hợp nhất mà còn nói lắm nhầm chắc sẽ bị ăn mắng thúi đầu.

- Trạng thái thiên nhân hợp nhất, lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa.

Dương Thạc không chút do dự trực tiếp bắt đầu lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa.

Bảy loại nguyên tố áo nghĩa không cần lĩnh ngộ dưới tình huống này.

Dù sao Dương Thạc ở trong vòng xoáy bảy sắc, có thể nhanh chóng lĩnh ngộ, không cần thiết lĩnh ngộ nó trong trạng thái thiên nhân hợp nhất.

Áo nghĩa cao đẳng như dung hợp áo nghĩa rất hữu dụng với Dương Thạc, không thể tăng tiến trong vòng xoáy bảy sắc, bởi vậy cần lĩnh ngộ trong trạng thái thiên nhân hợp nhất.

Dương Thạc tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ở bên cạnh ngăn ra.

- Tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất?

- Không biết trạng thái thiên nhân hợp nhất lần này sẽ kéo dài bao lâu?

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không rời đi, nhìn chăm chăm vào Dương Thạc.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là đẳng cấp thất tinh, có tính kiên nhẫn rất cao. Đừng nói chờ Dương Thạc một đoạn thời gian, dù có đợi tám hay mười năm cũng không thành vấn đề.

Một ngày.

Hai ngày.

Ba ngày.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân biến sắc mặt nói:

- Vẫn chưa thoát khỏi trạng thái thiên nhân hợp nhất?

Võ giả bình thường sau khi đột phá, tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất chỉ mất mấy canh giờ, cùng lắm là một, hai ngày đã xem như dài. Bây giờ Dương Thạc trong trạng thái thiên nhân hợp nhất tròn ba ngày không có chút dấu hiệu tỉnh lại. Dưới loại tình huống này, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là cường giả đẳng cấp thấp tinh đều cảm thấy khó tin.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhìn Dương Thạc, trầm nghĩ:

- Một khi thoát khỏi trạng thái thiên nhân hợp nhất thì thực lực của Dương Thạc sẽ tăng vọt.

Dương Thạc trạng thái thiên nhân hợp nhất ba ngày rồi vẫn không tỉnh lại.

Hiển nhiên Dương Thạc có thể kéo dài trạng thái thiên nhân hợp nhất lâu hơn nữa.

Thấy tình huống này, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh hút ngụm khí lạnh:

- Ui!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trầm nghĩ:

- Thiên phú của ta thuộc hàng đỉnh cao trong Thiên Ô tộc, đi vào đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh tức là lúc sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh chỉ kéo dài trạng thái thiên nhân hợp nhất một ngày một đêm. Như tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân cùng lắm là kéo dài bảy, tám canh giờ. So sánh với Dương Thạc ba ngày ba đêm thì kém quá xa xôi.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân có thực lực yếu nhất trong ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, chỉ là đẳng cấp thất tinh sơ giai.

Thực lực của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân kém bởi vì gã là chi thứ Thiên Ô tộc, được ít tài nguyên nhất. Tính thiên phú thì thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cao hơn tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhiều.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đi vào đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh tức là sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh kéo dài trạng thái thiên nhân hợp nhất một ngày một đêm, tức là mười hai canh giờ.

Giống tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân thì không kéo được tới mười canh giờ.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân coi như có thiên phú rất mạnh trong Thiên Ô tộc, nhưng so với Dương Thạc bây giờ thì vẫn yếu rất nhiều.

800. Chương 742: Tâm Cảnh Biến Đổi (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 742: Tâm cảnh biến đổi (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ba ngày ba đêm qua đi vẫn chưa thoát khỏi trạng thái thiên nhân hợp nhất?

Có thể xưng là khủng bố!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân hít sâu thăm nghĩ:

- Thuần Nhân tộc mạnh nhất là ngộ tính, ngộ tính của Dương Thạc vượt qua ta rất nhiều.

Ngộ tính cao, trong trạng thái thiên nhân hợp nhất kéo dài thời gian cũng lâu.

Ngộ tính của Dương Thạc vốn không xem như mạnh nhất trong Thuần Nhân tộc, thậm chí không tới mức bình thường. Sau này huyết khiếu trong não Dương Thạc mở ra, ngộ tính cứ tăng vèo vèo, bây giờ so với Dương Địch có ngộ tính mạnh nhất Thuần Nhân tộc cũng không thua bao nhiêu. Sau khi đột phá, Dương Thạc kéo dài trạng thái thiên nhân hợp nhất lâu hơn.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thở ra, thăm nghĩ:

- Thiên phú của Thuần Nhân tộc hâm mộ cũng không với tới nổi.

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Một canh giờ!

Hai canh giờ.

Ba canh giờ.

Trong nháy mắt, lại là một ngày một đêm qua đi. Dương Thạc kéo dài trạng thái thiên nhân hợp nhất bốn ngày bốn đêm rồi.

- Vẫn chưa tỉnh lại?

Dù tâm cảnh của thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cực kỳ kiên định thì thấy Dương Thạc kiểm không được tìm đập nhanh.

Bốn ngày lẻ một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ.

Thời gian càng lâu thì thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân càng kinh sợ.

Năm ngày năm đêm trôi qua!

Dương Thạc bình bồng giữa không trung chợt mở mắt ra.

Dương Thạc hoàn toàn thoát khỏi trạng thái thiên nhân hợp nhất.

Dương Thạc khá kinh ngạc đã kéo dài trạng thái thiên nhân hợp nhất lâu như vậy.

- Trạng thái thiên nhân hợp nhất lần này lâu đến năm ngày năm đêm?

Nhưng mà . . .

Nghĩ kỹ thì cũng bình thường.

Trạng thái thiên nhân hợp nhất nói đến là vô giả cùng thiên địa triệt để phù hợp, có thể cảm ứng quy luật thiên địa càng kỳ diệu hơn. Nói đến thì giữa người và thiên địa có độ phù hợp, lúc trước trong người Dương Thạc chỉ có sáu loại năng lượng nguyên tố, độ phù hợp với thiên địa khá thấp. Bây giờ Dương Thạc có bảy loại cơ bản năng lượng nguyên tố, còn được quang minh năng lượng hắc ám năng lượng, cơ hồ năng lượng vật chất giữa thiên địa đều có ở chỗ Dương Thạc. Bởi vậy độ phù hợp giữa Dương Thạc và thiên địa cao rất nhiều.

Dương Thạc có thể càng dễ dàng khiến thiên địa sinh ra cộng minh.

Thời gian trong trạng thái thiên nhân hợp nhất tăng mǎng lớn.

Mắt Dương Thạc tỏa sáng:

- Năm ngày năm đêm này ta thu hoạch rất lớn, dung hợp áo nghĩa đã lên đến chín phần chín.

Mức độ lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa tăng lên tới chín phần chín.

Cách cảnh giới đại thành chỉ có một bước.

Dương Thạc thầm cảm thán rằng:

- Liên tục năm ngày năm đêm trong trạng thái thiên nhân hợp nhất có hiệu quả mạnh hơn năm lần một ngày một đêm trong trạng thái thiên nhân hợp nhất nhiều.

Trạng thái thiên nhân hợp nhất càng kéo dài thì hiệu quả càng tốt.

Nếu ngắt đoạn trạng thái thiên nhân hợp nhất thì đừng nói là năm ngày, dù có hơn mười ngày thì hiệu quả không bao nhiêu, tối đa tăng dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc lên đến tám phần năm. Năm ngày năm đêm trong trạng thái thiên nhân hợp nhất liền cùng một chỗ, không có gì ngừng lại. Trong trạng thái này dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc tăng vọt lên đến chín phần chín, cách cảnh giới đại thành có nửa bước. Mức độ lĩnh ngộ áo nghĩa như vậy thật là khủng bố.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Có được mức độ lĩnh ngộ dung hợp áo nghĩa tăng lên tới chín phần chín, ta muốn dung hợp bảy loại nguyên tố áo nghĩa thì bớt khó khăn trăm ngàn lần.

Dung hợp bảy loại nguyên tố áo nghĩa cần thời gian rất lâu.

Có lẽ là ngàn vạn năm chưa chắc hoàn thành.

Nhưng bây giờ dung hợp áo nghĩa của Dương Thạc tăng mạnh, dung hợp bảy loại nguyên tố áo nghĩa tăng hiệu suất nên hao phí thời gian giảm gấp trăm ngàn lần. Chắc bây giờ khoảng ba, năm năm, dài chừng vài chục năm là Dương Thạc có thể hoàn toàn dung hợp bảy loại nguyên tố áo nghĩa.

Lúc đó sức chiến đấu của Dương Thạc ngút trời.

- Hiện tại tuy thực lực của ta không tăng lên nhưng đã đặt nền móng vững chắc cho tương lai.

Dương Thạc thầm hưng phấn.

Lĩnh ngộ năm ngày, sức chiến đấu của Dương Thạc không tăng lên, dung hợp áo nghĩa tăng tiến giúp cơ sở của hắn càng chắc chắn, sức chiến đấu to lớn hơn, tương lai tăng sức chiến đấu thật tự nhiên như nước chảy thành sông.

Dương Thạc mỉm cười liếc thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân:

- Ô tộc trưởng, đã để người chờ lâu.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Mới có năm ngày, không lâu. Dương Thạc tiền bối có thể trạng thái thiên nhân hợp nhất tròn năm ngày làm Ô ta vô cùng giật mình.

- Dương Thạc, người đột phá rồi!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vài bóng người như tia chớp lao đến, chính là đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cường giả Thuần Nhân tộc.

Vốn năm ngày trước Dương Thạc giết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Văn, hàng phục thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thì đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào có thấy. Dương Thạc đã ở trong trạng thái thiên nhân hợp nhất, có thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân canh giữ một bên, khi đó đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nên chạy ra gặp mặt gã một lúc. Nhưng Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc luôn tôn trọng Dương Thạc, là hắn hàng phục thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hắn chưa giới thiệu. Gã sẽ không gặp mặt thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Thứ hai, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc sợ sớm đi ra quấy rầy Dương Thạc tu luyện nên chờ mãi khi nào hắn

thoát khỏi trạng thái thiên nhân hợp nhất thì cả đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào mới ủa ra.

Dương Thạc mỉm cười với Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc:

- Nhân Hoàng diện hạ, lần này khá thuận lợi, đã vào sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào trông thấy thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thì rất là cảm thán.

- Thất ca!

- Không ngờ còn có ngày thấy thất ca, là bạn không phải địch nữa chứ.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bị buộc gia nhập vào Thuần Nhân tộc, vốn tưởng lần sau gặp thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thì hai bên là kẻ thù. Không ngờ Dương Thạc giết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, hàng phục thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân với Thiên Ô tộc kết minh cùng Thuần Nhân tộc, hiện tại hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào và Thiên Ô tộc đứng cùng trận doanh.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khi hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cảm thán thì lòng Dương Thạc máy động.

Dương Thạc cảm giác từ hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào phát ra khí thế, dường như bọn họ giải mở gút mắc, thoát khỏi gông xiềng, cách đẳng cấp thất tinh gần một bước.

801. Chương 743: Đẳng Cấp Thần Vương, Cấp Vĩnh Hằng Võ Thánh

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 743: Đẳng Cấp Thần Vương, Cấp Vĩnh Hằng Võ Thánh

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đều có tu vi cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, từng bước tu luyện sẽ đi vào đẳng cấp thất tinh.

Dù cho tâm tình không đủ thông thấu cũng không có gì đáng lo.

.....

Tâm tình thông thấu hay không quyết định hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bước vào đẳng cấp thất tinh sớm hay muộn. Tâm tình càng thông thấu thì càng nhanh bước vào đẳng cấp thất tinh.

Lúc trước hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bị buộc tham gia vào Thuần Nhân tộc, phản bội Thiên Ô tộc nên có chút không cam lòng. Dù thế nào thì Thiên Ô tộc là bản tộc của hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào dù họ là chi thứ trước kia bị khi dễ, nhưng kêu họ phản bội Thiên Ô tộc thì tâm cảnh sẽ có trở ngại.

Bây giờ Thiên Ô tộc và Thuần Nhân tộc kết minh, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào chẳng những không đối địch với Thiên Ô tộc mà còn đứng chung xuồng.

Tâm tình của hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào thoải mái hơn nhiều, cách đẳng cấp thất tinh càng lúc càng gần.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Tối đa là hai năm nữa hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào sẽ đi vào đẳng cấp thất tinh.

Giờ phút này, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lên tiếng:

- Ha ha ha ha ha ha! Hai vị trưởng lão và Ô tộc trưởng trùng phùng là việc vui lớn.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cười to bảo:

- Hai vị trưởng lão là cường giả của Thiên Ô tộc, tuy giờ là trưởng lão của Thuần Nhân tộc ta nhưng ở Thuần Nhân tộc ta không mấy phương tiện. Theo ta thấy hai vị trưởng lão chẳng bằng thoát khỏi Thuần Nhân tộc ta quay về Thiên Ô tộc đi, chỉ cần chúng ta đều đồng ý thì kế ước bí pháp trước kia hoàn toàn bị vô hiệu hóa.

Cho hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào rời khỏi Thuần Nhân tộc, trở về Thiên Ô tộc?

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói ra làm thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Dương Thạc cũng ngẩn ngơ, nhìn chằm chằm gã.

Tuy bây giờ Thuần Nhân tộc và Thiên Ô tộc kết minh.

Hai chủng tộc kết minh có chia chủ yếu và thứ yếu.

Hiện nay Thiên Ô tộc chỉ có mình thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, không có một cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh. Thuần Nhân tộc thì có tuyệt đỉnh cường giả Dương Thạc, cộng thêm hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh vững vàng áp chế Thiên Ô tộc. Bây giờ Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cho hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào trở về Thiên Ô tộc, một khi hai người đi vào đẳng cấp thất tinh thì chẳng phải là Thiên Ô tộc sẽ ức chế Thuần Nhân tộc sao?

Dương Thạc nhìn Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, lòng máy động:

- A? Không đúng!

- Hình như khí chất của Nhân Hoàng điện hạ thay đổi rồi, tự tin, tự tin hơn trước trăm ngàn lần, hèn chi dám để hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào trưởng lão trở về Thiên Ô tộc. Dù hai trưởng lão rời đi thì Nhân Hoàng điện hạ có tự tin tuyệt đối khiến Thuần Nhân tộc không thua Thiên Ô tộc!

Dương Thạc nhìn Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, lòng thầm kinh ngạc.

Giờ phút này, khí chất của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc so với trước hoàn toàn khác, tự tin tràn đầy toát ra.

Có thể nói hiện tại không chỉ mình hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là tâm tình thay đổi, tâm cảnh của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cũng biến đổi nhiều.

Tự tin!

Lúc trước Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc chỉ là tộc trưởng của tiểu hình chủng tộc.

Mục tiêu của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc là để Thuần Nhân tộc từng bước lớn mạnh, chậm rãi phát triển, không bị năm chủng tộc trên Bạch Lâm đảo áp chế hoàn toàn suy sụp. Khi đó cách cục của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc rất nhỏ, bởi vậy tâm tình cũng không đủ rộng lớn, không đủ tiêu sái. Qua vạn năm rồi Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc chỉ mới đi vào cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh, khó khăn lắm tới gần sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, cuối cùng Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc vào đẳng cấp lục tinh thì đơn giản nhưng muốn tới đẳng cấp thất tinh thì cơ hồ khó như lên trời!

Tình huống hiện tại hoàn toàn khác biệt.

Dương Thạc xuất hiện khiến Thuần Nhân tộc biến đổi rất nhiều.

Dương Thạc có sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh, một người kéo theo nguyên chủng tộc. Hiện tại Thuần Nhân tộc có hình thức ban đầu của đại hình chủng tộc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc xem như là tộc trưởng của đại hình chủng tộc, tâm tình biến đổi nhiều, dù là cách cục hay khí độ hơn trước kia rất nhiều.

Giờ phút này, Dương Thạc cảm giác được tiềm lực của Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc bây giờ tăng vọt.

Nếu nói lúc trước Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc khó thể đi vào đẳng cấp thất tinh. Hiện nay Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc chắc chắn có sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trong trạng thái tự tin này đưa hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh trả cho Thiên Ô tộc.

Bởi vì Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc có tự tin dù làm như vậy vẫn có thể dẫn dắt Thuần Nhân tộc nổi lên, không bị Thiên Ô tộc ức chế.

Nghe Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói, mắt hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào sáng lên:

- Nhân Hoàng diện hạ, chúng ta có thể trở về Thiên Ô tộc sao?

Không phải tộc của ta thì phải trừ, tuy câu này hơi quá đáng nhưng tộc nhân của Thiên Ô tộc ở lại Thuần Nhân tộc thì thất rất trượng. Không đến mức 'bị trừ' nhưng không cùng một chủng tộc, suy nghĩ có chênh lệch.

Nếu hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào có thể trở về Thiên Ô tộc thì tâm tình của hai người lại thông suốt nữa.

Một năm!

Tối đa một năm sau hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào có thể đi vào đẳng cấp thất tinh.

Dương Thạc mỉm cười nói:

- Hai vị trưởng lão trở về Thiên Ô tộc, xem ra không lâu sau Thiên Ô tộc lại có ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh rồi. Nhân Hoàng diện hạ, Thuần Nhân tộc ta phải cố gắng nhiều.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc tuyệt đối tin tưởng vào Thuần Nhân tộc, Dương Thạc cũng rất tin.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc mỉm cười gật đầu, nói:

- Đó là tất nhiên.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nói:

- Dương Thạc, bây giờ ngươi đi vào đẳng cấp thất tinh, con dân toàn Thuần Nhân tộc tăng niềm tin nhiều, tâm tình thông sướng trăm ngàn lần, sau này hiệu suất tu luyện tăng nhiều, cơ hội đột phá lớn hơn. Không lâu sau Thuần Nhân tộc ta sẽ có nội tình đại hình chủng tộc thật sự.

Một siêu cấp thiên tài kéo theo một chủng tộc tăng lên không chỉ là thực lực, khiến chủng tộc khác không dám khi dễ chủng tộc của mình. Quan trọng nhất là khiến tâm tình, cách cục, khí độ của đồng bào mình tăng vọt.

Có thể nhanh chóng sinh ra siêu cấp cường giả!

Có một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh như Dương Thạc, tương lai Thuần Nhân tộc sẽ có vô số cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh.

Từ từ sẽ có cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh khác đột phá đến đẳng cấp thất tinh.

Đó là lúc Thuần Nhân tộc thật sự hưng thịnh.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cao giọng quát:

- Tóm lại hôm nay là ngày vui, Thuần Nhân tộc ta trước tiên quay về Bạch Lâm đảo, mời tiệc Ô Bành Xuân tộc trưởng, mọi người cùng chèn chén tâm sự!

Trên Bạch Lâm đảo.

Ban đêm, khu vực chính giữa Bạch Lâm đảo, nơi Thuần Nhân tộc cư ngụ giờ phút này đèn đuốc sáng trưng, vô số cường giả Thuần Nhân tộc liên hoan suốt đêm.

Trong ánh đèn, đám người Dương Thạc, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc bành bồng giữa không trung, yên lặng nhìn cường giả Thuần Nhân tộc ở bên dưới chúc mừng.

Dương Thạc nhìn đám người Thuần Nhân tộc bên dưới, trầm nghĩ:

- Quả nhiên.
- Thuần Nhân tộc ta trở thành đại hình chủng tộc, tâm tình các cao thủ có biến đổi.
- Tâm tình của Chân Võ đại đế, Dương Thiên thả lỏng, tương lai bọn họ có cơ hội đi vào đẳng cấp thất tinh.
- Còn về Ngô Minh, Thanh Như, Quân Ninh thì thiên phú ngộ tính rất cao, cơ hội đi vào đẳng cấp thất tinh rất lớn.

Thuần Nhân tộc trở thành đại hình chủng tộc, Chân Võ đại đế, Dương Thiên được ích lợi không nhỏ. Lúc trước Dương Thiên, Chân Võ đại đế bị Dương Thạc đè đầu, tâm tình trở ngại, cơ hồ không có một chút khả năng đi vào đẳng cấp thất tinh. Bây giờ tâm tình bọn họ thay đổi, có cơ hội đi vào đẳng cấp thất tinh.

Dĩ nhiên dù cuối cùng Chân Võ đại đế, Dương Thiên có vào đẳng cấp thất tinh được, hay lên cao hơn thì Dương Thạc không sợ.

Thứ nhất, thực lực của Dương Thạc với Chân Võ đại đế, Dương Thiên chênh lệch như lạch trời, muốn đuổi theo cũng khó như lên trời.

Thứ hai, tâm tình của Chân Võ đại đế, Dương Thiên biến đổi là dựa vào thực lực đẳng cấp thất tinh của Dương Thạc. Dương Thạc có được thực lực siêu cường thì tâm tình của Chân Võ đại đế, Dương Thiên mới thay đổi, hấn như củ cà rốt treo trước mặt con lừa, khích lệ Chân Võ đại đế, Dương Thiên khiến bọn họ liên tục tăng lên. Nếu tương lai thực lực của Dương Thạc bị Chân Võ đại đế, Dương Thiên đuổi theo thì bọn họ không còn tâm tình này.

Tón lại là Chân Võ đại đế, Dương Thiên không thể uy hiếp Dương Thạc được.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Thực lực của ta không ngừng tăng lên, thực lực Thuần Nhân tộc mới liên tục tăng.

Dương Thạc chợt nghĩ:

- Phải rồi!

Dương Thạc quya đầu nhìn thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

Dương Thạc hỏi thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân:

- Ô tộc trưởng, lúc trước ta nghe tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nhắc đến bí pháp cấp thần vương, còn có liên minh Bán Thần Thú tộc, ta không hiểu những chuyện này, không biết Ô tộc trưởng có thể tỉ mỉ giải thích cho ta nghe không?

Bí pháp đẳng cấp thần vương, liên minh Bán Thần Thú tộc những từ ngữ này trước kia Dương Thạc chưa từng nghe qua nên đương nhiên là không biết rõ.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân biểu tình nghiêm túc nói:

- Mấy chuyện này sao . . .

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Dương Thạc tiền bối mới vào đẳng cấp thất tinh nên không biết mấy thứ này cũng bình thường.
- Để ta giải thích cho.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ngừng lại như đang tổ chức ngôn ngữ.

- Dương Thạc tiền bối, người có biết cảnh giới võ đạo, đẳng cấp Hư Không Vô Thánh chủ yếu phơi chi bằng lôi âm. Từ đẳng cấp lực trọng lôi âm Vô Thánh trở nên chính là Hư Không Vô Thánh. Đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh, đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh đều xem như Hư Không Vô Thánh. Đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh là đẳng cấp thất tinh, coi như cực kỳ cao trong Thiên Thánh giới.

- Trên đẳng cấp thất tinh còn có tồn tại vượt qua đẳng cấp thất tinh.

- Thường thì tồn tại vượt qua đẳng cấp thất tinh chính là cảnh giới sau đẳng cấp bát trọng lôi âm Vô Thánh, đẳng cấp cửu trọng lôi âm Vô Thánh.

- Hồ báo lôi âm tổng cộng cũng chỉ có cửu trọng

- Đẳng cấp cửu trọng lôi âm Vô Thánh là tầng cao nhất lôi âm Vô Thánh, là cực độ, bình thường được gọi là cực độ võ đạo. Cường giả đẳng cấp đó được gọi là đẳng cấp thần vương. Bí pháp Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc tiền bối có uy lực so với cường giả đẳng cấp thần vương thì triển bí pháp cho nên gọi là bí pháp cấp thần vương.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân kể ra tình hình đẳng cấp thần vương.

- Đẳng cấp thần vương chỉ có vài người tại Thiên Thánh giới, đa số tiềm tu ở nơi bí ẩn.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Cho dù là một ít siêu đại hình chủng tộc, trong đó đến cùng có đẳng cấp thần vương tồn tại hay không là chuyện chưa biết. Tóm lại cường giả đẳng cấp thất tinh bình thường căn bản không biết nguyên Thiên Thánh giới có bao nhiêu cường giả đẳng cấp thần vương. Chỉ biết rằng chắc chắn có cường giả đẳng cấp thần vương.

- Trên đẳng cấp thần vương còn có trình độ cao hơn.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Siêu thoát lôi âm Vô Thánh đi vào vĩnh hằng, là trên đẳng cấp cửu trọng lôi âm Vô Thánh đẳng cấp thần vương, tầng đó gọi là Vĩnh Hằng Vô Thánh.

Mất thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân có khao khát.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chậm rãi nói:

- Nếu nói chúng ta xác định có cường giả đẳng cấp thần vương thì Vĩnh Hằng Vô Thánh là hư vô mờ mịt, dù là đẳng cấp thần vương cũng không thể khẳng định Thiên Thánh giới có tồn tại Vĩnh Hằng Vô Thánh không. Có thể nói Vĩnh Hằng Vô Thánh là cảnh giới võ đạo chỉ tồn tại mặt lý luận.

Trên đẳng cấp thất tinh là đẳng cấp thần vương, trên đẳng cấp thần vương là Vĩnh Hằng Vô Thánh.

Trong đó đẳng cấp thần vương xem như thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Biết có cường giả như vậy nhưng trong cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh mười chỉ có một người từng thấy qua đẳng cấp thần vương.

Vĩnh Hằng Vô Thánh thì hư vô mờ mịt, chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Đẳng cấp thần vương chưa từng thấy. xem tại

Dương Thạc hít sâu, thâm nghĩ:

- Đẳng cấp thần vương, Vĩnh Hằng Vô Thánh. Trên đẳng cấp thất tinh còn có những cảnh giới này sao? Bây giờ ta mới đi vào đẳng cấp thất tinh, cách cực độ võ đạo quá xa xôi.

Bây giờ Dương Thạc là đỉnh đẳng cấp thất tinh, rất có thể là cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh.

Nhưng dù là vậy thì sao? Trên đẳng cấp thất tinh còn có cường giả đẳng cấp thần vương, đạt tới cảnh giới đẳng cấp cửu trọng lôi âm Vô Thánh, sức chiến đấu vượt qua cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh gấp trăm ngàn lần.

Dù đến cảnh giới đẳng cấp thần vương thì còn có chia ra đề giai, trung giai, cao giai. Dù là bá chủ đẳng cấp thần vương, đi lên nữa có Vinh Hằng Vô Thánh.

Có thể nói võ đạo không có cuối.

Dương Thạc hít sâu, trầm nghĩ:

- Đi từng bước vậy.

- Bây giờ có biết nhiều cũng không tác dụng gì. Nếu đã biết đẳng cấp thần vương tồn tại thì cố gắng đạt tới mục tiêu.

802. Chương 744: Liên Minh Bảy Chứng Tộc, Huyết Trì Tẩy Lễ

Vô Tận Thần Công

Chương 744: Liên minh bảy chứng tộc, huyết trì tẩy lễ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nói xong đẳng cấp thần vương và Vinh Hằng Vô Thánh, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chuyển đề tài sang tổ chức liên minh Bán Thần Thú tộc:

- Còn về tổ chức liên minh Bán Thần Thú tộc thì là hình thành từ thời thượng cổ, dù bây giờ vẫn còn nhưng chỉ có tiếng không có miếng.

Tổ chức thời thượng cổ?

Nghe thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói, lòng Dương Thạc máy động.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân tiếp tục bảo:

- Thời thượng cổ Thuần Nhân tộc cực kỳ mạnh mẽ, Bán Thần Thú tộc mới nổi lên. Khi đó Bán Thần Thú tộc chịu Thuần Nhân tộc đè ép trăm bề, hơn nữa mỗi một Bán Thần Thú tộc không thể đơn độc đối kháng cùng Thuần Nhân tộc, vì vậy tổ chức liên minh Bán Thần Thú tộc sinh ra.

- Tổ chức liên minh Bán Thần Thú tộc mới đầu là Bán Thần Thú tộc liên hợp đối kháng Thuần Nhân tộc cùng một vài Thần Thú tộc. Sau này Bán Thần Thú tộc càng ngày càng lớn mạnh, liên minh Bán Thần Thú tộc bắt đầu áp chế Bán Thần Thú tộc.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Cuối cùng dẫn đến Thuần Nhân tộc nhanh chóng suy sụp.

Dương Thạc gật gù, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân giải thích không nằm ngoài dự đoán của Dương Thạc.

Liên minh Bán Thần Thú tộc là liên minh do Bán Thần Thú tộc hình thành. Bán Thần Thú tộc hình thành liên minh đương nhiên là đối phó với phe nào không thuộc Bán Thần Thú tộc, một là Thuần Nhân tộc, một phe khác là Thần Thú tộc không quá hoan nghênh Bán Thần Thú tộc.

Không thuộc tộc của ta phải diệt trừ, Bán Thần Thú tộc và Thuần Nhân tộc không cùng một chủng tộc nên xảy ra mâu thuẫn cuối cùng dẫn đến đối địch.

Ban đầu những tộc nhân Bán Thần Thú tộc bị Thuần Nhân tộc đè ép, cùng hcung mỗi thù hình thành liên minh đối phó với Thuần Nhân tộc, sau cùng dẫn đến Thuần Nhân tộc suy vong. Tổ chức liên minh Bán Thần Thú tộc khá rời rạc. Giữa mỗi Bán Thần Thú tộc có xung đột mâu thuẫn, vì vậy trong tình huống

Thuần Nhân tộc suy sụp, liên minh Bán Thần Thú tộc thành có tiếng mà không có miệng cũng là chuyện rất bình thường.

Dương Thạc nhíu mày, hít sâu, nhỏ giọng nói:

- Hiện nay liên minh Bán Thần Thú tộc chỉ còn cái danh, theo lúc trước tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Văn nói thì sau khi Thuần Nhân tộc nổi lên, liên minh Bán Thần Thú tộc tuyệt đối sẽ không mặc kệ Thuần Nhân tộc phát triển. Nếu thật sự là như thế, liên minh Bán Thần Thú tộc lại tập kết đối phó Thuần Nhân tộc thì sợ là rắc rối đây.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lạnh nhạt cười nói:

- Dương Thạc tiền bối không cần lo.

- Mặc dù Bán Thần Thú tộc liên minh nhưng bọn họ là chủng tộc độc lập, đều không thuộc tộc ta. Mỗi Bán Thần Thú tộc cảm thấy Thuần Nhân tộc và Bán Thần Thú tộc khác không có gì khác nhau, dù sao không phải phe mình.

- Lúc trước liên minh Bán Thần Thú tộc đối kháng Thuần Nhân tộc có nguyên nhân chủ yếu là bởi vì Thuần Nhân tộc áp bức Bán Thần Thú tộc quá, làm Bán Thần Thú tộc cùng chung mối thù nên mới liên hợp.

- Giờ đã qua ức vạn năm.

- Còn ai nhớ trước kia Thuần Nhân tộc đè ép Bán Thần Thú tộc.

- So sánh thì Thuần Nhân tộc là vô hại với đa số Bán Thần Thú tộc, ức vạn năm nay có nhiều Bán Thần Thú tộc cường đại sinh ra mâu thuẫn, lục đục với nhau, thậm chí kết tử cừu. Liên minh Bán Thần Thú tộc không có khả năng đối phó với Thuần Nhân tộc nữa.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mỉm cười nói:

- Trừ phi liên quan đến ích lợi cụ thể của chúng nó, nếu không thì liên minh Bán Thần Thú tộc sẽ không lại tập kết đối phó Thuần Nhân tộc.

Lúc trước mâu thuẫn giữa Thuần Nhân tộc và Bán Thần Thú tộc là chủ yếu.

Cho nên Bán Thần Thú tộc liên minh lại đối phó với Thuần Nhân tộc.

Bây giờ bởi vì Thuần Nhân tộc lắng đọng quá lâu, mâu thuẫn giữa Thuần Nhân tộc, Bán Thần Thú tộc gần như bỏ qua.

Bây giờ mâu thuẫn là trong nội bộ liên minh Bán Thần Thú tộc.

Nay Thuần Nhân tộc nổi lên, chỉ cần không đụng tới ích lợi của Bán Thần Thú tộc thì bọn họ sẽ không dễ dàng ra tay với Thuần Nhân tộc.

Dương Thạc thở phào:

- Vậy sao? Thế thì đỡ rồi.

- Nhưng mà . . .

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ngập ngừng nói:

- Không liên quan đến lợi ích của chúng thì những Bán Thần Thú tộc sẽ không đối phó với Thuần Nhân tộc, nhưng Thuần Nhân tộc nổi lên chắc chắn xúc phạm lợi ích của mấy Bán Thần Thú tộc.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chậm rãi nói:

- Ví dụ như Thiên Ô tộc ta là liên minh sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc. Huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc ta là bảy đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc cùng nhau sử dụng.

- Vốn lần này tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Văn chết, thực lực của Thiên Ô tộc suy yếu, sáu Bán Thần Thú tộc sẽ phân chia một số lợi ích của Thiên Ô tộc. Bây giờ Thiên Ô tộc liên minh với Thuần Nhân tộc, sẽ không nhường lợi ích của mình, mà Thuần Nhân tộc

cũng muốn sử dụng huyết trì cao cấp thì đã dựa vào lợi ích của sáu Bán Thần Thú tộc. Cường giả trong sáu Bán Thần Thú tộc sẽ không chịu bỏ qua.

Dương Thạc vẻ mặt như thường hỏi:

- Sáu Bán Thần Thú tộc đều là đại hình chủng tộc sao?
- Đại hình chủng tộc không đáng lo, không phải là cường giả đẳng cấp thần vương thì Dương Thạc ta không sợ!

Giờ thì Dương Thạc rất là hào khí. truyện copy từ

Sức chiến đấu của Dương Thạc ít nhất là đỉnh đẳng cấp thất tinh. Gần như cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh.

Trừ phi cường giả đẳng cấp thần vương đến, nếu không thì Dương Thạc không sợ bất cứ cao thủ cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh nào.

Trong sáu Bán Thần Thú tộc hiển nhiên không có cường giả đẳng cấp thần vương, nếu không thì đã không phải đại hình chủng tộc, tuyệt đối là siêu đại hình chủng tộc.

Dưới loại tình huống kia cần gì phân chia huyết trì cao cấp với sáu Bán Thần Thú tộc? Có cường giả đẳng cấp thần vương tọa trấn thì độc chiếm huyết trì cao cấp là được.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhắc nhở:

- Dương Thạc tiền bối, sáu chủng tộc kia không giống bình thường, trong đó có ba chủng tộc có cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh, thực lực mạnh hơn Thiên Ô tộc ban đầu vài bậc, không thể không đề phòng.

Dương Thạc nhướn mày nói:

- Cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh?

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Vậy hơi rắc rối, nhưng nếu ta có thể tiến vào đại hình huyết trì tẩy lễ, thực lực lần thứ hai tăng lên thì không sợ cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh.

Dương Thạc nhanh chóng ra quyết định:

- Mau đi Thiên Ô tộc tiến hành huyết trì tẩy lễ đi.

Ngày hôm sau.

Trên Bạch Lâm đảo. Gần truyền tống trận có mấy bóng người lao nhanh qua.

Đám người Dương Thạc, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân bay hướng truyền tống trận, định thông qua đó rời khỏi Bạch Lâm đảo, mục đích của bọn họ là Thiên Ô quần đảo.

803. Chương 745: Phản Đồ

Vô Tận Thần Công

Chương 745: Phản đồ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc là hai người duy nhất của Thuần Nhân tộc trên đẳng cấp lục tinh, đi Thiên Ô quần đảo muốn tiến hành huyết trì tẩy lễ!

Dương Thạc kích phát lôi đình thần ưng, đại địa cuồng hùng huyết mạch. Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc thì kích phát Thuần Nhân tộc huyết mạch, chuẩn bị tăng lớn ngộ tính. Chỉ cần tăng mạnh ngộ tính là Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc có hy vọng trong ngàn năm đi vào đẳng cấp thất tinh, thậm chí trong trăm năm vào đẳng cấp thất tinh.

- Đi.

- Đi Thiên Ô quần đảo!

Vù vù vù vù vù!

Đám người Dương Thạc, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhanh như chớp bay vào truyền tống trận Bạch Lâm đảo.

Ngay sau đó, phía tây nguyên thủy đại lục, trên Thiên Ô quần đảo, trong truyền tống trận chớp lóe ánh sáng trắng, mấy bóng người hiện ra, chính là đám người Dương Thạc, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân.

- Ủa? Là Ô Bành Xuân trưởng lão?

Mấy cường giả của Thiên Ô tộc xung quanh truyền tống trận Thiên Ô quần đảo thấy thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đến thì mắt sáng lên.

Các cường giả của Thiên Ô tộc hưng phấn:

- Ô Bành Xuân trưởng lão, còn có Ô Bành Anh, Ô Bành Hào trưởng lão. Ba trưởng lão đều đến rồi, mau lên, mau thông báo cho các trưởng lão Ô Bành Long!

Đúng lúc này, có thanh âm từ xa truyền đến.

- Thất trưởng lão!

Vù vù vù vù vù!

Lại là Ô Bành Long, trưởng lão dòng chính Thiên Ô tộc, người nắm giữ quyền lực Thiên Ô tộc cùng với mấy trưởng lão cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh khác.

Ô Bành Long bay nhanh tới, vẻ mặt sốt ruột hỏi thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân:

- Thất trưởng lão, tại sao sáu ngày trước mệnh giảng của tộc trưởng, đại trưởng lão vỡ nát? Có chuyện gì xảy ra? Tộc trưởng cùng đại trưởng lão không có khả năng chết được, vì sao có tình huống này? Thất trưởng lão, trên Bạch Lâm đảo rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Lúc trước ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân tiến vào Bạch Lâm đảo rồi Thiên Ô tộc không phải ai đi nữa.

Trên Bạch Lâm đảo rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, đám người Ô Bành Long không biết. Bây giờ thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trở về, Ô Bành Long lập tức đến hỏi.

Ô Bành Long vừa hỏi xong, không chờ thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đáp lời đã thấy hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

Ô Bành Long ngẩn ra nói:

- Ủa? Hai trưởng lão Ô Bành Anh, Ô Bành Hào? Các người . . .

Ô Bành Long thấy Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc:

- Còn hai người này . . . Bọn họ là ai?

- Ô Bành Long trưởng lão, vị này chính là cường giả đẳng cấp thấp tinh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc, còn đây là Nhân Hoàng điện hạ, vua Thuần Nhân tộc. Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân mưu toan đối phó với

Thuần Nhân tộc nên bị Dương Thạc tiền bối giết rồi. Bây giờ Ô Bành Xuân tiếp nhận trưởng lão Thiên Ô tộc, Thiên Ô tộc liên minh với Thuần Nhân tộc. Lần này Dương Thạc tiền bối và Nhân Hoàng điện hạ đến Thiên Ô quần đảo là để tiến hành huyết trì tẩy lễ.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trầm giọng nói:

- Ô Bành Long, người hãy mở ra huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc ta để Dương Thạc tiền bối, Nhân Hoàng điện hạ vào tiến hành huyết trì tẩy lễ.

- Cái gì?

Nghe thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói, Ô Bành Long biến sắc mặt nói:

- Người . . . Người . . .

Ô Bành Long tức giận chửi thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân:

- Ô Bành Xuân, người dám liên hợp với người Thuần Nhân tộc giết tộc trưởng, đại trưởng lão Thiên Ô tộc ta! Phản đồ, người là phản đồ của Thiên Ô tộc, còn mưu toan vào huyết trì cao cấp Thiên Ô tộc ta? Không thể nào. Huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc ta chỉ cường giả đẳng cấp tộc trưởng liên minh bảy chủng tộc mới được vào, người chưa có tư cách đó!

- A? truyện copy từ

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhượng mày nói:

- A?

- Ô Bành Long, người không phục chứ gì?

- Ta là cường giả đẳng cấp thấp tinh duy nhất hiện nay của Thiên Ô tộc, người dám không phục ta thì không cần lưu lại người, chết đi!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không khách sáo vung tay tới trước mặt Ô Bành Long, ầm ầm mấy tiếng, bóp nát Ô Bành Long mạch trưởng lão dòng chính Thiên Ô tộc thành bãi máu.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân bóp nát Ô Bành Long, ánh mắt lạnh băng quét bốn phía, trầm giọng chậm rãi nói:

- Còn ai không phục?

Sau lưng Ô Bành Long, mấy trưởng lão dòng chính Thiên Ô tộc đẳng cấp lục tinh lòng run lên, mắt nhìn thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trnaf đầy khó tin.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân vốn là điệu thấp, nội liễm nhất trong ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân gần như không tham gia chuyện trong tộc, thậm chí không va chạm với người nào. Mặc dù thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là mạch chi thứ, được tài nguyên ít nhất nhưng gã chưa từng có câu oán hận.

Xem như là người tốt nhất huyết trì cao cấp.

Bây giờ tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân chết, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lập tức trở mặt, sát phạt quyết đoán đến cực độ, một tay bóp nát Ô Bành Long.

Có thể nói thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chấn động các trưởng lão dòng chính Thiên Ô tộc.

- Chúng ta nguyện ý tôn thất ca làm tộc trưởng!

- Thất cả làm tộc trưởng là thiên kinh địa nghĩa!

Không đợi các trưởng lão dòng chính Thiên Ô tộc lên tiếng, mạch chi thứ Thiên Ô tộc, đám người Ô Bành Định, Ô Bành Nham lớn tiếng nói.

Vốn đám người Ô Bành Định, Ô Bành Nham chi thứ Thiên Ô tộc tưởng thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân sẽ dẫn dắt cao thủ chi thứ rời khỏi Thiên Ô tộc, tự lập môn hộ.

Nếu thật sự như vậy thì đám người Ô Bành Định, Ô Bành Nham chi thứ Thiên Ô tộc rời khỏi Thiên Ô tộc tự lập môn hộ rất khó sống. Dù sao rời đi Thiên Ô tộc thì đám người Ô Bành Định, Ô Bành Nham chi thứ Thiên Ô tộc không thể hưởng thụ tài nguyên của Thiên Ô tộc. Phiêu bạt trong Thiên Thánh giới, đám người Ô Bành Định, Ô Bành Nham chi thứ Thiên Ô tộc thành bèo dạt. Mỗi một tiểu đảo, một lục địa trong Thiên Thánh giới đều bị người chiếm cứ. Dưới loại tình huống này, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân dẫn dắt chi thứ Thiên Ô tộc tìm khu địa bàn thuộc về mình là rất khó khăn, muốn chiếm tài nguyên phải giành giật từ tay chủng tộc khác.

804. Chương 745: Phản Đồ (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 745: Phản đồ (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nếu không phải không thể ở lại Thiên Ô tộc nổi thì ai muốn đi?

Dù ở bên Thiên Ô tộc chịu áp bức, đãi ngộ bất công nhưng có thể hưởng thụ đa phần tài nguyên của Thiên Ô tộc.

Bây giờ tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đã chết, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trở thành cường giả đẳng cấp thấp tinh duy nhất của Thiên Ô tộc. Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thành tộc trưởng thì ngày lành của chi thứ Thiên Ô tộc tới rồi. Không cần rời khỏi Thiên Ô quần đảo, hơn nữa tài nguyên của Thiên Ô tộc mặc sức cho họ hưởng thụ. Có thể nói đãi ngộ của chi thứ Thiên Ô tộc là nước lên thì thuyền lên, thậm chí hơn xa dòng chính.

Sao đám người Ô Bành Định, Ô Bành Nham chi thứ Thiên Ô tộc không ủng hộ cho được?

Ô Bành Định, Ô Bành Nham lên tiếng ủng hộ thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, mấy trưởng lão dòng chính liếc nhau, khó thể chọn lựa.

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân tiếp tục bảo:

- Các vị trưởng lão! đọc truyện mới nhất tại .

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chậm rãi nói:

- Nếu các ngươi không muốn phụng Ô Bành Xuân ta làm tộc trưởng thì có thể mang theo mạch dòng chính các ngươi rời đi, Ô Bành Xuân ta tuyệt đối không ngăn cản.

- Giờ thì quyết định đi!

Có thể mang mạch dòng chính rời đi?

Mấy trưởng lão dòng chính Thiên Ô tộc mắt sáng lên.

Nhưng sau đó mặt bọn họ lộ nụ cười khổ.

Rời đi rồi sao?

Rời khỏi Thiên Ô quần đảo, bọn họ không có một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, chỉ xem như là trung hình chủng tộc. Mà trung hình chủng tộc muốn di chuyển trong Thiên Thánh giới rất khó khăn, tìm nơi cư trú vô vàn gian khó. Lang bạt trong Thiên Thánh giới. Gặp bằng cướp siêu lớn sẽ tổn thất thảm trọng, e là suy sụp thậm chí bị hủy diệt.

Ở lại Thiên Ô quần đảo dù dòng chính Thiên Ô tộc chịu thiệt phân phối ít chút nhưng còn có thể hưởng dụng.

Ít nhất có cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh như thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân che chở, không đến mức bị đại hình chủng tộc khác khi dễ.

Mấy trưởng lão dòng chính Thiên Ô tộc đẳng cấp lục tinh toàn là cáo già, sao không hiểu điều này? Trong lòng bọn họ thầm quyết định.

Mấy trưởng lão dòng chính Thiên Ô tộc đẳng cấp lục tinh lập tức lên tiếng:

- Chúng ta nguyện ý phụng thất trưởng lão làm tộc trưởng!

Thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trầm giọng nói:

- Ủm! Nếu các vị đã biết điều thì mọi chuyện đều tốt, yên tâm đi, lúc trước các vị hưởng tài nguyên như thế nào, khi Ô Bành Xuân ta trở thành tộc trưởng thì sẽ không chiếm một chút, mọi người vẫn được đãi ngộ trưởng lão.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nghiêm túc nói:

- Mọi người lấy đại cục làm trọng, chú trọng Thiên Ô tộc ta phát triển, đoàn kết đồng lòng, đừng sinh ra ý tưởng gì nữa. Sau này dòng chính, chi thứ Thiên Ô tộc là một thể, tuy hai mà một!

Dù là trưởng lão dòng chính hay chi thứ đều lên tiếng:

- Chúng ta tuân mệnh!

Dòng chính, chi thứ Thiên Ô tộc là một thể.

Đám người tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân biết đây chỉ là tình huống hiện nay. Có lẽ mấy trăm năm, ngàn năm sau dòng chính, chi thứ Thiên Ô tộc là một thể. Sau này con cháu dòng chính tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hậu thế của hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, Ô Bành Định, Ô Bành Nham chậm rãi hưởng thụ càng nhiều tài nguyên, được đến đãi ngộ tốt hơn. Từ từ dòng chính mới của Thiên Ô tộc sẽ sinh ra. Có lẽ mấy chục vạn , mấy trăm năm sau mâu thuẫn giữa dòng chính, chi thứ lại hiện ra.

Đây là tình huống không thể tránh khỏi khi đại hình chủng tộc phát triển, có nghĩ nhiều cũng vô dụng.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân trầm giọng nói:

- Bây giờ Dương Thạc tiền bối, Nhân Hoàng điện hạ đi huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc chúng ta tẩy lễ đi.

- Thiên Ô tộc ta bắt đầu từ bây giờ hễ đạt tới cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh đều có thể vào huyết trì cao cấp tẩy lễ.

- Đi!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lắc người dẫn theo Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc bay hướng huyết trì cao cấp.

- Cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh đều được vào huyết trì cao cấp tẩy lễ?

Nhìn bóng lưng đám người tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân rời đi, lão nhân Thiên Ô tộc biểu tình trầm trọng.

- Huyết trì cao cấp này có năng lượng hữu hạn. Gom góp tích lũy năng lượng một vạn năm mới đủ ột người tiến hành một lần tẩy lễ. Hiện nay huyết trì tích lũy sáu vạn năm năng lượng chỉ đủ cho sáu người tẩy lễ. Sáu danh ngạch này sớm bị sáu Bán Thần Thú tộc dự định.

- Đám người Ô Bành Xuân đi vào tẩy lễ thì sáu Bán Thần Thú tộc sẽ không chịu bỏ qua.

Mặt lão nhân cực kỳ âm trầm.

Lão nhân không phải ai khác hơn là trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh.

Huyết trì cao cấp không phải có năng lượng mãi, huyết dịch trong huyết trì là siêu cấp cường giả thời thượng cổ, tuy rằng chỉ còn lại huyết dịch nhưng sự sống chưa biến mất.

Những huyết dịch này giống như cường giả vô thức có thể tự động tu luyện, tự động hấp thu năng lượng trong thiên địa.

Hấp thu năng lượng một vạn năm đủ ột vô giả tiến hành một lần huyết mạch tẩy lễ .

Lúc trước huyết trì cao cấp tích lũy năng lượng cho tám người, Thiên Ô tộc dự định hai lần là Ô Vân Thường, Cửu Tử Long tẩy lễ, còn lại sáu lần bị sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc dự định. Nhưng trong sáu chủng tộc chưa xuất hiện siêu cấp thiên tài trẻ tuổi như Ô Vân Thường, Cửu Tử Long nên sáu danh ngạch không sử dụng.

Trong sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc nếu có siêu cấp thiên tài sinh ra thì lập tức dùng sáu lần danh ngạch ngay.

Đương nhiên sử dụng danh ngạch đều là thiên tài có thiên phú rất cao, có cơ hội trở thành tộc trưởng đời tiếp theo.

Tộc trưởng đời tiếp theo lớn lên cần mấy vạn năm, sau đó huyết trì cao cấp lại tích lũy ra năng lượng tiến hành vài lần tẩy lễ nữa. Sau đó bao gồm Thiên Ô tộc, bảy chủng tộc chọn tộc trưởng đời tiếp theo, lại sử dụng danh ngạch tẩy lễ.

Cứ thế tuần hoàn.

Đương nhiên, không phải mỗi một thiên tài trong abyr chủng tộc tẩy lễ xong có thể trưởng thành.

Nhưng ít nhất có một nửa trưởng thành đến đẳng cấp thất tinh.

Tức là ột trăm vạn năm ra năm mươi siêu cấp thiên tài đẳng cấp thất tinh.

Trong một trăm vạn năm này tộc trưởng bảy chủng tộc trao đổi, thường có hai, ba đời tộc trưởng, có khi là hai mươi mấy tộc trưởng, lại một vài đại trưởng lão, cộng lại khoảng năm mươi người.

Huyết trì cao cấp miễn cưỡng đủ cho bảy Bán Thần Thú tộc sử dụng.

Lúc trước thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không có tư cách sử dụng huyết trì cao cấp này.

Bây giờ tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mang theo đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc trực tiếp sử dụng huyết trì cao cấp, còn quy định cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh Thiên Ô tộc đều được dùng. Vậy là đừng nói sáu danh ngạch không còn bao nhiêu, tương đương năng lượng huyết trì cao cấp tích lũy không đủ cho cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh Thiên Ô tộc, Thuần Nhân tộc dùng.

805. Chương 746: Độ Phù Hợp Với Huyết Trì

Vô Tận Thần Công

Chương 746: Độ phù hợp với huyết trì

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh sắc mặt khó xem nói:

- Quá bậy bạ!

- Xúc phạm lợi ích của sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc thì họ sẽ không bỏ qua!

- Hừ! Thuần Nhân tộc làm sao đối kháng với sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc? Trong sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc có ba cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh!

- Xúc phạm lợi ích của sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc, Thiên Ô tộc tiêu rồi.

Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh trầm nghĩ:

- Bậy bạ với cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh là bảo hồ lột da, sau này Thiên Ô tộc ta chỉ có nước bị hủy diệt! Không thể được, phải ngăn cản chúng lại. Bây giờ ta liên lạc với Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, còn có Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc trên lục địa, khiến các cao thủ nhanh chóng đến ngăn cản Ô Bành Xuân và Thuần Nhân tộc!

Lúc này đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào sớm đến bên huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc.

Huyết trì cao cấp này tồn tại trong cung điện.

Vù vù vù vù vù!

Đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào vào trong cung điện.

Đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào mới vào cung điện thì chợt nghe có thanh âm vang lên.

- A? Là ai? Sao dám vào điện đường huyết trì?

- Tiểu tử Thiên Ô tộc? Hừ, đây là điện đường huyết trì, là bảy chủng tộc chúng ta cùng sở hữu. gần mười vạn năm nay Thiên Ô tộc các người chiếm hai lần tẩy lễ rồi, chiếm ích lợi như vậy cần chờ vài chục vạn năm nữa. Bây giờ các người lại đi vào làm gì?

Dương Thạc nhìn xung quanh, nhướn mày nói:

- A? Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc? Trong cung điện này có sáu cường giả đẳng cấp lục tinh thuộc sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc. Đây là sáu chủng tộc lúc trước Thiên Ô tộc liên minh đó sao?

Trong cung điện huyết trì, Dương Thạc liếc sọt hát hiện sáu cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh hình dạng khác nhau là cường giả của Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc. Không cần nghĩ cũng biết tất nhiên là người Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc Thiên Ô tộc kết minh phái tới.

Thiên Ô tộc kết minh với sáu chủng tộc.

Gồm Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc.

Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc đều là Bán Thần Thú tộc, đại hình chủng tộc, thực lực không thua gì Thiên Ô tộc. Trong đó có ba chủng tộc thậm chí ra siêu cấp cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh.

Chẳng qua Hồ Kinh tộc chỉ có hai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

Tử Sa tộc chỉ có một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh có độ phù hợp với huyết trì cao cấp, chính là cao thủ cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh.

Tuy Kim Thử tộc có ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh đã rời khỏi Kim Thử tộc phiêu bạt khắp nơi trong Thiên Thánh giới, định vào đẳng cấp thần vương. Cho nên cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của ba chủng tộc tuy có đẳng cấp bá chủ nhưng số lượng không bằng Thiên Ô tộc,

Nếu về số lượng, chất lượng đều hơn xa Thiên Ô tộc thì sợ là Thiên Ô tộc không xứng đứng ngang với họ.

Trừ ba chủng tộc Hổ Kinh tộc, Tử Sa tộc, Kim Thử tộc, ba chủng tộc khác hoặc là có hai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, hoặc là có ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh thực lực không tầm thường.

Cộng với Thiên Ô tộc, bảy chủng tộc kết minh, cùng nhau bảo vệ huyết trì cao cấp này.

Mặc dù huyết trì cao cấp ở Thiên Ô quần đảo nhưng lệ thuộc vào liên minh bảy chủng tộc, muốn tiến vào huyết trì phải được bảy chủng tộc cho phép.

Trong cung điện này, sáu cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh đến từ Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc lại đây giám sát Thiên Ô tộc.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lạnh lùng liếc sáu cường giả:

- Mấy vị!

- Hôm nay Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân đã chết, Thiên Ô tộc do Ô Bành Xuân ta thống lĩnh. Huyết trì cao cấp ở trong Thiên Ô quần đảo của ta thì là tài sản của Thiên Ô tộc!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lạnh lùng nói:

- Lúc trước sáu chủng tộc các ngươi liên hợp áp chế, bức ép Thiên Ô tộc ta giao ra nhiều quyền sử dụng huyết trì, kiểu hành động khi dễ Thiên Ô tộc ta thế này Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân chịu được nhưng Ô Bành Xuân ta thì không! Bây giờ quyền sử dụng huyết trì này thuộc về Thiên Ô tộc ta, hôm nay Ô Bành Xuân muốn sử dụng huyết trì cao cấp. Đám tôm tép sáu chủng tộc các ngươi muốn ngăn cản ta sao?

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí thế mạnh mẽ bao phủ sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc.

Sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc biến sắc mặt nói:

- Cái gì?

Bộp bộp bộp!

Sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc bị khí thế của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chấn nhiếp thụt lùi vài bước.

- Ô Bành Xuân. Ngươi cai quản Thiên Ô tộc?

- Hay cho Ô Bành Xuân, định thu lại quyền sử dụng huyết trì cao cấp, thuộc ở hữu của Thiên Ô tộc các ngươi? Hay cho Ô Bành Xuân, thật là không biết trời cao đất rộng!

- Thiên Ô tộc nho nhỏ cho dù Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân còn sống chỉ miễn cưỡng đứng ngang hàng với sáu chủng tộc chúng ta. Nay Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân đã chết, dựa vào một cường giả đẳng cấp thấp tinh Ô Bành Xuân ngươi sớm không bằng sáu chủng tộc chúng ta. Muốn độc chiếm huyết trì cao cấp đúng là nằm mơ!

- Ha ha ha ha ha ha! Thiên Ô tộc suy sụp, liên minh bảy chủng tộc sẽ bìa trừ Thiên Ô tộc các ngươi!

- Biết điều thì nhường ra Thiên Ô quần đảo, Hổ Kinh tộc ta nhận giúp các ngươi, Hổ Kinh tộc cai quản huyết trì cao cấp cho!

- Sau này trăm vạn năm cho các ngươi cơ hội vào huyết trì tẩy lễ hai lần!

- Nếu không nghe . . .

- Sáu chủng tộc chúng ta hợp sức diệt sạch Thiên Ô tộc, để các ngươi không có cả một cơ hội!

Trong cung điện, sáu cường giả trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc tuy bị khí thế của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chấn nhiếp nhưng nghe nói tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân đã chết thì nhanh tranh cười, uy hiếp rống gầm.

truyện cập nhật nhanh nhất tại chòm

806. Chương 746: Độ Phù Hợp Với Huyết Trì (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 746: Độ phù hợp với huyết trì (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhường Thiên Ô quần đảo?

Huyết trì cao cấp nhường cho Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc cai quản?

Trong trăm vạn năm cho cơ hội vào huyết trì tẩy lễ hai lần?

Cái này đè ép Thiên Ô tộc quá đáng.

Trong trăm vạn năm cho cơ hội vào huyết trì tẩy lễ có hai lần? Vốn bảy chủng tộc mỗi một chủng tộc có mười bốn cơ hội tẩy lễ trong trăm vạn năm.

Bây giờ hai cường giả đẳng cấp thấp tinh của Thiên Ô tộc chết, chỉ còn mình tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là cao thủ đẳng cấp thất tinh thế là bị Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc khi dễ trong trăm vạn năm cho cơ hội vào huyết trì tẩy lễ có hai lần. Nếu thật sự như vậy thì Thiên Ô tộc sẽ suy sụp, cuối cùng càng lúc càng yếu, bị hoàn toàn áp chế, mất cơ hội tẩy lễ.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân sắc mặt âm trầm, thầm nghĩ trong lòng:

- A? Quả nhiên.

- Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân đã chết sáu chủng tộc liền muốn áp chế Thiên Ô tộc ta. May mắn ta kết minh với Thuần Nhân tộc, có minh hữu như Dương Thạc, nếu không thì sợ là Thiên Ô tộc sẽ tuột dốc trong tay ta.

Đang lúc tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân suy nghĩ, bên tai vang thanh âm lạnh lùng.

-Ồn ào!

Là Dương Thạc!

- Đám con kiến sáu chủng tộc này nói nhảm quá.

- Các ngươi cảm miệng hết đi!

Dương Thạc khê quát, vung tay bùm một tiếng, khí thế mạnh liệt đánh hướng sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc.

- Cường giả đẳng cấp thấp tinh?

Sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc biến sắc mặt, cảm giác áp lực đè ép như không khí đông thành thực chất. Trong phút chốc sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc không thể nhúc nhích.

Sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc vẫn cao giọng quát:

- Là cường giả đẳng cấp thấp tinh . . . Sao có thể? Chẳng phải Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân của Thiên Ô tộc đã chết rồi sao? Tại sao lại có một vị cường giả đẳng cấp thấp tinh nữa? Không đúng, người này không phải là Thiên Ô tộc. Hay cho Ô Bành Xuân, cầu kết với ngoại tộc giết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, đoạt ngôi vua Thiên Ô tộc. Giờ muốn phản bội liên minh bảy chủng tộc sao?

- Ô Bành Xuân, người muốn chết mà, mau buông chúng ta ra!

- Hừ!

- Ta phản bội liên minh bảy chủng tộc?

- Mới này không biết là ai khi hay Thiên Ô tộc ta tổn hao lớn thực lực thì muốn khi dễ Thiên Ô tộc, cướp đoạt lợi ích của Thiên Ô tộc. Không phải ta phản bội liên minh bảy chủng tộc mà là liên minh bảy chủng tộc phản bội Thiên Ô tộc ta!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cười lạnh nói với sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc:

- Nói đúng ra thì ai cũng không có phản bội ai, hết thầy lấy thực lực làm chính. Thiên Ô tộc ta có thực lực kém bị các người khi nhục. Thiên Ô tộc ta thực lực cường đại thì sáu chủng tộc các người ở trước mặt Thiên Ô tộc ta chỉ là con chó. Tiếc rằng hiện nay thực lực Thiên Ô tộc ta không yếu đi mà tăng mạnh. Sáu chủng tộc các người chỉ có thể nhìn Thiên Ô tộc ta nổi lên!

- Ô Bành Xuân, người . . .

- Hừ, không biết trời cao đất rộng!

- Người không tưởng tượng được thực lực của sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc ta đâu!

- Chỉ là đẳng cấp thất tinh sơ giai, ếch ngồi đáy giếng!

Sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc quát mắng.

- Không nghe chúng nói nhiều nữa, phong!

Dương Thạc không muốn đấu võ mồm với đám sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc, phát tay, năng lượng bảy sắc quán quanh họ.

Sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc không thể nhúc nhích được nữa.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Đây là sau khi ta đi vào đẳng cấp thất tinh linh ngộ ra tù giam bảy sắc, bản đơn giản mê trận nguyên tố bảy sắc bên ngoài vòng xoáy bảy sắc. Tác dụng chủ yếu là giam cầm kẻ địch, nhưng tù giam bảy sắc mới sáng tạo bước đầu, đối phó với cường giả đẳng cấp thấp tinh thì hơi lao lực nhưng đủ cho cường giả Hư Không Võ Thánh đẳng cấp lục tinh rồi!

- Những người sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh vốn giết ngay càng tốt, nhưng mệnh gián của họ còn trong chủng tộc, nếu giết thì sẽ đánh rạn động cơ, dẫn đến cường giả đẳng cấp thấp tinh của sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc tới.

Dương Thạc chậm rãi nói:

- Thực lực hiện tại của chúng ta đối phó với đám cường giả đẳng cấp thấp tinh sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc thì hơi rắc rối, không thể dùng thực lực tuyệt đối chấn nhiếp bọn họ. Cho nên trước tiên không chế đám này đi, đừng giết.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân gật đầu, nói:

- Ừm! Vậy cũng tốt.

Sáu cường giả trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc đẳng cấp lục tinh kêu lên:

- Người dám không chế chúng ta . . . Chờ khi tộc trưởng, trưởng lão biết được thì sẽ giết các người!

Dương Thạc liếc sáu cường giả trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc đẳng cấp lục tinh:

- Phải lục tìm trên người nguyên tố, đừng để lại loại ngọc giản truyền tống, miễn cho tiết lộ tin tức!

Dương Thạc vung một tay, không gian giới chỉ trên thân sáu cường giả trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc đẳng cấp lục tinh bay ra, bị hấn cầm lấy. Toàn thân sáu cường giả trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc đẳng cấp lục tinh cũng bị Dương Thạc dùng thần hồn tìm kiếm một lần, xác định không có thiết bị truyền tin gì như ngọc giản.

- Phải rồi, không chừng bọn họ có bí pháp thiên phú truyền tin, phong tỏa luôn thần hồn vậy.

Dương Thạc vung tay, từng luồng sáng bảy sắc bắn vào trán sáu cường giả trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc đẳng cấp lục tinh, phong tỏa thần hồn của họ.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Được rồi, bây giờ có thể đi vào trong huyết trì cao cấp.

- Huyết trì cao cấp ở nội điện.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lắc người nhanh chóng vào trong nội điện.

Két két két két két!

Cửa nội điện mở ra, huyết trì cao cấp to cỡ bảy, tám chục trượng xuất hiện trước mắt đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, Dương Thạc, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Huyết trì cao cấp này không có gì lạ, huyết dịch bên trong là màu tím vàng, không phải màu đỏ bình thường. Bên trong ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố, Dương Thạc đứng trước huyết trì cao cấp như đối diện một vị siêu cấp thượng cổ cường giả, vĩnh hằng Vô Thánh đại năng.

807. Chương 747: Triệu Tập Cường Giả Đẳng Cấp Thấp Tinh

Vô Tận Thần Công

Chương 747: Triệu tập cường giả đẳng cấp thấp tinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Khi Dương Thạc nhìn chăm chăm vào huyết trì cao cấp thì trong óc toát ra một ý niệm.

- Huyết trì, độ phù hợp với bản thân là ba phần.

Dương Thạc nhìn huyết trì cao cấp, ngẩn ra.

- Trong óc ta toát ra độ phù hợp với huyết trì cao cấp?

Nhưng ngay sau đó lòng Dương Thạc nhẹ nhõm.

Trên cơ bản Dương Thạc sử dụng bất cứ thứ gì, dùng đan dược, tu luyện công pháp võ kỹ, thậm chí sử dụng pháp khí đều sẽ thấy độ phù hợp giữa chúng với mình. Độ phù hợp càng cao thì khi sử dụng uy lực càng lớn, điều này rất bình thường. Ví dụ như cường giả thuộc tính hỏa tu luyện bí pháp thuộc tính hỏa, sử dụng pháp khí thuộc tính hỏa thì uy lực tăng gấp mấy lần.

Một võ giả sử dụng thứ gì không chỉ là công pháp, ngay cả đan dược, pháp khí, vân vân và vân vân đều có độ phù hợp.

Tiến vào huyết trì cũng có độ phù hợp.

Chẳng qua lúc trước Dương Thạc từng vào huyết trì nhưng trong đầu không toát ra tin tức độ phù hợp.

Bởi vậy đột nhiên có tin độ phù hợp làm Dương Thạc sửng sốt.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Lần đầu tiên không hiện ra độ phù hợp mà lần này thì có?

Dương Thạc liếc đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đẳng cấp lục tinh.

- Huyết trì và Nhân Hoàng có độ phù hợp không đến một phần.

- Huyết trì và tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân có độ phù hợp không đến một phần.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, còn có hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào độ phù hợp với huyết trì không đủ một phần.

- Không đủ một phần thì sẽ không biểu hiện ra?

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không lẽ lúc trước độ phù hợp giữa ta với huyết trì đề giai không đủ một phần nên mới không hiện ra?

Chuyện này rất có thể.

Nhưng tại sao Dương Thạc với huyết trì đề giai không đủ một phần độ phù hợp bây giờ lại đạt đến ba phần? Dương Thạc lấy làm lạ.

Chính lúc Dương Thạc nghi hoặc thì tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lên tiếng:

- Là huyết trì này đây.

- Huyết dịch bên trong là màu tím vàng. Huyết trì do thượng cổ tiên thiên sinh linh chết rơi máu hình thành. Máu của những thượng cổ tiên thiên sinh linh chưa chắc có màu hồng, có một số đủ màu sắc như tím, lam, xanh, vàng, đủ cả.

- Nhưng dù là màu gì, nếu huyết mạch cao giai chút sẽ có sắc vàng, máu huyết trì này là tím vàng.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhìn huyết trì cao cấp, thở hắt ra, chậm rãi nói:

- Chắc là máu của một siêu cấp thượng cổ tiên thiên sinh linh Vĩnh Hằng Võ Thánh để lại. Cường giả Vĩnh Hằng Võ Thánh có thực lực mạnh mẽ, linh ngộ toàn bộ pháp tắc đến mười phần, một ngón tay đủ nghiền nát chúng ta.

Thượng cổ tiên thiên sinh linh, vĩnh hằng Võ Thánh?

Linh ngộ tất cả nguyên tố áo nghĩa đến đỉnh cao nhất mười phần?

Dương Thạc nghe tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân kể, lòng máy động.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Vĩnh Hằng Vô Thánh ngộ tất cả nguyên tố áo nghĩa đến mười phần, trong máu của Vĩnh Hằng Vô Thánh tất nhiên ẩn chứa mọi pháp tắc áo nghĩa. Lúc trước ta vào tiểu hình huyết trì linh ngộ áo nghĩa chỉ có sáu loại, độ phù hợp với tiểu hình huyết trì không cao. Bây giờ ta lĩnh ngộ chín loại nguyên tố áo nghĩa, cơ bản lĩnh ngộ hết nguyên tố áo nghĩa, độ phù hợp với huyết trì cao cấp này cao hơn nhiều.

Dương Thạc đã tự hiểu tại sao bây giờ có độ phù hợp cao.

Dương Thạc hơi mong chờ.

- Độ phù hợp cao lại tiến hành huyết trì tẩy lễ, không biết sẽ có ích lợi gì đây?

Đúng lúc này, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân lên tiếng:

- Được rồi, đừng chậm trễ nữa, mọi người vào trong huyết trì tẩy lễ đi.

- Huyết trì cao cấp chỉ có thể cho sáu người tiến hành tẩy lễ, chúng ta tiến nhập trong đó vừa lúc dùng hết năng lượng năm lần tẩy lễ. Dù cho cường giả đẳng cấp thấp tinh sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc có đến cũng không cứu vãn được.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Hoàn thành tẩy lễ rồi thực lực của chúng ta tăng nhiều, khi đó cường giả đẳng cấp thấp tinh sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc có đến cũng dễ đối phó.

- Ủm! Vào trong huyết trì.

Đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc không chút do dự lác người nhanh chóng vào trong Thiên Ô tộc.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân tiếp tục bảo:

- Hoàn thành tẩy lễ rồi thực lực của chúng ta tăng nhiều, dễ đối phó cường giả đẳng cấp thấp tinh sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc hơn. Tuy cường giả đẳng cấp thấp tinh sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc cường đại nhưng tạm thời không cần quá lo, bọn họ muốn tụ tập lại trong thời gian ngắn là không thể nào. Tối đa có một, hai chủng tộc, khoảng ba, bốn cường giả đẳng cấp thấp tinh đến thôi.

Sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc, Hồ Kinh tộc có hai cường giả đẳng cấp thấp tinh, Tử Sa tộc có một vị, Kim Thử tộc có hai cao thủ đẳng cấp thất tinh thường trú trong tộc. Ba chủng tộc khác, Hải Xà tộc, Thiên Âu tộc, Thần Ngưu tộc thì Thần Ngưu tộc có hai người, cộng lại là mười ba cường giả đẳng cấp thấp tinh. Mười ba cường giả đẳng cấp thấp tinh cùng nhau đến khó mà chống lại.

Nhưng khả năng mười ba cường giả đẳng cấp thấp tinh tập kết lại là rất nhỏ.

Nên biết rằng rất nhiều cường giả đẳng cấp thấp tinh đang tiềm tụ.

Trước kia ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân muốn tập kết cần Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân kêu tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ra. Nếu không phải Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân có thiếu kiên nhẫn thì bình thường ít nhất ba tháng ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh của Thiên Ô tộc, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, thất trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mới xuất quan.

Bây giờ muốn tập kết đủ mười ba người cần thời gian càng lâu hơn.

Nên bình thường sẽ không có nhiều cường giả đẳng cấp thấp tinh đến một lần.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Tẩy lễ trước rồi nói.

- Tẩy lễ huyết trì cao cấp khác với huyết trì cấp thấp. Tiến hành một lần cần năm ngày nên phải nắm chắc thời gian.

Năm người liền tập trung tinh thần hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp vào bản thân, tiến hành huyết trì tẩy lễ.

- Năng lượng này quả nhiên dâng trào hơn trong huyết trì cấp thấp.

Dương Thạc ở trong huyết trì cao cấp cảm giác rõ ràng nó mang đến năng lượng mạnh mẽ.

- Hấp thu! xem tại

Lòng Dương Thạc máy động, hấp thu năng lượng bên trong.

Khi đám người Dương Thạc, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bắt đầu huyết trì tẩy lễ thì một góc hẻo lánh nhất trong Thiên Ô quần đảo, một bóng người lao nhanh đi.

808. Chương 748: Lại Chờ Hai Ngày!

Vô Tận Thần Công

Chương 748: Lại chờ hai ngày!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chính là Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chính!

- Ở đây chắc là rất bí ẩn rồi.

Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chính trầm nghĩ:

- Bây giờ truyền tin cho sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc, báo với họ là Ô Bành Xuân muốn tính độc chiếm huyết trì cao cấp.

Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chính lấy ra một khối ngọc giản.

Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chính nhanh chóng truyền tin:

- Lão Kinh Ngư có đó không?

Đối tượng truyền tin là trưởng lão của Hồ Kinh tộc. Trưởng lão của Hồ Kinh tộc này xem như cùng thế hệ với Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chính, cổ hủ sống mấy chục vạn năm, bối phận cao hơn cả tộc trưởng Hồ Kinh tộc.

Chốc lát sau ngọc giản bên kia vang thanh âm:

- Lão mục, không ngờ ngươi chủ động liên lạc với ta. Mặt trời mọc từ hướng tây sao? Nói đi, có chuyện gì!

Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chính trầm giọng nói:

- Lão Kinh Ngư, Thiên Ô tộc ta ra việc lớn!

- Ô Bành Xuân liên hợp với Thuần Nhân tộc giết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân. Bây giờ Ô Bành Xuân trở thành tộc trưởng của Thiên Ô tộc, hắn muốn độc chiếm huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc. Hiện tại Ô Bành Xuân đã mang mấy người Thuần Nhân tộc vào trong huyết trì cao cấp, ngươi hãy mau thông báo cho tộc trưởng, đại trưởng lão của các người. Nếu muộn thì sợ là năng lượng trong huyết trì cao cấp bị bọn họ tiêu hao hết!

Trưởng lão của Hồ Kinh tộc ở bên kia giật mình kêu lên:

- Cái gì?

Trưởng lão của Hồ Kinh tộc trầm giọng nói:

- Có chuyện như vậy? Lão mực, đa tạ người nhắc nhở! Hay cho Ô Bành Xuân, hết sức to gan, ta lập tức báo cáo với tộc trưởng, đại trưởng lão!

Trưởng lão của Hồ Kinh tộc cảm ơn xong nghiêm túc nói:

- Lão mực, người báo tin cho ta biết xem như người coi trọng ta, nếu người đã xem trọng Hồ Kinh tộc ta thì chuyện qua đi hãy mang con cháu của người tham gia vào Hồ Kinh tộc ta đi. Hồ Kinh tộc cho người vị trí trưởng lão, hậu đại của người có đãi ngộ ngang với con cháu Hồ Kinh tộc!

Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh mừng rỡ nói:

- Lão Kinh Ngư, đa tạ người có lòng!

Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh biết bây giờ Thiên Ô tộc chỉ còn mỗi tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, lần này lão cáo mật, sau khi sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc giết chết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân thì Thiên Ô tộc sẽ suy sụp, khi đó Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh cũng không có kết quả tốt.

Bây giờ trưởng lão của Hồ Kinh tộc làm ra bảo đảm thì Trưởng lão dòng chính của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chinh rất vui mừng.

- Không nói nữa, ta đi báo cho tộc trưởng, đại trưởng lão.

Trưởng lão của Hồ Kinh tộc nói xong chấm dứt liên lạc.

Hồ Kinh tộc.

Nơi Hồ Kinh tộc cư trú là dưới biển, đây cung điện cực kỳ sâu nơi đáy biển. Trong đây cung điện to lớn là nơi tộc trưởng Hồ Kinh tộc ở lại. Tộc trưởng Hồ Kinh tộc có tên là Kinh Đông Lộ, cường giả tu vi đẳng cấp thất tinh, coi như đệ nhị cường giả trong Hồ Kinh tộc.

Đệ nhất cường giả Hồ Kinh tộc là đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết.

Đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết là võ si, trừ võ học ra không có hứng thú với thứ khác.

Vốn nên là Kinh Đông Huyết làm tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, sau này gã đi vào cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh, viện cớ trùng kích đẳng cấp thần vương không muốn quản lý chuyện thế tục nên chuyển ngôi tộc trưởng cho Kinh Đông Lộ. Bình thường đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết tiềm tu trong tộc.

Giờ phút này, trong cung điện tộc trưởng, tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ nhíu mày nói:

- Cái gì?

- Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân chết rồi?

- Ô Bành Xuân cấu kết với Thuần Nhân tộc muốn độc chiếm huyết trì cao cấp?

Mới nãy trưởng lão của Hồ Kinh tộc truyền tin cho tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ.

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ trầm nghĩ:

- Phải báo việc này cho tộc trưởng hay trưởng lão năm chủng tộc biết. Hay cho Ô Bành Xuân cả gan làm loạn, cho rằng hần và Thuần Nhân tộc có thể ngăn cản sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc ta công phạt sao? Thật là người si nói mộng, ếch ngồi đáy giếng! Ừm, lần này liên lạc với tộc trưởng, đại trưởng lão các tộc khác, ít nhất tụ tập bảy, tám cường giả đẳng cấp thấp tinh đi đối phó Ô Bành Xuân của Thiên Ô tộc và tộc nhân Thuần Nhân tộc!

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ là cường giả đẳng cấp thấp tinh nên cực kỳ cẩn thận.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân và Thuần Nhân tộc cấu kết giết chết được tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, hiển nhiên thực lực của tộc trưởng của

Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân và bên Thuần Nhân tộc không yếu. Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ không sợ tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, muốn không có chuyện gì ngoài ý muốn, đối phó với tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ thì phải triệu tập nhiều cường giả đẳng cấp thấp tinh.

Mặc dù tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ mới mắng tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là người si nói mộng, ếch ngồi đáy giếng nhưng gã biết Ô Bành Xuân tuyệt đối không ngu ngốc.

Ô Bành Xuân là cường giả chi thứ của Thiên Ô tộc, có thể tu luyện đến đẳng cấp thất tinh còn bắt chặt cơ hội thiết kế giết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, cuối cùng ngồi trên vị trí tộc trưởng Thiên Ô tộc, rõ ràng Ô Bành Xuân không phải đồ ngốc, tuyệt đối thông minh.

Cực kỳ thông minh.

Bây giờ tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân liên hợp với Thuần Nhân tộc muốn độc chiếm huyết trì, tuyệt đối không phải bốc đồng.

Tất nhiên tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã trải qua đắn đo rồi.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ có điều nghi ngờ.

- Ô Bành Xuân kia và cường giả Thuần Nhân tộc không lẽ có nắm chắc ngăn cản cường giả đẳng cấp thấp tinh sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc công phạt?

Mặc kệ như thế nào, Thiên Ô tộc độc chiếm huyết trì cao cấp không phải là việc riêng của Hổ Kinh tộc, liên quan đến mấy chủng tộc khác, họ cũng nên ra tay. Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết biết chỉ mình Hổ Kinh tộc muốn đối phó Thiên Ô tộc, Thuần Nhân tộc cũng có mạo hiểm nhất định.

Giết chết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, cường giả Thuần Nhân tộc, cuối cùng là sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc phân chia.

Chia ích lợi thì cũng phải chia mạo hiểm.

- Báo cho năm chủng tộc!

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ không có lập tức hành động mà đi liên hệ với tộc trưởng năm chủng tộc, các tộc trưởng, đại trưởng lão cường giả đẳng cấp thấp tinh khác.

- Ngao Hoang Đồ, ngươi có biết Thiên Ô tộc xảy ra không?

- Âu Bằng Phi mau nhận tin đi, Thiên Ô tộc xảy ra việc lớn, huyết trì có nguy hiểm!

- Ngưu Chi Lam, Thiên Ô tộc muốn độc chiếm huyết trì cao cấp!

809. Chương 748: Lại Chờ Hai Ngày! (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 748: Lại chờ hai ngày! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ nhanh chóng báo tin cho năm chủng tộc việc xảy ra với Thiên Ô tộc.

- Cái gì?

- Ô Bành Xuân này to gan quá!

- Lão Kinh, người chờ chút, ta lập tức truyền tống vào cung điện đáy biển của người! Sáu chủng tộc chúng ta bàn cách!

- Chúng ta lập tức chạy đến ngay!

Cường giả đẳng cấp thấp tinh mấy chủng tộc nhận tin lập tức vội vàng đi cung điện đáy biển của Hổ Kinh tộc.

Chỉ nửa canh giờ sau cung điện dưới đáy biển, nơi tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ cư ngụ tụ tập bảy cường giả đẳng cấp thấp tinh. Trong đó trừ tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ ra, có một cường giả Hải Xà tộc thực lực là đẳng cấp thất tinh cao giai. Hai nữ nhân Thiên Âu tộc, tu vi đẳng cấp thất tinh trung giai. Một cường giả Thần Ngư tộc, đẳng cấp thất tinh trung giai. Hai cường giả Kim Thử tộc một là đẳng cấp thất tinh trung giai, một là đẳng cấp thất tinh đề giai. Cộng với tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ là bảy cường giả đẳng cấp thấp tinh.

Nhiều cường giả đẳng cấp thấp tinh tụ tập lại, nếu Hư Không Vô Thánh bình thường biết chắc sẽ kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm.

Trong Thiên Thánh giới thì đẳng cấp thất tinh xem như là thần long thấy đầu không thấy đuôi, chín mươi phần trăm Hư Không Vô Thánh cả đời không thấy một cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ chủ trì cuộc họp:

- Các vị, việc Ô Bành Xuân của Thiên Ô tộc làm hoàn toàn là không nhìn sáu chủng tộc chúng ta, sáu chủng tộc ta không nên bỏ qua!

- Ô Bành Xuân chỉ có tu vi đẳng cấp thất tinh sơ giai, không đáng lo.

- Lần này Ô Bành Xuân liên hợp với Thuần Nhân tộc giết chết Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân đẳng cấp thất tinh cao giai, xem như là sử dụng một ít thủ đoạn tập kích đề tiện, nhưng trong Thuần Nhân tộc ít nhất có một cường giả là đẳng cấp thất tinh trung giai hay thậm chí là cao giai, không dễ đối phó.

- Chúng ta phải làm ra phản ứng, nếu xuất động ít cường giả đẳng cấp thấp tinh thì e rằng vô hiệu.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ trầm giọng nói:

- Bởi vậy ta thông báo ọi người, sáu chủng tộc chúng ta cố gắng điều động mọi cường giả đẳng cấp thấp tinh cùng nhau giết chết Ô Bành Xuân, cùng với cường giả Thuần Nhân tộc!

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, cường giả Thuần Nhân tộc giết tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân, tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ cảm thấy không phải ngay mặt giết.

Trong tình huống đánh nhau ngay mặt thì dù cho thực lực kém cỏi, cường giả đẳng cấp thấp tinh muốn trốn tất nhiên là rất khó bị giết. Bình thường cường giả đẳng cấp thấp tinh chết do bị ám sát tập kích, không kịp chạy trốn. Huống chi có nội gian tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ cảm thấy tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Chiến, Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân chết là vì bị tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ám sát.

Vì vậy sức chiến đấu của tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, cường giả Thuần Nhân tộc không quá mạnh. Đường nhiên cũng không có khả năng quá yếu.

Tổng cộng ba cường giả đẳng cấp thấp tinh, có một, hai cường giả đẳng cấp thấp tinh cao giai thì đáng tin hơn.

Cường giả Hải Xà tộc lên tiếng:

- Lão Kinh, bây giờ bảy người chúng ta tụ tập chẳng lẽ vẫn không đủ sao?

Cường giả của Hải Xà tộc tên là Ngao Hoang Đồ, tu vi đẳng cấp thất tinh cao giai, là tộc trưởng của Hải Xà tộc.

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ có tu vi đẳng cấp thất tinh cao giai, thực lực mạnh nhất trong bảy người nên ăn nói phách lối.

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ liếc tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ:

- Ngay mặt đánh thì đủ rồi.

- Nhưng bảy người chúng ta liên hợp, muốn trăm phần trăm giết Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ thì rất khó khăn. Ô Bành Xuân dám vào huyết trì cao cấp đương nhiên đã chuẩn bị ứng đối với chúng ta. Nói không chừng Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ sớm bày đại trận bên ngoài huyết trì cao cấp, ngăn cản chúng ta năm ngày. Chờ bọn họ hoàn thành huyết mạch tẩy lễ, lập tức trốn ngay. Tuy chúng ta người đông thể mạnh nhưng chưa chắc giữ chân bọn họ được.

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ nói:

- Còn về sự chết sống của Thiên Ô tộc sợ là Ô Bành Xuân không cần quan tâm.

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ tiếp tục bảo:

- Lần này chúng ta kéo ít người đi, một là không công phá đại trận phòng hộ của họ được, hai là không lấy mạng chúng được. Chờ bọn họ hoàn thành huyết mạch tẩy lễ, vô mong rời đi thì dù chúng ta diệt toàn Thiên Ô tộc lại có ích gì?

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ sắc mặt âm trầm nói:

- Ô Bành Xuân có ý định này sao?

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ nói:

- Tiếc là đại trưởng lão, nhị trưởng lão của Hải Xà tộc ta đang bế quan, đến phút mấu chốt nên không thể quấy rầy bọn họ. Nếu không thì Hải Xà tộc ta có thể xuất động ba cường giả đẳng cấp thất tinh rồi.

- Một vị trưởng lão của Thiên Âu tộc ta cũng đang bế quan tiềm tu.

Tộc trưởng của Thiên Âu tộc là một thiếu phụ, tên là Âu Thiên Ngưng, tên là tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng. Tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng mang theo trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao đến, hai người đều là đẳng cấp thất tinh trung giai.

Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam lên tiếng:

- Tộc trưởng của Thần Ngưu tộc ta hiện nay cũng là bế quan tiềm tu, tộc trưởng ta là đỉnh đẳng cấp thất tinh đang là phút mấu chốt trùng kích cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh, sợ là không tiện quấy rầy.

Nghe trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam nói, đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao giật mình kêu lên:

- Ngưu Chi Sơn sắp trùng kích cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh?

Vốn Thần Ngưu tộc có hai cường giả đẳng cấp thất tinh mà giờ chỉ một mình trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam đẳng cấp thất tinh trung giai đến làm người ta hơi bất bình. Giờ đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao nghe trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam nói tộc trưởng của Thần Ngưu tộc sắp trùng kích cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh thì không dám nói gì nữa.

Tộc trưởng của Kim Thử tộc xua tay nói:

- Hai người trong Kim Thử tộc ta đều đến. Đại trưởng lão vân du bốn biển, nói không chừng đang trong bí địa hiểm cảnh nào đó, chúng ta không dám quấy rầy.

Tộc trưởng của Kim Thử tộc có tên là Kim thiên Lai, tu vi đẳng cấp thất tinh trung giai. Gã mang theo trưởng lão tên là Kim Khai Lai, tu vi đẳng cấp thất tinh đề giai.

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ nhú mày nói:

- Nên đến đều đến, còn không thể tới thì . . .

810. Chương 749: Ngộ Tinh Tăng Lên, Thần Hồn Đặc Biệt

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 749: Ngộ Tinh Tăng Lên, Thần Hồn Đặc Biệt

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ nhìn quanh, lên tiếng:

- Phải rồi, tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ không tới sao?

Mấy người còn lại bất mãn nói:

- Đúng vậy, liên minh sáu chủng tộc chúng ta chiếm huyết trì cao cấp, xảy ra việc mà sao Sa Ngũ không lộ mặt ra?

Bọn họ vừa nói xong thì ngoài cung điện truyền đến một thanh âm:

- Các vị, tại hạ lại muộn rồi.

Người đến không phải là tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ, đó là trưởng lão của Tử Sa tộc, cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh:

- Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ ta đang tới phút bế quan mấu chốt, không thể rời đi được nên kêu ta tới xin lỗi một tiếng. Nhưng tộc trưởng của ta nói là tối đa mười ngày, ít nhất hai ngày là bế quan xong, có điều đột phá. Nếu mấy vị chờ được thì tốt nhất là đợi tộc trưởng của ta vài ngày, nếu không chờ nổi thì xin lỗi vậy. Trăm vạn năm tới Tử Sa tộc nguyện ý buông bỏ một lần huyết mạch tẩy lễ làm bồi thường.

Cường giả đẳng cấp thấp tinh duy nhất của Tử Sa tộc chính là tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh.

- Tối đa mười ngày, ít nhất hai ngày?

Đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam liếc nhau.

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ trầm giọng nói:

- Chờ đi.

- Có một vị cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh tọa trấn thì dù là tính an toàn của chúng ta hay xác suất giết đám Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ là rất lớn.

- Sa Ngũ nói ít nhất hai ngày sau xuất quan thì chắc vấn đề không lớn. Tuy đám Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ tiến nhập huyết trì tẩy lễ, nhưng hai ngày đầu là thích ứng năng lượng của huyết trì, đến ngày thứ bốn, năm mới toàn diện hấp thu năng lượng.

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ nói:

- Chờ thêm hai, ba ngày thì năng lượng huyết trì cao cấp sẽ không hao tổn bao nhiêu.

Đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ đồng ý nói:

- Được, vậy thì chờ hai ngày nữa.

- Chờ vậy.

Mấy người khoanh chân ngồi chờ tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ xuất quan.

Cùng lúc đó, trên Thiên Ô quần đảo, trong huyết trì cao cấp.

- Năng lượng huyết trì cao cấp đúng là dâng trào, cực kỳ mạnh mẽ. Ta ở trong huyết trì mà không thể lập tức hấp thu năng lượng ngay, thích ứng một đoạn thời gian mới hấp thu được.

Dương Thạc ngâm trong huyết trì cao cấp, thích ứng năng lượng.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Không biết sáu đại hình chủng tộc Bán Thần Thú tộc có biết chuyện chúng ta muốn độc chiếm huyết trì cao cấp không? ưm, chắc trong đám trưởng lão Thiên Ô tộc thần phục có một ít trong lòng không phục, không chừng đã lộ tin tức. Những chuyện này, không thể không phòng.

Mặc dù Dương Thạc không chế Ô Bành Xuân rồi nhưng không thể bảo đảm tin tức được giữ kín.

Dù sao trưởng lão Thiên Ô tộc đẳng cấp lực tinh chưa chắc thật sự phản phục tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân. Những trưởng lão này khác với sáu cường giả trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thủ tộc, Thần Ngưu tộc, không thể bởi vì sợ bọn họ để lộ bí mật mà giam cầm hết đi. Những 'hàng thần' phải được trấn an.

Nếu bọn họ lộ tin tức thì cũng đành chịu.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Mặc kệ!

- Trước tiên bày trận pháp quanh huyết trì cao cấp, cố gắng kéo dài thời gian vậy.

Dương Thạc vung một tay lên, mê trận bảy sắc xuất hiện quanh huyết trì cao cấp.

Dương Thạc sử dụng mê trận bảo vệ huyết trì cao cấp xong mới thở hắt ra, yên lòng thích ứng năng lượng dâng trào trong huyết trì.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một ngày.

Hai ngày.

Ba ngày.

- Cũng tới lúc rồi, ta đã thích ứng năng lượng trong huyết trì cao cấp. Giờ là thời gian bắt đầu hấp thu!

Giờ phút này, Dương Thạc cảm giác đã hoàn toàn thích ứng năng lượng cường đại trong huyết trì cao cấp. Lúc trước năng lượng trong huyết trì cao cấp tiến vào thân thể Dương Thạc, hắn cảm giác năng lượng tàn phá kinh mạch, va đập kinh mạch làm đau nhói.

Bây giờ năng lượng tiến vào kinh mạch không làm Dương Thạc thấy có gì khó chịu.

Giống như là năng lượng trong huyết trì cao cấp hòa cùng năng lượng trong thân thể Dương Thạc, cho hắn tùy ý hấp thu.

- Hấp thu!

Dương Thạc hít sâu, bắt đầu hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp. truyện copy từ

- A?

Dương Thạc mới bắt đầu hấp thu liền cảm giác nhiều năng lượng trong huyết trì cao cấp ủa hướng thân thể của mình, chạy chồm bên trong. Trong đó một ít năng lượng chạy lên óc Dương Thạc, không ngừng va chạm kinh mạch não.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Liên tục ba huyết khiếu bí ẩn bị năng lượng trong huyết trì cao cấp mạnh mẽ va chạm, Dương Thạc cảm giác ba huyết khiếu kêu ù ù hơi thả lỏng.

- Sắp xông mở ba huyết khiếu? Không biết lần này ba huyết khiếu bị xông mở sẽ có hiệu quả đặc biệt gì? Chắc ngộ tính của ta sẽ tăng lên tiếp, cỡ như Dương Dịch chẳng hạn.

Huyệt khiêu trong đầu bị trùng kích mở, Dương Thạc rất mong chờ sắp đạt được năng lượng.

Lần trước Dương Thạc vào trong huyệt trì, tuy chỉ là huyệt trì cấp thấp nhưng hắn vẫn xông mở huyệt khiêu não, khiến ngộ tính tăng tiến.

Bây giờ Dương Thạc ở trong huyệt trì cao cấp cao cấp, hấp thu năng lượng trùng kích huyệt khiêu, không thể nào không có hiệu quả tốt hơn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Những năng lượng trong huyệt trì cao cấp liên tục trùng kích huyệt khiêu não của Dương Thạc.

Thời gian chậm rãi qua đi.

Một khắc, hai khắc, một canh giờ, hai canh giờ . . .

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đến canh giờ thứ ba thì một huyệt khiêu chịu không nổi năng lượng trong huyệt trì cao cấp trùng kích bị xông mở. Dương Thạc cảm giác đầu óc ù vang. Giống như là trong phút chốc thần trí biến mạnh rất nhiều, suy nghĩ xoay chuyển trong óc nhanh hơn vài bậc.

Dương Thạc vui mừng.

- Một huyệt khiêu bị xông, quả nhiên ngộ tính của ta tăng vọt.

Ngộ tính là năng lực linh ngộ võ đạo, pháp tắc ảo nghĩa của võ giả.

Một người suy nghĩ trì độn, năng lực rất kém thì ngộ tính không quá tốt.

Bình thường ngộ tính cao hay thấp biểu hiện ở mọi mặt. Một là năng lực cảm giác tt, bao gồm năng lực cảm giác ngũ quan. Tiếp theo là tốc độ vận động não. Một người tai không thính, mắt không tỏ, không thấy rõ thứ gì, không nghe rõ thứ gì, tốc độ tiếp tin tức chậm thì làm sao năng lực linh ngộ pháp tắc ảo nghĩa cao được?

Lấy tin tức nhanh, tốc độ vận động não chậm, phân tích tin tức quá chậm thì ngộ tính sẽ không cao.

Một người thông minh trong một khắc não vận chuyển mấy vạn lần. Một kẻ ngu dốt, người mẫn hãn một câu qua ba, bốn canh giờ mới phản ứng lại . . . Ai ngộ tính cao, ai ngộ tính thấp tự nhiên là nhìn qua liền rõ!

Đương nhiên , ngộ tính cũng không có tuyệt đối cao thấp.

Có người ngộ tính võ đạo rất thấp nhưng về mặt vẽ vời, âm nhạc thì ngộ tính rất cao, người như vậy không tính ngộ tính mà rất thông minh.

811. Chương 750: Ở Trước Mặt Các Người Bóp Nát Người Của Các Người

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 750: Ở Trước Mặt Các Người Bóp Nát Người Của Các Người

Lúc trước Dương Thạc ở Trấn Quốc Công phủ trần gian, thiên phú võ đạo rất kém nhưng trí khôn không thành vấn đề.

Mới nãy Dương Thạc cảm giác năng lực tt của mình tăng nhiều, hiệu suất lấy tin tức lớn hơn, não vận chuyển nhanh hơn, năng lực xử lý tin tức mạnh hơn. Một số điểm khó võ đạo lúc trước Dương Thạc nghĩ không ra vào lúc này hình như hơi hiểu.

Không cần nói, ngộ tính võ đạo của Dương Thạc lại tăng lớn.

Dương Thạc hít sâu một hơi, ổn định tâm tình.

- Đây là huyết khiếu thứ nhất, còn có huyết khiếu thứ hai, ba.

Huyết khiếu thứ nhất bị xông mở.

Còn huyết khiếu thứ hai, ba không chống được bao lâu.

Không lâu sau trong óc Dương Thạc vang hai tiếng trầm đục, huyết khiếu thứ hai, ba đều bị trùng kích mở.

- Hai huyết khiếu này . . .

Khi hai huyết khiếu bị xông mở thì Dương Thạc ngẩn ra.

Ngộ tính của Dương Thạc không tăng lên!

Dương Thạc cảm giác thần hồn dường như biến đổi về bản chất. Lúc huyết khiếu thứ hai bị xông, Dương Thạc cảm giác trong thần hồn có đặc tính cực kỳ sắc bén. Khi huyết khiếu thứ ba bị xông, Dương Thạc cảm giác trong thần hồn có đặc tính trầm ổn nặng nề.

Một người thường có rất nhiều đặc chất.

Ví dụ như có người trầm ổn, có người lão luyện, có người đại khí, có người dám nghĩ dám làm.

Những đặc chất này thuộc mặt tinh thần, là thần hồn của họ biểu hiện ra.

Đặc chất lúc trước của Dương Thạc là cứng cõi.

Kiên cường bất khuất!

Dương Thạc từ lúc ban đầu thiên phú cực kém, không buông bỏ tu luyện đến bây giờ từng bước một đi vào đẳng cấp thất tinh, là cao thủ ở Thiên Thánh giới. Dương Thạc dựa vào là phẩm chất kiên cường bất khuất của mình.

Nay hai huyết khiếu trong đầu Dương Thạc mở ra, hẳn đột nhiên có thêm hai loại đặc chất. Một là đặc chất lộ mũi nhọn, dũng mãnh vô địch. Đặc chất khác là trầm ổn vững chãi, không lay chuyển được.

Dương Thạc kinh ngạc nói:

- Hai huyết khiếu này mở ra, thần hồn của ta biến đổi như vậy?

Ngay sau đó Dương Thạc thấy thoải mái.

- Bình thường đặc chất thần hồn của một người là cố định, nhưng ở một vài tình huống sẽ thay đổi. Ví dụ một người nóng nảy gặp biến cố lớn có lẽ sẽ biến trầm ổn, người ta hay gọi đó là ‘mở khiếu’.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Nếu như ta không đoán sai, loại tình huống kia là biến cố bên ngoài kích động, khiến huyết khiếu trong đầu người đó bị mở ra, lấy được đặc chất trầm ổn nên biến thành như vậy.

Một người gặp biến cố lớn sẽ ‘mở khiếu’, tính tình cũng thay đổi.

Người nóng nảy biến trầm ổn.

Người quá cẩn thận biến kiên quyết dám nghĩ dám làm.

Bây giờ Dương Thạc rõ ràng là hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp, tự mình mở khiếu lấy đặc chất ‘mũi nhọn mạnh dạn’, ‘trầm ổn vững vàng’.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Chắc đây là vì kích phát lõi đình thần ứng huyết mạch, đại địa cuồng hùng huyết mạch.

Lõi đình thần ứng lộ mũi nhọn.

Đại địa cuồng hùng trầm ổn vững vàng.

Hiển nhiên Dương Thạc xông hai huyết khiếu đạt được hai loại đặc chất là nhờ hai thần thú huyết mạch.

- Bây giờ thần hồn của ta như là tách ra . . .

Dương Thạc cảm giác thần hồn của mình kỳ lạ.

- Phân!

Lòng máy động, phân hóa thành ba phân thân, thần hồn cũng chia làm ba.

- Ủa? Ba phân thân, ba thần hồn khác nhau?

Dương Thạc phân ra ba phân thân xong tròn mắt.

Lúc trước Dương Thạc phân ra phân thân, thần hồn trong mỗi phân thân giống y như bản thể thần hồn, chỉ có hai mệnh yếu chứ bản chất không khác gì.

Bây giờ thần hồn của Dương Thạc chia làm ba, một thân thể chứa thần hồn gốc, đặc chất là kiên cường bất khuất. Phân thân thứ hai trong thần hồn ẩn chứa đặc chất mũi nhọn. Phân thân thứ ba trong thần hồn có đặc chất trầm ổn vững vàng.

Bản chất ba thần hồn có khác nhau.

Dương Thạc há hốc mồm, vẻ mặt không thể tình:

- Sao lại xuất hiện loại tình huống này?

Ba phân thân, ba thần hồn vẫn có liên hệ rất chặt chẽ.

Thử đặt hết tinh thần vào phân thân lộ mũi nhọn, tạm bỏ qua hai phân thân khác, Dương Thạc cảm giác hẳn như biến thành một người khác. Trong phút chốc Dương Thạc thành cường giả cực kỳ sắc bén, tràn đầy tự tin.

Dương Thạc tập trung toàn bộ tinh thần vào phân thân trầm ổn, phát hiện mình biến trầm ổn rất nhiều.

Lòng Dương Thạc máy động:

- Là vậy sao?

Dương Thạc quát to:

- Biến cho ta!

Phân thân mũi nhọn của Dương Thạc biến thành hình dạng Lõi đình thần ứng.

- Lại biến!

Phân thân trầm ổn biến thành Đại địa cuồng hùng.

- Gru gru gru!

- Grao! Grao grao!

Dùng hai thần hồn khống chế hai phân thân, Dương Thạc cảm giác rất quen tay.

Bản thể Dương Thạc lòng hân hoan:

- Thể này mới là phân thân.

Lúc trước Dương Thạc cũng có thể phân ra phân thân Lõi đình thần ứng, Đại địa cuồng hùng. Thần hồn của Dương Thạc là thần hồn nhân loại khống chế phân thân Đại địa cuồng hùng, Lõi đình thần ứng thấy kỳ kỳ sao đó, không phát huy ra sức chiến đấu được, o bằng sử dụng thân hình nhân loại còn tốt hơn. Bây giờ hai thần hồn, thần hồn mũi nhọn khống chế phân thân Lõi đình thần ứng. Thần hồn trầm ổn khống

chế phân thân Đại địa cuồng hùng, rất quen tay. Sức chiến đấu tăng nhiều khiến thực lực của Dương Thạc tăng vù vù.

- Ta ở trong huyết trì cao cấp chưa đến ba ngày, không hấp thu bao nhiêu năng lượng trong huyết trì cao cấp mà được đến ích lợi như vậy rồi, xem ra độ phù hợp ba phần đúng là không tầm thường.

Dương Thạc rất vui mừng, độ phù hợp ba phần khiến hắn được đến ích lợi từ huyết trì cao cấp nhiều hơn đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đẳng cấp lục tinh.

Ba ngày này Dương Thạc mới chỉ thích ứng năng lượng trong huyết trì cao cấp, vẫn chưa thể hấp thu hết.

Dù vậy thì Dương Thạc được đến ích lợi rất lớn.

Ba huyết khiếu mở ra, thần hồn của Dương Thạc thay đổi về bản chất. Loại thay đổi này mạnh hơn đơn thuần gia tăng gấp vô số lần. Trong thời gian tiếp theo, Dương Thạc hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp chỉ vì tăng cường thân thể, thần hồn của mình, e rằng khó mang đến biến chất cho hắn.

- Tiếp tục hấp thu năng lượng!

Chất không biến được nhưng lượng biến cũng không tệ.

Không ai sẽ ghét bỏ thân thể, thần hồn của mình quá mạnh.

Dương Thạc từ từ nhắm mắt lại, ở trong huyết trì cao cấp vô cùng yên tĩnh hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp.

Cùng lúc đó.

Dưới biển sâu, cung điện đáy biển của Hồ Kinh tộc, trong cung điện lớn nhất.

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ ngồi xếp bằng trong cung điện, mắt khép hờ chợt mở ra.

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ sắc mặt âm trầm nói:

- Sa Ngũ còn chưa xuất quan?

Lần này bảy cường giả đẳng cấp thấp tinh đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai ở trong cung điện chờ tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ, cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh xuất quan, cùng nhau đi đối phó với Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ đẳng cấp thất tinh. Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ nói là từ hai đến mười ngày sẽ xuất quan, bây giờ ba ngày đã qua. Gã không có động tĩnh xuất quan nên đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai hơi sốt ruột.

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ khó chịu nói:

- Sa Ngũ chậm quá, không lẽ phải chờ thêm bảy ngày nữa cho tròn mười ngày hắn mới chịu xuất quan?

Trưởng lão của Tử Sa tộc, cường giả bá chủ đẳng cấp lục tinh lên tiếng:

- Kinh tộc trưởng, tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ ta lần này bế quan tu luyện là để bước vào đẳng cấp thần vương. Theo tộc trưởng nói thì lần này đã tới ngưỡng cửa đẳng cấp thần vương rồi. Đẳng cấp thần vương cao thâm khó dò, lấy thiên phú của tộc trưởng tộc ta phải dò cẩn thận. Nói từ hai đến mười ngày xuất quan, không chừng phải chờ đến mười ngày.

Bình thường tại Thiên Thánh giới, một số võ giả bế quan tu luyện hay đột phá, trước khi tu luyện có thể biết cần thời gian bao lâu mới xong.

Có thể ước chừng thời gian ngắn nhất hay dài nhất là bao lâu.

Bình thường siêu cấp thời gian có thể đột phá trong thời gian ngắn nhất. Như một siêu cấp thiên tài từ đẳng cấp tứ tinh bước vào đẳng cấp ngũ tinh, trước khi bế quan dự tính một năm đến ba năm, thường chỉ cần một năm là đột phá.

Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ tuyệt đối xem như siêu cấp thiên tài .

Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ nói lần này bế quan từ hai đến mười ngày có thể xuất quan, đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai cho rằng gã chỉ cần hai, ba ngày là xong. Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai không biết lần này tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ đã đi đến ngưỡng cửa đẳng cấp thần vương.

Đẳng cấp thần vương là cảnh giới như thế nào?

Cường giả có thể đi vào đẳng cấp thần vương tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài, hơn nữa phải có kỳ ngộ rất tốt. Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ xem như là siêu cấp thiên tài, nhưng trước đẳng cấp thần vương thì thiên phú của gã không là gì.

Có thể nói thiên phú của ai trước đẳng cấp thần vương không là gì cả.

Dù là nguyên tố chi tử của bảy loại nguyên tố, ức vạn năm qua chỉ có vài thiên tài đếm trên đầu ngón tay nhưng không dám nói nhất định đi vào đẳng cấp thần vương, thường chỉ ngừng bước tại đẳng cấp thất tinh.

Muốn ý vào thiên phú trong thời gian ngắn nhất hai ngày xuất quan là không thể.

Trong vòng mười ngày xuất quan, mò đến ngưỡng cửa đẳng cấp thần vương thì tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ đã rất thỏa mãn rồi.

- Sa Ngũ sắp xong đẳng cấp thần vương?

- Đẳng cấp thần vương làm gì dễ trùng kích như vậy? Hắn muốn xuất quan trong ba, năm ngày là không thể nào!

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ trầm giọng nói:

- Không đợi kịp!

- Còn chờ nữa thì năng lượng trong huyết trì cao cấp sẽ bị Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ hấp thu hết.

- Khi đó đã muộn rồi.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ nhanh chóng quyết định:

- Các vị, bây giờ chúng ta xuất phát, đi Thiên Ô quần đảo giết Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ cường giả đẳng cấp thấp tinh!

- Được!

- Bây giờ đi!

Sáu cường giả đẳng cấp thấp tinh tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai cùng đứng dậy, theo tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ xuất phát đi Thiên Ô quần đảo.

Vù vù vù vù!

Tốc độ của bảy cường giả đẳng cấp thấp tinh đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của

Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai cực nhanh, mau chóng xông ra tới truyền tống trận trong dãy cung điện đáy biển.

Thiên Ô quần đảo.

Trong truyền tống trận lóe bầy luồng sáng, đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai xuất hiện.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ xuất hiện trong truyền tống trận, lạnh lùng quát:

- Ô Bành Xuân, ngươi dám từ bỏ liên minh bảy chủng tộc ta, muốn độc bá huyết trì? Mau mau đi ra chịu chết đi! Nếu ngươi đi ra thì Kinh Đông Lộ ta làm chu cho ngươi cái chết sáng khoái, tha thứ Thiên Ô tộc của ngươi, để Thiên Ô tộc trở thành chủng tộc phụ thuộc cho sáu chủng tộc. Nếu không thì Ô Bành Xuân ngươi chết chắc, Thiên Ô tộc sẽ bị chúng ta tiêu diệt hết, không còn một tộc nhân nào!

Sóng âm cuộn cuộn lan khắp Thiên Ô quần đảo.

- Cái gì? Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ đến rồi!

- Là siêu cấp cường giả của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc! Cao thủ đẳng cấp thất tinh!

- Là ai truyền tin tộc trưởng muốn độc chiếm huyết trì cao cấp cho năm chủng tộc này biết?

- Khốn kiếp!

Trên Thiên Ô quần đảo, một số trưởng lão cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp ngũ tinh, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh đều nghe thấy giọng của tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ.

Bọn họ phát hiện đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai đến rồi.

Tuy nhiên một số người này không ra mặt.

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai là bảy cường giả đẳng cấp thất tinh. Gần như có thể nghiền nguyên Thiên Ô tộc mười lần. Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh có ai dám lộ mặt ra đối đầu với đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai? Có thể nói ai đứng ra là người đó khinh thường bảy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

Chỉ tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mới có tư cách đáp lời.

Trong huyết trì cao cấp, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân đã sớm nghe thấy giọng của tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, nhướng mày nói:

- Đám Kinh Đông Lộ đã đến rồi?

- Kinh Đông Lộ, ngươi dám uy hiếp ta?

- Hừ! Đám Ô Bành Xuân, Ô Bành Vân sợ sáu chủng tộc các ngươi nhưng Ô Bành Xuân ta thì không để các ngươi vào mắt! Bây giờ ta đang ở trong huyết trì cao cấp tẩy lễ, các ngươi có ngon thì qua đây đi!

812. Chương 751: Nghiền Nát Cường Giả Thần Ngưu Tộc

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 751: Nghiền Nát Cường Giả Thần Ngưu Tộc

Giọng tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân truyền ra xa.

- Quả nhiên ở trong huyết trì cao cấp.

- Đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai lắc người mang theo tiếng sấm trong phút chốc xuất hiện bên ngoài cung điện huyết trì.

- Phá mở đi!

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ nhích người biến thành con cá voi to khổng lồ đụng mạnh vào, đụng sập một nửa cung điện huyết trì. Ngay sau đó, tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ biến trở về hình người cùng sáu cường giả đẳng cấp thấp tinh khác đứng trong cung điện huyết trì sụp đổ một nửa.

- A? Là các trưởng lão của sáu chủng tộc chúng ta!

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai vào trong cung điện, ánh mắt đầu tiên thấy sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc bị Dương Thạc trói buộc trong nguyên tố loạn lưu bảy sắc.

- Những trưởng lão này bị trói? Cứu họ ra đi! Ừm, bí pháp trói buộc thật quái dị, ẩn chứa bảy loại nguyên tố khác nhau? Hừ, bảy cường giả đẳng cấp thấp tinh chúng ta mỗi người ít nhất lĩnh ngộ hai loại nguyên tố áo nghĩa đến mười phần, muốn phá bí pháp trói buộc rất đơn giản.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ quát to:

- Phá cho ta!

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ cùng mấy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh khác phá bí pháp trói buộc bảy sắc của Dương Thạc.

Bảy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh lĩnh ngộ nguyên tố áo nghĩa rất thâm sâu, có lẽ chưa ai lĩnh ngộ hết bảy loại nguyên tố nhưng mỗi người bình quân lĩnh ngộ hai, ba loại nguyên tố áo nghĩa. Bảy người thêm vào, vứt bỏ những nguyên tố áo nghĩa trùng hợp, bảy loại nguyên tố kim mộc thủy hỏa thổ phong lôi đều được lĩnh ngộ sâu.

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai phá bí pháp trói buộc Dương Thạc chưa rành thì rất đơn giản.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai hành động, bí pháp trói buộc bị phá hỏng.

Thân hình sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc hiện ra.

- A? Không nhúc nhích?

Mắt sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc ngơ ngác, đứng im như tượng.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ hừ lạnh một tiếng:

- Đây là bị trói thần hồn.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ trầm giọng nói:

- Chúng ta liên hợp giải phong thần hồn cho sáu người. Không thể trơ mắt nhìn trưởng lão của sáu chủng tộc chúng ta bị người Thiên Ô tộc khi dễ.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ chuẩn bị cùng sáu cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh ra tay giải phong cho thần hồn của sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc.

Không đợi bọn họ hành động, một thanh âm lạnh băng truyền hướng huyết trì cao cấp:

- Không thể bị Thiên Ô tộc khi dễ?

- Kinh Đông Lộ, Thuần Nhân tộc ta và Thiên Ô tộc muốn khi dễ ai thì ăn hiếp người đó! Chỉ bằng vào người muốn giải cứu sáu người này thì không có cửa đâu!

- Ta chẳng những khi dễ người của sáu chủng tộc người ở Thiên Ô quần đảo còn muốn tại trước mặt bảy cường giả đẳng cấp thất tinh các người giết sáu người này! Dương Thạc ta muốn nhìn xem người ta muốn giết thì bảy người các người dựa vào cái gì, có bản lĩnh gì ngăn được ta!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một thủ ấn to lớn từ trong nguyên tố bảy sắc bao phủ bên ngoài huyết trì cao cấp duỗi ra, hướng tới sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc ở trước mặt đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai.

- Nguy rồi!

- Ra tay ngăn cản tiểu tử này!

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai biến sắc mặt, ra tay đánh vào đại thủ ấn của Dương Thạc, định ngăn cản hắn giết sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bảy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh vội vã đánh ra một kích vào đại thủ ấn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

khiến đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai không ngờ là công kích của họ đánh vào đại thủ ấn không lay động được chút nào, thế đi không giảm đến trước mặt sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc nhẹ nhàng chớp mắt bắt lấy sáu người, bóp chặt. Bùm bùm, sáu cường giả

trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc bị đại thủ ấn công kích bị bóp nát, thành đồng thịt có khí huyết vô cùng tinh thuần.

- Tiểu tử ngươi dám!

- Khốn kiếp!

Mắt thấy đại thủ ấn của Dương Thạc duỗi ra bóp nát sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc trước mặt bảy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai biến sắc mặt, biểu tình cực kỳ khó xem, tức giận quát mắng.

Giờ phút này, hành động của Dương Thạc rõ ràng là tát mặt đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai.

- Trở về cho ta!

Đại thủ ấn của Dương Thạc bóp nát thân thể sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc đẳng cấp lục tinh. Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh lắc người, bùm một tiếng biến thành con bò màu đen to khổng lồ, nguẩy đầu, hai sừng to đâm vào đại thủ ấn của Dương Thạc.

Bùm bùm mấy tiếng, đại thủ ấn Dương Thạc phát ra vỡ nát.

- Bảo vệ!

Cùng lúc đó, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ vung một tay lên, một bức tranh cực kỳ to xuất hiện trong tay của gã. Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ quảng bức tranh to khổng lồ ra phủ trên đồng thịt sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc bị bóp nát, bảo vệ hoàn toàn.

Vù vù vù vù vù!

Bức tranh to lớn tỏa ánh sáng xanh beiecs.

Bức tranh vẽ biển rộng mênh mông ovo ngăn màu lam như có thể hấp thu tất cả.

Thấy tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ lấy ra Đại hải vô lượng đồ thì tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ mừng rỡ.

- Đại hải vô lượng đồ? Hấp thu tất cả công kích dưới đẳng cấp thất tinh. Hay, Hoang Đồ huynh, người bảo hộ thân thể sáu vị trưởng lão, còn thần hồn thì để ta gom cho!

Sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc bị Dương Thạc bóp nát.

Nhưng sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc rốt cuộc là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, đẳng cấp diễn hóa huyết nhục rất cao, dù bị bóp nát thì sự sống không hoàn toàn đánh mất.

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai ra tay bảo vệ đoàn thịt, thần hồn của sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc, vậy mới có thể bảo vệ sinh mạng của họ.

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc,

Kim Khai Lai không để vào mắt sinh mạng của sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc đẳng cấp lục tinh.

Nếu sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc bị Dương Thạc giết trước mặt đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai thì . . .

Là tát mặt rồi!

Loại tình huống này tuyệt đối không cho phép phát sinh!

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ vẻ mặt kiêu ngạo trầm giọng nói:

- Kinh Đông Lộ, các người hãy mau ra tay lấy thần hồn của sáu trưởng lão đi. Thân thể sáu trưởng lão thì giao cho ta!

- Tốt!

- Hãy xem hộ hồn chi kính của ta, thu!

- Chúng ta cũng đến, hồn chi dực pháp, thu lấy!

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ lấy ra một miếng kính nhỏ như tia chớp hành động, thu ba thần hồn bành bồng giữa không trung của sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc. Tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao cũng thi triển ra thần hộ mệnh hồn bí pháp hấp thu thần hồn của hai trưởng lão khác.

Thần hồn của trưởng lão cuối cùng được tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai dùng pháp khí như bình rượu nhỏ lấy đi.

Tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai liếc hộ hồn chi kính trong tay tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, vẻ mặt khát khao:

- Hay cho hộ hồn chi kính, Kinh Đông Lộ, hộ hồn chi kính của người đã tế luyện đến pháp khí đẳng cấp thất tinh sơ giai rồi? Sư hồn hồ của ta không sánh bằng hộ hồn chi kính của người.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ hơi kiêu ngạo nói:

- Có thể lấy thần hồn của sáu trưởng lão chúng ta, đủ rồi.

Đang lúc Lôi kiếp đặc chí thì Dương Thạc trong huyết trì cao cấp lạnh lùng nói:

- A? Thần hồn của sáu trưởng lão này là các người muốn lấy liền lấy được sao?

- Không thể nào!

- Ta giết hết thần hồn của sáu trưởng lão.

Dương Thạc chậm rãi nói:

- Không chứa một tên!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, hai thần hồn của trưởng lão đẳng cấp lục tinh được hồn dực chi pháp của tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao bao bọc chợt nổ tung. Trong tiếng nổ, thần hồn hai trưởng lão cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh biến thành hai đồ án âm dương ngư nho nhỏ, một nửa là quang minh nguyên tố, một nửa là hắc ám nguyên tố, chính là Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc nghiền nát thần hồn hai trưởng lão. Hai tiếng nổ vang lên, hồn dực chi pháp của tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao cũng bị nghiền.

Tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao biến sắc mặt nói:

- Đây là công kích gì vậy?

Lúc trước Dương Thạc dùng năng lượng nguyên tố bảy sắc phong thần hồn của sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc.

Năng lượng nguyên tố bảy sắc bám vào mặt ngoài thần hồn sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc. Bây giờ tuy thần hồn của sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc được đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai lấy đi nhưng năng lượng nguyên tố bảy sắc còn đó. Nay năng lượng nguyên tố bảy sắc bùng phát ra, trực tiếp chuyển hóa thành quang minh hắc ám nguyên tố năng lượng, hình thành Quang ám nguyên tố niễn luân dễ dàng nghiền nát thần hồn hai trưởng lão đẳng cấp lục tinh, bao gồm hồn dịch chi pháp của tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao cũng bị nghiền.

- Nguy rồi!

Giây sau, tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ nhìn hướng Hộ hồn chi kính của mình.

Trên mặt kính bóng loáng của Hộ hồn chi kính vốn có ba lỗ phồn phách bay đi, chính là ba trưởng lão. Giờ phút này, nghe tiếng bùm bùm, thần hồn của ba trưởng lão biến thành ba âm dương đồ án không ngừng xoay chuyển, sắp làm vỡ Hộ hồn chi kính của tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ.

Hộ hồn chi kính là pháp khí đẳng cấp thất tinh, ba Quang ám nguyên tố niễn luân không thể hủy đi nó, xoay chuyển trong mặt kính một lúc sau bùm bùm tan biến.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sư hồn hồ của tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai chỉ là pháp khí đẳng cấp lục tinh nên sao chống được Quang ám nguyên tố niễn luân đẳng cấp thần vương? Vang vài tiếng nổ tung tóe.

- Khốn kiếp!

Tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai lắc người nhanh chóng chạy ra xa mấy chục dặm, tránh đi Quang ám nguyên tố niễn luân nổ tạo thành lực xung kích.

Tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai lớn tiếng hét chói tai:

- Tiểu tử Thuần Nhân tộc, ngươi dám giết trưởng lão của sáu chủng tộc ta?:

Sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc vốn đã được đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai qua cơn giật mình vội cứu lại, không ngờ giây lát sau Dương Thạc dùng Quang ám nguyên tố niễn luân giết chết. Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai rất tức giận.

Dương Thạc trầm giọng nói:

- Các ngươi dám đến Thiên Ô quần đảo của ta thì ta không thể diệt người của các ngươi sao?

- Đừng nói là đám con kiến đẳng cấp lục tinh, dù là các ngươi thì Dương Thạc ta muốn giết liền giết.

- Dương Thạc?

- Muốn giết liền giết?

- Hay nha tiểu tử, để coi ngươi có bản lĩnh đó không!
- Oanh kích trận pháp ngoài huyết trì cao cấp này đi, tóm tiểu tử đó ra!

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai tức giận nhích người đánh ra công kích mạnh nhất của mình vào mê trận bảy sắc bên ngoài huyết trì cao cấp.

Mặc dù Dương Thạc giết sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc trước mặt nhưng đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai quá tức giận không cho rằng thực lực của hắn vượt xa họ. Dù sao cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh chỉ là con kiến với họ, cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh chiến đấu hơi phát ra chút dư âm là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh sẽ chết ngay.

Tuy đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai là bảy cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh nhưng chưa chắc bảo họ được sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc. giống như một người muốn giết chết một con sâu, bảy người có bảo vệ con sâu cỡ nào cũng bất lực. Dương Thạc giết sáu cường giả trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc trước mặt đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai không đại biểu thực lực của hắn mạnh hơn bọn họ.

Hướng chỉ đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai người đông thể mạnh, đầu sợ mỗi mình Dương Thạc Thuần Nhân tộc?

- Mở ra!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thật nhiều công kích đánh vào mê trận bảy sắc bên ngoài huyết trì cao cấp.

Mê trận bảy sắc bên ngoài huyết trì cao cấp lắc lư dữ dội.

- Nguy rồi!

Trong huyết trì cao cấp, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh bị chấn động thì biến sắc mặt. Khóe môi hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào tràn máu, Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc hộc ngụm máu.

Dương Thạc ở trong huyết trì cao cấp biến sắc mặt nói:

- Mê trận bảy sắc chỉ là mê trận, không phải trận pháp phòng ngự. Bảy cường giả đẳng cấp thấp tinh cùng oanh kích mê trận bảy sắc, nó không chịu nổi. Đám người Nhân Hoàng, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là cường giả đẳng cấp lục tinh bị lan đến, chịu trọng thương.

Đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh, thực lực chỉ như con kiến với cường giả Hư Không Vô

Thánh đẳng cấp thất tinh.

Trong lúc đánh nhau đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào bị lan đến thì sẽ nguy hiểm sinh mạng.

- Không thể mặc kệ bọn họ công sát nữa!

- Thôi được, ta tạm dừng hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp. Giết mấy cường giả đẳng cấp thấp tinh rồi tính.

Giờ phút này, Dương Thạc không do dự lắc người, vài tiếng nổ vang lên, alo ra khỏi huyết trì cao cấp. Dương Thạc xuyên qua mê trận bảy sắc đến trước mặt đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai.

- Ra rồi?

- Tiểu tử kia rốt cuộc ra!

- Giết nó!

Thấy Dương Thạc đi ra, mắt đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai sáng lên, phát ra công kích mạnh nhất của mình đối phó Dương Thạc.

813. Chương 752: Ba Phân Thân Giết Sáu Cường Giả

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 752: Ba Phân Thân Giết Sáu Cường Giả

Đi đầu là trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, quát to:

- Hãy xem bí pháp thiên phú của ta đây, vô tận thần lực!

Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam bỗng biến to ra, khóa thành thần ngư khổng lồ mang theo lực lượng cực kỳ mạnh mẽ đánh hướng Dương Thạc.

- To quá.

Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam tấn công, Dương Thạc biến sắc mặt cảm nhận lực lượng.

Trong khoảnh khắc trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam còn mạnh hơn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh Bán Thần Thú tộc khác gấp chục lần, hiển nhiên là tác dụng bí pháp thiên phú của gã, sức tăng gấp mười lần. Tuy bí pháp thiên phú của trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam vô cùng đơn giản nhưng tăng phức nhiều cho sức chiến đấu.

- Cường đại sao?

- Tiếc rằng cường đại nhưng phòng ngự thân thể không tăng lên thì có to hơn cũng vô dụng. Quang ám nguyên tố niễn luân, chết đi!

Dương Thạc đối diện trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, không lùi một tấc, hai tay vung, Quang ám nguyên tố niễn luân bỗng xuất hiện trước mặt hắn. Dương Thạc lắc người, vèo một tiếng Quang ám nguyên tố niễn luân xông hướng trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Ngay sau đó, thân hình to lớn của trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam tiếp xúc với Quang ám nguyên tố niễn luân liền bị nghiền nát. Trong phút chốc ngực trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam thủng một lỗ to. Dương Thạc chui vào trong người trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, Quang ám nguyên tố niễn luân tùy ý phá hư nội tạng.

- Đây là bí pháp gì? Mạnh mẽ như vậy?

Ngực trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam bị phá lỗ thủng hơn. Gã cảm giác khí huyết không ngừng xói mòn. Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc trong thân thể trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam không ngừng biến to, uy lực càng lúc càng mạnh. Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam biến sắc mặt, trên mặt xuất hiện vẻ khó tin.

Bí pháp thiên phú của trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam chính là thần lực bí pháp, nháy mắt tăng gấp mười lần.

Tuy nhiên, chỉ tăng cao lực lượng chứ phòng ngự thân thể, tốc độ, vận vận và vận thì không tăng.

Có được đủ lực lượng nhưng độ mạnh thân thể không đủ, Dương Thạc cảm thấy đúng là một con cọp giấy, không tính là cái gì.

Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc như mũi nhọn sắc bén, thân thể to lớn của trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam giống như thân thể con người.

Một người yếu hơn cây gai rất nhiều.

Vì thân thể con người yếu hơn cây gai nhiều, nên khi lao hướng cây gai thì chỉ có một kết quả, đó là bị gai đâm vào thân thể.

Thế là tạo thành kết quả hiện nay.

Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam biết rõ nhược điểm của mình.

Sau khi trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam sử dụng bí pháp tuy độ mạnh thân thể không tăng lên nhưng gã vốn thuộc Thần Ngưu tộc, da dày thịt béo, lực phòng ngự không yếu. Nhưng trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam không ngờ là Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc có thể dễ dàng phá phòng ngự của gã. Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam vốn cảm thấy dù công kích của Dương Thạc có mạnh hơn cũng chỉ là một cây tăm tre xỉa răng. Gã có thể bóp vỡ nó. Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam không thể ngờ Dương Thạc không phải là cây tăm xỉa răng tre mà là cây gai sắt thép.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Quang ám nguyên tố niễn luân điên cuồng nghiền nát khí huyết trong người trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam.

Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam gào thét:

- Khốn kiếp!

- Dương Thạc, ngươi giết không được ta! Ngươi có thể nghiền thân thể ta nhưng thần hồn của tặc kỳ cường đại. Cường giả đẳng cấp thấp tinh không dễ bị giết chết đâu!

Tuy trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam cảm thấy nguy hiểm nhưng vẫn la lớn.

- Cường đại?

- Mạnh hơn đám Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân gấp mười lần sao?

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Nếu người không mạnh hơn đám Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân gấp mười lần thì ngoan ngoãn chịu chết đi.
Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Quang ám nguyên tố niễn luân chợt biến to ra.

Cảm giác cực kỳ nguy hiểm tràn ngập trong lòng trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam.

Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Vù vù vù vù vù!

Dương Thạc ở trong người trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam nhanh chóng nhúc nhích vọt tới đầu gối. Cơ bắp xương thịt trong người trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam không thể ngăn cản Dương Thạc, bị Quang ám nguyên tố niễn luân ầm ầm nghiền nát. Chớp mắt Dương Thạc đã tới phần não trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam.

- Đi đi!

Quang ám nguyên tố niễn luân nhúc nhích bao phủ đầu trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam.

Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam hoàn toàn biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi, bí pháp của tiểu tử này có tác dụng công kích thần hồn!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một lũ thần hồn của trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam lao ra khỏi đỉnh đầu, muốn chạy trốn.

- Lúc này còn muốn trốn? Chết cho ta!

Ngay sau đó, đầu to lớn của trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam nổ tung, Dương Thạc mang theo Quang ám nguyên tố niễn luân nhanh chóng truy kích. Một tay Dương Thạc vung lên, Quang ám nguyên tố niễn luân bay hướng thần hồn trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam chạy trốn. Quang ám nguyên tố niễn luân ầm ầm chuyển động sinh ra lực hút khổng lồ không gì sánh được. Thần hồn của trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam sao trốn thoát, lập tức bị hút vào Quang ám nguyên tố niễn luân, bị nghiền nát.

Thần hồn trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam phát ra tiếng hét thảm:

- A!

Chớp mắt thần hồn của trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam hoàn toàn bị hủy diệt.

Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam cường giả đẳng cấp thấp tinh nhanh như chớp bị giết, đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi, là bí pháp công kích đẳng cấp thần vương!

- Công kích Bí pháp công kích của tiểu tử này đạt đến đẳng cấp thần vương, chắc bí pháp phòng ngự của hắn không tới trình độ đó. Chúng ta bùng phát công kích mạnh nhất giết chết tiểu tử này!

Tuy đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai biết Dương Thạc vô cùng mạnh mẽ nhưng làm liều, cùng phát động công kích thân thể, thần hồn mạnh nhất của mình.

Tuy Quang ám nguyên tố niễn luân là bí pháp công kích đẳng cấp thần vương.

Nhưng đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai không tin Dương Thạc đã có bí pháp công kích đẳng cấp thần vương còn có bí pháp phòng ngự đẳng cấp thần vương. Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai cùng phát ra công kích mạnh nhất vẫn có thể giết chết Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ há to mồm, một đoàn sáng lam oanh kích hướng Dương Thạc, là bí pháp thiên phú của Hổ Kinh tộc, tuyệt chiêu công kích thủy thuộc tính.

Tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao phát ra từng năng lượng công kích như cánh chim tập sát Dương Thạc.

Trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai há to mồm phát ra sóng âm công kích.

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ phun nọc đồng rắn đen.

Đây chỉ là công kích thân thể của đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai. Sáu cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh phát ra công kích thần hồn của mình, sáu năng lượng mạnh mẽ tấn công đầu Dương Thạc.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Công kích thần hồn thi nhau nhập vào trán Dương Thạc.

Dương Thạc không hề nhú mảy nói: đọc truyện mới nhất tại .

- Chỉ có chút uy lực thể thôi sao?

Công kích thần hồn này không phá được phòng ngự Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc. Quang ám nguyên tố niễn luân không phải là bí pháp công kích, nó là bí pháp phòng ngự thân thể, thần hồn. Những cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh không thể công phá bí pháp cấp thần vương.

Ngay sau đó, Dương Thạc vung một tay lên, năng lượng quang ám bùng phát, Quang ám nguyên tố niễn luân đường kính mười trượng xuất hiện trước mặt hắn, bao bọc lấy hắn. Năng lượng công kích thân thể của đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai đánh vào Quang ám nguyên tố niễn luân.

Phập! Phập! Phập! Phập! Phập!

Những công kích này đều bị Quang ám nguyên tố niễn luân nghiền nát, hóa thành quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố căn nguyên nhất dung nhập vào Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc.

- Cái gì? Không có chút hiệu quả?

Mắt thấy cực kỳ nhẹ nhàng ngăn cản sáu người oanh sát, đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai biến sắc mặt.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ rống to:

- Dương Thạc này có tu vi ít nhất là đỉnh đẳng cấp thất tinh, thậm chí rất có thể là cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh! Không thể đối địch được, trốn mau!

Trốn!

Công kích không có hiệu quả liền chạy trốn.

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh, không ai dây dưa chậm chạp. Công kích của họ không tạo thành chút tổn thương cho Dương Thạc, đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai không thể ngăn công kích từ hắn. Giờ không trốn thì làm sao bây giờ?

Vù vù vù vù vù!

Đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai lao nhanh bỏ chạy.

- Muốn đi sao? Không dễ vậy đâu.

Lòng Dương Thạc máy động.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên tố loạn lưu bảy sắc nhanh chóng xuất hiện hình thành mê trận giam cầm đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

- Không thể nào giam giữ chúng ta được!

- Đi!

Phành phạch!

Tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao biến thành chim hải âu to lớn đập cánh chấn vỡ mê trận nguyên tố loạn lưu bảy sắc chạy trốn ra ngoài.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ hóa thành hổ kinh to lớn người bắn ra từng cột nước đánh loạn nguyên tố loạn lưu bảy sắc, cũng trốn ra.

Mặt ngoài tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ phủ độc tố đen, nguyên tố loạn lưu bảy sắc tiếp xúc với độc tố liền mất hiệu lực.

Trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai thì chui xuống lòng đất chạy trốn.

- Cường giả đẳng cấp thấp tinh có thủ đoạn nhiều thật.

- Tiếc rằng không thể chạy ra khỏi lòng bàn tay của ta!

Giờ phút này, Dương Thạc hừ lạnh một tiếng:

- Quang ám nguyên tố niễn luân!

Dương Thạc vung một tay, Quang ám nguyên tố niễn luân trước mặt hắn rít gào lao hướng tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ thân hình khổng lồ.

Dương Thạc lắc người, hai phân thân lao ra khỏi thân thể.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một hắc hùng khổng lồ hiện ra, hai chân giẫm xuống đất. Trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai vốn chui vào lòng đất bị hắc hùng giẫm đất thấy người run bần bật, hộc ngum máu.

- Phụt!

- Đây là thứ gì? Công kích của nó xuyên thấu lòng đất. Nguy rồi, đây là người khổng chế đại địa, Đại địa cuồng hùng, thần thú vô địch trên mặt đất.

- Ra mau lên!

Trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai không dám ở lại mặt đất nữa, lặc người chui ra.

- Grao!

Không để trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai chạy trốn, phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc gầm lên, truy kích hai cường giả Kim Thử tộc.

- Gru!

Cùng lúc đó, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc vỗ cánh lao lên trời, tấn công tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao.

Tốc độ của phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc nhanh hơn tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao rất nhiều. Chớp mắt tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao đã bị đuổi kịp.

Tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao biến sắc mặt nói:

- Tốc độ nhanh quá!

Bọn họ đều là Bán Thần Thú tộc, tuy có thể biến thành thiên Âu nhưng năng lực bay kém hơn Thiên Âu thần thú rất nhiều. Dù là Thiên Âu thần thú thật sự chỉ am hiểu nại lực, tốc độ bay cự ly ngắn không phải là đối thủ của Lôi đình thần ưng.

814. Chương 753: Âm Dương Nguyên Tố Niễn Luân

Vô Tận Thần Công

Chương 753: Âm dương nguyên tố niễn luân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Xẹt xẹt xẹt xẹt! Xẹt xẹt xẹt xẹt!

Phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc đi đến đâu là trên bầu trời tụ tập mây đen, tia chớp dâng tràn.

- Đây là Lôi đình thần ưng!

- Sao có thể như vậy? Sao tiểu tử kia có sủng thú Lôi đình thần ưng? Hơn nữa là đẳng cấp thất tinh, thực lực ít nhất là đẳng cấp thất tinh cao giai.

Tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao cho rằng phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc là sủng thú của hắn.

- Mau, mau bay xuống, không thể ở giữa không trung. Trên không trung chúng ta đâu không lại Lôi đình thần ưng!

Tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao nhanh chóng đáp xuống đất.

Cùng lúc đó, trên mặt đất.

- tộc trưởng Hồ Kinh tộc, người đi chết đi!

Quang ám nguyên tố niên luân mạnh mẽ nghiền thân hình tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ.

Tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ tức giận quát:

- Khốn kiếp!

- Đi!

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ nhân lúc Dương Thạc giết tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ chạy nhanh như bay.

- Muốn đi? Lại ăn một Quang ám nguyên tố niên luân! nguồn

Dương Thạc vung một tay, Quang ám nguyên tố niên luân tấn công tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ.

- Tiểu tử, ta có chí bảo phòng ngự đẳng cấp thất tinh, người không thể bị thương ta được!

Đại hải vô lượng đồ hiện ra bao bọc thân thể tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, Quang ám nguyên tố niên luân của Dương Thạc đập vào Đại hải vô lượng đồ. Bùm một tiếng, Quang ám nguyên tố niên luân tan biến, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ mượn lực phản chấn nhanh chóng chạy trốn.

Thấy Quang ám nguyên tố niên luân của Dương Thạc công kích Đại hải vô lượng đồ thì nhanh chóng tan vỡ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc, chỉ bằng vào người chưa công phá được Đại hải vô lượng đồ của ta đâu. Ta muốn trốn, người không giữ ta được!

Trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam nhanh chóng lắc người ra xa mấy chục dặm.

Từ hòn đảo có huyết trì cao cấp trên Thiên Ô quần đảo tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ chạy trốn tới trên bầu trời một hòn đảo khác.

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ rốt cuộc là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh cao giai.

Dù là thực lực bản thân tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ hay nội tình đều hơn xa tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh trung giai. Những cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh như tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ pháp khí trên người ít có cái nào là đẳng cấp thất tinh. Trên thân tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ có chí bảo phòng ngự đẳng cấp thất tinh như Đại hải vô lượng đồ, dựa vào chí bảo phòng ngự dù có là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh muốn giết gã cũng rất khó khăn.

Thấy tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ nhanh chóng chạy trốn, Dương Thạc nhướng mày nói:

- A? Muốn đi?

- Hôm nay cho dù không giết được ai thì Ngao Hoàng Đồ người phải chết!

Giờ phút này, Dương Thạc không từ bỏ giết tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ.

- Ở lại cho ta!

- Thần hồn bóc tách!

Mắt thấy tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ sắp chạy trốn, Dương Thạc lại thi triển ra bí pháp bóc tách thần hồn của mình.

Bóc tách thần hồn vốn là bí pháp công kích thần hồn sơ cấp, dưới đẳng cấp tam tinh là dùng tốt nhất, khó thể tổn thương cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

Thần hồn của Dương Thạc quá mạnh mẽ, khống chế bảy loại nguyên tố cộng với quang minh nguyên tố, hắc ám nguyên tố. Dương Thạc lĩnh ngộ bí pháp bóc tách càng sâu sắc hơn. giống lúc trước Dương Thạc ứng đối bí pháp thủy độc của Hải Xà tộc chính là dùng bí pháp bóc tách, tách nguyên tố thủy khỏi thân thể mình, đơn độc hình thành một phân thân và diệt nó nát bét mới thoát khỏi thủy độc thương tổn.

Có thể nói bây giờ bí pháp bóc tách của Dương Thạc đã hoàn toàn khác với trước kia.

Vù vù vù vù vù!

Có lẽ uy lực của bí pháp bóc tách không đạt tới Quang ám nguyên tố niên luân, thậm chí không bằng một nửa. Nhưng dù gì bí pháp bóc tách là bí pháp công kích thần hồn tinh thuần, tốc độ công kích nhanh cực hạn.

Chỉ chớp mắt bí pháp bóc tách như tia chớp tới sau lưng tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ.

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bí pháp bóc tách đã công kích vào thần hồn của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ. Thần hồn của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ lập tức bị Dương Thạc tách ra.

Dương Thạc hừ lạnh một tiếng:

- Đại hải vô lượng đồ của ngươi là chỉ bảo phòng ngự thân thể, ta không tin nó có thể phòng ngự thần hồn của ngươi!

Lòng Dương Thạc máy động, Quang ám nguyên tố niên luân như tia chớp xuất hiện, nhanh chóng tấn công tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ.

- Trốn!

Thần hồn của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ nhanh bị tách ra ngoài, thấy Quang ám nguyên tố niên luân lao nhanh tới. Gã không kịp trở về thân thể. Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ nhanh chóng chạy hướng đông.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tốc độ truy kích của Quang ám nguyên tố niên luân không nhanh.

Quang ám nguyên tố niên luân chậm rãi tiến lên, nghiền nát Hư Không sinh ra lực hút to lớn. Thần hồn của trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ bị hút lấy, muốn bỏ chạy khó như lên trời.

- Khốn kiếp!

- Ta mà muốn trốn thì Dương Thạc ngươi không ngăn được!

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ chửi thề, cắn răng, thần hồn bốc cháy. Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ nương thần hồn thiêu đốt sinh ra năng lượng to lớn, thần hồn của gã vèo một tiếng thoát khỏi lực hút từ Quang ám nguyên tố niên luân, nhanh như chớp chạy ra xa.

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ vừa bỏ chạy vừa cười to, trong miệng kêu gào uy hiếp:

- Ha ha ha ha ha ha! Dương Thạc, tuy bí pháp của ngươi là đẳng cấp thần vương nhưng không giữ ta được. Chờ sau khi ta trở về, lần sau mang cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh của sáu chủng tộc ta đến giết ngươi! Dương Thạc, ngươi chết chắc, chết chắc!

- Quang âm nguyên tố niễn luân này yếu quá? Vậy cho ngươi thấy Quang âm nguyên tố niễn luân phiên bản mạnh nhất đi!

Giờ phút này, Dương Thạc quát to:

- Vỡ ra!

- Gru gru!

- Grao! Grao!

Phân thân Lô đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc trong khoảnh khắc nhanh chóng từ bỏ các cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, 5 Đại hình chủng tộc, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, như tia chớp lao tới trước mặt Dương Thạc. Vang tiếng nổ đécc tại, phân thân Lô đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc nổ tung, dùng tự bạo sinh ra năng lượng to lớn.

815. Chương 753: Âm Dương Nguyên Tố Niễn Luân (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 753: Âm dương nguyên tố niễn luân (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lô đình thần ưng là năng lượng thuộc tính dương, Đại địa cuồng hùng là năng lượng thuộc tính âm.

Phân thân Lô đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc tự bạo, hai loại năng lượng vô cùng cuồng bạo đan vào trước mặt Dương Thạc.

- Năng lượng âm dương, lần này chính là tộc trưởng của Nhân Mã tộc, Mã Phục Long, bí pháp mạnh hơn Quang âm nguyên tố niễn luân!

Dương Thạc quát to:

- Ngao Hoàng Đồ, ngươi hãy ném uy lực Âm dương nguyên tố niễn luân của ta đi!

Hai tay Dương Thạc đẩy, Âm dương nguyên tố niễn luân nhanh chóng xông hướng thần hồn của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ. Vang tiếng nổ đécc tại, Hư Không nhanh chóng vỡ nát. Lực hút mạnh hơn trước gấp mấy lần bao phủ thần hồn của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, muốn hút thần hồn vào Âm dương nguyên tố niễn luân.

Âm dương nguyên tố niễn luân là bản thăng cấp của Quang âm nguyên tố niễn luân.

Hoặc nên nói Quang âm nguyên tố niễn luân là bản đơn giản của Âm dương nguyên tố niễn luân.

Dương Thạc tu luyện cửu âm cửu dương, cuối cùng khống chế toàn bộ âm dương áo nghĩa. Khi đó Dương Thạc sẽ đạt được bí pháp là Âm dương nguyên tố niễn luân, tiếc rằng hiện tại hắn chỉ là nắm giữ một ít sơ cấp nguyên tố áo nghĩa, chỉ có thể thi triển ra giản Quang âm nguyên tố niễn luân bản đơn giản.

Dù là vậy thì Dương Thạc đã hiểu rõ Âm dương nguyên tố niễn luân.

Vào phút mấu chốt cho phân thân Lô đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc tự bạo.

Phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc một âm một dương sinh ra năng lượng cho Dương Thạc thi triển Âm dương nguyên tố niễn luân.

Dĩ nhiên Âm dương nguyên tố niễn luân này không tính là bí pháp tuyệt chiêu bản cuối cùng, uy lực kém chút. Hơn nữa Dương Thạc rất khó khống chế, ngoài ra thi triển cần phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc hao tổn năng lượng hơi lớn.

Sau khi tự bạo phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc, dù Dương Thạc không mất sức chiến đấu nhưng không đủ, sức chiến đấu sẽ giảm đi. Ít nhất giảm mạnh sự kéo dài sức chiến đấu.

Cho nên Âm dương nguyên tố niễn luân là lá bài tẩy của Dương Thạc.

Dương Thạc sẽ không tùy tiện lấy ra.

Lần này tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ muốn chạy trốn nên Dương Thạc lật con bài mạnh nhất của mình.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Âm dương nguyên tố niễn luân cường đại hơn Quang ám nguyên tố niễn luân gấp mười lần.

Nếu nói Quang ám nguyên tố niễn luân chỉ miễn cưỡng đạt tới đẳng cấp thần vương thì Âm dương nguyên tố niễn luân trực tiếp lên đến bí pháp cấp thần vương trung giai hay thậm chí là cao giai. Tuy thần hồn của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ chạy ra khoảng cách rất xa nhưng vẫn bị hút chặt.

Vù vù vù vù vù!

Thần hồn của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ nhanh chóng bay đi.

- Sao có thể như vậy?

Tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ biến sắc mặt nói:

- Lực hút mạnh quá!

Thần hồn của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ hét to:

- Dương Thạc, sao ngươi có thể khống chế bí pháp như vậy? Sao có thể? Không thể nào! Dương Thạc, ngươi không thể giết ta, tuyệt đối không thể! Liên minh Bán Thần Thú tộc ta thề một khi Thuần Nhân tộc nổi lên thì liên minh Bán Thần Thú tộc sẽ đè ép Thuần Nhân tộc. Ngươi dám giết ta thì liên minh Bán Thần Thú tộc sẽ lại tập kết, thật nhiều cao thủ đẳng cấp thất tinh chắc chắn nghiền ngươi thành tro, thành tro!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trogn chớp mắt thần hồn của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ đã bị hút vào Âm dương nguyên tố niễn luân, bị nghiền thành bột phấn, thần hồn tan biến.

- Trốn!

- Trốn mau!

Dương Thạc giết chết tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, dám tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh liều mạng bỏ chạy.

Đặc biệt là tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai. Bốn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh lúc trước bị phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc bám giữ không thể bỏ trốn. Bây giờ Dương Thạc cho nổ phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc, bốn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của

Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai không có áp lực lập tức chạy như bay.

Dương Thạc nhướng mày nói:

- Còn muốn đi sao?

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm dương nguyên tố niễn luân sinh ra lực hút to lớn muốn hút bốn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai.

Bốn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai không thể trốn thoát.

- Hãy xem bí pháp thiên phú của ta đây, vô hạn bội tăng!

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ lắc người khóa thành hổ kinh to lớn. Hổ kinh thi triển bí pháp, thân thể không ngừng biến to ra, chỉ trong khoảnh khắc đã biến to gấp mấy chục lần, dài trăm dặm. Nửa người trước tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ rời khỏi đảo nhỏ có huyết trì cao cấp nhập vào nước biển.

Vù vù vù vù vù!

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ khổng lồ trốn nhanh vào trong nước.

- Muốn đi sao? Chết đi!

Dương Thạc liếc tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, hai tay vung, Ầm dương nguyên tố niễn luân to lớn trước mặt bỗng bay ra, mạnh mẽ bao phủ gã.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ầm dương nguyên tố niễn luân không có Dương Thạc khống chế nhanh chóng biến to, trong phút chốc đã tới đường kính mấy chục dặm chặt chẽ đè ép thân thể tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ.

Lực hút mạnh mẽ hút thân hình tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ lên.

Thân hình to lớn của tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ nhấc lênw khỏi mặt biển.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ không có đường trốn, lớn tiếng gào thét:

- A! A a a! Khốn kiếp, Dương Thạc, ta không cam tâm!

Dương Thạc lạnh lùng nói:

- Ngao Hoàng Đồ đẳng cấp thất tinh cao giai chết dưới tay ta. Kinh Đông Lộ, người kém rất xa, bây giờ chết chắc rồi!

Ngay sau đó, Dương Thạc nhướng mày nói:

- A?

- Ầm dương nguyên tố niễn luân này ngày càng to ra.

Dương Thạc biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi, ta không thể khống chế Ầm dương nguyên tố niễn luân, hiện tại nó càng lúc càng lớn, sắp nổ rồi! Đại Địa Thủ Hộ!

816. Chương 754: Ba Cường Giả Bá Chủ Đẳng Cấp Thất Tinh

Vô Tận Thần Công

Chương 754: Ba cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Người Dương Thạc phát ra năng lượng nâu đất, bảo hộ huyết trì cao cấp của Thiên Ô tộc sau lưng mình. Ngay sau đó, Âm dương nguyên tố niễn luân ở giữa không trung âm âm nổ tung, năng lượng cuồng bạo dâng trào xé rách thân hình tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ ở bên dưới. Mỗi một miếng thịt thành bột phấn, hoàn toàn mất đi sự sống. Thần hồn của tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ bị xé nát, hoàn toàn hình thần đều diệt.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Âm dương nguyên tố niễn luân chợt nổ tung, năng lượng cuồng bạo diệt tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ sau đó bay tứ tán, lao nhanh hướng đám người Dương Thạc, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai. Tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai bị lực xung kích khổng lồ làm hộc máu, văng ra ngoài.

Năng lượng trong Âm dương nguyên tố niễn luân chính là năng lượng phân thân Lôi đình thần ứng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc tự bạo mà ra.

Phân thân Lôi đình thần ứng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc đều là phân thân đẳng cấp thất tinh, ít nhất cỡ đẳng cấp thất tinh trung giai.

Âm dương nguyên tố niễn luân tự bạo tương đương với phân thân Lôi đình thần ứng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc tự bạo.

Bình thường phân thân tự bạo thì cường giả có cùng thực lực bị trúng đòn sẽ trọng thương.

Cường giả thấp một lần trúng chiêu liền chết ngay.

Phân thân Lôi đình thần ứng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc đều là đẳng cấp thất tinh trung giai, bùng nổ thì âm dương giao hòa, uy lực tăng lên một bậc. Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ trung chiêu là cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh trung giai liền chết bất đắc kỳ tử. Đám tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai đều có tu vi đẳng cấp thất tinh trung giai, tuy không trúng chiêu trực tiếp nhưng bị dính một chút thì cũng trọng thương văng ra ngoài.

Năng lượng tự bạo đánh tới trước mặt Dương Thạc.

- Mạnh quá!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Thạc cảm giác người run lên. Giữa ngực khí huyết cuộn cuộn, không chịu nổi hộc ngụm máu.

Đại Địa Thủ Hộ của Dương Thạc bảo vệ đám người Nhân Hoàng Tôn Trung, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào đẳng cấp lục tinh trong huyết trì cao cấp sau lưng hắn, bản thân cũng rắn dưng thân hình đối kháng tự bạo.

May mà thực lực bản thân Dương Thạc đạt tới đỉnh đẳng cấp thất tinh, độ mạnh thân thể rất cao, mạnh hơn bốn cao thủ tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng

Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai đẳng cấp thất tinh rất nhiều. Dương Thạc bị năng lượng tự bạo trùng kích nhưng không có vấn đề quá lớn.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Ngược lại đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, ba cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp lục tinh trong huyết trì cao cấp được Dương Thạc bảo vệ tuy được Đại Địa Thủ Hộ bảo hộ nhưng khó chịu nổi chấn động, thân thể kêu bùm bùm nổ tung. May mắn đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào có sức chiến đấu đẳng cấp lục tinh, đẳng cấp diễn hóa huyết nhục rất cao cộng với ngâm trong máu Vĩnh Hằng Vô Thánh thượng cổ, dù người nổ nhưng trong phút chốc hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp nhanh chóng ngưng kết, cơ bản không có gì tổn thương.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc lại ngưng tụ thân hình nhìn Dương Thạc bên ngoài huyết trì cao cấp, lòng rung động:

- Dương Thạc . . . Thực lực mạnh quá.

Ban đầu Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc gặp Dương Thạc thì sức chiến đấu của hắn kém hơn gần một chút.

Bây giờ Dương Thạc chẳng những đi vào đẳng cấp thất tinh, còn đạt tới thực lực đỉnh hoặc cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh. Bốn cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh đám người tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai ở trước mặt Dương Thạc như tên hề, hai người bị hắn giết, trọng thương bốn người, thất bại thảm hại.

Bây giờ Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc chỉ có thể ngược nhìn Dương Thạc.

- Bốn cường giả đẳng cấp thất tinh kia . . .

Vù vù vù vù vù!

Chính lúc này, Dương Thạc thấy bốn cường giả tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh bị thương.

Dương Thạc lắc người phân ra bốn phân thân đến trước mặt bốn cường giả tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

Dương Thạc vung một tay, từng đợt năng lượng trói buộc bảy sắc trói hết bốn cường giả tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh.

- Các vị hãy ngoan ngoãn thần phục đi, lập khế ước bí pháp, cùng Thuần Nhân tộc ta kết minh, suốt đời suốt kiếp không phản bội. Ta có thể tha cho các ngươi một mạng, quyền sử dụng huyết trì cao cấp mỗi trăm vạn năm chia cho tộc các ngươi mười danh ngạch. Nếu không thì bốn người chết hết, hai chủng tộc sẽ rút xuống trung hình chủng tộc, suy sụp ngàn triệu.

Dương Thạc lạnh lùng quát:

- Các ngươi đều là người thông minh, hãy tự nguyện chọn!

Dương Thạc muốn bốn cường giả tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh thần phục Thuần Nhân tộc.

Giống như Thiên Ô tộc, kết minh với Thuần Nhân tộc.

Đương nhiên bốn cường giả tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh khác với Thiên Ô tộc. Thiên Ô tộc thần phục sớm nhân, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân coi như có giúp đỡ Dương Thạc đối phó Đại trưởng lão của Thiên Ô tộc, Ô Bành Vân nên được lợi ích nhiều nhất. Gần như ngang hàng với Thuần Nhân tộc. Bây giờ Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc kém hơn chút, đãi ngộ thấp hơn nhiều.

817. Chương 755: Dương Thạc Có Hoàn Thành Tẩy Lễ Được Không?

Vô Tận Thần Công

Chương 755: Dương Thạc có hoàn thành tẩy lễ được không?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai lên tiếng:

- Đúng rồi, Dương Thạc tiền bối, các chủng tộc Hồ Kinh tộc, Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thần Ngưu tộc sẽ không bỏ qua.

Tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai biểu tình nghiêm túc nói:

- Trong mấy chủng tộc này còn có không ít siêu cấp cường giả. Lợi hại nhất là đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết, và tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ. Ngoài ra Ngưu Chi Sơn của Thần Ngưu tộc sắp đi vào cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh, nếu ba người kia đến thì . . .

Lúc trước tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai không muốn thần phục Dương Thạc một là vì sợ Thuần Nhân tộc bị diệt, Kim Thử tộc chịu vạ lây.

Thứ hai là vì lúc trước Dương Thạc đắc tội ba vị cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết, tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ, Ngưu Chi Sơn của Thần Ngưu tộc.

Nếu Dương Thạc không thể ngăn cản ba vị cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết, tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ, Ngưu Chi Sơn của Thần Ngưu tộc thì Thuần Nhân tộc sẽ gặp tai họa.

Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc cũng tiêu đời.

Dương Thạc nhíu mày nói:

- Ba vị cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh? Tộc trưởng của Thần Ngưu tộc sắp đi vào cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh?

Lúc trước Dương Thạc có lẽ hẳn sẽ đối đầu với hai cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết, tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ. Nhưng Dương Thạc không ngờ là tộc trưởng của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Sơn cũng sắp bước tới gần cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh. Hiện tại Dương Thạc đối phó với ba cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh thì không thể nắm chắc có bao nhiêu phần thắng.

Dương Thạc thở hắt ra:

- Phù, mặc kệ nó.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Đường núi sẽ có đường đi, trước tiên tẩy lễ huyết trì rồi tính.

- Hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp xong sức chiến đấu của ta chắc sẽ đạt được đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ sáu lần thậm chí là một trăm lẻ bảy lần, sức

chiến đấu tăng thêm bốn phần. Cộng với tuyệt chiêu Âm dương nguyên tố niễn luân, chưa chắc không có phần thắng.

- Tiếp tục tẩy lễ!

Dương Thạc lắc người vào trong huyết trì cao cấp.

Dương Thạc có chỗ dựa của mình.

Hiện tại Dương Thạc chỉ mới đi vào đẳng cấp thất trọng lôi âm Võ Thánh, có lẽ còn tiềm lực rất lớn chưa đào móc ra. Không nói thứ khác, Dương Thạc ngâm trong huyết trì cao cấp một đoạn thời gian, hấp thu năng lượng huyết dịch thượng cổ Vĩnh Hằng Võ Thánh xong thực lực sẽ càng tiến một bước.

Khi đó có Áo giáp bội tăng tăng phúc, sức chiến đấu của Dương Thạc sẽ tăng vùn vút.

cơ sở sức chiến đấu gấp một trăm lẻ sáu lần thậm chí là một trăm lẻ bảy lần là chuyện nhỏ.

Khi đó dù Dương Thạc đối mặt cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh cũng sẽ không yếu thế.

Dương Thạc thầm nghĩ:

- Cho dù là đánh không lại, tốt xấu cũng có thể chạy trốn.

Bây giờ Dương Thạc có sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh, bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc do hắn nắm giữ. Nếu đánh không lại thì Dương Thạc mang bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc chạy trốn không có gì khó. Tóm lại muốn giết Dương Thạc, tiêu diệt Thuần Nhân tộc là chuyện không thể nào.

Dương nhiên chỉ khi bắt đắc dĩ Dương Thạc mới bỏ trốn.

Dương Thạc mang theo bí bảo Đại trận phòng hộ của Thuần Nhân tộc chạy trốn thì Thiên Ô tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc sẽ gặp tai họa.

Hiện nay ba chủng tộc là minh hữu với Thuần Nhân tộc, cuối cùng nếu Dương Thạc và Thuần Nhân tộc bỏ trốn thì tương lai còn ai chịu kết minh cùng Thuần Nhân tộc nữa?

Sau này Thuần Nhân tộc sẽ đơn độc một mình tác chiến.

- Không đến lúc bắt đắc dĩ thì phải liệu một phen.

- Không tin cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh sẽ không đến cỡ nào!

Trong lòng Dương Thạc không hề sợ hãi ba cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh Hồ Kinh tộc, Tử Sa tộc, Thần Ngưu tộc.

Dù gì Dương Thạc có sức chiến đấu không kém.

Quang âm nguyên tố niễn luân, bí pháp cấp thần vương toàn công kích, phòng ngự không phải ăn chay. Huống chi Dương Thạc có lá bài cuối là Âm dương nguyên tố niễn luân.

- Trước tiên hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp, hoàn thành tẩy lễ đã.

Dương Thạc thở hắt ra, vứt bỏ tạp niệm, tiếp tục hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp.

Cùng lúc đó, Hồ Kinh tộc, cung điện đáy biển.

Trong một toà cung điện cực kỳ bí ẩn.

Một nam nhân trung niên thân hình cao to chột mở mắt ra.

- A? Sao . . . Kinh Đông Lộ chết? Sao có thể?

Trước mặt nam nhân trung niên là một ngọc giản vỡ nát, ngọc giản ỡ là mệnh giản của tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ. Mệnh giản vỡ cho thấy tộc trưởng của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ đã chết.

- Không có khả năng, không có khả năng . Tuy thực lực của mê trận bảy sắc bên ngoài huyết trì cao cấp không mạnh nhưng cũng là đẳng cấp thất tinh, dù cường giả đẳng cấp thất tinh cao giai hay đỉnh cấp, chỉ

cần không có bí pháp công kích cường đại thì không thể dễ dàng giết chết Kinh Đông Lộ được. Không lẽ . .
. Kinh Đông Lộ gặp phải cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh?

Mặt nam nhân trung niên cao to tràn đầy khó tin.

- Kinh Đông Lộ là tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, bình thường tọa trấn trong Hổ Kinh tộc sao gặp cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh được? Không lẽ cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh xâm nhập Hổ Kinh tộc ta?

Nam nhân trung niên từ từ lắc đầu, nói:

- Không đúng, nếu thật sự có cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh đánh tới thì sao ta không biết?

- Mặc kệ, đi ra ngoài nhìn xem.

Nam nhân trung niên lắc người, âm âm lao ra khỏi cung điện bí ẩn.

Nam nhân trung niên không phải ai khác hơn, chính là siêu cấp cường giả, cao thủ cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh, đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết.

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết vốn tiềm tu trong Hổ Kinh tộc.

Nhưng bế quan tiềm tu cũng không đại biểu không có thể xuất quan.

Bình thường một siêu cấp cường giả, bế quan vài chục năm, mấy trăm năm thậm chí là mấy ngàn năm rất ít có lúc chân chính không thể bị quấy rầy. Ví dụ như đang đột phá, không thể bị quấy rầy, như là bỗng nhiên tiến nhập đến trạng thái ngộ đạo không thể bị quấy rầy, trong trạng thái thiên nhân hợp nhất không thể bị quấy rầy.

Trên thực tế, đột phá, ngộ đạo, trạng thái thiên nhân hợp nhất, những thứ này không kéo dài lâu.

Bế quan một ngàn năm chỉ có một năm là đột phá, ngộ đạo, trạng thái thiên nhân hợp nhất đã xem như nhiều, còn lại có thể cường ép ngừng tu luyện.

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết có mệnh gián của tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ.

Tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ chết, sao đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết có tâm tình tiếp tục tu luyện?

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết lập tức lao ra khỏi cung điện bế quan.

- Đi tìm người hỏi!

818. Chương 755: Dương Thạc Có Hoàn Thành Tẩy Lễ Được Không? (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 755: Dương Thạc có hoàn thành tẩy lễ được không? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vù vù vù vù vù!

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết lắc người lao nhanh hướng một trưởng lão đẳng cấp lục tinh quân sự trong Hổ Kinh tộc.

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết đến chỗ trưởng lão đẳng cấp lục tinh quân sự trong Hổ Kinh tộc hỏi sơ liên biết tình hình của tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ.

- Cái gì? Thiên Ô tộc bản bội liên minh sáu chủng tộc chúng ta, cùng Thuần Nhân tộc độc chiếm huyết trì cao cấp? Kinh Đông Lộ và mấy Lôi đình áo nghĩa chủng tộc khác đi hỏi tội? Không lẽ Kinh Đông Lộ bị cường giả Thuần Nhân tộc, Thiên Ô tộc giết chết?

Mặt đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết xanh mét:

- Khốn kiếp!

- Kinh Đông Lộ thật bất cần!

- Cường giả Thuần Nhân tộc kia có thể giết chết đám Ô Bành Chiến, Ô Bành Vân thì cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh bình thường sao là đối thủ được?

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng giận dữ.

- Cường giả Thuần Nhân tộc kia chắc đã đi vào cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh, một mình ta đi chưa chắc có thể đánh bại hẳn.

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết cẩn thận hơn tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ rất hiền.

Có thể giết tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ không phải cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh thì là gì? Cho dù không là cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh thì cũng có thủ đoạn cao cường khó lường.

Tóm lại một mình đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết không có phần thắng tuyệt đối.

Dù có phần thắng thì sao? Có thể đánh bại cường giả Thuần Nhân tộc nhưng không thể giết chết thì cũng vô ích. Muốn đi báo thù cần tập hợp lực lượng mạnh nhất một hơi giết chết cường giả Thuần Nhân tộc, đây mới là chân chính báo thù!

- Đi kêu Sa Ngũ, Ngưu Chi Sơn.

Lòng máy động, đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết trầm nhủ.

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết lấy ra một khối ngọc giản truyền âm cho tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ:

- Sa Ngũ, ngươi chưa bế quan xong sao? Mau đi ra, liên minh bảy chủng tộc chúng ta sắp tiêu vong. Thiên Ô tộc phản bội hợp tác với Thuần Nhân tộc, tộc trưởng Hổ Kinh tộc ta bị bọn họ giết rồi!

Đám cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh bọn họ có ngọc giản truyền tấn cho nhau.

Giọng tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ phát ra từ ngọc giản:

- Kinh Đông Huyết, ngươi đừng sốt ruột.

- Lúc trước Sa Ngũ ta có ngộ đạo giờ đang tiêu hóa thành quả, không qua năm, sáu ngày thì không xuất quan được. Ngươi đừng quấy rầy ta, chờ sau khi xuất quan rồi nói.

Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ nói:

- Ngươi liên hợp với mấy người Hải Xà tộc, Tử Sa tộc, Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc trước hỏi rõ tình hình đi.

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết nói:

- Vậy ngươi cố gắng xuất quan nhanh lên.

Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ mới ngộ đạo xong, đang tiêu hóa thành quả, dưới loại tình huống này không quấy rầy già thì tốt hơn. Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết hiểu đạo lý đó.

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết nói:

- Ta liên lạc với đám Hải Xà tộc trước.

Đại trưởng lão của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết liên lạc cùng cường giả Tử Sa tộc.

- A? Cái gì? Mệnh giản của tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ cũng bị phá nát? Quả nhiên là vậy. Ngay sau đó, đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết phát hiện ba chủng tộc Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Hải Xà tộc không nhận thông tin của gã.

- Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc, Thần Ngưu tộc, mấy tên đẳng cấp thất tinh này không nhận tin nhắn của ta? Khốn kiếp, ba chủng tộc này chắc từ bỏ liên minh bảy chủng tộc rồi!

Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ lên tiếng:

- Kinh Đông Huyết, đã bảo người đừng nóng mà!

Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ nói:

- Lúc trước sáu chủng tộc chúng ta đi Thiên Ô quần đảo ta có biết chút tình huống. Thiên Âu tộc, Kim Thử tộc dốc hết lực lượng cường giả đẳng cấp thất tinh bị cường giả của Thuần Nhân tộc hàng phục, áp chế cũng chẳng có gì lạ. Nhưng tộc trưởng của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Sơn đang bế quan đột phá, không đi, ít nhất Thần Ngưu tộc sẽ không dễ dàng bị Thuần Nhân tộc hàng phục. Chờ Ngưu Chi Sơn đi ra rồi nói.

Tộc trưởng của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Sơn bế quan đang đột phá nên tất nhiên là đóng tín hiệu.

Đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết biểu tình nghiêm túc hỏi:

- Ngưu Chi Sơn bế quan đột phá? Hẳn là cường giả đỉnh đẳng cấp thất tinh lần này đột phá chắc đi vào hàng cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh.

Tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ lên tiếng:

- Ngưu Chi Sơn bế quan đột phá ngắn thì một, hai ngày, lâu thì mười ngày là có thể xuất quan. Chờ đi, chúng ta cùng nhau đối phó cường giả của Thuần Nhân tộc.

Đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết nói:

- Cũng được, Sa Ngũ, người tinh tâm tiềm tu đi, ta không quấy rầy người!

Đại trưởng lão của Hồ Kinh tộc, Kinh Đông Huyết khoanh chân ngồi chờ tộc trưởng của Tử Sa tộc, Sa Ngũ, tộc trưởng của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Sơn xuất quan.

Thiên Ô quần đảo, trong huyết trì cao cấp.

Thời gian chậm rãi qua đi, mười ngày trôi qua.

- Hấp thu xong rồi!

- Một lần này huyết mạch tẩy lễ đã hoàn thành!

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cùng ra khỏi huyết trì cao cấp.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân rất là vui mừng nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Bí pháp thiên phú của ta cũng biến thành thủy độc! Hơn nữa mạnh hơn thủy độc của Ô Bành Chiến. Nữa, chắc nên gọi là thủy mộc chi độc. Ngộ tính của ta mạnh hơn Ô Bành Chiến, ta sớm hiểu được thủy mộc pháp tắc áo nghĩa, hiện tại bí pháp thiên phú là thủy mộc chi độc cũng rất bình thường.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào vui sướng nói:

- Bí pháp thiên phú của ta tăng mạnh.

- Hình như ngộ tính của ta tăng lên, lĩnh ngộ pháp tắc nguyên tố nhanh rất nhiều.

Tuy Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc không có bí pháp thiên phú nhưng tăng ngộ tính, lĩnh ngộ pháp tắc nhanh hơn thì còn tốt hơn cả bí pháp thiên phú.

Tạm thời Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc tăng tiến hữu hạn nhưng thành tựu tương lai nhờ vào tầng ngộ tính sẽ vượt xa đám người tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào.

- Ủa? Sao Dương Thạc còn chưa đi ra?

Giờ phút này đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân mới phát hiện Dương Thạc chưa ra khỏi huyết trì cao cấp.

- Dương Thạc còn đang hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp? Bình thường hấp thu năm ngày là có thể hoàn thành huyết mạch tẩy lễ, sao Dương Thạc vẫn chưa hoàn thành?

Đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nhìn Dương Thạc vẫn đang ngâm trong huyết trì cao cấp, tiếp tục hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp.

819. Chương 756: Bí Pháp Thiên Phú Hoàn Toàn Mới

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 756: Bí Pháp Thiên Phú Hoàn Toàn Mới

xem tại

Lúc trước Dương Thạc đánh nhau với đám người tộc trưởng của Hổ Kinh tộc, Kinh Đông Lộ, tộc trưởng của Hải Xà tộc, Ngao Hoang Đồ, tộc trưởng của Thiên Âu tộc, Âu Thiên Ngưng, trưởng lão của Thiên Âu tộc, Âu Bằng Mao, trưởng lão của Thần Ngưu tộc, Ngưu Chi Lam, tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai, trưởng lão của Kim Thử tộc, Kim Khai Lai tốn chút thời gian.

Dương Thạc ngâm trong huyết trì cao cấp lâu hơn chút không có gì lạ, trạng thái hiện tại của hắn hơi quái. Cho dù ngâm lâu nhưng Dương Thạc nên tẩy lễ huyết mạch đến cuối rồi, tốc độ hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp giảm nhiều.

Nhưng sự thật không phải như vậy.

Hiện nay tốc độ hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp của Dương Thạc không hề yếu bớt.

- Có chuyện gì?

- Hình như . . . Dương Thạc có thể hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp nhiều hơn chúng ta.

Thấy tình hình này, đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ngẩn ngơ.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc nhìn Dương Thạc, chậm rãi nói:

- Có thể hấp thu nhiều năng lượng trong huyết trì cao cấp là chuyện tốt. Bây giờ Dương Thạc không có gì khác lạ, hắn là siêu cấp thiên tài khó gặp trong ức vạn năm nay. Gặp tình huống khác lạ cũng bình thường. Tóm lại chỉ cần Dương Thạc chịu được thì hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp càng nhiều càng tốt.

- Ủm! Đó là tất nhiên.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân gật đầu, nói:

- Tốt nhất là Dương Thạc hút khô năng lượng trong huyết trì cao cấp, bao gồm huyết dịch của thượng cổ Vĩnh Hằng Võ Thánh cũng hút vào người, có đặc tính của Vĩnh Hằng Võ Thánh là tốt nhất.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân biết rõ vị trí của mình ở đâu.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân sống dựa vào Dương Thạc để bảo vệ mình và Thiên Ô tộc, bắt chặt hẳn. Dương Thạc càng cường đại thì tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân càng được nhiều ích lợi.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân không hề ghen tỵ Dương Thạc biến mạnh.

Thiên Thánh giới to lớn, ức vạn năm qua xuất hiện vô số thiên tài. ghen tỵ với nhiều thiên tài như vậy thì làm sao tu luyện? Bất cứ võ giả cường đại nào đầu tiên là ổn định tâm tình của mình, ban đầu tu luyện như thế nào thì như thế ấy. Có truy cầu nhưng không nên quá xa vời, có như vậy mới đi đến cảnh giới càng cao được.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân là một cường giả có tâm tính rất tốt.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân sẽ không đổ kỵ Dương Thạc.

Hướng chi tình hình hiện tại của Thiên Ô tộc, Thuần Nhân tộc không tốt chút nào, nói không chừng ngày nào đó ba vị cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh của Hồ Kinh tộc, Tử Sa tộc, Thần Ngưu tộc chạy tới. Thực lực của Dương Thạc càng mạnh thì càng có cơ hội ngăn cản, thậm chí là đánh bại ba vị cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh của Hồ Kinh tộc, Tử Sa tộc, Thần Ngưu tộc. Nếu Dương Thạc không mạnh là Thiên Ô tộc, Thuần Nhân tộc toi đời.

Giờ phút này, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân cầu nguyện Dương Thạc ngày càng mạnh hơn.

Tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân nói:

- Chờ tại đây đi.

- Chúng ta trước tiên thích ứng đã. Ưm, thực lực của ta đi vào đẳng cấp thất tinh trung giai. Gần như sức chiến đấu đẳng cấp thất tinh cao giai. Huyết trì cao cấp đúng là cường đại.

Hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào nói:

- Chúng ta thì tối đa nửa năm là đi vào đẳng cấp thất tinh.

Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc cười to bảo:

- Bên ta kém một chút hưng vào đẳng cấp thất tinh không thành vấn đề.

Đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân ở quanh huyết trì cao cấp một bên quen thuộc lực lượng của mình vừa chờ đợi Dương Thạc hoàn thành huyết mạch tẩy lễ.

Dương Thạc ở trong huyết trì cao cấp kinh ngạc mình có thể hấp thu nhiều năng lượng trong huyết trì cao cấp.

- Ta vẫn có thể hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp?

Nhưng nghĩ kỹ thì không có gì lạ. Dương Thạc có độ phù hợp rất cao với huyết trì cao cấp, có thể hấp thu nhiều năng lượng trong huyết trì cao cấp là bình thường. Tóm lại càng hấp thu nhiều năng lượng trong huyết trì cao cấp thì sức chiến đấu của Dương Thạc càng mạnh, xác suất thắng ba vị cường giả bá chủ đẳng cấp thất tinh của Hồ Kinh tộc, Tử Sa tộc, Thần Ngưu tộc càng lớn, đây là chuyện tốt.

Dương Thạc bình tâm tĩnh khí, tiếp tục hấp thu.

- Tiếp tục hấp thu.

- Ủa? Năng lượng thân thể của ta vượt qua cực hạn!

Dương Thạc hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp ngày càng nhiều, phát hiện năng lượng thân thể vượt qua cực hạn.

Năng lượng thân thể của mỗi người có cực hạn.

Sau khi đạt tới cực hạn thì có hấp thu nhiều năng lượng hơn cũng sẽ không tăng lên.

Dương Thạc phát hiện hần hấp thu năng lượng trong huyết trì cao cấp vượt qua cực hạn của mình, vẫn đang tiến tới.

Năng lượng gấp hai rưỡi. Gấp ba. Gấp ba rưỡi.

Năng lượng trong cơ thể Dương Thạc ngày càng nhiều.

Ba ngày qua đi, Dương Thạc đạt tới cực hạn gấp ba rưỡi ban đầu, không chỉ là năng lượng thân thể mà năng lượng thần hồn cũng vậy.

Bây giờ . . .

Năng lượng trong huyết trì cao cấp đã bị Dương Thạc hấp thu hết sạch.

Trong huyết trì cao cấp vốn có năng lượng đủ cho sáu người tiến hành huyết mạch tẩy lễ. Đám người Nhân Hoàng Tôn Trưng, thủ lĩnh của Thuần Nhân tộc, hai người Ô Bành Anh, Ô Bành Hào, tộc trưởng của Thiên Ô tộc, Ô Bành Xuân chiếm bốn phần, còn lại hai phần thì Dương Thạc hấp thu xong phần của mình vẫn đang tiếp tục. Hiện tại Dương Thạc hút sạch năng lượng phần thứ sáu, trong huyết trì cao cấp không còn năng lượng nữa.

Chính lúc này . . .

Dương Thạc phát hiện huyết dịch trong huyết trì cao cấp bị hút vào người hần.

Bắt đầu hấp thu huyết mạch, hấp thu huyết dịch của thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh tăng tiến ỳnh.

- Huyết dịch này . . .

Dương Thạc sắc mặt khó xem nói:

- Huyết dịch của thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh cực kỳ mạnh mẽ nhưng ta không thể khống chế hoàn toàn. Hấp thu huyết dịch của thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh rồi nếu quá nhiều thì sợ là sẽ bị năng lượng trong huyết dịch xé nát.

Bây giờ huyết dịch của thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh không ngừng ừa vào cơ thể Dương Thạc, hần có muốn khống chế cũng không được.

May mà . . .

Một ngày qua đi, năng lượng trong người Dương Thạc đạt tới cực hạn gấp bốn lần thì rốt cuộc huyết dịch của thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh không ừa vào người nữa.

Hấp thu, xong rồi!

- Huyết dịch của thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh chiếm tổng sản lượng huyết dịch của ta một phần tám, vẫn khống chế được.

Dương Thạc không thể hấp thu thêm huyết dịch của thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh, thở phào nhẹ nhõm.

Bây giờ thần hồn, thân thể của Dương Thạc là gấp bốn lần cực hạn trước kia.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Bây giờ ta chia ra ba phân thân, thân thể, thần hồn là cực hạn gấp bốn cũng bình thường.

Gấp bốn.

Chia phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc cộng với bản thể, ba phân thân có lực lượng đỉnh cao hết.

- Phân thân!

820. Chương 820

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 757: Vinh Hằng Võ Thánh, Cấp Bạc Hạch Năng

Lòng Dương Thạc máy động, thân thể nhanh chóng thay đổi, phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc hiện ra.

- Huyết dịch của thượng cổ Vinh Hằng Võ Thánh có trong các phân thân của ta.

Dương Thạc cảm giác trong ba phân thân đều có một chút huyết dịch của thượng cổ Vinh Hằng Võ Thánh.

Trong huyết dịch ẩn chứa lực lượng cực kỳ mạnh mẽ.

Bỗng nhiên.

Ầm ầm ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm ầm ầm!

Người phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc mạnh run rẩy, sau đó mất chột lóe.

- Huyết mạch kích phát, hai phân thân của ta vừa đạt được bí pháp thiên phú hoàn toàn mới?

Huyết mạch phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc, phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc bị kích phát, xúc phát bí pháp thiên phú hoàn toàn mới.

- Bí pháp thiên phú hoàn toàn mới của Lôi đình thần ưng gọi là Lôi kiếp.

Bí pháp thiên phú trực tiếp xuất hiện trong óc phân thân Dương Thạc, căn bản không cần lĩnh ngộ, cũng không cần quen thuộc, tựa như bản năng bẩm sinh.

Dương Thạc lập tức biết ngay bí pháp thiên phú này có hiệu lực gì.

Bí pháp thiên phú hoàn toàn mới của phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc tên là Lôi kiếp.

Công hiệu cụ thể chính là có thể thôi động cửu thiên kiếp lôi, công kích địch nhân. Uy lực của Lôi kiếp tương đương với đệ cửu đạo Lôi kiếp cường giả thấp hơn mình hai giai độ Lôi kiếp gặp phải.

Ví dụ như tộc trưởng của Kim Thử tộc, Kim Thiên Lai có sức chiến đấu đỉnh đẳng cấp thất tinh.

Vậy phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc phát động Lôi kiếp thì uy lực ngang ngửa với một cường giả Hư Không Võ Thánh đẳng cấp thất tinh trung giai, thấp hơn đỉnh đẳng cấp thất tinh hai giai độ kiếp gặp phải uy lực đệ cửu đạo Lôi kiếp. Hơn nữa là thân hồn Lôi kiếp cộng với thân thể Lôi kiếp, uy lực tập hợp hai Lôi kiếp.

Đệ cửu đạo Lôi kiếp là cực hạn chịu đựng đối với võ giả.

Rất nhiều võ giả đệ độ kiếp bị đệ cửu đạo Lôi kiếp oanh kích thành tro bụi.

Tức là nói phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc phát động công kích Lôi kiếp đối phó với cường giả Hư Không Võ Thánh đẳng cấp thất tinh trung giai có xác suất rất lớn một kích giết chết.

Cường giả Hư Không Võ Thánh đẳng cấp thất tinh dưới trung giai gặp Lôi kiếp là chết chắc.

Còn cường giả Hư Không Võ Thánh đẳng cấp thất tinh trên trung giai tuy có thể ngăn cản Lôi kiếp nhưng sẽ bị thương.

- Bí pháp này quá cường đại.

Lòng Dương Thạc hân hoan.

- Bí pháp thiên phú hoàn toàn mới phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc tên là chấn địa?

Dương Thạc lập tức biết ngay bí pháp của chấn địa:

- Công hiệu của bí pháp này là cường giả thấp hơn thực lực Đại địa cuồng hùng hai giai công kích Đại địa cuồng hùng phân thân thì nó phát động ra bí pháp chấn địa trăm phần trăm truyền năng lượng công kích từ kẻ địch vào dưới lòng đất, bản thân không bị chút thương tổn.

Dem công kích của cường giả thấp hơn hai giai chuyển dời xuống đất, bản thân không bị tổn thương?

Tức là nói cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh trung giai công kích phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc hoàn toàn không có hiệu quả.

Cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh trên trung giai công kích phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc có phần lớn lực lượng bị vô hiệu. Giảm mạnh thương tổn.

Có thể nói Lôi kiếp của phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc dùng công kích nghiền cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh dưới trung giai. Chấn địa của phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc dùng phòng ngự nghiền tất cả cường giả Hư Không Vô Thánh đẳng cấp thất tinh dưới trung giai.

Dương nhiên hai bí pháp có sơ hở.

Ví dụ như bí pháp Lôi kiếp cần phân thân Lôi đình thần ưng của Dương Thạc thi triển trên bầu trời.

Nếu kẻ địch chui xuống nước hay lòng đất thì Lôi kiếp khó thể công kích.

Bí pháp chấn địa cần chân phân thân Đại địa cuồng hùng của Dương Thạc đạp đất, nếu ở trong biển hay trên bầu trời thì không thể thi triển.

Tóm lại uy có hạn chế nhưng hai bí pháp thật cường đại.

Dương Thạc trầm nghĩ:

- Có được hai bí pháp này không biết thực lực của ta đạt đến bao nhiêu lần cơ sở sức chiến đấu đẳng cấp thất trọng lôi âm Vô Thánh, dò xét thử.

Dương Thạc tra xét sức chiến đấu của mình.

- Sức chiến đấu gấp một trăm lẻ tám lần?

- Bây giờ cơ sở sức chiến đấu của ta là gấp một trăm lẻ tám lần? Lúc trước có sức chiến đấu gấp một trăm lẻ năm lần giờ là gấp một trăm lẻ tám lần, tức là nói sức chiến đấu của ta tăng lên ít nhất sáu phần!

Dương Thạc dò xét sức chiến đấu hiện có của mình, trợn mắt há hốc mồm.

Chiến lực 108 lần cũng đại diện cho áo giáp có thể khiến thực lực Dương Thạc tăng lên gấp 8 lần!

Cần biết rõ khi trước Dương Thạc đối đầu với bảy vị cường giả Vũ thánh hư không bảy sao của 5 đại chủng tộc, chiến lực khi đó của hắn chỉ là chiến lực trụ cột, đạt tới 105 lần mà thôi, nhưng khi đó chiếc khải giáp này mới tăng lên 5 lần, hiện giờ là 8 lần, nói cách khác, thực lực của Dương Thạc tăng lên 6 thành so với trước!

- Không sai biệt nhiều, hiện giờ ta đã tiến vào cấp bậc 7 sao bá chủ!

Khi trước Dương Thạc còn không dám khẳng định chính mình đã tiến vào cấp độ 7 sao!

Nhưng hiện giờ hắn lại hoàn toàn có thể khẳng định mình tuyệt đối đã đạt tới tu vị 7 sao bá chủ, chỉ sợ cách 8 sao cũng không quá xa.

- Hiện giờ thì đợi ba tên cường giả bảy sao của bộ tộc Hồ Kinh, bộ tộc Tử Sa và bộ tộc Thần Ngưu tới đi!

Dương Thạc lúc này đã không còn chút e ngại với ba vị cường giả 7 sao bá chủ.

Ngược lại, hắn có chút chờ mong.

Thực lực tăng lên, nếu không có địch nhân mạnh mẽ để bản thân thử tay, vậy không khỏi quá bi ai đi.

- Ba tên cường giả này tới thực là đúng lúc!

Dương Thạc tự tin mười phần.

- Dương Thạc, người đã hấp thu xong?

- Thật sao, hai phần năng lượng của Huyết Trì bị người hấp thu sạch sẽ rồi! Hơn nữa huyết dịch Vĩnh Hằng Vô thánh thời thượng cổ trong Huyết trì đã bị người hấp thu không ít...

Đám người Ô Bành Xuân, Nhân Hoàng đều vẻ mặt khó tin nhìn Dương Thạc.

Thiên tài quả nhiên là thiên tài.

Người khác chỉ có thể hấp thu một phần năng lượng của Huyết trì, Dương Thạc lại có thể hấp thu hai phần, hơn nữa huyết dịch của Vĩnh Hằng Vô thánh thời thượng cổ cũng bị hắn hấp thu.

- Huyết dịch Vĩnh Hằng Vô thánh, sau khi hấp thu nhất định sẽ thu được chỗ tốt nha?

Nhìn Dương Thạc, Nhân Hoàng khẽ cười nói.

- Huyết dịch Vĩnh Hằng Vô thánh thời thượng cổ sao?

Dương Thạc trong lòng thầm nghĩ.

Khi trước bản thân hắn chỉ biết huyết dịch Vĩnh Hằng Vô thánh thời thượng cổ kích phát huyết mạch Lôi Đình thần ứng và Đại Địa cuồng hùng, vì vậy mới khiến hắn lĩnh ngộ thần thông thiên phú hoàn toàn mới.

Nhưng dường như... huyết dịch Vĩnh Hằng vô thánh thời thượng cổ còn chút công dụng khác.

- Đợi ta cẩn thận cảm nhận một chút!

Dương Thạc nhắm chặt hai mắt, bắt đầu thể ngộ.

Sau một lúc, Dương Thạc mở mắt, giờ phút này trong mắt hắn tràn ngập vẻ nghi hoặc.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

- Huyết mạch Vĩnh Hằng vô thánh thời thượng cổ hình như là... có thể tăng lên đẳng cấp diễn hóa huyết nhục của ta. Đẳng cấp diễn hóa huyết nhục của ta chẳng phải đã đạt tới cảnh giới cực cao hay sao? Thân thể vỡ vụn thành các loại nguyên tố vẫn có thể bảo trụ sinh cơ, tâm niệm khẽ động liền phục hồi như cũ. Chẳng lẽ cấp độ diễn hóa huyết nhục còn có thể tăng lên?

Dương Thạc trong lòng nghi hoặc, miệng thì thảo.

Diễn hóa huyết nhục cũng phân chia đẳng cấp.

Diễn hóa huyết nhục bình thường là Đoạn chi trùng sinh, tay chân đứt gãy, chỉ cần không phải chỗ hiểm thì đều có thể mọc lại.

Vũ thánh lục trọng lôi âm bình thường đều có thể làm được.

Cũng không loại trừ chút ít cường giả chuyên tu khí lực, nghiên cứu diễn hóa huyết nhục, họ có thành tựu cực cao. Ví dụ như Đại Bồng Kim Sí vương chính là một người nghiên cứu diễn hóa huyết nhục, mặc dù chỉ đạt tới Vũ thánh thất trọng lôi âm, nhưng cấp bậc diễn hóa huyết nhục lại cực cao.

Sau Đoạn chi trùng sinh là Toái nhục trọng sinh.

Huyết nhục bị đánh nát vụn cũng có thể nhanh chóng ngưng tụ.

Vũ thánh thất trọng lôi âm bình thường đều đạt tới cấp độ này.

Xa hơn chính là Tích huyết trọng sinh, chỉ cần còn một giọt máu là có thể sinh tồn.

Vũ thánh bát trọng lôi âm, cũng chính là cường giả thất tinh cơ bản đều đạt tới.

Về phần cấp bậc Thần Vương đoán chừng cũng giống như Dương Thạc, là Nguyên tố trọng sinh, bị đánh thành từng hạt nguyên tố cũng có thể sống lại.

Chẳng lẽ sau đó còn có diễn sinh huyết nhục đẳng cấp cao hơn?

Đúng vậy, Nguyên tố trọng sinh chỉ là ở cấp bậc Thần Vương, mà trên cấp bậc thần vương còn có cấp bậc Vĩnh Hằng Vô thánh. Cấp bậc diễn hóa huyết nhục của Vĩnh Hằng Vô thánh cao hơn Nguyên tố trùng sinh

cũng là chuyện bình thường. Nhưng nguyên tố chính là đơn vị vật chất nhỏ nhất Thiên Thánh giới rồi, còn có đơn vị nhỏ hơn nguyên tố sao?

Dương Thạc nghi hoặc.

- Dương Thạc, người nói huyết dịch Vĩnh Hằng Vô thánh có thể khiến cấp bậc diễn hóa huyết nhục của người tăng lên? Cấp bậc diễn hóa huyết nhục của người đã là Nguyên tố trọng sinh, còn có thể tăng lên nữa sao?

Trong lòng Nhân Hoàng lúc này cũng tràn ngập nghi vấn.

- Đúng rồi!

Chợt hai mắt Nhân Hoàng sáng rực.

- Ta đọc điển tịch thượng cổ của Nhân tộc, trên đó có ghi sau cấp bậc nguyên tố còn có cấp độ cao hơn, hình như gọi là cấp hạch năng!

- Các loại nguyên tố đều do hạch năng tạo thành. Chỉ có điều bởi vì số lượng hạch năng, phương thức sắp xếp khác nhau, cho nên nguyên tố mới có đặc tính khác nhau mà thôi. Vĩnh Hằng Vô thánh trong truyền thuyết lực lượng rất mạnh, có thể phá vỡ nguyên tố, phá vỡ cấu trúc của nguyên tố, khiến nguyên tố cũng bị hủy diệt.

Hoặc là có thể khiến một loại nguyên tố này thành một loại nguyên tố khác. Chẳng lẽ nói cảnh giới diễn hóa huyết nhục của Vĩnh Hằng Vô thánh chính là Hạch năng trọng sinh?

- Nguyên tố thân thể bị đánh nát vẫn có thể sống lại sao?

Nhân hoàng không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

- Hạch năng trùng sinh?

Ô Bành Xuân cạnh đây cũng khẽ biến đổi sắc mặt.

- Bí pháp thiên phú của ta là Thủy mộc chi độc tố, cơ hồ khó mà giải được. Nhưng nếu có thể đạt tới cảnh giới Hạch năng trọng sinh, có thể tác động tới Thủy nguyên tố, Mộc nguyên tố trong cơ thể, gây dựng lại, vậy Thủy mộc chi độc của ta cũng không có hiệu quả nữa.

Ô Bành Xuân nói.

- Thực vậy sao...

Những lời nói của Nhân hoàng mở ra trước mắt Dương Thạc một cánh cửa lớn.

- Cấp bậc Vĩnh Hằng Vô thánh, Hạch năng trùng sinh, một ngày nào đó ta cũng sẽ đạt tới cấp độ này!

Trong lòng Dương Thạc trầm nghĩ.

Mà hiện giờ, việc trước mắt không phải là tiếp tục tu luyện mà là làm sao ứng đối với 7 sao bá chủ của ba đại chủng tộc tấn công.

- Dương Thạc, chúng ta hấp thu năng lượng Huyết Trì tốn thời gian năm ngày. Mà người hấp thu lại tốn năm ngày nữa, chúng ta tiến vào Huyết Trì đã 10 ngày rồi!

- Đám cường giả 7 sao bá chủ kia đoán chừng cũng sắp xuất quan!

- Hiện giờ nên nghĩ biện pháp đối phó chúng thôi!

Sắc mặt Ô Bành Xuân ngưng trọng, nói với Dương Thạc.

- Ba cường giả 7 sao bá chủ sao?

Sắc mặt Dương Thạc cũng có vẻ nghiêm trọng.

- Ba người kia ta không lo lắng, nhưng cường giả bình thường của bộ tộc Thiên Ô, bộ tộc Thuần Nhân mới khiến ta lo. Cường giả 7 sao bá chủ chém giết, năng lượng sinh ra e là có thể hủy diệt quá nửa quần đảo Thiên Ô rồi...

Dương Thạc chậm rãi nói.

- Tộc trưởng Ô Bành Xuân, người dẫn theo Thiên Ô nhất tộc, trước tiên nghĩ cách rời khỏi quần đảo Thiên Ô!

- Mặt khác, bộ tộc Thuần Nhân trước tiên quay về đại trận bí bảo 7 sao, ta sẽ mang tới một nơi bí ẩn ở Trung Ương đại lục. Dù ta không địch lại ba tên cường giả 7 sao bá chủ kia, nhưng ít nhất hai chủng tộc chúng ta cũng có thể an toàn!

Dương Thạc nói.

- Có thể!

Ô Bành Xuân khẽ gật đầu.

- Bộ tộc Thiên Ô ta chính là chủng tộc trên biển, có thể ẩn dấu ở sâu trong biển. Chúng ta ẩn dưới đáy biển sâu, thậm chí còn sâu hơn hai chủng tộc Hồ Kinh, Tử Sa, không e ngại cao thủ tầm thường của chúng đuổi giết. Đương nhiên nếu Dương Thạc người không ngăn cản được ba tên bá chủ thất tinh kia, để ba người bọn chúng ra tay, cho dù chúng ta trốn xa hơn, sâu hơn cũng nhất định phải chết!

Ô Bành Xuân nói.

Hải tộc cũng chia chủng tộc nước sâu cùng nước nông.

Như Hải Xà tộc chính là chủng tộc nước nông. Hồ Kinh, Tử Sa bình thường sống ở vùng nước khá sâu. Mà bộ tộc Thiên Ô chính là chủng tộc nước sâu điển hình.

Ở trong biển sâu, như cá gặp nước.

Mà bộ tộc Hồ Kinh và bộ tộc Tử Sa khi đến biển sâu thực lực sẽ bị áp chế.

Bộ tộc Thiên Ô chỉ cần trốn dưới đáy biển, chỉ cần không gặp 7 sao bá chủ đuổi giết, căn bản không lo lắng gì.

- Cứ như vậy đi, mọi người lập tức hành động, lập tức rời khỏi quần đảo Thiên Ô. Về phần ta sẽ tới quần đảo Thiên Ô, đợi ba tên cường giả kia tới!

Dương Thạc hít sâu một hơi, nói.

- Mục tiêu của chúng chủ yếu nhằm vào ta, chỉ cần ta không chết chúng cũng sẽ không truy kích các người!

Giờ khắc này, trong cung điện bộ tộc Hồ Kinh dưới đáy biển.

- Hả? Sa Ngũ, rốt cục người cũng xuất quan rồi sao?

Kinh Đông Huyết đang ngồi khoanh chân tu luyện, hai mắt mở ra, nói với ngọc giản đưa tin trước người.

- Kinh Đông Huyết, đã hơn mười ngày rồi, đương nhiên ta sẽ xuất quan!

- Người chờ chút, chỉ một lúc nữa là ta sẽ tới cung điện dưới đáy biển của người! Khi chúng ta tụ hợp, đợi Ngưu Chi Sơn xuất quan thì ba người lập tức đi tới quần đảo Thiên Ô, chém giết cường giả Thuần Nhân tộc. Hừ, bộ tộc Thiên Ô, bộ tộc Thiên Ấu, bộ tộc Kim Thử đều là đám ăn cây táo, rào cây sung, giậu đổ bìm leo! Khi trước bọn chúng thần phục Thuần Nhân tộc, hiện giờ thì chúng nhất định sẽ bị tiêu diệt!

Thanh âm Sa Ngũ chậm rãi truyền tới.

Ầm!

Sau một khắc, Kinh Đông Huyết cảm giác được ở Truyền Tống trận có một cỗ khí tức mạnh mẽ truyền tới.

Hiển nhiên Sa Ngũ trong khi nói chuyện đã truyền tống tới.

- Hay ột tên Sa Ngũ, khí tức của người lại mạnh hơn rồi!

Đợi khi Sa Ngũ tới, khi nhìn thấy, Kinh Đông Huyết liền nhú mày.

- Ha ha ha ha, Kinh Đông Huyết, 7 sao bá chủ chúng ta đều đã mò tới cánh cửa cấp Thần Vương, cũng đều lĩnh ngộ bí pháp cấp Thần Vương. Lần bế quan này, ta đã lĩnh ngộ bí pháp cấp Thần Vương thứ hai. Một công một thủ, có hai đại bí pháp cấp Thần Vương, cho dù người và Ngưu Chi Sơn liên thủ cũng không phải đối thủ của ta!

Sa Ngũ cười lớn.

- Sa Ngũ khá lắm!

821. Chương 758: Tất Cả Đều Là Bí Pháp Cấp Thần Vương?

Vô Tận Thần Công

Chương 758: Tất cả đều là bí pháp cấp Thần Vương?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Kinh Đông Huyết không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

- Hừ, Sa Ngũ, chiến đấu chém giết, không phải ai thực lực mạnh hơn, cảnh giới cao hơn là sẽ thắng, tuy ta chỉ có một môn bí pháp cấp Thần Vương, nhưng chưa hẳn đã sợ người!

Kinh Đông Huyết lạnh lùng hô.

- Ha ha ha, lần này chém giết cường giả Thuần Nhân tộc, ta sẽ cho người thấy thực lực của ta, để xem đến khi đó người còn dám nói vậy không!

Sa Ngũ cười lớn nói.

- Sa Ngũ, Kinh Đông Huyết, các người đã tề tựu rồi hả? Xem ra chỉ thiếu mình Ngưu Chi Sơn ta! Việc Thuần Nhân tộc ta đã nghe nói. Ta vừa mới xuất quan, hiện giờ đang tới cung điện của người. Hừ, tên cường giả Thuần Nhân tộc kia dám giết cao thủ Thần Ngưu tộc ta, Ngưu Chi Sơn ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn!

Khi Sa Ngũ và Kinh Đông Huyết đang nói chuyện, một giọng nói trầm trọng từ trong ngọc giản truyền âm phát ra.

Ngưu Chi Sơn cũng đã xuất quan!

- Lão Ngưu, người xuất quan rồi? Cấp bậc 7 sao bá chủ người cũng đã đạt tới?

Nghe được thanh âm từ trong ngọc giản truyền ra, Sa Ngũ và Kinh Đông Huyết đều có chút giật mình, vô ý thức lên tiếng.

- Nhờ phúc của hai vị, ta đương nhiên tiến vào cấp 7 sao bá chủ!

- Hai vị chờ một chút, ta đang đi tới cung điện dưới đáy biển của bộ tộc Hồ Kinh. Đến khi đó, chúng ta nói tiếp!

Ngưu Chi Sơn nói xong, thanh âm biến mất. Sau đó, Sa Ngũ và Kinh Đông Huyết cảm thấy từ Truyền Tống trận có một cỗ khí thể mạnh mẽ truyền tới, hiển nhiên là Ngưu Chi Sơn tới.

Chúu...

Ngưu Chi Sơn là một tên đại hán thân hình cường tráng. xem tại

Thân hình khê động, nhanh chóng bay tới chỗ Kinh Đông Huyết và Sa Ngũ, chỉ sau thời gian ngắn ngủi, Ngưu Chi Sơn đã tới trong cung điện.

- Không ngờ tên Ngưu Chi Sơn nhà người cũng đã sờ tới cánh cửa cấp Thần Vương. Tới cấp độ 7 sao bá chủ, coi như cũng đã đáng ăn mừng rồi. Ngưu Chi Sơn, người đã tiến vào 7 sao bá chủ, lĩnh ngộ được bí pháp cấp Thần Vương là loại hình gì?

- Nói cho chúng ta biết, mọi người hiểu rõ lẫn nhau, khi hợp tác cũng không bị luống cuống!

Sa Ngưu và Kinh Đông Huyết hỏi Ngưu Chi Sơn.

Cường giả cấp 7 sao bá chủ, đương nhiên là sờ tới cánh cửa cấp Thần Vương.

Đạt tới cảnh giới này, đặc điểm rõ nhất chính là lĩnh ngộ bí pháp cấp độ Thần Vương. Cũng chỉ khi lĩnh ngộ bí pháp cấp Thần Vương, có thể nghiền ép cường giả 7 sao bình thường mới có thể được xưng là cường giả 7 sao bá chủ.

Ngưu Chi Sơn tiến vào cấp 7 sao bá chủ, hiển nhiên là cũng đã lĩnh ngộ bí pháp cấp bậc Thần Vương.

- Bí pháp của ta?

Ngưu Chi Sơn nhú mày một cái, dường như là có chút do dự.

Chỉ có điều, sau một khắc, Ngưu Chi Sơn vẫn mở miệng nói:

- Nói cho các người biết cũng không sao, bí pháp của ta gọi là Hoàng Sa Ngưu, thi triển trên mặt đất, thúc dục cát vàng, như một vạn đầu Thần Ngưu cự thú cấp bậc 7 sao sơ giai cùng trùng kích, là bí pháp công kích!

- Nói rõ hơn thì là bí pháp công kích mang tính phạm vi!

Ngưu Chi Sơn nói.

- Bí pháp công kích sao?

Kinh Đông Huyết và Sa Ngưu nhìn nhau.

- Có phần gân gà rồi!

Hai người đều nhú mày một cái.

Bí pháp công kích của Ngưu Chi Sơn cũng không coi là mạnh mẽ, một vạn đầu Thần Ngưu Cự thú cấp 7 sao sơ giai cùng trùng kích tới chỉ cần một chút là có thể trực tiếp tiêu diệt cường giả 7 sao của một bộ tộc cỡ nhỏ, nhưng bí pháp như vậy đối với cường giả 7 sao bá chủ mà nói thì quá yếu!

Một vạn lần công kích, đều chỉ đạt tới 7 sao sơ giai, đối với cường giả 7 sao bá chủ, chỉ như gãi ngứa mà thôi.

Nếu là ngài ngứa, 1 lần so với 1 vạn lần có gì khác nhau sao?

Mặt khác, bí pháp này cần thi triển trên mặt đất, nếu ở trên biển hoặc không trung, uy lực tất sẽ hạ thấp rất nhiều.

Trong tình hình này, đối phó với Dương Thạc thì tên Ngưu Chi Sơn này hẳn là không có tác dụng quá lớn.

- Bí pháp công kích của lão Ngưu người tác dụng quá kém, chỉ có điều thi triển ra nhất định là có thể cản trở cường giả Thuần Nhân tộc chạy trốn, xem như cũng có chút tác dụng đi!

Kinh Đông Huyết nói!

- Sa Ngưu, lần trước người lĩnh ngộ là bí pháp phòng ngự, bí pháp công kích lần này là loại hình gì?

Kinh Đông Huyết lại hỏi Sa Ngưu.

Sa Ngưu lúc đầu lĩnh ngộ bí pháp phòng ngự cấp Thần Vương, giờ đi vào cấp 7 sao bá chủ, lĩnh ngộ bí pháp loại công kích.

- Bí pháp công kích của ta sao, gọi là Tuyệt Đối Tê Liệt!

- Cường giả dưới cấp bậc Thần Vương, cho dù phòng ngự mạnh mẽ tới cực hạn, Tuyệt Đối Tê Liệt của ta cũng có thể phá vỡ. Hơn nữa, một lần xé rách khiến năng lượng tổn thất một nửa, mỗi lần xé rách đều tổn thất một nửa, tuy rằng không thể chém giết một tên cường giả 7 sao, nhưng liên tục xé rách, đủ khiến một tên cường giả 7 sao bá chủ ngay cả một tên 7 sao sơ giai cũng không bằng!

Sa Ngũ lạnh giọng nói.

- Tuyệt Đối Tê Liệt sao?

Kinh Đông Huyết không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Phía dưới cấp Thần Vương, bất luận phòng ngự mạnh thế nào đều có thể phá vỡ.

Mỗi lần xé rách, tổn thất một nửa lực lượng thân thể.

Tuy rằng bí pháp của Sa Ngũ không thể nào trực tiếp giết chết một 7 sao bá chủ trong nháy mắt nhưng vẫn tạo thành thương tổn cực lớn. Sau khi xé rách 4-5 lần, e là lực lượng thân thể một cường giả 7 sao bá chủ sẽ rơi xuống tới 7 sao sơ giai rồi.

Khi trước chính là Ngưu Chi Sơn ra tay, với bí pháp công kích của hắn, tên 7 sao bá chủ kia hẳn phải chết không hề nghi ngờ.

Cấp độ 7 sao bá chủ muốn tạo thành hiệu quả giết chết trong nháy mắt hầu như là không thể nào. Bí pháp của Sa Ngũ không đạt được hiệu quả như vậy cũng không phải là điểm yếu gì cả.

- Bí pháp công kích của ta là Thôn phệ huyết sát, cường giả dưới 7 sao cao cấp có thể giết chết trong nháy mắt. Phối hợp với Tuyệt đối tê liệt của Sa Ngũ người thì thừa sức đối phó với tên cường giả Thuần Nhân tộc kia rồi!

Kinh Đông Huyết trầm giọng nói.

Thôn phệ huyết sát, cường giả dưới 7 sao cao cấp trực tiếp giết chết.

Bí pháp công kích đơn thể cấp Thần Vương!

Cần biết dĩ Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc cũng chỉ là bí pháp cấp Thần Vương, chỉ đối phó với cường giả 7 sao cao cấp mà thôi. Với những kẻ như Ngao Hoang Đồ, có được bí pháp phòng ngự 7 sao mà nói thì muốn chém giết cũng không phải chuyện dễ dàng. Nhưng bí pháp Thôn phệ huyết sát của Kinh Đông Huyết có thể trực tiếp chém giết cường giả dưới 7 sao cao cấp, đây tuyệt đối là bí pháp cấp Thần Vương rồi.

Đương nhiên nếu so sánh với Âm Dương nguyên tố niễn luân của Dương Thạc thì còn kém rất nhiều.

Ba đại cường giả 7 sao bá chủ, ba môn bí pháp công kích coi như đền bù lẫn nhau.

Bí pháp của Ngưu Chi Sơn tuy rằng uy lực không mạnh nhưng phạm vi công kích lớn.

Sa Ngũ tuy không thể tạo thành hiệu quả miểu sát nhưng có thể hạ thấp thực lực địch nhân trên diện rộng.

Mà bí pháp của Kinh Đông Huyết thì có thể trong nháy mắt giết chết địch nhân thực lực yếu kém một chút, phối hợp với bí pháp của Sa Ngũ thì quá thích hợp.

- Việc này không nên chậm trễ, hiện giờ chúng ta lập tức đi quần đảo Thiên Ô, tìm tên Ô Bành Xuân và siêu cấp cao thủ của Thuần Nhân tộc, giết sạch bọn chúng.

822. Chương 759: Có Dám Đến Bạch Lâm Đảo Đánh Một Trận!

Vô Tận Thần Công

Chương 759: Có dám đến Bạch Lâm đảo đánh một trận!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Kinh Đông Huyết trầm giọng nói.

Ba người có thể đạt tới cấp bậc 7 sao bá chủ hiển nhiên đều là nhân vật thận trọng tới tận cùng.

Ba người bọn họ bổ sung cho nhau, đồng thời ra tay thì chỉ cần đối phương chưa đạt tới cấp bậc 8 sao, tuyệt đối khó là đối thủ của ba người.

Lần này bọn họ nắm chắc thắng lợi trong tay mới quyết định tiến về quần đảo Thiên Ô.

- Đi!

- Đi thôi!

Thân hình khẽ động, ba người bay nhanh tới phương hướng Truyền Tống trận.

Vút...

Ba đạo quang mang lần lượt hiện ra, ba người chỉ trong chớp mắt đã đi tới Truyền Tống trận trên quần đảo Thiên Ô.

- Hả? Trên quần đảo Thiên Ô không có một ai? Hay ột tên Ô Bành Xuân, xem ra là đã mang tất cả cường giả bộ tộc Thiên Ô chạy trốn rồi. Xem ra là hắn đã biết ba vị cường giả 7 sao bá chủ chúng ta tới, chúng không thể nào ngăn cản được, cho nên chỉ có thể trốn chạy...

Ba người vừa tới quần đảo Thiên Ô liền phát hiện trên quần đảo Thiên Ô không có bất cứ một ai.

- Truy kích Thiên Ô bộ tộc?

Ngưu Chi Sơn nhìn Kinh Đông Huyết, mở miệng hỏi.

- Không!

Kinh Đông Huyết lắc đầu.

- Trước tiên đi tới chỗ bộ tộc Thuần Nhân, tìm tên siêu cấp cao thủ của Thuần Nhân tộc! Kẻ đó mới là đại địch chân chính của chúng ta. Thuần Nhân bộ tộc trước đó không có tiếng tăm gì, đột nhiên quật khởi, hiển nhiên là xuất hiện một vị thiên tài tuyệt thế. Việc chúng ta cần làm chính là giết chết tên thiên tài kia. Về phần Thiên Ô bộ tộc chỉ có một tên Ô Bành Xuân là đáng e ngại, đợi khi chúng ta chém giết cao thủ Thuần Nhân tộc rồi đối phó bọn họ cũng không muộn.

Kinh Đông Huyết nói.

- Ủm, ta cũng đồng ý, dù sao mấy vị cường giả 7 sao của chúng tộc chúng ta nhất định la bị tên thiên tài Thuần Nhân tộc kia chém giết!

- Oan có đầu, nợ có chủ, trước tiên đối phó tên siêu cấp thiên tài của Thuần Nhân tộc đã!

Sa Ngũ cũng trầm giọng nói.

- Đi, đi tới Bạch Lâm đảo của Thuần Nhân tộc sao?

Đám người Kinh Đông Huyết nhìn nhau, chuẩn bị rời khỏi.

- Không cần!

Nhưng đúng lúc này, một giọng nói trong trẻo lạnh lùng vang lên.

- Các người muốn tìm Dương Thạc ta cần gì tới Bạch Lâm đảo, Dương Thạc ta chờ các người ở đây! Chỉ có điều muốn giết ta thì cần xem bản lĩnh của các người!

Ầm ầm!

Một vòng Quang âm nguyên tố niên luân cực lớn xoay tròn từ trong đáy biển lao ra, đánh về ba tên cường giả 7 sao bá chủ.

Dương Thạc!

Giờ khắc này Dương Thạc trốn trong đáy biển, đợi ba tên cường giả 7 sao bá chủ tới mới xuất hiện, vừa xuất hiện liền lập tức ra tay chiếm lấy tiên cơ!

- Đây là bí pháp công kích cấp Thần Vương! Tiểu tử này quả nhiên đã tiến vào cấp bậc 7 sao bá chủ!

- Đây chính là tên siêu cấp thiên tài của Thuần Nhân tộc!

Dương Thạc mặc dù đột nhiên tập kích trong đáy biển nhưng ba tên 7 sao bá chủ này cẩn thận vô cùng, không tới mức trở tay không kịp. Khi Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc xuất hiện, ba người thân hình khẽ động, bay ra ngoài trăm trượng.

Ầm ầm!

Quang ám nguyên tố niễn luân như thiểm điện, đuổi theo!

- Môn bí pháp công kích này ẩn chứa lực hút? Khá lắm, ta xem lực hút của người mạnh, hay lực hút của ta mạnh, tiêu diệt cho ta!

Sau một khắc, chỉ thấy Kinh Đông Huyết khẽ quát một tiếng, phía sau hắn có một hư ảnh Hổ Kinh cực lớn hiện ra, miệng như chậu máu, một cỗ hấp lực to lớn sản sinh, hung hăng cắn nuốt Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc.

Một tiếng ầm vang, Quang ám nguyên tố niễn luân của Dương Thạc bị tiêu diệt, hư ảnh Hổ Kinh sau lưng Kinh Đông Huyết cũng tan vỡ. Hai môn bí pháp công kích cấp Thần Vương triệt tiêu lẫn nhau!

- Bí pháp công kích cấp Thần Vương? Cường giả 7 sao bá chủ quả nhiên nội tình không tầm thường!

Thấy Kinh Đông Huyết thi triển ra bí pháp Thôn phệ huyết sát, Dương Thạc nhướng mày.

- Tiểu tử, chết cho ta!

- Đừng mong chạy trốn!

Ngay sau đó...

Sa Ngũ, Ngưu Chi Sơn lập tức ra tay.

Tuyệt đối tê liệt!

Một cỗ lực lượng rất mạnh bắn nhanh về phía Dương Thạc.

Hoàng Sa Ngưu!

Đại lượng sa thạch bay nhanh lao tới, mỗi một khối sa thạch giống như một đầu thần ngưu cực lớn, mang theo lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt bao phủ vị trí của Dương Thạc, khiến hắn căn bản không thể nào trốn tránh.

- Đây là bí pháp công kích cấp Thần Vương? Xem ra ta vẫn coi thường chúng!

Sắc mặt Dương Thạc ngưng trọng lại.

Trong chớp mắt, Dương Thạc cảm thấy áp lực lớn lao!

Bí pháp công kích do tên Sa Ngũ kia thi triển ra vô cùng mạnh mẽ, Tuyệt đối tê liệt tạo thành uy hiếp rất lớn với Dương Thạc. Dương Thạc có dự cảm nếu bị Tuyệt đối tê liệt đánh trúng, vậy chính mình dù không chết, cũng không bị trọng thương nhưng lực lượng của bản thân sẽ hạ xuống trên phạm vi lớn.

Lực lượng hạ thấp trong tình hình này cũng không phải là chuyện tốt.

Cần biết Dương Thạc đối mặt với ba vị siêu cấp cường giả 7 sao bá chủ!

Nếu như chỉ đối mặt một tên, Dương Thạc có thể lập tức bộc phát lực lượng mạnh nhất của bản thân, đánh bại thậm chí là giết chết đối phương.

Nhưng hắn phải đấu với ba người...

Đánh lâu dài!

Mà việc đánh lâu dài hiển nhiên là tiêu hao rất nhiều lực lượng, Dương Thạc lấy một địch hai, tất phải bảo trì lực lượng mạnh mẽ nhất!

- Trốn!

Không chút do dự, Dương Thạc lập tức lựa chọn chạy trốn.

Bí pháp Tuyệt đối tê liệt của Sa Ngũ tuy rằng mạnh mẽ, nhưng tốc độ cũng không nhanh, cũng không phải không cách nào né tránh.

- Không tốt!

Nhưng mà khi muốn lui về phía sau tránh né, Dương Thạc chợt phát hiện xung quanh mình tràn ngập sa thạch, mỗi một viên sa thạch đều tính là một kích của cường giả 7 sao sơ cấp, tuy rằng không cách nào tổn thương tới Dương Thạc nhưng vẫn có thể ngăn cản thân hình Dương Thạc, khiến Dương Thạc khó mà chạy trốn!

Hoàng Sa Ngũ!

Đây chính là bí pháp công kích cấp Thần Vương của Ngưu Chi Sơn, tộc trưởng bộ tộc Thần Ngưu!

- Một tên phụ trách trời buộc, một tên phụ trách tấn công, hai tên cường giả 7 sao bá chủ phối hợp lại mạnh hơn so với một tên đơn lẻ quá nhiều. Chỉ cần không đi vào cấp bậc Thần Vương, đối mặt với chúng e là đều phải luống cuống tay chân!

Dương Thạc nhíu mày một cái.

Xoẹt!

Chỉ có điều trong nháy mắt này, Dương Thạc căn bản không hề buông tha chống cự.

Xoẹt một tiếng, sau lưng Dương Thạc xuất hiện đôi cánh Lôi đình thần ưng, mở lớn, bảo vệ toàn thân Dương Thạc.

Ầm ầm ầm ầm!

Bí pháp Hoàng Sa Ngũ không ngừng đánh lên trên cánh chim, phát ra tiếng nổ vang, tạo ra những đợt sóng chấn động.

Đại Địa Thủ Hộ!

Dương Thạc chuyển động tay, thi triển Đại Địa Thủ Hộ chắn trước mặt mình.

Ầm ầm!

Tuyệt đối tê liệt đánh lên trên Đại Địa Thủ Hộ, hào quang Đại Địa Thủ Hộ không thể ngăn cản được nó, vỡ vụn. Đại Địa Thủ Hộ vốn chứa là bí pháp phòng ngự do Dương Thạc lĩnh ngộ khi trước, chênh lệch rất xa với bí pháp cấp Thần Vương, giờ khắc này đương nhiên là không thể ngăn cản được Tuyệt đối tê liệt.

Chỉ có điều tuy rằng không thể ngăn cản được Tuyệt đối tê liệt nhưng Đại Địa Thủ Hộ của Dương Thạc vẫn chống đỡ được trong tích tắc, tranh thủ cho Dương Thạc chút thời gian.

- Thời gian trong chớp mắt, vậy là đủ rồi! Chính là lúc này!

Vô Tận Thần Công

Chương 759: Có dám đến Bạch Lâm đảo đánh một trận! (2)

Dương Thạc vô cùng tỉnh táo.

Cánh chim sau lưng chuyển động, xoẹt một tiếng, xé rách hư không!

Chiu...

Dương Thạc chui vào trong hư không, ngay sau đó xuất hiện ngoài đó 10 dặm.

- Xé rách hư không, thuần gian di động? Tại Thiên Thánh giới có thể làm điều này, tu vi của tên tiểu tử này đã tiếp cận cấp Thần Vương!

Chứng kiến Dương Thạc thuần gian di động ra xa 10 dặm, đám người Sa Ngũ, Kinh Đông Huyết đều biến sắc:

- Nhất định phải giết chết tiểu tử này, nếu không e là hắn còn bước vào cấp bậc Thần Vương sớm hơn chúng ta! Đến khi đó ba đại chủng tộc căn bản không phải đối thủ của hắn!

Ở Thiên Thánh giới, cho dù là cường giả 7 sao cũng khó mà xé rách hư không gian.

Tại thế giới cấp thấp, Hư không vũ thánh có thể xé rách hư không, thuần gian di động. Nhưng ở Thiên Thánh giới thì khác, Hư không vũ thánh bình thường căn bản không có bản lĩnh này. Có thể xé rách hư không đều là cao thủ cấp độ Thần Vương.

Nhưng vừa rồi rõ ràng Dương Thạc đã xé rách hư không, thuần gian di động!

Hiển nhiên thực lực của hắn đã tiếp cận cấp Thần Vương!

Đương nhiên nếu so với cường giả cấp Thần Vương chân chính thì Dương Thạc vẫn kém rất nhiều. Cường giả cấp Thần Vương xé rách hư không, có thể di động ra xa ngàn vạn dặm.

Còn Dương Thạc chỉ có thể di chuyển trong cự li ngắn.

- Mau, đuổi theo!

Chúu...

Sa Ngũ, Kinh Đông Huyết, Ngưu Chi Sơn đều vội vàng truy kích Dương Thạc.

- Ba người này rất khó đối phó!

Sắc mặt Dương Thạc vô cùng ngưng trọng.

Luận chiến lực đơn thể nếu như không luận tới lá bài tẩy thì Dương Thạc cũng chỉ tương đương với Ngưu Chi Sơn, Kinh Đông Huyết, thậm chí không bằng Sa Ngũ.

Cho dù bộc phát ra tất cả át chủ bài, muốn đối phó với ba tên cường giả 7 sao bá chủ với Dương Thạc cũng là một việc rất khó khăn.

Đương nhiên, ba người kia muốn giết Dương Thạc cũng gần như không có khả năng!

Vừa rồi Dương Thạc lợi dụng đặc tính của Lôi đình thần ưng, dịch chuyển trong cự ly ngắn. Lôi đình thần ưng chính là bá chủ không trung, có chiến lực rất mạnh trên không, thậm chí có thể vượt cấp thi triển một số bí pháp, kỹ xảo. Thuần gian di động hắn vừa thi triển chính là một trong số đó.

Lại nói trên mặt đất thì Đại Địa Cuồng Hùng cũng có thể phát huy ra chiến lực siêu việt bình thường. Có thể nói, bất luận là trên không hay dưới đất thì ba tên cường giả 7 sao bá chủ này cũng khó mà giết chết Dương Thạc. Tình hình hiện giờ là hai bên đều không thể làm gì được nhau.

- Lại tới nữa sao?

Xa xa, ba người Sa Ngũ đang nhanh chóng bay tới, ánh mắt Dương Thạc nheo lại.

- Không dây dưa với các người nữa. Các người đã muốn giết ta... vậy thì tốt, tới đây chiến đi!

DƯƠNG THẠC lòng lạnh như băng.

- Có bản lĩnh thì đi theo ta!

Chúu...

Thân hình khê động, Dương Thạc bay nhanh tới Truyền Tống trận trên quần đảo Thiên Ô.

- Khốn kiếp, tiểu tử này định chạy trốn!

Chúng kiến Dương Thạc bay về phía Truyền Tống trận, ba tên cường giả 7 sao bá chủ theo sau đều nhủ mày.

Muốn thông qua Truyền Tống trận chạy trốn?

Ba tên 7 sao bá chủ này hiển nhiên không có thực lực giết chết Dương Thạc trong nháy mắt. Trong tình hình này, nếu Dương Thạc thông qua Truyền Tống trận chạy trốn, tiến vào một số thành trì cỡ lớn ở Trung Ương đại lục thì ba tên 7 sao bá chủ này căn bản là không có biện pháp giết chết Dương Thạc.

Khi trước Dương Thạc vẫn còn cấp 6 sao bị ba tên cường giả 7 sao bình thường đuổi giết còn bình thường. Dù sao khi đó cường giả 7 sao như Ô Bành Chiến muốn giết Dương Thạc đơn giản là miếu sát, không ảnh hưởng lớn.

Nhưng hiện giờ thì khác!

DƯƠNG THẠC nếu chạy trốn tới những thành trì lớn ở Trung Ương đại lục, ba tên cường giả 7 sao bá chủ đuổi theo, muốn giết Dương Thạc tất sẽ phải khổ chiến một phen. Nếu làm không tốt tòa thành trì đó sẽ trực tiếp bị san bằng...

Tuy ba người bọn họ không sợ cường giả 7 sao của Trung Ương đại lục nhưng nếu phá hủy quá nhiều thành trì, đó chính là đảo loạn trật tự Thiên Thánh giới, e là cường giả cấp Thần Vương khi đó cũng sẽ xuất hiện, ra tay trừng phạt bọn hắn.

Cho nên tuyệt đối không thể để cho Dương Thạc thông qua Truyền Tống trận trốn tới những thành trì ở Trung Ương đại lục.

- Khốn kiếp!

- Tiểu tử, cường giả 7 sao bá chủ như chúng ta chém giết có quy củ chính là không thể đảo loạn vũ giả sinh tồn, người dám chạy tới các thành thị của Trung Ương đại lục, tất sẽ bị cường giả cấp Thần Vương đuổi giết!

- Tiểu tử, nếu như người có cốt khí thì dừng lại, chém giết cùng chúng ta!

Vừa nhanh chóng truy kích, đám người Sa Ngũ vừa gào thét.

- Hả? Cho rằng ta muốn chạy tới thành thị ở Trung Ương đại lục sao?

DƯƠNG THẠC thấy ba người nói vậy, không khỏi cười lạnh.

- Yên tâm đi, nếu ta muốn chạy trốn, hà tất phải chạy tới thành thị? Ta muốn trốn thì liệu các người có đuổi kịp? Giờ ta trốn chẳng qua là vì không muốn phá hủy quần đảo Thiên Ô mà thôi. Chúng ta đổi chỗ khác giao thủ, có gan thì theo ta tới, đến Bạch Lâm đảo của ta đánh một trận. Chỗ đó là sân nhà của ta, nói thật cho các người biết, ta ở đó chiến lực sẽ gia tăng trên phạm vi lớn, chỉ không biết là các người có dám tới hay không mà thôi!

DƯƠNG THẠC lạnh lùng nói.

- Tới Bạch Lâm đảo?

Đám người Sa Ngũ sững sờ.

- Cần thận có âm mưu!

Kinh Đông Huyết thấp giọng nói.

- Có âm mưu? Không cần lo lắng vậy đi. Bạch Lâm đảo thuần túy chỉ là nơi ở của Thuần Nhân tộc, xung quanh không có bí cảnh hiểm địa, cũng không thể thiết lập thiên la địa võng, chúng ta sợ gì chứ? Đợi sau khi tiểu tử kia tiến vào Truyền Tống trận, chúng ta tra một chút là sẽ biết liệu có phải hắn đi Bạch Lâm đảo hay không. Nếu thực thì chúng ta lập tức đuổi theo!

Sa Ngũ nói.

Cường giả 7 sao bá chủ chém giết, bố trí cạm bẫy gần như không có tác dụng gì.

Muốn bố trí cạm bẫy có tác dụng thì bình thường đều cần lợi dụng chút bí cảnh hiểm địa.

Ví dụ dẫn đối phương tới gần một hiểm địa 7 sao, khiến đối thủ tiến vào trong, như vậy cạm bẫy mới có hiệu quả.

Nhưng xung quanh Bạch Lâm đảo lại không có bí cảnh hiểm địa nào quá nguy hiểm cả.

Chỉ cần Dương Thạc tiến tới phạm vi Bạch Lâm đảo thì chúng có vấn đề gì e ngại mà không đuổi theo.

- Tiếp tục truy kích!

Ba người Sa Ngũ tăng nhanh tốc độ.

Chúu...

Chỉ có điều Dương Thạc rất nhanh đã tiến tới Truyền Tống trận trên quần đảo Thiên Ô, nhanh chóng biến mất.

- Truyền tống đi rồi?

- Mau tới nhìn xem!

- Quả nhiên là tới Bạch Lâm đảo, chúng ta cũng đi qua!

Đám người Sa Ngũ đến sau, tra xét một chút liền biết Dương Thạc tới Bạch Lâm đảo, không chút do dự liền cùng nhau tiến vào Truyền Tống trận, ngay sau đó liền xuất hiện trên Bạch Lâm đảo.

Cường giả Thuần Nhân tộc trên Bạch Lâm đảo sớm đã rời đi, vừa tới Bạch Lâm đảo chúng liền thấy Dương Thạc ở trên không trung cách đó không xa.

- Nếu có gan thì tới trên biển phía đông Bạch Lâm đảo đánh với ta một trận!

DƯƠNG THẠC nói xong, liền bay về phía đông Bạch Lâm đảo.

- Ha ha ha, trong phạm vi ngàn dặm xung quanh Bạch Lâm đảo không có hiểm địa vượt quá 5 sao, tiểu tử, ta muốn xem ngươi dùng bẫy gì đối phó chúng ta! Đuổi theo!

Đám người Sa Ngũ vội vã theo sau.

Chúu...

Chúu...

Sau đó một lát.

- Đã tới!

DƯƠNG THẠC đi tới bí cảnh Thất thải tuyền qua trên mặt biển, thân thể dừng lại, quay đầu.

- Ở nơi này cơ mà!

- Sa Ngũ, Kinh Đông Huyết, Ngư Chi Sơn, nếu các ngươi dám truy kích tới đây vậy xem uy lực bí pháp mạnh nhất của ta đi! Âm Dương nguyên tố niễn luân!

Khẽ quát một tiếng, bên người Dương Thạc hiện ra phân thân Lôi đình thần ưng, Đại Địa Cuồng Hùng. Hai đại phân thân âm âm bạo liệt, năng lượng khủng bố lơ lửng trước mặt Dương Thạc. Dương Thạc đưa tay về một cái, hai cỗ năng lượng âm dương hóa thành Âm Dương nguyên tố niễn luân lớn mấy trăm trượng. Dưới sự khống chế của Dương Thạc, Âm Dương nguyên tố niễn luân âm âm bay tới phía ba người Sa Ngũ.

- Không tốt!

Trong chớp mắt, ba người Sa Ngũ lập tức biến sắc.

823. Chương 760: Thi Thể Cường Giả Thượng Cổ Lại Xuất Hiện.

Vô Tận Thần Công

Chương 760: Thi thể cường giả thượng cổ lại xuất hiện.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Không tốt! Cấp Thần Vương cao cấp, tuyệt đối là bí pháp cấp Thần Vương cao cấp!

Mắt thấy Âm Dương nguyên tố niễn luân nhanh chóng bay tới chỗ mình, Sa Ngũ, Kinh Đông Huyết, Ngưu Chi Sơn đều biến sắc, kinh hãi.

Nếu như trước đó Âm Dương nguyên tố niễn luân Dương Thạc dùng giết Hoang Đồ chỉ là phiên bản sơ giai vậy Âm Dương nguyên tố niễn luân hiện giờ tuyệt đối là bản cao cấp. Về phần lực lượng, khi trước lực lượng của Dương Thạc không mạnh, hai đại phân thân lực lượng cũng rất thấp.

Mà hiện giờ, Dương Thạc hấp thu năng lượng Huyết Trì, mỗi một phân thân cũng ngang với lực lượng cực hạn của hắn trước đó.

Hiện tại phân thân Lô đình thần ưng và Đại địa cuồng hùng tự bạo uy lực gấp ba so với khi trước!

Ngoài ra, trong Âm Dương nguyên tố niễn luân còn ẩn chứa loại lực lượng khác.

Xoẹt xoẹt! Xoẹt xoẹt!

Lôi quang chớp lóe kịch liệt.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Lực lượng đại địa cuồng bạo!

Giờ khắc này, trong Âm Dương nguyên tố niễn luân tập hợp tất cả bí pháp của Lô đình thần ưng và Đại địa cuồng hùng. Thiên phú bí pháp Kiếp lôi của Lô đình thần ưng, thiên phú bí pháp Chấn địa của Đại địa cuồng hùng đều ở trong. Hơn nữa cùng dung hợp trong Âm Dương nguyên tố niễn luân, lực lượng đâu chỉ là gấp đôi so với Kiếp lôi, Chấn địa đơn thuần.

Đây tuyệt đối được coi là bí pháp công kích cấp Thần Vương cao cấp rồi!

- Tiểu tử này còn át chủ bài!

- Đi, đi mau!

Giờ khắc này, sắc mặt đám người Sa Ngũ kịch biết, vội vàng biến thành bản thể, mau chóng bỏ chạy.

- Còn muốn chạy sao? Ít nhất một tên lưu lại đi!

Dương Thạc điều khiển Âm Dương nguyên tố niễn luân, tạo ra hấp lực to lớn.

- Làm sao có...

Ngay sau đó, sắc mặt Kinh Đông Huyết biến đổi, thân hình hắn bị hút lại, không có cách nào trốn thoát.

- Bản thể của ngươi quá lớn!

Thoáng nhìn thân thể to lớn của Kinh Đông Huyết, Dương Thạc lạnh lùng nói.

- Khốn kiếp! Thôn phệ huyết sát.

Quát một tiếng, Kinh Đông Huyết biết nếu trốn không thoát, chỉ có thể liều mạng một lần, thi triển bí pháp Thôn phệ huyết sát, một cỗ hấp lực mạnh mẽ tác dụng lên Âm Dương nguyên tố niễn luân.

Chỉ tiếc mặc dù Thôn phệ huyết sát uy lực mạnh mẽ nhưng vẫn kém Âm Dương nguyên tố niễn luân quá nhiều. Âm Dương nguyên tố niễn luân căn bản là không thèm để ý tới, nhanh chóng bay về phía Kinh Đông Huyết. Chỉ trong chớp mắt, nó đã tới trước mặt Kinh Đông Huyết, bao phủ lấy đối phương. Ngay sau đó,

tiếng kêu thảm thiết thê lương của Kinh Đông Huyết truyền ra, dưới sự nghiền ép của Âm Dương nguyên tố niễn luân, vị cường giả 7 sao bá chủ này không chống đỡ được một chút, lập tức bị nghiền nát, toàn thân hóa thành các loại nguyên tố, thần hồn bị diệt, chết!

- Chó chết!

Sắc mặt Sa Ngũ, Ngưu Chi Sơn đều kịch biến.

Ầm ầm!

Sau khi giết chết Kinh Đông Huyết, Âm Dương nguyên tố niễn luân đột nhiên bạo liệt, lực lượng bắn ra bốn phía.

- Bí pháp mạnh mẽ như vậy tiểu tử này căn bản không khống chế được!

Thấy tình huống này, Sa Ngũ, Ngưu Chi Sơn hai mắt sáng ngời.

- Thi triển bí pháp, tiểu tử này tự bạo hai đại phân thân, lực lượng chỉ còn lại một phần ba!

Ngưu Chi Sơn cũng phát hiện ra thay đổi của Dương Thạc.

- Đây là lá bài tẩy mạnh nhất của hắn!

- Lá bài tẩy chính là lá bài tẩy, là chỗ dựa cuối cùng, là bí pháp mạnh nhất, không thể thi triển liên tục. Ha ha, thi triển ra lá bài tẩy cuối cùng xong, tiểu tử này chỉ là nổ mạnh hết đà mà thôi!

Trên mặt Sa Ngũ và Ngưu Chi Sơn hiện ra vẻ hưng phấn.

- Thừa dịp cơ hội này, giết chết hắn đi!

Hai người đều có ý nghĩ giống nhau.

Thực lực Dương Thạc vừa mới thể hiện ra quả thực là vô cùng khủng bố.

Nếu không thừa dịp cơ hội này chém giết Dương Thạc, sau này muốn giết hắn quả thực là chuyện không thể nào. Dù sao, bất kể là Sa Ngũ hay Ngưu Chi Sơn cũng không có niềm tin chống lại Âm Dương nguyên tố niễn luân của đối phương.

- Giết!

Vút! Vút!

Sa Ngũ, Ngưu Chi Sơn lần thứ hai bay về phía Dương Thạc.

- Chết một tên vẫn còn chưa tỉnh ngộ, dám tới đây sao? Cũng được, ta sẽ một lần nữa dạy cho các người một bài học lớn!

Mắt thấy hai người liều chết xung phong tới, Dương Thạc nhắm mắt lại.

Vút!

Thân hình di động, hắn bay về phía đáy biển.

- Hả? Tiểu tử này muốn đi vào đáy biển?

- Ha ha ha ha ha, thiên đường có lối người không đi, địa ngục không cửa người lại vào! Tiểu tử này có huyết mạch Lô di đình thần ưng và Đại địa cuồng hùng, bất kể là trên không trung hay mặt đất thì lực lượng đều cực kỳ mạnh mẽ. Nhưng hắn lại bỏ qua ưu thế của mình, tiến vào đáy biển. Ha ha ha ha, đáy biển chính là chiến trường tốt nhất của Tử Sa tộc chúng ta, tiểu tử người ngoan ngoãn chôn thân dưới đáy biển đi!

Sa Ngũ cười ha hả, thân hình khê động, nhanh chóng tiến vào đáy biển.

Ngược lại Ngưu Chi Sơn không dám liều lĩnh, vẫn chỉ đứng trên mặt biển.

Vút! Vút!

Đáy biển, Dương Thạc và Sa Ngũ một trước một sau nhanh chóng tiến vào sâu trong đáy biển.

- Sắp tới gần vòng xoáy bảy màu kia rồi!

Dương Thạc hít một hơi sâu, tiếp tục tiến tới.

- Ha ha ha, tiểu tử, ngoan ngoãn chịu chết!

Sa Ngũ đuổi sát theo sau.

- Phía trước chính là vòng xoáy bảy màu rồi!

Không chờ Sa Ngũ truy kích tới, Dương Thạc đã đến gần vòng xoáy bảy màu.

- Lực lượng của ta rốt cục cũng rất có hạn, bất kể là dẫn động ra Quang ám nguyên tố niễn luân hay Âm Dương nguyên tố niễn luân thì đều quá yếu.

Chỉ có điều ở sâu dưới đáy biển tồn tại lượng lớn nguyên tố bảy màu, có thể dẫn động những nguyên tố bảy màu này hình thành Quang ám nguyên tố niễn luân, tiêu diệt Sa Ngũ!

Dương Thạc bay thẳng về phía vòng xoáy bảy màu.

- Dẫn động!

Nguyên lực từ trong cơ thể trào ra, Dương Thạc dẫn động vòng xoáy bảy màu.

Ầm! Ầm! Ầm!

Phía dưới, vòng xoáy bảy màu điên cuồng xoay tròn.

- Đây là lực lượng gì?

Sa Ngũ ở sau đương nhiên phát hiện ra có điểm bất thường.

- Nơi này tại sao lại có vòng xoáy bảy màu? Không thể nào, không thể nào. Gần Bạch Lâm đảo chẳng phải là không có bí địa nào quá nguy hiểm sao?

Sa Ngũ sắc mặt đại biến.

- Tiểu tử này có dẫn động năng lượng bên trong đối phó ta! Chó chết, muốn đối phó ta, trước tiên đi chết đi!

Sa Ngũ thần sắc dữ tợn, bí pháp Tuyệt đối tê liệt thi triển ra, nhanh như chớp bay tới chỗ Dương Thạc.

Ầm!

Lực lượng thân thể Dương Thạc lập tức yếu bớt một nửa!

Chỉ có điều Dương Thạc vẫn dẫn động lực lượng của vòng xoáy bảy màu như trước.

- Khốn kiếp!

Sa Ngũ lần thứ hai thi triển Tuyệt đối tê liệt!

Lực lượng thân thể Dương Thạc lại một lần nữa hạ xuống một nửa.

Chỉ có điều cho dù hạ xuống một nửa, mặc dù lực lượng của Dương Thạc tổn hại nhiều nhưng không hề nguy hiểm tới tính mạng!

- Thành!

Không để Sa Ngũ kịp thi triển bí pháp lần thứ ba, Dương Thạc hai mắt đã sáng ngời.

Ầm! Ầm! Ầm!

Phía dưới, lực lượng của vòng xoáy bảy màu bị Dương Thạc thành công dẫn động!

- Vòng xoáy bảy màu, Quang Ám nguyên tố niễn luân mạnh nhất, đi!

Dương Thạc lập tức điều khiển Quang ám nguyên tố niễn luân bay về phía Sa Ngũ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Vòng xoáy bảy màu nhanh chóng xoay tròn, trong chốc lát, Quang ám nguyên tố niễn luân do nguyên tố bảy màu dung hợp thành bao phủ hoàn toàn lấy Sa Ngũ.

- Lực lượng này... không... không... Bí pháp phòng ngự cấp Thần Vương!

824. Chương 761: Huyết Tinh, Long Sa Thần Vương

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 761: Huyết Tinh, Long Sa Thần Vương

đọc truyện mới nhất tại .

Sa Ngũ không ngừng gào thét trong Quang ám nguyên tố niễn luân, ngoài thân thể ngưng kết thành nghạnh giáp, hiển nhiên đây là bí pháp phòng ngự cấp Thần Vương của hắn. Thế nhưng nghạnh giáp cho dù mạnh hơn nữa thì dưới sự trùng kích của Quang ám nguyên tố niễn luân, chỉ trong chốc lát đã vỡ vụn. Không bao lâu sau thì thân thể cường đại của Sa Ngũ bị nghiền nát.

- Khốn kiếp, ta không cam lòng!

Thân hình Sa Ngũ bị nghiền nát, đột nhiên lại ngưng tụ trở lại.

Quang ám nguyên tố niễn luân so về lực lượng thì kém xa Âm Dương nguyên tố niễn luân, không thể thuấn sát cường giả 7 sao bá chủ.

Thế nhưng lực lượng của Quang ám nguyên tố niễn luân do vòng xoáy bảy màu hóa thành quá lớn, gần như là vô cùng vô tận, thân hình Sa Ngũ vừa ngưng tụ đã lại bị nghiền nát!

- Ta không cam lòng!

Ngưng tụ, lại bị nghiền nát!

Ầm ầm!

Rốt cục, một tiếng nổ lớn vang lên, thân thể Sa Ngũ hoàn toàn vỡ vụn, sinh cơ đoạn tuyệt, thần hồn tan đã.

Lại một vị cường giả 7 sao bá chủ ngã xuống.

- Chỉ còn một tên cuối cùng!

Sâu dưới đáy biển, Dương Thạc bay lên trên, hướng tới chỗ Ngưu Chi Sơn.

- Tên Dương Thạc này mạnh như vậy?

Trong bầu trời, Ngưu Chi Sơn cảm nhận được Dương Thạc đã giết chết Sa Ngũ, không khỏi biến sắc, theo bản năng muốn chạy trốn.

Nhưng mà...

Khi hắn muốn chạy trốn lại đột ngột phát hiện có một cỗ lực lượng mệnh mông bao phủ, khiến hắn ngay cả thân thể cũng không điều khiển nổi!

Giống như là có một vị cường giả cấp độ Thần Vương xuất hiện trước mặt, khiến hắn chịu áp lực quá lớn, không thể tự khống chế.

- Áp lực này từ đáy biển truyền tới! Không phải từ Dương Thạc, cũng không phải là Quang Ám nguyên tố niễn luân. Giống như... giống như là từ vòng xoáy bảy màu truyền ra!

Ngưu Chi Sơn biến sắc.

Cùng lúc đó, dưới đáy biển sâu, Dương Thạc cũng cảm nhận được một cỗ năng lượng mệnh mông bao phủ chính mình.

- Từ phía dưới truyền đến!

- Là từ vòng xoáy bảy màu kia!

Dương Thạc sắc mặt đại biến.

Đáy biển vốn đã tồn tại vòng xoáy bảy màu. Chỉ có điều vừa nãy Dương Thạc dẫn động vòng xoáy bảy màu, đem nó hóa thành Quang âm nguyên tố niễn luân để tấn công Sa Ngũ. Vòng xoáy bảy màu bị Dương Thạc lợi dụng, phía sâu trong vòng xoáy bảy màu dường như có một loại lực lượng thần bí đột nhiên hiện ra.

- Ba ức vạn năm rồi! (3000000000000000 năm, 16 số 0)

- Ba ức vạn năm rồi...

Sau đó, một giọng nói từ sâu trong đáy biển truyền tới.

- Dung, người chém giết ta đã ba ức vạn năm. Thần hồn ta tiêu diệt, nhưng sinh cơ thân thể ta không đoạn tuyệt. Hiện giờ cũng là lúc thân thể ta một lần xuất thế. Chỉ tiếc, thần hồn ta đã tan rã, chỉ còn một tia thần thức, không thể tìm người báo thù! Dung, ba ức vạn năm qua, không biết liệu ngươi còn sống trên đời hay không, không biết là người liệu vẫn còn đứng trên đỉnh của thế giới này...

Ầm ầm ầm ầm!

Ở sâu dưới đáy biển dường như có một vị cường giả siêu cấp muốn lao ra!

- Là một vị cường giả thời kỳ thượng cổ đã vẫn lạc!

Sắc mặt Dương Thạc đại biến.

- Vòng xoáy bảy màu này, phía dưới cất dấu thân thể một vị cường giả thượng cổ đã ngã xuống?

Lúc này Dương Thạc mới biết vòng xoáy bảy màu kia không phải tồn tại đơn độc mà là kết quả việc cùng tồn tại với thân thể một vị cường giả thời thượng cổ!

Sâu dưới đáy biển truyền tới khí thế mạnh mẽ, bất luận là Dương Thạc hay Ngưu Chi Sơn đều không thể nhúc nhích thân thể, căn bản không thể khống chế bản thân.

Tuyệt đối là cao thủ cấp bậc Vĩnh Hằng vô thánh!

Giọng nói từ đáy biển truyền tới khi trước nói nó đã ngã xuống, thần hồn bị diệt, chỉ còn một cỗ thân thể cùng một đám thần thức.

Hoàn toàn là một cỗ xác chết!

Một siêu cấp cường giả đã ngã xuống còn có thể tạo thành uy áp khổng lồ với Dương Thạc và Ngưu Chi Sơn, nếu không phải Vĩnh Hằng vô thấy vậy thì là gì? Nên nhớ Dương Thạc và Ngưu Chi Sơn là cường giả 7 sao bá chủ, cách cấp Thần Vương cũng không xa, cho dù là cường giả Thần Vương tới cho dù có thể giết chết Dương Thạc và Ngưu Chi Sơn trong nháy mắt nhưng cũng sẽ không thể khiến bọn họ ngay cả nhúc nhích cũng không nổi!

Huống chi cường giả phía dưới không phải là người sống mà sớm đã ngã xuống.

Cao thủ cấp bậc Thần Vương cho dù là Thần Vương cấp bá chủ thì một cỗ thi thể cũng không thể áp đảo Dương Thạc và Ngưu Chi Sơn như vậy!

- Cường giả phía dưới nói ba ức vạn năm trước hắn đã vẫn lạc sao?

Dương Thạc hít sâu một hơi.

Điều này càng chứng tỏ đối phương là Thượng cổ Vĩnh Hằng vô thánh.

Văn minh Thiên Thánh giới tuy rằng dài hơn văn minh Nhân Gian giới nhưng cũng chỉ là văn minh ức vạn năm mà thôi.

Ức vạn năm trước, nhân loại thống trị Thiên Thánh giới, xem như Nhân đạo văn minh thành lập. Tuy rằng về sau, chủng tộc Bán thần thú quật khởi, nhưng vẫn là Nhân đạo văn minh. Những chủng tộc Bán thần thú kia linh trí không khác nhân loại nhiều, chế độ văn minh cũng luôn noi theo chế độ Thuần nhân tộc.

Ba ức vạn năm trước, khi đó Nhân loại còn chưa thống trị Thiên Thánh giới.

Tuyệt đối là thời kỳ thượng cổ, thời kỳ chưa thành lập Nhân đạo văn minh. Khi đó những tiên thiên sinh linh mạnh mẽ cùng tử tôn của họ, cũng chính là các loại Thần Thú độc chiếm một phương.

Thượng cổ đại chiến trong truyền thuyết cũng chính là phát sinh ở thời đại đó!

- Vị cường giả này bị một cao thủ tên Dung chém giết sao?

Thượng cổ cường giả, nhất là những tiên thiên sinh linh kia tên thường chỉ có một chữ. Tính danh đơn giản chính là một thân phận ký hiệu, ban đầu, sáng lập Thiên Thánh giới thì số lượng tiên thiên sinh linh chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay, một chữ vậy có thể đại biểu một tiên thiên sinh linh.

Về sau, những hậu đại của tiên thiên sinh linh ngày càng nhiều, nhân số ngày càng nhiều mới xuất hiện tính danh hai chữ, ba chữ. Hiện giờ Thiên Thánh giới nhân khẩu hàng ức vạn vạn, tính danh cũng chỉ 2 3 chữ là đa phần. Nguyên nhân rất đơn giản, mặc dù nhân khẩu Thiên Thánh giới nhiều, nhưng cả đời một người có thể tiếp xúc cũng chỉ ngàn người, vạn người, tính danh 2 3 chữ là đủ rồi.

Một số cường giả siêu cấp sống hơn 10 vạn năm đương nhiên cũng tiếp xúc nhiều người hơn.

Nhưng là thứ nhất, người hấn cần nhớ kỹ không nhiều.

Cường giả siêu cấp chỉ cần nhớ kỹ những ai thực lực không khác mình nhiều. Chính mình khi trước tu vi Vô thánh tiếp xúc với đám đồng bạn kia nếu không có sinh tử chi giao, liền không mấy khi lui tới, căn bản không cần nhớ kỹ. Cường giả siêu cấp sống vài ngàn vạn năm cần nhớ thì càng không nhiều người.

Lại nói cường giả siêu cấp trí nhớ rất mạnh.

Nhớ kỹ ai đó thường là khí tức thần hồn mà không phải là tính danh đơn thuần. Tính danh không còn là thứ quan trọng nữa.

Cho nên Thiên Thánh giới vẫn thông dụng nhất là tên có 2 3 chữ, 4 chữ thì rất hiếm gặp.

Mà tính danh một chữ chỉ có tiên thiên sinh linh thời thượng cổ tu luyện tới cảnh giới Vĩnh hằng vô thánh, chỉ những cường giả siêu cấp như vậy mới có được!

Hiển nhiên Dung chính là tiên thiên sinh linh thời thượng cổ.

Về phần người bị hấn chém giết, vẫn lạc ở đáy biển này hiển nhiên cũng là một vị cường giả tiên thiên sinh linh thời thượng cổ.

825. Chương 762: Linh, Oa

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 762: Linh, Oa

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Khi Dương Thạc đang suy nghĩ, ở sâu trong đáy biển loạn lưu mãnh liệt.

Sâu trong đáy biển giống như xảy ra địa chấn cực lớn, bùn đất, cát đá đều bị sục lên, tựa hồ một tòa đảo nhỏ muốn từ đáy biển sâu bay lên. Giờ khắc này Dương Thạc tuy rằng không thể nhúc nhích, nhưng thần hồn vẫn có thể dò xét, dưới đáy biển, ít nhất trong phạm vi trên trăm dặm bị chấn động mạnh mẽ như vậy.

Ầm ầm ầm!

Dưới thân Dương Thạc, một vật thể vô cùng to lớn trôi lên.

- Đây là... một cánh tay?

Vật thể này dài chừng ba bốn trăm trượng, chiều ngang cũng phải trăm trượng, phần cao nhất dường như là một nắm đấm. Vật thể to lớn này hiển nhiên là cánh tay của một cự nhân!

Ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm!

Sau khi cánh tay xuất hiện, những bộ vị khác của “người” này cũng dần hiện ra. Là một cự nhân khổng lồ thân cao trăm dặm! Cự nhân này có hai tay, hai chân, ngoài ra còn có thêm một chiếc đuôi, vẻ mặt hoàn toàn giống nhân loại, chỉ có điều hình thể công xuống, giống như là một con khỉ vậy.

- Tuyệt đối là tiên thiên sinh linh thượng cổ!

Chứng kiến con khỉ cực lớn này, Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Từ trên người cự nhân tỏa ra khí thế mạnh mẽ, khiến cho Dương Thạc không thể nhúc nhích, nhưng đó chỉ là khí thế phát tán ra mà thôi, cũng không phải lực lượng cường đại. Cũng giống như khi Dương Thạc chứng kiến thi thể Huyền ưng, Hắc hùng, khí thế dù kinh người, nhưng tới gần cũng không hề nguy hiểm, không bị lực lượng cường đại oanh kích.

Dương Thạc lúc này đang ở trong đáy biển sâu, ở gần thi thể cự nhân hơn Ngưu Chi Sơn nhiều.

Hắn càng cảm thụ rõ ràng uy áp trên người tên cự nhân này tỏa ra.

Dương Thạc phát hiện thi thể cự nhân đang chậm rãi nổi lên, càng ngày càng gần bản thân mình. Nhưng dường như qua thời gian hắn cũng dần thích ứng với uy áp trên thi thể, uy áp cũng không tạo thành trở ngại quá lớn nữa, dần dần, Dương Thạc đã bắt đầu hoạt động được thân thể.

- Rốt cục cũng không phải cường giả Vĩnh Hằng vô thánh chân chính!

- Nếu như là còn sống, chỉ sợ lực lượng xung quanh thân thể bị tản ra nếu ta ở gần cũng đã bị xé nát rồi!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Tên cự nhân này đã không thể tạo thành thương tổn gì, vì vậy Dương Thạc cũng an tâm hơn.

Cự nhân dưới đáy biển tiếp tục nổi lên, qua thời gian đã tiếp cận Dương Thạc.

Dương Thạc đứng trên người tên cự nhân này...

- Tên cự nhân này trên người không có quần áo, chỉ có một chút lông. Đám lông này với ta chẳng khác nào cột đá trụ thép!

Dương Thạc nhúc nhích thân thể, đưa tay chạm vào bộ lông trên người cự nhân, phát hiện ra lông trên người cự nhân này vô cùng cứng cỏi, cho dù hắn hóa thân Huyền ưng, nhưng móng vuốt sắc bén vẫn không thể lưu lại bên trên bất kỳ dấu vết gì.

- Quá mức cường đại rồi!

Dương Thạc hít sâu một hơi.

Mà khi Dương Thạc đang dò xét thi thể cự nhân...

Xoẹt!

Phía trên không trung, hư không bị xé ra, một thân hình nhỏ gầy, toàn thân hắc y từ trong đó chui ra.

Người thần bí này hai mắt nhìn xuống đáy biển, hai mắt sáng lên.

- Thượng cổ tiên thiên sinh linh, thi thể Vĩnh Hằng vô thánh? Xuất hiện? Ha ha ha ha ha, Long Sa Thần Vương ta vận khí thật tốt, vận khí thật tốt nha. Thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh không ngờ lại xuất hiện trong khu vực của Long Sa Thần Vương ta, bị ta phát hiện ra đầu tiên... ha ha ha ha ha...

Người thần bí này tự xưng là Long Sa Thần Vương, nhìn qua thi thể cự nhân dưới đáy biển sâu, cười ha hả.

- Đã bao nhiêu năm rồi không có thi thể tiên thiên sinh linh thời thượng cổ xuất hiện!

- Cường giả Thiên Thánh giới tu luyện tới cực hạn chính là cấp Thần Vương, ức vạn năm qua, hầu như không có bất kỳ cao thủ cấp Thần Vương nào tiến vào cấp độ Vĩnh Hằng vô thánh trong truyền thuyết. Dù là thiên tài kinh thể tuyệt luân cũng chỉ dừng ở cấp Thần Vương đỉnh phong. Vì sao? Toàn bộ cao thủ cấp Thần Vương suy đoán nếu muốn trở thành Vĩnh Hằng vô thánh nhất định phải đạt được thượng cổ tiên thiên sinh linh truyền thừa, chỉ khi có được thượng cổ tiên thiên sinh linh, mới có được huyết mạch trở thành Vĩnh Hằng vô thánh!

Long Sa Thần Vương đứng trên không trung, thì thào nói.

- Những cường giả Thần Vương khác hẳn định cũng cảm nhận được tiên thiên sinh linh xuất thế!

- Chỉ có điều khí tức tiên thiên sinh linh chúng không thể khóa lại. Không biết vị trí xuất thế cụ thể vậy sẽ không thể lập tức xé rách hư không, truyền tống tới đây!

- Bọn hán muốn tìm cỗ thi thể tiên thiên sinh linh này chỉ có thể chậm rãi tìm kiếm!

Long Sa Thần Vương vừa nói, trên mặt hiện vẻ hưng phấn.

- Ta là người đầu tiên phát hiện thi thể tiên thiên sinh linh, đã chiếm được tiên cơ!

- Ha ha ha ha...

Cường giả cấp Thần Vương có thể xé rách hư không mà đi.

Bất luận xa thế nào, chỉ cần tập trung vị trí, xé rách hư không là có thể tới.

Những cường giả cấp Thần Vương trên Thiên Thánh giới đều cảm nhận được việc thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế. Nhưng là thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh khí tức phiêu miểu, căn bản không thể tập trung. Bọn họ chỉ có thể tìm tòi khắp nơi mới tìm tới được nơi này.

- Nghe nói huyết mạch thượng cổ tiên thiên sinh linh đều tồn tại ở huyết tinh trong cơ thể!

- Phải tìm được huyết tinh, dung nhập vào bản thân ta!

Long Sa Thần Vương nói, thân hình khẽ động, định tiến vào đáy biển.

- Hả? Còn một tên 7 sao bá chủ?

Long Sa Thần Vương hai mắt khẽ động, liếc nhìn về phía Ngưu Chi Sơn.

- Tên 7 sao bá chủ này cũng phát hiện thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh, vạn nhất hắn để lộ tin tức, khiến đám Thần Vương khác biết rõ ở đây có thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh vậy ta không thể độc hưởng thi thể này, cũng không có đủ thời gian tìm huyết tinh của nó. Tên 7 sao bá chủ này phải chết!

Thân hình khẽ động.

Long Sa Thần Vương nhanh như chớp bay tới trước mặt Ngưu Chi Sơn.

- Tiểu tử, coi như ngươi không may, nhìn thấy thứ không nên nhìn, vì vậy... chết đi!

Thân hình bay về phía Ngưu Chi Sơn, ầm một tiếng, thân thể to lớn của Ngưu Chi Sơn bạo liệt, hóa thành từng hạt nguyên tố, ngã xuống!

- Long Sa Thần Vương, lại là ngươi...

Ngư Chi Sơn bị khí áp cự nhân kia chặn trụ, không cự động được, bị Long Sa Thần Vương đánh tới, hấn cần bản là không cách nào né tránh ngăn cản, chỉ có thể để mặc đối phương đánh lne thân thể. Thân thể bị diệt, Ngư Chi Sơn sắc mặt đại biến, thần hồn rú lên.

- Người dám giết ta, Ngư Ma Thần Vương tất sẽ không bỏ qua cho ngươi...

Ngư Chi Sơn lại lớn tiếng kêu gào.

- Ngư Ma Thần Vương?

Long Sa Thần Vương khẽ nhú mày.

- Hừ, người cũng không cần dùng Ngư Ma Thần Vương để dọa ta. Ngư Ma Thần Vương chiến lực trên đất bằng có thể xếp vào top 5 trong đám Thần Vương, nhưng tới trên biển thì Long Sa Thần Vương ta tuyệt đối không e ngại hấn!

Long Sa Thần Vương lạnh giọng nói.

Trong Thiên Thánh giới, cường giả cấp độ Thần Vương tuy rằng không nhiều, nhưng tổng cộng cũng có hơn trăm người. Trong đó, cao thủ cấp Thần Vương đỉnh phong có hơn 20 vị. Đây là bởi vì cấp độ Thần Vương đỉnh phong ở Thiên Thánh giới đã là tầng tối cao rồi, rất khó tiến vào cấp độ Vinh Hằng vô thánh, chính bởi vì như thế, cao thủ cấp độ Thần Vương đỉnh phong vậy chục vạn năm, thậm chí trăm vạn năm cũng không tiến tiếp được, trải qua thời gian, cường giả Thần Vương đỉnh phong tổng cộng không ít, thậm chí còn nhiều hơn cả Thần Vương cao cấp.

Long Sa Thần Vương cũng không phải Thần Vương đỉnh phong, chỉ là Thần Vương cao cấp mà thôi.

Mà Ngư Ma Thần Vương là cường giả Thần Vương đỉnh phong!

Chiến lực trên đất bằng của hấn tuyệt đối có thể xếp hạng top 5!

Long Sa Thần Vương tuyệt không phải đối thủ của hấn!

Đương nhiên đó là trên mặt đất, nếu mà ở trên biển vậy Ngư Ma Thần Vương cho dù lợi hại hơn cũng chưa chắc chiến thắng được Long Sa Thần Vương chiếm được thiên thời địa lợi.

- Huống hồ...

- Ngư Ma Thần Vương là lão tổ của tất cả các cường giả Ngư loại.

- Thần Ngư bộ tộc, Man Ngư bộ tộc, Hoàng Kim Man Ngư bộ tộc, thậm chí là cả Tê Ngư bộ tộc, Thông Thiên Thủy Ngư bộ tộc... Thần thú, Bán thần thú loại Ngư đều lấy Ngư Ma Thần Vương vì tôn.

- Một tên cường giả 7 sao nhỏ bé của Thần Ngư bộ tộc chưa chắc đã khiến Ngư Ma Thần Vương để vào mắt, Ngư Ma Thần Vương sẽ không báo thù cho ngươi!

Long Sa Thần Vương lạnh lùng nói.

- Ngư Ma Thần Vương không báo thù?

- Lần này Dương Thạc chém giết cao thủ lục đại chủng tộc chúng ta, Tử Sa tộc, Hồ Kinh tộc đều tổn thất cường giả 7 sao bá chủ, mặc dù Ngư Ma Thần Vương lão tổ không coi trọng ta, nhưng Thủy Mẫu Thần Vương ở Hải vực Nguyên Thủy đại lục nhất định sẽ coi trọng cường giả 7 sao bá chủ của Tử Sa tộc, Hồ Kinh tộc, nàng sớm muộn gì cũng sẽ tới!

Ngư Chi Sơn lớn tiếng kêu lên.

- Dương Thạc, cường giả cấp Thần Vương đã tới, ngươi còn muốn trốn sao? Chết cùng ta đi!

Ngư Chi Sơn đột nhiên hét lớn tên của Dương Thạc.

- Hả? Ở đây còn người khác?

Sắc mặt Long Sa Thần Vương kịch biến.

- Khi trước, cường giả 7 sao bá chủ của Hồ Kinh tộc, Tử Sa tộc đều bị một người tên là Dương Thạc chém giết? Tử Sa tộc, Hồ Kinh tộc đều là chủng tộc dưới trướng Thủy Mẫu Thần Vương, thoảng cái tổn thất hai tên cường giả 7 sao bá chủ, e là Thủy Mẫu Thần Vương thực sự sẽ tới đây điều tra một phen...

- Thủy Mẫu lão nương này trong đám Thần Vương Hải tộc có thể xếp vào top 3, ta tuyệt không phải đối thủ của nàng!

Sắc mặt Long Sa Thần Vương hết sức khó coi.

Thi thể Thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế, Long Sa Thần Vương là người đầu tiên phát hiện.

Muốn bảo trụ bí mật này rất khó!

Tuy rằng Long Sa Thần Vương có thể giết Ngưu Chi Sơn phòng ngừa lộ bí mật, nhưng những Thần Vương khác có thể thông qua các loại dấu vết e là cũng có thể tìm tới đây, hắc hắc mà xóa hết được mọi manh mối.

- Mặc kệ!

Long Sa Thần Vương cắn răng một cái.

- Thủy Mẫu lão nương cho dù muốn tìm tới đây cũng cần thời gian nhất định, trước tiên ta tìm ra Dương Thạc, sau đó giết chết hắn!

Trong lòng vừa quyết định, Long Sa Thần Vương phát tay.

Ầm ầm!

Thần hồn của Ngưu Chi Sơn bị Long Sa Thần Vương tiêu diệt!

- Xuống dưới tìm tiểu tử Dương Thạc kia!

CHÍU...U...U!!

Thân hình Long Sa Thần Vương khê động, lập tức tiến vào trong đáy biển, bay nhanh về phía thi thể tiên thiên sinh linh!

- Không tốt!

Đứng trên thi thể, sắc mặt Dương Thạc kịch liệt thay đổi.

- Hay ột tên Ngưu Chi Sơn, sắp chết cũng muốn kéo ta theo? Cường giả cấp Thần Vương tuyệt không phải là hạng dễ dàng đối phó, cho dù thực lực của ta tăng lên gấp 10 lần e là cũng không phải đối thủ của hắn!

Ánh mắt Dương Thạc lập lóe bất định, trong lòng trầm xuống.

Ầm ầm!

Tốc độ của Long Sa Thần Vương cực nhanh, trong chốc lát đã tới sâu dưới đáy biển, đương nhiên thấy được thi thể Vĩnh Hằng võ thánh đang nổi lên.

- Ồ? Tiên thiên sinh linh thượng cổ này hình dáng không khác khỉ nhiều? Đây là thủy tổ của tất cả dị thú loại linh trưởng, kể cả nhân loại, viên hầu... đều tôn sùng hắn làm tổ tiên. Tên của hắn là Linh, ba ức vạn năm trước bị thượng cổ dị thú Dung trảm sát!

Long Sa Thần Vương từ xa thấy được thi thể tiên thiên sinh linh, hắn nhanh chóng nhận ra thân phận của đối phương.

Linh!

Thủy tổ tất cả sinh vật linh trưởng, nhân loại, viên hầu đều tôn sùng hắn làm tổ tiên!

- Tuy rằng không phải tiên thiên sinh linh hải tộc nhưng là nếu có thể hấp thu huyết tinh của hắn ta vẫn có cơ hội tiến vào cấp độ Vĩnh Hằng võ thánh. Dù không cách nào tiến vào cấp độ Vĩnh Hằng võ thánh, vậy trong đám cường giả cấp Thần Vương cũng khẳng định không có ai là đối thủ của ta!

- Huyết tinh của Linh, ta nhất định phải đoạt được!

Hai mắt Long Sa Thần Vương sáng ngời.

- Tiểu gia hỏa cấp Thần Vương...

Mà khi Long Sa Thần Vương đang bay về phía thi thể Linh, thi thể Linh đột nhiên phát ra thanh âm.

- Nơi này là nơi an nghỉ của ta, mau mau rời khỏi!

Thanh âm của Linh truyền tới.

Linh tuy rằng đã ngã xuống, thần hồn bị diệt, nhưng vẫn còn một tia thần thức. Khi trước Dương Thạc ở trên người của hắn, hắn không mở miệng là do nguyên nhân Dương Thạc chưa đạt tới cấp Thần Vương, với hắn thì chẳng khác nào con sâu cái kiến. Một con sâu cái kiến rơi lên thân thể mình, sẽ có người mở miệng cảnh cáo sao? Mà Long Sa Thần Vương thì khác, là cường giả cấp Thần Vương, đã có thể tổn thương nhục thể hắn rồi.

- Linh, ngươi cho rằng ngươi là Vĩnh Hằng vô thánh còn sống sao? Muốn dọa đuổi ta đi? Chớ có si tâm vọng tưởng! Long Sa Thần Vương ta tới đây chính là muốn đoạt lấy huyết tinh của ngươi, mau giao huyết tinh của ngươi ra đây!

Long Sa Thần Vương không chút sợ hãi, nhe răng cười, tiếp tục bay tới.

- Khốn khiếp!

- Khốn khiếp!

Một tia thần thức của Linh tức giận mẩn lớn.

- Linh, thời kỳ thượng cổ ngươi cũng chỉ là một tên tùy tùng nhỏ của Oa, trong cấp bậc Vĩnh Hằng vô thánh chỉ là cấp bậc thứ 3 mà thôi, ngươi thực nghĩ có thể dọa được ta sao?

Long Sa Thần Vương lúc này chỉ cách thi thể Linh khoảng một ngàn trượng.

CHÍU...U...U!!

Mà đúng lúc này..

Trên thi thể Linh bắn ra một đạo bạch quang, bay đi nhanh như thiểm điện.

- Cường giả 7 sao bá chủ?

Long Sa Thần Vương nhíu mắt, sớm thấy được đạo bạch quang kia.

- Hiển nhiên là tên Dương Thạc kia. Hừ, muốn chạy trốn trước mặt ta sao? Si tâm vọng tưởng! Ngoan ngoan chịu chết đi!

Long Sa Thần Vương hừ lạnh một tiếng.

Ầm ầm!

Một quyền trực tiếp đánh về phía thân ảnh màu trắng kia.

- Long Sa Thần Vương, dù gì ta cũng là cường giả 7 sao bá chủ, không chế bí pháp cấp Thần Vương, chỉ bằng một quyền này của ngươi mà muốn giết ta sao? Chớ si tâm vọng tưởng nữa! Quang ám nguyên tố niễn luân!

Bóng người này chính là Dương Thạc, thấy một quyền của Long Sa Thần Vương đánh tới, không chút hoang mang, hắn ngưng tụ ra Quang ám nguyên tố niễn luân chắn trước mặt mình.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang, công kích của Long Sa Thần Vương bị Dương Thạc ngăn cản được, Quang ám nguyên tố niễn luân cũng bị nứt vỡ.

- Ô! Tiểu tử này thực lực cũng không tệ, chỉ tiếc cường giả Thần Vương không phải người có thể ngăn cản. Không có bí pháp Thuần Gian di động, người muốn chạy thoát từ tay ta sao?

CHÍU...U...U!!

Thân hình Long Sa Thần Vương khẽ động.

Xoẹt!

Xé rách hư không, trong chớp mắt, sau lưng Dương Thạc có một quyền đánh tới.

- Không dễ như vậy!

Sau lưng Dương Thạc xuất hiện hai cánh, cũng xé rách hư không, xuất hiện cách đó mấy trăm dặm.

- Thuần gian di động trọng phạm vi nhỏ cũng không thể thoát! Chết đi!

Dương Thạc vừa mới Thuần Gian di động ra ngoài, Long Sa Thần Vương dùng tốc độ nhanh hơn, xé rách hư không, đi tới sau lưng Dương Thạc, một quyền đánh tới.

- Không tốt!

826. Chương 763: Tiết Lộ Tin Tức, Thủy Mẫu Thần Vương!

Vô Tận Thần Công

Chương 763: Tiết lộ tin tức, Thủy Mẫu Thần Vương!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sắc mặt Dương Thạc biến đổi.

- Đại Địa Thủ Hộ!

Bí pháp Đại Địa Thủ Hộ lập tức được thi triển ra.

- Không có tác dụng đâu!

Long Sa Thần Vương nhe răng cười một tiếng.

Ầm ầm!

Một quyền, hào quang Đại Địa Thủ Hộ lập tức vỡ vụn, lực lượng cuồng bạo xé rách Dương Thạc, thân hình Dương Thạc hóa thành từng khối huyết nhục.

- Không!

Dương Thạc không cam lòng kêu lên.

- Ô? Hảo tiểu tử, cường độ thân thể thật lợi hại, 7 sao bá chủ bình thường chịu một quyền của ta đã vỡ vụn rồi, nhưng người lại chỉ hóa thành từng khối huyết nhục...

Long Sa Thần Vương nhíu mày, kinh ngạc nhìn Dương Thạc.

Huyết nhục toàn thân Dương Thạc ngưng tụ, nhanh chóng ngưng tụ gần thành thân thể nguyên vẹn.

- Còn muốn ngưng tụ, không thể nào! Chết đi!

Ầm ầm!

Long Sa Thần Vương lại ra một quyền, đánh Dương Thạc hóa thành từng hạt nguyên tố! Thần hồn Dương Thạc kêu lên một tiếng thảm thiết, tan rã.

- Hừ, cho dù người mạnh hơn nữa thì cũng sẽ chết! Đánh thành từng hạt nguyên tố, xem người còn sống được sao!

Long Sa Thần Vương nhìn Dương Thạc hóa thành từng hạt nguyên tố, hừ lạnh một tiếng.

- Chỉ có điều tiểu tử này cũng rất lợi hại, 7 sao bá chủ bình thường chịu một quyền của ta là lập tức bị tiêu diệt, tiểu tử này lại liên tục ngăn được mấy lần công kích không chết. Bí pháp cấp Thần Vương kia cũng thật mệnh, còn có thể thuận gian di động cự ly ngắn, cường độ thân thể lại cao. Khó trách hắn có thể chém giết cường giả 7 sao bá chủ của Hồ Kinh tộc cùng Tử Sa tộc. Xem ra thi thể Linh cũng do hắn dẫn ra.

- Ta nói nha, thi thể Vĩnh Hằng vô thánh chỉ có cường giả cấp Thần Vương mới có thể dẫn ra, chỉ bằng lực lượng tên 7 sao bá chủ Thần Ngưu tộc kia không làm được điều này. Chỉ có điều tiểu tử này thực quá tà môn, rất lợi hại, hắn có thể dẫn động thi thể Vĩnh Hằng vô thánh cũng coi như bình thường!

Long Sa Thần Vương thầm nghĩ.

- Tiểu tử này để lại vài món bảo vật. Mẹ kiếp, bảo vật cấp 7 sao cũng không có!

Liếc nhìn Bội tăng khải giáp do Dương Thạc lưu lại, Long Sa Thần Vương chẳng thêm ngó tới.

Bội tăng khải giáp với Dương Thạc mà nói thì là chí bảo rất mạnh, nhưng với cường giả bình thường thì là đồ bỏ đi. nguồn

Long Sa Thần Vương không thêm để ý, lười đi nhặt.

- Trước tiên đi tìm huyết tinh!

Thân hình khẽ động, Long Sa Thần Vương bay về phía thân thể Linh.

- Nên đi tìm huyết tinh của thượng cổ tiên thiên sinh linh Linh đã!

Sau khi giết chết Dương Thạc, thần thức Long Sa Thần Vương nhanh chóng quét qua thân thể khổng lồ của Linh một lần, xác nhận không còn cường giả nào khác, lúc này mới thở phào một hơi.

Thi thể thượng cổ xuất thế, gần như tất cả Thần Vương ở Thiên Thánh giới đều cảm nhận được.

Mặc dù cảm ứng không ra vị trí cụ thể, nhưng họ cũng có thể dùng các biện pháp khác đi tìm, không sớm thì muộn cũng có thể tìm thấy thượng cổ thi thể.

Hiện giờ Long Sa Thần Vương là người đầu tiên tới đây chỉ là chiếm được tiên cơ mà thôi.

Chưa chắc đã có thể đoạt được huyết tinh của Linh, đạt được truyền thừa của thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh.

- Phải nắm chắc từng giây từng phút!

Thần sắc Long Sa Thần Vương nghiêm túc.

Trong đám Thần Vương cường đại ở Thiên Thánh giới, thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh là người có khả năng tới nhanh nhất.

Những cường giả Thần Vương khác đoán chừng nhiều nhất là gần 2 tháng cũng sẽ biết gần Bạch Lâm đảo phát hiện thi thể cường giả thượng cổ.

Đến khi đó, Long Sa Thần Vương nhất định phải mạnh mẽ tranh giành với đám Thần Vương kia, tỷ lệ đạt được huyết tinh giảm xuống vô số lần.

- Tiến vào trong thi thể này!

CHÍU...U...U!!

Long Sa Thần Vương thân hình khẽ động, chui vào thi thể thượng cổ cường giả.

Huyết tinh của thượng cổ cường giả Linh tồn tại trong thi thể của hắn, chỉ là cụ thể ở vị trí nào thì Long Sa Thần Vương cũng không rõ. H1 che giấu rất cẩn mật, Long Sa Thần Vương dùng thần thức căn bản là không dò xét được, chỉ có thể tiến vào trong thi thể thượng cổ cường giả Linh, tiến vào huyết nhục của hắn, dần dần tìm kiếm.

- Ở nơi này thật chặt!

Vừa chui vào trong thi thể thượng cổ cường giả Linh, Long Sa Thần Vương lập tức cảm thấy từ xung quanh truyền tới áp lực lớn lao.

Dùng thực lực của Long Sa Thần Vương, đừng nói chui vào huyết nhục, cho dù một khối sắt thép thì hắn chui vào cũng vô cùng thoải mái, di chuyển bên trong không gặp chút trở ngại gì. Nhưng...

Thi thể thượng cổ cường giả Linh đâu chỉ mạnh hơn sắt thép trăm lần, ngàn lần!

Long Sa Thần Vương chui vào thi thể của hắn giống như chui vào trong một ngọn núi đá, chỉ có thể đào từng chút, tiến lên từng chút. Giờ khắc này Long Sa Thần Vương như một con ký sinh trùng nhỏ bé, đang chậm rãi ngọ nguậy trong thi thể thượng cổ cường giả Linh.

Một canh giờ e là cũng không tiến lên được 200-300 trượng...

- Chậm như vậy?

- Thi thể thượng cổ cường giả Linh chẳng khác nào một dãy núi nhỏ, với tốc độ lúc này của ta, khi nào mới có thể tìm khắp thi thể, tìm ra được viên h1 kia?

Sắc mặt Long Sa Thần Vương hết sức khó coi.

H1 thể tích rất nhỏ, đường kính chỉ khoảng một tấc!

Long Sa Thần Vương tìm kiếm h1, giống như là một người đang đi trong một sơn mạch trăm dặm tìm kiếm một khối bảo thạch một tấc, e là không có thời gian vài chục năm, trăm năm thì căn bản không tìm nổi khối h1 này!

- Huống hồ...

- Những huyết tinh này cũng không phải tử vật, chúng vẫn sẽ chạy!

Long Sa Thần Vương trầm giọng nói.

Huyết tinh không phải một loại tử vật mà là một vật chất đặc thù, có trí năng cấp thấp.

Thậm chí nó sẽ lựa chọn chủ nhân ình.

Nói như vậy, chỉ có một cường giả độ phù hợp với h1 tương đối cao thì h1 mới tự động nhận chủ, thậm chí tự động chui vào trong thân thể người đó. Vì dụ như thượng cổ cường giả Linh là tổ tiên loài linh trưởng, nếu có một vị siêu cấp cường giả loại linh trưởng tới, có thể h1 sẽ tự động nhận chủ.

Long Sa Thần Vương là Hải tộc, cách loài linh trưởng cả vạn dặm.

Muốn huyết tinh tự động nhận chủ là chuyện tuyệt đối không thể nào!

Rất có thể h1 vừa thấy hắn đã chủ động trốn tránh.

Chỉ khi nào hắn tìm được h1, khống chế h1, mới có thể cưỡng ép nó nhận chủ. Nhưng nếu h1 chủ động tránh né, hắn muốn tìm được h1 e là mấy trăm, mấy ngàn năm cũng chưa chắc có thể thành công, đây hoàn toàn là vấn đề vận khí.

- Khốn kiếp!

Long Sa Thần Vương sắc mặt kinh phần, mấy trăm, mấy ngàn năm?

Đối với nhân vật sống hơn mười vạn năm như Long Sa Thần Vương mà nói thì không coi vào đâu, cho dù hao phí hơn 10 vạn năm nếu đạt được h1 cũng đáng, nhưng...

Hiện giờ Long Sa Thần Vương nào có nhiều thời gian như vậy? Không đầy thời gian mấy tháng, e là đã có những cường giả Thần Vương khác tới, có một tên tới sẽ có rất nhiều tên khác theo đuôi, không cần thời gian dài, chỉ cần nhiều nhất nửa năm, thì thể này sẽ hoàn toàn bại lộ.

Lúc đó Long Sa Thần Vương còn đạt được chỗ tốt nào?

Thiên Thánh giới hơn 20 vị cường giả Thần Vương cấp bá chủ, ai không mạnh hơn Long Sa Thần Vương chứ? Xác suất bọn họ đạt được h1 đương nhiên vượt xa hẳn.

827. Chương 764: Các Người Sao Biết Được Nơi Đây.

Vô Tận Thần Công

Chương 764: Các người sao biết được nơi này.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vậy...

Trong trăm vị Thần Vương ở Thiên Thánh giới, có 4 5 vị Thần Vương loại linh trưởng, còn cả ba vị Thần Vương Thuần Nhân tộc. Ba vị Thần Vương Thuần Nhân tộc kia lại có huyết mạch linh trưởng, cơ hội bọn họ đạt được h1 của Linh cũng rất lớn!

Long Sa Thần Vương hẳn căn bản là không tới lượt.

- Phải nhanh chóng tìm được viên h1 kia!

Long Sa Thần Vương trầm nghĩ.

- Xem thần thông của ta, biến lớn! Lớn! Lớn!

Long Sa Thần Vương thi triển thần thông, muốn biến lớn thân thể.

Thân thể biến lớn, tốc độ di chuyển trong thi thể thượng cổ cường giả sẽ nhanh hơn, rút ngắn phạm vi thăm dò, bớt được rất nhiều thời gian.

- Khốn khiếp!

- Áp lực quá cường đại, căn bản không thể nào biến quá lớn!

Không...

Long Sa Thần Vương phát hiện mình muốn biến lớn thì dưới huyết nhục của Linh áp bách, căn bản không lớn được lên, thân thể chỉ cao được một trượng là đã không thể lớn hơn được nữa. Cũng giống như một khí cầu, thổi không khí vào trong không có gì khó khăn. Nhưng muốn bơm không khí vào lòng đất, bị áp lực của đất cát, thổi thể nào cũng không lớn lên được.

- Không có cách nào, chỉ có thể tìm như vậy thôi!

Long Sa Thần Vương trong lòng thầm mắng, chỉ đành tranh thủ thời gian đi tìm. nguồn

Gần như là ngay khi Long Sa Thần Vương đi tìm h1.

Ngoài thân thể Linh, một chút nguyên tố Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Lôi chậm rãi lưu động.

- Nguy hiểm thật, may mà cuối cùng vẫn lừa được tên Long Sa Thần Vương này. Cũng may ta có được Bất tử bất diệt chân thân, hơn nữa vì sáp nhập một ít huyết dịch Vĩnh Hằng vô thánh, cấp bậc huyết nhục diễn hóa tăng lên, cao hơn Nguyên tố trùng sinh một chút, bằng không thì vẫn không thoát chết!

Chính giữa những nguyên tố này chính là thần hồn của Dương Thạc!

Dương Thạc đương nhiên vẫn chưa chết.

Long Sa Thần Vương đánh Dương Thạc nổ thành nguyên tố liền không suy nghĩ nữa. Hắn nào ngờ trình độ diễn hóa huyết nhục của Dương Thạc cao hơn nguyên tố trùng sinh một chút. Hơn nữa có thể phân thân hóa niệm, trước đó phân ra một đám thần hồn cực yếu, ẩn nấp đi. Sau khi thân thể bị đánh nổ, chủ thần hồn bị tiêu diệt nhưng bản thân Dương Thạc vẫn chưa chết, thần hồn phân ra ẩn nấp ở mặt ngoài thì thể thượng cổ cường giả Linh.

- Hay ột tên Long Sa Thần Vương, người muốn giết người diệt khẩu, phong tỏa tin tức? Vậy Dương Thạc ta sẽ không để người được như ý!

- Hiện giờ người chui vào thi thể thượng cổ cường giả, vậy ta sẽ lập tức truyền tin tức này ra ngoài, để tất cả các Thần Vương khác cùng tới!

- Đến lúc đó để xem khi các cường giả Thần Vương khác tới người sẽ như thế nào.

Dương Thạc cười lạnh trong lòng.

Có thù tất báo!

Đây chính là tính cách của Dương Thạc.

Long Sa Thần Vương muốn giết hắn, phong tỏa tin tức, Dương Thạc đương nhiên sẽ không để đối phương được như nguyện. Tỏa ra tin tức, để những Thần Vương khác tới, chọc chết tên Long Sa Thần Vương này!

Gào...

Hiện tại lực lượng thân thể, linh hồn Dương Thạc đều rất yếu, không dám hành động thiếu suy nghĩ. Vạn nhất muốn chạy trốn, không cẩn thận bị Long Sa Thần Vương phát hiện, vậy hắn chết không phải nghi ngờ. Cho nên Dương Thạc quyết định gọi các vị Thần Vương khác tới, làm nơi này hoàn toàn hỗn loạn, nhiều Thần Vương như vậy khắc chế nhau, ai sẽ quan tâm một tên cường giả 7 sao nhỏ bé như hắn?

Huống chi nếu tin tức này lộ ra, không chỉ là cường giả cấp Thần Vương tới, e là một ít cường giả 7 sao cũng muốn tới đây, ở bên ngoài đục nước béo cò. Khi trước, nếu Dương Thạc lẫn trong một đám cường giả 7 sao, vậy muốn đi thì rất đơn giản.

- Hiện giờ ta truyền tin cho Nhân Hoàng điện hạ, bảo Nhân Hoàng điện hạ nghĩ biện pháp truyền tin tức ra ngoài!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Một đám nguyên tố, một đám thần hồn bay nhanh vào một khối ngọc giản truyền tin...

Nguyên Thủy đại lục gần hải vực, trong một tòa cung điện to lớn dưới đáy biển sâu.

Một mỹ phụ trung niên ước chừng 30 tuổi chân lười nằm trên giường, bên cạnh là 7 8 thị nữ trẻ tuổi hầu hạ.

Những thị nữ này mỗi người đều đạt tới cấp bậc 6 sao trở lên!

Cường giả 6 sao cam tâm làm thị nữ, hiển nhiên mỹ phụ trung niên này thân phận cực kỳ bất phàm, e là đã vượt qua cấp độ 7 sao, đạt đến cấp bậc Thần Vương!

- Linh nhi, mấy năm ta bế quan, hải vực Nguyên Thủy đại lục có phát sinh chuyện gì không?

Mỹ phụ trung niên hưởng thụ hầu hạ, chậm rãi nói.

- Bẩm báo điện hạ!

Một thị nữ cung kính mở miệng.

- Hai ngày trước, mệnh giản của hai vị 7 sao bá chủ Kinh Đông Huyết và Sa Ngũ trong Thủy Mẫu cung đồng thời vỡ nát!

Thị nữ này nói.

- Cái gì?

Mỹ phụ trung niên sắc mặt thay đổi.

- Kinh Đông Huyết, Sa Ngũ đều chạm tới cánh cửa Thần Vương, qua hơn 10 vạn năm chưa hẳn đã không thể đột phá tới cấp Thần Vương, đến khi đó có thể trở thành phụ tá đắc lực của ta. Bọn chúng sao mà vẫn lạc? Hai người đồng thời vẫn lạc sao? Hẳn là đụng phải siêu cấp cao thủ, chẳng lẽ là cường giả cấp độ Thần Vương?

Mỹ phụ trung niên thần sắc ngưng trọng, mỹ phụ trung niên này không phải ai khác, chính là tồn tại siêu nhiên ở hải vực Nguyên Thủy đại lục, cường giả Thần Vương đỉnh phong, Thủy Mẫu Thần Vương!

- Hai vị cường giả 7 sao bá chủ của hải vực đồng thời ngã xuống?

Tuy cường giả 7 sao đối với cấp bậc Thần Vương mà nói căn bản chẳng khác nào con sâu cái kiến, nhưng 2 cường giả 7 sao bá chủ đồng thời ngã xuống, Thủy Mẫu Thần Vương vẫn cảm thấy chuyện này không đơn giản như vậy.

- Khi trước ta có cảm giác, hình như có thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế...

Thủy Mẫu Thần Vương thì thảo tự nói.

Khi trước Thủy Mẫu Thần Vương vốn đang bế quan.

Thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh Linh xuất thế, Thủy Mẫu Thần Vương đương nhiên cũng cảm ứng được, chỉ có điều vì khi đó Thủy Mẫu Thần Vương đang bế quan vào thời khắc mấu chốt, không rảnh phân tâm, cảm ứng không rõ ràng. Nhưng bất kể thế nào, thi thể cường giả thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế cũng tuyệt đối là chuyện lớn.

Cần biết rõ Thủy Mẫu Thần Vương là cường giả Thần Vương đỉnh phong.

Cho dù tu luyện thể nào đi nữa thì thực lực tăng lên cũng rất hữu hạn.

Mà một khi thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất hiện, nếu nàng chiếm được huyết tinh thượng cổ tiên thiên sinh linh vậy có cơ hội trực tiếp tiến vào cảnh giới Vĩnh Hằng vô thánh!

Chính là vì như vậy, cho dù cảm ứng không rõ ràng, dù cho thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế thì cơ hội nàng đạt được huyết tinh là rất xa với nhưng Thủy Mẫu Thần Vương vẫn quyết định xuất quan.

Sau khi xuất quan, nàng tìm một chút thị nữ tìm hiểu tình hình.

Khi biết hai tên thủ hạ 7 sao bá chủ đồng thời ngã xuống, Thủy Mẫu Thần Vương cảm nhận có lẽ mọi việc không đơn giản như vậy.

Có lẽ cái chết của hai tên cường giả 7 sao bá chủ đó có chút liên hệ với việc thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất hiện!

- Kinh Đông Huyết, Sa Ngũ đều là cường giả 7 sao bá chủ!

- Có thể đồng thời chém giết hai người này chỉ có cao thủ cấp Thần Vương!

Thủy Mẫu Thần Vương trầm ngâm nói.

Cao thủ cấp Thần Vương?

Cao thủ cấp Thần Vương bình thường đều khinh thường ra tay với cường giả 7 sao, dù sao chênh lệch hai bên quá lớn, làm vậy không có ý nghĩa gì cả

Chương 764: Các người sao biết được nơi này. (2)

Trừ phi cường giả 7 sao chủ động trêu chọc cao thủ cấp Thần Vương.

Nhưng là...

Cường giả 7 sao ăn no rừng mỡ, đi trêu chọc cao thủ cấp Thần Vương? Cho dù có thâm cừu đại hận, giết cha đoạt vợ thì cường giả 7 sao cũng không chủ động đi trêu chọc cao thủ cấp Thần Vương. Dù sao, có thể đạt tới cấp 7 sao đều là những cường giả tâm tính cực kỳ cứng cỏi, căn bản sẽ không bị xúc động.

Mặc khác, cường giả cấp Thần Vương giết cường giả 7 sao còn có một tình huống, đó chính là: Giết người diệt khẩu!

Cường giả 7 sao nhìn thấy những thứ không nên thấy, biết những việc không nên biết, vì bảo vệ bí mật, cường giả cấp Thần Vương đương nhiên đành ra tay với cường giả 7 sao.

- Bí mật gì lại khiến cho cường giả cấp Thần Vương chém giết cao thủ 7 sao bá chủ để bảo vệ bí mật này?

Thủy Mẫu Thần Vương cảm thấy mình cách chân tướng không xa!

Thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế!

Có lẽ đây chính là bí mật.

Nghĩ như vậy, hai mắt Thủy Mẫu Thần Vương không khỏi sáng lên.

- Nếu như tên cường giả Thần Vương kia thực sự muốn che giấu bí mật thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế, vậy theo manh mối này ta tất có thể tìm được chỗ của thượng cổ tiên thiên sinh linh!

Thủy Mẫu Thần Vương trầm nghĩ trong lòng.

- Tra cho ta!

- Tra xem Sa Ngũ và Kinh Đông Huyết đi tới chỗ nào, lập tức bẩm báo cho ta!

Mà cùng lúc đó, tại Thiên Thánh giới, trong một vài không gian bí ẩn, một số siêu cấp cường giả cấp Thần Vương cũng phân phó thủ hạ của mình đi điều tra tin tức.

Trong một tòa cung điện cực lớn trong lòng đất.

- Thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế, không biết rốt cục ở nơi nào. Địa Giáp Thần Vương ta mặc dù là cường giả Thần Vương đỉnh phong, có thể xé rách hư không mà đi, nhưng muốn tìm ra thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh kia ở Thiên Thánh giới mênh mông tuyệt đối là không thể nào, chỉ có thể dựa vào đám tử tôn hỗ trợ dò xét... Mặt khác, bên trong Thiên Thánh thượng hội cũng có thể mua được một ít tin tức.

Một đầu Xuyên Sơn giáp hình thể khổng lồ nằm dưới mặt đất trong cung điện.

Mà Địa Giáp Thần Vương là cường giả Thần Vương đỉnh phong.

Địa Giáp Thần Vương chính là siêu cấp cường giả của Thần Thú bộ tộc. Con cháu của hắn chính là đám Xuyên Sơn giáp bình thường, có thể nói trải rộng khắp Thiên Thánh giới.

Đông Hải.

Trong một tòa Long cung cực kỳ to lớn.

- Thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế, Long Thần Vương ta nhất định phải đạt được.

Trong Long cung, một đầu Tử sắc Thần Long to lớn thì ào.

Thần Long Vương, siêu cấp cường giả của Long tộc, chiến lực Thần Vương đỉnh phong, ở Hải tộc có thể xếp vào top 3, thực lực không khác Thủy Mẫu Thần Vương là mấy, thậm chí có thể vượt qua Thủy Mẫu Thần Vương.

- Bộ tộc Thần Long ta kể cả bộ tộc Giao Long, tổ tiên đều là Thượng cổ Tổ Long, ức vạn năm trước, đại chiến thượng cổ, tổ tiên Tổ Long đã ngã xuống, thi thể không biết ở nơi nào, nếu thi thể xuất thế là thi thể Tổ Long, ta đạt được huyết tinh vậy có thể hóa thành Tổ Long thứ hai!

- Siêu cấp cường giả Vĩnh Hằng vô thánh chiến lực tầng hai!

Thần Long Vương hai mắt sáng rực.

Thượng cổ tiên thiên sinh linh, cường giả Vĩnh Hằng vô thánh cũng có phân chia thực lực cao thấp.

Cao nhất: Bàn, đại biểu cho lực lượng cực hạn, còn có Oa, đại biểu cho Sinh mệnh áo nghĩa cực hạn, cùng với Diệt, đại biểu cho Hủy Diệt áo nghĩa cực hạn...

Mà cường giả tầng thứ 2 chính là một chút Thần thú kỳ dị.

Như Tổ Long.

Như Thiên Ô Hỏa Diệu.

Như các loại Địa thú Kỳ Lân, Hung Sát Bạch Hổ thú, Bắc Minh Côn Bằng...

Những Thần thú như Thần Long, Giao Long, Lôi Đình Thần Ưng, Hỏa Phượng Hoàng... bây giờ đều ẩn chứa huyết mạch những Vĩnh Hằng võ thánh tầng hai đó, là tử tôn của những Vĩnh Hằng võ thánh kia.

Về phần tầng thứ ba chính là một ít cường giả Vĩnh Hằng võ thánh như Linh, Vu, Nghê, Đế... Như là Linh chính là tùy tùng của cường giả cấp thứ nhất, Oa.

Đương nhiên bất luận là cấp thứ nhất hay cấp thứ ba trên thực tế thì chênh lệch cũng không quá lớn, Vĩnh Hằng võ thánh mạnh nhất đối phó với Vĩnh Hằng võ thánh kém nhất cũng không có thực lực nghiền ép. Mấy ức vạn năm trước, Vĩnh Hằng võ thánh ngã xuống cũng không phải thuần túy do chiến lực mà còn có nhiều nhân tố đặc thù khác.

Mặc dù ngã xuống nhưng linh thức Vĩnh Hằng võ thánh cũng không giảm.

Tổ tiên của Thần Long Vương, Tổ Long khi trước đã ngã xuống.

Lần này thi thể thượng cổ Vĩnh Hằng võ thánh xuất thế, hẳn đương nhiên hy vọng là thi thể Tổ Long, tỷ lệ Thần Long Vương đoạt được huyết tinh là cực cao.

- Tất cả hải tộc dưới trướng Thần Long nhất tộc toàn bộ đi điều tra tin tức!

- Phía Thiên Thánh thương hội cũng cần chú ý!

Thần Long Vương nhanh chóng phân phó.

- Báo!

Gần như là ngay khi Thần Long Vương vừa phân phó xong, một đầu Thần Long thanh sắc cực lớn từ xa bơi lại, lớn tiếng bẩm báo.

- Lão tổ!

- Ta vừa mới nhận được tin tức, phía bên Thiên Thánh thương hội xuất hiện tin tức về thi thể thượng cổ Vĩnh Hằng võ thánh, chỉ có điều giá bán quả thực quá cao... chỉ e dốc hết tài lực của một chủng tộc cỡ lớn mới mua được tin tức kia!

Thần Long thanh sắc bẩm báo nói.

- Cái gì? Bên Thiên Thánh thương hội thực có tin tức?

Thần Long Vương trừng mắt:

- Là thật sao?

- Lão tổ, người nọ lập nhiều bí pháp khế ước, cam đoan đó là sự thực, nếu giả dối lập tức sẽ chết, hẳn là thật đi, chẳng qua giá tiền...

Thần Long thanh sắc nói.

- Giá tiền?

- Hừ, dưới trướng Thần Long ta, trong những chủng tộc phụ thuộc đã có 7 8 chủng tộc cỡ lớn, chút tài lực này tính là gì? Nhanh, đi nói cho người bán tin tức Thần Long nhất tộc có thể mua đứt tin tức kia, bán cho hẳn giá tiền gấp ba. Nếu không được thì gấp 5 cũng có thể, không cho phép hẳn bán tin tức cho những cường giả Thần Vương khác!

Thần Long Vương vội vàng sai bảo.

- Lão tổ!

Thần Long thanh sắc cười khổ một hồi.

- Lão tổ, người nọ cũng đã sớm nói sẽ không bán đứt tin tức này...

Thần Long thanh sắc nói.

- Không bán đứt? Cũng được, mau đi mua lại!

Thần Long Vương lớn tiếng nói.

Cùng lúc đó, không chỉ là phía Thần Long Vương, rất nhiều nơi khác cũng nhận được tin tức bên Thiên Thánh thương hội đã chiếm được tin tức cụ thể về việc thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất thế.

Chỉ có điều bên Thiên Thánh thương hội chỉ bán tổng cộng 10 tin mà thôi, sau 10 tin liền không bán nữa. Dù sao bán quá nhiều, để tất cả các cường giả Thần Vương biết tin này, tin tức này căn bản không có giá trị. Tin tức không có giá trị, lại còn bán giá cao như vậy, tuy rằng đám cường giả cấp Thần Vương kia không có cách gì, nhưng e là người bán tin tức đã triệt để đắc tội những cường giả cấp bậc Thần Vương!

Thấy lợi phải thu!

Tin tức này đương nhiên là Nhân Hoàng tung ra.

Có thể đạt được tài phú của mười chủng tộc cỡ lớn, đủ để Nhân Hoàng phát triển Thuần Nhân tộc thánh chủng tộc siêu cấp rồi...

- Mười đầu tin tức đã bán xong?

- Ngày mai, an bài mấy người miễn phí thả ra tin tức này, lần này không bán!

Nhân Hoàng phân phó vài tên thủ hạ thân tín.

828. Chương 765: Hại Người Không Bằng Lợi Mình?

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 765: Hại Người Không Bằng Lợi Mình?

Không bán, trực tiếp tung ra tin tức miễn phí!

Điều này thực sự quá âm hiểm, tin tức này thả ra, dù sao cũng có 10 người mua tin tức, nói không chừng chính họ tung ra. Những cường giả Thần Vương kia chưa hẳn đã nghi ngờ lên đầu Nhân Hoàng.

Tại quần đảo Thiên Ô.

- Không phải ở đây?

Thủy Mẫu Thần Vương xé rách hư không, đi tới quần đảo Thiên Ô.

Khi trước, nàng nhận được tin tức Kinh Đông Huyết, Sa Ngũ tới quần đảo Thiên Ô, nhưng khi tới đây nàng liền phát hiện ở đây căn bản chưa từng phát sinh đại chiến, Kinh Đông Huyết và Sa Ngũ có lẽ cũng không phải ngã xuống ở đây.

- Không phải ở đây hiển nhiên là gần Bạch Lâm đảo của Thuần Nhân tộc!

Thủy Mẫu Thần Vương trầm nghĩ trong lòng.

CHÍU...U...U!!

Nàng bay nhanh về phía Truyền Tống trận.

- Quả nhiên!

Phân tích Truyền Tống trận một chút, Thủy Mẫu Thần Vương lập tức biết rõ khi trước có mấy tên cường giả 7 sao bá chủ thông qua Truyền Tống trận đi tới Bạch Lâm đảo.

- Đi qua nhìn xem!

Xoẹt!

Thủy Mẫu Thần Vương xé rách hư không, trong chớp lát xuất hiện trên không trung Bạch Lâm đảo.

Ngay sau đó thần thức tỏa ra.

- Chính là nơi này!

Trong thời gian ngắn, Thủy Mẫu Thần Vương liền phát hiện thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh Linh!

Đang định đi tới...

Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!

Bốn phương hư không xé mở, bốn năm thân hình xuất hiện trên không trung.

- Địa Giáp Thần Vương? Thần Long Vương? Cự Tượng Thần Vương? Các người... sao lại biết chỗ này?

Nhìn thấy nhân ảnh mấy người này, Thủy Mẫu Thần Vương liền bối rối.

- Thủy Mẫu Thần Vương, chúng ta lại gặp mặt!

Thần Long Vương đứng xa xa nhìn Thủy Mẫu Thần Vương, chậm rãi nói.

Thủy Mẫu Thần Vương cùng Thần Long Vương đều là cường giả siêu cấp của Hải tộc, là cao thủ chiến lực cấp Thần Vương đỉnh phong, đều là siêu cấp tồn tại bài vị trước ba ở Hải tộc. Chỉ có điều địa bản của Thủy Mẫu Thần Vương chủ yếu ở hải vực xung quanh Nguyên Thủy đại lục, mà Thần Long Vương lại ở Đông hải ở phía đông Trung Ương đại lục.

Hai vị Thần Vương coi như cũng có chút giao tình.

Vừa thấy mặt, Thần Long Vương liền hướng Thủy Mẫu Thần Vương chào hỏi.

- Lão Long, sao các người lại tới đây?

Chứng kiến Thần Long Vương, Địa Giáp Thần Vương... tới, Thủy Mẫu Thần Vương không khỏi sửng sốt, vô ý thức hỏi.

- Thủy Mẫu t1, người có thể tới đây, vì sao chúng ta không thể tới? Người bán tin tức kia không chỉ bán tin tức ột mình người, chúng ta cũng mua được tin tức, sao lại không thể tới?

Địa Giáp t1 nghe được Thủy Mẫu t1 hỏi vậy, không khỏi hừ lạnh một tiếng, trả lời.

Mua được tin tức?

Thủy Mẫu t1 sửng sốt.

Hiển nhiên Địa giáp t1 cho rằng Thủy Mẫu t1 mua được tin tức nên cũng tới đây.

Thủy Mẫu t1 tâm trí đến mức nào, vừa nghĩ đã hiểu được ý của Địa Giáp t1.

- Lão Long, Địa Giáp, các người dùng tiền mới mua được tin tức nơi này xuất hiện thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh sao?

Thủy Mẫu t1 hỏi.

- Đương nhiên, Thủy Mẫu, chẳng lẽ người không phải?

Thần Long Vương nhượng mảy, hỏi.

Thủy Mẫu t1 chậm rãi lắc đầu.

- Ta thông qua suy luận của bản thân mới tới được chỗ này. Khi trước hai vị cường giả 7 sao bá chủ của Hải vực Nguyên Thủy đại lục chúng ta bị giết ở đây, lại thêm việc thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh xuất

thế, ta mới phát hiện chỗ này rất đáng nghi, từ xa đi đến dò xét. Không thể tưởng được tuy rằng ta tìm được tới đây trong thời gian ngắn nhất nhưng các người cũng mua được tin tức, đi tới nơi này...

Thủy Mẫu t1 nói.

- Không biết người bán ra tin tức là ai? Tuyệt đối không phải là t1, cường giả cấp t1 phát hiện thi thể thượng cổ này, bảo thủ bí mật còn chưa kịp, sao có thể bán ra?

Thủy Mẫu t1, Thần Long Vương... đều nghi hoặc trong lòng.

Tiền tài không là gì với cao thủ cấp t1, tuyệt đối sẽ không có vị cường giả t1 nào vì tiền tài mà bán ra tin tức thi thể thượng cổ xuất thế.

- Đó rốt cục là kẻ nào?

- Thủy Mẫu, có phải còn mấy tên cường giả 7 sao bá chủ của người vẫn sống không? Liệu có phải do chúng bán tin tức này ra?

Địa Giáp Thần Vương hỏi.

- Sẽ không!

Thủy mẫu t1 lắc đầu.

- Lần này tới đây chính là hai tên cường giả 7 sao bá chủ của Hải tộc ta, bọn chúng gần như vẫn lạc cùng lúc. Ngoài ra còn có một tên 7 sao bá chủ của Thần Ngư tộc, cũng rất nhanh ngã xuống ngay sau đó. Trước khi chúng chết, không có cơ hội tiết lộ tin tức này ra ngoài. Có lẽ ở đây còn có tên 7 sao bá chủ nào khác may mắn thoát chết, tiết lộ tin tức này ra ngoài!

- Chẳng lẽ là cường giả 7 sao bá chủ Thuần Nhân tộc?

Thủy Mẫu t1 nói, trong lòng khẽ động.

Cường giả 7 sao bá chủ Thuần Nhân tộc.

Rất có khả năng!

- Bất kể như thế nào, hiện giờ nếu chúng ta đã tìm được tới nơi này, huyết tinh của thượng cổ tiên thiên sinh linh chúng ta đều dùng bốn sự quyết định!

Thần Long Vương ko suy nghĩ nhiều, trầm giọng nói.

- Được, lão Long, Địa Giáp, mấy chúng ta đều dựa vào bốn sự đi!

Thủy Mẫu t1 cũng liền gật đầu.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Mấy vị t1 nhanh chóng bay về phía thi thể cường giả thượng cổ.

Khi trước rốt cục là ai mua tin tức, ai tiết lộ tin tức đối với bọn họ chỉ là chuyện nhỏ, cho dù là Dương Thạc tiết lộ tin tức thì thế nào?

Thứ nhất, bọn họ không quan tâm tới số tiền phải bỏ ra để mua tin kia.

Thứ hai, cho dù Dương Thạc có tiềm phục ở đây thì sao? Đối với bọn họ mà nói, một tên cường giả 7 sao bá chủ căn bản hoàn toàn không có chút uy hiếp, hoàn toàn có thể bỏ qua.

Ầm ầm!

Mấy người tốc độ cực nhanh, trong chớp lát đã đi tới chỗ thi thể cường giả thượng cổ Linh.

- Đã đến!

- Đi tìm thôi!

- Tiến nhập vào thi thể thượng cổ cường giả!

Mấy người Thủy Mẫu t1 lập tức chuẩn bị tiến vào trong thi thể.

- Người nào?

Vào lúc này, một giọng nói từ trong thi thể Linh truyền ra, không phải ai khác, chính là Long Sa Thần Vương tiến vào thi thể Linh sớm nhất.

- Bốn năm vị cường giả cấp t1? Sao lại như vậy? Sao ở đây lại xuất hiện nhiều cường giả t1 như vậy? Không thể nào, tuyệt đối không thể nào? Sao họ có thể tìm tới đây nhanh thế được?

Long Sa Thần Vương vẻ mặt khó tin.

Lúc trước, hắn còn ảo tưởng mình vẫn có thể tìm tòi trong thi thể Linh trước một hai tháng, sau đó những cường giả t1 khác mới có thể tới. Nào ngờ, chính mình vừa tới đây, tìm chưa được thời gian một ngày thì đám siêu cấp cường giả t1 đỉnh phong như Thần Long Vương, Thủy Mẫu t1, Địa Giáp Thần Vương... đã đi tới.

- Thủy Mẫu t1, Thần Long Vương, thi thể cường giả thượng cổ này do Long Sa t1 ta phát hiện ra trước, có người không hề hỏi ta, đã lập tức xông tới đây là có ý gì?

Sắc mặt Long Sa t1 liên tiếp thay đổi, mới lớn tiếng quát.

- Người phát hiện ra trước?

- Người phát hiện trước thì đó là đồ của người?

- Long Sa, người không khỏi quá ấu trĩ rồi. Thi thể thượng cổ xuất thế, ai có bản lĩnh, ai đủ vận khí thì sẽ đạt được huyết tinh của cường giả thượng cổ. Những cường giả Thần Vương ta đã tới, chẳng lẽ người muốn ngăn cản chúng ta, không cho chúng ta vào hay sao?

- Long Sa Thần Vương, cho người mặt mũi, người cũng chó có không biết điều. Hừ, trên thực tế người chỉ là Thần Vương cao đẳng, địa vị ngang với chúng ta sao? Không đuổi người đi đã coi như là đối với người không tệ rồi!

829. Chương 766: Đốn Ngộ Thần Vương, Thiên Đạo Thần Vương.

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 766: Đốn Ngộ Thần Vương, Thiên Đạo Thần Vương.

Thần Long Vương, Địa Giáp Thần Vương... cùng các vị cường giả Thần Vương đỉnh phong khê hừ lạnh quát.

- Các người...

Long Sa Thần Vương trong thi thể thượng cổ không khỏi chán nản.

- Chớ thêm để ý tới hắn, chúng ta tiến vào thi thể thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh!

- Hả? Đây là thi thể thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh Linh, tổ tông dị thú loại linh trưởng! Xem ra những cường giả Thần Thú nhất tộc chúng ta muốn đoạt được huyết tinh có độ khó không nhỏ...

Tới gần thi thể Linh, Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương... đều không khỏi nhú mày nhìn nhau.

Thi thể Linh!

Linh là tổ tiên tất cả các dị thú loại linh trưởng.

Như vậy Thần Vương dị thú loại linh trưởng có cơ hội rất cao, không thì là t1 Thuần Nhân tộc. Mà chút ít t1 Bán Thần thú cũng có cơ hội đạt được huyết tinh.

Chỉ có những cường giả huyết mạch Thần Thú thuần túy như họ là có cơ hội đạt được huyết tinh nhỏ nhất.

- Thủy Mẫu, Địa Giáp, chúng ta đều là cường giả Thần Thú, huyết tinh của Linh, cơ hội rất thấp. Nếu là có t1 loại linh trưởng, Thuần Nhân cạnh tranh cùng chúng ta căn bản không phải đối thủ của chúng. Nếu như mấy người chúng ta kết minh, ai tìm được huyết tinh thì đó chính là vận khí của người đó, ai trong chúng ta cũng không được tranh đoạt, ngược lại còn cần dốc toàn lực giúp người đó dung hợp huyết tinh. Đương nhiên, nếu người đó may mắn dung hợp thành công, tiến vào cấp độ Vĩnh Hằng Vô Thánh vậy nhất định phải bảo vệ những người khác.

Thần Long Vương đề nghị nói.

- Thật vậy sao?

- Tốt, chúng ta đồng ý!

Thủy Mẫu Thần Vương, Địa Giáp Thần Vương... đều khẽ gật đầu.

Nếu như một người trong số họ không cách nào cạnh tranh với các Thần Vương loại linh trưởng, vậy thì kết thành đồng minh.

Ai phát hiện huyết tinh đầu tiên, vậy những người khác cần phải giúp đỡ, thủ hộ huyết tinh, để người đó dung hợp thuận lợi.

Hợp tác cùng có lợi!

Nếu có thể may mắn dung hợp huyết tinh, những người khác ít nhất tương lai cũng có thể được một Vĩnh Hằng Vô Thánh che chở, không coi là không có thu hoạch.

Ít nhất tốt hơn so với việc mọi người ghì chân lẫn nhau, cuối cùng không ai đoạt được huyết tinh!

- Cứ làm vậy đi, giờ mau tiến vào thi thể cường giả thượng cổ, tìm kiếm huyết tinh!

Đám người Thần Long Vương thân hình khẽ động, chui vào trong thi thể cường giả thượng cổ Linh. truyện copy từ

- Sức ép của huyết nhục thật lớn!

- Ở trong này, tốc độ của chúng ta cũng bị ảnh hưởng rất lớn. Tốc độ của ta một giờ ước chừng có thể đi bảy tám dặm!

Địa Giáp Thần Vương nói.

- Ta biến thành bản thể chỉ có đường kính hai trượng!

Thủy Mẫu t1 nói. Địa Giáp t1 am hiểu đào đất nhất, tuy rằng huyết nhục áp bách rất lớn nhưng tốc độ đi lên cũng vượt xa Long Sa t1.

Rốt cục, những siêu cấp cường giả t1 đỉnh phong không phải loại cường giả t1 cao cấp như Long Sa Thần Vương có thể bằng được.

Thủy Mẫu t1 cũng là t1 đỉnh phong, thân thể bên trong huyết nhục có thể biến lớn hai trượng, lớn hơn Long Sa Thần Vương rất nhiều.

Tốc độ bọn họ tìm tòi trong thi thể thượng cổ đương nhiên vượt xa Long Sa Thần Vương.

- Khốn khiếp!

Bên trong thi thể thượng cổ, Long Sa Thần Vương trầm mắng.

Vốn một mình hắn ở chỗ này cho dù tốc độ tìm kiếm chậm nhưng vẫn chiếm được tiên cơ.

Hiện giờ mười vị t1 đỉnh phong tới, tốc độ tìm đều nhanh hơn hắn, chiếm ưu thế hơn hắn. Loại tình hình này, dù thế nào thì trong lòng Long Sa Thần Vương cũng cảm thấy không công bằng.

Không công bằng cũng không có cách nào, chỉ có thể nhịn,

- Tiếp tục đi tìm!

Long Sa Thần Vương thầm nghĩ.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong nháy mắt một ngày liền trôi qua.

Xoẹt! Xoẹt!

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Xung quanh hải vực gần Bạch Lâm đảo, liên tục có 17 18 vị cường giả t1 xé rách hư không tới, đều là t1 đỉnh phong, t1 cao cấp.

- Ha ha ha, Thiết Hùng Thần Vương đã đến!

- Tử Lang Thần Vương đã đến, là thi thể thượng cổ cường giả Linh? Tử Lang Thần Vương ta chính là chủng tộc Bán thần thú, tất nhiên có thể đạt được khối huyết tinh kia!

Đại lượng Thần Vương phóng tới thi thể Linh.

- Chuyện gì xảy ra?

- Sao lại có nhiều Thần Vương tới đây như vậy? Chẳng phải người kia chỉ bán ra 10 phần tin tức sao? Chẳng lẽ hẳn lại bán tiếp?

Trong thi thể, nhóm Thần Vương đầu tiên đều nhú mào.

- Hẳn là không phải!

Thần Long Vương truyền âm ấy người còn lại.

- Người bán tin tức kia không đến mức tản tin tức lung tung, tung ra tin tức chính là đắc tội chúng ta, được không bù mất! Hẳn là tên Long Sa Thần Vương kia, hẳn vốn độc hưởng bí mật này, kết quả chúng ta lại tới, hẳn không còn chút ưu thế gì, tất sẽ ghi hận trong lòng. Hẳn đã không chiếm được huyết tinh, cũng không muốn chúng ta chiếm được, cho lên tung tin này ra để đại lượng Thần Vương khác tới cạnh tranh với chúng ta!

Thần Long Vương nói.

- Hay ột tên Long Sa Thần Vương, sau khi thấy hẳn, chắc chắn phải giết hẳn mới có thể giải mối hận trong lòng ta!

Trên mặt Thủy Mẫu Thần Vương, Địa Giáp Thần Vương... đều hiện lên hận ý.

Giá họa cho Long Sa Thần Vương?

Có lẽ ngay cả Dương Thạc cũng không ngờ tới chính mình để Nhân Hoàng bán ra tin tức thi thể thượng cổ tiên thiên sinh linh lại còn có thể giá họa cho Long Sa Thần Vương, khiến cho những cường giả Thần Vương đỉnh phong như Thủy Mẫu Thần Vương, Thần Long Vương, Địa Giáp Thần Vương vô cùng bất mãn với hẳn.

Hoàn toàn chính xác, ngoại trừ Long Sa Thần Vương ra thì còn ai lại có lý do tung tin tức thi thể cường giả thượng cổ ra ngoài?

Chỉ có Long Sa Thần Vương!

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì trong mắt những cường giả Thần Vương này, Long Sa Thần Vương thực lực yếu nhất.

Rất khó để đạt được huyết tinh!

Nếu như cơ hội đạt được huyết tinh của bản thân nhỏ nhất, vậy liền khuấy đục vũng nước này, khiến cho đám người Thủy Mẫu Thần Vương, Địa Giáp Thần Vương, Thần Long Vương cũng không tìm được huyết tinh, hai bên đều tổn thất.

- Long Sa Thần Vương khá lắm!

- Khi nào gặp hần, tuyệt đối không thể bỏ qua!

Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương... đều trầm nghĩ trong lòng.

- Hiện giờ nhiều Thần Vương đều tới, làm sao bây giờ?

Địa Giáp Thần Vương sắc mặt trầm xuống, hỏi mọi người.

- Còn có thể làm gì?

Sắc mặt Thần Long Vương vô cùng khó coi.

- Không chỉ đến 1 2 người, chúng ta cũng không có cách nào ngăn cản chúng, được rồi, tất cả đều dựa vào bốn sự, dù sao chúng ta cũng liên thủ với nhau, ít nhất thì cơ hội đạt được huyết tinh cũng lớn hơn một chút!

Thần Long Vương nói.

- Ủm, chỉ có thể làm như vậy!

Cự Tượng Thần Vương vẫn luôn giữ im lặng đột ngột mở miệng nói.

Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương, Địa Mẫu Thần Vương, Cự Tượng Thần Vương chính là tứ đại cường giả Thần Vương đỉnh phong tới đây trong nhóm đầu tiên, mấy vị còn lại đều chỉ là Thần Vương cao cấp, đương nhiên là bị 4 người bọn họ sai đâu đánh đó.

- Chỉ có điều...

Thủy Mẫu Thần Vương hai mắt nheo lại.

- Cường giả Thần Vương Thần Thú tộc, Bán Thần thú tộc tới chúng ta cũng không cần để ý tới, cơ hội chúng đạt được huyết tinh cũng không lớn. Nhưng nếu như cường giả Thần Vương loại linh trưởng tới mà nói, vậy chúng ta phải nghĩ biện pháp áp chế, tốt nhất là đả thương, đuổi đi, nếu không một khi chúng tới, cơ hội đạt được huyết tinh của chúng quá lớn, cơ hội của chúng ta càng mỏng manh hơn!

Thủy Mẫu Thần Vương nói.

- Đồng ý!

- Nên như vậy!

Vài người khác cũng đua nhau đáp ứng.

- Tiếp tục đi tìm!

Mấy vị cường giả Thần Vương này không dám chậm trễ thêm chút nào nữa, tiếp tục đi tìm huyết tinh của Linh.

Thần thức cường giả thượng cổ Linh sau khi đám người Thủy Mẫu Thần Vương tới liền không nói chuyện nữa, hiển nhiên là hần biết rõ chỉ dựa vào thần thức, không còn chút lực lượng, thần hồn đã bị diệt thì không thể ngăn cản đám Thần Vương này lại, vì vậy cũng không mở miệng nữa.

Chỉ có Long Sa Thần Vương và Dương Thạc biết trong thi thể cường giả thượng cổ Linh vẫn còn lại một đám thần thức.

- Đoàn thần thức này khẳng định sẽ biết miếng huyết tinh kia ở nơi nào!

Giờ khắc này, Long Sa Thần Vương vừa tìm tòi, vừa trầm nghĩ trong lòng.

Chỉ là một đoàn thần thức, không có chút lực lượng gì.

Nhưng rốt cục hần cũng là thần thức cường giả thượng cổ, hần là sẽ hiểu rõ tình hình cơ thể Linh, miếng huyết tinh kia nó sẽ biết rõ vị trí.

Long Sa Thần Vương không cách nào để thần thức Linh tự nói với mình rốt cục huyết tinh ở chỗ nào.

Chỉ có dần dần tìm tòi.

- Khốn khiếp!

- Chỉ tiếc ta không phải tộc linh trưởng, nếu như ta là Thần Vương tộc linh trưởng, e là vừa tới thì thần thức của Linh sẽ lập tức nói cho ta biết huyết tinh ở chỗ nào!

Long Sa Thần Vương trầm nghĩ trong lòng.

Thần thú không phải loại linh trưởng, không cách nào biết trước được vị trí của huyết tinh.

Đương nhiên hiện giờ phần đông cường giả Thần Vương đã đến, mặc dù cường giả Thần Vương loại linh trưởng tới, thần thức Linh chưa chắc đã mở miệng, trong tình cảnh này chỉ có thể dựa vào bản lãnh của mỗi người.

Long Sa Thần Vương nghĩ vậy, giờ khắc này Dương Thạc cũng nghĩ như vậy.

- Huyết tinh của Linh, ta chỉ là cường giả 7 sao bá chủ, gần như hoàn toàn không có cơ hội đoạt được.

- Chỉ có điều, ta ở gần đây đục nước béo cò, nói không chừng có thể đạt được chút chỗ tốt. Hiện giờ vùng nước này vẫn chưa đủ đục, không chỉ là cường giả Thần Vương, tốt nhất là một chút cường giả 7 sao bá chủ tới đây, vậy thì càng tốt hơn!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Cường giả 7 sao bá chủ muốn tới cũng không phải dễ dàng.

Cũng không biết là khi vị Thần Vương nào tới đã hủy diệt Truyền Tống trận ở Bạch Lâm đảo, cường giả 7 sao bá chủ không cách nào xé rách hư không mà đi, cho dù biết rõ vị trí thì thể thượng cổ cũng cần thời gian hơn hai tháng mới tới được, hiện giờ Dương Thạc chỉ có thể ẩn nấp ở đây một khoảng thời gian.

Lại là một vị cường giả Thần Vương tới.

Gần như tất cả hơn trăm vị cường giả cấp Thần Vương ở Thiên Thánh giới đã đến nơi này!

CHÍU...U...U!!

Một đạo bạch quang phi hành bên ngoài thi thể cường giả thượng cổ Linh.

Đạo bạch quang này chính là một vị cường giả Thần Thú tộc, nhưng lại là một đầu khỉ trắng to lớn. Đầu khỉ trắng này trên người tỏa ra khí thế mạnh mẽ vô cùng, hiển nhiên không phải cường giả Thần Vương bình thường mà là cường giả chí cao cấp độ Thần Vương đỉnh phong, ở tại nơi này là tồn tại có khả năng nhất đạt được huyết tinh!

- Ta, Bạch Viên Thần Vương!

- Không thể tưởng được tìm ra chỗ này nhanh như vậy. Hắc hắc hắc hắc hắc, thi thể thượng cổ cường giả Linh, đây là tổ tiên của các loại linh trưởng. Thần Vương loại linh trưởng chúng ta có khả năng nhất đoạt được huyết tinh!

- Đám Thần Vương kia cũng không phải đối thủ của ta!

- Trước tiên đi một vòng bên ngoài đã!

Bạch Viên Thần Vương trầm nghĩ trong lòng.

Thần Vương loại linh trưởng cùng với huyết tinh của Linh có một loại liên hệ tối tăm!

Nó đi xung quanh thi thể thượng cổ một vòng, liền có thể cảm nhận được vị trí đại khái của huyết tinh, từ chỗ nào tiến vào có thể tìm được huyết tinh nhanh hơn. Tuy rằng không chính xác nhưng ít ra so mới tìm kiếm mù quáng thì tốt hơn nhiều lắm.

- Bạch Viên Thần Vương, người đã tới.

Khi Bạch Viên Thần Vương tiến tới, một giọng nói từ phía dưới truyền ra.

- Lân Thú Thần Vương, người cũng đã tới.

Bạch Viên Thần Vương cảm giác một chút liên phát hiện một vị cường giả Thần Vương hình dạng kỳ lân cách đó không xa.

- Bạch Viên Thần Vương khá lắm, còn dám đi dạo loạn ngoài thi thê, người cũng đã biết cường giả Thần Thú tộc hiện giờ đều xem cường giả Thần Vương loại linh trưởng các người như cái gai trong mắt rồi, người không sợ sẽ bị hợp công?

Lân Thú Thần Vương lạnh giọng nói.

- Nếu như sợ vậy Bạch Viên ta cũng đã không tới!

- Bạch Viên ta am hiểu chính là né tránh, có bản lĩnh vậy thì tới mà vây công ta! Lão Kỳ lân, chẳng lẽ người cũng muốn rat ay với ta?

Bạch Viên Thần Vương hai mắt trợn trừng nói với Lân Thú Thần Vương.

- Một mình ta không phải đối thủ của người! Chỉ có điều tốt nhất người nên cẩn thận!

Lân Thú Thần Vương nói.

- Ta đương nhiên sẽ cẩn thận.

Bạch Viên Thần Vương nói xong, muốn tiếp tục tiến lên.

- Bạch Viên Thần Vương, mau mau rời khỏi!

- Dám tới đây tranh đoạt huyết tinh? Mau rời khỏi thì chúng ta sẽ tha cho người một mạng, bằng không vậy e là Bạch Viên Thần Vương người sẽ phải ngã xuống ở nơi này!

Vào lúc này, đột nhiên có mấy tiếng quát liên tiếp vang lên, truyền vào tai Bạch Viên Thần Vương.

- Bị quần công?

Sắc mặt Bạch Viên Thần Vương biến đổi.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Bốn phía, mấy đạo thân ảnh nhanh chóng xuất hiện, chính là bốn vị Thần Vương đỉnh phong Thủy Mẫu Thần Vương, Thần Long Vương, Địa Giáp Thần Vương, Cự Tượng Thần Vương cùng năm sáu tên cường giả Thần Vương cao cấp Thần Thú tộc.

- Bạch Viên Thần Vương, người là Thần Vương loại linh trưởng, có cơ hội đạt được huyết tinh cao nhất ở đây, chúng ta sẽ không dễ dàng bỏ qua cho người, để người tranh đoạt. Mau mau rời khỏi, chúng ta sẽ không động thủ với người, bằng không thì ta cũng không chắc liệu người còn sống sót rời khỏi đây hay không!

Thần Long Vương từ xa nhìn chằm chằm vào Bạch Viên Thần Vương, trong miệng khê quát.

- Muốn ta rút đi?

Bạch Viên Thần Vương sắc mặt trầm xuống, nhe răng cười một tiếng.

- Chư vị, e là không dễ dàng như vậy đi? Các người nếu đã đi ra, đoán chừng ít nhất phải khiến ta trọng thương thì các người mới an tâm!

- Nếu như ta rút đi, vậy các người sẽ bỏ qua cho ta sao... Đừng cho rằng Bạch Viên ta là kẻ ngu, xem ra chúng ta không thể không động thủ!

Bạch Viên Thần Vương lạnh giọng nói.

Muốn bình yên rút đi là chuyện không thể nào.

Đám người Thần Long Vương cũng lo lắng, dù sao Bạch Viên Thần Vương nếu vô sự rút đi đương nhiên còn có thể trở lại. Đến khi đó, vậy bọn chúng cũng không còn cơ hội vây quanh Bạch Viên Thần Vương như bây giờ.

Muốn để Bạch Viên Thần Vương rút đi, cần phải kích thương hắn, khiến hắn thực lực đại giảm, không dám quay lại lần nữa, vậy mới có thể.

- Bạch Viên Thần Vương, chúng ta biết rõ ngươi không phải kẻ khoan tay chịu chết!
- Vậy chờ nhiều lời nữa, ngươi hãy tiếp đón sự vây công của chúng ta đi.
- Cường giả Thần Vương đỉnh phong như ngươi mặc dù bị chúng ta vây công thì cũng không giết được, nhưng muốn đánh ngươi trọng thương, thực lực đại giảm, tới Thần Vương sơ giai thì chúng ta vẫn rất nắm chắc!
- Bạch Viên Thần Vương, tới đây đi!

Mấy vị Thần Vương tỏa ra khi thế mãnh liệt, vây quanh Bạch Viên Thần Vương.

- Có chút phiền phức rồi!

830. Chương 767: Thu Thủy Thần Vương Cực Kỳ Có Cơ Hội.

Vô Tận Thần Công

Chương 767: Thu Thủy Thần Vương cực kỳ có cơ hội.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bạch Viên Thần Vương thần sắc ngưng trọng.

- Hả? Lão Bạch Viên, chuyện gì xảy ra, vừa mới tới ngươi đã bị vây công!

Đúng vào thời điểm này, một giọng nói traaaaa

CHÍU...U...U!!

Một đạo bạch sắc quang mang nhanh chóng bắn tới, không phải là cường giả Thần Thú, cũng không phải cường giả Bán Thần thú

Là một trung niên nhìn qua có chút gầy gò, ước chừng 4-50 tuổi!

- Đón Ngộ Thần Vương, ngươi cũng đã tới!
- Thuần Nhân nhất tộc, Đón Ngộ Thần Vương!

Bất kể là Bạch Viên Thần Vương hay đám người Thần Long Vương đều trừng mắt, kinh ngạc.

- Các ngươi có thể tới, vì sao ta lại không? Bạch Viên Thần Vương, chúng ta đều thuộc loại linh trưởng, cần Đón Ngộ Thần Vương ta giúp sao?

Đón Ngộ Thần Vương bay nhanh tới, hỏi Bạch Viên Thần Vương.

- Cầu còn không được.

Bạch Viên Thần Vương thần sắc vui vẻ.

Đón Ngộ Thần Vương, Thuần Nhân tộc tam đại cường giả Thần Vương đỉnh phong, không phải nhân vật tầm thường.

- Bạch Viên, Đón Ngộ, các ngươi đều đã tới, xem ra Thiên Đạo Thần Vương ta vẫn tới chậm!

Vào lúc này, một đạo thân ảnh cấp tốc bay tới.

- Thiên Đạo Thần Vương?

Lúc này, đám người Thần Long Vương sắc mặt đại biến.

- Hả! Thiên Đạo Thần Vương, người cũng tới!

Nghe được giọng nói này, bất kể là Thần Long Vương hay Địa Giáp Thần Vương, Thủy Mẫu Thần Vương, Cự Tượng Thần Vương sắc mặt đều biến đổi. Khí thế trên người tỏa ra áp bách Bạch Viên Thần Vương không khỏi giảm bớt vài phần.

Thiên Đạo Thần Vương không ngờ cũng tới nơi này.

Hắn cũng giống Đốn Ngộ Thần Vương, đều là cường giả Thần Vương Thuần Nhân tộc.

Thiên Đạo Thần Vương nhìn qua chỉ hơn 20 tuổi, trẻ hơn so với Đốn Ngộ Thần Vương rất nhiều.

Tuy nhiên nếu chính thức so về tuổi tác, Thiên Đạo Thần Vương chưa chắc đã trẻ hơn Đốn Ngộ Thần Vương, nhưng tướng mạo càng trẻ vậy thiên phú của hắn khẳng định rất cao. Hiển nhiên thiên phú của Thiên Đạo Thần Vương so với Đốn Ngộ Thần Vương càng thêm trác tuyệt, tốc độ thực lực tăng lên lúc đầy vượt xa Đốn Ngộ Thần Vương.

- Đốn Ngộ Thần Vương, Thiên Đạo Thần Vương, sao hai người bọn họ cũng tới.

Đám người Thần Long Vương sắc mặt vô cùng khó coi.

Đốn Ngộ Thần Vương, Thiên Đạo Thần Vương đều là cường giả cấp độ Thần Vương đỉnh phong, cường giả Thuần Nhân tộc, giống như Bạch Viên Thần Vương, đều thuộc loại linh trưởng.

Hiện giờ đám người Thần Long Vương chính là muốn đối phó với Thần Vương loại linh trưởng, Đốn Ngộ Thần Vương, Thiên Đạo Thần Vương nếu đã tới, trợ giúp Bạch Viên Thần Vương cũng là chuyện rất bình thường.

Một tên Bạch Viên Thần Vương còn dễ đối phó.

Đám người Thần Long Vương vốn lúc trước nắm chắc vây công đánh Bạch Viên Thần Vương trọng thương, thực lực hạ thấp, thậm chí là rơi xuống cấp độ 7 sao. Khi đó Bạch Viên Thần Vương đương nhiên không dám tới gần thi thể cường giả thượng cổ Linh.

Nhưng hiện giờ Đốn Ngộ Thần Vương, Thiên Đạo Thần Vương tới, tổng cộng ba đại Thần Vương đỉnh phong loại linh trưởng, mấy người bọn họ không nắm chắc áp chế, càng chưa nói tới dả thương đối phương.

- Ha ha ha ha, Đốn Ngộ Thần Vương, Thiên Đạo Thần Vương, không ngờ được các người cũng tới! Cũng tốt, tam đại cường giả Thần Vương loại linh trưởng chúng ta bình thường giao tình nông cạn, hôm nay ngược lại có thể làm quen nhau thêm một chút, kẻ vai chiến đấu!

Thấy Đốn Ngộ Thần Vương và Thiên Đạo Thần Vương tới, Bạch Viên Thần Vương cười ha hả.

Ầm ầm!

Một thanh hắc thiết trường côn cực lớn xuất hiện trong tay Bạch Viên Thần Vương.

Khí thế vô cùng mãnh liệt từ trong người Bạch Viên Thần Vương bắn ra, khí thế của đám người Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương... không áp chế nổi khí thế mãnh mẽ của Bạch Viên Thần Vương.

- Bạch Viên Thần Vương khá lắm, gặp mạnh liền mạnh! Xem ra dù chúng ta không ra tay, nếu bọn chúng muốn kích thương người cũng phải trả giá cao!

Nhìn Bạch Viên Thần Vương, Đốn Ngộ Thần Vương nhíu mày, tán thưởng nói.

- Thần Long Vương, nghe nói người là cường giả Thần Vương đệ nhất hải vực, Bạch Viên Thần Vương ta bất quá chỉ là cường giả Thần Vương đỉnh phong bình thường ở lục địa, không vào nổi vị trí top 3. Bây giờ đang ở trong hải vực, là địa bàn của người, người chiếm thế địa lợi. Trong tình hình này, người có dám chiến với Bạch Viên ta một trận?

Ầm ầm!

Trường côn trong tay Bạch Viên Thần Vương chỉ về phía Thần Long Vương, thấp giọng quát lớn.

Thần Long Vương sắc mặt âm trầm.

- Bạch Viên Thần Vương khá lắm, cũng dám sinh uy? Thủy Mẫu Thần Vương ta muốn chăm sóc người!

Thủy Mẫu Thần Vương sắc mặt âm trầm, khê quát.

- Thủy Mẫu, chớ hành động thiếu suy nghĩ!

Không như Thủy Mẫu Thần Vương muốn ra tay, Thần Long Vương duỗi tay, ngăn Thủy Mẫu Thần Vương lại, khê quát.

- Tên Bạch Viên Thần Vương này nhìn như lỗ mãng, nhưng tuyệt không dễ đối phó, nhất là Đốn Ngộ Thần Vương và Thiên Đạo Thần Vương, cực kỳ khiến người kiêng kỵ. Hai tên này trong người không có huyết mạch Thần thú, không có bất kỳ thiên phú bí pháp nào, nhưng chúng có thành tựu về mặt áo nghĩa pháp tắc cực cao, át chủ bài của chúng ai cũng không rõ!

- Chỉ sợ là lực địa đệ nhất cường giả Thần Vương, tiếp cận Thần Vương bá chủ như Nham Thú Thần Vương cũng chưa chắc dám nói nhất định có thể chiến thắng Đốn Ngộ Thần Vương và Thiên Đạo Thần Vương!

Thần Long Vương trầm giọng nói.

- Bọn hần thực lợi hại như vậy?

Thủy Mẫu Thần Vương sững sờ.

- Không khác biệt nhiều!

Thần Long Vương nhẹ nhàng gật đầu.

- Ta có một loại dự cảm, ta chưa chắc là đối thủ của chúng. Đốn Ngộ Thần Vương trước kia thiên phú ngộ tính cực kém, cất bước tu luyện gian nan, mấy trăm năm mới miễn cưỡng đi vào cấp độ Vô Thánh. Nhưng sau khi tiến vào cấp bậc Vô Thánh, ba ngày một lần đốn ngộ nhỏ, mười ngày một lần đốn ngộ lớn, không ngừng đốn ngộ, lĩnh ngộ các loại pháp tắc áo nghĩa. Thậm chí hần còn lĩnh ngộ ra ba loại đỉnh cấp áo nghĩa pháp tắc, thứ tự là Hủy Diệt áo nghĩa, Sát Lục áo nghĩa, Thôn Phệ áo nghĩa. Có người suy đoán ba môn áo nghĩa đỉnh cấp này đều đạt tới cảnh giới viên mãn, thậm chí còn dung hợp lẫn nhau. Chiến lược của hần tuyệt không đơn giản!

- Chỉ e có thể nói là tồn tại biến thái nhất trong cấp Thần Vương đỉnh phong!

Thần Long Vương trầm giọng nói.

Thần Vương đỉnh phong không phải là tùy tiện có thể bước vào.

Bình thường mà nói muốn tiến vào Thần Vương đỉnh phong cần lĩnh ngộ thấu triệt ít nhất một môn áo nghĩa đỉnh cấp. Như Hủy Diệt áo nghĩa, Sinh Mệnh áo nghĩa, Sát Lục áo nghĩa, Tử Vong áo nghĩa... chẳng hạn. Mà Đốn Ngộ Thần Vương thông qua vô số lần đốn ngộ, nghe nói lĩnh ngộ ba môn áo nghĩa đỉnh cấp, thậm chí còn dung hợp lẫn nhau, uy lực tăng gấp bội. Loại tình hình này, cho dù là Thần Long Vương, đệ nhất Thần Vương Hải vực cũng không dám nói chắc chắn thắng được hần.

- Tên Thiên Đạo Thần Vương kia càng lợi hại hơn!

- Hần lúc đầu không phải phế vật!

- Mà là siêu cấp tuyệt thế thiên tài. Thậm chí, vừa ra đời liền tự động lĩnh ngộ một môn chung cực áo nghĩa: Thiên Đạo áo nghĩa!

- Nghe nói, chỉ cần lĩnh ngộ hoàn toàn Thiên Đạo áo nghĩa, Thiên Đạo Thần Vương có thể trực tiếp trở thành cường giả cấp bậc Vĩnh Hằng vô thánh. Hiện giờ, đoán chừng Thiên Đạo áo nghĩa của hần đã lĩnh ngộ đến 7 8 phần. Nếu thực như vậy, 7 8 phần Thiên Đạo áo nghĩa của hần cũng không kém với ba đại đỉnh cấp áo nghĩa của Đốn Ngộ Thần Vương!

831. Chương 768: Cường Giả 7 Sao Đục Nước Béo Cò.

Vô Tận Thần Công

Chương 768: Cường giả 7 sao đục nước béo cò.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thần Long Vương nói thêm.

- Chung cực áo nghĩa...

Sắc mặt Thủy Mẫu Thần Vương vô cùng khó coi.

- Hẳn gọi là Thiên Đạo Thần Vương, ta vốn cho rằng hẳn tự xưng Thiên Đạo, tạo thế ình, thực không ngờ được hẳn thực sự ngộ ra chung cực áo nghĩa Thiên Đạo áo nghĩa!

Đám Thủy Mẫu Thần Vương có chút không tin.

Các loại đỉnh cấp áo nghĩa như Sát Lục, Hủy Diệt, Tử Vong... đều xem như áo nghĩa mạnh nhất rồi. Mạnh như áo nghĩa không gian, thời gian cũng chỉ là áo nghĩa cao cấp, kém áo nghĩa đỉnh cấp một bậc, chỉ khi thời gian không gian kết hợp, hình thành thời không áo nghĩa mới là áo nghĩa đỉnh cấp.

Mà chung cực áo nghĩa còn mạnh hơn đỉnh cấp áo nghĩa.

Nếu có thể lĩnh ngộ chung cực áo nghĩa, vậy không cần huyết tinh Vĩnh Hằng võ thánh cũng có thể đi vào cấp bậc Vĩnh Hằng võ thánh.

Chỉ có điều chung cực áo nghĩa rất hiếm có!

- Mấy ức vạn năm trên Thiên Thánh giới, chung cực áo nghĩa chỉ có 2 môn, một trong đó là Thiên Đạo áo nghĩa. Khi trước vị tiên thiên sinh linh đầu tiên của Thiên Thánh giới Bàn lĩnh ngộ chính là Thiên Đạo áo nghĩa. Về sau, có Hồng, Đế... lĩnh ngộ Thiên Đạo áo nghĩa, trở thành Vĩnh Hằng võ thánh!

- Một môn khác chính là Nhân Lý! Đệ nhất cường giả Thuần Nhân tộc Hiên Viên sáng chế. Hiên Viên tuy rằng không phải tiên thiên sinh linh, thiên phú có hạn, nhưng Nhân Lý áo nghĩa của hắn bao hàm các loại quy lập nhập đạo văn minh, không chỉ áp dụng vào nhân loại, cho dù là các Thần Thú tộc đàn, Bán thần thú tộc đàn cũng áp dụng được, dựa vào Nhân Lý áo nghĩa hắn trở thành Vĩnh Hằng võ thánh, cũng là một vị Vĩnh Hằng võ thánh cuối cùng sau thời kỳ thượng cổ.

- Về sau liền có lời đồn không chiếm được huyết tinh, vậy không thể trở thành Vĩnh Hằng võ thánh!

Thủy Mẫu Thần Vương thì thảo lắm bầm.

Thiên Đạo, Nhân Lý chính là hai môn chung cực áo nghĩa duy nhất.

Thiên Đạo đã bao hàm tất cả quy luật thiên địa, mà Nhân Lý thì bao hàm tất cả pháp tắc, quy tắc, định lý nhân đạo văn minh.

Nếu lĩnh ngộ 2 môn áo nghĩa tới mức tận cùng, tự sẽ trở thành Vĩnh Hằng võ thánh.

Thiên Đạo Thần Vương, vừa sinh ra đã lĩnh ngộ Thiên Đạo áo nghĩa? Hiện giờ đã lĩnh ngộ Thiên Đạo áo nghĩa được 7 8 phần?

Kinh khủng cỡ nào!

- Nếu như vậy mà nói thì chúng ta thực không phải đối thủ của ba tên này!

Mấy người Thủy Mẫu Thần Vương đều trầm nghĩ trong lòng.

Thần Vương đỉnh phong cũng phân chia thực lực cao thấp.

Đám người Thủy Mẫu Thần Vương tuy rằng thực lực cường đại, nhưng cũng phải xem muốn so sánh với ai. Cần biết rõ, Đốn Ngộ Thần Vương lĩnh ngộ tam đại ảo nghĩa đỉnh cấp, thực lực mạnh vô cùng. Còn tên Thiên Đạo Thần Vương kia là người rất có cơ hội tự mình tu luyện thành siêu cấp cường giả Vĩnh Hằng Võ Thánh sau Hiên Viên, chiến lực của hai người này vô cùng mạnh mẽ, e là đám người Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương căn bản không phải đối thủ.

- Vậy hiện giờ chúng ta nên làm thế nào?

Thủy Mẫu Thần Vương nhíu mày.

Hiện tại nên làm thế nào cho phải?

Chẳng lẽ rút khỏi đây?

Trong lòng Thủy Mẫu Thần Vương có chút không cam tâm.

- Hiện giờ không lui thì làm thế nào? Được rồi, tên Bạch Viên Thần Vương này chúng ta không thể ra tay. Mặc dù ra tay thì sao? Chúng ta có thể áp chế Bạch Viên Thần Vương, nhưng có thể áp chế nổi Đốn Ngộ Thần Vương và Thiên Đạo Thần Vương không? Không có Bạch Viên Thần Vương, Thiên Đạo Thần Vương và Đốn Ngộ Thần Vương vẫn tranh đoạt huyết tinh với chúng ta, miếng huyết tinh kia cơ hội quá xa vời.

- Đi thôi, mặc kệ!

- Có chúng ta với tư cách áp lực bên ngoài, bọn hắn có chung kẻ thù, liên thủ đối địch.

- Chúng ta không áp bách, bọn hắn bị huyết tinh hấp dẫn, nói không chừng bị chia rẽ, tự giết lẫn nhau, khi đó chúng ta mới có cơ hội đạt được huyết tinh!

Thần Long Vương nói.

- Đi!

- Đi!

- Đi!

Đám người Thủy Mẫu Thần Vương, Địa Giáp Thần Vương... liếc nhìn Thiên Đạo Thần Vương, Đốn Ngộ Thần Vương một cái thật sâu, sắc mặt âm trầm, bay nhanh theo Thần Long Vương, rời khỏi.

- Sợ rồi? Cái gì mà cường giả Thần Vương đệ nhất hải vực!

Thấy Thần Long Vương rời khỏi, Bạch Viên Thần Vương hừ lạnh một tiếng.

- Thiên Đạo, Đốn Ngộ, lần này đa tạ hai vị rồi. Thực lực hai người Bạch Viên ta biết rõ, vượt xa Bạch Viên Thần Vương ta. Lần này huyết tinh xuất thế, nếu các người đã đến, xem ra Bạch Viên ta không cơ hội gì! Hiện giờ các người lại cứu ta một lần, Bạch Viên Thần Vương ta liền trợ giúp các người tranh đoạt miếng huyết tinh kia

Bạch Viên Thần Vương tỏ thái độ.

- Chúng ta sao?

Nhưng lúc này, Đốn Ngộ Thần Vương và Thiên Đạo Thần Vương liếc nhìn nhau.

- Chúng ta tới nơi này e là cũng chỉ tham gia cho náo nhiệt, không có cơ hội quá lớn. Tam đại cường giả Thần Vương Thuần Nhân tộc, người có cơ hội cao nhất chính là Thu Thủy Thần Vương.

- Nghe nói Thu Thủy Thần Vương mới thu một vị đệ tử, gần đây đang chỉ đạo đệ tử đột phá tới cấp độ 7 sao bá chủ cho nên giờ vẫn chưa tới. Nếu như nàng tới hai người chúng ta cơ hội cũng không lớn.

- Thu Thủy Thần Vương Lâm Thu Thủy?

Nghe thấy Thiên Đạo Thần Vương nhắc tới Thu Thủy Thần Vương, Bạch Viên Thần Vương không khỏi trợn trừng mắt, theo bản năng hỏi.

- Thiên Đạo Thần Vương, trong ba đại cường giả Thần Vương đỉnh phong Thuần Nhân tộc, người và Đốn Ngộ Thần Vương thực lực mạnh nhất, chiến lực của Thu Thủy Thần Vương yếu nhất, thậm chí e là không bằng Bạch Viên Thần Vương ta, sao người lại nói tỷ lệ đạt được huyết tinh của Thu Thủy Thần Vương lớn nhất?

Bạch Viên Thần Vương trên mặt hiện vẻ nghi hoặc.

Thuần Nhân tộc tổng cộng có ba cường giả Thần Vương đỉnh phong.

Theo thứ tự là Thiên Đạo Thần Vương, Đốn Ngộ Thần Vương, Thu Thủy Thần Vương.

Trong đó Thiên Đạo Thần Vương cường thế, lĩnh ngộ áo nghĩa Thiên Đạo, không cần nói nhiều, chỉ việc khi Thần Long Vương đối mặt Thiên Đạo Thần Vương cũng phải kiêng kỵ, rút lui là hiểu,

Đốn Ngộ Thần Vương chiến lực có lẽ không bằng Thiên Đạo Thần Vương nhưng cũng đứng ở đỉnh phong thế giới này.

Thần Long Vương, Nham Thú Thần Vương cũng không dám chắc chắn mình hơn được Đốn Ngộ Thần Vương.

Mà so sánh với họ, Thu Thủy Thần Vương còn kém rất nhiều, cũng không phải nói tư chất của Thu Thủy Thần Vương kém Thiên Đạo Thần Vương, Đốn Ngộ Thần Vương mà là tuổi của Thu Thủy Thần Vương quá ít, chỉ mấy vạn tuổi mà thôi, nội tình kém Thiên Đạo Thần Vương, Đốn Ngộ Thần Vương rất nhiều!

- Ha ha, truyền thừa huyết tinh không đơn thuần dựa vào chiến lực mạnh mẽ mà cơ hội đạt được lớn!

Thiên Đạo Thần Vương nghe Bạch Viên Thần Vương nghi vấn, không khỏi bật cười ha hả.

- Nếu so chiến lực mạnh mẽ, cơ hội liền lớn vậy trực tiếp so đấu chiến lực là được rồi, chiến lực của Thần Long Vương mạnh hơn người, sao còn phải kiêng kỵ người như vậy?

Thiên Đạo Thần Vương nói.

- Cái này không giống nha!

Bạch Viên Thần Vương lắc đầu.

- Thần Long Vương kiêng kỵ ta là vì ta thuộc chủng tộc linh trưởng, ưu thế rất lớn!

- Thu Thủy Thần Vương thì không giống vậy, cũng là Thuần Nhân tộc, giống như các người vậy. Chiến lực của các người lại vượt qua Thu Thủy Thần Vương, cơ hội đạt được huyết tinh hiển nhiên là vượt qua Thu Thủy Thần Vương. Chẳng lẽ nói Thu Thủy Thần Vương có điểm đặc biệt gì, có thể được huyết tinh ưu ái?

Vô Tận Thần Công

Chương 768: Cường giả 7 sao đục nước béo cò.(2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bạch Viên Thần Vương nghi vấn hỏi thăm.

- Giống chúng ta? Chưa hẳn, chúng ta có rất nhiều điểm khác Thu Thủy Thần Vương.

Thiên Đạo Thần Vương chậm rãi lắc đầu.

- Thiên Đạo Thần Vương ta vừa ra đời liền lĩnh ngộ một tia thiên đạo áo nghĩa, thiên đạo áo nghĩa là áo nghĩa chung cực, gần như có thể áp chế tất cả áo nghĩa. Có thể nói, mặc dù huyết tinh của Linh ở trong tay ta, áo nghĩa của Linh cũng bị thiên đạo áo nghĩa của ta áp chế. Chính là vì vậy, huyết tinh của Linh tuyệt đối sẽ không chủ động tìm tới ta, nhận ta làm chủ, bị ta dung hợp! Cơ hội của ta cũng không cao hơn cường giả Thần Vương của Thần Thú tộc chút nào!

Thiên Đạo Thần Vương nói.

- Ta cũng không khác nhiều lắm!

Đốn Ngộ Thần Vương cũng mở miệng.

- Tình hình của ta cũng có chút đặc thù. Ta đạt được năng lực đốn ngộ là một cơ duyên xảo hợp, đã thông một huyết khiếu trên đầu. Áo nghĩa pháp tắc của ta đều đốn ngộ ra, trên thực tế đều là thiên địa ban cho. Có thể nói, ta gần như không thể nào tự lĩnh ngộ áo nghĩa. Huyết tinh của Linh mặc dù vào trong tay ta, áo nghĩa của hắn ta cũng khó mà lĩnh ngộ. Thay vì lĩnh ngộ áo nghĩa của hắn, chỉ bằng đốn ngộ còn tốt hơn!

Đốn Ngộ Thần Vương cũng nói.

- Cho nên mới nói, cơ hội của Thu Thủy Thần Vương còn cao hơn cả chúng ta!

- Áo nghĩa pháp tắc của Thu Thủy Thần Vương đều do nàng ta tự mình lĩnh ngộ ra!

- Hơn nữa tuổi của Thu Thủy Thần Vương quá nhỏ, còn chưa lĩnh ngộ ra võ đạo chính thức thuộc về mình, còn chưa triệt để định hình, cho nên thích hợp nhất đạt được huyết tinh, dung hợp huyết tinh. Về phần Bạch Viên Thần Vương người tuy rằng cũng là Thần Vương đỉnh phong, là loại linh trưởng, hơn nữa cũng tự mình lĩnh ngộ pháp tắc áo nghĩa, nhưng người đã sống quá lâu, võ đạo của bản thân sớm đã định hình, cơ hội đạt được huyết tinh còn không lớn bằng Thu Thủy Thần Vương.

- Chỉ có điều...

- Đây chỉ là tỷ lệ trên lý luận!

- Hiện giờ Thu Thủy Thần Vương còn chưa tới, chúng ta vẫn còn cơ hội, đi thôi, đi tìm huyết tinh!

Thiên Đạo Thần Vương nói xong, thân hình khẽ động, nhanh chóng chui vào cơ thể cường giả thượng cổ.

Bạch Viên Thần Vương và Đốn Ngộ Thần Vương cũng nhanh chóng đuổi theo.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong nháy mắt mười ngày trôi qua, tuyệt đại đa số Thần Vương, ngoại trừ những người bị nhốt trong hiểm địa bí cảnh khó đi ra bên ngoài thì gần như đều tới gần thi thể thượng cổ này.

Mặt khác, cường giả cấp độ 7 sao, đặc biệt là cường giả 7 sao bá chủ cũng đã tới.

Không cầu đạt được huyết tinh.

Nhưng vẫn mong được nước béo cò, đạt được một chút chỗ tốt khác.

Thi thể cường giả Linh những thứ khác không nói, chỉ cần đại lượng hào quang bảy màu xung quanh thi thể, dưới hào quang bảy màu trùng kinh, nguyên tố áo nghĩa của võ giả có thể lĩnh ngộ nhanh chóng. Rất nhiều cường giả 7 sao lĩnh ngộ nguyên tố áo nghĩa không cao, khi tới nơi này, đều tăng lên trình độ lĩnh ngộ nguyên tố áo nghĩa.

Mặt khác, những cường giả 7 sao này còn chờ sau khi huyết tinh xuất thế, đại chiến cướp đoạt giữa các cường giả Thần Vương!

Khi đó, Thần Vương đại chiến, tai bay vạ gió, những cường giả 7 sao này nói không chừng cũng bị ảnh hưởng, chết mất một ít cũng bình thường.

Nhưng trong đại chiến cũng có rất nhiều kỳ ngộ. Tỷ như một chút cường giả cấp Thần Vương bị chém giết, bảo vật trên người sẽ rơi xuống, thậm chí huyết nhục phiêu tán nếu cường giả 7 sao đoạt được cũng có chỗ tốt rất lớn. Huống hồ, trong đại chiến, nếu có thể đánh vỡ chút thi thể thượng cổ, đạt được những huyết nhục đó, vậy đối với những cường giả 7 sao hi vọng tiến vào cấp Thần Vương là một bảo vật quý giá vô cùng!

Tóm lại hung hiểm và kỳ ngộ có quan hệ trực tiếp với nhau!

Chỉ trong thời gian vài ngày, xung quanh thi thể cường giả thượng cổ đã có mấy trăm tên cường giả 7 sao, ít nhất cũng là 7 sao cao giai, số lượng cường giả 7 sao bá chủ cũng không ít.

Ở khắp các ngõ ngách trong thi thể thượng cổ.

Thân hình Dương Thạc rốt cục cũng ngưng tụ lại.

- Hiện giờ còn chút suy yếu.

Dương Thạc một lần nữa ngưng tụ thân hình, nhưng thân hình mới này hết sức suy yếu, nguyên nhân rất đơn giản, lực lượng chưa đủ!

Tuyệt đại bộ phận lực lượng của Dương Thạc đều bị Long Sa Thần Vương đánh tan, hiện tại miễn cưỡng ngưng tụ lại thân hình, lực lượng chỉ bằng một phần năm mươi so với quá khứ mà thôi.

- Xung quanh thi thể thượng cổ hung hiểm vô cùng, nếu như hiện giờ thân hình đã ngưng tụ lại, cũng đã đến lúc rời đi.

Dương Thạc hít một hơi thật sâu, trầm nghĩ trong lòng.

Ở chỗ này, tuy có nhiều kỳ ngộ, nhưng hung hiểm cũng rất lớn, đối với những cường giả 7 sao bá chủ khác, ở lại đây thì không có gì tốt hơn, nhưng bản thân Dương Thạc thì khác, hắn có thực lực tiến vào cấp Thần Vương, không cần mạo hiểm tham gia.

Hiện giờ mau chóng rời khỏi mới là lựa chọn tốt nhất.

- Bội tăng khải giáp của ta ở bên kia, trước tiên nhặt về đã!

Những bảo vật của Dương Thạc khi trước bị Long Sa Thần Vương đánh tan, rơi lả tả bốn phía, hiện giờ hắn phải đi tìm những vật kia lại.

Một nơi của thi thể thượng cổ.

- Ồ? Một chiếc nhẫn không gian?

- Nhẫn không gian cực phẩm? Ít nhất là cường giả 7 sao đỉnh phong mới có thể đeo vào, ha ha, phát!

Một tên cường giả 7 sao đỉnh phong hình dạng một con chó lớn màu trắng nhặt được một chiếc nhẫn không gian.

- Ồ? Sao không mở ra? Chủ nhân chiếc nhẫn này vẫn chưa chết?

Sau đó đầu chó trắng này phát hiện chiếc nhẫn căn bản không mở được!

CHÍU...U...U!!

Khi trong lòng hắn đang nghi hoặc thì một đạo ánh sáng xanh nhanh chóng bay tới.

- Nhẫn của ta bị con chó trắng này nhặt được sao? Giao nó ra đây đi!

Đạo ánh sáng xanh này hiển nhiên là Dương Thạc.

- Bằng hữu, nhẫn không gian này ta làm mất, hi vọng bằng hữu có thể trả lại.

Vừa bay nhanh về hướng đầu chó trắng, Dương Thạc vừa truyền âm nói.

- Cường giả Thuần Nhân tộc?

Đầu chó trắng lớn kia lúc này cũng phát hiện ra Dương Thạc.

Giờ khắc này trên người Dương Thạc không có chút đặc tính của Thần Thú, đầu Đại Cầu này lập tức cho rằng Dương Thạc là cường giả Thuần Nhân tộc.

- Nhẫn không gian là của tiểu tử này hay sao?

Đầu chó trắng kia trong lòng khẽ động.

- Thật đúng lúc, vừa nhặt được nhẫn không gian, vốn tưởng rằng không cách nào mở ra, chỉ có thể vứt bỏ, không thể tưởng được chủ nhân chiếc nhẫn không gian này liền tới, chỉ cần giết hắn, chiếc nhẫn không gian này vô chủ, chẳng phải là sẽ của ta soa?

- Hơn nữa tên tiểu tử này là cường giả Thuần Nhân tộc. Thuần Nhân tộc tới nơi này hẳn là để tranh giành huyết tinh, hừ, không biết tự lượng sức mình. Tỷ lệ đạt được huyết tinh của Thuần Nhân tộc thực sự là quá cao, dù cho hắn chỉ là cường giả cấp 7 sao, nhưng cũng có uy hiếp lớn với Thần Thú chúng ta, vậy thì làm thịt hắn đi.

- Lực lượng của hắn dường như ngay cả 7 sao trung giai cũng không tới, cũng dám tới đây chịu chết.

Nó nghe rang cười một tiếng.

Đầu chó trắng này thân hình khê động, ầm ầm một cái, liền xông thẳng lên trời, bay về phía Dương Thạc.

- Tiểu tử, ngoan ngoãn chịu chết, người chết, chiếc nhẫn không gian này sẽ là của ta!

832. Chương 769: Long Sa Thần Vương Xui Xẻo!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ân Hồ

Chương 769: Long Sa Thần Vương Xui Xẻo!

CHÍU...U...U!!

Một đạo công kích thần hồn, thiểm điện bắn về phía Dương Thạc, phốc một cái đã tiến vào mi tâm của Dương Thạc.

- Hả?

Dương Thạc nhướng mày.

- Muốn giết người đoạt bảo? Một tên cường giả 7 sao đỉnh phong như người không có tư cách này!

Ngay sau đó, giọng nói Dương Thạc lạnh như băng vang lên,

Thần hồn công kích đối với Dương Thạc căn bản không có hiệu quả!

- Người muốn giết ta, ta chém giết người, người cũng chớ trách ta.

Dương Thạc hai tay khê động.

Ầm ầm ầm!

Quang Âm nguyên tố niễn luân hiện ra, phóng về phía đầu chó trắng kia.

- Không tốt!

Sắc mặt đầu chó trắng kia biến đổi kịch liệt.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! xem tại

Khi tiếp xúc với Quang Âm nguyên tố niễn luân, đầu chó trắng kia không hề ngăn cản nổi, lập tức bị nghiền nát, hóa thành hạt nguyên tố, thần hồn cũng bị cắn nát, hóa thành mây khói.

- Vừa vặn lực lượng của ta quá yếu, lực lượng của đầu đại cầu 7 sao đỉnh phong này ta dung hợp hấp thu!

Đầu đại cầu màu trắng này toàn thân bị nghiền nát thành hạt nguyên tố, Dương Thạc tâm niệm vừa động liền hấp thu toàn bộ những hạt nguyên tố này vào trong cơ thể mình. Lực lượng của Dương Thạc nhanh chóng bay lên, đạt tới 7 sao đỉnh phong, lực lượng ước chừng bằng một phần mười khi trước.

- Hấp thu xong lực lượng của hắn, lực lượng của ta có thể khôi phục lại một phần mười...

Năng lượng trong đầu chó trắng 7 sao này cũng không quá nhiều.

Nên nhớ thực lực Dương Thạc đã đi vào cấp 7 sao bá chủ, quan trọng nhất là Dương Thạc có thể phân ra 3 cỗ phân thân, mỗi cỗ đều ẩn chứa lực lượng ngang cường giả 7 sao bá chủ, gấp đôi cường giả 7 sao đỉnh phong.

Nói cách khác lực lượng của đầu chó trắng này không bằng một phần sáu so với thời kỳ đỉnh phong của Dương Thạc.

Hiện giờ bị Dương Thạc đánh nổ, bị tổn thất một chút năng lượng.

Bị Dương Thạc hấp thu đi, cũng chỉ khiến Dương Thạc khôi phục lại một phần mười năng lượng đỉnh phong.

- Một phần mười năng lượng, vậy là đủ rồi!

Giờ khắc này Dương Thạc cũng có chút lực để bảo vệ bản thân.

Khi trước, lực lượng của hắn cực yếu, thi triển Quang Âm nguyên tố liên tục giết chết con chó trắng kia vẫn rất đơn giản.

Hiện giờ khôi phục một phần mười, cho dù là cường giả bảy sao bá chủ Dương Thạc cũng không sợ hãi chút nào.

Chỉ có điều khi đối mặt với cường giả Thần Vương thì hắn vẫn không có chút lực phản kháng.

- Hô... Không thể ở đây lâu.

- Huyết tinh của Linh căn bản vô duyên với ta, không cần mạo hiểm ở chỗ này. Cho dù không mạo hiểm, ta trở về tiềm tu chục năm, trăm năm, tiến vào cảnh giới Thần Vương cũng không có gì khó, thậm chí có khả năng tiến vào cấp độ Vĩnh Hằng vô thánh, cần gì phải mạo hiểm ở đây?

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Không phải là Dương Thạc sợ mạo hiểm.

Mà là không cần phải mạo hiểm thì cũng không cần ngu ngốc tham gia.

Cường giả 7 sao hoặc cường giả Thần Vương ở đây cơ bản đều đã đạt tới đỉnh phong của bản thân, vô vọng đột phá, chỉ có thể thông qua vận may đạt được huyết tinh hay chỗ tốt gì mới có thể đột phá, cho dù hi sinh tính mạng cũng không có gì đáng tiếc cả.

Về phần Dương Thạc thì khác, bản thân hắn tiền đồ vô lượng, chỉ cần tiếp tục suy nghĩ biện pháp tu luyện Cửu Âm Cửu Dương huyền công, có thể đi vào cấp Thần Vương, thậm chí là có khả năng lớn đi vào cấp Vĩnh Hằng Vô Thánh, hà tất phải ở đây tìm kiếm huyết tinh?

Dù Dương Thạc mang danh là Thuần Nhân tộc, nhưng thực tế trong cơ thể có huyết mạch Đại Địa Cuồng Hùng và Lôi Đình Thần Ưng, xem như Bán Thần Thú tộc, cơ hội đạt được huyết tinh cũng không nhiều.

- Đi thôi.

Trong lòng nghĩ vậy, Dương Thạc liền muốn rời khỏi.

Nhưng mà...

Ngay sau đó, thân hình Dương Thạc đột ngột dừng lại, không có rời khỏi mà là ẩn nấp ở chỗ tóc gáy của cường giả Linh.

- Phía trên có cường giả cấp Thần Vương bay qua!

Bởi vì khi Dương Thạc muốn đi lại phát hiện trên không có cường giả cấp Thần Vương bay qua.

Tuy rằng cường giả cấp Thần Vương khinh thường ra tay với cường giả 7 sao, nhưng Dương Thạc cũng không muốn trêu chọc người ta, đợi đối phương bay đi rồi mình rời khỏi vẫn an toàn hơn một chút.

CHÍU...U...U!!

Phía trên, một con cá mập cực lớn bay nhanh như điện.

Con cá mập này không phải cá mập thuần túy mà có phần giống Long tộc, loại này được gọi là Long Sa! Mà cường giả Long Sa đạt tới cấp Thần Vương ngoại trừ Long Sa Thần Vương cũng không có ai khác.

Khi trước giao thủ với Dương Thạc, Long Sa Thần Vương vẫn giữ hình thái nhân loại.

Nhưng hiện giờ hần biến thành bản thể Long Sa chạy thực mạng, giống như đang có một vị cường giả siêu cấp đang đuổi theo sau!

- Long Sa Thần Vương, người chó có chạy!

- Hừ, Long Sa Thần Vương, không thể tưởng được vì không cho chúng ta đạt được huyết tinh, người lại truyền bá tin tức thi thể cường giả thượng cổ ra ngoài, để đại lượng cường giả cấp Thần Vương tới, tranh đoạt với chúng ta. Hay ột tên Long Sa Thần Vương, hôm nay người bị chúng ta vây công cũng là gieo gió gặt bão.

- Ngoan ngoãn nghe lời nằm lại đây đi.

- Người chỉ là cường giả Thần Vương cao cấp, muốn chạy trốn trước mặt Thần Vương đỉnh phong như chúng ta căn bản là không thể nào!

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Phía sau, bốn năm đạo quang mang nhanh chóng đuổi theo Long Sa Thần Vương.

Chính là đám siêu cấp cường giả Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương, Địa Giáp Thần Vương, Cự Tượng Thần Vương...

Bọn hần ngộ nhận là Long Sa Thần Vương tản tin tức ra, hận Long Sa Thần Vương tận thấu xương, nhất là sau khi gặp Bạch Viên Thần Vương, vây giết không thành, bọn hần càng thống hận Long Sa Thần Vương hơn.

Nào ngờ lúc này lại gặp được đối phương.

Đám cường giả Thần Vương này sao có thể chịu được thiệt thòi, thấy Long Sa Thần Vương đương nhiên không chút do dự, lập tức vây giết Long Sa Thần Vương.

- Khốn kiếp, Long Sa ta thề với trời không phải do ta làm!

Long Sa Thần Vương lớn tiếng kêu lên.

- Thề với trời? Có ích sao?

- Hừ, cường giả cấp độ Thần Vương căn bản nằm ngoài quy tắc thiên địa, ngay cả hư không còn có thể xé rách, bí pháp khế ước không có chút tác dụng với cường giả Thần Vương, người thề có tác dụng gì? Người cho rằng chúng ta ngu ngốc, tin lời người sao? Si tâm vọng tưởng!

Đám người Thần Long Vương hừ lạnh.

Thiên Thánh giới có bí pháp khế ước.

Vốn Long Sa Thần Vương có thể ký bí pháp khế ước, nếu thật là hần tung tin tức ra, lập tức sẽ hồn phi phách tán. Nhưng hần là cường giả Thần Vương, áp đảo quy tắc thiên địa, bí pháp khế ước đối với cường giả Thần Vương như hần căn bản không có chút hiệu quả, vì vậy lời thề của Long Sa Thần Vương đương nhiên không có ai tin.

- Chết đi cho ta!

- Lão Long, để Thủy Mẫu ta dùng thần hồn công kích ngăn hần lại.

Thủy Mẫu Thần Vương vừa nói, trong mi tâm bắn ra một đạo hào quang.

Ầm ầm.

Trực tiếp công kích thần hồn của Long Sa Thần Vương!

- A.... Khốn kiếp! Thủy Mẫu Thần Vương, ta với người không đội trời chung!

Long Sa Thần Vương bị công kích, gào lớn.

Tuy rằng Thần Vương không cách nào trọng thương thần hồn của hần, nhưng cũng khiến thần hồn khó chịu vô cùng, khó mà tiếp tục chạy trốn.

- Ha ha, Địa Giáp Thần Vương ta tới đối phó với ngươi!

833. Chương 770: Sát Lục Áo Nghĩa Cùng Sinh Mệnh Áo Nghĩa

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 770: Sát Lục Áo Nghĩa Cùng Sinh Mệnh Áo Nghĩa

Địa Giáp Thần Vương bay nhanh tới.

- Cự Tượng Thần Vương ta cũng tới!

Cự Tượng Thần Vương cũng xông lên.

- Lão Long, ngươi ở đây duy trì không gian Long Vương, chớ để cho hắn xé rách hư không chạy thoát!

Thủy Mẫu Thần Vương nói.

- Quá dễ!

Thần Long Vương trầm giọng nói.

Vốn Long Sa Thần Vương có thể xé rách hư không mà đi, nhưng giờ khi gặp được Long Sa Thần Vương, Thần Long Vương liền thi triển không gian Long Vương, bao phủ Long Sa Thần Vương, khiến cho hắn không cách nào xé rách hư không chạy trốn, nếu không muốn vậy Long Sa Thần Vương căn bản là không thể nào.

Ầm ầm ầm ầm.

Địa Giáp Thần Vương và Cự Tượng Thần Vương rất nhanh đã bay tới trước mặt Long Sa Thần Vương.

- Khốn khiếp!

Long Sa Thần Vương căn bản không thể địch nổi Địa Giáp Thần Vương và Cự Tượng Thần Vương liên thủ.

- Long Sa Thần Vương ta vốn dùng cận chiến làm chủ, Địa Giáp Thần Vương Cự Tượng Thần Vương ngươi muốn giết ta? Không thể nào, không có khả năng, a.....

Long Sa Thần Vương không ngừng gào thét.

Long Sa ở trong hải vực gần như cận chiến vô địch.

- Ha ha, đáng tiếc.

- Long Sa, nếu một người trong chúng ta đấu với ngươi, cho dù cao hơn ngươi một tầng nhưng trong hải vực thì cũng không làm gì được.

- Đáng tiếc, hai ta lại liên thủ!

- Địa Giáp Thần Vương ta am hiểu phòng ngự, độ cứng nhục thể của ta ngươi căn bản không xé nổi!

- Cự Tượng Thần Vương ta lực lượng mạnh mẽ, lực lượng của ta ngươi không chịu nổi!

- Ngoan ngoãn chịu chết đi!

Địa Giáp Thần Vương và Cự Tượng Thần Vương phối hợp lẫn nhau vây giết Long Sa Thần Vương.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Cường giả Thần Vương chém giết không cần bí pháp đặc thù, mỗi quyền mỗi cước đều tương đương với bí pháp công kích cấp Thần Vương như Quang Âm nguyên tố niễn luân của Dương Thạc, bí pháp cấp độ Thần Vương thậm chí còn kém một cú vung vôi của Cự Tượng Thần Vương!

Phía trên, lực lượng chấn động.

- Thật tốt, nếu không phải có không gian Long Vương của Thần Long Vương, lực lượng tràn ra cũng đủ giết chết ta rồi!

Dương Thạc tiềm phục ở dưới, thầm cảm thấy may mắn.

Bản thân hắn không bị ảnh hưởng là vì không gian Long Vương của Thần Long Vương bao lấy lực lượng, khiến nó không thể tán dạt ra, bằng không thì Dương Thạc nhất định sẽ bị chết.

- Long Sa Thần Vương, chết đi cho ta!

- Huyết nhục của người, vỡ vụn cho ta.

Địa Giáp Thần Vương mạnh mẽ va chạm, thân thể cứng rắn trực tiếp đụng nát đối phương.

- Toái cho ta...

Ngay sau đó, lực lượng khổng lồ của Cự Tượng Thần Vương tiếp hành nghiền ép từng khối huyết nhục.

- A.....

Long Sa Thần Vương lớn tiếng gào rú.

- Thần Long Vương, Thủy Mẫu, Địa Giáp, Cự Tượng, thù này Long Sa Thần Vương ta sẽ nhớ kỹ...

Sau đó, từng khối huyết nhục vỡ vụn, nhanh chóng đốt cháy, phá vỡ không gian Long Vương, bắn về bốn phía.

- Tên Long Sa Thần Vương này thi triển bí pháp, muốn chạy trốn?

Thần Long Vương, Thủy Mẫu... đều nhú mày.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Đám người bọn họ chia nhau công kích, khiến những khối huyết nhục kia vỡ vụn.

Nhưng là huyết nhục Long Sa Thần Vương vỡ vụn quá nhiều, vẫn có không ít trốn được.

- Khốn khiếp!

Đám người Thần Vương lơ lửng giữa không trung, cau mày.

- Được rồi!

Thủy Mẫu Thần Vương thở dài một hơi.

- Muốn giết cường giả cấp Thần Vương quá khó, bốn người chúng ta liên thủ vẫn để hắn dùng bí pháp trốn thoát. Đoán chừng tu vị của hắn hiện giờ ngay cả 7 sao bá chủ cũng không bằng, cũng không dám ở đây nữa, khẳng định đã rời khỏi đây, làm vậy coi như đã xả giận rồi.

Thủy Mẫu Thần Vương nói.

- Đi thôi, kẻ hèn, chúng ta tiếp tục tìm huyết tinh!

Thủy Mẫu Thần Vương nói, thân hình khẽ động, bay rời khỏi.

Chém giết một vị cường giả Thần Vương, độ khó rất lớn.

Cường giả cấp độ Thần Vương có thể xé rách hư không mà đi, năng lực chạy trốn vô cùng mạnh mẽ, tuy rằng Long Vương không gian trói chặt, không thể chạy trốn nhưng cuối cùng Long Sa Thần Vương vẫn có thể thi triển bí pháp, phá vỡ không gian Long Vương, xé rách hư không, sau đó thì đám người Thủy Mẫu Thần Vương cũng không có cách nào truy kích.

Truy kích đã không hề có bất kỳ ý nghĩa gì.

Không bằng mặc kệ tên Long Sa Thần Vương này, trực tiếp rời khỏi đây, đi tìm huyết tinh.

Dù sao đã kích thương đối phương, thực lực của hắn ngay cả cấp Thần Vương cũng không đạt được, tối đa chỉ là cấp 7 sao bá chủ, mục đích của đám người Thần Long Vương đã đạt được.

Đơn giản chỉ là xả giận.

Hơn nữa không cho Long Sa Thần Vương cơ hội ở lại đây, tiếp tục tìm kiếm huyết tinh.

Hiện giờ Long Sa Thần Vương tối đa chỉ có tu vị 7 sao bá chủ, tiếp tục ở lại đây, bất kỳ cường giả Thần Vương nào cũng có thể hành hạ hắn tới chết. Lần này hắn có thể thoát được một mạng trong tay đám người Thần Long Vương, nhưng lần sau thì khó mà nói.

Trong suy nghĩ đám người Thần Long Vương, Long Sa Thần Vương nhất định sẽ nhanh chóng rời khỏi, không dám trở về nữa.

Nếu như đã ép Long Sa Thần Vương rời khỏi, mục tiêu của chúng đã hoàn thành.

- Đi.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Đám người Thần Long Vương lục tục rời khỏi.

- Đi rồi sao?

Đợi khi đám người Thần Long Vương rời đi toàn bộ, Dương Thạc mới hiện thân.

- Không thể ngờ được lại có thể gặp cường giả Thần Vương đại chiến, thực lực Long Sa Thần Vương đã rất mạnh, gần như có thể miểu sát ta, không ngờ trước mặt những cường giả như Thủy Mẫu Thần Vương, Thần Long Vương... lại không chịu nổi một kích. Nghe Thần Long Vương nói, thực lực của Long Sa Thần Vương hiện giờ e là không bằng cả một cường giả 7 sao bá chủ?

Trong lòng Dương Thạc khẽ động.

Dương Thạc và Long Sa Thần Vương có chút thù hận.

Nếu thực lực Long Sa Thần Vương đại giảm, ngay cả 7 sao bá chủ cũng không đạt được, với thực lực của Dương Thạc, rất có khả năng chém giết Long Sa Thần Vương, báo thù rửa hận.

- Không thể nào!

Chỉ có điều ngay sau đó Dương Thạc vẫn lắc đầu.

- Muốn giết Long Sa Thần Vương, làm sao có thể?

- Không nói tới tên Long Sa Thần Vương kia khẳng định trốn rất xa, cho dù hắn ở lại, kể cả thực lực đại giảm thì ta có thể giết hắn sao? Cường giả cấp độ Thần Vương, khẳng định linh ngộ đại lượng bí pháp công kích cấp Thần Vương, dù lực lượng của ta và hắn không khác nhiều, muốn giết hắn cũng là chuyện không thể nào!

Dương Thạc không phải người tự đại, cho dù chênh lệch giữa hai bên không nhiều. Kể cả thực lực của hắn giảm mạnh thì vẫn là cường giả Thần Vương, vẫn có thể áp chế hắn, muốn Dương Thạc giết chết đối phương căn bản là không thể.

- Không nghĩ nữa, ta cũng nên đi thôi.

Dương Thạc hít sâu một hơi, chuẩn bị rời khỏi nơi này.

Nhưng đúng lúc này...

CHÍU...U...U!!

Đột nhiên, sau lưng Dương Thạc có một đạo huyết quang bắn tới.

- Hừ, không ngờ Long Sa Thần Vương ta lại bị đám Thần Vương kia vây công, thực lực đại giảm! Chỉ có điều, muốn ta rời khỏi, căn bản không thể nào.

- Long Sa Thần Vương ta rốt cục cũng là cường giả Thần Vương, lực lượng đại giảm cũng có thể hấp thu lực lượng cường giả 7 sao để tăng cường lực lượng bản thân. Tối đa hấp thu 10 tên cường giả 7 sao bá chủ, ta

sẽ khôi phục hoàn toàn. Đến khi đó, Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương, ta sẽ tiếp tục cạnh tranh với các ngươi!

- Tiểu tử này lực lượng chỉ có 7 sao đỉnh phong, hấp thu cái đã!

834. Chương 771: Chiến Lực Tăng Lên Gấp 17 Lần.

Vô Tận Thần Công

Chương 771: Chiến lực tăng lên gấp 17 lần.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Đạo huyết quang này trung kích vào trong thân thể Dương Thạc.

- Tiểu tử, lực lượng nhục thân của ngươi hoàn toàn giao cho Long Sa Thần Vương ta đi!

Huyết quang này không phải ai khác, chính là Long Sa Thần Vương.

Long Sa Thần Vương quả thực thực lực đại giảm, nhưng hắn là cường giả Thần Vương, có thể cường đoạt lực lượng cao thủ 7 sao, đoạt làm của riêng. Chỉ cần lực lượng mười tên 7 sao bá chủ là lực lượng của hắn có thể khôi phục lại đỉnh phong. Đương nhiên hiện giờ lực lượng của hắn tổn hao nhiều, muốn cướp đoạt lực lượng cường giả 7 sao cũng có mạo hiểm. Chính vì vậy kẻ đầu tiên hắn ra tay không phải 7 sao bá chủ mà là Dương Thạc lực lượng 7 sao đỉnh phong.

Trạng thái toàn thịnh của Dương Thạc là gấp 3 lực lượng 7 sao bá chủ, hiện giờ lực lượng của hắn chỉ khôi phục một thành, đạt tới cấp độ 7 sao đỉnh phong.

Ầm ầm!

Đoàn huyết nhục chui vào, Dương Thạc liền cảm thấy thần hồn Long Sa Thần Vương trùng kích về phía óc mình, muốn giết chết thần hồn của hắn.

Chỉ cần giết chết thần hồn, Long Sa Thần Vương đương nhiên có thể chiếm giữ thân thể.

- Long Sa Thần Vương khá lắm, ngươi lại dám chui vào nhục thể của ta!

- Muốn chiếm nhục thể của ta? Không thể nào, chỉ bằng Long Sa Thần Vương ngươi không diệt được thần hồn của ta.

Trong lòng Dương Thạc hừ lạnh.

Phía trên thần hồn Dương Thạc, loạn lưu nguyên tố 7 màu xoay tròn, tạo thành Quang Âm nguyên tố niễn luân.

Ầm ầm!

Thần hồn Long Sa Thần Vương đánh lên Quang Âm nguyên tố niễn luân căn bản không công phá được phòng ngự của nó.

-Ồ! Không đúng!

- Tiểu tử này không phải cấp độ 7 sao đỉnh phong, thần hồn của hắn ít nhất cũng đã đi vào cấp độ 7 sao bá chủ.

- Đây là bí pháp phòng ngự cấp Thần Vương! Hảo tiểu tử, xem ra đã coi thường hắn!

Thần sắc Long Sa Thần Vương đại biến, hiện giờ hắn lực lượng đại giảm, thần hồn cũng cực yếu, muốn công phá phòng ngự của Quang Âm nguyên tố niễn luân căn bản không có khả năng.

- Long Sa Thần Vương, nếu tiến vào cơ thể ta rồi vậy ngươi cũng đừng ra ngoài.

- Thiên đường có lối ngươi chẳng đi, địa ngục không cửa ngươi cứ vào!

- Ta vốn đang nghĩ làm sao giết chết ngươi, cần biết ngươi là cường giả Thần Vương, chém giết chính diện ta không phải đối thủ của ngươi. Nhưng bây giờ ngươi tiến vào trong cơ thể ta, vậy ngoan ngoãn bị ta hấp thu đồng hóa đi! Thần hồn của ngươi cũng sẽ bị ta đánh nát.

Lúc này Dương Thạc cười lạnh.

- Cửu Âm Cửu Dương huyền công, vận chuyển.

Bay rất nhanh, Dương Thạc trực tiếp vận chuyển Cửu Âm Cửu Dương huyền công.

Đặc tính của Cửu Âm Cửu Dương huyền công chính là hấp thu dung hợp, tất cả vật chất đều có thể dung hợp. Huyết nhục của Long Sa Thần Vương vừa tiến vào cơ thể Dương Thạc, đã bị Cửu Âm Cửu Dương huyền công hấp thu toàn bộ lực lượng, dung hợp vào trong Cửu Âm Cửu Dương chân thân của Dương Thạc.

Lực lượng Dung Hợp áo nghĩa chín thành chín lập tức thể hiện ra!

Khối huyết nhục của Long Sa Thần Vương rất nhanh bị Dương Thạc hấp thu.

- Không tốt!

Sắc mặt Long Sa Thần Vương biến đổi.

Trong thân thể Dương Thạc, khối huyết nhục còn lại của Long Sa Thần Vương bị trói buộc, muốn chạy trốn cũng khó khăn.

Ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, thần hồn Dương Thạc mang theo Quang Âm nguyên tố niễn luân cũng hung hăng giết về phía thần hồn Long Sa Thần Vương.

- Muốn giết thần hồn của ta, không có cửa đâu!

Thần hồn Long Sa Thần Vương và thần hồn Dương Thạc va chạm lẫn nhau.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ lớn, lực lượng thần hồn Dương Thạc lập tức giảm 3 thành, thần hồn Long Sa Thần Vương chỉ giảm bớt một thành. Thần hồn cường giả Thần Vương không phải là thứ mà thần hồn của Dương Thạc có thể sánh được, dưới tình hình lực lượng ngang nhau, cho dù thần hồn Dương Thạc có Quang Âm nguyên tố niễn luân trợ giúp cũng không phải là đối thủ của thần hồn Long Sa Thần Vương.

Chỉ có điều...

Thần hồn Dương Thạc ở trong cơ thể mình, lực lượng giảm nhưng chỉ sau một khắc là có thể dùng đan dược khôi phục, thậm chí trong thời gian ngắn còn tăng vọt 3 thành.

Thần hồn Long Sa Thần Vương ở trong cơ thể Dương Thạc bị trói buộc, không cách nào thông qua lực lượng đan dược khôi phục thần hồn.

- Lại tới đi!

Ngay sau đó, thần hồn Dương Thạc lại va chạm với thần hồn Long Sa Thần Vương.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Lần lượt va chạm, thần hồn Long Sa Thần Vương không ngừng giảm bớt, Dương Thạc thông qua đan dược, luôn bảo trì trạng thái đỉnh phong.

- Khốn kiếp, không thể nào, không thể nào, sao ta có thể chết trong thân thể tiểu tử này.

Thần hồn Long Sa Thần Vương càng ngày càng yếu, nhưng không cách nào chạy ra khỏi thân thể Dương Thạc. Một miếng huyết nhục còn lại đang bị Dương Thạc dùng Cửu Âm Cửu Dương huyền công hấp thu, giữ lại trong cơ thể Dương Thạc, không cách nào thoát ra, cho dù thần hồn có chạy thoát nhưng cũng chỉ là thần hồn, không có nửa phần tác dụng!

Cần biết rõ, bên ngoài là thi thể Linh phát ra hào quang bảy màu!

Nó có lực lượng trùng kích nhất định với thần hồn!

Thần hồn Long Sa Thần Vương vừa chạy ra sẽ bị tán loạn.

Khi trước Dương Thạc bị Long Sa Thần Vương đánh nát thân thể, thần hồn bạo lộ bên ngoài, nhưng Dương Thạc không chế bảy loại nguyên tố, hào quang bảy màu căn bản không thể tạo thành tổn thương với Dương Thạc. Long Sa Thần Vương mặc dù là cường giả cấp Thần Vương, nhưng hiển nhiên không có bản lãnh này, thần hồn đi ra khẳng định sẽ bị tiêu diệt.

Không thể đi ra, lại bị thần hồn Dương Thạc liên tiếp tấn công...

- Khốn khiếp!

- Tiểu tử, rốt cục ngươi là ai? Thực lực 7 sao lại có thể khiến Long Sa Thần Vương ta rơi vào tử cục, nói cho ta biết tên để Long Sa Thần Vương ta chết cũng nhắm mắt!

Long Sa Thần Vương hét gào.

- Tên của ta?

Dương Thạc cười nhạt một tiếng.

- Nói cho ngươi biết, ta là Dương Thạc, người khi trước ngươi chém giết ở chỗ thi thể thượng cổ chính là ta!

Dương Thạc chậm rãi nói.

- Cái gì? Dương Thạc, ngươi còn chưa chết?

Long Sa Thần Vương trừng lớn mắt,

- Chính là ta, nhớ kỹ, người giết ngươi chính là Dương Thạc!

Thần hồn Dương Thạc khê động, trực tiếp tiêu diệt thần hồn Long Sa Thần Vương, Long Sa Thần Vương cuối cùng cũng chết.

Một cường giả cấp Thần Vương chết trong cơ thể Dương Thạc.

- Huyết nhục của ngươi, ta cũng dung hợp thôn phệ!

Dương Thạc tiếp tục thôn phệ huyết nhục của Long Sa Thần Vương. Không có thần hồn, muốn thôn phệ số huyết nhục này đơn giản vô cùng, chỉ trong chớp lát Dương Thạc đã dung hợp toàn bộ.

-Ồ...

- Bên trong huyết nhục của Long Sa Thần Vương không ngờ ẩn chứa khí tức giết chóc? Giết chóc... giết chóc... Đối lập giết chóc chính là tính mệnh. Hai đại áo nghĩa này nếu ta hấp thu, vậy thực lực của ta mới tăng lên Bát trọng Lôi Âm Vô Thánh.

Dương Thạc hai mắt sáng ngời, trong đầu hiện lên ý niệm đó.

Sinh Mệnh áo nghĩa cùng Sát Lục áo nghĩa là hoàn toàn đối lập nhau.

Không có Sinh Mệnh áo nghĩa, Sát Lục áo nghĩa không có ý nghĩa, Sát Lục ý nghĩa chính là hủy diệt Sinh Mệnh. Hủy diệt vật thể có sinh mệnh, mới được gọi là Sát Lục, nếu hủy diệt vật thể không có sinh mệnh, căn bản không thể coi là Sát Lục. Sinh Mệnh áo nghĩa nếu như là áo nghĩa thuộc tính Dương vậy Sát Lục áo nghĩa là áo nghĩa thuộc tính âm.

- Cửu Âm Cửu Dương đệ bát trọng của ta cần hấp thu hai đại áo nghĩa là Sát Lục áo nghĩa và Sinh Mệnh áo nghĩa.

835. Chương 771: Chiến Lực Tăng Lên Gấp 17 Lần. (2)

Vô Tận Thần Công

Chương 771: Chiến lực tăng lên gấp 17 lần. (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Dương Thạc thầm nghĩ trong lòng.

Cửu Âm Cửu Dương huyền công cần hấp thu các loại nguyên tố, áo nghĩa âm dương, tu thành Cửu Âm Cửu Dương chân thân.

Khi trước là Nguyên Tố áo nghĩa.

Sau khi đạt tới Cửu Âm Cửu Dương chân thân tầng thứ bảy, chính là Quang Minh và Hắc Ám áo nghĩa, cũng không phải là Nguyên Tố áo nghĩa đơn giản. Quang Minh đại biểu năng lượng, Hắc Ám đại biểu hư vô. Quang Minh và Hắc Ám đại biểu cho có và không, ít nhất không thể tính là nguyên tố đơn thuần.

Đạt tới Cửu Âm Cửu Dương tầng thứ tám còn không phải là hấp thu nguyên tố.

Mà là hấp thu hai loại áo nghĩa Sinh Mệnh và Sát Lực. Sinh Mệnh áo nghĩa cũng là một loại áo nghĩa “có”, chỉ có điều so với Quang Minh áo nghĩa, Sinh Mệnh áo nghĩa càng thêm mù mịt. Quang Minh áo nghĩa đại biểu có năng lượng, mà Sinh Mệnh thậm chí không thể tính là một loại năng lượng, nó chỉ có thể coi là một loại trạng thái.

Một người sống hay chết là hai loại trạng thái. Nhưng so sánh khi sống và chết, năng lượng căn bản không chút gia tăng, nhưng sinh chính là sinh, tử chính là tử, về năng lượng không khác nhau, nhưng có sự khác nhau vô cùng huyền diệu.

Sinh Mệnh là tồn tại cao hơn Quang Minh năng lượng.

Mà Sát Lực chính là hủy diệt Sinh Mệnh.

Một Âm một Dương, đối lập lẫn nhau, chính là áo nghĩa Cửu Âm Cửu Dương tầng thứ tám cần hấp thu.

- Long Sa Thần Vương là một vị cường giả Thần Vương linh ngộ Sát Lực áo nghĩa! Ta cắn nuốt huyết nhục của hắn, đương nhiên có thể thu được Sát Lực áo nghĩa của hắn!

- Nói cách khác, dung hợp huyết nhục của hắn, ta có thể dung nhập Sát Lực áo nghĩa vào bản thân, tu thành Cửu Âm chân thân tầng thứ tám!

Dương Thạc thầm nghĩ trong lòng.

Vừa hắn chỉ thôn phệ chút huyết nhục của Long Sa Thần Vương, chưa đủ để luyện thành Cửu Âm chân thân tầng thứ tám.

Nếu như có thể dung hợp nhiều huyết nhục Long Sa Thần Vương một chút, vậy Cửu Âm chân thân tầng thứ 8 khẳng định có thể ngưng tụ thành!

- Huyết nhục Long Sa Thần Vương bị đám người Thần Long Vương đánh nổ bay khắp nơi.

- Tìm kiếm huyết nhục của hắn, hấp thu!

Dương Thạc thầm nghĩ.

Những mảnh vụn huyết nhục của Long Sa Thần Vương đối với người khác là vô dụng, nhưng đối với Dương Thạc thì hết sức có ích.

- Hả? Những huyết nhục này trực tiếp bị đánh nổ thành các loại nguyên tố?

Khi tìm kiếm mảnh vụn huyết nhục của Long Sa Thần Vương, Dương Thạc mới phát hiện huyết nhục của Long Sa Thần Vương bị đám người Thần Long Vương đánh thành các loại nguyên tố, phiêu tán trong không trung, căn bản không còn huyết nhục.

- Chút nguyên tố ở đây cũng ẩn chứa Sát Lục lực lượng ở trong, ta cũng có thể hấp thu.

Dương Thạc trực tiếp hấp thu nguyên tố ở xung quanh.

Quả nhiên trong những nguyên tố kia ẩn chứa đại lượng khí tức Sát Lục, chính là do Long Sa Thần Vương lưu lại.

- Toàn bộ hấp thu đi!

- Nếu có thể hấp thu toàn bộ, ngưng ra Cửu Âm chân thân tầng thứ tám, đoán chừng lực lượng của Cửu Âm chân thân tầng thứ tám có thể sánh với Long Sa Thần Vương!

Trong lòng Dương Thạc trầm suy nghĩ.

Chung quanh, đại lượng nguyên tố mang theo khí tức Sát Lục không ngừng chảy về phía thân thể Dương Thạc.

- Tốc độ hấp thu nhanh hơn không ít, nhiều nhất một tháng ta có thể hấp thu dung hợp xong!

Dương Thạc tính toán tốc độ.

Trước kia, Dương Thạc muốn tu thành Cửu Âm Cửu Dương chân thân tầng thứ 6 tầng thứ 7 cần ít nhất một năm, thậm chí là nhiều năm. Nhưng hiện giờ thì khác, Dung Hợp áo nghĩa của Dương Thạc đã đạt tới chín thành chín, muốn dung hợp khí tức Sát Lục này cần tối đa một tháng.

- Hy vọng trong một tháng không có vấn đề lớn gì!

Khẽ hít sâu một hơi, hần trầm nghĩ.

Ở gần thi thể thượng cổ có rất nhiều nguy hiểm, hiện giờ Dương Thạc chỉ có thể cầu nguyện trong một tháng này không có cường giả Thần Vương nhàn rỗi tự mình ra tay...

Thời gian chậm rãi trôi qua...

Sau hơn hai mươi ngày!

Xoẹt!

Xé rách hư không, hai thân ảnh xuất hiện gần thi thể thượng cổ.

Hai nhân ảnh này chính là hai nữ tử, một người ước chừng ba mươi, ung dung hoa mỹ, một người chừng hai mươi, thanh xuân tịnh lệ.

- Tiểu Dịch, người bây giờ chỉ tu vị 7 sao bá chủ, muốn tiến vào thi thể thượng cổ rất khó, chỉ có điều ngộ tính của người vượt xa ta, là người tiếp cận cường giả thượng cổ Linh nhất, xác suất người đạt được huyết tinh cũng lớn nhất. Tóm lại người ở bên ngoài dần tìm kiếm, việc quan trọng nhất là giữ được mạng mình, có thể đạt được miếng huyết tinh kia hay không vậy cần xem vận mệnh của người!

Nữ tử ung dung kia nói với nữ tử trẻ tuổi.

Nữ tử chừng hai mươi tuổi kia không phải ai khác chính là Dương Dịch.

Mà nữ tử ung dung hoa mỹ là Lâm Thu Thủy, một trong ba cường giả Thần Vương đỉnh phong của Thuần Nhân tộc, gần với Thiên Đạo Thần Vương với Đốn Ngộ Thần Vương.

Hai người nàng cuối cùng cũng tới chỗ thi thể Linh. nguồn

- Vâng, sư phụ cứ yên tâm, ta sẽ cẩn thận!

Dương Dịch gật đầu nói. Khi trước Lâm Thu Thủy vì Dương Dịch đột phá tới 7 sao bá chủ, thủ hộ cho Dương Dịch, cho nên giờ mới tới chỗ này. Hiện giờ Dương Dịch đột phá, hai thầy trò cùng tới, Dương Dịch cũng không muốn liên lụy Lâm Thu Thủy, ở bên ngoài tìm kiếm, để Lâm Thu Thủy tiến vào trong.

- Tóm lại cẩn thận tất cả mọi chuyện!

Lâm Thu Thủy nói xong, không chần chừ, chui vào thi thể Linh.

Mà Dương Định chậm rãi di chuyển bên ngoài thi thể, dùng vận may tìm kiếm huyết tinh của Linh, trong nháy mắt 10 ngày trôi qua.

Bên ngoài thi thể Linh, Dương Thạc khoanh chân ngồi hấp thu nguyên tố xung quanh.

- Không sai biệt lắm...

- Khí tức Sát Lục tích góp đã gần hết!

- Cửu Âm chân thân cũng đã nên tu thành.

Dương Thạc khép hai mắt, đột nhiên mở ra.

Ầm ầm!

Thần hình khẽ động, trên người Dương Thạc có một phân thân phân ra.

Khí tức phân thân cực kỳ khổng lồ, toàn thân tỏa ra khí tức giết chóc vô cùng ác liệt, không kém Long Sa Thần Vương là bao, thậm chí về mặt lực lượng cũng bằng một nửa so với Long Sa Thần Vương.

Cửu Âm chân thân đệ bát trọng.

Một chân đã bước vào cấp độ Thần Vương!

- Ồ? Không xuất hiện lôi kiếp? Xem ra ta chỉ đột phá Cửu Âm chân thân tới đệ bát trọng, Cửu Dương chân thân vẫn không đột phá, không thể dẫn động lôi kiếp. Hiện tại ta dường như vẫn là cảnh giới Thất Trọng Lôi Âm Vô Thánh...

Dương Thạc cảm giác tuy mình ngưng tụ thành Sát Lục chân thân, nhưng cảnh giới võ đạo vẫn là Thất Trọng Lôi Âm Vô Thánh. Biến hóa duy nhất chính là có được Cửu Âm Sát Lục chân thân có thể so lực lượng với cấp Thần Vương.

Không đạt tới cảnh giới Bát Trọng Lôi Âm Vô Thánh, nhưng Cửu Âm Sát Lục chân thân đã có lực lượng bằng một nửa Long Sa Thần Vương.

- Trạng thái của ta hiện giờ hẳn gọi là nửa bước Thần Vương!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Nửa bước Thần Vương.

Không phải Thần Vương, nhưng đã có chút lực lượng của Thần Vương.

- Ồ?

Sau một khắc, Dương Thạc chợt sững sờ.

- Hiện tại ta tu thành nửa bước Thần Vương, lực lượng tăng nhiều, cảnh giới võ đạo của ta vẫn là Thất Trọng Lôi Âm Vô Thánh. Nói cách khác thì chiến lực của ta sẽ là gấp hai trăm lần Thất Trọng Lôi Âm Vô Thánh trụ cột!

Vốn chiến lực của Dương Thạc gấp Thất Trọng Lôi Âm Vô Thánh 108 lần.

836. Chương 772: Huyết Tinh Xuất Thế.

Vô Tận Thần Công

Chương 772: Huyết tinh xuất thế.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Âm Sát Lục chân thân tu thành nửa bước Thần Vương, lực lượng của Dương Thạc tăng thêm gấp 2 3 lần, vậy chẳng phải chiến lực của hắn gấp chiến lực trụ cột 200 300 lần?

- Thử xem một chút!

Trong lòng vừa nghĩ, Dương Thạc liền bắt đầu dò xét chiến lực của mình.

- Chiến lực là gấp 372 lần chiến lực trụ cột?

Dương Thạc lập tức trợn trừng mắt.

Theo thuyết pháp của vị tiên bối Thuần Nhân tộc, chiến lực của một người tối đa gấp chiến lực trụ cột 110 lần, đây là cực hạn của cực hạn.

Nhưng hiện ra lực lượng của Dương Thạc vượt xa khỏi con số cực hạn kia, đạt tới 372 lần!

Đương nhiên hiện giờ Dương Thạc ở trong tình huống rất đặc thù, nhưng bất kỳ thế nào thì chiến lực của Dương Thạc đạt tới 372 lần là không thể tranh cãi.

- 372 lần, giảm đi trăm lần, chính là 272 lần, như vậy khi sử dụng bội tăng khả năng giáp, trên lý luận thì thực lực của ta tăng 272 lần?

Đáng tiếc Bội tăng khả năng giáp chỉ tăng lên 10 lần chiến lực mà thôi.

Đương nhiên 10 lần không phải cực hạn của Bội tăng khả năng giáp.

Giống như một chiếc xe con, sau khi chế tạo thiết định tải trọng là một nghìn cân, nhưng trên thực tế nó có thể chịu tải được hai nghìn cân. Chỉ đơn giản là khi chịu tải trọng hai nghìn cân thì xe sẽ tổn hao nhiều hơn, tuổi thọ giảm bớt mà thôi.

Cực hạn của Bội tăng khả năng giáp hiển nhiên không chỉ là 10 lần chiến lực.

- Thử xem có thể tăng tới bội số cao hơn không!

Dương Thạc trầm ngâm.

Trong lòng vừa nghĩ, Dương Thạc liền thử nghiệm kiểm tra bội số tăng lên của Bội tăng khả năng giáp.

Gấp 2, gấp 3... nhanh chóng Dương Thạc gấp 10 lần chiến lực.

- Vẫn chưa tới cực hạn!

- Tiếp tục!

11 lần, 12 lần, 13 lần... 17 lần chiến lực!

Kết... kết!

Khi chiến lực tăng lên tới 17 lần, Dương Thạc cảm giác Bội tăng khả năng giáp đã cố hết sức, phát ra tiếng cọt kẹt!

- Hẳn là không khác nhiều, tăng 17 lần chiến lực.

Dương Thạc tùy ý phất tay, cảm thụ lực lượng gấp 17 lần chiến lực.

Ầm! Ầm! Ầm!

Không dễ Dương Thạc cảm thụ quá lâu, vài tiếng trầm đục vang lên, số linh thạch thượng phẩm trong Bội tăng khả năng giáp bạo liệt, năng lượng đã hao hết.

- Bội tăng khả năng giáp có thể duy trì chiến lực tăng lên 17 lần, nhưng linh thạch khó mà cung ứng được lực lượng mạnh mẽ như vậy...

Dương Thạc không khỏi nhíu mày một cái.

Lúc trước Dương Thạc bỏ vào Bội tăng khả năng giáp chỉ là linh thạch thượng phẩm mà thôi.

Khi trước Dương Thạc còn ở cấp độ 6 sao 7 sao, linh thạch thượng phẩm còn có thể cung cấp tiêu hao cho Bội tăng khả năng giáp. Nhưng là hiện giờ, Dương Thạc có chiến lực cấp Thần Vương, Bội tăng khả năng giáp vẫn sử dụng linh thạch thượng phẩm, đương nhiên là không thể nào cung ứng.

- May mà linh thạch thượng phẩm cũng không phải linh thạch tốt nhất, phía trên còn có linh thạch cực phẩm, phía trên nữa còn linh thạch tuyệt phẩm!

Dương Thạc trầm nghĩ.

Linh thạch tuyệt phẩm, số lượng quá ít, linh thạch cực phẩm dù ít nhưng cao thủ 7 sao đều có một ít, Dương Thạc muốn tìm chút linh thạch cực phẩm vẫn là chuyện đơn giản.

- Xung quanh thi thể thượng cổ có rất nhiều cường giả 7 sao, 7 sao bá chủ thì nhiều vô số, những cường giả 7 sao bá chủ nội tình thâm hậu, trong tay thậm chí có cả vạn khối linh thạch cực phẩm, cướp bóc một chút sẽ đủ cho ta sử dụng!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Hiện giờ Cửu Âm chân thân của Dương Thạc đã có chiến lực một nửa của Long Sa Thần Vương.

Có thể so với cường giả Thần Vương cấp thấp!

Ở gần thi thể thượng cổ, cũng có năng lực tự bảo vệ mình, cướp bóc vài tên cường giả 7 sao bá chủ cũng là việc rất đơn giản.

- Đi!

- Đi cướp bóc đám cường giả 7 sao bá chủ!

Dương Thạc nghĩ trong lòng, nhanh chóng di chuyển, biến mất.

Một đầu Thần thú mãnh hổ cấp độ 7 sao bá chủ đang phi hành bên ngoài thi thể.

- Tiểu lao hổ, ngoan ngoãn giao nhẫn không gian của ngươi ra đây, ta sẽ tha cho ngươi một mạng, bằng không ngươi tất sẽ ngã xuống!

Một cỗ khí thể giết chóc mạnh mẽ bao phủ lấy đầu mãnh hổ kia.

- Đây là cường giả cấp độ Thần Vương? Cường giả cấp độ Thần Vương sao lại cướp bóc một tên 7 sao bá chủ như ta? Chẳng lẽ là nhìn ta không vừa mắt? Nhưng nếu như nhìn ta không vừa mắt có thể trực tiếp giết chết, không đến mức phải cướp nhẫn không gian của ta nha?

Sắc mặt Thần thú mãnh hổ đại biến.

Chỉ có điều nó cũng lập tức nộp nhẫn không gian ra.

- Tiểu hổ mau rút đi!

Cường giả cấp Thần Vương khẽ quát một tiếng, con Thần thú mãnh hổ kia trực tiếp bay ra ngoài. Chỉ có điều, khi nó kịp phản ứng thì tên cường giả Thần Vương kia đã sớm rời khỏi.

- Rốt cục đó là ai?

- Hừ, lão đại của ta chính là Thần thú Bạch Văn Hổ, hậu duệ Thượng cổ Vĩnh Hằng Võ Thánh Bạch Hổ, cường giả cấp độ Thần Vương đỉnh phong. Dám bắt nạt ta, vậy ta sẽ để lão đại Bạch Văn Hổ đến đối phó ngươi.

Trong lòng trầm nghĩ, đầu mãnh hổ kia nhanh chóng truyền âm cho lão đại Bạch Văn Hổ.

- Cường giả cấp Thần Vương cướp đoạt nhẫn không gian của ngươi? Không phải là chuyện lớn gì, sau này cần thận hơn là được!

Tên Bạch Văn Hổ kia nào có thời gian quản những chuyện này, chỉ đáp một câu đối phó, sau đó mặc kệ.

- Cái gì, có cường giả cấp độ Thần Vương cướp bóc nhẫn không gian của ngươi, tên cường giả Thần Vương kia thuộc tính Sát Lược?

Không lâu sau, Thủy Mẫu Thần Vương cũng nghe được một tên thủ hạ kể với mình chuyện này.

- Thần Vương thuộc tính Sát Lược? Chẳng lẽ là Long Sa Thần Vương vẫn chưa từ bỏ, ở lại nơi này?

Thủy Mẫu Thần Vương nhú mày.

- Tên Thần Vương kia thực lực như nào?

Thủy Mẫu Thần Vương hỏi thuộc hạ dưới trướng.

- Bẩm báo Thần Vương, tên cường giả đó hẳn là Thần Vương sơ giai, lực lượng cũng không mạnh!

Tên thủ hạ đáp.

- Thần Vương sơ giai? Xem ra đúng là Long Sa Thần Vương rồi!

- Long Sa Thần Vương bị chúng ta vây công, lực lượng giảm mạnh, hẳn là cấp độ 7 sao bá chủ, nhưng trong một tháng này nếu hắn tìm tu khôi phục, một lần nữa tiến vào Thần Vương sơ giai cũng rất đơn giản. Tên Long Sa Thần Vương này còn dám ở lại đây sao? Chẳng lẽ hắn không sợ bị vây giết tiếp sao?

Thủy Mẫu Thần Vương nheo mắt lại.

- Lão Long, Cự Tượng, Địa Giáp, tên Long Sa Thần Vương kia lại xuất hiện!

Thủy Mẫu Thần Vương nhanh chóng nói tin tức này ọi người.

- Lại xuất hiện?

Thần Long Vương cau mày.

- Tiểu tử này đúng là âm hồn bất tán, chúng ta cũng không thừa thời gian chơi đùa với hắn. Được rồi, nếu như thực lực của hắn chưa khôi phục, Thủy Mẫu, mình người đi đả thương hắn, chúng ta ở lại đây tiếp tục tìm kiếm huyết tinh!

Thần Long Vương hiển nhiên không muốn vì một tên Long Sa Thần Vương mà lại xuất động tất cả mọi người.

- Cũng được, lần này ta đi, chỉ có điều những lần tiếp theo đến lượt các người!

Thủy Mẫu Thần Vương nói.

- Được!

Mấy người kia lập tức liền đáp ứng.

- Hiện giờ ta sẽ đi kích thương hắn!

Thủy Mẫu Thần Vương nói xong, thân hình khẽ động, xé rách hư không rời đi.

Ngoài thi thể thượng cổ, Dương Thạc chậm rãi phi hành.

- Đánh cướp 7 8 tên cường giả 7 sao bá chủ, linh thạch cực phẩm cũng đã thu được năm vạn khối, thu hoạch không nhỏ. Bội tăng áo giáp mỗi lần bỏ vào một ngàn khối linh thạch cực phẩm ước chừng có thể đủ duy trì cho ta tăng gấp 17 lần chiến lực chừng 1 phút đồng hồ, coi như là không tệ!

Dương Thạc vừa phi hành, vừa bỏ linh thạch cực phẩm vào trong Bội tăng khải giáp.

Đột nhiên hư không bị xé rách.

Thân hình Thủy Mẫu Thần Vương hiện ra.

- Long Sa Thần Vương, không ngờ được ngươi còn dám ở đây! Hừ, còn biến ảo hình dáng, sửa đổi khí tức? Cho rằng Thủy Mẫu Thần Vương ta không nhận ra ngươi sao? Ngoan ngoan chịu chết đi!

Thủy Mẫu Thần Vương vừa xuất hiện, không chút chần chừ, đôi mắt bắn ra công kích thần hôn, đánh vào trong óc Dương Thạc, thần hôn Dương Thạc dùng Quang Âm nguyên tố niễn luân khó khan ngăn cản, thần hôn choáng váng.

- Chết đi!

Ngay sau đó, Thủy Mẫu Thần Vương lập tức đánh nát thân thể Dương Thạc.

CHÍU...U...U!!

Nhưng ngay sau đó, thân hình Dương Thạc nhanh chóng ngưng tụ trở lại.

- Thủy Mẫu Thần Vương, ngươi làm gì vậy? Sao vừa tới liền công kích ta?

Dương Thạc nhú mày khê quát hỏi.

- Long Sa Thần Vương, ta muốn vây giết ngươi, cần gì lý do? Chết đi cho ta!

Thủy Mẫu Thần Vương lại xông tới.

- Thủy Mẫu, ta không phải là Long Sa Thần Vương, Long Sa Thần Vương đã bị ta chém giết, đã ngã xuống, ta chỉ hấp thu huyết nhục của hắn, có được chút khí tức của hắn mà thôi!

Dương Thạc bay nhanh trốn tránh, lên tiếng giải thích.

- Hừ, còn muốn lừa gạt ta? Không thể nào!

- Thủy Mẫu Thần Vương ta chính là muốn giết ngươi, ngươi có thể làm gì!

Thủy Mẫu Thần Vương không thèm để ý, tiếp tục công kích.

Ầm ầm ầm! Ầm ầm!

Thủy Mẫu Thần Vương là cường giả Thần Vương đỉnh phong, Dương Thạc chỉ có lực lượng Thần Vương sơ giai, sao lại là đối thủ của nàng, liên tiếp bị đánh nát 2 3 lần, tuy rằng thông qua Cửu Dương chân thân lập tức khôi phục, nhưng lực lượng cũng tổn thất trên diện rộng, chỉ còn một nửa lực lượng.

- Lão Thủy Mẫu, ngươi thực muốn là địch với ta sao!

Trong lòng Dương Thạc không khỏi cảm thấy tức giận.

- Ta muốn giết ngươi!

Thủy Mẫu Thần Vương tiếp tục xông tới.

- Thủy Mẫu, ngươi muốn chết vậy chớ trách ta! Bội tăng khải giáp, biên độ chiến lực tăng 17 lần!

Ngay lập tức, Dương Thạc thúc dục Bội tăng khải giáp, không né tránh, đánh một quyền về phía Thủy Mẫu Thần Vương.

Biên độ chiến lực gấp 17 lần.

Vốn lực lượng của Dương Thạc chỉ bằng một nửa Long Sa Thần Vương, hiện giờ tổn thất một nửa, chỉ còn một phần tư, nhưng bạo tăng 17 lần, lập tức vượt qua hơn 4 lần so với Long Sa Thần Vương thời kỳ đỉnh phong. Long Sa Thần Vương tốt xấu gì cũng là cường giả Thần Vương, lực lượng không kém Thủy Mẫu Thần Vương bao nhiêu, hiện giờ lực lượng Dương Thạc gấp Long Sa Thần Vương 4 lần, ít nhất cũng gấp đôi lực lượng của Thủy Mẫu Thần Vương.

Ầm ầm ầm... Dưới một quyền này, thân thể Thủy Mẫu Thần Vương lập tức nứt vỡ.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Sát Lục áo nghĩa trong cơ thể Dương Thạc đánh vào thân thể vỡ vụn của Thủy Mẫu Thần Vương.

- Không hay, tên Long Sa Thần Vương này sao lực lượng mạnh như vậy?

Thủy Mẫu Thần Vương thân hình nhanh chóng ngưng tụ, biến thành một con sứa cực lớn, sắc mặt kinh ngạc, thẫn thờ.

- Thủy Mẫu Thần Vương, Dương Thạc ta người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta sẽ hoàn trả gấp trăm ngàn lần. Nếu như ngươi muốn giết ta, kết thù với ta, vậy thì chớ trách ta!

- Sát Lục áo nghĩa niễn luân!

Một tay khê động.

Ầm ầm!

Một chiếc niễn luân cực lớn xuất hiện trước mặt Dương Thạc, bao phủ lấy Thủy Mẫu Thần Vương.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Thân hình khổng lồ của Thủy Mẫu Thần Vương dưới sự nghiền ép của Sát Lục áo nghĩa nhanh chóng vỡ vụn một phần ba.

Sát Lục áo nghĩa niễn luân chính là dùng Quang Âm nguyên tố niễn luân chuyển hóa thành, chủ công Sát Lục áo nghĩa, vốn không tính là bí pháp mạnh mẽ, nhưng hiện giờ Dương Thạc dùng mười thành lực lượng, lực lượng lại gấp đôi gấp ba Thủy Mẫu Thần Vương, cho dù bí pháp không cao nhưng cũng có thể áp chế đối phương.

- Không hay!

Sắc mặt Thủy Mẫu Thần Vương đại biến.

Trong nháy mắt, nhục thể của nàng bị nghiền nát một nửa.

- Tên Long Sa Thần Vương này từ khi nào cường hoành như vậy? Ta không phải đối thủ của hắn, đi!

Không có chút do dự, Thủy Mẫu Thần Vương thân hình khẽ động, nhanh chóng rời khỏi.

Ầm! Ầm! Ầm!

Sát Lục áo nghĩa niễn luân nhanh chóng công kích, nghiền nát một phần huyết nhục của nàng, lúc này mới dừng lại, để Thủy Mẫu Thần Vương trốn đi.

- Muốn chém giết cường giả cấp Thần Vương, rất khó khan. Khi trước ta chặn giết được Long Sa Thần Vương là do hắn chui vào cơ thể của ta, bị ta ngăn chặn. Thủy Mẫu Thần Vương tuy rằng không phải đối thủ của ta, nhưng muốn chém giết nàng là chuyện không thể nào!

Dương Thạc không truy kích, chỉ thăm nghĩ trong lòng.

- Ồ?

- Thân thể Thủy Mẫu Thần Vương bị nghiền nát, trong nguyên tố hình thành dường như ẩn chứa khí tức... Sinh Mệnh áo nghĩa.

- Thủy Mẫu Thần Vương vốn dùng Sinh Mệnh áo nghĩa làm trứ danh, huyết nhục vỡ vụn của nàng biến thành nguyên tố trong đó đương nhiên ẩn chứa khí tức sinh mệnh. Đúng lúc, ta hấp thu hết thì có thể tu thành Cửu Dương Sinh Mệnh chân thân, Cửu Âm, Cửu Dương toàn bộ tăng lên tới tầng thứ tám, tiến vào cảnh giới Bát Trọng Lô Âm Vô Thánh!

Dương Thạc thăm nghĩ.

Sửa là loài sinh vật có lực sinh mệnh rất mạnh, Thủy Mẫu Thần Vương tu luyện đương nhiên cũng là Sinh Mệnh áo nghĩa.

Nhục thể của nàng bị Dương Thạc nghiền nát quá nửa, ẩn chứa khí tức sinh mệnh, Dương Thạc có thể hấp thu, ngưng tụ thành Sinh Mệnh chân thân.

- Hiện giờ liền ngưng tụ!

Trong lòng vừa nghĩ, Dương Thạc hấp thu những năng lượng nguyên tố kia.

Ở một nơi khác trong thi thể thượng cổ.

- Cái gì? Long Sa Thần Vương lợi hại như vậy, có thể đánh Thủy Mẫu Thần Vương người trọng thương?

Đám người Thần Vương trợn trừng mắt nhìn.

- Đi, đi tìm Long Sa Thần Vương, chúng ta liên thủ ra tay chém giết hắn!

Thần Long Vương trầm giọng nói.

Khi mấy người này chuẩn bị hành động.

CHÍU...U...U!! nguồn

Trước mặt mấy người, một đạo hào quang màu máu từ trong thi thể thượng cổ chui ra, bay đi...

- Đây là... huyết tinh của cường giả thượng cổ Linh? Huyết tinh đã xuất hiện!

Mấy người Thần Long Vương cũng không thêm để ý Long Sa Thần Vương gì nữa, hai mắt trừng lớn.

837. Chương 773: Lôi Vân Trong Biển

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 773: Lôi Vân Trong Biển

- Chính là huyết tinh!

- Lực lượng mệnh mông như vậy, tuyệt đối là huyết tinh, rốt cục thì nó cũng xuất thế!

Đồng thời khi phát hiện hào quang màu máu, những cường giả Thần Vương như Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương... đều hai mắt sáng ngời, trên mặt hiện vẻ kinh hãi. Giờ khắc này họ nào thêm để ý tới tên Long Sa Thần Vương kia nữa, ánh mắt nhìn chăm chăm vào huyết tinh.

- Huyết tinh, còn muốn chạy sao?

- Thiết Cầu Thần Vương ta tới thu người!

Gần như ngay khi huyết tinh từ trong thi thể lao nhua, một đạo nhân ảnh như thiểm điện lao vọt ra, đó là một cường giả Thần Vương.

Thiết Cầu Thần Vương, chỉ cấp độ Thần Vương trung giai mà thôi, còn kém cường giả như Long Sa Thần Vương một bậc. Nhưng vận may của hắn lại tốt tới cực hạn, có thể tìm được huyết tinh trong thi thể thượng cổ.

Chỉ có điều huyết tinh chỉ nhận huyết mạch Thuần Nhân tộc hoặc là Thần thú loại linh trưởng, căn bản không ủng hộ Thiết Cầu Thần Vương, vừa tìm được huyết tinh, nó liền chạy trốn thực mạng, căn bản không để cho hắn chiếm được.

Thiết Cầu Thần Vương chỉ có thể truy kích.

- Hả? Là hắn tìm được huyết tinh hay sao?

- Là người đầu tiên tìm được huyết tinh thì sao? Tu vị Thần Vương trung giai cũng muốn cướp đoạt huyết tinh sao!

Đám người Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương... là những người đầu tiên thấy được Thiết Cầu Thần Vương.

- Cút ngay cho ta, huyết tinh này không phải là thứ ngươi có thể có được.

Thần Long Vương đánh một quyền về phía Thiết Cầu Thần Vương.

- Thần Long Vương, là ngươi!

Thiết Cầu Thần Vương sắc mặt đại biến.

- Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương, Cự Tượng Thần Vương, Địa Giáp Thần Vương, huyết tinh ta phát hiện đầu tiên, các ngươi không thể cướp đoạt!

Thiết Cầu Thần Vương lớn tiếng nói.

- Lắm lời, cút cho ta!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương, Địa Giáp Thần Vương, Cự Tượng Thần Vương gần như cùng lúc đánh tới chỗ Thiết Cầu Thần Vương. Thiết Cầu Thần Vương sao có thể là đối thủ của bốn người, bị oanh kích một hồi, lực lượng tổn hao nhiều, gần như rơi xuống cấp độ 7 sao trung giai, nào dám tiếp tục nói nhảm, kêu sợ hãi một tiếng, bay rời khỏi đây.

- Thủy Mẫu, Địa Giáp, Cự Tượng, chúng ta cùng nhau truy kích huyết tinh, tự thi triển thủ đoạn của bản thân, chỉ có điều không cho phép quấy nhiễu trực tiếp, công kích lẫn nhau, được chứ?

Thần Long Vương lớn tiếng nói.

- Có thể!

- Cứ như vậy đi!

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Đám người Thủy Mẫu Thần Vương đánh đuổi tới chỗ huyết tinh.

- Phía trên huyết tinh có ý chí cường giả thượng cổ Linh, xem ta tiêu diệt ý chí của nó, xem nó còn chạy được không.

CHÍU...U...U!!

Thủy Mẫu Thần Vương lập tức phát ra thần hồn công kích về phía huyết tinh.

Ầm!

Thần hồn công kích đánh lên huyết tinh, chỉ có điều ngay sau đó huyết tinh sáng lên, bắn ngược công kích của Thủy Mẫu Thần Vương, lao về phía Cự Tượng Thần Vương. Cự Tượng Thần Vương căn bản không né tránh kịp, bị trúng đòn, thân thể nhoáng một cái, thiếu chút nữa rơi xuống.

- Thủy Mẫu, công kích thần hồn của người làm ta bị thương!

Cự Tượng Thần Vương mặc dù lực lượng khổng lồ, khí huyết mệnh môn, thần hồn chính là mệnh môn, là nhược điểm của hắn, bị Thủy Mẫu Thần Vương am hiểu công kích thần hồn đánh một đòn, đương nhiên cảm thấy khó chịu, lớn tiếng kêu.

- Cự Tượng, người không cần kêu la, người biết rốt cục chuyện gì xảy ra đây, huyết tinh này thật tà môn!

Thủy Mẫu Thần Vương khẽ quát.

Cự Tượng Thần Vương cũng không nói thêm gì, tiếp tục đi truy kích.

- Không gian Long Vương, trói buộc!

Tốc độ Thần Long Vương rất nhanh, đuổi tới sau huyết tinh, thi triển không gian Long Vương, muốn trói buộc huyết tinh.

Phốc!

Nhưng ngay sau đó, huyết tinh khẽ động, trực tiếp phá vỡ không gian long vương, xông ra ngoài.

- Ha ha, huyết tinh này ta bắt tới tay!

Thân hình Địa Giáp Thần Vương di động, đôi móng vuốt sắc bén bắt lấy huyết tinh vào tay.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chỉ có điều ngay sau đó sắc mặt Địa Giáp Thần Vương đại biến, huyết tinh điên cuồng xoay tròn khiến hai cánh tay hắn bị cắn nát!

Địa Giáp Thần Vương lập tức rút tay ra.

Phốc phốc!

Nhưng ngay sau đó, trong nháy mắt, huyết tinh khẽ động, xé rách hư không, biến mất không thấy đâu.

- Xé rách hư không chạy trốn? Huyết tinh này là tinh hoa của Vĩnh Hằng Vô Thánh, có được năng lực xé rách hư không mà đi cũng bình thường. Chỉ có điều huyết tinh không thể chạy được quá xa, nếu chạy quá xa, ý chí thượng cổ bên trên tiêu tán, nó biến thành vật vô chủ, tùy tiện một cường giả Thần Vương, thậm chí là người bình thường đều có thể bắt nó làm tù binh. Chỉ có chung quanh thi thể thượng cổ, thần hồn ý chí bên trong không tiêu tán, mới có thể lựa chọn chủ nhân, nó tuyệt sẽ không trốn xa!

Thần Long Vương trầm giọng quát.

- Chỉ cần ở xung quanh thi thể thượng cổ, cho dù nó xé rách hư không cũng bị cường giả Thần Vương cảm ứng được!

- Tung tích của nó sẽ không biến mất!

- Bảo đảm thủ hạ 7 sao dò xét, huyết tinh bất kể chạy tới nơi nào, chỉ cần quanh thi thể thượng cổ thì không thoát được!

Thần Long Vương trầm giọng quát.

Khi huyết tinh bất động, cường giả Thần Vương không cảm ứng được.

Nhưng khi nó vừa xuất hiện, cường giả Thần Vương liền cảm ứng được. Cho dù nó xé rách hư không, cường giả Thần Vương có thể cảm nhận được hư không chấn động. Có thể nói huyết tinh này vừa xuất hiện thì đã không thể ẩn nấp được nữa.

- Ta có Đại Truy Tung thuật, cho dù nó trốn đi nơi nào ta cũng có thể tìm được.

Địa Giáp Thần Vương lạnh giọng nói.

- Chỉ có điều Đại Truy Tung thuật của ta thì triển hao phí thời gian tương đối dài, chỉ có thể mơ hồ bắt được khí tức của nó, nếu nó không ngừng chạy tán loạn vậy cũng không cách nào tìm được!

Địa Giáp Thần Vương nói.

Tốc độ di chuyển của huyết tinh rất nhanh.

Đại Truy Tung thuật của Địa Giáp Thần Vương vừa mới khóa chặt, đuổi tới, không chừng huyết tinh sớm đã chạy thoát.

Nhưng tóm lại thì Đại Truy Tung thuật có tác dụng rất lớn.

Không có Đại Truy Tung thuật, nói không chừng huyết tinh này tìm một nơi ẩn giấu, có Đại Truy Tung thuật, vậy nó không thể một lần nữa ẩn nấp, chỉ có thể chạy trốn thực mạng.

- Huyết tinh dường như ở đối diện thi thể thượng cổ!

- Đi tới xem xem!

Xoẹt!

Mấy người Thần Long Vương đuổi tới.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Huyết tinh không ngừng di chuyển.

Cường giả Thần Vương nhìn thấy huyết tinh càng ngày càng nhiều, chỉ sau thời gian một ngày gần như 90% Thần Vương truy kích theo sau, muốn đạt được huyết tinh.

- Ha ha, Thiên Đạo Thần Vương ta thử xem có thể dung hợp huyết tinh hay không!

Thiên Đạo Thần Vương thực lực mạnh mẽ, tốc độ cực nhất, bắt lấy huyết tinh.

- Hả?

Chỉ có điều ngay sau đó, huyết tinh biến đỏ, nóng vô cùng, đốt cháy bàn tay Thiên Đạo Thần Vương.

- Không ngờ không muốn hàng phục dưới Thiên Đạo áo nghĩa? Được rồi, vậy ngươi rời khỏi đi! Đốn Ngộ Thần Vương ngươi tới thử xem có thể dung hợp nó hay không!

Thiên Đạo Thần Vương vung tay, ném huyết tinh cho Đốn Ngộ Thần Vương.

- Thiên Đạo, mau buông tay khỏi huyết tinh!

- Ngươi muốn chết!

Vừa rồi Thiên Đạo Thần Vương bắt lấy huyết tinh, những Thần Vương Thần Thú, Bán Thần thú đều cho rằng Thiên Đạo Thần Vương có thể trực tiếp hấp thu huyết tinh, vì vậy không khỏi những cường giả Thần Vương này đều vô ý thức công kích Thiên Đạo Thần Vương, muốn Thiên Đạo Thần Vương thả huyết tinh ra.

- Hả? Chỉ bằng các ngươi cũng dám công kích ta? Muốn chết!

- Thiên Đạo Đại Thủ ấn!

Thiên Đạo Thần Vương đâu phải người chịu thua thiệt, vung tay lên, một đại thủ ấn đánh về phía đám Thần Vương kia.

Ầm! Ầm! Ầm!

- Thật là lợi hại!

Những Thần Vương kia, ngoại trừ những siêu cấp cao thủ như Thần Long Vương, Thủy Mẫu Thần Vương... còn lại đám thực lực không đủ đều bay ra bên ngoài.

Một kích này đủ thể hiện sự lợi hại của Thiên Đạo Thần Vương.

- Thiên Đạo, ta và Bạch Viên cũng không thể khống chế huyết tinh, huyết tinh này thật lợi hại, xem ra chỉ có Thu Thủy Thần Vương có cơ hội khống chế nó!

Lúc này, Đốn Ngộ Thần Vương, Bạch Viên Thần Vương đều thử nghiệm một chút, phát hiện mình cũng không thể khống chế huyết tinh.

- Lâm Thu Thủy ta tới thử một chút!

Ngay sau đó, Thu Thủy Thần Vương Lâm Thu Thủy đã tới, bắt lấy huyết tinh.

- Đốn Ngộ, Bạch Viên, chúng ta liên thủ hộ pháp cho Thu Thủy Thần Vương, để nàng thành công dung hợp huyết tinh!

Thiên Đạo Thần Vương, Đốn Ngộ Thần Vương, Bạch Viên Thần Vương đều muốn thủ hộ cho Lâm Thu Thủy, để nàng có thời gian dung hợp huyết tinh.

- Không cần phiền toái như vậy!

CHÍU...U...U!!

Huyết tinh nhanh chóng bay đi.

Lâm Thu Thủy vẻ mặt tiếc nuối:

- Ta cũng không cách nào dung hợp hoàn toàn nó!

- Thu Thủy Thần Vương cũng không được?

Lần này không chỉ Thiên Đạo Thần Vương, Đốn Ngộ Thần Vương mà ngay cả những Thần Vương tộc khác cũng khó tin nhìn nhau, mấy người họ còn không dung hợp được huyết tinh, yêu cầu của huyết tinh này không khỏi quá cao đi?

- Mặc kệ, tiếp tục truy kích!

Đám người Thần Long Vương tiếp tục truy kích huyết tinh.

Dù hiện giờ không thể dung hợp, đợi đến khi huyết tinh mệt mỏi, bị khống chế hoàn toàn, cũng sẽ phải ngoan ngoãn bị dung hợp.

- Có lẽ chỉ có tiểu Địch mới có cơ hội dung hợp huyết tinh đi nha?

Lâm Thu Thủy vừa đuổi theo, vừa trầm nghĩ trong lòng.

Thời gian trôi qua cực nhanh.

Một tháng qua đi, những cường giả cấp Thần Vương kia vẫn luôn truy kích huyết tinh.

Ở ngõ ngách trong thi thể thượng cổ.

Ầm ầm!

Phía trong nước biển có một đoàn lôi vân ngưng tụ.

Lôi vân vốn là trạng thái khí, hoặc là trạng thái hơi, mây đều là như vậy.

Nhưng đám lôi vân này ngưng kết trong nước biển, hoàn toàn hóa dịch, mật độ, lực lượng đương nhiên khó có thể tưởng tượng.

- Ta tu thành Cửu Dương chân thân tầng thứ tám, đây chính là kiếp lôi của ta hay sao?

Dương Thạc ngồi khoanh chân, nhìn lôi vân trong biển, lông mày không khỏi nhíu lại.

838. Chương 774: Nhớ Kỹ Tên Ta, Dương Thạc!

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 774: Nhớ Kỹ Tên Ta, Dương Thạc!

Lôi vân trong nước biển hiển nhiên mạnh mẽ mười phần.

Chỉ có điều...

Dương Thạc không chút e ngại, nguyên nhân rất đơn giản, hiện giờ hắn đã tu thành toàn bộ Cửu Âm Cửu Dương chân thân tầng thứ tám, đơn thuần Cửu Âm chân thân thì có lực lượng một nửa Long Sa Thần Vương, vậy hiện giờ ít nhất chiến lực của hắn cũng tương đương Long Sa Thần Vương.

Lực lượng mạnh mẽ cấp niềm tin cho Dương Thạc.

Mặt khác...

Điều rất quan trọng chính là Dương Thạc hấp thu Sinh Mệnh áo nghĩa của Thủy Mẫu Thần Vương, ngưng tụ thành Sinh Mệnh Cửu Dương chân thân. Có Sinh Mệnh áo nghĩa Cửu Dương chân thân, cơ hồ chính là bất tử bất diệt, lôi kiếp muốn tiêu diệt Dương Thạc gần như là không thể nào.

- Đến đây đi lôi kiếp, để ta xem lực lượng của ngươi.

Giờ khắc này, Dương Thạc hào khí ngút trời.

- Mau nhìn, bên kia có người độ kiếp!

- Thần Vương kiếp, lôi kiếp thật lợi hại, không biết là ai?

- Mặc kệ hắn, huyết tinh xuất thế, còn ai quan tâm có người độ kiếp? Đi tìm huyết tinh, nói không chừng huyết tinh phù hợp với chúng ta, chui vào thân thể, vậy chúng ta sẽ có cơ hội tiến vào cấp Vĩnh Hằng Vô Thám. Lôi kiếp Thần Vương? Không cần hâm mộ!

Những cường giả 7 sao xung quanh chứng kiến Dương Thạc độ kiếp cũng không quấy rầy.

Hoặc nói là không có thời gian tới quấy rầy.

Khi trước, tin tức trên trăm Thần Vương dung hợp huyết tinh thất bại đã truyền ra, cường giả Thần Vương dung hợp thất bại vậy cường giả 7 sao có cơ hội rất lớn dung hợp huyết tinh thành công. Cho nên những cường giả 7 sao này đều muốn tìm được huyết tinh, thí nghiệm một phen.

Trong đó, một nữ tử trẻ tuổi nhìn về phía Dương Thạc độ kiếp.

- Cảm giác thật kỳ lạ, dường như người độ kiếp có quan hệ với ta, chẳng lẽ là Dương Thạc sao?

Nữ tử này chính là Dương Dịch, nhìn phía kiếp lôi, có chút suy nghĩ.

- Mặc dù là Dương Thạc ta cũng không thể đi tới. Hắn ở đó độ kiếp, ta đi qua chỉ tạo thêm phiền toái mà thôi, ở lại đây chờ vậy!

Dương Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Ầm ầm!

Vào khoảnh khắc này, đạo kiếp lôi đầu tiên đã đánh xuống.

Ầm!

Đánh lên người Dương Thạc, căn bản không tạo thành chút tổn thương nào với hắn.

- Kiếp lôi thân thể không tính là gì!

Dương Thạc cười nhạt, chút kiếp lôi này hắn không cần thi triển Sinh Mệnh áo nghĩa cũng có thể đỡ được.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo kiếp lôi liên tiếp rơi xuống, đạo thứ 2, 3, 4... cho tới đạo thứ 8 thì thân thể Dương Thạc vẫn vững vàng tiếp được.

- Đạo kiếp lôi thứ 9 rồi, nên dùng Sinh Mệnh áo nghĩa ngăn cản!

Dương Thạc hít sâu một hơi.

Ầm ầm!

Đạo kiếp lôi thứ chín ầm ầm đánh xuống.

Thân thể Dương Thạc chỉ khẽ run lên một cái liền dễ dàng tiếp được.

- Sinh Mệnh áo nghĩa quả nhiên mạnh mẽ!

Dương Thạc trên mặt hiện vẻ mỉm cười.

Sau một khắc, thiên địa đánh xuống lực lượng. Trong nháy mắt Dương Thạc cảm thấy lực lượng nhục thể của mình tăng lên chín lần, còn mạnh hơn cả Thần Vương đỉnh phong.

- Tiếp theo là thần hồn lôi kiếp!

Dương Thạc hít một hơi, đợi thần hồn lôi kiếp tới.

Thân thể lôi kiếp không đáng sợ với Dương Thạc, thần hồn lôi kiếp cũng như vậy. Dương Thạc tu thành Cửu Dương chân thân tầng thứ tám, ẩn chứa Sinh Mệnh áo nghĩa, không chỉ có tác dụng to lớn với thân thể, mà cũng có hiệu quả với thần hồn, thân thể lôi kiếp không đả thương được hắn, vậy thần hồn lôi kiếp cũng không.

- Tới đây đi!

- Để cho ta xem thần hồn lôi kiếp mạnh tới mức nào!

Dương Thạc lúc này hào khí ngút trời.

Ầm ầm!

Đạo thần hồn lôi kiếp đầu tiên rơi xuống.

Sắc mặt Dương Thạc không chút thay đổi, dễ dàng tiếp được.

Đạo thứ hai...

Đạo thứ ba...

Đạo thứ tư...

Cho tới đạo lôi kiếp thứ tám, Dương Thạc đều dễ dàng chống được, lông mày không nhú một cái.

Đạo thần hồn lôi kiếp thứ chín sắp tới.

Trên miệng Dương Thạc nở một nụ cười khinh miệt.

Ầm ầm!

Thần hồn lôi kiếp đạo thứ chín đã tới!

Lập tức nó đánh lên người Dương Thạc, Dương Thạc khẽ nhíu mày, thần thái ảm đạm trong tức khắc, chỉ có điều ngay lập tức hắn trở lại như cũ, đôi mắt sáng ngời có thần, giống như không chịu chút ảnh hưởng.

- Trong đạo thần hồn lôi kiếp này có ẩn chứa một tia Hủy diệt chi ý, chỉ tiếc vẫn kém phòng ngự thần hồn của ta nhiều. Thần hồn của ta mặc dù bị kích thương nhưng Sinh Mệnh áo nghĩa lập tức phát huy tác dụng, khôi phục!

Dương Thạc trầm nghĩ trong lòng.

Cho tới giờ, thần hồn lôi kiếp đã chấm dứt, Dương Thạc vượt qua hai lôi kiếp, thuận lợi tiến vào Bát trọng Lôi Âm Vô Thánh.

CHÍU...U...U!!

Năng lượng thiên địa đánh xuống, tẩm bổ thần hồn Dương Thạc, lực lượng thần hồn của hắn tăng lên nhanh chóng.

Cách đó không xa.

- Chính là Dương Thạc, tuyệt đối là hắn, khí tức thần hồn này tuyệt không thể sai!

Lực lượng thần hồn Dương Thạc tăng lên khiến Dương Dịch cảm nhận được.

CHÍU...U...U!!

Thân hình khẽ động, Dương Dịch muốn bay về phía Dương Thạc.

Nhưng mà...

Đúng lúc này, một hào quang màu máu nhanh chóng bắn về phía nàng, Dương Dịch hơi sững sờ một chút, huyết quang đã chui vào mi tâm, trốn trong não Dương Dịch, trên mặt nàng hiện vẻ bối rối.

- Nha đầu, ta chính là thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh Linh, nhục thể của ta xuất thế, huyết tinh của ta cần tìm một cường giả phù hợp với ta nhất, truyền thừa lực lượng của ta, mà người chính là người đó. Người chính là người truyền thừa huyết thống lực lượng, truyền thừa bí pháp thiên phú của ta...

Một giọng nói vang lên trong đầu Dương Dịch.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Ngay sau đó, đám cường giả Thần Vương đuổi theo huyết quang cũng bay tới, chính là những siêu cấp cao thủ như Thần Long Vương, Thiên Đạo Thần Vương...

- Huyết tinh tiến vào mi tâm nha đầu kia rồi!

- Tự động nhận chủ? Huyết tinh lại tự động nhận chủ!

- Khốn khiếp!

- Chém giết nha đầu kia, không chế lấy huyết tinh.

Khi thấy Dương Dịch, đám người Thần Long Vương biến sắc, không chút do dự thi triển thủ đoạn công kích đánh về phía nàng.

- Là tiểu Dịch? Đồ nhi của Lâm Thu Thủy ta, các người cũng dám giết sao? Thu Thủy Liên Y tráo!

Lâm Thu Thủy bay nhanh tới, phát tay, một vòng bảo hộ bảo vệ Dương Dịch, chặn lại công kích của đám Thần Vương kia. Chỉ có điều công kích của đám Thần Vương kia mạnh tới mức nào, vòng bảo hộ trực tiếp vỡ ra, Lâm Thu Thủy phun máu tươi, tinh thần uể oải, hiển nhiên là bị cản trở nghiêm trọng.

- Là tiểu nha đầu Thuần Nhân tộc ta, Đốn Ngộ Thần Vương, Bạch Viên Thần Vương, thủ hộ nàng, để nàng thuận lợi dung hợp huyết tinh!

Thiên Đạo Thần Vương khê quát, sớm tới trước mặt Dương Thạc, ngăn cản công kích của đám Thần Vương kia.

- Thiên Đạo Thần Vương, nếu tiểu nha đầu kia là cường giả cấp Thần Vương, các người có thể bảo vệ nàng, chỉ đáng tiếc nàng mới cấp 7 sao, chỉ chút dư uy đã khiến nàng ngã xuống. Thiên Đạo Thần Vương, người không bảo vệ được nàng!

- Mọi người cùng nhau công kích!

Thần Long Vương khê quát một tiếng, dẫn theo phần đông Thần Vương, đồng loạt công kích.

- Ai dám tấn công nàng, Thiên Đạo Thần Vương ta sẽ giết kẻ đó! Xem ai dám ra tay!

Thiên Đạo Thần Vương sắc mặt âm trầm, phát tay lên, một lực lượng mênh mông tỏa ra, đánh về phía Thần Long Vương, hai tên cường giả Thần Vương trung giai bị trúng, thân thể lập tức bạo liệt. Chúng kêu lên sợ hãi, thân thể miễn cưỡng ngưng tụ lại, nhưng lực lượng tổn hao nhiều, ngay cả cấp Thần Vương cũng không đạt được, nào dám ở lại đây, vội vàng chạy trốn.

- Người của Thuần Nhân tộc ta, ai dám giết!

Đốn Ngộ Thần Vương cũng ra tay, ngăn cản mấy lần công kích cho Dương Dịch.

- Khá lắm, Thiên Đạo Thần Vương, Đốn Ngộ Thần Vương, người khác sợ người, Thần Long Vương ta không sợ người. Thủy Mẫu, Địa Giáp, Cự Tượng, cùng nhau ra tay, chém giết tiểu nha đầu kia!

- Âm Lang Thần Vương, Huyết Hồ Thần Vương, Kim Thiềm Thần Vương, Hoành Hành Thần Vương, Hỏa Điều Vương, các người đều là cường giả Thần Vương đỉnh phong, mặc dù không phải đối thủ của Thiên Đạo Thần Vương, nhưng cũng không cần e ngại hẳn, mọi người cùng ra tay giết chết tiểu nha đầu kia đi.

Thần Long Vương vừa nói vừa ra tay.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong nhóm cường giả Thần Vương này có đại lượng cao thủ Thần Vương đỉnh phong đều đồng loạt ra tay.

- Khốn khiếp!

Mấy người Thiên Đạo Thần Vương sắc mặt khó coi.

Tuy rằng hẳn thực lực mạnh mẽ, nhưng đối phương muốn liều mạng, hai quyền khó địch bốn tay, không thể chu đáo, ngăn cản được tất cả công kích.

Thiên Đạo Thần Vương miễn cưỡng ngăn cản được ba vị cường giả Thần Vương công kích, Đốn Ngộ Thần Vương ngăn được ba vị, Bạch Viên Thần Vương và Thu Thủy Thần Vương ngăn được hai vị, dù vậy vẫn còn ba bốn tên đánh tới chỗ Dương Dịch!

Ầm ầm ầm!

Một tiếng nổ vang, Dương Dịch là cường giả 7 sao bá chủ sao có thể là đối thủ của cường giả cấp t2, lập tức hóa thành bột mịn.

Huyết tinh lơ lửng tại trung ương nơi Dương Dịch hóa thành bột mịn.

- Ha ha ha, tiểu nha đầu kia đã chết!

- Nhanh, đi đoạt huyết tinh!

Mấy vị cường giả Thần Vương đỉnh phong cười ha hả, xông tới cướp Huyết Tinh.

- Cự Tượng Thần Vương, Huyết Hồ Thần Vương, Hoành Hành Thần Vương, là ba người các ngươi ra tay chém giết tiểu Dịch?

Nhưng đúng lúc này một giọng nói lạnh lẽo vang lên.

Ba cường giả Thần Vương đều sửng sờ.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ngay sau đó, vị trí Dương Dịch vẫn lạc có một vòng xoáy ẩn chứa Sinh Mệnh áo nghĩa xuất hiện, không ngừng xoay tròn, thân hình Dương Dịch nhanh chóng khôi phục, xuất hiện trước mặt mấy tên cường giả Thần Vương.

Sinh Mệnh áo nghĩa niễn luân! Trọng tổ sinh mệnh!

- Đây là bí pháp gì?

Phản động Thần Vương sắc mặt biến đổi.

- Bí pháp gì các ngươi thử sẽ biết.

Ngay lập tức, ba vòng xoáy hiện ra, ẩn chứa khí tức Sát Lục, bao vây Cự Tượng Thần Vương, Hoành Hành Thần Vương, Huyết Hồ Thần Vương.

Ầm ầm!

Dưới Sát Lục áo nghĩa, sinh mệnh lực ba cường giả Thần Vương nhanh chóng biến mất.

- A....

- Khốn kiếp, đây là chiêu gì! Ngươi là kẻ nào!

Ba cường giả gào rú, giọng nói thê lương.

- Nhớ kỹ, tên ta là Dương Thạc.

Giọng nói Dương Thạc vang lên.

839. Chương 775: Dung Tiếp Dẫn

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 775: Dung Tiếp Dẫn

- Đây là bí pháp công kích gì, sao lại mạnh như vậy!

- Lực lượng Sát Lục, tuyệt đối là lực lượng Sát Lục, sao lực lượng Sát Lục này lại mạnh mẽ như vậy, so với Huyết Hồ Thần Vương ta còn mạnh hơn. Xem Tinh Phong Huyết Vũ của ta đây!

Đối mặt với Sát Lục áo nghĩa niễn luân của Dương Thạc, Cự Tượng Thần Vương, Huyết Hồ Thần Vương, Hoành Hành Thần Vương... đều biến sắc. Trên người Huyết Hồ Thần Vương tỏa ra mùi huyết tinh nồng đậm, ngăn cản Sát Lục nguyên tố niễn luân nghiền ép.

- Khốn kiếp, không thể ngăn nổi!

Chỉ có điều, cổ khí tức này trước mặt Sát Lục áo nghĩa niên luân không có bất kỳ hiệu quả nào!

- Xem Đại Tượng Vô Hình của ta!

Thân hình Cự Tượng Thần Vương không ngừng biến lớn.

Nhưng mà thân thể hần biến lớn một phần liền bị Sát Lục áo nghĩa niên luân của Dương Thạc nghiền nát một phần, căn bản không thể dựa vào biến lớn mà thoát ra ngoài.

- Hoành Hành Vô Trở!

Thân hình Hoành Hành Thần Vương khẽ động, biến thành Thần thú Bàng Giải cực lớn, mạnh mẽ từ trong muốn lao ra khỏi Sát Lục áo nghĩa niên luân, chỉ tiếc Sát Lục áo nghĩa niên luân đâu dễ dàng lao ra như vậy, Hoành Hành Vô Trở của hần lúc này cũng gặp trở ngại cực lớn.

- Khốn khiếp!

- Sử dụng bí pháp, trốn!

Mắt thấy Sát Lục áo nghĩa niên luân như muốn nghiền nát bốn người, sắc mặt ba đại Thần Vương biến sắc, trực tiếp thi triển bí pháp, thiêu đốt khí huyết, chạy trốn thực mạng, lúc này mới có thể thoát khỏi.

Sử dụng bí pháp sẽ tiêu hao lực lượng rất lớn của bọn họ, khi thi triển bí pháp bình thường, lực lượng hạ xuống, có thể lập tức bù trở lại. Nhưng sử dụng bí pháp chạy trốn, lực lượng tiêu hao không có thời gian vài chục năm, mấy trăm năm thì căn bản không thể nào khôi phục. Sau khi ba tên cường giả Thần Vương đỉnh phong đào thoát, lực lượng hạ xuống rất nhiều, từ Thần Vương đỉnh phong rơi xuống Thần Vương sơ giai, đã không còn lực ượng uy hiếp.

- Đây là kẻ nào?

- Thực lực mạnh như vậy? Chẳng lẽ là cường giả cấp độ Thần Vương bá chủ?

Mấy người Thần Long Vương kinh hãi không thôi.

Trong giới cường giả Thần Vương, căn bản không có cường giả bá chủ. Cần biết rõ, cường giả bá chủ đó chính là đại biểu đã chạm tới cảnh cửa Vĩnh Hằng Võ Thánh. Mạnh như Thiên Đạo Thần Vương cũng chỉ là cường giả Thần Vương đỉnh phong, miễn cưỡng chạm tới Thần Vương bá chủ mà thôi, chỉ mạnh hơn đám người Thần Long Vương một chút.

Mà hiện giờ Sát Lục áo nghĩa niên luân của Dương Thạc vừa ra, dễ dàng giải quyết Thần Vương đỉnh phong, tuyệt đối là tu vị Thần Vương bá chủ!

- Rốt cục người là ai!

Thần Long Vương lớn tiếng quát.

- Ta nói rồi, ta, Dương Thạc!

Một nhân ảnh cao lớn chậm rãi từ trong hư không hiện ra, chính là Dương Thạc.

- Dương Thạc!

Chứng kiến Dương Thạc, hai mắt Dương Địch sáng ngời.

Vừa rồi Dương Địch bị ba đại Thần Vương chém giết, thân thể, thần hồn gần như tiêu tán, nhưng Dương Thạc lập tức dùng Sinh Mệnh áo nghĩa niên luân khôi phục Dương Địch lại, Dương Địch chỉ giống như ngủ một chút, chỉ là trí nhớ thiếu một ít mà thôi, căn bản không bị ảnh hưởng gì.

- Tiểu Địch.

Liếc nhìn Dương Địch, Dương Thạc nhàn nhạt mỉm cười.

Có thể cứu được Dương Địch, Dương Thạc cũng cảm thấy rất may mắn, nguyên nhân chủ yếu là một đoàn thần hồn của Dương Địch bám vào trong huyết tinh của Linh, bản tâm không mất, do vậy mới có thể cứu sống. Bằng không mà nói cho dù cải tạo thân thể Dương Địch, vậy đó cũng không còn là Dương Địch chân chính.

- Là Dương Thạc, phu quân đồ nhi Dương Dịch của ta!

Lâm Thu Thủy là người đầu tiên nhận ra Dương Thạc.

- Lâm tiền bối.

Dương Thạc khê làm lễ với Lâm Thu Thủy.

Lâm Thu Thủy nhìn Dương Thạc, vẻ mặt khó tin. Cần biết rõ lần trước nàng nhìn thấy Dương Thạc, ngay cả cấp độ 5 sao hắn cũng không đạt tới, mà hiện giờ Dương Thạc đã là siêu cấp cường giả mạnh hơn nàng.

Lực lượng của Dương Thạc hiện giờ còn mạnh hơn cường giả Thần Vương đỉnh phong mấy lần.

Khi chưa vượt qua lôi kiếp, chiến lực của Dương Thạc cũng đã đạt tới Thần Vương cao cấp, ngang bằng với Long Sa Thần Vương. Vượt qua lôi kiếp, lực lượng gia tăng ít nhất chín lần, so với cường giả Thần Vương đỉnh phong ít nhất mạnh hơn 4 lần, tuyệt đối là siêu cấp cường giả Thần Vương bá chủ.

- Dương Thạc?

- Hừ, không cần biết ngươi là ai, mau bảo tiểu nha đầu kia giao ra huyết tinh, chúng ta tha cho các người khỏi chết, nếu không...

Thần Long Vương hừ lạnh một tiếng.

- Nếu không?

- Thần Long Vương, các người không có tư cách nói chuyện trước mặt ta. Mau chóng cút đi, nếu không dù không giết được ta cũng có thể khiến lực lượng của các người giảm mạnh!

Dương Thạc cười nhạt, cắt ngang lời của Thần Long Vương.

- Ngươi...

T2 biến sắc, bọn hắn đương nhiên biết mình căn bản không phải đối thủ của Dương Thạc, nhưng mặc dù muốn rút đi cũng cần phải nói vài câu lấy khí thế. Hắn tuyệt đối không ngờ Dương Thạc lại không cho hắn tạo lối thoát, đám người t2 đều sùng sờ.

Chỉ là ngay sau đó...

- Do dự? Vẫn còn do dự, vậy lưu lại đi nha!

Dương Thạc vung mạnh tay lên.

Ầm ầm ầm!

Đại lượng các loại nguyên tố ngưng tụ, hóa thành một nguyên tố niễn luân cực lớn, ầm ầm trùng kích về phía đám người Thần Long Vương.

- Không hay!

Đám người t2 sắc mặt đều đại biến.

Ngay sau đó, bọn chúng cảm nhận được một cỗ lực hút rất lớn xuất hiện, hút chúng vào trong niễn luân. Chúng vừa bị hút vào liền bị nghiền ép bảy tám phần, vội vàng thi triển bí pháp đào tẩu, chạy trốn ra ngoài, lúc này lực lượng chỉ còn một thành!

Ầm ầm ầm... Niễn luân cực lớn tiếp tục nghiền ép, nghiền ép mọi chướng ngại vật, ngay cả da lông, huyết nhục của Linh cũng bị nghiền nát, khiến chúng dung nhập vào trong niễn luân!

- Hả? Huyết nhục Vĩnh Hằng Vô Thánh dung nhập vào trong niễn luân của ta...

- Đây là... Vĩnh Hằng áo nghĩa...

Vào thời khắc này trong lòng Dương Thạc chấn động mạnh.

Mảnh vụn huyết nhục Vĩnh Hằng vô thánh ẩn chứa Vĩnh Hằng áo nghĩa.

- Vĩnh Hằng cùng Yên Diệt là hai áo nghĩa đối lập, Vĩnh Hằng áo nghĩa bao gồm tất cả Nguyên Tố áo nghĩa, Thời Không áo nghĩa... còn Yên Diệt áo nghĩa là để tiêu diệt tất cả áo nghĩa. Một Dương một Âm, đối lập lẫn nhau, ta muốn tiến vào tầng tiếp theo cần dung hợp Vĩnh Hằng áo nghĩa, Yên Diệt áo nghĩa!

- Trong đó trong huyết nhục Vĩnh Hằng Vô Thánh có ẩn chứa Vĩnh Hằng áo nghĩa...

Hai mắt Dương Thạc có chút nhắm lại.

CHÍU...U...U!!

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Đại lượng huyết nhục Linh bay về phía Dương Thạc, bị hấn dung hợp hấp thu.

Vừa mới tiến vào cảnh giới Bát trọng Lô Âm Vô Thánh, Dương Thạc lại rảo bước về cấp độ Cửu Trọng Lô Âm Vô Thánh!

- Hấn đang hấp thu huyết nhục Vĩnh Hằng Vô Thánh... Dương Thạc muốn tiến vào cảnh giới Vĩnh Hằng Vô Thánh?

Đám người Thiên Đạo Thần Vương, Lâm Thu Thủy... đều trợn trừng hai mắt.

- Lại một vị Vĩnh Hằng Vô Thánh sắp xuất thế, hơn nữa không phải dung hợp huyết tinh mà tự mình đột phá tới cảnh giới Vĩnh Hằng Vô Thánh. Thiên Đạo Thần Vương ta vốn cho là ta là người đầu tiên tự đột phá tới Vĩnh Hằng Vô Thánh sau Hiên Viên Nhân hoàng, không ngờ được tên Dương Thạc này lại đi trước ta!

Thiên Đạo Thần Vương vẻ mặt khó tin.

Huyết nhục Vĩnh Hằng Vô Thánh Linh không ngừng tiến vào cơ thể Dương Thạc, trong cơ thể Dương Thạc mang theo một tia khí tức vĩnh hằng...

Hống hống hống!

Lúc này, giữa thiên địa vang lên từng đợt gào rú.

- Lại có Vĩnh Hằng Vô Thánh xuất thế sao?

- Thi thể Thần Tượng ta cũng nên xuất theses!

- Thi thể Tổ Long ta cũng có thể xuất thế!

- Côn Bằng đại yêu ta ngã xuống bốn trăm triệu năm cũng nên xuất thế, tìm kiếm người đạt huyết tinh truyền thừa...

- Huyền Quy ta cũng nên xuất thế...

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Giữa thiên địa, thi thể Vĩnh Hằng Vô Thánh dưới sự dẫn dắt của Dương Thạc đua nhau xuất thế.

- Huyết tinh Thần Tượng nhất định là của Cự Tượng Thần Vương!

- Huyết tinh Tổ Long là của Thần Long Vương ta!

Thi thể Vĩnh Hằng Vô Thánh xuất thế, đám người Thần Long Vương hai mắt sáng rực, bất chấp huyết tinh của Linh, mục tiêu của chúng đều chuyển sang những thi thể vừa mới xuất thế kia.

- Không đúng!

- Ta là hậu đại của Thần Tượng, sao lại không cảm ứng được vị trí cụ thể của nó?

- Vị trí của Tổ Long ta cũng không cảm nhận được?

Chỉ có điều ngay sau đó bọn họ đều biến sắc.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Bọn hần không biết là ở một nơi trên Thiên Thánh giới có một con con Thần Thú sắc mặt nghi hoặc bay ra.

- Sao ta cảm giác được có một cỗ lực lượng triệu hoán ta? Đây là Long Tộc chi tổ triệu hoán!

Một đầu Thần Long chỉ có chiến lực 5 sao Hư không Vô Thánh bay ra, sắc mặt nghi hoặc, bay về một phía.

Đầu Thần Long này chính là sủng thú khi trước của Dương Thạc.

Một đầu Man Văn Thiên tượng bay về phía thi thể Thần Tượng xuất thế.

Huyết Phi, Ngưng Thúy, thậm chí ngay cả đệ nhất Yêu Thánh nhân gian giới Thần Quy Vương, Đại Bằng Kim Sí Vương cũng được triệu hoán. Một thời gian sau, vô số cỗ thi thể khổng lồ xuất hiện trước mặt họ.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Trong thi thể, từng khỏa huyết tinh bay vào đại não họ.

Những người này có quan hệ với Dương Thạc, được số mệnh Dương Thạc gia trì, chiếm được cơ hội tiến vào Vĩnh Hằng Vô Thánh, qur là một người đặc đạo, gà chó thăng tiên!

Không biết từ khi nào, gần thi thể Linh xuất hiện một lão giả râu bạc trắng, khí tức mờ mị, khí thế của Linh căn bản không áp chế được khí thế lão giả này.

Lão giả râu bạc nhìn Dương Thạc, lẳng lặng đợi Dương Thạc dung hợp xong Vĩnh Hằng áo nghĩa. 1 tháng, 2 tháng, 3 tháng thời gian trôi qua, cuối cùng Dương Thạc cũng mở mắt, một cỗ lực lượng vĩnh hằng mệnh mông xuất hiện.

- Cuối cùng người cũng tỉnh lại.

Lão giả râu trắng mở miệng.

- Nên tiếp dẫn người rời đi thôi. Tên ta là Dung là Thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh, hiện giờ đã tiếp dẫn người tới không gian vũ trụ. Chớ nên phản kháng, đi theo ta thôi!

Trong miệng nói, tay lão giả râu bạc phát lên.

Một cỗ lực lượng bao trùm lấy Dương Thạc.

Đồng thời, những người đang dung hợp huyết tinh như Dương Dịch, Thần Long, Man Văn Thiên Tượng, Huyết Phi Ngưng Thúy... đều bị lực lượng này bao trùm.

Như thiểm điện, mấy người này lập tức biến mất.

840. Chương 776: Phong Hào Hồn Độn, Yên Diệt Đại Quân

Vô Tận Thần Công

Tác giả: Linh Ẩn Hồ

Chương 776: Phong Hào Hồn Độn, Yên Diệt Đại Quân

- Thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh Dung.

Khi nhìn thấy lão giả râu tóc bạc trắng này, Dương Thạc không khỏi ngây người.

Dung, cái tên này Dương Thạc đã từng nghe nói qua, khi thi thể Linh xuất thế, hần đã nói khi trước hần đã bị Dung chém giết. Hiển nhiên Dung là một vị Thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh không kém Linh, chính là một vị cường giả siêu cấp Tiên Thiên sinh linh.

Hiện giờ người dẫn mình tiến tới không gian vũ trụ Vĩnh Hằng Vô Thánh chính là Dung sao?

- Dương Thạc, lại nói tiếp, chúng ta vẫn có chung nguồn gốc đấy!

Vừa dẫn Dương Thạc rời khỏi Thiên Thánh Giới, Dung vừa mở miệng nói chuyện.

- Ta vốn là Thượng cổ Tiên Thiên sinh linh, đáng tiếc thiên phú quá kém!

- Cũng may ta có thần thông mạnh mẽ, có thể thôn phệ huyết mạch khác, tăng lên thiên phú của bản thân, trải qua vô số năm tháng thôn phệ, thiên phú của ta ngày càng mạnh, cuối cùng mới có cơ hội tiến vào cảnh giới Vĩnh Hằng Vô Thánh. Dương Thạc, Cửu Âm Cửu Dương huyền công của ngươi cũng thuộc về công pháp thôn phệ, chúng ta coi như có duyên, bởi vậy ta mới tự mình tiếp dẫn ngươi!

- Chỉ có điều, Cửu Âm Cửu Dương của ngươi có chỗ khác với Huyết mạch thôn phệ của ta.

- Huyết mạch thôn phệ của ta thuộc về cải biến, Cửu Âm Cửu Dương của ngươi chỉ biến pháp tắc thành của mình mà thôi. Chỉ có điều ngươi có thể tiến vào cấp độ Vĩnh Hằng Vô Thánh vậy cũng chứng tỏ sức mạnh của Cửu Âm Cửu Dương này rồi.

Dung nói.

- Xem ra cường giả Vĩnh Hằng Vô Thành của Thiên Thánh giới lại thêm một vị...

Ầm ầm ầm!

Đang nói, Dung mang theo Dương Thạc đột phá tầng mây, ra khỏi Thiên Thánh giới.

Rời khỏi Thiên Thánh giới, bay trọn vẹn thời gian một tháng, khoảng cách giữa hai người đã cách Thiên Thánh giới mấy ngàn vạn ức dặm.

Dương Thạc nhìn về phía Thiên Thánh giới.

- Thiên Thánh giới là một... hình cầu cực lớn?

Dương Thạc cả kinh.

- Ha ha ha, ngươi tiến vào cảnh giới Vĩnh Hằng Vô Thánh, có thể tiến vào không gian vũ trụ, cần phải có hiểu biết với Thiên Thánh giới một chút mới được.

Dung cười lớn nói.

- Không chỉ là Thiên Thánh giới, các đại thế giới, hàng ngàn tiểu thế giới đều là tinh cầu. Ngươi ở trên Thiên Thánh giới thấy bầu trời đầy sao, đó chính là những thế giới, chỉ có điều cách Thiên Thánh giới quá mức xa xôi, cho dù đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Vô Thánh cũng khó mà tiến về những tinh cầu kia. Về phần cảnh giới dưới Vĩnh Hằng Vô Thánh, căn bản không có tư cách phi hành trong không gian vũ trụ, ngay cả tinh cầu gần nhất cũng không đi được.

- Ở tinh cầu cấp thấp, tu luyện tới trình độ nhất định là có thể tiến về tinh cầu cấp cao. Đây chính là quy tắc do Thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh định ra. Thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thánh đã dẫn thông một con đường, có thể để cường giả Hư Không Vô Thánh ở thế giới cấp thấp tiến vào thế giới cao cấp. Rèn luyện trong không gian lớn hơn, thực lực có thể tăng lên, có thể đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Vô Thánh chí cao.

Dung nói.

- Mà đạt tới cảnh giới Vĩnh Hằng Vô Thánh, một tinh cầu cấp cao đã không cách nào trói buộc ngươi, không gian của ngươi sẽ trải rộng khắp vũ trụ mênh mông.

- Phía trước chính là thông đạo hư không, tiến vào thông đạo này là chúng ta có thể tiến vào không gian vũ trụ của Vĩnh Hằng Vô Thánh.

Dung nói xong, mang theo Dương Thạc đi tới, chui vào một thông đạo hư không.

Ngay sau đó.

Hào quang trước mặt lập lòe, hắc và Dung đã xuất hiện trong tinh không.

Phiến hư không này ở trong không gian vũ trụ mênh mông.

Chỉ có điều xung quanh là năng lượng bảy màu, tạo thành tường ngăn, tạo thành một chỗ ở cực lớn.

- Đây là năng lượng vũ trụ, chiến lược Vĩnh Hằng Vô Thám có thể lợi dụng tạo thành gian phòng cực lớn.

Dung giải thích với Dương Thạc.

Dương Thạc khẽ gật đầu.

Nhìn bốn phía xung quanh, đã thấy trong không gian này có hơn mười vị cường giả siêu cấp.

- Dương Thạc, người mạnh khỏe, tên ta là Bàn, là người sáng thế ra Thiên Thám giới, phạm vi ước chừng dăm xung quanh Thiên Thám giới đều do ta sáng tạo ra.

Một cự nhân thân thể cực lớn, cao trăm ngàn dặm nói với Dương Thạc.

Cường giả sáng thế Bàn!

- Dương Thạc, ta tên là Đạo, sau khi Bàn sáng thế, ta sáng tạo ra quy tắc Thiên Địa!

Một lão giả râu tóc bạc trắng mỉm cười nói với Dương Thạc.

- Ta là Oa, là Sinh Mệnh chi thần!

Một nữ tử dịu dàng nói.

- Ha ha ha, Thiên Đạo bất nhân, đã có sinh mệnh liền có Nhân Đạo, ta chính là Nhân!

Một trung niên bộ dạng đại nho cười lớn nói.

- Ta tên là Phật, Phật đạo trong thiên hạ chính là do ta sáng tạo.

Một lão giả tóc dài đen nhánh nói.

- Ta tên là Vu!

- Ta chính là Nhân Hoàng Hiên Viên, chắc hẳn ngươi đã nghe qua ta!

Tất cả đám siêu cấp cường giả này đều là cấp độ Vĩnh Hằng vô thám, tự giới thiệu bản thân.

- Bàn? Oa? Đạo? Nhân? Hiên Viên?

Nhìn mấy vị Thượng cổ Vĩnh Hằng Vô Thám, trong lòng Dương Thạc kinh ngạc vô cùng.

- Trở thành cường giả Vĩnh Hằng Vô Thám đều tới không gian này, không khỏi quá không thú vị đi?

Dương Thạc nhìn mọi người, lại nhìn không gian đơn điệu, trầm nghĩ trong lòng.

- Dương Thạc, dường như ngươi đang nghi hoặc tại sao chúng ta lại ở trong không gian này đi nha?

Dường như nhìn thấu nghi hoặc trong lòng Dương Thạc, Bàn mở miệng.

Dương Thạc trực tiếp khẽ gật đầu.

- Trên thực tế, tiến vào cấp độ Vĩnh Hằng Vô Thám có thể ngao du vũ trụ, bình thường chúng ta đều ngao du khắp nơi, kiến thức ảo diệu trong vũ trụ. Mỗi vị Vĩnh Hằng Vô Thám đều vô cùng tự do. Vĩnh Hằng Vô Thám cũng giống như người thường, có tranh đấu, chém giết, cũng có người sẽ ngã xuống, mà không phải chỉ có hòa bình. Nếu thực sự đều an ổn vậy trở thành Vĩnh Hằng Vô Thám cũng không có ý nghĩa gì!

Bàn nói.

Dương Thạc gật đầu, đồng ý với thuyết pháp của Bàn.

- Thực tế chúng ta cũng chỉ tạm thời tụ tập tới đây!

Bàn trầm giọng nói.

- Nguyên nhân rất đơn giản. Bởi vì không gian vũ trụ này là quê hương của chúng ta, sắp gặp một nguy cơ rất lớn, nếu như không thể vượt qua nguy cơ này, rất có thể Thiên Thám giới cùng vô số tinh cầu chung

quanh, vô số tiểu thế giới cũng sẽ bị tiêu diệt! Lúc đó, chúng ta cũng sẽ như cây không gốc, không cách nào hấp thu năng lượng trong vũ trụ, cuối cùng chỉ có thể yếu dần, cho đến khi tan thành mây khói...

Bàn nói.

- Nguy cơ cực lớn?

Dương Thạc sững sờ.

- Đúng vậy, là nguy cơ cực lớn!

- Nói chính xác thì Vũ trụ Yên Diệt đại quân đã sắp tới!

Bàn trầm giọng nói.

- Yên Diệt đại quân?

Dương Thạc vẫn có chút không rõ.

- Yên Diệt đại quân hình thành một lỗ đen cực lớn trong vũ trụ, cuối cùng nghiền nát, thôn phệ hư không. Chúng ta là Vĩnh Hằng Vô Thánh của Thiên Thánh giới, nhất định phải ngăn cản Yên Diệt đại quân, thủ hộ Thiên Thánh giới, thủ hộ quê hương của chúng ta!

- Mảnh không gian vũ trụ này kỳ thực chỉ là một không gian tạm thời để chúng ta đối phó với Yên Diệt đại quân mà thôi. Vốn cho rằng lần này chỉ có chúng ta đối phó Yên Diệt đại quân, không ngờ Dương Thạc người trước khi Yên Diệt đại quân tới cũng đã trở thành cường giả Vĩnh Hằng Vô Thánh, tăng thêm thực lực phe chúng ta! Thực lực của người mặc dù là yếu nhất trong Vĩnh Hằng Vô Thánh. Nhưng là dường như người chưa tu thành Cửu Trọng Lô Âm Vô Thánh, tiềm lực của người lớn nhất trong số chúng ta, có thể trở thành lực lượng mấu chốt ngăn cản Yên Diệt đại quân!

Bàn nói.

- Thì ra là vậy, vừa mới trở thành Vĩnh Hằng Vô Thánh, đã gặp phải vũ trụ đại kiếp nạn, phải đối mặt Yên Diệt đại quân sao?

Thần sắc Dương Thạc ngưng trọng.

Bất kể thế nào, Yên Diệt đại quân muốn hủy diệt Thiên Thánh giới, Dương Thạc tuyệt đối nghĩa bất dung từ, tất sẽ ra tay...

- Không biết Yên Diệt đại quân khi nào sẽ tới?

Dương Thạc hỏi.

- Rất nhanh thôi!

Bàn ung dung nói.

Ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm!

Đột nhiên, phía xa không gian vũ trụ đột nhiên sụp đổ, hình thành ba lỗ đen lớn, trong đó xuất hiện ba khuôn mặt.

- Bàn, Yên Diệt đại quân chúng ta đã tới rất gần, tối đa năm ngàn vạn năm sẽ tới!

- Các người ngoan ngoãn đầu hàng, gia nhập Yên Diệt đại quân, chúng ta có thể bảo vệ các người linh thức bất diệt, vạn cổ vinh sinh, nếu không khi Thiên Thánh giới bị diệt, chính là khi các người tan thành mây khói...

- Gia nhập Yên Diệt đại quân, Bàn, Yên Diệt lão tổ có thể cho người lực lượng vô tận...

Ba khuôn mặt kia lớn tiếng nói.

- Năm ngàn vạn năm?

Đám người Bàn sắc mặt biến đổi kịch liệt.

- Còn nhanh hơn dự đoán của chúng ta!

- Băng Tháp Vương, Hắc Động Vương, Hủy Diệt Vương, các người chỉ là mấy tên tiểu lâu la của Yên Diệt lão tổ cũng dám tới đây kêu gào sao? Cút về đi!

Bàn khẽ quát một tiếng, đánh ra một quyền.

Ầm ầm ầm!

Ba lỗ đen lập tức bị đánh nát, biến mất.

- Bàn, người chờ đây, năm ngàn vạn năm sau, người tất phải chết!

Băng Tháp Vương gào rú.

- Không ngờ được chúng lại nhanh như vậy, năm ngàn vạn năm đã tới, chúng ta phải sớm chuẩn bị!

Bàn nhíu mày, năm ngàn vạn năm đối với Vĩnh Hằng Vô Thánh chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

- Tất cả mọi người chuẩn bị đi. Dương Thạc, người vừa thành Vĩnh Hằng Vô Thánh, cũng cần một phong hào, sau Hiên Viên Nhân Hoàng thì đều là phong hào hai chữ, người tập hợp các loại áo nghĩa, dung hợp nguyên tố, vậy phong hào là Hỗn Độn đi!

- Hy vọng lần Yên Diệt đại quân này tới, năm ngàn vạn năm sau người có thể thi triển tài năng!

Bàn nói.

- Hỗn Độn sao?

Dương Thạc nhìn qua phong hào của mình.

Hai mắt lại nhìn về phía hư không xa xa.

- Năm ngàn vạn năm sau...

- Yên Diệt đại quân tới hay sao...

- Dương Thạc ta lúc trước hấp thu Vĩnh Hằng áo nghĩa, tu thành Cửu Dương đệ cửu trọng, nhưng Cửu Âm đệ cửu trọng vẫn chưa tu thành, chưa chính thức tiến vào Cửu trọng Lôi Âm vũ thánh. Hiện tại thiếu chính là Yên Diệt áo nghĩa, hấp thu Yên Diệt áo nghĩa ta sẽ tu thành Cửu Âm đệ cửu trọng. Cửu Âm Cửu Dương đều tới đệ cửu trọng, chiến lực của ta mới tới cảnh giới đỉnh phong...

- Yên Diệt đại quân...

- Tiêu Diệt lão tổ...

- Yên Diệt áo nghĩa của ta hấp thu từ trên người người đi!

Với việc năm ngàn vạn năm sau phải đối với Yên Diệt đại quân, Dương Thạc không có chút sợ hãi, ngược lại có cảm giác chờ mong khó hiểu.

The End

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-tan-than-cong>